श्रीजगदीशो जयति ।

भूमिका ।

मङ्गलाचरणम् ।

उपास्महे शिवं सत्यं सर्व्वसर्व्वार्थसाधकम् ।
द्यावाभूमी स्थितं व्याप्य शब्दब्रह्म सनातनम् ॥१॥

स्वरूपं देवभाषाया विष्णोर्विश्वात्मनो यथा ।
ईदृक्तयेयत्तया वा को नु निर्वक्तुमीश्वरः ॥२॥
विष्णुवत् सा हि सत्त्वेन ब्रह्मवद् रजसा च सा ।
रुद्रवत् सा च तमसा व्यानशेऽशेषविष्टपम् ॥३॥
अज्ञानतिमिराच्छन्नं तदाऽस्थास्यत् चराचरम् ।
नाऽभविष्यद् यदि ज्योतिः संस्कृताख्यं सुमङ्गलम् ॥४॥
तमोभूतमिदं विश्वं प्रसुप्तमिव सर्व्वतः ।
अरुणोदयवेलेव भाषेयं प्रत्यबोधयत् ॥ ५ ॥
एकमेवाऽद्वितीयं तत् सच्चिदानन्दमव्ययम् ।
परं वेद्यतमं ब्रह्म भाषेयं प्रथमं जगौ ॥६॥
इयमुन्मीलयामास प्रथमं विश्ववासिनाम् ।
आत्मज्ञानमयीं दृष्टिं नलिनीमिव भानुभा ॥७॥
अनया भाषयैवादावृषिभिर्ज्ञानदृष्टिभिः ।
प्रलय-स्थिति-सर्गाणां दर्शितं तत्त्वमद्भुतम् ॥८॥
विश्व-विश्वेशयोस्तत्त्वमियमेवाऽन्वबोधयत् ।
चतुर्व्वर्गफलं ज्ञानं गुणान् सत्त्वादिकांस्तथा ॥९॥
सिद्धचारणगन्धर्व्वैर्देवदानवमानवैः ।
इयमाराध्यते भाषा जननीव युगे युगे ॥१०॥
ब्रह्मकण्ठात् किल पुरा जाता ब्रह्मादिपूजिता ।
अवत्यमरभाषेयमासंसाराद् युगे युगे ॥११॥

न ब्रह्मा न हरिर्नेशो यस्याः पारं परं गतः ।
गीर्व्वाणवाणीं तां वन्दामहे गीर्व्वाणवन्दिताम् ॥१२॥
योगेरमन्तरत्नानां तस्याः कोषाः सहस्रशः ।
पूर्व्वाचार्य्यकृताः शस्ता विलसन्ति महीतले ॥१३॥
पर्य्यायवाचकाः केचित् केचित् नानार्थवाचकाः ।
लिङ्गानुशासनाः केचित् न तु सर्व्वार्थसाधकाः ॥१४॥
अतिसंक्षिप्तजटिलाश्छन्दोबद्धा दुरन्वयाः ।
विनाचार्य्यं न शक्यास्ते मनागपि विगाहितुम् ॥१५॥
युगपत् सर्व्वकोषाणां यथावत् स्मरणं विना ।
कार्य्यकालेऽभीप्सितार्थसम्प्राप्तिर्नोपपद्यते ॥१६॥
स्थितेष्वपि पुरः सर्व्वकोषेष्वन्वेषणे जनैः ।
दृष्टार्थोऽतद्रहस्यैर्यत्नतोऽपि न लभ्यते ॥१७॥
सर्व्वाधिगम्यं निर्म्मातुं कोषं सर्व्वार्थसाधकम् ।
उदियाय कलौ वङ्गे राधाकान्तो नरेश्वरः ॥१८॥
अकारादिक्रमन्यस्ते शब्दे शब्दे पृथक् पृथक् ।
तत्तच्छब्दार्थसम्पूर्त्तिः प्रथमं तेन दर्शिता ॥१९॥
स एवादिगुरुस्तस्मात् कोषाणामीदृशात्मनाम् ।
यः सर्व्वभोग्यमकरोत् संस्कृतं देवदुर्लभम् ॥२०॥
मन्ये कल्याणनामाऽसौ शब्दकल्पं विनिर्म्ममे ।
एकत्र पिष्टपाशेषज्ञानैश्वर्य्यदिदृक्षया ॥२१॥
नैकत्र परिनिष्ठाऽस्ति सर्व्वज्ञानस्य यद्यपि ।
कोषस्तस्य तथाप्येष कोऽपि ज्ञानमहानिधिः ॥२२॥
वेदकर्त्ता विधातेव वाल्मीकिरिव काव्यकृत् ।
व्यासो भारतकर्त्तेव स लोके गौरवं गतः ॥२३॥
दंष्ट्राग्रेण दैत्यारिर्निमग्नां प्रलयाम्बुधौ ।
वराहरूपी भगवान् काश्यपीमुददीधरत् ॥२४॥

कलौ तु धरणीकान्तो राधाकान्तः प्रदीप्यते ।
उद्धृत्याऽनन्तकालाब्धेर्देवभाषां महीयसीम् ॥२५॥
न दृष्टं न श्रुतं क्वापि तद्धि शास्त्रं बुधैर्भुवि ।
यद्वैवोद्धृतमेतस्मिन् कोषे तेन महात्मना ॥२६॥
वेदानुद्धृतवान् पूर्व्वं मत्स्यरूपी जनार्द्दनः ।
असौ त्वशेषशास्त्राणि विश्रुतानि समन्ततः ॥२७॥
सुराः समेता दितिजैर्ममन्थुः क्षीरनीरधिम् ।
एकएव ममन्थाऽयमपारं शास्त्रसागरम् ॥२८॥
सुधासिन्धुसुधां पीत्वा सुरा अमरतां गताः ।
पीत्वा त्विमां कोषसुधां देवदानवमानवाः ॥२९॥
कौस्तुभाख्यमपां सारं शौरेरेव हि भूषणम् ।
कोषरत्नमिदं त्वस्य जातं त्रैलोक्यभूषणम् ॥३०॥
पारिजातः सुरतरुः सुरभीकुरुते दिवम् ।
शब्दकल्पद्रुमस्त्वेष प्रीणाति भुवनत्रयम् ॥३१॥
धन्वन्तरिः स भगवान् स्वर्गस्यैव चिकित्सकः ।
अशेषाणान्तु लोकानां कोष एष चिकित्सकः ॥३२॥
समुद्राद्भूतया लक्ष्म्या लक्ष्मीवान् केवलो हरिः ।
श्रीराधाकान्त-कोषेण लक्ष्मीवद् भुवनत्रयम् ॥३३॥
न केवलं सेव्यतेऽसौ कोषः शब्दार्थलिप्सुभिः ।
सर्व्वेषामेव सूतेऽयं कामान् कल्पद्रुमो यथा ॥३४॥
योगिनामप्ययं कोषो योगशास्त्रमनुत्तमम् ।
भोगिनां भोगशास्त्रं च रोगिणां च महौषधम् ॥३५॥
सर्व्वेषामेव धर्म्माणामाश्रमाणां च सर्व्वशः ।
कृत्यजातमशेषेण प्रोक्तमत्र प्रसङ्गतः ॥३६॥
जीविकामर्ज्जयन्त्यस्माद् विप्राः षट्कर्म्मशालिनः ।
क्षत्रिया वैश्यशूद्राश्च ये चाऽन्ये वर्णसङ्कराः ॥३७॥
कर्म्मकाण्डरतैर्नित्यं ज्ञानकाण्डरतैस्तथा ।
रागिभिर्वीतरागैश्च सर्व्वैरेवैष सेव्यते ॥३८॥
उपजीव्यो यथैवाऽयं गुरुभिर्म्मद्दातृभिः ।
उपजीव्यस्तथैवाऽयं शिष्यैर्म्मद्ग्रहीतृभिः ॥३९॥

निदानं चाऽस्य रोगाणां लक्षणं च पृथक् पृथक् ।
संप्राप्तिश्च चिकित्सा च सर्व्वं प्रोक्तमशेषतः ॥४०॥
औषधीनामशेषाणां गुणपर्य्यायसंग्रहाः ।
नानाभाषाप्रचलिता आख्याश्चैवाऽत्र दर्शिताः ॥४१॥
इह संगीतविज्ञानं भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणाम् ।
प्रसङ्गतः समासेन प्रोक्तं सर्व्वमतानुगम् ॥४२॥
आश्चर्य्याणामशेषाणां ज्ञानानामाकरो महान् ।
अहो कोऽपि यशोराशिः कोषोऽयं तस्य भूभृतः ॥४३॥
मन्दभाग्येऽपि वङ्गेऽस्मिन् जज्ञिरे बहवो बुधाः ।
विहीना अपि शौर्य्येण ज्ञानेनाऽमरतां गताः ॥४४॥
तन्त्रमन्त्रादिशास्त्राणि स्मृतयो न्यायविस्तराः ।
योगशास्त्राणि काव्यानि रूपकाख्यायिकास्तथा ॥४५॥
नानादेवार्च्चनकथा ऐन्द्रजालिकमेव च ।
उपदेवकथाश्चित्रा ग्राम्यदेवकथास्तथा ॥४६॥
व्रतोपवासनियमा बलिहोमजपादयः ।
पीठतीर्थादिमाहात्म्यं शक्तिपूजाः सहस्रशः ॥४७॥
एतच्चाऽन्यच्च बहुधा शास्त्रं वङ्गमनीषिभिः ।
नवद्वीपादिवास्तव्यैः प्रणीतं ज्ञानदृष्टिभिः ॥४८॥
अरक्षिष्यदयं कोषो ज्ञानं तद् वङ्गजं न चेत् ।
नामाऽपि तस्याऽद्य तदाऽगमिष्यद् विलयं ध्रुवम् ॥४९॥
एकेनाऽपि गुणेनाऽयमनेनाऽमरतां व्रजेत् ।
यदयं वङ्गदेशस्य कृतीः कीर्त्तीश्च रक्षति ॥५०॥
पुण्यां द्रवमयीं धारामानिनाय भगीरथः ।
पुण्यां कीर्त्तिमयीं धारां राधाकान्तोऽवतारयत् ॥५१॥
सोऽलभ्यं जीवितं दीर्घं विभवं चाऽतुलं निजम् ।
अकातरं शब्दकल्पद्रुमस्याऽर्थे न्ययोजयत् ॥५२॥
अस्य कोषमहासिन्धोर्बहोः कालात् परं नृपः ।
स प्रपेदे परं पारं भवाब्धेरिव निर्म्ममः ॥५३॥
सोऽशेषकोषचयनं स्वकोषं त्यागिनां वरः ।
अमूल्यं व्यतरन्मूल्यं विना विज्ञो महायशाः ॥५४॥

स जीवन्नेव सुकृती स्वकृतेरतुलं फलम् ।
विलोक्य सफलं मेने नरजन्म सुदुर्लभम् ॥५५॥
आमेरिकास्थायूरोपवासिनोऽशेषपण्डिताः ।
शब्दकल्पद्रुमं दृष्ट्वा ययुः परमविस्मयम् ॥५६॥
धीरेन्द्राश्च नरेन्द्राश्च ये यथासन् तदा भुवि ।
तमभ्यवर्षन् सम्मानैर्मेघाः शस्यमिवाऽम्बुभिः ॥५७॥

वङ्गभूर्भुवने धन्या शब्दकल्पद्रुमेण या ।
कल्पद्रुमवतीं नित्यं स्पर्द्धते ह्यमरावतीम् ॥५८॥
स शब्दकल्पद्रुमकृद् यत्र जज्ञे तमालयम् ।
शोभावाजारभूपानां सन्तस्तीर्थं प्रचक्षते ॥५९॥
साधारणोपकाराय मेलनं देशवासिनाम् ।
विदुषां सङ्गमो वाऽपि तत्रैवाऽद्याऽपि जायते ॥६०॥
महावङ्गसमाजस्य तद्वंशोऽद्यापि कीर्त्यते ।
अविसंवादितं सर्व्वैश्चूडामणिरिति क्षितौ ॥६१॥
एवं प्रतिष्ठां गमयन् स्ववंशं यशसा नृपः ।
अगण्यपुण्यैर्धन्योऽसौ पुण्यलोकमुपेयिवान् ॥६२॥

गते बहुतिथे कालेऽकारि कोषेऽत्र दुर्लभे ।
वरदाकान्तमित्राद्यैः पुनर्मुद्राङ्कने यत्नः ॥६३॥
मुद्रां नीतेऽथाऽविकलं शब्दकल्पद्रुमे च तैः ।
अचिरेणैव पुस्तानि तानि निःशेषतां ययुः ॥६४॥
पुनरेवाऽस्य दौर्लभ्यमुपलभ्याऽन्यदुर्लभान् ।
गुणांश्चाऽजनि नश्चित्ते पुनर्मुद्राङ्कने यत्नः ॥६५॥
ततः स्वत्वाधिकारिभ्यः क्रीत्वा स्वत्वं यथाविधि ।
प्रवृत्ता दुष्करे कार्य्ये वयं सत्कार्य्यगौरवात् ॥६६॥

वङ्गाक्षरैरितः पूर्व्वं कोष एष प्रकाशितः ।
तेनाऽसौ सुखपाठ्योऽभूत् केवलं वङ्गवासिनाम् ॥६७॥
नागरी वर्णमाला तु संस्कृतैकोपयोगिनी ।
सर्व्वत्राद्रियते प्रायः सर्व्वैः संस्कृतपाठिभिः ॥६८॥
सर्व्वेषां बोधसौकर्य्यमतोऽस्माभिर्विधित्सुभिः ।
प्रशस्तैर्नागरैर्वर्णैरेष कोषः प्रकाश्यते ॥६९॥

शब्दकल्पद्रुमं कोषं प्रणिनाय यदा नृपः ।
संस्कृतं प्रचरद्रूपं नाऽधुनेव तदाऽभवत् ॥७०॥
तदा प्रयोजनाभावात् स्वकोषे तेन भूभुजा ।
सर्व्वेषामेव शब्दानां व्युत्पत्तिर्नैव दर्शिता ॥७१॥
जन्मभूमिं प्रति प्रेम्णा तेनोपादानलिप्सुना ।
यस्योपादानसामग्री स्वदेशाद् भूयसाहृता ॥७२॥
मुग्धबोधं व्याकरणं वङ्गदेशस्य गौरवम् ।
तन्मतेन ततस्तेन शब्दव्युत्पत्तयः कृताः ॥७३॥
पाणिनीयं व्याकरणं प्रायः संस्कृतपाठिभिः ।
सयत्नं सेव्यते सर्व्वैश्चिरमाद्रियते च तत् ॥७४॥
दिने दिने नृणां यावत् संस्कृते भक्तिरेधते ।
पाणिनीयस्य माहात्म्यं तावदेवोपचीयते ॥७५॥
अनुसृत्य ततोऽस्माभिः पाणिनीयानुशासनम् ।
सर्व्वेषामेव शब्दानां व्युत्पत्तिः परिदर्श्यते ॥७६॥

प्रकृतीर्ग्रामसरिद्देशारण्यमहीभृताम् ।
सिद्धदेवर्षिभूपालशास्त्रशास्त्रकृतां तथा ॥७७॥
कलादर्शनविज्ञानज्योतिषां च नवं नवम् ।
अधुनाविष्कृतं तत्त्वं धन्यैः पाश्चात्त्यसूरिभिः ॥७८॥
अदृष्टपूर्व्वाः शब्दार्थाः प्रमाणानि बहूनि च ।
इदानीं ग्रन्थविस्ताराद् यान्ति दृष्टिपथं विदाम् ॥७९॥
मूलातिरिक्तं तत् सर्व्वं मूलेऽस्माभिर्निवेश्यते ।
वेष्टनाकारचिह्नान्तर्य्यवच्छेदचिकीर्षया ॥८०॥
अनुचिन्त्य द्वयोरेव पक्षयोः सुखसाध्यताम् ।
अस्माकं ग्राहकाणां च स्वकर्षोऽयं प्रकाश्यते ॥८१॥

परिशिष्टे वक्तव्या विषयाः ।

परिशिष्टद्वयं चैव कोषस्याऽस्य विधीयते ।
एकं धात्वादिसम्बन्धि शब्दसम्बन्धि चाऽपरम् ॥८२॥

प्रथमपरिशिष्टे वक्तव्या विषयाः ।

धातु-धात्वर्थ-रूपाणि लकारार्थाः पृथक् पृथक् ।
अनुबन्धाश्च धातूनां गणवाच्यभिदास्तथा ॥८३॥

कृत्तद्धितसमासानां लिङ्गानां विवृतिस्तथा ।
प्रथमे परिशिष्टेऽस्य सर्व्वमेतन्निवेशितं ॥८४॥

द्वितीयपरिशिष्टे वक्तव्या विषया: ।
लौकिका बहव: शब्दा वैदिकाश्च विशेषत: ।
शब्दप्रचारविरहादन्धकारइव स्थिता: ॥८५॥

पाश्चात्यविदुषां ज्ञानापूर्व्वालोकेन तेऽधुना ।
दिने दिने प्रकाशन्ते चाश्चर्य्यकीर्त्तिं वितन्वते ॥८६॥

सार्थप्रमाणास्ते सर्व्वे परिशिष्टे द्वितीयके ।
दीयन्ते बुधसाहाय्यान्निजशक्त्यनुसारत: ॥८७॥

कोषेऽस्मिन् यानि शास्त्राणि प्रमाणायाहृतानि च ।
मूलातिरिक्ता: शब्दा वै बहव: सन्ति तेष्वपि ॥८८॥

तेऽपि सर्व्वेऽत्र दीयन्ते यथाऽभावोऽस्ति यत्र च ।
यथाज्ञान यथास्थान सोऽप्यस्माभिर्निरस्यते ॥८९॥

शब्दाब्धेस्तु परं पारं न जानाति सरस्वती ।
अगाधं चाऽप्रमेयं तं को वा निर्व्वक्तुमीश्वर: ॥९०॥

स्वशक्तिकाष्ठामाश्रित्य तथाप्यस्मादृशैर्जनै: ।
परिशिष्टस्य सम्पूर्त्तौ प्रयत्नोऽस्य विधीयते ॥९१॥

इयेष मुद्राङ्कयितुं स राजा नागराक्षरै: ।
पुनरेव स्वकं कोषं सर्व्वभोगविवर्धिसया ॥९२॥

परिशिष्टं च विस्तीर्णं वेदशब्दार्थबोधकम् ।
निर्म्ममे सोऽस्य कोषस्य महान्त यत्नमास्थित: ॥९३॥

दुर्व्विलासात्तु दैवस्य हस्तलेखाश्च तेऽखिला: ।
कीटै: कवलिता हन्त ! नाशमापुरशेषत: ॥९४॥

चकमे च महात्माऽसौ सकाशात् परवर्त्तिनाम् ।
संस्कृतज्ञानविस्तारेणाऽस्य संस्करणं पुन: ॥९५॥

अतो वयं संप्रवृत्ता अस्मिन् संस्करणे नवे ।
पुण्यश्लोकस्य तस्यैव भूपस्येच्छानुसारत: ॥९६॥

शब्दकल्पद्रुमस्रष्टु: कुलात् तस्यैव भूभृत: ।
पदे पदेऽत्र साहाय्यं कार्य्येऽस्माभिरवाप्यते ॥९७॥

देवदेव ! महादेव ! रक्ष रक्ष चिर विभो ! ।
वंशावलीं तस्य राज्ञो धारां भागीरथीमिव ॥९८॥

हे विश्ववासिन: सर्व्वे सन्तो विद्यानुरागिण: ! ।
सहाया नो भवन्त्वस्मिन् भवन्तो ज्ञानगौरवात् ॥९९॥

करुणाकणया यस्य नरस्तरति दुस्तरम ।
सिद्धिदाता स भगवान् न: पूरयतु काङ्क्षितम् ॥१००॥

भक्तिमात्रसहायानां हीनानां साधनान्तरै: ।
भक्तवाञ्छाप्रदो देवो वाञ्छित प्रददातु न: ॥१०१॥

कलिकाता ।
७१, पाथुरियाघाटा ष्ट्रीट् ।
शकाब्दा: १८०८ ।

श्रीवरदाप्रसाद वसो:
तदनुजस्य च
श्रीहरिचरण वसो: ।

OPINIONS OF LITERARY MEN ANENT THE CELEBRATED SANSKRIT ENCYCLOPEADIC LEXICON THE SABDAKALPADRUMA BY THE LATE RENOWNED RAJAH SIR RADHAKANT DEB, BAHADUR, K. C. S. I., OF CALCUTTA

Sir Hyde East, Chief Justice, has very great pleasure before he leaves India, in stating the high regard and estimation in which he holds Babu Radhakant Deb, the son of a worthy and respectable father, Gopeemohun Deb, he has had the benefit of their assistance upon several interesting occasions calculated to promote the general good and advancement of their countrymen, and he has always found them both to be men of the highest probity and of sound good sense. Radhakant is also a considerable scholar, and is now engaged in compiling a very learned work. I quit these two most worthy men and my friends, with much regret, and I recommend them both to the protection and esteem of my successor.

Calcutta, 1822

Extract of a letter from Professor Eugene Burnouf, Secy. to the Asiatic Society of Paris, date 15th May, 1835

I feel great pleasure in announcing to you that the Council of the Asiatic Society has enrolled you as a member upon my proposition, which was supported by Dr. Mohl, one of the Members of the Council. You have been for a length of time nominated to become an Honorary Member of the Society, and the Council was not ignorant of the great services you rendered to Indian literature by the publication of your Sabdakalpadruma, a real philological, and religious treasure of India.

Extract of a letter from His Excellency W. Oxholm, Minister to His Majesty Frederic VII, King of Denmark, dated 10th May, 1854, Danish Legation

The undersigned Minister to H. M., the King of Denmark to the Court of St. James, has been charged by his gracious Sovereign to transmit to the learned Radhakanta Raja Bahadur, the accompanying royal medal, *pro meritis* as a token of the sincere acknowledgment, and the high value placed by His Majesty upon the esteemed gift of two copies of the interesting and elaborate work called the Sabdakalpadruma, conferred by the author upon His Majesty's own, and the University's library, in Copenhagen.

Extract of a letter from Dr. Albrecht Weber, a Member of the Royal Academy of Sciences at Berlin, dated 26th March, 1858.

I have the pleasure to inform you that the Royal Academy of Sciences, yesterday, on my proposal, elected you, as an Honorary Member, on account of your merits as Author of the Sabdakalpadruma. It is one of the highest honours our Academy can invest with, for the number of the Honorary Members is very small and restricted.

Extract of a letter from J. Prinsep, Esq., Secretary to the Asiatic Society of Bengal, dated 7th July, 1836.

The Society is already aware of the eminent services you have rendered to your countrymen, as well as to every student of Indian Literature by the compilation, and publication of your Sanscrit Encyclopædical Lexicon, and is satisfied that you will derive the truest sentiments of self-pride, and satisfaction from having accomplished so laudable and creditable an undertaking, while to posterity your name will be handed down, among those who have been most prominent in enriching and preserving your national literature.

Extract from the Minutes of the Proceedings of the Committee of Correspondence of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland. Transactions of the R. A. S. of G. B. and I., vol. 2nd Ap. P. LXIII

Sir Alexander Johnston, having laid before the Committee, the first volume of a Sanscrit Encyclopædical Dictionary, and a Bengallee Spelling Book, compiled by Baboo Radhakant Deb, of Calcutta. It was resolved—"That in consequence of the talent displayed in those works, and the general exertions of Baboo Radhakant Deb, for the promotion of knowledge, he be recommended to the Council for election, as a Corresponding Member of the Royal Asiatic Society," "that a Report of the steps taken by this Society in relation to Capt. Low, and Baboo Radhakant Deb, be made to Lord William Bentinck, and Mr. Fullerton, and that those Governors be requested to afford their assistance to Capt. Low, and Baboo Radhakant Deb, in the attainment of the Society's objects."

Extract of a letter from P. Clarke, Esq., Secretary to the Royal Asiatic Society of Great Britain, and Ireland, dated 6th April, 1845

In acknowledging the continuation of your learned and valuable work, allow me to assure you how highly the Royal Asiatic Society estimates the elaborate productions of learned Native gentlemen, and what marked approbation accompanies the recognition of their labours.

Extract from the Annual Report of the Asiatic Society of Paris, for 1846.

Le Rajah Radhakant Deb de Calcutta, a fait paraître le cinquième volume de son Dictionnaire encyclopedique Sanscrit. Dans cet ouvrage, chaque mot est suivi de l'interpretation du sens, des synonymes avec l'indication du dictionnaire dont ils sont tires, de la description de l'objet auquel il s'applique, et de citations empruntées aux livres classiques qui en ont fait usage. L'utilité de cet ouvrage pour les études en Europe est malheusement restriente par son excessive rareté; car l'auteur l'imprime à ses frais et ne le met pas en vente.—La systeme de distribuer les ouvrages au lieu de les vendre fait honneur à la magnificience des auteurs ou des Gouvernements, mais quelque soin qu'on mette à les faire parvenir dans les mains de ceux en feraint usage, on n'y reussit jamais completment, et il vaudrait meux, je dirais même, il serait plus généreux de les mettre en vente à un prix assez bas pour que tous ceux qui en ont besoin pussent se les procurer.

L'enterprise de Radhakant Deb est, au reste, d' autant plus meritoire que l'étude du Sanscrit, comme, en général, celle des langues savantes de l'Orient, ne jamais été aussi peu encouragée dans l' Inde qu'elle l'est actuellement.

Translation.

Rajah Radhakant Deb of Calcutta has issued the 5th volume of his Sanscrit Encyclopedic Dictionary. In this work each word is followed by the explanation of its meaning, by synonyms, the Dictionary being indicated from which they are taken, by the description of the object to which the word applies; and by quotations from the classical works in which it is used.

The utility of this work for the purposes of study in Europe is unfortunately limited by reason of its great scarcity, for the author presents it at his own cost and does not put it forward for sale. The system of distributing works instead of selling them, does honour to the generosity of authors and Governments, but in spite of the care they may take to cause their books to reach the hands of those who can make use of them, they never succeed completely in effecting their purpose, and it would be much better, and I may even say more generous, to cause the works to be sold at a price sufficiently low to enable all those to procure them who have need of them.

Finally the undertaking of Radhakant Deb, is so much the more meritorious, as the study of the Sanscrit, as that of the learned languages of the East generally, has never been so little encouraged in India as at the present time.

Extract from the Journal of the American Oriental Society, Vol. I, No. 1, *p.* 77.

The learned Radhakant Deb, at Calcutta, continues the printing of his *Thesaurus* of the Sanscrit language and literature; the 4th volume reached Paris two years ago.

Extract of a letter from G. A. Bushby, Esq., Secretary to the Government of India, dated 15th January, 1848.

They (the Court) have requested the Government to convey to you their thanks for the presentation of the Dictionary, and to signify their high sense of the industry and learning exhibited in the work.

Extract of a letter from George Cowper, Esq., Secretary to the Government of India, dated 5th August, 1853.

I am directed to inform you that in a despatch recently received, the Hon'ble Court direct the Governor-General in Council to convey to you their acknowledgments for your very valuable and learned work, and to express their satisfaction in finding that you have justly appreciated the motives by which they are actuated in giving encouragement to the cultivation of the ancient language and literature of India.

Extract from the Preface to the Sanscrit and English Dictionary of Dr. Horace Hayman Wilson. Professor of Sanscrit in the University of Oxford, 1*st edition,* 1819, *P. XXXVIII.*

A compilation of a superior character to any of these modern works and indeed to any of the more ancient works is now in progress in Calcutta, it is entitled the Sabdakalpadruma, and is a Sanscrit Dictionary alphabetically arranged, with reference to the authorities, and with copious explanations in the Sanscrit language, it is printed in the Bengali character, it is the work of a young native gentleman of fortune and family, Radhakanta Deva, with the assistance of the best Pandits, and is printing at his own expense, and is an occupation which singularly contrasts with the low luxury, in which Hindoos of his age and rank ordinarily spend their time and money; the politeness of the author has favoured me with the first sheets of the work, but I regret, it has not sufficiently advanced for me to benefit by its contents, he has also obliged me with many critical remarks on the earlier part of my own Dictionary, of which, where practicable, I have availed myself. The Sabdakalpadruma must take some considerable time before it is completed.

Extract from an article by Dr. H. H. Wilson, published in the Journal of the Asiatic Society of Great Britain and Ireland, Vol. 13, *Pt.* 2, *P.* 209.

Besides the laudable efforts which are being made in India to preserve the memorials of Antiquity, very meritorious activity prevails there in the promotion of Sanscrit literature. Foremost amongst its results, we may place the completion of a voluminous Sanscrit Lexicon, by Rajah Radhakanta Deva, a native gentleman of Calcutta of the highest respectability and well-known as combining a devoted attachment to the institutions and religion of his country, with a liberal participation in all public measures for improving the education of his countrymen by the efficient cultivation of the English language and European literature and science.

Extract of a letter from the same, dated London, 16th August, 1852.

Your perseverance and disinterestedness in this great work are entitled to the highest credit, and it will no doubt perpetuate your name for ever amongst the students of Sanscrit.

Extract of a letter from the same, dated 18th May, 1859.

Your work is an immense storehouse of valuable materials and will be consulted whilst Sanscrit is studied ; I wish it were reprinted in a smaller type and on better paper.

Extract of a letter from A. Stirling, Esq., Persian Secretary to the Government of India, dated 23rd January, 1826.

The highest consideration appears to be due to the author for engaging in so useful and at the same time laborious a literary undertaking, and the manner of its execution will afford the most important facilities to the study of Sanscrit letters.

Extract of a letter from William Butterworth Bayley, Vice-president of the Supreme Council of India, dated the 27th January, 1826.

I am well pursuaded that a work to which *you* have devoted much of your time and attention must be highly valuable and useful, and it is gratifying to observe, that your talents and labours are directed to numerous important objects tending to advance the knowledge, to raise the character, and to promote the best interests of your countrymen.

Extract of a letter from G. F. Gordon, Esq., dated 8th February, 1826.

The proof of your munificent application of time and fortune, to the promotion of the literature of your countrymen which your valuable Dictionary affords, in addition to the many other instances exhibited in your zealous support of every public institution that has education for its object, cannot fail to place you high in the esteem of liberal-minded Englishmen * * * and I beg to add my earnest hope that you may long live not merely to complete the work, but to enjoy the well-earned reputation to which it will so justly entitle you.

Extract from the Preface to the Rev. Mr. Morton's Dictionary of the Bengali and English language.

The Sabdakalpadruma now in course of publication by Baboo Radhakanta Deva, whose talents and useful labours reflect the greatest credit on himself and his fellow-countrymen of this Province, and promise to be of eminent service to the students of Hindoo Literature, has been consulted as far as published. The compiler having with equal kindness and liberality been favoured by that gentleman with the copy of the extant portion of his elaborate work, takes this opportunity of offering his grateful acknowledgments to him for the aid thence derived.

Extract of an article by Dr. R. Lenz, published in the Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, Vol. II, P. 188 (1835).

Three volumes of this valuable work comprising each nearly 1000 pages in large quarto, are now in the library of the Royal Asiatic Society, presented to it by the learned author. This portion perfectly justifies the high character, which Professor Wilson gave the work in the first edition of his Dictionary in 1819; anticipating only from a few sheets, then printed, how inestimable a store of authentic information on a variety of subjects connected with Sanscrit literature would be laid open by this admirable undertaking, the expensiveness of which did not however admit a hope of its speedy accomplishment. Radhakanta's work is very distinctly, and generally speaking, accurately printed in the Bengali character ; and deserves certainly not the least part of its superior character to the generality of Indian printings from being alphabetically arranged in the European method. A great part of its articles have indeed become comparatively of inferior importance since the appearance of the 2nd edition of Mr. Wilson's Dictionary, where every additional information, supplied by the learned Hindoo on the different meanings of words, has of course been carefully reproduced by the celebrated lexicographer, who was then already in possession of the three volumes before us, except a few sheets at the end of the last. Our recommendation of these volumes is not so much founded on the lexicographical as on the Encyclopædical portion ; which forms by far, the most copious and interesting part of the whole ; although the first mentioned articles have a fair claim to the attention of the Sanscrit student on account of their ample specification of synonyms, collected from all *coshas* of celebrity and their commentaries, so as to supply in some measure, the deficiency of a dictionary, English and Sanscrit, or that of an index pointing out for any meaning all the variety of Sanscrit expressions. The method adopted by the author in articles of a merely lexicographical nature, is, next to the word in question, to note its gender if a noun, or if not, its grammatical character, then to give a short definition of its meaning by mentioning the class of beings or ideas to which it belongs, next to explain it by corresponding expressions in Bengali , sometimes also in Persian ; after which he proceeds to the *Paryáya* or list of synonyms in Sanscrit, which sometimes amount as in the article *Chandra* to the number of one hundred and more, noticing always their respective authorities. * *

We beg to conclude our present remarks on this important work with the prediction, that in its remaining portion the author will probably continue to extend its articles in the same proportion as he has evidently done during his preparation of the present volumes, the third of which contains an article of no less than 162 pages on *Práyaschitta* analogous in form and nature to that on *karmavipaka* which we mentioned above : we only wish he would no longer prevent his European admirers from reaping the advantage of the portion hitherto printed, but at once make up his mind to send to Europe these three volumes, valuable as are their contents, to be sold separately.

Extract of a letter from Eugene Burnouf, Membre de l' Institut de France, dated 5th May, 1835.

J'eprouve une grande satisfaction à vous annoncer que le Conseil de la Société Asiatique de Paris vous a reçu au nombre des membres honoraires, sur la proposition que j'en ai faite et qui a été appuyée par M. Le Dr. Mohl, l'un des membres du conseil. Vous étiez depuis long temps appellé, Monsieur, a faire partie des membres honoraires de la Société, et le conseil n'ignorait pas les grands services que vous rendez à la litterateur Indienne par la publication de votre Sabda Kalpa Druma, veritable trezor philologique, philosophique et religeux de l'Inde. * * * mais, j'ai deja pu voir parle examen rapide de plusieurs articles etendus, tels que *Prayaschitta Brahmana et* autres, quelle riche instruction contien cet ouvrage què est fait pour placer le rom de son auteur au premier rang des Savants Brahmanes qui ont consaire leurs veilles à rebut honorable de populariser la belle langue et la litterateur interessante de leurs pères.

Translation.

I feel great pleasure in announcing to you, that the Council of the Asiatic Society has enrolled you as a member upon my proposition, which was supported by Dr. Mohl, one of the members of the Council, you have been for a length of time nominated to become an Honorary Member of the Society, and the Council was not ignorant of the great services you rendered to Indian Literature, by the publication of your Sabdakalpadruma, a real philological, philosophical and religious treasure of India * * * .

I can already see from a brief examination of many excellent articles, such as *Prayaschitta, Brahmana* and others, what great instruction can be derived from this work which must place the name of its author on the first rank of learned Brahmins, who have consecrated their labours to the honourable end for making popular the fine language and interesting literature of their fathers.

Extract of a letter from the same, dated 25th October, 1840.

Je pense que vous n'aviez pas besoin de cet homage pour être convaincu des sentiments de respect et de gratitude que je vous porte ; et du plaisir avec lequel je me souviens du beau present que vous avez bien voulu me faire de votre précieux et si utile Sabdakalpadruma. Je ne puis me servir de votre excellent lexique sans vous remercier de cœur du service que vous avez rendu à la connaissance de l'Inde en le composant, et à mes études particulierès, en voulant bien m'en adresser un exemplaire.

Translation.

I think you don't require any homage to be convinced of the sentiments of respect and gratitude which I entertain for you, and of the pleasure with which I remember the beautiful present which you have been good enough to make to me of your very valuable and useful Sabdakalpadruma. I cannot make use of your excellent lexicon without thanking you heartily for the service which you have rendered to the literature of India by its preparation, and to my particular studies, in being good enough to present me with a copy of it.

Extract of a letter from Major A. Troyer, Member of the Asiatic Society of Paris, editor of the Raja Tarangini, &c., dated — June, 1837.

Be sure that we expect with great impatience the continuation of your valuable Dictionary, honourable mention of which was made in several philosophical Journals of the Continent.

Ditto, dated Paris, 12th January, 1847.

I have in my last letter expressed to you his (M. Gorressio's) desire to carry with your name, your excellent Dictionary to Turin, the capital of one of the Italian kingdoms ; your work will be the only one in Italy, which country will not then have to envy France and Germany, where your merit is already justly appreciated.

Ditto, dated 18th December, 1849, *quoted in a letter from H. Piddington, Esq., dated 7th February,* 1849.

Our worthy friend Major Troyer, in a letter from Paris, 18th December, says : " Will you be so kind as to remember me kindly to my friend Rajah Radhakant Deb, and to tell him that Monsr. Gorressio has received his Dictionary, and that the continuation of this most valuable work is anxiously expected by all the Sanscrit scholars ; tell him, I beg you, that his Sabdakalpadruma shall be a "*Namayasdruma.*"

Ditto. Dated Paris 20th March, 1859.

Your very valuable work, the Sabdakalpadruma, perpetually strikes my eyes among my books, and is often consulted by me. I congratulate you very sincerely upon the well deserved testimonies of honour which you have received from so many learned Societies of Europe * * * * . You have completed the great service which your lexicon renders, and will for ever render, to Sanscrit literature by an Appendix.

Extract of a letter from Dr. Nathaniel Wallich, dated London, 6th June, 1838.

There is a Latin quotation which I may in perfect truth apply to you : *Exergiste monumentum ære perennius*, that is to say, you have raised to yourself a trophy more lasting than brass or other transitory things. I cannot conceive a more stupendous and noble undertaking than your Sanscrit Dictionary, which judging from the awful labour of the four first volumes ending with व will at least require another final very big volume. All who have any respect for literature, all who have the least pretension to judge of the sublimity of the Sanscrit language, and all who not knowing

the least of it, have at least the decency to suppose that the admiration for the venerable language expressed by such men as a Colebrooke, a Jones, a Mill, a Wilson, a Schlegel, a Wilford, a Carey and the other great foreigners (not to say a word of the natives of this country,) is well founded, all, I say, must feel the deep gratitude that is due to the great and learned author of such a work as the Sabdakalpadruma.

Extract of a letter from George Norton, Esq., dated 25*th September*, 1844.

In my position as President of the Madras University, I must bring your splendid work to useful account, and in every way I feel gratified by such a mark of esteem paid to me by a fellow labourer in the cause of native education and advancement.

Extract of a letter from Dr. E. Roer, dated 7*th June*, 1847.

Accept my sincerest thanks for your kindness in presenting me with a copy of the Dictionary which will be of the highest value to me. I owe to it already a great debt of gratitude for the assistance I derived from it when all other resources failed me. When translating the *Bháshá-parichchheda*, the technical terms of which I had sometimes great difficulty in understanding exactly, I found always my doubts removed on referring to the Dictionary, when the Pandit whom I consulted could not give me a satisfactory explanation.

Extract of a letter from H. B. Koenig, Esq., to Dr. E. Roer published in the Journal of the Asiatic Society of Bengal, Vol. 17, *Part* 1, *P.* 33.

To the celebrated Radhakanta, I shall by the same opportunity, transmit a copy of all my publications, which I have sent to the Society, for which consignment, you sir, will be kind enough to procure one or two copies of the celebrated Sanscrit Dictionary published by Radhakanta. The distinguished author, will perhaps be the more inclined to comply with my wishes as he will benefit by it, in a high degree, the Oriental Students in Germany, as I do not design this work for sale, but shall religiously keep it for the numerous applications made to me for its use.

Extract of a letter from the same to the Rajah, dated Bonn, 21*st December*, 1847.

The applications made to me for the use of this treasure, are already very numerous, though it has not as yet arrived here, and willingly as I would further science, by fulfilling all requests, and granting all wishes, this of course is impossible as the number of those, who devote themselves at present to this branch of science is already too vast even in Germany alone, to allow the use of it to all, however urgent their requests, however desirous and able, they themselves may be, I must be content by granting the use of this work only to the most eminent of the eminent students of Sanscrit, to whom it will be an inexhaustible source of knowledge and wisdom, as it will be a great gratification to me, to be thus instrumental in furthering and increasing science.

Extract of a letter from F. E. Hall, Esq., Assistant Principal, Benares College, dated 26*th April*, 1850.

In a letter from Dr. Wilson, which Dr. Ballantyne received a short time ago, the learned Oxford Professor expresses himself in much about the same terms respecting your most laudable compilation, that he employs in the Preface to the first Edition of his dictionary, commendation from such a quarter you must of course, in company with all Indian scholars, esteem at its value, which is not light.

Extract of a letter from Dr Herman Brockhaus, Professor of Sanscrit Literature in the University of Leipzig, and Secretary to the German Oriental Society, dated 5*th December*, 1850.

You are not unacquainted with the deep interest which has been awakened in Europe by the introduction of the study of the ancient sacred language and literature of your nation, that this interest is heightened every year as new sources of this grand object are opened and become the object of deep and scientific investigation. * * * *

But alas! the necessary resources to bring light and order into this world so new to us often fail us. One of the most important of these resources is your inestimable Sabdakalpadruma. Astonishing is the learning displayed in this great work, so rich in its contents, so invaluable as the most complete collection of the most valuable results of the Indian mind, but alas! it is extremely rare in the Continent of Europe. It is quite impossible to obtain it through booksellers, and as I find myself so often at a loss in my studies from the want of it, I hope you will excuse the request that I here venture to make, *viz.*, to send me a copy of your Sabdakalpadruma.

Extract of a letter from the same, dated 15*th December*, 1851.

It is a source of heartfelt delight to me, that your obliging and ready compliance, with my request, will put me in possession of the invaluable treasures contained in your Encyclopedia of the Indian language and wisdom.

I shall consider this precious work the gift of your generousity as a deposit presented in some measure to the learned men in Germany, and shall willingly extend my communications to all, who may wish to quaff from this inexhaustible spring. I hope thus to make the most honorable use of your valuable present, and at the same time to comply most worthily with the views and wishes of the generous donor.

Extract of a letter from Edward E. Salisbury, Professor of Sanscrit in Yale College U. S. A. Secretary to the American Oriental Society, dated 28th September, 1850.

While I beg you to receive my grateful acknowledgments, I would fain hope that the fulfilment of your desires, respecting the cultivation of Sanscrit learning in the Western world, may be promoted by the introduction of your work into our libraries.

Extract of a letter from Pandita Radhakrishna of the Court of the late Maharaja Ranajita Sinha, dated Lahore, 9th June, 1852.

The 7th Vol. of the said work has not yet reached this station, but is expected within a very short time. The other volumes of the work have lately occupied my close attention and been found to be an invaluable production in the literary world; your indefatigable labour I firmly believe, will be amply rewarded by the inestimable advantages, which students will derive from its perusal. * * * * * * * * As I have caused the work to be transcribed in the *Devanagara* character, the Literati, of this Province have thereby an easy access to it; all the Pandits of this country, who have seen it, have expressed their approbation of it in high terms of eulogium.

Extract of a letter from Dr. Charles Lassen, Professor of Sanscrit Literature in Bonn, dated 7th August, 1852.

By the completion of the Sabdakalpadruma one of the most arduous and important literary enterprises, has been brought to a successful conclusion, and thereby a vast treasure of information, on a great number of subjects connected with Indian religion, science, arts, geography, and material productions, has been opened to the literary men who occupy themselves with their study. By this performance your Highness has rendered your name, immortal amongst those of the patrons of Sanscrit philology, and proved to the present age, that India still possesses luminaries of science, which may vie with the most celebrated Hindus of yore for glory, your Highness speaks too moderately of your work by saying, that it may be only useful to the novice in Sanscrit, I have on the contrary by frequently referring to it, after having in vain sought for the desired information in other works, and found which I wanted in your Sabdakalpadruma, convinced myself that it is a rich source of information, on a multitude of subjects. * * * The Sabdakalpadruma forms the chief ornament of my library, and I need hardly add, that I shall ever cherish in grateful memory the benevolence your Highness has bestowed on me by deigning to present me with such an inestimable gift.

Extract of a letter from the same, dated 4th October, 1853.

By this accomplishment your Highness has made an in exhaustible mine, of hitherto hidden treasures accessible to Sanscrit scholars, and placed your name amongst those of the munificent patrons of Indian philology, the cultivators of which will, for ever, venerate your memory as that of one of their greatest benefactors. Your Highness may rest assured that I shall always regard your donation, as a most precious reward for my labours in the field of Hindu Antiquities, and I ardently wish that the 8th volume may soon be published by which this grand, and incomparable work will be completed.

Extract of a letter from Dr. Albrecht Weber, Docent of the Sanscrit language in the University of Berlin, and Editor of the White Yajurveda, &c., dated 21st October, 1855.

The Sabdakalpadruma will remain for ever a monument of your industry and perseverance and a valuable mine of of useful information about the later Hindu notions and literature.

Extract from the Preface to the Sanscrit Worterbuch being published under the auspices of the Imperial Academy of Sciences at St. Petersburgh, by Rudolph Roth and Otto Bohtlingk, Vol. 1, 1855

Radhakanta's Sabdakalpadruma, eine Werk, welches dem gelehrten Inder in vielfacher Beziehung zur grössten Ehre gereicht, hat uns in den Stand gesetzt, eine grosse zahl von unedirten indischen wörterbuchern und von commentaren zu diesen wörterbüchern, welche uns auch handschriftlich nicht zu Gebote standen, zu benutzen. Arch Anführungen aus edirten und unedirten Schriften, vor allem aber die reiche synonymik von Pflanzennamen ist uns sehr zu Statten gekommen. Ein exemplar dieses durch den Buchhandel nicht erreichbaren schatzbaren werkes verdankt die Kaiserliche Akademie der Wissenschaften der Freigebigkeit des Verfassers.

Translation.

Radhakant's Sabdakalpadruma, a work which in many respects, reflects the highest credit on the learned Indian, has enabled us to make use of a great number of unedited Indian Dictionaries and of commentaries to these Dictionaries of which we possess no copies. It is very useful likewise for its reference to edited and unedited manuscripts containing all the copious synonyms of plants. This precious work is not obtainable through Booksellers, the Imperial Academy of Sciences is indebted for a copy of it to the liberality of the Author.

Extract of a letter from Dr. Max Müller, Editor of the Rig Veda &c. to Dr. E. Roer, dated — 1847. *Published in the Journal of the Asiatic Society of Bengal, Vol.* 17, *Part I, P.* 331.

I would especially be gratified to hear the opinion of learned men above the prejudices of their country as Raja Radhakanta Deva for instance, who by his Dictionary has acquired the lasting gratitude of all Sanscrit scholars, and who best knows that the ancient literature of India need not to be screened from the light of publicity, but may boldly challenge the comparison of the literature of all nations, the history of which shews the same progress of intellectual development.

Extract from Dr. M. Müller's Preface to the Rig Veda Sanhita, Vol. 2.

I have been also honoured by that distinguished scholar and noble patron of Sanscrit literature Raja Radhakant Deva of Calcutta with a most valuable present the Sabdakalpadruma, a work which by its comprehensive range and its excellent arrangement stands unrivalled in Indian Philology.

Extract of a letter from the same, dated London, 30th March, 1856.

I also felt it my duty to express publicly in the preface to my second volume of the Rig Veda, my personal obligation to you for the valuable present which you made me of your magnificent work, the Sabdakalpadruma, a work which does infinite credit to your public spirit, your reverence for the antiquities of your own nation and your comprehensive knowledge of all that is truly valuable in the literature of your ancestors. This work will make your name for ever revered among your countrymen and highly respected among the Scholars of Europe.

तथा च श्रुतिः यावत्कीर्त्तिर्लोके पुण्यपुंजेन कस्यैषा भूयते तावद्वर्षं स्वर्गे लोके वसतीति ।

Extract of a letter from Dr. Chütz dated Bielefeld, 21st October, 1857.

Till now I honoured you deeply as a great scholar, the author of the Sabdakalpadruma, now I love you as one of the kindest hearts on the earth.

Extract from Art. VI of the Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, read by Professor H. H. Wilson, 19th March, 1859.

The writer, a friend of many years, Raja Radhakanta Deb is well known as a leading member of the Native Society of Calcutta, who adds to the distinction of rank and station, that of a foremost place amongst Sanscrit scholars, as evinced by his great Lexicon or Literary Encyclopædia of the Sanscrit language, in seven quarto volumes, the Sabdakalpadruma, which enjoys a European as well as Indian celebrity. Any opinion coming from him on subjects connected with the ancient literature of his country is entitled to the greatest deference.

Her Majesty Queen Victoria has been graciously pleased to confer on Raja Radhakanta Bahadur, a distinguished mark of Royal favour by the gift of a splendid gold medal, bearing on one side the head of Her Majesty and on the reverse the words "From Her Majesty Queen Victoria to Raja Radhakant Bahadur" and it was accompanied with the following letter from the Right Honorable Sir Charles Wood, Secretary of State for India.

India Office, 28th July, 1859.

Sir,

I have laid before the Queen your letter with the copy of the Sabdakalpadruma forwarded by you for presentation to Her Majesty ; and I am commanded to acquaint you that Her Majesty has received the work very graciously, and fully appreciating the spirit of loyalty in which you have transmitted it, has directed me to forward to you the accompanying medal.

I have the honor to be,
Sir,
Your most obedient humble servant,
CHARLES WOOD.

Raja Radhakant Deb Bahadur.

Extract of a letter from Pandita Vitthala Sastri of the Benares College, dated Samvat 1908.

अद्यात्र पाठशालायां हाल्साहिब् समीपे भवदीयं महार्घं समस्तप्राक्तनाधुनिककोशगणातिवर्त्तिनम् अशेषशास्त्रविषय-संग्रहणोदरं कोशमवालोकयम् सम्यक् परिचित मुद्रित वङ्गाक्षरतयाच हाल्साहिबेन तदालोचनाय नियोजितः प्रथमं सप्तमकाण्डस्योपन्यस्त मुखबंधनाभिधप्रकरणं यथाशयम् अद्राक्षम् तत्र च श्रीमतां भवताम् एतत्कोशसमर्पणविषयं सततवर्द्धमान मौदार्य्यातिशयम् उपलभ्य एतत्कोशप्राप्त्युत्कण्ठितचेता दूतं वर्णीभूतं भवत् सविधे प्रस्थापयम् ॥

Translation.

I have seen in this College, with Mr. Hall, your grand Lexicon, which surpasses all ancient and modern Dictionaries and derives its excellence from its comprehending the topics of an infinite variety of *Sastras.* As I am well familiar with printed Bengali characters, he has engaged me to examine the work : I have read the Preface at the beginning of the 7th Volume ; observing therein your ever increasing liberality in the distribution of the book, I have, with an anxious heart to obtain it, sent you this *Literal* Messenger.

Extract of a letter from Raja Vijayagovinda Sinha of Purnia, dated

द्वैतध्वान्तविनाशनैकविलसत् सिद्धान्तरत्नप्रदम् ।
प्राविन्दं खलु नान्तमेव नितरां श्रीशब्दकल्पद्रुमम् ॥

Translation.

Excepting only the last volume, I have received the Sabdakalpadruma, which alone exists to dispel the gloom of doubt and furnishes us with the jewel of demonstrated truth.

Extract of a letter from Maharaja Madanamohana of Vishnupura, dated 2nd Aswina.

भवत् प्रेरिताभिरचित शब्दकल्पद्रुमग्रन्थं दर्शं दर्शं अस्माकम् अस्मत् सदोमण्डकपण्डितानाञ्च भूयोभूयोऽविच्छिन्ना परमतुष्टिर्जायते श्रुत्वा तमपि आलोक्य च अस्माभिः तैश्च नानादर्शनपरिशीलिततत्त्वम् अवगन्तव्यम् ।

Translation.

Myself and the Panditas of my *Sabha* have derived perfect and supreme satisfaction from the perusal of your Sabdakalpadruma sent to us, by applying to it and hearing it recited, we must acquaint ourselves with the result of your extensive researches.

Extract of a letter from Professor Rudolph Roth, dated Tubingen, 14th March, 1859

— habe ich zunächst um Entschuldigung zu bitten dass ich nicht schon früher den richtigen Empfang des Sabdakalpadruma anzeigte. Genehmigen Sie meinen besten Dank für dieses werthvolle Geschenk, das nicht nur einen Schmuck meiner Büchersammlung bildet und mir die trefflichsten Dienste leistet, sondern auch mich an die freundlichen Gesinnungen des Gebers erinnert.

Translation.

I have first of all to beg to apologize, that I did not earlier, duly inform you of the Sabdakalpadruma. Accept my best thanks for the precious gift which not only forms an ornament of my library and renders admirable service to me but reminds me of the friendly feeling of the Donor.

Extract of a letter from Pandita Radhakrishna, dated Lahore, 10th May, 1859

यावच्चन्द्रदिवाकरौ क्षितितले स्वमात्मना राजत-
स्तावद्देववरस्य कीर्त्तिरतुला कल्पद्रुमात् स्थास्यति ।
राधाकान्त नृपस्य भूपसुमणेः भूमण्डले सम्मुदा
जीयाद्धि सच पुत्रपौत्रसहितः श्रीशेन संरक्षितः ॥

धनात् सर्व्वं सर्व्वं नच धनयुताः पण्डितगणाः ।
कथं तेषां सर्वं विदितमिव स्यात् पुस्तकशतात् ॥
सुखात्सारं प्राप्ताः सुगमविधिना यस्य कृतितः ।
क्षितौ राधाकान्तो जयतिहि विशेषान्नरपतिः ॥

Translation.

As long as the sun and moon will shed on earth the radiance emanating from them so long will the Kalpadruma derived unparalleled glory of Raja Radhakanta, the chief of the Devas and the gem amongst the Rajas, continue in this world, may he, protected by *Srisa*, live delighted with his son, and grandson. Wealth commands everything, but all Panditas are not wealthy, how could they know the contents of hundreds of works. May success attend Radhakanta, the distinguished among the Rajas, by whose felicitously referable work, the essence of knowledge can be easily obtained.

CALCUTTA.—PRINTED BY J. W. THOMAS, AT THE BAPTIST MISSION PRESS, 1886

मुखबन्धनं।

तत्रादौ मङ्गलाचरणश्लोकाः।

योऽद्वैतसच्चिदानन्दपरब्रह्मेति कीर्त्तितः।
उपासकानां कार्य्यार्थं कृपया पञ्चधाभवत्॥
शक्तिः शिवस्तथा सूर्य्यो गणेशो विष्णुरेव च।
अशेषविघ्ननाशाय भक्तिश्रद्धासमन्वितः॥

साष्टाङ्गं तं प्रणम्यादौ शिष्टाचारानुसारतः।
राजाबाहादुरोपाधि-श्रीराधाकान्त-देवजः॥
परेषामुपकाराय शब्दकल्पद्रुमाभिधं।
कोषं नव्यक्रमयुतं कृतवान् बहुयत्नतः॥

ग्रन्थसमाप्तौ मङ्गलाचरणबीजं।

संस्कृतग्रन्थानामेतादृशी रीतिः सर्व्वत्र प्रचलिता यन्मङ्गलाचरण-श्लोकानुक्रमणिकादिकं ग्रन्थादावेव लेखनीयं भवितुमर्हति। किन्त्वस्मिन् कोषे तन्नाचरितं। तस्यैतत्कारणं। उक्तश्लोकादि-रचन-प्रागेव प्रथम-काण्डादि-मुद्राङ्कन-समापनमात्रेण तल्लिप्सवो स्वदेशविदेशीयमहात्मानः पुनः पुनः प्रार्थयित्वा सर्व्वमेव गृहीतवन्तः। इदानीं एतत्कोषस्य प्रथमादिकाण्डं नोपस्थितं। तेन हेतुना एतन्मङ्गलाचरणादि-रूप-मुखबन्धनं शेषकाण्डपुरोवर्त्ति कृतं। किन्त्वेतद्ग्रन्थारम्भे अथ शब्दकल्पद्रुमो मुद्र्यते इति लिखनेन मङ्गल-वाचकाथ-शब्दप्रयोगादेव एतत्कोषस्य मङ्गलाचरण-सिद्धिर्जाता। तदुक्तं श्राद्धतत्त्व-धृतश्रुतौ,—

"ओङ्कारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा। कण्ठं भित्वा विनिर्यातौ तेन माङ्गलिकावुभौ"॥

ग्रन्थरचनप्रयोजनं।

अष्टादशसंख्यकासु शास्त्रीयभाषासु संस्कृतभाषा गीर्व्वाणवाणी। अतः सर्व्वोत्कृष्टा सर्व्वत्र समरूपा सर्व्वजनमान्या च। देवैर्ऋषिभिश्च तद्भाषया अष्टादशविद्याः प्रणीताः। किन्त्वस्मिन् भारतवर्षे उक्तविद्या-सम्बन्धि-पारिभाषिक-शब्दादीनां प्रकाशक-कोषो न प्राप्यते। ते च तत्तद्भाष्य-टीकादिभिरेव चरितार्था भवन्ति। किञ्च महा-महोपाध्यायैः प्राचीन-नवीन-कवि-कोविदगणैः पद्येन पर्य्यायनानार्थ-युक्त-बहुविधाभिधानरचना कृता। किन्तु तत्तद्-ग्रन्थीयैकार्थ-शब्दसंग्रहस्य वर्गस्मरणाभावात् प्रयोजनीय-पर्य्याय-शब्दप्राप्तिः सुदुष्करी। एवं अनेकार्थ-शब्दसंग्रहस्य एकादि-षडक्षर-पर्य्यन्त-कान्तादि-हान्तशब्द-निबद्ध-निखिल-श्लोकानां पाठव्यतिरेकेण प्रार्थनीय-नानार्थ-शब्द-निर्गमोऽतिदुर्गमश्च। विशेषतः तत्तदेकैक-कोषे समग्र-शब्दार्थयोर्लाभाभावः। इत्यादि-दोषसमूहमालोच्य परोपकाराय पठद्दशावधि-वर्त्तमानकाल-पर्य्यन्तं बहुतरपरिश्रमैः धीरवर-निकर-साहाय्यैरेतद्देशप्राप्य-समस्तकोष-वेद-वेदान्तवेदाङ्गभाष्य-व्याकरण-छन्दोज्योतिष-साहित्य-नाटक-काव्यालङ्कार-वैद्यक-सङ्गीत-न्याय-सांख्य-पातञ्जल-वैशेषिक-मीमांसा-स्मृति-पुराणेतिहास-तन्त्रागम-निगम-शिल्प-सूपकार-नीतिशास्त्र-कुलाचार्य्य-गोस्वामि-ग्रन्थादिभ्यः शब्दसमूहं संगृह्य कविकल्पद्रुम-नामक-धातुपाठ-ग्रन्थात् धातुनिवहञ्च सङ्कलय्य सकलशब्द-धात्वर्थानामनायासेन लाभार्थं विना पद्येन वर्णव्यवस्थाक्रमेण शब्दकल्पद्रुमाभिधानाभिनवाभिधानं कृतवान्। इमं सप्तकाण्डात्मक-बृहत्कोषं स्वीयकोष-व्ययेन मुद्राङ्कयित्वा मुद्राव्यतिरेकेण नानादिग्देशीय-विशिष्ट-पात्रेभ्यो बन्धुवर्गेभ्यो याचकेभ्यश्च दत्तवान्॥

ग्रन्थस्य नामकारणं।

एतत्कोषस्य शब्दकल्पद्रुम-नाम-करण-कारणमेतत्। स्वर्गीय-कल्पद्रुम-सन्निधाने यो यत् प्रार्थयते तस्य तत्प्राप्ति-र्भवत्येव। मत्कृतमर्त्त्यीय-शब्दकल्पद्रुम-समीपे यानि यानि समीहित-शब्दादीनि प्रार्थयन्ते तानि तान्यवश्यं प्राप्नुवन्ति। अतः कल्पवृक्ष-सादृश्यमेव नामकारणं। प्राचीनसंग्रहकर्त्तृभिरपि स्वकृतग्रन्थानां कल्पद्रुम-कल्पतरु-कल्पलता-प्रभृति नामधेयं कृतं। तत्सदृशार्थक-कामधेनु-चिन्तामण्यादि-पुस्तकानि च प्रचलन्ति एतद्ग्रन्थस्य वृक्षरूपकत्वात् अस्य खण्डस्य काण्डेति संज्ञां कृतवान्॥

अथ ग्रन्थपरिपाटी।

अतः परमहमेतत्कोषस्यानुक्रमं विशेष-नियमञ्च विवृणोमि। निखिलाभिधानिक-शास्त्रिक-लौकिक-व्यवहारिक-साधुशब्दानां धातुगणानाञ्च झटिति प्राप्तये तेषामानुपूर्व्विकाकारादि-क्षकारान्त-पञ्चाशद्वर्णानां यथाक्रमं सूचीं कृत्वा विन्यासमकुर्व्वं। तत्र प्रथमं स्वरवर्णादिशब्दानां परे हलवर्णादि-शब्दानां शेषे युक्ताक्षरादि-शब्दानाञ्च वर्णक्रमेणैव यथास्थानं प्रथमा-विभक्त्यन्तत्वेन संस्थापनमकार्य्यं। पदसाधने यथासन्ध्यक्षराणां विकारो लोपो वा अभवत् ते वर्णास्तत्तच्छब्दोपरि विन्यस्ताः। अनुस्वार-विसर्गाणां षोडश-स्वरान्तर्गतत्वेन तदुभयवदाद्य-वर्णयुक्त-शब्दान् स्वरवर्णस्थलाभिषिक्तान् चकार। तत्पश्चात् प्रत्येक-शब्दस्य लिङ्गं प्रत्येक-धातोरनुबन्धञ्च निर्णीतवान्। येषां धातूनामनुबन्धो नास्ति तत्स्थाने विन्दुयुक्तमथवा शून्यमास्ते। तदनन्तरं सकल-शब्दानामर्थवाचक-पदानि प्रथमाविभक्त्यन्तत्वेन एवं समस्त-धात्वर्थवाचक-पदानि सप्तमीविभक्त्यन्तत्वेन लिखितानि। प्रत्येक-प्रसिद्ध-शब्दोत्तरं

तद्दीयपर्य्यायाः देशभाषाश्च तथा प्रत्येक-धात्वर्थानन्तरं तट्टीका धातुदीपिकोक्तव्याख्यापदादीनि विहितानि सर्व्वशेषे तेषां प्रमाणानि तदभावे तत्प्रयोगाः तद्विरहे तद्व्युत्पत्ति-र्लिखिता ॥

वर्णमालायां च वर्ग्य-जकारान्तःस्थयकारौ मूर्द्धन्य-णकार-दन्त्यनकारौ वर्ग्यबकारान्तःस्थवकारौ तालव्यशकार-मूर्द्धन्यषकारदन्त्यसकाराः सन्ति। एतदखिल-वर्णादि-शब्दानां धातूनाञ्च प्रभेदं कृत्वा सूचीपूर्व्वकं यथास्थानं संस्थापनं कृतवान्। वङ्गदेशे उक्तवर्णानामुच्चारण-भेदाभावः। विशेषतो वकार-द्वयस्याकारोच्चारणयोर्भेदो नास्ति पश्चिमादिदेशे वर्त्तते। किन्तु मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासविद्यावागीशधृता वकार-भेदिकैकप्राचीनकारिकास्ति। सा यथा,—

"उदूटौ यत्र विद्येते यो वः प्रत्ययसन्धिजः। अन्तःस्थं तं विजानीयात्तदन्यो वर्ग्य उच्यते" ॥

एतत्कारिकया सकलवकार-प्रभेदो न भवति। इति हेतोरहं धातूनां शब्दाकरत्वादोष्ठ्यदन्त्य-वकारादिधातुद्वारा पदसाधनं कृत्वा बहु-प्रयत्नै-र्वकारद्वय-भेदं प्रकाशितवान् रेफयुक्तवर्णन्तु रवर्णात् परं शब्द-सूचीमध्ये विन्यस्तवान्॥

पूर्व्वतन-कोषकार-वर्गैः स्वस्वकोषे धातुसञ्चयो न कृतः शब्दमात्रसंग्रहः कृतः। किन्तु शब्दानामुत्पत्ति-स्थानं धातुः। अतएवाहं सर्व्वोत्तम-वोपदेवीय-धातुपाठ-कविकल्पद्रुमात् (१७५४) चतुःपञ्चाशदधिक-सप्तदशशत-संख्यक-धातून् सङ्कलय्य एतत्कोषान्तर्गतान् कृतवान्। तत्र १३२ अकारान्त-धातवः। २४ आकारान्त-धातवः। १८ इकारान्त-धातवः। २५ ईकारान्त-धातवः। ३३ उकारान्त-धातवः। १३ ऊकारान्त-धातवः। २१ ऋकारान्त-धातवः। १६ ॠकारान्त-धातवः। ६ एकारान्त-धातवः। २५ ऐकारान्त-धातवः। ५ ओकारान्त-धातवः। ५८ ककारान्त-धातवः। २१ खकारान्त-धातवः। २७ गकारान्त-धातवः। २० घकारान्त-धातवः। ५० चकारान्त-धातवः। १८ छकारान्त-धातवः। ७२ जकारान्त-धातवः। ३ झकारान्त-धातवः। ७१ टकारान्त-धातवः। २३ ठकारान्त-धातवः। ७६ डकारान्त-धातवः। १ ढकारान्त-धातुः। ५० णकारान्त-धातवः। ३१ तकारान्त-धातवः। २८ थकारान्त-धातवः। ७८ दकारान्त-धातवः। ३७ धकारान्त-धातवः। २८ नकारान्त-धातवः। ६४ पकारान्त-धातवः। १५ फकारान्त-धातवः। ४५ बकारान्त-धातवः। ३८ भकारान्त-धातवः। ३३ मकारान्त-धातवः। ३१ यकारान्त-धातवः। ४२ रान्त-धातवः। ८३ लकारान्त-धातवः। ६८ वकारान्त-धातवः। ३८ तालव्यशकारान्त-धातवः। ११६ मूर्द्धन्यषकारान्त-धातवः। ६५ दन्त्यसकारान्त-धातवः। ५० हकारान्त-धातवः। ४२ सौत्र-धातवः सन्ति। एषां मध्ये संख्याया एकष्ठकारान्त-धातुरेवमेको ळकारान्त-धातुर्नास्ति। सौत्र-धातूनां नियत-प्रयोगाभावः। एतत्समुदाय-धातुर्गणभेदे विभक्तीभूतस्तस्माद्धेतोर्धातु-पाठस्य गणसंज्ञा अभवत्। तन्मध्ये प्रसिद्ध-गणा दश। अवान्तर-गणा अनेके विद्यन्ते। यथा,—

भ्वाद्यदादी जुहोत्यादिर्दिवादिः स्वादिरेव च। तुदादिश्च रुधादिश्च तनक्र्यादि-चुरादयः ॥

इति दुर्गादास-विद्यावागीश-कृत-कविकल्पद्रुम-टीका धातुदीपिका॥ उक्तगणे वोपदेव-विप्रेण अकाराद्यादि-धातुपाठ-क्रमेण अकारान्तादि-धातु-सकलं कथितवान्। किन्त्वहमेतत्क्रमानुगमनमकृत्वा निजकोष-रीत्यनुसारेण शब्दसूचीमध्ये धातुगणान् लिखितवान्॥

सांङ्केतिकवर्णचिह्नादीनां विवरणं।

एतत्पुस्तकस्य प्रतिपत्रस्य प्रत्येक-पृष्ठ-मध्यस्थाने युग्मरेखा-प्रदानेन द्विभागं कृत्वा तद्भागद्वये शब्दादिर्लिखितः। तस्यान्तिम-शब्दादेर्व्वर्णं त्र्यक्षर-पर्य्यन्तं उक्तभागद्वयोपरि विन्यस्तमभवत्। तद्दृष्टिमात्रेण यदक्षर-पर्य्यन्त-शब्द-स्तत्पृष्ठारूढ़ो भूतस्तद्बोधो भविष्यति। तेनेष्ट-शब्दानामनायासेन लाभो भविता॥

पुंलिङ्गस्य सङ्केतः "पुं"। स्त्रीलिङ्गस्य संक्षेपः "स्त्री"। क्लीबलिङ्गस्य चिह्नं "क्ली"। वाच्यलिङ्गस्य अर्थात् त्रिलिङ्गस्य लक्ष्म "त्रि"। एवम-व्ययशब्दस्यैक-देशस्य "व्य" इत्यक्षरस्य ग्रहणं कृतं॥

यस्मिन् स्थले एक-शब्द-घटकी-भूत-बहुवर्णाः पंक्तिद्वये पतितास्तज्ज्ञापनार्थं तत्प्रथमपंक्तिशेषे एका क्षुद्र-समरेखा (-) प्रदत्ता भूता॥

एकार्थ-शब्दस्योत्तरं एवं प्रमाणस्य पूर्व्वं एका विषम-रेखा (।) प्रदत्ता। भिन्नार्थक-शब्दस्य एवं प्रमाणस्य परं विषम-रेखाद्वयं (॥) विन्यस्तं। प्रथमकाण्डे क्वचिदस्य व्यतिक्रमो जातः॥

समानार्थक-द्वि-त्र्यादि-शब्देष्वेकस्थले उपस्थितेषु तदुत्तरं तज्ज्ञापकं एवम्प्रकार-वेष्टन-चिह्नं "}" दत्तं॥

विशेषवृत्तान्तसमापनात् परं विशेष-शब्दार्थारम्भात् पूर्व्वञ्च पुष्पाकारचिह्नं (*) कृतं। एवं विस्तारित-विषयान्तर्गत-प्रकरणभेदस्थले पुष्पा-कारेणाङ्कितं॥

येषां प्रसिद्ध-शब्दानामुत्तरं तत्पर्य्याय-शब्दा लिखितास्तत्संख्यानामङ्कपातः कृतः। तत्रोक्त-प्रसिद्ध-शब्दमेकत्वेन गणयित्वा तत्पर्य्याये द्व्यादि-संख्याङ्काः स्थापिताः॥

पूर्व्वोदित-चतुःपञ्चाशदधिक-सप्तदशशत-धातूनां षट्चत्वारिंशदनुबन्धवर्णानां फलानि लिख्यन्ते॥

अः—अनुबन्धेषु मध्ये अकारः सुखोच्चारणार्थः। यथा धक्क नक्क क नाशने इति॥

आः—निष्ठाभावादि-कर्म्मवेट्। आकारेतो धातोर्भावे आदिकर्म्मणि च विहिताया निष्ठाया वा इट्इत्यर्थः। यथा ञिमिदा स्नेहे भावादिके वेति मिन्नं मेदितं तेन। प्रमिन्नः प्रमेदितः सः। भावादिकर्म्मभ्यामन्यत्र निष्ठाया न इम् इत्यर्थः। यथा आदित इति मिन्नः मिन्नवान्॥

इ:—नुम्वान्। वदिङ् स्तुत्यभिवादयोः। अत एवेदितो नुम् वन्दते विष्णुः॥

इर्—वा आङ्वान्। च्युतिर् क्षरणे इरितस्तु वेति अच्युतत् अच्योतीत्॥

ई:—अनिड्निष्ठः। दीपीङ् य दीपने। नेमडीश्वीति दीप्तः दीप्तवान्॥

उ:—क्त्वावेट्। चमु भक्षणे। पु क्त्वाउदित इम् इति चमित्वा चान्त्वा॥

ऊ:—वेट्कः। यस्य सामान्यविधिना इम्विहितः ऊदितः परस्य तस्य वा इम् इत्यर्थः। षिधू शिवे शास्त्रे। वेमूदिदिति असेधीत् असैत्सीत्॥

ऋ:—चङ्यह्रस्वः। चङि ञेः परे अङि परे अह्रस्वः ह्रस्वाभाववान्। यथा ढौकृङ् गत्यां। ञरङुङस्य ह्रस्व इत्यत्र ऋदिद्वर्जनात् अडुढौकत्॥

ॠ:—वा चङि अह्रस्वः इत्यनुवर्त्तते। कणॄ आर्त्तस्वरे। भ्राज भासेति अचीकणत्। अचकाणत्। येषां सप्तम-स्वरानुबन्धः कैश्चित् पठ्यते कैश्चिन्न पठ्यते तेषां ह्रस्व-विकल्पनार्थोऽयमनुबन्धः॥

ऌ:—अङ्वान्। ऌगमॢ गत्यां। शास्वद्युत्पुषादेरिति अगमत्॥

ए:—सिचि अवृद्धिः। सिचि स्यांविहितसौ। ए कट् वृतौ वृवि। इसादेः सेम इत्यत्र एदिद्वर्जनात् अकटीत्॥

ऐ:—यजादिः स्यात्। यजै ञौ देवार्चने। व्यथयजेति जिः इयाज। यङ्स्वपाद्योरिति इज्यात्॥

ओ:—निष्ठातनः। निष्ठायास्तो निष्ठातः निष्ठातो नो यस्मात् स निष्ठातनः। रुजो ओ भङ्गे। स्वाद्योदिदिति रुग्णः रुग्णवान्॥

औ:—अनिट्। औ गमॢ गत्यां। वसोरस्येत्यत्र औदिद्वर्जनात् गन्ता॥

क:—चुरादिः। गणत्क संख्याने। चुर्भ्यो ञिर्व्वेति गणयति॥

कि:—चुरादिर्व्वा। पक्षे गणान्तरनियमाभावात् भ्वादिरित्यर्थः। युज कि संयमने योजयति योजति। यद्यपि चुरादिभ्यो ञिर्व्विकल्प्यते तथाप्य-न्येषामनुरोधादिदमुक्तं। अन्येषां मते तु चुरादिभ्यो ञिर्नित्यः। तथापि युजप्रभृतिभ्यो वेति। स्वमते तु चुर्भ्यो ञिर्व्वेत्यत्र वाशब्दस्य व्यव-स्थावाचित्वात् चुरादिभ्यो ञिर्नित्यः। अत्र युज-प्रभृतिभ्यो वेति॥

ग:—क्र्यादिः। डु क्री ञ ग द्रव्यपर्य्यये। दिवसुतुर्दति क्रीणाति॥

गि:—प्वादिरपि। अपिशब्दात् क्र्यादिश्च। पू ञ गि शोधे। प्वादेः स्व इति ह्रस्वः पुनाति। अपूः स क्र्यादिः। पूर्व्वोक्तः स प्वादिः क्र्यादिश्च स्यात्। लू ञगि छिदि लुनाति। स्वाद्योदिदिति लूनः लूनवान्। कॄ गॄ ज्या स्वाहाप्वादेरिति लूनिः॥

घ:—रुदादिः। ञिष्वप रुद रोदे। रुद्धोऽयोइस्यम इति रोदिति। रुदाद्यसीति ईम् अरोदीत्॥

ङ:—तङ्वान् कर्त्तरि। कर्त्तरि वाच्ये तङ्वान् आत्मनेपदी। एध ङ वृद्धौ। नवग्नः पमे इति एधते॥

ज:—ज्वलाद्यः। ज्वल ज्म चलत्विषोः। दूनीभुज्वलाद्येति णः ज्वालः। पक्षे पचादित्वादन् ज्वलः। एवं कुच ज रोधपर्क्ककौटिल्यलेखने। दूनीभु-ज्वलाद्येति णः कोचः। पक्षे कॄ गॄ ज्ञा प्रीति कः कुचः॥

झ:—ज्वलाद्यः। इति केचित्॥

ञ:—आत्मने। आत्मने आत्मार्थं फलवति कर्त्तर्य्यात्मनेपदं अफलवति परस्मैपदमिति शेषः यज ञौ देवार्चायां यजते यजमानः यजति याजकः। चुरादेस्तु स्वार्थविहित-ञिञ्कारेण ञित्वेऽपि उभयपदं न स्यात् अन्यथा श्यम ञक् वितर्के इत्यादे ञानुबन्धो व्यर्थः स्यात्॥

ञि:—अद्यक्तः। अद्य वर्त्तमाने क्तो यस्मात् स अद्यक्तः। ञि ष्ठा स्थाने। शार्वेच्छार्थञीच्छीलादेरिति स्थितो विष्णुस्तिष्ठतीत्यर्थः॥

टु:—थथुः। टु ङ वेप चलने। ट्वितोऽथुरिति वेपथुः॥

ठ:—फणादिः। इति केचित्॥

डु:—त्रिमग्युतः। डु कृ ञ द डु कृतौ। ड्वितस्त्रिम इति कृत्रिमं॥

ण:—फणादिः। फण ण निस्नेहे। वृ फल भजेति फेणतुः पफणतुः फेणिथ पफणिथ॥

त:—अदन्तः। अदन्तानां पृथग्वर्गविधानेनैव ज्ञाने सिद्धे तानुबन्धोऽनभ्यासानामद्वादिषु कान्तत्वादिभ्रमनिरासार्थः।

द:—तनादिः। तन द ञ विस्तृतौ। तनभ्यः ग्रुविति तनोति। सेर्लुक् तथासोरिति अतत अतनिष्ट अतथाः अतनिष्ठाः। वनतनाद्यनिमामिति प्रतत्य॥

ध:—रुधादिकः। रुधिर्धौ ञि ञ आवृतौ। दिवसु तुदेति रुणद्धि॥

न:—स्वादिः। षु ञ्ण सन्धाक्लेदपीड़मन्थे। दिवसु तुदेति सुनोति॥

प:—मुचादिः। मुच्लृ श प ञौ मोक्षे। नुणर्ग्धामुचामिति मुञ्चति॥

भ:—शमादिः। शमुभिर्य शमे। यन्योःशमादीति शाम्यति॥

मि:—घटादिः। निचित्वमेर्दीर्घो वा। दीर्घो दीर्घवान्। घट य म ङ चेष्टे। ञौत्वमोमुर्घञ्वेति अघटि अघाटि घटं घटं घाटं घाटं। निचि ह्रस्वः मोऽनुवर्त्तते। निचि ञौ ह्रस्वः ह्रस्ववान्। घटादि जनीति घटयति॥

मि:—वा। निचि ह्रस्व इत्यनुवर्त्तते। फण मि ण गतौ। वा सम यम फणेति फणयति फाणयति॥

य:—दिवाद्य:। दिवु जिगीषेच्छादौ। दिवस्तुदेति दीव्यति॥

र:—वैदिक:। वेदेष्वेव प्रयुज्यन्ते न तु भाषायामित्यर्थः। गार्लिस्तुतौ जन्मनि। जगाति॥

ल:—अदादिक:। अङ्क्षौ भक्षे। लुगद्धोऽप: अत्ति॥

लि:—ह्वादि:। ह्वादेरदाद्यन्तर्गणत्वेन ख्यातत्वाददादित्वसूचकानुबन्धो न कृत:। अथवा लु: स्वपादिषु लिर्ह्वादिष्वित्येकं वाक्यं। लु लि एतदुभयानुबन्धौ धातू क्रमात् स्वपादिह्वादीस्त:। चकारस्तूभयत्र सम्बन्धाददादौ चेत्यर्थः। ह्वादि: पृथक्गण इत्येके। अतएव पठन्ति च।

"ह्वाद्यदादौ जुहोत्यादिर्दिवादि: स्वादिरेव च। तुदादिश्च रुधादिश्च तनक्र्यादिचुरादय:"॥ इति।

हु लि होमेऽदने। ह्वादौ रे द्वि: जुहोति।

लु:—स्वपादिश्च। चकाराददादिश्च। स्वमते स्वपादे: प्रयोजनं नास्ति। दरिद्रातीत्यादौ स्वपादित्वादजादौ सार्व्वधातुके। आद्युदात्तत्वमिति वोपदेव:॥

व:—वृतादि:। वृत ङ व ल्ह वर्त्तने। वृद्भ्यानेम पे इति तेनैव परस्मैपदे वर्त्स्यति विवृत्सति। आत्मनेपदे तु वर्त्तिष्यते विवर्त्तिषते। अन्यत्र विवर्त्तिषा विवृत्सा॥

श:—तुदादिक:। तुदौ ञ श व्यथे। दिवस्तुदेति तुदति॥

शि:—कुटादिश्च। चकारात् तुदादिश्च। कुटां नुञ्चौ ञ्णिति इति नियमात् कुट शि कौटिल्ये इत्यादीनां अकुटीत् इत्यादौ न गुण:। णू शि स्तवने इत्यादीनां अनुवीदित्यादिषु न वृद्धि:। अगुणत्वादुव् च॥

ष:—ऋदङ्वान्। आख्यातिकस्याङोऽप्राप्त्यर्थं ऋदिति विशेषणं। स्वमते तूभयत्र ङ एव। डु ञौ श पच पाके। भौषि चिन्वीति पचा॥

स:—जक्षादि:। जक्ष स लु घ भक्षहासयो:। द्विरुक्त जक्षादीति द्विसंज्ञायां शवन्तस्य द्विर्दत्वाऽद्वेरिति न नुण् जक्षत्। क्लीबे जसशसोस्तु द्वे: शतुर्नुण् इति जक्षति जक्षन्ति। आख्यातिकेऽन्तोऽन्तो द्वेरिति जक्षति। अनुम् सिद्वेरिति अजक्षु:। इति धातुदीपिकायां अनुबन्धफलनिरूपणं॥

आदिकोषविवरणं।

सर्व्वेषां कोषाणामादि अग्निपुराणोक्ताभिधानं। तत्रादौ स्वर्गपातालादिवर्ग:। ततोऽव्ययवर्ग:। ततो नानार्थवर्ग:। ततो भूपुराद्रिवनौषधिसिंहादिवर्गा:। ततो नृब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रवर्गा:। शेषे सामान्यानि नामलिङ्गानि सन्तीति मया दृष्टं। अमरसिंहस्तु उक्ताग्निपुराणीयाभिधानस्य कस्यचित् कस्यचित् वर्गस्य व्यतिक्रमं कृत्वा तत्रादित-सामान्य-नामलिङ्गानां विशेष्य-निघ्न-वर्गसङ्कीर्णवर्गाविति संज्ञां स्थापयित्वा अन्ते लिङ्गादिसंग्रहवर्गस्य योगं कृत्वा स्वीयकोषं रचितवान्। एवं जटाधरोऽपि अमरकोषस्यानुकरणं कृतवान्। इति विरलप्रचार:॥

प्राप्तकोषादिनामानि।

अत्राभिधाने मत्प्राप्तयद्यत्कोषादित: शब्दादय: संगृहीतास्तेषां संज्ञा: पश्चाल्लिख्यन्ते॥

अमरसिंहकृतं	नामलिङ्गानुशासनं	१	पुरुषोत्तम देवकृत:	त्रिकाण्डशेष:	१५
अजयपालकृत:	नानार्थसंग्रह:	२	तत्कृता	हारावली	१६
गदसिंहकृता	नानार्थध्वनिमञ्जरी	३	भावमिश्रकृत:	भावप्रकाश:	१७
चक्रपाणिदत्तकृता	शब्दचन्द्रिका	४	मथुरेशपण्डितकृता	शब्दरत्नावली	१८
जटाधराचार्य्यकृत:	पर्य्यायनानार्थकोष:	५	महेश्वरवैद्यकृत:	विश्वप्रकाश:	१९
दशाधिनाथकृता	नानार्थरत्नमाला	६	मेदिनीकरवैद्यकृत:	नानार्थशब्दकोष:	२०
दुर्गादासविद्यावागीशकृता	धातुदीपिका	७	रामेश्वरशर्म्मकृता	शब्दमाला	२१
धनञ्जयकविकृता	नाममाला	८	रत्नमालाकरवैद्यकृता	आयुर्वेदार्णवोत्थितपर्य्यायरत्नमाला	२२
धरणिदासशाश्वतकृत:	सारसंग्रहनामकानेकार्थसमुच्चय:	९	वोपदेवविप्रकृत:	कविकल्पद्रुम:	२३
नरसिंहकाश्मीरपण्डितकृत:	निर्घण्टराज: अर्थात् राजनिर्घण्ट:	१०	श्रीनन्दनभट्टाचार्य्यकृतं	वर्णाभिधानं	२४
नारायणदासकविराजकृत:	राजवल्लभ:	११	श्रीरामशर्म्मकृत:	उणादिकोष:	२५
पद्मनाभदत्तद्विजकृत:	भूरिप्रयोग:	१२	सिद्धान्तकौमुदीसंक्षिप्तसारकारकृते	उणादिवृत्ती	२६।२७
पुरुषोत्तमदेवकृत:	एकाक्षरकोष:	१३	हलायुधभट्टकृता	अभिधानरत्नमाला	२८
तत्कृत:	द्विरूपकोष:	१४	हेमचन्द्रजैनकृत:	अभिधानचिन्तामणि:	२९

अप्राप्तकोषनामानि।

एतद्भिन्नानेकप्राचीनाभिधानानि सन्ति। यद्यपि तानि मया अप्राप्तानि तथापि तेषां मध्ये बहुकोषाणां प्रयोगप्रमाणानि अमरटीकाधृतानि आमादृतानि। एवं विश्वमेदिनीकोषे तत्सकलाभिधानानां शब्दा: समाहृता:। उक्तकोषद्वयशब्दानां शब्दकल्पद्रुमाभ्यन्तरितत्वेन वक्ष्यमाणसमस्तप्राचीनकोषाणां शब्दा: एतत्कोषान्तर्गता भूता:।

विश्वधृतप्राचीनकोषाः ।

भोगीन्द्र	.. १	वाचस्पति	.. ४	मङ्गल	.. ७	भागुरिरचितकोषाः	.. १०
कात्यायन	.. २	व्याडि	.. ५	शुभाङ्ग	.. ८		
साहसाङ्क	.. ३	विश्वरूप	.. ६	गोपालित	.. ९		

मेदिनीधृतप्राचीनकोषाः ।

उत्पलिनी	१	रन्तिदेव	.. ७	गङ्गाधर	.. १३	चन्द्र	.. १९
शब्दार्णवः	.. २	रत्नापरनामहर	.. ८	वाभट	.. १४	विक्रमादित्य	.. २०
संसारावर्त्तः	.. ३	गोवर्द्धन	.. ९	माधव	.. १५	गोमिरचितकोषाः	.. २१
नाममालाख्यः	.. ४	रभसपाल	.. १०	धर्म्म	.. १६	पाणिनिपदानुशासनञ्च	.. २२
वररुचि	.. ५	रुद्र	.. ११	नारपाल	.. १७		
शाश्वत्	.. ६	अमरदत्त	.. १२	वामन	.. १८		

एतदन्ये बलहट्टप्रभृतिकृतकोषाः सन्ति ॥

लब्धालब्धामरकोषटीकानामानि ।

अमरकोषस्य भृशप्रामाणिकः व्युत्पादकश्च । तस्मात् बहुतरटीकाकारैस्तस्य नानाविधा टीका कृता । तन्मध्ये कतिपयलब्धटीकानां प्रमाणानि शब्दकल्पद्रुमे दत्तानि । किन्तु तत्समुदायटीकाकृन्नामानि टीकानामधेयानि चाहं व्यक्तीकरोमि ॥

क्षीरस्वामी	.. १	माधवी	.. ११	कोलाहलाचार्य्यः	.. २१	कृता व्याख्यासुधीः	.. ३०
सुभूतिः	.. २	मधुमाधवी	.. १२	शबरस्वामी	.. २२	अच्युतोपाध्यायकृतव्याख्याप्रदीपः	.. ३१
चड्डुचन्द्रः	.. ३	सर्व्वानन्द	.. १३	रामतर्कवागीश	.. २३		
कलिङ्गः	.. ४	अभिनन्द	.. १४	नयनानन्द	.. २४	मथुरेशविद्यालङ्कारकृता सारसुन्दरी	.. ३२
कोङ्कटः	.. ५	मल्लिनाथः	.. १५	विद्याविनोदः	.. २५		
सर्व्वधरः	.. ६	रायमुकुटमणिः	.. १६	रघुनाथचक्रवर्त्ती	.. २६	नारायणचक्रवर्त्तिकृता पदार्थकौमुदी	.. ३३
राजदेवः	.. ७	नीलकण्ठः	.. १७	व्याख्यामृतः	.. २७		
गोवर्द्धनः	.. ८	अरुणः	.. १८	टीकासर्व्वस्वः	.. २८	रमानाथविद्यावाचस्पतिकृतत्रिकाण्डविवेक	.. ३४
द्राविडः	.. ९	भगीरथः	.. १९	सन्देहभञ्जिका	.. २९		
भोजराजः	.. १०	जयादित्य	.. २०	रामाश्रमापरनामभानुदीक्षित		भरतमल्लिककृता मुग्धबोधसम्मता टीका	.. ३५

एतद्भिन्ना अपि टीका वर्त्तन्ते ॥

अत्राहृतविषयवृन्दं शब्दसिन्धुदुस्तरत्वञ्च विज्ञापयामि ।

कोषगणातिरिक्तनानाशास्त्रोक्तशब्दप्रमाणप्रयोगोपाख्यानादीनि । चातुर्वेदिकषाड्दर्शनिकमतविवरणपदार्थकर्म्मोपासनाज्ञानकाण्डशब्दनिरूपण-वेदाङ्गशिक्षादीनि । शाब्दिककाव्यालङ्कारिकछान्दसिकसूत्रवृत्तिमात्रानामलक्षणोदाहरणचित्रकाव्यनवरसगतिबन्धादयः । श्रौतस्मार्त्तयज्ञमलमासादि-लक्षणदायभागाशौचसंस्कारप्रायश्चित्तोद्वाहतिथिकृत्यजन्माष्टमीदुर्गोत्सवाष्टादशविवादपद-चतुष्पादव्यवहारैकादश्याद्युपवासनिर्णयतडागभवनवृक्षोत्सर्गव्रतप्र-तिष्ठापरीक्षाज्योतिःशुभाशुभदिनादिवास्तुयागदीक्षाह्निकाचारमासकृत्यपुरुषोत्तमादिमाहात्म्यश्राद्धशूद्रकृत्यकर्म्मविपाकद्वादशयात्राधिकरणदत्तकव्यवस्था-दयः । पौराणिकतान्त्रिकवर्णतत्त्वषट्कर्म्मस्नानतर्पणपूजामुद्रामन्त्रयन्त्रजपहोमबलिध्यानस्तवकवचमाहात्म्यभुवनस्वर्गनरकदेवतादानव्रततीर्थावतारनदनदीदे-शभेदपीठपर्वतवृक्षराजनीतिवर्णाश्रमधर्म्मवर्णसङ्करद्रव्यशुद्धिमहादाननिधिरत्नाद्युत्पत्तिसृष्टिप्रलयदुर्गपुरमन्दिरश्रीमूर्त्तिनिर्म्माणप्रमाणादीनि । ज्यौतिषिक-सैद्धान्तिकवारतिथिनक्षत्रयोगकरणसंक्रान्तिमासर्त्तुपक्षवर्षायनजातफलाकालग्रहणनष्टचन्द्रधूमकेतुस्त्रीपुरुषादिशुभाशुभलक्षणशकुनस्वरोदयगणिताङ्क-व्यवहारराशिचक्रभूगोलखगोलदृग्गोलवर्णनादीनि । आयुर्वेदीयजन्मकर्मशारीरस्थानरोगनिदानपूर्वरूपसम्प्राप्त्युपशयचिकित्सौषधद्रव्यगुणपाचनजारणमा-रणपथ्यापथ्यनाडीमूत्रजिह्वापरीक्षापञ्चकर्म्मषड्रसोत्पत्त्याख्यानादयः । गान्धर्ववेदीयनृत्यगीतवाद्यस्वरताललयतानमानग्रामश्रुतिमूर्च्छनारागरागिणीत-त्पत्नीतद्भार्य्यागानसमयध्रुवकगमकनायकनायिकानिरूपणादीनि । युक्तिकल्पतरुग्रन्थीयनीतिदन्तनगरवास्तुराजगृहविशेषसामान्यासनोपकरणालङ्कारास्त्र-यानाद्युक्तयः तथा चतुष्पदद्विपदनिष्पदयानोद्देशाः । पत्रकौमुदीयपत्रप्रमाणभङ्गरचनलेखननयनपठनचिह्नकोणच्छेदनपदन्यास श्रीशब्दविन्यासप्रश-स्तिप्रकरणादीनि । कुलाचार्य्यादिग्रन्थीयब्राह्मणवैद्यकायस्थानामुत्पत्तिवंशगोत्रप्रवरपर्य्यायश्रोत्रियकुलीनमौलिकगोष्ठीपतिनिर्णयादीनि च शब्दकल्पद्रुमस्य सप्तकाण्डे मया समाहृतानि । यान्यवशिष्टानि तानि परिशिष्टे प्रवक्ष्यामि । तत्तद्ग्रन्थनामानि बाहुल्यभिया नोक्तानि । तथापि शब्दसमुद्रस्य पारगमनं दुष्करतरं । तदुक्तं कलापमुग्धबोधटीकाधृतश्लोके ।

अहञ्च भाष्यकारश्च कुशाग्रीयधियावुभौ । नैव शब्दाम्बुधः पारं किमन्ये जडबुद्धयः ॥

परिशिष्टकरणकारणम्।

अस्मिन् सप्तकाण्डात्मकशब्दकल्पद्रुमपुस्तके ये ये शब्दार्थप्रमाणप्रयोगादयः पूर्व्वं प्राप्त्यभावेन न संगृहीताः। अथवा भ्रमवशात् पतिताः। एवं यस्य यस्य रोगस्य निदानमात्रं लिखितं तत्तदौषधानि न विवृतानि। एवं येषां शब्दानां अमरातिरिक्तकोषोक्तपर्य्यायशब्दसङ्कलनं न कृतं। एवं टीकागोस्वरणकारादिवर्णयुक्तकतिपयशब्दानां मुद्राङ्कनप्रमादेन स्खलनं जातं। एवं अकाराद्यादिवर्गयवकारादिपर्य्यन्तधातूनां तत्तट्टीकाधृतपदोदाहरणादयः पुरा न लिखिताः। एतत्सर्व्वमवशिष्टं परिशिष्टमध्ये लिपिबद्धीकरिष्यामि। अतःपरमेतत्परिशिष्टीयापुनरुक्तशब्दादीन् प्रागुदितसप्तकाण्डीयशब्दसूचीमध्ये यथास्थानं स्थापयित्वा ग्रन्थसमाप्तौ मङ्गलाचरणबीजं परिशिष्टकरणकारणञ्च हित्वा एतन्मुखबन्धनं प्रथमकाण्डस्य पूर्व्वं योजयित्वा पुनर्मुद्राङ्कने कृते एष कोषः सुसम्पूर्णो भविष्यति। किन्तु पश्चिमदेशीयलोकानां महोपकाराय देवनागराक्षरेण एतत्कोषमुद्राङ्कनार्थं पाश्चात्या महन्मण्डली ममान्तिके बहुशः प्रार्थयन्ते। किन्तु तत्प्रार्थनापूरणे मदीयायुषोऽनुकूलतायां सन्दिहानो विरक्तोऽस्मि। यद्यपि कश्चित् विपश्चित् किम्बा विषयी स्वीयलाभार्थं मत्कृतैतद्ग्रन्थाधिकारं यथारीति गृहीत्वा अस्मिन् कर्म्मणि प्रवर्त्तेत तत्र ममापत्तिर्नास्तीति॥

शाके वह्निसमुद्रशैलधरणीमानेऽरुणे कर्कटे,याते खाग्निमिताब्दतः परमसौ मत्शब्दकल्पद्रुमः।
काण्डैः सप्तभिरन्वितो भगवतोऽनुकोशतः, पूर्णतां प्राप्तो दूषणमस्ति किञ्चिदिह चेत् तत् क्षम्यतां साधुभिः॥

अथ सर्व्वोपासकसम्मतमङ्गलाचरणोनविंशतिपद्यानि।

वेदा वदन्ति यं सत्यमानन्दमद्वितीयकम्।
तथामृतञ्चैकरूपमवाङ्मनसगोचरम्॥
सर्व्वातीतं सर्व्वगतं चिदेकरसमेव च
देशकालापरिच्छिन्नमपादमपि शीघ्रगम्॥
सर्व्वग्रहमपाणिञ्च सर्व्वेषां दर्शकं तथा।
अचक्षुषमपि श्रोत्रहीनं श्रोतारकं पुनः॥
अचिन्त्यमपि सर्व्वज्ञं सर्व्वेषाञ्च नियामकम्।
सर्व्वशक्तियुतं सृष्टिस्थितिप्रलयकारकम्॥ १॥
तथौपनिषदा यं हि शुद्धबुद्धस्वभावकम्॥२॥
कथयन्त्यादिविद्वांसं सिद्धं यं कापिला विदुः॥ ३॥
क्लेशकर्म्मविपाकाशयापरामृष्टमेव यं।
निर्म्माणकायमास्थाय सम्प्रदायप्रवर्त्तकम्॥
तथानुग्राहकमपि प्रभाषन्ते पतञ्जलाः॥ ४॥
लोकवेदविरुद्धैर्यं निर्लेपञ्च स्वतन्त्रकम्॥
महापाशुपताः सर्व्वे भवन्ति सततं भुवि। ५।
शैवाः शिवं यं वदन्ति वैष्णवाः पुरुषोत्तमम्॥ ६। ७॥
पितामहमिति प्राञ्चः पौराणिकजना विदुः।८।
याज्ञिका यज्ञपुरुषं सर्व्वज्ञमिति सौगताः॥९।१०॥
निरावरणमित्येव प्रलपन्ति दिगम्बराः। ११।
यमुपास्यत्वरूपेण देशितं हि निरन्तरम्॥
मीमांसका वै भाषन्ते चार्व्वाकाः प्रवदन्ति यं।
लोकानां व्यवहारेण सिद्धं सन्ततमेव च॥ १२। १३॥
यावदुक्तोपपन्नं हि न्यायज्ञाः सम्प्रचक्षते। १४।
शिल्पिनो विश्वकर्म्मेति यं भणन्ति सुनिश्चितम्॥१५॥
शाक्ता वदन्ति यं नित्यामाद्याप्रकृतिरूपिणीम्। १६।
सौरास्तेजोमयं सूर्य्यं गाणपत्या गणेश्वरम्॥ १७। १८॥
रामानुजा यं वदन्ति विशिष्टाद्वैतवादिनः।
लक्ष्मीनारायणं भक्ताधीनं नित्यशरीरिणम्॥ १९॥
निम्बादित्यास्तथा माध्वाचार्य्याद्या द्वैतवादिनः।
विष्णुं सशक्तिं सन्मूर्त्तिं यमाहुर्भक्तवत्सलम्॥२०॥
रामानन्दा रामचन्द्रं भक्तानुग्रहकारकम्।
सीतया सहितं प्रोचुर्यं नित्यं नित्यविग्रहम्॥ २१॥
श्रीमन्माध्वानुयायि श्रीनित्यानन्दादिवंशजाः।
गोस्वामिनो नन्दसूनुं श्रीकृष्णं प्रवदन्ति यं॥ २२॥
कायेन मनसा वाचा भक्त्या च प्रणिपत्य तम्।
श्रीराधाकान्तदेवेन राज्ञातिशययत्नतः।
शब्दादीन्यवशिष्टानि संगृह्य बहुशास्त्रतः।
परिशिष्टः शब्दकल्पद्रुमस्य क्रियतेऽधुना॥

अथ ग्रन्थप्रतिष्ठानवश्लोकाः।

शब्दकल्पद्रुमग्रन्थे सप्तकाण्डमयेऽखिले।
येषामेव हि शब्दार्थपर्य्यायाणां तथैव च॥
प्रमाणानां प्रयोगाणां धातुसम्बन्धिनां पुनः।
पदोदाहरणानाञ्च चिकित्सानां गदस्य च॥
न संग्रहोऽभवत् पूर्व्वग्रन्थे कारणकूटतः।
तेषां सङ्कलनञ्चास्मिन् परिशिष्टे करोम्यहम्॥

तथा वेदनिघण्ट्वाख्यः पञ्चाध्यायसमन्वितः ।
वैदिकानाञ्च शब्दानामतिप्राचीनकोषकः ॥
तस्याच देशे विरलप्रचारत्वेन तद्गतः ।
पर्य्यायशब्दसन्दोहः केनापि कोषकारिणा ॥
न संगृहीतस्तद्धेतोर्दुरूहोऽश्रुत एव च ।
प्रायो वैदिकशब्दार्थो बोधगम्यो भवेन्नहि ॥

अतस्तत्प्रथमाध्याये द्वितीये च तृतीयके ।
येषां स्थितानां शब्दानां पर्य्यायान् परिशिष्टगान् ॥
करिष्याम्यस्य निबद्धे हि तेषां वर्गस्तु नाम च ।
तथा सङ्ख्या विलिख्यन्ते लोकानां ज्ञानहेतवे ॥
चतुर्थे पञ्चमाध्याये यदस्ति पदवृन्दकम् ।
तत्पर्य्यायस्य बोधस्य चाभावात्तच्च त्यज्यते ॥

तत्र प्रथमाध्याये ४१४ नामानि यथा ।

वर्गः	नाम	सङ्ख्या
१	पृथिवीनामधेयानि ..	२१
२	हिरण्यनामानि.. ..	१५
३	अन्तरीक्षनामानि ..	१६
४	साधारणनामानि ..	६
५	रश्मिनामानि.. ..	१५
६	दिङ्नामानि	८
७	रात्रिनामानि.. ..	२३
८	उषोनामानि ..	१६
९	अहर्नामानि	१२
१०	मेघनामानि	३०
११	वाङ्नामानि	५७
१२	उदकनामानि ..	१००
१३	नदीनामानि	३७
१४	अश्वनामानि	२६
१५	आदिष्टोपयोजनानि	१०
१६	ज्वलतिकर्म्माणः ..	११
१७	ज्वलतो नामधेयानि	११

इति वेदनिघण्टौ प्रथमाध्यायः ॥

द्वितीयाध्याये ५१६ नामानि ।

वर्गः	नाम	सङ्ख्या
१	कर्म्मनामानि	२६
२	अपत्यनामानि ..	१५
३	मनुष्यनामानि	२५
४	बाहुनामानि	१२
५	अङ्गुलिनामानि ..	२२
६	कान्तिकर्म्माणः ..	१८
७	अन्ननामानि	२८
८	अत्तिकर्म्माणः ..	१०
९	बलनामानि	२८
१०	धननामानि	२८
११	गोनामानि	९
१२	क्रुध्यतिकर्म्माणः ..	१०
१३	क्रोधनामानि.. ..	११
१४	गतिकर्म्माणः.. ..	१२२
१५	क्षिप्रनामानि.. ..	२६
१६	अन्तिकनामानि ..	११
१७	संग्रामनामानि ..	४६
१८	व्याप्तिकर्म्माणः ..	१०
१९	वधकर्म्माणः	३३
२०	वज्रनामानि	१८
२१	ऐश्वर्य्यकर्म्माणः ..	४
२२	ईश्वरनामानि ..	४

इति वेदनिघण्टौ द्वितीयाध्यायः ॥

तृतीयाध्याये ४१० नामानि ।

वर्गः	नाम	सङ्ख्या
१	बहुनामानि	१२
२	ह्रस्वनामानि.. ..	११
३	महन्नामानि	२५
४	गृहनामानि	२२
५	परिचरणकर्म्माणः ..	१०
६	सुखनामानि	२०
७	रूपनामानि	१६
८	प्रशस्यनामानि ..	१०
९	प्रज्ञानामानि.. ..	११
१०	सत्यनामानि	६
११	पश्यतिकर्म्माणः ..	८
१२	उत्तराणि पदानि सर्व्वपदसमाम्नानाय ..	९
१३	उपमानामानि ..	१२
१४	अर्चतिकर्म्माणः ..	४४
१५	मेधाविनामानि ..	२४
१६	स्तोतृनामानि.. ..	१३
१७	यज्ञनामानि.. ..	१५
१८	ऋत्विङ्नामानि ..	८
१९	याच्ञाकर्म्माणः ..	१७
२०	दानकर्म्माणः	१०
२१	अध्येषणाकर्म्माणः ..	४
२२	स्वपितिकर्म्माणः ..	२
२३	कूपनामानि	१४
२४	स्तेननामानि	१४
२५	निर्णीतान्तर्हितनामधेयानि..	६
२६	दूरनामानि	५
२७	पुराणनामानि ..	६
२८	नूतननामानि.. ..	६
२९	द्विश उत्तराणि नामानि	२६
३०	द्यावापृथिव्योर्नामधेयानि	२४

इति वेदनिघण्टौ तृतीयाध्यायः ॥

चतुर्थाध्याये २७८ पदानि ।

वर्गः	पदं	सङ्ख्या
१	जहा इत्यादिपदानि	६२
२	सस्निमित्यादिपदानि	८४
३	आशुशुक्षणिरित्यादिपदानि	१३२

इति वेदनिघण्टौ चतुर्थाध्यायः ॥

पञ्चमाध्याये १५१ पदानि ।

वर्गः	पदं	सङ्ख्या
१	अग्निरित्यादिपदानि	३
२	द्रविणोदा इत्यादिपदानि	१३
३	अश्व इत्यादिपदानि..	३६
४	वायुरित्यादिपदानि ..	३२
५	श्येन इत्यादिपदानि..	३६
६	अश्विनावित्यादिपदानि	३१

इति वेदनिघण्टौ पञ्चमाध्यायः ॥

अथ ग्रन्थस्यानुक्रमणिकादिलेखनाभावकारणं वृत्तद्वयम् ।

ग्रन्थस्यानुक्रमणिका शाङ्केताक्षरलक्ष्म च । परिशिष्टस्य करणे कारणादिकमेव हि ॥
पूर्वं सप्तमकाण्डीयमुखबन्धे प्रकीर्त्तितम् । अतो न लिख्यतेऽत्रैव पुनरुक्तिभयान्मया ॥

अथादर्शपत्राणां वल्मीकभक्षणजन्यमनस्तापतन्निवारणहेतुपद्यपञ्चकानि ।

इदानीं परिशिष्टीयबहुलादर्शपत्रिकाः ।
यन्त्रालयसमुत्पन्नवल्मीकगणभक्षिताः ॥
अतस्तद्गतशब्दानां नाभवन्मुद्रयाङ्कनम् ।
तच्चेद्भूतं तदा ग्रन्थबाहुल्यं समजायत ॥
किन्तु सांप्रतमादर्शनाशजन्यो मनोगतः ।

तापो ज्ञानाढ्यदौहित्रगणैरेव निवारितः ॥
यतस्ते परिशिष्टीयशब्दैरन्यैश्च संयुतम् ।
देवनागरवर्णेन शब्दकल्पद्रुमं पुनः ॥
मुद्राङ्कितं प्रकुर्वन्ति यत्नेनातिशयेन च ।
तस्य प्रकाशाल्लोकानामुपकारो भविष्यति ॥

अथ ग्रन्थकर्त्तुर्व्वंशवर्णनश्लोकाः।

आसीत् श्रीहरिदेवाख्यः श्रीहरेरंशरूपकः।
कायस्थानां कुले देववंशस्योद्भवहेतुकः॥
मुरशिदावादनगरासन्ने स्वजनपालकः।
कर्णस्वर्णनामधेयसमाजे वासकारकः॥
सदा हरिपदाम्भोजयुगलध्यानकारकः।
मौद्गल्यगोत्रजातानामेष वीजाभिधानकः॥ १ ॥
तस्य दुर्गावरो नाम सुतः सर्वगुणान्वितः। २।
तस्माद्विश्वेश्वरो जातस्तस्य विप्रेश्वरः सुतः॥ ३। ४॥
सदानन्देन संपूर्णः पूर्णानन्दोऽभवत्ततः। ५।
खानोपाधिस्तत्तनयः पीताम्बर इति स्मृतः॥
अदभ्रशालिशालित्वाद्धान्यपीताम्बरेति च।
विख्यातो भुवि सर्वत्र गोष्ठीपतिवरः स च॥ ६॥
पृथ्वीधरस्तत्तनूजस्तस्माच्च कुलनन्दनः। ७। ८।
चत्वारस्तनयास्तस्य चतुर्द्देशनिवासिनः॥
प्रथमः शिवदासाख्यश्चौखण्डिख्यातिसंयुतः।
सन्तुयीनामके देशे वासस्तेन सदा कृतः॥
नित्यानन्दो द्वितीयस्तु रायोपाधिः सुविश्रुतः।
कृतमोदपुरावासो नित्यानन्देन पूरितः॥
चतुर्भुजस्तृतीयो यः सोऽपि रायत्वदाहृतः।
नाल्याग्रामकृतावासश्चतुर्भुजपदाश्रितः॥
चतुर्थः श्रीनाथरायो धुले पुरकृतायनः।
सदा श्रीनाथचरणाम्भोजार्च्चनपरायणः॥ ९॥
नित्यानन्दात्मजः श्रीमान् श्रीमन्तेतिसमीरितः॥१०॥
चण्डीवरस्तस्य पुत्रश्चण्डिकापूजने रतः॥ ११॥
तज्जातः परमानन्दः परमानन्ददायकः॥ १२॥
काशीनाथश्च विजयावल्लभस्तत्कुमारकः।
ज्येष्ठस्तु मल्लिकोपाधी रायोपाधिः कनिष्ठकः। १३।
विजयावल्लभाज्जातः कृष्णानन्दोद्विजार्च्चकः॥ १४॥
रघुनन्दनदेवस्तत्तनयः परिकीर्त्तितः। १५।
विद्याधरस्तस्य सूनू रायोतिख्यातिमागतः॥
आदौ नाजराग्रामवासी निताड़ावासकृत्ततः। १६।
तस्यात्मजो हरिहरो जातो हरिहराश्रितः॥ १७॥
षट् सुतास्तस्य विज्ञेयाः सर्वलोकप्रशंसिताः।
ज्येष्ठस्तु यादवानन्दः सदा यादवसेविता॥
द्वितीयो रामचन्द्राख्यस्तृतीयो लक्ष्मणो मतः।
देवीदासस्तुरीयोऽभूत् मजुमदार उपाधितः॥
परोपकारनिरतः सदा बन्धुभिरावृतः।
मुड़ागाछादिदेशानां कानुनगोपदमागतः॥
स च तस्मिन् जनपदे कर्णस्वर्णसमाजतः।
उत्थाय वासमकरोत् पुत्रदारादिभिर्यतः॥
दुर्गादासः पञ्चमस्तु सदा दुर्गाप्रपूजकः।
षष्ठस्तु माधवानन्दः सर्वानन्दप्रदायकः॥ १८॥
देवीदासमजुमदारतनयाः षट् प्रजाभृतः।
गौरीकान्तो ज्येष्ठपुत्त्रः स च वंशविवर्ज्जितः॥
चण्डीशरणसंज्ञस्तु मध्यमश्चण्डिकार्च्चकः।
तृतीयः पुण्डरीकाक्षः सहस्राक्षश्चतुर्थकः॥
महावज्जङ्गतो यो हि पदं पैत्र्यं नियोजितः।
सरकारोपाधियुतो राजेन्द्रः पञ्चमः सुतः॥
कामारपोलग्रामान्तर्वासस्तेन विनिर्म्मितः।
कनिष्ठो रुक्मिणीकान्तो बहुभिर्ज्ञातिभिर्वृतः॥
मुड़ागाछाप्रदेशे तु पञ्चग्रामे ह्यधिष्ठितः।
स च केशवरायस्य क्षत्रियस्य विशेषतः॥
अप्राप्तव्यवहारस्य विख्यातस्य समन्ततः।
तद्देशाधिपते राज्ये नवावेन नियोजितः॥
अपश्यद्व्यवहारांश्च तद्राज्यशासने रतः।
अतोऽस्मिन् भूतले लोकैर्व्यवहर्त्तेति कीर्त्तितः॥ १९॥
तस्यैव तु कनिष्ठस्य चत्वारो देहसम्भवाः।
धार्म्मिकाः कर्म्मकुशला लोके संप्राप्तगौरवाः॥
ज्येष्ठो रामेश्वरः पैत्र्यं पदं प्राप्तः कृतश्रमः।
महावज्जङ्गतस्तेषु कृष्णरामस्तु मध्यमः॥
राजारामस्तृतीयस्तु तेषां रुद्रेश्वरोऽन्तिमः।
अनपत्यतया सोऽपि रुद्राराधकसत्तमः॥ २०॥
रामेश्वरस्य षट् पुत्त्रास्तेषां ज्येष्ठो महागुणः।
रामचन्द्रस्तथा रामचरणो मध्यमः पुनः॥
तृतीयो रघुनाथाख्यः श्रीरामस्तु तुरीयकः।
रामकेशवनामा च पञ्चमः केशवार्च्चकः॥
बलरामाभिधः षष्ठो बलवान् बलिनां वरः।
एषां ज्येष्ठः कनिष्ठश्च वंशाभावमुपागतः॥ २१॥
मध्यमो रामचरणो गुणैर्बहुभिरन्वितः।
व्यवहर्त्तोपाधियुक्तो गोविन्दपुरसंस्थितः॥
स च हिजलीतमोलिप्तमहिषादलदेशतः।
लवणस्य तथा राज्ञः करादाने नियोजितः॥
कटकादिप्रदेशस्य महावज्जङ्गतस्ततः।
देवानीसंज्ञकपदं प्राप्तवान् बहुमानितः॥
बहुभिर्वैरिभिः सार्द्धं मेदिनीपुरमध्यतः।
संग्रामं तुमुलं कृत्वा रणमध्ये निपातितः॥ २१॥
देवानरामचरणव्यवहर्त्तमहाशयात्।
समुत्पन्नास्त्रयः पुत्त्रा अशेषकुशलालयात्॥

स्वकस्तमाणिमुख्यो रामचन्द्र नामकः ।
विद्याशौर्य्यदानेन सल्लीनः स धार्मिकः ॥
पञ्चकोटाद्रिदेशे योऽभवदभ्यागतस्ततः ।
माणिक्यचन्द्रदेवस्य मध्यमः पुत्रकस्ततः ॥
सप्तर्षिधरणीचन्द्रमाणे हिजरिशाकके ।
दिल्लीश्वरप्रसादेन सम्प्राप्तौ तौ शुभक्षणे ॥
फर्मानिनामकलिपिं रायोपाधिं तथैव च ।
मन्सवानां सहस्रं साद्धिपञ्चशतमेव च ॥*॥
कनिष्ठो नवकृष्णाख्यदेवो जातो गुणाकरः ।
आसीत् किलकिलारूपामरावत्यां पुरन्दरः ॥
रूपवान् धनवान् मान्यो वदान्यः पण्डिताश्रयः ।
कुलशीलादिसम्पन्नो गोष्ठीपतिमहाशयः ॥
रसेषुसिन्धुशुभ्रांशुमाने इंरेजिहायने ।
कोम्पानिना मुन्सिपदे नियुक्तोऽसौ शुभे दिने ॥
सोऽभवत् कारणं तेषां बङ्गराज्यस्य शासने ।
ततः किलकिलापुर्य्यां वाणिज्यकार्य्यसाधने ॥
स्थितान् इंरेजनिचयान् नवाबो बलमाश्रितः ।
सेराजद्दौलाभिधानो दूरीकृत्य गतस्ततः ॥
अथ तत्परवर्षे तु कर्णेल् क्लाइव् महाबलः ।
आगत्य नवकृष्णेन मुन्सिना सहितः किल ॥
योद्धुं ययौ नवाबेन सार्द्धं स्वबलसंवृतः ।
गत्वा पलाशिग्रामे स युद्धं कृत्वाजयत् ततः ॥
धरणीरसवाजीन्दुमित इंरेजिवत्सरे ।
कासमालीखाननामा नवाबोऽभूत्ततः पुरे ॥
स एवैरेजपक्षीयान् प्रधानराजपूरुषान् ।
निहत्य साधयामास निखिलान् स्वमनोरथान् ॥
मेजर् आदम् ततः शीघ्रं सार्द्धं तेनैव मुन्सिना ।
गत्वा तूदयनालायां रणं कृत्वा दुरात्मना ॥
विजित्य बलवन्तं तं नवावं सेनया सह ।
निष्कण्टकमिदं राज्यं कृतवान् स भयापहः ॥
बाणर्तुसिन्धुशशभृन्मितइंरेजिवत्सरे ।
भूत्वा गवर्णरो लार्ड क्लाइव् किलकिलापुरे ॥
समेत्य मुन्सिना सार्द्धं परामृश्य च विस्तरं ।
जाफरालीखानसंज्ञं नवावं मतिमत्तरं ॥
बङ्गदेशस्य च सुबादारं कृत्वा ततः परं ।
मोजफ्फरजङ्गनामानमतिबुद्धिमतां वरं ॥
तं नायबसुबाद्दारं चकार गुणसागरं ।
पञ्चविंशतिलक्षन्तु मुद्राणां कृतवान् स्थिरं ॥
तयोर्व्ययार्थं प्रत्यब्दं ततः क्लाइव् गुणाकरः ।
तेनैव मुन्सिना सार्द्धं दिल्लीं गत्वा च सत्वरः ॥
शाहआलमबादशाहेन नवाबेन च धीमता ।

सुजाउद्दौला नामकेन स सन्धिमकरोत् वरं ॥
सप्ताश्विचन्द्रमाने हिज्रिसंवत्सरे ततः ।
श्रीपालस दिल्लीशाद् नवकृष्णाय तोषतः ॥
श्रीशाहालम्बादशाहो फर्मानाख्यलिपिं मुदा ।
दत्तवान् यत्र लिखितं दिल्लीशेन सुसम्पदा ॥
सहस्रपञ्चकञ्चैव मन्सवानां हि साहिना ।
सहस्रत्रितयं वीर्य्ययुतानां शीघ्रगामिनां ॥
उत्तमं शिविकायानं भालरेण सुशोभितं ।
नकाराख्यं वाद्ययन्त्रं ध्वजं तोगेतिनामितं ॥
राजबाहादुरोपाधिं मानसूचियसत्कारं ।
कृपया दत्तवानस्मै बहुमानपुरःसरं ॥
सुजाउद्दौला नवाबस्य समीपात् राजयोग्यकं ।
खेलातनामकं प्राप्तो वसनं भूषणादिकं ॥
तस्मिन् वर्षे स भूपालो नवकृष्णोऽतिधीमते ।
नवद्वीपाधिपश्रीलकृष्णचन्द्राय भूभृते ॥
महाराजेन्द्रबाहादुरोपाधिं मानसूचितः ।
दापयामास शाहालम् बादशाहसमीपतः ॥
ततः स सहितो लार्ड क्लाइवेन महात्मना ।
काशीधाम समागम्य बभूवासौ महामनाः ॥
महाराजोपाधिकश्रीबलवन्ताख्येन च ।
सिंहेन हि सुबे वाराणस्याः सुनियमं स च ॥
कृत्वा विश्वेश्वरस्यापि नाट्यमन्दिरमध्यतः ।
नवकृष्णेश्वरं लिङ्गं स्थापयामास भक्तितः ॥
ततः पाट्नानामदेशे महाराजेन तत्र च ।
शेताबरायेण सह सुबे बेहारकस्य च ॥
कृत्वा सुनियमं तत्र तेनैव सहितो हि सः ।
कलिकाताख्यनगरे समायातो गतालसः ॥
ततस्तुष्टमनाः क्लाइव् काम्पानेर्दत्तवान् पदं ।
देवानीसंज्ञकं तस्मै राज्ञे बहुलमानदं ॥
रसर्तुसिन्धुभूमाने इंरेजिहायने पुनः ।
शाहालम्बादशाहस्य प्रागुक्तस्य महात्मनः ॥
समीपतः फर्मानाख्यलिपिमानीय यत्नतः ।
तस्मै राज्ञे ददौ प्रीत्या प्रीतये तस्य धीमतः ॥
यत्रासीदं विलिखितं दिल्लीशेन सता स्वयं ।
मन्सवानां षट्सहस्रं सहस्राणां चतुष्टयं ॥
साहिनाश्च महाराजोपाधिमस्मै प्रदत्तवान् ।
एवं सुवर्णघटितं पदकञ्च ददौ महान् ॥
यत्र मुद्रितपारस्यभाषयास्तीति वर्णितं ।
इंरेजकोम्पानिकर्म्मासक्तमद्रूपेण साधितं ॥
पश्चात्तो बादशाहस्य समीपात् सननामके ।
सप्ताशीत्यधिके चैव रुद्रचक्रशतेऽब्दके ॥

राजोपाधिस्तथा वाहादुरोपाधिस्तथैव च ।
भूपालनवकृष्णाभिधानवाहादुराय च ॥
दातुं दयाभवत् लार्ड क्लाइवस्य महामतेः ।
तन्मया सहितं चिह्नं कोम्पानिसम्महीभृते ॥
दत्तं तथा दशविधं खेलातं वस्त्ररूपकं ।
किरीटं कुण्डलं रत्नभूषां हारञ्च मौक्तिकं ॥
फलकं करवालञ्च दण्डं चामरमुत्तमं ।
मयूरपुच्छव्यजनं घटीयन्त्रं मनोरमं ॥
हस्त्यश्वं भल्लरैर्युक्तं शिविकायानमेव च ।
लार्ड क्लाइव् ददौ राज्ञे सदा हितकराय च ॥
एवं सिपाहसंज्ञानां नृणां तद्वारपालने ।
आज्ञां दत्त्वा तस्य हस्तं गृहीत्वा तु वरासने ॥
हस्तिपृष्ठे समारोह्य पुरं प्रेरितवांस्ततः ।
हस्त्यश्वपत्तिसिकरैर्बहुदीनैश्च संवृतः ॥
स च राजा रौप्यमुद्रां क्षिपन् मार्गेति हर्षतः ।
विवेश स्वं पुरं रम्यं सर्व्वलोकैः प्रशंसितः ॥
समुद्ररसवाजीन्दुमाने इंरेजिहायने ।
स लार्ड क्लाइवो सेस्तर् वार्लेष्टाय महात्मने ॥
राज्यभारं समर्प्याथ स्वस्थाने प्रस्थितोऽभवत् ।
चकार च महाराजो देवानीकर्म्म पूर्व्ववत् ॥
तस्यास्मिन् समये माता मृता विष्णोः पदं गता ।
अनेकलक्षमुद्राभिस्तेनाद्या तत्क्रिया कृता ॥
ततः कोम्पानिसंक्रान्तं कर्म्म त्यक्त्वा स भूपतिः ।
पारमार्थिकचिन्तायां नियुक्तोऽभून्महामतिः ॥
अथ कोम्पानिना गिर्जानिर्म्माणार्थं प्रयाचितः ।
मूल्यं विनार्थितां भूमिं दत्तवानतिमोदतः ॥
वसुसिन्धुमुनिक्षौणीमाने इंरेजिहायने ।
सुतानुट्यादिकं ग्रामं प्राप्तवानिह पत्तने ॥
तेनैव तस्य राज्ञस्तु धनिविज्ञानिमानिनः ।
प्रजा भूता हि बहुला एतन्नगरवासिनः ॥
समुद्रवसुभूमीन्दुमाने वङ्गाख्यकाब्दके ।
हेष्टिंस् गवर्णरश्चाक्लावर्द्धमानाभिधानके ॥
देशे तस्य महाराजं साजाम्रोल्लीतिनामके ।
कार्य्ये नियोजयामास स गत्वा तत्र देशके ॥
राज्यस्य शासनञ्चैवं राज्ञो रक्ष्यास्तथैव च ।
समयविषयस्यैव सुन्दरं नियमं स च ॥
कृत्वा राजकरान् सर्व्वानादाय बहुकष्टतः ।
खालिसानामके स्थानेऽर्पितवान् सुसमाहितः ॥
एवं रसवसुक्षौणीन्दुमे वङ्गाख्यवर्षतः ।
महाराजाधिराजो यस्तेजश्चन्द्रेतिसंज्ञितः ॥
चतुःसप्ततिसाहस्राधिकाष्टलक्षमुद्रिकाः ।
तथा सप्तशतं मुद्राः सप्तविंशतिकाधिकाः ॥
स्वर्णं कृत्वा महाभागो महाराजसकाशतः ।
राज्ञः करं राजकोषे प्रेषयामास यत्नतः ॥
ततो गवर्णरस्यैव ह्यनुमत्यनुसारतः ।
खालिसासंज्ञकात् स्थानात् महाराजोऽतिवाधितः ॥
क्रमशः क्रमशश्चैव मुद्रास्ताः प्रतिवर्षतः ।
आदानमकरोत् राजाधिराजस्योपकारतः ॥
रामर्षिशशिभूमाने वङ्गसंवत्सरे स च ।
श्रीमद्राधावल्लभस्य सेवनार्थं चिराय च ॥
दत्तवान् वल्लभपुरं कृत्वा देवोत्तरं मुदा ।
श्रीमन्नन्ददुलालस्य सेवार्थमपि सर्व्वदा ॥
आनरपुरेतिख्यातायां परगणायां प्रयत्नतः ।
चारग्रामं तथा देवोत्तरं कृत्वा ददौ ततः ॥
तथायद्वीपतः श्रीमद्गोपीनाथं मनोहरं ।
विग्रहं वल्लभपुरात् श्रीराधावल्लभं परं ॥
यवञ्च खड़दहग्रामात् श्रीश्यामसुन्दराह्वयं ।
श्रीमन्नन्ददुलालाख्यं शाँड़वनाग्रामतः स्वयं ॥
स्वकं पुरं समानीय स राजा बहुयत्नतः ।
विधिबोधितरूपेण चिरं संसेव्य संयतः ॥
नानाविधानलङ्कारान् मुक्तावज्रविभूषितान् ।
तापनीयान् मणिमयान् दत्त्वा प्रेरितवांश्च तान् ॥
पिपीतकाख्यद्वादश्यां समाहूयाथ पण्डितान् ।
दानमानैः पुरस्कृत्य दिग्विदिक्षु समाश्रितान् ॥
श्रीमद्गोपीनाथसंज्ञं श्रीगोविन्दं तथा परं ।
विग्रहं संप्रतिष्ठाप्याकरोदाराधनं वरं ॥
वेहालाग्राममारभ्य कुल्पीं यावदुत्तमं ।
स स्वव्ययेन पन्थानं कृतवान् सर्व्वतः समं ॥
तथा स्वकीयपुरतः पुरोऽतिशयविस्तृतं ।
चकार राजपन्थानं मञ्जुलं सुपरिष्कृतं ॥
नेत्राम्बराब्धिभूमाने शकसंज्ञकहायने ।
कुलाचार्य्यान् बुधगणांश्चानीय स्वनिकेतने ॥
स च द्वाविंशपर्य्यायिमुख्यानां बहुयत्नतः ।
कुलीनानामेकयायीमकरोद्बहुरिदानतः ॥
आम्नायाम्बरपक्षेन्दुमानेऽसौ वङ्गवत्सरे ।
विहाय देहमगमत्पादाम्भोजयुगं हरेः ॥ २२ ॥

रामसुन्दरदेवस्य रायख्यातियुतस्य च ।
अशेषगुणसम्पन्नाः पुत्त्रा जाता हि पञ्च च ॥
कृष्णमोहनदेवस्तु तेषां ज्येष्ठः प्रकीर्त्तितः ।
व्रजमोहनदेवो यः स धीमान् मध्यमः स्मृतः ॥
गोपीमोहनदेवश्च तृतीयो भुवि विश्रुतः ।
भूपतेर्नवकृष्णस्य स एव दत्तकः सुतः ॥

चतुर्थो निरपत्योऽभूद्देवो गोलोकमोहनः ।
कनिष्ठो वैष्णवोऽपुत्रो देवो भुवनमोहनः ॥ * ॥
माणिक्यचन्द्ररायस्य द्वौ सुतौ च तयोः पुनः ।
ज्येष्ठो राधाकृष्णदेवो निरपत्यो महागुणः ॥
गोपीकृष्णाख्यदेवस्तु कनिष्ठो देवतार्चकः ।
शुद्धाचारः कृती दान्तो बुद्धिमान् वंशकारकः ॥ २३ ॥
पुत्रावुभौ महाराजनवकृष्णस्य चाग्रिमः ।
गोपीमोहनदेवस्तु तयोर्यः स च द्वितिमः ॥
कौन्सेलाध्यक्षजान् दृष्ट्वे विल्साभिधानकस्य च ।
एवमादिमजेन्रेल् जान् कार्णकस्य तथैव च ॥
गवर्णरमेक्फार्सनस्य देवानीसंज्ञकं पदं ।
स प्राप्य तत्र कर्त्तव्यं कृतवानतिमानदं ॥
तथाच मत्स्यविपणेर्व्वर्त्मार्थं बहुमूल्यकं ।
कोम्पानयं ददौ स्थानं सर्व्वेषां हितकारकं ॥
अङ्केन्दुपक्षभूमाने वङ्गसंज्ञकहायने ।
पौत्त्रादाहार्थमाहूय स तु यत्नात् शुभे दिने ॥
कुलाचार्य्यान् कुलीनांश्च गृहीत्वा तत्सुसम्मतिं ।
कनिष्ठषड्भ्रातृजयोः कुलयोश्चिरसंस्थितिं ॥
कृतवानथ मात्रा स तुलापुरुषदानकं ।
कारयामास यत्नेन यथोक्तविधिपूर्व्वकं ॥
ततश्च मातृकृत्ये स सुवर्णदानसागरं ।
कृत्वा ददौ द्विजाग्र्येभ्यस्तानाहूय च सादरं ॥
रामाग्निनागभूमाने इंरेजाब्दे स मानदं ।
गवर्णरस्य कारुण्यात् प्राप्तवानुत्तमं पदं ॥
राजबाहादुरोपाधिं सुवर्णाम्बरसप्तकं ।
अनेकरत्नघटितं शिरोभूषणयुग्मकं ॥
तथा सन्मौक्तिकं हारं फलकं करवालकं ।
शस्त्रिषट्सङ्ख्यपत्तीनां शिविकाग्रगमार्थकं ॥
आज्ञाश्च प्राप्तवान् सोऽपि बहुसम्मानपूर्व्वकं ।
चिरमाध्यादिरहितः कृत्वा राज्यमकण्टकं ॥
वह्निवेदाश्विशशभृन्माने वङ्गाख्यहायने ।
सौरचैत्रे शुक्लपक्षस्यैकादश्यां तिथौ दिने ॥
अर्द्धं नारायणक्षेत्रेऽन्यार्द्धं कारणजीवने ।
देहस्याधायात्मजनैर्गीयमाने जनार्द्दने ॥
भावयन्निष्टदेवस्य रूपं हृदयसंस्थितं ।
ज्ञानतः स महीपालः संप्राप्तोऽथ सृतोऽमृतं ॥ * ॥
कनिष्ठो राजकृष्णस्य औरसो गुणिमानकृत् ।
राजाग्रगण्यो मान्यश्च वदान्यो गानशास्त्रवित् ॥
स च त्रयोविंशसंख्यपर्य्यायाणां महात्मनां ।
कुलीनानामेकयार्यीं कृतवान् गुणशालिनां ॥
तथा कुलप्रदीपाख्यं कुलशास्त्रं प्रयत्नतः ।
कुलीनानन्दजनकं चकार कीर्त्तिलाभतः ॥
यथा चैतन्यदेवेन कृतं नगरकीर्त्तनं ।
तथा राज्ञा कृतञ्चेति जनाः कुर्व्वन्ति कीर्त्तनं ॥
रामाग्निवसुशुभ्रांशुमाने इंरेजिवत्सरे ।
गङ्गातीरे ज्ञानपूर्वं मृतोऽगात् हरिमन्दिरे ॥ २५ ॥
कृष्णमोहनदेवस्य तनयौ द्वौ सुशीलकौ ।
राजनारायणाख्यानश्रीनारायणदेवकौ ॥ * ॥
व्रजमोहनदेवस्याप्युभौ पुत्रौ तयोः परः ।
धार्म्मिको रामरत्नाख्यो हरनारायणोऽवरः ॥ * ॥
गोपीकृष्णस्य देवस्य पुत्राश्चत्वार एव च ।
तेषां ज्येष्ठस्तु गोपालकृष्णोऽतिसात्त्विकः स च ॥
श्रीलगोकुलकृष्णस्तु मध्यमो गुणसागरः ।
वाङ्गालवेङ्क सायेवदेवानीकर्म्मतत्परः ॥
गोपेन्द्रकृष्णगोपेशकृष्णौ सन्तानवर्ज्जितौ ।
तृतीयकतुरीयौ च वाल्ये देहान्तरं गतौ ॥ २४ ॥
वाणाम्बरर्षिभूमानसमायां शकभूपतेः ।
गोपीमोहनदेवस्य गोष्ठीपतिमहीपतेः ॥
श्रीराधाकान्तदेवेति नाम्ना पुत्रोऽभ्यजायत ।
वङ्गविद्यां तथा हिन्दीं पारसीमारवीं ततः ॥
इंरेजीं संस्कृतञ्चैवाधीतवान् सोऽतियत्नतः ।
तथा चतुर्धुरीणस्य गोपीकान्तस्य धीमतः ॥
सर्व्वाग्रमान्यस्य गोष्ठीपतेर्म्मौलिकराजतः ।
सिंहत्युपाधियुक्तस्य प्रपौत्रीं स उपायत ॥
गोष्ठीपतिरभूत्तेन कुलाचार्य्यादिसम्मतः ।
वङ्गेलण्डफ्रान्सजर्म्मान्डेन्मार्कादिप्रदेशतः ॥
रुषियामेरिकासंज्ञदेशानाञ्चैव मध्यतः ।
विद्यादिविषयाणान्तु सभानां सभ्यतामितः ॥
एवं धर्म्मसभायाश्च तथान्यासां सभापतिः ।
बभूव बहुसम्मानपूर्व्वकं स महामतिः ॥
स वाणाग्नीभशशभृन्मित इंरेजिवत्सरे ।
प्राप्तः किलकिलानामनगरेऽस्मिन् मनोहरे ॥
गवर्णरस्यैवेच्छातो माजिष्ट्रेटीयकं पदं ।
यद्वैकान्तमान्यानां गुणिनामपि मानदं ॥
मुन्यग्निनागभूमाने ऐरेजाब्दे तु पैतृकं ।
राजोपाधिश्च कौन्सेलात् वसनं भूषणादिकं ॥
मानवर्द्धनपत्रेण सहितं बहुमूल्यकं ।
तथा गवर्णरस्यैव सभायामादिपीठकं ॥
प्राप्तवानतिदुष्प्राप्यं यशोके मानदायकं ।
अङ्कवेदाश्विभूमाने वङ्गाब्दे विधिपूर्व्वकं ॥
गयातीर्थप्रयाणार्थं प्रस्थितः पश्चिमध्यतः ।
मुरशिदावादनगरे श्रीनवावसभाङ्गतः ॥

समाश्रितः स च समादत्तस्तस्मीपतः ।
राजाऽर्हं हेमवस्त्रं सप्तकं सप्तरूपतः ॥
हेमाम्बरपरिपुच्छेन युक्तं युग्मं किरीटकं ।
कुण्डलं मौक्तिकं हारं फलकं करवालकं ॥
यत् सदा भूपतीनां हि भूरिसम्भ्रमवर्द्धकं ।
प्राप्तवांस्तत्तु दुष्प्राप्यं बहुसम्मानपूर्व्वकं ॥
अद्येन्दुग्रवपक्षाक्रमाने वङ्गाख्यहायने ।
पौषेऽद्वाहोपलक्षेण सभां कृत्वा शुभे दिने ॥
समाहूय कुलाचार्य्यान् कुलीनान् पण्डितान् स च ।
कायस्थानां चतुर्विंशपर्य्यायाणां तथैव च ॥
सुमुख्यानां कुलीनानां कनिष्ठानाञ्च सर्व्वशः ।
एवं षड्भ्रातृजातानामैकयायीं चकार सः ॥
तत्पत्रिकां कारिकायाः पुस्तकस्यापि मुद्रितं ।
कुलीनघटकादिभ्यः कृत्वा तेन समर्पितं ॥
पाठशालाध्यापनाय ग्रन्थनिर्म्माणहेतुतः ।
स्कुलबुक् सोसाइटीनाम या सभास्मिन् प्रदेशतः ॥
स तदर्थं नीतिकथा वांलाशिक्षादिपुस्तकं ।
कृतवान् हेकमते स्पाइंसार् वृत्तायुर्व्वेदवाचकं ॥
पुस्तं पारस्यभाषात इंरेजीभाषया पुनः ।
अनुवाद्य येटन्नृटन्देशे राज्ञो महात्मनः ॥
स च राइयल् एसियाटिक् समाजे प्रेरयन्ततः ।
तच्च मुद्राङ्कितं कृत्वा तन्शतं परिमाणतः ॥
अनुवादकचालिम्बे तथैव दर्शनार्थतः ।
कृपया प्रेषयामासुस्तत्सदस्याः प्रयत्नतः ॥
तथाऽऽङ्ग वय्यायामकालसम्पादनीयकं ।
शब्दकल्पद्रुमाख्याभिधानस्य सप्तकाण्डकं ॥
परोपकृतये कृत्वा गुणिभ्योऽभवदर्पिता ।
यत्प्राप्यालोक्य सन्तुष्टाः सर्व्वदेशीयपण्डिताः ॥
प्रत्येके प्रेरयामासुः सुख्यातिपत्रिकादिकं ।
विशेषतो हिमारराज्येऽद्रेह्महारकं ॥
स्त्रीयाख्यप्रतिक्रसंयुक्तपदकान्तमधारकं ।
प्रीत्या संप्रेषयामास राज्ञोऽर्थे मानदायकं ॥
पुनस्तदभिधानस्य परिशिष्टमतिश्रमात् ।
निर्म्माय मुद्रितं तेन प्रदानार्थं बहुव्ययात् ॥ २४ ॥
अन्येव कथयामीमं इतिहासं पुरातनं ।
सङ्क्षेपेण च तद्राज्ञो लोकविस्मयकारणं ॥
नागवेदाङ्गभूमाने इंरेजाब्दे हि वैरिणा ।
टाकीयामनिवासेन केनचित् ख्यातमुन्मिना ॥
दुष्टेनाभीष्टसिद्धार्थं दण्डपारुष्यसंज्ञके ।
विवादस्य पदे मान्यजनानां मानमाशके ॥
कारितो मिथ्याभियोगस्तस्य निर्द्दोषकस्ततः ।
कलिकीयामस्य गेजिष्ट्रेट् नामकेनाविचारतः ॥
पोलिसस्सुपरिण्टेण्डेण्टसंज्ञकस्य समीपतः ।
क्षुधा तन्मिथ्यापवादः पत्रेण प्रकटीकृतः ॥
तेन सेक्रेटरिद्वारा गवर्णराय वेदितः ।
सोऽपि तैर्व्वहुधा चेष्टां कृतवान् तद्दमार्थतः ॥
किन्तु सेशन्जजाख्यस्य प्राड्‌विवाकस्य धीमतः ।
अतिसूक्ष्मविचारेण राजा निर्द्दोषतां गतः ॥
तस्मादविपक्षपक्षाणां क्रूराणाञ्च विशेषतः ।
तेषामुद्यमभङ्गेन लज्जाधिक्यमजायत ॥
तेन सर् हर्बर्ट मेडाक् डेपिउटी गवर्णरः ।
स्नेहेनाक्लिन्नहृदयः सदयशान्तिमत्तरः ॥
आह्वानार्थं तस्य राज्ञः प्रेषयामास पत्रकं ।
स चानीय स्वभवने तस्य सम्मानपूर्व्वकं ॥
सान्त्वयित्वा जयात्तस्मै धन्यवादं प्रदत्तवान् ।
एवं गवर्णरो जेनरेल् लार्डेलन्हौसिरातवान् ॥
स्वदेशयानसमये सभामध्येऽतिहर्षितः ।
तद्राज्ञो दक्षिणं हस्तं गृहीत्वातिप्रयत्नतः ॥
लार्डेन च तथा लेडी केनिङ्गेन महोत्सुकः ।
साक्षात् तं कारयामास मानिनां मानवर्द्धकः ॥
पूर्व्वोक्तमिथ्याभियोगे दण्डार्हकरणाय च ।
उद्योगजन्यदोषस्याप्यकरोत् चालनं स च ॥
स तु दुष्टो पुनरपि दण्डपारुष्यवादतः ।
फराशडाङ्गानगरे पलायित्वा मृतस्ततः ॥
राजसेनस्य नृपतेर्जाता वसुमिताः सुताः ।
शिवकृष्णो नृपो ज्येष्ठो यस्यास्ति शिवतुल्यता ॥
रूपवान् गुणवांश्चापि कालीकृष्णस्तु मध्यमः ।
दयालुर्बुद्धिमान् मान्यो धार्मिको मानवोत्तमः ॥
इंरेजीभाषया सोऽपि महानाटकनामकं ।
तथा रसलसेलाख्यमिं रेजानाञ्च पुस्तकं ॥
वङ्गीयभाषया चैवानुवादमकरोत्ततः ।
राजबाहादुरोपाधिं प्राप्तो गवर्नमेण्टतः ॥
देवीकृष्णोऽतिसरलो देवभक्तस्ततीरकः ।
अपूर्व्वगुणसंयुक्तोऽपूर्व्वकृष्णस्तृतीयकः ॥
देवान् कुकर् नामधेयं ग्रन्थं स चोर्दुभाषया ।
निर्म्माणं कृतवान् सोऽपि निजायासवदैच्छया ॥
ततो माधवकृष्णस्तु सुशीलः पुंचवर्ज्जितः ।
षष्ठको देवताभक्तः सोऽल्पे वयसि संस्थितः ॥
कृतवान् स च वेतालपञ्चविंशतिनामकं ।
ग्रन्थं पारस्यभाषातोऽनुवादं यत्नपूर्वकं ॥
सप्तः कमलकृष्णस्तु देवे पित्रे सदा रतः ।
कार्य्ये बहुगुणोपेतश्चैवा परिष्कृतमपि्डतः ॥

एवं गङ्गासागरयोः सङ्गमे तेन निर्म्मितं ।
श्रीमत्कपिलदेवस्य मन्दिरं सुपरिष्कृतं ॥
तुलापुरुषदानञ्च श्रीमद्भागवतस्य च ।
पारायणं वागवाजारस्य घट्टे तथैव च ॥
शिवस्य स्थापनं माचा कारयामास सोत्सुकः ।
बहुवित्तव्ययेनैव कुलकीर्त्तिविवर्द्धकः ॥
नरेन्द्रकृष्णेतिसंज्ञो यः सुतः स तु सप्तमः ।
रूपवान् गुणवांश्चैव नरेन्द्रेण पुनः समः ॥
स च डेपिउटीमेजिष्ट्रेट् बभूव सदाशयः ।
यो हि यादवकृष्णस्तु कनिष्ठोऽतिदयामयः ॥
तेन देवान् सोशफकाख्यं पुस्तकञ्चार्द्भाषया ।
निर्म्माय मुद्रितं तच्च कृत्वा दत्तं निजेच्छया ॥
गयाधामस्थतः सोऽपि पुत्रहीनोऽस्मृतं गतः ।
चन्द्रेषुपञ्चभूमाने वङ्गसंज्ञकवर्षतः ॥
राजराधाकान्तदेवमाहात्म्येन मुदान्वितैः ।
स्वपर्य्यायकुलीनानामेकयायी कृता च तैः ॥ २४ ॥
श्रीराधाकान्तदेवस्य राजवाहादुरस्य च ।
त्रयः सुताः सिद्धगोष्ठीपतयः स्वकुलेषु च ॥
यतो गोष्ठीपतेः पुत्रा दौहित्राश्च विशेषतः ।
तेषां ज्येष्ठः श्रीमहेन्द्रनारायण इतीरितः ॥
देवब्राह्मणभक्तः स वुद्धिमांश्च गुणान्वितः ।
मध्यमः श्रीलराजेन्द्रनारायण इति श्रुतः ॥
धार्म्मिकः सत्यवादी स कर्म्मदक्षश्च सत्तमः ।
यस्तु श्रीदेवेन्द्रनारायणो देवः स चान्तिमः ॥
व्यवहारज्ञानयुतः प्रतापादिसमन्वितः ।
मन्त्रणादाननिपुणो धीमान् धीमद्भिरादृतः ॥
एते भारतवर्षीयराजवर्णैरसमाजतः ।
तत्र यानस्याधिकारं कुमारोपाधिकं ततः ॥
पञ्चप्रकारं वसनं भूषणञ्च मनोरमं ।
त्रयः सहोदराः सर्व्वे प्रत्येकं लेभिरे समं ॥ २५ ॥
जाताः पुत्रास्त्रयः श्रीमत्शिवकृष्णस्य भूस्पृतः ।
तेषां श्रीयुतभूपेन्द्रकृष्णो ज्येष्ठः प्रकीर्त्तितः ॥
चत्वारस्तनयाः श्रीलकालीकृष्णस्य भूपतेः ।
तेषां ज्येष्ठः श्रीहरेन्द्रकृष्ण इत्यभिधीयते ॥
वभूव यो डेपिउटीमेजिष्ट्रेटिपदे स्थितः ।
श्रीदेवीकृष्णदेवस्य तनयौ द्वौ च धीमतः ॥
श्रीमदानन्दकृष्णो यस्तयोर्ज्येष्ठः स च स्तुतः ।
श्रीयुतापूर्व्वकृष्णस्य चत्वारस्तनयास्ततः ॥
श्रेष्ठो ज्येष्ठः श्रीकुमारकृष्णेतिख्यातिसंयुतः ।
श्रीमत्सरेन्द्रकृष्णो यः सम्भूतास्तस्य देहतः ॥
त्रयः पुत्रास्तेषु मध्ये ज्येष्ठपुत्रोऽभवत् पुनः ।
श्रीमद्व्रजेन्द्रकृष्णेति नाम्ना ख्यातः सुलक्षणः ॥ २५ ॥
राजनारायणस्यैव देवोपाधियुतस्य च ।
पुत्रोऽभवन्नगन्नाथनामेदानीं स्मृतः स च ॥
श्रीनारायणदेवस्य त्रयः पुत्रा गुणैर्युताः ।
तेषां ज्येष्ठः श्रीप्रसन्ननारायण इति श्रुतः ॥
गवर्नमेण्टस्य तोशाखानायां प्रथमं स हि ।
अध्यक्षोऽभवत्तत्र कर्म्मनिर्व्वाहकरणेन हि ॥
तस्मै गवर्णरो लार्डहार्डिञ्जः कृपयान्वितः ।
रायवाहादुरोपाधिं दत्तवानतितोषतः ॥
ततो सुरशिदावादे नवावस्य समीपतः ।
नेजामतस्य देवानीं प्राप्तवान् वहुभाग्यतः ॥
तत्रापि च नवावस्य सन्निधौ लक्षवानयं ।
राजवाहादुरोपाधिमेकान्तमानतः स्वयं ॥ २५ ॥
गोपालकृष्णदेवस्य पुत्राश्चत्वार एव तु ।
श्रीलश्रीकृष्णदेवो यः सर्व्वेषामग्रजः स तु ॥
श्रीमद्गोकुलकृष्णस्य तनयौ द्वौ महात्मनः ।
श्रीमन्नृपेन्द्रकृष्णस्तु ज्येष्ठोऽतिनन्दिवर्द्धनः ॥ २५ ॥
श्रीमन्महेन्द्रादिनारायणदेवस्य धीमतः ।
नाद्यापि तनया जाता गृहवैगुण्यदोषतः ॥
तथा श्रीयुतराजेन्द्रनारायणस्य कायतः ।
श्रीमद्गिरीन्द्रादिनारायणः पुत्रो व्यजायत ॥
एवं श्रीयुक्तदेवेन्द्रनारायणशरीरतः ।
संजातश्च श्रीव्रजेन्द्रनारायणेतिसंज्ञितः ॥ २६ ॥
श्रीमद्भूपेन्द्रकृष्णस्य पुत्रा जातोऽतिसुन्दरः ।
श्रीजितेन्द्रियकृष्णेतिख्यातियुक्तः प्रियङ्करः ॥
श्रीमद्धरेन्द्रकृष्णस्य तनयश्चातिशोभनः ।
श्रीमद्धरेन्द्रकृष्णोऽग्रजातः सरसिजाननः ॥ २६ ॥
जगत्कृष्णस्यात्मजस्तु ज्येष्ठोऽभूदतिशीलवान् ।
श्रीमत्तारणकृष्णेतिनाम्ना ख्यातोऽतिवुद्धिमान् ॥
श्रीलप्रसन्नादिनारायणस्य सुत उत्तमः ।
श्रीमद्भूपेन्द्रादिनारायणः शशधरोपमः ॥ २६ ॥
इत्येकादिकषड्विंशपुरुषान्तातिनिर्म्मला ।
देववंशावली या सा समाप्ता मौक्तिकातुला ॥

বর্ণমালা।

नागरी।	English.	বাঙ্গালা।	ଓଡ଼ିଆ।	नागरी।	English.	বাঙ্গালা।	ଓଡ଼ିଆ।
अ	a	অ	ଅ	ञ	n	ঞ	ଞ
आ (ा)	a	আ (া)	ଆ (ା)	ट	t	ট	ଟ
इ (ि)	i	ই (ি)	ଇ (ି)	ठ	th	ঠ	ଠ
ई (ी)	i	ঈ (ী)	ଈ (ୀ)	ड	d	ড	ଡ
उ (ु)	u	উ (ু)	ଉ (ୁ)	ढ	dh	ঢ	ଢ
ऊ (ू)	u	ঊ (ূ)	ଊ (ୂ)	ण	n	ণ	ଣ
ऋ (ृ)	ri	ঋ (ৃ)	ଋ (ୃ)	त	t	ত	ତ
ॠ (ॄ)	ri	ৠ (ৄ)	ୠ (ୄ)	थ	th	থ	ଥ
ऌ (ॢ)	lri	ঌ (ঌ)	ଌ (ଌ)	द	d	দ	ଦ
ॡ (ॣ)	lri	ৡ (ৡ)	ୡ (ୡ)	ध	dh	ধ	ଧ
ए (े)	e	এ (ে)	ଏ (େ)	न	n	ন	ନ
ऐ (ै)	ai	ঐ (ৈ)	ଐ (ୈ)	प	p	প	ପ
ओ (ो)	o	ও (ো)	ଓ (ୋ)	फ	ph	ফ	ଫ
औ (ौ)	au	ঔ (ৌ)	ଔ (ୌ)	ब	b	ব	ବ
ं	ṇ or ṃ	ং	ଂ	भ	bh	ভ	ଭ
ः	h	ঃ	ଃ	म	m	ম	ମ
क	k	ক	କ	य	y	য	ଯ
ख	kh	খ	ଖ	र	r	র	ର
ग	g	গ	ଗ	ल	l	ল	ଲ
घ	gh	ঘ	ଘ	व	v	ব	ଵ
ङ	n	ঙ	ଙ	श	s	শ	ଶ
च	c	চ	ଚ	ष	sh	ষ	ଷ
छ	ch	ছ	ଛ	स	s	স	ସ
ज	j	জ	ଜ	ह	h	হ	ହ
झ	jh	ঝ	ଝ	क्ष	ksh	ক্ষ	କ୍ଷ

शब्दकल्पद्रुमः।

अ, अकारः। आद्यस्वरवर्णः। अस्योच्चारणस्थानं कण्ठः। स तु ह्रस्वो दीर्घः प्लुतश्च भवति। इति व्याकरणं॥ अस्य लेखनप्रकारो यथा,—

"दक्षतः कुण्डली भूत्वा कुञ्चिता वामतो गता।
ततोर्द्धसङ्गता रेखा दक्षोर्द्धा तासु शङ्करः॥
विधिर्नारायणश्चैव सन्तिष्ठेत् क्रमतः सदा।
अर्द्धमात्रा शक्तिरूपा ध्यानमस्य च कथ्यते॥"

इति वर्णोद्धारतन्त्रं॥ अस्य तत्त्वं यथा,—

"शृणु तत्त्वमकारस्य अतिगोप्यं वरानने।
शरच्चन्द्रप्रतीकाशं पञ्चकोणमयं सदा॥
पञ्चदेवमयं वर्णं शक्तित्रयसमन्वितं।
निर्गुणं त्रिगुणोपेतं स्वयं कैवल्यमूर्त्तिमान्॥
विन्दुतत्त्वमयं वर्णं स्वयं प्रकृतिरूपिणी"।

इति कामधेनुतन्त्रं॥ अस्य पर्य्यायः।

"अः श्रीकण्ठो मातृकाद्योऽनन्तो विष्णुरनुत्तरः"।

इति वीजवर्णाभिधानं॥ अन्यच्च।

"अः श्रीकण्ठः सुरेशश्च ललाटश्चैकमात्रिकः।
पूर्णोदरी स्थितिर्मेधा सारस्वतः प्रियम्वदः॥
महाब्राह्मी वासुदेवो धनेशः केशवोऽमृतं।
कीर्त्तिर्निवृत्तिर्व्वागीशो नरकारिर्हरो मरुत्॥
ब्रह्मा वामाद्यजो ह्रस्वः कण्ठः प्रणवाद्यकः"।

प्रणवाद्यावयव इत्यर्थः।

"ब्रह्माणी कामरूपश्च कामेशी वासिनी वियत्॥
विश्वेशः श्रीविष्णुकण्ठौ प्रतिपत्तिथिरेशिनी।
अर्कमण्डलवर्णाद्यौ ब्राह्मणः कामकर्षिणी"॥

इति वर्णाभिधानतन्त्रं॥

अ, व्य, अभावः। अल्पः। निषेधः। अनुकम्पा। इति मेदिनी। (नञोऽयमकारः षड्विधान् नञर्थान् बोधयति। यथा,—

"तत्सादृश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता।
अप्राशस्त्यं विरोधश्च नञर्थाः षट् प्रकीर्त्तिताः"॥

इति। सादृश्ये यथा—अब्राह्मणः ब्राह्मणसदृश इत्यर्थः। अभावे यथा—अभोजनं भोजनाभावः। अन्यत्वे यथा,—पटः अघटः, पटः घटभिन्न इत्यर्थः। अल्पत्वे यथा—अनुदरी कन्या अल्पोदरी इत्यर्थः। अप्राशस्त्ये यथा,—अधनं धर्म्मधनं, धर्म्मधनम् अप्रशस्तधनम् इत्यर्थः। विरोधे यथा—अधर्म्मः परापकारः, परापकारः धर्म्मविरोधी इत्यर्थः।)

अः, पुं, (अतति सर्व्वं व्याप्नोति इति अततेर्डः) विष्णुः। इति मेदिनी।

"अकारो विष्णुरुद्दिष्ट उकारस्तु महेश्वरः।
मकार उच्यते ब्रह्मा प्रणवेन त्रयो मताः"॥

इति दुर्गादासधृतवचनं। (क्ली। ब्रह्म। यथा,—
अ इ उ ऋ ओ ओम् कलाश्च मूलं ब्रह्म इति कीर्त्तितम्, इति अग्निपुराणम्।)

अऋणी, [न्], त्रि, (न ऋणी, नञ्समासः। अत्र अशब्दो न नञ्जातः, तथात्वे अनृणी इत्येव स्यात्। अपितु स्वप्रकृतिरेव ततश्च अञ्भावनिपातनात् नात्र सन्धिरिति ज्ञेयम्।) अनृणी। अऋणग्रस्तः। अधारी। यथा,—

"दिवसस्याष्टमे भागे शाकं पचति यो नरः।
अऋणी चाप्रवासी च स वारिचर मोदते"॥

इति महाभारतं।

अंश, त् क विभाजने। अंशकरणे। इति कविकल्पद्रुमः। तालव्योपधः। विभाजन इति भाज त् क तु पृथक्कृत्यां इत्यस्य रूपं। अंशयति अंशापयति धनं वणिक्। इति दुर्गादासकृतधातुदीपिका॥

अंशः, पुं, (अंश विभाजने, अदन्तचुरादिः। कर्म्मणि घञ्।) विभाजनं। तत्पर्य्यायः। भागः २। वण्टकः ३। इत्यमरः॥ विभागः ४ भक्तिः ५। इति जटाधरः॥ अंसशब्दो दन्त्यसान्तोऽपि। अंशाम त् क विभाजने इति कविकल्पद्रुमदर्शनात्। स्कन्धः। इति विद्याविनोदादयः॥ (वस्त्वेकदेशः। रिक्थविभागः। चतुर्थभागः। भाज्याङ्कः। रविमूर्त्तिविशेषः। आदित्यविशेषः, यथा,—

"धाता मित्रोऽर्य्यमा शक्रो वरुणस्त्वंश एव च।
भगो विवस्वान् पूषा च सविता दशमस्तथा॥
एकादशस्तथा त्वष्टा द्वादशो विष्णुरेव च।
जघन्यजस्तु सर्व्वेषामादित्यानां गुणाधिकः"॥

इति महाभारतम्। वृत्तस्य षष्ट्यधिकत्रिशततमभागः। यदुवंशीयः नृपविशेषः, यथा,—ततः कुरुवत्सः ततश्च अनुरथः ततः पुरुहोत्रो जज्ञे ततश्च अंश इति।)

अंशकं, क्ली, दिनं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अंशकः, पुं, (अवश्यमंशं हरति इति अंशं हारीति कन्।) ज्ञातिः। दायादः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (अल्पांशः। अल्पार्थे कन्।)

अंशभाक्, [ज्], त्रि, (अंशं भजते इति अंश+भज्+ण्विः।) अंशी। (दायादः) यथा। बौधायनः।

"अवन्तीष्वनिरुद्धास्तु त्रयो वर्णा द्विजातयः।
प्रातरुत्थाय कर्त्तव्यं देवर्षिपितृतर्पणं"॥
निरुद्धास्तु न कुर्व्वीरन्नंशभाक् तत्र सेतुजात्।

इति प्रायश्चित्ततत्त्वं॥

अंशलः, त्रि, (अंशः प्रशस्तस्कन्धः अस्ति अस्य इति अंश+लच्।) अंसलः। बलवान्। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥ (प्रशस्तस्कन्धविशिष्टः)

अंशी, [न्], त्रि, (अंशोऽस्यास्तीति अंश+इनि।) अंशयोग्यः। वण्टकविशिष्टः। भागी। यथा याज्ञवल्क्यः।

"विभागश्चेत् पिता कुर्य्यात् स्वेच्छया विभजेत् सुतान्।
ज्येष्ठं वा श्रेष्ठभागेन सर्व्वे वा स्युः समांशिनः"॥

इति। सति तु पितरि पार्व्वणानधिकारात् पुत्राणां नांशिता। एवं धनिनः पौत्रस्वत्वोपरमे तदंशमात्रे प्रपौत्राणामंशिता। इति दायतत्त्वं॥

अंशुः, पुं, (अंशयति इति अंश विभाजने। मृगय्वादित्वात् कुः।) किरणः॥ प्रभा॥ इति मेदिनी॥ वेशः॥ इति धरणी॥ सूत्रादिसूक्ष्मांशः। इति हेमचन्द्रः॥ लेशः॥ सूर्य्यः॥ इति विश्वः॥ (ऋषिविशेषः। लतावयवः। सोमलतावयवः। भागः।)

अंशुकं, क्ली, (अंशून् कायति। कै शब्दे। आतइति कः। यद्वा अंशुभिः काशते। काश दीप्तौ। अन्येष्वपीति डः।) वस्त्रमात्रं॥ सूक्ष्मवस्त्रं॥ उत्तरीयवस्त्रं॥ इति मेदिनी॥ शुक्लवस्त्रं॥ इत्यमरटीकायां रमानाथः॥ (अधोवस्त्रं।) पत्रं। तेजपात इति भाषा। इति राजनिर्घण्टः॥

अंशुधरः, पु, (अंशूनां धरः। धरति इति धरः॥ पचाद्यच्।) सूर्य्यः॥ इति त्रिकाण्डशेषः॥

अंशुमत्फला, स्त्री, (अंशुमन्ति सूक्ष्मावयववन्ति फलानि अस्याः। अंशुमानिव फलानि अस्याः इति वा। अजादित्वात् टाप्।) कदलीवृक्षः। इत्यमरः॥

अंशुमती स्त्री, (अंशवः सन्ति अस्याः। मतुप् ङीप् च। अंशुमत्याः फलं मूलञ्च अंशुमती। अनुदात्तादेश्चेति अञ्। फलपाकमूलेषु इति लुपि युक्तवद्भावः।) शालपर्णीवृक्षः॥ इत्यमरः॥ (परदेवता।)

अंशुमान् [त्] पु, (अंशवो विद्यन्ते अस्य इति। तदस्यास्तीति मतुप्।) सूर्य्यः॥ इति त्रिकाण्डशेषः॥ असमञ्जपुत्रः सूर्य्यवंशीयराजविशेषः॥ यथा।

"सगरस्यासमञ्जस्तु असमञ्जादथांशुमान्।
दिलीपोऽंशुमतः पुत्रो दिलीपस्य भगीरथः"॥

शोधयेत् पूर्व्वपक्षन्तु यावन्नोत्तरदर्शनं" ॥

स्वभावेनाकृत्रिमं । इति व्यवहारतत्त्वं ॥ (अक्रियोत्पन्नः । नैसर्गिकः । अयत्नकृतः । यथा,—

"तदकृत्रिमसौहार्दमापत्स्वपि न मुञ्चति" ।

इति हितोपदेशः ।)

अकृपः, त्रि, (नास्ति कृपा यस्य सः ।) कृपाशून्यः । निर्द्दयः । अकरुणः । यथा,—

"वनजौ वनजौ कृश्विरामी सकृपोऽकृपः" ।

इत्यमुग्धबोधाचार्य्यः ॥

अकृपणः, त्रि, (न कृपणः । नञ्समासः ।) कार्पण्यरहितः । दीनताशून्यः । यथा,—

"महदा व्यसनं प्राप्तो दीनः कृपण उच्यते ।

कुलेऽप्यकृपणो राम संभूतः सर्वकामदे" ॥

इति रामायणं ॥ (पुष्कलः । बहुलः । यथा,—

"भूशय्यां नवपल्लवैरकृपणैरुत्तिष्ठ यामो वयम्" ।

इति वैराग्यशतके ।

अकृष्णकर्म्मा, [न्] त्रि, (न कृष्णं मलिनं कर्म्म यस्य सः । न+कृष्ण+कर्म्मन् ।) दुष्कर्म्मरहितः । निष्पापः । शुद्धाचारः । अकृष्णं निष्पापत्वात् शुक्लं कर्म्मास्य । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अकेशः, त्रि, (नास्ति केशो यस्य । अल्पः अप्रशस्तो वा केशो यस्य सः ।) केशरहितः । अल्पकेशयुक्तः अप्रशस्तकेशविशिष्टः ॥

अकैतवं, क्ली, (न कैतवम् । नञ्समासः ।) कैतवाभावः । अकपटता । अधूर्त्तता । अवञ्चना ॥

अकोटः, पु, (न+कुट+भावे घञ् ।) गुवाकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अकोविदः, त्रि, (न कोविदः । नञ्समासः ।) अपण्डितः । मूर्खः ॥

अकौटिल्यं, क्ली, (न+कौटिल्यं । नञ् समासः ।) कौटिल्याभावः । सरलता ॥

अक्का, स्त्री, (अकं दुःखं कायति शब्दायति इति कै शब्दे ।) माता । इति शब्दरत्नावली ॥

अक्तः, त्रि, (अञ्जेर्गतौ क्तः । अक्तपरिमाणस्य वाचक इति भाष्यस्य कैयटेन तथा व्याख्यातत्वात् । अनक्ति अज्यते वा । अञ्जू व्यक्त्यादौ । अञ्जिघृसिभ्यः क्तः इति औणादिकः क्तः ।) युक्तः ॥ गतः ॥ व्यक्तः ॥ अनञ्ज व्यक्तिगतिम्रक्षणेषु इत्यस्मात् कर्म्मणि क्तः । यथा,—

"हिक्काश्वासातुरे पूर्व्वं तैलाक्ते स्वेद इष्यते" ।

इति चक्रदत्तः । (स्त्रियां अक्ता इति पदं रात्रिवाचकम् वेदे प्रसिद्धम् ।)

अक्तुः, स्त्री, रात्रिः । अनक्ति प्रतिदिनं गच्छति अक्तुः । अञ्जू धञ्ज व्यक्तिगतिम्रक्षणेषु बाहुलकात् तुः अनिदितामिति नलोपः । वेदप्रचुरप्रयोगोऽयं ॥ (आयुधं । किरणः । कान्तिः । नक्षत्रं । स्रोतः । अञ्जनघृतं । एते अर्था वैदिकग्रन्थे प्रसिद्धाः ।)

अक्रव्यादः, त्रि, (न क्रव्यादः । नञ् समासः ।) अमांसभक्षकः । यथा,—

"क्रव्यादांस्तु मृगान् हत्वा धेनुं दद्यात् पयस्विनीं ।

अक्रव्यादान् वत्सतरीमुष्ट्रं हत्वा तु कृष्णलं" ॥

इति मानवे ११ अध्याये १३३ श्लोकः ॥

अक्रमः, त्रि, (न क्रमः । नञ् समासः । नास्ति क्रमो यस्य इति वा ।) क्रमरहितः । व्यतिक्रमः । यथा,—

"अक्रमात्क्षेपसो वृद्धिं योऽभिवाञ्छति मूढधीः" ।

इति माधवकरः ॥ (क्रमाभावः । क्रमविपर्य्ययः । यथा,—'इदमनुचितमक्रमश्च पुंसां यदिह जरास्वपि मान्मथा विकाराः' इति शृङ्गारशतकम् ।)

अक्रान्ता, स्त्री, (न+क्रम्+क्त+आप् ।) वृहती । इति कश्चिद्रत्नमाला ॥ अनाक्रान्ते त्रि ॥

अक्रियः, त्रि, (नास्ति क्रिया यस्य । अप्रशस्ता वा क्रिया यस्य ।) अक्रियान्वितः । कुकर्म्मविशिष्टः । क्रियारहितः । यथा 'अक्रियत्वाच सर्व्वदा' । इति चरकः ॥ (निश्चेष्टः । स्पन्दरहितः । कर्म्मत्यागी । यथा,—

"अनाश्रितः कर्म्मफलं कार्य्यं कर्म्म करोति यः ।

स सन्न्यासी च योगी च न निरग्निर्न चाक्रियः" ॥

इति गीतायाम् ।) (स्त्री । क्रियाभावः । क्रियात्यागः । अयथाक्रिया । यथा,—

"अक्रिया त्रिविधा प्रोक्ता विद्वद्भिः सर्वकर्म्मिणाम् ।

अक्रिया च परोक्ता च तृतीया चायथाक्रिया" ॥

इति काव्यसङ्कलितः ।)

अक्रूरः, पुं, (क्रौर्य्यवान् क्रूरः, स न भवति इति अक्रूरः । यद्वा क्रूर इति भावप्रधानो निर्द्देशः । न विद्यते क्रौर्य्यम् इति अक्रूरः ।) गान्दिनीपुत्रः । श्रीकृष्णपितृव्यः । तस्य पिता श्वफल्कः । (तस्यमाता गान्दिनी ।) इति श्रीभागवतं ॥ क्रूरताशून्ये त्रि ॥ (सरले । यथा,—

"स्त्रीणां सुखोद्यमक्रूरं विस्पष्टार्थं मनोरमम्" ।

इति मनुः । पुंसि विष्णुः । यथा,—

"अक्रूरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमिणां वरः" ।

इति भारते ।)

अक्रोधः, पुं, (न क्रोध इति नञ् समासः । नास्ति क्रोधो यस्य इति वा ।) क्रोधश्चित्तविकारः तद्विपरीतः । स तु आश्रमिणां दशधर्म्मान्तर्गतधर्म्मः । इति जटाधरः ॥ (यथाह मनुः—

"धृतिः क्षमा दमोऽस्तेयं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।

धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्म्मलक्षणम्" ॥

इति ।) वाच्यलिङ्गस्तु क्रोधरहितव्यक्तौ ॥

अक्लान्तः, त्रि, (न+क्लम्+क्त । न क्लान्त इति नञ्समासः ।) क्लान्तिरहितः । अनवसन्नः । अम्लानः ॥

अक्लिका, स्त्री, नीलीवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अक्लिष्टकर्म्मा, [न्] त्रि, (अक्लिष्टम् अनायाससाध्यं कर्म्म यस्य । बहुव्रीहिः ।) अक्लेशेन कर्म्मकर्त्ता । यथा,—

"दूतोऽहं कोशलेन्द्रस्य रामस्याक्लिष्टकर्म्मणः" ।

इति रामायणं ।

अक्लेशं, क्ली, (न क्लेश इति नञ् समासः ।) क्लेशाभावः । यथा,—

"यात्रामात्रप्रसिद्ध्यर्थं स्वैः कर्म्मभिरगर्हितैः ।

अक्लेशेन शरीरस्य कुर्व्वीत धनसञ्चयं" ॥

इति मानवे ४ अध्याये ३ श्लोकः ॥ क्लेशाभाववति त्रि ॥

अक्लेशः, त्रि, (नास्ति क्लेशो यस्य इति बहुव्रीहिः ।) क्लेशशून्यः । अनायासः । अकष्टः ॥

अक्ष, न ऊ व्याप्तौ । संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः । न अक्ष्णोति धनं लोकः । व्याप्नोति राशीकरोति वा इत्यर्थः । ऊ आक्षिष्टां । आष्टां । इति दुर्गादासः ।

अक्ष, ऊ व्याप्तौ । संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः । अक्षति धनं लोकः । व्याप्नोति राशीकरोति वा इत्यर्थः । ऊ आक्षिष्टां । आष्टां । इति दुर्गादासः ॥

अक्षं, क्ली, (अक्ष्णोति अक्षति वा अश्यते वा अनेन अत्र वा अक्षू व्याप्तौ । पचाद्यच् घञ् वा । अश्नुते अत्यर्थं अशू व्याप्तौ । अशेर्देवने इति सो वा ।) इन्द्रियं । (यथा विष्णुपुराणे,—

"शब्दादिष्वनुरक्तानि निगृह्याक्षाणि योगवित् ।

कुर्य्याच्चित्तानुकारीणि प्रत्याहारपरायणः" ॥)

सौवर्च्चलं । तुत्थं । इति मेदिनी । (चक्षुः । यथा रामायणे,—

"सर्व्वे तेऽनिमिषैरक्षैस्तमनुद्रुतचेतसः" । इति ।)

अक्षः, पुं, कर्षपरिमाणं । (यथा,—

"ते षोड़शाक्षः कर्षोऽस्त्री पलं कर्षचतुष्टयं" ।)

पाशकः । (अक्षैरक्षान् वा दीव्यति । इति सिद्धान्तकौमुदी ।) (पाशक्रीड़ा । यथाह मनुः)—

'मृगयाक्षो दिवास्वप्नः परीवादः स्त्रियो मदः' ।)

कलिद्रुमः । इत्यमरः । (विभीतकवृक्षः । यथा छान्दोग्ये—यथा वै द्वे आमलके द्वे कोले द्वौ वाक्षौ मुष्टिमनुभवति ।) ज्ञातार्थं । शकटः । व्यवहारः । रुद्राक्षः । इन्द्राक्षः । सर्पः । चक्रं । इति मेदिनी । (चक्रधारणदारुभेदः । यथा,—

"छिन्ननास्ये भग्नयुगे तिर्य्यक् प्रतिमुखागते ।

अक्षभङ्गे च यानस्य चक्रभङ्गे तथैव च" ॥)

आत्मा । रावणपुत्रः । इति हेमचन्द्रः । (यथा रामायणे—'निशम्य राजा समरे समुत्सुकं

कुमारमक्षं प्रसमैक्षताग्र वै' ।)

जातान्धः । गरुड़ः । इति शब्दरत्नावली । (शिवः । यथा भारते—

"अक्षश्च रथयोगी च सर्व्वयोगी महाबलः" ।

इति) संस्कृतपलभा । यथा,—

"चन्द्राश्विनिघ्ना पलभाऽङ्गिता च

लङ्कावधिः स्यादिह दक्षिणोऽक्षः" ।

इति भास्वती ॥

"प्रभा शरघ्ना स्तुरीययोगा-

दक्षः सदा दक्षिणदिक् प्रदिष्टः" ।

इति जातकार्णवः—

"दक्षिणोत्तररेखायां सा तत्र विषुवत् प्रभा ।

शङ्कुच्छाया हते त्रिज्ये विषुवत् कर्णभाजिते ॥

लम्बाक्षज्ये तयोश्चापे लम्बाक्षौ दक्षिणौ सदा" ।

इति सूर्य्यसिद्धान्तः ॥

अक्षकः, पुं, (अक्ष+क) तिनिशवृक्षः । इति रत्नमाला ।

अक्षक्रीड़ा, स्त्री, (अक्षैः या क्रीड़ा) द्यूतक्रीड़ा पाशककीड़ा। यथा। अक्षक्रीड़ायां व्यासयुधिष्ठिरसंवादः प्रचरति। इति तिथ्यादितत्त्वं॥ तद्विवरणं चतुरङ्गशब्दे द्रष्टव्यं॥ * ॥ कार्त्तिकशुक्लप्रतिपदि तत्क्रीड़ाविधिर्यथा। ब्रह्मपुराणे,—

"शङ्करश्च पुरा द्यूतं ससर्ज सुमनोहरं।
कार्त्तिके शुक्लपक्षे तु प्रथमेऽहनि भूपते॥
जितश्च शङ्करस्तत्र जयं लेभे च पार्व्वती।
अतोऽर्थाच्छङ्करो दुःखी गौरी नित्यं सुखोषिता॥
तस्मात् द्यूतं प्रकर्त्तव्यं प्रभाते तत्र मानवैः।
तस्मिन् द्यूते जयो यस्य तस्य संवत्सरः शुभः॥
पराजयो विरुद्धस्तु लब्धनाशकरो भवेत"।

द्यूतञ्चाप्राणिभिः क्रीड़नं। यथा मनुः,—

"अप्राणिभिर्यत् क्रियते तल्लोके द्यूतमुच्यते"।

इति तिथ्यादितत्त्वं॥ * ॥ दशमीद्वादश्योस्तत्करणनिषेधो यथा। स्मृतिः,—

"शाकं माषं मसूरञ्च पुनर्भोजनमैथुने।
द्यूतमत्यम्बुपानञ्च दशम्यां वैष्णवस्त्यजेत्"॥

कूर्म्मपुराणे,—

"कांस्यं मांसं सुरां क्षौद्रं हिंसां तैलमसत्यताम्।
द्यूतक्रीड़ां दिवानिद्रां व्यायामं क्रोधमैथुनं॥
द्वादश्यां द्वादशैतानि वैष्णवः परिवर्ज्जयेत्"।

इत्येकादशीतत्त्वं॥ * ॥ अन्यत् द्यूतशब्दे द्रष्टव्यं॥

अक्षजः पुं, (अक्ष + जन् + ड) वज्रं। इति पुरुषोत्तमः। अस्थिज इति क्वचित् पाठः। (विष्णुः। यथा भागवते,—

"जघानोत्पत्य गदया हनावसुरमक्षजः"।

अक्षतं, क्ली, (क्षण हिंसायां। नपुंसके भावे क्तः। अनुदात्तोपदेशेत्यादिना णलोपः।) लाजाः। नपुंसकं। इति मेदिनी।

अक्षतः, त्रि, (न + क्षण् + क्त) अहिंसितः। इति मेदिनी। अखण्डितः। इति शब्दरत्नावली। (यथाह मनुः,—

"दश स्थानानि दण्डस्य मनुः स्वायम्भुवोऽब्रवीत्।
त्रिषु स्थानेषु यानि स्युरक्षतो ब्राह्मणो व्रजेत्"॥)

अक्षतः, पुं, यवः। इति मेदिनी। (यथा आश्वलायनगृह्यसूत्रे,—

"अक्षतसक्तूनां नवं कलसं पूरयित्वा"।)

शस्यमात्रं। इति अमरटीकायां भानुदीक्षितः॥

अक्षताः पुं भू म्नीति स्वामी॥ (न क्षताः येषां ते इति अक्षताः। मुकुटस्तु अमरव्याख्यानावसरे लाजाः पुं भूम्नितेऽक्षतमिति पठित्वा कर्म्मणि क्तः। क्षतं खण्डितं। न क्षतमक्षतमिति विगृह्य नित्यपुंलिङ्गाः नित्यबहुवचनान्ताश्च लाजा अक्षतमिति व्याचख्यौ॥ केचित्तु अखण्डतण्डुला अक्षतमित्याहुः॥)

अक्षता स्त्री, कर्कटशृङ्गी। काँकड़ाशृङ्गी इति भाषा। इति शब्दचन्द्रिका॥ पुरुषसंसर्गरहिता स्त्री। स्मृतिः॥ यथाह याज्ञवल्क्यः—

"अक्षतायां क्षतायां वा जातः पौनर्भवः पुनः"।

अक्षदर्शकः, पुं, (अक्षाणां व्यवहाराणां दर्शकः। अक्ष + दृश् + ण्वुल्।) व्यवहारद्रष्टा व्यवहाराणां ऋणादानादिविवादानां द्रष्टा निर्णेता। धर्म्माध्यक्ष इत्यर्थः। इत्यमरः तट्टीका च॥ जज् इति इंराजीयभाषा॥

अक्षदृक्, (श्) पुं, (अक्ष + दृश + क्विप्।) अक्षदर्शकः। (व्यवहारस्य ज्ञाता।)

अक्षदेवी, (न्) त्रि, (अक्षैर्दीव्यति। दिवु क्रीड़ादौ। सुपीति णिनि।) द्यूतक्रीड़ाकारकः। इत्यमरः॥

अक्षद्यू, पुं, (अक्षैर्दीव्यति। दिवु क्रीडादौ। अक्ष + दिव् + क्विप् + ऊट्।) अक्षक्रीड़कः। इति व्याकरणं॥

अक्षधरः पुं, (अक्ष + धृ + अच।) शाखोटवृक्षः। इति भूरिप्रयोगः॥

अक्षधूर्त्तः पुं, (अक्षेषु धूर्त्तः। सप्तमी शौण्डैरिति समासः।) द्यूतक्रीडकः। तत्पर्य्यायः। धूर्त्तः २ अक्षदेवी ३ कितवः ४ द्यूतकृत ५। इत्यमरः॥ जुयारी इति भाषा॥

अक्षधूर्त्तिल पुं, (अक्ष + धुर् + तिल्।) वृषः। इति हारावली॥

अक्षपाटकः पुं, (अक्ष + पाट + वुन्।) धर्म्माध्यक्षः। इति जटाधरः॥ जज् इति भाषा॥

अक्षपादः पुं, (अक्ष + पाद।) तार्किकः। तत्पर्य्यायः। नैयायिकः २। इति हेमचन्द्रः॥

अक्षपीड़ा स्त्री, (अक्ष + पीड़ा।) यवतिक्ता लता। इति राजनिर्घण्टः॥

अक्षमः त्रि, (नास्ति क्षमा यस्य सः।) क्षमारहितः। क्षमाशून्यः। (असमर्थः।)

"विष्णुसेवी च श्वपचो वंशानां कोटिमुद्धरेत्।
हरेरभक्तो विप्रश्च स्वञ्च रक्षितुमक्षमः"॥

इति ब्रह्मवैवर्त्ते ३३ अध्यायः॥

अक्षमा स्त्री, (न क्षमा इति नञ्समासः।) अक्षान्तिः। ईर्षा। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा किरातार्ज्जुनीये—

"अतिपातितकालसाधना
स्वशरीरेन्द्रियवर्गतापिनी।
जनवन्न भवन्तमक्षमा
नयसिद्धेरपनेतुमर्हति"॥

अक्षमाला स्त्री, (अक्षाणां माला।) अक्षसूत्रं। वशिष्ठपत्नी। इति मेदिनी॥ (यथाह मनुः—

"अक्षमाला वशिष्ठेन संयुक्ताधमयोनिजा"।

अक्षसूत्रेति तान्त्रिकभाषया अकारादिक्षकारान्तवर्णमाला वर्णाक्षमाला च। यथा गौतमीये,—

"पञ्चाशल्लिपिभिर्माला विहिता जपकर्म्मसु।
अकारादिक्षकारान्ता अक्षमाला प्रकीर्त्तिता॥
क्षार्णं मेरुमुखं तत्र कल्पयेन्मुनिसत्तम।
अनया सर्व्वमन्त्राणां जपः सर्व्वसमृद्धिदः"॥

इति तन्त्रसारः॥ * ॥ अन्यत् मालाशब्दे वर्णमालाशब्दे च द्रष्टव्यं॥

अक्षयः त्रि, (नास्ति क्षयो यस्य सः। बहुव्रीहिः।) क्षयरहितः। अव्ययः। कल्पान्तस्थायी। यथा—

"अक्षराणि फलान्याहुरमरांश्छिदशानिव।
कल्पान्तस्थानसम्बन्धान्नन्या नाशवर्ज्जिनः"॥

इति मीमांसककारिका॥ अपि च। भविष्यपुराणं।

"चतुर्द्दश्यां तथाष्टम्यां पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः।
योऽब्दमेकं न भुञ्जीत शिवार्च्चनपरो नरः॥
यत् पुण्यमक्षयं प्रोक्तं सततं सत्रयाजिनां।
तत् पुण्यं सफलं तस्य शिवलोकञ्च गच्छति"॥

इति तिथ्यादितत्त्वं॥ * ॥ पापपुण्याक्षयजनकयोगविशेषः। यथा ज्योतिषे,—

"सोमवारेऽप्यमावास्या आदित्याहे तु सप्तमी।
चतुर्थ्यङ्गारवारे तु अष्टमी च बृहस्पतौ॥
अत्र यत् क्रियते पापमथवा धर्म्मसञ्चयः।
षष्टिजन्मसहस्राणि प्रति जन्म तदक्षयं"॥

इति तिथ्यादितत्त्वं॥ (अनन्तः। अक्षयकालाभिमानी। अः वासुदेवः तस्मिन् क्षयो निवासोऽस्य इति व्युत्पत्त्या ब्रह्मणिष्ठः।)

अक्षयतृतीया स्त्री, (अक्षया या तृतीया तिथिः।) वैशाखशुक्लतृतीया। सा तु सत्ययुगाद्या। तत्र स्नानदानादावक्षयफलं। इति। स्मृतिः। यथा,—

"वैशाखे मासि राजेन्द्र शुक्लपक्षे तृतीयिका।
अक्षया सा तिथिः प्रोक्ता कृत्तिकारोहिणीयुता॥
तस्यां दानादिकं पुण्यमक्षयं समुदाहृतं"।

इति तिथ्यादितत्त्वं॥ * ॥ विवरणं तु वैशाखशब्दे द्रष्टव्यं॥

अक्षया स्त्री, (नास्ति क्षयो यस्याः सा।) वारतिथिघटितयोगविशेषः। यथा,—

"अमा वै सोमवारेण रविवारेण सप्तमी।
चतुर्थी भौमवारेण अक्षयादपि चाक्षया"॥

इति भविष्यपुराणम्॥

अक्षरः पुं, (न क्षरति। क्षर सञ्चलने। पचाद्यच्। यद्वा। अश्नुते। अशू व्याप्तौ। अशेः सरः।) शिवः। विष्णुः। इति शब्दरत्नावली। यथा महाभारते,—

"विश्वं विष्णुर्वषट्कारो भूतभव्यभवत्प्रभुः।
अव्ययः पुरुषः साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च"।

इति।) (अजः। जीवः।)

अक्षरं क्ली, (न क्षरति इति व्युत्पत्त्या।) ब्रह्म। (अविनाशि निर्व्विशेषं प्रणवाख्यं ब्रह्म। कूटस्थः नित्यः आत्मा। यथा,—

"क्षरादिरुद्धधर्म्मत्वादक्षरं ब्रह्म भण्यते।
कार्य्यकारणरूपं तु नश्वरं क्षरमुच्यते॥
यत्किञ्चिद्वस्तु लोकेऽस्मिन् वाचो गोचरतां गतं।
प्रमाणस्य च तत्सर्व्वमक्षरे प्रतिषिध्यते॥
यदप्रबोधात् कार्पण्यं ब्राह्मण्यं यत्प्रबोधतः।
तदक्षरं प्रबोद्धव्यं यथोक्तस्वरवर्त्मना"॥

अकारादिक्षकारान्तैकपञ्चाशद्वर्णः। इति मेदिनी॥ अस्योत्पत्तिकारणं। यथा बृहस्पतिः,—

"षाण्मासिके तु समये भ्रान्तिः सञ्जायते यतः।
धात्राक्षराणि सृष्टानि पत्रारूढ़ाण्यतः पुरा"॥

इत्याह्निकतत्त्वं॥ तच्च पञ्चविधं। यथा,—

"मुद्रालिपिः शिल्पलिपिर्लिपिर्लेखनिसम्भवा।
गुण्डिका घुणसम्भूता लिपयः पञ्चधा स्मृताः"।

इति वाराहीतन्त्रं॥ * ॥ अन्यत् मुद्राशब्दे वर्णशब्दे च द्रष्टव्यं॥ गगनं। धर्म्मः। तपस्या॥

अपामार्गः । इति हेमचन्द्रः । मोक्षः । इत्यमरः ॥ ज्ञानं । इति वेदप्रयोगः ।

अक्षरः त्रि, (न क्षरतीति ।) अक्षरणीयः । अच्युतः । यथा,—

"तस्मै स विद्वानुपसन्नाय सम्यक्
प्रशान्तचित्ताय शमान्विताय ।
येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं
प्रोवाच तां तत्त्वतो ब्रह्मविद्याम्" ॥

इति वेदान्तसारधृता श्रुतिः ॥

अपिच ।

"द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ।
क्षरः सर्व्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते" ॥

इति श्रीभगवद्गीतायां १५ अध्याये १६ श्लोकः ॥ क्षरश्चाक्षरश्चेति द्वाविमौ पुरुषौ लोके प्रसिद्धौ । तावेवाह । तत्र क्षरः पुरुषो नाम सर्व्वाणि भूतानि ब्रह्मादिस्थावरान्तानि शरीराणि अविवेकिलोकस्य शरीरेष्वेव पुरुषत्वप्रसिद्धेः । कूटो राशिः शिलाराशिः पर्व्वतइव देहेषु नश्यत्स्वपि निर्व्विकारतया तिष्ठतीति कूटस्थश्चेतनो भोक्ता स तु अक्षरः पुरुष उच्यते विवेकिभिः । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

अक्षरचञ्चुः पुं, (अक्षरैर्वित्तः । तेन वित्त इति चञ्चुप् ।) लेखकः । इत्यमरटीकायां वाचस्पतिः ॥

अक्षरचणः पुं, (अक्षरैर्वित्तः । तेन वित्त इति चणप् ।) लिपिकरः । इत्यमरः । मुनशी इति भाषा ॥

अक्षरचुञ्चुः पुं, (अक्षरैर्वित्तः । तेन वित्त इति चुञ्चुप्) अक्षरचञ्चुः । लेखकः । इत्यमरः ।

अक्षरजननी स्त्री, (अक्षराणाम् अक्षरस्य वा जननी उत्पादिका ।) लेखनी । कलमः । यथा,—
"लेखन्यक्षरजननी वर्णमाला मसिप्रसूः" ।
इति हारावलीति केचित ॥

अक्षरजीवकः पुं, (अक्षर + जीवक ।) लिपिकरः । इति हेमचन्द्रः ॥
("लेखकेऽक्षरपूर्व्वाः स्युश्चणजीवकचुञ्चवः" ।
इति हेमचन्द्रः ॥)

अक्षरजीविकः पुं, (अक्षरैर्जीविका यस्य सः ।) कायस्थः ।
"लेखकः स्याल्लिपिकरः कायस्थोऽक्षरजीवकः" ॥
इति शब्दरत्नावली । अक्षरजीविनि त्रि ॥

अक्षरतूलिका स्त्री, (अक्षराणां तूलिका लेखनसाधनमित्यर्थः ।) लेखनी । इति जटाधरः ॥

अक्षरविन्यासः पुं, अक्षराणां विन्यासः । लिपिः । लिखनं । इत्यमरटीकायां भरतादयः ॥

अक्षरमुखः पुं, (अक्षराणि मुखे तुण्डाग्रे यस्य सः ।) शिष्यः । छात्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अक्षरसंस्थानं क्ली, (अक्षराणां संस्थानं विन्यासः ।) लिपिः । लिखनं । इत्यमरः ॥

अक्षवती स्त्री, (अक्षाः पाशकाः सन्ति अस्याम् इति मतुप् । लोकात् क्लीत्वं ।) द्यूतक्रीडा । पाशाखेला इति भाषा । इत्यमरः ॥ (यथा महाभारते,—
"पराजितं सौबलेनाक्षवत्याम्" ।)

अक्षवाटः पुं, (अक्षस्य मल्लयुद्धस्य वाटः परिसरः ।) मल्लभूमिः । तत्पर्य्यायः । नियुद्धभूः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ कुस्तिर आखड़ा इति भाषा ॥

अक्षवित् [द्] त्रि, (अक्षं व्यवहारं द्यूतं वा वेत्ति इति विदः क्विप् ।) द्यूतज्ञः । व्यवहारज्ञः ॥

अक्षसूत्रं क्ली, अक्षाणां सूत्रं माला ।) अक्षमाला । जपमाला । इति जटाधरः । यथा—
"पाणौ कार्म्मुकमक्षसूत्रवलयं दण्डोऽपरः पैप्पलः" ।
इति महावीरचरिते ।)

अक्षाग्रकीलकः पुं, (अक्षस्य नाभिक्षेप्यकाष्ठस्य अग्रे अन्ते बन्धनार्थं कीलकः ।) शकटचक्रपरोवर्त्तिकीलकः । तत्पर्य्यायः । अणिः २ । इत्यमरः ॥ आणी ३ आणिः ४ । इति भरतः ॥ चाकारखिल् इति भाषा ॥

अक्षान्तिः स्त्री, (न क्षमणम् । क्षमूषु सहने । दिवादिः । अस्यादित्वात् क्तिन् । अनुनासिकस्येति दीर्घे नञ्समासः ।) पराभ्युदयासहिष्णुत्वं । भार्य्यादेः परदर्शनाद्यसहिष्णुत्वं । इति भरतः ॥ तत्पर्य्यायः । ईर्ष्या २ । इत्यमरः ॥ ईर्षा ३ अक्षमा ४ । इति शब्दरत्नावली ॥
("अक्षान्तिसारसर्व्वस्वं दुर्व्वाससमवेहि माम्" ।
इति विष्णुपुराणे ।)

अक्षारलवणं क्ली, (न क्षारलवणम् इति नञ्समासः ।) हविष्यान्नविशेषः । मध्याह्नविष्यमिति ख्यातं । यथा । "अशौचादिभक्षगोक्षीरगोघृतधान्यमुद्गतिलयवसैन्धवसामुद्रलवणात्मकमन्नं । कृत्रिमात् लवणात् भिन्नमक्षारलवणं मतं" । इदं मतन्तु स्मार्त्तस्य । रत्नाकरमतं । यथा—
"गव्यक्षीरं गोघृतं चैव धान्यमुद्गयवास्तिलाः ।
सामुद्रं सैन्धवञ्चैवमक्षारलवणं मतं" ॥
इति नारायणवन्द्यघटीयक्षतशुद्धिकारिका ॥
(यथाह मनुः—
"मुन्यन्नानि पयः सोमो मांसं यच्चानुपस्कृतं ।
अक्षारलवणं चैव प्रकृत्या हविरुच्यते" ॥)

अक्षि क्ली, (अश्नुते अनेन । अशू व्याप्तौ संघाते च । अशेर्निदिति क्सिः । यद्वा । अक्षति । अक्ष व्याप्तौ । इन् ।) चक्षुः । इत्यमरः । चक्षुर्गोलकः । इति केचित् ॥

अक्षिकः पुं, रञ्जनद्रुः । आच् इति भाषा । इति रत्नमाला ॥

अक्षिकूटकः पुं, (अक्षि + कूटक ।) चक्षुस्तारा ॥

अक्षिगतः त्रि, (अक्षि गतः, अक्षिविषय इव खेदकृदित्यर्थः ।) द्वेष्यः । इत्यमरः ॥

अक्षिभेषजः पुं, (अक्षि + भेषज ।) पट्टिकालोध्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (क्ली, नेत्रौषधम् ।)

अक्षिवः पुं, (अक्षि वाति वायति वा । वा गतिबन्धनयोः । आतोऽनुपेति क ।) शोभाञ्जनवृक्षः । सामुद्रलवणं क्ली । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अक्षिविकूणितं क्ली, (अक्षि + वि + कूण + भावे क्त ।) कटाक्षः । अपाङ्गदृष्टिः । इति हेमचन्द्रः ॥

अक्षीकः पुं, रञ्जनद्रुः । आच् इति भाषा । इति रत्नमाला ॥

अक्षीबं क्ली, (न क्षीवति अनेन वा अक्षीवयति वा । क्षीबृ मदे । पचाद्यच् ।) समुद्रलवणं । इत्यमरः ।

अक्षीवः त्रि, (न क्षीवति माद्यति इति न + क्षीव + अच् ।) अमत्तः । इति मेदिनी ।

अक्षीवः पुं, शोभाञ्जनवृक्षः । इत्यमरः ॥

अक्षुण्णः त्रि, (न क्षुण्ण इति नञ्समासः ।) अखण्डितः । अचूर्णितः । इति क्षुदधात्वर्थदर्शनात् । अविक्षिप्तः । यथा । अक्षुण्णं परिवृम । इति चूडाकरणे पशुपतिः ॥

अक्षुब्धः त्रि, क्षोभरहितः । अक्षोभितः । इति क्षुभधातोः क्तप्रत्यये क्षुब्धः । ततो न क्षुब्धः अक्षुब्ध इति नञ्समासनिष्पन्नः ॥

अक्षेमं क्ली, (न क्षेमम् इति नञ्समासः ।) अमङ्गलं । यथा—
"किन्नु तेषां गृहे क्षेममक्षेमं किन्नु साम्प्रतम् ।
कथन्ते किन्नु सद्वृत्ता दुर्वृत्ताः किन्नु मे सुताः" ॥
इति देवीमाहात्म्ये १ अध्यायः ॥

अक्षोटः पुं, (अक्ष्णोति । अक्षू व्याप्तौ संघाते च । बाहुलकादोटः ॥ अक्षस्येव उटाः पर्णानि अस्य इति वा ।) अक्षोडवृक्षः । स च पर्व्वतजपीलुवृक्षः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ आखरोट् इति हिन्दीभाषा । इति राजनिर्घण्टः ॥ .
"पीलुः शैलभवोऽक्षोटः कर्परालश्च कीर्त्तितः ।
अक्षोटकोऽपि वातादसदृशः कफपित्तकृत्" ॥
इति भावप्रकाशः ॥

अक्षोडः पुं, (अक्ष्णोति इति अक्ष + ओड़प्रत्ययः ।) पर्व्वतीयपीलुवृक्षः । तत्पर्य्यायः । कर्परालः २ कन्दरालः ३ आक्षोडः ४ अक्षोटः ५ आक्षोटः ६ । इत्यमरः तट्टीका च ॥

अक्षोडकः पुं, (अक्षोड एव इति स्वार्थे कन् ।) पर्व्वतीयपीलुवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

अक्षोभः पुं, (न क्षोभ इति नञ्समासः । नास्ति क्षोभो यस्येति वा ।) हस्तिबन्धनस्तम्भः । तत्पर्य्यायः । आलानं २ शृङ्खं ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ क्षोभरहिते त्रि ॥

अक्षौरिमं क्ली, ज्योतिषशास्त्रविहितनक्षत्रं । यथा,—
"उत्तराचित्रयाम्यरोहिणी-
रौद्रसर्पपितृभेषु चाश्विभे ।
श्मश्रुकर्म्म सकलं विवर्ज्जयेत्
प्रेतकार्य्यमपि बुद्धिमान् नरः ॥
चन्द्रशुद्धिर्यदा नास्ति ताराया वा विशेषतः ।
अक्षौरिमेऽपि कर्त्तव्यं चन्द्रचन्द्रजयोर्दिने" ॥
इति ज्योतिस्तत्त्वं ॥

अक्षौहिणी स्त्री, (ऊहः समूहः अस्ति अस्याः इति इनिः । अक्षाणाम् ऊहिनी । पूर्व्वपदादिति णत्वम् । अक्षादूहिन्यामिति वृद्धिः ।) संख्याविशेषयुक्तसेना । तद्यथा । २१८७० हस्तिनः । २१८७० रथाः । ६५६१० घोटकाः । १०९३५० पदातयः । समुदायेन २१८७०० ।
तथा चोक्तं ।
"अक्षौहिण्यामित्यधिकैः सप्तत्याष्टभिः शतैः ।

संयुतानि सहस्राणि गजानामेकविंशतिः ॥
एवमेव रथानान्तु सङ्ख्यानं कीर्त्तितं बुधैः ।
पञ्चषष्टिसहस्राणि षट्शतानि दशैव तु ।
सङ्ख्यातास्तुरगास्तज्ज्ञैर्विना रथ्यैस्तुरङ्गमैः ।
नृणां शतसहस्रन्तु सहस्राणि नवैव तु ।
शतानि त्रीणि चान्यानि पञ्चाशच्च पदातयः" ।
इत्यमरभरतौ ॥ (अक्षौहिणीपरिमाणं । यथा महाभारते आदिपर्व्वणि,—
"अक्षौहिण्य इति प्रोक्तं यत्त्वया सूतनन्दन ।
एतदिच्छामहे श्रोतुं सर्व्वमेव यथायथम् ॥
अक्षौहिण्याः परीमाणं नराश्वरथदन्तिनाम् ।
यथावच्चैव नो ब्रूहि सर्व्वं हि विदितं तव" ॥
सौतिरुवाच ।
"एको रथो गजश्चैको नराः पञ्च पदातयः ।
त्रयश्च तुरगास्तज्ज्ञैः पत्तिरित्यभिधीयते ॥
पत्तिन्तु त्रिगुणामेतामाहुः सेनामुखं बुधाः ।
त्रीणि सेनामुखान्येको गुल्म इत्यभिधीयते ॥
त्रयो गुल्मा गणो नाम वाहिनी तु गणास्त्रयः ।
स्मृतास्तिस्रस्तु वाहिन्यः पृतनेति विचक्षणैः ॥
चमूस्तु पृतनास्तिस्रस्तिस्रस्त्वनीकिनी ।
अनीकिनीं दशगुणां प्राहुरक्षौहिणीं बुधाः ॥
अक्षौहिण्याः प्रसङ्ख्याता रथानां द्विजसत्तमाः ।
सङ्ख्या गणिततत्त्वज्ञैः सहस्राण्येकविंशतिः ॥
शतान्युपरि चैवाष्टौ तथा भूयश्च सप्ततिः ।
गजानाञ्च परीमाणमेतदेव विनिर्द्दिशेत ॥
ज्ञेयं शतसहस्रन्तु सहस्राणि नवैव तु ।
नराणामपि पञ्चाशच्छतानि त्रीणि चानघाः ॥
पञ्चषष्टिसहस्राणि तथाश्वानां शतानि च ।
दशोत्तराणि षट् प्राहुर्यथावदिह सङ्ख्यया ॥
एतामक्षौहिणीं प्राहुः सङ्ख्यातत्त्वविदो जनाः ।
यथा कथितवानस्मि विस्तरेण तपोधनाः" ॥

अक्षौ स्त्री, (अश्नुते । अशू व्याप्तौ संघाते च । सत्य-सूभ्यां कः । कालः । इत्युणादिकोषः ॥

अखट्टः, पुं, पियालवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ पियासाल इति भाषा ॥

अखट्टिः, पुं, असद्व्यवहारः । आखुटि इति ख्यातः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अखण्डः, त्रि, (न खण्ड्यते इति । खडि भेदने घञ् । नास्ति खण्डो यस्य इति वा ।) खण्ड रहितः । पूर्णः । इत्यमरः ॥ ("अखण्डं पुण्यानां फलमिव च तद्रूपमनघम्" इति शाकुन्तले ।)

अखण्डनः, पुं, (नास्ति खण्डनं विच्छेदो यस्य सः ।) कालः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अखण्डितर्त्तुः, त्रि, (न खण्डितः ऋतुरस्य इति । बहुव्रीहिः ।) सफलवृक्षादिः । इति शब्द-चन्द्रिका ॥

अखातं, क्ली, पुं, (न खातं नञ्समासः । खात-भिन्नम् इत्यर्थः ।) देवखातं । अकृत्रिमजला-शयः । इत्यमरः ॥ अखातमिति स्वामी ॥ पुंसि यथा,—अखातो देवखातश्च इत्यमरदत्तः ॥

अखाद्यं, त्रि, (न खाद्यं । अप्रशस्तं विरुद्धं वा खाद्यम् ।) खाद्यानर्हं । अभक्ष्यं ॥

अखिलं, त्रि, (न खिलम् अस्य । न + खिल ।) सर्व्वं । इत्यमरः ॥ (खिलमप्रहृतं स्थानं । तत् न भवति इति अप्रहृतस्थानं ।)

अख्यातः, त्रि, (न ख्यातः विरुद्धार्थे वा नञ् ।) अख्यातिविशिष्टः । अप्रतिष्ठित ॥ अप्रसिद्धः ।

अग, म वक्रगतौ । कुटिलगमने । इति कवि-कल्पद्रुमः ॥ म अगयति अगति सर्पः । इति दुर्गादासः ॥

अग, इ गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ गत्यां इ अङ्ग्यते । इति दुर्गादासः ॥

अगः, पुं, (न गच्छति । गम गतौ । अन्येभ्योऽपीति अन्येष्वपि इति वा डः । न गोऽप्राणिषु इति पाक्षिकोऽप्यकृतिभावः ।) पर्व्वतः । वृक्षः । सर्पः । सूर्य्यः । इति हेमचन्द्रः ॥ (सरीसृपः ।)

अगच्छः, पुं, (न + गच्छ ।) वृक्षः । इति त्रिकाण्ड-शेषः ॥

अगजं, क्ली, (अग + जन् + ड ।) शिलाजतु । इति रत्नमाला ॥ पर्व्वतजाते त्रि ॥ (गिरि-जाते ।)

अगण्यं, त्रि, (न गण्यं । नञ् समासः ।) अगणनीयं । अगणेयं । अगणितव्यं । यथा,—
"गुणैरगण्यैरतिशीलशालिनिमिति भार्गविः" ।

अगदः, पुं, (गदविरुद्धः । न गदः अस्मात् इति वा ।) औषधं । इत्यमरः ॥ आयुर्वेदोक्ताष्टशा-खान्तर्गतशाखाभेदः । यथा,—
"औषधान्यगदो विद्या देवी च विविधा स्थितिः" ।
तपसैव प्रसिध्यन्ति" । इति मनुः ।) नीरोगे त्रि । इति रमानाथः ॥

अगदङ्कारः, पुं, (अगदम् अरोगं करोति इति । अगद + कृ + अण् । मुमागमः ।) वैद्यः । इत्य-मरः ॥

अगमः, पुं, (न गच्छतीति । न + गम + अच् । पचाद्यच् ।) वृक्षः । इत्यमरः ॥ पर्व्वतः । न गच्छतीत्यगमः ॥

अगम्यं, त्रि, (न गम्य इति । न + गम + यत् ।) अगन्तव्यं । अगमनीयं । गमनायोग्यं । यथा,—
"अगम्या सामवस्तत्र यत्राभूत् स महारणः" ।
इति देवीमाहात्म्यं ॥

अगम्या, स्त्री, अमैथुनार्हा नारी । गम्यागम्या-विवरणं यथा, यम उवाच,—
"या या गम्या नृणामेव निबोध कथयामि ते ।
स्वस्त्री गम्या च सर्व्वेषामिति वेदनिरूपिता ॥
अगम्या च तदन्या या इति वेदविदो विदुः ।
सामान्यं कथितं सर्व्वं विशेषं शृणु सुन्दरि ! ॥
अगम्याश्चैव या याश्च निबोध कथयामि ताः ।
शूद्राणां विप्रपत्नी च विप्राणां शूद्रकामिनी ॥
अत्यगम्या च निन्द्या च लोके वेदे प्रतिष्ठिते ।
शूद्रश्च ब्राह्मणीं गच्छेद् ब्रह्महत्याशतं लभेत् ॥
तत्समं ब्राह्मणी चापि कुम्भीपाकं व्रजेद्ध्रुवं ।
यदि शूद्रां व्रजेद्विप्रो वृषलीपतिरेव सः ॥
स भ्रष्टो विप्रजातेश्च चाण्डालात् सोऽधमः स्मृतः ।
विष्ठासमश्च तत्पिण्डो मूत्रं तस्य च तर्पणं ॥
तत् पितॄणां सुराणाञ्च पूजने तत् समं सति ।
कोटिजन्मार्ज्जितं पुण्यं सन्ध्यार्च्चातपसार्ज्जितं ॥
द्विजस्य वृषलीभोगान्नश्यत्येव न संशयः ।
ब्राह्मणश्च सुरापीतो विड्भोजी वृषलीपतिः ॥
हरिवासरभोजी च कुम्भीपाकं व्रजेद्ध्रुवं ।
गुरुपत्नीं राजपत्नीं सपत्नीमातरं प्रसूं ॥
सुतां पुत्त्रवधूं श्वश्रूं सगर्भां भगिनीं सति ।
सोदरभ्रातृजायाञ्च भगिनीभ्रातृकन्यकां ॥
शिष्याञ्च शिष्यपत्नीञ्च भागिनेयस्य कामिनीं
भ्रातृपुत्त्रप्रियाञ्चैवाप्यगम्यामाह पद्मजः ॥
एतास्वेकामनेकां वा यो व्रजेन्मानवाधमः ।
स मातृगामी वेदेषु ब्रह्महत्याशतं लभेत् ॥
अकर्म्मार्होऽपि सोऽस्पृश्यो लोके वेदेऽतिनिन्दितः ।
स याति कुम्भीपाकञ्च महापापी सुदुष्करं" ॥
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे २७ अध्यायः ॥

अगरी, स्त्री, (न + गॄ + अच् + ङीष् ।) देवताड़-वृक्षः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अगर्हितः, त्रि, (न गर्हितः । नञ्समासः) अनि-न्दितः । यथा,—
"ज्येष्ठः कुलं वर्द्धयति विनाशयति वा पुनः ।
ज्येष्ठः पूज्यतमो लोके ज्येष्ठः सद्भिरगर्हितः" ॥
इति मानवे ९ अध्याये १०९ श्लोकः ॥

अगरु, क्ली पं, (न गरुः दुर्भरः अस्मात् इति ।) अगुरु । इति हेमचन्द्रः ॥

अगस्तिः, पुं, (विन्ध्याख्यम् अगम् अस्यति इति अगस्तिः । अस्यते क्तिच् । बाहुलकात् सिद्धम् ।) वकवृक्षः । अगस्त्यमुनिः । इति मेदिनी ॥ यथा वैद्यके,—
"अगस्तिः पित्तकफजित् चातुर्थकहरो हिमः ।
रूक्षो वातकरस्तिक्तः प्रतिश्यायनिवारणः" ॥

अगस्तिद्रुः, पुं, वकपुष्पवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अगस्त्यः, पुं, (अगं विन्ध्यं स्त्यायति स्तभ्नाति वा । स्त्यै संघाते । आतोऽनुपसर्गे इति कः । अग + स्त्यै + क ।) वकपुष्पवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ मित्रावरुणयोः पुत्त्रः मुनिविशेषः । तस्य पर्य्यायः । कुम्भसम्भवः २ मैत्रावरुणिः ३ । इत्यमरः ॥ अगस्तिः ४ पीताब्धिः ५ वातापिद्विट् ६ आग्नेयः ७ और्व्वशीयः ८ आग्निमारुतः ९ घटोद्भवः १० इति हेमचन्द्रः ॥ (तदुत्पत्तिर्यथा वाल्मीकीये,—
"तयोरादित्ययोः सत्रे दृष्ट्वाप्सरसमुर्व्वशीम् ।
रेतश्चस्कन्द तत् कुम्भे न्यपतत् वासतीवरे ॥
तेनैव तु मुहूर्त्तेन वीर्य्यवन्तौ तपस्विनौ ।
अगस्त्यश्च वशिष्ठश्च तत्रर्षी सम्बभूवतुः ॥
बहुधा पतितं रेतः कलशे च जले स्थले ।
स्थले वशिष्ठस्तु मुनिः सम्भूतवृषिसत्तमः ॥
कुम्भे त्वगस्त्यः सम्भूतो जले मत्स्यो महाद्युतिः ।
उदियाय ततोऽगस्त्यो शम्यामात्रो महातपाः ॥
मानेन सम्मितो यस्मात्तस्मान्मान्य इहोच्यते ।
यद्वा कुम्भादृषिर्जातः कुम्भेनापि महीयते" ॥

अगस्त्योदयः, पुं, (अगस्त्यस्य नक्षत्रस्य उदयः प्रका-शनं गगने आविर्भावः ।) आकाशे नक्षत्र-रूपेण अगस्त्यमुनेरुदयः । न तु सौरमासस्य सम-

दश्यादिने भवति। अस्यार्घ्यदानं तन्मासीयशेष-दिनत्रये कर्त्तव्यं। यथा,—
"अगस्त्यार्घ्यदानं सौरेण सिंहगाशौ विधानात्"।
यथा ब्रह्मवैवर्त्ते,—
"अप्राप्ते भास्करे कन्यां शेषभूतैस्त्रिभिर्दिनैः।
अर्घ्यं दद्यादगस्त्याय गौड़देशनिवासिनः"॥
यथा भीमपराक्रमे।
"यस्तु भाद्रपदस्यान्ते उदिते कलसोद्भवे।
अर्घ्यं दद्यादगस्त्याय सर्व्वान् कामान् लभेत सः"॥
यथा नारसिंहे।
"शङ्खे तोयं विनिक्षिप्य सितपुष्पाक्षतैर्युतं।
मन्त्रेणानेन वै दद्यात् दक्षिणाशामुखस्थितः॥
काशपुष्पप्रतीकाश अग्निमारुतसम्भव।
मित्रावरुणयोः पुत्र कुम्भयोने नमोऽस्तु ते"॥
प्रार्थनन्तु।
"आतापिर्भक्षितो येन वातापिश्च महासुरः।
समुद्रः शोषितो येन स मेऽगस्त्यः प्रसीदतु"॥
गन्धादिकन्तु अगस्त्याय नमः इत्यनेन देयं। विशेषानुपदेशे सामान्यतः प्राप्तत्वात् दक्षिणाशामुखस्थित इति गन्धादावपि प्रयोगाङ्ग-कर्त्तृधर्म्मत्वादिति रत्नाकरः॥ * ॥ तत्पत्न्यर्घ्य-मन्त्रस्तु।
"लोपामुद्रे महाभागे राजपुत्रि पतिव्रते।
गृहाणार्घ्यं मया दत्तं मित्रावरुणवल्लभे"॥
इति मलमासतत्त्वं॥ (अगस्त्योदये जलानि प्रसीदन्ति इत्यागमः। तथा च रघौ,—
"प्रससादोदयादम्भः कुम्भयोनेर्महौजसः।

अगाधः, त्रि, (नास्ति गाधः स्थितिरत्र। नञो-ऽस्त्यर्थानामिति बहुव्रीहिः।) अतिगभीरः। अतल-स्पर्शः। इत्यमरः॥ (अतिगम्भीरः। दुर्बो-धाशयः।)

अगाधं, क्ली, छिद्रं। इति मेदिनी॥

अगाधजलः, पुं, (अगाधं जलं यस्मिन्। बहु-व्रीहिः।) ह्रदः। इत्यमरः॥ त्रि। अपरि-च्छेद्यजलविशिष्टः।)

अगारं, क्ली, (अगान् ऋच्छति। ऋ गतौ। कर्म्म-ण्यण्।) आगारं। गृहं। इत्यमरटीकायां भरतः॥
शून्यानि चाप्यगाराणि वनान्युपवनानि च"।
इति। 'खलात् क्षेत्रादगाराद्वा' इति मनुः।)

अगिरः, पुं, (अग + इर।) अग्निः॥ सूर्य्यः॥ राक्षसः॥ इति जटाधरः॥

अगुः, पु, (नास्ति गौः किरणो यस्य सः। बहु-व्रीहिः।) राहुग्रहः इति दीपिका॥ किरण-रहिते त्रि॥

अगुरु, क्ली, (न गुरु दुर्भरः अस्मात् इति। बहुव्रीहिः।) शिंशपावृक्षः॥ कालागुरु। स्व-नामप्रसिद्धसुगन्धिकाष्ठविशेषः। अगर इति ख्यातः। अस्य पर्य्यायः। वंशिकं १ राजार्हं २ लोहं ३ कृमिजं ४ जोङ्गकं ५। इत्यमरः॥ पटङ्गजं ६ कृष्णं ७ लोहाख्यं ८ लघु ९। इति रत्नमाला॥ पीतकं १० वर्णप्रसादनं ११ अनार्य्यकं १२ असारं १३ कृमिजग्धं १४ काष्ठकं १५। इति राजनिर्घण्टः॥ अस्य गुणाः। तिक्तत्वं। उष्णत्वं। कटुत्वं। लेपे रूक्षत्वं। व्रणकफवायुवान्तिमुख-रोगनाशित्वञ्च। इति राजवल्लभः राजनिर्घण्टश्च॥ अगुरुर्वा पुंसीति वोपालितः॥ पुमान् इति सर्व्वा-नन्द॥ गन्धद्रव्यविशेषः। यथा,—
अगुरु प्रवरं लोहं राजार्हं योगजं तथा।
वंशिकं कृमिजञ्चापि कृमिजग्धमनार्य्यकं॥
अगुरूष्णं कटु त्वं च तिक्तं तीक्ष्णञ्च पित्तलं।
लघु कर्णाक्षिरोगघ्नं शीतवातकफप्रणुत्॥
कृष्णं गुणाधिकं तत्तु लोहवद्वारि मज्जति।
अगुरुप्रभवः स्नेहः कृष्णागुरुसमः स्मृतः"॥
इति भावप्रकाशः॥

अगुरुः, त्रि, (न गुरुः। नञ् समासः।) गुरुभिन्नः। लघुः। इति मेदिनी॥

अगुरुशिंशपा, स्त्री, शिंशपावृक्षः। इत्यमरटीकायां स्वामी॥

अगूढगन्धं, क्ली, (न गूढः अत्युत्कटः गन्धः यस्य। बहुव्रीहिः।) हिङ्गु। इति राजनिर्घण्टः॥

अगोचरः, त्रि, (न गोचरः। नञ् समासः।) इन्द्रिय-जन्यप्रत्यक्षाविषयः॥ अज्ञातः। यथा,—
"अगोचरहतं व्याघ्रमर्दितं मांसमुत्सृजेत्"।
इति राजवल्लभः॥ (वाचामगोचरचरित्रविचि-त्रिताय इति भृङ्गारशतके।)

अगौकाः [स्] पुं, (अगः ओकः यस्य सः। बहुव्रीहिः।) शरभः। सिंहः। पक्षी। इति मेदिनी॥ (त्रि। पर्व्वतवासी।)

अग्नायी, स्त्री, (अग्नेः स्त्री इत्यस्मिन् अर्थे वृषा-कप्यग्निकुसितेत्यादिसूत्रेण अग्निशब्दस्यैकारादेशो ङीप् च।) अग्निभार्य्या। इत्यमरः॥ त्रेतायुगं। इति जटाधरः॥ ('अग्नायी स्वाहा च हुतभुक्-प्रिया' इत्यमरः।)

अग्निः, पुं, (अङ्गयन्ति अग्र्यं जन्म प्रापयन्ति इति व्युत्पत्त्या हविः प्रक्षेपाधिकरणेषु गार्हपत्याहवनी-यदक्षिणाग्निसभ्यावसथ्यौपासनाख्येषु षड्ग्निषु। यद्वा अङ्गति ऊर्द्ध्वं गच्छति इति। अगि गतौ। अङ्गेर्नलोपश्चेति निः नलोपश्च) तेजःपदार्थ-विशेषः। आगुन इति भाषा। धर्म्मस्य वसु-भार्य्यायां जातः प्रथमोऽग्निः। तस्य पत्नी स्वाहा। पुत्रास्त्रयः पावकः १ पवमानः २ शुचिः ३। षष्ठ-मन्वन्तरे अग्नेर्वसोर्धारायां द्रविणकादयः पुत्राः। एतेभ्यः पञ्चचत्वारिंशदग्नयो जाताः। सर्व्वे मिलित्वा एकोनपञ्चाशदग्नयः। इति पुराणं॥ अस्य पर्य्यायः। वैश्वानरः १ वह्निः २ वीतिहोत्रः ३ धनञ्जयः ४ कृपीटयोनिः ५ ज्वलनः ६ जातवेदाः ७ तनूनपात् ८ तनूनपाः ९ वर्हिःशुष्मा १० वर्हिः ११ शुष्मा १२ कृष्णवर्त्मा १३ शोचिष्केशः १४ उष-र्बुधः १५ आश्रयाशः १६ आशयाशः १७ बृहद्भानुः १८ कृशानुः १९ पावकः २० अनलः २१ रोहिताश्वः २२ वायुसखा २३ वायुसखः २४ शिखावान् २५ शिखी २६ आशुशुक्षणिः २७ हिरण्यरेताः २८ हुतभुक् २९ हव्यभुक् ३० दहनः ३१ हव्यवाहनः ३२ सप्तार्चिः ३३ दमुनाः ३४ दमूनाः ३५ शुक्रः ३६ चित्रभानुः ३७ विभावसुः ३८ शुचिः ३९ अप्पित्तं ४०। इत्यमरस्तट्टीका च॥ वृषाकपिः ४१ जुहुवालः ४२ कपिलः ४३ पिङ्गलः ४४ अरणिः ४५ अगिरः ४६ पाचनः ४७ विश्वप्साः ४८ छागवाहनः ४९ कृष्णार्चिः ५० जुहुवारः ५१ उदर्चिः ५२ भास्करः ५३ वसुः ५४ शुष्मः ५५ हिमारातिः ५६ तमोनुत् ५७ सुशिखः ५८ सप्तजिह्वः ५९ अपपाग्निकः ६० सर्व्वदेवमुखः ६१। इति जटाधरः॥ * ॥ अस्य गुणाः। वायुकफस्तम्भशीतकम्पनाशकत्वं। आमा-शयाजनकत्वं। रक्तपित्तप्रकोपकत्वञ्च। इति राजवल्लभः॥ अपिच।
"अग्नेर्दुर्द्धर्षता ज्योतिस्तापः पाकः प्रकाशनम्।
शौचो रोगो लघुस्तैक्ष्ण्यं सततञ्चोर्द्ध्वभासिता"॥
इति मोक्षधर्म्मः॥ • ॥
अथ कर्म्मविशेषेऽग्नेर्नामानि। यथा,—
"लौकिके पावको ह्यग्निः प्रथमः परिकीर्त्तितः"१।
लौकिके नवगृहप्रवेशादौ।
"अग्नेस्तु मारुतो नाम गर्भाधाने विधीयते २।
पुंसवने चन्द्रनामा ३ शुङ्गाकर्म्मणि शोभनः ४॥
सीमन्ते मङ्गलो नाम ५ प्रगल्भो जातकर्म्मणि ६।
नाम्नि स्यात् पार्थिवो ह्यग्निः ७ प्राशने च शुचिस्तथा ८
सत्यनामाथ चूड़ायां ९ व्रतादेशे समुद्भवः १०"।
व्रतादेशे उपनयने।
"गोदाने सूर्य्यनामा च ११ केशान्ते ह्यग्निरुच्यते १२"।
गोदाने गोदानाख्यसंस्कारे। केशान्ते समा-वर्त्तने।
"वैश्वानरो विसर्गे तु १३ विवाहे योजकः स्मृतः १४"।
विसर्गे साग्निकर्त्तव्यकर्म्मविशेषे।
"चतुर्थ्यान्तु शिखीनाम १५ धृतिरग्निस्तथापरे १६"।
चतुर्थ्यां विवाहान्ते चतुर्थीहोमे। अपरे धृति-होमादौ।
"प्रायश्चित्ते विधुश्चैव १७ पाकयज्ञे तु साहसः १८"।
प्रायश्चित्ते प्रायश्चित्तात्मकमहाव्याहृतिहोमादौ।
पाकयज्ञे पाकाङ्गकहोमे वृषोत्सर्गगृहप्रतिष्ठादौ।
"लक्षहोमे च वह्निः स्यात् १९ कोटिहोमे हुताशनः २०।
पूर्णाहुत्यां मृडो नाम २० शान्तिके वरदस्तथा २२॥
पौष्टिके बलदश्चैव २३ क्रोधाग्निश्चाभिचारिके २४।
वश्यर्थे शमनो नाम २५ वरदानेऽभिदूषकः २६॥
कोष्ठे तु जठरो नाम २७ क्रव्यादोऽमृतभक्षणे २८"॥
इति गोभिलपुत्रकृतसंग्रहः॥ * ॥ अथ तस्य रूपं। यथा,—
"पिङ्गभ्रूश्मश्रुकेशाक्षः पीनाङ्गजठरोऽरुणः।
छागस्थः साक्षसूत्रोऽग्निः सप्तार्चिः शक्तिधारकः"॥
इत्यादित्यपुराणं॥ * ॥ अथ होमीयाग्नेः शुभ-लक्षणानि। यथा,—
"अर्चिष्मान् पिण्डितशिखः सर्पिःकाञ्चनसन्निभः।
स्निग्धः प्रदक्षिणश्चैव वह्निः स्यात् कार्य्यसिद्धये"॥
इति वायुपुराणं॥ * ॥ वैद्यकमते अग्निस्त्रिधा भौमः १ दिव्यः २ उदर्य्यः ३ तत्राद्यः काष्ठेन्धन-प्रभवः ऊर्द्ध्वज्वलनस्वभावः पचनस्वेदादिसमर्थश्च।

द्वितीय उदकेन्धनः पर्य्यग्ज्वलनशीलो वाडवः । तृतीय उभयेन्धनः पर्य्यग्ज्वलनशीलः भुक्तस्याहारस्य रसादिपरिणामनिमित्तश्च विद्युदादिश्च । इति विजयरक्षितोपरि सन्देहभञ्जिका ॥ * ॥ अपिच,—

"मन्दस्तीक्ष्णोऽथ विषमः समश्चेति चतुर्विधः ।
कफपित्तानिलाधिक्यात्तत्साम्याज्जाठरोऽनलः" ॥

तेषां कार्य्यं यथा,—

"विषमोवातजान्रोगान् तीक्ष्णः पित्तनिमित्तजान् ।
करोत्यग्निस्तथा मन्दो विकारान् कफसम्भवान् ॥
समासमाग्नेरशिता मात्रा सम्यग्विपच्यते ।
स्वल्पापि नैव मन्दाग्नेर्विषमाग्नेस्तु देहिनः ॥
कदाचित् पच्यते सम्यक् कदाचिच्च न पच्यते ।
तीक्ष्णाग्निरिति तं विद्यात् समाग्निः श्रेष्ठ उच्यते" ॥

इति माधवकरः ॥ अत्यन्ततीक्ष्णाग्निरेव हि भस्मक उच्यते । स तु आहाराभावे शोणितादीन् धातून् पाचयित्वा आशु मारयति । इति रक्षितः ॥ * ॥ (देहजन्याग्नेः नादोत्पादकत्वं यथा सङ्गीतदर्पणे,—

"आत्मना प्रेरितं चित्तं वह्निमाहन्ति देहजम् ।
ब्रह्मग्रन्थिस्थितं प्राणं स प्रेरयति पावकः ॥
पावकप्रेरितः सोऽथ क्रमादूर्द्ध्वपथे चरन् ।
अतिसूक्ष्मध्वनिं नाभौ हृदि सूक्ष्मं गले पुनः ॥
पुष्टं शीर्षे त्वपुष्टञ्च कृत्रिमं वदने तथा ।
आविर्भावयतीत्येवं पञ्चधा कीर्त्त्यते बुधैः ॥
नकारं प्राणनामानं दकारमनलं विदुः ।
जातः प्राणाग्निसंयोगात्तेन नादोऽभिधीयते" ॥

अग्नेः सर्व्वसाक्षित्वादि यथा रामायणे,—

"त्वमग्ने सर्व्वदेवानां शरीरान्तरगोचरः ।
त्वं साक्षी मम देहस्थस्त्राहि मां देवसत्तम" ।

यथा च भारते,—

"आदित्यचन्द्रावनिलोऽनलश्च ।
द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ॥
अहश्च रात्रिश्च उभे च सन्ध्ये ।
धर्म्मश्च जानाति नरस्य वृत्तम्" ॥

अस्य सर्व्वप्रथमाराध्यत्वं ऋग्वेदस्य सर्व्वप्रथमसूक्ते उक्तं यथा,—"अग्निमीले पुरोहितम्" । इत्यादि । विष्णुः । सूर्य्यः ।) अग्निकोणाधिपतिः । इत्यमरः । चित्रकवृक्षः । रक्तचित्रकः । भल्लातकः । निम्बुकः ॥ पित्तं । स्वर्णं । इति राजनिर्घण्टः ।

अग्निकः, पुं, (अग्नि + सादृश्ये कप्रत्ययः) इन्द्रगोपनामरक्तवर्णकीटः । इति हेमचन्द्रः ॥

अग्निकणः, पुं, (अग्नेः कणः । अग्नि + कण ।) अग्निकणा । स्फुलिङ्गः । इत्यमरः ॥

अग्निकारिका, स्त्री, (अग्नि + कारिका ।) अग्निकार्य्यं । इति हेमचन्द्रः ॥

अग्निकार्य्यं, क्ली, (अग्नि + कार्य्यं ।) अग्नावग्नेर्वा कार्य्यं । हविर्दानादिपूर्व्वकाग्निज्वालनं । तत्पर्य्यायः । अग्नीन्धनं २ अग्नीध्रा ३ अग्निकारिका ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ (होमादौ हविर्दानादिपूर्व्वकाग्निज्वालनं । अग्नौ सायं प्रातः समिद्धोमानुष्ठानं । यथा—

"उपनीय गुरुः शिष्यं शिक्षयेच्छौचमादितः ।
आचारमग्निकार्य्यञ्च सन्ध्योपासनमेव च" ॥

इति मनुः ।)

अग्निकाष्ठं, क्ली, (अग्नि + काष्ठं ।) अगुरु । इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निकुक्कुटः, पुं, (अग्नेः कुक्कुटइव ।) ज्वलदग्निदण्डोल्का । ज्वलन्त नुड़ा इति ख्यातः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अग्निकोणं, क्ली, (अग्नेः अग्निदेवेन अधिष्ठितमित्यर्थः कोणं ।) पूर्व्वदक्षिणकोणं । तत्कोणाधिपतिरग्निः । इति ज्योतिषं ॥ यथा हलायुधधृतं,—

"गत्वैव तीर्थं कर्त्तव्यं श्राद्धं तत्प्रीतिहेतुकम् ।
पूर्व्वाह्णेऽप्यथवा प्रातर्देशे स्यात् पूर्व्वदक्षिणे" ॥

पूर्व्वदक्षिणे अग्निकोणे । इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥

अग्निक्रीड़ा, स्त्री, (अग्निभिः क्रीड़ा ।) अग्निखेला । खधूपादित्यागः । आतशबाजीति ख्याता ॥

अग्निगर्भः, पुं, (अग्निः गर्भे अभ्यन्तरे यस्य सः ।) अग्निजारवृक्षः । सूर्य्यकान्तमणिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शमीवृक्षः । त्रि । अग्नियुक्तगर्भविशिष्टः । यथा,—"अग्निगर्भां शमीमिव" । इति शाकुन्तले ।)

अग्निगर्भा, स्त्री, (अग्निः गर्भे यस्याः सा ।) महाज्योतिष्मतीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शमीवृक्षः ।)

अग्निचित्, पुं, (अग्निं चितवान् स्वयम् इति चि चयने । अग्नौ चेरिति क्विप् तुगागमश्च ।) अग्निहोत्री । साग्निकः । इत्यमरः ॥ (यथा रघुवंशे—

"विदधे विधिमस्य नैष्ठिकं ।
यतिभिः सार्द्धमनग्निमग्निचित्" ।)

अग्निजः, पुं, (अग्नि + जन् + ड ।) अग्निजारवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (त्रि । अग्निजातमात्रे ।)

अग्निजातः, पुं, (अग्नेः जातः । अग्नि + जन् + क्त ।) अग्निजारवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः । (त्रि । अग्निजातमात्रे ।)

अग्निजारः, पुं, (अग्नि + जार, अग्निं जठराग्निं जारयति परिपाकशक्तिं प्रदाय वर्द्धयति जॄ कर्म्मण्यण् इति पाणिनिसूत्रं) औषधविशेषः । अस्य पर्य्यायः । अग्निनिर्य्यासः २ अग्निगर्भः ३ अग्निजः ४ वड़वाग्निमलः ५ जरायुः ६ अर्णवोद्भवः ७ अग्निजातः ८ अग्निजालः ९ सिन्धुफलः १० । अस्य गुणाः । कटुत्वं । उष्णत्वं । कफवायुसन्निपातस्तम्भातिशीतरोगनाशित्वं । पित्तप्रदत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निजालः, पुं, (अग्नि + जाल ।) अग्निजारवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निज्वाला, स्त्री, (अग्नेरिव ज्वाला यस्याः । अग्नेः ज्वाला इति वा ।) जलपिप्पली । धातकीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ अग्निशिखा ॥ (लाङ्गलिकी ।)

अग्निजिह्वा, स्त्री, (अग्नेः जिह्वा ।) लाङ्गलीवृक्षः । विषलाङ्गला इति भाषा । इति राजनिर्घण्टः ॥ अग्नेः काल्यादिसप्तार्च्चींषि । इति जटाधरः ॥ अग्नेः सप्तशिखाः । तासां नामादिकं सप्तार्च्चिःशब्दे द्रष्टव्यं ॥ (योगविशेषः । यथा,—

"सप्तवह्न्यादितिथयः सोमवारादिभिर्युताः ।
अग्निजिह्वाः सप्त योगा मङ्गलेष्वतिगर्हिताः" ॥

इति । योगशास्त्रे ।)

अग्निदमनी, स्त्री, (अग्नेः जठरानलस्य दमनी ।) क्षुपविशेषः । अस्य पर्य्यायः । वह्निदमनी २ बहुकण्टका ३ वह्निकण्टारिका ४ गुच्छफला ५ क्षुद्रफला ६ क्षुद्रदुःस्पर्शा ७ क्षुद्रकण्टारिका ८ मर्त्येन्द्रमाता ९ दमनी १० । अस्या गुणाः । कटुत्वं । उष्णत्वं । रूक्षत्वं । वातकफगुल्मप्लीहनाशित्वं । रुचिकारत्वं । अग्निदीपनत्वं । हृद्यत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निदीपनः, त्रि, (अग्नेः जठरानलस्य दीपनः ।) अग्निवर्द्धकः । जठराग्निकारकौषधविशेषः । यथा रसेन्द्रचिन्तामणौ,—

"पारदामृतलवङ्गगन्धकं,
भागयुग्ममरिचेन मिश्रितम् ।
तत्र जातिफलमर्द्धभागिकं,
तिन्तिडीफलरसेन मर्द्दितम् ॥
वह्निमान्द्यदशवक्त्रनाशने,
रामवाण इति विश्रुतो रसः ।
संग्रहग्रहणिकुम्भकर्णक-
मामवातखरदूषणं जयेत् ॥
दीयते तु शणकानुमानतः,
सद्य एव जठराग्निदीपनः" ।

"हरीतकी तथा शुण्ठी भक्ष्यमाणा गुड़ेन वा ।
सैन्धवेन युता वा स्यात् सातत्येनाग्निदीपनी" ॥

इति च भावप्रकाशः ॥

अग्निदीप्ता, स्त्री, (अग्नि + दीप्ता) महाज्योतिष्मतीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (त्रि । वह्निज्वलितः । यथा,—"नापि कर्णाकारफलकैः बाणैः नापि विषाक्तैः नाप्यग्निदीप्तफलकैः" इति कुल्लूकभट्टः ।)

अग्निदेवा, स्त्री, (अग्निः देवः अधिष्ठात्री देवता अस्या इति) कृत्तिकानक्षत्रं । इति हेमचन्द्रः ॥ (पुं, अग्निदेवः अग्निरूपो देवः । अग्निः देवः अस्य इति विग्रहे त्रि । अग्निपूजकः ।)

अग्निनिर्य्यासः, पुं, अग्निजारवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निप्रस्तरः, पुं, अग्निजनकपाषाणः । चकमकीर पाथर इति भाषा ॥

अग्निवर्द्धनं, क्ली, (अग्नेः जठरानलस्य वर्द्धनं वृद्धिकारकम् ।) जठराग्निवृद्धिकारकम् । तथा,—

"जीरकं रुचिकृत् स्वर्य्यं गन्धाढ्यं कफवातनुत् ।
पाके च कटुतीक्ष्णोष्णं लघुपित्ताग्निवर्द्धनम्" ॥

इति राजवल्लभः ॥

अग्निभं, क्ली, (अग्निरिव भाति इति । अग्नि + भा + क ।) स्वर्णं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निभूः, पुं, (अग्नेर्भवतीति । अग्नि + भू + क्विप् ।) कार्त्तिकेयः । इत्यमरः ॥ (पुरा किल तारकासुरेण उत्पीड़ितानां देवानां रक्षार्थं शिवेन

अग्निरूपं स्वबीजं वह्निमुखे क्षिप्तं। तेन अग्निना कृत्तिकासु क्षिप्तं। तास्व देवागतगर्भरक्षार्थं शरवनं प्रविश्य प्रसूताः। तेन अग्निभूरिति कार्त्तिकेयः। जले क्ली। इति वेदपुराणं॥ यथाह मनुः,—

"अग्नौ दत्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते।
आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः"॥

अग्निभूतिः, पुं, (अग्नि+भू+क्तिन्।) बौद्धभेदः। स च शेषजैनाचार्य्यशिष्यः। इति हेमचन्द्रः॥

अग्निमणिः, पुं, सूर्य्यकान्तमणिः। इति जटाधरः॥

अग्निमन्थः, पुं, (अग्निं मथ्नाति इति। मन्थ विलोडने कर्म्मणि अण्।) गणिकारिकावृक्षः। इत्यमरः॥ (यथा वैद्यके,—

"अग्निमन्थः श्वयथुहृद् वीर्य्योष्णः कफवातहृत्।
पाण्डुनुत् कटुकस्तिक्तस्तुवरो मधुरोऽग्निदः"॥

अग्निमन्थकुसुमशाकन्तु—

"अग्निमन्थभवबालसुनीता
सम्यगाम्बुदके सुसाधिता।
तक्रतप्तघृतयुक्तपाचिता
हिङ्गुना जनितवासवासिता"॥

अपिच—

"अग्निमन्थोऽय हृदयस्त्रिदोषशमनः सरः।
आध्मानश्वहिक्काशोथचक्षुरोगविषापहः"॥)

अग्निमारुतिः, पुं, (अग्नौ जठराग्निविषये मारुतिः हनूमान् इव। तस्य जठराग्नौ वातापिप्रभृतयो राक्षसाः भस्मीभूता आसन्। इत्यसौ अग्निमारुतिरुच्यते) अगस्त्यमुनिः। इति हेमचन्द्रः॥

अग्निमुखः, पुं, (अग्निः मुखं यस्य, बहुव्रीहिः।) देवता। ब्राह्मणः। इति मेदिनी॥ चित्रकवृक्षः। भल्लातकः। इति विश्वः॥ (क्ली। अग्नेः पञ्चसु मुखेषु।)

अग्निमुखी, स्त्री, (अग्निरिव मुखं यस्याः। बहुव्रीहिः।) भल्लातकी (भेला)। इत्यमरः॥ लाङ्गलिकी। इति राजनिर्घण्टः॥

अग्निरक्षणं, क्ली, (अग्नेः रक्षणम्। षष्ठीतत्पुरुषः।) अग्न्याधानं। अग्निहोत्रं। इति हेमचन्द्रः॥

अग्निरजाः, [स्] पुं, (अग्नेः रजः स्फुलिङ्ग इव।) इन्द्रगोपाख्यकीटः। इति हेमचन्द्रः॥ (क्ली— अग्निवीर्य्यं। स्वर्णं)।

अग्निरुहा, स्त्री, मांसरोहिणी। इति राजनिर्घण्टः॥

अग्निवर्द्धकः, त्रि, (अग्निं जठरानलं वर्द्धयति इति) अग्नि+वृध्+णिच्+ण्वुल्।) अग्निवृद्धिकारकौषधादिः। आग्नेयः। इति वैद्यकं॥

अग्निवल्लभः, पुं, (अग्नेः वल्लभः उद्दीपकत्वात् प्रियः।) सालवृक्षः। रालः। इति राजनिर्घण्टः॥

अग्निवाहः, पुं, (अग्नेः वाहः।) धूमः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (छागः)।

अग्निबाहुः, पुं, (अग्नेः बाहुरिव।) धूमः। इति जटाधरः॥ (प्रियव्रतपुत्रः। स्वायम्भुवमनुपुत्रः।)

अग्निवित्, पुं, (अग्निं वेत्ति इति विद्+क्विप्।) अग्निचित्। अग्निहोत्री। इति हेमचन्द्रः॥ (अग्निसंस्कारज्ञः।)

अग्निबीजं, क्ली, (अग्निः बीजं उत्पत्तिस्थानं यस्य तत्। अग्नेः स्वर्णस्य उत्पत्तिं यथाह मनुः,—

"अपामग्नेश्च संयोगात् हेमं रूप्यञ्च निर्बभौ।
तस्मात् तयोः स्वयोन्येव निर्णेको गुणवत्तरः"॥)

स्वर्णं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अग्निवीर्य्यं, क्ली, (अग्नेः वीर्य्यं सारइव।) स्वर्णं। इति राजनिर्घण्टः॥ (त्रि, अग्नितुल्यद्रव्ये)।

अग्निशिखं, क्ली, (अग्नेरिव शिखा केशरः अस्य।) स्वर्णं। इति राजनिर्घण्टः॥ कुङ्कुमं। कुसुम्भपुष्पं। इति मेदिनी॥ (लाङ्गलिवृक्षः)।

अग्निशिखः, पुं, (अग्नेरिव शिखा रक्तवर्णाः केशरः अस्य।) कुसुम्भवृक्षः। कुङ्कुमं। दीपः। बाणः। इति शब्दरत्नावली॥

अग्निशिखा, स्त्री, (अग्नेरिव शिखा केशरः अस्याः।) लाङ्गलिकीवृक्षः। विषलाङ्गला इति भाषा। वृक्षविशेषः। तस्य पर्य्यायः। विशल्या १ अनन्ता २ फलिनी ३ शुक्रपुष्पी ४। इत्यमरः॥ (अग्नेः शिखा।) ज्वाला। आगुनेर शिष इति भाषा॥

अग्निशेखरं, क्ली, (अग्नेरिव शेखरं केशरः अस्य।) कुङ्कुमं। इति राजनिर्घण्टः॥

अग्निष्टोमः, [पुं, (अग्नीनां स्तोमः। अग्नेः स्तुत्स्तोमसोमा इति षः।) यज्ञविशेषः। इति शब्दरत्नावली॥ तस्य विधिः। ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेतेति वाक्यविहितज्योतिष्टोमनामकयागविशेषस्य गुणविकारोऽग्निष्टोमो नाम। तस्य कालो वसन्तः। तत्राधिकारी अधीतवेद आहिताग्निश्च। द्रव्यं सोमः। देवता इन्द्रवाय्वादयः। ऋत्विजः षोडश। तेषाञ्च चत्वारो गणाः। होतृगणः १ अध्वर्य्युगणः २ ब्रह्मगणः ३ उद्गातृगणः ४। एकैकस्य गणस्य चत्वारश्चत्वारः। तत्र होतृगणो होता १ प्रशास्ता २ अच्छावाकः ३ ग्रावस्तोता ४। अध्वर्य्युगणो अध्वर्य्युः १ प्रतिप्रस्थाता २ नेष्टा ३ उन्नेता ४। ब्रह्मगणो ब्रह्मा १ ब्राह्मणाच्छंसी २ अग्नीत् ३ पोता ४। उद्गातृगणो उद्गाता १ प्रस्तोता २ प्रतिहर्त्ता ३ सुब्रह्मण्यः ४। स च पञ्चाहसाध्यः। प्रथमदिने दीक्षा दीक्षणीयादितदङ्गानुष्ठानं। तत्र द्वितीयदिवसे प्रायणीययागः सोमलताक्रयणं। ततो द्वितीयतृतीयचतुर्थदिवसेषु प्रातःकाले सायंकाले च प्रवर्ग्योपसन्नामकयागानुष्ठानं। चतुर्थदिवसे प्रवर्ग्योद्वासनानन्तरं अग्नीषोमीयपश्वनुष्ठानं। तत्र यस्य यजमानस्य गृहे पितृपितामहप्रपितामहानां मध्ये केनापि वेदो नाधीतोऽग्निष्टोमो वा न कृतः स दुर्ब्राह्मणो भवति। तस्य दौर्ब्राह्मण्यपरिहाराय आश्विनपशुः कर्त्तव्यः। यस्य यजमानस्य पितृपितामहप्रपितामहानां मध्ये केनापि सोमपानं न कृतं स्यात् तस्य सोमपानविच्छेददोषपरिहारार्थमैन्द्राग्नपश्वनुष्ठानं कर्त्तव्यं। इत्थं त्रयाणां पशूनां युगपदालम्भपक्षे एकस्मिन्नेव यूपे त्रयाणां पशूनां बन्धनं। इत्थं पशुत्रयानुष्ठानं चतुर्थदिवसे तस्मिन्नेव दिने वा तृतीयभागे उत्थाय प्रयोगारम्भः कार्य्यः। तत्र पात्रासादनं। पात्राणि च ग्रहाश्चमसाः स्थाल्यश्चेति। तत्र ग्रहपात्राणि विकङ्कतमयानि उलूखलाकाराणि। ऊर्द्ध्वपात्राणि चमसपात्राणि तावत्परिमितान्येव तिर्य्यगायतानि कोणचतुष्टयविशिष्टानि धारणार्थदण्डयुक्तानि। स्थाल्यो मार्त्तिक्यः। तत आरभ्य सोमलताखण्डनेन सोमरसं निष्कास्य निष्कास्य ग्रहैश्चमसैश्च होमः कर्त्तव्यः। तत्र सूर्य्योदयानन्तरं आग्नेयपशुयागः कर्त्तव्यः। एवमुक्थ्यपर्य्यायान्ते कृते प्रातःसवनसमाप्तिः। ततो माध्यन्दिनसवनं। तत्र दक्षिणादानं। दक्षिणा च द्वादशोत्तरशतं गावः। ततस्तृतीयसवनं। इत्थं प्रातःसवनमाध्यन्दिनसवनतृतीयसवनरूपसवनत्रयात्मकः अग्निष्टोमः प्रधानयागः। इतरेऽङ्गयागाः। तृतीयसवनसमाप्त्युत्तरमवभृथयागः। उदके वरुणदेवताकपुरोडाशहोमः। तदनन्तरमनुबन्ध्या पशुयागः। तत्र गौः पशुः। तस्य कलिनिषिद्धत्वात् तस्य च नित्यत्वात् तत् स्थाने आमीक्षायागः। तत उदयनीया तत उदवसानीया। सा च पञ्चमदिवसे यावद्राज्ञि कर्त्तव्या। तत्समाप्तावग्निष्टोमयागसमाप्तिः। इत्यग्निष्टोमयागीयपदार्थकलासूची॥

अग्निष्ठः, पुं, (अग्नौ तिष्ठतीति। अग्नि+स्था+कः।) लौहमयतण्डुलादिभर्जनपात्रं। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (कड़ा इति भाषा)।

अग्निसखः, पुं, (अग्नेः सखा इति समासे राजाहःसखिभ्यष्टच् इति समासान्तष्टच्।) वायुः। वायुसखोऽग्निरिति दर्शनात्॥

अग्निसन्दीपनं, त्रि, (अग्नेः सन्दीपनम्। सम्+दीप्+ल्युट्।) वह्निवर्द्धकौषधादि। यथा,—

"एला त्वङ्नागपुष्पाणां मात्रोत्तरविवर्द्धिता।
मरिचं पिप्पली शुण्ठी चतुःपञ्चषडुत्तरा॥
द्रव्याण्येतानि यावन्ति तावती सितशर्करा।
चूर्णमेतत् प्रयोक्तव्यमग्निसन्दीपनं परं"॥

इति भावप्रकाशः॥

अपि च।

"अग्निसन्दीपनं हृद्यं लवणार्द्रकभक्षणं"।

इति राजवल्लभः॥

अग्निसम्भवः, पुं, (अग्निः सम्भवो यस्य सः। अग्नि+सम्+भू+अप्।) अरण्यकुसुम्भः। इति राजनिर्घण्टः॥ (कार्त्तिकेयः। त्रि। अग्निसमुत्पन्नः।)

अग्निसहायः, पुं, (अग्नेः जठरानलस्य सहायः उद्दीपकः। कपोतमांसस्य अग्निवर्द्धकत्वात्।) वनकपोतः। इति राजनिर्घण्टः॥ (अग्नेः सहायः बन्धुः। वायुः।)

अग्निसारं, क्ली, (अग्नेरिव सारः बलं यस्य।) रसाञ्जनं। इति राजनिर्घण्टः॥

अग्निस्तम्भनं, क्ली, (अग्नेः स्तम्भनम्। षष्ठीतत्पुरुषः।) मन्त्रौषधिद्वारा अग्नेर्दाहिकाशक्तिनिवारणं। तद्यथा,—

"मालूरस्य वसां स्पृष्ट्वा जलौकां तत्र पेषयेत्।

दृष्टौ तु लेपयेत्तेन अग्निस्तम्भनमुत्तमं ॥
मातुलस्य स्थाने मानुषस्य इति वा पाठः ॥१॥
शाखजीरसमादाय खरमूत्रे निधापितं ।
अग्न्यागारे क्षिपेत्तेन अग्निस्तम्भनमुत्तमं ॥२॥
वायसी उदरं गृह्य मण्डूकवसया सह ।
गुटिकां कारयेत्तेन ततोऽग्निं प्रक्षिपेद्वशी ॥
एवमेतत् प्रयोगेण अग्निस्तम्भनमुत्तमम् ॥३॥
रक्तपाटलमूलन्तु अवस्त्यस्य मूलकैः ॥
दिव्यं स्तम्भयते क्षिप्रं पयःपिण्डं जलान्तकं ॥४॥
मुण्डीतिका वचा कुष्ठं मरीचं नागरं तथा ॥
चर्व्वित्वा च इमं सद्यो जिह्वया ज्वलनं लिहेत् ।५।
गोरोचनां भृङ्गराजं चूर्णीकृत्य घृतं समं ॥
दिव्यस्तम्भश्च पीत्वा स्यान्मन्त्रेणानेन वै तथा” ।६।

ओमह्रं अग्निस्तम्भनं कुरु । इति गारुडे १८६ अध्यायः ॥

अग्निस्वात्ताः, पुं, (अग्निना सुष्ठु यथा स्यात् एवम् आत्ताः भक्षिताः, श्रौतस्मार्त्ताग्निदग्धा इत्यर्थः । मन्वादिस्मृतिषु मूर्द्धन्यषकारवान् एव पाठः । मूर्द्धन्यादेशस्तु न युक्तः ।) मरीचिपुत्रपितृगणविशेषः । नित्यबहुवचनान्तशब्दोऽयं । इति शब्दमाला,—
“विराट्सुताः सोमसदः साध्यानां पितरः स्मृताः ।
अग्निस्वात्ताश्च देवानां मारीच्या लोकविश्रुताः” ॥
इति मनुः ।

अग्निहोत्रं, क्ली, (अग्नये होत्रम् अत्र इति बहुव्रीहिः ।) यज्ञविशेषः । तत् द्विविधं । माससाध्यं यावज्जीवनसाध्यञ्च । द्वितीये विशेषोऽयं । तदग्नौ यावज्जीवं प्रत्यहं प्रातः सायं हवनं । तदग्निना यागकर्त्तुर्दाहश्च । इति स्मृतिः ॥ तत्र क्रमो यथा । ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यानां कृतदारपरिग्रहाणां काणत्वान्धत्वबधिरत्वपङ्गुत्वादिदोषरहितानां वर्णक्रमेण वसन्तग्रीष्मशरत्सु अग्न्याधानं विहितं । अग्नयस्त्रयः गार्हपत्यः १ दक्षिणाग्निः २ आहवनीयः ३ ; एषामाधानं नाम देशविशेषे तत्तन्मन्त्रैः स्थापनं । तेष्वग्निषु सायंकाले प्रातःकाले चाग्निहोत्रहोमः कर्त्तव्यः । अग्निहोत्रं नाम होमस्य नामधेयं । अग्नये होत्रं होमो यस्मिन् कर्म्मणीति व्यधिकरणबहुव्रीहिः । तत्र द्रव्याणि दश । पयः १ दधि २ यवागूः ३ घृतं ४ ओदनः ५ तण्डुलाः ६ सोमरसः ७ मांसं ८ तैलं ९ माषाः १० । सम्प्रति कलियुगे पयसा तण्डुलैर्यवागवा च होम-शिष्टाचारप्रसिद्धः । तत्र एक ऋत्विक् नित्यं होमः यजमानेन वा कर्त्तव्यः ऋत्विजा वा कारयितव्यः । अमावास्यायान्तु रात्रौ यवागूद्रव्येण यजमानेनैव कर्त्तव्यः । स चाग्निहोत्रहोमः आरम्भप्रभृति यावज्जीवनं कर्त्तव्यः । प्रथमदिने पूर्व्वोक्तानां दशानां द्रव्याणां मध्ये सम्प्रति प्रचलद्रूपाणाञ्च मध्ये येन द्रव्येण प्रथमाग्निहोत्रहोमः कृतः तेनैव द्रव्येण यावज्जीवनं कर्त्तव्यः । प्रथमहोमस्य यस्मिन् दिने अग्न्याधानं कृतं तस्मिन् दिने सायंकाले आरम्भणीयः । तत्र घृतहोमे सूर्य्यो देवता सायंकाले अग्निर्देवता । आधानानन्तरं प्रथमपौर्णमास्यां दर्शपूर्णमासयागारम्भः कर्त्तव्यः । दर्शपूर्णमासाभ्यां स्वर्गकामो यजेतेति विधिवाक्यं । तत्र षड्यागाः । पौर्णमास्यां त्रयः । अमायां त्रयः । पौर्णमास्यामाग्नेयाग्नीषोमीयोपांशुयागास्त्रयो यागाः । अमावस्यायामाग्नेयैन्द्रदधिपयो यागास्त्रयः । तत्रामायां कर्त्तव्ययागत्रयस्य दर्शपदं नामधेयं । पौर्णमास्यां कर्त्तव्ययागत्रयस्य पूर्णमासपदं नामधेयं । दर्शश्च पूर्णमासश्च दर्शपूर्णमासाविति द्वन्द्वः । पौर्णमासयागस्य प्राथमिकत्वेऽपि अल्पाच्तरमिति पाणिनीयानुशासनानुसारेण दर्शशब्दस्याल्पाच्कत्वात् पूर्व्वनिपातः । दर्शपूर्णमासावपि यावज्जीवं कार्य्यौ । तत्रापि त्रयाणां वर्णानामुपरि लिखितान्धत्वाद्यधिकारप्रतिबन्धकीभूतदोषसम्बन्धाभाववतां कृताग्निधानानां सपत्नीकानामधिकारः । सामान्यतः पर्व्वण्यारम्भः प्रतिपदि याग इति परिभाषा । तत्राकृतसोमयागस्य यजमानस्य पौर्णमास्यामाग्नेयपुरोडाशयागः आज्येनोपांशुयाजयागः । अमायान्तु आग्नेयपुरोडाशयागः ऐन्द्राग्नपुरोडाशयागः । कृतसोमयागस्य यजमानस्य तु पौर्णमास्यामाग्नेयपुरोडाशयागः आज्येनोपांशुयाजयागः अग्नीषोमीयपुरोडाशयागः । अमायान्तु आग्नेयपुरोडाशयागः ऐन्द्रपयोयागः ऐन्द्रदधियागश्चेति त्रयः । तत्र ऋत्विजश्चत्वारः । अध्वर्य्युः १ ब्रह्मा २ होता ३ अग्नीदिति ४ । यजुर्वेदकर्म्मकर्त्ता अध्वर्य्युः । ऋग्यजुःसामवेदत्रयकर्म्मकर्त्ता ब्रह्मा । ऋग्वेदकर्म्मकर्त्ता होता । अग्नीत्तु प्रायशोऽध्वर्य्योरेवानुयायी तत्प्रेरितकर्म्मकर्त्ता । पुरोडाशो व्रीहितण्डुलैर्यवतण्डुलैर्वा कर्त्तव्यः । अग्निहोत्रवद्येन द्रव्येणारम्भः कृतस्तेनैव द्रव्येण यावज्जीवं यागः कर्त्तव्यः । आरम्भवेलायामिच्छैव नियामिकेत्यादिदिङ्मात्रमिदं । इति यजुर्वेदः ॥०॥ यज्ञाग्निसञ्चयः । तत्पर्य्यायः । अग्न्याधानं २ अग्निरक्षणं ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

अग्निहोत्रः, पुं, अग्निः । घृतं । इति मेदिनी ॥

अग्निहोत्री, [न्] पुं, (अग्निहोत्रम् अस्यास्तीति । अत इनिठनाविति इनिः ।) अग्निहोत्रयागकर्त्ता । तत्पर्य्यायः । अग्निवित् २ आहिताग्निः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ अग्निचित् ४ । इत्यमरः ॥ साग्निकः ५ । इति पुराणं ॥
(“अग्निहोत्र्यपविध्याग्नीन् ब्राह्मणः कामकारतः ।
चान्द्रायणं चरेन्मासं वीरहत्यासमं हि तत्” ॥
इति मनुः ।)

अग्नीध्रः, पुं, (अग्नि+इन्ध+रन् ।) ऋत्विग्विशेषः । तस्य कर्म्माग्निरक्षणं । इत्यमरः ॥ (अग्निद्वारा वरणीयो ऋत्विग्विशेषः । काम्यायां प्रियव्रतात् उत्पन्नो नृपभेदः । स्वायम्भुवमनुपुत्रो राजभेदः ।)

अग्नीध्रा, स्त्री, अग्निकार्य्यं । हविर्द्दानादिपूर्व्वकाग्निज्वालनं । इति हेमचन्द्रः ॥

अग्नीन्धनं, क्ली, (अग्नौ इन्धनम् । अग्नि+इन्ध+करणे ल्युट् ।) अग्निकार्य्यं । हविर्द्दानादिपूर्व्वकाग्निज्वालनं । इति हेमचन्द्रः ॥ यथाह मनुः—
“अग्नीन्धनं भैक्षचर्य्यामधः शय्यां गुरोर्हितम् ।
आसमावर्त्तनात् कुर्य्यात् कृतोपनयनो द्विजः” ॥

अग्न्यस्त्रं, क्ली, (अग्निमयम् अस्त्रम् । कर्म्मधारयः ।) आग्नेयास्त्रं । अग्निघटितास्त्रं । बन्दूककामान इत्यादिभाषा ॥

अग्न्याधानं, क्ली, (अग्नेः आधानं । अग्नि+आ+धा+ल्युट् ।) श्रुतिविहिताग्निसंस्कारः । अग्निरक्षणं । अग्निहोत्रं । इति हेमचन्द्रः ॥

अग्न्यालयः, पुं, (अग्नेः आलय ।) यज्ञाग्न्याधारकुण्डं । इति जटाधरः ॥

अग्न्युत्पातः, पुं, (अग्नेः उत्पातः ।) आकाशादिषु अग्निविकारः । धूमकेतूल्कापातादिः । अग्निनिष्ठोत्पातो वा । स तु मन्त्रादिद्वारा अग्नेर्दाहशक्तिनिवारणं । तत्पर्य्यायः । उपाहितः २ । इत्यमरस्तट्टीका च ॥

अग्रं, क्ली, (अग्यते अगति वा । अग कुटिलायां गतौ ऋज्रेन्द्रेति साधु ।) उपरिभागः । आगा इति भाषा । अस्य पर्य्यायः । शिरः २ शिखरं ३ । इत्यमरः ॥ पुरस्तात् । अवलम्बनं । पलपरिमाणं । प्रान्तं । समूहः । इति मेदिनी ॥ (भिक्षाविशेषः । ग्रासचतुष्टयम् । “ग्रासप्रमाणा भिक्षा स्यादग्रं ग्रासचतुष्टयम्” ॥ इति स्मृतेः ।)

अग्रः, त्रि, श्रेष्ठः । उत्तमः । इत्यमरः ॥ प्रधानं । अधिकः । प्रथमः । इति मेदिनी ॥

अग्रगण्य, त्रि, (अग्रे गण्यः । गणसङ्ख्याने, यत् ।) अग्रे गणनीयः । यथा,—
“श्रमनभवनयाने यद्धवानग्रगण्यः” ।
इति महानाटकं ॥

अग्रगामी [न्] त्रि, (अग्रे गच्छतीति । अग्र+गम्+णिन् ।) अग्रे गमनकर्त्ता । अग्रेसरः । इति हेमचन्द्रः ॥

अग्रजः, पुं, (अग्रे जात इति सप्तम्यां जनेः डः ।) ज्येष्ठभ्राता । तत्पर्य्यायः । पूर्व्वजः २ अग्रियः ३ । इत्यमरः ॥ (यथाह मनुः,—
“सर्व्वेषां धनजातानामाददीताग्र्यमग्रजः” ।)
ब्राह्मणः । इति हेमचन्द्रः ॥ अग्रे जाते त्रि ॥

अग्रजङ्घा, स्त्री, (अग्रा जङ्घा अवयवावयविनोरभेदात् (कर्म्मधारयः । अथवा जङ्घाया अग्रं षष्ठीतत् राजदन्तादित्वात् परनिपातः) प्रतिजङ्घा । जङ्घाग्रभागः । इति हेमचन्द्रः ॥

अग्रजन्मा, [न्] पुं, (अग्रे जन्म यस्य स बहुव्रीहिः,) (जन्+भावे मनिन्) ब्राह्मणः ॥ इत्यमरः ॥
“अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा ।
दानं प्रतिग्रहश्चैव षट्कर्म्माण्यग्रजन्मनः” ॥
मनुः । ज्येष्ठभ्राता । ब्रह्मा । इति विश्वः ॥

अग्रजातकः, पुं, (अग्रे जातं जन्म यस्य स बहुव्रीहिः, (जन्+भावे क्तः) ब्राह्मणः । समासान्त कः इति शब्दरत्नावली ॥

अग्रजातिः, पुं, (अग्रे जातिर्जन्म यस्य सः) (जन् + भावे क्तिन्) ब्राह्मणः। इति हेमचन्द्रः॥

अग्रणीः, त्रि, (अग्रे नीयतेऽसौ अग्र + नी + क्विप् अग्रग्रामाभ्याञ्च इति पाणिनिसूत्रेण णत्वं।) (वह्नौ च पुं, यथा वास्यायणीलं तथामिग्रभ्टे निवक्तव्याख्यायामुक्तम्) अग्रिमः। श्रेष्ठः। इति हेमचन्द्रः॥

अग्रतः, [स्] (अग्रे अग्र + सप्तम्यर्थे तस् अव्यं) अग्रे। प्रथमे। तत्पर्य्यायः। पुरतः २ पुरः ३। इत्यमरः॥

अग्रतःसरः, त्रि, (अग्रतः अग्रे सरति गच्छति यः सः अग्रतः + सृ + टः। स्त्रियां ङीप् अग्रतःसरी) (पुरोऽग्रतोऽग्रेषु सर्त्तेः इति पाणिनिसूत्रम्) अग्रगामी। इत्यमरः॥

अग्रदानी, [न्] पुं, (अग्रे दानं प्रेतोद्देशेन तिलार्पणं ग्राह्यत्वेन विद्यतेऽस्य अग्र + दान + विद्यमानार्थे इन्) पतितब्राह्मणविशेषः। स च प्रेतसम्प्रदानकषडङ्कतिलादिद्रव्यग्राही। यथा,—

"लोभी विप्रश्च शूद्राणामग्रे दानं गृहीतवान्।
ग्रहणे मृतदानानामग्रदानी बभूव सः"॥

इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणं॥ तत्पर्य्यायः। अग्रदाहिकः २। इति स्मृतिः॥

अग्रपर्णी, स्त्री, (अग्रे पर्णं पत्रं यस्याः सा जातित्वात् ङीप्) अजलोमाक्षुपः। इति रत्नमाला॥ आलकुशी इति केचित्॥

अग्रमांसं, क्ली, (अग्रं प्रधानं मन्यते ज्ञायते यत् अग्र + मन् + स। पृषोदरादित्वात् दीर्घः।) हृदयं। इत्यमरः॥ उदरमध्यवर्त्तिमांसवर्द्धनरूपरोगविशेषः। इति वैद्यकं॥

अग्रयानं, क्ली, (अग्रं प्रथमं यानं सेनागमनं) नासीरं। सेनाग्रगमनं। इति हेमचन्द्रः॥

अग्रलोहिता, स्त्री, (अग्रमग्रभागः लोहितं रक्तवर्णं यस्याः सा बहुव्रीहिः) चिल्लीशाकं। इति राजनिर्घण्टः॥

अग्रवीजः, पुं, (अग्रं प्रारब्धं वीजमुत्पत्तिकारणं यस्य सः बहुव्रीहिः। कलम इति भाषायाम्) वीजाग्रस्तम्भमात्रं। स च कुरुण्टादिः। इति हेमचन्द्रः॥

अग्रसन्धानी, स्त्री, (अग्रे फलभोगात्पूर्व्वं सन्धीयते अन्विष्यते कार्य्यमनया अग्र + सम् + धा + करणे ल्युट् स्त्रियां ङीप्) यमपञ्जिका। जीवानां शुभाशुभकर्म्मलिखितं यमस्य पत्रकं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अग्रसरः, त्रि, (अग्रे सरति गच्छति अग्र + सृ + टः।) अग्रेसरः। अग्रगामी। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा,—"अग्रेसरो जघन्यानां")इति भट्टिकाव्ये।

अग्रहः, पुं, (नास्ति ग्रहः गार्हस्थ्याश्रमस्वीकारो यस्य सः बहुव्रीहिः। वानप्रस्थे। नास्ति ग्रहो ज्ञानं यस्य सः।) ज्ञानशून्ये च। वानप्रस्थः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ अग्रह इति पाठे गार्हस्थ्याश्रमबहिर्भूतः॥

अग्रहायणः, पुं, (हायनस्य वर्षस्य अग्रः। हय व्रीह्यिकालयोरिति सूत्रेण हा + ल्युट् युक् च।) मासविशेषः। तस्य व्युत्पत्तिर्यथा,—"हायनस्याग्रोऽग्रहायणः निपातनात् परनिपातनत्वञ्च"। इत्यमरटीकायां भरतः॥ मार्गशीर्षमासः। इति शब्दरत्नावली॥ अस्य पर्य्यायः आग्रहायणिके जातफलं तत्कृत्यञ्च मार्गशीर्षे द्रष्टव्यम्॥

अग्राह्यं, त्रि, (न ग्राह्यं ग्रहणीयं ग्रह + कर्म्मणि। ण्यत् ग्रहणायोग्ये) अग्रहणीयं। ग्रहणायोग्यं यथा,—

"अग्राह्यं शिवनैवेद्यं पत्रं पुष्पं फलं जलं।
शालग्रामशिलास्पर्शात् सर्व्वं याति पवित्रतां"॥

इति तिथ्यादितत्त्वं॥

अग्रिमः, त्रि, (अग्रे भवः अग्र + डिमच्) प्रधानं। उत्तमः। इति हेमचन्द्रः॥ ज्येष्ठः। अग्रजः। इति जटाधरः॥

अग्रिमा, स्त्री, (अग्रे भवा अग्र + डिमच्) लवलीफलं। लोणा इति ख्याता। इति शब्दचन्द्रिका॥

अग्रियं, त्रि, (अग्रे भवम् अग्र + घ) प्रधानं। इत्यमरः॥

अग्रियः, पुं, (अग्रे भवः अग्र + घ) अग्रजः। ज्येष्ठभ्राता। इत्यमरः॥

अग्रीयं, त्रि, (अग्रे भवः अग्र + छ) प्रधानं। इत्यमरः॥ अग्रजे पं,। इति तट्टीकायां रमानाथः॥

अग्रुः, स्त्री, (अङ्गते द्रव्यं गृह्यतेऽनया अगि + क्रु उङ्कत इति स्त्रियां वा ऊङ्। निपातनात् नलोपः।) अङ्गुलिः। वेदप्रचुरप्रयोगोऽयं॥

अग्रेगाः, प, अग्रगामी। इति मुग्धबोधव्याकरणं॥

अग्रेगूः, पं, (अग्रे गच्छति यः अग्रे + गम् + क्विप् ऊचगमादीनामित्युपसङ्ख्यानमिति पाणिनिवार्त्तिकेन मलोपः यकारस्य ऊकारः।) अग्रगामी। इत्युणादिवृत्तिः॥

अग्रेदिधिषुः, पु, (दिधिं धैर्य्यं स्यति इन्द्रियदौर्ब्बल्यात् त्यजति दिधि + सो + अब्धृदृनकजम्बुकम्बुकेलुकर्कन्धूदिधिषु इत्युणादिसूत्रेण कु प्रत्यय दिधिषुः पुनर्भूर्योषित् अग्रे गणनीया दिधिषुः द्विरूढा स्त्री यस्य सः बहु० हलदन्तात् सप्तम्याः संज्ञायामिति पाणिनिसूत्रेण अलुक् पुनर्भूविवाहकारिणि जने) द्विरूढैव यस्य कुटुम्बिनी स द्विजः। द्विज इत्युपलक्षणं। दिधिषुः परपूर्व्वाग्रे दिधिषुस्तत्पुत्रोऽधिकः। इति सामान्येन नाममालादर्शनात्। द्वितीयवारविवाहितपुत्रादिमती गृहिणीर स्वामी इति भाषा। इत्यमरः॥

अग्रेदिधिषुः, स्त्री, (प्रागनूढज्येष्ठभगिन्याः प्रागूढकनिष्ठभगिन्यां। अग्रे प्रथमे ज्येष्ठायां भगिन्यां विद्यमानायां गणनीया दिधिषुः ज्येष्ठा विवाहकालातिक्रमरूपधैर्य्यलोपकारिणीति विग्रहे शाकपार्थिवादित्वात् समासः मध्यपदलोपश्च।) अविवाहितज्येष्ठभगिनीसत्त्वे अग्रे विवाहिता कनिष्ठा। यथा,—

"ज्येष्ठायां विद्यमानायां कन्यायामुह्यतेऽनुजा।
सा चाग्रे दिधिषुर्ज्ञेया पूर्व्वा च दिधिषुः स्मृता"॥

इति देवलः। दिधिषूर्दीर्घोकारान्तोऽपि॥

अग्रेवणं, क्ली, (वनस्याग्रे राजदन्तादित्वात् परनिपातः अलुक्। वनं पुरगे आदित्वात् णत्वम्।) वनस्याग्रभागः। इति शब्दमाला॥

अग्रेसरः, त्रि, (अग्रे सरति गच्छतीति अग्रे + सृ + टः।) अग्रे गमनकर्त्ता। तत्पर्य्यायः। पुरोगः २ प्रष्ठः ३ अग्रतःसरः ४ पुरःसरः ५। इत्यमरः॥ अग्रगामी ६ अग्रसरः ७ अग्रगः ८ पुरोगमः ९ पुरोगामी १०। इति हेमचन्द्रः॥

अग्रेसरिकः, त्रि, (अग्रेसरणं गमनम् अग्रे + सृ + भावे अप् अग्रेसरे गमने प्रसृतः अग्रेसर + ठन् अग्रगामिनि।) अग्रगामी। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अग्र्यः, त्रि, (अग्रे भवः अग्र + यत्।) प्रधानं। उत्तमः इत्यमरः। ज्येष्ठभ्रातरि पुं इति तट्टीकायां रमानाथः॥

अघ इ ङ गतौ (अघि गतौ कर्म्मणि लट् ते इदितो नुम् धातोरिति पाणिनिसूत्रेण नुम् अङ्घते। कर्त्तरि लट् ते अङ्घते)। निन्दायां। आरम्भे। जवे। इति कविकल्पद्रुमः॥ जवो वेगगतिः। इ अङ्घति। ङ अङ्घते वायुर्वेगेन गच्छतीत्यर्थः। जवे एव केचित् पठन्ते। इति दुर्गादासः॥

अघ त् क तत्कृतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ तत्कृतिः पापकृतिः। अघयति व्याधः। कर्म्मणोऽर्थमध्यपाठादकर्म्मकोऽयं। तथा च,—

"धातोरर्थान्तरे वृत्ते धात्वर्थेनोपसङ्ग्रहात्।
प्रसिद्धेरविवक्षातः कर्म्मणोऽकर्म्मिका क्रिया"॥

इति गोयीचन्द्रः॥ धात्वर्थेन सह कर्म्मण उपसङ्ग्रहादित्यर्थः। क्रमेणोदाहरणानि। नदी वहति स्रवतीत्यर्थः। अघयति व्याधः। भवति घटः। आस्ते जनः। इति दुर्गादासः॥

अघं, क्ली, (अघ पापकरणे चुरां अघयति अघ + णिच + अच्।) पापं। दुःखं। व्यसनं। इत्यमरः॥

अघमर्षणं, त्रि, (अघं पापं मृष्यते उत्पन्नत्वेऽपि नाशनेन कर्म्माक्षमत्वात् सह्यतेऽनेन अघ + मृष् + करणे ल्युट्।) पापनाशनं। सर्व्वपापध्वंसिजप्यं। इत्यमरः॥ (उत्पन्नपापनाशार्थं जप्ये मन्त्रभेदे यथा सन्ध्यामन्त्रे द्रुपदादिवेत्यादि) अश्वमेधयज्ञाङ्गावभृथस्नानमन्त्रः। वैदिकसन्ध्यान्तर्गतमन्त्रकरणकाघ्रातजलप्रक्षेपरूपपापनाशकक्रियाविशेषः। इति स्मृतिः॥ तान्त्रिकसन्ध्यायान्तु,—

"षडङ्गन्यासमाचर्य्य वामहस्ते जलं ततः।
गृहीत्वा दक्षिणेनैव संपुटं कारयेद्बुधः॥
शिववायुजलपृथ्वीवह्निवीजैस्त्रिधा पुनः।
अभिमन्त्र्य च मूलेन सप्तधा तत्त्वमुद्रया॥
निःक्षिपेत् तज्जलं मूर्ध्नि शेषं दक्षे निधाय च।
इडयाकृष्य देहान्तःक्षालितं पापसञ्चयं॥
कृष्णवर्णं तदुदकं दक्षनाडा विरेचयेत्।
दक्षहस्ते च तन्मन्त्री पापरूपं विचिन्त्य च॥
पुरतो वज्रपाषाणे निक्षिपेदस्त्रमुच्चरन्"॥

इति तन्त्रसारः॥

अघवान्, [त्] त्रि, (अघं पापं विद्यतेऽस्य अघ + मतुप्) अघविशिष्टः। पापी॥

अघासुरः, पुं, (अघनामा असुरः शाकपार्थिवादित्वात् समासः मध्यपदलोपश्च) अघनामासुरः। स च कंसराजसेनापतिः। इति श्रीभागवतं॥

अघोः, [स्] व्य, सम्बोधनं। यथा अघो यज इति बोपदेवः॥

अघोरः, पुं, (न घोरः सौम्यरूपः "या ते रुद्र शिवा तनुरघोरा पापनाशिनी" इति वेदः।) महादेवः। इति शिवचतुर्दशीव्रतपूजायां॥ अतिभयानके अभयानके च त्रि॥

अघोरा, स्त्री, (नास्ति घोरा भयानका मूर्त्तिर्यस्याः। अतिभयानका इति व्युत्पत्त्यर्थः) भाद्रकृष्णचतुर्दशी। यथा,—
"भाद्रे मास्यसिते पक्षे अघोराख्या चतुर्दशी।
तस्यामाराधितः स्थाणुर्नयेच्छिवपुरं ध्रुवं"॥
इति स्मृतिः॥

अघोषः, त्रि, (नास्ति घोषः शब्दो यत्र बहुव्रीहिः शब्दशून्ये, न अल्पः घोषः शब्दो यत्र बहुव्रीहिः अल्पध्वनियुक्ते। तथाहि,—
"तत्सादृश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता।
अप्राशस्त्यं विरोधश्च नञर्थाः षट् प्रकीर्त्तिताः"॥
इति स्मरणात्।) आभीरशून्यदेशादिः। शब्दरहितः। अल्पध्वनियुक्तः। कलापादिव्याकरणस्य संज्ञाविशेषे पुं। स तु वर्गप्रथमद्वितीयवर्णाः शषसाश्च॥

अघ्नः, पुं, (न हन्ति विनाशयति सर्वसृष्टत्वात् न + हन् + कर्त्तरि यक्। निपातनात् साधुः।) ब्रह्मा। इत्युणादिकोषः॥

अघ्न्या, स्त्री, (न हन्यते या हन् + कर्म्मणि यक् स्त्रियामाप्। पतिं वो अघ्न्याना धनूनाम् इति वेदः। "अवध्याश्च स्त्रियं प्राहुस्तिर्य्यग्योनिगतामपि"॥ इति निषेधात्।) स्त्रीगवी। इत्यमरः॥

अङ्क त् क पदे। लक्षणे। इति कविकल्पद्रुमः॥ कण्ठ्यवर्गाद्योपधः। पदं सञ्चारसंस्थानं। लक्ष्म चिह्नयुक्तक्रिया। तथा च,—
"अर्थक्रियैव धातूनां कर्त्तव्यापारलक्षणा।
आत्मनिष्ठं क्रियार्थत्वं धात्वर्थस्वक्रियात्मसु"॥
इति वोपदेवः॥
"अङ्कयत्यरिसैन्यानि युधि एतेषु शायकैः"। इति हलायुधः॥ अङ्कयति अङ्कापयति। इति दुर्गादासः॥

अङ्कः, पुं, (अङ्कयति चिह्नयति, अङ्क + अच्) चिह्नं। (स्वनामकाङ्कं निचखान शायकं इति रघुवंशे।) क्रोडः। (सपत्नीतनयं दृष्ट्वा तमङ्कारोहणोत्सुकं। इति विष्णुपुराणे॥) रूपकविशेषः। अपराधः। रेखा। विभूषणं। समीपं। स्थानं। नाटकांशः। इति मेदिनी॥ (प्रत्यक्षनेतृचरितो रसभावसमुज्ज्वलः। भवेदगूढशब्दार्थः क्षुद्रचूर्णकसंयुतः॥ अन्तर्निष्क्रान्तनिखिलपात्रोऽङ्क इति कीर्त्तितः। इति साहित्यदर्पणे)। चित्रयुद्धं। इति विश्वः॥ शरीरं। इत्युणादिकोषः॥ नवसङ्ख्या। इति ज्योतिषं॥ (कुचभूषायां। प्रकरणे। अगे। कटिप्रदेशे। कलङ्के। एको हि दोषो गुणसन्निपाते निमज्जतीन्दोः किरणेष्विवाङ्कः। इति कुमारसम्भवे।)

अङ्कतिः, पुं, (अच्यते पूज्यतेऽसौ अन्च + कर्म्मणि अति न्यङ्क्वादीनाञ्च इति पाणिनिसूत्रेण चस्य कः। वायुपक्षे अञ्चति गच्छति इति व्युत्पत्त्या) ब्रह्मा। अग्निः। अग्निहोत्री। इति विश्वः॥ वायुः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अङ्कनं, क्ली, (अङ्क + णिच् भावे ल्युट्) सञ्चारसंस्थानं। चिह्नयुक्तीकरणं। आँकन दागन इति भाषा। चिह्नकरणं। यथा पराशराङ्गिरसौ।
"अन्यथाङ्कनलक्ष्माभ्यां वाहनिर्म्मोचने कृते।
सायं संयमनार्थन्तु न दुष्येद्दोधवन्धयोः"॥
अङ्कनं त्रिशूलादिचिह्नकरणं। लक्ष्म स्थिरचिह्नकरणं। इति प्रायश्चित्ततत्त्वं॥

अङ्कपालिका, स्त्री, (अङ्कपालि + स्वार्थे कः स्त्रियामाप्।) आलिङ्गनं। इति शब्दमाला॥

अङ्कपाली, स्त्री, (अङ्केन क्रोडेन पालयति अङ्क + पा + अलि स्त्रियां वा ङीप् पक्षे अङ्कपालिः।) आलिङ्गनं। धात्री। वेदिकाख्यगन्धद्रव्यं। तस्य नामान्तरं कोटिः। इति मेदिनी॥

अङ्कलोड्यः, पुं, (अङ्केन लोड्यतेऽसौ लोड़ + ण्यत्) चिञ्चोटकवृक्षः। चेँचको इति भाषा। चिञ्चोड़मूल इति केचित्॥ अस्य गुणाः। गुरुत्वं। अजीर्णकारित्वं। शीतलत्वञ्च। इति राजवल्लभः॥

अङ्कितः, त्रि, (अङ्क + क्त।) लाञ्छितः। चिह्नितः। इति व्याडिः॥

अङ्की, स्त्री, (अङ्कः + स्त्रियां ङीप्।) अङ्क्या। मृदङ्गविशेषः। इति शब्दरत्नावली॥

अङ्कुरः, पुं, (अङ्क + उरच्) वीजोद्भवः। नवनोद्गतपल्लवादिः। (दर्भाङ्कुरेण चरणः क्षत इत्यकाण्डे तन्वी स्थिता कतिचिदेव पदानि गत्वा। इति शाकुन्तले।) अस्य पर्य्यायः। अभिनवोद्भिद् २। इत्यमरः॥ उद्भेदः ३ प्ररोहः ४ (कृताङ्कुरस्वादकषायकण्ठः। इति कुमारसम्भवे।) अङ्कूरः ५। इति राजनिर्घण्टः। रोमः ६ अङ्कुरः ७। इति हेमचन्द्रः॥ जलं। रक्तं। लोम। इति मेदिनी॥

अङ्कुरकः, पुं, (अङ्क्यते तृणादिभिर्निर्म्मीयतेऽसौ अङ्क + उरच् ततः स्वार्थे क) नीडः। पक्षिवासस्थानं। इति शब्दमाला॥

अङ्कुशः, पुं क्ली, (अङ्क्यते हस्तिचालनार्थमाहन्यतेऽनेन अङ्क + उशच्।) हस्तिचालनार्थलौहमयवक्रास्त्रं। डाङ्कुश इति भाषा। तत्पर्य्यायः। सृणिः २। इत्यमरः॥ सृणी ३। इति तट्टीका॥ अङ्कुषः ४। इत्युणादिकोषः॥ (रामायणे,—
"उद्यान् हयान् खरान् नागान् अघ्नर्दण्डकशाङ्कुशैः॥
कम्पना अङ्कुशा भल्लाः कालचक्रा गदास्तथा"॥)

अङ्कुशदुर्धरः, पुं, (अङ्कुशेन दुर्धियते दुर्द्दम्यतेऽसौ दुर् + धृ + कर्म्मणि खल्।) दुरन्तहस्ती। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अङ्कुशी, स्त्री, (अच्यते आराध्यतेऽसौ बौद्धविशेषैः अङ्क + उशच् स्त्रियां ङीप्। न्यङ्क्वादीनाञ्च इति चस्य कः।) जिनानां चतुर्विंशतिशासनदेवतान्तर्गतदेवीविशेषः। इति हेमचन्द्रः॥

अङ्कूरः, पुं, (अङ्क + खर्जूरादित्वात् ऊरच् वा उरच्) अङ्कुरः। अभिनवोद्भिद्। इति हेमचन्द्रः॥

अङ्कूषः, पुं क्ली, (अङ्क्यते हस्तिचालनार्थमाहन्यतेऽनेन अङ्क + ऊषच् करणे) अङ्कुशः। इत्युणादिकोषः॥

अङ्कोटः, पुं, (अङ्क + ओटच्) अङ्कोठवृक्षः। इति रत्नमाला॥

अङ्कोठः, पुं, (अङ्क्यतेऽनुभूयतेऽसौ अङ्क + ओठच्) वृक्षविशेषः। आकोड़ इति ख्यातः। धलआँकुड़ा इति केचित्। अस्य पर्य्यायः। निकोचकः २। इत्यमरः॥ निकोठकः ३ निकोचकः ४। इति भरतः॥ अङ्कोलकः ५ वोधः ६ नेदिष्ठः ७ दीर्घकीलकः ८। इति जटाधरः॥ अङ्कोटः ९ रामठः १०। इति रत्नमाला॥ कोठरः ११ रेची १२ गूढ़पत्रः १३ गुप्तस्नेहः १४ पीतसारः १५ मदनः १६ गूढ़वल्लिका १७ पीतः १८ ताम्रफलः १९ दीर्घकीलः २० गुणाढ्यकः २१ कोलकः २२ लम्बकर्णः २३ गन्धपुष्पः २४ रोचनः २५ विशानतैलगर्भः २६। अस्य गुणाः। कटुत्वं। स्निग्धत्वं। विषलूतादिदोषनाशित्वं। कफवायुहारित्वं। सूतशुद्धिकारित्वं। रेचकत्वञ्च॥ ॥ तत्फलगुणाः। शीतलत्वं। स्वादुत्वं। श्लेष्मनाशित्वं। गुरुत्वं। बलकारित्वं। धातुपोषकत्वं। विरेचकत्वं। वातपित्तदाहक्षयदुष्टरक्तनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

अङ्कोलः, पुं, (अङ्क्यतेऽनुभूयतेऽसौ अङ्क + ओलच्) अङ्कोठवृक्षः। आकोड़ इत्यस्य प्रसिद्धिः। इत्यमरटीकायां स्वामी॥

अङ्कोलकः, पुं, (अङ्कोल + स्वार्थे कः) अङ्कोठवृक्षः। इति जटाधरः।

अङ्कोलिका, स्त्री, आलिङ्गनं। इति शब्दमाला॥

अङ्कोलसारः, पुं, (अङ्कोलस्य सारः बल्लीतत् स्थिराशः।) स्थावरविषप्रभेदः। इति हेमचन्द्रः॥

अङ्क्यः, पुं, (अङ्क्यते वाद्यते हरीतक्याकृतिर्वाद्यविशेषः यः। अङ्क + ण्यत्।) हरीतक्याकृतिमृदङ्गः। पाखवाज इति भाषा। इत्यमरः॥ तदुक्तं,—
"सार्द्धतालत्रयायामश्चतुर्दशाङ्गुलाननः।
हरीतक्याकृतिर्यः स्यादङ्क्योऽङ्के स हि वाद्यते॥"
इति भरतः॥ (अपराधिविशेषाणां ललाटादिषु राज्ञा अङ्कनीयः। मनुः,—
"प्रायश्चित्तन्तु कुर्व्वाणाः सर्व्वे वर्णा यथोदितं।
नाङ्क्या राज्ञा ललाटे स्युर्दाप्यास्तूत्तमसाहसं"॥)

अङ्ग, त् क पदे। (अङ्गयति चेष्टयति अङ्ग + णिच् अच्।) लक्षणे। इति कविकल्पद्रुमः॥ कण्ठ्यवर्गतृतीयोपधः। पदं सञ्चारसंस्थानं। लक्ष्म चिह्नयुक्तक्रिया। तथा च।
अर्थक्रियैव धातूनां कर्त्तव्यापारलक्षणा।
आत्मनिष्ठं क्रियार्थत्वं धात्वर्थस्वक्रियात्मसु॥
इति वोपदेवः। अङ्गयति अङ्गापयति, इति दुर्गादासः॥

अङ्ग, व्य सम्बोधनं। इत्यमरः॥ (रामायणे,—
"अङ्गावेक्षस्व सौमित्रे कस्येमां मन्यसे चमूं"।
पुनरर्थे।)

अङ्गं, क्ली, शरीरादेरेकदेशः। अंग इति हिन्दी-भाषा। तत्पर्य्यायः। अवयवः २ प्रतीकः ३ अपघनः ४। इत्यमरः॥ गात्रं। (शृङ्गारतिलके,
"अङ्गानि चम्पकदलैः स विधाय धाता"।)
अप्रधानं। (साहित्यदर्पणे,—
"एक एव भवेदङ्गी शृङ्गारो वीर एव वा।
अङ्गमन्ये रसाः सर्व्वे कार्य्यनिर्व्वहणेऽद्भुतं"॥
उपायः। इति मेदिनी॥ (अङ्ग्यते विषयो बुध्यते अनेन अङ्ग + करणे घञ् इति व्युत्पत्त्या) मनः। अङ्गं मनसि काये चेत्यभिधानान्तरदर्शनात्। यथा। "हिरण्यगर्भाङ्गभुवं मुनिं हरिरिति माघः"॥ वेदाङ्गशास्त्राणि षट्। यथा,—
"शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छन्दसां चयः।
ज्योतिषामयनञ्चैव वेदाङ्गानि षडेव तु"॥
शिक्षा १ कल्पः २ व्याकरणं ३ निरुक्तं ४ ज्योतिषं ५ छन्दः ६। इत्यमरः॥ अङ्गस्य लक्षणं यथा। तदीयप्रधानफलजनकव्यापारजनकत्वे सति तदीयप्रधानफलाजनकत्वं। इति तिथ्यादितत्त्वटीका॥

अङ्गः, पुं, स्वनामख्यातदेशः। इति हेमचन्द्रः॥ मेदिनीकारमते नित्यबहुवचनान्तशब्दोऽयं। देशविशेषः। यथा,—
"वैद्यनाथं समारभ्य भुवनेशान्तगं शिवे।
तावदङ्गाभिधो देशो यात्रायां न हि दुष्यते॥
इति शक्तिसङ्गमतन्त्रे ७ पटलः॥ (अयञ्च देशः सरय्वाः सङ्गमे अवस्थितः, अत्र महादेवस्य क्रोधाग्निना कामस्य अङ्गत्यागात् अयं अङ्गनाम्ना ख्यातः। यथा रामायणे,—
"अनङ्ग इति विख्यातस्ततःप्रभृति राघव।
स चाङ्गविषयः श्रीमान् यत्राङ्गं स मुमोच ह"॥

अङ्गः, त्रि, (अङ्गं विद्यतेऽस्य अङ्ग + अर्श आद्यच् तथा मेदिन्यां अङ्गं गात्रे प्रतीकोपाययोः पुं भूम्नि नीवृति। क्लीवैकत्वे त्वप्रधाने त्रिष्वङ्गवति चान्तिके इति मेदिनी।) अङ्गविशिष्टः। निकटः। इति मेदिनी॥

अङ्गग्रहः, पुं, (ग्रह + भावे अप्। अङ्गानां रोगादिना ग्रहः वेदना) गात्रवेदना। इति वैद्यकं॥

अङ्गजं, क्ली, (अङ्गे जायते अङ्ग + जन् + सप्तम्यां जनेर्डः इति पाणिनिसूत्रेण डः कर्त्तरि) रक्तं। इति मेदिनी॥ शरीरजे वाच्यलिङ्गं॥

अङ्गजः, पुं, पुत्रः। केशः। कामः। मदः। इति विश्वमेदिन्यौ॥ मदस्थाने गदः। इति काचिन्मेदिनी॥ (स्त्रीणां यौवने सात्त्विकभावविशेषः। यथा साहित्यदर्पणे,—
"यौवने सत्त्वजास्तासामष्टाविंशतिसंख्यकाः।
अलङ्कारास्तत्र भावहावहेलास्त्रयोऽङ्गजाः॥

अङ्गजा, स्त्री, कन्या। अङ्गाज्जाता इत्यस्मात् स्त्रियामाप्॥

अङ्गणं, क्ली, (अङ्ग्यते गम्यते अत्र + अधिकरणे ल्युट् पृषोदरादित्वात्साधु) अङ्गनं। चत्वरं। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (देवीमाहात्म्ये, "विमानं हंससंयुक्तमेतत्तिष्ठति तेऽङ्गणे"।)

अङ्गतिः, पुं, (अङ्ग्यते सेवार्थं गम्यते अगि + कर्म्मणि अति। ब्रह्मणि विष्णौ अग्नौ च।) ब्रह्मा। विष्णुः। अग्निः। अग्निहोत्री। इति शब्दरत्नावली॥ (अग्निहोत्रिपक्षे तु कर्त्तरि अति। अङ्ग्यते गम्यते ऽनेन इति व्युत्पत्त्या वाहने।)

अङ्गदं, क्ली, (अङ्गं द्यति खण्डयति अङ्ग + दो + कः उपपदसमासः) केयूरं। ताड़ बाजू इत्यादि भाषा। इत्यमरः॥ (रामायणे,—
"धूयमानैश्च वासोभिः श्लक्ष्णैरङ्गदभूषणैः"।)

अङ्गदः, पुं, (अङ्गं द्यति युद्धकाले अवखण्डयति अङ्ग + दो + कर्त्तरि कः) कपिभेदः। स च बालिनामवानरराजपुत्रः। इति मेदिनी॥ (रामायणे,—
"कुमुदं षट्पदशर्भिर्जाम्बवन्तञ्च सप्तभिः।
अशीत्या बालिनः पुत्रमङ्गदं बिभिदे शरैः"॥

अङ्गदा, स्त्री, अङ्गं देहं ददाति स्वस्वामिनि समर्पयति या अङ्ग + दा + कर्त्तरि कः स्त्रियामाप्) दक्षिणदिग्हस्तिभार्य्या। इति मेदिनीकारहेमचन्द्रौ॥

अङ्गनं, क्ली, अङ्गनभूमिः। आङ्गन् उठान इति भाषा। तत्पर्य्यायः। चत्वरं २ अजिरं ३। इत्यमरः॥ अङ्गणं ४। इति तट्टीका॥ प्राङ्गणं। (रामायणे,—
"महाराजाङ्गनं शूराः प्रविशन्तु महोदयं"।)
५। यानं। गमनं। इति मेदिनी॥

अङ्गना, स्त्री, प्रशस्तानि अङ्गानि अस्या इति अङ्गात् कल्याणे इति नः। कामिनी। सुन्दराङ्गी स्त्री। इति मेदिनी। (मनुः—
"ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्व्वङ्गनागमः"।)
सार्व्वभौमनाम्न उत्तरदिग्गजस्य पत्नी। इत्यमरः॥ वृषकर्कटकन्यावृश्चिकमकरमीनराशयः। इति ज्योतिषतत्त्वम्॥

अङ्गनाप्रियः, पुं, (अङ्गनानां प्रियः प्रीतिप्रदः। स्त्रियश्च अशोकपुष्पाणि स्वीयमङ्गमलङ्कुर्व्वन्ति इति लोके प्रसिद्धिः। अङ्गनाया दक्षिणादिकृपत्न्याः प्रियः इतिव्युत्पत्त्या तत्स्वामिनि) अशोकवृक्षः। इति शब्दमाला॥

अङ्गपालिः, पुं, (अङ्गेन पाल्यते संश्लिष्यतेऽनेन अङ्ग + पाल + इनिः) आलिङ्गनं। इति त्रिकाण्डशेषः॥ स्त्रियां ङीप् वैदिकाख्यग्रन्थद्वये।)

अङ्गमर्दः, पुं, (अङ्गं मर्दयति यः अङ्ग + मर्द + कर्म्मण्यण् उपपदसमासः।) अङ्गमर्द्दनकारकभृत्यः। तत्पर्य्यायः। संवाहकः २। इति हेमचन्द्रः॥ अङ्गमर्द्दकः ३। इति त्रिकाण्डशेषः॥ अङ्गमर्द्दी ४। इति हलायुधः॥

अङ्गमर्द्दकः, पुं, (अङ्गस्य मर्द्दकः संवाहकः षष्ठीतत्।) अङ्गमर्द्दः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अङ्गमर्द्दी [न्] पुं, अङ्गं साधु मर्द्दयति संवाहयति यः अङ्ग + मर्द्द + णिनि।) अङ्गमर्द्दः। इति हलायुधः॥

अङ्गरक्तः, पुं, (रक्तं रक्तवर्णं अङ्गं यस्य स बहुव्रीहि वाहिताग्न्यादिषु इति सूत्रेण परं पूर्व्वं वा निपात्यते।) वृक्षविशेषः। गुण्डारोचनी इति ख्यातः। तत्पर्य्यायः। पिकाक्षः २ रोचनी ३ लघुपत्रकः ४। इति शब्दचन्द्रिका॥ कम्पिल्लकः ५ कर्कशः ६ चन्द्रः ७ रक्ताङ्गः ८। इत्यमरः॥

अङ्गरक्षिणी, स्त्री, अङ्गं रक्षति पालयति या अङ्ग + रक्ष + णिनि।) अङ्गत्राणं। साँजोया इति भाषा। तत्पर्य्यायः। जालिका २ जालप्राया ३ आयसी ४। इति हेमचन्द्रः॥

अङ्गरागः, पुं, रज्यतेऽङ्गमलङ्क्रियतेऽनेन रन्ज + करणे घञ् घञि च भावकरणयोरिति नलोपो वृद्धिश्च। अङ्गस्य रागः षष्ठीतत्पुरुषः।) गात्ररञ्जनं। अङ्गे चन्दनादिलेपनं। तत्पर्य्यायः। विलेपनं २। इति हेमचन्द्रः॥ (रामायणे,—
"स्नानानि चाङ्गरागांश्च माल्यानि विविधानि च"।)

अङ्गराट्, पुं, (अङ्गे तद्देशे राजते यः अङ्ग + राज् + क्विप् उपपदसमासः)। अङ्गदेशाधिपतिः। स च कर्णः। इति हेमचन्द्रः॥ (दशरथसखः लोमपादश्च रामायणे,—
"सख्यं तस्याङ्गराजेन भविष्यति महात्मनः।
कन्या चास्य महाभागा शान्ता नाम भविष्यति॥
अङ्गराजेऽनपत्यस्तु लोमपादो भविष्यति।
स राजानं दशरथं प्रार्थयिष्यति भूमिपः"॥

अङ्गलोड्यः, पुं, (अङ्गेन अङ्गुल्यादिना लोड्यते छिद्यतेऽसौ लोडि + कर्म्मणि यत् अङ्गेन लोड्यः तृतीयातत् पुरुषः। अङ्गलोद्य इति पाठे अङ्गेन तद्वृक्षस्थितचिह्नविशेषेण लोद्यः अनुमेयः धातूनामनेकार्थत्वादच लोडिधातुरनुमानार्थः।) चिञ्चाटकतृणं। इति रत्नमाला॥ अङ्गलोद्य इति च पाठः॥

अङ्गवः, पुं, अङ्गे स्वदेहे वाति अतिशुष्कत्वात् लीनमिव भवति अङ्ग + वा + कर्त्तरि कः। शुष्कफलं। इति शब्दचन्द्रिका॥

अङ्गविकृतिः, पुं, (अङ्गानां विकृतिर्व्विकारो यस्मात् बहुव्रीहिः।) अपस्माररोगः। इति राजनिर्घण्टः॥

अङ्गविक्षेपः, पुं, (वि + क्षिप् + भावे घञ्। अङ्गस्य विक्षेपः एकस्थानादन्यस्थाने चालनं षष्ठीतत्पुरुषः अङ्गहारोऽङ्गविक्षेप इत्यमरः।) अङ्गहारः। अङ्गचालनरूपनृत्यं। इत्यमरः॥

अङ्गवैकृतं, क्ली, (विकृति + प्रज्ञादिभ्यश्च इति स्वार्थे अण् अङ्गस्य वैकृतम्) आकारः। इङ्गितं। इति जटाधरः॥

अङ्गसंस्कारः, पुं, (अङ्गस्य संस्कारः शोभा षष्ठीतत्। सम् + कृ + भावे घञ् संपर्य्युपेभ्यः इत्यादिना इति सुट्।) कुङ्कुमादिना शरीरशोभाधानरूपसंस्कारः। इति भरतः॥ स्नानोद्वर्त्तनादिः। इति स्वामी॥ शरीरसंस्कारमात्रं। इत्यन्ये॥ स्वेदादिकृतदौर्गन्ध्यहरणाय चन्दनादिना उद्वर्त्तनानुलेपनादिः। इति सारसुन्दरी॥ तत्पर्य्यायः। परिकर्म्म २। इत्यमरः॥ प्रतिकर्म्म ३। इति क्वचित् पाठः॥

अङ्गहारः, पुं, (अङ्गानां हारः एकस्थानादन्यस्थाने

चालनं षष्ठीतत्पुरुषः।) अङ्गानां स्थानात् स्थानान्तरनयनं। तत्पर्य्यायः। अङ्गविक्षेपः २। इत्यमरः॥ अङ्गहारिः ३। इति तट्टीका॥ स्थिरहस्तपर्य्यस्तकादिको द्वात्रिंशत्प्रकारः। इति मधुः॥ वृश्चिकभ्रमरादिद्वात्रिंशद्रूपः। इति रायः। अङ्गुल्यादिविन्यासस्त्रिंशद्रूपः। इति कौमुदी॥

अङ्गहारिः, पुं, (अङ्गानि ह्रियन्ते चाल्यन्तेऽत्र अङ्ग + हृ + इञ् वसादिभ्यश्च इति पाणिनिसूत्रेण अधिकरणे इञ्। रङ्गभूमिः, नृत्यभूमिश्च।) अङ्गहारः। इति भरतधृतहट्टचन्द्रः॥

अङ्गहीनः, त्रि, (अङ्गेन हीनः रहितः तृतीया तत्पुरुषः। हा + कर्म्मणि क्तः।) अवयवरहितः। अङ्गहानिविशिष्टः। (यथा, याज्ञवल्क्यः,—
"कालकर्म्मात्मबीजानां दोषैर्मातुस्तथैव च।
गर्भस्य वैकृतं दृष्टमङ्गहीनादि जन्मतः॥)
अङ्गहीनं क्रियाहीनं विधिहीनञ्च यद्भवेत्"॥
इति स्मृतिः॥ कामदेवे पुंलिङ्गः॥

अङ्गाधिपः, पुं, (अङ्गस्य देशविशेषस्य अधिपः षष्ठीतत्पुरुषः।) अङ्गदेशाधिपतिः। स च कर्णः। इति भूरिप्रयोगः॥

अङ्गारः, पुं, क्ली, (अगि + आरन् इदितो नुमधातोरिति नुम्।) दग्धकाष्ठखण्डः। तत्तु निरग्नि साग्नि च। कयला आङ्गरा इति भाषा। तत्पर्य्यायः। अलातं २ उल्मुकं ३। इत्यमरः॥ आलातं ४ उल्मूकं ५। इति तट्टीका।
("घृतकुम्भसमा नारी तप्ताङ्गारसमः पुमान्"।)

अङ्गारः, पुं, (रक्तं रक्तवर्णमङ्गं यस्य स बहुव्रीहिः पृषोदरादित्वात् साधुः।) मङ्गलग्रहः। इति मेदिनी॥ हितावली। इति वैद्यकं॥

अङ्गारकः, पुं, (अङ्गार + स्वार्थे कः।) मङ्गलग्रहः इत्यमरः,—
("धरात्मजः कुजो भौमो भूमिजो भूमिनन्दनः।
अङ्गारको यमश्चैव सर्व्वरोगापहारकः"॥
इति वराहपुराणम्।) (रामायणे,—
"दिवीव ग्रहयोर्घोरं बुधाङ्गारकयोर्महत्।
कौशलानाञ्च नक्षत्रं व्यक्तं मैत्राग्निदैवतं।
आक्रम्याङ्गारकस्तस्थौ विशाखामपि चाम्बरे"॥)
अङ्गारः। कुरुण्टकवृक्षः। इति मेदिनी॥ भृङ्गराजः। इति राजनिर्घण्टः॥

अङ्गारतैलं, क्ली, (अङ्गारेण पक्वं तैलं शाकपार्थिवादित्वात् समासः। मध्यपदलोपश्च) स्वनामख्यातपक्वतैलं। तस्य पाकप्रकारो गुणाश्च।
यथा,—
"मूर्व्वा लाक्षा हरिद्रे द्वे मञ्जिष्ठा सेन्द्रवारुणी।
बृहती सैन्धवं कुष्ठं रास्ना मांसी शतावरी॥
आरनालाढकेनैव तैलप्रस्थं विपाचयेत्।
तैलमङ्गारकं नाम सर्व्वज्वरविमोक्षणम्"॥
इति सुखबोधः॥

अङ्गारकमणिः, पुं, (रक्तवर्णत्वादङ्गारकवत् मणिः अथवा अङ्गारकस्य मणिः षष्ठीतत्पुरुषः। माणिक्यं भास्करे देयं चन्द्रे मुक्तां प्रदापयेत् प्रवालञ्च कुजे दद्यादित्यादिना तत्कृताशुभप्रतिकाराय प्रवालदानोक्तेः तत्प्रियत्वं।) प्रवालः। इति राजनिर्घण्टः॥

अङ्गारकुष्ठकः, पुं, (अङ्गारवर्णं कुष्ठमिव कन्) हितावली। इति राजनिर्घण्टः॥

अङ्गारधानिका, स्त्री, (अङ्गाराणि धीयन्ते धार्य्यन्तेऽत्र धा + अधिकरणे ल्युट् स्त्रियां ङीप्। अङ्गाराणां धानी ततः स्वार्थे कः। पक्षे अङ्गारधानी।) अङ्गारधारणपात्रं। आङटा इति ख्याता। साँगाल इति केचित्। तत्पर्य्यायः। अङ्गारशकटी २ हसन्ती ३ हसनी ४। इत्यमरः॥

अङ्गारपरिपाचितं, क्ली, (अङ्गारेण परिपाच्यते परि + पच् + स्वार्थे णिच् ततः कर्म्मणि क्तः।) अङ्गारपक्वं। शूलविद्धाङ्गारदग्धमांसं। काबाव इति ख्यातं। इति शब्दचन्द्रिका॥

अङ्गारपर्णः, पुं, (अङ्गारवत् पर्णं पत्रं यस्य स बहुव्रीहिः। वनभेदे। सोऽस्यास्ति ततः अर्श आद्यच् तत्स्वामी) चित्ररथगन्धर्व्वः। इति महाभारतं॥

अङ्गारपुष्पः, पुं, (अङ्गारवत् रक्तवर्णं पुष्पं यस्य स बहुव्रीहिः।) इङ्गुदीवृक्षः। जियापुता। इति ख्यातः। इति रत्नमाला॥

अङ्गारमञ्जी, स्त्री, (अङ्गारवत् रक्तवर्णा मञ्जी मञ्जरी यस्याः सा बहुव्रीहिः। समासान्तविधेरनित्यत्वात् कवभावः।) करञ्जविशेषः। इति शब्दरत्नावली॥ अस्य नामान्तरं अङ्गारमञ्जरी॥

अङ्गारवल्लरी, स्त्री, करञ्जविशेषः। इत्यमरः॥ भार्गी। गुञ्जा। इति राजनिर्घण्टः॥

अङ्गारवल्ली, स्त्री, (अङ्गारवत् रक्तवर्णा वल्ली कर्म्मधारयः। गुञ्जालता, स्वार्थे कन् अङ्गारवल्लिका।) महाकरञ्जः। भार्गी। इति राजनिर्घण्टः॥

अङ्गारशकटी, स्त्री, (शक्नोति वोढुं शकटं। शकट + स्त्रियां ङीप् अल्पार्थे शकटी। अङ्गारस्य शकटी षष्ठीतत्पुरुषः। आङटा इति भाषा। धनाची इति) अङ्गारधानिका। इत्यमरः॥

अङ्गारिः, स्त्री, (अङ्गारमस्या अस्ति अङ्गार + अत इन् टनाविति टन् तस्य इ कः पृषोदरादित्वात् कलोपः) अङ्गारधानिका। इति जटाधरः॥

अङ्गारिका, स्त्री, (अङ्गारवत् रक्तवर्णा अङ्गार + इवार्थे कन् स्त्रियां टाप्) इक्षुकाण्डः। पलाशकलिका। इति मेदिनी॥ (अङ्गारमस्या अस्ति अङ्गार + मत्वर्थे ठन् तस्य इ कः स्त्रियां टाप् इति व्युत्पत्त्या अङ्गारपात्रम्।)

अङ्गारिणी, स्त्री, (अङ्गारमस्या अस्ति अङ्गार + मत्वर्थे इन् स्त्रियां ङीप्।) अङ्गारधानिका। भास्करत्यक्ता दिक्। (सूर्य्यत्यक्ततया अङ्गारवत् रक्तवर्णा दिक्।) इति मेदिनी॥

अङ्गारितं, क्ली, (अङ्गारमिवाचरति अङ्गार + क्विप् ततः क्तः।) पलाशकलिकोद्गमः। (अङ्गारं करोति अङ्गार + णिच् कर्म्मणि क्तः। मत्वर्थे इतच् वा दग्धप्रायकाष्ठं) दग्धे त्रि। इति विश्वः।

अङ्गिका, स्त्री, कञ्चुकः। काँचली इति ख्याता। इति हेमचन्द्रः॥

अङ्गिरा, [स्] पुं, (अङ्गति ब्रह्मणो मुखान्निःसरति अगि गतौ + असुन् इरुट् च) मुनिविशेषः। स च ब्रह्मणो मुखाज्जातः। तस्य भार्य्या कर्द्दममुनिकन्या श्रद्धा। पुत्त्रः उतथ्यः १ बृहस्पतिः २। कन्या सिनीवाली १ कुहूः २ राका ३ अनुमतिः ४। इति श्रीभागवतं॥

अङ्गी, [न्] त्रि, (अङ्गं विद्यतेऽस्य अङ्ग + मत्वर्थे इन्।) अङ्गविशिष्टः। अवयवी। यथा येनाङ्गेनाङ्गी विकृतो भण्यते तस्मादङ्गाच्च त्रि। इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः॥ प्रधानं। मुख्यः। यथा। "यदङ्गी स्याद्रसाकरे"। इति ध्वनिकारः॥

अङ्गीकारः, पुं, (अङ्गीति चान्तं तत्पूर्व्वकात् कृ + घञ्) स्वीकारः। तत्पर्य्यायः। सम्वित् २ आगूः ३ प्रतिज्ञानं ४ नियमः ५ आश्रवः ६ संश्रवः ७ अभ्युपगमः ८ समाधिः ९ प्रतिश्रवः १०। इत्यमरः॥

अङ्गीकृतं, त्रि, (अङ्गीति चान्तं तत्पूर्व्वकात् कृ + कर्म्मणि क्तः) स्वीकृतं तस्य पर्य्यायः। ऊरीकृतं २ उररीकृतं ३ आश्रुतं ४ प्रतिज्ञातं ५ संगीर्णं ६ विदितं ७ संश्रुतं ८ समाहितं ९ उपश्रुतं १० उपगतं ११ प्रतिश्रुतं १२ अभ्युपगतं १३। इत्यमरः॥

अङ्गुरिः, स्त्री, (अगि गतौ + उणिच् रलयोरैक्यस्मरणात् लस्य रत्वम्) पाणिपादाङ्गुली। इत्युणादिकोषः॥

अङ्गुरिः, स्त्री, (अङ्ग + उणिच् पक्षे ङीप्) अङ्गुली। इत्यमरटीका॥

अङ्गुरीयं, पुं, क्ली, (अङ्गुरेरिदं तत्र भवं वा अङ्गुरि + छः तस्य ईयः) अङ्गुलीयकं। आङटी इति भाषा। अङ्गुली भवं अङ्गुलीयं मनीषादित्वात् लस्य रः। इति भरतः॥ (यथा रामायणे,—
"ददौ चास्य तदा प्रीतः स्वनामाङ्काभिचिह्नितं।
अङ्गुरीयमभिज्ञानं राजपुत्र्याः परन्तपः"॥)

अङ्गुरीयकं, क्ली, पुं, (स्वार्थे कः) अङ्गुलीयकं। इत्यमरटीकायां मुकुटादयः॥ रामायणे,—
"रामनामाङ्कितञ्चेदं पश्य देव्यङ्गुरीयकं"।

अङ्गुलः, पुं, (अङ्ग + उन् अङ्गौ हस्ते लीयते अङ्गु + ली + डः) हेमचन्द्रः॥ अङ्गुली॥ इत्यमरटीकायां रमानाथः॥ अष्टयवपरिमाणं। इत्यमरटीकायां वाचस्पतिः॥ (अष्टसंख्यकयवोदरपरिमाणं यवोदरैरङ्गुलमष्टसंख्यैरिति भास्कराचार्य्योक्तेः न०।)
(यथा रामायणे,—
"न ह्यविद्धं तयोर्गात्रे बभूवाङ्गुलमन्तरं"।)

अङ्गुलिः, स्त्री, (अङ्ग + उलिच्) करशाखा। आङ्गुल इति भाषा। (यथा मनुः,—
"कायमङ्गुलिमूलेऽग्रे दैवं पित्र्यं तयोरधः"।)
गजकर्णिका। हस्तिशुण्डाग्रभागः। इति हेमचन्द्रः॥ अङ्गुष्ठः। इत्युणादिकोषः॥

अङ्गुलितोरणं क्ली, (अङ्गुलेः तोरणं वहिर्द्वारमिव षष्ठीतत्पुरुषः) चन्दनादिद्वारा ललाटे कृतोऽर्द्धचन्द्रः। इति हारावली॥

अङ्गुलिमुद्रा, स्त्री, (अङ्गुलेः मुदं लक्ष्यया धारयितु-र्हर्षं राति ददाति या अङ्गुलिमुद् + रा + कर्त्तरि कः) नामाक्षराङ्किता। प्रभुनाम्ना स्वनाम्ना वा अ-ङ्कितमङ्गुरीयकं। छापेर आङटी मोहरखोदा आङटी इति भाषा। इत्यमरः॥

अङ्गुलिमुद्रिका, स्त्री, (अङ्गुलिमुद्रा + स्वार्थे कः) अङ्गुलिमुद्रा। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥

अङ्गुलिमोटनं, क्ली, (अङ्गुल्योर्म्मोटनं मर्द्दनं यस्मिन् तत् बहुव्रीहिः) अङ्गुलिद्वयमर्द्दनजातशब्दः। आ-ङ्गुलमटकान इति भाषा। तत्पर्य्यायः। प्रच्छटी २. इति त्रिकाण्डशेषः॥ स्वच्छटी ३ अङ्गुलिसन्देशः ४। इति हारावली॥ चुचुटी ५। इति जटाधरः॥ चुचुटीतु चुटिपर्य्याये हेमचन्द्रेण लिखिता।

अङ्गुलिसन्देशः, पुं, (अङ्गुल्या अङ्गुलिध्वनिना सन्देशः मोटनं षष्ठीतत्पुरुषः सम् + दिश् + भावे घञ्) अङ्गुलिमोटनं। इति हारावली॥

अङ्गुली, स्त्री, (अङ्ग + उलिच् स्त्रियां वा ङीप् पक्षे अङ्गुलिः) शरीरावयवविशेषः। आङुल इति भाषा। (रामायणे,—

"कनिष्ठायामप्यङ्गुल्यां भ्रातुर्मम स राक्षसः॥
ज्वालाङ्गुलीभिर्भगवान् विरुध्य स हुताशनः"॥)

तत्पर्य्यायः। करशाखा २। इत्यमरः॥ (अङ्गुलिः ३ अङ्गुरिः ४ अङ्गुरी ५ अङ्गुलः ६।) इति तट्टीका॥ सा क्रमेण पञ्चधा, यथा—अङ्गुष्ठः १ तर्ज्जनी २ मध्यमा ३ अनामिका ४ कनिष्ठा ५ इत्यमर-जटाधरौ॥ हस्तिशुण्डायां। इति मेदिनी॥

अङ्गुलीकः, पुं, क्ली, (अङ्गुल्यां कायते निधीयते ऽसौ अङ्गुली + कै + घञर्थे कर्म्मणि कः) अङ्गु-लीयकं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अङ्गुलीपञ्चकं, क्ली, (पञ्चानामङ्गुलीनां समाहारः द्विगुसमासः राजदन्तादित्वात् पञ्चशब्दस्य पर-निपातः) हस्तस्य पञ्चाङ्गुलानि यथा,—अङ्गुष्ठः १ प्रदेशिनी २ मध्यमा ३ अनामिका ४ कनिष्ठिका ५। इति राजनिर्घण्टः॥

अङ्गुलीयः, पुं, क्ली, (अङ्गुल्या अयं तत्र भवो वा अङ्गुली + छ तस्य ईयः) अङ्गुलीयकं। इत्यमरटीका॥

अङ्गुलीयकं, क्ली पुं, (अङ्गुलीय + स्वार्थे कः) अ-ङ्गुलिभूषणं। आङटी इति भाषा। तत्पर्य्यायः। ऊर्म्मिका २। इत्यमरः॥ अङ्गुरीयकं ३ अङ्गु-रीयः ४ अङ्गुलीयः ५। इति तट्टीका॥ करी-रोटः ६ अङ्गुलीकः ७। इति त्रिकाण्डशेषः॥ पुंसि प्रमाणं। अयं मैथिल्यभिज्ञानं काकुत्स्थस्या-ङ्गुलीयकः। इति भट्टिः॥

अङ्गुलीसम्भूतः, पुं, (अङ्गुल्यां सम्भूतः जातः सप्तमी-तत्पुरुषः) नखः। इति राजनिर्घण्टः॥

अङ्गुष्ठः, पुं, (अङ्गौ हस्ते मुख्यत्वेन तिष्ठति य अङ्गु + स्था + कर्त्तरि कः अम्बाम्बगोभू इत्यादिना षत्वम्) वृद्धाङ्गुलिः। इत्यमरः। वुडो आङुल इति भाषा। (मनुः,—

"अङ्गुष्ठमूलस्य तले ब्राह्मं तीर्थं प्रचक्षते"।)

अङ्गूषः, पुं, (अङ्गति गच्छति अगि + ऊषन्) नकुलः। बाणः। इत्युणादिकोषः॥

अङ्घः, [स्] क्ली, (अङ्घते दुर्गतिं गच्छत्यनेन अघि + सर्व्वधातुभ्योऽसुन् इति असुन्) अंहः। पापं। इत्युणादिकोषः॥ (सूर्य्यशतके,—

"विदधतु घृणयः शीघ्रमङ्घोविघातं"।)

अङ्घिः, पुं, (अङ्घते गच्छत्यनेन अघि + करणे इक्) अङ्घ्रिः। इति विश्वः॥

अङ्घ्रिः, पुं, (अङ्घते गच्छत्यनेन अघि + करणे रिः) पादः। (सूर्य्यशतके,—"शीर्णघ्राणाङ्घ्रिपाणीन्"।) वृक्षमूलं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अङ्घ्रिनाम, [न्] क्ली, (अङ्घ्रिरूपेण नमते जलाद्या-कर्षणेन कल्प्यते यत् अङ्घ्रि + नम् + अन् णिच्) वृक्षमूलं। इति हेमचन्द्रः॥

अङ्घ्रिनामकः, पुं, (अङ्घ्रिनाम + स्वार्थे कः) वृक्ष-मूलं। इत्यमरः॥

अङ्घ्रिपः, पुं, (अङ्घ्रिणा पिबति अङ्घ्रि + पा + ड) वृक्षः। इति हेमचन्द्रः॥

अङ्घ्रिपर्णी, स्त्री, (अङ्घ्रिवत् पर्णं पत्रं यस्याः सा बहुव्रीहिः स्त्रियां ङीप्) पृश्निपर्णी। चाकुलिया इति ख्याता। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥

अङ्घ्रिवल्लिका, स्त्री, (अङ्घ्रिवत् वल्लिः उपमिति-कर्म्मधारयः। स्वार्थे कः)चित्रपर्णीलता। चाकुलिया इति भाषा। इत्यमरः॥ अस्या रूपान्तरं अङ्घ्रि-वल्लिः अङ्घ्रिवल्ली॥

अच इ पूजायां। इति कविकल्पद्रुमः॥ इ अ-ञ्चते। अञ्चु गतिपूजनयोरिति पूजार्थो यः स ग्वादिः। इदित् पाठः पूजायां नलोपाभावात्। उदनुबन्धाभावस्य त्वधवसप्तकार्थात्वेत्यादिना क्ता-प्रत्ययस्य निष्ठायाञ्च निषेधविधानात्। इति दुर्गा-दासः॥

अच इ ञ गतौ। क्लिष्टोक्तौ। इति कविकल्प-द्रुमः॥ इ अञ्चति। ञ अञ्चति अञ्चते। इति दुर्गादासः॥

अच उ ञ गतौ क्लिष्टोक्तौ। इति कविकल्प-द्रुमः॥ अचति अचते। उ अचित्वा (उदितो वा इतीडभावपक्षे) अक्त्वा। क्लिष्टोक्तिरव्यक्त-शब्दः। इति दुर्गादासः॥

अचण्डी, स्त्री, (चडि कोपने पचाद्यच् इदित्वात् नुम् स्त्रियां ङीप् न चण्डी नञ्समासः) सुशीला गौः। शान्त गाइ इति भाषा। तत्पर्य्यायः सुकरा २। इत्यमरः॥ अकोपना स्त्री॥

अचलः, पुं, (चलति यः चल् + पचाद्यच् न चलः नञ्समासः) पर्व्वतः। (रामायणे,—

"आससाद ततो रामं स्थितं शैलमिवाचलं"।)

कीलकः। इति मेदिनी॥ अकम्पे त्रि॥ (शिवः, स्थिरः। यदुक्तं,—

"न स्वरूपात् न सामर्थ्यात्
नच ज्ञानादिकात् गुणात्।
चलनं विद्यते यस्ये-
त्यचलः कीर्त्तितोऽच्युतः"॥

अविकारी, कूटस्थः)।

अचलकीला, स्त्री, (अचलः सुमेरुपर्व्वतः कीलः स्तम्भस्वरूपो यस्याः सा बहुव्रीहिः। कीलो लेशे द्वयोः स्तम्भ इति मेदिनी) पृथिवी। इति शब्दरत्नावली॥

अचलत्विट्, [ष्] पुं, (अचला स्थिरा त्विट् यस्य स बहुव्रीहिः) कोकिलः। इति शब्दचन्द्रिका॥

अचलभ्राता, [तृ] पुं, बौद्धगणाधिपविशेषः। स तु शेषजैनाचार्य्यस्य एकादशशिष्यान्तर्गतः। इति हेमचन्द्रः॥

अचला, स्त्री, (न चला नञ्समासः) पृथिवी। इति मेदिनी॥ यथा रामायणे,—

"पृथिवीमपि कामं तं ससागरवनाचलां"।

अचिरद्युतिः, स्त्री, (अचिरा क्षणस्थायिनी द्युतिः कान्तिर्यस्याः सा बहुव्रीहिः) विद्युत्। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अचिरप्रभा, स्त्री, (अचिरा क्षणस्थायिनी प्रभा कान्तिर्यस्याः सा बहुव्रीहिः) विद्युत्। इति हेमचन्द्रः॥

अचिररोचिः, [स्] स्त्री, (अचिरा रोचिः कान्ति-र्यस्याः सा बहुव्रीहिः) विद्युत्। इति जटाधरः॥

अचिरा, स्त्री, (अचिं ज्ञानोपदेशं राति ददाति या अचि + रा + कर्त्तरि क उपपदसमासः अच् + भावे इक्) अर्हतां मातृविशेषः। इति हेमचन्द्रः॥

अचिरांशुः, स्त्री, (अचिराः क्षणस्थायिनः अंशवः किरणाः प्रभाः यस्याः सा बहुव्रीहिः।) विद्युत्। इति हलायुधः॥ अचिरात् व्य अचिरं। शीघ्रं। अविलम्बं। यथा,—

"अचिरादुपकर्त्तुराचरे-
दथवात्मौपयिकीमुपक्रियां"।

इति नैषधं॥

अचिराभा, स्त्री, (अचिरा क्षणस्थायिनी आभा दीप्तिर्यस्याःसा बहुव्रीहिः)विद्युत्। इति हारावली॥

अचेतनः, त्रि, (नास्ति चेतना ज्ञानं यस्य स बहु-व्रीहिः) चेतनारहितः। चैतन्यशून्यः। अज्ञानः। यथा,—

"कामार्त्ता हि प्रकृतिकृपणाश्चेतनाचेतनेषु"।

इति मेघदूतकाव्यं॥ सेन्द्रियं चेतनं द्रव्यं निरि-न्द्रियमचेतनं। इति चरकः॥

अचैतन्यं, क्ली, (न चैतन्यं चेतना नञ्तत्पुरुषः) निश्चेतना। चेतनाभावः। अज्ञानं। यथा,—

"अचैतन्यमिदं विश्वं चैतन्यं देवमेव यत्।
न जानन्त्यपि शास्त्रज्ञा भ्रमन्त्येव हि केवलं"॥

इति चैतन्यचन्द्रामृतं॥ तद्वति त्रि॥

अच्छं, व्य, (न छ्यति सम्मुखत्वात् दृष्टिं नावृणोति न छो + घञर्थे कः नञ्तत्पुरुषः) आभिमुख्यं। साम्मुख्यं। इति मेदिनी॥

अच्छः, त्रि, (न छ्यति निर्म्मलत्वात् दृष्टिं नावृणोति नञ् + छो + कर्त्तरि कः उपपदसमासः) स्वच्छः। निर्म्मलः। इत्यमरः॥ (अमरुशतके, अच्छकपोल-मूलगलितैः।)

अच्छः, पुं, (न छ्यति निर्म्मलत्वात् दृष्टिं नावृणोति न + छो + कर्त्तरि कः उपपदसमासः) स्फटिकः। भालूकः। इति मेदिनी॥

अच्छभल्लः, पुं, (अच्छा निर्म्मलाः भल्लाः शल्याणीव नखा यस्य सः बहुव्रीहिः यथा—मेदिन्यां भल्लः स्यात् पुंसि भल्लूके शस्त्रभेदे पुनर्द्वयोः) भालूकः। इत्यमरः। तट्टीकाकारमते अच्छो भल्लश्चेति शब्दद्वयमपि ॥

अच्छा, स्त्री,(अः विष्णुश्छायते आच्छाद्यतेऽनया,छो + करणे अङ्। अस्य विष्णोः छा आच्छादनं षष्ठी-तत्पुरुषः। अकारो वासुदेवः स्यादित्येकाक्षरीय-कोषे।) विष्णोराच्छादनं। इति मुग्धबोधव्याकरणं॥

अच्छिद्रं, त्रि, (नास्ति छिद्रं यत्र बहुव्रीहिः) छिद्र-रहितं। दोषाभावविशिष्टं। यथा शातातप पराशरौ।—

"अच्छिद्रमिति यद्वाक्यं वदन्ति क्षितिदेवताः।
प्रणम्य शिरसा ग्राह्यमग्निष्टोमफलैः समं" ॥

इति श्राद्धतत्त्वं ॥

अच्छिद्रावधारणं, क्ली, (अच्छिद्रस्य दोषरहित-कर्म्मणः अवधारणं निश्चयः) दोषरहितकर्म्म-निश्चयः। तज्ज्ञापकवाक्यं। यथा,—

ततः कर्म्ममात्रप्रमाणाच्छिद्रावधारणं कुर्य्यात्। तथाच शातातपपराशरौ।—

"अच्छिद्रमिति यद्वाक्यं वदन्ति क्षितिदेवता।
प्रणम्य शिरसा ग्राह्यमग्निष्टोमफलैः समं" ॥

इति श्राद्धतत्त्वं ॥

अपि च। वशिष्ठः।

"ततः शान्तिं प्रकुर्व्वीत अवधारणवाचनं"।

अवधारणं अच्छिद्रावधारणं। इति तिथ्यादि-तत्त्वं ॥ तद्वाक्यं यथा,—अद्यामुके मासि अमुक-पक्षे अमुकतिथौ मत्कृतैतदमुककर्म्माच्छिद्रमस्तु॥

अच्छिन्नं, त्रि, (छिद + कर्म्मणि क्तः न छिन्नं नञ्-समासः) छेदरहितं। अकर्त्तितं। यथा गर्गः,—

"श्रुत्वा पुत्त्रस्य वै जन्म कृत्वा वेदोदिताः क्रियाः।
अच्छिन्ननालं पश्येत्तं दत्त्वा रुक्मं फलान्वितं" ॥

इति शुद्धितत्त्वं ॥

अपि च। शङ्खः।

"अश्रद्दधानः पापात्मा नास्तिकोऽच्छिन्नसंशयः।
हेतुनिष्ठश्च पञ्चैते न तीर्थफलभागिनः" ॥

अच्छिन्नसंशयः फलोपायेतिकर्त्तव्यताम् निश्चय-शून्यः। इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥

अच्युतः, पुं, (न च्यवते स्वरूपतो न गच्छति यः नित्य इति यावत्। च्यु + कर्त्तरि क्तः न च्युतः नञ्-समासः। पीताम्बरोऽच्युतः शार्ङ्गीत्यमरः) विष्णुः। इत्यमरः॥ (यथा कुमारसम्भवे,—तत्रावतीर्य्या-च्युतदत्तहस्तः।) स्थिरे त्रि ॥ सोऽन्त्यवेलायामेत-त्त्रयं प्रतिपद्येताक्षितमस्यच्युतमसि प्राणसंशित-मसीति छान्दोग्योपनिषत्।

अच्युताग्रजः, पुं, (अच्युतस्य अग्रजः) बलरामः। इत्य-मरः॥ इन्द्रः। इति हेमचन्द्रः ॥

अच्युतावासः, पुं, (ओष्यते वासः क्रियतेऽत्र आ + वस् + अधिकरणे घञ् यद्वा अच्युतस्य आवासः। 'अश्वत्थः सर्व्ववृक्षाणां देवर्षीणाञ्च नारदः' इति भगवद्गीतायाम्।) अश्वत्थवृक्षः।

इति राजनिर्घण्टः ॥

अज क्षेपे। गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ अजति। इति दुर्गादासः॥

अज इक भासि (अजि दीप्तौ चुरा इदित्वान्नुम्।) इति कविकल्पद्रुमः॥ इक अञ्जयति। भासि दीप्तौ। इति दुर्गादासः॥

अजः, पुं, (न जायते नोत्पद्यते यः नञ् + जन् + अन्ये-ष्वपि दृश्यत इति कर्त्तरि डः उपपदसमासः।)
("न हि जातो न जायेऽहं न जनिष्ये कदाचन।
क्षेत्रज्ञः सर्व्वभूतानां तस्मादहमजः स्मृतः" ॥

इति भारते।

"योमामजमनादिञ्च वेत्ति लोकमहेश्वरम्"।

इति भगवद्गीतायाम्।) ब्रह्मा। विष्णुः। शिवः। कामदेवः। सूर्य्यवंशीयराजविशेषः। स च रघु-राजपुत्त्रः दशरथपिता च। मेषः। इति ज्यो-तिषं॥ माक्षिकधातुः। इति हेमचन्द्रः॥ जन्म-रहिते वाच्यलिङ्गः। छागः। इति मेदिनी॥ तत्-परीक्षा। यथा,—

"नक्षत्राणां विभेदेन नराणान्तु गणत्रयं।
तेषां शुभाय निर्द्दिष्टं पशुवक्त्रत्रयं बलौ ॥
ये कृष्णाः शुचयश्छागाः पशवोऽन्ये तथैव च।
देवजातिभिरुत्सृज्यास्ते सर्व्वार्थोपसिद्धये ॥
ये पीता हरिता वापि नरजातेरुदीरिताः।
ये शुक्लाश्च महान्तो वा रक्षोजातेः शुभप्रदाः ॥
यो मोहादथवाज्ञानाद्बलिमन्यं प्रयच्छति।
बध एव फलं तस्य नान्यत् किञ्चित् फलं भवेत्"॥

इति युक्तिकल्पतरुः॥

अजकर्णः, पुं, (अजस्य छागस्य कर्णवत् पत्त्रं यस्य सः) असनवृक्षः। इति रत्नमाला॥ यथा वैद्यके।
("अजकर्णः कटुस्तिक्तः कषायोष्णो व्यपोहति।
कफपाण्डुश्रुतिगदान् मेहकुष्ठविषव्रणान्" ॥)

अजकर्णकः, पुं, (अजकर्णः + स्वार्थे कः) सालवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अजकवः, पुं, क्ली, (अजो विष्णुश्च कः ब्रह्मा च द्वन्द्वः तौ वाति शिवः त्रिपुरासुरबधे प्रीणयत्यनेन अज क + वा + करणे कः। "कः प्रजापतिरुद्दिष्टः को वायुरिति शब्दित" इत्येकाक्षरीयकोषे) शिव-धनुः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अजकावः, पुं, क्ली, शिवधनुः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अजगन्धा, स्त्री, (अजस्य गन्धवत् गन्धो यस्याः सा) वनयवानी। तत्पर्य्यायः। अजमोदा २। खराश्वा ३ कारवी ४। इति रत्नमाला॥ उग्रगन्धा ५। इत्य-मरः॥ वृक्षविशेषः। ववरी इति हिन्दीभाषा॥ इति मदनविनोदः॥ तिलौणि इति राजनिर्घण्टः॥ तत्पर्य्यायः। वस्तगन्धा ३ खरपुष्पा ४ अवि-गन्धिका ५ उग्रगन्धा ६ ब्रह्मगर्भा ७ ब्राह्मी ८ पूति-मयूरिका ९। अस्या गुणाः। कटुत्वं। उष्णत्वं। वातगुल्मोदररोगवर्णव्रणार्त्तिशूलनाशित्वं। पीता चेदक्ष्णे हिता। इति राजनिर्घण्टः॥

अजगन्धिका, स्त्री, (अजस्य गन्धः षष्ठीतत्पुरुषः तद्वत् गन्धोऽस्यास्ति अजगन्ध + मत्वर्थे ठन् ठस्येक इति ठस्य इकः) वर्व्वरीवृक्षः। इत्यमरः॥ वावरि इति भाषा।

अजगन्धिनी, स्त्री, (अजगन्धोऽस्यास्ति अजगन्ध + मत्वर्थे इन् स्त्रियां ङीप्) अजशृङ्गीवृक्षः। इति रत्नमाला॥

अजगरः, पुं, (अजं गिरति ग्रसते यः गॄ + पचाद्यच् अजस्य गरः षष्ठी तत्पुरुषः) स्वनामख्यातबृहत्-सर्पः। तत्पर्य्यायः। शयुः २ वाहसः ३। इत्यमरः॥

अजगवं, क्ली, (अजयोर्विष्णुब्रह्मणोर्गं त्रिपुरासुरबधे गीतं षष्ठी तत्पुरुषः। तादृशं गीतं वाति सम्य-क्शान्ति यत् अजग + वा + कर्त्तरि क उपपद-समासः। "गश्च गीतञ्च गौश्चैव गुरुश्च धेनुः सरस्वती" इत्येकाक्षरीयकोषे) पिनाकः। शिवधनुः। इत्य-मरः॥ तस्य रूपान्तरं। अजकवं। अजकावं। अजीकवं। अजगावं ॥

अजगावं, क्ली, (अजयोर्व्विष्णुब्रह्मणोर्गं गीतं षष्ठी तत्पुरुषः। तादृशं गीतमवति सम्पादयति यत् अजग + अव + कर्म्मण्यण् उपपदसमासः) शिव-धनुः। इति शब्दमाला॥

अजजीविकः, पुं, (अजः जीविका जीवनोपायो यस्य सः) अजाजीवी। छागपालकः। तत्पर्य्यायः। जाबालः २। इति हेमचन्द्रः॥

अजटा, स्त्री, (नास्ति जटा यस्याः सा) भूम्यामलकी। इति राजनिर्घण्टः॥ तस्या रूपान्तरं। अजडा। अझ्झटा॥

अजडा,स्त्री,(अजडां जाड्याभावं सम्पादयति या अज-डा + करोत्यर्थे णिच् ततः पचाद्यच्) कपिकच्छुः। आलकुशी इति भाषा॥ इति राजनिर्घण्टः॥

अजथ्या, स्त्री, (अजानां समूहः अज + थ्यन् स्त्रियां टाप् अजसमूहः। तद्वर्णसादृश्यात्) स्वर्ण-यूथिका। इति दीक्षिताः॥

अजदण्डी, स्त्री, (अजस्य ब्रह्मणो यज्ञाय दण्डः काष्ठ-मस्याः सा स्त्रियां ङीप्। ब्रह्मदण्डीवृक्षकाष्ठेन यज्ञ-विधानात्) ब्रह्मदण्डीवृक्षः इति राजनिर्घण्टः॥

अजनकः,त्रि,(न जनकः नोत्पादकः नञ्समासः। जन-यति जन् + णिच् णवुल्) अनुत्पादकः। अजन्मदः। असृष्टा। अकारकः॥

अजननिः, पुं, (न + जन् + आक्रोशे नञ्यनिरिति सूत्रेण निन्दायां भावे अनिः। तस्याजननिरेवास्तु जननीक्लेशकारिणा इति प्रसिद्धप्रयोगोऽप्यस्ति) जन्मराहित्यं। उत्पत्त्यभावः। अकरणिः। शापः। यथा। अजननिरस्तु तस्य। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

अजन्यं, क्ली, (न जन्यते सम्पाद्यते केनापि न + जन् णिच् यत्) उत्पातः। शुभाशुभसूचकभूकम्पादिः। इत्यमरः॥ अजननीये त्रि॥

अजपः, पुं, (अप्रशस्तं जपति पठति यः। जप् + पचा-द्यच् न जपः नञ्समासः।) असदध्येता। कुपाठकः। इति हेमचन्द्रः॥ (अजं पाति रक्षति यः + अज + पा + कर्त्तरि क उपपदसमासः) छागपालकः। यथा,—

"ओषधीर्नामरूपाभ्यां जानते ह्यजपा वने"।

इति चरकः॥

अजपा, स्त्री, (न जप्यते नोच्चार्य्यतेऽसौ अपितु श्वास-

श्वासप्रश्वासयोर्गमनागमनाभ्यां सम्पाद्यते जप् + घञर्थे कः स्त्रियां टाप् न जपा नञ्समासः ।) हंसमन्त्रः । यथा,—

"वियदिन्दुसमायुक्तं भृग्वादिसर्गसंयुतः ।
अजपाख्यो मनुः प्रोक्तो द्वाक्षरः सुरपादपः" ॥*॥

अस्य देवताऽर्द्धनारीश्वरमूर्त्तिः । यथा,—

"उद्यद्भानुस्फुरिततडिदाकारमर्द्धाम्बिकेशं
पाशाभीतिं वरदपरशुं संदधानं कराब्जैः ।
दिव्याकल्पैर्नवमणिमयैः शोभितं विश्वमूलं
सौम्याग्नेयं वपुरवतु वश्चन्द्रचूडं त्रिनेत्रं" ॥

इति तन्त्रसारः ॥ * ॥ स्वाभाविकनिःश्वासप्रश्वासरूपेण जीवजप्यहंसमन्त्रः ।

तथाच दक्षिणामूर्त्तिसंहितायां ।

"अथ वक्ष्ये महेशानि प्रत्यहं प्रजपेन्नरः ।
मोहबन्धं न जानाति मोक्षस्तस्य न विद्यते ॥
श्रीगुरोः कृपया देवि ज्ञायते जप्यते यदा ।
उच्छ्वासनिःश्वासतया तदा बन्धक्षयो भवेत् ॥
उच्छ्वासैरेव निःश्वासैर्हंस इत्यक्षरद्वयं ।
तस्मात् प्राणस्य हंसाख्य आत्माकारेण संस्थितः ॥
नाभेरुच्छ्वासनिःश्वासात् हृदयाग्रे व्यवस्थितः ।
षष्टिश्वासैर्भवेत् प्राणः षट्प्राणा नाडिका मता ॥
षष्टिनाड्या ह्यहोरात्रं जपसंख्याक्रमो मतः ।
एकविंशतिसाहस्रं षट्शताधिकमीश्वरि ॥
जपते प्रत्यहं प्राणी सान्द्रानन्दमयीं परां ।
उत्पत्तिर्जपमारम्भो मृत्युस्तत्र निवेदनं ॥
विना जपेन देवेशि जपो भवति मन्त्रिणः ।
अजपेयं ततः प्रोक्ता भवपाशनिकृन्तनी" ॥

अन्यत्रापि ।

"षट्शतानि दिवारात्रौ सहस्राण्येकविंशतिं ।
एतत्संख्यान्वितं मन्त्रं जीवो जपति सर्व्वदा" ॥*॥

सन्ध्यावन्दनर्होमा । इति महाभारतं ॥

अजभक्षः, पु. (अजाना भक्षः खाद्यः षष्ठीतत्पुरुषः । भक्ष + कर्म्मणि घञ् ।) वर्व्वूरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अजमीढः, पुं, (अजः छागः यज्ञे मीढः सिक्तो यत्र सः तद्देशाधिपः अजमीढ + अण् संज्ञापूर्व्वकत्वादेरनित्यत्वात् वृद्ध्यभावः ।) राजा युधिष्ठिरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अजमोदा, स्त्री, (अजानां खाद्यतया मोदो हर्षो यस्याः सा अजानां मोदो गन्ध इव गन्धो यस्याः सा) यवानिका । तत्पर्य्यायः । उग्रगन्धा २ ब्रह्मदर्भा ३ यवानिका ४ ॥ इत्यमरः । यमानी द्विविधा ।

एका क्षेत्रयमानी सा अजमोदेत्येव ख्याता ।
अपरा यमानीत्येव ख्याता । अविशेषात् द्वयोरपीति सुभूतिः ॥ केचित्तु अजमोदादिद्वयं वनयमान्यां । ब्रह्मदर्भादिद्वयं यमान्यामित्याहुः । उग्रगन्धाजमोदाख्या सैतत्क्षेत्रयमानिकेति । यमानी दीपको दीप्यो भूतिकश्च यमानिकेति च रत्नमाला ॥ इति भरतः ॥ * ॥ वैद्यके तु वनयमानी इति ख्याता । तत्पर्य्यायः । खराश्वा २ वस्तमोदा ३ मर्कटी ४ मोदा ५ गन्धदला ६ हस्तिकारवी ७ गन्धपत्रिका ८ मायूरी ९ शिखिमोदा १० मोदाढ्या ११ वह्निदीपिका १२ ब्रह्मकोशी १३ विशाली १४ हयगन्धा १५ उग्रगन्धिका १६ मोदिनी १७ फलमुख्या १८ विशल्या १९ । अस्या गुणाः । कटुत्वं । उष्णत्वं । रूक्षत्वं । रुचिकारित्वं । कफवायुशूलाध्मानारुचिजठरामयनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ यमानी । यथा,—

"अजमोदा खराश्वा च मयूरो दीप्यकस्तथा ।
तथा ब्रह्मकुशा प्रोक्ता कारवी लोचमस्तकः ॥
अजमोदा कटुस्तीक्ष्णा दीपनी कफवातनुत् ।
उष्णा विदाहिनी हृद्या वृष्या बलकरी लघुः ॥
नेत्रामयकृमिच्छर्द्दिहिध्मावस्तिरुजो हरेत्" ॥*॥

अथ पारसीकयवानीनामगुणाः ।

"पारसीकयवानी तु यवानीसदृशी गुणैः ।
विशेषात् पाचनी रूक्षा ग्राहिणी मादिनी गुरुः" ॥

इति भावप्रकाशः ॥

अजमोदिका, स्त्री, (अजं मोदयति हर्षयति या । मुद् + णिच् ण्वुल् स्त्रियां टाप् । अजस्य मोदिका षष्ठीतत्पुरुषः) यवानी । इति वैद्यकं ॥

अजम्भः, पुं, (न सन्ति जम्भा दन्ता यस्य सः) (सूर्य्ये च) भेकः । इति शब्दरत्नावली ॥ न सन्ति जम्भा दन्ता अस्य ॥

अजयः, पुं, (जि + भावे अच् न जयः नञ्समासः ।) पराजयः । यथा,—

"सुखदुःखे समे कृत्वा लाभालाभौ जयाजयौ" ।

इति भगवद्गीता ॥ राढदेशप्रसिद्धनदविशेषः ॥

अजया, स्त्री, (न जीयते पराजीयतेऽसौ जि + कर्म्मणि अच् स्त्रियां टाप् न जया नञ्समासः ।) विजया । भाङ्ग सिद्धि इति ख्याता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अजय्यं, त्रि, (जेतुमशक्यं जि + कर्म्मणि "क्षय्य जय्यौ शक्यार्थे इति यत्" न जय्यं नञ्समासः ।) जेतुमशक्यं । अजेयं । इति मुग्धबोधव्याकरणं ॥ (यथा रघुवंशे,—"राज्ञामजय्योऽजनि पुण्डरीकः" ।)

अजरः, त्रि, (जॄ + भावे अङ् गुणः स्त्रियां टाप्, नास्ति जरा जीर्णावस्था यस्य सः) जरारहितः । वार्द्धक्यशून्यः । यथा,—

"अजरामरवत् प्राज्ञो विद्यामर्थञ्च चिन्तयेत्" ।

इति हितोपदेशः ॥

अजरा, स्त्री, (नास्ति जरा यस्याः सा) जीर्णफञ्जीलता । वृद्धदारकप्रभेदः । गृहकन्या । घृतकुमारीति ख्याता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अजर्य्यं, क्ली, (न जीर्य्यति जॄ + कर्त्तरि अजर्य्यं सङ्गतमिति सूत्रेण यत् । तेन सङ्गतमार्य्येण रामाजर्य्यं कुरुतमिति भट्टिः) सङ्गतं । सौहार्दं । इति हेमचन्द्रः ॥ अजरार्थे त्रि ॥ (यथा रघुवंशे,—

"भरारभय्यजरसोपदिश्यसदेहबन्धाय पुनर्षबन्ध" ।

अजलम्बनं, क्ली, (अज इव लम्ब्यते कृष्णवर्णत्वात् ज्ञायतेऽसौ लम्ब + कर्म्मणि ल्युट्) स्रोतोञ्जनं । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अजलोमा, [न्] पुं, (अजस्य लोमेव लोम मञ्जरी यस्य सः) वृक्षविशेषः । शुयाशिमा । शूयाशिम्बी इति च भाषा । तत्पर्य्यायः । शिखी २ केशी ३ महाङ्कसा ४ अग्रपर्णी ५ । इति रत्नमाला ॥

अजशृङ्गी, स्त्री, (अजस्य छागस्य शृङ्गमिव फलं यस्याः सा स्त्रियां ङीप्) वृक्षविशेषः । गाड़रशिङ्गी मेढ़ाशिङ्गी । इति ख्याता । तत्पर्य्यायः । विषाणी २ । इत्यमरः ॥ विषाणिका ३ चक्रश्रेणी ४ अजगन्धिनी ५ मौर्व्वी ६ नेत्रौषधी ७ आवर्त्तिनी ८ । इति रत्नमाला ॥ मेषशृङ्गी ९ वर्त्तिका १० सर्पदंष्ट्रिका ११ चक्षुष्या १२ तिक्तदुग्धा १३ पुत्रशृङ्गी १४ कर्णिका १५ । अस्या गुणाः । कटुत्वं तिक्तत्वं । कफार्शःशूलशोथश्वासहृद्रोगविषरोगकासकुष्ठनाशित्वं । चक्षुर्हितकारित्वञ्च ॥ तत्फलस्य गुणाः । तिक्तत्वं । उष्णत्वं । कटुत्वं कफवायुनाशित्वं । जठरानलरुचिकारित्वं । हृद्यत्वं । लवणाम्लरसत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा सुश्रुते,—

"अजगन्धाश्वगन्धा च काला सरलया सह ।
एकैषिकाजशृङ्गी च प्रलेपः श्लेष्मशोथहृत्" ॥

अजस्रं, क्ली, (नञ् + जस् + नमिकम्पिस्म्यजस इत्यादिना र नञ्समासः) निरन्तरं । सततं । इत्यमरः ॥ (यथा रघुवंशे, "अजस्रदीक्षाप्रयतस्य मद्गुरोः क्रियाविघाताय कथं प्रवर्त्तसे" ।)

अजहत्स्वार्था, स्त्री, (न जहत् न त्यजन् स्वार्थो यां वृत्तिं यद्वा न जहती स्वार्थं या लक्षणा सा ।) लक्षणाख्यवृत्तिविशेषः । उपादानलक्षणा । स्वीयार्थात्यागिनी लक्षणा । यथा । कुन्ताः प्रविशन्तीत्यत्र कुन्तधारिपुरुषे लक्षणा इत्यलङ्कारशास्त्रं ॥

अजहल्लिङ्गः, पुं, (न जहत् लिङ्गं यं शब्दं यद्वा न जहत् लिङ्गं यः शब्दः इति ।) विशेषणभूतोऽपि स्वलिङ्गात्यागी शब्दः । इति व्याकरणं ॥

अजहा, स्त्री, (न जहाति परित्यजति शुकान्, अनुपसर्गाल्लिम्पविन्दधारिपारि वेद्येजिचेति सातिसाहिभ्यश्च इति पाणिनिसूत्रेण चकारस्य अनुक्तसमुच्चयार्थात् शः द्वित्वं नञ्तत्, स्त्रियां टाप्) शूकशिम्बी । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥ अत्याज्ये त्रि ॥

अजा, स्त्री, (न जायते नोत्पद्यते अपि तु उत्पद्यते न + जन् + कर्त्तरि ड नञ् समासः । अत्र नञ्शब्दः शिरस्चालनं । आद्याशक्तिपक्षे नञ्निषेधार्थः, अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां नमाम इति साङ्ख्यतत्त्वकौमुद्यां ।) छागी । इत्यमरः ॥ माया । आद्या शक्तिः । इति पुराणं ॥ ("अजामेकां लोहितकृष्णशुक्लां बह्वीः प्रजाः सृजमानां सरूपाम् अजो ह्येको जुषमाणोऽनुशेते जहात्येनां भुक्तभोग्यामजोऽन्यः"—इति श्वेताश्वतरोपनिषद् ॥) ओषधिभेदः । (यथा सुश्रुते,—

"अजा महौषधी ज्ञेया शङ्खकुन्देन्दुपाण्डुरा" ।)

अजागरः, पुं, (न जागरयति सेवनेन लोकान् निद्रापयति यः, जागृ + णिच् जाग्रोऽविचिण्

गोऽडितश्च इति गुणः ततः पचाद्यच् नञ्समासः।) भृङ्गराजवृक्षः। इति शब्दरत्नावली ॥ जागरणरहिते त्रि ॥

अजाजी, स्त्री, (अजेन वीयते अत्युत्कटगन्धतया त्यज्यतेऽसौ अज्+इञ् अजादिभ्यश्च इति कर्म्मणि इञ्। अजेन आजिः तृतीया तत्। स्त्रियां वा ङीप्) श्वेतजीरकः। कृष्णजीरकः। काकोदुम्बरिका। इति राजनिर्घण्टः ॥

अजाजीवः, पुं, (अजेन अजव्यवसायेन आजीवति सम्यक् प्राणान् धारयति यः, आ+जीव+पचाद्यच् अजेन आजीवः तृतीयातत्पुरुषः) जाबालः। छागोपजीवी। इत्यमरः ॥

अजातः, त्रि, (जन्+कर्त्तरि क्तः न जातः नञ्समासः।) अजन्मविशिष्टः। अनुत्पन्नः। यथा, अजातपक्षा इव मातरं खगाः। इति श्रीभागवतं ॥ (यथा दायभागे,—
"ये जाता येऽप्यजाता वा ये च गर्भे व्यवस्थिताः।
वृत्तिं तेऽपि हि काङ्क्षन्ति वृत्तिलोपो विगर्हितः" ॥)

अजातशत्रुः, पुं, (अजातः सर्व्वप्रियत्वात् अनुत्पन्नः शत्रुर्यस्य सः) राजा युधिष्ठिरः। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा महाभारते,—
"अजातशत्रुमासाद्य कुन्ती वचनमब्रवीत्" ।)
(शिवः। काशीपुत्त्रः। शमीकपुत्त्रः।)(यथा हरिवंशे,
"श्यामपुत्त्रः शमीकस्तु शमीको राज्यमावहत्।
जुगुप्समानो भोजत्वाद्राजसूयमवाप सः।
अजातशत्रुः शत्रूणां जज्ञे तस्य विनाशनः" ॥)
(विम्बिसारपुत्त्रः स च शाक्यमुनिसमकालीनः ॥)

अजातारिः, पुं, (अजातः सर्व्वप्रियत्वात् अनुत्पन्नः अरिः शत्रुर्यस्य सः) राजा युधिष्ठिरः। इति भूरिप्रयोगः ॥

अजातौल्वलिः, पुं, (अजया उपजीवी तौल्वलिः मुनिविशेषः शाकपार्थिवादित्वात् समासः मध्यपदलोपश्च। तुल्वलस्यापत्यं तुल्वल+अत इञिति इञ्) अजोपजीविमुनिविशेषः। इति मध्यपदलोपिकर्म्मधारयसमासे सुपद्मव्याकरणं ॥ तुल्वलस्यापत्यं तौल्वलिः अजोपजीवी चासौ तौल्वलिश्चेति। इति तट्टीका ॥

अजादनी, स्त्री, (अजेन तदर्थमद्यते भक्ष्यतेऽसौ अद्+कर्म्मणि ल्युट् स्त्रियां ङीप् अजस्य अदनी खाद्या षष्ठीतत्पुरुषः) क्षुद्रदुरालभा। इति राजनिर्घण्टः ॥

अजानेयः, पुं, (अजवत् शिववृषवत् यथास्थानमारोहिणं नयति प्रापयति। आ+नी+कृत्यल्युटो बहुलमिति सूत्रेण कर्त्तरि यत्। अजस्त्वागे हरिब्रह्मधातुस्मरहरे वृषे इति मेदिनी) उत्तमघोटकः। तत्पर्य्यायः। हयोत्तमः २ वाताश्वजात्यः ३। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अजानेयः ४ कुलीनः ५। इत्यमरः ॥ निर्भये त्रि। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अजान्त्री, स्त्री, (अजस्य अन्त्रमिव देहबन्धनमिव अन्त्रं तदाकारमञ्जरी यस्याः सा षिद्गौरादिभ्यश्च इति ङीष्) वृक्षविशेषः। नीलवर्णबोना इति भाषा तत्पर्य्यायः। नीलवृक्षा २ नीलपुष्पी ३ अतिलोमशा ४ नीलिनी ५ छगलान्त्री ६ अन्तःकोटरपुष्पी ७। इति रत्नमाला ॥ वस्तान्त्री। वृद्धदारकः। इति राजनिर्घण्टः ॥

अजापालकः, त्रि, (अजानां पालकः रक्षकः षष्ठीतत्पुरुषः) अजाजीवी। छागरक्षकः। इति शब्दरत्नावली ॥

अजितं, त्रि, (न जितं न पराजितं नञ्समासः। जि+कर्म्मणि क्तः) अनिर्जितं। इति हेमचन्द्रः ॥ अतिपराजितश्च ॥

अजितः, पुं, (न जितः न केनापि पराजितः ऐश्वर्य्येण। "वेधाः स्वाङ्गोऽजितः कृष्णो दृढः सङ्कर्षणोऽच्युतः" इति सहस्रनाम पर्य्याये।) विष्णुः। बुद्धः। तीर्थङ्कृज्जैनविशेषः। इति हेमचन्द्रः ॥ शिवः। इति तस्य सहस्रनाममध्ये पठितः ॥

अजिनं, क्ली, (अजति धूल्यादि आवृणोति यत् अज्+कर्त्तरि इनन् बाहुल्यात् अजेर्व्यघञ् पोश्च इति नवी आदेशः) (अजाजिनं शोणितबिन्दुवर्षि चेति कुमारसम्भवे) चर्म्म। कृष्णचार्य्यादिधार्य्यकृष्णसारादित्वक्। इत्यमरः ॥ जिनभिन्ने वाच्यलिङ्गं।

अजिनपत्रा, स्त्री, (अजिनं चर्म्म पत्रं पक्षो यस्याः सा) चर्म्मचटिका। चामचिका इति ख्याता। तत्पर्य्यायः। जतुका २। इत्यमरः ॥ जतूका ३। इति तट्टीका।

अजिनपत्री, स्त्री, (अजिनं चर्म्म पत्रं यस्याः सा गौरादित्वात् ङीष्) जतुका। इति राजनिर्घण्टः ॥

अजिनयोनिः, पुं, (अजिनानां चर्म्मणां योनिः आकरः षष्ठीतत्पुरुषः। योनिः स्त्रीपुंसयोश्च स्यादाकरे स्मरमन्दिरे इति मेदिनी) हरिणः। इत्यमरः ॥

अजिरं, क्ली, (अजति गृहान्निःसरति यत्र अज+अधिकरणे किरच्। उठान इति भाषा। अजति गच्छति यः इति वायुः। अजति गच्छति क्षणभङ्गुरमिति यावत् इति शरीरं। अजन्ति इन्द्रियाणि गच्छन्त्यत्र इति व्युत्पत्त्या विषयः।) चत्वरं। (यथा विष्णुपुराणे,—
"पुनश्च भरतस्याभूदाश्रमस्योटजाजिरे" ।)
वायुः। शरीरं। मण्डूकः। विषयः। इति मेदिनी ॥

अजिह्मं, त्रि, (जिहि वक्रतायां जिहि+मक् न जिह्मं नञ्समासः) अवक्रं। सरलं ॥ इत्यमरः ॥ भेके पु। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा मनुः,—
"अजिह्मामशठां शुद्धां जीवेत् ब्राह्मणजीविकां"।)

अजिह्मगः, पुं, (अजिह्मं सरलं गच्छति यः अजिह्म+गम्+डः उपपदसमासः) बाणः। इत्यमरः ॥ अवक्रगे वाच्यलिङ्गः ॥ (यथा रामायणे,—
"ते तस्य कायं निर्भिद्य रक्तपुङ्खा अजिह्मगाः।
निष्पेतुर्लोहिताढिग्धा रक्ता इव महोरगाः ॥
न ह्यविद्धं तयोर्गात्रे बभूवांगुलमन्तरं।
नानिर्भिन्नं न चाध्वस्तमपि सूक्ष्ममजिह्मगैः" ॥)

अजिह्वः, पुं, (नास्ति जिह्वा यस्य सः) भेकः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ जिह्वारहिते त्रि ॥

अजीर्णं, क्ली,(जॄ+क्तः, न जीर्णं नञ्समासः) अपाकः। तत्पर्य्यायः। वायुगण्डः २ अन्तर्वमिः ३ पतताशयः ४। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अथाजीर्णस्य विप्रकृष्टं निदानमाह। अत्यम्बुपानाद्विषमाशनाच्च सन्धारणात् स्वप्नविपर्य्ययाच्च। कालेऽपि सात्म्यं लघु चापि भुक्तमन्नं न पाकं भजते नरस्य ॥ सन्धारणात् उद्गतमूत्रपुरीषादीनां। स्वप्नविपर्य्ययात् दिवाशयनाद्रात्रौ जागरणात्। लघु चापीत्यपिशब्दात् स्निग्धोष्णादिगुणयुक्तमपि ॥*॥ अन्यच्च।

"ईर्षाभयक्रोधपरिप्लुतेन
लुब्धेन रुग्दैन्यनिपीडितेन।
प्रद्वेषयुक्तेन च सेव्यमान-
मन्नं न सम्यक् परिपाकमेति" ॥

परिप्लुतेन व्याप्तेन। उक्तकारणेभ्योऽतिमात्रभोजनं विशेषादजीर्णस्य कारणमजीर्णञ्च बहुव्याधीनां कारणमित्याह।
"अनात्मवन्तः पशुवद्भुञ्जते येऽप्रमाणतः।
रोगानीकस्य ते मूलमजीर्णं प्राप्नुवन्ति हि" ॥
अनात्मवन्तः अबुद्धिमन्तः। रोगानीकस्य विसूच्यादेः। मूलं कारणं ॥ * ॥ अन्यच्च।
"प्रायेणाहारवैषम्यादजीर्णं जायते नृणां।
तन्मूलो रोगसंघातस्तद्विनाशाद्विनश्यति" ॥
तद्विनाशाद्विनश्यति अजीर्णविनाशात् विनश्यति रोगसंघात इत्यर्थः। यद्वा तत् अजीर्णं आशनात् भक्षणात् विना भक्षणाभावे विनश्यति निवर्त्तते इत्यर्थः ॥ * ॥ अजीर्णस्य सामान्यस्य लक्षणमाह।
"ग्लानिर्गौरवमाटोपो भ्रमो मारुतमूढता।
विबन्धोऽतिप्रवृत्तिर्वा सामान्याजीर्णलक्षणं" ॥
मारुतमूढता वायोरवरोधः। विबन्धः मलाप्रवृत्तिः ॥ * ॥ सन्निकृष्टकारणैः सहितानजीर्णस्य भेदानाह।
"आमं विदग्धं विष्टब्धं कफपित्तानिलैस्त्रिभिः"।
त्रिभिरित्येकशो न तु मिलितैः।
"अजीर्णं केचिदिच्छन्ति चतुर्थं रसशेषतः" ॥
केचित् सुश्रुतादयः ॥ रसशेषतः भुक्तस्य पक्वस्य सारभूतो यो द्रवः स रसः सोऽपि पच्यते। भुक्तस्य पक्वस्य सारभूतो यो द्रवः स चापक्वः स रसशेषः तस्मात् चतुर्थमजीर्णं नत्वामाजीर्णं ॥ * ॥ नन्वामाजीर्णाद्रसशेषस्य को भेद उच्यते। आमं मधुरतागतमपक्वं अन्नमेव। रसशेषस्तु भुक्तस्य पक्वस्य सारभूतो यो द्रवः स चापक्व इति भेदः। अजीर्णं पञ्चमं केचित् निर्द्दोषं दिनपाकि च। निर्द्दोषं गौरवभ्रमशूलादिदोषाजनकं। दिनपाकि च आहारोऽहोरात्रेण पाकं यातीति स्वभावः। यत्तु मात्राकालसात्म्यादिदोषाद्दिनान्तरे पाकं याति तद्दिनपाकि। अतएव याममध्ये न भोक्तव्यमिति वचनं,—
वदन्ति षष्ठं चाजीर्णं प्राकृतं प्रतिवासरं" ।
प्राकृतं अविकारकं। प्रतिवासरं प्रतिदिनभावि। भुक्तं यावन्नजीर्णं तावदजीर्णमित्युच्यते। एतदभिधानस्य प्रयोजनं पाकार्थं वामपार्श्वशयन-

प्रियशब्दादिसेवनादिकं। न चात्राहारस्य निषेधः। प्रातराशे त्वजीर्णे तु सायमाशो न दुष्यतीति वचनेन सायमाशस्यावश्यं कर्त्तव्यत्वात् ॥*॥
आमाजीर्णस्य लक्षणमाह,—
"तत्रामे गुरुतोत्क्लेशः शोथो गण्डाक्षिकूटगः।
उद्गारश्च यथाभुक्तमविदग्धः प्रवर्त्तते" ॥
गुरुता उदराक्ष्णोः। उत्क्लेशः उपस्थितं वमनमिव। अक्षिकूटोऽक्षिपुटकः। अविदग्धः अनम्लो निर्गन्धश्च ॥*॥ विदग्धाजीर्णस्य लक्षणमाह,—
"विदग्धे भ्रमतृण्मूर्च्छापित्ताच्च विविधा रुजः।
उद्गारश्च सधूमाम्लः स्वेदो दाहश्च जायते" ॥
विविधा रुजः शोषचोषदाहादयः ॥*॥ विष्टब्धाजीर्णस्य लक्षणमाह,—
"विष्टब्धे शूलमाध्मानं विविधा वातवेदनाः।
मलवाताप्रवृत्तिश्च स्तम्भो मोहोऽङ्गपीडनं" ॥
वातवेदनाः तोदभेदादयः॥ स्तम्भो गात्राणां। मोहो मूर्च्छा ॥*॥ रसशेषाजीर्णस्य लक्षणमाह,
"रसशेषेऽन्नविद्वेषो हृदयाशुद्धिगौरवे" ॥*॥
एतस्य उपद्रवानाह,—
"मूर्च्छा प्रलापो वमथुः प्रसेकः सादनं भ्रमः।
उपद्रवा भवन्त्येते मृतिश्च रसशेषतः" ॥*॥
अतिशयितेभ्यः आमादजीर्णेभ्यो विसूच्यादिरोगानाह,—
"आमं विदग्धं विष्टब्धमित्यजीर्णं यदीरितं।
विसूच्यलसकौ तस्माद्भवेच्चापि विलम्बिका" ॥
तान् यथासङ्ख्यं तदा विष्टब्धादिलम्बिका भवितुमर्हति। सा च कफवाताभ्यां भवतीत्येकैकतोऽजीर्णाद्विसूच्यादित्रयोत्पत्तिः ॥*॥ विसूच्यादिनिरुक्तिमाह,—
"सूचीभिरिव गात्राणि तुदन् सन्तिष्ठतेऽनिलः।
यत्राजीर्णेन सा वैद्यैर्विसूचीति निगद्यते" ॥*॥
विसूच्या निदानमाह,—
"न तां परिमिताहारा लभन्ते विदितागमाः।
मूढ़ास्तामजितात्मानो लभन्तेऽशनलोलुपाः" ॥
विदितागमाः ज्ञातायुर्व्वेदाः ॥*॥ विसूच्या लक्षणमाह,—
"मूर्च्छातिसारौ वमथुः पिपासा
शूलं भ्रमोद्वेष्टनजृम्भदाहाः।
वैवर्ण्यकम्पौ हृदये रुजश्च
भवन्ति तस्यां शिरसश्च भेदः" ॥
उद्वेष्टनं हस्तपादयोः। शिरसो भेदः शिरःशूलं ॥
विसूच्या उपद्रवानाह,—
"निद्रानाशोऽरतिः कम्पो मूत्राघातो विसंज्ञता।
अमी उपद्रवा घोरा विसूच्याः पञ्च दारुणाः" ॥
अमी उपद्रवा घोरा अमी निद्रानाशादयः उपद्रवाः सर्व्वेषामेव रोगाणां घोरा भयङ्कराः। विसूच्याः पञ्च दारुणा विसूच्यास्तु पञ्चापि यदि स्युस्तदा दारुणाः प्राणभयङ्कराः ॥*॥ अलसकलक्षणमाह,—
"कुक्षिरानह्यतेऽत्यर्थं प्रताम्येत् परिकूजति।
निरुद्धो मारुतश्चैव कुक्षावुपरि धावति ॥
वातवर्च्चो निरोधश्च यस्यात्यर्थं भवेदपि।
तस्यालसकमाचष्टे तृष्णोद्गारौ च यस्य तु" ॥
आनह्यते आध्मायते। प्रताम्येत् ग्लायति। परिकूजति आर्त्तनादं करोति। कुक्षौ अजीर्णेन निरुद्धो मारुतः उपरि धावति हृदयकण्ठादिकं गच्छतीत्यर्थः। काश्यपस्त्वाह,—
"नाधो याति न चाप्यूर्द्ध्वमाहारो न च पच्यते।
कोष्ठे स्थितोऽलसीभूतस्ततोऽसावलसः स्मृतः" ॥
विसूच्यलसयोररिष्टमाह,—
"यः श्यावदन्तौष्ठनखोऽल्पसंज्ञः
छर्द्यर्द्दितोऽभ्यन्तरयातनेत्रः।
क्षामस्वरः सर्व्वविमुक्तसन्धि-
र्यायान्नरः सोऽपुनरागमाय" ॥
सर्व्वविमुक्तसन्धिः सर्व्वे विमुक्ताः शिथिलीभूताः सन्धयो यस्य सः ॥*॥ विलम्बिकाया लक्षणमाह,—
"दुष्टञ्च भुक्तं कफमारुताभ्यां
प्रवर्त्तते नोर्द्ध्वमधश्च यत्र।
विलम्बिकां तां भृशदुश्चिकित्सा-
माचक्षते शास्त्रविदः पुराणाः" ॥
भृशदुश्चिकित्सां प्रत्याख्यायोपचरणीयम्। इयमसाध्येति जेज्जटः ॥*॥ जीर्णस्याहारस्य लक्षणमाह,—
"उद्गारशुद्धिरुत्साहो वेगोत्सर्गो यथोचितं।
लघुता क्षुत्पिपासे च जीर्णाहारस्य लक्षणं" ॥*॥
अथ चिकित्सा,—
"हरीतकी तथा शुण्ठी भक्ष्यमाणा गुडेन वा।
सैन्धवेन युता वा स्यात् सातत्येनाग्निदीपनी ॥
गुडेन शुण्ठीमथवोपकुल्यां
पथ्यां तृतीयामथ दाडिमं वा।
आमेष्वजीर्णेषु गुदामयेषु
वर्च्चो विबन्धेषु च नित्यमद्यात्॥
व्योषं दन्ती त्रिवृच्चित्रं कृष्णामूलं विचूर्णितं।
तच्चूर्णं गुडसंमिश्रं भक्षयेत् प्रातरुत्थितः ॥
एतद्गुडाष्टकं नाम बलवर्णाग्निवर्द्धनं।
शोथोदावर्त्तशूलघ्नं प्लीहपाण्ड्वामयापहं ॥
सर्व्वचूर्णसमो गुडो देयः। केचित्तु द्विगुणं गुडं दत्त्वा गुटिकां कुर्व्वन्ति। रेचकोऽयं योगः। गुडाष्टकम् ॥*॥ दहनाजमोदसैन्धवनागरमरिचानि चाम्लतक्रेण। ममाहारमिकं पाणपूर्णोनाशनं परमं ॥ औषधमित्यध्याहार्य्यं,—
"तत्रामे वमनं कार्य्यं विदग्धे लङ्घनं हितं।
विष्टब्धे स्वेदनं शस्तं रसशेषे शयीत च ॥
वचा लवणतोयेन वान्तिरामे प्रशस्यते ॥
कणासिन्धुवचाकल्कं पीत्वा वा शिशिराम्भसा ॥
जलमत्र सरावमात्रं। वचा कर्षार्द्धमिता। सैन्धवं कर्षार्द्धमितं। द्वयोश्चूर्णयुतेन जलेन पीतेन। "कणादिकल्कं वा पीत्वा वान्तिरामे प्रशस्यते" इत्यनेनान्वयः ॥*॥
"धान्यनागरसिद्धं वा तोयं दद्याद्विचक्षणः।
आमाजीर्णप्रशमनं शूलघ्नं वस्तिशोधनं ॥
भवेद् यदि प्रातरजीर्णशङ्का
तदाभयां नागरसैन्धवाभ्यां।
विचूर्णितां शीतजलेन भुक्ता
भुञ्जीत शङ्को मितमन्नकाले ॥
विदह्यते यस्य तु भुक्तमात्रं
दंदह्यते हृच्च गलश्च यस्य।
द्राक्षां सितामाक्षिकसम्प्रयुक्तां
लिह्यादभयां चातिसुखं लभेत ॥
त्रिकटुकमजमोदा सैन्धवं जीरके द्वे
समधरणधृतानामष्टमो हिङ्गुभागः।
प्रथमकवलभुक्तं सर्पिषा चूर्णमेत-
ज्जनयति जठरेऽग्निं वातरोगांश्च हन्ति" ॥
अजमोदात्र यवानी। अन्तःसंमार्ज्जकत्वात्। जीरके द्वे शुक्लं कृष्णञ्च। धरणमत्र मानं। तेन समधरणं धृतानां तुल्यमानं गृहीतानां शुण्ठ्यादीनां भागाः सप्त। तत्राष्टमो भागो हिङ्गुनः। हिङ्ग्वष्टकम् ॥*॥
"शुद्धं सूतं गन्धकञ्च पलमानं पृथक् पृथक्।
हरीतकी च द्विपला नागरस्त्रिपलः स्मृतः ॥
कृष्णा च मरिचं तद्वत् सिन्धूत्थं त्रिपलं मतं।
चतुष्पला च विजया मर्द्दयेन्निम्बुकद्रवैः ॥
पुटानि सप्त देयानि घर्म्ममध्ये पुनः पुनः।
अजीर्णारिरयं प्रोक्तः सद्यो दीपनपाचनः ॥
भक्षयेद्द्विगुणं भक्ष्यं पाचयेद्रेचयेदपि।
अजीर्णारिः ॥*॥
"द्वौ क्षारौ चित्रकं पाठा करञ्जं लवणानि च।
सूक्ष्मैलापत्रकं भार्गी कृमिघ्नं हिङ्गु पौष्करं॥
शटी दार्व्वी त्रिवृन्मुस्तं वचा चेन्द्रयवास्तथा।
वृक्षाम्लं जीरकं धात्री श्रेयसी चोपकुञ्चिका ॥
अम्लवेतसमम्लीका यवानी देवदारु च।
अभयातिविषा श्यामा हपुषारग्वधं समं ॥
तिलमुष्ककशिग्रूणां कोकिलाक्षपलाशयोः।
क्षाराणि लौहकिट्टञ्च तप्तं गोमूत्रसेचितं ॥
सूक्ष्मचूर्णानि कृत्वा तु समभागानि कारयेत्।
मातुलुङ्गरसेनैतद्भावयेद्दिवसत्रयं ॥
दिनत्रयन्तु शुक्तेन तथार्द्रकरसेन च।
अत्यग्निकारकं चूर्णं प्रदीप्ताग्निसमप्रभं ॥
उपयुक्तं विधानेन नाशयत्यचिराद्गदान्।
अजीर्णमथ गुल्मांश्च प्लीहानं गुदजानि च॥
उदराण्यन्त्रवृद्धिञ्च अष्ठीलां वातशोणितं।
प्रणदत्युल्बनान्दोषानन्नसमग्निं प्रदीपयेत्॥
द्वौ क्षारौ स्वर्ज्जिका यवक्षारश्च। लवणानि पञ्च। वृक्षाम्लं विषाम्बिल इति लोके। श्रेयसी हरीतकी। उपकुञ्चिका मगरैला। अम्लवेतसाभावे चुक्रं दातव्यं। श्यामा साराढ़। मुष्ककः मोष इति लोके। कोकिलाक्षः कोइलषा इति लोके। वृहदग्निमुखचूर्णं ॥*॥
"स्नुह्यर्कचित्रकैरण्डवरुणं सपुनर्णवं।
तिलापामार्गकदलीपलाशं तिन्तिली तथा ॥
गृहीत्वा ज्वालयेदेतत् प्रस्थं भस्माखिलञ्च तत्।
जलाढ़के विपक्तव्यं यावत् पादावशेषितं ॥
सुप्रसन्नं विनिःस्राव्य लवणप्रस्थसंयुतं।
पक्वं निर्धूमकठिनं सूक्ष्मचूर्णीकृतं पुनः ॥
यवानीजीरकव्योषस्थूलजीरकहिङ्गुभिः।

पृथगर्द्धपलैरेभिश्चूर्णितैस्तत् विमिश्रयेत् ॥
आर्द्रकस्य रसेनापि भावयेच्छोषयेत् पुनः ।
शीतोदकेन तच्चूर्णं पिबेत् प्रातर्हि मात्रया ॥
तस्मिन् जीर्णेऽन्नमश्नीयाद्यूषैर्जाङ्गलजै रसैः ।
इषदम्लैः सलवणैः सुखोष्णैर्वह्निदीपनैः ॥
एतेनाग्निर्व्विवर्द्धेत बलमारोग्यमेव च ।
तत्रानुपानं शस्तं हि तक्रं वा भोजनं हितं ॥
मन्दाग्न्यर्शोविकारेषु वातश्लेष्मामयेषु च ।
सर्व्वाङ्गशोथरोगेषु शूलगुल्मोदरेषु च ॥
अश्मर्य्यां शर्करायाञ्च विन्मूत्रानिलरोगिषु ।
वैश्वानरक्षारः ॥ * ॥
"सामुद्रं लवणं ग्राह्यमष्टकर्षमितं बुधैः ।
सौवर्च्चलं पञ्चकर्षं विड़सैन्धवधान्यकं ॥
पिप्पली पिप्पलीमूलं पत्रकं कृष्णजीरकं ।
तालीशं केशरं चव्यमम्लवेतसकं तथा ॥
द्विकर्षमात्राण्येतानि प्रत्येकं कारयेद्बुधः ।
मरिचं जीरकं विश्वमेकैकं कर्षमात्रकं ॥
दाड़िमं स्याच्चतुःकर्षं त्वगेले चार्द्धकर्षके ।
एतच्चूर्णीकृतं सर्व्वं लवणं भास्कराभिधं ॥
भक्षयेच्छाणमानं तत्तक्रमस्तुककाञ्जिकैः ।
वातश्लेष्मभवं गुल्मं प्लीहानमुदरं क्षयं ॥
अर्शांसि ग्रहणीं कुष्ठं विबन्धञ्च भगन्दरं ।
शूलं शोथं श्वासकासावामदोषञ्च हृद्रुजं ॥
अश्मरीं शर्कराञ्चापि पाण्डुरोगं कृमीनपि ।
मन्दाग्निं नाशयेदेतद्दीपनं पाचनं परं ॥
हितार्थं सर्व्वलोकानां भास्करेणेतदीरितं ।
हन्यात् सर्व्वाण्यजीर्णानि भुक्तमात्रमसंशयं ॥
निम्बु रसादिकं दत्त्वा गुटिकामप्यके कुर्व्वन्ति" ॥
अथ दाड़िमस्य 'वीजाना चूर्णं कर्षचतुष्टयमितं देयं । भास्करलवणचूर्णं ॥'॥ सैन्धवं समूलमगधा चव्यानलनागरं पथ्या । क्रमवृद्धि मग्निवृद्धै वड़वानलनामचूर्णं स्यात् ॥ वड़वानलचूर्णं ॥ * ॥ पथ्या-नागरकृष्णाकरञ्जविल्वाग्निभि सितातुल्यैः । वड-वानल इव जरयति बहुगुर्व्वपि भोजनं चूर्णं द्वितीय वडवानलचूर्णं ॥ * ॥
"एलात्वङ्नागपुष्पाणां मात्रोत्तरविवर्द्धिता ।
मरिचं पिप्पली शुण्ठी चतुःपञ्च षडुत्तरं ॥
द्रव्याण्येतानि यावन्ति तावती सितशर्करा ।
चूर्णमेतत् प्रयोक्तव्यमग्निसन्दीपनं परं" ॥
समशर्करचूर्णं ॥ * ॥
"इन्द्राशनं सप्तपलं त्रिफलायाः पलत्रयं ।
पलत्रयं त्र्यूषणस्य सितायाश्च चतुःपलं ॥
अमृता शतपुत्री च तथा कृष्णापराजिता ।
आसां चूर्णं समादाय पलमात्रं पृथक् पृथक् ॥
भावयेदेकतः सर्व्वं भृङ्गराजरसेन तु ।
स्वभाविकमिदं चूर्णं स्निग्धभाण्डे विनिक्षिपेत् ॥
विलिहन् मधुसर्पिर्भ्यां मन्दाग्नेः सहसा नरः ।
मुच्यते ग्रहणीरोगात् गुदरोगात् सजाठरात् ॥
मेहं कुष्ठञ्च वीसर्पवातरोगान् सशोणितान् ।
न चात्र परिहारोऽस्ति भोजनं सर्व्वकामिकं ॥
रोगानीकप्रशान्त्यर्थं मुनिभिः परिकीर्त्तितं ।
अस्याभ्यासात् बलं वीर्य्यं पुष्टिरिन्द्रियशक्तथा ॥

अजीर्ण

त्रिसप्ताहप्रयोगेण जायते नात्र संशयः ।
ज्वालामुखीचूर्णं ॥ * ॥ अथ अजीर्णे रसाः,—
"द्विपलं गन्धकं शुद्धं पलमेकन्तु पारदं ।
मृतं लोहं तथा ताम्रं कर्षद्वयमितं पृथक् ॥
संचूर्ण्य सर्व्वं संमिश्र्य द्रावयित्वाग्नियोगतः ।
सम्यग्द्रुतं समस्तं तत्पञ्चाङ्गुलदले क्षिपेत् ॥
पुनः संचूर्ण्य तत्सर्व्वं लोहपात्रे निधाय च ।
जम्बीरस्य रसं तत्र पूतं पलशतं क्षिपेत् ॥
चुल्ल्यां निवेश्य तद्यत्नात् मृदुना वह्निना पचेत् ।
रसे तस्मिन् घनीभूते तत्संशोष्य विचूर्णयेत् ॥
पञ्चकोलकषायस्य चुक्रेण सहितस्य च ।
भावनास्तत्र दातव्याः पञ्चाशत्संख्यया शनैः ॥
भृष्टटङ्कनचूर्णेन तुल्येन सह मेलयेत् ।
मरिचेनापि तुल्येन तदर्द्धेन विडेन च ॥
भावयेत् सप्तकृत्वस्तच्चणकाम्लजलेन च ।
ततः संशोष्य संपिष्य कूपीमध्ये निधापयेत् ॥
रसः क्रव्यादनामायं भैरवानन्दयोगिना ।
उक्तः सिंहलराजाय बहुमांसाशिने पुरा ॥
भक्षयेद्भोजनस्यान्ते माषद्वयमितं रसं ।
भक्षयित्वा रसं पश्चात् पिबेत्तक्रं ससैन्धवं ॥
अतीवगुरु यद्भुक्तमतिमात्रमथापि वा ।
तत्सर्व्वं जीर्य्यति क्षिप्रं रसस्यैतस्य भक्षणात् ॥
शूलं गुल्मञ्च विष्टम्भं प्लीहानमुदरं तथा ।
रसः क्रव्यादनामायं विनिहन्ति न संशयः"
क्रव्यादो रसोऽजीर्णे ॥ * ॥ रसेन्द्रचिन्तामणौ रस-रत्नप्रदीपे रसप्रदीपे च ॥
"क्षारत्रयं सूतगन्धौ पञ्चकोलमिदं शुभं ।
सर्व्वैस्तुल्या जया भृष्टा तदर्द्धा शिग्रुणा जटा ॥
एतत् सर्व्वं जयाशिग्रुवह्निमार्कवभेदवैः ।
भावयेत्त्रिदिनं घर्म्मे ततो लघुपटे क्षिपेत् ॥
सप्तधार्द्रद्रवैर्घृष्टो रसो ज्वालानलो भवेत् ।
निष्कोऽस्य मधुना लीढोऽनुपानं गुडनागरं ॥
हन्त्यजीर्णमतीसारं ग्रहणीमग्निमार्दवं ।
श्लेष्महृल्लासवमनमालस्यमरुचिं ज्वरात्" ॥
पञ्चकोलं,—
पिप्पली पिप्पलीमूलं चव्यचित्रकनागरं । जयात्र विजया । मार्कवो भृङ्गराजः । लघुपुटे गजपटे । आर्द्रमार्द्रकं । निष्कः टङ्कः । ज्वालानलो रसोऽजीर्णे ॥ * ॥ रसप्रदीपे,—
"टङ्कणं रसगन्धौ च समं भागत्रयं विषात् ।
कपर्द्दः स्वर्ज्जिकाक्षारौ मागधी विश्वभेषजं ॥
पृथक् पृथक् कर्षमात्रं वसुभागमिहोषणं ।
जम्बीराम्लद्दिनं घृष्टं भवेदग्निकुमारकः ॥
विसूचीशूलवातादिवह्निमान्द्यप्रशान्तये" ।
क्षारेयवक्षारः । अग्निकुमाररसो विसूच्याद्य-जीर्णे ॥ * ॥ रसेन्द्रचिन्तामणौ,—
"शुद्धसूतं गन्धकञ्च पलमानं पृथक् पृथक् ।
हरीतकी च द्विपला नागरस्त्रिपलः स्मृतः ॥
कृष्णा च मरिचं तद्वत् सिन्धुत्थं त्रिपलं मतं ।
चतुष्पला च विजया मर्दयेन्निम्बकद्रवैः ॥
पुटानि सप्त देयानि घर्म्ममध्ये पुनः पुनः ।
अजीर्णारिरयं प्रोक्तः सद्यो दीपनपाचनः ॥

अजीर्ण

भक्षयेद्द्विगुणं भक्ष्यं पाचयेद्रेचयेदपि ।
अजीर्णारिः ॥ * ॥
" पारदामृतलवङ्गगन्धकं
भागयुग्ममरिचेन मिश्रितं ।
तत्र जातिफलमर्द्धभागिकं
तिन्तिडीफलरसेन मर्द्दितं ॥
वह्निमान्द्यदशवक्त्रनाशनो
रामवाण इति विश्रुतो रसः ।
सङ्ग्रह ग्रहणि कुम्भकर्णक-
मामवातखरदूषणं जयेत् ॥
दीयते तु चणकानुमानतः
सद्य एव जठराग्निदीपनः ।
रोचकः कफकुलान्तकारकः
श्वासकासवमिजन्तुनाशनः ॥
पारभाग १ विषभाग १ लवङ्गभाग १ गन्धक-भाग १ मरिचभाग ८ जायफलभाग २ । राम-वाणरसोऽजीर्णे ॥ * ॥
रसेन्द्रचिन्तामणौ,—
" पलं चिञ्चाक्षार पलपरिमितं पञ्चलवणं द्वयं सम्यक्पिष्टं भवति लघु निम्बफलरसैः । ततस्तं तस्मिन् पलपरिमितं शङ्खशकलं क्षिपेद्यावत् सप्त द्रवति तदनेनैव विधिना ॥ पलप्रमाण कटुकत्रयञ्च पलार्द्धमानेन च हिङ्गुभागः । विषं पलद्वादशभागयुक्तं तावान् रसो गन्धक एष चोक्तः—
"बदरास्थिप्रमाणेन वटीमेतस्य कारयेत् ।
भक्षयेत् सर्व्वदा सा स्यात् सर्व्वाजीर्णप्रशान्तये ॥
सर्व्वोदरेषु शूलेषु विसूच्यां विविधेषु च ।
अग्निमान्द्येषु गुल्मेषु सदा शङ्खवटी हिता" ॥
शङ्खवटी अजीर्णे ॥ * ॥ रसप्रदीपे,—
"अर्कचिञ्चापामार्गस्नुहीतिलपलाशजान् ।
लवणान् भिषगादद्यात् प्रत्येकं पलमात्रया ॥
लवणानि पृथक् पञ्च ग्राह्याणि पलमात्रया ।
स्वर्ज्जिका च यवक्षारष्टङ्कणं त्रितयं पलं ॥
सर्व्वं त्रयोदशपलं सूक्ष्मचूर्णं विधाय तु ।
निम्बुफलरसे प्रस्थसंमिते तत् परिक्षिपेत् ॥
तत्र शङ्खस्य शकलं पलं वह्नौ प्रताप्य तु ।
वारान्निर्व्वापयेत् सप्त सर्व्वं द्रवति सर्व्वथा ॥
नागरं त्रिपलं ग्राह्यं मरिचञ्च पलद्वयं ।
पिप्पली पलमाना स्यात् पलार्द्धं भृष्टहिङ्गुनः ॥
ग्रन्थिकं चित्रकं चापि यवानी जीरकं तथा ।
जातीफलं लवङ्गञ्च पृथक् कर्षद्वयोन्मितं ॥
रसोगन्धो विषञ्चापि टङ्कणञ्च मनःशिला ॥
एतानि कर्षमात्राणि सर्व्वं संचूर्ण्य मिश्रयेत् ।
शरावार्द्धेन चुक्रेण संनीय वटिकाञ्चरेत् ॥
माषप्रमाणां सा वैद्यैर्वृहच्छङ्खवटी स्मृता ॥
सर्व्वाजीर्णप्रशमनी सर्व्वशूलनिवारिणी ।
विसूच्यलसकादीनां सद्यो भवति नाशिनी" ॥
वृहच्छङ्खवटिका अजीर्णे ॥ * ॥
"टङ्कणकणामृतानां सहिङ्गुलानां समभागाः ।
मरिचस्य भागयुगलं निम्बुनीरैर्व्वटी कार्य्या ॥
वटिकां कलायसदृशीमेकां द्वे वा समश्नीयात् ।

सलवणमजीर्णसंज्ञान्ये वह्निवृद्धौ कफध्वस्त्यै" ॥
अजीर्णकण्टको रसः ॥ * ॥
"जलपीतमपामार्गमूलं हन्याद्विसूचिकां ।
सतैलं कारवेल्लाम्बु विधुनोति विसूचिकां ॥
बालमूलस्य निःक्वाथः पिप्पलीचूर्णसंयुतः ।
विसूचीनाशनः श्रेष्ठो जठराग्निविवर्द्धनः ॥
बिल्वनागरनिःक्वाथो हन्याच्छर्द्दिविसूचिकां ।
बिल्वनागरकैडर्य्यक्वाथस्तदधिको गुणैः" ॥
कैडर्य्यं कट्फलम्,—
"व्योषं करञ्जस्य फलं हरिद्रे
मूलं समावाप्य च मातुलुङ्ग्याः ।
छायाविशुष्का गुटिकाः कृतास्ता
हन्युर्व्विसूचीं नयनाञ्जनेन" ॥
मातुलुङ्गी मधुकर्कटी । अनुभूतमिदम्,—
"अपामार्गस्य पत्राणि मरिचानि समानि च ।
अश्वस्य लालया पिष्टान्यञ्जनाद् घ्नन्ति सूचिकां ॥
विसूच्यामतिवृद्धायां तक्रं दधिसमं जलं ।
नारिकेलाम्बु पेयं वा प्राणत्राणाय योजयेत् ॥
त्वक्पत्ररास्नागुरुशिग्रुकुष्ठ-
रम्लप्रपिष्टैः सवचाशताह्वैः ।
उद्वर्त्तनं खल्लिविसूचिकाघ्नं
तैलं विपक्वञ्च तदर्थकारि" ॥
त्वक्तैलम् ॥ * ॥
"कुष्ठसैन्धवयोः कल्कं चुक्रं तैलं तु तत्कृतं ।
विसूच्यां मर्दनं तेन खल्लीशूलनिवारणम्" ॥
कुष्ठतैलम् ॥ * ॥
"पिपासायां तथोत्क्लेशे लवङ्गस्याम्बु शस्यते ।
जातीफलस्य वा शीतं शृतं भद्रघनस्य वा ॥ * ॥
उत्क्लेशलक्षणम्,—
"उत्क्लिश्यान्नं न निर्गच्छेत् प्रसेकष्ठीवनेरितं ।
हृदयं पीड्यते चास्य तमुत्क्लेशं विनिर्दिशेदिति ॥
सरुग्वानद्धमुदरमम्लपिष्टैः प्रलेपयेत् ।
दारुहैमवतीकुष्ठशताह्वाहिङ्गुसैन्धवैः" ॥
हैमवती श्वेतवचा । दारुषट्कम् ॥ * ॥
"तक्रेण युक्तं यवचूर्णमुष्णं
सक्षारमार्त्तिं जठरे निहन्यात् ।
स्वेदो घटैर्व्वा बहुवाष्पपूर्णै-
रुष्णैस्तथान्यैरपि पाणितापैः ॥
विलम्बिकालसकयोरयमेव क्रियाक्रमः ।
अतएवैतयोरुक्ता पृथक् नेह चिकित्सितम् ॥
तद्वत्सकं गुरु स्निग्धसान्द्रमन्दहिमस्थिरैः ।
अन्नपानैर्नयेच्छान्तिं पित्तघ्नैश्च विरेचनैः ॥
अत्युद्धलामिशान्त्यै माहिषदधिदुग्धसर्पींषि ।
संसेवेतयवागूं समधूच्छिष्टां ससर्पिष्कां ।
असकृत् पित्तहरणां पायसं प्रतिभोजनं ॥
श्यामात्रिवृद्विपक्वञ्च पयोदद्याद्विरेचनं ॥
यत् किञ्चित् मधुरं मेध्यं श्लेष्मलं गुरु भोजनं ।
सर्व्वं तदत्यग्निहितं भुक्त्वा प्रस्वपनं दिवा" ॥
सिततण्डुलं सितकमलं छागीक्षीरेण पायसं
सिद्धं । भुक्त्वा घृतेन पुरुषो द्वादशदिवसाद्बुभु-
क्षितो भवेत् ॥*॥ अथ विशिष्टद्रव्याजीर्णे विशि-
ष्टपाचनद्रव्यमाह,— .

"अलं पनसपाकाय फलं कदलसम्भवं ।
कदलस्य तु पाकाय बुधैरभिहितं घृतं ॥
घृतस्य परिपाकाय जम्बीरस्य रसो हितः ।
नारिकेलफलतालवीजयोः
पाचकं सपदि तण्डुलं विदुः ।
क्षीरमाशु सहकारपाचनं
चारमज्जनि हरीतकी हिता ॥
मधूकमालूरकपाटनानां
परूषखर्ज्जूरकपित्थकानां ।
पाकाय पेयं पिचुमर्दवीजं
घृतेऽपि तक्रेऽपि तदेव देयं ॥
खर्ज्जूरशृङ्गाटकयोः प्रयुक्तं
विश्वौषधं कुत्र च भद्रमुक्तं ।
यज्ञाङ्गवेधिद्रुफलेषु शीतं
जलं तथा वार्य्युषितं प्रणीतं ॥
तण्डुलेषु पयसः पयो हितं
दीप्यकन्तु चिपिटे कणायुतं ।
षष्टिका दधिजलेन जीर्य्यते
कर्कटी च सुमनेषु गीर्य्यते" ॥ •
सुमनेषु गोधूमेषु । गीर्य्यते कथ्यते ।
"गोधूममाषहरिमन्थमतीलमुद्ग-
पाको भवेत् झटिति मातुलपुत्रकेण ।
खण्डश्च खण्डयति माषभवं त्वजीर्णं
तैलं कुलत्थमथवा विदधाति जीर्णं" ॥
मातुलपुत्रकः धत्तूरफलं ।—
"कङ्गुश्यामाकनीवाराः कुलत्थस्वातिलम्बितं ।
दध्नो जलेन जीर्य्यन्ति वैदलाः काञ्जिकेन तु ॥
पिष्टान्नं शीतलं वारि कृशरान् सैन्धवं पचेत् ।
माषेण्डरी निम्बमूलं पायसं मुद्गयूषकैः" ॥
वटीवेशवाराम्लवङ्गेन फेणीशमं पर्पटः शिग्रुवीजेन
याति । कणामूलतो लड्डुकापूपशष्कुलीविपाको
भवेच्छष्कुली मण्डयोश्च ॥ वेशवारः वेसर इति
लोके । तद् यथा ।—
"स्नेहो निशाहिङ्गुलवङ्गकैला-
धान्याकजीरार्द्रकनागराणि ।
अम्लौषधं सैन्धवपूर्णमन्नं
यथोचितं संस्कृतये प्रणीतम्" ॥ इति ॥
शष्कुली शष्कुकः पानकविशेषः । मण्डः माण्डे
इति लोके ।—
"किमत्र चित्रं बहुमत्स्यमांस
भोजी सुखी काञ्जिकपानतः स्यात् ।
इत्यद्भुतं केवलवह्निपक्व-
मांसेन मत्स्यः परिपाकमेति ॥
आममाम्रफलं मीने तद्वीजं पिशिते हितं ।
कूर्म्ममांसं यवक्षाराच्छीघ्रं पाकमुपैति हि ॥
कपोतपारावतनीलकण्ठ
कपिञ्जलानां पिशितानि भुक्त्वा ।
कासस्य मूलं परिपीय पिष्टं
सुखी भवेन्ना बहुशो हि दृष्टं ॥
कपोतो धवलः पाण्डुः ।
"शाकानि सर्व्वाण्यपि यान्ति
पाकं क्षारेण सद्यस्तिलनालजेन ।
चञ्चूकसिद्धार्थकवास्तुकानां
गायत्रिसारक्वथितेन पाकः" ॥
चञ्चूकं चेचूर इति लोके । गायत्री खदिरः ।
"पलाण्डुकाकेमुककारवेल्ली-
वार्त्ताकुवंशाङ्कुरमूलकानां ॥
उपोदिकालावुपटोलकानां
सिद्धार्थको मेघरवस्य पक्ता" ॥
मेघरवः चवराई इति लोके ।—
"विपच्यते शूरणकं गुडेन
तथालुकं तण्डुलजोदकेन ।
पिण्डालुकं जीर्य्यति कोरदूषात्
कसेरुपाकः किल नागरेण ॥
लवणास्तण्डुलतोयात् सर्पिर्जम्बीरकाद्यम्लात् ।
मरिचादपि तच्छीघ्रं पाकं यात्येव काञ्जिकात्तैलं ॥
क्षीरं जीर्य्यति तक्रेन तद्द्रव्यं कोष्णमण्डकात् ।
माहिषं माणिमन्थेन शङ्खचूर्णेन तद्दधि" ॥
मण्डकः माण्ड इति लोके,—
"रसाला जीर्य्यति व्योषात् खण्डं नागरभक्षणात्
सिता नागरमुस्तेन तथेक्षुस्वार्दकारसात् ।
जरामिरागैरिकचन्दनाभ्या-
मभ्येति शीघ्रं मुनिभिः प्रणीतं ।
उष्णेन शीतं शिशिरेण चोष्णां
जीर्णो भवेत् क्षारगणास्तथाम्लैः" ॥
इरा मदिरा ।
"तप्तं तप्तं हेम वा तारमग्नौ
तोये क्षिप्तं सप्तकृत्वस्तदम्भः ।
पीत्वाजीर्णं तोयजातं निहन्या-
त्तत्र क्षौद्रं भद्रयुक्तं विशेषात्" ॥
तत्र तोयाजीर्णे । इति जठराग्निविकाराजीर्ण-
विसूचिकालसविलम्बिकाचिकित्सा । इति भाव-
प्रकाशः ॥
अजीवः, त्रि, (नास्ति जीवः आत्मा यस्य स बहुव्रीहिः)
मृतः । अवसन्नः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
अजीवनिः, स्त्री, (नञ् + जीव + आक्रोशेनञ्यनि
रिति सूत्रेण अनिः) जीवनाभावः । अकरणिः ।
शापः । यथा । तस्याजननिरेवास्तु । इत्यमर
टीकायां भरतः ॥ अजीवनिस्तव भूयात् । इति
मुग्धबोधं ॥
अजुगुप्सितः, त्रि, (गुप् + सन् + क्त न जुगुप्सित
नञ् समासः) अनिन्दितः । यथा,—
"उपवेश्य तु तान् विप्रानासनेष्वजुगुप्सितान् ।
गन्धमाल्यैः सुरभिभिरर्च्चयेद्देवपूर्व्वकं" ॥
इति मानवे ३ अध्याये २०९ श्लोकः ॥
अजेयः, त्रि, (न जेयः नञ् समासः) इति नञ् पूर्व्वक-
जिधातोः कर्म्मणि यत्प्रत्ययः । अजेतव्यः । अ-
जयनीयः । यथा ।—
"अजेयस्त्वञ्च संग्रामे ममापि हि भविष्यति" ।
इति स्कान्दे काशीखण्डे २३ अध्यायः ।
अज्येष्ठवृत्तिः, पुं, (ज्येष्ठस्य वृत्तिः आचरणं षष्ठी-
तत्पुरुषः नास्ति ज्येष्ठवृत्तिः ज्येष्ठाचरणं यस्य
सः बहुव्रीहिः) ज्येष्ठवृत्तिरहितः । भ्रातृषु पितृ-
वद्वर्त्तनाभाववान् । यथा,—

"यो ज्येष्ठो ज्येष्ठवृत्तिः स्यान्मातेव स पितेव सः।
अज्येष्ठवृत्तिर्यस्तु स्यात् स सम्पूज्यस्तु बन्धुवत्" ॥
इति मानवे ९ अध्याये ११० श्लोकः ॥
यो ज्येष्ठोऽनुजेषु पितृवद्वर्त्तेत स पितेव मातेव चागर्हणीयो भवति। यः पुनस्तथा न वर्त्तेत स मातुलादिवदर्चनीयः। इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः।

अजैकपात्, [द्] पुं, (अजस्य छागस्य एकः पाद इव पादो यस्य सः बहुव्रीहिः अलोपः) एकादशरुद्रान्तर्गतरुद्रविशेषः। इति शब्दमाला ॥ (हरिवंशे,—
"अजैकपादहिर्बुध्न्यस्त्वष्टा रुद्रश्च भारत।
एकादशैते कथिता रुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः" ॥)

अजैकपादः, पुं, (अजस्य छागस्य एकः पाद इव पादो यस्य सः विकल्पे अलोपः) रुद्रविशेषः। इति जटाधरः ॥ छन्दोऽनुरोधादसन्धिरपि विष्णुपुराणे चन्द्रकलापप्रस्तावे अजएकपादिति ॥ (यथा भारते।—
"अजैकपादहिर्बुध्न्यो विरूपाक्षः सुरेश्वरः।
जयन्तो बहुरूपश्च त्र्यम्बकोऽप्यपराजितः।
वैवस्वतश्च सावित्रो हरो रुद्रा इमे स्मृताः")

अज्जुका, स्त्री, (अर्ज्जयति नायकादर्थमुपार्ज्जयति या अर्ज्जि + समिक स इति बाहुलकादुकन् रस्य ज) नाट्योक्तौ वेश्या। इत्यमरः ॥ (एसा अज्जुआ हि अ एन किम्पि आलिहन्ती चिट्ठदि मृच्छकटिके।)

अज्झटा, स्त्री, (करट इति वत् उज्झति सर्व्वदोषान् नाशयति या उज्झ + कर्त्तरि अटन् स्त्रियां टाप् पृषोदरादित्वात् उकारस्य अः। यद्वा, अदव्ययमाश्चर्य्ये अत् आश्चर्य्यकारी झटः सङ्घातोऽस्याः। अत्ति क्विप् झटति झटसंघाते अच्। टाप्। अच्चासौ झटा च वा ॥
("अम्लं समधुरं तिक्तं कषायं कटुकं सरम्।
चक्षुष्यं सर्व्वदोषघ्नं वृष्यमामलकीफलम्" ॥
इति सुश्रुते।) भूम्यामलकी। इत्यमरः ॥

अज्झलं, क्ली, उज्झति अस्त्रं वारयति या उज्झ + कर्त्तरि अलच् पृषोदरादित्वात् उकारस्य अकारः) फलकं। ढाल इति ख्यातं। इति हेमचन्द्रः ॥ (पुं, अङ्गारः, कोकिलः।)

अज्ञः, त्रि, (ज्ञा + कर्त्तरि कः नञः नञ्समासः।) जडः। मूर्खः। इत्यमरः। (यदुक्तं,—
"अज्ञो भवति वै बालः पिता भवति मन्त्रदः।
अज्ञं हि बालमित्याहुः पितेत्येव तु मन्त्रदं" ॥
यथा चाज्ञेऽफलं दानं तथा विप्रोऽनृचोऽफलः।
इदं शर्म्मसज्ञानां।
"अज्ञेभ्यो ग्रन्थिनः श्रेष्ठा ग्रन्थिभ्यो धारिणोवराः।
धारिभ्यो ज्ञानिनः श्रेष्ठा ज्ञानिभ्यो व्यवसायिनः ॥")

अज्ञानं, क्ली, (ज्ञा + भावे ल्युट् नज्ञानं नञ्समासः) विरुद्धज्ञानं। तत्पर्य्यायः। अविद्या २ अहम्मतिः ३। इत्यमरः ॥ सृष्टिकाले ब्रह्मा प्रथमं पञ्चप्रकारमज्ञानं ससर्ज। यथा। तमः १ मोहः २ महामोहः ३ तामिस्रं ४ अन्धतामिस्रं ५। इति श्रीभागवतं ॥ वेदान्तमते सदसद्भ्यामनिर्व्वचनीयं त्रिगुणात्मकं भावरूपं ज्ञानविरोधि यत्किञ्चित्। ज्ञानरहिते त्रि ॥ (यथा मनुः—
अज्ञानात् वारुणीं पीत्वा संस्कारेणैव शुद्ध्यति।
अज्ञानात्प्राश्य विण्मूत्रं।
अज्ञानात् बालभावाच्च साक्ष्यं वितथमुच्यते ॥)

अञ्चतिः, पु, (अञ्चति गच्छति यः अञ्च + कर्त्तरि अतिः) वायुः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अञ्चलः, पुं, (अञ्चति प्रान्तभागं गच्छति अञ्च + अलच्) वस्त्रप्रान्तभागः। आँचल इति भाषा। इति हलायुधः ॥ (यथा साहित्यदर्पणे।—
"उरुः कुरङ्गकदृशश्चञ्चलचेलाञ्चलेभाति" ॥

अञ्चितः, त्रि, (अञ्च + कर्म्मणि क्तः नाञ्चेः पूजायामिति नलोपाभावः) पूजितः। इत्यमरः ॥ (यथा रघुवंशे।—
"उभावलञ्चक्रतुरञ्चिताभ्यां
तपोवनावृत्तिपथं गताभ्यां ॥)

अञ्चितभ्रूः, स्त्री, (अञ्चिते उत्कृष्टे भ्रुवौ यस्याः सा बहुव्रीहिः) सुन्दरभ्रूयुक्तनारी। इति स्त्रीपर्य्याये राजनिर्घण्टः ॥

अञ्जनं, क्ली, (अन्ज + भावे ल्युट्, कज्जले तु गम्यमाने करणे ल्युट्) म्रक्षणं। गमनं। व्यक्तीकरणं। इत्यनट् प्रत्ययान्तान्जधात्वर्थः। कज्जलं। तत्तु षड्विधं। यथा,—
"सौवीरं साम्बनं तुत्थं मयूरश्रीकरं तथा।
दर्व्विका नीलमेघश्च अञ्जनानि भवन्ति षट् ॥
तल्लक्षणानि यथा"—
"श्वेतदूषन्तु सौवीरं साम्बनं प्रस्तरं तथा।
मयूरश्रीकरं रत्नं मेघनीलन्तु तैजसं ॥
घृष्ट्वा शिलायां चैतानि शिलायां तैजसेऽथवा।
प्रदद्यात् सर्व्वदेवेभ्यो देवीभ्यश्चापि पत्रक ॥
घृततैलादियोगेन ताम्रादौ दीपवह्निना।
यदञ्जनं जायते तु दर्व्विका परिकीर्त्तिता ॥
सर्व्वाभावे तु तां दद्यात् देवीभ्यो दर्व्विकाञ्जनं।
महामाया जगद्धात्री कामाख्या त्रिपुरा तथा।
आप्नुवन्ति महातोषं षड्भिरेभिः सदाञ्जनैः ॥
विधवा नाञ्जनं कुर्य्यात् महामायार्थमुत्तमं।
नादत्ते त्वञ्जनं देवी वैष्णवी विधवाकृतं ॥
न मृत्पात्रे योजयेत्तु साधको नेत्ररञ्जनं।
न पूजाफलमाप्नोति मृत्पात्रविहिताञ्जनैः ॥
चतुर्व्वर्गप्रदो धूपः कामदं नेत्ररञ्जनं।
तस्माद्द्वयमिदं दद्याद्देवेभ्यो भक्तितो नरः" ॥
इति कालिकापुराणे ६८ अध्यायः ॥ अस्य गुणाः। तारानैर्म्मल्यकारित्वं। निर्म्मलचन्द्रतुल्यनिराकुलदृष्टिकारित्वञ्च। इति राजवल्लभः ॥ सौवीराञ्जनं। रसाञ्जनं। अक्तिः। मसी। इति हेमचन्द्रः ॥ अभिः इति विश्वः ॥ आलङ्कारिकभाषया व्यञ्जनाख्यवृत्तिः। यथा,—
"अनेकार्थस्य शब्दस्य वाचकत्वे नियन्त्रिते।
संयोगाद्यैरवाच्यार्थधीकृद्व्यापृतिरञ्जनं ॥
इति काव्यप्रकाशः ॥

अञ्जनः, पुं, (अनक्ति प्रतीच्यां दिशि रक्षकत्वेन प्रकाशते यः अन्ज + कर्त्तरि ल्युट्) पश्चिमदिग्हस्ती। अञ्जयति रेखया शुभाशुभे सूचयति अन्ज + णिच् + ल्युट्) जेष्ठी। जेठी इति भाषा। इति विश्वमेदिन्यौ, (दिवा रतु प्रयोक्तव्यं नेत्रयोस्तीक्ष्णमञ्जनं। विरेकदुर्बलादृष्टिरादित्यं प्राप्य सीदति ॥ इति आगमः)।

अञ्जनकेशी, स्त्री, (अञ्जनवत् केशोयस्याः सा बहुव्रीहिः स्त्रियां ङीप् यत्संयोगेन केशस्य कृष्णता भवेत) हट्टविलासिनीनामगन्धद्रव्यं। इत्यमरः ॥

अञ्जना, स्त्री, (अनक्ति स्वकान्त्या शोभते अन्ज + युच् कर्त्तरि) वानरीविशेषः। सा च हनूमन्माता। इति मेदिनी ॥ (रामायणे,—
"अञ्जनेति परिख्याता पत्नी केशरिणः कपेः।
अभिशापत्वयाज्जाता पनश्च दिवि चारिणी" ॥)

अञ्जनाधिका, स्त्री, (अञ्जनात् कज्जलादधिका कृष्णवर्णा) अञ्जनिका। इति हेमचन्द्रः ॥

अञ्जनावती, स्त्री, (अञ्जनं विद्यतेऽस्याः अतिकृष्णवर्णत्वात् अञ्जन + मतुप् स्त्रियां ङीप्) मतौ च बह्वचोऽञ्जनाजरादीनामिति दीर्घः मस्य वः) सुप्रतीकनामदिग्गजभार्य्या। इत्यमरः ॥

अञ्जनिका, स्त्री, (अञ्जनम् अञ्जनवत् वर्णोविद्यतेऽस्याः सा अञ्जन + अर्श आद्यच् स्त्रियां टाप् स्वार्थे कः।) ज्येष्ठीविशेषः आँजनाइ इति। आञ्जिना इति च भाषा। तत्पर्य्यायः। अञ्जनाधिका २ हालिनी ३ हलाहलः ४। इति हेमचन्द्रः ॥ क्षुद्रमूषिका। इति जटाधरः ॥

अञ्जनी, स्त्री, (अनक्ति चन्दनकुमकुमादिभिः शोभते अन्ज + कर्त्तरि ल्युट् स्त्रियां ङीप्) लेप्यनारी। चन्दनादिलेपनयोग्या। इति विश्वमेदिन्यौ ॥ कटुकावृक्षः। कालाञ्जनीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः।

अञ्जलिः, पु, (अन्ज + अलि अवगाञ्जलिपुटपेयमिति वेणीसंहारनाटके) हस्तसम्पुटः। आँजला इति भाषा। कुडवपरिमाणं। इति मेदिनी ॥ (यथा रामायणे। न प्रभातं त्वयेच्छामि निशे नक्षत्रभूषिते। क्रियतां मे दया भद्रे मयाऽयं रचितोऽञ्जलिः) ॥

अञ्जलिका, स्त्री, (अञ्जलि + स्वार्थे क) बालमूषिका। इति जटाधरः ॥ अञ्जनिका। इति च पाठः ॥

अञ्जलिकारिका, स्त्री, (अञ्जलेः कारिका) लज्जालुलता। इति राजनिर्घण्टः ॥ पुत्तलिका। इति हेमचन्द्रः ॥

अञ्जसः, त्रि, (अञ्ज + असच्) अवक्रः। ऋजुः ॥ इति हेमचन्द्रः।

अञ्जसा अ (अञ्जं गतिं विलम्बम्बा स्यति नाशयति अञ्ज + सो + कर्त्तरि का) द्रुतं, शीघ्रं, यथार्थं, प्रकृतं, इत्यमरः। (यथामनुः,—
"आसमाप्तेः शरीरस्य यस्तु शुश्रूषते गुरुं।
स गच्छत्यञ्जसा विप्रो ब्रह्मणः सद्म शाश्वतं" ॥)

अञ्जिः, पुं, (अन्ज + इन्। निरुक्तादिचिह्नम्) प्रेषणिकः। प्रेरकः। इत्युणादिकोषः ॥

अञ्जिष्ठः, पुं, (अनक्ति स्वतेजोभिर्जगत् प्रकाशयति

अम्ल + इन ।) सूर्य्यः । इत्युणादिकोषः ॥

अम्लीरं, क्ली, (अम्ल + भावे इन् स्त्रियां वा ङीप् अम्लीम् अग्निकारित्वादि गुणं राति ददाति अम्ली आतोऽनुपसर्गे इति कर्त्तरि कः । अथवा अम्ल + ईरम्) स्वनामख्यातफलवृक्षविशेषः । आँशिर + इति पेयारा इति च भाषा । तत्पर्य्यायः । मञ्जुलं २ काकोदुम्बरिकाफलं ३ । अस्य गुणाः । शीतलत्वं । स्वादुत्वं । गुरुत्वं । वायुपित्तरक्तक्रिमिशूलहृत्पीडाकफमुखवैरस्यनाशित्वं । अग्निकारित्वञ्च । लघ्वम्लीरं तस्मादल्पगुणं । इति राजवल्लभराजनिर्घण्टौ ॥

अटनं, क्ली, (अट् + भावे ल्युट्) भ्रमणं । (यथा सर्व्वज्ञत्वमधीश्वरत्वमगमत् त्वां मास्व भिक्षाटनं । इति घटकर्परः ॥)

अटनिः, स्त्री, (अटति तथा गच्छति यत्र अट् + अधिकरणे अनि) धनुरग्रभागः । धनुकेर ऊल् इति भाषा । इत्युणादिकोषः ॥

अटनी, स्त्री, (अटनि + स्त्रियाम्वा ङीप्) अटनिः । धनुष्कोटिः । इत्यमरः ॥ (यथा उत्तरचरिते । ध्वनद्गुरुगुणाटनीक्वणितकालकोलाहलं)॥

अटरूषः, पुं, पतत्यनेन वासकवृक्षः । इत्यमरः ॥

अटरूषः, पुं, (अटति मत्यग्रासे पतत्यनेन अट + घञर्थे कः । अटं कामाख्यरोगं रोषति नाशयति रुष् + कर्त्तरि कः । अथवा रुष् + कर्त्तरि क अटस्य रूषो वा षष्ठीतत्पुरुषः । वासकः कामनाशक इति वैद्यके) वासकवृक्षः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

अटविः, स्त्री, (अटति वार्द्धक्ये गच्छति यत्र अट् + अधिकरणे अवि पञ्चाशति वनं व्रजेदिति ।) वनं । इति रायमुकुटः ॥

अटवी, स्त्री, (अटवि + स्त्रियां ङीप्) वनं । इत्यमरः । (यथा रामायणे । आनर्त्तांश्चैव मार्गंश्च कान्तारण्यटवीस्तथा)॥

अटा, स्त्री, (अट् + भावे अङ् ततष्टाप्) पर्य्यटनं । भ्रमणं । इति रत्नकोषः नीलकण्ठश्च ॥

अटाट्या, स्त्री, (पौनः पुन्येन अटनं भ्रमणम् अट् + सूचिसूत्रिमूत्र्यट्यर्त्तीत्यादिना यङ् + भावे अ । स्त्रियां टाप्) पर्य्यटनं । इत्यमरः ॥ पुनःपुनर्भ्रमणं । अतिशयभ्रमणं । इति व्याकरणं ॥) अट्ट क तौक्ष्ण्ये । अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ टद्यान्तः । क अट्टयति । एकटकार इति रामः ॥ तौक्ष्ण्यमल्पीभावः । इति दुर्गादासः ॥

अट्ट ङ अतिक्रमे । वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ मूर्द्धन्यवर्गाद्योपधः । ङ अटिट्टिषते दन्त्यवर्गाद्योपधः । ङ अतिट्टिषते । दन्त्यवर्गतृतीयोपधः । ङ अट्टितिषते खलं राजा । इति दुर्गादासः ॥

अट्टं, क्ली, (अट्ट + अच्) शुष्कं । भक्तं । अन्नं । इति मेदिनी भूरिप्रयोगश्च ॥

अट्टः, पुं, (अट्टते एकं गृहमतिक्रम्य यत्र गृहे गच्छति अट्ट + अधिकरणे घञ्) क्षौमः । इत्यमरः ॥ हर्म्म्यादिगृहं । इति भरतः ॥ प्राकाराग्रस्थितगणगृहं । इति कौटिल्यः । अट्टेति ख्यातगृहविशेषः । इति कोल्लटः ॥ प्राकारमण्डपस्योपरि शाला । इति केचित् ॥ हर्म्म्यादिवातकुटिका । इति केचित् ॥ मण्डपोपरि हर्म्म्यपृष्ठं । इति केचित् ॥ प्राकारधारणार्थोऽभ्यन्तरे क्षौमाख्योऽट्टः । इति भट्टः ॥ अतिशयः । इति मेदिनी ॥ हट्टः इति हेमचन्द्रः ॥

अट्टट्ट व्य (वीप्सायांद्विर्व्वचनम् शकन्ध्वादित्वात् पररूपत्वमस्य अट्टट्टहासमशिवं शिवदूती चकार हेति चण्डी) अत्युच्चं । इति जटाधरः ॥

अट्टनं (क्ली) चक्रफलास्त्रं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अट्टहासः, पुं, महत्तरो हासः । शब्दयुक्तहास्यं । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा देवीमाहात्म्ये । देवीनमादोच्चैः साट्टहासं मुहुर्मुहुः ॥ त्र्यम्बकस्याट्टहासः ॥ मेघदूते)॥

अट्टहासकः, पु, (अट्टं मातिशयं हासकः अतिश्वेतपुष्पत्वात् हास्यकारीव द्वितीयातत् पुरुषः) कुन्दपुष्प वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अट्टहासी [न्] पु, (अट्टं सदानन्दत्वात् सातिशयं हसति अट्ट + हस + णिनि उपपद समासः) शिवः । इति हेमचन्द्रः ॥

अट्टालः, पुं, (अट्टवत् प्रासादगृहवत् अलति भवति अल + अच्) प्राकारादुपरितनमुन्नतस्थानं । इति श्रीधरस्वामी ॥ यथा । भज्यमानपुरोद्यानप्राकाराट्टालगोपुरं । इति श्रीभागवतं ॥

अट्टालकः, पुं, (अट्टवत् प्रासादगृहवत् अलति भवति अल् + अच् स्वार्थे कन्) उपरितनगृहं । अट्टालिकोपरि गृहं । तत्पर्य्यायः । क्षौमः २ अट्ट ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

अट्टालिका, स्त्री, (अट्टाल + स्वार्थे कन् स्त्रियां टाप्) राजगृहं । तत्पर्य्यायः ।
नृपागारं २ हर्म्म्यं ३ सौधं ४ धवलागारं ५ । इति जटाधरः ॥ (राजतरङ्गिनी, अटिस्वाट्टालिकादिभ्यो देशेभ्यः ।)

अट्टालिकाकारः, पुं, (अट्टालिकां करोति यः अट्टालिका + कृ + अण् उपपद समासः प्रासादकारकः) शूद्रागर्भे चित्रकारैरसञ्जातजातिविशेषः । तस्य कर्म्म गृहनिर्म्माणादि । राज इति थेकर इति च भाषा ।

"कुलटायाश्च शूद्रायां चित्रकारस्य वीर्य्यतः ।
बभूवाट्टालिकाकारः पतितो जारदोषतः" ।

इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणं ॥

अट्या, स्त्री, (अटनम् अट् + भावे क्यप् स्त्रियां टाप समस्या इति वत्) परिभ्रमणं । पर्य्यटनं । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ यथा,—

"तौर्य्यत्रिकं वृथाट्या च कामजो दशको गणः" ।

इति स्मृतिः ॥

अठ इ ङ गतौ इति कविकल्पद्रुमः ॥ इ (कर्म्मणि) अण्ठ्यते ङ अण्ठते । इति दुर्गादासः ॥

अठ गते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ अठति । इति दुर्गादासः ॥

अड ऋ न व्याप्तौ (स्वादिं सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ ऋ वैदिकः । न अड्नोति । इति दुर्गादासः ॥

अड उद्यमे । (भ्वादिं सेट् परं ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ अडति लोकः सुखाय । इति दुर्गादासः ॥

अड्ड अभियोगे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ मूर्द्धन्यवर्गतृतीयोपधः । (भ्वादिं सेट् परं अड्ड + सन् लट् तिप्) अडिड्डिषति । क्विपि संयोगान्तलोपे अड् । अभियोगः समाधानं । अड्डति पक्षं विद्वान् । अभि समन्तात् योगोऽभियोग इति गोविन्दभट्टः ॥ इति दुर्गादासः ।

अण रवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ अणति । रवः शब्दः । इति दुर्गादासः ॥

अण य ङ जीवने । प्राणने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ य ङ अण्यते जनो दुःखेन जीवतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

अणकः, त्रि, (अण् + अच् कुत्सायां कन्) कुत्सितः अधमः । इत्यमरः ॥

अणव्यं, क्ली, (अणोः सुक्ष्मशस्यस्य चीनादिकस्य भवनमुत्पत्तिस्थानमिति यावत् अणु + यत्) आणवीनं (अणोः, सूक्ष्मशस्यस्य चीनादिकस्य भवनमुत्पत्तिस्थानमिति यावत् अण + घञ् तस्य इनः आदिवृद्धिश्च)। अणधान्योत्पादकक्षेत्रं । इति रायमुकुटः ॥

अणिः, पुं, स्त्री (अणति शब्दायते अण + इन् स्त्रियां वा ङीप्) अक्षाग्रकीलकः । रथचक्राग्रस्थित कीलः । इत्यमरः ॥ अस्त्रिः । सूच्याद्यग्रभागः । सीमा । इति मेदिनी ॥ तस्य रूपान्तरं । अणी । आणिः (अणति शब्दायते अण + इञ्, अजादिभ्यश्च इति इञ्, आजि इति वत्)। इत्यमरटीका ॥

अणिमा [न्] पुं, (अणु + भावे इमनिच । अणिमा लघिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं महिमा तथा ईशित्वञ्च वशित्वञ्च तथा कामावसायिता इति सांख्यतत्त्वकौमुद्याम्) अणोर्भावः । अणुत्वं । सूक्ष्मता । इति व्याकरणं । अष्टविधैश्वर्य्यमध्ये ऐश्वर्य्यविशेषः । इत्यमरः ॥ यत्प्रभावात् देवाः सिद्धाश्च सूक्ष्मीभूय सर्व्वत्र विचरन्ति कैश्चिदपि न लक्ष्यन्ते । इति तट्टीका ॥

("अणिमा लघिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं महिमा तथा ।
ईशित्वञ्च वशित्वञ्च तथा कामावसायिता" ॥

इति आगमः ।)

अणीयः, [स्] त्रि, अतिशयेन अणुः अणु + ईयसुन्) अत्यल्पं । अतिसूक्ष्मं । इत्यमरः ॥ (यथा मनुः,—

"प्रशासितारं सर्व्वेषामणीयांसमणोरपि ।
रुक्माभं स्वप्नधीगम्यं विद्यात् तं पुरुषं परं" ॥)

अणु, त्रि, (अणति सूक्ष्मत्वं गच्छति अण + उन् । लवलेसकणाणवः इत्यमरः) क्षुद्रं । सूक्ष्मं । इति मेदिनी ॥

अणुः, पुं, (अण + उन्) लेशः । व्रीहिविशेषः । सूक्ष्मधान्यं । चिना इत्यादि भाषा । इत्यमरः । (यथा मनुः । न गृह्णीयात् शुल्कमण्वपि ॥)

अणुकः, त्रि, (अणुप्रकारः अणु + स्थूलादित्वात्

प्रकारार्थे कन्। अणुप्रकारे, अणुशब्दार्थे चीनादिधान्ये) चतुरः। निपुणः। अल्पः। स्तोकः। इति मेदिनी॥

अणुभा, स्त्री, (अणुः सूक्ष्मा भा दीप्तिर्य्यस्याः सा बहुव्रीहिः) विद्युत्। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अणुरेवती, स्त्री, (अणुः सूक्ष्मा रेवती नक्षत्रमिव।) दन्तीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अणुव्रीहिः, पुं, (अणुः सूक्ष्मः व्रीहिः, कर्म्मधारयः, चीनादि।) सूक्ष्मधान्यं। तत्पर्य्यायः। प्रसातिका २। इति रत्नमाला॥

अण्डं, क्ली, (अम् संयोगे भावे क्विप् अमं संयोगं डयन्ते गच्छन्त्यनेन अम्+डी+ करणे डः। पुंसोऽवयवभेदे मुष्के, पक्षिडिम्बे। "तदण्डमभवद्धैमं सहस्रांशुसमप्रभमिति" मनुः।) पक्ष्यादिप्रादुर्भावककोषः। अण्डा। डिम्। इति भाषा। तत्पर्य्यायः। पेशी २ कोषः ३। इत्यमरः॥ पेशिः ४ कोशः ५ पेशीकोषः ६। इति तट्टीका॥ डिम्बः ७। इति मेदिनी॥ मत्स्यपक्षिकूर्म्माण्डानां गुणाः,—

("नातिस्निग्धानि वृष्याणि स्वादुपाकरसानि च।
वातघ्नान्यतिशुक्राणि गुरूण्यण्डानि पक्षिणाम्"॥
इति वैद्यके।)

स्वादुत्वं। कटुपाकित्वं। रुचिशुक्रकारित्वं। वातश्लेष्मनाशित्वञ्च। इति राजवल्लभः॥ मुष्कः। वीर्य्यं। इति विश्वः॥ मृगनाभिः। इति केचित्॥

अण्डकः, पुं, (अण्ड+स्वार्थे कन्) अण्डकोषः। इति हेमचन्द्रः॥

अण्डकोटरपुष्पी, स्त्री, (अण्डवत् कोटरे अभ्यन्तरे पुष्पं यस्याः सा बहुव्रीहिः,स्त्रियां ङीप्।) अजान्त्रीवृक्षः। नीलराम्ना। नीलवुह्ना इति ख्याता। इति कांचिद्रत्नमाला॥ अन्त्रकोठरपुष्पी इत्यपि पाठः॥

अण्डकोशः, पुं, (अण्डस्य मुष्कस्य कोशः, षष्ठीतत्।) अण्डकोषः। इत्यमरटीका॥

अण्डकोषः, पुं, (अण्डस्य मुष्कस्य कोषः, षष्ठीतत्पुरुषः।) स्वनामख्यातशरीरावयवविशेषः। तत्पर्य्यायः। मुष्कः २ वृषणः ३। इत्यमरः॥ अण्डं ४ पेलं ५ अण्डकः ६। इति हेमचन्द्रः॥ बीजपेशिका ७। इति राजनिर्घण्टः॥ सीमा ८। इति जटाधरः॥ फलकोषकः ९। इति त्रिकाण्डशेषः॥ फलं १०। इति रामायणं॥ कोषकोषकमुष्काण्डवृषणा अण्डकोषकः। सीमा च पेलसीमानौ फलमित्यपि कुत्रचित्॥ इति शब्दरत्नावली॥

अण्डकोषकः, पुं, (अण्डकोष+स्वार्थे कन्) अण्डकोषः। इति शब्दरत्नावली॥

अण्डजः, पुं, (अण्डे जायते अण्ड+जन्+कर्त्तरि, ड उपपदसमासः) पक्षी। सर्पः। मत्स्यः। कृकलासः। इति विश्वमेदिन्यौ॥ अण्डजातमात्रे त्रि। इत्यमरः॥

("अण्डजाः पक्षिणः सर्पा नक्रा मत्स्याश्च कच्छपाः।
यानि चैवंप्रकाराणि स्थलजान्यौदकानि च"॥
इति मनुः।)

अण्डजा, स्त्री, (अण्डे जायते इति अण्ड+जन्+कर्त्तरि ड, उपपदसमासः, स्त्रियां टाप्।) मृगनाभिः। कस्तूरी। इति विश्वमेदिनीहेमचन्द्राः॥

अण्डालुः, पु, (अण्डं विद्यते अस्य अण्ड+मत्वर्थे आलुच्) मत्स्यः। इति शब्दचन्द्रिका॥

अण्डीरः, पुं, (अण्ड+मत्वर्थे ईरन्, विशिष्टसामर्थ्यवान्।) पुरुषः। शक्तः। इति मेदिनी॥

अण्वी, स्त्री, (अणु+वोतोगुणवचनादिति पक्षे ङीप्) अङ्गुलिः। अस्याः प्रचुरप्रयोगो वेदे। क्षीणा॥

अत, इ बन्धने (इदित्वात् नुम् भ्वादिं सेट् परं) इति कविकल्पद्रुमः॥ अन्तीति बध्ने। शेषो दीर्घादिरित्यन्यः। अतएव अन्त्यते इन्त्यते। स्वमते तु अन्त्यते इन्त्यते। छन्दोऽनुरोधादुभयत्र इकारः॥ इति दुर्गादासः॥

अत ई बन्धने। इति कविकल्पद्रुमः॥

अत सातत्यगतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ सातत्यगतं निरन्तर्य्येण भ्रमणं प्रापणञ्च। अतति वायुः। अतति सूर्य्यो गगनं प्राप्नोतीत्यर्थः। इति दुर्गादासः।

अतः, [स] व्य, (एतस्मात्, एतद्+एतदोऽशिति पञ्चम्यर्थे तस् एतद्शब्दस्य अशादेशः) कारणं। अपदेशः। निर्द्देशः। इति विश्वः॥

अतएव, व्य, (एतद्+तस् पञ्चम्यर्थे तस्। एतदः अन् इति एकारस्य अकारः।) अस्मादेव। एतत्कारणेनैव। अनेनैव हेतुना। यथा,—
"अतएव महेशानि रलयोः समता भवेत्"।
इति सारदातिलकटीकायां राघवभट्टः॥ अतएव पं। इति वोपदेवः॥

अतटः, पं, (तट्यते आहन्यते जलेन इति तट्+घञर्थे कः, तटं जलप्रपातस्थानं न विद्यते अस्य बहुव्रीहिः) पर्व्वतस्योच्चस्थानं। तत्पर्य्यायः। प्रपातः २ भृगुः ३। इत्यमरः॥ (यथा शाकुन्तले। मनोरथानामतटप्रपातः॥)

अतर्कः, पु, (तर्क्यतेऽनेन तर्क+घञर्थे कः। तर्कस्तर्कहेतुः स नास्ति यस्य स बहुव्रीहिः) अहेतुकः। शुष्कतर्कपरः। इति महाभारते दानधर्म्मः॥

अतलं, क्ली, (नास्ति तलं गाधभागो यस्य तत् बहुव्रीहिः। अतलस्पर्शमिति व्युत्पत्त्यर्थः।) प्रथमखण्डपातालं। भूरिप्रयोगः॥

अतलस्पर्शः, त्रि, (नास्ति तलस्य अधोभागस्य स्पर्शो यस्य स बहुव्रीहिः।) अगाधः। अतिगभीरः) इत्यमरः॥

अतलस्पृक् [श्] त्रि, (न तलं गाधभागः नञ्समासः, तत् स्पृशति यः अतल+स्पृश्+कर्त्तरि क्विन् अतलस्पर्शकारी। कर्म्मणि क्विन् तत् स्पृश्यते येन।) अतलस्पर्शः। तत्पर्य्यायः। आस्था २ आस्थानं ३ अस्ताघं ४ अगाधं ५। इति हेमचन्द्रः॥

अतसः, पुं, (अतति सततं गच्छति यः अत्+कर्त्तरि असच्, स्त्रियां ङीष्।) (अतसीवृक्षविशेषः) वायुः। इत्युणादिकोषः॥ आत्मा। इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः॥ वल्कलनिर्म्मितवस्त्रं। अस्त्रं। यथा—"अतसः क्षौमं प्रहरणं वायुश्चेति धातुवृत्तौ" माधवः॥

अतसी, स्त्री, (अत्+असच्, स्त्रियां ङीष्।) क्षुद्रपुष्पक्षुद्रवृक्षभेदः। मसिना इति ख्याता। तत्पर्य्यायः। चणका २ उमा ३ क्षौमी ४ रुद्रपत्नी ५ सुवर्च्चला ६। इति रत्नमाला॥ पिच्छिला ७ देवी ८ मदगन्धा ९ मदोत्कटा १० क्षुमा ११ हैमवती १२ सुनीला १३ नीलपुष्पिका १४। अस्या गुणाः। उष्णत्वं। तिक्तत्वं। वातहारित्वं। श्लेष्मपित्तकारित्वञ्च। अस्यास्तैलस्य गुणाः। मधुरत्वं। पिच्छिलत्वं। मदगन्धित्वं। कषायत्वं। वायुकफकासनाशित्वं॥ स्वादुत्वं। उष्णत्वं। अम्लत्वं। पाके कटुत्वञ्च। इति राजवल्लभराजनिर्घण्टौ॥ यथा,—

"अतसी नीलपुष्पी च पार्व्वती स्यादुमा क्षुमा।
अतसी मधुरा तिक्ता स्निग्धा पाके कटुर्गुरुः।
उष्णा दृक्शुक्रवातघ्नी कफपित्तविनाशिनी"॥

इति भावप्रकाशः॥ शणवृक्षः। इत्यमरटीका॥

अति, व्य, प्रशंसा। (अत्+इ। पूजायां। अतिरतिक्रमणे चेति। अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे इति पाणिनिसूत्रम्।) प्रकर्षं। लङ्घनं। इति विश्वमेदिन्यौ॥ अतिशयं। क्रान्तं। पूजनं। असम्भावना। इति दुर्गादासः। प्रादिविंशत्युपसर्गान्तर्गतोऽयं॥

अतिकथः, त्रि, (कथामतिक्रान्तः कुगतिप्रादय इति समासः। कथनायोग्यं।) अश्रद्धेयः। नष्टः। इति मेदिनी॥ नष्टधर्म्मः। इति हेमचन्द्रः॥

अतिकथा, स्त्री, (अयुक्ता कथा कर्म्मधारयः।) अपार्थवाक्यं। व्यर्थभाषणं। इति विश्वः हेमचन्द्रश्च॥

अतिकन्दकः, प, (अतिरिक्तः कन्दो मूलं यस्य कप्) हस्तिकन्दवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अतिकेशरः, पं, (अतिरिक्ताः केशराः किञ्जल्काः यस्य सः।) कुब्जकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अतिक्रमः, पं, (अतिक्रान्तः क्रमः नियमः, अति क्रम्+भावे घञ् वृद्ध्यभावः) क्रमोल्लङ्घनं। तत्पर्य्यायः। अतिपातः २ (अति पत्+भावे घञ्) उपात्ययः ३ पर्य्यायः ४। अभिक्रमः। रणे शत्रून् प्रति अभीतयोधादेर्गमनं। इत्यमरः॥

अतिक्रान्तः, त्रि, (अति+क्रम्+कर्त्तरि क्तः) कृतातिक्रमः। कृतक्रमोल्लङ्घनः। राजानमतिक्रान्ता अतिराजी। इति वोपदेवः॥ अतीतः। यथा। वेगे तु समतिक्रान्ते गतोऽयमिति लक्ष्यते। इति रक्षितः॥

अतिक्रामकः, त्रि, अतिक्रमकर्त्ता। क्रमोल्लङ्घकः। अतिपूर्व्वक्रमधातोः कर्त्तरि णकः॥

अतिगण्डः, पुं, (गण्डमतिक्रान्तः अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे।) विष्कुम्भादिसप्तविंशतियोगमध्ये षष्ठयोगः। तत्र जातफलं।

"कलिप्रियो वेदविनिन्दकश्च
धूर्त्तः कृतघ्नो गलरोगयुक्तः।

"सगोत्रदेहः पुरुषोऽतिदीर्घः
प्रकाशदगराडखतिगराडजन्मा" ॥

इति कोष्ठीप्रदीपः ।

अतिगन्धः, पुं, (अतिरिक्तो गन्धो यस्य सः ।) भूतृणं । चम्पकः । मुद्गरवृक्षः । गन्धकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अतिगर्व्वितः ।)

अतिगन्धालुः, पुं, (अतिगन्धो विद्यतेऽस्य अतिगन्ध + मत्वर्थे आलु । अतिशयितगन्धयुक्ते) पुत्रदात्रीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिगर्व्वितः, त्रि, (अति अधिको गर्व्वः कर्म्मधारयः सोऽस्य जातः अतिगर्व्व + इतच् ।) महाहङ्कृतः । अतिशयगर्व्वयुक्तः । तत्पर्य्यायः । समुद्धतः २ । इति हलायुधः ॥

अतिगुहा, स्त्री, (गुहामतिक्रान्ता कुगतिप्रादीति समासः ।) पृश्निपर्णीविशेषः । चाकुलिया इति भाषा । इति रत्नमाला ॥ गुहातिक्रामके त्रि ॥

अतिचरा, स्त्री, (गन्धविक्रमेण स्वस्थानमतिक्रम्य चरति गच्छतीव अति चर + कर्त्तरि अच् स्त्रियां टाप्) पद्मचारिणीवृक्षः । स्थलपद्मिनी । इत्यमरः ॥ राजनिर्घण्टश्च ॥

अतिचारः, पुं, (अतिक्रम्य चरणं गमनम् अति + चर + भावे घञ् ।) शीघ्रगमनं । अतिक्रम्य गमनं । कुजादिपञ्चग्रहाणां राशिभोगकालासमाप्तौ राश्यन्तरगमनं । तत्र पूर्व्वराशिगमने वक्रातिचारः । परराशिगमने अतिचारः । गतौ गुरोरब्दकालो भवति । गुरुस्तु यदि पुनः पूर्व्वराशिं नायाति तदा महातिचारः । तेन लुप्तसम्वत्सरो भवति । ग्रहाणां स्वभोग्यमानराशावपि वक्रातिचारौ भवतः । तत्र नाकालः । इति स्मृतिज्योतिषे ॥

अतिच्छत्रः, पुं, (छाद्यते आच्छाद्यतेऽनेन छद् + णिच् + करणे ष्ट्रन् । अतिक्रान्तश्छत्रम् इति व्युत्पत्त्या छत्रातिक्रमकारी ।) भूतृणं । इति राजनिर्घण्टः ॥ जलतृणविशेषः । अरण्यवर्णाकुल्या. खाड़ा इति ख्यातः । इति रत्नमाला ॥ छत्रा । काटछाति । भुँइछाति । पोयालछाति इति ख्याता । इत्यमरः ॥

अतिच्छत्रकः, पुं, (अति + छत्र + स्वार्थे कन्) छत्रवृक्षः । छातागियाविष इति ख्यातः । तस्य मूले पत्रे वचाकारः कटुरसश्च । इति रत्नमाला ॥ भूतृणं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिच्छत्रा, स्त्री, (छत्रमतिक्रान्ता, अत्यादय इति समासः ।) अवाक्पुष्पी । मौरी इति ख्याता । इत्यमरः ॥ शताह्वा । शलुफा इति प्रसिद्धा । इति रत्नमाला ॥ (छत्रातिच्छत्रे लाङ्गली जटिला ब्रह्मचारिणी ॥ इति सुश्रुते ॥)

अतिजवः, त्रि, (अतिशयितो जवो वेगो यस्य सः ।) अतिशीघ्रगामी । अतिवेगवान् । (दवयदतिजवेन प्राप्तमुर्व्वीविभागं ॥ इति भट्टिकाव्ये)॥ तत्पर्य्यायः । जङ्घालः २ । इत्यमरः ॥ जङ्घिलः ३ अतिबलः ४ । इति तट्टीका ॥

अतिजागरः, पुं, (जागृ + भावे घञ् अतिशयितो जागरो जागरणं यस्य सः । अतिजागरणयुक्ते त्रि ।) नीलक्रौञ्चः । कालवकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिडीनं, क्ली, (डी + भावे क्तः तस्य नः । अत्यन्तं डीनं गमनं कर्म्मधारयः ।) पक्षिणां प्रचण्डगमनं । इति महाभारतं ॥

अतितीव्रा, स्त्री, (अतिशयेन तीव्रा) गण्डदूर्व्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिथिः, पु, कुशपुत्रः । स च श्रीरामचन्द्रस्य पौत्रः । इति मेदिनी ॥ कोपः । इति विश्वः ॥

अतिथिः, त्रि, (अतति सातत्येन गच्छति न तिष्ठति अत् + इथिन्) अज्ञातपूर्व्वगृहागतव्यक्तिः । इति श्रीधरस्वामी ॥ अतिथ् इति भाषा । तत्पर्य्यायः । आगन्तुः २ आवेशिकः ३ गृहागतः ४ । इत्यमरः ॥ स्त्रीलिङ्गे आवेशिकी ५ अतिथी ६ । इति तट्टीकायां सारसुन्दरी ॥ आगन्तु ७ । इति हड्डचन्द्रः । प्रघूर्णः ८ अभ्यागतः ९ प्राघूर्णिकः १० । इति हेमचन्द्रः ॥ प्राघुणिकः ११ । इति विश्वः ॥ प्राघुणः १२ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ * ॥ तस्य लक्षणं । यस्य न ज्ञायते नाम न च गोत्रं न च स्थितिः । अकस्मात् गृहमायाति सोऽतिथिः प्रोच्यते बुधैः ॥ * ॥ तस्य निवर्त्तने गृहस्थस्य दोषः यथा,

"अतिथिर्यस्य भग्नाशो गृहात् प्रतिनिवर्त्तते ।
स तस्मै दुष्कृतं दत्त्वा पुण्यमादाय गच्छति" ॥

इति पुराणं ॥ * ॥ तस्य ग्रहणकालः । "ततो गोदोहमात्रन्तु कालं तिष्ठेद्गृहाङ्गने । अतिथिग्रहणार्थाय तदूर्द्ध्वं वा यदृच्छया" ॥ इति विष्णुपुराणं ॥ * ॥ गोदोहकालश्च मुहूर्त्ताष्टमभागः । यथा । "आचम्य च ततः कुर्य्यात् प्राज्ञो द्वारावलोकनं । मुहूर्त्तस्याष्टमं भागमुद्वीक्ष्यो ह्यतिथिर्भवेत्" ॥ इति मार्कण्डेयपुराणं ॥ * ॥ तस्य मूर्खत्वादिविचारो नास्ति । "प्रियो वा यदि वा द्वेष्यो मूर्खः पतित एव वा । संप्राप्ते वैश्वदेवान्ते सोऽतिथिः स्वर्गसंक्रमः" ॥ इति शातातपः ॥ * ॥ तस्य वेदादयो न प्रष्टव्याः ।

"स्वाध्यायगोत्रचरणमपृष्ट्वापि तथा कुलं ।
हिरण्यगर्भबुद्ध्या तं मन्येताभ्यागतं गृही" ॥

इति विष्णुपुराणं ॥ * ॥ तस्य देशादौ पृष्टे दोषः ।

"देशं नाम कुलं विद्यां पृष्ट्वा योऽन्नं प्रयच्छति ।
न स तत्फलमाप्नोति दत्त्वा स्वर्गं न गच्छति" ॥

इति स्मृतिः ॥ * ॥ अतिथये शक्त्यनुसारेण दातव्यं ।

"भोज्यं हन्तकारं वा अग्रं भिक्षामथापि वा ।
अदत्त्वा नैव भोक्तव्यं यथा विभवमात्मनः" ॥

इति मार्कण्डेयपुराणं ॥ * ॥ भिक्षादिलक्षणं ।

"ग्रासप्रमाणा भिक्षा स्यादग्रं ग्रासचतुष्टयं ।
अग्राच्चतुर्गुणं प्राहुर्हन्तकारं द्विजोत्तमाः" ॥

इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥ इत्याह्निकतत्त्वं ॥

अतिथिपूजनं, क्ली, (अतिथेः पूजनं सेवा षष्ठीतत्पुरुषः ।) अतिथिसेवा । आतिथ्यक्रिया । तत्पर्य्यायः । नृयज्ञः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

अतिदानं, क्ली, (दा + भावे ल्युट्, अत्यन्तं दानं स्वस्वत्वध्वंसपूर्व्वकपरस्वत्वोत्पत्तिः, कर्म्मधारयः ।) बहुदानं । अपरिमितदानं । यथा,—

"अतिदाने बलिर्बद्धः अतिमाने च कौरवाः ।
अतिरूपे हृता सीता सर्व्वमत्यन्तगर्हितम्" ॥

इति चाणक्यः ॥

अतिदिष्टः, त्रि, (अति + दिश् + क्तः । अन्यधर्म्माणामन्यत्रारोपणमतिदेशः यथा,—"तिङ्शित् सार्व्वधातुकमित्यातिदेशिकसूत्रम् ।) अतिदेशविशिष्टः । यथा,—"न समानगोत्रां भार्य्यां विन्देतेत्यनेन शूद्रस्यापि सगोत्रा कथं न निषिध्यते" इति चेदत्र उपदिष्टातिदिष्टगोत्रस्यैव निषेधो नत्वतिदिष्टातिदिष्टशूद्रगोत्रादेः । इत्युद्वाहतत्त्वं ॥

अतिदीप्यः, पुं, (अत्यन्तं दीप्यते विचित्रवर्णतया आत्मना प्रकाशते अति + दीप् + कर्त्तरि ण्यत् ।) रक्तचित्रकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिदेशः, पुं, (अति + दिश् + भावे घञ्) अन्यधर्म्मस्यान्यत्र आरोपणं । यथा,—"इणवदिकः" इत्यादिः । इति दुर्गादासः ॥ कारिका यथा,—

"प्रकृतात् कर्म्मणो यस्मात् तत्समानेषु कर्म्मसु ।
धर्म्मोऽतिदिश्यते येन अतिदेशः स उच्यते" ॥

इति मलमासतत्त्वम् ॥ स तु पञ्चविधः । शास्त्रातिदेशः । १ यथा,—"नित्येन तुल्यं शेषं स्यात्" इत्यत्र तुल्यशब्देन अतिदेशः" । १ । कार्य्यातिदेशः २ यथा,—"अप्रयाजास्ताः इत्यत्र कार्य्येण निषेधेन दर्शपौर्णमासधर्म्मातिदेशः" ।२। निमित्तातिदेशः ३ यथा,—"विकृतौ मौद्गचरुयागे व्रीहिकार्य्यकारिणि मुद्गे व्रीहिकार्य्यनिमित्तत्वात् धर्म्माः प्रोक्षणादयः कल्प्यन्ते" । ३ । व्यपदेशातिदेशः ४ यथा,—"मासमग्निहोत्रं जुहोति इत्यत्र माससाध्यायनाख्ययागे अग्निहोत्रपदव्यपदेशात् अग्निहोत्रधर्म्मातिदेशः" । ४ । "रूपातिदेशः" ५ यथा,—"यजमानाद्भिन्नो यूपः इत्यत्र यूपे यजमानादन्यत्वरूपावगमात् यजमानधर्म्मस्य तदीयपरिमाणस्यातिदेशः" । इति श्राद्धविवेकटीकायां श्रीकृष्णः ॥

अतिनु, त्रि, (कुगतिप्रादीतिसमासः । गोस्त्रियोरुपसर्जनस्येति ह्रस्वः ।) अतीतनौकं । नावमतिक्रान्तं; नावोत्तीर्णं । इत्यमरः । तस्य पुंस्त्रीलिङ्गयोः अतिनौः इति रूपं ॥

अतिपतनं, क्ली, (अति + पत् + भावे ल्युट्) अत्ययः । अतिक्रमणं । इति शब्दरत्नावली ॥

अतिपन्थाः [न् पुं, (अत्युत्कृष्टः पन्थाः कर्म्मधारयः । अतः पूजार्थत्वान्न समासान्तप्रत्ययः ।) सन्मार्गः । सुपथः । इत्यमरः ॥

अतिपत्रः, पुं, (अतिरिक्तं पत्रं यस्य सः बहुव्रीहिः ।) हस्तिकन्दवृक्षः । शाकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिपातः, पुं, (अति + पत् + भावे घञ्) अतिक्रमः । उपात्ययः । पर्य्ययः । इत्यमरः ॥ (यथा शाकुन्तले—न चेदन्यकार्य्यातिपातः) ॥

अतिपातकं, क्ली, (अतिदुष्टतया अन्यत् पातकं पापमतिक्रान्तं प्रादिसमासः ।) नवविधपापमध्ये गुरुतरपातकं । तत् त्रिविधं । पुंसः मातृदुहितृ-

सुषागमनजन्यं । स्त्रियास्तु पुत्रपितृश्वशुरगमनजन्यं । इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥

अतिबलः, त्रि, (अतिशयितं बलं यस्य सः बहुव्रीहिः ।) प्रबलः । अतिशयबलवान् । प्रकृष्टबलविशिष्टः । इति मेदिनी ॥ (विजृम्भमाणोऽतिबलः प्रत्यबुध्यत राक्षसः ॥ इति रामायणम्) ॥

अतिबला, स्त्री, अत्यन्तं बलं यस्याः सा बहुव्रीहिः ।) विश्वामित्रेण रामाय दत्ते अस्त्रविद्याविशेषे यथा,—

"रहस्ये द्वे इमे विद्ये बलामतिबलां तथा" ।

इत्यादि रामायणे ।) पीतबला । पीतवर्णवाडियाला इति ख्याता । पिटारणी । इति मदनविनोदः ॥ गुरुशकरीभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥ तत्पर्य्यायः । बलिका २ बल्या ३ विकङ्कता ४ वाट्यपुष्पिका ५ घण्टा ६ शीता ७ शीतपुष्पा ८ भूरिबला ९ वृष्यगन्धिका १० । तस्या गुणाः । तिक्तत्वं । कटुत्वं । वातकृमिनाशित्वं । दाहतृष्णाविषच्छर्द्दिक्लेदोपशमकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिभारगः, पुं, (अतिभारेण वेगेन गच्छति अतिभार + गम् + कर्त्तरि ड, उपपदसमासः ।) (खरः । अश्वतरः । गर्द्दभात् वड़वाजातः अश्वभेदः ।) खेसरः । खचर इति भाषा । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतितभीः, पुं, (अतिबिभेत्यस्याः अति भी + अपादाने क्विप् ।) वज्रज्वाला । इति हलायुधः ॥

अतिभूमिः, स्त्री, (अतिशयिता भूमिर्म्मर्य्यादा कर्म्मधारयः,अतिमर्य्यादा ।) आधिक्यं । यथा । प्राप्य मन्मथमदादतिभूमिं दुःसहस्तनभरः सुरतस्येति माघः ॥ अतिशयितभूमिः ॥

अतिमङ्गल्यः, पुं, (अतिमङ्गलाय हितः अतिमङ्गल + यत् ।) बिल्ववृक्षः । इति रत्नमाला ॥ अतिशयमङ्गलजनके त्रि ॥

अतिमर्य्यादः, त्रि, (मर्य्यादामतिक्रान्तः प्रादिसमासः ।) अतिशयितः । इति हेमचन्द्रः ॥ अतिशये क्ली ॥

अतिमात्रं, क्ली, (मात्रामल्पमतिक्रान्तं प्रादिसमासः ।) अतिशयः । तद्युक्ते त्रि । इत्यमरः ॥ (यथा शाकुन्तले । अतिमात्रलोहिततलौ बाहू घटोत्क्षेपणात् ॥)

अतिमुक्तः, (पु) माधवीलता । इत्यमरः ॥ तिनिशवृक्ष । इति हेमचन्द्रः ॥

अतिमुक्तः, त्रि, (अतिशयेन मुक्तः निर्व्वाणमुक्तिं गतः अति + मुच् + कर्त्तरि क्तः, निर्व्वाणमुक्तिविशिष्टः ।) निष्कलः । निःसङ्गः । इतिविश्वमेदिन्यौ ॥ प्राप्तनिर्व्वाणः ॥

अतिमुक्तकः, पुं, (मुच् + भावे क्त, अतिशयेन मुक्तं बन्धशैथिल्यं यस्य सः बहुव्रीहिः, कप् ।) तिनिशवृक्षः । इत्यमरः ॥ तिन्दुकवृक्षः । पुष्पवृक्षविशेषः । तत्पर्य्यायः । पुण्ड्रकः २ मल्लिनी ३ भ्रमरानन्दा ४ कामुककान्ता ५ । तस्य गुणाः । कषायत्वं । शीतलत्वं । श्रमनाशित्वं । पित्तदाहज्वरोन्मादहिक्काच्छर्द्दिनिवारकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

(कर्णिकारान् कुरवकान् चम्पकानतिमुक्तकान् ॥ इति रामायणे) ॥

अतिमोदा, स्त्री, (अत्यन्तो मोदो गन्धो यस्याः सा ।) नवमल्लिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिरसा, स्त्री, अत्यन्तो रसो यस्याः सा ।) मूर्व्वालता । रास्ना । क्षीतनकं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिरिक्तः, त्रि, (अति रिच् + कर्त्तरि क्तः । श्रेष्ठे भिन्ने शून्ये च । भावे क्तः, अतिरेके आधिक्ये च ।) अधिकः । अतिशयितः । तत्पर्य्यायः । समधिकः २ । इत्यमरः ॥

अतिरेकः, त्रि, (अति रिच् + भावे घञ् । आधिक्ये श्रेष्ठत्वे च ।) अतिशयः । यथा,—

"सम्पूर्णे तूभयोर्द्दोयमतिरेके परेऽहनि" ।

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

अतिरोगः, पुं, (अत्यन्तो रोगः व्याधिः अति रुज् + भावे घञ् ।) क्षयव्याधिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिरोमशः, पुं, (अतिशयितं रोम तदेव विद्यतेऽस्य अतिरोमन् + मत्वर्थे श) वनच्छागलः । इति हारावली ॥ वृहत्वानर इति केचित् ॥ अतिशयलोमयुक्ते त्रि ॥

अतिलोमशा, स्त्री, (अतिशयितं लोम अतिलोमन् + मत्वर्थे श, स्त्रियां टाप् ।) नीलबुह्ना । इति रत्नमाला ॥

अतिवर्त्तुलः, पु, (अतिशयितो वर्त्तुलः कर्म्मधारयः ।) कलायविशेषः । बाँटुला कड़ाइ इति भाषा । इति रत्नमाला ॥ अस्य गुणा सतीलशब्दे द्रष्टव्या ॥

अतिवादः, पुं, (अति + वद् + भावे घञ् ।) अभिवादः । परुषोक्तिः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥ ("अतिवादांस्तितिक्षेत नावमन्येत कञ्चन ।

नचेमं देहमाश्रित्य वैरं कुर्व्वीत केनचित् ॥ मनुः ।)

अतिविकटः, पुं, (अतिशयितो विकटः भीषणः) दुष्टहस्ती । इति शब्दमाला ॥ अतिकराले त्रि ॥

अतिविषा, स्त्री, (विषमतिक्रान्ता प्रादिसमासः । वा विषमतिक्रान्तं यया बहुव्रीहिः ।) वृक्षविशेषः । आतइष । आतैच इति भाषा । तत्पर्य्यायः । विश्वा २ विषा ३ प्रतिविषा ४ उपविषा ५ अरुणा ६ शृङ्गी ७ महौषधं ८ । इत्यमरः ॥ काश्मीरा ९ श्वेता १० । इति रत्नमाला ॥ श्वेतकन्दा ११ भङ्गी १२ भङ्गुरा १३ विरूपा १४ श्यामकन्दा १५ विषरूपा १६ वीरा १७ माद्री १८ श्वेतवचा १९ अमृता २० । इति राजनिर्घण्टः ॥ तस्या गुणाः । पाचकत्वं । ग्राहित्वं । दोषनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ कटुत्वं । कफपित्तज्वरामातिसारकासविषच्छर्द्दिनाशित्वञ्च ।

"त्रिविधातिविषा ज्ञेया शुक्ला कृष्णा तथारुणा ।
रसवीर्य्यविपाकेषु निर्व्विशेव गुणाधिका" ॥

इति राजनिर्घण्टः ॥

"विषा त्वतिविषा विश्वा शृङ्गी प्रतिविषारुणा ।
शुक्लकन्दा चोपविषा भङ्गुरा घुणवल्लभा ॥
विषा सोष्णा कटुस्तिक्ता पाचनी दीपनी हरेत् ।
कफपित्तातिसारामविषकासवमिक्रिमीन्" ॥

इति भावप्रकाशः ॥

अतिविस्रब्धनवोढ़ा, स्त्री, (अतिविस्रब्धा अतिप्रश्रयगुक्ता नवोढ़ा प्रणयिनी नायिका इति यावत् कर्म्मधारयः ।) स्वीयान्तर्गतमध्यनायिकाभेदः । तस्याः लक्षणं । नायकातिशयप्रश्रययुक्ता । अस्याश्चेष्टा । सधैर्य्यसापराधनायके वक्रोक्तिः । अधैर्य्यसापराधनायके परुषवाक् । इति रसमञ्जरी ॥

अतिवृष्टिः, स्त्री, (अतिशयेन वृष्टिः वर्षणं ।) अतिशयवृष्टिः । ईतिविशेषः । स तु महद्वर्षणरूपः कृषीणामुत्पातः । यथा,—

"अतिवृष्टिरनावृष्टिः शलभा मूषिकाः खगाः ।
प्रत्यासन्नाश्च राजानः षड़ेता ईतयः स्मृताः ॥

इति पराशरः ॥

अतिवेलं, क्ली, (वेलां मर्य्यादां कूलं वा अतिक्रान्तं प्रादिसमासः, ह्रस्वः ।) अतिशयिते त्रि । इत्यमरः ॥ (जलमतिवेलं पयोराशेः ॥ नीतिमाला) ।

अतिव्यथा, स्त्री, (अत्यन्ता व्यथायातना कर्म्मधारयः । व्यथ + भावे अङ् स्त्रियां टाप् ।) अतिशययातना । तीव्रवेदना । इति शब्दरत्नावली ॥

अतिव्याप्तिः, स्त्री, (अतिशयेन व्याप्तिर्व्यापनं ।) अतिशयव्यापनं । अलक्ष्ये लक्षणस्य गमनं । यथा साध्याभाववदवृत्तित्वमिति व्याप्तिलक्षणे धूमवान् वह्नेरित्यत्र धूमाभावाधिकरणाऽवृत्तित्वाभावमादाय अतिव्याप्तिः । इति तार्किकाः ॥ साव्यवहितप्राक्क्षणावच्छेदेन रविभुज्यमानराशीयरविसंयोगविशिष्टक्षान्तिमक्षणकत्वं मलमासत्वं भानुलङ्घिते अतिव्याप्तिवारणाय चौत्पातिकभिन्नत्वेन विशेषणीयं । इति मलमासतत्त्वटीका ॥ मुख्यफलजनकव्यापारजनकत्वे सति मुख्यफलाजनकत्वं अङ्गत्वं घटादावतिव्याप्तिवारणाय सत्यन्तं इति तिथ्यादितत्त्वटीका च ॥

अतिशक्तिता, स्त्री, (अतिशयिता शक्तिः कर्म्मसाधनसामर्थ्यं यस्य बहुव्रीहिः, तस्य भावः तल् स्त्रियां टाप्) विक्रमः । महाबलं । इत्यमरः ॥

अतिशक्तिभाक् [ज्] पुं, (अतिशयिता शक्तिः कर्म्मसाधनसामर्थ्यं कर्म्मधारयः । तां भजते अतिशक्ति + भज् + कर्त्तरि ण्विः, उपपदसमासः ।) अतिशयशक्तिविशिष्टः । अतिसमर्थः । सवीर्य्यमतिशक्तिभाक् । इत्यमरः ॥

अतिशयः, पु, (अति + शी + अच्) अधिकः । तत्पर्य्यायः । भरः २ अतिवेलं ३ भृशं ४ अत्यर्थं ५ अतिमात्रं ६ उद्गाढ़ं ७ निर्भरं ८ तीव्रं ९ एकान्तं १० नितान्तं ११ गाढ़ं १२ बाढ़ं १३ दृढ़ं १४ । इत्यमरः ॥ अतिमर्य्यादः १५ उत्कर्षः १६ । इति हेमचन्द्रः ॥ बलवत् १७ सुष्ठु १८ किमुत १९ सु २० अतीव २१ अति २२ । इत्यव्ययवर्गे अमरः ॥ अतिरिक्तः २३ समधिकः २४ । इति विशेष्यनिघ्नवर्गे अमरः ॥

अतिशयनं, क्ली, (अति + शी + भावे ल्युट्) अतिशयः । तद्युक्ते त्रि । इत्यमरटीकायां रमानाथः । (शयनमतिक्रान्तं अत्यादीतिसमासः । अतिक्रान्तशयनम् ॥)

अतिशायनं, क्ली, (अति शी + स्वार्थे णिच् भावे

ल्युट् ।) अतिशयनं । इति शब्दरत्नावली ॥ (आधिक्यं । प्रकर्षः । प्रशंसा ।)

अतिशोभनः, त्रि, (अतिशोभते अति + शुभ + कर्त्तरि ल्युः ।) अतिशयशोभायुक्तः । अतिप्रशस्यः । श्रेष्ठः । इत्यमरः ॥

अतिसर्ज्जनं, क्ली, (अतिशयेन सर्ज्जनं दानं अति + सृज् + भावे ल्युट्) अतिशयदानं । तत्पर्य्यायः । विश्राणनं २ । इत्यमरः ॥ दानं । बधः । इति मेदिनी ॥ (विधुरां ज्वलनातिसर्ज्जनात् ननु मां प्रापय पत्युरन्तिकं ॥ इति कुमारसम्भवे ॥)

अतिसारः, पुं, (अतिशयेन मलं द्रवीकृत्य सरति निःसारयति अति + सृ + व्याधिमत्स्यबलेष्विति वक्तव्यमिति वार्त्तिकसूत्रेण कर्त्तरि घञ् वृद्धिः दीर्घश्च ।) बहुद्रवमलनिःसरणरोगः । तत्पर्य्यायः । अन्नगन्धिः २ उदरामयः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अतीसारः ४ । इति वैद्यकं ॥ * ॥ तस्य निदानं ।

"गुर्व्वतिस्निग्धरूक्षोष्णद्रवस्थूलातिशीतलैः ।
विरुद्धाध्यशनाजीर्णैर्विषमैश्चापि भोजनैः ॥
स्नेहाद्यैरतियुक्तैश्च मिथ्यायुक्तैर्विषैर्भयैः ।
शोकाद्दुष्टाम्बुमद्यातिपानैः सात्म्यर्त्तुपर्य्ययैः ॥
जलाभिरमणैर्व्वेगविघातैः क्रिमिदोषतः ।
नृणां भवत्यतीसारो लक्षणं तस्य वक्ष्यते" ॥

संप्राप्तिर्यथा,—

"संशम्यापां धातुरग्निं प्रवृद्धः
शकृन्मिश्रो वायुनाधः प्रणुन्नः ।
सरत्यतीवातिसारं तमाहु-
र्व्याधिं घोरं षड्विधं तं वदन्ति ॥
एकैकशः सर्व्वशश्चापि दोषैः
शोकेनान्यः षष्ठ आमेन चोक्तः" ॥ * ॥

पूर्ब्बरूपं यथा,—

"हृन्नाभिपायूदरकुक्षितोद-
गात्रावसादानिलसन्निरोधाः ।
विट्सङ्ग आध्मानमथाविपाको
भविष्यतस्तस्य पुरःसराणि ॥"

इति माधवकरः ॥ अथ सामान्यातिसारस्य चिकित्सामाह ।

"आमपक्वक्रमं हित्वा नातिसारक्रिया यतः ।
अतोऽतिसारे सर्व्वस्मिन्नामं पक्वञ्च लक्षयेत् ॥"

क्रमशश्चिकित्सा । तच्चामपक्वयोर्लक्षणं ।

"संसृष्टमानैर्दोषैस्तु न्यस्तमप्सु निमज्जति ।
पुरीषं भृशदुर्गन्धि पिच्छिलं चामसंज्ञितं ॥
एतान्येव तु लिङ्गानि विपरीतानि यस्य वै ।
लाघवञ्च विशेषेण तस्य पक्वं विनिर्दिशेत् ॥
न च संग्राहणं दद्यात् पूर्ब्बमामातिसारिणे ।
अकाले संगृहीता हि विकारान् कुरुते बहून् ॥
दण्डकालसकाध्मानग्रहण्यर्शोभगन्दरान् ।
शोथं पाण्ड्वामयं प्लीहगुल्ममेहोदरज्वरान् ॥
डिम्भस्थः स्थविरस्थश्च वातपित्तात्मकश्च यः ।
क्षीणधातुबलस्यापि बहुदोषोऽतिविश्रुतः ॥
आमोऽपि स्तम्भनीयः स्यात् पाचनान्मरणं भवेत् ।
लङ्घनमेकं मुक्त्वा न चान्यदस्तीह भेषजं बलिनः ।
समुदीर्णदोषनिचयं तत् पाचयते तथा शमयेत् ॥

लङ्घनमेव दोषदुःसहपिपासायां दोषपाकार्थं षडङ्गविधिनार्द्धशृतं योगचतुष्टयमाह,—

"धान्योदीच्यशृतं तोयं तृष्णादाहातिसारिणे ।
ह्रीवेरशृङ्गवेराभ्यां मुस्तपर्पटकेन वा ॥
मुस्तोदीच्यशृतं शीतं प्रदातव्यं पिपासवे ।
हितं लङ्घनमेवादौ पूर्ब्बरूपेऽतिसारिणः ॥
कार्य्यं वानशनस्यान्ते प्रद्रवं लघुभोजनं ।
पथ्यादारुवचामुस्तैर्नागरातिविषान्वितैः ॥
आमातीसारनाशाय क्वाथमेभिः पिबेन्नरः ।

पथ्यादिक्वाथः ॥ * ॥

"पाठाहिङ्ग्ववचमोदौग्रापञ्चकोलाब्दजं रजः ।
उष्णाम्बुपीतं मरुजं जयत्यामं ससैन्धवं ॥"

पाठादिचूर्णं ॥ * ॥

"हरीतकीं सातिविषां हिङ्गु सौवर्च्चलां वचां ।
सैन्धवञ्चापि संपिष्य पाययेदुष्णवारिणा ॥
आमातिसारं योगोऽयं पाचयित्वा चिकित्सति ।
आमातिसारो योगेन यद्येतेन न शाम्यति ।
न तं योगशतेनापि चिकित्सति चिकित्सकः ॥"

चिकित्सति अपनयति । हरीतक्यादिकल्कः ॥ * ॥

"वत्सकातिविषा बिल्वमुस्तवालकजं शृतं ।
अतीसारं जयेत् सामं चिरजं रक्तशूलजित् ॥"

वत्सकादिक्वाथः ॥ * ॥

"एरण्डरससंपिष्टं पक्वमामञ्च नागरं ।
आमातिसारशूलघ्नं दीपनं पाचनं परं ॥"

नागरस्य पटपाकः कल्कस्य ॥ * ॥

"धान्यबालकबिल्वाब्दनागरैः पाचितं जलं ।
आमशूलविबन्धघ्नं पाचनं नित्यसेवितं ॥"

धान्यपञ्चकं ॥ * ॥

"पित्ते धान्यचतुष्कन्तु शुण्ठीत्यागाद्वदन्ति हि ।
रक्तेऽपि पित्तसाधर्म्याद्धितं धान्यचतुष्टयं ॥"

धान्यचतुष्कं ॥ इति आमातिसारस्य चिकित्सा ॥ * ॥

"सलोध्रं धातकीबिल्वं मुस्तामास्थिकलिङ्गकं ।
पिबेन्माहिषतक्रेण पक्वातीसारनाशनं ॥"

लोध्रादिचूर्णं ॥ * ॥

"अम्बष्ठा धातकी लोध्रं समङ्गा पद्मकेशरं ।
मधुकारलुबिल्वञ्च पक्वातीसारहा गणः ॥"

अरलुः श्योनाकः । पाठादिगणः ॥ * ॥

"समङ्गा धातकीपुष्पं मञ्जिष्ठा लोध्रमेव च ।
शाल्मलीवेष्टको लोध्रो दाडिमद्रुफलत्वचौ ॥
आम्रास्थिमध्यं लोध्रञ्च बिल्वमध्यं प्रियङ्गु च ।
मधुकं शृङ्गवेरञ्च दीर्घवृन्तत्वगेव च ॥
चत्वार एते योगाः स्युः पक्वातिसारनाशनाः ।
ते योगा उपयोग्याः स्युः सक्षौद्रास्तण्डुलाम्बुना ॥"

समङ्गात्र लज्जालुः । शाल्मलीवेष्टको मोचरसः । दाडिमस्य द्रुमफलयोस्त्वचौ । प्रियङ्गोर्नपुंसकत्वमत्र फले वर्त्तमानत्वात् शृङ्गवेरमत्र शुण्ठी । दीर्घवृन्तः श्योनाकः तस्य त्वक् । समङ्गादीनि चत्वारि चूर्णानि ॥

"कच्छटजम्बूदाडिमशृङ्गाटकपत्रबिल्ववर्हिष्ठं । जलधरनागरसहितं गङ्गामपि वेगवाहिनीं रुन्ध्यात्" ॥

कच्छट चवराई शाकस्य भेदः । कच्छटादिभिश्चतुर्भिः पत्रशब्दः सम्बध्यते । वर्हिष्ठं बालकं गङ्गाधरक्वाथः ॥ * ॥

"मोचरसमुस्तनागरपाठारलुधातकीकुसुमैः ।
चूर्णं मथितसमेतं रुणद्धि गङ्गाप्रवाहमपि" ॥

अरलुः श्योनाकः । मथितं निर्ज्जलं दधि वस्त्रपूतं । गङ्गाधरचूर्णं ॥ * ॥

"मुस्तावत्सकबीजं मोचरसो बिल्वधातकीलोध्रं ।
गुड़मथितसंप्रयुक्तं गङ्गामपि वेगवाहिनीं रुन्ध्यात्" ॥

द्वितीयं गङ्गाधरचूर्णं ॥ * ॥

"मुस्तारलुकशुण्ठीभिर्धातकीलोध्रबालकैः ।
बिल्वमोचरसाभ्याञ्च पाठेन्द्रयववत्सकैः ॥
आम्रबीजसमङ्गातिविषायुक्तैर्विचूर्णितैः ।
मधुतण्डुलपानीयपीतैर्नश्येत् प्रवाहिका ॥
सर्व्वेऽतिसारा ग्रहणी प्रशमं याति वेगतः ।
वृद्धगङ्गाधरं चूर्णं रुन्ध्याद्गीर्व्वाणवाहिनीं ॥"

समङ्गा लज्जालुः । वृद्धगङ्गाधरचूर्णं ॥ * ॥

"अङ्कोटमूलकल्कः तण्डुलपयसा समाक्षिकः पीतः । सेतुरिव वारिवेगं झटिति रुन्ध्यादतीसारं" ॥

अङ्कोठकल्कः ॥ * ॥

"कुटजत्वग्बलामार्द्रां द्रोणनीरे पचेत् भिषक् ।
पादशेषं शृतं नीत्वा वस्त्रपूतं पुनः पचेत् ॥
लज्जालुर्धातकी बिल्वं पाठा मोचरसस्तथा ।
मुस्तं प्रतिविषा चैव चूर्णान्येषां पलं पलं ॥
निक्षिप्य विपचेत्तावत् यावत् दर्व्वी प्रलिप्यते ।
जलेन छागदुग्धेन पीता मण्डेन वा जयेत् ॥
घोरान् सर्व्वानतीसारान् नानावर्णान् सवेदनान् ।
असृग्दरं समस्तञ्च तथार्शांसि प्रवाहिकां ॥"

कुटजावलेहः ॥ * ॥

"कृत्वालवालं सुदृढं पिष्टैरामलकैर्भिषक् ।
आर्द्रकस्य रसेनाशु पूरयेन्नाभिमण्डलं ॥
नदीवेगोपमं घोरं प्रवृद्धं दुर्द्धरं नृणां ।
सद्योऽतिसारमजयं नाशयत्येष योगराट् ॥
पाठा पिशा च गोदुग्धा तथा मध्यत्वगाम्रजा ।
अतीसारं व्यथादाहयुक्तं हन्त्युदरे धृता ॥ * ॥

अथ वातातिसारस्य लक्षणं ।

"अरुणं फेनिलं रूक्षमल्पमल्पं मुहुर्मुहुः ।
शकृदामं सरुक्शब्दं मारुतेनातिसार्य्यते" ॥

अरुणमीषद्रक्तं । शकृत् पुरीषं । सरुक्शब्द शब्दो गुदे । तत्साहचर्य्यात् रुगपि गुद एव बोद्धव्या ॥ * ॥ तस्य चिकित्सा ।

"वचा चातिविषा मुस्तं बीजानि कुटजस्य च ।
श्रेष्ठः कषाय एतेषां वातातिसारशान्तये" ॥ * ॥

अथ पित्तातीसारस्य लक्षणं ।

"पित्तात् पीतं शकृद्रक्तं दुर्गन्धि हरितं द्रुतं ।
गुदपाकतृषामूर्च्छादाहयुक्तं प्रवर्त्तते" ॥ * ॥

तस्य चिकित्सा ।

"बिल्वशक्रयवाम्भोदबालकातिविषाकृतः ।
कषायो हन्त्यतीसारं सामं पित्तसमुद्भवं" ।

बिल्वादिकषायः ॥ * ॥

"रसाञ्जनं सातिविषं कुटजस्य फलं त्वचं ।
धातकीशृङ्गवेरञ्च पाययेत्तण्डुलाम्बुना ॥
निहन्ति मधुना पीतं पित्तातीसारमुल्बणं ।
अग्निं सन्दीपयत्येतत् शूलमाशु निवारयेत् ॥

रसाञ्जनादिचूर्णं ॥ * ॥ अथ पित्तातिसारभेदस्य

रक्तातीसारस्य संप्राप्तिमाह,—
"पित्तकृन्ति यदात्यर्थं द्रव्याण्यश्नाति पैत्तिके ।
तदोषाज्जायते शीघ्रं रक्तातीसार उल्वणः ॥*॥"
तस्य चिकित्सा ।
वत्सकतरुत्वगार्द्रा दाड़िमफलसम्भवा त्वक् च ।
तद्युगलं पलमानं विपचेदष्टांशसम्मिते तोये ॥
अष्टमभागं शेषं क्वाथं मधुनापिबेत् पुरुषः ।
रक्तातिसारमुल्वणमतिशयितं नाशयेन्नियतं ॥
कुटजदाड़िमक्वाथः ॥ * ॥
"कुटजातिविषा मुस्तं बालकं लोध्रचन्दनं ।
धातकी दाड़िमं पाठा क्वाथमेषां समाक्षिकं ॥
पिबेद्रक्तातिसारे तु दाहशूलामसंयुते ।
कुटजादिकषायोऽयं सर्व्वातीसारनाशनः ॥"
चन्दनमत्र रक्तचन्दनं कुटजादिक्वाथः ॥ * ॥
"गुड़ेन भक्षयेद्विल्वं रक्तातीसारनाशनं ।
आमशूलविबन्धघ्नं कुक्षिरोगहरं परं ॥"
विल्वं सुखिन्नं बालविल्वगर्भ शीतं तत्स्वेदनोदकं
चानुपेयं । गुड़विल्वं ॥ * ॥
"जम्ब्वाम्रामलकीनान्तु कुट्टयेत् पल्लवान् नवान् ।
संगृह्य स्वरसं तेषां अजाक्षीरेण योजयेत् ॥"
तत्पिबेन्मधुना युक्तं रक्तातीसारनाशनं ।
जम्ब्वादिस्वरसः ॥ * ॥
"निष्क्वाथ्य मूलममलं गिरिमल्लिकायाः
सम्यक् पलद्वितयमम्बुचतुःशरावे ।
तत्पादशेषसलिलं खलु शोषणीयं
क्षीरे पलद्वयमिते कुशलैरजायाः ॥
प्रक्षिप्य माषकानष्टौ मधुनस्तत्र शीतले ॥
रक्तातिसारी तत्पीत्वा नैरुज्यं क्षिप्रमाप्नुयात्" ॥
कुटजक्षीरं ॥ * ॥
"पीत्वा शतावरीकल्कं पयसा क्षीरभुग् जयेत् ।
रक्तातिसारं पीत्वा वा तया सिद्धं घृतं नरः ॥"
शतावरीकल्कस्तद्घृतञ्च ॥ * ॥
"गोदुग्धनवीनतन्तु मधुना सितया सह ॥
लीढ़ं रक्तातिसारे तु ग्राहकं परमं मतं" ॥
नवनीतावलेहः ॥ * ॥
"पीतं मधुसितायुक्तं चन्दनं तण्डुलाम्बुना ।
रक्तातिसारजिद्रक्तपित्ततृड्दाहमेहनुत्" ॥
चन्दनमत्र श्वेतं । चन्दनकल्कः ॥ * ॥
"विरेकैरर्शभिर्यस्य गुदं पित्तेन दह्यते ।
पच्यते वा तयोः कार्य्यं सेकप्रक्षालनादिकं" ॥
आदिशब्देन लेपादिग्रहः ।
"पटोलयष्टीमधुकक्वाथेन शिशिरेण हि ।
गुदप्रक्षालनं कार्य्यं तेनैव गुदसेचनं ॥
दाहे पाके हितं छागीदुग्धं सक्षौद्रशर्करं ।
गुदस्य क्षालने सेके युक्तं पाने च भोजने ॥
गुदस्य दाहपाकयोः ।
"गुदनिःसरणे प्रोक्तं चाङ्गेरीघृतमुत्तमं ।
अतिप्रवृत्त्या महती भवेद्यदि गुदव्यथा ।
स्विन्नमूषकमांसेन तदा संस्वेदयेद्गुदं ॥
अथ गोधूमचूर्णस्य संनीतस्य तु वारिणा ।
साज्यस्य गोलकं कृत्वा मृदु संस्वेदयेद्गुदं ॥
(गुदव्यथायां)गुदभ्रंशे गुदं स्वेदैरभ्यज्यान्तःप्रवेशयेत् ।
प्रविष्टं स्वेदयेन्मन्दं मूषकस्यामिषेण हि ॥"
मूषकस्यामिषेण काञ्जिकेनोत्स्विन्नेन एरण्ड-
पत्रादिस्थापितेन स्वेदयेत् ।
"मूषकस्याथ वसया पायुं सम्यक् प्रलेपयेत् ।
गुदभ्रंशाभिधो व्याधिः प्रशाम्यति न संशयः ॥
चाङ्गेरीकोलदध्यम्लक्षारनागरसंयुतं ।
घृतं विपक्वं पातव्यं गुदभ्रंशगदापहं ॥
चाङ्गेरी चतुष्पत्रा अम्ललोनिका तस्याः स्वरसः
कोलस्य क्वाथः दध्यम्लं दधिरूपमम्लं एतत्त्रयं
मिलितं घृताच्चतुर्गुणं । क्षारनागरयो कल्कः ।
चाङ्गेरीघृतं ॥ * ॥
"कोमलं पद्मिनीपत्रं य खादेच्छर्करान्वितं ।
एतन्निश्चित्य निर्द्दिष्टं न तस्य गुदनिर्गमः ॥
पद्मिनीपत्रं पुरइनिपत्रं तत्संशोष्य संचूर्ण्य शर्करा
युक्तं खादेत् । अयन्तु गुदभ्रंशोऽतीसारं विनापि
भवति । ततः क्षुद्ररोगेषु लिखितः । अत्र तु
गुदस्य दाहपाकव्यथाप्रसङ्गात् भ्रंशोऽपि लिखितः ।
चिकित्सा तूभयत्र तुल्यैव ॥ * ॥ अथ श्लेष्माति-
सारस्य लक्षणं ॥
"श्वेतं स्निग्धं घनं विस्रं शीतलं मन्दवेदनं ।
गौरवारुचिसंयुक्तं श्लेष्मणा सार्य्यते शकृत् ॥
विस्रं स्यादामगन्धि यत् ॥ * ॥ अथ तस्य चिकित्सा ।
"श्लेष्मातिसारे प्रथमं हितं लङ्घनपाचनं ।
योज्यश्चामातिसारघ्नो यथोक्तो दीपनो गणः ॥
चव्यश्चातिविषा कुष्ठं बालविल्वं सनागरं ।
वत्सकत्वक्फले पथ्या कफश्लेष्मातिसारनुत्" ॥
चव्यादिक्वाथः ॥ * ॥
"हिङ्गु सौवर्च्चलं व्योषमभयातिविषा वचा ।
पीतमुष्णाम्बुना चूर्णमथ श्लेष्मातिसारनुत् ॥"
हिङ्ग्वादिचूर्णं ॥ * ॥
"कृमिशत्रुवचाविल्वपञ्चधान्याककट्फलं ।
एषां क्वाथं निषदद्यात् ध्वतीसारे बलासजे" ॥
विड़ङ्गादिक्वाथः ॥ * ॥ अथ द्विदोषजातिसाराणां
लक्षणानि चिकित्सा च ।
"द्विदोषलक्षणैर्विद्यादतीसारं द्विदोषजं ।
तेषां चिकित्सा प्रोक्तैव विशिष्टा च निगद्यते ॥
कट्फलं मधुकं लोध्रत्वक् दाडिमफलस्य च ।
सतण्डुलजलं चूर्णं वातपित्तातिसारनुत्" ॥
वातपित्तातिसारे ॥ * ॥
"चित्रकातिविषा मुस्तं बालविल्वं सनागरं ।
वत्सकत्वक्फलं पथ्या वातश्लेष्मातिसारनुत्" ॥
वातश्लेष्मातिसारे ॥ * ॥
"मुस्ता सातिविषा मूर्व्वा वचा च कुटजः समाः ।
एषां कषायः सक्षौद्रः पित्तश्लेष्मातिसारनुत्" ॥
पित्तश्लेष्मातिसारे ॥ अथ सन्निपातातिसारस्य लक्षणं ।
"तन्द्रायुक्तो मोहमादास्यशोषी
वर्च्चः कुर्य्यान्नैकरूपं तृषार्त्तः ।
सर्व्वोद्भूते सर्व्वलिङ्गोपपत्तिः
कृच्छ्रोऽसाध्यो बालवृद्धामलानां" ॥
अथ तस्य चिकित्सा ॥ * ॥
"पञ्चमूलीबलाविल्वगुडूचीमुस्तनागरैः ।
पाठाभूनिम्बवर्हिष्ठकुटजत्वक्फलैः शृतं ॥
सर्व्वजं हन्त्यतीसारं ज्वरञ्चापि तथा वमिं ।
सशूलोपद्रवं श्वासं कासं वापि सुदुस्तरं ॥
पञ्चमूली च सामान्या पित्ते योज्या कनीयसी ।
वाते पुनर्व्बलासे च सा योज्या महती मता" ॥
वर्हिष्ठं बालकं । पञ्चमूल्यादिक्वाथः ॥ * ॥
"अभया नागरं मुस्तं गुड़ेन सह योजितं ।
चतुःसमेयं गुटिका स्यात्त्रिदोषातिसारनुत् ॥
आमातिसारमानाहं सविबन्धं विसूचिकां ।
कृमीनरोचकं हन्याद्दीपयत्याशु चानलं" ॥
चतुःसमो मोदकः ॥ * ॥
"तत्कालाकृष्टकुटजत्वचं तण्डुलवारिणा ।
पिष्टां चतुःपलमितां जम्बुपल्लववेष्टितां ॥
सूत्रेण बद्धा गोधूमपिष्टेन परिवेष्टितां ।
लिप्ताञ्च घनपङ्केन निर्द्दहेद्गोमयाग्निना ॥
अङ्गारवर्णाञ्च मृदं दृष्ट्वा वह्नेः समुद्धरेत् ।
ततो रसं समादाय शीतं क्षौद्रयुतं पिबेत् ॥
उक्तः कृष्णात्रिपुत्रेण पुटपाकस्तु कौटजः ।
जयेत् सर्व्वानतीसारान् दुस्तरान् सुचिरोत्थितान्
कुटजपुटपाकः ॥ * ॥
"कुटजत्वक्कृतः क्वाथो वस्त्रपूतो घनीकृतः ।
स लीढोऽतिविषायुक्तः स्यात्त्रिदोषातिसारनुत् ॥
इच्छन्त्यत्राऽऽरमाशेन क्वाथादतिविषारजः ।
प्रक्षिपेद्दा चतुर्थांशमिति केचिद्वदन्ति हि" ॥
कुटजावलेहः ॥ * ॥
"पलमष्टौटमृत्स्य पाठां दार्व्वीञ्च तत्समां ।
पिष्ट्वा तण्डुलतोयेन वटकानक्षसम्मितान् ॥
छायाशुष्कांश्च तान् कुर्य्यात्त्वेकं तण्डुलाम्बुना ।
पेषयित्वा प्रदद्यात्तु पानाय रुग्णे भिषक् ॥
वातपित्तकफोद्भूतान् द्वन्द्वजान् सान्निपातिकान् ।
हन्यात् सर्व्वानतीसारान् वटकोऽयं प्रयोजितः" ॥
अङ्कोठवटकः ॥ * ॥ अथागन्तुजस्य शोकाति-
सारस्य संप्राप्तिपूर्व्वकं लक्षणमाह ।
तैस्तैर्भावैः शोचतोऽल्पाशनस्य
वाष्पोष्मा वै वह्निमाविश्य जन्तोः ।
कोष्ठं गत्वा क्षोभयेत् तस्य रक्तं
तच्चाधस्तात् काकणन्तीप्रकाशं ॥
निर्गच्छेद्द विड्विमिश्रं ह्यविड्वा
निर्गन्धं वा गन्धवद्वातिसारः ।
शोकोत्पन्नो दुश्चिकित्स्योऽतिमात्र
रोगो वैद्यैः कष्ट एष प्रदिष्टः ॥
अयमर्थः । तैस्तैर्भावैर्बन्धुवित्तक्षयादिभिः शोचतः शोकं
कुर्व्वतः । जन्तोः प्राणिनः । वाष्पोष्मा वाष्पः शोकज-
देहोष्मणा जनितं नेत्रनासागलादिषु जलं तेन स-
हितः उष्मा शोकजं देहतेजः । स कोष्ठं गत्वा वह्नि-
माविश्य जठराग्निं मन्दीकृत्य । वाष्पसाहित्यादुष्म-
णापि वह्नेर्मन्दीभाव इति न दोषः । वह्नेर्मन्दीभावादेव
अल्पाशनस्येति जन्तोर्विशेषणं । ततस्तस्य जन्तोः
रक्तं क्षोभयेत् स्वस्थानाच्चालयेत् । इति संप्राप्तिः ॥
अथ लक्षणं । तच्च रक्तं अधस्तात् गुदात् काक-
णन्तीप्रकाशं गुञ्जाफलसदृशं विड्विमिश्रं अन्ध-
वच । अविट् निर्गन्धं वा निर्गच्छेत् । शोकोत्प-
न्नोऽतिसारः अतिमात्रं दुश्चिकित्स्यः । शोकाप-

मोदनं विना केवलेन भेषजेन प्रतिकर्त्तुमशक्यत्वात्। एषोऽतिसारः वैद्यैः कष्टः कष्टेन साध्यः। प्रदिष्टः कथित इत्यर्थः ॥ * ॥ अथागन्तुजत्वेन साम्यात् भयातिसारस्यापि संप्राप्तिपूर्ब्बकं लक्षणमत्रैवाह।

"भयेन क्षोभिता दोषा दूषयन्ति मलं यदा।
तदातिसार्य्यते तन्तु क्षिप्रमुष्णजलप्लवं ॥
वातपित्तातिसारस्य प्रायो लिङ्गैः समन्वितं।
न भयोपशमात्कर्म्म यस्मिन्स्यात् स भयात् स्मृतः॥

प्लवत इति प्लवं जले प्लवमानं। ननु भयातिसारस्य कथमागन्तुजत्वमयमपि दोषज एव। यत आह। भयेन क्षोभिता दूषिता दोषा मलं दूषयन्ति। तन्मलमतिसरति। अत्र पूर्ब्बमेव दोषसम्बन्धः। उच्यते।

"रागद्वेषभयात् ये च ते स्युरागन्तवो गदाः"।

इति वचनाद्भयातीसार आगन्तुज एव। श्लोकस्य त्वयमर्थः। भयेनैव हेतुभूतेन दोषा वातपित्तकफा अतीसारणाय क्षोभिताः सञ्चालिताः न दूषिता भयेन च्यवनानामपि दोषाणां दूषणासम्भवात्। अतिसर्त्तुं चलिता वातपित्तकफा मलं दूषयन्ति तत् सर्व्वं वातपित्तकफमलं भयेनैवातिसार्य्यते। पश्चादातसम्बन्धो भयादायुरिति वचनात्। अतएव भयातिसारे वातस्यैव क्रिया कथितेति समाधिः ॥ * ॥ अथ तयोश्चिकित्सा।

"भयशोकसमुद्भूतौ ज्ञेयौ वातातिसारवत्।
तयोर्व्वातहरी कार्य्या हर्षणाश्वासनैः क्रिया" ॥

वातातिसारवत् वातातिसारलक्षणैः। तयोश्चिकित्सा च हर्षणाश्वासनपूर्व्विका वातहरी कार्य्या ॥ * ॥ अथामातीसारस्य संप्राप्तिपूर्ब्बकं लक्षणमाह।

"अन्नाजीर्णात् प्रद्रुताः क्षोभयन्तो-
दोषाः कोष्ठे धातुसंघान् मलांश्च।
नानावर्णं नैकशः सारयन्ति
शूलोपेतं षष्ठमेनं वदन्ति ॥

अन्नं भुक्तं तदजीर्णं चेति कर्म्मधारये अन्नाजीर्णं तस्मात् प्रद्रुता उपद्रुताः। क्षोभयन्तः चालयन्तः। नैकशः इत्यत्र नाकादित्वान्नलोपविपर्य्ययः। नन्वामेन दोषा दुष्यन्ते गुर्व्वादिभक्षणादिभिरिव ते चातीसारमुत्पादयन्ति। मलाममेवातीसारमुत्पादयति। तेनामातीसारोऽपि दोषज एव किमर्थमयं पृथगुच्यते। उच्यते। आमातीसारस्य चिकित्साविशेषार्थं सम्प्राप्तिपूर्ब्बको लक्षणविशेषः पृथगुक्तः। कः स चिकित्साविशेषस्तमाह। अतिसारेषु सर्व्वेष्विव संग्राहकमौषधमुक्तमामातीसारे तु ग्राहकं विरुद्धं। यत उक्तं।

"आमे संग्राहकं विद्यादतीसारे कदाचन।
संग्रहीतो बलादामो विकारान् कुरुते बहून्" ॥

इति। बलाद्भेषजबलात्। विकारान् ग्रहण्याध्मानशूलगुल्मशोथोदरज्वरादीन् ॥ * ॥ तस्य चिकित्सा।

"वत्सकातिविषा शुण्ठी बिल्वहिङ्गुयवाम्बुदाः।
चित्रकेण युता एषां क्वाथ आमातिसारनुत्" ॥

आमातिसारस्य चिकित्सा पूर्ब्बमुक्तैव ॥ * ॥

"शोथघ्नीन्द्रयवाः पाठा विडङ्गातिविषा घनाः।
क्वथिताः सोषणाः पीताः शोथातिसारनाशनाः" ॥

शोथघ्नी पुनर्नवा। उषणं मरिचं। सशोथातीसारे ॥ * ॥

"आम्रास्थिमध्यमालूरफलक्वाथः समाक्षिकः।
शर्करासहितो हन्यात् छर्द्यतीसारमुल्बणं ॥"

मालूरफलं बिल्वफलं।

"कषायो भस्त्रमुद्गस्य सलाजमधुशर्करः।
निहन्याच्छर्द्यतीसारं तृष्णादाहं ज्वरं भ्रमं" ॥

छर्द्यतीसारे ॥ * ॥

"दध्ना ससारेण समाक्षिकेण
भुञ्जीत निःसारकपीडितस्तु।
सुतप्तकुप्यक्वथितेन चापि
क्षीरेण शीतेन मधुप्लुतेन" ॥

निःसारकः निढाह्नो इति लोके। सुतप्तकुप्यक्वथितेन। सुतप्तसुवर्णरजततास्रलोहनिर्व्वापणक्वथितेन। भुञ्जीत पथ्यमिति शेषः ॥ निःसारके ॥ * ॥

"दीप्ताग्निर्निष्पुरीषो यः सार्य्यते फेनिलं शकृत्।
स पिबेत् फाणितं शुण्ठीं दधि तैलं पयो घृतं ॥
बला बिल्वाघृतं क्षीरं गुड़तैलानुयोजितं।
दीप्ताग्निं पाययेत् प्रातः सुखदं वर्च्चसक्षये" ॥

पुरीषक्षये ॥ * ॥

"तुलां संकुट्य बिल्वस्य पचेत् पादावशेषितं।
सक्षीरं साधयेत्तैलं शल्यापिष्टैरिमैः समैः ॥
बिल्वं सधातकीकुष्ठं शुण्ठी रास्ना पुनर्नवा।
देवदारु वचा मुस्तं लोध्रमोचरसान्वितं ॥
एभिस्तद्विधिना पक्वं ग्रहण्यर्शोऽतिसारनुत्।
बिल्वतैलमिति ख्यातमश्विपुत्रेण भाषितं ॥
ग्रहण्यर्शोऽधिकारे ये स्नेहाः समुपदर्शिताः।
प्रयोज्यास्तेऽतिसारेऽपि त्रयाणां तुल्यहेतुता" ॥

त्रयाणां ग्रहण्यर्शोऽतिसाराणां। बिल्वतैलं ॥ * ॥ अथातिसारभेदस्य प्रवाहिकाख्याधेः संप्राप्तिपूर्ब्बकलक्षणमाह।

"वायुः प्रवृद्धो निचितं बलासं
नुदत्यधस्तादहिताशनस्य।
प्रवाहतोऽल्पं बहुशो मलाक्तं
प्रवाहिकां तां प्रवदन्ति तज्ज्ञाः" ॥

अस्यायमर्थः। अहिताशनस्य अतिशयेन वातलभक्ष्यभोजिनः। प्रवृद्धो वायुः प्रवाहतः कण्ठकुन्थनेन सशब्दं वायुमपानमार्गेण त्यजतः। निचितं सञ्चितं। बलासं कफं। मलाक्तं पुरीषयुक्तं अल्पं। बहुशः वारंवारं। अधस्तात् गुदमार्गेण। नुदति प्रेरयति। तज्ज्ञाः पुराणा वैद्याः। तां प्रवाहिकां। प्रवदन्ति कथयन्ति ॥ * ॥ तस्या वातजादिभेदेन रूपमाह।

"प्रवाहिका वातकृता सशूला
पित्तात् सदाहा सकफा कफाच्च।
सशोणिता शोणितसम्भवाच्च
ताः स्नेहरूक्षप्रभवा मतास्तु" ॥

तत्र रूक्षप्रभवा वातजा। स्नेहप्रभवा कफजा। तु शब्दात्तीक्ष्णोष्णप्रभवा पित्तजा रक्तजा च। तासामतीसारवदादिशेच्च लिङ्गं क्रमं चामविपक्वताञ्च। क्रमं चिकित्सां ॥ * ॥ तस्याश्चिकित्सामाह।

"बिल्वपेशी गुडं लोध्रं तैलं मरिचसंयुतं।
लीढ्वा प्रवाहिकाक्रान्तः सत्वरं सुखमाप्नुयात्" ॥

बिल्वादिलेहः ॥ * ॥

"धातकीवदरीपत्रकपित्थरसमाक्षिकं।
सलोध्रमेकतो दध्ना पिबेन्निर्व्वाहिकार्द्दितः" ॥

एकतः प्रत्येकं दध्ना पिबेदित्यर्थः। निर्व्वाहिका प्रवाहिका। धातक्यादिः ॥ * ॥ अथ असाध्यातिसारिरोगलक्षणमाह।

"पक्वजाम्बवसंकाशं यकृत्खण्डनिभं तनु।
घृततैलवसामज्जवेसवारपयोदधि।
मांसधावनतोयाभं कृष्णं नीलारुणप्रभं ॥
कुणपं सकृदालोक्य नातिसारमुपक्रमेत्।
तृष्णादाहारुचिश्वासहिक्कापार्श्वास्थिशूलिनं" ॥
संमूर्च्छारतिसंमोहयुक्तं पक्ववलीगुदं।
प्रलापयुक्तञ्च भिषक् वर्ज्जयेदतिसारिणं ॥

संमूर्च्छा सकलेन्द्रियमनसां स्वस्वविषयग्रहणाशक्तिहेतुरवस्थाविशेषः। संमोहः विकृतमतित्वं।

"असंवृतगुदं क्षीणं शूलाध्मानैरुपद्रुतं।
गुदे पक्वे गतोष्माणमतीसारिणमुत्सृजेत् ॥

असंवृतगुदं गुदसंवरणाक्षमं।
गुदे पक्वे गतोष्माणं गुदपाकारम्भके पित्ते विद्यमानेऽपि शीतगात्रं नष्टाग्निं वा।

"श्वासशूलपिपासार्त्तं क्षीणं ज्वरनिपीडितं।
विशेषेण नरं वृद्धमतीसारो विनाशयेत् ॥
शोथं शूलं ज्वरं तृष्णां श्वासं कासमरोचकं।
छर्दिमूर्च्छाञ्च हिक्काञ्च दृष्ट्वातिसारिणं त्यजेत् ॥
हस्तपादाङ्गुलीसन्धिप्रपाको मूत्रनिग्रहः।
परीक्ष्यस्योष्मतातीव मरणायातिसारिणां ॥
अतीसारी राजरोगी ग्रहणीरोगवानपि।
मांसाग्निबलहीनो यो दुर्लभं तस्य जीवनं ॥
बाले वृद्धे त्वसाध्योऽयं लिङ्गैरेतैरुपद्रुतः।
अपि यूनामसाध्यः स्यादतिदुष्टेषु धातुषु" ॥

एतैर्लिङ्गैः पूर्व्वोक्तैः पक्वजाम्बवसंकाशत्वादिभिः ॥ * ॥ अथातिसारयुक्तस्य लक्षणं।

"यस्योच्चारं विना मूत्रं सम्यग्वायुश्च गच्छति।
दीप्ताग्नेर्लघु कोष्ठस्य स्थितस्तस्योदरामयः" ॥

उच्चारं पुरीषं विना स्थितः निवृत्त उदरामयोऽतिसारः ॥ * ॥ अथातीसारिणो वर्ज्जनीयान्याह।

"स्नानावगाहनाभ्यङ्गगुरुस्निग्धादिभोजनं।
व्यायाममग्निसन्तापमतीसारी विवर्ज्जयेत्" ॥

स्नानमुद्धृतजलेन। अवगाहनं नद्यादौ। इत्यतीसाराधिकारः। इति भावप्रकाशः ॥

अतिसारकी, [न्] त्रि, (अतिसार + स्वार्थे कन् ततो मत्वर्थे इन्) सातिसारः। अतिसाररोगयुक्तः। उदरामयी। इत्यमरः ॥

अतिसाम्या, स्त्री, (साम्यं समतामतिक्रान्ता अत्यादीति समासः अतुल्यरसत्वयुक्ता इति यावत्।)

लतायष्टिमधु। इति राजनिर्घण्टः॥ अस्या गुणाः शीतनकशब्दे द्रष्टव्याः॥ (यष्टिमधु इति भाषाः।)

अतिस्फिरः, त्रि, (स्फायी ओप्यायायाः वृद्धौ अति+स्फाय+स्फायितञ्चिवञ्चिशकीत्यादिसूत्रेण रक् पृषोदरादित्वात् आयभागस्य इ अतिवृद्धः) अतिस्फूर्त्तिशाली। तत्पर्य्यायः। स्फेष्ठः २। इति जटाधरः॥

अतिहसितं, क्ली, (अतिशयेन हसितं हास्यं हस्+भावे क्तः।) अतिशयहास्यं। इति जटाधरः॥ (ज्येष्ठानां स्मितहसिते मध्यानां विहसितावहसिते च। नीचानामपहसितं तथातिहसितञ्च षड्भेदाः॥ "मधुरस्वरं विहसितं सांसशिरःकम्पनमवहसितं। अपहसितं सास्राक्षं विक्षिप्ताङ्गं भवत्यतिहसितं"॥ इति साहित्यदर्पणे॥)

अतिहासः, पुं, (अतिशयेन हासः हास्यम् अति+हस्+भावे घञ्।) सशब्दहासः। तत्पर्य्यायः। अनुस्यूतः २। इति हेमचन्द्रः॥

अतीतं, त्रि, (अति+इण्+क्तः) भूतकालः। तत्र तिबो घो टी ठी विभक्तयो भवन्ति। यथा भवद्भूतभव्ये तिपः क्याद्याः। क्याद्याः क्यस्तिस्त्तिस्वः क्रमाद्वर्त्तमानातीतभविष्यत्सु कालेषु स्युः। इति मुग्धबोधव्याकरणं॥ तस्य लक्षणादि यथा। वर्त्तमानध्वंसप्रतियोगित्वमतीतत्वं। लङ्लुङोरतीतत्वं। लिट्क्तमोर्व्वक्तुः परोक्षत्वं अतीतत्वञ्च। लुङोऽतीतत्वं क्रियातिक्रमश्च। कुतश्चिद्वैगुण्यात् क्रियानिष्पत्तिः क्रियातिक्रमः। क्तक्तवत्वोरतीतत्वं। इति सारमञ्जरी॥

अतीतः, त्रि, (अति इण् कर्त्तरि क्तः।) गतः। भूतः। अतिक्रान्तः। यथा,—

"न नस्यं न्यूनसप्ताब्दे नातीताशीतिवत्सरे"।

इति वैद्यकपरिभाषा॥ सङ्गीतशास्त्रमते मानप्रभेदः॥

अतीन्द्रियं, त्रि, (इन्द्रियमतिक्रान्तम् अत्यादीति समासः।) अप्रत्यक्षं। प्रत्यक्षाविषयं। इन्द्रियागोचरं। इन्द्रियाग्राह्यं। इत्यमरः॥

("योऽसावतीन्द्रियग्राह्यः सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः"। इति मनुः।

"अतीन्द्रियेष्वप्युपपन्नदर्शनो
बभूव भावेषु दिलीपनन्दनः"॥ इति रघुवंशे॥)

अतीव, व्य, (अत्येव इव अवधारणे प्रादिसमासः, अवधृतातिशयेऽत्यन्तातिशये च।) अतिशयः। इत्यमरः॥

("अहं हि कारणं श्रुत्वा वैरस्यातीवमानद"॥ इति रामायणे॥)

अतीसारः, पुं, अतिसाररोगः। इति वैद्यकं॥

अतुलः, पुं, (नास्ति तुला सादृश्यं यस्य सः।) तिलवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका। तुलनारहिते त्रि॥ ("राक्षसेन्द्रप्रभावेण श्रिया चातुलया तथा"॥ इति रामायणे॥)

अतुल्यं, त्रि, (न तुल्यं सदृशं नञ्समासः।) निस्तुल्यं। अनुपमं। असाम्यं। असदृशं। यथा,—

"अतुल्यमहसा साकं मम रामेण विग्रहः"।
इति भट्टिः॥

अतुष्टिकरं, त्रि, (तुष्टिं सन्तोषं करोति तुष्टि+कृ+कर्त्तरि टच् उपपदसमासः स्त्रियां ङीप् अतुष्टिकरी।) सन्तोषाजनकं। यथा मनुः,—

"अनिर्दशाहं प्रेतान्नं अतुष्टिकरमेव च"॥

इत्याह्निकतत्त्वं।

अतृप्तिः, स्त्री, (तृप्+भावे क्तिन् न तृप्तिः सन्तोषः नञ्समासः। बहुव्रीहौ तु तृप्तिरहितः असन्तोषकरः।) तृप्त्यभावः। अपरितुष्टिः। अन्नाभिलाषः। यथा,—

"उष्णातृप्तिमलः प्रवेशदहनं कट्वम्लतिक्ता रसा।
वर्णाः पाण्डुविवर्जिताः क्वथितता कर्म्माणि पित्तस्य वै"
इति रक्षितः॥ अतृप्ते त्रि॥

अतेजः, [स्] क्ली, (न तेजः तेजोविरोधितम नञ्समासः।) छाया इति राजनिर्घण्टः॥ तेजोरहिते त्रि॥

अत्कः, पुं, शरीरावयवः। अङ्गं। इत्युणादिकोषः॥

अत्कः, त्रि, (अतति सततमनित्यतया विकारं गच्छति अत्+कन् अतति सततं गच्छति अत्+कन्) पथिकः। पान्थः। इत्युणादिकोषः॥

अत्ट ङ अतिक्रमे। बधे। इति कविकल्पद्रुमः॥ दन्त्यवर्गाद्योपधः। ङ अतिट्टिषते। इति दुर्गादासः॥

अत्ता, स्त्री, (अतति सततं स्नेहं संवध्नाति अत्+तक् स्त्रियां टाप्।) माता। ज्येष्ठा भगिनी। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥ अत्ता मातापग्रजस्वसा। इति नानार्थकोषः॥ प्राकृतभाषाया श्वश्रूः। इति साहित्यदर्पणटीका॥

अत्तिः, स्त्री, (अत्यते सततं कर्म्मणि सम्बध्यतेऽनया, अत् करणे क्तिन् माता च।) नाट्योक्तौ ज्येष्ठा भगिनी। इति शब्दरत्नावली।

अत्तिका, स्त्री, (अत्ति+स्वार्थे कन्) अन्तिका। नाट्योक्तौ ज्येष्ठा भगिनी। इति भरतः द्विरूपकोषश्च।

अत्नुः, पुं, (अतति सततं गच्छति अत्+कर्त्तरि न वायुः सततगन्ता पथिकः।) सूर्य्यः। इत्युणादिकोषः॥

अत्यः, पुं, (अतति शीघ्रं गच्छति अत्+कर्त्तरि यत्, क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽप्यभिनिविशते इति न्यायात् अन्यथा हलन्तात् ण्यति आत्य इति स्यात् द्रुतगामी अश्वः।) अश्वः। वैदिकशब्दोऽयं॥

अत्यन्तं, क्ली, (अन्तं सीमामतिक्रान्तम् अत्यादीति समासः।) अतिशयः। यथा। अत्यन्तं कठिनौ तथापि हृदयानन्दाय वक्षोरुहौ। इति नरहरिकविः॥

अत्यन्तकोपनः, त्रि, (अत्यन्तं कोपनः क्रोधशीलः द्वितीयातत्, कुप्+कर्त्तरि युच्।) अतिशयक्रोधी। तत्पर्य्यायः। चण्डः २। इत्यमरः॥

अत्यन्तगामी, [न्] त्रि, (अत्यन्तं शीघ्रं गच्छति अत्यन्त+गम्+णिनि उपपदसमासः।) अतिशयगमनशीलः। अतिशीघ्रगमनकर्त्ता। तत्पर्य्यायः। अत्यन्तिकः २। इति हेमचन्द्रः॥

अत्यन्तसुकुमारः, पुं, (अत्यन्तः सुकुमारः कर्म्मधारयः।) कङ्गुनीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अत्यन्तिकः, पुं, (अत्यन्तं गच्छति अत्यन्त+ठञ् ठस्येक इति ठस्य इकः अति सातिशयमन्तिकं कर्म्मधारयः, अतिनिकटम्।) अतिशयभ्रमणकर्त्ता। अत्यन्तगामी। इति हेमचन्द्रः॥

अत्यन्तीनः, त्रि, (अन्तस्यात्ययः अव्ययीभावसमासः। अत्यन्तं गामी द्वितीयातत्पुरुषः। तर्ष्णौ परस्परेणां त्वमत्यन्तीनत्वमुपाश्रये इति भट्टिः।) भृशगामी। अतिशयगमनशीलः। इत्यमरः॥

अत्यम्लं, क्ली, (अत्यन्तः अम्लो रसः फलपत्रादौ यस्य सः।) वृक्षाम्लं। इति राजनिर्घण्टः॥ तेंतुल इति भाषा॥

अत्यम्लपर्णी, स्त्री, (अत्यम्लं पर्णं पत्रं यस्याः सा जातित्वात् ङीप्।) लताविशेषः। तत्पर्य्यायः। तीक्ष्णा २ काण्डुरा ३ वल्लिसूरणः ४ करवल्लरी ५ वयस्था ६ अरण्यवासिनी ७। अस्य गुणाः। तीक्ष्णाम्लत्वं। शोथशूलविनाशित्वं। वातहारित्वं। अग्निदीपकारित्वं। गुल्मश्लेष्मरोगापहारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

अत्यम्ला, स्त्री, (अत्यन्तः अम्लरसो यस्याः सा स्त्रिया टाप्) वनबीजपूरः। मधुरलेवु। मधुटावा इति ख्याता। इति रत्नमाला॥

अत्ययः, पुं, (अति+इण्+भावे अच्।) मृत्युः। अतिक्रमः। दण्डः। दोषः। कृच्छ्रं। इत्यमरः॥ ("जीवितात्ययमापन्नो योऽन्नमत्ति यतस्ततः। आकाशमिव पङ्केन न स पापेन लिप्यते॥ इति मनुः॥)

अत्यर्थं, क्ली, (अर्थमतिक्रान्तं अत्यादीति समासः।) अतिशयः। तद्विशिष्टे वाच्यलिङ्गं। इत्यमरः॥। ("लक्ष्मणो राममत्यर्थमुवाच हितकाम्यया"। इति रामायणे॥)

अत्यल्पं, त्रि, (अत्यन्तमल्पं समासः।) यत्किञ्चित्। अतिसूक्ष्मं। तत्पर्य्यायः। अल्पिष्ठं २ अल्पीयः ३ कणीयः ४ अणीयः ५। इत्यमरः॥

अत्याकारः, पुं, (अति आधिक्येन आकारः तिरस्कारः। आ+कृ+भावे घञ्।) अतिशयितः। आकारो देहः कर्म्मधा। बृहद्देहः। अतिशयितः आकारो यस्य सः तद्विशिष्टः।) न्यक्कारः। तिरस्कारः। इति हेमचन्द्रः॥

अत्याचारं, क्ली, (आचारमतिक्रान्तं अत्यादीति समासः।) विरुद्धाचरणं। आचारमतिक्रम्य इत्यव्ययीभावसमासनिष्पन्नं॥

अत्याचारः, पुं, (अति अनुचित आचारः कर्म्मधा।) अनुचिताचारः। असङ्गताचरणं। आचारोल्लङ्घनं। अन्यायः॥ (अति अनुचितः आचारः आचरणं यस्य सः अन्यायाचरणकारी।)

अत्याज्यं, त्रि, (त्यक्तुं न शक्यं अति त्यज्+शक्यार्थे ण्यत्, कुत्वाभावः।) त्यागानर्हं। अत्यक्तव्यं। अत्यजनीयं। यथा, यत्तु पतितस्त्रीगमनस्य लघुत्वं प्रायश्चित्तविवेककृद्भिरुक्तं तदत्याज्यापरं। इति प्रायश्चित्ततत्त्वं॥

अत्यालः, पुं, (अति अतिशयेन आ चतुर्दिक्षु अलति भूषति अति+आ+अल+कर्त्तरि अच्। लालचिता इति भाषा) रक्तचित्रकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अत्याशा, स्त्री, (अतिशयेन आशा) अतिशयाशा। अत्यन्तस्पृहा। असम्भावनीयवाञ्छा। यथा,—
"अत्याशाभिहतागताध्वगगणान् धन्वावनौ तापिताश्रोयत्तर्पयितुं क्षमोऽस्मि मम तद्दुःखेर्मनो दूयते"। इत्युद्भटः॥

अत्याहारी [न्] त्रि, अतिपूर्व्वाङ्पूर्व्वहृधातोः कर्त्तरि णिन्प्रत्ययनिष्पन्नः। अतिशयाहारकर्त्ता। बह्वाशी। अपरिमितभोजी॥

अत्याहितं, क्ली, (अत्यन्तमाधीयते तन्निवारणाय चित्तं निधीयतेऽत्र अति आ+धा+क्तोऽधिकरणे ध्रुवगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यश्च इति सूत्रेण क्त अधिकरणे) महाभीतिः। अतिशयभयं। जीवानपेक्षि कर्म्म। जीवनाशाग्रहितसाहसकर्म्म। इत्यमरः॥ (अत्याहितं किमपि राक्षसकर्म्म कुर्य्यात्। इति रामायणं।)

अत्युक्तिः, स्त्री, (अतिशयेन उक्तिः कथनम् अति+वच्+भावे क्तिन्) आरोपितकथनं। अतिशयोक्तिः। असम्भवोक्तिः। अलङ्कारविशेषः। यथा।
"अत्युत्तिरद्भुतातथ्यशौर्य्यौदार्य्यादिवर्णनं।
त्वयि दातरि राजेन्द्र याचकाः कल्पशाखिनः"॥
इति चन्द्रालोकः॥

अत्यूहः, पुं, (अतिशयेन ऊहते रवजनितच्छायावर्णकण्ठं यथा तथा शब्दायते यः अति+ऊह+कर्त्तरि अच्। अतिशयितः ऊहस्तर्कः प्रादीति समासः, अतितर्कः) कालकण्ठः। दात्यूहपक्षी। इति मेदिनी॥ अतिशयवितर्कः॥ (अत्यूहा नीलिकायां स्त्री कलकण्ठखगे पुमान्॥ इति-मेदिनी॥)

अत्यूहा, स्त्री, (अतिशयितः ऊहः पुष्पोत्कर्षेण तर्को यस्याः सा स्त्रियां टाप्) नीलिका। शेफालिका। इति मेदिनी॥

अत्र, व्य, एतद्+सप्तम्यर्थे त्रल् एतद्शब्दस्य अशादेशः) एतस्मिन्। एखाने इति भाषा। एतच्छब्दस्य सप्तम्यादेशे रूपोऽयं॥ (अपि सन्निहितोऽत्र कुलपतिः॥ इति शाकुन्तले॥)

अत्रभवान्,[त्], त्रि,(एतद्+अन्येभ्योऽपीति प्रथमार्थे त्रल् अत्र अयं भवन् कर्म्मधारयः।) पूज्यः। श्लाघ्यः। मान्यः। नाटकेऽस्य प्रचुरप्रयोगः। इति हेमचन्द्रः॥ (नूनमत्रभवतः शराकृतिं सर्व्वथायमनुयाति सायकः॥ इति भारविः॥)

अत्रिः, पुं, (अत्ति स्म एकगण्डूषेणैव सर्व्वमेव गङ्गाजलं पीतवान् अद्+कर्त्तरि त्रिन् दस्य तः।
"मरीचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः।
ब्रह्मणो मानसाः पुत्त्रा वशिष्ठश्चेति सप्त ते"॥
इति) सप्तर्षिमध्ये ऋषिविशेषः। स च ब्रह्मणश्चक्षुषो जातः। तस्य भार्य्या कर्द्दममुनिकन्या अनसूया। पुत्त्राः दत्तः १ दुर्व्वासाः २ चन्द्रश्च ३। इति श्रीभागवतं॥ (यथा मनुः,—
"मरीचिमत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यं पुलहं क्रतुं।
प्रचेतसं वशिष्ठञ्च भृगुं नारदमेव च"॥)

अत्रिजातः, पुं, (अत्रेर्जात उत्पन्नः पञ्चमीतत्पुरुषः।) चन्द्रः। द्विजन्मा। यथा,—
"अत्रिजातस्य या मूर्त्तिः शशिनः सज्जनस्य च।
क्व सा चैवात्रिजातस्य तमसो दुर्जनस्य च"॥
इति त्रिविक्रमभट्टः॥

अत्रिदृग्जः, पुं, (अत्रेः दृक् चक्षुः षष्ठीतत्पुरुषः तस्या जातः अत्रि दृक्+जन्+ड उपपदसमासः।) चन्द्रः। इति हेमचन्द्रः॥

अत्रिनेत्रजः, (पुं,) चन्द्रः। इति जटाधरः॥

अत्रिनेत्रप्रसूतः, पुं, (अत्रिनेत्रात् प्रसूतः पञ्चमीतत्पुरुषः) चन्द्रः। इति हलायुधः॥

अत्रिनेत्रभूः, पुं, (अत्रिनेत्रात् भवति यः अत्रिनेत्र+भू+कर्त्तरि क्विप्) चन्द्रः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अत्रिभारद्वाजिका, स्त्री, अत्रिश्च भरद्वाजश्च द्वन्द्वः तयोः स्त्रीपुंसयोर्मैथुनात् जाता अत्रि भरद्वाज+"द्वन्द्वाद्वुन् वैरमैथुनयोरिति" वुन् तस्य अकः स्त्रियां टाप्) अत्रिभारद्वाजी विवाहः। इति शब्दरत्नावली॥

अथ, व्य, (अर्थ+ड पृषोदरादित्वात् रस्य लोपः।) मङ्गलं। अनन्तरं। आरम्भः। प्रश्नः। कार्त्स्न्यं। इत्यमरः॥ अधिकारः। संशयः। विकल्पः। समुच्चयः। इति मेदिनी॥ (अथ तस्य विवाहकौतुकं ललितं बिभ्रत एव पार्थिवः॥ इति रघुवंशे॥)

अथकिं (अर्थं पूर्व्वोक्तं वाक्यं कवते स्वीकरोति अर्थ+कु+डिम् पृषोदरादित्वात् वस्य लोपः। अर्थोऽभिधेयरैवस्तुप्रयोजननिवृत्तिषु इत्यमरः।) व्य, स्वीकारः। इति शब्दरत्नावली॥

अथर्व्व [न्] क्ली, (अथ लोकमङ्गलाय अर्व्वते प्रस्तूयते यत् अथ+ऋर्व्व+कर्म्मणि अनिप् शकन्ध्वादित्वात् पररूपं। मङ्गलानन्तरारम्भप्रश्नकार्त्स्न्येष्वथो अथ इत्यमरः) वेदविशेषः। इति मेदिनी॥ तत्तु चतुर्थवेदः नवशाखायुक्तः। अस्य विवरणं वेदशब्दे द्रष्टव्यं॥

अथर्व्वणः, पुं, (अथर्व्व विद्यतेऽस्य न प्रत्ययः।) शिवः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अथर्व्वणिः, पुं, (अथर्व्ववेदं नयति ज्ञानविषयं प्रापयति अथर्व्वन्+नी+कर्त्तरि क्विप्। पृषोदरादित्वात् ह्रस्व.) अथर्व्ववेदज्ञब्राह्मणः। पुरोहितः। इति मेदिनी॥

अथर्व्वा [न्] पुं, (अथ लोकमङ्गलाय अर्व्वति वेदविशेषं प्रस्तौति अथ+अर्व्व+अनिप् शकन्ध्वादित्वात् पररूपं) ब्राह्मणः। इति मेदिनी॥ (श्रुतपदपंक्तिरथर्व्वणेव वेदः॥ इति भारविः)॥

अथो, व्य, (अर्थ+डो पृषोदरादित्वात् रलोपः) मङ्गलं। आनन्तर्य्यं। समुच्चयः। प्रश्नः। आरम्भः। कार्त्स्न्यं। अधिकारः। संशयः। विकल्पः। इति मेदिनी॥
("स्त्रियो रत्नान्यथो विद्या धर्म्मः शौचं सुभाषितं।
विविधानि च शिल्पानि समादेयानि सर्व्वतः"॥
इति मनुः॥)

अद इ बन्धे। (भ्वादि परस्मैपदी सेट् इदित्) इति कविकल्पद्रुमः॥ इ अन्द्यते। इति दुर्गादासः॥

अद ल औ भक्षणे (अनिट् परस्मैपदी अदादि।) इति कविकल्पद्रुमः॥ ल अत्ति। औ अत्ता। गणकृतमनित्यमिति न्यायात् शपःस्थितौ अदतीत्यपीति वररुचिः। इति दुर्गादासः॥

अदः [स्] त्रि, (न दस्यते अङ्गु इदन्तया अङ्गुलित्क्षिप्यते यत्र न+दस्+बाहुल्यात् क्विप् चिलिङ्गत्वञ्च।) एतत्। पुरोवर्त्ति। एइ इति भाषा। परं। परोक्षभूतं। इति मेदिनी। सेइ इति भाषा।

अदत्तं, त्रि, (न दत्तम् उत्सृष्टं नञ्समासः नञत्र अप्राशस्त्ये यथा कारिकायां।
"तत् सादृश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता।
अप्राशस्त्यं विरोधश्च नञर्थाः षट् प्रकीर्त्तिताः"॥
इति।) अन्यायेन दत्तं। यथा। यत् पुनरन्यायेन दत्तं तददत्तं। षोड़शप्रकारमपि प्रत्याहर्त्तव्यमेव इत्यर्थादुक्तं भवति। नारदेन च। दत्तं सप्तविधं प्रोक्तमदत्तं षोड़शात्मकमिति प्रतिपाद्य दत्तादत्तयोः स्वरूपं विवृतं।
"अदत्तन्तु भयक्रोधशोकवेगरुजान्वितैः।
तथोत्कोचपरीहासव्यत्यासच्छलयोगतः॥
बालमूढ़ास्वतन्त्रार्त्तमत्तोन्मत्तापवर्जितं।
कर्त्ता ममेदं कर्म्मेति प्रतिलाभेच्छया च यत्॥
अपात्रे पात्रमित्युक्ते कार्य्ये वा धर्म्मसंहिते।
यद्दत्तं स्यादविज्ञानाददत्तमिति तत् स्मृतमिति॥
अयमर्थः। भयेन वन्दिग्राहादिभ्यो दत्तं। क्रोधेन पुत्त्रादिवैरनिर्यातनायान्यस्मै दत्तं। पुत्त्रवियोगादिनिमित्तशोकाविष्टेन दत्तं। उत्कोचेन कार्य्यप्रतिबन्धनिरासार्थमधिकृतेभ्यो दत्तं। परिहासेनोपहासेन दत्तं। एकः स्वद्रव्यमन्यस्मै ददात्यन्योऽपि तस्मै ददातीति दानव्यत्यासः। छलयोगतः शतदानमभिसन्धाय सहस्रमिति परिभाष्य ददाति। बालेनाप्राप्तषोड़शवर्षेण। मूढ़ेन लोकवेदानभिज्ञेन। अस्वतन्त्रेण पुत्त्रदासादिना। आर्त्तेन रोगाभिभूतेन मत्तेन मदनीयप्रमत्तेन। उन्मत्तेन वातिकाद्युन्मादयुक्तेन। अपवर्जितं दत्तं। तथायं मदीयमिदं कर्म्म करिष्यतीति प्रतिलाभेच्छया दत्तं। अचतुर्वेदाय चतुर्वेदोऽहमित्युक्तवते दत्तं। यज्ञं करिष्यामीति धनं लब्ध्वा द्यूतादौ विनियुञ्जानाय दत्तमित्येवं षोड़शप्रकारमपि दत्तमदत्तमित्युच्यते। प्रत्याहरणीयत्वात्। आर्त्तदत्तस्यादत्तत्वं धर्म्मकार्य्यव्यतिरिक्तविषयं।
"सुस्थेनार्त्तेन वा दत्तं श्रावितं धर्म्मकारणात्।
अदत्त्वा तु मृते दाप्यस्तत्सुतो नात्र संशयः॥
इति कात्यायनस्मरणात्। यः पुनः षोड़शप्रकारमप्यदत्तं गृह्णाति यश्चादेयं प्रयच्छति। तयोर्दण्डो नारदेनोक्तः।
"गृह्णात्यदत्तं यो लोभात् यश्चादेयं प्रयच्छति।
अदेयदायको दण्ड्यस्तथा दत्तप्रतीच्छकः"॥
इति मिताक्षरा॥ कन्यकानां त्वदत्तानां। इति कात्यायनः॥

"मह्यदत्तां महीं पित्रा भरतः शास्तुमिच्छति" इति रामायणं ।)

अदत्ता, स्त्री, (न दत्ता नोत्सृष्टा नञ्समासः, नञत्र निषेधार्थः ।) अविवाहिता । इति स्मृतिः ।

अदनं, क्ली, (अद् भोजने भावे ल्युट् ।) भक्षणं । भोजनं । इति हेमचन्द्रः ॥ ("इन्धनार्थमशुष्काणां द्रुमाणामवपातनं । आत्मार्थञ्च क्रियारम्भो निन्दितान्नादनं तथा" ॥ इति मनुः ।)

अदभ्रः, त्रि, (दन्भ + रक् । दभ्रमल्पं नदभ्रं नञ्समासः ।) प्रचुरः । बहुः । इत्यमरः ॥ (अदभ्रदर्भामविशय्य स स्थलीं जहासि निद्रामशिवैः शिवारुतैः ॥ इति किरातार्ज्जुनीयं ॥)

अदर्शनं, क्ली, (दृश दर्शने, भावे ल्युट्, नञ्समासः ।) दर्शनाभावः । (अदर्शनञ्च ते वीर भूयो मा तापयिष्यति ॥ इति रामायणं ।) असाक्षात् । दृष्ट्यगोचरं । तत्पर्य्यायः । विनाशः २ । इत्यमरः । (व्याकरणमते लोपः यथा ऋग्वेदप्रातिशाख्ये,— "विकृत्तिषु प्रत्ययादेरदर्शनम्" । इति ।)

अदलः, पुं, (न दल्यते भिद्यते यत्, न दल् + घञर्थे कन् ।) हिज्जलवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ दलरहिते त्रि ॥

अदला, स्त्री, (नास्ति दलं पत्रं यस्याः सा ।) घृतकुमारी । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अदाता, त्रि, (न दाता नञ्समासः । दा + तृच् ।) कृपणः । दानशक्तिरहितः । यथा,— "अदाता पुरुषस्त्यागी स्वधनं त्यज्य गच्छति" । इति प्राचीनाः ॥ ("कालेऽदाता पिता वाच्यो वाच्यश्चानुपयन् पतिः । मृते भर्त्तरि पुत्रस्तु वाच्यो मातुररक्षिता" ॥ इति मनुः ॥)

अदान्तः, त्रि, (न दान्तः नञ्समासः ।) तपःक्लेशासहिष्णुः । अकृतवाह्येन्द्रियनिग्रहः । इति पुराणं ॥

अदितिः, स्त्री, (दितिभिन्ना अदितिः । नञो दाञो डितिरिति शाकटायनोक्तडितिप्रत्ययान्तो वा । अदनाददितिः वा ।) दक्षप्रजापतिकन्या । सा कश्यपपत्नी । देवमाता च । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ भूमिः । अखण्डः । इति शब्दरत्नावली ॥

अदितिनन्दनः, पुं, (अदितेर्नन्दनः पुत्रः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) देवता । इत्यमरः ॥

अदृक्, [श्] त्रि, (नास्ति दृक् चक्षुर्यस्य सः ।) दृष्टिरहितः । अन्धः । इत्यमरः ॥

अदृश्यं, त्रि, (दृश् + कर्म्मणि क्यप् न दृश्यं, नञ्समासः ।) अदर्शनीयं । अद्रष्टव्यं । "यथा,— कन्याद्रेरतिकोमला त्रिभुवनव्याप्याप्यदृश्या जनैः" । इत्युद्भटः ॥

अदृष्टं, क्ली, (न दृष्टं नञ्समासः ।) अग्निजलादिद्वारा जातं भयं । इत्यमरः ॥ जन्मान्तरीयसंस्कारः । भाग्यं । यथा । "अदृष्टमप्यर्थमदृष्टवैभवात् करोति सुप्तिर्जनदर्शनातिथिं ॥ इति श्रीहर्षः ॥ तत्तु आत्मनोऽतीन्द्रियगुणः । इदं वासनाजन्यं । तत्त्वज्ञाननाश्यं । भोगनाश्यञ्च । धर्म्माधर्म्मभेदेन तत् द्विविधं । धर्म्मस्तु स्वर्गादिकारणं । गङ्गास्नानयागादिजन्यः । कर्म्मनाशाजलादिस्पर्शनाश्यश्च । अधर्म्मस्तु नरकादिकारणं । प्रायश्चित्तादिनाश्यश्च । इति भाषापरिच्छेदः ॥

अदृष्टः, त्रि, (न दृष्टः ।) अकृतदर्शनः । अवीक्षितः । "अदृष्टे दर्शनोत्कण्ठा दृष्टे विच्छेदभीरुता" । इति रसतरङ्गिण्यां भानुदत्तः ॥

अदृष्टवान्, [त्] त्रि, (अदृष्टं भाग्यं विद्यतेऽस्य, अदृष्ट मतुप् ।) भाग्यवान् । कपालिया इति भाषा । (स्त्रियां ङीप् अदृष्टवती) ।

अदृष्टिः, स्त्री, (न दृष्टिः नञ्समासः ।) प्रतिकूला दृष्टिः । कुत्सिता दृष्टिः । सरोषवक्रदृष्टिः । कुटिलचक्षुः । असौम्याक्षि । वक्रदृष्टियुक्तचक्षुः । इत्यमरः ॥

अदृष्टिका, स्त्री, (विरुद्धा दृष्टिः नञ्समासः । नञत्र विरोधार्थे, स्वार्थे कन् स्त्रियां टाप् ।) सरोषवक्रदृष्टिः । इति शब्दरत्नावली ॥

अदेवमातृकः, पुं, (देवो वृष्ट्यम्बु माता मातृतुल्यो यत्र सः, समासान्तः कः, ततो नञ्समासः ।) देवमातृकभिन्नदेशः । नदीमातृकदेशः । यथा । (वितन्वति क्षेममदेवमातृकाः ॥ इति भारवि ॥)

अद्म, पं, (अद्यते भुज्यते यत्, अद् कर्म्मणि मन् ।) इतं । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥

अदट ङ अतिक्रमे बधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ दन्त्यवर्गतृतीयोपधः । (अट्टितुं अतिक्रमितुमिच्छति—अदट् + सन् + लट् ते ।) ङ अट्टिटिषते । इति दुर्गादासः ॥

अदड, अभियोगे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ दन्त्यवर्गतृतीयोपधः । (अड्डितुं अभियोक्तुमिच्छति अदड् + सन् + लट् तिप् ।) अड्डिडिषति । क्विपि संयोगान्तलोपे अद् । अभियोगः समाधानं । अड्डति पक्षं विद्वान् । अभि समन्तात् योगोऽभियोगः इति गोविन्दभट्टः ॥ इति दुर्गादासः ॥

अद्धा, व्य, (अतं सततं गमनं ज्ञानं वा दधाति अत् + धा + क्विप् ।) यथार्थ । तत्पर्य्यायः । तत्त्वं २ अञ्जसा ३ । इत्यमरः ॥ (अद्धा श्रियं पालितसङ्गराय प्रत्यर्पयिष्यत्यनघां स साधु ॥ इति रघुः ।)

अद्भुतं, क्ली, अपूर्व्वं । तत्पर्य्यायः । विस्मयः २ आश्चर्य्यं ३ चित्रं ४ । तद्विशिष्टे वाच्यलिङ्गं । इत्यमरः ॥

अद्भुतं, त्रि, (अततीति अत् + क्विप् आकस्मिकार्थमव्ययं तथा भाति-भा + डुतच् ।) आश्चर्य्यं । तत्पर्य्यायः । इङ्गं २ । इति जटाधरः ॥ * ॥ अथाद्भुतं । अद्भुतसागरे आथर्व्वणाद्भुतवचनं । प्रकृतिविरुद्धमद्भुतमापदः प्राक् प्रबोधाय देवाः सृजन्तीति । तेन आपज्ज्ञानाय भूम्यादीनां पूर्व्वस्वभावप्रच्यवादेवकर्त्तृकोऽद्भुत इति ॥ एवञ्च बुधोदयपर्व्वग्रहणादीनां गणितागतत्वेन प्रकृतानामपि यदुत्पातत्वं तद्भाक्तं । तत्कारणञ्च गर्गसंहितावार्हस्पत्ययोः ॥ "अतिलोभादसत्याद्वा नास्तिक्याद्वाप्यधर्म्मतः । नरापचारान्नियतमुपसर्गः प्रवर्त्तते ॥ ततोऽपचारान्नियतमपवर्ज्जन्ति देवताः । ताः सृजन्त्यद्भुतांस्तांस्तु दिव्यनाभसभूमिजान् ॥ त एव त्रिविधा लोके उत्पाता देवनिर्म्मिताः । विचरन्ति विनाशाय रूपैः सम्बोधयन्ति च" ॥ तांश्च परं न दर्शयेदित्याह विष्णुः ॥ नोत्पातं दर्शयेदिति ॥ * ॥ तत्र वेलावशान्मण्डलनिरूपणं । यथा दीपिकायां ॥ "प्राक्द्वित्रिचतुर्भागेषु द्युनिशोरुद्भुतेषु सर्व्वेषु । अनिलाग्निशक्रवरुणा मण्डलपतयः शुभाशुभेषु ॥ वेलामण्डलं ॥ * ॥ "अर्य्यमादिचतुष्कचन्द्रतुरगादित्येषु वायुर्भवेत् । देवेज्याजविशाखयाम्ययुगले पित्र्यद्वये चानलः ॥ विश्वादित्रयधातृमैत्रयुगलेष्विन्द्रो भवेन्मण्डलः । सर्पापान्त्यमृगान्त्यमूलयुगलेशानेष्वपामीश्वरः ॥ पवनदहनौ नेष्टौ योगस्तयोरतिदुष्करः । सुरपवरुणौ शस्तौ योगस्तयोरतिशोभनः ॥ सवरुणमरुन्मिश्रः शक्रस्तथाग्निसमागतः । फलविरहितः सेन्द्रो वायुस्तथाग्निरतोऽम्बुपः ॥ यन्मण्डलेऽद्भुतं जातं शान्तिस्तद्देवताश्रया । तथा शान्तिद्वयं कार्य्यं मण्डलद्वयजाद्भुते" ॥ * ॥ विष्णुधर्म्मोत्तरे । "ग्रहर्क्षवैकृतं दिव्यं आन्तरीक्षं निबोध मे । उल्कापातो दिशां दाहः परिवेशस्तथैव च ॥ गन्धर्व्वनगरञ्चैव वृष्टिश्च विकृता तथा । एवमादीनि लोकेऽस्मिन् नाभसानि विनिर्द्दिशेत् ॥ चरस्थिरभवं भौम भकम्पमपि भूमिजं । जलाशयानां वैकृत्यं भौमं तदपि कीर्त्तितं ॥ भौमश्चाल्पफलं ज्ञेयं चिरेण परिपच्यते । नाभसं मध्यफलदं मध्यकालफलप्रदं ॥ दिव्यं तीव्रफलं ज्ञेयं शीघ्रकारि तथैव च ॥ * ॥ शीतोष्णानां विपर्य्यासस्त्वृतूनां रिपुजं भयं ॥ पुष्पे फले च विकृते राज्ञो मृत्युं तथादिशेत् । अकालप्रभवा नार्य्यः कालातीताः प्रजास्तथा ॥ विकृताः प्रसवाश्चैव युग्मप्रसवनं तथा । हीनाङ्गा अधिकाङ्गाश्च जायन्ते यदि वा नृपः ॥ पशवः पक्षिणश्चैव तथैव च सरीसृपाः । विनाशं तस्य देशस्य कुलस्य च विनिर्द्दिशेत् ॥ * ॥ प्रदोषे कुक्कुटारावो हेमन्ते चापि कोकिलाः । अर्कोदयेऽर्काभिमुखश्वारावो नृभयं दिशेत् ॥ उलूको वसते यत्र निपतेद्वा तथा गृहे । क्षयो गृहपतेर्मृत्युर्धननाशस्तथैव च ॥ गृध्रः काङ्कः कपोतश्च उलूकः श्येन एव च । चिल्लश्च चर्म्मचिल्लश्च भासः पाण्डर एव च ॥ गृहे यस्य पतन्त्येते गेहं तस्य विपद्यते । पञ्चत्वमासात्तथा वर्षान्मृत्युः स्याद्गृहमेधिनः ॥ पत्न्याः पत्रस्य वा मृत्युर्द्रव्यञ्चापि विनश्यति । ब्राह्मणाय गृहं दत्त्वा दत्त्वा तन्मूल्यमेव वा ॥ गृह्णीयाद्यदि रोचेत शान्तिञ्चैमां प्रयोजयेत् । मासार्ध्यानि समादाय श्मशानाद्गृध्रवायसाः ॥ श्वा पुरगाश्चोऽथ वा मध्ये पुरस्य प्रविशन्ति चेत् । विकिरन्ति गृहादौ च श्मशानं सा मही भवेत् ॥

चौरैश्च हन्यते लोकः परचक्रसमागमः ।
संग्रामश्च महाघोरो दुर्भिक्षं मरकं तथा ॥
अद्भुतानि प्रसूयन्ते तत्र देशस्य विद्रवः ।
अकाले फलपुष्पाणि देशविद्रवकारणं" ॥ * ॥
मत्स्यपुराणे ।
"अतिवृष्टिरनावृष्टिर्दुर्भिक्षादिभयं मतं ।
अनृतौ तु दिवारात्रं वृष्टिर्ज्ञेया भयाय च ॥
निरभ्रे वाथ रात्रौ वा श्वेतं याम्योत्तरेण तु ।
इन्द्रायुधं ततो दृष्ट्वा उल्कापातं तथैव च ॥
दिग्दाहपरिवेशौ च गन्धर्व्वनगरं तथा ।
परचक्रभयं विद्यात् देशोपद्रवमेव च" ॥
भासो वनकुक्कुटः ॥ * ॥ कंसनिधनसूचने हरिवंशः,—
"वक्रमङ्गारकस्तस्य चित्राया घोरदर्शनः ।
चलत्यपर्व्वणि मही गिरीणां शिखराणि च" ॥ * ॥
बाणोत्पाते स एव ।
"दक्षिणां दिशमास्थाय धूमकेतुः स्थितो भवेत् ।
वक्रमङ्गारकस्तस्य कृत्तिकासु भयङ्करः" ॥ * ॥
कृत्यचिन्तामणौ ।
"यत्राशौचविविक्ततत्त्ववसुधा लोकाः क्षुधार्पीडिताः ।
विप्रा वेदहतास्तथा प्रचलिता वर्णाश्रमाद् भ्रंशिता ।
क्षौणी मन्दफला नृपाश्च विकला संग्रामघोरा मही
प्रेताघातदुरन्तपीडितनरा देवज्यराङ्गेष्टितौ ॥
रक्ते शस्त्रोद्योगो मांसास्थिवसादिभिर्मरकः ।
धान्यहिरण्यत्वकफलकुसुमाद्यं वर्षिते भयं विद्यात् ॥
अङ्गारपांसुवर्षे विनाशमुपयाति तन्नगरं ।
उपलं विना जलधरे विकृता वा यदा प्राणिनो वृष्टा ॥
छिद्रं वाप्यतिवृष्टिं शस्यानामीतिसंजननं" ॥ * ॥
बुधकौशिकसम्बादे ।
"पल्ल्याः प्रपाते च फलं शरटस्य प्ररोहणे ।
शीर्षे राजश्रियोऽवाप्तिर्भाले चैश्वर्य्यमेव च ।
कर्णयोर्भूषणावाप्तिर्नेत्रयोर्बन्धुदर्शनं ॥
नासिकायाञ्च सौगन्ध्यं वक्त्रे मिष्टान्नभोजनं ।
कण्ठे चैव श्रियोऽवाप्तिर्भुजयोर्विभवो भवेत् ॥
धनलाभो बाहुमूले करयोर्धनसञ्चयः ।
स्तनमूले च सौभाग्यं हृदि सौख्यविवर्द्धनं ॥
पृष्ठे नित्यं महीलाभः पार्श्वयोर्बन्धुदर्शनं ।
कटिद्वये वस्त्रलाभो गुह्ये मृत्युसमागमः ॥
जङ्घे चार्थक्षयो नित्यं गुदे रोगभयं भवेत् ।
उर्व्वोस्तु वाहनावाप्तिर्जानुजङ्घेऽर्थसंक्षयः ॥
वामदक्षिणयोः पादोर्भ्रमणं नियतं भवेत् ।
पल्ल्याः प्ररोहणे चैव पतने शरटस्य च ॥
व्यत्यासाच्च फलञ्चैव तद्वदेवं प्रजायते ।
पल्ल्याः प्ररोहणं गात्रे शरटस्य प्रपातनं ॥
निधनायैव भवति व्याधिपीड़ाविपर्य्यये ।
पतनानन्तरञ्चैवारोहणं यदि जायते ॥
पतने फलमुत्सृज्य रोहणेऽन्यत् फलं भवेत् ।
आरोहणञ्चोर्द्धवक्त्रे अधोवक्त्रे च पातनं ॥
भवेदिष्टफलं तस्य तत्फलं जायते ध्रुवं ।
स्पृष्टमात्रेण यः सद्यः सचेलं जलमाविशेत् ॥
पञ्चगव्यप्राशनञ्च कुर्य्यादर्कावलोकनं ।
पल्लीरूपं सुवर्णस्य रक्तवस्त्रेण वेष्टयेत् ॥
पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैस्तदग्रे पूर्णकुम्भके ।
पञ्चगव्यं पञ्चरत्नं पञ्चामृतं सपल्लवं ॥
पञ्चवृक्षकषायञ्च निःक्षिप्यावाहयेत् ततः ।
पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्लोकपालांस्तथा ग्रहान् ॥
मृत्युञ्जयेन मन्त्रेण समिद्भिः खादिरैः शुभैः ।
तिलैर्व्याहृतिभिर्होममष्टोत्तरसहस्रकं" ॥
पल्ली गृहगोधिका । मृत्युञ्जयमन्त्रस्त्र्यम्बकमन्त्रः ।
इति विद्याकरः ॥ * ॥ गर्गसंहितावार्हस्पत्ययोः ।
"ये तेषु शान्तिं कुर्व्वन्ति न ते यान्ति पराभवं ।
ये तु न प्रतिकुर्व्वन्ति क्रियया श्रद्धयान्विताः ॥
दाम्भिक्याद्वा विमोहाद्वा विनश्यन्त्येव तेऽचिरात्" ॥ * ॥
अत्र निमित्तनिश्चयवतोऽधिकारः । अन्यथा दोषः । इत्याह मत्स्यपुराणं,—
"भिन्नमण्डलवेलाया ये भवन्त्यद्भुताः क्वचित् ।
तत्र शान्तिद्वयं कार्य्यं निमित्ते सति नान्यथा ।
निर्निमित्तकृता शान्तिर्निमित्तमुपपादयेत् ।
एतच्च तत्तद्विशेषविहितशान्तिविषयं । अन्यथा वेलामण्डलसन्देहे शान्तिर्न स्यात् साधारणशान्तिश्च निर्विषया स्यात् । अतएवोक्तं योगियाज्ञवल्क्येन,—
"यत्र यत्र च संकीर्णमात्मानं मन्यते द्विजः ।
तत्र तत्र तिलैर्होमो गायत्र्या समुदाहृतः ॥
गायत्र्या प्रयतः शुद्धः सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ।
शान्तिकामस्तु जुहुयात् गायत्रीमक्षतैः शुचिः ॥
हन्तुकामस्तु पतर्घृतेन जुहुयात् शुचिः ।
सावित्र्या शान्तिहोमांश्च कुर्य्यात् पर्व्वसु नित्यशः ॥
प्रणवव्याहृतिभ्याञ्च स्वाहान्ता होमकर्म्मणि ।
प्रतिलोमा प्रयोक्तव्या फट्कारान्ताभिचारके ॥ * ॥
विश्वामित्रेणापि निमित्तसन्देहे कृच्छ्रादीन्युक्तानि ।
यथा,—
"कृच्छ्रचान्द्रायणादीनि शुद्ध्यभ्युदयकारणं ।
प्रकाशे च रहस्ये च संशयेऽनुक्तकेऽस्फुटे ॥ * ॥
मार्कण्डेयपुराणं ।
"दिग्देशजनसामान्यं नृपसामान्यमात्मनि ।
नक्षत्रग्रहसामान्यं नरो भुङ्क्ते शुभाशुभं ॥
परस्पराभिवादश्च ग्रहदोषेषु जायते" ॥
तथा,—
"तस्माच्छान्तिपरः प्राज्ञो लोकवादरतस्तथा ॥
लोकवादाश्च शान्तीश्च ग्रहपीडासु कारयेत् ।
भद्रोहानुपवासांश्च शस्तं चैत्याभिवन्दनं ॥
कुर्य्यात् होमं तथा दानं श्राद्धं क्रोधविवर्जनं ।
अद्रोहं सर्व्वभूतेषु मैत्रीं कुर्य्याच्च पण्डितः ॥
वर्जयेदुषतीं वाचमतिवादांस्तथैव च ।
ग्रहपूजाञ्च कुर्व्वीत सर्व्वपीडासु मानवः ॥
एवं शाम्यन्त्यशेषाणि घोराणि द्विजसत्तम ।
प्रयतानां मनुष्याणां ग्रहर्क्षोत्थान्यनेकशः" ॥ * ॥
लोकवादाश्च तत्रैवोक्ताः । यथा,—
"आकाशदेवतानाञ्च दैत्यादीनाञ्च सौहृदात् ।
पृथिव्यां प्रतिलोके च लोकवादा इति स्मृताः ॥"
ते च सर्व्वभूतडाकिन्याद्यभिभवशान्त्यर्थं लौकिकौषधमन्त्रादयः विषहरीमङ्गलचण्डिकागीतादयः चैत्यवृक्षादौ क्षेत्रपालदेवतापूजा च । तथाचापस्तम्बः । स्त्रीभ्योऽवरवर्णेभ्यो धर्म्मशेषान् प्रतीयादित्येक इति । धर्म्मशेषान् श्रुतिस्मृतिसदाचारेष्वप्रसिद्धानिति नारायणोपाध्यायाः । भूदोहश्च पात्रं विना भूमौ गोस्तनं निष्पीड्य दुग्धोत्सर्गः । चैत्यः पूज्यत्वेन ख्यातो ग्रामस्य वृक्षः । तथा च बाणोत्पाते हरिवंशः,—
"अनेकशाखश्चैत्यश्च निपपात महीतले ।
अर्च्चितः सर्व्वकन्याभिर्दानवानां महात्मनां ॥"
उषतीमकल्याणीं । अतिवादश्च पूज्यमतिक्रम्य भाषणं ॥ * ॥ मत्स्यपुराणं,—
"काकस्यैकरवश्रावः प्रभाते दुःखदायकः ।
काको मैथुनकामक्तः श्वेतो वा यदि दृश्यते ॥
उलूको वसते यत्र निपतेद्वा तथा गृहे ।
ज्ञेया गृहपतेर्मृत्युर्धननाशस्तथैव च ॥ * ॥"
वराहसंहितायां,—
क्रीड़ानुरक्तो रतिमांसलुब्धो
भीतो रुजार्त्तः पतितो विहङ्गः ।
नासौ गृहस्थस्य विनाशहेतु-
र्दोषः समुत्पद्यत आकुराख्याः ॥ * ॥
अद्भुतशान्तिमाह मात्स्ये,—
"गृहे पक्षिविकारेषु कुर्य्यात्सामरतर्पणं ।
देवाः कपोता इति वा जप्तव्यं सप्ततिर्द्विजैः ॥
गावश्च देया विविधा द्विजानां
सकाञ्चना वस्त्रयुगोत्तरीयाः ।
एवं कृते पापमुपैति शान्तिं
मृगैर्द्विजैर्व्वा विनिवेदितं यत् ॥"
द्विजैः पक्षिभिः । अपिवा अन्यैरपि ॥ * ॥ भुजबलभीमे ।
"एको वृषस्त्रयो गावः समाश्चा नव दन्तिनः ।
सिंहप्रसूतिका गावः कथिताः स्वामिघातकाः ॥ * ॥"
मत्स्यपुराणे ।
"अङ्गे दक्षिणभागे तु शस्तं विस्फुरणं भवेत् ।
अप्रशस्तं तथा वामे पृष्ठस्य हृदयस्य च ॥
लाञ्छनं पिटकं चैव ज्ञेयं विस्फुरितं तथा ।
विपर्य्ययेण विहितं सर्व्वं स्त्रीणां फलं तथा" ॥ * ॥
अनिष्टचिह्नोपगमे द्विजानां कार्य्यं सुवर्णेन च तर्पणं स्यात् । शङ्खः । "दुःस्वप्नानिष्टदर्शनादौ घृतं हिरण्यञ्च दद्यात्" इति । मात्स्ये ।
"नमस्ते सर्व्वलोकेश नमस्ते भृगुनन्दन ।
कवे सर्व्वार्थसिद्ध्यर्थं गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तु ते ॥
एवं शुक्रोदये कुर्व्वन् यात्रादिषु च भारत ।
सर्व्वान् कामानवाप्नोति विष्णुलोके महीयते ॥
नमस्तेऽङ्गिरसां नाथ वाक्पतेऽथ वृहस्पते ।
क्रूरग्रहैः पीडितानाममृताय नमो नमः ॥
संक्रान्तावपि कौन्तेय यात्रास्वभ्युदयेषु च ॥
कुर्व्वन् वृहस्पतेः पूजां सर्व्वान् कामान् समश्नुते" ॥
वैष्णवामृते व्यासः ।
"ग्रहयज्ञैः शान्तिकैश्च किं क्लिश्यन्ति नरा द्विज ।
महाशान्तिकरः श्रीमांस्तुलस्या पूजितो हरिः ॥
उत्पातान् दारुणान् पुंसां दुर्निमित्ताननेकशः ।
तुलस्या पूजितो भक्त्या महाशान्तिकरो हरिः ॥"
अथ ब्रह्मपुराणीयो मन्त्रः ।
"नमस्ते बहुरूपाय विष्णवे परमात्मने स्वाहा"

इति ॥ * ॥ छन्दोगपरिशिष्टं । अथातो रजस्वलाभिगमने गोऽश्वभार्य्यासु गमने यमजजनने विजातीयजनने वा काककङ्कगृध्रश्येनभासचिल्लकपोतानां गृहप्रवेशे मानुषस्योपरि विश्रामणे एषामेव क्रियमाणे गृहदारारोहणे वाद्भुतेषु कल्पदृष्टेन विधिनाग्निमुपसमाधाय प्रायश्चित्ताज्याहुतीर्जुहोति अद्भुताय अग्नये स्वाहा सोमाय विष्णवे रुद्राय वायवे सूर्य्याय मृत्यवे विश्वेभ्यो देवेभ्य स्वाहेति स्थालीपाकहुतान्य दिति ॥ * ॥ कपोतं विशेषयति शौनकः ।

"रक्तपादः कपोताख्यः अरण्यौकाः शुक्लच्छविः ।
स चेच्छाला विशेच्छालासमीपस्थ वसेद्यदि ॥
अन्येषु गृहमध्ये वा वल्मीकस्योद्गमादिषु" ।

कल्पदृष्टेन विधिना गृह्योक्तेन । प्रायश्चित्ताज्याहुतीः अद्भुतदोषप्रशमनार्थाः सप्ताज्याहुतीः । अद्भुताय अग्नये स्वाहा इत्यादिमन्त्रैः । तत्र स्थालीपाकेतिकर्त्तव्यतायां पायसचरुभिरेतेभ्यो देवेभ्यो जुहुयात् । छन्दोगपरिशिष्टं । पश्चात् घृतपायसेन ब्राह्मणान् भोजयित्वा गोवरं दत्त्वा शान्तिर्भवतीति । गोवरं गोश्रेष्ठं दक्षिणा तां गां दत्त्वा दोषशान्तिर्भवतीति । तथाचोक्तं,—

"गौर्विशिष्टतमा लोके वेदेष्वपि निगद्यते ।
न ततोऽन्यद्वरं यस्मात् तस्माद्गौर्वरमुच्यते" ॥ * ॥

छन्दोगपरिशिष्टं । यस्त्वेषामन्यतममापन्नः प्रायश्चित्तं न कुर्य्यात् तस्य गृहपतेर्मरणं सर्व्वस्वनाशो वा भवति तस्मात् प्रायश्चित्तं कर्त्तव्यं कर्म्मापवर्गे वामदेव्यगानं शान्तिः शान्तिरिति । अपवर्गे समाप्तौ । वामदेव्यगानं शान्तिः कर्त्तव्या आवृत्तिप्रकरणसमाप्त्यर्थां । वार्हस्पत्ये । शमयन्त्याशु पापात् कर्म्मादिकृतं निमित्तमाश्वेव । अतिवर्षणोपवासव्रतदीक्षाजप्यहवनानि ॥ * ॥ वराहः । ये च न दोषं जनयन्त्युत्पातांस्तानृतुस्वभावकृतान् । ऋषिपुत्त्रकृतैः श्लोकैर्विद्यादेभिः समासोक्तैः ॥ तथा च मत्स्यपुराणं ।

"वज्राशनिमहीकम्पसन्ध्यानिर्घातनिस्वनाः ।
परिवेशरजोधूमरक्तार्कास्तमयोदयाः ॥
द्रुमेभ्योऽथ रसस्नेहमधुपुष्पफलोद्गमाः ।
गोपक्षिमदवृद्धिश्च शिवाय मधुमाधवे ॥ * ॥
तारोल्कापातकलुषं कपिलार्केन्दुमण्डलं ।
अनग्निज्वलनं स्फोटं धूमरेणुनिराकुलं ॥
रक्तपद्मारुणा सन्ध्या नभः क्षुब्धार्णवोपमं ।
सरितास्वाम्बुसंशोषं दृष्ट्वा ग्रीष्मे शुभं वदेत् ॥ * ॥
शक्रायुधपरीवेशौ विद्युच्छुष्कविरोहणं ।
कम्पोद्वर्त्तनवैकृत्यं रसनं दरणं क्षितेः ॥
नद्युदपानसरसां वृद्ध्यूर्द्ध्वं भवनप्लवाः ।
पतनञ्चाद्रिगेहानां वर्षासु न भयावहं" ॥

हरिवंशे वर्षावर्णनायां,—

"क्वचित् कन्दरहासाढ्यं शिलीन्ध्राभरणं क्वचित्" ।

इति दर्शनात् वर्षासु शिलीन्ध्रोद्गमो न भयावहः ॥ * ॥

"दिव्यस्त्रीभूतगन्धर्व्वविमानाद्भुतदर्शनं ।
ग्रहनक्षत्रताराणां दर्शनञ्च दिवाम्बरे ॥
गीतवादित्रनिर्घोषो वनपर्व्वतसानुषु ।
शस्यवृद्धिरसोत्पत्तिरपापाः शरदि स्मृताः ॥*॥
शीतानिलतुषारत्वं नर्द्दनं मृगपक्षिणां ।
रक्षोयक्षादिसत्त्वानां दर्शनं वागमानुषी ॥-
दिशो धूमान्धकाराश्च सशब्दा वनपर्व्वताः ।
उच्चैः सूर्य्योदयास्तत्वं हेमन्ते शोभना मताः ॥ * ॥
हिमपातानिलोत्पातविरूपाद्भुतदर्शनं ।
दृष्टाञ्जनाभमाकाशं तारोल्कापातपिञ्जरं ॥
चित्रा गर्भोद्भवाः स्त्रीषु गोऽजाश्वमृगपक्षिणां ।
पत्राङ्कुरलतानाञ्च विकाराः शिशिरे शुभाः ॥
ऋतुस्वभावजा ह्येते दृष्टाः स्वर्त्तौ शुभावहाः ।
ऋतावन्यत्र चोत्पाता दृष्टास्ते भृशदारुणाः" ॥*॥
उन्मत्तानाञ्च या गाथाः शिशूनाञ्चेष्टितञ्च यत् ।
स्त्रियो यच्च प्रभाषन्ते तत्र नास्ति व्यतिक्रमः ॥
पूर्व्वं चरति देवेषु पश्चाद्गच्छति मानुषान् ।
नादेशिता वाग्वदति सत्या ह्येषा सरस्वती ॥*॥

वृहस्पतिः,—

"ज्योतिर्ज्ञानं तथोत्पातमविदित्वा तु ये नृपाः ।
श्रावयन्त्यर्थलोभेन विनेयास्तेऽपि यत्नतः ॥

विनेया दण्डनीयाः । इति ज्योतिस्तत्त्वं ॥

अद्भुतः, पुं, शृङ्गारादिनवरसानां मध्ये रसविशेषः । तस्य स्थायिभावो विस्मयः । देवता गन्धर्व्वः । वर्णः पीतः । आलम्बनं लोकातीतवस्तु । उद्दीपनं तद्गुणमहिमा । अनुभावाः स्तम्भस्वेदरोमाञ्चगद्गदस्वरविभ्रमनेत्रविकाशादयः । अस्य व्यभिचारिभावाः वितर्कावेगसम्भ्रान्तिहर्षादयः । इति साहित्यदर्पणं ॥

अद्भुतस्वनः, पुं, (अद्भुतः अतिशयितः स्वनः शब्दो यस्य सः ।) महादेवः । इति त्रिकाण्डशेषः । (अद्भुतः स्वन इति कर्म्मधारये आश्चर्य्यशब्दः) ।

अद्भुतसारः, पुं, (अद्भुतः अतिकठिनः सारः स्थिरांशो यस्य सः ।) खदिरसारः ॥ इति केचित् ॥

अद्मनिः, पुं, (अत्ति भक्षयति सर्व्वान् अदेर्मुट् चेत्यनिः ।) अग्निः । इत्युणादिकोषः ॥

अद्मरः, त्रि, (अद् भक्षणे, घस्यदः क्मरच् ।) भक्षकः । भक्षणपरः । इत्यमरः ॥

अद्य अव्य, (सद्यपरुत् परार्य्यैषम इति इदमोऽश्भावो द्यश्च निपात्यते ॥) वर्त्तमानदिनं । आजि इति भाषा । इत्यमरः ॥

अद्यतनः, पुं, (सायंचिरमित्यादिना ट्युट्युलौ तुट् च ॥) कालविशेषः । स च भाष्यमते दुर्गसिंहमते च पूर्व्वरात्रिशेषदण्डचतुष्टयावधिकपररात्रिसार्द्धयामपर्य्यन्तः । पूर्व्वरात्रिशेषार्द्धावधिपररात्रिप्रथमार्द्धपर्य्यन्तो वा । भर्तृहरिक्रमदीश्वरमते पूर्व्वरात्रिशेषप्रहरावधिपररात्रिप्रथमप्रहरपर्य्यन्तः । अद्य जातवस्तुनि त्रि ॥

अद्यश्वीनं, त्रि, (अद्य श्वस् + ख तस्य ईन टिस्लोपः ।) आसन्नमरणादि । अद्य श्वो वा भवति अद्यश्वीनं मरणं । इति संक्षिप्तसारव्याकरणपरिशिष्टं ॥

अद्यश्वीना, स्त्री, (अद्यश्वस् + "अद्यश्वीनावष्टब्धे" इति सूत्रेण ख तस्य ईन टिलोपश्च स्त्रियां टाप् ।) आसन्नप्रसवा अद्य श्वो वा सूते अद्यश्वीना गौः इति संक्षिप्तसारपरिशिष्टं ।

अद्यावधि, क्ली, (अद्य अवधिः सीमा यस्य तत् ।) अद्यारभ्य । आजि इस्तक । इति भाषा । वर्त्तमानदिवसपर्य्यन्तं । आजि नागाइत इति भाषा ॥

अद्रिः, पुं, (अदिशदीति क्रिन् ॥) सूर्य्यः । पर्व्वतः । वृक्षः । इत्यमरः ॥ परिमाणविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ (शाखी । मानभेदः । सप्ताङ्कः । पर्व्वतमूषिका ॥)

अद्रिकर्णी, स्त्री, (पर्व्वतमूषिकायाः कर्णवत् पुष्पमध्यस्थपत्त्रं यस्याः सा स्त्रियां ङीप् ।) अपराजिता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अद्रिकीला, स्त्री, (अद्रयः कीलाः स्तम्भवत् यस्याः सा पृथिवी ।) भूमिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अद्रिजं, क्ली, (अद्रौ जातं इति जनेर्डः ।) शिलाजतु इति रत्नमाला ॥ पर्व्वतजातवस्तुनि त्रि ॥

अद्रिजा, स्त्री, (अद्रेर्जाता इति जनेर्ड ततष्टाप्, पार्व्वती ।) दुर्गा । इति हेमचन्द्रः ॥ सैंहलीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अद्रितनया, स्त्री, (अद्रेः तनया ।) पार्व्वती । यथा— रुषोऽद्य मद्रितनयामुखपद्मजन्मेति काव्यप्रकाशः ॥ (अथैनमद्रेस्तनया शुशोच ॥ इति रघुः ॥)

अद्रिनन्दिनी, स्त्री, (अद्रेर्नन्दिनी । पार्व्वती ।) दुर्गा ॥ हिमालयादिजातत्वात् ॥

अद्रिभिद्, पुं, (अद्रीन् पर्व्वतान् भिनत्ति अद्रि + भिद् + क्विप् तुक् ।) इन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अद्रिभूः, पुं, (त्रि, अद्रौ भवति अद्रि + भू + क्विप् । पर्व्वतजातमात्रे ।) आखुकर्णिता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अद्रिराजः, पुं, (अद्रीणां राजा इति समासे राजाहःसखिभ्यष्टच् ।) हिमालयपर्व्वतः । इति हेमचन्द्रः ।

अद्रिसारः, पुं, (अद्रेः सारः स्थिरांशः ।) लौहः । इति रत्नमाला ॥

अद्रीशः, पुं, (अद्रेः ईशः ।) शिवः । हिमालयः । इति धरणी ॥

अद्वयः, पुं, (नास्ति द्वयं द्वित्वं यस्य ।) बुद्धः । इति हेमचन्द्रः ॥ (आत्मा । अद्वैतवादी ।)

अद्वयवादी, [न्] पुं, (अद्वयं सर्व्वमेव चित्स्वरूपं नात्मनोऽन्यत् किञ्चनेति वदति अद्वय + वद् + णिनि । वैदान्तिकः ।) बुद्धः । इत्यमरः ॥

अद्वारं, क्ली, (अप्रशस्तं प्रवेशायोग्यं द्वारं ।) द्वारव्यतिरिक्तप्रदेशः । यथा—

"अद्वारेण च नातीयाद्ग्रामं वा वेश्म वावृतं ।
रात्रौ च वृक्षमूलानि दूरतः परिवर्ज्जयेत् ॥"

इति मानवे ४ अध्याये ७३ श्लोकः ॥ प्राचीराद्यावृतं ग्रामं गृहञ्च द्वारव्यतिरिक्तप्रदेशेन प्राकारादिलङ्घनं कृत्वा न विशेत् । रात्रौ च वृक्षमूलावस्थानं दूरतस्त्यजेत् । इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः ॥ द्वाररहिते त्रि ॥

अद्वितीयः, त्रि, (न विद्यते द्वितीयं यस्य ।) द्वितीयरहितः । (सदेव सौम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं इति श्रुतेः ।) अतुल्यः । यथा,— एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म । इति वेदान्तः ॥ नचाग्नि-

मेयः मह्ि नाद्वितीयः । इति नैषधं ॥

अद्वैतः, त्रि, (द्विधाभेदमितः प्राप्तः । द्वित + स्वार्थे अण् न द्वैतः । द्वितीयरहितः ।) एकः । यथा,— यदद्वैतं ब्रह्मोपनिषदि तदप्यस्य तनुभा । इति श्रीचैतन्यचरितामृतं ॥

अद्वैतः, पुं, (द्विधाभेदमितः प्राप्तः तृतीयातत्, प्रज्ञादित्वात् स्वार्थे अण्. ततोभिन्नः नञ्समासः ।) द्वैतरहितः विष्णुः । यथा,—

"विष्णुमानन्दमद्वैतं विज्ञानं सर्व्वगं प्रभुं ।
प्रणमामि सदा भक्त्या चेतसा हृदयालयं ॥"

इति गारुडे २३८ अध्यायः ॥ * ॥ शिवावतारविशेषः । यथा,—

"नित्यानन्दो भक्तरूपो व्रजे यः श्रीहलायुधः ।
भक्तावतार आचार्य्योऽद्वैतो यः श्रीसदाशिवः ॥"

तत्पित्रादिविवरणं यथा,—

"महादेवस्य मित्रं यः कुवेरो गुह्यकेश्वरः ।
कुवेरपण्डितः सोऽद्य जनकोऽस्य विदांवरः ॥
पुरा कुवेरः कैलासे सिध्यमाध्यनिषेवितं ।
जजाप परमं मन्त्रं शैवं श्रीशिववल्लभः ॥
ततो दयालुर्भगवान् वरं वृणिवति सोऽब्रवीत् ।
ततः कुवेरो वरयामास त्वं मे सुतो भव ॥
प्रार्थितस्तेन देवेशो वरदेशः सदाशिवः ।
जन्मजन्मान्तरे एष प्राप्स्यामि पत्रता तव ॥
इति प्राप्य वरं रूपं कियन्तं कालमास्थितः ।
कार्य्यादीशवशात् सोऽद्याद्वैतस्य जनकोऽभवत् ॥
योगमाया भगवती गृहिणी तस्य साम्प्रतं ।
सीतारूपेणावतीर्णा श्रीनाम्नी तत्प्रकाशतः ॥
तस्य पुत्रोऽच्युतानन्दः कृष्णचैतन्यवल्लभः ।
श्रीमत्पण्डितगोस्वामिशिष्यप्रिय इति श्रुतं ॥
यः कार्त्तिकेयः प्रागासीदिति जल्पन्ति केचन" ।

इति गौरगणोद्देशदीपिका ॥

अद्वैतवादी, [न्] त्रि, (अद्वैतं "चिदेव सत्यं नान्यत् किञ्चित" इति वदति, अद्वैत + वद् + णिनि उपपदसमासः ।) एकब्रह्मवादी । तस्य मतं यथा,— ब्रह्मैव सत्यं प्रत्यक्षादिसिद्धं विश्वं ब्रह्मणि आरोपितं । यथा रज्जुः रज्जुस्वरूपाज्ञानात् सर्पवत् प्रतिभाति । तथा ब्रह्मस्वरूपाज्ञानात् विश्वं वस्तुवत् प्रतिभाति प्रकृतिर्ज्जीवस्यापि पर्य्यवसाने ब्रह्मैव ब्रह्मान्यत् सद्वस्तु नास्ति । अत्र प्रमाणं शारीरिकसूत्रस्य शङ्कराचार्य्यकृतभाष्यतट्टीकाकल्पतरुभाष्यरत्नप्रभादि ॥

अधः [स्] व्य, (अधरस्य अधादेशः ततः असिच् ।) तलं । नीचं । अधोभागः । यथा,—

"लोकानुपर्य्युपर्य्यास्तेऽधोऽधोऽध्यधि च माधवः" ।

इति वोपदेवः ॥ पातालं । योनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अधःपुष्पी, स्त्री, (अधः अधोमुखं पुष्पं यस्याः । अधस् + पुष्प + ङीप् ।) गोजिह्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥ तृणविशेषः । हेठाञ्चली । चोरखड़िका । भाँटुइ इति भाषा । तत्पर्य्यायः । अवाक्पुष्पी २ मङ्गल्या ३ अमरपुष्पिका ४ । इति रत्नमाला ॥

अधःक्षिप्तः, त्रि, (अधः अधोभागे क्षिप्तः पतितः ।) अधस्त्यक्तवस्तु । इति जटाधरः ॥

अधमः, त्रि, (अव पालने + अम, वस्य धादेशः ।) न्यूनः । निन्दितः । अपकृष्टः । तत्पर्य्यायः । निकृष्टः २ प्रतिकृष्टः ३ अर्व्वा ४ रेफः ५ याप्यः ६ अवमः ७ कुत्सितः ८ अवद्यः ९ कुपूयः १० खेटः ११ गर्ह्यः १२ अणकः १३ । इत्यमरः ॥ रेपः १४ अरमः १५ आणकः १६ अनकः १७ । इति तट्टीका ॥ (याच्ञा मोघा वरमधिगुणे नाधमे लब्धकामा । इति मेघदूते)॥

अधमः, पु, (अव पालने + अम, वस्य धादेशः ।) उपपतिभेदः । तस्य लक्षणं । भयदयालज्जाशून्यत्वं । कामक्रीडाविषये कर्त्तव्याकर्त्तव्याविचारकत्वञ्च । इति रसमञ्जरी ॥

अधमभृतकः, त्रि, (अधम + भृ + क्त + स्वार्थे कन् ।) (अधमः । निकृष्टः । भृतकः । भृत्यः ।) अधमभृत्यः । नीचदासः । दौवारिकभारवाहकादयः ॥

अधमर्णः, त्रि, (अधम + ऋण ऋणविषये अवश्यदेयविषये अधमः निन्दितः राजदन्तादित्वात् परनिपातः । वा अधमं ऋणमवश्यदेयत्वेन विद्यते यस्य ।) ऋणगृहीता । ऋणी । इत्यमरः ॥ खातक इति भाषा ।

("अधमर्णार्थसिद्ध्यर्थमुत्तमर्णेन चोदितः ।
दापयेत् धनिकस्यार्थमधमर्णात् विभावितं ॥
अपह्नवेऽधमर्णस्य देहीत्युक्तस्य संसदि ।
अभियोक्ता दिशेद्देश्यं करणं वान्यदुद्दिशेत्" ॥

इति मनुः ।)॥

अधमर्णिकः, त्रि, (अधममवश्यदेयत्वेन निन्दितं ऋणं । तदेव दातृत्वेन विद्यते अस्य । अधमर्ण + अत इनिठनाविति ठन् । तस्य इकः ।) अधमर्णः । यथा,—

"गृहीतानुक्रमाद्दाप्यो धनिनामधमर्णिकः ।
दत्त्वा तु ब्राह्मणायैव नृपतेस्तदनन्तरं ॥"

इति मिताक्षरा ॥

("तै यैरुपायैरर्थं स्वं प्राप्नुयादुत्तमर्णिकः ।
तैस्तैरुपायैः संगृह्य दापयेदधमर्णिकं" ॥

इति मनुः ।)॥

अधमा, स्त्री, (अधम + स्त्रियां टाप् ।) स्वीयाद्यन्तर्गतनायिकाभेदः । अस्या लक्षणं । हितकारिप्रियतमे अहितकारित्व । अस्याः क्रिया अधमा । अस्या निष्कारणकोपत्वात् चण्डीति नाम । इति रसमञ्जरी ॥

अधमाङ्गं, क्ली, (अधमम् अङ्गं कर्म्मधारयः ।) पादः । चरणः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अधरं, क्ली पु, (न ध्रियते कामुकस्य धैर्य्यं न तिष्ठति यत्र, न + धृ + पुंसि संज्ञायां घः प्रायेणेति अधिकरणे घः ।) स्मरागारं । रतिगृहं । योनिरिति यावत् । इति शब्दरत्नावली त्रिकाण्डशेषश्च ॥

अधरः, पु, (न ध्रियतेऽसौ धृ + अच् ततो नञ्समासः ।) मुखावयवविशेषः । नावो ठोँट । इति भाषा । ओष्ठः । उपर ठोँट । इति भाषा । तयोः पर्य्यायः । रदनच्छदः २ दशनवासः ३ । इत्यमरः ॥ परन्तु द्वयोरपि ओष्ठाधरप्रयोगः यथा । रदनच्छदौ दशनवाससी उभयत्र वर्त्तेते तथा ओष्ठाधरावपि उभयत्रेति नयनानन्दः ॥ रायमुकुटोऽप्याह उपरिवर्त्ती अधोवर्त्ती च ओष्ठः अधरोऽप्येवं । पुरुषस्य रक्ताधरः प्रशस्तः । यथा,—

"पाणिपादतलौ रक्तौ नेत्रान्तरनखानि च ।
तालुकोऽधरजिह्वा च मम रक्तं प्रशस्यते ॥"

स्त्रियास्तु यथा,—

"पाटलावर्त्तुलः स्निग्धो रेखाभूषितमध्यभूः ।
सीमन्तिनीनामधरो राज्ञां चैव प्रियो भवेत् ॥
श्यामः स्थूलोऽधरोष्ठः स्यात् वैधव्यकलहप्रदः ।
सस्तणो मत्तकाशिन्यास्योत्तरोष्ठः सुभोगदः ॥"

इति सामुद्रकं ॥

अधरः, त्रि, (न धरः नञ्समासः । नीचः ।) अधः । तलं । हीनः । अपकृष्टः । इति मेदिनी ॥ हीनवादी । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा शाकुन्तले । पिबसि रतिसर्व्वस्वमधरं ।)॥

अधरतः, व्य, [स्] (अधर + तसिल् प्रथमापञ्चमीसप्तम्यर्थवृत्तौ ।) अधस्तात् । अधोभागः । इति हलायुधः ॥

अधरमधु, क्ली, (अधरस्य मधु षष्ठीतत् ।) वक्त्रासवः । अधरामृतं । अधररसः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अधरस्तात् व्य, अधरतः । इति हलायुधः ॥

अधरस्मात्, व्य, (अधर + अस्ताति विकल्पे अधरस्य अधादेशः ।) अधस्तात् । अधरात् । दिग्वाचकशब्दात् दिग्देशकालवाच्ये प्रथमापञ्चमीसप्तमीनां स्थाने तात् प्रत्ययोभवति । इति व्याकरणं ॥

अधरा, स्त्री, (न धरा नञ्समासः ।) अधोदिक् । इति व्याकरणं ॥ नीचा । यथा । अधराय कृता यथैव सा । इति नैषधं ॥

अधरात्, व्य, अधरतः । अधरेण । अधरस्तात् । इत्यमरटीका ॥

अधरामृतं, क्ली, (अधरस्य अमृतम् ।) अधरसुधा । यथा,—

"सिञ्चाङ्ग नस्त्वदधरामृतपूरकेण
हासावलोककलगीतजहृच्छयाग्निं ।
नो चेद्वयं विरहजाग्न्युपयुक्तदेहा
ध्यानेन याम पदयोः पदवीं सखे ते ॥"

इति श्रीभागवते १० स्कन्धे २९ अध्यायः ॥

अधरीणः, त्रि, (अधरःकृतः तिरस्कृतः अधर + ख तस्य ईन ।) धिक्कृतः । तिरस्कृतः । इति जटाधरः ॥

अधरेण, व्य, (अधरे देशे अधरस्यां दिशि वा अधर + एनप् ।) अधोदिग्देशकालः । अधोदिक्देशकाले । इति व्याकरणं ॥

अधरेद्युः, [स्] व्य, (अधरे परे दिवसे अधर + एद्युस् ।) अधरदिवसः । परदिनं । इति शब्दरत्नावली ॥

अधर्म्मः, पुं, (ध्रियतेऽनेन धृ + मनिन् ततो नञ्समासः, नञत्र विरोधार्थः ।) धर्म्मविरोधी । स तु ब्रह्मणः पृष्ठाज्जातः । इति श्रीभागवतं ॥ पापं ।

अपराधः। श्रुतिस्मृतिविरुद्धाचारः। यथा,—
"अधर्म्मेणैधते राजन् ततो भद्राणि पश्यति।
ततः सपत्नान् जयति समूलस्तु विनश्यति ॥"
इति महाभारतम्।
("अधर्म्ममिदमत्यन्तं कथं भीष्मोऽनुमन्यते"।
इति महाभारतं ॥)

अधर्म्मी, [न्] त्रि, (अधर्म्मः पापं विद्यतेऽस्य ।) अधार्म्मिकः। अधर्म्मात्मा। अधर्म्मशब्दादस्त्यर्थे इन् ॥

अधश्चरः, पुं, (अधश्चरति इति अधस् + चर + अच् ।) चौरः। इति हारावली ॥ अधोगामिनि त्रि ॥

अधश्चौरः, पुं, (अधः चौरः। अधस् + चुर + अच् + स्वार्थे अण्) नीचचौरः। सिंदालचोर इति भाषा। इति केचित् ॥

अधस्तात् व्य, (अधर + अस्ताति ।) अधोभागः। इति हलायुधः ॥ (तस्याधस्तात् वयमपि रता स्तेषु पर्णोटजेषु। इति उत्तरचरितं।) (तथा "निमज्जतोऽधस्तादज्ञौ दाटप्रतीच्छकौ" ॥ इति मनुः।) पश्चाद्भागः। इत्यमरटीका ॥ रतिरहं। भगं। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अधामार्गवः, पुं, (न धीयतेऽसौ अधाः न + धा + क्विप्। तादृशं मार्गं वाति गच्छति। अधा + मार्ग + वा + कः।) (अपामार्गः। इति क्षीरस्वामी।) धामार्गववृक्षः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

अधार्म्मिकः, त्रि, (धर्म्मं चरति। धर्म्म + ठक्। न धार्म्मिकः।) अधर्म्मी। अधर्म्मात्मा। पापी। तत्पर्य्यायः। आधार्म्मिकः २। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ यथा,—
"यस्तु पञ्च महायज्ञविहीनः स निराकृतः।
अधार्म्मिकः स्यादूयत्न. अवकीर्णी व्रतव्रती" ॥
इति जटाधरः ॥ अतो नाधार्म्मिके वसेद्ग्रामे। इति कुल्लूकभट्टश्च ॥

अधि व्य, (न धीयते धार्य्यते। नञ् + धा + कि ।) प्रादिविंशत्युपसर्गमध्ये उपसर्गविशेषः। अस्यार्थः। उपरिभागः। इति दुर्गादासः ॥ अधिकारः। ईश्वरः। इति मेदिनी ॥ अधिकं। यथा अधिमासः अधिको मासः इत्यर्थः। इति स्मृतिः ॥

अधिः, पुं, आधिः। मनःपीडा। इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अधिकं, क्ली, (अधि + स्वार्थे कन् ।) काव्यालङ्कारभेदः। तस्य लक्षणं। अधिकं पृथुलाधारादाधेयाधिक्यवर्णनं। उदाहरणं यथा। ब्रह्माण्डानि जले यत्र तत्र मान्ति न ते गुणाः ॥ इति कुवलयानन्दे अप्पयदीक्षितः ॥

अधिकः, त्रि, (अध्यारूढ एव अधि + स्वार्थे कन् ।) अतिरिक्तः। अनेकः। इति हेमचन्द्रः। (पुमान् पुंसोऽधिके शुक्रे। स्त्री भवत्यधिके स्त्रियाः। इति मनुः।)

अधिकरणं, क्ली, (अधि + कृ + अधिकरणे ल्युट् ।) एकन्यायोपपादनं। इति हेमचन्द्रः ॥ अधिक्रियते अत्र। विषयादिपञ्चावयवविवेचनोपेतग्रन्थः। यथा,—
"विषयो विशयश्चैव पूर्ब्बपक्षस्तथोत्तरः।
निर्णयश्चेति पञ्चाङ्गं शास्त्रेऽधिकरणं स्मृतं" ॥
विषयो विचारार्हवाक्यं। विशयोऽस्यायमर्थो न वेति संशयः। पूर्ब्बपक्षः प्रकृतार्थविरोधितर्कोपन्यासः। उत्तरं सिद्धान्तानुकूलतर्कोपन्यासः। निर्णयो महावाक्यार्थतात्पर्य्यनिश्चयः। एवं क्रमेण विवेचनमत्राधिक्रियते इत्यधिकरणं। इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ अधिक्रियतेऽर्थादिचारोऽस्मिन्ननेनेति वा अधिकरणं वेदविचारग्रन्थात्मिका मीमांसा। सा च द्विधा कर्म्ममीमांसा ब्रह्ममीमांसा चेति। कर्म्मकाण्डवेदविचारग्रन्थः कर्म्ममीमांसा जैमिनिप्रणीता सैव मीमांसात्वेन प्रसिद्धा पूर्ब्बमीमांसा इत्युच्यते। ब्रह्मकाण्डवेदविचारग्रन्थश्च ब्रह्ममीमांसा वेदव्यासप्रणीता सा च वेदान्तत्वेन प्रसिद्धा उत्तरमीमांसा इत्युच्यते। इत्यस्य मीमांसापदमपि करणाधिकरणव्युत्पत्त्या ग्रन्थपरं ज्ञेयं। भावव्युत्पत्त्या तु विचारपूर्ब्बकनिर्णयपरमिति। यत्तु अधिक्रियते विचारोऽस्मिन् इति व्युत्पत्त्या अधिकरणं मीमांसासिद्धान्त इत्युदीचैनाभिहितं तन्न। सिद्धान्तस्याधिकरणावयवत्वेनाधिकरणाङ्गत्वात् अधिकरणत्वानुपपत्तेः। यथा न्यायमते निगमनस्य न्यायावयवत्वं न तन्मात्रस्य न्यायत्वं तथैवहापीति सुधीभिर्भाव्यं तस्य चाधिकरणस्य पञ्चाङ्गानि। तदुक्तं,—
"विषयोऽविषयश्चैव पूर्ब्बपक्षस्तथोत्तरं।
निर्णयश्चेति पञ्चाङ्गं शास्त्रेऽधिकरणं स्मृतं" ॥
विषयो विचारार्हवाक्यं। यथा। खादिरे पशुं बध्नाति खादिरं वीर्य्यकामस्य यूपं कुर्व्वीत इत्यादि संयोगपृथक्त्वाधिकरणादि। एव विषयो निश्चयस्तद्भिन्नस्तद्विरोधी वा अविषयः संशयः। तदुक्तं,—
"विशब्दस्य विशेषार्थं सिनोतिर्बन्धनार्थकः।
विशेषेण सिनोतीति विषयोऽर्थनियामकः" ॥
नियामकः कोटिनिश्चायकतया विशेषदर्शनात्मकव्याप्यवत्त्वादिनिश्चय एव। एवमेव न्यायगुरुन्यायरत्नाकरभट्टाचार्य्यचरणाः ॥ अन्ये तु विशय इति विपर्ब्बस्य शीङः संशयार्थकत्वमालोच्य तालव्यमध्यपाठं वदन्ति विशय संशय इति व्याचक्षते तत्र विपूर्ब्बशीङः संशयार्थकत्वे मानमनुसन्धेयं। संशयः अस्यायमर्थो न वेत्याकारकः। पूर्ब्बपक्षः सिद्धान्तविरुद्धतर्कोपन्यासेन सिद्धान्तविरुद्धसंशयैककोटिव्यवस्थापनं। उत्तरं प्रकृतसिद्धान्तानुकूलतर्कोपन्यासेन प्रकृतसिद्धान्तसिद्धसंशयापरकोटिव्यवस्थापनं। निर्णयः सिद्धान्तसिद्धविचार्य्यवाक्यतात्पर्य्यावधारणं। कर्म्ममीमांसाधिकरणानि सहस्रसंख्यकानि जैमिनिप्रणीतानि शास्त्रदीपिकादौ पार्थसारथिमिश्रादिभिर्बहुधा विवृतानि। इति चन्द्रशेखरकृततत्त्वसम्बोधिनी ॥ * ॥ व्याकरणमते आधाररूपकारकं। तच्चतुर्व्विधं। सामीप्यं १ यथा गङ्गायां घोषः। कालिन्द्यां रेमे ॥ आश्लेषः २ यथा दिवि देवाः। कानने रेमे ॥ विषयः ३ यथा शास्त्रे निपुणः। केलौ कुशलः ॥ व्याप्तिः ४ यथा तिलेषु तैलं। सकले स्थितः ॥ * ॥

अधिकर्द्धिः, त्रि, (अधिका ऋद्धिः सम्पत्तिर्यस्य सः।) अतिशयसम्पत्तियुक्तः। तत्पर्य्यायः। समृद्धः २। इत्यमरः ॥

अधिकर्म्मिकः, पुं, (अधिकृत्य हट्टं कर्म्मणि प्रभवति अधिकर्म्मन् + ठन् तस्य इकः) हट्टाध्यक्षः। इति हेमचन्द्रः ॥ हाटेर दारोगा इति भाषा।

अधिकाङ्गं, क्ली, (अङ्गादधिकं मयूरव्यंसकादित्वात् समासः।) सकञ्चुकाः मध्ये यद्बध्नन्ति तत्। कञ्चुकादिदार्ढ्यार्थं शरीरमध्यकाये निबध्यपट्टिकादि। तत्पर्य्यायः। सारसनं २। इत्यमरः ॥ विंशत्यङ्गुल्याद्यतिरिक्ताङ्गविशिष्टे त्रि ॥ (यथा मनुः।—
"नोद्वहेत् कपिलां कन्यां
नाधिकाङ्गीं न रोगिणीं" ॥)

अधिकारः, पुं, (अधि + कृ + घञ् ।) राजादीनां चामरधूननच्छत्रधारणादिव्यापारः। तत्पर्य्यायः। प्रक्रिया २। इत्यमरः ॥ प्रकरणं। यथा नैमित्तिकोऽयं प्रायश्चित्ताधिकारः इति मिताक्षरा ॥ स्वामित्वं। यथा "सर्व्वस्याधिकारिणः" इति स्मृतिः ॥ अधिकृतदेशादिः। यथा निजाधिकारः भिन्नाधिकारः इत्यादि बहवः शिष्टप्रयोगाः ॥ (यथा मनुः।—
"तस्य शास्त्रेऽधिकारोऽस्मिन्
ज्ञेयो नान्यस्य कस्यचित्" ॥)

अधिकारी, [न्] त्रि, (अधिकरोति अधि + कृ + नन्द्यादित्वात् णिनि।) प्रभुः। स्वामी। अधिपतिः। अधिकारविशिष्टः। स्वत्ववान्। इति स्मृतिः ॥ यथा,—
"इत्यापन्ने द्विजातीनां धर्म्मः सामान्य उच्यते।
अधिकारी भवेत् शूद्रः पूर्त्ते धर्म्मे न वैदिके" ॥
इति मलमासतत्त्वं ॥ अपिच।
"स्नातोऽधिकारी भवति दैवे पैत्रे च कर्म्मणि"।
इत्याह्निकाचारतत्त्वं ॥ वेदान्तमते विधिवदधीतवेदाङ्गत्वेन आपाततोऽधिगताखिलवेदार्थोऽस्मिन् जन्मनि जन्मान्तरे वा काम्यनिषिद्धवर्जनपुरःसरं नित्यनैमित्तिकप्रायश्चित्तोपासनानुष्ठानेन निर्गतनिखिलकल्मषतया नितान्तनिर्म्मलस्वान्तः साधनचतुष्टयसम्पन्नः प्रमाता। इति वेदान्तसारः ॥ * ॥ धनाधिकारिणो दायभागशब्दे द्रष्टव्याः ॥ * ॥ शौमूर्च्छादीना वेशकर्त्ता। इति लोकप्रसिद्धं ॥

अधिकारी, [न्] पुं, (अधिकरोति अधि + कृ + नन्द्यादित्वात् णिनि।) वेदान्तशास्त्रवेत्ता। अधिगताखिलवेदार्थनितान्तनिर्म्मलस्वान्तः साधनचतुष्टयसम्पन्नः प्रमाता। इति वेदान्तसारः ॥ पुरुषः। इति राजनिर्घण्टः ॥

अधिकृतः, पुं, (अधि + कृ + क्तः।) अध्यक्षः। आयव्ययनिरीक्षकः ॥ इत्यमरः ॥ (आचार इत्यधिकृतेन मया गृहीता या वेत्रयष्टिरवरोधगृहेषु राज्ञः। इति शाकुन्तले।) कृताधिकारद्रव्ये वाच्यलिङ्गः।

अधिक्रमः, पुं, (अधि + क्रम् + घञ् वृद्ध्यभावः।) आक्रमणं। इति हेमचन्द्रः ॥

अधित्यका, स्त्री, (अधिरूढा पर्व्वतोपरिभागम् अधि + त्यकन् स्त्रियां टाप् ।) पर्व्वतोपरिभूमिः । इत्यमरः ॥ (उपत्यकाद्रेरासन्ना भूमिरूर्द्धमधित्यका ॥ अमरकोष । यथा रघुवंशे,—"अधित्यकायामिव धातुमय्यां लोध्रद्रुमं सानुमतः प्रफुल्लं" ॥)

अधिपः, त्रि, (अधिपाति रक्षति अधि + पा + क ।) अधिपतिः । स्वामी । इत्यमरः ॥ राजा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा रघुवंशे —अथ प्रजानामधिपः प्रभाते ॥)

अधिपतिः, पुं, (अधिपाति रक्षति अधि + पा + डति ।) प्रभुः । स्वामी । इति हलायुधः ॥ (यथा रघुवंशे "वचो निशम्याधिपतिर्दिवौकसां" ॥)

अधिभूः, पुं, (अधि + भू + कर्त्तरि क्विप् ।) स्वामी । प्रभुः । इत्यमरः ॥

अधिमासः, पुं, (मासात् रविसंक्रान्तिमासादधिकः मयूरव्यंसकादित्वात् समासः ।) रविसंक्रान्तिद्वयमध्यवर्त्तिचान्द्रमासः । रविसंक्रान्तिशून्यशुक्लप्रतिपदादिदर्शान्तमासः । तत्पर्य्यायः । अधिकमासः २ असंक्रान्तमासः ३ मलमासः ४ मलिम्लुचः ५ विनामकः ६ नामकः ७ । इति मलमासतत्त्वं ॥

अधिमासकः, पुं, (अधिकं मांसं यत्र सः, समासान्तः कः ।) दन्तरोगविशेषः । यथा, —

"दन्तस्य पश्चिमे दन्ते
महान् शोथो महान् रुजः ।
लालास्रावी कफकृतो
विज्ञेयः सोऽधिमांसकः" ॥

इति भावप्रकाशः ॥ अस्य चिकित्सा दन्तरोगशब्दे द्रष्टव्या ॥

अधिरथः, पुं, (रथमधिरूढः अध्यारोहतीति समासः ।) कर्णपिता । स तु सूतजातिः । तस्य कर्म्म सारथ्यं । यथा । विवेशाधिरथो रङ्गं यष्टिप्राणो ह्वयन्निव । इति महाभारतं ॥ (यथा हरिवंशे । "सत्यकर्म्मसुतश्चापि सूतस्त्वधिरथस्तु वै । यः कर्णं प्रतिजग्राह तेन कर्णस्तु सूतजः" ॥)

अधिराज्यभाक्, पुं, (अधिकं राज्यं कर्म्मधारयः, तत् भजते अधिराज्य + भज् + ण्वि उपपदसमासः ।) अधिराट् । यथा । अजयन्यान् पृथिवीपालान् पृथिव्यामधिराज्यभाक् । इति महाभारतं ।

अधिराट्, [ज्] पुं, (आधिक्येन राजते अधि + राज् + कर्त्तरि क्विप् ।) सम्राट् । चक्रवर्त्ती । इति महाभारतं ॥ (यथा रघुवंशे । इति प्रगल्भं पुरुषाधिराजो मृगाधिराजस्य वचो निशम्य ।)

अधिरोहिणी, स्त्री, (अधिरोहः आरोहणं तदेव साधनत्वेन विद्यतेऽस्य अधि + रोह + इन् स्त्रियां ङीप् ।) (अधिरोहणी इति पाठे अधिरुह्यते अनया अधि + रुह + करणे ल्युट् स्त्रियां ङीप् ।) वंशकाष्ठादिनिर्म्मितारोहणमार्गः । सिड़ि इति भाषा । तत्पर्य्यायः । निःश्रेणिः २ । इत्यमरः ॥ निःश्रेणी ३ । इति तट्टीका ॥ अधिरोहणी इत्यपि पाठः ॥

अधिवचनं, क्ली, (अधि + वच् + ल्युट् । पक्षपातेन कथनं । "अधिकं वचनं पक्षपातेन वचनं" इति माधवाचार्य्यः ।) नाम । संज्ञा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अधिवासः, पुं, (अधि + वस् + घञ् ।) निवासः । धूपनादिभिः संस्कारः । इति मेदिनी ॥ तद्द्रव्याणि । मृत्तिका १ गन्धः २ शिला ३ धान्यं ४ दूर्व्वा ५ पुष्पं ६ फलं ७ दधि ८ घृतं ९ स्वस्तिकं १० सिन्दूरं ११ शङ्खः १२ कज्जलं १३ रोचना १४ श्वेतसर्षपः १५ स्वर्णं १६ रौप्यं १७ ताम्रं १८ चामरं १९ दर्पणं २० दीपः २१ प्रशस्तपात्रं २२ । इति भवदेवः ॥ क्वचित् पुस्तके श्वेतसर्षपस्थाने सिद्धान्नं क्वचिच्च चामरस्थाने । तत्रानुष्ठानं । ७दुर्गापूजादौ लययात्रायागादौ पूर्व्वदिने सायंकाले आचारात् संस्कारकर्म्मणि तद्दिने पूर्व्वाह्णे मन्त्रं पठित्वा क्रमेणोक्तद्रव्याणि आदौ देवादीनां ललाटे पश्चाद्भूमौ स्पर्शयित्वा प्रशस्तपात्रे स्थापयित्वा तत्पात्रं पूर्व्वोक्तक्रमेण वारत्रयं स्पर्शयेत् । द्रव्यविशेषेण संस्कारः । तत्र यजुर्व्वेदोक्तमन्त्रास्तेषां विंशतिद्रव्याणि च यथा । तत्रादौ महीं गृहीत्वा,—

"ॐ कोसि कतमोसि कस्मै त्वा काय त्वा सुश्लोकः सुमङ्गलः सत्यराजन् । अनया तैलहरिद्रया अस्य शुभाधिवासनमस्तु । एवं सर्व्वत्र" । १ ।

गन्धं गृहीत्वा,—

"ॐ गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीं । ईश्वरीं सर्व्वभूतानां त्वामिहोपह्वये श्रियं" ।२।

महीं गृहीत्वा,—

"ॐ भूरसि भूमिरस्य दितिरसि विश्वधाया विश्वस्य भुवनस्य धर्त्री पृथिवीं यच्छ पृथिवीं दृꣳह पृथिवीं माहिꣳसीः" । ३ ।

पुनर्गन्धेन गन्धद्वारामिति ।

शिलां गृहीत्वा,—

"ॐ प्रपर्व्वतस्य वृषभस्य पृष्ठान्नावश्चरन्ति स्वसिच इयानाः ता आवृत्र नधरा गुदक्ता अहिं बुध्नमनुरीयमानाः । विष्णोर्विक्रमणमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि विष्णोः क्रान्तमसि" । ४ ।

धान्यं गृहीत्वा,—

"ॐ धान्यमसि धिनुहि देवान् धिनुहि यज्ञं धिनुहि यज्ञपतिं धिनुहि मां यज्ञन्यं" । ५ ।

दूर्व्वां गृहीत्वा,—

"ॐ काण्डात् काण्डात् प्ररोहन्ती परुषः परुषः परिभवन्ती दूर्व्वे प्रतनु सहस्रेण शतेन च" । ६ ।

पुष्पं गृहीत्वा,—

"ॐ श्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ अहोरात्रे पार्श्वे नक्षत्राणि रूपमश्विनौ व्यात्तं इष्णन्निषाण मुम्म इषाण सर्व्वलोकम्म इषाण" । ७ ।

फलं गृहीत्वा,—

"ॐ याः फलिनीर्या अफला अपुष्पा याश्च पुष्पिणीः वृहस्पतिप्रसूतास्ता नो मुञ्चन्त्वꣳहसः" । ८ ।

दधि गृहीत्वा,—

"ॐ दधिक्राव्णोऽकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः । सुरभिणो मुखाकरोत् प्रणआयुꣳषितारिषत्" । ९ ।

घृतं गृहीत्वा,—

"ॐ तेजोसि शुक्रमस्यमृतमसि धामनामासि प्रियं देवानामनाधृष्टं देवयजनमसि" । १० ।

स्वस्तिकं गृहीत्वा,—

"ॐ स्वस्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्तिनः पूषा विश्ववेदाः स्वस्तिन स्तार्क्ष्यो रिष्टनेमिः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्दधातु" । ११ ।

सिन्दूरं गृहीत्वा,—

"ॐ सिन्धोरिव प्राध्वने शूघनासो वातप्रमीय पतयन्तु घृतस्य धारा अरुषोणा वाजी काष्ठाभिन्दन्नूर्म्मिभिः पिन्नमानः" । अत्र "वातप्रमीय पतयन्ति जक्का" । इत्यपि पठन्ति । १२ ।

शङ्खं गृहीत्वा,—

"ॐ प्रतिश्रुत्काया अर्त्तनं घोषाय भयमन्ताय बहुवादिनमनन्ताय मूकꣳ शब्दायाडम्बराघातं महसे वीणावादं क्रोशाय तूणवध्ममवरस्पराय शङ्खध्मं वनाय वनपमन्यतोऽरण्याय दावपं" । १३ ।

कज्जलं गृहीत्वा,—

"ॐ समिद्धोऽञ्जन कृदरं मतीनां घृतमग्ने मधुमत् पिन्नमानः वाजीवहन् वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षिप्रियमासधस्थं" । १४ ।

रोचनां गृहीत्वा,—

"ॐ युञ्जन्ति व्रध्नमरुषं चरन्तं परितस्थुषः रोचन्ते रोचना दिवि" । १५ ।

सिद्धान्नं गृहीत्वा,—

"ॐ अन्नपते अन्नस्य नो धेह्यनमीवस्य शुष्मिणः । प्रदातारं तार्य्यऊर्जं नो धेहि द्विपदे शं चतुष्पदे । सिद्धान्नमत्र आतपतण्डुलाः" । १६ ।

काञ्चनं गृहीत्वा, -

"ॐ हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् । सदाधारः पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम । १७ ।"

रजतं गृहीत्वा,—

" ॐ तेजोसि शुक्रमस्यमृतमसि धामनामासि प्रियं देवानामनाधृष्टं देवयजनं" । १८ ।

ताम्रं गृहीत्वा,—

"ॐ असौ यस्ताम्रोरुण उतवभ्रुः सुमङ्गलः ये चैनꣳ रुद्रा अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रशो वैषाꣳ हेलइमहे" । १९ ।

सिद्धार्थं गृहीत्वा,—

"ॐ रक्षोहणो बलगहनः प्रोक्षामि वैष्णवान् रक्षोहणो बलगहनो बलयामि वैष्णवान् रक्षोहणो बलगहनोऽवस्तृणामि वैष्णवान् रक्षोहनौ वलगहना उपधामि वैष्णवी रक्षोहनौ वलगहनौ पर्य्यूहामि वैष्णवी वैष्णवमसि वैष्णवास्थ" ।२०।

दर्पणं गृहीत्वा,—

"ॐ आकृष्णेन रजसा वर्त्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यञ्च हिरण्ययेन सविता रथेना देवोयाति भुवनानि पश्यन्" । २१ ।

दीपं गृहीत्वा,—

"ॐ अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये निहोता सत्सि बर्हिषि" । २२ ।
सर्व्वद्रव्ययुक्तशङ्खं गृहीत्वा,—
"ॐ प्रतिपदसि प्रतिपदे त्वा अनुपदसि अनुपदे त्वा सम्पदसि सम्पदे त्वा तेजोऽसि तेजसे त्वा । २३ ।
इति यजुर्व्वेदीयदुर्गोत्सवपद्धतिः ॥ * ॥ सामवेदिनामधिवासमन्त्रास्तत्तद्द्रव्याणि च यथा । प्रथमं गन्धेन,—
"ॐ भद्रा इन्द्रस्य रातयः योऽस्य कामं विधतो न रोषति मनोदानाय चोदयन्" । १ ।
"ॐ महित्रीणामवरस्तु द्युक्षमित्रस्यार्य्यम्णः दुराधर्षं वरुणस्य" । २ ।
इति मृदा ।
पुनर्गन्धेन,—
"ॐ भद्रा इन्द्रस्य रातयः इत्यादि" । ३ ।
"ॐ विलदापो न पर्व्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिरग्ने जनयन्त देवाः तत्वागिरः ।। सुष्टुतयो वाजयन्त्या जिष्णुरिर्व्वर्वहो जिग्युरश्वाः" । ४ ।
इति शिलया ।
"ॐ धानावन्तं करम्भिण मपूप्यवन्तमुक्थिनं इन्द्रप्रातर्जुषस्वनः" । ५ ।
इति धान्येन ।
"ॐ तज्ज्ञायया मपूर्व्वा मघवन् वृत्रहत्याय । तत्पृथिवी मप्रथयस्तदस्तभ्ना उतो दिवम्" । ६ ।
इति दूर्व्वया ।
"ॐ पवमान व्यश्नुहि रश्मिभिर्व्वाजसातमः । दधत्स्तोत्रे सुवीर्य्यम्" । ७ ।
इति पुष्पेण ।
"ॐ इन्द्रन्नरोने मधिता हवन्ते यत्पार्य्या युनजते धियस्ताः शूरो नृषाता श्रवसश्च कामत्वा गोमति व्रजे भजात्वन्नः" । ८ ।
इति फलेन ।
"ॐ दधिक्राव्नोऽकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः सुरभिणो मुखाकरोत् प्रणायूंषि तारिषत्" । ९ ।
इति दध्ना ।
"ॐ घृतवती भुवनानामधिश्रियोर्व्वी पृथ्वी मधुदुघे सुपेशसा द्यावा पृथिवी वरुणस्य धर्म्मणा विष्कभितेऽजरे भूरिरेतसा" । १० ।
इति घृतेन ।
"ॐ अस्ति सोमोऽयं सुतः पिबन्त्यस्य मरुतः उतस्वराजोऽश्विना" । ११ ।
इति स्वस्तिकेन ।
"ॐ सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावा पशुमप्सु गृभ्णते" । १२ ।
इति सिन्दूरेण ।
"ॐ स्वमन्वयो वसूनां यो राया मानेता य इडानां सोमो यः सुक्षितीनां" । १३ ।
इति शङ्खेन ।
"ॐ अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रतुं रिहन्ति मध्वाभ्यञ्जते" । १४ ।
इति कज्जलेन ।
"ॐ आयन्त इव सूर्य्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत वसूनि जातो जनिमान्योजसा प्रतिभागन्नदीधिमः" । १५ ।
इति रोचनया ।
"ॐ प्रणीउषा अपूर्व्वा व्युच्छति प्रिया दिवस्तुषे वा मश्विना बृहत्" । १६ ।
इति सिद्धार्थेन ।
"ॐ सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यं । सनिं मेधा मयासिषं" । १७ ।
इति काञ्चनेन ।
"ॐ यद्वर्च्चो हिरण्यस्य यद्वा वर्च्चो गवामुत । सत्यस्य ब्रह्मणो वर्च्चस्तेन मा संसृजामसि" । १८ ।
इति रौप्येण ।
"ॐ वण्महासि सूर्य्य वडादित्य महा असि महस्ते सतो महिमापनिष्ट मह्ना देवमहा असि" । १९ ॥
इति ताम्रेण ।
"ॐ मनज्योतिर्जुषतामाज्यस्य बृहस्पतिर्यज्ञमिमं तनोत्वरिष्टं । यज्ञं समिमं दधातु विश्वे देवा म इह मादयन्ता मां प्रतिष्ठ" । २० ।
इति दीपेन ।
"ॐ आदित्य प्रत्नस्य रेतसो ज्योतिः पश्यन्ति वासरं पावाय दिव्यं तोदिवि" । २१ ।
इति दर्पणेन
"ॐ उदसोकानगोचय प्रभञ्जनमगोचय कोऽस्मान लोकानगोचय कोऽ विश्वमतमगोचय । होता गवाच धर्म्मा ज्योतीषि" । २२ ।
इति प्रशस्तपात्रेण । प्रशस्तपात्रं पूर्व्वोक्तमर्व्वद्रव्यस्थापितशरावं । इति सामवेदीयदुर्गोत्सवपद्धतिः ॥

अधिवासनं, क्ली, (अधिवासयति स्थापयति देवता अनेन अधि + वस् + णिच् + करणे ल्युट् ।) अधिवासः । गन्धमाल्यादिभिः संस्कारकरणं । इत्यमरः ॥ (अनया तैलहरिद्रया अस्याः शुभाधिवासनमस्तु ॥ इति दुर्गोत्सवपद्धतिः ॥)

अधिविन्ना, स्त्री, (अधिविद्यते लभ्यतेऽसौ, अधि + विद् + कर्म्मणि क्त स्त्रियां टाप् ।) अध्यूढा । प्रथमविवाहिता स्त्री । कृतानेकविवाहस्वामिनः आपेक्षिकप्रथमोढा भार्य्या । इत्यमरः ॥ ("अधिविन्नस्त्रियै दद्यादाधिवेदनिकं समं" ॥ इति मनुः ।)

अधिश्रयणी, स्त्री, (अधि श्रियते पच्यतेऽत्र अधि + श्रि + अधिकरणे ल्युट् स्त्रियां ङीप् ।) चुल्ली । इत्यमरः ॥ चुला इति भाषा ।

अधिष्ठानं, क्ली, (अधिष्ठीयतेऽत्र अधि + स्था + अधिकरणे ल्युट् ।) नगरं । चक्रं । प्रभावः । अध्यासनं । अवस्थानं । इत्यमरः ॥ (यथा रामायणे,—
"यद्भयात् सम्परित्यज्य स्वमधिष्ठानमृद्धिमत् ।
कैलासं पर्व्वतश्रेष्ठमध्यास्ते नरवाहनः" ॥)

अधिक्षिप्तः, त्रि, (अधि + क्षिप् + कर्म्मणि क्तः ।) प्रतिक्षिप्तः । इत्यमरः ॥ प्रेरितः । इति भरतः ॥ प्रणिहितः । स्थापितः । कुत्सितः । भर्त्सितः । इति मेदिनी ॥

अधीतः, त्रि, (अधि + इङ् + कर्म्मणि क्तः ।) कृताध्ययनः । पठितः । यथा,—
"अधीते शतसाहस्रमनन्तं वेदपारगे" ।
इति स्मृतिः ॥ पठितशास्त्रं । पाठे क्ली ॥

अधीतिः, स्त्री, (अधि + इङ् + भावे क्तिन् ।) अध्ययनं । पठनं । इति जटाधरः ॥

अधीती, [न्] त्रि, (अधीतमनेन अधीत + इन् ।) अध्ययनविशिष्टः । कृताध्ययनः । इति व्याकरणं ॥

अधीनः, त्रि, (इनं प्रभुमधिगतः अत्यादीति समासः ।) परवशः । तत्पर्य्यायः । निघ्नः २ आयत्तः ३ अस्वच्छन्दः ४ गृह्यकः ५ । इत्यमरः ॥ (यथा कुमारसम्भवे,—
"त्वदधीनं खलु देहिनां सुखं" ॥)

अधीरः, त्रि, (न धीरः स्थिरः नञ्समासः ।) चञ्चलः । इति हलायुधः ॥ कातरः । इत्यमरः ॥ (यथा नागानन्दे,—
"निर्व्वाणं विधुरेष्वधीर इति
मा येनाभिधत्ते भवान्" ॥)

अधीरा, स्त्री, (न धीरा त्यागस्थायिनी, नञ्समासः ।) विद्युत् । इति हारावली ॥ मानावस्थायां मध्याप्रगल्भनायिकयोर्भेदः ॥ तस्या लक्षणं । अव्यक्तकोपप्रकाशकत्वं । मध्याधीरायाः परुषवाक्कोपप्रकाशिका ॥ प्रौढाधीरायास्तर्ज्जनताडनादिकं कोपप्रकाशं । सा द्विधा । ज्येष्ठा कनिष्ठा च । इति रसमञ्जरी ॥

अधीशः, त्रि, (अधिक ईशः कर्म्मधारयः ।) अधिपतिः । प्रभुः । इति हलायुधः ॥ (यथा पञ्चतन्त्रे,—
"पन्नगमण्डलमध्ये विरहयति राहुणा दिनाधीशः ॥)

अधीश्वरः, त्रि, (अधिक ईश्वरः कर्म्मधारयः ।) प्रणताशेषसामन्तः । महाराजः । चक्रवर्त्ती । इत्यमरः ॥

अधुतं, त्रि, अकम्पितं । धुञ्कम्पे इत्यस्मात् कर्म्मणि क्तः, पश्चान्नञ्समासः । दीर्घमध्योऽपि ॥

अधुना, व्य, (अस्मिन काले इदम्शब्दस्य रूपमिति निपातनात् ।) अस्मिन्काले । इदानीं । सम्प्रति । इत्यमरः ॥

अधुनातनं, त्रि, (अधुना भवम् अधुना + ट्यु तुट् च ।) इदानीन्तनं । वर्त्तमानकालवृत्ति । तत्कालीनं । इति व्याकरणं ॥

अधृतः, पु, (धृ क्तः, न धृतः नञ्समासः ।) विष्णुः । इति तस्य सहस्रनाममध्ये पठितः । अकृतधारणावस्तुनि त्रि ॥

अधृष्टः, त्रि, (धृष् + क्तः, न धृष्टः नञ्समासः ।) सलज्जः । तत्पर्य्यायः । अप्रगल्भः २ । इति शब्दरत्नावली ॥ शारदः ३ अप्रतिभः ४ । इति जटाधरः ॥ शालीनः ५ । इत्यमरः ॥

अधृष्यः, त्रि, (धृष् + कर्म्मणि क्यप् ।) प्रगल्भः । अधर्षणीयः । इति मेदिनी ॥ (यथा रघुवंशे,—
"भीमकान्तैर्नृपगुणैः स बभूवोपजीविनां ।
अधृष्यश्चाभिगम्यश्च यादोरत्नैरिवार्णवः" ॥)

अधृष्या, स्त्री, (न + धृष् + संज्ञायां क्यप् । यस्यां

स्थाने परभवो न भवति तादृशी नदी ।) नदीविशेषः । इति मेदिनी ॥

अधैर्य्यः, त्रि, (नास्ति धैर्य्यं यस्य सः ।) धीरताशून्यः । धैर्य्याभावे क्ली । यथा,—
"धैर्य्याधैर्य्यपरिग्रहग्रहिलयोरेणीदृशोः प्रीतये" ।
इति भानुभट्टः ॥

अधोंऽशुकं, क्ली, (अधः नीचदेशस्थम् अंशुकं वस्त्रं, कर्म्मधारयः ।) परिधानवस्त्रं । इत्यमरः ॥

अधोघण्टा, स्त्री, (अधः अधोदेशादारभ्य घण्टेव फलं यस्याः सा ।) अपामार्गः । इति रत्नमाला ॥

अधोजिह्विका, स्त्री, (अल्पा जिह्वा कन् स्त्रियां टाप्, अधः अधरा जिह्विका कर्म्मधारयः ।) तालुमूलस्थक्षुद्रजिह्वा । इति हारावली ॥ आलजिव इति भाषा ।

अधोभुवनं, क्ली, (अधः नीचदेशस्थं भुवनं लोकः कर्म्मधारयः ।) पातालं । इत्यमरः ॥

अधोमर्म्म, [न्] क्ली, (अधः अधरं मर्म छिद्रं ।) गुह्यद्वारं । इति हेमचन्द्रः ॥

अधोमुखः, त्रि, (अधोमुखं यस्य सः ।) अधोवदनः पातालमुखः । तत्पर्य्यायः । अवाङ्मुखः २ । इत्यमरः ॥ अवाचीनः ३ । इति जटाधरः ॥ अधोमुखनक्षत्रगणो यथा,—
"अश्लेषवह्नियमपित्र्यविशाखयुक्तं
पूर्व्वत्रयं शतभिषा च नवाप्युडूनि ।
एतान्यधोमुखगणानि शुभानि नित्यं
विद्यार्थ्यभूमिखननेषु च शोभितानि" ॥
इति ज्योतिःसारसंग्रहः ।

अधोमुखा, स्त्री, (अधोमुखं यस्याः सा, स्त्रियां टाप् ।) गोजिह्वावृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अधोवायुः, पुं, (अधः अधरः वायुः कर्म्मधारयः ।) अपानवायुः । यथा,—
"क्षुतेऽधोवायुगमने जृम्भणे जपमुत्सृजेत्" ।
इति तन्त्रसारे योगिनीहृदयं ॥

अधोक्षजः, पुं, (अधः ज्ञातत्वाभावात् हीनम् अक्षजं प्रत्यक्षज्ञानं यस्य सः । अक्षात् इन्द्रियात् जायते अक्ष + जन् ड, पश्चात् कर्म्मधारयः ।) विष्णुः । इत्यमरः ॥ (यथा महाभारते । अधो न क्षीयते जातु यस्मात्तस्मादधोक्षजः ।)

अध्यग्नि, क्ली, (अग्नेः समीपे अव्ययीभावः ।) विवाहकाले अग्निसमीपे स्त्रियै दत्तं धनादि । यथा,—
"विवाहकाले यत् स्त्रीभ्यो दीयते ह्यग्निसन्निधौ ।
तदध्यग्निकृतं सद्भिः स्त्रीधनन्तु प्रकीर्त्तितं" ॥
इति दायभागे कात्यायनः ॥

अध्यण्डा, स्त्री, (अधिकमण्डं वीजं यस्याः सा, स्त्रियां टाप् ।) कपिकच्छुः । इत्यमरः ॥ आल्कुशी इति भाषा । भूम्यामलकी । इति रत्नमाला ॥

अध्ययनं, क्ली, (अधि + इङ् + भावे ल्युट् ।) गुरुमुखादानुपूर्व्वीश्रवणं । पठनं । ब्राह्मणस्य षट्कर्म्मान्तर्गतमिदं । इति शब्दरत्नावली ॥

अध्यवसायः, पुं, (अधि + अव + सो + भावे घञ् ।) उत्साहः । इत्यमरः ॥ कर्म्मसु सुकरः प्रत्ययः । इति मधुः ॥ कर्म्मसु दृढयत्नकारको भावः । इति रमानाथः ॥ कर्म्मसु प्रत्ययः इति नयनानन्दः ॥ अशक्ये बलोद्यमः । इति केचित् ॥ उद्योगोद्यमौ चात्र । इति भरतः ॥

अध्यशनं, क्ली, (अधिकमशनं भोजनं कर्म्मधारयः ।) अजीर्णे भोजनं । यथा । अजीर्णे भुज्यते यत्तु तदध्यशनमुच्यते । इति भावप्रकाशः ॥

अध्यक्षः, पुं, (अध्यक्ष्णोति समन्तात् व्याप्नोति अधि + अक्ष + अच् ।) (कृत्रधारणादि व्यवहारेष्वधिकृतः । व्यापकः ।) क्षीरिकावृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

अध्यक्षः, त्रि, (अक्षमिन्द्रियमधिगतः प्रादिसमासः ।) प्रत्यक्षः । इन्द्रियजन्यज्ञानं ।
(यदध्यक्षेण जगतां वयमारोपितास्त्वया ॥
इति कुमारसम्भवे ।) अधिकृतः ।
आयव्ययादिनिरीक्षकः । इत्यमरः ॥

अध्यापकः, त्रि, (अधि + इङ् + णिच् + ण्वुल् ।) अध्यापनकर्त्ता । पाठगुरुः । अध्यापयिता । तत्पर्य्यायः । उपाध्यायः २ । इत्यमरः ॥

अध्यापनं, क्ली, (अधि + इङ् + णिच् + भावे ल्युट् ।) पाठनं विद्यादानं । ब्राह्मणानां षट्कर्म्मान्तर्गतकर्म्मेदं । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा मनुः,—
"अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा ।
दानं प्रतिग्रहश्चैव षटकर्म्माण्यग्रजन्मनः" ॥)

अध्यायः, पुं, (अधि + इङ् + भावे घञ् अध्ययनम् ।) वेदपुराणादिपरिच्छेदः । ग्रन्थसन्धिः । तन्नामान्तराणि यथा । सर्गः । वर्गः । परिच्छेदः । उद्घातः । अङ्कः । संग्रहः । उच्छ्वासः । परिवर्त्तः । पटलः । काण्डं । स्थानं । प्रकरणं । पर्व्व । आह्निकं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ स्कन्धः । स्तवकः । उल्लासः । पादः । उद्योतः । विरचनं । इत्याद्यपि ॥
यदुक्तम् ।
("सर्गो वर्गपरिच्छेदोद्घाताध्यायाङ्कसंग्रहाः ।
उच्छ्वासः परिवर्त्तश्च पटलः काण्डमेव च ॥
स्थानं प्रकरणं चैव पर्व्वोल्लासाह्निकानि च ।
पुराणादौ परिच्छेदा अनेके परिकीर्त्तिताः ॥")

अध्यारूढः, त्रि, (अधि + आङ् + रुह् + क्तः ।) समारूढः । कृतारोहणः । अभ्यधिकः । अतिशयः । इति मेदिनी ॥

अध्यारोपः, पुं, (अधि + आ + रुह् + णिच् भावे अच् ।) वस्तुन्यवस्त्वारोपः । सच्चिदानन्दानन्ताद्वयब्रह्मणि अज्ञानादिसकलजडसमूहस्यारोपणमित्यर्थः । असर्पभूतरज्जौ सर्पारोपवत् । इति वेदान्तसारः ॥

अध्यावाहनिकं, क्ली, (अध्यावाहनं पितृगृहात् स्वामिगृहागमनं तत्काले लब्धं अध्यावाहन + लब्धार्थे ठन् तस्य इकः । अधि + आ + वह् + णिच् ल्युट् ।) स्त्रीधनविशेषः । यथा,—
"यत् पुनर्लभते नारी नीयमाना हि पैतृकात् ।
अध्यावाहनिकं नाम तत् स्त्रीधनमुदाहृतं ॥"
इति दायभागे कात्यायनः ॥

अध्याहरणं, क्ली, (अधि + आ + हृ + भावे ल्युट् ।) अध्याहारः । तर्कणं । ऊहनं । इति शब्दरत्नावली ॥

अध्याहारः, पुं, (अधि + आ + हृ + भावे घञ् ।) तर्कः । ऊहः । इत्यमरः ॥ अस्पष्टार्थस्य शब्दान्तरेण स्पष्टीकरणं । आकाङ्क्षासमापकपदानुसन्धानं । वाक्यसम्पूर्णार्थपदयोजनं । युक्तिप्राप्तस्य पदान्तरमुदाहृत्य व्यक्तीकरणं । इति तट्टीका ॥

अध्युष्टः, त्रि, (अधि + वस् + क्तः, आगमशासनविधेरनित्यत्वात् इडागमाभावः । कृत्तद्धितसमासाश्च अभिधाननियामका इति प्रसिद्धेः ।) सार्द्धत्रिसङ्ख्या । ३ ॥ साड़े तिन इति भाषा यथा,—
अवाप्य स्वां भूमिं भुजगनिभमध्युष्ठवलयं ।
इति आनन्दलहरी ॥

अध्युष्ट्रः, पुं, (उष्ट्रमधिगतः प्रादिसमासः ।) उष्ट्रयुक्तरथः । उष्ट्रवाह्यप्रेङ्खा । इति हारावली ॥

अध्यूढः, पुं, (अधि + वह् + क्तः ।) महेश्वरः । इति मेदिनी ॥ (अधिरोपितः । समृद्धः । अभ्युदयशाली ।)

अध्यूढः, त्रि, (आधिक्येन वृद्धिं गतः अधि + वह् + क्तः ।) अधिकवृद्धियुक्तः । समृद्धः । इति धरणी ॥

अध्यूढा, स्त्री, (अधि + वह् + कर्म्मणि क्तः, स्त्रियां टाप् ।) प्रथमविवाहिता स्त्री, कृतसापत्निका कृतानेकविवाहस्य प्रथमोढा स्त्री । इत्यमरमेदिनीकरौ ॥

अध्येषणा, स्त्री, (अधि + इष् + णिच् + भावे युच, स्त्रियां टाप् ।) याच्ञा । इति हेमचन्द्रः ॥ आराध्यस्यादरपूर्व्वकं कर्म्मणि नियुक्तकरणं । गुर्व्वादेः सत्कारपूर्व्वकं क्वचिदर्थे नियोजनं । तत्पर्य्यायः । सनिः २ । इत्यमरः ॥ सनी ३ । इति तट्टीका ॥

अध्वगः, पुं, (अध्वना पथा गच्छति अध्वन् + गम् + डः, उपपदसमासः ।) पथिकः । इत्यमरः ॥ उष्ट्रः इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सूर्य्यः । इति हेमचन्द्रः ॥ खेसरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ खचर इति भाषा ।

अध्वगभोग्यः, पुं, (अध्वगेन पथिकेन भोग्यः, अनायासलभ्यफलत्वात्, तृतीयातत्पुरुषः ।) आम्रातकवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अध्वगा, स्त्री, (अध्वन् + गम् + डः, उपपदसमासः । स्त्रियां टाप् ।) गङ्गा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अध्वजा, स्त्री, (अध्वनि जायते अध्वन् + जन् + डः, उपपदसमासः, स्त्रियां टाप् ।) स्वर्णुलीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अध्वनीनः, त्रि, (अध्वनि साधुः अध्वन् + ख तस्य ईन ।) पथिकः । इत्यमरः ॥

अध्वन्यः, त्रि, (अध्वनि साधुः अध्वन् + यत् ।) पथिकः । इत्यमरः ॥ (अध्वन्येन विमुक्तकण्ठमखिलां रात्रिं तथा क्रन्दितं ॥ इति अमरुशतकं ॥)

अध्वरः, पुं, (अध्वानं सन्मार्गं राति ददाति अध्वन् + रा + कः उपपदसमासः ।) यज्ञः । वसुभेदः । सावधानः । इति मेदिनी ॥ ("तमध्वरे विश्वजिति क्षितीशं" । इति रघुवंशे ।)

अध्वरथः, पुं, (अध्वैव रथो गमनसाधनं यस्य सः ।) पथरथः । अध्वगमनोपयुक्तरथः । तत्पर्य्यायः । परियानिकः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

अध्वर्य्युः, पु, (अध्वरं यज्ञं यौति सम्पादयति अध्वर + यु + कर्त्तरि क्विप्, पृषोदरादित्वात् तुम्भावः रस्याकारलोपः, होमकारी ऋत्विक् ।) यजुर्वेदवेत्ता । इत्यमरः ॥ (यथा कुमारसम्भवे,—
"विवाहयज्ञे विततेऽत्र यूय-
मध्वर्य्यवः पूर्व्ववृता मयेति" ।)

अध्वशल्यः, पु, (अध्वनि पथि शल्यमिव आचरति सकण्टकतया अध्वशल्य + क्विप् ततोऽच ।) अपामार्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अध्वा [न्] पुं, (अत्ति गमनेन बलं नाशयति, अद् + बाहुल्यात् क्वनिप्, पृषोदरादित्वात् दकारस्य धः ।) पन्थाः । कालः । संस्थानं । अवस्कन्दः । इति मेदिनी ॥ शास्त्रं । स्कन्धः । इति च पाठान्तरं ॥ अध्वगमनजन्यगुणाः । मेदःकफस्थूलतासौकुमार्य्यनाशित्वं । इति राजवल्लभः ॥

अध्वान्तशात्रवः, पुं, (अध्वान्तस्य वर्त्मसीमाया शात्रवः शत्रुवत्, षष्ठीतत्पुरुषः ।) श्योनाकवृक्षः ॥ इति शब्दचन्द्रिका ॥

अन घ लु प्राणने । जीवने । इति कविकल्पद्रुमः । घ लु अनिति लोको जीवति इत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

अन ङ य प्राणने । जीवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ य ङ अन्यते । इति दुर्गादासः ॥

अनंशुमत्फला, स्त्री, (न अंशुमत् कोषान्तर्व्वर्त्तितया सूर्य्यकिरणशून्यं फलं यस्याः सा ।) अंशुमत्फला । कदली । इति जटाधरः ॥

अनः [स्] क्ली, (अनिति जीवत्यनेन जीविकोपायत्वात् अन् + असुन् ।) शकटं । इत्यमरः ॥ (यथा मनुः,
"होता वापि हरेदश्वमुद्गाता चाप्यनः क्रये" ।)
अन्नं । इत्युणादिकोषः ॥ जननी । जन्म । जन्मी । इति कोषान्तरं ॥

अनकः, त्रि, (अन् + अच् + कुत्सायां कन् ।) अगकः । अधमः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अनगारः, पु, (नास्ति अगारं गृहं यस्य सः, गृहस्थाश्रमशून्यः ।) ऋषिः । मुनिः । इति हेमचन्द्रः ॥ अगारशून्ये वाच्यलिङ्गः ॥

अनग्निः, पुं, (नास्ति श्रौतः स्मार्त्तो वा अग्निर्यस्य सः ।) श्रौतस्मार्त्तकर्म्महीनः ॥ इति महाभारते दानधर्म्मः ॥ (अनाहिताग्निर्व्रात्यः । यथाह मनुः,
"अग्नीनात्मनि वैतानान् समारोप्य यथाविधि ।
अनग्निरनिकेतः स्यान्मुनिर्मूलफलाशनः" ॥)

अनघः, त्रि, (नास्ति अघं पापं यस्य सः ।) अपापः । निर्म्मलः । मनोज्ञः । इति मेदिनी ॥ (यथा शाकुन्तले—
"अखण्डं पुण्यानां फलमिव च तद्रूपमनघं" ॥)

अनङ्गं, क्ली, (नास्ति अङ्गमवयवो यस्य तत् ।) आकाशं । मनः । इति मेदिनी ।

अनङ्गः, पुं, (नास्ति अङ्गं कायो यस्य सः ।) कामदेवः । इत्यमरः ॥ (यथा मेदिनी । "अनङ्गो मदनेऽनङ्गमाकाशमनसोरपि" ॥) अङ्गरहिते वाच्यलिङ्गः ॥

अनङ्गकं, क्ली, (नास्ति अङ्गमाकारो यस्य तत्, ततः स्वार्थे कः ।) चित्तं । मनः । इति शब्दरत्नावली ॥

अनङ्गासुहृत् [द्] पुं, (अनङ्गस्य कामदेवस्य असुहृत् शत्रुः शिवललाटाग्निना तद्देहभस्मीकरणात् ।) शिवः । इति हेमचन्द्रः ॥

अनच्छः, त्रि, (न अच्छः निर्म्मलः ।) आविलः । अनिर्म्मलः । इत्यमरः ॥

अनञ्जनं, क्ली, (नास्ति अञ्जनं स्वमूर्त्तिप्रकाशो यस्य तत्, निराकारत्वात्, अनञ्ज + भावे ल्युट् ।) आकाशं । इति शब्दचन्द्रिका ॥ अञ्जनशून्ये त्रि ॥ (यथा साहित्यदर्पणे,—
"नेत्रे दूरमनञ्जने पुलकिता तन्वी तवेयं तनुः" ।)

अनडुज्जिह्वा, स्त्री, (अनडुहो वृषभस्य जिह्वेव जिह्वा पत्रं यस्याः सा स्त्रियां टाप् ।) गोजिह्वावृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनडुही, स्त्री, (अनडुह् + गौरादित्वात् ङीष् पक्षे आम् ।) अनड्वाही । इति हेमचन्द्रः ॥ गाइ इति भाषा ।

अनड्वान्, [डुह्] पु, (अनडुह् + प्रथमैकवचनम् ।) वृषः । षाँड इति भाषा । तत्पर्य्यायः । गौः २ भद्रः ३ बलीवर्द्दः ४ दम्यः ५ दान्तः ६ स्थिरः ७ बली ८ उक्षा ९ ककुद्मान् १० ऋषभः ११ वृषभः १२ वृषः १३ धूर्य्यः १४ धुरीयः १५ धौरेयः १६ शाक्करः १७ शिवराजः १८ रोहिणीरमणः १९ वोढा २० गोनाथः २१ सौरभेयकः २२ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा मनुः,—
"अजमेधावनड्वाहं स्वर्गं हत्वैकभोजनम्" ॥)

अनड्वाही, स्त्री, (अनडुह् + गौरादित्वात् ङीष्, आमागमश्च आमभावपक्षे केवलं ङीष् ।) अनडुही । स्त्रीगवी । इति हेमचन्द्रः ॥ गाइ इति भाषा ।

अनद्यः, पु, (अद् + कर्म्मणि यत् संज्ञापूर्व्वकविधेरनित्यत्वात् वृद्ध्यभावः, न अद्यः अप्रशस्तत्वात्, नञ्समासः, नञत्र अप्राशस्त्ये ।) गौरसर्षपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनधिगतः, त्रि, (अधि + गम + कर्म्मणि क्तः, न अधिगतः ज्ञातः, नञ्समासः ; गतभिन्नः प्राप्तभिन्नः ।) अनवगतः । यथा,—"अये विद्वन्मन्यास्त्वनधिगतवेदार्थविभवाः" । इति भगवद्वाक्यमिति प्रामाणिकाः ॥

अनध्यक्षः, त्रि, (अक्षमिन्द्रियमधिगतः प्रादिसमासः, प्रत्यक्षः तद्भिन्नः नञ्समासः ।) अप्रत्यक्षः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥ अध्यक्षभिन्नः ॥

अनन्तं, क्ली, (नास्ति अन्तः सीमा यस्य तत् ।) आकाशं । इत्यमरः ॥ अभ्रकं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनन्तः, पु, (नास्ति अन्तः विनाशो यस्य सः, तथाहि भागवते "लोके नष्टे द्विपरार्द्धावसाने महानिकः शिष्यते शेषसंज्ञः" ।) विष्णुः । इति मेदिनी ॥ बलदेवः । अनन्तजिन्नाम जिनः । इति हेमचन्द्रः ॥ शेषनागः । इत्यमरः ॥ वासुकिः । इति शब्दमाला ॥ सिन्दुवारवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनन्तः, त्रि, (नास्ति अन्तः सीमा विनाशो वा यस्य सः ।) अन्तरहितः । अनवधिः । अशेषः । असीमः । इत्यमरो मेदिनी च ॥ (यथा कुमारसम्भवे ।—"अनन्तरत्नप्रभवस्य यस्य" ।)

अनन्तजित्, पुं, (जयतीति जि + कर्त्तरि क्विप्, अनन्तो नाम जित् जयी बौद्धविशेषः शाकपार्थिवादित्वात् समासः मध्यपदलोपश्च ।) जिनानां चतुर्व्विंशत्यन्तर्गतचतुर्द्दशजिनः । तत्पर्य्यायः । अनन्तः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

अनन्ततीर्थकृत्, पु, (अनन्तानि असङ्ख्यानि तीर्थानि शास्त्राणि कर्म्मधारयः, तानि कृतवान् अनन्ततीर्थ + कृ + क्विप्, उपपदसमासः ।) अनन्तजित् । इति हेमचन्द्रः ॥ (अनन्तजित् नाम जिनः ॥)

अनन्तरं, त्रि, (नास्ति अन्तरमवकाशो यस्य तत् ।) अनवकाशं । अन्तररहितं । तत्पर्य्यायः ॥ अव्यवहितं २ संसक्तं ३ अपटान्तरं ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ पश्चादर्थे क्ली ॥ (पश्चात् । ततःपरं । यथा रघुवंशे, "पितुरनन्तरमुत्तरकोशलान्" ॥)

अनन्तविजयः, पु, (विजयतेऽनेन वि + जि + करणे अच्, ततोऽनन्तानामसङ्ख्यानां शत्रूणां शब्देन विजयः विजयसाधनम् षष्ठीतत्पुरुषः ।) युधिष्ठिरराजस्य शङ्खः । इति श्रीभगवद्गीता ॥

अनन्तवीर्य्यः पु, (अनन्तमसीमं वीर्य्यं तेजो यस्य सः ।) भाविकल्पे जिनानां चतुर्व्विंशत्यन्तर्गतत्रयोविंशतीर्थकरजिनः । इति हेमचन्द्रः ॥

अनन्तव्रतं, त्रि, (अनन्तस्य तन्नामकदेवस्य व्रतं षष्ठीतत्पुरुषः ।) भाद्रशुक्लचतुर्द्दशीकर्त्तव्यमनन्तदेवस्य व्रतं । तद्विधिर्यथा । भविष्ये,—
"अनन्तव्रतमेतद्धि सर्व्वपापहरं शुभं ।
सर्व्वकामप्रदं नृणां स्त्रीणाञ्चैव युधिष्ठिर ॥
तथा शुक्लचतुर्द्दश्यां मासि भाद्रपदे भवेत् ।
तस्यानुष्ठानमात्रेण सर्व्वपापं प्रणश्यति" ॥ ' ॥
व्रतारम्भप्रतिष्ठयोर्वर्ज्यकालमाह ज्योतिषे,—
"गुरोर्भृगोरस्तबाल्ये वार्द्धके सिंहगे गुरौ ।
वक्रिणोवाप्यतिचारे गुर्व्वादित्ये दशाहिके ॥
पर्व्वरा(?)शानतायाता(?)तिचारि गुरुवत्सरे ।
प्राणाशि(?)गत्यजीवस्य चातिचारे त्रिपक्षके ॥
कम्पाद्यद्भुतसम्प्राप्ते नीचस्थेऽप्य मलिम्लुचे ।
मानुर्लङ्घितके मासि क्षये राहुयुते गुरौ ॥
पौषादिकचतुर्म्मासे चरणाङ्कितवर्षणे ।
एकेनाङ्गे चैकदिने द्वितीयेन दिनत्रये ॥
तृतीयेन तु सप्ताहे माङ्गल्यानि शुभान्विताः ।
विद्यारम्भकर्णवेधौ चूडोपनयनोद्वहान् ॥
तीर्थस्नानमनालब्धं तथानादिसुरेक्षणं ।
परीक्षारामयज्ञाश्च एरस्वर्णादीक्षणं ॥
व्रतारम्भप्रतिष्ठे च गृहारम्भप्रवेशने ।
प्रतिष्ठारम्भणे देवकुपादेर्वर्ज्जयन्ति हि ॥
द्वात्रिंशद्दिवसास्त्वस्ते जीवस्य भार्गवस्य च ।
द्वासप्ततिर्मसहत्यस्ते पादास्ते द्वादशक्रमात् ॥
अस्तात् प्राक् पश्चयोः पक्षं गुरोर्वार्द्धकबालते ।
पक्षे वृद्धो सप्ताहे तु भृगुर्बालो दशाहिकः ॥
पादास्ते तु दशाहानि वृद्धोबालो दिनत्रयं" ॥ ' ॥

"मध्याह्ने भोज्यवेलायां समुत्तीर्य्य सरित्तटे" ।
ददर्श शीला सा स्त्रीणां समूहं रक्तवाससां ॥
चतुर्द्दश्यामर्च्चयन्तं भक्त्या देवं पृथक् पृथक्" ।
इति भविष्योत्तरीयान्मध्याह्नव्यापिनी तिथि-
र्ग्राह्येति वाच्यं । पूर्व्वाह्णो वै देवानामिति श्रुत्या-
दिभिः पूर्व्वाह्णे दैवकृत्यविधानात् । विध्यसम-
भिव्याहृतार्थवादेन तद्बाधायोगात् किन्तु तस्यैव
गौणकालबोधकं तत् । कालमाधवीयेऽप्येवं ।
भविष्येऽपि पूजाविधायको मध्याह्नो नोक्तः ।
यथा,—
"कृत्वा दर्भमयानन्तं वारिधान्यां निवेश्य च ।
पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥
चतुर्द्दशफलैर्मूलैर्जलजैः कुसुमैरपि ।
यवगोधूमशालीनां चूर्णैरेकतरस्य च ॥
कृत्वा पूपद्वयं तस्मै दद्यादेकं घृतान्वितं ।
स्वयमेकन्तु भुञ्जीत करे बद्धा सुडोरकं ॥
चतुर्द्दशग्रन्थियुक्तं कुङ्कुमेन विलेपितं ।
सुविन्यस्तं विष्णुनामप्रतिग्रन्थिसमन्वितं ।
चतुर्द्दशसूत्रमयं सूत्रं कार्पासमेव च" ॥ * ॥
पूजाडोरकबन्धनमन्त्रस्तु रत्नाकरे,—
"अनन्तसंसारमहासमुद्रे
मग्नान् समभ्युद्धर वासुदेव ।
अनन्तरूपिन् विनियोजयस्व
अनन्तरूपाय नमो नमस्ते" ॥
इति मन्त्रमुक्त्वा ।
"अनेन डोरकं बद्धा भोक्तव्यं स्वस्थमानसैः" ।
इत्यर्द्धं भविष्योत्तरीयं कालकौमुद्यां लिखित-
मिति ॥ * ॥ तथा,—
"पापोऽहं पापकर्म्माहं पापात्मा पापसम्भवः ।
त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष सर्व्वपापहरो भव ॥
अद्य मे सफलं जन्म जीवितञ्च सुजीवितं ।
यत्तवाङ्घ्रियुगाम्भोजे मूर्द्धा मे भ्रमरायते" ॥
इत्याभ्यां नमस्कुर्य्यात् । अनन्तकथामप्यत्र शृ-
ण्वन्ति । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ * ॥ * ॥ अथ
प्रयोगः । आचम्य स्वस्तिवाच्य सङ्कल्पं कुर्य्यात्,—
"अद्य भाद्रे मासि शुक्ले पक्षे चतुर्द्दश्यां तिथा-
वारभ्य अमुकगोत्रः श्रीअमुकः धनधान्यपुत्र-
पौत्राद्यनवच्छिन्नसन्ततिप्राप्तिकामः श्रीविष्णु-
प्रीतिकामो वा चतुर्द्दशवर्षपर्य्यन्तं भगवदनन्त-
भट्टारकपूजाचतुर्द्दशग्रन्थियुक्तडोरकसूत्रबन्धन-
कथाश्रवणब्राह्मणसम्प्रदानकपरिमिततण्डुलप्रस्थ-
द्वयघटितपूपार्द्धसम्प्रदानतदर्द्धात्मकर्त्तृकभोजन-
रूपमनन्तव्रतमहं करिष्ये" इति सङ्कल्प्य सूक्तं
पठेत् ॥ * ॥ ततो गुण्डिकया अष्टदलपद्मं निर्म्माय
तन्मध्ये घटमारोप्य शालग्रामं वा चतुर्द्दिक्षु
ध्वजां निवेश्य यथोक्तविधिना गणेशनवग्रहदिक्-
पालशिवदुर्गालक्ष्मीनारायणपूजां कृत्वा शक्रं ध्या-
येत्,—"ॐ महेन्द्र मत्तैरावतस्कन्धस्थं सहस्रनय-
नोज्ज्वलं । मणिकाञ्चनघटितनानालङ्कारभूषितं
वज्रहस्तं शच्यन्वितं देवगन्धर्व्वगणैर्वृतं मुनिगणैः
स्तूयमानं" ॥ एवं ध्यात्वा महेन्द्राय नमः एव
क्रमेण संपूज्य प्रणमेत्,—

"ॐ शक्रः सुरपतिश्चैव वज्रहस्तो महाबलः ।
ऐरावतगजारूढः सहस्राक्षो नमोऽस्तु ते" ॥
ततो वृहत्पात्रे जलं संस्थाप्य हस्तं दत्त्वा समुद्र-
मावाहयेत्,—
ॐ गङ्गे चेत्यादिनावाह्य समुद्रं पूजयेत् ॥ * ॥
ततो भूतशुद्ध्यादिप्राणायामान्तं कृत्वा अनन्तं
ध्यायेत्,—
"ॐ दिव्यसिंहासनासीनं देवेशं गरुडध्वजं ।
शुक्लवर्णं चतुर्बाहुं नागयज्ञोपवीतिनं ॥
शङ्खचक्रगदापद्मधरं पीताम्बरं विभुं ।
श्रिया वाण्या च संश्लिष्टं किरीटादिसमुज्ज्वलं ॥
फणाशतसमायुक्तं जगन्नाथं जगद्गुरुं ।
अनन्तं चिन्तयेद्देवं नारदाद्यैरुपस्तुतं" ॥
एवं ध्यात्वा स्वशिरसि पुष्पं दत्वा मानसोपचारैः
संपूज्य अर्घ्यं संस्थाप्य ।
आं हृदयाय नमः एवं षडङ्गानि विन्यस्य पुन-
र्ध्यात्वावाहयेत् ।
"ॐ आगच्छानन्त देवेश पत्नीभ्यां वाहनान्वित ।
गन्धर्व्वादिगणोपेत सान्निध्यमिह कल्पय" ॥
ततः पूजयेत् ।
पाद्यं गृहीत्वा,—
"ॐ पाद्यं गृहाण देवेश सुरासुरमनोहरं ।
तुष्टो मे भव देवेश नरसिंह नमोऽस्तु ते" ॥
अर्घ्यं गृहीत्वा,—
"अर्घ्यं गृहाण देवेश सुगन्धिकुसुमान्वितं ।
दूर्व्वाक्षतसमायुक्तं नमस्ते विश्वमूर्त्तये" ॥
आचमनीयं गृहीत्वा,—
"ॐ इदमाचमनीयन्तु दिव्यतोयाद्भवं प्रभो ।
भक्त्या दत्तं मयानन्त नमस्ते पन्नगाधिप" ॥
एवं मधुपर्कं पुनराचमनीयं स्नानीयं वस्त्रयुग्मञ्च
दद्यात् ॥ * ॥
गन्धः,—
"ॐ गन्धोऽयं देवदेवेश कुङ्कुमागुरुसम्भवः ।
यथाशक्त्या मया दत्तो देवेश प्रतिगृह्यतां" ॥
पुष्पं,—
"ॐ पुष्पं गृहाण भोऽनन्त सुगन्धिद्रव्यमुत्तमं ।
पद्मनाभ नमस्तेऽस्तु कुशलं कुरु सर्व्वदा" ॥
धूपः,—
"ॐ धूपोऽयं ते महाभाग दशाङ्गोऽगुरुणा सह ।
मया दत्तः प्रभो विष्णो गृह्यतां सुरनायक" ॥
दीपः,—
"ॐ दीपं गृहाण भोऽनन्त जाज्वल्यमानमद्भुतं ।
त्वं गृहाण सदा देव रक्ष मां घोरसागरात्" ॥
यज्ञोपवीतं,—
"ॐ ऋग्यजुःसाममन्त्रेण त्रिवृत्तं पद्मयोनिना ।
सावित्रीग्रन्थिसंयुक्तमुपवीतं तवानघ" ॥
नैवेद्यं,—
"ॐ नानाभक्ष्यसमायुक्तं चतुर्द्दशफलैर्युतं ।
भक्त्या सम्पादितं देव सपूपं गृह्यतां विभो" ॥ * ॥
ततो बलभद्रं संपूज्य स्तुतिं कुर्य्यात्,—
"ॐ बलभद्रं महात्मानं हलिनं लाङ्गलायुधं ।
कादम्बरीमदोन्मत्तं नमामि बलदेवकं" ।

तत आवरणदेवताः पूजयेत् ।
ॐ गणेशाय नमः । एवं लोकपालेभ्यः । नव-
ग्रहेभ्यः । अष्टवसुभ्यः । एकादशरुद्रेभ्यः । द्वादशा-
दित्येभ्यः । अनन्तादिनागेभ्यः । मत्स्यादिदशाव-
तारेभ्यः । मासेभ्यः । ऋतुभ्यः । वत्सरेभ्यः ।
धर्म्माय । अधर्म्माय । ज्ञानाय । अज्ञानाय ।
वैराग्याय । अवैराग्याय । ऐश्वर्य्याय । अनैश्वर्य्याय ।
शिवाय । दुर्गायै । पृथिव्यै । गङ्गायै । यमुनायै ।
महालक्ष्म्यै । सरस्वत्यै । गरुडाय । शङ्खाय । चक्राय ।
गदायै । पद्माय । कौस्तुभाय । सूर्य्यमण्डलाय ।
सोममण्डलाय । वह्निमण्डलाय । वायुमण्डलाय ।
सर्व्वेभ्यो देवेभ्यः । सर्व्वाभ्यो देवीभ्यः ॥ * ॥
ततः स्तुतिं पठेत्,—
"ॐ अनन्तसंसारमहासमुद्रे
मग्नं समभ्युद्धर वासुदेव ।
अनन्तरूपिन् विनियोजयस्व
अनन्तरूपाय नमो नमस्ते ॥
नमोऽस्त्वनन्ताय सहस्रमूर्त्तये
सहस्रपादाक्षिशिरोरुबाहवे ।
सहस्रनाम्ने पुरुषाय शाश्वते
सहस्रकोटीयुगधारिणे नमः ॥
हृदिस्थं सर्व्वदेवानां इन्द्रियाणां गुणातिगं ।
सर्व्वपापहरं देवं प्रणमामि जनार्द्दनं ॥
अनन्तरूपेण बिभर्षि पृथ्वीं
अनन्तलक्ष्मीं विदधासि तुष्टः ।
अनन्तभोगान् प्रददासि तुष्टः
अनन्तमोक्षं पुरुषे प्रहृष्टः ॥
प्रणमामि हृषीकेशं वासुदेवं जगद्गुरुं ।
सृष्टिस्थितिविनाशानां कर्त्तारं प्रणमाम्यहं ॥
राक्षसानामरिं नौमि नौमि दैत्यविमर्द्दकं ।
जगतां हितकर्त्तारं नौमि पङ्करुहेक्षणं ॥
जन्मजन्मकृतं यच्च बाल्ययौवनवार्द्धके ।
वृद्धिमाप्नोतु तत् पुण्यं पापं हर हलायुध ॥
भक्तिहीनं क्रियाहीनं मन्त्रहीनं यदर्च्चितं ।
यथोद्दिष्टामिमां पूजां परिपूर्णां कुरुष्व मे ॥
पापोऽहं पापकर्म्माहं पापात्मा पापसम्भवः ।
त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष हरे संसारसागरात्" ॥
ततो घटस्थजलेन संप्रोक्ष्य करमूले डोरकं
समर्पयेत् ।
"ॐ इदं डोरमनन्ताख्यं चतुर्द्दशगुणात्मकं ।
सर्व्वदेवमयं विष्णो स्वकरे धारयाम्यहं" ॥
ततो भोज्यमुत्सृजेत् ॥ + ॥
ततः कथा शृणुयात् ।
यथा,—
अरण्यवासमुषितो युधिष्ठिरस्तपो वशी ।
प्राप्तस्त्रैलोक्यनाथेन कृष्णेन परमात्मना ॥
कथोपकथनं जातं तयोस्तत्र प्रियाप्रियं ।
विशेषेण च गोविन्दं पप्रच्छ च युधिष्ठिरः ॥ * ॥
युधिष्ठिर उवाच ।
केन व्रतेन देवेश वाञ्छितं प्राप्यते फलं ।
निष्पापाः सकला लोकाः भवन्ति जन्मजन्मनि ॥ * ॥
श्रीकृष्ण उवाच ।

अस्ति व्रतमनन्ताख्यं यत्कृतं सुरसद्मनि ।
इन्द्राद्यैर्लोकपालैश्च तन्मे कथयतः शृणु ॥
शुक्लपक्षे चतुर्द्दश्यां मासि भाद्रपदे तथा ।
तस्यानुष्ठानमात्रेण सर्व्वपापं प्रणश्यति ॥ * ॥
युधिष्ठिर उवाच ।
कृष्ण कोऽयं त्वयाख्यातो योऽनन्त इति संज्ञितः ।
कोऽयं शेषस्य नागस्य अनन्तस्तक्षकः स्मृतः ॥
परमात्मोत्तमं वापि उताहो ब्रह्म उच्यते ।
क एषोऽनन्तसंज्ञो वै तन्मे ब्रूहि जनार्द्दन ॥ * ॥
श्रीकृष्ण उवाच ।
अनन्त इत्यहं पार्थ मम रूपं निबोध तत् ।
आदित्यगतिरूपेण यः काल उपपद्यते ॥
कलाकाष्ठामुहूर्त्तादिदिनरात्रिव्यवस्थया ।
पक्षो मास ऋतुर्व्वर्ष युगकल्पव्यवस्थया ॥
सोऽहं कालोऽवतीर्णोऽस्मि भुवो भारावतारणात् ।
दानवानां विनाशाय वसुदेवकुलोद्भवः ॥
अनन्तं विद्धि मां पार्थ कृष्णं विष्णुं हरिं शिवं ।
ब्रह्माणं भास्करं शेषं सर्व्वव्यापिनमीश्वरं ॥
प्रत्ययार्थं मया पार्थ विश्वरूप निबोध तत् ।
पूर्व्वमेव महाबाहो योगिध्येयमनुत्तमं ॥ * ॥
युधिष्ठिर उवाच ।
अनन्तव्रतमाहात्म्यं विधिं विधिविदां वर ।
किं पुण्यं किं फलं तस्य अनुष्ठानस्य तस्य किं ॥
केन वा तत्कृतं पूर्व्वं लोके केन प्रकाशितं ।
तत्सर्व्वं बहु विस्तार्य्य ब्रूहि नारायण प्रभो ॥ * ॥
श्रीकृष्ण उवाच ।
आसीत्पुरा कृतयुगे सुमन्तुर्नाम वै द्विजः ।
वशिष्ठगोत्रजो विद्वान् शीलवान् विजितेन्द्रियः ।
पत्नी तस्याभवद्दीक्षा सती सत्यव्रते स्थिता ।
चारित्रशीलसम्पन्ना सुरूपा भृगुवंशजा ॥
तस्याः कालेन संजाता दुहिता सर्व्वलक्षणा ।
शीला नाम्ना सुशीला सा वर्द्धते पितृवेश्मनि ॥
माता तस्यास्तु कालेन ज्वरदाहप्रपीडिता ।
समागत्य नदीतोये मृता स्वर्गपुरं ययौ ॥
कृतं सुमन्तुना तस्याः कर्म्म यत् पारलौकिकं ।
ततः सुमन्तुः संत्यज्य दुःखं शोकं क्रमात् पुनः ।
नापत्नीको गृही धर्म्मं कर्त्तुमर्हति वै क्वचित् ।
इति सञ्चिन्त्य मनसा विवाहोत्सुकमानसः ॥
देवलस्य मुनेः कन्यां कर्कशां परिणीतवान् ।
सा कर्कशातिदुःशीला सदा निष्ठुरभाषिणी ॥
कोपना प्रतिकूला च निर्लज्जा कलहप्रिया ।
अदत्ता गृहकृत्येषु दत्ता भोजनकर्म्मणि ॥
कलहेन तु सन्तुष्टा रुष्टा बन्धुजनान् प्रति ।
सा तु शीला पितुर्गेहे वर्द्धिता च दिने दिने ॥
करोति सखिभिः सार्द्धं शिशुक्रीडामनुत्तमां ।
गृहान्तरस्थलद्वारदेहलीतोरणादिषु ॥
चतुरङ्कवर्णैश्च रक्तपीतसितासितैः ।
स्वस्तिकं पद्मशङ्खौ च मण्डयन्ती पुनः पुनः ॥
कुर्व्वन्ती प्रत्यहं बाला देवतातिथिपूजनं ।
गृहकृत्ये सदा दक्षा पितुरत्यन्तवल्लभा ॥
कालेन कियता विप्रस्तां दृष्ट्वा यौवनोद्गतां ।
कस्मै देया मया कन्या इति चिन्तान्वितोऽभवत् ॥

ततो देववशात्तत्र कौण्डिन्यः समुपागतः ।
मुनिश्रेष्ठो महाभागः कुलीनो धर्म्मतत्परः ॥
मनसा चिन्तयामास सुमन्तुः सुतपाः सुधीः ।
अस्मै भाग्यवशाच्छीला प्रतिपाद्या प्रयत्नतः ॥
इति कृत्वा मतिं विप्रो ददौ कन्यां शुभे दिने ।
कन्यामलङ्कृतां साध्वीं शीलां चन्द्रनिभाननां ॥
गृह्योक्तवेदविधिना विवाहमकरोत्तदा ।
ततो होमादिकं कर्म्म समाप्य समये मुनिः ॥
सुमन्तुः कर्कशां प्राह जामात्रे देहि दक्षिणां ।
सफलं कुरु मे दानं प्रिये मुनिकुलोद्भवे ॥
दक्षिणारहितं कर्म्म निष्फलं जायते यतः ।
सा तु तद्वचनं श्रुत्वा कर्कशा कुपिताभवत् ॥
सुमन्तुं भर्त्सयामास कर्कशैर्व्वचनैः पतिं ।
अलङ्कारं समानीय स्वकीयश्चापि बन्धनं ॥
निक्षिप्य निभृते स्थाने कर्कशान्यगृहं ययौ ।
सुमन्तुश्चातिदीनात्मा लज्जितश्चाभवत्तदा ॥
यत्किञ्चिदर्थयोग्यञ्च द्रव्यमानीय यौतुकं ।
जामात्रे प्रददौ विप्रः परिचार्य्य पुनः पुनः ॥
ततो विवाहं निर्व्वर्त्त्य कौण्डिन्योऽपि निजाश्रमं ।
गोयाने तां समारोप्य शीलामादाय वै ययौ ॥
ततः सा पथि गच्छन्ती शीला चन्द्रनिभानना ।
मध्याह्ने भोक्तुकामाया सस्तौ तीर्थे सरित्तटे ॥
ददर्श शीला नारीणां समूहं व्रतचारिणां ।
एषा वृन्दञ्च तत्रैव रक्ताम्बरधरामसं ॥
चतुर्द्दश्यामर्च्चयन्तीं भक्त्यानन्तं पृथक् पृथक् ।
दृष्ट्वा समूहं नारीणां सती पप्रच्छ सादरं ॥
विनयावनता साध्वी प्रणिपत्य मुहुर्मुहुः ।
किमिदं क्रियते कार्य्यं भवतीभिस्तदुच्यतां ॥ * ॥
स्त्रिय ऊचुः
भाद्रे मासि सिते पक्षे तिथिर्या नामतश्चतुर्द्दशी ।
आराधितो महेन्द्रे च नारायणमयं पुरा ॥
नद्यां सरसि वा स्नात्वा अनन्तार्च्चनमारभेत् ।
कृत्वा दर्भमयं देवं वारिपात्रसमन्वितं ॥
अनन्तं देवदेवेशं चतुर्बाहुं किरीटिनं ।
अनर्घ्यमणिसंकाशं काञ्चनाङ्गदभूषणं ॥
शङ्खचक्रगदाशार्ङ्ग विविधायुधधारिणं ।
एह्यनन्त भगवन् कृष्ण तत्र यत्रः प्रवर्त्तते ॥
वारिधान्यां तथानन्तं भगवन्तं नियोजयेत् ।
सगन्धं पुष्पनैवेद्यं धूपवस्त्रानुलेपनं ॥
दत्त्वा च पूजयेद्भक्त्या अनन्तं विश्वरूपिणं ।
पिष्टकार्थं व्रीहिचूर्णं यवगोधूमयोश्च वा ॥
एतेषां प्राप्यते यत्तु तद्ग्राह्यं प्रस्थसंज्ञितं ।
अर्द्धं विप्राय दातव्यमर्द्धमात्मनि योजयेत् ॥
पूजयित्वा तथा देवं गन्धपुष्पैर्यथाक्रमं ।
श्रुत्वा कथां ततस्तस्य कुङ्कमाक्तं सुडोरकं ॥
चतुर्द्दशग्रन्थियुक्तं नारी वामकरे न्यसेत् ।
पुमांस्तु दक्षिणे बाहौ तदानन्तं प्रपूजयेत् ॥
निर्व्वर्त्त्य पूजां देवस्य पूपं भुक्त्वा यथासुखं
विसृज्य दक्षिणां दत्त्वा प्रणम्य च यथासुखं ॥
शीला श्रुत्वा वचस्तासां यथा ताभिरुदाहृतं ।
व्रतं चकार सा बाहौ बद्ध्वा डोरकमुत्तमं ॥
पूपप्रस्थञ्च सा कृत्वा भुक्त्वा चैव तथैव च ।

पुनर्जगाम तेनैव गोरथेन समन्विता ॥
तेनानन्तप्रसादेन गृहं गोधनसङ्कुलं ।
तदाश्रमं श्रिया युक्तं धनधान्यसमन्वितं ॥
विविधातिथिसम्पूर्णं नानारत्नैर्विभूषितं ।
वराश्रममसमानाङ्कमहिषैर्गोधनान्वितं ॥
शीला च मणिकाञ्चीभिर्मुक्ताभरणभूषिता ।
दिव्याङ्गी शीलसम्पन्ना सावित्रीप्रतिमा यथा ॥
कदाचिदुपविष्टा सा वह्निकुण्डं समागता ।
कौण्डिन्योऽपि विधिदोषात् दृष्ट्वा डोरमनन्तकं ।
शीलायाः करमूले च बद्धमेव प्रयत्नतः ।
पप्रच्छ क्रोधवशगा भ्रुकुटीकुटिलं मुखं ॥
किमिदं डोरकं हस्ते बद्ध्वा भार्य्येऽत्र तिष्ठसि ।
प्रभयः कस्य देवस्य दुर्ब्बुद्धे ब्रूहि सत्वरं ॥ * ॥
शीलोवाच ।
अनन्तं देवदेवस्य प्रभयं डोरकं शुभं ।
करे बद्धं विधानेन शृणु मे वचनं प्रभो ॥
प्रसादाद् यस्य देवस्य भुङ्क्ते सविपुलं धनं ।
न जानासि कथं नाथ तदेवं जगदीश्वरं ॥
शीलावाक्यं ततः श्रुत्वा कौण्डिन्यः कुपितोऽभवत् ।
कोऽसावनन्तसंज्ञो वै न श्रुतोऽपि वरानने ॥
इत्युक्त्वाकृष्य कुपितो भुजाडोरमनन्तकं ।
क्षिप्त ज्वालाकुले वह्नौ निर्भर्त्स्य बहुधा प्रियां ॥
ततः सा संभ्रमात् शीला हाहा कृत्वा प्रधाविता ।
वह्नेः सूत्रं समादाय क्षीरमध्ये ततोऽक्षिपत् ॥
ततस्तया करे वामे पुनर्बद्धं सुडोरकं ।
अनन्तात्तिपदोषेण दारिद्र्यं पतितं गृहे ॥
न कश्चित् गण्यते लोके सोऽपि विप्रो युधिष्ठिर ।
गात्रे मलिनतां प्राप्ता चक्षुर्निद्रा तथैव च ॥
गृहाणि गृहरूपाणि दग्धानि वह्निना क्वचित् ।
निरीक्ष्य सारं विप्रश्चिन्तयामास चेतसा ॥
अथ शीला विवर्णा सा दुःखिता पतिदोषतः ।
विचचार पुरे सर्व्वा शून्यागारसमन्विता ॥
अथ कौण्डिन्यविप्रस्य संजाता बुद्धिरुत्तमा ।
ममापि दुष्कृतं कर्म्म कृतं वा मे विगर्हितं ॥
अनन्ताक्षेपदोषेण ममापि गतिरीदृशी ।
अनन्तं यत्र पश्यामि तत्र यास्यामि दुर्म्मतिः ॥
ततो जगाम कौण्डिन्यो वनं व्याघ्रादिसङ्कुलं ।
व्रतस्यान्वेषणं कर्त्तुं पादौ दग्धुं तथा करैः ॥
विश्रान्त स ययौ मार्गे जनजन्तुविवर्ज्जितं ।
तत्रापश्यच्च स वृक्षं फलपुष्पसमन्वितं ॥
वर्ज्जितं पक्षिसङ्घातैः कीटैश्चैव विशेषतः ।
तमपृच्छत् त्वयानन्तः क्वचिद्दृष्टो महाद्रुम ॥
स चोवाच महावृक्षो नानन्तं वेद्मि भो द्विज ।
ततो गच्छन् ददर्शाग्रे तृणमध्ये सवत्सिकां ॥
तृणमध्ये प्रधावन्तीं न खादति न जिघ्रति ।
हे महाधनुके ब्रूहि किमनन्तस्त्वयेक्षितः ॥
सवत्सा तमुवाचाथ नानन्तं वेद्मि हे द्विज ।
ततो गच्छन् ददर्शाग्रे वृषश्रेष्ठं वने स्थितं ॥
तमपृच्छदयं विप्रः अनन्तो वीक्षितस्त्वया ।
वृषभस्तमुवाचेदं विषमं ब्राह्मणं प्रति ॥
यद्यनन्तमहं जाने तदा मे गतिरीदृशी ।
ततो व्रजन् ददर्शाग्रे गर्द्दभं कुञ्जरं तथा ॥

नानामायाप्रपञ्चन्तं मदगर्ज्जनदर्पितं ।
स तं दृष्ट्वा द्विजोऽपृच्छदनन्तं दृष्टवान् किमु ॥
प्रत्युत्तरमुवाचेदं नानन्तं वेद्मि हे द्विज ।
ततो व्रजन् ददर्शाग्रे रम्यं पुष्करिणीद्वयं ॥
अन्योन्यजलसंघातैर्व्वीचिभिस्तपशोभितं ।
शुभैः कुमुदकह्लारैः कमलोत्पलशोभितं ॥
भ्रमरैश्चक्रवाकैश्च हंसकारण्डवैर्युतं ।
तमपृच्छत् द्विजोऽनन्तो भवताभ्याञ्च लक्षितः ॥
पुष्करिण्यावूचतुस्तं न जानीवो हरिं क्वचित् ।
निपपात ततो विप्रो हाहा कृत्वा रुदन् भुवि ॥
किं करोमि क्व गच्छामि कथं पश्यामि तं विभुं ॥ ६ ॥
ततः कृपान्वितहृदयो देवेशो देवपूजितः ॥
तत्क्षणाद्भगवान् विप्राद्द्विजप्रत्यक्षमागतः ।
वृद्धब्राह्मणरूपेण प्रोवाच वचनं द्विजं ॥
उत्तिष्ठोत्तिष्ठ विप्रेन्द्र त्यज दुःखं सुखी भव ।
अनन्तं दर्शयिष्यामि कृपां विप्रां हरिं शिवं ॥
ब्राह्मणं तं समादाय पातालवर्त्मना पुरीं ।
तां पुरीं दर्शयामास ततस्तामन्तर्दधे द्विजः ॥
स तां ददर्श कौण्डिन्यः पुरीं त्रैलोक्यदुर्ल्लभां ॥
दिव्यनारीनरैर्युक्तां मणिरत्नविभूषितां ॥
सुवर्णरचिता सर्व्वा वेष्टिता तत्तकादिभिः ।
तत्रापश्यत् स कौण्डिन्यो देवदेवमनन्तकं ॥
विश्वरूपं जगन्नाथं चतुर्ब्बाहुं किरीटिनं ।
शङ्खचक्रगदापद्मधारिणं गरुडध्वजं ॥
दक्षिणे निम्नमत्स्यौ वामे क्रीडासरस्वती ।
सप्तफणासमायुक्तं दिव्यसिंहासनस्थितं ॥
एवं रूपं जगन्नाथं दृष्ट्वा भक्त्या स्तुतिं कृता ।
जगाम भूमौ शिरसा अनन्तस्य समीपतः ॥

नमोऽस्त्वनन्ताय सहस्रमूर्त्तये
सहस्रपादाक्षिशिरोरुबाहवे ।
सहस्रनाम्ने पुरुषाय शाश्वते
सहस्रकोटीयुगधारिणे नमः ॥

अज्ञानेन मया देव यत् कृतं पापकर्म्मणा ।
तत्सर्व्वं कृपया शंस क्षमस्व मधुसूदन ॥ ७ ॥
अथ कौण्डिन्यविप्रस्य स्तुतिं श्रुत्वा जनार्द्दनः ।
प्रसन्नो भगवान्देवश्चानन्तोऽनन्तरूपधृक् ॥
कथं मे प्रियमाख्यातमिहागच्छेति सत्तम ॥ ८ ॥

अनन्त उवाच ।

तुष्टोऽहं ब्राह्मणश्रेष्ठ भक्त्या तव विशेषतः ।
वरं गृहाण विप्रेन्द्र तुष्टोऽस्मि त्यज विस्मयं ॥ ९ ॥

कौण्डिन्य उवाच ।

स्वकर्म्मफलभोगेन या या योनिं व्रजाम्यहं ।
तस्यां तस्यां कृपां कृत्वा हरिभक्तिर्दृढास्तु मे ॥
अतिप्रमादान्मोहाद्वा यन्मया दुष्कृतं कृतं ।
तदागः क्षम्यतां नाथ प्रणमामि पुनः पुनः ॥
श्रुत्वानन्तस्तु तद्वाक्यं ददौ तस्मै वरत्रयं ।
दारिद्र्यनाशनं धर्म्मं विष्णुलोकं तथाक्षयं ॥ १० ॥

कौण्डिन्य उवाच ।

पूर्णो मनोरथो देव मम चाद्य विशेषतः ।
किञ्चित् पृच्छामि देवेश तन्मे ब्रूहि जगत्पते ॥
कश्चूतः को वृषः का गौः किन्तत् पुष्करिणीद्वयं ।
कः खरः कुञ्जरः को वा को वा वृद्धद्विजोत्तमः ॥
कृपया कथयस्वाद्य पथि दृष्टो मया विभो ।

श्रीअनन्त उवाच ।

यश्चाम्रवृक्षो दृष्टो हि विप्रो विद्यासु गर्व्वितः ।
उपस्थिताय शिष्याय विद्यां यस्मान्न दत्तवान् ॥
तेन कर्म्मविपाकेन वृक्षत्वं प्राप्य तिष्ठति ।
वृषभो यस्त्वया दृष्टो लोभकर्म्मकृतः पुरा ॥
दत्त्वा पर्य्युषितं द्रव्यं स्वादु भुक्तं स्वयं यतः ।
वृषभत्वं समासाद्य ततस्तिष्ठति निर्ज्जने ॥
विप्राय वसुधा दत्त्वा निष्फला शस्यवर्ज्जिता ।
तेनासौ गोत्वमासाद्य तृणमध्ये प्रधावति ॥
धर्म्माधर्म्मौ विजानीयाद्यस्तत् पुष्करिणीद्वयं ।
गर्द्दभोऽज्ञानसम्पन्नः कुञ्जरो मदगर्व्वितः ॥
ब्राह्मणोऽसावनन्तोऽहं यस्त्वया दर्शितो मुने ।
एतत्ते कथितं सर्व्वं गच्छ विप्र निजाश्रमं ॥
पुनः समृद्धिस्ते विप्र भविष्यति न संशयः ।
भुक्त्वा भोगांश्च विपुलान् संप्राप्स्यसि महत् पदं ॥
इति दत्त्वा वरं तस्मै तत्रैवान्तरधीयत ।
कौण्डिन्योऽपि गृहं गत्वा करोति व्रतमुत्तमं ॥
अनन्ताख्यं महापुण्यं वर्षाणाञ्च चतुर्द्दश ।
शीलया सह धर्म्मात्मा सुखं भुक्त्वा मनोरथान् ॥
विष्णुलोकं समासाद्य रराज शीलया सह ।
अनन्ताख्यव्रतेनेह समाप्तेनैव पार्थिव ॥
सर्व्वपापविनिर्म्मुक्ता यास्यन्ति परमां गतिं ।
एवमेतं हि नियमात् स्त्रियोऽनन्तव्रतान्नृप ॥
पुत्त्रपौत्त्रधनैर्युक्ता भुक्त्वा भोगान् मनोरथान् ।
विष्णुलोकमाप्स्यन्ति यावच्चन्द्रदिवाकरौ" ॥
इति भविष्यपुराणे अनन्तव्रतं समाप्तं ॥

अनन्तशीर्षा, स्त्री, (अनन्तानि बहूनि शीर्षाणि शिरांसि यस्याः सा ।) वासुकिपत्नी । इति शब्दमाला ॥

अनन्ता, स्त्री, (नास्ति अन्तो यस्याः सा ।) पार्व्वती । पृथिवी । अग्निशिखावृक्षः । श्यामालता । दूर्व्वा । पिप्पली । दुरालभा । हरीतकी । आमलकी । गुडूची । इति मेदिनी ॥ यवासः । श्वेतदूर्व्वा । नीलदूर्व्वा । अग्निमन्थवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ अनन्तमूलं । तत्पर्य्यायः । गोपवल्ली २ शारिवा ३ सुगन्धा ४ भद्रवल्लिका ५ भद्रा ६ नागजिह्वा ७ । इति रत्नमाला ॥ गोपी ८ श्यामा ९ शारिवा १० उत्पलशारिवा ११ । इत्यमरः ॥ गोप्यादि-पञ्चश्यामलतायाः नागजिह्वायाः इति केचित् । गोप्यादित्रयं श्यामलतायाः अनन्तोत्पलशारिवेति द्वयं अनन्तमूले इति केचित् । इति तट्टीकायां भरतः ॥ तस्या गुणाः । मलबन्धकारित्वं । रक्तपित्तनाशित्वं । शीतलत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

अनन्यगतिकः, त्रि, (नास्ति अन्या गतिः यस्य । समासान्तः कः ।) गत्यन्तररहितः । एकाश्रयः ।
"अनन्यगतिके जने विगतपातके चातके
यथारुचि तथा कुरु प्रिय तथापि नान्यं भजे" ।
इत्युद्भटः ॥

अनन्यजः, पुं, (नास्ति अन्यत् यस्मात् सः अनन्यो विष्णुः, तस्मात् जात इति, अनन्य + जन् + ड ।) कामदेवः । इत्यमरः ॥

अनन्यवृत्तिः, त्रि, (न अन्या वृत्तिरस्य इति ।) एकमात्रवृत्तिः । तत्पर्य्यायः । एकतानः २ एकाग्रः ३ एकायनः ४ एकसर्गः ५ एकाग्र्यः ६ एकायनगतः ७ । इत्यमरः ॥

अनपायी, [न्] त्रि, (नास्ति अपायः विनाशोऽस्य इति, न + अपाय + इनि ।) निश्चलः । अपायशून्यः । अनश्वरः । यथा,—
"अनपायिभिरस्माभिर्गुप्तायाश्च गृहे प्रभो" ।
इति श्रीभागवतं ॥
("अनपायिनि संश्रयद्रुमे गजभग्ने पतनाय वल्लरी" ।
इति कुमारे ॥)

अनभिज्ञः, त्रि, (अभि जानाति इति अभिज्ञः, अभि + ज्ञा + कः, न अभिज्ञ इति नञ्समासः ।) मूर्खः । प्रज्ञारहितः । बुद्धिहीनः । यथा,—
"धिक् त्वां चूततरो परापरपरिज्ञानानभिज्ञो भवान्"
इति भ्रमराष्टकं ॥

अनभिलाषः, पुं, (न अभिलाष इति नञ्समासः ।) अरुचिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ अनिच्छा ॥ (त्रि, नास्ति अभिलाषो यस्य इति समासे अभिलाषशून्यः ।)

अनमः, पुं, (नमति प्रणमति इति नमः, नम् + पचाद्यच्, न नमः अनम इति नञ्समासः ।) ब्राह्मणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अनमितम्पचः, त्रि, (मितं परिमितं पचति इति, मित + पच् + खच्, न मितम्पच इति अमितम्पचः, न अमितम्पच इति अनमितम्पचः, नञ्समासः ।) मितम्पचः । कृपणः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

अनम्बरः, पुं, ((नास्ति अम्बरं परिधेयं यस्य सः ।) बौद्धविशेषः । इति सिद्धान्तशिरोमणौ गोलाध्यायः ॥

अनयः, पुं, (अयः शुभावहो विधिस्तद्भिन्नः नञ्समासः ।) दैवं । अशुभं । व्यसनं । विपद् । इति मेदिनी ॥
("अनयो नयसम्पन्ने यत्र ते विहता मतिः" ।
इति रामायणे ।)

अनर्गलं, त्रि, (नास्ति अर्गलं प्रतिबन्धो यस्य तत् ।) निरर्गलं । प्रतिबन्धकरहितं । तत्पर्य्यायः । अवाधं २ उच्छृङ्खलं ३ उद्दाम ४ नियन्त्रितं ५ निरङ्कुशं ६ । इति हेमचन्द्रः ॥
("ततः परं तेन मखाय यज्वना
तुरङ्गमुत्सृष्टमनर्गलं पुनः ।
इति रघुवंशे ।)

अनर्थकं, क्ली, (नास्ति अर्थः यस्य तत्, समासान्तः कः ।) निरर्थकं । अर्थशून्यवाक्यं । तत्पर्य्यायः । अबद्धं २ । इत्यमरः ॥ अबध्यं ३ । इति तट्टीका ॥

अनलः, पुं, (नास्ति अलः बहुदाह्यवस्तुदहनेऽपि तृप्तिर्यस्य सः, कृत्तिकानक्षत्रे, वसुके भगवति वासुदेवे ।) अग्निः । वसुभेदः । इति मेदिनी ॥ चित्रकः । रक्तचित्रकः । भल्लातकः । पित्तं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनलप्रभा, स्त्री, (अनलस्य वह्नेः प्रभेव प्रभा यस्याः

सा ।) ज्योतिष्मतीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनलप्रिया, स्त्री, (अनलस्य अग्नेः प्रिया यद्वीतत् ।) अग्निभार्य्या । आग्नेयी । इति जटाधरः ॥

अनलिः, पुं, (अनिति अन् + पचाद्यच् अनः तन्मधुपानेन जीवनधारयिता अलिः भ्रमरो यत्र सः ।) वकवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अनवधानं, क्ली, (न अवधानं मनोयोगः नञ्समासः ।) चित्तस्याविक्षेपः । अमनोयोगः । अप्रणिधानं । इति हलायुधः ॥ तद्विशिष्टे त्रि ॥

अनवधानता, स्त्री, (नास्ति अवधानं मनोयोगो यस्य सः, तस्य भावः ततस्तल् स्त्रियां टाप् ।) मनोयोगशून्यता । चित्तस्यानन्यविषयाभावत्वं । कार्य्ये अनवहितत्वं । तत्पर्य्यायः । प्रमादः २ । इत्यमरः ॥

"कर्त्तव्याकरणं यत्र समर्थस्य क्वचिद्भवेत् ।
उच्यते हितयं तत्र प्रमादोऽनवधानता"॥
इति शब्दरत्नावली ॥

अनवरः, त्रि, (न अवरः, नञ्समासः ।) अकनिष्ठः । अन्यूनः । श्रेष्ठः । प्रधानः । यथा,—

"सोऽयमिन्द्रादनवरो वासुदेवाच भारत"।
इति विराटपर्व्व ॥

अनवरतं, क्ली, (अव + रम् + भावे क्तः, नास्ति अवरतं विरतिर्यत्र तत् ।) निरन्तरं । तत्पर्य्यायः । सततं २ अनारतं ३ अश्रान्तं ४ सन्ततं ५ अविरतं ६ अनिशं ७ नित्यं ८ अजस्रं ९ प्रसक्तं १० आसक्तं ११ अनद्धं १२ । इति जटाधरः ॥ तद्विशिष्टे वाच्यलिङ्गं । इत्यमरः ॥

("अनवरतधनुर्ज्यास्फालनक्रूरकर्म्मा"।
इति शाकुन्तले ।)

अनवरार्द्ध्यः, त्रि, (अवरमर्द्धं, कर्म्मधारयः, तत्र भवः, अवरार्द्ध + यत्, ततो नञ्समासः ।) उत्तमः । प्रधानः । इत्यमरः ॥

अनवलम्बः, त्रि, (नास्ति अवलम्बः आश्रयो यस्य सः ।) अवलम्बनशून्यः । निराश्रयः । यथा,—

"न परं पथि पतत्पातिता-
नवलम्बे किमु मादृशोऽपि सा"।
इति नैषधं ॥

अनवकाशः, त्रि, (नास्ति अवसरः अवकाशो यस्य सः ।) निरवकाशः । अवसराभावे पु । यथा,—

"अतर्क्यैश्वर्य्ये त्वय्यनवसर दुःस्था हतधियः"।
इति महिम्नः स्तोत्रं ॥

अनवस्करः, त्रि, (अव अधोवर्त्मना कीर्य्यते क्षिप्यते अव + कृ + अप्, "वर्चस्कोऽवस्कर इति सुडागमः" नास्ति अवस्करो मलं यस्य तत् ।) निर्म्मलं । शोधितं । इत्यमरः ॥

अनवस्था, स्त्री, (अव + स्था भावे अङ्, न अवस्था अवस्थानं नञ्समासः ।) तर्कविशेषः । तस्य लक्षणं । अप्रामाणिकानन्तप्रवाहमूलकप्रसक्तत्वं । यथा,—"घटत्वं यदि यावद्घटहेतुवृत्ति स्यात् घटान्यवृत्ति स्यात्"। इति तार्किकाः ॥ उपपाद्योपपादकयोर्विश्रान्तिः इति मीमांसकाः । दशाभावः । स्थित्यभावः ॥

("एवमप्यनवस्था स्याद् या मूलक्षतिकारिणी"।
इति काव्यप्रकाशे ।)

अनवस्थानः, पुं, (न अवस्थानमवस्थितिर्यस्य सः ।) वायुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ अवस्थितिशून्ये त्रि ॥ (चञ्चलः । अव्यवस्थितः ।)

अनवस्थितिः, स्त्री, (न अवस्थितिः अवस्थानं नञ्समासः ।) चापल्यं । चाञ्चल्यं । अस्थिरता । अधैर्य्यं । इति हेमचन्द्रः ॥

अनशनं, क्ली, (अश भावे ल्युट्, न अशनं भोजनं, नञ्समासः ।) भोजनाभावः । उपवासः । इति हलायुधः ॥ तद्वति त्रि ॥ (प्रायोपवेशनं । "तदहमनशनं कृत्वा प्रातः प्राणान्त्यजामि"। इति पञ्चतन्त्रे ।)

अनश्वरं, त्रि, (नश् + कर्त्तरि वरच् न नश्वरं, नञ्समासः ।) सनातनं । नित्यं । ध्रुवं । शाश्वतं । इति हेमचन्द्रः ॥

("मत्वा विश्वमनश्वरं निविशते संसारकारागृहे"।
इति वैराग्यशतके ।)

अनसूया, स्त्री, (असू कण्ड्वादित्वात् यक् + भावे अ, स्त्रियां टाप्, न असूया नञ्समासः ।) असूयाभावः । तस्या लक्षणं यथा बृहस्पतिः ।

"न गुणान् गुणिनो हन्ति स्तौति मन्दगुणानपि ।
नान्यदोषेषु रमते सानसूया प्रकीर्त्तिता"॥
इत्येकादशीतत्त्वं ॥ अत्रिमुनिपत्नी । इति मार्कण्डे २९ अध्यायः ॥ कर्द्दममुनिकन्या । इति श्रीभागवतं ॥ असूयाशून्ये त्रि ॥

अनहंवादी, [न्] त्रि, (अहमिति गर्व्वं वदति यः, अहं + वद् + णिनि, उपपदसमासः, ततो नञ्समासः । अहमित्यव्ययं ।) गर्व्वरहितः ।

"मुक्तसङ्गोऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ।
सिद्ध्यसिद्ध्योर्निर्व्विकारः कर्त्ता सात्त्विक उच्यते"।
इति श्रीभगवद्गीता । अनहंवादी गर्व्वरहितः । इत्याह्निकतत्त्वं ॥

अनहङ्कृतिः, स्त्री, (न अहङ्कृतिः अहङ्कारः नञ्समासः ।) अहङ्काराभावः । तत्पर्य्यायः । अगर्व्वः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (त्रि नास्ति अहङ्कृतिः यस्य इति समासे अहङ्कारशून्यः ।)

अनक्षः, त्रि, अक्षिहीनः । अन्धः । न विद्येते अक्षिणी यस्य इत्यर्थे ष प्रत्ययः । अक्षिभिन्नः ॥

अनक्षरं, क्ली, (न सन्ति प्रशस्तानि अक्षराणि यत्र तत् ।) दुर्व्वचनं । इति भरतः ॥ अवचनार्हे । इति मधुः ॥ गालिप्रभृति । गुणानामपकर्षार्थाविष्कारिवाक्यं । इति केचित् ॥ तत्पर्य्यायः । अवाच्यं २ । इत्यमरः ॥

अनक्षिः, स्त्री, (अप्रशस्तमक्षि नेत्रं, नञ्समासः ।) कुत्सितचक्षुः । तत्पर्य्यायः । असौम्याक्षि २ । इति हेमचन्द्रः ॥

अनाकुलः, त्रि, (न आकुलः नञ्समासः ।) स्थिरः । एकाग्रः । अव्याकुलः । अव्यग्रः । इति जटाधरः ॥

("अनाकुलाऽविक्लवा च सुसम्भ्रान्ता च मे मतिः"।
इति रामायणे ।)

अनाक्रान्ता, स्त्री, (केनापि न आक्रान्ता आक्रमितुमयोग्या कण्टकव्याप्तत्वात्, नञ्समासः ।) कण्टकारीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥ अनाक्रमणविशिष्टे त्रि ॥

अनागतं, त्रि, (आङ् + गम् + कर्त्तरि क्तः, न आगतं नञ्समासः ।) भविष्यत् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अनायातं । अनुपस्थितं । अज्ञातं । यथा—

("तावद्भयस्य भेतव्यं यावद्भयमनागतं"।
इति पञ्चतन्त्रे ।)

"अनागतादिलिङ्गेन न स्यादनुमितिस्तदा"।
इति भाषापरिच्छेदः ॥

अनागतार्त्तवा, स्त्री, (न आगतमप्राप्तमार्त्तवं स्त्रीपुष्पविकाशनं यस्याः सा, स्त्रियां टाप् । ऋतु + अण् ।) अप्राप्तऋतुका । अरजस्का । तत्पर्य्यायः । गौरी २ नग्निका ३ । इत्यमरः ॥

अनाचारः, पु, (न कुत्सित आचारः नञ्समासः । नञत्र अप्राशस्त्ये अभावार्थे तु आचाराभावः ।) कदाचारः । अशुद्धाचारः । श्रुतिस्मृतिविरुद्धकर्म्मकरणं । यथा,—

"सर्व्वेष्वनाचारः पथि ताम्बूलचर्व्वणं"॥
इति स्मृतिः ॥ तद्विशिष्टे त्रि ॥

अनातपः, पु, (आङ् + तप् + अच्, आतपस्य रौद्रस्याभावः नञ्समासः ।) रौद्राभावः । छाया । इति राजनिर्घण्टः ॥ (त्रि छायाविशिष्टे ।

"खल्वाटो दिवसेश्वरस्य किरणैः सन्तापिते मस्तके ।
वाञ्छन् देशमनातपं विधिवशात् विल्वस्य मूलं गतः"॥ इति नीतिशतके ।)

अनातुरः, त्रि, (न आतुरः रोगी नञ्समासः ।) अरोगी । यथा,—

"तथामनातुरं पूर्व्वं वातलाद्याः सदातुराः"।
इति चरकः । ("भेजे धर्म्ममनातुरः"। इति रघुवंशे ।)

अनाथः, त्रि, (नास्ति नाथः आश्रयो यस्य सः ।) प्रभुहीनः । नाथशून्यः । यथा,—

"वना वना नाथवत् स्वजीवना वनाभवत्"।
इति नलोदयः ।

("नाथवन्तस्त्वया लोकास्त्वमनाथा विपद्यसे"।
इति उत्तरचरितं ।)

अनादरः, पु, (आ + दृ + भावे अप्, न आदरः नञ्समासः ।) निरादरः । तत्पर्य्यायः । परिभवः २ परिभावः ३ तिरस्क्रिया ४ रीढा ५ अवमानना ६ अवज्ञा ७ अवहेलं ८ असूर्क्षणं ९ । इत्यमरः ॥ असुलणं १० असूर्त्तणं ११ असूर्द्दणं १२ । इति भरतः ॥ ("गुणेषु रागो व्यसनेष्वनादरः"। इति पञ्चतन्त्रं ।)

अनादिः, त्रि, (नास्ति आदिः कारणं यस्य सः ।) आदिरहितः । उत्पत्तिशून्यः । स्वयम्भूः । यथा,—

"अनादिरादिर्गोविन्दः सर्व्वकारणकारणं"।
इति ब्रह्मसंहिता ॥

अनादृतः, त्रि, (आ + दृ + कर्म्मणि क्तः, न आदृतः नञ्समासः ।) निरादरः । अवज्ञातः । अवमानितः । इति हेमचन्द्रः ॥

("सर्व्व तस्यादृता धर्म्मा यस्यैते त्रय आदृताः।
अनादृतास्तु यस्यैते सर्व्वास्तस्याफलाः क्रियाः" ॥
इति मनुः।)

अनामकं, क्ली, (अनम् अन् + घञर्थे कः, अनं जीवनं आमयति, रोगग्रस्तं करोति, अम् + णिच् + ण्वुल् अनस्य आमकं षष्ठीतत्पुरुषः।) अर्शोरोगः। इति शब्दरत्नावली ॥ मलमासे पुं। इति मलमासतत्त्वं ॥ दुर्नामके निर्नामके च त्रि।

अनामयं, क्ली, (आ + अम् + भावे घञ्, आमं रुग्णावस्थां याति प्राप्नोत्यनेन, आम + या क, आमयस्य अभावः अव्ययीभावः।) रोगाभावः आरोग्यं। इत्यमरः ॥
("ब्राह्मणं कुशलं पृच्छेत् क्षत्रबन्धुमनामयं"।
इति मनुः।) तद्विशिष्टे त्रि ॥

अनामा, [न्] पुं, (नास्ति ब्रह्मशिरश्छेदनसाधनतया अप्रशस्तं नाम यस्य सः। अनया अङ्गुल्या शिवेन ब्रह्मशिरश्छिन्नं। इति पुराणं।) अनामिकाङ्गुली। इति शब्दरत्नावली ॥

अनामिका, स्त्री, (नास्ति ब्रह्मशिरश्छेदनसाधनतया प्रशस्तं नाम यस्याः सा। स्त्रियां डाप् ततः स्वार्थे कन् टाप् च।) कनिष्ठामध्यमयोर्मध्यवर्त्त्यङ्गुली। इत्यमरः ॥ ("वस्त्रान्तानामिकाक्षेपशतखरोमदशाश्रयाः"। इति सुश्रुते ॥)

अनायत्तः, त्रि, (आ + यत् + क्तः, न आयत्तः नञ्समासः।) स्ववशीभूतः। अनधीनः। यथा,—
"एतावज्जन्मसाफल्यं यदनायत्तवृत्तिता।"
इति हितोपदेशः ॥

अनायासः, पुं, (आ + यस् + घञ् ततो नञ्समासः।) अक्लेशः। तस्य लक्षणं यथा। बृहस्पतिः।
"शरीरं पीड्यते येन सुशुभेनापि कर्म्मणा।
अत्यन्तं तन्न कुर्व्वीत अनायासः स उच्यते" ॥
इत्येकादशीतत्त्वं ॥ असत्यतिरेकः। यत्नाभावः। यथा,—
"अनायासेन मरणं विना दैन्येन जीवनं।
अनाराधितगोविन्दचरणस्य कथं भवेत्" ॥
इति प्रामाणिकाः ॥

अनायासकृतं, त्रि, (अनायासेन अक्लेशेन कृतं तृतीयातत्पुरुषः।) अनायासेन यत् क्रियते स्म तत्। विना यत्नेन कृतं। तत्पर्य्यायः। फाण्टं २। इत्यमरः ॥

अनारतं, क्ली, (आ + रम् + क्त, ततो नञ्समासः।) अनवरतं। सततं नित्यं। इत्यमरः ॥
("अनारतं तेन पदेषु लम्भिता।
विभज्य सम्यग्विनियोगसत्क्रिया" ॥
इति किरातार्ज्जुनीये।)

अनारम्भः, पुं, (आ + रभ् + भावे घञ्, ततो नञ्समासः।) आरम्भाभावः। यथा,—
"न कर्म्मणामनारम्भान्नैष्कर्म्म्यं पुरुषोऽश्नुते"।
इति भगवद्गीता ॥

अनार्जवं, क्ली, (ऋजोर्भावः ऋजु + भावे अण्, ततो नञ्समासः।) रोगः। इति राजनिर्घण्टः ॥ ऋजुत्वाभावः ॥

अनार्य्यः, त्रि, (ऋ + ण्यत्, न आर्य्यः श्रेष्ठः, नञ्समासः।) अश्रेष्ठः। यथा,—
"अनार्य्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्त्तिकरमर्ज्जुन"।
इति श्रीभगवद्गीता ॥

अनार्य्यकं, क्ली, (नास्ति आर्य्या यत्र देशे तादृशार्य्यावर्त्तभिन्नदेशे भवं अनार्य्य + कन्।) अगुरुकाष्ठं। इति राजनिर्घण्टः ॥

अनार्य्यजं, क्ली, (नास्ति आर्य्या यत्र देशे तादृशार्य्यावर्त्तभिन्नदेशे जायते यत्, अनार्य्य + जन् + ड, उपपदसमासः।) अगुरु। इति हेमचन्द्रः ॥

अनार्य्यतिक्तः, पुं, (अनार्य्यप्रियस्तामौ तिक्तश्चेति शाकपार्थिवादिः।) भूनिम्बः। इत्यमरः ॥ चिराता इति भाषा।

अनालोचितः, त्रि, (न आलोचितः कर्त्तव्यतया अवधारितः।) अकृतालोचनः। इतिकर्त्तव्यतयानवधारितः। अविवेचितः। यथा,—
"किं करोमि प्रतिज्ञा मे यदनालोचिता पुरा"।
इति देवीमाहात्म्यं ॥

अनाविलः, त्रि, (न आविलः, नञ्समासः।) आविलशून्यः। निर्म्मलः। इति हलायुधः ॥ (स्वच्छः, स्वास्थ्यकरः।)
("पद्मगन्धि शिवं वारि सुखं शीतमनाविलं"।
इति रामायणे।
"जाङ्गलं शस्यसम्पन्नमार्य्यप्रायमनाविलम्"।
इति मनुः।)

अनावृतः, त्रि, (आ + वृ + कर्म्मणि क्तः न आवृतः, नञ्समासः।) आवरणशून्यः। अनाच्छादितः। यथा। "अनावृतत्वाद्बहिरन्तरं न ते"। इति श्रीभागवतं ॥

अनावृष्टिः, स्त्री, (न आवृष्टिर्वर्षणं, नञ्समासः।) ईतिविशेषः। वर्षणाभावः। इति स्मृतिः ॥ शुका इति भाषा।
("अतिवृष्टिरनावृष्टिः शलभा मूषिकाः खगाः।
प्रत्यासन्नाश्च राजान षडेता ईतयः स्मृताः" ॥
इति प्रसिद्धम्।)

अनाश्यः, त्रि, (पाणिनिमते तु नश् + णिच् कर्म्मणि यत् ततो नञ्समासः।) नाशायोग्यः। नशधातोर्ण्यति नञ्समासः ॥

अनासिकः, त्रि, (नास्ति नासिका यस्य सः।) नासिकारहितः। तत्पर्य्यायः। विग्रः २ विखुः ३ विख्यः ४। इति हेमचन्द्रः ॥

अनाहतं, क्ली, (आ + हन् + क्तः नास्ति आहतं छेदो यस्य तत्।) तन्त्रोक्तषट्चक्रान्तर्गतचतुर्थचक्रं। तत्तु हृदयस्थकादिठान्तवर्णयुक्तोद्यदादित्यसन्निभद्वादशदलपद्माकारं। तन्मध्ये अयुतसूर्य्यसमप्रभशब्दब्रह्ममयबाणलिङ्गमस्ति। इति तन्त्रसारः ॥

अनाहतं, त्रि, (आ + हन् + भावे क्तः, न सन्ति आहतानि छेदक्षालनभोगा यस्य तत्।) नूतनवस्त्रं। छेदक्षालनभोगरहितवस्त्रं। इत्यमरः ॥ अगुणितं। इत्यङ्कशास्त्रं ॥ अकृताघातं ॥ (अक्षतः। आघातरहितः। अक्षुब्धः। तन्त्रोक्तषट्चक्रान्तर्गतचतुर्थचक्रं, तत् तु हृदयस्थकादिठान्तवर्णयुक्तोद्यदादित्यसन्निभद्वादशदलपद्माकारं, तन्मध्ये अयुतसूर्य्यसमप्रभशब्दब्रह्ममयबाणलिङ्गमस्ति।
"शब्दोब्रह्ममयः शब्दोऽनाहतो यत्र दृश्यते।
अनाहताख्यं तत्पद्मं मुनिभिः परिकीर्त्तितं" ॥

अनाहारः, पुं, (आ + हृ + भावे घञ् ततो नञ्समासः।) भोजनाभावः। यथा,—
"कृतावनाहारतया भयेनेति" चरकः ॥

अनाहूतः, त्रि, (आ + ह्वे + कर्म्मणि क्तः ततो नञ्समासः।) अकृताह्वानः। अनिमन्त्रितः। यथा,—
"अनाहूतैरेव प्रचुरगुणलोभेन भवतः"।
इत्युद्भटः ॥ ह्रस्वमध्योऽपि यथा—
"अनाहुता अप्यभियान्ति सौहृदं"।
इति श्रीभागवतं ॥

अनिगीर्णः, त्रि, (नि + गॄ + क्तः ततो नञ्समासः।) अनुक्तः। यथा,—
"विषयस्यानिगीर्णस्यान्यतादात्म्यप्रतीतिकृत्"।
इति साहित्यदर्पणं ॥

अनिच्छुः, त्रि, (इष् + कर्त्तरि उ विन्दुरिच्छुरिति सूत्रेण निपातनात् साधु।) अनिच्छाविशिष्टः। अनाकाङ्क्षी। अस्पृहः। इच्छतीति इच्छुः ततो नञ्समासः ॥

अनित्यः, त्रि, (नि + त्यप् ततो नञ्समासः।) नश्वरः। अस्थायी। जन्यवस्तु। यथा,—
"धर्म्मो नित्यः सुखदुःखे त्वनित्ये।
जीवो नित्यो हेतुरस्याप्यनित्यः"।
इति महाभारते भारतसावित्री ॥

अनिन्दितः, त्रि, (निदि + कर्म्मणि क्तः ततो नञ्समासः।) निन्दारहितः। अगर्हितः। तत्पर्य्यायः। प्रणाय्यः २ साधुः ३। इति त्रिकाण्डशेषः ॥
("अनिन्दितैः स्त्रीविवाहैरनिन्द्या भवति प्रजा।
निन्दितैर्निन्दिता नृणां तस्मान्निन्द्यान् विवर्जयेत्" ॥
इति मनुः ॥)

अनिपुणः, त्रि, (न निपुणः पटुः नञ्समासः।) अप्रवीणः। अविज्ञः। अपटुः। यथा,—
"यः शास्त्रादिष्वनिपुणः श्रद्धावान् स तु मध्यम"।
इति भक्तिरसामृतसिन्धुः ॥

अनिमिषः, पुं, स्त्री, (नास्ति निमिषः निमेषः चक्षुःस्पन्दनं यस्य सः।) देवता। मत्स्यः। इत्यमरः ॥ (निमेषरहितः। स्थिरदृष्टिः। सावधानः। अप्रमत्तः।
"सुरेषु नापश्यदवैक्षताच्युतो-
ऽपि निमेषं निजसम्मुखे सति"।
इति नैषधे।)

अनिमिषाचार्य्यः, पुं, (अनिमिषाणां देवानां आचार्य्यः गुरुः षष्ठीतत्।) बृहस्पतिः। देवगुरुः। इति शब्दरत्नावली ॥

अनिमेषः, पुं, (नास्ति निमेषः चक्षुःस्पन्दनं यस्य सः।) देवता। मत्स्यः। इति हेमचन्द्रः ॥

अनियतं, त्रि, (नि + यम् + क्तः, न नियतं नञ्समासः।) अनित्यं। अस्थायि। यथा,—
"रत्यादयोऽप्यनियते रसे स्युर्व्यभिचारिणः"।

इति साहित्यदर्पणे ॥ "त्रिष्टं त्रिविधं मुनयो नियतमनियतं योगजञ्च"। इति ज्योतिषं ॥

अनियमः, पुं, (न नियमः, नञ्समासः।) नियमाभावः। अनिश्चयः। अनिर्द्धारः। यथा,—
"गुरुषष्ठञ्च पादानां शेषेष्वनियमो मतः"।
इति छन्दोमञ्जरी ॥ तद्विशिष्टे त्रि ॥

अनिराकृतः, त्रि, (निर् + आ + कृ कर्म्मणि क्तः, ततो नञ्समासः।) अनिवारितः। यथा,—
"अनिराकृततापसम्पदं
फलहीनां सुमनोभिरुज्झितां"।
इति माघः ॥

अनिरुद्धं, क्ली, (नि + रुध् + भावे क्तः, नास्ति निरुद्धं यस्मात् तत्।) सन्दानं। पश्वादिबन्धनरज्जुः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अनिरुद्धः, पु, (न निरुध्यतेऽसौ नि + रुध् + कर्म्मणि क्तः, ततो नञ्समासः।) कामदेवपुत्त्रः। तत्पर्य्यायः। उषापतिः २ ब्रह्मसूः ३ विश्वकेतुः ४। इत्यमरः ॥ स तु भगवतश्चतुर्व्यूहान्तर्गतादिव्यूहः, तस्मात् सृष्टिर्भवति यथा,—
"तमसो ब्रह्मसम्भूतं तमोमूलामृतात्मकं।
तद्विश्वभावसंज्ञान्तं पौरुषीं तनुमाश्रितं ॥
सोऽनिरुद्ध इति प्रोक्तस्तत् प्रधानं प्रचक्षते।
तदव्यक्तमिति ज्ञेयं त्रिगुणं नृपसत्तम ॥
विद्यासहायवान् देवो विश्वक्सेनो हरिः प्रभुः।
अप्स्वेव शयनञ्चक्रे निद्रायोगमुपागतः ॥
जगतश्चिन्तयन् सृष्टिं महानात्मगुणः स्मृतः"।
इति महाभारते मोक्षधर्म्मः ॥

अनिरुद्धः, त्रि, (नि + रुध् + कर्म्मणि क्तः, ततो नञ्समासः।) रोधशून्यः। अप्रतिबद्धः। चरः। इति विश्वः ॥

अनिरुद्धपथं, क्ली, (अनिरुद्धः प्रतिबन्धरहितः पन्था यत्र सः।) आकाशं। इति शब्दचन्द्रिका ॥ अरुद्धवर्त्म ॥

अनिरुद्धभाविनी, स्त्री, (अनिरुद्धस्य कामपुत्त्रस्य भाविनी पत्नी, षष्ठीतत्।) उषा। सा च कामपुत्त्रपत्नी। बाणराजकन्या। इति शब्दरत्नावली ॥

अनिर्णयः, पु, (निर् + नी + भावे अच्, ततो नञ्समासः।) अनिर्द्धारः। अनिश्चयः। निर्पूर्व्वकनीञ्धातोरलि नञ्समासः ॥

अनिर्धारितः, त्रि, (निर् + धृ + णिच् कर्म्मणि क्तः, ततो नञ्समासः।) अकृतनिर्धारणः। अनिश्चितः। यथा। "अनिर्धारितैकत्वानेकत्वविशेषस्य पूर्व्वरूपमात्रस्य व्यक्तस्य व्याधिलिङ्गत्वं"। इति रोगपूर्व्वरूपलक्षणे रक्षितः ॥

अनिर्म्मलः, त्रि, (न निर्म्मलः परिष्कृतः नञ्समासः।) मलिनः। आविलः। अपरिष्कृतः। निर्म्मलाभावे क्ली ॥

अनिर्म्माल्या, स्त्री, (निर् + मल् + ण्यत् स्त्रियां टाप्, ततो नञ्समासः।) पृक्कानामकौषधिः। इति शब्दरत्नावली ॥

अनिर्व्वचनीयः, त्रि, (निर् + वच् + कर्म्मणि अनीयः, ततो नञ्समासः।) निर्व्वचनायोग्यः। अनिर्व्वाच्यः। वाक्यागम्यः। यथा, "सदसद्भ्यामनिर्व्वचनीयं त्रिगुणात्मकं भावरूपं ज्ञानविरोधि यत् किञ्चिदिति वदन्ति"। इत्यज्ञानलक्षणे वेदान्तसारः ॥

अनिर्व्वाहः, पुं, (निर् + वह् + भावे घञ्, ततो नञ्समासः।) निर्व्वाहाभावः। अनिष्पत्तिः। असङ्गतिः। यथा। मुख्यार्थबाधे तद्योगे इति कारिकाया मुख्यार्थस्यान्वयबाधोऽपि तात्पर्य्यविषयस्यान्वयस्य मुख्यार्थतावच्छेदकरूपेणानिर्व्वाह एव। इति काव्यप्रकाशटीकायां महेश्वरः ॥

अनिर्व्विण्णः, त्रि, (निर् + विद् + क्तः, ततो नञ्समासः।) निर्व्वेदशून्यः। वने निर्व्विण्णमानस इत्यत्र निर्व्विण्णं विरक्तं इति देवीमाहात्म्यटीका तद्भिन्न अविरक्त विषयासक्त इति यावत् ॥ निर्व्विण्णोतिममत्वेन इत्यत्र निर्व्विण्णो दुःखितः इति देवीमाहात्म्यटीका तद्भिन्न अदुःखितः ॥ बहुव्रीहौ तु अतिदुःखितः ॥

अनिर्वृतिः, स्त्री, (नि निर्वृतिः, स्वाच्छन्द्यं, नञ्समासः।) निर्वृत्यभावः। दरिद्रता। यथा।
"अनिर्वृतिनिशाचरी मम गृहान्तरालं गता"।
इत्युद्भटः ॥

अनिलः, पुं, (अनिति जीवत्यनेन अन् + इलच्।) वायुः। इत्यमरः ॥ वसुविशेषः। इति मेदिनी ॥ (शरीरस्थप्राणादिवायुः। वातरोगः। स्वातिनक्षत्रं।)

अनिलघ्नकः, पु, (अनिलं वातरोगं हन्ति इति, अनिल + हन् + टक् + स्वार्थे कन्।) विभीतकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥

अनिलसखः, पु, (अनिलस्य सखा इति राजाहःसखिभ्यष्टच् इति समासान्तः टच्।) अग्निः। इति हेमचन्द्रः ॥

अनिलान्तकः, पु, (अनिलस्य अन्तकः।) इङ्गुदीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥

अनिलामयः, पु, (अनिलः वात एव आमयः रोगः, रूपकसमासः।) वातरोगः। इति राजनिर्घण्टः ॥

अनिर्लोचितः, त्रि, (न निर्लोचितः इति नञ्समासः, निर् + लोचि + क्त।) अनालोचितः। अविवेचितः। यथा,—
"अनिर्लोचितकार्य्यस्य वाग्जालं वाग्मिनो वृथा"।
इति माघः ॥

अनिशं, क्ली, (निशा रात्रिः, उपचारात् व्यापाररहितत्वम्, नास्ति निशा यस्मिन् तत्, क्रियाविशेषणत्वे अस्य क्लीवत्वं, द्रव्यविशेषणत्वे तु त्रिलिङ्गत्वं।) अनवरतं। सततं। इत्यमरः ॥ ("निरन्तरमिव मन्दमनिशं निशितैः कृशितं शरीरमशरीरशरैः"। इति माघे।)

अनिश्चितः, त्रि, (निर् + चि + कर्म्मणि क्तः, न निश्चित इति नञ्समासः।) निश्चयरहितः। अनिरूपितः। अनिर्णीतः। यथा, "कवय आनतकन्धरचित्ताः कश्मलं ययुरनिश्चिततत्त्वाः"। इति श्रीभागवतं ॥

अनिष्टः, त्रि, (इष् + कर्म्मणि क्तः, न इष्ट इति नञ्समासः।) अनभिलषितः। अवाञ्छितः। यथा, "इष्टनाशादनिष्टाप्तेः करुणाख्यो रसो भवेत्"। इति साहित्यदर्पणे ॥

अनिष्टा, स्त्री, (इष् + क्त + टाप्, नञ्समासः।) नागबला। इति राजनिर्घण्टः ॥

अनिष्णातः, त्रि, (नि + स्ना + कर्त्तरि क्तः, न निष्णात इति नञ्समासः।) अकुशलः। अप्रवीणः। अनभिज्ञः। अकृती। निपूर्व्वात् स्नाल शोधने इत्यस्मात् कर्त्तरि क्ते नञ्समासः ॥

अनिष्पन्नः, त्रि, (पाणिनिमते तु नि + स्ना + कर्त्तरि क्त, निनदीभ्यां स्नातेः कौशले इति षत्वं, ततो नञ्समासः।) निष्पत्तिरहितः। असमाप्तः। असम्पूर्णः। निर् पूर्व्वकपदधातोः कर्म्मणि क्ते निष्पन्न पश्चान्नञ्समासः ॥

अनिक्षुः, पु, (इक्षुसदृशः नञ्समासः, नञत्र सादृश्ये।
"तत्सादृश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता।
अप्राशस्त्यं विरोधश्च नञर्थाः षट् प्रकीर्त्तिताः"॥
इति कारिकायां।)
इक्षुविशेषः। काशः। खाकडा इति ख्यातः। तत्पर्य्यायः। इक्षुतुल्या २ इक्षुरालिका ३ इक्ष्वालिका ४। इति रत्नमाला ॥

अनीकः, पु, क्ली, (नास्ति नीः स्वर्गप्रापको यस्मात्। कप्, अर्द्धर्चादित्वात् पुंस्त्वं क्लीवत्वञ्च।) युद्धं, सैन्यं। इति मेदिनी ॥

अनीकस्थः, पु, (अनीके युद्धे तिष्ठति, अनीक + स्था + कर्त्तरि क, उपपदसमासः।) रणगतः। संग्रामस्थः। हस्तिशिक्षाविचक्षणः। राजरक्षकः। चिह्नं। वीरमर्द्दलः। इति मेदिनी ॥ जयढाक इति भाषा।

अनीकिनी, स्त्री, (अनीको रणोऽस्ति प्रयोजनत्वेन अस्या इति, अनीक + इनि + स्त्रियाम्।) सैन्यसंख्याविशेषः। तद्यथा। ६५६१ अश्वाः। २१८७ हस्तिनः। १०९३५ पदातयः। २१८७ रथाः। समुदायेन सप्तत्यधिकाष्टशताधिकसहस्राधिकाष्टादश। २१८७० अक्षौहिण्याः दशमांशोयं। इत्यमरभरतौ ॥

अनीचदर्शी, [न्] पुं, (नीचात् नीचकार्य्यात् अन्यत्, नञ्समासः, तदेव विद्यतेऽस्य अनीच + इन, तादृशसत्कर्म्मशालिजनवत् पश्यति अनीची + दृश + णिनि, उपपदसमासः।) बुद्धभेदः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अनीतिः, स्त्री, (न नीतिः, नञ्समासः।) दुर्नीतिः। अन्यायः। अत्याचारः। यथा,—
"विरुद्धो व्यतिपाताख्य ये चान्येऽनीतिसम्भवाः"।
इति वामनपुराणं ॥

अनीशः, पु, (नास्ति ईशः नियन्ता यस्य सः।) विष्णुः। इति तस्य सहस्रनाममध्ये पठितः॥ ईश्वरभिन्ने त्रि। यथा,—
"अनीशो वा कुर्य्याद्भुवनजनने कः परिकरं"।
इति पुष्पदन्तः ॥

अनु, व्य, उपसर्गविशेषः। अस्यार्थाः। पश्चात्। सादृश्यं। लक्षणं। वीप्सा। इत्थम्भावः। भागः।

हीनः । सहार्थः । आयामः । समीपं । परिपाटी । इति मेदिनी ॥ पुनरर्थः । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

अनुकः, त्रि, (अनु कामयते, अनु + कन् । कामुकः । कामी । इत्यमरः ॥

अनुकम्पा, स्त्री, (अनु + कम्प् + भावे अः, स्त्रियां टाप् ।) दया । कृपा । इत्यमरः ॥ ("भूतानुकम्पा तव चेदियं गौरेका भवेत् स्वस्तिमती त्वदन्ते" । इति रघुवंशे ।)

अनुकम्प्यः, त्रिः (अनुकम्पामर्हति अनुकम्पा + अर्हार्थे यत् । अथवा अनु + कम्प् णिच + कर्म्मणि यत् ।) तरस्वी । वेगवान् । इति हारावली ॥ कृपायोग्यः । दयापात्रं ।

"अनुकम्प्योऽनुकम्प्यश्च स जातः स च जीवति" । इति काव्यप्रकाशः ॥

("दुहितरमनुकम्प्यामद्रिरादाय दोर्भ्यां" ।) इति कुमारसम्भवे ।)

अनुकरणं, क्ली, (अनु + कृ + ल्युट् ।) अनुकारः । सदृशीकरणं । व्याकरणमते तत् द्विविधं । यथार्थरहितकेवलशब्दस्य सदृशकरणं तत् शब्दानुकरणं १ । यथार्थविशिष्टस्य सदृशकरणं तदर्थानुकरणं २ । इति गोयीचन्द्रटीकोपरि विद्यालङ्कारटीप्पनी ॥

अनुकर्षः, पुं, (अनुकृष्यते समम्बद्धेन चक्रेण, अनु + कृष + घञ् ।) रथाधःस्थितकाष्ठं । इत्यमरः ॥ रथेर तला इति भाषा । रथस्याधस्तनभागे यद्दारुबन्धारणकाष्ठं निरूढं यतोऽधस्तं उपरि यद्दृ कर्म्म यत्र चक्रं तदनुकर्षशब्दवाच्यं । इति भरतः । आकर्षणं । इति मेदिनी ॥

अनुकर्षणं, क्ली, (अनु + कृष + भावे ल्युट् ।) अनुकर्षणं । आकर्षणं । इति मेदिनी ॥

अनुकर्षा, [न्] पुं, (अनु + कृष + अन ।) अनुकर्ष । रथाधःस्थितकाष्ठं । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

अनुकल्पः, पुं, (अनुकल्प्यते गौणत्वेन विधीयते, अनु + कृप् + णिच + अच् ।) मुख्यकल्पादधमः । गौणकल्पः । मुख्यस्थानापन्नप्रतिनिधिः । यथा, "व्रीह्यभावे नीवारैर्यजेत" । इत्यमरभरतः ।

("प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्त्तते । न साम्परायिकं तस्य दुर्म्मतेर्विद्यते फलं" । इति मनुः ।)

अनुकामीनः, त्रि, (कामस्य इच्छायाः सदृशं, सादृश्यार्थे अव्ययीभावः, ततो गच्छतीत्यर्थे ख तस्य ईनः ।) कामङ्गामी । स्वेच्छागमनशील । इत्यमरः ॥

अनुकारः, पुं, (अनु + कृ + घञ् ।) सदृशीकरणं । सदृशरूपवेशभाषाद्याविष्करणं । तत्पर्य्यायः । अनुहारः २ । इत्यमरः । उपमा ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

("भवेदभिनयोऽवस्थानुकारः स चतुर्व्विधः" । इति साहित्यदर्पणे ।)

अनुकूलः, त्रि, (अनुकूलं करोति, अनुकूल + करोत्यर्थे णिच् पचाद्यच् ।) अप्रतिकूलः । दक्षिणः । सहायः । यथा, "मयानुकूलेन नभस्वतेरितं" । इति श्रीभागवतं ॥

अनुकूलः, पुं, (अनुकूलयति केवलस्वपत्नीं सुखयति, अनुकूल + करोत्यर्थे णिच् अच् ।) पतिभेदः । तस्य लक्षणं ।

"सदा परासङ्गपराङ्मुखत्वे सति स्वस्त्र्यनुरक्तत्वं" । इति रसमञ्जरी ॥ (यथा साहित्यदर्पणे,—

"एकस्यामेव नायिकायामासक्तोऽनुकूलनायकः । किन्त्वन्येऽपि जना वदन्ति सुभगोऽप्यस्याः प्रियो नान्यतो दृष्टिं निक्षिपतीति विश्वसियता मन्यामहे दुःस्थितं" ।)

अनुकूलता, स्त्री, (अनुकूलस्य भावः, अनुकूल + भावे तल् स्त्रियां टाप् ।) आनुकूल्यं । तत्पर्य्यायः । दाक्षिण्यं २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (अनुग्रहः । दया । प्रसादः । "सहृदिव प्रकटय्य सुखप्रदां प्रथममेकरसामनुकूलतां" । इति उत्तरचरिते ।)

अनुकूला, स्त्री, (अनुकूल + स्त्रियां टाप् ।) दन्तीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनुक्रमः, पुं, (क्रममनुगतः, प्रादिसमासः ।) यथाक्रमं । तत्पर्य्यायः । आनुपूर्व्वी २ परिपाटी ३ आवृत् ४ पर्य्यायः ५ । इत्यमरः ॥ प्रतिसंक्रमणं । अनुक्रमणिका । यथा,—

"द्वादशे तु पुराणोक्तसर्व्वार्थानुक्रमः कृतः । प्रथमस्कन्धमारभ्य प्राधान्येन समासतः" ॥ इति श्रीभागवते १२ स्कन्धे १२ अध्यायटीकायां श्रीधरस्वामी ॥

("कनिष्ठादेशिन्यङ्गुष्ठमूलान्यग्रं करस्य च । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात्" इति याज्ञवल्क्यः ।)

अनुक्रमणिका, स्त्री, (अनुक्रम्यते उत्तरोत्तरं परिपाठ्या आरभ्यतेऽनया, अनु + क्रम + करणे ल्युट्, स्त्रियां ङीप्, ततः स्वार्थे कन् स्त्रियां टाप् ।) भूमिका । ग्रन्थादिसूत्रबन्धः । पुराणादिकथाविषयस्य संक्षेपेण पूर्व्वं कथनं । इति पुराणं ॥ ("अनुक्रमणिकाध्यायं वृत्तान्तानां सपर्व्वणाम्" । इति महाभारते ।)

अनुक्रोशः, पुं, (अनु + क्रुश + घञ् ।) करुणा । दया । इत्यमरः ॥ ("मौर्व्वादीनां विधुरं इति वा मय्यनुक्रोशबुद्ध्या" । इति मेघदूते ।)

अनुगः, त्रि, (अनुगच्छति, अनु + गम् + ड ।) पश्चाद्गामी । अनुचरः । अनुसरः । तत्पर्य्यायः । अन्वक् २ अन्वक्षः ३ अनुपदः ४ । इत्यमरः ॥ सेवकः ५ । दासः ६ । इति हलायुधः ॥

("येषां शास्त्रानुगा बुद्धिर्न ते मुह्यन्ति भारत" । इति महाभारते ।)

अनुगतः, त्रि, (अनुगच्छति अनु + गम् + कर्त्तरि क्त ।) अनुगः । आश्रितः । अधीनः । पश्चाद्गतः । यथा,—

"आगच्छद् यत्र काकुत्स्थः सर्गाय समुपस्थितः । विमानकोटीभिर्देवैरनुगतस्तदा" ॥ इति रामायणे ॥ नियतः । यथा, "न च तदनुगतमेव अभिधावलम्बने नापि तस्य भावात्" इति पञ्चमोल्लासे काव्यप्रकाशकारः ॥

अनुगवीनः, पुं, (गोः पश्चात् अव्ययीभावः अनुगु + खः, तस्य ईनः ।) गोपः । गोरक्षकः । गोः पश्चात् यथेष्टगामी । इति संक्षिप्तसारव्याकरणपरिशिष्टं

अनुगमः, पुं, (अनु + गम् + भावे अप् ।) पश्चाद्गमनं । उपसर्पणं । यथा,—

"कृते तु दीयते गत्वा त्रेतायामाहृताय वै । द्वापरे याचमानाय कलौ त्वनुगमान्विते" ॥ इति स्मृतिः ॥ न्यायमते येन रूपेण तावत्पदार्थग्रहः तदेव रूपं तावत्पदार्थानुगमकं तस्य क्रिया ॥

अनुगमनं, क्ली, (अनु साहित्येन गमनं, अनु + गम् + भावे ल्युट् ।) सहगमनं । यथा, "अष्टौ लोकपाला आदित्यचन्द्रानिलाग्न्याकाशभूमिजलहृद्यावस्थितान्तर्यामिपुरुषयमदिनरात्रिसन्ध्याधर्म्माः यूयं साक्षिणो भवत ज्वलच्चितारोहणेन भर्त्तृशरीरानुगमनमहं करोमि" । इति शुद्धितत्त्वं ॥

अनुगामी, [न्] त्रि, (अनुगच्छति, अनु + गम् + णिनि ।) कामंगामी । इति हेमचन्द्रः ॥ सहचरः २ । पश्चाद्गामी ३ । यथा,—

"दृष्ट्वा श्रियमिवायान्तीं ब्रह्माणमनुगामिनीं" । इति रामायणं ॥

अनुग्रहः, पुं, (अनु + ग्रह् + अप् ।) दुःखदूरीकरणेच्छा । अनिष्टवारणपूर्व्वकेष्टसाधनं । तत्पर्य्यायः अभ्युपपत्तिः २ । इत्यमरः ॥

("विजयोन्मत्तनिःस्वानामकृत्यापूर्व्वकं हि यत् । पूरणं दानमानाभ्यामनुग्रह उदाहृतः" ॥ इत्युक्तलक्षणा दारिद्र्यादिजनितदुःखहरणेच्छा ("महाननुग्रहो मे स्यादाज्ञप्तस्य महात्मना" । इति रामायणे ।)

अनुचरः, त्रि, (अनु साहित्येन चरति गच्छति, अनु + चर + ट ।) सहचरः । सहायः । इत्यमरः ॥ दासः । इति हलायुधः ॥ ("अनुचरेण धनाधिपतेरथो" । इति माघः ।

"पैतृकं वाञ्छतो राज्यं पार्थस्यानुचरा वयं" । इति रामायणं ।)

अनुच्छिष्टः, त्रि, (उत् + शिष् + क्त, नञ्समासः ।) उच्छिष्टभिन्नः । पवित्रः । इति हलायुधः ॥ ("लक्ष्म्या निमन्त्रयाञ्चक्रे तमनुच्छिष्टसम्पदा" । इति रघुवंशे ।)

अनुजं, क्ली, प्रपौण्डरीकनामसुगन्धिद्रव्यं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनुजः, पुं, (अनु पश्चात् जायते, अनु + जन् + ड ।) कनिष्ठभ्राता । तत्पर्य्यायः । जघन्यजः २ कनिष्ठः ३ यवीयान् ४ अवरजः ५ । इत्यमरः ॥ कनीयान् ६ यविष्ठः ७ । इति जटाधरः । जघन्यः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥

अनुजा, स्त्री, (अनु पश्चात् जाता, अनु + जन् + ड + स्त्रियां टाप् ।) कनिष्ठा भगिनी । यथा,—

"भ्रातस्त्वयानुजाताहं भुङ्क्ष्व भक्तमिदं पयः" । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

अनुजीवी, [न्] त्रि, (अनुजीवति, अनु + जीव् + णिनि ।) दासः । तत्पर्य्यायः । सेवकः २ अर्थी ३ । इत्यमरः ॥ अनुचरः । इति हलायुधः ॥ ("अनुजीविना पराधिकारचर्चा न कर्त्तव्या" । इति हितोपदेशः ।)

अनुज्ञा, स्त्री, (अनु + ज्ञा + भावे अङ् ।) आज्ञा अनुमतिः । यथा, "नारन्योर्न ब्राह्मणयोर्न गुरुशिष्ययोरन्तरा व्यपेयात् अनुज्ञया तु व्यपेयात्" । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

अनुतरं, क्ली, (अनुतीर्य्यते नदी उत्तीर्य्यते अनेन, अनु + तॄ + अप् ।) आतरः । तरपण्यं । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ पाराणी कड़ी । इति भाषा ।

अनुतर्षः, पुं, (अनु + तृष् + भावे घञ् ।) तृष्णा । अभिलाषः । मद्यपानपात्रं । इति मेदिनी ॥

अनुतर्षणं, क्ली, (अनु + तृष् + करणे ल्युट् ।) चषकः । सुरापानपात्रं । इत्यमरः ॥

अनुतापः, पु, (अनु + तप् + भावे घञ् ।) पश्चात्तापः । इत्यमरः ॥ पस्तान इति भाषा ।
("चिरसम्मोहशयनादुत्थितस्य य आत्मनः ।
हाहाकारोऽनुतापः स्यात् स्वकर्म्मस्मृतिसम्भवः" ॥
इति सद्भावे ।)
("ख्यापनेनानुतापेन तपसाध्ययनेन च ।
पापकृन्मुच्यते पापात् तथा दानेन चापदि" ॥
इति मनुः ।)

अनुत्तमः, त्रि, (नास्ति उत्तमः उत्कृष्टो यस्मात् सः ।) श्रेष्ठः । प्रधानः । इत्यमरः ॥
("श्रुतिस्मृत्युदितं धर्म्ममनुतिष्ठन् हि मानवः
इह कीर्त्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुखम्"
इति मनुः ।) नञ्समासे तु अधमः ॥

अनुत्तरं, त्रि, (नास्ति उत्तरं प्रधानं यस्मात्, न उत्तरं इति नञ्समासो वा । मुख्यं । इति हेमचन्द्रः ॥ श्रेष्ठं । प्रतिजल्पविवर्जितं । प्रत्युत्तरहीनं । इति मेदिनी ॥ स्थिरं । इति धरणी ॥ अधः । दक्षिणदिक् । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥ प्रत्युत्तराभावे क्ली । यथा, "भवत्यवज्ञा च भवत्यनुत्तरात्" । इति नैषधं ॥

अनुदग्रः, त्रि, (नास्ति उदग्रं उन्नतं यस्मात्, न उदग्र इति वा ।) अनुच्चः । बहुव्रीहौ तु अत्युच्च ॥

अनुदात्तः, पुं, (उत् + आ + दा + क्त, न उदात्त इति नञ्समासः ।) वेदगाने नीचस्वरः । यथा, "उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च त्रयः स्वराः" । इति शब्दरत्नावली ॥
("उच्चैरुदात्तः, नीचैरनुदात्तः, समाहारः स्वरितः" इति पाणिनिः ।)

अनुदारः, त्रि, (न उदारः इति नञ्समासः नास्ति उदारो यस्मात् इति वा ।) अतिशयदाता । अदाता । अतिमहान् । अमहान् । अनुगतदारः । यथा, "यस्मिन् प्रसीदसि पुनः स भवत्युदारोऽनुदारश्च" । इति मम्मटभट्टः ॥

अनुदिनं, क्ली, (दिने दिने इति वीप्सायामव्ययीभावः ।) प्रतिदिनं । प्रत्यहं । यथा,—
"पारावतः खलु शिलाकणमात्रभोगी
कामी भवेदनुदिनं वद कोऽत्र हेतुः" ।
इति श्रीचैतन्यदेवः ॥

अनुद्रुतं, क्ली, (अनु + द्रु + क्तः ।) तालविशेषः । स तु द्रुतार्द्धं मात्राचतुर्थभागो वा । यथा,—
"अर्द्धमात्रं द्रुतं ज्ञेयं द्रुतार्द्धञ्चाप्यनुद्रुतं" ।
इति शब्दरत्नावली ॥ अनुधाविते त्रि । यथा,—
"अनुद्रुतः संयति येन केवलं
बलस्य शत्रुः प्रशशंस शीघ्रतां" ।
इति माघः ॥

अनुधावनं, क्ली, (अनु + धाव् + भावे ल्युट् ।) पश्चाद्धावनं । अनुसन्धानं । यथा,—
"तस्मिन् कुरङ्गशावाक्षी मुक्तश्चित्तं निवारय ।
न तन्मनस्त्वदाधीनं वृथा तत्रानुधावनं" ॥
इत्युद्भटः ॥

अनुनयः, पु, (अनु + नी + भावे अच् ।) विनयः ।
("कथं नु शक्योऽनुनयो महर्षे-
र्विश्राणनाच्चान्यपयस्विनीनाम्" ।
इति रघुवंशे ।) तत्पर्य्यायः । प्रणिपातः २ प्रणतिः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ (सदाचारः । कोपोपनयः ।
"एवं रामवचः श्रुत्वा लक्ष्मणानुनयं तथा" ।
इति रामायणे ।)

अनुपदं, क्ली, (अनु पश्चात् पदेन गच्छति, अनु + पद् + पचाद्यच् ।) अनुगः । पश्चाद्गामी । इत्यमरः ॥ (त्रि, पदस्य पश्चात् इति अव्ययीभावे अन्वक् । अनन्तरं । अव्यवहितोत्तरकालं ।
"अमोघाः प्रतिगृह्णन्तावर्घ्यानुपदमाशिषः ।
आशिषामनुपदं समस्पृशत्
दर्भपाटिततलेन पाणिना"
इति रघुवंशे ।)

अनुपदी, [न्] त्रि (अनुपदमन्वेष्टा अनुपद + इन ।) अन्वेष्टा । अन्वेषणकर्त्ता । इति हलायुधः ॥

अनुपदीना, स्त्री, अनुपदं + अनुपदं बद्धा इत्यर्थे ख तस्य ईनः स्त्रियां टाप् ।) पदायतोपानत् । इत्यमरः ॥ बूट इत्यादिभाषा ।

अनुपमः, त्रि, (नास्ति उपमा सादृश्यं यस्य सः ।) उपमाशून्यः । उत्तमः । इति मेदिनी ॥ (सर्व्वोत्कृष्टः । सादृश्यरहितः ।
"बलं प्रमाणं शक्तिश्च परैरनुपमं मम" ।
इति रामायणे ।)

अनुपमा, स्त्री, (नास्ति उपमा सादृश्यं यस्याः सा ।) कुमुदनामदिग्गजयोषा । इत्यमरः ॥ सुप्रतीकनामदिग्गजस्त्री । "भवेदनुपमा सुप्रतीकिन्या स्त्री त्रिषूत्तमे" । इति मेदिनी ॥

अनुपातः, पु, (अनु + पत् + भावे घञ्, अनुरूपत्रैराशिकेन पातः । पाटिगणितोक्तेन त्रैराशिकेन युक्तः संख्यापातः ।) पश्चात्पतनं । पूर्व्वाङ्कपातानुसारेण अपराङ्कपातः । यथा,—
"परान्तरं चेदिदमुक्तरं स्यात्
तदन्तविश्लेषलवैस्तदा किं ।
चक्रांशकैरित्यनुपातयुक्त्या
युक्तं निरुक्तं परिधेः प्रमाणं" ॥
इति सिद्धान्तशिरोमणौ गोलाध्यायः ॥

अनुपातकं, क्ली, (पातयति निरयं प्रेरयति, पत् + णिच् + ण्वुल् । पातकं ब्रह्महत्यादि तत्सदृशं प्रादिसमासः । वेदनिन्दादिजन्यपापविशेषः । तानि च विष्णुना दर्शितानि, यथा,—"याजकस्य क्षत्रियस्य वैश्यस्य च रजस्वलायाश्चान्तर्व्वत्न्याश्चात्रिगोत्रायाश्चाविज्ञातस्य गर्भस्य शरणागतस्य च घातनं ब्रह्महत्यासमानमिति" ।) महापातकसदृशपापविशेषः ।
तत् पञ्चत्रिंशत्प्रकारं, यथा,—

समुत्कर्षे मिथ्यावचनं १
तत् द्विविधं । आत्मगामि ।
असूयापूर्व्वकपरगामि च ।
राजगामि पैशुन्यं १
पितुर्मिथ्यादोषकथनं १

एतत्त्रयं ब्रह्महत्यासमं ॥ ३

वेदत्यागः । स तु अधीतवेदविस्मरणं । १
वेदनिन्दा १
कौटसाक्ष्यं १
तद्द्विविधं । ज्ञातस्याकथनं । मिथ्याकथनञ्च ।
सुहृद्वधः १
स तु ब्राह्मणव्यतिरिक्तमित्रवधः ।
ज्ञानपूर्व्वकाभ्यासेन गर्हितान्नस्य अर्थात् अन्त्यजान्नस्य भक्षणं १
ज्ञानपूर्व्वकाभ्यासेन गर्हिताद्यस्य अर्थात् लशुनादेर्भक्षणं १

एतत् षड्विधं सुरापानसमं ॥ ६

निक्षेपहरणं १
नरहरणं १
अश्वहरणं १
रजतहरणं १
भूमिहरणं १
हीरकहरणं १
मणिहरणं १

एतानि सप्त स्वर्णस्तेयसमानि ॥ ७

सखिभार्य्यागमनं १
कुमारीगमनं १
अन्त्यजागमनं १
सगोत्रस्त्रीगमनं १
औरसपुत्रस्य स्त्रीगमनं १
पुत्रस्यासवर्णास्त्रीगमनं १

एतानि षट् विमातृगमनसमानि ॥ ६

मातृष्वसृगमनं १
पितृष्वसृगमनं १
श्वश्रूगमनं १
मातुलानीगमनं १
शिष्यस्त्रीगमनं १

भगिनीगमनं १
आचार्य्यभार्य्यागमनं १
शरणागतागमनं १
राज्ञीगमनं १
प्रव्रजितागमनं १
धात्रीगमनं १
साध्वीगमनं १
वर्णोत्तमागमनं १
एतानि त्रयोदश गुर्व्वङ्गनागमनसमानि ॥ १३

इति प्रायश्चित्तविवेकसङ्ग्रहः ॥ ३५

अनुपानं, क्ली, (अनु + पा + कर्म्मणि ल्युट् ।) औषधानुपयविशेषः । औषधेन सह तत्पश्चाद्वा पीयते यत् । यथा,—
"अनुपानविशेषेण करोति विविधान् गुणान्" ।
इति वैद्यकं ॥

अनुपुष्पः, पु, (पुष्पमनुगतः तत्पुष्पविकसनेनैव तत्प्रकाशनात् प्रादिसमासः ।) शरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अनुप्रासः, पु, (रसाद्यनुगतत्वेन प्रकर्षेण वर्णानामासः न्यासः, अनु + प्र + अस् + घञ् ।) तुल्यवर्णविन्यासः । यथा,—"वर्णसाम्यमनुप्रासः" इति काव्यप्रकाशः ॥
"वर्णावृत्तिरनुप्रासः पदे पदे विधीयते" ।
इति काव्यचन्द्रिका । अस्य विवरणं अलङ्कारशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ ("वर्णसाम्यरूपः शब्दालङ्कारविशेषः, अत्र वर्णानामेव सादृश्यं ज्ञेयं, स्वरमात्रेऽपि सादृश्ये वैचित्र्याभावात् न गणितं । स तु पञ्चविधः, छेकानुप्रासो वृत्त्यनुप्रासः श्रुत्यनुप्रासोऽन्त्यानुप्रासो लाटानुप्रासश्चेति । अनुप्रासः शब्दसाम्यं वैषम्येऽपि स्वरस्य यत्" । इति साहित्यदर्पणे ।)

अनुप्लवः, पु, (अनु साहित्येन प्लवते गच्छति, अनु + प्लु + पचाद्यच् ।) सहायः । अनुचरः । इत्यमरः ॥ ("सानुप्लवः प्रभुरपि क्षणदाचराणाम्" । इति रघुवंशे ।)

अनुबन्धः, पु, (अनु + बन्ध + यथासम्भवं भावादौ घञ् ।) दोषोत्पत्तिः । प्रकृत्यादि । आदिशब्देन प्रत्ययागमादेशाः । विनश्वरः । उच्चरितप्रध्वंसी इत्संज्ञको वर्णः ॥ मुख्यानुयायिशिशुः । विवाहमन्त्रणयात्रादिषु मुख्यं पित्रादिकमनुयाति यः । मुख्यानुयायी शिशुश्चेति द्वयं स्वतन्त्रमिति स्वामी । प्रकृतस्यानुवर्त्तनं । प्रक्रान्तस्य अनिवर्त्तनं । इत्यमरभरतौ ॥ दोषोत्पादे यथा,—
"अनुबन्धं बुद्ध्वास्य दण्डो विधीयतामिति" ।
विनश्वरे यथा । श्रौट् टकारानुबन्धे लोपः ॥
प्रकृतस्यानुवर्त्तने यथा । भोक्तुमनुबन्धः कृतः ।
शिशौ यथा । "बालकानुबन्धेन याचाभक्तो माभूत्" । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥ * ॥ बन्धः । इति मेदिनी ॥ आरम्भः । इति शब्दरत्नावली ॥ लेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ * ॥ वेदान्तमते अधिकारिविषयसम्बन्धप्रयोजनानि । वैद्यकमते वातादिदोषाणामप्राधान्यं ॥

अनुबन्धी, स्त्री, (अनुबध्यते अतिनिश्वासेन व्याप्यतेऽनया, अनु + बन्ध + करणे घञ्, ततो गौरादित्वात् ङीष् ।) हिक्का । तृष्णा । इति मेदिनी ॥ ("अनुबन्धः शिशौ दोषे पादे मुख्यानुयायिनि ।
विनश्वरे प्रकृत्यादौ प्रकृतस्यानुवर्त्तने ॥
अनुबन्धी तु हिक्कायां तृष्णायामपि योषिति" ।
इति मेदिनी ।)

अनुबोधः, पु, (अनु + बुध् + णिच् + भावे अच् ।) गन्धोद्दीपनं न्यूनपूर्व्वगन्धस्य चन्दनादेः प्रयत्नविशेषेण पुनः पूर्व्वसौगन्ध्योत्पादनं । तत्पर्य्यायः । प्रबोधनं २ । इत्यमरः ॥ पश्चाद्बोधः ॥

अनुभवः, पु, (अनु + भू + भावे अप् ।) स्मृतिभिन्नज्ञानं । अनुमानादि । धारावाहिज्ञानं । तत्पर्य्यायः । उपलम्भः २ इत्यमरः ॥

अनुभावः, पुं, (अनुभावयति बोधयत्यनेन, अनु + भू + णिच् करणे अच् ।) प्रभावः । कोषदण्डजं तेजः । सतां मतिनिश्चयः । सतां अभिप्रायस्य निश्चयः । निश्चयमात्रेऽपि । भावबोधकः । रत्यादिसूचकगुणक्रियादिः । स च लोचनचातुर्य्यभ्रूक्षेपस्मरहासादिरूपः । एवमन्यत्रापि । इत्यमरभरतौ ॥ (स्थिरता । निर्द्दोषः । अवश्यम्भाविता । तेजः । यथा,—
"नरपतिकुलभूत्यै गर्भमाधत्त राज्ञी
गुरुभिरभिनिविष्टं लोकपालानुभावैः" ।
इति रघुवंशे ।)

अनुभूतिः, स्त्री, (अनुभवनं अनु + भू + क्तिन् ।) अनुभवः । सा चतुर्व्विधा । प्रत्यक्षं १ अनुमितिः २ उपमितिः ३ शाब्दबोधः ४ । इति भाषापरिच्छेदः ॥

अनुभूतार्थविस्मृतिः, स्त्री, (अनुभूतानि व्याकरणादीनां पदपदार्थप्रभृतीनि न विस्मर्य्यन्तेऽनया, न + वि + स्मृ + करणे क्तिन् ।) संस्कारः । अनुभूतानां स्मृतानाञ्च अविस्मृतिर्यस्मात् स भावनाख्यसंस्कार इति यावत् ॥

अनुमतकर्म्मकारी, [न्] त्रि, (अनुमतमनुज्ञातं कर्म्म कर्म्मधारयः, तत्करोति यः अनुमतकर्म्म + कृ + णिनि उपपदसमासः ।) लिखितपत्राद्यनुसारेण कर्म्मकर्त्ता । आज्ञया कार्य्यकर्त्ता च ॥ इति व्यवहारकाण्डं ॥ अर्क्की इति पारसी भाषा ।

अनुमतिः, स्त्री, (अनु + मन् + भावे क्तिन् । कलाहीनत्वेऽपि पूर्णिमाविहितयागादिकरणाय अनुज्ञायतेऽस्यां अनु + मन् + अधिकरणे क्तिन् ।) सम्मतिः । अनुज्ञा । न्यूनैककला पूर्णिमा । चतुर्द्दशीयुक्ता पूर्णिमा । इति मेदिनी ॥
("कुह्वै चैवानुमत्यै च प्रजापतय एव च ।
सहद्यावापृथिव्योश्च तथा स्विष्टकृतेऽन्ततः" ॥
इति मनुः ।)

अनुमरणं, क्ली, (अनु + मृ + भावे ल्युट् ।) पश्चान्मरणं । भर्त्तरि मृते तत्पादुकादिकमादाय ज्वलच्चितारोहणपूर्व्वकं स्त्रिया मरणं । यथा—
"देशान्तरमृते पत्यौ साध्वी तत्पादुकाद्वयं ।
निधायोरसि संशुद्धा प्रविशेत् जातवेदसं" ॥
इति ब्रह्मपुराणं ॥ ब्राह्मण्या निषेधमाह, स्मृतिः ।
"पृथक् चितिं समारुह्य न विप्रा गन्तुमर्हति" ।
सहमरणं । मृतभर्त्त्रा सह ज्वलच्चितारोहणपूर्व्वकं स्त्रिया मरणं । यथा,—
"भर्त्रानुमरणं काले याः कुर्व्वन्ति तथाविधाः ।
कामात्क्रोधाद्भयान्मोहात्सर्व्वाः पूता भवन्ति ताः" ॥
इति महाभारतं ॥

अनुमा, स्त्री, (अनु + मा + भावे अङ् ।) अनुमितिः । अनुमानं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अनुमानं, क्ली, (अनु + मा + ल्युट् ।) अनुमितिकरणं । अनुमितिः । इति चिन्तामणिः ॥ तत्पर्य्यायः । अनुमा २ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अनुमानोक्तिः, स्त्री, (अनुमानेन उक्तिः कथनं तत्पुरुषः ।) तर्कः । ऊहः । इति हलायुधः ॥

अनुमितिः, स्त्री, (अनु + मा + क्तिन् ।) अनुभवविशेषः । व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्म्मताज्ञानजन्यज्ञानं । यथा,—"धूमदर्शनाद्वह्निमान् पर्व्वत इत्याकारज्ञानं । अस्याः व्यापारकारणं परामर्शः । अस्याः कारणं व्याप्तिज्ञानं" । इति भाषापरिच्छेदः ॥

अनुमोदितं, त्रि, (अनु + मुद् + णिच् + कर्म्मणि क्तः ।) कृतानुमोदनं । अनुमतं । यथा,—
"भवता यद्व्यवसितं तन्मे साध्वनुमोदितं" ।
इति श्रीभागवतं ॥
("गान्धर्व्वेण विवाहेन बह्वोऽथ मुनिकन्यकाः ।
श्रूयन्ते परिणीतास्ताः पितृभिश्चानुमोदिताः" ॥
इति शाकुन्तले ।)

अनुयायी, [न्] त्रि, (अनुयाति पश्चात् गच्छति, अनु + या + णिनि ।) सदृशः । पश्चाद्गामी । यथा । मुख्यानुयायिनि शिशावित्यनुबन्धशब्दार्थे अमरः ॥

अनुयुक्तः, पु, (अनु + युज् + क्तः ।) भृतकाध्येता । इति महाभारतं । (अभियुक्तः । निन्दितः । जिज्ञासितपदार्थः । कृतप्रश्नः ।)

अनुयोक्ता, [ऋ] पु, (अनु + युज् + तृच् ।) भृतकाध्यापकः । इति महाभारतं ॥ (प्रश्नकर्त्ता ।)

अनुयोगः, पुं, (अनु + युज् + घञ् ।) प्रश्नः । इत्यमरः ॥

अनुयोगकृत्, पुं, (अनुयोगं प्रश्नविषयसन्देहं कृन्तति छिनत्ति, अनुयोग + कृत् + क्विप् ।) आचार्य्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

अनुयोजनं, क्ली, (अनु + युज् + णिच् + ल्युट् ।) प्रश्नः । इति हेमचन्द्रः ॥

अनुयोज्यं, त्रि, (अनुयुज्यते नियुज्यते, अनु + युज् + शक्यार्थे ण्यत् ।) निन्दार्हः । अनुपूर्व्वकनिन्दार्थयुजधातोः कर्म्मणि यप्रत्ययः ॥ (प्रष्टव्यः । जिज्ञास्यः ।
"ममेदमिति यो ब्रूयात् सोऽनुयोज्यो यथाविधिः"
इति मनुः ।)

अनुरक्तः, त्रि, (अनु + रन्ज् + कर्त्तरि क्तः ।) आसक्तः । अनुरागयुक्तः । यथा,—
"अनुरक्तो गुणान् ब्रूते विरक्तो दूषणानि च" ।
इत्युद्भटः ॥

अनुरञ्जनं, क्ली, (अनु + रन्ज + भावे ल्युट् ।) अनुरागः । हर्षजननं । यथा,—विश्वेषामनुरञ्जनेन जनयन्नानन्दमिन्दीवरेति जयदेवः ॥ (प्रीतिजननं । आह्लादनं । आराधनं । "युक्तः प्रजानामनुरञ्जने स्यात्तस्मात् यशो यत् परमं धनं वः" । इति उत्तरचरिते ।)

अनुरतः, त्रि, (अनु + रम् + कर्त्तरि क्तः ।) अनुरागविशिष्टः । प्रीतः । अनुरक्तः । अनुपूर्व्वरमधातोः कर्त्तरि क्तः ॥
("धर्म्मानुरतमत्यर्थं शान्तं सूनृतभाषिणम्" ।
इति भारते ।) ॥

अनुरतिः, स्त्री, (अनु + रम् + भावे क्तिन् ।) अनुरागः । इति हेमचन्द्रः ॥

अनुरागः, पुं, (अनु + रन्ज + भावे घञ् ।) प्रीतिः । आसक्तिः । तत्पर्य्यायः । रतिः २ रागः ३ अनुरतिः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥
("कण्टकितेन प्रथयति मय्यनुरागं कपोलेन" ।
इति शाकुन्तले ।)

अनुरागी, [न्] त्रि, (अनु + रन्ज + कर्त्तरि घिनुण् कुत्वं निपातनात् नलोपश्च ।) अनुरागविशिष्टः । अनुरक्तः । इति शब्दरत्नावली ॥

अनुराधा, स्त्री, (राधां विशाखामनुगता, कुगतिप्रादयइति सूत्रेण समासः ।) सप्तदशनक्षत्रं तस्या रूपं । सर्पाकृतिसप्ततारामयं । इति कालिदासः । "बलिनिभतारांचतुष्टयात्मकं" । इति दीपिकाटीका ॥ अस्या अधिदेवता मित्रः । तत्र जातफलं । यथा,—

"सत्कीर्त्तिकान्तिश्च सदोत्सवः स्या-
ज्जेता रिपूणाश्च कलाप्रवीणः ।
स्यात्सम्भवे यस्य किलानुराधा
सम्पत्प्रमोदौ विविधौ भवेतां ॥"

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

अनुरूपः, त्रि, (रूपमनुगतः प्रादिसमासः ।) तुल्यरूपः । सदृशः । यथा,—
"देवानामनुरूपा हि चरन्त्येते महीतले" ।
इति रामायणं ॥ (तुल्यगुणः । योग्यः ।
"तस्यामात्मानुरूपायामात्मजन्मसमुत्सुकः" ।
इति रघुवंशे ।) ॥

अनुरोधः, पुं, (अनु + रुध् + घञ् ।) आराध्यादेरिष्टसम्पादनं । उपरोधः । ("तदनुरोधात् कठोरगर्भामपि बधूं जानकीं विमुच्य गुरुजनस्तत्र गतः" । इति उत्तरचरिते ।) तत्पर्य्यायः । अनुवर्त्तनं २ । इत्यमरः ॥

अनुलापः, पुं, (अनु वारं वारं लपनं, अनु + लप् + भावे घञ् ।) पुनः पुनः कथनं । पुनरुक्तिः । इत्यमरः ॥

अनुलेपनं, क्ली, (अनु + लिप् + भावे ल्युट् ।) पात्रे गन्धद्रव्यादिलेपनं । तद्द्रव्यञ्च । तस्य गुणाः । प्रीत्योजःशुक्रवृद्धिकारित्वं । घर्म्मदौर्गन्ध्यतन्द्रातापश्रमनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ ("निरस्तमाल्याभरणानुलेपनाः" । इति ऋतुसंहारे ।)

अनुलोमः, पुं, (अनुपूर्व्वात् लोमशब्दात् अच्, प्रत्ययवेति अच् ।) यथाक्रमं । अविलोमः । यथा,—
"वर्णमाला समाख्याता अनुलोमविलोमिका" ।
इति तन्त्रसारे मातृकावचनं ॥ (क्रमानुगतः । अनुकूलः ।
"जडानप्यनुलोमार्थान् प्रवाचः कृतिनां गिरः" ।
इति शिशुपालबधे ।)

अनुलोमजः, त्रि, (अनुलोमेन यथाक्रमेण जातः, अनुलोम + जन + डः, उपपदसमासः ।) अनुलोमजातः । अप्रतिलोमजः । यथा । ब्राह्मणात् क्षत्रियागर्भजातः । क्षत्रियात् वैश्याया जातः । इत्यादि उत्तमादधमायां जातः । यथा,—
"सङ्कीर्णयोनयो ये तु प्रतिलोमानुलोमजाः ।
अन्योऽन्यव्यतिषक्ताश्च तान् प्रवक्ष्याम्यशेषतः" ॥
इति मनुः ॥

अनुवत्सरः, पुं, (अनुकूलो वत्सरः, दानादिविशेषाय ।) वर्षः । इति हेमचन्द्रः ॥ संवत्सरादिपञ्चकान्तर्गतवत्सरविशेषः । अस्मिन् वर्षे धान्यदाने महाफलं । शकाब्दात् पञ्चभिर्हृते यः शेषस्तिष्ठति तेन एकादिकमेण सं परि-इदा-अनु-उदा-पूर्व्वकवत्सरसंज्ञका वत्सरा भवन्ति । इति मलमासतत्त्वं ॥

अनुवर्त्तनं, क्ली, (अनु + वृत् + भावे ल्युट् ।) अनुरोधः । इत्यमरः ॥ व्याकरणमते पूर्व्वलक्षणस्थितपदादेरनुवृत्तिः ॥ (पश्चाद्गमनं । अनुसरणं । "इदानीं तदाज्ञानुवर्त्तनं उचितम्" । इति हितोपदेशे ।)

अनुवाकः, पुं, (अनूच्यते अनु + वच + घञ्, कुत्वं ।) ऋग्यजुःसामसमूहः । इत्यमरः ॥ वेदविशेषः । इति सुभूतिः ॥ ("जनुं जपानथ गत्वा जपन सूक्तसामानुवाकान्" । इति महावीरचरिते ।)

अनुवादः, पुं, (अनु + वद् + घञ् ।) कुत्सितार्थवाक्यं । इति शब्दरत्नावली ॥ पुनरुक्तिः । उक्तस्य पुनः कथनं । यथा,—
"विरोधे गुणवादः स्यादनुवादोऽवधारिते ।
भूतार्थवादस्तद्धानादर्थवादस्त्रिधा मतः" ॥
इति शुद्धितत्त्वटीका ॥ वाचारम्भणमात्रं । यथा,—
"विनानुवादं न च तन्मनीषितं
सम्यग्यतस्त्यक्तमुपाददत् पुमान्" ।
इति श्रीभागवतं ॥

अनुवासनं, क्ली, (अनु + वास + सौरभ्ये भावे ल्युट् ।) स्नेहनं । धूपनं । इति हेमचन्द्रः ॥ स्नेहवस्तिः । यथा,—
"अथानुवासनं स्नेहवस्तिधूपनयोरपि" ।
इति मेदिनी ॥
"द्विधा वस्तिः परिज्ञेयो निरूहश्चानुवासनं ।
कषायाद्यैर्निरूहः स्यात् स्नेहाद्यैरनुवासनं" ॥
इति वैद्यकं ॥

अनुवृत्तिः, स्त्री, (अनु + वृत् + क्तिन् ।) अनुवर्त्तनं । अनुरोधः । इति । हेमचन्द्रः । व्याकरणमते,—
"पूर्व्वसूत्रस्थितपदस्य परसूत्रेषूपस्थितिः" । तत्पर्य्यायः । अधिकारः २ । सा त्रिविधा यथा,—
"सिंहावलोकिताव्याघ्र मण्डूकप्लुतिरेव च ।
गङ्गास्रोत इति ख्यातः अधिकारास्त्रयो मताः" ॥
सिंहावलोकितो यथा । वावगोर्दान्ते इत्यस्मात् दान्ते इति पदस्य ऋत्वर्गित्यन्तेषूपस्थितिः ॥ मण्डूकप्लुतिर्यथा । टा भिस् ङे इत्येतस्मात् अत इति पदस्य आङ्गिमभवीत्यत्रोपस्थितिः ॥ गङ्गास्रोतो यथा । लेः सि औ जसित्यस्मात् लेरिति पदस्य तद्धितपर्य्यन्तेषूपस्थितिः ॥ इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ (अनुवर्त्तनं । अनुसरणं । अनुमोदनं । अनुरञ्जनं ।
"अमङ्गलाभ्यासरतिं विचिन्त्य तं
तवानुवृत्तिं न च कर्त्तुमुत्सहे" ।
इति कुमारसम्भवे । अनुकरणं । "यासां सत्यपि सद्गुणानुसरणे दोषानुवृत्तिः परा" । इति साहित्यदर्पणे ।
"कान्तानुवृत्तिचातुर्य्यमपि अनुशिक्षितं वत्सेन" ।
इति उत्तरचरिते ।)

अनुव्रजनं, क्ली, (अनु + व्रज + भावे ल्युट् ।) अनुव्रज्या । गृहागतानां शिष्टानां गमनसमये कियद्दूरपर्य्यन्तपश्चाद्गमनरूपशिष्टाचारः । आग वाडान इति भाषा । यथा,—
"आयान्तमग्रतो गच्छेत् गच्छन्तं तमनुव्रजेत्" ।
इति तन्त्रसारे निगमकल्पद्रुमः ॥

अनुशयः, पुं, (अनु + शी + भावे अच्, शयं हस्तमनुगतः प्रादिसमासः, हस्तानुगते त्रि ।) दीर्घद्वेषः । पूर्व्ववैरता । अनुतापः । इत्यमरः । ("अनुशयादनुरोदिमि चोत्सुकः" । "अनुशयदुःखायेदं हतहृदयं सम्प्रति विबुद्धम्" । इति शाकुन्तले ।) द्वेषः । अनुबन्धः । इति मेदिनी ॥ (क्रोधः । पश्चात्तापादिकारणात् विप्रतिपत्तिः । यथा,—
"क्रयविक्रयानुशयो विवादः स्वामिपालयोः" ।
इति मनुः ।)

अनुशयाना, स्त्री, (अनु + शी + शानच्, अनुतापकर्त्तरि त्रि ।) परकीयान्तर्गतनायिकाभेदः । तस्या लक्षणं । इष्टहानिजनितानुतापवती । सा त्रिधा । वर्त्तमानसङ्केतस्थानविघट्टनेन १ भाविसङ्केतस्थानाभावशङ्कया २ स्वानधिष्ठितसङ्केतस्थाने भर्त्तुर्गमनानुमानेन ३ । इति रसमञ्जरी ॥

अनुशायी, स्त्री, (अनुशय्यते अनुतप्यतेऽनया, अनु + शी + अच्, गौरादित्वात् ङीष ।) क्षुद्ररोगान्तर्गतपादरोगविशेषः । तस्य लक्षणं ।
यथा,—
"गम्भीरामल्पसंरम्भां सवर्णामुपरि स्थितां ।
पादस्यानुशयीं तान्तु विद्यादन्तःप्रपाकिनीं" ॥
इति माधवकरः ॥ तच्चिकित्सा यथा,—
"छर्देनुशयीं वैद्यः क्रियया श्लेष्मविद्रधेः" ।
इति भावप्रकाशः ॥

अनुशायी, [न्] त्रि, (अनु + शी + इनि ।) दग्धवस्त्रगामस्वरणामूलं शेते यः । यथा । "यं संपद्य जहात्यजामनुशयी सुप्तः कुलायं यथा" । इति श्रीभागवतं ॥ (अत्यर्थमासक्तः । अनुरक्तः । पश्चात्तापयुक्तः । अनुशोचनपरः ।)

अनुशरः, पुं, (अनुशृणाति हिनस्ति, अनु + शॄ + पचाद्यच् ।) राक्षसः । इति शब्दमाला ॥

अनुशासनं, क्ली, (अनु + शास् + भावे ल्युट् ।) आदेशः । आज्ञा । यथा,—
"इत्येते ब्रह्मणः पुत्त्रा आश्रुत्यात्मानुशासनं" ।
इति श्रीभागवतं ॥ व्युत्पादनं । यथा नामलिङ्गानुशासनमित्यमरः ॥ (उपदेशः । नियोगकरणं ।
"अहिंसयैव भूतानां कार्य्यं श्रेयोनुशासनम्" ।
इति मनुः ।)

अनुशीलनं, क्ली, (अनु पौनःपुन्येन शीलनमभ्यासः, अनु + शीलि + भावे ल्युट् ।) पुनःपुनरभ्यासः । मुहुः सेवनं । यथा,—
"आनुकूल्येन कृष्णानुशीलनं भक्तिरुत्तमा" ।
इति भक्तिरसामृतसिन्धुः ॥

अनुशोचनं, क्ली, (अनु + शुच् + भावे ल्युट् ।) अनुशोचना । तत्पर्य्यायः । मन्युः २ शोकः ३ शुक् ४ । इति जटाधरः ॥

अनुषङ्गः, पुं, (अनु + सन्ज + भावे घञ् ।) कारुण्यं । दया । इति हलायुधः ॥ एकत्रान्वितपदस्यान्यत्रान्वयः । यथा । कोषोबलस्यापहृतमित्यादौ बलान्वितापहृतस्य कोषेऽन्वयः ॥ न्याये उपनयस्थायम्पदस्य निगमनेऽनुषङ्गः । यथा । वह्निव्याप्यधूमवांश्चायं तस्माद्वह्निमान ॥ प्रसङ्गः । अन्योद्देशेन प्रवृत्तावन्यस्यापि सिद्धिः । यथा,—
"नित्यक्रिया तथा चान्या ह्यनुषङ्गफला श्रुतिः" ।
इति स्मृतिः ॥

अनुष्टुप्, [भ्] स्त्री, (अनु सततं स्तुभ्यतेऽनया, अनु + स्तुभ + क्विप् षत्वं ।) सरस्वती । इति शब्दरत्नावली ॥ अष्टाक्षरपदं छन्दः । सा तु समार्द्धसमविषमवृत्तभेदेन त्रिधा तत्र शेषस्य प्रायिकप्रयोगः । तस्य लक्षणं ।
"पञ्चमं लघु सर्व्वत्र सप्तमं द्विचतुर्थयोः ।
गुरु षष्ठन्तु पादानां शेषेष्वनियमो मतः" ॥
इति छन्दोमञ्जरी ॥ अस्याः प्रस्तारः २५६ । इति पिङ्गलः ॥

अनुष्ठानं, क्ली, (अनु + स्था + भावे ल्युट्)। कर्म्मारम्भः । करणं । यथा,—
"कृता श्रीभवदेवेन कर्म्मानुष्ठानपद्धतौ" ।
(उपपादनं । व्यवस्थापनं । उपयोगिता । आनुरूप्यं । कार्य्यकरणं । अभ्यासः । अनुशीलनं । चर्च्चा ।
"उपपत्तिपरित्यक्तशास्त्रानुष्ठानमोहितैः" ।
इति राजतरङ्गिणी ।
"अस्य नित्यमनुष्ठानं सम्यक् कुर्य्यादतन्द्रितः" ।
इति मनुः । शास्त्रविहितकर्त्तव्यादिसम्पादनम् ।
"किन्त्वनुष्ठाननित्यत्वं स्वातन्त्र्यमपकर्षति" ।
इति उत्तरचरिते ।)

अनुष्णं, क्ली, (न उष्णं, नञ्समासः ।) उत्पलं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनुष्णः, त्रि, (न उष्णः, नञ्समासः ।) अलसः । इत्यमरः ॥ उष्णभिन्नः । शीतलः । बहुव्रीहौ तु अनुष्णः ॥

अनुष्णवल्लिका, स्त्री, (अनुष्णा शीतला वल्लीव, कर्म्मधारयः ।) नीलदूर्व्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनुसन्धानं, क्ली, (अनु + सम् + धा भावे ल्युट् ।) अन्वेषणं । चेष्टा । इत्यादिकाव्यानुसन्धानबलादिति काव्यप्रकाशः ॥

अनुसारः, पुं, (अनु + सृ + भावे घञ् ।) अनुसरणं । अनुयानं । अनुक्रमः । यथा,—
"अथ लौहविधिं वक्ष्ये लौहशास्त्रानुसारतः" ।
इति वैद्यकसुखबोधः ॥

अनुहारः, पुं, (अनु + हृ + घञ् ।) अनुकारः । सदृशीकरणं । सदृशरूपवेशभाषाद्याविष्करणं । इत्यमरः ॥ उपमा । इति हेमचन्द्रः ॥
("तद्रूपाननुहारश्च हेतौ सत्यप्यतद्गुणः" ।
इति साहित्यदर्पणे ।)

अनुक्षणं, क्ली, (क्षणे क्षणे वीप्सायामव्ययीभावः ।) प्रतिक्षणं । सर्व्वदा । अनवरतं । क्षणशब्दस्य वीप्सार्थानुपसर्गेणाव्ययीभावसमासः ॥

अनूकं, क्ली, (अनु + उच् + घञर्थे कः, न्यङ्क्वादीनाञ्च इति कुत्वम् ।) कुलं । वंशः । शीलं । स्वभावः । इति मेदिनी ॥

अनूकः, पुं, (अनु + उच् + घञर्थे कः, न्यङ्क्वादीनाञ्च इति कुत्वम् ।) गतजन्म । पूर्व्वजन्म । इति मेदिनी ॥ (वंशः । कुलं । स्वभावः । शीलं ।
"अनूकं तु कुलं शीलं पुंसि स्यात् गतजन्मनि" ।
इति मेदिनी ।)

अनूचानः, पुं, (अनु + ब्रू + लिट् तस्य कानच् ।) साङ्गवेदविचक्षणः । शिक्षादिषडङ्गसहितवेदवेत्ता । इत्यमरः ॥
("इदमूचुरनूचानाः प्रीतिकण्टकितत्वचः" ।
इति कुमारसम्भवे ।
"ऋषयश्चक्रिरे धर्म्मं योऽनूचानः स नो महान्" ।
इति मनुः ।)

अनूचानः, त्रि, (अनु + वच् + लिट् तस्य कानच् । वेदस्यानुवचनं कृतवान्, उपेयिवानित्यादिना साधुः ।) विनीतः । सविनयः । इति मेदिनी ॥
(साङ्गवेदविचक्षणः ।
"अनूचानो विनीते स्यात् साङ्गवेदविचक्षणे" ।
इति मेदिनी ॥
शिक्षाकल्पादिषडङ्गसहितवेदाध्ययनकारी, यथा,
"इदमूचुरनूचानाः प्रीतिकण्टकितत्वचः" ।
इति कुमारसम्भवे ।
"ऋषयश्चक्रिरे धर्म्मं योऽनूचानः स नो महान्" ।
इति मनुः) ॥

अनूढः, त्रि, (वह + कर्म्मणि क्तः संप्रसारणं ततो नञ्समासः ।) अविवाहितः । आइवड इति भाषा । यथा,—
"परिवेत्तानुजोऽनूढे ज्येष्ठे दारपरिग्रहात्" ।
इत्यमरः ॥

अनूद्यं, त्रि, (अनु + वद् + क्यप् संप्रसारणं ।) अनुवाद्यं । अनुवदनीयं । अवदनीये कृत्स्नमध्यं । इति संक्षिप्तसारव्याकरणं ॥

अनूनं, त्रि (न ऊनं, नञ्समासः ।) अखण्डं । समग्रं । पूर्णं । इति जटाधरः ॥ (अहीनः । अन्यूनः ।
"इमामनूनां सुरभेरवेहि" । इति रघुवंशे ।)

अनूनकं, त्रि, (न ऊनं, नञ्समासः, ततः स्वार्थे कन् ।) सकलं । पूर्णं । अखण्डं । इत्यमरः ॥

अनूपं, त्रि, (अनुगता आपोऽत्र, समासान्त अच्, अस्य उत्वं ।) जलबहुलदेशः । जलप्लावितस्थानं । तत्पर्य्यायः । जलप्रायं २ । इत्यमरः ॥ अस्य गुणाः । शीतलत्वं । स्निग्धत्वं । वातश्लेष्मकारित्वं । गुरुत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ तद्देशीयजलगुणाः । गुरुत्वं ॥ घनत्वं । पिच्छिलत्वं । मधुरत्वं । श्लेष्मजनकत्वं । स्निग्धत्वं । अग्निनाशित्वं । प्रमेहगलगण्डश्लीपदच्छर्द्दिप्रभृतिरोगकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ।

अनूपः, पुं, (अनुगता आपोऽत्र, प्रादिभ्यो धातुजस्य वाच्यो वा चोत्तरपदलोपश्चेति बहुव्रीहिः) महिषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (जलप्रायः । जलबहुलः । बह्वम्बुयुक्तः । "अनूपो महिषे नाम्बुप्रायदेशे तु वाच्यवत्" । इति मेदिनी ॥)

अनूपजं, क्ली, (अनूपे जलप्रायदेशे जायते, अनूप + जन् + डः उपपदसमासः ।) आर्द्रकं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अनूपदेशः, पुं, (अनूपः जलप्रायः देशः कर्म्मधारयः ।) जलप्रायदेशः । तस्य लक्षणं यथा,—
"नदीपल्वलशैलाद्यैः फुल्लोत्पलकुलैर्युतः ।
हंससारसकारण्डचक्रवाकादिसेवितः ॥
सरोवराहमहिषरुरुरोहितकुलाकुलः ।
प्रभूतद्रुमसुस्वाद्यो नानाशस्यफलान्वितः ॥
अनेकशालिकेदारकदलीक्षुविभूषितः ।
अनूपदेशो ज्ञातव्यो वातश्लेष्मभयार्त्तिमान्" ॥
इति भावप्रकाशः ॥

अनूरुः, पुं, (नास्ति ऊरू यस्य सः ।) सूर्य्यसारथिः । अरुणः । इत्यमरः ॥ (ऊरुहीनः ।) ॥

अनूरुसारथिः, पुं, (अनूरुः अरुणः सारथिः रथचालको यस्य सः ।) सूर्य्यः । यथा,—
"गतं तिरश्चीनमनूरुसारथेः" ।
इति माघः ॥

अनृजुः, त्रि, (न ऋजुः सरलः, नञ्समासः ।) असरलः । शठः । इत्यमरः ॥
("न पाणिपादचपलो न नेत्रचपलोऽनृजुः" ।
इति मनुः ।)

अनृणी, [न्] त्रि, (ऋणं विद्यतेऽस्य, ऋण + इनि ऋणी, नञ्समासः ।) अऋणी । अधारी । यथा,—
"एकमप्यक्षरं यस्तु गुरुः शिष्ये निवेदयेत् ।
पृथिव्यां नास्ति तद्द्रव्यं यद्दत्त्वा सोऽनृणी भवेत्" ॥
इत्याह्निकतत्त्वं ॥ ऋणाभावविशिष्टः । यथा यक्ष उवाच ।
"को मोदते किमाश्चर्य्यं कः पन्थाः का च वार्त्तिका ।
वद मे चतुरः प्रश्नान् मृता जीवन्तु बान्धवाः" ॥
युधिष्ठिर उवाच ।
"पञ्चमेऽहनि षष्ठे वा शाकं पचति स्वे गृहे ।
अनृणी चाप्रवासी च स वारिचर मोदते ॥
अहन्यहनि भूतानि गच्छन्तीह यमालये ।
शेषाः स्थिरत्वमिच्छन्ति किमाश्चर्य्यमतःपरं ॥
तर्कोऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्ना
नैको मुनिर्यस्य मतं प्रमाणं ।

धर्म्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां
महाजनो येन गतः स पन्थाः ॥
अस्मिन् महामोहमये कटाहे
सूर्य्याग्निना रात्रिदिवेन्धनेन ।
मासर्त्तुदर्व्वीपरिघट्टनेन
भूतानि कालः पचतीति वार्त्ता" ॥

इति मुद्राङ्कितमहाभारते वनपर्व्वणि ३१२ अध्यायः ॥ अपि च ।

"देवानामनृणो जन्तुर्यज्ञैर्भवति मानवः" ।

इत्यादि शुद्धतत्त्वं ।

अनृतं, क्ली, (न ऋतं नञ्समासः ।) कृषिः । मिथ्या । इत्यमरः ॥ विवाहादिपञ्चकेष्वनृतं न पापजनकं । यथा,—

"विवाहकाले रतिसंप्रयोगे
प्राणात्यये सर्व्वधनापहारे ।
विप्रस्य चार्थे ह्यनृतं वदेत
पञ्चानृतान्याहुरपातकानि" ॥

इति महाभारते कर्णपर्व्वणि अर्जुनं प्रति श्रीकृष्णवचनं ॥

अनेकं, त्रि, (एकस्मात् अन्यत् नञ्समासः ।) एकत्वातिरिक्तसंख्यानं तद्विशिष्टञ्च । बहु । यथा,—

"अनेकराजन्यरथाश्वसङ्कुलं" ।

इति भारविः ॥

अनेकजः, पु, (अनेकं जायते, अनेक + जन् + डः उपपदसमासः ।) पक्षी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ बहुजाते त्रि ॥

अनेकधा, व्य, (अनेक + प्रकारार्थे धा ।) अनेकप्रकारं । बहुधा । यथा,—

"पाटीसूत्रोपमं वीजं गूढमित्यवभाषते ।
नास्ति गूढमगूढानां नैव षोढ्यनेकधा" ॥

इति लीलावती ॥ अनेकवारार्थेऽपि क्वचित्प्रयोगः ॥

अनेकपः, पुं, (अनेकाभ्यां मुखशुण्डाभ्यां पिबति, अनेक + पा + कः, उपपदसमासः ।) हस्ती इत्यमरः ॥

अनेकाश्रितगुणः, पु, (अनेकानि आश्रितः, द्वितीया श्रितातीत इत्यादिना समासः, तादृशः गुणः कर्म्मधारयः ।) बहुनिष्ठगुणः । तद्यथा । संयोगः १ विभागः २ द्विपृथक्त्वादिः ३ एकत्वान्यसङ्ख्या ४ । इति सिद्धान्तमुक्तावली ॥

("संयोगश्च वियोगश्च सङ्ख्या द्वित्वादिकास्तथा ।
द्विपृथक्त्वादयस्तद्वदेतेऽनेकाश्रिता गुणाः" ।

इति भाषापरिच्छेदे ।)

अनेडमूकः, त्रि, (नास्ति एडः बधिरः मूकः वाक्शक्तिरहितश्च यस्मात् सः ।) धूर्त्तः । शठः । श्रुतिवाग्विहीनः । इति मेदिनी ॥ काला वोवा इति भाषा ।

अनेहाः, [स्] पुं, (न हन्यते, न + हन् + असुन् पृषोदरादित्वात् हन् स्थाने एहादेशः, ततः सौकते अनङादेशः ।) कालः । समयः । इत्यमरः ॥

("तस्युस्तस्यान्तिके दोहम्भिक्तानेहःप्रतीक्षिणः" ।

इति राजतरङ्गिणी ।)

अनैक्यं, क्ली, (न एक भावे ष्यञ् ।) ऐक्याभावः । अनेकता । एकस्य भावः ऐक्यं पश्चान्नञ्समासः ॥

अनो, व्य, (न नी डो) निषेधार्थः । अभावः । इत्यमरटीकायां नीलकण्ठः ॥

अनोकहः, पु, (अनसः शकटस्य अकं गमनं षष्ठीतत्, तत् हन्ति अनोक + हन् + डः ।) वृक्षः । इत्यमरः ॥

("एकान्तुषारैर्गिरिनिर्झराणा-
मनोकहाकम्पितपुष्पगन्धी" ।

इति रघुवंशे ।)

अन्च उ गतिपूजनयोः । इति मुग्धबोधे वोपदेवः ॥

अन्च उ पूजने । गमने । श्लिष्टोक्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ उ अञ्चित्वा अक्त्वा । श्लिष्टोक्तिः व्यक्तशब्दः । इति दुर्गादासः ॥

अन्च क व्यक्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ व्यक्तिरिह विशेषणं । क अञ्चयति बुद्धिं सुधीः । विशिनष्टीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

अन्ज उ ध त्रि व्यक्तौ । गतौ । म्रक्षणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ उ अञ्जिष्यति अङ्क्ष्यति । ध अनक्ति । त्रि अक्तोऽस्ति । व्यक्तिः स्फटीकरणं ।

"शरीरभाजां भवदीयदर्शनं
व्यनक्ति कालत्रितयेऽपि योग्यतां" ।

इति माघः ॥ अनक्ति गात्रं तैलेन जनः । इति दुर्गादासः ॥

अन्तं, क्ली, (अम् + तन ।) स्वरूपं । स्वभावः । इति मेदिनी त्रिकाण्डशेषश्च ॥

अन्तं, क्ली, पु, (अम् + तन् ।) शेषः । इति मेदिनी ॥ तत्पर्य्यायः । जघन्यः २ चरमं ३ अन्त्यं ४ पाश्चात्यं ५ पश्चिमं ६ । इत्यमरः ॥

अन्तः, पु, (अम् + तन् ।) नाशः । इत्यमरः ॥ स्वरूपः । प्रान्तः । सीमा । निश्चयः । अवयवः । इति हेमचन्द्रः ॥

अन्तः, त्रि, (अम् + तन् ।) अन्तिकः । निकटः । इति मेदिनी ॥ अतिमनोहरः । इति विश्वः ॥

अन्तःकरणं, क्ली, (अन्तर्मध्यवर्त्ति करणं ज्ञानसाधनं, कर्म्मधारयः, कृ + करणे ल्युट् ।) अन्तरिन्द्रियं । धीन्द्रियं । तत्पर्य्यायः । मनः २ चित्तं ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अस्य कार्य्यभेदान्नामचतुष्टयं, यथा,—

"मनो बुद्धिरहङ्कारश्चित्तं करणमान्तरं ।
संशयो निश्चयो गर्व्वः स्मरणं विषया अमी" ॥

इति वेदान्तः ॥ (अस्योत्पत्तिर्यथा, "मिलितस्तु तैः अन्तःकरणमकं स्यात्" इति । तैः पञ्चभूतस्य-सत्त्वांशैर्मिलितैः अन्तःकरणं भवतीत्यर्थः ।)

"धनुर्भृतोऽप्यस्य दयार्द्रभाव-
माख्यातमन्तःकरणैर्विशङ्कैः" ।

इति रघुवंशे ।)

अन्तःकुटिलः, पु, (अन्तरभ्यन्तरे कुटिलः वक्रः ।) शङ्खः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कुटिलान्तःकरणे त्रि ॥

अन्तःपुरं, क्ली, (अन्तर्मध्यवर्त्ति पुरं गृहं, कर्म्मधारयः ।) राज्ञः स्त्रीगृहं । तत्पर्य्यायः । अवरोधनं २ अवरोधः ३ शुद्धान्तः ४ । इत्यमरः ॥ अन्तःपुरादयो राजदारेष्वपि तात्स्थ्यात् वर्त्तन्ते । यथा । "शुद्धान्तसम्भोगनितान्ततुष्टे" । इति नैषधम् । इति भरतः ॥ "दाक्षिण्येन ददाति वाचमुचितामन्तःपुरेभ्यो यदा" । इत्यभिज्ञानशकुन्तलम् ॥

अन्तःपुराध्यक्षः, पुं, (अन्तःपुरस्य अध्यक्षः रक्षकः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) राज्ञामन्तःपुररक्षकः । तल्लक्षणं यथा,—

"वृद्धः कुलोद्भवः शक्तः पितृपैतामहः शुचिः ।
राज्ञामन्तःपुराध्यक्षो विनीतश्च तथेष्यते" ॥

इति युक्तिकल्पतरुः ॥

अन्तःसत्वा, स्त्री, (अन्तर्मध्ये सत्त्वं प्राणी सारो वा यस्याः सा, स्त्रियां टाप् ।) भल्लातकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ गर्भवती । अन्तरुदरमध्ये सत्वं प्राणी यस्याः सा ॥

अन्तःस्वेदः, पु, (अन्तः मध्ये स्वेदः मदजलं यस्य सः ।) हस्ती । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अन्तकः, पु, (अन्तं विनाशं करोति, अन्त + करोत्यर्थे णिच ततो ण्वुल् ।) यमः । इत्यमरः । ("ऋषिप्रभावात् मयि नान्तकोऽपि प्रभुः प्रहर्त्तुं किमुतान्यहिंस्राः" । इति रघुवंशे ।)

अन्तगः, त्रि, (अन्तं पारं गच्छति, अन्त + गम् + डः, उपपदसमासः ।) अन्तगामी । पारगः । यथा,

"वेदान्तगो ब्राह्मणः स्यात् क्षत्रियो विजयी भवेत्"

इति महाभारते विष्णुसहस्रनामफलं ॥ मृतः । अन्तं नाशं गच्छतीति ॥

अन्ततः, [स्] व्य, (अन्त + तस् ।) सम्भावना । अवयवः । पश्चादर्थे । शासनं । इति विश्वः ॥ (शेषादारभ्य । प्रान्तभागेन । अग्रभागेन ।

"वर्ण्योऽङ्घ्रि प्राशितानिश्च शूद्रः स्पृष्टाभिरन्ततः"

इति मनुः ।)

अन्तरं, व्य, (अम् + अरन तुडागमश्च ।) मध्यं । प्रान्तः । स्वीकारः । इति विश्वः ॥

अन्तरं, क्ली, (अन्तं राति ददाति, अन्त + रा + कः, उपपदसमासः ।) अवकाशः । अवधिः । परिधानं । अन्तर्धानं । भेदः । तादर्थ्यं । अवसरः । मध्यं । अन्तरात्मा । छिद्रं । आत्मीयः । विना । वहिः । इत्यमरः ॥ सदृशः । इति तट्टीका मेदिनी च ॥०॥ अवकाशे यथा । "मृणालसूत्रान्तरमप्यलभ्यं" । इति कुमारसम्भवे ॥ अवधौ यथा । "निरन्तराभ्यन्तरवातवृष्टिषु" ॥ परिधाने यथा । अन्तरं शाटकः परिधानीया इत्यर्थः ॥ अन्तर्द्धौ यथा, "पर्व्वतान्तरितो रविः" ॥ भेदे यथा,—

"यदन्तरं सर्षपशैलराजयो-
र्यदन्तरं वायसवैनतेययोः" ।

इति रामायणं ॥ तादर्थ्ये यथा । त्वामन्तरेण ऋणं गृहीतं त्वदर्थमित्यर्थः ॥ छिद्रे यथा । "प्रहरेदन्तरे रिपुं" ॥ आत्मीये यथा । "अयमत्यन्तरो मम" ॥ विनार्थे यथा । "हरे त्वदालोकनमन्तरेण" ॥ वहिरर्थे यथा । अन्तरे चण्डालगृहा वाह्या इत्यर्थः ॥ अवसरे यथा । "अत्रान्तरे च कुलटा कुलवर्त्मपातेत्यादि" ॥ मध्ये यथा । "आवयोरन्तरे जाताः पर्व्वताः सरितो द्रुमाः" ॥ सदृशे

यथा "हकारस्य घकारोऽन्तरतमः"। इति भरतः ॥

अन्तरङ्गः, त्रि, (अन्तः सदृशं अङ्गं यस्य सः।) आत्मीयः। स्वसम्पर्कः। यथा,—
"चरमगिरिकुरङ्गी शृङ्गकण्डूयनेन
स्वपिति सुखमिदानीमन्तरङ्गः कुरङ्गः"।
इति कालिदासः ॥

अन्तरा, व्य, (अन्तरेति अन्तर + इन् + डा, टिभागलोपः।) वर्ज्जनं। विना। यथा,—
("न द्रक्ष्यामः पुनर्जातु धार्म्मिकं राममन्तरा"।
इति रामायणे।) मध्यं। निकटं। इति मेदिनी ॥

अन्तरापत्या स्त्री, गर्भिणी। अन्तरे उदरमध्ये अपत्यं यस्याः सा ॥

अन्तरायः, पुं, (अन्तरं व्यवधानं एति, अन्त + इन् + अच्, षष्ठीतत्पुरुषः।) विघ्नः। इत्यमरः ॥
("स चेत् स्वयं कर्म्मसु धर्म्मचारिणां
त्वमन्तरायो भवसि च्युतो विधिः"।
इति रघुवंशे।)

अन्तरालं, क्ली, (अन्तरा मध्यं लाति, अन्तरा + ला + कः।) मध्यप्रदेशः। अभ्यन्तरं। इत्यमरः ॥ ("मुकुरन्तरालभुवमस्तगिरिः सवितुश्च योषिदिमिमीत दृशा"। इति माघः। "उदेति भानुर्गगनान्तराले"। इति पद्यमाला।)

अन्तरालकं, क्ली, (अन्तराल + स्वार्थे कन्।) अभ्यन्तरं। इति राजनिर्घण्टः ॥

अन्तरितं, त्रि, (अन्तरं इतं प्राप्तं द्वितीयातत्, अथवा अन्तरं व्यवधानं जातमस्य, अन्तर + तारकादित्वात् इतच्।) अन्तर्द्धानप्राप्तं। व्यवहितं। तत्पर्य्यायः। प्रच्छन्नं २। इति त्रिकाण्डशेषः। व्यवकलिताङ्कः। बाकि इति भाषा। इति लीलावती ॥

अन्तरिक्षं, क्ली, (अन्तर्मध्ये ऋक्षाणि नक्षत्राणि यस्य तत्, पृषोदरादित्वात् ऋकारस्य इकारः। अन्तरीक्षमिति पाठे ऋकारस्य ईकारः।) अन्तरीक्षं। आकाशं। इति कान्ध्यः। इत्यमरटीकायां पुरुषोत्तमजातरूपसुभूतिरायादयः ॥
("अन्तरिक्षगतांश्चैव मुनीन् देवांश्च पीडयेत्"।
इति मनुः।)

अन्तरीपं क्ली, पु, (अन्तर्गता आपोऽत्र, तत्, समासान्तः अः, द्व्यन्तरुपसर्गेभ्य इति अपईदादेशः।) द्वीपं। इत्यमरः ॥

अन्तरीयं, क्ली, (अन्तरस्य परिधानस्य इदं अन्तर + छः तस्य ईयः।) अधोवस्त्रं। परिधानवस्त्रं। इत्यमरः ॥
("नाभौ धृतञ्च यद्वस्त्रं आच्छादयति जानुनी।
अन्तरीयं प्रशस्तं तत् अच्छिन्नमुभयोस्तयोः"॥
इत्येवं लक्षणं।)

अन्तरीक्षं, क्ली, (अन्तर्मध्ये ऋक्षाणि नक्षत्राणि यस्य, तत्, पृषोदरादित्वात् ऋकारस्य ईकारः।) गगनं। इत्यमरः ॥ अभ्रकधातुः। इति राजनिर्घण्टः ॥

अन्तरीक्षजलं, क्ली, (अन्तरीक्षस्य आकाशस्य जलं षष्ठीतत्।) आकाशजलं। दिव्योदकं। इति राजनिर्घण्टः ॥

अन्तरे, व्य (अन्तरेति अन्तर + इण् + विच् तस्य लोपः।) मध्यं। अभ्यन्तरं। इत्यमरः ॥

अन्तरेण, व्य (अन्तरेति अन्तर + इण् + णः तस्य णत्वं पृषोदरादित्वात्।) मध्यं। विना। व्यतिरेकः। इत्यमरः ॥

अन्तर्गडुः, त्रि, (अन्तर्मध्ये गडुः ग्रीवाप्रदेशजातगलमांसपिण्डमिव निरर्थकः।) निरर्थकः। वृथा। इति हेमचन्द्रः ॥
("काव्यान्तर्गडुभूता या सा तु नेह प्रशस्यते"।
इति साहित्यदर्पणे।)

अन्तर्गतं, त्रि, (अन्तः अन्तःकरणात् गतं, अथवा अन्तर्मध्ये गतं प्राप्तम्।) विस्मृतं। मध्यप्राप्तं। इति हेमचन्द्रः ॥ ("अन्तर्गतशवे ग्रामे"। इति मनुः। "सागरान्तर्गताः केचित् केचित् पर्व्वतमाश्रिताः"। इति रामायणम्। आभ्यन्तरः। हृदयमध्यस्थितः। अन्तःकरणस्थः। "अन्तर्गतप्रार्थनमन्तिकस्थं"। इति शाकुन्तले।
"आकारैरिङ्गितैर्गत्या चेष्टया भाषितेन च।
नेत्रवक्त्रविकारैश्च गृह्यतेऽन्तर्गतं मनः"॥
इति मनुः।)

अन्तर्गृहं, क्ली, (गृहस्य मध्ये, अव्ययीभावः।) गृहमध्यं। इति नानार्थकोषशब्दार्थे अमरः ॥ घरेर भितर इति भाषा। (वाराणसीस्थे सप्तावरणवति स्थानविशेषे।
"अन्यस्थाने कृतं पापं वाराणस्यां विनश्यति।
वाराणस्यां कृतं पापं पञ्चक्रोश्यां विनश्यति॥
पञ्चक्रोश्यां कृतं पापं अन्तर्गृहे विनश्यति"।
इति काशीमाहात्म्यम्।)

अन्तर्जठरं, क्ली, (जठरस्य उदरस्य मध्ये अव्ययीभावः।) कुक्षिमध्यं। कोष्ठं। इत्यमरः ॥

अन्तर्दधनं, क्ली, (अन्तर्मध्ये दध्यते मत्तता क्रियतेऽनेन, अन्तर् + दध + करणे ल्युट्।) सुराबीजं। इति शब्दचन्द्रिका ॥

अन्तर्दाहः, पु, (अन्तर्मध्ये दाहः सन्तापः।) कोष्ठसन्तापः। शरीराभ्यन्तरज्वाला। इति राजनिर्घण्टः ॥

अन्तर्द्धा, स्त्री, (अन्तर्द्धानं, अन्तर् + धा + भावे अङ् स्त्रियां टाप्।) अन्तर्द्धानं। इत्यमरः ॥

अन्तर्द्धानं, क्ली, (अन्तर्धानं, अन्तर् + धा + भावे ल्युट्।) आच्छादनं। इति शब्दरत्नावली ॥ तत्पर्य्यायः। अन्तर्द्धा २ व्यवधा ३ अन्तर्द्धिः ४ अपवारणं ५ अपिधानं ६ तिरोधानं ७ पिधानं ८ छदनं ९। इत्यमरः ॥
("अन्तर्द्धानं स्मृतिः कान्तिर्दृष्टिः श्रोतृज्ञता तथा"
इति याज्ञवल्क्यः।)

अन्तर्द्धिः, पु, (अन्तर्द्धानम् अन्तर् + धा + भावे कि।) अन्तर्द्धानं। इत्यमरः ॥

अन्तर्द्वारं, क्ली, (अन्तर्गृहमध्यस्थं द्वारं।) प्रकोष्ठद्वारं। इति भरतः ॥ गृहाभ्यन्तरद्वारं। गृहाभ्यन्तरप्रकोष्ठादिद्वारं जालद्वारं वा। इति स्वामी ॥ तत्पर्य्यायः। प्रच्छन्नं २। इत्यमरः ॥ पक्षद्वारं खड्किकाद्वारं। यथा,—
"प्रच्छन्नमन्तर्द्वारञ्च पक्षद्वारं तदुच्यते"।
इति शवरस्वामी ॥

अन्तर्भूतः, त्रि, (अन्तर्मध्ये भूतः स्थितः, अन्तर् + भू + कर्त्तरि क्तः।) गुणीभूतः। अन्तःस्थः। अन्तरस्थः। अन्तर्गतः। यथा,—
"स एव भगवान् विष्णुरन्तर्भूतः सनातनः"।
इति पद्मपुराणे माघमाहात्म्ये ॥

अन्तर्म्मनाः, [स्] त्रि, (बाह्यव्यापारशून्यतया अन्तर्गमनः चेतो यस्य सः।) दुर्म्मनाः। विमनाः। व्याकुलचेताः। इत्यमरः ॥

अन्तर्यामी, [न्] पुं, (अन्तर्मध्ये यमयति स्वस्वकार्य्येषु इन्द्रियादीनि नियोजयति, अन्तर् + यम् + णिच् + उपपदसमासः।) अन्तःकरणनियामकः। तत्पर्य्यायः। आत्मा २ जीवः ३ पुरुषः ४ पुद्गलः ५ ईश्वरः ६। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ विशुद्धसत्त्वप्रधानाज्ञानोपहितचैतन्यं। इति वेदान्तसारः ॥ मनोगतश्च त्रि ॥
("अन्तराविश्य भूतानि योबिभर्त्त्यात्मकेतुभिः।
अन्तर्यामीश्वरः साक्षात् पातु नो यद्वशे स्फुटम्"

अन्तर्वंशिकः, पुं, (वंशः स्वावलम्बनयष्टिर्विद्यतेऽस्य, वंश + ठन् तस्य इकः, अन्तः नृपान्तःपुरे वंशिक यष्टिधारी नियुक्तः पुरुषः।) अन्तःपुराधिकृतः। अन्तःपुराध्यक्षः। इत्यमरः ॥

अन्तर्व्वत्नी, स्त्री, (अन्तर्गर्भमध्यस्थमपत्यं विद्यतेऽस्याः, अन्तर् + मतुप्, अन्तर्व्वत्पतिवतोर्नुक् इति ङीप्नुगागमौ।) गर्भिणी। इत्यमरः ॥
("तस्यामेवास्य यामिन्यामन्तर्व्वत्नी प्रजावती।
सुतावसूत सम्पन्नौ कोषादण्डाविव क्षितिः"॥
इति रघुवंशे।)

अन्तर्व्वमिः, पुं, (अन्तः कुक्षिमध्यात् वमयति उद्गारयति अन्तर् + वम् + णिच् + इक् कृष्यादिभ्य इति बाहुल्यात् इक्।) अपाकः। अजीर्णः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अन्तर्व्वाणिः, त्रि, (अन्तः अन्तःकरणे वाणी शास्त्रविहिता वाक् यस्य स, ह्रस्वः।) शास्त्रवित्। शास्त्रज्ञः। इत्यमरः ॥

अन्तर्व्विगाहनं, क्ली, (अन्तर्मध्ये विगाहनं प्रवेशः, अन्तर् + वि + गाह् + ल्युट्।) प्रवेशनं। इति हेमचन्द्रः ॥

अन्तर्व्वेदी, स्त्री, (अन्तः पृथ्वीमध्यस्थतया वेदीव। अन्तर्वेदि इति पाठे अन्तर्मध्ये वेदिर्यत्र देशे सः।) ब्रह्मावर्त्तदेशः। गङ्गायमुनयोर्म्मध्यदेशः। आप्रयागहरिद्वारपर्य्यन्तदेशः। दोयाव इति पश्चिमदेशे ख्याता। तत्पर्य्यायः। शशस्थली २। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अन्तर्हासः, पु, (अन्तरव्यक्तो हासः हास्यं।) अव्यक्तहासः। गूढ़हास्यं। तत्पर्य्यायः। उद्दर्षनं २। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तद्वति त्रि ॥ ("ततोऽन्तर्हासविकासमुखः स तदुचितमाचचार"। इति पञ्चतन्त्रं। "सान्तर्हासं कथितमसकृत् पृच्छतश्च त्वया मे"। इति मेघदूतम्।)

अन्तर्हितं, त्रि. (अन्तर् + धा + क्तः ।) लुक्कायितं । गुप्तं । तत्पर्य्यायः । संवीतं २ रुद्धं ३ आवृतं ४ संवृतं ५ पिहितं ६ छन्नं ७ स्थगितं ८ अपवारितं ९ तिरोधानं १० । इति हेमचन्द्रः ॥ ("अन्तर्हिते शशिनि सैव कुमुद्वती मे दृष्टिं न नन्दयति संस्मरणीयशोभा" । इति शाकुन्तले ।)

अन्तवासी, [न्] पुं, (अन्तेऽध्येतुमध्यापकसमीपे वसति, अन्त + वस् + णिनि उपपदसमासः ।) अन्तेवासी । शिष्यः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अन्तशय्या, स्त्री, (अन्ताय नाशाय शय्या शयनं शी + भावे क्यप् । स्त्रियां टाप्) भूमिशय्या । मृत्युः । श्मशानं । इति मेदिनी ॥ ("अन्तशय्या मृतौ भूमिशय्यायां पितृकानने" । इति मेदिनी ।)

अन्तावशायी, [न्] पुं, (अन्ते नीचजातितया ग्रामसीमायामवशेते तिष्ठति, अन्त + अव + शी + णिनि उपपदसमासः ।) चण्डालः । मुनिविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ नापितः । इत्यमरः ॥

अन्तिः, स्त्री, (अन्यते ज्येष्ठभगिनीत्वेन सम्बध्यतेऽसौ, अन्त + करोत्यर्थे णिच् + इक् । अन्तिकेति पाठे स्वार्थे कन् स्त्रियां टाप् ।) नाट्योक्तौ ज्येष्ठा भगिनी । इति शब्दरत्नावली ॥ (अन्तिका भगिनी ज्येष्ठेत्यमरः ।) समीपे व्य । यथा । "मुग्धप्रभीतवद्पयतुरन्तिमाचोः" । इति श्रीभागवतं ॥

अन्तिकं, त्रि, (अन्तः सामीप्येन विद्यतेऽस्य, अन्त + ठन् तस्य इकः ।) निकटं । इत्यमरः ॥ सामीप्ययुक्ते । इति धरणी ॥ ("अन्तर्गतप्रार्थनमन्तिकस्थं" । "स्वनसि मृदु कर्णान्तिकचरः" । इति शाकुन्तले । "ननु मां प्रापय पत्युरन्तिकम्" । इति कुमारसम्भवे ।)

अन्तिकतमः, त्रि, (अतिशयेन अन्तिकः, अन्तिक + तम ।) अतिनिकटः । तत्पर्य्यायः । नेदिष्ठः २ । इत्यमरः ॥ नेदीयान् ३ अन्तितमः ४ । इति जटाधरः ॥

अन्तिका, स्त्री, (अन्तः नाशाय अभिनेतृसामीप्यमस्याः अस्ति, अन्त + ठन् तस्य इकः स्त्रियां टाप् ।) नाट्योक्तौ ज्येष्ठा भगिनी । इत्यमरः ॥ तत्पर्य्यायः । अत्तिका २ अत्तिका ३ । इति तट्टीका । चुल्ली । शातलानामौषधं । इति मेदिनी ॥ चामारकषा इति ख्याता । ("अन्तिकं निकटे वाच्यलिङ्गं स्त्री शातलौषधौ । चुल्ल्यां ज्येष्ठभगिन्याञ्च नाट्योक्त्या कथ्यतेऽन्तिका" ॥ इति मेदिनी ।)

अन्तिकाश्रयः, पुं, (अन्तिकस्य आश्रयः अवलम्बनं, षष्ठीतत्पुरुषः ।) निकटाश्रयः । समीपस्थावलम्बनं । तत्पर्य्यायः । उपघ्नः २ । इत्यमरः ॥

अन्तिमः, त्रि, (अन्त + डिमच् ।) अन्ते भवः । चरमः । अन्त्यः । इति जटाधरः ॥ ("अजातमृतमूर्खाणां वरमाद्यौ न चान्तिमः । सकृत् दुःखकरावाद्यावन्तिमस्तु पदे पदे" ॥ इति हितोपदेशः ।) अतिनिकटः । इत्यमरटीकायां नीलकण्ठः ॥

अन्तेवासी, [न्] पुं, (अन्ते विद्यामध्येतुमध्यापकसमीपे वसति । चण्डालपक्षे तु नीचजातितया ग्रामप्रान्ते वसति शयवासेत्यलुक्, अन्त + वस् + णिनि ।) शिष्यः । ("कृशाश्वान्तेवासी कुशिकपतिराज्ञापयति वः" । इति महावीरचरिते । "तात ! प्राचेतसान्तेवासी लवोऽभिवादयते" । इति उत्तरचरिते ।) चण्डालः । इत्यमरः ॥ प्रान्तस्थायिनि त्रि ॥ इति विश्वः ॥

अन्त्यं, क्ली, (अन्ते भवं, अन्त + यत् ।) दशसागरसंख्या । सहस्रलक्षकोटिः । इति लीलावती ॥ द्वादशलग्नं । इति ज्योतिषं ॥

अन्त्यः, त्रि, (अन्ते भवः, अन्त + यत् ।) अन्ते भवः । शेषोत्पन्नः । अधमः । जघन्यः । इति मेदिनी ॥ (अन्तिमः । चरमः । शेषः । "असह्यपीडं भगवन् ऋणमन्त्यमवेहि मे" । इति रघुवंशे ।)

अन्त्यः, पुं, (अन्ते भवः अन्त + यत् ।) मुस्ता । इति मेदिनी ॥ मुता घास इति भाषा । म्लेच्छः । इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥

अन्त्यजः, पुं, (अन्त्यो भूत्वा जायते, अन्त्य + जन + ड ।) शूद्रः । इति हलायुधः ॥ रजकादिसप्तजातयः । यथा,—

"रजकश्चर्म्मकारश्च नटो वरुड एव च ।
कैवर्त्तमेदभिल्लाश्च सप्तैते अन्त्यजाः स्मृताः" ॥

इति यमवचनं ॥ जघन्यजे त्रि ॥

अन्त्यजन्मा, [न्] पुं, (अन्त्यं ब्राह्मणक्षत्त्रियविशां जन्मानन्तरं जन्म यस्य सः ।) चतुर्थवर्णः । शूद्रः । इति रत्नावली ॥ ("प्रतिग्रहस्तु क्रियते शूद्रादप्यन्त्यजन्मनः" । इति मनुः ।)

अन्त्यजातिः, पुं, (अन्त्या जातिर्जन्म यस्य सः ।) चाण्डालादिः । यथापस्तम्बः ।

"अन्त्यजातिरविज्ञातो निवसेद्यस्य वेश्मनि ।
स वै ज्ञात्वा तु कालेन कुर्य्यात्तत्र विशोधनं ॥
चान्द्रायणं पराको वा द्विजातीनां विशोधनं ।
प्राजापत्यन्तु शूद्राणां तथा संसर्गदूषणे ॥
यैस्तत्र भुक्तं पक्वान्नं कृच्छ्रं तेषां विनिर्दिशेत् ।
तेषामपि च यैर्भुक्तं तेषामर्द्धं विधीयते" ॥

इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥

अन्त्यभं, क्ली (अन्त्यं शेषस्थितं भं नक्षत्रं कर्म्मधारयः ।) रेवतीनक्षत्रं । मीनराशिः । इति ज्योतिषं ॥

अन्त्यवर्णः, पुं, (अन्त्यः वर्णः जातिः कर्म्मधारयः ।) शूद्रः । इति हेमचन्द्रः ॥

अन्त्यावसायी, [न्] पुं, (अन्त्यः सन् अवस्यति, अन्त्य + अव + सो + णिनि उपपदसमासः ।) चाण्डालादिसप्तजातयः । यथा,—

"चाण्डालः श्वपचः क्षत्ता सूतो वैदेहकस्तथा ।
मागधायोगवौ चैव सप्तैतेऽन्त्यावसायिनः" ॥

इति अङ्गिराः ॥ (निषादस्त्रियां चण्डालजातो मुद्गरपरास इति ख्यातः संकीर्णजातिविशेषः ।

"निषादस्त्री तु चण्डालात् पुत्रमन्त्यावसायिनं ।
श्मशानगोचरं सूते वाह्यानामपि गर्हितम्" ॥

इति मनुः ।)

अन्त्येष्टिः, स्त्री, (अन्त्या अन्ते भवा इष्टिः, कर्म्मधारयः ।) चरमसंस्कारः । स तु शवदाहादिरूपः । यथा,—

"सपिण्डादिभिदाशौचसंक्षेपोऽन्त्येष्टिपद्धतिः" ।

इति शुद्धितत्त्वप्रतिज्ञायां स्मार्त्तभट्टाचार्य्यः ॥ तत्प्रयोगो दाहशब्दे द्रष्टव्यः ॥ तदनन्तरं पूरकपिण्डप्रमाणं पिण्डशब्दे द्रष्टव्यं ॥ तस्य प्रयोगोऽत्र लिख्यते । ततः पिण्डदानं तत्र क्रमः । तण्डुलप्रसृतिद्वयं द्विः प्रक्षाल्य नैरृत्यां दिशि सुखिन्नं पचेत् । ततः पवित्रपाणिः प्राचीनावीती पातितवामजानुर्दक्षिणामुखो हस्तप्रमाणां चतुरङ्गुलोच्छ्रायां दक्षिणाप्लवां पिण्डिकां कृत्वा तदुपरि रेखां कृत्वा दर्भानास्तीर्य्य तिलान् प्रक्षिप्य । ॐ अमुकगोत्रप्रेतामुकदेवशर्म्मन्नवनेनिक्ष्व इत्यास्तीर्णकुशोपरि सतिलजलेनावनेजयेत् । ततस्तिलमधुघृतादिमिश्रं तत्पिण्डं गृहीत्वा अद्यामुकगोत्रस्य प्रेतस्यामुकदेवशर्म्मणः एतत् प्रथमपिण्डं पूरकं इत्यनेन जलस्थाने दद्यात् । ततः पिण्डपात्रक्षालनजलेन पुनरवनेजयेत् । ॐ अमुकगोत्रप्रेतामुकदेवशर्म्मन्नेतत्ते ऊर्णातन्तुमयं वासः । तत आमसृण्मयपात्रे जलाञ्जलिं पिण्डसमीपे स्थापयेत् । गन्धं माल्यञ्च यथाशक्ति दद्यात् । नाश्यपर्य्यन्तं पिण्डं पश्येत्तिष्ठेत् । ततः पिण्डादिकं जले क्षिपेत् । कालेऽप्यकृतचूडोपनयनानां अनूढकन्यानाञ्च कुशास्तरणं विनेति शेषः । एवं कृतचूडानामुपनयनकालात् प्राक् दर्भोपरि पिण्डदानं । उपनयनकाले आगते त्यक्तोपनयनानां दर्भोपरि पिण्डदानं । एवं अष्टवर्षविवाहकाले आगते ऊढकन्याणां दर्भोपरि पिण्डदानं । तथाचम्य दक्षिणामुखः प्राचीनावीती पातितवामजानु त्रिकाष्ठिकोपरि मृण्मयपात्रे उदकं तथा पात्रान्तरे क्षीरं निधाय प्रेतात्र स्नाहि पिब चेदं क्षीरमिति ब्रूयात् । तदेकरात्रमावश्यकं दशरात्रं फलभूयस्त्वार्थमिति । द्वितीयपिण्डादिषु द्वितीयं पिण्डं पूरकं इत्यादिविशेषः । द्वितीयपिण्डे मृण्मयपात्रद्वयं जलाञ्जलिद्वयं । तृतीयादिपिण्डे पात्रादिवृद्धिः । येन पञ्चपञ्चाशत् पात्राण्यञ्जलयश्च तावन्ति । त्र्यहाशौचप्रथमदिने पिण्डानां त्रयं । द्वितीयदिने चतुष्टयं । तृतीये त्रयं । प्रथममेकं द्वितीये चतुष्टयं । तृतीये पञ्चमं वा कल्प्यः । चतुरहाशौचे प्रथमचतुर्थयोर्द्वौ द्वौ । द्वितीयतृतीययोस्त्रयस्त्रयः । पञ्चाहाशौचे तु प्रथमपञ्चमदिनयोरेकैकशः पिण्डः । द्वितीयचतुर्थयोर्द्वौ द्वौ । तृतीये चत्वारः । षडहाशौचे द्वितीयचतुर्थदिनयोस्त्रयस्त्रयः । शेषेष्वेकैकः । सप्ताहाशौचे तृतीयचतुर्थपञ्चमदिनेषु द्वौ द्वौ । शेषेष्वेकैकः । अष्टाहाशौचे चतुर्थपञ्चमदिनयोर्द्वौ द्वौ । शेषेष्वेकैकः । नवाहाशौचे तु पञ्चमदिने द्वौ । शेषेष्वेकैकः । पक्षिणीव्यहाशौचयोस्त

आद्यद्वितीयदिनयोः पञ्च पञ्च पिण्डाः । द्वादशाहाद्यशौचे नवदिनेषु नवपिण्डाः । शेषदिने दशमः । सद्यःशौचैकाहत्र्यहैकाह एव दशपिण्डाः । अशौचान्तमध्ये पिण्डो देयः रात्रावपि ॥ * ॥

गङ्गाम्भस्यस्थिप्रक्षेपप्रयोगस्तु । ततः स्नात्वा-चम्य उदङ्मुखः कुशत्रयजलान्यादाय ॐ तत्सदित्युच्चार्य्य अद्यामुकेत्यादि अमुकस्य एतदस्थिसमसंख्यकवर्षसहस्रावच्छिन्नस्वर्गाधिकरणकमहीयमानत्वकामोऽमुकस्यैतान्यस्थिखण्डानि गङ्गायां प्रक्षिपामीति सङ्कल्प्यापसव्यं कृत्वास्थीनि पञ्चगव्येन सिक्त्वा हिरण्यमध्वाज्यतिलैः संयोज्य मृत्तिकापटे स्थापयित्वा दक्षिणहस्तेन तत्पटकमादाय दक्षिणा दिशं पश्यन् ॐ नमोऽस्तु धर्म्मराजायेति वदन् जलं प्रविश्य स मे प्रीतो भवत्वित्युक्त्वास्थि प्रक्षिपेत् । ततो मज्जनं कृत्वोत्थाय सूर्य्यं दृष्ट्वा दक्षिणामुत्सृजेत् । इति शुद्धितत्त्वं ॥ * ॥ किञ्च शातातपः ।
"जलमेकाहमाकाशे स्थाप्यं क्षीरञ्च मृण्मये" ।
पारस्करः । मृण्मये तां रात्रिं क्षीरोदके विहायसि निदध्युः । प्रेताय स्नाहीत्युदकं पिब चेदं क्षीरं । इदं रात्राविति गौड़ाः । गारुडे तु ।
"अपक्वे मृण्मये पात्रे दुग्धं दद्यात् दिनत्रयम्" ।
इत्युक्तं । हेमाद्रौ पाद्मे तु दशाहमुक्तं ।
"तस्मान्निधेयमाकाशे दशरात्रं पयो जलं ।
सर्व्वतापोपशान्त्यर्थं मध्वश्रमविनाशनं" ॥
देवयाज्ञीये कारिकायां ।
"तत्र प्रेतोपकृतये दशरात्रमखण्डितं ।
कुर्य्यात् प्रदीपं तैलेन वारिपात्रञ्च मार्त्तिकं ॥
भोज्यात् भोजनकाले तु भक्तमुष्टिञ्च निर्व्वपेत् ।
नामगोत्रेण सम्बोध्य धरिण्यां पितृयज्ञवत्" ॥
इति निर्णयसिन्धौ ५ परिच्छेदः ॥

अन्त्रं, क्ली, (अन्त्यते कारा सम्बध्यतेऽनेन अति बन्धने करणे ष्ट्रन् ।) पुरीतत् इत्यमरः ॥ आतर्डी (आत् इति भाषा । आत् इति ख्यातः देहवन्धको नाडीभेदः ।
उक्ता सार्द्धास्त्रयो व्यामाः पुंसामन्त्राणि सूरिभिः ।
अर्द्धव्यामेन हीनानि स्त्रीणामन्त्राणि निर्द्दिशेत ॥
इति वैद्यकम् ।)

अन्त्रवृद्धिः, स्त्री, प, (अन्त्रजन्या वृद्धिः, शाकपार्थिवादित्वात् समासः मध्यपदलोपश्च ।) रोगविशेषः । तन्निदानादि यथा,—
"वातकोपिभिराहारैः शीततोयावगाहनैः
धारणेरणभाराध्वविषमाङ्गप्रवर्त्तनैः ॥
क्षोभणैः क्षोभितोऽन्यैश्च क्षुद्रान्त्रावयवं यदा ।
पवनो द्विगुणीकृत्य स्वनिवेशादधो नयेत् ॥
कुर्य्याद्वङ्क्षणसन्धिस्थो ग्रन्थ्याभं श्वयथुं तदा" ।
धारणं उपस्थितस्य वेगस्य । ईरणं अनुपस्थितस्य वेगस्य प्रेरणं ।
"विषमाङ्गप्रवर्त्तनं वक्रत्वेनाङ्गमोटनं" ।
अन्यानि क्षोभणानि च बलवद्विग्रहकठोरधनुराकर्षणादीनि । तैः क्षोभितः सदृश्य सञ्चालित पवनः यदा क्षुद्रान्त्रावयवं द्विगुणीकृत्य स्वनिवेशादधो नयेत् । तदा वङ्क्षणसन्धिस्थः सन् वङ्क्षणसन्धौ ग्रन्थिरूपं श्वयथुं कुर्य्यात् इत्यर्थः ॥ * ॥ उपेक्षिताया अन्त्रवृद्धेरवस्थामाह ।
"उपेक्ष्यमाणस्य मरुद्विवृद्धि-
माध्मानरुक् स्तम्भवतीञ्च कुर्य्यात् ।
स पीडितोऽन्तः स्वनवान् प्रयाति
प्रध्मापयन्नेति पुनश्च मुक्तः ॥
उपेक्ष्यमाणस्य वृद्धिमित्यर्थः । मरुद्वृद्धिं मुष्कवृद्धिं । आध्मानरुक् स्तम्भवतीं कुर्य्यात् । तत्राध्मानमुदरे रुक् वृद्धयोर्मुष्कयोः स्तम्भो गात्रे तद्युक्तां कुर्य्यात् इत्यर्थः । भोजोऽप्याह ।
"अन्त्रं द्विगुणमादाय वातो नयति वङ्क्षणं ।
वङ्क्षणात्तद्गतां युक्तां फलकोष्यां प्रपद्यते" ॥
स मुष्कवृद्धिः । अन्तः उदरे प्रध्मापयन् आगमनमार्गमुष्कनं कुर्व्वन् एति प्रयाति ॥ * ॥ असाध्यमाह ।
"यस्यान्त्रावयवच्छिद्रान्मुष्कयोर्व्वातमश्चयात् ।
स्यादन्त्रवृद्धिः सोऽसाध्या वातवृद्धिसमाकृतिः" ॥
स कीदृक् स्यादित्याकाङ्क्षायामाह । वातवृद्धिसमाकृतिः ॥ * ॥ सामीप्यादत्रैव ब्रध्नमाह ।
"अत्यभिष्यन्दिगुर्व्वन्नशुष्कपूत्यामिषाशनात् ।
करोति ग्रन्थिवच्छोथं दोषो वङ्क्षणसन्धिषु ॥
ज्वरशूलाङ्गसादाढ्यं तं ब्रध्नमिति निर्द्दिशेत्" ॥ * ॥
अथ वृद्धेश्चिकित्सा ।
"वृद्धावत्याशनं मार्गमुपवासं गुरूणि च ।
वेगाघातं पृष्ठयानं व्यायामं मैथुनं त्यजेत् ॥
वातवृद्धौ पिबेत् स्निग्धं यथाप्राप्तं विरेचनं ।
मक्षीरं वा पिबेत् तैलं मासमेरण्डसम्भवं ॥
रास्नायष्ट्यमृतैरण्डजं तैलं गोमूत्रेण पिबेन्नरः ।
वातवृद्धिं जयत्याशु चिरकालानुबन्धिनी ॥
पित्तग्रन्थिक्रमेणैनं पित्तवृद्धिमुपाचरेत् ।
जलौकाभिर्हरेद्रक्तं वृद्धौ पित्तसमुद्भवे ॥
चन्दनं मधुकं पद्मसुशीरं नीलमुत्पलं ॥
क्षीरपिष्टप्रलेपेन दाहशोथरुजापहं ॥
त्रिकटु त्रिफलाक्वाथं सक्षारं लवणं पिबेत् ।
विरेचनमिदं श्रेष्ठं कफवृद्धिविनाशनं ॥
लेपनं कटुतीक्ष्णोष्णैः स्वेदनं रूक्षमेव च ।
परिषेकोपनाहौ च सर्व्वमुष्णमिहेष्यते ॥
मुहुर्मुहुर्जलौकाभिः शोणितं रक्तजं हरेत् ।
पिबेद्विरेचनं वापि शर्करामाक्षीकसंयुतं ॥
शीतमालेपनं सर्व्वं सर्व्वं पित्तहरं तथा ।
पित्तवृद्धिक्रमं कुर्य्यादामे पक्वे च रक्तजे ॥
स्वेदोमेदः समुत्थं तु लेपयेत् सुरसादिना ।
शिरो विरेचनद्रव्यैः सुखोष्णैर्मूत्रसंयुतैः ॥
संशोध्य मूत्रप्रभवं वस्त्रपट्टेन वेष्टयेत् ।
सेवन्याः पार्श्वतोऽधस्तात् विध्येद्व्रीहिमुखेन वै ॥
मुष्कशोथमगच्छन्त्यामन्त्रवृद्धौ विचक्षणः" ।
व्रीहिमुखेन शस्त्रविशेषेण । अगच्छन्त्या अस्तवृत्त्या ॥
"तैलमेरण्डजं पीत्वा बलासिद्धं पयोऽन्वितं ।
आध्मानशूलोपचितामन्त्रवृद्धिं जयेन्नरः ॥
रास्नायष्ट्यमृतैरण्डबलागोक्षुरसाधितम् ।
पटोलेन वृषेणापि विधिना विहितं घृतं ॥
एरण्डतैलेन संयुक्तमन्त्रवृद्धिं व्यपोहति" ।
राजादिकाथः ॥ * ॥
"गन्धर्व्वहस्ततैलेन वृषेणापि युतं पिबेत् ।
विशालामूलजं चूर्णं वृद्धिं हन्यान्न संशयः" ॥
विशाला इन्द्रवारुणी ॥ * ॥
"वचासर्षपकल्केन प्रलेपः शोथनाशनः ।
शिग्रुत्वक्सर्षपैः पिष्टैः शोथश्लेष्मानिलापहः ॥
शुद्धसूतं द्विधागन्धं मृतान्येतानि योजयेत् ।
लौहं रङ्गं तथा ताम्रं कांस्यञ्चाथ विशोधितं ॥
तालकं तुत्थकं वापि तथा शङ्खं वराटकं ॥
त्रिकटु त्रिफला चव्यं विडङ्गं वृद्धदारकं ॥
कर्चूरं मागधीमूलं पाठां सहवुषां वचां ।
एलाबीजं देवकाष्ठं तथा लवणपञ्चकं ॥
एलादिसमभागानि चूर्णयेदथ कारयेत् ।
कषायेण हरीतक्या वटिका टङ्कसम्मिताम् ॥
एकां तां वटिकां यस्तु निगिलेद्वारिणा सह ।
अण्डवृद्धिरसाध्योऽपि तस्य नश्यति सत्वरं" ॥
वृद्धिवाधिका वटी ॥ * ॥ अथ ब्रध्नस्य चिकित्सा
"भृष्टस्त्वैरण्डतैलेन सम्यक् कल्कोऽभयाभवः ।
कृष्णासैन्धवसंयुक्तो ब्रध्नरोगहरः परः ॥
अजाजीहवुषाकुष्ठं गोमेदवदरान्वितं ।
काञ्जिकेन तु संपिष्टं तल्लेपो ब्रध्नजित् परः" ॥
गोमेदं पत्रं । तथा च निघण्टौ धन्वन्तरिः ।
"पत्रं हलाह्वयं रामं गोमेदं वमनाह्वयं" ।
इतिवृद्धिब्रध्नधिकारः । इति भावप्रकाशः ॥

अन्दिका, स्त्री, (अन्दति नाट्याय ज्येष्ठभगिनीत्वं सम्बध्नाति, अदि + ण्वुल् स्त्रियां टाप् । नाट्योक्तौ ज्येष्ठभगिनी इत्यमरटीकायां ।) अन्तिका चुल्ली । इत्यमरटीकायां नीलकण्ठः ॥ चुला इति भाषा ।

अन्दुः, स्त्री, (अन्द्यते बध्यतेऽनेन, अदि + करणे उण् बाहुल्यात् ।) हस्तिनिगडः । आँदुया इति भाषा । स्त्रीपादभूषणं । इति हेमचन्द्रो भूरिप्रयोगश्च ॥ मल पञ्चम इत्यादि भाषा ।

अन्दुकः, पु, (अन्द्यते बध्यतेऽनेन, अदि + करणे उण्, ततः स्वार्थे कन् ।) हस्तिपादबन्धनशृङ्खलः तत्पर्य्यायः । निगड़ः २ । इत्यमरः ॥ पादालङ्कारविशेषः । तत्पर्य्यायः । पादकटकः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अन्दूः, स्त्री, (अन्द्यते बध्यतेऽनेन, अदि + उण् तत ऊङुत इति स्त्रियां ऊङ् ।) हस्तिपादबन्धनलौहनिगडः । आन्दुया इति भाषा । स्त्रीपादभूषणं । मल गुजरी इत्यादि भाषा । इति मेदिनी ॥ (निगड़ः । शृङ्खला । बन्धनरज्जुः । अन्दूः स्त्रियां स्यान्निगडे प्रभेदे भूषणस्य च । इति मेदिनी ।)

अन्दूकः, पुं, (अन्दू + स्वार्थे कन्, पृषोदरादित्वात् पक्षे केऽणः इति ह्रस्वाभावः । स्वार्थिकप्रत्ययाः प्रकृतितो लिङ्गवचनान्यतिक्रामन्ति इति पुंस्त्वमन्यथा अन्दूका इति स्यात् ।) अन्दूः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥ अन्धत् क दृक्क्षये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पाणिनिमते तु अन्धदृष्टि

विघाते चुरादि सेट्।) दृक्क्षयो दृष्टिरहितीभावः। तेनाकर्म्मकोऽयं। सत्ताजीवनदर्पभीतिशयनक्रीडानिवासलज्जाव्यक्तध्वानगभोगतिस्थितिजागरणाप्रमादोदये। मोहे खोटनवेगयुद्धदहनख्यातिद्युतिरोग्मादके शुद्धिस्वेदपलायनभ्रमणाके शान्तौ स्रुतौ मज्जने॥ दृप्तौ शारणशोषवक्रगमनोत्साहे स्मृतौ संशये स्नानौ मन्दगतौ च नृत्यपतने चेष्टाक्रुधौ रोदने। वृद्धौ छावन्ततौ च सिद्धिविरतौ हर्षोपवेशे बले कम्पोद्वेगनिमेषभङ्गयतनाद्ये धातवोऽकर्म्मकाः॥ दौर्बल्यादिषु चार्थेषु वर्त्तमानास्तु धातवः। बाधका भावमात्रस्य यतस्तस्मादकर्म्मकाः॥ कौटिल्यादिषु चार्थेषु प्रोक्ता ये ते तु धातवः। तद्वद्भावेऽकर्म्मकाः स्युस्तद्वत्कृत्यां सकर्म्मकाः॥ इति। अन्धयति अन्धापयति वृद्धः। इति दुर्गादासः॥

अन्धं, क्ली, (अन्ध + अच्।) अन्धकारः। ("सीदन्नन्धे तमसि विधुरो मज्जतीवान्तरात्मा"। इति उत्तरचरिते।) जलं। इति मेदिनी।

अन्धः, त्रि, (अन्ध + अच्।) चक्षुर्द्वयहीनः। आन्धा आँधला इति हिन्दी भाषा। तत्पर्य्यायः। अदृक् २। इत्यमरः। ("वृद्धोऽन्धः पतिरेष मञ्चकगतः"। इति साहित्यदर्पणे।
"अन्धो मत्स्यानिवाश्नाति स नरः कण्टकैः सह।
यो भाषतेऽर्थवैकल्यमप्रत्यक्षं सभाङ्गतः"।
इति मनुः।)

अन्धः, [स्] क्ली, (अन्ध + असुन्।) अन्नं। इत्यमरः॥

अन्धकः, पुं, (अन्ध + ण्वुल्।) देशभेदः। इति शब्दरत्नावली॥ नृपभेदः।
("सुदंष्ट्रं च सुचारुं च कृष्णमित्यन्धकास्त्रयः"। इति हरिवंशे।) असुरभेदः। इति महाभारतं॥
("स व्रजत्यन्धवद्यस्मादनन्धोऽपि हि भारत।
तमन्धकोऽयं नाम्नेति प्रोचुस्तत्र निवासिनः"।
इति हरिवंशे।) मुनिविशेषः। इति याज्ञवल्क्यः॥ (दृष्टिहीनः। चक्षुर्द्वयहीनः।
"अन्धकः कुब्जकश्चैव राजकन्या च त्रिस्तनी।
त्रयोऽप्यन्यायतः सिद्धाः सम्मुखे कर्म्मणि स्थिते"॥
इति पञ्चतन्त्रे।)

अन्धकरिपुः, पुं, (अन्धकस्य असुरस्य रिपुः नाशकतया शत्रुः, षष्ठीतत्पुरुषः।) शिवः। इत्यमरः॥ श्लेषकाव्यादौ अन्धकारनाशकत्वात् सूर्य्याग्निचन्द्रेषु च वर्त्तते॥

अन्धकारः, पुं, क्ली, (अन्धमन्धकवत् करोति, अन्ध + कृ + अण्।) तेजःसामान्याभावः। आँधार इति भाषा। तत्पर्य्यायः। ध्वान्तं २ तमिस्रं ३ तिमिरं ४ तमः ५। इत्यमरः॥ ("अथान्धकारं गिरिगह्वराणां"। इति रघुवंशे।) भूच्छायं ६। इति राजनिर्घण्टः॥ महान्धकारे अन्धतमसं। ७ सर्व्वव्यापकान्धकारे सन्तमसं। ८ अल्पान्धकारे अवतमसं ९। इत्यमरः॥ अस्य गुणाः। भयदृष्टितेजोऽवरोधकारित्वं। तिक्तत्वं। सर्व्वव्याधिकरत्वञ्च। इति राजवल्लभः॥

अन्धकासुहृद्, पुं, (अन्धकस्य असुरस्य असुहृत्, नाशकतया शत्रुः, षष्ठीतत्पुरुषः।) शिवः। इति हेमचन्द्रः॥

अन्धकूपः, पुं, (अन्धमन्धकारं करोति, अन्ध + करोत्यर्थे णिच् + पचाद्यच्, तादृशः कूपः।) सान्धकारकूपः। इति त्रिकाण्डशेषः। आँधुया पात्कुया इति भाषा।
("मज्जत्यात्मा भक्तिहीनो महामोहमये भवे।
अन्धकूपे निरालम्बश्छिन्नरज्जुर्यथा घटः"॥
इति सद्भावे।)

अन्धतमसं, क्ली, (अन्धयति, अन्ध + अच्, अन्धं तमः कर्म्मधारयः, समासान्त अच्।) निविडान्धकारं। इत्यमरः॥
("प्रध्वंसितान्धतमसस्तत्रोदाहरणां रविः"।
इति शिशुपालवधे।)

अन्धतामसं, क्ली, (तम एव तामसं प्रज्ञादित्वात् स्वार्थे अण्।) निविडान्धकारं। महान्धकारं। इत्यमरटीकायां स्वामी॥

अन्धतामिस्रं, क्ली, (तमिस्रैव तामिस्रं, स्वार्थे अण्, अन्धं निविडं तामिस्रं कर्म्मधारयः।) निविडान्धकारमयनरकविशेषः। पञ्चप्रकाराज्ञानान्तर्गताज्ञानविशेषः। देहनाशे अहमेव मृतोऽस्मीति बुद्धिः। इति भारतभागवते,—
("एकविंशतिविधनरकान्तर्गतद्वितीयनरकविशेषः" स च निविडान्धकारमयः। "तस्यां धर्म्मपत्न्यामन्धतामिस्रमभ्यध्यायत्"। इति महावीरचरिते।)

अन्धमूषिका, स्त्री, (अन्ध दृष्टिनिघाते, अन्ध + भावे घञ्, अन्धं दृष्टिविघातं मुष्णाति तत्सेवनेन नाशयति, मुष् + ण्वुल् पृषोदरादित्वात् दीर्घः स्त्रियां टाप्।) देवताडवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥

अन्धाहिः, पुं, स्त्री (अन्धः अहिः सर्पइव।) मत्स्यभेदः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ कुचिया इति ख्यातः।

अन्धिका, स्त्री, (अन्ध + ण्वुल् स्त्रियां टाप्।) द्यूतविशेषः। रात्रिः। इति मेदिनी॥ सर्षपी। इति हेमचन्द्रः॥ स्त्रीविशेषः। चक्षूरोगविशेषः। इति शब्दरत्नावली॥

अन्धुः, पुं, (अन्ध + उण्।) कूपः। इत्यमरः॥

अन्धुलः, पुं, (अन्ध + उलच्।) शिरीषवृक्षः इति शब्दचन्द्रिका॥

अन्ध्रः, पुं, (अन्धयति रोतेन मृगान् अन्धवत् करोति, अन्ध + कर्त्तरि रः।) व्याधः। मृगयाजीवी। इति कश्चित् संग्रहकारः। (वैदेहिकात् कारावरस्त्रियां जातो जातिविशेष, स तु सततं ग्रामबहिर्वासी मृगयाजीवी च।
"कारावरनिषादात् तु चर्म्मकारः प्रसूयते।
वैदेहिकादन्ध्रमेदौ बहिर्ग्रामप्रतिश्रयौ"॥
इति मनुः।)

अन्नं, क्ली, (अद् + कर्म्मणि क्तः।) सिद्धतण्डुलं। यथा,—
"शस्यं क्षेत्रगतं प्राहुः सतुषं धान्यमुच्यते।
आमं वितुषमित्युक्तं स्विन्नमन्नमुदाहृतं"॥
इति आह्निकतत्त्वधृतवशिष्ठवचनं॥ तत्पर्य्यायः। भक्तं २ अन्धः ३ भिस्सा ४ ओदनं ५ दीदिविः ६। इत्यमरः॥ भिस्सटा ७। इति तट्टीका॥ कूरं ८। इति राजनिर्घण्टः॥ अट्टं ९ कशिपुः १० जीवातुः ११। इति जटाधरः॥ क्रूरं १२ आपूपिकं १३ जीवन्तिः १४ प्रसादनं १५। इति शब्दरत्नावली॥ * ॥ अस्य गुणाः। बृंहिसुखप्रीतिपुष्टिधात्विन्द्रियबलकारित्वं। गुरुत्वं। क्षुधाक्षयरोगश्रमकार्श्यनाशित्वञ्च॥ * ॥ नवान्नगुणाः। श्लेष्मकारित्वं। स्वादुत्वं। सुस्निग्धत्वं। बृंहणत्वं। गुरुत्वञ्च॥ * ॥ पुराणान्नगुणाः। विरसत्वं। रूक्षत्वं। पथ्यत्वं। अग्निकारित्वञ्च॥ * ॥ उष्णान्नगुणाः। प्रशंसनीयत्वं। हृद्यत्वं। अग्निकारित्वं। वायुश्लेष्मनाशित्वं। रक्तपित्तप्रकोपकारित्वञ्च॥ * ॥ अत्युष्णान्नगुणाः। बलनाशित्वं॥ * ॥ शीतशुष्कान्नयोर्गुणाः। दुर्ज्जरत्वं॥ * ॥ अतिक्लिन्नान्नगुणाः। ग्लानिकारित्वं॥ * ॥ तण्डुलान्वितान्नगुणाः। दुर्जरत्वं॥ * ॥ जलधौतसद्योऽन्नगुणाः। शीघ्रपाकित्वं। हिमत्वं। लघुत्वञ्च॥ * ॥ रात्रिस्थितजलयुक्तान्नगुणौ। त्रिदोषकोपकारित्वं। रुच्यत्वञ्च॥ * ॥ भृष्टतण्डुलान्नगुणौ। लघुत्वं। अग्निप्रदीपनत्वञ्च। इति राजवल्लभः॥ * ॥ धान्यं। इति राजनिर्घण्टः॥ विष्णुः। इति तस्य सहस्रनाममध्ये पठितं॥ अदनीयद्रव्यमात्रं॥ अन्नसाधनं यथा,—
"सुधौतांस्तण्डुलान् स्फीतांस्तोये पञ्चगुणे पचेत्।
तद्भक्तं प्रस्रुतं चोष्णं विषदं गुणवन्मतं"॥
तद्गुणाः।
"भक्तं वह्निकरं पथ्यं तर्पणं रोचनं लघु।
अधौतमस्रुतं शीतं गुर्व्वरुच्यं कफप्रदं"॥
इति भावप्रकाशः॥ * ॥ तद्दानफलं यथा,—
"वारिदस्तृप्तिमायाति सुखमक्षय्यमन्नदः"॥
अन्नस्य प्रजापतिर्द्देवता। अक्षयसुखप्राप्तिः फलं। प्रतिग्रहे सुप्तिग्रहणं। इति शुद्धितत्त्वं॥ अपि च,
"ब्रह्महत्याकृतं पापं अन्नदानात् प्रणश्यति।
अन्नदः पापकर्म्मापि पूतः स्वर्गे महीयते"॥
इति प्रायश्चित्ततत्त्वं॥ * ॥ अथ प्रजापतिदैवतान्नदानावर्त्तः। तत्र अन्नदानस्तुतिः। ब्रह्मपुराणे।
"अन्ने प्रतिष्ठिता लोका अन्नमाश्रयणं परं।
तस्मादन्नं प्रशंसन्ति सदैव पितृमानवाः॥
अन्नस्य हि प्रदानेन नरो याति परां गतिं।
सर्व्वकामसमायुक्तः प्रेत्य चेहाधिकं शुभं"॥
तथा,—
"अन्नमूर्ज्जस्करं लोके दत्त्वोर्ज्जस्वी भवेन्नरः।
सतां पन्थानमाश्रित्य सर्व्वपापैः प्रमुच्यते"॥
महाभारते।
"अन्नदः पशुमान् पुत्री धनवान् भोगवानपि।
प्राणवांश्चापि भवति रूपवांश्च तथा नृप"॥
तथा,—
"अन्नदस्य मनुष्यस्य बलमोजो यशांसि च।
कीर्त्तिश्च वर्द्धते शश्वत्त्रिषु लोकेषु पाण्डव"॥
आग्नेयपुराणे। अन्नस्तुत्यनन्तरं।
"तस्मादन्नं सदा देहि श्रद्धया नृपसत्तम।

अन्नहत्यादिकं पापं अन्नदस्य प्रणश्यति" ॥
तथा,—
"अन्नदानात् परं दानं न भूतं न भविष्यति ।
पुण्यं यशस्यमायुष्यं बलपुष्टिविवर्द्धनं ॥
सर्व्वमन्नस्य दानेन भवतीति विनिश्चयः ।
महाकाञ्चनचित्राणि सेवितान्यप्सरोगणैः ॥
अन्नदस्योपतिष्ठन्ति विमानानि सुरालये ।
भक्ष्यभोज्यमयाः शैला दिव्यरूपाद्यलङ्कृताः ॥
ह्रदपुष्करणा नित्यमुपतिष्ठन्ति चान्नदः ।
हस्त्यश्वरथयानैश्च क्रीडमानाश्च ते नराः" ॥
पद्मपुराणे ।
"आपर्व्वतनदी वापी पृथिवी सर्व्वकामदा ।
विधिना तेन सा दत्ता योऽन्नं ददाति सर्व्वदा ।
क्षुधिते यः प्रयच्छेत अन्नं श्रद्धासमन्वितः ।
ब्रह्मणो भवने स वै ब्रह्मणा सह मोदते ॥
चान्द्रवारुणसौम्याश्च याम्या कौवेरकास्तथा ।
गोलोको ब्रह्मलोकश्च सर्व्वे चान्ने प्रतिष्ठिताः ॥
ददत् कन्यामलङ्कृत्य हस्त्यश्वञ्च महाधनं ।
अन्नदानस्य चैतानि कलां नार्हन्ति षोडशीं" ॥
विष्णुधर्म्मोत्तरे ।
"यावतो ग्रसते ग्रासान् विद्वान् विप्रः सुसंस्कृतः ।
अन्नप्रदस्य तावन्तः क्रतवः परिकीर्त्तिताः" ॥ * ॥
अथान्नदानधर्म्माः । यमः ।
"आदरेण च भक्त्या च यदन्नमुपदीयते ।
तत् प्रीणयति पात्राणि सामृतं मानवर्ज्जितं ॥
दुर्लभस्तु मुदा दाता मुदा भोक्ता च दुर्लभः ।
मुदा दाता च भोक्ता च तावुभौ स्वर्गगामिनौ ॥
योऽन्नं बहुमतं भुङ्क्ते यस्यान्नं नावमन्यते ।
यस्यान्नं प्रीतितो दद्यात् तस्यान्नमुपतिष्ठते ॥
प्रीतितोऽन्नञ्च यो दद्यात् गृह्णीयात् योऽभिपूज्य च ।
प्रीतितोऽत्तयमश्नाति पूजितः स्वर्गमश्नुते ॥
यो दद्याद्विप्रियेणान्नं यस्यान्नं नाभिनन्दति ।
तावुभौ नरके मग्नौ वसतां शरदां शतं" ॥ * ॥
अथान्नदानविशेषफलविशेषपरिभाषा ।
कूर्म्मपुराणे ।
"गृहस्थायान्नदानेन फलं नाप्नोति मानवः ।
आममेवास्य दातव्यं दत्त्वाप्नोति परां गतिं" ॥
अन्नदानेन पक्वान्नदानेन फलं नाप्नोति ।
इति गृहस्थायामान्नदानेन यादृशं फलं तादृशं
पक्वान्नदानेन नाप्नोतीत्यर्थः । गृहस्थस्यामान्नदाने
सति तस्य पञ्चयज्ञनिष्पत्तेः ॥ * ॥
अथ सामान्यान्नदानं नन्दिपुराणे ।
"अन्नाद्भूतानि जातानि देवा ह्यन्नाद्यकाङ्क्षिणः ।
न तस्य पापादिविधिर्व्विना श्राद्धं प्रकीर्त्तितः" ॥
तथा,—
"अपि कीटपतङ्गाणां शुना चाण्डालयोनिना ।
दत्त्वान्नं लोकमाप्नोति प्राजापत्यं समासतः ॥
बान्धवेभ्योऽतिथिभ्योऽन्नं एतेभ्योऽन्नं प्रयच्छतः ।
दीनान्धकृपणानाञ्च स्वर्गः स्यादन्नदायिनां ॥
ग्रासमात्रं नरो दत्त्वा अन्नानामन्नगर्भवे ।
स्वर्गे वसेत् समानान्तु शतं भोगैर्म्मनोरमैः ॥
ग्रासे ग्रासे फलं ह्येतद्विधिवत् परिकीर्त्तितं ।
एतद्देवायने प्रोक्तं द्विगुणं पुण्यगौरवं ॥
अन्नं विना कृषाङ्कस्य दत्त्वान्नं देशकालतः ।
फलं पञ्चगुणं प्रोक्तं सर्व्वभावसमन्वित" ॥
सर्व्वभावसमन्वित इति सम्बोधनं । अत्र यज-
मानः प्राणिमात्रेभ्यो गृहीतोदपूर्णताम्रपात्रः
उदङ्मुखः सङ्कल्प्य यथेष्टकालावधि अन्नं दद्यात् ।
तद्यथा । ॐ नन्दिपुराणोक्तप्राणिमात्रान्नदान-
फलप्राप्तिकामोऽहं प्राणिभ्योऽन्नं दास्ये । तदवधि
यथासम्भवं प्राणिमात्रेभ्यः स्वगृहे अन्यत्र वा
भक्तशालां कृत्वा अविच्छिन्नमन्नं देयं । अतएव
धार्म्मिकास्ताम्रपट्टविलिखितां भूमिं समुपकल्प्य
आचन्द्रार्कस्थायिनीं भक्तशालां ददाति ॥ * ॥
वायुपुराणे ।
"क्षिप्रमन्यथामक्लिष्टं दद्यादन्नं बुभुक्षिते ।
सव्यञ्जनं सदा स्निग्धं भक्ष्यं सत्कृत्य यत्नतः" ॥
क्षिप्रमतिथिप्राप्त्यनन्तरमेव । अक्लिष्टमनुपहतं ।
भक्ष्यमप्रतिषिद्धं ।
"तरुणादित्यसङ्काशं विमानं हंसवाहनं ।
अन्नदो लभते तिस्रः कन्यकोटीस्तथैव च ॥
अन्नदानात् परं दानं न भूतं न भविष्यति ।
अन्नाद्भूतानि जायन्ते जीवन्ति च न संशयः ॥
जीवदानात् परं दानं न किञ्चिदपि विद्यते ।
अन्नाज्जीवति त्रैलोक्यं त्रैलोक्यस्येह तत्फलं" ॥
बुभुक्षितेभ्योऽन्नं पूर्व्ववत् संकल्प्य दद्यात् ।
ॐ वायुपुराणोक्तान्नदानफलप्राप्तिकामोऽहं बुभु-
क्षितेभ्यः सव्यञ्जन स्निग्धमन्नं दास्ये । एवं सङ्कल्प्य
बुभुक्षितानन्विष्य तेभ्यो यथोक्तमन्नं दद्यात् ॥ * ॥
महाभारते ।
"श्रान्ताय क्षुधितायान्नं यः प्रयच्छति भूमिप ।
स्वायम्भवं महत् स्थानं स गच्छति नराधिप" ॥
श्रान्ताय क्षुधितायान्नं पूर्व्ववत् सङ्कल्प्य दद्यात् ।
ॐ स्वायम्भवस्थानप्राप्तिकामोऽहं श्रान्ताय क्षुधि-
तायान्नं दास्ये । इति सङ्कल्प्य यथाकाले श्रान्तं
क्षुधितमनुसन्धाय तस्मै दद्यात् ॥ * ॥ तथा,—
"सद्भ्यो ददाति यश्चान्नं सदैकाग्रमना नरः ।
न स दुर्गाण्यवाप्नोति ह्यमुत्र च परत्र च" ॥
अभीष्टसमये सद्ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रेभ्योऽन्नं
पूर्व्ववत् सङ्कल्प्य दद्यात् । ॐ महाभारतोक्तस-
द्भ्योऽन्नदानफलप्राप्तिकामोऽहं सद्भ्योऽन्नं दास्ये ।
ततः प्रभृति अभिमतकाले सद्भ्यो ब्राह्मणादि-
भ्योऽन्नं दद्यात् ॥ * ॥ तथा,—
"यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनि वर्त्तते ।
श्रान्तायादृष्टपूर्व्वाय तस्य पुण्यफलं महत्" ॥
अपरिक्लिष्टमनुपहतं । यथोक्तप्राणिनेऽन्नं पूर्व्व-
वत् सङ्कल्पयेत् । ॐ महापुण्यफलप्राप्तिकामोऽहं
श्रान्तायाध्वगाय अदृष्टपूर्व्वायान्नं दास्ये । इति
सङ्कल्प्य यथाकालमध्वगमन्विष्य यथोक्तमन्नं तस्मै
दद्यात् । अत्राध्वनि वर्त्तते इति शब्दनिर्द्देशात्
पथि गच्छते पथिकाय वर्त्मनि कुटीं कृत्वा तत्र-
तत्र चान्नं दद्यात् ॥ * ॥ विष्णुधर्म्मोत्तरे ।
"मृष्टान्नं मानवो दत्त्वा मृष्टान्नार्थिनि काङ्क्षितं ।
अक्षयं फलमाप्नोति स्वर्गलोकञ्च गच्छति" ॥
मृष्टं संस्कृतं । सव्यञ्जनमन्नं पूर्व्ववत् सङ्कल्प्य तद-
र्थिभ्यो दद्यात् । विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तमृष्टान्नाकाङ्क्षि-
गोचरमृष्टान्नदानफलप्राप्तिकामोऽहं यथाशक्ति
मृष्टान्नार्थिभ्यो मृष्टमन्नं दास्ये । इति सङ्कल्प्य
मृष्टान्नार्थिनोऽनुसन्धाय तेभ्यो यथाशक्ति मृष्टान्नं
दद्यात् ॥ * ॥ तथान्नदानप्रकरणे ।
"सहस्रपरिवेष्टा तु नरकान्तु न गच्छति ।
विमानेनार्कवर्णेन स्वर्गलोके महीयते" ॥
सहस्रपरिवेष्टा सहस्राय मनुष्येभ्योऽन्नप्रदः ॥ यथा-
सम्भवं सहस्राय मनुष्येभ्यो नित्यमन्नं पूर्व्ववत्
सङ्कल्प्य दद्यात् । ॐ विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तसहस्र-
परिवेषणफलप्राप्तिकामोऽहं यथासम्भवं सहस्राय
मनुष्येभ्यो व्यञ्जनादिसहितमन्नं दास्ये । इति
सङ्कल्प्य यथाशक्ति नानादिनैः सहस्रं मनुष्यान्
भोजयेत् । देवलः ।
"कृत्वापि पातकं कर्म्म यो दद्यादन्नमीप्सितं ।
ब्राह्मणानां विशेषेण स निहन्त्यात्मनस्तमः" ॥
विशेषेण इत्यभिधानात् अब्राह्मणेऽपि फलमेतद्-
भवत्येव । एवञ्च सामान्येनान्नदानमिदं । ईप्सित-
मित्यर्थिने स्पृष्टा यथायथमभिमतमन्नमुत्पाद्य
तेभ्यः पूर्व्ववत् सङ्कल्प्य दद्यात् । ॐ ब्राह्मणप्रमुख-
नानावर्णेभ्य आत्मीयतमःक्षयकामोऽहं यथासम्भवं
ईप्सितमन्नं दास्ये । ततः प्रभृति यथायथमुप-
स्थितेभ्य ईप्सितमन्नं दद्यात् । इत्यादि वल्लालसेन-
कृतदानसागरे अन्नदानावर्त्तः ॥

अन्नः, पुं, (अनित्यनेन अन+नन्, अद्यते इति अद्+क्त वा ।) सूर्य्यः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

अन्नः, त्रि, (अनित्यनेन अन+नन् ।) भुक्तः । खादितः । इति मेदिनी ॥

अन्नकोष्ठकः, पुं, (कोष्ठमिव, कोष्ठ+कन् अन्नस्य तण्डुलादेः कोष्ठकः रक्षणस्थानं ।) तण्डुलादि-रक्षणस्थानं । इति हेमचन्द्रः ॥ गोला करह इत्यादि भाषा ।

अन्नगन्धिः, पुं, (अन्नस्येव अपक्वतया गन्धोयस्य सः । उपमानाच्च इति पाणिनिसूत्रेण इच् समासान्तः ।) उदरामयरोगः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अन्नपूर्णा, स्त्री, (अन्नं पूर्णं यस्याः सा राजदन्तादित्वात् परनिपातः ।) स्वनामख्यातदेवीविशेषः । तन्मन्त्रादि यथा,—
"माया हृद्भगवत्यन्ते माहेश्वरिपदं ततः ।
अन्नपूर्णे ठद्वयान्ते मनुः सप्तदशाक्षरः" ॥
कल्पे च ।
"प्रणवाद्या यदा देवी तदा सम्पद्प्रदायिनी ।
अन्नप्रदा मोक्षदा च सदा विभवदायिनी ॥
मायाद्या च यदा देवी तदा सा सकलेष्टदा ।
श्रीबीजाद्या यदा देवी तदा सुखविवर्द्धिनी ॥
वाग्बीजाद्या यदा विद्या वाग्मित्वप्रदायिनी ।
कामाद्या च यदा विद्या सर्व्वकामप्रदायिनी ॥
तारमायादिका विद्या भोगमोक्षैकदायिनी ।
माया श्रीयुग्मबीजाद्या सदा विभवदायिनी ॥

श्रीमाया युग्मवीजाद्या सर्व्वसम्पत्तिपूरणी" ॥ * ॥

एषां पूजा प्रातःकृत्यादिपीठन्यासान्तं विधाय हृत्पद्मस्य केशरेषु मध्येषु च भुवनेश्वरीपीठमन्त्रान्तं पीठशक्तीर्न्यस्य ऋष्यादिन्यासं कुर्य्यात्। यथा शिरसि ब्रह्मणे ऋषये नमः। मुखे पङ्क्तिच्छन्दसे नमः। हृदि अन्नपूर्णायै देवतायै नमः। तत्रैव।

"एतेषां मन्त्रराशीनां ऋषिर्ब्रह्मा उदाहृतः।
पङ्क्तिः छन्दः समाख्यातं देवता चान्नपूर्णिका" ॥

ततः कराङ्गन्यासौ। ह्रीँ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। ह्रीँ हृदयाय नमः। इत्यादि सर्व्वत्र मायावीजेन कुर्य्यात्। तथा च निबन्धे।

अङ्गानि मायया कुर्य्यात् ततो देवीं विचिन्तयेत्।

कल्पे च।

"यद्वीजाद्या भवेद्विद्या तद्वीजेनाङ्गकल्पना" ॥ * ॥

ततो ध्यानं।

"रक्तां विचित्रवसनां नवचन्द्रचूडा-
मन्नप्रदाननिरतां स्तनभारनम्राम्।
नृत्यन्तमिन्दुसकलाभरणं विलोक्य
हृष्टां भजे भगवतीं भवदुःखहन्त्रीम्" ॥

एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य शङ्खस्थापनं कुर्य्यात्। ततः सामान्योक्तपीठपूजां विधाय भुवनेश्वरीमन्त्रोक्तजयादिपीठमन्त्रान्तां पीठपूजां विधाय पुनर्ध्यात्वा आवाहनादिपञ्चपुष्पाञ्जलिदानपर्य्यन्तं विधाय आवरणपूजामारभेत। यथा केशरेष्वग्निकोणे ह्रीँ हृदयाय नमः। नैरृते ह्रीँ शिरसे स्वाहा। वायव्ये ह्रीँ शिखायै वषट्। ऐशान्यां ह्रीँ कवचाय हुं। मध्ये नेत्रत्रयाय वौषट्। चतुर्दिक्षु ह्रीँ अस्त्राय फट्। अष्टदलेषु पूर्व्वादिषु ब्राह्मीं माहेश्वरीं कौमारीं वैष्णवीं वाराहीं इन्द्राणीं चामुण्डायै महालक्ष्मीं प्रणवादिनमोऽन्तेन पूजयेत्। तत्रैव।

"दलेषु पूजयेदेता ब्राह्म्याद्या क्रमशः सुधीः" ।

ष्ट्रदस्य प्रणवश्चतुर्द्दशस्वरो विन्दुयुक् ॥ कालिकापुराणे मन्त्रस्य सेतुकरणं उक्तत्वात्। तत इन्द्रादीन् वज्रादींश्च पूजयित्वा धूपादि विसर्ज्जनान्तं कर्म्म समापयेत् ॥ * ॥ अस्य पुरश्चरणजपः षोडशसहस्रसङ्ख्यः। तथा च।

"यथाविधि जपेन्मन्त्रं षोडशमहस्रकं।
साज्येनान्नेन जुहुयात्तद्दशांशमतन्द्रितः" ॥

अयं मन्त्रः प्रणवादिरष्टादशाक्षरः। मायादिः श्रीवीजादिश्च। तथा माया विना प्रणवादिः कामादिः श्रीवीजादिः वाग्भवादिश्च सप्तदशाक्षरः। कवचे तथा प्रतिपादनात्। विशेषस्तु यद्यद्वीजादिको मन्त्रस्तेनैवाङ्गप्रकल्पना ॥ * ॥

अथान्नपूर्णास्तोत्रं।

"नमः कल्याणदे देवि नमः शङ्करवल्लभे।
नमो भक्तिप्रिये देवि अन्नपूर्णे नमोऽस्तु ते ॥
नमो मायागृहीताङ्गि नमः शङ्करवल्लभे।
माहेश्वरि नमस्तुभ्यमन्नपूर्णे नमोऽस्तु ते ॥
महामाये शिवधर्म्मपत्नीरूपे हरप्रिये।
वाञ्छादात्रि सुरेशानि अन्नपूर्णे नमोऽस्तु ते ॥
उद्यद्भानुसहस्राभे नयनत्रयभूषिते।
चन्द्रचूडे महादेवि अन्नपूर्णे नमोऽस्तु ते ॥
विचित्रवसने देवि अन्नदाननतेऽनघे।
शिवनृत्यकृतामोदे अन्नपूर्णे नमोऽस्तु ते ॥
साधकाभीष्टदे देवि भवदुःखविनाशिनि।
कुचभारनते देवि अन्नपूर्णे नमोऽस्तु ते ॥
षट्कोणपद्ममध्यस्थे षडङ्गयुवतीमये।
ब्रह्माण्यादिस्वरूपे च अन्नपूर्णे नमोऽस्तु ते ॥
देवि चन्द्रकृतापीडे सर्व्वसाम्राज्यदायिनि।
सर्व्वानन्दकरे देवि अन्नपूर्णे नमोऽस्तु ते ॥
इन्द्राद्यर्च्चितपादाब्जे रुद्रादिरूपधारिणि।
सर्व्वसम्पत्प्रदे देवि अन्नपूर्णे नमोऽस्तु ते ॥
पूजाकाले पठेद्यस्तु स्तोत्रमेतत् समाहितः।
तस्य गेहे स्थिरा लक्ष्मीर्जायते नात्र संशयः ॥
प्रातःकाले पठेद्यस्तु मन्त्रजापपरःसरं।
तस्य चान्नसमृद्धिः स्याद्वर्द्धमाना दिने दिने ॥
यस्मै कस्मै न दातव्यं न प्रकाश्यं कदाचन।
प्रकाशात् कार्य्यहानिः स्यात्तस्माद्यत्नेन गोपयेत्" ॥

इत्यन्नपूर्णास्तोत्रं समाप्तं ॥ * ॥

अथ अन्नपूर्णाकवचं ॥

"कथितास्त्वन्नपूर्णाया या या विद्याः सुदुर्ल्लभाः।
कृपया कथिताः सर्व्वाः श्रुताश्चाधिगता मया ॥
साम्प्रतं श्रोतुमिच्छामि कवचं यत् पुरोदितं।
त्रैलोक्यरक्षणं नाम कवचं मन्त्रविग्रहं" ॥

ईश्वर उवाच।

"शृणु पार्व्वति वक्ष्यामि सावधानावधारय।
त्रैलोक्यरक्षणं नाम कवचं ब्रह्मरूपकं ॥
ब्रह्मविद्यास्वरूपञ्च महदैश्वर्य्यदायकं।
पठनाद्धारणान्मर्त्त्यस्त्रैलोक्यैश्वर्य्यभाग्भवेत् ॥
त्रैलोक्यरक्षणस्यास्य कवचस्य ऋषिः शिवः।
छन्दो विराडन्नपूर्णा देवता सर्व्वसिद्धिदा ॥
धर्म्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्त्तितः।
ह्रीँ नमो भगवत्यन्ते माहेश्वरि पदं ततः।
अन्नपूर्णे ततः स्वाहा चैषा सप्तदशाक्षरी ॥
पातु मामन्नपूर्णा सा या ख्याता भुवनत्रये।
विमाया प्रणवाद्येषा तथा सप्तदशाक्षरी ॥
पात्वन्नपूर्णा सर्व्वाङ्गं रत्नकुम्भान्नपात्रदा।
श्रीवीजाद्या तथा चैषा द्विरष्टार्णा तथा मुखं ॥
प्रणवाद्या भ्रुवौ पातु कण्ठं वाग्वीजपूर्व्विका।
कामवीजादिका चैषा हृदयन्तु महेश्वरी ॥
तारं श्रीं ह्रीं नमोऽन्ते च भगवति पदं ततः।
माहेश्वरि पदं चान्नपूर्णे स्वाहेति पातु मे ॥
नाभिमेकोनविंशार्णा पायान्माहेश्वरी सदा।
तारं माया रमा कामः षोडशार्णास्ततः परं ॥
शिरःस्था सर्व्वदा पातु विंशत्यर्णात्मिका च या।
करौ पादौ सदा पातु रमा कामो नवस्तथा ॥
ध्वजञ्च सर्व्वदा पातु विंशत्यर्णात्मिका च या।
अन्नपूर्णा महाविद्या ह्रीँ पातु भुवनेश्वरी ॥
शिरः श्रीं ह्रीं तथा क्लीञ्च त्रिपुटा पातु मे गुदं।
षड्दीर्घभाजा वीजेन षडङ्गानि पुनन्तु मां ॥
इन्द्रो मा पातु पूर्ब्बे च वह्निकोणेऽनलोऽवतु।
यमो मा दक्षिणे पातु नैरृत्यां निरृतिश्च मां ॥
पश्चिमे वरुणः पातु वायव्यां पवनोऽवतु।
कुवेरश्चोत्तरे पातु मामैशान्यां शिवोऽवतु ॥
ऊर्द्ध्वाधः सततं पातु ब्रह्मानन्तो यथाक्रमात्।
वज्राद्याश्चायुधाः पान्तु दशदिक्षु यथाक्रमात् ॥
इति ते कथितं पुण्यं त्रैलोक्यरक्षणं परं।
यद्धृत्वा पठनाद्देवाः सर्व्वैश्वर्य्यमवाप्नुयुः ॥
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च कवचं धारणाद्यतः।
सृजत्यवति हन्त्येव कल्पे कल्पे पृथक् पृथक् ॥
पुष्पाञ्जल्यष्टकं देव्यै मूलेनैव पठेत्ततः।
युगायुतकृतायास्तु पूजायाः फलमाप्नुयात् ॥
प्रीतिमन्योन्यतः कृत्वा कमला निश्चला गृहे।
वाणी वक्त्रे वसेत्तस्य सत्यं सत्यं न संशयः ॥
अष्टोत्तरशतं चास्य पुरश्चर्य्याविधिः स्मृतः।
भूर्ज्जे विलिख्य गुलिकां स्वर्णस्थां धारयेद्यदि ॥
कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ सोऽपि सर्व्वतपोमयः।
ब्रह्मास्त्रादीनि शस्त्राणि तद्गात्रं प्राप्य पार्व्वति।
माल्यानि कुसुमान्येव भवन्त्येव न संशयः" ॥

इति भैरवतन्त्रे भैरवभैरवीसंवादे अन्नपूर्णाकवचं समाप्तं। इति तन्त्रसारः ॥ * ॥ तस्याः स्तुत्यन्तरं यथा। ॐ नमोऽन्नपूर्णायै।

"ॐ नित्यानन्दकरी वराभयकरी सौन्दर्य्यरत्नाकरी
निर्धूताखिलघोरपावनकरी प्रत्यक्षमाहेश्वरी।
प्रालेयाचलवंशपावनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ १ ॥
नानारत्नविचित्रभूषणकरी हेमाम्बराडम्बरी
मुक्ताहारविलम्बमानविलसद्वक्षोजकुम्भान्तरी।
काश्मीरागुरुवासिताङ्गरुचिरा काशीपुराधीश्वरी।
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ २ ॥
योगानन्दकरी रिपुक्षयकरी धर्म्मैकनिष्ठाकरी
चन्द्रार्कानलभासमानलहरी त्रैलोक्यरक्षाकरी।
सर्व्वैश्वर्य्यकरी तपःफलकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ३ ॥
कैलासाचलकन्दरालयकरी गौरी उमा शाङ्करी
कौमारी निगमार्थगोचरकरी ॐकारवीजाक्षरी।
मोक्षद्वारकवाटपाटनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ४ ॥
दृश्यादृश्यविभूतिभावनकरी ब्रह्माण्डभाण्डोदरी
लीलानाटकसूत्रभेदनकरी विज्ञानदीपाङ्कुरी।
विश्वाधीशमनःप्रमोदनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ५ ॥
गुर्व्वी सर्व्वजनेश्वरी जयकरी मातान्नपूर्णेश्वरी
नारीनीलसमानकुन्तलधरी नित्यान्नदानेश्वरी।
सर्व्वानन्दकरी सदा शिवकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ६ ॥
आदिक्षान्तसमस्तवर्णनकरी चन्द्रप्रभा भास्करी
काश्मीरा त्रिपुरेश्वरी त्रिलहरी नित्याङ्कुरी शर्व्वरी।
कामाकाङ्क्षकरी महोत्सवकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ७ ॥
चन्द्रार्कानलकोटिपूर्णवदना बालार्कवर्णेश्वरी
चन्द्रार्काग्निसमानकुण्डलधरी चन्द्रार्कविम्बाधरी।
मालापुस्तकपाशकाङ्कुशधरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ८ ॥

दर्व्वीपाकसुवर्णरत्नघटिका दक्षे करे संस्थिता
वामे स्वादुपयोधरी रसभरी सौभाग्यमाहेश्वरी ।
भक्ताभीष्टकरी फलप्रदकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥९॥
सर्व्वत्राणकरी महाभयहरी माता कृपासागरी
दक्षानन्दकरी निरामयकरी विश्वेश्वरी श्रीधरी ।
साक्षान्मोक्षकरी सदाशिवकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥१०॥
अन्नपूर्णे सदा पूर्णे शङ्करप्राणवल्लभे ।
ज्ञानवैराग्यसिद्ध्यर्थं भिक्षां देहि नमोऽस्तु ते ॥११॥

इति श्रीशङ्कराचार्य्यविरचितमन्नपूर्णास्तोत्रं समाप्तं । क्वचित् पुस्तके शङ्कराचार्य्यस्थाने वेदव्यास इति पाठः ॥

अन्नप्राशनं, क्ली, (अन्नस्य प्राशनं भोजनं यस्मिन् तत् । अन्न + प्र + अश + भावे ल्युट् ।) षष्ठे मासि अष्टमे वा बालकस्य पञ्चमे मासि सप्तमे वा बालिकायाः प्रथमान्नभक्षणरूपसंस्कारः । इति स्मृतिः ॥ तस्य क्रमः । शोभनदिने कृतस्नानः कृतवृद्धिश्राद्धः पिता शुचिनामानमग्निं संस्थाप्य विरूपाक्षजपान्तां कुशण्डिकां समाप्य प्रकृतकर्म्मारम्भे प्रादेशप्रमाणां घृताक्तां समिधं तूष्णीमग्नौ हुत्वा महाव्याहृतिहोमं कुर्य्यात् । ततः आज्येन तत्तन्मन्त्रैः पञ्चाहुतीर्जुहुयात् । ततः पञ्चप्राणाना होमः । ततो महाव्याहृतिहोमं कृत्वा प्रादेशप्रमाणां घृताक्तां समिधं तूष्णीमग्नौ हुत्वा प्रकृतं कर्म्म समाप्य उदीच्यं शाट्यायनहोमादिवामदेव्यगानान्तं कर्म्म निर्व्वर्त्य मन्त्रेण कुमारस्य मुखे अन्नं दद्यात् । ततः कर्म्मकारयितृब्राह्मणाय दक्षिणां दद्यात् । इति भवदेवभट्टः ॥ तस्य विहितदिनादि यथा,—

"ततोऽन्नप्राशनं षष्ठे मासि कार्य्यं यथाविधि ।
अष्टमे वाथ कर्त्तव्यं यद्देष्टं मङ्गलं कुले" ॥

षष्ठ इति मुख्यः कल्पः प्रागुक्तन्यायात् । कृत्यचिन्तामणौ ।

"अन्नस्य प्राशनं कार्य्यं मासि षष्ठेऽष्टमे बुधैः ।
स्त्रीणान्तु पञ्चमे मासि सप्तमे प्रजगौ मुनिः ॥
द्वादशीसप्तमीनन्दारिक्तासु पञ्चपर्व्वसु ।
बलमायुर्हरेत् कल्यात् शिशूनामन्नभक्षणं" ॥

भुजबलभीमे ।

"षष्ठे मासि निशाकरे शुभकरे रिक्तेतरे वा तिथौ
सौम्यादित्यसितेन्दुजीवदिवसे पक्षे च कृष्णेतरे ।
प्राजेशादिति पौष्णमैत्रशयुगैर्हस्तादिषट्कोत्तरै
रामैयाप्यतिपित्र्यमैत्र नितरामन्नादिभक्तं शुभं" ॥

युगैरिति प्राजेशादौ प्रत्येकं सम्बध्यते । तथाचापि तिथ्यादिविद्धमस्तं विवर्ज्जयेत् ।

"वृषद्वन्द्वधनुर्म्मीनकन्यालग्नेऽन्नभक्षणं ।
त्रिकोणाष्टकयूकान्त्यग्रहा यद्वत्तथाफलं ॥
दुष्टः शशधरो लग्नात् षष्ठाष्टस्थोऽन्नभक्षणे" ।

मार्कण्डेयः ।

"देवता पुरतस्तस्य पितुरङ्कगतस्य च ।
अलङ्कृतस्य दातव्यमन्नं पात्रे च काञ्चने ॥
मध्वाज्यकनकोपेतं प्राशयेत् पायसं ततः ।
कृतप्राशनमुत्सङ्गे मातुर्बालन्तु तं न्यसेत् ॥
देवाग्रतोऽथ विन्यस्य शिल्पभाण्डानि सर्व्वशः ।
शास्त्राणि चैव शस्त्राणि ततः पश्येत्तु लक्षणं ॥
प्रथमं यत् स्पृशेद्बालः शिल्पभाण्डं स्वयं तथा ।
जीविका तस्य बालस्य तेनैव तु भविष्यति" ॥

इति ज्योतिस्तत्त्वं ॥

अन्नमयकोषः, पुं, (अन्नस्य विकारः अन्न + विकारार्थे मयट् । "आनन्दमयोऽभ्यासादिति" शारीरकसूत्रे भाष्यकारेणोक्तम् ।) स्थूलशरीरं । इति वेदान्तसारः ॥

अन्नमलं, क्ली, (अन्नस्य मलं षष्ठीतत्पुरुषः ।) मद्यं । यथा,—

"सुरा वै मलमन्नाना पापीष मलमुच्यते ।
तस्माद्ब्राह्मणराजन्यौ वैश्यश्च न सुरां पिबेत्" ॥

इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥

अन्नविकारः, पुं, (अन्नस्य विकारः षष्ठीतत्पुरुषः ।) शुक्रं । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अन्नकृतशोणितमांसादिपरिणामजसारमधातुः । रेतः ।)

अन्नादः, पुं, (अन्नमत्ति भुङ्क्ते अन्न + अद + अण् । विश्वरूपमन्नखादकस्य जगदभिन्नतया, तथाहि श्रुतौ "सदेव सौम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयमित्युपक्रम्य तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेय इत्यादि शङ्करभाष्ये । "यज्ञान्तकृत् यज्ञगुह्यमन्नमन्नाद एव च" ।) विष्णुः । इति तस्य सहस्रनाममध्ये पठितः ॥ अन्नभोक्तरि त्रि ॥ (पराम्नभोजनकारी ।)

अन्य, त्रि, (अन + बाहुल्यात् यः ।) असदृशः । इति मेदिनी ॥ परः । ("चातकतापशमनो जलधरभिन्नो भवेदन्यः" । इति नीतिमाला ।

"सोऽयमन्येन वेगादुद्दामेन
द्विरदपतिना सन्निपत्याभियुक्तः" ।

इति उत्तरचरिते ।) तत्पर्य्यायः । भिन्नः । २ अन्यतरः । ३ एकः । ४ त्वः । ५ इतरः ६ । इत्यमरः ॥ विलक्षणः । ७ । इति जटाधरः ॥ एकतरः ८ । नेम ९ । इति शब्दरत्नावली ॥

अन्यत्, व्य, (अन + बाहुल्यात् यत् ।) इतरं । भिन्नं । यथा देवदत्त आयातोऽन्यद्यज्ञदत्तः ।

"अन्यदेतस्य गाम्भीर्य्यमन्यद्धैर्य्यं महीयते" ।

इत्यादौ तु क्लीवलिङ्गप्रथमैकवचनान्तान्यशब्देनोकारणाप्युपपत्तिरिति बोध्यं ।

अन्यतः, [स्] व्य, (अन्य + "सर्व्वविभक्तिभ्यस्तसिलिति" तसिल् ।) अन्यत्र । अन्यस्मात् । यथा—

"एकतो हि धिगसुमगुणज्ञा
मन्यतः कथमदःप्रतिलम्भः" । इति नैषधं ॥

अन्यतम, त्रि, (अन्य + डतमच् ।) भिन्नतमः । बहूना मध्ये निर्द्धारितैकः । इति व्याकरणं ॥ अनेकेर मध्ये एक इति भाषा । ("एषामन्यतमे स्थाने यः साध्यमन्तं वदेत् ।
आसां महर्षिचर्य्याणां त्यक्त्वान्यतमया तनुम्" ॥
इति मनुः ।) न्यायमते अनेकभेदावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदः ॥

अन्यतरः, त्रि, (अन्य + डतरच् ।) अन्यः । इत्यमरः ॥ भिन्नतरः । द्वयोर्मध्ये निर्द्धारितैकः । इति व्याकरणं ॥ दुयेर मध्ये एक इति भाषा ।

("अधर्म्मेण च यः प्राह यश्चाधर्म्मेण पृच्छति ।
तयोरन्यतरः प्रैति विद्वेषं वाधिगच्छति" ॥

इति मनुः ।) न्यायमते द्वयावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदः ॥

अन्यतरेद्युः, [स्] व्य, (अन्यतरस्मिन् दिवसे निपातनात् एद्युसादेशः ।) अन्यतरदिने । दिनद्वययोरेकतरदिने । इत्यमरः ॥

अन्यत्र, व्य, (अन्यस्मिन् + अन्य + त्रल् ।) वर्ज्जनं । विना । यथा,—

"अन्यत्र निधनात् पत्युः पत्नी केशान्न वापयेद्" ।

इति प्राचीनाः । पत्युर्निधनादन्यत्र पतिमरणं विनेत्यर्थः । स्थानान्तरं । यथा ।

"अन्यत्र यूयं कुसुमावचायं
कुरुध्वमत्रास्मि करोमि सख्यः" ।

इति काव्यप्रकाशः । (कार्य्यान्तरे । क्रियान्तरे ।

"मधुपर्के च यज्ञे च पितृदैवतकर्म्मणि ।
अत्रैव पशवो हिंस्या नान्यत्रेत्यब्रवीन्मनुः" ॥

इति मनुः ।
विषयान्तरे । शास्त्रान्तरे ।

"योऽनधीत्य द्विजो वेदमन्यत्र कुरुते श्रमं ।
स जीवन्नेव शूद्रत्वमाशु गच्छति सान्वयः" ॥

इति मनुः ।)

अन्यथा, व्य, (अन्येन प्रकारेण अन्य + प्रकारार्थे थाल् ।) परार्थः । मिथ्या । इति मेदिनी ॥ दुष्टं । इति शब्दरत्नावली ॥ अन्यप्रकारं । इति व्याकरणं ॥

("स्वभावो नोपदेशेन शक्यते कर्त्तुमन्यथा" ।
इति पञ्चतन्त्रं । अन्यायेन । शास्त्रविरोधेन । अयथायथम् ।

"अमात्याः प्राड्विवाको वा यत्कुर्य्युः कार्य्यमन्यथा ।
तत् स्वयं नृपतिः कुर्य्यात् तान् सहस्रञ्च दण्डयेत्" ॥

इति मनुः ।)

अन्यथासिद्धिः, स्त्री, (अन्यथा अन्यप्रकारेण सिद्धिः ।) कार्य्याव्यवहितपूर्व्ववर्त्तित्वे सति कार्य्यानुत्पादकत्वं । सा पञ्चविधा । यथा । यत्कार्य्यं प्रति कारणस्य पूर्व्ववर्त्तिता येन रूपेण गृह्यते तत्कार्य्यं प्रति तद्रूपमन्यथासिद्धं । यथा घटं प्रति दण्डत्वं ॥ १ ॥ यस्य स्वातन्त्र्येण अन्वयव्यतिरेकौ न स्तः किन्तु कारणमादायान्वयव्यतिरेकौ तदन्यथासिद्धं । यथा घटं प्रति दण्डरूपं ॥ २ ॥ अन्यं प्रति पूर्व्ववर्त्तिता गृहीत्वैव यस्य यत्कार्य्यं प्रति पूर्व्ववर्त्तित्वं गृह्यते तस्य तत्कार्य्यं प्रति अन्यथासिद्धत्वं । यथा घटादिकं प्रति आकाशस्य ॥ ३ ॥ यत्कार्य्यजनकं प्रति पूर्व्ववर्त्तित्वं गृहीत्वैव यस्य यत्कार्य्यं प्रति पूर्व्ववर्त्तित्वं गृह्यते तस्य तत्कार्य्यं प्रति अन्यथासिद्धत्वं । यथा कुलालपितुर्घटं प्रति ॥ ४ ॥ अवश्यक्लृप्तनियतपूर्व्ववर्त्तिनएव कारणत्वसम्भवे तद्भिन्नमन्यथासिद्धं । यथा घटं प्रति रासभादिः ॥ ५ ॥ इति सिद्धान्तमुक्तावली ॥

अन्यदा, अव्य, (अन्यस्मिन् काले अन्य + दा ।) कालान्तरे । अन्यसमये । यथा,—
"अन्यदा भूषणं पुंसः क्षमा लज्जेव योषितः ।
पराक्रमः परिभवे वैयात्यं सुरतेष्विव" ॥
इति माघः ॥

अन्यपुष्टः, पुं, (अन्यया स्वमातृभिन्नया पुष्टः ।) कोकिलः । यथा,—
"अप्यन्यपुष्टा प्रतिकूलशब्दा
श्रोतुर्वितन्त्रीरिव ताड्यमाना" ।
इति कुमारसम्भवे ॥

अन्यपूर्व्वा, स्त्री, (अन्यः पूर्व्वो यस्याः सा ।) पौनर्भवा कन्या । एकस्मै वागादिना दत्ता पुनरन्येन विवाहिता कन्या । सा सप्तधा यथा,—
"सप्त पौनर्भवाः कन्या वर्ज्जनीयाः कुलाधमाः ।
वाचा दत्ता मनोदत्ता कृतकौतुकमङ्गला ॥
उदकस्पर्शिता या च या च पाणिगृहीतिका ।
अग्निं परिगता या तु पुनर्भूप्रसवा च या ॥
इत्येताः काश्यपेनोक्ता दहन्ति कुलमग्निवत्" ।
इत्युद्वाहतत्त्वं ॥

अन्यभृत्, पुं, (अन्यान् कोकिलान् बिभर्त्ति पालयति अन्य + भृ + क्विप् ।) काकः । इति हेमचन्द्रः ॥ (कोकिलः ।)

अन्यभृत, पुं, (अन्यया स्वमातृभिन्नया भृतः पालितः तृतीयातत्पुरुषः ।) कोकिलः । इति हलायुधः ॥
("कलमन्यभृतासु भाषितं
कलहंसीषु मदालसं गतं" । इति रघुः ।)

अन्यमनस्कः, त्रि, भिन्नचित्तः । अन्यमनाः । अन्यस्मिन् मनो यस्य सः इति बहुव्रीहौ कप्रत्ययेन सिद्धः ॥ (विषयान्तरासक्तचित्ततया उपस्थितकार्य्येऽनवहितहृदयः । अस्थिरः । चञ्चलचित्तः ।)

अन्यवर्द्धितः, त्रि, (अन्यया योषिता वर्द्धितः पुष्टः ।) अन्यपुष्टः । परैधितः । अन्येन प्रतिपालितः । इति जटाधरः ॥

अन्यवादी, [न्] त्रि, (अन्यत् पूर्व्वस्वीकृतवाक्यात् भिन्नं वदति, अन्य + वद् + णिनि उपपदसमासः ।) इतरवादी । अस्थिरवादी । अन्यथावादी । यथा,—
"अन्यवादी क्रियाद्वेषी नोपस्थायी निरुत्तरः ।
आहूतप्रपलायी च हीनः पञ्चविधः स्मृतः" ॥
इति व्यवहारतत्त्वे नारदः ॥

अन्यशाखकः, पुं, (अन्या स्वशाखेतरा शाखा यस्य सः, समासान्तः कः ।) स्ववेदशाखामुत्सृज्यापरशाखाश्रयकर्म्म कुर्व्वाणः । तत्पर्य्यायः । शाखारण्डः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

अन्यादृक्, [श्] त्रि, (अन्यमिव पश्यति अन्य + दृश + क्विन्, उपपदसमासः । "दृक् दृशवतुषु" इति आकारः ।) अन्यप्रकारः । इति मुग्धबोधव्याकरणं ॥

अन्यादृशः, त्रि, (अन्य इव पश्यति अन्य + दृश + कञ् आत्वञ्च ।) अन्यप्रकारः । इति मुग्धबोधव्याकरणं ॥

अन्यायः, पुं, (न्यायः । सङ्गतिः । युक्तिः । औचित्यं, तस्मादन्यः नञ्समासः ।) न्यायभिन्नः । अनौचित्यं । अयुक्तिः । यथा,—
"अन्यायेनापि यद्भुक्तं पित्रा पूर्व्वतरैस्त्रिभिः ।
न तच्छक्यमपाकर्त्तुं क्रमात्त्रिपुरुषागतं" ॥
इति व्यवहारतत्त्वे नारदः ॥

अन्याय्यः, त्रि, (न्यायादनपेतः, न्याय + अनपेतार्थे यत्, ततो नञ्समासः ।) अनुचितः । अयोग्यः । यथा, दृष्टार्थसत्त्वे अदृष्टकल्पनाया अन्याय्यत्वादित्यधिकरणमालायां माधवाचार्य्यः ॥ (असङ्गतः । गर्हितः । धर्म्मविरुद्धः । शक्तिविरोधी । "न्याय्यं सन्नच्छ्रुते कर्त्तुमन्याय्यं वा करोति यः" । इति कात्यायनसंहिता ।)

अन्यूनः, त्रि, (न न्यूनः, नञ्समासः ।) न्यूनतारहितः । सम्पूर्णः । इति जटाधरः ॥

अन्येद्युः, [स्] अव्य, (अन्यस्मिन् दिवसे निपातनात् सिद्धम् ।) अन्यस्मिन्नहनि । दिवसान्तरे । अन्यदिने । इत्यमरः ॥
("अन्येद्युरात्मानुचरस्य भावं
जिज्ञासमाना मुनिहोमधेनुः" ।
इति रघुवंशे ।)

अन्योदर्य्यः, पुं स्त्री, (अन्यस्याः स्वमातृभिन्नविमातुः उदरे जातः अन्योदर + यत् एकपितृकः भिन्नमातृको भ्राता ।) वैमात्रेयः । यथा,—
"अन्योदर्य्यस्तु संसृष्टी नान्योदर्य्यो धनं हरेत्" ।
इति याज्ञवल्क्यः ॥ (अन्यमातृजः ।)

अन्योन्यं, त्रि, (अन्य + व्यतिहारार्थे द्वित्वं, ततः पूर्व्वपदात्परः सुः ।) उभयतः । तत्पर्य्यायः । इतरेतरं । २ परस्परं । ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
("अन्योन्यप्रतिघातसङ्कुलचलत्कल्लोलकोलाहले"
इति उत्तरचरिते ।)

अन्योन्याश्रयः, त्रि, (अन्योन्यमाश्रयति, अन्योन्य + आ + श्रि + पचाद्यच् ।) परस्परज्ञानसापेक्षज्ञानः । इति स्मार्त्ताः ॥ स्वग्रहसापेक्षग्रहसापेक्षग्रहः । इति तार्किकाः ॥ तर्कविशेषः । तस्य लक्षणं । सापेक्षापेक्षितत्वनिबन्धनप्रसङ्गत्वं । अपेक्षा च ज्ञप्तौ उत्पत्तौ स्थितौ च ग्राह्या । तत्राद्या यथा । घटोऽयं यद्येतद्घटज्ञानजन्यज्ञानविषयः स्यात् तदैतद्घटभिन्नः स्यात् । द्वितीया यथा । घटोऽयं यद्येतद्घटजन्यजन्यः स्यात् तदैतद्घटजन्यभिन्नः स्यात् । तृतीया यथा । घटोऽयं यद्येतद्घटवृत्तिवृत्तिः स्यात् तथात्वेनोपलभ्येत । इति जगदीशः ॥

अन्वक्, [च्] त्रि, (अनु पश्चात् अञ्चति गच्छति अनु + अञ्च + क्विन् ।) पश्चाद्गामी । इत्यमरः ॥ (अनुपदं । पश्चात् । "तां देवतापित्रतिथिक्रियार्था-मन्वक् ययौ मध्यमलोकपालः" । इति रघुवंशे ।)

अन्वयः, पुं, (अनु + इण् + भावे अच् ।) वंशः । कुलं । इत्यमरः ॥
("तदन्वये शुद्धिमति प्रसूतः शुद्धिमत्तरः" ।
इति रघुवंशे । वंशपरम्परा ।
"रघूणामन्वयं वक्ष्ये तनुवाग्विभवोऽपि सन्" ।
इति रघुवंशे ।
"काव्यस्याभिधा सुरवधूः शुद्धान्वया" ॥
इति राजतरङ्गिणी । वंशजाताः पुत्रपौत्रादयः ।
"मातुर्दुहितरोऽभावे दुहितॄणां तदन्वयः" ।
इति नारदः ।
"स जीवन्नेव शूद्रत्वमाशु गच्छति सान्वयः" ।
इति मनुः) पदानां परस्पराकाङ्क्षा योग्यता च । इति दुर्गादासः ॥ परस्परसम्बन्धः । इति रामतर्कवागीशः ॥

अन्ववायः, पुं, (अनु + अव + इण् + भावे अच् ।) वंशः । कुलं । इत्यमरः ॥ ("कथमेकान्ववायोऽयमस्माकं" । इति शाकुन्तले ।)

अन्वष्टका, स्त्री, (अष्टौ परिमाणान्यस्याः, अष्टन् + कन्, इत्वाभावः, अष्टकामनुगता प्रादिसमासः ।) अष्टकापरस्तात्तिथि । सा तु गौणचान्द्रपौषमाघफाल्गुनाश्विनमासानां कृष्णनवमी । तत्र सामोगा मातृकश्राद्ध । इति श्राद्धविवेकः ॥ तत्र मासिकर्त्तव्यमातृपक्षश्राद्धं । यथा शङ्खः ।
"पित्रादित्रिकपत्नीषु भोज्या मातृः प्रतिद्विजाः ।
स्त्रीणामेव तु तस्मान्मातृश्राद्धमिहोच्यते" ॥
एतच्चान्वष्टकाश्राद्धं मासिमात्रेण कर्त्तव्यं ।
तथा च विष्णुः । अन्वष्टकास्वष्टकावदग्नौ हुत्वा मात्रे पितामह्यै प्रपितामह्यै पूर्व्ववद्ब्राह्मणान् भोजयित्वा इति । अत्र होमत्वादेवाग्निप्राप्तस्याग्नि ग्रहणं तन्नियमार्थं । न चासौ करणहोमे विप्रपाण्यादेर्व्विधानात्तत्रापि तथेति वाच्यं । प्रकृतीभूतश्राद्धविध्युक्तस्याधारान्तरस्य विकृतीभूतश्राद्धे विशेषविहिताधारेण बाधात् । शरमयबर्हिषा कुशमयबर्हिर्बाधवत् । न वा लौकिकाग्नौ होमः । "न पैतृयज्ञियो होमो लौकिकाग्नौ विधीयते" । इति मनुवचनेन निषेधात् । श्राद्धचिन्तामणावप्येवं । इति श्राद्धतत्त्वं ॥

अन्वक्षः, त्रि, (अनु + अक्ष + पचाद्यच । अक्षमिन्द्रियमनुगतम्, प्रादिसमासः, प्रत्यक्ष, अनुगते अनुपदे ।) पश्चाद्गामी । इत्यमरः ॥

अन्वाधिः, पुं, (अनु पश्चात् आधीयते न्यस्यते, अनु + आ + धा + कि ।) एकस्मिन् यदर्पितं वस्तु तेन पुरुषान्तरे अमुष्मिन् स्वामिनि त्वं दास्यसीति निहितं तत् । इति विवादार्णवसेतुः ॥ कार्य्येषु याचनेन अमुष्मिन् पुरुषे त्वं देया इति परिभाष्य यत् समर्पितं तत् । इति हलायुधः ॥ यथा,—
"अर्थमार्गणकार्य्येषु अन्यस्मिन् वचनात्ममः ।
स्याप्यमिति यो दत्तः स इहान्वाधिरुच्यते" ॥
इति कात्यायनः ॥ पुनर्न्यस्तः । पश्चान्न्यासी । यथा । अनुपूर्व्वकस्य आधिशब्दस्य इत्यर्थद्वयमपि सम्भवति ॥

अन्वाधेयं, क्ली, (अनु विवाहादनन्तरमाधेयं समर्पणीयं, अनु + आ + धा + कर्म्मणि यत् ।) विवाहानन्तरं पितृमातृभर्त्तृकुलस्थधनं । यथा,—
"विवाहात् परतो यत्तु लब्धं भर्त्तृकुलात् स्त्रिया ।
अन्वाधेयं तदुक्तन्तु लब्धं बन्धुकुलात्तथा" ॥
इति कात्यायनः ।

अन्वासनं, क्ली, (अनु + आस् + ल्युट्) स्नेहवस्तिः । अनुशोचनं । उपासना । इति विश्वमेदिन्यौ । शिल्पादिगृहं । इति हलायुधः ॥ (अनुवासनं ।

पश्चात् तापः ।)

अन्वाहार्य्यं, क्ली, (प्रतिमासमाहरणीयं, अनु + आ + हृ + ण्यत् ।) मासिकश्राद्धं । इत्यमरः ॥ तत्तु प्रत्यमावास्याविहितं पार्व्वणश्राद्धं अकृतसपिण्डीकरणस्य तत्स्थाने प्रतिमासं यत् श्राद्धं तदिति केचित् । इति भरतः ॥ गोभिलगृह्योक्तकर्म्मणा मासिकश्राद्धं । तदन्ताङ्गदक्षिणा च । यथा,—
"यत् श्राद्धं कर्म्मणामादौ याचान्ते दक्षिणा भवेत् ।
अमावास्यं द्वितीयं यदन्वाहार्य्यं विदुर्बुधाः" ॥
इति गोभिलगृह्यं ॥

अन्वाहार्य्यकं क्ली, (प्रतिमासमाहरणीयं, अनु + आ + हृ + ण्यत्, ततः स्वार्थे कन् ।) अन्वाहार्य्यं । यथा,—
"पितृणाम्वाहार्य्यकं श्राद्धं कुर्य्यान्मासानुमासिकं" ।
इति मनुः ॥

अन्वाहितं, त्रि, (अनु + आ + धा + कर्म्मणि क्त ।) यदेकस्य हस्ते निहितं द्रव्यं तेनापि पश्चादन्यस्य हस्ते स्वामिने देहीति निहितं तत् । इति मिताक्षरा ॥
("याचितान्वाहितन्यासनिक्षेपादिष्वयं विधिः" ।
इति याज्ञवल्क्यः ।
"एष एव विधिर्दृष्टो याचितान्वाहितादिषु" ॥
इति नारदः ।) गच्छित द्रव्य ताहाक स्वामिके दिते अन्यहस्ते अर्पणकरा इति भाषा ॥

अन्वितः, त्रि, (अनु + इण् + क्त ।) युक्तः । मिलितः । इति जटाधरः ॥ कृतान्वयपदादि । यथा,—
"पदार्थान्तरैरन्वितानां सङ्गतिर्गृह्यते" ।
इति काव्यप्रकाशः ॥
(पदानां योग्यताकाङ्क्षादिरूपान्वयसहितः । परस्परं सम्बद्धः ।
"वर्णाः पदं प्रयोगार्हानन्वितैकार्थबोधकाः" ।
इति साहित्यदर्पणे ।)

अन्विष्टः, त्रि, (अनु + इष + क्त ।) अन्वेषितः । कृतान्वेषणः । इत्यमरः ॥ ("यदाकृतिरिन्द्रियसम्बन्धात् किरातैरन्विष्टेति शिवगिरिविगलितरञ्जितं" । इति कुमारसम्भवे ।)

अन्वीतः, त्रि, (अनु + इण् गतौ + कर्त्तरि क्त ।) अन्वितः । युक्तः । इति जटाधरः ॥

अन्वेषणं, क्ली, (अनु + इष् + ल्युट्) अन्वेषणा । अनुसन्धानं । यथा । "सुग्रीवेति नामभिन्नं जनकतनयान्वेषणे प्रेषितोऽहं" । इति महानाटकम् । ("दोषान्वेषणमेव सततं गुणानां नैसर्गिको दुर्ग्रहः" । इत्युद्भटः ।)

अन्वेषणा, स्त्री, (अनु + इष + णिच् + भावे युच् तस्य अन, ततः टाप् ।) तर्कादिना यथावोधितधर्म्मान्वेषणं । अन्वेषणमात्रं । तत्पर्य्यायः । परीष्टिः २ पर्य्येषणा ३ गवेषणा ४ । इत्यमरः ॥

अन्वेषितः, त्रि, (अनु + इष + णिच् + कर्म्मणि क्त ।) कृतान्वेषणः । तत्पर्य्यायः ॥ गवेषितः । २ अन्विष्टः । ३ मार्गितः । ४ मृगितः ।५ इत्यमरः ॥ ६ परीष्टः । ७ पर्य्येषितः । इति अन्वेषणापर्य्याये परीष्टिपर्य्येषणापददर्शनात् ।

अन्वेष्टा, (ष्टृ) त्रि, (अनु + इष् + तृच् ।) अन्वेषणकर्त्ता । तत्पर्य्यायः ॥ अनुपदः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ ("अन्वेष्टारो ब्राह्मणाश्च भ्रमन्ति प्रतप्रोमहर्षे" । इति नलोपाख्याने ।)

अप, अ, (न पाति, न + पा + ड "चादयोऽसत्त्वे" इति निपातसंज्ञया स्वरादिनिपातमव्ययमिति अव्ययम् ।) उपसर्गविशेषः । अस्यार्थः । अनादरः । भ्रंशः । असाकल्यं । वैरूप्यं । त्यागः । नञर्थः । इति दुर्गादासः ॥ अपकृष्टार्थः । वर्ज्जनार्थः । वियोगः । विपर्य्ययः । विकृतिः । चौर्य्यं । निर्देशः । हर्षः । इति मेदिनी ॥

अपः, [स्] क्ली, (आप् + असुन्, पृषोदरादित्वात् ह्रस्वः ।) यज्ञकर्म्म । इत्युणादिकोषः ।

अपकर्म्म, क्ली, (अपकृष्टं कर्म्म ।) दुष्क्रिया । मन्दकर्म्म । अपकृष्टार्थापोपसर्गेण कर्म्मशब्दस्य कर्म्मधारयसमासः ।

अपकारः, पुं, (अप + कृ + भावे घञ् ।) द्रोहः । अनुपकारः । मन्दकरणं । इति हलायुधः । (अनिष्टसाधनं । असद्व्यवहारः । अत्याचारः । द्वेषः ।
"उपकर्त्त्रारिणा सन्धिर्न मित्रेणापकारिणा ।
उपकारापकारौ हि लक्ष्यं लक्षणमेतयोः" ।
इति माघः ।)

अपकारगी, [र्] स्त्री, (अपकारेण गीः वाक्यं ।) अपकारवाक्यं । भर्त्सनं । इत्यमरः ।

अपकारी, [न्] त्रि, (अपकरोति, अप + कृ + णिनि ।) अपकारकः । द्रोहकः । यथा,—
"अपकारिणि चेत् क्रोधः क्रोधे क्रोधः कथं न ते ।
धर्म्मार्थकाममोक्षाणां चतुर्णां परिपन्थिनि" ॥
इत्युद्भटः । (अहितकारी । अनिष्टसाधकः । पीडकः । दुर्वृत्तः । कुकर्म्मकारी ।
"किं भक्तेनासमर्थेन किं शक्तेनापकारिणा" ।
इति पञ्चतन्त्रम् ।)

अपकृष्टः, त्रि, (अप + कृष + क्त ।) जघन्यं । तत्पर्य्यायः । अधमं । २ निकृष्टं । ३ अणकं । ४ गर्ह्यं । ५ अवद्यं । ६ काण्डं । ७ कुत्सितं । ८ प्रतिकृष्टं । ९ याप्यं । १० रेफं । ११ अवमं । १२ ब्रुवं । १३ खेटं । १४ पापं । १५ अपशब्दं । १६ कुपूयं । १७ चेलं । १८ अर्व्वं । १९ । इति हेमचन्द्रः ।

अपक्रमः, पुं, (अप + क्रम + भावे घञ्, "नोदात्तोपदेशस्य मान्तस्याचमेः" इत्यादिना वृद्धिनिषेधः ।) पलायनं । इत्यमरः ।

अपक्रिया, स्त्री, (अप + कृ + भावे श ।) द्रोहः । अपकारः । इति हेमचन्द्रः ॥ (विपरीतप्रयोगः ।
"चतुर्थोपायसाध्ये तु रिपौ सान्त्वमपक्रिया" ।
इति माघः ।)

अपक्रोशः, पुं, (अप + क्रुश + भावे घञ् ।) निन्दनं । जुगुप्सनं । भर्त्सनं । इति शब्दरत्नावली ।

अपक्वः, त्रि, (न पच्यते, पच् + कर्म्मणि क्त, ततो नञ्समासः ।) पक्वभिन्नः । काँचा इति भाषा । यथा,—
"दले विपर्य्ययं विद्यात् पक्वे चापक्व एव च" ।
इति वैद्यकपरिभाषा । तत्पर्य्यायः । २ असिद्धं । ३ आमं । ४ अशृतं । इति रत्नमाला ।
("अपक्वे लवणं दद्यात् पक्वे दद्यात् मरीचकम्" । इति आप्तवाक्ये ।)

अपगतः, त्रि, (अप + गम् + कर्त्तरि क्तः, अपयाते पलायिते च ।) मृतः । इति हेमचन्द्रः । गतः । दूरीभूतः । यथा,—"तापोऽपापगतस्तृषा न च कृशा धूली न धौतं तनोः" इत्यादि वल्लालसेनः ।

अपगा, स्त्री, (अधोमुखेन गच्छति, अप + गम् + कर्त्तरि डः, स्त्रियां टाप् ।) आपगा । नदी । इत्यमरटीकायां भरतः । (स्रोतस्वती द्वीपवती स्रवन्ती निम्नगापगा इत्यमरः ।)

अपघनः, पुं, (अपहत्य मिलित्वा वियुज्यते, अप + हन् + "अपघनोऽङ्गम्"-मिति पाणिनिसूत्रेण अप् हस्थाने घ ।) अवयवः । अङ्गं । इत्यमरः । ("छिन्नैर्भिन्नैर्पघनैर्घर्घरव्यक्तघोषान्" । इति सूर्य्यशतके ।)

अपघातः, पुं, अपहननं । अपकृष्टार्थापोपसर्गात् हनधातोर्भावे घञ् हस्य घः नस्य तः । अपकृष्टमृत्युफलकव्यापारः । अपहन्यते इति व्युत्पत्त्या अपपूर्व्वक हनधातोर्भावे घञ्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

अपचयः, पुं, (अप + चि + भावे अच् । अपहरणं ।) क्षतिः । हानिः । तत्पर्य्यायः । अपहारः २ । इत्यमरः ॥ (पूजा सम्मानना । व्ययः । "देहस्यापचयो मतौ निविशते गाढो रुहेषु ग्रहः" । इति शान्तिशतके ।) [पूजितः । इत्यमरः ।

अपचायितः, त्रि, (अप + चाय + कर्म्मणि क्तः ।)

अपचारः, पुं, (अप + चर + भावे घञ्, अपथ्यसेवनं ।) अहिताचरणं । यथा, "योनिप्रदोषाच्च भवन्ति शिश्ने पञ्चोपदंशा विविधापचारैः" ।
इति माधवकरः ।
("कृतापचारोऽपि परैरनाविष्कृतविक्रियः ।
असाध्यं कुरुते कोपं प्राप्ते काले गदो यथा" ॥
इति माघः ।)

अपचितः, त्रि, (अप + चाय + पूजार्थे कर्म्मणि क्तः । अपचितश्चेति पाणिनिसूत्रेण पक्षे चायस्थाने चिभावः । अप + चि + क्त ।) क्षीणः । व्ययितः । अवयवाद्यपचययुक्तः क्षीणः कृशः । "अपचितमपि गात्रं व्यायतत्वादलक्ष्यं" । इति शाकुन्तले ।

अपचितिः, स्त्री, (अप + चि + भावे क्तिन् ।) हानिः । व्ययः । पूजा । निष्कृतिः । इति मेदिनी । (क्षयः । ध्वंसः । सम्मानना ।
"अहं त्वपचितिं भ्रातुः पितुश्च सकलामिमां" ।
इति रामायणे ।)

अपच्छायः, त्रि, (अपगता छाया यस्मात् सः ।) देवः । उपदेवः । निष्प्रभः । अपगता छाया यस्मात् इति बहुव्रीहौ ह्रस्वः । (अपकृष्टच्छायाविशिष्टः । पिशाचादिः ।
"अनाखुरं खुरोत्सर्गमार्ज्जनीरेणुतज्जनैः ।
दीपखट्वापच्छायेव त्यज्यते निर्धनोजनः" ।)

अपञ्चीकृतं, क्ली, (अपञ्चात्मकं पञ्चात्मकं कृतं, पञ्च + अभूततद्भावे च्वि कृ + क्तः, ततो नञ्समासः ।) सूक्ष्मभूतं । पञ्चीकृतभिन्नाकाशादिपञ्चभूतं । इति वेदान्तसारः ।

("पञ्चप्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितं ।
अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधनं" ॥
इति पञ्चदश्यां ।)

अपटान्तरं, त्रि, (पटेन वस्त्रेण तिरस्करिण्या इति यावत् अन्तरं व्यवधानं यत्र तत्, ततो नञ्-समासः ।) आसन्नं । संसक्तं । अपदान्तरं । अव्यवहितं । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

अपटी, स्त्री, (अल्पः पटः अल्पार्थे नञ्समासः, गौरादित्वात् ङीष् ।) वस्त्रप्रावरणं । इति हेमचन्द्रः । कानात् । इति भाषा । (यवनिका । पर्द्दा । इत्यादि भाषा ।)

अपटुः, स्त्री, (न पटुः, नञ्समासः ।) व्याधितः । रोगी । इत्यमरः । पटुतारहितः । कार्य्याक्षमः । यथा,—
"सा क्रान्ता जघनस्थलेन गुरुणा गन्तुं न शक्ता वयं दोषैरन्यजनाश्रयैरपटवो जाताः स्म इत्युद्धृतं" ।
इत्यमरुकविः ॥

अपतर्पणं, क्ली, (अप + तृप् + भावे ल्युट् ।) लङ्घनं । रोगादौ भोजनाभावः । इति हेमचन्द्रः । (अपगतं तर्पणं तृप्यभावो यस्य तत् । गतलोभः । तृप्तिशून्यः ।)

अपत्यं, क्ली, (न पतति वंशो यस्मात्, पत + बाहुल्यात् यत्, ततो नञ्समासः ।) पुत्त्रः । कन्या । तत्पर्य्यायः । २ सन्तानः । ३ तोकं । ४ सन्ततिः । ५ प्रसूतिः । इति जटाधरः ।
("अस्मिंस्तु निर्गुणं गोत्रे नापत्यमुपजायते") ।
इति हितोपदेशः ।
"महीभृतः पुत्त्रवतोऽपि दृष्टि-
स्तस्मिन्नपत्ये न जगाम तृप्तिं" ।
इति कुमारसम्भवे ।)

अपत्यदा, स्त्री, (अपत्यं गर्भं तत्सेवनेन ददाति, अपत्य + दा + कर्त्तरि कः, उपपदसमासः ।) गर्भदात्रीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ।

अपत्यपथः, पु, (अपत्यस्य गर्भान्निःसारणस्य पन्था मार्गः, षष्ठीतत्पुरुषः, समासान्त अच् ।) भगं । योनिः । इति हेमचन्द्रः ।

अपत्यशत्रुः, पुं, (अपत्यस्य शत्रुः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) कर्कटः । इति शब्दचन्द्रिका । काँकडा । इति भाषा ।

अपत्रपः, त्रि, (अप + त्रप् + भावे अङ्, ।) त्रपारहितः । निर्लज्जः । अपगता त्रपा यस्येति बहुव्रीहौ आकारस्य ह्रस्वः ॥ ("मापत्रपः कुलगुरुर्विहितस्त्वया नः" । इति धनञ्जयविजयव्यायोगे ।)

अपत्रपा, स्त्री, (अपगता त्रपा अन्यतो लज्जा यस्याः सा, स्त्रियां टाप् लज्जाहीना । लज्जाशून्या ।) अन्यतो लज्जा । परस्मात् लज्जा । इत्यमरः । लज्जामात्रं । इति रत्नकोषः ।

अपत्रपिष्णुः, त्रि, (अप + त्रप् + शीलार्थे कर्त्तरि इष्णुच् ।) स्वभावसत्रपः । लज्जाशीलः । इत्यमरः । लाजुक इति भाषा ।

अपथं, क्ली, व्य, (न प्रशस्तः पन्थाः मार्गः, नञ्समासः । नास्ति पन्थाः प्रशस्तः मार्गो यत्र तत् । प्रशस्तवर्त्मशून्ये नगरादौ ।) अपन्थाः । मार्ग एव यो न भवति तत् । इत्यमरः । योनिः । इति शब्दरत्नावली । (विमार्गः । कुपथः । असन्मार्गः । साधुविगर्हितः पन्थाः । "अपथे पदमर्पयन्ति हि श्रुतवन्तोऽपि रजोनिमीलिताः" । इति रघुवंशे ।
"न कश्चित् वर्णानामपथमपकृष्टोऽपि भजते" ।
इति शाकुन्तले ।)

अपथ्यं, त्रि, (पथ्यं वैद्योक्तभोजनादिनियमाय नीत्याचाराय वा हितं यत् ततो नञ्समासः ।) पथ्यभिन्नं । अहितं । यथा,—
"यत्पथ्यं यदपथ्यञ्च उच्यते रक्तपित्तिना" ।
इति पथ्यापथ्यग्रन्थः ।

अपदानं, क्ली, (अप + दैप्शोधने भावे ल्युट्, विद्यमानार्थे अर्श आद्यच् । अथवा अपदायते परिशुध्यत्वेन कर्म्मणा, अप + दैप् + शोधने करणे ल्युट् ।) अवदानं । वृत्तं कर्म्म । वृत्तिः पावनमा प्रशस्ता विद्यते यत्र तत् । यत्र कर्म्मणि वृत्तिः सर्व्वैः प्रशस्यते तत् इत्यर्थः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥
("गुणवत्यपदानसम्मिता
भवतु सोऽपि न सत्क्रियाक्षमा" ।
इति शाकुन्तले ।)

अपदान्तरः, त्रि, (नास्ति पदान्तरं व्यवधानं यत्र सः ।) अव्यवहितः । संयुक्तः । इत्यमरः । अभिन्नपदे क्ली । (सन्निकर्षः । सान्निध्यं । सामीप्यं । नैकट्यं ।)

अपदिशं, क्ली, व्य, (दिशोर्मध्ये, अव्ययीभावः, समासान्तः अच् ।) दिक्कोणः । दिशोर्मध्यं । तत्पर्य्यायः । विदिक् २ । इत्यमरः ।
("क्लीवाव्ययं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियां" ।
इत्यमरः ।)

अपदेशः, पु, (अप + दिश् + घञ् स्थाने ।) निमित्तं । शरव्यं । स्वरूपाच्छादनं । तत्पर्य्यायः । २ व्याजः । ३ लक्ष्यं । इत्यमरः । परानियुक्तादिभिन्नशठता । इति महाभारतटीका । (ख्यातिः । कीर्त्तिः । छलं ।
"रत्नापदेशान्मनिहीमधनी
वंग्यान् विनिष्यन्निव दृष्टमत्वान्" ।
इति रघुवंशे ।)

अपध्वंसजः, पु, (अपध्वस्यतेऽनेन, अपध्वंस + करणे घञ्, अपध्वंसो जातीनां भिन्नतासम्पादकः सङ्करस्तस्माज्जायते, अपध्वंस + जन + ड, उपपदसमासः ।) वर्णसङ्करः । यथा,—
"शूद्राणान्तु सधर्म्माणः सर्व्वेऽपध्वंसजाः स्मृताः" ।
इति मनुः । (प्रतिलोमजातः । भिन्नवर्णसङ्गमजातः करणादिसंकीर्णवर्णः ।)

अपध्वस्तः, त्रि, (अप + ध्वन्स + क्तः ।) परित्यक्तः । निन्दितः । चूर्णीकृतः । इति मेदिनी । (धूर्त्तः दुराचारः ।) परित्यक्तः । "अपध्वस्तः परित्यक्ते निन्दितेऽप्यवचूर्णिते" । इति मेदिनी ।

अपनयनं, क्ली, (अप + नी + भावे ल्युट् ।) खण्डनं । दूरीकरणं । यथा,—"इति श्रीशाम्बपुराणे रोगापनयने श्रीसूर्य्यवक्त्रविनिर्गतस्तवराजः समाप्तः" इति ।
("नातिश्रमापनयनाय यथा श्रमाय
राज्यं स्वहस्तधृतदण्डमिवातपत्रं" ।
इति शाकुन्तले ।)

अपनोदनं, क्ली, (अप + नुद् + भावे ल्युट् ।) खण्डनं । दूरीकरणं । यथा,—"मानापनोदनविनोदनतो निरोधि" । इति श्रीहर्षः । (अपनुदति दूरीकरोति, अप + नुद् + कर्त्तरि बाहुल्यात् ल्युट् ।) खण्डकः । दूरीकारकः ।
"यथाश्वमेधः क्रतुराट् सर्व्वपापापनोदनः ।
तथाघमर्षणं जप्यं सर्व्वपापापनोदनं" ।
इति मनुः ।)

अपन्थाः, [थिन] पु, (न पन्थाः, नञ्समासः, समासान्तविधेरनित्यत्वात् अत्र अप्रभावः ।) अपथं । इत्यमरः ।

अपपात्रितः, त्रि, (अपकृष्टं पात्रं भोजनपात्रं यस्य सः, येन जनेन भुक्तं भोजनपात्रमस्पृश्यं भवतीति यावत् चण्डालादिः, अपपात्रः स्तन, अपपात्र + करोत्यर्थे णिच् + क्तः ।) उत्कटदोषैर्ज्ञातिभिर्भिन्नीकृतः । यथा,—"अपपात्रितस्य रिक्थपिण्डोदकानि निवर्त्तन्ते" । इति शुद्धितत्त्वे शङ्खलिखितौ ।

अपभ्रंशः, पु, (अप + भ्रन्स + घञ् ।) ग्राम्यभाषा । अपभाषा । तत्पर्य्यायः । अपशब्दः २ । इत्यमरः ॥ पतनं । यथा,—
"यथारुचिर्भवति मनुष्यमप्यपभ्रंशनिष्ठा" ।
इत्यभिज्ञानशकुन्तले ॥ (अधः पतनं । ध्वंसः । अधोगतिः ।)

अपमः, पु, (अपकृष्टतया मीयते, अप + मा + घञर्थे कः ।) क्रान्तिः । इति सिद्धान्तशिरोमणौ गोलाध्यायः ॥

अपमानः, क्ली, (अप + मा + भावे ल्युट् ।) अनादरः । असम्मानः । इति शब्दरत्नावली ॥ तत्पर्य्यायः ।
"स्यादवज्ञा परीहारः परिहारः पराभवः ।
अपमानं परिभवस्तिरस्कारस्तिरस्क्रिया ।
अवहेला च हेला स्यात् हेलनं हेलनं ।
छापो निकारधिक्कारौ पर्य्यायाः स्यादनादरे" ॥
इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ तस्य अप्रकाश्यत्वं यथा,—
"अर्थनाशं मनस्तापं गृहे दुश्चरितानि च ।
वञ्चनञ्चापमानञ्च मतिमान्न प्रकाशयेत्" ॥
इति चाणक्यः ॥
("अपमानं पुरस्कृत्य मानं कृत्वा तु पृष्ठतः ।
स्वकार्य्यमुद्धरेत् प्राज्ञः कार्य्यध्वंसो हि मूढता") ॥

अपमित्यकं, क्ली, (अपमित्यापमानं स्वीकृत्य गृह्यते, अप + मेङ् प्रणिमाने + क्त्वा तस्य ल्यप्, "मयतेरिदन्यतरस्यामिति" आस्याने इत्वं, ततः कन् ।) ऋणं । इति हलायुधः ॥

अपमृत्युः, पु, (अपकृष्टः रोगेण विना मृत्युः मरणं

कर्म्मधारयः ।) अपघातमरणं । विना रोगेण मरणं । यथा,—

"अपमृत्युभयं नास्ति मृतो मोक्षमवाप्नुयात्" ।

इति देवीमाहात्म्यकीलकं ॥ यत्तु शुद्धितत्त्वे प्रोक्तं पक्षिमत्स्यमृगैर्दंष्ट्रिशृङ्गिनखिपतनानशनवज्राग्निविषबन्धजलप्रवेशाख्स्वहतादिजन्यमरणं तदेवाप मृत्युरिति सुधीभिर्विभाव्यं ॥

अपयानं, क्ली, (अप + या + भावे ल्युट्) पलायनं । इत्यमरः ॥ प्रमाणं । प्रस्थानं । "मानस्य द्रुतमपयानमास्थितस्य" । इति माघः ।)

"अपयानेऽपि च भवान् समर्थोऽलघुविक्रमः" ।

इति रामायणे ।

अपरं, क्ली, (न पूर्य्यते, पृ + अप् ततो नञ्समासः ।) हस्तिपश्चाद्भागः । गजान्यजङ्घादिभागः ।इति मेदिनी ॥

अपरः, त्रि, (न पृणाति प्रीणयति, पृ + पचाद्यच्, ततो नञ्समासः ।) अन्यः । इतरः । अर्व्वाचीनः । इति मेदिनी ॥

अपरत्वं, क्ली, (अपरस्य भावः भावे त्व ।) न्यायमते तत् द्विविधं । दैशिकं कालिकञ्च । दैशिकं यथा। अल्पसूर्य्यसंयोगज्ञानजन्यगुणः । तस्यासमवायिकारणं दिक्संयोगः ॥ कालिकं यथा ॥ अल्पसूर्य्यपरिस्पन्दज्ञानजन्यगुणः । तस्यासमवायिकारणं कालपिण्डसंयोगः । तदुभयं अपेक्षाबुद्धिजन्यं । अपेक्षाबुद्धिनाशादेव तदुभयोर्नाशः । इति सिद्धान्तमुक्तावली ॥

अपरतिः, स्त्री, (अप + रम् + भावे क्तिन् ।) निवृत्तिः । विरतिः । इति हेमचन्द्रः ॥ (अपगता रतिः प्रीतिर्यस्य सः त्रि, प्रीतिरहितः । अपकृष्टा रतिः प्रीतिर्यस्य सः त्रि, कुत्सितप्रीतियुक्तः ।)

अपरपक्षः, पु, (अपरः शेषः पक्षः अथवा अपरः शुक्लादितरः पक्षः, कर्म्मधारयः ।) कृष्णपक्षः स तु पितृपक्षः । यथा । पूर्व्वः पक्षो देवानाम् परः पक्षः पितॄणामिति श्रुतिः ॥ पक्षौ पूर्व्वापरौ शुक्लकृष्णौ मासस्तु तावुभौ । इत्यमरः ॥ मनुः । अथ श्राद्धममावास्यायां पितृभ्यो दद्यात् पञ्चमीप्रभृति वापरपक्षस्य यदहर्व्वा सम्पद्यते । इति श्राद्धतत्त्वम् ॥

अपरगात्रः, पु, (गात्रे अपरः श्रेष्ठावयवः, राजदन्तादिसमासः, अच् समासान्तः "गात्राङ्गाद्धा पक्षि" इति पंस्त्व ।) गात्रविशेषः । तत्पर्य्यायः । उत्सन्दः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अपरस्परं, त्रि, (अपरे च परे च द्वन्द्वः, अपरस्परा क्रियासातत्ये" इति सुडागमः, क्रियावता साहित्ये ।) क्रियासातत्यं । कर्मनिरन्तरता । इत्यमरः ॥

अपरा, स्त्री, (न पूर्य्यतेऽस्मात्, पृ + अपादाने अप्, ततो नञ्समासः ।) अरायूः । इति मेदिनी ॥ पश्चिमदिक् । इति हेमचन्द्रः ॥

अपराङ्गं, क्ली, (अपरस्य रसादेरङ्गम्, षष्ठीतत्पुरुषः ।) गुणीभूतव्यङ्ग्यप्रभेदः । यथा अगूढमपरस्याङ्गमिति भरतमुनिः ॥ अस्यार्थः । अपरस्य रसादेर्वाक्यार्थीभूतस्य वा वाच्यस्याङ्गं रसादि अनुरणनरूपं वा । इति काव्यप्रकाशः ॥ तत्रैवोदाहरणं ।

"अयं स रसनोत्कर्षी पीनस्तनविमर्द्दनः । नाभ्यूरुजघनस्पर्शी नीवीविस्रंसनः करः" ॥ अत्र शृङ्गारः करुणस्याङ्गमिति ॥

अपराङ्मुखः, पु, (परा + अञ्च + क्विन्, पराक् मुखं यस्य सः, ततो नञ्समासः ।) अविमुखः । संमुखीभूतः । यथा, —

"आहवेषु मिथोऽन्योन्यं जिघांसन्तो महीक्षितः।
युध्यमानाः परं शक्त्या स्वर्गं यान्त्यपराङ्मुखाः" ॥

इति मानवे ७ अध्याये ८९ श्लोकः ॥

अपराजितः, पु, (परा + जि + क्तः, ततो नञ्समासः ।) शिवः । विष्णुः । ऋषिविशेषः । अनिर्ज्जिते त्रि । इति मेदिनी ॥

अपराजिता, स्त्री, दुर्गा । जयन्तीवृक्षः । अशनपर्णी । इति मेदिनी ॥ स्वल्पफला । विष्णुक्रान्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥ शेफाली । शमीभेदः । शङ्खिनी । क्षुपभेदः । इति वैद्यकं ॥ स्वनामख्यातपुष्पलताविशेषः । शुक्लनीलभेदेन सा द्विधा। तस्याः पर्य्यायः । आस्फोता १ गिरिकर्णी २ विष्णुक्रान्ता ३ । इत्यमरः ॥ आस्फोटा ४ । इति तट्टीका ॥ गवाक्षी ५ अश्वखुरी ६ श्वेता ७ श्वेतभण्डा ८ गवादनी ९ । इति रत्नमाला ॥ अद्रिकर्णी १० कटभी ११ दधिपुष्पिका १२ गर्द्दभी १३ सितपुष्पी १४ श्वेतस्पन्दा १५ भद्रा १६ सुपर्णी १७ विषहन्त्री १८ नगपर्य्यायकर्णी २० अश्वाह्वादिखुरी २१ । अस्या गुणाः । हिमत्वं । तिक्तत्वं । पित्तोपद्रवविषदोषनाशित्वं । चक्षुर्हितत्वं, त्रिदोषशमताकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ शोथकासनाशित्वं । कण्ठहितकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

("दशम्यां च नरैः सम्यक् पूजनीयाऽपराजिता ।
मोक्षार्थं विजयार्थञ्च पूर्व्वोक्तविधिना नरैः ।
नवमीशेषयुक्तायां दशम्यामपराजिता ।
ददाति विजयं देवी पूजिता जयवर्द्धिनी" ॥

इति स्कान्दे ।)

अपराद्धपृषत्कः, त्रि, (अपराद्धः लक्ष्यात् च्युतः पृषत्कोबाणो यस्य सः ।) लक्ष्यच्युतशायकः । यस्य बाणो लक्ष्यात् च्युतः सः । इत्यमरः ॥

("कृतश्लक्ष्णः सुप्रयोगविशिखः कृतपुङ्खवत् ।
अपराद्धपृषत्कोऽसौ लक्ष्यात् यश्च्युतसायकः" ॥

इत्यमरः ।)

अपराधः, पु, (अप + राध + भावे घञ् ।) अकार्य्यादिदोषः । तत्पर्य्यायः ॥ आगः २ मन्तुः ३ । इत्यमरः ॥ स च द्वात्रिंशद्विधो यथा । आगमे ।

"यानैर्व्वा पादुकैर्व्वापि गमनं भगवद्गृहे ।
देवोत्सवाद्यसेवा च अप्रणामस्तदग्रतः ॥
उच्छिष्टे वाथवाशौचे भगवद्दर्शनादिकं ।
एकहस्तप्रणामश्च तत्पुरस्तात् प्रदक्षिणं ॥
पादप्रसारणं चाग्रे तथा पर्य्यङ्कबन्धनम् ।
शयनं भक्षणं वापि मिथ्याभाषणमेव च ॥
उच्चैर्भाषामिथोजल्पो रोदनानि च विग्रहः ।
निग्रहानुग्रहे चैव नृषु च क्रूरभाषणम् ।
कम्बलावरणञ्चैव परनिन्दा परस्तुतिः ।
अश्लीलभाषणं चैव अधोवायुविमोक्षणम् ॥
शक्तौ गौणोपचारश्च अनिवेदितभक्षणं ।
तत्तत्कालोद्भवानाञ्च फलादीनामनर्पणं ॥
विनियुक्तावशिष्टस्य प्रदानं व्यञ्जनादिके ।
पृष्ठीकृत्यासनं चैव परेषामभिवादनं ॥
गुरौ मौनं निजस्तोत्रं देवतानिन्दनं तथा
अपराधास्तथा विष्णोर्द्वात्रिंशत्परिकीर्त्तिताः" ॥ * ॥

वाराहे ।

"द्वात्रिंशदपराधा ये कीर्त्त्यन्ते वसुधे मया ।
वैष्णवेन सदा ते तु वर्जनीयाः प्रयत्नतः ॥
ये वै न वर्जयन्त्येतान् अपराधान् मयोदितान् ।
सर्व्वधर्म्मपरिभ्रष्टाः पच्यन्ते नरके चिरं ॥
राजान्नभक्षणञ्चैकमापद्यपि भयावहं ।
ध्वान्तागारे हरेः स्पर्शः परं सुकृतनाशनः ॥
तथैव विधिमुल्लङ्घ्य सहसा स्पर्शनं हरेः ।
द्वारोद्घाटो विना वाद्यं क्रोडमांसनिवेदनं ॥
पादुकाभ्यां तथा विष्णोर्मन्दिरारोपसर्पणं ।
कुक्कुरोच्छिष्टकलनं मौनभङ्गोऽच्युतार्च्चने ॥
तथा पूजनकाले च विड्उत्सर्गाय सर्पणं ।
श्राद्धादिकमकृत्वा च नवान्नस्य च भक्षणं ॥
अदत्त्वा गन्धमाल्यादि धूपनं मधुघातिनः ।
अकर्म्मण्यप्रसूनेन पूजनञ्च हरेस्तथा ॥
अकृत्वा दन्तकाष्ठञ्च कृत्वा निधुवनं तथा ।
स्पृष्ट्वा रजस्वलां दीपं तथा मृतकमेव च ॥
रक्तं नीलमधौतञ्च पारक्यं मलिनं पटं ।
परिधाय मृतं दृष्ट्वा विमुच्यापानमारुतं ॥
क्रोधं कृत्वा श्मशानञ्च गत्वा भुक्त्वाप्यजीर्णभुक् ।
भक्षयित्वा क्रोडमांसं पिण्याकं जालपादकं ॥
तथा कुसुम्भशाकञ्च तैलाभ्यङ्गं विधाय च ।
हरेः स्पर्शो हरेः कर्म्मकरणं पातकावहं ॥ * ॥

किञ्च तत्रैव ।

मम शास्त्रं वहिष्कृत्य अस्माकं यः प्रपद्यते ।
मुक्त्वा च मम शास्त्राणि शास्त्रमन्यत् प्रभाषते ॥
मद्यपस्तु समासाद्य प्रविशेद्भवनं मम ।
यो मे कुसुम्भशाकेन प्रापणं कुरुते नरः ॥

अपि च ।

"मम दृष्टेरभिमुखं ताम्बूलं चर्व्वयेत्तु यः ।
कुरुवकपलाशस्थैः पुष्पैः कुर्य्यान्ममार्च्चनं ॥
ममार्च्चामासुरे काले यः करोति विमूढधीः ।
पाठाशनोपविष्टो यः पूजयेद्वा निरासनः ॥
वामहस्तेन मां धृत्वा स्नापयेद्वा विमूढधीः ।
पूजापर्य्युषितैः पुष्पैः ष्ठीवनं गर्व्वकल्पनं ॥
तिर्य्यक् पुण्ड्रधरो भूत्वा यः करोति ममार्च्चनं ।
याचितैः पत्रपुष्पाद्यैर्यः करोति ममार्च्चनं ॥
अप्रक्षालितपादो यः प्रविशेन्मम मन्दिरं ।
अवैष्णवस्य पक्वान्नं यो मह्यं विनिवेदयेत् ॥
अवैष्णवेषु पश्यत्सु मम पूजां करोति यः ।
अपूजयित्वा विघ्नेशं सम्भाष्य च कपालिनं ॥
नरः पूजान्तु यः कुर्य्यात् स्नपनञ्च नखाम्भसा ।
अमौनी घर्म्मलिप्ताङ्गो मम पूजां करोति यः ॥

श्रेयाः परेऽपि बहवोऽपराधाः सदसंमतैः।
आचारैः शास्त्रविहितनिषिद्धातिक्रमादिभिः” ॥॥
अथापराधशमनं।
“संवत्सरस्य मध्ये च तीर्थे शौकरके मम।
कृतोपवासः स्नानेन गङ्गायां शुद्धिमाप्नुयात् ॥
मथुरायां तथाप्येवं सापराधः शुचिर्भवेत्।
अनयोस्तीर्थयोरेकं यः सेवेत् सुकृती नरः ॥
सहस्रजन्मजनितानपराधान् जहाति सः”।
स्कान्दे।
“अहन्यहनि यो मर्त्त्यो गीताध्यायन्तु संपठेत्।
द्वात्रिंशदपराधैस्तु अहन्यहनि मुच्यते” ॥
अथ कार्त्तिकमाहात्म्ये।
“तुलस्या कुरुते यस्तु शालग्रामशिलार्चनं।
द्वात्रिंशदपराधांश्च क्षमते तस्य केशवः” ॥
तत्रैवान्यत्र।
“द्वादश्यां जागरे विष्णोर्यः पठेत्तुलसीस्तवं।
द्वात्रिंशदपराधानि क्षमते तस्य केशवः ॥
यः करोति हरेः पूजां कृष्णशस्त्राङ्कितो नरः।
अपराधसहस्राणि नित्यं हरति केशवः” ॥
इति श्रीहरिभक्तिविलासे ८ विलासः ॥

अपराह्णः, पुं, (अह्नः अपरः एकदेशिसमासः, समासान्तः टच्, अहःस्थाने अह्नादेशः।) शेषं अह्नः। दिनशेषभागः। इत्यमरः।
(“रामाणां रमणीयतां विदधति ग्रीष्मापराह्णागमे” इति अमरुशतके।
“तथा श्राद्धस्य पूर्व्वाह्णादपराह्णो विशिष्यते”।
इति मनुः।) विकाल इति भाषा। तस्य भेदाः। द्विधा विभक्तदिनस्य शेषभागः ॥ त्रिधा विभक्तदिनस्य तृतीयभागः ॥ स तु त्रिंशद्दण्डदिनमाने विंशतिदण्डात् परं दशदण्डं यावत्। पञ्चधा विभक्तदिनस्य चतुर्थभागः। स तु अष्टादशदण्डात् परं षड्दण्डं यावत्। इति श्रुतिस्मृती ॥

अपराह्णतनं, त्रि, (अपराह्णे भवम् सप्तम्यन्तवचनान्त अपराह्ण+ट्यु तुट् च, “स्वकालतनेषु कालनाम्न इति” पक्षे अलुक्।) अपराह्णभववस्तु। अपराह्णजातं। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

अपराह्णेतनं, त्रि, (अह्नोऽपरः एकदेशिसमासः, तत्र भवम् अपराह्णे+ट्यु तुट् च, “स्वकालतनेषु कालनाम्न” इति पक्षे अलुक्।) अपराह्णतनं। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

अपरिकलितः, त्रि, (परि+कल्+कर्म्मणि क्तः, ततो नञ्समासः।) अज्ञातः। अदृष्टः। यथा,—
“अपरिकलितपूर्व्वः कश्चमत्कारकारी
स्फुरति मम गरीयानेष माधुर्य्यपूरः।
अयमहमपि हन्त प्रेक्ष्य यं लुब्धचेताः
सरभसमुपभोक्तुं कामये राधिकेव” ॥
इति ललितमाधवः ॥

अपरिच्छन्नं, त्रि, परिच्छदशून्यं। परिपूर्व्वकछदधातोः कर्त्तरि क्ते नञ्समासः ॥

अपरिच्छिन्नं, त्रि, (परि+छिद्+क्त ततो नञ्समासः।) परिच्छेदरहितं। असीम। वहिरन्तरशून्यं। यथा,—“किञ्च परिच्छिन्नस्य नीडे पक्ष्यादेरिव प्रवेशो भवेत् तव त्वनावृतत्वात् अपरिच्छिन्नत्वेन वहिरन्तरभेदो नास्ति कुतः प्रवेशः”। इति श्रीधरस्वामी ॥

अपरिपक्वं, त्रि, परिपाकरहितं। किञ्चित्पक्वं। परिपूर्व्वपचधातोः कर्त्तरि क्ते तस्य वत्वे अस्य च कत्वे परिपक्वं ततो नञ्समासः ॥

अपरिमितं, त्रि, (परि+मा+क्त, ततो नञ्समासः।) परिमाणरहितं। मानसंख्याशून्यं। यथा,—“अपरिमिता ध्रुवास्तनुभृतो यदि सर्व्वगतास्तर्हि न शास्यतेति नियमो ध्रुवनेतरथा”। इति श्रुत्यध्यायः।

अपरिम्लानः, पुं, (परि+म्ला+क्त तस्य नत्वं, ततो नञ्समासः।) रक्ताम्लानवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥ म्लानिरहिते वाच्यलिङ्गः ॥ (नूतनः। अपरिशुष्कः। निर्म्मलः।)

अपरिष्कारः, पु, (“संपर्य्युपेभ्य करोतौ भूषणे इति” सुडागमः।) परिष्काराभावः। अनिर्म्मलत्वं। तद्वति त्रि। परिपूर्व्वकृधातोर्भावे घञ् नञ्समासः।

अपरिष्कृतं, त्रि, असमार्जितं। अनिर्म्मलं। अभूषितं। अनलङ्कृतं। परिपूर्व्वकृधातोः कर्म्मणि क्त नञ्समासः। यथा,—
“मलपूतिसमायुक्तमश्लेष्मविगमत्वपिच्छिलं।
नैर्निर्य्यासमानाभिः स्वद्भिरपरिष्कृतं” ॥
इति कालिकापुराणे ५६ अध्यायः ॥

अपरिहार्य्यं, त्रि, (परि+हृ+कर्म्मणि ण्यत्, ततो नञ्समासः।) अपरिहरणीयं। अत्याज्यं। यथा,
“जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च।
तस्मादपरिहार्य्येऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि” ॥
इति श्रीभगवद्गीता ॥

अपरूपं, त्रि, (अपकृष्टं रूपं कर्म्मधारयसमासः।) अपकृष्टरूपं। विकृतरूपं। अपोपसर्गेण रूपशब्दस्य बहुव्रीहिसमासः ॥ कर्म्मधारयसमासे क्ली ॥ लोके तु आश्चर्य्यमिति प्रसिद्धं ॥

अपरेद्युः, [स्] व्य, (अपरस्मिन् दिवसे दिवसस्य एद्युशादेशः)। अपरेऽह्नि। अपरदिने। इत्यमरः ॥ (“पूर्व्वेद्युरपरेद्युर्व्वा श्राद्धकर्म्मण्युपस्थिते निमन्त्रयेत विप्रान् वै” इति स्मृतिः।)

अपर्णा, स्त्री, (नास्ति पर्णं तपस्याया पर्णभक्षणवृत्तिर्व्वा यस्याः सा, टाप्।)
दुर्गा। इत्यमरः ॥
(“स्वयं विशीर्णद्रुमपर्णवृत्तिता
परा हि काष्ठा तपसस्तया पुनः।
तदप्यपाकीर्णमतः प्रियंवदां
वदन्त्यपर्णेति च तां पुराविदः”। इति कुमारसम्भवे।)
पत्रशून्ये त्रि ॥

अपर्य्याप्तं, त्रि, (परि+आप्+क्त, नञ्समासः।) पर्य्याप्तिशून्यं। असीम। असमर्थं। यथा,—
“अपर्य्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितं।
पर्य्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितं” ॥
इति श्रीभगवद्गीता ॥

अपर्य्युषितं, क्ली, (परि+वस्+क्त, नञ्समासः।) अशुष्कं। सद्योभवं। यथा नारसिंहे,—
“अपर्य्युषितनिश्छिद्रैः प्रोक्षितैर्जन्तुवर्जितैः।
स्वीयारामोद्भवैर्वापि पुष्पैः संपूजयेद्धरिं” ॥
इत्याह्निकाचारतत्त्वम् ॥

अपर्व्वदण्डः, पु, (अपर्व्वः पर्व्वरहितः ग्रन्थिशून्य इति यावत् दण्डः कर्म्मधारयः।) रामशरवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥

अपलं, क्ली, (अपलाति अपराक्रमण सकाशात् येन, अप+ला+करणे क। नास्ति पलं मांसं यस्य सः, मांसशून्यं।) कीलकं। इति शब्दमाला ॥ पलशून्ये त्रि ॥

अपलपनं, क्ली, अपलापः। अपोपसर्गात् लपधातोर्भावे अनट् प्रत्ययः॥ (पाणिनिमते तु अप+लप्+भावे ल्युट्।)

अपलापः, पु, (अप+लप्+भावे घञ्।) सतोऽप्यसत्त्वेन कथनं। ज्ञातस्य गोपनं। तत्पर्य्यायः। २ निह्नुतिः। ३ अपह्नुतिः। ४ अपह्नवः। ५ निह्नवः। इति शब्दरत्नावली ॥ प्रेम। इति। मेदिनी ॥

अपलाषिका, स्त्री, (अप+लष्+भावे ण्वुल्।) तृष्णा। इति हेमचन्द्रः ॥

अपवनं, क्ली, (अपकृष्टं कृत्रिमत्वात् अस्वभावं वनं कर्म्मधारयः।) उपवनं। कृत्रिमवनं। इति हेमचन्द्रः ॥

अपवरकः, पु, (अपव्रियन्ते लोकाः सम्भज्यन्तेऽत्र, अप+वृ+“ग्रहवृदृनिश्चिगमश्च” इति अप्, ततः स्वार्थे कन्, अथवा अप+वृ+क्वादिभ्यः संज्ञायां वुन् तस्य अकः।) अन्तर्गृहं। तत्पर्य्यायः। २ गर्भागारं ३ वासौकः ४ शयनास्पदं। इति हेमचन्द्रः ॥ (“दीपोऽपवरकस्यान्तर्वर्त्तते तत्प्रभा वहिः”।)

अपवर्गः, पु, (अपवृज्यते संसारः मुच्यतेऽनेन, अप+वृज्+घञ् कुत्वं।) मोक्षः। त्यागः। क्रियावसानसाफल्यं। कर्म्मफलं। इति विश्वमेदिन्यौ ॥ क्रियान्तः। कार्य्यसमाप्तिः। इति जटाधरो रत्नावली च ॥ पूर्णता। इति धरणी ॥ (निर्व्वाणं। मुक्तिः। “अपवर्गमहोदयार्थयोर्भुवमंशाविव धर्म्मयोर्गतौ” इति रघुवंशे। समाप्तिः। शेषः। अवसानं। “क्रियापवर्गेष्वनुजीविसात्कृताः कृतज्ञतामस्य वदन्ति सम्पदः”। इति भारविः।)

अपवर्ज्जनं, पु, (अप+वृज्+भावे ल्युट्।) दानं। मोक्षः। त्यागः। इति मेदिनी ॥

अपवादः, पु, (अप+वद्+भावे घञ्।) आज्ञा। निन्दा। तत्पर्य्यायः। अवर्णः २ आक्षेपः ३ निर्व्वादः ४ परीवादः ५ उपक्रोशः ६ जुगुप्सा ७ कुत्सा ८ गर्हणा ९ इत्यमरः ॥ (वचनीयं। “लोकापवादाद्भयं” इति नीतिशतके। “देव्यामपि हि वैदेह्यां सापवादो यतो जनः”। “हा कथं सीतादेव्या ईदृशमचिन्तनीयं जनापवादं देवस्य कथयिष्यामि”। इति उत्तरचरिते। आज्ञा। अनुमतिः। आदेशः। “ततोऽपवादेन पताकिनीपतेश्चचाल निर्ह्रादवती महाचमूः”। इति भार

विः ।) विश्वासः । इति मेदिनी ॥ विशेषः । बाधकः । यथा,—

"क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशते" ।

इति कलापपरिशिष्टं ॥ रज्जुविवर्त्तस्य सर्पस्य रज्जुमात्रत्ववत् वस्तुविवर्त्तस्यावस्तुनोऽज्ञानादेः प्रपञ्चस्य वस्तुमात्रत्वं । तदुक्तं ।

"सतत्त्वतोऽन्यथा प्रथा विकार इत्युदीरितः ।
अतत्त्वतोऽन्यथा प्रथा विवर्त्त इत्युदाहृतः" ॥

अस्य फलं । आभ्यां अध्यारोपापवादाभ्यां तत्त्वम्पदार्थशोधनमपि सिद्धं भवति । इति वेदान्तसारः ॥

अपवारणं, क्ली, (अप + वृ + णिच् भावे ल्युट् ।) व्यवधानं । अन्तर्द्धानं । इत्यमरः ॥

अपवारितं, त्रि, (अप + वृ + णिच्, कर्म्मणि क्तः ।) अन्तर्हितं । इति हेमचन्द्रः ॥

अपवित्रं, त्रि (पू + इत्रच्, ततो नञ्समासः ।) पवित्रतारहितं । अशुद्धं । यथा,—

"अपवित्रः पवित्रो वा सर्व्वावस्थां गतोऽपि वा ।
यः स्मरेत् पुण्डरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः" ॥

इति स्मृतिः ॥ (अविशुद्धः । अनिर्म्मलः । दूषितः । मलिनः ।

"अपवित्रमिदं कर्म्म कृतं मोहान्धया तया" ।

इति रामायणे । "यदेष सारमेयोऽपवित्रः स्कन्धारूढो नीयते" । इति पञ्चतन्त्रे ।)

अपविद्धः, त्रि, (अप + व्यध् + क्तः ।) प्रत्याख्यातः । निराकृतः । इति हेमचन्द्रः ॥ (त्यक्तः । प्रतिक्षिप्तः ।

"कुवेरस्य मनःशल्यं शंसतीव पराभवं ।
अपविद्धगदो बाहुर्भग्नशाख इव द्रुमः" ॥

इति कुमारसम्भवे । चूर्णीकृतः । दलितः ।

"मर्दितास्चापविद्धाश्च दृश्यन्ते कमलस्रजः" ।

इति रामायणे ।)

अपविद्धपुत्रः, पुं, (अपविद्धः पुत्रः, कर्म्मधारयः ।) द्वादशविधपुत्रमध्ये पुत्रविशेषः । स तु पोषणाद्यसमर्थमातापितृभ्यां त्यक्तः तयोरन्यतरमरणे अन्यतरेण वा त्यक्तः अनन्तरं अन्येन गृहीत्वा पुत्रत्वेन परिकल्पितः । यथा,—

"मातापितृभ्यामुत्सृष्टं तयोरन्यतरेण वा ।
यं पुत्रं परिगृह्णीयादपविद्धः स उच्यते" ॥

इति मनुः ॥

अपविषा, स्त्री, (अप अपगतं विषं यस्याः सा, स्त्रियां टाप् ।) निर्व्विषीतृणं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अपशदः, पुं, (अप + शद् + कर्त्तरि अच् । अपसद इति पाठे अप + सद् + अच् ।) अपसदः । नीचः इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अपशब्दः, पुं, (अप असंस्कृतः शब्दः, कर्म्मधारयः ।) असंस्कृतशब्दः । अशास्त्रीयशब्दः । लौकिकशब्दः । ग्राम्यभाषा । तत्पर्य्यायः । अपभ्रंशः २ । इत्यमरः ॥

("तत्रैव शक्तिवैकल्यात् प्रमादालसतादिभिः ।
अन्यथोच्चारिताः शब्दा अपशब्दा इतीरिताः" ॥

इति हरिवंशे ।)

"आभीरादिगिरः काव्येष्वपभ्रंश इति स्मृताः ।
शास्त्रेषु संस्कृतादन्यदपभ्रंशतयोदितं" ॥

इति दण्डी ॥

अपशुक् (च्) पुं, (शुच् + भावे क्विप्, अपगता शुक् शोको यस्य सः ।) आत्मा । यथा । "क उत्तमश्लोकगुणानुवादात् पुमान् विरज्येत विनापशुघ्नात्" । इति श्रीभागवतं ॥

अपशोकः, पुं, (अपगतः शोको यस्मात् सः ।) अशोकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ ("शोकरहितः । दुःखहीनः ।

"हरप्रीतिकरो वृक्षो ह्यशोकः शोकनाशनः ।
दुर्गाप्रीतिकरोऽसि त्वं मामशोकं सदा कुरु" ॥

देवीपूजापद्धतिः ।)

अपष्ठं, क्ली, (अप + स्था + कः, अम्बाम्बगोसव्याप-इत्यादिना षत्वं ।) अङ्कुशाग्रं । इति हेमचन्द्रः ॥

अपष्ठु, व्य, (अप + स्था + "अपदुःसुभ्यः स्थः कुः," इति कु, सुषमादित्वात् षत्वम् ।) निरवद्यं । विपरीतं । शोभनं । इति शब्दमाला ॥

अपष्ठुः, पुं, (अप + स्था + कु, सुषमादित्वात् षत्वं ।) कालः । वामे त्रि । इति मेदिनी ॥ (समयः । असत्यः । विरुद्धार्थः । प्रतिकूलः । विपरीतः ।

"तव धर्म्मराज इति नाम कथमिदमपष्ठु पठ्यते ।
भौमदिनमभिदधत्यथवा भृशमप्रशस्तमपि मङ्गलं जनाः ।" इति माघः । वामः । दक्षिणेतरः ।)

अपष्ठुरं, त्रि, (अप + स्था + कुरच्, सुषमादित्वात् षत्वं ।) प्रतिकूलं । इति हेमचन्द्रः ॥

अपष्ठुलं, त्रि, (अप + स्था + कुरच्, रस्य लत्वं ।) प्रतिकूलं । विपरीतं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अपसदः, पुं, (अपसीदति अपकृष्टत्वं प्राप्नोति, अप + सद् + पचाद्यच् ।) नीचः । इतरलोकः । इत्यमरः ॥

("विप्रस्य त्रिषु वर्णेषु नृपतेर्वर्णयोर्द्वयोः ।
वैश्यस्य वर्णे चैकस्मिन् षडेतेऽपसदाः स्मृताः" ॥

इति मनूक्ते अनुलोमवर्णस्त्रीजाते वर्णसङ्करभेदे मूर्द्धावसिक्तादौ पुंस्त्री ।)

अपसरः, पुं, (अप + सृ + भावे अच् ।) अपसरणं । स्थानात् स्थानान्तरगमनं । अपोपसर्गात् गत्यर्थसृधातोर्भावे अप्प्रत्ययः ॥

("निरन्वयोऽनपसरः प्राप्तः स्याच्चौरकिल्विषं" ।

इति मनुः ।)

अपसर्ज्जनं, क्ली (अप + सृज + भावे ल्युट ।) मोक्षः । परित्यागः । दानं । इति भूरिप्रयोगः ॥ (बधः । हत्या । परिवर्जनं ।)

अपसर्पः, त्रि, (अपसर्पति, अप + सृप् + कर्त्तरि अच् ।) चरः । हरकरा इति प्रसिद्धः । इत्यमरः ॥ (गूढचरः । स्पशः ।

"यथार्हवर्णः प्रणिधिरपसर्पश्चरः स्पशः ।
चारश्च गूढपुरुषश्चाप्तः प्रत्ययितस्त्रिषु" ॥

इत्यमरः ।

"सर्पाधिराजोरुभुजोऽपसर्पं
पप्रच्छ भद्रं विजिताधिभद्रः" ।

इति रघुवंशे ।)

अपसलवि, व्य, (अप + सल् + बाहुल्यात् अवि ।) प्रदेशिन्यङ्गुष्ठयोरन्तरा । पितृतीर्थं । यथा । "प्रदेशिन्यङ्गुष्ठयोरन्तरा अपसलवि अपसव्यं वा तेन पितृभ्यो निदधाति" । इति श्राद्धतत्त्वे भट्टभाष्यधृतगृह्यं ॥

अपसव्यं, क्ली, (सव्यादपक्रान्तं, "निरादयो गताद्यर्थे पञ्चम्या" इति समासः ।) अपसलवि । पितृतीर्थं । इति श्राद्धतत्त्वे भट्टभाष्यधृतगृह्यं ॥

अपसव्यः, त्रि, (सव्यादपक्रान्तः, "निरादयो गताद्यर्थे पञ्चम्या" इति समासः ।) शरीरदक्षिणभागः । प्रतिकूलः । इति मेदिनी ॥ (विपरीतः ।

"वाता मण्डलिनस्तीव्रमपसव्यं प्रचक्रमुः" ।

इति रामायणे ।)

अपस्करः, पुं, (अपकीर्य्यते, अप + कृ + अप्, "अपस्करो रथाङ्गमिति" पाणिनिसूत्रेण सुडागमः ।) रथाङ्गं । तच्च अक्षयुगचक्रादि । इत्यमरः ॥ गुह्यद्वारं । विष्ठा । इति धरणी ॥

अपस्नातः, त्रि, (अपकृष्टत्वेन स्नातः अमङ्गलार्थत्वात्, अप + स्ना + कर्त्तरि क्तः ।) मृतमुद्दिश्यकृतस्नानो जनः । इत्यमरः ॥ ("अपस्नातस्नानिष्पीडितमौलिरिव भवनमाजगाम" इति हर्षचरिते ।) संस्कारार्थं स्नापितो मृतः । इति स्वामी ॥

अपस्नानं, क्ली, (अप + स्ना + भावे ल्युट् ।) मृतस्नानं । मृतोद्देशकस्नानं । इति हेमचन्द्रः ॥ (अपवित्रस्नानं । स्नानावशिष्टजलेन स्नानं । स्नानोदकं । स्नानावशिष्टं जलं ।

"उद्वर्त्तनमपस्नानं विण्मूत्रे रक्तमेव च ।
श्लेष्मनिष्ठ्यूतवान्तानि नाधितिष्ठेत्तु कामतः" ।

इति मनुः ।)

अपस्मारः, पुं, (अपस्मर्य्यते पूर्व्ववृत्तं विस्मर्य्यतेऽनेन, अप + स्मृ + करणे घञ् ।) रोगविशेषः । मृगी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । अङ्गविकृतिः २ लालाधः ३ भूतविक्रिया ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥*॥

तस्य सामान्यरूपं ।

"तमःप्रवेशः संरम्भो दोषोद्रेकहतस्मृतेः ।
अपस्मार इति ज्ञेयो गदो घोरश्चतुर्व्विधः" ॥*॥

तस्य निदानपूर्व्विका सम्प्राप्तिः ।

"चिन्ताशोकादिभिः क्रुद्धा दोषा हृत्स्रोतसि स्थिताः ।
कृत्वा स्मृतेरपध्वंसमपस्मारं प्रकुर्व्वते" ॥ * ॥

तस्य पूर्व्वरूपं । यथा,—

"हृत्कम्पः शून्यता स्वेदो ध्यानं मूर्च्छा प्रमूढता ।
निद्रानाशश्च तस्मिंश्च भविष्यति भवत्यथ" ॥ * ॥

वातिकस्य रूपं ।

"कम्पते प्रदशेत् दन्तान् फेनोद्वामी श्वसित्यपि ।
परुषारुणकृष्णानि पश्येद्रूपाणि चानिलात्" ॥ * ॥

पैत्तिकस्य रूपं ।

"पीतफेनाङ्गवक्त्राक्षः पीतासृग्रूपदर्शनः ॥
सतृष्णोष्णानलव्याप्तलोकदर्शी च पैत्तिकः" ॥ * ॥

श्लैष्मिकरूपं ।

"शुक्लफेनाङ्गवक्त्राक्षः शीतहृष्टाङ्गजो गुरुः ।
पश्यन् शुक्लानि रूपाणि श्लैष्मिको मुच्यते चिरात्" ॥*

त्रिदोषजरूपं ।

"सर्व्वैरेभिः समस्तैश्च लिङ्गैर्ज्ञेयस्त्रिदोषजः" ॥ * ॥
असाध्यलक्षणं ॥
अपस्मारः स चासाध्यो यः क्षीणस्यानवश्च यः ॥*॥
अरिष्टलक्षणं ।
"प्रस्फुरन्तं सुबहुशः क्षीणं प्रचलितभ्रुवं ।
नेत्राभ्याञ्च विकुर्व्वाणमपस्मारो विनाशयेत्" ॥*॥
तस्य वेगकालः ।
"पक्षाद्वा द्वादशाहाद्वा मासाद्वा कुपिता मलाः ।
अपस्माराय कुर्व्वन्ति वेगं किञ्चिदथान्तरं ॥
देवे वर्षत्यपि यथा भूमौ वीजानि कानिचित् ।
शरदि प्रतिरोहन्ति तथा व्याधिसमुच्चयाः" ॥
इति माधवकरः ॥ * ॥ तस्य चिकित्सा । यथा,—
"तैलेन लशुनः सेव्यः पयसा च शतावरी ।
ब्राह्मीरसश्च मधुना सर्व्वापस्मारभेषजं ॥ * ॥
चूर्णैः सिद्धार्थकादीनां भक्षितैरथवापि तैः ।
गोमूत्रपिष्टैः सर्व्वाङ्गलेपैः शाम्यत्यपस्मृतिः" ॥
सिद्धार्थकादिः उन्मादोक्तः ॥ * ॥
"शिग्रुकट्वङ्गकिणिहीनिम्बत्वग्रसपाचितं ।
चतुर्गुणे गवां मूत्रे तैलमभ्यङ्गने हितं" ॥
कट्वङ्गः शोनापाठा । किणिही चिरिचिरा ॥ * ॥
"निर्गुण्डीभववन्दाकनावनस्य प्रयोगतः ।
उपैति सहसा नाशमपस्मारो महागदः ॥ * ॥
मनोह्वा तार्क्ष्यविष्ठा वा शकृत् पारावतस्य च ।
अञ्जनाद्धन्त्यपस्मारमुन्मादञ्च विशेषतः" ॥
मनोह्वा मनःशिला । तार्क्ष्यो गरुडः । शकृत् विष्ठा ॥ * ॥
"यः खादेत् क्षीरभक्ताशी माक्षिकेण वचारजः ।
अपस्मारं महाघोरं चिरोत्थं स जयेद्ध्रुवं" ॥
वचा घोरवच् ॥ * ॥
"कुष्माण्डकफलोत्थेन रसेन परिपेषितं ।
अपस्मारविनाशाय यष्ट्याह्वं च पिबेत् त्र्यहं" ॥
त्र्यहमिति एतस्य पानात्त्रिभिर्दिनैरेवापस्मारोपशमो भवतीत्यभिप्रायः ॥ * ॥
"ब्राह्मीरसवचाकुष्ठशङ्खपुष्पीभिः शृतं घृतं ।
पुराणं स्यादपस्मारोन्मादग्रहहरं परं" ॥
एतस्य प्रक्रिया । पुराणं गोघृतं प्रस्थमितं वचाकुष्ठशङ्खपुष्पीणां समुदितानां कुड़वमितानां कल्केन प्रस्थमितब्राह्मीरसपिष्टेन पचेत् । ब्राह्मीघृतं ॥ * ॥
"कुष्माण्डकरसे सर्पिरष्टादशगुणे पचेत् ।
यष्ट्याह्वकल्कं तत्पानमपस्मारविनाशनं" ॥
कुष्माण्डकघृतं ॥ * ॥
"द्वौ कीटमेषौ विधिवदानाय रविवासरे ।
कण्ठे भुजे वा संधार्य्य जयेदुग्रामपस्मृतिं" ॥
अयन्तु कीटो नदीतीरे सिकतामध्ये तिष्ठति ॥*॥
"शिग्रुकुष्ठजलाजाजीलशुनव्योषहिङ्गुभिः ।
वस्तमूत्रे शृतं तैलं नावनं स्यादपस्मृतौ" ॥
जलं बालकं । अजाजी जीरकः । वस्तः छागः । नावनं नस्यं ॥ * ॥ इत्यपस्माराधिकारः । इति भावप्रकाशः ॥

अपहारः, पुं, (अप + हृ + भावे घञ् ।) अपचयः । हानिः । इत्यमरः ॥ अपहरणं । चौर्य्यं । संगोपनं । धनस्वाम्यनुपयोगित्वय । इति दायभागः ॥ (विनाशः ।
"कर्णनासापहारेण भगिनी मे विरूपिता" ।
इति रामायणे । स्तेयं । यद्धान्यापहारादिकं कर्म्म द्रव्यस्वामिसमक्षं बलात्कृतं तत्साहसं स्यात् । इति कल्लूकभट्टः । निह्नवः । "कथं वा आत्मनः अपहारं करोमि" । इति शाकुन्तले ।)

अपहारकः, त्रि, (अप + हृ + ण्वुल् ।) अपहारी । अपहरणकर्त्ता । यथा,—
"परापवादनिरतः परद्रव्यापहारकः" ।
इति पुराणं ॥
("द्विविधान् तस्करान् विद्यात् परद्रव्यापहारकान् प्रकाशांश्चाप्रकाशांश्च चारचक्षुर्महीपतिः" ॥
"अन्नहर्त्तामयावित्वं मौक्यं वागपहारकः ।
वस्त्रापहारकः श्वैत्रं पङ्गुतामश्वहारकः" ॥
इति मनुः । चौरः ।
"योऽन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा सत्सु भाषते ।
स पापकृत्तमो लोके स्तेन आत्मापहारकः" ।
इति मनुः ।)

अपहासः, पु, (अप + हस् + भावे घञ् ।) अकारणहास्यं । इति हेमचन्द्रः ॥

अपह्नवः, पु, (अप + ह्नु + भावे अप् ।) अपलापः । स्नेहः । इति मेदिनी ॥
("ऋणे देये प्रतिज्ञाते पञ्चकं शतमर्हति ।
अपह्नवे तद्द्विगुणं तन्मनोरनुशासनम्" ॥
इति मनुः ।)

अपह्नुतिः, स्त्री, (अप + ह्नु + भावे क्तिन् ।) अपलापः । अपह्नवः । इति शब्दरत्नावली ॥ उपमेयासत्यकरणपूर्व्वकोपमानसत्यतास्थापिकालङ्कृतिः । तस्या लक्षणं ।
"प्रकृतं यन्निषिध्यान्यत्साध्यते सा त्वपह्नुतिः" ।
उदाहरणं ।
"अवाप्तः प्रागल्भ्यं परिणतरुचः शैलतनये ।
कलङ्को नैवायं विलसति शशाङ्कस्य वपुषि ॥
अमुष्येयं मन्ये विगलदमृतस्यन्दिशिशिरे ।
रतिश्रान्ता शेते रजनिरमणी गाढमुरसि" ॥
इति काव्यप्रकाशः ॥
("प्रकृतं प्रतिषिध्यान्यस्थापनं स्यादपह्नुतिः ।
गोपनीयं कमप्यर्थं द्योतयित्वा कथञ्चन ॥
यदि श्लेषेणान्यथा वाऽन्ययेत् साप्यपह्नुतिः" ।
इति साहित्यदर्पणे ।)

अपानाथः, पु, (अपां नाथः अलुक्समासः ।) समुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अपांनिधि, पु, (निधीयतेऽत्र, नि + धा + अधिकरणे किः, अपां निधिः आधारः ।) समुद्रः । वारांनिधिः इति दर्शनात् ॥

अपांपतिः, पु, (अपां पतिः, अलुक्समासः ।) समुद्रः । इत्यमरः ॥ वरुणः । अप्पतिरित्यमरेणोक्तत्वात् ॥

अपांपित्तं, क्ली, (अपां पित्तमिव तदुत्पन्नत्वात् तस्य पित्तत्वं, अलुक्समासः ।) अग्निः । इति शब्दरत्नावली ॥ चित्रकवृक्षः । वह्निसंज्ञक इत्यमरेणोक्तत्वात् ॥

अपाक्, [च्] त्रि, (अप + अञ्च + क्विन्, नलोपः ।) दक्षिणादिग्भववस्तु । तत्पर्य्यायः । अपाचीनं २ । इति हेमचन्द्रः ॥

अपाकः, पुं, (पच + भावे घञ्, ततो नञ्समासः ।) पाकाभावः । अजीर्णता । यथा,—
"अङ्गमर्द्दोऽरुचिस्तृष्णा आलस्यं गौरवं ज्वरः ।
अपाकः शून्यताङ्गानामामवातस्य लक्षणं" ॥
इति माधवकरः ॥ पाकाभावविशिष्टे त्रि । यथा,—
"गात्रप्रदेशे क्वचिदेव दोषाः
संमूर्च्छिता मांसमसृक् प्रदूष्य ।
वृत्तं स्थिरं मन्दरुजं महान्त-
मनल्पमूलं चिरवृद्ध्यपाकं" ॥
इति माधवकरः ॥

अपाकशाकं, क्ली, (न पच्यते, पच् + घञ्, नञ्समासः, अपाकः शाको यस्य तत् ।) आर्द्रकं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अपाङ्ग, पु, (अपाङ्गति वक्रं गच्छति चक्षुर्यत्र, अप + अञ्च + अधिकरणे घञ् ।) नेत्रयोरन्तः । चक्षुःकोणः ।
("चलापाङ्गां दृष्टिं स्पृशसि बहुशो वेपथुमतीं" । इति शाकुन्तले । "कुवलयदृशां लोललोलैरपाङ्गैः" । इति शान्तिशतके ।) तिलकः । इत्यमरः ॥ अङ्गहीने त्रि । इति मेदिनी ॥

अपाङ्गकः, पु, (अपकृष्टमङ्गं यस्य समासान्तः कः ।) अपामार्गवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ आपां इति भाषा । अङ्गहीने त्रि ॥

अपाङ्गदर्शनं, क्ली, (अपाङ्गेन नेत्रप्रान्तेन दर्शनं तृतीयातत्पुरुषः ।) कटाक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥

अपाची, स्त्री, (अप + अञ्च + क्विन्, स्त्रियां ङीप् ।) दक्षिणादिक् । इति हलायुधः ॥

अपाचीनं, त्रि, (अपाच्यां दक्षिणस्यां दिशि भवं, अपाच् ख तस्य ईन ।) अपागर्थं । दक्षिणादिग्भववस्तु । विपर्य्यस्तं । विपरीतं । इति विश्वमेदिन्यौ ॥

अपाच्यं, त्रि, दक्षिणादिग्भववस्तु । अपाची दक्षिणादिक् ततो भवार्थे यत्प्रत्ययः ॥ पचनायोग्यं । पचधातोः कर्म्मणि ण्यति पाच्यं पश्चान्नञ्समासः ॥

अपाटवं, क्ली, (पटोर्भावः पटु + भावे अण्, नास्ति पाटवं पटुता यत्र तत् ।) रोगः । इति हेमचन्द्रः ॥ अपटुता । जडता । पटोर्भावः पाटवं ततो नञ्समासः ॥

अपात्रं, क्ली, (कुत्सितं पात्रं अप्राशस्त्ये नञ्समासः ।) कुपात्रं । असत्पात्रं । यथा । "अपात्रे पातयेद्दत्तं सुवर्णं नरकार्णवे" । इति मलमासतत्त्वं ॥ (योग्यताहीनं । निन्दितं । विद्यातपोहीनं । दानादियोग्यताहीनं ।
"विद्येव कन्यका मोहादपात्रे प्रतिपादिता ।
यशसे न न धर्म्माय जायेतानुशयाय तु" ॥
इति कथासरित्सागरे ।)

अपात्रीकरणं, क्ली, (अनपात्रं अपात्रं कुत्सितपात्रं क्रियतेऽनेन, अपात्र + च्वि + कृ + करणे ल्युट् ।) नवविधपापमध्ये पापविशेषः । तच्चतुर्व्विधं ।

निन्दितधनादानं १ वाणिज्यं २ शूद्रसेवनं ३ असत्य-भाषणं ४ । इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥
("निन्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनं ।
अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषणं" ॥
इति मनुः ।)

अपादानं, क्ली, (अपादीयते विश्लिष्यतेऽस्मात्, अप + आ + दा + ल्युट् ।) यस्मादन्यस्य वस्त्वन्तरस्य चलनं भवति तत् । षट्कारकमध्ये पञ्चमकारकं । तच्चैकादशार्थे पञ्चमी स्यात् यथा । यतोऽपायः । यथा वृक्षात् पर्णं पतति १ । यतो भीः । यथा व्याघ्रात् बिभेति २ । यतो जुगुप्सा । यथा पापात् जुगुप्सते धीरः ३ । यतः पराजयः । यथा सिंहात् पराजयते हस्ती ४ । यतः प्रमादः । यथा धर्म्मात् प्रमाद्यति मोघः ५ । यत आदानं । यथा भूपात् धनमादत्ते विप्रः ६ । यतो भूः । यथा पितुः पुत्रो जायते ७ । यतस्त्राणं । यथा व्याघ्रात् गां रक्षति गोपः ८ । यतो विरामः । यथा जपाद्विरमति विप्रः ९ । यतोऽन्तर्द्धिः । यथा गुरोरन्तर्द्धत्ते शिष्यः १० । यतो वारणं । यथा यवेभ्यो गां वारयति ११ । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

अपानं, क्ली, (अपनयति मलादि निःसारयति, अप + अन् + णिच् + पचाद्यच ।) मलद्वारं । तत्पर्य्यायः । गुदं २ । पायुः ३ । इत्यमरः ॥ गुह्यं ४ । गुदवर्त्म ५ । इति जटाधरः ॥ तनुह्रदः ६ । मार्गः ७ । इति शब्दरत्नावली ॥

अपानः, पुं, (अपानिति अधोदेशात् निःसरति, अप + अन् + अच् ।) गुदस्थवायुः । इत्यमरः ॥ अवाग्गमनवान् पाय्वादिस्थानवर्त्ती वायुः । इति वेदान्तसारः ॥
("अधोनयत्यपानस्तु आहारञ्च नृणामधः ।
मूत्रशुक्रवहो वायुरपान इति कीर्त्यते" ॥
इत्युक्तलक्षणोऽवाग्गमनवान् कृकाटिकापृष्ठपार्श्वपायूपस्थवर्त्तिवायुः । गुदस्थवायुः ।)
("प्राणापानौ समौ कृत्वा नासाभ्यन्तरचारिणौ" । इति भगवद्गीता ।)

अपापः, त्रि, (नास्ति पापं यस्य सः ।) निष्पापः । पापशून्यः । यथा,—
"इयं दाशरथे सीता सुव्रता ब्रह्मचारिणी ।
अपापा हि त्वया त्यक्ता ममाश्रमसमीपतः" ॥
इति रामायणं ॥

अपामार्गः, पुं, (अपामृज्यते रोगो दूरीक्रियते अनेन, अप + आ + मृज् + करणे घञ् ।) वृक्षविशेषः । आपाङ् इति भाषा । तत्पर्य्यायः । शैखरिकः २ धामार्गवः ३ मयूरकः ४ प्रत्यक्पर्णी ५ कीशपर्णी ६ किणिही ७ खरमञ्जरी ८ । इत्यमरः ॥ शैखरेयः ९ अधामार्गवः १० केशपर्णी ११ इति तट्टीका ॥ स्थलमञ्जरी १२ प्रत्यक्पुष्पी १३ क्षारमध्यः १४ अधोघण्टा १५ शिखरी १६ इति रत्नमाला ॥ दुर्ग्रहः १७ अध्वशल्यः १८ काण्डीरकः १९ मर्कटी २० दुरभिग्रहः २१ वाशिरः २२ पराक्पुष्पी २३ कण्टी २४ मर्कटपिप्पली २५ कटुमञ्जरिका २६ अघाटः २७ चरकः २८ पाण्डुकण्टकः २९ नालाकण्टः ३० कुब्जः ३१ । अस्य गुणाः । तिक्तत्वं । उष्णत्वं । कटुत्वं । कफार्शःकण्डूदरामयविषरोगनाशित्वं । धारकत्वं । वान्तिकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अग्निवर्द्धनत्वं । छेदकारित्वं । संसनत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥*॥ तत्फलगुणाः । रसे स्वादुत्वं । पाके दुर्ज्जरत्वं । विष्टम्भित्वं । वायुकारित्वं । रूक्षत्वं । रक्तपित्तप्रसादनत्वञ्च । इति भावप्रकाशः ॥ (अपामार्ग ओषधीनां सर्व्वासामेक इद्वशीति अथर्व्ववेदः ।)

अपाम्पतिः, पुं, (अपां पतिः, अलुक्समासः ।) समुद्रः । इत्यमरः ॥ वरुणः । अप्पतिरित्यमरटीकोक्तत्वात् ॥

अपाम्पित्तं, क्ली, (अपां पित्तमिव अलुक्समासः तद्-गुणत्वात् ।) अग्निः । इति शब्दरत्नावली ॥ चित्रकवृक्षः । वह्निसंज्ञक इत्यमरटीकोक्तत्वात् ।

अपायः, पुं, (अप + इन + भावे अच् ।) विश्लेषः । इति रामतर्कवागीशः ॥ चलनं । इति दुर्गादासः ॥ विनाशः । यथा,—
"सा काशी त्रिपुरारिराजनगरी पायादपायाज्जगत्" । इति काशीखण्डं ॥

अपारं, क्ली, (नास्ति पारं यस्य तत् ।) अवारं । नद्यादेरर्व्वाक्पारं । इति हलायुधः ॥ असीमे त्रि ॥

अपावृतं, त्रि, (अप + आ + वृ + आच्छादने क्तः ।) पिहितं । आवृतं । स्वतन्त्रं । स्वाधीनं । इति मेदिनी ॥ (उद्घाटितं । अनावृतं । अपसारितावरणं ।
"यदृच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतं" ।
इति गीता ।)

अपावृत्तं, त्रि, (अप + आ + वृत् + क्तः ।) लुठितं । इति हेमचन्द्रः ॥ लोटा । गडागडि इति भाषा । (अन्तरितं । परावृत्तं । निवृत्तं ।
"प्रतिग्रहादपावृत्तः सन्तुष्टो येन केनचित्" ।
इति महाभारते ।)

अपाश्रयः, पुं, (अपाश्रियते आच्छाद्यतेऽनेन, अप + आ + श्रि + करणे अच् ।) प्राङ्गणावरणं । सामियाना । चाँदोया इति भाषा । तत्पर्य्यायः । मत्तालम्बः २ प्रग्रीवः ३ मत्तवारणः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ आश्रयशून्ये त्रि ॥ (चन्द्रातपः । निराश्रयः । आश्रितः । अधीनः ।
"ब्राह्मणापाश्रयो नित्यमुत्कृष्टां जातिमश्नुते" ।
इति मनुः ।)

अपासङ्गः, पुं, (अप + आ + सन्ज + घञ् ।) उपासङ्गः । तूणः । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥

अपासनं, क्ली, (अप + अस + भावे ल्युट् ।) मारणं । इत्यमरः ॥

अपास्तं, त्रि, (अप + अस + क्तः ।) निरस्तं । यथा । एतेन नातिसन्ध्यासमीपत इत्यनेन रात्रसीवेलामात्रं निषिध्यते इति मैथिलमतमपास्तं । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

अपाक्षं, त्रि, (अक्षमिन्द्रियमपगतमनुगतमिति यावत्, प्रादिसमासः । अपकृष्टमक्षि चक्षुः कर्म्मधारयः, अच् समासान्तः । अपगतमक्षि चक्षुः कर्म्मधारयः, अच्, समासान्तः ।) प्रत्यक्षं । इति त्रिकाण्डशेषः । कुत्सितचक्षुः । लोचनशून्यं । एतावर्थौ व्युत्पत्तिलब्धौ ॥

अपि व्य, (न पिबति पिगतौ क्विप्, आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न तुक् ।) उपसर्गविशेषः । अस्यार्थाः । आहरणं । सम्भावनं । निन्दा । अनुज्ञा । अल्पत्वं । समुच्चयः । इति दुर्गादासः ॥ प्रश्नः । शङ्का । युक्तपदार्थः । कामाचारक्रिया । इति विश्वमेदिन्यौ ।
("अपिः पदार्थसम्भावनान्ववसर्गगर्हासमुच्चयेषु" इति पाणिनिसूत्रम्) ॥

अपिगीर्णं, त्रि, (अपि + गॄ + कर्म्मणि क्तः ।) स्तुतं । वर्णितं । इत्यमरः ॥

अपिच्छिलः, त्रि, (न पिच्छिलः नञ्समासः ।) पैच्छिल्याभावविशिष्टः । पिच्छिलताशून्यः । यथा ।
"प्रमेहिणो यदा मूत्रमनाविलमपिच्छिलं" ।
इति माधवकरः ॥ (परिष्कृतः । अमलिनः । निर्म्मलः । गाढः ।)

अपितु व्य, (अपि + तु ।) यद्यर्थे । यद्यपि । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अपिधानं, क्ली, (अपि + धा + भावे ल्युट् ।) आच्छादनं । अन्तर्द्धानं । इत्यमरः ॥ (आवरणं । "द्वारे पुरस्योद्घटितापिधाने" । इति कुमारसम्भवे ।
"शिलापिधाना काकुत्स्थ दुर्गं चास्याः प्रवेशनं" ।
इति रामायणे ।)

अपिनद्धं, त्रि, (अपि + नह् + कर्म्मणि क्तः, अस्य वालोपे पिनद्धञ्च ।) परिहितवस्त्रादि । तत्पर्य्यायः । आमुक्तः २ प्रतिमुक्तः ३ पिनद्धः ४ । इत्यमरः ॥

अपीतः, पुं, (पा + कर्म्मणि क्तः । न पीतः, नञ्समासः ।) पीतभिन्नवर्णः । तद्विशिष्टे अकृतपाने च त्रि इति नञ्समस्तपीतशब्दस्यैतावर्थौ ॥

अपीनसं, क्ली, (अपीनाय अस्थूलत्वाय सीयते कल्पते, अपीन + सो + कर्म्मकर्त्तरि कः । पीनसात् रोगविशेषात् भिन्नं नञ्समासः ।) पीनसरोगः । इति रभसः ॥ तद्रहिते त्रि ॥

अपीव्यं, त्रि, अतिसुन्दरं । यथा,—
"अपीव्यदर्शनं शश्वत् सर्व्वलोकनमस्कृतं ।
सन्तं वयसि कैशोरे भृत्यानुग्रहकातरं" ॥
इति श्रीभागवतं ॥

अपुच्छा, स्त्री, (नास्ति पुच्छमग्रभागो यस्याः सा, टाप् ।) शिंशपावृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (त्रि, लाङ्गूलहीनः । शिखरहीनः ।)

अपुनर्भवः, पुं, (न पुनर्भवति न पुनरुत्पद्यतेऽस्मात्, न पुनर् + भू + अपादाने अप्, मयूरव्यंसकादित्वात् समासः ।) मुक्तिः । कैवल्यं । इति हेमचन्द्रः ॥ पुनर्जन्माभावः । यथा,—
"हेतौ लिङ्गे प्रशमने रोगाणामपुनर्भवे ।
ज्ञानं चतुर्विधं यस्य स राजार्हो भिषक्तमः" ॥
इति चरकः ॥ (कर्त्तरि अचि तु पुनर्जन्मशून्यः मुक्तः इति यावत् ।)

अपुष्पफलदः, पुं, (अपुष्पं, पुष्पं विना फलं ददाति,

अपुष्पफल + दा + कर्त्तरि कः, उपपदसमासः ।) पनसवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ पुष्पव्यतिरेकजातफलवृक्षमात्रं ॥ (अहेतुकफलदातरि त्रि)

अपूपः, पुं, (न पूयते विशीर्य्यति, न + पूय + पः, यलोपः ।) पिष्टकः । इत्यमरः ॥ गोधूमः । इति राजनिर्घण्टः ॥
("कृशरासंयावं पायसापूपमेव च" ।
इति मनुः ।)

अपूप्यः, पुं, (अपूपाय हितः "विभाषा हविरपूपादिभ्यः" इति पाणिनिसूत्रेण यत् ।) गोधूमचूर्णं । इति जटाधरः ॥ मयदा इति भाषा ।

अपूरणी, स्त्री, (न पूरयति पुष्पगन्धेन मनःप्रीतिं पूर्णां करोति निर्गन्धत्वात्, पूर + णिच् + कर्त्तरि ल्युट्, स्त्रियां ङीप् ततो नञ्समासः ।) शाल्मलिवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अपूर्ब्बं, क्ली, (नास्ति पूर्ब्बं पूर्ब्बकालभवं दृष्टं यस्य तत् ।) कर्म्मजन्यमदृष्टं । तत्पर्य्यायः । अनुशयः २ नियोगः ३ अतिशयः ४ कार्य्यं ५ प्रयोगः ६ । इति स्मृतिः ॥ तच्चतुर्विधं यथा । फलापूर्ब्बं १ समुदायापूर्ब्बं २ उत्पत्त्यपूर्ब्बं ३ अङ्गापूर्ब्बं ४ । येन स्वर्ग आरभ्यते तत् फलापूर्ब्बं । अमावास्याया त्रयाणां यागानामेकः समुदायः पौर्णमास्यामपरः तयोर्भिन्नकालवर्त्तिनोः संहत्यफलापूर्ब्बारम्भायोगात्तदारम्भाय समुदायद्वयजन्यमपूर्ब्बद्वयं कल्पनीयं । तयोरेकैकस्यारम्भाय एकैकसमुदायवर्त्तिनां त्रयाणां यागानां भिन्नक्षणवर्त्तित्वेन संघातापत्त्यभावात् यागत्रयजन्यानि त्रीण्युत्पत्त्यपूर्ब्बाणि कल्पनीयानि । तेषाञ्चाङ्गोपकारमन्तरेणानिष्पत्तेरङ्गानां चानेकक्षणवर्त्तिनां संघातासम्भवात् अङ्गापूर्ब्बाणि कल्पनीयानि । तत्र त्वयं विभागः । इत्यधिकरणमाला ॥

अपूर्ब्बं, त्रि, (नास्ति पूर्ब्बं यस्य, न पूर्ब्बः नञ्समासः ।) आश्चर्य्यं । यथा,—
"अपूर्ब्बेयं हरेर्माया त्रिगुणा रज्जुरूपिणी ।
यया मुक्तो न चलति बद्धो धावति धावति" ॥
इति उद्भटः ॥ पूर्ब्बदिग्देशकालभिन्नं ॥

अपेतराक्षसी, स्त्री, (अपेतः राक्षस इव पातकं यस्याः सा, गौरादित्वात् ङीष् ।) तुलसीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अपेयं, त्रि, (पा + कर्म्मणि अर्हाद्यर्थे यत् ।) पानायोग्यं । अपानीयं । यथा,—"मद्यमपेयमदेयमनिग्राह्यं" । इति तिथ्यादितत्त्वे उशनःसूत्रं ॥
("जलधिजन्मसपेयं परिहृते निर्धनत्वं" ।)
("यैः कृतः सर्व्वभक्ष्योऽग्निरपेयश्च महोदधिः ।
क्षयी चाप्यायितः सोमः को न नश्येत्प्रकोप्य तान्" ॥
इति मनुः ।)

अपेक्षणीयं, त्रि, (अप + ईक्ष + कर्म्मणि अनीयर् ।) अपेक्षायोग्यं । अपेक्ष्यं । अपेक्षितव्यं । यथा,—
"आत्मा यत्नेन रक्ष्यो रणशिरसि पुनः सोऽपि नापेक्षणीयः" । इति नवरत्नमध्ये शङ्कुः ॥

अपेक्षा, स्त्री, (अप + ईक्ष + भावे अ, स्त्रियां टाप् ।) कार्य्यनिमित्तयोरन्योन्याभिसम्बन्धः । इति सुपद्मटीकायां विद्यानिवासः ॥ आकाङ्क्षा । यथा,—
"सा प्रक्रिया या कथमित्यपेक्षा" । इति वेदान्तटीकायां वाचस्पतिमिश्रः ॥ (आकाङ्क्षा । अभिलाषः । आशा ।
"अपेक्षा भिक्षायामपि किमपि चेतः स्वपयति" । इति शान्तिशतके । प्रयत्नः । अनुरागः । सम्मानना ।
"अलब्धं चैव लिप्सेत लब्धं रक्षेदवेक्षया ।
रक्षितं वर्द्धयेच्चैव वृद्धं पात्रेषु निक्षिपेत्" ॥
इति मनुः । पर्य्यालोचनं । विचारः । अनुचिन्तनं ।
"सत्यामपि तपःसिद्धौ नियमापेक्षया मुनिः" ।
इति रघुवंशे ।
"न क्षुद्रोऽपि प्रथमसुकृतापेक्षया संश्रयाय" ।
इति मेघदूते ।)

अपेक्षाबुद्धिः, स्त्री, अनेकैकत्वविषयकबुद्धिः । नानैकत्वावगाहिबुद्धिः । अयमेकः अयमेक इत्याकारबुद्धिः । इति भाषापरिच्छेदः ॥
("अनेकैकत्वबुद्धिर्या सापेक्षाबुद्धिरुच्यते" इति "अपेक्षाबुद्धिनाशाच्च नाशस्तेषां निरूपितः" इति च भाषापरिच्छेदे ।)

अपोगण्डः, त्रि, (अपकृष्टकर्म्मणि वेदविहितकार्य्यादन्यकर्म्मणि गण्डः उद्यतः, गडि उद्यमे + पचाद्यच्, निपातनात् अपशब्दस्याकारस्य उकारः, अपसि कर्म्मणि गण्डः अतिभीरुत्वात् त्याज्य ।) स्वभावतो न्यूनाधिकाङ्गविशिष्टः । तत्पर्य्यायः । पोगण्डः २ विकलाङ्गः ३ अङ्गहीनकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ शिशुः । वलिभः । त्रिवलियुक्तः । इति मेदिनी ॥ अतिभीरुः । इति विश्वो हेमचन्द्रश्च ॥ हे स्वभावतो न्यूनाधिकाङ्ग ऊनविंशत्यङ्गुलीकैकविंशत्यङ्गुलीकादौ जने वर्त्तते इत्यर्थः । विकलं स्वभावहीनं अङ्गमस्य विकलाङ्गः । अपकृष्टं गच्छति अपोगण्डः । नाम्नीति गमेर्डः निपातनात् पस्य पोभावः ।
"अपोगण्डस्तु शिशुके विकलाङ्गे च भीरुके" ।
इति विश्वः ॥ निपातनादपस्यादिलोपे पोगण्डोऽपि । पोगण्डो विकलाङ्गे स्यादिति रूपादयः ॥ पोगण्डो विकलाङ्गकः । इति रत्नकोषः । इति तट्टीकायां भरतः ।

अपोटिका, स्त्री, (अपगतमुटकं यस्याः सा, स्त्रियां टाप्, पृषोदरादित्वात् टित्वं ।) उपोदिका । पतिकाशाकः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

अपोहः, पुं, (अप + ऊह + भावे घञ् ।) अपगत ऊहः । वितर्काभावः । शुश्रूषाद्यष्टधीगुणान्तर्गतषष्ठगुणः ।
("शुश्रूषा श्रवणं चैव ग्रहणं धारणं तथा ।
ऊहोऽपोहोऽर्थविज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणाः") ॥
इति हेमचन्द्रः ॥ अतद्व्यावृत्तिः । इति काव्यप्रकाशटीकायां महेश्वरः ॥

अप्नः, [स्] क्ली, (आप्यते स्वर्गो लभ्यतेऽनेन, आप + करणे असुन् ह्रस्व) यज्ञकर्म्म । इत्युणादिकोषः ॥

अप्नुः, पुं, (आप्यते भोगाय प्राप्यते यः, आप् + कर्म्मणि नुः ह्रस्वः ।) शरीरं । अङ्गं । इत्युणादिकोषः ॥ ("अप्नानवे द्वितीये यामाहुतिं जुहोति" । इति शतपथब्राह्मणः ।)

अप्रः, [स्] क्ली, (आप् + असुन् रुट् ह्रस्वः ।) जलं । वेदप्रयोगोऽयं ॥

अप्पतिः, पुं, (अपां पतिः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) वरुणः । इत्यमरः ॥ समुद्रः । अपाम्पतिरिति दर्शनात् ॥

अप्पित्तं, क्ली, (अपां पित्तमिव ।) अग्निः । इत्यमरः ॥ चित्रकवृक्षः । वह्निसंज्ञकत्वात् ॥

अप्रकटः, त्रि, (न प्रकटः व्यक्तः नञ्समासः ।) अव्यक्तः । अप्रकाशः । यथा,—
"प्रकटाप्रकटा चेति लीला सेयं द्विधोच्यते" ।
इति भागवतामृते पद्मपुराणं ॥ अस्य विवरणं लीलाशब्दे द्रष्टव्यं ॥

अप्रकाण्डः, पुं, (नास्ति प्रकृष्टः काण्डः स्कन्धो यस्य सः ।) काण्डरहितवृक्षः । स तु झिण्टिकादिः । तत्पर्य्यायः । स्तम्बः २ गुल्मः ३ । इत्यमरः ॥

अप्रकाशः, पुं, (न प्रकाशः नञ्समासः ।) प्रकाशाभावः । तत्पर्य्यायः । अनालोकः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (गुप्तः । अप्रकाशितः । गूढः ।
"द्विविधांस्तस्करान् विद्यात् परद्रव्यापहारकान् ।
प्रकाशांश्चाप्रकाशांश्च चारचक्षुर्महीपतिः" ॥
इति मनुः ।) न प्रकाशते इति अप्रकाशः, पचाद्यच् । अन्धकारयुक्तः । अदृश्यः ।
"प्रकाशश्चाप्रकाशश्च लोकालोक इवाचलः" ।
इति रघुवंशे । निर्जनः । प्रच्छादितः । प्रोषितः ।
"यानि चैवंप्रकाराणि कालाद्भूमिर्न भक्षयेत् ।
तानि सन्धिषु सीमायामप्रकाशानि कारयेत्" ॥
इति मनुः । रहसि । परोक्षं ।
"नाततायिबधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन ।
प्रकाशं वा प्रकाशं वा मन्युस्तन्मन्युमृच्छति" ॥
इति मनुः ।) तद्विशिष्टे त्रि ॥

अप्रकृष्टः, पुं, (न प्रकृष्टः नञ्समासः ।) काकः । इति शब्दरत्नावली ॥ अधमे त्रि ॥

अप्रखरः, त्रि, (न प्रखरः तीक्ष्णः नञ्समासः ।) प्राखर्य्यरहितः । अतीक्ष्णः । तद्धर्म्मे क्ली । खं राति इति कः खरः प्रकृष्टः खरः प्रखरस्ततो नञ्समासः । मृदुः । शान्तः ।)

अप्रगुणः, त्रि, (न प्रकृष्टो गुणो धैर्य्यरूपो यस्य सः, गुणमप्राप्तः प्रादिसमासः ततो नञ्समासः ।) व्याकुलः । व्यस्तः । इत्यमरः ॥

अप्रतिकरः, त्रि, (प्रति करोति विश्वासं नोत्पादयति प्रति + कृ + कर्त्तरि अच्, न प्रतिकरः ततो नञ्समासः ।) विश्वस्तः । विश्वासपात्रं । इति जटाधरः ॥

अप्रतिपक्षः, त्रि, अप्रतियोगी । विपक्षशून्यः । नास्ति प्रतिपक्षो यस्य इति बहुव्रीहिसमासनिष्पन्नः ॥

अप्रतिभः, त्रि, अप्रत्युत्पन्नमतिः । अप्रगल्भः । नास्ति प्रतिभा नवनवोन्मेषशालिनी प्रज्ञा यस्य सः । इति प्रतिभान्वितशब्दार्थे भरतः ॥ (मृदुः । लज्जाशीलः । हतज्ञानः ।) (स्त्रियां उत्तरस्थाप्रतिपत्ति-

रूपो नियतस्थानविशेषः, उत्तरार्द्धे परोक्षं बुद्धापि यत्रोत्तरमेये उत्तरं न प्रतिपद्यते तत्र अप्रतिभानिग्रहस्थानम् ।)

अप्रतिरथं, क्ली, (नास्ति प्रतिरथः समः मङ्गलार्थत्वेन यस्य तत् ।) यात्रा । सामवेदः । मङ्गलं । इति भूरिप्रयोगत्रिकाण्डशेषौ ॥ (युद्धार्थयानं । युद्धसमये यात्राकृतमङ्गलं ।
"यद् यात्रा मङ्गलं साम तदप्रतिरथं विदुः" ॥
इति हारावली ।)

अप्रतिरथः, पुं, (नास्ति प्रतिरथः प्रतियोद्धा यस्य सः ।) योद्धा इति भूरिप्रयोगः ॥ तुल्ययोद्धृरहित । इति पुराणं ॥
("दौष्मन्तिमप्रतिरथं तनयं प्रसूय" ।
इति शाकुन्तले ।
"एतेषां तमसामिवाप्रतिरथैस्तेजोभिः" ।
इति महावीरचरिते ।)

अप्रतिरूपकथा, स्त्री, (नास्ति प्रतिरूपा अनुरूपा कथा यस्यां सा ।) अप्रतिवचना वाक् । अतुल्या कथा । तत्पर्य्यायः । मङ्गनिका २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अप्रतिष्ठः, त्रि, अप्रतिष्ठितः । प्रतिष्ठारहितः । नास्ति प्रतिष्ठा यस्येति बहुव्रीहौ ह्रस्वः । यथा । हयशीर्षपञ्चरात्रीयसङ्कर्षणकाण्डे ।
"सर्व्वसूक्तेषु कर्त्तव्या प्रतिष्ठा विधिना बुधैः ।
फलार्थिभिस्त्वप्रतिष्ठं यस्मान्निष्फलमुच्यते" ॥
इति मठादिप्रतिष्ठातत्त्वं ॥
("अप्रतिष्ठे रघुज्येष्ठे का प्रतिष्ठा कुलस्य न" ।
इति उत्तरचरिते ।)

अप्रतुलं, क्ली, (प्रकृष्टतुलाया अभावः, अव्ययीभावः ।) प्रकृष्टपरिमाणाभावः । अनिर्दृतिरिति लोकप्रसिद्धिः । प्रकृष्टतुलारहिते त्रि । नास्ति प्रकर्षा तुला यस्य धनादेः धनादेर्यस्य वा ॥

अप्रत्ययः, पु, (प्रति + इन् + भावे अच्, ततोनञ्समासः । नास्ति प्रत्ययः विश्वासो यस्य वा) (सन्देहः । संशयः ।
"बलवदपि शिक्षितानामात्मन्यप्रत्ययं चेतः" ॥
इति शाकुन्तले ।) प्रत्ययाभावः । अविश्वासः । यथा "दोषाणां सन्निधानं कपटशतमयं क्षेत्रमप्रत्ययानां" । इति श्रीशङ्करः ।

अप्रत्यक्षः, त्रि, (अक्षमिन्द्रियं प्रतिगतः प्रादिसमासः, न प्रत्यक्षः नञ्समासः ।) प्रत्यक्षशून्यः । इन्द्रियागोचरः । तत्पर्य्यायः । अतीन्द्रियः २ । इत्यमरः ।
("किन्तु तस्य बलवानोऽहं भ्रातृरूपस्य वैरिणः ।
अप्रत्यक्षं च मे वीर्य्यं समये तव राघव" ॥)
प्रत्यक्षाभावे क्ली ॥

अप्रधानं, क्ली, (न प्रधानं, नञ्समासः ।) प्राधान्यरहितं । तत्पर्य्यायः । अप्राग्र्यं २ उपसर्ज्जनं ३ । इत्यमरः ॥ वाच्यलिङ्गोऽप्ययं । इति भरतः ॥

अप्रमत्तः, त्रि, (प्र + मद् + क्तः, ततोनञ्समासः ।) अवधानविशिष्टः । सावधानः । यथा,—
"पापात् पराजितो दुःखादप्रमत्तो विधेः सतः" ।
इति वोपदेवः ॥

अप्रयोगः, पुं, (प्र + युज् + घञ्, ततो नञ्समासः) प्रयोगाभावः । अनुल्लेखादिः । यथा । "उक्तार्थानामप्रयोगः" । इति दुर्गादासः ॥

अप्रलम्बं, क्ली, (प्र + लम्ब + घञ्, नञ्समासः ।) अविलम्बं । शीघ्रं । इति हलायुधः ॥ तद्वति त्रि । (सत्वरः । विलम्बरहितः । झटिति ।)

अप्रशस्तं, त्रि, (प्र + शंस् + क्तः, नञ्समासः ।) असत् । अश्रेष्ठं । अविहितं । यथा,—
"अप्रशस्तं निशि स्नानं राहोरन्यत्र दर्शनात्" ।
इति तिथ्यादितत्त्वे पराशरः ॥ (मूत्रपुरीषादिकं ।
"अप्रशस्तन्तु कृत्वाप्सु मासमासीत भक्ष्यभुक्" ।
इति मनुः ।)

अप्रसन्नं, त्रि,(प्र + सद् + क्तः, नञ्समासः ।) आविलं । अनच्छं । इति शब्दरत्नावली ॥ अतुष्टं । यथा,—
"त्वयि प्रसन्ने परशर्म्मभिः किं
त्वय्यप्रसन्ने परशर्म्मभिः किं" ।
इति प्राचीनाः ॥ (अतुष्टः । अप्रफुल्लः । विषण्णः । विरक्तः । प्रतिकूलः । "अप्रसन्नमनाः किं नु सदा मां प्रति वत्सलः" । इति रामायणे ।)

अप्रसिद्धं, त्रि, (प्र + सिध् + क्तः, नञ्समासः ।) प्रसिद्धतारहितं । अविख्यातं । यथा,—
"लिङ्गं सामर्थ्यं रूढिगतं प्रसिद्धं न त्वप्रसिद्धं" ।
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ ("अप्यप्रसिद्धं यशसे हि पुंसामनन्यसाधारणमेव कर्म्म" इति कुमारसम्भवे ।)

अप्रस्तुतं, त्रि, (न प्रस्तुतं नञ्समासः ।) अप्रक्रान्तं । प्रकरणाप्राप्तं । यथा,—"अप्रस्तुतप्रशंसा सा या चैव प्रस्तुताश्रया" ।
इति काव्यप्रकाशः ॥ अप्रशंसितं । प्रपूर्व्वस्तुत्यर्थस्तुधातोः कर्म्मणि क्ते नञ्समासः ॥
"अप्रस्तुतप्रस्तुतयोर्दीपकन्तु निगद्यते ।
अथ कारकमेकं स्यादनेकासु क्रियासु चेत्" ॥
इति साहित्यदर्पणे ।)

अप्रस्तुतप्रशंसा, स्त्री, काव्यालङ्कारविशेषः । सा च अप्राकरणिकस्यार्थस्य अभिधानेन प्राकरणिकस्याक्षेपः । तस्या लक्षणं । "अप्रस्तुतप्रशंसा सा या चैव प्रस्तुताश्रया । सा च कार्य्ये निमित्ते सामान्ये विशेषे प्रस्तुते सति" ।
"तदन्यस्य वचस्तुल्ये तुल्यस्येति च पञ्चधा" ॥
आद्याया उदाहरणं यथा,—
"याताः किन्न मिलन्ति सुन्दरि पुनश्चिन्ता त्वया मत्कृते नो कार्य्या नितरां कृशासि कथयत्येवं सवाष्पे मयि । लज्जामन्थरतारकेण निपतद्धाराश्रुणा चक्षुषा दृष्ट्वा मां हसितेन भाविमरणोत्साहस्त्वया सूचितः" ॥
इति काव्यप्रकाशः ॥ इतरासां उदाहरणानि बाहुल्यान्नोक्तानि ॥

अप्रहतं, त्रि, (न प्रहन्यते स्म, प्र + हन् + क्तः, नञ्समासः ।) अकृष्टभूमिः । खिला भूमिः । इत्यमरः ॥ (वस्त्रभेदः । तल्लक्षणं यथा,—
"ईषद्धौतं नवं श्वेतं सदशं यन्न धारितं ।
निर्णेजकाक्षालितं चाप्रहतं वास उच्यते" ॥
इति ।)

अप्राग्र्यं, त्रि, (प्राग्र्यः प्रधानं नञ्समासः ।) अप्रधानं । इत्यमरः ॥

अप्राचीनं, त्रि, अपुरातनं । नव्यं । प्राचीतरदिग्जातं । प्राग्भवं प्राचीनं ततो नञ्समासः ॥

अप्राप्तः, त्रि, (प्र + आप् + कर्म्मणि क्तः, नञ्समासः ।) अलब्धः । यथा । "अप्राप्तप्रापको विधिः" । इति सङ्क्षिप्तकौमुदी दुर्गादासश्च ॥ (अनधिगतः ।
"अप्राप्तयोस्तु या प्राप्तिः सैव संयोग ईरितः" ।
इति भाषापरिच्छेदे । अनुपस्थितः । अनागतः । न्यूनवयाः । अप्राप्तकालः ।
"उत्कृष्टायाभिरूपाय वराय सदृशाय च ।
अप्राप्तामपि तां तस्मै कन्यां दद्यात् यथाविधि" ॥
इति मनुः ।)

अप्राप्तव्यवहार, पं,(अप्राप्तः व्यवहारो येन सः, अथवा अप्राप्तः व्यवहारः व्यवहारयोग्यं वयो येन सः ।) व्यवहारानभिज्ञः । अप्राप्तवयस्कः । नावालग् इति आरवी भाषा । यथा,—
"अप्राप्तव्यवहाराणां धनं व्ययविवर्ज्जितं ।
न्यसेयुर्बन्धुमित्रेषु प्रोषितानां तथैव च" ॥
इति दायतत्त्वधृतकात्यायनवचनं ॥ किञ्च ।
"गर्भस्थैः सदृशो ज्ञेयः अष्टमाद्वत्सरात् शिशुः ।
बाल आषोड़शाद्वर्षात् पोगण्डोऽपि निगद्यते ॥
परतो व्यवहारज्ञः स्वतन्त्रः पितरावृते" ॥
इति व्यवहारतत्त्वधृतनारदवचनं ॥

अप्राप्तिः, स्त्री, (प्र + आप् + भावे क्तिन्, नञ्समासः ।) अप्रापणं । अलाभः । तद्वति त्रि । यथा,—
"तदप्राप्तिमहादुःखविलीनाशेषपातका" ।
इति काव्यप्रकाशकारः ॥

अप्राप्यं, त्रि, (प्र + आप् + कर्म्मणि ण्यत्, नञ्समासः ।) अप्रापणीयम् । अप्राप्तव्यं । प्रपूर्व्वादापधातोः कर्म्मणि ये नञ्समासः ॥

अप्रामाणिकः, त्रि, (प्रमाणेन सिद्धः, प्रमाण + ठक् तस्य इकः, नञ्समासः) प्रमाणानभिज्ञः । प्रमाणासिद्धः । प्रामाण्यरहितः । यथा । "अतोऽविभक्तार्जितत्वमात्रेण धनस्य साधारणत्वाभिधानमप्रामाणिकं" । इति दायभागः ॥

अप्रामाण्यं, क्ली, (प्रमाणस्य भावः, प्रमाण + भावे ष्यञ्, नञ्समासः ।) प्रामाण्याभावः । यथा,—
"अप्रामाण्यं जनयति सदा नन्दसूनोर्वियोगः" ।
इति पदाङ्कदूतं ॥

अप्रियं, त्रि, (प्री + कर्त्तरि कः, नञ्समासः ।) अनभीष्टं । अनीप्सितं । अप्रीतिकरं । अहृद्यं । यथा,— [इति पुराणं ॥
"सत्यं ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात् न ब्रूयात् सत्यमप्रियं" ।

अप्रियवचः, क्ली, (अप्रियं अप्रीतिकरं वचः वाक्यं कर्म्मधारयः ।) निष्ठुरवाक्यं । इति पारुष्यशब्दार्थे भरतः ॥

अप्रिया, स्त्री, (न प्रिया न प्रीतिकरी लोकानां, नञ्समासः ।) शृङ्गीमत्स्यः । इति शब्दरत्नावली ॥ (अप्रीतिकरी नारी ।)

अप्रीतं, त्रि, प्रीतिरहितं। असन्तुष्टं। प्रीत्यर्थ-प्रीधातोः कर्त्तरि क्तः नञ्समासः॥

अप्रेतराक्षसी, स्त्री, (न प्रेता प्राप्ता राक्षसमिव पातकं प्रादिसमासः, गौरादित्वात् ङीष्।) अपेतराक्षसी। तुलसी। इति रत्नमाला॥

अप्सरसः, स्त्री, (अद्भ्यः समुद्रजलेभ्यः सरन्ति उद्यान्ति, अप्+सृ+असुन्।) स्वर्वेश्याः। उर्व्वशीमेनकाद्याः। बहुवचनान्तोऽयं शब्दः। इत्यमरः॥ ("अप्सु निर्मथनादेव रसात् तस्मात् वरस्त्रियः। उत्पेतुर्मनुजश्रेष्ठ तस्मादप्सरसोऽभवन्"॥)

अप्सरा, स्त्री, स्वर्वेश्या। इति शब्दरत्नावली। ("स्त्रियां बहुष्वप्सरसः स्यादेकत्वेऽप्सरा अपि"। इति शब्दार्णवे।)

अफलः, त्रि, (नास्ति फलं वृक्षोत्पन्नं धर्म्मोत्पन्नं वा यस्य सः।) विफलः। निष्फलः। इति हेमचन्द्रः॥ फलकाले अनुत्पन्नफलकवृक्षः। तत्पर्य्यायः। बन्ध्यः२ अवकेशी ३। इत्यमरः॥ झावुकवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥

अफला, स्त्री, (नास्ति फलं यस्या सा।) भूम्यामलकी।

अफेनं, क्ली, (निन्दितं फेनं निर्य्यासो यस्य तत्।) वृक्षनिर्य्यासविशेषः। आफिं इति भाषा। तत्पर्य्यायः। खसखसरसं २ निफेनं ३ अहिफेनकं ४ अस्य गुणाः। सन्निपातनाशित्वं। शुक्रबलमोहकारित्वञ्च॥ तच्च चतुर्व्विधं। एकं श्वेतवर्णं। अन्नजीर्णताकारकत्वान्नाम जारणं। द्वितीयं कृष्णवर्णं। मृत्युकारकत्वान्नाम मारणं। तृतीयं पीतवर्णं। वयःस्तम्भनकारकत्वान्नाम धारणं। चतुर्थं कर्व्वुरवर्णं। मलसारकत्वान्नाम सारणं। इति राजनिर्घण्टः॥ (त्रि, फेनरहितः। "अनुष्णाभिरफेनाभिरद्भिस्तीर्थेन धर्म्मवित्"। इति मनुः।)

अब इ ड शब्दे। इति कविकल्पद्रुमः॥ इ अम्बति। ड अम्बते अम्बां पुत्त्रः। इति चतुर्भुजः दुर्गादासश्च॥

अबद्धं, त्रि, (बन्ध+क्तः, नञ्समासः।) प्रकृतानुपयोगिवचनं। समुदायार्थशून्यवाक्यं। अनर्थककथा। इत्यमरः॥

("जरद्गवः कम्बलपादुकाभ्यां।
द्वारि स्थितो गायति मङ्गलानि॥
तं ब्राह्मणी पृच्छति पुत्त्रकामा।
राजन् रुमायां लशुनस्य कोऽर्थः"॥

इत्याद्यस्य विषयः। अनियन्त्रितः। स्वाधीनः। मुक्तः।) बन्धनशून्यं॥

अबद्धकं, त्रि, (बन्ध+क्तः, नञ्समासः, स्वार्थे कन्।) समुदायार्थशून्यवाक्यं। इति शब्दरत्नावली॥

अबद्धमुखः, त्रि, (न बद्धं नञ्समासः, अबद्धं यथाभिलाषकथनेन अप्रतिबद्धं मुखं यस्य सः।) अप्रियवादी। दुर्म्मुखः। इत्यमरः॥ (स्त्रियां वा ङीप् अबद्धमुखी अबद्धमुखा)।

अबध्यं, त्रि, (हन्तुमयोग्यं हन्+अर्हाद्यर्थे कर्म्मणि यत्, "हनोवा बधश्च" इति बधादेशः। बधमर्हति इति बध्यः, न बध्यः, नञ्समासः।) अनर्थकवाक्यं। बधायोग्यं। इति मेदिनी॥ ("अबद्धाश्च स्त्रियं प्राहुस्तिर्य्यग्योनिगतामपि"। इति स्मृतिः। बधदण्डायोग्ये ब्राह्मणे च, "बधः सर्व्वस्वहरणं पुरान्निर्वासनाङ्कने"।

"तदङ्गच्छेद इत्युक्तो दण्ड उत्तमसाहसः।
अविशेषेण सर्व्वेषामेष दण्डविधिः स्मृतः॥
बधादृते ब्राह्मणस्य न बधं ब्राह्मणोऽर्हति"॥

इति मिताक्षरायां।)

अबन्ध्यः, त्रि, (बन्ध+ण्यत्, न बन्ध्यः अफलः नञ्समासः।) सफलः। फलकाले फलयुक्तवृक्षः। तत्पर्य्यायः। फलेग्रहिः २। इत्यमरः॥ फलग्रहिः ३। इति तट्टीका॥ अमोघफलोदयः ४। इति राजनिर्घण्टः॥ ("इयेष सा कर्त्तुमबन्ध्यरूपतां"। इति कुमारसम्भवे। "याच्यमाणं मिताबन्ध्यप्रार्थनं"। "कर्म्मभिरप्यबन्ध्यैः"। इति रघुवंशे।)

अबलं, त्रि, (नास्ति बलं सामर्थ्यं यस्य तत्।) बलरहितं। दुर्ब्बलं। यथा। "अबलस्वकुलाशिनो झसान्"। इति नैषधं॥

अबलः, पु, (नास्ति बलं यस्य सः, त्वगाभङ्गुरत्वात् तस्य तथात्वं।) वरुणवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥

अबला, स्त्री, (नास्ति बलं यस्याः सा।) नारी। इत्यमरः॥ ("तस्मिन्नद्रौ कतिचिदबलाविप्रयुक्तः स कामी"। इति मेघदूते।)

अबाधं, त्रि, (नास्ति बाधा यस्य तत्।) बाधशून्यं। अनिवारितं। तत्पर्य्यायः। निरर्गलं२। इत्यमरः। अनर्गलं ३ उच्छृङ्खलं ४ उद्दाम ५ अनियन्त्रितं ६ निरङ्कुशं ७। इति हेमचन्द्रः॥ बाधा पीडा तया हीनञ्च॥ (अङ्कशास्त्रे त्रिभुजाशविशेषः। अस्फुटत्वं। अविस्पष्टता। जटिलीभावः।)

अबिन्धनः, पु, (आपएव इन्धनमुद्दीपनसाधनं यस्य सः।) वाडवाग्निः। इति मन्देहभञ्जिका॥ ("अबिन्धनं वह्निमसौ बिभर्त्ति"। इति रघुवंशे।)

अबोधः, पु, (बुध+भावे घञ्, नञ्समासः।) अज्ञानं। यथा। "निसर्गदुर्ब्बोधमबोधविक्लवाः"। इति भारविः॥ बहुव्रीहौ त्रि॥ (अज्ञानः। मूढः॥ अनभिज्ञः। हतबुद्धिः। किङ्कर्त्तव्यविमूढः।)

अब्जं, क्ली, (अप्सु जायते, अप्+जन+कर्त्तरि डः, उपपदसमासः।) पद्मं। इति मेदिनी॥ दशार्ब्बुदसंख्या। शतकोटिः। इति लीलावती॥

अब्जः, पुं, (अद्भ्यः जायते, अप्+जन्+डः।) चन्द्रः। धन्वन्तरिः। निचुलवृक्षः। इति मेदिनी॥

अब्जः, पु, क्ली, (अद्भ्यः जायते, अप+जन+डः।) शङ्खः। इति मेदिनी॥ (जलभवशुक्तिमुक्तादिकं।) "अब्जमश्ममयञ्चैव राजतञ्चानुपस्कृतं"। "अब्जेषु चैव रत्नेषु सर्व्वेष्वश्ममयेषु च"। इति मनुः।)

अब्जजः, पु, (अब्जात् विष्णुनाभिपद्मात् जायते, अब्ज+जन्+कर्त्तरि डः।) ब्रह्मा। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अब्जभोगः, पु, (अब्जस्य शङ्खस्य भोग इव शरीरमिव भोगो यस्य सः।) पद्मकन्दः। इति शब्दचन्द्रिका॥

अब्जयोनिः, पुं, (अब्जं विष्णुनाभिपद्ममेव योनिरुत्पत्तिस्थानं यस्य सः।) विधाता। ब्रह्मा। इत्यमरः॥

अब्जवाहनः, पुं, (अब्जमिव शङ्खवत् शुभ्रं वाहनं वृषो यस्य सः।) शिवः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अब्जहस्तः, पुं, (अब्जं पद्मं हस्ते यस्य सः।) सूर्य्यः। इति हेमचन्द्रः॥

अब्जिनी, स्त्री, (अब्जानां समूहः, अब्ज+पुष्करादित्वात् इनि, स्त्रियां ङीप्।) पद्मिनी। इति राजनिर्घण्टः॥ पद्मसमूहः। पद्मलता। पद्मयुक्तदेशः। इति नलिनीशब्दटीकायां भरतः॥

अब्जिनीपतिः, पुं, (अब्जिन्याः पद्मसमूहस्य पतिः, षष्ठीतत्पुरुषः।) सूर्य्यः। इति हेमचन्द्रः॥

अब्दः, पु, (अबति सीमानं रक्षति अब+"अमिनक्षि-यजि-" इति दन्। मेघपर्व्वतविशेषपक्षे तु अपो ददाति, अप्+दा+कर्त्तरि कः।) वत्सरः। मेघः। मुस्ता। इति मेदिनी॥ पर्व्वतविशेषः। इति विश्वः॥

अब्दसारः, पु, (अब्दस्य मुस्तायाः सारः मूलनिर्य्यासः।) कर्पूरभेदः। इति राजनिर्घण्टः॥

अब्धिः, पु, (आपो जलानि धीयन्तेऽत्र, अप्+धा+अधिकरणे किः, उपपदसमासः।) समुद्रः। इत्यमरः॥

अब्धिकफः, पु, (अब्धेः समुद्रस्य कफ इव कफाकारतया तस्य तादृशत्वं।) समुद्रफेनः। तत्पर्य्यायः। डिण्डीरः २। फेनः ३। इत्यमरः॥

अब्धिजौ, पु, (अब्धौ जायेते अब्धि+जन+कर्त्तरि डः, उपपदसमासः।) अश्विनीकुमारौ। द्विवचनान्तोऽयं शब्दः। इति हेमचन्द्रः॥

अब्धिद्वीपा, स्त्री, (अब्धिसंख्याताः लवणादिसप्तसंख्याताः द्वीपाः यस्याः सा।) पृथिवी। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अब्धिनगरी, स्त्री, (अब्धेः समुद्रस्य सन्निहिता नगरी।) द्वारकापुरी। इति त्रिकाण्डशेषः।

अब्धिनवनीतकः, पु, (अब्धेः समुद्रस्य नवनीतमिव, षष्ठीतत्पुरुषः।) चन्द्रः। इति शब्दरत्नावली॥

अब्धिफेनः, पु, (अब्धेः समुद्रस्य फेनः, षष्ठीतत्पुरुषः।) समुद्रफेनः। इति राजनिर्घण्टः॥

अब्धिमण्डूकी, स्त्री, (अब्धिं समुद्रं मण्डयति, अब्धि+मण्ड+ऊक, स्त्रियां ङीष्।) मुक्तास्फोटः। शुक्तिः। इति हेमचन्द्रः॥ झिनुक इति भाषा॥

अब्धिशयनः, पु, (अब्धौ प्रलये समुद्रे शेते, शी+बाहुल्यात् कर्त्तरि ल्युट्, सप्तमीतत्पुरुषः।) विष्णुः। इति हेमचन्द्रः॥ (नारायणोऽपि प्रलये अब्धौ शेते, यदुक्तं,—

"आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः।
ता यदस्यायनं पूर्ब्बं तेन नारायणः स्मृतः"।

इति मनुः।)

अब्ध्यग्निः, पु, (अब्धेः समुद्रस्य अग्निः, षष्ठीतत्पुरुषः।) वडवानलः। इति हेमचन्द्रः॥

अब्भक्षः, पु, (अपोभक्षयति, अप+भक्ष+शिलिकामिभक्ष्याचरिभ्यो णः इति कर्त्तरि णः, उपपदसमासः।) सर्पः। इति त्रिकाण्डशेषः।

अभ्रं, क्ली, (अपो बिभर्त्ति, अप् + भृ + कर्त्तरि कः ।) मेघः । इत्यमरः । मुस्तातृणं । अभ्रकधातुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अभ्रमातङ्गः, पुं, (अभ्रस्य, मेघस्य अधिपः मातङ्गः शाकपार्थिवादित्वात् समासः, मध्यपदलोपश्च ।) ऐरावतः । इत्यमरः ॥

अभ्रिः, स्त्री, (अपः नौकामलापनयनाय बिभर्त्ति धारयति, अप् + भृ + किः ।) काष्ठकुद्दालः । नौकामलापनयनार्थकुद्दालाकृतिकाष्ठं । इत्यमरः ॥ (पशुादिद्रव्याणां समष्टीकरणपात्रं । तीक्ष्णाग्रो लौहदण्डः ।
"अभ्रिं कार्ष्णायसीं दद्यात् सर्पं हत्वा द्विजोत्तमः ।
पलालभारकं षण्डे सैसकञ्चैकमासकं" ॥
इति मनुः ।)

अभ्रियं, त्रि, (अभ्रे मेघे भवं, अभ्र + घ तस्य इय ।) मेघोद्भववस्तु । इत्यमरः ॥

अब्रह्मचर्य्यकं, क्ली, (ब्रह्मचर्य्यविरोधि, विरोधे नञ् समासः । ततः स्वार्थे कन् ।) मैथुनं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ब्रह्मचर्य्यशून्ये त्रि ॥

अब्रह्मण्यं, क्ली, (ब्रह्मणि ब्राह्मणोचितकर्म्मणि अहिंसादौ साधु, ब्रह्मण् + यत्, नञ्समासः ।) नाट्योक्तौ नायं बध्य इत्याकारोक्ति । अवधयाच्ञा । तत्पर्य्यायः । अवध्योक्तिः २ । इत्यमरः ॥ ("नेपथ्ये अब्रह्मण्यमब्रह्मण्यं । अत्रान्तरे ब्राह्मणेन मृतं पुत्त्रमुत्क्षिप्य राजद्वारे सोरस्ताडनमब्रह्मण्यमुद्घोषितं" ।
इति उत्तरचरिते । वेदविरुद्धं अतिनिन्दितं कर्म्म । निरतिशयव्यसनशोकादिप्रकाशोक्तिरियं ।)

अभ इ ड ध्वनौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ इ अम्भ्यते । ड अम्भते । इति दुर्गादासः ॥

अभयं, क्ली, (भयस्याभावः इत्यव्ययीभावः, यद्वा नास्ति भयं यस्मात् तत्, हरीतक्यां दुर्गामूर्त्तिभेदे च स्त्री ।) वीरणमूलं । इत्यमरः ॥ भयाभावः । ("नातः परतरो धर्म्मो नृपाणां यद्रणार्ज्जितं ।
विप्रेभ्यो दीयते द्रव्यं प्रजाभ्यश्चाभयं सदा" ।
इति याज्ञवल्क्यः ।
"योदत्वा सर्व्वभूतेभ्यः प्रव्रजत्यभयं गृहात् ।
तस्य तेजोमया लोका भवन्ति ब्रह्मवादिनः" ॥
इति मनुः ।)
"प्रवृत्तिञ्च निवृत्तिञ्च कार्य्याकार्य्ये भयाभये ।
बन्धं मोक्षञ्च या वेत्ति बुद्धिः सा पार्थ सात्त्विकी" ॥
इति श्रीभगवद्गीता ॥ भयरहिते त्रि । इति विश्वः ॥

अभयडिण्डिमः, पुं, (अभयाय स्वयोद्धृभयाभावाय डिण्डिमः ।) युद्धढक्का । सङ्ग्रामपटहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अभया, स्त्री, (नास्ति भयं यस्याः सा ।) हरीतकी । इत्यमरः ॥ चम्पादिग्जातपञ्चशिरा हरीतकी । सा नेत्ररोगे प्रशस्ता । इति राजवल्लभः ॥ (दुर्गा ।)

अभक्ष्यं, त्रि, (भक्ष + कर्म्मणि ण्यत्, नञ्समासः । अभक्षणीयं । अखाद्यं । यथा,—
"अभक्ष्यं वर्म्म मे सद्भिः करिष्यसि किमस्थिभिः ।
अभक्ष्यं चैव मे मांसं त्वादृशैर्ब्रह्मचारिभिः" ॥
इति रामायणं ॥ (भोजनायोग्यं वस्तु, भक्षणाय मन्वादिभिः शास्त्रकारैः निषिद्धं द्विजातिभिः वर्ज्जनीयं वस्तु । तानि च यथा, लशुनगृञ्जनपलाण्डुच्छत्त्राकाणि चीरिण स्थूलकन्दशाकानि । विष्ठादिजातानि तण्डुलीयादीनि च । लोहितवृक्षनिर्य्यासः । छेदनोद्भववृक्षनिर्य्यासः । शेलुफलं । गव्यं । पेयूषञ्च । देवाद्यनुद्देशेन आत्मार्थं पक्काः कृसरसंयावपायसापूपाः । असंस्कृतपशुमांसं । नैवेद्यार्थमन्नानि निवेदनात् प्राक् । हवींषि च होमात् प्राक् इत्यादि ।)

अभाजनं, क्ली, (न भाजनं, नञ्समासः ।) अपात्रं । अयोग्यं । यथा,—
"दीधीवेवीट्समः कश्चित् गुणवृद्ध्योरभाजनं ।
क्विपप्रत्ययनिभः कश्चिद्यत्र सन्निहिते न ते" ॥
इति काव्यप्रकाशः ॥ पात्ररहिते त्रि ॥

अभावः, पु, (भू + भावे घञ्, नञ्समासः ।) मरणं । असत्ता । इति विश्वमेदिनी ॥
"अस्ति पुत्त्रो वशे यस्य भृत्योभार्य्या तथैव च ।
अभावे सति सन्तोषः स्वर्गस्थोऽसौ महीतले" ॥
इति चाणक्यः ।
("अन्यभावे तु विप्रस्य पाणावेवोपपादयेत् ।
तदभावे पृथिव्याधिवर्णयोरूपसमन्वितैः" ॥
इति मनुः ।) द्रव्यादिषट्कभिन्नः । स द्विविधः । संसर्गाभावः १ अन्योन्याभावश्च २ । इति भाषापरिच्छेदः ॥ भावशून्यः भावः स्थायिभावादिरिति अलङ्कारशास्त्रं ॥

अभावनीयः, त्रि, अचिन्तनीयः । चौरादिकचिन्तनार्थभूधातोः कर्म्मण्यनीये नञ्समासः ॥

अभाषणं, क्ली, (भाष + ल्युट्, नञ्समासः ।) अकथनं । मौनं । इत्यमरः ॥

अभि, व्य, (न भाति, न + भा + कि ।) उपसर्गविशेषः । अस्यार्थाः । समन्तात् । उभयार्थः । वीप्सा । इत्थम्भावः । धर्षणं । इति दुर्गादासः ॥ अभिलाषः । आभिमुख्यं । इति मेदिनी ॥ चिह्नं । इति वोपदेवहेमचन्द्रौ ॥

अभिकः, त्रि, (अभिकामयते इति अनुकाभिकेति साधुः ।) कामी । कामुकः । इत्यमरः ॥

अभिक्रमः, पं, (अभि + क्रम + घञ् । नोदात्तेति वृद्ध्यभावः । अभिक्रम्यते कर्म्मणा प्रारभ्यते इति व्युत्पत्त्या कर्म्मारम्भफले प्रारम्भे च ।) अभीतयोधादेर्युद्धे शत्रुसम्मुखगमनं । आरोहणं । इति हेमचन्द्रः ॥

अभिख्या, स्त्री, (अभि + ख्या + अङ् ।) नाम । शोभा । कीर्त्तिः । इति मेदिनी ॥ आख्यानं । इति शब्दरत्नावली ॥ (शोभा । सौन्दर्य्यं । रमणीयता । [इति रघुवंशे ।
"काप्यभिख्या तयोरासीत् व्रजतोः शुद्धवेशयोः" ।
"कामप्यभिख्यां स्फुरितैरपुष्यदासन्नलावण्यफलोऽधरोष्ठः" ।
इति कुमारसम्भवे । यशः ॥)

अभिग्रस्तः, त्रि, (अभि + ग्रस् + कर्म्मणि क्तः ।) शत्रुणाक्रान्तः । इत्यभिपन्नशब्दार्थे अमरः ॥ (अभियुक्तः ।)

अभिग्रहः, पुं, (अभि + ग्रह् + भावे अप् ।) अभियोगः । इत्यमरः ॥ कलहाह्वानं । अपचिकीर्षया अतिक्रम्याक्रमणं । आभिमुख्येन युद्धादिप्रवृत्तिः । इति तट्टीकायां भरतः ॥ गौरवं । अभिग्रहणं । इति मेदिनी ॥ लुट् इति भाषा । (चौर्य्यकरणं ।)

अभिग्रहणं, क्ली, (अभि + ग्रह + भावे ल्युट् ।) अभिहारः । इत्यमरः ॥ चौर्य्यकरणं । सम्मुखे हरणं । इति तट्टीकायां भरतः ॥ (साहसं । अपचिकीर्षया अतिक्रम्याक्रमणं ।)

अभिघातः, पुं, (अभि + हन् + भावे घञ् ।) दण्डादिभिरभिहननं । आघातः । यथा,—
"अभिघाताभिचाराभ्यामभिषङ्गाभिशापतः" ।
इति माधवकरः ॥ प्रश्नादौ कवर्गादिवर्गाणां पूर्व्वस्थितचतुर्थद्वितीयतृतीयचतुर्थवर्णाः क्रमेण परस्थितवर्गैकैकद्वित्रिवर्णयुक्ताः । तत्र क्ली । यथा—
"अभिघातं स्यात् पूर्व्वं वेदद्व्येकत्रिवर्णाश्चेत् ।
नगवर्णाणां परतो धरणीचन्द्रद्विरामाख्याः" ॥
इति केरलग्रन्थः ॥ (प्रहारः । अभिहननं । आघातः ।
"चञ्चद्भुजभ्रमितचण्डगदाभिघात-
संचूर्णितोरुयुगलस्य सुयोधनस्य" ।
इति वेणीसंहारे । सङ्घर्षणं । संमर्द्दः । पीडनं । क्लेशदानं । शोकक्षोभः ।
"सम्भवांश्च वियोनीषु दुःखप्रायासु नित्यशः ।
शीतातपाभिघातांश्च विविधानि भयानि च" ॥
इति मनुः । प्रतीकारः । अपसारणं ।)

अभिघाती, [न्] पुं, (आभिमुख्येन हन्ति, अभि + हन् + णिनि ।) शत्रुः । इत्यमरः ॥ (विपक्षः ॥ आक्रमणकारी ।
"एकदा न विगृह्णीयात् बहून् राजाभिघातिनः ।
सदर्पोऽप्युरगः कीटैर्बहुभिर्नश्यति ध्रुवं" ॥
इति हितोपदेशे । पीड़ाजनकः । आघातकारी ।
"सुव्यवस्थितमन्त्रेण परमर्म्माभिघातिना ।
भवितव्यं नरेन्द्रेण न कामवशवर्त्तिना" ।
इति रामायणे । प्रतीकारः । अपसारणं ।)

अभिघारः, पु, (अभि घार्य्यते समन्तात् वह्नौ सिच्यते, अभि + घृ क्षरणे णिच् + अच् ।) घृतं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अभिचरः, पुं, (आभिमुख्येन सेवायै चरति, अभि + चर् + ट ।) दासः । भृत्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

अभिचारः, पु, (आभिमुख्येन शत्रुवधार्थं चारः कार्य्यकरणं अभि + चर + भावे घञ् ।) हिंसाकर्म्म । इत्यमरः ॥ अथर्व्ववेदोक्तमन्त्रयन्त्रादिनिष्पादितमारणोच्चाटनादिहिंसात्मककर्म । इति भरतः ॥ मारणादिफलकतान्त्रिकप्रयोगविशेषः । स षड्विधः । मारणं १ मोहनं २ स्तम्भनं ३ विद्वेषणं ४ उच्चाटनं ५ वशीकरणं ६ । इति तन्त्रसारः ॥ उपपातकविशेषः । इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ स तु श्येनादियज्ञेनानपराधस्य मारणं । इति कुल्लूकभट्टः ॥ यथा,—

"हिंसौषधीनां स्त्र्याजीवोऽभिचारो मूलकर्म च" । इति मनौ ११ अध्यायः । * । अथाभिचारः "ॐ विरूद्धरूपिणि चण्डिके वैरिणममुकं देहि देहि स्वाहा" । इति खड्गमभिमन्त्र्य खड्गमन्त्रांश्च पठित्वा खड्गं संपूज्य छागादिकममुकोऽस्मि इति वैरिनाम्नाभिमन्त्र्य रक्तसूत्रेण त्रिधा मुखं बद्ध्वा वैरिनाम्ना प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा ।

"ॐ अयं स वैरी यो द्वेष्टि तमिमं पशुरूपिणं ।
विनाशय महादेवि स्फें स्फें खादय खादय" ॥

इति पठित्वा बलिशिरसि पुष्पं दत्त्वा बलिमन्त्रं पठित्वा बलिं संपूज्य अद्याश्विने मासि महानवम्यां अमुकगोत्रोऽमुकदेवशर्म्मा अमुकशत्रुनाशाय इमं छागं महिषं वा अमुकदेवतं भगवत्यै दुर्गायै तुभ्यमहं सम्प्रददे । इत्युत्सृज्य ऐं ह्रीं श्रीं कूं फट् इति छित्त्वा मूलं पठित्वा एतद्रुधिरं दुर्गायै नमः । इति रक्तं शिरश्च दत्त्वा अष्टाङ्गमांसैर्होमं मूलमन्त्रेण कुर्य्यादिति तन्त्रसारः ॥

अभिचारी, [न्] त्रि, (अभिचरति शत्रुबधार्थं कर्म्म करोति, अभि + चर + णिनि ।) अभिचारकर्त्ता । तन्त्रादिशास्त्रोक्तमारणादिकारी । अभिपूर्व्वचरधातोः कर्त्तरि णिन् ॥

अभिजनः, पु, (अभिजायतेऽत्र, अभि + जन + आधारे घञ्, वृद्ध्यभावः ।) ख्यातिः । जन्मभूमिः । कुलश्रेष्ठः । वंशः । इति मेदिनी ॥ (अन्वयः ।

"अभिजनतपोविद्याशौर्य्यक्रियातिशयैर्निजैः" ।

इति महावीरचरिते ।

"कथं दशरथाज्जातः शुद्धाभिजनकर्म्मणः" ।

इति रामायणे ।)

अभिजातः, त्रि, (अभिजन् + भावे क्त, अभिमतं प्रशस्तं जातं जन्म यस्य सः ।) मन्दरः । न्याय्यः इति विश्वः ॥ कुलजः । कुलीनः । बुधः । पण्डितः । इत्यमरः ॥ (अकृवंशोद्भवः ।

"जात्यस्तेनाभिजातेन शूरः शौर्य्यवता कुशः ।
अमन्यतैकमात्मानमनेकं वशिना वशी" ॥

इति रघुवंशे ।

"न स्नेच्छितव्यं यज्ञादौ स्त्रीषु नापकृतं वदेत् ।
सङ्कीर्णे नाभिजातेषु नाप्रबुद्धेषु संस्कृतं" ॥

इति मनुः । उचितः । उपयुक्तः । योग्यः । सुरूपः । मनोहरः । मान्यः । पूज्यः । धन्यः । श्लाघ्यः । भगवान् । सम्भ्रद्रः ।)

अभिजित्, स्त्री, (अभि + जि + क्विप् ।) दिवसस्याष्टममुहूर्त्तं । कुतपकालइति प्रसिद्धं ॥ यथा,—

"अपराह्णे तु संप्राप्ते अभिजिद्रौहिणोदये ।
यदत्र दीयते जन्तोस्तदक्षयमुदाहृतं" ॥

इति मत्स्यपुराणं ॥ नक्षत्रविशेषः । तत्तु तारकात्रयात्मकशृङ्गाटकाकृति । उत्तराषाढाया शेषपञ्चदशदण्डाः श्रवणायाः प्रथमदण्डचतुष्टयं एतदूनविंशतिदण्डात्मकमभिजिद्भवति ॥ इति ज्योतिषं ॥ तत्र जातफलं ।

"अतिसुललितकान्तिः सम्मतः सज्जनानां
ननु भवति विनीतश्चारुकीर्त्तिः सुवेशः ।
द्विजवरसुरभक्तो व्यक्तवाग्मानवः स्याद-
भिजिति यदि सूतिर्भूपतिः स्ववंशे" ॥

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

अभिज्ञ, त्रि, (अभि साकल्येन जानाति, अभि + ज्ञा + कर्त्तरि क ।) प्रवीणः । निपुणः । विज्ञः । इत्यमरः ॥ (बोद्धा । दक्षः । कुशलः ।

"अभिज्ञाश्छेदपातानां क्रियन्ते नन्दनद्रुमाः" ।

"अनभिज्ञास्त्वमिमाणा दुर्दिनेष्वभिसारिकाः" ।

इति कुमारसम्भवे ।)

अभिज्ञानं, क्ली, (अभिज्ञायतेऽनेन, अभि + ज्ञा + करणे ल्युट् ।) चिह्नं । इति हेमचन्द्रः । (अङ्कः । लक्षणं ।

"एतस्मान्मां कुशलिनमभिज्ञानदानाद्विदित्वा
मा कौलीनाच्चकितनयने मय्यविश्वासिनी भूः" ।

इति मेघदूते । स्मृतिः । ज्ञानभेदः ।

"एवमुक्तस्तु रामेण हनुमान् वानरर्षभः ।
पूर्व्ववृत्तमभिज्ञानं भूयः संप्रत्यभाषत" ॥

इति रामायणे । सा अभिज्ञानसाधनं चिह्नं । स्मरणार्थमङ्गुरीयादिकं चिह्नं "अयं मैथिल्याभिज्ञानं काकुत्स्थस्याङ्गुरीयकं" । इति भट्टिकाव्ये ।)

अभितः, [स्] व्य, (अभि + तसिल् ।) शीघ्रं । साकल्यं । आभिमुख्यं । उभयतः । "अङ्गान्ययान्नोऽभितः प्रधानं" । इति भट्टिकाव्ये ।) समीपं । इति मेदिनी ॥

अभिधर्षणं, क्ली, (अभि + धृष् + भावे ल्युट् ।) रक्षःपिशाचभूतादेरभिघट्टः । इति महाभारतं ॥ सर्व्वतोभावेन धर्षणञ्च ॥

अभिधा, स्त्री, (अभि + धा + करणे भावे च अङ्, स्त्रियां टाप् ।) नाम । इति हेमचन्द्रः ॥ न्यायमते शब्दशक्तिः । मीमांसामते विधिसमवेतविधिव्यापारभूतपदार्थः । तस्या लक्षणं । "स मुख्योऽर्थस्तत्र मुख्यो व्यापारोऽस्याभिधोच्यते" । इति काव्यप्रकाशः ॥ तत्र "सङ्केतितार्थस्य बोधनादग्रिमाभिधा" । इति साहित्यदर्पणं ॥ (आख्या । आह्वा । अभिधानं । नामधेयं ।)

अभिधानं, क्ली, (अभिधीयते अनेन, अभि + धा + करणे ल्युट् ।) नाम । इत्यमरः ॥ कथनं । यथा । "तवाभिधानाद्व्यथते नताननः" । इति भारविः ॥ शब्दकोषः । यथा । "कृत्तद्धितसमासानामभिधानं नियामकं" इति वोपदेवः ॥ (आख्या । नामधेयं ।

"आख्याह्वे अभिधानञ्च नामधेयञ्च नाम च" ।

इत्यमरः । "शिरसि शिरसि कृत्वा नाम किमधिकं किमभिधानमसावकरोत्तपः" । इति साहित्यदर्पणे । उक्तिः । उल्लेखः । निर्देशः ।)

अभिधेयं, क्ली, अभिधानं । नाम । ("इति प्रयोजनाभिधेयसम्बन्धाः" इति वोपदेवः ।) अभिधीयते अनेनेति करणे य ॥

अभिधेयं, त्रि, (अभि + धा + कर्म्मणि यत् ।) अभिधातव्यं । वाच्यं । प्रतिपाद्यं । यथा । "इति प्रयोजनाभिधेयसम्बन्धाः" । इति वोपदेवः ॥

अभिध्या, स्त्री, (अभि + ध्यै + अङ् + टाप् ।) परस्वविषयस्पृहा । इत्यमरः ॥ परद्रव्ये जिहीर्षा । दोषचिन्तापूर्व्वकं परस्वे लिप्सा इत्येके । विषयप्रार्थना । इति स्वामी । विषयस्य लाभस्य स्पृहा विषयस्पृहा विषयेण चौर्य्यादिना स्पृहा इति तृतीयासमासः इत्यन्ये । विषयिस्पृहेतिपाठे परस्वविषये विषयितया स्पृहा जिहीर्षामात्रं । इति कश्चित् इति कौमुदी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ अभिलाषः । इति रायमुकुटः ॥

अभिनन्दनः, पु, (अभिनन्दयति, अभि + नदि + णिच् + ल्युट् ।) बुद्धविशेषः । चतुर्थतीर्थकरजिनोऽयं । इति हेमचन्द्रः ॥ सर्व्वतोभावेनानन्दजनके त्रि ॥

अभिनयः, पु, (अभिनीयते हृद्गतक्रोधादिभावः प्रकाश्यतेऽनेन अभि + नी + करणे अच् ।) हृद्गतक्रोधादिभावाभिव्यञ्जकः । अङ्गुल्यादिना व्यक्तीकृतमनःकार्य्यं । तत्पर्य्यायः । व्यञ्जकः २ । इत्यमरः ॥ दृश्यकाव्ये । नटादिभिर्नटे रामयुधिष्ठिरादीनामवस्थानुकरणं । स चतुर्व्विधः । आङ्गिकः १ । वाचिकः २ । आहार्य्यः ३ । सात्त्विकः ४ । इति साहित्यदर्पणं ॥ ("तामिता परिमार्जनस्त्वभिनयविन्यस्तरूपा बुधा शब्दब्रह्मविदः कविः परिणतप्रज्ञस्य वाणीमिमाम्" । इति उत्तरचरिते ।)

अभिनवः, त्रि, (अभि + नु + भावे अप् ।) नूतनः । इत्यमरः ॥

("अभिनवमधुलोलुपस्त्वं
तथा परिचुम्ब्य चूतमञ्जरीम्" ।

इति शाकुन्तले ।)

अभिनवोद्भित्, [द्] पु, (अभिनवं यथातथा उद्भिनत्ति उद्भिद्य जायते, अभिनव + उत् + भिद् + कर्त्तरि क्विप् ।) अङ्कुरः । इत्यमरः ॥

अभिनिर्मुक्तः, पु, (अभि साकल्येन सायन्तनकार्य्येण निर्मुक्तः ।) सर्व्वास्तकालशायी । यस्मिन् सुप्ते सूर्य्योऽस्तं याति सः । इत्यमरः ॥

("सूर्य्येण ह्यभिनिर्मुक्तः शयानोऽभ्युदितश्च यः ।
प्रायश्चित्तमकुर्व्वाणो युक्तः स्यान्महतैनसा" ॥

इति मनुः ।)

अभिनिर्य्याणं, क्ली, (शत्रुमभिलक्षीकृत्य निर्य्याणं निर्गमः ।) विजिगीषोः प्रयाणं । यात्रा । इत्यमरः । (निर्गमः । गमनं ।

"गत्सेनयाभिनिर्य्याणं स्मृतं तदभिषेणनम्" ।

इति हलायुधः ।)

अभिनिवेशः, पु, (अभि + नि + विश् + भावे घञ् ।) मनःसंयोगविशेषः । मनोनिवेशः । आवेशः । शास्त्रादौ प्रवेशः । तत्पर्य्यायः । निबन्धः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ योगशास्त्रमते मरणजन्यभयजनकाविद्याविशेषः ॥ (आग्रहः । अवश्यमिदं कर्त्तव्यमित्यादिरूपोऽध्यवसायः । दृढ़सङ्कल्पः ।

"इयेष सा कर्त्तुमवन्ध्यरूपतां
समाधिमास्थाय तपोभिरात्मनः" ।

"इत्यक्रवन्त जनकात्मजायां
नितान्तरूक्षाभिनिवेशमीशं" ।

इति रघुवंशे ।

"अथानुरूपाभिनिवेशतोषिणा
कृताभ्यनुज्ञा गुरुणा गरीयसा" ।

ইতি কুমারসম্ভবে। আসক্তিঃ। অনুরাগঃ। অভিলাষঃ। "বলীয়ান্ খলু মেঽভিনিবেশঃ"। ইতি শাকুন্তলে।)

অভিনিষ্ঠানঃ, পুং (অভি + নি + স্তন + ঘঞ্, অভিনিসঃ স্তনঃ শব্দসংজ্ঞায়া ইতি ষত্বং।) বিসর্গঃ। বর্ণঃ। ইতি মেদিনী॥

অভিনীতঃ, ত্রি, (অভি + নী + ক্তঃ।) যুক্তঃ। ন্যায্যঃ। অভিসংস্কৃতঃ। প্রাপ্তো নিহিতো বা। অমর্ষী। ক্রোধনঃ অক্ষমাবান্ বা। ইত্যমরঃ॥ ("অক্ষিপ্তেব প্রকরণে ধনঞ্জয়মুদারধীঃ। অভিনীততরং বাক্যমিত্যুবাচ যুধিষ্ঠিরঃ"। ইতি মহাভারতে। বিজ্ঞঃ। ধীরঃ। "স ভবান্ বিত্তসম্পন্নঃ স্থিতঃ পথি নিরত্যয়ে। মিত্রার্থমভিনীতত্বং যথাবৎ কর্ত্তুমর্হসি"। ইতি রামায়ণে।)

অভিনেতা, [তৃ] ত্রি, (অভি + নী + কর্ত্তরি তৃচ্।) অভিনয়কর্ত্তা। কেচো সংযোয়ালা ইত্যাদি ভাষা। ইতি নাটকপ্রসিদ্ধং॥

অভিপন্নঃ, ত্রি, (অভি + পদ্ + কর্ত্তরি ক্তঃ।) অপরাদ্ধঃ। অপরাধবান্। আপদ্গতঃ। প্রাপ্তবিপত্তিঃ। অভিগ্রস্তঃ। শত্রুণাক্রান্তঃ। ইত্যমরঃ॥ (স্বীকৃতঃ। অঙ্গীকৃতঃ। অভিভূতঃ। পীড়িতঃ। "দাহপ্রপাকৌ শিশিরাভিনন্দা। পিত্তাভিপন্নে নয়নে ভবন্তি"। "বৃষ্টির্দোষাভিপন্না"। ইতি সুশ্রুতে।)

অভিপ্রায়ঃ, পুং, (অভি + প্র + ইন্ + ভাবে অচ্।) ইচ্ছাবিশেষঃ। তৎপর্য্যায়ঃ। আশয়ঃ ২ ছন্দঃ ৩। ইত্যমরঃ। আকূতং ৪ ভাবঃ ৫। ইতি জটাধরঃ। (অভিসন্ধিঃ। হৃদ্গতো ভাবঃ। "দুর্য্যোধন মমাপ্যেতৎ হৃদি সংপরিবর্ত্ততে। অভিপ্রায়স্য পাপত্বাৎ নৈবং তু বিবৃণোম্যহং"। ইতি মহাভারতে। "তথা স্বং স্বমভিপ্রায়মুপলভ্য পৃথক্ পৃথক্"। ইতি মনুঃ।)

অভিপ্রেতং, ত্রি, (অভি + প্র + ইন্ + ক্তঃ।) অভিপ্রায়বিষয়ীভূতং। অভীষ্টং। যথা,— "কামায় তু হিতং কাম্যমভিপ্রেতার্থসিদ্ধয়ে। পার্ব্বণেন বিধানেন তদপ্যক্তং খগাধিপ"॥ ইতি ভবিষ্যপুরাণে॥ (বাঞ্ছিতঃ। সম্মতঃ।)

অভিভবঃ, পুং, (অভি + ভূ + ভাবে অপ্।) গর্ব্বনাশঃ। পরিভবঃ। পরাভবঃ। ইতি শব্দরত্নাবলী হেমচন্দ্রশ্চ॥ (পরাজয়ঃ। তিরস্কারঃ। "রঘোরভিভবাশঙ্কি চুক্ষুভে দ্বিষতাং মনঃ"। ইতি রঘুবংশে। "বলবানপি নিস্তেজাঃ কস্য নাভিভবাস্পদং"। ইতি হিতোপদেশে।)

অভিভূতঃ, ত্রি, (অভি + ভূ + ক্তঃ।) জ্ঞানরহিতঃ। তৎপর্য্যায়ঃ। ইতিকর্ত্তব্যতামূঢ়ঃ ২ বিহস্তঃ ৩ ব্যাকুলঃ ৪ অভিমায়ঃ ৫ বিক্লবঃ ৬ বিহ্বলঃ ৭। ইতি জটাধরঃ॥ পরাভূতঃ। গতদর্পঃ। তৎপর্য্যায়ঃ। আত্তগর্ব্বঃ ২। ইতি জটাধরঃ। আত্তগন্ধঃ ৩। ইত্যমরঃ॥ অভিহতঃ ৪। ইতি তট্টীকা॥

("দৈত্যাভিভূতস্য যুবামবোচ-
মদস্য দোর্ভির্ভুবনস্য ভাগম্"। ইতি ভট্টিঃ।)

অভিভূতিঃ, স্ত্রী, (অভি + ভূ + ভাবে ক্তিন্।) অনাদরঃ। অবজ্ঞা। ইতি শব্দরত্নাবলী। (পরাভবঃ। পরাজয়ঃ। মানভঙ্গঃ। নিকারঃ। "অভিভূতিভয়াদসূনতঃ সুখমুজ্ঝন্তি ন ধাম মানিনঃ"। ইতি ভারবিঃ।)

অভিমতং, ত্রি, (অভি + মন্ + কর্ম্মণি ক্তঃ।) ইষ্টং। সম্মতং। যথা,— "অভিমতফলশংসী চারু পুস্ফোর বাহুস্তরুষু চুকুবুরুচ্চৈঃ পক্ষিণশ্চানুকূলাঃ"। ইতি ভট্টিঃ॥ (হৃদ্যঃ। প্রিয়ঃ। হৃদয়ঙ্গমঃ। "স মাধবেনাভিমতেন সখ্যা রত্যা চ সাশঙ্কমনুপ্রযাতঃ"। ইতি কুমারসম্ভবে। "অনিশমপি মকরকেতুর্মনসো রুজমাবহন্নভিমতো মে"॥ ইতি শাকুন্তলে।)

অভিমন্ত্রণং, ক্লী, (অভি + মন্ত্র + করণে ল্যুট্।) আহ্বানং। আকারণং। ইতি হেমচন্দ্রঃ॥ ডাকন ইতি ভাষা। (মন্ত্রপাঠেন সংস্কারকরণং। যথা,— "হুত্বাগ্নৌ পৃথিবীপাত্রমিতি পাত্রাভিমন্ত্রণম্"। ইতি যাজ্ঞবল্ক্যঃ।)

অভিমন্থঃ, পুং, (অভি মথ্যতে চক্ষুঃ পীড্যতেঽনেন, অভি + মন্থ + করণে ঘঞ্।) চক্ষূরোগঃ। ইতি ত্রিকাণ্ডশেষঃ॥ অধিমন্থ ইতি বৈদ্যকে পাঠঃ। তস্য নিদানসম্প্রাপ্তিরূপাণি। "বৃদ্ধৈরেতৈরভিষ্যন্দৈর্নরাণামক্রিয়াবতাং। তাবন্তস্ত্বধিমন্থাঃ স্যুর্নয়নে তীব্রবেদনাঃ॥ উৎপাট্যত ইবাত্যর্থং নেত্রং নির্ম্মথ্যতে তথা। শিরসোঽর্দ্ধঞ্চ তং বিদ্যাদধিমন্থং স্বলক্ষণৈঃ"॥ স তু চতুর্বিধঃ। যথা। "হন্যাদ্দৃষ্টিং শ্লৈষ্মিকঃ সপ্তরাত্রাদধিমন্থো রক্তজঃ পঞ্চরাত্রাৎ। ষড়্রাত্রাদ্বৈ বাতিকঃ সংনিহন্যান্মিথ্যাচারাৎ পৈত্তিকঃ সদ্য এব"॥ ইতি মাধবকরঃ॥

অভিমন্যুঃ, পুং, (অভিমন্যতে যুদ্ধার্থং, অভি + মন্ + যুচ্, নিপাতনাৎ অনাদেশাভাবঃ।) অর্জ্জুনপুত্রঃ। স তু সুভদ্রাগর্ভজাতঃ। ইতি মহাভারতং॥

অভিমরঃ, পুং, (অভিম্রিয়তেঽস্মাৎ, অভি + মৃ + অপ্।) যুদ্ধং। বধঃ। স্বসৈন্যভয়ং। ইতি বিশ্বমেদিন্যৌ॥ বন্ধনং। ইতি জটাধরঃ॥ (সম্প্রহারঃ। সমরঃ। অবরোধঃ। স্বপক্ষাদ্ভয়ং। সঙ্কেতস্থাননির্গমঃ। প্রাণানিরপেক্ষো যো দ্রব্যহেতোঃ অশ্বং হস্তিনং বা যোধয়তি সঃ অভিমরঃ ইত্যেকে।)

অভিমর্দ্দঃ, পুং, (অভি + মৃদ্ + ভাবে ঘঞ্।) অবমর্দ্দঃ। পীড়নং। সম্পরায়ঃ। যুদ্ধং। ইতি মেদিনী॥ (শত্রুকৃতপীড়নং। বিপক্ষরাজস্য উচ্ছেদসাধনং। "কৃতোঽভিমর্দ্দঃ কুরুষু প্রসহ্য"। ইতি মহাভারতে।)

অভিমাতিঃ, পুং, (অভি + মা + কর্ত্তরি ক্তিচ্।) শত্রুঃ। ইতি হেমচন্দ্রঃ॥

অভিমানঃ, পুং, (অভি + মন্ + ভাবে ঘঞ্।) অর্থাদিনা দর্পঃ। তৎপর্য্যায়ঃ। অহঙ্কারঃ ২ গর্ব্বঃ ৩ জ্ঞানং ৪ বোধঃ ৫ প্রণয়ঃ ৬ প্রেমপ্রার্থনা ৭ হিংসা ৮ হননং ৯। ইত্যমরভরতৌ॥ স্ময়ঃ ১০ অবলেপঃ ১১ দর্পঃ ১২ অবশ্রায়ঃ ১৩ টঙ্কঃ ১৪। ইতি জটাধরঃ॥ অপি চ। "গর্ব্বো মদোঽভিমানঃ স্যাদহঙ্কারস্ত্বহঙ্কৃতিঃ। স্যাদুদ্ধতমনস্কত্বে মানস্ত্বিত্তসমুন্নতিঃ। অহঙ্কারস্য পর্য্যায় ইতি কেচিৎ প্রচক্ষতে"॥ ইতি শব্দরত্নাবলী॥

অভিমানিতং, ক্লী, (অভিমানঃ জাতোঽস্য, অভিমান + ইতচ্। অভিমান্যতেঽত্র, অভি + মন্ + ণিচ্ + আধারে ক্তঃ।) সুরতং। মৈথুনং। ইতি ত্রিকাণ্ডশেষঃ॥ অভিমানযুক্তে ত্রি॥ (গর্ব্বঃ। মদঃ। দর্পঃ।)

অভিমানী, [ন্] ত্রি, (অভিমন্যতে, অভি + মন্ + ণিনি।) অভিমানযুক্তঃ। অভিমানগ্রস্তঃ। যথা,— "কর্ণঃ সুতক্ষলানা জতুময়শরণোদ্দীপিতঃ সোঽভিমানী"। ইতি বেণীসংহারঃ॥

অভিমায়ঃ, ত্রি, (মায়ামবিদ্যামধিগতঃ, প্রাদিসমাসঃ।) ইতিকর্ত্তব্যতামূঢ়ঃ। অভিভূতঃ। ইতি জটাধরঃ॥

অভিমুখং, ত্রি, (অভিগতো মুখং। অত্যাদয়ঃ ক্রান্তাদ্যর্থে দ্বিতীয়য়া ইতি সমাসঃ।) সম্মুখং। ইতি জটাধরঃ॥

অভিযাতিঃ, পুং, (যুদ্ধার্থমভিমুখং যাতিঃ গমনং, অভি + যা ক্তিচ্।) শত্রুঃ। ইতি হেমচন্দ্রঃ॥

অভিযাতী, [ন্] পুং, (যুদ্ধার্থমভিযানং গমনং, অভি + যা + ভাবে ক্তঃ, ইনি।) শত্রুঃ। ইত্যমরটীকায়াং রায়মুকুটঃ॥

অভিযুক্তঃ, ত্রি, (অভি + যুজ্ + ক্তঃ।) তৎপরঃ। পরকর্ত্তৃকরুদ্ধঃ। ইতি মেদিনী॥ ("উদাসীন দ্বিরদপতিনা সন্নিপত্যাভিযুক্তঃ"। ইতি উত্তরচরিতে। "অভিযুক্তো যদা পশ্যেৎ ন কিঞ্চিদ্ধিতমাত্মনঃ। যুধ্যমানস্তদা প্রাজ্ঞো ম্রিয়তে রিপুণা সহ"। ইতি হিতোপদেশে।) স্মৃতিশাস্ত্রমতে অভিযোগবিষয়ীভূতঃ। আসামী ইতি খ্যাতঃ। তৎপর্য্যায়ঃ। প্রত্যর্থী ২ প্রতিবাদী ৩। যথা,— "অভিযুক্তোঽভিযোগস্য যদি কুর্য্যাদপহ্নবং। মিথ্যা তত্তু বিজানীয়াদুত্তরং ব্যবহারতঃ"॥ ইতি ব্যবহারতত্ত্বে নারদঃ॥

অভিযোক্তা, [ক্তৃ] ত্রি, (অভি + যুজ্ + কর্ত্তরি তৃচ্।) অভিযোগকর্ত্তা। বিবাদকর্ত্তা। ফরিয়াদী ইতি খ্যাতঃ। তৎপর্য্যায়ঃ। বাদী ২ অর্থী ৩। যথা,— "অভিযোক্তা প্রগল্ভত্বাৎ বক্তুং নোৎসহতে যদি। তদা কালঃ প্রদাতব্যঃ কার্য্যশক্ত্যনুরূপতঃ"॥ ইতি ব্যবহারতত্ত্বে নারদঃ॥

অভিযোগঃ, পুং, (অভি + যুজ্ + ভাবে ঘঞ্।) অপ-

राधादियोजनं। अन्येन विरोधे स्वार्थसम्बन्धितया राजसमीपे कथनं। आह्वान नालिश इति ख्यातः। यथा,—

"अभियोगमनिस्तीर्य्य नैनं प्रत्यभियोजयेत्"।

इति याज्ञवल्क्यः॥ युद्धार्थाह्वानं। इति राय मुकुटः॥ अपकारकरणेच्छापूर्ब्बकाक्रमणं। तत्पर्य्यायः। अभिग्रहः २। इत्यमरः॥ उद्योग। इति हेमचन्द्रः॥

("स प्रापदप्राप्तपराभियोगं

नरेन्द्रगुप्तं नगरं मुहूर्त्तात्"।

इति कुमारसम्भवे।)

अभिरामः, त्रि, (अभिरमते मनोऽत्र, अभि + रम् + आधारे घञ्।) रुचिरः। सुन्दरः। इति हेमचन्द्रः॥ (मनोहरः। मनोज्ञः। रमणीयः। आनन्दकरः।

"मनोऽभिरामाः शृण्वन्तौ रथनेमिस्वनोन्मुखैः"।

इति रघुवंशे।)

अभिरूप, पुं, (अभिलक्ष्यं रूपमस्य।) पण्डितः। इति हेमचन्द्रः॥ कामदेवः। चन्द्रः। शिवः। विष्णुः। इति शब्दरत्नावली॥

अभिरूपः, त्रि, (अभिरूपयति शास्त्रार्थं निरूपयति, अभिरूप + णिच् + अच्।) मनोहरः। पण्डितः। इति मेदिनी॥ ("इयं हि रसभावविशेषदीक्षागुरोः विक्रमादित्यस्याभिरूपभूयिष्ठा परिषद्"। इति शाकुन्तले।)

अभिलापः, पुं, (अभिलप्यते मानसं कर्म्म कथ्यतेऽनेन, अभि + लप् + करणे घञ्।) शब्दः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ सङ्कल्पाङ्गवाक्यं। यथा। "काम्याभिलापसहितः कुशतिलजलत्यागरूपः सङ्कल्पः शास्त्रार्थः"। इति प्रक्रमाधिकरणं॥ (वचनं। कथनं। वाक्यं।

"तथाभिलापसंसर्गयोग्यत्वविरहान्न च।

सविकल्पकसंवेद्यः"। इति साहित्यदर्पणे।)

अभिलावः, पु, (अभि + लू + भावे घञ्।) छेदनं। इत्यमरः॥

अभिलाषः, पु, (अभि + लष + भावे घञ्।) लोभः। तत्पर्य्यायः। इच्छा २ आकाङ्क्षा ३ स्पृहा ४ ईहा ५ तृट् ६ वाञ्छा ७ लिप्सा ८ कामः ९ तर्षः १० मनोरथः ११। इत्यमरः॥ काङ्क्षा १२ कान्तिः १३ रुक् १४ रुचिः १५ दोहदः १६ अभिलासः १७। इति शब्दरत्नावली॥ श्रद्धा १८ तृष्णा १९ मतिः २० छन्दः २१। इति जटाधरः॥ ("अत्र हृदय साभिलाषं सम्प्रति सन्देहनिर्णयो जातः"। इति शाकुन्तले। "अतोऽभिलाष प्रथमं तथाविधे"। इति रघुवंशे।) सङ्गेच्छा २२। इति रसमञ्जरी॥

अभिलाषी, [न्] त्रि, (अभि + लष् + णिनि।) अभिलाषयुक्तः। यथा,—

"जलाभिलाषी जलमाददानां

छायेव तां भूपतिरन्वगच्छत्"।

इति रघुवंशे॥

अभिलाषुकः, त्रि, (अभि + लष + शीलार्थे उकञ्।) अभिलाषयुक्तः। तत्पर्य्यायः। लुब्धः २ गृध्नुः ३ गर्द्धनः ४ तृष्णक् ५। इत्यमरः॥ लोभी ६ विलासविभ्रवानसः ७। इति जटाधरः॥

("अयमत्रभवान् ननमरातिष्वभिलाषुकः"।

इति भारवि।)

अभिलासः, पुं, (अभि + लस् + भावे घञ्।) अभिलाषः। इच्छा। इत्यमरटीकासारसुन्दरी॥

अभिवादः, पु, (अभि + वद + भावे घञ्।) अप्रियवाक्यं। तत्पर्य्यायः। पारुष्यं २। इत्यमरः॥ (वन्दना। प्रणतिः। प्रणामः।

"अभिवादात्परं विप्रो ज्यायांसमभिवादयन्।

असौनामाहमस्मीति स्वं नाम परिकीर्त्तयेत्"॥

इति मनुः।)

अभिवादकः, त्रि, (अभि + वद् + णिच् + ण्वुल्।) वन्दनशीलः। तत्पर्य्यायः। वन्दारुः २। इत्यमरः॥ अप्रियवक्ता। पारुष्यार्थाभिपूर्ब्बवदेः कर्त्तरि णकः॥ (प्रणामकारी। अभिवादनकारी।

"आगतोऽस्मीत्युवाचैनं भवन्तमभिवादकः"।

इति नलोपाख्याने।)

अभिवादनं, क्ली, (अभिमुखीकरणाय वादनं नामोच्चारणपूर्ब्बनमस्कारः, अभि + वद् + णिच् भावे ल्युट्।) नामोच्चारणपूर्ब्बकनमस्कारः। अभिवादये भो अमुकशर्म्माहमित्येवंरूपः। तत्तु पादस्पर्शपूर्ब्बकनमस्कारः। तत्पर्य्यायः। पादग्रहणं २। इत्यमरः॥

("अभिवादनशीलस्य नित्यं वृद्धोपसेविनः।

चत्वारि संप्रवर्द्धन्ते आयुर्विद्यायशोबलं"॥

इति मनुः।)

अभिव्याप्तिः, स्त्री, (अभि + वि + आप् + भावे क्तिन्।) सर्व्वत्रावस्थानं। सर्व्वव्याप्तिः। तत्पर्य्यायः। संमूर्च्छनं २। इत्यमरः॥

अभिशपनं, क्ली, (अभि + शप + भावे ल्युट्।) मिथ्याभिशंसनं। अभिशापः। अभिपूर्ब्बशपधातोर्भावेऽनट्॥

अभिशप्तः, त्रि, (अभि + शप् + क्त।) प्राप्ताभिशापः। शापग्रस्तः। यथा,

"न नामग्रहणं कुर्य्यात् रूपगस्य गुरोस्तथा।

भार्य्याया अभिशप्तस्य जनकस्य विशेषतः"॥

इति मेघदूतटीका॥

("न क्रुध्यत्यभिशप्तोऽपि क्रोधनान्यानि वर्जयन्"।

इति रामायणे। "अथ तेन निगृह्य विक्रियामभिशप्तः फलमेतदन्वभूत्"। इति कुमारसम्भवे।)

अभिशस्तः, त्रि, (अभि + शन्स + क्त।) परस्त्रिया परपुरुषेण वा मैथुनं प्रति मिथ्यादूषितः। मैथुनं प्रति आहूतः। इति केचित्। उपपन्नपातकः। इति केचित्। मिथ्यादूषितमात्रं। इति केचित्। इति भरतः॥ तत्पर्य्यायः। आचारितः २ चारितः ३। इत्यमरः॥ (प्राप्तापवादः। अभिपकृष्टः।

"वत्सस्य ह्यभिशस्तस्य पुरा भ्रात्रा यवीयसा।

नाग्निर्ददाह रोमापि सत्येन जगतः स्पृशः"॥

इति मनुः। विनिन्दितः। विगर्हितः। पातककर्त्ता। [इति मनुः।)

"पापरोग्यभिशस्तश्च दाम्भिको रसविक्रयी"।

अभिशस्तिः, स्त्री, (अभि + शन्स + भावे क्तिन्।) लोकापवादः। इति हेमचन्द्रः॥ ("स्यमन्तकं च सत्राजिताय दत्त्वा मिथ्याभिशस्तिविशुद्धिम् अवाप"। इति विष्णुपुराणे।) याच्ञा। इत्यमरः॥

अभिशापः, पु, (अभि + शप् + घञ् वृद्धिः।) स्वर्णस्तेयं त्वया कृतमित्यादिमिथ्यादूषणं वाक्यं। मिथ्यापवादः। तत्पर्य्यायः। मिथ्याभिशंसनं २। इत्यमरः॥ क्रोधात् द्विजादिभिर्दुःखाभिधारणं। इति पुराणं॥ ब्राह्मणगुरुवृद्धसिद्धानां अनिष्टाभिशंसनं। इति विजयरक्षितः॥

("यस्याभिशापात् दुःखार्त्तो दुःखं विन्दति नैषधः"।

इति नलोपाख्याने।)

अभिषङ्गः, पु, (अभि + सन्ज + घञ् उपसर्गादिति षः।) पराभवः। आक्रोशः। शपथः। इति मेदिनी॥ मिथ्यापवादः। इति मथुरानाथः॥ आलिङ्गनं। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥ सर्व्वतोभावेन सङ्गः। इति हलायुधः॥ भूतावेशः। यथा,—

"अभिघाताभिचाराभ्यामभिषङ्गाभिशापतः"।

इति माधवकरः॥ (पराभवः। परिभूतिः।

"नाताभिषङ्गो नृपतिर्निषङ्गा-

दुद्धर्त्तुमैच्छत् प्रसभोद्धृतारिः"।

इति रघुवंशे।

"तावाभिषङ्गप्रभवेन वृत्तिं

मोहेन संस्तम्भयतेन्द्रियाणां"।

इति कुमारसम्भवे। शोकः। दुःखं। "अभिषङ्गजडं विजज्ञिवानिति शिष्येण किलान्वबोधयत्"। इति रघुः।)

अभिषवः, पु, (अभि + सु + अप्, गुण षत्वञ्च।) यज्ञः। स्नानं। मद्यसन्धानं। तत्तु चिरस्थापितमदोत्पादकद्रव्यं। इति मेदिनी॥ यज्ञस्नानं सोमलतापानञ्च। तत्पर्य्यायः। सुत्या २ सवनं ३। इत्यमरः॥

("भवेदभिषवः स्नाने मद्य सन्धानयज्ञयोः"।

इति मेदिनी)

अभिषवं, क्ली, काञ्जिकं। इति हलायुधः॥ काँजि इति भाषा।

अभिषुतं, क्ली, (अभि + सु + क्त यस्य।) काञ्जिकं। इत्यमरः॥

अभिषेकः, पु, (अभि + सिच् + भावे घञ्।) स्नानं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

("एकदा सोऽभिषेकार्थमाजगाम महानदीं";

इति विष्णुपुराणे।

"निर्वृत्तपर्य्यन्यजलाभिषेका।

वासोवसानामभिषेकयोग्यं"।

इति कुमारसम्भवे।)

अथ ८दोलयात्राभिषेकद्रव्याणि लिख्यन्ते। शीतलजलं १ गोमयं २ गोमूत्रं ३ दुग्धं ४ दधि ५ घृतं ६ कुशोदकं ७ शङ्खोदकं ८ चन्दनोदकं ९ कुङ्कुमोदकं १० फलोदकं ११ पुष्पोदकं १२ चन्दनपिष्टामलकयुद्वर्त्तनं १३ सुगन्धिजलं १४ तैलाद्यावस्नानं नव द्वितीयसप्तमाष्टमवारेषु दुग्धघृत

मधुयोजनं। गन्धोदक १५। तेन पञ्चधा स्नानं। तीर्थजलं १६ गङ्गोदकं १७ वल्मीकतोयं १८ सर्व्वौषधिजलं १९ सहस्रधाराजलं २० घटोदकं २१ केषाञ्चिन्मते अष्टोत्तरशतघटोदकं। इति उत्कलखण्डं ॥ * ॥ अथ वृहन्नन्दिकेश्वरपुराणोक्तानि दुर्गापूजाभिषेकद्रव्याणि लिख्यन्ते। पिष्टामलकीयुक्तहरिद्रा १। तया दर्पणप्रतिविम्बे देवीमुद्दश्य यथाक्रमं वक्ष्यमाणप्रत्येकद्रव्येण मन्त्रं पठित्वा स्नापयेत्। शुद्धजलं २ शङ्खजलं ३ गङ्गाजलं ४ गन्धोदकं ५ पञ्चगव्यं प्रत्येकं यथा— गोमूत्रं ६ गोमयं ७ दुग्धं ८ दधि ९ घृतं १० कुशोदकं ११ पञ्चामृतं १२ शिशिरोदकं १३ मधु १४ पुष्पोदकं १५ इक्षुरससागरोदकं १६ सर्व्वौषधिमहौषधिजल १७ पञ्चकषायोदकं १८ अष्टमृत्तिकाः १९ फलोदकं २० उष्णोदकं २१ सहस्रधाराजल २२ अष्टकलसोदकं यथा। व्योमगङ्गाम्बुपूर्णाद्यकलसः २३ मेघतोयपूर्णद्वितीयकलस. २४ सारस्वततोयपूर्णतृतीयकलस. २५ सागरोदकपूर्णचतुर्थकलस २६ पद्मरेणुमिश्रितजलपूर्णपञ्चमकलस. २७ निर्झरोदकपूर्णषष्ठकलसः २८ सर्व्वतीर्थाम्बुपूर्णसप्तमकलसः २९ शुद्धजलपूर्णाष्टमकलसः ३० ॥ * ॥ नानापद्धतिषु द्रव्याणां व्युत्क्रमपनरुक्त्याधिक्यानि सन्ति यत्र यान्युक्तातिरिक्तद्रव्याणि तानि लिख्यन्ते। यथा। नदी १ नारिकेल २ जल ३ वृष्टि ४ कर्पूर ५ चन्दन ६ अगुरु ७ स्वर्ण ८ रजत ९ गोरोचना १० कुङ्कुम ११ श्रीफल १२ धान्य १३ दूर्व्वा १४ शर्करा १५ सरोवर १६ अश्व १७ गङ्गासागर १८ पञ्चशस्य १९ तिल २० ह्रद २१ पुष्करिणी २२ कूप २३ फलमूल २४ अर्घ्य २५ घटचतुष्टय २६—जलानि। शीतलजलञ्च २७॥ तिलतैलं १ गन्धतैलं २॥ नदीकूल १ वराहदन्त २ वेश्याद्वार ३ राजद्वार ४ वृषशृङ्ग ५ वल्मीक ६ चतुष्पथ ७ पारावार ८ देवद्वार ९ गङ्गा१०—मृत्तिका. ॥ गजदन्त ११ नद १२ उभयकूल १३ नागर १४ गोष्ठ १५ त्रिपथ १६—मृत्तिका इति केचित् ॥ पञ्चामृतं प्रत्येकं सर्व्वौषधिमहौषधी पृथक् ॥ पञ्चकषायाः प्रत्येकं ॥ पञ्चामृतानि शर्करामधुघृतदुग्धानि ॥ उद्वर्त्तनद्रव्यं केवलहरिद्रा इति केचित् ॥ तैलहरिद्रा इति केचित् ॥ गन्धपिष्टपञ्चशस्यचूर्णमिति केचित् ॥ कालीपुराणदेवीपुराणोक्तपद्धतिष्वपि तथा। तासां मध्ये पूर्व्वोक्तातिरिक्तद्रव्याणि लिख्यन्ते। यथा। प्रवाल १ मरकत २ पद्मराग ३ मुक्ता ४ माणिक्य ५ वैदूर्य्य ६ पद्म ७ कह्लार ८ कुमुद ९ खण्ड १० अलक्त ११ वार्पी १२ रक्तचन्दन १३ नानातीर्थ १४ हरिद्रा १५ पिष्ट १६ शालितण्डुल १७ सिद्धार्थ १८—जलानि ॥ पञ्चतीर्थमृत् १ ॥ विष्णुतैलं १ ॥ उद्वर्त्तनद्रव्यं तैलहरिद्रायुक्तामलकी १ ॥ * ॥ अथ वृहन्नन्दिकेश्वरदेवीकालीपुराणपद्धत्युक्ताष्टकलसस्नानकालीनरागिणी रागवाद्यानि ॥

पु। रागरागिण्यौ। वाद्यं।

वं। मालसी १ मङ्गलोत्सवः १
दे। वाराडी १ इन्द्रविजयः १
का। मालवः १ विजयः १

वं। देवकारी २ भुवनविजयः २
दे। मालवगौडः २ मङ्गलविजयः २
का। ललिता २ दुन्दुभिः २

वं। वाराडी ३ विजयः ३
दे। मालवः ३ देवोत्सवः ३
का। विभाषा ३ दुन्दुभिः ३

वं। देशाल ४ राजाभिषेकः ४
दे। देशाल ४ घनतालः ४
का। भैरवी ४ वंशी ४

वं। धानुषी ५ मधुरी ५
दे। मालवी ५ मधुकरः ५
का। कोडा ५ इन्द्राभिषेकः ५

वं। भैरवी ६ करतालः ६
दे। भैरवी ६ ढक्का ६
का। वाराडी ६ शङ्खः ६

वं। गुर्ज्जरी ७ वंशी ७
दे। वसन्त ७ शङ्खः ७
का। वसन्तः ७ पञ्चशब्दः ७

वं। वसन्तः ८ पञ्चशब्दः ८
दे। कोडा ८ मृदङ्गः ८
का। धानुषी ८ विजयः ८

अथ देवप्रतिष्ठाभिषेकद्रव्याणि। नदी १ नद २ सागर ३ निर्झर ४ मेघजलानि ५ पञ्चामृत ६ कुशोदकसहितपञ्चगव्यं ७ अश्वखुर ८ गजदन्त ९ पर्व्वत १० कुश ११ वल्मीकमृत्तिका १२ तिलतैलं १३ घृत १४ पञ्चकषायोदकं १५ आम्र १६ चम्पक १७ शमी १८ पद्म १९—करवीरपुष्पाणि २० तुलसी २१ कुन्द २२—श्रीफलपत्राणि २३ तिलकल्कशालितण्डुलविल्वपत्रामलकचूर्णान्यतममार्जनद्रव्यं २४ उष्णोदकं २५ तीर्थोदक २६ अष्टोत्तरशतकुम्भाः तदर्द्धं वा विंशतिर्व्वा रसौ वा २७। वेदिकाष्टोत्तरशतपलेन लौकिकषष्ट्यधिकशतत्रयतोलकमितेन जलेन पृथक् पृथक् घटेन द्रव्यमालोड्य कार्य्य ॥ अशक्तौ तु। वल्मीकमृत्तिका। गोमयं। शुष्कगोमयं। भस्मयुक्तपरिमितजलं। गन्धयुक्तजलञ्च। इति देवप्रतिष्ठातत्त्व ॥ * ॥ अथ राजाभिषेकद्रव्याणि। मृगचर्म्मास्तीर्णालङ्कृतस्वर्णभद्रासनं १ गङ्गायमुनासङ्गमजलं २ यावत्पुण्यनदीजलं ३ पूर्व्वमुखनदीजलं ४ पश्चान्मुखनदीजलं ५ तिर्य्यङ्नदीजलं ६ सर्व्वसमुद्रजलं ७ क्षीरिवृक्षप्रवालयुक्तपद्मोत्पलविमिश्रितालङ्कृतकाञ्चनपूर्णकुम्भाः ८ रुचकः ९ रोचना १० घृतं ११ मधु १२ दुग्धं १३ दधि १४ पुण्यतीर्थमृत्तिका १५ पुण्यतीर्थजलं १६ मङ्गलद्रव्यं १७ मणिदण्डश्वेतचामरव्यजनं १८ माल्यभूषितश्वेतच्छत्रं १९ श्वेतवृषः २० श्वेताश्वः २१ महागजवरः २२ वराभरणभूषिताष्टकन्याः २३ सर्व्ववादित्राणि २४ अलङ्कृतवन्दी २५। इति वाल्मीकिरामायणे अयोध्याकाण्डं ॥ * ॥ अथ राजाभिषेकविधिः। पुरोहितो राज्ञः प्रजापालनाधिकारसिद्ध्यर्थं परदिनेऽभिषेकं कर्त्तव्यं पूर्व्वदिने गणेशमातृकापूजनपुण्याहवाचननान्दीप्रभृति पूर्व्वाङ्गं कुर्य्यात्। राजा राज्ञी च नियमं कृत्वा उपवासं कुर्य्यात्। परदिने अमात्यसामन्तसहितः पुरोहितः कृतमङ्गलस्नानौ राज्ञीराजानौ मणिकाञ्चनपृथिवीपुष्पाणि स्पर्शयित्वा नानारत्नचन्द्रातपोपशोभितमण्डपमध्ये व्याघ्रचर्म्माच्छादितासने उपवेशयेत्। ततः पूर्व्वोत्तरयोः वेदीं कृत्वा तत्र स्वगृह्योक्तविधिनाग्निं संस्थाप्य घृताक्ताः पलाशाश्वत्थशमीसमिधो वैदिकैर्म्मन्त्रैर्जुहुयात्। तत औडुम्बरस्रुवेण वैदिकमन्त्रैर्घृताहुतीर्जुहुयात्। ततः सर्व्वतोभद्रमण्डपे स्थापितस्वर्णरजतताम्रमृण्मयकलसस्थसर्व्वौषधिपल्लवैलालवङ्गादि-सुगन्धिद्रव्यसंवासितपुण्यनदीतोयं सुवर्णविभूषितशङ्खेन ऋत्विग्भिः सह गृहीत्वा तूर्य्यघोषैर्मङ्गलपाठैः राजसूयवाजपेयमहाभिषेकोक्तसूक्तमन्त्रैः सस्त्रीकं राजानं प्राङ्मुखं मूर्द्ध्नि कन्याभिः सहाभिषिञ्चेत्। ततोऽमात्यादयः सर्व्वे अभिषिञ्चेयुः। ततः पुरोहितमन्त्रिसामन्तप्रकृतिपुरुषा अलङ्कृताभिः कन्याभिः सह सुवासोगन्धमाल्याद्यलङ्कृतराज्ञीराज्ञोर्ललाटे कुङ्कुमागुरुकस्तूर्य्यादिद्रव्यैस्तिलकं दद्युः। ततो राज्ञो मूर्द्ध्नि किरीटं दत्त्वा छत्रचामरादिराजचिह्नद्रव्याणि समुपकल्पयेयुः। ततो दुन्दुभिस्वस्तिपुण्याहचतुर्व्वेदघोषैः स्वकुलक्रमागतनाम्ना अमुक त्वं राजा भव इत्युक्ता राजोपरि श्वेतकुसुमलाजाक्षतादि विकिरेयुः। ततो वन्दिनो मागधाश्च स्तुतिं कुर्य्युः। ततो ब्राह्मणा आशिषं कुर्य्युः। ततः अमात्यादयः राज्ञे उपायनानि दत्त्वा नमस्कुर्य्युः। इति महाभारतादयः ॥ * ॥

अभिषेणनं, क्ली, (सेनया अभियानम्। सेनाशब्दात् णिच, ल्युट्। उपसर्गात् सुनोतीति षत्वम्।) शत्रुं प्रति सेनासहितगमनं। सेनया सह करणभूतया वा विजिगीषोः शत्रोरभिमुख्येन गमनं। इत्यमरभरतौ ॥ ("यत् सेनयाभिगमनमरौ तदभिषेणनम्"। इत्यमरः।)

अभिष्टुतं, त्रि, (अभि + स्तु + कर्म्मणि क्तः।) वर्णितं। स्तुतं। इत्यमरः॥ ("अभिष्टुतो विश्वसृजा प्रसूनैः"। इति भागवतपुराणे।)

अभिष्यन्दः, पु, (अभि + स्यन्द + घञ्। "अनुविपर्य्यभिनिभ्यः स्यन्दतेरप्राणिषु" इति षत्वं।) अतिवृद्धिः। आस्रावः।

"अलकामतिवाह्यैव वसतिं वसुसम्पदाम्।
स्वर्गाभिष्यन्दवमनं कृत्वेवोपनिवेशितम्" ॥

इति कुमारसम्भवे।) चक्षूरोगविशेषः। इति मेदिनी ॥ तस्य निदानं सम्प्राप्तिश्च। यथा,—

"उष्णाभितप्तस्य जलप्रवेशाद्-
दूरेक्षणात् स्वप्नविपर्य्ययाच्च ॥
स्वेदाद्रजोधूमनिषेवणाच्च

क्लेर्दाभिघातादमनातियोगात् ॥
द्रवात्तथान्नान्निशि सेविताञ्च
विरमूत्रवातक्रमनिग्रहाच्च ।
प्रसक्तसंरोदनशोककोपा-
च्छिरोऽभिघातादतिमद्यपानात् ॥
तथा ऋतूनाञ्च विपर्य्ययेण
क्लेशाभिघातादतिमैथुनाच्च ।
वाष्पग्रहात् सूक्ष्मनिरीक्षणाच्च
नेत्रे विकारान् जनयन्ति दोषाः" ॥
स च चतुर्व्विधः । यथा,—
"वातात् पित्तात् कफाद्रक्तादभिष्यन्दश्चतुर्व्विधः ।
प्रायेण जायते घोरः सर्व्वनेत्रामयाकरः ॥
निस्तोदनस्तम्भनरोमहर्ष-
संघर्षपारुष्यशिरोऽभितापाः ।
विशुष्कभावः शिशिराश्रुता च
वाताभिपन्ने नयने भवन्ति ॥
दाहप्रपाकौ शिशिराभिनन्दा
धूमायनं वाष्पसमुच्छ्रयश्च ।
उष्णाश्रुता पीतकनेत्रता च
पित्ताभिपन्ने नयने भवन्ति ॥
उष्णाभिनन्दा गुरुताक्षिशोथः
कण्डूपदेहावतिशीतता च ।
स्रावो बहुः पिच्छिल एव चापि
कफाभिपन्ने नयने भवन्ति ॥
ताम्राश्रुता लोहितनेत्रता च
राज्यः समन्तादतिलोहिताश्च ।
पित्तस्य लिङ्गानि च यानि तानि
रक्ताभिपन्ने नयने भवन्ति" ॥
इति माधवकरः ॥ तस्य चिकित्सा यथा,—
"द्वे पादमध्ये पृथुसन्निवेशे
शिरे गते द्वे बहुधा हि नेत्रे ।
ताः प्रोक्षणोत्सादनलेपनादीन्
पादप्रयुक्तान्नयने नयन्ति" ॥
प्रोक्षणं सेचनं । उत्सादनं उद्वर्त्तनं ।
"मलोष्णसंघट्टनपीडनाद्यै-
स्ता दूषयन्ते नयनानि दुष्टाः ।
भजेन्सदाहदृष्टिहितानि तस्मा-
दुपानदभ्यञ्जनधावनानि" ॥
मलं धूल्यादि । मलादिभिर्दुष्टाः ताः शिरानय-
नानि दूषयन्ते इत्यन्वयः ॥
"चक्षुष्याः शालयो मुद्गा यवा मासन्तु जाङ्गलं ।
पथ्यिमांसं विशेषेण वास्तूकं तण्डुलीयकं ॥
पटोलकर्क्कोटककारवेल्ल-
फलानि सर्पिःपरिपाचितानि ।
तथैव वार्त्ताकुफलं नवीनं
दृशोर्हितः स्वादु तथापि तिक्तः ॥
कट्वम्लगुरुतीक्ष्णोष्णमाषनिष्पावमैथुनं
मद्यवल्लूरपिण्याकमत्स्यशाकविरूढकं ।
विदाहीन्यन्नपानानि न हितान्यक्षिरोगिणः ॥
सेक आश्च्योतनं पिण्डी विडालस्तर्पणं तथा ।
पुटपाकोऽञ्जनं चैभिः कल्कैर्नेत्रमुपाचरेत्" ॥ * ॥
कल्कविधिः । तत्र सेकविधिः ।

"सेकस्तु सूक्ष्मधाराभिः सर्व्वस्मिन्नयने हितः ।
मीलिताक्षस्य मर्त्यस्य प्रदेयश्चतुरङ्गुलः ॥
स चापि स्नेहनो वाते पित्ते रक्ते च रोपणः ।
लेखनस्तु कफे कार्य्यस्तस्य मात्रा विधीयते ॥
षड्भिर्वाचां शतैः स्नेहे चतुर्भिस्तैस्तु रोपणे ।
त्रिभिर्लेखने कार्य्यं सेको नेत्रप्रमादने ॥
निमेषोन्मेषणं पुसामङ्गुल्याच्छोटिका तथा ।
गुर्व्वक्षरोच्चारणं वा वाङ्मात्रेयं स्मृता बुधैः" ॥
छोटिका टुटकी इति लोके ।
"सेकस्तु दिवसे कार्य्यो रात्रौ चात्यन्तिके गदे" ।
स यथा,—
"एरण्डपल्लवमूलत्वक्षृतमाजं पयो हितं ।
सुखोष्णं नेत्रयोः सिक्तं वाताभिष्यन्दनाशनं ॥
पथ्याक्षामलकत्वग्भिस्तुल्याभिस्त्रिफलाकृतेः ।
कृत्वा पोटलिकां तामहिफेनोत्थद्रवेणाक्ता ॥
निदधीत लोचने स्यात् सर्व्वाभिष्यन्दसंक्षयः शीघ्रं ।
योगोऽयमृषिभिरुक्तो जगदुपकाराय कारुणिकैः ॥
शुक्ता पाणितलं घृष्ट्वा चक्षुषोर्यदि दीयते ।
अचिरेणैव तद्वारि तिमिराणि व्यपोहति ॥
स्नानं कृष्णातिलस्यापि चक्षुष्यमनिलापहं ।
आमलैः सततं स्नानं परं दृष्टिबलावहं ॥
त्रिफलायाः कषायस्तु धावनान्नेत्ररोगजित् ।
कवलान्मुखरोगघ्नः पानतः कामलापहः" ॥ * ॥
अथाश्च्योतनविधिः ।
"क्षायस्तैलद्रवस्नेहबिन्दूनां यत्तु पातनं ।
द्व्यङ्गुलोन्मीलिते नेत्रे प्रोक्तमाश्च्योतनञ्च तत् ॥
बिन्दवोऽष्टौ लेखनेषु रोपणे दश निर्दिशेत् ॥
स्नेहने द्वादश प्रोक्तास्ते शीते कोष्णरूपिणः ।
उष्णे तु शीतरूपाः स्युः सर्व्वत्रैव विनिश्चयः ॥
वाते तिक्तं तथा स्निग्धं पित्ते मधुरशीतलं ।
कफे तिक्तोष्णरूक्षं स्यात् क्रमादाश्च्योतनं हितं ॥
आश्च्योतनानां सर्व्वेषां मात्रा स्याद्वाक्शतोन्मिता ।
ततः परं लोचनाभ्यां भेषजाय नयो मतः ॥
आश्च्योतनं न कर्त्तव्यं निशायां केनचित् क्वचित्" ।
तद्यथा,—
"बिल्वादिपञ्चमूलेन बृहत्येरण्डशिग्रुभिः ।
क्वाथ आश्च्योतने कोष्णो वाताभिष्यन्दनाशनः ॥
त्रिफलाश्च्योतनं नेत्रे सर्व्वाभिष्यन्दनाशनं" ॥ * ॥
अथ पिण्डीविधिः ।
"उक्तभेषजकल्कस्य पिण्डी च कोलमात्रया ।
वस्त्रखण्डेन संबद्धाभिष्यन्दव्रणनाशिनी ॥
स्निग्धोष्णा पिण्डिका वाते पित्ते सा शीतला मता ।
रूक्षोष्णा श्लेष्मणि प्रोक्ता विधिरुक्तो बुधैरयं" ॥
सा यथा,
"एरण्डपत्रमूलत्वङ्निर्म्मिता वातनाशिनी ।
धात्री विरचिता पित्ते शिग्रुपत्रकृता कफे ॥
निम्बपत्रकृता पिण्डी पित्तश्लेष्महरी भवेत् ।
शुण्ठी निम्बदलैः पिण्डी सुखोष्णा स्वल्पसैन्धवा ॥
धार्य्या नेत्रेऽनिलश्लेष्मशोथकण्डूव्यथाहरी ।
त्रिफला पिण्डिका नेत्रे वातपित्तकफापहा" ॥
"पथ्याक्षामलकत्वग्भिस्त्वक्कलकस्त्वोऽहिफेनजलयुक्तः ।
तेन विरचिता पिण्डी शमयति सकलानभिष्यन्दान्" ॥

इति भावप्रकाशः ॥
अभिष्यन्दिरमणं, क्ली, (अभिष्यन्दः प्रधाननगर-
स्यातिवृद्धा तत्सन्निधाने स्थापनं स एव विद्यते
ऽत्र इति, रमतेऽत्र रम + आधारे ल्युट्, ततः
कर्म्मधारयः ।) प्रधाननगरसन्निहितनगरं । तत्प-
र्य्यायः । शाखानगरं २ । इति जटाधरः ॥
अभिसन्तापः, पु, (अभिसन्ताप्यतेऽत्र, अभि + सम्
+ तप् + णिच् + आधारे अच् ।) युद्धं । इति
हलायुधः ॥
("जन्यः स्यादभिसन्तापः संमदो विग्रहस्तथा" ।
इति हलायुधः ।)
अभिसन्धानं, क्ली, (अभि + सम् + धा + भावे ल्युट् ।)
वञ्चनं । प्रतारणा । इति हेमचन्द्रः ॥
("परमभिसन्धानपरं यद्यप्यस्य विचेष्टितं ।
जिगीषोरश्वमेधाय धर्म्ममेव बभूव तत्" ॥
इति रघुवंशे ।)
अभिसन्धिः, पु, (अभिसन्धानं अभि + सम + धा +
भावे कि ।) अभिसन्धानं । उद्देशः । यथा,—
"पितृगणस्य दिवि ये च मर्त्त्याः,
स्वधाभुजः काम्यफलाभिसन्धौ ।
प्रदानशक्ताः सकलेप्सितानां,
विमुक्तिदा येऽनभिसंहितेषु" ॥
इति कर्षिचत्तन ॥
("अथ ते मुनयो दिव्याः प्रेक्ष्य हैमवतं पुरं ।
स्वर्गाभिसन्धिसुकृतं वञ्चनामिव मेनिरे" ॥
इति कुमारसम्भवे ।)
अभिसम्पातः, पु, (अभिसम्पात्यते योद्धा यत्र, अभि
+ सम् + पत् + आधारे घञ् ।) युद्धं । इत्यमरः ॥
अभिसरः, पु, (अभिसृत्येन सरति, अभि + सृ +
पचाद्यच् ।) सहायः । अनुचरः । इत्यमरः ॥
("राजा राज्यार्द्धेन महामात्यैः कृत्वा साभि-
सरम् उत्तरापथं प्राहिणोत्" । इति हर्ष-
चरिते ।)
अभिसर्जनं, क्ली, (अभि + सृज् + भावे ल्युट् ।)
दानं । बधः । इति धरणी ॥
अभिसारः, पु, (अभि + सृ + आधारे घञ् ।) बलं ।
युद्धं । सहायः । साधनं । इति धरणी ॥ स्त्री-
पुंसयोरन्यतरस्यान्यतरार्थे सङ्केतस्थलगमनं । इत्य-
लङ्कारशास्त्रं ॥ ("रतिसुखसारे गतमभिसारे
मदनमनोहरवेशं" । इति गीतगोविन्दे । "एवं
कृताभिसारणा पश्चलीना विनोदने" । इति
साहित्यदर्पणे ।)
अभिसारिका, स्त्री, (अभिसरति कान्तनिर्द्दिष्ट-
संकेतस्थानं गच्छति या, अभि + सृ + ण्वुल्,
स्त्रियां टाप् ।) स्वीयादिषोडशनायिकामध्ये अष्टा-
वस्थाविशिष्टनायिकान्तर्गतनायिकाभेदः । अस्या
लक्षणं । सङ्केतस्थले स्वयं गमनकर्त्री एवं प्रिय-
गमनकारयित्री । अस्याश्चेष्टा । समयानुरूप-
भूषणं । शङ्का । बुद्धिनैपुण्यं । कपटसाहसादिः ।
सा त्रिविधा । दिवाभिसारिका १ ज्योत्स्नाभि-
सारिका २ अन्धकाराभिसारिका ३ । इति रस-
मञ्जरी ॥

("कान्तार्थिनी तु या याति संकेतं साभिसारिका"
इत्युक्तलक्षणा कान्तप्रार्थनया स्वयं संकेतस्थान-
गामिनी स्वस्थाने वा कान्तानयनकारिणी नायिका।
यदुक्तं दर्पणकारैः।
"अभिसारयते कान्तं या मन्मथवशंवदा।
स्वयं वाभिसरत्येषा धीरैरुक्ताभिसारिका" ॥)

अभिहारः, पुं, (अभि + हृ + घञ्।) चौर्य्यं। सम्मुखे हरणं। तत्पर्य्यायः। अभिग्रहणं २। इत्यमरः॥ सन्नहनं। कवचधारणं। अभियोगः। अपचिकीर्षयाभिगम्याक्रमणं। इति मेदिनी॥ (साहसं। अपहरणं।
"यस्याभिहारं कुर्य्याच्च स्वयमेव नराधिप"।
इति महाभारते।)

अभिहितं, त्रि, (अभि + धा + कर्म्मणि क्तः।) उक्तं। कथितं। इत्यमरः॥
("अर्थिनाभिहितोयोऽर्थः प्रत्यर्थी यदि तं तथा।
सम्भोगिनो साभिहिता पश्चार्द्धा दक्षिणा द्विजैः"॥
इति मनुः।)

अभीकः, पुं, (अभि + कन्, "अनुकाभिकाभीकः कामयिता" इति पाणिनिसूत्रम्।) कविः। इति मेदिनी॥ स्वामी॥ इति हलायुधः॥ (पतिः। कामुकः। कामी।
"ददृशे पर्णशालायां राक्षस्याभीकयाथ सः"।
इति भट्टिकाव्ये।
उत्सुकः। क्रूरः। निष्ठुरः। निर्भयः। निःशङ्कः।
("अभीकः कामुके क्रूरे निर्भये त्रिषु ना कवौ"।
इति मेदिनी।)

अभीकः, त्रि, (अभि + कन्।) कामुकः। क्रूरः। उत्सुकः। निर्भयः। इति शब्दरत्नावली॥

अभीप्सितं, त्रि, (अभ्याप्तुं प्राप्तुमिष्टं, अभि + आप् + सन् कर्म्मणि क्तः।) वाञ्छितं। अभीष्टं। इत्यमरः॥
("मेने मेनापि तत्सर्व्वं पत्युः कार्य्यमभीप्सितं"
इति कुमारसम्भवे।)

अभीरः, पुं, (अभीरयति गा अभिमुखीकृत्य गोष्ठं नयति, अभि + ईर + णिच् + अच्।) आभीरः। गोपः। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥

अभीरुः, पुं, (भी + कर्त्तरि शीलार्थे क्रु, ततो नञ् समासः।) भैरवः। यथा,—
"अभीरुभैरवो भीरुभूतपो योगिनीपतिः"।
इति वटुकभैरवस्तवः॥ निर्भये त्रि॥ (निर्भीकः। भयहीनः। निःशङ्कः। "स्थाने युद्धे च कुशलानभीरूनविकारिणः"। इति मनुः।)

अभीरुः, स्त्री, (भी + कर्त्तरि क्रु शीलार्थे, नञ् समासः।) शतमूली। इत्यमरः॥

अभीरुपत्री, स्त्री, (भी + कर्त्तरि क्रु शीलार्थे, नञ् समासः, वा स्त्रियां ऊङ् असंकुचितपत्त्रत्वात् तस्यास्तथात्वं, न भीरूणि पत्राणि यस्याः सा, स्त्रियां ङीप्।) शतमूली। इत्यमरः॥

अभीशुः, पुं, (अभितः श्यति मुखं तनूकरोति, अभि + शो + कु, पृषोदरादित्वात् दीर्घः।) प्रग्रहः। वागडोर इति भाषा। ("स्थिरा भवन्तु नयोरथो अश्वा स रथा सुसंस्कृता अभीशवः"। इति ऋक्। वेदेऽस्य प्रचुरप्रयोगः॥ किरणं। इति हलायुधः॥

अभीशु, स्त्री, (अभितः अश्नुते व्याप्नोति, अभि + अश + कर्त्तरि उन्, पृषोदरादित्वात् अलोपो दीर्घः।) अङ्गुलिः। वेदेऽस्य प्रचुरप्रयोगः॥

अभीषङ्गः, पुं, (अभि + सन्ज घञ्, दीर्घः।) आक्रोशः। इत्यमरः॥

अभीषुः पुं, (अभि + इष् + उ।) किरणः। इत्यमरः॥ कामः। अनुरागः। इति शब्दरत्नावली॥

अभीष्टं, त्रि, (अभि + इष् + कर्म्मणि क्तः।) वाञ्छितं। तत्पर्य्यायः। अभीप्सितं २ हृद्यं ३ दयितं ४ वल्लभं ५ प्रियं ६। इत्यमरः॥
("प्राणा यथात्मनोऽभीष्टा भूतानामपि ते तथा"।
इति हितोपदेशः।
"अभीष्टायामभूद्ब्रह्मन् पितुरत्यन्तवल्लभः"।
इति विष्णुपुराणं।)

अभीष्टा, स्त्री, (अभि + इष् + क्त, स्त्रियां टाप्।) रेणुकानामगन्धद्रव्यं। इति शब्दचन्द्रिका॥
("ताम्बूलवल्ली ताम्बूली नागवल्ल्यप्यथ द्विजा।
हरेणुः रेणुका कौन्ती कपिला भस्मगन्धिनी॥
ताम्बूल्या कटुकाभीष्टा देवाभीष्टा महाशया"।
इति शब्दचन्द्रिका।)

अभीक्ष्णं, क्ली, (क्षणमभिगतं, प्रादिसमासः पृषोदरादित्वात् दीर्घः अलोपश्च।) भृशं। नित्यं। तद्युक्तक्रिययोऽस्त्रि। इति मेदिनी॥ (पुनः पुनः। शश्वत्। अविरत। निरन्तरं। "उदीर्णरागप्रतिरोधकं जनैरभीक्ष्णमक्षुण्णतयातिदुर्गमः"। इति माघः॥
"इच्छन्त्यभीक्ष्णं क्षयमात्मनोऽपि
न ज्ञातयस्तुल्यकुलस्य लक्ष्मीं"।
इति भट्टिकाव्ये।)

अभीक्ष्णं, अव्य, (अभि + क्ष्णु तेजने डमु, पृषोदरादित्वात् दीर्घः "स्वरादिनिपातमव्ययम्" इति अव्ययं।) पुनः पुनः। अनारतं। इत्यमरः॥

अभुक्त, त्रि, (भुज् + भावे क्तः अर्श आद्यच् विद्यमानार्थे, नञ्समासः, वा भुज + कर्म्मणि क्तः, नञ्समासः।) उपवासी। यथा,—
"अभुक्तस्य दिवानिद्रा पाषाणमपि जीर्य्यति"।
इति वैद्यकं॥ अकृतभोजनं वस्तु॥ (भुक्ता ब्राह्मणाः पीता गाव इति पाणिनिभाष्यम्। "नाभुक्तं क्षीयते कर्म्म कल्पकोटिशतैरपि"। इति पुराणम्।)

अभूमि, स्त्री, (न भूमि, नञ्समासः।) स्थानाभावः। अनाधारः। आश्रयाभावः। यथा। "अभूदभूमिः प्रतिपक्षजन्मना भियाम्" इति माघः॥
"नाभूदभूमिः स्मरशायकानाम्" इति नैषधं॥

अभेद, त्रि, (नास्ति भेदो यस्य सः।) भेदरहितः। अविशेषः। यथा,— "अभेद शिवरामयोः" इति पुराणं॥ (तादात्म्यम्।
"काकः कृष्णः पिकः कृष्णः को भेदः पिककाकयोः।
वसन्ते समुपायाते काकः काकः पिकः पिकः"॥
इति नीतिरत्ने। "भेदेऽप्यभेदः सम्बन्धे सम्बन्धस्तद्विपर्य्ययौ"। इति साहित्यदर्पणे।)

अभेद्यं, क्ली, (भेत्तुं न शक्यते, भिद् + शक्यार्थे ण्यत् नञ्समासः।) हीरकं। इति राजनिर्घण्टः॥ अभेदनीयवस्तुनि त्रि। यथा,—
"अस्त्राण्यनेकरूपाणि तथाभेद्यञ्च दंशनं"।
इति देवीमाहात्म्यं॥

अभोजनं, क्ली, (भुज् + भावे ल्युट्, नञ्समासः।) भोजनाभावः। उपवासः। यथा,—
"अजीर्णे भोजनं येषां जीर्णे येषामभोजनं।
मात्रावभोजनं येषां तेषां नश्यन्ति धातवः"॥
इति वैद्यकं॥ (अनशनं।
"वेदोदितानां नित्यानां कर्म्मणां समतिक्रमे।
स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनं"॥
इति मलमासतत्त्वं।)

अभ्यग्रं, त्रि, (अभिमुखमग्रं यस्य तत्।) समीपं। निकटं। इत्यमरः॥

अभ्यङ्गः, पुं, (अभि + अन्ज घञ् कुत्वं।) तैलमर्दनं। तत्पर्य्यायः। स्नेहनं २। इति राजनिर्घण्टः। यथा,—
"तैलमल्पं यदङ्गेषु न च स्याद्बाह्यतर्पणं।
सा मार्ष्टिः पृथगभ्यङ्गो मस्तकादौ प्रकीर्त्तितः॥
अभ्यङ्गमाचरेन्नित्यं स जराश्रमवातहा।
शिरःश्रवणपादेषु तं विशेषेण शीलयेत्"॥
इत्यायुर्व्वेदः॥ * ॥ अस्य गुणाः। मार्द्दवकारित्वं कफवातनाशित्वं। धातुपुष्टिजनकत्वं। त्वग्वर्णबलप्रदत्वञ्च॥ पादाभ्यङ्गगुणाः। निद्राचक्षुर्हितकारित्वं पादरोगनाशित्वञ्च॥ पादगते द्वे शिरे चक्षुषि सम्बद्धे स्तः अतश्चक्षुर्हितार्थिना पादाभ्यङ्गः करणीयः॥ कफग्रस्तकृतभेदवमनाजीर्णिभिर्नाभ्यङ्गः करणीयः। इति राजवल्लभः॥ * ॥ अपरञ्च।
"मूर्द्ध्नि दत्तं यदा तैलं भवेत् सर्व्वाङ्गसङ्गतं।
स्रोतोभिस्तर्पयेद्बाह्यं स चाभ्यङ्ग उदाहृतः"॥
तत्पर्य्यायः। अभ्यञ्जनं २। इति शुद्धितत्त्वधृतायुर्व्वेदः॥ आमा इति भाषा।

अभ्यङ्ग, पुं, (अभि + अन्ज + अच्, पृषोदरादित्वात् साधु।) तिलकल्कः। इति ऋग्वेदिश्राद्धप्रयोगः॥

अभ्यञ्जनं, क्ली, (अभि + अन्ज + कर्म्मणि ल्युट्।) तैलं। इति हेमचन्द्रः॥ अभ्यङ्गः। इति राजनिर्घण्टः॥ (तैलादिना शिरःसहितदेहमर्द्दनम्।
"भोजनाभ्यञ्जनाद्दानात् यदन्यत् कुरुते तिलैः॥
कृमिभूतः श्वविष्ठायां पितृभिः सह मज्जति"॥
इति मनुः।)

अभ्यन्तरं, क्ली, (अन्तरमभिगतं प्रादिसमासः।) मध्यं। तत्पर्य्यायः। अन्तरालं २। इत्यमरः॥ अन्तः ३ अन्तरं ४ अन्तरालकं ५। इति राजनिर्घण्टः॥
("प्राणापानौ समौ कृत्वा नासाभ्यन्तरचारिणौ"।
इति भगवद्गीता।)

अभ्यमितः, त्रि, (अभि + अम् + क्तः।) रोगी। इत्यमरः॥

अभ्यमित्रीणः, पुं, (अमित्रस्याभिमुख्य अव्ययीभावसमासः, अलङ्गामीत्यधिकारे अभ्यमित्र + ख तस्य ईनः।) अभ्यमित्र्यः। इत्यमरः॥

"इन्द्रामि रामसौमित्री मृगो भूत्वा मृगद्युती ।
उद्योगमभ्यमित्रीणो यथैतं लक्ष्म सन्ततु" ॥
इति भट्टिः ।)

अभ्यमित्रीयः, पु, (अमित्रस्य प्रयोगाभिमुख्यं अव्ययीभावः, अभ्यमित्रमलङ्गामीत्यधिकारे अभ्यमित्र + छ तस्य ईयः ।) अभ्यमित्र्यः । इत्यमरः ॥

अभ्यमित्र्यः, पुं, (अभ्यमित्र + पूर्ब्बवत् यत् ।) स्वसामर्थ्येन शत्रुसम्मुखगमनकर्त्ता । युद्धस्थले शत्रुसम्मुखगामी । तत्पर्य्यायः । अभ्यमित्रीयः २ अभ्यमित्रीणः ३ । इत्यमरः ॥
('तमुद्यतनिशातासिं प्रत्युवाच निशाचरः ।
मारीचोऽनुनयंस्त्रासादभ्यमित्र्योभवामि ते" ॥
इति भट्टिकाव्ये ।)

अभ्यर्णः, त्रि, (अभि + अर्द + क्तः, आविदूर्य्ये इडभाव गत्वञ्च ।) निकटं । इत्यमरः । (आसन्नः । निकटवर्त्ती । "तीव्रः स्मरसन्तापो न तथादौ बाधते यथासन्ने । तपति प्रावृषि नितरामभ्यर्णजलागमो दिवसः" । इति रत्नावली । "उत्पन्ना मेनिकाः न कश्चिदाश्रमाभ्यर्णमभयः परिक्रामन्तां" । इति महावीरचरिते । समीपं । सन्निधानं । अन्तिकं । "अभ्यर्णं परिरभ्य निर्भरमुरः प्रमान्धया राधया" । इति गीतगोविन्दे ।)

अभ्यवकर्षणं,क्ली,(अभि + अव + कृष् + भावे ल्युट् ।) शल्यादिकृत्पाटनं । तत्पर्य्यायः । निर्हारः २ । इत्यमरः ॥

अभ्यवस्कन्दः, पु, (अभि + अव + स्कन्द + घञ् ।) निःशङ्कीकरणाय शत्रुभिर्दीयमान प्रहारः । तत्पर्य्यायः । अभ्यासादनं २ प्रपातः ३ धाटी ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

अभ्यवस्कन्दनं, क्ली, (अभि + अव + स्कन्द + भावे ल्युट् ।) निःशङ्कीकरणाय शत्रुभिर्दीयमान प्रहारः । शत्रुसम्मुखगमनं । इत्यमरभरतौ ॥

अभ्यवहारः, पु, (अभि + अव + हृ + भावे घञ् ।) भक्षणं । आहारः । इति हेमचन्द्रः ॥

अभ्यवहृतं, त्रि, (अभि + अव + हृ + क्तः ।) भुक्तं । खादितं । इत्यमरः ॥

अभ्यसनं, क्ली, (अभि + अस + ल्युट् ।) अभ्यासकरणं । पौनःपुन्येन करणं चिन्तनञ्च । यथा,—
'स्यादभ्यासोऽभ्यसनेऽन्तिके' । इति मेदिनी ॥
(अभ्यासः । पौनःपुन्येनैकक्रियाकरणं । पुनःपुनः व्यावर्त्तनम् ।
"विद्यामभ्यसनेनेव प्रसादयितुमर्हसि" ।
इति रघुः ।
"स्वाध्यायाभ्यसनञ्चैव वाङ्मयं तप उच्यते" ।
इति गीता ।)

अभ्यसूया, स्त्री, (असु उपतापे हिंसायाञ्च, कण्ड्वादित्वात् यक् + भावे अ स्त्रियामाप् ।) असूया । गुणेषु दोषारोपणं । यथा । "चैत्रस्य दानं तामसं" । इत्यमरटीकायां भरत ॥ ("अनिर्वृतं भूतिषु गूढवैरं सत्कारकालेऽपि कृताभ्यसूयम्" । इति भट्टिकाव्ये" । ईर्ष्या । विद्वेष । औद्धत्यादन्यगुणर्द्धीनामसहिष्णुता ।
'केनाभ्यसूया पदकाङ्क्षिणा ते ।
नितान्तदीर्घैर्जनिता तपोभिः' ।
इति कुमारसम्भवे ॥
' प्रत्याहतस्त्वयि करुधि स्यादनल्पाभ्यसूयः' ।
इति मेघदूते ।)

अभ्याकाङ्क्षितं, क्ली, (अभि + आ + काङ्क्ष + भावे क्त, इदित्वान्नुम् ।) मिथ्याभियोगः । इति शब्दरत्नावली ॥ मिछादावोया इति भाषा ।

अभ्याख्यानं, क्ली, (अभि + आ + ख्या + ल्युट् ।) मिथ्याभियोगः । मिथ्याविवाद शतं मे धारयसीत्यादि मिथ्योद्भावनं । इत्यमरभरतौ ॥

अभ्यागतः, पु, (अभि + आ + गम् + कर्त्तरि क्त ।) अतिथिः । इति हेमचन्द्रः ॥ "स च ज्ञातपूर्ब्बः गृहागतः" इति श्रीधरस्वामी ॥
'बालो वा यदि वा वृद्धो युवा वा गृहमागतः ।
तस्य पूजा विधातव्या सर्व्वत्राभ्यागतो गुरुः' ॥
इति हितोपदेशे ।)

अभ्यागमः, पु, (अभि + आ + गम् + अप् ।) समीपं । मार्गणं । युद्ध । वैरं । अभ्युत्थानं । इति विश्वः ॥ (घातः । प्रहारः । शत्रुता । विरोधः । समीपं । अन्तिकं । सन्निधानं ।
"अभ्यागमो विरोधाभिघाताभ्युद्गमनान्तिके" ।
इति मेदिनी ॥ सम्मुखागमनं । उपस्थिति ।
"का त्वं शुभे कस्य परिग्रहो वा
किं वा मदभ्यागमकारणं ते" ।
इति रघुवंशे ।)

अभ्यागारिकः, त्रि, (अभ्यागारे तद्गतकर्म्मणि व्यापृत, ठन तस्य इकः ।) कुटुम्बव्यापृतः । पुनदारादिपोषणव्यग्रः । इत्यमरः ॥

अभ्यादानं, क्ली, (अभि + आ + दा + भावे ल्युट् ।) आरम्भः । इत्यमरः ॥ प्रथमारम्भ । इति रायमुकुट ॥

अभ्यान्त, त्रि, (अभि + आ + अम + कर्त्तरि क्त इडभावः, पक्षे अभ्यामित ।) रोगी । इत्यमरः ॥

अभ्यामर्दः, पु, (अभ्यामृद्यतेऽत्र, अभि + आ + मृद + आधारे घञ् ।) संग्रामः । इत्यमरः ॥

अभ्याशः, त्रि, (आभिमुख्येनाश्यते व्याप्यतेऽनेन, अश् व्याप्तौ करणे घञ् ।) समीपः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

अभ्यासः, पु, (आभिमुख्येनास्यते क्षिप्यते, असु क्षेपे कर्म्मणि घञ् ।) अभ्यसनं । आवृत्तिः । इति मेदिनी ॥ शराभ्यासः । तत्पर्य्यायः । खुरली २ योग्या ३ । इति त्रिकाण्डशेषः । समीपे त्रि । इत्यमरः । चित्तस्यैकस्मिन्नभ्यन्तरे वाह्ये वा प्रतिमादावालम्बने सर्व्वत समाहृत्य पुनः पुनः स्थापनमभ्यासः ॥ यथा,—
"अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छाप्तुं धनञ्जय" ।
इति भगवद्गीताटीकायां नीलकण्ठः ॥

अभ्यासादनं, क्ली, (अभि + आ + सद + णिच् + ल्युट् ।) निःशङ्कीकरणाय शत्रुभिर्दीयमानः प्रहारः । शत्रुसम्मुखगमनं । इत्यमरभरतौ ॥

अभ्याहारः, पु, (अभि + आ + हृ + भावे घञ् ।) अभिहारः । चौर्य्यं । इत्यमरटीका ॥ (अभिग्रहणं । भोजनं । आहारः ।)

अभ्युत्थानं, क्ली, (अभि + उत् + स्था + भावे ल्युट् ।) गौरवं । इति हेमचन्द्रः ॥ आसनादेरुत्थानं । यथा,—
"यदा यदा च धर्म्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।
अभ्युत्थानमधर्म्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहं" ॥
इति श्रीभगवद्गीता ॥ (ख्यातिः । कीर्त्तिः । यशः । गौरवेणोत्थानादिना प्रत्युद्गमनं । "अलमलमभ्युत्थानेन, ननु सर्व्वस्याभ्यागतो गुरुरिति भवानेवास्माकं पूज्यः" । इति नागानन्दः ।
"नाभ्युत्थानं क्रिया यत्र नालापा मधुराक्षराः ।
गुणदोषकथा नैव तस्य हर्म्ये न गम्यते" ॥
इति पञ्चतन्त्रे । अभ्युदयः । अभ्युन्नतिः ।
"नवाभ्युत्थानदर्शिन्यो ननन्दुः सप्रजाः प्रजाः" ॥
इति रघुवंशे । सूर्य्योदयः । उदयः । उद्भवः ।)

अभ्युदयः, पु, (अभि + उत् + इन् + अच् ।) इष्टलाभः । विवाहादिः । इति आभ्युदयिकशब्दार्थे श्राद्धतत्त्वं ॥ सर्व्वतोभावेनोदय । यथाञ्जनजनादिवृद्धि । यथा,—
"यज्ञमभ्युदयोऽन्य आसनपर्वे पुष्ये किमात्र तत्र श्लोकः कस्य कारणं मृग्य कृतिनस्तत् पश्यता पश्यते । किन्त्वासामरविन्दसुन्दरदृशां दाक्षाम चान्दोलनाद्गलद्ध गलत्सिन्धुरमणमत्कारः नमः वार्य्यतां" ॥
इत्यस्य पर्व्वाद्धि बल्लनकविकर्णाटराजयोर्वाक्यं शेषार्द्धे कालिदासस्य ॥ (उन्नतिः । समृद्धिः ।
"विपदि धैर्य्यमथाभ्युदये क्षमा सदसि वाक्पटुता युधि विक्रमः" । इति हितोपदेशे । पराक्रमः । शौर्य्यं । प्रभाव । "यद्वाङ्घ्रयाभ्युदयानुजीविनो यदुप्रवीराः" । इति भागवतपुराणं ।)

अभ्युदितः, त्रि, (अभि + उत् + इन् + क्तः ।) यस्मिन् सुप्ते सूर्य्य उदेति सः । सूर्य्योदयकालशायी । इत्यमरः ॥ उदयप्राप्तः । यथा,—
"माघे मासि रटन्त्यापः किञ्चिदभ्युदिते रवौ ।
ब्रह्मघ्नमपि चाण्डालं किं पतन्तं पुनीमहे" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (अभितः सर्व्वतः उदतिप्रायेण इनं गत प्रातर्विहितं कर्म्मास्मादिति व्युत्पत्त्या सूर्य्योदयकाले निद्रया अननुष्ठिततत्कालोचितक्रियाकलापः ।)

अभ्युपगतः, त्रि, (अभि + उप + गम् + क्तः ।) स्वीकृतः । अङ्गीकृतः । इति हेमचन्द्रः ॥
("प्रियाभ्युपगते राज्ये पाण्डवा मधुसूदन ।
जित्वा शकुनिना राज्यं तत्र किं मम दुष्कृतं" ॥
इति महाभारते । समीपागतः । अन्तिकसमागतः । अनुमतः । निर्द्धारितः । सिद्धान्ततया निरूपितः । सदृशीभूतः । सन्निकृष्टः ।)

अभ्युपगमः, पु, (अभि + उप + गम् + भावे अप् ।) स्वीकारः । इत्यमरः ॥ निकटागमनं । इति मेदिनी ॥ (अङ्गीकारः । प्रतिज्ञा । "प्रसीदेति ब्रूयामिदमसति कोपे न घटते करिष्याम्येवं नो पुनरिति भवेदभ्युपगमः" । इति रत्नावली । अनुमतिः । अनुमोदनं ।

"सर्व्वदोषानभिख्यङ्गादाम्नायममता गताः ।
युष्माकमभ्युपगमाः प्रमाणं पण्यपापयोः" ।
इति महावीरचरिते ।)

अभ्युपपत्तिः, स्त्री, (अभि + उप + पद् + क्तिन् ।) अनुग्रहः । इत्यमरः ॥ (अनिष्टनिवारणपूर्व्वकाभीष्टसम्पादनरूपोऽनुग्रहः । प्रसादः । "तदर्हस्याभ्युपपत्त्या जीवितमस्या अवलम्बितुम्" । इति शाकुन्तले । रक्षा । परित्राणं ।
"कामिनीषु विवाहेषु गवाम्भक्ष्ये तथेन्धने ।
ब्राह्मणाभ्युपपत्तौ च शपथे नास्ति पातकम्" ।
इति मनुः ।)

अभ्युपाय, पुं, (अभि + उप + इण + भावे अच् ।) अङ्गीकारः । स्वीकारः । इति हेमचन्द्रः ॥ उपायः । यथा । "तत्स्वीकृतिव्यतिकरे क इहाभ्युपायः" । इति काव्यप्रकाशः ॥ (कौशलं ।
"अनेकैरभ्युपायैस्ते जिघांसन्ति स्म पाण्डवान्" ।
"निपुणेनाभ्युपायेन नगरं वारणावतं" ।
"निपुणेनाभ्युपायेन यद्ब्रवीमि तथा कुरु" ॥
इति महाभारते ।)

अभ्युपायनं, क्ली, (अभि + उप + इण् + ल्युट् ।) उपायनं । उपढौकनद्रव्यं यथा,
"तावानय समं गोपैर्नन्दाद्यं माभ्युपायनैः" ।
इति श्रीभागवतं ॥

अभ्युपेतं, त्रि, (अभि + उप + इण् + कर्म्मणि क्तः ।) स्वीकृतं । उपगतं । यथा,—
"अहमभ्युपेतस्त्वामर्थिभावादिति मे विषादः" ।
इति रघुः ॥ (अङ्गीकृत ।
"मन्दायन्ते न खलु सुहृदामभ्युपेतार्थकृत्याः" ।
इति मेघदूते ।)

अभ्युषः, पुं, (अभ्युष्यते अग्निना दह्यतेऽसौ अभि + उष् + बाहुल्यात् कर्म्मणि कः ।) अभ्यूष । पौलिः । इत्यमरटीकायां भरत ॥

अभ्यूषः, पुं, (अभि + ऊष + बाहुल्यात् कर्म्मणि कः ।) पाकावस्थागतकलायादिः । आरअपाकयवमर्षपादिः । वह्निना ईषद्दग्ध चुट चुट शब्दवान् इति केचित् ॥ दरदग्ध इति श्रीधरः ॥ तत्पर्य्यायः । आपक्वं २ पौलिः ३ । इत्यमरः ॥ अभ्युष ४ अभ्योष ५ । इति भरत ॥ * ॥ पोलिका । रोटी इति प्रसिद्धा । अस्या गुणाः । मधुरत्वं । गुरुत्वं । रोचकत्वं । बलकारित्वं । श्लेष्मवृद्धिजनकत्वं । पित्तरक्तप्रदायित्वञ्च ॥ * ॥ अङ्गारकृतायास्तस्या गुणाः । अग्निदीपनत्वं । वायुवृद्धिकारित्वं । लघुत्वं । बलकारित्वञ्च ।
"सा स्वल्पयुक्ता चेत् घनाघनगुणान्विता" ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ ईषत्पक्वं । यथा,—
"आपक्वमवपक्वं स्यादाभ्युष पौलिपौलिकं
अभ्यूषोऽभ्योष इत्येते ईषत्पक्वयवादिषु" ।
इति शब्दरत्नावली ॥

अभ्योषः, पुं, (अभ्युष्यते अग्निना दह्यतेऽसौ, अभि + ऊष + कर्म्मणि घञ् ।) अभ्यूष । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अभ्र गत्यां । इति कविकल्पद्रुमः ॥ ओष्ठवर्गचतुर्थोपधः । अभ्रति । इति दुर्गादासः ।

अभ्र, क्ली, (अपो बिभर्त्ति इति अप + भृ + क ।) मेघः । आकाशं । स्वर्णं । अभ्रकधातुः । इति मेदिनी ॥ उपधातुविशेषः । तस्योत्पत्तिनामलक्षणगुणाः ।
"पुरा बधाय वृत्रस्य वज्रिणा वज्रमुद्धृतं ।
विस्फुलिङ्गास्ततस्तस्य गगने परिसर्पिताः ॥
ते निपेतुर्घनध्वानाच्छिखरेषु महीभृतां ।
तेभ्य एव समुत्पन्नं तत्तद्गिरिषु चाभ्रकं ॥
तद्वज्रं वज्रजातत्वादभ्रमम्बरवोद्भवात् ।
गगनाद्गलितं यस्माद्गगनञ्च ततो मतं ॥
विप्रक्षत्रियविट्शूद्रभेदात्तत् स्याच्चतुर्व्विधं ।
क्रमेणैव सितं रक्तं पीतं कृष्णञ्च वर्णतः ॥
प्रशस्यते सितं तारे रक्तं तत्तु रसायने ।
पीतं हेमनि कृष्णन्तु गदेषु भृतयेऽपि च ॥
पिनाकं दर्दुरं नागं वज्रञ्चेति चतुर्व्विधं ।
मुञ्चत्यग्नौ विनिःक्षिप्तं पिनाकं दलसञ्चयं ॥
अज्ञानाद्भक्षणात्तस्य महाकुष्ठप्रदायकं ।
दर्दुरं त्वग्निनिःक्षिप्तं कुरुते दर्दुरध्वनिं ॥
गोलकान् बहुशः कृत्वा स स्यान्मृत्युप्रदायकः ।
नागन्तु नागवद्वह्नौ फुत्कारं परिमुञ्चति ॥
तद्भक्षितमवश्यन्तु विदधाति भगन्दरं ।
वज्रन्तु वज्रवत्तिष्ठेत्तन्नाग्नौ विकृतिं व्रजेत् ॥
सर्व्वाभेषु वरं वज्रं व्याधिवार्द्धक्यमृत्युहृत् ।
अभ्रमुत्तरशैलोत्थं बहुसत्वं गुणाधिकं ॥
दक्षिणाद्रिभवं स्वल्पसत्वमल्पगुणप्रदं" ॥ * ॥
मारिताभ्रगुणाः ।
"अभ्रं कषायं मधुरं सुशीत-
मायुष्करं धातुविवर्द्धनञ्च ।
हन्यात्त्रिदोषं व्रणमेहकुष्ठं
प्लीहोदरग्रन्थिविषकृमींश्च ॥
"रोगान् हन्ति द्रढयति वपुर्व्वीर्य्यवृद्धिं विधत्ते
तारुण्याढ्यं रमयति शतं योषितां नित्यमेव ।
दीर्घायुष्कान् जनयति सुतान् विक्रमैः सिंहतुल्यान्
मृत्योर्भीतिं हरति सततं सेव्यमानं मृताभ्रं" ॥ * ॥
अशोधिताभ्रदोषाः ।
"पीडां विधत्ते विविधां नराणां
कुष्ठं क्षयं पाण्डुगदञ्च शोथं ।
हृत्पार्श्वपीडाञ्च करोत्यशुद्ध-
मभ्रं ह्यसिद्धं गुरुतापदं स्यात्" ॥ * ॥
अस्य शोधनविधिर्यथा ।
"कृष्णाभ्रकं धमेद्वह्नौ ततः क्षीरे विनिःक्षिपेत्
भिन्नपत्रन्तु तत् कृत्वा तण्डुलीयाम्लजैर्द्रवैः ॥
भावयेदष्टयामं तदेवमभ्रं विशुध्यति" ॥ * ॥
तस्य मारणं यथा ॥
"कृत्वा धान्याभ्रकं तच्च शोषयित्वाथ मर्द्दयेत् ।
अर्कक्षीरैर्दिनं खल्वे चक्राकारञ्च कारयेत् ॥
वेष्टयेदर्कपत्रैश्च सम्यग्गजपुटे पचेत् ।
पुनर्म्मर्द्द्यं पुनः पाच्यं सप्तवारान् पुनः पुनः ॥
ततो वटजटाक्वाथैस्तद्वद्देयं पुटत्रयं ।
म्रियते नात्र सन्देहः प्रयोज्यं सर्व्वकर्म्मसु ॥
तुल्यं घृतं मृताभ्रेण लौहपात्रे विपाचयेत् ।
घृते जीर्णे तदभ्रन्तु सर्व्वयोगेषु योजयेत्" ॥ * ॥
तत्र धान्याभ्रस्य विधिः ।
"पादांशशालिसंयुक्तमभ्रं बद्धाथ कम्बले ।
त्रिरात्रं स्थापयेन्नीरे तत् क्लिन्नं मर्द्दयेत् करैः ॥
कम्बलाद्गलितं सूक्ष्मं बालुकारहितञ्च यत् ।
तद्धान्याभ्रमिति प्रोक्तमभ्रमारणसिद्धये" ॥
इति भावप्रकाशः ॥

अभ्रंलिहः, पुं, (अभ्रं लेढि स्पृशति, अभ्र + लिह कर्त्तरि खश्, मुमागमः ।) वायुः । इति पाणिनिः ॥ (मेघस्पर्शी । अत्युच्चः ।
"अन्तस्तोयं मणिमयभुवस्तुङ्गमभ्रंलिहाग्राः
प्रासादास्त्वां तुलयितुमलं यत्र तैस्तैर्विशेषैः" ॥
इति मेघदूते ।)

अभ्रकं, क्ली, (अभ्र गतौ + ण्वुल्, तस्य अकः ।) स्वनामख्यातधातुः । आभ इति भाषा । तत्पर्य्यायः । गिरिजं २ अमलं ३ । इत्यमरः । गिरिजामलं ४ गौर्य्यामलं ५ । इति स्वामी । गिरिजाबीजं ६ गरजध्वजं ७ । इति वाचस्पतिः । शुभ्रं ८ । इति जटाधरः ॥ घनं ९ व्योम १० अब्दं ११ । इति रत्नमाला ॥ अभ्रं १२ भृङ्गं १३ अम्बरं १४ अन्तरीक्षं १५ आकाशं १६ बहुपत्रं १७ खं १८ अनन्तं १९ गौरीजं २० गौरीजेयं २१ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणाः । रसायनत्वं । स्निग्धत्वं बलवर्णाग्निवर्द्धकत्वञ्च इति राजवल्लभः ॥ अपि च । गुरुत्वं । हिमत्वं बल्यत्वं । कुष्ठमेहत्रिदोषनाशित्वञ्च ॥ * ॥ तच्चतुर्व्विधं यथा,—
"श्वेतं पीतं लोहितं नीलमभ्रं
चातुर्व्विध्यं चातिभिन्नक्रियार्हं ।
श्वेतं तारे काञ्चने पीतरक्ते
नीलं व्याधिध्वंसनेऽग्र्यं गुणाढ्यं" ॥
इति मदनविनोदः ॥
("अभ्रकस्तव बीजन्तु मम बीजन्तु पारदः ।
अनयोर्मेलनं देवि मृत्युदारिद्र्यनाशनं" ॥
इति चक्रदत्तः ।)

अभ्रङ्कषः, पुं, (अभ्रमाकाशं कषति गच्छति धातूनामनेकार्थत्वात् अभ्र + कष् + खच् + मुम् ।) वायुः इति पाणिनिः ॥ (मेघस्पर्शी । अत्युन्नतः । अभ्रंलिहः ।
"सर्व्वङ्कषयशःशाखं राघवं न्यतरं कपिः ।
आदायाभ्रङ्कषं प्रायान्मङ्गलं फलशालिनं" ॥
इति भट्टिकाव्ये ।)

अभ्रपिशाचः, पुं, (अभ्रे आकाशे पिशाच इव । तस्य छायात्मकत्वेन नीलवर्णतया पिशाचतुल्यत्वं ।) राहुग्रहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अभ्रपिशाचकः, पुं, (अभ्रे पिशाच इव इवार्थे कन् ।) राहुग्रहः । इति हारावली ॥

अभ्रपुष्पं, क्ली, (अभ्रं मेघ एव पुष्पं जलरूपफलस्य निदानं यस्य तत्, तस्य मेघप्रभवत्वात् तथात्वं ।) जलं । यथा,—
"अभ्रपुष्पमपि दित्सति शीतं
सार्थिना विमुखता यदभाजि" । इति नैषधं ॥

अभ्रपुष्पः, पुं, (अभ्रमिव शुभ्रं पुष्पं यस्य सः ।) वेतसवृक्षः । इत्यमरः ॥

अभ्रमः, त्रि, (न भ्रमः भ्रान्तिः, नञ्समासः ।) (भ्रमाभावः ।) भ्रमरहितः । अभ्रान्तः । नास्ति भ्रमो यस्येति बहुव्रीहिः ॥

अभ्रमांसी, स्त्री, (अभ्रमिव जटायां मांसमस्याः सा गौरादीत्वात् ङीष् ।) आकाशमांसीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥ (जटामांसी ।)

अभ्रमातङ्गः, पुं, (अभ्रस्य मेघस्य अधिष्ठाता मातङ्गः, शाकपार्थिवादित्वात् समासः, मध्यपदलोपश्च ।) ऐरावतः । इन्द्रहस्ती । इत्यमरः ॥ (स च समुद्रजातः पूर्व्वदिङ्नागः ।)

अभ्रमाला, स्त्री, (अभ्राणां माला श्रेणी, षष्ठीतत्पुरुषः ।) मेघश्रेणी । मेघसमूहः । इति हलायुधः ॥ (घनघटा । कादम्बिनी ।)

अभ्रमुः, स्त्री, (न भ्राम्यति, भ्रम + उञ्, नञ्समासः, मान्तत्वात् वृद्ध्यभावः ।) ऐरावतस्त्री । सा पूर्व्वदिग्हस्तिनी । इत्यमरः ॥

अभ्रमुप्रियः, पुं, (अभ्रमोः पूर्व्वदिक्हस्तिन्याः प्रियः ।) ऐरावतहस्ती । इति हेमचन्द्रः ॥ (अभ्रमातङ्ग ।)

अभ्रमुवल्लभः, पुं, (अभ्रमोः वल्लभः प्रियः ।) ऐरावतहस्ती । इत्यमरः ॥

अभ्ररोहं, क्ली, (अभ्रात् मेघात् रोहः जन्म यस्य तत्, तस्य मेघशब्दोत्पन्नत्वात् तथात्वं ।) वैदूर्य्यमणिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अभ्रवाटिकः, पुं, (अभ्रस्येव वाटी वक्रता यस्याः सा, समासान्तः कः, ह्रस्वः ।) आम्रातकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अभ्रान्तः, त्रि, (भ्रम् + कर्त्तरि क्तः, नञ्समासः ।) भ्रान्तिशून्यः । यथा ।

"आप्ताः शिष्टा विबुद्धास्ते तेषां वाक्यमसंशयम्"

इत्यत्र "यतोऽभ्रान्तबुद्धयः" । इति चरकटीकाकारः ॥ (यथार्थज्ञानयुक्तः । भ्रमशून्यः । स्थिरश्च ।)

अभ्रिः, स्त्री, (अपो बिभर्त्ति, नौकामार्ज्जनार्थे धारयति, अप + भृ + कर्त्तरि किः ।) काष्ठकुद्दालः । नौकामार्ज्जनार्थकुद्दालाकृतिकाष्ठं । इत्यमरः ॥ (तीक्ष्णाग्रो लोहदण्डः ।

"अभ्रिं कार्ष्णायसीं दद्यात् सर्पं हत्वा द्विजोत्तम" ।

इति मनुः ।)

अभ्रियः, त्रि, (अभ्रे भवः, अभ्र + घ तस्य इय ।) अभ्रोद्भववस्तु । तत्पर्य्यायः । मेघभवः २ । इत्यमरः । (घनसम्भूतः । विद्युत् । मेघजलं । वज्रं । कुलिशं ।)

अभ्री, स्त्री, (अभ्रति सर्व्वं गच्छति अभ्र + इन्, कृदिकारादिति पक्षे ङीष् ।) काष्ठकुद्दालः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अभ्रेषः, पुं, (भ्रेष् चलने + घञ्, नञ्समासः ।) उचितः । न्यायः । इत्यमरः ॥

अभ्रोत्थं, क्ली, (अभ्रात् मेघात् उत्तिष्ठति उद्भवति, अभ्र + उत् + स्था + क ।) वज्रं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अम क रोगे । क आमयति व्याधिर्लोकं । इति दुर्गादासः ॥

अम गतौ । भजने । शब्दे । अमति । इति दुर्गादासः ॥

अम्, व्य, (अम् + क्विप्, स्वरादित्वादव्ययत्वमस्य ।) शीघ्रता । अल्पं । इति व्याडिः ॥

अमं, त्रि, (अम् + भावे घञ्, मान्तत्वान्न वृद्धिः, अमो रोगो विद्यते अस्मात्, अर्शआद्यच्, प्रायेण अपक्वफलभक्षणेन रोगोत्पत्तेस्तस्य तथात्वं ।) अपक्वफलादि । इति शब्दरत्नावली ॥ रोगे पुं । इति मुग्धबोधव्याकरणं ॥

अमङ्गलं, क्ली, (नास्ति मङ्गलं शुभं यस्मात् तत् ।) अशुभसूचकं । तद्यथा,

"सार्द्धं सैन्यसमूहैश्च वाद्यभागैश्च मङ्गलैः ।
ददर्शामङ्गलं राजा पुरो वर्त्मनि वर्त्मनि ॥
ययौ तथापि समरं न जगाम गृहं पुनः ।
मुक्तकेशीं छिन्ननासां रुदन्तीञ्च दिगम्बरां ॥
कृष्णवस्त्रपरीधानामपरां विधवामपि ।
सुखदुष्टां योनिदुष्टां व्याधियुक्ताञ्च कुट्टिनीं ॥
पतिपुत्त्रविहीनाञ्च डाकिनीं पुंश्चलीमपि ।
कुम्भकारं तैलकारं व्याधं सर्पोपजीविनं ॥
कुचेलमतिरुक्षाङ्गं नग्नं काषायवासिनं ।
अङ्गविक्रयिणञ्चैव कन्याविक्रयिणं तथा ॥
चितां दग्धशवं भस्म निर्व्वाणाङ्गारमेव च ।
सर्पं क्षततनुं सर्पं गोधाञ्च शशकं विषं ॥
श्राद्धपात्रञ्च पिण्डञ्च मोटकं वानरं तथा ।
देवलं वृषवाहञ्च शूद्रश्राद्धान्नभोजिनं ॥
शूद्रान्नपाचकं शूद्रयाजकं ग्रामयाजकं ।
कुशपुत्तलिकाञ्चैव शवदाहनकारिणं ॥
शून्यकुम्भं भग्नकुम्भं तैलं लवणमस्थि च ।
कार्पासं कच्छपं चूर्णं कुक्कुरं शब्दकारिणं ॥
दक्षिणे च शृगालञ्च कुर्व्वन्तं भैरवं रवं ।
कपर्द्दकञ्च लौहञ्च छिन्नकेशं नखं मलं ॥
कलहञ्च विलापञ्च विलापकारिणं जनं ।
अमङ्गलं वदन्तञ्च रुदन्तं शोककारिणं ॥
मिथ्यासाक्षिप्रदातारं चौरञ्च नरघातिनं ।
पुंश्चलीपतिपुत्त्रञ्च पुंश्चल्योदनभोजिनं ॥
देवतागुरुविप्राणां वस्तुवित्तापहारिणं ।
दत्तापहारिणं दस्युं हिंसकं सूचकं खलं ॥
पितृमातृविरक्तञ्च द्विजाश्वत्थविघातिनं ।
सत्यघ्नञ्च कृतघ्नञ्च स्थाप्यापहारिणं जनं ॥
विप्रद्रोहं मित्रद्रोहं ज्ञातं विश्वासघातकं ।
गुरुदेवद्विजानाञ्च निन्दकं स्वाङ्गघातकं ॥
जीवानां घातकञ्चैव स्वाङ्गहीनञ्च निर्द्दयं ।
व्रतोपवासहीनञ्च दीक्षाहीनं नपुंसकं ॥
गलितव्याधिगात्रञ्च काणं वधिरमेव च ।
पुक्कसं छिन्नलिङ्गञ्च सुरामत्तं सुरां तथा ॥
क्षिप्तं वमन्तं रुधिरं महिषं गर्द्दभं तथा ।
मूत्रं पुरीषं श्लेष्माणं कश्चिनं नृकपालिनं ॥
झञ्झावातं रक्तवृष्टिं वात्याञ्च वृक्षपातनं ।
वृकञ्च शूकरं गृध्रं श्येनं कङ्कञ्च भल्लुकं ॥
पाशञ्च शुष्ककाष्ठञ्च वायसं गन्धकं तथा ।
अग्रदानिब्राह्मणाञ्च तन्त्रमन्त्रोपजीविनं ॥
वैद्यञ्च रक्तपुष्पञ्चैवौषधं तुषमेव च ।
कृत्वार्त्ता मृतवार्त्ताञ्च विप्रशापञ्च दारुणं ॥
दुर्गन्धवातं दुःशब्दं राजा संप्राप वर्त्मनि ।
मनश्च कुत्सितं प्राणाः क्षुभिताश्च शिरश्चरं ॥
वामाङ्गस्पन्दनं देहभाग्यं राज्ञो बभूव ह ।
तथापि राजा निःशङ्को ददर्श दर्शममङ्गलं" ॥

इति ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे ३५ अध्यायः ॥

अमङ्गलः, पुं, (नास्ति मङ्गलं यस्य) एरण्डवृक्षः ॥ इति शब्दचन्द्रिका ॥

अमङ्गलः, त्रि, (न मङ्गलः, नञ्समासः ।) मङ्गलशून्यः । अकुशलः । यथा । "अमङ्गलं रूपमिदं दधत् कथं" । इति विद्वन्मोदतरङ्गिणी ॥ मङ्गलाभावे क्ली । यथा । "अमङ्गलाभ्यासरतिं विचिन्त्य तं" । इति कुमारसम्भवः ॥

अमङ्गल्यः, त्रि, (मङ्गलाय हितः, मङ्गल + यत् ततो नञ्समासः ।) अमङ्गलजनकः । यथा,

"अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं" ।

इति पुष्पदन्तः ॥ (अशुभकरः । अशिवसूचकः । "देवि ! मैवममङ्गल्यवादिनी भव" । इति नागानन्दः ।)

अमण्डः, पुं, (नास्ति मण्डो भक्तावशिष्टं भूषा वा यस्य सः ।) एरण्डवृक्षः । इत्यमरः ॥ (मण्डहीनभक्तादि । भूषणहीनश्च ।)

अमतः, पुं, (अम् रोगे + अतच्, अथवा मन् + भावे क्तः, नास्ति मतमभिप्रायो यत्र सः । अथवा मन् + कर्म्मणि क्तः, नञ्समासः ।) रोगः । मृत्युः । कालः । इत्युणादिकोषः ॥

अमतिः, पुं, (अम् + अतिः ।) कालः । चन्द्रः । इति मेदिनी ॥ दुष्टे त्रि । इति शब्दरत्नावली ॥

"अमतिः पुंसि काले च दुष्टे हिमकरेऽपि च" ।

इति शब्दरत्नावली । अबुद्धिः । अज्ञानं । अनभिसन्धिः ।

"भुक्त्वातोऽन्यतमस्यान्नममत्या क्षपणं त्र्यहं ।
मत्या भुक्त्वा चरेत् कृच्छ्रं रेतोविण्मूत्रमेव च" ॥

इति मनुः ।)

अमत्रं, क्ली, (अमति भुङ्क्तेऽन्नमत्र, अम् भोजने आधारे अत्रन् ।) पात्रं । अस्य भाषा अमित्रि । इत्यमरः ॥ (भाजनं । स्थानं । भोजनपात्रं ।)

अमत्सरः, पुं, अन्यशुभद्वेषाभावः । अत्र नञ्समासः ॥ मात्सर्य्यरहिते त्रि । अत्र बहुव्रीहिसमासः ॥

अमतिः, स्त्री, (अमति यात्यत्र, अम + आधारे अतिः ।) वर्त्म । पन्थाः । इत्युणादिकोषः ॥

अमन्दः, पुं, (न मन्दः विरोधे नञ्समासः ।) वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ मन्दभिन्ने त्रि । यथा ।

"पृष्ठभ्राम्यदमन्दमन्दरगिरिग्रावाग्रकण्डूयनान्निद्रालोः कमठाकृतेर्भगवतः श्वासानिलाः पान्तु वः ।" इति श्रीभागवतं ॥ (भीषणः । घोरः । अतिगभीरः ।

"आगुञ्जद्गिरिकुञ्जकुञ्जरघटाविस्तीर्णकर्णज्वरम् ज्यानिर्घोषममन्ददुन्दुभिरवैराध्मातमुज्जृम्भयन्" ।

इति उत्तरचरिते । प्रचुरः । बहुलः । अमल्पः ।

"क्वणत्कनककिङ्किणीझणझणायितस्यन्दनै-
रमन्दमददुर्द्दिनद्विरदवारिदैरावृतः" ॥
इति उत्तरचरिते । "आनन्दममन्दमिमं कुवलयदललोचने ददासि त्वं" । इति काव्यप्रकाशः । अजडः । कुशलः । उद्योगी ।)

अममः, पुं, (नास्ति ममेत्यभिमानो गृहादिषु यस्य ।) भाविजिनविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ ममताशून्ये त्रि । (संसारमायारहितः । विषयासक्तिशून्यः ।
"अप्रयत्नः सुखार्थेषु ब्रह्मचारी धराशयः ।
शरणेष्वममश्चैव वृक्षमूलनिकेतनः" ॥
इति मनुः ।)

अमरः, पुं, (मृ + कर्त्तरि अच् नञ्समासः ।) देवः । इत्यमरः ॥
("विबभौ देवशार्दूलो वज्रपाणिरिवामरैः" ।
इति महाभारते ।
"फलं कर्म्मायत्तं किममरगणैः किञ्च विधिना" ।
इति शान्तिशतके ।)
कुलिशवृक्षः । अस्थिसंहारवृक्षः ॥ इति मेदिनी ॥ पारदः । इति राजनिर्घण्टः ॥ मृत्युरहिते त्रि । यथा,—
"अजरामरवत् प्राज्ञो विद्यामर्थञ्च चिन्तयेत्" ।
इति हितोपदेशः ॥ अमरसिंहः । स चादिशाब्दिकः नामलिङ्गानुशासननामककोषकारः विक्रमादित्यराजसभीयनवरत्नान्तर्गतरत्नविशेषश्च । यथा,—
"इन्द्रश्चन्द्रः काशकृत्स्ना पिशली शाकटायनः ।
पाणिन्यमरजैनेन्द्रा जयन्त्यष्टादिशाब्दिकाः ॥
इति कविकल्पद्रुमः ॥
"धन्वन्तरिक्षपणकामरसिंहशङ्कु-
वेतालभट्टघटकर्परकालिदासाः ।
ख्यातो वराहमिहिरो नृपतेः सभायां
रत्नानि वै वररुचिर्नव विक्रमस्य" ॥
इति नवरत्नं ॥ स एव बौद्धमतावलम्बीति केचित् ॥

अमरजः, पुं, (अमर इव जायते, अमर + जन् + डः ।) दुष्वदिरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कालस्कन्धः । पत्रतरुः ।)

अमरदारु, पुं, (अमराणां दारु, षष्ठीतत्पुरुषः ।) देवदारुवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अमरद्विजः, पुं, (अमरपूजको द्विजः शाकपार्थिवादित्वात् समासः, मध्यपदलोपश्च ।) देवलब्राह्मणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (देवाजीवः । देवाजकः ।)

अमरपुष्पकः, पुं, (अमरमविशीर्णं पुष्पं यस्य समासान्तः कः ।) काशतृणं । इति रत्नमाला ॥ केशया । इति भाषा ।

अमरपुष्पिका, स्त्री, (अमरमशीर्णं पुष्पं यस्याः सा-जातित्वात् स्त्रियां ङीप्, स्वार्थे कन् ।) अधःपुष्पीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

अमररत्नं, क्ली, (अमराणां रत्नमिव ।) स्फटिकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अमरवल्लरी, स्त्री, (अमरा छेदनेऽपि न म्रियमाणा वल्लरी वल्ली ।) आकाशवल्ली । इति वैद्यकं ॥

अमरा, स्त्री, (न म्रियते मृ + कर्त्तरि अच्, नञ्समासः ।) दूर्व्वा । गुडूची । इन्द्रपुरी । स्थूणा । जरायुः । इति मेदिनी ॥ इन्द्रवारुणीवृक्षः ॥ वटीवृक्षः । महानीलीवृक्षः । गृहकन्या । घृतकुमारी इति ख्याता । इति राजनिर्घण्टः ॥ नाभिनाला । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अमराद्रिः, पुं, (अमराणां देवानामद्रिः पर्व्वतः, देवालयत्वात् तस्य तथात्वं ।) सुमेरुः । इति जटाधरः ॥

अमरावती, स्त्री, (अमराः विद्यन्तेऽस्यां, अमर + मतुप् मस्थाने व दीर्घश्च ।) इन्द्रनगरी । इत्यमरः ॥ अमराः सन्ति अस्यामिति मोऽश्रुभ्रपादिति वतुः नाम्न्यस्त्यर्थे इति दीर्घः । इति भरतः ॥ तत्पर्य्यायः । पूषभासा २ देवपूः ३ । इति जटाधरः ॥ महेन्द्रनगरी ४ अमरा ५ सुरपुरी ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ तद्वर्णनं यथा । शिवशर्म्मोवाच ।
"रमयन्ती मनोऽतीव कथं कस्येयमीशितुः ।
नयनानन्दसन्दोहदायिनी पूरनुत्तमा" ॥
गणावूचतुः ।
"शिवशर्म्मन् महाभाग सुतीर्थफलितद्रुम ।
लोकोऽत्र रमते विप्र सहस्राक्षपुरी त्वियं ॥
तपोबलेन महता निर्म्मिता विश्वकर्म्मणा ।
दिवापि कौमुदी यस्याः सौधश्रेणीश्रियं श्रयेत् ॥
यदा कलानिधिः क्वापि दर्शेऽदृश्यत्वमावहेत् ।
तदा स्वप्रेयसी ज्योत्स्ना सौधेष्वेषु निगूहयेत् ॥
यदच्छभित्तौ वीक्ष्य स्वमन्ययोषिद्विशङ्किता ।
मुग्धानाशु विशेच्चित्रमपि स्वां चित्रशालिकां ॥
हर्म्येषु नीलमणिभिर्न्निर्म्मितेष्वत्र निर्भयं ।
स्वनीलिमानमाधाय तमोऽहःस्वपि तिष्ठति ॥
चन्द्रकान्तशिलाजालस्रुतमत्रामलं जलं ।
तच्च चादाय कलसैर्न्नैच्छन्त्यन्यजलं जनाः ॥
कुविन्दा न च सन्त्यत्र न च ते पश्यतो हराः ।
चेलान्यलङ्कृतीरत्र यतः कल्पद्रुमोऽर्पयेत् ॥
गणका नात्र विद्यन्ते चिन्ताविद्याविशारदाः ।
यतो जानाति सर्व्वेषां चिन्तां चिन्तामणिर्द्रुतं ॥
सूपकारा न सन्त्यत्र रसकर्म्मविचक्षणाः ।
दुग्धे सर्व्वरसानेका कामधेनुरतोऽनिशं ॥
कीर्त्तिरुच्चैःश्रवा यस्य सर्व्वतो वाजिराजिषु ।
रत्नमुच्चैःश्रवास्त्वत्र हयानां पौरुषाधिकः ॥
ऐरावतो दन्तिराजश्चतुर्दन्तोऽत्र राजते ।
द्वितीय इव कैलासो जङ्गमः स्फाटिकोज्ज्वलः ॥
तरुरत्नं पारिजातः स्त्रीरत्नं सोर्व्वशी त्विह ।
नन्दनं वनरत्नञ्च रत्नं मन्दाकिनी त्वपां ॥
त्रयस्त्रिंशत् सुराणां या कोटिः प्रतिसमीरिता ।
प्रतीक्षते सावसरं सेवायै प्रत्यहं त्विह ॥
स्वर्गेष्विन्द्रपदादन्यन्नविशिष्येत किञ्चन ।
यद्यत् त्रैलोक्यमैश्वर्य्यं न तत्तुल्यमनेन हि ॥
अश्वमेधसहस्रस्य लभ्यं विनिमयेन यत् ।
किन्तेन तुल्यमन्यत् स्यात् पवित्रमथवा महत् ॥
अर्च्चिष्मती संयमनी पुण्यवत्यमलावती ।
गन्धवत्यलकैशी च नैतत्तुल्या महर्द्धिभिः ।
अयमेव सहस्राक्षस्त्वयमेव दिवस्पतिः ।
शतमन्युरयं देवो नामान्येतानि नामतः ॥
सर्व्वेऽपि लोकपाला ये त एनं समुपासते ।
नारदाद्यैर्मुनिवरैरयमाशीर्भिरीड्यते ॥
एतत्स्थैर्य्येण सर्व्वेषां लोकानां स्थैर्य्यमिष्यते ।
पराजयान्महेन्द्रस्य त्रैलोक्यं स्यात् पराजितं ॥
मनुजा दनुजा दैत्यास्तपस्यन्त्युग्रसंयमाः ।
गन्धर्व्वयक्षरक्षांसि महेन्द्रपदलिप्सवः ॥
सगराद्या महीपाला वाजिमेधविधायकाः ।
कृतवन्तो महायत्नं शक्रैश्वर्य्यं जिघृक्षवः ॥
निष्प्रत्यूहं क्रतुशतं यः कश्चित् कुरुतेऽवनौ ।
जितेन्द्रियोऽमरावत्यां स प्राप्नोति पुलोमजां ॥
असमाप्तक्रतुशता वसन्त्यत्र महीभुजः ।
ज्योतिष्टोमादिभिर्यागैर्ये यजन्त्यपि ते द्विजाः ॥
तुलापुरुषदानादिमहादानानि षोड़श ।
ये यच्छन्त्यमलात्मानस्ते लभन्तेऽमरावतीं ॥
अक्लीववादिनो धीराः संग्रामेष्वपराङ्मुखाः ।
विक्रान्ता वीरशयने तेऽत्र तिष्ठन्ति भूभुजः ॥
इत्युद्देशात् समाख्याता महेन्द्रनगरीस्थितिः ।
यायजूका वसन्त्यत्र यज्ञविद्याविशारदाः ॥
एतस्या दक्षिणे भागे येयं दृश्येत पूः शुभा ।
इमामर्च्चिष्मतीं वीक्ष्य वीतिहोत्रपुरीं शुभां" ॥
इति स्कान्दे काशीखण्डे १० अध्यायः ॥

अमर्त्यः, पुं, (न मर्त्त्यः, इति नञ्समासः ।) देवता, इत्यमरः ॥ (मरणधर्म्मरहितः । अक्षयः । अविनश्वरः ।)

अमर्त्यभुवनं, क्ली, (अमर्त्त्यानां देवानां भुवनं वासस्थानं ।) स्वर्गः । इति हलायुधः ॥

अमर्षः, पुं, (मृष + भावे घञ्, नञ्समासः । नास्ति मर्षः क्रोधो यस्य, त्रि, क्रोधशून्यः ।) क्रोधः । इत्यमरः ॥
("कच्चित्पितृवधामर्षात् पुनर्नोत्सादयिष्यति" ।
इति रामायणे । अक्षमा । असहिष्णुता । इष्टघाते असहिष्णुत्वं ।
"यस्मान्नोद्विजते लोको लोकान्नोद्विजते च यः ।
हर्षामर्षभयोद्वेगैर्मुक्तो यः स च मे प्रियः" ॥
इति भगवद्गीता ।)

अमर्षणः, त्रि, (मृष् + बाहुल्यात् कर्त्तरि ल्युट् नञ्समासः ।) क्रोधी । इत्यमरः ॥ (क्रोधनः । कोपनस्वभावः । अतिसंक्रुद्धः । प्रकोपितः ।
"रघोरवष्टम्भमयेन पत्रिणा
हृदि क्षतो गोत्रभिदप्यमर्षणः" ।
इति रघुवंशे । असहनः । असहिष्णुः ॥ परकृतापमानादेरसहनशीलः ।
"गत्वा ह्रदे वासुदेवेन सार्द्धं
अमर्षणं धर्षयतः सुतं मे" । इति महाभारते ।
"अमर्षणः शोणितकाङ्क्षया किं
पदा स्पृशन्तं दशति द्विजिह्वः" । इति रघुवंशे ।)

अमलं, क्ली, (नास्ति मलं यस्य तत् ।) अभ्रधातुः । निर्म्मले त्रि । इति मेदिनी ॥

अमला, स्त्री, (नास्ति मलं यस्याः सा, अथवा अम् + कलच् स्त्रियां टाप् ।) लक्ष्मीः । इति मेदिनी ॥ सातलावृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ भूम्यामलकी । इत्यमरः ॥ नाभिनाला । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अमसः, पुं, (अम गतिरोगादौ असच् ।) कालः । निर्बोधः । रोगः । इत्युणादिकोषः ॥ ("अमसो वालिशे काले रोगभेदे पुमानयं" । इति अमरः ।)

अमा, व्य,, (न मा + का स्वरादित्वादव्ययं ।) सहार्थं । निकटं । इत्यमरः ॥

अमा, स्त्री, (न माति क्षयोदयविशेषं परिच्छिनत्ति, मा + क, नञ्समासः ।) अमावस्या । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ चन्द्रमण्डलस्य षोड़शकला । तथा च स्कन्दपुराणीयप्रभासखण्डे ।
"अमा षोड़शभागेन देवि प्रोक्ता महाकला ।
संस्थिता परमा माया देहिनां देहधारिणी" ॥
अस्यार्थः । चन्द्रमण्डलस्य षोडशभागेन परिमिता आधारशक्तिरूपा क्षयोदयरहितत्वात् नित्या स्रक्सूत्रवत् सर्व्वानुस्यूता अमा नाम्नी महाकला प्रोक्ता । इति रघुनन्दनः ॥ (सह । सार्द्धं । समीप । निकटं । अन्तिकं ।)

अमांसः, त्रि, (नास्ति मांसं यस्य सः ।) दुर्ब्बलः । इत्यमरः ॥ अल्पमांसयुक्तः । मांसरहितश्च ॥ (कृशः । क्षीणकायः । निरामिषभक्ष्यवस्तु ।)

अमात्यः, पुं, (अमा सह विद्यते, अमा + त्यप् ।) मन्त्री । इत्यमरः ॥ तत्परीक्षा । यथा,—
"शान्तो विनीतः कुशलः सत्कुलीनः शुभान्वितः ।
शास्त्रार्थतत्त्वगोऽमात्यो भवेद्भूमिभुजामिह" ॥ इति युक्तिकल्पतरुः ॥
("भृता हि पाण्डुनामात्या बलञ्च सततं भृतं ।
मान्यानन्यानमात्यांश्च ब्राह्मणांश्च तपोधनान्" ॥
इति महाभारते ।)

अमाननं, क्ली, (मन् + णिच् + भावे ल्युट्, नञ्समासः ।) अनादरः । न्यक्कारः । इति शब्दरत्नावली ॥
("अतुष्टिदानं कृतपूर्व्वनाशन-
ममाननं दुश्चरितानुकीर्त्तनं ।
कथाप्रसङ्गेन च नामविस्मृति-
र्विरक्तभावस्य जनस्य लक्षणं" ॥
इति हितोपदेशे ।)

अमानस्यं, क्ली (मानसाय मनसे हितं मानस + यत्, नञ्समासः ।) दुःखं । पीडा । व्यथा । तद्युक्ते त्रि । इत्यमरः ॥ आमनस्यं आमानस्यमपि पाठः ॥

अमान्यः, त्रि, (मन् + कर्म्मणि ण्यत्, नञ्समासः ।) अमाननीयः । अनादृत्यः । मान्यशब्दस्य नञा समासः ॥

अमामसी, स्त्री, (अमा सह सूर्य्येण मासो यस्याः, गौरादित्वात् ङीप् । पृषोदरादित्वात् ह्रस्वः ।) अमावस्या । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

अमामासी, स्त्री, (अमा सह सूर्य्येण मासो यस्याः, गौरादित्वात् ङीष् ।) अमावस्या । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

अमायिकः, त्रि, (न + माया + ठन्, तस्य इक ।) मायारहितः । माया विद्यते यस्य स मायिकः ततो नञा समासः ॥

अमावसी, स्त्री, (अमा साहित्येन वसतश्चन्द्रार्कौ यस्याः, अमा + वस + अधिकरणे गौरादित्वात् ङीष् ।) अमावास्या । इति शब्दरत्नावली ॥

अमावस्या, स्त्री, (अमा साहित्येन वसतश्चन्द्रार्कौ यस्याः, अमा + वस + आधारे ण्यत् स्त्रियां टाप् ।) कृष्णपक्षान्ततिथिः । सा तु चन्द्रमण्डलस्य पञ्चदशकलाक्रियारूपा तत्क्रियोपलक्षितः कालो वा । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ सूर्य्याचन्द्रमसोर्यः परः सन्निकर्षः सामावस्या । इति गोभिलः ॥ परः सन्निकर्षश्च उपर्य्यधोभावापन्नसमसूत्रपातन्यायेन एकराश्यवच्छेदेन सहावस्थानरूपः । इति रघुनन्दनः ॥ तत्पर्य्यायः । अमावास्या २ । दर्शः ३ । सूर्य्येन्दुसङ्गमः ४ । इत्यमरः ॥ पञ्चदशी ५ । इति स्मृतिः ॥ अमावसी ६ । अमावासी ७ । इति शब्दरत्नावली ॥ अमामसी ८ । अमामासी ९ । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥ सा दृष्टेन्दुकला सिनीवाली १० । नष्टेन्दुकला च कुहूः ११ । इत्यमरः ॥ तद्व्यवस्थादि यथा । अथामावस्या । सा च प्रतिपद्युता ग्राह्या युग्मात् । वराहपुराणे चाण्डालशपथे ।
"मध्यरुस्यप्यमावास्या उभे पक्षे चतुर्द्दशी ।
अस्नातानां गतिं यास्ये यद्यहं नागमे पुनः" ॥
अतोऽत्र स्नानमावश्यकं । अतोऽत्र जीवत्पितृकेणापि स्नातव्यम् ।
"अमास्नानं गयाश्राद्धं दक्षिणामुखभोजनं ।
न जीवत्पितृकः कुर्य्यात् कृते च पितृहा भवेत्" ॥
इति वचनं रागप्राप्तस्नाननिषेधकं ।
"भोगाय क्रियते यत्तु स्नानं यादृच्छिकं नरैः ।
तन्निषिद्धं दशम्यादौ नित्यनैमित्तिके न तु" ॥
इति त्रयोदशीप्रकरणोक्तवचनात् ॥ * ॥
पैठिनसिः । "न पर्व्वसु तैलक्षौरं मांसमश्नीयात् नामावास्यायां हरितमपि छिन्द्यात्" इति ॥ * ॥
"षष्ठ्यां तु जन्मनक्षत्रे व्यतीपाते च वैधृतौ ।
अमायाञ्च नदीस्नानं हन्त्यासप्तमं कुलं" ॥
अत्र दहत्याजन्मदुष्कृतमिति ज्योतिषे पाठः ॥ * ॥
व्यासः ।
"अमावास्या भवेद्वारे यदि भूमिसुतस्य च ।
गोसहस्रफलं दद्यात् स्नानमात्रेण जाह्नवी" ॥
"सिनीवाली कुहूर्व्वापि यदि सोमदिने भवेत् ।
गोसहस्रफलं दद्यात् स्नानं यन्मौनिना कृतम्" ॥
सिनीवाली चतुर्द्दशीयुक्तामावास्या व्यस्तापि प्रशस्ता एवमन्यत्रापि वारविशेषविधौ न युग्मादरः निरवकाशत्वेन सप्तम्यर्थयोगात् । एतच्च मौनं अरुणोदयकालमारभ्य स्नानपर्य्यन्तं । न तु स्नानकालमात्रे ।
तत्र,
"उच्चारे मैथुने चैव प्रस्रावे दन्तधावने ।
स्नाने भोजनकाले च षट्सु मौनं समाचरेत्" ॥
इति स्कान्देन तस्य सामान्यतः प्राप्तत्वात् । उच्चारे पुरीषोत्सर्गे ॥ * ॥ स्मृतिः ।
"करतोयाजलं प्राप्य यदि सोमयुता कुहूः ।
अरुणोदयवेलायां सूर्य्यग्रहशतैः समा" ॥
स्नानमन्त्रः ।
"करतोये सदानीरे सरिच्छ्रेष्ठे सुविश्रुते ।
पौण्ड्रान् प्लावयसे नित्यं पापं हर करोद्भवे" ॥
पौण्ड्रान् देशविशेषान् ॥ * ॥ मरीचिः ।
"मासे नभस्यमावास्या तस्यां दर्भचयो मतः ।
अयातयामास्ते दर्भा विनियोज्याः पुनः पुनः" ॥
अत्र ।
"दर्भाः कृष्णाजिनं मन्त्रा ब्राह्मणा हविरग्नयः ।
अयातयामान्येतानि नियोज्यानि पुनः पुनः" ॥
इति गृह्यपरिशिष्टवचनेनैव सिद्धौ श्रावणामावास्याया उपादानं ।
"वार्षिकांश्चतुरो मासान्नाहरेत् कुशमृत्तिकाः ।
आददीत नभस्येऽपि सद्यो यस्योपयोजनं" ॥
इति संवत्सरप्रदीपधृतशिवरहस्यीयस्यापवादकमिति ॥ विद्याकरधृतं ।
"सङ्ग्रहाद्वत्सरं यावत् शुद्धिः स्यादिध्मबर्हिषां ।
ततः परं न गृह्णीयात् जपादौ यज्ञकर्म्मणि" ॥ * ॥
संवत्सरप्रदीपे ।
"अमावास्यान्तु कन्यार्के तीर्थप्राप्तौ तथा नृप ।
कृत्वा श्राद्धं विधानेन दद्यात् षोडशपिण्डकं" ॥
तत्प्रमाणप्रयोगौ षोडशीशब्दे द्रष्टव्यौ ॥ * ॥
अमावास्यायामपि मलमासे श्राद्धाभावमाह कौथुमिः ।
"संवत्सरातिरिक्तो वै मासो यः स्यात्त्रयोदशः ।
तस्मिंस्त्रयोदशे श्राद्धं न कुर्य्यादिन्दुसंक्षये" ॥
सम्वत्सरप्रदीपे ।
"एकराशिस्थिते सूर्य्ये यदि दर्शद्वयं भवेत् ।
दर्शश्राद्धं तदादौ स्यान्न परत्र मलिम्लुचे" ॥
यत्तु ।
"जातकर्म्मणि यत् श्राद्धं दर्शश्राद्धं तथैव च ।
मलमासेऽपि तत्कार्य्यं व्यासस्य वचनं यथा" ॥
इति व्यासवचनं तत्पिण्डपितृयज्ञाख्यश्राद्धपरं ॥ * ॥
अमावास्याश्राद्धकालमाह छन्दोगपरिशिष्टं ।
"पिण्डान्वाहार्य्यकं श्राद्धं क्षीणे राजनि शस्यते ।
वासरस्य तृतीयांशे नातिसन्ध्यासमीपतः" ॥
पिण्डानां पितृणां अन्वाहार्य्यं श्राद्धं मासिकदपि जनकं यत्तत्तथा । तथा च मनुः ।
"पितॄणां मासिकं श्राद्धमन्वाहार्य्यं विदुर्बुधाः" ।
राजनि चन्द्रे । शस्यते इत्यनेन क्वचिच्चन्द्रक्षयाभावेऽपि अमावास्याश्राद्धं सूचितं । एतादृग्व्युत्पत्तिः साग्निनिरग्निसाधारणत्वात् तत्प्रमाणकात्यायनोक्तरीत्या क्षीणात्स्मितावर्द्धमानाभेदः साधारणः ॥ * ॥ यत्तु, —
"पितृयज्ञन्तु निर्व्वर्त्त्य विप्रश्चन्द्रक्षयेऽग्निमान् ।
पिण्डान्वाहार्य्यकं श्राद्धं कुर्य्यान्मासानुमासिकं" ॥
इति मनुवचनं तत्साग्निः पिण्डपितृयज्ञं निर्व्वर्त्त्य मासानुमासिकं प्रतिमासिकं श्राद्धं कुर्व्वीतेतिक्रमविधायकं । अत्रानुशब्दस्य वीप्सार्थकत्वं ।
तथा च ।
"लक्षणवीप्सेत्थम्भूतेष्वभिर्भागे परिप्रती ।
अनुरेषु सहार्थे च हीने उपश्च कथ्यते" ॥
चन्द्रक्षयेऽमावास्यायां न तु कात्यायनोक्तक्षये

तथात्वे वर्द्धमानादौ प्रतिमासानुपपत्तेः। एवमेव श्राद्धविवेकः। अतएव तत्रैवामावास्याव्यतिरिक्तकृष्णपक्षविहितपार्व्वणश्राद्धे यथास्तमिति वचनात् व्यवस्थेत्युक्तं। तत्र साग्निककर्त्तव्यत्वाविशेषितामावास्याव्यतिरेकाभिधानात् क्षीणादिभेदेन व्यवस्था साग्निनिरग्निसाधारणीत्यवगम्यते। एवञ्चामावास्यायां मृताहनिमित्तक औरसक्षेत्रजपुत्रकर्त्तव्यपार्व्वणे क्षीयमाणादिना न व्यवस्था किन्तु यथास्तमित्यनेन। एतद्विस्तरं मलमासतत्त्वे ॥ * ॥ यत्तु दशममुहूर्त्तस्य मत्स्यपुराणोक्तापराह्णिकत्वेऽपि श्राद्धे तस्य त्यागः। पितृपितृयज्ञार्थं एवेति वासरतृतीयांशाभिधानं साग्निपरमेवेति परिशिष्टप्रकाशोक्तं तन्न युक्तं। पूर्व्वाह्णो वै देवानां मध्यन्दिनं मनुष्याणाम् अपराह्णः पितृणाम् इति श्रुत्या तन्मुहूर्त्तस्य मनुष्यकर्म्माङ्गत्वेन बाधनादेव श्राद्धे परित्यागः। एतच्छ्रुतिमूलकमेव वासरस्य तृतीयांश इत्युक्तं। वासरस्य तृतीयांशे त्रिधा विभक्तस्य दिनस्य तृतीयभागे नातिसन्ध्यासमीपत इति सन्ध्यासमीपिकमुहूर्त्तः आपद्यपि वर्ज्जनीय इत्यर्थः। तेन।

"प्रातःकालो मुहूर्त्तांस्त्रीन् सङ्गवस्तावदेव तु।
मध्याह्नस्त्रिमुहूर्त्तः स्यादपराह्णस्ततः परं ॥
सायाह्नस्त्रिमुहूर्त्तः स्यात् श्राद्धं तत्र न कारयेत्।
राक्षसी नाम सा वेला गर्हिता सर्व्वकर्म्मसु" ॥

इति मत्स्यपुराणे निषिद्धमुहूर्त्तत्रये आपदि मुहूर्त्तद्वयमभ्यनुज्ञातं श्रुतिशब्दस्वरसात्। "त्रिमुहूर्त्तापि कर्त्तव्या पूर्व्वा दर्शा च बह्वृचैः"। इति हारीतवचनाच्च। तेन पूर्व्वदिने मुहूर्त्तत्रयमात्रलाभे परदिने वासरस्य तृतीयांशालाभे पूर्व्वदिने एव श्राद्धं। एतेन नातिसन्ध्यासमीपत इत्यनेन राक्षसीवेलामात्रं निषिध्यत इति मैथिलमतमपास्तं। सर्व्वकर्म्मसु स्नानदानादिष्वपि अनापदीत्यर्थः। इति श्राद्धविवेकः ॥ तन्नाशक्तौ तस्यामपि तत्करणं। अतएव पराशरः।

"दिवाकरकरैः पूतं दिवास्नानं प्रशस्यते।
अप्रशस्तं निशि स्नानं राहोरन्यत्र दर्शनात्" ॥

इति ॥*॥ दर्शद्वैधे कुत्र श्राद्धमित्याह छन्दोगपरिशिष्टे कात्यायनः।

"यदा चतुर्द्दशीयामं तुरीयमनुपूरयेत्।
अमावास्या क्षीयमाणा तदैव श्राद्धमिष्यते" ॥

चतुर्द्दशीयामं चतुर्द्दशीसम्बन्धिदिनयाममिति तद्दिनस्यामावास्यासम्बन्धेऽपि चतुर्द्दशीनिर्द्देशोऽधिकेन व्यपदेशा भवन्तीति न्यायात्। तेन यदा अमावास्या चतुर्द्दशीसम्बन्धिदिनस्य चतुर्थं प्रहरं कृत्स्नं किञ्चिन्न्यूनं वा अनुपूरयेत् अत्रानुपूरयेदित्यभिधानात् तुरीययामस्य पादोनदण्डद्वयान्यूनप्रथममुहूर्त्तस्य बहुकालत्वं प्रतीयते। एतेन प्रहरत्रयाभ्यन्तरे किञ्चिदधिकप्रहरत्रये वा चतुर्द्दशी प्रतीयते। ततश्चोभयवासरीयतृतीयांशसम्बन्धिपञ्चधाविभक्तापराह्णमुहूर्त्तयोर्मुहूर्त्तान्यूनदर्शलाभे द्वैधं न त्वेकदिनमात्रे तल्लाभे। तत्र पूर्व्वोक्तेन वासरस्य तृतीयांश इत्यनेनैव द्वैधानुदयात्। अतो यद्दिने वासरतृतीयांशे तादृशदर्शलाभस्तत्रैव श्राद्धं। मुहूर्त्तोनतिथेस्तु कर्म्मानर्हत्वान्न द्वैधावसरः। तथा च भविष्ये।

"व्रतोपवासनियमे घटिकैका यदा भवेत्।
सा तिथिः सकला ज्ञेया पित्र्यर्थे चापराह्णिकी" ॥

इति। अत्र च प्रागुक्तजावालिवचनोक्ता मुहूर्त्तात्मिका घटिका ग्राह्या योग्यत्वात् न त्वेकदण्डात्मिका वक्ष्यमाणहारीतादिग्रहणे तथा दृष्टत्वाच्च। ततश्च पूर्व्वोक्तद्वैधे तद्दिवसीयचतुर्द्दश्यपेक्षया परदिने अमावास्या क्षीयमाणा न्यूनकालव्यापिनी न तु पूर्व्वापरदिवसीययावच्चतुर्द्दश्यपेक्षया अनुपस्थितेः। एवं स्तम्भितावर्द्धमानयोरपि। तदैव पूर्व्वदर्श एव श्राद्धं। स्वोक्तचन्द्रक्षयानुरोधात्। यदा त्रिंशद्दण्डात्मकदिवसे चतुर्द्दश्यधिकचतुर्थयामपूरणे मुख्यापराह्णीयकिञ्चिन्न्यूनमुहूर्त्तलाभस्तदापि तदैवेत्यनेन चन्द्रक्षयानुरोधात् पूर्व्वदिने श्राद्धं न तु मुख्यापराह्णीयमुहूर्त्तलाभेऽपि परदिने। अत्र चन्द्रक्षयश्चतुर्द्दश्यष्टमयामात् प्रभृति अमावास्यासप्तमयामपर्य्यन्तमिति वक्ष्यते। तदैवेत्येव श्रवणात्त्रिधाद्वैधे खण्डविशेषो नियम्यते कर्म्मणि खण्डान्तरव्युदासाय। एवञ्च यत्र पूर्व्वापरदिने वासरतृतीयांशीयमुख्यापराह्णे मुहूर्त्तोनदर्शलाभस्तत्रापि पूर्व्वदिन एव श्राद्धं वासरतृतीयांशचन्द्रक्षयातिशब्दस्वरसात्। त्रिमुहूर्त्तापीत्यनुरोधाच्च। यत्र तु पूर्व्वदिने त्रिमुहूर्त्तमात्रव्यापिन्यमावास्या परदिने तृतीयांशमुहूर्त्तव्यापिनी सती क्षीयमाणा तत्र परदिने चन्द्रक्षयाभावेऽपि मुख्यापराह्णलाभात् श्राद्धम्। अन्यथा,—

"यदा चतुर्द्दशीयामं तुरीयमनुपूरयेत्"।

इति विशेषाभिधानं व्यर्थं स्यात् ॥ * ॥

अथ "यत्र पूर्व्वाह्णे श्राद्धं तत्र यदहस्त्वेव चन्द्रमा न दृश्येत तामामावास्यां कुर्व्वीत" इति गोभिलविरोधः। तथाविधचतुर्द्दशीयुक्तामावास्याया सिनीवालीत्वेन प्रातश्चन्द्रदर्शनात्। तत्राह स एव।

"यदुक्तं यदहस्त्वेव दर्शनं नैति चन्द्रमाः।
तत्क्षयापेक्षया ज्ञेयं क्षीणे राजनि चेत्यपि" ॥

"यदहस्त्वेव चन्द्रमा न दृश्येत तामामावास्यां कुर्व्वीत" इति यद्गोभिलसूत्रं तच्चन्द्रक्षयाभिप्रायिकम्। अन्यथा गोभिलीयतादृशसूत्रान्तरेण सह पौनरुक्त्यापत्तेः। तस्मात् प्रथमसूत्रं कुहूपरं तच्च वर्द्धमानापक्षे नियतं। क्षीणास्तम्भितयोस्तु यथायोग्यमनुसरणीयम्। एवञ्च "यदहस्त्वेव चन्द्रमा न दृश्येत तामामावास्यां कुर्व्वीत" इति श्रुतिरेतत्समानार्थकं श्रुत्यन्तरं वा तदपि वर्द्धमानादिपरं न तु कात्यायनवचनात्तत्र क्षयलक्षणा कल्पतरुप्रभृतिभिरुक्तायुक्ता।

"श्रुतिस्मृतिविरोधे तु श्रुतिरेव गरीयसि"।

इति विरोधात्। क्षीणे इति कात्यायनेन मया यत् क्षीणे राजनीत्युक्तं तदपि क्षयाभिप्रायकम्। अथैवं दृश्यमानेऽप्येकदा इति यद्गोभिलस्य सूत्रान्तरं तदर्थम्। "यदहस्त्वेव" इत्यादि द्वितीयसूत्रप्राप्तविधेः सिनीवालीत्वेनैव चन्द्रदर्शनप्राप्तेरित्यत आह स एव।

"यश्चोक्तं दृश्यमानेऽपि तच्चतुर्द्दश्यपेक्षया।
अमावास्यां प्रतीक्षेत तदन्ते वापि निर्व्वपेत्" ॥

दृश्यमानेऽप्येकदेति यदुक्तं तच्चतुर्द्दश्या श्राद्धाय पूर्व्वसूत्रममावास्यापदोपादानाच्चन्द्रक्षये सत्यमावास्याविषयं। इदं पुनरित्यम्भूतचतुर्द्दशीविषयमिति श्राद्धविवेकः। तत् किममावास्यायाञ्चतुर्द्दश्यामित्यत्राह अमावास्यां प्रतीक्षेत उभयतिथिप्राप्तौ श्राद्धायामावास्या प्रतीक्षणीया। यत्र पूर्व्वदिने दिवा सार्द्धमुहूर्त्तमात्रे अमावास्या परदिने च सार्द्धदशममुहूर्त्तमात्रे तत्र चोभयदिने श्राद्धयोग्यामावास्या न प्राप्यते तत्र तदन्ते चतुर्द्दश्यन्ते निर्व्वपेत् दद्यात् ॥ * ॥ अत्रैव विषये साग्निनिरग्न्योर्व्विशेषमाह कालमाधवीये जाबालिः।

"अपराह्णद्वयाव्यापी यदि दर्शस्तिथिक्षये।
आहिताग्नेः सिनीवाली निरग्न्यादेः कुहूर्म्मता" ॥

आदिशब्दादनुपनीतशूद्रयोर्ग्रहणं ॥ * ॥ क्षयमाह कात्यायनः।

"अष्टमेऽंशे चतुर्द्दश्याः क्षीणो भवति चन्द्रमाः।
अमावास्याष्टमांशे च ततः किल भवेदणुः" ॥

चतुर्द्दश्यष्टमे यामे चन्द्रमाः क्षीणः चतुर्थभागोनकलावशिष्टो भवति। "अत्रेन्दुराद्यप्रहरेऽवतिष्ठते" इत्यादिस्वरसात्। अमावास्याष्टमे यामे चाणुर्भवति पुनरुत्पद्यते किलेत्यागमवार्त्तायां तेन अमावास्यायाः सप्तमे यामे क्षयस्तत्क्षय इत्यवगम्यते। "ततश्चान्त्यकलावयवनाशोत्पत्तिरेव क्षयः सा च सूक्ष्मतया विनाशेऽप्यस्तीति" श्राद्धविवेकः॥ उत्पत्तिराद्यक्षणसम्बन्धः। तेन विनाशस्यानन्तत्वेऽपि नातिव्याप्तिः ॥ * ॥ अत्र विशेषमाह स एव।

"आग्रहायण्यमावास्या तथा ज्येष्ठस्य या भवेत्।
विशेषमाभ्यां ब्रुवते चन्द्रचारविदो जनाः" ॥

आभ्यामिति ल्यब्लोपे पञ्चमी इमे प्राप्येत्यर्थः। चन्द्रचारविदो ज्योतिर्व्विदः। अत्र पौर्णमास्यान्तमास इति परिशिष्टप्रकाशः॥ अत्र वीजं ब्रह्मपुराणीयतिथिकृत्यं। तथा च श्राद्धमधिकृत्य ब्रह्मपुराणं।

"पयोमूलफलैः शाकैः कृष्णपक्षे च सर्व्वदा"।

अत्र कृष्णपक्षे चतुर्द्दशीव्यतिरिक्तायां यस्यां कस्याञ्चित् तिथौ श्राद्धविधानादमावास्यापि लभ्यत इति ॥ * ॥ को विशेष इत्यत्राह स एव।

"अत्रेन्दुराद्ये प्रहरेऽवतिष्ठते
चतुर्थभागोनकलावशिष्टः।
तदन्त एव क्षयमेति कृत्स्न-
मेवं ज्योतिश्चक्रविदो वदन्ति" ॥

अत्र मासद्वये अमावास्यायां चतुर्थभागोनकलावशिष्टः चतुर्थभागोना या कला तयावशिष्टः कलाभागत्रयमात्रः सन्नाद्ये प्रहरेऽवतिष्ठते। अर्थात् चतुर्द्दश्यष्टमयामे क्षयारम्भ इति। तदन्त एव अमावास्यान्तयाम एव क्षयं कृत्स्नमेति। अन्य-

मामावास्या सप्तमयाम इति विशेषः। तेन मार्ग-शीर्षज्यैष्ठयोरुभयदिने चन्द्रक्षयलाभे यद्यपि यदा चतुर्द्दशीयाममिति वचनात् पूर्व्वदिने एव श्राद्धं प्राप्नोति तथापि तद्वचनं चन्द्रक्षयानुरोधमूल-मिति। कृत्स्नक्षयानुरोधात् क्षीणायामपि पर-स्यापराह्णलाभे श्राद्धं अन्यथैतद्विशेषाभिधानं व्यर्थं स्यात्॥ * ॥ अत्रापि विशेषान्तरमाह स एव। यस्मिन्नब्दे द्वादशैकस्य यथ्यस्तस्मिंस्तृतीयया परि-दृश्यो नोपजायेत। यष्ठो मासः। तृतीयया मात्रया चतुर्थभागोनकलया परिदृश्यश्चन्द्रो न भवति किन्तु तदधिकन्यूनकलयेति। तेन मल-मासयुताब्दे अन्यमासवदनयोरपि चतुर्द्दश्यन्तया-मादि दर्शसप्तमयामपर्य्यन्तं क्षय इति। मलमास-युताब्दस्तु एकस्मान्मलमासादब्दद्वयानन्तराब्द-स्तृतीयेऽब्दे मलमासस्यावश्यम्भावादिति ॥ * ॥ चन्द्रक्षयानुरुद्धं क्षीणापक्षमुपसंहरति स एव।

"एवं चारं चन्द्रमसो विदित्वा
क्षीणे तस्मिन्नपराह्णे च दद्यात्"।

एवं चारं गतिविशेषं॥ * ॥ स्तम्भितायाः व्यव-स्थामाह स एव।

"सम्मिश्रा या चतुर्द्दश्या अमावास्या भवेत् क्वचित्।
खर्व्वितां ता विदुः केचिद्गतध्वामिति चापरे"॥

क्षीणायाः पूर्व्वमुक्तत्वात् वर्द्धमानायाश्च वक्ष्य-माणत्वात् अस्य वचनस्य स्तम्भितापरत्वं। खर्व्विता नीचां पितृलोकप्रापणानर्हां केचित् यजुर्व्वेदिनः। अपरे ऋग्वेदिनः तामेव उपध्वमुपगच्छन् श्राद्धा-र्येति शेषः। उपध्वमित्यत्र गताध्वामितिपाठे गतः प्राप्तः पितृलोकप्रापणाय अध्वा अनयेति गताध्वा प्रशस्तेत्यर्थः। "तस्माच्छन्दोगा उभया-नुरोधादिच्छात उभयादरं कुर्व्वन्ति" इति का-त्यायनस्वरसः॥ ॥ व्यक्तमाह लघुहारीतः।

"त्रिमुहूर्त्तापि कर्त्तव्या पूर्व्वा दर्शे च बह्वृचैः।
कुहूरध्वर्य्युभिः कार्य्या यथेष्टं सामगीतिभिः"॥

अत्र त्रिमुहूर्त्तेत्युपादानात् स्तम्भितायाः पूर्व्वदिने त्रिमुहूर्त्तमात्रलाभेऽपि बह्वृचानां श्राद्धं। न तु मुख्यापराह्णलाभादपि परदिने। सामगानां तत्रा-प्यनियमः। एतादृशविषय एव उभयत्रापराह्ण-लाभेऽपीयं व्यवस्थेति श्राद्धविवेकः॥ मुख्या-पराह्णस्य एकदिनमात्रलाभेऽप्युभयदिनालाभात्॥ ॥ * ॥ वर्द्धमानायां व्यवस्थामाह कात्यायनः।

"वर्द्धमानाममावास्यां लक्षयेदपरेऽहनि।
यामांस्त्रीनधिकान् वापि पितृयज्ञस्ततो भवेत्"॥

यामांस्त्रीनिति पूर्व्वदिवसीययामत्रयन्यूनचतुर्द्दश्य-पेक्षया। अथैवं वासरतृतीयांशानुरोधेन श्राद्ध-विधानात् कथममावास्याश्राद्धे पर्य्युदस्तरात्र्यादी-तरकालपरिग्रहः। सत्यं। तिथिद्वैधे क्षीणादि-भेदेन खण्डविशेषपरिग्रहाय वासरतृतीयांशा-पेक्षा अन्यथोभयदिने वासरतृतीयांशाप्राप्तौ श्राद्धलोपापत्तेः। प्रागुक्तनिरसनादेः कुहूर्म्मते-त्यस्य निर्व्विषयतापत्तेश्च अतः पर्य्युदस्तेतरकाल-स्यापि परिग्रहः। यदा तु पूर्व्वापरखण्डयोरन्य-तरस्यैव परिग्रहस्तदा यथायोग्यं तत्रैव साया-ह्नमुहूर्त्तद्वयपर्य्युदस्तेतरकालकुतपादिमुहूर्त्तपञ्चक-रौहिणादिमुहूर्त्तचतुष्टयवासरतृतीयांशीयापरा-ह्णमुहूर्त्तद्वयकालाः। यथाक्रममापत्सामान्यप्रशस्त-प्रशस्ततर-प्रशस्ततमत्वेन ज्ञेयाः। एवमखण्डति-थावपि नातिसन्ध्यासमीपत इति पूर्व्वोक्तत्वात्।

"सायाह्नस्त्रिमुहूर्त्तः स्यात् श्राद्धं तत्र न कारयेत्"।
इति मत्स्यपुराणात्।

"रात्रौ श्राद्धं न कुर्व्वीत राक्षसी कीर्त्तिता हि सा।
सन्ध्ययोरुभयोश्चैव सूर्य्ये चैवाचिरोदिते"॥
इति मनुवचनाच्च।

"ऊर्द्ध्वं मुहूर्त्तात् कुतपात् यन्मुहूर्त्तचतुष्टयं।
मुहूर्त्तपञ्चकं वापि स्वधाभवनमिष्यते"॥

इति मत्स्यपुराणान्मुहूर्त्तपञ्चकमित्यत्र कुतपादिति ल्यब्लोपे पञ्चमी कुतपमारभ्येत्यर्थः। ततस्तेनैव।

"अपराह्णे तु सम्प्राप्ते अभिजिद्रौहिणोदये।
यदत्र दीयते जन्तोस्तदक्षयमुदाहृतं"॥

इत्युक्त। "पूर्व्वाह्णो वै देवानां मध्यन्दिनं मनुष्याणां अपराह्णः पितृणां"। इति श्रुतेः। वासरस्य तृतीयांश इति कात्यायनवचनं।

"सायाह्नस्त्रिमुहूर्त्तः स्यात् श्राद्धं तत्र न कारयेत्"

इत्येषामेकवाक्यत्वात् वासरतृतीयांशीयापराह्ण-मुहूर्त्तद्वयस्य लाभ। इति तिथ्यादितत्त्वं॥

अमावासी, स्त्री, (अमा सहैव चन्द्रार्कयोर्वासो यत्र, गौरादित्वात् ङीष्।) अमावास्या। इति शब्दरत्नावली॥

अमावास्या, स्त्री, (अमा सह चन्द्रार्कौ वसतो यत्र तिथौ सा, अमा + वस + आधारे ण्यत्, स्त्रियां टाप्। णित्वात् वृद्धिः।) अमावसीतिथिः। इत्यमरः॥

अमित्र, पु, (अम रोगे इत्रच्।) शत्रुः। इत्यमरः॥ (रिपुः। विपक्षः। शत्रुपर्य्यायः। प्रतिकूलः।

"मातृरूपे ममामित्रे नृशंसे राज्यकामुके।
अभिन्नो मित्ररूपेण भ्रातृत्वमसि लक्ष्मण"॥

इति रामायणे।)

अमिषं, क्ली, (अम रोगे कर्म्मणि इषन्) लौकिक-सुखं। इत्युणादिकोषः॥ छलाभावः॥ (न मिषं छलं नञ्समासः, छलनाभावः। नास्ति मिषञ्छलं यस्य तत्, छलशून्यः।)

अमी, [न्] त्रि, (अम रोगे + भावे घञ्, मान्त-त्वात् वृद्ध्यभावः, अमो रोगो विद्यतेऽस्य, इन्।) रोगी। यथा। अम्यर्थं। इति वोपदेवः॥

अमीवं, क्ली, (अम + वन्, ईडागमः।) पापं। दुःखं। यथा,—

"तं त्वाहं भवभीतानां प्रपन्नानां भयापहं।
आपृच्छे शापनिर्म्मुक्तः पादस्पर्शादमीवहन्"॥

इति श्रीभागवतं॥

("न हि त्वमीदृशं कृत्वा तस्यामीवं दशानन।
जीवितुं शक्यसि चिरं विषं पीत्वेव दुर्म्मतिः"॥

इति रामायणे।)

अमुकं, त्रि, बुद्धिस्थत्वोपलक्षिततत्तत्धर्म्मावच्छिन्नं। एतद्वृत्तिविशेषधर्म्मपुरस्कारेण तत्तद्वस्तुवाचकं। फलना इति भाषा। अदस्शब्दस्य अकि कृते सोरौत्वाभावे अकोऽकारस्य उत्वे अमुक इति भवति अमुक इत्यागमिकं। इति क्रमदीश्वरः॥ यथा,—

"अमुकामुकगोत्रैतत् तुभ्यमन्नं स्वधा नमः"।

इति श्राद्धतत्त्वं॥ (अभिवादये इति शब्दोच्चारणा-नन्तरं अमुकनामाहमस्मीति स्वं नाम परिकी-र्त्तयेत्। इति कुल्लूकभट्टः।

"मन्तिरेशं प्रमाणञ्च स्वहस्तेन लिखेत् स्वयम्।
मतं मेऽमुकपुत्रस्य अमुकस्य महीपते"॥

इति नारदः।)

अमुक्तं, क्ली, (मुच् + क्तः, न मुक्तः विरोधे नञ्-समासः।) छुरिकाविशेषः। इति हलायुधः॥ छानकुरी इति भाषा। मुक्तिरहिते अव्यक्ते च त्रि॥ (अप्राप्तमोचनः। अस्वतन्त्रः।

"अमुक्ता भवता नाथ मुहूर्त्तमपि सा पुरा"।

इति साहित्यदर्पणे।

"अमुक्तो मानसं दुःखमिच्छन्तीषममुद्वहे"।

इति महाभारते। शान्तिपर्व्वणि। यदुक्तम्,—

"तद्गजानाममुक्तानि निकृत्तानि गतायुधम्"।

इति।)

अमुत्र, व्य, (अमुष्मिन् अदस् + त्रल् उत्वमत्वे।) जन्मान्तरे। परलोके। इत्यमरः॥ (अमुष्मिन् इत्यर्थस्य वाचकः।

"अनेनैवार्भकाः सर्व्वे नगरेऽमुत्र भक्षिताः"।

इति कथासरित्सागरे। भवान्तरे। जन्मान्तरे।

"तथैव यः शमावशे नान्तिको नोपशाम्यति।
अप्रियः सर्व्वभूतानां सोऽमुत्रेह च नश्यति"।
"इच्छन्ति सततं येन इहामुत्र चोत्तमं"॥

इति महाभारते।)

अमुष्यपुत्र, पु, स्त्री, (अमुष्य पुत्र निपातनात् अलुक् समासः।) प्रख्यातवंशोद्भवः। कुलीनः। इति जटाधरः॥

("स्यादामुष्यायणाख्यायोऽमुष्यपुत्रो महाकुलः"।

इति जटाधरः।)

अमूर्त्त, त्रि, (मूर्च्छ + क्तः, नञ्समासः।) मूर्त्त-भिन्नः। मूर्त्तिरहितः। यथा। गुणानाममूर्त्त-त्वादिति वोपदेवः॥ न्यायमते। आकाशं। कालः। दिक्। आत्मा। एषां सामान्यगुणाः संख्या १ परिमितिः २ पृथक्त्वं ३ संयोगः ४ विभागः ५। आकाशस्य विशेषगुणः शब्दः। कालदिशोर्विशेषगुणो नास्ति आत्मनो विशेष-गुणाः। बुद्धिः १ सुखं २ दुःखं ३ इच्छा ४ द्वेषः ५ यत्नः ६ भावनाख्यसंस्कारः ७ धर्म्मः ८ अधर्म्मः ९। इति भाषापरिच्छेदः॥ (रूपहीनः। आकृतिरहितः। वायुः। अन्तरीक्षञ्च। यदुक्तं,—

"सन्निविष्टो नेत्रदृश्यो यस्य तन्मूर्त्तमुच्यते।
तदन्यन्मिश्रयं मूर्त्तममूर्त्तं त्वितरद्वयं"॥ इति।

"क्षितिर्जलं तथा तेजः पवनो मन एव च।
परापरत्वमूर्त्तत्वक्रियायोगाश्रया अमी"॥

इति भाषापरिच्छेदः।)

अमूदृशः, त्रि, (पाणिनिमते तु, अमुमिव पश्यति, अदस् + दृश + कञ्, दस्थाने आत्वे कृते ततः

उत्पन्ने ।) एवंप्रकारः । एतद्रूपः । इति मुग्ध-
बोधं ॥ यथा,—"अमृदृशी तत् कविवन्दि-
वर्णितैः" । इति नैषधं ॥

अमूलकं, त्रि, मूलरहितं । प्रमाणशून्यं । नास्ति मूलं यस्येति बहुव्रीहौ कप्रत्ययः ॥

अमूला, स्त्री, (नास्ति मूलं शिफा यस्याः सा, स्त्रियां टाप् ।) अग्निशिखावृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ मूलरहिते त्रि । इति मुग्धबोधं ॥

अमृणालं, क्ली, (मृणालतुल्यं सादृश्ये नञ्समासः, तस्य मृणालसदृशकोमलत्वात् तथात्वं ।) वीरणमूलं । इत्यमरः ॥

अमृतं, क्ली, (मृ + भावे क्तः, नास्ति मृतं मरणं यस्मात् तत्, तत्पायिनां मरणाभावात् तस्य तथात्वं ।) समुद्रोद्भवदेवभक्ष्यामरत्वजनकद्रव्यविशेषः । यदा पृथुराजभयेन पृथ्वी गौर्भूत्वा तदा देवा इन्द्रं वत्सं कृत्वा हिरण्मयपात्रे अमृतरूपम्पयोऽदूदुहन् तच्च दुर्व्वाससः शापात् समुद्रमध्यं गतं पश्चात् समुद्रमथने अमृतपूर्णकलसं गृहीत्वा धन्वन्तरिरुत्थितः । इति भागवतभागवते ॥ तत् पर्य्यायः ॥ पीयूषं २ सुधा ३ । इत्यमरः ॥ पेयूषं ४ । इति तट्टीकायां सारसुन्दरी ॥ * ॥ निर्जरं ५ । समुद्रनवनीतकं ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ जलं । घृतं ॥ यज्ञशेषद्रव्यं ॥ अयाचितवस्तु ॥ मुक्तिः । इति मेदिनी ॥ दुग्धं । औषधं । विषसामान्यं । वत्सनाभः । पारदः । इति राजनिर्घण्टः ॥ अन्नं । धनं । स्वर्णं । भक्ष्यणीयद्रव्यं । हृद्यं । स्वादुद्रव्यं । इति हेमचन्द्रः ॥

अमृतः, पुं, (मृ + कर्त्तरि क्तः, नञ्समासः ।) धन्वन्तरिः । देवता । इति मेदिनी । वाराहीकन्दः । वनमुद्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सूर्य्यः ॥ अति हृद्यः । इति भरतधृतव्याडिः ॥ (आत्मा, यथा महाभारते,—

"इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः ।
मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान् परः ॥
महतः परमव्यक्तमव्यक्तादमृतः परः ।
अमृतान्न परं किञ्चित् सा काष्ठा सा परा गतिः" ॥

सूर्य्यः ॥ सुरपतिरिन्द्रः ॥ विष्णोः सहस्रनाममध्ये परिगणितो नामभेदः ॥) मरणरहिते त्रि । यथा । "अमृते जारजः कुण्डः" । इत्यमरः ॥

अमृतजटा, स्त्री, (अमृतवत् सुस्वादुर्जटा यस्याः सा ।) जटामांसी । इति राजनिर्घण्टः ॥

अमृततरङ्गिणी, स्त्री, (अमृतस्य पीयूषस्य तरङ्गिणी नदीव ।) ज्योत्स्ना । इति राजनिर्घण्टः ॥

अमृतदीधितिः, पुं, (अमृतवत् मनोरमकारिण्यः दीधितयो यस्य सः ।) चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ ("अमृतदीधितिरेष विदर्भजे भजति तापममुष्य" । इति नैषधे ।)

अमृतफलं, क्ली, पुं, (अमृतमिव स्वादु फलं ।) पारावतवृक्षः । पटोलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ नासपाती । इति पारस्य भाषा । यथा । अथामृतफलं यदुक्तकसातकाविलप्रभृतिदेशेषु नासपाती इति प्रसिद्धं ।

"अमृतफलं लघु वृष्यं सुस्वादु चैव हरेद्दोषान् ।
देशेषु मुद्गलानां बहुलं तल्लभ्यते लोकैः" ॥

इति भावप्रकाशः ॥

अमृतफला, स्त्री, (अमृतवत् स्वादु फलं यस्याः सा, स्त्रियां टाप् ।) द्राक्षा । आमलकी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (लघुखर्ज्जूरीवृक्षः । फलविशेषः । नासपाती । इति पारस्यभाषा ।

अमृतवल्ली, स्त्री, (अमृतवत् वल्ली, तस्या रोगनाशकत्वात् तथात्वं । गुडूची । इति रत्नमाला ॥

अमृतरसा, स्त्री, (अमृतवत् स्वादुः रसो यस्याः सा, स्त्रियां टाप् ।) कपिलद्राक्षा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पक्वान्नविशेषः ॥ सा च

"तृतीयभागखण्डेन मिश्रितं यष्टिपिष्टकं ।
शुभ्रमीषद्दधियुतं मर्द्दयेद्दृढपाणिना ॥
एवं समुद्धृतं कृत्वा स्थापयेद्रजनीमितं ।
ततोऽन्यस्मिन्नहनि तु चिवितं निस्त्वचैस्तिलैः ॥
विधायापूपकं तेन तप्तिकायां घृते पचेत् ।
ततोऽमृतरसा जाता वातहृद्बलवर्द्धिनी" ॥

इति भावप्रकाशे ।)

अमृतसम्भवा, स्त्री, (सम् + भू + भावे अप्, अमृतस्य मरणाभावस्य रोगाभावस्य इति यावत् सम्भव उत्पत्तिर्यस्याः सा, स्त्रियां टाप् ।) गुडूची । इति राजनिर्घण्टः ॥

अमृतसारजः, पुं, (अमृतस्य सारः तस्मात् जायते, अमृतसार + जन् + डः, उपपदसमासः ।) गुडः । तवराजोद्भवगुडः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अमृतसूः, पुं, (अमृतं सुधांशु सूते, अमृत + सू + क्विप्, उपपदसमासः ।) (अमृतान् देवान् सूते, अमृत + सू + क्विप्, उपपदसमासः ।) चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ देवमातरि स्त्री ; अमृतानां देवानां सूः प्रसूतिः ॥

अमृतसोदरः, पुं, (अमृतस्य सोदरः सोदर्य्यः तस्य एकस्थानादुत्पन्नत्वात् तथात्वं ।) घोटकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (उच्चैःश्रवा अश्वः ।

"सुरादेवी समुत्पन्ना तुरगः पाण्डरस्तथा" ।

इति भारते ।)

अमृतस्रवा, स्त्री, (स्रवति इति स्रु + अच् ; स्त्रियां टाप् । अमृतस्य स्रवा षष्ठीतत्पुरुषः ।) रुदन्तीवृक्षः । लताविशेषः । तत्पर्य्यायः । वृक्षारुहा २ उपवल्लिका ३ घनवल्ली ४ मितलता ५ । अस्या गुणाः । पथ्यत्वं । ईषत्तिक्तत्वं । रसायनत्वं । व्रणनाशित्वं । विषकुष्ठामकामलाश्वयथुजयकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

("उक्तामृतस्रवा पथ्या ईषत्तिक्ता रसायनी ।
व्रणघ्नी विषकुष्ठामं कामला श्वयथुं जयेत्" ॥

इति राजनिर्घण्टः ।)

अमृता, स्त्री, (नास्ति मृतं मरणं यस्याः सा ।) गुडूची । मदिरा । इन्द्रवारुणी । ज्योतिष्मती । गोरक्षदुग्धा । अतिविषा । रक्तत्रिवृत् । दूर्व्वा । आमलकी । हरीतकी । इति राजनिर्घण्टः ॥ तुलसी । इति शब्दमाला ॥ पिप्पली । इति मेदिनी ॥ चम्पादेशजस्थूलमांसा हरीतकी । सा विरेचने प्रशस्ता । इति राजवल्लभः ॥ (सूर्य्यदीधितिविशेषाः ।

("सौरीभिरिव नाडीभिरमृताख्याभिरम्मयः" ।

इति रघुवंशे ।)

अमृतान्धः, [स्] पुं, (अमृतमन्धः अन्नमिव हविर्भक्ष्यं यस्य सः ।) देवता । इत्यमरः ॥ (अमृतं सुधा अन्धो भक्ष्यं यस्य सः ।)

अमृताफलः, पुं, (अमृतमिव फलं यस्य, पृषोदरादित्वात् दीर्घः ।) पटोलः । इति रत्नाभिधानं ॥

अमृताशनः, पुं, (अमृतं अश्नाति भुङ्क्ते, अश + बाहुल्यात् कर्त्तरि ल्युट् । अमृतस्य अशनं षष्ठीतत्पुरुषः ।) देवता । इति हलायुधः ॥

अमृताष्टकं, क्ली, (अमृताप्रभृति अष्टकं यस्य तत् हरितक्याद्यष्टद्रव्यं । यथा,—

"अमृता कटुकारिष्टपटोलघनचन्दनं ।
नागरेन्द्रयवश्चैतदमृताष्टकमीरितं ॥
क्वथितं सकणाचूर्णं पित्तश्लेष्मज्वरापहं ।
हृल्लासारोचकच्छर्द्दितृष्णादाहनिवारणं" ॥

इति भावप्रकाशः ॥

अमृतासङ्गं, क्ली, (अमृतस्येव आसङ्गो यस्य तत् ।) तुत्थविशेषः । तत्पर्य्यायः । कर्परिकातुत्थं २ अञ्जनं ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

अमृताहरणः, पुं, (अमृतमाहरति, मातृदास्यापनयनार्थं स्वर्गात् भूलोकं नयति, आ + हृ + कर्त्तरि ल्युट्, ततः षष्ठीतत्पुरुषः ।) गरुडः इति हारावली ॥ ("पुरा किल गरुडो मातुर्विनतायाः सपत्नीदास्यनिवारणार्थं सर्व्वदेवान् विनिर्जित्य सोमरक्षकच्छेदनयन्त्रादिकमतिक्रम्य स्वर्गादमृतं नागकुलाय दातुमाहृतवान्" । इति पौराणिकी कथा । महाभारतस्यादिपर्व्वणि ।

"श्रुत्वा तमब्रुवन् सर्पा आहरामृतमोजसा ।
ततो दास्याद्विप्रमोक्षो भविता तव खेचर" ।
इत्युक्तो गरुडः सर्पैस्ततो मातरमब्रवीत् ॥
गच्छाम्यमृतमाहर्त्तुं भक्ष्यमिच्छामि वेदितुं ॥
.. ..
स चक्रं क्षुरपर्य्यन्तमपश्यदमृतान्तिके ।
परिभ्रमन्तमनिशं तीक्ष्णधारमयस्मयं ॥
ज्वलनार्कप्रभं घोरं छेदनं सोमहारिणाम् ।
.. ..
अच्छिनत्तरसा मध्ये सोमस्याभ्यद्रवत्ततः ॥
समुत्पाट्यामृतं तच्च वैनतेयस्ततो बली ।
उत्पपात जवेनैव यन्त्रमुन्मथ्य वीर्य्यवान् ॥
... .
एवं तदमृतं तेन हृतमाहृतमेव च ।
द्विजिह्वाश्च हृता सर्पा गरुडेन महात्मना" ॥)

अमृताङ्गं, क्ली, (अमृतमाङ्गयते स्पर्द्धते, अ + ङ्गे + कः, तस्य तुल्यस्वादत्वात् तथात्वं । लघुबिल्वफलाकृतिश्वोरसमानदेशजनासपातीनामफलं । तत्पर्य्यायः । रुचिफलं २ । अस्य गुणाः गुरुत्वं । वातनाशित्वं । स्वादुत्वं । अम्लत्वं रुचिशुक्रकारित्वञ्च ॥ तल्लघुफलगुणाः । वृष्यत्वं सुस्वादुत्वं । त्रिदोषनाशित्वञ्च । तत् मुद्गलदेशे

बहुलं लभ्यते। इति भावप्रकाशः॥

अमृतोत्पन्नं, क्ली, (अमृतं विषमिव उत्पन्नं नीलवर्णत्वात्।) खर्परीतुत्थं। इति राजनिर्घण्टः॥

अमृतोत्पन्ना, स्त्री, (अमृतं मधु उत्पन्नं यस्याः सा, "जातिकालसुखादिभ्यो निष्ठायाः परवचनमिति निष्ठायाः परनिपातः"।) मक्षिका। इति राजनिर्घण्टः॥

अमृतोद्भवं, क्ली, (अमृतं विषमिव उद्भवति कृष्णवर्णत्वात्, उद्+भू+अप्।) तुत्थं। खर्परीतुत्थं। इति राजनिर्घण्टः॥

अमेधाः, [स्] पुं, (नास्ति मेधा यस्य सः, समासान्तः असिच्।) मूढः। मूर्खः। इति हेमचन्द्रः॥ ("नमः समस्मात् पूर्व्वस्मा अन्तरस्मा अमेधसाम्। सुमेधसामन्तरस्मै सता स्वस्मै स्वयम्भुवे"। इति वोपदेवः।)

अमेध्यं, क्ली, (न मेध्यं पवित्रं विरोधे नञ्समासः।) पुरीषं। इति शब्दरत्नावली॥ अपवित्रे त्रि॥ (अपवित्रं। मलमूत्रादिकं वस्तु।
"नाग्निं मुखेनोपधमेत् नग्नां नेक्षेत च स्त्रियं।
नामेध्यं प्रक्षिपेदग्नौ न च पादौ प्रतापयेत्"॥
इति मनुः।)

अमोघः, त्रि, (न मोघो निष्फलः, नञ्समासः।) सफलः। अव्यर्थः। इति मेदिनी॥ नदविशेषे पु। इति शब्दरत्नावली॥ (इष्टफलप्रदः। अवन्ध्यः। अविफलः।
"यदमोघमपामन्तरुप्तं वीजमज त्वया"।
इति कुमारसम्भवे।
"अमोघाः प्रतिगृह्णन्तावर्घ्यानुपदमाशिषः"।
इति रघुवंशे।

अमोघा, स्त्री, (न मोघा निष्फला, नञ्समास।) पाटलिवृक्षः। विडङ्गं। इत्यमरः॥ हरीतकी। इति मेदिनी॥

अम्ब गतौ। (इति कविकल्पद्रुमः।) ओष्ठवर्गशेषोपधः। अम्बति। इति दुर्गादासः॥

अम्बकं, क्ली, (अम्बति नक्षत्रपर्य्यन्तं गच्छति, अम्ब+ण्वुल्। वा अम्ब्यते भूगर्भे प्राप्यते, अम्ब+कर्म्मणि घञ् स्वार्थे कन्।) नेत्रं। इति हेमचन्द्रः॥
"आसीनमासन्नशरीरपात-
स्त्रियम्बकं संयमिनं ददर्श"।
इति कुमारसम्भवे।) ताम्रं। इति राजनिर्घण्टः॥

अम्बरं, क्ली, (अबि शब्दे+भावे घञ्, अम्बः शब्दस्तं राति आदत्ते अम्ब+रा+कः।) वस्त्रं। ("एवमुक्ता मुनिश्रेष्ठं सा विवर्णा मलिनाम्बरा"। इति रामायणे।)
आकाशं। ("दावाग्निः कथमम्बरे" इति साहित्यदर्पणे।) कार्पासः। स्वनामख्यातसुगन्धिद्रव्यं। इति विश्वः॥ अभ्रधातुः। इति राजनिर्घण्टः॥

अम्बरिषं, क्ली, (अम्ब्यते पच्यतेऽत्र, अबि+अरिष वा दीर्घः निपातनात्।) भर्ज्जनपात्रं। भाजना खोला। इति भाषा। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥

अम्बरीषं, क्ली, (अबि+गतौ+कर्म्मणि घञ्, अम्बा लब्धा ईर्ष्या यस्मात् तत्, सिंहवत् पृषोदरादित्वात् रवर्णविपर्य्ययेण साधु।) भ्राष्ट्रः। भर्ज्जनपात्रं। इत्यमरः॥ युद्धं। इति मेदिनी॥

अम्बरीषः, पु, (अम्ब्यते पच्यते अत्र, निपातनात् साधुः।) विष्णुः। शिवः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ किशोरः। भास्करः। नृपभेदः। स तु सूर्य्यवंशीयनाभागराजपुत्रः।
("भगीरथसुतो राजा श्रुत इत्यभिविश्रुतः।
नाभागस्तु श्रुतस्यासीत् पुत्त्रः परमधार्म्मिकः॥
अम्बरीषस्तु नाभागिः सिन्धुद्वीपपिताऽभवत्"॥
इति हरिवंशे।) नरकभेदः॥ आम्रातकवृक्षः। अनुतापः। इति मेदिनी॥

अम्बष्ठः, पु, (अम्बायां मातरि तिष्ठति, अम्बा+स्था+क, आम्बाम्बेति षत्वं, ड्यापो संज्ञाछन्दसोर्बहुलमिति ह्रस्वः, असवर्णजातत्वात् तस्य तथात्वं।) देशविशेषः। विप्राद्वैश्यायामुत्पन्नः। इति मेदिनी॥ अयं चिकित्सावृत्ति वैद्य इति ख्यातः। इत्यमरटीकायां भरतः॥ हस्तिपकः। यथा,—
"अम्बष्ठाम्बष्ठ मार्गं नौ देह्यपक्राम मा चिरं"।
इति श्रीभागवतं॥ कायस्थजातिविशेषः। इति पश्चिमदेशे प्रसिद्धः॥

अम्बष्ठकी, स्त्री, (अम्बष्ठ कायति स्वग्रहणार्थमाकारयति, अम्बष्ठ+कै+क, गौरादित्वात् ङीष्।) लताविशेषः। आकनादि निमुखी इति च भाषा। तत्पर्य्यायः। पाठा २ अम्बष्ठा ३ कुचेली ४ पापचेलिका ५ एकाष्ठीला ६ वरा ७ तिक्ता ८ प्राचीना ९ एकाशिका १० वृका ११। इति रत्नमाला॥ विद्धकर्णी १२ स्थापनी १३ श्रेयसी १४ रसा १५ पापचेली १६ वनतिक्तिका १७। इत्यमरः॥ अविद्धकर्णी १८ अविद्धकर्णा १९। इति तट्टीका॥ अम्बष्ठिका २० यूथिका २१ विद्धकर्णिका २२ दीपनी २३ तिक्तपुष्पा २४ वृहत्तिक्ता २५ शिशिरा २६ वृकी २७ मालती २८ देवी २९ वृत्तपर्णी ३०। इति राजनिर्घण्टः॥ अस्या गुणाः। अतीसारशमनत्वं। लघुत्वं। त्रिदोषनाशित्वञ्च। इति राजवल्लभः॥ तिक्तत्वं। गुरुत्वं। उष्णत्वं। वातपित्तज्वरपित्तदाहशूलनाशित्वं। भग्नसन्धानकारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

अम्बष्ठा, स्त्री, (अम्बाया मातरि स्वोत्पत्तिस्थाने इति यावत्, तिष्ठति, अम्बा+स्था+क, अम्बाम्बादिना षत्वम् पूर्व्ववत् ह्रस्वः, स्त्रियां टाप्।) क्षुपविशेषः। अम्बाडा इति ख्याता। अस्याः पर्य्यायः। बालिका २ बाला ३ शठाम्बा ४ अम्बालिका ५ अम्बिका ६ अम्बा ७ माचिका ८ दृढवल्का ९ मयूरिका १० गन्धपत्री ११ चित्रपुष्पी १२ श्रेयसी १३ मुखवाचिका १४ क्रिमिपत्री १५ भूरिमल्ली १६। अस्या गुणाः। कषायत्वं। अम्लत्वं। कफकण्ठरोगवातरोगवलासनाशित्वं। रुच्यप्रकारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ * ॥ पाठा। चाङ्गेरी। यूथिका। इत्यमरमेदिनीकरौ॥

अम्बष्ठिका, स्त्री, (अम्बष्ठा+संज्ञायां कन्, स्त्रियां टाप्।) अम्बष्ठा। आकनादि इति भाषा। इति राजनिर्घण्टः॥ ब्राह्मणी। वामनहाटी इति प्रसिद्धा। इति रत्नमाला॥

अम्बा, स्त्री, (अम्ब्यते स्नेहेनोपगम्यते, अबि गतौ+घञ्, स्त्रिया टाप्।) जननी। इति शब्दरत्नावली॥
"अम्ब ! यत्त्वमिदं प्रात्थ प्रशमाय वचो मम"।
"नान्यदत्तमभीप्सामि स्थानमम्ब स्वकर्म्मणा"।
इति विष्णुपुराणे।)
नाट्योक्तौ सैव। इत्यमरः॥ पाण्डुराजमातुः स्वसा। इति महाभारतं॥ अम्बष्ठा। इति राजनिर्घण्टः। दुर्गा। इति केचित्॥

अम्बालिका, स्त्री, (अम्बेति शब्दं लाति गृह्णाति, अम्बा+ला+क, उपपदसमासः, ह्रस्वे अतइत्वं स्वार्थे कन्, स्त्रिया टाप्।) माता। इति शब्दरत्नावली॥ अम्बष्ठा। इति राजनिर्घण्टः॥ पाण्डुराजमाता। इति भारतं॥ (काशीराजस्य कनिष्ठा दुहिता सा च विचित्रवीर्य्यपत्नी।
"अम्बालिका च राजेन्द्र ! राजकन्या यवीयसी।
अम्बिकाम्बालिके भार्य्ये प्रादाद्भ्रात्रे यवीयसे॥
भीष्मो विचित्रवीर्य्याय विधिदृष्टेन कर्म्मणा"।
इति महाभारते।)

अम्बिका, स्त्री, (अम्बा+स्वार्थे कन्, स्त्रिया टाप्।) दुर्गा।
"ईप्सितार्थक्रियोदारं तेऽभिनन्द्य गिरेर्वचः।
आशीर्भिरेधयामासुः पुरःपाकाभिरम्बिकाम्"॥
इति कुमारसम्भवे। माता। इति मेदिनी॥ जैनदेवताविशेषः। इति हेमचन्द्रः॥ कटुकीवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥ अम्बष्ठा। इति राजनिर्घण्टः॥ काशीराजस्य मध्यमा दुहिता। विचित्रवीर्य्यस्य पत्नी। धृतराष्ट्रस्य माता।
"अम्बा ज्येष्ठाऽभवत्तासामम्बिकात्वथ मध्यमा।
अम्बिकाम्बालिके भार्य्ये प्रादाद्भ्रात्रे यवीयसे॥
भीष्मो विचित्रवीर्य्याय विधिदृष्टेन कर्म्मणा"।
इति महाभारते।)

अम्बिकेय, पु, (पाणिनिमते तु आम्बिकाया अपत्यं पुमान्, अम्बिका+ठक् तस्य इयः, वृद्ध्यभावः।) गणेशः। कार्त्तिकेयः। धृतराष्ट्रराजः॥ अम्बिकाया अपत्यमित्यर्थे ण्यायः॥

अम्बिकेयकः, पु, (अम्बिकेय+स्वार्थे कन्।) गणेशः। इति जटाधरः॥

अम्बु, क्ली, (अबिशब्दे उण्।) वालानामौषधिः। इत्यमरः॥ बाला इति भाषा। जलं ("भुक्ता मृणालपटली भवता निपीतान्यम्बूनि यत्र नलिनानि निषेवितानि"। इति भामिनीविलासे। "अम्बुजमम्बुनि जातं क्वचिदपि न जायतेऽम्बुजादम्बु"। इत्युद्भटः। "गाङ्गमम्बु सितमम्बु यामुनं"। इति काव्यप्रकाशे।)

अम्बुकण्टकः, पु, (अम्बुनि जले कण्टकइव, सादृश्यार्थे कन्।) कुम्भीरः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अम्बुकिरातः, पुं, (अम्बुनि जले किरातः व्याध इव।) कुम्भीरः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अम्बुकीशः पुं, (अम्बुनि कीशः वानर इव।) शिशु-

मारजन्तुः। इति हेमचन्द्रः॥ शुशुक इति भाषा।

अम्बुकूर्म्मः, पुं, (अम्बुनः कूर्म्म इव)। शिशुमारः। इति हेमचन्द्रः॥

अम्बुकेशरः, पुं, (अम्बुजातः केशरोऽस्य।) कोलक-वृक्षः। इति रत्नमाला॥

अम्बुचामरं, क्ली, (अम्बुनः चामरमिव।) शैवालं। इति जटाधरः॥ शेयाला इति भाषा।

अम्बुजं, क्ली, (अम्बुनि जायते, अम्बु+जन्+डः।) पद्मं। इति मेदिनी॥ "इन्दीवरेण नयनं मुख-मम्बुजेन"। इति शृङ्गारतिलके। "अम्बुजमम्बुनि जातं क्वचिदपि न जायतेऽम्बुजादम्बु"। इत्युद्भटः।) वज्रं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अम्बुजः, पुं, (अम्बुसमीपे जातः।) हिज्जलवृक्षः। इत्यमरः॥ (निचुलवृक्षः॥ "अम्बुजं कमले क्लीवं हिज्जले तु पुमानयं"। इति शब्दरत्नावली। "अम्बुजो निचुले पुंसि कमलं तु नपुंसकं"। इति मेदिनी।)

अम्बुजन्म, [न्] क्ली, (अम्बुनो जन्मास्य।) पद्मं। इति राजनिर्घण्टः॥ (सारसविहङ्गः॥ शङ्खः। त्रि, जलजातः। सलिलोद्भवः।)

अम्बुतालः, पुं, (अम्बुनि जले तालयति प्रतिष्ठां गच्छति अम्बु+तल+अच्।) शैवालं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अम्बुदः, पुं, (अम्बु जलं ददाति, दा दाने+कः।) मेघः। इति रत्नमाला॥ ("सदा मनोज्ञाम्बुदना-दसोत्सुकम्"। इति ऋतुसंहारे। "प्रशमा-निर्व्वापयितुं न वासवः स्वतश्च्युतं वह्निमिवाद्भिरम्बुदः"। इति रघुवंशे।) मुस्तकं। यथा। "कणा सविश्वानलदं महाम्बुदं"। इति वैद्यकं॥

अम्बुधिः, पुं, (अम्बूनि धीयन्तेऽत्र, अम्बु+धा+कर्म्मण्यधिकरणे किः।) समुद्रः। इति शब्दरत्नावली॥ ("रे चाञ्चल्ययुषो मृगाः श्रितनगाः कल्लोलमालाकुलामेतामम्बुधिगामिनीं व्यवसिताः सङ्गाहितुं वा कथम्"। इति भामिनीविलासे। "सुरासुराश्च गन्धर्व्वाः दोग्धयामासुरम्बुधिम्"। इति रामायणे।)

अम्बुधिस्रवा, स्त्री, (अम्बुधि+स्रु+अप्, स्त्रियां टाप्।) गृहकन्या। घृतकुमारी इति ख्याता। इति राजनिर्घण्टः॥

अम्बुपः, पुं, (अम्बूनि जलानि पाति पिबति वा, अम्बु+पा+कः।) चक्रमर्द्दकवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥ (जलेश्वरः। वरुणः।) शतभिषाख्यं नक्षत्रं। त्रि, जलपानकारी।)

अम्बुपत्रा, स्त्री, (अम्बूनि पत्रे यस्याः सा।) उच्चटा-वृक्षः। इति रत्नमाला॥

अम्बुप्रसादः, पुं, (अम्बूनि प्रसादयति स्वच्छतां नयति अम्बु+प्र+सद+णिच्+अच्, उपपदसमासः।) कतकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ निर्म्मली इति ख्यातः।

अम्बुप्रसादनं, क्ली, (अम्बूनि प्रसादयति, प्र+सद्+णिच्+ल्युट्।) कतकवृक्षः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अम्बुभृत्, पुं, (अम्बु बिभर्त्ति, अम्बु+भृ+क्विप्।) मेघः। मुस्तकं। इत्यमरः॥ समुद्रः। इति केचित्॥

अम्बुमात्रजः, पुं, (अम्बुमात्रे अल्पजले जायते, जन+डः) शम्बूकः। शामुक इति हेमचन्द्रः॥ इति भाषा।

अम्बुरः, पुं, (अम्बु+उरन्।) द्वाराधःकाष्ठं। इति हेमचन्द्रः॥ गोवराट् इति भाषा।

अम्बुरुहा, स्त्री, (अम्बुनि रोहति, अम्बु+रुह+कः, ततष्टाप्।) स्थलपद्मिनी। इति राज-निर्घण्टः॥

अम्बुवाची, स्त्री, (अम्बु तद्दर्शनं वाचयति सूचयति, वच्+णिच्+अण्, उपपदसमासः, ङीप्।) ऋतु-मती पृथ्वी। यथा,—

"यद्वारे यत्काले मिथुनसंक्रमणं भूतं तद्वाराभ्यन्तरे तावत्कालावधि त्रिंशत्यादिदण्डाधिकदिनत्रयमम्बु-वाची। तत्राध्ययनं वीजवपनं न कार्य्यं। सर्प-भयोपशमनाय दुग्धं पेयं"। इति कृत्यतत्त्वं॥*॥ अपिच। ज्योतिषे।

"रजोयुक् स्यादम्बुवाची च रौद्राद्यपादगे रवौ।
तस्यां पाठो वीजवापो नाहिभीर्दुग्धपानतः॥
मृगशिरसि निवृत्ते रौद्रपादेऽम्बुवाची
ऋतुमति खलु पृथ्वी वर्ज्जयेत् त्रीणि चाहानि।
यदि वपति कृषाणः क्षेत्रमासाद्य वीजं
न भवति फलभागी शस्यचाण्डालपाकः"॥

रजोयुक् स्यात् ऋतुमती पृथ्वी। मत्स्यसूक्ते।

"धरण्यामृतुमत्याञ्च भूमिकम्पे तथैव च।
अन्तरागमने चैव विद्या नैव पठेद्बुधः"॥

ज्योतिषे।

"यस्मिन् वारे सहस्रांशुर्यत्काले मिथुनं व्रजेत्।
अम्बुवाची भवेन्नित्य पुनस्तत्कालवारयोः"॥

इदन्तु प्रायिकं। इति तिथ्यादितत्त्वं॥*॥ अन्यच्च।

"यदार्द्रर्क्षं समादाय भानोर्म्मन्मथगामिता।
पुनस्तत्स्थेनमादाय यजनं त्रिदिनं त्यजेत्॥
काम्यनैमित्तिकञ्चैव यात्रा मन्त्रक्रियास्तथा।
ऋतुमत्यां न कुर्व्वीत पूर्ब्बमङ्कन्पिताद्दृते॥
न कुर्य्यात् खननं भूमेः सूच्यग्रेणापि शार्ङ्गिणि
वीजानां वपनञ्चैव चतुर्व्विंशतियामकं॥
प्रमादाद्वपनं कृत्वा रावस्तत्र प्रचारयेत्।
कृच्छ्रं कुर्य्यात् तत्क्षणाच्च खननात्तिलकाञ्चनं"॥

इति मत्स्यसूक्ते महातन्त्रे ५८ पटलः॥*॥ अपरञ्च।

"रवौ रुद्राद्यपादस्थे भूमेः संजायते रजः।
तस्मात् दिनत्रयं यावत् वीजवापं परित्यजेत्॥
चत्वारिंशल्लिप्तिकाषड्भागयुतो रविर्यदा भवति।
तत्राम्बुवाची ज्ञेया शिववर्त्तपादस्थितो यावत्॥
दिग्भागशून्यलिप्तो गणितेन भवति रविर्यदा साम्रः।
स भवति निर्गमकालो द्वितीयपादाश्रयाद्रौद्रे"॥
"न स्वाध्यायं वषट्कारं न देवपितृतर्पणं।
हलानां वाहनञ्चैव वीजानां वपनं तथा"॥

इति राजमार्त्तण्डः॥*॥ अत्र पाकनिषेधो यथा,—

"यतिनो व्रतिनश्चैव विधवा च द्विजस्तथा।
अम्बुवाचीदिने चैव पाकं कृत्वा न भक्षयेत्॥
स्वपाकं परपाकं वा अम्बुवाचीदिने तथा।
भक्षणं नैव कर्त्तव्यं चाण्डालान्नसमं स्मृतं"॥

इति संवत्सरप्रदीपे विष्णुरहस्यं॥

अम्बुवासिनी, स्त्री, (अम्बुप्रधाने देशे वसति, वस+णिनि ङीप्।) पाटलावृक्षः। इति जटाधरः॥

अम्बुवासी, स्त्री, (अम्बुप्रधाने देशे वासो यस्याः सा, गौरादित्वात्, ङीष्।) पाटलावृक्षः। इति राज-निर्घण्टः॥

अम्बुवाहः, पुं, (अम्बूनि वहति, अम्बु+वह+अण्, उपपदसमासः।) मेघः। इति रत्नमाला॥ ("विश्वार्त्तिवारणसमार्ज्जितजीवितोऽयं नाकर्णितः किमु सखे भवताम्बुवाहः"॥ इति भामिनी-विलासे। "बिभ्राणमानीलरुचं पिशङ्गीर्जटास्तडि-त्वन्तमिवाम्बुवाहं"। इति भारविः।) मुस्तकं। मेघनामा इत्यमरेणोक्तत्वात्॥

अम्बुवाहिनी, स्त्री, (अम्बूनि वहति स्थानान्तरं नयति, अम्बु+वह+णिनि, उपपदसमासः, ङीप्।) काष्ठाम्बुवाहिनी। काष्ठादिकृतच्छिन्ना ग्रनौकाकृतिजलसेचनी। इत्यमरटीकायां मथु-रानाथः॥

अम्बुवेतसः, पुं, (अम्बुजातो वेतसः, कर्म्मधारयः, मध्यपदलोपश्च।) जलवेतसः। तत्पर्य्यायः। परि-व्याधः २ विदुलः ३ नादेयी ४। इत्यमरः॥

अम्बुशिरीषिका, स्त्री, (अम्बुनि अल्पः शिरीषः, अल्पार्थे कन् स्त्रीत्वम्।) जलशिरीषवृक्षः तत्पर्य्यायः। शिरीषिका २ टिण्टिणिका ३ दुर्ब्बला ४ वारिशिरीषिका ५। अस्या गुणाः। त्रिदोषविषकुष्ठार्शोनाशित्वं। इति भावप्रकाशः॥

अम्बुसर्पिणी, स्त्री, (अम्बुनि सर्पति अम्बु+सृप+णिनि, उपपदसमासः।) जलौकाः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ जोंक् इति भाषा।

अम्बुसेचनी, स्त्री, (अम्बूनि सिच्यन्ते अनया, अम्बु+सिच्+करणे ल्युट्, ङीप्।) अम्बुवाहिनी। नौकाजलसेचनपात्रं। इत्यमरटीकायां मथुरा-नाथः॥

अम्बूकृतं, त्रि, (अनम्बु अम्बु सम्पद्यमानं कृतं, अम्बु+कृ+क्त, अभूततद्भावे च्विः।) श्लेष्मकणनिर्गम-सहितवाक्यं। तत्पर्य्यायः। सनिष्ठीवं २। इत्य-मरः॥ सथूत्कारं ३। इति हेमचन्द्रः॥ (सनि-ष्ठीवमुखरावः। "दधति कुहरभाजामत्र भल्लूक-यूनामनुरसितगुरूणि स्त्यानमम्बूकृतानि"। इति उत्तरचरिते।)

अम्ब्लः, पुं, (अबि शब्दे क्लः।) अम्लरसः। इत्यु-णादिकोषः॥ अम्बल। टक इति च भाषा।

अम्भः, [स्] क्ली, (आप्यते, आप्+असुन्।) जलं। बालनामौषधं। इत्यमरः॥ लग्नादितश्चतुर्थराशिः। इति ज्योतिषं॥ (अङ्कशास्त्रे चतुर्थसंख्या। वैदिकच्छन्दोभेदः।)

अम्भःसारं, क्ली, (अम्भसां सारं।) मुक्ता। इति राजनिर्घण्टः॥ अम्भस्सारमपि पाठः॥

अम्भःसूः, पुं, (अम्भांसि सूते, सू+क्विप्।) धूमः। इति हेमचन्द्रः॥ अम्भस्सूरिति च पाठः॥

अम्भोजं, क्ली, (अम्भसि जायते, अम्भस् + जन् + ड ।) पद्मं । इति शब्दरत्नावली ॥ सारसपक्षी । पुष्कराह्व इत्यमरेणोक्तत्वात् । चन्द्रे पुं । यथा । "पिबन्तं त्वन्मुखाम्भोजच्युतं हरिकथामृतं" । इति श्रीभागवतं ॥ जलजाते त्रि ॥

अम्भोजन्मजनिः, पुं, (अम्भोजन्मनि विष्णुनाभिपद्मे जनिः जन्म यस्य सः ।) ब्रह्मा । यथा,—
"अम्भोजन्मजनिस्तदन्तरगतो वत्सानितो वत्सपान्" ।
इति श्रीभागवतं ॥

अम्भोजयोनिः, पुं, (अम्भोजं नारायणनाभिपद्मं योनिरुत्पत्तिस्थानं यस्य सः ।) ब्रह्मा । यथा,—
"सदनमुपगतोऽहं पूर्व्वमम्भोजयोनेः" ॥
इति प्रबोधचन्द्रोदयः ॥

अम्भोजिनी, स्त्री, (अम्भोज + समूहार्थे इनि ततः ङीप् ।) पद्मलता । पद्मसमूहः । पद्मयुक्तदेशः । इति शब्दरत्नावली । (पद्मिनी । नलिनी । "अम्भोजिनीवननिवासविलासहेतुं हंसस्य हन्तुमपरामपि तां विधाता" । इति नीतिशतके ।)

अम्भोदः, पुं, (अम्भो जलं ददाति, अम्भस् + दा + क ।) मेघः । मुस्तकं । इति शब्दरत्नावली ॥ (जलदानकर्त्तरि, त्रि ।)

अम्भोधरः, पुं, (अम्भः जलं धरति, धृ + अच् ।) मेघः । ("सशीकराम्भोधरमत्तकुञ्जरः" । इति ऋतुसंहारे ।) मुस्तकं । इति शब्दरत्नावली ॥

अम्भोधिः, पुं, (अम्भांसि धीयन्ते अत्र, धा + आधारे किः ।) समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥
("अहं रत्नाकरोऽम्भोधिरित्यसेवि धनाशया ।
धनं दूरेऽस्तु वदनमपूरि क्षारवारिभिः" ॥
इति साहित्यदर्पणे ।
"सम्भूयाम्भोधिमभ्येति महानद्या नगापगा" ।
इति माघः ।).

अम्भोधिवल्लभः, पुं, (अम्भोधेः वल्लभः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) प्रवालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भोनिधिः, पुं, (अम्भांसि निधीयन्तेऽत्र, अम्भस् + नि + धा + किः ।) समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥
("असूत सा नागवधूपभोग्यं
मैनाकमम्भोनिधिबद्धसख्यं" ।
इति कुमारसम्भवे । विष्णोः सहस्रनाममध्य परिगणितो नामभेदः, अम्भांसि देवमनुष्यादयो निधीयन्ते अस्मिन् इति व्युत्पत्त्या, नारायणस्य सर्व्वाश्रयत्वात् । "अम्भोनिधिरनन्तात्मा" । इति महाभारते ।)

अम्भोराशिः, पुं, (अम्भसां राशिरिव एकत्रोपचितत्वात् ।) समुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भोरुहं, क्ली, (अम्भसि रोहति, अम्भस् + रुह + कः ।) पद्मं । ("आस्ये पूर्णशशाङ्कता नयनयोस्तादात्म्यमम्भोरुहां" । इति भामिनीविलासे ।) सारसपक्षी । इत्यमरः ॥

अम्मयं, त्रि, (अपां विकारादि, अप् + मयट् ।) जलविकारः । फेनादि । इत्यमरः ॥ जलमये त्रि । यथा,—
"न ह्यम्मयानि तीर्थानि न देवा मृच्छिलामयाः ।
ते पुनन्त्युरुकालेन दर्शनादेव साधवः" ॥
इति श्रीभागवतं ॥
("सौरीभिरिव नाडीभिरमृताख्याभिरम्मयः" ।
इति रघुवंशे ।)

अम्रः, पुं, (अमति सौरभेण दूरं गच्छति, अम + रन् ।) आम्रवृक्षः । फले क्लीवं । इति शब्दरत्नावली ॥

अम्रातः, पुं, (अम्लं रसं सर्व्वत्र पत्रपुष्पादौ अतति व्याप्नोति, अम्ल + अत + अण् वा लस्य रत्व, पक्षे अम्लातः ।) आम्रातकवृक्षः ॥ इति शब्दमाला ॥

अम्रातकः, पुं, (अम्लं रसं सर्व्वत्र पत्रपुष्पादौ अतति व्याप्नोति अम्ल + अत + अण् + स्वार्थे कन् ।) आम्रातकवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
("आम्राम्रातकजम्बुत्वक् कषाये विपचेद्बुधः ।
यवागूं शालिभिर्युक्तां तां भुक्त्वा ग्रहणीं जयेत्" ॥
इति शार्ङ्गधरः ।)

अम्लं, क्ली, (अम + क्त ।) तक्रं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लः, पुं, (अम + क्त ।) षड्रसमध्ये रसविशेषः । टक इति भाषा । तोयाग्निगुणबाहुल्यादम्लः । इति सुश्रुतः । अस्य गुणाः । शाकदोषकारित्वं । हृद्यत्वं । रुच्याग्निकामामकारित्वं । शीतलत्वं । वायुनाशित्वं स्निग्धोष्णत्वं । कटुरसतोऽधिकोष्णवीर्य्यत्वं । निर्भेदकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अस्य दन्तोद्वेगकारित्वगुणोऽप्यस्ति । अपि च । प्रीत्यग्निपटुताकारित्वं । प्रपाचनत्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ तदतिशयभक्षणगुणाः । पाचकत्वं । पित्तश्लेष्मवान्तिक्लेदकारित्वं लघुत्वं । उष्णत्वं । वहिःशीतत्वं । वायुनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ भ्रान्तितृट्कफपाण्डुदोषकार्श्यकामकारित्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥ तद्वति त्रि । इत्यमरः ॥ * ॥ अम्लवेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यदाह वाभटः ॥ "अम्लं जारयते सुखम् ।
हर्षणो रोमदन्तानामक्षिभ्रुवनिकोचनः ।
अम्लोऽग्निदीप्तिकृत् स्निग्धो हृद्यः पाचनरोचनः ॥
उष्णवीर्य्यो हिमस्पर्शः प्रीणनः क्लेदनो लघुः ।
करोति कफपित्तास्रं मूढवातानुलोमनम् ॥
सोऽत्यभ्यस्तस्तनोः कुर्य्याच्छैथिल्यं तिमिरं भ्रमं ।
कण्डुपाण्डुत्ववीसर्पशोफविस्फोटतृड्ज्वरान्" ॥
हारीतेन यदुक्तं तद्यथा,—
"जिह्वाक्लेदं जनयति तथा नेत्रसम्मीलनकारी,
वीभत्सं वा जनयति तथा वातरोगापहारी ।
कण्ठकुष्ठक्षतकसभकरो लालितः शोफिने स्यादम्लः प्रोक्तः पवनशमनोऽश्लेषप्रकोपं तनोति" ॥
सुश्रुतस्त्वाह ॥ "अम्लो जरणः पाचनः पवननिग्रहणोऽनुलोमनः कोष्ठविदाही वहिःशीतः क्लेदनः प्रायशो हृद्यश्चेति । स एवंगुणोऽप्येक एवात्यर्थमुपसेव्यमानो दन्तहर्ष-नयन-सम्मीलन-रोमसंवेजनकफविलयन-शरीरशैथिल्यान्यापादयति तथा क्षताभिहत-दग्ध-दष्ट-भग्न-रुग्ण-शून-प्रच्युतावमूत्रित-विसर्पित-छिन्न भिन्न-विद्धोत्पिष्टादीनि पाचयत्याग्नेयस्वभावात् परिदहति कण्ठमुरो हृदयञ्चेति" ॥ ० ॥ "अम्लो रसो भक्तं रोचयति, अग्निं दीपयति, देहं बृंहयति, ऊर्जयति, मनो बोधयति, इन्द्रियाणि दृढीकरोति, बलं वर्द्धयति, वातमनुलोमयति, हृदयं तर्पयति, आस्यं संस्रावयति, भुक्तमपकर्षयति, क्लेदं जनयति, प्रीणयति । लघुरुष्णः स्निग्धश्च ॥ स एवंगुणोऽप्येक एवात्यर्थमुपयुज्यमानो दन्तान् हर्षयति, तर्षयति, संमीलयति अक्षिणी, संवेजयति लोमानि, कफं विलापयति, पित्तमभिवर्द्धयति, रक्तं दूषयति, मांसं विदहति, कायं शिथिलीकरोति, क्षीण-क्षत-कृश-दुर्ब्बलानां श्वयथुमापादयति । अपि च क्षताभिहत-दष्ट-दग्ध-भग्न शून--च्युतावमूत्रित-परिसर्पित-मर्द्दित-छिन्न विद्धोत्पिष्टादीनि पाचयत्याग्नेयस्वभावात् परिदहति कण्ठमुरो हृदयञ्च" ॥ इति चरकः ॥)

अम्लकः, पुं, (अल्पोऽम्लः अल्पार्थे कन् ।) लकुचवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ (लकुचशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

अम्लकाण्डं, क्ली, (अम्लं काण्डं यस्य ।) लवणतृणं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लकेशरः, पुं, (अम्लः केशरो यस्य ।) मातुलुङ्गः । वीजपूरः । इति रत्नमाला ॥ (टाबालेबु इति भाषा ।)

अम्लचूडः, पुं, (अम्ला चूडा शिखा यस्य ।) अम्लशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लजम्बीरः, पुं, (अम्लो जम्बीरः ।) अम्लनिम्बूकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लनायकः, पुं, (अम्लं रसं नयति, नी + ण्वुल् ।) अम्लवेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लनिशा, स्त्री, (अम्लरसेन निःशेषेण श्यति, अम्ल + नि + शो + ड + स्त्रियां टाप् ।) शटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लपञ्चफलं, क्ली । अम्लरसयुक्तपञ्चप्रकारफलं । तद्यथा । कोलं १ दाडिमं २ वृक्षाम्लं ३ चुक्रिका ४ अम्लवेतसं ५ ॥ मतान्तरे । जम्बीरं १ नारङ्गं २ अम्लवेतसं ३ तिन्तिडीकं ४ वीजपूरं ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥
("कोलञ्च दाडिमञ्चैव वृक्षाम्लं चुक्रिका तथा ।
अम्लवेतसमित्येतदम्लपञ्चफलं स्मृतम्" ॥
"जम्बीरं नारङ्गञ्च तथाम्लवेतसं पुनः ।
तिन्तिडीकं वीजपूरमम्लपञ्चफलं स्मृतम्" ॥)

अम्लपत्रः, पुं, (अम्लं पत्रं यस्य ।) अश्मन्तकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लपत्री, स्त्री, (अम्लं पत्रं यस्याः सा, ङीप् ।) पलाशीलता । क्षुद्राम्लिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लपूरं, क्ली, (अम्लेन अम्लरसेन पूर्य्यते, पूर + कर्म्मणि घञ् ।) वृक्षाम्लं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लफलं, क्ली, (अम्लं फलं यस्य ।) वृक्षाम्लं । इति राजनिर्घण्टः ॥ तेतुल इति भाषा ।

अम्लफलः, पुं, (अम्लं फलं यस्य सः ।) आम्रवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लभेदनः, पुं, (अम्लाय भिद्यतेऽसौ, अम्ल + भिद् + कर्म्मणि ल्युट् ।) अम्लवेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लरुहा, स्त्री, (अम्लाय रोहति, अम्ल + रुह् +

क ।) मालवदेशजनागवल्लीभेदः । अस्या गुणाः । सुतीक्ष्णत्वं । मधुरत्वं । रुचिकारित्वं । हिमत्वं । दाहनाशित्वं । पित्तोद्रेककृत्त्वं । अग्निबलसुखामोदश्रीसौभाग्यविवर्द्धनत्वं । मदकारित्वं । गुल्माध्मानविबन्धनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ ("नाम्ना याऽम्लदला सुतीक्ष्णामधुरा रुच्या हिमा दाहनुत् पित्तोद्रेककरा सुदीपनकरी बल्या सुखामोदिनी । श्रीसौभाग्यविवर्द्धिनी मदकरी श्रेया सदा वल्लभा गुल्माध्मानविबन्धजित् च कथिता सा मालवे तु स्मृता" ।)

अम्ललोणिका, स्त्री, (अम्लं रसं लाति गृह्णाति अम्लः तम् ऊनयति हीनयति, अम्ल + ऊन + णवुल्, णत्वम् ।) क्षुद्रदलविशेषः । आमरुल । इति भाषा । तत्पर्य्यायः । चाङ्गेरी २ चुक्रिका ३ दन्तशठा ४ अम्बष्ठा ५ । इत्यमरः ॥ अस्या गुणाः । कफवायुनाशित्वं । अग्निदीपनत्वं । ग्रहणीरोगे हितकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ वक्ष्यमाणलोणीचित्रकषायरागनाशकगुणोऽप्यस्ति । राजनिर्घण्टोक्तगुणपर्य्यायौ चुक्रान्लिकाशब्दे द्रष्टव्यौ । तत्पर्य्यायगुणाः ।

"चाङ्गेरी चुक्रिका दन्तशठाम्बष्ठाम्ललोणिका ।
अश्मन्तकस्तु शफरी कुशली चाम्लपत्रकः" ॥

क्वचित् पुस्तके कुशलीस्थाने शकली इति च पाठः ।

"चाङ्गेरी दीपनी रुच्या लघूष्णा कफवातनुत् ।
पित्तलाम्ला ग्रहण्यर्शःकुष्ठातीसारनाशिनी" ॥

इति भावप्रकाशः ॥

("दीपनी चोष्णवीर्य्या च ग्राहिणी कफमारुते ।
प्रशस्यतेऽम्लचाङ्गेरी ग्रहण्यर्शोहिता च सा" ॥

इति चरकः ॥

"चाङ्गेरी कफवातघ्नी वह्निकृद् ग्रहणी हिता" ।

इति वैद्यकद्रव्यगुणः ॥

"चाङ्गेर्य्यम्लाग्निदीपनी" ।
"ग्रहण्यर्शोऽनिलश्लेष्महितोष्णा ग्राहिणी लघुः" ॥

इति च वाभटः ॥

"ग्रहण्यर्शोविकारघ्नी साम्ला वातकफे हिता ।
उष्णा कषायमधुरा चाङ्गेरी चाग्निदीपनी" ॥

इति सुश्रुतः ।)

अम्ललोणी, स्त्री, अम्ललोणिका । चाङ्गेरी । इत्यमरटीका ॥

अम्लवती, स्त्री, (अम्लो रसो विद्यतेऽस्याः, अम्ल + मतुप् मस्य वत्वम् ।) क्षुद्राम्लिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ आमरुल । इति भाषा ।

अम्लवर्गः, पुं, (अम्लाना अम्लरसप्रधानाना वर्गः ।) अम्लगणः । यथा । चाङ्गेरी । लकुचं । अम्लवेतसं । जम्बीरकं । वीजपूरकं । नागरङ्गं । दाडिमं । कपित्थं । अम्लं । वीजाम्लकं । अम्बष्ठा । करमर्दकं । निम्बूकं । इति राजनिर्घण्टः ॥ (मतान्तरे यथा,—

"आम्रं आम्रातको धात्री लकुचं च कपित्थकं ।
नारङ्गं द्विविधा जम्बूः करमर्दं प्रियालकं ॥
दाडिमं पार्व्वती द्राक्षा द्विधा बदरमूटकं ।
वीजपूरं च जम्बीरं निम्बकञ्चीकाम्लवेतसं ॥
वृक्षाम्लं हरिमन्थश्च चाङ्गेरीत्यम्लवर्गकः" ।)

"अम्लवेतसजम्बीरलकुचाम्लचणकाम्लकाः ।
नागरङ्गं तिन्तिडी च चिञ्चाफलञ्च निम्बकं ॥
चाङ्गेरी दाडिमञ्चैव करमर्द्दस्तथैव च ।
एष चाम्लगणः प्रोक्तो वेतसाम्लं सदोत्तमम्" ॥

इति वैद्यकरत्नमालारसङ्ग्रहः ॥

"दाडिमामलकमातुलुङ्गाम्रातक-कपित्थ-करमर्द्द-वदरकोल-प्राचीनामलक-तिन्तिडीक-कोशाम्र-भव्य-पारावत-वेत्रफल-लकुचाम्ल-वेतस-दन्तशठ-दधि-तक्र-सुरा-शुक्त-सौवीरक-तुषोदक-धान्याम्ल-प्रभृतीनि समासेनाम्लोवर्गः" । इति सुश्रुतः ॥)

अम्लवल्ली, स्त्री, (अम्लरसवती वल्ली ।) त्रिपर्णिकानामकन्दविशेषः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लवाटिका, स्त्री, (अम्लस्य वाटिका स्थानमिव ।) नागवल्लीभेदः । अस्या गुणाः । कटुत्वं । अम्लत्वं । तिक्तत्वं । रूक्षत्वं । उष्णत्वं । मुखपाककारित्वं । विदाहपित्तरक्तप्रकोपकारित्वं । विष्टम्भदायित्वं । वायुनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (उक्तञ्च,—

"स्यादम्लवाटी कटुकाम्लतिक्ता
रूक्षा तथोष्णा मुखपाककर्त्री ।
विदाहपित्तास्रविकोपिनी च
विष्टम्भदा वातनिबर्हणी च" ॥)

अम्लवास्तूकं, क्ली, (अम्लरसान्वितं वास्तूकं शाकभेदः ।) चुक्रं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लवीजं, क्ली, (अम्लस्य वीजं कारणं ।) वृक्षाम्लं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लवृन्तं, क्ली, (अम्लरसो वृन्ते यस्य ।) वृक्षाम्लं । इति राजनिर्घण्टः ॥ तेंतुल इति भाषा ।

अम्लवेतसः, पुं, स्वनामप्रसिद्ध अम्लरसवृक्षविशेषः । चुकापाक इति ख्यात इति केचित् । अम्लकुचाइ इति ख्यात इति केचित् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ तत्पर्य्यायः । अम्लः २ वेधी ३ रसाम्लः ४ आम्लवेतसः ५ वेतसाम्लः ६ अम्लसारः ७ शतवेधी ८ वेधकः ९ भीमः १० भेदनः ११ भेदी १२ राजाम्लः १३ अम्लभेदनः १४ अम्लाङ्कुशः १५ रक्तसारः १६ फलाम्लः १७ अम्लनायकः १८ सहस्रवेधी १९ वीराम्लः २० गुल्मकेतुः २१ वराभिधा २२ शङ्खद्रावी २३ मांसद्रावी २४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ वराङ्गी २५ । इति रत्नमाला ॥ चुक्रः २६ । इत्यमरः ॥ तत्फलगुणाः । अत्यम्लत्वं । कषायत्वं । उष्णत्वं । वायुकफार्शोऽश्मरीगुल्मनाशित्वं । अरुचिहारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ छागमांसलौहसूचीद्रवकारित्वं । चणकाम्लवत् गुणकारित्वञ्च । इति भावप्रकाशः ॥ आनाहरोगनाशित्वं । तत्पक्वफलगुणाः । दोषविनाशित्वं । गुरुत्वं । धारकत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ तत्पर्य्यायगुणाः ।

"स्यादम्लवेतसश्चुक्रः शतवेधी सहस्रजित् ।
अम्लवेतसमत्यम्लं भेदनं लघु दीपनं ॥
हृद्रोगशूलगुल्मघ्नं पित्तलोहितदूषणं ।
रूक्षं विण्मूत्रदोषघ्नं प्लीहोदावर्त्तनाशनं ॥
हिक्कानाहारुचिश्वासकासाजीर्णवमिप्रणुत् ।
कफवातामयध्वंसि छागमांसद्रवत्वकृत् ॥
चणकाम्लगुणं ज्ञेयं लौहसूचीद्रवत्वकृत्" ।

इति भावप्रकाशः ॥

("अम्लिकायाः फलं पक्वं तस्मादल्पान्तरं गुणैः ।
गुणैस्तैरेव संयुक्तं भेदनन्त्वम्लवेतसम्" ॥

इति च चरकः ॥)

अम्लशाकं, क्ली, (अम्लः शाको यस्य तत् ।) वृक्षाम्लं । चुक्रं । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वृक्षाम्लशब्देऽस्य विशेषो द्रष्टव्यः ॥)

अम्लशाकः, पुं, (अम्लः शाको यस्य सः ।) अम्लद्रव्यविशेषः । तत्पर्य्यायः । शाकाम्लं २ शुक्ताम्लं ३ अम्लचुक्रिका ४ चिञ्चाम्लं ५ अम्लचूडः ६ चिञ्चासारः ७ । अस्य गुणाः । अतिशयाम्लत्वं । वातनाशित्वं । कफदाहकारित्वञ्च । समशर्कराभिश्रितस्यास्य गुणाः । दाहपित्तकफार्त्तिनाशित्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यदुक्तं,—

"अम्लशाकस्त्वतीवाम्लो वातघ्नः कफदाहनुत् ।
साम्येन शर्करामिश्रो दाहपित्तकफार्त्तिनुत्" ॥)

अम्लसारं, क्ली, (अम्लरस एव सारः यस्य तत् ।) काञ्जिकं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लसारः, पुं, (अम्लरस एव सारः यस्य सः ।) अम्लवेतसः । निम्बूकः । हिन्तालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लहरिद्रा, स्त्री, (अम्लरसयुक्ता हरिद्रा ।) शटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लाङ्कुशः, पुं, (अम्लं अङ्कुशाकारं अग्रं यस्य ।) अम्लवेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्लातकः, पुं, (न म्लायति, म्लै + तन् स्वार्थे कन्, नञ्समासः ।) अम्लानवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणपर्य्यायौ राजतरुणीशब्दे ज्ञेयौ ॥

अम्लानः, पुं, (म्लै + क्तः ततो नञ्समासः ।) महासहावृक्षः । इत्यमरभरतौ ॥ आंयला इति ख्यातः ।

अम्लानः, त्रि, (म्लै + क्तः, न म्लानः नञ्समासः ।) म्लानिरहितः । यथा,—

"अम्लानपङ्कजां मालां शिरस्युरसि चापरां" ।

इति देवीमाहात्म्यं ॥ (स्वच्छः । परिष्कृतः । निर्म्मलः । उज्ज्वलः । प्रसन्नः । विशदः । प्रत्ययः । अपर्य्युषितः । अशुष्कः ।)

अम्लानिनी, स्त्री, (अम्लानानां पद्मानां समूहः । इनि ।) पद्मसमूहः । पद्मिनी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अम्लिका, स्त्री, (अम्लैव, स्वार्थे कन् ।) तिन्तिडी ॥ इत्यमरः ॥ पलाशीलता । स्वल्पाम्लिका । क्षुद्राम्लिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ अम्लोद्गारः । इति मेदिनी ॥ [इति वाभटः ।

("दीपनं भेदनं शुष्कमम्लिकाकोलयोः फलं" ।

"अम्लिकायाः फलं पक्वं तस्मादल्पान्तरं गुणैः" ॥

इति चरकः ।

"अम्लिकायाः फलं पक्वं तद्वद्भेदि तु केवलं" ॥

इति सुश्रुतः ।)

अम्लिकावटकः, पुं, (अम्लिकाया वटकः ।) अम्लिका खेदयित्वा जलेन सह मर्दयित्वा तत्संस्कृतजले मग्नवटकः । अम्लवड़ा इति भाषा । अस्य गुणाः । रुच्यग्निकारित्वं । वटकगुणतुल्यगुणत्वञ्च । इति भावप्रकाशः ॥

("अम्लिकां खेदयित्वा तु जलेन सह मर्दयेत् ।
तन्नीरे कृतसंस्कारे वटकान् मज्जयेज्जनः ।
अम्लिकावटकास्ते तु रुच्या वह्निप्रदीपनाः ।
वटकस्य गुणैः पूर्व्वैरेतेऽपि च समन्विताः" ॥)

अम्लीका, स्त्री, अम्लिका । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

अम्लोटकः, पुं, (अम्लं उटं पत्रं यस्य सः ।) अश्मन्तकवृक्षः । अम्लकुचाइ इति ख्यातः । इति रत्नमाला ॥

अय ङ गतौ । (इति कविकल्पद्रुमः ॥) ङ अयते । इति दुर्गादासः ॥

अयः, पुं, (एति सुखमनेन, इण + करणे अच् ।) शुभावहविधिः । मङ्गलानुष्ठानं । इत्यमरः ॥ (कल्याणदायकं दैवं ।
"स गुप्तमूलप्रत्यन्तः शुद्धपार्ष्णिरयान्वितः" ।
इति रघुवंशे । नरकभेदः । अयःपानमप्यत्र । इति वैद्यकरसेन्द्रसारसङ्ग्रहः ॥)

अयः,[स्] क्ली, (इण गतौ, असुन् ।) लौहं । इत्यमरः ॥ (गुडूच्यादिलौहं ॥

"आयुःप्रदाता बलवीर्य्यधाता,
रोगापहर्त्ता मदनस्य कर्त्ता ।
अयःसमानं न हि किञ्चिदस्ति,
रसायनं श्रेष्ठतमं नराणाम्" ॥ * ॥
"गुडूचीसारसंयुक्तं त्रिकत्रयसमन्वयः ।
वातरक्तं निहन्त्याशु सर्व्ववातहरं परं" ॥)

अयनं, क्ली, (अय + भावे ल्युट् ।) शास्त्रं । यथा,—
"ज्योतिषामयनं नेत्रं निरुक्तं श्रोत्रमुच्यते" ।
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ पन्थाः । सूर्य्यस्य उत्तरदक्षिणदिग्गमनं । तद्यथा । माघादिषण्मासाः उत्तरायणं । श्रावणादिषण्मासाः दक्षिणायनं । इत्यमरः ॥ गमनं । गत्यर्थायधातोर्भावेऽनट् ॥ रविसंक्रान्तिविशेषः । यथा भविष्यमात्स्यज्योतिषेषु ।
"मृगकर्कटसंक्रान्ती द्व तूदग्दक्षिणायने ।
विषुवती तुला मेषे गोलमध्ये तथापराः" ॥
मृगो मकरः । गोलो राशिचक्रं । देवीपुराणे,
"यावद्विंशकला भुक्ता तत्पुण्यं चोत्तरायणे ।
निरंशे भास्करे दृष्टे दिनान्तं दक्षिणायने" ॥
तत्र स्नानदानादौ कोटिगुणफलं भवति । यथा मात्स्ये ।
"अयने कोटिगुणितं लक्षं विष्णुपदीषु च ।"
इत्यादि ।
"अयने विषुवे चैव शयने बोधने हरेः ।
अनध्यायस्तु कर्त्तव्यो मन्वादिषु युगादिषु" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ * ॥ सूर्य्यगतिविशेषः । यथा,—
"मृगसंक्रान्तितः पूर्व्वं पश्चात्तारादिनान्तरे ।
एकवर्षं चतुःपञ्चपलमानक्रमेण तु ॥
षट्षष्टिवत्सरानेकदिनं स्यादयनं रवेः ।
एवं चतुःपञ्चदिनमयनारम्भणं क्रमात् ॥
व्युत्क्रमेण च तद्वत् स्याद्गयानं रवेर्ध्रुवं ।
कर्किसंक्रमणे तद्वदभितो दक्षिणायनं" ॥
इति ज्योतिस्तत्त्वं ॥

अयनांशः, पुं, (अयनस्य अंशः भागः ।) सूर्य्यगतिविशेषस्य भागः । अथायनांशलग्नसाधनं ।
"लग्नं लग्नान्तरं कृत्वा अयनांशे प्रपूरयेत् ।
स्वानलहृते भागं मिश्रयित्वा दिने दिने" ॥
अस्यार्थः । लग्नं रामोगवेदैरित्याद्युक्तं लग्नान्तरं कृत्वा यथा मेषलग्नं ३ । ४१ लग्नान्तरं वृषलग्नं ४ । १७ अत्रान्तरेण द्वयोरधिक्येन ३० त्रिंशत्पलं तच्चायनांशैः पूरयेत् ॥ अयनांशास्तु जातकार्णवोक्ताः । यथा,—
"शाकमेकाग्निवेदोनं हि कृत्वा दशभिर्हरेत् ।
लब्धं हीनञ्च तत्रैव षष्ठ्यांशाश्चायनांशकाः" ॥
इति । लब्धस्थाने लक्षेन इति पाठः सिद्धान्तरहस्ये ॥ ते च इदानीं चैत्रस्यैकादशाहे सम्भवात् ऊनविंशतिसंख्यकाः । ते च पुनः स्वानलैः ३० त्रिंशता हरेत् । भागलब्धिस्तु ऊनविंशतिः १९ । तच्च मेषलग्ने मिश्रयित्वा ४ । ६ षट्पलाधिकदण्डचतुष्टयात्मकं मेषलग्नं भवति । एवं वृषादिकमूह्यं । किन्तु लग्नान्तरेण यत्राधिकं लभ्यते तत्राधिकं लग्नं भवति । एवं यत्र लग्नान्तरेण हानिस्तत्र लग्नेऽपि हानिरिति निष्कर्षः ॥ * ॥ इदानीं स्पष्टज्ञानार्थं पद्येन लिख्यते । बाणेनदो ४ । ५-ऽष्टवेदैः श्रुति ४ । ४८-रिभनयनैरिन्द्रिये ५ । २८-खाम्बुनेषु ५ । ४०-बाणो वेदानले ५ । ३४-खाग्निभिरिषु ५ । ३०-रिपुरङ्गाग्निने ५ । ३६-षुःकुवेदै ५ । ४१-बाणोनागेन्दुभिस्तु ५ । १८ श्रुतिरपि रसरामे ४ । ३६ गुणा सप्तबाणैः ३ । ५७ रामोऽश्वाद्रिस्तु ३ । ४७-सिद्धान्तजमतमयनांशादिदं लग्नमानं ॥ एतच्च तमोलिप्तादिदेशीयं प्रागुक्तायनांशसाधितं ॥ * ॥ अङ्गेन वेदो ४ । ६ मेषः स्यात् वसुवेदैः सुखं ४ । ४८ वृषः । मुनिदस्रः शरो ५ । २७ द्वन्द्वः व्योमाब्धिबाणा ५ । ४० कर्कटः ॥ वेदरामैः शरः ५ । ३४ सिंहः कन्याङ्कयुग्मपञ्चकः ५ । २९ । तुला ऋषिरामपञ्च ५ । ३७ वृश्चिकः खाब्धिपञ्चकः ५ । ४० ॥ नवचन्द्रबाणा ५ । १९-धनुर्वेदरामैः सुखं ४ । ३४ मृगः । वसुपञ्चत्रयः ३ । ५८ कुम्भ ऋषिवेदत्रयो ३ । ४७ झष ॥ * ॥ शशिवेदस्य ४ । ६ मेषो नवसुखसुख ४-४९ । -गौमैत्रयुग्मैः शिवाभ्यो ५ । २८ द्वन्द्वोऽङ्काप्यित्तबाणो ५ ३९ हिमकरभवनो रामरामैः कलम्बः ५ । ३३ । सिंहः कन्याञ्जरामैरिषु ५ । ३१-रिषुजसुखवाणेषु ५ । ३४-युक्तोऽलिपृथ्वी ५ । ४१ वेदशाम्योऽष्टपृथ्वीस्मरहरभुव ५ । १८-कोदण्डमाऊर्वरगाहाः ॥ बन्धुरामश्च वेदो ४ । ३४ रविसुतभवनः पर्व्वतः पञ्चरामः ३ । ५७ कुम्भो मीनश्च भुङ्क्ते गिरिसुखदहनं ३ । ४७ प्रत्यहं प्रक्रमेण । अस्तं यामित्ररशावनुदिनमवसायाश्च राशीवराशो यद्यातिस्म इतं स्यादुदयमनुदिवारात्रमाऊर्वराहाः ॥ * ॥ लग्नं लग्नान्तरं कृत्वेति प्रकारान्तरेण यदुक्तं तदपि पद्येन लिख्यते यथा । वेदोऽङ्कै ४ । ६-रिभवेदैः श्रुति ४ । ४८-रिषुरिभपक्षौ ५ । २८ कुवेदैश्च बाणो ५ । ४१ बाणो रामानलै ५ । ३३-रिन्द्रियमपि नवाक्षै ५ । २९ रिषुः सप्तरामैः ५ । ३७ बाणः शून्याब्धिने ५ । ४०-षुर्दृतिभि ५ । १८-रिषुगुणैरब्धि ४ । ३५-रष्टेषुणामी ३ । ५८ रामोऽश्वाद्रिस्तु ३ । ४७ सिद्धान्तजमतमयनांशादिदं लग्नमानं ॥
"चैत्रस्यैकादशाहे तु विषुवारम्भणं यदा ।
तदेतल्लग्नमानं हि ज्ञेयमन्यत्र साधनात्" ॥
इति ज्योतिषसंग्रहः ॥ (गतिः । गमनं । मार्गः ।
"अगस्त्यचिह्नादयनात् समीपं
दिगुत्तरा भास्वति सन्निवृत्ते" ।
इति रघुवंशे । स्थानं । भूमिः । समरसमारम्भकाले योधानां यथाप्रधानं युद्धभूमौ पूर्व्वापरादिदिग्विभागेनावस्थितिस्थानं । सेनासन्निवेशविशेषरूपव्यूहप्रवेशमार्गः ।
"अयनेषु च सर्व्वेषु यथाभागमवस्थिताः ।
भीष्ममेवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व्व एव हि" ॥
इति भगवद्गीता । आश्रयः । विश्रामस्थानं ।
"आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ।
ता यदस्यायनं पूर्व्वं तेन नारायणः स्मृतः" ॥
इति मनुः । गृहं । वसतिः । वासस्थानं । शास्त्रं । भावसाधनो ग्रन्थः ।
"शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छन्दसां चयः ।
ज्योतिषामयनञ्चैव वेदाङ्गानि षड़ेव तु ॥
छन्दः पादौ तु वेदस्य हस्तः कल्पोऽथ कथ्यते ।
ज्योतिषामयनं नेत्रं निरुक्तं श्रोत्रमुच्यते" ॥
इति कूर्म्मपुराणे ।)

अयानयीनः, पुं, शारः । यथा । अनुपदसर्व्वान्नायानयं नयति । इति नैयथः । अयानयः स्थानविशेषः । तत्रैव । अयानयीनः शारः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

अयन्त्रित, त्रि (न यन्त्रितः, नञ्समासः ।) अबाधः । स्वनर्गलः । इति हेमचन्द्रः ॥ (अनियन्त्रितः । अनियमितः । स्वाधीनः ।
"सावित्रीमात्रसारोऽपि वरं विप्रः सुयन्त्रितः ।
नायन्त्रितस्त्रिवेदोऽपि सर्व्वाशी सर्व्वविक्रयी" ॥
इति मनुः ।)

अयस्कान्तः, पुं, (अयसां कान्तः रमणीयः ।) लौहविशेषः । कान्तलोह इति ख्यातः । तत्पर्य्यायः । कान्तलोहं २ कान्तं ३ लौहकान्तकं ४ कान्तायसं ५ कृष्णलोहं ६ महालोहं ७ । अस्य गुणाः । तीक्ष्णत्वं । उष्णत्वं । रूक्षत्वं । पाण्डुशोथकफपित्तहरत्वं । रसायनत्वं । अनुत्तमत्वञ्च । स चतुर्व्विधः । भ्रामकः १ चुम्बकः २ रोमकः ३ स्वेदकः ४ । एते रसायने उत्तरोत्तरगुणिनः ।
"क्रमेण दार्ढ्याङ्गकान्तिकार्त्स्न्यनीरोगदायिनः" ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ चुम्बकप्रस्तरोऽप्ययं । (चुम्बक

इति ख्यातः प्रस्तरभेदः । चुम्बकपाथर इति भाषा ।
"उमारूपेण ते यूयं संयमस्तिमितं मनः ।
शम्भोर्यतध्वमाक्रष्टुमयस्कान्तेन लौहवत्" ॥
इति कुमारसम्भवे ।)
("तत्र कोटिसहस्रं वा कान्तलोहं महागुणम्" ।
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसङ्ग्रहः ॥)
अयस्कारः, पुं, (अयोविकारं करोति, कृ + अण् उपपदसमासः ।) प्रजङ्घाग्रः । जङ्घाग्रभागः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ लौहकारः । अयस्करोतीति व्युत्पत्त्या ॥
अयाः, [स्] पुं, (इन् + असुन् ।) अग्निः । इत्युणादिकोषः ॥
अयाचकः, त्रि, (याच + ण्वुल्, ततो नञ्समासः ।) याच्ञारहितः । यथा । "यदि भवति स दाता याचकायाचकेषु" । इत्युद्भटः ॥ (भिक्षापराङ्मुखः । प्रार्थनाविमुखः ।)
अयाचितं, त्रि, (याच् + क्तः, नञ्समासः ।) याच्ञां विना लब्धवस्तु । अप्रार्थितं । इत्यमृतशब्दार्थे मेदिनी ॥ (अनर्थितं । "अयाचितोपस्थितमम्बु केवलं" । इति कुमारसम्भवे । "अमृतं स्यादयाचितं" । इति मनुः । "अयाचिताहृतं ग्राह्यमपि दुष्कृतकर्म्मणः" । इति स्मृतिः ।)
अयाचितः, पुं, (याच + क्तः, ततो नञ्समासः ।) मुनिविशेषः । तत्पर्य्यायः । उपवर्षः २ हलभृतिः ३ कृतकोटिः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
अयानं, क्ली, स्वभावः । इति हारावली ॥ अगमनं । गत्यर्थयाधातोर्भावे ल्युट्, ततो नञ्समासः॥
अयि, व्य, प्रश्नः । (इण + इन् ।) अनुनयः । सम्बोधनं । इति मेदिनी ॥ अनुरागः । ("अयि कठोर ! यशः किल ते प्रियं" । इति उत्तरचरिते । "अयि घनोरु ! पदानि शनैः शनैः" । इति वेणीसंहारे । "अयि जीवितनाथ ! जीवसीत्यभिधायोत्थितया तया पुरः" । इति कुमारसम्भवे ।)
अयुक्छदः, पुं, (अयुग्माः सप्त सप्त छदा अस्य ।) सप्तपर्णवृक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥
अयुक्तं, त्रि, (युज् + क्तः, नञ्समासः ।) अमिश्रितं । अनुचितं । यथा,—
"अयुक्तं यदिह प्रोक्तं प्रमादेन भ्रमेण वा" ।
इति दुर्गादासः ॥ (असंसक्तः । संयोगरहितः । अनियोजितः । यथा,
"अयुक्तचारा राजानो भविष्यन्ति कथं नु ते" ।
इति रामायणे । सर्व्वदा विषयासक्तचित्ततया वर्त्तव्येष्वनवहितः ।
"परावसक्तो विषयेषु सक्तवान्,
न देशकालप्रविभागतत्त्ववित् ।
अयुक्तबुद्धिर्गुणदोषनिश्चये,
विपन्नराज्यो न चिरात् विपत्स्यसे" ॥
इति रामायणे ।)
अयुग्मच्छदः, पुं, (अयुग्माः सप्त सप्त छदा अस्य ।) विषमच्छदः । सप्तपर्णवृक्षः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (छातिम इति ख्यातः सप्तच्छदवृक्षः ।
"अनेकराजन्यरथाश्वसङ्कुलं
तदीयमास्थाननिकेतनाजिरं ।
नयत्ययुग्मच्छदगन्धिरार्द्रतां
भृशं नृपोपायनदन्तिनां मदः" ॥
इति किरातार्ज्जुनीये ।)
अयुतं, क्ली, (न युतं, नञ्समासः ।) दशसहस्रसंख्या । इति हेमचन्द्रः ॥ १०००० दशहाजार इति भाषा । ("नागानामयुतं तुरङ्गनियुतं सार्द्धं रथानां शतं" । इति रामायणे ।)
अयुतः, त्रि, (न युतः, नञ्समासः ।) अमिश्रितः । अयुक्तः । यथा । अपृथग्भावोऽयुतसिद्धिः । इति चरकटीका ॥ (असंयुक्तः । असंश्लिष्टः । संयोगरहितः । पुंसि स्वनामख्यातः राधिकस्य पुत्रः स च क्रोधनस्य पिता ।)
अये, व्य, (इण + एच् ।) कोपः । विषादः । सम्भ्रमः । स्मरणं । इति मेदिनी ॥ सम्बोधनं । इति शब्दरत्नावली ॥ (कोमलामन्त्रणे । "अये कान्ते मुग्धे चटुलनयने चन्द्रवदने" । इत्युद्भटः । "अये कथं तातमारोपिरस्त्वमेन" । इति वेणीसंहारे ।)
अयोगः, पुं, (युज् + घञ्, नञ्समासः ।) विश्लेषः । विधुरः । कूटः । कठिनोद्यमः । इति मेदिनी ॥ वमनविरेचनादीनां प्रतिलोमप्रवृत्तिरन्यप्रवृत्तिर्व्वा । यथा,—
"योगः सम्यक्प्रवृत्तिः स्यादतियोगोऽतिवर्त्तनं ।
अयोगः प्रातिलोम्येन न चाल्पं वा प्रवर्त्तनं" ॥
इति वैद्यकं ॥ ("तत्रासात्म्येन्द्रियार्थसंयोगोऽयोगातियोगमिथ्यायोगादियुक्ता रूपरसादयः"॥ इति माधवकरकृतरोगविनिश्चयग्रन्थे विजयरक्षितः ॥
"श्रोत्रायतनानीति अर्थानां कर्म्मणः कालस्य चातियोगायोगमिथ्यायोगाः तत्रातिप्रभावतां दृश्यानामतिमात्रं दर्शनमतियोगः ॥ सर्व्वशोऽदर्शनमयोगः अतिसूक्ष्मातिश्लिष्टातिविप्रकृष्टरौद्रभैरवाद्भुतद्विष्टबीभत्सविकृतादिरूपदर्शनं । मिथ्यायोगः" ॥ इति चरकः ॥) योगो ध्यानं तदभावः । योगो मेलनं तदभावश्च ॥ (विच्छेदः । मिथः सम्प्रदायानुरागयोर्नायकनायिकयोर्गुरुजनपराधीनतया दैवगत्या वा विप्रकर्षादन्योन्यादर्शनरूपदशाविशेषः, यदुक्तं दशरूपादर्शे ।
"तत्रायोगोऽनुरागेऽपि नवयोरेकचित्तयोः ।
पारतन्त्र्येण दैवाद्वा विप्रकर्षादसङ्गमः" ॥
अयञ्च पूर्ब्बराग इत्युच्यते । यदुक्तं दर्पणकारैः ।
"श्रवणाद्दर्शनाद्वापि मिथः संरूढरागयोः ।
दशाविशेषो योऽप्राप्तौ पूर्ब्बरागः स उच्यते" ॥)
अयोगवः, त्रि, (अयइव कठिना गौरिन्द्रियं यस्य सः, अच् । अयोगं दुष्टयोगं वाति वा + कः ।) वैश्यकन्यायां शूद्रादुत्पन्नसन्तानः । इति जटाधरः ॥ ("शूद्रादायोगवः क्षत्ता चाण्डालश्चाधमो नृणाम् । वैश्यराजन्यविप्रासु जायन्ते वर्णसङ्कराः" ॥
इति मनुः ।
शूद्रात् वैश्यायां जातः प्रतिलोमजः सङ्कीर्णवर्णः ।
"प्रसाधनोपचारज्ञमदासं दासजीवनं ।
सैरिन्ध्रं वागुरावृत्तिं सूते दस्युरयोगवे" ॥
इति मनुः ।)
अयोगुडः, पुं, अयसा निर्म्मितो गुडः पिण्डः ।) लौहगुलिका । यथा,—
"वत्सनाभीविषविषं क्वथितं तास्रमेव वा ।
पीतमत्यग्निसन्तप्ता भक्षिता वाप्ययोगुडाः" ॥
इति चरकः ॥
अयोग्रं, क्ली, (अयोऽग्रे मुखे यस्य तत् ।) मुषलं । इत्यमरः ॥
अयोघनः, पुं, (अयांसि हन्यन्ते ताड्यन्तेऽनेन, हन + अप् + घनादेशश्च ।) स्वर्ण्णभूतलौहपुञ्जः । हातुड़ी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । लौहकूटं २ । इति हेमचन्द्रः ॥
("अयोघनेनाय इवाभितप्तं
वैदेहिबन्धोर्हृदयं विदद्रे" ।
इति रघुवंशे ।
"कुरु करे गुरुमेकमयोघनं
बहिरितो मुकुरञ्च कुरुष्व मे" ।
इति नैषधे ।)
अयोध्या, स्त्री, (योद्धुमशक्या, युध + ण्यत्, नञ्समासः ।) श्रीरामनगरी । पश्चिमदेशे अयोद इति प्रसिद्धा । तत्पर्य्यायः । साकेतं २ कोशला ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ उत्तरकोशला ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सा तु मोक्षदा पुरी । यथा,—
"अयोध्या मथुरा माया काशी काञ्ची अवन्तिका ।
पुरी द्वारवती चैव सप्तैता मोक्षदायिकाः ॥
एतासां पृथिवीमध्ये न गण्यन्ते कदाचन ।
श्रीरामधनुरग्रस्था अयोध्या सा महापुरी" ॥
इति भूतशुद्धितन्त्रं ॥ * ॥ तद्वर्णनं यथा,—
"कोशलो नाम मुदितः स्फीतो जनपदो महान् ।
निविष्टः सरयूतीरे प्रभूतधनधान्यवान् ॥
अयोध्या नाम नगरी तत्रासील्लोकविश्रुता ।
मनुना मानवेन्द्रेण या पुरी निर्म्मिता स्वयम् ॥
आयता दश च द्वे च योजनानि महापुरी ।
श्रीमती त्रीणि विस्तीर्णा सुविभक्तमहापथा ॥
राजमार्गेण महता सुविभक्तेन शोभिता ।
मुक्तपुष्पावकीर्णेन जलसिक्तेन नित्यशः ॥
तान्तु राजा दशरथो महाराष्ट्रविवर्द्धनः ।
पुरीमावासयामास दिवि देवपतिर्यथा ॥
कपाटतोरणवती सुविभक्तान्तरापणा ।
सर्व्वयन्त्रायुधवतीमुषिता सर्व्वशिल्पिभिः ॥
सूतमागधसम्बाधा श्रीमतीमतुलप्रभा ।
उच्चाट्टालध्वजवती शतघ्नीशतसंकुला ॥
वधूनाटकसंघैश्च संयुक्ता सर्व्वतः पुरीं ।
उद्यानाम्रवणोपेतां महतीं शालमेखलां ॥
दुर्गगम्भीरपरिखां दुर्गामन्यैर्दुरासदां ।
वाजिवारणसम्पूर्णां गोभिरुष्ट्रैः खरैस्तथा ॥
सामन्तराजसङ्घैश्च बलिकर्म्मभिरावृतां ।
नानादेशनिवासैश्च वणिग्भिरुपशोभितां ॥
प्रासादै रत्नविकृतैः पर्व्वतैरिव शोभितां ।
कूटागारैश्च सम्पूर्णामिन्द्रस्येवामरावतीं ॥

चित्रामष्टापदाकारां वरनारीगणैर्युतां ।
सर्व्वरत्नसमाकीर्णां विमानगृहशोभितां ॥
गृहगाढ़ामविच्छिद्रां समभूमौ निवेशितां ।
शालितण्डुलसम्पूर्णामिक्षुकाण्डरसोदकां ॥
दुन्दुभीभिर्मृदङ्गैश्च वीणाभिः पणवैस्तथा ।
नादितां भृशमत्यर्थं पृथिव्यां तामनुत्तमां ॥
विमानमिव सिद्धानां तपसाधिगतं दिवि ।
सुनिवेशितवेश्मान्तां नरोत्तमसमावृतां ॥
ये च बाणैर्न बिध्यन्ति विविक्तमपरापरं ।
शब्दवेध्यञ्च विततं लघुहस्ता विशारदाः ॥
सिंहव्याघ्रवराहाणां मत्तानां नदतां वने ।
हन्तारो निशितैः शस्त्रैर्बलाद्बाहुबलैरपि ॥
तादृशानां सहस्रैस्तामभिपूर्णां महारथैः ।
पुरीमावासयामास राजा दशरथस्तदा ॥
तामग्निमद्भिर्गुणवद्भिरावृतां
द्विजोत्तमैर्वेदषडङ्गपारगैः ।
सहस्रदैः सत्यरतैर्महात्मभि-
र्महर्षिकल्पैरृषिभिश्च केवलैः" ॥
इत्यार्षे रामायणे बाल्मीकीये बालकाण्डे पञ्चमः सर्गः ॥ * ॥
"तस्यां पुर्य्यामयोध्यायां वेदवित् सर्व्वसंग्रहः ।
दीर्घदर्शी महातेजाः पौरजानपदप्रियः ॥
इक्ष्वाकूणामतिरथो यज्वा धर्म्मपरो वशी ।
महर्षिकल्पो राजर्षिस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥
बलवान्निहतामित्रो मित्रवान् विजितेन्द्रियः ।
धनैश्च सञ्चयैश्चान्यैः शक्रवैश्रवणोपमः ॥
यथा मनुर्महातेजा लोकस्य परिरक्षिता ।
तथा दशरथो राजा लोकस्य परिरक्षिता ॥
तेन सत्याभिसन्धेन त्रिवर्गमनुतिष्ठता ।
पालिता सा पुरी श्रेष्ठा इन्द्रेणेवामरावती ॥
तस्मिन् पुरवरे हृष्टा धर्म्मात्मानो बहुश्रुताः ।
नरास्तुष्टा धनैः स्वैः स्वैरलुब्धाः सत्यवादिनः ॥
नाल्पसन्निचयः कश्चित्तदा तस्मिन् पुरोत्तमे ।
कुटुम्बी यो ह्यसिद्धार्थोऽगवाश्वधनधान्यवान् ॥
कामी वा न कदर्य्यो वा नृशंसः पुरुषः क्वचित् ।
द्रष्टुं शक्यमयोध्यायां नाविद्वान्न च नास्तिकः ॥
सर्व्वे नराश्च नार्य्यश्च धर्म्मशीलाः सुसंयताः ।
मुदिताः शीलवृत्ताभ्यां महर्षय इवामलाः ॥
नाकुण्डली नामुकुटी नास्रग्वी नाल्पभोगवान् ।
नामृष्टो न नलिप्ताङ्गो नासुगन्धश्च विद्यते ॥
नामृष्टभोजी नादाता नाप्यनङ्गदनिष्कधृक् ।
नाहस्ताभरणो वापि दृश्यते नाप्यनात्मवान् ॥
नानाहिताग्निर्नायज्वा न क्षुद्रो वा न तस्करः ।
कश्चिदासीदयोध्यायां न चावृत्तो न सङ्करः ॥
स्वकर्म्मनिरता नित्यं ब्राह्मणा विजितेन्द्रियाः ।
दानाध्ययनशीलाश्च संयताश्च प्रतिग्रहे ॥
नास्तिको नानृती वापि न कश्चिदबहुश्रुतः ।
नासूयको न चाशक्तो नाविद्वान् विद्यते क्वचित् ॥
नाषडङ्गविदत्रास्ति नाव्रतो नासहस्रदः ।
न दीनः क्षिप्तचित्तो वा व्यथितो वापि कश्चन ॥
कश्चिन्नरो वा नारी वा नाश्रीमान्नाप्यरूपवान् ।
द्रष्टुं शक्यमयोध्यायां नापि राजन्यभक्तिमान् ॥
वर्णेष्वग्र्यचतुर्थेषु देवतातिथिपूजकाः ।
कृतज्ञाश्च वदान्याश्च शूरा विक्रमसंयुताः ॥
दीर्घायुषो नराः सर्व्वे धर्म्मं सत्यञ्च संश्रिताः ।
सहिताः पुत्रपौत्रैश्च नित्यं स्त्रीभिः पुरोत्तमे ॥
क्षत्रं ब्रह्ममुखं चासीद्वैश्याः क्षत्रमनुव्रताः ।
शूद्राः स्वकर्म्मनिरतास्त्रीन् वर्णानुपचारिणः ॥
सा तेनेक्ष्वाकुनाथेन पुरी सुपरिरक्षिता ।
यथा पुरस्तान्मनुना मानवेन्द्रेण धीमता ॥
योधानामग्निकल्पानां पेशलानाममर्षिणां ।
सम्पूर्णा कृतविद्यानां गुहा केशरिणामिव ॥
काम्बोजविषये जातैर्बाह्लीकैश्च हयोत्तमैः ।
वनायुजैर्नदीजैश्च पूर्णा हरिहयोत्तमैः ॥
विन्ध्यपर्व्वतजैर्मत्तैः पूर्णा हैमवतैरपि ।
मदान्वितैरतिबलैर्मातङ्गैः पर्व्वतोपमैः ॥
ऐरावतकुलीनैश्च महापद्मकुलैस्तथा ।
अञ्जनादपि निष्क्रान्तैर्वामनादपि च द्विपैः ॥
भद्रैर्मन्द्रैर्मृगैश्चैव भद्रमन्द्रमृगैस्तथा ।
भद्रमन्द्रैर्भद्रमृगैर्मृगमन्द्रैश्च सा पुरी ॥
नित्यमत्तैः सदा पूर्णा नागैरचलसन्निभैः ।
सा योजने द्वे च भूयः सत्यनामा प्रकाशते ॥
तां पुरीं स महातेजा राजा दशरथो महान् ।
शशास शमितामित्रो नक्षत्राणीव चन्द्रमाः ॥
तां सत्यनामां दृढतोरणार्गलां
गृहैर्विचित्रैरुपशोभितां शिवां ।
पुरीमयोध्यां नृसहस्रसङ्कुलां
शशास वै शक्रसमो महीपतिः" ॥
इत्यार्षे रामायणे वाल्मीकीये बालकाण्डे षष्ठः सर्गः ॥ शुद्धायोध्ये त्रि ॥

अयोमलं, क्ली, (अयसो मलमिव ।) लौहमलं । इति राजनिर्घण्टः ॥ लोहार गु इति भाषा । तत्पर्य्यायः । मण्डूरं २ लौहकिट्टं ३ । तस्य गुणाः ।
"शतोर्द्धमुत्तमं किट्टं मध्यञ्चाशीतिवर्षकं ।
अधमं षष्टिवर्षीयं ततो हीनं विषोपमं ॥
यल्लोहं यद्गुणं प्रोक्तं तत्किट्टञ्चापि तद्गुणं" ।
इति वैद्यकं ॥
(अस्य शोधनमारणं यथा,—
"दग्ध्वाक्षकाष्ठैर्मलमायसन्तु,
गोमूत्रनिर्व्वापितमष्टवारान् ।
विचूर्ण्य लीढं मधुना चिरेण,
कुम्भाह्वयं पाण्डुगदं निहन्ति" ॥
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहः ॥)

अरं, क्ली, (इयर्त्ति गच्छत्यनेन, ऋ + अच् ।) शीघ्रं । चक्राङ्गं । चाकार पाकि इति भाषा । शीघ्रगे त्रि । इति मेदिनी ॥

अरः, पुं, (ऋ + अच् ।) जिनानां कालचक्रस्य द्वादशांशः । स तु अवसर्पिण्याः षष्ठभागः ॥ जिनानामष्टादशतीर्थङ्करः । इति हेमचन्द्रः ॥

अरकः, पुं, (अ + ऋकन् ।) शैवालं । इति हारावली ॥ पर्पटः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरग्वधः, पुं, आरग्वधवृक्षः । सोंदालि इति ख्यातः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (अस्य गुणादयः आरग्वधशब्दे ज्ञेयाः ।)

अरघट्टः, पुं, (अरं शीघ्रं घट्टते चाल्यतेऽसौ, अर + घट्ट + अच् ।) महाकूपः । इत्यमरजटाधरौ ॥ (कूपात् जलनिःसारणार्थं घटीयन्त्रभेदः । कूपोपरिनिबद्ध-जलोत्तोलककाष्ठभेदः । "स कदाचिद्दायादैरुद्वेजितोऽरघट्टघाटिकामारुह्य कूपात् क्रमेण निष्क्रान्तः" । इति पञ्चतन्त्रे ।)

अरघट्टकः, पुं, (अरघट्ट + स्वार्थे कन् ।) महाकूपः । तत्पर्य्यायः । पादावर्त्तः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

अरजाः, [स्] स्त्री, (रञ्ज + असुन्, नलोपः नञ्समासः ।) कन्या । कुमारी । इति हेमचन्द्रः ॥ रजोगुणरहिते त्रि ॥ (निर्म्मलः । धौतः । परिष्कृतः ।)

अरटुः, पुं, (अरं शीघ्रं अटति, अट् + उन् ।) अरलुवृक्षः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

अरणिः, पुं, (ऋ + अनि ।) गणिकारिकावृक्षः । इति मेदिनी ॥ सूर्य्यः । इति काशीखण्डं ॥

अरणिः, पुं, स्त्री, (ऋ + अनि ।) निर्म्मन्थ्यदारु । अग्निसाधनीभूतकाष्ठं । घर्षणद्वाराग्निजनककाष्ठं । इत्यमरः ॥ (अग्निमन्थनकाष्ठं । अग्न्युत्पादनाय यत्काष्ठं काष्ठान्तरेण घृष्यते तदरणिनामकं काष्ठं ।
"विपक्षवृत्तोऽरणिमन्थनोत्थ-
प्रतापवह्नेरिव धूमलेखा" ।
इति धनञ्जयविजयव्यायोगे ।)

अरणी, स्त्री, अरणिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ ("निर्धना मत्स्यमांसेन कृत्वाऽपि मथिताऽपि च । प्रयच्छति फलं भूमिररणीव हुताशनम्" ॥ इति पञ्चतन्त्रे ।)

अरणीकेतुः, पुं, (अरणी केतुरस्य सः ।) अग्निमन्थवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरण्यं, क्ली, (अर्य्यते मृगैः, ऋ गतौ, अर्त्तेर्निच्चेति अन्यः ।) वनं । इत्यमरः ॥ (मोक्षप्रदं दण्डकादिकं तदरण्यं ; यदुक्तं,—
"दण्डकं सैन्धवारण्यं जम्बुमार्गञ्च पुष्करं ।
उत्पलावर्तकारण्यं नैमिषं कुरुजाङ्गलं ॥
हिमवानर्व्वुदश्चैव नवारण्यं विमुक्तिदं" ।)

अरण्यः, पुं, कट्फलवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (स्वनामख्यातो रैवतस्य मनोः पुत्त्रः । यदुक्तं हरिवंशे,—
"अरण्यश्च प्रकाशश्च निर्मोहः सत्यवान् कृती ।
रैवतस्य मनोः पुत्त्राः पञ्चमस्यैतदन्तरं" ।)

अरण्यकदली, स्त्री, (अरण्यस्येव कदली, षष्ठीतत्पुरुषः ।) गिरिकदली । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वनकदली । इयं ग्रामादौ न जायते ।)

अरण्यकार्पासी, स्त्री, (अरण्ये कार्पासी, सप्तमीतत्पुरुषः ।) वनकार्पासी । तत्पर्य्यायः । वनजा २ भारद्वाजी ३ वनोद्भवा ४ । अस्या गुणाः । हिमत्वं । कान्तत्वं । व्रणशस्त्रक्षतनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरण्यकुलत्थिका, स्त्री, (अरण्यस्य कुलत्थिका, षष्ठीतत्पुरुषः ।) कुलत्था । इति राजनिर्घण्टः ॥ वनकुलथी इति भाषा ।

अरण्यकुसुम्भः, पुं, (अरण्यस्य कुसुम्भः, षष्ठीतत्-

पुरुषः ।) वनकुसुम्भः । तत्पर्य्यायः । कौसुम्भः २ अग्निसम्भवः ३ । अस्य गुणाः पाके कटुत्वं । श्लेष्मनाशित्वं । अग्निवृद्धिकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरण्यघोली, स्त्री, (अरण्यजा घोली, कर्म्मधारयः ।) वनघोली । पत्रशाकविशेषः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरण्यचटकः, पुं, (अरण्यस्य चटकः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) वनचटकः । तत्पर्य्यायः । धूसरः २ भूमिशयः ३ । अस्य गुणाः । शीतत्वं । लघुत्वं । शुक्रवृद्धिकारित्वं । बलप्रदत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य मांसगुणा यथा राजनिर्घण्टे,—
"चटकामिषं तु शीतं लघु वृष्यं बलप्रदं ।
तद्वदारण्यचटकं तत्तुल्यं लघुपथ्यदम्" ॥)

अरण्यजार्द्रका, स्त्री, (अरण्ये जायते या, अरण्य + जन् + ड, अरण्यजा आर्द्रका, कर्म्मधारयः ।) वनार्द्रका । इति राजनिर्घण्टः ॥ वन आदा इति भाषा । अस्य गुणपर्य्यायौ रेन्द्रशब्दे द्रष्टव्यौ ॥

अरण्यजीरः, पुं, (अरण्यस्य जीरः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) वनजीरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ वनजीरा इति भाषा ।

अरण्यधान्यं, क्ली, (अरण्यस्य धान्यं, षष्ठीतत्पुरुषः ।) नीवारः । इति राजनिर्घण्टः ॥ उडी धान इति भाषा ।

अरण्यमक्षिका, स्त्री, (अरण्यस्य मक्षिका, षष्ठीतत्पुरुषः ।) दंशः । इति शब्दरत्नावली ॥ डाँश इति भाषा ।

अरण्यमुद्गः, पु, (अरण्यस्य मुद्गः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) मकुष्ठकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ वनमुग इति भाषा । (अस्य गुणाः मकुष्ठकशब्दे द्रष्टव्याः ।)

अरण्यवायसः, पु, (अरण्यस्य वायसः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) द्रोणकाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ दाड़ काक इति भाषा ।

अरण्यवासिनी, स्त्री, (अरण्ये वसति या, अरण्य + वस् + णिनि, स्त्रियां ङीप् ।) अत्यम्लपर्णी लता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरण्यवास्तूकः, पु, (अरण्यस्य वास्तूकः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) वनवास्तूकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ वन वेतो इति भाषा । अस्य गुणपर्य्यायौ कुणञ्जरशब्दे द्रष्टव्यौ ॥

अरण्यशालिः, पु, (अरण्यभवः शालिः, कर्म्मधारयः मध्यपदलोपश्च ।) नीवारः । वनधान्यं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरण्यशूरणः, पु, (अरण्यजातः शूरणः, कर्म्मधारयः ।) वनशूरणः । इति राजनिर्घण्टः ॥ वन-ओल इति भाषा ।

अरण्यश्वा, [न्] पु, (अरण्ये श्वेव हिंस्रः ।) वृकः । इति हेमचन्द्रः ॥ नेकड़े वाघ इति भाषा ।

अरण्यषष्ठी, स्त्री, (अरण्याय गन्तुं षष्ठी, चतुर्थीतत्पुरुषः ।) ज्यैष्ठशुक्लषष्ठी बाँटाषष्ठी इति भाषा । यथा राजमार्त्तण्डे,—
"ज्यैष्ठे मासि सिते पक्षे षष्ठी चारण्यसंज्ञिता ।
व्यजनैककरास्तस्यामटन्ति विपिने स्त्रियः ॥
तां विन्ध्यवासिनीं स्कन्दषष्ठीमाराधयन्ति च ।
कन्दमूलफलाहारा लभन्ते सन्ततिं शुभां" ॥
कन्दं शूरणादि । मूलं तदितरत् । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

अरण्यानी, स्त्री, (अरण्य + आनुक् + स्त्रियां ङीष् । महत् अरण्यम् इत्यस्मिन् अर्थे इन्द्रवरुणेति सूत्रस्थेन हिमारण्ययोर्महत्त्वइति वार्त्तिकेन अरण्यशब्दस्य आनुगागमः, ततो ङीष् ।) महावनं । इत्यमरः ॥ ("अस्ति मगधदेशे चम्पकवती नामारण्यानी" । इति हितोपदेशे ।)

अरतत्रपः, पुं, स्त्री, (अरता विरता त्रपा यस्य ।) कुक्कुरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ रत्यलज्जे त्रि ॥ (नास्ति रते शृङ्गारे त्रपा लज्जा यस्य सः ।)

अरतिः, पु, (ऋ + अति ।) क्रोधः । इत्युणादिकोषः ॥

अरतिः, स्त्री, (रम् + क्तिन्, नञ्समासः ।) अनवस्थितचित्तत्वं । इति रक्षितः ॥ क्रीड़ाभावः । इति कार्त्तिकः ॥ रतिविरहः । रतिशून्ये त्रि ॥ (विरक्तिः । प्रीतिविरहः । अनुरागराहित्यं । उत्साहहीनता । उद्यमाभावः । उद्योगराहित्यं । निश्चेष्टता । सुखाभावः । दुःखं । रोगः । औत्सुक्य । उद्वेगः । इष्टवियोगात् चित्तस्याकुलीभावः । यदुक्तं,—
"स्वाभीष्टवस्त्वलाभेन चेतसो यानवस्थितिः ।
अरतिः सा तु विज्ञेया" । सुस्थताभावः । अस्वास्थ्यं ।
"श्रमोऽरतिर्विवर्णत्वं वैरस्यं नयनप्लवः" ।
इति सुश्रुते ।)

अरत्निः, पु, (ऋ + कत्निः, रत्निः बद्धमुष्टिकरः, स नास्ति यस्य ।) विस्तृतकनिष्ठाङ्गुलिमुष्टिकहस्तः । कुर्परः । इति मेदिनी ॥
("एकविंशतिरूपास्ते एकविंशत्यरत्नयः" ।
इति रामायणे । कफोणिः । हस्तः । करतलपार्श्वः । बद्धमुष्टिहस्तः । कील, घुसी इत्यादि भाषा ।
"पदा मूर्ध्नि महाबाहुः प्राहरत् विलपिष्यतः ।
तस्य जानु ददौ भीमो जघ्ने चैनमरत्निना" ॥
इति महाभारते ।)

अरन्धन, क्ली, (न रन्धनं, अत्र अभावे नञ् ।) पाकाभावः । तत्तु कन्यासंक्रान्त्या कृतश्चेत् वृद्धारन्धनं कथ्यते । भाद्रमासस्य यस्मिन् कस्मिन् दिने कृतश्चेत् इच्छारन्धनमित्युच्यते । इति लोकप्रसिद्धं । तत्र प्रमाणं ।
"कर्कान्नमद्यात् सिंहान्ते सिंहान्नं सिंहकन्ययोः ।
मनसापूषनागेभ्यो दत्त्वा सर्व्वं निशोषितं" ॥
इत्याचारमार्त्तण्डधृतवचनं ॥

अरमः, त्रि, (न रमतेऽत्र, आधारे घञ् ।) अवमः । अधमः । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥ (नीचः । निकृष्टः । हीनः ।)

अररं, त्रि, (ऋ + अरच् ।) कवाटं । इत्यमरः ॥ करीरकोषः । आच्छादनं । इति विश्वः ॥ (पुंसि चर्म्मकर्त्तनच्छुरिकाभेदः । पञ्जाकुं । युद्धं । रणः ।)

अररिः, पुं, क्ली, (ऋच्छति ऋ + विच्, अरमियर्त्ति ऋ इनि ।) कपाटं । इति हेमचन्द्रः ॥

अररुः, पुं, (ऋ + अरु ।) शत्रुः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥ (अस्त्रभेदः । स्वनामख्यातोऽसुरभेदः ।)

अररे, अ, (अरं शीघ्रं राति, रा + के ।) त्वरान्वितसम्बुद्धिः । शीघ्रसम्बोधनं । इति शब्दरत्नावली ॥ (शीघ्रं प्रत्युत्तरलाभेच्छया कृते अतिशयितया सम्बोधने ।
"अरे विकारसम्बोधे अररे त्वरयान्विते" ।
इति शब्दरत्नावली ।)

अरलुः, पुं, (अरं लाति, ला + कु, ऋ + अरु + रस्य लः ।) श्योनाकवृक्षः । इत्यमरः ॥ शोनागाछ इति भाषा ।

अरविन्दं, क्ली, (अराकाराणि दलानि तत्सादृश्यात् अराः, तान् विन्दति लभते इत्यर्थे विद् + श ।) पद्मं । सारसपक्षी । इत्यमरः ॥ ताम्रं । रक्तकमलं । नीलोत्पलं । इति राजनिर्घण्टः ॥
("उन्मीलितं तूलिकयेव चित्रं सूर्य्यांशुभिर्भिन्नमिवारविन्दम्" । इति कुमारसम्भवे ।
"अरविन्दमिदं वीक्ष्य खेलत्खञ्जनमञ्जुलं ।
स्मरामि वदनं तस्याश्चारुचञ्चललोचनम्" ॥
इति साहित्यदर्पणे ।)

अरविन्दिनी, स्त्री, (अरविन्द + इनि, ङीप् ।) नलिनी । इति शब्दरत्नावली ॥ पद्मसमूहः । पद्माकरः । इति रत्नमाला ॥

अरसिकः, त्रि, (रसं वेत्ति, रस + ठन्, नञ्समासः ।) अरसज्ञः । अविदग्धः । यथा । "अरसिकेषु रसस्य निवेदनं शिरसि मा लिख मा लिख मा लिख" ॥ इत्युद्भटः ॥

अराजकः, त्रि, (नास्ति राजा यत्र सः, कप् ।) राजशून्यदेशादिः । यथा,—
"चौरप्रायं जनपदं हीनसत्त्वमराजकं" ।
इति श्रीभागवतं ॥ (नियन्तृहीनः । शासनकर्तृरहितः ।
"अराजके जनपदे दोषा जायन्ति वै सदा ।
उद्वृत्तं सततं लोकं राजा दण्डेन शास्ति वै" ॥
इति महाभारते ।)

अराजकः, पुं, (नास्ति राजा यत्र सः कप् ।) राजशून्यदेशादिः । यथा,—
"अराजके हि लोकेऽस्मिन् सर्व्वतो विद्रुते भयात् ।
रक्षार्थमस्य सर्व्वस्य राजानमसृजत् प्रभुः" ॥
इति मानवे ७ अध्याये ३ श्लोकः ॥

अरातिः, पुं, (न राति ददाति सुखं, रा + क्तिच्, नञ्समासः ।) शत्रुः । इत्यमरः ॥
("अरातिविक्रमालोकविकस्वरविलोचनः" ।
इति साहित्यदर्पणे ।
"अनेकयुद्धविजयी सन्धानं यस्य गच्छति ।
तत्प्रभावेन तस्याशु वशं गच्छन्त्यरातयः" ॥
इति पञ्चतन्त्रे ।)

अरालं, त्रि, (ऋ + विच्, अरमालाति, आ + ला + क ।) कुटिलं । वक्रं । इत्यमरः ॥
("अरालैः स्वाभाव्यादलिकलभकश्रीभिरलकैः" ।
इति आनन्दलहरी ।)

अरालः, पुं, (ऋ + विच्, अरमालाति, आ + ला + क।) सर्ज्जरसः। मत्तहस्ती। इति मेदिनी॥ वक्रहस्तः। इति शब्दरत्नावली॥

अराला, स्त्री, (अराल + स्त्रियां टाप्) अवश्या। कुलटा। इति शब्दरत्नावली॥

अरिः, पुं, (ऋ + इन्।) शत्रुः। इत्यमरः॥ ("उपकर्त्रारिणा सन्धिर्न मित्रेणापकारिणा"। इति हितोपदेशे। [इति मनुः।) "अनन्तारमरिं विद्यादरिसेविनमेव च"। चक्रं। इति त्रिकाण्डशेषः॥ खदिरभेदः। तत्पर्य्यायः। सन्दानिका २ दार्ली ३ खदिरपत्रिका ४। अस्य गुणाः। कषायत्वं। कटुत्वं। तिक्तत्वं। रक्तार्त्तिपित्तनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

अरित्रं, क्ली, (ऋच्छत्यनेन, ऋ + इत्र।) कर्णः। हालि इति भाषा। तत्पर्य्यायः। केनिपातकः २। इत्यमरः॥ केनिपातः ३। इति भरतः॥ ("लोलैररित्रैश्चरणैरिवाभितः"। इति माघः।)

अरिन्दमः, त्रि, (अरीन् शत्रून् कामादीन् वा दाम्यति दमयति, दम् + अन्तर्भूतण्यर्थे खच् मुम्, उपपदसमासः।) शत्रुदमनकारकः। इति मुग्धबोधव्याकरणं।

("यथाकामं यथोत्साहं यथाकाममरिन्दम।
सेविता विषयाः पुत्र यौवनेन मया तव"॥
"ज्ञात्वा तु तद्गृहं सर्व्वमादीप्तं पाण्डुनन्दनाः।
सुरङ्गां विविशुस्तूर्णं मात्रा सार्द्धमरिन्दमाः"॥
इति महाभारते।)

अरिमर्दः, पुं, (अरिं रोगरूपं शत्रुं मृद्नाति, मृद + अण्, उपपदसमासः।) कासमर्दवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ (त्रि, शत्रुमर्द्दनकारी।)

अरिमेदः, पुं, (अरेर्विट्खदिरस्येव मेदः सारः यस्य सः।) वृक्षविशेषः। गइया बाबला इति भाषा। तत्पर्य्यायः। इरिमेदः २ रिमेदः ३ गोधास्कन्दः ४ अरिमेदकः ५ अहिमारः ६ पूतिमेदः ७ अहिमेदकः ८ विट्खदिरः ९। अस्य गुणाः। कषायत्वं। उष्णत्वं। तिक्तत्वं। भूतविनाशित्वं। शोथातिसारकासविषवीसर्पनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

(अस्य व्यवहारो यत्र तदौषधं यथा,—
"तुलां धृत्वा तोलमहाचरस्य,
द्रोणेऽम्भसः संश्रपयेद्यथावत्।
पूत्वा चतुर्भागरसे तु तैलं,
पचेच्छनैरर्द्धपलप्रयुक्तैः॥
कल्कैरनन्ताखदिरारिमेद-
जम्ब्वाम्रयष्टीमधुकोत्पलानां।
तत्तैलमाश्वेव धृतं मुखेन,
स्थैर्य्यं द्विजानां विदधाति सद्यः"॥ * ॥
महासहचरं तैलं॥ इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः॥)

अरिष्टं, क्ली, (रिष हिंसायां कर्त्तरि क्त, नञ्समासः।) सूतिकागृहं। ("अरिष्टशय्यां परितो विसारिणा सुजन्मनस्तस्य निजेन तेजसा"। इति रघुवंशे।) अशुभं। तक्रं। मरणचिह्नं। (यदुक्तम्, "रोगिणो मरणं यस्मादवश्यम्भावि लक्ष्यते। तल्लक्षणमरिष्टं स्याद् रिष्टमप्यभिधीयते"॥) शुभं। इति मेदिनी॥ उपद्रवः। तत्पर्य्यायः। उपलिङ्गं २ उपसर्गः ३ अजन्यं ४ ईतिः ५ उत्पातः ६। इति हेमचन्द्रः॥ (मद्यं यथा। द्राक्षारिष्टं। दशमूलारिष्टं। बब्बूलारिष्टं।
"अरिष्टं मधुपाकेन सर्व्वाश्च गुणाधिकम्।
अरिष्टस्य गुणा ज्ञेया वीजद्रव्यगुणैः समाः"॥
इति वैद्यके।)
("मरणचिह्नार्थे लक्षणं यथा। नियतमरणख्यापकलिङ्गं॥ इति माधवसंग्रहीतरोगविनिश्चयग्रन्थटीकाकृद्विजयरक्षितः॥ * ॥ तत्र प्रकृतवर्णोऽर्द्धशरीरे विकृतवर्णोऽर्द्धशरीरे द्वावपि वर्णौ मर्य्यादाविभक्तौ दृष्ट्वा यद्येवं सव्यदक्षिणविभागेन यद्येवं पूर्व्वपश्चिमविभागेन यद्युत्तराधरविभागेन यद्यन्तर्व्बहिर्व्विभागेनातुरस्यारिष्टमिति विद्यात्"॥ इति चरकः।
"शरीरशीलयोर्यस्य प्रकृतेर्विकृतिर्भवेत्।
तत्त्वरिष्टं समासेन व्यासतस्तु निबोध मे"॥
इति च सुश्रुतः॥)

अरिष्टः, पुं, (रिष हिंसायां कर्त्तरि क्त, नञ्समासः।) लशुनः। निम्बः। फेनिलवृक्षः। काकः। कङ्कपक्षी। इति मेदिनी। वृषभासुरः। इत्यनेकार्थध्वनिमञ्जरी॥ मद्यविशेषः। इक्षुविकारसहिता भयाचित्रकदन्तीपिप्पल्यादिभूरिभेषजक्वाथादिसंस्कारवान् अरिष्टोऽभिधीयते। इति सुश्रुतटीका॥ अस्य गुणाः। अर्शःशोथग्रहणीकफरोगनाशित्वं। इति राजवल्लभः॥
("द्रवेषु चिरकालस्थं द्रव्यं यत्सन्धितं भवेत्।
आसवारिष्टभेदैस्तत् प्रोच्यते भेषजोचितं॥
यदपक्वौषधाम्बुभ्यां सिद्धं मद्यं स आसवः।
अरिष्टः क्वाथसिद्धः स्यात्तयोर्मानं पलोन्मितं"॥
इति शार्ङ्गधरः॥ गुणोऽस्य यथा चरकेणोक्तः॥
"शोकार्शोग्रहणीदोषपाण्डुरोगारुचिज्वरान्।
हन्त्यरिष्टः कफकृतान्रोगान् रोचनदीपनः॥ * ॥
दन्तीचित्रकमूलानामुभयोः पञ्चमूलयोः।
भागान् पलांशानापोथ्य जलद्रोणे विपाचयेत्॥
त्रिफलायाः दलानाञ्च प्रक्षिप्य त्रिपलं ततः।
रसे चतुर्थशेषे तु पूते शीते समावपेत्॥
तुलां गुडस्य तत्तिष्ठेत् मासार्द्धं घृतभाजने।
तन्मात्रया पिबेन्नित्यं अर्शोभ्योऽपि प्रमुच्यते॥
ग्रहणीपाण्डुरोगघ्नं वातवर्चोऽनुलोमनं॥
दीपनश्चारुचिघ्नश्च दन्त्यरिष्टमिदं विदुः"॥
इति दन्त्यरिष्टः। इति चरकः॥
"अरिष्टो द्रव्यसंयोगसंस्कारादधिको गुणैः।
बहुदोषहरश्चैव दोषाणां शमनश्च सः॥
दीपनः कफवातघ्नः सरः पित्तविरोधनः।
शूलाध्मानोदरप्लीहज्वराजीर्णार्शसां हितः"॥
इति सुश्रुतश्च॥)

अरिष्टकः, पुं, (अरिष्ट एव स्वार्थे क।) फेनिलवृक्षः, इति शब्दरत्नावली॥ रीठाकरञ्ज इति ख्यातः। अरिष्टशब्दार्थोऽप्यत्र॥ रिठा इति भाषा। (अस्य गुणा यथा,—
"अरिष्टकस्त्रिदोषघ्नो ग्रहजिद्गर्भपातनः"।
इति। एतत्फलचूर्णैर्हि कृतपाणां नेपालदेशीयकम्बलानामित्यर्थः प्रक्षालनात् शुद्धिर्भवतीति शास्त्रविदां मतम्। यदुक्तं मनुना,
"कौषेयाविकयोरूषैः कुतपानामरिष्टकैः।
श्रीफलैरंशुपट्टानां क्षौमाणां गौरसर्षपैः"॥ इति।)

अरिष्टतातिः, त्रि, (अरिष्ट + तातिल्।) क्षेमङ्करः। शुभङ्करः। इति भूरिप्रयोगः॥ (स्त्री, शुभाशंसनं। सौभाग्यबुद्धिः। कुशलातिशय्यं। "तदत्रभवता निष्पन्नाशिषां काममरिष्टतातिमाशास्महे"। इति महावीरचरिते।)

अरिष्टदुष्टधीः, त्रि, (अरिष्टेन मरणसूचकनिमित्तेन दुष्टा धीरस्य।) आसन्नमरणसूचितलक्षणेन दूषितबुद्धिः। मरणाकुबुद्धियुक्तः। तत्पर्य्यायः। विवशः २। इत्यमरः॥

अरिष्टनेमिः, पुं, (अरिष्टस्य नेमिः, षष्ठीतत्पुरुषः।) जिनानां चतुर्व्विंशत्यन्तर्गतद्वाविंशतितीर्थङ्करः। इति हेमचन्द्रः॥ (विनतागर्भसम्भूतः स्वनामख्यातः कश्यपमुनिपुत्रः, यथा हरिवंशे,
"तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च गरुडश्च महाबलः।
अरुणश्चारुणिश्चैव विनतायाः सुताः स्मृताः"॥
तथा प्रपौत्रश्चित्रकस्य पुत्रः स्वनामख्यातो राजा, यथा, हरिवंशे,
"चित्रकस्याभवन् पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च।
अश्वग्रीवोऽश्वबाहुश्च सुपार्श्वकगवेषणौ।
अरिष्टनेमिरश्वश्च सुधर्म्मा धर्म्मभृत्तथा"॥
स्वनामख्यातः प्रजापतिः। यथा रामायणे,
"आदिकाले महाबाहो ये प्रजापतयोऽभवन्।
दत्तो विवस्वानपरोऽरिष्टनेमिस्तथैव च।
कश्यपश्च महाभागस्तेषामासीदपश्चिमः"॥)

अरिष्टसूदनः, पुं, (अरिष्टं तन्नामानमसुरं सूदयति स, अरिष्टस्य सूदनः नाशक इति वा।) विष्णुः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ शुभाशुभनाशके त्रि॥ (कृष्णः। स खलु माथुरे कल्पे अरिष्टनामानमसुरं सूदितवान्।)

अरिष्टा, स्त्री, (अरिष्ट + स्त्रियां टाप्।) कटुका। इति राजनिर्घण्टः॥ कट्की इति भाषा। (स्वनामख्याता कश्यपपत्नी, सा हि सर्व्वान् गन्धर्व्वान् जनयामास। यथा,—
"अरिष्टा तु महासत्त्वान् गन्धर्व्वानमितौजसः"॥
इति हरिवंशे।)

अरुः, [स्] पुं, (ऋ + उसि।) सूर्य्यः। इत्युणादिकोषः॥ रक्तखदिरः। इति राजनिर्घण्टः॥

अरुः, [स्] पुं, क्ली, (ऋ + उस्।) व्रणं। क्षतं। इत्यमरः॥

अरु, [स्] व्य, (ऋ + उसि।) मर्म्म। सन्धिस्थानं। इत्युणादिकोषः॥

अरुचिः, पुं, (न रुचिर्यत्र सः।) रोगभेदः। स च भक्ष्याभिलाषेऽप्यवहारासामर्थ्यरूपः। इति रक्षितः॥ तत्पर्य्यायः। अरोचकः २ अश्रद्धा ३ अनभिलाषः ४। इति राजनिर्घण्टः॥
("दोषैः पृथक् सह च चित्तविपर्य्ययाच्च,

भक्ष्याशयेषु हृदि चावतते प्रगाढं ।
नाम्ने रुचिर्भवति तं भिषजो विकारं,
भक्तोपघातमिह पञ्चविधं वदन्ति" ॥

इति सुश्रुतः । अलङ्कारशास्त्रोक्तदशविधस्मरदशामध्ये परिगणितो वस्तुवैराग्यरूपः स्मरदशाविशेषः, यथा साहित्यदर्पणे,—

"अरुचिर्वस्तुवैराग्यं सर्व्वत्रारागिता धृतिः ॥" (preceded by:) "अङ्गेष्वसौष्ठवं तापः पाण्डुता दुर्बलताऽरुचिः ।"

अरुजः, पु, (रुजति, रुज् + क, नञ्समासः ।) आरग्वधवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सोँदालि इति भाषा । (स्वनामख्यातदानवविशेषः ।

"प्रह्रादोऽश्वशिराः कुम्भः संह्रादो गगनप्रियः ।
अनुह्रादो हरिहरौ वराहः संहरोऽरुजः" ॥

इति हरिवंशे ।)

अरुणं, क्ली, (ऋ + उनन् ।) कुङ्कुमं । सिन्दूरं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरुणः, पुं, (ऋ + उनन् ।) सूर्य्यसारथिः । स तु विनतापुत्रः गरुडज्येष्ठभ्राता च । तत्पर्य्यायः । सूरसूतः २ अनूरुः ३ काश्यपिः ४ गरुडाग्रजः ५ सूर्य्यः । अर्कवृक्षः । अव्यक्तरागः । ईषद्रक्तवर्णः इत्यमरः । सन्ध्यारागः । शब्दरहितः । कपिलवर्णः । कुष्ठभेदः । अरुणगुणविशिष्टे तु वाच्यलिङ्गः । इति मेदिनी ॥ पुन्नागवृक्षः । गुडः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कपिलवर्णयुक्तः कृष्णमिश्रितरक्तवर्णविशिष्टः ।

"कपोताङ्गारुणो धूमो दृश्यते विमलाम्बरे" ।

इति रामायणे ।)

अरुणकमलं, क्ली, (कृष्णसर्पइत्यादिवत् नित्यकर्म्मधारयः ।) रक्तोत्पलं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरुणलोचनः, पु, (अरुणे रक्ते लोचने यस्य सः ।) पारावतः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरुणसारथिः, पुं, (अरुणः गरुडाग्रजः सारथिर्यस्य सः ।) सूर्य्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

अरुणा, स्त्री, (अरुण + स्त्रियां टाप् ।) अतिविषा । श्यामा । मञ्जिष्ठा । त्रिवृता । इति मेदिनी ॥ इन्द्रवारुणी । गुञ्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥ मुण्डितिका । इति रत्नमाला ॥

अरुणात्मजः, पु, (अरुणस्य आत्मजः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) जटायुपक्षी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अरुणावरजः, पु, (अरुणस्य अवरजः षष्ठीतत्पुरुषः ।) गरुडः । इति हेमचन्द्रः ॥

("अरुणावरजं श्रीमानारुरोह ततो हरिः ।
सुवर्णः स्वेन वपुषा सुपर्णः खेचरोत्तमम्" ॥

इति हरिवंशे ।)

अरुणोदयः, पु, (अरुणस्य बालादित्यस्य उदयो यत्र सः ।) सूर्य्योदयात् पूर्व्वं मुहूर्त्तद्वयकालः । यथा,—

"चतस्रो घटिकाः प्रातररुणोदय उच्यते ।
यतीनां स्नानकालोऽयं गङ्गाम्भःसदृशः स्मृतः" ॥

इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणं ॥ (यदुक्तं,—
"रजनीशेषयामस्य शेषार्द्धमरुणोदयः" । इति ।
"सुप्तं प्रसभं यस्य यो धर्षिता तडोऽरुणोदये" ।
इति मनुः ।)

अरुणोदयसप्तमी, स्त्री, (अरुणोदयकाले पुण्यविशेषजनिका या सप्तमी ।) माघशुक्लसप्तमी । माकरी सप्तमी । यथा । भविष्ये ।

"सूर्य्यग्रहणतुल्या हि शुक्ला माघस्य सप्तमी ।
अरुणोदयवेलायां तस्यां स्नानं महाफलं ॥
माघे मासि सिते पक्षे सप्तमी कोटिभास्करा ।
दद्यात् स्नानार्घदानाभ्यामायुरारोग्यसम्पदः ॥
अरुणोदयवेलायां शुक्ला माघस्य सप्तमी ।
गङ्गायां यदि लभ्येत सूर्य्यग्रहशतैः समा" ॥

कोटिभास्करा कोटिसप्तमीतुल्या । सूर्य्यग्रहणफलं स्नानजं सन्निहिते बुद्धिरन्तरङ्गा इति न्यायात् । तेन बहुशतसूर्य्यग्रहणकालीनगङ्गास्नानजन्यफलसमफलप्राप्तिः फलमत्र ज्ञेयं । अत्र बहुशतसूर्य्यग्रहणानां प्रत्येकाधिकरणतासंसर्गेणान्वयात् कालीनां स्नानानां तत्फलानामपि बहुशतत्वं लभ्यते । अतो नाप्रसिद्धिः ॥ * ॥ पूर्णसप्तम्यां पूर्व्वापरयोर्व्वारुणोदयकाले सप्तमी तत्र पूर्व्वदिने तत्काले स्नानं ।

"चतस्रो घटिकाः प्रातररुणोदय उच्यते ।
यतीनां स्नानकालोऽयं गङ्गाम्भःसदृशः स्मृतः ॥
त्रियामा रजनी प्रोक्ता त्यक्त्वाद्यन्तचतुष्टयं ।
नाडीनां तदुभे सन्ध्ये दिवसाद्यन्तसंज्ञिते" ॥

इति कालमाधवीयधृतब्रह्मवैवर्त्तीयेन पूर्व्वस्य तत्कालस्य पूर्णतिथिसम्बन्धिदिनकर्त्तव्यकर्म्माङ्गत्वेन इतरस्य चेतराङ्गत्वेनाभिधानात् । अतएव दक्षेण तत्कालमारभ्याह्निककृत्यमभिहितं ॥ * ॥ अत्रारुणोदयकाले मुहूर्त्तान्यूनतिथिलाभ एव स्नानं ।

"व्रतोपवासस्नानादौ घटिकैका यदा भवेत् ।
उदये सा तिथिर्ग्राह्या श्राद्धादावस्तगामिनी" ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरात् । अत्र घटिका मुहूर्त्तः श्राद्धयोग्यकालानुरोधादिति वक्ष्यते । ब्रह्मवैवर्त्तवचने घटिका दण्डरूपा । परवचने नाडीनामाद्यन्तचतुष्टयमित्येकवाक्यत्वात् ॥ * ॥ यत्तु सूर्य्योदयात् प्रागपि प्रातःस्नानविधानात् तत्रैव माघसप्तम्याख्यगुणफलविधिर्माघवादित्याक्षेपस्तच्चिन्त्यं । प्रकरणान्यत्वे प्रयोजनान्यत्व इति जैमिनिसूत्रेण प्रकरणभेदे गुणविध्यसिद्धेः । अतएव कल्पतरुरत्नाकरयोः ।

"य इच्छेद्विपुलान् भोगान् चन्द्रसूर्य्यग्रहोपमान् ।
प्रातःस्नायी भवेन्नित्यं द्वौ मासौ माघफाल्गुनौ" ॥

इति । विष्णुस्मृतौ । "यथाहनि तथा प्रातर्नित्यं स्नायादनातुरः" । इति नित्यस्नानप्रकरणात् प्रकरणान्तरस्नानात् प्रकरणान्तराधिकरणन्यायेन काम्यस्नानान्तरमिदमप्युक्तं । न तु गुणफलविधिः । किन्तु काम्यकरणे प्रसङ्गान्नित्यसिद्धिरिति ॥ * ॥ अत्र माघमासनिमित्तकमाघसप्तमीनिमित्तककाम्यस्नानयोः प्रातर्विधानात् नैमित्तिकत्वेन प्रायश्चित्तवत् सकृदनुष्ठानं । "प्रधानस्याक्रिया यत्र साङ्गं तत् क्रियते पुनः । तदङ्गस्याक्रियायान्तु नावृत्तिर्न च तत्क्रिया"॥ इति कात्यायनवचनात् ।

"न स्नानमाचरेद्भुक्त्वा नातुरो न महानिशि ।
न वासोभिः सहाजस्रं नाविज्ञाते जलाशये" ॥

इति मनुवचनेनैकदाजस्रस्नाननिषेधात् ।

"धर्म्मविन्नाचरेत् स्नानमाह्निकञ्च पुनः पुनः" ॥

इति मनुवचनाच्च । अतएव नान्दीमुखप्रकरणशेषे प्रधानानामपि काम्यानां तत्तद्देशकालविहितानां तन्त्रेणैव सिद्धिरिति श्राद्धचिन्तामणिः ॥ निष्कामविष्णुप्रीतिकामयोः सुतरां सकृदनुष्ठानं । गुणतारतम्यात् फलतारतम्यं इति न्यायेन फलं बोध्यं । तत्तु इक्षुक्षीरगुडादिमाधुर्य्यभेदवन्निर्देष्टुमशक्यं ।

"पक्षान्तरेऽपि कन्यास्थे रवौ श्राद्धं प्रशस्यते ।
कन्यागते पञ्चमे तु विशेषेणैव कारयेत्" ॥

इति हेमाद्रिधृतादित्यपुराणोक्तवत् । एतद्वचनं प्रागर्द्धं कार्त्तिकमलमासाव्दविषयं ।

"देशकालाश्रमक्षेत्रद्रव्यदातृमनोगुणाः ।
सुकृतस्यापि दानस्य फलातिशयहेतवः" ॥

इति ब्रह्मपुराणोक्तञ्च ॥ * ॥ तीर्थभेदे त्वेकदापि नानास्नानं ।

"विषुवद्दिवसे प्राप्ते पञ्चतीर्थी विधानतः" ।

इति ब्रह्मपुराणादिवचनात् । "तीर्थभेदे तन्त्रप्रसङ्गयोरसम्भवाच्च" । अतएव गङ्गावाक्यावली तीर्थचिन्तामणयोः । यत्तु प्रयागे अहस्नाने कोटी कृतेऽपि माघसप्तमीस्नानादावसाधारणसङ्कल्पेन तस्यैव प्रातःस्नानाचरणं तद्युक्तं तदा सकृत् स्नानस्यैव विहितत्वात् । अन्यथा तत्प्रत्यहफलकामनायां तदानन्त्यापत्तेरित्युक्तं ॥ * ॥ स्नाने परिपाटीमाह कृत्यकल्पलतायां विष्णुः । सप्त बदरपत्राणि सप्तार्कपत्राणि च शिरसि निधाय

"यद्यज्जन्मकृतं पापं मया सप्तसु जन्मसु ।
तन्मे रोगञ्च शोकञ्च माकरी हन्तु सप्तमी" ॥

इत्युच्चार्य्य स्नायादिति शेषः । रोगं छिद्रं । तिथिकृत्यस्य पौर्णमास्यन्तमासाङ्कत्वात् माकरीपदं मकरार्कारब्धचान्द्रमासीयतिथिपरं ।

"तिथिकृत्ये च कृष्णादिं व्रते शुक्लादिमेव च ।
विवाहादौ च सौरादि मासं कृत्ये विनिर्द्दिशेत्" ।

इति ब्रह्मपुराणान्मन्वन्तरादित्वेन तथा युक्तत्वाच्च । यथा मत्स्यपुराणे ।

"यस्मान्मन्वन्तरादौ तु रथमापद्दिवाकरः ।
माघमासस्य सप्तम्यां तस्मात् सा रथसप्तमी ॥
अरुणोदयवेलायां तस्यां स्नानं महाफलं" ।

अतएव नारसिंहे रथाख्यायामित्युक्तं । यथा,—

"महानवम्यां द्वादश्यां भरण्यामपि चैव हि ।
तथाक्षयतृतीयायां शिष्यान्नाध्यापयेद्बुधः ॥
माघमासे तु सप्तम्यां रथाख्यायान्तु वर्ज्जयेत्" ।

द्वादश्यां शयनोत्थानद्वादश्यां । भरण्यां शक्रध्वजपातभरण्यामिति कल्पतरुः॥ अत्र महानवम्यादिसाहचर्य्याच्चान्द्रत्वं प्रतीयते । अतएव चतुर्द्दश मन्वन्तरादिगणने क्वापि न रथयुक्तरवः । यथा भविष्यमत्स्ययोः ।

"अश्वयुक् शुक्लनवमी द्वादशी कार्त्तिकी तथा ।
तृतीया चैत्रमासस्य तथा भाद्रपदस्य च ॥
फाल्गुनस्याप्यमावास्या पौषस्यैकादशी तथा ।
आषाढस्यापि दशमी तथा माघस्य सप्तमी ॥

आवणस्याष्टमी कृष्णा तथाषाढ़स्य पूर्णिमा । कार्त्तिकी फाल्गुनी चैत्री ज्यैष्ठी पञ्चदशी सिता ॥ मन्वन्तरादयश्चैता दत्तस्याक्षयकारिकाः” । अत्र अमावास्याष्टमीव्यतिरिक्ताः शुक्लाः पुनःपुनस्तथापदोपादानकीर्त्तनादानात् । उपक्रमोपसंहारयोः शुक्लत्वकीर्त्तनाच्च ॥ अत्र कामधेनौ तृतीया चैव माघस्येति । कल्पतरौ तु तृतीया चैत्रमासस्येति लिखितं । अत्र पाठद्वैधे श्रीपतिरत्नमालायां । “अश्वयुजि शुक्लनवमी द्वादश्यूर्ज्जे मधौ तृतीया च” । इति पाठाच्चैत्रतृतीयैव ग्राह्या । श्रीदत्तोऽप्येवं । माघसप्तम्यास्त्वाद्यत्वं सौरागमेऽपि । “अर्कपत्रैः सबदरैर्दूर्व्वाक्षतसचन्दनैः । अष्टाङ्गविधिना चार्घ्यं दद्यादादित्यतुष्टये ॥ माघेऽथ फाल्गुने वापि भवेद्वै माघसप्तमी । माकरीति च यत्प्रोक्तं तत्राद्योत्पत्तिदर्शनात्” ॥ अष्टाङ्गविधिना । “योऽष्टाङ्गमर्घ्यमापूर्य्य भानोर्मूर्द्ध्नि निवेदयेत् । ताम्रपात्रार्घ्यदानेन पुण्यं दशगुणं स्मृतं” ॥ इति भविष्यपुराणीयेन । आदित्यपुराणे । “कृत्तराशिविशेषेण यत्कर्म्म विहितं नरैः । दैवं वाप्यथवा पैत्र्यं तदन्यत्रापि दृश्यते” ॥ * ॥ अर्घ्यमन्त्रस्तु । “जननी सर्व्वभूतानां सप्तमी सप्तसप्तिके । सप्तव्याहृतिके देवि ! नमस्ते रविमण्डले” ॥ प्रणाममन्त्रस्तु । “सप्तसप्तिवहप्रीत सप्तलोकप्रदीपन । सप्तम्या हि नमस्तुभ्यं नमोऽनन्ताय वेधसे” ॥ रुचिरैश्च । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

अरुणोपलः, पुं, (अरुणः उपलः, कर्म्मधारयः ।) रक्तवर्णमणिविशेषः । चुनी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । पद्मरागः २ लोहितकः ३ लक्ष्मीपुष्पं ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

अरुन्तुदः, त्रि, (अरूंषि मर्म्माणि तुदति, तुद + खश् + मुम् च ।) मर्म्मपीडकः । तत्पर्य्यायः । मर्म्मस्पृक् २ । इत्यमरः ॥ (परुषः । कठोरः । अवगाढः ।) “माकन्दं मकरन्दतुन्दिलममुं गा कुरु काकः स्वरं कर्णारुन्तुदमन्तरेण करिणं त्वा मन्महे कोकिलं” । इति भामिनीविलासे । मर्म्मपीडाकरः । हृदयशिरःप्रभृतिमर्म्मस्थानस्पर्शकारी । यथा, “नारुन्तुदः स्यादार्त्तोऽपि न परद्रोहकर्म्मधीः” । इति मनुः । “तीक्ष्णा नारुन्तुदा बुद्धिः कर्म्म शान्तं प्रतापवत्” इति माघः । “अरुन्तुदमिवालानमनिर्व्वाणस्य दन्तिनः” । इति रघुवंशे ।)

अरुन्धती, स्त्री, (न रुन्धती ।) वशिष्ठपत्नी । तत्पर्य्यायः । अक्षमाला २ । इति हेमचन्द्रः ॥ सा कर्द्दममुनिकन्या महासाध्वी । इति श्रीभागवतं ॥ आकाशे सप्तर्षिमध्ये वशिष्ठसन्निधौ तस्या उदयः । गतायुषस्तां न पश्यन्ति । (यदुक्तं,— “दीपनिर्व्वाणगन्धञ्च सुहृद्वाक्यमरुन्धतीं न जिघ्रन्ति न शृण्वन्ति न पश्यन्ति गतायुषः” ॥ यथा च सुश्रुते,— “न पश्यति स नक्षत्रां यश्च देवीमरुन्धतीं । ध्रुवमाकाशगङ्गां वा तं वदन्ति गतायुषं” ॥) सप्तपदीगमनानन्तरं जामाता मन्त्रं पाठयन् वधूं तां दर्शयति च ॥

अरुन्धतीजानिः, पुं, (अरुन्धती जाया यस्य सः, निङ् ।) वशिष्ठमुनिः । इति हेमचन्द्रः ॥

अरुन्धतीनाथः, पुं, (अरुन्धत्या नाथः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) वशिष्ठमुनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अरुष्कः, पुं, (अरुर्म्मर्म्मस्थानं कायति पीडयति, कै + क ।) भल्लातकवृक्षः इति शब्दरत्नावली ॥

अरुष्करं, क्ली, (अरुः करोति अरुस् + कृ + ट, उपपदसमासः षत्वं ।) भल्लातकफलं । इति हेमचन्द्रः ॥

अरुष्करः, पुं, (अरुः करोति, अरुस् + कृ + ट, षत्वं उपपदसमासः ।) भल्लातकवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

अरुष्करः, त्रि, (अरुः करोति, अरुस् + कृ + ट, षत्वं, उपपदसमासः ।) व्रणकरः । क्षतकारकः । इति मेदिनी ॥

अरुहा, स्त्री, (रोहति, रुह + क, नञ्समासः ।) भूधात्री । इति राजनिर्घण्टः ॥ भुमि आमला इति ख्याता ।

अरूप, त्रि, (नास्ति रूपमस्य ।) रूपशून्यः । यथा । “अरूपहार्य्यमारादविवाकरणं” । इति रत्निनः ॥ कुत्सितरूपः । (“इमामरूपामसतीं महानिष्ठामि मानुषीम्” । इति रामायणे ।)

अरूषः, पुं, (ऋ + ऊषन् ।) सर्पविशेषः । इत्युणादिकोषः ॥ सूर्य्यः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥

अरे, व्य, (ऋ + ए ।) नीचसम्बोधनं । इति हेमचन्द्रः ॥ ओरे इति भाषा । अपाकृतिः । असूया । इति मेदिनी । रोषाह्वाने । अपकृतौ । “अरे चेतोमीन ! भ्रमणमधुना यौवनजले त्यज त्वं स्वच्छन्दं युवतिजलधौ पश्यसि न किम्” । इति शान्तिशतके । “अरे अनुञ्जन ! निरपराधराजकुलकदन महापातकिन् ऋषिरूपविप्रकृतैव” इति महावीरचरिते ।)

अरेरे, व्य, (अरे + वीप्सायां द्विरुक्तिः ।) अधमसम्बोधनं । इति जटाधरः ॥ सक्रोधाह्वानं । इति शब्दमाला ॥

अरोकः, त्रि, (रुच + घञ्, नञ्समासः ।) निष्प्रभः । दीप्तिरहितः । इत्यमरः ॥ रोकश्छिद्रं तद्रहितश्च ॥

अरोचकः, पुं, (न रोचयति प्रीणयति, रुच् + णिच् + ण्वुल्, नञ्समासः ।) रोगविशेषः । अरुचिरोग इति भाषा । तस्य निदानरूपे ।
“वातादिभिः शोकभयातिलोभ-
क्रोधैर्मनोघ्नाशनरूपगन्धैः ।
अरोचकाः स्युः परिहृष्टदन्तः
कषायवक्त्रोऽस्य मतोऽनिलेन ॥
कटूष्णमुष्णं विरसञ्च पूति
पित्तेन विद्याल्लवणञ्च वक्त्रं ।
माधुर्य्यपैच्छिल्यगुरुत्वशैत्य-
विबद्धसम्बन्धयुतं कफेन” ॥ इति माधवकरः ॥
अरोचकाः न भोजने रुचिमुत्पादयन्तीत्यरोचका व्याधयः पञ्च वातजादिभेदैः ॥ * ॥ वातिकस्य लक्षणमाह । परिहृष्टदन्तः अम्लभक्ष्येणेव परिहृष्टो दन्तो यत्र सः । तथा कषायवक्त्रः । कषायरसं वक्त्रं यत्र सः ॥ * ॥ पैत्तिकमाह ।
“कटूष्णमुष्णं विरसञ्च पूति
पित्तेन विद्याल्लवणञ्च वक्त्रं” ।
कटूष्णमित्यादिना विद्यादित्यन्तेन पैत्तिकस्य लक्षणं । * ॥ श्लैष्मिकमाह । लवणञ्च वक्त्रं कफजलक्षणेन पठनीयः । यतो विदग्धः श्लेष्मा लवणभावमपैति ।
“माधुर्य्यपैच्छिल्यगुरुत्वशैत्य-
विबद्धदौर्गन्ध्ययुतं कफेन” ।
पैच्छिल्यं मुखस्याभ्यन्तरे । विबद्धत्वं बहिः ॥ * ॥ आगन्तुमाह ।
“अरोचके शोकभयातिलोभात्
क्रोधाद्यहृद्याशुचिगन्धजे स्यात् ।
स्वाभाविकं चास्यमथारुचिश्च
त्रिदोषजे नैकरसं भवेच्च” ॥
क्रोधादित्यादिशब्देनाहृद्ययोरशनरूपयोर्ग्रहणं । स्वाभाविकं । अविकृतरसं ॥ * ॥ त्रिदोषजमाह । नैकरसं अनेकरससमास्यं स्यात् । वातजादिभेदेन मुखे विकृतिमभिधायान्येषां विकृतिमाह ।
“हृच्छूलपीडनयुतं पवनेन पित्तात्
तृड्दाहचोषबहुलं सकफप्रसेकं ।
श्लेष्मात्मकं बहुरुजं बहुभिश्च विद्यात्
वैगुण्यमोहजडताभिरथापरञ्च” ॥
हृच्छूलपीडनयुतं हृदि शूलेन पीडनं तेन युतं । चोषः पार्श्वस्थितामिव सन्तापः । बहुभिस्त्रिभिर्दोषैः । बहुरुजं उक्तानादिरोगयुक्तं । वैगुण्यं मनसो व्याकुलत्वं । जडता शून्याकुलता । अपरं आगन्तुजं । भक्तद्वेषाभक्तच्छन्दौ च अरुचेर्नाभ्यामरोचकत्वेन संग्रहीतौ ॥ * ॥ तद्भेदत्वेनैव लक्षणानि पृथगाह ।
“प्रक्षिप्तन्तु मुखे चान्नं यत्र नास्वादते नरः ।
अरोचकः स विज्ञेयो भक्तद्वेषमतः शृणु” ॥
आस्वादते अन्नस्य सितता न प्राप्नोति । तदन्नं मिष्टं न लगति इति यावत् ।
“चिन्तयित्वा तु मनसा दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा च भोजनं ।
द्वेषमायाति यो जन्तुर्भक्तद्वेषः स उच्यते ॥
कुपितस्य भयार्त्तस्य तथा भक्तनिरोधतः ।
यत्र नान्ने भवेच्छ्रद्धः सोऽभक्तच्छन्द उच्यते” ॥ * ॥
अथारोचकस्य चिकित्सा ।
“भोजनाग्रे सदा पथ्यं लवणार्द्रकभक्षणं ।
रोचनं दीपनं वह्नेर्जिह्वाकण्ठविशोधनं ॥ १ ॥
घटकैरससश्चापि मधुना सह योजयेत् ।
अरुचिश्वासकासघ्नं प्रतिश्यायकफापहं ॥ २ ॥
पक्वाम्लिका सिता शीतवारिणा वस्त्रगालिता ।

एलालवङ्गकर्पूरमरिचैरवधूलिता ॥
पानकस्यास्य गण्डूषं धारयित्वा मुखे मुहुः ।
अरुचिं नाशयत्येव पित्तं प्रशमयेत्तथा" ॥
अम्लिकापानं ॥ ३ ॥
"राजिका जीरको भृष्टौ भृष्टं हिङ्गु सनागरं ।
सैन्धवं दधि गोः सर्व्वं वस्त्रपूतं प्रकल्पयेत् ॥
तावन्मात्रं क्षिपेत्तत्र यथा स्याद्रुचिरुत्तमा ।
तक्रमेतद्भवेत् सद्यो रोचनं वह्निवर्द्धनं" ॥
तक्रं ॥ ४ ॥
"अर्द्धमावर्त्तितं दुग्धं निबद्धं दधि माहिषं ।
एकीकृत्य पटे घृष्टं शुभ्रशर्करया समं ॥
एलालवङ्गकर्पूरमरिचैश्च समन्वितं ।
नाम्ना शिखरिणी कुर्य्यात् रुचिं सकलवल्लभा ॥
शिखरिणी ॥ ५ ॥
द्वे पले दाडिमादष्टौ खण्डाद्व्योषपलत्रयं ।
त्रिसुगन्धिपलार्द्धञ्च चूर्णमेकत्र कारयेत् ॥
तच्चूर्णं मात्रया भुक्तमरोचकहरं परं ।
दीपनं पाचनञ्च स्यात् पीनसज्वरकासजित्" ॥
दाडिमादिचूर्णं ॥ ६ ॥

"लवङ्गकक्कोलमुशीरचन्दनं
नतं सनीलोत्पलकृष्णजीरकं ।
जलं सकृष्णागुरुभृङ्गकेसरं
कणा सविश्वा नलदं सहैलया ॥
तुषारजातीफलवंशरोचना-
सिताभ्रभागाः सकलं विचूर्णितं ।
सुरोचनं तर्पणमग्निदीपनं
बलप्रदं वृष्यतमग्निदोषजित् ॥
उरोविबन्धं तमकं गलग्रहं
सकासहिक्कारुचियक्ष्मपीनसं ।
ग्रहण्यतीसारमूत्रक्षतं तृषा
तथा प्रमेहान्निखिलान्निहन्ति हि" ॥

कक्कोलं फलं सुगन्धविशेषः । नतं तगरं । जलं बालकं । भृङ्गं त्वक् । नलदमुशीरं । तुषारः कर्पूरः । लवङ्गादिचूर्णं ॥ ७ ॥ इत्यरोचकाधिकारः । इति भावप्रकाशः ॥
("यवागूः पञ्चकोलस्य कुलत्थाढक्ययूषकं ।
मुद्गयूषेण वा सम्यक् भक्तानां भोजनं हितं ॥
सहिङ्गुयूषणाच्छञ्च व्यञ्जनं सम्प्रशस्यते ।
अम्लत्वहृतवत् श्रेष्ठं भोजनारोचकेष्वपि ॥
कारवेल्लं पटोलञ्च पलाण्डुः सुरणं शठी ।
लवणं धान्यकं श्रेष्ठं पलेहञ्च कटुत्रिकं ॥
शठीसर्षपवास्तूकं शतपुष्पा यमानिका ।
तुलहीरकस्य मूलानां शाकं श्रेष्ठं प्रशस्यते ॥
गोधूमपुलिका श्रेष्ठा भृष्टाङ्गारेऽरोचके ।
जाङ्गलानि च मांसानि भोजयेद्भिषगुत्तमः" ॥
इति हारीतोक्तपथ्यादिनियमः ॥ ० ॥
"अरुचौ कवलो ग्राह्यो धूमाः समुखधावनाः ।
मनोज्ञमन्नपानञ्च हर्षणाश्वासनानि च ॥
कुष्ठसौवर्च्चलाजाजी शर्करामरिचं विडं ।
धात्र्येलापद्मकोशीरपिप्पल्युत्पलचन्दनं ॥
लोध्रं तेजोवती पथ्या त्र्यूषणं सयवाग्रजं ।
आर्द्रा दाडिमनिर्य्यासश्चाजाजी शर्करायुतः ॥
सतैलमाक्षिकाश्चैते चत्वारः कवलग्रहाः ।
चतुरोऽरोचकान् हन्युर्व्वाताद्येकजसर्व्वजान् ॥
कारवी मरिचाजाजी द्राक्षावृक्षाम्लदाडिमं ।
सौवर्च्चलं गुडं क्षौद्रं सर्व्वारोचकनाशनं ॥
वस्तिः समीरणे पित्ते विरेकं वमनं कफे ।
कुर्य्याद्धृद्यानुकूलानि हर्षणञ्च मनोघ्नजे" ॥
इति चरकोक्तारुचिचिकित्सा । सनिदानलक्षणां चिकित्साञ्चाह ॥ * ॥ सुश्रुतः ।

"दोषैः पृथक् सह च चित्तविपर्य्ययाच्च,
भक्तायनेषु हृदि चावतते प्रगाढं ।
नान्नेरुचिर्भवति तं भिषजो विकारं,
भक्तोपघातमिह पञ्चविधं वदन्ति ॥
हृच्छूलपीडनयुतं विरसाननत्वं,
वातात्मके भवति लिङ्गमरोचके तु ।
हृद्दाहचोषबहुता मुखतिक्तता च,
मूर्च्छा सतृड् भवति पित्तकृते तथैव ॥
कण्डूगुरुत्वकफसंस्रवसादतन्द्राः,
श्लेष्मात्मके मधुरमास्यमरोचके तु ।
सर्व्वात्मके पवनपित्तकफा बहूनि,
रूपाण्यथास्य हृदये समुदीरयन्ति ॥
संरागशोकभयविप्लुतचेतसस्तु,
चिन्ताकृतो भवति सोऽशुचिदर्शनाच्च" ॥ * ॥

चिकित्सा यथा,—

"वाते वचाम्बु वमनं कृतवान् पिबेच्च,
स्नेहं सुराभिरथवोष्णजलेन चूर्णं ।
कृष्णाविडङ्गयवभस्महरेणुभार्गी-
रास्नैलहिङ्गुलवणोत्तमनागराणां ॥
पित्ते गुडाम्बुमधुरैर्वमनं प्रशस्तं,
स्नेहः ससैन्धवसितामधुसर्पिरिष्टः ।
निम्बाम्बुवामितवतः कफजेऽनुपानं,
राजद्रुमाम्बुमधुना तु सदीप्यकं स्यात् ॥
चूर्णं यदुक्तमथवानिलजे तदेव,
सर्व्वैश्च सर्व्वकृतमेवमुपक्रमेत ॥
द्राक्षापटोलविडङ्गत्वकरीरनिम्ब-
मूर्व्वाभयाक्षबदरामलकेन्द्रवृक्षैः ।
वीजं करञ्जतरुपत्रभवैश्च पिष्टै-
स्तैलं पचेत् सुरभिमूत्रयुतं यथावत् ॥
मुस्ता वचा त्रिकटुकं रजनीद्वयञ्च,
भार्गी च कुष्ठमथ निर्दहनीञ्च पिष्ट्वा ।
मूत्रेऽविजे द्विरदमूत्रयुते पचेद्वा,
पाठान्तगामतिविषा रजनीञ्च मुख्या ॥
मर्दृकिमर्कममृताञ्च मलाङ्कलाख्या,
मूत्रे पचेत्त महिषस्य विधानविद्वा ।
एतान्न सन्ति चतुरो लिहतस्तु लेहान्,
गुल्मारुचिश्वसनकण्ठहृदामयाश्च ॥
सात्म्यान् स्वदेशरचितान् विविधांश्च भक्ष्यान्,
पानानि मूलफलषाडवरागयोगान् ।
अद्यादसाञ्च विविधान् विविधैः प्रकारै-
र्भुञ्जीत वापि लघुरुच्यमनःसुखानि ॥
आस्थापन विधिवदत्र विरेचनञ्च,
कुर्य्यान्मृदूनि शिरसश्च विरेचनानि ।
धूमौषधानि रजनीत्रिफलायुतानि,
चूर्णीकृतानि यवशूकविमिश्रितानि ॥
क्षुद्रायुतानि वितरेन्मुखधावनार्थ-
मन्यानि तिक्तकटुकानि च भेषजानि ।
मुस्तादिराजतरुवर्गदशाङ्गसिद्धैः,
क्वाथैर्जयेन्मधुयुतैर्विविधैश्च लेहैः ॥
मूत्रासवैर्गुडकृतैश्च तथारिष्टैः,
द्राक्षासवैश्च मधुमाधवतुल्यगन्धैः ।
स्यादेषएव कफवातहृते विधिश्च,
शान्तिं गते हुतभुजि प्रशमाय तस्य ॥
इच्छाभिघातभयशोकहृतेऽन्तरग्नौ,
भावान् भवाय वितरेत् खलु शक्यरूपान् ।
अर्थेषु चाप्युपचितेषु पुनर्भवाय,
पौराणिकैः श्रुतिपथैरनुमानयेत्तं ॥
दैन्ये गते मनसि बोधनमत्र शस्तं,
यद्यत् प्रियं तदुपसेव्यमरोचके तु ॥ * ॥
रसगन्धौ समौ शुद्धौ दन्तीक्काथेन भावयेत् ।
जम्बीरस्य रसैर्वापि आर्द्रकस्य रसेन वा ॥
मातुलुङ्गस्य तोयेन तस्य मज्जारसैर्बुधः ।
पश्चाद्विशोष्य सर्व्वांस्तान् टङ्कणञ्चावचारयेत् ॥
देवपुष्पं बाणमितं रसपादं मृतामृतं ।
मासमात्रञ्च तत् सर्व्वं नागरेण गुडेन वा ॥
सर्व्वारोचकशूलार्त्तिमामवातं सुदारुणं ।
सोऽयं निवारयत्याशु केशरी करिणं यथा" ॥

सुधानिधिरसः ॥ * ॥ इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहः ॥)

अर्क, क, तापे । (चुरादि उभयपदी सेट् ।) स्तुतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ एककक्कारः प्रकृतिः पश्चाद्रफनिमित्तकद्वित्वं विभाषया वक्तव्यं । तेन क अर्कयति अर्क्कयति एवं सर्व्वत्र । इति दुर्गादासः ॥

अर्कः, पुं, (अर्च + कर्म्मणि घञ्, कुत्वम् ।) सूर्य्यः । इन्द्रः । ताम्रं । स्फटिकः । इति मेदिनी ॥ पण्डितः । इति शब्दरत्नावली ॥ ज्येष्ठभ्राता । इति दण्डादिनाथः ॥ नक्षत्रम् । रविवारः । इति ज्योतिषं ॥ वृक्षविशेषः । आकन्द इति भाषा । तत्पर्य्यायः । क्षीरदलः २ पुच्छी ३ प्रतापः ४ क्षीरकाण्डकः ५ विक्षीरः ६ क्षीरी ७ खर्ज्जुघ्नः ८ शीतपुष्पकः ९ जम्भनः १० क्षीरपर्णी ११ विक्षीरणः १२ सदापुष्पः १३ सूर्य्याह्वः १४ आस्फोतकः १५ तूलफलः १६ शुकफलः १७ । इति राजनिर्घण्टः ॥ वसुकः १८ आस्फोतः १९ गणरूपः २० मन्दारः २१ अर्कपर्णः २२ । इत्यमरः ॥ * ॥ अथ श्वेतार्कपर्य्यायः । अलर्कः १ राजार्कः २ प्रतापसः ३ गणरूपी ४ ॥ * ॥ अथ रक्तार्कपर्य्यायः । विस्फोटः १ सदापुष्पी २ रूपिका ३ आदित्यपुष्पिका ४ दिव्यपुष्पिका ५ अर्कः ६ । इति रत्नमाला ॥ अस्य गुणाः । कटुत्वं । उष्णत्वं । अग्निकारित्वं । वातशोथव्रणार्शःकुष्ठक्रिमिनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ कफदोषनाशित्वं । तीक्ष्णत्वञ्च । अस्य क्षीरगुणाः । क्रिमिदोषव्रणनाशित्वं । कुष्ठार्शःउदररोगेषु हितकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ तस्य पर्य्यायगुणाः ।
"श्वेतार्को गणरूपः स्यान्मन्दारो वसुकोऽपि च ।

श्वेतपुष्पः सदापुष्पः स बालार्कः प्रतापसः ॥
रक्तोऽपरोऽर्कनामा स्यादर्कपर्णो विकीरणः ।
रक्तपुष्पः शुक्लफलस्तथास्फोतः प्रकीर्त्तितः ॥
अर्कद्वयं सरं वातकुष्ठकण्डूविषव्रणान् ।
निहन्ति प्लीहगुल्मार्शःश्लेष्मोदरशकृत्कृमीन् ॥
शुक्लार्ककुसुमं वृष्यं लघु दीपनपाचनं ।
अरोचकप्रसेकार्शःकासश्वासनिवारणं ॥
रक्तार्कपुष्पं मधुरं सतिक्तं
कुष्ठकृमिघ्नं कफनाशनञ्च ।
अर्शो विषं हन्ति च रक्तपित्तं
संग्राहि गुल्मे श्वयथौ हितं तत् ॥
क्षीरमर्कस्य तिक्तोष्णं स्निग्धं सलवणं लघु ।
कुष्ठगुल्मोदरहरं श्रेष्ठमेतद्विरेचनं" ॥
इति भावप्रकाशः ॥ ० ॥ निर्यासविशेषः । आरक
इति आरवीभाषा । तस्य विधिर्यथा,—
"द्रव्यकल्पः पञ्चधा स्यात् कल्कचूर्णरसस्तथा ।
तैलमर्कः क्रमाज्ज्ञेयं यथोत्तरगुणं प्रिये ॥
पृथक् द्वन्द्वे सन्निपाते सङ्करेऽसाध्यरोगिणि ।
क्रमादेते प्रयोक्तव्या अन्यथा नु विनाशकाः ॥
आद्ये गुणा गुणाः सर्व्वे द्वितीयश्च ततो लघु ।
तृतीयं शीघ्रकारि स्यात् चतुर्थं नातिदोषकृत् ॥
पञ्चमं दोषरहितं गुणसद्यःप्रकाशकं ।
पञ्चमस्य तु सामर्थ्यं स्वयं पञ्चाननोऽब्रवीत् ।
वर्षाणान्तु सहस्राणि कथ्यतेऽहर्निशं मया
सम्पूर्णा नैव जायेत कल्पोऽर्कस्य दशानन ॥ ० ॥
पुरारे परमर्षे च दिवार्को यस्तु निर्म्मितः ॥
रमणीषु प्रदातव्यो विलोमात् पसु योजयेत् ॥
लोहचूर्णं गैरिकञ्च खटिका भस्ममृत्तिका ।
मृत्तिकास्थिभवं चूर्णं काचं कौकमजं रज ॥
एतानि समभागानि सर्व्वतुल्या च मृत्तिका
भस्मनीया पञ्चमूत्रैः खराश्वमहिषोद्भवैः ॥
गजाजसम्भवाभ्याञ्च शटितं तद्विशोधयेत् ।
यथा गन्धविनाशः स्यात् तथा संमर्दयेत्ततः ॥
लघुहस्तः कुलालोऽस्य कुर्य्याद्यन्त्रं सुनिर्म्मलं
यथेष्टा स्थालिका कुर्य्यात् अङ्गुलप्रान्तमार्गिका ॥
एवमुदराकारा द्व्यङ्गुलोत्सेधवर्त्तनी
सारिकान्ते तु परिधि अङ्गुलोत्सेधशोभिता ॥
विनिर्मायाथ सार्थन्ते यथा शिल्पविनिर्म्मिता ।
छिद्रं कृत्वा नलं दद्यादङ्गुष्ठसमं बुध ॥
सारिकापरिधेरन्तस्तस्य कुर्य्यात् पिधानकं
अर्द्धनिम्बफलसमं परिधि तस्य चान्ततः ॥
वेदाङ्गुलं मस्तकोर्द्ध्वे कार्य्ये तोयस्य धारणे ।
समर्था तत्र नलिका कुर्य्यात्तोयविमोचनी ॥
तस्यैवान्तरतो लेप्या जीर्णास्थ्या मृत्तिकाम्बुना
अथवा श्वेतकाचं तु सर्व्वदोषापनुत्तये ॥ ० ॥
अथ वक्ष्ये तु जीर्णास्थिमृत्तिकाकरणं प्रिये
शिलाजतुस्थले कुर्य्यात् दीर्घगर्त्तं मनोहरं ॥
निक्षिपेत्तत्र नानास्थिसञ्चयं द्विचतुष्पदां ।
सर्ज्जिक्षारं महाक्षारं मृत्क्षारं लवणानि च ॥
गन्धकोष्णजलं क्षेप्यं नानामूत्राणि तत्र वै ।
एवं कृत्वा मासषट्कं दद्यात् पाषाणमृत्तिकां ॥
कण्ठास्यार्द्धं तदूर्द्धन्तु कुर्य्याद्दङ्गीष्ठिकां शुभा ।

त्रिवर्षाज्जायते सर्व्वमेकीभूतं दृशत्समं ॥
ततो निष्काश्य तच्चूर्णं कृत्वा पात्राणि निर्म्मिमेत् ।
प्रशस्तं भोजनं तत्र सूचयेद्मदवणं ॥
महाविषस्य संयोगात्तस्य भङ्गः प्रजायते ।
सूचीविषादिसंयोगात् यत्र स्फोटा भवन्ति च ॥
तत्र दिव्यं तदविषं पात्र कृष्णं प्रजायते ।
एवं ज्ञात्वा तत्र दद्यान्न कदाचिद्विषादिकं ॥
विषादीनामर्कसिद्ध्यै कुर्य्यात् पात्रन्तु लोहजं ।
स्वर्णजं रौप्यजं वापि कुर्य्यात् पात्रमकल्मषं ॥
अथवा ताम्रजं कुर्य्यादन्तर्व्वङ्गविलेपितं ।
पात्रन्तु बद्धा कुर्व्वीत कषायो न भवेद्दमः ॥
द्रव्यान्तरस्य संयोगादर्के तैलञ्च गर्भतः ।
सर्व्वथा निःसरत्येव पाषाणस्यापि किं पुनः ॥
अनसार्कस्तथा तैलं गन्धतासादिसम्भवं ।
वेधकं सर्व्वधातूनां देहस्यापि च सिद्धिदं ॥
यस्तैलकरणे दक्षश्चार्कनिःसारणे क्षमः ।
तत्तत्सेवाकरो नित्यं स रोगैर्नैव बाध्यते ॥ ० ॥
कुत्सितार्कन्तु यामेन द्वियामाभ्यान्तु मध्यमः
त्रिभिर्यामैर्भवेच्छ्रेष्ठः स एवार्कस्तु सिद्धिदः ॥
द्रव्यादधिकसौगन्ध्यं यस्मिन्नर्के प्रदृश्यते ।
जीर्णास्थिपात्रसङ्क्रामो द्रव्यवर्णः प्रदृश्यते ॥
शङ्खकुन्देन्दुधवलोऽन्यथा पात्रान्तरे स्थितः ।
जिह्वोपरिगतः स्वादुः दद्याद्द्रव्यभवन्तु र ॥
तमेवार्कं विजानीयादन्यन्नेष्यं रसादिवत् ।
कृत्वा सुगन्धं दुर्गन्धमर्कं पथ्यादिभिः सुधीः ॥
गुणार्थं पश्चात् सेवेत ह्यन्यथापगुणो भवेत्
दुर्गन्धं भक्षयेदर्कं यदि मोहात् कथञ्चन ॥
तदास्य जायते ग्लानिर्व्वान्तिरालस्यकं तथा ।
तद्दोषस्य विनाशाय कुर्य्याद्दान्तिमतन्द्रितः ॥
दीपोद्गमप्रशमनाय पिबेदर्कपलं जलं ।
चर्म्मन्यर्कपलं वापि शीतार्त्तो मासलीभवं ॥ ० ॥
अर्कनिष्काशनार्थाय क्रमाज्ज्ञेयाः षडग्नयः
धूमाग्निश्चैव दीपाग्निर्मन्दाग्निर्मध्यमस्तथा ॥
खराग्निश्च महाग्निश्च तथा वक्ष्यामि लक्षणं
निर्ज्वालो यो धूमशिखो धूमाग्निः स उदाहृतः ॥
समागमेऽतिसूक्ष्मं यत् सूक्ष्ममध्यं समस्यति ।
तत्काष्ठं काष्ठमित्याहुः खदिरादिसमुद्भवं ॥
द्वाभ्यां तस्य चतुर्थाभ्यां योऽग्निर्दीपाग्निरुच्यते
चतुर्गुणेन तेनैव मन्दाग्निः परिकीर्त्तितः ॥
अर्द्धीकृताभ्यां ताभ्यान्तु मध्यमाग्निरुदाहृतः
अर्द्धैस्तु पञ्चभिः प्रोक्तः खराग्निः सर्व्वकर्म्मसु ।
मस्तकावधिपात्रस्य चतुर्दिक्षु क्रमेण च ।
प्रसरन्ति यदा ज्वाला स महाग्निरुदीरितः ॥
सार्द्धयामञ्च यामञ्च याममेकं मुहूर्त्तकं ।
मुहूर्त्तमात्रमित्येवमर्कार्थे वह्नयः स्मृताः ॥ ० ॥
जीर्णास्थिपात्रे मृत्तीयादर्के वा काचसम्भवे ।
पाषाणसम्भवे पात्रे कांस्यजेऽथ हिमस्थले ॥
पिबेदर्कमनिर्व्वापं पीत्वा ताम्बूलभक्षणं
कुर्य्यादनुक्तताम्बूले लवङ्गं भक्षयेत्ततः ॥
मर्दनादिषु सर्व्वत्र द्रव्यतैलं प्रयोजयेत् ।
अर्क एव प्रयोक्तव्यो भक्षणे न तु मर्दने ॥
ये ये द्रव्यगुणाः प्रोक्ताः सर्व्वे तेऽर्कसमाश्रिताः ।

सेवेतार्कं प्रिये तस्माद्राजा परमधार्म्मिकः ॥
स्वस्थेऽपि वा रोगिणे वा याच्यतेऽर्कस्तु येन वा ।
ज्ञात्वा तल्लक्षणं दद्यादन्यथा ब्रह्महा भवेत् ॥ ० ॥
वर्णस्वराणां प्रमितिं दूतोक्तस्य तु कारयेत् ।
शरैर्युक्ता विगुणिता त्रिभिर्भागं समाहरेत् ॥
एकशेषे गुणाः शीघ्रं द्विशेषे वर्द्धते गदः ।
त्रिशेषे मरणं वाच्यं स्वार्थं याचयते यदि ॥
अर्कं तदेतत् विज्ञाय दद्यादर्कं न चान्यथा ।
गदिना तु यदा दूतः प्रेषितश्चेद्विचार्य्यते ॥
नपुंसकाद्यैरक्षणान्त स्वरा एकादश प्रिये ।
वर्णास्तत्सङ्ख्यका लेख्याः कठवाद्याश्च तत्तले ॥
एकादशसु कोष्ठेषु क्रमाद्दूतान् प्रविन्यसेत् ।
रसास्त्रयो हरं वेदाः पर्व्वता ऋतवः कलाः ॥
वसवः पृथिवी शून्यं चन्द्रमा इति च क्रमात् ।
विज्ञाय भागं दूतस्य नामाक्षरसंयोजनं ॥
एवमेवातुरं कृत्वा द्वयोरेकत्रशेषितं ।
कृत्वाङ्कयोगं गदिनोऽधिके शेषे शुभं भवेत् ॥
समशेषे दीर्घरोगः न्यूनशेषे च तन्मृतिः ।
एतद्विचार्य्य दातव्यमन्यदप्यौषधं बुधैः ॥
चक्रदयन्तु योऽज्ञात्वा दद्यादर्कं विमोहितः ।
जायते विप्रघातस्य यथा मम मते सति" ॥
इति श्रीलङ्कानाथकृतार्कचिकित्सायां यन्त्रविधि-
शतकं प्रथमं ॥ ० ॥
"अथातः सम्प्रवक्ष्यामि निर्गमोऽर्कस्य भामिनि ।
पञ्चप्रकारद्रव्यस्य कुर्य्यान्निष्काशनं भिषक् ॥
अत्यन्तकठिनं चाद्यं कठिनञ्च द्वितीयकं ।
आर्द्रं तृतीयमुदितं चतुर्थं तन्वलं भवेत् ॥
पञ्चमञ्च द्रवद्रव्यं तथा विधिरथोच्यते ॥ ० ॥
रसवच्चूर्णयेत् द्रव्यमत्यन्तकठिनन्तु यत् ॥
द्विगुणं निक्षिपेत्तोयं कारणा स्थापयेच्च तत् ।
यावच्छुष्कं भवेत्तोयं द्रव्यञ्च शिथिलं यथा ॥
ततः पुनः क्षिपेत्तोयं पूर्व्वद्रव्यसमं भिषक् ।
कृत्वाऽप्रहरं तत्र सूर्य्यचन्द्रकरे स्थलं ॥
सम्पूज्य गणपतिं सूर्य्यं भैरवं कुलदेवतां ।
निःक्षिपेदर्कयन्त्रे तत् निष्कास्यार्कं समाहरेत् ॥
यथाधिकन्तु यत् द्रव्यमत्यन्तकठिनन्तु तत् ।
चन्दनादीनि सर्व्वाणि अत्यन्तकठिनानि च ॥
कीटभक्षं धूमगन्धं यच्च गन्धविवर्ज्जितं ।
रहितं स्वरसेनापि नार्ककर्म्मणि योजयेत् ॥
यथार्कसंस्थितं द्रव्यं कुर्य्याद्दोषकृत्तथा वपुः ।
अर्कं तद्गुणसंयुक्तं तस्मात् संयोजयेत् प्रिये ॥ ० ॥
यवान्यजाजीत्रिकटुमूत्रनिम्बादिकमौषधं ।
अस्थं तत् कठिनं द्रव्यं तदर्कस्य विधिं शृणु ॥
द्विगुणं निःक्षिपेत्तोयं द्रव्ये तु कठिने सते ।
अष्टप्रहरिकं तत्र कुर्य्यात् पर्य्यायमेककं ॥
रक्षेत् द्रव्यं द्विगुणितं दृष्ट्वा देशं तु कौतुकं ।
पश्चात् दत्त्वार्कयन्त्रे तत् अर्कनिष्काशयेच्छनैः ॥ ० ॥
आर्द्रद्रव्यं द्विधाप्रोक्तं सरसं नीरसं तथा ।
सद्गन्धं गुणरसकं द्विधा नीरसमुच्यते ॥
वास्तुकं सार्षपं शाकं निर्गुण्डीरसमार्षकं ।
धत्तूराद्यमिदं सर्व्वमार्द्रं सरसमुच्यते ॥
एषां नालान् चूर्णयित्वा विंशांशं निःक्षिपेज्जलं ।

मुहूर्त्तमुष्णे संस्थाप्य ग्राह्योऽर्को विबुधोत्तमैः ॥
पलाशानान्तु शतांशेन तुल्यतोयेन सेचयेत् ।
दद्यात् घटीमर्ककरीं ततोऽर्कं कलयेच्छनैः ॥
वटाश्वत्थकरीराद्यमार्द्रद्रव्यन्तु नीरसं ।
विंशांशं निःक्षिपेत्तोयं जलं घर्म्मे च धारयेत् ॥
ततो निष्काशयेदर्कं क्रमश्छागमिलोक्तवत् ।
सदुग्धन्तु द्विधा प्रोक्तं मृदु तीक्ष्णमिति क्रमात् ॥
सातलावघ्नसेहुण्डक्षीरिण्याद्यास्तु तीक्ष्णकाः ।
खण्डानि तेषां कृत्वाथ निःक्षिपेत् पुष्कले जले ॥
दिनत्रयञ्च निष्काश्य तोयादौषध कुट्टयेत् ।
तदा न दृश्यते दुग्धं दद्यात्तोयं दशांशकं ॥
निष्काशयेच्छनैरर्कं स तु तीक्ष्णार्कसंज्ञकः ।
दुग्धिकार्कक्षीरिण्याद्या मृदुदुग्धाः प्रकीर्त्तिताः ॥
जले चतुर्गुणे दद्यात्तान् घर्म्मे विनिवेशयेत् ।
यावज्जलस्योष्णता स्यात् ततो यन्त्रे विनिःक्षिपेत् ॥
आदावौषधचूर्णयित्वा षष्ठांशजलसंयुतं ।
एवं द्रव्यं लोडयित्वा स्वयुक्त्यार्कं विनिर्हरेत् ॥
खण्डीकृत्य च आमानां फलानां मृदुकायिनां ।
सरसानाञ्च गृह्णीयादर्कं तोयेन वर्ज्जितं ॥ * ॥
काष्ठोडुम्बरिकादीनां आमानां दार्ढ्यभागिनां ।
कृत्वा स्वल्पानि खण्डानि अशीत्यंशं प्रदापयेत् ॥
पृथक् पृथक् च तुवरीं सर्ज्जिक्षारञ्च सैन्धवं ।
दत्त्वा विमर्दयेत् सर्व्वं चत्वारिंशांशकं जलं ॥
क्षिप्त्वा तत्कलसं घर्म्मे यामार्द्धेनोष्णता भवेत् ।
ततो यन्त्रे तु तद्दत्त्वा गृह्णीयादर्कमुत्तमं ॥
अतिपक्वफलानान्तु वीर्य्यतश्चार्कमाहरेत् ।
पथ्याकार्षे षोडशांशं जलं पथ्यासु दापयेत् ॥
बब्बुरफलादीनि चिञ्चिकादीनि यानि च ।
क्षिप्यारण्युष्णोदके तानि अम्लत्वस्य शान्तये ॥
ततश्चत्वारिंशदंशं जलं दत्त्वा समाहरेत् ।
तेषामर्कमथ द्रावद्रव्यार्कोपाय उच्यते ॥
द्रवद्रव्यात्क्षेपशान्त्यै प्रोच्यते वापकल्पना ॥ * ॥
पिधानानि विचित्राणि तेषामन्तो न विद्यते ॥
शतपत्रप्रसूनैर्व्वा जात्यर्थमालतीभवैः ।
गुलाबपारिजातैश्च केतकीभिः समाचरेत् ॥
दुग्ध दधि रसं तक्रं क्षौद्रं तैलं च सर्पिषि ।
मूत्रादौ देहतोये च चम्बेल्यादिपिधानकं ॥ * ॥
कान्तपाषाणसत्वस्य कृत्वा यन्त्रमनुत्तमं ।
निष्काशयेत् सर्व्वथार्कं द्रवद्रव्यस्य नान्यथा ॥
अथवा स्तम्भकं द्रव्य दध्नस्तु नवनीतकं ।
वर्षद्वौजस्योक्ता मधुच्छिष्टन्तु सर्पिषः ॥
गोकण्टकन्तु दुग्धस्य तथा मद्यस्य किण्वकं ।
तैलस्य तस्य पिण्याकं सर्व्वं घृतसमन्वितं ॥
यन्त्रं दत्त्वा द्रवद्रव्यं ययास्थालीनिवेशनं ।
तथा स्थलं स्थापयित्वा द्रवैर्यन्त्रं प्रपूरयेत् ॥
आच्छाद्य सारकैः पूर्णां स्थालीं दद्यादधोमुखीं ।
तथा चाकर्षितः सर्व्वो द्रवः फेनं परित्यजेत् ॥ * ॥
दुर्गन्धियो भवेदर्कस्तं कुर्य्यात् सुचिरगन्धकं ।
सर्व्वेषामेव मांसानां दुर्गन्धनाशः सर्व्वशः ॥
घृताभ्यक्ता हिङ्गुजीरमेथिका राजिका कृता ।
नवीनायां हण्डिकायां दद्यात् द्रव्यं पुनः पुनः ॥
तत्र दद्यात्तदर्कन्तु यथा दुर्गन्धता व्रजेत् ।
तथा पुनः पुनः कार्य्यं जायते गन्धवारणं ॥
आयाति रोचको गन्धो भवेत्सद्वह्निदीपनं ॥ * ॥
सर्व्वेष्वर्कप्रयोगेषु गन्धपाषाणवासना ॥
अर्काणान्तु प्रदातव्या ते भवन्त्यर्कसम्भवाः ।
सर्व्वत्र वातरोगेषु महिषाक्षादिवासना ॥
महिषाक्षस्तथा रालं निर्य्यासः सर्ज्जकस्य च ।
कृष्णागुरुः कदम्बञ्च महिषाक्षादिपञ्चकं ॥
सर्व्वेषु पित्तरोगेषु चन्दनादिकवासना ।
सर्व्वेषु कफरोगेषु जटामांस्यादिवासनं ॥
चन्दनञ्च तथोशीरं कर्पूरो गन्धवाकुची ।
एलाकर्चूरगोहूलाः सप्तैते चन्दनादयः ॥
जटामांसी नखं पत्रं लवङ्गं तगरं रसः ।
शिलाया गन्धपाषाणः सप्त मांस्यादिका अमी ॥
वासयेद्वा दशाङ्गेन त्रिदोषघ्नेन चार्ककं ।
नश्यन्ति यस्य धूपेन अवग्रहपिशाचकाः ॥
पञ्चांशद्गन्धपाषाणात् तावन्महिषगुग्गुलुः ।
चतुरंशं चन्दनञ्च जटामांसी च तावती ॥
त्रिभागः सर्ज्जकः सारस्तावदेव हि रालकं ।
उशीरं तु द्विभागं स्यात् घृतभ्रष्टं नखं समं ॥
कर्पूरो मृगनाभिश्च एकभागौ प्रकीर्त्तितौ ।
एष दशाङ्गधूपस्तु रुद्रस्यापि मनो हरेत् ॥ * ॥
पलाण्डुलशुनादीनां निर्गन्धीकरणं शृणु ।
उत्पाद्यान्तर्व्विषं सम्यक् तक्रमध्ये विनिःक्षिपेत् ॥
पर्य्यायमेकमत्यम्लमध्येऽस्मिन् विगमे सति ।
दद्यान्निष्काश्यान्यतक्रं कुर्य्यात्तत्राष्टमांशकं ॥
द्रोणपर्य्यायमेऽप्येवं सर्व्वापहरसेऽपि वा ।
त्रिपर्य्यायोत्तरं तत्तु रसोनं क्षालयेत् सुधीः ॥
हरिद्राराजिकातोये स्थाप्यं पर्य्यायमेककं ।
उष्णोदकेन संक्षाल्य पर्य्यायं वासयेत्ततः ॥
सहस्रपत्रीपर्णैर्व्वा अभावे पल्लवैरपि ।
आलोडयेद्दशांशेन पञ्चांशेन च सक्तुना ॥
युक्तं कृत्वा याममात्रं स्थापयेत् प्रकटातपे ।
ततो निष्काशयेदर्कं जात्यादिकपिधानितं ॥
अस्यार्कस्य सुगन्धेन एकदा मोहितो हरः ।
को जानाति रसोनस्य सर्व्वोऽयमिति भूतले ॥
एकतः सर्व्व एवार्का मांसार्कस्तु तथैकतः ।
मया स्वर्गे गृहीतस्तु प्राप्तं तत्र च नामृतं ॥
तदा प्रोक्तं शिवस्याग्रे मम धिग् जीवितं प्रभो ।
नीता वाथ प्रभुक्ता वा सुधा देवैर्मया श्रुतं ॥
न दृष्टा तत्र देवेश शिरश्छेदं करोम्यहं ।
ततः प्रसन्नो गिरिशो वाक्यं मां प्रति सोऽब्रवीत् ॥
दत्तं मया समस्तं ते देवाध्यक्षत्वमेव च ।
किन्तु कार्य्यन्तु सुधया सुधातोऽधिकरोचनं ॥ * ॥
संप्रवक्ष्यामि मांसार्कं मद्यस्यार्कं तथैव च ।
द्रव्याणां विजयादीनां लभ्यते यैः सुखं महत् ॥
मांसन्तु त्रिविधं ज्ञेयं मृदुलं कठिनं घनं ।
तेषामर्कं यथा प्रोक्तं यन्त्रान्निष्काशयेच्छनैः ॥
मृदुलं यद्भवेन्मांसं चत्वारिंशांशकं पटुः ।
स्थूलखण्डीकृते तस्मिन् दत्त्वा तत् क्षालयेच्छनैः ॥
षष्ठ्यंशनष्टगन्धेन तद्विलोड्य च निःक्षिपेत् ।
रसमिश्रोऽष्टमांशं तदभावे पयः क्षिपेत् ॥
जातीपत्रं लवङ्गञ्च त्वगेला नागकेशरं ।
मरिचं मृगनाभिश्च विदुर्गन्धाष्टकं त्विदं ॥
कार्य्यं पुष्पपिधानाद्यमर्कं निष्काशयेत्ततः ।
जायतेऽसौ महास्वादुः सुधासमरसः प्रिये ॥
दृढमांसस्य खण्डानि लघून्येव प्रकल्पयेत् ।
दद्याच्च तुवरीं तत्र लवङ्गं प्रोक्तया दिशा ॥
क्षालयेदारनालेन त्रिवारं कोष्णवारिणा ।
क्षालयेत् सप्तवाराणि हरेदर्कन्तु पूर्व्ववत् ॥
दृढमांसस्य खण्डानि कुर्य्यादतिलघूनि च ।
आलोड्य शङ्खद्रावेण क्षालयेत् पयसा पुनः ॥
सप्तवाराणि लवणं चयेत् पूर्व्ववदेव हि ।
तद्दत्त्वा यन्त्रमध्ये तु हरेत् पूर्व्ववदर्ककं ॥
सर्ज्जिक्षारं यवक्षारं श्वेतक्षारञ्च टङ्कणं ।
सौभाग्यक्षारकं सोरक्षारं शङ्खभवं तथा ॥
अर्कसेहुण्डपालाशक्षारञ्च तुवरी तथा ।
अपामार्गभवं क्षारं तथाष्टौ लवणानि च ॥
लवणाष्टकमेतच्च सैन्धवञ्च सुवर्च्चलं ।
विडं समुद्रसंजातं उद्भिदं रोमकं गडं ॥
कृत्वा सर्व्वाणि चैकत्र निम्बुनीरेण भावयेत् ।
एकविंशतिवाराणि काचकूप्यां विनिःक्षिपेत् ॥
नवांशनिम्बुरसकैः सर्व्वमार्द्रीकृतञ्च तत् ।
अधःसच्छिद्रपीठरीं मध्ये कूप्या निवेशयेत् ॥
मृत्कर्पटसमायुक्तां सहेदग्निं यथाविधि ।
तस्याग्रे कूपिका योज्या दीर्घकण्ठा मनोहरा ॥
सा कूपिका जले स्थाप्या मेलयेच्च द्वयोर्म्मुखं ।
जलमुष्णं यथा न स्यात् तथा चापरकूपिका ॥
अग्नय क्रमतो देया यामं यामञ्च पञ्च च ।
अनेनैव प्रकारेण क्षारार्काणां समुद्भवः ॥
दद्यादस्थीनि मांसानि शङ्खशुक्त्यादिकान्यपि ।
सर्व्वाण्यपि विलीयन्ते शङ्खद्रावे न संशयः ॥ * ॥
पारावताजचटकशशशूकरटिट्टिभाः ।
क्षुद्रमत्स्यादिकाः सर्व्वे मांसेषु मृदुलाः स्मृताः ॥
मृगरोहितकाद्याश्च मत्स्याः शल्लकिसम्बराः ।
एते कठिनमांसाः स्युः पक्षिणो जलचारिणः ॥
गजकुम्भीरघण्टाद्याः सगन्धा वर्करादयः ।
गोधा गोऽश्वा नृलापाद्याः घनमांसाः प्रकीर्त्तिताः
अन्नादिसम्भवो योऽर्कस्तन्मद्यं परिकीर्त्तितं ।
तस्य भेदान् प्रवक्ष्यामि शटितं तत् समुद्धरेत् ॥
तद्वासनानिवृत्त्यर्थमष्टगन्धं प्रयोजयेत् ।
पूर्व्वोक्तं धूपयेद्धूपैर्ज्जायते गन्धवर्ज्जितं ॥
अर्द्धं तत्र जलं देयं सिद्धे देयोऽष्टगन्धकः ।
तुषोदकैर्यवैरामैः सतुषैः सकलीकृतैः ॥
सौवीरन्तु यवैरामैः सतुषैः सकलीकृतैः ।
गोधूमैरपि सौवीरं जायते स्वल्पमादकं ॥
आरनालन्तु गोधूमैरामैः स्यान्निस्तुषीकृतैः ।
धान्याम्लं शालिचूर्णादिकोद्रवादिकृतं भवेत् ॥
शण्डाकी राजिकायुक्तैः स्यान्मूलकदलद्रवैः ।
सर्षपस्वरसैर्व्वापि शालिपिष्टकसंयुतैः ॥
कन्दमूलफलादींश्च सस्नेहलवणानि च ।
एकीकृत्य कृतोऽर्को यस्तत्सूक्तमभिधीयते ॥
पक्वौषधाम्बुसंसिद्धो योऽर्कस्तत् स्यादरिष्टकं ।
अरिष्टलघुपाकेन सर्व्वतश्च गुणाधिकं ॥
शालिपिष्टकपिष्टादिकृतो योऽर्कः सुरा तु सा ।

पुनर्नवाशिवापिष्टैर्विहिता वारुणी स्मृता ॥
इक्षोः पक्वै रसैः सिद्धः सीधुः पक्वरसश्च च ।
आमैस्तैरेव यः सिद्धः स च शीतरसः स्मृतः ॥
पर्य्यायावाप्नुवेन्मद्यं तामस्यं राक्षसप्रियं ।
मद्यमावाप्य राजसन्तु तदूर्द्ध्वं सात्विकं भवेत् ॥
सात्विके गीतहास्यादि राजसे साहसादिकं ।
तामसे निन्द्यकर्म्माणि निद्राञ्च मदिरा चरेत् ॥
भङ्गादिमत्तद्रव्याणां यवानीपादयोगतः ।
अर्कं निष्कासयेद्धीमान् बोधकः स्यान्मदस्य सः ॥
धुस्तूरादिकबीजानि तक्रं पयसि निःक्षिपेत् ।
कण्ठशोषविबन्धादिरहितोऽर्को भवेत् महि" ॥
इति श्रीलङ्कानाथकृतार्कचिकित्सायां यन्त्रशतकं द्वितीयं ॥ * ॥

"अथातः संप्रवक्ष्यामि केवलार्कगुणान् प्रिये ।
हरीतक्याः शूलहृत्कृच्छ्रकामलानाहनाशनः ॥
विभीतकस्य तृट्छर्दिकफकासविनाशनः ।
आमलस्य त्रिदोषास्रपित्तमेहान् विनाशयेत् ॥
पिप्पल्याः श्वासकासामवातार्शोज्वरशूलहृत् ।
मरीचस्य कृमीन् श्वासं हरेत् सर्व्वान् गदानपि ॥
ग्रन्थिकस्य प्लीहगुल्मकफवातोदरापहः ।
चव्यार्कोऽत्यन्तरुचिकृत् विशेषाद्गुदजापहः ॥
अर्कन्तु गजपिप्पल्या वातश्लेष्माग्निमान्द्यनुत् ।
चित्रकस्याग्निकृत् कासग्रहणीकृमिशोथहा ॥
यवान्याः पाचनो रुच्यो दीपनः शुक्रशूलहृत् ।
अजमोदोद्भवो वातकफहा वस्तिशोधनः ॥
पारसीकयवान्यास्तु ग्राही पाचनमादनः ।
जीरकस्य तु संग्राही गर्भाशयविशुद्धिकृत् ॥
कृष्णजीरस्य चक्षुष्यो गुल्मच्छर्द्यतिसारजित् ।
कारव्या बलकृत् हृद्यो ज्वरघ्नः पाचनः सरः ॥
धान्यार्कस्य तृषादाहवमिश्वासत्रिदोषहृत् ।
शोथज्वरानिलश्लेष्मव्रणशूलाक्षिरोगहृत् ॥
मिश्रेयाया वह्निमान्द्ययोनिशूलकृमीन् हरेत् ।
ज्वालामरीचकस्यापस्मारभूतत्रिदोषहृत् ॥
मेथिकायाः श्लेष्मवातज्वरामकफनाशनः ।
वनमेथ्याः सर्व्वरोगान् हरेत् कुञ्जरवाजिनां ॥
चन्द्रशूरस्य हिक्कासृग्वातहृत् पुष्टिवर्द्धनः ।
हिङ्गुनः पाचनो रुच्यः कृमिशूलोदरापहः ॥
वचाया वह्निवमिकृत् विबन्धाध्मानशूलहृत् ।
पारसीकवचायास्तु भूतोन्मादबलं हरेत् ॥
कुलिञ्जनस्य स्वरकृत् हृत्कण्ठमुखशोधनः ।
स्थूलग्रन्थिभवस्यार्को विशेषात् कफकासनुत् ॥
द्वीपान्तरवचायास्तु हरेच्छूलं फिरङ्गकं ।
हपुषाया हरेत् प्लीहं विषं मोहञ्च दारुणं ॥
हपुषायाः समीरार्शोग्रहणीगुल्मशूलहृत् ।
विडङ्गस्योदरश्लेष्मकृमिवातविबन्धनुत् ॥
तुम्बुरोर्गुरुताश्वासकासप्लीहकृमीन् हरेत् ।
वंशरोचनजस्तृष्णाक्षयकासज्वरान् हरेत् ॥
समुद्रफेनजः शीतो लेखनः कफहृत् सरः ।
क्षीरकोत्थः शुक्रकफबलकृच्छीतलः समः ॥
आर्षभः पित्तदाहास्रकासवातक्षयापहः ।
महामेदोद्भवोऽर्कस्तु वृष्यस्तन्यः कफावहः ॥
महामेदोद्भवः शीतो रक्तपित्तज्वरप्रणुत् ।
काकोल्याः शुक्रलः शीतः पित्तशोषज्वरापहः ॥
क्षीरकाकोलिकाजातो वृंहणो दाहवातहा ।
ऋद्ध्या बल्यस्त्रिदोषघ्नो रक्तपित्तविनाशनः ।
वृद्ध्या गर्भप्रदः शीतः क्षतकासक्षयापहः ॥
मधुयष्ट्याः केशकरः स्वर्य्यः पित्तानिलास्रजित् ।
जलयष्ट्या विषच्छर्दितृष्णाग्लानिक्षयापहः ॥
कम्पिल्लस्य विरेकी स्यात् मेहानाहविकारनुत् ।
आरग्वधस्य पित्तास्रवातादावर्त्तशूलहृत् ॥
कट्व्या मेहश्वासकासकृमिकुष्ठज्वरापहः ।
भूनिम्बस्य तृषाकुष्ठज्वरव्रणकृमिप्रणुत् ॥
भद्राया वस्तिपित्तास्रकृमिवीसर्पकुष्ठनुत् ।
मदनोत्थः छर्दनश्च चातुर्थज्वरकादिहृत् ॥
रास्नोद्भवः सर्वामामवातशूलोदरापहः ।
नागभिन्नोद्भवो भोगिलूताद्याखुविकारहृत् ॥
माचिकाजस्तु पित्तास्रपक्वातीसारहा लघुः ।
तेजस्विन्याः श्वासकासकफहृद्वह्निदीपनः ॥
ज्योतिष्मत्या वान्तिकरो वह्निबुद्धिस्मृतिप्रदः ।
कुष्ठस्य हन्ति वातास्रकासकुष्ठमरुत्कफान् ॥
पौष्करस्यारुचिश्वासान् विशेषात् पार्श्वशूलनुत् ।
हेमाह्वाया रेकवान्तिकरः कण्डूविनाशनः ॥
शट्या हरेदूर्द्ध्ववातहिक्कातृष्णाक्षयस्वरान् ।
कट्फलोत्थः श्वासकासप्रमेहार्शोऽरुचीन् हरेत् ॥
भार्ग्या हरेत् कफश्वासपीनसज्वरमारुतान् ।
पाषाणभेदजो योनिरोगकृच्छ्राश्मगुल्महा ॥
धातकीजस्तृषामारविषक्रिमिविसर्पजित् ।
मञ्जिष्ठाजो विषश्लेष्मरक्तातीसारकुष्ठहा ॥
कुसुम्भजो वर्णकरो रक्तपित्तकफापहः ।
लाक्षाजः कृमिवीसर्पव्रणारुःक्षतकुष्ठहा ॥
हरिद्राया मेहशोथत्वग्दोषव्रणपाण्डुनुत् ।
आरण्यकहरिद्राया कुष्ठवातास्रनाशनः ॥
कर्पूरकहरिद्रायाः सर्व्वकण्डूविनाशनः ।
दार्व्या विशेषतो लेपात् नेत्रकर्णास्यरोगनुत् ॥
रसाञ्जनोद्भवो नेत्रविकारव्रणदोषहृत् ।
वाकुच्या कृमिविष्टम्भपाण्डुशोथकफापहः ॥
प्रपुन्नाटस्य हन्त्येव कण्डूदद्रुविषानिलान् ।
विषाजो दीप्तिकृत् पाके कफपित्तातिसारहा ॥
लोध्रजः शीतलो ग्राही चक्षुष्यः कफपित्तनुत् ।
वृहत्त्वचोद्भवो नेत्रोदरार्तीसारशोथहृत् ॥
भल्लातकोद्भवो हन्यात् ज्वरोदरकृमिव्रणान् ।
गुडूच्या दीपनो ग्राही कासपाण्डुज्वरापहः ॥
ताम्बूल्या मुखदौर्गन्ध्यमलवातश्रमापहः ॥
वन्ध्या श्लेष्महरी वन्ध्या लघुकर्णाश्च पाचनः ॥
गम्भारीजो भ्रमतृष्णाशूलार्शोविषदाहहृत् ।
पाटल्याश्छर्दिशोथास्रतृट्श्लेष्मारुचिदाहहा ॥
अग्निमन्थोद्भवः शोथकृमिपाण्डुबलासनुत् ।
श्योनाकजस्तु गुल्मार्शःकृमिहृद्रुचिदीप्तिकृत् ॥
शालिपर्ण्याः क्षतकृमिज्वरच्छर्द्यतिसारहा ।
पृश्निपर्ण्या ज्वरश्वासरक्तातीसारदाहजित् ॥
वार्त्ताक्या ज्वरवैरस्यमलारोचकशूलहा ।
कण्टकार्य्या गर्भकरः पाचनः कफकासहा ॥
गोक्षुरस्याश्मरीमेहकृच्छ्रहृद्रोगवातहा ।
क्षीरिन्याः सारहृद्भ्रमदोषध्नतयनाशनः ॥
मुद्गपर्ण्याः शोथदाहग्रहण्यर्शोऽतिसारहृत् ।
माषपर्ण्याः शुक्रकरो वातपित्तज्वरास्रजित् ॥
पद्माकुलोद्भवः शूलशिरःपीडोदरापहः ।
मधूकोत्थो भ्रमश्वासकासकुष्ठाममारुतान् ॥
मन्दारजो वातकुष्ठकण्डूव्रणविषापहः ।
अर्कार्कः प्लीहगुल्मार्शःश्लेष्मोदरकृमीन् हरेत् ॥
वशीरजो लेपतो हन्याद्व्रणशोथोदरव्रणान् ।
सातलोत्थः कफानाहपित्तोदावर्त्तशोथहा ॥
लाङ्गल्या लेपतो हन्यात् शोफास्रव्रणगण्डजितः ।
करवीरोद्भवो नेत्रकोपकुष्ठव्रणापहः ॥
चण्डालोत्थस्तु विषवत् भक्षणे लेपने सुहृत् ।
धत्तूरजो हरेत् क्षेपायूकाकृमिविषादिकं ॥
वासोद्भवो ज्वरच्छर्दिमेहकुष्ठक्षयापहः ।
पर्पटो हन्ति पित्तास्रभ्रमतृष्णाकफज्वरान् ॥
निम्बजो भ्रमतृट्कासज्वरारुचिवमिप्रणुत् ।
महानिम्बोद्भवो गुल्मसूचिकाविषनाशनः ॥
पारिभद्रोऽनिलश्लेष्मशोथमेदःकृमिप्रणुत् ।
काञ्चनारो गलमालागुदभ्रंशव्रणापहः ॥
कोविदारस्तु पित्तास्रप्रदरक्षयकासहा ।
शोभाञ्जनार्को रुचिकृत् शुक्रलो वह्निदीपनः ॥
मधुशिग्रूद्भवो हन्यात् विद्रधिश्वयथुक्रिमीन् ।
शिग्रुजो विषहृन्नस्यो नस्येनाक्षिशिरोगहृत् ॥
गिरिकर्ण्या कुष्ठशूलशोथव्रणविषापहः ।
सिन्धुवारोद्भवो हन्ति शूलशोथाममारुतान् ॥
निर्गुण्ड्यर्को हरेज्जन्तुव्रणकुष्ठारुचीन् लघुः ।
कीटजो दीपनः शीतः कफतृष्णामकुष्ठजित् ॥
करञ्जः कफगुल्मार्शोव्रणक्रिमिविषापहः ।
घृतकरञ्जको भेदी वातार्शःकृमिकुष्ठजित् ॥
करञ्ज्या वमिवातार्शःकृमिकुष्ठप्रमेहजित् ।
उत्कटार्कः केशकरो वातपित्तकफापहः ॥
गुञ्जाया हरेत् श्वासमुखशोषभ्रमज्वरान् ।
कपिकच्छूद्भवो वृष्यो वृंहणो वाजिकर्म्मकृत् ॥
मासरोहिण्युद्भवस्तु वृष्यो दोषत्रयापहः ।
चिरं कुर्य्याद्धातुपुष्टिं तत्पानान्मारयेज्ज्वरान् ॥
पत्तकान्तरे चेत्यपि च पाठः ॥
कण्टकार्य्याः दीपनः श्लेष्मशोथोदरकफं हरेत् ।
वेतसो हरेत दाहं शोथार्श्चयोनिरुग्व्रणान् ॥
जलवेतसजो ग्राही शीतो वातप्रकोपनः ॥
इज्जलार्कस्तु हरेत चराचरविषं स्फुटं ॥
अङ्कोटकस्य श्वासशोथग्रहविषापहः ।
बलार्को ग्राही वातास्रपित्तास्रक्षतनाशनः ॥
अतिपूर्व्वबलार्कस्तु मूत्रार्तीसारनाशनः ।
महाबलार्को हरेत कृच्छ्रं वातानुलोमनः ॥
नागपूर्व्वबलार्कस्तु मूर्च्छामोहहरः परः ।
लक्ष्मणार्कन्तु सेवेत वन्ध्यापि लभते सुतं ॥
स्वर्णवल्ल्याः शिरःपीडादिदोषान् हन्ति दुस्सहः ।
कार्पासार्कः कर्णमध्यकर्णरोगान् विनाशयेत् ॥
वंशजः कफपित्तघ्नः कुष्ठास्रव्रणशोथजित् ।
नलार्को वस्तियोन्यर्त्तिदाहपित्तविसर्पहृत् ॥
पाठ्या जयेत् ज्वरच्छर्दिकुष्ठातिसारहृद्रुजः ।
श्वेतवृत्तोद्भवो रेकी पित्तशार्शोदरापहः ॥
रक्तपत्रोद्भवः प्लीहान् गुल्मव्रणविषापहः ।

अर्ज्जकः, पुं, (अर्ज्जयति, अर्ज्ज + णवुल्।) श्वेतपर्णासः। बाबुइ इति भाषा। तत्पर्य्यायः। श्वेतच्छदः २ गन्धपत्रः ३ पाता ४ कुठेरकः ५। इति शब्दचन्द्रिका॥ वर्व्वरीभेदः। आजबलाइ इति पश्चिमदेशे ख्यातः। तत्पर्य्यायः। क्षुद्रतुलसी २ क्षुद्रपर्णः ३ मुखार्ज्जकः ४ उग्रगन्धः ५ जम्बीरः ६ कुठेरः ७ कठिञ्जरः ८। अस्य गुणाः। कटुत्वं। उष्णत्वं। कफवातामयनेत्ररोगनाशित्वं। रुचिकारित्वं। सुखप्रसवकारकत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ सामान्यतुलसी। इति रत्नमाला॥ ("कफघ्ना लघवो रूक्षाः स्निग्धोष्णाः पित्तवर्द्धना। कटुपाकरसाश्चैव सुरसार्ज्जकभूस्तृणाः"॥ इति सुश्रुतस्य॥)

अर्ज्जकः, त्रि, (अर्ज्जयति, अर्ज्ज + णवुल्।) उपार्ज्जनकर्त्ता। यथा। "अतएव वशिष्ठेन ज्येष्ठस्यांशद्वयमभिधायार्ज्जकस्यांशद्वयमभिहितं"। इति दायभागः॥

अर्ज्जनं, क्ली, (अर्ज + ल्युट्।) उपार्जनं। स्वत्वहेतुभूतो व्यापारः। यथा। अर्ज्जनं स्वत्वहेतुभूतो व्यापारः अर्जनं स्वत्वं नापादयतीति विप्रतिषिद्धमिति दायभागः॥
("अर्जयितृव्यापारोऽर्जनमिति जीमूतवाहनः"।
"स्वामित्वजनकव्यापारत्वम्" इति महेश्वरः"।
"स्वामित्वहेतुभूतव्यापारत्वम् इति। श्रीकृष्णः।
"पितृनिधनकालीन वा जीवनमेव पुत्त्रस्यार्ज्जनं भविष्यति"। इति दायभागः।
"अर्थानामर्जने दुःखमर्जितानाञ्च रक्षणे"।
इति पञ्चतन्त्रे।
"द्रव्यार्जनञ्च नाशञ्च मित्रामित्रस्य चार्जनम्"।
इति मनुः।)

अर्जुनं, क्ली, (अर्ज + उनन्।) तृणं। नेत्ररोग इति विश्वमेदिन्यौ॥ तस्य लक्षणं। "एको यः शशकरुधिरोपमस्तु विन्दुः शुक्लस्थो भवति तदर्जुनं वदन्ति"। इति माधवकरः॥
("नीरुक् स्यन्दोऽर्जुनं विन्दुः शशलोहितसन्निभः" इति वाभटस्य।)

अर्जुनः, पुं, (अर्ज + उनन्।) पाण्डुराजस्य तृतीयपुत्त्रः। स तु इन्द्रात् कुन्तीगर्भे जातः। तत्पर्य्यायः। फाल्गुनः २ जिष्णुः ३ किरीटी ४ श्वेतवाहनः ५ बीभत्सुः ६ विजयः ७ कृष्णः ८ सव्यसाची ९ धनञ्जयः १०। इति विराटपर्व्व। पार्थः ११ शक्रनन्दनः १२ गाण्डीवी १३ मध्यमपाण्डवः १४ श्वेतवाजी १५ कपिध्वजः १६ राधाभेदी १७ सुभद्रेशः १८ गुडाकेशः १९ वृहन्नलः २०। इति जटाधरः॥ ऐन्द्रिः २१। इति भूरिप्रयोगः॥ *॥ स्वनामख्यातवृक्षविशेषः। आजन इति भाषा। तत्पर्य्यायः। नदीसर्जः २ वीरतरुः ३ इन्द्रद्रुः ४ ककुभः ५। इत्यमरः॥ शम्बरः ६ पार्थः ७ चित्रयोधी ८ धनञ्जयः ९ वैरान्तकः १० किरीटी ११ गाण्डीवी १२ शिवमल्लकः १३ सव्यसाची १४ कर्णारिः १५ करवीरकः १६ कौन्तेयः १७ इन्द्रसूनुः १८ वीरद्रुः १९ कृष्णसारथिः २० पृथाजः २१ फाल्गुनः २२ धन्वी २३। इति राजनिर्घण्टः॥ तत्पर्य्यायगुणाः।
"ककुभोऽर्जुननामाख्यो नदीसर्जश्च कीर्त्तितः।
इन्द्रद्रुर्वीरवृक्षश्च वीरश्च धवलः स्मृतः॥
ककुभः शीतलो भग्नक्षतक्षयविषास्रजित्।
मेदोमेहव्रणान् हन्ति तुवरः कफपित्तहृत्"॥
इति भावप्रकाशः॥ अस्य गुणाः। क्षतभग्नरक्तस्तम्भनमूत्रकृच्छ्ररोगे पथ्यत्वं। इति राजवल्लभः॥ कषायत्वं। उष्णत्वं। व्रणशोधनत्वं। कफपित्तश्रमतृष्णार्त्तिनाशित्वं। वातरोगप्रकोपकारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ *॥ (अस्य व्यवहारो यथा,—
"अर्ज्जुनस्य त्वचा सिद्धं क्षीरं दद्याद्धृदामये"॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः॥)
कार्त्तवीर्य्यार्ज्जुनः। माहिष्मती नाम पुरी तस्य राजधान्यासीत्, स खलु भुजवीर्य्येण सप्तद्वीपां धरामजयत्। योगाद् बाहुसहस्रञ्च लब्धवान्।
"तस्य बाहुसहस्रन्तु युध्यतः किल भारत।
योगात् योगेश्वरस्येव प्रादुर्भवति मायया॥
तेनेयं पृथिवी सर्व्वा सप्तद्वीपा सपर्व्वता।
ससमुद्रा सनगरा उग्रेण विधिना जिता॥
तेन सप्तसु द्वीपेषु सप्तयज्ञशतानि वै।
प्राप्तानि विधिना राज्ञा श्रूयन्ते जनमेजय"॥
"योऽर्ज्जुनेनार्ज्जुनस्तुल्यो द्विबाहुर्बहुबाहुना"।
इति महाभारते।) मयूरः। मातुरेकसुतः। इति मेदिनी॥ श्वेतवर्णः। तद्वति त्रि। इत्यमरः॥

अर्ज्जुनध्वजः, पुं, (अर्ज्जुनस्य पार्थस्य ध्वजः, रथकेतुभूतः, सततं तत्रावस्थानात्।) हनूमान्। इति हेमचन्द्रः॥

अर्ज्जुनी, स्त्री, (अर्ज्ज + उनन्, गौरादित्वात् ङीष्।) गवी। करतोयानदी। कुट्टनी। उषा। इति विश्वमेदिन्यौ॥

अर्ज्जुनोपमः, पुं, (अर्ज्जुनः स्वनामख्यातः वृक्षः उपमा यस्य सः।) वृक्षभेदः। शेगुन इति भाषा। तत्पर्य्यायः। महापत्रः २ शाकवृक्षः ३ अर्जुनः ४ अर्णः ५। इति शब्दचन्द्रिका॥ शाकाख्यः ६ खरपत्रः ७। इति रत्नमाला॥

अर्णः, पुं, (ऋच्छति ऋ + न।) शाकवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका। अक्षरं। इत्यमरः॥ वर्णः। यथा,—
"वर्णोऽक्षरं शिवमर्णः स्वरास्तु कथिता अच।
व्यञ्जनानि हलो वर्णाः कादयोऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः"॥
इति वीजवर्णाभिधानं॥

अर्णः, [स्] क्ली, (ऋच्छति, ऋ गतौ उदके नुट् चेत्यर्त्तेरसुन तस्य च नुट्।) जलं। इत्यमरः॥

अर्णवः, पुं, (अर्णांसि जलानि सन्त्यस्मिन्, अर्णसो लोपश्चेति वः सलोपश्च।) समुद्रः। इत्यमरः॥ ("अधृष्यश्चाभिगम्यश्च यादोरत्नैरिवार्णवः"। इति रघुवंशे।)

अर्णवजः, पुं क्ली, (अर्णवात् जायते, अर्णव + जन + ड, उपपदसमासः।) समुद्रफेनः। इति रत्नमाला॥ (समुद्रफेनशब्देऽस्य विवरणं ज्ञेयं॥)

अर्णवमन्दिरः, पुं, (अर्णवः मन्दिरमिव यस्य सः।) वरुणः। इति हेमचन्द्रः॥

अर्णवोद्भवः, पुं, (उद्भवत्यस्मात्, उत् + भू + अपादाने अप्, अर्णवः उद्भवो यस्य सः।) अग्निजारवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ ((अग्निजारशब्देऽस्य गुणा ज्ञातव्याः॥) (चन्द्रः। अमृतं।)

अर्णोदः, पुं, (अर्णांसि ददाति, दा + क।) मुस्तकः। मेघः। इति राजनिर्घण्टः॥

अर्णोभवः, पुं, (अर्णसि जले भवति, अर्णस् + भू + अप्, उपपदसमासः।) शङ्खः। इति राजनिर्घण्टः॥

अर्त्तगलः, पुं, (आर्त्तइव गलति, गल + अच्, पृषोदरादित्वात् वा ह्रस्वः।) आर्त्तगलः। नीलझिण्टिका। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (नीलझिण्टिशब्देऽस्य गुणो व्याख्येयः॥)

अर्त्तनं, क्ली, (ऋत + ल्युट्, पक्षे इयङभावः।) जुगुप्सा। निन्दा। इत्यमरः॥

अर्त्तिः, स्त्री, (अर्द्द + क्तिन्।) पीड़ा। धनुरग्रभागः। इत्यमरः॥ (पीडार्थे उदाहरणं यथा,—
"चूर्णं समं रुचकहिङ्गुमहौषधानां,
शुण्ठ्यम्बुना कफसमीरणसम्भवाम्।
हृत्पार्श्वपृष्ठजठरार्त्तिविसूचिकाञ्च
पेयन्तथा यवरसेन च विड्विबन्धे॥"
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः॥)

अर्त्तिका, स्त्री, (ऋत + ण्वुल्।) अत्तिका। नाट्योक्तौ ज्येष्ठा भगिनी। इत्यमरटीकायां स्वामी॥

अर्थ त् क ङ याचने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (अर्थयते अर्थापयते। प्रार्थयत्यल्पमूल्यानीत्यादौ प्रार्थनं प्रार्थः पश्चात् प्रार्थं करोति इति ञौ परस्मैपदं। इति दुर्गादासः॥

अर्थः, पुं, (अर्थ + घञ्।) विषयः। याच्ञा। धनं। कारणं। वस्तु। शब्दप्रतिपाद्यः। निवृत्तिः। प्रयोजनं। इति मेदिनी॥ प्रकारः। इति हेमचन्द्रः॥ (धनार्थे यथा,—
"अर्थेन बलवान् सर्व्वः अर्थाद्भवति पण्डितः"।
इति हितोपदेशः। अयञ्च त्रिवर्गस्यान्तर्गतः।
"कच्चिदर्थधर्म्मौ वद पीडयामि
सिन्धोस्तटावोघइव प्रवृद्धः" इति कुमारसम्भवे।
"तमसो लक्षणं कामो रजसस्त्वर्थ उच्यते
सत्त्वस्य लक्षणं धर्म्मः श्रैष्ठ्यमेषां यथोत्तरं"॥
इति मनुः। शब्दप्रतिपाद्यः शब्दानामभिधेयः।
"वागर्थाविव संपृक्तौ वागर्थप्रतिपत्तये"।
इति रघुवंशे। अभिधेयः। अलङ्कारशास्त्रादौ अर्थस्त्रिविधः, वाच्यो लक्ष्यो व्यङ्ग्यश्चेति।

अर्थना, स्त्री, (अर्थ + युच्।) याच्ञा। भिक्षा। इत्यमरः॥

अर्थपतिः, पुं, (अर्थानां पतिः, षष्ठीतत्पुरुषः।) कुवेरः। राजा। इति मेदिनी॥
("अर्थ्यामर्थपतिर्वाचमाददे वदतां वरः"।
"स नैषधस्यार्थपतेः सुतायाम्"। इति रघुवंशे।)

अर्थप्रयोगः, पुं, (अर्थानां धनानां प्रयोगः, षष्ठीतत्पुरुषः।) वृद्धिजीविका। इत्यमरः॥ सुद देया वाडी देया इत्यादि भाषा।

अर्थवादः, पुं. (अर्थस्य लक्षणया स्तुत्यर्थस्य निन्दार्थस्य वा वादः, वद्+करणे घञ्।) स्तुतिः। प्रशंसा। इति हेमचन्द्रः॥ स तु त्रिविधः। गुणवादः १ अनुवादः २ भूतार्थवादः ३। यथा,—
"विरोधे गुणवादः स्यादनुवादोऽवधारिते।
भूतार्थवादस्तद्धानावर्थवादस्त्रिधा मतः"॥
इति भट्टः॥ तत्त्वसम्बोधिनीमते सप्तविधः। स्तुत्यर्थवादः १ फलार्थवादः २ सिद्धार्थवादः ३ निन्दार्थवादः ४ परकृतिः ५ पुराकल्पः ६ मन्त्रः ७। एषामुदाहरणानि अप्रयुक्तत्वात् न लिखितानि॥ विध्यसमभिव्याहृतवाक्यं। यथा। "अर्थवादश्च विध्यसमभिव्याहृतवाक्यरूपः" सोऽपि त्रिविधः। गुणवादानुवादभूतार्थवादभेदात्। यथा,—
"विरोधे गुणवादः स्यादनुवादोऽवधारिते।
भूतार्थवादस्तद्धानादर्थवादस्त्रिधा मतः"॥
इति॥ अयमर्थः। विरोधे विशेष्यविशेषणयोः सामानाधिकरण्येनान्वयविरोधे गुणवादः अङ्ककथनरूपत्वात्। यथा "यजमानः प्रस्तरः" इति। अत्र प्रस्तरः कुशमुष्टिः तस्य यजमानेऽभेदान्वयबाधात् यजमानस्य कुशमुष्टिधारणरूपार्थवादरूपत्वात् गुणवादः। अवधारिते प्रमाणान्तरसिद्धेऽर्थे यो वादः। यथा नान्तरीक्षेऽग्निश्चेतव्य अग्निर्हिमस्य भेषजं इत्यादि च। अन्तरीक्षेऽग्निचयनस्यासम्भवेन तदभावस्य अग्नेर्हिमनाशकत्वस्य च लौकिकप्रमाणसिद्धत्वात् अनुवादः। तद्धानौ तयोर्विरोधावधारणयोरभावे भूतार्थवादः। यथा इन्द्रो वृत्रहन्नित्यादि। सोऽपि द्विविधः स्तुत्यर्थवादो निन्दार्थवादश्च। यथा,—
"सन्ध्यामुपासते ये च" इत्यादि स्तुत्यर्थवादः।
"स्त्रीतैलमांससम्भोगी पर्व्वस्वेतेषु वै पुमान्॥
विण्मूत्रभोजनं नाम प्रयाति नरकं मृतः"
इत्यादि निन्दार्थवादः। इति श्राद्धविवेकटीकायां श्रीकृष्णतर्कालङ्कारः॥ *॥
"प्रकरणप्रतिपाद्यस्य तत्र तत्र प्रशंसनं"।
इति वेदान्तसारः॥ तद्विवरणं यथा। अथार्थवादाधिकरणं। तत्रार्थवादाश्च वज्रसु श्रयन्ते ते किं प्रमाणं न वेति संशये पूर्व्वपक्षसूत्रं। आम्नायस्य प्रवर्त्तकत्वं तदर्थमेव तदवलाम्बादिति। अस्यार्थः। आम्नायस्य वेदस्य प्रवर्त्तकत्वं विधेय इति शेषः। तदर्थं वेदाभिधानात्। तच्च प्रवर्त्तकत्वं कार्य्यताज्ञानद्वारैव तद्विना प्रवृत्त्यभावात्। अतः सिद्धार्थकानां स्तुत्यर्थवादानां कार्य्यतावाचकपदाभावात् न कार्य्यताधीजनकत्वं। अतोऽप्रामाण्यमेव। अतस्तेषामर्थवादानां प्रवर्त्तकत्वार्थमवश्यं विधिकल्पनं स्तुतिविशेषणत्वं वा युक्तं अतएव सिद्धान्तसूत्रं। विधिना त्वेकवाक्यत्वात् स्तुत्यर्थेन विधीनां स्युरिति। अस्यार्थः। अर्थवादानां स्तुतिपरत्वेन विधिना सह एकवाक्यत्वात् ते अर्थवादाः प्रमाणानि स्युः। तथा च विधेयप्रवृत्तावेव तेषां तात्पर्य्यं तत्रैव प्रामाण्यं यत्परशब्दः स शब्दार्थ इति सिद्धान्तात् न स्वार्थे स्तुत्यादौ तत्र तात्पर्य्याभावात्। तर्हि यन्न दुःखेन सम्भिन्नमित्यादेः स्वतन्त्रार्थवादानां का गतिरित्यत्राह भूतार्थानां क्रियार्थेन समाम्नायः। अस्यार्थः। भूतार्थानां सिद्धार्थानां क्रियार्थेन कार्य्यबोधकेन विधिना इति यावत्। समाम्नाय पाठः कार्य्य इति शेषः। ततश्च विधिवाक्याकाङ्क्षापूरकत्वेन कार्य्यान्वितबोधकतया तेषां प्रामाण्यं। यथा। निखिलस्यमाणसुपाहवनीयवाक्यानां सुपाहवनीयपरिचयाय कार्य्यान्वितबोधकत्वेन स्वार्थबोधकत्वे प्रामाण्यं। तथा स्वर्गकामो यजेतेत्यत्र स्वर्गरूपपरिचयाय स्वर्गबोधकत्वेन।
"यन्न दुःखेन सम्भिन्नं न च ग्रस्तमनन्तरं।
अभिलाषोपनीतं यत् तत् सुखं स्वःपदास्पदं"॥
इत्यादि वाक्यानामपि प्रामाण्यं। अन्यथा सुपादिपदार्थापरिचये च तत्तद्विधिवाक्यानां प्रवृत्तिर्न स्यादतो विधिनैकवाक्यत्वात् सिद्धार्थकानामपि प्रामाण्यं। यत्र तु विधिना सह विरोधः तत्र न स्वार्थे प्रामाण्यं। यथा "अहरहः सन्ध्यामुपासीत" इत्यादौ
"सन्ध्यामुपासते ये तु नियतं संशितव्रताः।
विधूतपापास्ते यान्ति ब्रह्मलोकमनामयम्"॥
इत्याद्यर्थवादानां॥ अतो नित्ये कर्म्मणि फलश्रुतिरर्थवादएव सोऽपि रुच्युत्पादनपरः। अतोऽत्र कार्य्यताज्ञानादेः प्रवृत्तिरिति दिक्। इति धर्मदीपिका॥

अर्थवान्, त् पुं. (अर्थोऽस्त्यस्य, अर्थ+मतुप्+मस्य वः।) पुरुषः। इति राजनिर्घण्टः॥ अर्थविशिष्टे त्रि॥ (रघुवंशे। "तेनार्थवान् लोभपराङ्मुखेन"। इति रघुवंशे। अभिधेययुक्तः। सार्थकः।
"करोति यः सर्व्वजनातिरिक्तां
सम्भावनामर्थवतीं क्रियाभिः"
इति किरातार्जुनीये। "अर्थवान् खलु मे राजशब्दः" इति शाकुन्तले।)

अर्थविज्ञानं, क्ली. (अर्थस्य विज्ञानं, षष्ठीतत्पुरुषः।) शुश्रूषाद्यष्टधीगुणान्तर्गतगुणविशेषः। शब्दार्थज्ञानं। इति हेमचन्द्रः॥
("शुश्रूषा श्रवणं चैव ग्रहणं धारणं तथा
ऊहोऽपोहोऽर्थविज्ञानं तत्त्वज्ञानञ्च धीगुणाः"॥)

अर्थव्ययज्ञः त्रि. (अर्थस्य व्ययं तत्प्रकारं जानाति, ज्ञा+कः।) धनव्ययप्रकारवित् (किं धनं, कुत्र, कुतः, कियत् कर्म्म वा व्ययितव्यमिति विशेषाभिज्ञः।) तत्पर्य्यायः। सुकलः २। इति हेमचन्द्रः॥

अर्थशास्त्रं, क्ली. (अर्थस्य भूमिधनादेः प्रापकं शास्त्रं, षष्ठीतत्पुरुषः।) चाणक्यादिप्रणीतं नीतिशास्त्रं। तत्पर्य्यायः। दण्डनीतिः २। इत्यमरः॥ यथा,—
"बृहस्पतिप्रभृतिभिः प्रणीतस्त्वर्थशास्त्रकं।
तच्चैव दण्डनीतिः स्याद्वक्ष्ये तथानयौ"॥
इति शब्दरत्नावली॥ अष्टादशविद्यान्तर्गतविद्याविशेषः। यथा विष्णुपुराणं।
"अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः।
धर्म्मशास्त्रं पुराणञ्च विद्या ह्येताश्चतुर्दश॥
आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्व्वश्चेति ते त्रयः।
अर्थशास्त्रं चतुर्थञ्च विद्या ह्यष्टादशैव ताः"॥
इति प्रायश्चित्ततत्त्वं॥ *॥ धर्म्मशास्त्रेणार्थशास्त्रस्य बाध्यत्वं यथा॥
"स्मृत्यर्थेन विरोधे हि अर्थशास्त्रस्य बाधनं।
परस्परविरोधे तु न्याययुक्तं प्रमाणवत्"॥
अर्थशास्त्रस्य मन्वादिप्रणीतराजनीत्यादिविषयस्य। यदाह,—
"अनागमन्तु यो भुङ्क्ते बहून्यब्दशतान्यपि।
चौरदण्डेन तं पापं दण्डयेत् पृथिवीपतिः॥
इत्यनयोर्धर्म्मशास्त्रार्थशास्त्रयोर्विप्रतिपत्तौ धर्म्मशास्त्रेण दण्डविधायकमर्थशास्त्रं बाध्यते। ततस्त्वार्थशास्त्रस्य त्रिपुरुषीयेतरपरत्वेन सङ्कोचः"।
इति समासामतत्त्वं॥

अर्थसिद्धकः, पुं. (अर्थात् सिद्धः, अर्थः प्रयोजनं धनं वा सिद्धोऽस्य, समासान्तः कः।) सिन्दुवारवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अर्थागमः, पुं. (अर्थस्य आगमः, षष्ठीतत्पुरुषः।) धनागमः। तत्पर्य्यायः। आयः २। इति हलायुधः॥
("अर्थागमो नित्यमरोगिता च
प्रिया च भार्य्या प्रियवादिनी च।
वश्यश्च पुत्रोऽर्थकरी च विद्या
षड्जीवलोकेषु सुखानि राजन्"॥
इति हितोपदेशः।)

अर्थिकः, पुं. (अर्थयते इत्यर्थी याचकः कुत्सितार्थे कन्।) वैतालिकः। निद्राणस्य राजादेर्जागरयिता। इति हेमचन्द्रः॥

अर्थी, [न्] त्रि, याचकः। सहायः। सेवकः। विवादी। इति विश्वः॥ धनी। अर्थो विद्यतेऽस्येति इनः॥

अर्थ्या, स्त्री. (अर्थ+यत्।) शिलाजतु। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः। ...

अर्थ्यः, त्रि. (अर्थे साधुः, तत्साधुरिति यत्, अर्थादनपेत, धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते इति यत्प्रत्ययः।) पण्डितः। धनवान्। न्याय्यः। इत्यमरभरतौ। याच्यः। याचनार्थकार्थधातोः कर्म्मणि यः॥ (अर्थयुक्तः। अर्थार्थयुक्तः।
"अर्थ्यामर्थपतिर्वाचमाददे वदतां वरः"।
इति रघुवंशे
"वागीशं वाग्भिरर्थ्याभिः प्रणिपत्योपतस्थिरे"।
इति कुमारसम्भवे।)

अर्द यातनायां याचने च। (भ्वादिं, सकं पीडायां अकं गत्यादि परं सेट्।) इति कविकल्पद्रुमः॥ यातना ताडनं अर्दति पुत्रं पिता। "शरदूनं नार्दति चातकोऽपि"। न याचतीत्यर्थः। इति दुर्गादासः॥

अर्द स वधे। (चुरां-उभं सकं-सेट्।) इति कविकल्पद्रुमः॥ स अर्दति अर्दते। "रक्षःसहस्राणि चतुर्दशार्दीत्"। अयमात्मनेपदीत्यन्ये। इति दुर्गादासः॥

अर्द क वधे। इति कविकल्पद्रुमः॥ क अर्दयति। अयमात्मनेपदीत्यन्ये। इति दुर्गादासः॥

अर्दनं, क्ली, (अर्द+ल्युट्।) याचनं। पीडनं। हननं। गमनं। अर्दधातोर्भावेऽनट्प्रत्ययः॥
("स्वजस्त्विति तदोवाच बस्य परबलार्दनम्"।
इति रामायणे।)

अर्द्दना, स्त्री, (अर्द्द + युच्, टाप् ।) याचञा । भिक्षा । इत्यमरः । (यातना । बधः । हिंसा । गतिः ।)

अर्द्दनिः, पुं, (अर्द्द + अनि ।) अग्निः । याचञा । रोगः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अर्द्दितं, क्ली, (अर्द्द + क्तः ।) वायुव्याधिविशेषः । तस्य (निदानपूर्व्वकसम्प्राप्तिपूर्व्वकं)लक्षणमाह(सुश्रुतः)।
"उच्चैर्व्याहरतोऽत्यर्थं खादतः कठिनानि च ।
हसतो जृम्भतो भारादिषमाच्छयनादपि ॥
शिरोनासौष्ठचिबुकललाटेक्षणसन्धिगः ।
अर्द्दयित्वानिलो वक्त्रमर्द्दितं जनयत्यतः ॥
वक्रीभवति वक्त्रार्द्धं ग्रीवा चाप्यपवर्त्तते ।
शिरश्चलति वाक्सङ्गो नेत्रादीनाञ्च वैकृतम् ॥
ग्रीवाचिबुकदन्तानां तस्मिन् पार्श्वे तु वेदना ॥
(यस्याग्रजो रोमहर्षो वेपथुर्नेत्रमाविलं ।
वायुरूर्द्धं त्वचि स्वापस्तोदो मन्याहनुग्रहः ॥)
तमर्द्दितमिति प्राहुर्व्याधिं व्याधिविशारदाः" ॥
तस्यासाध्यलक्षणमाह ॥
"क्षीणस्यानिमिषाक्षस्य प्रसक्ताव्यक्तभाषिणः ।
न सिध्यत्यर्द्दितं गाढं त्रिवर्षं वेपनस्य च ॥" ॥
भावप्रकाशेऽप्ययं व्याख्या ॥ व्याहरतः वदतः । कठिनानि पूगफलादीनि । विषमाच्छयनासना दिति पाठान्तरे । विषमाच्छयनासनात् ग्रीवादि वैपरीत्येन शयनादासनाच्च । अर्द्दयति पीडयति । जनयेत्तत इति पाठान्तरे । ततस्तदनन्तरं अर्द्दितं जनयेत् । अर्द्दिते जाते किं स्यात्तदाह । वक्रीभवतीत्यादि । अपवर्त्तते वक्रीभवति । चलति कम्पते । वाक्सङ्गः वाग्निरोधः । नेत्रादीनामित्यादिशब्देन भ्रूगण्डनासिकादीनां ग्रहणं । वैकृतं वेदनास्फुरणवक्रत्वादि । ग्रीवेत्यादि यस्मिन् पार्श्वे अर्द्दितं तस्मिन् पार्श्वे ग्रीवादीनां वेदना ॥ अनिमिषाक्षस्य निमेषासमर्थचक्षुषः । प्रसक्तं प्रकर्षेण लग्नं अव्यक्तञ्च भाषितुं शीलं यस्य । तस्य अर्द्दितं न सिध्यति त्रिवर्षं अतीतवर्षत्रय । अथवा अयाणां वत्सराणां समाहारो वर्षः त्रिवर्षं तत् । वेपनस्य कम्पनशीलस्य च । गाढमतिशयेन न सिध्यति इत्यन्वयः । गाढमित्यर्थे च स एवार्थः ॥" ॥
(चरकस्त्वाह ।
"अतिवृद्धः शरीरार्द्धमेकं वायुः प्रपद्यते ।
यदा तदोपशोष्यासृक् बाहुं पादञ्च जानु च ॥
तस्मिन् सङ्कोचयत्यर्द्धे मुखं जिह्मं करोति च ।
वक्रीकरोति नासाभ्रूललाटाक्षिहनुस्तथा ॥
ततो वक्त्रं व्रजत्यस्य भोजनं वक्रनासिकं ।
स्तब्धं नेत्रं कथयतः क्षवथुश्च निगृह्यते ॥
दीना जिह्वा समुत्क्षिप्ता कला सज्जति चास्य वाक् ।
दन्ताश्चलन्ति बाध्येते श्रवणौ भिद्यते स्वरः ॥
पादहस्ताक्षिजङ्घोरुशङ्खश्रवणगण्डरुक् ।
अर्द्धे तस्मिन् मुखार्द्धे वा केवलं स्यात्तदर्द्दितं" ॥" ॥
वाभटस्त्वाह ।
"शिरसा भारहरणादतिहास्यप्रभाषणात् ।
उत्त्रासवक्त्रोत्क्षरथुखरकार्मुककर्षणात् ॥
विषमादुपधानाच्च कठिनानाञ्च चर्व्वणात् ।
वायुर्विवृद्धस्तैस्तैश्च वातलैरूर्द्ध्वमास्थितः ।
वक्त्रीकरोति वक्त्रार्द्धमूर्द्ध्वं हसितमीक्षितं ।
ततोऽस्य कम्पते मूर्द्धा वाक्सङ्गस्तब्धनेत्रता ॥
दन्तचालः स्वरभ्रंशः श्रुतिहानिः क्षवग्रहः ।
गन्धाज्ञानं स्मृतेर्म्मोहस्त्रासः सुप्तस्य जायते ॥
निष्ठीवः पार्श्वतो यायादेकस्याक्ष्णो निमीलनं ।
जत्रोरूर्द्ध्वं रुजा तीव्रा शरीरार्द्धेऽधरेऽपि वा ॥
तमाहुरर्द्दितं केचिदेकायाममथ चापरे" ॥ " ॥
हारीतसंहितायामप्युक्तं ।
"सन्तापदाहशोषाश्च मूर्च्छापित्तान्वितो मरुत् ।
शूल्यं शोथोऽरुचिर्जाड्यं वातश्लेष्मसमन्वितं ॥
यो द्वन्द्वजाश्रितो धीरस्तं साध्यं मारुतं विदुः ।
केवलोऽपि समीरोऽपि सोऽपि साध्यतमः स्मृतः ॥
वक्त्रं भवति वक्त्रार्द्धं ग्रीवा चाप्यपवर्त्तते ।
वैकृत्यं नयनानाञ्च विमर्द्दो वेदनातुरः ॥
ग्रीवाया गण्डयोर्दन्तपार्श्वे यस्यातिवेदना ।
तमर्द्दितमिति प्राहुर्वातव्याधिविचक्षणाः ॥
लालास्रावोऽथ शोषश्च हनुग्राही विरस्यता ।
दन्तशूलं भवेद्यस्य वातेनार्द्दितमेव च ॥
पीतार्द्धं सज्वरं तृष्णा पित्तजे मोह एव च ।
शोफस्तम्भोऽस्य भवति कफादृतेऽप्यथार्द्दिते" ॥ " ॥)
"वातात्पित्तात्कफाच्च स्यात् त्रिविधं सन्निपाततः ।
लालास्रावो व्यथा कम्पः स्फुरणं हनुवाग्ग्रहः ॥
ओष्ठयोः श्वयथुः शूलमर्द्दिते वातजे भवेत् ।
पीतमास्यं ज्वरस्तृष्णा पित्तजे मोहधूपने ॥
गण्डे शिरसि मन्यायां शोथः स्तम्भः कफात्मके" ॥ " ॥
(अथ तस्य चिकित्सामाह सुश्रुतः ॥ अर्द्दितातुरं बलवन्तमुपकरणवन्तञ्च वातव्याधिविधानेनोपचरेद्विशेषतश्चास्य मस्तिष्क्यशिरोवस्तिनस्यधूमपानाहस्नेहनाडीस्वेदादिभिः । ततः महतां महापञ्चमूलं काकोल्यादिं विदारिगन्धादिं मौदकानूपमांस तथौदकन्दाश्च संहृत्य द्विगुणोदके क्षीरद्रोणे निकाथ्य पादावशिष्टमवतार्य परिस्राव्य तैलप्रस्थेनोन्मिश्र्य पुनरग्नावधिश्रयेत् ततस्तेन क्षीरानुगतमवतार्य शीतीभूतमभिमथ्य याच्च यः स्नेहः उत्तिष्ठेत्तमादाय मधुरौषधप्रतीवापयुक्तं विपचेदेतत् क्षीरतैलमर्द्दितानां पानाभ्यङ्गादिधूपेयाज्यं ॥ तैलहीनं वा क्षीरसर्पिरेतत्पर्णमिति ॥ " ॥ चरकस्तु ॥
"अर्द्दिते नावनं मूर्द्ध्नि तैलं तर्पणमेव च ॥
नाडीस्वेदोपनाहाश्च आनूपपिशितैर्हिताः" ॥ ॥
वाभटस्तु ॥
"अर्द्दिते नावनं मूर्द्ध्नि तैलं श्रोत्राक्षितर्पणं ।
सशोफे वमनं दाहरागयुक्ते शिराव्यधः" ॥ " ॥
हारीतसंहितायां ।
"अर्द्धं पलं रसोनस्य हिङ्गुसैन्धवजीरकैः ।
सौवर्च्चलेन संयुक्तं तथैव कटुकत्रिकं ॥
एतेन संयुतं भक्षेन्मासमेकं दिने दिने ।
निहन्ति वातरोगाश्च अर्द्दितश्च प्रतानकं" ॥ " ॥
चक्रपाणिसंग्रहे ॥
"रसोनं नवनीतेन प्राश्य हन्त्यर्द्दितं द्रुतं ।
अर्द्दिते नवनीतेन खादेन्माषेण्डरीं नरः ॥
क्षीरमांसरसैर्भुक्त्वा दशमूलीरसं पिबेत् ।
स्नेहाभ्यङ्गशिरोवस्तिपाननस्यपरायणः ।
अर्द्दितं स जयेत् सर्पिः पिबेदौत्तरभक्तिकं" ॥
भावप्रकाशेऽप्येतदतिरिक्तं यत्संगृहीतं तद्यैतत्
"स्नेहपानानि नस्यञ्च भोज्यान्यनिलहन्ति च ।
उपनाहाश्च शस्यन्ते स्वेदनं वक्त्रयोऽर्द्दिते" ॥
वस्तिरच्छिरोवस्तिरेव ।
"दशमूलीकषायेण मातुलुङ्गरसेन वा ।
बलया पञ्चमूल्या वा क्षीरं वातात्मके हितं ॥
पिष्टं माषकृतं जग्ध्वा नवनीतेन सोऽर्द्दितो ।
क्षीरं मांसरसैर्भुक्त्वा दशमूलीरसं पिबेत् ॥
अर्द्दिते पित्तजे शीतान् स्नेहांश्चैव विनिर्द्दिशेत्
घृतवस्तिप्रसेकञ्च क्षीरसेकं तथैव च ॥
जिह्मीभूताननो मूको दाहवान् योऽर्द्दितो भवेत्
कुर्य्यात् प्रतिक्रियां तस्य वातपित्तविनाशिनीं ।
श्लेष्मभागे क्षयं नीते वंहणैः समुपाचरेत् ।
अर्द्दिते शोथसंयुक्ते वमनञ्च प्रशस्यते ॥
रसोनकल्कं तिलतैलमिश्रं
खादेन्नरो योऽर्द्दितरोगयुक्तः ।
तस्यार्द्दितं नाशमुपैति शीघ्रं
वृन्दं घनानामिव वायुवेगात्" ॥ इति ।

अर्द्दितः, त्रि, (अर्द्द + क्तः ।) याचितः । इत्यमरः । हिंसितः । इति मेदिनी ॥ गतः । पीडितः । इति शब्दरत्नावली ॥

अर्द्धं, क्ली, (ऋध् + घञ् ।) समानांशः । समभागः । इत्यमरः ॥ आधा इति भाषा । समभागेऽर्द्धशब्दः पुमान् क्लीबञ्च । अर्द्धशब्दः पुंलिङ्गः खण्डपर्य्याय एव विभागीकृत्य वर्णितस्य तुल्यवर्णितेः क्लीबमेवेति केचित् । अर्द्धो रूपभेदात् रूपमि । तथा वस्त्रार्द्धो नगरार्द्धः उपचारात्तु भवति वाच्यलिङ्गः । यथा अर्द्धा शाटी अर्द्धः कम्बलः अर्द्धं वस्त्रं । इति माधवी ॥ असमप्रविभागे त्रिलिङ्गोऽर्द्धशब्दोऽनुन्यासः । समप्रविभागे शब्दो नपुंसक एव नान्यलिङ्गः । इति भागवृत्तिः इति भरतः ॥

अर्द्धः, पुं, (ऋध् + घञ् ।) एकदेशः । तत्पर्य्याय भित्तं २ शकलं ३ खण्डं ४ । इत्यमरः ॥ ("पश्चार्द्धेन प्रविष्टः शरपतनभयाद्भूयसा पूर्व्वकायम्" इति शाकुन्तले ।
"सर्व्वनाशे समुत्पन्ने अर्द्धं त्यजति पण्डितः ।
अर्द्धेन कुरुते कार्य्यं सर्व्वनाशो हि दुःसहः" ॥
इति पञ्चतन्त्रं ।)

अर्द्धगङ्गा, स्त्री, (अर्द्धं गङ्गायाः, एकदेशितत्पुरुषः) कावेरी नदी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अर्द्धगुच्छः, पु, (अर्द्धः चन्द्रसमः गुच्छः ।) चतुर्विंशतिगुच्छकहारः । इति हेमचन्द्रः ॥ चव्विशनलदाना इति भाषा ।

अर्द्धचन्द्रः, पु, (अर्द्धं चन्द्रस्य ।) नखक्षतं । बाणविशेषः ।
("चतुर्भिरर्द्धचन्द्रैस्तु जघान चतुरो हयान्" । इति रामायणं ।) गलहस्तः । ("शृगालाः सर्द्धचन्द्रं दत्वा निःसारिताः" । इति पञ्चतन्त्रे) गलाटिपी यस्य प्रसिद्धिः । इति मेदिनी ॥ चन्द्रक

चन्द्रखण्डं । इति हेमचन्द्रः ॥ मयूरपुच्छेर चाँद इति भाषा ।

अर्द्धचन्द्रा, स्त्री, (अर्द्धं चन्द्रस्य, अर्द्धचन्द्र + टाप् ।) कृष्णात्रिवृत् । इत्यमरः ॥ काल तेउडी इति भाषा ।

अर्द्धचन्द्रिका, स्त्री, (अर्द्धचन्द्र + स्वार्थे कन्, स्त्रियां अत इत्वे टाप् ।) कर्णस्फोटालता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अर्द्धचोलकः, पु, क्षुद्रचोलकः । इति हारावली ॥ काँचली इति भाषा ।

अर्द्धजाह्नवी, स्त्री, (अर्द्धं जाह्नव्याः ।) कावेरी नदी । इति हेमचन्द्रः ॥

अर्द्धतिक्तः, पुं, (अर्द्धं असम्पूर्णस्तिक्तः ।) नेपालनिम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (नेपालनिम्बशब्देऽस्य गुणा वक्तव्याः ॥)

अर्द्धनारीशः, पु, (अर्द्धाङ्गे या नारी पार्व्वतीरूपा तस्या ईशः ।) शिवः । इति शब्दरत्नावली ॥ तस्य ध्यानं यथा,—

"नीलप्रवालरुचिरं विलसत्त्रिनेत्रं
पाशारुणोत्पलकपालकशूलहस्तं ।
अर्द्धाम्बिकेशमनिशं प्रविभक्तभूषं
बालेन्दुबद्धमुकुटं प्रणमामि रूपं" ॥

इति तन्त्रसारः ॥

अर्द्धनारीश्वरः, पं, (अर्द्धाङ्गे या नारी तस्या ईश्वरः ।) उमामहेश्वरः । स च शिवः । यथा विष्णुधर्म्मोत्तरे ।

"अष्टमी नवमीयुक्ता नवमी चाष्टमीयुता ।
अर्द्धनारीश्वरप्राया उमामाहेश्वरी तिथिः" ॥

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ अपि च ।

"अशेषः सर्व्वसोमेशस्तथा लाङ्गलिदारुकौ ।
अर्द्धनारीश्वरश्चोमाकान्तश्चाषाढिदण्डिनौ" ॥

इति तन्त्रसारे शिवमन्त्रे श्रीकण्ठादिन्यासः ॥ । अस्य मन्त्रादिकं यथा,—

"अग्निसंवर्त्तकादित्यरानिलौ षष्ठबिन्दुमत् ।
चिन्तामणिरिति ख्यातं वीजं सर्व्वसमृद्धिदं" ॥

अग्नीरेफः । संवर्त्तकः लकारः । आदित्यो मकारः । रः रेफः । अनिलो यकारः । औ स्वरूपं । षष्ठस्वरः ऊकारः ॥ प्रपञ्चसारे । "अनलकयमरेफप्राणसत्यान्तवामश्रुतिहिमरुचिखण्डैर्मण्डिता मन्त्रराजः" । इति वचनात् रेफ एव न तु वकारः । रँ क्ष्रँ मँ रँ यँ औँ ऊँ । इति मन्त्रः । अस्य पूजा प्रातःकृत्यादिशैवोक्तपीठमन्वन्तं विन्यस्य ऋष्यादिन्यासं कुर्य्यात् । यथा शिरसि कश्यपाय ऋषये नमः । मुखेऽनुष्टुप्छन्दसे नमः । हृदि अर्द्धनारीश्वराय देवतायै नमः । ततः कराङ्गन्यासौ कुर्य्यात् । रं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । क्षं तर्ज्जनीभ्यां स्वाहा । मं मध्यमाभ्यां वषट् । मं अनामिकाभ्यां हुं । रं कनिष्ठाभ्यां वौषट् । यं करतलपृष्ठाभ्यां फट् । एवं हृदयादिषु । तथा च निबन्धे । "रेफादिव्यञ्जनैः षड्भिः कुर्य्यादङ्गानि षट् क्रमात्" । ततो ध्यानं ।

"नीलप्रवालरुचिरं विलसत्त्रिनेत्रं
पाशारुणोत्पलकपालकशूलहस्तं ।
अर्द्धाम्बिकेशमनिशं प्रविभक्तभूषं
बालेन्दुबद्धमुकुटं प्रणमामि रूपं" ॥

एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्यार्घ्यस्थापनं कृत्वा शैवोक्तपीठपूजां विधाय पुनर्ध्यात्वावाहनादिपञ्चपुष्पाञ्जलिदानपर्य्यन्तं विधाय आवरणपूजामारभेत । यथा । केशरेष्वग्न्यादिकोणेषु मध्ये दिक्षु च रं इत्यादिना षडङ्गानि पूजयेत् । ततः पत्रेषु पूर्व्ववत् वृषभादीन् पूजयेत् । पत्राग्रेषु पूर्व्वादितः ब्राह्मीं माहेश्वरीं कौमारीं वैष्णवीं वाराहीं इन्द्राणीं चामुण्डां महालक्ष्मीञ्च पूजयेत् । तद्बहिरिन्द्रादीन् वज्रादींश्च संपूज्य धूपादिविसर्ज्जनान्तं कर्म्म समापयेत् ॥ अस्य पुरश्चरणं लक्षजपः । तथा च ।

"लक्षमेकं जपेन्मन्त्रमित्थं मन्त्री विचिन्तयन् ।
अयुतं मधुरासिक्तैर्जुहुयात्तिलतण्डुलैः" ॥

इति तन्त्रसारः ॥

अर्द्धपारावतः, पु, (अर्द्धेन अङ्गेन पारावत इव ।) चित्रकण्ठकपोतः । तित्तिरिपक्षी । इति मेदिनी ॥

अर्द्धमाणवः, पु, द्वादशयष्टिकहारः । इति हेमचन्द्रः ॥ बारोनरि हार इति भाषा ।

अर्द्धरात्रः, पु, (अर्द्धं रात्रेः, अर्द्धं नपुंसकमित्येकदेशिसमासः, अहःसर्व्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्च रात्रेरिति समासान्तोऽच्प्रत्ययः, रात्र्याह्नाहाः पुंसि इति नियमात् पुंस्त्वम् ।) रात्र्यर्द्धभागः । दुइप्रहर रात्रि इति भाषा । तत्पर्य्यायः । निशीथः २ इत्यमरः ॥ निसम्पातः ३ अवमरात्रः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ सुप्तजनः ५ । इति जटाधरः ॥ रात्र्यष्टममुहूर्त्तः । स तु रात्रिमध्यदण्डद्वयात्मकः । सम्पूर्णार्द्धरात्रोऽप्ययं । महानिशा । सा तु मार्द्धप्रहरानन्तरं सार्द्धतृतीयप्रहरपर्य्यन्तं । इति स्मृतिः ॥

("मध्यन्दिनेऽर्द्धरात्रे च श्राद्धं भुक्त्वा च सामिषम्" ।
"मध्यन्दिनेऽर्द्धरात्रे वा विश्रान्तो विगतक्लमः ।
चिन्तयेद्धर्म्मकामार्थान् सार्द्धं तैरेक एव वा" ॥

इति मनुः ।)

अर्द्धर्चं, पु, क्ली, (अर्द्धं ऋचः समासान्तः अच्प्रत्ययः ।) अर्द्धर्चः । ऋङ्नामकवैदिकमन्त्रार्द्धभागः । इत्यमरः ॥

अर्द्धलक्ष्मीहरिः, पु, (अर्द्धं लक्ष्म्या आकारे, अर्द्धं च हरेः, तादृशो हरिः ।) विष्णुः । यथा गौतमीये,—

"ऋषिः प्रजापतिश्छन्दो गायत्री देवता पुनः ।
अर्द्धलक्ष्मीहरिः प्रोक्तः श्रीवीजेन षडङ्गकं" ॥

अस्य मन्त्रादि यथा,

"तारं नम पदं ब्रूयाद्धरौ दीर्घसमन्वितौ ।
पवनोनारायणाय मन्त्रोऽयं प्रोक्तो वसुलरः परः" ॥

अस्य पूजाप्रयोगः । प्रातःकृत्यादिस्नानान्तं कर्म्म कृत्वा पूजामण्डपमागत्य वैष्णवाचमनं कुर्य्यात् । तद्यथा गौतमीये,—

"केशवाद्यैस्त्रिभिः पीत्वा द्वाभ्यां प्रक्षालयेत् करौ ।
द्वाभ्यामोष्ठौ दिरुन्मृज्य द्वाभ्यां मृज्यान्मुखं ततः ॥
एकेन हस्तं प्रक्षाल्य पादावपि तथैकतः ।
संप्रोक्ष्यैकेन मूर्द्धानं ततः सङ्कर्षणादिभिः ॥
आस्यनासाक्षिकर्णांश्च नाभ्युरस्कं भुजौ क्रमात् ।
स्पृशेदेवं भवेदाचमनञ्च वैष्णवाम्बये ॥
एवमाचमनं कृत्वा साक्षान्नारायणो भवेत्" ॥

केशवादयस्तु केशव-नारायण-माधव-गोविन्द-विष्णु-मधुसूदन-त्रिविक्रम-वामन-श्रीधर-हृषीकेश-पद्मनाभ-दामोदर-सङ्कर्षण-वासुदेव-प्रद्युम्नानिरुद्ध-पुरुषोत्तमाधोक्षज-नृसिंहाच्युत-जनार्द्दनोपेन्द्र-हरिविष्णवः ॥ वाक्यन्तु ओम् केशवाय नमः । इत्यादि । तथा च ।

"सचतुर्थ्यन्तमोऽन्तैश्च नामभिर्विन्यसेत् सुधीः"

ततः सामान्यार्घ्यादिमातृकान्यासान्तं कर्म्म विधाय केशवकीर्त्यादिन्यासं कुर्य्यात् । अस्य ऋष्यादिन्यासः । शिरसि प्रजापतये ऋषये नमः । मुखे गायत्रीच्छन्दसे नमः । हृदि अर्द्धलक्ष्मीहरये देवतायै नमः । ततः कराङ्गन्यासौ । श्रीं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । इत्यादि । श्रीं हृदयाय नमः । इत्यादि । तथा च गौतमीये ।

"ऋषिः प्रजापतिश्छन्दो गायत्री देवता पुनः ।
अर्द्धलक्ष्मीहरिः प्रोक्तः श्रीवीजेन षडङ्गकं" ॥

ततो ध्यानं ।

"उद्यत्प्रद्योतनशतरुचिं तप्तहेमावदातं
पार्श्वद्वन्द्वे जलधिसुतया विश्वधात्र्या च जुष्टं ।
नानारत्नोल्लसितविविधाकल्पमापीतवस्त्रं,
विष्णुं वन्दे दरकमलकौमोदकीचक्रपाणिं" ॥

इत्यादि । इति तन्त्रसारः ॥

अर्द्धवीक्षणं, क्ली, (अर्द्धमसम्पूर्णं वीक्षणम् ।) अपाङ्गदर्शनं ॥ कटाक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥

अर्द्धशनं, क्ली, (अर्द्धमसम्पूर्णमशनं भोजनं, अर्द्ध + अश + ल्युट् ।) अर्द्धाशनं । अर्द्धभोजनं । इति शब्दरत्नावली ॥

अर्द्धसफरः, पु, (अर्द्धं सफरः ।) क्षुद्रमत्स्यविशेषः । दाडिका माछ इति भाषा । तत्पर्य्यायः । दण्डपालः २ इति हारावली ॥

अर्द्धहारः, पु, (ऋध-वृद्धौ + अच, अर्द्धः सम्पन्नः हारः ।) चतुःषष्टियष्टिकहारः । इत्यमरः ॥ चौषट्टिनरि हार इति भाषा ।

अर्द्धाशनं, क्ली, (अर्द्धमसम्पूर्णमशनं भोजनं, अर्द्ध + अश + ल्युट् ।) अर्द्धभोजनं । इति शब्दरत्नावली ॥

अर्द्धासनं, क्ली, (अर्द्धमासनस्य ।) स्नेहदानं । अकुतसनं । इति धरणिः ॥ (उपवेशनार्थमासनार्द्धदानरूपः स्नेहव्यञ्जकः सम्मानभेदः । यथा,

"अर्द्धासनं गोत्रभिदोऽधितष्ठौ" । इति रघुवंशे । "मम हि दिवौकसां समक्षम् अर्द्धासनोपवेशितस्य" । इति शाकुन्तले ।)

अर्द्धेन्दुः, पु, (अर्द्धमिन्दोः ।) चन्द्रार्द्धभागः । गलहस्तः । नखचिह्नं । अतिप्रौढ़स्त्रीयोन्यङ्गुलियोजनं । इति मेदिनी ॥ अर्द्धचन्द्रबाणः । इति हेमचन्द्रः ॥

अर्द्धोदयः, पु, (अर्द्धस्य समृद्धस्य पुण्यस्य उदयो यत्र ।) योगविशेषः । स च रविवारव्यतीपातश्रवणानक्षत्रैर्युक्ता चेत् पौषमाघयोरमावास्या स्यात्तदा भवति । यथा । पाश्चात्यनिर्णयामृते ।

"अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चेन्माघपौषयोः।
अर्द्धोदयः स विज्ञेयः कोटिसूर्य्यग्रहैः समः॥
अत्र सूर्य्यपर्ब्बशताधिक इति कृत्यचिन्तामणौ पाठः। तथा।
"दिवैव योगः शस्तोऽयं न च रात्रौ कदाचन।"
स्कन्दपुराणे।
"अर्द्धोदये तु संप्राप्ते सर्व्वं गङ्गासमं जलं।
शुद्धात्मानो द्विजाः सर्व्वे भवेयुर्ब्रह्मसन्निभाः॥
यत्किञ्चित् क्रियते दानं तद्दानं मेरुसन्निभं"॥
शिवविषयस्नानप्रशस्तकालोऽपि। वृद्धगार्ग्यः।
"अर्द्धोदये च पुष्यार्के हस्तार्के रोहिणीबुधे"।
इति तिथ्यादितत्त्वं॥

अर्द्धोरुकं, क्ली, (अर्द्धमूरोः अर्द्धोरु. तत्र कायति, कै + क।) उत्तमस्त्रीणां अर्द्धोरुपर्य्यन्तं चेलनाकारपरिधेयवस्त्रं। तत्पर्य्यायः। चण्डातकं २। इत्यमरः॥

अर्पणं, क्ली, (ऋ + णिच् + ल्युट्।) प्रापणं। समर्पणं। यथा,—
"यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत्।
यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणं"॥
इति श्रीभगवद्गीतायां ९ अध्यायः। (स्थापनं। न्यासः।
"कैलासगौरं वृषमारुरुक्षोः
पादार्पणानुग्रहपूतपृष्ठम्"।
इति रघुवंशे। स्वत्वत्यागः। परित्यागः।
"अर्पणं स्वस्य वाक्यार्थे परस्यान्वयसिद्धये"।
इति साहित्यदर्पणे।)

अर्पिसः, पु, (ऋ + णिच् + इसन्।) हृदयं। इत्युणादिकोषः॥ (अग्रमांसं।)

अर्ब्ब, हिंसे। (भ्वादि-परं-सकं-सेट्।) गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ अर्ब्बति। इति दुर्गादासः॥

अर्ब्बुदः, पु, क्ली, (अर्ब्ब + क्विप्, तस्मै उदेति, उद् + इण् + ड।) दशकोटिसंख्या। रोगविशेषः। आरसकोल। मांसारुध। आब इति भाषा। इति लिङ्गादिसंग्रहे अमरः। मेदिनी च॥ तस्य निदानलक्षणं।
"गात्रप्रदेशे क्वचिदेव दोषाः
सम्मूर्च्छिता मांसमसृक् प्रदूष्य।
वृत्तं स्थिरं मन्दरुजं महान्त-
मनल्पमूलं चिरवृद्ध्यपाकं॥
कुर्व्वन्ति मांसोच्छ्रयमत्यगाधं
तदर्ब्बुदं शास्त्रविदो वदन्ति"।
महान्तं ग्रन्थेरपेक्षया। चिरेण वृद्धिरपाकश्च यस्य तत् चिरवृद्ध्यपाकं। अपाकमिति ग्रन्थेः सकाशादस्य भेदज्ञापकं। अत्यगाधं दूरानुप्रविष्टं॥१॥
निदानपूर्व्वकाणि विशिष्टानि लक्षणान्याह।
"वातेन पित्तेन कफेन वापि
रक्तेन मांसेन च मेदसा च
तज्जायते तस्य च लक्षणानि
ग्रन्थेः समानानि सदा भवन्ति"॥
ग्रन्थेः समानानि वातिकपैत्तिकश्लैष्मिकमेदोजानां ग्रन्थीनां लक्षणैर्व्वातिकपैत्तिकश्लैष्मिकमेदोजानामर्ब्बुदानां लक्षणानि तुल्यानि भवन्ति॥२॥ रक्तार्ब्बुदमाह।
"दोषप्रदुष्टं रुधिरं शिरास्तु
सङ्कोच्य संपीड्य ततस्त्वपाकं
सास्रावमुन्नह्यति मांसपिण्डं
मांसाङ्कुरैराचितमाशु वृद्धिं॥
स्रवत्यजस्रं रुधिरं प्रदुष्ट-
मसाध्यमेतद्रुधिरात्मकन्तु।
रक्तक्षयोपद्रवपीडितत्वात्
पाण्डुर्भवेदर्ब्बुदपीडितस्तु"॥
दोषोऽत्र पित्तं रुधिरं शिरास्तु सङ्कोच्य संपीड्य संहतीकृत्य मांसाङ्कुरं। सर्व्वेष्वर्ब्बुदेषु दृश्यत्वं रक्तजे तु विशेषतो रक्तदृष्टेः। एवं मांसार्ब्बुदे विशेषतो मांसदृष्टिर्बोद्धव्या। ततो मांसपिण्डमुन्नह्यति उद्गतं करोति। अपाकं ईषत्पाकं यथा स्यादेवमिति क्रियाविशेषणं ईषत्पाकस्य एकदेशपाकेन। रक्तक्षयोपद्रवपीडितत्वात्। रक्तक्षयोपद्रवाः सुश्रुतेनोक्ताः। तैः पीडितत्वात्। अर्ब्बुदपीडितः रक्तार्ब्बुदपीडितः॥३॥ मांसार्ब्बुदस्य संप्राप्तिमाह।
"मुष्टिप्रहारादिभिरर्दितेऽङ्गे
मांसं प्रदुष्टं प्रकरोति शोथं।
अवेदनं स्निग्धमनन्यवर्ण-
मपाकमश्मोपममप्रचाल्यं"॥
मांसं प्रदुष्टं वातेन। अवेदनं वेदनारहितं ईषद्वेदनं वा। अपाकं पाकरहितं ईषत्पाकं वा। अश्मोपमं पाषाणवत् कठिनं। अप्रचाल्यं स्थिरं। यद्यपि रक्तमांसार्ब्बुदयो रक्तमांसयोर्हेतुत्वेनोक्तिः तथापि रक्तजे पित्तं मांसजे वायुरारम्भकः॥४॥ निदानमाह।
"प्रदुष्टमांसस्य नरस्य गाढ-
मेतद्भवेन्मांसपरायणस्य"।
मांसाशनाभ्यासिनः प्रदुष्टमांसस्यैव भवति इत्यर्थः॥५॥ असाध्यमाह।
"मांसार्ब्बुदं त्वेतदसाध्यमाहुः
साध्येष्वपीमानि विवर्ज्जयेच्च।
सम्प्रस्रुतं मर्म्मणि यच्च जातं
स्रोतःसु वा यच्च भवेदचाल्यं"॥
साध्येष्वपि वातजादिष्वपि। इमानि वक्ष्यमाणानि सम्प्रस्रुतादीनि॥ ॥ अपरमसाध्यमाह।
"यज्जायतेऽन्यत् खलु पूर्व्वजाते
ज्ञेयं तदध्यर्ब्बुदमर्ब्बुदज्ञैः॥
यद्द्वन्द्वजातं युगपत् क्रमाद्वा
द्विरर्ब्बुदं तच्च भवेदसाध्यं"॥६॥
अर्ब्बुदानां पाकाभावे हेतुमाह।
"न पाकमायाति कफाधिकत्वा-
न्मेदोबहुत्वाच्च विशेषतस्तु।
दोषस्थिरत्वात् ग्रथनाच्च तेषां
सर्व्वार्ब्बुदान्येव निसर्गतस्तु"।
ग्रथनात् ग्रन्थिरूपत्वात्। ननु यथा कफमेदसोरधिकेऽपि पाको दृश्यते तथात्र कथं न पाक इत्याह निसर्गात् स्वभावात्॥ ॥
अथार्ब्बुदस्य चिकित्सा।
"ग्रन्थ्यर्ब्बुदानां न यतो विशेषः
प्रदेशहेत्वाकृतिदोषदूष्यैः।
अतश्चिकित्सेद्भिषगर्ब्बुदानि
विधानविद्ग्रन्थिचिकित्सितेन॥
हरिद्रा-लोध्र पत्तङ्ग-गृहधूम-मनःशिला।
मधुप्रगाढो लेपोऽयं मेदोऽर्ब्बुदहरः परः॥१॥
मूलकस्य कृतः क्षारो हरिद्रायास्तथैव च।
शङ्खचूर्णेन संयुक्तो लेपः सिद्धोऽर्ब्बुदापहः॥२॥
वटदुग्धकुष्ठरोमकलिप्तं बद्धं वटस्य पत्रेण। अश्विस्यिसप्तरात्रात् महादप्युपशान्तिमर्ब्बुदं गच्छेत्॥३॥
शिग्रुमूलकयोर्ब्बीजं रक्तोघ्नं सुरसा यवं।
तक्रेणाश्वरिपु पिष्ट्वा लिम्पेदर्ब्बुदशान्तये॥४॥
रक्तोघ्नं सर्षपं। सुरसा तुलसी। यवं इन्द्रयवं। अश्वरिपु करवीरं। इत्यर्ब्बुदाधिकारः। इति भावप्रकाशः॥

अर्ब्बुदः, पु, (अर्ब्ब + उदच्।) पर्ब्बतविशेषः। इति मेदिनी॥

अर्भः, पु, (ऋ + भ।) बालकः। इति हेमचन्द्रः॥ (प्रभाहीनः। मलिनः। शिष्यः। छात्रः। शिशिरः। शाकशस्यादिकं।)

अर्भकः, पु, (अर्भ एव, स्वार्थे कन्।) शिशुः। इत्यमरः॥
("अभूच्च नम्रः प्रणिपातशिक्षया
पितुर्मुदं तेन ततान सोऽर्भकः"।
इति रघुवंशे।) मूर्खः। कृशः। इति मेदिनी। स्वल्पः। सदृशः। इत्युणादिकोषः॥

अर्म्म, क्ली, पु, (ऋ + मन्।) चक्षूरोगविशेषः इति लिङ्गादिसंग्रहे अमरः॥ तच्च पञ्चविधं। प्रस्तार्य्यर्म्म १ शुक्लार्म्म २ रक्तार्म्म ३ मांसार्म्म ४ स्नाय्वर्म्म ५। एषां लक्षणानि तत्तच्छब्दे द्रष्टव्यानि। वैद्यके नान्तस्त्रीलिङ्गोऽयं शब्दः॥

अर्म्मणः, पु, (ऋ + बाहुलकात् मन्।) द्रोणपरिमाणं। इति वैद्यकपरिभाषा॥

अर्य्यः, पु, (ऋ + यत्।) स्वामी। वैश्यः। इत्यमरः॥ श्रेष्ठे त्रि। इति तट्टीकायां भरतः॥ (त्रि, उत्कृष्टः। न्याय्यः। प्रभुः।)

अर्य्यमा, [न्], पु, (अर्य्यं श्रेष्ठं मिमीते, मा + कनिन्।) सूर्य्यः।
("प्रोषितार्य्यमणं मेरोरन्धकारस्तटीमिव"।
इति माघः।
"सूर्य्योऽर्य्यमा भगस्त्वष्टा पूषार्कः सविता रविः।
गभस्तिमानजः कालो मृत्युर्धाता प्रभाकरः"॥
इति महाभारते। कश्यपात् दक्षकन्यया दित्या जातो द्वादशादित्यमध्ये परिगणित आदित्यः, यदुक्तं हरिवंशे,—
"मारीचात् कश्यपाज्जातास्तेऽदित्या दक्षकन्यया।
तत्र शक्रश्च विष्णुश्च जज्ञाते पुनरेव हि॥
अर्य्यमा चैव धाता च त्वष्टा पूषा च भारत॥
विवस्वान् सविता चैव मित्रो वरुण एव च।
अंशोभगश्चातितेजा आदित्या द्वादश स्मृताः"॥)
अर्कवृक्षः। इत्यमरः॥ पितृदेवविशेषः। इति मेदिनी॥

अर्य्या, स्त्री, (ऋ + यत् + टाप् ।) वैश्यस्त्रीजातिः । इत्यमरः ॥

अर्य्याणी, स्त्री, (अर्य्य + आनुक् + ङीप् ।) वैश्यस्त्रीजातिः । इत्यमरः ॥

अर्य्यी, स्त्री, (अर्य्य + ङीप् ।) वैश्यपत्नी । इत्यमरः ॥ वैश्यस्त्रीजातिः । इति दुर्गादासः ॥

अर्व्व वधे । (इति कविकल्पद्रुमः ।) ॥ (भ्वादि-पर-सकं-सेट् ।) अर्व्वति । इति दुर्गादासः ॥ अन्तस्थवकारान्तोऽयम् ॥

अर्व्वती, स्त्री, (अर्व्व + बाहुलकात् वनिप् + ङीप् ।) घोटकी । इति हलायुधः ॥ कुट्टनी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अर्व्वा, [न्] पुं, (ऋ + वनिप् ।) घोटकः । इत्यमरः ॥ इन्द्रः । गोकर्णपरिमाणं । इति विश्वः ॥ कुत्सिते त्रि । इत्यमरः ॥

अर्व्वाक्, व्य, (अवरे काले देशे वा अञ्चति अन् + क्विन्, पृषोदरादित्वात् अर्व्वादेशः ।) पूर्व्व-कालतः पश्चात् । तत्पर्य्यायः । अवरः २ । इत्यमरः ॥ निकटं । इति भरतः । अर्व्वाच् इति केचित् ॥

अर्व्वाचीनः, त्रि, (अर्व्वाग्भवः । खः ।) पश्चाज्जातः । विपर्य्यस्तं । इति धरणिः ॥ (इदानीन्तन । अधो-भागस्थित । अवरदेशगत ।
("यदूर्द्ध्वं पृथिव्या अर्व्वाचीनमन्तरीक्षात्" । इति शतपथब्राह्मणं ।)

अर्शं, क्ली, (ऋश् + अच् ।) अर्शोरोगः । इति शब्दरत्नावली ॥ (वलिकाकारः गुह्यस्थरोगभेदः ।)

अर्शः, [स्] क्ली, (ऋ + असुन्, सुट् ।) स्वनामख्यातगुह्यरोगः । तत्पर्य्यायः । दुर्नामकं २ । इत्यमरः ॥ दुर्नाम ३ गुदकील ४ गुदाङ्कुरः ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अनामकं ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ यथा । अथार्शोऽधिकारः । तत्रार्शसां सन्निकृष्टनिदानान्याह ।

"पृथग्दोषैः समस्तैश्च शोणितात् सहजानि च ।
अर्शांसि षट्प्रकाराणि विद्याद्गुदवलित्रये" ॥

केचिद्रुधिरस्यापि दोषत्वं मन्यन्ते । तन्मतमाश्रित्याह । शोणितादिति । सहजानि शरीरेण सह जातानि । सङ्ख्यामाह । षट्प्रकाराणीति । गुदवलित्रये सार्द्धचतुरङ्गुलं गुदस्य मानं तस्यावयवभूतास्तिस्रो वलयः शङ्खावर्त्तनिभा उपर्य्युपरि सन्ति । तासां नाम प्रवाहिणी विसर्ज्जनी संवरणी चेति । तत्र गुदौष्ठादर्द्धाङ्गुलमानमतऊर्द्ध्वमङ्गुलमाना प्रथमा वलिः । सार्द्धैकाङ्गुलमाना द्वितीया । तृतीया च तावती । उक्तञ्च ।

"अर्द्धाङ्गुलप्रमाणेन गुदौष्ठः परिचक्ष्यते ।
गुदौष्ठादङ्गुलं चैकं प्रथमान्तु वलिं विदुः ॥
सार्द्धैकाङ्गुलमानेन पृथगन्ये प्रकीर्त्तिते" ॥ * ॥

अथ वातार्शसां विप्रकृष्टं निदानमाह ।

"कषायकटुतिक्तानि रूक्षशीतलघूनि च ।
प्रमिताल्पाशनं तीक्ष्णं मद्यं मैथुनसेवनं ॥
लङ्घनं देशकालौ च शीतौ व्यायामकर्म्म च ।
शोको वातातपस्पर्शो हेतुर्व्वातार्शसां मतः" ॥

प्रमितमपरिमितं तीक्ष्णमिति मद्यविशेषणं । पैष्ट्यादिमद्यस्य वातसमत्वात् । आतपस्पर्शो वीर्य्योऽप्युष्णरौक्ष्याद्वातप्रकोपे हेतुः । वातार्शसां तन्त्वर्शांसि सर्व्वाणि त्रिदोषजानि । यतश्चाह ।

"पञ्चात्मा मारुतः पित्तं कफो गुदवलित्रयं ।
सर्व्व एव प्रकुप्यन्ति गुदजानां समुद्भवे" ॥ इति ।

तथा सति कथं वातार्शसामिति उक्तं । तत्र दोषाधिक्याद्व्यपदेश इति न दोषः । अतएव अग्रे वक्ष्यते पित्तोल्बणानामिति । तथाच चरकः ।

"अर्शांसि नाम जायन्ते मांससन्निपतितैस्त्रिभिः ।
दोषैर्दोषविशेषाच्च विशेषः कथितोऽर्शसां" ॥

इति ॥ * ॥ अथ पित्तार्शसां विप्रकृष्टनिदानमाह ।

"कट्वम्ललवणोष्णानि व्यायामाग्न्यातपप्रभाः ।
देशकालावशिशिरौ क्रोधो मद्यमसूयनं ॥
विदाहि तीक्ष्णमुष्णञ्च सर्व्वं पानान्नभोजनं ।
पित्तोल्बणानां विज्ञेयः प्रकोपे हेतुरर्शसां" ॥

उष्णद्रव्यस्य स्पर्शनादि बाह्यं उष्णपानभोजनस्याग्रे वक्ष्यमाणत्वात् । अग्न्यातपप्रभाः अग्न्यातपयोः प्रभा तेजः । अथवा अग्न्यातपौ तेजस्विद्रव्यस्य दीप्तिः प्रभा । अशिशिरो देशः मरुः । असूयनं परसम्पत्तिद्वेषः । पानभोजनं पीयत इति पानं भुज्यते इति भोजनं प्रकोपे उत्पत्तौ ॥ * ॥ अथ कफार्शसां विप्रकृष्टं निदानमाह ।

"मधुरस्निग्धशीतानि लवणाम्लगुरूणि च ।
अव्यायामदिवास्वप्नशय्यासनसुखे रतिः ॥
प्राग्वातसेवा शीतौ च देशकालावचिन्तनं ।
श्लैष्मिकाणां समुद्दिष्टमेतत् कारणमर्शसां" ॥

अचिन्तनं निश्चिन्तता ॥ * ॥ अथ त्रिदोषार्शसां विप्रकृष्टं निदानमाह ।

"सर्व्वो हेतुस्त्रिदोषाणां सहजैर्लक्षणं समं" ।

जनकत्वेन त्रयो दोषा यथा तानि त्रिदोषाणि अर्शांसि तथा सर्व्वो हेतुः । पृथग्वातपित्तकफार्शसां हेतुः । त्रिदोषार्शसां लक्षणञ्च सहजैः सहजार्शोभिः समं सदृशं । ननु त्रिदोषाणामिति विशेषणं व्यर्थं । एवं सर्व्व एव व्याधयस्त्रिदोषजाः । उक्तञ्च ।

"द्रव्यमेकैकशो नास्ति न रोगश्चैकदोषजः ।
एकस्तु कुपितो दोष इतरावपि कोपयेत्" ॥

इति । [illegible] । स्वकारणाद्वृद्धो वायुः शैत्याच्चलत्वात् श्लेष्माणं लाघवात्तेजस्त्वात् पित्तं वर्द्धयति । तथा पित्तं कटुकत्वात् वातं द्रवत्वात् कफं वर्द्धयति । श्लेष्मा च शैत्यात् वातं द्रवत्वात् पित्तं वर्द्धयति इति । उच्यते । यत्र स्वस्वकारणात्त्रयो दोषाः कुप्यन्ति तत्र त्रिदोषजव्यपदेश इति न दोषः ॥ * ॥ अथार्शसां पूर्व्वरूपमाह ।

"विष्टम्भोऽन्नस्य दौर्ब्बल्यं कुक्षेराटोप एव च ।
कार्श्यमुद्गारबाहुल्यं सक्थिसादोऽल्पविट्कता ॥
ग्रहणीदोषपाण्ड्वर्त्तेराशङ्का चोदरस्य च ।
पूर्व्वरूपाणि निर्द्दिष्टान्यर्शसामभिवृद्धये" ॥

दौर्ब्बल्यमपाकः । आटोपः गुड़्गुड़ाशब्दः । अभिवृद्धये उत्पत्तये ॥ * ॥ अथार्शसां संप्राप्तिपूर्व्वकं सामान्यं लक्षणमाह ।

"दोषास्त्वङ्मांसमेदांसि संदूष्य विविधाकृतीन् ।
मांसाङ्कुरानपानादौ कुर्व्वन्त्यर्शांसि तान् जगुः" ॥

त्वङ्मांसमेदसा त्वङ्मांसमाश्रितं रक्तमपि गृह्यते । चिकित्साया रक्तस्रावणोपदेशात् । अपानं गुदं । आदिशब्दाच्छ्रोत्रनासानेत्रनाभिमेढ्रादिष्वपि कुर्व्वन्ति ॥ * ॥ अथ वातार्शोलक्षणमाह ।

"गुदाङ्कुरा बह्वनिलाः शुष्काश्चिमिचिमान्विताः ।
म्लाना श्यावारुणाः स्तब्धा विशदाः परुषाः खराः ॥
मिथो विसदृशा वक्रास्तीक्ष्णा विस्फुटिताननाः ।
बिम्बीकर्क्कन्धुखर्ज्जूरकार्पासीफलसन्निभाः ॥
केचित्कदम्बपुष्पाभाः केचित् सिद्धार्थकोपमाः ।
शिरःपार्श्वांसकट्यूरुवङ्क्षणाभ्यधिकव्यथाः ॥
क्षवथूद्गारविष्टम्भहृद्ग्रहारोचकप्रदाः ।
कासश्वासाग्निवैषम्यकर्णनादभ्रमावहाः ॥
तैरार्त्तो ग्रथितं स्तोकं सशब्दं सप्रवाहिकं ।
रुक्फेनपिच्छानुगतं विबद्धमुपवेश्यते ॥
कृष्णत्वङ्नखविण्मूत्रनेत्रवक्त्रश्च जायते ।
गुल्मप्लीहोदराष्ठीलासम्भवस्तत एव च" ॥

बह्वनिला वाताधिकाः । गुदाङ्कुरा अर्शांसि । चिमिचिमान्विता चिमिचिमा व्यथाविशेषः चरचरा इति लोके तदन्विताः । श्यावारुणाः श्यावा धूम्रवर्णा । अरुणा ईषद्रक्ता । स्तब्धाः कठिनाः । विशदा अपिच्छिलाः । परुषा [illegible] स्पर्शे कर्कशाः । खराः कर्क्कटिकफलवत् सूक्ष्मानेककण्टकाचिताः । बिम्बादिफलसन्निभा आकृत्या । अत्र विकल्पबोधकं वक्ष्यमाणं केचित् केचिदिति पदं सम्बन्धनीयं ।

"कदम्बपुष्पाभा स्थूला अनेककण्टकशिखराः ।
सिद्धार्थकोपमा पीतसर्षपदकाश्रिता" ॥

तैरार्त्त इति अर्शोभिः पीडितः । तैरार्त्तो विबद्धमुपवेश्यते इत्यन्वयः प्रयोज्यकर्त्तुः कर्म्मतार्थत्वात् । ग्रथितं मलगुटिकाग्रथितविड्रूपं । पिच्छा पिच्छिलो द्रवभागः । बद्धं संहतं । विधशब्दो नामकेऽप्यस्ति । उपवेश्यते त्यज्यते । अतएव वातार्शसां गुल्मादीनां सम्भवः । अष्ठीला नाभेरधोभागे पाषाणपिण्डिकावद्वातव्याधिविशेषः ॥ * ॥ अथ पित्तार्शोलक्षणमाह ॥

"पित्तोत्तरा नीलमुखा रक्तपीतासितप्रभाः ।
तन्वस्रस्राविणो विस्रास्तनवो मृदवः श्लथाः ॥
शुकजिह्वायकृत्खण्डजलौकोवक्त्रसन्निभाः ।
दाहपाकज्वरस्वेदतृण्मूर्च्छारुचिमोहदाः ॥
सोष्माणो द्रवनीलोष्णपीतरक्तामवर्च्चसः ।
यवमध्या हरितपीतहारिद्रत्वङ्नखादयः" ॥

पित्तोत्तराः पित्ताधिकाः । तनवः अघनाः । श्लथाः लम्बिनः । सन्निभा आकृत्या । पाकः गुदस्य । सोष्माणः उष्मस्पर्शाः । हरितः शाकवर्णः । पीतं हरितालवर्णं । हारिद्रं हरिद्रावर्णं । आदिशब्दान्मलमूत्रमुखानां ग्रहणं ॥ * ॥ अथ केचिद्रुधिरस्यापि दोषत्वं मन्यन्ते तन्मतमाश्रित्य रक्तार्शोलक्षणमाह ।

"रक्तोल्वणा गुदे कीलाः पित्ताकृतिसमन्विताः ।
वटप्ररोहसदृशा गुञ्जाविद्रुमसन्निभाः ॥
तेऽत्यर्थं दुष्टमुष्णञ्च गाढ़विट्कप्रपीडिताः ।
स्रवन्ति सहसा रक्तं तस्य चातिप्रवृत्तितः ॥
भेकाभः पीड्यते दुःखैः शोणितक्षयसम्भवैः ।
हीनवर्णबलोत्साहो हतौजाः कलुषेन्द्रियः ॥
विट् श्यावं कठिनं रूक्षमधोवायुर्न वर्त्तते ।
तनु चारुणवर्णञ्च फेनिलञ्चासृगर्शसां ॥
कट्यूरुगुदशूलञ्च दौर्बल्यं यदि चाधिकं ।
तत्रानुबन्धो वातस्य हेतुर्यदि च रूक्षणं ॥
शिथिलं श्वेतपीतञ्च विट् स्निग्धं गुरु शीतलं ।
यद्यर्शसां घनञ्चासृक् तन्तुमत् पाण्डु पिच्छिलं ॥
गुदं सपिच्छं स्तिमितं गुरु स्निग्धञ्च कारणं ।
श्लेष्मानुबन्धो विज्ञेयस्तत्र रक्तार्शसां बुधैः" ॥
गुदे कीला अर्शांसि । पित्ताकृतिसमन्विता पित्तार्शोलक्षणयुक्ताः । आकारेण च वटप्ररोहादिसदृशाः । दुःखैः रोगैः । त्वक्पारुष्याम्बुशीतप्रार्थनादिभिः । कलुषेन्द्रियः व्याकुलसर्वेन्द्रियः ॥ ० ॥ रक्तजस्यापि वातोल्वणस्य लक्षणमाह ॥ तत्र रक्तार्शसि । अनुबन्धः उल्वणत्वं । रूक्षणं रूक्षयतीति रूक्षणं रूक्षं द्रव्यं । पित्तोल्वणस्य तु लक्षणं ।
"रक्तोल्वणा गुदे कीलाः पित्ताकृतिसमन्विताः"।
इत्यादिनैवोक्तं । रक्तपित्तयोः समानलिङ्गत्वात् ॥ * ॥ कफोल्वणस्य लक्षणमाह । सपिच्छं पिच्छिलाढ्यं । स्तिमितमार्द्रचर्म्मावगुण्ठितमिव ॥ * ॥ अथ श्लेष्मार्शोलक्षणमाह ।
"श्लेष्मोल्वणा महामूला घना मन्दरुजः सिताः ।
उत्पन्नोपचिताः स्निग्धाः स्तब्धवृत्तगुरुस्थिराः ॥
पिच्छिलाः स्तिमिताः श्लक्ष्णाः कण्ड्वाढ्याः स्पर्शनप्रियाः ।
करीरपनसास्थ्याभास्तथा गोस्तनसन्निभाः ॥
वङ्क्षणानाहिनः पायुवस्तिनाभिविकर्षिणः ।
सकासश्वासहृल्लासप्रसेकारुचिपीनसाः ॥
मेहकृच्छ्रशिरोजाड्यशिशिरज्वरकारिणः ।
क्लैव्याग्निमार्दवच्छर्दिरामप्रायविकारदाः ॥
वसाभसकफप्राज्यपुरीषाः सप्रवाहिकाः ।
न स्रवन्ति न भिद्यन्ते पाण्डुस्निग्धत्वगाढ्याः" ।
उत्पन्नाः उन्नताः । उपचिताः स्थूलाः । स्निग्धाः सस्नेहाः । स्थिराः निश्चलाः । पिच्छिलाः कफाक्तत्वात् । स्तिमिताः आर्द्रवस्त्रगुण्ठिता इव । श्लक्ष्णाः मसृणवत्सृणाः । करीरो वंशाङ्कुरः पनसास्थिरास्तनाः तदाकृतयः । वङ्क्षणानाहिनः वङ्क्षणयोरानाहकारिणः । पाय्वादिष्वाकर्षणवत् पीडाकारिणः । कृच्छ्रं मूत्रकृच्छ्रं । शिरोजाड्यं शिरसो भाराक्रान्तत्वमिव । क्लैव्यं स्त्रीष्वनिच्छा । अत्र छर्द्दिशब्दः सान्तः आर्षत्वात् । आमप्रायविकारदाः आमबहुला व्याधयोऽतीसारग्रहण्यादयः तान् ददाति ॥ * ॥ अथ द्वन्द्वजरोगलक्षणमाह ।
"हेतुलक्षणसंसर्गाद्विद्यात् द्वन्द्वोल्वणानि च" ॥ ॥
अथ त्रिदोषार्शसः सहजार्शसश्च लक्षणमाह ।
"सर्व्वैः सर्व्वात्मकान्याहुर्लक्षणैः सहजानि च"।
सर्व्वैर्लक्षणैर्वातपित्तश्लेष्मार्शोलक्षणैः प्रागुक्तैः । सर्व्वात्मकानि सान्निपातिकान्यर्शांस्याहुः । तथा तरेव लक्षणैः सहजानि चार्शांस्याहुः ॥ * ॥ तन्त्रान्तरे सहजार्शोलक्षणं पृथगाह ।
"अर्शांसि सहजातानि दारुणानि भवन्ति हि ।
दुर्दर्शनानि परुषाणि पाण्डूनि दारुणानि च ॥
अन्तर्म्मुखानि तैरार्त्तः क्षीणः क्षीणस्वरो भवेत् ।
क्षीणानलः क्षीणरेताः शिरासन्ततविग्रहः ॥
अल्पप्रजः क्रोधशीलः सन्तताध्मानान्वितः ।
शिरोहृत्कर्णनासासु रोगी हृल्लेपसेकवान्" ॥ * ॥
अथ सुखसाध्यार्शोलक्षणमाह ।
"वाह्यायान्तु वलौ जातान्येकदोषोल्वणानि च ।
अर्शांसि सुखसाध्यानि न चिरोत्पतितानि च" ॥
वाह्याया वलेः संवरण्यां । न चिरोत्पतितानि अनतिक्रान्तसंवत्सराणि । एतानि लक्षणानि मिलितानि सुखसाध्यत्वबोधकानि ॥ * ॥ अथ कष्टसाध्यार्शोलक्षणमाह ।
"द्वन्द्वजानि द्वितीयायां वलौ यान्याश्रितानि च ।
कृच्छ्रसाध्यानि तान्याहुः परिसंवत्सराणि च" ॥
द्वितीयाया वलेः विसर्जन्यां । परिसंवत्सराणि परिगतः संवत्सरो येषां तानि । अतिक्रान्तसंवत्सराणि इति यावत् । एतानि प्रत्येकं कष्टसाध्यलक्षणानि ॥ * ॥ अथासाध्यार्शोलक्षणमाह ।
"सहजानि त्रिदोषाणि यानि चाभ्यन्तरां वलिं ।
जायन्तेऽर्शांसि संश्रित्य तान्यसाध्यानि निर्दिशेत्" ॥
अभ्यन्तरां वलिं प्रवाहिणीं । एतान्यपि प्रत्येकमसाध्यलक्षणानि ।
"शेषत्वादायुषस्तानि चतुष्पादसमन्विते ।
याप्यन्ते दीप्तकायाग्नेः प्रत्याख्येयान्यतोऽन्यथा" ॥
यद्यायुषः शेषो वर्त्तते चिकित्सायाश्चत्वारः पादाश्च यथा । वद्यवचनकारी धनवानुदारो जितेन्द्रियो रोगी । १ । शास्त्रे कर्म्मणि च कुशलो वैद्यः । २ । अनलस आप्तः प्रियः परिचारकः । ३ । नवं रसवीर्य्यादियुक्तमौषधं । ४ । एषां समन्वये संयोगे सति दीप्तकायाग्नेः पुरुषस्य । तानि अर्शांसि । याप्यन्ते चिकित्सया । अतोऽन्यथा प्रत्याख्येयानि न चिकित्स्यानीत्यर्थः ॥ * ॥ अथार्शोऽरिष्टमाह ।
"हस्ते पादे मुखे नाभ्यां गुदे वृषणयोस्तथा ।
शोथो हृत्पार्श्वशूलञ्च यस्यासाध्योऽर्शसो हि सः ॥
असाध्यः सन्निहितमरणो बोद्धव्यः । अर्शसः अर्शोरोगयुक्तः । एतन्मिलितमरिष्टलक्षणं ।
"हृत्पार्श्वशूलं संमोहच्छर्दिरङ्गस्य रुग्ज्वरः ।
तृष्णा गुदास्यपाकश्च निहन्युर्गुदजातुरं ॥
गुदस्य यदास्यमार्द्रदेशस्तस्य पाकः । हृत्पार्श्वशूलादिसमस्तं व्यस्तं चारिष्टलक्षणं ॥
"तृष्णारोचकशूलार्त्तमतिप्रस्रुतशोणितं ।
शोथातिसारसंयुक्तमर्शांसि क्षपयन्ति हि" ॥ * ॥
अथ मेढ्रादिजार्शोलक्षणमाह ।
"मेढ्रादिष्वपि वक्ष्यन्ते यथास्वं नाभिजानि च ।
गण्डूपदास्यरूपाणि पिच्छिलानि मृदूनि च" ॥
यथास्वं यथात्मीयलक्षणं । न चात्रोक्तनिदान पूर्व्वरूपसंप्राप्तिलक्षणयुक्तं । तत्र तत्रार्शःपदं तु मांसाङ्कुरसाम्यात् । गण्डूपदः किञ्चुलकः ॥ * ॥ अत्र मांसाङ्कुरसाम्यादत्राधिकारे चर्म्मकीलस्य संप्राप्तिपूर्ब्बकं लक्षणमाह ।
"व्यानो गृहीत्वा श्लेष्माणं करोत्यर्शस्त्वचो बहिः ।
कीलोपमं स्थिरखरञ्चर्मकीलन्तु तद्विदुः" ॥
चर्म्मा इति लोके । खरं कर्कशं ॥ * ॥ तस्यैव वातादिभेदेन लक्षणमाह ।
"वातेन तोदपारुष्यं पित्तादसितरक्तता ।
श्लेष्मणा स्निग्धता तस्य ग्रथितत्वं सवर्णता" ॥
सवर्णता शरीरसमानवर्णता ॥ * ॥ अथ सामान्यतः अर्शसश्चिकित्सा ।
"यद्वायोरानुलोम्याय यदग्निबलवृद्धये ।
अन्नपानौषधं सर्वं तत्सेव्यं नित्यमर्शसैः" ॥
अर्शसैः अर्शोरोगयुक्तैः ।
"शालिषष्टिकगोधूमयवान्नानि घृतैः सह ।
अजाक्षीरेण वा निम्बपटोलानां रसेन वा ॥
कन्दैर्व्वार्त्ताकुमूलोत्थै रसैर्मांसरसेन वा ।
जीवन्त्युपोदिकाशाकैस्तण्डुलीयकवास्तुकैः" ।१॥
कन्दोऽत्र शूरणः । अत्र मूलं मूलकं ।
"अन्यैश्च सृष्टविण्मूत्रमरुद्भिर्वह्निदीपनैः ।
अर्शांसि भिन्नवर्चांसि हन्याद्वातातिसारवत् ॥
सतक्रं लवणं दद्याद्वातवर्चोऽनुलोमनं ।
न प्ररोहन्ति गदजाः पुनस्तक्रसमाहताः ॥
तक्राभ्यासोऽर्शसैः कार्य्यो बलवर्णाग्निवृद्धये ।
स्रोतःसु तक्रशुद्धेषु सम्यक् चलति यद्रसः ॥
तेन पुष्टिस्तथा तुष्टिर्बलं वर्णश्च जायते ।
वातश्लेष्मविकाराणां शतञ्च विनिवर्त्तयेत् ॥
मृल्लिप्तं शूरणं कन्दं पक्त्वाग्नौ पुटपाकवत् ।
अद्यात् सतैललवणं दुर्नामविनिवृत्तये ॥ २ ॥
चिरिविल्वाग्निसिन्धूत्थनागरेन्द्रयवारलून् ।
तक्रेण पिबतोऽर्शांसि निपतन्त्यसृजा सह" ॥
चिरिविल्वः करञ्जः तस्य फलस्यात्र मज्जा ग्राह्या अरलुः श्योनाकः । करञ्जादिचूर्णं ॥ ३ ॥
"लेपं रजनिचूर्णेन सुधादुग्धयुतेन च ।
अर्शोरोगनिवृत्त्यर्थं कारयेत्तच्चिकित्सकः ॥ ४ ॥
पिप्पलीसैन्धवं कुष्ठं शिरीषस्य फलं तथा ।
स्नुग्दुग्धमर्कदुग्धं वा लेपोऽयं गुदजान् हरेत् ॥५॥
हरिद्राजालिनीचूर्णं कटुतैलसमन्वितं ।
एष लेपो वरः प्रोक्तो ह्यर्शसामन्तकारकः" ॥
जालिनी कटुतुरइ इति लोके ॥ ६ ॥
"असितानां तिलानान्तु पलं शीतजलेन तु ।
खादतोऽर्शांसि शाम्यन्ति दृढ़ा दन्ता भवन्ति हि॥७॥
शस्त्रैर्व्वाथ जलौकाभिः प्रोच्छूनकठिनार्शसः ।
शोणितं सञ्चितं दृष्ट्वा हरेत् प्राज्ञः पुनः पुनः ॥ ८ ॥
कासीसं सैन्धवं कृष्णा सुण्ठी कुष्ठञ्च लाङ्गली ।
शिलाभिदश्वमारश्च दन्तीजन्तुघ्नचित्रकं ॥
तालकं कुनटी स्वर्णक्षीरी चैतैः पचेद्भिषक् ।
तैलं स्नुह्यर्कपयसा गवां मूत्रे चतुर्गुणे ॥
एतदभ्यङ्गतोऽर्शांसि क्षारेणैव पतन्ति हि ।
क्षारकर्म्मकरं ह्येतन्न च संदूषयेद्वलिं" ॥
कासीसं कौसीस इति लोके । लाङ्गली करहारी

इति लोके। शिलाभित् पाषाणभेदः। अश्मभागः कनेल इति लोके। स्वर्णक्षीरी चोक इति लोके। वृहत्कासीसाद्यं तैलं॥ ९॥

"सुरणकणमरिचनागदलत्वगेलं
चूर्णीकृतं क्रमविवर्द्धितमूर्द्धमन्त्यात्।
खादेदिदं समसितं गुदजाग्निमान्द्यं
गुल्मारुचिश्वसनकण्ठहृदामयेषु"॥

तद्यथा। एलाच सूक्ष्मा ग्राह्या। यत आह मदनपालः।
"एला सूक्ष्मा कफश्वासकासार्शोमूत्रकृच्छ्रहृत्"।
इत्यादि। तस्या वीजभागः १, तजभाग २ दलं पत्रं। यत आह निघण्टौ धन्वन्तरिः।
"तमालपत्रकं पत्रं स्यात् पलाशं दलाह्वयम्"।
इति तस्य भागः ३। नागो नागकेशरं। यत आह निघण्टौ धन्वन्तरिः।
"नागपुष्पं मतं नागं केशरं नागकेशरम्"॥
इत्यादि। तस्य भागः ४ मरिचभागः ५ पिपरिभागः ६ सुरणभागः ७ चिनिभाग २८। समशर्करचूर्णं॥ १०॥

"त्रिपलं शृङ्गवेरस्य चतुष्कं मरिचस्य च।
पिप्पल्याः कुडवार्द्धञ्च चव्यायाः पलमेव च॥
तालीशपत्रस्य पलं पलार्द्धं केशरस्य च।
द्विपलं पिप्पलीमूलमर्द्धकर्षञ्च पत्रकात्॥
सूक्ष्मैलाकर्षमेकन्तु कर्षञ्च त्वङ्मृणालयोः।
गुडात् पलानि त्रिंशच्च चूर्णमेकत्र कारयेत्॥
अक्षप्रमाणगुटिका प्राणदा चेति सा स्मृता।
पूर्व्वं भक्ष्यञ्च पश्चाच्च भोजनस्य यथाबलं॥
मद्यं मांसरसं यूषं क्षीरतोयं पिबन्नरः।
हन्यादर्शांसि सर्व्वाणि सहजान्यस्रजानि च॥
वातपित्तकफोत्थानि सन्निपातोद्भवानि च।
पानात्यये मूत्रकृच्छ्रे उरोरोगे गलग्रहे॥
विषमज्वरपित्ते च पाण्डुरोगे तथैव च।
कृमिहृद्रोगिणाञ्चैव गुल्मशूलार्त्तिनां तथा॥
छर्द्यतीसाररोगाणां कासहिक्किनां तथा।
शुण्ठीस्थानेऽभया देया हृद्ग्रहे पित्तजे गदे॥
प्राणदेयं सिता दत्त्वा गुडमानाच्चतुर्गुणा।
अम्लपित्ताग्निमान्द्यादौ प्रयोज्या गदजातुरे॥
अनुपाने प्रयोक्तव्यं व्याधौ श्लेष्मभवे पलं।
पलद्वयं त्वनिलजे पित्तजे तु पलत्रयं॥
फलाम्लधान्याम्लरसाश्च शस्ता
मद्यं मरुद्रोगिणि चानुपानं।
इक्षो रसक्षारहिमाम्बु पित्ते
उष्णाम्बुयूषौ कफजे विदध्यात्॥
गण्डूषमात्रमादेयं मद्यं क्वाथं च पञ्च वा।
अनुपानं प्रयोक्तव्यं देशकालमवेक्ष्य वा"॥
इति प्राणदा गुटिका॥ ११॥

"त्रिकत्रयं वचा हिङ्गु पाठाक्षारौ निशाद्वयं।
चव्यतिक्ता कलिङ्गानि शताह्वा लवणानि च॥
ग्रन्थिविल्वाजमोदा च गणोऽष्टाविंशतिर्मतः।
एतानि समभागानि सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत्॥
चूर्णं विडालपदकं पिबेदुष्णेन वारिणा।
एरण्डतैलयुक्तं वा लिह्याच्चूर्णमिदं नरः॥
हन्यादर्शांसि सर्व्वाणि श्वासशोथभगन्दरान्।
हृच्छूलं पार्श्वशूलञ्च वातगुल्मं तथोदरं॥
हिक्कां कासं प्रमेहांश्च पाण्डुरोगं सकामलं।
आमवातमुदावर्त्तमन्त्रवृद्धिं गुदकिलान्॥
अन्ये च ग्रहणीदोषा भिषग्भिर्ये प्रकीर्त्तिताः।
विजयो नाम चूर्णोऽयं तान् सर्व्वानाशु नाशयेत्॥
महाज्वरोपसृष्टानां भूतोपहतचेतसां।
अप्रजानाञ्च नारीणां हितमेतद्धि भेषजं॥
त्रिकत्रयं त्रिफलात्रिकटुत्रिसुगन्धीनि। क्षारौ स्वर्ज्जिका यवक्षारश्च *लवणानि पञ्च ग्रन्थि पिप्पलीमूलं। विडालपदकं कर्ष। विजयचूर्णं॥ १२॥

"मरिचमहौषधचित्रकसूरण
भागा यथोत्तरं द्विगुणाः।
सर्व्वसमो गुडभागः
सेव्योऽयं मोदकः प्रसिद्धफलः॥
ज्वलनं ज्वलयति जाठर
मुन्मूलयति शूलगुल्मगदान्।
निःशेषयति श्लीपद
मर्शांसि विनाशयत्याशु"॥

तद्यथा। मरिचभाग १ सुण्ठीभाग २ चित्राभाग ४ सूरणभाग ८ गुडभाग १५। लघु सूरणमोदक॥ १३॥

"षोडशसूरणभागोऽंशा वह्नेरष्टौ महौषधस्याथ।
अर्द्धेन भागयुक्तिर्मरिचस्य ततोऽपि चार्द्धेन॥
त्रिफला कणा ससुषा तालीशारुष्करकृमिघ्नानां।
भागा महौषधसमा दहनांशास्तालमूली च॥
भागा सूरणतुल्या दातव्या वृद्धदारकस्यापि।
भृङ्गैलं मरिचांशो सर्व्वाण्येकत्र कारयेत् चूर्णं॥
द्विगुणेन गुडेन युतः सेव्योऽयं मोदकः प्रकामघनः।
गुरुवृष्यभोज्यनिरतैरितरैः पथ्यं कुर्य्यात्॥
भस्मकमनेन जनितं पूर्व्वमगस्त्यस्य योगराजेन।
भीमस्य मारुतेरपि महाशनौ येन तौ जातौ॥
अग्निबलमात्रहेतुर्न केवलं सूरणो महावीर्य्यः।
हन्ति शस्त्रक्षारानलैर्विनाप्यर्शांसि मासेन॥
श्वयथुश्लीपदगदहृद्ग्रहणीश्च कफानिलोद्भूता।
नाशयति वलीपलितं मेधां कुरुते जरां हरते॥
हिक्कां कासं श्वासं सराजरोगान् प्रमेहांश्च।
प्लीहानञ्च तथोग्रं हन्यादाशु रसायनं परमं"॥

एषां भागो यथा। सूरणभाग १६ चित्राभागः ८ सोंटिभाग ४ मरिचभाग २। हरे बहेरा आमरा। पारा पिपरामूल। तालीश तालीशपत्र। अरुष्कर भल्लातकं। [illegible] रक्तचन्दनं। विडङ्गं प्रत्येकं भाग ४ तालमूली मुषली तस्याः भाग ८ विधारामाग १६ तजभाग २ एलाइचकोटीबीजभाग २ गुडभाग ४ ७२। वृहत्सूरणमोदकः॥ १४॥

"त्रिवृत्तेजोवती दन्ती श्वदंष्ट्रा चित्रकं शटी।
गवाक्षीमुस्तविश्वाह्वविडङ्गानि हरीतकी॥
पलोन्मितानि चैतानि पलान्यष्टावरुष्करात्।
वृद्धदारात् पलान्यष्टौ सूरणस्य तु षोडश॥
जलद्रोणद्वये क्वाथ्यं चतुर्भागावशेषितं।
पूतं तु तं रसं भूयः क्वाथेभ्यः त्रिगुणं गुडं॥
लेहं पचेत् पुनस्तावद्यावद्दर्व्वीप्रलेपनं।
अवतार्य्य ततः पश्चात् चूर्णानीमानि दापयेत्॥
त्रिवृत्तेजोवतीकन्दचित्रकान् द्विपलांशिकान्।
एलात्वङ्मरिचं चापि नागाह्वं चापि षट्पलं॥
द्वात्रिंशच्च पलान्यत्र चूर्णयित्वा निधापयेत्।
ततो मात्रां प्रयुञ्जीत जीर्णे क्षीररसाशिनः"॥
तेजोवती तेजवती तेजवल्कल इति च।
कन्दः सूरणः।
"हन्यादर्शांसि सर्व्वाणि तथा सर्व्वोदराण्यपि।
गुल्मानपि प्रमेहांश्च पाण्डुरोगं हलीमकं॥
दीपयेदनलं मन्दं यक्ष्माणं चापकर्षति।
आढ्यवाते प्रतिश्याये पीनसेऽयं हितो मतः॥
भवन्त्यनेन पुरुषाः शतं वर्षाण्यनामयाः।
दीर्घायुषः प्रजननाः वलीपलितवर्ज्जिताः॥
गुडः श्रीबाहुशालोऽयं रसायनवरो मतः।
दुर्नामान्तकरो ह्येष दृष्टो वारसहस्रशः॥
यावद्दर्व्वीप्रलिप्तः स्याद्यावद्वा तन्तुलो भवेत्।
तोयपूर्णे यदा पात्रे क्षिप्तो न प्लवते गुडः॥
क्षिप्तस्तु निश्चलस्तिष्ठेत् पतितस्तु न शीर्य्यति।
एष पाकः समस्तानां गुडानां परिकीर्त्तितः॥
सार्द्धं पलं पलञ्चार्द्धं भक्षयेद्गुडखण्डयोः।
श्रेष्ठा तु मध्यमा हीना मात्रोक्ता मुनिभिस्त्रिधा"।
बाहुशालो गुडः॥ १५॥

"तिला भल्लातकं पथ्या गुडश्चेति समांशकं।
दुर्नामश्वासकासघ्नं प्लीहपाण्डुज्वरापहं॥
पित्तश्लेष्मप्रशमनं कच्छूदद्रुक्लमापहा।
गुदानाशयत्याशु भल्लातकगुडाभया" ॥ १६॥*॥

"प्रणम्य शम्भुं शिरसा शूलपाणिं महेश्वरं।
शोणितार्शोगमन्विच्छन् शरदोऽपृच्छदीश्वरं॥
सर्व्वोपायैर्न नाथ शाम्यन्त्यासां शस्त्रभिर्व्विना।
चिकित्सामर्शसां नूनां कारुण्याद्वक्तुमर्हसि॥
तस्य तत्र वचः श्रुत्वा नराणां हितकाम्यया।
अर्शसां नाशनं श्रेष्ठं भेषज्यं शङ्करोऽवदत्॥
पारदस्याथ लौहानामादायान्यतमं शुभं।
कृत्वा निर्मलमादौ तु कुनट्या माक्षिकेण च॥
पञ्चमूलककल्केन लिम्पेदमृतेन च"।
कुनटी मनःशिला। माक्षिकं सुवर्णमाक्षिकं। पञ्चमूलं नरकत इति लोके। शालिञ्चा इति रसेन्द्रचिन्तामणौ। रसः पारदः।
"पश्चान्निक्षिप्य विधिवत् मारयेन्नाग्निना धमेत्।
ज्वाला च तस्य शुद्ध्यर्थं त्रिफलायाः रसेन वा"॥
मारः काष्ठमारः। शालाङ्गारेण इति रसेन्द्रचिन्तामणौ पाठः।
"ततो विज्ञाय गलितं शङ्खेनाङ्गे समुत्क्षिपेत्।
त्रिफलायाः रसे पूते तदाकृष्य तु निर्व्वपेत्॥
न सम्यग्गलितं यत्तु तेनैव विधिना पुनः।
ध्मातं निर्व्वापयेत्तस्मिन् लोहं तत् त्रिफलारसे॥
यल्लोहं न मृतं तत्र पाच्यं भूयोऽपि पूर्व्ववत्।
शाणमाल्ल मृतं यच्च तस्यञ्चाप्यमलोहवत्॥
ततः सशोध्य विधिवत् चूर्णयेल्लोहभाजने।
लोहेनैव तथा वत्स दृषदा सूक्ष्मचूर्णितं॥

कृत्वा लोहमये पात्रे मार्द्दे वा लिप्तरन्ध्रके ।
रसैः पङ्कोपमं कृत्वा तं पचेद्गोमयाग्निना ॥
पुटानि क्रमशो दद्यात् पृथगेषां विधानतः ।
त्रिफलार्द्रकभृङ्गाणां केशराजस्य बुद्धिमान् ॥
मानकन्दकभल्लातवह्नीनां शूरणस्य च ।
हस्तिकर्णपलाशस्य कुलिशस्य तथैव च" ॥
भृङ्ग भृङ्गरिया । केशराजः भृङ्गराज इति हिः ।
कुलिशं स्नुहीद्धीरं ।
"पुटे पुटे चूर्णयित्वा लोहात् षोड़शिकं पलं ।
तन्मानं त्रिफलायाश्च पलेनाधिकमाहरेत् ॥
अष्टभागावशिष्टे तु रसे तस्याः पचेद्बुधः ।
अष्टौ पलानि दत्त्वा च सर्पिषो लोहभाजने ॥
ताम्रे वा लोहदर्व्या तु चालयेद्विधिपूर्व्वकं ।
ततः पाकविधानज्ञः स्वच्छे चोर्द्ध्वे च सर्पिषि ॥
मृदुमध्यादिभेदेन गृह्णीयात् पाकमाज्यतः ।
आरभेत विधानज्ञ कृतकौतुकमङ्गलः ॥
भासरं घृतसंयुक्तं विलिह्यादक्तिकक्रमात् ।
वर्द्धमानानुपानञ्च गव्यत्तीरेण संयुतं ॥
गव्याभावे त्वजायाश्च स्निग्धदृव्यादिभोजनं ।
सद्योवह्निकरं चैव भस्मकञ्च नियच्छति ॥
हन्ति वातं तथा पित्तं कुष्ठानि विविधं ज्वरं ।
गुल्माह्निपाण्डुरोगांश्च सिद्दालस्यमरोचकं ॥
शूलञ्च परिणामञ्च प्रमेहमवबाहुकं
श्वयथुं रुधिरस्रावं दुर्नामानं विशेषतः ॥
बलच्छन्दं हरत्येव कान्तिदं स्वरवर्द्धनं ।
शरीरलाघवकरं मारोग्यं परिवर्द्धनं ॥
आयुष्यं श्रीकरञ्चैव ध्वयस्तम्भकरं शुभं ।
सर्व्वीकृपत्नजननं वलीपलितनाशनं ॥
दुर्नामारिरयं नाम्ना दृष्टो वारसहस्रशः ।
अनेनार्शांसि दह्यन्ते यथा तूलञ्च वह्निना ॥
सौकुमार्य्यादल्पकायत्वात् मद्यसेवी यथा नरः ।
जीर्णमद्यादियुक्तादिभोजनं सह दापयेत्" ॥
रसेन्द्रचिन्तामणौ यथास्थाने यदा हृतीयचरणस्थाने जीर्णं मद्यं प्रयोक्तव्यमिति पाठः ।
"लावतित्तिरवर्त्तीरमयूरशशकादयः ।
चटकः कालविहङ्गश्च वर्त्तका हरितालकः ।
श्येनकश्च हरल्लावा वनशिखरकादयः ।
पारावतस्तगादीनां मांसं जाङ्गलकं शुभं ॥
वर्त्तीरः वगेरा इति लोके । चटको वन्यचटकः
कालविङ्गो गृहचटकः । वर्त्तका वटई इति लोके ।
हरितालकः हरियाल इति लोके । शिखिरा
वर्त्तकादयः ।
"मद्गुरो रोहितः श्रेष्ठः शकुलश्च विशेषतः
मत्स्यराजा इमे प्रोक्ता हितमत्स्याश्च देहिने ।
वृन्ताकस्य फलं शस्तं पटोलं बृहतीफलं
प्रलम्बार्म्मीकवेत्राग्रं तालकस्तण्डुलीयकं" ॥
प्रलम्बा लम्बालाउ । आर्म्मीकः शतावर्य्या पत्रशाकं ।
तालकं देवताली तथा च निघण्टौ धन्वन्तरिः ।
"जीमूतको देवताडो वृत्तकोशो गरः गरी ।
प्रोक्तारवविषहृदुग्रो देवताली च ताडकः ॥
देवताली रसे तिक्ता कफार्शःशोथपाण्डुता"
नाशयेदित्यादि ॥

"वास्तुकं धान्यशाकञ्च केमुकं चक्रवर्त्तनं ।
चक्रवर्त्तनं चक्रवतशाकं ।
"नारिकेलञ्च खर्ज्जूरं दाडिमं लवलीफलं ।
शृङ्गाटकञ्च पक्वाम्रं द्राक्षा तालफलानि च ।
जातीकोशं लवङ्गञ्च पूगं ताम्बूलपत्रकं ॥
हितान्येतानि वस्तूनि लोहमेतत् समश्नतां ।
नार्श्रीयात्तकुचं कोलं कर्कन्धुवदराणि च ।
जम्बीरं वीजपूरञ्च तिन्तिड़ीं करमर्दकं" ॥
कोलं चुद्रवदरं । कर्कन्धुवदराणि महान्ति ।
"आनूपानि च मांसानि ककारं पुण्डकानपि ।
हंससारसदात्यूहशङ्कुकङ्कबलाकिकाः ॥
मानकन्दकरीराणि कतकञ्च कलिङ्गकं ।
कुष्माण्डकञ्च कर्कोटिं केमुकञ्च विशेषतः ॥
कटुकं कालशाकञ्च कर्षणं कर्कटी तथा ।
ककारादीनि सर्व्वाणि द्विदलानि च वर्जयेत् ॥
शम्भुना समाख्यातमृगराजोऽनुकम्पया ।
जगतामुपकाराय दुर्नामारिरयं ध्रुवं ॥
स्थानादपैति मेरुश्च पृथ्वी पर्य्येति वायुना ।
पतन्ति चन्द्रताराश्च मिथ्या चेदहमब्रुवं ॥
ब्रह्मघ्नाश्च कृतघ्नाश्च क्रूरा येऽसत्यवादिनः ।
वर्ज्जनीया स्वधर्म्मेण भिषजा गुरुनिन्दकाः ॥
मुनिरसपिप्पलिविड़ङ्ग मुनिरसलोढं चिरस्थितं घर्मे ।
द्रावयति लोहदोषान् वह्निर्नवनीतपिण्डमिव" ॥
मुनिरत्रागस्ति ।
"काले मलप्रवृत्तिर्लाघवमुदरे विशुद्धिरङ्गाग्रे ।
अङ्गेषु लाघमादो मनःप्रसादोऽस्य परिपाके ॥
क्रिमिरिपुचूर्णं लीढं सहितं स्वरसेन वङ्गसेनस्य ।
जनयत्यचिरात्नितयं लोहाजीर्णोद्भवं शूलं" ॥
वङ्गसेनस्य अगस्त्यः ।
"जीर्णे लोहे पतति चूर्णं भुञ्जीत सिद्धसाराख्यं ।
लोहव्यापन्नश्यति विवर्द्धते जाठरो वह्निः" ॥
तद्यथा,
"पथ्यामिन्धनशुण्ठीसारधिकाना पृथक् समो भागः ।
त्रिवृतो भागौ निम्ब सारं तत् सिद्धसाराख्यं" ॥
"भवेद्यदतिसारस्तु दुग्धं पीत्वा रुजं जयेत् ।
गुञ्जाद्वादशकादूर्द्ध्वं वृद्धिरस्य भयप्रदा" ॥
शङ्करप्रणीतं लोहं । इति सामान्यक्रिया ॥१७॥
अथ रक्तार्शसां चिकित्सा ।
"रक्तार्शसामुपेक्षेत रक्तमादौ स्रवद्भिषक् ।
दुष्टास्रे निरहीत स्यु र्व्याधयो रक्तसम्भवाः ॥
चन्दनकिरातत्किक्तधन्वयवासाः सनागराः क्वथिताः । रक्तार्शसां प्रशमनी दार्व्वीत्वगुशीरनिम्बाश्च" ॥ चन्दनमत्र रक्तचन्दनं । चन्दनादिक्वाथः ॥१॥
नवनीततिलाभ्यासात् २ । केशरनवनीतशर्कराभ्यासात् ३ । दधिसरमथिताभ्यासात् ४ । गुदजाः शाम्यन्ति रक्तवहाः ॥
"दध्नस्तूपरि यो भागो घनः स्नेहयुतः सरः" ।
मथितं सरसहितं निर्जलं वस्त्रपूतं दधि ।
सपद्मकेसरं क्षौद्रं नवनीतं त्वचं लिहन् ।
सिताकेशरसंयुक्तं रक्तार्शसः सुखीभवेत् ॥ ५ ॥
पयसा शृतेन यूषैः मतीनमुद्गाढकीमसूराणां ।
ओदनमद्यादस्नैर्मधुरैरीषत्सुगन्धैश्च । ६ ॥

समङ्गोत्पलमोचाख्यतिरीटतिलचन्दनैः ।
सिद्धं क्षीरपयो दद्याद् गुदजे शोणितात्मके" ।
समङ्गा लज्जालुः । मोचाख्यो मोचरसः । तिरीटो लोध्रः । चन्दनमत्र रक्तं । समङ्गादिदुग्धं ॥ ७ ॥
"भावितं रजनीचूर्णैः स्नुहीक्षीरैः पुनः पुनः ।
बन्धनात् सुदृढ़ं सूत्रं छिनत्त्यर्शोभगन्दरं" ॥
क्षारसूत्रं ॥ ८ ॥
"नासानाभिसमुत्थेषु तथा मेढ्रादिकेष्वपि ।
क्रियामर्शःसु कुर्व्वीत तत्र तत्र यथोदितां ॥
चर्म्मकीलन्तु संछिद्य दहेत् क्षारेण चाग्निना ।
वेगावरोधस्त्रीपृष्ठयानान्युत्कटकासनं ॥
यथास्वं दोषलञ्चान्नमर्शसः परिवर्ज्जयेत्" ।
इत्यर्शोऽधिकारः ॥ * ॥ इति भावप्रकाशः ॥
अर्शसः, त्रि, (अर्शस् + अस्त्यर्थे अच् ।) अर्शोरोगयुक्तः । इत्यमरः ॥
("हीनक्रियं निष्पुरुषं निश्छन्दो रोमशार्शसम्"
इति मनुः ।
"अन्नपानौषधं सर्व्वं तत्सेव्यं नित्यमर्शसाम् ।
हस्ते पादे मुखे नाभ्यां गुदे वृषणयोस्तथा ।
शोथो हृत्पार्श्वशूलञ्च यस्यासाध्योऽर्शसो हि सः" ।
इति भावप्रकाशः ।)
अर्शसानः, पुं, (ऋ + असानच्, सुट् ।) अग्नि इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥ ("अर्शसानाय शत्रूणां हिंसित्रे" । इति वेदभाष्यम् ।)
अर्शी, [न्] त्रि, (अर्शमस्त्यस्य, अर्श + इनि ।) अर्शोरोगयुतः । इति शब्दरत्नावली ॥
अर्शोघ्नः, पु, (अर्शो हन्ति, अर्श + हन् + ट ।) ओल । तत्पर्य्यायः । शूरणः २ कन्दः ३ । इत्यमरः ॥ सूरणः ४ । इति तट्टीका ॥ ओल इति भाषा । (अर्शोरोगविनाशकः ।
"अर्शोघ्नं कारभं मूत्रं मानुषन्तु विषापहम्" ।
इति सुश्रुतः ।)
अर्शोघ्नी, स्त्री, (अर्शस् + हन् + ट + ङीप् ।) तालमूली । इति मेदिनी ॥
अर्शोहितः, पु, (अर्शसि हितः, सेवनेन तन्नाशकत्वात् ।) भल्लातकः । इति त्रिकाण्डशेषः । भेला इति भाषा ।
अर्ह योग्यत्वे । (भ्वादि परं-सकं-सेट् ।) पूजने इति कविकल्पद्रुमः ॥ अर्हति विप्रो वेदं पठितुं सकर्म्मकोऽपि ।
"यज्ञदानतपस्यस्य कलां नार्हन्ति षोडशीं" ।
इति दुर्गादासः ॥
("अध्यापयन् गुरुसुतो गुरुवन्मानमर्हति" ।
इति मनुः ।
"द्वित्राण्यहान्यर्हसि सोढुमर्हन्" ।
इति रघुवंशः ।
"गुरोर्गुरौ सन्निहिते गुरुवन्मानमर्हति" ।
इति मनुः ।)
अर्ह क पूजने । (चुरा-उभं-सकं-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ क अर्हयति । इति दुर्गादासः ॥
("राजार्ज्जिहत्तं मधुपर्कपाणिः" । इति भट्टिकाव्ये ।)

अर्हः, पुं, (अर्ह + अच्।) इन्द्रः। इति शब्दरत्नावली॥

अर्हः, त्रि, (अर्ह + अच्।) योग्यः। उपयुक्तः। यथा,—
"तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्त्तराष्ट्रान् सबान्धवान्"।
इति श्रीभगवद्गीता॥

अर्हणा, स्त्री, (अर्ह + युच् + टाप्।) पूजा। इत्यमरः॥
("अर्हणामर्हते चक्रुर्मुनयो नयचक्षुषे"।
इति रघुवंशे।)

अर्हन्, [त्] पुं, (अर्हः प्रशंसायां शतृ।) क्षपणकः। बुद्धः। इति मेदिनी॥ शेषस्य पर्य्यायः। जिनः २ पारगतः ३ त्रिकालवित् ४ क्षीणाष्टकर्म्मा ५ परमेष्ठी ६ अधीश्वरः ७ शम्भुः ८ स्वयम्भूः ९ भगवान् १० जगत्प्रभुः ११ तीर्थङ्करः १२ तीर्थकरः १३ जिनेश्वरः १४ वादी १५ अभयदः १६ सार्व्वः १७ सर्व्वज्ञः १८ सर्व्वदर्शी १९ केवली २० देवाधिदेवः २१ बोधदः २२ पुरुषोत्तमः २३ वीतरागः २४। इति हेमचन्द्रः॥

अर्हन्, (त्) त्रि, (अर्ह + शतृ।) पूज्यः। मान्यः। इति मेदिनी॥ स्तवः। इति शब्दरत्नावली॥
("यदध्यासितमर्हद्भिस्तद्धि तीर्थं प्रचक्षते"।
इति कुमारसम्भवे।
"त्वमर्हतामग्रसरः स्मृतोऽसि नः"।
इति शाकुन्तले।)

अर्हन्तः, पुं, (अर्ह + बाहुलकात् झच्।) बुद्धः। क्षपणकः। मान्ये त्रि। इति जटाधरः॥ शिवः। इति शब्दरत्नावली॥

अर्हितः, त्रि, (अर्ह + क्त।) पूजितः। इत्यमरः॥

अल ञ वारणपर्य्याप्तिभूषासु। (भ्वादि-उभं-सकं।) इति कविकल्पद्रुमः॥ ञ अलति अलते पापं गङ्गा निवारयतीत्यर्थः। पर्य्याप्तिः सामर्थ्यं। "पर्य्याप्तिस्तु यथेष्टं स्यात् क्षमे शक्ती निवारणे"। इति विश्वप्रकाशात्। अलति घोटको धावितुं समर्थः स्यादित्यर्थः। अलति हारो जनं भूषयति इत्यर्थः। इति दुर्गादासः॥

अलं, क्ली, (अल + अच्।) वृश्चिकपुच्छकण्टकः इति हेमचन्द्रः। बिछार हुल इति भाषा। हरितालं। इति रत्नमाला अमरटीका च॥

अलं, व्य, भूषणं। पर्य्याप्तिः। वारणं। निरर्थकं। शक्तिः। इति मेदिनी॥ अत्यर्थं। यथा,— "सर्व्वं मे विमलं वदामलमलं गोलं विजानासि चेत्"। इति लीलावती॥

अलकः, पुं, क्ली, (अलति भूषयति मुखं, अल + क्वुन्।) भङ्गियुतः केशः। कर्पूरादि चूर्णोऽस्त्यस्मिन् तस्य कुन्तलाश्चूर्णकुन्तला नहि तत्र न्यस्यते इत्यन्ये। अलति भूषयति मुखं इत्यलकः। इति भरतः॥ कुटिलकुन्तलः। इति सुभूतिः। इति सारसुन्दरी॥ तत्पर्य्यायः। चूर्णकुन्तलः २। इत्यमरः।
("कर्णेषु योग्यं नवकर्णिकारं
स्तनेषु हारं अलकेष्वशोकं"।
इति ऋतुसंहारे।
"हस्ते लीलाकमलमलके बालकुन्दानुविद्धं"।
इति मेघदूते।)

अलकः, पुं, (अल + क्वुन्।) अलर्कः। क्षिप्तकुक्कुरः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

अलकनन्दा, स्त्री, (अलति पर्य्याप्नोति, अल + क्वुन्, अलका, नन्दयति इति अच् नन्दा, अलका चासौ नन्दा चेति इति इति कर्म्मधारयः।) कुमारी। इति त्रिकाण्डशेषः॥ भागवतवर्षीयगङ्गा। इति शब्दमाला॥ "तथैवालकनन्दा दक्षिणेन तु ब्रह्मसदनाद्बहूनि गिरिकूटान्यतिक्रम्य निषधहेमकूट हिमकूटान्यतिरभसतररंहसा लुठन्ती भारतमपि वर्षं दक्षिणस्यां दिशि लवणजलधिमभि प्रविशति"। इति श्रीभागवतं॥
(हिमालयादुत्पन्ना श्रीनगरस्याद्रे गङ्गया सह मिलिता स्वनामख्याता नदी। गङ्गैव देवलोके अलकनन्देत्युच्यते। इति महाभारते। यदुक्तं,— "देवेषु गङ्गा गन्धर्व्व! प्राप्नोत्यलकनन्दताम्। तथैवालकनन्दापि दक्षिणेनेति भारतं प्रयाति सागरं भक्त्या समभेदा महामुने"॥ इति भागवतपुराणं।)

अलकप्रभा, स्त्री, (अलका पर्य्याप्ता प्रभा यस्याः सा।) कुवेरपुरी। इति शब्दरत्नावली॥

अलकप्रियः, पुं, (अलकान् प्रीणाति अलक + प्री + क।) वृक्षविशेषः। इति जटाधरः॥

अलका, स्त्री, (अल + क्वुन् + टाप्।) कुवेरनगरी। इत्यमरः॥ अष्टवर्षाधिकद्वादशवर्षपर्य्यन्तवयस्का कन्या। इति शब्दरत्नावली॥

अलकाधिपः, पुं, (अलकाया अधिपः, षष्ठीतत्पुरुषः।) कुवेरः। इति जटाधरः॥

अलकाधिपतिः, पुं, (अलकाया अधिपतिः, षष्ठीतत्पुरुषः।) कुवेरः। इति शब्दरत्नावली॥

अलक्तः, पुं, (न रक्तोऽस्मात्, रस्य लत्वं।) वृक्षनिर्यासविशेषः। लाहा। लौ इति च भाषा। तत्पर्य्यायः। राक्षा २ लाक्षा ३ जतु ४ यावः ५ द्रुमामयः ६। इत्यमरः॥ रक्ता ७। इति भरतः॥ अलक्तः ८। इत्यमरटीकायां भरतः॥ जतुकं ९ यावकः १० अलक्तकः ११ रक्तः १२। इति शब्दरत्नावली॥ पलङ्कषा १३ क्रमिः १४ वरर्णिनी १५। इति जटाधरः॥ तस्य गुणाः। "लाक्षा पलङ्कषालक्तौ यावो वृक्षामयो जतु। लाक्षा वर्ण्या हिमा बल्या स्निग्धा च तुवरा लघुः। अनुष्णा कफपित्तास्रहिक्काकासज्वरप्रणुत्। व्रणोरःक्षतवीसर्पक्रमिकुष्ठगदापहा॥ अलक्तको गुणैस्तद्वद्विशेषाद्व्यङ्गनाशनः"। इति भावप्रकाशः॥ लाक्षारसः। आलता इति भाषा। तत्पर्य्यायः। अलक्तकः २ जतुरसः ३ रागः ४ निर्भर्त्सनः ५ जननी ६ जनकर्ता ७ सम्पदा ८ चक्रवर्त्तिनी ९। अस्य गुणाः। तिक्तत्वं। उष्णत्वं। कफवातरोगत्वग्दोषनाशित्वं। कण्ठरोगशमनत्वं। रुचिकारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

अलक्तकः, पुं, (अलक्त एव, अलक्त स्वार्थे कन्।) निर्भर्त्सनं। अलक्तः। इति हलायुधो शब्दावली च॥ लाक्षा। इति राजनिर्घण्टः। ("अलक्तकाङ्कानि पदानि पादयोः"। इति कुमारसम्भवे। "पाटलालक्तकरुचामौक्तिकग्रथिलःसिताङ्कानामाकृतिः" इति नागानन्दे।)

अलगर्दः, पुं, (लगति स्पृशति, क्विप्, लग्, अर्द्दयति, अर्द + अच्, अर्दः, लग् चासौ अर्दश्चेति इति लगर्दः, नञः सन् पीडकः इत्यर्थः, निर्व्विषत्वात् तद्विश्च।) जलसर्पः। जलबोडा इति केचित्। अलाध इति केचित्। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (सविषो जलव्यालभेदः। विलकेउटिया इति भाषा, "तत्र सविषाः कृष्णा कर्व्वुरा अलगर्दा इन्द्रायुधाः सामुद्रिका गोधनन्दा चेति"। सुश्रुते।)

अलगर्द्दः, पुं, (अलं गृध्यति इति गृध + अच्, पृषोदरादित्वात् साधु।) जलव्यालः। इत्यमरः॥ केउटिया इति ख्यातः। जलबोडा इति केचित्। अलाध इति केचित्। इति भरतः॥

अलङ्करणं, क्ली, (अलम् + कृ + भावे ल्युट्।) भूषणं। इति शब्दरत्नावली॥

अलङ्करिष्णुः, त्रि, (अलम् + कृ + इष्णुच्।) अलङ्कारकर्त्ता। भूषणशीलः। इति रघुनाथचक्रवर्त्ती। तत्पर्य्यायः। मण्डनः २। इत्यमरः॥ अलङ्कर्त्ता ३। इति शब्दरत्नावली॥* अलङ्कारयुक्तश्च। इति सारसुन्दर्य्यादयः॥ तत्पर्य्यायः। अलङ्कृतः २ मण्डितः ३ प्रसाधितः ४ अलङ्कृतः ५ भूषितः ६ परिष्कृतः ७। इत्यमरः॥

अलङ्कर्त्ता, [र्] त्रि, (अलम् + कृ + तृच।) अलङ्करिष्णुः। इत्यमरः॥

अलङ्कर्म्मीणः, त्रि, (अलं समर्थः कर्म्मणे, खः।) कार्य्यकुशलः। कर्म्मक्षमः। इत्यमरः॥

अलङ्कारः, पुं, (अलम् + कृ + भावे घञ्।) भूषणं। तत्पर्य्यायः। आभरणं २ परिष्कारः ३ विभूषणं ४ मण्डनं ५। इत्यमरः॥ अलङ्क्रिया ६ भूषा ७ अलङ्करणं ८। इति शब्दरत्नावली। कलापः ९ इति जटाधरः॥ अथालङ्कारयुक्तिः। तत्र रत्नादिनिरूपणं।
"चिन्त्यश्चिन्तनिकायेषु कल्पादिष्वपि पक्षसु।
गवयाश्च भूषणस्यादि स्त्वालङ्कारधारणं॥
अनिराद्यपि निर्दिष्टं वस्त्रालङ्कारधारणम्।
उदारे राजसम्मानि आत्मनामाश्च सम्मतं॥
शिरस्त्रं मुकुटं हारं कुण्डलञ्चाङ्कदं तथा।
कङ्कणं चालकश्चैव मेखलाद्यानिति क्रमात्॥
प्रधानभूषणान्येव यथासंख्यानि निश्चयः।
पद्मरागस्य वज्रस्य विज्ञेया गोमेदाह्वया॥
मुक्ता वैदूर्य्यनीलञ्च तथा मरकतं क्रमात्।
अतिकायादिरत्नाना सर्व्वसम्पत्तिदायकाः॥
सुवर्णेनापि घटना सर्व्वेषामुपयुज्यते।
प्रधानभूषणत्वेनमप्रधानेन निर्णयः॥
प्रधानभूषणं प्रायः शिरसो ह्यभिधीयते।
तस्य प्रधानभूषत्वादित्याह भृगुनन्दनः॥
मुख्यदा मणयः मुद्रा दुःखदा दोषशालिनः।
अतो मणीना वक्ष्यामि लक्षणानि यथाक्रमं"॥

इति युक्तिकल्पतरुः ॥ ' ॥ मणिविशेषाणां लक्षणानि तत्तच्छब्दे द्रष्टव्यानि ॥ ' ॥ काव्यालङ्कारः । स द्विविधः । शब्दालङ्कारः १ । अर्थालङ्कारश्च २ । तस्य लक्षणं । काव्यशोभाकरधर्म्मः । इति काव्यादर्शः ॥ वैचित्र्यमलङ्कार इत्यलङ्कारसामान्यलक्षणं । वैचित्र्यञ्च भङ्गीविशेषः प्रतीतिसाक्षिकः । इति काव्यप्रकाशटीकायां महेश्वरः ॥ अङ्गदादिवत् शब्दार्थशोभातिशयजनको रसाद्युपकारकोऽस्थिरधर्म्मः । इति साहित्यदर्पणं ॥ अस्य विवरणं दण्डि काव्यप्रकाश साहित्यदर्पणालङ्कारकौस्तुभ-चन्द्रालोकोज्ज्वल-नीलमणि-काव्यचन्द्रिका-कुवलयानन्द-सरस्वतीकण्ठाभरणादिग्रन्थेषु ज्ञेयं । अलङ्काराणां मध्ये ये ये प्रसिद्धास्तेषां नामलक्षणोदाहरणानि चन्द्रालोकधृतानि तदतिरिक्तानि साहित्यदर्पणोक्तानि च लिख्यन्ते ॥

अथालङ्कारनामानि		तल्लक्षणानि	तदुदाहरणानि
अक्रमातिशयोक्तिः	१	"अक्रमातिशयोक्तिः स्यात् सहत्वे हेतुकार्य्ययोः॥१	"आलिङ्गन्ति समं देव ज्यां शरांश्च पराश्च ते"॥१
अतद्गुणः	२	"सङ्गतान्यगुणानङ्गीकारमाहुरतद्गुणं"। २	"चिरं रागिणि मच्चित्ते निहितापि न रज्यसि"॥२
अत्यन्तातिशयोक्तिः	३	"अत्यन्तातिशयोक्तिस्तु कार्य्ये हेतुप्रशक्तिजं" ३	"यास्यामीत्युदिते तन्व्या वलयोऽभवदूर्म्मिका"॥३
अत्युक्तिः	४	"अत्युक्तिरद्भुतातथ्यशौर्य्यौदार्य्यादिवर्णनं"। ४	"त्वयि दातरि राजेन्द्र याचकाः कल्पशाखिनः"॥४
अधिकं	५	"अधिकं पृथुलाधारादाधेयाधिक्यवर्णनं"। ५	"ब्रह्माण्डानि जले यत्र तत्र मान्ति न ते गुणाः"॥५
अनन्वयः	६	"उपमानोपमेयत्व यदेकस्यैव वस्तुनः"। ६	"इन्दुरिवेन्दुः श्रीमानित्यादौ तदनन्वयः" ॥ ६
अनुकूलं	७	"अनुकूलं प्रातिकूल्यमनुकूलानुबन्धि चेत्। ७	"कुपितासि यदा तन्वि निधाय करजक्षतं। बधान भुजपाशाभ्यां कण्ठमस्य दृढं तदा" ॥ ७
अनुगुणः	८	"प्राक्सिद्धस्वगुणोत्कर्षोऽनुगुणः परसन्निधेः"। ८	"नीलोत्पलानि दधते कटाक्षैरतिनीलतां" ॥ ८
अनुज्ञा	९	"दोषस्याभ्यर्थनानुज्ञा तत्रैव गुणदर्शनात्"। ९	"मय्येव जीर्णतां यातु यत्त्वयोपकृतं हरे। नरः प्रत्युपकारार्थी विपत्तिमभिकाङ्क्षति" ॥९
अनुप्रासः	१०	"अनुप्रासः शब्दसाम्यं वैषम्येऽपि स्वरस्य यत्"। १०	"आदाय वकुलगन्धानन्धीकुर्व्वन् पदे पदे भ्रमरान्। अयमेति मन्दमन्दं कावेरीवारिपावनः पवनः"॥१०
अनुप्रासस्तु पञ्चविधः। एकस्य लक्षणोदाहरणे उक्ते।		"अनेकस्यैकधा साम्यमसकृद्वाप्यनेकधा। एकस्य सकृदप्येष वृत्त्यनुप्रास इष्यते" ॥	"उन्मीलन्मधुगन्धलुब्धमधुपव्याधूतचूताङ्कुरक्रीडत्- कोकिलकाकलीकलकलैरुद्गीर्णकर्णज्वराः। नीयन्ते पथिकैः कथं कथमपि ध्यानावधानक्षण- प्राप्तप्राणसमासमागमरसोल्लासैरमी वासराः"॥
अपरे यथा, वृत्त्यनुप्रासः			
श्रुत्यनुप्रासः		"उच्चार्य्यत्वाद्यदेकत्र स्थाने तालुरदादिके। सादृश्यं व्यञ्जनस्यैतत् श्रुत्यनुप्रास उच्यते ॥	"दृशा दग्धं मनसिजं जीवयन्ति दृशैव याः। विरूपाक्षस्य जयिनीस्ताः स्तुमो वामलोचनाः" ॥
अन्त्यानुप्रासः		व्यञ्जनञ्चेद्यथावस्थं सहाद्येन स्वरेण तु। आवर्त्त्यतेऽन्त्ययोज्यत्वादन्त्यानुप्रास एव तत्"॥	"केशः काशस्तवकविकाशः कायः प्रकटितकरभविलासः। चक्षुर्दग्धवराटककल्पं त्यजति न चेतः काममनल्पं" ॥
लाटानुप्रासः		"शब्दार्थयोः पौनरुक्त्यं भेदे तात्पर्य्यमात्रतः। लाटानुप्रास इत्युक्तः" ॥	"स्मेरराजीवनयने नयने किं निमीलिते। पश्य निर्ज्जितकन्दर्पं कन्दर्पवशगं प्रियं" ॥
अनुमानं	११	"अनुमानन्तु विच्छित्त्या ज्ञानं साध्यस्य साधनात्"। ११	"जानीमहेऽस्याः किल सारसाक्ष्या विराजतेऽन्तः प्रियवक्त्रचन्द्रः। तत्कान्तिजालैः प्रसृतैस्तदङ्गेष्वापाण्डुता कुड्मलताक्षिपद्मे" ॥ ११
अन्योन्य	१२	"अन्योन्यं नाम यत्र स्यादुपकारः परस्परं"। १२	"त्रियामा शशिना भाति शशी भाति त्रियामया" ॥ १२
अपह्नवातिशयोक्तिः	१३	"रूपकातिशयोक्तिः स्यान्निगीर्य्याध्यवसानतः। यद्यपह्नुतिगर्भत्वं सैव सापह्नवा मता"। १३	"त्वत्सूक्तिषु सुधा राजन् भ्रान्ताः पश्यन्ति तां विधौ" ॥ १३
अप्रस्तुतप्रशंसा	१४	"अप्रस्तुतप्रशंसा स्यात् सा यत्र प्रस्तुताश्रया"। १४	"एकः कृती स कृत्येषु योऽन्यं शक्रान्न याचते" ॥ १४
अभिधाहेतु	१५	"अभेदेनाभिधाहेतुर्हेतोर्हेतुमता सह"। १५	"तारुण्यविलासः। इत्यत्र वशीकरणहेतुर्नायिकावशीकरणत्वेनोक्ता। विलासहासयोस्त्वध्यवसायमूलोऽयमलङ्कारः" ॥ १५
अर्थान्तरन्यासः	१६	"उक्तिरर्थान्तरन्यासः स्यात् सामान्यविशेषयोः"। १६	"हनूमानब्धिमतरत् दुष्करं किं महात्मना ॥ गुणवद्वस्तुसंसर्गात् याति स्वल्पोऽपि गौरवं। पुष्पमालानुषङ्गेण सूत्रं शिरसि धार्य्यते" ॥ १६
अर्थापत्ति	१७	"दण्डापूपिकयान्यार्थागमोऽर्थापत्तिरिष्यते। क्वचित् प्राकरणिकादप्राकरणिकार्थस्यापतनं। क्वचित् अप्राकरणिकात् प्राकरणिकार्थस्येति द्वौ भेदौ" १७	"हारोऽयं हरिणाक्षीणां लुठति स्तनमण्डले। मुक्तानामप्यवस्थेयं के वयं स्मरकिङ्कराः" ॥ "विललाप स वाष्पगद्गदं सहजामप्यपहाय धीरतां। अभितप्तमयोऽपि मार्द्दवं भजते कैव कथा शरीरिणां" ॥ १७

अथालङ्कारनामानि	तल्लक्षणानि	तदुदाहरणानि
अल्पं — १८	"अल्पन्तु सूक्ष्मादाधेयाद्यदाधारस्य सूक्ष्मता" । १८	"मणिमालोर्म्मिका तेऽद्य करे जपवटायते" ॥ १८
अवज्ञालङ्कृतिः — १९	"ताभ्यां तौ यदि न स्यातामवज्ञालङ्कृतिस्तु सा" । १९	"स्वल्पमेवाम्बु लभते पाथ्यः प्राप्यापि सागरं । मीलन्ति यदि पद्मानि का हानिरमृतद्युतेः" ॥ १९
असङ्गतिः — २० तस्य त्रीणि लक्षणानि ।	"विरुद्धभिन्नदेशत्वं कार्य्यहेत्वोरसङ्गतिः । अन्यत्र करणीयस्य ततोऽन्यत्र कृतिश्च सा ॥ अन्यत् कर्त्तुं प्रवृत्तस्य तद्विरुद्धकृतिश्च सा" । २०	"विषं जलधरैः पीतं मूर्च्छिताः पथिकाङ्गनाः । अपारिजातां वसुधां चिकीर्षन् द्यां तथाकृथाः । गोत्रोद्धारप्रवृत्तो हि गोत्रोद्भेदं पुराकरोः" ॥ २०
असदर्थनिदर्शना — २१	"अपरं बोधनं प्राहुः क्रिययाऽसत्सदर्थयोः" । अस्यार्थः । कस्यचित् किञ्चित् क्रियाविशिष्टस्य स्वक्रियया परान् प्रति असतः सतो वार्थस्य बोधनं वर्णनं । २१	"नश्येद्राजविरोधीति क्षीणं चन्द्रोदये पुनः" ॥ २१
असम्भवः — २२	"असम्भवोऽर्थनिष्पत्तेरसम्भाव्यत्ववर्णनं" । २२	"को वेद गोपशिशुकः शैलमुत्पाटयिष्यति" ॥ २२
आवृत्तिदीपकं — २३ तत् त्रिविधं । पदावृत्तिः । अर्थावृत्तिः । उभयावृत्तिः ।	"त्रिविधं दीपकावृत्तौ भवेदावृत्तिदीपकं" । २३	"वर्षत्यम्बुदमालेयं वर्षत्येषा च शार्व्वरी ॥ उन्मीलन्ति कदम्बानि स्फुटन्ति कुटजोद्गमाः । माद्यन्ति चातकास्तृप्ता माद्यन्ति च शिखावलाः" ॥ २३
आक्षेपः — २४ अस्य त्रीणि लक्षणानि लक्ष्याणि च ।	"आक्षेपः स्वयमुक्तस्य प्रतिषेधो विचारणात् । निषेधाभासमाक्षेपं बुधाः केचन मन्वते ॥ आक्षेपोऽन्यो विधौ व्यक्ते निषेधे च तिरोहिते" । २४	"चन्द्र सन्दर्शयात्मानमथवाऽस्ति प्रियामुखं । नाहं दूती तनोस्तापस्तस्याः कालानलोपमः । गच्छ गच्छसि चेत्कान्त तत्रैव स्याज्जनिर्म्मम" ॥ २४
उत्प्रेक्षा — २५ सा वस्तुहेतुफलात्मतागोचरत्वेन त्रिविधा वस्तूत्प्रेक्षा । हेतूत्प्रेक्षा । फलोत्प्रेक्षा । तत्राद्या उक्तविषया अनुक्तविषया चेति द्विविधा । परे हेतुफलोत्प्रेक्षे सिद्धासिद्धविषयतया प्रत्येकं द्विविधे । एवमुत्प्रेक्षा षड्विधा ।	"सम्भावना स्यादुत्प्रेक्षा वस्तुहेतुफलात्मना । उक्तानुक्तास्पदाद्यात्र सिद्धासिद्धास्पदे परे" । २५	"धूमस्तोमं तमः शङ्के कोकीविरहशुष्मणां । लिम्पतीव तमोऽङ्गानि वर्षतीवाञ्जनं नभः ॥ रक्तौ तवाङ्घ्री मृदुलौ भुवि विक्षेपणाद्ध्रुवं । त्वन्मुखाभिच्छया नूनं पद्मैर्व्वैरायते शशी ॥ मध्यः किं कुचयोर्धृत्यै बद्धः कनकदामभिः । प्रायोऽब्जं त्वत्पदेनैक्यं प्राप्तुं तोये तपस्यति" ॥ २५
उत्तरं — २६	"किञ्चिदाकूतसहितं स्याद्गूढोत्तरमुत्तरं" । २६	"यत्रासौ वेतसी पान्थ तत्रेयं सुतरा सरित्" ॥ २६
उदात्तं — २७	"उदात्तमृद्धेश्चरितं श्लाघ्यञ्चान्योपलक्षणं" । २७	"सानौ यत्राभवद्युद्धं तद्धूर्ज्जटिनाऽर्ज्जुनं" ॥ २७
उपमा — २८	"उपमा यत्र सादृश्यलक्ष्मीरुल्लसति द्वयोः" । २८	"हंसीव भूपते कीर्त्तिः स्वर्गङ्गामवगाहते" ॥ २८
उपमेयोपमा — २९	"पर्य्यायेण द्वयोस्तच्चेदुपमेयोपमा मता" । २९	"धर्म्मोऽर्थ इव पूर्णश्रीरर्थो धर्म्म इव त्वयि" ॥ २९
उल्लासः — ३०	"एकस्य गुणदोषाभ्यामुल्लासोऽन्यस्य तौ यदि" । ३०	"अपि सा पावयेत् साध्वी स्नात्वेतीच्छति जाह्नवी ॥ काठिन्यं कुचयोः स्रष्टुं वाञ्छन्त्यः पादपद्मयोः । निन्दन्ति विधातारं त्वद्धाटीष्वरियोषितः ॥ तदभाग्यं धनस्यैव यन्नाश्रयति सज्जनं ॥ लाभोऽयमेव भूपाल सेवकानां न चेद्वधः" ॥ ३०
उल्लेखः — ३१ लक्षणभेदेन स द्विविधः ।	"बहुभिर्बहुधोल्लेखादेकस्योल्लेख इष्यते । एकेन बहुधोल्लेखोऽप्यसौ विषयभेदतः" । ३१	"स्त्रीभिः कामोऽर्थिभिः स्वर्द्रुः कालः शत्रुभिरैक्षि सः । गुरुर्वचस्यर्जुनोऽयं कीर्त्तौ भीष्मः शरासने" ॥ ३१
एकावली — ३२	"गृहीतमुक्तरीत्यार्थश्रेणिरेकावली मता" । ३२	"नेत्रे कर्णान्तविश्रान्ते कर्णौ दोःस्तम्भदोलितौ । दोःस्तम्भौ जानुपर्य्यन्तप्रलम्बनमनोहरौ । जानुनी रत्नमुकुराकारे तस्य महीभुजः" ॥ ३२
कारकदीपकं — ३३	"क्रमिकैकगतानान्तु गुम्फः कारकदीपकं" । ३३	"गच्छत्यागच्छति पुनः पान्थः पश्यति पृच्छति" ॥ ३३
कारणमाला — ३४ सा पूर्व्वपूर्व्वपदार्थानां कारणत्ववर्णनेन एवमुत्तरोत्तरपदार्थानां कारणत्ववर्णनेन च द्विधा ।	"गुम्फः कारणमाला स्याद्यथा प्रकान्तकारणैः" । ३४	"नयेन श्रीः श्रिया त्यागस्त्यागेन विपुलं यशः ॥ भवन्ति नरकाः पापात् पापं दारिद्र्यसम्भवं । दारिद्र्यमप्रदानेन तस्माद्दानपरो भव" ॥ ३४
काव्यलिङ्गं — ३५	"समर्थनीयस्यार्थस्य काव्यलिङ्गं समर्थनं" । ३५	"जितोऽसि मन्द कन्दर्प मच्चित्तेऽस्ति त्रिलोचनः" ॥ ३५
काव्यार्थापत्तिः — ३६	"कैमुत्येनार्थसंसिद्धिः काव्यार्थापत्तिरिष्यते" । ३६	"स जितस्त्वन्मुखेनेन्दुः का वार्त्ता सरसीरुहां" ॥ ३६
कैतवापह्नुतिः — ३७	"कैतवापह्नुतिर्व्यक्तौ व्याजाद्यैर्निह्नुते पदे" । ३७	"निर्यान्ति स्मरनाराचाः कान्तादृक्पातकैतवात्" ॥ ३७
गूढोक्तिः — ३८	"गूढोक्तिरन्योद्देश्या चेद्यदन्यं प्रति कथ्यते" । ३८	"वृषापेहि परक्षेत्रादायाति क्षेत्ररक्षकः" ॥ ३८
चपलातिशयोक्तिः — ३९	"चपलातिशयोक्तिस्तत्पौर्व्वापर्य्यव्यतिक्रमः" । ३९	"अग्रे मानो गतः पश्चादनुनीता प्रियेण सा" ॥ ३९
चित्रं — ४०	"पद्माद्याकारहेतुत्वे वर्णानां चित्रमुच्यते" । ४०	"मारमासुषमा चारुरुचा मारवधूत्तमा । मात्तधूर्त्तसमावासा सा वामा मेऽस्तु मा रमा" ॥ ४०

अलं अथालङ्कारनामानि		अलं तल्लक्षणानि	अलं तदुदाहरणानि
चित्रकाव्यमनेकविधं यथा। पद्म-छत्र-धनुः-खड्ग-नागपाश-कपाट-नौका-बन्धाः। अश्वगति-त्रिपदी-गोमूत्रिकादयः।			
छेकापह्नुतिः	४१	"छेकापह्नुतिरन्यस्य शङ्कातस्तस्य निह्नवे"। ४१	"प्रजल्पन् मत्पदे लग्नः कान्तः किं न हि नूपुरः"॥ ४१
तद्गुणः	४२	"तद्गुणः स्वगुणत्यागादन्यदीयगुणग्रहः"। ४२	"पद्मरागायते नासामौक्तिकं तेऽधरत्विषा"॥ ४२
तुल्ययोगिता सा त्रिधा। प्रथमा यथा	४३	"वर्ण्यानामितरेषां वा धर्म्मैक्यं तुल्ययोगिता"।	"सङ्कुचन्ति सरोजानि स्वैरिणीवदनानि च। त्वदङ्गमार्दवे दृष्टे कस्य चित्ते न भासते। मालतीशशभृल्लेखा कदलीनां कठोरता॥
द्वितीया यथा तृतीया यथा		"हिताहिते वृत्तितौल्यमपरा तुल्ययोगिता। गुणोत्कृष्टैः समीकृत्य वचोऽन्या तुल्ययोगिता"। ४३	प्रदीयते पराभूतिर्मित्रशात्रवयोस्त्वया॥ लोकपालो यमः पाशी श्रीदः शक्रो भवानपि"॥ ४३
दीपकं	४४	"वदन्ति वर्ण्यावर्ण्यानां धर्म्मैक्यं दीपकं बुधाः"। ४४	"मदेन भाति कलभः प्रतापेन महीपतिः"॥ ४४
दृष्टान्तः	४५	"चेद्बिम्बप्रतिबिम्बत्वं दृष्टान्तस्तदलङ्कृतिः"। ४५	"त्वमेव कीर्त्तिमान् राजन् विधुरेव हि कान्तिमान्"॥ ४५
निदर्शना सा त्रिधा।	४६	"वाक्यार्थयोः सदृशयोरैक्यारोपो निदर्शना। पदार्थगाभामप्यन्ये वदन्त्यन्या निदर्शना॥ अपरां बोधनं प्राहुः क्रिययासत्सदर्थयोः"। ४६	"या दातुः सौम्यता सेयं पूर्णेन्दोरकलङ्कता॥ त्वन्नेत्रयुगलं धत्ते लीलां नीलाम्बुजन्मनोः॥ नश्येद्राजविरोधीति क्षीणं चन्द्रोदये तमः"॥ ४६
निरुक्तिः	४७	"निरुक्तिर्योगतो नाम्नामन्यार्थत्वप्रकल्पनं"। ४७	"ईदृशैश्चरितैर्जाने सत्यं दोषाकरो भवान्"॥ ४७
परिकरः	४८	"अलङ्कारः परिकरः साभिप्रायविशेषणे"। ४८	"सुधांशुकलितोत्तंसस्तापं हरतु वः शिवः"॥ ४८
परिकराङ्कुरः	४९	"साभिप्रायविशेष्ये तु भवेत् परिकराङ्कुरः"। ४९	"चतुर्णां पुरुषार्थानां दाता देवश्चतुर्भुजः"॥ ४९
परिणामः	५०	"परिणामः क्रियार्थश्चेद्विषयी विषयात्मना"। ५०	"प्रसन्नेन दृगब्जेन वीक्षते मदिरेक्षणा"॥ ५०
परिवृत्तिः	५१	"परिवृत्तिर्विनिमयो न्यूनाभ्यधिकयोर्मिथः"। ५१	"ययावेकं शरं मुक्ता कटाक्षान् स रिपुस्त्रियाः"॥ ५१
परिसंख्या	५२	"परिसंख्या निषिध्यैकमेकस्मिन् वस्तुयन्त्रणं"। ५२	"स्नेहक्षयः प्रदीपेषु न स्वान्तेषु नतभ्रुवां"॥ ५२
पर्यस्तापह्नुतिः	५३	"अन्यत्र तस्यारोपार्थः पर्यस्तापह्नुतिस्तु सा"। ५३	"नायं सुधांशुः किं तर्हि सुधांशुः प्रेयसीमुखं"॥ ५३
पर्यायः स द्विविधः।	५४	"पर्यायो यदि पर्यायेणैकस्यानेकसंश्रयः। एकस्मिन् यद्यनेकं वा पर्यायः सोऽपि सम्मतः"॥ ५४	"पद्मं मुक्त्वा गता चन्द्रं कामिनीवदनप्रभा॥ अधुना पुलिनं तत्र यत्र स्रोतः पुराऽजनि"॥ ५४
पर्यायोक्तं तत् द्विविधं।	५५	"पर्यायोक्तं तु गम्यस्य वचोभङ्ग्यन्तराश्रयः। पर्यायोक्तं तदप्याहुर्यद्व्याजेनेष्टसाधनं"॥ ५५	नमस्तस्मै कृतो येन मुधा राहुवधूकुचौ॥ यामि चूतलतां द्रष्टुं युवाभ्यामास्यतामिह"॥ ५५
पिहितं	५६	"पिहितं परवृत्तान्तज्ञातुः साकूतचेष्टितं"। ५६	"प्रिये गृहागते प्रातः कान्ता तल्पमकल्पयत्"॥ ५६
पुनरुक्तवदाभासः	५७	"आपाततो यदर्थस्य पौनरुक्त्यावभासनं। पुनरुक्तवदाभासः स भिन्नाकारशब्दगः"॥ ५७	"भुजङ्गकुण्डली व्यक्तशशिशुभ्रांशुशीतगुः। जगन्त्यपि सदा पायादव्याच्चेतोहरः शिवः"॥ ५७
पूर्वरूपः स द्विविधः।	५८	"पुनः स्वगुणसंप्राप्तिः पूर्वरूपमुदाहृतं। पूर्वावस्थानुवृत्तिश्च विकृते सति वस्तुनि"॥ ५८	हरकण्ठांशुलिप्तोऽपि शेषस्त्वद्यशसा सितः॥ दीपे निर्वापितेऽप्यासीत् काञ्चीरत्नैर्महन्महः"॥ ५८
प्रतिवस्तूपमा	५९	"वाक्ययोरेकसामान्ये प्रतिवस्तूपमा मता"। ५९	"तापेन भ्राजते सूर्यः शूरश्चापेन राजते"॥ ५९
प्रतिषेधः	६०	"प्रतिषेधः प्रसिद्धस्य निषेधस्यानुकीर्त्तनं"। ६०	"न द्यूतमेतत् कितवक्रीडनं निशितैः शरैः"॥ ६०
प्रतीपं तल्लक्षणभेदेन पञ्चविधं न तु नामभेदेन।	६१	"प्रतीपमुपमानस्याप्युपमेयत्वकल्पनं। अन्योपमेयलाभेन वर्ण्यस्यानादरश्च तत्॥ वर्ण्योपमानलाभेन तथान्यस्याप्यनादरः। वर्ण्येनान्यस्योपमाया अनिष्पत्तिवचश्च तत्॥ प्रतीपमुपमानस्य कैमर्थ्यमपि मन्वते"। ६१	"तल्लोचनसमं पद्मं त्वद्वक्त्रसदृशो विधुः। अलं गर्वेण ते वक्त्र कान्त्या चन्द्रो भवादृशः। कः क्रौर्यदर्पस्ते मृत्यो त्वत्तुल्याः सन्ति हि स्त्रियः। मिथ्यावादो हि मुग्धाक्षि त्वन्मुखाभं किलाम्बुजं। दृष्टं चेद्वदनं तस्याः किं पद्मेन किमिन्दुना"॥ ६१
प्रत्यनीकं	६२	"प्रत्यनीकं बलवतः शत्रोः पक्षे पराक्रमः"। ६२	"जैत्रनेत्रानुगौ कर्णावुत्पलाभ्यामधः कृतौ"॥ ६२
प्रस्तुताङ्कुरः	६३	"प्रस्तुतेन प्रस्तुतस्य द्योतने प्रस्तुताङ्कुरः"। ६३	"किं भृङ्ग सत्यां मालत्यां केतक्या कण्टकेस्थया"॥ ६
प्रहर्षणं तत् त्रिविधं।	६४	"उत्कण्ठितार्थसंसिद्धिर्विना यत्नं प्रहर्षणं। वाञ्छितादधिकार्थस्य संसिद्धिश्च प्रहर्षणं॥ यत्नादुपायसिद्ध्यर्थात् साक्षाल्लाभः फलस्य तत्"॥ ६४	"तामेव ध्यायते तस्मै निसृष्टा सैव दूतिका॥ दीपमुद्दीपयेद्यावत्तावदभ्युदितो रविः॥ निध्यञ्जनौषधीमूलं खनतासादितो निधिः"॥ ६४
प्रौढोक्तिः	६५	"प्रौढोक्तिरुत्कर्षाहेतौ तद्धेतुत्वप्रकल्पनं"। ६५	"कचाः कलिन्दजातीरतमालस्तोममेचकाः"॥ ६५
भाविकं	६६	"भाविकं भूतभाव्यर्थसाक्षात्कारस्य वर्णनं"। ६६	"अहं विलोकयेऽद्यापि युध्यन्तेऽत्र सुरासुराः"॥ ६
भाषासमावेशः	६७	"शब्दैः कतिपयैरेव भाषासु विविधास्वपि। वाक्यं यत्र भवेत् सोऽयं भाषासम इतीष्यते"॥ ६७	"गुञ्जन्मञ्जुमिलिन्दे कलगम्भारे विहारसरसीतीरे। विरसासि केलिकीरे किमालि धीरे च गन्धसारसमीरे"॥ ६७

अथालङ्कारनामानि		तल्लक्षणानि	तदुदाहरणानि
भेदकातिशयोक्तिः	६८	"भेदकातिशयोक्तिः स्यात् तस्यैवान्यत्वकल्पनम्" । ६८	"अन्यदेवास्य गाम्भीर्य्यमन्यद्धैर्य्यञ्च भूपतेः" ॥ ६८
भ्रान्तापह्नुतिः	६९	"भ्रान्तापह्नुतिरन्यस्य शङ्कायां भ्रान्तिवारणे" । ६९	"तापं करोति सोत्कम्पं ज्वरः किम् न सखि स्मरः" ॥ ६९
भ्रान्तिमान्	७०	"स्यात् स्मृतिर्भ्रान्तिसन्देहैस्तदङ्कालङ्कृतित्रयम्" । ७०	"अयं प्रमत्तो मधुपस्त्वन्मुखं वेत्ति पङ्कजम्" ॥ ७०
मालादीपकं	७१	"दीपकैकावलीयोगान्मालादीपकमुच्यते" । ७१	"स्मरेण हृदये तस्यास्तेन त्वयि कृता स्थितिः" ॥ ७१
मिथ्याध्यवसितिः	७२	"किञ्चिन्मिथ्यात्वसिद्ध्यर्थं मिथ्यार्थान्तरकल्पनम्" । ७२	"मिथ्याध्यवसितिर्वेश्यां वशयेत् खस्रजं वहन्" ॥ ७२
मीलितं	७३	"मीलितं यदि सादृश्याद्भेद एव न दृश्यते" । ७३	"रसो नालक्षि लाक्षायाश्चरणे सहजारुणे" ॥ ७३
मुद्रा	७४	"सूच्यार्थसूचनं मुद्रा प्रकृतार्थपरैः पदैः" । ७४	"नितम्बगुर्व्वी तरुणी दृग्युग्मविपुला च सा" ॥ ७४
यथासंख्यं	७५	"यथासंख्यं क्रमेणैव क्रमिकाणां समन्वयः" । ७५	"शत्रुं मित्रं विपत्तिञ्च जय रञ्जय भञ्जय" ॥ ७५
यमकं	७६	"सत्यर्थे पृथगर्थायाः स्वरव्यञ्जनसंहतेः । क्रमेण तेनैवावृत्तिर्यमकं विनिगद्यते" । ७६	"नवपलाशपलाशवनं पुरः स्फुटपरागपरागतपङ्कजम् । मृदुलतान्तलतान्तमलोकयत् स सुरभिं सुरभिं सुमनोभरैः" ॥ ७६
युक्तिः	७७	"युक्तिः परातिसन्धानं क्रियया मर्म्मगुप्तये" । ७७	"त्वामालिखन्ती दृष्टान्यं धनुः पौष्पं करेऽलिखत्" ॥ ७७
रत्नावली	७८	"क्रमिकाप्रकृतार्थानां न्यासं रत्नावलीं विदुः" । ७८	"चतुरास्यः पतिर्लक्ष्म्याः सर्व्वज्ञस्त्वं महीपते" ॥ ७८
रूपकं । तत् द्विविधं । अभेदरूपकं । ताद्रूप्यरूपकञ्च । तच्च समन्यूनाधिक्यकथनद्वारा प्रत्येकं त्रिविधं । समाभेदरूपकं । न्यूनाभेदरूपकं । अधिकाभेदरूपकं । समताद्रूप्यरूपकं । न्यूनताद्रूप्यरूपकं । अधिकताद्रूप्यरूपकं । एतेन षड्विधं ।	७९	"विषय्यभेदताद्रूप्यरञ्जनं विषयस्य यत्" । "रूपकं तत् त्रिधाधिक्यन्यूनत्वानुभयोक्तिभिः" ॥ ७९	"अयं हि धूर्ज्जटिः साक्षाद्येन दग्धाः पुरः क्षणात् । अयमास्ते विना शम्भुस्तार्त्तीयीकं विलोचनम् ॥ शम्भुर्विश्वमवत्यद्य स्वीकृत्य समदृष्टिताम् । अस्या मुखेन्दुना लब्धे नेत्रानन्दे किमिन्दुना ॥ साध्वीयमपरा लक्ष्मीरसुधासागरोत्थिता । अयं कलङ्किनश्चन्द्रान्मुखचन्द्रोऽतिरिच्यते" ॥ ७९
रूपकातिशयोक्तिः	८०	"रूपकातिशयोक्तिः स्यात् निगीर्य्याध्यवसानतः" । अस्यार्थः विषयस्य स्वशब्देन उल्लेखनं विना विषयिवाचकशब्देन ग्रहणं विषयनिगरणं तत्पूर्व्वकं विषयस्य विषयिरूपतया अध्यवसानं तस्मिन् सति रूपकातिशयोक्तिः" । ८०	"पश्य नीलोत्पलद्वन्द्वान्निःसरन्ति शिताः शराः" ॥ ८०
ललितं	८१	"प्रस्तुते वर्ण्यवाक्यार्थप्रतिबिम्बस्य वर्णनम्" । ८१	"ललितं निर्गते नीरे सेतुमेषा चिकीर्षति" ॥ ८१
लुप्तोपमा । सा चाष्टधा । वाचकलुप्ता । धर्म्मलुप्ता । उपमानलुप्ता । धर्म्मवाचकलुप्ता । वाचकोपमेयलुप्ता । वाचकोपमानलुप्ता । धर्म्मोपमानलुप्ता । धर्म्मोपमानवाचकलुप्ता ।	८२	"वर्ण्योपमानधर्म्माणामुपमावाचकस्य च । एकद्वित्र्यनुपादानात् भिन्ना लुप्तोपमाष्टधा" ॥ ८२	"तडिद्गौरीन्दुतुल्यास्या कर्पूरन्ती दृशोर्मम । कान्त्या स्मरवधूयन्ती दृष्टा तन्वी रहो मया ॥ यत् त्वया सेवनं तत्र लोको मे यस्य तद्वतः । दैवात् काकतालीयमवितर्कितसम्भव" ॥ ८२
लेशः	८३	"लेशः स्याद्दोषगुणयोर्गुणदोषत्वकल्पनम्" । ८३	"अखिलेषु विहङ्गेषु हन्त स्वच्छन्दचारिषु । शुक पञ्जरबन्धस्ते मधुराणां गिरां फलम्" ॥ ८३
लोकोक्तिः	८४	"लोकप्रवादानुकृतिर्लोकोक्तिरिति कथ्यते" । ८४	"सहस्व कतिचिन्मासान्मीलयित्वा विलोचने" ॥ ८४
वक्रोक्तिः	८५	"वक्रोक्तिः श्लेषकाकुभ्यामपरार्थप्रकल्पनम्" । ८५	"मुञ्च मानं दिनं प्राप्तं नेह नन्दी हरान्तिके" ॥ ८५
विकल्पः	८६	"विरोधे तुल्यबलयोर्विकल्पालङ्कृतिर्मता" । ८६	"सद्यः शिरांसि चापान् वा नमयन्तु महीभुजः" ॥ ८६
विकस्वरः	८७	"यस्मिन् विशेषसामान्यविशेषाः स विकस्वरः" । ८७	"स न जिग्ये महान्तो हि दुर्ज्जयाः सागरा इव" ॥ ८७
विचित्रं	८८	"विचित्रं तत्प्रयत्नश्चेत् विपरीतफलेच्छया" । ८८	"नमन्ति सन्तस्त्रैलोक्यादपि लब्धुं समुन्नतिम्" ॥ ८८
विधिः	८९	"सिद्धस्यैव विधानं यत्तमाहुर्विध्यलङ्कृतिम्" । ८९	"पञ्चमोदञ्चने काले कोकिलः कोकिलोऽभवत्" ॥ ८९
विनोक्तिः । लक्षणभेदेन सा द्विविधा ।	९०	"विनोक्तिः स्याद्विना किञ्चित् प्रस्तुतं हीनमुच्यते । तच्चेत् किञ्चिद्विना रम्यं विनोक्तिः सापि कथ्यते" ॥ ९०	"विद्या हृद्यापि सा विद्या विना विनयसम्पदम् । विना खलैर्विभात्येषा राजेन्द्र भवतः सभा" ॥ ९०
विभावना । अस्या लक्षणान्युदाहरणानि च षट् ।	९१	"विभावना विनापि स्यात् कारणं कार्य्यजन्म चेत् । हेतूनामसमग्रत्वे कार्य्योत्पत्तिश्च सा मता ॥ कार्य्योत्पत्तिस्तृतीया स्यात् सत्यपि प्रतिबन्धके । अकारणात् कार्य्यजन्म चतुर्थी स्याद्विभावना ॥ विरुद्धात् कार्य्यसम्पत्तिर्दृष्टा काचिद्विभावना । कार्य्यात् कारणजन्मापि दृष्टा काचिद्विभावना" ॥ ९१	"अपलाक्षारसासिक्तं रक्तं ते चरणद्वयम् । अस्त्रैरतीक्ष्णकठिनैर्जगज्जयति मन्मथः ॥ नरेन्द्रानेव ते राजन् दशत्यसिभुजङ्गमः । शङ्खाद्वीणानिनादोऽयमुदेति महदद्भुतः ॥ शीतांशुकिरणास्तन्वीं हन्त सन्तापयन्ति ताम् । यशः पयोराशिरभूत् करकल्पतरोस्तव" ॥ ९१
विरोधः । स दशधा ।	९२	"जातिश्चतुर्भिर्जात्याद्यैर्गुणो गुणादिभिस्त्रिभिः । क्रिया क्रियाद्रव्याभ्यां यत् द्रव्यं द्रव्येण वा मिथः । विरुद्धमिव भासेत विरोधोऽसौ दशाकृतिः" ॥ ९२	"तव विरहे मलयमरुद्दावानलः शशिरुचोऽपि सोष्मणः । हृदयमलिरुतमपि भिन्ते नलिनीदलमपि निदाघरविरस्याः ॥ सन्ततमुसलासङ्गाद्बहुतरगृहकर्म्मघटनया नृपते द्विजपत्नीनां

अथालङ्कारनामानि	तल्लक्षणानि	तदुदाहरणानि।
		कठिनाः सन्ति भवति कराः सरोजकुमाराः। अजस्य गृह्णतो जन्म निरीहस्य हतद्विषः। स्वपतो जागरूकस्य याथार्थ्यं वेद कस्तव॥ वल्लभोत्सङ्गसङ्गेन विना हरिणचक्षुषः। राकाविभावरीजानिर्विषज्वालाकुलो भवेत्॥ नयनयुगासेचनकं मानसवृत्त्यापि दुष्प्रापं। रूपमिदं मदिराक्ष्या मदयति हृदयं दुनोति च मे" ॥ ९२
विरोधाभासः — ९३	"आभासत्वं विरोधस्य विरोधाभास इष्यते"। ९३	"विनापि तन्वि हारेण वक्षोजौ तव हारिणौ" ॥ ९३
विवृतोक्तिः — ९४	"विवृतोक्तिः श्लेषगुप्तं कविनाविष्कृतं यदि"। ९४	"वृषापेहि परक्षेत्रादिति वक्ति स सूचनं" ॥ ९४
विशेषः — ९५ स त्रिविधः।	"विशेषः ख्यातमाधारं विनाप्याधेयवर्णनं। विशेषः सोऽपि यद्येकं वस्त्वनेकत्र वर्ण्यते॥ किञ्चिदारम्भतोऽशक्यवस्त्वन्तरकृतिश्च सः"। ९५	"गतेऽस्तं सूर्य्येऽपि दीपस्थास्तमश्छिन्दन्ति तत्कराः। अन्तर्बहिः पुरः पश्चात् सर्व्वदिक्ष्वपि सैव मे॥ त्वां पश्यता मया लब्धं कल्पवृक्षनिरीक्षणं" ॥ ९५
विशेषोक्तिः — ९६	"कार्य्याजनिर्विशेषोक्तिः सति पुष्कलकारणे"। ९६	"हृदि स्नेहक्षयो नाभूत् स्मरदीपे ज्वलत्यपि" ॥ ९६
विषमं — ९७ तत् त्रिविधं।	"विषमं वर्ण्यते यत्र घटनाननुरूपयोः। विरूपकार्य्यस्योत्पत्तिरपरं विषमं मतं॥ अनिष्टस्याप्यवाप्तिश्च तदिष्टार्थसमुद्यमात्"। ९७	"क्वेयं शिरीषमृद्वङ्गी क्व तादृङ्मदनज्वरः। कीर्त्तिं प्रसूते धवलां श्यामा तव कृपाणिका॥ भक्ष्याशया हि मञ्जूषां दृष्ट्वाखुस्तेन भक्षितः" ॥ ९७
विषादनं — ९८	"इष्यमाणविरुद्धार्थसंप्राप्तिश्च विषादनं"। ९८	"दीपमुद्दीपयेद्यावत्तावन्निर्व्वाण एव सः" ॥ ९८
व्याघातः — ९९ स द्विविधः।	"स्याद्व्याघातोऽन्यथाकारि तथाकारि क्रियेत चेत्। सौकार्य्येण निबद्धापि क्रियाकार्य्यविरोधिनः"। ९९	"यैर्जगत् प्रीयते हन्ति तैरेव कुसुमैः स्मरः। दया चेद्बाल इति मय्यपरित्याज्य एव ते" ॥ ९९
व्याजनिन्दा — १००	"निन्दाया निन्दया व्यक्तिर्व्याजनिन्देति गीयते"।१००	"विधे स निन्द्यो यस्ते प्रागेकमेवाहरच्छिरः" ॥१००
व्याजस्तुतिः — १०१ स द्विविधः।	"उक्तिर्व्याजस्तुतिर्निन्दास्तुतिभ्यां स्तुतिनिन्दयोः"।१०१	"कः स्वर्धुनि विवेकस्ते नयसे पापिनो दिवं॥ साधु दूति पुनः साधु कर्त्तव्यं किमतः परं। यन्मदर्थे विलूनासि दन्तैरपि नखैरपि" ॥ १०१
व्याजोक्तिः — १०२	"व्याजोक्तिरन्यहेतूक्त्या यदाकारस्य गोपनं"। १०२	"सखि पश्य गृहारामपरागैरस्मि धूसरा" ॥ १०२
व्यतिरेकः — १०३	"व्यतिरेको विशेषश्चेदुपमानोपमेययोः"। १०३	"शैला इवोन्नताः सन्तु किन्तु प्रकृतिकोमलाः" ॥१०३
शुद्धापह्नुतिः — १०४	"शुद्धापह्नुतिरन्यस्यारोपार्थो धर्म्मनिह्नवः"। १०४	"नायं सुधांशुः किं तर्हि व्योमगङ्गासरोरुहं" ॥१०४
श्लेषः — १०५ स च त्रिविधः। प्रकृतानेकविषयः १ अप्रकृतानेकविषयः २ प्रकृताप्रकृतानेकविषयः ३।	"नानार्थसंश्रयः श्लेषो वर्ण्यावर्ण्योभयाश्रयः"। १०५	"सर्व्वतो माधवः पायात् स यो गङ्गामदीधरत्॥ अब्जेन त्वन्मुखं तुल्यं हरिणा हतशक्तिना। उच्चरद्भूरिकीलालः शुशुभे वाहिनीपतिः" ॥ १०५
सदर्थनिदर्शना — १०६	"विभावनं समृद्धानां फलं सुहृदनुग्रहः"। १०६	"उदयन्नेव सविता पद्मेष्वर्पयति श्रियं" ॥ १०६
सन्देहः — १०७	"स्यात् स्मृतिभ्रान्तिसन्देहैस्तदङ्कालङ्कृतित्रयं"।१०७	"पङ्कजं वा सुधांशुर्व्वेत्यस्माकन्तु न निर्णयः" ॥ १०७
समं — १०८ तत् त्रिविधं।	"समं स्याद्वर्णनं यत्र द्वयोरप्यनुरूपयोः। सारूप्यमपि कार्य्यस्य कारणेन समं विदुः। विना यत्नेन तत्सिद्धिर्यदर्थं कर्त्तुमुद्यमः"। १०८	"स्वानुरूपं कृतं पद्महारेण कुचमण्डलं॥ नीचप्रवणता लक्ष्मि जलजायास्तवोचिता॥ युक्तो वारणलाभोऽयं भूपतेर्वारणार्थिनः" ॥ १०८
समाधिः — १०९	"समाधिः कार्य्यसौकर्य्यं कारणान्तरसन्निधेः"। १०९	"उत्कण्ठिता च कुलटा जगामास्तञ्च भानुमान्" ॥१०९
समासोक्तिः — ११०	"समासोक्तिः परिस्फूर्त्तिः प्रस्तुते प्रस्तुतस्य चेत्"।११०	"अयमैन्द्रीमुखं पश्य रक्तश्चुम्बति चन्द्रमाः" ॥ ११०
समुच्चयः — १११ स द्विविधः।	"बहूनां युगपद्भाजां भावगुम्फः समुच्चयः। अहंप्रथमिकाभाजामेककार्य्यान्वयोऽपि सः"।१११	"नश्यन्ति पश्चात् पश्यन्ति भ्रश्यन्ति च तव द्विषः॥ कुलं शीलं वयो विद्या धनञ्च मदयत्यमुं" ॥ १११
सम्बन्धातिशयोक्तिः — ११२ लक्षणभेदेन सा द्विधा।	"सम्बन्धातिशयोक्तिः स्यादयोगे योगकल्पनं। योगेऽप्ययोगसम्बन्धातिशयोक्तिरितीर्य्यते"। ११२	"सौधाग्राणि पुरस्यास्य स्पृशन्ति विधुमण्डलं। त्वयि दातरि राजेन्द्र स्वर्द्रुमान्नाद्रियामहे" ॥ ११२
सम्भावनं — ११३	"सम्भावनं यदीत्थं स्यादित्यूहोऽन्यस्य सिद्धये"।११३	"यदि शेषोऽभवद्वक्ता कथिताः स्युर्गुणास्तव" ॥ ११३
सहोक्तिः — ११४	"सहोक्तिः सहभावश्चेद्भासते जनरञ्जनः"। ११४	"दिगन्तमगमत्तस्य कीर्त्तिः प्रत्यर्थिभिः सह" ॥११४
सामान्यं — ११५	"सामान्यं प्रकृतस्यान्यतादात्म्यं सदृशैर्गुणैः"। ११५	"मल्लिकाचितधम्मिल्लाश्चारुचन्दनचर्च्चिताः। अविभाव्याः सुखं यान्ति चन्द्रिका अभिसारिकाः" ॥ ११५
सारः — ११६	"उत्तरोत्तरमुत्कर्षः सार इत्यभिधीयते"। ११६	"मधुरं मधु पीयूषं तस्मात् तस्मात् कवेर्वचः" ॥११६
सूक्ष्मं — ११७	"सूक्ष्मं पराशयाभिज्ञे तरसाकूतचेष्टितं"। ११७	"मयि पश्यति सा केशैः सीमन्तमणिमावृणोत्" ॥ ११७
लोकोक्तिः — ११८	"लोकोक्तिर्यत्र लोकोक्तेः स्यादर्थान्तरगर्भिता"।११८	"भुजङ्ग एव जानीते भुजङ्गचरणं सखे" ॥ ११८
स्वभावोक्तिः — ११९	"स्वभावोक्तिः स्वभावस्य जात्यादिस्थस्य वर्णनं"।११९	"कुरङ्गैरुत्तरङ्गाक्षैः स्तब्धकर्णैः समीक्ष्यते" ॥ ११९

अथालङ्कारनामानि	तल्लक्षणानि	तदुदाहरणानि
स्मृतिमान् — — — — — १२०	"स्यात् स्मृतिभ्रान्तिसन्देहैस्तदङ्कालङ्कृतित्रयं" ।१२०	"पङ्कजं पश्यतः कान्ता मुखं मे गाहते मनः" ॥१२०
हेतुः — — — — — — १२१	"हेतोर्हेतुमता सार्द्धं वर्णनं हेतुरुच्यते । हेतुर्हेतुमतोरैक्यवर्णनं हेतुरुच्यते" । १२१	"असावुदेति शीतांशुर्मानच्छेदाय सुभ्रुवां ॥ लक्ष्मीविलासो विदुषां कटाक्षावेङ्कटप्रभोः" ॥१२१
स द्विविधः ।		
ह्नुतिः — — — — १२२	"शुद्धापह्नुतिरन्यस्यारोपार्थो धर्म्मनिह्नवः । स एव युक्तिपूर्व्वश्चेदुच्यते ह्नुतिः" । १२२	"नेन्दुस्तीव्रो न निश्यर्कः सिन्धोरौर्व्वोऽयमुत्थितः" ॥ १२२

अलङ्क्रिया, स्त्री, (अलम् + कृ + भावे श ।) भूषितकरणं । तत्पर्य्यायः । भूषा २ । इत्यमरः ॥

अलङ्कृतः, त्रि, (अलम् + कृ + कर्म्मणि क्त ।) अलङ्कारयुक्तः । तत्पर्य्यायः । भूषितः २ प्रसाधितः ३ परिष्कृतः ४ मण्डितः ५ । इत्यमरः ॥ ("अलङ्कृतं जनाकीर्णं विविसुर्व्वारणावतम्" । इति महाभारते ।)

अलञ्जरः, पु, (अलम् + जॄ + अच् ।) मृन्मयबृहज्जलधरपात्रं । जाला इति ख्यातः । तत्पर्य्यायः । अलिञ्जरः २ मणिकं ३ । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अलतिः, पु, (अल + बाहुलकात् अतिच् ।) गीतविशेषः । इत्युणादिकोषः ॥

अलन्धूमः, पुं, (अलमत्यर्थो धूमः ।) धूमसमूहः । इति जटाधरः ॥

अलम्, व्य, भूषणं । पूर्णता । सामर्थ्यं । निषेधः । इत्यमरः ॥ निरर्थकं । इति भरतः ॥

अलम्बुषः, पु, (अलं पुष्णाति, पुष + क, पृषोदरादित्वात् पस्य बः ।) प्रहस्तः । वमनं । राक्षसविशेषः ॥ इति मेदिनी ॥ (कुरुक्षेत्रयुद्धे कौरवाणां सहायः स्वनामख्यातो राक्षसः ।
"सात्यकिश्चापि संक्रुद्धो राक्षसं क्रूरमाहवे ।
अलम्बुषं शरैर्घोरैर्विव्याध बलिना वली" ॥
इति महाभारते ।)

अलम्बुषा, स्त्री, (अलं पुष्णाति पुष + क, पस्य ब, ततः स्त्रियां टाप् ।) मुण्डीरी । स्वर्गवेश्याभेदः । इति मेदिनी ॥
("अलम्बुषा मिश्रकेशी पुण्डरीका तिलोत्तमा ।
सुरूपा लक्षणा क्षेमा तथा रम्भा मनोरमा" ॥
इति महाभारते ।) अन्यप्रवेशवारणार्थदत्तवेष्टादि ॥ लज्जालुभेदः । तत्पर्य्यायः । खरत्वक् २ मेदः ३ गला ४ । अस्या गुणाः । लघुत्वं । स्वादुत्वं । क्रिमिपित्तकफनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
(भावप्रकाशस्य ॥
"अलम्बुषा गोक्षुरकं त्रिफला नागरं मृता ।
यथोत्तरं भागवृद्ध्या श्यामाचूर्णन्तु तत्समं ॥
पिबेन्मस्तुसुरातक्रकाञ्जिकोष्णोदकेन वा ।
पीतं जयत्यामवातं सशोथं वातशोणितं ॥
त्रिकजानूरुसन्धिस्थं ज्वरारोचकनाशनं ।
पश्चात्तथाद्य स्त्रिफला भागवृद्ध्यावयं क्रमः" ॥ * ॥
अलम्बुषाद्यं चूर्णम् ॥ * ॥ इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः ॥
"अलम्बुषा गोक्षुरकं मूलं वरुणकस्य च ।
गुडूची नागरञ्चेति समभागानि कारयेत् ॥
काञ्जिकेन तु तत्पेयं विडालपदमात्रकं ।
आमवाते प्रवृद्धे च रोगोऽयमस्त्रोपम ॥ * ॥
अपरालम्बुषाद्यं चूर्णं ॥ * ॥ इति च भावप्रकाशः ॥)

अलर्कः, पु, (अलमर्कतेऽर्च्यते वा, अर्क + अच्, अर्च + घञ् वा ।) क्षिप्तकुक्कुरः । ("आलर्कं विषमिव सर्व्वतः प्रसृप्तम्" । इति उत्तरचरिते ।) श्वेतार्कवृक्षः । श्वेत आकन्द इति भाषा ।
(अस्य पर्य्यायान्तरं गुणान्तरञ्च यथा—
"अलर्को गणरूपः स्यान्मन्दारो वसुकोऽपि च ।
श्वेतपुष्पः सदापुष्पः सबालार्कः प्रतापसः ॥
रक्तोऽपरोऽर्कनामा स्यादर्कपर्णो विकीरणः ।
रक्तपुष्पः शुक्लफलस्तथास्फोटः प्रकीर्त्तितः ॥
अर्कद्वयं सरं वातकुष्ठकण्डूविषव्रणान् ।
निहन्ति प्लीहगुल्मार्शःश्लेष्मोदरशकृत्क्रिमीन् ॥
अलर्ककुसुमं वृष्यं लघुदीपनपाचनं ।
अरोचकप्रसेकार्शःकासश्वासनिवारणम्" ॥
इति भावप्रकाशः ॥
"दष्टकर्दमसंस्पर्शाः कण्डूकोदान्वितास्तराः" ।
अङ्गुल्योऽलसमित्याहुः ॥ इति वाभटः ॥)
तत्पर्य्यायः । प्रतापसः २ राजार्कः ३ गणरूपः ४ । इति रत्नमालामरौ ॥ शूकरकारार्थपादोत्थितः दन्तसूच्याकृतिलोमयन्त्रविशेषः । दंशनामासुरो भृगुशापात् अयं जन्तुर्भूत्वा कर्णस्योरू भित्त्वा परशुरामदृष्टिपातात् शापमुक्तः पूर्व्वरूपो बभूव । इति महाभारते राजधर्म्मे ॥
("ददर्श रामस्तु चापि कृमिं शूकरसन्निभं ।
अष्टपादं तीक्ष्णदंष्ट्रं सूचीभिरिव संवृतं ॥
रोमभिः संनिरुद्धाङ्गमलर्कं नाम नामतः ।
सोऽब्रवीदहमासं प्राग्दंशो नाम महासुरः ।
पुरा देवयुगे तात ! भृगोस्तुल्यवया इव ।
सोऽहं भृगोः सुदयितां भार्य्यामपहरं बलात् ॥
महर्षेरभिशापेन कृमिभूतोऽपतं भुवि" ।
स्वनामख्यातो नृपतिः ।
"शैब्यः श्येनकपोतीये स्वमांसं पक्षिणे ददौ ।
अलर्कश्चक्षुषी दत्त्वा जगाम गतिमुत्तमाम" ॥
इति रामायणे । स्वनामख्यातः काशिराजः, मदालसागर्भजात ऋतध्वजस्य पुत्रः सन्ततेश्च पिता, यथा हरिवंशे,
"तस्य पुत्रस्त्वलर्कस्तु सन्ततिस्तस्य चात्मजः ।
अलर्कः काशिराजस्तु ब्रह्मण्यः सत्यसङ्गरः ॥
षष्टिं वर्षसहस्राणि षष्टिं वर्षशतानि च ।
तस्यासीत् सुमहद्राज्यं रूपयौवनशालिनः" ।)

अलले, व्य, पिशाचभाषायां सम्बोधनं । तत्पर्य्यायः । अले २ अलेले ३ । इति शब्दरत्नावली ॥

अलवालं, क्ली, (लवमालाति, ला + क, ततो नञ्समासः ।) आलवालं । वृक्षमूले जलधारणार्थकृतालिः । थाला इति ख्यातः । इत्यमरटीकायां भरतादयः ॥

अलवालकं, क्ली, (अलवाल एव, अलवाल + स्वार्थे कन् ।) आलवालं । इति शब्दरत्नावली ॥

अलस, त्रि, (न लसति व्याप्रियते, लस + अच् ।) आलस्ययुक्तः । आलस्या इति भाषा । तत्पर्य्यायः । मन्दः २ तुन्दपरिमृजः ३ आलस्यः ४ शीतकः ५ अनुष्णः ६ । इत्यमरः ॥ शीतलः ७ कुण्ठः ८ सुखनिरीक्षकः ९ । इति शब्दरत्नावली ॥ (क्रियामन्दः । क्रियाजडः । अवश्यकर्त्तव्येषु अप्रवृत्तिशीलः । "अव्यवसायिनमलसं दैवपरं साहसाच्च परिहीनं । प्रमदेव वृद्धपतिं नेच्छत्युपगूहितुं लक्ष्मीः" । इति हितोपदेशे ।)

अलसः, पु, (लस + अच्, ततो नञ्समासः ।) वृक्षविशेषः । पादरोगभेदः । इति मेदिनी ॥ पाँकुइ इति भाषा । तस्य निदानरूपं ।
"क्लिन्नाङ्गुल्यन्तरौ पादौ कण्डूदाहरुजान्वितौ ।
दुष्टकर्दमसंस्पर्शादलसं तं विभावयेत्" ॥
अलसं कादई इति लोके । अथ तस्य चिकित्सा ।
"पादौ सिक्तारनालेन लेपनं त्वलसे हितं ।
पटोलकुनटीनिम्बरोचनामरिचैस्तिलैः ॥
दद्यात्सुरसमिश्रेण कटुतैलेन लेपयेत् ।
ततः कासीसकुनटीतिलचूर्णैर्विचूर्णयेत्" ॥
अपिधमयेत ।
"करञ्जबीजं रजनी कासीसं पद्मकं मधु ।
रोचना हरितालञ्च लेपोऽयमलसे हितः" ॥
इति भावप्रकाशः ॥ ("दुष्टकर्दमसंस्पर्शाः कण्डूक्लेदान्वितान्तराः । अङ्गुल्योऽलसमित्याहुः" ॥ इति वाभटः ॥)

अलसकः, पु, (न लसति अनेन, लस + करणे वुन् ।) उदररोगविशेषः । इति माधवकरः ॥ तस्य रूपं ।
"कुक्षिरानह्यतेऽत्यर्थं प्रताम्येत् परिकूजति ।
निरुद्धो मारुतश्चैव कुक्षावुपरि धावति ॥
वातवर्च्चोनिरोधश्च यस्यात्यर्थं भवेदपि ।
तस्यालसकमाचष्टे तृष्णोद्गारौ तु यस्य च" ॥
तन्त्रान्तरे ।
"प्रयाति नोर्द्ध्वं नाधस्तादाहारो न च पच्यते ।
आमाशयेऽलसीभूतस्तेन सोऽलसकः स्मृतः" ॥
अस्य लक्षणं चिकित्सा च अजीर्णशब्दे द्रष्टव्या ॥
(अलसकस्यायमभिप्रायः । दुर्ब्बलस्याल्पाग्नेर्बहुश्लेष्मणो वातमूत्रपुरीषवेगविधारिणः स्थिरगुरुबहुरूक्ष-

शीतगुर्व्वाम्बुसंविनम्लदन्नपानमनिलप्रपीडितं श्लेष्मणा च विबद्धमार्गमतिमात्रप्रलीनमलसत्वान्न बहिर्मुखी भवति। ततश्छर्द्यतीसारवर्ज्यान्यामप्रदोषलिङ्गान्यभिदर्शयति अतिमात्राणि। अतिमात्रप्रदुष्टाश्च दोषाः प्रदुष्टामबद्धमार्गास्तिर्य्यग्गच्छन्तः कदाचित् केवलमेवास्य शरीरं दण्डवत् स्तम्भयन्ति। ततस्तमलसकमसाध्यं ब्रुवते। विरुद्धाध्यशनाजीर्णाशनशीलिनः पुनरेव दोषमामविषमित्याचक्षते भिषजो विषसदृशलिङ्गत्वात्। तत्परमसाध्यमाशुकारित्वात् विरुद्धोपक्रमत्वाच्चेति। तत्र साध्यमामं प्रदुष्टमलसीभूतमुल्लेखयेत्। पाययित्वा सलवणमुष्णं वारि। ततः स्वेदनवर्त्तिप्रणिधानाभ्यामुपाचरेदुपवासयेच्चैनम्। इति चरकः॥)

अलसा, स्त्री, (लस+अच्, ततो नञ्समासः, स्त्रियां टाप्।) हंसपदीलता। इति मेदिनी॥ हंसपदीशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञेयाः॥

अलसेक्षणा, स्त्री, (अलसे ईक्षणे यस्याः सा।) स्त्रीविशेषः। सा अलसदृष्टियुक्ता। इति हेमचन्द्रः॥

अलक्षणं, क्ली, (लक्षणमनुमापकं सुचिह्नं, विरोधे नञ्, नञ्समासः।) दुर्लक्षणं। मन्दचिह्नं। ("आचारात् धनमक्षय्यमाचारो हन्त्यलक्षणम्"। इति मनुः।) तद्विशिष्टे त्रि॥

अलक्ष्मीः, स्त्री, (न लक्ष्मीः, नञत्र विरोधे।) नरकदेवता। तत्पर्य्यायः। निर्ऋतिः २। इत्यमरः॥ कालकर्णी ३। इति शब्दरत्नावली॥ कालकर्णिका ४। इति जटाधरः॥ ज्येष्ठादेवी ५ इति पाद्मोत्तरखण्डं॥ तस्या विवरणं ज्येष्ठाशब्दे द्रष्टव्यं॥ *॥ दीपान्वितामावास्यायां तस्याः पूजाविधिर्यथा। तत्र प्रदोषे आदौ आचारात् लक्ष्मीपूजनं। इत्याचार्य्यचूडामणिप्रभृतयः॥ गोमयपुत्तलिकां निर्म्माय वामहस्तेन कृष्णपुष्पं गृहीत्वा ध्यायेत्।

"अलक्ष्मीं कृष्णवर्णां द्विभुजां कृष्णवस्त्रपरीधानां लौहाभरणभूषितां शर्कराचन्दनचर्च्चितां गृहसम्मार्ज्जनीहस्तां गर्दभारूढां कलहप्रियां"। इति ध्यात्वा विमुखेन "ॐ अलक्ष्म्यै नमः" इत्यनेन निर्म्माल्येन कृष्णपुष्पेण संपूज्य प्रार्थयेत्।

"(ॐ)अलक्ष्मीस्त्वं कुरूपासि कुत्सितस्थानवासिनी।
सुखरात्रौ मया दत्तां गृह्ण पूजाञ्च शाश्वतीं॥
दारिद्र्यकलहप्रिये देवि! त्वं धननाशिनी।
याहि शत्रोर्गृहे नित्यं स्थिरा तत्र भविष्यसि॥
यदि त्वं मे महाभागे प्रीता भवसि सर्व्वदा।
पुत्त्रबन्धुकलत्त्रेषु कदाचिन्नागमिष्यसि॥
गच्छ त्वं मन्दिरं शत्रोर्गृहीत्वा चाशुभं मम।
मदाश्रयं परित्यज्य स्थिरा तत्र भविष्यसि"।
ततः शूर्पवाद्येन सीमान्ते तां विसृजेत्।
इति कृत्यचन्द्रिका॥ *॥ किञ्च,—
"एवं गते निशीथे तु नारी च स्वगृहाङ्गनात्।
अलक्ष्मीञ्च बहिष्कार्य्या अमन्त्रञ्च यथाविधि"॥
इति कृत्यतत्त्वार्णवधृतब्रह्मपुराणं॥ *॥
"एवं गते निशीथे तु जने निद्रार्द्धलोचने।
तावन्नगरनारीभिः शूर्पडिण्डिमवादनैः॥
निष्काश्यते प्रहृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वगृहाङ्गनात्"॥
इति निर्णयसिन्धौ मदनरत्नधृतभविष्यपुराणं॥

अलातं, क्ली, (ला+क्त, नञ्समासः।) अङ्गारः। इत्यमरः॥ (अर्द्धदग्धकाष्ठः। "कुरुतेऽस्मिन्नमोघेऽपि निर्व्वाणालातलाघवम्"। इति कुमारसम्भवे।)

अलाबुः, पु, स्त्री, (न लम्बते, न+लबि उणात् नलोपश्च वृद्धिः।) लताविशेषः तत्फलञ्च। लाउ इति ख्याता। तत्पर्य्यायः। तुम्बः २ तुम्बकः ३ तुम्बा ४ तुम्बी ५ पिण्डफला ६ महाफला ७ आलाबुः ८ अलाबुः ९ लाबुः १० लाबुका ११। इत्यमरः तट्टीका च॥ तुम्बिका १२ तुम्बिः १३ अलाबूः १४। इति शब्दरत्नावली॥ अस्या गुणाः।
"अलाबूः कथिता तुम्बी द्विधा दीर्घा च वर्त्तुला
मिष्टं तुम्बीफलं हृद्यं पित्तश्लेष्मापहं गुरु॥
वृष्यं रुचिकरं प्रोक्तं धातुपुष्टिविवर्द्धनं"।
इति भावप्रकाशः॥ भेदकत्व कफकारित्वं। गुरुपाकित्वं। हिमत्वं। पित्तनाशित्वञ्च। तन्नाडीगुणाः। गुरुत्वं। मधुरत्वं॥ मलभेदकत्वं। वातश्लेष्मकारित्वं। रूक्षत्वं। शीतलत्वं। पित्तनाशित्वञ्च। इति राजवल्लभः॥
("वर्च्चोभेदीन्यलाबूनि रूक्षशीतगुरूणि च"।
इति चरकश्च।
"अलाबुर्भिन्नविट्का तु रूक्षा गुर्व्यतिशीतला"।
इति च सुश्रुतः॥)

अलारं, क्ली, (अरार्यते, ऋ+यङ्लुक्+अच् रस्य लः।) कवाटं। इति शब्दरत्नावली॥

अलिः, पु, स्त्री, (अलति दंशे समर्थो भवति यः सः, अल+इन।) भ्रमरः।
("अलिपङ्क्तिरनेकशस्त्वया,
गुणकृत्ये धनुषो नियोजिता"।
इति कुमारसम्भवे।
"अनुगतमलिवृन्दैर्गण्डभित्तीर्विहाय"।
इति रघुवंशे।) वृश्चिकः। इत्यमरः॥ काकः। कोकिलः। इति शब्दरत्नावली॥ मदिरा। इति मेदिनी॥ (वृश्चिकराशिः।)

अलिकं, क्ली, (अल्यते भूष्यते, अल+कर्म्मणि इकन्।) ललाटं। इत्यमरः॥

अलिकुलसङ्कुलः, पु, (अलिकुलेन सङ्कुलः व्याप्तः, तृतीयातत्पुरुषः।) कुब्जकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अलिगर्द्दः, पुं, (अलिरिव वृश्चिक इव गर्द्धोति, गृध्+अच्।) जलसर्पः। आलाध इति ख्यातः। इति शब्दरत्नावली॥

अलिजिह्वा, स्त्री, (अलिरिव क्षुद्रा जिह्वा।) जिह्वोपरि क्षुद्रजिह्वा। आलजिव इति ख्याता। इति शब्दरत्नावली॥

अलिजिह्विका, स्त्री, (अलिजिह्वा एव स्वार्थे कन्, टाप्।) अलिजिह्वा। इति शब्दरत्नावली॥

अलिञ्जरः, पु, (अल+इन, अलिं सामर्थ्यं जरयति जृणाति वा, अलि+जॄ+अच्, पृषोदरादित्वात् साधुः।) मृदादिनिर्म्मितजलाधारविशेषः। जाला इति ख्यातः। इत्यमरः॥
("उदकान्तमुपनीय मत्स्यं वैवस्वतो मनुः।
अलिञ्जरे प्राक्षिपत्तं चन्द्रांशुसदृशप्रभं"॥
इति महाभारते।)

अलिदूर्व्वा, स्त्री, (अलिरिवाकारेण दूर्व्वा।) मालादूर्व्वा। इति राजनिर्घण्टः॥

अलिन्दः, पुं, (अलते भूष्यते, अल+कर्म्मणि बाहुलकात् किन्दच्।) बहिर्द्वारसंलग्नचतुरस्रकृत्रिमभूमिः। तत्पर्य्यायः। प्रघाणः २ प्रघणः ३ बहिर्द्वारप्रकोष्ठः ४ आलिन्दः ५। इत्यमरः॥ गृहद्वारपिण्डकः। अलिन्दः नास्तीति अलस् इन्द्रकस्वादिः। यस्यामलिन्देषु न चक्रुरेवेति माघः। स्वार्थे अणि आलिन्दो दीर्घादिरपि।
"गृहैकदेशे आलिन्दः प्रघाणःप्रघणस्तथा"।
इत्यमरदत्तः। अथ पिण्डक आलिन्द इति हड्डः।
इह तूभयमेव श्लेषादिति साम्भः।
इत्यमरटीकायां भरतः॥*॥ अन्यच्च।
"प्रघाणप्रघणालिन्दा द्वारबाह्यप्रकोष्ठके।
गृहाभ्यन्तरशय्यार्थपिण्डिकायामपि त्रयं॥
आलिन्दः स्यादलिन्दोऽपि स्यादलिन्दक इत्यपि"।
इति शब्दरत्नावली॥
("शुकाङ्गनीलोपलनिर्म्मितानां
लिप्तेषु भासा गृहदेहलीनां।
यस्यामलिन्देषु न चक्रुरेव
मुग्धाङ्गना गोमयगोमुखानि॥"
इति माघः।)

अलिपकः, पु, स्त्री, (कुत्सितवर्णेन लिप्यते, लिप+बाहुलकात् कर्म्मणि वुन्।) भ्रमरः। कोकिलः। कुक्कुरः। इति मेदिनी॥ (वृश्चिकः।)

अलिपत्रिका, स्त्री, (अलिर्वृश्चिक इव पत्रमस्याः, कपि अत इत्वम्।) वृश्चिकाख्यक्षुपः। इति राजनिर्घण्टः॥

अलिपर्णी, स्त्री, (अलिरिव पर्णमस्याः, ङीप्।) वृश्चिकालीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अलिप्रियं, क्ली, (अलीनां प्रियं षष्ठीतत्पुरुषः।) रक्तोत्पलं। रक्तपद्मं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अलिप्रिया, स्त्री, (अलीनां प्रिया, षष्ठीतत्पुरुषः।) पाटलावृक्षः। इति रत्नमाला॥

अलिमकः, पुं, (अलिरिव मकते, मकक+अच्, पृषोदरादित्वात्कलोपः।) भेकः। कोकिलः। भ्रमरः। पद्मकेशरः। मधूकवृक्षः। इति मेदिनी॥

अलिमोदा, स्त्री, (अलीन् मोदयति मुद्+णिच्+अच्।) गणिकारीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अलिम्बकः, पु, (न+लिपि+वुन्।) पद्मकेशरः। भेकः। भ्रमरः। कोकिलः। इति शब्दरत्नावली॥ (कुक्कुरः। मधूकवृक्षः।)

अलिवाहिनी, स्त्री, (अलिं वाहयति गन्धेन, वह+णिच्+णिनि+ङीप्।) केविकापुष्पं। इति राजनिर्घण्टः॥

अली, [न्] पुं, (अलं वृश्चिकपुच्छस्थकण्टकं विद्यतेऽस्य इति।) भ्रमरः।

("मलिनिमालिनि माधवयोषिताम्"। इति माघः।) वृश्चिकः। इति मेदिनी॥

अलीकं, क्ली, (अल+ईकन्।) अप्रियं। ("तदाया स महाराजो नालीकमधिगच्छति"। इति रामायणे।) मिथ्या। इत्यमरः॥ ("जातेऽलीकनिमीलिते नयनयोः"। इति अमरुशतके।) स्वर्गः। इति मेदिनी॥ ललाटं। इति हेमचन्द्रः॥

अलीकः, त्रि, (अल+ईकन्।) मिथ्या। अप्रियं। अल्पं। इति शब्दरत्नावली॥

अलीकमत्स्यः, पुं, अङ्गारक्लिन्नतिलतैलभृष्टमाषपिष्टं। तत्र प्रमाणं राजनिर्घण्टे यथा।
"माषपिष्टिकया लिप्तनागवल्लीदलैर्मृदु।
तत्तु संस्वेदयेद्युक्त्या स्थाल्यामङ्गारकोपरि॥
ततो निष्काशितं खण्डं तिलतैलेन भर्ज्जयेत्।
अलीकमत्स्य उक्तोऽयं प्रकारः पाकपण्डितैः॥
तं हन्ताकभटित्रेण वास्तूकेन च भक्षयेत्॥"

अलुः, स्त्री, (अल+उन्।) आलुः। क्षुद्रकलसी। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥

अलुब्धः, त्रि, (लुभ+क्तः, नञ्समासः।) लोभरहितः। यथा मनुः।
"एकोऽप्यलुब्धः साक्षी स्यात् बह्व्यः शुच्योऽपि न स्त्रियः। स्त्रीबुद्धेरस्थिरत्वात्तु दोषैश्चान्येऽपि ये वृताः"॥
"एकोऽलुब्धस्तु साक्षी स्यादिति कुल्लूकभट्टधृतपाठः।" इति व्यवहारतत्त्वं॥
("अलुब्धैः स्निग्धैः प्रबुद्धैश्चामात्यैः परिवृतः"। इति कादम्बरी।)

अले, व्य, पिशाचभाषया सम्बोधनं। इति शब्दरत्नावली॥

अलेले, व्य, पिशाचभाषया सम्बोधनं। इति शब्दरत्नावली॥

अलोभः, पुं, (न लोभः, अभावे नञ्।) लोभाभावः। यथा,—
"इज्याध्ययनदानानि तपः सत्यं धृतिः क्षमा।
अलोभ इति मार्गोऽयं धर्म्मस्याष्टविधः स्मृतः"॥
इति महाभारतं॥

अलोभी, [न्] त्रि, (लोभोऽस्त्यस्य इति लोभी, न लोभी इति नञ्समासः।) लोभशून्यव्यक्तिः। नास्ति लोभो यस्य इति बहुव्रीहिसमासादिन्प्रत्ययनिष्पन्नः॥

अलोहितं, क्ली, (न लोहितं, नास्ति लोहितं यस्मात् इति वा।) रक्तपद्मं। इति रत्नमाला॥

अलौकिकः, त्रि, (लोके विदितः, लोक+ठक् ततो नञ्समासः।) लौकिकप्रत्यक्षाविषयः। अमानुषिकः। लोकातीतः। यथा,—
"अलौकिकत्वादमरः स्वकोषे
न यानि नामानि समुल्लिलेख।
विलोक्य तैरप्यधुना प्रचार-
मयं प्रयत्नः पुरुषोत्तमस्य"॥
इति त्रिकाण्डशेषद्वितीयश्लोकः॥
("उपसंहर विश्वात्मन्नदोरूपमलौकिकम्"। इति भागवतपुराणम्।)

अल्पं, त्रि, (अल्+प।) किञ्चित्। तत्पर्य्यायः। ईषत् २ मनाक् ३ स्तोकं ४। ("अल्पोऽप्येवं महान् वापि विक्रयस्तावदेव सः"। इति मनुः।) क्षुल्लकं ५ अल्पं ६ दभ्रं ७ कृशं ८ तनुः ९ तनुः १० त्रुटिः ११ त्रुटी १२ मात्रा १३ लवः १४ लेशः १५ कणः १६ कणी १७ कणिका १८ अणुः १९ सूक्ष्मं २०। इत्यमरः॥ क्षुद्रं २१ क्षुल्लकं २२ खल्लं २३ कणा २४। इति शब्दरत्नावली। (अतिसामान्यः।
"अल्पस्य हेतोर्बहु हातुमिच्छन्
विचारमूढः प्रतिभासि मे त्वम्"।
इति रघुवंशे। संक्षिप्तं। अदीर्घं।
"अनन्तपारं किल शब्दशास्त्रं,
स्वल्पं तथायुर्बहवश्च विघ्नाः"।
इति पञ्चतन्त्रम्।)

अल्पकः, पुं, (अल्प एव, अल्प+स्वार्थे कन्।) यवासवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ अस्य गुणाः॥
"यासः स्वादुः सरस्तिक्तस्तुवरः शीतलो लघुः।
कफमेदोमदभ्रान्तिपित्तासृक्कुष्ठकासजित्॥
तृष्णाविसर्पवातास्रवमिच्छर्द्दिज्वरहरः स्मृतः।
यवासस्य गुणैस्तुल्या बुधैरुक्ता दुरालभा"॥
इति भावप्रकाशः।) (स्वल्पपरिमितः। किञ्चित्।
"यदावगच्छेदायत्यामाधिक्यं ध्रुवमात्मनः।
तदात्वे चाल्पिकां पीडां तदा सन्धिं समाश्रयेत्"॥
इति मनुः।)

अल्पकेशी, स्त्री, (अल्पाः केशा इव पत्रमस्याः सा।) भूतकेशीवृक्षः। इति रत्नमाला॥

अल्पगन्धं, क्ली (अल्पो गन्धो यस्य तत्।) रक्तकैरवं। इति रत्नमाला॥

अल्पतनुः, त्रि, (अल्पा क्षुद्रापरिमाणा तनुर्यस्य।) खर्व्वः। दुर्ब्बलः। अल्पास्थियुक्तः। क्षुद्रदेहवान्। तत्पर्य्यायः। पृश्निः २। इत्यमरः॥

अल्पपत्रः, पुं, (अल्पं पत्रं यस्य सः।) क्षुद्रपत्रतुलसी। इति रत्नमाला॥

अल्पपद्मं, क्ली, (अल्पमसम्पूर्णं पद्मं।) रक्तपद्मं। इति रत्नमाला॥

अल्पप्रमाणकः, पुं, (अल्पं प्रमाणमस्य, वा कप्।) पेलानं। इति रत्नमाला॥ चेलो चेला तरमूज इति ख्यातः। खरमूज इति केचित्।

अल्पमारिषः, पुं, (अल्पः क्षुद्रः मारिषः नटिया इति ख्यातः शाकः, कर्म्मधारयः।) शाकविशेषः। क्षुद्रनटिया इति ख्यातः। तत्पर्य्यायः। तण्डुलीयः २। इत्यमरः॥ (तण्डुलीयशब्देऽस्य गुणा ज्ञेयाः।)

अल्पसरः, [स्] क्ली, (अल्पं क्षुद्रं सरः, कर्म्मधारयः।) क्षुद्रसरोवरः। डोवा गेंड इति भाषा। तत्पर्य्यायः। वेशन्तः २ पल्वलं ३। इत्यमरः॥

अल्पायुः, [स्] पुं, (अल्पं संक्षिप्तं आयुर्जीवनकालो यस्य सः।) छागः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ अचिरजीविनि त्रि॥ (अदीर्घजीवी।
"दुराचारो हि पुरुषो लोके भवति निन्दितः।
दुःखभागी च सततं व्याधितोऽल्पायुरेव च"।
इति मनुः।)

अल्पिष्ठः, त्रि, (अतिशयेन अल्पः, अल्प+इष्ठन्।) अत्यल्पं। इत्यमरः॥

अल्पीयः, [स्] (अतिशयेन अल्पः, अल्प ईयसुन्।) [अत्यल्पं। इत्यमरः॥

अल्लः, पुं, (अल+क।) } परमेश्वरः।
अल्ला, स्त्री, (अल+क, स्त्रियां टाप्।) }
एतन्नाम्ना यवना उपासन्ते। यथा। "ॐ अस्मल्लां इल्ले मित्रावरुणो दिव्यानि धत्ते। इल्लल्ले वरुणो राजा पुनर्द्दुः। हयामि मित्रो इल्लां इल्लल्लेति इल्लल्ला वरुणो मित्रो तेजस्कामाः। होतारमिन्द्रो होतारमिन्द्रो महासुरिन्द्राः। अल्लो ज्येष्ठं श्रेष्ठं परमं पूर्णं ब्रह्माणमल्लाम्। अल्लोरसूल महमदरकं वरस्य अल्लो अल्लाम्। आदल्लाबूकमेककं। अल्लाबूकं। निखातकं। अल्लो यज्ञेन हुतहुत्वा अल्ला सूर्यचन्द्रसर्व्वनक्षत्राः अल्ला ऋषीणां सर्व्वदिव्यां इन्द्राय पूर्व्वं मायापरमन्त अन्तरिक्षाः। अल्लो पृथिव्या अन्तरिक्षं विश्वरूपं दिव्यानि धत्ते इल्लल्ले वरुणो राजा पुनर्द्दुः। इल्लाकबर इल्लाकबर इल्लल्लेति इल्लल्लाः इल्ला इल्लल्ला अनादिस्वरूपा अथर्व्वणी शाखां हुँ ह्रीँ जनान् पशून् सिद्धान् जलचरान् अदृष्टं कुरु कुरु फट्। असुरसंहारिणी ॐ अल्लो रसूलमहमदरकं वरस्य अल्लो अल्लाम् इल्लल्लेति इल्लल्ला"। इत्याथर्व्वणसूक्तं।

अल्ला, स्त्री, (अल्यते इत्यल्, क्विप्, अले भूषायै लाति गृह्णाति, ला+क।) नाट्योक्तौ माता। इति वोपदेवः॥ (अथर्व्ववेदे अल्लोपनिषदादिख्यातो यवनोपास्यः परमेश्वरः।)

अव रक्षणे। (यथायथं सकं-अकं-च, भादिं-परं-सेट्।) गतौ। कान्तौ। स्पृहायामिति यावत्। प्रीतौ। तृप्तौ। द्युतौ। शोभायामिति यावत्। श्रुतौ। आकर्णने इति यावत्। प्राप्तौ। श्लेषे। आलिङ्गने इति यावत्। अर्थने। याचनायामिति यावत्। वेशे। प्रवेशे इति यावत्। भावे। सत्तायामिति यावत्। वृद्धौ। ग्रहे। आदाने इति यावत्। वधे। सामर्थ्ये। अवगमे। इतौ। करणे इति यावत्। कामे। इच्छोत्पादने इति यावत्। (इति वोपदेवीयकविकल्पद्रुमः तट्टीका च॥) "अव रक्षे गतौ कान्तौ प्रीतौ तृप्तौ द्युतौ श्रुतौ। प्राप्तौ श्लेषेऽर्थने वेशे भागे वृद्धौ ग्रहे वधे। सामर्थ्येऽवगमे कामे इतौ"। ऊनविंशतिरर्थाः। कान्तिरिच्छा। द्युतिः शोभा। काम इति अन्ताद्दात्यन्तरिच्छोत्पादना इति भेदः। श्लेष आलिङ्गनं। सामर्थ्यं शक्तिः। रक्षणे प्रसिद्धोऽयं। प्रीतौ तु। "न मामवति सद्वीपा रत्नसूरपि मेदिनी"। इति रघुः॥ अन्यत्र विरलप्रयोगः। केचित्तु स्तुति-भाग-ग्रह-काम-इतीन् पठित्वा क्रिया-श्रवण-दहन-भावानाह। अवति। इति दुर्गादासः॥

अव, व्य, (अव+अच्।) उपसर्गविशेषः। अस्यार्थः। निश्चयः। अनाकल्यं। अनादरः। इति दुर्गादासः॥ आलम्बनं। विज्ञापनं। व्यापनं। शुद्धिः। अल्पं। परिभवः। नियोगः। पालनं। इति शब्दरत्नावली॥

अवकटं, क्ली, (अव+स्वार्थे कटच्।) वैरूप्यं। अवात् कुटारस्य वैरूप्ये अकारात् कटस्य। इति गोयीचन्द्रकृतलक्षणं॥

अवकरः, पुं, (अव+कृ+अप्।) सम्मार्ज्जन्यादिनिःक्षिप्तधूल्यादिः। जञ्जाल इति ख्यातः। तत्पर्य्यायः। सङ्करः २। इत्यमरः॥ अवस्करः ३। इत्यमरटीकायां मथुरानाथः॥ सङ्कारः ४। इति शब्दरत्नावली॥ ("अवकरनिकरं विकिरति तत् किं कृकवाकुरिव हंसः"। इति नीतिशतके।)

अवकलितः त्रि, (अव+कल+क्त।) दृष्टः। इति धरणी॥

अवकाशः, पुं, (अव+काश+घञ्।) अवस्थानदेशः। फाँक इति यावत्। अवसरः। व्याप्तिरहितस्थानं। इत्यन्तरशब्दटीकायां भरतः॥

("न सूच्मतन्तोरपि तावकस्य
तत्रावकाशो भवतः कथं स्यात्"।

इति रत्नावलीनाटिकायाम्।)

अपि च।

"एवञ्च षड़शीत्यादिष्वप्यवकाशमलभमानं"।

इति तिथ्यादितत्त्वं॥ अन्यच्च।

"अवकाशेषु चोक्षेषु नदीतीरेषु चैव हि।
विविक्तेषु च तुष्यन्ति दत्तेन पितरः सदा"॥

इति मानवे ३ अध्याये २०७ श्लोकः॥ (प्रशस्तप्रदेशः।

"अवकाशो विविक्तोऽयं महानद्योः समागमे"।

इति रामायणे। द्रव्यादिसञ्चयस्थानं। अवस्थानं। स्थितिः।

"अवकाशं किलोदन्वान् रामायाभ्यर्थितो ददौ"।

इति रघुवंशे।)

अवकीर्णः, त्रि, (अव+कॄ+क्त।) अवचूर्णितः। तत्पर्य्यायः। अवध्वस्तः २। इति हेमचन्द्रः॥ (विस्तृतः। प्रसृतः। विक्षिप्तः।

"भुक्तानि यौवनसुखानि यशोऽवकीर्णं
राज्ये स्थितं स्थिरधिया चरितं तपोऽपि"।

इति नागानन्दे। उल्लङ्घितः। अतिक्रान्तः।)

अवकीर्णी, [न्] त्रि, (अवकीर्णमनेन अव+कॄ+क्त+इनि, अवकीर्णं ध्वस्तं व्रतमिति शेषः, अस्यास्तीति।) क्षतव्रतः। स्त्रीसंसर्गादिना त्यक्तनियमब्रह्मचारी। इत्यमरजटाधरौ।

("कुशीलवोऽवकीर्णी च वृषलीपतिरेव च।
पौनर्भवश्च काणश्च यस्य चोपपतिर्गृहे"॥

इति मनुः।)

अवकुटारं, क्ली, (अव+स्वार्थे अतिशये वा कुटारच्।) वैरूप्यं। इति संक्षिप्तसारव्याकरणस्य परिशिष्टं॥ (अवाचीनत्वं। वैपरीत्यं।)

अवकृष्टः, त्रि,* (अव+कृष्+क्त।) बहिष्कृतः। दूरीकृतः। तत्पर्य्यायः। निष्काशितः २। इत्यमरः॥ निःसारितः ३। इति जटाधरः॥ निर्गमितः ४। इति शब्दरत्नावली॥ (बहिष्कारितः। निर्गलितः। नीकृष्टः।

"एकाकिनापि हि मया रभसावकृष्ट-
निस्त्रिंशदीधितिसटाभरभासुरेण"।

इति नागानन्दे। नीचः। निकृष्टः।

"प्रतिकर्त्तुं प्रकृष्टस्य नावकृष्टेन युज्यते"।

इति रामायणे। हीनजातीयः॥ नीचजातीयः। अपकृष्टवर्णः।

"चान्द्रायणं चरेत् सर्व्वानवकृष्टान् निहत्य तु"।

इति याज्ञवल्क्यः। गृहादिसम्मार्ज्जकोदकवाहादिः कर्म्मकरः।

"पणो देयोऽवकृष्टस्य षडुत्कृष्टस्य वेतनम्।
षाण्मासिकस्तथाच्छादो धान्यद्रोणस्तु मासिकः"॥

इति मनुः।)

अवकेशी, [न्] त्रि, (अवच्युतं कं सुखं यस्मात्, अवकं फलशून्यतामीशितुं शीलमस्य, अवक+ईश+णिनि।) फलकालेऽप्यनुत्पन्नफलकवृक्षादिः। इत्यमरः॥ तत्पर्य्यायः। बन्ध्यः २ अफलः ३॥

अवक्तव्यं, त्रि, (न वक्तव्यं, नञ्समासः।) वचनायोग्यं। अकथनीयं। न वक्तव्यं अवक्तव्यमिति नञ्समासनिष्पन्नं। यथा,—

"असम्भाव्यं न वक्तव्यं प्रत्यक्षमपि दृश्यते"।

इति चाणक्यः॥

अवक्रयः, पुं, (अवक्रीयते प्रतिरूपदानेन स्वाधीनं क्रियतेऽनेन, अव+क्री+अच्।) क्रयसाधनद्रव्यं। मूल्यं। इत्यमरः॥ (राजग्राह्यं द्रव्यं। वणिग्भिः शुल्कस्थाने प्रतिभाण्डमधिपतये देयं।

"विक्रयावक्रयाधानयाचितेषु पणान् दश"।

इति याज्ञवल्क्यः। एतावत्कालमुपयोगार्थं भाण्डवस्त्राश्वादिर्म्मया दीयते मह्यं च युष्माभिरेतावद्धनं देयमित्येवंविधं भाटकं। भाड़ा इति भाषा।)

अवगणितं, त्रि, (अव+गण+कर्म्मणि क्त।) अवज्ञातं। अवमानितं। इत्यमरः॥ (तिरस्कृतं।

"आयासेनालसाङ्गोऽप्यवगणितरुजः कानने चन्दनानां,अस्मिन् गायन्तु गणादुरगयुवतयः कीर्त्तिमेतां तवैव"। इति नागानन्दः।)

अवगण्डः, पुं, (अव+गम+ड, डकारस्य नेत्वम्।) गण्डस्थव्रणः। वयम्फोडा इति यावत्। तत्पर्य्यायः। वरण्डः २। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अवगतं, त्रि, (अव+गम+क्त।) ज्ञातं। तत्पर्य्यायः। बुद्धं २ बुधितं ३ मनितं ४ विदितं ५ प्रतिपन्नं ६ अवसितं ७। इत्यमरः॥ प्रमितं ८ मतं ९ प्रतीतं १०। इति जटाधरः॥

अवगतिः, स्त्री, (अव+गम+भावे क्तिन्।) ज्ञानसामान्यं। इति जटाधरः॥ (बोधमात्रं। अपगमः। अपसरणम्।)

अवगथः, त्रि, (अव+गा+कर्त्तरि थ, निपातनात् ह्रस्वः।) प्रातःस्नातः। प्रातःस्नायी। इति सिद्धान्तकौमुदी॥

अवगादः, पुं, (अव+गद+घञ्।) जलद्रोणी। नौकाजलसेचनकाष्ठपात्रं। इति हलायुधः॥

अवगाहः, पुं, (अव+गाह+घञ्।) स्नानं। स्नानगृहं। इति वोपदेवः॥

("प्रचण्डसूर्य्यः स्पृहणीयचन्द्रमाः
सदावगाहक्षमवारिसञ्चयः"।

इति ऋतुसंहारः।)

अवगाहनं, क्ली, (अव+गाह+भावे ल्युट्।) स्नानकरणं। तत्पर्य्यायः। अवगाहः २ वगाहः ३ मज्जनं ४ ("कन्दर्पबाणानलदग्धानामवगाहनाय विधिना रम्यं सरो निर्म्मितम्"। इति शृङ्गारतिलके।) निमज्जनं ५। डुव दिया नाओया इति भाषा। शिरःस्नानं। अम्भसि मज्जनं। यथा। अवगाहनन्तु चक्षुःकर्णनासिकामङ्गुलीभिराच्छाद्य कुर्य्यात्।

"अङ्गुलीभिः पिधायैवं श्रोत्रदृङ्नासिकामुखं।
निमज्जेत प्रतिस्रोतस्त्रिः पठेदघमर्षणं"॥

इति समुद्रकरधृतात्। अत्रानुद्धृते वारत्रयमेवावगाहनं।

"नाभिमात्रजले गत्वा कृत्वा केशान् द्विधा द्विजः।
निरुध्य कर्णौ नासाञ्च त्रिःकृत्वो मज्जनं ततः"॥

इति वामनपुराणात्। इत्याह्निकाचारतत्त्वं॥ अन्यत् स्नानशब्दे द्रष्टव्यं ॥*॥ श्राद्धीयब्राह्मणस्य श्राद्धकर्त्तुरपि अवगाहनस्नानकर्त्तव्यत्वं। यथा गोभिलः। "स्नातान् शुचीन् आचान्तान्" इत्यादि। स्नातान् अवगाहितान् न तु मन्त्रादिस्नातान्। स्वयमपि सूतकादिरहितः स्नातः। इति श्राद्धतत्त्वं॥

अवगीतं, क्ली, (अव+गै+क्त।) निर्व्वादः। लोकापवादः। इति विश्वमेदिन्यौ॥ (गीतादिना निन्दाख्यापनम्। असाधुगीतं। अशोभनगानं।)

अवगीतः, त्रि, (अव+गै+क्त।) ख्यातगर्हणः। निन्दितः। इत्यमरः॥ ("विधुरं किमतः परं परैरवगीतां गमिते दशामिमाम्"। इति भारविः।) दुष्टः। इति मेदिनी॥ मुहुर्दृष्टः। इति विश्वः॥

अवगुण्ठनं, क्ली, (अव+गुण्ठ+ल्युट्।) योषाननावरकमग्न्धवस्त्रं। स्त्रीमुखाच्छादनवस्त्रं। घोमटा इति ख्याता। इति शब्दरत्नावली॥ मुद्राविशेषः। ("अवगुण्ठनसंवीता कुलजाभिसरेद्यदि"। इति साहित्यदर्पणे। "जादे! मुञ्चसु मा लज्ज, अवणइस्सं दाव दे अवगुण्ठणम्"। इति शाकुन्तले।) मुद्राविशेषः।

तथा च तन्त्रसारे।

"सव्यहस्तकृता मुष्टिर्दीर्घाधोमुखतर्ज्जनी।
अवगुण्ठनमुद्रेयमभितो भ्रामिता मता"॥

धूल्यादिम्रक्षणं॥

अवगुण्ठिका, स्त्री, (अवगुण्ठयति आवृणोति, अव+गुण्ठ+ण्वुल्, स्त्रीत्वात् टापि अत इत्वम्।) अवगुण्ठनं। स्त्रीमुखावरकवस्त्रं। इति शब्दरत्नावली॥

अवगुण्ठितं, त्रि, (अव+गुण्ड+क्त।) चूर्णितं। इति त्रिकाण्डशेषः॥ गुँड़ा करा इति भाषा।

अवगोरणं, क्ली, (अव+गुर उद्यमे+ल्युट्।) ताड़नार्थदण्डादीनामुद्यम इति ब्राह्मणं॥ मारिवार निमित्ते ठेङ्गा उठान इति भाषा। यथा प्रायश्चित्तविवेके। "दण्डनिपातप्रायश्चित्तेनैव गुरुणा तन्नान्तरीयकावगोरणप्रायश्चित्तमपि सम्पद्यत इत्युक्तं। ननु दण्डनिपातप्रायश्चित्तात् तदन्तः

पातितोऽवगोरणप्रायश्चित्तस्य कथं सिद्धिः। तथाहि मनुः।

अवगूर्य्य चरेत् कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं निपातने। अवगूर्य्य ब्राह्मणताडनार्थं दण्डमुद्यम्य यातनाजनकं यत् पापमुत्पादितं तत्क्षयकामः कृच्छ्रप्राजापत्यव्रतं चरेत्। तदुक्तं संयुधिकरणे। प्रंयोः प्रजापतेः प्रार्थनया देवैर्ब्राह्मणावगोरणफलत्वेन शतयातनाभिहिता। तथा च श्रुतिः। प्रंयुः प्रजापतिः प्रजाविनेता प्रजाहिते रतस्य देवानां हविर्वहन् आशिषोऽयाचत। देवास्त्ववगोरणे शतयातनाल्विलाशिषोऽददतेति। प्रास्त्रदीपिकादौ दर्शपौर्णमासप्रकरणे। देवा वै प्रंयुं वार्हस्पत्यमब्रुवन् हव्यं नो वहेति किं मे प्रजाया इति तेऽब्रुवन् यो ब्राह्मणायावगुरेत्तं शतेन यातयेत् यो निहन्यात् तं सहस्रेण यो लोहितमकरोत् यावतः पांसून् सङ्गृह्णाति तावतः संवत्सरान् स स्वर्गात्प्रच्यवेत। तस्मात् ब्राह्मणान् नावगुरेत् न हन्यात् न लोहितं कुर्यात् इति"। इतिहासात्मकं ब्राह्मणञ्च। इति प्रायश्चित्ततत्त्वं॥

अवग्रहः, पुं, (अव+ग्रह+घञ्।) वृष्टिरोधः। (अनावृष्टिः।

"वृष्टिर्भवति शस्यानामवग्रहविशोषिणाम्"।

"नभोनभस्ययोर्वृष्टिमवग्रह इवान्तरे"॥

इति रघुवंशे।) प्रतिबन्धकः। हस्तिललाटं। इति मेदिनी॥ गजसमूहः। इति हारावली॥ स्वभावः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (यदुक्तं,—

"तौ स्थास्यतस्ते नृपतेर्निदेशे

परस्परावग्रहनिर्विकारे"।

इति मालविकाग्निमित्रनाटकम्।) ज्ञानविशेषः। इति हेमचन्द्रः॥ शापः। इत्यमरटीकायां भरतादयः॥ (ग्रहणं। स्वीकारः। हरणं। अपसारणं। निरोधः। अवरोधः।

"स रोचयामास परेस्य बन्धं

प्रसह्य रक्षोभिवरग्रहञ्च"।

इति रामायणे। अवान्तरपदसंज्ञां सूचयितुं पदपाठकाले किञ्चित्कालमवसानम्। अनादरः। निन्दासूचकवाक्यप्रयोगः।)

अवग्रहणं, क्ली, (अव+ग्रह+भावे ल्युट्।) प्रतिरोधः। अनादरः। इति मेदिनी॥

अवग्राहः, पुं, (अव+ग्रह+घञ्।) ग्रहदोषादिजन्यवृष्टिव्याघातः। सुको इति भाषा। तत्पर्य्यायः। वृष्टिविघातः २ अवग्रहः ३। इत्यमरः॥ हस्तिललाटं। शापः। इति तट्टीका॥ (यथा,—

"अवग्राहस्ते भूयात्"।)

अवघट्टः, पुं, (अव+घट्ट+आधारे घञ्।) भूरन्ध्रं। गर्त्तः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अवघातः, पुं, (अव+हन्+घञ्।) आघातविशेषः। तण्डुलादिकण्डनं। इति हेमचन्द्रः॥ काँड़ान यस्य प्रसिद्धिः। यथा। चरुविधौ विद्याकरवाजपेयी। शास्त्रावधारणवेलायां हि यत्र प्रयोजनाभावादिनिश्चयस्तत्रैव तदुपादानादिलोपः शास्त्रार्थः। यथा कृष्णलेऽवघातादिलोपः। यत्र तदनुष्ठानवेलायामेव एतद्दोषेण प्रयोजनाभावो ज्ञायते तदा प्राक् तन्निश्चयाच्छास्त्रप्रापितः पदार्थो नियमापूर्व्वार्थमनुष्ठेयमेव। अतएव प्रक्रान्तावपि आलस्यादिना नीह्यादिस्थाने तण्डुलादिषु गृहीतेष्ववघातादि समाचरन्ति याज्ञिकाः।

"घाते न्यूने तथा छिन्ने साम्नाय्ये मान्त्रिके तथा।

यत्र मन्त्राः प्रयोक्तव्या मन्त्रा यत्रार्थसाधकाः"॥

साम्नाय्ये हविषि मान्त्रिके मन्त्रसाध्ये अवघातादौ तत्काले मन्त्रपाठाभावेऽपि मन्त्राः प्रयोक्तव्याः। इति शुद्धितत्त्वं॥ (अपमृत्युः)॥

अवचक्रुः, त्रि, अवचनस्थः। कथाय अवाध्य इति भाषा। न वचः करोतीत्यर्थे वचःशब्दपूर्व्वककृधातोः टप्रत्ययेन निष्पन्नः॥

अवचूर्णितं, त्रि, (अव+चूर्ण+कर्म्मणि क्त।) चूर्णीकृतद्रव्यं। गुँडा करा इति भाषा। तत्पर्य्यायः। अवध्वस्तः २ अपध्वस्तः ३। इत्यमरः तट्टीका च॥

अवचूलः, पुं, (अवनता चूडा यस्य, वा डस्य लः।) ध्वजाग्रबद्धाधोमुखवस्त्रं। इति हेमचन्द्रः॥

अवचूलकं, क्ली, (अवचूलमिव इवार्थे कन्, संज्ञायां वा कन्।) चामरं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

अवच्छिन्नः, त्रि, (अव+छिद्+क्त।) अवच्छेदकतानिरूपकं। विशिष्टं। इति न्यायभाषा। अवच्छेदाश्रयः। यथा। प्रतियोग्यसमानाधिकरणयत्सामानाधिकरण्यात्यन्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नं यन्न भवति तेन समं तस्य सामानाधिकरण्यं व्याप्तिः। इति सिद्धान्तलक्षणचिन्तामणिः॥ ("अनाशये महाकाशस्तदवच्छिन्नमेव हि। बुद्ध्यवच्छिन्नचैतन्यमेकं पूर्णमथापरम्॥ साभासबुद्धेः कर्त्तृत्वमवच्छिन्ने विकारिणि"। इति अध्यात्मरामायणे।)

अवच्छुरितं, क्ली, (अव+छुर+भावे क्त।) महाहास्यं। इत्यमरटीकायां भरतः॥

अवच्छुरितकं क्ली, (अवच्छुरितमेव, स्वार्थे कन्।) महाहास्यं। इति शब्दरत्नावली॥

अवच्छेदः, पुं, (अव+छिद्+भावे घञ्।) परिच्छेदः। एकदेशः। विशेषणत्वं॥ ("शब्दार्थस्यानवच्छेदे विशेषस्मृतिहेतवः"। इति साहित्यदर्पणम्।)

अवच्छेदकं, त्रि, (अवच्छिनत्ति, अव+छिद्+णवुल्।) न्यायमते अव्याप्यवृत्त्यधिकरणसम्बन्धैकदेशः। इतरव्यावर्त्तकः। विशेषणं। अवच्छिद्यतेऽनेनेति यथा। अव्याप्यवृत्त्यवच्छेदकत्वमपि स्वरूपसम्बन्धविशेषः तदाश्रयावच्छेदकः। इति न्यायशास्त्रं॥

अवच्छेदकत्वं,क्ली, (अवच्छेदकस्य भावः, भावार्थे त्व।) स्वरूपसम्बन्धविशेषः। यथा। घटकत्वावच्छेदकत्वं स्वरूपसम्बन्धविशेषः। इत्यवच्छेदकत्वनिरुक्तौ शिरोमणिः॥ अनतिरिक्तवृत्तित्वं। यथा। अवच्छेदकत्वञ्च इहानतिरिक्तवृत्तित्वं। तेन विशिष्टस्यासत्वेपि भ्रमात् प्रतिबन्धेऽपि न क्षतिः। इति सामान्यनिरुक्तौ शिरोमणिः॥ अन्यूनानतिरिक्तवृत्तित्वं। यथा। ननु तादृशप्रतियोगित्वान्यूनानतिरिक्तवृत्तित्वं वाच्यं। वह्नित्वं न घटवृत्ति तादृशप्रतियोगित्वान्यूनानतिरिक्तवृत्ति अतआह तावतामेवेति। इत्यवच्छेदकत्वनिरुक्तौ जगदीशः॥ अनतिरिक्तवृत्तित्वरूपावच्छेदकत्वं पारिभाषिकं। यथा। तदवच्छिन्नाभाववदसम्बद्धविशिष्टसामान्यत्वं स्वविशिष्टसम्बन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकतत्वत्वं वा तदनतिरिक्तवृत्तित्वं वाच्यं। इति अवच्छेदकत्वनिरुक्तौ शिरोमणिः॥ अव्याप्यवृत्तेरवच्छेदकत्वमपि स्वरूपसम्बन्धविशेषः तदाश्रयावच्छेदकः। तथावच्छेदकत्वं इह शिखरिणि नितम्बे कृताभूनो न शिखरे इत्यादिप्रतीतिबलात् कुत्रचिदव्याप्यवृत्त्यधिकरणदेशविशेषादिदार्णो गोष्ठे गौर्नतु शृङ्गे इत्यादिप्रतीतिबलात् कुत्रचित् देशस्थिततायाः काले कुत्रचित् कालस्थितताया देशे अप्यस्ति। इति न्यायशास्त्रं॥

अवच्छेदावच्छेदः, पुं, व्यापकत्वं। इति न्यायभाषा॥

अवज्ञा, स्त्री, (अव+ज्ञा+अङ्।) अनादरः। अवहेला। इत्यमरः॥ ("आत्मन्यवज्ञां शिथिलीचकार"। इति रघुवंशे।)

अवज्ञातं, त्रि, (अव+ज्ञा+क्त।) अवमानितं। अनादृतं। तिरस्कृतं। इत्यमरः॥

"अवज्ञाता भविष्यामो लोकस्य जगतीपते"। इति महाभारते।)

अवज्ञानं, क्ली, (अव+ज्ञा+भावे ल्युट्।) अवज्ञा। यथा अवज्ञानं अवज्ञा आतो अन्तःअङ्गैरिति ङः। सम्पादित्वात् क्विबिति मधुः। तन्मते गोपावडरूपं। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (अवमानः। तिरस्कारः। अनादरः।

"ईप्सितं तदवज्ञानात् विद्धि सार्गलमात्मनः"। इति रघुवंशे।)

अवटः, पुं, (अव+अटन्।) खिलं। गर्त्तः। कूपः। ("महता गतसत्त्वानामेष धर्म्मः सनातनः। अवटे ये निधीयन्ते तेषां लोकाः सनातनाः"॥ इति रामायणे।) कुहकजीवी। इति विश्वमेदिन्यौ॥

अवटिः, पुं, (अव+अटि।) गर्त्तः। इति हलायुधः॥

अवटीटः, त्रि, (अवनता नासिका, प्रादिसमासः, नतार्थे नासायाः टीटादेशः अर्शआदित्वादच्।) नतनासिकः। खाँदा क्षेपडानेको यस्य प्रसिद्धिः। तत्पर्य्यायः। अवनाटः २ अवभ्रटः ३। इत्यमरः॥

अवटुः, पुं, स्त्री, (अव+टीक+मितद्र्वादित्वात् डुः।) ग्रीवापश्चाद्भागः। इत्यमरः॥ घाड़ इतिख्यातः। कूपः। गर्त्तः। इति हेमचन्द्रः॥ वृक्षभेदः। इत्युणादिकोषः॥

अवडङ्कः, पुं, (अवगतो डङ्कः शब्दो यस्मात्।) हट्टः। इति जटाधरः। कस्यचिन्मते अवदङ्ग इति पाठः॥

अवडीनं, क्ली, (अव+डी+भावे क्त।) पक्षिणामधोगमनं। पक्षिणामवरोहणं। इति जटाधरः॥

अवतंसः, पुं, क्ली, (अव+तनस+घञ्।) कर्णपूरः। कर्णभूषणं।

("तं मातरो देवमनुव्रजन्त्यः

स्ववाहनक्षोभचलावतंसाः"।

इति कुमारसम्भवे ।) शेखरः । शिरोभूषणं । तत्पर्य्यायः । वतंसः २ उत्तंसः ३ । इत्यमरः ॥ मुकुटं ४ मकुटं ५ मौलिः ६ मौलीकः ७ शेखरं ८ उष्णीषकः ९ कौटीरकं १० कोटीरं ११ किरीटं १२ चूड़ामणिः १३ शिरोरत्नं १४ शिरोमणिः १५ । कर्णभूषणं । तत्पर्य्यायः । वतंसः २ कर्णपूरः ३ कुण्डलं ४ कर्णवेष्टनं ५ उत्तंसः ६ दन्तपत्रं ७ कर्णाकं ८ । इति शब्दरत्नावली ॥

अवतमसं, क्ली, (अवततं व्याप्तं तमः, प्रादिसमासः, अच् ।) अल्पान्धकारः । इत्यमरः ॥
("अवतमसभिदायै भास्वताभ्युद्गमेन
प्रसभमुडुगणोऽसौ दर्शनीयोऽप्यपास्तः" ।
इति माघः ।)

अवतारः, पुं, (अव + तॄ + करणे घञ् ।) अवतरणं । पुष्करिण्यादिः । तीर्थः । इति मेदिनी ॥ (सोपानपद्धतिः । प्रस्तावना । आभासः । उपक्रमणिका । यथा । "दूरे गुरुप्रथितवल्लकथावतारः" । इति शान्तिशतके ।) देवानां विशेषतो विष्णोर्मर्त्त्यलोके पूर्णांशावेशरूपेण पृथिव्यामवतरणं । अवतारास्त्वसंख्येयाः तेष्वेते प्रसिद्धाः । ब्रह्मा १ वराहः २ नारदः ३ नरनारायणौ ४ कपिलः ५ दत्तात्रेयः ६ यज्ञः ७ ऋषभदेवः ८ पृथुः ९ मत्स्यः १० कूर्म्मः ११ धन्वन्तरिः १२ मोहिनी १३ नृसिंहः १४ वामनः १५ परशुरामः १६ वेदव्यासः १७ रामः १८ बलरामः १९ कृष्णः २० बुद्धः २१ कल्की २२ ॥ इति श्रीभागवते ॥ यथा,—
"स एव प्रथमं देवः कौमारं सर्गमाश्रितः ।
चचार दुश्चरं ब्रह्मा ब्रह्मचर्य्यमखण्डितं ॥
द्वितीयन्तु भवायास्य रसातलगतां महीं ।
उद्धरिष्यन्नुपादत्त यज्ञेशः शौकरं वपुः ॥
तृतीयमृषिसर्गं वै देवर्षित्वमुपेत्य सः ।
तन्त्रं सात्वतमाचष्ट नैष्कर्म्म्यं कर्म्मणां यतः ॥
तुर्य्ये धर्म्मकला सर्गे नरनारायणावृषी ।
भूत्वात्मोपशमोपेतमकरोद्दुश्चरं तपः ॥
पञ्चमः कपिलोनाम सिद्धेशः कालविप्लुतं ।
प्रोवाचासुरये सांख्यं तत्त्वग्रामविनिर्णयं ॥
षष्ठमत्रेरपत्यत्वं वृतः प्राप्तोऽनसूयया ।
आन्वीक्षिकीमलर्काय प्रह्लादादिभ्य ऊचिवान् ॥
ततः सप्तम आकूत्यां रुचेर्य्यज्ञोऽभ्यजायत ।
स यामाद्यैः सुरगणैरपात् स्वायम्भुवान्तरं ॥
अष्टमे मेरुदेव्यान्तु नाभेर्जात उरुक्रमः ।
दर्शयन् वर्त्म धीराणां सर्व्वाश्रमनमस्कृतं ॥
ऋषिभिर्य्याचितो भेजे नवमं पार्थिवं वपुः ।
दुग्धेमामोषधीर्विप्रास्तेनायं स उशत्तमः ॥
रूपं स जगृहे मात्स्यं चाक्षुषोदधिसंप्लवे ।
नाव्यारोप्य महीमय्यामपाद्वैवस्वतं मनुं ॥
सुरासुराणामुदधिं मथ्नतां मन्दराचलं ।
दध्रे कमठरूपेण पृष्ठ एकादशे विभुः ॥
धान्वन्तरं द्वादशमं त्रयोदशममेव च ।
अपाययत् सुरानन्यान् मोहिन्या मोहयन् स्त्रिया ॥
चतुर्दशं नारसिंहं बिभ्रद्दैत्येन्द्रमूर्ज्जितं ।
ददार करजैरूरावेरकां कटकृद्यथा ॥
पञ्चदशं वामनकं कृत्वागादध्वरं बलेः ।
पदत्रयं याचमानः प्रत्यादित्सुस्त्रिपिष्टपं ॥
अवतारे षोडशमे पश्यन् ब्रह्मद्रुहो नृपान् ।
त्रिःसप्तकृत्वः कुपितो निःक्षत्रामकरोन्महीं ॥
ततः सप्तदशे जातः सत्यवत्यां पराशरात् ।
चक्रे वेदतरोः शाखा दृष्ट्वा पुंसोऽल्पमेधसः ॥
नरदेवत्वमापन्नः सुरकार्य्यचिकीर्षया ।
समुद्रनिग्रहादीनि चक्रे वीर्य्याण्यतः परं ॥
एकोनविंशे विंशतिमे वृष्णिषु प्राप्य जन्मनी ।
रामकृष्णाविति भुवो भगवानहरत् भरं ॥
ततः कलौ संप्रवृत्ते संमोहाय सुरद्विषां ।
बुद्धोनाम्नाञ्जनसुतः कीकटेषु भविष्यति ॥
अथासौ युगसन्ध्यायां दस्युप्रायेषु राजसु ।
जनिता विष्णुयशसो नाम्ना कल्किर्जगत्पतिः ॥
अवतारा ह्यसंख्येया हरेः सत्त्वनिधेर्द्विजाः ।
यथा विदासिनः कुल्याः सरसः स्युः सहस्रशः ॥
ऋषयो मनवो देवा मनुपुत्त्रा महौजसः ।
कलाः सर्व्वे हरेरेव सप्रजापतयः स्मृताः ॥
एते चांशकलाः पुंसः कृष्णस्तु भगवान् स्वयं ।
इन्द्रारिव्याकुलं लोकं मृडयन्ति युगे युगे" ॥
इति श्रीभागवते १ स्कन्धे ३ अध्यायः ॥ (दशावतारा एव प्रधानतया प्रसिद्धाः । ते च यथा,—
"मत्स्यः कूर्म्मो वराहश्च नरसिंहोऽथ वामनः ।
रामो रामश्च रामश्च बुद्धः कल्की च ते दश" ॥)
(आविर्भावः । जन्म । उत्पत्तिः । यथा,—
"अगच्छदंशेन गुणाभिलाषिणी
नवावतारं कमलादिवोत्पलम्" ।
इति रघुः । अपसारणं । हरणं । यथा,—
"भूमेर्भारावताराय ब्रह्मणाप्रार्थितः परा ।
स एव जातो भवने कौशल्यायां तवानघ" ॥
इति अध्यात्मरामायणे ।)

अवतारणं, क्ली, (अव + तॄ + णिच् + ल्युट् ।) भूतादिग्रहः । वस्त्राञ्चलं । अर्च्चनं । इति विश्वमेदिन्यौ ॥ (ग्रन्थप्रस्तावना । ऊर्द्ध्वादध आनयनं । यथा,—
"क्रियतां यदि शक्नोषि गङ्गाया अवतारणं" ।
इति रामायणे ।)

अवतीर्णः, त्रि, (अव + तॄ + कर्त्तरि क्तः ।) अवतरणविशिष्टः । प्रादुर्भूतः । जन्मादौ कृतावरोहः । यथा । ज्योतिषे ।
"नीलग्रीव शुभग्रीव सर्व्वकामफलप्रद ।
पृथिव्यामवतीर्णोऽसि खञ्जरीट नमोऽस्तु ते" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

अवतोका, स्त्री, (अवपतितं तोकमस्याः सा ।) पतद्गर्भा गौः । तत्पर्य्यायः । स्रवद्गर्भा २ । इत्यमरः ॥ गावड़ागाइ । गावफेला गाइ । इति भाषा ॥

अवदंशः, पुं, (अव + दन्श + घञ् ।) सुरापानरुचिजनकचर्व्वणद्रव्यं । गजक इति भाषा । तत्पर्य्यायः । भक्षणं २ । इत्यमरः । विदंशः ३ सन्धानं ४ रोचकः ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥

अवदातः, पुं, (अव + दै + क्तः ।) श्वेतवर्णः । पीतवर्णः । इत्यमरः ॥

अवदातं, त्रि, (अव + दै + क्त ।) शुक्लगुणविशिष्टं । ("कुन्दैः सविभ्रमवधूहसितावदातैः" ॥ इति ऋतुसंहारे । पीतवर्णयुक्तं । निर्म्मलं ।
"तत्त्वं क्रमेण विदुषां करुणावदाते
श्रद्धावतां हृदि पदं स्वयमादधाति" ।
इति शान्तिशतके ।) मनोज्ञं । इत्यमरहेमचन्द्रौ ।

अवदानं, क्ली, (अव + दो + ल्युट् ।) वृत्तं कर्म्म । प्रशस्तमथच निर्व्यूढ़ं कर्म्म । ये कर्म्मे प्रवृत्तिते सकले प्रशंसा करे सेइ समानकर्म्म इति भाषा । तत्पर्य्यायः । अपदानं २ । इत्यमरः तट्टीका च । खण्डनं । इति मेदिनी ॥
("विश्वावसुप्राग्रहरैः प्रवीणैः
सङ्गीयमानत्रिपुरावदानः" ।
इति कुमारसम्भवे ।) वीरणमूलमिति स्वामी ॥ (पराक्रमः । वीर्य्यं । यथा,—
"नैर्ऋतघ्नमथ मन्त्रवन्मुनेः
प्रापदस्त्रमवदानतोषितात्" ।
इति रघुवंशे ।)

अवदारणं, क्ली, (अवदीर्य्यतेऽनेन, अव + दॄ + णिच् करणे ल्युट् ।) खनित्रं । खन्ता इति ख्यातं । इत्यमरः ॥ (विदारणं । भेदनं । खननं । यथा,—
"अवदारणकाले तु पृथिवी नावदीर्य्यते" ।
इति रामायणे । अव + दॄ + भावे ल्युट् ।)

अवदाहं, क्ली, (अवशमितोदाहो येन तत् ।) वीरणमूलं । इत्यमरः ॥ (उशीरशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ।)

अवदाहेष्टं, क्ली, (अवदाहे इष्टम् अनुकूलम् ।) वीरणमूलं । इत्यमरटीकायां भरतादयः ॥

अवदाहेष्टकापथं, क्ली, उशीरं । खस् इति भाषा ।) इति भरतः ॥

अवदीर्णं, त्रि, (अव + दॄ + क्त ।) द्रवीभूतघृतादि । तत्पर्य्यायः । द्रुतं २ । इत्यमरः ॥

अवदोहः, पुं, (अव + दुह + घञ् ।) दुग्धं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अवद्यं, त्रि, (न वदति परं गुणं, अवद्यावमाधमार्व्वरेफाः कुत्सिते इति वदेर्नञि कर्त्तरि यत् ।) अधमं । कुत्सितं । गर्हितं । निकृष्टं । इत्यमरः ॥

अवद्यं, क्ली, अनिष्टं । इति वोपदेवः ॥ पापं । इति पाणिनिः ॥ ("उदवहदनवद्यां तामवद्यादपेतः" । इति रघुवंशे ।)

अवधानं, क्ली, (अव + धा + ल्युट् ।) मनोयोगः । तत्पर्य्यायः । समाधानं २ प्रणिधानं ३ समाधिः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

अवधारणं, क्ली, (अव + धृ + णिच् + ल्युट् ।) निश्चयः । यथा । "हि हेतावधारणे" । इत्यमरः ॥

अवधारितः, त्रि, (अव + धृ + णिच् + क्त ।) कृतावधारणः । यथा ।
"त्वया सुमुखि किं प्रोक्तं न मया ह्यवधारितं ।
विवेचय महाभागे सङ्केतो वर्त्तते खलु" ॥
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे २० अध्यायः ॥

अवधार्य्यः, त्रि, (अव + धृ + ण्यत् ।) अवधारणीयः । अवपूर्व्वकधृधातोर्ण्यण् प्रत्ययेन निष्पन्नः । निर्धार्य्यः ॥

अवधिः, पुं, (अव + धा + कि ।) अवधानं । सीमा । कालः । ("अथ चेदवधिः प्रतीक्ष्यते" इति भारविः ।) विलं । इति विश्वमेदिन्यौ ॥

अवधीर, त्, क, अवज्ञायां । (अदन्त + चुरा०-उभय०-सक०-सेट् ।) अवधीरयति । आवधीरयत् साधुमसाधुः । इति दुर्गादासः ॥

अवधूतः, पुं, (अव + धू + क्तः ।) सन्न्यासाश्रमी । तद्विधानं सन्न्यासिशब्दे द्रष्टव्यं । तद्भेदा यथा । देव्युवाच ।
"द्विविधावाश्रमौ प्रोक्तौ गार्हस्थ्यो भैक्षुकस्तथा ।
किमिदं श्रूयते चित्रमवधूताश्चतुर्विधाः ॥
एतद्वेदितुमिच्छामि तत्त्वतः कथय प्रभो ।
चतुर्व्विधावधूतानां लक्षणानि विशेषतः ॥
सदाशिव उवाच ।
ब्रह्ममन्त्रोपासका ये ब्राह्मणक्षत्रियादयः ।
गृहाश्रमे वसन्तोऽपि ज्ञेयास्ते यतयः प्रिये ॥
पूर्णाभिषेकविधिना संस्कृता ये च मानवाः ।
शैवावधूतास्ते ज्ञेयाः पूजनीयाः कुलार्च्चिते ॥
ब्रह्मावधूतः शैवाश्च स्वाश्रमाचारवर्त्तिनः ।
विदध्युः सर्व्वकर्म्माणि शम्भवोदीरितवर्त्मना ॥
विना ब्रह्मार्पितञ्चैते तथा चक्रार्पितं विना ।
निषिद्धमन्नं तोयञ्च न गृह्णीयुः कदाचन ॥
ब्रह्मावधूतकौलानां कौलानामभिषेकिणां ।
प्रागेव कथिता धर्म्मा आचारश्च वरानने ॥
स्नानं संन्यासनं पानं दानञ्च दारग्रहणं ।
सर्व्वमागममार्गेण शैवब्रह्मावधूतयोः" ॥
इति महानिर्व्वाणतन्त्रे १४ उल्लासः ॥*॥ अन्यच्च ।
शङ्कर उवाच ।
"शृणु देवि प्रवक्ष्यामि अवधूतो यथा भवेत् ।
वीरस्य मूर्त्तिं जानीयात् सदा तत्त्वपरायणः ॥
यद्रूपं कथितं सर्व्वं सन्न्यासधारणं परं ।
तद्रूपं सर्व्वकर्म्माणि प्रकुर्य्याद्वीरवल्लभं ॥
दशाहेनो मुण्डनं चामावास्यायामाचरेद्यथा ।
तथा नैव प्रकुर्य्यात्तु वीरस्य मुण्डनं प्रिये ॥
असंस्कृतं केशजालमुक्तालम्बिकचोच्चयं ।
अस्थिमाला विभूषा वा रुद्राक्षानपि धारयेत् ॥
दिगम्बरो वा वीरेन्द्रश्चाथ वा कौपिनी भवेत् ।
रक्तचन्दनसिक्ताङ्गः कुर्य्याद्भस्माङ्गभूषणं" ॥
इति निर्व्वाणतन्त्रे १४ पटलः ॥*॥ अपिच ।
"नृकरोटिं विधार्य्यैव काष्ठदण्डं तथा प्रिये ।
परशुञ्चाजिनञ्चैव योगीव धारयेत् सदा ॥
खट्टाङ्गं धारयेद्योगी वासरूपकवाससी ।
कपाले धारयेचन्द्रं चन्दनाद्यैर्व्विशेषतः ॥
ईषत् पिङ्गलकं वस्त्रं धारयेत् सर्व्वदा सुत" ।
सुत इति शिवस्य सम्बोधनं ।
सुदर्शनाख्यं यच्चक्रं तत्तु संधारयेद्बुधः ॥
विपर्य्यौ कपिलञ्चैव मड्डुडिण्डिमझर्झराम् ।
वादयन् डमरुं योगी यत्र कुत्राश्रमे स्थितः" ॥
इति योगसारे २ परिच्छेदः ॥*॥ अपरञ्च ।
"क्षमा दानं तपो ध्यानं बालभावेन शैलजे ।
शिवोऽहं भैरवानन्दो मुक्तोऽहं कुलनायकः ॥
एवं भावपरो मन्त्री हेतुयुक्तः सदाशिवः ।
संविदासेवनं कुर्य्यात् सदा कारणसेवनं ॥
भवेत् साक्षात् स पुरुषः शम्भुरूपो न संशयः" ।
इति निर्व्वाणतन्त्रं ॥*॥ किञ्च ।
"ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रः सामान्य एव च ।
कुलावधूतसंस्कारे पञ्चानामधिकारिता" ॥
इति महानिर्व्वाणतन्त्रं ॥*॥ अन्यच्च ।
"निर्व्वाणमुक्तिमाप्नोति ब्राह्मणो वीरभावतः ।
अवधूतः क्षत्रियश्च महायोगी न संशयः ॥
स्वरूपोऽपि भवेद्वैश्यः शूद्रोऽपि तल्लोकवान् ।
सम्पूर्णफलमाप्नोति विप्रो निर्व्वाणतां व्रजेत् ॥
त्रिभागं फलमाप्नोति क्षत्रियो वीरभावतः ।
पादद्वयन्तु वैश्यस्य शूद्रस्य चैकपादकं" ॥*॥
दशनामावधूतानां प्रत्येकं नाम प्रागुक्तमिदानीमपि तेषां प्रधानत्वेनाङ्गीकरणार्थं संज्ञाकथनगर्भलक्षणविशेषमाह ।
"अवधूतस्य चाख्यानं शृणुष्व पर्व्वतात्मजे ।
वनारण्यं भारती च गिरिश्च पुरिरेव च ॥
एकस्थाने तु संस्थित्य इष्टध्यानादिकञ्चरेत् ।
यो मन्त्रदानं तपसा सवनः परिकीर्त्तितः ॥
लम्बकेशो जटाजूटः सदा वातुलवद्भवेत् ।
अन्तर्योगी महावीरोऽरण्यसंज्ञश्च कैवलं ॥
नानाशास्त्रेषु यो विज्ञो नानाकर्म्मविशारदः ।
सदेष्टदेवीभावेन भावयेद् यो हि चावलां ॥
स एव भारतीवीरो महाज्ञानी जितेन्द्रियः ।
सदोर्द्ध्वबाहुर्यो वीरो मुक्तकेशो दिगम्बरः ॥
सर्व्वत्र समभावेन भावयेत् यो नरोत्तमः ॥
इष्टदेवीं विना नास्ति स गिरिः परिकीर्त्तितः ॥
नानादेशेषु पीठेषु क्षेत्रेषु तीर्थभूमिषु ।
भ्रमणं कुरुते नित्यं कुर्य्याद्यत्नेन पूजनं ॥
देवतायाः सदा ध्यानं श्रीगुरोः पूजनं तथा ।
अन्तर्यागेषु यो निष्ठः स वीरः पुरिरेव च ॥
अवधूताश्रमे देवि ! यस्य भक्तिः सुनिश्चला ।
तस्य तुष्टा भवेत् काली किं न सिद्ध्यति भूतले ॥
अवधूतं समालोक्य शम्भुवत् पूजनं चरेत् ।
शक्तितः पञ्चतत्त्वानि यत्नेनैव निवेदयेत् ।
अशक्तः परमेशानि भक्तितः परितोषयेत्" ॥
इति निर्व्वाणतन्त्रं ॥*॥ अपि च ।
"भक्तावधूतो द्विविधः पूर्णापूर्णविभेदतः ।
पूर्णः परमहंसाख्यः परिव्राडपरः स्मृतः ॥
कृतावधूतसंस्कारो यदि स्यादज्ञानदुर्ब्बलः ।
तदा लोकालये तिष्ठन्नात्मानं स तु शोधयेत् ॥
रक्षन् स्वजातिचिह्नञ्च कुर्व्वन् कर्म्माणि केवलं ।
सदा ब्रह्मपरो भूत्वा साधयेज्ज्ञानमुत्तमं" ॥
इति महानिर्व्वाणतन्त्रं ॥*॥ अपि च ।
"अवधूतः शिवः साक्षादवधूतः सदाशिवः ।
अवधूती शिवादेवी अवधूताश्रमं शृणु ॥
चतुराश्रमिणां मध्ये अवधूताश्रमो महान् ।
अवधूतश्च द्विविधो गृहस्थश्च चितानरः ॥
सचेलश्चापि दिग्वासा विधियोगविहारवान् ।
सदारः सर्व्वदारस्थश्चाट्टहासो दिगम्बरः ॥
गृहावधूतो देवेशि द्वितयस्तु सदाशिवः" ।
इति मुण्डमालातन्त्रे ४ पटलः ॥*॥ अवधूतस्य ओम् तत् सदिति मन्त्रेण कर्म्मकर्त्तव्यतामाह ।
"ॐ तत्सन्मन्त्रमुच्चार्य्य सोऽहमस्मीति चिन्तयन् ।
कुर्य्यादाम्नोचितं कर्म्म सदा वैराग्यमाश्रितः ॥
कुर्व्वन् कर्म्माण्यनासक्तो नलिनीदलनीरवत् ।
यतेतात्मानमुद्धर्त्तुं तत्त्वज्ञानविवेकतः" ॥*॥
सर्व्वेषामोम् तत्सदिति निर्देशेन कर्म्मफलमाह ।
"ॐ तत्सदिति मन्त्रेण यो यत्कर्म्म समाचरेत् ।
गृहस्थो वाप्युदासीनस्तस्याभीष्टाय तद्भवेत्" ॥*॥
तन्मन्त्रक्रियमाणकर्म्मणः सम्पूर्णत्वमपि ।
"जपहोमप्रतिष्ठा च संस्काराद्यखिलाः क्रियाः ।
ॐ तत्सदिति निष्पन्नाः संपूर्णाः स्युर्न संशयः ॥
किमन्यैर्व्वहुभिर्म्मन्त्रैः किमन्यैर्भूरिसाधनैः ।
ब्रह्मोपासनेन मन्त्रेण सर्व्वकर्म्माणि साधयेत् ॥
सुखसाध्यमनायास्यं संपूर्णफलदायकं ।
नास्त्येतस्मान्महामन्त्रादुपायान्तरमम्बिके ॥
पुरप्रदेशे देहे वा लिखित्वा धारयेदिमं ।
गेहं तस्य महातीर्थं देहः पुण्यमयो भवेत् ॥
निगमागमतन्त्राणां सारात् सारतरो मनुः ।
ॐ तत्सदिति देवेशि तवाग्रे सत्यमीरितं ॥
चतुर्व्विधानां तन्त्राणामन्येषामपि वक्तृणां ॥
मन्त्रान्यैः शोधनेनालं स्याद्वेदेतेन शोधितं ॥
पश्यन् सर्व्वत्र सद्रूपं जपंस्तत् सन्महामनुं ।
स्वेच्छाचारः शुद्धचित्तः स एव भुवि कौलराट् ॥
जपादस्य भवेत् सिद्धो मुक्तः स्यादर्थचिन्तनात् ।
साक्षाद्ब्रह्ममयो देही सार्थमेवं जपेन्मनुं ॥
त्रिपदोऽयं महामन्त्रः सर्व्वकारणकारणं ।
साधनादस्य मन्त्रस्य भवेन्मृत्युञ्जयः स्वयं ॥
युग्मयुग्मपदं वापि प्रत्येकं पदमेव वा ।
जप्तस्य मन्त्रराशि साधकः सिद्धिभाग्भवेत्" ।
इति मन्त्रप्रशंसा ॥*॥ शैवावधूतस्य सर्व्वकर्म्मानधिकारमाह ।
"शैवावधूतसंस्कारविधनाखिलकर्म्मणः ।
नापि दैवे नवा पित्र्ये नार्षे कृत्येऽधिकारिता" ॥*॥
अथ परमहंसः ।
"चतुर्णामवधूतानां तुरीयो हंस उच्यते ।
त्रयोऽन्ये योगभोगाढ्या मुक्ताः सर्व्वे शिवोपमाः ॥
हंसो न कुर्य्यात् स्त्रीसङ्गं न विधत्ते परिग्रहं ।
प्रारब्धमश्नन् विहरेत् निषेधविधिवर्ज्जितः ॥
त्यजेत् स्वजातिचिह्नानि कर्म्माणि गृहमेधिनां ।
तुरीयो विचरेत् क्षौणीं निःसङ्कल्पो निरुद्यमः ॥
सदात्मभावसन्तुष्टः शोकमोहविवर्ज्जितः ।
निर्न्निकेतस्तितिक्षुः स्यान्निःसङ्गो निरुपद्रवः ॥
नार्पणं भक्ष्यपेयानां न तस्य ध्यानधारणा ।
मुक्तो विमुक्तो निर्द्वन्द्वो हंसाचारपरो यतिः ॥
इति ते कथितं देवि ! चतुर्णां कुलयोगिनां ।
लक्षणं सविशेषेण साधूनां मत्स्वरूपिणां ॥
एतेषां दर्शनात् स्पर्शादालापात् परितोषणात् ।
सर्व्वतीर्थफलावाप्तिर्जायते मनुजन्मनां" ॥
इति महानिर्व्वाणतन्त्रं ॥

अवध्यं, त्रि, (वधमर्हति, यत्, ततो नञ्समासः ।) मारणानर्हं । वधायोग्यं । अनर्थकवाक्यं । इति विश्वमेदिन्यौ । यथा,—

"अवध्याश्च स्त्रियं प्राहुस्तिर्य्यग्योनिगतास्वपि ।"
प्रभुस्त्रीणामवध्यत्वमाह मत्स्यपुराणे ।
"किं त्वया न श्रुतं लोके अवध्याः प्रभुयोषितः" ।
इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥*॥ आत्मन अवध्यत्वं यथा,—
"देही नित्यमवध्योऽयं देहे सर्व्वस्य भारत ।
तस्मात् सर्व्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमर्हसि" ॥
इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्यायः ॥ * ॥ तद्वधे पापं यथा,—
"यावानवध्यस्य वधे तावान् वध्यस्य मोक्षणे ।
अधर्म्मोऽनृपतेर्दृष्टोधर्म्मस्तु विनियच्छतः" ॥
इति मानवे ९ अध्याये २४९ श्लोकः ॥

अवध्वंसः, पुं, (अव + ध्वन्स + घञ् ।) परित्यागः । निन्दनं । अवचूर्णनं । इति मेदिनी ॥

अवध्वस्तः, त्रि, (अव + ध्वन्स + क्त ।) परित्यक्तः । निन्दितः । अवचूर्णितः । इति मेदिनी ॥

अवनं, क्ली, (अव + ल्युट् ।) प्रीणनं । इत्यमरः ॥ रक्षणं । इति हेमचन्द्रः ॥ गमनं । स्पृहा । तर्पणं । शोभनं । श्रवणं । प्राप्तिः । आलिङ्गनं । याचनं । प्रवेशनं । सत्ता । वृद्धिः । ग्रहणं । बधः । शक्तिः । अवगमनं । कामः । करणं । एते अवधात्वर्थाः ॥

अवनतं, त्रि, (अव + नम् + क्त ।) नम्रं । नतभागः । नोया इति भाषा । तत्पर्य्यायः । अवाग्रं २ आनतं ३ नतं ४ । इत्यमरः तट्टीका च ॥ (अधोभूतः । "लिखन्नास्ते भूमिं वहिरवनतः प्राणदयितः" । इति अमरुशतके ।)

अवनद्धं, क्ली, (अव + नह् + क्त ।) आनद्धं । मृदङ्गादिवाद्य । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥ (आबद्धः । आच्छादितः । यथाह मनुः,—
"चर्म्मावनद्धं दुर्गन्धि पूर्णं मूत्रपुरीषयोः ।"
लिप्तः यथा, "स्त्यानावनद्धघनशोणितशोणपाणिरुत्तंसयिष्यति कचांस्तव देवि भीमः ।" इति वेणीसंहारनाटकम् ।)

अवनयः, पुं, (अव + नी + भावे अच् ।) अवनायः । निपातनं । अधःपातनं । इति भरतः ॥

अवनाटः, त्रि, (अवनता नासिका, प्रादिसमासः, नतार्थे नासिकाया नाटादेशः अर्श आद्यच् ।) नतनासिकः । खाँदा क्षेपड़ानाकव्यक्ति इति भाषा । तत्पर्य्यायः । अवटीटः २ अवभ्रटः ३ । इत्यमरः ॥

अवनायः, पुं, (अव + नी + घञ् ।) अवनयः । अधोनयनं । इत्यमरः ॥ नीचे फेलान इति भाषा ।

अवनिः, स्त्री, (अव + अनि ।) पृथिवी । इत्यमरः ॥ ("तामुन्निद्रामवनिशयनां सौधवातायनस्थः" । इति मेघदूते ।)

अवनी, स्त्री, (अव + अनि + ङीप् ।) पृथ्वी । इति भरतः ॥ त्रायमाणा लता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अवनीपतिः, पुं, (अवन्याः पतिः, षष्ठीतत्पुरुषः ।) राजा । इति जटाधरः ॥
("स अवा सुमहाभागः प्रीतिमानवनीपतौ" । इति मत्स्यपुराणे ।)

अवनेजनं, क्ली, (अव + निज् + ल्युट् ।) पिण्डदानार्थमास्तृतकुशोपरि जलसेचनं यथा ब्रह्मपुराणम्,—
"सपुष्पं जलमादाय तेषां पृष्ठे पृथक् पृथक् ।
अप्रदक्षिणं नेनिज्यात् गोत्रनामानुमन्त्रितं ॥
पितुरवनेजनं मूलदेशे पितामहप्रपितामहयोस्तु अवनेजनं मध्यदेशाग्रदेशयोः । मातामहादीनामप्येवं । इति । पिण्डोपरि जलसेचनं । यथा ब्रह्मपुराणं,—
"ततो दर्भेषु विधिवत् सम्मार्ज्य च करन्ततः ।
प्रक्षाल्य च जलेनाथ त्रिराचम्य हरिं स्मरेत् ।
"तेभ्यः संस्रवपात्रेभ्यो जलेनैवावनेजनं ।
दत्त्वाच पितरश्चेति पठेच्चोदङ्मुखस्थितः" ॥
इति च श्राद्धतत्त्वं ॥ (प्रक्षालनं ।
"न कुर्य्यात् गुरुपुत्त्रस्य पादयोश्चावनेजनम्" ।
इति मनुः ।)

अवन्तिः, पुं, (अव + झिच् ।) अवन्तीदेशः । इति हेमचन्द्रः ॥ नदीविशेषः । इत्युणादिकोषः ॥ यथा,
"प्राग्ज्योतिषाः कामरूपा मालवाः स्युरवन्तयः" ।
इति हेमचन्द्रः ॥ अपि च ।
"अनूपास्तुण्डिकेराश्च वीतिहोत्रा अवन्तयः ।
एते जनपदाः ख्याता विन्ध्यपृष्ठनिवासिनः" ॥
इति मत्स्यपुराणे ९५ अध्यायः ॥

अवन्तिका, स्त्री, (अवति अव रक्षणादौ, बाहुलकात् झिच् ततः स्वार्थे कन्, टाप् ।) उज्जयनीनगरी ।
"अयोध्या मथुरा माया काशी काञ्ची अवन्तिका ।
पुरी द्वारवती चैव सप्तैता मोक्षदायिकाः" ॥
इति स्कन्दपुराणे ॥

अवन्तिसोमं, क्ली, (अवन्तिषु अभिषुतं सोमं, शाकपार्थिवादित्वात् समासः ।) काञ्जिकं । इत्यमरसिंहः ॥ काँजि इति भाषा । (काञ्जिकशब्देऽस्य गुणा व्याख्येयाः ।)

अवन्ती, स्त्री, मालवदेशस्य नगरी । उजैन इति ख्याता । तत्पर्य्यायः । उज्जयिनी २ विशाला ३ पुष्पकरण्डिनी ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा,—
"ताम्रपर्णीं समासाद्य शैलार्द्धशिखरोर्द्धतः ।
अवन्तीसंज्ञको देशः कालिका तत्र तिष्ठति" ॥
इति शक्तिसङ्गमतन्त्रे ७ पटलः ॥ अन्यच्च ।
"उत्पन्नोऽर्कः कलिङ्गे तु यमुनायाश्च चन्द्रमाः ।
अवन्त्याञ्च कुजो जातो मागधे च हिमांशुजः" ॥
इति संस्कारतत्त्वधृतमत्स्यपुराणं ॥ अन्यत् पूर्व्वलिखितं ॥ ("प्राप्यावन्तीमुदयनकथाकोविदग्रामवृद्धान् ।" इति मेघदूते ।)

अवन्ध्यः, त्रि, (बन्धे साधुरिति बन्ध्यः, बन्ध + यत्, ततो नञ्समासः ।) फलवान् । फलकाले फलयुक्तवृक्षः । तत्पर्य्यायः । फलेग्रहिः २ फलग्रहिः ३ । इत्यमरः ॥
("कर्त्तुं यच्च प्रभवति महीमुच्छिलीन्ध्रामवन्ध्याम्" । इति मेघदूते ।)

अवपातः, पुं, (अव + पत् + घञ् ।) रन्ध्रं । गर्त्तः । इति हेमचन्द्रः ॥ अधःपतनं ॥ (गजादीनां ग्रहणार्थं कृतस्तृणादिना प्रच्छन्नो गर्त्तः । यथा,—
"अवपातस्तु हस्त्यर्थे गर्त्तश्छन्नस्तृणादिना" ।
इति यादवः ।
"रोधांसि निघ्नन्नवपातमग्नः
करीव वन्यः परुषं ररास" ।
इति रघुवंशे । नाटकादौ भयादिजनितपलायनसम्भ्रमादिवर्णनेन प्रस्तुतस्य परिवर्त्तः । यथा,—
"अवपातन्तु निष्क्राम-प्रवेश-त्रास-विद्रवैः" ।
इति दशरूपे ।)

अवभृथः, पुं, (अवभ्रियते अनेन, अव + भृ + क्थन् ।) दीक्षान्तयज्ञः । प्रधानयागसमापकापरयज्ञः । यज्ञादेर्न्यूनाधिक-दोष-शान्ति-निमित्तक-शेष-कर्त्तव्य-होम इति यावत् ॥ इत्यमरः तट्टीका च ॥ यज्ञावशेषस्नानं । इति भरतः त्रिकाण्डशेषश्च ॥
("ततस्त्वकारावभृथं विधिदृष्टेन कर्म्मणा"
इति भारते ।
"भुवं कोष्णेन कुण्डोध्नी मेध्येनावभृथादपि" ।
इति रघुवंशे ।)

अवभ्रटः, त्रि, (अवनतं नासिकायाः, नते नासिकायाः संज्ञायामिति भ्रटच् । अवभ्रटा नासिका अस्ति अस्य इति अर्श आद्यच् ।) नतनासिकव्यक्तिः । इत्यमरः ॥ खाँदा इति भाषा ।

अवमः, त्रि, (अवति अस्मात् आत्मानम्, अव रक्षणादौ, अवद्येति सूत्रेण अवतेः अमः प्रत्ययो निपातितः । अवो भवो वा, अवोधसोर्लोपश्चेति मः ।) अधमः । निन्दितः । इत्यमरः ॥
("अनलकानलकानवमां पुरीम्" । इति रघुवंशे ।)

अवमं, क्ली, तिथ्यन्तद्वयस्पृष्टैकदिनवारः । एकदिने एकतिथिर शेष अपरतिथिर आद्यन्तस्पर्श इति यावत् ॥ इति ज्योतिषशास्त्रे प्रसिद्धं ॥ यथा "तिथ्यन्तद्वयमेको दिनवारः स्पृशति यत्र तद्भवत्यवमदिनं । त्रिदिनस्पृक्तिथित्रयस्य स्पर्शनादक्षः" । इति ज्योतिषतत्त्वं ॥

अवमतं, त्रि, (अव + मन् + क्त ।) अवज्ञातं । अवमानितं । अनादृतं । इत्यमरः ॥
("सुखं ह्यवमतः शेते सुखञ्च प्रतिबुध्यते" ।
इति मनुः ।)

अवमतिः, पुं, (अवान्तरगता अमात्यादीनां कार्य्येषु मतिर्यस्य ।) स्वामी । ईश्वरः । पतिः । प्रभुः । नेता । इति जटाधरः ॥

अवमर्दः, पुं, (अव + मृद् + घञ् ।) पीड़नं । व्यथनं । इत्यमरः ॥ शस्यादिसम्पन्नदेशस्य परचक्रेण पीड़नं । इति भरतः ॥
("बलावमर्द्दस्त्वयि सन्निविष्टो
यथा न गर्हेयुरुदारसत्त्वाः" ।
इति रामायणे ।) शत्रुकृतगाढ़प्रहार इति केचित् । पदाक्रमणमिति केचित् ॥

अवमानः, पुं, (अव + मन् + भावे घञ् ।) अपमानः अमर्य्यादा । यथा,—
"सम्मानाद्ब्राह्मणो नित्यमुद्विजेत विषादिव ।
अमृतस्येव चाकाङ्क्षेदवमानस्य सर्व्वदा" ॥
इति मानवे २ अध्याये १६२ श्लोकः ॥

"मानावमानद्वन्द्वसहिष्णुत्वमनेन विधीयते"।
इति कल्लूकभट्टः ॥

अवमाननं, क्ली, (अव + मन् + णिच् + ल्युट्।) अपमानः। यथा। अवमाननं अवमानना। मान कि वार्थे अवपूर्व्वः ल्योधि अश्लीति अनः। इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अवमानना, स्त्री, (अव + मन + णिच् + युच्।) अवज्ञा। अनादरः। इत्यमरसिंहः ॥
("अतोऽवमाननाऽस्माकं मानिना भवता कृता"। इति विष्णुपुराणे।)

अवमानितः, त्रि, (अव + मान + क्त।) कृतापमानः। अवज्ञातः। अनादृतः। इत्यमरः ॥
("विप्रलब्धा तु सा ज्ञेया नितान्तमवमानिता"। इति साहित्यदर्पणे।)

अवमान्यः, त्रि, (अव + मन + ण्यत्।) अवमाननीयः। यथा,—
"या रोगिणी स्यात्तु हिता सम्पन्ना चैव शीलतः ॥
सानुज्ञाप्याधिवेत्तव्या नावमान्या च कर्हिचित्" ॥
इति मानवे ९ अध्याये ८२ श्लोकः ॥

अवमूर्द्धशयः, त्रि, (अवमूर्द्ध + शी + अच्।) अधोमुखशायी। अवनतो मूर्द्धा अस्येत्यवमूर्द्धः। तथाविधः शेते इत्यवमूर्द्धशयः ॥ ("उत्तानशया देवा अवमूर्द्धशया मनुष्याः" इत्युक्तं।)

अवमूर्द्धशायी, [न्] त्रि, (अवमूर्द्ध + शी + णिनि।) अधोमुखशायी। अवमूर्द्धं यथा स्यात् तथा शयितुं शीलमस्य इत्यर्थे णिन प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

अवयवः, पुं, (अवयौति इति यु मिश्रणे + पचाद्यच्।) अङ्गं। इत्यमरः ॥
("स्वैरेवावयवैः प्रियस्य विशतस्तन्व्या कृतं मङ्गलं"। इति अमरुशतके। उपकरणं। अंशः। एकदेशः। "तेषामवयवान् सूक्ष्मान् षसामप्यमितौजसां"। इति मनुसंहितायां। न्यायमते आरम्भकद्रव्यस्य, तत् उपादानकारणतया च व्यवह्रियते यदुक्तं,— "अनित्या तु तदन्या स्यात् सैवावयवयोगिनी"। इति भाषापरिच्छेदे। प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयनिगमान्यनुमानावयवाश्च।)

अवरः, त्रि, (न व्रियते इति वृञ्वरणे + ग्रहवृदृनिति अप्।) चरमः। इति मेदिनी। कनिष्ठः। अश्रेष्ठः। यथा,—
"श्रीरेशेन विना शम्भुः एथविश्वेन तत्पुनः।
न नाना शम्भुना रामाद्दर्षणाधोक्षजोऽवरः" ॥
इति मुग्धबोधव्याकरणे वोपदेवः ॥ निकृष्टः। यथा,—
"दूरेण ह्यवरं कर्म्म बुद्धियोगाद्धनञ्जय।
बुद्धौ शरणमन्विच्छ कृपणाः फलहेतवः" ॥
इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्याये ४९ श्लोकः ॥

अवरं, क्ली, (वृ + अप् ततो नञ्समासः।) गजान्त्यजङ्घादिदेशः। इत्यमरमेदिन्यौ ॥

अवरजः, पुं, (अवर + जन् + ड।) कनिष्ठभ्राता। इत्यमरसिंहः ॥
("अस्य चावरजं विद्धि भ्रातरं मां तु लक्ष्मणम्"। इति रामायणे। हीनवंशजातः।
"द्वौ शूद्रावरजौ धीरविक्रपाख्यौ निजाख्यया"। इति राजतरङ्गिण्यां ॥ शूद्रः।
"यदि स्त्री यद्यवरजः श्रेयः किञ्चित् समाचरेत्।
तत्सर्व्वमाचरेत् युक्तो यत्र वास्य रमेन्मनः" ॥
इति मानवे।)

अवरतः, [स्] अ, (अवर + तसिल्।) अवरस्तात्। चरमे। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

अवरतिः, स्त्री, (अव + रम् + क्तिन्।) विरामः। निवृत्तिः। इत्यमरः ॥

अवरवर्णः, पु, स्त्री, (अवरश्चासौ वर्णश्चेति, कर्म्मधारयः।) शूद्रः। इत्यमरः ॥

अवरवर्णकः, पु, स्त्री, (अवरवर्ण + कन् स्वार्थे।) चतुर्थवर्णः। शूद्रः। इति रत्नावली ॥

अवरव्रतः, पुं, (नास्ति वरं यस्मात् तत् अवरं अत्यन्तश्रेष्ठं व्रतं यस्य।) सूर्य्यः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अवरस्तात्, अ, (अवर + प्रथमाद्यर्थे दिक्शब्देभ्य इति अस्तातिः।) अवरतः। पश्चात्। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

अवरा, स्त्री, (नास्ति वरा श्रेष्ठा यस्याः। अवर + टाप्।) दुर्गा। इति विश्वः ॥

अवरार्द्ध्यः, त्रि, (अवरार्द्धे भवः इति अवरार्द्ध यत्।) अवरार्द्धभवः। शेषार्द्धजातः। इति केचित् ॥

अवरीणः, त्रि, (अवरीयते स्म इति अव + रीङ् स्रवणे क्त।) धिक्कृतं। तिरस्कृतं। निन्दितं। इत्यमरः ॥

अवरोधः, पुं, (अव + रुध् + भावे घञ्।) तिरोधानं। (आधारे घञ्।) राजस्त्रीगृहं। राजगृहं। इति विश्वहेमचन्द्रौ ॥
("आपानभूमिगमनमवरोधस्य दर्शनम्"। इति रामायणे।) राजदाराः। इति मेदिनी ॥
("यस्यावरोधस्तनचन्दनानां
प्रक्षालनाद्वारिविहारकाले।
कलिन्दकन्या मथुरां गतापि
गङ्गोर्म्मिसंसक्तजलेव भाति" ॥
इति रघुवंशे। निरोधः। बाधा। अन्तरायः। आच्छादनं। केदारादिवेष्टनं।)

अवरोधकः, त्रि, (अव + रुध + ण्वुल्।) अवरोधकारकः। अवरोधकर्त्ता। अवपूर्व्वकरुधधातोः णकप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
("मधस्वा वीर्य्यवान् राजा मिथिलामवरोधकः"। इति रामायणे।)

अवरोधनं, क्ली, (अवरुध्यते अत्र रुध आवरणे कर्म्मणि ल्युट्।) राज्ञामन्तःपुरं। इत्यमरसिंहः ॥
(अव + रुध + ल्युट् भावे।) रोधकरणं। यथा,—
"कृष्ण त्वदीय-पद-पङ्कज-पञ्जरान्ते
अद्यैव मे विशतु मानस-राजहंसः।
प्राणप्रयाणसमये कफवातपित्तैः
कण्ठावरोधनविधौ स्मरणं कुतस्ते" ॥
इति पाण्डवगीता ॥

अवरोधिकः, पु, (अवरोध + तत्र नियुक्त इति ठक्। संज्ञापूर्व्वकत्वात् वृद्ध्यभावः। अवरोधः निवासत्वेन अस्ति अस्य वा ठन्।) राजान्तःपुराध्यक्षः। इति हेमचन्द्रः ॥

अवरोहः, पुं, (अव + रुह् + भावे घञ्।) अवतरणं। आरोहणं। (कर्त्तरि संज्ञायां घञ्।) लतोद्गमः। इति मेदिनी ॥ वृक्षमूलादग्रपर्य्यन्तं गता लता। शाखाशिफा। इत्यमरः। वोया नामना इति भाषा ॥
("सुदूरमथ गत्वा तौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ।
अवरोहशताकीर्णं वटमासाद्य तस्थतुः" ॥
इति रामायणे।) स्वर्गः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अवरोहशाखी, [न्] पुं, (अवरोहति अधोगच्छति मूलमस्याः तादृशी या शाखा सा विद्यते अस्य मत्वर्थीय इनिः।) न्यग्रोधवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (न्यग्रोधशब्देऽस्य गुणा ज्ञेयाः ॥)

अवरोहिका, स्त्री, (अवरोहति अधोगच्छति अव + रुह + ण्वुल् + टाप् अत इत्वं।) अश्वगन्धालता। इति राजनिर्घण्टः ॥

अवरोही, [न्] पुं, (अव + रुह + णिनि।) वटवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (वटशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः।)

अवर्णः, पुं, (वर्ण्यते प्रशस्यते अनेन इति वर्णः ततो विरोधे नञ्समासः।) निन्दा। परीवादः। इत्यमरसिंहः ॥
("सोढुं न तत्पूर्व्वमवर्णमीशे
आलानिकं स्थाणुमिव द्विपेन्द्रः"।
इति रघुवंशे।)

अवलग्नः, पु, क्ली, (अवलग्यते इति अव + लग + क्त। इडभावः। लस्ज + क्त, वा।) मध्यदेशः। इत्यमरः ॥ माजा इति भाषा। ("विपुलतरोन्मुखलोचनावलग्नम्"। इति माघः।)

अवलग्नः, त्रि, (अव + लग + क्त।) संलग्नः। संयुक्तः। इति मेदिनी ॥

अवलम्बः, पुं, (अव + लवि + अच्।) अवलम्बनं। अवपूर्व्वलम्बधातोरल्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (आश्रयः।)

अवलम्बनं, क्ली, (अव + लवि + आधारे ल्युट्।) आश्रयः। यथा,—
"प्रतिकूलतामुपगते हि विधौ
विफलत्वमेति बहुसाधनता।
अवलम्बनाय दिनभर्त्तुरभू-
न्नपतिष्यतः करसहस्रमपि" ॥
इति माघे ९ सर्गः ॥

अवलम्बितं, त्रि, (अव + लवि + क्त।) अविलम्बितं। शीघ्रं। इति जटाधरः ॥ अधोलम्बायमानं। कृतावलम्बनं। आश्रितं ॥

अवलक्षः, पु, (अवलक्ष्यते इति अव + लक्ष + घञ्।) वलक्षः। श्वेतवर्णः। (अर्श आदित्वात् अच्।) तद्वति त्रि। इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

अवलिप्तः, त्रि, (अव + लिप् + क्त।) धनादिगर्व्वितः। यथा,—
"न संवसेच्च पतितैर्न चाण्डालैर्न पुक्कशैः।
न मूर्खैर्नावलिप्तैश्च नान्त्यैर्नान्त्यावसायिभिः" ॥
इति मानवे ४ अध्याये ७९ श्लोकः। अवलिप्ता धनादिगर्व्विता इति कुल्लूकभट्टः ॥
"अवलिप्तासि मैवं त्वं देवि शृणु ममाग्रतः"।

इति देवीमाहात्म्यम् ॥

अवलिप्तता, स्त्री, (अवलिप्त + तल् भावे ।) अहङ्कारः । इति हेमचन्द्रः ॥ ("तेजस्विन्यवलिप्तता मुखरता वक्तर्य्यशक्तिः स्थिरे" । इति नीतिशतके ।)

अवलीढं, त्रि, (अव + लिह + क्त कर्म्मणि ।) भक्षितं । यथा मनुः,—
"पतत्रिणावलीढञ्च शुना संस्पृष्टमेव च" ।
इत्यादि । "पतत्रिणावलीढं काकादिना भक्षितं" । इत्याह्निकतत्त्वम् ॥

अवलीला, स्त्री, (अवरा लीला ।) हेला । अनायासः । यथा,—
"इतिहासं नूतनं प्राप्य विषतुल्यं पुरातनं ।
कान्तं दृष्ट्वा छिनत्त्येव सोपायेनावलीलया" ॥
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे २३ अध्यायः । अपिच ।
"शूलञ्च भ्रमणं कृत्वा पपात दानवोपरि ।
चकार भस्मसात्तञ्च सगणञ्चावलीलया" ॥
इति च तत्रैव प्रकृतिखण्डे १८ अध्यायः ॥

अवलुण्ठनं, क्ली, (अव + लुठि + भावे ल्युट् ।) लुण्ठनं । लोटा गड़ागड़ी इतिभाषा । अवपूर्ब्बकलुठधातोरनट्प्रत्ययेन निष्पन्नं ॥

अवलेपः, पुं, (अव + लिप + भावे घञ् ।) अहङ्कारः । ("दिङ्नागानां पथि परिहरन् स्थूलहस्तावलेपान्" इति मेघदूते ।) लेपनं । दूषणं । इति मेदिनी ॥ सङ्गः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अवलेपनं, क्ली, (अव + लिप् + ल्युट् भावे ।) विलेपनं । म्रक्षणं । माखा इति भाषा । अवपूर्ब्बकलिपधातोरनट् प्रत्ययेन निष्पन्नं ॥

अवलेहः, पुं, (अवलिह्यते क्वाथादेः पुनः पाकात् घनीभूततया स्वाद्यते इति अव + लिह + कर्म्मणि घञ् ।) लेह्यौषधं । तस्य लक्षणं पर्य्यायश्च यथा,—
"क्वाथादेर्यत् पुनः पाकात् घनत्वं सारसक्रिया ।
सोऽवलेहश्चलेहश्च प्राक् इत्युच्यते बुधैः" ॥
("जिह्वालेह्यावलेहिका") इति च वैद्यकपरिभाषा । यथा,—
"कट्फलं पौष्करं शृङ्गी व्योषं यासश्च कारवी ।
श्लक्ष्णचूर्णीकृतं चैतन्मधुना सह लेहयेत् ॥
एषावलेहिका हन्ति सन्निपातं सुदारुणं ।
हिक्कां श्वासञ्च कासञ्च कण्ठरोगञ्च नाशयेत् ॥
एतद्योज्यं कफोद्रेके चूर्णमार्द्रकजै रसैः" ।
तन्त्रान्तरे च उक्तं ।
"अष्टाङ्गं मधुना लिह्यादार्द्रकस्य रसेन वा ।
संमोहं दारुणं हन्यात्तन्द्राकाससमन्वितम्" इति ॥
"सर्व्वेषु सन्निपातेषु न क्षौद्रमवचारयेत् ।
शीतोपचारि क्षौद्रं स्यात्शीतश्चात्र विरुध्यते" ॥
अयमभिप्रायः । सन्निपातज्वरेषु स्वेदनिमित्तार्थं सर्व्वदा स्वेदो हित उक्तः । तन्मध्यसम्बन्धादेहस्योष्मता तिष्ठेदेव । उष्णेन मधुना विरोधः । उक्तञ्च सश्रुतेन ।
"उष्णैर्विरुध्यते सर्वं विषान्वयतया मधु ।
उष्णार्त्तमुष्णैरुष्णञ्च तन्निहन्ति यथा विषं" इति ॥

शीतोपचारि क्षौद्रमिति । शीतेनोपचारोऽस्यास्तीति शीतोपचारि । शीतञ्चात्र सन्निपाते विरुध्यते । अयमवलेहः प्रायेणोर्द्ध्वजत्रुजरोगहरत्वात् सायमुपयुज्यते । यत उक्तं चरकेण ।
"ऊर्द्ध्वजत्रुगदघ्नी या सा सायमवलेहिका ।
अधोरोगहरी या सा भोजनात्प्राक् प्रयुज्यते" ।
पौष्करं पुष्करमूलं तदलाभे कुष्ठं देयं ॥ शृङ्गी कर्कटशृङ्गी । व्योषं शुण्ठीपिप्पलीमरिचानि च । यासो यवासः । केचित् यासस्थाने यवानीं प्रक्षिपन्ति । कारवी मगरेला इति लोके । अष्टाङ्गावलेहिका ॥*॥
"छिन्नमामलकं पिष्ट्वा द्राक्षया सह मेलयेत् ।
विश्वभेषजसंयुक्तं मधुना सह लेहयेत् ॥
तेनास्य शाम्यति श्वासः कासो मूर्च्छारुचिस्तथा" ॥
इत्यवलेहः ॥*॥ अन्यत् यथा,—
"पिप्पलीं त्रिफलाञ्चापि समभागां ज्वरी लिहन् ।
मधुना सर्पिषा वापि कासी श्वासी सुखी भवेत् ॥
कट्फलं पौष्करं शृङ्गी कृष्णा च मधुना सह ।
श्वासकासज्वरहरो लेहोऽयं कफनाशनः" ॥
चातुर्भद्रिका ॥*॥
"कट्फलं पौष्करं शृङ्गी यवानी कारवी तथा ।
कटुत्रयञ्च सर्व्वाणि समभागानि चूर्णयेत् ॥
आर्द्रकस्य रसैर्लिह्यान्मधुना वा कफज्वरी ।
कासश्वासारुचिच्छर्द्दिश्लेष्मानिलनिवृत्तये" ॥
अष्टाङ्गावलेहः । इति भावप्रकाशः ॥
("क्वाथस्य स्यात् पुनः पाकात् घनत्वं सारसक्रिया ।
सोऽवलेहश्च लेहः स्यात् तन्मात्रा स्यात्पलोन्मिता ॥
सिता चतुर्गुणा कार्य्या चूर्णाच्च द्विगुणो गुडः ।
द्रवं चतुर्गुणं दद्यादिति सर्व्वत्र निश्चयः ॥
सुपक्वे तन्तुमत्त्वं स्यादवलेहेऽप्सु मज्जनं ।
स्थिरत्वं पीडिते मुद्रा गन्धवर्णरसोद्भवः ॥
दुग्धमिक्षुरसं यूषं पञ्चमूलकषायकं ।
वासाक्वाथं यथायोग्यमनुपानं प्रशस्यते ॥*॥
तदुदाहरणं । यथा,—
"कण्टकारीतुलां नीरे-द्रोणे पक्त्वा कषायकं ।
पादशेषं गृहीत्वा च तस्मिंश्चूर्णानि दापयेत् ॥
पृथक् पलांशान्येतानि गुडूचीचव्यचित्रकाः ।
मुस्तं कर्कटशृङ्गी च त्र्यूषणं धन्वयासकं ॥
भार्गी रास्ना शठी चैव शर्करा पलविंशतिः ।
प्रत्येकञ्च पलान्यष्टौ प्रदद्याद्घृततैलयोः ॥
पक्त्वा लेहत्वमानीय शीते मधु पलाष्टकं ।
चतुष्पलं तु गोक्षीर्य्या पिप्पलीनां चतुष्पलं ॥
क्षिप्त्वा निदध्यात् सुदृढ़े मृण्मये भाजने शुभे ।
लेहोऽयं हन्ति हिक्कार्त्तिश्वासकासानशेषतः ॥*॥
कण्टकार्य्यवलेहः ॥*॥ इति च शार्ङ्गधरः ॥)

अवलेहनं, क्ली, (अव + लिह् + भावे ल्युट् ।) लेहनं । जिह्वाद्वारा स्वादनं । चाटन इति भाषा । अवलेहः । अवपूर्ब्बलिहधातोर्भावेऽनट्प्रत्ययेन निष्पन्नं ॥

अवलोकनं, क्ली, (अव + लुक् + ल्युट् भावे ।) दर्शनं । आलोकनं । इति हेमचन्द्रः ॥
("जलवेलावलोकनकुतूहली" ।
इति नागानन्दे ।)

अवलोकितः, पुं, (अव + लोक + भावे क्त ततोऽस्त्यर्थे अच् ।) लोकनाथः । बुद्धः । इति विश्वमेदिन्यौ ॥

अवलोकितं, त्रि, (अव + लोक + कर्म्मणि क्त ।) निरीक्षितं । दृष्टं । इति विश्वमेदिन्यौ । (भावे क्त ।) प्रेक्षणक्रियायां, क्ली ॥

अवल्गुजः, पुं, (अवल्गोरशोभनाज्जायते इति अवल्गु + जन् + ड ।) सोमराजी । इत्यमरः ॥ कृष्णवर्णसोमराजी । बाकुच् यस्य प्रसिद्धिः । तस्य गुणाः । वायु-कफ-कुष्ठ-त्वग्दोष-नाशित्वं । इति राजवल्लभः । अस्य विवरणं वाकुची शब्दे द्रष्टव्यं ॥
("अवल्गुजादीजकषं पीत्वा कोष्णेन वारिणा ।
भोजनं सर्पिषा कार्य्यं सर्व्वकुष्ठप्रणाशनम्" ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसङ्ग्रहः ॥)

अववादः, पुं, (अव + वद् + घञ् ।) आज्ञा । निन्दा । विश्वासः । इति मेदिनी ॥

अवशः, त्रि, (न विद्यते वशमायत्तत्वं यस्य ।) अवशीभूतः । विवशः ।
यथा,—
"श्लेष्माश्रु बान्धवैर्मुक्तं प्रेतो भुङ्क्ते यतोऽवशः ।
अतो न रोदितव्यञ्च क्रिया कार्य्या विधानतः" ॥
इति शुद्धितत्त्वं ॥ (क्ली, अवश्यं । निश्चितम् ।)

अवशक्थिकः, त्रि, (अववद्धे शक्थिनी येन ।) वस्त्रादिद्वारा पृष्ठजानुजङ्घादयवृढ़बन्धनपूर्ब्बकोपविष्टः । फाँड़बान्धिया वसा इति भाषा । यथा ।
कात्यायनः ।
"आसनारूढ़पादस्तु जानुनोर्जङ्घयोस्तथा ।
कृतावशक्थिको यस्तु प्रौढ़पादः स उच्यते" ॥
आसनारूढ़पादः आसनारूढ़पादतलः । जानुनोर्जङ्घयोः कृतावशक्थिको वस्त्रादिना कृतपृष्ठजानुजङ्घाबन्धः । इत्याह्निकतत्त्वं ॥

अवशिष्टः, त्रि, (अवशिष्यते इति अव + शिष + क्त ।) शेषः । उद्वृत्तः । अवशेषाश्रयः । यथा,—
"वल्मीकमूषिकोत्खाता मदमन्तर्ज्जलां तथा ।
शौचावशिष्टां गेहाच्च नादद्यात् लेपसम्भवां" ॥
इत्याह्निकतत्त्वं ॥

अवश्यं, व्य, (न वश्यं ।) निश्चयः । तत्पर्य्यायः । नूनं २ । निश्चितं ३ । इत्यमरः ॥
("अवश्यं याति तिर्य्यक्त्वं जग्ध्वा चैवाहुतं हविः" । इति मनुः ॥) (न + वश + यत् ।) अनायत्ते त्रि ॥

अवश्यया, स्त्री, (अव + श्यै + ण । पृषोदरादित्वात् ह्रस्वः ।) कुज्झटिका । इति शब्दरत्नावली ॥ (कुज्झटिकाशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ।)

अवश्यायः, पुं, (अवश्यायते शैत्यमापद्यते इति श्यैङ् गतौ + श्याद्व्यधेति णः । ततो आतो युगिति युक् ।) हिमं । इत्यमरः ॥
("अवश्यायनिपातेन किञ्चित्प्रक्लिन्नशाद्वला" ।
इति रामायणे ।) गर्व्वः । इति विश्वप्रकाशः ।

अवष्कयणी, स्त्री, वष्कयणी । चिरप्रसूता गौः । इत्यमरटीकायां सारसुन्दरी ॥

अवष्टब्धं, त्रि, (अवष्टभ्यते स्म, ष्टभि स्तम्भे स्तम्भु-

रोधने वा क्तः। स्तम्भः अवाच्चेति षः। अवा-
च्चालम्बन इति सूत्रेण आविदूर्य्ये स्तम्भे षत्व
विधानादवष्टब्धशब्द आसन्नपर इति अदाम्बीना-
वष्टब्धे इत्यत्र मनोरमायां स्थितं।) अविदूरः।
समीपं। अवलम्बितं। आश्रितं। इत्यमरः॥ बद्धः।
रुद्धः। इति भरतः॥ आक्रान्तः। इति मेदिनी॥

अवष्टम्भः, पुं, (अव + स्तम्भ रोधे इति + घञ्।
षत्वञ्च।) स्वर्णं।
("रघोरवष्टम्भमयेन पत्रिणा
हृदि क्षतो गोत्रभिदप्यमर्षणः"।
इति रघुवंशे।) स्तम्भः। प्रारम्भः। इति मेदिनी॥
सौष्ठवं। इति हलायुधः॥ (अवलम्बनं। बोधनम्।
निष्पन्दता।)

अवष्वाणं, क्ली, (अव + स्वन् शब्दे + घञ्। षत्वञ्च।)
भक्षणं। इति हेमचन्द्रः॥

अवस्, व्य, (अवर + पूर्व्वाधरावराणामित्यसि-
प्रत्ययः, तत्सन्नियोगेन अवरस्य अवादेशश्च।)
व्यतिरेकः। इति केचित्॥

अवसः, पु, (अव रक्षणादौ अवति इति अत्यवि-
चमीत्यादिना असच् प्रत्ययः।) राजा। सूर्य्यः।
इति सिद्धान्तकौमुदी॥

अवसं, क्ली, (अव + असिच् भावे।) रक्षणं। वैदिक
शब्दोऽयं॥

अवसक्थिका, स्त्री, (अवनद्धे सक्थिनी यया वन्ध-
प्रणाल्या सा, अव + सक्थि + समासे कप्।) खट्वा।
तत्पर्य्यायः। पर्य्यस्तिका २ परिकरः ३ पर्य्यङ्कः ४।
इति हेमचन्द्रः॥ (पर्य्यङ्कबन्धः। वस्त्रादिद्वारा पृष्ठ-
जानु-जङ्घा-द्वयदृढबन्धनपूर्व्वकोपवेशनं। यथा,—
"आसनारूढपादस्तु जान्वोर्जङ्घयोस्तथा।
कृतावसक्थिको यस्तु प्रौढपादः स उच्यते"॥
इति कात्यायनः।
"शयानः प्रौढपादश्च कृत्वा चैवावसक्थिकाम्।
नाधीयीतामिषं जग्ध्वा सूतकान्नाद्यमेव च"॥
इति मनुः।)

अवसथः, पु, (अव + सो + कथन्।) छात्रनिलयः।
इति हेमचन्द्रः॥ पाठशाला चौपाडी यस्य
प्रसिद्धिः। ग्रामः। इति शब्दरत्नावली॥ गृहं।
इति हलायुधः॥

अवसथ्यः, पु, (अवसथ + यत्।) छात्रवेश्म।
इति हेमचन्द्रः॥ चौपाडी इति भाषा॥

अवसन्नः, त्रि, (अव + सद + क्त।) अवसादप्राप्तः।
विषण्णः। यथा,—
"महिम्नः पारन्ते परमविदुषो यद्यसदृशी
स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः।
अथावाच्यः सर्व्वः स्वमतिपरिणामावधि गृणन्
ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः"॥
इति पुष्पदन्तकृतशिवस्तोत्रं। अपि च।
"आचारेणावसन्नोऽपि पुनः प्रार्थयते यदि"।
इति व्यवहारतत्त्वं॥

अवसरः, पु, (अव + सृ + अच्।) प्रस्तावः। मन्त्र-
विशेषः। वर्षणं। इति मेदिनी॥ वत्सरः। क्षणं।
इति हेमचन्द्रः॥ अवकाशः। यथा। "गो-
वधे गवा चेद्गङ्गाभिरित्यपदेशेन दण्डवत् प्राय
श्चित्तानि भवन्तीत्यतिदेशानवसरात्। तदवस
रत्वे प्रत्येकं पूर्णप्रायश्चित्तदशगुणं स्यात्"। इति
प्रायश्चित्ततत्त्वं॥ (योग्यकालः। क्रियास्थितियोग्य-
तासम्पादकरूपः कालिकोऽवकाशः। यथा,—
"कामस्तु बाणावसरं समीक्ष्य"। इति कुमारे।
शिष्यजिज्ञासानिवृत्त्यर्थं वक्तव्यरूपः सङ्गति-
विशेषः। अनन्तरवक्तव्यत्वम् अवसरः। "उप-
मानेऽवसरसङ्गतिः"। इति जगदीशः।)

अवसर्गः, पु, (अव + सृज् + घञ्।) स्वेच्छाचारः।
तत्पर्य्यायः। प्रकाम्यं २ स्वाच्छन्द्यं ३ अनुमननं ४।
इति त्रिकाण्डशेषः॥

अवसर्पः, पु, (अव + सृप + अच्।) अपसर्पः। चरः।
इत्यमरटीकायां भरतः॥

अवसर्पिणी, स्त्री, (अव + सृप + णिनि ङीप्।)
जिनानां कालविशेषः। स तु दशकोटिकोटि
सागरवर्षेण समाप्यते। इति हेमचन्द्रः॥

अवसव्य, त्रि, अपसव्यं। दक्षिणं। इति रायमुकुटः॥

अवसादः, पु, (अव + सद् + घञ्।) अवसन्नता।
तत्पर्य्यायः। विषादः २ सादः ३ विषण्णता ४।
इति हेमचन्द्रः॥ (शेषः। क्षयः। यथा,—
"धैर्य्यावसादेन हृतप्रसादा
वन्यद्विपेनेव निदाघसिन्धुः"।
इति किरातार्ज्जुनीये।)

अवसानं, क्ली, (अव + सो + ल्युट्।) क्रियासमाप्तिः।
शेषः। तत्पर्य्यायः। सातिः २। इत्यमरः॥ विरामः
३। इति जटाधरः॥ मृत्युः।
("प्रमोऽवसानं व्रजतोऽपि निष्ठुर-
विरोधने पक्षपदीनमभ्यते"।
इति पञ्चतन्त्रे।) सीमा। इति हेमचन्द्रः॥

अवसायः, पु, (अव + सो + घञ्।) शेषः। समाप्तिः।
निश्चयः। इति मेदिनी॥

अवसितं, त्रि, (अव + सो + क्त।) परिपक्वमर्दित-
धान्यं। तत्पर्य्यायः। ऋद्धं २। इति भरतमेदिन्यौ॥
ज्ञातं। अवसानगतं। समाप्तं। तत्पर्य्यायः। सितं
२। इत्यमरमेदिन्यौ॥ ("यदि नेपथ्यविधानम्
अवसितम्"। इति शाकुन्तले।)

अवसेकिम, पु, (अवसेकेन + निर्वृत्तः। अवसेक +
इमनिच्।) वटकः। इति हेमचन्द्रः॥ वडा इति
भाषा॥

अवस्कन्द, पु, (अव + स्कन्द + अच्।) विजिगीषुणा
निवेशस्थानं। शिविरं। इति हलायुधः॥ अव-
गाहनं। यथा,—
"लतानुपातं कुसुमान्यगृह्णात्
स नद्यवस्कन्दमुपास्पृशच्च।
कुतूहलाच्चारुशिलोपवेशं
काकुत्स्थ ईषत् स्मयमान आस्त"॥
इति भट्टौ २ सर्गे ११ श्लोकः॥ नद्यामवस्कन्दो-
ऽवगाहो यत्र स्नानक्रियायां। इति तट्टीकायां
भरतः॥ (आक्रमणं। यथा,—
"अवस्कन्दभयात् राजा प्रजागरकृतश्रमम्।
दिवासुप्तं समाहन्यान्निद्राव्याकुलसैनिकम्"॥
इति हितोपदेशः।)

अवस्कन्दनं, क्ली, (अव + स्कन्द + ल्युट्।) अव-
गाहनं। इति भट्टिः॥ अवतरणं। इति महा-
भारतं॥ अवपूर्व्वस्कन्दधातोरनट्प्रत्ययेन निष्पन्नं॥

अवस्करः, पु, (अव कीर्य्यते क्षिप्यते इति। अव +
कृ + अप + सुट्।) विष्ठा। गुह्यं। इत्यमरमेदिन्यौ॥
संमार्जन्यादिनिक्षिप्तधूल्यादि। इत्यमरटीकायां
मथुरानाथः सारसुन्दरी च॥

अवस्तात्, व्य, (अवरस्मिन्, अवरस्मात्, अवरमि-
त्यर्थे अस्तातिः।) अवरे। पश्चात्। शेषे। अन्ते।
इति पाणिनिः॥ ("अवस्तात्स्वर्गलोकं प्रापयन्तः"।
इति शतपथब्राह्मणं।)

अवस्तारः, पुं, (अव + स्तॄ + घञ्।) यवनिकादिः।
कानात् इत्यादि भाषा॥ अवस्तीर्य्यतेऽनेनेति स्तृञ्
आच्छादने घञ्॥

अवस्तु, क्ली, (न वस्तु। नञ्तत्पुरुषः।) असद्वस्तु।
(यथा,—
"अवस्तुनिर्बन्धपरे कथं नु ते
करोऽयमामुक्तविवाहकौतुकः"।
इति कुमारे।) वेदान्तमते अज्ञानादिसकल-
जडसमूहः॥

अवस्था, स्त्री, (अव + स्था + अङ्।) दशा। कालि-
कविशेषः। इत्यमरः॥
"कौमारं पञ्चमाब्दान्तं पौगण्डं दशमावधि।
कैशोरमापञ्चदशात् यौवनन्तु ततः परं॥
आषोडशाद्बृद्धावालस्तरुणास्तत उच्यते।
वृद्धस्तु सप्ततेरूर्द्ध्वं वर्षीयान् नवतेः परं"॥
इति स्मृतिः॥

अवस्थाचतुष्टय, क्ली, (अवस्थायाश्चतुष्टयं। तत्पुरुषः।)
कालकृतचतुर्विधदशा। यथा। "आपञ्चदशवर्षं
बाल्यं। आत्रिंशद्वर्षं कौमारं। आपञ्चाशद्वर्षं यौ-
वनं। पञ्चाशत ऊर्द्ध्वं वृद्धत्वं"। इति वैद्यकशास्त्रं॥

अवस्थानं, क्ली, (अव + स्था + ल्युट्।) स्थितिः।
वासः। यथा। "परः सन्निकर्षश्च उपर्य्यधोभावा-
पन्नसमसूत्रपातन्यायेनकाण्यवच्छेदेन सद्भाव-
स्थानरूपः"। इति तिथ्यादितत्त्वं॥ (अवस्था।
प्रतिष्ठा। यथा, "कीदृक् ते व्यसनावस्थानम्"।
इति पञ्चतन्त्रं।
"प्रज्ञा दृढमवस्थानं स कृत्वा कपिकुञ्जरः"।
इति रामायणं॥)

अवस्थितः, त्रि, (अव + स्था + क्त।) कृतावस्थानः।
अवस्थितिविशिष्टः। स्थितः। यथा।
"यानेव हत्वा न जिजीविषाम-
स्तेऽवस्थिताः प्रमुखे धार्त्तराष्ट्राः"।
इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्याये ६ श्लोकः॥

अवस्थितिः, स्त्री, (अव + स्था + क्तिन्।) अवस्थानं।
थाका। इति भाषा। अवपूर्व्वकस्थाधातोः क्ति
प्रत्ययेन निष्पन्ना॥ (अनुसरणम्। अभ्यासः।)

अवहस्तः, पु, (अवरं हस्तस्य। एकदेशी तत्पुरुषः।)
हस्तपृष्ठं। इति हेमचन्द्रः॥

अवहारः, पु, (अव + हृ + घञ्।) चौरः। द्यूत-
युद्धादिविश्रामः। निमन्त्रणं। उपनेतव्यद्रव्यं।

अविनीतः, त्रि, (न विनीतः । नञ्तत्पुरुषः ।) विनयरहितव्यक्तिः । तत्पर्य्यायः । समुद्धतः २ । इत्यमरः ॥ (यथा,—
"न चापि प्रतिकूलेन नाविनीतेन रावण ।
राज्यं पालयितुं शक्यं राज्ञा तीक्ष्णेन वा पुनः" ॥
इति रामायणे । अनियमितः । यथा,—
"नाविनीतैर्व्रजेद्धुर्य्यैर्न च क्षुद्व्याधिपीडितैः" ॥
इति मनुः ।)

अविनीता, स्त्री, (न विनीता । नञ्तत्पुरुषः ।) पुंश्चली । असती । इति हेमचन्द्रः ॥

अविपटः, पुं, (अवि + पटच् ।) अवीनां विस्तारः इति संक्षिप्तसारव्याकरणपरिशिष्टं । कम्बलादि ॥

अविप्रियः, पुं, (अवि + प्री + क ।) श्यामाकतृणं । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यदा न विप्रिय इत्येवं स्यात् तदा इष्टः ।)

अविप्रिया, स्त्री, (अवीनां मेषादीनां प्रिया ।) श्वेतालता । इति राजनिर्घण्टः ॥

अविभक्तः, त्रि, (न विभक्तः । नञ्तत्पुरुषः ।) अपृथक् । यथा कृत्यचिन्तामणौ ।
"विभक्ता अविभक्ता वा कुर्य्युः श्राद्धमदैविकं ।
मघासु च तथान्यत्र नाधिकारः पृथग्विना" ॥
इति मलमासतत्त्वं ॥

अविभाज्यं, त्रि, (न विभाज्यम् । नञ्तत्पुरुषः ।) विभागायोग्यं । अथ विभाज्याविभाज्ये, तत्र व्यासः ।
"अनाश्रित्य पितृद्रव्यं स्वशक्त्याप्नोति यद्धनं ।
दायादेभ्यो न तद्दद्यात् विद्यालब्धञ्च यद्भवेत्" ॥*॥
विद्याधनमाह कात्यायनः ।
"उपन्यस्ते तु यल्लब्धं विद्यया पणपूर्ब्बकं ।
विद्याधनन्तु तद्विद्यात् विभागे न नियोजयेत् ॥
शिष्यादार्त्विज्यतः प्रश्नात् सन्दिग्धप्रश्ननिर्णयात् ।
स्वज्ञानसंशंसनाद्वादाल्लब्धं प्राध्ययनाच्च यत् ॥
विद्याधनन्तु तत्प्राहुर्विभागे न प्रयोजयेत् ।
शिल्पेष्वपि हि धर्म्मोऽयं मूल्याद्यच्चाधिकं भवेत् ॥
परं निरस्य यल्लब्धं विद्यया द्यूतपूर्ब्बकं ।
विद्याधनन्तु तद्विद्यात् न विभाज्यं वृहस्पतिः" ॥*॥
यदि भवान् भद्रमुपन्यस्यति तदा भवत एव मयैतद्देयमिति पणितं यत्रोपन्यासे निर्णीय लभते तन्न विभाज्यं । शिष्याद्ध्यापितात् । आर्त्विज्यतः यजमानाद्दक्षिणया लब्धधनं न प्रतिग्रहलब्धं वेतनरूपत्वात्तस्य । तथा यत्किञ्चिद्विद्याप्रश्ने निर्णीतेऽपणितं यदि कश्चित् परितोषाद्ददाति । तथा योऽस्मिन् शास्त्रार्थे अस्माकं संशयमपनयति तस्मै धनमिदं दद्मीत्युपस्थितस्य संशयमपनीय यल्लब्धं । वादिनोर्व्वा सन्देहे न्यायकरणार्थमागतयोः सम्यङ्निरूपणेन यल्लब्धं मध्यांशादिकं तथा शास्त्रादिप्रकृष्टज्ञानं सम्भाव्य यत् प्रतिग्रहादिना लब्धं । तथा शास्त्रज्ञानविवादे अन्यत्रापि यत्र कुत्रचिदन्योन्यज्ञानविवादे निर्ज्जित्य यल्लब्धं । तथैकस्मिन् देये बहूनामुपस्थितेषु येन प्रकृष्टपाठात् यल्लब्धं । तथा शिल्पादिविद्यया चित्रकरसुवर्णकारादिभिर्यल्लब्धं । तथा द्यूतेनापि परं निर्ज्जित्य यल्लब्धं । तत्सर्व्वमविभाज्यमितरैः । तस्माद्यया कयाचिद्विद्यया लब्धमर्ज्जकस्यैव तन्नेतरेषामिति । प्रदर्शनार्थन्तु कात्यायनेन विस्तारितमिति दायभागः ॥ * ॥ नारदः ।
"कुटुम्बं बिभृयाद्भ्रातुर्यो विद्यामधिगच्छतः ।
भागं विद्याधनात्तस्मात् स लभेताश्रुतोऽपि सन्" ॥
बिभृयादित्येकवचननिर्द्देशान्न बहव । यदि विद्यामभ्यस्यतो भ्रातुः कुटुम्बमपरो भ्राता स्वधनव्ययशरीरायासाभ्यां संवर्द्धयति तदा तद्विद्यार्ज्जितधने तस्याधिकारः । अश्रुतो मूर्खः । कल्पतरुमिताक्षरादीपकलिकासु । कात्यायनः ।
"परभक्तोपयोगेन विद्या प्राप्तान्यतस्तु या ।
तया लब्धं धनं यत्तु विद्यालब्धं तदुच्यते" ॥
अन्यतः पितृमातृकुलव्यतिरिक्तात् ॥ * ॥ अत्र विशेषयति स एव ।
"नाविद्यानान्तु वैद्येन देयं विद्याधनात् क्वचित् ।
समविद्याधिकानान्तु देयं वैद्येन तद्धनं" ॥
तत्रोच्चरितविद्यापदसमभाभ्यां सम्बध्यते तेन समविद्याधिकविद्यानां भागो न तु न्यूनविद्ययोः । वैद्येन विदुषा ॥ * ॥ पुनर्व्विशेषयति ।
"कुले विनीतविद्यानां भ्रातॄणां पितृतोऽपि वा ।
शौर्य्यप्राप्तन्तु यद्वित्तं विभाज्यं तद्वृहस्पतिः" ॥
कुले स्वकुले पितामहपितृव्यादिभ्यः । पितृत एव वा । शिक्षितविद्यानां भ्रातॄणां । यद्विद्याशौर्य्यप्राप्तं धनं तद्विभजनीयमिति कल्पतरुरत्नाकरौ । पुनः कात्यायनः ॥
"द्वांशहरोऽर्द्धहरो वा पुत्त्रवित्तार्ज्जनात् पिता" ।
पुत्त्रवित्तार्ज्जनात् । कृदभिहितभावो द्रव्यवत् प्रकाशत इति न्यायात् पुत्त्रार्ज्जितवित्तात् पितुर्द्व्यंशित्वं पितृधनानुपघातविषयं भ्रातृधनोपघातविषयञ्च । अर्ज्जकस्य तु द्व्यंशित्वं भ्रातृधनोपघाते तु तेषामप्येकांशित्वं वक्ष्यमाणव्यासवचनात् । पितुरर्द्धहरत्वन्तु पितृद्रव्योपघातादृगुणवत्त्वाद्वेति दायभागः । अनुपघाते पिता द्व्यंशहरः अर्ज्जकत्वात् स्वयमपि द्व्यंशहरः इतरे समानांशित्वं । भ्रातृद्रव्योपघाते तु तस्याप्येकांश इति द्व्यंशार्द्धांशयोर्भेदकथनं ॥ * ॥ पुनः कात्यायनः ।
"गोप्रचारश्च रथ्या च वस्त्रं यच्चाङ्गयोजितं ।
प्रयोज्यं न विभज्येत शिल्पार्थन्तु वृहस्पतिः" ॥
प्रयोज्यं यद्यस्य प्रयोजनार्हं पुस्तकादि न तन्मूर्खादिभिः सह पण्डितादिभिर्व्विभजनीयं एवमेव दायभागमदनपारिजातादयः । याज्ञवल्क्यः ।
"पितृभ्याञ्चैव यद्दत्तं तत्तस्यैव धनं भवेत्" ।
पश्चद्दुहित्रार्थदत्तालङ्कारादि दत्तं तत्तस्यैवेति शूलपाण्युपाध्यायाः ॥ नारदः ।
"शौर्य्यभार्य्याधने चोभे यच्च विद्याधनम्भवेत् ।
त्रीण्येतान्यविभाज्यानि प्रसादो यश्च पैतृकः" ॥
प्राप्तञ्च सह भार्य्ययेति नारदाद्यवचनात् भार्य्याप्राप्तिकाले लब्धं धनं भार्य्याधनमौद्वाहिकमित्यर्थः । चोभे इत्यत्र हित्वेति पाठे एतत्त्रिकं हित्वान्यद्विभजेदित्यनुवर्त्तते अत एतान्यविभाज्यानीति । न वास्तुविभागो गोदकपात्रालङ्कारोपयुक्तस्त्रीवाससामपां प्रचाररथ्यानां विभागश्च इति प्रजापतिरिति । यस्मिन् वास्तुनि येन गृहोद्यानादिकं कृतं अपरेणापि स्थानान्तरे तथा कृतं स्यात् तदा येन यत् कृतं तत्तस्यैव । अन्यथान्यैर्वं ॥ * ॥ साधारणधनार्ज्जितेऽपि विशेषमाह व्यासः ।
"साधारणं समाश्रित्य यत्किञ्चिद्वाहनायुधं ।
शौर्य्यादिनाप्नोति धनं भ्रातरस्तत्र भागिनः ॥
तस्य भागद्वयं देयं शेषास्तु समभागिनः" ।
अत्र भ्रातर इत्युपलक्षणं पितृव्यादयोऽपि बोद्धव्याः । तस्यार्ज्जकस्य । साधारणोपघाते यस्य यावतोऽंशस्याल्पस्य महतो वा उपघातस्तस्य तदनुसारेण भागकल्पना कार्य्येति दायभागः ॥ याज्ञवल्क्यः ।
"क्रमादभ्यागतं द्रव्यं हृतमभ्युद्धरेत्तु यः ।
दायादेभ्यो न तद्दद्यात् विद्यया लब्धमेव च" ॥
पितृपितामहागतं बलादन्यैर्हृतं योऽंशान्तराणामनुज्ञया उद्धरति तदंशान्तरेभ्यो न दद्यात् ॥ * ॥ भूमौ तु विशेषयति शङ्खः ।
"पूर्ब्बनष्टाञ्च यो भूमिमेक एवोद्धरेत् श्रमात् ।
यथाभागं भजन्त्यन्ये दत्त्वांशन्तु तुरीयकं" ॥
एतद्वचनं स्मृतिमहार्णवकामधेनुपारिजातप्रभृतिष्वलिखनादयुक्तमेवेति रत्नाकरः । तन्न, दायभागमिताक्षराप्रभृतिभिर्धृतत्वात् । इति दायतत्त्वं ॥

अविमरीसं, क्ली, (अवि + मरीसच् । अवेर्दुग्धे मरीसच्प्रत्ययः ।) मेषदुग्धं । इति हेमचन्द्रः ॥ ("तर्पणाश्चोतनैर्नस्यैः हृद्यन्तूष्णमाविकं" ॥ इति शार्ङ्गधरः ॥)

अविमुक्तं, क्ली, (वि + मुच् + क्त । ततो, न विमुक्तम् । नञ् तत्पुरुषः ।) वाराणसीक्षेत्रं । यथा,—
"मुने प्रलयकालेऽपि न तत् क्षेत्रं कदाचन ।
विमुक्तं न शिवाभ्यां यदविमुक्तं ततो विदुः ॥
अविमुक्तं तदारभ्य क्षेत्रमेतदुदीर्य्यते ।
अस्यानन्दवनं नाम पुराऽकारि पिनाकिना ।
क्षेत्रस्यानन्दहेतुत्वादविमुक्तमनन्तरं ॥
आनन्दकन्दबीजानामङ्कुराणि यतस्ततः ।
ज्ञेयानि सर्व्वलिङ्गानि तस्मिन्नानन्दकानने ॥
अविमुक्तमिति ख्यातमासीदित्थं घटोद्भव" ।
इति काशीखण्डे २६ अध्यायः ॥ (मूर्द्धचिवुकान्तरालस्थाने च । यथा,—
'एष योऽनन्तोऽव्यक्त आत्मा सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठित.'
इति । "आमनन्ति चैनं परमेश्वरमस्मिन् मूर्द्धचिवुकान्तराले" । इति च भाष्ये ।)

अविमुक्तः, पुं, (न विमुक्तः । नञ्तत्पुरुषः ।) वाराणसीक्षेत्रं । इति काशीखण्डे । अत्यक्ते त्रि ॥

अविरतं, क्ली, (न विरतम् । नञ्तत्पुरुषः ।) सततं । अनवरतं ।
("अविरतोज्झितवारिविपाण्डुभि-
र्विरहितैरचिरद्युतितेजसा" ॥
इति किरातार्ज्जुनीये ।) तद्वति त्रि । इत्यमरः ॥

अविरलं, त्रि, (न विरलं । नञ्तत्पुरुषः ।) विरलत्वरहितं । तत्पर्य्यायः । निविरीसं २ घनं ३

निविडं ४ निरन्तरं ५ सान्द्रं ६ नीरन्ध्रं ७ बहलं ८ दृढं ९ गाढं १० । इति हेमचन्द्रः ॥

अविरोधः, पुं, (न विरोधः । नञ्तत्पुरुषः ।) विरोधाभावः । यथा,—
"श्रुतिस्मृतिविरोधे तु श्रुतिरेव गरीयसी ।
अविरोधे सदा कार्य्यं स्मार्त्तं वैदिकवत् सता" ॥
इति श्राद्धतत्त्वधृतजाबालवचनं ॥ अपि च ।
"अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भूमिपालकाः ।
भूतानामविरोधेन पूजाकर्म्म करोम्यहं" ॥
इत्याह्निकतत्त्वं ॥

अविलम्बनं, क्ली, (न विलम्बनम् । नञ्तत्पुरुषः ।) शीघ्रं । अविलम्बितं । इति रायमुकुटः ॥

अविलम्बितं, क्ली, (वि + लबि + क्त । ततो नञ्तत्पुरुषः ।) विलम्बाभावः । तत्पर्य्यायः । शीघ्रं २ त्वरितं ३ लघु ४ क्षिप्रं ५ अरं ६ द्रुतं ७ सत्वरं ८ चपलं ९ तूर्णं १० आशु ११ । इत्यमरः ॥

अविलम्बितः, त्रि, (न विलम्बितः । नञ्समासः ।) त्वरायुक्तः । तत्पर्य्यायः । उत्तालः २ । इत्यमरः ॥ अवलम्बितं ३ । यथा,—
"अविलम्बितमुत्तालं केऽप्याहुरवलम्बितं" ।
इति जटाधरः ॥

अविला, स्त्री, (अव + इलच् ।) मेषी । भेडी । इति हेमचन्द्रः ॥ (नास्ति विलं छिद्रमस्यां, त्रि ॥)

अविवादः, पुं, (न विवादः । नञ्तत्पुरुषः ।) विवादाभावः । यथा,—
"यमो वैवस्वतो देवो यस्तवैष हृदि स्थितः ।
तेन चेदविवादस्ते मा गङ्गां मा कुरून् गमः" ॥
इति मानवे ८ अध्याये ९२ श्लोकः ॥

अविवादी, [न्] त्रि, (न विवादी । नञ्तत्पुरुषः ।) विवादरहितः । निर्व्विवादी । नञ्पूर्व्वविवादशब्दादिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

अविवाहितः, पुं, स्त्री, (न विवाहितः । नञ्तत्पुरुषः ।) अनूढः । अकृतोद्वाहः । अकृतोपयमः । अपरिणीतः । अकृतपाणिग्रहः । आइवड इति भाषा । नञ्पूर्व्वविवाहशब्दादितप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

अविवाह्या, स्त्री, (न विवाह्या । नञ्तत्पुरुषः ।) विवाहानर्हा । यथा । सुमन्तुः । "मातृपितृसम्बद्धा आसप्तमादविवाह्याः कन्या भवन्ति" । आपञ्चमादन्येषां मतं । नारदोऽपि ।
"आसप्तमात् पञ्चमाच्च बन्धुभ्यः पितृमातृतः ।
अविवाह्या सगोत्रा च समानप्रवरा तथा ॥
सप्तमे पञ्चमे वापि येषां वैवाहिकी क्रिया ।
ते च सन्तानिनः सर्व्वे पतिताः शूद्रतां गताः" ॥ * ॥
सर्व्वाः पितृपत्न्यो मातरस्तद्भ्रातरो मातुलास्तद्दुहितरो भगिन्यस्तदपत्यानि भागिनेयानि तास्त्वविवाह्याः अन्यथा सङ्करकारिण्यस्तथाध्यापयितुरेतदेवेति । तास्त्र यथा । पितृपितामहादीनां सप्तानां सन्ततिः सप्तमीपर्य्यन्ता नोद्वाह्या । एवं पितृबन्धुप्रभृतिसम्बन्धघटकानां सप्तानां सन्ततिः सप्तमीपर्य्यन्ता नोद्वाह्या । एवं मातामहप्रमातामहादीनां पञ्चानां सन्ततिः पञ्चमीपर्य्यन्ता नोद्वाह्या । एवं मातृबन्धुप्रभृतिसम्बन्धघटकानां पञ्चानां सन्ततिः पञ्चमीपर्य्यन्ता नोद्वाह्या । बन्धुतन्मात्रोर्म्मध्येऽपि पितृमातामहमातृमातामहप्रभृत्युपरितनानां पञ्चानां तथाणां सप्तमीपञ्चमीपर्य्यन्ता नोद्वाह्येति । एवञ्च पितुर्म्मातुश्च मातामहकन्यान्तरसत्त्वे तामादाय सप्तमीपञ्चमीपर्य्यन्तायाः परीहारः । एवं बन्ध्वन्तरेऽप्यूह्यं । बन्ध्वपेक्षया त्रिगोत्रगणनं परतः सर्व्वत्र । पूर्व्वोक्तं पितृमातुश्च मातुलपावकप्रवन्धोऽपि स्वापेक्षया अन्येषां बन्धूनां मातामहगोत्रापेक्षया त्रिगोत्रगणने सर्व्वसामञ्जस्यं स्यात् । अन्यथा पितुः पितामहदौहित्रीकन्यायाः पितामहभगिनीपुत्रबन्ध्वपेक्षया त्रिगोत्रात् परायाः विवाहः प्रसज्येत स चायुक्तः । पितृगोत्रापेक्षया तस्यास्त्रिगोत्रमध्यवर्त्तित्वात् । एवं पितुः प्रमातामहदौहित्रीकन्यायाः पितामहीभगिनीपुत्रबन्ध्वपेक्षया त्रिगोत्रात् परायाः विवाहः प्रसज्येत स चायुक्तः । पितामहीभ्रातृपुत्रबन्ध्वपेक्षया तस्यास्त्रिगोत्रमध्यवर्त्तित्वात् । एवं मातुः प्रपितामहदौहित्रीकन्यायाः मातामहभगिनीपुत्रबन्ध्वपेक्षया त्रिगोत्रात् परायाः विवाहः प्रसज्येत स चायुक्तः । तस्य मातामहापेक्षया तस्यास्त्रिगोत्रमध्यवर्त्तित्वात् । एवं मातुः प्रमातामहदौहित्रीकन्यायाः मातामहीभगिनीपुत्रबन्ध्वपेक्षया त्रिगोत्रात् परायाः विवाहः प्रसज्येत स चायुक्तः । मातामहीभ्रातृपुत्रबन्ध्वपेक्षया तस्याः त्रिगोत्रमध्यवर्त्तित्वात् । इति । एवं मातृसपत्नीभ्रातृसन्ततिः पितृमातृसगोत्रादयोऽप्यविवाह्याः ॥ * ॥ असवर्णाया अविवाह्यत्वं यथा । कलौ त्वसवर्णाया अविवाह्यत्वमाह उद्वाहतत्त्वे बृहन्नारदीयं ।
"समुद्रयात्रास्वीकारः कमण्डलुविधारणं ।
द्विजानामसवर्णासु कन्यासूपयमस्तथा" ॥
इत्यादि । इत्युद्वाहतत्त्वं ॥

अविवेकः, पुं, (न विवेकः । नञ्तत्पुरुषः । नास्ति विवेको यस्य इति समासे वाच्यलिङ्गः ।) सदसद्विवेचनराहित्यं । यथा । "देहात्मनोरविवेकादस्यैवं शोको भवतीति तद्विवेकप्रदर्शनार्थं श्रीभगवानुवाच अशोच्यानित्यादि" । इति श्रीभगवद्गीता २ अध्यायस्य ११ श्लोकटीका ॥ तद्वति त्रि ॥ अविमृश्यकारी । यथा,—("सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदाम्पदम्" ॥ इति किरातार्ज्जुनीये ॥ सदसद्विवेकरहितः । यथा,—
"उत्तमोत्तममप्राप्यमविवेकोऽभिवाञ्छसि" । इति विष्णुपुराणे ।)

अविवेकी, [न्] त्रि, (न विवेकी । नञ्तत्पुरुषः ।) विवेकशून्यः । अविवेचकः । यथा । "तस्मादविवेकिनः सुखमात्रलिप्सवो नात्राधिकारिणः") इति मुक्तिवादस्य गदाधरी टीका । अपि च ।
"अस्मिन् प्रसङ्गे देवेन्द्र परमं धाम लभ्यते ।
मयाविवेकिना तस्य हृदये जनिता व्यथा ॥
सर्व्वपापहरो विष्णुः स मया व्यथितः कृतः" ।
इति पाद्मे क्रियायोगसारे ११ अध्यायः ॥

अविवेचकः, त्रि, (न विवेचकः । नञ्तत्पुरुषः ।) विवेचनारहितः । अविवेकी । न विवेचकः अविवेचकः इति नञ्समासनिष्पन्नः ॥

अविशेषः, त्रि, (न विशेषः । नञ्तत्पुरुषः ।) विशेषरहितः । अभेदः । तुल्यः । विशेषाभावे, पुं ॥ विशेषाभावः । यथा,—
"पितरो यत्र पूज्यन्ते तत्र मातामहा ध्रुवं ।
अविशेषेण कर्त्तव्यं विशेषान्नरकं व्रजेत्" ॥
इति श्राद्धतत्त्वं ॥ ("सांख्यादिमतसिद्धानि तन्मात्राख्यानि सूक्ष्मभूतानि, तानि च इदमेतदेवंगुणाकमिति व्याहृततया नानुभूयन्ते इत्यविशेषाः सूक्ष्माश्चोच्यन्ते" । तथा च विष्णुपुराणे,—
"तस्मिंस्तस्मिंस्तु तन्मात्रास्तेन तन्मात्रता स्मृता ।
न शान्ता नापि घोरास्ते न मूढाश्चाविशेषिणः" ॥
इति ।)

अविश्रान्तः, त्रि, विश्रामरहितः । विश्रान्तिशून्यः । अनवरते, क्ली । विपूर्व्वश्रमधातोः क्तप्रत्ययान्तस्य नञ्समासनिष्पन्नः ॥ ("अविश्रान्तं पतत्पूर्णाग्रगण्यकथामेडनजडा" ॥ इति आनन्दलहर्य्याम् ॥)

अविश्रामः, क्ली, (नास्ति विश्रामो यस्मिन् इति ।) विश्रामराहित्यं । यथा,—
"अविश्रामं वहेत् भारं शीतोष्णञ्च न विन्दति ।
ससन्तोषस्तथा नित्यं त्रीणि शिक्षेत गर्द्दभात्" ॥
इति चाणक्यं ॥

अविश्वस्तः, त्रि, (न विश्वस्तः । नञ्तत्पुरुषः ।) विश्वासानर्हः । अकृतविश्वासः । प्रत्ययायोग्यः । यथा,—
"न विश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्ते नातिविश्वसेत् ।
विश्वासात् भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निकृन्तति" ॥
इति चाणक्यं ॥
("विश्वस्तवदविश्वस्ता वञ्चयन्तः परोचनम्" ।
इति भारते ॥)

अविश्वासा, स्त्री, (नास्ति विश्वासो यस्याम् सा ।) चिरप्रसूता गौः । कलिनगाइ इति भाषा । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अविषः, पुं, (अव + टिषच् ।) समुद्रः । इति कातन्त्रीयोणादिवृत्तिः । (राजा । पृथिवी । स्वर्गः । रक्षकमात्रे त्रि ।) विषशून्ये त्रि ॥ (यथा,—
"इत्येता अविषा व्याख्याताः" ॥ इति सुश्रुते ॥)

अविषा, स्त्री, (नास्ति विषं यस्याम् ।) निर्व्विषाख्यं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अविषी, स्त्री, (अविष + ङीप् ।) नदी । इत्युणादिवृत्तावुज्ज्वलदत्तः ॥

अविसोढं, क्ली, (अवेर्दुग्धम् । अवि + सोढच् ।) मेषदुग्धं । इति हेमचन्द्रः ॥

अविस्पष्टं, क्ली, (वि + स्पश + क्त । ततो नञ्समासः ।) अस्पष्टवाक्यं । तत्पर्य्यायः । क्लिष्टं २ । इत्यमरः ॥
("नाविस्पष्टमधीयीत न शूद्रजनसन्निधौ" ॥
इति मनुः ॥ अस्फुट । यथा,—
"विलङ्घ्य कम्पस्य प्रथयतितरां साध्वसवशादविस्पष्टा दृष्टिं तिरयति पुनर्वाष्पसलिलैः" ॥
इति रत्नावल्याम् ॥)

अवी, स्त्री, (अवत्यात्मानं लज्जया । अव + ई ।) ऋतुमती । इति हेमचन्द्रः ॥

अवीचिः, पुं, (नास्ति वीचिः प्रकाशः सुखं वा यत्र ।) नरकविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥
("अवीचिमन्धतामिस्रं कुम्भीपाकं तथैव च ।
असिपत्रवनञ्चैव तापनञ्चैव विंशकम्" ॥
इति याज्ञवल्क्यः ॥) वार्य्यादिशून्ये तरङ्गशून्ये ॥

अवीचिः, पुं, (नास्ति वीचिः सुखं यस्मिन्) ⎫
अवीचिमत्, क्ली, (अवीचि + मतुप् ।) ⎭ नरकविशेषः । यथा । "वैतरणी पूयोदः प्राणरोधो विशसनं लालाभक्षः सारमेयादनमवीचिरयःपानमिति । यस्त्विह वा अनृतं वदति साक्ष्ये द्रव्यविनिमये दाने वा कथञ्चित् स वै प्रेत्य नरके अवीचिमत्यधःशिरा निरवकाशे योजनशतोच्छ्रायात् गिरिमूर्द्ध्नः संपात्यते । यत्र जलमिव स्थलमश्मपृष्ठमभासते तदवीचिमत् तिलशो विशीर्य्यमाणशरीरो न म्रियमाणः पुनरारोपितो निपतति"। इति श्रीभागवते ५ स्कन्धे २६ अध्यायः ॥

अवीचिमयः, पुं, (अवीचि + मयट् ।) नरकभेदः । "यः साक्ष्यादौ अनृतं वदति स निरयेऽवीचिमये अधःशिरा निपात्यते यत्र" । इति श्रीभागवते ॥

अवीरः, त्रि, (नास्ति वीरो यस्य ।) सत्त्वरहितः । निर्व्वीर्य्यः । इति मेदिनी ॥

अवीरा, स्त्री, (नास्ति वीरः पुत्रादिर्यस्याः ।) अजातापत्यविधवा । इति स्मृतिः । निष्पतिसुता । इत्यमरमेदिन्यौ ॥ तदन्नभोजने दोषप्रायश्चित्ते यथा,—
"यो विप्रोऽवीरान्नभोजी ऋतुस्नातान्नभोजकः ।
भगजीवी वार्द्धुषिको विप्रश्चानां यथा रमः" ॥
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे २१ अध्यायः ॥ * ॥
अपि च ।
"अवीरान्नञ्च यो भुङ्क्ते योनिजीवी च ब्राह्मणः ।
यस्त्रिसन्ध्याविहीनश्च स गोहत्यां लभेत् ध्रुवं" ॥
इति च तत्रैव २७ अध्यायः ॥ * ॥ विष्णुः । गणगणिकास्तेनगायनकान्नानि भुक्त्वा सप्तरात्रं पयसा वर्त्तेत । अवीरास्त्रीस्वर्णकारसंसर्गपतितानाञ्च । इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ * ॥ सामान्येनाभोज्यान्नभोजनप्रकरणे मनुः,— इत्यादि ।
"नाश्रोत्रियकृते यज्ञे ग्रामयाजिकृते तथा" ।
"अनर्च्चितं वृथामांसमवीरायाश्च योषितः"
इत्यादिकञ्चोपक्रम्य ।
"भुक्त्वा चान्यतमस्यान्नममत्याक्षपणं त्र्यहं" ।
"मत्या भुक्त्वा चरेत् कृच्छ्रं रेतो विण्मूत्रमेव" ॥
इति । अवीरा पतिपुत्रविहीना निःसम्बन्धिनी । असम्बन्धिन्याश्च श्राद्धादिनाप्यनुष्ठानात् अत एव धनाधिकाराच्च । इति च प्रायश्चित्तविवेकः ॥ * ॥ अस्या धनाधिकारो यथा याज्ञवल्क्यः,—
"पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरस्तथा ।
तत्सुतो गोत्रजो बन्धुः शिष्यः सब्रह्मचारिणः ॥
एषामभावे पूर्व्वस्य धनभागुत्तरोत्तरः ।
स्वर्य्यातस्य ह्यपुत्रस्य सर्व्ववर्णेष्वयं विधिः" ॥
तथा विष्णुः । अपुत्रस्य धनं पत्न्यभिगामि तदभावे दुहितृगामि । इत्यादि । तेन प्रपौत्रपर्य्यन्तानामभावे पत्नी धनाधिकारिणी । यथा कात्यायनः ।
"भर्त्तृदायं मृते पत्यौ विन्यसेत् स्त्री यथेष्टतः ।
विद्यमाने तु संरक्षेत् क्षपयेत् तत्कुलेऽन्यथा ॥
अपुत्रा शयनं भर्त्तुः पालयन्ती व्रते स्थिता ।
भुञ्जीतामरणात् क्षान्ता दायादा ऊर्द्ध्वमाप्नुयुः" ॥
यथेष्टत इति धर्म्मार्थ । तथा च व्यासः ।
"लोकान्तरस्थं भर्त्तारमात्मानञ्च वरानने ।
तारयत्युभयं नारी नित्यं धर्म्मपरायणा" ॥
मदनपारिजातधृता स्मृतिः ।
"यद्यदिष्टतमं लोके यद्यत् पत्युः समीहितं ।
तत्तद्गुणवते देयं पतिप्रीणनकाम्यया" ॥
भर्त्तुः शयनं पालयन्ती नान्यगामिनी । अतएव हरिवंशीयपुण्यकव्रतोपाख्याने ॥
"दानोपवासपुण्यानि सुकृतान्यप्यरुन्धति ।
निष्फलान्यमतीनां हि पुण्यकानि तथा शुभे" ॥
तथा वृहन्मनुः,—
"अपुत्रा शयनं भर्त्तुः पालयन्ती व्रते स्थिता ।
पत्न्येव दद्यात् तत्पिण्डं कृत्स्नमंशं लभेत च" ॥
तत्पिण्डमित्यत्र तदित्यनुषज्य । तच्छब्देन भर्त्तुः परामर्शात् भर्त्तुः कृत्स्नमंशं यावदंशं हरेत् न तु वर्त्तनोचितमात्रं । इति दायतत्त्वं ॥ * ॥ अस्याः पतिश्राद्धाधिकारो यथा । पुत्रपौत्रप्रपौत्राभावे पत्नी । तथा च शङ्खः ।
"पितुः पुत्रेण कर्त्तव्या पिण्डदानोदकक्रिया ।
तदभावे तु पत्नी स्यात् तदभावे सहोदरः ॥
भार्य्यापिण्डं पतिर्दद्यात् भर्त्रे भार्य्या तथैव च ।
श्वश्र्वादिश्च स्नुषा चैव तदभावे द्विजोत्तम" ॥
इत्यादि ॥
"अपुत्रा स्त्री यथा पुत्रः पुत्रवत्यपि भर्त्तरि ।
पिण्डं दद्यात् जलञ्चैव जलमात्रन्तु पुत्रिणी" ॥
इति निर्म्मूलं समूलत्वेऽपि बालदेशान्तरितपुत्रसद्भावविषयमिति श्राद्धविवेकप्रभृतयः । इति ॥ * ॥ अस्या भर्त्रादितर्पणाधिकारो यथा स्मृतिः ।
"तर्पणं प्रत्यहं कार्य्यं भर्त्तुः कुशतिलोदकैः ।
तत्पितुस्तत्पितुश्चापि नामगोत्रादिपूर्ब्बकं" ॥
एतत्तु तर्पणं पुत्रपौत्राद्यभावविषयमिति मदनपारिजातः । इति ॥ * ॥ मृतायास्तस्या आद्यश्राद्धादि पञ्चदशश्राद्धं कर्त्तव्यं न तु सपिण्डनं । यथा । अत्र सपत्नीपुत्रस्य पुत्रत्वातिदेशात् तत्सत्त्वेऽपि स्त्रीणां सपिण्डनं मैथिलैरुक्तं तन्न ।
"एकेणैव तु कर्त्तव्यं सपिण्डीकरणं स्त्रियाः ।
पुरुषस्य पुनस्त्वन्ये भ्रातृपुत्रादयोऽपि ये" ॥
इति लघुहारीतवचने एवकारेण अतिदिष्टपुत्रनिषेधात् । पुत्रेणेति तत्सत्त्वमात्रविवक्षितं ।
"सपिण्डीकरणं तासां पुत्राभावे न विद्यते" ।
इति मार्कण्डेयपुराणैकवाक्यत्वात् ।
"यानि पञ्चदशाद्यानि अपुत्रस्येतराणि च ।
एकस्यैव तु दातव्यमपुत्रायाश्च योषितः" ॥
इति छन्दोगपरिशिष्टेन आद्यपञ्चदशश्राद्धैः प्रेतत्वपरीहारोक्तत्वाच्च । एतत्पुत्राभावे द्रष्टव्यं । ततश्च शिशौ पुत्रे अन्येनापि सपिण्ड्यते । एवं पतिसत्त्वेऽपि । अतएव मैथिलैरवीरायाः सपिण्डनं नास्तीत्युक्तं । इति च शुद्धितत्त्वं ॥

अवेद्यः, पुं, (विद + ण्यत् । ततो, न वेद्यः नञ्समासः ।) गोवत्सकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ वाकुर इतिभाषा । अज्ञेये त्रि ॥ (अविवाह्यः । यथा,—
"व्यभिचारेण वर्णानामवेद्यावेदनेन च ।
स्वकर्म्मणाञ्च त्यागेन जायन्ते वर्णसङ्कराः" ॥
इति मनुः ।)

अवेलः, पुं, (नास्ति वेला यस्य सः ।) अपलापः । अपह्नवः । इति मेदिनी ॥

अवेला, स्त्री, पूगचर्व्वितं । इति मेदिनी ॥ चिवान गुया इति भाषा । अपराह्णः । इति लोकप्रसिद्धं । वेलाशून्ये त्रि ॥

अवेक्षणं, क्ली, (अव + ईक्ष + ल्युट् ।) अवेक्षा ॥ दर्शनं । यथा । "कृताकृतावेक्षणवत् स्वयं तत्कर्मप्रवेशनस्य कर्त्तव्यत्वात्" । इति संस्कारतत्त्वं । (तथाच ।
"दूरादवेक्षणं हासः संप्रश्ने सादरो भृशम् ।
परोक्षेऽपि गुणश्लाघा स्मरणं प्रियवस्तुषु" ॥
इति हितोपदेशे ॥ अवधानम् । प्रतिजागरः । अनुसन्धानम् । यथा,—
"निगृह्य शोकं स्वयमेव धीमान्
वर्णाश्रमावेक्षणजागरूकः ।"
इति रघुवंशे ॥)

अवेक्षा, स्त्री, (अव + ईक्ष + अ + ततष्टाप् ।) प्रत्यवेक्षणं । प्रत्यक्षदृष्टिः । तत्पर्य्यायः । प्रतिजागरः २ । इत्यमरः । (अवधानम् । अनुसन्धानम् । यथा,—
"अलब्धमिच्छेद्दण्डेन लब्धं रक्षेदवेक्षया ।
रक्षितं वर्द्धयेत् वृद्ध्या वृद्धं दानेन निक्षिपेत्" ॥
इति मनुः ।
("यदि रामस्य नावेक्षा त्वयि स्यान्मातृवत्सदा" ।
इति रामायणे ।)

अवेक्षितं, त्रि, (अव + ईक्ष + क्त ।) दृष्टं । यथा मनुः ।
"केशकीटावपन्नञ्च पदा स्पृष्टञ्च कामतः ।
भ्रूणघ्नावेक्षितञ्चैव संस्पृष्टञ्चाप्युदक्यया" ॥
इत्याह्निकाचारतत्त्वम् ॥ (कृतावधानः । यथा, रघुवंशे । 'स कदाचिदवेक्षितप्रजः" ।)

अवैधं, त्रि, (न वैधं विधित आगतं । नञ्तत्पुरुषः ।) विध्यविषयः । विधिविवर्ज्जितं । विधिप्राप्तभिन्नं ॥ ("अवैध पञ्चमं कुर्व्वन् राज्ञो दण्डेन शुध्यति" । इति स्मृतिः ॥)

अवोदः, त्रि, (अव + उन्द + घञ् ।) आर्द्रं । इति जटाधरः ॥

अवोधः, त्रि, (नास्ति वोधो ज्ञानं यस्य ।) निर्व्वोधः । अज्ञानः ।

अवोक्षणं, क्ली, (अव + उक्ष + ल्युट् ।) प्रोक्षणविशेषः । न्युब्जहस्तेन जलक्षेपणं । यथा हारीतः ।

"तस्मादद्भिरवोक्षेतद्द्वयादालभ्य एव च" ।
अवोक्ष्य प्रोक्ष्य इति रत्नाकरः ॥ नन्यवर्द्धमान-कृतम् ।
"उत्तानेन तु हस्तेन प्रोक्षणं समुदाहृतम् ।
न्युब्जताभ्युक्षणं प्रोक्तं तिरश्चावोक्षणं स्मृतम्" ॥
इति मुद्रितत्त्वम् ॥

अव्दः, पुं, (अव + दन् ॥ बौणादिकोऽयं ।) वत्सरः । मेघः । मुस्ता । इति रायमुकुट- सारसुन्दरी च ॥ (मुस्तार्थे प्रयोगो यथा,—
"किरातान्दामृताविश्वचन्दनोदीच्यवत्सरैः ।
शोथातिसारशमनं विशेषाज्ज्वरनाशनम्" ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसङ्ग्रहे ॥)

अव्यक्तः, पुं, (वि + अन्ज + क्त । ततो नञ्समासः ।) विष्णुः । शिवः । कन्दर्पः । इति मेदिनी । मूर्खे इति हेमचन्द्रः । अस्फुटे त्रि ॥)

अव्यक्तं, क्ली, प्रकृतिः । आत्मा । इति हेमचन्द्रः । महदादि । परमात्मा । इति मेदिनी ॥
("योऽसावतीन्द्रियग्राह्यः सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः ।
सर्व्वभूतमयोऽचिन्त्यः स एव स्वयमुद्बभौ" ॥
इति मानवे ॥
गणितादौ अज्ञातराश्यादि । अदृश्यः । साङ्ख्यमते सर्व्वकारणं रूपादिहीनतया चक्षुराद्यगोचरं प्रधानं महदादि ।
"महतः परमव्यक्तमव्यक्तात् पुरुषः परः" ।
इति कठोपनिषद् ॥
वेदान्तमते सूक्ष्मशरीरं स्वापावस्थायां शब्द-प्रवृत्तिनिमित्तजातिगुणक्रियासम्बन्धैर्वर्ज्जितं निर्व्विकारं निराकारं ब्रह्म । परमात्मा, मायोपाधिकं ब्रह्म, सूक्ष्ममतीन्द्रियं लिङ्गग्राह्यं परब्रह्म । यदुक्तम्,—
"अव्यक्तमिति विज्ञेयं लिङ्गग्राह्यमतीन्द्रियम्" ।
रूपादिविहीनत्वेन चक्षुराद्यगोचरो योगाभ्यासावसेयो भाव ।
"ब्राह्मं सरः कारणमाप्तवाचो
बुद्धेरिवाव्यक्तमुदाहरन्ति" । इति रघुवंशे ॥
प्रकृतिः । तथा हि,—"यत् सर्व्वस्य जगतो वीजभूतमव्याकृतमनामरूपमतत्त्वं सर्व्वकार्य्यकारणशक्तिसमाहाररूपं अव्यक्ताव्याकृताकाशादिनामवाच्यं परमात्मन्योतप्रोतभावेन समाश्रितं वटकणिकायामिव वटवृक्षशक्तिः । सत्त्वादिरूपेण निरूप्यमाणे व्यक्तिरस्य नास्तीत्यव्यक्तम्" ।
यदुक्तम् । "हेतुमदनित्यमव्यापि सक्रियमनेकमाश्रितं लिङ्गम् । सावयवं परतन्त्रं व्यक्तं विपरीतमव्यक्तम्" ॥ ० ॥ सर्व्वभूतानां कारणमकारणं सत्त्वरजस्तमोलक्षणमष्टरूपमखिलस्य जगतः सम्भवहेतुरव्यक्तं नाम । तदेकं बहूनां क्षेत्रज्ञानामधिष्ठानं समुद्र इवौदकानां भावाना" ॥ इति सुश्रुतः ॥
"अनादिः पुरुषो नित्यो विपरीतस्तु हेतुजः ।
सदकारणवन्नित्यं दृष्टं हेतुमदन्यथा ॥
तदेव भावादग्राह्यं नित्यत्वान्न कुतश्चन ।
भावाज्ज्ञेयं तदव्यक्तमचिन्त्यं व्यक्तमन्यथा" ॥ इति ॥
"अव्यक्तमात्मा क्षेत्रज्ञः शाश्वतो विभुरव्ययः" ।
इति च ॥
"अतोऽन्यत् पुनरव्यक्तं लिङ्गग्राह्यमतीन्द्रियं" ॥
इति ॥
"अव्यक्तमस्य क्षेत्रस्य क्षेत्रज्ञमृषयो विदुः" ॥
इति च चरकः ॥)

अव्यक्तरागः, पुं, (न व्यक्तोऽन्यव्यक्तो रागोऽरुणिमा ।) ईषल्लोहितवर्णः । तत्पर्य्यायः । अरुणः २ । इत्यमरः ॥ ताम्रः ३ गौरः ४ । इति जटाधरः ॥

अव्यङ्गः, त्रि, (न सन्ति व्यङ्गानि यस्य ।) व्यङ्गरहितः । अविकलाङ्गः । यथा, —
"तत आहूय धर्म्मज्ञं ब्राह्मणं वेदपारगं ।
अव्यङ्गावयवं पूज्य गन्धधूपार्च्चनादिभिः" ॥
इति मत्स्यपुराणे ९९ अध्यायः ॥

अव्यङ्गा, स्त्री, (अवेर्मेषस्य अङ्गं शृङ्गमिव अङ्गं यस्याः ।) शूकशिम्बी । इति केचित् ॥ अमरकोषे अव्यण्डा इति तट्टीकायां अव्यण्डा इति च पाठः ॥ व्यङ्गरहिते अविकलाङ्गे च त्रि ॥

अव्यङ्ग्यं, क्ली, (नास्ति व्यङ्ग्यालङ्कारो यस्मिन् ।) व्यङ्ग्यालङ्काररहितकाव्यं ॥ यथा,—
"सव्यङ्ग्यमुत्तमं काव्यमव्यङ्ग्यमधमं स्मृतं ।
किञ्चिद्व्यङ्ग्यसमायुक्तं मध्यमं परिकीर्त्तितं" ॥
इति काव्यचन्द्रिका ॥

अव्यञ्जनः, पुं, (नास्ति व्यञ्जनं शुभलक्षणं शृङ्गं यस्य ।) शृङ्गहीनपशुः । इति हलायुधः ॥ अस्फुटे त्रि ॥ (अनुद्भिन्नकक्षकुचचिह्ना कन्या । यथा,—
"असंप्राप्तरजा गौरी प्राप्ते रजसि रोहिणी ।
अव्यञ्जना भवेत् कन्या कुचहीना च नग्निका" ॥
इति पद्मतन्त्रे ॥)

अव्यण्डा, स्त्री, (न विगतमण्डं वीजमस्याः ।) अव्यण्डा इति कुत्रचिदमरकोषे पाठः ॥ आलकुशीति भाषा ।

अव्यथः, त्रि, (नास्ति व्यथा यस्य सः ।) पीडारहितः । व्यथाशून्यः । सर्पे पुं । इति मेदिनी ॥

अव्यथा, स्त्री, (न व्यथा । नञ्तत्पुरुषः ।) हरीतकी ॥ पद्मचारिणी । इत्यमरः ॥

अव्यथिः, पुं, अश्वः । सङ्ग्रामे न बिभ्यतीति अव्यथिः । व्यथ भयसञ्चलनयोः सर्व्वधातुभ्य इन्प्रत्ययः ततो नञ्समासः । वेदप्रयोगोऽयं ॥

अव्यथिषः, पुं, (न + व्यथ + टिषच् ।) समुद्रः । सूर्य्यः । इति सिद्धान्तकौमुद्या उणादिवृत्तिः ॥

अव्यथिषी, स्त्री, (अव्यथिष + ङीप् ।) पृथिवी । अर्द्धरात्रं । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

अव्यय्यः, त्रि, (न + व्यय + क्यप् ।) व्ययाशून्यः । इति पाणिनिः ॥

अव्ययं, क्ली, पुं, (न + वि + इन् + अच् ।) शब्दविशेषः । तत्तु विभक्तिं विनापि तिष्ठति अतएव लिङ्गत्रयाविकृतं । तथाच कातन्त्रे,—
"सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्व्वासु च विभक्तिषु ।
वचनेषु च सर्व्वेषु यन्न व्येति तदव्ययम्" ॥
(क्ली, अनाद्यन्तं विकारशून्यं परब्रह्म । यथा,—
"अनारतमजमक्षरमदीर्घमजमव्ययम् ।
अरूपगन्धमवाच्यं तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत्" ॥
इति आत्मबोधे ॥)

अव्ययः, पुं, (नास्ति व्ययो यस्य ।) विष्णुः । ("नमस्कृत्य सुरेशाय विष्णवे प्रभविष्णवे ।
पुरुषायाप्रमेयाय शाश्वतायाव्ययाय च" ॥
इति मार्कण्डेयपुराणे ॥) व्ययरहिते, त्रि । इति मेदिनी ॥ (अविनाशी । नित्यपुरुषः । यथा,—
"तमसः परमापदव्ययं पुरुषं योगसमाधिना रघुः" ॥ इति रघुवंशे ।
"सूक्ष्माभ्यो मूर्त्तिमात्राभ्यः संभवत्यव्ययाद्व्ययम्" ।
इति मानवे ॥)

अव्यर्थः, त्रि, (न व्यर्थः । नञ्तत्पुरुषः ।) अमोघः । सफलः । यथा,—
"दुर्निवार्य्यञ्च दुर्द्धर्षमव्यर्थं वैरिघातकम् ।
तेजसा चक्रतुल्यञ्च सर्व्वशस्त्रास्त्रघातकम्" ॥
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे १८ अध्यायः ॥

अव्यवसायवान्, [त्] त्रि, (अव्यवसाय + मतुप् । मस्य वः ।) व्यवसायरहितः । अव्यवसायी । तत्पर्य्यायः । शिक्वा २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अनुशीलनरहितः ।)

अव्यवस्था, स्त्री, (वि + अव + स्था + अङ् । ततो नञ्समासः ।) अपसिद्धान्तः । अविधिः । शास्त्रविरुद्धव्यवस्था । इति नञ्समासनिष्पन्ना ॥ (चञ्चले । यथा, कुमारे,
"स्थलारविन्दश्रियमव्यवस्थां" ॥)

अव्यवस्थितः, त्रि, (न व्यवस्थितः । नञ्समासः ।) नीतिशास्त्रादिव्यवस्थानभिज्ञः । सिद्धान्तरहितः । यथा,—
"क्वचिद्रुष्टः क्वचित्तुष्टो रुष्टस्तुष्टः क्षणे क्षणे ।
अव्यवस्थितचित्तस्य प्रसादोऽपि भयङ्करः" ॥
इति हितोपदेशः ॥

अव्यवहार्य्यः, त्रि, (वि + अव + हृ + ण्यत् । ततो नञ्समासः ।) व्यवहारायोग्यः । अव्यवहरणीयः । यथा, "ज्ञानतः शवदाहादावकामतोगमने सन्तुल्यतया द्विगुणव्रताचरणे कृतेऽपि न व्यवहार्य्यः । यथा याज्ञवल्क्यः ।
"प्रायश्चित्तेऽपगतेनो यदज्ञानकृतं भवेत् ।
कामतोऽव्यवहार्य्यस्तु वचनादिह जायते" ॥
पापान्तरेऽप्यव्यवहार्य्यत्वं याज्ञवल्क्योक्तम् ।
"शरणागतबालस्त्रीहिंसकान् संवसेन्न तु ।
चीर्णव्रतानपि सदा कृतघ्नसहितानिमान्" ॥
"अत्र च कामतो महापातकादिकृत्त्यापकर्तुरव्यवहार्य्यत्वदर्शनात् कामतो मङ्गलतरगुणयुक्तशरणागतादिहन्तॄणामव्यवहार्य्यत्वं न तु हीनतरहन्तॄणां अन्यथा विषमशिष्टतापत्तिः स्यात्" ।
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

अव्यवहितं, त्रि, (वि + अव + धा + क्त । ततो नञ्तत्पुरुषः ।) व्यवधानशून्यं । तत्पर्य्यायः । संसक्तं २ अपटान्तरं ३ अपदान्तरं ४ । इत्यमरः ॥ तट्टीका च ॥ लग्नं ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ ("विसाधर्म्यप्रविष्टहेतुविशिष्टज्ञानाव्यवहितोत्तरत्वेनोत्पत्तिकानुमितिकमिन्नेति" ॥ इति दीधितिः ॥)

अव्यवहृतः, त्रि, (न व्यवहृतः। नञ्तत्पुरुषः।) अकृतव्यवहारः। इति नञ्समासनिष्पन्नः॥

अव्याजः, पु, (न व्याजः। नञ्तत्पुरुषः।) छलाभावः। यथा।
"इदं किलाव्याजमनोहरं वपु-
स्तपःक्षमं साधयितुं य इच्छति।
ध्रुवं स नीलोत्पलपत्रधारया
शमीलतां छेत्तुमृषिर्व्यवस्यति"॥
इत्यभिज्ञानशकुन्तलानाटके प्रथमोऽङ्कः। शीघ्रं। यथा। "सेव्यो यदि मारवत्तरुरयं याचोदयाचोत्तरव्याजं परिषिञ्च किं चिरयसे कालः परिक्रामति। मूले सिञ्चसि दले विगलन्ते शीर्णे तथा वल्कले न स्यादस्य परिस्थितिः प्रभुहृतो धारापि वारा तव॥" इत्युद्भटः॥

अव्याप्यं, त्रि, (न व्याप्यं। नञ्तत्पुरुषः।) अव्यापनीयं। व्याप्तिरहितं। अनधीनं। यथा। "नापि साध्यव्यापकाव्याप्यत्वेन व्याप्तिविरहोन्नायकतया साध्यव्याप्यव्यापकत्वेनोपाधेरेव साध्यव्यापकत्वसाधनात्। तस्मादुपाधित्वाभावान्तरमिति"। इत्युपाधिवादचिन्तामणिः। अपि च,
"अव्याप्यवृत्तिः क्षणिको विशेषगुण इष्यते"।
इति भाषापरिच्छेदः॥

अव्याप्यवृत्तिः, त्रि, (अव्याप्य सर्व्वावच्छेदमप्राप्य वृत्तिर्यस्य।) किञ्चिदवच्छिन्नवृत्तिः।
("अव्याप्यवृत्तिः क्षणिको विशेषगुण इष्यते"।
इति भाषापरिच्छेदः।)
स्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगीति यावत्। दैशिककालिकभेदेन स द्विविधः। तत्पर्य्यायः। प्रादेशिकः २। आत्मनो विशेषगुणाः। बुद्धिः १ सुखं २ दुःखं ३ इच्छा ४ द्वेषः ५ यत्नः ६ धर्म्मः ७ अधर्म्मः ८ भावनाख्यसंस्कारः ९ आकाशस्य विशेषगुणः शब्दः १०। सामान्यगुणौ संयोग ११ विभागश्च १२। एते सर्व्वे अव्याप्यवृत्तयः स्युः। इति न्यायभाषा॥

अव्याहतं, त्रि, (न व्याहतम्। नञ्तत्पुरुषः।) व्याघातशून्यं। यथा।
"यस्य त्रिकालममलं ज्ञानमव्याहतं सदा।
वेत्ति विद्यामविद्याञ्च स वाच्यो भगवानिति"॥
इति शब्दमाला॥ किञ्च। विष्णुपुराणम्।
"अन्नं बलाय मे भूमेरपामग्न्यनिलस्य च।
भवत्वेतत् परिणतौ ममास्त्वव्याहतं सुखम्॥
प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्तथा।
अन्नं पुष्टिकरञ्चास्तु ममास्त्वव्याहतं सुखम्"॥
इत्याह्निकाचारतत्त्वम्॥ (अकुण्ठितं। यथा,
"वेदशास्त्रार्थविज्ञाने येषामव्याहता मतिः"।
इति मार्कण्डेयपुराणे।)

अव्याहृतः, त्रि, अकथितः। न व्याहृतः अव्याहृतः नञ्समासनिष्पन्नः॥

अश ऊ ङ न (स्वादिं-आत्मं-सकं-वेट्।) व्याप्तिसंहत्योः। ऊ ङ अशिष्यते अक्ष्यते। न अश्नोति। संहतिः समूहः। इति दुर्गादासः॥
("यद्ददाति गयास्थश्च सर्व्वमानन्त्यमश्नुते"।
इति याज्ञवल्क्यसंहिता।)

अश श (क्र्यादिं-परं-सकं-सेट्।) भोजने। अश्नात्यन्नं बुभुक्षितः। इति दुर्गादासः।

अशकुम्भी, स्त्री, (अशं सलिलं स्कुम्भाति व्याप्नोति इति। अश+स्कुम्भ+ट+पृषोदरादित्वात्।) पानीयपृष्ठजः। इति रत्नमाला॥ पाना इति भाषा।

अशक्यं, त्रि, (न शक्यम्। नञ्तत्पुरुषः।) अशकनीयं। असाध्यं। यथा। "अशक्ये अध्यवसायसमर्थना"। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥

अशक्तः, त्रि, (न शक्तः। नञ्तत्पुरुषः।) शक्तिरहितः। असमर्थः यथा। मनुः।
"विभृयादेकतः सर्व्वान् ज्येष्ठो भ्राता यथा पिता।
भ्राताशक्तः कनिष्ठो वा शक्त्यपेक्षा कुले स्थितिः"॥
इति दायतत्त्वम्॥
"उपवासेष्वशक्तानां नक्तं भोजनमिष्यते"।
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥

अशत्रुः, पु, (न+शद्+क्रुन्। नञ्तत्पुरुषः।) चन्द्रः। इति शब्दचन्द्रिका॥ शत्रुरहिते मित्रे च त्रि॥

अशनं, क्ली, (अश+ल्युट्।) भक्षणं। अन्नं। इति हेमचन्द्रः॥ ("शीतं निर्म्मलवारि पानमशनं कन्दाः सहायाः मृगाः॥" इति नागानन्दे॥
"विशिष्टमिष्टसंस्कारैः पथ्यैरिष्टैर्गन्धादिभिः।
मनोज्ञं शुचि नात्युष्णं प्रत्यग्रमशनं हितं"॥
इति सुश्रुतः॥)

अशनः, पु, असनवृक्षः। पीतशालवृक्षः। इति रायमुकुटः॥ (असनशब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः॥)

अशनपर्णी, स्त्री, (अशनस्य पीतशालवृक्षविशेषस्य पर्णमिव पर्णमस्याः।) वृक्षविशेषः। तत्पर्य्यायः। वातक २ शीतल ३ शीतलवातक ४ असनपर्णी ५ शनपर्णी ६ मनपर्णी ७ शीत ८ शीतक ९ अपराजिता १०। मागाटी इति ख्याता। इति शब्दरत्नावली॥

अशनाया, स्त्री, (अशन+क्यच्।) भोजनेच्छा। क्षुधा। इत्यमरः॥
("अन्नाद्वा अशनाया निवर्त्तते पानात्पिपासा"। इति शतपथब्राह्मणे। "अतायशनाय फलवृद्धिभूत्या"। इति भट्टिः।)

अशनायितः, त्रि, (अशनाय+क्त। अशनाया भोजनेच्छा जाता अस्य इति इतच् वा।) क्षुधितः। इत्यमरः॥

अशनिः, पु, स्त्री, (अश्नाति सङ्घातं करोति। अश+अनि।) वज्रं। इत्यमरः। विद्युत्॥
("अथवा मम भाग्यविप्लवादशनिः कल्पित एष वेधसा" इति रघुवंशे।)

अशर्म्म, [न्] क्ली, (न शर्म्म। नञ्समासः। नास्ति शर्म्म यस्मिन् इति समासे वाच्यलिङ्गः।) कष्टं। दुःखं।
("एकोऽधमूर्त्तं तदशर्म्म कृष्णा
विभावरी ध्वान्तमिव प्रपेदे॥"
इति भारविः॥) तद्विशिष्टे त्रि। इति जटाधरः॥

अशाखा, स्त्री, (नास्ति शाखा यस्याः।) शूलीतृणं। इति राजनिर्घण्टः॥

अशितं, त्रि, (अश+क्त।) भुक्तं। खादितं। लप्तं। इति हेमचन्द्रः॥
("आप एव तदशितं नयन्ति"।
"तेजोऽशितं त्रेधा विधीयते"।
इति च छान्दोग्य उपनिषदि॥
"अशितं मात्रया काले पथ्यं याति जरां सुखं"॥ इति वाभटः॥ "यावद्यस्याशनमशितमनुपहत्य प्रकृतिं यथाकालं जरां गच्छति, तावदस्य मात्रा प्रमाणं वेदितव्यं भवति"॥ इति चरकश्च॥)

अशितङ्गवीनं, त्रि, (अशिता भोजिता गावो यत्र। अशितगो+ख+निपातनात् मुमागमः।) आशितङ्गवीनं। पूर्व्वगवादिचरितस्थानादि। इत्यमरटीकासारसुन्दरी॥

अशित्रः, त्रि, (अश+इत्र।) चौरः। इत्युणादिकोषः॥ (चरुः।)

अशिरं, क्ली, (अश+इर।) हीरकं। इति राजनिर्घण्टः॥ (हीरकशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः॥)

अशिरः, पुं, (अश भोजने+इर।) अग्निः। राक्षसः। सूर्य्यः। इति मेदिनी॥

अशिरा, स्त्री, अशिरराक्षसस्त्री। इत्युणादिकोषः॥

अशिश्विका, स्त्री, (अशिश्वी+स्वार्थे कन्।) अनपत्या। कन्यापत्रविहीना स्त्री। इति शब्दरत्नावली॥ आटकुडी इति भाषा॥

अशिश्वी, स्त्री, (नास्ति शिशुर्यस्याः इति। निपातनात् ङीप्।) अशिश्विका। इत्यमरः॥

अशिक्षितं, त्रि, (न शिक्षितं। नञ्समासः।) शिक्षारहितः। अनिपुणः। अनभिज्ञः। यथा। "यत्र सारथेरकौशल्यात् यानमन्यथा गच्छति तत्र हिंसायां अशिक्षितसारथिनियोगात् स्वामी द्विशतं दण्डं दाप्यः स्यात्"। इति कुल्लूकभट्टव्याख्यानात्। इति प्रायश्चित्ततत्त्वं॥

अशीतः, त्रि, (न शीतः। नञ्तत्पुरुषः।) शीताभावयुक्तः। यथा,—
"अशीतास्तरवो माघे फाल्गुने पशुपक्षिणौ।
चैत्रे जलचराः सर्व्वे वैशाखे नरवानरौ"॥
इति पुराणं॥

अशीतिः, स्त्री, (अष्टदशतः परिमाणमस्य। पङ्क्तिविंशतीत्यादिना निपातनात् प्रकृतेरशीभावस्तिप्रत्ययश्च।) संख्याविशेषः। ८० आशी इति भाषा। यथा मनुः,—
"अशीतिभागं गृह्णीयात्
मासात् वार्द्धुषिकः शतात्।
द्विकं शतं वा गृह्णीयात्
सतां धर्म्ममनुस्मरन्"॥
इत्याह्निकाचारतत्त्वं॥ अपि च।
"अशीतिर्यस्य वर्षाणि बालो वाप्यूनषोडशः।
प्रायश्चित्तार्द्धमर्हन्ति स्त्रियो रोगिण एव च"॥
इति प्रायश्चित्ततत्त्वं॥

अशुद्धं, त्रि, (न शुद्धम्। नञ्तत्पुरुषः।) अपवित्रं। अकृतशोधनं। अशौचयुक्तं। यथा। शङ्खः,—

"ततः श्राद्धमशुद्धौ तु कुर्य्यादेकादशे तथा ।
कर्त्तुस्तात्कालिकी शुद्धिरशुद्धः पुनरेव सः" ॥
इति ।
"शुद्धा भर्त्तुश्चतुर्थेऽह्नि अशुद्धा दैवपैत्रयोः ।
दैवे कर्म्मणि पैत्रे च पञ्चमेऽहनि शुद्ध्यति" ॥
इति च शुद्धितत्त्वं ॥ (वर्णाद्यशुद्धिरुक्ता ।)

अशुभं, क्ली, (न शुभम् । नञ्तत्पुरुषः । नास्ति शुभं यस्येति समासे वाच्यलिङ्ग एव ।) पापं । इति हेमचन्द्रः ॥ अमङ्गलं ।
("न च किञ्चिद्वाचैनं शुभं वा यदि वाशुभम्" ।
मा च वोऽस्त्वशुभं किञ्चित्सर्व्वथा पाण्डुनन्दनाः" ॥
इति च भारते ॥) तद्युक्ते त्रि । यथा,—
"सर्व्वाशुभानां परिमोक्षकारि
सम्पूजनं देववरस्य विष्णोः" ।
इति ज्योतिस्तत्त्वं ॥ अपि च । मदनपारिजातधृतं ।
"अशुभं खञ्जनं दृष्ट्वा देवब्राह्मणपूजनं ।
दानं कुर्व्वीत कुर्य्याच्च स्नानं सर्व्वौषधीजलैः" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

अशून्यशयनव्रतं, क्ली, (न शून्यं शयनं यस्मात्, तत् व्रतम् ।) श्रावणकृष्णद्वितीयाकर्त्तव्यव्रतविशेषः । यथा,—
"ब्रह्मोवाच ।
भगवन् । पुरुषस्येह स्त्रियाश्च विरहादिकं ।
शोक-व्याधि-भयं दुःखं न भवेद्येन तद्वद ॥
भगवानुवाच ।
श्रावणस्य द्वितीयायां कृष्णायां मधुसूदनः ।
क्षीरार्णवे सलक्ष्मीकः सदा वसति केशवः ॥
तस्यां संपूज्य गोविन्दं सर्व्वान् कामान् समश्नुते ।
गो-भू-हिरण्य-दानादि सप्तकल्पशतानुगं ॥
अशून्यशयना नाम द्वितीया या प्रकीर्त्तिता ।
तस्यां सम्पूजयेद्विष्णुमेभिर्म्मन्त्रैर्व्विधानतः ॥
श्रीवत्सधारिन् श्रीकान्त श्रीधाम श्रीपतेऽव्यय ।
गार्हस्थ्यं मा प्रणाशं मे यातु धर्म्मार्थकामद ॥
अग्नयो मा प्रणश्यन्तु देवताः पुरुषोत्तम ।
पितरो मा प्रणश्यन्तु मत्तो दाम्पत्यभेदतः ॥
लक्ष्म्या वियुज्यते देवो न कदाचित् यथा भवान् ।
तथा कलत्रसम्बन्धो देव मा मे वियुज्यतु ॥
लक्ष्म्या न शून्यं वरद यथा ते शयनं सदा ।
शय्या ममाप्यशून्यास्तु तथैव मधुसूदन ॥
गीतवादित्रनिर्घोषं देवस्याग्रे तु कारयेत् ।
घण्टा भवेदशक्तस्य सर्व्ववाद्यमयी यतः ॥
एवं सम्पूज्य गोविन्दमश्नीयात्तैलवर्ज्जितं ।
नक्तमक्षारलवणं यावत्तत्स्याच्चतुष्टयं ॥
ततः प्रभाते संजाते लक्ष्मीपतिसमन्वितां ।
दीपान्नभाजनैर्युक्तां शय्यां दद्याद्विलक्षणां ॥
पादुकोपानहच्छत्रचामरासनसंयुता ।
अभीष्टोपस्करैर्युक्तां शुक्लपुष्पाम्बरावृतां ॥
सोपधानकविश्रामां फलैर्नानाविधैर्युता ।
तथाभरणधान्यैश्च यथाशक्त्या समन्वितां ॥
अव्यङ्गाङ्गाय विप्राय वैष्णवाय कुटुम्बिने ।
दातव्या वेदविदुषे न वकव्रतिने क्वचित् ॥
तत्रोपवेश्य दाम्पत्यमलंकृत्य विधानतः ।
पत्न्यास्तु भाजनं दद्यात् भक्ष्यभोज्यसमन्वितं ।
ब्राह्मणस्यापि सौवर्णीमुपस्करसमन्वितां ।
प्रतिमां देवदेवस्य सोदकुम्भां निवेदयेत् ॥
एवं यस्तु पुमान् कुर्य्यादशून्यशयनं हरेः ।
वित्तशाठ्येन रहितो नारायणपरायणः ॥
न तस्य पत्न्या विरहः कदाचिदपि जायते ।
नारी चाविधवा ब्रह्मन् यावच्चन्द्रार्कतारकं ॥
न विरूपं न शोकार्त्तं दाम्पत्यं जायते क्वचित् ।
न पुत्त्रपशुरत्नानि क्षयं यान्ति पितामह ॥
सप्तकल्पसहस्राणि सप्तकल्पशतानि च ।
कुर्व्वन्नशून्यशयनं विष्णुलोके महीयते" ॥
इति मत्स्यपुराणे अशून्यशयनव्रतं ७१ अध्यायः ॥

अशृतं, त्रि, (न शृतम् । नञ्तत्पुरुषः ।) अपक्वं । इति रत्नमाला ॥
"तण्डुलात् षोडशगुणे शृते वाप्यशृते तथा ।
तोये पेयां पचेत्तावद्यावत् सिक्थकनिर्गमः" ॥
इति वैद्यकपरिभाषा ॥

अशेषं, त्रि, (नास्ति शेषो यस्येति ।) शेषरहितं । निःशेषं ॥ सर्व्वं । इत्यमरः ॥
("स्थानं प्राप्स्यास्यशेषाणां भूतानामपि पूजितम्" ॥
"अहिंसादिष्वशेषेषु गुणेषु गुणिनां वरः" ॥
इति च विष्णुपुराणम् ॥ अशेषेण । यथा,—
"अलं विवादेन यथा श्रुतस्त्वया
तथाविधस्तावदशेषमस्तु सः" ।
इति कुमारे ।
"वक्तुमर्हस्यशेषेण दिव्या ह्यात्मविभूतयः" ॥
इति गीतायाम् ॥)

अशोकं, क्ली, पारदं । इति मेदिनी ॥ शोकरहिते त्रि ॥

अशोकः, पु, (नास्ति शोको यस्मात् ।) स्वनामख्यातपुष्पवृक्षविशेषः । तत्पर्य्यायः । शोकनाशः २ विशोकः ३ वञ्जुलद्रुमः ४ वञ्जुलः ५ मधुपुष्पः ६ अपशोकः ७ कङ्केल्लिः ८ केलिकः ९ रक्तपल्लवः १० चित्रः ११ विचित्रः १२ कर्णपूरः १३ सुभगः १४ दोहली १५ ताम्रपल्लवः १६ रोगितरुः १७ हेमपुष्पः १८ रामा १९ वामाङ्घ्रिघातनः २० पिण्डीपुष्पः २१ नटः २२ पल्लवद्रुः २३ । अस्य गुणाः । शीतलत्वं । हृद्यत्वं । पित्तदाहश्रमापहत्वं । गुल्मशूलोदराध्माननाशित्वं । क्रिमिकारकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य पर्य्यायगुणाः ।
"अशोको हेमपुष्पश्च वञ्जुलस्ताम्रपल्लवः ।
कङ्केल्लिः पिण्डपुष्पश्च गन्धपुष्पो नटस्तथा ॥
अशोकः शीतलस्तिक्तो ग्राही वर्ण्यः कषायकः ।
दोषापचीतृषादाहकृमिशोषविषास्रजित्" ॥
इति भावप्रकाशः ॥
अस्य कलिकाभक्षणविधिरशोकाष्टमीशब्दे द्रष्टव्यः ॥ (योषितां सनूपुरचरणप्रहारेण अशोकानां पुष्पोद्गमो भवतीति कविसमयप्रसिद्धिः । यदुक्तम् ।
"पादाघातादशोकं विकसति वकुलं योषितामास्यमद्यैः" । इति साहित्यदर्पणे । अपरञ्च ।
"पादाहतः प्रमदया विकसत्यशोकः
शोकं जहाति वकुलो मुखशीधुसिक्तः" ।
अपरञ्च ।
"सनूपुरवेण स्त्रीचरणेनाभिताडनम् ।
दोहदं यदशोकस्य ततः पुष्पोद्गमो भवेत्" ॥
कुमारसम्भवेऽपि ।
"असूत सद्यः कुसुमान्यशोकः" । इति ॥
"कुसुमं कृतदोहदस्त्वया
यदशोकोऽयमुदीरयिष्यति" ।
इति रघुवंशे ।
"अशोकवल्कलक्काथं शृतं दुग्धं सुशीतलं ।
यथाबलं पिवेत्प्रातस्तीव्रासृग्दरनाशनं" ॥"
इति चक्रपाणिसंग्रहः ॥
"अशोकवल्कलप्रस्थं तोयाढके विपाचितं ।
तेन पादावशेषेण क्षीरेणैव तथैव च ॥
घृतप्रस्थं पचेदेतत्प्रक्षिप्य च तथापरं ।
तण्डुलाम्बुरसाजाजीः प्रस्थं प्रस्थं पृथक् पृथक् ॥
केशराजरसस्यापि प्रस्थमेकं भिषग्वरः ।
जीवनीयैः प्रियालैश्च परूषकरसाञ्जनैः ॥
यष्ट्याह्वाशोकमूलञ्च मृद्वीका च शतावरी ।
तण्डुलीयकमूलञ्च कल्कैरेतैः पलार्द्धकैः ॥
शर्करायाः पलान्यष्टौ गर्भे दत्त्वा सुचूर्णितं ।
पथ्याशिना तत्पीतं निहन्यात् सर्व्वदोषजं ॥
श्वेतं कृष्णं तथा नीलं प्रदरं हन्ति दुस्तरं ।
कुक्षिशूलं योनिशूलं पृष्ठशूलञ्च दारुणं ॥
मन्दाग्निमरुचिं पाण्डुं कृशता श्वासकासिनां ।
अशोकघृतमेतत्तु विख्यातं स्त्रीगदेषु च" ॥ * ॥
अशोकघृतं ॥ * ॥
इति वैद्यकरसमालिकायां ॥)

अशोकः, त्रि, (नास्ति शोको यस्येति वाच्यलिङ्गः ।) शोकरहितः । यथा,
"त्वामशोक हराभीष्ट मधुमाससमुद्भव ।
पिवामि शोकसन्तप्तो मामशोकं सदा कुरु" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (स्वनामख्यातो दशरथस्य मन्त्री । उक्तं रामायणे ।
"धृष्टिर्जयन्तो विजयः सिद्धार्थोऽप्यर्थसाधकः ।
अशोको धर्म्मपालश्च सुमन्त्रश्चाष्टमोऽभवत्" ॥
स्वनामख्यातो नृपतिश्च, यथा भारते ।
"अशोको नाम राजाभून्महावीर्य्योऽपराजितः ।
तस्मादवरजो यस्तु राजन्नश्वपतिः स्मृतः" ॥

अशोकरोहिणी, स्त्री, (अशोकइव रोहतीति । अशोक + रुह + णिच् + ङीप् ।) कटुरोहिणी । इत्यमरः ॥ कट्कीति भाषा । ("अशोकरोहिणी-वैजयन्ती-सुवर्चला पुनर्नवा-वृश्चिकाली ज्योतिष्मती-प्रभृतीनि समासेन तिक्तो वर्गः" ।
इति सुश्रुते ॥)

अशोकषष्ठी, स्त्री, (अशोका शोकादिरहिता या षष्ठी ।) चैत्रस्य शुक्ला षष्ठी । तस्यां षष्ठीपूजा यथा,
"चैत्रे मास्यसिते पक्षे षष्ठ्यां षष्ठीं समर्च्चयेत् ।
सुखाय पुत्त्रलाभाय शुक्लपक्षे तथैव च" ॥
इत्युत्तरकामाख्यातन्त्रे ११ पटलः ॥०॥
"प्रसूता द्वादशे मासि सम्पूज्यापत्यवृद्धये ।

सूते जाते तथा षष्ठ्यां षष्ठी द्वादशरूपिणी ॥
वैशाखे चान्दनी षष्ठी ज्यैष्ठे चारण्यसंज्ञिता ।
आषाढ़े कार्दमी तथा श्रावणे लुण्ठनी मता ॥
भाद्रे चर्पटी विख्याता दुर्गाख्याश्वयुजे तथा ।
नाड़ाख्या कार्त्तिके मासि मार्गे मूलकरूपिणी ॥
पौषे मास्यन्नरूपा च शीतला तपसि स्मृता ।
गोरूपिणी फाल्गुने च चैत्रेऽशोका प्रकीर्त्तिता" ॥
इति स्कन्दपुराणम् ॥

अशोका, स्त्री, (न विद्यते शोको दुःखं यस्याम् ।) कटुकी । इत्यमरः । अर्हतां शासनदेवताभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥

अशोकारिः, पु, (अशोकस्य अरिः ।) कदम्बवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अशोकाष्टमी, स्त्री, (न विद्यते शोको यस्याः सा । एवम्भूता अष्टमी ।) चैत्रमासीयशुक्लाष्टमी । तस्यामष्टाशोककलिकायुक्तजलपानं कर्त्तव्यम् । यथा, अथाशोकाष्टमी स्कान्दे ।
"मीने मधौ शुक्लपक्षे अशोकाख्यां तथाष्टमीं ।
पिबेदशोककलिकाः स्नायाल्लौहित्यवारिणि" ॥
अशोकाख्येत्युपादानात्तिथिमात्रेऽपि तत्पानं । फलन्तु मन्त्रलिङ्गात् शोकराहित्यमवगन्तव्यं । लौहित्यवारिणि ब्रह्मपुत्राख्यनदजले । पुनर्वसुयोगे तु फलाधिक्यं । आह लिङ्गगारुडपुराणयोः ।
"अशोककलिकाश्चाष्टौ ये पिबन्ति पुनर्वसौ ।
चैत्रे मासि सिताष्टम्यां न ते शोकमवाप्नुयुः" ॥
पानमन्त्रस्तु ।
"त्वामशोक हराभीष्ट मधुमाससमुद्भव ।
पिबामि शोकसन्तप्तो मामशोकं सदा कुरु" ॥
स्त्रीशूद्रकर्त्तृकपानेऽपि प्रागुक्तयुक्तेः स्वयं मन्त्रः पठनीयः । स्नानपक्षे ऊहोऽपि नास्ति विवृतमेकादशीतत्त्वे । अशोकपानन्तु पञ्चमार्द्धप्रहरव्यापिन्यामष्टम्यां भ्रातृद्वितीयावत् । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ * ॥ अपि च । अत्र सोमवारे बुधवारे पुनर्व्वसुनक्षत्रयुक्तशुक्लाष्टम्यां वाजपेययज्ञजन्यफलसमफलप्राप्तिकामः स्नायात् । ब्रह्मपुत्रे तु सर्व्वपापक्षयपूर्व्वकतीर्थस्नानजन्यफलप्राप्तिकामः स्नायात् । स्नानेतिकर्त्तव्यतां विधाय ।
"ॐ, ब्रह्मपुत्र महाभाग शान्तनोः कुलनन्दन ।
अमोघागर्भसंभूत पापं लौहित्य मे हर" ॥
इति पठित्वा स्नायात् ।
केवलशुक्लाष्टम्यां ब्रह्मपदगमनफलं । पञ्चमार्द्धप्रहरव्यापिन्या पुनर्व्वसुयुक्तायां केवलाया वा शुक्लाष्टम्या शोकराहित्यकामः अष्टावशोककलिका अहं पिबामि इति सङ्कल्प्य,—
"त्वामशोक हराभीष्ट मधुमाससमुद्भव ।
पिबामि शोकसन्तप्तो मामशोकं सदा कुरु" ॥
इति पठित्वा विप्रापदजलमिश्रिता अशोककलिका अष्टौ पिबेत् । स्त्रीशूद्रानर्गतैरपि मन्त्रः पठनीयः पौराणिकत्वात् । स्नानपक्षे लिङ्गोहो नास्ति प्रकृतेः समवेतार्थत्वात् । इति कृत्यतत्त्वं ॥

अशोचः, पुं, (न शोचः । नञ्समासः ।) शोकाभावः । तत्पर्य्यायः । अनहङ्कृतिः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

अशोच्यं, त्रि, (शुच् + कर्म्मणि ण्यत् । ततो नञ्तत्पुरुषः ।) शोकायोग्यं । अशोचनीयं । यथा,—
"अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ।
गतासूनगतासूंश्च नानुशोचन्ति पण्डिताः" ॥
इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्याये ११ श्लोकः ॥
(तथा च चाणक्ये,—
"अशोच्यो निर्धनः प्राज्ञोऽशोच्यः पण्डितबान्धवः ।
अशोच्या विधवा नारी पुत्रपौत्रप्रतिष्ठिता")

अशौचं, क्ली, (शुचेः पवित्रताया भावः शौचं ततो नञ्तत्पुरुषः ।) शुचित्वाभावः । स्मृतौ तु । वैदिककर्म्मानर्हत्वप्रयोजकीभूतसंस्कारविशेषः । यथा । वैदिककर्म्मानर्हत्वप्रयोजकसंस्कारविशेषरूपमशौचं । वैदिककर्म्मार्हत्वप्रयोजकसंस्काररूपं शौचं । न चाशौचाभाव एव शुद्धिर्नसंस्कारविशेष इति वाच्यं । अघानां यौगपद्ये त्विति न वर्द्धयेदघानि इत्येताभ्यामशौचे पापपर्य्यायाघपदप्रदर्शनात् अशौचपदस्य यथाभावरूपत्वं । तथा,—
"देवाश्च पितरश्चैव पुत्रे जाते द्विजन्मनां ।
आयान्ति तस्मात्तदहः पुण्यं पूज्यञ्च सर्व्वदा" ॥
इत्यादित्यपुराणीयेन शौचे पुण्यपददर्शनात् शौचस्यापि भावरूपता प्रतीयते । इति शुद्धितत्त्वं ॥ * ॥ मन्त्रदगुरुमरणे अशौचं यथा,—
"गृहीतो देवतामन्त्रः सावित्रीग्रहणं कृतं ।
यस्मात्तस्य त्रिरात्रन्तु ब्रह्मविद्याग्रहो यतः ॥
उपनीयाध्यापको यस्तस्मिन्नपि त्रिरात्रकं ।
वेदवेदाङ्गशास्त्राणां व्याख्यानं शिक्षितं यतः ॥
ज्ञानं प्रतिष्ठितं येन वेदाभ्यासो यतः कृतः ।
तस्मिन्मृते चैकरात्रं गुरौ शिष्ये तथैव च ॥"
इति मत्स्यसूक्ते महातन्त्रे ३५ पटलः ॥ अपि च ।
"गुरावुपरते चैव व्यहाणि शिष्यसन्ततौ" ।
इति विज्ञानतन्त्रं ॥ * ॥ अन्यत् पूर्व्वलिखितं । विहितकर्म्मविरोध्यदृष्टविशेषः । तदनेकविधं तत्र शुद्धितत्त्वोक्ताशौचानि सगृह्यन्ते ॥

अथ सपिण्डाद्यशौचं १ ॥

जनने मरणे च सप्तमपुरुषपर्य्यन्तं सम्पूर्णाशौचं । तत्र विप्रस्य दशाहः क्षत्त्रियस्य द्वादशाहः । वैश्यस्य पञ्चदशाहः । शूद्रस्य मासः ॥ (यथाह मनुः ।
"शुध्येद्विप्रो दशाहेन द्वादशाहेन भूमिपः ।
वैश्यः पञ्चदशाहेन शूद्रो मासेन शुध्यति" ॥)
जनने मरणे च दशमपुरुषपर्य्यन्तं सर्व्वेषां वर्णानां त्र्यहः । चतुर्द्दशपुरुषपर्य्यन्तं पक्षिणी ॥
जनने मरणे च जन्मनामस्मृतिपर्य्यन्तं सर्व्ववर्णानामेकाहः ॥ जन्मनामस्मृतेरभावे स्नानमात्रं ॥
अशौचं प्रति कन्यायास्त्रिपुरुषं सापिण्ड्यं ॥ मातामहमरणे सर्व्वेषां वर्णानां त्रिरात्रं ॥
मातृष्वस्रीय-पितृष्वस्रीय-मातुलपुत्त्र-भागिनेयमरणे सर्व्ववर्णानां पक्षिणी ॥
पितामहभगिनीपुत्त्र--पितामहीभगिनीपुत्त्र--पितामहीभ्रातृपुत्त्ररूप-पितृबान्धवत्रयमरणे सर्व्ववर्णानां पक्षिणी ॥
मातामहभगिनीपुत्त्र-मातामहीभगिनीपुत्त्र-मातामहीभ्रातृपुत्त्ररूप-मातृबान्धवत्रयमरणे सर्व्ववर्णानामहोरात्रं ॥

एकग्रामवासिसगोत्रमरणे सर्व्ववर्णानामहोरात्रं ॥
औरसव्यतिरिक्तपुत्त्रजननमरणयोः परपूर्व्वभार्य्याप्रसवमरणयोश्च सर्व्ववर्णानां त्रिरात्रं ॥
आचार्य्यमरणे ब्राह्मणादिवर्णत्रयाणां त्रिरात्रं ॥
समानजातीयोत्कृष्टजातीयपुरुषान्तर-संगृहीतस्वभार्य्यामरणे सर्व्वेषां त्रिरात्रं ॥ हीनवर्णोपभुक्तामरणे तु नाशौचं ॥
भगिनीपुत्त्रगृहे मातृष्वसुर्भ्रातृपुत्त्रगृहे पितृष्वसुः पैतृष्वस्रीयगृहे मातुलपुत्त्रस्य जामातृगृहे श्वश्रूश्वशुरयोर्म्मरणे भगिनीपुत्त्रादिचतुर्णां त्रिरात्रं ॥
श्वश्रूश्वशुरयोः सन्निधिमरणे सर्व्ववर्णानां त्रिरात्रं ॥ श्वश्रूश्वशुरयोरेकग्रामस्थितयोर्म्मरणे सर्व्वेषां पक्षिणी ॥
श्वश्रूश्वशुरयोर्भिन्नग्राममरणे सर्व्वेषामहोरात्रं ॥
भगिनी-मातुलानी-मातुल-पितृष्वसृ-मातृष्वसृ-गुर्व्वङ्गना-मातामही-मरणे सर्व्वेषां पक्षिणी ॥
आचार्य्यपत्नीपुत्त्रयोरुपाध्यायस्य मातृवैमात्रेयस्य श्यालकस्य सहाध्यायिनः शिष्यस्य च मरणे सर्व्ववर्णानामहोरात्रं ॥ मातृष्वसृपुत्त्र-पितृष्वसृपुत्त्र-मातुलपुत्त्ररूपात्मबान्धवत्रयमरणे सर्व्ववर्णानां पक्षिणी ॥
(तथा च मनुः—
"मातुले पक्षिणीं रात्रिं शिष्यर्त्विग्बान्धवेषु च" ।
प्रथममन्येनोढा तेनैव जनितपुत्त्रा पुत्त्रसहितैवान्यमाश्रिता पश्चात्तेनापि जनितपुत्त्रा तयोः पुत्त्रयोरेकमातृत्वसम्भवं प्रसवमरणयोर्द्वितीयपत्रपितुस्त्रिरात्रं । तत्सपिण्डानामेकरात्रं । तद्द्वितीयपितुर्म्मरणे तथाविधपुत्त्रयोरपि त्रिरात्रं । तथाविधपुत्त्रयोः परस्परप्रसवमरणयोर्म्मातृजात्युक्ताशौचं ॥
दौहित्रमरणे सर्व्वेषां वर्णानां पक्षिणी ॥
पितृमातृमरणे ऊढानां कन्यानां त्रिरात्रं ॥ यदि मातुलमातृष्वसृपितृष्वसृप्रभृतीनां दाहनवहनं करोति तदा सर्व्वेषां वर्णानां त्रिरात्रं ॥
मातामहादीनां त्रिरात्राभ्यन्तरं मरणश्रवणे तच्छेषेण शुद्धिः । तत्कालोत्तरश्रवणे तु नाशौचं । किन्त्वाचारात् स्नानमात्रं ॥

अथ बालाद्यशौचं ॥२

नवमादिमासजातबालस्याशौचकालाभ्यन्तरे मरणे मातापित्रोरस्पृश्यत्वं युक्तं तदेव स्वजात्युक्तजननाशौचं ॥ ज्ञातीनान्त्वशौचं नास्ति ॥
नवमादिमासमृतजातयोः कन्यापुत्त्रयोः पित्रादिसपिण्डानां मातुश्च जननाशौचं ॥ तत्र ब्राह्मणानां दशाहं शूद्राणां मासः ॥ पुत्त्रजन्मनि पितुः सचेलं स्नानं । पुत्त्रमुखदर्शनात्परं पुनः सचेलस्नानं ॥
(तथाच संवर्त्तः,—
"जाते पुत्त्रे पितुः स्नानं सचेलं तु विधीयते ।

माता शुध्येद्दशाहेन स्नानात्तु स्पर्शनं पितुः" ॥)
पुत्त्रकन्याजनने ब्राह्मण्या दशाहानन्तरं लौकिककर्म्माधिकारः ।
पुत्त्रजनने ब्राह्मण्या विंशतिरात्रोत्तरस्नानात् वैदिककर्म्माधिकारः ।
कन्याजनने ब्राह्मण्या मासोत्तरस्नानात् वैदिककर्म्माधिकारः ॥
शूद्रायाः कन्यापुत्त्रजनने त्रयोदशाहोत्तरं लौकिककर्म्माधिकारः । वैदिककर्म्मणि तु मासोत्तरस्नानात् शुद्धिः ॥
एतत् सर्व्वं कन्यापुत्त्रयोर्विद्यमानत्वे बोध्यं ॥
जननाशौचोत्तरं षण्मासाभ्यन्तरमजातदन्तमरणे मातापित्रोरेकाहः । सपिण्डानान्तु सद्यः शौचं ॥
षण्मासाभ्यन्तरेऽपि जातदन्तस्य मरणे मातापित्रोस्त्र्यहः । सपिण्डानामेकाहः ॥ षण्मासोपरि द्विवर्षपर्य्यन्तं बालकमरणे मातापित्रोस्त्र्यहः । सपिण्डानामकृतचूडे एकाहः । कृतचूडे त्र्यहः ॥
(अत्र मनुः,—
"नृणामकृतचूडानां विशुद्धिर्नैशिकी स्मृता ।
निर्वृत्तचूडकानां तु त्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ॥
ऊनद्विवार्षिकं प्रेतं निदध्युर्बान्धवा बहिः ।
अलङ्कृत्य शुचौ भूमावस्थिसञ्चयनादृते ॥
नास्य कार्य्योऽग्निसंस्कारो न च कार्य्योदकक्रिया ।
अरण्ये काष्ठवत् त्यक्त्वा क्षपेयुस्त्र्यहमेव वा ॥")
द्विवर्षोपरि मासत्रयाधिकषड्वर्षपर्य्यन्तमनुपनीतबालकस्य मरणे मातापित्रादिसपिण्डानां त्र्यहः ॥
तन्मध्येऽप्युपनीतस्य मरणे दशाहः । मासत्रयाधिकषड्वर्षोपरि मरणे पित्रादिसपिण्डानां दशाहः ॥
शूद्रस्य षण्मासाभ्यन्तरे अनुत्पन्नदन्तस्य मरणे त्रिरात्रं । उत्पन्नदन्तस्य पञ्चाहः ॥ षण्मासोपरि द्विवर्षाभ्यन्तरे अकृतचूडमरणे पञ्चाहः । तत्रापि कृतचूडमरणे द्वादशाहः ॥ द्विवर्षोपरि षड्वर्षाभ्यन्तरे मरणे द्वादशाहः । अत्रापि दैवात् कृतोद्वाहे मासो व्यवह्रियते ॥ षड्वर्षोपरि मासः ॥

अथ स्त्र्यशौचं ॥ ३

कन्याया जन्मावधिद्विवर्षाभ्यन्तरे मरणे सर्व्ववर्णानां पित्रादिसपिण्डानां सद्यः शौचं । द्विवर्षोपरि वाग्दानपर्य्यन्तमेकाहः ॥
वाग्दानोत्तरं विवाहपर्य्यन्तं कन्यामरणे भर्तृकुले पितृकुले च त्रिरात्र
("स्त्रीणामसंस्कृतानां तु त्र्यहाच्छुध्यन्ति बान्धवाः" । इति मनुः ।)
विवाहोत्तरं मरणे भर्तृकुलएव सम्पूर्णाशौचं ॥
दन्तजन्मपर्य्यन्तं भगिनीमरणे सोदरभ्रातुः सद्यः शौचं ॥
चूडापर्य्यन्तं भगिनीमरणे एकरात्रं । विवाहपर्य्यन्तं त्रिरात्रं ॥
दत्तकन्यायाः पितृगृहे प्रसवमरणयोः पित्रोः शयनासनादिसंसर्गशून्ययोस्त्रिरात्रं । तथाविधबन्धुवर्गाणां एकरात्रं । तथाविधसंसर्गिणान्तु सर्व्वेषां पूर्णाशौचं ॥ एतत्सर्व्वं सर्व्ववर्णसाधारणं ॥

अथ गर्भस्रावाशौचं ॥ ४

षण्मासाभ्यन्तरे गर्भस्रावे सर्व्ववर्णस्त्रीणामेवाशौचं । तच्च लौकिकवैदिककर्म्मणोर्गर्भमाससमसङ्ख्यदिनव्यापकं ॥ [इति मनुः ।)
("रात्रिभिर्मासतुल्याभिर्गर्भस्रावे विशुध्यति" ॥
द्वितीयमासावधिगर्भस्रावे माससमसङ्ख्यदिनाधिकादेकदिनात्परं ब्राह्मण्या वैदिककर्म्माधिकारः ॥ क्षत्त्रियाया गर्भमाससमसङ्ख्यदिनाधिकात् दिनद्वयात् । वैश्याया दिनत्रयात् । शूद्रायाः षड्दिनात् ॥
सप्तमाष्टममासयोर्गर्भपतने मातुः सम्पूर्णाशौचं । सगुणसपिण्डानां सद्यः शौचं । निर्गुणपित्रादिसपिण्डानामहोरात्रं । यथेष्टाचरणशीलानां सपिण्डानां त्रिरात्रं तत्र जातस्य तद्दिनएव मरणे एवं ज्ञेयं ॥ सप्तमाष्टममासजातबालस्य जन्मद्वितीयदिनादौ मरणे नवमादिमासजातबालकमरणवदशौचं । तच्च बालाद्यशौचे विवृतं ॥

अथ मृत्युविशेषाशौचं ॥ ५

शास्त्राननुमतबुद्धिपूर्ब्बकात्मघातिनो नाशौचदाहश्राद्धादि ॥
शास्त्रानुमत्या अनशनादिमृतस्य प्रमादादनशनाशनि-वह्नि-जलोच्चदेशप्रपतन-संग्राम-शृङ्गि-दंष्ट्रिनखि-व्याल-विष-चण्डाल-चौर-हतस्य च त्रिरात्रं ॥ शृङ्ग्यादिभिः स्त्रिया च क्रीडा कुर्व्वतः प्रमदाप्रमादमृतस्य नाशौचादि ॥ नागविप्रियकारित्वेन तद्धतस्य मरणोद्देशप्रवृत्तविद्युद्धतस्य चौर्य्यदोषेण राज्ञा हतस्य कलहं कृत्वा चाण्डालाद्यसमानवर्णैर्हतस्य विप्रादिव्याधिजनकौषधस्य विषस्य वह्नेश्च वा दातुर्म्मरणे पाषण्डाश्रितस्य नित्यपरापकारिणः क्रोधात् स्वयं प्रायविषवह्न्यादिशस्त्रोद्बन्धन-जल-गिरि वृक्षप्रपात-मृतस्य चर्म्मास्थ्यादिमयपात्रनिर्म्मातृविप्रादेर्म्मनुष्यवधस्यानाधिकारिणः कण्ठदेशोत्पन्नभगरोगस्य पुरुषकर्म्माशक्तनपुंसकस्य ब्राह्मणविषयापराधकरणान्निहतस्य बुद्धिपूर्ब्बकब्राह्मणहतस्य च महापातकिनो गलत्कुष्ठिनश्च एवंविधपतितानां मरणे च न दाहाशौचादिकं कार्य्यं ॥ तत्कृत्वा तप्तकृच्छ्रद्वयं कुर्य्यात् ॥
(अत्र मनुः,—
"वृथासङ्करजातानां प्रव्रज्यासु च तिष्ठताम् ।
आत्मनस्त्यागिनाञ्चैव निवर्त्ततोदकक्रिया ॥
पाषण्डमाश्रितानाञ्च चरन्तीनाञ्च कामतः ।
गर्भभर्तृद्रुहाञ्चैव सुरापीनाञ्च योषितां" ॥
इति ।) म्लेच्छतस्करादिभिर्युद्धे स्वाम्यर्थहतविप्रादेर्दाहाशौचादिकमस्त्येव ॥
कृतप्रायश्चित्तगलत्कुष्ठिनो दाहाशौचादिकं कार्य्यं ॥
शस्त्रेणाभिमुखहतस्य तु सद्यःशौचं दाहादि च ॥
गवार्थे ब्राह्मणार्थे वा दण्डेन युद्धे हतस्याहोरात्रमशौचं ॥
नृपतिरहितयुद्धे लगुडादिहतस्य पराङ्मुखहतस्य च त्रिरात्राशौचं ॥
गोविप्रपालनेऽभिमुखयुद्धहतस्य सद्यः शौचं पराङ्मुखहतस्य तु त्रिरात्रं ॥

लौकिकपारिभाषिकोभयशस्त्रघातेतरक्षतमरणे सर्व्ववर्णानां सप्ताहमध्ये त्र्यहं सप्ताहादूर्द्ध्वं सम्पूर्णाशौचं ॥
लौकिकपारिभाषिकशस्त्रघातमरणे त्र्यहमध्ये त्र्यहं त्र्यहादूर्द्ध्वं प्रकृताशौचं ॥
लौकिकशस्त्रघातः खड्गशरादिघातः ॥ पारिभाषिकशस्त्रघातस्तु ।
"पक्षिमत्स्यमृगैर्ये तु दंष्ट्रिशृङ्गिनखैर्हताः ।
पतनानशनप्रायैर्व्वज्राग्निविषबन्धनैः ॥
मृता जलप्रवेशेन ते वै शस्त्रहताः स्मृताः" ॥
इति दैवीपुराणोक्तः ॥

अथ विदेशस्थाशौचं ॥ ६

अशौचकालाभ्यन्तरे विदेशस्थजननमरणाशौचश्रवणे शेषाहोभिः शुद्धिः ॥
("विगतं तु विदेशस्थं शृणुयात् यो ह्यनिर्दशं ।
यच्छेषं दशरात्रस्य तावदेवाशुचिर्भवेत्" ॥
इति मनुः ।)
अशौचकालोत्तरं विदेशस्थज्ञातिजननश्रवणेऽशौचं नास्त्येव । पुत्त्रजननश्रवणे तु सचेलस्नानात् शुद्धिः ॥ (अत्र मनुराह ।
"निर्दशं ज्ञातिमरणं श्रुत्वा पुत्त्रस्य जन्म च ।
सवासा जलमाप्लुत्य शुद्धो भवति मानवः" ॥)
सम्पूर्णाशौचिमरणे वर्षाभ्यन्तरश्रवणे सपिण्डानां त्रिरात्रेण शुद्धिः । सचेलस्नानादङ्गास्पृश्यत्वनिवृत्तिः । वर्षोत्तरश्रवणे तु सपिण्डानां स्नानेन शुद्धिः ॥ (अत्र मनुः ।
"अतिक्रान्ते दशाहे च त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् ।
संवत्सरे व्यतीते तु स्पृष्ट्वैवापो विशुध्यति" ॥)
मातृ-पितृ-भर्तृ मरणे वर्षोत्तरश्रवणे पुत्त्रपत्नीर्भेकाहेन शुद्धिः ॥ द्विवर्षोत्तरश्रवणे स्नानमात्रं ॥
पूर्णाशौचातिक्रमएव विदेशस्थमरणाशौचश्रवणे त्र्यहाशौचं । न खण्डाशौचातिक्रमे ॥ यत्र मरणमात्रं श्रुतं विशिष्य मासादिकमज्ञातं तत्र श्रवणदिनावधिस्वजात्युक्तमशौचं । खण्डाशौचेऽपि महागुरुनिपाते एकरात्रं ॥

अथाशौचसङ्करः ॥ ७

जननाशौचमध्ये जननाशौचान्तरपाते मरणाशौचमध्ये मरणाशौचान्तरपाते च पूर्व्वाशौचकालेन सर्व्ववर्णानां शुद्धिः ॥ (यथाह मनुः—
"अन्तर्दशाहे स्यातान्चेत् पुनर्मरणजन्मनी ।
तावत्स्यादशुचिर्विप्रो यावत्तत्स्यादनिर्दशं" ॥)
पूर्णजननाशौचान्त्यदिने पूर्णजननाशौचान्तरपाते पूर्णमरणाशौचान्त्यदिने पूर्णमरणाशौचान्तरपाते च पूर्णाशौचान्तिमदिनोत्तरदिनद्वयेन शुद्धिः ॥
पूर्णजननाशौचान्तिमदिवसीयोत्तरप्रभाते सूर्य्योदयात् पूर्व्वं तत्पाते सूर्य्योदयावधिदिनत्रयेण शुद्धिः ॥
एवं मरणाशौचेऽपि ॥
पूर्व्वोक्तवर्द्धितदिनद्वयत्रयाभ्यन्तरेऽशौचान्तरपाते पूर्व्वाशौचकालेन शुद्धिः ॥
अशौचितयान्तदिनकृत्यं क्षौरादिकमेकदैव तद्द्वितीयदिनकृत्यं श्राद्धादिकं तत्परदिने ॥

अत्र च अशौचान्तिमदिनतत्प्रभातयोः स्वपुत्रजनने पितृमातृभर्तृमरणे च न दिनद्वयत्रयशुद्धिः। किन्तु स्वपुत्रजननावधि पितृमातृभर्तृमरणावधि च पूर्णाशौचं॥ ज्ञातिजननाशौचपूर्व्वार्द्धे स्वपुत्रजनने ज्ञातिजननाशौचकालेन शुद्धिः॥ परार्द्धे चेत् स्वपुत्रजननाशौचकालेन शुद्धिः॥

ज्ञातिमरणाशौचकालमध्ये पितृमातृभर्तृमरणे पूर्व्वार्द्धे पूर्व्वाशौचकालेन परार्द्धे पराशौचकालेन शुद्धिः॥

स्वपुत्रजननाशौचान्तिमदिनतत्प्रभातयोर्ज्ञातिजनने पितृमातृभर्तृमरणाशौचान्तिमदिनतत्प्रभातयोर्ज्ञातिमरणेऽपि न दिनद्वयत्रयवृद्धिः। किन्तु पूर्व्वाशौचकालेन शुद्धिः॥

स्वपुत्रजननाशौचान्तिमदिनतत्प्रभातयोः स्वपुत्रान्तरजनने एवं मातृमरणाशौचान्तिमदिनतत्प्रभातयोः पितृमरणे पितृमरणाशौचान्तिमदिनतत्प्रभातयोर्मातृमरणे च क्रमेण दिनद्वयत्रयवृद्धिः॥

जननाशौचद्वयसन्निपाते पूर्व्वजातो यद्याशौचकालाभ्यन्तरे मृतस्तदा सपिण्डानां मरणाशौचेन पूर्व्वाशौचनाशः॥ तन्नाशादेव परार्द्धजातबालस्य मातृपितृव्यतिरिक्तसपिण्डानां पूर्व्वार्द्धजातबालस्य मातापित्रादिसकलसपिण्डानां परजननाशौचस्य निवृत्तिः॥ पूर्व्वजातबालस्य मातापित्रोरस्पृश्यत्वयुक्तस्वजात्युक्तजननाशौचं॥ जननाशौचद्वयसन्निपाते प्रथमजननाशौचपूर्व्वार्द्धजातबालमरणे तन्मातापित्रोः पूर्व्वाशौचकालपर्य्यन्तं अस्पृश्यत्वयुक्तमशौचं॥ परार्द्धजातबालमरणे तु तज्जननावधि तन्मातापित्रोरस्पृश्यत्वयुक्तस्वजात्युक्तजननाशौचं। विशेषातिरिक्तसमसंख्यदिवसीयजननमरणाशौचयोः सन्निपाते मरणाशौचकालेन शुद्धिः। असमसंख्यदिवसीयजननमरणाशौचयोः सन्निपाते तु दीर्घाशौचकालेन शुद्धिः॥

शूद्रतरायाः पुत्रजननप्रयुक्तत्रिंशद्दिनात्राशौचाभ्यन्तरे पत्युर्मरणेऽपि पुत्रजननाशौचकालेन शुद्धिः॥

पूर्व्वोक्तसपिण्डद्वयजननवर्द्धिताशौचमध्ये पितृमातृभर्तृमरणेऽपि वर्द्धितसपिण्डद्वयजननाशौचकालेन शुद्धिः। एकाहे पूर्णाशौचिसपिण्डद्वयमरणे यावदशौचं तावत् सर्व्वसपिण्डानामस्पृश्यत्वं॥

सकुल्यपर्य्यायसमानोदकमरणे विद्युदादिमरणेऽपि अशौचं त्रिरात्रं। अस्पृश्यत्वमेकरात्र। तेनैतत् त्रिरात्रद्वयं गुरु॥ विदेशस्थमरणे अर्थात् अशौचमध्ये अश्रुतसपिण्डमरणे त्रिरात्राशौचं अस्पृश्यत्वस्नानापनेयं। अतस्तल्लघु। एषां सन्निपाते गुरुणैव शुद्धिः॥

विदेशमृतज्ञातित्रिरात्राशौचस्य लघुनः विदेशमृतपितृमातृभर्तृत्रिरात्राशौचेन शुद्धिः॥

तुल्यत्रिरात्राशौचसन्निपाते पूर्व्वेणैव शुद्धिः॥

कन्यापुत्रयमजोत्पत्तौ सर्व्ववर्णाया मातुर्म्मासेन शुद्धिः पित्रादिसपिण्डानां स्वजात्युक्ताशौचं॥

तयोरशौचमध्ये एकतरमरणे शूद्राभिन्नमातुः

अशौ

कन्यामरणात् सद्यः शुद्धिः। न तु पुत्रमरणात्॥ पित्रादिसपिण्डानान्तु प्रथमजातमरणात् शुद्धिः। न तु परजातमरणात्॥ शूद्राया यमजोत्पत्तौ प्रथमजातमरणाशौचेन शुद्धिः। न तु परजातमरणात्॥ पित्रादिसपिण्डानान्तु प्रथमजातमरणात् शुद्धिः न तु परजातमरणात्॥ एवमन्यदूह्यं सुधीभिः॥

अथ शवानुगमनाद्यशौचं॥ ८

ब्राह्मणशवानुगमने ब्राह्मणस्य सचेलस्नानाग्निस्पर्शघृतप्राशनैः शुद्धिः॥

क्षत्त्रियशवानुगमने ब्राह्मणस्य एकाहेन शुद्धिः॥ वैश्यशवानुगमने ब्राह्मणस्य द्व्यहेन शुद्धिः॥ शूद्रशवानुगमने ब्राह्मणस्य प्राणायामशतेन दिनत्रयेण च शुद्धिः॥

प्रमादात् शूद्रशवानुगमने ब्राह्मणस्य जलावगाहनाग्निस्पर्शघृतप्राशनैः शुद्धिः॥

अनाथब्राह्मणस्य धर्म्मबुद्ध्या दहनवहनयोः स्नानघृतप्राशनाभ्यां सद्यः शौचं॥

लोभेन सजातीयदाहे स्वस्वजात्युक्ताशौचं॥ असजातीयशवदहनवहनस्पर्शैः शवजात्युक्ताशौचं॥ स्नेहात्सम्बन्धिदाहकविप्रादेस्तद्गृहवासे त्रिरात्रं। अशौचिकुलान्नभोजने तत्तुल्याशौचं॥ अशौचान्नभोजनं विना तद्गृहवासेऽहोरात्रं॥

विशेषवचनाभावे सम्बन्धिनो मातुलादेः स्नेहेनापि दाहे त्रिरात्रं॥

चिताधूमसेवने स्नानात् शुद्धिः॥ (यथाह मनुः। "असपिण्डं द्विजं प्रेतं विप्रो निर्हृत्य बन्धुवत्। विशुध्यति त्रिरात्रेण मातुराप्तांश्च बान्धवान्॥ यद्यन्नमत्ति तेषां तु दशाहेनैव शुध्यति। अनदन्नन्नमह्नैव न चेत् तस्मिन् गृहे वसेत्॥ अनुगम्येच्छया प्रेतं ज्ञातिमज्ञातिमेव वा। स्नात्वा सचेलं स्पृष्ट्वाग्निं घृतं प्राश्य विशुध्यति"॥)

शूद्रे मृतेऽस्थिसञ्चयनकालाभ्यन्तरे तद्गृहं गत्वाश्रुनिपातेन विप्रस्य त्रिरात्रं॥ स्थानान्तरेऽश्रुपातेनेऽहोरात्रं॥

शूद्रे मृतेऽस्थिसञ्चयनकालादूर्द्ध्वं मासाभ्यन्तरे तद्गृहेऽश्रुपातेन विप्रस्याहोरात्रं सचेलस्नानञ्च॥

अस्थिसञ्चयनात् पूर्व्वं विप्रगृहे रोदने विप्रस्य एकाहेन शुद्धिः॥

क्षत्त्रवैश्ययोर्गृहे रोदने विप्रस्य द्व्यहेन शुद्धिः॥

शूद्रस्तु सर्व्वत्र रोदने स्नानेन शुद्धः॥

मृतशूद्रस्य बान्धवैः सह रोदनरहितविलापमात्रे ब्राह्मणस्याहोरात्रं॥

अस्थिसञ्चयनकालस्तु पूर्णाशौचे ब्राह्मणस्य चतुर्थाहः। क्षत्त्रियस्य षष्ठाहः। वैश्यस्य अष्टमाहः। शूद्रस्य दशमाहः॥ त्र्यहाशौचे सर्व्वेषां द्वितीयाहः॥

पूर्णाशौचिमरणे ब्राह्मणस्य चतुर्थाहेऽस्पृश्यतानिवृत्तिः॥ क्षत्त्रियस्य षष्ठदिने। वैश्यस्य अष्टमदिने। शूद्रस्य दशमदिनेऽस्पृश्यतानिवृत्तिः॥ सर्व्वस्य खण्डाशौचे त्रिभागकालेनास्पृश्यतानिवृत्तिः।

अतीतेऽशौचे सचेलस्नानेनास्पृश्यतानिवृत्तिः॥ जननाशौचे सपिण्डानां अस्पृश्यता नास्ति॥ पुत्रोत्पत्तौ स्नानात् पूर्व्वं पितुर्विमातृणाञ्चास्पृश्यत्वं॥

सूतिकास्पर्शे पितुर्विमातृणाञ्च सूतिकातुल्यकालास्पृश्यत्वं। अन्येषां स्नानमात्रं॥

कन्यापुत्रयोर्ज्जनने मातुर्दशरात्रमस्पृश्यत्वं॥

कन्यापुत्रयोर्जनने शूद्रायास्त्रयोदशरात्रमस्पृश्यत्वं॥

अथ क्षताशौचं॥ ९

नाभेरूर्द्ध्वमधो वा रुधिरस्रवे सन्ध्यावन्दनादिनित्यकर्म्मण्येकाहः॥

दन्तरक्तस्रवे सर्व्वत्र कर्म्मण्येकाहः॥

अथ रजस्वलाशौचं॥ १०

तत्र प्रथमदिनावधि त्रिरात्रमशौचं॥ त्रिरात्रात् परं सप्तदशाहपर्य्यन्तं रजोदर्शनेऽशौचाभावः॥ अष्टादशाहे रजोदर्शने एकाहमशौचं॥ ऊनविंशदिने रजोदर्शने द्व्यहाशौचं॥ ऊनविंशतिदिनात् परं रजोदर्शने त्रिरात्राशौचं॥

रजस्वला चतुर्थेऽह्नि भर्तृसेवनादिलौकिककर्म्मणि शुद्धा। पञ्चमेऽहनि दैवपैत्रकर्म्मणोः शुद्धा॥ ("शुद्धा भर्त्तुश्चतुर्थेऽह्नि अशुद्धा दैवपैत्रयोः। दैवे कर्म्मणि पैत्रे च पञ्चमेऽहनि शुध्यति"॥ इति शुद्धितत्त्वे।)

रजस्वलाया अशौचमध्ये सूतिकास्पर्शे अन्त्यजजातिस्पर्शे च त्रिरात्रोपवासेन शुद्धिः॥ उपवासस्तु अशौचात् परं करणीयः॥

भर्तृपूरकपिण्डदानकाले यदि रजस्वला भवति तदा वस्त्रं त्यक्त्वा पुनः स्नात्वा पूरकं दद्यात् किन्तु शुद्ध्युत्तराशौचदिनासत्त्व एवायं विधिः। तत्सत्त्वे तु शुद्धया भूत्वा देयं॥

आब्दिकश्राद्धकालेऽपत्नभार्य्या यदि रजस्वला भवति तदा पञ्चमेऽहनि तच्छ्राद्धं कुर्य्यात्॥"॥ (अभिषिक्तक्षत्त्रियाणां चान्द्रायणादिव्रतकारिणां गवामयनादियागप्रवृत्तानाञ्च सपिण्डमरणादावशौचाभाव एव। उक्तञ्च मनुना। "न राज्ञामघदोषोऽस्ति व्रतिनां न च सत्रिणाम्। ऐन्द्रं स्थानमुपासीना ब्रह्मभूता हि ते सदा"॥ विष्णुनाप्युक्तम्। "अशौचं न राज्ञां राजकर्म्मणि, न व्रतिनां व्रते, न सत्रिणां सत्रे"। इति॥)

इत्यशौचव्यवस्था समाप्ता॥

अश्मः, पुं, पर्व्वतः। मेघः। वैदिकशब्दोऽयं॥

अश्मकदली, स्त्री, (अश्मा इव कदलीफलं यस्याः।) कदलीविशेषः। इति राजनिर्घण्टः॥ अस्याः गुणपर्य्यायौ काष्ठकदलीशब्दे द्रष्टव्यौ॥

अश्मकेतुः, स्त्री, (अश्मेव केतुरस्याः।) क्षुद्रपाषाणभेदावृक्षः॥ इति राजनिर्घण्टः॥

अश्मगर्भः, पु, (अश्मेव गर्भो यस्य।) हरिन्मणिः। मरकतं। इत्यमरः॥

अश्मगर्भजं, क्ली, (अश्मनो गर्भाज्जायते इति। अश्मगर्भ + जन् + ड) मरकतं। इति राजनिर्घण्टः॥ पान्ना इति भाषा॥ (पु, पाषाणजो वह्निः।)

अश्मघ्नः,पु, (अश्मानं पाषाणं हन्ति भिनत्तीति। अश्म

+हन्+टक्।) पाषाणभेदनवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ हाथाजुडी इति भाषा॥ अश्मभेदशब्देऽस्य पर्य्यायगुणौ ज्ञातव्यौ॥

अश्मजं, क्ली, (अश्मनः प्रस्तराज्जायते इति। अश्मन्+जन+ड।) शिलाजतु। इत्यमरः॥ लौहं इति राजनिर्घण्टः॥
("अद्भ्योऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थितम्। तेषां सर्व्वत्रगं तेजः स्वासु योनिषु शाम्यति॥" इति मनुः॥ शिलाजत्वर्थे वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहस्याश्मरीरोगचिकित्सायां वरुणाद्ये यथा॥ 'अमृता चाश्मजं देयं'॥)

अश्मजतुकं, क्ली, (अश्मजतु+स्वार्थे कन्।) शिलाजतु। इति राजनिर्घण्टः॥ (शिलाजतुशब्देऽस्य विशेषविवरणं ज्ञेयं॥)

अश्मदारणः, पुं, (अश्मानं दारयतीति। अश्म+दृ+णिच्+ल्युट्।) टङ्कः। पाषाणविदारणास्त्रं। इति जटाधरः॥ टाँकी इति पश्चिमदेशे ख्यातः॥

अश्मन्तं, क्ली, (अश्मनः प्रस्तरस्यापि अन्तो भवत्यत्र। शकन्ध्वादिरयं।) चुल्ली। अशुभं। मरणं। अनवधिः। क्षेत्रं। इति मेदिनी॥ (पु, धर्म्मात् मरुत्वत्यां जातः स्वनामख्यातो मरुद्गणः। तथा च हरिवंशे।
"मरुत्वती मरुत्वन्तो देवानजनयत्सुतान्।"
"अश्मन्तं चित्ररश्मिश्च तथा निष्कुषितं नृपं॥")

अश्मन्तकं, क्ली, (अश्मन्त+स्वार्थे कन्।) चुल्ली। मल्लिकाच्छादनं। दीपाधाराच्छादनं। इति मेदिनी॥ सेज आँधारिया इत्यादि भाषा।

अश्मन्तकः, पुं, अश्मन्त+कन्।) तृणविशेषः। अम्लकुचाइ इतिभाषा। तत्पर्य्यायः। अम्लोटकः २। इति रत्नमाला॥ वृक्षविशेषः। आवुटा इति पश्चिमदेशे ख्यातः। तत्पर्य्यायः। इन्दुकः २ कुराली ३ अम्लपत्रः ४ अश्मत्वक् ५ नीलपत्रः ६ यमलपत्रकः ७। अस्य गुणाः। मधुरत्वं। कषायत्वं। सुशीतलत्वं। पित्तप्रमेहविदाहतृष्णाविषमज्वरविषार्त्तिच्छर्द्दिभूतनाशित्वञ्च॥ इति राजनिर्घण्टः॥

अश्मपुष्पं, क्ली, (अश्मनः पुष्पमिव।) शैलेयं। शिलजनामगन्धद्रव्यं। इत्यमरः॥

अश्मभालं, क्ली, (अश्मेव भाजयति चूर्णितं करोति। भज चूर्णने। भज+णिच्+अण्। पृषोदरादित्वात् जस्य लत्वम्।) द्रव्यचूर्णार्थलौहादिपात्रं। तत्पर्य्यायः। लौहभाण्डं २। इति शब्दचन्द्रिका॥ हामानदिस्ता इति भाषा॥

अश्मभित्, [द्,] पुं, (अश्मानं भिनत्तीति। अश्म+भिद्+क्विप्।) पाषाणभेदी वृक्षः। इति रत्नमाला॥ प्रस्तरभेदके त्रि॥

अश्मभेदः, पु, (अश्मनो भेदो भवत्यस्मात्।) पाषाणभेदी वृक्षः। इति रत्नमाला॥ (अस्य गुणाः।
"अश्मभेदो हिमस्तिक्तः कषायो वस्तिशोधनः।
भेदनो हन्ति दोषार्शोगुल्मकृच्छ्राश्महृद्रुजः॥
योनिरोगान् प्रमेहांश्च प्लीहशूलव्रणानि च"।
इति भावप्रकाशः॥
"एरण्डो विजपूरश्च गोक्षुरं वृहतीद्वयं।
अश्मभेदस्तथाविल्व एतन्मूलः कृतः शृतः॥
रामठतैलहिङ्गुभ्यां यवक्षार समन्वितः।
स्तनकणठकटीमेढ्रहृदयोत्थव्यथां जयेत्"॥
इति शार्ङ्गधरः॥)

अश्मयोनिः, पुं, (अश्मा योनिरुत्पत्तिस्थानं यस्य।) मरकतमणिः। इत्यमरटीकायां भरतः॥

अश्मरः, त्रि, (अश्मनोऽयमिति। अश्म+र।) प्रस्तरसम्बन्धीयः। इति पाणिनिः॥ पाथुरिया इति भाषा।

अश्मरी, स्त्री, (अश्मानं राति ददाति या। अश्मन्+रा+क+गौरादित्वात् ङीप्। मूत्रकृच्छ्ररोगो हि मूत्रद्वारे प्रस्तरमिव कठिनमांसं रचयति।) मूत्रकृच्छ्ररोगः। पाथरी इति भाषा। यथा। अथाश्मर्य्यधिकारः। तत्राश्मर्य्याः सन्निकृष्टनिदानं सङ्ख्याञ्चाह।
"वातपित्तकफैस्तिस्रश्चतुर्थी शुक्रजा मता।
प्रायः श्लेष्माश्रयाः सर्व्वा अश्मर्य्यः स्युर्यमोपमाः"॥
श्लेष्माश्रयाः श्लेष्मसमवायिकारणाः। शुक्रजा विना। शुक्रजायास्तु शुक्रस्यैव समवायिकारणत्वात्। अन्ये तु शुक्राश्मर्य्यामपि कफकारणत्वमिच्छन्ति। प्रायःशब्दश्चात्र विशेषार्थः। यमोपमाश्चिकित्सां विना॥ * ॥ सम्प्राप्तिमाह।
"विशोषयेद्वस्तिगतं सशुक्रं
मूत्रं सपित्तं पवनः कफं वा।
यदा तदाश्मर्य्युपजायते तु
क्रमेण पित्तेष्विव रोचना गोः॥
पवनो वस्तिगतं सशुक्रं मूत्रं सपित्तं कफं वा शोषमुपनयेत् यदा तदा अश्मरी क्रमेण क्रमशो वर्द्धमाना। यथा गोः पित्तेषु रोचनेत्यन्वयः॥ * ॥ पूर्व्वरूपमाह।
"नैकदोषाश्रयाः सर्व्वा अथासां पूर्व्वलक्षणं।
वस्त्याध्मानं तदासन्नदेशेषु परितोऽतिरुक्॥
मूत्रे वस्तसगन्धत्वं मूत्रकृच्छ्रं ज्वरोऽरुचिः"।
वस्तः छागलकः॥ * ॥ सामान्यलक्षणमाह।
"सामान्यलिङ्गं रुङ्नाभिसेवनीवस्तिमूर्द्धसु।
विशीर्णधारं मूत्रं स्यात् तया मार्गनिरोधने॥
तद्व्यपायात् सुखं मेहेदच्छं गोमेदकोपमम्।
तत्संक्षोभात् क्षते सास्रमायासाच्चातिरुग्भवेत्"॥
वस्तिमूर्द्धा नाभेरधोदेशः। विशीर्णधारं सविच्छेदधारं। तया अश्मर्य्या। मार्गः मूत्रवाहिस्रोतः। तद्व्यपायात् कदाचिद्वायुना अश्मर्य्या मूत्रमार्गादन्यत्र गमनात्। सुखं मेहेत् मूत्रयेत्। गोमेदकोपमं गोमेदको मणिः किञ्चिल्लोहितस्तद्वर्णं। तत्संक्षोभात् तस्या अश्मर्य्याः सञ्चारात्। घर्षणेन मूत्रवहे स्रोतसि क्षते जाते सास्रं सरक्तं मेहेत्। आयासात् प्रधावनादिजनितात्॥ * ॥ वातोल्वणामाह।
"तत्र वाताद्भृशं त्वार्त्तो दन्तान् खादति वेपते।
मृद्नाति मेहनं नाभिं पीडयत्यपि सङ्क्वणन्॥
सानिलं मुञ्चति शकृन्मुहुर्मेहति विन्दुशः।
श्यावारुणाश्मरी चास्य स्याच्चिता कण्टकैरिव"॥
सङ्क्वणन् आर्त्तनादं कुर्व्वन् नाभिदेशं पीडयति। शकृत् पुरीषं सानिलं मुञ्चति। मुहुर्व्वारंवारं। विन्दुशः विन्दुं विन्दुं मेहति मूत्रयेत्। श्यावेत्यादि श्यावा किञ्चित् श्यामा। अरुणा किञ्चिद्रक्ता। एवं चाश्मर्य्या वर्णाकारकथनं व्याख्यायाः प्रत्यक्षसंवादिशास्त्रप्रामाण्यख्यापनार्थमाह। चिताकण्टकैरिव वदरीबीजवत् क्षुद्राङ्कुरैर्व्वेष्टिता॥ * ॥ पित्तोल्वणामाह।
"पित्तेन दह्यते वस्तिः पच्यमान इवोष्मवान्।
भल्लातकास्थिसंस्थाना रक्ता पीता सिताश्मरी"॥
दह्यते साक्षादग्निनेव। वस्तिरिति मूत्रकोषः। पच्यमानइव क्षारेणेव। उष्मवान् उष्णस्पर्शः॥ * ॥ कफोल्वणामाह।
"वस्तिर्निस्तुद्यतइव श्लेष्मणा शीतलो गुरुः।
अश्मरी महती श्लक्ष्णा मधुवर्णाथवा सिता"॥
महती कुक्कुटाण्डतुल्या। मधुवर्णा ईषत्पिङ्गलशुक्ला॥
"एता भवन्ति बालानां तेषामेव हि भूयसा।
आश्रयोपचयाल्पत्वात् ग्रहणाहरणे सुखाः"॥
एताः दोषत्रयजनिताः बालानां स्युः॥ यतः सर्व्वा एवाश्मर्य्यो विशेषतः श्लेष्मसमवायिकारणाः। बालास्तु विशेषतस्तन्निदानसेविनो भवन्ति। उक्तञ्च सुश्रुतेन। प्रायेणैता अश्मर्य्यो दिवास्वप्नसमशनाध्यशनस्निग्धशीतगुरुमधुराहारप्रियत्वात् विशेषेण बालानां भवन्तीति। भूयः पदोपादानात् महतामपि त्रिदोषजनिता भवन्ति। तेषामेव बालानामेव। ग्रहणाहरणे सुखाः ग्रहणं निष्कासनार्थमङ्गुलिभ्यां। आहरणं पाचनादिपूर्व्वकं निष्कासनं तत्र सुखाः सुखदाः। तत्र हेतुमाह। आश्रयोपचयाल्पत्वादिति आश्रयो वस्तिः तस्योपचयः स्थौल्यं तस्याल्पत्वात्॥ * ॥ शुक्राश्मरीमाह।
"शुक्राश्मरी तु महतां जायते शुक्रधारणात्"।
अव्ययानामनेकार्थत्वात् तु शब्दोऽत्रावधारणार्थः। तेन महतामेव न तु बालानां। तेषां वक्ष्यमाणसम्प्राप्त्यसम्भवात्। न तु शुक्राभावो वाच्यः। शुक्रधारणात् वेगात् च्यवमानस्य शुक्रस्य धारणात्॥ * ॥ शुक्राश्मर्य्याः सम्प्राप्तिमाह।
"स्थानाच्च्युतममुक्तं हि मुष्कयोरन्तरेऽनिलः।
शोषयत्युपसंहृत्य शुक्रं तच्छुक्रमश्मरी"॥
अनिलः मैथुनवेगेन स्थानाच्च्युतं। अमुक्तं मैथुनवेगधारणेन धृतं शुक्रं। मुष्कयोः मेढ्रसक्थ्नोः। मेढ्रवृषणयोरन्तरं इति सुश्रुतवचनात्। तेन मेढ्रवृषणमध्यगतवस्तिमुखे उपसंहृत्य एकीकृत्य शोषयति। तच्छुक्रमश्मरी तथाभूतं शुक्रमेवाश्मरी॥ * ॥ अस्या लक्षणमाह।
"वस्तिरुङ्मूत्रकृच्छ्रत्वमुष्कश्वयथुकारिणी।
तस्यामुत्पन्नमात्रायां शुक्रमेति विलीयते॥
पीडिते त्ववकाशेऽस्मिन्नश्मर्य्येव च शर्करा"।
तस्या शुक्राश्मर्य्या। उत्पन्नमात्रायां यदा सा कथमपि विलीयते विलयं याति तदा शुक्रं एति मूत्रमार्गात् प्रवर्त्तते। पीड़िते त्ववकाशेऽस्मिन् तुशब्दोऽवधारणे। तेन अस्मिन्नेव अवकाशे स्थाने मेढ्रवृषणयोरन्तरे पीड़ित सति सा

विलीयते अन्तर्लीना भवति ॥ अवस्थाभेदादश्मरी शर्करा सिकता भवतीत्याह । अश्मर्य्येव च शर्करा चकारात् सिकता च भवति । शर्करासिकतयोश्च भेदो महत्त्वाल्पत्वाभ्यां बोद्धव्यः ॥ कथं अश्मरी शर्करा भवतीत्याह । सा भिन्नमूर्त्तिर्वातेन शर्करेत्यभिधीयते । सा अश्मरी ॥*॥ शर्करायाः पातमवरोधञ्च सहेतुकमाह ।

"अनुलोमे वायुना भिन्ना सा तस्मिन्ननुलोमगे ।
निरेति सह मूत्रेण प्रतिलोमे विबध्यते ।
मूत्रस्रोतःप्रवृत्ता सा सक्ता कुर्य्यादुपद्रवान्" ॥

सा अश्मरी । तस्मिन् वायौ । अनुलोमगे मूत्रस्रोतःसु सम्यक्प्रवृत्ते मूत्रेण सह सा शर्करा निरेति पतति । प्रतिलोमगे ऊर्द्धप्रवृत्ते वायौ विबध्यते । तदा मूत्रस्रोतः श्रिता सक्ता लग्ना स्यात्तदा उपद्रवान् कुर्य्यात् । तानेवोपद्रवानाह ।

"दौर्ब्बल्यं सदनं कार्श्यं कुक्षिशूलमथारुचिं ।
पाण्डुत्वमुष्णवातञ्च तृष्णां हृत्पीडनं वमिं" ॥

दौर्ब्बल्यमिन्द्रियाणां । सदनं अवसन्नत्वं । कार्श्यमङ्गानां । उदरे कटिशूलं । उष्णवातं मूत्राघातविशेषं ॥*॥ अश्मरी शर्करा सिकतानामरिष्टमाह ।

"प्रशूननाभिवृषणं बद्धमूत्रं रुजान्वितं ।
अश्मरी क्षपयत्याशु शर्करा सिकतान्विता" ॥

शर्करा सिकतेति च नामद्वयमनर्थं ॥*॥

अथाश्मर्य्याश्चिकित्सा ।

"शुण्ठ्यग्निमन्थपाषाणभिद्वरुणगोक्षुरैः ।
अभयारग्वधफलैः क्वाथं कृत्वा विचक्षणः ॥
रामठक्षारलवणचूर्णं क्षिप्त्वा पिबेन्नरः ।
अश्मरी मूत्रकृच्छ्रञ्च नाशमायाति निश्चितं ॥
क्वाथः शुण्ठ्यादिनामायं दीपनः पाचनः परः ।
हन्ति कोष्ठाश्रितं वातं कटिरुग्गदसम्भवं" ॥

रुक्कष्टं ।

शुण्ठ्यादिक्वाथः ॥*॥

"एलोपकुल्यामधुकाश्मभेद-
कौन्तीश्वदंष्ट्रावृषकोरुबूकैः ।
शृतं पिबेदश्मजतुप्रगाढं
सशर्करं मूत्रगदेऽश्मरीषु" ॥

उरुबूक एरण्डस्तस्यात्र मूलं । मूत्रगदे मूत्रकृच्छ्रे ।

एलादिक्वाथः ॥*॥

"कुष्माण्डकरसं हिङ्गुयवक्षारयुतं पिबेत् ।
वस्तौ मेढ्रे शूलयुक्ते अश्मरीशर्करान्वयेत्" ॥*॥

"वरुणत्वक्शिलाभेदशुण्ठीगोक्षुरकैः कृतः ।
कषायः क्षारसंयुक्तः शर्करां पातयत्यधः" ॥

क्षारो यवक्षारः ॥*॥

"त्रिकण्टकस्य बीजानां चूर्णं माक्षिकसंयुतं ।
अवीक्षीरेण सप्ताहादश्मरीभाजनं पिबेत्" ॥

अवीर्म्मेषी ॥*॥

"वरुणत्वक्कषायस्तु पीतो गुडसमन्वितः ।
अश्मरीं पातयत्याशु वस्तिशूलञ्च नाशयेत्" ॥*॥

"क्वाथो वरुणमूलस्य तस्य कल्केन संयुतः ।
शिग्रुमूलस्य च क्वाथः कदुष्णश्चाश्मरीं हरेत्" ॥*॥

"शृङ्गवेरयवक्षारपथ्याकालीयकान्वित-दधिमण्डो भिनत्त्याशु अश्मरीमाशु पानतः" ॥

शृङ्गवेरं नागरं ॥*॥

"नो अग्धकृमिभिर्घनं सुतरुणं स्निग्धं शुचिस्थानजं
घर्म्मे पुण्यनिरीक्षिते वरुणकं छित्त्वा तुलां ग्राहयेत् ।
संच्छिद्याशु चतुर्गुणाम्बुनि पचेत् पादावशेषं जलं
तत्तुल्येन गुडेन च दृढतरे भाण्डे पचेत्तत् पुनः ॥
ज्ञात्वैवं घनतां गुडे परिणते प्रत्येकमेषां पलं
शुण्ठ्यैर्व्वारुकवीजगोक्षुरकणापाषाणभिच्छीतला ।
कुष्माण्डत्रपुषाक्षवीजकुनटीवास्तूकशोभाञ्जनं
दार्व्वेलागिरिजाभयाकृमिहृतांचूर्णीकृतानाक्षिपेत् ॥
पथ्याशी प्रतिवासरं गुडममुं योऽक्षप्रमाणं नरः
खादेत्तस्य समस्तदोषजनिताश्मर्य्यः पतन्ति द्रुतं" ।

एर्व्वारुकवीजं कर्कटीवीजं । पाषाणभित् छाया-कोड़ीति लोके । शीतला नीलदूर्व्वा । तथाच ।

"नीलदूर्व्वा स्मृता शस्यं शाद्वलं हरितं तथा ।
शतपर्व्वा शीतकुम्भी शीतला वामनी तथा" ॥

इति निर्घण्टौ धन्वन्तरिः ॥ कुनटी धान्यकं । गिरिजं शिलाजतु । कृमिहृत् विडङ्गं । वरुणादिगुडः ॥*॥

"मञ्जिष्ठा त्रापुषं वीजं जीरकः शतपुष्पिका ।
धात्रीफलं वदरकं गन्धकञ्च मनःशिला ॥
एतेषां समभागानां चूर्णं टङ्कमितं नरः ।
भक्षयेन्मधुना सार्द्धं पतेत्तस्याश्मरी ध्रुवं" ॥*॥

"पलद्वयमितं क्वाथ्यं कुलत्थस्य शृतं तु यः ।
लवणं शरपङ्खस्य सार्द्धमाषद्वयोन्मितं ॥
क्षिप्त्वा पिबेत् पतेत्तस्य मूत्रेण सममश्मरी ।
शर्करा सिकता चापि दृष्टमेतदनेकधा" ॥

इत्यश्मर्य्यधिकारः ॥*॥ इति भावप्रकाशः ॥

(अस्या निरुक्तिमाह भोजः ।

"तुल्यतामश्मना याति तस्मात्तामश्मरीं विदुः" ।

इति माधवकृतरुग्विनिश्चयस्यात्यतमटीकाकृतोक्तं ॥

"पितृमातृकदोषेण अथवा मूत्ररोधनात् ।
अतिपथ्याक्षाभिचारैर्जायते चाश्मरीगदः ॥
मूत्राविष्टौ च पितरौ सुरतं कुरुतो यदि ।
मूत्रेण सहितं शुक्रं स्रवते गर्भसम्भवं ॥
पश्चजस्य सदेहस्य स च तत्र प्रजायते ।
मूत्रं मूत्रस्य संस्थाने करोति बन्धनं त्रिषु ॥
सोऽप्यसाध्यो मूत्रगदस्तस्मात्प्राद्भवति मानुषे ।
तारुण्ये चापि साध्यश्च जायते मूत्रशर्करा ॥
विपरीतेन चोत्ताने स्त्रिया च पुरुषेण वा ।
शुक्रञ्च प्रवहेत्तस्य स्त्रीशुक्रं विचिनोति च ॥
एतच्च मेहने वासः वातेन शोणितञ्च तत् ।
द्वयं दत्तं प्रपद्येत मूत्रद्वारं रुणद्धि च ॥
तेन मूत्रप्ररोधश्च जायते तीव्रवेदना ।
अण्डसन्धिस्थिता याति शर्करा शस्त्रसाध्यका ॥
अतो वक्ष्यामि भैषज्यं शृणु पुत्त्र ! महामते" ।

अस्याश्चिकित्सा यथा ॥

"शुण्ठीगोक्षुरकस्यैव वरुणस्य त्वचस्तथा ।
क्वाथो गुडयवक्षारयुतश्चाश्मरिनाशनः ॥ १ ॥
गोक्षुरकस्य वीजानां धातुमाक्षिकसंयुतं ।
चूर्णं माहिषदुग्धेन पानञ्चाश्मरिपातनं" ॥ २ ॥

अस्याः पथ्यानि यथा ॥

"पुराणयष्टिकाशालिरक्ततण्डुलकास्तथा ।
श्यामाकः कोद्रवोद्दालो मर्कटीत्वणधान्यकं ॥
कुलत्थयवगोधूमास्तथाचैवाढ़की भिषक् ।
वातघ्नाश्च प्रयोक्तव्या भोजने वातरोगिणां ॥
क्रौञ्चाद्यानि च मांसानि पथ्यान्यश्मरिनाशने" ।

इति हारीतः ॥

"विशोषयेद्वस्तिगतन्तु शुक्रं
मूत्रं सपित्तं पवनः कफं वा ।
यदा तदाश्मर्य्युपजायते तु
क्रमेण पित्तेष्विव रोचना गोः ॥
कदम्बपुष्पाकृतिरश्मतुल्या
श्लक्ष्णा त्रिपुट्याप्यथवापि मृद्वी ।
मूत्रस्य चेन्मार्गमुपैति रुद्धा
मूत्रं रुजां तस्य करोति वस्तौ ॥
ससीवनीमेहनवस्तिशूलं
विशीर्णधारञ्च करोति मूत्रं ।
मृद्नाति मेढ्रं स तु वेदनार्त्तो
मुहुः शकृन्मुञ्चति मेहते च ॥
क्षोभात् क्षते मूत्रयतीह सासृक्
तस्याः सुखं मेहति च व्यपायात् ।
एषाश्मरी मारुतभिन्नमूर्त्तिः
स्याच्छर्करामूत्रपथात् क्षरन्ती" ॥*॥

चिकित्सा यथा ॥*॥

"क्रिया हिता त्वश्मरिशर्कराभ्यां
कृच्छ्रे तथैवेह कफानिलाभ्यां ।
कार्य्याश्मरीभेदनपातनाय
विशेषयुक्तं शृणु कर्म्मसिद्धं ॥
पाषाणभेदं वृषकं श्वदंष्ट्रा-
पाठाभयाव्योषशठीनिकुम्भाः ।
हिंस्राखराश्वासितिमारकाभ्या-
मेर्व्वारुकाणां त्रपुषस्य वीजं ॥
उपकुञ्चिका हिङ्गु सवेतसाम्लं
स्याद् द्वे बृहत्यौ हपुषा वचा च ।
चूर्णं पिबेदश्मरिभेदि पक्वं
सर्पिश्च गोमूत्रचतुर्गुणन्तैः ॥ १ ॥
शिग्रोस्तु यूषो मृद्मूलकल्का-
द्बिल्वप्रमाणाद्घृततैलभृष्टात् ।
शीतोऽश्मभित्स्याद्दधिमण्डयुक्तं
पयः प्रकामं लवणेन युक्तः ॥ २ ॥
जलेन शोभाञ्जनमूलकल्कः
शृतो हितश्चाश्मरिशर्कराभ्यां ॥ ३ ॥
पीत्वा च मद्यं निगदं रथेन
हयेन वा शीघ्रजवेन यायात् ।
तैः शर्करा प्रच्यवतेऽश्मरी तु
शाम्येन्नचेच्छल्यविदुद्धरेत्तां" ॥ ४ ॥

अस्यां वर्ज्जनीयान्याह ।

"व्यायामसन्धारणशुष्कभक्ष्य-
पिष्टान्नवातार्ककरव्यवायान् ।
खर्ज्जूर-शालूक-कपित्थ-जम्बु
विषं कषायञ्च रसं भजेन्न" ॥

इति च चरकः ॥)

सतस्रोऽश्मर्य्यो भवन्ति । श्लेष्मणा वातेन पित्तेन

शुक्रेण चेति ॥ तत्रासंशोधनशीलस्यापथ्यकारिणः प्रकुपितः श्लेष्मामूत्रसम्पृक्तोऽनुप्रविश्य वस्तिमश्मरीं जनयति। तासां पूर्ब्बरूपाणि वस्तिपीड़ारोचकौ मूत्रकृच्छ्रं वस्तिशिरोमुष्कशेफसां वेदना कृच्छ्रा ज्वरावसादौ वस्तगन्धित्वं मूत्रस्येति ॥

"यथास्वं वेदनावर्णं दुष्टं सान्द्रमथाविलं।
पूर्ब्बरूपेऽश्मनः कृच्छ्रान्मूत्रं सृजति मानवः" ॥

अथ जातासु नाभि-वस्ति-सेवनी-मेहनेष्वन्यतमस्मिन् मेहतो वेदना मूत्रधारासङ्गः सरुधिरमूत्रता मूत्रविकिरणञ्च गोमेदकप्रकाशमनाविलं ससिकतं विसृजति धावन-लङ्घन-प्लवन-पृष्ठ-यानाध्वगमनैश्चास्य वेदना भवति ॥

तत्र श्लेष्माश्मरी श्लेष्मलमन्नमभ्यवहरतोऽत्यर्थमुपलिप्याधः परिवृद्धिं प्राप्य वस्तिमुखमधिष्ठाय स्रोतो निरुणद्धि तस्य मूत्रप्रतिघाताद्दाल्यते भिद्यते निस्तुद्यत इव च वस्तिर्गुरुः शीतश्च भवति। अश्मरी चात्र श्वेता स्निग्धा महती कुक्कुटाण्डप्रतीकाशा मधूकपुष्पवर्णा वा भवति तां श्लैष्मिकीमिति विद्यात् ॥

पित्तयुक्तस्तु श्लेष्मा सङ्घातमुपगम्य यथोक्तां परिवृद्धिं प्राप्य वस्तिमुखमधिष्ठाय स्रोतो निरुणद्धि तस्य मूत्रप्रतीघाताद्दूष्यते चूष्यते दह्यते पच्यते इव वस्तिरुष्णवातश्च भवति। अश्मरी चात्र सरक्ता पीतावभासा कृष्णा भल्लातकास्थिप्रतिमा मधुवर्णा वा भवति तां पैत्तिकीमिति विद्यात् ॥

वातयुक्तस्तु श्लेष्मा सङ्घातमुपगम्य यथोक्तां परिवृद्धिं प्राप्य वस्तिमुखमधिष्ठाय स्रोतो निरुणद्धि तस्य मूत्रप्रतीघातात्तीव्रा वेदना भवति तथात्यर्थं पीड्यमानो दन्तान् खादति नाभिं पीडयति मेढ्रं मृद्नाति वायुं स्पृशति विशर्द्धते विदहति वातमूत्रपुरीषाणि कृच्छ्रेण वास्य मेहतो निःसरन्ति। अश्मरी चात्र श्यामा परुषा विषमा खरा कदम्बपुष्पवत् कण्टकाचिता भवति तां वातिकीमिति विद्यात् ॥

प्रायेणैतास्तिस्रोऽश्मर्य्यो दिवास्वप्न-समशनाध्यशन-शीत-स्निग्ध-गुरु-मधुराहारप्रियत्वादिशेषेण बालानां भवन्ति तेषामेवाल्पवस्तिकायत्वादनुपचितमांसत्वाच्च वस्तेः सुखग्रहणाहरणा भवन्ति ॥ महतान्तु शुक्राश्मरी शुक्रनिमित्ता भवति। मैथुनाभिघातादतिमैथुनाद्वा शुक्रस्य तिलमनिर्गच्छद्विमार्गगमनादनिलोऽभितः संगृह्य मेढ्रवृषणयोरन्तरे संहरति संहृत्य चोपशोषयति सा मूत्रमार्गमावृणोति मूत्रकृच्छ्रं वस्तिवेदनां वृषणयोश्च श्वयथुमापादयति पीड़ितमात्रे च तस्मिन्नेव प्रदेशे प्रविलयमापद्यते तां शुक्राश्मरीमिति विद्यात् ॥

अस्याश्चिकित्सा यथा ॥

"अश्मरी दारुणो व्याधिरन्तकप्रतिमो मतः।
औषधैस्तरुणः साध्यः प्रवृद्धश्छेदमर्हति ॥
तस्य पूर्ब्बेषु रूपेषु स्नेहादिक्रम इष्यते।
तेनास्यापचयं यान्ति व्याधेर्मूलान्यशेषतः ॥
घृतैः क्षारैः कषायैश्च क्षीरैः सोत्तरवस्तिभिः।
यदि नोपशमं गच्छेत् छेदस्तत्रोत्तरो विधिः ॥
कुशलस्यापि वैद्यस्य यतः सिद्धिरिहाध्रुवा।
उपक्रमो जघन्योऽयमतः स परिकीर्त्तितः ॥
अक्रियायां ध्रुवो मृत्युः क्रियाया संशयो भवेत्।
तस्मादापृच्छ्य कर्त्तव्यमीश्वरं साधुकारिणा" ॥

अथ रोगान्वितमुपस्निग्धमपकृष्टदोषमीषत् कर्शितमभ्यक्तस्विन्नशरीरं भुक्तवन्तं कृतवलिमङ्गलस्वस्तिवाचनमग्रोपहरणीयोक्तेन विधानेनोपकल्पितसम्भारमाश्वास्य ततो बलवन्तमविक्लवमाजानुसमे फलके प्रागुपवेश्य पुरुषस्य तस्योत्सङ्गे निषन्नपूर्ब्बकायमुत्तानमुन्नतकटीकं वस्त्रधारकोपविष्टं सङ्कुचितजानुकूर्परमितरेण सहावबद्धं सूत्रेण शाटकैर्व्वा ततः स्वभ्यक्तनाभिप्रदेशस्य वामपार्श्वं विमृद्य मुष्टिनावपीडयेदधोनाभेर्यावदश्मर्य्यधः प्रपन्नेति। ततः स्नेहाभ्यक्ते कृत्तनखे वामहस्तप्रदेशिनीमध्यमे पायौ प्रणिधायानुसेवनीमासाद्य प्रयत्नबलाभ्यां पायुमेढ्रान्तरमानीय निर्व्वलीकमनायतमविषमञ्च वस्तिं सन्निवेश्य भृशमुत्पीड़येदङ्गुलिभ्यां यथाग्रन्थिरिवोन्नतं शल्यं भवति ॥

"सचेद्गृहीतशल्ये तु विवृताक्षो विचेतनः।
हतवल्लम्बशीर्षश्च निर्व्विकारो मृतोपमः ॥
न तस्य निर्हरेच्छल्यं निर्हरेत्तु म्रियेत सः।
विना त्वेतेषु रूपेषु निर्हर्त्तुं समुपाचरेत् ॥"

इति सुश्रुतः ॥

"अयोरजः श्लक्ष्णपिष्टं मधुना सह योजयेत्।
अश्मरीं विनिहन्त्याशु मूत्रकृच्छ्रञ्च दारुणं ॥"

॥ * ॥ लौहप्रयोगः ॥ * ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहः ॥)

अश्मरीघ्नः, पु, (अश्मरीं मूत्रकृच्छ्रं हन्ति। अश्मरी + हन् + टक्।) वरुणावृक्षः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अश्मरीहरः, पु, (अश्मरीं हरति। अश्मरी + हृ + अच्।) धान्यविशेषः। इति रत्नमाला ॥ दे धान इति ख्यातः।

"वरुणः कफवातघ्नो भेदी चोष्णोऽश्मरीहरः"।

इति वैद्यकद्रव्यगुणः ॥)

अश्मसारः, पुं, क्ली, (अश्मनः सारः।) लौहः। इत्यमरः ॥ ("प्राणाः सत्वरमश्मसारकठिना गच्छन्ति गच्छन्त्वमी"। इति साहित्यदर्पणे।)

अश्मीरः, पुं, क्ली, (अश्मन् + ईर।) अश्मरीरोगः ॥ इत्युणादिकोषः ॥

अश्मोत्थं, क्ली, (अश्मनः उत्तिष्ठति यत्। उत् + स्था + क।) शिलाजतु। इति राजनिर्घण्टः ॥

अश्रं, क्ली, (अश्नुते व्याप्नोति नेत्रं कण्ठं वा अश् + रक्।) नेत्रजलं। इत्युणादिकोषः ॥ ("तामप्यश्रं नवजलमयं मोचयिष्यत्यवश्यं"। इति मेघदूते ॥ "सखीभिरश्रोत्तरमीक्षितामिमाम्"। इति कुमारे ॥) रक्तं। इत्यमरटीका ॥

अश्रद्दधानः, त्रि, (न श्रद्दधानः। नञ्तत्पुरुषः।) श्रद्धाहीनः। यथा देवलः।

"प्रत्ययो धर्म्मकार्य्येषु तथा श्रद्धेत्युदाहृता।
नास्ति ह्यश्रद्दधानस्य धर्म्मकृत्ये प्रयोजनं" ॥

इति श्राद्धतत्त्वं ॥

अश्रद्धा, स्त्री, (न श्रद्धा। नञ्तत्पुरुषः।) शास्त्रार्थे अदृढ़प्रत्ययः। यथा,—

"विधिहीनं भावदुष्टं कृतमश्रद्धया च यत्।
तद्धरन्त्यसुरास्तस्य मूढस्य दुष्कृतात्मनः" ॥

इति श्राद्धतत्त्वं ॥ (मानसिकवृत्तिभेदः। यथा श्रुतौ,—

"कामः सङ्कल्पो विचिकित्सा श्रद्धाऽश्रद्धा धृतिरधृतिर्ह्रीर्धीर्भीरित्येतत् सर्वं मन एव" ॥

"अश्रद्धया च यद्दत्तं तत्तामसमुदाहृतम्" ॥

इति गीतायाम्।)

अश्रद्धेयं, त्रि, श्रद्धानर्हं। आदरायोग्यं। शास्त्रार्थादृढप्रत्यययोग्यं। श्रत् शब्दपूर्ब्बक धाधातोर्यप्रत्यये पश्चान्नञ्समासेन निष्पन्नं ॥ ("किमनेनाश्रद्धेयव्याधवचनप्रत्ययमात्रपरिगृहीतेनारण्येन"। इति पञ्चतन्त्रे।)

अश्रपः, पुं, स्त्री, (अश्रं रक्तं पिबति यः। अश्र + पा + ड।) राक्षसः। इत्यमरः ॥

अश्राद्धभोजी, [न्] त्रि, (न श्राद्धभोजी। नञ्तत्पुरुषः।) श्राद्धान्नाभक्षकः। यथा। दुर्गसिंहोऽपि अश्राद्धभोजीत्यस्य सति भोजने अश्राद्धमेव भुङ्क्ते न श्राद्धमिति न नियमः। तथात्वे व्रतलोपः स्यात्। इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥

अश्राद्धी, [न्] पुं, (अश्राद्धमस्यास्ति। अश्राद्ध + इन।) श्राद्धपक्षयज्ञशून्यः। यथा मनुः।

"नाद्यात् शूद्रस्य पक्वान्नं विद्वानश्राद्धिनो द्विजः।
आददीताममेवास्मादवृत्तावेकरात्रिकं" ॥

अश्राद्धिनः श्राद्धपक्षयज्ञशून्यस्य। इत्याह्निकाचारतत्त्वं ॥

अश्राद्धेयः, पु, (न श्राद्धेयः। नञ्समासः।) श्राद्धानर्हः। श्राद्धायोग्यब्राह्मणः। यथा। अत्रिकाश्यपौ,—

"पितुर्गेहे च या कन्या रजः पश्यत्यसंस्कृता।
भ्रूणहत्या पितुस्तस्याः सा कन्या वृषली स्मृता ॥
यस्तु तां वरयेत् कन्यां ब्राह्मणो ज्ञानदुर्ब्बलः।
अश्राद्धेयमपाङ्क्तेयं तं विद्याद्वृषलीपतिं" ॥

इत्युद्वाहतत्त्वं ॥

अश्रान्तं, क्ली, (अविद्यमानं श्रान्तमत्र। नञ्समासः।) अनवरतं। नित्यं। इत्यमरः ॥ श्रमरहिते त्रि ॥

अश्रान्तः, त्रि, श्रमरहितः। यथा। "अश्रान्तश्रुतिपाठपूतरसनाविर्भूतभूरिस्तवा जिह्मब्रह्ममुखौघविघ्नितनवस्वर्गक्रियाकेलिना। पूर्ब्बं गाधिसुतेन सामिघटिता मुक्तान् मन्दाकिनी यत् प्रासादुकूलवल्लिरनिलान्दोलैरखेलद्दिवि" ॥ इति नैषधे १ सर्गः ॥

अश्रिः, स्त्री, (अश्नाति अश्नुते वा। अश भोजने अशू व्याप्तौ वा। आश्रीयते प्रहारार्थम्। अशिशिहनिभ्यां क्रस्चेति इण् स च डित् डित्वात् टिलोप आङो ह्रस्वश्च।) गृहादेः कोणः। इति हेमचन्द्रः ॥ अस्त्रादेरग्रभागः। इत्यमरः ॥

अश्व
अश्व

("हृतस्य हन्तुः कुलिशं कुण्ठिताश्रीव लक्ष्यते" ।
इति कुमारे ।
"वध्यो वा एष यद्दृपः सोऽश्याश्रिः कर्त्तव्योऽशाश्रिः वै वध्यः" । इति शतपथब्राह्मणे ।)

अश्री, स्त्री, अश्रिः । अस्त्रादेरग्रभागः ॥ इत्यमरटीका ॥

अश्रु, क्ली, (अश्नुते नेत्रमिति । अश् + क्रन् । अथवा न श्रयति इति । न + श्रि + डुन्) चक्षुर्जलं । तत्पर्य्यायः । नेत्राम्बु २ रोदनं ३ अस्रं ४ अस्रं ५ अश्रु ६ वाष्पं ७ । इत्यमरकोषशब्दरत्नावल्यौ । ("श्रुतदेहविसर्ज्जनः पितुश्चिरमश्रूणि विमुच्य राघवः" । इति रघुवंशे ।) लोचं ८ । इति जटाधरः ॥

अश्रुतं, त्रि, (न श्रुतं । नञ्तत्पुरुषः ।) अकृतश्रवणं ॥ अनाकर्णितं । अशुना इति भाषा । यथा,—
"श्रुतार्थस्य परित्यागात् अश्रुतार्थस्य कल्पनात् ।
प्राप्तस्य बाधादित्येवं परिसङ्ख्या त्रिदोषिका" ।
इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥

अश्लेषा, स्त्री, (नास्ति श्लेषो यस्याम् ।) अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतनवमनक्षत्रं । अस्य रूपं । चक्राकृतिषडनक्षत्रात्मकं । इति दीपिका ॥ तस्याधिदेवता सर्पः ॥ यथा । अश्वि-यम दहन-कमलज-शशि-शूलभृददिति-जीव फणि-पितरः । इत्यादि ज्योतिस्तत्त्वं॥सा केतुग्रहस्य जन्मनक्षत्रं । यथा,—
"विशाखानलतोयानि वैष्णवं भगदैवतं ।
पुष्या पौष्णं यमः सर्पो जन्मभान्यर्कतः क्रमात्" ॥
इति दीपिका ॥ सा च अधोमुखगणा । यथा,—
"अश्लेषवह्नियमपित्र्यविशाखयुक्तं
पूर्व्वात्रयं शतभिषा च नवाप्यङनि ।
एतान्यधोमुखगणानि शिवानि नित्यं
विद्यार्थ्यभूमिखननेषु च शोभितानि" ॥
इति ज्योतिस्तत्त्वं ॥ * ॥ तस्या मस्तकोपरि उदये रात्रिलग्ननिरूपणं यथा,—
"मौलिगे भुजगभे स्वपक्षके
भङ्गुराकृतिनि सप्तताङ्के ।
मारकेलिरसिके तुलोदयात्
निर्णयुर्ज्जलधिखात्रिलिप्तिकाः" ॥ ३ । २४ ।
इति कालिदासकृतरात्रिलग्ननिरूपणं ॥ तत्र जातफलं ॥
"कुषाटनः स्याददितिदुष्टचेताः
कष्टप्रदश्चापि कृथा जनानां ।
सर्पे सदर्पो हि शठार्पितार्थ
कन्दर्पसन्तप्तमना मनुष्यः" ॥
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

अश्लेषाभवः, पुं, (अश्लेषायां भवः ।) केतुग्रहः । इति हारावली ॥

अश्वः, पु, (अश्नुते मार्गं व्याप्नोति । अशू व्याप्तौ अशूप्रुषिलटीति क्वन् ।) घोटकः । तत्पर्य्यायः । पीतिः २ पीती ३ वीतिः ४ घोट ५ घोटकः ६ तुरगः ७ तुरङ्गः ८ तुरङ्गमः ९ वाजी १० वाहः ११ अर्व्वा १२ गन्धर्व्वः १३ हयः १४ सैन्धवः १५ सप्तिः १६ । इत्यमरः तट्टीका च ॥
("जितसिंहभया नागा यत्राश्वा बिलयोनयः" ।
इति कुमारे ॥
"गच्छन्तमुच्चलितचामरचारुमश्वम्" ॥
इति शिशुपालवधे ॥) अश्वेन भ्रमणगुणाः । वातकोपनाङ्गस्थैर्य्यबलाग्निकारित्वं । इति राजवल्लभः ॥ पुंजातिविशेषः । तस्य लक्षणं ।
"काष्ठतुल्यवपुर्धृष्टो मिथ्याचारश्च निर्भयः ।
द्वादशाङ्गुलमेढ्रश्च दरिद्रस्तु हयो मतः" ॥
इति रतिमञ्जरी ॥ (स्वनामख्यातो वृष्णिवंशीयो नृपतिश्चित्रकस्य पुत्रः । यथा,—
"चित्रकस्याभवन् पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च ।
अश्वग्रीवोऽश्ववाहुश्च सुपार्श्वकगवेषणौ ॥
अरिष्टनेमिरश्वश्च ।" इति हरिवंशे ॥ स्वनामख्यातो दानवश्च यथा महाभारते ।
"चत्वारिंशद्दनोः पुत्राः ख्याताः सर्व्वत्र भारत ॥
स्वर्भानुरश्वोऽश्वपतिर्वृषपर्व्वा जकस्तथा" ॥)

अश्वकन्दिका, स्त्री, अश्वगन्धावृक्षः । इति रत्नमाला ॥

अश्वकर्णः, पु, (अश्वस्य कर्णमिव पत्रमस्य ।) शालवृक्षविशेषः । लताशाल इति केचित् ॥ तत्पर्य्यायः । जरणद्रुमः २ तार्क्ष्यप्रसवः ३ शस्यसम्बरणः ४ धन्यः ५ दीर्घपर्णः ६ कुशिकः ७ कौशिकः ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वं । तिक्तत्वं । स्निग्धत्वं । "उरोविस्फोटपित्तास्रकण्डुशिरोदोषार्त्तिनाशित्वञ्च" ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥
("सालतालाश्वकर्णानां पर्णैर्वङ्कभिरावृताम्" ॥
इति रामायणे ॥
"अश्वकर्णः कषायः स्याद्व्रणस्वेदकफक्रमीन् ।
ब्रध्नविद्रधिवाधिर्य्ययोनिकर्णगदान् हरेत्" ॥
इति भावप्रकाशः ॥
"विम्बीफलं साश्वकर्णं स्तन्यकृत् कफपित्तजित् ।
तृड्दाहज्वरपित्तास्रकासश्वासक्षयापहं" ॥
इति सुश्रुतः ॥)

अश्वकर्णकः, पु, (अश्वकर्ण + स्वार्थे कन् ।) शालवृक्षः । इत्यमरः ॥

अश्वकिनी, स्त्री, (अश्वक + इन् + ङीप् ।) अश्विनीनक्षत्रं । इति हेमचन्द्रः ॥

अश्वखुरः, पु, (अश्वस्य खुरमिवाकृतिर्यस्य ।) नखीनामगन्धद्रव्यं । इति रत्नमाला ॥

अश्वखुरा, स्त्री, अपराजितालता । इति राजनिर्घण्टः॥

अश्वखुरी, (स्त्री) अपराजितालता । इति शब्दमाला ॥

अश्वगन्धा, स्त्री, (अश्वस्य गन्ध एकदेशो मेढ्रमिव मूलमस्याः ।) स्वनामख्यातक्षुद्रवृक्षविशेषः । अश्वगन्ध इतिख्याता । तत्पर्य्यायः । हयगन्धा २ वाजिगन्धा ३ अश्वगन्धिका ४ बल्या ५ तुरगगन्धा ६ कम्बुका ७ अश्वावरोहिका ८ कम्बुकाष्ठा ९ अवरोहिका १० वाराहकर्णी ११ तुरगा १२ वनजा १३ वाजिनी १४ हया १५ पुष्टिदा १६ बलदा १७ पुष्टिः १८ पीवरा १९ पलाशपर्णी २० वातघ्नी २१ श्यामला २२ कामरूपिणी २३ काला २४ प्रियकरी २५ गन्धपत्री २६ हयप्रिया २७ वाराहपत्री २८ अस्या गुणाः । कटुत्वं । उष्णत्वं । तिक्तत्वं मदगन्धित्वं । बलपुष्टिकारित्वं । वायुकासश्वासक्षयव्रणजराव्याधिनाशित्वञ्च । इति रत्नमाला राजनिर्घण्टराजवल्लभाः ॥
"गन्धान्ता वाजिनामादिरश्वगन्धा हयाह्वया ।
वाराहकर्णी वरदा वरदा कुष्ठगन्धिनी" ॥
क्वचित्पुस्तके अन्त्यवरदास्थाने वदरीति पाठः ।
"अश्वगन्धानिलश्लेष्मश्वित्रशोथक्षयापहा ।
बल्या रसायनी तिक्ता कषायोष्णातिशुक्रला" ॥
इति भावप्रकाशः ॥
("यवाश्वगन्धा यष्ट्याह्वैस्तिलैर्वोद्वर्त्तनं हितम् ।
शतावर्य्यश्वगन्धाभ्यां पयस्येरण्डजीवनैः" ॥
इति सुश्रुते ॥
"अश्वगन्धास्तु वातघ्नी बल्या वृष्या रसायणी" ॥
इति वैद्यकद्रव्यगुणः ॥
"पादकल्कोऽश्वगन्धायाः क्षीरे दशगुणे पचेत् ।
घृतं पेयं कुमाराणां पुष्टिकृद्बलवर्द्धनं" ॥
॥ * ॥ अश्वगन्धाघृतं ॥ * ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः ॥)

अश्वगोयुगं, क्ली, (द्वावश्वौ । द्वित्वे, अश्व + गोयुगच् । अश्वद्वयं । इति पाणिनिः ॥ एक योड़ाघोड इति भाषा ।

अश्वगोष्ठं, क्ली, (अश्वानां स्थानं । गोष्ठजादयः स्थानादिषु पशुनामभ्य इति, अश्व + गोष्ठच् ।) अश्वस्थानं । आस्तवल् इति आरवीभाषा । यथा,—
"पशुभ्यः स्थानद्विषट्के गोष्ठगोयुगषड्गवं ।"
इत्यनेन अश्वशब्दात् गोष्ठप्रत्ययेन निष्पन्नं ॥
इति मुग्धबोधव्याकरणं ॥

अश्वग्रीवः, पुं, (अश्वस्य ग्रीवाइव ग्रीवा यस्य । विष्णुद्विष्टासुरविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा भारते ।
"अश्वग्रीवश्च सूक्ष्मश्च तुहुण्डश्च महाबलः" ॥
तत्रैव च ।
"अश्वग्रीव इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवन्नृपः"
स्वनामख्यातो वृष्णिवंशीयो नृपतिः स हि चित्रकस्य पुत्रो वृष्णिनरपतेः पौत्रः । यथा हरिवंशे,—
"चित्रकस्याभवन् पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च ।
अश्वग्रीवोऽश्ववाहुश्च सुपार्श्वकगवेषणौ" ॥)

अश्वघ्नः, पुं, (अश्वं हन्तीति । अश्व + हन् + टक् । करवीरपुष्पवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

अश्वतरः, पुं, स्त्री, (तनुरश्वः । वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्च तनुत्वे इति ष्टरच् । अश्वेनाश्वायामुत्पन्नोऽश्वः अश्वत्वं च जातिः । तत्सहचरितस्योक्षधर्म्मस्य तनुत्वं अन्यपितृकत्वात् ।) अश्वायां गर्द्दभेन जातः पशुविशेषः । इति स्मृतिः । खच्चर इति भाषा । ॥
("हयानश्वतरानुष्ट्रांस्तथैव सुरभेः सुतान्" ।
इति रामायणे ॥
"सकृद्दुष्टं हि यो मित्रं पुनः सन्धातुमिच्छति ।
स मृत्युमुपगृह्णाति गर्भमश्वतरी यथा" ॥
इति पञ्चतन्त्रे ॥)

अश्वतरः, पुं, वेगसरः। नागराजविशेषः। इति मेदिनी ॥

("कम्बलाश्वतरौ चापि नागकालीयकस्तथा"।
"ऐरावतो महापद्मः कम्बलाश्वतरावुभौ" ॥
इति च महाभारते ॥) गन्धर्व्वविशेषः। पंवत्सः। इति धरणिः ॥

अश्वत्थः, पुं, (अश्वत्थं जलमस्यास्ति। मूले सिक्तत्वात्। अर्श-आद्यच्। अश्वत्थवत् कामकर्म्मवातेरितनित्यप्रचलितस्वभावत्वात् आशुविनाशित्वेन श्वोऽपि स्थास्यतीति विश्वासानर्हत्वाच्च मायामयः संसारवृक्षः। शाल्मलिवटाद्यपेक्षया न श्वश्चिरं तिष्ठति अश्व इव तिष्ठति वा। स्था गतिनिवृत्तौ। पृषोदरादित्वात् पूर्व्वोत्तरपदान्ताद्योः सकारयोस्तकारौ सुपिस्थ इति कः।) स्वनामख्यातवृक्षविशेषः। पिपर इति पश्चिमदेशीयभाषा। तत्पर्य्यायः। बोधिद्रुमः २ चलदलः ३ पिप्पलः ४ कुञ्जराशनः ५। इत्यमरः ॥ अच्युतावासः ६ चलपत्रः ७ पवित्रकः ८ शुभदः ९ बोधिवृक्षः १० याज्ञिकः ११ गजभक्षकः १२ श्रीमान् १३ क्षीरद्रुमः १४ विप्रः १५ मङ्गल्यः १६ श्यामलः १७ गुह्यपुष्पः १८ सेव्यः १९ सत्यः २० शुचिद्रुमः २१ धनुर्वृक्षः २२। अस्य गुणाः। सुमधुरत्वं। कषायत्वं। शीतलत्वं। कफपित्तविनाशित्वं रक्तदाहशमनकारित्वञ्च ॥ तत्पक्वफलस्य गुणाः। सद्यो योनिदोषहारित्वं। शीतलत्वं। अतिहृद्यत्वं। पित्तरक्तविषार्त्तिदाहच्छर्द्दिशोषारुचिदोषनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥

("अश्वत्थोडुम्बरप्लक्षन्यग्रोधानां फलानि च।
कषायमधुराम्लानि वातलानि गुरूणि च" ॥
इति चरकः ॥

अश्वत्थदेवायतनश्मशान-
वल्मीकसन्ध्यासु चतुष्पथेषु।
याम्ये सपित्र्ये परिवर्ज्जनीया
ऋक्षे नरा मर्म्मसु ये च दष्टाः" ॥
इति सुश्रुतः ॥)

अथाश्वत्थवन्दनकालमन्त्राः।
"अश्वत्थं वन्दयेन्नित्यं पूर्व्वाह्णे प्रहरद्वये।
अत ऊर्द्ध्वं न वन्देत अश्वत्थन्तु कदाचन ॥
(ॐ) चक्षुस्पन्दं भुजस्पन्दं तथा दुःस्वप्नदर्शनं।
शत्रूणाञ्च समुत्थानमश्वत्थ शमयाशु मे ॥
अश्वत्थरूपी भगवान् प्रीयतां मे जनार्दनः।
त्वां दृष्ट्वा नश्यते पापं दृष्ट्वा लक्ष्मीः प्रवर्त्तते ॥
प्रदक्षिणे भवेदायुः सदाश्वत्थ नमोऽस्तु ते" ॥
इति स्मृत्यर्थसारे हलायुधधृतवचनं ॥ गर्द्दभाण्डवृक्षः। इति विश्वः ॥
"बोधिद्रुः पिप्पलोऽश्वत्थश्चलपत्रो गजाशनः।
पिप्पलो दुर्ज्जरः शीतः पित्तश्लेष्मव्रणास्रजित् ॥
गुरुस्तुवरको रूक्षो वर्ण्यो योनिविशोधनः" ॥॰॥
अथ पिप्पलभेदः। गजहण्ड इति हिन्दिभाषा।
"पारिशोन्यः फलीशश्च कपिचूतः कमण्डलुः।
गर्द्दभाण्डः कन्दरालकपीतनसुपार्श्वकाः ॥
फलीशो दुर्ज्जरः स्निग्धः क्रिमिशुक्रकफप्रदः।
फलेऽम्लमधुरो मूले कषायः स्वादुमज्जकः" ॥॰॥
अथ शेलियापिप्पलः।
"नन्दीवृक्षोऽश्वत्थभेदः प्ररोही गजपादपः।
स्थालीवृक्षः क्षयतरुः क्षीरी च स्यादनस्पतिः ॥
नन्दीवृक्षो लघुः स्वादुस्तिक्तस्तुवर उष्णकः।
कटुपाकरसो ग्राही विषपित्तकफास्रनुत्" ॥
इति भावप्रकाशः ॥॰॥ तस्य विष्णुस्वरूपत्वं यथा,—

ऋषय ऊचुः।
"कथं त्वयाश्वत्थवटौ गोब्राह्मणसमौ कृतौ।
सर्व्वेभ्योऽपि तरुभ्यस्तौ कथं पूज्यतमौ कृतौ" ॥

सूत उवाच ॥
"अश्वत्थरूपी भगवान् विष्णुरेव न संशयः।
रुद्ररूपी वटस्तद्वत् पलाशो ब्रह्मरूपधृक् ॥
दर्शनस्पर्शसेवासु ते वै पापहराः स्मृताः।
दुःखापद्व्याधिदुष्टानां विनाशकारिणो ध्रुवं" ॥

ऋषय ऊचुः।
"कथं वृक्षत्वमापन्ना ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः।
एतत् कथय सर्व्वज्ञ संशयोऽत्र महान् हि नः" ॥

सूत उवाच।
"पार्व्वतीशिवयोर्देवैः सुरतं कुर्व्वतोः किल।
अग्निं ब्राह्मणवेशेन प्रेष्य विघ्नः कृतः पुरा ॥
ततस्तु पार्व्वती क्रुद्धा शशाप त्रिदिवौकसः।
रतेः सेकसुखभ्रंशकम्पमाना तदा भृशं" ॥

पार्व्वत्युवाच।
"क्रिमिकीटादयोऽप्येते जानन्ति सुरतः सुखं।
तस्मान्मम सुखभ्रंशात् यूयं वृक्षत्वमाप्स्यथ" ॥

सूत उवाच।
"एवं सा पार्व्वती देवी अशपत् क्रुद्धमानसा।
तस्माद्वृक्षत्वमापन्ना ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥
तस्मादिमौ विष्णुमहेश्वरावुभौ
बभूवतुर्बोधिवटौ मुनीश्वराः।
बोधिस्त्वयं चार्किदिने विनत्र
न संस्पृशेदर्कजवारयोगात्" ॥
इति पाद्मे उत्तरखण्डे १६० अध्यायः ॥ * ॥

ऋषय ऊचुः।
"अस्पृश्यत्वं कथं जातं सूत बोधितरोः स्वयं।
स्पृश्यत्वञ्च कथं प्राप्तस्तथायं शनिवासरे" ॥

सूत उवाच।
"समुद्रमथनाद्यानि रत्नान्यापुः सुरोत्तमाः।
श्रेष्ठञ्च कौस्तुभं तेषु विष्णवे प्रददुः सुराः ॥
यावद्धरीचकारासौ लक्ष्मीं भार्य्यार्थमात्मनः।
तावद्विज्ञापयामास लक्ष्मीस्तं चक्रपाणिनं" ॥

लक्ष्मीरुवाच।
"असंस्कृत्य कथं ज्येष्ठा कनिष्ठा परिणीयते।
तस्मान्ममाग्रजामेतामलक्ष्मीं मधुसूदन ॥
विवाह्योद्वाहमां पश्चात् एष धर्म्मः सनातनः।
तस्मात् धर्म्मव्यतिक्राम न कुर्य्या मधुसूदन ॥
इति तद्वचनं श्रुत्वा स विष्णुर्लोकभावनः।
उद्दालकाय मुनये सुदीर्घतपसे तदा ॥
आप्तवाक्यानुरोधेन तामलक्ष्मीं ददौ किल।
स्थूलोष्ठीं शुक्लवदना विरूपा बिभ्रतीं तनुं ॥
खरदारक्तनयना रूक्षपिङ्गशिरोरुहा।
स मुनिर्विष्णुवाक्यात्तामङ्गीकृत्य स्वमाश्रमं ॥
वेदध्वनिसमायुक्तमानयामास धर्म्मवित्।
होमधूपसुगन्धाढ्यं वेदघोषेण नादितं ॥
आश्रमं तं विलोक्याथ व्यथिता साब्रवीदिदं।"

ज्येष्ठोवाच।
"नहि वासानुरूपोऽयं वेदध्वनियुतो मम ॥
नात्रागमिष्ये भो ब्रह्मन् नयस्वान्यत्र मां ध्रुवं"।

उद्दालक उवाच।
"कथं नायासि किञ्चात्र वर्त्तते स्वमतं तव।
तत्र योग्या च वसतिः का भवेत्तद्वदस्व मां" ॥

ज्येष्ठोवाच।
"वेदध्वनिर्भवेद्यस्मिन् अतिथीनाञ्च पूजनं।
यज्ञदानादिकं यत्र नैव तत्र वसाम्यहं ॥
परस्परानुरागेण दाम्पत्यं यत्र विद्यते।
पितृदेवार्च्चनं यत्र तत्र नैव वसाम्यहं ॥
दासशौचे न विद्येते परद्रव्यापहारिणः।
परदाररता यत्र तत्र स्थाने रतिर्म्मम ॥
वृद्धसज्जनविप्राणां यत्र स्यादवमाननं।
निष्ठुरं भाषणं यत्र तत्र सम्यग्वसाम्यहं" ॥

सूत उवाच।
"इति तद्वचनं श्रुत्वा विसन्नवदनोऽभवत्।
उद्दालकस्ततो वाक्यं तामलक्ष्मीमुवाच ह" ॥

उद्दालक उवाच।
"अश्वत्थवृक्षमूलेऽस्मिन् अलक्ष्मीः अस्यतां क्षणं।
आश्रमस्थानमालोक्य यावदायाम्यहं पुनः" ॥

सूत उवाच।
"इति तां तत्र संस्थाप्य जगामोद्दालको मुनिः।
प्रतीक्षन्ती चिरं तत्र यदा न तं ददर्श सा ॥
तदा रुरोद करुणं भर्त्तुस्त्यागेन दुःखिता।
तत्तस्याः क्रन्दितं लक्ष्मीर्वैकुण्ठभवनेऽशृणोत् ॥
तदा विज्ञापयामास विष्णुमुद्विग्नमानसा"।

लक्ष्मीरुवाच।
"स्वामिन् मद्भगिनी ज्येष्ठा स्वामित्यागेन दुःखिता।
तामाश्वासयितुं याहि कृपालो यद्यहं प्रिया" ॥

सूत उवाच।
"लक्ष्म्या सह ततो विष्णुस्तत्रागात् कृपयान्वितः।
आश्वासयन्नलक्ष्मीं तामिदं वाक्यमथाब्रवीत्" ॥

विष्णुरुवाच।
"अश्वत्थवृक्षमासाद्य सदालक्ष्मीः स्थिरा भव।
ममांशसम्भवो ह्येष आवासस्ते मया कृतः ॥
मन्दवारे सदा नूनं लक्ष्मीरत्रागमिष्यति।
अस्पृश्योऽसौ भवेत्तस्मात् मन्दवारं विना किल" ॥
इति पाद्मे उत्तरखण्डे १६१ अध्यायः ॥ • ॥
वैशाखमासे तस्य सेचनफलं यथा,—
"वैशाखे सिञ्चयेन्नित्यं विष्णुमश्वत्थरूपिणं।
चतुर्वर्गफलावाप्तिहेतवे वैष्णवो जनः ॥
गण्डूषमात्रतोयेन कुर्य्याद्योऽश्वत्थसेचनं।
सोऽपि याति परं स्थानं विमुक्तः पापकोटिभिः ॥
अश्वत्थमूलं विप्रर्षे यो बध्नाति शिलादिभिः।
अश्वत्थरूपी भगवान् किं तस्मै न हि यच्छति ॥
अश्वत्थद्रुममालोक्य प्रणामं कुरुते तु यः।
आयुर्वृद्धिर्भवेत्तस्य वर्द्धन्ते सर्व्वसम्पदः ॥

अश्व अश्व

यथाश्वत्थतले विप्र धर्म्मकर्म्म विधीयते ।
तृणातिरिक्तता न स्यात्तस्मिन् कर्म्मणि जैमिने ॥
तत्र तीर्थानि सर्व्वाणि त्रिस्रोतादीनि जैमिने ।
यत्राश्वत्थतलस्तिष्ठेत् एकोऽपि शाखिनां वरः ॥
अश्वत्थपूजको यस्तु स एव हरिपूजकः ।
अश्वत्थमूर्त्तिर्भगवान् स्वयमेव यतो द्विज ॥
तत्स्नानाद्द्विजश्रेष्ठ योऽश्वत्थं हन्ति मूढधीः ।
संसारे नास्ति तत्कर्म्म यत् कृत्वा स च शुध्यति ॥
अश्वत्थो वृक्षराजोऽयं हरिमूर्त्तिः प्रकीर्त्तितः ।
तस्मादश्वत्थहन्तॄणां त्राता कोऽपि न विद्यते ॥
अश्वत्थं पश्यतो विप्र स्पृशतः स्मरतस्तथा ।
देहस्थं पातकं तस्य हरेत् प्रणमतो हरिः ॥
त्रिलोक्याश्वत्थहन्तारं यः शक्तो न निवारयेत्
तन्नेत्रयुग्मं वडिशैर्यमेनोत्पाट्यते स्वयं ॥
अश्वत्थच्छेदनं मूढ मा कुर्व्विति वदेन्न यः ।
तस्य जिह्वा कृकिकया स्वयं कृन्तति भास्करिः ॥
अश्वत्थशाखामेकां यः स्वल्पामपि निहन्ति यः ।
स कोटिब्रह्महत्यानां फलं प्राप्नोति मानवः ॥
यत्पापं ब्रह्महत्याया गुरुस्त्रीगमने च यत् ।
सुरापाने तथास्तेये न्यासापहरणे तथा ॥
यत्पापं भ्रूणहत्याया गोहत्याया द्विजोत्तम ।
स्त्रीहत्यायाश्च यत्पापं परस्त्रीगमने तथा ॥
शरणागतहत्यायां हत्याया सुहृदा तथा ।
विश्वासवाक्याकथने परहिंसाविधौ च यत् ॥
यत् पापं परनिन्दायां हरिवासरभोजने ।
अश्वत्थच्छेदनाद्घोरं तत् पापं प्राप्यते जनैः ॥
विष्णुमूर्त्तेर्जनो मोहादश्वत्थस्य निहन्ता यः ।
तत्तुल्यः पातकी कोऽपि न भूतः क्षितिमण्डले ॥
वदाम्यश्वत्थमाहात्म्यं सर्व्वपापप्रणाशनं ।
साक्षादेव स्वयं विष्णुः शान्त्योऽखिलविश्वराट् ॥
तद्भक्तिं कुर्व्वतः पुंसो विद्यते नाशुभं क्वचित् ।
अश्वत्थं सेवते यस्तु विष्णुबुद्ध्या नरोत्तमः ॥
तस्य प्रसन्नो भगवान् ददाति परमं पदं" ।
इति पाद्मे क्रियायोगसारे अश्वत्थसेचनं नाम ११ अध्यायः ॥
(अस्थिररूपः संसारवृक्षः । यथा, गीतायाम् ।
"ऊर्द्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं प्राहुरव्ययम् ।
छन्दांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदवित्" ॥
विस्तरस्तु गीतायाः पञ्चदशेऽध्याये द्रष्टव्यः ॥)

अश्वत्थभेदः, पुं, (अश्वत्थस्य भेदो विभिन्नता यस्मिन् ।) प्लक्षवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अश्वत्था, स्त्री, पूर्णिमातिथिः । इति मेदिनी ॥

अश्वत्थामा, [न्] पुं, (अश्वस्येव स्थाम बलं यस्य । पृषोदरादिवत् सस्य तः । अथवा अश्व इव तिष्ठति युद्धे । अश्व + स्था + मनिन् ।) द्रोणाचार्य्यपुत्त्रः । स तु चिरजीवी महारथी च । तत्पर्य्यायः । कृपीसुतः २ द्रौणायन ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ द्रौणिः ४ । इति स्मार्त्ताः ॥ कृद्भावे द्रोणिः ५ ॥ (अयं खलु जात एव अश्ववत् ननाद अतोऽस्य अश्वत्थामेति नाम । तथा च भारते ।
"अलभत् गौतमीपुत्त्रमश्वत्थामानमेव च ।
स जातमात्रो व्यनदत् यथैवोच्चैःश्रवा हयः ॥
तच्छ्रुत्वान्तर्हितं भूतमन्तरीक्षस्थमब्रवीत् ।
अश्वस्येवास्य यत् स्थाम नदतः प्रदिशो गतम् ॥
अश्वत्थामैव बालोऽयं तस्मान्नाम्ना भविष्यति" ।)

अश्वत्थी, स्त्री, (क्षुद्रोऽश्वत्थः । अश्वत्थ + अल्पार्थे ङीप् ।) वृक्षविशेषः । पिप्पली इति लोके । तत्पर्य्यायः । लघुपत्री २ पवित्रा ३ ह्रस्वपत्रिका ४ पिप्पलीका ५ वनस्था ६ अश्वत्थिका ७ । अस्या गुणाः । मधुरत्वं । कषायत्वं । अस्रपित्तनाशित्वं । विषदाहप्रशमनकारित्वं । गुर्व्विण्या हितकारित्वञ्च ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अश्वदंष्ट्रा, स्त्री, (अश्वस्य दंष्ट्रा इव आकृत्या ।) गोक्षुरवृक्षः । इत्यमरः ॥

अश्वन्त, क्ली, (अशु-(सु)-नामन्तो यस्मिन् ।) अशुभं । क्षेत्रं । चुल्ली । अनवधि । मृतं । इति हेमचन्द्रः ॥

अश्वपालः, पुं, (अश्वान् पालयतीति, अश्व + पाल + कर्म्मणि उपपदे अण् प्रत्ययः ।) घोटकरक्षकः । इति अश्वपालिकशब्दटीकायां दुर्गादासः ॥ सहिस् इति यावनीभाषा । ("दन्तातङ्कोऽङ्कनानामनुस्वनमरणैः संभ्रमादश्वपालैः प्रभ्रष्टोऽयं प्लवङ्गः प्रविशति नृपतेर्मन्दिरं मन्दुरायाः" इति रत्नावल्याम् ।)

अश्वपुच्छा, स्त्री, (अश्वस्य पुच्छमिव केशरोऽस्याः ।) माषपर्णीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अश्वबालः, पुं, (अश्वस्य बाल इव । काशस्य पुष्पं अश्वबालवत् विभाति ।) काशः । केशया इति भाषा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अश्वमहिषिका, स्त्री, (अश्वमहिषयोर्वैरम् । द्वन्द्वात् वैरमैथुनिकयोरिति अश्वमहिष + वुन् ।) अश्वमहिषयोर्नित्यवैरं । इति शब्दरत्नावली ॥

अश्वमारः } पुं, (अश्वं मारयति । अश्व + मृ + **अश्वमारकः** } णिच् + अण् ।) करवीरवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ ("लाक्षारेवतकुटजाश्वमारकटफलहरिद्राद्वयनिम्बसप्तच्छदमालत्यस्त्रायमाणा चेति" । इति सुश्रुते ॥
"करवीरः श्वेतपुष्पः शतकुम्भोऽश्वमारकः" ।
इति भावप्रकाशः ॥
"तत्र लीनकाश्मर्यगर्भेत्यादि ।
सुश्रुतस्य कल्पस्थानेऽभिहितं ॥")

अश्वमुखः, पुं, (अश्वस्य मुखमिव मुखं यस्य । किन्नरः । इति हलायुधः ॥ (स्त्री, किन्नरी । किम्पुरुषस्त्री । यथा कुमारे ।
"न दुर्व्वहश्रोणिपयोधरार्त्ता
भिन्दन्ति मन्दां गतिमश्वमुख्यः" ॥)

अश्वमेधः, पुं, (अश्वः मेध्यते हिंस्यते यत्र । मेध हिंसने + घञ् ।) यज्ञविशेषः । इति जटाधरः ॥ यत्र लक्षणविशेषात्वक्तमश्वं संप्रोक्ष्य कपाले जयपत्रं बद्ध्वा त्यजेत् तद्रक्षार्थं पुरुषविशेषं नियोजयेत् संवत्सरान्ते अश्वे आगते सति अथवा केनापि सबद्धे युद्धं कृत्वा तमानीय यथाविधि वधं कृत्वा तद्वपया होमः कर्त्तव्यः । कामनानुसारेण तत्फलं । मोक्षः ब्रह्महत्यापापक्षयः स्वर्गश्च । यथा । आपस्तम्बः ।
"राजा सार्व्वभौमः अश्वमेधेन यजेत नाप्यसार्व्वभौमः" । इति ॥ प्रायश्चित्तात्मकाश्वमेधो यथा विष्णुः ।
"अनुपातकिनस्त्वेते महापातकिनो यथा ।
अश्वमेधेन शुध्यन्ति तीर्थानुसरणेन वा" ॥
अपि च ।
"अश्वमेधेन शुध्यन्ति महापातकिनस्त्विमे" ।
इति विष्णूक्ताश्वमेधस्य प्रायश्चित्तत्वम् । पापक्षयस्वर्गोभयसाधकस्य तु तस्यापि न प्रायश्चित्तत्वम् । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ ० ॥ कलौ तस्य निषेधो यथा बृहन्नारदीये ।
"दीर्घकालं ब्रह्मचर्य्यं नरमेधाश्वमेधकौ ।
महाप्रस्थानगमनं गोमेधञ्च तथा मखं ॥
इमान् धर्म्मान् कलियुगे वर्ज्यानाहुर्म्मनीषिणः" ।
इत्युद्वाहतत्त्वम् ॥ अन्यच्च । ब्रह्मपुराणम् ।
"नराश्वमेधौ मद्यञ्च कलौ वर्ज्या द्विजातिभिः" ।
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ ० ॥ तत्फलजनककर्म्माणि यथा,—
"वैशाखे मासि यः कुर्य्यात् प्रपां माधवतुष्टये ।
दिने दिनेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः" ॥
इति पाद्मे क्रियायोगसारे ११ अध्यायः ॥
अपि च ब्रह्माण्डे ॥
"स्नानन्तु भक्त्या गङ्गायां कर्त्तुकामस्य गच्छतः ।
पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं मर्त्त्यस्य जायते" ॥
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

अश्वमेधिकः, पुं, (अश्वमेधाय हितः । अश्वमेध + ठक्, ठन् वा ।) अश्वमेधयागोपयुक्तघोटकः । इति जटाधरः ॥ (क्लीवलिङ्गे स्वनामख्यातं महाभारतान्तर्गतं चतुर्द्दशपर्व्व । यथा,—
"ततोऽश्वमेधिकं पर्व्व सर्वपापप्रणाशनम्" ।
"ततोऽश्वमेधिकं पर्व्व प्रोक्तं तच्च चतुर्दशम्" ।)

अश्वमेधीयः, पुं, (अश्वमेधाय हितः । अश्वमेध + छ ।) अश्वमेधयज्ञीयाश्वः । तत्पर्य्यायः ययुः २ । इत्यमरः ॥ तस्य लक्षणम् ।
"कालाम्भोधरसङ्काशः स्वर्णवर्णमुखो बली ।
यस्य पार्श्वावुभावर्द्धचन्द्राकारौ सुशोभनौ ॥
पुच्छं विद्युत्प्रतीकाशमुदरं कुन्दसन्निभं ।
पादाश्चैव हरिद्वर्णाः कर्णौ सिन्दूरसन्निभौ ॥
ज्वलदग्निनिभा जिह्वा चक्षुषी भास्करोपमे ।
विराजितो रोमराज्या सानुलोमविलोमया ॥
विचित्रैर्विविधैर्वर्णैश्चित्रो रजतबिन्दुभिः ।
यो वेगे वायुतुल्यः स्यादुच्चैःश्रवा यथा ॥
यस्य गात्रोद्भवो गन्धो गन्धर्व्वमपि मोहयेत् ।
एवं लक्षणसंयुक्तो यज्ञीयः पशुरुच्यते ॥
अश्वस्य पालकस्यातिबलवान् पुत्त्र उच्यते ।
पार्थतुल्यः सुहृद्वापि बहुविघ्नः कृतूत्तमः" ॥
इति वाशिष्ठरामायणम् ॥

अश्वयुक्, [ज्] स्त्री, (अश्वं युनक्ति रूपेणानुकरोतीति अश्व + युज + क्विप् ।) अश्विनीनक्षत्रं । इत्यमरः ॥

अश्वयुक्, [ज्] } पुं, (अश्विना नक्षत्रेण युक् युक्ता पौर्णमासी अस्त्यस्मिन् ।) आश्विनमासः ।
अश्वयुजः }

इति शब्दरत्नावली ॥ ("अश्वयुक्कृष्णपक्षे तु श्राद्धं कुर्य्यादिति स्मृतिः" । भाद्रपदाश्वयुजौ वर्षाः । इति सुश्रुतः ।)

अश्वरक्षः, पुं, (अश्वान् रक्षतीति । अश्व + रक्ष + अण् ।) घोटकरक्षकः । अश्वपालः । इति जटाधरः ॥

अश्वरोधकः, पु, (अश्वान् रुणद्धि । अश्व + रुध + ण्वुल् ।) करवीरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अश्वलाला, स्त्री, (अश्वस्य लालेवाकारोऽस्याः ।) सर्पविशेषः । तत्पर्य्यायः । हलाहलः २ ब्रह्मसर्पः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अश्ववक्त्रः, पुं, (अश्वस्य वक्त्रमिव वक्त्रं यस्य ।) किन्नरः । इति शब्दरत्नमाला ॥

अश्ववडवं, क्ली, अश्ववडवानां समाहारः । अश्ववडवयोर्द्वन्द्वे अश्ववडवौ । अश्ववडवानां द्वन्द्वे अश्ववडवाः । इत्यमरटीकायां भरतः सारसुन्दरी च । घोडा घुड़ीर समाहारद्वन्द्वसमासे क्लीवलिङ्गे एकवचन हय इतरेतरद्वन्द्वे पुलिङ्गे द्विवचन बहुवचन हय इति भाषा ॥

अश्ववहः, पु, (अश्वेन उह्यते यः सः । अश्व + वह + अच् ।) अश्ववाहकः । इति जटाधरः । घोडसओयार इति भाषा ॥

अश्ववारः, पु, (अश्वं वारयतीति । अश्व + वृ + अण् ।) सादी । इति हेमचन्द्रः । घोडसओयार इति भाषा ॥

("परस्परेणोत्पीडितजानुभागा
दुःखेन निश्चक्रमुरश्ववाराः" ।

इति माघे ।)

अश्ववारणः, पु, (अश्वं वारयति + अश्व + वृ + णिच् + ल्यु ।) गलकम्बलरहितगोसदृशपशुविशेषः । तत्पर्य्यायः । गवयः २ वनगवः ३ गोसदृक्षः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

अश्ववित्, [द्] पु, (अश्वं अश्वविद्यां वेत्तीति । अश्व + विद् + क्विप् ।) नलराजः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (नलस्य राज्ञोऽश्वविद्याज्ञता वर्णिता भारते । यथा ।

"बाहुकस्तमुवाचाथ देहि विद्यामिमां मम ।
मत्तोऽपि चाश्वहृदयं गृहाण पुरुषर्षभ ॥
ऋतुपर्णो ततो राजा बाहुकं कार्य्यगौरवात् ।
हयज्ञानस्य लोभाच्च तं तथेत्यब्रवीद्वचः ॥
यथोक्तं त्वं गृहाणेदमक्षाणां हृदयं परं ।
निक्षेपो मेऽश्वहृदयं त्वयि तिष्ठतु बाहुक" ॥

बाहुको बाहुकवेशधारी नलः ।)

अश्ववैद्यः, पु, घोटकचिकित्सकः । सालोतरी इति हिन्दिभाषा । अश्वस्य वैद्यः इति षष्ठीतत्पुरुषसमासनिष्पन्नः ॥

अश्वशाला, स्त्री, घोटकगृहं । घोडार पाइशाल । आस्तवल् इति भाषा । यथा वाजिशाला तु मन्दुरा । इत्यमरः ॥ हे अश्वावस्थानगृहे । वाजिनोऽश्वस्य शाला गृहं वाजिशाला । अश्वशालादि च । इति तट्टीकायां भरतः ॥ ("कोषागारमायुधागारमश्वशाला हस्तिशालाश्च" । इति भारते ।)

अश्वशृगालिका स्त्री, (अश्वशृगालयोर्वैरम् । द्वन्द्वात् वैरमैथुनिकयोरिति वुन्) अश्वशृगालयोर्वैरम् । इति शब्दरत्नावली ॥

अश्वषड्गवं, क्ली, (अश्व + षड्गवच् ।) अश्वषट्कं षडश्वाः । इति पाणिनिः ॥

अश्वसेननृपनन्दनः, पु, (अश्वसेनो नृपस्तस्य नन्दनः ।) सनत्कुमारः । इति हेमचन्द्रः ॥

अश्वा, स्त्री, (अश्व + टाप् ।) घोटकी । घुड़ी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । वामी २ वडवा ३ । इत्यमरः ॥

अश्वारिः, पु, (अश्वानामरिः ।) महिषः । इति जटाधरः ॥

अश्वारूढः, पु, (अश्व आरूढो येन ।) अश्वारोहः । घोटकोपरि कृतारोहणः । यथा । "अश्वारोहास्तु सादिनः" । इत्यमरः ॥ हे अश्वारूढे । अश्वमारोहन्ति अश्वारोहाः ण्वल् अण् । सादयन्ति अश्वान् सादिनः ग्रहादित्वात् णिन । इति तट्टीकायां भरतः ॥

अश्वारोहः, त्रि, (अश्वमारोहतीति । अश्व + आ + रुह + अण् ।) अश्वपृष्ठस्थितयोद्धा । घोडसोयार इति भाषा । तत्पर्य्यायः । सादी २ इत्यमरः ॥ अश्ववहः ३ । इति जटाधरः ॥ अश्ववारः ४ तुरगी ५ । इति हेमचन्द्रः ॥

अश्वारोहा, स्त्री, अश्वगन्धावृक्षः । अश्ववाहकं त्रि । इति मेदिनी ॥ (अश्वगन्धाशब्देऽस्या गुणा व्याख्याताः ।)

अश्वारोही, [न्] त्रि, अश्वारोहणविशिष्टः । अश्वारूढः । अश्वारोहणकर्त्ता । अश्वारोहणशीलः ॥ घोडसोयार इति भाषा । अश्वमारोढुं शीलमस्येत्यर्थे णिनप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

अश्वावरोहकः, पु, अश्वगन्धावृक्षः । इति रत्नमाला ।

अश्वाक्षः, (अश्वस्याक्षीव ।) देवसर्षपवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अश्विनी, स्त्री, (अश्वः अश्वरूपं विद्यते यस्याः । अश्व + इन + ङीप् ।) सप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतप्रथमनक्षत्रं । अश्विन्यादयो रेवत्यन्ताः सप्तविंशतितारा । दक्षस्यापत्यत्वात् दाक्षायण्य उक्ताः । तत्पर्य्यायः । अश्वयुक् २ दाक्षायणी ३ । इत्यमरः ॥ सा चन्द्रस्य भार्य्या । नवपादात्मकमेषराशेरादिचतुष्पादरूपा च ॥ अस्याः रूपं । घोटकमुखाकृतितारात्रयात्मकं । अस्याः अधिष्ठात्री देवता अश्वारूढपुरुषः । इति ज्योतिःशास्त्रं । तस्यां जातफलं । "सदैव देवाभ्युदिता विनीत सत्त्वान्वितः प्राप्तसमस्तसम्पत् । योषाविभूषात्मजभूरितोषः स्यादश्विनीजन्मनि मानवस्य" । इति कोष्ठीप्रदीपः ॥ तस्य मस्तकोपरि उदये कर्कटलग्नस्य १।३० त्रिंशत्पलाधिकदण्डैको गतो भवति । यथा । "तन्वि घोटकमुखाकृतौ त्रिभे मस्तकोर्द्धपथभाजि वाजिनि । चारुचन्द्रमुखि कर्कटोदयात् निर्गता गगनरन्ध्रलिप्तिका ॥ इति श्रीकालिदासकृतरात्रिलग्ननिर्णय ॥

अश्विनीकुमारौ, पु, (अश्विन्याः अश्वीभूतसंज्ञानामसूर्य्यपत्न्याः यमजौ कुमारौ ।) अश्विनीसुतौ । अश्वीभूतसंज्ञानामसूर्य्यपत्न्याः यमजपुत्रौ । तौ देवचिकित्सकौ । (यथा हरिवंशे,

"विवस्वान् कश्यपाज्जज्ञे दाक्षायण्यामरिन्दम ।
तस्य भार्य्याभवत्संज्ञा त्वाष्ट्री देवी विवस्वतः" ॥
"देवौ तस्यामजायेतामश्विनौ भिषजां वरौ" ।)

नित्यद्विवचनान्तशब्दोऽयं ।

अश्विनीपुत्रौ, पु, (अश्विन्याः पुत्रौ ।) स्वर्वैद्यौ । इति हेमचन्द्रः ॥

अश्विनीसुतौ, पु, (अश्विन्याः सुतौ ।) अश्विनीपुत्रौ । तयोः पर्य्यायः । स्वर्वैद्यौ २ अश्विनौ ३ दस्रौ ४ नासत्यौ ५ आश्विनेयौ ६ । इत्यमरः । नासिक्यौ ७ गदागदौ ८ । इति जटाधरः ॥ पुष्करस्रजौ ९ । इति शब्दरत्नावली ॥

अश्विनौ, पु, (प्रशस्ता अश्वाः सन्ति ययोः । इनि । यद्वा, अश्विन्याम् जातौ । सन्धिवेलादयो नक्षत्रेभ्यो बहुलमिति लुकि लुक्तद्धितलुकीति ङीपो लुक् ॥) अश्विनीकुमारौ । इत्यमरः ॥

("त्वाष्ट्री तु सवितुर्भार्य्या वडवारूपधारिणी ।
असूयत महाभागा सान्तरीक्षेऽश्विनावुभौ" ॥

इति महाभारते ।

"किमश्विनौ सोमरसं पिपासू" ।

इति भट्टिः ।)

("अश्विनौ देवभिषजौ यज्ञवाहाविति स्मृतौ ।
दक्षस्य हि शिरश्छिन्नं पुनस्ताभ्यां समाहितं ॥
प्रशीर्णा दशना पूष्णो नेत्रे नष्टे भगस्य च ।
वज्रिणश्च भुजस्तम्भस्ताभ्यामेव चिकित्सितः ॥
चिकित्सितश्च शीतांशुर्गृहीतो राजयक्ष्मणा ।
सोमाभिपतितश्चन्द्रः कृतस्ताभ्यां पुनः सुखी ॥
भार्गवश्च्यवनः कामी वृद्धः सन् विकृतिं गतः ।
वीतवर्णस्वरोपेतः कृतस्ताभ्यां पुनर्युवा ॥
एतैश्चान्यैश्च बहुभिः कर्म्मभिर्भिषगुत्तमौ ।
बभूवतुर्भृशं पूज्याविन्द्रादीनां महात्मनाम् ॥
ग्रहास्तोत्राणि मन्त्राणि तथान्यानि हवींषि च ।
धूम्राश्च पशवस्ताभ्यां प्रकल्प्यन्ते द्विजातिभिः ॥
प्रातश्च सवने सोमं शक्रोऽश्विभ्यां सहाश्नुते ।
सौत्रामण्याञ्च भगवानश्विभ्यां सह मोदते ॥
इन्द्राग्नी चाश्विनौ चैव स्तूयन्ते प्रायशो द्विजैः ।
स्तूयन्ते वेदवाक्येषु न तथान्या हि देवताः ॥
अजरैरमरैस्तावद्विबुधैः साधिपैर्ध्रुवैः ।
पूज्येते प्रयतैरेवमश्विनौ भिषजाविति ॥"

इति चरकः ॥

"श्रूयते हि यथा रुद्रेण यज्ञस्य शिरश्छिन्नमिति ततो देवा अश्विनावभिगम्योचुः । भगवन्तौ नः श्रेष्ठतमौ युवां भविष्यथः । भवद्भ्यां यज्ञस्य शिरः सन्धातव्यं । तावूचतुरेवमस्त्विति । अथ तयोरर्थे देवा इन्द्रं यज्ञभागेन प्रासादयन् । ताभ्यां यज्ञस्य शिरः सन्धितमिति" ॥ इति सुश्रुतः ॥)

अश्वीन, त्रि, एकाश्वक्रमणकदिनैकगम्यस्थानादिः । आश्विन इत्यमरः ॥ तद्भावपक्षे अश्विनः ॥

अश्वीयं, क्ली, (अश्वानां समूहः । अश्व + छ ।) अश्ववृन्दं । अश्वसमूहः । तत्पर्य्यायः । आश्वं २ । इत्यमरः ॥

अश्वीयः, त्रि, (अश्वाय हितः । अश्व + छ ।) अश्वहितकारी ॥ इति मेदिनी ॥ अश्वसम्बन्धीयः ॥

अष ऌ (भ्वादिं उभं-सकं-सेट् ।) दीप्तौ । ग्रहणे । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ ऌ अषति अषते । इति दुर्गादासः ॥

अषडक्षीणः, त्रि, (अविद्यमानानि षडक्षीणि यत्र । अषडक्षाशितङ्ग्वलङ्कर्मेति स्वार्थे खः । अक्षिशब्दोऽत्र औत्रिन्द्रिये वर्त्तते । बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोरिति षच् ।) यो मन्त्रादिर्द्वाभ्यां क्रियते न तृतीयादीनां गोचरः । इत्यमरः । दुइजने करा मन्त्रणा इति भाषा ॥

अषाढः, पु, (अषाढया युक्ता पौर्णमासी आषाढी, सा यत्र मासे अण् वा कल्पः । आषाढी पूर्णिमा प्रयोजनमस्य । प्रयोजनार्थे अण् ।) आषाढमासः । व्रते पालाशदण्डः । इत्यमरटीकाधृतद्विरूपकोषः ॥

अषाढकः, पु, (अषाढ + स्वार्थे कन् ।) आषाढमासः । इति शब्दमाला ॥

अष्ट, [न्] त्रि, (अश्नुते अशू व्याप्तौ कन् ।) सप्तनवभ्यां नुट् चेति कनिन् ।) संख्याविशेषः । ८ आट इति भाषा । नित्यबहुवचनान्तशब्दोऽयं । इति व्याकरणं ॥ अथाष्टवाचकशब्दाः । योगाङ्गं १ वसुः २ शिवमूर्त्तिः ३ दिग्गजः ४ सिद्धिः ५ ब्रह्मश्रुतिः ६ व्याकरणं ७ दिक्पालः ८ अहिः ९ कुलाद्रिः १० ऐश्वर्य्यं ११ । इति कविकल्पलता ॥

अष्टकः, त्रि, (अष्टावध्यायाः परिमाणमस्य । अष्टन् + कन् ।) अष्टसंख्या । अष्ट एवाष्टकः स्वार्थे कप्रत्ययः । अष्टसंख्याविशिष्टं यथा,—"गङ्गाष्टकं पठति यः प्रयतः प्रभाते वाल्मीकिना विरचितं सुखदं मनुष्यः" । इति वाल्मीकीयगङ्गाष्टकं ॥ अपि च ।

"अच्युतं केशवं विष्णुं हरिं सत्यं जनार्द्दनं ।
हंसं नारायणञ्चैव एतन्नामाष्टकं शुभं" ॥

इति ब्रह्मपुराणे श्रीविष्णुनामाष्टकं स्तोत्रं ॥

अष्टकर्णः, पुं, (अष्टौ कर्णा यस्य ।) ब्रह्मा । इति शब्दरत्नावली ॥

अष्टका, स्त्री, (अश्नन्ति पितरोऽस्याम् । अश् + तकन् ।) श्राद्धविशेषः । तिथिभेदः । तद्यथा । गौणचान्द्रपौषमाघफाल्गुनमासीयकृष्णाष्टमी । आश्विनकृष्णाष्टमी च । एतासु श्राद्धमावश्यकं । यथा । आग्रहायण्या ऊर्द्ध्वं तिसृषु कृष्णाष्टमीषु श्राद्धानि नित्यानि । यथा गोभिलः ।

"अष्टका योर्द्धमाग्रहायण्यास्तमिस्राष्टमी" ।

इति । ब्रह्मपुराणे ।

"पित्र्यदानाय मूले स्युरष्टकास्तिस्र एव च ।
कृष्णपक्षे वरिष्ठा हि पूर्व्वा चैन्द्री विभाव्यते ॥
प्राजापत्या द्वितीया स्यात् तृतीया वैश्वदेविकी ।
आद्या पूपैः सदा कार्य्या मांसैरन्या भवेत्तथा ॥
शाकैः कार्य्या तृतीया स्यादेष द्रव्यगतो विधिः" ।

मूले प्रधानस्थाने अमावास्यायां अमावास्या हि श्राद्धस्य प्रधानकालस्तद्वदिति यावत् । ऐन्द्री सा महेन्द्रदेवताकयागसम्बन्धात् । एवं प्राजापत्या वैश्वदेविकी च । मांसैः पशोः । तथा च गोभिलः ।

"यद्युवाल्पतरसम्भारः स्यात्तदापि पशुनैव कुर्य्यात्" इति । यद्युवेति निपातसमुदायो यद्यर्थे पशुरपि छाग एव । छागोऽनादेशे पशुः । इति गौतमात् । न च तेष्या ऊर्द्ध्वमष्टम्यां गौः । इति गोभिलसूत्रेण गवोपदेशात् कथमनुपदिष्टत्वमिति वाच्यं । तदसम्भवे पशुरित्यनेन यः पशुरुपदिष्टस्तस्य विशेषतोऽनुपदिष्टत्वात् । तैषी पौषी । वस्तुतस्तु हरिवंशे मृगोऽपि विहितः । यथा,—

"इक्ष्वाकुस्तु विकुक्षिं वै अष्टकायामथादिशत् ।
मांसमानय श्राद्धाय मृगं हत्वा महाबलः" ॥

इति । स्त्रिया वधाभावमाह स एव ।

"अवध्याश्च स्त्रियं प्राहुस्तिर्य्यग्योनिगतामपि" । एतदद्धं ब्रह्मपुराणेऽपि । आरण्यानामगस्त्यप्रोक्षितत्वं वक्ष्यते । पश्वभावे स्थालीपाकेन । यथा गोभिलः । "अपि वा स्थालीपाकं कुर्व्वीत" । इति । तद्विधानन्तु ।

"स्थालीपाकं पशुस्थाने कुर्य्याद्यद्यानुकल्पिकं ।
श्रपयेत्तं सवत्सायास्तरुण्या गोः पयस्यनु" ॥

इति छन्दोगपरिशिष्टोक्तं ग्राह्यं । अन्विति चोटनयोः पश्चात् । अतएव सातातपः ।

"नवोदके नवान्ने च गृहप्रच्छादने तथा ।
पितरः स्पृहयन्त्यन्नमष्टकासु मघासु च ॥
तस्माद्दद्यात् सदा युक्तो विद्वत्सु ब्राह्मणेषु च" ।

तस्मादन्नं प्रधानं । पूपादिकन्तूपकरणत्वेन शक्तानामावश्यकं उभयत्र सदेति श्रवणात् । तथा च ।

"नित्यं सदा यावदायुर्न कदाचिदतिक्रमेत् ।
उपत्यातिक्रमे दोषश्रुतेरत्यागदर्शनात् ॥
फलाश्रुतेर्व्वीप्सया च तन्नित्यमिति कीर्त्तितं" ।

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

गौणचान्द्रपौषस्य कृष्णाष्टमी पूपाष्टका । गौणचान्द्रमाघस्य कृष्णाष्टमी मांसाष्टका । गौणचान्द्रफाल्गुनस्य कृष्णाष्टमी शाकाष्टका । केषाञ्चिन्मते गौणचान्द्राश्विनस्य कृष्णाष्टमी अष्टकापदवाच्या । तासु क्रमात् पूपमांसशाकैः षाट्पौरुषिकं श्राद्धं कर्त्तव्यं । इति ब्रह्मवायुविष्णुधर्म्मोत्तरपुराणानि ॥

अष्टकाङ्ग, क्ली, (अष्टकमङ्गमस्य ।) नयपीठी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पाशार छक् इति भाषा ।

अष्टपात्, [द्], पु, (अष्टौ पादा यस्य ।) लूता । माकड़सा । इति भाषा । शरभः । इति हेमचन्द्रः ॥

अष्टपादः, पु, (अष्टौ पादा यस्य ।) ऊर्णनाभविशेषः । तत्पर्य्यायः । किन्तनुः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अष्टपादिका, स्त्री, (अष्टसु दिक्षु पादा यस्याः । अन्त्यलोपः । ङीपि मङ्गार्थे संज्ञायां कन् ह्रस्वः ।) लताविशेषः । इति रत्नमाला ॥ हापरमाली इति भाषा ॥

अष्टम, त्रि, अष्टानां पूरणः । इति व्याकरणं ॥ (तस्य पूरणे डट् । नान्तादसङ्ख्यादेर्मट् ।) यथा । कात्यायनः ।

"अष्टमेऽंशे चतुर्द्दश्याः क्षीणो भवति चन्द्रमाः ।
अमावास्याष्टमांशे च ततः किल भवेदणुः" ॥

इति श्राद्धतत्त्वं ॥ अपि च ।

"सावर्णिः सूर्य्यतनयो यो मनुः कथ्यतेऽष्टमः ।
निशामय तदुत्पत्तिं विस्तराद्गदतो मम" ॥

इति देवीमाहात्म्यं ॥

अष्टमङ्गलं, क्ली, (अष्टप्रकारं मङ्गलम् ।) अष्टप्रकारमङ्गलद्रव्यं । तद्यथा,—

"मृगराजो वृषो नागः कलसो व्यजनन्तथा ।
वैजयन्ती तथा भेरी दीप इत्यष्टमङ्गलं" ॥

इति वृहन्नन्दिकेश्वरपुराणोक्तदुर्गोत्सवपद्धतौ ।

"लोकेऽस्मिन् मङ्गलान्यष्टौ ब्राह्मणो गौर्हुताशनः ।
हिरण्यं सर्पिरादित्य आपो राजा तथाष्टमः" ।

इति शुद्धितत्त्वं ॥

अष्टमङ्गलः, पु, (अष्टौ मङ्गलानि शुभचिह्नानि यस्मिन् ।) श्वेतवर्णमुखवक्षःखुरकेशपुच्छयुक्तघोटकः । इति हेमचन्द्रः ॥

अष्टमङ्गलघृतं, क्ली, (अष्टाभिः मङ्गलजनकद्रव्यैः कृतं यद्घृतं ।) अष्टौषधयुक्तपक्वघृतं । यथा,—

"वचा कुष्ठं तथा ब्राह्मी सिद्धार्थकमथापि च ।
सारिवा सैन्धवञ्चैव पिप्पली घृतमष्टमं ॥
सिद्धं घृतमिदं मेध्यं पिबेत् प्रातर्द्दिने दिने ।
दृढस्मृतिः कुमाराणां पिबतामष्टमङ्गलं" ॥

इति भावप्रकाशः ॥

अष्टमानं, क्ली, (अष्टौ मुष्टयः परिमाणमस्य ।) कुडवपरिमाणं । शरावाङ्कं । इति वैद्यकपरिभाषायां ॥ ("प्रसृतिभ्यामञ्जलिःस्यात् कुड़वोऽर्द्धशरावकः ॥ अष्टमानञ्च स ज्ञेयः", इति शार्ङ्गधरः ॥)

अष्टमिका, स्त्री, (अष्टम + कन् + स्त्रियामाप् ।) शुक्तिपरिमाणं । चतुस्तोलकं । इति वैद्यकपरिभाषायां ॥

("स्यात्कर्षाभ्यामर्द्धपलं शुक्तिरष्टमिका तथा" ॥ इति शार्ङ्गधरः ॥)

अष्टमी, स्त्री, (अष्टानां पूरणी । अष्टम + ङीप् ।) क्षीरकाकोली । इति शब्दचन्द्रिका ॥ तिथिविशेषः । सा चन्द्रस्याष्टमकलाक्रियारूपा । तदुपलक्षितकालरूपा च । सा च शुक्ला नवमीयुता ग्राह्या युग्मात् । कृष्णा च सप्तमीयुता । यथा निगमः ।

"कृष्णपक्षेऽष्टमी चैव कृष्णपक्षे चतुर्द्दशी ।
पूर्व्वविद्धैव कर्त्तव्या परविद्धा न कुत्रचित् ॥
उपवासादिकार्य्येषु एष धर्म्मः सनातनः" ॥ * ॥

भविष्यपुराणे ।

"चतुर्द्दश्यां तथाष्टम्यां पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः ।
योऽब्दमेकं न भुञ्जीत शिवार्चनपरो नरः ॥
यत् पुण्यमक्षयं प्रोक्तं सततं सत्रयाजिनां ।
तत्पुण्यं सकलं तस्य शिवलोकञ्च गच्छति" ॥

ततश्च सततसत्रयाज्यक्षयपुण्यसमपुण्यप्राप्तिः शिवलोकगतिश्च फलं । फाल्गुनशुक्लाष्टमीचतुर्द्दश्योरारभ्य वर्षं यावत् प्रत्यष्टमीप्रतिचतुर्द्दश्युपवासव्रतं ॥ * ॥ कालिकापुराणे ।

"एषा ललितकान्ताख्या देवी मङ्गलचण्डिका ।
वरदाभयहस्ता च द्विभुजा गौरदेहिका ॥

रक्तपद्मासनस्था च मुकुटकुण्डलमण्डिता ।
रक्तकौषेयवस्त्रा तु स्मितवक्त्रा शुभानना ॥
नवयौवनसम्पन्ना चार्व्वङ्गी ललितप्रभा ।
उमया भाषितं मन्त्रं यत् पूर्व्वं त्र्यक्षमक्षरं ॥
मन्त्रमस्यास्तु तज्ज्ञेयं तेन देवीं प्रपूजयेत्" ।
एकमक्षरं शक्तिवीजरूपं ।
"तथाष्टम्यां नवम्याञ्च पूजा कार्य्या विवृद्धये ।
पटेषु प्रतिमायां वा घटे मङ्गलचण्डिकां ॥
यः पूजयेद्भौमवारे शुभैर्दूर्व्वाक्षतैः शिवां ।
सततं साधकः सोऽपि काममिष्टमवाप्नुयात्" ॥*॥
ज्योतिषे । शनैश्चरस्य वारेण वारेणाङ्गारकस्य च ।
"कृष्णाष्टमी चतुर्द्दश्यौ पुण्यात् पुण्यतरे स्मृते" ॥
तथा—
"सोमवारेऽप्यमावास्या आदित्याहे तु सप्तमी ।
चतुर्थ्यङ्गारवारे च अष्टमी च वृहस्पतौ ॥
अत्र यत् क्रियते पापमथवा धर्म्मसञ्चयः ।
षष्टिजन्मसहस्राणि प्रतिजन्म तदक्षयं" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥*॥ श्रीकृष्णजन्माष्टमीव्रतं अष्टकाश्राद्धं भीष्माष्टमीकृत्यञ्च तत्तच्छब्दे द्रष्टव्यं ॥ महाष्टमीकृत्यं महाष्टमीशब्दे द्रष्टव्यं ॥ तत्र जातफलं ।

"भूपालतः प्राप्तधनः कृशाङ्गः
सुखी कृपालुर्युवतिप्रियश्च ।
चतुष्पदाढ्यो धनधान्ययुक्तः
स्यादष्टमीजो मनुजः सुधीरः ॥"

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

अष्टमूर्त्तिः, पुं, (अष्टौ मूर्त्तयो यस्य ।) शिवः । इति हेमचन्द्रः ॥ तत्प्रत्येकमूर्त्तिनामानि । क्षितिमूर्त्तिः सर्व्वः १ जलमूर्त्तिर्भवः २ अग्निमूर्त्तिः रुद्रः ३ वायुमूर्त्तिरुग्रः ४ आकाशमूर्त्तिर्भीमः ५ यजमानमूर्त्तिः पशुपतिः ६ चन्द्रमूर्त्तिर्म्महादेवः ७ सूर्य्यमूर्त्तिरीशानः ८ । इति तन्त्रशास्त्रं ॥ एताः शरभरूपिशिवस्याष्टपादाः इति कालिकापुराणं ॥ यथा ।
"अष्टमूर्त्तिर्निधीशश्च ज्ञानचक्षुस्तमोमयः" ।
इति वटुकभैरवस्तोत्रं ॥ तस्याष्टमूर्त्तयो यथा ।
"अथाग्निः रविरिन्दुश्च भूमिरापः प्रभञ्जनः ।
यजमानः खमष्टौ च महादेवस्य मूर्त्तयः" ॥
इति शब्दमाला ॥

("अवेहि मां किङ्करमष्टमूर्त्तेः
कुम्भोदरं नाम निकुम्भमित्रम्" ॥

इति रघुवंशे ॥ तथा कुमारे च ।

"तत्राग्निमाधाय समित्समिद्धं
स्वमेव मूर्त्यन्तरमष्टमूर्त्तिः" ॥)

अष्टलोहकं, क्ली, अष्टधातुविशेषः । तद्यथा । सुवर्णं १ रजतं २ ताम्रं ३ रङ्गं ४ सीसं ५ कान्तलोहं ६ मुण्डलोहं ७ तीक्ष्णलोहं ८ । इति राजनिर्घण्टः ॥

अष्टवर्गः, पु, (अष्टानां औषधविशेषाणां रविप्रभृतीनां वा वर्गः ।) औषधविशेषाष्टकं । तद्यथा । ऋषभः १ जीवकः २ मेदः ३ महामेदः ४ ऋद्धिः ५ वृद्धिः ६ काकोली ७ क्षीरकाकोली ८ । इति वैद्यकपरिभाषा । एकीकृतैतदौषधगुणाः । रक्तपित्तशुक्रवायुपित्तनाशित्वं । इति राजवल्लभः ॥

("जीवकर्षभकौ मेदे काकोल्यौ ऋद्धिवृद्धिके ।
अष्टवर्गोऽष्टभिर्द्रव्यैः कथितश्चरकादिभिः ॥
अष्टवर्गो हिमः स्वादुर्वृंहणो शुक्रलो गुरुः ।
भग्नसन्धानकृत् कामबलासबलवर्द्धनः ॥
वातपित्तास्रतृट्दाहज्वरमेहक्षयप्रणुत्" ।
इति भावप्रकाशः ॥)

ज्योतिषशास्त्रोक्तगोचरविशेषः । तद्यथा । आदौ रव्यादिसप्तग्रहाणां राहोश्च अष्टमासकोष्ठं कृत्वा प्रत्येकमासकोष्ठे जन्मकालीनग्रहाधिष्ठितराश्यवधिस्वाद्दिनकृच्छुभद इत्यादि दीपिकोक्तवचनाङ्कसंख्यकाष्टके रेखां विन्यसेत् तत्र रवेर्द्वादशकोष्ठे ४८ चन्द्रस्य ४९ कुजस्य ३९ बुधस्य ५५ गुरोः ५६ भृगोः ५२ शनेः ३९ राहोः ३९ एतत्संख्यका रेखा देयाः । ततः प्रत्यकाष्टकस्यरेखाः द्विगुणीकृत्य अष्टाधिकाश्चेत् अष्टभिः शोधयेत् । शेषा रेखाः शुभाः ख्याताः । अष्टोनाश्चेत्तदा विन्दुभिरष्टाना पूर्णा कार्य्या । तत्र विन्दवोऽशुभाः ख्याताः । अष्टौ चेत् तदा विन्दुरेखयोरभावस्तत्र समं परिकीर्त्तितं ॥ तस्य नामगुणाः ।
"जीवकर्षभकौ मेदे काकोल्यौ ऋद्धिवृद्धिके ।
अष्टवर्गोऽष्टभिर्द्रव्यैः कथितश्चरकादिभिः ॥
अष्टवर्गो हिमः स्वादुर्वृंहणः शुक्रलो गुरुः ।
भग्नसन्धानकृत् बल्यः शरीरबलवर्द्धनः ॥
वातपित्तास्रतृट्दाहज्वरमेहक्षयप्रणुत्" ।
इति भावप्रकाशः ॥*॥ ज्योतिःशास्त्रोक्तगणनया रेखाविन्दुभ्यां शुभाशुभफलसूचकजन्मकालीनाष्टग्रहसमुदायः । यथा । अथाष्टवर्गः ।
"जन्मकालग्रहस्थित्या फलं वक्ष्ये शुभाशुभं" ।
स्वाद्दिनकृत् शुभदः क्षितिपक्षमसुदनगादिक पक्षगतो १ । २ । ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । ऽथ विभावरिभर्त्तुस्त्र्यङ्गदशीषगतो ३ । ६ । १० । ११ । ऽथ कुजादविवत् १ । २ । ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । अथ सोमसुतात्त्रिशरर्त्तुनवादिषु यातः । ३ । ५ । ६ । ९ । १० । ११ । १२ । देवगुरोर्विषयर्त्तुनवेशगतो ५ । ६ । ९ । ११ । ऽथ सुरारिगुरोः समयाचलभास्करयातः । ६ । ७ । १२ । तीक्ष्णमरीचिसुतादपि भास्करवत् । १ । २ । ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । अथ लग्नगृहात् त्रिकृताङ्गदशादिषु यातः ३ । ४ । ६ । १० । ११ । १२ । रविरेखाः । ४८ । भुजङ्गविलासाभिधानमालादण्डकेनादित्याष्टवर्गः ॥*॥ चन्द्रः शुभोऽर्कात्त्रिकालाद्रिदन्तावलाशाशिवस्थ । ३ । ६ । ७ । ८ । १० । ११ । स्वतः स्वात् कुरामर्त्तुनागाशाशिवस्थः । १ । ३ । ६ । ७ । १० । ११ । क्ष्माजाद्द्विवह्नीषुषड्गोदिशीशेष्व । २ । ३ । ५ । ६ । ९ । १० । ११ । य ज्ञात् कुरामाब्धिबाणागदन्तावलाशाशिवस्थः १ । ३ । ४ । ५ । ७ । ८ । १० । ११ । जीवात् कुदृग्वेददशेशभकाष्ठाशिवस्थो १ । २ । ४ । ७ । ८ । १० । ११ । ऽथ शुक्रान्निवेदेषुशैलग्रहाशाशिवस्थः ३ । ४ । ५ । ७ । ९ । १० । ११ । तीक्ष्णांशुदेहोद्भवाद्रामबाणर्त्तुशम्भुस्थितो ३ । ५ । ६ । ११ । ऽथोदयाद्व्यथवा वर्त्तुकाष्ठाशिवस्थः । ३ । ६ । १० । ११ । चन्द्ररेखाः । ४९ । कामबाणाभिधानमालादण्डकेन चन्द्राष्टवर्गः ॥*॥ कुजोऽर्कात्स्वभो वह्निबाणर्त्तुदिक्शम्भुगो ३ । ५ । ६ । १० । ११ । ऽथेन्दुतो रामकालेशग ३ । ६ । ११ । स्वतः स्वात् कुदृग्वेदसप्ताष्टदिक्शम्भुगः स्यात् १ । २ । ४ । ७ । ८ । १० । ११ । निशानाथपुत्राद्गुणेष्वङ्गरुद्रोपयातः । ३ । ५ । ६ । ११ । ततो जीवतः कालकाष्ठाशिवार्कोपयातो ६ । १० । ११ । १२ । ऽथ दैवारिपूज्याद्रसाष्टो गजेशार्कसंस्थः । ६ । ८ । ११ । १२ । ततः सूर्य्यपुत्रात् कुवेदागनागग्रहाशाशिवस्थो १ । ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । ऽथ लग्नात् कुरामाङ्गदिक्शम्भुयातः । १ । ३ । ६ । १० । ११ । कुजरेखाः ३९ । सिंहविलासाभिधानमालादण्डकेन भौमाष्टवर्गः ॥*॥ ज्ञः शुभोऽर्कात शरर्त्तुगोशिवार्कगो ५ । ६ । ९ । ११ । १२ । ऽथ चन्द्रतो द्विवेदकालनागदिक्शिवेश्वरेषु । २ । ४ । ६ । ८ । १० । ११ । भूमिजात् कुवृक्कृतागनागगोदशीशगः । १ । २ । ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । ततः स्वतः कुवह्निपञ्चषट्सवादिकेषु । १ । ३ । ५ । ६ । ९ । १० । ११ । १२ । वाक्पतेरसाष्टशम्भुसूर्य्यगो ६ । ८ । ११ । १२ । ऽथ शुक्रतः कुबाहुवह्निवेदपञ्चनागगोशिवेषु । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ८ । ९ । ११ पङ्गुतः कुदृक्कृतागनागपञ्चकस्थितो ऽथ । १ । २ । ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । लग्नतः क्षितिद्विवेदकालनागदिक्शिवेषु । १ । २ । ४ । ६ । ८ । १० । ११ । बुधरेखाः । ५५ । अशोकमञ्जरीसंज्ञकमालादण्डकेन बुधाष्टवर्गः ॥*॥ सुरराजगुरुः शुभदो रवितः कुयमानलवेदनगाद्रिकपक्षगतो १ । २ । ३ । ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । ऽथ विधोर्द्विशराचलगोशिवगो २ । ५ । ७ । ९ । ११ । वसुधातनयात् कुयमाब्धिनगाष्टदशेशगतो १ । २ । ४ । ७ । ८ । १० । ११ । ऽथ बुधात् क्षितियुग्मकृतेषुरसग्रहदिक्गिरिशोपगत १ । २ । ४ । ५ । ६ । ९ । १० । ११ । स्तदनु स्वत एकयमानलवारिधिपर्व्वतनागदशेशगतो १ । २ । ३ । ४ । ७ । ८ । १० । ११ । ऽथ सितादृयमपञ्चरसग्रहदिक्शिवगो २ । ५ । ६ । ९ । १० । ११ । रविनन्दनतो दहनेषुरसार्कगत ३ । ५ । ६ । १२ । अथ लग्नगृहात् कुयमाब्धिशरर्त्तुनगग्रहदिग्गिरिशोपगतः १ । २ । ४ । ५ । ६ । ७ । ९ । १० । ११ । गुरुरेखाः ५६ । कुसुमस्तवकाभिधानमालादण्डकेन वृहस्पतेरष्टवर्गः ॥*॥ भृगुः शुभो रवेर्गजेशसूर्य्यगो । ८ । ११ । १२ । ऽथ चन्द्रतः क्ष्मादिपञ्चकाष्टगोशिवार्कगः । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ८ । ९ । ११ । १२ । कुजात् त्रिवेदकालगोशिवार्कगो ३ । ४ । ६ । ९ । ११ । १२ । ऽथ बोधनात् त्रिबाणकालरन्ध्ररुद्रसंस्थितः । ३ । ५ । ६ । ९ । ११ । गुरोः शराष्टरन्ध्रदिक्महेशग । ५ । ८ । ९ । १० ।

११ । ततः स्वतः कुपञ्चकाष्टरन्ध्रदिक्शिवोपगः १ । ५ । ८ । ९ । १० । ११ । शनेर्गृहाच्छिपञ्चना- गगोदशेशगो । ३ । ४ । ५ । ८ । ९ । १० । ११ । ऽथ लग्नतः कुपञ्चकाष्टगोशिवस्थितः । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ८ । ९ । ११ । शुक्ररेखाः । ५२ । अनङ्ग- शेखराभिधानमालादण्डकेन भार्गवाष्टवर्गः ॥ * ॥ शुभः पङ्कुरर्कात् व्ययमात्म्भोधिशैलाष्टदिक्शा- म्भुग । १ । २ । ४ । ७ । ८ । १० । ११ । इन्दुतो रामकालेशगतः । ३ । ६ । ११ । क्ष्मासुतादक्षि- बाणर्त्तुकाष्ठाशिवार्कोपगो । ३ । ५ । ६ । १० । ११ । १२ । ऽथ ज्ञतः कालदन्तावलादिस्थितो । ६ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । जीवतो बाणकालेश- मार्त्तण्डयात । ५ । ६ । ११ । १२ । ततो दैत्य- पूज्यादनेहःशिवार्कोपयातः । ६ । ११ । १२ । स्वतो वीतिहोत्रेषु कालेशयात । ३ । ५ । ६ । ११ । ततो लग्नतः क्ष्मागुणाम्भोधिषड्दिक्शिवेशस्थितः । १ । ३ । ४ । ६ । १० । ११ । शनिरेखाः ३९ । मत्तमातङ्गलीलाभिधानदण्डकेन शनेरष्टवर्गः । इति दीपिका ॥ * ॥ राहुः शुभोऽर्काद्विजवह्नि- वेदर्त्तुरन्ध्रगो । २ । ३ । ४ । ६ । ९ । अथ चन्द्रात् कुरामवेदाङ्कग । १ । ३ । ४ । ६ । ततः कुजा- दक्षिबाणाङ्करन्ध्रगतो । ३ । ५ । ६ । ९ । ऽथ बुधाच्छशिपञ्चवह्निबाणरन्ध्रग । १ । २ । ३ । ५ । ९ । ततो जीवाद्धयवाहवेदाङ्करन्ध्रग । ३ । ४ । ६ । ९ । ततः शुक्रात् पञ्चवह्निबाणरन्ध्रगत । २ । ३ । ५ । ९ । ततः सौरात् पञ्चबाणर्त्तुग । २ । ५ । ६ । ततः स्वतः शशिवेदबाणरिपुरन्ध्रगो । १ । ४ । ५ । ६ । ९ । ऽथ लग्नाद्दहरन्ध्र- दिग्रुद्रसूर्य्यगतः । ४ । ९ । १० । ११ । १२ । राहुरेखाः । ३९ । भुजङ्गविलासाभिधानदण्डकेन राहोरष्टवर्गः ॥ * ॥ सूर्य्यादेकद्विचतुःसप्ताष्ट- दशैकादशेषु । १ । २ । ४ । ७ । ८ । १० । ११ । सोमात्त्रिषड्दशैकादशेषु । ३ । ६ । १० । ११ । भौमात्त्रिपञ्चषडेकादशेषु । ३ । ५ । ६ । ११ । बुधात् षडष्टनवदशैकादशेषु । ६ । ८ । ९ । १० । ११ । गुरोः पञ्चषडेकादशद्वादशेषु । ५ । ६ । ११ । १२ । शुक्रात् षडेकादशद्वादशेषु ६ । ११ । १२ । शनेस्त्रिपञ्चाष्टदशैकादशेषु । ३ । ५ । ८ । १० । ११ । लग्नादेकत्रिचतुःषड्दशैकादशेषु । १ । ३ । ४ । ६ । ११ । एवं लग्नरेखाः ३७ ॥ * ॥

"इति निगदितमिष्टं नेष्टमन्यद्विशेषा-
दधिकफलविपाकं जन्मभाक्तत्र दद्युः ।
उपचयगृहमित्रस्वोच्चगाः पुष्टमिष्टं
त्वपचयगृहनीचारातिभे नेष्टसम्पत् ॥
यावती यावती रेखा ग्रहाणामष्टवर्गके ।
तावतीं द्विगुणीकृत्य अष्टाभिः परिशोधयेत् ॥
अष्टोपरि भवेद्रेखा अष्टाभ्यन्तरबिन्दवः ।
अष्टाभिस्तु समो यत्र तत् समं परिकीर्त्तितम् ॥
रेखा ग्रहाच्छुभे देया बिन्दवश्चेतरत्र तु ।
रेखाबिन्दू समानौ चेत् समस्तत्र निगद्यते ॥
रेखाधिक्ये शुभं ज्ञेयं तद्वद्बिन्दोरथाशुभम् ।
जीरानन्दस्तथा श्रेयो भोगो राज्यं भवेत्तथा ॥

मलिनोऽथ विपच्चैव हानिर्मृत्युर्भवेत्तथा ।
ह्यादिरेखा ह्यादिबिन्दोः फलान्येतान्यनुक्रमात् ॥
रेखायां वत्सरो ज्ञेयः सार्द्धसप्तदिनं समे ।
अष्टवर्गदशायुः स्यात् दिनं चतुर्षु बिन्दुषु" ॥
इत्यायुर्द्दायः । इत्यष्टवर्गः ॥ * ॥ नन्दी ।
"अष्टवर्गशुभैः श्रीमान् कर्म्म कुर्य्यान्नभश्चरैः ।
गोचरस्थैस्तदप्राप्तौ तदप्राप्तौ च वेधगैः ॥
व्रतारम्भे विवाहे च यात्रायां सर्व्वकर्म्मणि ।
अविस्पष्टाष्टवर्गस्य समस्ता निष्फलाः क्रियाः ॥
"सततं दिशति नराणां
राशौ मध्येऽष्टवर्गफलं निखिलं ।
भावफलं प्रथमार्द्धे
दृष्टिफलान्यर्द्धभुक्तेषु" ॥
इत्यष्टवर्गार्थकथनम् । इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

अष्टश्रवाः, [स्] पु, (अष्टौ श्रवांसि यस्य । चतु- र्मुखस्य ब्रह्मणः प्रतिमुखं द्विकर्णतया तथात्वम् ।) ब्रह्मा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अष्टाकपालः, पुं, (अष्टसु कपालेषु संस्कृतः । संस्कृतं भक्ष्य इत्यणोर्द्विगोर्लुगनपत्ये इति लुक् । अष्टनः कपाले हविषीत्यात्वम् ।) यज्ञविशेषः । यत्र अष्टसु कपालेषु पुरोडाशः पक्वा हूयते । इति श्रुतिः ॥

अष्टाङ्गार्घ्यः, पु, (अष्टौ अङ्गानि उपकरणानि यस्य तादृशोऽर्घ्यः ।) अष्टद्रव्यघटितपूजोपकरणवि- शेषः । यथा, -
"आपः क्षीरं कुशाग्राणि दधि सर्पिः सतण्डुलाः ।
यवाः सिद्धार्थकाश्चैव अष्टाङ्गार्घ्यः प्रकीर्त्तितः" ॥
इति तन्त्रम् ॥
"आपः क्षीरं कुशाग्राणि घृतं मधु तथा दधि ।
रक्तानि करवीराणि तथा रक्तञ्च चन्दनम् ॥
अष्टाङ्ग एष अर्घ्यो वै भानवे परिकीर्त्तितः" ।
इति काशीखण्डम् ॥

अष्टादश [न्] त्रि, (अष्टाधिका दश ।) अष्टाधिक- दशसंख्या । १८ आठार इति भाषा । नित्यबहु- वचनान्तशब्दोऽयं । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ (यथा मनुः ।
"अष्टादशसु मार्गेषु निबद्धानि पृथक् पृथक्" ।) अथाष्टादशवाचकशब्दाः यथा । द्वीपः १ विद्या २ पुराणं ३ स्मृतिः ४ धान्यं ५ । इति कविकल्पलता ॥
("अगाहताष्टादशतां जिगीषया
नवद्वयद्वीपपृथक्जयश्रियाम् ।"
इति नैषधे ।
"अष्टादश पुराणानि कृत्वा सत्यवतीसुतः" ।
इति भारते ॥)

अष्टादशाङ्गः, पु, (अष्टादश अङ्गानि यस्मिन् ।) अष्टादशद्रव्यात्मकपाचनं । स चतुर्व्विधः । दश- मूल्यादिः १ । भूनिम्बादिः २ । द्राक्षादिः ३ । मुस्तादिः ४ । तद्यथा ।
"दशमूली शटी शृङ्गी पौष्करं सदुरालभा ।
भार्गी कुटजबीजञ्च पटोलं कटुरोहिणी ॥
अष्टादशाङ्ग इत्येष सन्निपातज्वरापहः ।
कासहृद्ग्रहपार्श्वार्त्तिहिक्काश्वासवमीहरः" ॥ १ ॥

"भूनिम्बदारुदशमूलमहौषधाब्द-
तिक्तेन्द्रबीजधनिकेभकणाकषायः ।
तन्द्राप्रलापकसनारुचिदाहमोह-
श्वासादियुक्तमखिलं ज्वरमाशु हन्ति" ॥ २ ॥
"द्राक्षामृता शटी शृङ्गी मुस्तकं रक्तचन्दनं ।
नागरं कटुका पाठा भूनिम्बं सदुरालभं ॥
उशीरं पद्मकं धान्यं बालकं कण्टकारिका ।
पुष्करं पिचुमर्द्दञ्च क्वाथं जीर्णज्वरापहः ॥
कासं श्वासञ्च विषमं श्वयथूदरनाशनं ।
अष्टादशाङ्गमुदितमेतत् स्यात् सन्निपातनुत्" ॥ ३ ॥
मुस्तपर्पटकोशीरदेवदारुमहौषधं ।
त्रिफला धन्वयासश्च नीली काम्पिल्लकं त्रिवृत् ॥
किराततिक्तकं पाठा बलाकटुकरोहिणी ।
मधुकं पिप्पलीमूलं मुस्ताद्यो गण उच्यते ॥
अष्टादशाङ्गमुदितमेतद्वा सन्निपातनुत् ।
पित्तोत्तरे सन्निपाते हितञ्चोक्तं मनीषिभिः ॥
मन्यास्तम्भउरोघाते उरःपार्श्वशिरोग्रहे" ॥ ४ ॥
इति सुखबोधः ॥

अष्टापदं, पुं,क्ली, (अष्टसु धातुषु पदं प्रतिष्ठा यस्य । पङ्क्तौ पङ्क्तौ अष्टौ पदानि यस्येति वा । अष्टनः संज्ञायामिति दीर्घः ।) स्वर्णं । धुस्तूरः । शारीणां फलकः । इत्यमरमेदिनीकरौ ॥ पाशार छक् इति भाषा । यथा "धुस्तूरः कनकाह्वयः" । इत्य- मरदर्शनात् । अष्टापदशब्दस्य कनकवाचकत्वाच्च ॥ ("आवर्जिताष्टापदकुम्भतोयैः ।"
इति कुमारसम्भवे ॥
"स रामकरमुक्तेन निहतो द्यूतमण्डले ।
अष्टापदेन बलवान् राजा वज्रधरोपमः ॥"
इति हरिवंशे ॥)

अष्टापदः, पुं, (अष्टौ पदानि यस्य ।) शरभः मर्कटः । इति मेदिनी ॥ लूता । चन्द्रमल्ली । क्रिमिः । कैलासपर्व्वतः । इति हेमचन्द्रः ॥ की- लकः । इति धरणिः ॥

अष्टापदी, स्त्री, (अष्टौ पादा यस्याः । संख्यासु पूर्व्व- स्येति पादस्यान्तलोपे पादोन्यतरस्यामिति ङीपि पादः पत् ॥) चन्द्रमल्ली । इति मेदिनी ॥

अष्टारचक्रवान् [त्] पु, (अष्टारमष्टकोणं चक्रं विद्यते यस्य । अष्टारचक्र + मतुप् । मस्य वः ।) जिनविशेषः । तत्पर्य्यायः । मञ्जुश्रीः २ ज्ञान- दर्पणः ३ मञ्जुभद्रः ४ मञ्जुघोषः ५ कुमारः ६ स्थिरचक्रः ७ वज्रधरः ८ प्रज्ञाकायः ९ वादिराट् १० नीलोत्पली ११ महाराजः १२ नीलः १३ शार्दूलवाहनः १४ धियाम्पतिः १५ पूर्व्वजिनः १६ खड्गी १७ दण्डी १८ विभूषणः १९ बालव्रतः २० पञ्चचीरः २१ सिंहकेलिः २२ शिखाधरः २३ वागीश्वरः २४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अष्ठिः, स्त्री, (अस्यते पृथिव्यां क्षिप्यते इति + अस +क्तिन् । पृषोदरादित्वात् ठत्वम् ।) बीजं । इत्युणादिकोषः ॥ आठि इति भाषा ।

अष्ठीवान् [त्] पुं, क्ली, (अतिशयितमस्थि यस्मिन् । अस्थि + मतुप् । मस्य वः । आसन्दीवदष्ठीवदिति निपातनादस्थिशब्दस्याष्ठीभावः ।) जानु । इत्य-

मरः ॥ आँठु इति भाषा ।

अस ल भुवि । (अदां-परं-अकं-सेट् ।) भावः सत्ता । सा चेह विद्यमानतैव । स अस्ति विष्णुः । इति दुर्गादासः ॥ (वि + अति)। अतिक्रमे । पराभवे । "अन्यो व्यतिस्ते तु ममापि धर्म्मः" इति भट्टौ । (अभि) भागसत्तायाम् । "यदत्र ममाभिस्यात् दीयताम्" । इति पाणिनिः । (आविस्) आविर्भावे ।
"तेषामाविरभूद् ब्रह्मा परिम्लानमुखश्रियाम्" ।
इति कुमारे । (प्रादुस्) प्रादुर्भावे । उद्भवे ।
"महाभूतादिवृत्तौजाः प्रादुरासीत्तमोनुदः" ।
इति मनुः ।)

अस इ र् य उ क्षेपे । (दिवां-परं-सकं-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ य अस्यति । उ असित्वा अस्त्वा । इर् आस्थत् आसीत् । अस्यमानं महागदा इति भट्टौ तार्च्छील्ये शानुः शानः । इति दुर्गादासः ॥
("तस्मिन्नास्थदिषीकास्त्रं रामो रामावबोधितः" । इति रघुवंशे । (अति) अतिक्रमे । पराभवे ।
"बहुभिश्चैकमत्यस्यन्नेकेन च बहून् जनान्" ।
• इति रामायणे । (वि + अति) उत्ताने ।
"व्यत्यस्तपाणिना कार्य्यमुपसंग्रहणं गुरोः" ।
इति मनुः । (अप) दूरनिक्षेपे ।
चौरानपास्यञ्जनकस्य कन्या
नेयं प्रतिज्ञा मम दत्तपूर्व्वा" ।
इति रामायणे । (अभि) अभ्यासे ।
"अभ्यस्यन्ति तटाघातं निर्जितैरावता गजाः" ।
इति कुमारे । (नि) निक्षेपे । "न मद्विधो न्यस्यति भारमुग्रम्" । इति भट्टौ । (उप + नि)प्रस्तावे । "स तु तत्र विशेषदुर्लभः सदुपन्यस्यति कृत्यवर्त्म यः" । इति किराते । (सं + उप + नि) प्रमाणादिना दृढीकरणे ।
"त्वया च मया समुपन्यस्तेष्वपि मन्त्रेष्ववज्ञानं वाक्पारुष्यञ्च कृतम्" । इति हितोपदेशे ।(प्रति + नि) स्थापने ।
"तथैवायुधजालानि भ्रातृभ्यां कवचानि च ।
रथोपस्थे प्रतिन्यस्य सचर्म्म कठिनं च यत्" ॥
इति रामायणे । (निर्) दूरीकरणे । पराभवे ।
"यशांसि सर्व्वेषुभृतां निरास्थत्" ।
"तानर्द्दिदखादीश्च निरास्थच्च तलाहतान्" ॥
इति च भट्टौ । (परि) विस्तृतौ । "पर्य्यस्यन्निव निचयः सहस्रसंख्यां" । किराते ॥ "ताम्रोष्ठपर्य्यस्तरुचः स्मितस्य" । इति कुमारे ॥ पातने च ।
"दासीघटमपां पूर्णं पर्य्यस्येत् प्रेतवत् सदा" ।
इति मानवे ॥ (सम्) संयोगे । एकत्र संश्लेषे । यथा,—
"सर्व्वोऽप्यवयवोऽङ्गं समस्यते ।"
"अव्ययं समर्थेन सह समस्यते ॥"
इति च पाणिनिः ॥ इत्यादिः ॥

अस ञ् अर्थे । (भ्वादिं-उभं-सकं-सेट् ।) अर्थो दीप्तिग्रहणगतयः ॥ "वासुदेवं परित्यज्य योऽन्यदेवमुपासते" । उपगच्छतीत्यर्थः । लावण्य उत्पाद्य इवास्त यत्न इत्यादिसिद्धौ अनेकार्थत्वात् सत्तार्थोऽयमपीति रमानाथः । अनुप्रयोगादन्यत्रापि परोक्षायामस्तेर्भूभावं केचिन्नेच्छन्तीति धातुप्रदीपः । इति दुर्गादासः ॥

असंख्यः, त्रि, असंख्यनीयः । संख्यारहितः । अपरिमितः । न विद्यते संख्या यस्येति बहुव्रीहिः । अगणनीयः । यथा,—
"असंख्यं द्विपरार्द्धादि पद्मलात्मात्यनन्तकं" ।
इति हेमचन्द्रः ॥ अपि च ।
"शतयोजनविस्तीर्णैः शतस्कन्धसमन्वितैः ।
असंख्यशाखानिकरैरसंख्यफलसंयुतैः" ॥
इति ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे ४१ अध्यायः ॥

असंख्यातं, त्रि, संख्यारहितं । यथा । मदनपारिजाते ।
"अकृत्यग्रेण यज्जप्तं यज्जप्तं मेरुलङ्घितं ।
असंख्यातञ्च यज्जप्तं तत्सर्व्वं निष्फलं भवेत्" ॥
इत्याह्निकाचारतत्त्वं ॥

असंस्कृतः, त्रि, (न संस्कृतः । नञ्समासः ।) संस्काररहितः । यथा । आपस्तम्बः ।
"असंस्कृतः सुतः श्रेष्ठो नापरो वेदपारगः" ।
इति शुद्धितत्त्वं ॥ अन्यच्च ।
"असंस्कृतप्रमीतस्य पिता न श्राद्धमाचरेत् ।
यदि स्नेहाच्चरेच्छ्राद्धं सपिण्डीकरणं विना" ॥
इति ।
"असंस्कृतौ न संस्कार्य्यौ पूर्व्वौ पौत्रप्रपौत्रकैः ।
पितरं तत्र संस्कुर्य्यादिति धर्म्मो व्यवस्थितः" ॥
इति च श्राद्धतत्त्वं ॥

असंस्कृतवाक्यं, क्ली, (असंस्कृतं संस्कृतेतरं वाक्यम् ।) संस्कृतेतरभाषा । तत्पर्य्यायः । अपभ्रंशः २ अपशब्दः ३ । इत्यमरटीका ॥

असंस्थानं, क्ली, असंस्थितिः संस्थानाभावः । न संस्थानमसंस्थानमिति नञ्समासनिष्पन्नं ॥

असंहतः, पुं, (न संहन्यते येन । न + सम् + हन् + करणे क्त ।) व्यूहविशेषः । स तु सेनाना पृथग्वृत्तिः । इति राजमुकुटादयः ॥ (दण्डः । भोगः । मण्डलः ।) असंमृहिते असहते च त्रि ॥

असंहतः, त्रि, असंलग्नः । संहतो लग्नः न संहतः असंहतः इति नञ्समासनिष्पन्नः ॥

असकृत्, व्य, (न सकृत् । नञ्समासः ।) पुनः पुनः । वारं वारं । इत्यमरः ॥
("अनेकस्यैकधा साम्यमसकृद्वाप्यनेकधा" ।
इति साहित्यदर्पणे ।
"अन्नाद्येनासकृच्चैतान् गुणैश्च परिचोदयेत्" ।
इति मानवे ।)

असङ्कल्पितः, त्रि, (न सङ्कल्पितः । नञ्समासः ।) सङ्कल्पाविषयः । यथा । विष्णुपुराणे ।
"कर्म्माण्यसङ्कल्पिततत्फलानि
संन्यस्य विष्णौ परमात्मरूपे ।
अवाप्य तां कर्म्ममहीमनन्ते
तस्मिन् लयं ते त्वमलाः प्रयान्ति" ॥
इति मलमासतत्त्वं ॥

असङ्कुलः, पु, (न सङ्कुलः ।) विस्तृतः पन्थाः । इति हेमचन्द्रः ॥

असङ्ख्यः, त्रि, सङ्ख्यारहितः । अगणनीयः । स तु द्विपरार्द्धादिः । इति हेमचन्द्रः ॥

असत्कृतः, त्रि, (न सत्कृतः । नञ्तत्पुरुषः ।) सत्कृतिरहितः । नासत्कृतं प्रयुञ्जीतेति प्रसिद्धिः ॥ यथा । वस्तुतस्तु जिज्ञासुमेकपुरुषं प्रति सत्कृतमपि अतादृशमन्यं प्रति असत्कृतमिति यं प्रतिपादयितुमानन्तर्य्याभिधानं तादृशाभिधानप्रयोजकतत्पुरुषीयजिज्ञासाजनकज्ञानविषयोऽर्थः तं प्रति सत्कृतिरिति पुरुषविशेषनियन्त्रितं सत्कृतित्वं वाच्यं । इत्यनुमितिग्रन्थीयगदाधरी ॥ अयुक्तः । यथा देवीपुराणे ।
"घस्रद्वये जन्मतिथिर्यदि स्यात्
पूज्या तदा जन्मभसंगता च ।
असत्कृता भेन दिनद्वयेऽपि
पूज्या परा या भवतीह यत्नात्" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (असभ्यः । अशिक्षितः । यथा हितोपदेशे ।
"आसन्नमेव नृपतिर्भजते मनुष्यं
विद्याविहीनमकुलीनमसत्कृत वा" ॥)

असती, स्त्री, (न सती साध्वी । नञ्समासः ।) भ्रष्टा । व्यभिचारिणी तत्पर्य्यायः । पुंश्चली २ धर्षिणी ३ बन्धकी ४ कुलटा ५ इत्वरी ६ स्वैरिणी ७ पांशुला ८ । इत्यमरः ॥ दुष्टा ९ दुष्टा १० धर्षिता ११ । इति शब्दरत्नावली ॥ लञ्चा १२ निशाचरी १३ अपाङ्गदृष्टा १४ । इति जटाधरः ॥ ("आबाल्यादसती सती सुरपतौ कुन्ती समारोहयत्" । इति धर्म्मविवेके ।)

असतीसुतः, पुं, स्त्री, (असत्याः सुतः ।) व्यभिचारिणीपुत्रः । तत्पर्य्यायः । बान्धकिनेयः २ बन्धुलः ३ कौलटेरः ४ कौलटेयः ५ । इत्यमरः ॥
"बन्धुलः कौलटेरश्च कौलटेयोऽसतीसुतः ।
तथा बान्धकिनेयस्तु स्यात् कौलकेय इत्यपि ॥
अथ सत्यास्तु भिक्षुक्या पत्नी भवति यः पुनः ।
तत्र कौलटिनेयः स्यात्कौलटेयोऽपि स स्मृतः" ॥
इति शब्दरत्नावली ॥ अपि च । असतीसूनुः कौलटेरश्च बन्धुलः ।
"अपि बान्धकिनेयः स्यात्कौलटेयोऽतिभिक्षुकी ।
कुलटापि सती सा चेत् कौलटेयस्तदात्मजः ॥
अपि कौलटिनेयः स्यात्" । इति जटाधरः ॥

असतीसूनुः, पुं, (असत्याः सूनुः ।) कुलटापुत्रः । इति जटाधरः ॥

असत्, त्रि, (अस् + शतृ ततो नञ्समासः ।) अविद्यमानं । असाधुः । मूर्खः । ब्रह्मभिन्नवस्तु । इति वेदान्तः ॥ जड़वर्गः । यथा,—
"यच्च किञ्चित् क्वचिद्वस्तु सदसद्वाखिलात्मिके ।
तस्य सर्व्वस्य या शक्तिः सा त्वं किं स्तूयसे तदा" ॥
इति देवीमाहात्म्ये १ अध्यायः ॥ सत् चेतनवर्गः । असत् जडवर्गः ।
"तस्य सर्व्वस्य या शक्तिः सा यदा त्वं तदा कथं" । स्तव्येत्यर्थः । इति तट्टीकायां नागोजीभट्टः ॥ * ॥ निष्फलं । यथा,—
"अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतञ्च यत् ।

असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्य नो इह" ॥

इति श्रीभगवद्गीतायां १७ अध्याये २८ श्लोकः ॥*॥ निन्दितः । यथा,—

"असत्कुलप्रसूता या कान्तं हिंसातुमक्षमा" ।

इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डं ॥*॥ अनित्यं । यथा । "अज्ञानन्तु सदसद्भ्यामनिर्व्वचनीयं" । इत्यादि वेदान्तसारः ॥

असत्पथः, पुं, (न सन् पन्थाः ।) मन्दपथः । तत्पर्य्यायः । कुपथः २ कापथः ३ व्यध्वः ४ दुरध्वः ५ अपथः ६ कदध्वा ७ विपथः ८ कुत्सितवर्त्म ९ । इति शब्दरत्नावली ॥

असदध्येता, (ऋ) त्रि, (असत् निषिद्धशास्त्रमधीते इति । असत् + अधि + इङ् + तृच् ।) असदध्ययनशाली । तत्पर्य्यायः । अजपः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

असदृशः, त्रि, (न सदृशः । नञ्तत्पुरुषः ।) अतुल्यः । अनुपमेयः । यद्यसदृशी स्तुतिरिति पुष्पदन्तः ॥ यथा । ब्रह्मवैवर्त्ते ।

"वित्तशाठ्यमकुर्व्वाणः सम्यक्फलमवाप्नुयात् ।

कुर्व्वाणो वित्तशाठ्यन्तु लभते ऽसदृशं फलम्" ॥

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

असद्ग्रहः, पुं, (असति अप्राप्ये वस्तुनि ग्रहः आग्रहः ।) बालकादीनां खोट्टिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ बालकादीनां खोइट आवदार इत्यादिभाषा ।

असनं, क्ली, (अस्यते इति । अस + ल्युट् ।) क्षेपणं । इति मेदिनी ॥ ("तृणानिरसने विनियोगः" । इति भवदेवः ।)

असनः, पुं, वृक्षविशेषः । पियाशाल इति ख्यातः । तत्पर्य्यायः । महासर्ज्जः २ सौरिः ३ बन्धूकपुष्पः ४ प्रियकः ५ वीजवृक्षः ६ नीलकः प्रियसालकः ८ ।

("प्रियविमानितमानवतीरुषां

निरसनैरसनैरवृथार्थता" ।

इति शिशुपाले ।) अस्य गुणाः । कटुत्वं । उष्णत्वं । तिक्तत्वं । वातार्त्तिदोषगलदोषरक्तमण्डलनाशित्वं । सारकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ वृक्षभेदः । आसन इति ख्यातः । तत्पर्य्यायः । अजकर्णः २ वनेसर्ज्जः ३ महासर्ज्ज ४ । इति रत्नमाला ॥ अस्य गुणाः । कफपित्तनाशित्वं । इति राजवल्लभः ।

("वीजकः पीतसारश्च पीतशालक इत्यपि ।

बन्धूकपुष्पः प्रियकः सर्ज्जकश्चासनः स्मृतः ॥

वीजकः कुष्ठवीसर्पश्वित्रमेहगुदक्रिमीन् ।

हन्ति श्लेष्मास्रपित्तञ्च त्वच्यः केश्यो रसायनः" ॥

इति भावप्रकाशेऽस्य पर्य्यायगुणौ कथितौ ॥)

असनपर्णी, स्त्री, (असनस्य पर्णमिव पर्णमस्याः ।) वृक्षविशेषः । तत्पर्य्यायः । बालकः २ शीतलः ३ शीतलवातः ४ अपराजिता ५ शणपर्णी ६ । इत्यमरः ॥ शीतः ७ शीतकः ८ सनपर्णी ९ । इति शब्दरत्नावली ॥ मारादी इति भरतः ॥ ओसाम इति सारसुन्दरी ॥

असन्, [त्] पुं, इन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

असन्तुष्टः, त्रि, (न सन्तुष्टः । नञ्समासः ।) सम्यक् तुष्टिरहितः । सन्तोषशून्यः । यथा,—

"असन्तुष्टाः द्विजा नष्टाः सन्तुष्टा इव पार्थिवाः" ।

इति चाणक्यं ॥

असन्नद्धः, त्रि, (न सम्यक् नद्धः स्वकार्य्यक्षमः ।) समुद्धतः । पण्डिताभिमानी । दर्पितः । इति जटाधरः ॥ अकृतसन्नाहः ॥

असन्मानं, क्ली, मानहानिः । अमर्य्यादा । अनादरः । असाधुमानं । असच्च तत् मानञ्चेति कर्म्मधारयसमासनिष्पन्नं ॥

असभ्यः, त्रि, असभासत् । सभानुपयुक्तः । असामाजिकः ॥ न सभ्यः असभ्य इति नञ्समासनिष्पन्नः । खलः । यथा,—

"अयन्त्वसभ्यस्तव जन्म नौ गृहे

श्रुत्वाग्रजांस्ते न्यबधीत् सुरेश्वर ।

स तेऽवतारं पुरुषैः समर्पितं

श्रुत्वाधुनैवाभिसरत्युदायुधः" ॥

इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ३ अध्याये २० श्लोकः ॥ असभ्यः खलः । समर्पितं कथितं । इति श्रीधरस्वामी ॥

असमः, पुं, (नास्ति समो यस्य ।) बुद्धः । इति शब्दरत्नावली ॥

असमः, त्रि, विषमः । अतुल्यः । यथा । "इत्येषा सहकारिशक्तिरसमा माया दुरुन्नीतितो मूलत्वात् प्रकृतिः प्रबोधभयतोऽविद्येति यस्योदिता" ।

इति कुसुमाञ्जलौ १ स्तवकः ॥

असमञ्जसं, क्ली, (न समञ्जसं युक्तियुक्तम् ।) असङ्गतं । अनुपयुक्तं । तत्पर्य्यायः । दुर्जातं २ दुःसङ्गं ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ("अतिप्रणयादेतन्मयोक्तमसमञ्जसम्" । इति कथासरित्सागरे । (पुं) सगरराजज्येष्ठपुत्रः । यथा हरिवंशे ।

"केशिन्यसूत सगरादसमञ्जसमात्मजम्" ।)

असमयः, पुं, (अपकृष्टः समयः । नञ्समासः ।) अकालः । दुःसमयः । यथा,—

"एतान् जनान्न सेवेत व्याधिसङ्घश्च दुर्ज्जयः ।

सर्व्वं बोध्यमसमये काले सर्व्वं प्रसिध्यति" ॥

इति ब्रह्मवैवर्त्ते ब्रह्मखण्डे १६ अध्यायः ॥

असमर्थः, त्रि, (न समर्थः । नञ्समासः ।) अशक्तः । दुर्ब्बलः । यथा । ब्रह्मवैवर्त्ते ।

"उपवासासमर्थश्चेदेकं विप्रन्तु भोजयेत् ।

तावद्धनानि वा दद्याद् यद्भुक्ताद्द्विगुणं भवेत्" ।

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

असमवायिकारणं, क्ली, (न समवायि कार्य्येण कारणेन वा सह एकस्मिन्नर्थे समवेतं कारणम् ।) समवायिकारणासन्नकारणं । समवायिकारणे प्रत्यासन्नजनकं । यथा । घटं प्रति कपालद्वयसंयोगः । एतत्कारणं गुणः कर्म्म च । समवायिकारणे प्रत्यासन्न इहया ये कारण इय । इति न्यायभाषा ॥ (एतत् कारणन्तु सर्व्वत्र द्रव्ये गुणः गुणे गुणः कर्म्म च । तदुक्तं भाषापरिच्छेदे ।

"गुणकर्म्ममात्रवृत्ति ज्ञेयमथाप्यसमवायिहेतुत्वम्" ।)

असमानं, त्रि, (नास्ति समानो यस्य ।) अतुल्यं । विजातीयं । सजातीयभिन्नं । यथा स्मृतिः ।

"समानाशौचं प्रथमे प्रथमेन समापयेत् ।

असमानं द्वितीयेन धर्म्मराजवचो यथा" ॥

इति शुद्धितत्त्वं ॥

असमाप्तं, त्रि, (न समाप्तं । नञ्तत्पुरुषः ।) समाप्तिरहितं । असम्पूर्णं । अनिष्पन्नं । यथा । स्मृतिः ।

"असमाप्ते व्रते पूर्व्वे नैव कुर्य्याद्व्रतान्तरं" ।

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

असमीक्ष्यकारी, [न्] त्रि, (समीक्ष्य विचिन्त्य न करोतीति । असमीक्ष्य + कृ + णिनि ।) अविवेचनापूर्व्वककर्म्मकर्त्ता । तत्पर्य्यायः । जाल्मः २ । इत्यमरः ॥ ("उचितमेवैतत् ममासमीक्ष्यकारिणः" । इति हितोपदेशे ।)

असम्बद्धं, त्रि, (न सम्बद्धं परस्परान्वययुक्तं । नञ्समासः ।) अनर्थकवाक्यं । तत्पर्य्यायः । अबद्धं २ । इति जटाधरः ॥

("असम्बद्धकृतस्यैव व्यवहारो न सिध्यति" ।

इति मनुः । विशृङ्खलः । अनियमः । यथा भारते ।

"असम्बद्धा महाराज ! तान् निरुन्धन्ति ते गजाः"

इति ॥)

असम्मतः, त्रि, (न सम्मतः । नञ्समासः ।) अनभिमतः । तत्पर्य्यायः । प्रणाय्यः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

("असम्मतः कस्तव मुक्तिमार्गं

पुनर्भवक्लेशभयात् प्रपन्नः" ।

इति कुमारे ।)

असम्मानं, क्ली, अमर्य्यादा । अपमानं । सम्यङ्मानाभावः । न सम्मानं असम्मानमिति नञ्समासनिष्पन्नं ॥

असरः, पुं, (अस + अरः ।) वृक्षविशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ कुकुरसोँका इति ख्यातः ।

असहनः, पुं, स्त्री, (न सहनः । नञ्समासः ।) शत्रुः । इति हेमचन्द्रः ॥ (अधीरः । असहिष्णुः । यथा,—

"कस्मात् प्राप्य तिरस्क्रियामसहनोऽप्यस्यादिति प्रस्तुते" । इति महावीरचरिते ।

"प्रिया मुञ्चत्यद्य स्फुटमसहना जीवितमसौ" ।

इति रत्नावल्यां । क्षमारहितम् । यथा, साहित्यदर्पणे ।

"अधिक्षेपापमानादेः प्रयुक्तस्य परेण यत् ।

प्राणात्ययेऽप्यसहनं तत्तेजः समुदाहृतम्" ॥

इति ॥)

असह्यः, त्रि, (न सह्यः । नञ्तत्पुरुषः ।) असहनीयः । असोढव्यः । सहनायोग्यः । यथा,—

"वरं रामशराः सह्या न च वैभीषणं वचः ।

असह्यं ज्ञातिदुर्व्वाक्यं मेघान्तरितरश्मिवत्" ॥

इति महानाटकं ॥ ज्ञातिदुर्व्वाक्यमित्यत्र दुर्व्वचो ज्ञातेरिति च पाठः ॥

असाधारणं, त्रि, (न साधारणं सामान्यधर्म्मयुक्तम् । नञ्समासः ।) साधारणभिन्नं । असामान्यं । विशेषः । न्यायमते साध्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगिहेतुः । यथा वह्निमान् जलत्वादित्यादिः । यथा । "यत्तु प्रयागे व्यहस्नाने क्रोडीकृते माघसप्तमीस्नानादावसाधारणत्वेन पुनस्तथैव

प्रातःस्नानाचरणं" इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ किञ्च
"असाधारणशरीरव्यापारार्ज्जितं अविद्वद्भ्यो दातु-
मनिच्छन् दद्यात्"। इति दायभागः ॥ अतुल्यं।
इति शूद्रवर्गे साधारणशब्दार्थदर्शनात् ॥

असाध्यं, त्रि, (न साध्यं साधयितुमशक्यम्।) असा-
धनीयं। साधनायोग्यं। अशक्यं। असाधितव्यं।
यथा,—
"सहजानि त्रिदोषाणि यानि चाभ्यन्तरा वलिं।
जायन्तेऽर्शांसि संग्रह्य तान्यसाध्यानि निर्द्दिशेत्"॥
इति भावप्रकाशः ॥ अपि च।
"य इदं प्रपठेन्नित्यं दुर्गानामशतात्मकं।
नासाध्यं विद्यते तस्य त्रिषु लोकेषु पार्व्वति"॥
इति विश्वसारतन्त्रे दुर्गाशतनामात्मकं स्तोत्रं ॥
("साध्या याप्यत्वमायान्ति याप्याश्चासाध्यतां तथा।
घ्नन्ति प्राणानसाध्यास्तु नराणामक्रियावताम्"।
"असम्मोपहिते देशे शिरामन्थ्यस्थिवर्ज्जिते।
विकारो योऽनुपर्य्येति तदसाध्यस्य लक्षणं"॥
इति सुश्रुतः ॥)

असाध्वी, स्त्री, (न साध्वी। नञ्समासः।) अपति-
व्रता। यथा ज्योतिस्तत्त्वम्,—
"कन्यातुलाश्रन्मिथुने च साध्वी
शेषेष्वसाध्वी धनवर्ज्जिता च।
निन्द्येऽपि लग्ने द्विपदाश इष्टः
कन्यादिलग्नेष्वपि नान्यभागः" ॥ इति।

असान्द्रं, त्रि, (न सान्द्रं निविडं। नञ्तत्पुरुषः।)
अनिविडं। विरलं। इति जटाधरः ॥

असाम्प्रतं, व्य, (न साम्प्रतम् युक्तम्। नञ्तत्पुरुषः।)
अयुक्तं। अनुचितं। तथा च कालिदासः।
"विषवृक्षोऽपि संवर्द्ध्य स्वयं छेत्तुमसाम्प्रतम्"।
इति। कुमारे २।५५ ॥
("सम्प्रत्यसाम्प्रतं वक्तुमुक्ते मुषलपाणिना"।
इति माघे। "अविधाय विवाहसत्क्रियामन-
योर्गम्यत इत्यसाम्प्रतम्"। इति रघौ ८।६०।)

असारः, पुं, (नास्ति सारो यस्य।) एरण्डवृक्षः। इति
शब्दचन्द्रिका ॥

असारं, त्रि, (नास्ति सारो यस्य।) साररहितवस्तु।
स्थिरांशशून्यं। तत्पर्य्यायः। फल्गु २। इत्य-
मरः ॥ निःसारं ३ निष्फलं ४। इति शब्दरत्ना-
वली ॥ वार्त्तं ५। इति जटाधरः ॥
(यथा—मनुसंहितायां ८।२०३।
"नान्यदन्येन संसृष्टरूपं विक्रयमर्हति।
न चासारं न च न्यूनं न दूरे न तिरोहितम्"।
"असारे खलु संसारे त्रीणि साराणि भावयेत्"।
इति हितोपदेशे ॥
"निदर्शनमसाराणां लघुर्बहुतृणं नरः।"
इति माघे ॥
"बहूनामप्यसाराणां समवायो बलावहः।"
इति पञ्चतन्त्रे ॥
"धिगिमां देहभृतामसारताम्।" इति रघुवंशे॥
"अतो विपरीतास्त्वसाराः।"॥ इति चरकः ॥)

असारं, क्ली, नास्ति सारो यस्य।) अगुरु। इति रा-
जनिर्घण्टः ॥ (अगुरुशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ॥)

असाक्षात्, व्य, (न साक्षात्। नञ्तत्पुरुषः।)
अप्रत्यक्षं। अदर्शनं। अगोचरं ॥ अतुल्यं। इति
साक्षात् शब्दार्थदर्शनात् ॥

असिः, स्त्री, (अस्यते अवगाहनेन पापानि दूरी-
करोति या। अस+इन्।) नदीविशेषः। सा
च काशीदक्षिणदिकस्थिता। यथा।
"तस्मात् विश्वेश्वरेणैव काशीवासेऽत्र कारणं।
असिश्च वरणा यत्र क्षेत्ररक्षाकृतौ कृते ॥
वाराणसीति विख्याता तदारभ्य महामुने।
असेश्च वरणायाश्च सङ्गमं प्राप्य काशिका ॥
वाराणसीह करुणामयदिव्यमूर्त्ते-
रुत्सृज्य यत्र तु तनुं तनुभृत् सुखेन।
विश्वेशदृश्यमहसि यत् सहसा प्रविश्य
रूपेण ता वितनुता पदवीं दधाति ॥
जातो मृतो बहुषु तीर्थवरेषु ये त्वं
जन्तोर्न जातु भवपान्तरभूविसज्य।
वाराणसीति गदतीह मृतोऽमृतत्वं
प्राप्याधुना मम बलात् स्मरणासनं स्यात्" ॥
इति काशीखण्डे ३० अध्यायः ॥

असिः, पुं, (अस्यतीति। अस दीप्तौ इनि।) अस्त्र-
भेदः। खांडा तरवाल इत्यादि भाषा। तत्प-
र्य्यायः। खड्गः २ निस्त्रिंशः ३ चन्द्रहासः ४
रिष्टिः ५ कौक्षेयकः ६ मण्डलाग्रः ७ करपालः
८ कृपाणः ९ इत्यमरः ॥ प्रबालकः १० भद्रात्मज
११ रिष्टः १२ ऋष्टिः १३ धाराविषः १४ कौक्षेयः
१५ तरवारि १६ तरवाल १७ कृपाणकः १८
करवालः १९ कृपाणी २० शस्त्रः २१। इति
शब्दरत्नावली ॥ विशसनः २२। इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥
("पर्णशालामथ क्षिप्रं विकृष्टासिः प्रविश्य सः।
वैरूप्यपौनरुक्त्येन भीषणां तामयोजयत्" ॥
इति रघुवंशे १२।४० ॥
"गृहन्नाभ्यं मसे नाध्यंदनपि नोद्विपेस्तथा।
वृक्षगुल्मावृते चापि निचर्म्मायुध स्वने ॥"
इति मनौ ७।१९२ ॥) तस्य स्तुतिर्यथा।
"असिर्विशसनः खड्गस्तीक्ष्णधारो दुरासदः।
श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्म्मपालो नमोऽस्तु ते ॥
इत्यष्टौ तव नामानि स्वयमुक्तानि वेधसा।
नक्षत्रं कृत्तिका ते तु गुरुर्देवो महेश्वरः ॥
हिरण्यञ्च शरीरन्ते धाता देवो जनार्द्दनः।
पिता पितामहो देवस्त्वं मां पालय सर्व्वदा ॥
नीलजीमूतसङ्काशस्तीक्ष्णदंष्ट्रः कृशोदरः।
भावशुद्धोऽमर्षणश्च अतितेजास्तथैव च ॥
इयं येन धृता क्षोणी हतश्च महिषासुरः।
तीक्ष्णधाराय शुद्धाय तस्मै खड्गाय ते नमः" ॥
इति बृहन्नन्दिकेश्वरपुराणीयदुर्गोत्सवपद्धतिधृत-
वाराहीतन्त्रं ॥

असिक्नं, क्ली, (असति दीप्यते यत्। अस्+
इकन्।) अधरचिवुकयोर्म्मध्यभागः। इति
हेमचन्द्रः ॥

असिक्निका, स्त्री, असिक्नी। दासी। इति जटाधरः ॥
("गतागतास्त्वसिक्निकाना"। इति पाणिनिः।

असिक्नी, स्त्री, (न सिता शुक्लकेशा। छन्दसि क्न-
मेक इति तस्य क्नः नान्तत्वात् ङीप् च।) अवृ-
द्धान्तःपुरचारिणी प्रेष्या ॥ इत्यमरः ॥ नदी वि-
शेषः। इति मेदिनी ॥ (दक्षपत्नी वीरणसुता।
यथा हरिवंशे। "असिक्नीमावहत्पत्नीं वीरणस्य
प्रजापतेः। सुतां सुतपसा युक्ताम्" इति ॥)

असिगण्डः, पुं, (अस्यते क्षिप्यते इति असिः क्षिप्त
इत्यर्थः। असिः गण्डो यस्मिन्।) क्षुद्रोपधानं।
इति जटाधरः ॥ कोटवालिश इति भाषा ॥

असितः, पु, (न सितः शुक्लः। नञ्समासः।) कृष्ण-
वर्णः। तद्विशिष्टे त्रि। (यथा पुष्पदन्ते ॥
"असितगिरिनिभं स्यात् कज्जलं सिन्धुपात्रम्"।
"चकाशे विनिविष्टेन स सन्ध्येव निशाऽसिता"।
इति रामायणे ॥) इत्यमरः ॥ शनिग्रहः। कृष्ण-
पक्षः। इति हलायुधः ॥ (स्वनामख्यातः सूर्य्य-
वंशोद्भवो भरतपुत्रो राजा। यथा, रामायणे—
"भरतात् तु महातेजा असितो समजायत"।
स्वनामख्यात कश्चित् व्यासशिष्यो मुनिः। यथा
हरिवंशे।
"असितस्यैकपर्णा तु देवलस्य महात्मनः"।
पर्व्वतभेदः। यथा भारते,—
"तत्र पुण्यहृदः ख्यातो मैनाकश्चैव पर्व्वतः।
बहुमूलफलोपेतस्त्वसितो नाम पर्व्वतः" ॥)

असिता, स्त्री, (न सिता। असित पलितयोः प्रति-
षेधात् वर्णादनुदात्तादिति ङीष् तकारस्य नका-
रादेशश्च न।) नीलीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥
या अवृद्धा भट्टादेर्वीभिः प्रेष्यते अन्तःपुरे च पुनः
एव स्मरति सा। इत्यमरटीकायां भरतः ॥ या
अवृद्धा युवती कृष्णकेशा प्रेष्या दासी अन्तःपुरे
चरति सा इति सारसुन्दरी ॥ (स्वनामख्याता
स्वर्वेश्या। यथा हरिवंशे।
"असिता च सुबाहुश्च सुवृत्ता सुमुखी तथा"।)

असिताश्मशिखरः, पु, (असितः कृष्णवर्णः अश्मो मेघ-
इव शिखरो यस्य।) वृक्षविशेषः। इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

असितार्च्चिः [स्], पु, (असिता कृष्णा अर्च्चिः शिखा
यस्य।) अग्निः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

असितालुः, पु, (असितः आलुः।) नीलालुः। इति
राजनिर्घण्टः ॥

असितोत्पलं, क्ली, (असितमुत्पलम्।) नीलोत्पलं।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा चरकः।
"उत्पलानि कषायाणि पित्तरक्तहराणि च" ॥)

असिदंष्ट्रः, पु, (असिरिव तीक्ष्णा दंष्ट्रा यस्य।) जल-
जन्तुविशेषः। मकर इति ख्यातः। इति शब्द-
रत्नावली ॥

असिदंष्ट्रकः, पु, (असिदंष्ट्र+स्वार्थे कन्।) असि-
दंष्ट्रः। मकरः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

असिद्धं, त्रि, (न सिद्धम्। नञ्समासः।) अपक्वं।
असिद्धं। इति रत्नमाला ॥ सिद्धिरहितं ॥
("स्वयमसिद्धः कथं परान् साधयेत्" इति न्यायः।
न्यायमते, आश्रयासिद्धत्वादिभिर्दोषैर्दुष्टो हेतुः।
यथा, भाषापरिच्छेदे।

"अनैकान्तो विरुद्धश्चाप्यसिद्धः प्रतिपादितः ।
कालात्ययोपदिष्टश्च हेत्वाभासस्तु पञ्चधा" ॥)

असिद्धिः, स्त्री, (न सिद्धिः । नञ्समासः ।) अनिष्पत्तिः । न्यायमते सा त्रिविधा । पक्षासिद्धिः १ यथा काञ्चनमयपर्व्वतो वह्निमान् इत्यादिः १ । स्वरूपासिद्धिः २ यथा, पर्व्वतः काञ्चनमयवह्निमान् इत्यादिः २ । व्याप्यत्वासिद्धिः ३ यथा, पर्व्वतो वह्निमान् ज्वलत्वादित्यादिः ३ । (यथा भाषापरिच्छेदे ।
"आश्रयासिद्धिराद्या स्यात् स्वरूपासिद्धिरप्यथ ।
व्याप्यत्वासिद्धिरपरा स्यादसिद्धिरतः त्रिधा ॥
पक्षासिद्धिर्यत्र पक्षो भवेन्मणिमयो गिरिः ।
ह्रदो द्रव्यं धूमवत्त्वादत्रासिद्धिरथापरा ॥
व्याप्यत्वासिद्धिरपरा नीलधूमादिके भवेत्" ॥)

असिधावः, पुं, (असिं धावति निर्म्मलं करोतीति । असि+धाव+अण् ।) शस्त्रमार्ज्जकः । इति जटाधरः ॥ शिकलकर इति भाषा ।

असिधावकः, पुं, (असिधाव+स्वार्थे कन् ।) असिधावकर्त्ता । अस्त्रमार्जकः । इत्यमरः ॥

असिधेनुः, स्त्री, (असिर्धेनुरिव यस्याः । असेर्धेनुसादृश्येन क्षुरिकायास्तद्रूपसादृश्यम् ।) क्षुरिका । इति हलायुधः ॥ छुरी इति भाषा ।

असिधेनुका, स्त्री, (असिर्धेनुका इव यस्याः ।) क्षुरिका । इत्यमरः ॥

असिपत्रः, पुं, (इक्षुपत्रे, असिरिव तीक्ष्णं पत्रं यस्य ।) इक्षुः । खड्गकोषः । नरकविशेषः । इति मेदिनी ॥ गुण्डनाम तृणं । इति राजनिर्घण्टः ॥

असिपत्रकः, पुं, (असिपत्र+कन् ।) इक्षुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

असिपत्रवनं, क्ली, (असिरिव तीक्ष्णं पत्रं यस्य तादृशं वनं ।) नरकविशेषः । "पत्रैर्यत्र विदार्य्यते" । इति मनुः ॥ ("यस्त्विह वै निजवेदपथादनापद्यपगतः पाषण्डञ्चोपगतस्तमसिपत्रवनं प्रवेश्य कशया प्रहरन्ति तत्रासावितस्ततो धावमान उभयतोधारैस्तालवनासिपत्रैश्छिद्यमानसर्व्वाङ्गो हा हतोऽस्मीति परमया वेदनया मूर्च्छितः पदे पदे निपतति स्वधर्म्महा पाषण्डानुगमनफलं भुङ्क्ते" । इति श्रीभागवते ॥
"असिपत्रवनं नाम नरकं शृणु चापरम् ।
योजनानां सहस्रं वै ज्वलदग्न्यास्तृतावनिः ॥
तत्र सूर्य्यकरैश्चण्डैः कल्पकालाग्निदारुणैः ।
प्रपतन्ति सदा तत्र प्राणिनो नरकौकसः ॥
तन्मध्ये च वनं शीतं स्निग्धपत्रं विभाव्यते ।
पत्राणि यत्र खड्गानि फलानि द्विजसत्तम" ॥
इति मार्कण्डेयपुराणे ।)

असिपुच्छकः, पुं, (असिरिव पुच्छो यस्य ।) शिशुमारः । इति हारावली ॥

असिपुत्रिका, स्त्री, (असेः पुत्रीव ।) क्षुरिका । इति हलायुधः ॥

असिपुत्री, स्त्री,(असेः पुत्रीव ।) इत्यमरः ॥ क्षुरिका ॥ छुरी इति भाषा ।

असिमेदः, पुं, (असिरिव मेदो निर्य्यासो यस्य ।) विट्खदिरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (इरिमेदशब्देऽस्य गुणा ज्ञेयाः ॥)

असिहेतिः, पुं, (असिर्हेतिः प्रधानास्त्रं यस्य ।) खड्गधारी योद्धा । तत्पर्य्यायः । नैस्त्रिंशिकः २ । इत्यमरः ॥

असु, क्ली, (अस्यतेऽनेन । अस+उ ।) चित्तं । उपतापः । इत्युणादिकोषः ॥

असुः, पुं, (अस्यन्ते इति । अस्+उ ।) प्राणः पञ्चप्राणेषु बहुवचनान्तः । असवः । इत्यमरः ॥ ("तेजस्विनः सुखमसूनपि संत्यजन्ति" । इति नीतिशतके । ९९ श्लोकः ।)

असुखं, क्ली, (न सुखम् । नञ्समासः ।) दुःखं । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा मनुसंहितायां १२ । १९ ।
"तौ धर्म्मं पश्यतस्तस्य पापं चातन्द्रितौ सह ।
याभ्यां प्राप्नोति संपृक्तः प्रेत्येह च सुखासुखम्" ॥
तत्रैव ४ । ७० ।
"न कर्म्म निष्फलं कुर्य्यान्नायत्यामसुखोदयम्")

असुधारणं, क्ली, (असूनां धारणं ।) जीवनं । इत्यमरः ॥

असुभृत्, त्रि, (असून् बिभर्त्तीति । असु+भृ+क्विप् ।) प्राणी । जीवः । यथा । "दृतय इव श्वसन्त्यसुभृतो यदि तेऽनुविधा महदहमादयोऽण्डमसृजन् यदनुग्रहतः" । इति श्रीभागवते दशमस्कन्धे ८७ अध्याये । ४ श्लोकः ॥

असुरः, पुं, स्त्री, (अस्यति देवान् क्षिपति इति । अस+उरन् । यद्वा न सुरः विरोधे नञ्तत्पुरुषः । यद्वा नास्ति सुरा यस्य सः । सूर्य्यपक्षे असति दीप्यते इति उरन् ।) सुरविरोधी । स तु कश्यपात् दितिगर्भजातः । तत्पर्य्यायः । दैत्यः २ दैतेयः ३ दनुजः ४ इन्द्रारिः ५ दानवः ६ शुक्रशिष्यः ७ दितिसुतः ८ पूर्व्वदेवः ९ सुरद्विट् १० देवरिपुः ११ देवारिः १२ इत्यमरः ॥ ("सुरा प्रतिग्रहाद्देवाः सुरा इत्यभिविश्रुताः । अप्रतिग्रहणात्तस्य दैतेयाश्चासुराः स्मृताः" ॥ इति रामायणे ।) सूर्य्यः । इति मेदिनी । राहुः इति ज्योतिःशास्त्रम् ॥

असुररिपुः, पुं, (असुराणां रिपुः ।) विष्णुः । इति शब्दरत्नावली ॥

असुरसा, स्त्री, (न विद्यते सु शोभनो रसो यस्याः ।) वर्व्वरी । इति रत्नमाला । वावुइ तुलसी इति भाषा । (वर्व्वरीशब्देऽस्या विशेषो ज्ञातव्य ॥)

असुरा, स्त्री, रात्रिः । राशिः । इति मेदिनी ॥

असुराह्वं, क्ली, (असुरस्याह्वा आह्वा यस्य ।) कांस्यं । इति हेमचन्द्रः ॥

असुरी, स्त्री, (असु+उरन्+ङीष् ।) राजिका । इत्यमरटीकायां भरतादयः । राई सर्षा इति भाषा ॥ असुरपत्नी ॥ [दरः । इत्यमरः ।

असूर्क्षणं, क्ली, (न+सृक्ष+ल्युट् ।) अवज्ञा । अना-

असुस्थः, त्रि, (न सुस्थः । नञ्समासः ।) सुखस्थितिरहितः । रोगी ॥

असूक्षणं, क्ली, (न+सूक्ष+ल्युट्) अवज्ञा । अनादरः । इत्यमरः ॥

असूया, स्त्री, (असू अ असूयायाम् । असू+यक्+अ ।) गुणेषु दोषाविष्करणं । परगुणे दोषारोपणं इत्यमरः ॥ (यथा साहित्यदर्पणे ।
"असूयान्यगुणर्द्धीनामौद्धत्यादसहिष्णुता ।
दोषोद्घोषभ्रूविभेदावज्ञाक्रोधेङ्गितादिकृत्" ॥
इयञ्च "हर्षासूया विषादाः" । इत्यादिना व्यभिचारिभावमध्येऽपि परिगणिता ॥)

असूर्य्यम्पश्या, स्त्री, (सूर्य्यमपि न पश्यति या । न+सूर्य्य+दृश्+खश् । सत्यपि सूर्य्यदर्शने प्रयोगो भवति । यदा तु सूर्य्यदर्शनाभावमात्रम् सूर्य्येतरस्य चन्द्रादेर्दर्शनं वा विवक्षितं तदा खश् न भवति ।) राजपत्न्यादिः । इति कलापपाणिनी ॥ ("असूर्य्यम्पश्यरूपा त्वं किमभीररार्य्यसे" । इति भट्टिः ॥)

असृक्षणम्, असृक्षणं, क्ली, (सृक्ष आदरे तस्मात् ल्युट् ततो नञ्समासः ।) अनादरः । इत्यमरः ।

असृक्, [ज्] क्ली (न+सृज्+क्विप् ।) रक्तम् । इत्यमरः ॥ ("पानमप्यसृजः क्षिप्रं स्वपीडायै जलौकसाम्" । इति दृष्टान्तशतकम् ।) कुङ्कुमं । इति राजनिर्घण्टः ॥ विष्कुम्भादि सप्तविंशति योगान्तर्गतषोडशयोगः ॥ तत्र जातफलं ।
"धनी कुरूपः कुमतिर्दुरात्मा
विदेशगामी रुधिरप्रकोपः ।
महाप्रलोभी पुरुषो बलीया-
नसृक् प्रसूतौ किल यस्य जन्तोः" ।
इति कोष्ठीप्रदीपः । रक्तार्थे यथा, वैद्यके ॥
"रसासृङ्मांसमेदोऽस्थि मज्जशुक्राणि धातवः" ।
"तस्य पित्तमसृङ्मांसं दग्ध्वा रोगाय कल्पते" ।
"वातासृक् पूर्व्वलक्षणं ।" इति माधवकरः ॥
"विदाह्यन्नं विरुद्धञ्च तत्तच्चासृक् प्रदूषणं ।
भजतां विधिहीनञ्च स्वप्नजागरमैथुनं ॥
प्रायेण सुकुमाराणामचङ्क्रमणशीलिनां ।
अभिघातादशुद्धेश्च नृणामसृजि दूषिते ॥
वातलैः शीतलैर्वायुर्वृद्धः क्रुद्धो विमार्गगः ।
तादृशेनासृजा रुद्धः प्राक् तदेव प्रदूषयेत्" ॥
इति वाभटः ॥
"असृजः श्लेष्मणश्चापि यः प्रसादः परो मतः" ।
"तदर्थाहादशाकाले वर्त्तमानमसृक् पुनः ।
जरापक्वशरीराणां याति पञ्चाशतः क्षयं ॥
मदमूर्च्छा श्रमार्त्तानां वातविण्मूत्रसङ्गिनां ।
निद्राभिभूतभीतानां नृणां नासृक् प्रवर्त्तते" ॥
इति सुश्रुतः ॥)

असृक्करः, पुं, (असृक् शोणितं करोतीति । असृज्+कृ+ट ।) शरीरस्थधातुः । इति हेमचन्द्रः ॥ (भुक्तस्यान्नादिकस्य प्रथमं रसरूपता, रसस्य परिपाकतो रक्तरूपता इति वैद्यके प्रसिद्धिः । "रसाद्रक्तं ततो मांसं मांसान्मेदः प्रजायते" ॥ इति सुश्रुतः ॥)

असृक्पः, पुं, स्त्री, (असृक् पिबतीति । असृज्+पा+ड) राक्षसः इति हेमचन्द्रः ॥

अस्रग्धरा, स्त्री, (असृक् शोणितं धरतीति । असृज् +धृ+अच् ।) चर्म्म । इत्यमरटीकायां भरतादयः ॥

अस्रपाटी, स्त्री, पुं, (न+स्रप्+काट् ।) रक्तधारा इत्यमरटीकासारसुन्दरी ।

असेचनकं, त्रि, (न सिच्यते मनो यस्मिन् । न+सिच् +ल्युट् । संज्ञायां कन् ।) यस्य दर्शनात् तृप्ति-रन्तो नास्ति तत् । अत्यन्तप्रियदर्शनं । इत्यमरः । याहाके देखिया तृप्तिर शेष ना हय एमन वस्तु । ("नयनयुगासेचनकं मानसवृत्त्यापि दुष्प्रापं"। इति साहित्यदर्पणे ॥)

असौम्यस्वरः, त्रि, (असौम्यः कठोरः स्वरो यस्य ।) काकवत् मन्दस्वरयुक्तः । तत्पर्य्यायः । अस्वरः २ । इत्यमरसिंहः ॥

असौष्ठवं, क्ली, (न सौष्ठवं । नञ्समासः) अप्रशंसनीयत्वं । अशोभनत्वं । असातिशय्यं । नञ् पूर्ब्बात् सुष्ठुशब्दात् भावे ष्णप्रत्ययः ॥ ("गमनमलसं शून्या दृष्टिः शरीरमसौष्ठवं" । इति मालतीमाधवे । अलङ्कारशास्त्रे स्मरदशाभेदः । यथा साहित्यदर्पणे । "असौष्ठवं मलापत्तिस्तापस्तु विरहज्वरः" ॥)

अस्तः, पुं, (अस्यन्ते रविकिरणा यस्मिन् । अस्+त ।) अस्ताचलः । पश्चिमाचलः । तत्पर्य्यायः । चरमक्ष्माभृत् २ । इत्यमरमेदिन्यौ ॥
("विडम्बयत्यस्तनिमग्नसूर्य्यम्" । इति रघुः ।
"सहस्रशिखरञ्चैव नानातीर्थसमाकुलम् ।
चकार रत्नसंकीर्णं भूयोऽस्तं नाम पर्व्वतं" ॥
इति हरिवंशे ।)
लग्नात् सप्तमस्थानं । इति दीपिका ॥

अस्तं, त्रि, (अस्+क्त ।) क्षिप्तं । अवसानप्राप्तं । इति मेदिनी ॥ ("पतिरपास्तसंज्ञा मतिः" । इति मालतीमाधवे ॥ "निरस्तगाम्भीर्य्यमपास्तधैर्य्यं" । इति माघे ॥ सूर्य्यास्तगमनं । "करजालमस्तसमयेऽपि सताम्" । इति माघे ॥
तथा कुमारसम्भवे २ । २३ ।
"यमोऽपि विलिखन् भूमिं दण्डेनास्तमितत्विषा ।
कुरुतेऽस्मिन्नमोघेऽपि निर्व्वाणालातलाघवम्" ।)

अस्तं, क्ली, भृत्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्तकः, पु, (अस्त+कन् ।) मोक्षः । निर्व्वाणं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अस्तम्, व्य, (अस्+तम् ।) अदर्शनं । इत्यमरः ॥ ("राज्यमस्तमितेश्वरम्" इति रघुः ॥)

अस्तमती, स्त्री, (अस्तं अततीति । अस्तम्+अत्+अच्+गौरादित्वात् ङीष् ।) शालपर्णी वृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

अस्ताघः, त्रि, (अस्तं गतं अघं मालिन्यं यस्मात् ।) अगाधः । अतिगम्भीरः । इति हेमचन्द्रः ।

अस्ताचलः, पुं, (अस्ताय अचलः । यद्वा अस्तः पश्चिमोऽचलः) अस्तगिरिः । पश्चिमाचलः । इति शब्दरत्नावली । ("अस्ताचलचूडावलम्बिनि भगवति कुमुदिनीनायके चन्द्रमसि" । इति हितोपदेशः ॥)

अस्ताद्रिः, पु, (अस्तः पश्चिमोऽद्रिः पर्व्वतः ।) अस्ताचलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अस्ति, व्य, (अस्+श्तिप्) विद्यमानता । तत्पर्य्यायः सत्त्वं २ । इत्यमरः ॥ असधातोस्तिपि कृतेऽप्येतद्रूपं ॥ (यथा चाणक्ये ।
"अतिथिर्बालकश्चैव राजा भार्य्या तथैव च ।
अस्ति नास्ति न जानन्ति देहि देहि पुनः पुनः" ॥)

अस्तिमान्, त्रि, (अस्ति विद्यमानमिति विद्यते यस्य अस्ति+मतुप् ।) धनी इति हेमचन्द्रः ॥

अस्तु, व्य, (अस्+तुन्) अङ्गीकारः । असूया । पीड़ा । इति विश्वमेदिनी । असधातोः तुपि कृतेऽप्येतद्रूपं स्यात् ॥

अस्त्यानं, क्ली, (न स्त्यानं । नञ्समासः ।) भर्त्सनं । निन्दा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अस्त्रं, क्ली, (अस्यते क्षिप्यते यत् । अस्+ष्ट्रन् ।) प्रहारयोग्यद्रव्यमात्रं । हातियार इति भाषा । तत्पर्य्यायः । आयुधं २ प्रहरणं ३ शस्त्रं ४ । इत्यमरः ॥ खड्गः ५ । धनुः ६ । इति मेदिनी । क्षेपनयोग्यबाणादि । इति रायमुकुटः ॥ ("प्रयुक्तमप्यस्त्रमितो वृथा स्यात्" । "प्रत्याहतास्त्रो गिरिशप्रभावात्" । इति च रघु ॥) तन्निरूपणं यथा,—
"दण्डसाध्य यतो राज्यं स दण्डः शस्त्रसंश्रितः ।
अस्त्राणि भूमिपालानां निरूप्यन्ते ततः क्रमात्" ॥
अथ गणना ।
"खड्गचर्म्म धनुर्ब्बाणौ शल्यभल्लौ तथापरौ ।
अर्द्धचन्द्रश्च नाराचः शक्तियष्टी तथा परे ॥
परशुश्चक्रशूलं च परिघश्चैवमादयः ।
अस्त्रभेदाः समुद्दिष्टाः श्रीमद्भोजमहीभुजा" ॥
वाक्यन्तु ।
"अस्त्रन्तु द्विविधं प्रोक्तं निर्म्मायं मायिकन्तथा ।
खड्गादिकन्तु निर्म्मायं मायिकं दहनादिकं ॥
दहनोऽथ जलं काष्ठं लोष्ट्रं शब्दादयस्तथा ।
तथानलादिकञ्चैव मायिकस्यास्त्रमुच्यते ॥
खड्गादीनान्तु गणना पूर्व्वमेव निदर्शिता ।
अस्त्राण्येव निर्द्दिष्ट कवचादिर्न्निरूप्यते" ॥
इति युक्तिकल्पतरुः ॥
खड्गचर्म्मादि परीक्षा तत्तच्छब्दे द्रष्टव्या ॥

अस्त्रकण्टकः, पु, (अस्त्रं कण्टक इव । वाणास्त्रस्य कण्टकाकृतित्वात् ।) वाणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अस्त्रकारकः, पु, (अस्त्राणां कारकः ।) अस्त्रनिर्म्माता । शस्त्रनिर्म्मायकः । आयुधकारः । अस्त्रकारी ॥

अस्त्रचिकित्सकः, पु, (अस्त्रेण चिकित्सतीति । अस्त्र+कित्+स्वार्थे सन्+ण्वुल् ।) शस्त्रवैद्यः ॥ ("क्रियादिष्वनभिज्ञो यः स्नेहादिषु च कर्म्मसु" । इत्यादि सुश्रुतः ॥)

अस्त्रजित्, क्ली, (अस्त्रं अस्त्राघातजं व्रणादिकं जयति निवारयति । अस्त्र+जि+क्विप ।) वृक्षविशेषः । कवाट् वेद इति ख्यातं । कवाडवगट्या इति केचित् । अस्य पर्य्यायः । कवाटवक्रशब्दे द्रष्टव्यः । अस्त्रजित् इति च पाठः । इति रत्नमाला ॥

अस्त्रमार्ज्जः, पु, (अस्त्रं मार्ष्टि । अस्त्र+मृज्+अण् ।) अस्त्रमार्ज्जकः । शानकारः । तत्पर्य्यायः । शस्त्रमार्ज्जः २ । असिधावः ३ । असिधावकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥

अस्त्रमायकः, पुं, नाराचास्त्रं । समुदयलौहमयवाणः । इति शब्दमाला ॥

अस्त्रागारं, क्ली, (अस्त्राणामागारं ।) अस्त्ररक्षणगृहं । सेलाखाना इति पारस्यभाषा । तत्पर्य्यायः । आयुधागारं २ । यथा,—
"स्थापना जातितत्त्वज्ञः सततं प्रतिजागृता ।
राज्ञः स्यादायुधागारे दक्षः कर्म्मसु चोद्यतः" ॥
इति मात्स्ये १८६ अध्यायः ॥

अस्त्रागारः, पुं, अस्त्ररक्षणगृहं । सेलाखाना इति भाषा ॥

अस्थागं, त्रि, (अस्थामस्थितिं गच्छति प्राप्नोतीति । अस्था+गम+ड ।) अगाधं । अतिगभीरं । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्थाघं, त्रि, (अस्थामस्थितिं हन्तीति । अस्था+हन+अप् ।) अतलस्पर्शं । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्थानं, त्रि, (नास्ति स्थानं प्रशस्यं यत्र) अतलस्पर्शं । इति जटाधरः ॥ मन्दस्थले क्ली ॥ ("अस्थाने पतितामतीवमहतामेतादृशी स्याद्गतिः" । इति नीतिप्रपञ्च ।)

अस्थायं, त्रि, अगाधं । स्थीयते यत्रत्यधिकरणवाच्ये घञि कृते पश्चादादन्ताद्युन्प्रत्यये स्थायं ततो न स्थायमस्थायमिति नञ्समासनिष्पन्नं । न सम्भवति स्थायः स्थितिर्यत्र इति केचित् ॥

अस्थायी, [न्] त्रि, स्थितिरहितः । नश्वरः । स्थातुं शीलमस्येति शीलार्थे णिनि स्थायी, न स्थायी अस्थायीति नञ्समासनिष्पन्नः ॥

अस्थारं, त्रि, (अस्थामस्थितिं राति । अस्था+रा +ड ।) अतलस्पर्शं । अगाधं । इति शब्दरत्नावली ॥

अस्थावरं, क्ली, स्थावरेतरद्रव्यं । जङ्गमवस्तु । न स्थावरं अस्थावरं इति नञ्समासनिष्पन्नं ॥

अस्थावरं, त्रि, (न स्थावरम् । नञ्समासः ।) स्थावरेतरद्रव्यं । जङ्गमवस्तु । इति स्मृतिः ॥

अस्थि, क्ली, (अस्यते क्षिप्यते यत् । अस्+क्थिन् ।) शरीरस्थसप्तधात्वन्तर्गतधातुविशेषः । हाड़ इति भाषा । तत्सङ्ख्यादि शरीरशब्दे द्रष्टव्यं ॥ तत्पर्य्यायः । कीकसं २ कुल्यं ३ मेदोजं ४ । इत्यमरादयः ॥ (अस्थिस्वरूपाद्युक्तं भावप्रकाशे ।
"मेदो यत् स्वाग्निना पक्वं वायुना चातिशोषितं ।
तदस्थिसंज्ञां लभते स सारः सर्व्वविग्रहे ॥
अभ्यन्तरगतैः सारैर्यथा तिष्ठन्ति भूरुहाः ।
अस्थिसारैस्तथा देहा ध्रियन्ते देहिनां ध्रुवं ॥
तस्माच्चिरविनष्टेषु त्वङ्मांसेषु शरीरिणाम् ।
अस्थीनि न विनश्यन्ति साराण्येतानि सर्व्वथा" ॥
"मेदसोऽस्थि ततो मज्जा मज्जतः शुक्रसम्भवः" ॥
इति सुश्रुतः ॥
त्रीणि सषष्ठान्यस्थिशतानि वेदवादिनो भाषन्ते । शल्यतन्त्रेषु त्रीण्येवशतानि । तेषां सविंशमस्थिशतं शाखासु । सप्तदशोत्तरं शतं श्रोणि पार्श्वपृष्ठोदरोरःसु । ग्रीवां प्रत्यूर्द्ध त्रिषष्टिः । एव-

मस्थ्नां त्रीणि शतानि पर्य्यन्तं ॥

एकैकस्यान्तु पादाङ्गुल्यां त्रीणि त्रीणि तानि पञ्चदश । तलकूर्च्चगुल्फसंश्रितानि दश । पार्ष्णगामेकं । जङ्घायां द्वे । जान्वेकं । एकमूराविति । त्रिंशदेवमेकस्मिन् सक्थ्नि भवन्ति । एतेनेतरसक्थि बाहू च व्याख्यातौ ॥ श्रोण्यां पञ्च तेषां गुदभगनितम्बेषु चत्वारि । त्रिकसंश्रितमेकं । पार्श्वे षट्त्रिंशदेवमेकस्मिन् द्वितीयेऽप्येवं । पृष्ठे त्रिंशत् । अष्टावुरसि । द्वे अक्षकसंज्ञे । ग्रीवायां नवकं । कण्ठनाड्यां चत्वारि । द्वे हन्वोः । दन्ता द्वात्रिंशत् । नासायां त्रीणि । एकं तालुनि । गण्डकर्णशङ्खेष्वेकैकं । षट् शिरसि ॥ एतानि पञ्चविधानि भवन्ति । तद्यथा ।

कपाल-रुचक-तरुण-वलय-नलकसंज्ञानि । तेषां जानुनितम्बांसगण्डतालुशङ्खशिरःसु कपालानि । दशनास्तु रुचकानि । घ्राणकर्णग्रीवाक्षिकोषेषु तरुणानि । पाणिपादपार्श्वपृष्ठोदरोरःसु वलयानि । शेषाणि नलकसंज्ञानि ॥

"सामान्यत्रनिबन्धानि सिराभिः स्नायुभिस्तथा ।
अस्थीन्यालम्बनं कृत्वा नशीर्य्यन्ते पतन्ति वा" ॥

इति च सुश्रुतः ॥) वीजं । इति रायमुकुटः वैद्यकञ्च ॥ आँटी इति भाषा ।

अस्थिकुण्डं, क्ली, (अस्थ्नां कुण्डम् ।) अस्थिपूर्णनरककुण्डविशेषः । यथा,—

"पितॄणां यो विष्णुपदे पिण्डं नैव ददाति च ।
स च तिष्ठत्यस्थिकुण्डे स्वलोमाब्दं महेश्वरि" ॥

इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे २७ अध्यायः ॥

अस्थिकृत्, पु, (अस्थि करोति यः । अस्थि + कृ + क्विप् ।) शरीरस्थमेदो धातुः । इति हेमचन्द्रः ॥ (मेदसोऽस्थि । इति सुश्रुतः ।)

अस्थिजः, पु, (अस्थ्नो जायते इति । अस्थि + जन + ड ।) मज्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (मज्जशब्देऽस्य गुणादयो द्रष्टव्याः ।)

अस्थितुण्डः, पु, स्त्री, (अस्थीव दारुणं तुण्डं यस्य ।) पक्षी । शब्दमाला ॥ [इति हेमचन्द्रः ॥

अस्थिधन्वा, [न्] पु, (अस्थिमयं धनुर्यस्य ।) शिवः ।

अस्थिपञ्जरः, पुं, (अस्थि पञ्जर इव ।) शरीरास्थिसमूहः । तत्पर्य्यायः । करङ्कः २ कङ्कालं ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्थिभक्षः, पु, स्त्री, (अस्थि भक्षयति । अस्थि + भक्ष + अच् ।) कुक्कुरः । इति हारावली । (पक्षिविशेषः । हाड़गिला इति भाषा ।)

अस्थिभुक् [ज्] पु,स्त्री, (अस्थि भुङ्क्ते इति । अस्थि + भुज् + क्विप् ।) कुक्कुरः । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्थिमाली, [न्], पुं, (अस्थिमाला विद्यते यस्य अस्थिमाला + इन्) शिवः । इति हेमचन्द्रः । ("शूलहस्तोऽस्थिमाली" इति शिवशतके ।)

अस्थिरः, त्रि, (न स्थिरः । नञ्तत्पुरुषः ।) चञ्चलप्रकृतिः । तत्पर्य्यायः । सङ्कसुकः २ । इत्यमरः । अनिश्चितः । इति स्वामी ॥ ("लुब्धः क्रूरोऽवशोऽसत्यः प्रमादी भीरुरस्थिरः" ॥ इति हितोपदेशे ।)

अस्थिरमति, त्रि, (अस्थिरा मतिर्यस्य ।) चञ्चलबुद्धिः । यथा । "विक्रान्तं कुलमुख्यमस्थिरमतिं वित्तेश्वरं माङ्गिराः" । इति ज्योतिस्तत्त्वे दिग्रहयोगफलं ॥

अस्थिरविभूतिः, स्त्री, (अस्थिरा विभूतिः ।) चञ्चलैश्वर्य्यं । यथा । "अस्थिरविभूतिमेत्रं चलमटनं मर्द्दितनियमस्सपि चरभे" । इति ज्योतिस्तत्त्वे राशिफलं ॥

अस्थिविग्रहः, पु, (अस्थिमात्रो विग्रहो यस्य ।) भृङ्गिनामकशिवसहचरः । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्थिशृङ्खला, स्त्री, (अस्थ्नां शृङ्खला योजनकारिणाम् ।) ग्रन्थिमान् वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (हाड़योड़ा इति भाषा । यथा भावप्रकाशः ॥

"काण्डं त्वगिरहित मस्थिशृङ्खलाया
माषार्द्धं द्विदलमकञ्चुकं तदर्द्धम् ।
संपिष्टं सुतनु ! ततस्तिलस्य तैले
संपक्वं वटकमतीव वातहारि" ॥)

अस्थिसंहारः, पु, (अस्थीनि संहरति योजयति । अस्थि + सं + हृ + अण् ।) वृक्षविशेषः । हाड़सँहाड़जोड़ा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । वज्रवल्ली २ ग्रन्थिमान् ३ कुलिशं ४ अमरः ५ । इति रत्नमाला ॥ हस्तिशुण्डी ६ वनालिका ७ । इति हारावली । अस्य गुणाः । वातास्थिभङ्गहित कारित्वं । वायुनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ यथा,—

"ग्रन्थिमानस्थिसंहारी वज्राङ्गी चास्थिशृङ्खला ।
अस्थिसंहारकः प्रोक्तो वातश्लेष्महरोऽस्थियुक् ॥
उष्णः सरः कृमिघ्नश्च दुर्नामघ्नोऽक्षिरोगजित् ।
रूक्षः स्वादुर्लघुर्वृष्यः पाचनः पित्तलः स्मृतः ॥
काण्डं त्वगिरहित मस्थिशृङ्खलाया
माषार्द्धं द्विदलमकञ्चुकं तदर्द्धं ।
संपिष्टं सुतनु ततस्तिलस्य तैले
संपक्वं वटकमतीव वातहारि" ॥

इति भावप्रकाशः ॥ ("अस्थिभग्नेऽस्थिसंहारो हितोवल्योऽनिलापहः" इति वैद्यकद्रव्यगुणः ।)

अस्थिसंहारी, स्त्री, (अस्थीनि संहरति या । अस्थि + सम् + हृ + अण् + स्त्रियां ङीप्) ग्रन्थिमान् वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्थिसंहारशब्देऽस्य गुणा ज्ञातव्याः ।)

अस्थिसारः, पु, (अस्थ्नः सारः पाकपरिणामः) मज्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्थिस्नेहसञ्ज्ञकः, पु, (अस्थ्नः स्नेहस्तस्य सञ्ज्ञकः ।) मज्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्थैर्य्यं, क्ली, अस्थिरता । स्थिरस्य भावः इत्यर्थे ष्यञ्प्रत्यये स्थैर्य्यं न स्थैर्य्यमस्थैर्य्यमिति नञ्समासेन निष्पन्नं ॥ ("अस्थैर्य्येण विभूतयोऽप्यपहृता ग्रस्थ न किं केन वा" । इति वैराग्यशतकम् ॥ २९ श्लोकः ।)

अस्निग्धदारु, क्ली, (अस्निग्धं काठोरं दारु ।) देवकाष्ठं । देवदारुभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्पष्ट, त्रि, (न स्पष्टम् । नञ्तत्पुरुषः ।) अव्यक्तं अस्फुटं । यथा । क्लिष्टं । अस्पष्टं । इति मुग्धबोधव्याकरणं ॥

अस्पृहा, स्त्री, (न स्पृहा । नञ्समासः ।) इच्छाभावः । यथा,—

"यथोत्पन्नेन सन्तोषः कर्त्तव्यो ह्यल्पवस्तुना ।
परस्याचिन्तयित्वार्थं सास्पृहा परिकीर्त्तिता" ॥

इत्येकादशीतत्त्वं ॥ (नास्ति स्पृहा यस्येति वाक्ये त्रि, स्पृहारहितः । उदासीनः ।)

अस्फुटं, त्रि, (न स्फुटम् । नञ्समासः ।) अस्पष्टं । अव्यक्तं । क्लिष्टवाक्यं । इति हेमचन्द्रः ॥

अस्फुटवाक्, [च्] त्रि, (अस्फुटा वाक् यस्य ।) अस्पष्टवक्ता । तत्पर्य्यायः । लोहलः २ । इत्यमरसिंहः ॥

अस्मद्, त्रि, आत्मवाची सर्व्वनामशब्दः । अस्य रूपं यथा । अहं, आमि । आवां, आमरा दुइ । वयं, आमरा अनेक । इत्यादि व्याकरणं ॥ एकविंशतिविभक्तिषु तस्य रूपाणि यथा । अहं १ आवां २ वयं ३ । १ । मां ४ आवां ५ अस्मान् ६ । २ । मया ७ आवाभ्यां ८ अस्माभिः ९ । ३ । मह्यं १० आवाभ्यां ११ अस्मभ्यं १२ । ४ । मत् १३ आवाभ्यां १४ अस्मत् १५ । ५ । मम १६ आवयोः १७ अस्माकं १८ । ६ । मयि १९ आवयोः २० अस्मासु २१ । ७ । एतानि त्रिषु लिङ्गेषु समानानि द्वितीया-चतुर्थी षष्ठीनां एकवचन-द्विवचन-बहुवचनविभक्तिषु तस्य रूपान्तराणि यथा । द्वितीयैकवचने मा । चतुर्थी-षष्ठ्योरेकवचने मे । आसां द्विवचने नौ । आसां बहुवचने नः । श्लोकपादवाक्यादौ एतानि रूपाणि न स्युः । च वा हा ह एव शब्दयोगे अदर्शनार्थदृश्यर्थधातुयोगे च न स्युः । इति व्याकरणं ॥

अस्मन्तं, क्ली, अश्मन्तं । चुल्ली । इति रायमुकुटः ॥ उनान आखा इति भाषा ॥

अस्रः, पु, (अस् + रक् ।) कोणः । केशः । इत्यमरः ॥

अस्रं, क्ली, (अस्यते क्षिप्यते यत् । अस् + र ।) रक्तं । अश्रु । इत्यमरः ॥ (रक्तार्थे यथा,—

"पिपासादाहपित्तास्रयुक्तं पित्तज्वरं जयेत्" ।

इति शार्ङ्गधरः ॥

"दौर्गन्ध्यमस्रे मधुराकाङ्क्षा मूर्च्छा च त्वचि रूक्षता ।
शैथिल्यञ्च सिराणां स्यादातादुन्मार्गगामिता" ।

इति भावप्रकाशः ॥ "असृक्साविणी विस्रा" इति । "अशुद्धौ बलिनोऽप्यस्रं न प्रस्थात् स्रावयेत्परं" । इति वाभटः ॥ * ॥ नेत्रजलार्थे यथा,—

"कुर्य्यात्सास्रं शिरोहर्षं तेनाच्युर्द्धोत्तमाङ्गं" ।

इति वाभटः ॥ * ॥ आलस्यनयने साम्रे, इति चरकः ॥)

अस्रकण्ठः, पु, (अस्र कण्ठे यस्य ।) वाणः । इति हारावली ॥

अस्रखदिरः, पु, (अस्रवर्णः खदिरः ।) रक्तखदिरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (खदिरशब्देऽस्यगुणादयो ज्ञेयाः ।)

अस्रजं, क्ली (अस्रात् रक्तात् परिपाकेण जायते यत् । अस्र + जन् + ड ।) मांसं । इति राजनिर्घण्टः ॥ (मांसशब्देऽस्यविशेषो ज्ञातव्यः ॥)

अस्रपः, पुं, स्त्री, (अस्रं पिबतीति। अस्र + पा + क।) राक्षसः। इत्यमरः॥
("हिरगमं लघुध्रुवे चरेऽस्रपे मृदूदुनि"।
इति मुहूर्त्तचिन्तामणिः। जलौकाः।)

अस्रपत्रकः, पुं, (अस्रमिव रक्तं पत्रं यस्य। संज्ञायां कन्।) भिण्डावृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अस्रपा, स्त्री, (अस्रं रक्तं पिबति या। अस्र + पा + क + टाप्।) जलौकाः। इति हेमचन्द्रः॥

अस्रफला, स्त्री, (अस्रमिव रक्तं फलं यस्याः।) सल्लकीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

अस्रमातृका, स्त्री, (अस्रस्य रक्तस्य मातेव पोषिका। संज्ञायां कन्। रसो हि शरीरस्थधातूनां श्रेष्ठा।) शरीररसः। इति राजनिर्घण्टः॥

अस्ररोधिनी, स्त्री, (अस्रं क्षतजरक्तं रुणद्धि या। अस्र + रुध + णिन् + स्त्रियां ङीप्।) लज्जालुलता। इति रत्नमालाराजनिर्घण्टौ॥

अस्रविन्दुच्छदा, स्त्री, (अस्रविन्दुरिव विन्दुः च्छदे पत्रे यस्याः।) लक्ष्मणा नाम कन्दः॥ इति राजनिर्घण्टः॥

अस्रार्ज्जकः, पु, (अस्राणामर्ज्जकः।) श्वेततुलसी। इति रत्नमाला॥

अस्र, क्ली, (अस्यते क्षिप्यते। अस् + र।) चक्षुर्ज्जलं। तत्पर्य्यायः। नेत्राम्बु २ रोदनं ३ अस्रं ४ अश्रु ५। इत्यमरः॥ वास्पं ६। इति शब्दरत्नावली॥ लोचं ७। इति जटाधरः॥ ("स्रुत्वा स्रुत्वासुधारां त्यजति"। इति कीचकवधः।
"रागास्रुवेदनाशान्तौ परं लेखनमञ्जनं"।
इति वाभटः॥)

अस्वच्छन्दः, त्रि, (न स्वच्छन्दः। नञ्समासः।) अधीनः। आयत्तः। इत्यमरः॥

अस्वतन्त्रः, त्रि, (न स्वतन्त्रः। नञ्समासः।) परतन्त्रः। पराधीनः। इति जटाधरः॥

अस्वप्नः, पु, (नास्ति स्वप्नो निद्रा यस्य।) देवता। इत्यमरः॥ (निद्राया अभावार्थे यथा, —
"अस्वप्नः सन्ततारुक् च मज्जास्थिकुपितेऽनिले"॥
इति माधवकरः॥
"मज्जस्थोऽस्थिषु सौषिर्य्यमस्वप्नं स्तब्धता रुजा"॥
इति वाभटः॥)

अस्वरः, त्रि, (अप्रशस्तः स्वरो यस्य।) मन्दस्वरयुक्तः। तत्पर्य्यायः। असौम्यस्वरः २। इत्यमरः॥
("अथ गद्गदशब्दस्तु विलपन् वसुधाधिपः।
उवाच मृदुमन्दार्थं वचनं दीनमस्वरम्"॥
इति रामायणे॥)

अस्वाध्यायः, पु, (न विद्यते स्वाध्यायो वेदाध्ययनं यस्य।) विधिपूर्व्वकवेदाध्ययनहीनः। तत्पर्य्यायः। निराकृतिः २। इत्यमरः॥ अनध्यायः। अध्ययने निषिद्धदिनं। तद्यथा। चन्द्रसूर्य्यग्रहणादिनानि। तानि तु। ग्रस्तास्ते ३ दिनानि। अन्यत्र १ दिनं। सन्ध्यागर्ज्जने १ दिनं। माघादिमासचतुष्टये गर्ज्जनमात्रे तद्दिनं। निर्घातशब्दे १ दिनं। भूकम्पे १ दिनं। उल्कापाते १ दिनं। महोल्कापाते आकालिकः। एकवेदसमापनानन्तरं १ दिनं। आरण्यकनामकवेदभागसमापनानन्तरं १ दिनं। पञ्चपर्व्वाणि ५ दिनानि। चैत्रशुक्लप्रतिपत् १ दिनं। श्रावणशुक्लप्रतिपत् १ दिनं। मार्गशुक्लप्रतिपत् १ दिनं। एताः प्रतिपदो नित्याः। अन्याः काम्याः। वज्रपाते आकालिकः। विद्युत्समकालीनमेघशब्दे आकालिकः। चतुर्द्दशमन्वन्तराः १४ तिथयः। युगाद्याः ४ तिथयः। माघमासस्योभयपक्षीयद्वितीया २ दिने। आश्विनस्योभयपक्षीयद्वितीया २ दिने। चैत्रकृष्णपक्षद्वितीया १ दिनं। कार्त्तिकस्योभयपक्षीयद्वितीया २ दिने। आषाढस्योभयपक्षीयद्वितीया २ दिने। मार्गमासस्योभयपक्षीयद्वितीया २ दिने। फाल्गुनमासस्योभयपक्षीयद्वितीया २ दिने। उत्सवदिनानि अनेकानि। अक्षयवटनीया १ दिनं। इति स्मृतिः॥
("कृष्णोऽष्टमी तन्निधनेऽहनी द्वे
कृष्णेतरेऽप्येवमहर्द्दिसन्ध्योः।
अकालविद्युत्स्तनयित्नुघोषे
स्वतन्त्रराष्ट्रक्षितिपव्यथासु॥
श्मशानयानायतनान्तिकेषु
महोत्सवौत्पातिकदर्शनेषु।
नाध्ययमन्येषु च येषु विप्रा
नाधीयते नाशुचिना च नित्यं"॥ इति सुश्रुते॥)

अस्वामिकं, त्रि, (नास्ति स्वामी उत्तराधिकारी यस्मिन्।) स्वामिरहितवस्तु। अकर्त्तृकं। वेयोरिस् इति पारस्य भाषा। यथा। एतच्च अग्रदानं स्वभूमौ अस्वामिकायाश्च न दद्यात्। अस्वामिकान्याह यमः।
"अटव्यः पर्व्वताः पुण्या नद्यस्तीर्थानि यानि च।
सर्व्वाण्यस्वामिकान्याहुर्न हि तेषु परिग्रहः"॥
पुण्या इति विशेषणात् अटव्यो नैमिषाद्याः पर्व्वता हिमालयाद्याः। नद्यो गङ्गाद्याः। तीर्थानि पुरुषोत्तमादिक्षेत्राणि। वाराणस्याद्यायतनानि च। स्वाम्यभावे हेतुमाह न हि तेष्विति। इति श्राद्धतत्त्वं॥

अस्वामिविक्रयः, पु, (अस्वामिना अनधिकारिणा कृतो विक्रयः।) अस्वामिकर्त्तृकविक्रयः। यथा समस्त्यस्वामिविक्रयाख्यं व्यवहारपदमुपक्रमते। तस्य च लक्षणं नारदेनोक्तं।
"निक्षिप्तं वा परद्रव्यं नष्टं लब्ध्वापहृत्य वा।
विक्रीयतेऽसमक्षं यत्स ज्ञेयोऽस्वामिविक्रयः"॥
इति तत्र किमित्याह।
"स्वं लभेतान्यविक्रीतं क्रेतुर्दोषोऽप्रकाशिते।
हीनाद्रहो हीनमूल्ये वेलाहीने च तस्करः"॥
स्वं आत्मसम्बन्धिद्रव्यं अन्यविक्रीतमस्वामिविक्रीतं यदि पश्यति तदा लभेत गृह्णीयात्। अस्वामिविक्रयस्य स्वत्वहेतुत्वाभावात्। विक्रीतग्रहणं दत्ताहितयोरुपलक्षणार्थं। अस्वामिकृतत्वेन तुल्यत्वात्। अतएवोक्तं। अस्वामिविक्रयं दानमाधिञ्च विनिवर्त्तयेदिति। क्रेतुः पुनरप्रकाशिते गोपिते क्रये दोषो भवति। तथा हीनात्तद्द्रव्यागमोपायहीनात्। रहसि चैकान्ते सम्भाव्यद्रव्यादपि हीनमूल्ये अल्पतरेण मूल्येन क्रये। वेलाहीने वेलया हीनो वेलाहीनः क्रयो रात्र्यादौ कृतः तत्र च क्रेता तस्करो भवति। तस्करवत् दण्डभाक् भवतीत्यर्थः। यथोक्तं।
"द्रव्यमस्वामिविक्रीतं प्राप्य स्वामी तदाप्नुयात्।
प्रकाशक्रयतः शुद्धिः क्रेतुः स्तेयं रहःक्रयात्"इति॥
स्वाम्यभियुक्तेन क्रेत्रा किं कर्त्तव्यमित्यत आह।
"नष्टापहृतमासाद्य हर्त्तारं ग्राहयेन्नरं।
देशकालातिपत्तौ च गृहीत्वा स्वयमर्पयेत्"॥
नष्टमपहृतं वात्मीयं क्रयादिना प्राप्य हर्त्तारं ग्राहयेत् चौरोद्धरणकारिभिः। आत्मविशुद्धय राजदण्डाप्रशमार्थञ्च। अथाविदितदेशान्तरं गतः कालान्तरे वा विपन्नस्तदा मूलसमाहरणाशक्तेर्विक्रेतारमदर्शयित्वैव स्वयमेव तद्धनं नाष्टिकस्य समर्पयेत्। तावतैवासौ शुद्धो भवतीति श्रीकराचार्य्येण व्याख्यातं। तदिदमनुपपन्नं। विक्रेतुर्द्दर्शनाच्छुद्धिरित्यनेन पौनरुक्त्यप्रसङ्गात्। अतोऽन्यथा व्याख्यायते। नष्टापहृतमिति नाष्टिकं प्रत्ययमुपदेशः। नष्टमपहृतं वा आत्मीयं द्रव्यमासाद्य चौरहस्तस्थं ज्ञात्वा तं हर्त्तारं क्रेतारं स्थानपालादिभिर्ग्राहयेत्। देशकालातिपत्तौ देशकालातिक्रमे स्थानपालाद्यसन्निधाने तद्विज्ञापनकालात् प्राक्पलायनाशङ्कायां स्वयमेव गृहीत्वा तेभ्यः समर्पयेत्॥०॥
ग्राहिते हर्त्तरि किं कर्त्तव्यमित्यत आह।
"विक्रेतुर्द्दर्शनाच्छुद्धिः स्वामी द्रव्यं नृपो दमं।
क्रेता मूल्यमवाप्नोति तस्माद्यस्तस्य विक्रयी"।
यद्यसौ गृहीतः क्रेता न मयेदमपहृतं अन्यसकाशात् प्राप्तमिति वक्ति तदा तस्य क्रेतुर्विक्रेतृदर्शनमात्रेण शुद्धिर्भवति। न पुनरसावभियोज्यः। किन्तु तत्प्रदर्शितेन विक्रेत्रा सह नाष्टिकस्य विवादः। यथाह बृहस्पतिः।
"मूले समाहृते क्रेता नाभियोज्यः कथञ्चन।
मूलेन सह वादस्तु नाष्टिकस्य विधीयते"॥ इति
तस्मिंश्च विवादे यद्यस्वामिविक्रयनिश्चयो भवति तदास्य नष्टापहृतस्य गवादिद्रव्यस्य यो विक्रयी विक्रेता तस्य सकाशात् स्वामी नाष्टिकः स्वीयं। द्रव्यमवाप्नोति चौरस्यापराधानुरूपं दण्डं क्रेता च मूल्यमवाप्नोति। अथासौ देशान्तरं गतः तदा योजनसङ्ख्यानयनाय कालो देयः।
"प्रकाशं वा क्रयं कुर्य्यात् मूलं वापि समर्पयेत्।
मूलानयनकालश्च देय स्त्वाध्वसङ्ख्ययेति स्मरणात्॥०॥ अथाविज्ञातदेशतया मूलमाहर्त्तुं न शक्नोति तदा क्रयं शोधयित्वैव शुद्धो भवति। असमाहार्य्यमूलस्तु क्रयमेव विशोधयेदिति मनुवचनात्। यदा पुनः साक्ष्यादिभिः दिव्येन वा क्रयं न शोधयति मूलञ्च न प्रदर्शयति तदा स एव दण्डभाग्भवतीति।
"अनुपस्थापयन्मूलं क्रयं वाप्यविशोधयन्।
यथाभियोगं धनिने धनं दाप्यो दमञ्च सः"॥
इति स्मरणात्। स्वं लभेतान्यविक्रीतमित्युक्तं॥ * ॥
तस्मिन्नमुना किं कर्त्तव्यमित्यत आह।

"आगमेनोपभोगेन नष्टं भाव्यमतोऽन्यथा।
पञ्चबन्धो दमस्तस्य राज्ञे तेनाविभाविते"॥
आगमेन विक्रयक्रयादिना उपभोगेन च मदीयमिदं द्रव्यं तच्चैतं नष्टमपहृतं वेत्यपि भाव्यं साधनीयं तत्स्वामिना अतोऽन्यथा तेन स्वामिना अविभाविते पञ्चबन्धो नष्टद्रव्यस्य पञ्चमांशो दमो नाष्टिकेन राज्ञे देयः॥ * ॥ अत्रैवायं क्रमः। पूर्व्वस्वामी नष्टमात्मीयं साधयेत् ततः क्रेता चौर्य्यपरिहारार्थं मूल्यलाभाय च विक्रेतारमानयेत्। अथानेतुं न शक्नोति तदात्मदोषपरिहाराय क्रयं शोधयित्वा नाष्टिकस्य समर्पयेदिति॥ * ॥
तस्करस्य प्रच्छादकं प्रत्याह।
"हृतं प्रणष्टं यो द्रव्यं परहस्तादवाप्नुयात्।
अनिवेद्य नृपे दण्ड्यः स तु षण्णवतिं पणान्"॥
हृतं प्रणष्टं वा चौरादिहस्तस्थं द्रव्यमनेन मदीयं द्रव्यमपहृतमिति नृपस्यानिवेद्यैव दर्पादिना यो गृह्णात्यसौ षड्त्तरान् नवतिपणान् दण्डनीयः। तस्करप्रच्छादकत्वेन दुष्टत्वात्॥ * ॥
राजपुरुषानीतं प्रत्याह।
"शौल्किकैः स्थानपालैर्व्वा नष्टापहृतमाहृतं।
अर्व्वाक् सम्वत्सरात् स्वामी हरेत परतो नृपः"॥
यदा तु शुल्काधिकारिभिः स्थानरक्षिभिर्व्वा नष्टमपहृतं द्रव्यं राजपार्श्वं प्रत्यानीतं तदा संवत्सरादर्व्वाक्प्राप्तश्चेत् नाष्टिकस्तद्द्रव्यमवाप्नुयात्। ऊर्द्ध्वं पुनः संवत्सराद्राजा गृह्णीयात्। स्वपुरुषानीतञ्च द्रव्यं जनसमूहेषूद्घोष्य यावत् संवत्सरं राज्ञा रक्षणीयं। यथाह गौतमः। प्रणष्टमस्वामिकमधिगम्य राज्ञे प्रब्रूयुर्विख्याप्य सम्वत्सरं राज्ञा रक्ष्यमिति। यत् पुनर्मनुना विध्यन्तरमुक्तं—
"प्रणष्टस्वामिकं द्रव्यं राजा त्र्यब्दं निधापयेत्।
अर्व्वाक् त्र्यब्दात् हरेत् स्वामी परतो नृपतिर्हरेत्"॥
इति॥ तच्छ्रुतवृत्तसम्पन्नब्राह्मणविषयं। रक्षणनिमित्तं षड्भागादिग्रहणञ्च तेनैवोक्तं।
"आददीताथ षड्भागं प्रणष्टाधिगतान्नृपः।
दशमं द्वादशं वापि सतां धर्म्ममनुस्मरन्"॥ इति।
तृतीयद्वितीयप्रथमवत्सरेषु यथाक्रम षष्ठादयो भागा वेदितव्याः। प्रपञ्चितञ्चैतत् परस्तात्॥ * ॥ मनूक्तषड्भागादिग्रहणस्य द्रव्यविशेषे अपवादमाह।
"पणानेकशफे दद्यात् चतुरः पञ्च मानुषे।
महिषोष्ट्रगवा द्वौ द्वौ पादं पादमजाविके"॥
एकशफे अश्वादौ प्रणष्टाधिगते तत्स्वामी राज्ञे रक्षणनिमित्तं चतुरः पणान् दद्यात्। मानुषे मनुष्यजातीये द्रव्ये पञ्च पणान्। महिषोष्ट्रगवा रक्षणनिमित्तं प्रत्येकं द्वौ द्वौ पणौ। अजाविके पुनः प्रत्येकं पादं पादं दद्यादिति सर्व्वत्रानुषज्यते। अजाविकमिति समासनिर्द्देशेऽपि पादं पादमिति वीप्साबलात् प्रत्येकं सम्बन्धो गम्यते॥ इत्यस्वामिकविक्रयप्रकरणं। इति मिताक्षरायां व्यवहाराध्यायः॥

अस्वामी, [न्] त्रि, (न स्वामि अधिकारी नञ्समासः।) स्वामिभिन्नः। यथा। बृहस्पतिः।
"अस्वामिना तु यद्भुक्तं गृहक्षेत्रापणादिकं।
सुहृद्बन्धुसकुल्यस्य न तद्भोगेन हीयते"॥
इति दायतत्त्वं॥
अस्वाम्यं, क्ली, (न स्वाम्यम्। नञ्समासः।) स्वामित्वाभावः। यथा देवलः।
"अस्वाम्यं हि भवेदेषां निर्द्दोषे पितरि स्थिते"।
इति दायतत्त्वं॥
अस्वास्थ्यं, क्ली, सुस्थत्वाभावः। सुस्थतारहित्यं। स्वास्थ्यस्याभावः अस्वास्थ्यमित्यव्ययीभावसमासनिष्पन्नं॥ (यथा शिशुपालबधे।
"विरहय्य चक्रे नमुचिद्विषा बली
य इत्थमस्वास्थ्यमहर्दिवन्दिवः"॥
भुक्ते स्वास्थ्यमुपैति च, इति ग्रहणीरोगेऽभिहितं माधवकरेण संगृहीतञ्च। अत्र हि अभुक्तेऽस्वास्थ्यमिति तात्पर्य्यं॥)
अह इ क भासे। (उभं-चुरां-अकं-सेट्।) दीप्तिरिति यावत्। इति कविकल्पद्रुमः॥ इ क अंहयति। भासो दीप्तिः। इति दुर्गादासः॥
अह इ ङ गतौ। (भ्वादिं-आत्म-सकं-सेट्।) इति कविकल्पद्रुमः॥ इ अंह्यते। ङ अंहते। इति दुर्गादासः॥
अह, व्य, प्रशंसा। क्षेपणं। नियोगः। विनिग्रहः। इति मेदिनी॥
अहं, त्रि, अस्मद्शब्दस्य प्रथमान्तस्य रूपं। आमि इति भाषा। यथा आह्निकतत्त्वं,—
"अहं देवो न चान्योऽस्मि ब्रह्मैवास्मि न शोकभाक्।
सच्चिदानन्दरूपोऽहं नित्यमुक्तस्वभाववान्"॥
(तथा च रघुवंशे १। ६८।
"सोऽहमिज्याविशुद्धात्मा प्रजालोपनिमीलितः")
अहंयुः, त्रि, (अहंमस्यास्तीति अहंशब्दात् "अहंशुभयोर्युस्" इति युस।) अहङ्कारयुक्तः। गर्व्वान्वितः। तत्पर्य्यायः। अहङ्कारवान् २। इत्यमरः॥ ("अहंयुनाथ क्षितिपः शुभंयुः"। इति भट्टिः।)
अहः [न्], क्ली, दिवा। इत्यमरः॥ [टीका॥
अहःपतिः, पु, (अह्नः पतिः।) सूर्य्यः। इत्यमर-
अहङ्कारः, पु, (अहमिति ज्ञानं क्रियतेऽनेन। अहं + कृ + घञ्।) अहङ्कृतिः। तत्पर्य्यायः। गर्व्वः २ अभिमानः ३ इत्यमरः॥ पुराणमते स त्रिविधः। सात्त्विकः १ राजसः २ तामसश्च ३। सात्त्विकाहङ्कारात् इन्द्रियाधिष्ठातारो देवा मनश्च जातं। राजसाहङ्कारात् दशेन्द्रियाणि जातानि। तामसाहङ्कारात् सूक्ष्मपञ्चभूतानि जातानि। वेदान्तमते अभिमानात्मिकान्तःकरणवृत्तिः॥ अहमित्यभिमानः। स च शरीरादिविषयको मिथ्याज्ञानमुच्यते। इति गौतमसूत्रवृत्तिः। "अहमित्यव्ययं तस्य करणं। अहमिति क्रियते अनेनेति वा अहङ्कारः। करोतेः करणे वा घञ्। कारप्रत्यय इत्यन्ये"। इत्यमरटीकायां भरतः। मदः ४ स्मयः ५ अवलेपः ६ दर्पः ७। इति जटाधरः। अहङ्कृतिः ८ उद्धतमनस्कत्वं ९। मानः १० चित्तसमुन्नतिः ११। यथा।
"गर्व्वो मदोऽभिमानः स्यादहङ्कारस्त्वहङ्कृतिः।
स्यादुद्धतमनस्कत्वे मानश्चित्तसमुन्नतिः॥
अहङ्कारस्य पर्य्याय इति केचित् प्रचक्षते"॥
इति शब्दरत्नावली॥ (अहङ्कारस्याश्रय आत्मा। यथा, भाषापरिच्छेदे।
"अहङ्कारस्याश्रयोऽयं मनोमात्रस्य गोचरः"।
अहङ्कारतत्त्वं। यथाह मनौ, १। १४।
"मनसश्चाप्यहङ्कारमभिमन्तारमीश्वरम्"।
गर्व्वोन्नत्यम्। यदुक्तं।
"अहङ्कारश्च सर्व्वेषां पापवीजममङ्गलम्।
ब्रह्माण्डेषु च सर्व्वेषां गर्व्वपर्य्यन्तमुन्नतिः"॥
स च द्विविधः, विशेषरूपः सामान्यरूपश्चेति। तत्रायमहं एतस्य पुत्र इत्येवं व्यक्तमभिमन्यमानो विशेषरूपो व्यष्ट्यहङ्कारः। अस्मीत्येतावन्मात्रमभिमन्यमानः सामान्यरूपः समष्ट्यहङ्कारः। स च हिरण्यगर्भो महान् आत्मेति च सर्व्वानुस्यूतत्वादुच्यते। अहमभिमानरूपो योऽहङ्कारः स सर्व्वसाधारणः। आरोपितगुणैरात्मनो महत्वाभिमानः। अहमेव श्रेष्ठ इति दुरभिमानः। महाकुलप्रसूतोऽहं महतां शिष्यो नास्ति द्वितीयो मत्सम इत्यभिमानः। आत्मश्लाघनाभावेऽपि मनसि प्रादुर्भूतोऽहं सर्व्वोत्कृष्ट इति गर्व्वः।)
अहङ्कारवान्, त्रि, (अहङ्कारो विद्यतेऽस्य। अहङ्कार + मतुप्। मस्य वः।) गर्व्वान्वितः। इत्यमरः॥ तत्पर्य्यायः। अहंयुः २। इत्यमरः॥ अहङ्कारान्वितः ३। इति शब्दरत्नावली। गर्व्वितः ४। इति जटाधरः॥
अहङ्कारी, [न्] त्रि, गर्व्वयुक्तः। अहङ्कारो विद्यतेऽस्येति अस्त्यर्थे णिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः। अभिमानी। गर्व्वान्वितः॥ (दशरूपके॥
"धीरोद्धतस्त्वहङ्कारी चलश्चण्डो विकत्थनः"।)
अहङ्कृतिः, स्त्री, (अहम् + कृ + क्तिन्।) अहङ्कारः। गर्व्वः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा पञ्चतन्त्रे॥
"युध्यतेऽहङ्कृतिं कृत्वा दुर्ब्बलो यो बलीयसा"।)
अहतं, क्ली, (हन् + क्त। ततो नञ्समासः।) नवाम्बरं। नूतनवस्त्रं। इति हलायुधशब्दरत्नावल्यौ॥ (अहतलक्षणं यथा महाभारते,—
"ईषद्धौतं नवं श्वेतं सदशं यन्नधारितम्।
अहतं तद्विजानीयात् पावनं सर्व्वकर्म्मसु"॥
"अहतैश्चैव वासोभिर्माल्यैश्चावचैरपि"। इति॥
"अहतानि च वासांसि रथश्च शुभलक्षणम्"।
इति रामायणे। अनाहते, त्रि,॥
अहमहमिका, स्त्री, (अहमहं शब्दोऽस्त्यत्र, वीप्सायां द्वित्वम्। व्रीह्यादित्वात् ठन्। ततष्टाप्।) परस्पराहङ्कारः। इत्यमरः। परस्परं परमपेक्ष्यापरस्यापरमपेक्ष्य परस्य योऽहङ्कारोऽहमेव श्रेष्ठोऽहमेव श्रेष्ठ इति मानः। इति भरतः आमि बड़ आमि बड़ बलिया परस्पर अहङ्कार इति भाषा॥ (यथा पञ्चतन्त्रे,—

"इत्यथाहमहमहमिकया तयोर्विवदतोः"।)

अहम्पूर्व्विका, स्त्री, (अहं पूर्व्वं अहं पूर्व्वमिति कथनं यत्र। अहम्पूर्व्व+ठन्+स्वार्थे कन्+ततष्टाप्।) अहम्पूर्व्वं अग्रे भवामि अहं पूर्व्वं अग्रे भवामि इत्यन्योऽन्यं योधानां धावनक्रिया। इत्यमरः। आमि अग्रे याव वलिया योद्धा दिगेर परस्पर आगे धाओया इति भाषा। (यथा किराते,—

"सुगेषु दुर्गेषु च तुल्यविक्रमै-
र्जवादहम्पूर्व्विकया यियासुभिः"।)

अहम्मतिः, स्त्री, (अहंप्रधाना मतिर्ज्ञानं।) अविद्या। अज्ञानं। इत्यमरः॥

अहर्गणः, पुं, (अह्नां गणः) मासः इति हारावली। ग्रहाणां मध्यादिज्ञानार्थं स्वेतवाराहकल्पावधि-सृष्ट्यवधिब्रह्मसिद्धान्तोक्तकल्पावधिकल्याद्यब्दा-वधि वा इष्टकालपर्य्यन्तं परिगणितदिनसमूहः। तत्पर्य्यायः। द्युवृन्दं २। दिनौघः ३। द्युगणः ४। दिनपिण्डः ५। इति ज्योतिःशास्त्रम्॥

अहर्ज्जरः, पुं, (अहोभिर्लोकान् जरयति। अहन् +जॄ+णिच+अच्। यद्वा अहानि जीर्य्यन्त्य-न्तर्भवन्त्यस्मिन्। अहन्+जॄ+अच्।) संवत्सरः। यथा। "यथापः प्रवता यन्ति यथा मासा अह-र्ज्जरं। एवं मां ब्रह्मचारिणः धातरायन्तु सर्व्वतः स्वाहा"। इति तैत्तिरीयोपनिषदि शिक्षावल्ली॥ यथा लोके आपः प्रवता प्रवणवता निम्नवता देशेन यन्ति गच्छन्ति। यथा वा मासा अहर्ज्जरं संवत्सरोऽहर्ज्जरोऽहोभिः परिवर्त्तमानो लोकान् जरयतीति अहानि वा अस्मिन् जीर्य्यन्ति अन्त-र्भवन्ति इत्यहर्ज्जरः। तञ्च यथा मासा यन्ति एवं मा ब्रह्मचारिणः हे धातः सर्व्वस्य विधातः मामायन्तु सर्व्वतः सर्व्वदिग्भ्यः। इति शङ्करा-चार्य्यकृतभाष्यम्॥

अहर्पतिः, पुं, (अह्नः पतिः। पक्षे अहःपतिः।) सूर्य्यः। इत्यमरः। (यथा रघुवंशे १०।५४।

"द्यावापृथिव्योः प्रत्यग्रमहर्पतिरिवातपम्"।)

अहर्ब्बान्धवः } पुं, (अह्नो बान्धवः। अह्नो मणिरिव
अहर्म्मणिः } च।) सूर्य्यः। इति हेमचन्द्रः। अर्क-वृक्षः।

अहर्मुखं, क्ली, (अह्नो मुखं।) प्रत्यूषः। इत्यमरः॥

अहल्यः, त्रि, (हलेन कृष्यं। ततो नञ्समासः।) हलानाकृष्टक्षेत्रादिः। अकृष्टभूमिः॥

अहल्या, स्त्री, अप्सरोविशेषः। (यथा हरिवंशे।

"दिवोदासस्य राजर्षेरहल्या च यशस्विनी।
शरद्वतस्य दायादमहल्या समसूयत"॥

गौतममुनिपत्नी। इति मेदिनी॥ सा च महा-साध्वी। प्रातः काले तस्यानामस्मरणं महापातक-नाशो भवति। यथा पुराणं,—

"अहल्या द्रौपदी कुन्ती तारा मन्दोदरी तथा।
पञ्च कन्याः स्मरेन्नित्यं महापातकनाशनं"॥

सत्ययुगे इन्द्रः गौतमरूपधारणं कृत्वा तस्याः सतीत्वं नाशितवान्। ततो गौतमशापेन सा पाषाणदेहा बभूव। ततस्त्रेतायुगे श्रीरामचन्द्रस्य पादस्पर्शात् शापात् विमुक्ता सती पुनः पूर्व्वरूपा मानवी भूता। इति रामायणम्॥

अहस्करः, पुं, (अहः करोति। अहन्+कृ+ट। कस्कादित्वात् सः।) सूर्य्यः। इति हेमचन्द्रः। अर्कवृक्षः॥

अहस्पतिः, पुं, (अह्नः पतिरिव।) सूर्य्यः। इत्यमरः। अर्कवृक्षः। अमरे तत्पर्य्याये अर्काह्व इति दर्शनात्॥

अहह, अव्य, (अहं जहातीति। अहम्+हा+ड। पृषोदरादित्वात्सलोपः।) अद्भुतं। खेदः। परि-क्लेशः। प्रकर्षः। सम्बोधनं। इति मेदिनी॥ (आश्चर्य्यं। विस्मयः। यथा हितोपदेशः।

"अहह! महापङ्के पतितोऽस्मि"।
"अहह! तात! पराक्रम दारुणं"।

इति महानाटके।)

अहहा, अव्य, (अहं जहातीति। अहम्+हा+क्विप्। पृषोदरादित्वात् साधु।) अद्भुतं। खेदः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटादयः। अत्र अहह-शब्दार्थोऽपि द्रष्टव्यः॥

अहार्य्यः, पुं, (हृ+ण्यत। ततो नञ्समासः।) पर्व्वतः। इत्यमरमेदिन्यौ॥

अहार्य्य, त्रि, (न हार्य्यं। नञ्समासः।) हर्त्तुमशक्यं। अहर्त्तव्यं। अहरणीयं। इति मेदिनी॥ ("अहार्य्यं ब्राह्मणद्रव्यं राज्ञा नित्यमिति स्थितिः"
"तत्रात्मभूतैः कालज्ञैरहार्य्यैः परिचारकैः"॥
इति च मनुः ९।१८९।)

अहिः, पुं, (आहन्तीति। आ+हन्+इण्। हन हिंसागत्योः। आङि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्चेति इण्। स च डित्। डित्वात् टिलोपः। आङो ह्रस्वश्च।) वृत्रासुरः। सर्पः। इत्यमरः। सूर्य्यः। पथिकः। राहुः। इत्यनेकार्थध्वनिमञ्जरी॥ (सीसकं। राहुः। वप्रः। अश्लेषानक्षत्रं। खलः। "विष-धरतोऽप्यतिविषमः खल इति न मृषा वदन्ति विद्वांसः। यदहिर्नकुलद्वेषी सकुलद्वेषी पुन पिशुनः"। इति वासवदत्तायाः प्रस्तावनाश्लोके॥)

अहिंसा, स्त्री, (न हिंसा। नञ्समासः।) कुलिक-वृक्षः। कुलखाड़ा इति ख्याता। अस्या गुणाः। त्रिदोषरोगशोथनाशित्वं। इति राजवल्लभः॥ (कोकिलाक्षशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञेयाः। हिंसा रहिते, त्रि।)

अहिका, स्त्री, (न+हा+ङिक्+टाप्।) शाल्म-लीवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥

अहिकान्तः, पुं, (अहेः सर्पस्य कान्तः प्रियः। भक्ष्य त्वात्।) वायुः। इति हेमचन्द्रः॥

अहिच्छत्रः, पुं, (अहेः छत्रः फणा इव छादकः।) देशविशेषः। तत्पर्य्यायः। प्रत्यग्रथः २। मेथ-पृष्ठीवृक्षः। इति हेमचन्द्रः॥

अहिच्छत्रा, स्त्री, शर्करा। इति राजनिर्घण्टः। चिनि इति भाषा। पुरीविशेषः। इति ज्योतिष-तत्वं॥ तथा वृद्धगार्ग्यः। "कपालमानस्तपरं पाटलीपुत्रं पुरीमहिच्छत्रां। दितिमदितिञ्च स्मरता क्षौरविधौ भवति कल्याणं"। इति ज्योतिस्तत्वं॥

अहिजित्, पुं, (अहिं सर्पं वृत्रासुरं वा जितवान् अहि+जि+क्विप्।) विष्णुः। कालीयनाग-दमनात्॥ इन्द्रः। वृत्रासुरनाशनात्॥

अहितः, त्रि, (न हितः। नञ्समासः।) शत्रुः। इत्यमरः। (यथा रघुवंशे ४।२८॥

"स ययौ प्रथमं प्राचीं तुल्यः प्राचीनवर्हिषा।
अहितानिलोद्धूतैस्तर्जयन्निव केतुभिः"।)

अपथ्यं इति शब्दचन्द्रिका॥ ("एकान्ताहितानि दहनपचनमारणादिषु प्रवृ-त्तान्यग्निक्षारविषादीनि।" इति सुश्रुते। प्रतिकूलः। अशुभकरः। यथा वैराग्यशतकं।

"लोकस्तथाप्यहितमाचरतीति चित्रम्"। ३५॥
"परोऽपि हितवान् शत्रुर्बन्धुरप्यहितः परः।
अहितो देहजो व्याधिर्हितमारण्यमौषधं"॥ इति हितोपदेशः। अहिताहारोपयोगिनां पुनः कार-णतो न सद्यो दोषवान् भवत्यपचारः, नहि सर्व्वाण्यपथ्यानि तुल्यदोषाणि न च सर्व्वे दोषा-स्तुल्यबलाः। नच सर्व्वाणि शरीराणि व्याधि-क्षमत्वे समर्थानि। तदेव ह्यपथ्यं देशकालसंयोग वीर्य्यप्रमाणातियोगात् भूयस्तरमपथ्य सम्पद्यते॥ स एव दोषः संसृष्टयोनिर्विरुद्धोपक्रमो गम्भी-रानुगतः प्राणायतनसमुत्थो मर्म्मोपघाती वा भूयान् कष्टतमः क्षिप्रकारितमश्च सम्पद्यते इति चरकः।

"इह खलु यस्माद्द्रव्याणि स्वभावतः संयोगत-श्चैकान्तहितान्येकान्ताहितानि हिताहितानि भवन्ति"। "एकान्ताहितानि दहनपचनमारणा दिषु प्रवृत्तान्यग्निक्षारविषादीनि।"

"दुग्धस्यैकान्तहितता विषस्यैकान्ततोऽहितं
एव श्लेष्ममाद्येषु द्रव्येषु सलिलादिषु॥
एकान्तहितता सिद्धिः वत्स! सुश्रुत! नान्यथा"॥

"निरुद्धान्यवमादीनि रसवीर्य्यविपाकतः।
तान्येकान्ताहितान्येव शेषं विद्याद्धिताहितं"॥

इति सुश्रुतः॥)

अहितुण्डिकः, पुं, (अहेः तुण्डं मुखं, तेन दीव्यति यः सः। अहितुण्ड+ठक्। संज्ञापूर्व्वकत्वात् वृद्ध्यभावः।) भिक्षार्थे सर्पखेलकः। तत्पर्य्यायः। व्यालग्राही २। इत्यमरः। साप्‌ड़े इति भाषा॥

अहिद्विट्, [ष्] पुं, (अहिं वृत्रासुरं सर्पं वा द्वेष्टि यः। अहि+द्विष्+क्विप्।) इन्द्रः। गरुड़ः। मयूरः। नकुलः। इति मेदिनी॥ ("अहिद्विषस्तद्भवता निशाम्यतां"। इति माघे।

"एकाहिरक्षार्थमहिद्विषेऽद्य
दत्तो मयात्मेति यथा ब्रवीति"।

इति नागानन्दे॥

अहिनकुलता } स्त्री, अहिनकुलयोर्वैरं। नित्य-
अहिनकुलिका } विरोधितेति यावत्। अहिश्च नकुलश्च अहिनकुलौ तयोर्भाव इति भावार्थे तल्ण्वुक्प्रत्यययोः स्त्रियामापा निष्पन्ना॥

अहिपुत्रकः, पुं, (अहेः सर्पस्य पुत्रक इव। सर्पा-कारत्वात्।) नौकाविशेषः। तत्पर्य्यायः। पोतः २ तरान्धुः ३। इति हारावली॥

अहिपूतनः, पुं, क्षुद्ररोगविशेषः । तल्लक्षणं यथा,—
"शकृन्मूत्रसमायुक्तेऽधौतेऽपाने शिशोर्भवेत् ।
स्विन्ने वा स्नाप्यमानस्य कण्डूरक्तकफोद्भवा ॥
कण्डूयनात्ततः क्षिप्रं स्फोटः स्रावश्च जायते ।
एकीभूतं व्रणं घोरं तं विद्यादहिपूतनं" ॥ * ॥
तच्चिकित्सा यथा भावप्रकाशे,—
"तत्र संशोधनैः पूर्व्वं धात्रीस्तन्यं विशोधयेत् ।
त्रिफलाखदिरक्वाथैर्व्रणानां क्षालनं हितं ॥
शङ्खसौवीरयष्ट्याह्वैर्लेपः कार्य्योऽहिपूतने" । इति
(रुग्विनिश्चयटीकाकृता विजयेन व्याख्याप्रसङ्गतो भोजवचनं यदाहृतं तद्यथा,—यदुक्तं ।
"दुष्टस्तन्यस्य पानेन मलस्याक्षालनेन च ।
कण्डूदाहरुजावद्भिः पिडकैश्च समाचितः ॥
अहिपूतनः सम्भवति ययादोषश्च दारुणः" ॥
इति सनिदानलक्षणमस्यामिश्रकं चिकित्सितं वाभटेन वा यदुक्तं तद्यथा,—
"मलोपलेपात् स्वेदाद्वा गुदे रक्तकफोद्भवः ।
ताम्रोव्रणोऽन्तःकण्डूमान् जायते भूर्य्युपद्रवः ॥
केचित्तं मातृकादोषं वदन्त्यन्येऽहिपूतनं ।
पृष्ठारुर्गुदकुन्दञ्च केचिच्च तमनामिकं" ॥ * ॥
चिकित्सा ।
"तत्र धात्र्याः पयःशोध्यं पित्तश्लेष्महरौषधैः । १
घटतशीतञ्च शीताम्बु-युक्तमन्तरपानकं ॥ २
मत्स्यौद्धृताच्चर्यशीलेन व्रणं तेन च लेपयेत् । ३
त्रिफलाबदरीप्लक्षत्वक्-क्वाथ परिषेचितं ॥ ४
कासीस-रोचना- तुत्थ-मनोह्वालरसाञ्जनैः । ५
लेपयेदम्लपिष्टैर्वा चूर्णितैर्वावचूर्णयेत् ॥ ६
सुश्लक्ष्णैरथवा यष्टीशङ्खसौवीरकाञ्जनैः । ७
सारिवाशङ्खनाभिभ्यामशनस्य त्वचोऽथवा" । ८ ॥ * ॥
चक्रपाणिसंग्रहे तु ॥
"पटोलपत्रत्रिफलारसाञ्जनविपाचितं ।
पीतं घृतं नाशयति कृच्छ्रामप्यहिपूतनां" ॥
पटोलाद्यघृतं ॥ * ॥)

अहिफेनं, क्ली, (अहेः सर्पस्य फेनं गरलमिव । अत्युग्रत्वात् ।) अफेनं । इति राजनिर्घण्टः ॥ आफिं इति भाषा । (अस्य पर्य्यायमाह भावप्रकाशकारः ।
"उक्तं खसफलक्षीरमाफूकमहिफेनकं" ।
अस्य कार्य्यमाह शार्ङ्गधरः ।
"पूर्व्वं व्याप्याखिलं कायं ततः पाकञ्च गच्छति ।
व्यवायि तद्यथा भङ्गा फेनञ्चाहिसमुद्भवं" ॥
अपरञ्चाफेनशब्दे आफूकशब्दे च ज्ञातव्यं ।)

अहिब्रध्नः, पुं, (अहिः ब्रध्नो यस्य ।) शिवः ।
("अनेकपादहिर्ब्रध्नः पिनाकी चापराजितः" ।
इति हरिवंशे ।) रुद्रविशेषः ॥ इति जटाधरः ॥
(यथा हरिवंशे ।
"सुरभी कश्यपाद्रुद्रानेकादश विनिर्म्ममे ।
महादेवप्रसादेन तपसा भाविता सती ॥
अनेकपादहिर्ब्रध्नस्त्वष्टा रुद्रश्च भारत" । इति ।)

अहिब्रध्नदेवता, स्त्री, (अहिब्रध्नो रुद्रोऽधिष्ठात्री देवता यस्याः ।) उत्तरभाद्रपदनक्षत्रं । इति ज्योतिःशास्त्रं ॥

अहिभयं, क्ली, (अहेः सर्पतुल्यस्वपक्षात् सर्पाद्वा भयं ।) राज्ञां स्वपक्षोद्भवभयं । इत्यमरः ॥ सर्पभयं ॥

अहिभयदा, स्त्री, (अहेर्भयं द्यति खण्डयतीति । अहिभय + दो + क) भूम्यामलकी । इति राजनिर्घण्टः ॥
(भूम्यामलकीशब्देऽस्या गुणावली ज्ञातव्या ॥)

अहिभुक्, [ज्] पुं, (अहिं भुङ्क्ते । अहि + भुज + क्विप् ।) गरुडः । मयूरः ॥ इत्यमरः ॥ नाकुली । गन्धनाकुली । इति राजनिर्घण्टः ॥

अहिमर्द्दनी, स्त्री, (अहेर्मर्द्दनं भवत्यस्याः ।) गन्धनाकुलीनाम कन्दविशेषः ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अहिमारः, पुं, (अहिं मारयति यः सः । अहि + मृ + णिच् + अण् ।) अरिमेदवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अहिमेदकः, पुं, (अहिं मेदयति स्पर्शमात्रेण गलयति यः सः ।) अरिमेदवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अरिमेदशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञेयाः ।)

अहिलता, स्त्री, (अहिरिव लता । दीर्घाकारत्वात् ।) गन्धनाकुली । ताम्बूली । इति राजनिर्घण्टः ॥

अहीरणिः, पुं, (अहीन् ईरयति दूरीकरोति । अहि + ईर + अणि ।) द्विमुखसर्पः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अहे, व्य, क्षेपः । वियोगः । इति शब्दमाला ॥

अहेरुः, स्त्री, (न हिनोति । हि गतौ बाहुलकात् उः । ततो नञ्समासः ।) शतमूली । इत्यमरः ॥

अहो, व्य, (न + हा + डो ।) धिगर्थः । शोकः । करुणार्थः । विषादः । सम्बोधनं । प्रशंसा । विस्मयः । पदपूरणं । असूया । वितर्कः । इति मेदिनी ॥ (यथा रामायणे अयोध्याकाण्डे ॥
"अहो धिगिति सामर्षो वाचमुक्त्वा नराधिपः" ।
"अहो मधुरमासां दर्शनं" । इति शाकुन्तले प्रथमाङ्के ।)

अहोरात्रः, पुं, (अहश्च रात्रिश्च द्वयोः समाहारः । रात्राह्नाहाः पुंसि । अहः सर्व्वैकदेशे टच् इति टच् ।) दिवानिशं । स तु सूर्य्योदयद्वयपरिच्छिन्न-षष्टिदण्डमुहूर्त्तात्मककालः । इत्यमरः ॥ मनुष्याणां मासेन पित्र्योऽहोरात्रो भवति । मनुष्याणामेकवर्षेण देवानामहोरात्रो भवति । द्विसहस्रगुणित-मानुष्यचतुर्युगमानेन ब्रह्मणोऽहोरात्रो भवति । तत्र मनुष्यमानेन ८६४००००००० वर्षा भवन्ति ॥

अहोवत, व्य (अहो च वत च ।) अनुकम्पा । खेदः । सम्बोधनं । इति विश्वमेदिनी ॥
("अहोवतासिस्पृहणीयवीर्य्यः" । इति कुमारे ।
"अहोवत ! कीदृशीं वयोऽवस्थामापन्नोऽस्मि" ।
इति शाकुन्तले । [इति गीता ॥)
"अहोवत ! महत्पापं कर्त्तुं व्यवसिता वयम्" ।

अह्नाय, व्य, (ह्नु ङ अपनयने । बाहुलकाद्भावे घञ् । वृद्धिः । पृषोदरादित्वात् वस्य यः । ततो नञ्समासः ।) झटिति । द्रुत । इत्यमरः ॥
("अह्नाय सा नियमजं क्लममुत्ससर्ज" । इति कुमारे ।
"अह्नाय तावदरुणेन तमो निरस्तम्" । इति रघौ ।
"स्वच्छन्दोच्छलदच्छकच्छकुहरच्छातेतराम्बुच्छटा-
मूर्च्छन् मोहमहर्षिहर्षविहितस्नानाह्निकाह्नाय वः" । इति काव्यप्रकाशे ।)

अह्रीकः, पुं, (नास्ति ह्रीर्लज्जा यस्य ।) बौद्धः । क्षपणकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अह्रला, स्त्री, (न + ह्रे + डल् ।) भल्लातकवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ भेला इति भाषा ।

आ

आ, आकारः । द्वितीयस्वरवर्णः । अस्योच्चारणस्थानं कण्ठः । स च दीर्घः प्लुतश्च भवति ।
"आकारं परमाश्चर्य्यं शङ्खज्योतिर्म्मयं प्रिये ।
ब्रह्मविष्णुमयं वर्णं तथा रुद्रमयं प्रिये ।
पञ्चप्राणमयं वर्णं स्वयं परमकुण्डली" ॥
इति कामधेनुतन्त्रे ॥ अस्य लेखनप्रकारो यथा—
"अकाररूपमासाद्य दक्षकोड़ायता त्वधः ।
ब्रह्मादयस्तथा शक्तिस्तासु तिष्ठन्ति नित्यशः" ॥
इति वर्णोद्धारतन्त्रं । तस्य नामानि यथा—
"आकारो विजयानन्तो दीर्घच्छायो विनायकः ।
क्षीरोदधिः पयोदश्च पाशो दीर्घास्यवृत्तकौ ॥
प्रचण्ड एकजो रुद्रो नारायण इभेश्वरः ।
प्रतिष्ठा मानदा कान्तो विश्वान्तक गजान्तकः ॥
पितामहो द्विठान्तो भूः क्रिया कान्तिश्च सम्भवः ।
द्वितीया मानदा काशी विघ्नराजः कुजो वियत् ॥
स्वरान्तकश्च हृदयमङ्गुष्ठो भगमालिनी" ॥
इति वर्णाभिधानं ॥

आ, व्य, स्मृतिः । यथा । "आज्ञातं सजटायुरेषः" । वाक्यं । यथा । "आ एवं मन्यसे" । इत्यमरः ॥
(पूर्व्वं भैवं मंस्था इदानीं त्वं मन्यसे इत्यर्थः ।) अनुकम्पा । (यथा, आ देवदत्तो दरिद्रः इति ।) समुच्चयः । इति मेदिनी ॥ (यथा, देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च आ) क्वचित् निषिद्धसन्धिवर्णः । आशब्दो योऽचा न सन्धीयते स इत्यर्थः । इति भरतः ॥
("आ एवं तत्त्वमर्य्यादा आ एवं तत्कृतं मया" ।
इति मुग्धबोधम् ।)

आ, व्य, एवं । स्वीकारः । इत्यमरः ॥

आः, पुं, महेश्वरः । इति पुरुषोत्तमः ॥ पितामहः । वाक्यं । यथा अग्निपुराणे एकाक्षराभिधाने ॥
"अ विष्णुः प्रतिषेधः स्यादाः पितामहवाक्ययोः ।
सीमायामथाव्ययं आ भवेत् संक्रोधपीड़योः" ॥

आः, [स्] व्य, कोपः । यथा । आः पापदुर्म्मुखः ।
("आः किमेतदिति क्रोधादाभाष्य महिषासुरः" ।
इति मार्कण्डेयपुराणम् ।
"आः पापे दुर्विनीते महाश्वेते" । इति कादम्बरी ।) पीड़ा । यथा आः शीतं । इत्यमरभरतौ । स्मृतिः । स्पर्द्धा । तर्ज्जनं । इति शब्दरत्नावली ॥

आकम्पितं, त्रि, (आकम्प्यते स्म । आङ् + कपि + क्त ।) कम्पविशिष्टं । तत्पर्य्यायः । वेल्लितं २ प्रेङ्खितं ३ आधूतं ४ आधुतं ५ चलितं ६ इत्यमरः ॥ कम्पितं ७ धूतं ८ आधूतं ९ विधूतं १० धुतं ११ प्रकम्पितं १२ । इति शब्दरत्नावली ॥
("अशोकवृक्षाकम्पितपुष्पगन्धी" । इति रघौ ।

"आकम्पितानि हृदयानि मनस्विनीनां
वातैः प्रफुल्लसहकारकृताधिवासैः"।
इति ऋतुसंहारे ॥)

आकरः, पुं, (आकीर्य्यन्ते धातवोऽत्र। आङ्+कॄ+अप्। यद्वा आकुर्व्वन्ति संघीभूय कुर्व्वन्ति व्यवहारमत्रेति वा। आ+कृ+घ।) धातुरत्नादेरुत्पत्तिस्थानं। तत्पर्य्यायः। खनिः २ इत्यमरः॥ ("आकरे पद्मरागाणां जन्म काचमणेः कुतः"। इति हितोपदेशः।
"शैलेन्द्रो हिमवान् नाम धातूनामाकरो महान्"
इति रामायणम्।) समूहः।
("शब्दाकरकरग्राममर्थमण्डलमण्डलम्"।
इति कविकल्पद्रुमः।) श्रेष्ठः। इति मेदिनी॥

आकर्णनं, क्ली, (आ+कर्ण+ल्युट्।) श्रवणं॥ ("मुदा तदाकर्णनतत्परोऽभूत्"। इति नैषधे।)

आकर्षः, पुं, (आकृष्यते इति। आ+कृष+घञ्।) पाशकः। पाशा इति भाषा। अक्षक्रीडा। पाशा खेला इति भाषा। शारिफलकः। इत्यमरः॥ छक इति भाषा। (यथा महाभारते।
"आकर्षन्ति वाक्फलं सुप्रणीतो
हृदि प्रौढो मन्त्रपदः समाधिः"।
इन्द्रियं। धनुरभ्यासवस्तु। आकर्षणं। इति मेदिनी॥ आकृष्यते अनेन। आकुषी इति भाषा। यथा। "आकर्ष इव श्वा आकर्षश्वः"। इति मुग्धबोधव्याकरणं॥ आकर्षतुल्य इति ज्ञापनार्थ-इव शब्दः। इति दुर्गादासः॥ (अयस्कान्तः। निकषोपलः।)

आकर्षणं, क्ली, (आ+कृष्+ल्युट्।) आकर्षः। बलादानयनं। टानन् इति भाषा। यथा,—
"सा त्वं गच्छ मयैवोक्ता पार्श्वं शुम्भनिशुम्भयोः।
केशाकर्षणनिर्धूतगौरवा मागमिष्यसि"॥
इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्यम्॥ * ॥
तन्त्रोक्तकर्म्मविशेषद्वारा योषाद्यानयनं। यथा। अथाकर्षणं।
"आकर्षणविधानानि कथयामि समासतः।
यद्दृष्टं त्रैपुरे तन्त्रे यद्दृष्टं भूतडामरे॥
श्रीबीजं मान्मथं बीजं लज्जाबीजं समुद्धरेत्।
प्रथमं प्रणवं दत्त्वा त्रिपुरादेविपदं ततः॥
अमुकीति पदं दत्त्वा आकर्षय द्विधा पदं।
स्वाहान्तं मन्त्रमुद्धृत्य जपेदष्टसहस्रकं॥
षट्कोणचक्रमालिख्य रक्तचन्दनकुङ्कुमैः।
षडङ्गं कारयेन्मन्त्री लज्जाबीजसमन्वितं॥
षड्दीर्घभाक्स्वरेणैव नादबिन्दुविभूषितं॥
रक्तपुष्पाक्षतधूपादिनैवेद्यैः प्रपूज्य ता।
भावयन् चेतसा देवीं त्रिनेत्रां चन्द्रशेखरां।
बालार्ककिरणप्रख्यां सिन्दूरारुणविग्रहां॥
पद्मञ्च दक्षिणे पाणौ जपमालाञ्च वामके।
मन्त्रस्यास्य प्रभावेण रम्भामपि तथोर्व्वशीं॥
आकर्षयेन्न सन्देहः किं पुनर्मानवीमिह॥ * ॥
भूर्जपत्रे समालिख्य कुङ्कुमालक्तवारिणा॥
काश्मीरागुरुकस्तूरीरोचनामिलितेन च।
अनामारक्तमिश्रेण कमलाक्षीमनुं लिखेत्॥
ॐ क्लीं कमलाक्षि अमुकीमाकर्षयाकर्षय ॐ फट्॥
इमं मन्त्रं जपेदादौ सहस्रैकं ततः पुनः।
तद्भूर्जपत्रमादाय गुलिकां कारयेत् सुधीः॥
तेनैवं साध्यपादोत्थमृत्तिकापङ्कवेष्टितां।
शोषिता तेजसा भानोर्विशोषयेत् त्रिकटुकैः पुनः॥
प्रतिमा स्त्रीनिभां कृत्वा क्षिपेत्तस्यास्तदोदरे।
गुलिकां पातयेत् पात्र प्रतिमा साध्यरूपिणीं॥
तादृशाभिमुखो भूत्वा निर्ज्जने निशि साधकः।
ततस्तद्गतचित्तश्च तावत् कालं जपेन्मनुं।
यावदायाति सन्तप्ता मदनालसविग्रहा॥ * ॥
अथान्यत् कथयाम्यत्र नृपाकर्षणहेतवे।
देवस्यापि नरस्यापि मोहिनीमन्त्रजापतः॥
अथ मन्त्रं महेशान्याख्यारमादौ ततस्त्वपां।
पञ्चशायकबीजञ्च दत्त्वाथ भुवनेश्वरीं॥
मोहिनीति च नामान्ते फट्कारं पुनरालिखेत्।
स्वाहान्तमन्त्रमुक्तञ्च मध्यबीजेन कारयेत्॥
षडङ्गान् दीर्घयुक्ताद्यैस्त्र्यक्षरद्लाके यजेत्।
प्रथमं साध्यनामानि लेख्यानि च कर्णोदरे॥
महारञ्जनरक्तेन पूर्व्वमन्त्रपदं यतं।
मोहिनीं पद्मकिञ्जल्क स्तम्भिणी स्तम्भिनी तथा॥
वशङ्करीं कुलेशीञ्च ततो वै विश्ववामिनी।
आकर्षिणीं ततः क्लिन्नामर्च्चयेदष्टपत्रके॥
गन्धपुष्पादिधूपाद्यैर्भक्तियुक्तेन चेतसा।
लक्षजपेन सर्व्वथा शीघ्रमाकर्षणं भवेत्॥ * ॥
ह्रीं कालिकायै धीमहि
तन्नः कालि प्रचोदयात्।
ॐ आकर्षिणी वशधारिणी
ऊ फट् स्वाहा अमुकीमाकर्षय॥
प्रणवं पूर्व्वमुद्धृत्य उग्रसेनी ततः परं।
नितम्बिनी वह्निजाया विद्या परमदुर्लभा॥
सिन्दूरपुत्तलिं कृत्वा तस्या नाम हृदि विलिख्य पणमन्त्रेण ताम्बूलं समानीय आमपारावदये नैवेद्यं कृत्वा कृष्णाष्टोत्तरशततुलस्या सप्तमन्त्रपठितं पत्तल्या हृदि नामस्थाने ताडितं सति सा समायाति"। इति श्रीकृष्णानन्दविद्यावागीशकृतषट्कर्म्मदीपिका तन्त्रसारश्च॥

आकर्षणी, स्त्री, (आकृष्यते अनया। आ+कृष+ल्युट्+स्त्रियां ङीप्।) फलपुष्पाद्याकर्षकयष्टिकाविशेषः। आकुषी इति भाषा॥

आकलनं, क्ली, (आ+कल्+ल्युट्।) आकाङ्क्षा। परिसंख्या। बन्धनं। इति मेदिनी॥ ("सैषापि सानुनयमाकलनाय यत्ता"। इति माघः।)

आकल्पः, पु, (आ+कृप+घञ्।) वेशः। इत्यमरः॥ कल्पनं। इति मेदिनी॥ मण्डनं। रोगः। इति हेमचन्द्रः॥ वेशार्थे यथा रघौ,—
("अकृतकविधिसर्व्वाङ्गीनमाकल्पजातं
विलसितपदमाद्यं यौवनं सा प्रपेदे"।
"स्तोकाप्याकल्परचना विच्छित्तिः कान्तिपोषकृत्"। इति साहित्यदर्पणे तृतीयपरिच्छेदे।
कल्पपर्य्यन्तो व्य, यथा—"आकल्प नरकं भुङ्क्ते"।
इति स्मृतिः।)

आकल्पकः, पु, (आकल्प+कन्।) तमः। मोहः। ग्रन्थिः। उत्कण्ठा। हर्षः। इति मेदिनी॥

आकषः, पु, (आकष्यते यत्र, आ+कष्+अप्।) प्रस्तरविशेषः। इति शब्दरत्नावली॥ कष्टिपाथर इति भाषा।

आकस्मिकं, त्रि, (अकस्मात् भवं। अकस्मात्+ठञ्।) अकस्मादुद्भवं। हठाज्जातं॥ ("आकस्मिकप्रणयवभासा च देवीं वाचमनुष्टुभेन छन्दसा परिणतामभ्युदैरयत्"। इति उत्तररामचरितम्॥)

आकाङ्क्षा, स्त्री, (आङ्+काङ्क्ष+अच्+टाप्।) इच्छा। अभिलाषः। इत्यमरः॥ (रमणीयवस्तुस्पृहा। यदुक्तं साहित्यदर्पणे।
"आकाङ्क्षा रमणीयत्वात् वस्तुनो या स्पृहा तु सा"।
अपेक्षा। जिज्ञासा। अनुसन्धानं। यथा पदाङ्कदूते,—
"नाकाङ्क्षा किं भवति विपुलश्रीमतोऽर्थान्तरेषु"।)
न्यायमते। यत्पदस्मृते यत्पदान्वयबोधो न भवति तत्पदे तत्पदवत्ता। प्रतीतिपर्य्यवसानविरहः। इत्यालङ्कारिका॥

आकायः, पु, (आङ्+चि+घञ्।) निवासः। इति वोपदेवः॥

आकारः, पु, (आ+कृ+घञ्।) इङ्गितं। अभिप्रायानुरूपचेष्टाविष्करणं। संकेत ठार इत्यादि भाषा। आकृतिः। मूर्त्तिः। इत्यमरः॥
("तस्य संवृतमन्त्रस्य गूढाकारेङ्गितस्य च"।
इति रघौ १।२०।
"आकारैरिङ्गितैर्गत्या चेष्टया भाषितेन च"।
इति हितोपदेशे सुहृद्भेदः। मूर्त्तिः। "आकारसदृशप्रज्ञः"। इति रघौ १।१५।)

आकारगुप्तिः, स्त्री, (आकारस्य गुप्तिः।) रत्यादिसूचको मुखरागादिराकारः। आकारोऽङ्गवैकृतमिति गोपालितः॥ गुप्तिर्गोपनं। आकारस्य भयलज्जादिना गुप्तिराकारगुप्तिः। इत्यमरटीकायां भरतः॥ तत्पर्य्यायः। अवहित्था २। इत्यमरः॥ अङ्गविकृतस्य रोमाञ्चादेराच्छादनात् अवहिःस्थितिरवहित्था। इति सारसुन्दरी॥
("भयगौरवलज्जादेर्हर्षाद्याकारगुप्तिरवहित्था"।
इति साहित्यदर्पणम्।)

आकारगोपनं, क्ली, (आकारस्य गोपनं।) आकारगुप्तिः। रत्यादिसूचकमुखरागादिगोपनं। इति हेमचन्द्रः॥

आकारणं, क्ली, स्त्री, (आङ्+कृ+णिच्+ल्युट्।) आह्वानं। इत्यमरः॥ डाकन इति भाषा।
("तस्य मणिभद्राकारणाय कश्चित् प्रेषितः"।
इति पञ्चतन्त्रम्।)

आकालिकं, त्रि, (समानकालौ आद्यन्तौ यस्य। "आकालिकडाद्यन्तवचने" इति समानकालस्याकालादेशः। इकट् प्रत्ययस्य निपातनात्। यद्वा अकाले भवम्। अकाल+ठञ्।) क्षणध्वंसि। इति धरणिः॥ समानकालीनजन्मविनाशशाली। इति संक्षिप्तसारः॥ अकालसम्भवं। आरम्भकालात् ततसजातीयकालस्थायि। निमित्तं कालमारभ्य परेद्युर्यावत्कालः स एव कालस्तावदकाल-

सत्त्व भवः। इति तिथितत्त्वं ॥ (यथा मनौ ४।१०५
("एतानाकालिकान् विद्यादनध्यायानृतावपि"।
"तपस्विनः स्थाणुवनौकसस्ता-
माकालिकीं वीक्ष्य मधुप्रवृत्तिम्" ॥
इति कुमारसम्भवे ३। ३४ ॥)
आकालिकप्रलयः, पुं, (आकालिकः प्रलयः।) प्रलय-
विशेषः। स्वायम्भुवमन्वन्तरे कपिलशापेन अकाले
जगत्प्लावनं। तद्विवरणं यथा—
श्रीमार्कण्डेय उवाच।
"आकालिकोऽयं प्रलयो यतो भगवता कृतः।
तत् शृण्वन्तु महाभागा वाराहं लोकसंक्षयं ॥
यथा वा मत्स्यरूपेण वेदास्त्राताश्च शार्ङ्गिणा।
तदहं संप्रवक्ष्यामि सर्व्वपापप्रणाशनं" ॥
श्रीकपिल उवाच।
"स्वायम्भुव मनुश्रेष्ठ ब्रह्मरूप महामते।
ममैकमीप्सितार्थं त्वं देहि प्रार्थयतोऽधुना ॥
जगत् सर्व्वं तवैवेदं त्वया च परिपालितं।
त्वया सर्व्वं जगत् सृष्टं त्वमेव जगतां पतिः ॥
तस्मै देहि रहःस्थानं विप्र लोकेषु दुर्लभं
पुण्यं पापहरं रम्यं ज्ञानप्रभवमुत्तमं ॥
अहं हि सर्व्वभूतानां भूत्वा प्रत्यक्षदर्शिवान्।
उद्धरिष्ये जगज्जातान् निर्माय ज्ञानदीपिकाम् ॥
अज्ञानसागरे मग्नमधुना सकलं जगत्।
ज्ञानदीपं प्रदायाहं तारयिष्ये जगत्त्रयं" ॥
श्रीमनुरुवाच।
"यदि त्वयाखिलजगद्धितार्थं ज्ञानदीपिका।
चिकीर्षिता तपः कार्य्यं किं स्थानार्थनया तव ॥
देवारण्यानि तीर्थानि क्षेत्राणि सरितस्तथा।
सन्तीह पुण्यभाजोऽत्र तिष्ठन्ति कपिल। क्षितौ ॥
तेषामेकतमं स्वेच्छादासाद्य कुरुषे तपः।
स्थानं ब्रह्मन् तपःसिद्धौ न भविष्यति तत्र किं" ॥
कपिल उवाच।
"त्वयि विश्रम्भमाधाय तपसः सिद्धयेऽचिरात्।
स्थानं मया प्रार्थितं ते त्वं मा क्षिपसि हेतुभिः ॥
अप्रत्यक्षे वचो मेऽद्य प्रार्थनाया विकत्थनं।
यस्त्वं वदसि तस्मात्त्वं फलमेतदवाप्नुहि ॥
इदं त्रिभुवनं सर्व्वं सदेवासुरमानुषं।
हतप्रहतविध्वस्तमचिरेण भविष्यति ॥
न चिरात् द्रक्ष्यसि मनो! जलपूर्णं जगत्त्रयं।
हतप्रहतविध्वस्तं तव गर्व्वविनाशनं ॥
एवमुक्त्वा मुनीन्द्रोऽसौ कपिलस्तपसां निधिः।
अन्तर्दधे जगामापि तदा ब्रह्मसदो मुनिः ॥
कपिलस्य वचः श्रुत्वा विषण्णवदनो मनुः।
भावीति प्रतिपद्याशु मनुर्नोवाच किञ्चन ॥
विशालां वदरीं यातो गङ्गाद्वारान्तिकं मनुः।
प्रविश्य तपसे यत्नमकरोल्लोकभावनः।
आराधयामास हरिं जगत्कारणकारणं ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय शुद्धज्ञानस्वभाविने।
इति जप्यं प्रजपतो मनोः स्वायम्भुवस्य तु ॥
प्रससाद जगन्नाथः केशवो न चिरादथ।
ततः शुद्धभासो भूत्वा दूर्व्वादलसमप्रभः ॥
कर्पूरकालिकादुग्धतुल्यनेत्रयुगोज्ज्वलः।

तपस्यन्तं महात्मानं मनुं स्वायम्भुवं मुनिं ॥
आससाद तदा शुद्धमत्स्यरूपी जनार्दनः।
उवाच च महात्मानं मनुं स्वायम्भुवं तदा ॥
तपोनिधे महाभाग भीतं मां त्रातुमर्हसि।
नित्यं युद्धे भितं मत्स्यैर्विशालैर्भक्षितुं प्रति ॥
अथ प्रभृतैर्विपुलैर्द्राविंतः एथुरोमभिः।
प्राणाकाङ्क्षी महात्मानं भवन्तं शरणं मुनिं ॥
प्राप्तोऽहं यद्यनुक्रोशो मयि मां परिपालय।
इति तस्य वचः श्रुत्वा मनुः स्वायम्भुवस्ततः ॥
अलिञ्जरे तोयपूर्णे न्यधाद्विपुलभोगिनि।
स तस्मिन् मल्लिके मत्स्यो वर्द्धमानो दिने दिने ॥
सामान्यरोहितप्रायदेहोऽभून्नचिरादथ।
दशघटजलपूर्णं प्रत्यहं स महात्मा
मल्लिकमसति कुर्व्वन् वर्द्धयामास मत्स्यं।
स च सुविषदनेत्रो मत्स्यराजोऽचिरेण
मल्लिकसलिलमध्ये लोमशः पीनदेहः" ॥
इति कालिकापुराणे ३१ अध्यायः ॥ * ॥
श्रीमार्कण्डेय उवाच।
"ततस्तथा पीनतनुं दृष्ट्वा मत्स्यं मनुः स्वयं।
गृहीत्वा पाणिना फुल्लनलिनीं सरसीं ययौ ॥
तत्सरस्तत्र विपुलं पुण्ये नारायणाश्रमे।
एकयोजनविस्तीर्णं सार्द्धयोजनमायतं ॥
नानामीनगणोपेतं शीतामलजलोत्करं।
तदासाद्य सरो मत्स्यं विनिधाय मनुस्तदा ॥
पालयामास सुतवत् कृपया परया यतः।
सोऽचिरेणैव कालेन मीनो वैसारिणोऽभवत् ॥
न ममस्तत्र सरसि वृहत्काये द्विजोत्तमाः।
स एकटा महामत्स्यः पूर्व्वापरतटद्वये ॥
शिरःपुच्छे निधायाशु तुङ्गदेहः समुच्छ्रितः।
स्वायम्भुवं महात्मानं चुक्रोश चाहि मामिति ॥
तं तथा स मनुर्ज्ञात्वा क्रोशन्तं मीनपुङ्गवं।
आससाद तदा मत्स्यं जग्राह च करेण तं ॥
न शक्नोम्यहमुद्धर्त्तुं एथुरोमाणमद्भुतं।
इति सञ्चिन्तयन्नेवं प्रोद्दधार करेण तं ॥
भगवानपि विश्वात्मा मत्स्यरूपी जनार्द्दनः।
स्वायम्भुवकरं प्राप्य लघिमानमुपाश्रयत् ॥
ततः कराभ्यामुद्धृत्य स्कन्धे छत्वाऽऽड्जं मनुः।
निनाय सागरं तत्र तोये च निदधे ततः ॥
यथेच्छमत्र वर्द्धस्व न कोऽपि त्वां हनिष्यति।
अचिरेणैव सम्पूर्णदेहत्वं समवाप्नुहि ॥
इत्युक्त्वा स महाभागः सर्व्वप्राणभृतांवरः।
लघुत्वं चिन्तयंस्तस्य विस्मयं परमं गतः ॥
मत्स्योऽपि न चिरादेव पूर्णकायस्तदा महान्।
सर्व्वतः पूरयामास देहभोगेन सागरं ॥
तं पूर्णकायमालोक्य यतीत्याम्भः समुच्छ्रितं।
शृङ्गैः शिराभीरचितं मानसाचलसन्निभं ॥
रुन्धन्तं सागरं सर्व्वं देहाभोगाचलीकृतं।
स्वायम्भुवो मनुर्धीमान् मेने मत्स्यं न तं तदा ॥
ततः पप्रच्छ तं साम्ना मत्स्यं स्वायम्भुवो मनुः।
विचिन्त्य लघिमानञ्च परश्चमूर्त्तिं तदाद्भुतां" ॥
श्रीमनुरुवाच।
"न त्वा मत्स्यमहं मन्ये कस्त्वं मे वद सत्तम!।

महत्त्वं लघिमानञ्च चिन्तयन् सुमहत्तम ॥
त्वं ब्रह्मा ह्यथवा विष्णुः शम्भुर्व्वा मीनरूपधृक्।
न चेद्वक्तुं महाभाग तन्मे वद महामते" ॥
श्रीमत्स्य उवाच।
"आराध्योऽहं त्वया नित्यं यो हरिः स सनातनः।
तवेष्टकामसिद्ध्यर्थं प्रादुर्भूतः समाहितः ॥
यत्त्वमिच्छसि देवेश मत्तः शान्तेन मूर्त्तिना।
तत्करिष्येऽद्य तां मूर्त्तिमिमां विद्धि मनो मम" ॥
श्रीमार्कण्डेय उवाच।
"इति तस्य वचः श्रुत्वा विष्णोरमिततेजसः।
ज्ञात्वा प्रयतस्ततो विष्णुं मनुस्तुष्टाव केशवं" ॥
श्रीमनुरुवाच।
"नमस्ते जगदव्यक्तपरावरपते हरे।
पावकादित्यशीतांशुनेत्रत्रयधराव्यय ॥
जगत्कारण सर्व्वज्ञ जगद्धाम हरे पर।
सुरौघ परमेशान नारायण सुरेश्वर" ॥
इत्यादिस्तोत्रं।
श्रीमार्कण्डेय उवाच।
"स्वायम्भुवेन मनुना संस्तुतो मत्स्यरूपधृक्।
वासुदेवस्तदा प्राह मेघगम्भीरनिस्वनः" ॥
श्रीभगवानुवाच।
"तुष्टोऽस्मि तपसा तेऽद्य भक्त्या चापि स्तुतो मुहुः ॥
सपर्य्यया तथानेन वरं वरय सुव्रत।
इष्टार्थं संप्रदास्यामि तुभ्यं नात्र विचारणा ॥
वरयाभीप्सितान्कामान् लोकानां वा हितञ्च यत्"
मनुरुवाच।
"यदि देयो वरो मेऽद्य लोकानां यो हितो भवेत्।
तन्मे देहि वरं विष्णो तं वक्ष्यामि शृणुष्व मे ॥
शशाप कपिलः पूर्व्वं मदर्थे भुवनत्रयं।
हतप्रहतविध्वस्तं सकलं ते भविष्यति ॥
येनेयमुद्धृता पृथ्वी येनेयं परिपालिता।
संहरिष्यति यस्तेन तेऽधुना प्लावयन्त्विमां ॥
ततोऽहं दीनहृदयस्त्वामेव शरणं गतः।
न यथेदं त्रिभुवनं जलप्लुतं भविष्यति ॥
हतप्रहतविध्वस्तं तथा त्वं देहि मे वरं"।
श्रीभगवानुवाच।
"न मत्तः कपिलो भिन्नस्तथा न कपिलादहं।
यदुक्तं मुनिना तेन मयोक्तं विहितं मनो ॥
तस्माद्यदुदितं तेन तत् सत्यं नान्यथा भवेत्।
करिष्ये तत्र साहाय्यं स्वायम्भुव निबोध तत् ॥
हतप्रहतविध्वस्ते तोयमग्ने जगत्त्रये।
न चिरादेव तत्तोयं शोषयिष्यामि वै मनो ॥
यावज्जलप्लवस्तावत् यथा कार्य्यं त्वया मनो।
तन्मे निगदितं तथ्यं शृणुष्वावहितोऽधुना ॥
सर्व्वयज्ञियकाष्ठैर्घनैका नौका विधीयतां।
तामहं दृढयिष्यामि यथा नो भिद्यते जलैः ॥
दशयोजनविस्तीर्णां त्रिंशद्योजनमायतां।
धारिणीं सर्व्वबीजानां भुवनत्रयवर्द्धिनीं ॥
सर्व्वयाज्ञिकवृक्षाणां भूरिवल्कलतन्तुभिः।
नवयोजनदीर्घान्तु व्यामत्रयसुविस्तृतां ॥
कुरु स्वयं मनो तूर्णं वृहतीमीरिकां वटीं।
जगद्धात्री जगन्माया लोकमाता जगन्मयी ॥

दृढयिष्यति तां रज्जुं न त्रुट्यति यथा तथा ।
सर्व्वाणि वीजान्यादाय सवेदान् सप्त वै ऋषीन् ॥
तस्यां नावि निसन्नस्त्वं वर्त्तमाने जलप्लवे ।
टक्षेण सह संगम्य स्मरिष्यसि मनो मम ॥
स्मृतोऽहं तूर्णमायास्ये भवतो निकटं प्रति ।
श्यामलेनाथ शृङ्गेण त्वं मां ज्ञास्यसि वै तदा ॥
यावत् प्रहतविध्वस्तं हतं स्याद्भुवनत्रयं ।
तावत् पृष्ठेन तां नावं वोढाहं नात्र संशयः ॥
जलप्लवे तु संपूर्णे शृङ्गे मम च तां तरिं ।
त्वं तया वटिकया तूर्णं सदा नेष्यसि वै दृढं ॥
बद्धायां नावि मे शृङ्गे दैवमानेन वत्सरान् ।
सहस्रं प्रेरयिष्यामि तां नावं शोषयन् जलं ॥
ततः शुष्केषु तोयेषु प्रोन्मग्ने शिखरे गिरेः ।
हिमाचलस्य बद्धा तां तस्मिन्नावमहं मनो ॥
त्वां वै गोपयिता नित्यं तावत्तु शोषये जलं ।
चिन्तितोऽहं त्वया यास्ये यदाहं निकटं तव ॥
शृङ्गेण श्यामलेनैव त्वं मां ज्ञास्यसि पुष्करे ।
पुनः सृष्टिं ततः कृत्वा मत्प्रसादान्महामते ॥
त्रैलोक्यदुर्लभामृद्धिमवाप्स्यसि सनातनीं ।
यदहमाराधितो येन जप्येन भवता मनो ॥
सर्व्वसिद्धिर्भवेत्तस्य यस्तोषयति तेन मां" ।
श्रीमार्कण्डेय उवाच ।
"इति दत्त्वा वरं तस्मै मत्स्यस्तेन नमस्कृतः ।
अन्तर्दधे जगन्नाथो लोकानुग्रहकारकः ॥
स्वायम्भुवोऽपि भगवानन्तर्द्धानं गते हरौ ।
यथोक्तं हरिणा पूर्व्वं नावं रज्जुं तथाकरोत् ॥
सर्व्वयाज्ञियवृक्षौघान् छित्त्वा स्वायम्भुवस्तदा ।
उद्दिश्य कारयामास नावं दृढतरां ततः ॥
तेषां वल्कसमुद्भूतसूत्रसंघैर्वटीरिकां ।
पूर्व्वोक्तेन प्रमाणेन कारयामास वै मनुः ॥
ततः कालेन महता वृत्तं युद्धं महाद्भुतं ।
विष्णोर्वृषवराहस्य सरभस्य हरस्य च ॥
ततो जलप्लवे भूते विध्वस्ते भुवनत्रये ।
तया रज्ज्वा तरिं बद्धा वीजान्यादाय सर्व्वशः ॥
वेदानृषीन् तथा सप्त दत्तं चादाय वै मनुः ।
तस्यां नावि समाधाय तोयमग्ने चराचरे ॥
स्वायम्भुवस्तदा मत्स्यं हरिं सस्मार वै ततः ।
ततो जलानामुपरि सशृङ्ग इव पर्व्वतः ॥
उद्दीप्तस्त्वैकशृङ्गेण विष्णुर्मत्स्यस्वरूपधृक् ।
आगतस्तत्र न चिरायत्रास्ते स मनुर्हरिः ॥
तरिमारुह्य विपुले तोयराशौ भयङ्करे ।
यावच्चलाचलं तोयं तावत् पृष्ठे तरिं न्यधात् ॥
जले प्रकृतिमापन्ने शृङ्गे बद्धा तरिं तदा ।
तां नावं चोदयामास सहस्रं देववत्सरान् ॥
स्वयं नावमवष्टभ्य दधार परमेश्वरः ।
योगनिद्रा जगद्धात्री समासीदहटीरिकां ॥
ततः शनैः शनैस्तोये शोषं गच्छति वै चिरात् ।
पश्चिमं हिमवत् शृङ्गमुन्मग्नं तोयमध्यतः ॥
दिसाहस्रैर्योजनानामुच्छ्रितस्य हिमप्रभोः ।
पञ्चाशत् सहस्राणि शृङ्गं तत्तस्य चोच्छ्रितं ॥
तस्मिन् शृङ्गे ततो नावं बद्धा मत्स्यात्मधृक् हरिः ।
जगाम शोषणायाशु जलानां जगतां पतिः ॥
एवं हि मत्स्यरूपेण वेदास्त्रातास्तु शार्ङ्गिणा ।
कपिलस्य तु शापेन कृतोऽप्याकालिको लयः ॥
आकालिकोऽयं प्रलयो यतो भगवता कृतः ।
इति वः कथितं सर्व्वं यथावत् द्विजसत्तमाः" ॥
इति कालिकापुराणे ३२ अध्यायः ॥

आकालिकी, स्त्री, (अकाल + ठञ् + ङीप् ।) विद्युत् । इति हेमचन्द्रः ॥

आकाशः, पुं, क्ली, (आ समन्तात् काशन्ते दीप्यन्ते सूर्य्यादयो यत्र । आ + काश् + घञ् ।) पञ्चभूतान्तर्गतभूतविशेषः । स तु शून्यः । तत्पर्य्यायः । द्योः २ द्यौः ३ अभ्रं ४ अभ्भं ५ व्योम ६ पुष्करं ७ अम्बरं ८ नभः ९ अन्तरीक्षं १० अन्तरिक्षं ११ गगनं १२ अनन्तं १३ सुरवर्त्म १४ खं १५ वियत् १६ विष्णुपदं १७ विहायः १८ । इत्यमरः ॥ नाकः १९ अनङ्गः २० नभसं २१ मेघवेश्म २२ महाविलं २३ । इति जटाधरः ॥ मरुद्वर्त्म २४ मेघवर्त्म २५ त्रिपिष्टपं २६ । इति शब्दरत्नावली ॥ न्यायमते अस्य सामन्यगुणाः सङ्ख्यादिपञ्च । विशेषगुणः शब्दः । स तु नित्य अशरीरी च । अस्येन्द्रियं कर्णः । सतञ्च किन्तु उपाधिभेदेन नाना भवति ।
("शब्दः श्रोत्रेन्द्रियञ्चापि छिद्राणि च विविक्तता ।
वियतः कथिता एते गुणागुणविचारिभिः" ॥
तथा च भाषापरिच्छेदे ।
"आकाशस्य तु विज्ञेयः शब्दो वैशेषिको गुणः ।
इन्द्रियं तु भवेत् श्रोत्रमेकः सन्नप्युपाधितः" ॥)
वेदान्तमते स जन्यः ॥

आकाशगङ्गा, स्त्री, (आकाशपथवाहिनी गङ्गा ।) स्वर्गङ्गा । यथा, शिवरात्रिव्रतकथायां,—
"आकाशगङ्गासलिलतरङ्गगणनादिते ।
त्रैगुण्यललितैस्त्रासमकङ्किरूपवीजिते" ॥
("नदत्याकाशगङ्गायाः स्रोतस्युद्दामदिग्गजे" ।
इति रघौ १ । ७८ ।
"उभौ यदि व्योम्नि पृथक् प्रवाहा-
वाकाशगङ्गापयसः पतेताम्" । इति माघः ।)

आकाशजननी [न्] पुं, (आकाशमार्गस्य जननी ।) प्राकारडीमध्यस्थितजनानां वाह्यार्थदर्शनार्थानि छिद्राणि । यद्द्वारा आग्नेयास्त्रगुलिकाः प्रक्षिप्यन्ते । इति राजधर्म्मः ॥ (आकाशजननी स्त्री आकाशपथस्य जननीव पोषिका । इति केचित् ।)

आकाशदीपः, पुं, (आकाशे दीयमानो दीपः ।) कार्त्तिकमासे भगवदुद्देशेन नभसि दत्तप्रदीपः । यथा । कार्त्तिके आकाशदीप उक्तो निर्णयामृते पुष्करपुराणे ।
"तुलायां तिलतैलेन सायङ्काले समागते ।
आकाशदीपं यो दद्यात् मासमेकं हरिं प्रति ॥
महतीं श्रियमाप्नोति रूपसौभाग्यसम्पदम्" । इति तद्विधिश्च हेमाद्रौ आदिपुराणे ।
"दिवाकरेऽस्ताचलमौलिभूते
गृहादूरे पुरुषप्रमाणं ।
यूपाकृतिं यज्ञियवृक्षदारु-
मारोप्य भूमावथ तस्य मूर्द्धि ॥
यवाङ्गुलच्छिद्रयुतास्तु मध्ये
द्विहस्तदीर्घा अथ पट्टिकास्तु ।
कृत्वा चतस्रोऽष्टदलाकृतीस्तु
याभिर्भवेदष्टदिशानुसारी ॥
तत्कर्णिकायान्तु महाप्रकाशो
दीपः प्रदेयो दलगास्तथाष्टौ ।
निवेद्य धर्म्माय हराय भूम्यै
दामोदरायाप्यथ धर्म्मराजे ॥
प्रजापतिभ्यस्त्वथ सत्पृतृभ्यः
प्रेतेभ्य एवाथ तमःस्थितेभ्यः" । इति ।
अपरार्के त्वन्यो मन्त्रो यथा,—
"दामोदराय नभसि तुलायां लोलया सह ।
प्रदीपं ते प्रयच्छामि नमोऽनन्ताय वेधसे" ॥
इति निर्णयसिन्धौ २ परिच्छेदे कार्त्तिकमाहात्म्यं ॥

आकाशप्रदीपः, पुं, (आकाशे दीयमानः प्रदीपः ।) तुलायां दीयमानलक्ष्मीदामोदरसम्प्रदानाकाशदीपः । तथाच ब्रह्माण्डपुराणे ।
"तुलायां तिलतैलेन सायं सन्ध्यासमागमे ।
आकाशदीपं यो दद्यात् मासमेकं निरन्तरं ।
सश्रीकाय श्रीपतये स श्रीमान् भुवि जायते ॥
ॐ दामोदराय नभसि तुलायां लोलया सह ।
प्रदीपं ते प्रयच्छामि नमोऽनन्ताय वेधसे ॥
इति मन्त्रेण यो दद्यात् प्रदीपं सर्पिरादिना ।
आकाशे सगडपे वापि स चाक्षयफलं लभेत् ।
विष्णुवेश्मनि यो दद्यात् कार्त्तिके मासि दीपकं ॥
अग्निष्टोमसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः" ॥

आकाशमांसी, स्त्री, (आकाशजाता मांसी ।) सूक्ष्मजटामांसी । केदारे उत्पत्तिरस्याः । तत्पर्य्यायः । निरालम्बा २ खसम्भवा ३ शैवाली ४ सूक्ष्मपत्री ५ गौरी ६ पर्व्वतवासिनी ७ अभ्रमांसी ८ । अस्या गुणाः । हिमत्वं । शोथव्रणनाडीरोगनाशित्वं । लूतागर्द्दभकज्वालाहारित्वं । वर्णकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

आकाशमूली, स्त्री, (आकाशे भूमिरहितस्थाने मूलमस्याः । ङीप् ।) कुम्भिका । इति हारावली ॥ पाना इति ख्याता । (कुम्भिकाशब्देऽस्याः गुणा दृष्टव्याः ।)

आकाशरक्षी [न्] पुं, (आकाशे उच्चस्थाने स्थितः सन् रक्षति यः । आकाश + रक्ष + णिन् ।) प्राकारडीस्थितप्रणिधिः । दुर्गवहिःप्राचीरोपरिस्थितचरः । इति राजधर्म्मः ॥

आकाशवल्ली, स्त्री, (आकाशस्य वल्लीव । अत्युच्चशिरस्त्वात् ।) लताविशेषः । आकाशवेल अमरवेल इति ख्याता । तत्पर्य्यायः । खवल्ली २ खस्पर्शा ३ व्योमवल्लिका ४ । अस्या गुणाः । मधुरत्वं । कटुत्वं । पित्तनाशित्वं । शुक्रवर्द्धकत्वं । रसायनत्वं । बलकारित्वं । दिव्यौषधिपरत्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥
"आकाशवल्ली तु बुधैः कथितामरवल्लरी ।
खवल्ली ग्राहिणी तिक्ता पिच्छिलाक्ष्यामयापहा ॥
तुवराग्निकरी हृद्या पित्तश्लेष्मामनाशिनी" ।
इति भावप्रकाशः ॥

आकाशवाणी, स्त्री, (आकाशाद्भवा वाणी।) अशरीरिणी वाक्। दैववाणी। इति पुराणं॥

आकाशसलिलं, क्ली, (आकाशात्पतितं सलिलं जलं।) दिव्योदकं। इति राजनिर्घण्टः॥

आकिञ्चनं, क्ली, (अकिञ्चनस्य दरिद्रस्य भाव। अकिञ्चन + अण्।) अकिञ्चनता॥

आकीर्णं, त्रि, (आङ् + कॄ श विक्षेपे + क्तः।) व्याप्तं। तत्पर्य्यायः। संकीर्णं २ सङ्कुलं ३। इत्यमरः। समाकीर्णं ४। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, रघुवंशे। प्रथमसर्गे ५० श्लोकः।
"आकीर्णमृषिपत्नीनामुटजद्वाररोधिभिः"॥)
जलादिभिर्निरवकाशं। इति भरतः॥

आकुञ्चनं, त्रि, (आङ् + कुचि + ल्युट्।) न्यायमते पञ्चप्रकारकर्म्मान्तर्गतकर्म्मविशेषः। सङ्कोचः॥ (प्रसारितस्य संक्षिप्तत्वसम्पादनं। नमनं। वक्रतासम्पादनं। यथा। भाषापरिच्छेदे।
"उत्क्षेपणं ततोऽवक्षेपणमाकुञ्चनं तथा।
प्रसारणञ्च गमनं कर्म्माण्येतानि पञ्च च"॥)

आकुलं, त्रि, (आङ् + कुल + कः।) व्याकुलं। तत्पर्य्यायः। व्यस्तं २ अप्रगुणं ३। इत्यमरः॥ (यथा शाकुन्तले। "विभवगुरुभिः कृत्यैस्तस्य प्रतिष्ठितमाकुला"॥)

आकूतं, क्ली, (आङ् + कूङ् + क्तः) अभिप्रायः) आशयः। इति हेमचन्द्रः॥ (तात्पर्य्यं। इच्छा। यथा साहित्यदर्पणे। २य परिच्छेदे।
"हस्तमेवार्पिताकूतं लीलापद्मं निमीलितं"। इति
"हृदयनिहितं भावाकूतं वमद्भिरिवेक्षणैः"॥
इति शाकुन्तले।)

आकृतिः, स्त्री, (आक्रियते इयं गौरियं अश्वः इति व्यज्यतेऽनया। आङ् + कृ + क्तिन।) रूपं। शरीरं। जातिः। इति मेदिनी॥ (यथा शाकुन्तले प्रथमाङ्के।
"किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनां"॥
न्यायमते सामान्यं, जातिः। "आकृतिर्जातिलिङ्गाख्या"। इति न्यायसूत्रम्। जातिलिङ्गमित्याख्या यस्याः जातेर्गोत्वादेर्हि सास्नादिसंस्थानविशेषो लिङ्गम्। तस्य च परम्परया द्रव्यवृत्तित्वम्। जातिद्रव्यासमवायिकारणतावच्छेदिकालिङ्गं धर्म्मो यस्याः सा इत्यर्थः इति कश्चित्॥)

आकृतिच्छत्रा, स्त्री, (आकृत्या छत्रमिव या।) घोषातकीवृक्षः। श्वेतघोषा इति भाषा। इति रत्नमाला॥ (घोषकशब्देऽस्या विशेषो ज्ञेयः।)

आकृष्टं, त्रि, (आङ् + कृष + कर्म्मणि + क्त।) कृताकर्षणं। आकर्षितं॥ (प्रलोभितः, मुग्धः। यथा हितोपदेशे। "ततो लोभाकृष्टेन केनचित् पान्थेनालोचितं"॥ इति)

आकोकेरः, पुं, मकरराशिः। इति ज्योतिस्तत्त्वं॥

आक्रन्दः, पुं, (आङ् + क्रन्द + घञ् + अच् वा।) रोदनं। यथा रामायणे।
("तासामाक्रन्दशब्देन सहसोद्भ्रान्तलोचनः"।)
आह्वानं। मित्रं। दारुणयुद्धं। भ्राता। इति मेदिनी॥ध्वनिः (यथा रामायणे।
"तत्रैव निशि नागानामाक्रन्दः श्रूयते महान्"॥)
नाथ। पार्ष्णिग्राहात् परो राजा। इति धरणिः। (यथा मानवे ७। २०७।
"पार्ष्णिग्राहञ्च संप्रेक्ष्य तथाक्रन्दञ्च मण्डले"।)

आक्रमः, पुं, (आङ् + क्रम् + अच्।) आक्रमणं। तत्पर्य्यायः। अधिक्रमः २ क्रान्तिः ३। इति हेमचन्द्रः॥ (अधिरोहः। व्याप्तिः। विक्षेपः। अधिगमः। प्राप्तिः। अधिकारः॥)

आक्रमणं, क्ली, (आङ् + क्रम् + ल्युट्।) आक्रमकरणं। ("यः पृष्ठवर्त्ती नृपतिः देशाक्रमणाद्याचरति"। इति कुल्लूकभट्टः।) व्यापनं॥ (अतिवर्त्तनं। यथा, रामायणे।
"कराटकाक्रमणक्लान्ता वनमद्य गमिष्यति"।
आरोहणम्। यथा रामायणे।
"न देवलोकाक्रमणं नामरत्वमहं वृणे"।)

आक्रान्तः, त्रि, (आङ् + क्रम + क्त) कृताक्रमणः। अधिक्रान्तः। आक्रमविशिष्टः। इति हलायुधः॥ (अभिभूतः। पराभूतः। वशीभूतः। यथा मनुः—
"न पाषण्डगणाक्रान्ते नोपसृष्टेऽन्त्यजैर्नृभिः"।)

आक्रीडः, पुं, (आङ् + क्रीड + घञ्।) राजोपवनं। राज्ञः साधारणं वनं। इत्यमरः॥ (केलीकाननं, लीलास्थानं। यथा, रामायणे।
"आक्रीडालङ्कृतं स्फीतं सुविभक्तं सुसंस्कृतं"।
तथा च कुमारे। २। ६७।
"आक्रीडपर्व्वतास्तेन कल्पिताः स्वेषु वेश्मसु"।
कुरुत्यामन्दपपुत्रः स्वनामख्यातः पौरवः"॥
यथा हरिवंशे।
"दुष्मन्तस्य तु दायादः कुरुत्यामः प्रजेश्वरः।
कुरुत्यामादथाक्रीडस्तस्वारस्य चात्मजाः"॥)

आक्रोशः, पुं, (आङ् + क्रुश + घञ्।) क्रोधाकर्त्तव्यनिश्चय। तत्पर्य्यायः। आक्षेपः २ अभिषङ्गः ३ शापः ४। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा रामायणे।
"आक्रोशं मम मातुश्च प्रमार्ज्ज्य पुरुषर्षभ" इति।)

आक्रोशनं, क्ली, (आङ् + क्रुश् + ल्युट्।) अभिशापः। तत्पर्य्यायः। अभिषङ्गः २ अभीषङ्गः ३। इत्यमरः॥

आक्षपाटिकः, पुं, (अक्षपटे नियुक्तः। अक्षपट + ठक्।) अक्षदर्शकः। धर्म्माध्यक्षः। इति जटाधरः॥

आक्षपादः, पुं, (अक्षपाद + अण्) नैयायिकः। इति भूरिप्रयोगः॥

आक्षारणा, स्त्री, क्ली, (आङ् + क्षर + णिच् + युच्।) मैथुनं प्रति आक्रोशः। इत्यमरः॥ परस्त्रीनिमित्तं पुंसः परपुरुषनिमित्तं स्त्रिया वा दूषणं। यथा "कृतागम्यागमनस्त्वं स्थानान्तरं गच्छ"। इति भरतः॥ केनालि अपवाद इति भाषा॥

आक्षारितं, त्रि, (आङ् + क्षर + णिच् + क्त।) परस्त्रियां परपुरुषे वा मैथुनं प्रति मिथ्यादूषितं। अपवादग्रस्तं। इत्यमरः॥

आक्षिकः, पुं, आच्छुकवृक्षः। इति रत्नमाला॥ आचेर गाछ इति भाषा। (द्यूतनिमित्तः। पाशक्रीडाविषयकः। अत्र अक्षैर्दीव्यति जितो वा इति अक्ष + ठञ्। यथा मानवे।८।१५९॥
"प्रातिभाव्यं वृथादानमाक्षिकं सौरिकञ्च यत्।
दण्डशुल्कावशेषञ्च न पुत्त्रो दातुमर्हति"॥
("पित्तश्लेष्मघ्नमम्लञ्च वातिकञ्चाक्षिकीफलं।
मधुराम्लविपाकञ्च वातपित्तहरञ्च तत्"॥
इति चरकः॥
"आक्षिकः पाण्डुरोगघ्नो व्रण्यः संग्राहको लघुः"।
इति सुश्रुतः॥)

आक्षीव, पुं, (आङ् + क्षीव + अच्।) अक्षीवः। शोभाञ्जनवृक्षः। इति रायमुकुटः॥

आक्षेपः, पुं, (आङ् + क्षिप् + घञ्।) अपवादः। इत्यमरः॥ भर्त्सनं। (यथा—नीतिशतके।४२॥
'क्षान्त्यैवाक्षेपरूक्षाक्षरमुखरमुखान्दुर्मुखान्दूषयन्तः सन्तः साश्चर्य्यचर्य्या जगति बहुमता कस्यनाभ्यर्थनीयाः'
आकर्षणं।
("नवपरिणयलज्जाभूषणां तत्र गौरीं।
वदनमपहरन्तीं तत्कृताक्षेपमीशः"॥
इति कुमारे। ७। ९५। विन्यासः। स्थापनं।
"कर्णार्पितो लोध्रकषायरूक्षे
गोरोचनाक्षेपनितान्तगौरे।
तस्याः कपोले परभागलाभात्"।
इति कुमारे। ७। १७ अपहरणं। यथा,—
"यत्रांशुकाक्षेपविलज्जितानां"। १।१४ कुमारे। उपस्थितिः। यथा साहित्यदर्पणम्।
"मुख्यार्थस्येतराक्षेपो वाक्यार्थेऽन्वयसिद्धये"।
इति।) काव्यालङ्कारः। इति मेदिनी॥ (अलङ्कारप्रकरणे विशेषो द्रष्टव्यः।)

आक्षेपकः, पुं, (आङ् + क्षिप् + ण्वुल्।) निन्दाकरः। व्याधः। इति मेदिनी॥ वातरोगविशेषः। तस्य कारणलक्षणे। निदाने यथा—
"यदा तु धमनीः सर्व्वाः कुपितोऽभ्येति मारुतः।
तदा क्षिपत्याशु मुहुर्मुहुर्देहं मुहुश्चरः॥
मुहुर्मुहुस्तदाक्षेपादाक्षेपक इति स्मृतः"।

आक्षोटः, पुं, (अक्षोट एव स्वार्थे अण्।) अक्षोटवृक्ष। पर्व्वतजपीलुवृक्षः। इति शब्दरत्नावली॥
("वातामाभिषुकाक्षोटमकूलकनिकोचकाः।
गुरूष्णस्निग्धमधुरा सोरुमाणा बलप्रदाः।
वातघ्ना वृंहणा वृष्याः कफपित्ताभिवर्द्धनाः"॥
इति चरकः॥)

आक्षोडः, पुं, आक्षोटवृक्षः। इत्यमरटीकायां भरतः॥

आक्षोदनं, क्ली, (आङ् + क्षुद् + ल्युट्।) मृगया। इत्यमरः॥

आखण्डलः, पुं, (आङ् + खण्ड + कलच्।) इन्द्रः। इत्यमरः॥ (यथा कुमारसम्भवे। तृतीयसर्गे।११।
"आखण्डलः काममिदं बभाषे"।)

आखनिकः, पुं, (आङ् + खन + इकन्।) चौरः। उन्दुरुः। शूकरः इति मेदिनी॥ (खनित्रादिकं खननसाधनद्रव्यं। खननकर्त्ता।)

आखातं, पु, क्ली, (आङ् + खन् + क्त।) अखातं। देवखातं। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

आखुः, पुं, (आङ् + खन + कुः।) मूषिकः। इत्यमरः॥ (यथा नीतिशतके। "कृत्वाखुर्विवरं स्वयं निपतितो नक्तं मुखे भोगिनः"।) शूकरः। चौरः।

इति हेमचन्द्रः॥ देवताड़वृक्षः। इति रत्नमाला॥ (आखुमांसगुणा यथा,—
("आखोर्मांसं सपदि बहुधा खण्डखण्डीकृतं यत्तैले
पाच्यं द्रवति नितरां यावदेतन्न सम्यक्।
तत्तैलाक्तं वसनमनिशं योनिभागे दधाना,
हन्ति क्रीड़ाकरभगफलं नात्र सन्देहबुद्धिः"॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः॥)

आखुकर्णी, स्त्री (आखोः कर्णमिव पत्रमस्याः। आखुकर्ण + ङीप्) लताविशेषः। मूषाकाणी इति भाषा। तत्पर्य्यायः। द्रवन्ती २ शम्बरी ३ चित्रा ४ सुवर्णा ५ उन्दुरुकर्णी ६ न्यग्रोधी ७ मूषककर्णी ८ वृश्चिककर्णी ९ बहुकर्णिका १० माता ११ भूमिचरी १२ चण्डा १३ शम्बरी १४ बहुपादिका १५ प्रत्यक्श्रेणी १६ वृषा १७ पुत्त्रश्रेणी १८ अद्रिभूः १९। अस्या गुणाः। कटुत्वं उष्णत्वं। कफपित्तहरत्वं। सारकत्वं। आनाहज्वरशूलनाशित्वं। परमपाचकत्वं। इति राजनिर्घण्टः॥
"आखुपर्णी आखुकर्णी कर्णिका भूदरीभवा।
आखुकर्णी कटुस्तिक्ता कषाया शीतला लघुः॥
विपाके कटुका मूत्रकफामयकृमिप्रणुत्"।
इति भावप्रकाशः॥

आखुगः,पुं, (आखुना गच्छति यः। गणेशस्य मूषिकवाहनत्वात् तथात्वं।) गणेशः। इति हेमचन्द्रः॥

आखुपर्णिका, स्त्री, (आखोः कर्णमिव पर्णमस्याः।) लताविशेषः। इति रत्नमाला॥ इन्दुरकाणी इति भाषा। (आखुपर्णीशब्दे आखुककर्णीशब्दे चास्या गुणादयो ज्ञातव्याः।)

आखुपर्णी, स्त्री, (आखोः कर्णमिव पर्णमस्याः।) आखुपर्णिका। इति रत्नमाला॥
"मुस्ताखुपर्णीफलदारुशिग्रु-
क्वाथः सकृष्णा कृमिशक्रकल्कः।
मार्गद्वयेनापि चिरप्रवृत्तान्
क्रिमीन्निहन्यात् क्रिमिजांश्च रोगान्"॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः।
"आखुपर्णीकिशलयैः सुपिष्टैः पिष्टमिश्रितैः।
पक्त्वा पूपलिकां खादेद्धान्याम्लञ्च पिबेदनु"॥
इति वाभटः॥ गुणादयोऽन्येऽस्या आखुकर्णीशब्दे ज्ञातव्याः॥)

आखुपाषाणः, पुं, पाषाणभेदः। आखुपाषाणनामोऽयं लोहसंकरकारकः। इति राजनिर्घण्टः॥

आखुभुक्[ज्] पुं, (आखून् भुङ्क्ते यः। आखु + भुज् + क्विप्) विड़ालः। इत्यमरः॥

आखुरथः, पुं, (आखुः रथो वाहनं यस्य।) गणेशः। इति हलायुधः॥

आखुविषहा, स्त्री, (आखोर्विषं हन्ति या।) देवताड़वृक्षः। इति जटाधरः॥ देवदालीलता। इति राजनिर्घण्टः॥

आखेटः, पुं, (आङ् + खिट् + घञ्) मृगया। इत्यमरः॥ शिकार इति भाषा। ("सुभगाखेटभूमित्वं"। कथासरित्सागरे १५।१२०।

आखेटकः, पुं, (आङ् + खिट् + ण्वुल्।) मृगया। इति शब्दरत्नावली॥ यथा पञ्चतन्त्रे।
"आखेटकस्य धर्म्मेण विभवाः स्युर्वशे नृणाम्।
नृपशाः प्रेरयत्येको हन्त्यन्योऽत्र मृगानिव"॥)

आखेटशीर्षकं,क्ली, कुट्टिमभेदः। इति शब्दरत्नावली सुड़ङ्ग इति भाषा। (यदुक्तं।
"कपिशीर्षं द्रुमशीर्षं तथाचाखेटशीर्षकं।
इति कुट्टिमभेदाः स्युः शाब्दिकैः समुदाहृताः"।)

आखेटिकः, पुं, (आखेटे मृगयायां कुशलः। आखेट + ठक्।) मृगयाकुशलकुक्कुरः। तत्पर्य्यायः। आखेटिकः २ विश्वकद्रुः ३। इति हारावली॥ (मृगयाकर्त्ता। त्रासजनकः। भयङ्करः। मृगयुः। व्याधः।)

आखोटः, पुं, (आख + उट्।) फलवृक्षविशेषः। आखरोट् इति भाषा। तत्पर्य्यायः। पार्व्वतीयः २ फलस्नेहः ३ गुडाशयः ४ कोरेष्टः ५ कन्दरालः ६ मधुमज्जा ७ वृहच्छदः। अस्य गुणाः। मधुरत्वं। बलकारित्वं। स्निग्धत्वं। उष्णत्वं। वातपित्तनाशित्वं। रक्तदोषप्रशमनत्वं। शीतलत्वं। कफकोपनत्वं। इति राजनिर्घण्टः॥ (आक्षोडशब्दे आक्षोटशब्दे चास्य गुणादिकं ज्ञेयं।)

आख्या, स्त्री, (आङ् + ख्या + अङ् + टाप्) नाम। संज्ञा। इत्यमरः॥ यथा कुमारसम्भवे १।२६।
"उमेति मात्रा तपसो निषिद्धा
पश्चादुमाख्यां सुमुखी जगाम"।

आख्यातं, त्रि, (आङ् + ख्या + क्तः) कथितं। उक्तं। इत्यमरः॥ (प्रथितः, प्रसिद्धः, प्रकाशितः।) व्याकरणोक्तधातूत्तरविहिततिङ्प्रत्ययादि॥

आख्यानं, क्ली, (आङ् + ख्या + ल्युट्) कथनं। यथा
"कथितं वत्स्योपाख्यानं ब्रह्मपत्र यथागमं।
देवी मङ्गलचण्डी या तदाख्यानं निशामय"॥
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे ४१ अध्यायः॥

आख्यायिका, स्त्री, (आङ् + ख्या + ण्वुल्। टाप्।) उपलब्धार्थकथा। इत्यमरः॥ इतिहास उपन्यास इति ख्याता॥ (आख्यायिकालक्षणं। यथा,—
"प्रबन्धकल्पनां स्तोकसत्यां प्राज्ञाः कथां विदुः।
परम्पराश्रया या स्यात् सा मताख्यायिका क्वचित्"
इति च साहित्यदर्पणे।
"आख्यायिका कथावत्स्यात् कवेर्वंशादिकीर्त्तनं"

आगः,[स्] क्ली, पापं। अपराधः। इत्यमरः॥ (यथा शिशुपालबधे ३य सर्गे १०८ श्लोकः।
"सहिष्ये शतमागांसि सूनोस्त इति यत्त्वया"।)

आगतं, त्रि, (आङ् + गम् + क्तः।) आयातं। उपस्थितं॥ (लब्धः। प्राप्तः यथा, हितोपदेशे।
"आगतन्तु भयं वीक्ष्य प्रतिकुर्य्यात् यथोचितम्"।)

आगन्तुः, त्रि, (आङ् + गम् + तुन्।) अतिथिः। इत्यमरः॥ आगमनशीलः। अनियतः॥ ("अकस्मादागन्तुना सह विश्वासो न युक्तः"। इति हितोपदेशे। आकस्मिकरोगादि। यथा,
"आगन्त्वपि शरीरशल्यव्यतिरेकेण यावत्सोभावा दुःखमुत्पादयन्ति"। इति सुश्रुतः।
निजागन्तुभेदेन रोगस्य कारणद्वैविध्यादागन्तुशब्दोऽयमामयस्यान्यतरकारणवाची।
तद्यथा,—
"द्विविधा पुनः प्रकृतिरेषामागन्तुनिजविभागात्"। "सुखानि तु खल्वागन्तोर्नखदशनपतनाभिचाराभिशापाभिषङ्गवधबन्ध-पीड़न-रज्जु-दहन-मन्त्राशनि-भूतोपसर्गादीनि"।
"आगन्तुर्हि व्यथापूर्व्वमुत्पन्नो जघन्यं
वातपित्तश्लेष्मणां वैषम्यमापादयति"।
उदाहरणं। "तत्रागन्तवच्छेदनभेदनक्षणनभञ्जनपिच्छनोत्पेषणवेष्टनप्रहार-बध-बन्धन-व्यधन-पीड़नादिभिर्व्वा। भल्लातक-पुष्पफलरसात्मगुप्तासूककृमिशूकाहितपत्रलतागुल्मसंस्पर्शनैर्वा स्वेदनपरिसर्पणावमूत्रणैर्व्वा विषिणाम्॥ सविषाविषप्राणिदन्तविषाणनखनिपातनैर्व्वा। सागरविषवात-हिम-दहन-संस्पर्शनैर्व्वा शोथाः समुपजायन्ते"। इति चरकेणोक्तं॥

आगन्तुकं, त्रि, (आगन्तु + स्वार्थे कन्) आहार्य्यं। अनित्यस्थायि। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (अज्ञातकुलशीलादिर्नवागतः पुरुषः। यथाः
"त्वया च मूलभृत्यानपास्यायमागन्तुकः पुरस्कृतः"। इति हितोपदेशे॥ अतिथिः। अज्ञातस्वामिकः पश्वादिः। यथा याज्ञवल्क्ये॥
"महोक्षोत् सृष्टपशवः सूतिकागन्तुकादयः।
पालो येषां तु ते मोच्या दैवराजपरिप्लुताः"॥
आकस्मिकक्षतादिरोगः। यथा, सुश्रुते।
"शल्यमूल आशुगमने धातुस्तस्य शल्यमितिरूपं तत् द्विविधं, शारीरमागन्तुकं च"। इति॥)

आगम, क्ली, (आङ् + गम + अच्।) तन्त्रशास्त्रं। अस्यार्थः। यथा तन्त्रशास्त्रं॥
"आगतं पञ्चवक्त्रात्तु गतञ्च गिरिजानने।
मतञ्च वासुदेवस्य तस्मादागममुच्यते"॥ इति
(तल्लक्षणं यथा,—
"सृष्टिश्च प्रलयश्चैव देवतानां तथार्च्चनं।
साधनञ्चैव सर्व्वेषां पुरश्चरणमेव च॥
षट्कर्म्मसाधनञ्चैव ध्यानयोगश्चतुर्विधः।
सप्तभिर्लक्षणैर्युक्तं त्वागमं तद्विदुर्बुधाः"॥ इति
यथा रघुवंशे। १०। २६॥
"बहुधाप्यागमैर्भिन्नाः पन्थानः सिद्धिहेतवः")

आगमः, पु, (आ + गम् + अच्।) शास्त्रमात्रं।)
("आगमादिव तमोपहादितः
सम्भवन्ति मतयो भवच्छिदः"।
इति किराते। ५। २२।) आगमनं। इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ॥ (अर्थादीनामागमः। यथा, नीतिशतके ७३ श्लोके। "नित्यव्यया प्रचुरनित्यधनागमा च"। इति। प्राप्तिः। उपार्जनम्।
"नाधर्म्मेणागमः कश्चिन्मनुष्यान् प्रति वर्त्तते"।
इति मनुः॥)
साक्षिपत्रादिः। इति व्यवहारमातृका॥ प्रकृतिप्रत्ययानुपघाति कार्य्यं। इति व्याकरणं॥ (शास्त्रज्ञानं। श्रुतवत्ता। यथा,
"आकारसदृशप्रज्ञः प्रज्ञया सदृशागमः"।
इति रघुवंशे १म सर्गे १५। यथा च रघौ १४। ८०।
"तामर्पयामास च शोकदीनां
तदागमप्रीतिषु तापसीषु"॥)

आगमनं, क्ली, आङ्पूर्व्वगमधातोर्ल्युट्प्रत्ययान्तस्य रूपमिदं। आसा इति भाषा॥ (यथा रघुवंशे।
"रामस्त्वासन्नदेशत्वात् भरतागमनं पुनः"।
स्त्रीसङ्गमः। यथा,—
"अन्यागमनपापस्य पापः प्रच्छन् स निष्कृतिं"।
इति राजतरङ्गिणी।)

आगमावर्त्ता, स्त्री, वृश्चिकालीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

आगमितं, त्रि, (आ+गम+णिच+क्त) अधीतं। पठितं। इति जटाधरः॥ (ग्राहितं प्रापितं।)

आगाधं, क्ली, (अगाध एव। स्वार्थे अण्।) अगाधं। अतिगभीरं इत्यमरटीकायां मथुरानाथः॥

आगान्तुः, त्रि, आगन्तुकः। अतिथिः। इत्यमरटीकायां नीलकण्ठः॥ (अभ्यागतः। आगन्तुः।)

आगामी, [न्] त्रि, (आङ्+गम्+णिन। भविष्यत्काल। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा, हितोपदेशे। "भो यजमान! आगामिन्याममावास्यायां यक्ष्यामि यज्ञम्"।)

आगारं, क्ली, (आग+ऋ+अण्) गृहं। इत्यमरटीका॥ (यथा मनुः।
"आकीर्णं भिक्षुकैर्वान्यैरागारमुपसंव्रजेत्।)

आगुः, [र्] स्त्री, आगूः। प्रतिज्ञा। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥

आगूः, स्त्री, (आ-गमेः क्विपि गमः क्वाविच्यन्तलोपे ऊचगमादीनामित्यूकारादेशः।) प्रतिज्ञा। इत्यमरः॥

आग्नीध्रं, क्ली, (अग्निमिन्धे, इन्धीदिसौ, क्विप्, नलोपः। अग्नीधः स्थानं; अग्नीधः शरणे रन्। तत्रस्थितत्वात् ऋत्विगप्याग्नीध्र उच्यते") अग्नीध्रं। होतृगृहं। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥ आग्नेय्यां अग्नीध्रमुपतिष्ठते इत्यत्र आग्नीध्रं मण्डपमित्याख्यानदर्शनात्। धनदाग्रः वरणीयऋत्विजि पुं॥ (स्वायम्भुवस्य प्रथमस्य मनोर्दशपुत्रमध्ये परिगणितः स्वनामख्यातः पुत्रः। यथा हरिवंशे।
"आग्नीध्रश्चाग्निबाहुश्च मेधा मेधातिथिर्वसुः।
ज्योतिष्मान् द्युतिमान् हव्यसवनः पुत्र एव च॥
मनोः स्वायम्भुवस्यैते दश पुत्राः महौजसः"।
प्रियव्रतनृपपुत्रः स्वनामख्यातो मनुवंशीयो नृपतिः। यदुक्तं,—
"अग्नीध्रो नाम नृपतिर्जम्बुनाथो मनोः कुले।
तज्जातो नृपसंज्ञाभिः कथ्यन्ते भरतादयः"॥
प्रियव्रतस्य राज्ञः दशपुत्रमध्येपरिगणितः स्वनामाख्यातः पुत्रः। यदुक्तम् विष्णुपुराणे २। १॥
"प्रियव्रतसुताः ख्यातास्तेषां नामानि मे शृणु॥
अग्नीध्रश्चाग्निबाहुश्च वपुष्मान् द्युतिमांस्तथा।
मेधा मेधातिथिर्भव्यः सवनः पुत्र एव च॥
ज्योतिष्मान् दशमस्तेषां सत्यनामा सुतोऽभवत्"॥८

आग्नेयं, क्ली, (अग्निर्देवता यस्य।) स्वर्णं। इति राजनिर्घण्टः॥ देशविशेषः। इति शब्दरत्नावली॥ रक्तं। इति हेमचन्द्रः॥ घृतं। इति पाणिनिः॥

आग्नेयः, पुं, (अग्निर्देवतास्य अण्। अग्निनोक्तं पुराणं यदाग्नेयं वेदसम्मितमित्युक्तलक्षणे महापुराणभेदे वह्निपुराणे च। अग्निदेवताके द्रव्यमात्रे च त्रिं। अग्नियोषिति स्वाहायाम् अग्निदेवताकायामृचि च। आग्नेयव्रतं। यथा मनौ ९।३१०।
"दृष्टमामन्तहिंसस्य तदाग्नेयव्रतं स्मृतम्"।)
अगस्त्यमुनिः। इति पाणिनिः॥ अग्निसम्बन्धीये त्रि

आग्नेयी, स्त्री, (आग्नेय+ङीप्।) अग्निकोणं॥ स्वाहा। इति जटाधरः॥

आग्रयणं, क्ली, नवशस्येष्टिः। यथा,—
"शरद्वसन्तयोः केचिन्नवयज्ञं प्रचक्षते।
धान्यपाकवशादन्ये श्यामाको वनिनः स्मृतः"॥
इत्यनेन शरद्वसन्तविहितनवशस्येष्टेः।
"श्यामाकैर्व्रीहिभिश्चैव यवैरन्योन्यकालतः।
प्रणयेद् युज्यतेऽवश्यं न त्वत्राग्रयणात्ययः"॥
इति कालान्तरदर्शनात् आद्येऽपि तथा इति।
आग्रयणं नवशस्येष्टिः। इति मलमासतत्त्वं॥

आग्रहः, पुं, (आङ्+ग्रह+अप्) अनुग्रहः। आसक्तिः। आक्रमः। ग्रहणं। इति मेदिनी॥ (प्रसादः, अभिनिवेशः, आसङ्गः, यथा,
"इत्याग्रहात् वदन्तं तं स पिता तत्र नीतवान्"॥
इति कथासरित्सागरे २५।९९।)

आग्रहायणः, पुं, मार्गशीर्षमासः। इति रायमुकुटः॥

आग्रहायणिकः, पुं, (आग्रहायण्या मृगशिरसा युक्ता पौर्णमासी अस्मिन्। आग्रहायणी+ठक्) अग्रहायणमासः। मतभेदे वत्सराद्यमासोऽयं। अस्मिन् मासे वृश्चिकराशिस्थो रविः। तत्पर्य्यायः। मार्गशीर्षः २ सहाः ३ मार्गः ४। इत्यमरः॥ आग्रहायणी ५ अलकः ६ महः ७ मार्गशिरः ८। इति शब्दरत्नावली॥ अग्रहायणसम्बन्धिनि त्रि।

आग्रहायणी, स्त्री, (अग्रे हायनमस्याः। मतभेदे मार्गशीर्षमारभ्य वर्षप्रवृत्तेः। प्रज्ञाद्यण्। पूर्व्वपदादिति णत्वं। गौरादित्वात् ङीष्) मृगशिरोनक्षत्रं। इत्यमरः॥ अग्रहायणमासस्य पौर्णमासी॥

आघट्टकः, पुं, (आङ्+घट्ट+वुन्। ततः स्वार्थे कः) रक्तापामार्गः। इति राजनिर्घण्टः॥

आघाटः, पुं, (आङ्+घट्+घञ्) सीमा। इति हेमचन्द्रः॥ अपामार्गः। इति राजनिर्घण्टः॥

आघातः, पुं, (आङ्+हन्+घञ्) बधस्थानं। इति त्रिकाण्डशेषः॥ हननं। छेदनं। चोट कोप इत्यादि भाषा॥ (यथा साहित्यदर्पणे। "पादाघातादशोकं विकसति बकुलं योषितामास्यमद्यैः"॥)

आघातनं, क्ली, (आङ्+हन्+स्वार्थे णिच्+ल्युट्) बधस्थानं। इति हारावली॥ हननं॥

आघारः, पुं, (आङ्+घृ+घञ्) घृतं। इति हेमचन्द्रः। ऋग्वेदिनां स्रुवेण चतुराज्यं स्रुचि दत्त्वा प्रजापतिं मनसा ध्यात्वा तूष्णीमग्नेर्वायव्यकोणादारभ्याग्नेयीं यावदविच्छिन्नघृतधारादानं। पुनः स्रुवेण चतुराज्यं स्रुचि दत्त्वा इन्द्रं ध्यात्वाग्नेर्नैरृतकोणादारभ्य ऐशानीं यावदविच्छिन्नघृतधारादानं। इति कालेसिः॥ यजुर्वेदिनान्तु स्रुवेण मन्त्रोच्चारणपूर्व्वकपूर्व्वोक्तक्रमेण घृतधारादानं। इति पशुपतिः॥

आघूर्णितं, त्रि, (आङ्+घूर्ण+क्त) घूर्णितनेत्रादिः। घूराण इति भाषा। यथा, देवीमाहात्म्ये॥
"आघूर्णितो वा वातेन स्थितः पोते महार्णवे"।

आघ्राणं, क्ली, (आङ्+घ्रा+ल्युट्) तृप्तिः। इति हेमचन्द्रः॥ गन्धग्रहणं। सोँका इति भाषा।
"भेदघ्नं गन्धाघ्राणतः।" इति कथासरित्सागरे १३।१६।)

आघ्रातः, त्रि, (आङ्+घ्रा+क्त) शिङ्घितः। आक्रान्तः। इति मेदिनी॥ तृप्तः। इति हेमचन्द्रः॥ (घ्राणविषयीकृतः। यथा, नागानन्दे। "नीताः किं न निशा शशाङ्कधवला नाघ्रातमिन्दीवरं॥)

आघ्र्यं, क्ली, पीतवर्णादीर्घतुण्डषट्पदसन्निभमाक्षिकोत्पन्नमधु। अस्य गुणाः। अतिशयचक्षुर्हितकारित्वं। कफपित्तरक्तदोषनाशित्वञ्च॥ इति राजनिर्घण्टः॥ यथा, भावप्रकाशः॥
"मधूकवृक्षा निर्यासं जरत्कार्थ्याश्रमोद्भवाः।
स्रवन्त्यार्घ्यं तदा ख्यातं श्वेतकं मालवे पुनः॥
तीक्ष्णतुण्डास्तु याः पीता मक्षिकाः षट्पदोपमाः।
आर्घ्यास्तास्तत्कृतं यत्तदार्घ्यमित्यपरे जगुः"॥
("आर्घ्यं सर्व्वातिचक्षुष्यं कफपित्तहरं परं।
कषायं कटुपाकं च बल्यं तिक्तमवातकृत्"॥
इति सुश्रुतः॥)

आङ्, अव्य, उपसर्गविशेषः। अस्यार्थः। ईषत्। यथा आपिङ्गलः। अभिव्याप्तिः। यथा आजन्मब्रह्मचारी। सीमा। यथा आसमुद्रक्षितीशानां। इति रघौ १म सर्गे। धातुयोगजः। यथा आरोहति। इत्यमरभरतौ॥ समन्तात्। ग्रहणं। प्रत्यावृत्तिः। इति दुर्गादासः॥

आङ्गं, क्ली, (अङ्गस्य इदं। अङ्ग+अण्) कोमलाङ्गं। इति त्रिकाण्डशेषः॥

आङ्गारं, क्ली, (अङ्गार+अण्) अङ्गारसमूहः। इति रायमुकुटः॥

आङ्गिकः, त्रि, (अङ्ग+ठक्) अङ्गनिष्पन्नभावव्यञ्जकभ्रूक्षेपादिः। इत्यमरः॥ मार्दङ्गिकः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा साहित्यदर्पणे।
"भवेदभिनयोऽवस्थानुकारः स चतुर्विधः।
आङ्गिको वाचिकश्चैवमाहार्य्यः सात्त्विकस्तथा"।)

आङ्गिरसः, पुं, (अङ्गिरस्+अण्) बृहस्पतिः। इत्यमरः। (यथा मनुः। २। १५१।
"अध्यापयामास पितॄन् शिशुराङ्गिरसः कविः।
पुत्रका इति होवाच ज्ञानेन परिगृह्य तान्"॥)

आचमनं, क्ली, (आङ्+चम्+ल्युट्) वैधकर्म्मारम्भात् पूर्व्वं वारत्रयजलपानानन्तरं यथाक्रमाङ्गस्पर्शरूपशुद्धिजनकक्रिया। तत्पर्य्यायः। उपस्पर्शः २। इत्यमरः॥ आचमः ३ शुचिप्रणीः ४। इति शब्दरत्नावली॥ तद्विधानं यथा॥
"त्रिराचामेदपः पूर्व्वं द्विः प्रमृज्यात्ततो मुखं।
संमृज्याङ्गुष्ठमूलेन त्रिभिरास्यमुपस्पृशेत्॥
अङ्गुष्ठेन प्रदेशिन्या घ्राणं पश्चादनन्तरं।
अङ्गुष्ठानामिकाभ्याञ्च चक्षुःश्रोत्रे पुनः पुनः॥
कनिष्ठाङ्गुष्ठयोर्नाभिं हृदयन्तु तलेन वै।
सर्व्वाभिस्तु शिरः पश्चाद्बाहू चाग्रेण संस्पृशेत्॥

ऋचो यजूंषि सामानि त्रिः पिबन् प्रीणयेत् क्रमात्।
अथर्व्वाङ्गिरसौ पूर्व्वं द्विः प्रमार्ष्ट्या नयेन्मुखं ॥
सेतिहासपुराणानि वेदाङ्गानि यथाक्रमं।
खं मुखं नासिके वायुं नेत्रे सूर्य्यं श्रुती दिशः ॥
प्राणग्रन्थिमथो नाभिं ब्रह्माणं हृदयं स्पृशेत्।
रुद्रं मूर्द्धानमालभ्य प्रीणात्यथ शिखामृषीन् ॥
बाहू यमेन्द्रवरुणकुबेरवसुधानलान्।
अभ्युक्ष्य चरणौ विष्णुमिन्द्रविष्णुकरद्वयं ॥
वासुकिप्रमुखान् नागान् जलं क्षिपति यत् क्षितौ।
येऽन्तरा विन्दवो यान्ति भूतग्रामञ्च तेर्द्विज ॥
अग्निवायुसूर्य्येन्द्रा गिरयोऽङ्गुलिपर्व्वसु।
गङ्गाद्याः सरितस्तासु या रेखाः करमध्यगाः ॥
तले सोमः सतीर्थश्च स्मृतोऽतः पावनः करः।
इति गारुड़े २१५ अध्यायः ॥ * ॥
अन्यच्च। अथाचमनं। पराशरः। यथा,—
"कृत्वाथ शौचं प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च मृज्जलैः।
निबद्धशिख आसीनो द्विज आचमनं चरेत्" ॥
आपस्तम्बः। यथा,—
"इत्येवमद्भिराजानु प्रक्षाल्य चरणौ पृथक्।
हस्तौ चामणिबन्धाभ्या पश्चादासीत संयतः" ॥
आजान्विति अध्वश्रमादिना तत्पर्य्यन्तमशौचे
आशङ्कात इति हारीतोक्तं सामान्यतः।
"कृत्वोपवीतं सव्यांशे वाङ्मनःकायसंयतः" ॥ * ॥
शिखाबन्धे विशेषमाह ब्रह्मपुराणम्।
"गायत्र्या तु शिखां बद्धा नैरृत्यां ब्रह्मरन्ध्रतः।
जुटिकाञ्च ततो बद्धा ततः कर्म्म समारभेत्" ॥
याज्ञवल्क्यः। यथा,—
"अन्तर्जानु शुचौ देशे उपविष्ट उदङ्मुखः।
प्राग्वा ब्राह्मेण तीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्पृशेत्"।
अन्तर्जानु जान्वोर्मध्ये हस्तौ कृत्वेति शेषः ॥
भविष्यपुराणे। यथा,—
"समौ तु चरणौ कृत्वा तथा बद्धशिखान्नृप"।
आचामेदित्यनुवृत्तौ देवलः यथा,—
"शिखां बद्धा वसित्वा तु भिन्निक्ते वाससी शुभे।
तूष्णीं भूत्वा समादाय नोद्गच्छन्न विलोकयन्" ॥ * ॥
ब्राह्मणावरोधे तु मनुः। यथा,—
"कायत्रैदशिकाभ्यान्तु न पिबेण कदाचन"।
मार्कण्डेयः। यथा,—
"सपवित्रेण हस्तेन कुर्य्यादाचमनक्रियां।
नोच्छिष्टं तत् पवित्रन्तु भुक्तोच्छिष्टन्तु वर्जयेत्" ॥
उदकग्रहणे परिमाणमाह भरद्वाजः। यथा,—
"आयतं पर्व्वणां कृत्वा गोकर्णाकृतिमत् करं।
संहताङ्गुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना द्विजः ॥
मुक्ताङ्गुष्ठकनिष्ठाभ्यां शेषेणाचमनं चरेत्।
माषमज्जनमात्रास्तु संगृह्य त्रिः पिबेदपः" ॥
याज्ञवल्क्यः ॥ यथा,—
"अद्भिस्तु प्रकृतिस्थाभिर्हीनाभिः फेनबुद्बदैः।
हृत्कण्ठतालुगाभिश्च यथासंख्यं द्विजातयः ॥
शुद्धेरन् स्त्री च शूद्रश्च सकृत् स्पृष्टाभिरन्ततः"।
अन्ततः ओष्ठप्रान्ते। प्रचेताः ॥
"अनुष्णाभिरफेनाभिः पूताभिर्वीक्ष्य चक्षुषा।
हृद्गताभिरशब्दाभिस्त्रिश्चतुर्व्वाद्भिराचमेत्" ॥

चतुर्व्वेति भावशुद्ध्यपेक्षया ॥ * ॥
आचमनप्रकारमाह दक्षः।
"प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च त्रिः पिबेदम्बु वीक्षितं।
संवृत्याङ्गुष्ठमूलेन द्विः प्रमृज्यात्ततो मुखं ॥
संहत्य तिसृभिः पूर्व्वमास्यमेवमुपस्पृशेत्।
अङ्गुष्ठेन प्रदेशिन्या घ्राणं पश्चादनन्तरं ॥
अङ्गुष्ठानामिकाभ्याञ्च चक्षुःश्रोत्रे पुनः पुनः।
नाभिं कनिष्ठाङ्गुष्ठेन हृदयन्तु तलेन वै ॥
सर्व्वाभिस्तु शिरोदेशं बाहू चाग्रेण संस्पृशेत्"।
पुनःपुनरिति घ्राणादीनां गोलकद्वयाभिप्रायेण।
इति श्रीदक्षः ॥ * ॥
वीक्षणानुष्णयोरपवादमाह यमः।
"रात्रावनीक्षितेनापि शुद्धिरुक्ता मनीषिभिः।
उदकेनातुराणाञ्च तथोष्णेनोष्णपायिना" ॥ * ॥
मुखमार्जनानन्तरं व्यासः। "वामहस्ते पादौ
शिरश्च दक्षिणेन पाणिना जलेनाभ्युक्षयेत्" इति
सामवेदिकमः। यजुर्व्वेदिनान्तु गोतमः। "पादौ
चाभ्युक्षयेत् खानि चोपस्पृशेत् शीर्षाणि मूर्द्धि
दद्यात् उदकविन्दून्" ॥ * ॥
इन्द्रियस्पर्शे विशेषमाह मनुः। "खानि चैव
स्पृशेदद्भिः" इति। नाभिस्पर्शे व्यासः। यथा,—
"ततः स्पृशन्नाभिदेशं पुनरापश्च संस्पृशेत्"।
इन्द्रियस्पर्शानन्तरं भविष्ये। यथा,—
"यद्भूमावुदकं वीर सम्मुत्सृजति दानव।
वासुकिप्रमुखान्नागान् तेन प्रीणाति मानवः" ॥ * ॥
जलस्थलोभयकर्म्मानुष्ठानार्थञ्च जलस्थलैकचरणे
नाचमनं कर्त्तव्यमाह पैठीनसिः ॥ "अन्तरुदके
आचान्तो अन्तरेव शुद्धो भवति वहिरुदके आ-
चान्तो वहिरेव शुद्धः स्यात् तस्मादन्तरेकं वहि-
रेकञ्च कृत्वा पादमाचामेत् सर्व्वत्र पूतो भवति"
इति ॥ * ॥ जलमात्रे जानोरूर्द्ध्वमुत्तिष्ठन्नाचमन-
माह विष्णुः। यथा,—
"जानोरूर्द्ध्वं जले तिष्ठन्नाचान्तः शुचितामियात्।
अधस्ताच्छतकृत्वोऽपि समाचान्तो न शुध्यति" ॥
हारीतः। यथा,
"आर्द्रवासा जले कुर्य्यात्तर्पणाचमनं जपं।
शुष्कवासाः स्थले कुर्य्यात्तर्पणाचमनं जपं" ॥ * ॥
आचमननिषेधे देवलः। यथा,—
सोपानत्को जलस्थो वा मुक्तकेशोऽपि वा पुनः।
उष्णीषी वापि नाचामेद्वस्त्रेणावेष्ट्य वा शिरः ॥
न गच्छन्न शयानश्च न चलन्न परान् स्पृशन्।
न हसन् नैव संजल्पन्नात्मानञ्चैव वीक्षयन् ॥
ऊर्ध्वार्न्नीवीमधःकायमस्पृशन् धरणीमपि।
यदि स्पृशति चैतानि भूयः प्रक्षालयेत् करं" ॥
आत्मानं हृदयं। तथा व्यासः।
"शिरः प्रावृत्य कण्ठं वा मुक्तकच्छशिखोऽपि वा।
अकृत्वा पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत्" ॥
मरीचिः। यथा,
"न वहिर्जानु नारथ्या नासनस्थो न चोत्थितः।
न पादुकास्थो नान्यचित्तः शुचिः प्रयतमानसः ॥
भुक्तासनस्थोऽप्याचामेन्नान्यकाले कदाचन।
जानुभ्यामूर्द्ध्वमाचम्य जले तिष्ठन्न दुष्यति" ॥

शाट्यायनः। यथा,
"स्नानमाचमनं होमं भोजनं देवतार्च्चनं।
प्रौढपादो न कुर्व्वीत स्वाध्यायं पितृतर्पणम्" ॥ * ॥
द्विराचमननिमित्तानि ॥
"स्नात्वा पीत्वा क्षुते सुप्ते भुक्त्वा रथ्योपसर्पणे।
आचान्तः पुनराचामेद्वासो विपरिधाय च" ॥
ब्रह्मपुराणं ॥ यथा,
"होमे भोजनकाले च सन्ध्ययोरुभयोरपि।
आचान्तः पुनराचामेदन्यत्रापि सकृत् सकृत्" ॥ * ॥
अथाचमननिमित्तानि ॥
"निष्ठीवने तथाभ्यङ्गे तथा पादावसेचने।
उच्छिष्टस्य च सम्भाषादशुच्युपहतस्य च ॥
सन्देहेषु च सर्व्वेषु शिखां बद्धा तथैव च।
विना यज्ञोपवीतेन नित्यमेवमुपस्पृशेत् ॥
उष्ट्रवायससंस्पर्शे दर्शने चान्त्यवासिनां" ॥
हारीतः। यथा,
स्त्रीशूद्रोच्छिष्टसम्भाषणे मूत्रपुरीषोत्सर्गदर्शने
देवमभिगन्तुकाम आचामेत् ॥ * ॥
अथ आचमनप्रतिप्रसवमाह स्मृतिः। यथा,
"क्षुते निष्ठीवने सुप्ते परिधानेऽश्रुपातने।
कर्म्मस्थ एषु नाचामेद्दक्षिणं श्रवणं स्पृशेत्" ॥
वृद्धशातातपः।
"वातकर्म्मणि निष्ठीवे दन्तश्लिष्टे तथानृते।
क्षुते पतितसंलापे दक्षिणश्रवणं स्पृशेत्" ॥
मार्कण्डेयपुराणम् ॥ यथा,
"कुर्य्यादालम्भनं स्पर्शे गोपृष्ठस्यार्कदर्शनम्।
कुर्व्वीतालम्भनं वापि दक्षिणश्रवणस्य च ॥
यथाविभवतो ह्येतत् पूर्व्वाभावे ततः परम्" ॥ * ॥
आचमने जलाधारनिषेधमाह। उशनाः ॥ यथा,
"कांस्यायसेन पात्रेण त्रपुसीसकपित्तलैः।
आचान्तः शतकृत्वोऽपि न कदाचित् शुचिर्भवेत्" ॥
इति गोपालपञ्चाननकृताचारनिर्णयः ॥
"आयतं पर्व्वणा कृत्वा गोकर्णाकृतिवत् करं।
संहताङ्गुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना द्विजः ॥
मुक्ताङ्गुष्ठकनिष्ठाभ्यां शेषेणाचमनं चरेत्।
माषमज्जनमात्रास्तु संगृह्य त्रिः पिबेदपः" ॥
इति भारद्वाजः ॥
"अद्भिस्तु प्रकृतिस्थाभिर्हीनाभिः फेनबुद्बुदैः।
हृत्कण्ठतालुगाभिश्च यथासंख्यं द्विजातयः ॥
शुध्येरन् स्त्री च शूद्रश्च सकृत्स्पृष्टाभिरन्ततः" ॥
इति याज्ञवल्क्यः ॥
"हृद्गाभिः पूयते विप्रः कण्ठगाभिश्च भूमिपः।
वैश्योऽद्भिः प्राशिताभिश्च शूद्रः स्पृष्टाभिरन्ततः" ॥
इति मनुः ॥
"स्त्रियाश्चैदशिकं तीर्थं शूद्रजातेस्तथैव च।
सकृदाचमनाच्छुद्धिरेतयोरेव चोभयोः" ॥
इति मिताक्षरा ॥
आचमनकः, पु, (आचमन + वुन्।) निष्ठीवनपात्रं।
पिकदान डाबर इति भाषा। तत्पर्य्यायः।
प्रोगटः २ कटकोलः ३ पतद्ग्रहः ४। इति
हारावली ॥ ("कोणस्थिताङ्गानचकिताचमनक-
वाहिनि"। इति हर्षचरिते ॥)

आचमनीयं, क्ली, (आचम्यतेऽनेन । आङ् + चम् + अनीयर् ।) मखप्रक्षालनार्थजलं । तद्दानविधिर्यथा, कालिकापुराणे ६७ अध्यायः ॥
"दद्यादाचमनीयन्तु सुगन्धिसलिलैः शुभैः ।
कर्पूरवासितैर्व्वापि छायागुरुसुधूपितैः ॥
यथा तथा सुगन्धैर्व्वा प्रसन्नैः फेनवर्ज्जितैः ।
तत्तज्जलेन पात्रेण शङ्खेनाथ प्रदापयेत् ॥
उदकं दीयते यत्तु प्रसन्नं फेनवर्ज्जितं ।
आचमनाय देवेभ्यस्तदाचमनमुच्यते ॥
केवलं तोयपात्रेण तदा दद्यान्नमिश्रितं ।
वासितन्तु सुगन्धाद्यैः कर्त्तव्यं यदि लभ्यते ॥
आयुर्ब्बलं यशोवृद्धिं प्रदायाचमनीयकं ।
लभते साधको नित्यं कामांश्चैव यथेप्सितान्" ॥

आचरणं, क्ली, (आङ् + चर + ल्युट्) आचारः । व्यवहारः ॥ ("अधीतिबोधाचरणप्रचारणैः" । इति नैषधे ।)

आचरितं, त्रि, (आङ् + चर् + क्तः) कृताचरणं । ("जलं वामकरे कृत्वा या सन्ध्याचरिता द्विजैः" । इति काशीखण्डे ।) व्यवहृतं ॥ (यदुक्तं ।
"दारपुत्त्रपशून् हृत्वा कृत्वा द्वारोपवेशनं ।
यत्रार्थी दाप्यतेऽर्थं स्वं तदाचरितमुच्यते" ॥
एतत्तु पारिभाषिकं ॥)

आचान्तः, त्रि, (आङ् + चम् + क्तः) कृताचमनः । यथा । बौधायनः ।
"स्नात्वा पीत्वा क्षुते सुप्ते भुक्त्वा रथ्योपसर्पणे ।
आचान्तः पुनराचामेत् वासो विपरिधाय च" ॥
इत्याह्निकतत्त्वं ।

आचामः, पुं, (आङ् + चम् + घञ्) आचमनं । इति शब्दरत्नावली ॥ भक्तमण्डः । इत्यमरः ॥ (भक्षणं । पानं । यथा, काव्यप्रकाशे ।
"चकोर्य्य एव निपुणाश्चन्द्रिकाचामकर्म्मणि" ॥)

आचारः, पुं, (आङ् + चर् + घञ्) व्यवहारः । तत्पर्य्यायः । चरित्रं २ चरितं ३ चारित्रं ४ चरणं ५ वृत्तं ६ शीलं ७ । इति हेमचन्द्रः ॥ स्नानाचमनादिः । इति मानवे २ अध्याये ६९ श्लोकटीकायां कुल्लूकभट्टः । व्यवहारः ॥ स तु विचारः । यथा बृहस्पतिः ।
"आचारेणावसन्नोऽपि पुनर्लेखयते यदि ।
सोऽभिधेयो जितः पूर्व्वं प्राङ्न्यायस्तु स उच्यते" ॥
इति व्यवहारतत्त्वं ॥ चरित्रं । एतद्विवरणं सदाचारशब्दे द्रष्टव्यं ॥ (रघुः । २ । १० । "आचारलाजैरिव पौरकन्याः" ।)

आचारवर्ज्जितः, त्रि, (आचारेण वर्ज्जितः ।) आचारवहिर्भूतः । इति जटाधरः ॥ (अव्यवस्थितः । नियमरहितः ।)

आचारी, स्त्री, (आङ् + चार + ङीष्) हिलमोचिका लता । इति राजनिर्घण्टः ॥ हेलञ्चा इति ख्याता । आचारविशिष्टे त्रि । (हिलमोचिकाशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

आचार्य्यः, पुं, (आङ् + चर् + ण्यत् ।) वेदाध्यापकः । वैदिकमन्त्रव्याख्याकर्त्ता । तत्पर्य्यायः । मन्त्रव्याख्याकृत् २ । इत्यमरः ॥ द्रोणाचार्य्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तल्लक्षणं यथा,—
"उपनीय तु यः शिष्यं वेदमध्यापयेत् द्विजः ।
सकल्पं सरहस्यञ्च तमाचार्य्यं प्रचक्षते" ॥
इति मानवे २ । १४० ॥
(ततोऽनन्तरमाचार्य्यं परीक्षेत । तद्यथा,—
"पर्य्यवदातश्रुतं परिदृष्टकर्म्माणं दक्षं दक्षिणं शुचिं जितहस्तमुपकरणवन्तं सर्व्वेन्द्रियोपपन्नं प्रकृतिज्ञं प्रतिपत्तिज्ञमनुपस्कृतविद्यमनसूयकमकोपनं क्लेशक्षमं शिष्यवत्सलमध्यापकं ज्ञानदानसमर्थमित्येवंगुणो ह्याचार्य्यः सुक्षेत्रमार्त्तवो मेघ इव शस्यगुणैः सुशिष्यमाशु वैद्यगुणैः सम्पादयति । तमुपसृत्यारिराधयिषुरुपचरेदग्निवच्च देववच्च राजवच्च पितृवच्च भर्त्तृवच्चाप्रमत्तस्ततस्तत्प्रसादात् कृत्स्नं शास्त्रमधिगम्य शास्त्रस्य दृढतायामभिधानसौष्ठवस्यार्थस्य विज्ञाने वचनशक्तौ च भूयः प्रयतेत सम्यक्" । इति चरकः ॥)

आचार्य्या, स्त्री, (आचार्य्य + टाप् ।) मन्त्रव्याख्याकर्त्री । इत्यमरसिंहः ॥ (वेदादिशास्त्राध्यापनकर्त्री ।)

आचार्य्याणी, स्त्री, (आङ् + चर् + ण्यत् + ङीप् + आनुक् ॥) आचार्य्यपत्नी । इत्यमरः ॥ (यथा महावीरचरिते ॥
"त्र्यम्बकं देवमाचार्य्यमाचार्य्याणीञ्च पार्व्वतीं" ॥)

आचितं, क्ली, (आङ् + चि + क्त ।) दशभारपरिमाणं । इत्यमरः । २५ मोन इति भाषा ॥

आचितः, पुं, (आङ् + चि + क्त ।) शाकटो भारः । इत्यमरः । एक गाडिर बोझा इति भाषा ॥ छायुतपलं । इति मेदिनी ॥

आचितः, त्रि, (आङ् + चि + क्तः) संगृहीतः । छन्नः । इति मेदिनी ॥ (एकत्र सन्निवेशितः, व्याकीर्णः, व्याप्तः, ग्रथितः, गुम्फितः । यथा भारविः ।
"कचाचितौ विष्वगिवागजौ गजौ" ॥ यथा रघुवंशे ।
"अर्द्राचिता सत्वरमुत्थितायाः
पदे पदे दुर्निमिते गलन्ती" ।)

आच्छकः, पुं, वृक्षविशेषः । आच इति भाषा । तत्पर्य्यायः । रञ्जनद्रुः २ पत्त्रीकः ३ पत्त्रिकः ४ आच्छिकः ५ । इति रत्नमाला ॥

आच्छन्नं, त्रि, (आङ् + छद् + क्तः ।) आच्छादितं । आवृतं । यथा । "मेघाच्छन्नेऽह्नि दुर्द्दिनं" । इत्यमरः ॥
("पङ्कपांशुजलाच्छन्नं सुव्यक्तं दस्युविद्रुतं" । इति हितोपदेशः ॥)

आच्छादः, पुं, (आङ् + छद् + घञ् ।) वस्त्रं । इति हेमचन्द्रः ॥

आच्छादनं, क्ली, (आङ् + छद् + ल्युट् ।) वस्त्रं । इत्यमरः ॥ संपिधानं । अपवारणमात्रं । इति मेदिनी ॥ (यथा मनुः । ३ । ५९ ॥
"तस्मादेताः सदा पूज्या भूषणाच्छादनाशनैः" ॥)

आच्छादितं, त्रि, (आङ् + छद् + णिच् + क्तः) कृताच्छादनं । आवृतं । ढाका इति भाषा ।

आच्छुरितं, क्ली, (आङ् + छुर् + क्त) सशब्दहास्यं । नखवाद्यं । इति धरणिः ॥ आवृतं । (यथा कथासरित्सागरे ।
"न मेऽङ्गे कञ्चुकेनापि द्विपमाच्छुरितं वपुः" ।)

आच्छुरितकं, क्ली, (आङ् + छुर + भावे क्तः । ततः स्वार्थे कन्) सोत्प्रासहासः । इत्यमरः ॥ हास्यं । नखाघातविशेषः । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥

आच्छोदनं, क्ली, (आङ् + छिद् + ल्युट् । ततः पृषोदरादित्वात् इत ओत् ।) मृगया । इत्यमरः ॥

आञ्छ, इ, आयामे । (भ्वादिं-परं-सकं-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ इकारादौ हित्वाभावः प्रकृतिभ्रमनिरासार्थः । इ आञ्छ्यते । आयामो दीर्घीकरणं । आञ्छति कटं शिल्पी । इति । दुर्गादासः ॥

आजं, क्ली, (अज + अण् । अजसम्बन्धी छागस्य घृतमांसादिः) घृतं । इति जटाधरः ॥ (यथा वैद्यके ।
"गव्यमाजं तथा चौष्ट्रमाविकं माहिषञ्च यत् ।
अतो धातुविवृद्ध्यर्थमाजं मांसं प्रशस्यते" ॥)
(तथाच रामायणे । २ । ९१ । ६७ ।
"आजैश्चापि च वाराहैर्निष्ठानवरसञ्चयैः" ।
घृतार्थे—गव्यादिघृतभेदेन यदुक्तं तत्सर्व्वं घृतशब्दे ज्ञातव्यं किन्त्वाजशब्दव्युत्पत्त्या दुग्धादिकं यदुपलभ्यते तदत्रैव प्रदर्श्यते ॥
"आजं दधि भवेच्चोष्णं क्षयवातविनाशनं ।
दुर्नामश्वासकासेषु हितमग्निप्रदीपनं ॥
विपाके मधुरं वृष्यं रक्तपित्तप्रसादनं ।
शस्तं कार्श्यापहं प्रोक्तं वातपित्तनिवर्हणं" ॥
इति हारीतसुश्रुतौ ॥
"नातिशीतं गुरुस्निग्धं मांसमाजमदोषलं ।
शरीरधातुसामान्यादनभिष्यन्दि वृंहणं" ॥
इति चरको वाभटश्च ॥
"गव्यतुल्यगुणन्त्वाजं विशेषाच्छोषिणां हितं ।
दीपनं लघु संग्राहि श्वासकासास्रपित्तनुत् ।
अजानामल्पकायत्वात् कटुतिक्तनिषेवनात् ॥
नात्यम्बुपानाद्व्यायामात् सर्व्वव्याधिहरं पयः" ।
"दध्याजं कफपित्तघ्नं लघुवातक्षयापहं ।
दुर्नामश्वासकासेषु हितमग्नेः प्रदीपनं ॥
विपाके मधुरं वृष्यं रक्तपित्तप्रसादनं" ॥
"आजं घृतं दीपनीयं चक्षुष्यं बलवर्द्धनं ।
कासे श्वासे क्षये चापि पथ्यं पाके च तल्लघु" ॥
इति च सुश्रुतः ॥)

आजकं, क्ली, (अज + वुञ्) अजसमूहः । छागलेर पाल इति भाषा । इत्यमरः ॥

आजकारः, पुं, (आज + कृ + अण्) शिववृषः । इति शब्दरत्नावली ॥

आजगवं, क्ली, (अजगव + प्रज्ञाद्यण्) शिवधनुः । इति हेमचन्द्रः ॥

आजन्मसुरभिपत्त्रः, पुं, (आ जन्मनः सुरभीणि पत्त्राणि यस्य सः) मरुवकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

आजानेयः, पुं, स्त्री, (अज् + घञ् + आज + आनेयः) कुलीनाश्वः । श्रेष्ठघोटकः । इत्यमरः ॥ "शक्तिभिर्भिन्नहृदयाः स्खलन्तोऽपि पदे पदे । आजानन्ति यतः संज्ञामाजानेयास्ततः स्मृताः" ॥ इत्यश्वतन्त्रं ॥

आजिः, स्त्री, (अज् + इन्) । युद्धं । समानभूमिः ।

इत्यमरकोषमेदिन्यौ । त्रासः । इति हेमचन्द्रः । (युद्धार्थे यथा,—"आक्रमवती लोचनमार्गमाशौ रजोऽन्धकारस्य विजृम्भितस्य" । इति रघुः ।७।४३।) आक्षेपः । इति शब्दरत्नावली ॥

आजीवः, पुं, (आङ् + जीव + घञ् ।) जीविका । इत्यमरः ॥ ("बहुमूलफलो रम्यः स्वाजीवः प्रतिभाति मे" ॥ इति रामायणे ।)

आजुः, [र्] स्त्री, (आङ् + जुर् + क्विप् ।) आजूः । विष्टिः । इति स्वामी ॥

आजूः, स्त्री, (आ + जुगतौ + क्विप् दीर्घश्च ।) वेतनं विना कर्म्मकारः । वेगार इति भाषा । इत्यमरः ॥ (यदुक्तम्,
"हठादश्वेतिकः क्लेशो विष्टिराजूश्च कीर्त्त्यते" ।)

आज्ञप्तः, त्रि, (आ + ज्ञा + णिच + क्त ।) आज्ञाप्राप्तः । यथा, देवीमाहात्म्यम् ।
"आज्ञप्तास्ते ततो दैत्याश्चण्डमुण्डपुरोगमाः ।
चतुरङ्गबलोपेता ययुरभ्युद्यतायुधाः" ॥

आज्ञा, स्त्री, (आङ् + ज्ञा + अङ् + टाप् ।) आदेशः । तत्पर्य्यायः । अववादः २ निर्देशः ३ निदेशः ४ शासनं ५ शिष्टिः ६ । इत्यमरः ॥ ("तथेति शेषामिव भर्त्तुराज्ञां" । इति कुमारे । ३ । २२ ।
"पश्चात् वनाय गच्छेति तदाज्ञां मुदितोऽग्रहीत्" इति रघौ । १२ । ७ ।)

आज्ञाकारी, [न्] त्रि, (आज्ञा + कृ + णिन् ।) आज्ञया कर्म्मकारी । आज्ञावहः । आज्ञानुवर्त्ती ॥

आज्ञाचक्रं, क्ली, षट्चक्रान्तर्गतषष्ठचक्रम् । तथा च तन्त्रे,—"आज्ञानामाम्बुजं तद्धिमकरसदृशं ध्यानधामप्रकाशं हक्षाभ्यां वै कलाभ्यां प्रविलसितवपुर्नेत्रपत्रं सुशुभ्रं । तन्मध्ये हाकिनी सा शशिसमधवला वक्त्रषट्कं दधाना विद्यां मुद्रां कपालं डमरुजपवटीं बिभ्रती शुद्धचित्ता ॥ एतत् पद्मान्तराले निवसति च मनः सूक्ष्मरूपं प्रसिद्धम्" ॥ इति तत्त्वचिन्तामणौ षष्ठप्रकाशः ॥

आज्ञापकः, त्रि, (आङ + ज्ञा + णिच् + ण्वुल् ।) आज्ञाकर्त्ता ।

आज्ञापत्रं, (आज्ञायै पत्रं ।) क्ली आदेशलिपिः । निदेशलिखनं । हुकुमनामा इति पारस्यभाषा ॥

आज्ञापनं, क्ली, (आङ् + ज्ञापि + ल्युट् ।) विज्ञापनं । जानान इति भाषा ॥

आज्ञाप्तः, त्रि, (आङ् + ज्ञापि + क्त ।) आज्ञप्तिविशिष्टः । लब्धाज्ञः । आज्ञाप्राप्तः ॥

आज्यं, क्ली, (आङ् पूर्व्वात् अञ्जेः संज्ञायामिति क्यप् ।) घृतं । इत्यमरः ॥ श्रीवासः । इत्यजयपालः ॥ (यागक्रियासाधनं तैलदुग्धादिकमपि आज्यशब्देनोच्यते । यदुक्तं स्मृतिसङ्ग्रहे ।
"घृतं वा यदि वा तैलं पयो वा दधि यावकं ।
आज्यस्थाने नियुक्तानामाज्यशब्दो विधीयते" ॥
यथा रघुवंशे । ७।२० । "तत्रार्च्चितो भोजपतेः पुरोधाः हुत्वाग्निमाज्यादिभिरग्निकल्पः" ॥)

आज्यभागः, पुं, (आज्यस्य भागः) ऋग्वेदिनां अग्नेरुत्तरभागे स्वयेऽग्निसम्प्रदानकघृताहुतिः तद्दक्षिणभागे सोमसम्प्रदानकाहुतिश्च । इति कालेसिः ।
यजुर्वेदिनान्तु अग्नेरुत्तरदक्षिणयोः पश्चिमादिप्राच्यन्तघृतधारा । इति पशुपतिः ॥

आञ्जनेयः, पुं, (अञ्जनाया अपत्यं, अञ्जना + ढक् ।) अञ्जनानामवानरीपुत्रः । स तु हनूमान् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा महानाटके ।
"उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं
यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः ।
आदाय तेनैव ददाह लङ्कां
नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयं" ॥)

आञ्जिनेयः, पुं, (आञ्जन + ढक् + इट् ।) जन्तुविशेषः । आजनाइ इति ख्यातः । इति शब्दमाला ॥

आटिः, पुं, (आङ् + अट + इन् ।) पक्षिविशेषः । शराति इति ख्यातः । इत्यमरः ॥

आटीकनं, क्ली, (आङ् + टीक् + ल्युट् ।) वत्सानां गमनं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

आटीकरः, पुं, (आटीक + र ।) वृषः । इति भूरिप्रयोगः ॥

आटोपः, पुं, (आङ् + टुप् + घञ् ।) दर्पः । इति हेमचन्द्रः ॥ वायुजन्य-उदरगुड़्गुड़ाशब्दः । इति वैद्यकं ॥ (गर्व्वः, सम्भ्रमः, संरम्भः । यथा-पञ्चतन्त्रे
"विषं भवतु मा वा भूत् फटाटोपो भयङ्करः" ।
यथा शिशुपालवधे । 'साटोपमुर्व्वीमनिशं नदन्तः' ।
"आटोपहृल्लासवमीगुरुत्व-
स्तैमित्यमानाहकफप्रसेकैः" ।
इति माधवकरः ॥)

आडम्बरः, पुं, (आङ् + डम् + वरच् । ततः ढ स्थाने ड । आडम्बाते इति लोपे घञ भावे वा । आडम्बं राति रमयति वा आतोनुपसर्गे कः । मुरजविभुर्जति वा कः । आडम्बयति वा बाहुलकादरन ।) पटहः । तूर्य्यरवः । गजेन्द्रगर्जनं । इत्यमरः ॥ आरम्भः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पक्ष्म । दर्पः । इति मेदिनी ॥ क्रोधः । इति स्वामी ॥ हर्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ (आयोजनं । एकत्र सन्निवेशः, यथा, भामिनीविलासे । "धातः किं नु विधौ विधातुमुचिता धाराधराडम्बरः" ॥ युद्धं । रवार्थे यथा,
"असारस्य पदार्थस्य प्रायेणाडम्बरो महान् ।
नहि तादृक्ध्वनिः स्वर्णे यथा कांस्ये प्रजायते" ॥)

आडिः, स्त्री, (आङ् + अड़ + इन् ।) शरालिपक्षी । इत्यमरः ॥ स्वनामख्यातमत्स्यविशेषः । अस्याः गुणाः । गुरुत्वं । स्निग्धत्वं । वातश्लेष्मप्रकोपनत्वं । अतिबलशुक्रमेधाग्निवृद्धिकारित्वञ्च ॥ इति राजवल्लभः ॥ (विश्वामित्रशापेन वशिष्ठो महर्षिराडिपक्षिरूपतां गतः इति पौराणिकी कथा ॥ यथा मार्कण्डेयपुराणे आडिवकयुद्धे,—
"श्रुत्वा शापं महातेजा विश्वामित्रोऽपि कौशिकः ।
त्वमप्याडिर्भवस्वेति प्रतिशापमयच्छत ॥
आडिं सोऽप्यभवद्रौद्रो वकः पक्षामताडयत्" ॥)

आड़ूः, पुं, (अण शब्दे । अणेर्डकन्नुः ।) उडुपः । भेला माड इत्यादि भाषा । इत्युणादिकोषः ।

आढकं, क्ली, (आ समन्तात् ढौकते ढौक्यते वा ढौक गतौ अच् घञ् वा पृषोदरादिः । परिमाणविशेषः । आढा इति भाषा । यथा,—
"शतयोजनविस्तीर्णं त्रिंशद्योजनमायतं ।
आढ़कस्य भवेन्मानं मुनिभिः परिकीर्त्तितं" ॥
अपि च ॥
"त्रिंशद्योजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतं ।
विंशयोजनगम्भीरमाढ़कं परिकीर्त्तितं" ॥
इति गणपतिभट्टः । इति ज्योतिस्तत्त्वं ॥

आढकः, पुं, क्ली, चतुःप्रस्थपरिमाणं । आढ़ी इति भाषा । इत्यमरः ॥ द्रोणचतुर्थभागः । इति लीलावती ॥ अष्टमुष्टिर्भवेत् कुञ्चिरित्यादिवचनात् षट्पञ्चाशदधिकद्विशतमुष्टिर्भवति । व्यवहारे षोडशसेरो विंशतिसेरो वा । वैद्यकमते अष्टशरावपरिमाणं । तत्पर्य्यायः । पात्रं २ कंसं ३ भाजनं ४ । इति परिभाषा ॥
("चतुःप्रस्थैस्तथाढ़कं ।
भाजनं कांस्यपात्रञ्च चतुःषष्टिपलञ्च तत्" ॥
इति शार्ङ्गधरः ।
"चतुःप्रस्थमथाढकं ।
"पात्रं तदेव विज्ञेयं कंसं प्रस्थाष्टकन्तथा" ॥
इति चरकः ।)
अपचयविवक्षायां आढकिकेत्यपि स्यात् । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥ आढ़िका । इति भरतः ॥

आढकिकः, त्रि, (आढक + ठञ् ।) आढ़कपरिमितबीजवपनादियोग्यक्षेत्रादिः । इत्यमरः ॥

आढकी, स्त्री, शमीधान्यविशेषः । अरहर इति भाषा । तत्पर्य्यायः । तुवरी २ वर्ण्या ३ करवीरभुजा ४ वृत्तबीजा ५ पीतपुष्पा ६ । अस्याः गुणाः । कषायत्वं । मधुरत्वं । कफपित्तनाशित्वञ्च । तद्दलगुणाः । ईषद्वातविकारित्वं । गुरुत्वं । ग्राहित्वञ्च । पीता रक्ता सिता त्रिविधेयं । श्वेता दोषदा । लोहिता रुच्या बल्या पित्तलापादिहन्त्री च । पीता दीपनी पित्तदाहध्वंसिनी च ॥ तद्यूषं बल्यं । इति राजनिर्घण्टः ॥ अमरमते तत्पर्य्यायः । काक्षी २ मृतत्स्ना ३ तुवरिका ४ मृतालकं ५ सुराष्ट्रजं ६ । भरतमल्लिकमते एतत् षट्कं अरहरस्य । सारसुन्दरीमते तुवरिकाख्यगन्धद्रव्यस्य । केषाञ्चिन्मते सुगन्धिमृत्तिकायाः ॥
(अस्याः पर्य्यायगुणावाह ।
"आढकी तुवरी चापि सा प्रोक्ता शणपुष्पिका ॥
आढकी तुवरा रूक्षा मधुरा शीतला लघुः ।
ग्राहिणी वातजननी वर्ण्या पित्तकफास्रजित्" ॥
इति भावप्रकाशः ॥
"मृदुः कषाया च सरक्तपित्तं
निहन्ति कामानतिवातला स्यात् ।
गुल्मज्वरारोचककासहृद्-
हृद्रोगदुर्नामहराढकी स्यात्" ॥
इति हारीतः ॥
"आढकी कफपित्तघ्नी वातला," । इति चरकः ॥
'आढ़की कफपित्तघ्नी नातिवातप्रकोपनी' ।
इति सुश्रुतः ॥)

आढकीनः, त्रि, (आढक + ख ।) आढकिकः । इत्यमरटीका ॥

आढ्यः, त्रि, (आढौकते ढौक गतौ बाहुलकात् ड्यः।) धनवान् । इत्यमरः ॥ युक्तः । विशिष्टः । अन्वितः । यथा,धनाढ्यः गुणाढ्य इत्यादिः॥(यथा मनुः ८।१६९।
"बलाद्दत्तं बलाद्भुक्तं बलाद्यच्चापि लेखितम् ।"
"बलात्कृत्यमपीयन्ते विप्र आढ्यो वणिक् नृप" ।
यथा भगवद्गीतायां,—
"आढ्योऽभिजनवानस्मि कोऽन्योऽस्ति सदृशो मया"॥)

आणकः, त्रि, (अणक एव स्वार्थे अण् ।) अणकः । अधमः । इति रायमुकुटः ॥

आणवीनं, त्रि, (अणु + खञ् ।) अणव्यं । अणुधान्योद्भवोचितक्षेत्रं । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ।

आणिः, पुं, स्त्री, (अण + इन् ।) अक्षाग्रकीलकः ॥ अश्रिः । सीमा । इति मेदिनी ॥

आतङ्कः, पुं, (आङ् + तकि + घञ् ।) रोगः । (यथा, याज्ञवल्क्यः,—
"दृष्ट्वा पथि निरातङ्कं कृत्वा वा ब्राह्मणो शुचिः" ॥) सन्तापः । शङ्का । (यथा, महावीरचरिते,—
"आतङ्कमसाहससंयतिकरोत्यमयःस्तनांसच्युतां"।) मुरजध्वनिः । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥ ज्वरः । इति राजनिर्घण्टः॥
("नानातन्त्रविहीनानां भिषजामल्पमेधसां ।
सुखं विज्ञातुमातङ्कमयमेव भविष्यति" ॥
इति माधवकरः ॥
रोगार्थे उदाहरणं यथा सुश्रुते ।
"प्रश्नेन च विजानीयात् देशं कालं जातिं सात्म्यमातङ्कसमुत्पत्तिं वेदनासमुच्छ्रायं बलमित्यादि"॥
ज्वरार्थे पर्य्यायनाह ।
"ज्वरो विकारो रोगश्च व्याधिरातङ्क एव च ।
एकार्थनामपर्य्यायैर्विविधैरभिधीयते" ॥
इति चरकः ॥)

आतञ्चनं, क्ली, (आङ् + तञ्च + ल्युट् ।) प्रतिवापः । गलितस्य स्वर्णादेर्द्रव्यान्तरेणावचूर्णनं । इति स्वामी ॥ निक्षेपणं । इति सुभूतिः ॥ उपद्रवः । इति रायमुकुटः ॥ द्रवद्रव्यप्रक्षेपणोचितचूर्णं । इति सारसुन्दरी ॥ जवनं । वेगः । आप्यायनं । तर्पणं । इत्यमरमेदिन्यौ ॥

आततायी, [न्] त्रि, (आतत + अय + णिन् ।) बधोद्यतः । इत्यमरः ॥
"अग्निदो गरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ।
क्षेत्रदारापहारी च षडेते आततायिनः ॥
आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् ।
नाततायिबधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन" ॥
इति भगवद्गीताटीकायां श्रीधरस्वामी ॥

आतपः, पुं, (आङ् + तप + अच् ।) रौद्रं । तत्पर्य्यायः । प्रकाशः २ द्योतः ३ । इत्यमरः ॥ दिनज्योतिः ४ सूर्य्यालोकः ५ दिनप्रभा ६ रविप्रकाशः ७ प्रद्योतः ८ तमारिः ९ तापनः १० द्युतिः ११ । अस्य गुणाः । कटुत्वं । रूक्षत्वं स्वेदमूर्च्छातृष्णादाहवैवर्ण्यजनकत्वं । नेत्ररोगप्रकोपनत्वञ्च ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥
("आतपः कटुको रूक्षः स्वेदमूर्च्छातृषावहः ।
दाहवैवर्ण्यजननो नेत्ररोगप्रकोपनः" ॥
"आतपः पित्ततृष्णाग्निस्वेदमूर्च्छाभ्रमास्रकृत् ।
दाहवैवर्ण्यकारी च" इति सुश्रुतः ॥
यथा शाकुन्तले,—
"कथमातपे गमिष्यसि परिबाधाकोमलैरङ्गैः" ॥
यथा ऋतुसंहारे,११ ।—
"मृगाः प्रचण्डातपतापिता भृशम्" ॥)

आतपत्रं, क्ली, (आतप + त्रै + कः ।) छत्रं । इत्यमरः ॥ (यथा शाकुन्तले,—
"राज्यं स्वहस्तधृतदण्डमिवातपत्रं" ।
यथा रामायणे,—
"पाण्डरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन मूर्द्धनि" ॥
"छत्रशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः" ।)

आतपत्रकं, क्ली, छत्रं । इति शब्दरत्नावली ॥

आतपवारणं, क्ली, (आतप + वारि + ल्युट् ।) छत्रं । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रघुवंशे, ३ । ७० ।
"नृपतिककुदं दत्वा यूने सितातपवारणं" ।
"अनुदितान्यसितातपवारणः" ॥)

आतपाभावः, पुं, (आतपस्य अभावः । षष्ठीतत्पुरुषः ।) छाया । इति राजनिर्घण्टः ॥

आतरः, पुं, (आङ् + तॄ + अप् । आतरत्यनेन, पुंसि संज्ञायामिति घः) नद्यादितरणाय देयकपर्दकादिः । तत्पर्य्यायः । तरपण्यं २ । इत्यमरः ॥ पारानिकडि नौकाभाड़ा इति भाषा ॥

आतर्पणं, क्ली, (आङ् + तृप् + ल्युट् ।) प्रीणनं । तृप्तिः । मङ्गलालेपनं । आलिपना इति भाषा । इति मेदिनी ॥ (यथा मेदिनी ।
"आतर्पणं प्रीणने स्यात् मङ्गलालेपनेऽपि च" ॥)

आतापी, [न्] पुं, (आङ् + तापि + णिन् ।) आतायी । चिल्लः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥ (असुरभेदः । चिल इति ख्यातः पक्षिभेदः ॥)

आतायी, [न्] पुं, (आङ् + ताय + णिन् ।) चिल्लः । चिल इति भाषा । इत्यमरः ॥

आतारः, पुं, (आङ् + तॄ + घञ् ।) आतरः । तरपण्यं । इति शब्दरत्नावली ॥

आतिः, पुं, (अत + इण् ।) पक्षी । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥

आतिथेयः, त्रि, (अतिथि + ढञ् । अतिथौ साधुः ।) अतिथिसेवाकारकः ।इत्यमरः॥(यथा रघुवंशे,५।२
"प्रत्युज्जगामातिथिमातिथेयः॥
यथा कुमारसम्भवे, ५ । ३१ ।
"तमातिथेयी बहुमानपूर्ब्बया सपर्य्यया" ।
यथा मनुः, ३ । १८ ।
"दैवपित्र्यातिथेयानि तत्प्रधानानि यस्य तु" ।

आतिथ्यं, त्रि, (अतिथि + ञ्य ।) अतिथ्यर्थवस्तु । अतिथिभक्तादिद्रव्यं इत्यमरः ॥ अतिथिसेवा च ॥ ("यथा हितोपदेशे ।
"अरावप्युचितं कार्य्यमातिथ्यं गृहमागते" ॥)

आतिथ्यः, पुं, अतिथिः । इति मेदिनी ॥

आतुः, पुं, (आङ् + तॄ + डुः ।) भेलकः । भेला माड़ इत्यादि भाषा । इति शब्दमाला ॥

आतुरः, त्रि, (आङ् + तुर + क) रोगी । तत्पर्य्यायः । आमयावी २ विकृतः ३ व्याधितः ४ अपटुः ५ अभ्यमितः ६ अभ्यान्तः ७ । इत्यमरः ॥ (यथा हितोपदेशे । वैद्यानामातुरः श्रेयान् । यथा मनुः,४।१२९।
"न स्नानमाचरेद्भुक्त्वा नातुरो न महानिशि" ॥
आतुरावस्थास्वपि कार्य्याकार्य्यं प्रति कालाकालसंज्ञा । तद्यथा—अस्यामवस्थायामस्य भेषजस्य कालोऽकालः पुनरस्येति । एतदपि भवत्यवस्थाविशेषेण तस्मादातुरावस्थास्वपि हि कालाकालसंज्ञा । तस्य परीक्षा मुहुर्म्मुहुरातुरस्य सर्व्वावस्थाविशेषावेक्षणं यथावद्भेषजप्रयोगार्थं । न ह्यतिपतितकालमप्राप्तकालं वा भेषजमुपयुज्यमानं यौगिकं भवति । कालो हि भैषज्ययोगपर्य्याप्तिमभिनिर्व्वर्त्तयति ॥ इति चरकः ॥
आतुरमुपक्रममाणेन भिषजायुरेवादौ परीक्ष्येत । इति सुश्रुतः ॥)

आतृप्यं, क्ली, (आङ् + तृप् + क्यप् ।) फलविशेषः । आता इति भाषा । अस्य गुणाः । तृप्तिजनकत्वं । रक्तवर्द्धकत्वं । स्वादुत्वं । शीतलत्वं । बलमांसकारित्वं । हृद्यत्वं । दाहरक्तपित्तवायुनाशित्वञ्च । इति द्रव्यगुणः ॥

आतोद्यं, क्ली, (आङ् + तुद + ण्यत् ।) वाद्यं । तच्चतुर्विधं । वीणादिवाद्यं ततं १ मुरजादिवाद्यं आनद्धं २ वंशादिवाद्यं शुषिरं ३ कांस्यतालादिवाद्यं घनं ४ इत्यमरः ॥ (यथा रघुवंशे । "स्वजमातोद्यशिरोनिवेशितां ।
"आतोद्यं ग्राहयामास समत्वाजयदायुधं" ॥)

आत्तगन्धः,त्रि, (आत्तः अरिणा गृहीतः गन्धो गर्व्वो यस्य सः बहुव्रीहिः ।) दूरीभूताहङ्कारः । तत्पर्य्यायः । अभिभूतः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ गृहीतगन्धः ॥ (यथा रघुवंशे १३ । ७ ।
"पक्षच्छिदा गोत्रभिदात्तगन्धाः
शरण्यमेनं शतशो महीध्राः" ।)

आत्तगर्व्वः, त्रि,(आत्तः अरिणा गृहीतः गर्व्वो यस्य सः बहुव्रीहिः ।) अरिणा गृहीतगर्व्वः । दूरीभूताहङ्कारः । अभदर्पः । इत्यमरः ॥

आत्मगुप्ता, स्त्री, (आत्मना गुप्ता । तृतीया तत्पुरुषः ।) लताविशेषः । आलकुशी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । मर्कटी २ कण्डुरा ३ अव्यण्डा ४ कच्छुरा ५ जटा ६ जड़ा ७ शुकशिम्बा ८ आत्मगुप्ता ९ ऋषभी १० कपिकच्छुरा ११ । इति रत्नमाला । ("माषैः समानं फलमात्मगुप्तं" । इति सुश्रुतः । विशेषोऽस्याः कपिकच्छुशब्दे द्रष्टव्यः ।)

आत्मग्राही, [न्] त्रिः, (आत्मन् + ग्रह + णिन् ।) आत्मम्भरिः । स्वार्थी ॥

आत्मघाती, [न्] त्रि, (आत्मन् + हन् + णिन् ।) आत्महन्ता । यथा कूर्म्मपुराणे ॥
"व्यापादयेद्वृथात्मानं स्वयं योऽग्न्युदकादिभिः ।
विहितं तस्य नाशौचं नाग्निर्नाप्युदकादिकं" ॥
आत्महननकर्त्ता । अवैधबुद्धिपूर्व्वकात्महननस्य प्रायश्चित्तं यथा,—
"इष्ट्रियैरपरित्यक्ता ये च मूढा विषादिभिः ।

घातयन्ति स्वमात्मानं चण्डालादिहताश्च ये ॥
तेषां पुत्त्राश्च पौत्त्राश्च दयया समभिप्लुताः ।
यच्च श्राद्धं प्रतन्वन्ति विष्णुनामप्रतिष्ठितं ॥
तथा ते संप्रवक्ष्यामि नमस्कृत्य स्वयम्भुवे" ।
इति हेमाद्रौ वृद्धशातातपेनोक्तम् ॥
"आत्मनो घातशुद्ध्यर्थं चरेच्चान्द्रायणद्वयं ।
तप्तकृच्छ्रचतुष्कञ्च त्रिंशत् कृच्छ्राणि वा पुनः ॥
अर्व्वाक् संवत्सरात् कुर्य्याद्दहनादि यथोदितं ।
कृत्वा नारायणबलिमनित्यत्वात्तदायुषः" ॥

इदञ्चात्मबधनिमित्तं तज्जातिबधप्रायश्चित्तेन समुच्चितं कार्य्यम् । इति निर्णयसिन्धौ ५ परिच्छेदः ॥ अन्यत् पतितशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ आत्मत्यागिषु विशेषमाह गौतमः । "प्रायोऽनाशकशस्त्राग्निविषोदकोद्बन्धनप्रपतनैश्चेच्छताम्" इति । प्रायो महाप्रस्थानं । अनाशकमनशनं । प्रपतनं शैलशिखरादवपातनं । इत्यादिनिमित्तैः शास्त्राविहितमार्गेण इच्छापूर्व्वकमृतानामशौचादिकं न कर्त्तव्यमित्यर्थः । अङ्गिराः ।

"चाण्डालादुदकात् सर्पात् ब्राह्मणाद्वैद्युतादपि ।
दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च मरणं पापकर्म्मिणां ॥
उदकं पिण्डदानञ्च प्रेतेभ्यो यत् प्रदीयते ।
नोपतिष्ठति तत्सर्व्वं अन्तरीक्षे विनश्यति" ॥

यथा मनुः ।

"वृथासङ्करजातानां प्रव्रज्यासु च तिष्ठतां ।
आत्मनस्त्यागिनां चैव निवर्त्तेतोदकक्रिया" ॥

वृथासङ्करजातानामिति वृथाजाताः पञ्चमहायज्ञादिरहिताः । सङ्करजाताः प्रतिलोमजाः ॥ * ॥ प्रमादात् पूर्व्वोक्तनिमित्तैर्म्मरणे विद्यते एवाशौचादिकं । अतएवाङ्गिराः ।

"अथ कश्चित् प्रमादेन म्रियेताग्न्युदकादिभिः ।
तस्याशौचं विधातव्यं कर्त्तव्या चोदकक्रिया" ॥

चाण्डालादिमृताहिताग्न्यादीनां प्रतिमासिकर्म्म च स्मृत्यन्तरेऽभिहितं ।

"वैतानं प्रक्षिपेदप्सु आवसथ्यं चतुष्पथे ।
पात्राणि तु दहेदग्नौ यजमाने वृथामृते" ॥

वृथामृतः अविहितमार्गेण मृतः । तथा,—

"आत्मनस्त्यागिनां नास्ति पतितानां तथा क्रिया ।
तेषामपि च गङ्गायास्तीरे संस्थापनं मतं" ॥

गङ्गेति पुण्यनद्युपलक्षणं ॥ * ॥ एवं पूर्व्वोक्तनिन्दितमरणे मृतानां स्नेहादिनाद्यौर्द्ध्वदेहिककरणे स्मृत्यन्तरे प्रायश्चित्तमाम्नातं ।

"कृत्वाग्निमुदकं स्नानं स्पर्शनं वहनं तथा ।
"रज्जुच्छेदाश्रुपातञ्च तप्तकृच्छ्रेण शुद्ध्यति" ॥ इति ।
एतच्च बुद्धिपूर्व्वे प्रत्येकमग्न्यादिकरणे ॥
अबुद्धिपूर्व्वके तु संवर्त्तः ।
"एषामन्यतमं प्रेतं यो वहेत दहेत वा ।
कटोदकक्रियां कृत्वा कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत्" ॥

यच्च सुमन्त्वादिर्मासं भैक्ष्याहारस्त्रिसवनञ्च । तथा एकरात्राभोजनादिकं चाभिहितं तदशक्तविषये देशकालाद्यपेक्षानुसारेण योजनीयं ॥ * ॥ यस्तु वृद्धादिर्लुप्तभिषक्क्रियस्तस्यात्महननमप्यनुज्ञातमादिपुराणे ।

"वृद्धः शौचस्मृतेर्लुप्तः प्रत्याख्यातभिषक्क्रियः ।
आत्मानं घातयेद्यस्तु भृग्वग्न्यनशनाम्बुभिः ॥
तस्य त्रिरात्रमाशौचं द्वितीये त्वस्थिसञ्चयः ।
तृतीये तूदकं कृत्वा चतुर्थे श्राद्धमारभेत्" ॥

तथा,—

"गच्छेत् महापथं वापि तुषारगिरिमादरात् ।
प्रयागे वटशाखायां देहत्यागं करोति यः ॥
स्वयं देहविनाशस्य काले प्राप्ते महामतिः ।
उत्तमान् प्राप्नुयाल्लोकान्नात्मघाती भवेत् क्वचित् ॥
एतेषामधिकारस्तु सर्व्वेषां सर्व्वजन्तुषु ।
नराणामथ नारीणां सर्व्ववर्णेषु सर्व्वदा ॥
अशौचं स्यात् त्र्यहं तेषां वज्रानलहतेषु च ।
वाराणस्यां म्रियेद्यस्तु प्रत्याख्यातभिषक्क्रियः ॥
प्रणवं तारकं श्रुत्वा नान्यथा कस्यचित् क्वचित्" ।

विवस्वान् ।

"सर्व्वेन्द्रियविमुक्तस्य स्वच्छापारगतस्य च ।
प्रायश्चित्तमनुज्ञातमग्निपातो महापथः" ॥

धर्म्मार्ज्जनासमर्थस्य द्वादशवार्षिकादिरूपप्रायश्चित्तासमर्थस्य । एवं शास्त्राविहितमार्गेण मृतानां चाण्डालादिमृतानां संवत्सरादूर्द्ध्वमौर्द्ध्वदेहिकं कार्य्यं । षट्त्रिंशन्मते ।

"गोब्राह्मणहतानाञ्च पतितानां तथैव च ।
ऊर्द्ध्वं संवत्सरात् कुर्य्यात् सर्व्वमेवौर्द्ध्वदेहिकं" ॥ * ॥

अत्रापरं विशेषमाह पराशरः ।

"चाण्डालेन श्वपाकेन गोभिर्व्विप्रैर्हतो यदि ।
आहिताग्निर्मृतो विप्रो विषेणात्मघातकः ॥
दहेत ब्राह्मणं विप्रो लोकाग्नौ मन्त्रवर्ज्जितं ।
दग्ध्वास्थीनि पुनर्गृह्य क्षीरेण क्षालयेत्ततः ॥
स्वेनाग्निना स्वमन्त्रेण पृथगेतत् पुनर्दहेत्" ॥ * ॥

संवत्सरादर्व्वागपि तत्तत्पापानुसारेण द्विगुणादिप्रायश्चित्तं विधाय नारायणबलिञ्च कृत्वा चौर्द्ध्वदेहिकं कार्य्यं । आयुषोऽनित्यत्वेन संवत्सरानन्तरमौर्द्ध्वदेहिकादिलोपप्रसङ्गात् । तत्र नारायणबलिं कृत्वा । तथा च वृद्धयाज्ञवल्क्यः ।

"नारायणबलिः कार्य्यो लोकगर्हाभयान्नरैः ।
तथा तेषां भवेत् शौचं नान्यथेत्यब्रवीद्यमः" ॥

नारायणबलौ कृते चौर्द्ध्वदेहिककरणं भवतीत्यर्थः ॥ * ॥ सर्पहते तु विशेषः । संवत्सरं यावत् पञ्चम्यां नागपूजां विधाय तदनन्तरं नारायणबलिं कृत्वा सौवर्णनागं प्रत्यक्षां गाञ्च व्यासोद्देशेन ब्राह्मणाय दत्त्वा चौर्द्ध्वदेहिकं कुर्य्यात् ॥ * ॥ नारायणबलिस्वरूपञ्च विष्णुनाभिहितं ।

"एकादशीं समासाद्य शुक्लपक्षस्य वै तिथिं ।
विष्णुं समर्च्चयेद्देवं यमं वैवस्वतं तथा ॥
दशपिण्डान् घृताभ्यक्तान् दर्भेषु मधुसंयुतान् ।
तिलमिश्रान् प्रदद्याद्वै संयतो दक्षिणामुखः ॥
विष्णुं बुद्धौ समासाद्य नद्यम्भसि ततः क्षिपेत् ।
नामगोत्रग्रहं कृत्वा पुष्पैरभ्यर्च्चनं ततः ॥
धूपदीपप्रदानञ्च भक्ष्यभोज्यं तथापरं ।
विद्यातपःसमृद्धान् वै कुलोत्पन्नान् समाहितान् ॥
निमन्त्रयेत विप्रान् वै पञ्च सप्त नवापि वा ।
अपरेऽहनि सम्प्राप्ते मध्याह्ने समुपोषितः ॥

विष्णोरभ्यर्च्चनं कृत्वा विप्रांस्तानुपवेशयेत् ।
उदङ्मुखान् यथाज्येष्ठं पितृरूपमनुस्मरन् ॥
मनो निवेश्य विष्णौ वै सर्व्वं कुर्य्यादतन्द्रितः ।
आवाहनादि यत् प्रोक्तं दैवपूर्व्वं तदाचरेत् ॥
तस्मान् स्नात्वा ततो विप्रस्तृप्तिं पृष्ट्वा यथाविधि ।
हविष्यव्यञ्जनेनैव तिलादिसहितेन च ॥
पञ्च पिण्डान् प्रदद्याच्च दैवरूपमनुस्मरन् ।
प्रथमं विष्णवे दद्यात् ब्रह्मणे च शिवाय च ॥
यमाय सानुचाराय चतुर्थं पिण्डमुत्सृजेत् ।
मृतं संकीर्त्य मनसा गोत्रपूर्व्वमतःपरं ॥
विष्णोर्नाम गृहीत्वैवं पञ्चमं पूर्व्ववत् क्षिपेत् ।
विप्रानाचम्य विधिवत् दक्षिणाभिः समर्च्चयेत् ॥
एकं वृद्धतमं विप्रं हिरण्येन समर्च्चयेत् ।
गवा वस्त्रेण भूम्या च प्रेतं तं मनसा स्मरेत् ॥
ततस्तिलाम्भो विप्रास्तु हस्तैर्द्दर्भसमन्वितैः ।
क्षिपेयुर्गोत्रपूर्व्वन्तु नाम बुद्धौ निवेश्य च ॥
हविर्गन्धतिलाम्भस्तु तस्मै दद्युः समाहिताः ।
मित्रभृत्यजनैः सार्द्धं पश्चाद्भुञ्जीत वाग्यतः" ॥

भविष्यपुराणे ।

"सुवर्णतारनिष्पन्नं नागं कृत्वा तथैव गां ।
व्यासाय दत्त्वा विधिवत् पितृणामनृण्यमाप्नवान्" ॥

इति मदनपारिजाते ५ स्तवकः ॥

आत्मघोषः, पु, (आत्मानं घोषयतीति । आत्मन् + घुष + अण् ।) काकः । इत्यमरः ॥ कुक्कुटः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

आत्मजः, पु, (आत्मन् + जन् + डः । आत्मा वै जायते पुत्त्र इति श्रुतेः ।) पुत्त्रः । इत्यमरः ॥ मनुः, १७।१४ ।

"तस्यार्थे सर्व्वभूतानां गोप्तारं धर्म्ममात्मजं" ।

यथा रामायणे,—

"दिशः प्रस्थापयामास दिदृक्षुर्जनकात्मजां" ॥)

आत्मजन्मा [न्] पु, (आत्मनः जन्म यस्य सः बहुव्रीहिः ।) पुत्त्रः । इति शब्दरत्नावली ॥

यथा कुमारसम्भवे, ६ । २८ ।

"अत आहर्त्तुमिच्छामि पार्व्वतीमात्मजन्मने" ।

यथा रघुवंशे, १ । ३३ ।

"तस्यामात्मानुरूपायामात्मजन्मसमुत्सुकः" ॥)

आत्मजा, स्त्री, (आत्मन + जन् + ड + टाप् ।) कन्या । इत्यमरः ॥ बुद्धिः । इति शब्दरत्नावली ॥

आत्मतत्त्वं, क्ली, (आत्मनः तत्त्वं स्वरूपम् ।) तत्त्वज्ञासकं नित्यशुद्धबुद्धमुक्तसत्यस्वभावं प्रत्यक्चैतन्यमेवात्मतत्त्वं । पञ्चादिभासकं नित्यशुद्धत्वादिस्वरूपमेवात्मतत्त्वमिति यावत् । एतद्विवरणं यथा । "इदानीं प्रत्यगात्मनि इदमिदमयमयमारोपयतीति विशेष उच्यते । तथाच । अतिप्राकृतस्तु आत्मा वै जायते पुत्त्र इत्यादि श्रुतेः स्वस्मिन्निव स्वपुत्त्रेऽपि प्रेमदर्शनात् पुत्त्रे पुष्टे नष्टेऽहमेव पुष्टो नष्टस्त्याद्यनुभवाच्च पुत्त्र आत्मेति वदति । १ ॥ चार्व्वाकस्तु स वा एष पुरुषोऽन्नरसमय इत्यादि श्रुतेः प्रदीप्तगृहात् स्वपुत्त्रं परित्यज्यापि स्वस्य निर्गमदर्शनात् स्थूलोऽहं कृशोऽहं इत्याद्यनुभवाच्च स्थूलशरीरमात्मेति वदति ॥ २ ॥ अपरश्चार्व्वाकः तेऽप्राणाः प्रजापतिं समेत्य ब्रूयु

रित्यादिश्रुतेः इन्द्रियाणामभावे शरीरचलनाभावात् काणोऽहं वधिरोऽहं इत्याद्यनुभवाच्च इन्द्रियाण्यात्मेति वदति ॥ ३ ॥ अन्यस्तु चार्व्वाकः अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमय इत्यादिश्रुतेः प्राणाभावे इन्द्रियचलनायोगात् अहमशनायावानहं पिपासावान् इत्याद्यनुभवाच्च प्राण आत्मेति वदति ॥ ४ ॥ इतरस्तु चार्व्वाकः अन्योऽन्तर आत्मा मनोमय इत्यादिश्रुतेः मनसि सुप्ते प्राणादेरभावात् अहं सङ्कल्पवानहं विकल्पवानित्याद्यनुभवाच्च मन आत्मेति वदति ॥ ५ ॥ बौद्धस्तु अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमय इत्यादिश्रुतेः कर्त्तुरभावे करणस्य शक्त्यभावात् अहं कर्त्ताहं भोक्ता इत्याद्यनुभवाच्च बुद्धिरात्मेति वदति ॥ ६ ॥ प्राभाकरतार्किकौ तु अन्योऽन्तर आत्मा आनन्दमय इत्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ बुद्ध्यादीनामज्ञाने लयदर्शनात् अहमज्ञोऽहं ज्ञानीत्याद्यनुभवाच्च अज्ञानमात्मेति वदतः ॥ ७ ॥ भट्टस्तु प्रज्ञानघन एवानन्दमय आत्मेत्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ प्रकाशाप्रकाशसद्भावात् मामहं न जानामि इत्याद्यनुभवाच्च अज्ञानोपहितं चैतन्यमात्मेति वदति ॥ ८ ॥ अपरबौद्धः असदेवेदमग्र आसीदित्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ सर्व्वाभावादहं सुप्तः सुषुप्तौ नासमित्युत्थितस्य स्वाभावपरामर्शविषयानुभवाच्च शून्यमात्मेति वदति ॥ ९ ॥ एतेषां पुत्रादीनां शून्यपर्य्यन्तानामनात्मत्वमुच्यते। एतैरतिप्राकृतादिवादिभिरुक्तेषु श्रुतियुक्त्यनुभवाभासेषु पूर्व्वपूर्व्वोक्तश्रुतियुक्त्यनुभवाभासानामुत्तरोत्तरश्रुतियुक्त्यनुभवाभासैरात्मबाधदर्शनात् पुत्रादीनामनात्मत्वं स्पष्टमेवेति ॥ * ॥ किञ्च प्रत्यगस्थूलोऽचक्षुरप्राणोऽमना अकर्त्ता चैतन्यं चिन्मात्रं सदित्यादिप्रबलश्रुतिविरोधात् अस्य पुत्रादिशून्यपर्य्यन्तस्य जडस्य चैतन्यभास्यत्वेन घटादिवदनित्यत्वात् अहं ब्रह्मेति विद्वदनुभवप्राबल्याच्च तत्तच्छ्रुतियुक्त्यनुभवाभासानां बाधितत्वादपि पुत्रादिशून्यपर्य्यन्तमखिलमनात्मैव। अतस्तत्तद्भासकं नित्यशुद्धबुद्धमुक्तसत्यस्वभावं प्रत्यक्चैतन्यमेवात्मवस्त्विति वेदान्तविदनुभवः"। इति वेदान्तसारः (५०—५८)।

आत्मदर्शः, पु, (आत्मन् + दृश् + घः।) दर्पणः। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा रघुवंशे। "निश्वासवाष्पापगमात् प्रपन्नः। प्रसादमात्मीयमिवात्मदर्शः"।)

आत्मनीन, त्रि, (आत्मन् + खः।) आत्मने हितं। इति व्याकरणं॥ पथ्यं। इति राजनिर्घण्टः॥ ("भजनिर्वृतिमात्मनीनाम्"। इति प्रबोधचन्द्रोदयः।)

आत्मनीनः, पुं, (आत्मन् + ख।) सुतः। श्यालः॥ प्राणाधारः। विदूषकः। इत्यजयः॥

आत्मबन्धु, पु, (आत्मनः बन्धुः। षष्ठीतत्पुरुषः। यदुक्तं "आत्ममातृष्वसुः पुत्रा आत्मपितृष्वसुः सुताः। आत्ममातुलपुत्राश्च विज्ञेया आत्मबान्धवाः"।) पितृष्वसृपुत्रः। मातुलपुत्रः। मातृष्वसृपुत्रः। इति स्मृतिः॥

आत्मवीरः, पुं, (आत्मा वीर इव यस्य।) प्राणवान्। श्यालकः। विदूषकः। इति मेदिनी॥

आत्मभूः, पुं, (आत्मन् + भू + क्विप्।) ब्रह्मा। कामदेवः। इत्यमरः॥ विष्णुः। शिवः। इति शब्दरत्नावली॥

(यथा रघुवंशे १०। २०।

"सर्व्वज्ञस्त्वमविज्ञातः सर्व्वयोनिस्त्वमात्मभूः"।)

आत्ममूली, स्त्री, (आत्मन् + मूल + ङीप्।) दुरालभाक्षुपः। इति शब्दमाला॥ (दुरालभाशब्देऽस्या विशेषो ज्ञेयः।)

आत्मम्भरिः त्रि, (आत्मानं बिभर्त्तीति, आत्मन् + भृ + इन् + मुम्।) आत्मोदरमात्रभरणकर्त्ता। तत्पर्य्यायः। कुक्षिम्भरि २ स्वोदरपूरकः ३। इत्यमरः॥ (आद्यूनः, परार्थवैमुख्येन स्वार्थसाधनपरः। यथा भट्टिकाव्ये। "आत्मम्भरिस्त्वं पिशितैर्नराणां"॥ यथा हितोपदेशे।

"शिष्टैरप्यविशेषज्ञ उग्रश्च कृतनाशकः।

त्यज्यते किं पुनर्नान्यैः यश्चाप्यात्मम्भरिर्नरः"॥)

आत्मयोनिः, पु, (आत्मैव योनिरुपादानकारणमस्य बहुव्रीहिः॥) ब्रह्मा। विष्णुः। शिवः। कामदेवः। इति मेदिनीशब्दरत्नावल्यौ (यथा कुमारे ३। ७०।

"ददर्श चक्रीकृतचारुचापं

प्रहर्त्तुमभ्युद्यतमात्मयोनिं" ॥)

आत्मरक्षा, स्त्री, महेन्द्रवारुणीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ (आत्मशरीररक्षणं।)

आत्मशल्या, स्त्री, शतावरी। इति राजनिर्घण्टः॥

आत्मश्लाघा, स्त्री, (आत्मनः श्लाघा।) आत्मगर्व्वः। स्वीयप्रशंसा॥

आत्महत्या, स्त्री, (आत्मनः हत्या।) आत्मघातः। स्ववधः॥

आत्महा, [न्] पुं, (आत्मन् + हन् + क्विप्।) देवलः। इति शब्दरत्नावली॥ आत्मघाती। "नृदेहमाद्यं सुलभं सुदुर्लभं प्लवं सुकल्पं गुरुकर्णधारं। मयानुकूलेन नभस्वतेरितं पुमान् भवाब्धिं न तरेत् स आत्महा"॥ इति श्रीभागवतं॥ (अपरञ्च यथा, "लब्ध्वा कथञ्चित् नरजन्म दुर्लभं तत्रापि पुंस्त्वं श्रुतिपारदर्शनं। यस्त्वात्ममुक्त्यै न यतेत मूढधीः स आत्महा स्वं विनिहन्त्यसद्ग्रहात्"॥)

आत्मा, [न्] पु, (अतति सन्ततभावेन जाग्रदादिसर्व्वावस्थासु अनुवर्त्तते, अत सातत्यगमने + मनिण्।) यत्नः। धृतिः। बुद्धिः। स्वभावः। ब्रह्म। देहः। इत्यमरः॥ मनः। इति मेदिनी॥ परव्यावर्त्तनं। इति धरणी॥ पुत्त्रः। इति शब्दरत्नावली॥ जीवः। अर्कः। हुताशनः। वायुः। इति हेमचन्द्रः॥

("आत्मज्ञः करणैर्योगात् ज्ञानं तस्य प्रवर्त्तते"।

"अव्यक्तमात्मा क्षेत्रज्ञः शाश्वतो विभुरव्ययः"।

"चेतवान् यतश्चात्मा ततः कर्त्ता निरुच्यते"।

"देही सर्व्वगतो ह्यात्मा स्वे स्वे संस्पर्शनेन्द्रिये।

सर्व्वाः सर्व्वाश्रयस्थास्तु नात्मातो वेत्ति वेदनाः" ॥

"विभुत्वमत एवास्य यस्मात् सर्व्वगतो महान्।

मनसश्च समाधानात् पश्यत्यात्मा तिरस्कृतं" ॥

"अनादित्वात्मनः क्षेत्रपारम्पर्य्यमनादिकं"।

"स सर्व्वगः सर्व्वशरीरभृच्च,

स विश्वकर्म्मा स च विश्वरूपः।

स चेतनाधातुरतीन्द्रियश्च,

स नित्ययुक् सानुशयः सएव ॥

रसात्ममातापितृसम्भवानि,

भूतानि विद्याद्दश षट् च देहे।

चत्वारि तत्रात्मनि संश्रितानि,

स्थितस्तथात्मा च चतुर्षु तेषु ॥

भूतानि मातापितृसम्भवानि,

रजश्च शुक्रञ्च वदन्ति गर्भे।

आप्याय्यते शुक्रमसृक्समुत्थै-

र्यैस्तानि भूतानि रसोद्भवानि ॥

भूतानि चत्वारि तु कर्म्मजानि,

यान्यात्मलीनानि विशन्ति गर्भं।

सबीजधर्म्मा ह्यपरापराणि,

देहान्तराण्यात्मनि याति याति ॥

रूपाद्धि रूपप्रभवः प्रसिद्धः,

कर्म्मात्मकानां मनसो मनस्तः।

भवन्ति येत्वाकृतिबुद्धिभेदाः

रजस्तमस्तत्र च कर्म्महेतुः ॥

अतीन्द्रियैस्तैरतिसूक्ष्मरूपै-

रात्मा कदाचिन्न वियुक्तरूपः।

न कर्म्मणा नैव मनोमतिभ्यां

न चाप्यहङ्कारविकारदोषैः" ॥

इति चरकः ॥

"यदा यदात्माकृतिमानयं भवे-

त्तदा मनस्तत्त्वधितिष्ठतीन्द्रियं।

ततो मनोऽधिष्ठितमिन्द्रियं घटे-

प्रवर्त्तते संशयबुद्धिसम्भवे" ॥

इति वैद्यकवादार्थदर्पणं ॥)

आत्माधीनः, पुं, (आत्मनोऽधीनः।) पुत्त्रः। प्राणाधारः। श्यालकः। विदूषकः। इति हेमचन्द्रः॥

आत्माशी, [न्] पुं, (आत्मन् + अश + णिन्।) मत्स्यः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

आत्माश्रयः, पुं, (आत्मा आश्रयो यस्य सः।) तर्कविशेषः। तस्य लक्षणं। स्वापेक्षापादकप्रसङ्गत्वं। अपेक्षा च ज्ञप्तौ उत्पत्तौ स्थितौ च ग्राह्या। तत्राद्या यथा। एतद्घटज्ञानं यद्येतद्घटज्ञानजन्यं स्यात् एतद्घटज्ञानभिन्नं स्यात्। द्वितीया तु घटोऽयं यद्येतद्घटजनकः स्यात् एतद्घटभिन्नः स्यात्। तृतीया च अयं घटो यद्येतद्घटवृत्तिः स्यात् तथात्वेनोपलभ्येत इति ॥

आत्मीयः, त्रि, (आत्मन् + छ।) स्वकीयः। अन्तरङ्गः। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा रघुवंशे। "प्रसादमात्मीयमिवात्मदर्शः"। कुमारसम्भवे। २। १९॥ "किमिदं द्युतिमात्मीयां न बिभ्रति यथा पुरा"।)

आत्मोद्भवा, स्त्री, (आत्मनः उद्भवो यस्याः सा।) माषपर्णी। इति राजनिर्घण्टः॥ कन्या। पुत्त्रे, पुं॥ (माषपर्णीशब्देऽस्या विशेषो ज्ञातव्यः।)

आत्रेयः, पुं, (अत्रेरपत्यं पुमान्। अत्रि + ढक्।) अत्रिमुनिपुत्त्रः। स च दत्तः। दुर्व्वासाः। चन्द्रश्च।

इति मेदिनी ॥ शरीरस्थरसधातुः । इति हेमचन्द्रः ॥

आत्रेयिका, स्त्री, (अत्रि + ढक् + कन् + टाप् ।) ऋतुमती । इति हलायुधः ॥

आत्रेयी, स्त्री, (अत्रि + ढक् + ङीप् ।) पुष्पवती स्त्री । (यथाह अङ्गिराः,—
"आहिताग्नेर्ब्राह्मणस्य हत्वा पत्नीमनिन्दिताम् ।
ब्रह्महत्याव्रतं कुर्य्यात् आत्रेयीघ्नस्तथैव च" ॥)
नदीविशेषः । इति मेदिनी ॥ (अत्रिमुनिपत्नी ।) यथा भारते,—
"सरयूर्वारवत्या च लाङ्गली च सरिद्वरा ।
करतोया तथात्रेयी लौहित्यश्च महानदः" ॥)

आथर्व्वणं, क्ली, (अथर्व्वन् + अण् ।) अथर्व्वणां समूहः । अथर्व्वनाम्ना मुनिना प्रोक्तो वेदः अथर्व्वा तेषां समूहः । इत्यमरः ॥ शान्तिस्वस्त्ययनं । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा महावीरचरिते ।
"आथर्व्वणस्तोत्र इवाभिचारः" ।)

आथर्व्वणः, पुं, (अथर्व्व वेत्तीति । अथर्व्वन् + अण् ।) पुरोहितः । अथर्व्ववेदज्ञब्राह्मणः । इति हेमचन्द्रः ॥

आदरः, पुं, (आङ् + दृ + अप् ।) आरम्भः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ समादरः । सम्मानः ॥ (यथा किरातार्ज्जुनीये ५ । १६ ।
"स जगदे वचनं प्रियमादरात्
मुखरतावसरे हि विराजते" ।
कुमारसम्भवे ६ । १३ ।
"तद्दर्शनादभूत् शम्भोर्भूयान् दारार्थमादरः" ।
हितोपदेशे ।
"सन्तुष्टस्य करप्राप्तेऽप्यर्थे भवति नादरः" ।)

आदर्य्यः, त्रि, (आङ् + दृ + ण्यत् ।) आदरणीयः । आदर्त्तव्यः ॥ आदरोपयुक्तः ॥

आदर्शः, पुं, (आङ् + दृश् + घञ् ।) दर्पणः । टीका । प्रतिपुस्तकं । इति मेदिनी ॥ (यथा भगवद्गीतायां ।
"धूमेनाव्रियते वह्निर्यथादर्शो मलेन च ।
यथोल्वेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतं" ॥)

आदानं, क्ली, (आङ्दा + ल्युट् ।) ग्रहणं । अश्वाभरणं । इति मेदिनीहेमचन्द्रौ ॥ रोगलक्षणं । इति राजनिर्घण्टः । (स्वीकारः प्रतिग्रहः । यथा कुमारसम्भवे ५ । ११ ॥
"कुशाङ्कुरादानपरिक्षताङ्गुलिः" ॥ मनुः, ७ । २०४ ।
"आदानमप्रियकरं दानञ्च प्रियकारकं ।
अभीप्सितानामर्थानां काले युक्तं प्रशस्यते" ॥)

आदानी, स्त्री, (आ + दा + ल्युट् + ङीप् ।) हस्तिघोषालता । इति रत्नमाला ॥

आदिः, पुं, (आङ् + दा + कि ।) पूर्व्वः । प्रथमः । इत्यमरः ॥ पदान्ते गणसूचकः । यथा इत्यादिः ॥ (प्रारम्भः । प्राक्सत्ता । नियतपूर्व्ववर्त्तिकारणं । उत्पत्तिहेतुः । सामीप्ये । व्यवस्थायां । प्रकारे, अवयवार्थे च आदिशब्दस्य प्रयोगो भवति । यदुक्तं,—
"सामीप्येऽथ व्यवस्थायां प्रकारेऽवयवे तथा ।
आदिशब्दं तु मेधावी चतुर्ष्वर्थेषु लक्षयेत्" ॥
यथा मानवे १ । ८ ।
"अप एव ससर्ज्जादौ तासु वीजमवासृजत्" ।
कुमारे १ । ९ । "जगदादिरनादिस्त्वं" ॥)

आदिकविः, पुं, (आदिः प्रथमः कविः ।) ब्रह्मा । इति श्रीभागवतं ॥ वाल्मीकिमुनिः । इति हेमचन्द्रः ॥ ("तेने ब्रह्म हृदा य आदिकवये मुह्यन्ति यत् सूरयः" । इति भागवते १ । ४ ।)

आदिकारणं, क्ली, (आदि आद्यं कारणम् ।) पूर्व्वनिमित्तं । मूलहेतुः । तत्पर्य्यायः । निदानं २ । इत्यमरः ॥

आदिगदाधरः, पुं, (आदिराद्यः आदौ पूजितो वा गदाधरः ।) गयास्थदेवताविशेषः । यथा,—
"गयाशिरश्छादयित्वा गुरुत्वादास्थिता शिला ।
कालान्तरेण व्यक्तश्च स्थित आदिगदाधरः ॥
तथा व्यक्तोऽव्यक्तरूपी आसीदादौ गदाधरः ।
आदिरादौ पूजितोऽत्र देवैर्ब्रह्मादिभिर्यतः ॥
पाद्याद्यगन्धपुष्पाद्यैरत आदिगदाधरः" ॥
इति गारुडे गयामाहात्म्ये ८५ अध्यायः ॥
अपिच
"गदयादावयस्तम्भ्य गयासुरशिरःशिला ।
निश्चलार्थं स्थितो यस्मात्तस्मादादिगदाधरः" ॥
इति वायुपुराणीयगयामाहात्म्ये ८ अध्यायः ॥

आदितालः, पुं, (आदिराद्यस्तालः ।) तालविशेषः । यथा,—सङ्गीतदामोदरः ।
"एकमेव लघुर्यत्र आदितालः स कथ्यते ।
गुरुस्तत् पुरतो वाद्यः प्रायेणैतन्निदर्शनं" ॥ इति ।

आदितेयः, पुं, (अदितेरपत्यं पुमान् । अदिति + ढक् ।) अदितिपुत्रः । देवः । इत्यमरः ॥

आदित्यः, पुं, (अदितेरादित्यस्य वा अपत्यं + ण्य ।) देवः । सूर्य्यः । इत्यमरमेदिन्यौ ॥ द्वादशादित्यगणे बहुवचनान्तः । इत्यमरः ॥ तत्प्रत्येकनामानि । विवस्वान् १ अर्य्यमा २ पूषा ३ त्वष्टा ४ सविता ५ भगः ६ धाता ७ विधाता ८ वरुणः ९ मित्रः १० शक्रः ११ उरुक्रमः १२ । एते कश्यपात् अदितिभार्य्यायां जाताः । कल्पान्तरे त्वष्टृकन्या संज्ञा आदित्यपत्नी आदित्यस्य तेजः सोढुमसमर्था अतस्तस्याः पितृकृतादित्यद्वादशखण्डा द्वादशादित्याः । तथा द्वादशमासेष्वेकैकस्योदयः । इति पुराणं ॥ अर्कवृक्षः । इत्यमरः ॥ आकन्द इति भाषा । ("आदित्यमण्डलस्थितो हिरण्मयोविष्णुः" । यथा शान्तिशतके । ४ । २४ ।
"आदित्यस्य गतागतैरहरहः संक्षीयते जीवितं" ।
भारते ।
"आदित्यचन्द्रावनिलोऽनलश्च
द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च" ।
हरिवंशे द्वादशादित्यकथा यथा ।
"मरीचात् कश्यपाज्जातास्तेऽदित्या दक्षकन्यया ।
तत्र शक्रश्च विष्णुश्च जज्ञाते पुनरेव हि ॥
अर्य्यमा चैव धाता च त्वष्टा पूषा च भारत ।
विवस्वान् सविता चैव मित्रो वरुण एव च ।
अंशो भगश्चातितेजा आदित्या द्वादश स्मृताः" ॥
तस्य संवत्सरात्मको भगवानादित्यो गतिविशेषेणाक्षिनिमेषकाष्ठाकलामुहूर्त्ताहोरात्रपक्षमासर्त्त्वयनसंवत्सरयुगप्रविभागं करोति ॥ इति सुश्रुतः)

आदित्यपत्रः, पुं, (आदित्यवत्तस्य पत्रमिव पत्रमस्य ।) क्षुपविशेषः । तत्पर्य्यायः । अर्कपत्रः २ अर्कदलः ३ सूर्य्यपत्रः ४ तपनच्छदः ५ कुष्ठारिः ६ विटपः ७ सुपत्रः ८ रविप्रियः ९ रश्मिपतिः १० वह्निः ११ । अस्य गुणाः । कटुत्वं । उष्णवीर्य्यत्वं । कफवातरोगजाठरशूलारोचकनाशित्वं । अग्निसन्दीपनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

आदित्यपुष्पिका, स्त्री, (आदित्यवत् लोहितं पुष्पमस्याः ।) लोहितार्कवृक्षः । इति रत्नमाला ॥ राङ्गा आकन्द इति भाषा ।

आदित्यभक्ता, स्त्री, (आदित्यस्य भक्ता ।) ओषधीविशेषः । हुड्हुडिया इति भाषा । तत्पर्य्यायः । वरदा २ अर्कभक्ता ३ सुवर्चला ४ सूर्य्यलता ५ सूर्य्यावर्त्ता ६ अर्ककान्ता ७ मण्डूकपर्णी ८ सुरसम्भवा ९ सौरी १० सुतेजाः ११ अर्कहिता १२ वरिष्ठा १३ मण्डूकी १४ सप्तनामा १५ देवी १६ मार्त्तण्डवल्लभा १७ विक्रान्ता १८ भास्करेष्टा १९ । अस्या गुणाः । हिमत्वं । तिक्तत्वं । कटुत्वं । उग्रत्वं । कफवातदोषकण्डूव्रणकुष्ठभूतग्रहोग्रशीतज्वरनाशित्वञ्च । अन्यच्च । स्वादुपाकरसत्वं । गुरुत्वं । अपित्तवर्द्धकत्वं । क्षाररसत्वं । विड्भ्रमवातनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

आदित्यसूनुः, पुं, (अदितेरपत्यं पुमान् आदित्यः सूर्य्यः तस्य सूनुः षष्ठीतत्पुरुषः ।) सुग्रीववानरः । इति हेमचन्द्रः ॥ यमः । शनैश्चरः । सावर्णिमनुः । वैवस्वतमनुः । इति पुराणं ॥ (कर्णः ।)

आदिदेवः, पुं, (आदिः कारणं स च देवश्चेति कर्म्मधारयः ।) नारायणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (जगदुपादानादिगुणवान् वासुदेवः विष्णुः, महादेवः, ब्रह्मा च यथा, भगवद्गीतायां, १० । १२ ।
"परं ब्रह्म परं धाम पवित्रं परमं भवान् ।
पुरुषं शाश्वतं दिव्यमादिदेवमजं विभुं ॥
त्वमादिदेवः पुरुषः पुराण-
स्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानं" ॥
यथा, महाभारते,—सूर्य्यस्य नामाष्टशतमध्ये परिगणितो नामभेदः ।
"ध्वान्तहन्ताग्निर्धूमकेतुरादिदेवोऽदितेः सुतः" ॥)

आदिमं, त्रि, (आदौ भवं अग्रादिपश्चात् डिमच् । यद्वा मध्यान्म इत्यत्रादेश्चेति वचनात् मः ।) आद्यं । प्रथमभववस्तु । इत्यमरटीका व्याकरणञ्च ॥ (यथाह भाषापरिच्छेदे,—
"एते पक्षान्यथासिद्धा द्रव्यत्वादिकमादिमम्" ।
"आदिमः स्पर्शशालादिसंयोगः परिकीर्त्तितः" ॥)

आदिराजः, पुं, (आदिः प्रथमः राजा इति राजाहःसखिभ्यष्टच् ।) पृथुराजः । इति हेमचन्द्रः ॥ (मरीचितामाद्यो वैवस्वतो मनुः । अविक्षित्पुत्रः करन्धमख्यातः पौरवो राजा । यथा, रामायणे ।
"आदिराजो मनुरिव प्रजानां परिरक्षिता" ॥
महाभारते ।
"अविक्षितः परिक्षित्तु शबलाश्वश्च वीर्य्यवान् ।
आदिराजो विराजश्च शाल्मलिश्च महाबलः" ॥)

आदिवराहः, पुं, (आदिः कारणं स च वराहश्चेति कर्म्मधारयः ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ आदिसूकरः । आद्यकोलः ॥

आदिष्टं, क्ली, (आङ्+दिश्+क्तः ।) उच्छिष्टं । इति मेदिनी ॥

आदिष्टः, त्रि, (आङ्+दिश्+क्त ।) आदेशितः । आज्ञप्तः इति मेदिनी । (नियोजितः, उपदिष्टः, अनुशासितः, अभिहितः ।)

आदीनवः, पुं, (दीङ् क्षये भावे क्तः । स्वादय ओदितः, ओदितश्चेति नत्वं । आदीनस्य वा नम् । घञर्थे क इति बाहुलकात् वातेः कः ।) क्लेशः । इत्यमरः ॥ दोषः । दुरन्तः । इति मेदिनी ॥ (यथा, शिशुपालवधे २ । २२ ।
"यद्वासुदेवेनादीनमनादीनवमीरितं" ।)

आदीपनं, क्ली, (आदीप्यते आङ्+दीप्+भावे ल्युट् ।) आलिम्पना । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ आलिपना इति भाषा ।

आदृतः, त्रि, (आङ्+दृङ्+आद्रियते यः कर्म्मणि क्तः ।) कृतादरः । सादरः । अर्च्चितः । पूजितः । इत्यमरः ॥ (सावधानः, अवहितः, अप्रमत्तः । यथा, पञ्चतन्त्रे,
"आत्मागमावृतो रक्षेत्प्रमादाद्धि विनश्यति" ।)

आदृत्यः, त्रि, (आङ्+दृ+क्यप् ।) आदरणीयः । आदरयोग्यः ॥

आदेशः, पुं, (आङ्+दिश्+भावे घञ् ।) आज्ञा । इति हेमचन्द्रः ॥ ज्योतिःशास्त्रफलं । इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥ वर्णस्य वर्णान्तरोत्पत्तिः । प्रकृतिप्रत्ययोपघातिकार्य्यं । इति व्याकरणं ॥ (अनुमतिः, शासनं, उपदेशः, शास्त्राचार्य्योपदेशगम्यो वार्त्ताव्यवहारः, कार्य्यभेदः, यथा मुग्धबोधे "स्थानिवदादेशः" । यथा, मनुः, ६ । २५८ ।
"मङ्गलादेशवृत्तास्तु भद्रास्त्वैक्षणिकैः सह" ।)

आदेशी, [न्] पुं, (आङ्+दिश्+णिनि ।) दैवज्ञः । गणकः । इति हेमचन्द्रः ॥ (त्रि, आदेशकर्त्ता, उपदेष्टा, यथा, रघुवंशे, ४ । ६८ ।
"कपोलपाटलादेशि बभूव रघुचेष्टितं" ॥)

आदेष्टा, [ऋ] पुं, (आदिशति ऋत्विजादीन् यागादिव्यक्तसम्पादनाय प्रेरयति । आङ्+दिश अतिसर्ज्जने+तृच् ।) यागविषये मनेक्तसम्पादनाय यथार्थं कर्म्म कुर्व्विति ऋत्विजामादेशकः । तत्पर्य्यायः व्रती २ यष्टा ३ यजमानः ४ । इत्यमरः ॥ अभ्यादेष्टा ५ याजकः ६ । इति हेमचन्द्रः ॥ आदेशकर्त्ता ॥

आद्यं, क्ली, (अद्यते यत् अद् कर्म्मणि ण्यत् ।) धान्यं । इति राजनिर्घण्टः ॥ अदनीयद्रव्ये त्रि ॥ (यथा— मनुः, ५ । २४ ।
"तत्पर्य्युषितमप्याद्यं हविः शेषञ्च यद्भवेत् ।
चिरस्थितमपिताद्यं"—इत्यादि ।)

आद्यः,त्रि, (आदौ भवः दिगादिभ्यो यत् यद्वा अद्यते यः अद् कर्म्मणि ण्यत् ।) प्रथमः, इत्यमरः ॥ (यथा महाभारते,—
"तोषितोऽहं त्वयाद्येन त्वयेहाद्येन कर्म्मणा" । रघुवंशे, १ । ११ ।
"आसीत् महीक्षितामाद्यः प्रणवश्छन्दसामिव" ।)
भक्ष्यः । यथा मनुः ५ । २६ ।
"पाठीनरोहिताबाद्यौ नियुक्तौ हव्यकव्ययोः" ।

आद्यकविः, पुं, (आद्यश्च कविश्चेति कर्म्मधारयः ।) वाल्मीकिमुनिः । इति भूरिप्रयोगः ॥ (पुराणकविः ब्रह्मा) ।

आद्यमाषकः, पुं, (आद्य+मष्+हलश्चेति घञ्+कः ।) माषकपरिमाणं । पञ्चगुञ्जिकाः । इत्यमरः ॥ यथाह भास्कराचार्य्यः,—
"दशार्द्धगुञ्जं प्रवदन्ति माषं" ।)

आद्यबीजं, क्ली, (आद्यं मुख्यं बीजं कारणं ।) आदिकारणं । इति जटाधरः ॥

आद्या, स्त्री, (आदौ भवा दिगादित्वात् यत् टाप् ।) दुर्गा । इति शब्दरत्नावली । काली । तारा । त्रिपुरसुन्दरी । भुवनेश्वरी । इति तन्त्रसारनीलतन्त्रयोगिनीतन्त्राणि । प्रधाना शक्तिः । महाविद्या । यथा, मुण्डमालातन्त्रे १० पटलः ॥
"सत्ये तु सुन्दरी आद्या त्रेतायां भुवनेश्वरी ।
द्वापरे तारिणी आद्या कलौ काली प्रकीर्त्तिता ॥
नामभेदं प्रवक्ष्यामि रूपभेदं वरानने ।
न भेदः कालिकायाश्च तारया जगदम्बिके ॥
षोडश्या भुवनायाश्च भैरव्याश्छिन्नपरेश्वरि ।
छिन्नायाश्चैव धूमाया भीमायाः परमेश्वरि ॥
ततश्च बगलामुख्या मातङ्ग्याश्च सुरेश्वरि ।
न च भेदो महेशानि विद्याया वरवर्णिनि" ॥
आदिभूते त्रि ॥

आद्यूनः, त्रि, (आङ् पूर्व्वात् दीव्यतेरकर्म्मकत्वात् क्तः । दिवोविजिगीषायामिति निष्ठातस्य नत्वं यस्य विभाषेति नेट्, च्छ्वोरिति ठूठ् ।) औदरिकः । इत्यमरः ॥ पेटुक इति भाषा । (यदुक्तं, अमरे ।
"आद्यूनः स्यादौदरिके विजिगीषाविवर्ज्जिते" ।
"आद्यूनः सदरहितेनेव प्रायेणाच्छावलम्बितः" ॥
इति किराते ११ । ५ ।) आदिहीनः ॥

आद्योपान्तं, क्ली, (आद्यश्च उपान्तश्च द्वन्द्वः ।) पूर्व्वापरं । इस्तकनागादि इति भाषा ॥

आधमनं, क्ली, (आधीयते आङ्+धा+कमनन् ।) बन्धकं । इति स्मृतिः । (आधिः । यथा मनुः,—
"योगाधमनविक्रीतं योगदानप्रतिग्रहं ।
यत्र वाप्युपधिं पश्येत् तत्सर्व्वं विनिवर्त्तयेत्" ॥

आधानं, क्ली, (आधीयते आङ्+धा+भावे ल्युट् यद्वा आधीयते स्थाप्यते यत् कर्म्मणि ल्युट् ।) गर्भाधानं । अग्न्याधानं । स्थापितद्रव्यं । इति स्मृतिः ॥ (ग्रहणं, धारणं । अधिगमः, करणं । सम्पादनं । श्रौताग्नेः स्मार्त्ताग्नेर्वा ग्रहणं,ब्राह्मणानां प्रतिदिनकर्त्तव्या विहितवह्निस्थापनपूर्व्वकहोमादिक्रिया, यजनं, होमः । यथा रघुवंशे, १ । २४ ।
"प्रजानां विनयाधानाद्रक्षणाद्भरणादपि ।
स पिता पितरस्तासां केवलं जन्महेतवः" ॥
यथा मनुः, ५ । १६८ ।
"भार्य्यायै पूर्व्वमारिण्यै दत्वाग्नीनन्त्यकर्म्मणि ।
पुनर्दारक्रियां कुर्य्यात् पुनराधानमेव च" ॥
यथा महाभारते,—
"सर्व्वेषां पुनराधानं विधिदृष्टेन कर्म्मणा" ।
यथा मेघदूते, पूर्व्वमेघे । ३ ।
"तस्य स्थित्वा कथमपि पुरः कौतुकाधानहेतोः" ॥)

आधानिकं, क्ली, (आधानं गर्भाधानं प्रयोजनमस्य । प्रयोजनमिति ठक् ।) गर्भाधानसंस्कारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

आधारः, पुं, (आध्रियन्ते अस्मिन् इति आधारः अध्यायन्यायेति सूत्रे अवहाराधारेत्युपसंख्यानादधिकरणे घञ् । व्याकरणशास्त्रे अधिकरणकारकं, तल्लक्षणं यथा सिद्धान्तकौमुद्यां, आधारोऽधिकरणं कर्तृकर्म्मद्वारा तन्निष्ठक्रियाया आधारः कारकमधिकरणसंज्ञः स्यात् । तच्च सामीप्यश्लेषविषयव्याप्तिभेदाच्चतुर्विधं । तथा सिद्धान्तकौमुद्यां, औपश्लेषिकोवैषयिकोऽभिव्यापकश्चेत्याधारस्त्रिधा यथा—कटे आस्ते । स्थाल्यां पचति । मोक्षे सर्व्वस्मिन्नात्माऽस्ति ।) अधिकरणं । आलवालं । अम्बुधारणं । इति मेदिनी ॥ क्षेत्रादिसेकार्थं सेतुना बद्धजालं जलं निबध्य यत्र स्थाप्यते स आधारः बद्धकन्दरादिः । बाँध इति ख्यातः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ शस्यार्थं जलबन्धनमाधारः । इति वैकुण्ठः ॥ क्षेत्रादिसेकार्थं जलाधारस्थानमाधार इति मधुः ॥ (यथा रघुवंशे ५।६।
"आधारबन्धप्रमुखैः प्रयत्नैः
संवर्द्धितानां सुतनिर्विशेषं ।
कच्चिन्न वाय्वादिरुपप्लवो वः
श्रमच्छिदामाश्रमपादपानाम्" ॥
याज्ञवल्क्यः ।
"तथात्मकोऽप्यनेकस्तु जलाधारेष्विवांशुमान्" ॥)

आधार्म्मिकः, त्रि, (अधर्म्म+ठञ् ।) अधार्म्मिकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा मनुः ।
"नाधार्म्मिके वसेद्ग्रामे" ॥)

आधिः, पुं, (आङ्+धा+किः ।) मनःपीडा । प्रत्याशा । बन्धकं । व्यसनं । अधिष्ठानं । इति मेदिनी ॥
(यथा, हितोपदेशे ।
"आधिव्याधिपरीताय अद्य श्वो वा विनाशिने ।
कोऽहि नाम शरीराय धर्म्मापेतं समाचरेत्" ॥
तथा च वैराग्यशतके ।
"आधिव्याधिशतैर्जनस्य
विविधैरारोग्यमुन्मूल्यते" ॥)

आधिक्यं, क्ली, (अधिक+ष्यञ् ।) अधिकस्य भावः । अधिकत्वं । अतिशयता । यथा ।
"युग्मायामपि रात्रौ चेत् शोणितं प्रचुरं तथा ।
कन्या च पुंवत् भवति शुक्राधिक्ये पुमान् भवेत्" ॥
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ (श्रेष्ठता । उत्कर्षः । प्राबल्यम् । यथा साहित्यदर्पणे । १० पः ।
"आधिक्यमुपमेयस्योपमानात् न्यूनताथवा" ।
यथा, मनुः ७ । १६९ ।
"यदावगच्छेदायत्यामाधिक्यं ध्रुवमात्मनः" ॥
आधिक्यं नाम यदायुर्वेदे भाष्यमाणे वार्हस्पत्यमौशनसम् अन्यदा प्रतिसम्बधार्थमुच्यते यदा

पुनः प्रतिसम्बन्धमपि द्विरभिधीयते तत् पुनरुक्त-दोषाधिकं तच्च पुनरुक्तं द्विविधं, अर्थपुनरुक्तं शब्दपुनरुक्तञ्च। तत्रार्थपुनरुक्तं नाम यथा,—"भेषजमौषधं साधनम्" इति, शब्दपुनरुक्तं "पुनर्भेषजं भेषजम्" इति चरकः ॥)

आधिज्ञः, त्रि, (आधि + ज्ञा + क।) वक्रः। व्यथितः। इत्यजयपालः ॥

आधिदैविकं, त्रि, (अधि + देव + ठञ्। अनुशतिकादीनां च इत्युभयपदवृद्धिः।) दुःखविशेषः। तद्यथा,। "आधिदैविकं यक्षराक्षसविनायकग्रहाद्यावेशनिबन्धनं"। इति साङ्ख्यतत्त्वकौमुदी ॥ (देवतामधिकृत्य,प्रवृत्तं,दाहशीतादिजनितं दुःखं। अतिवातादिवृष्ट्यादिहेतुकं दुःखं। देवतामधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रम्। यथा मनुः ६। ८३।
"अधियज्ञं ब्रह्म जपेदाधिदैविकमेव च।
आध्यात्मिकञ्च सततं वेदान्ताभिहितञ्च यत्" ॥
"तत्तु सप्तविधे व्याधावुपनिपतति" इति सुश्रुतः।)

आधिपत्यं, क्ली, (अधिपति + ष्यञ्।) अधिपतेर्भावः। स्वामित्वं। प्रभुत्वं। ऐश्वर्य्यं। यथा,
"नहि प्रपश्यामि ममापनुद्यात्
यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणां।
अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं
राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यं" ॥
इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्यायः ८ ॥
(यथा मनुः १२। १००।
"सर्व्वलोकाधिपत्यञ्च वेदशास्त्रविदर्हति"।)

आधिभोगः, पुं, (आधेर्बन्धकस्य भोगः।) बन्धकद्रव्यस्य भोगः ॥

आधिभौतिकं, त्रि, (अधिभूत + ठञ्। अनुशतिकादीनां चेत्युभयपदवृद्धिः।) दुःखविशेषः। यथा। "बाह्योपायसाध्यं दुःखं द्वेधा। आधिभौतिकं आधिदैविकञ्च। तत्राधिभौतिकं मानुषपशुमृगपक्षिसरीसृपस्थावरनिमित्तं"। इति साङ्ख्यतत्त्वकौमुदी ॥ ("तत्तु सप्तविधे व्याधावुपनिपतति"। इति सुश्रुतः ॥)

आधिमन्यवः, पुं, (आधि + मन्यु + अण्।) ज्वराग्निः। इति हारावली ॥

आधिवेदनिकं, त्रि, (अधि + विद् + ल्युट्। ततः अधिवेदन + ठञ्।) द्वितीयविवाहार्थं प्रथमस्त्रियै दत्तधनादि। यथा,—
"अधिविन्नस्त्रियै देयमाधिवेदनिकं समं।
न दत्तं स्त्रीधनं यस्यै दत्ते त्वर्द्धं प्रकीर्त्तितं" ॥
इति याज्ञवल्क्यः ॥

आधुतः, त्रि, (आङ् + धु + क्तः।) आधूतः। कम्पितः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

आधुनिकः, त्रि, (अधुना + ठञ्।) अधुनाजातः। नव्यः ॥

आधूतः, त्रि, (आङ + धू + क्त।) कम्पितः। इत्यमरः ॥ (विक्षिप्तः, अभिभूतः, व्याकुलितः। आन्दोलितः, चालितः। यथा, रघुवंशे, २। १८।
"पुष्परेणूत्किरैर्वातैराधूतवनराजिभिः"।)

आधेयं, त्रि, (आङ् + धा + यत्।) आधारस्थितवस्तु। यथा। शाब्दबोधे चैकपदार्थे अपरपदार्थसंसर्गः संसर्गमर्य्यादया भासते। स च क्वचिद्वृत्तिः क्वचिदतिरिक्त एवाधाराधेयप्रतियोग्यनुयोगिविषयविषयिभावादिः। इति गदाधरभट्टाचार्य्यकृतप्रथमव्युत्पत्तिवादः ॥ उत्पाद्यः। यथा,—
"सत्त्वे निविशतेऽपैति पृथग्जातिषु दृश्यते।
आधेयश्चाक्रियाजश्च सोऽसत्त्वप्रकृतिर्गुणः" ॥
इति वोपदेवकृतमुग्धबोधीयकारिका ॥ आधेय उत्पाद्यः। यथा पक्वमृन्मयपात्रेषु रक्ततागुणः स वह्निसंयोगादिना निष्पाद्यते। इति तट्टीकायां दुर्गादासः ॥

आधोरणः, पुं, (आधोरयति धोरृ गतिचातुर्य्ये कर्त्तरि ल्यु।) हस्तिपकः। माहुत इति भाषा। ("आधोरणा हस्तिपका हस्त्यारोहा निषादिनः"। अमरः। यथा,—रघुवंशे ७। ४६।
"आधोरणानां गजसन्निपाते
शिरांसि चक्रैर्निशितैः क्षुराग्रैः" ॥)

आध्मातः, पुं, (आङ् + ध्मा + क्तः।) शब्दितः। दग्धः। वातरोगविशेषः। संयतः। इति मेदिनी ॥ (स्फीतः दर्पादिना उद्धतः, विवर्द्धितः। यदुक्तं। "तेना मानाध्मातः स पतति यदा शोकगहने"। हितोपदेशे। "ततोऽसौ दर्पाध्मातस्तस्योपरि आत्मानं निक्षिप्य पञ्चत्वं गतः"। उत्तरचरिते। "ज्याननिर्घोषममन्ददुन्दुभिरवैराध्मातमुज्जृम्भयन्"।)

आध्मानं, क्ली, (आङ् + ध्मा + ल्युट्।) वातव्याधिविशेषः। तस्य रूपं।
"साटोपमत्युग्ररुजमाध्मातमुदरं भृशं।
आध्मानमिति जानीयाद्घोरं वातनिरोधजं" ॥
इति निदानं ॥ पेटफापा इति भाषा।
तस्य चिकित्सा यथा,—
"आध्माने लङ्घनं पूर्व्वं दीपनं पाचनं ततः।
फलवर्त्तिक्रिया कुर्य्यात् वस्तिकर्म्म च शोधनं ॥
कर्षमात्रा भवेत् कृष्णा त्रिवृता स्यात् पलान्मिता।
खण्डादपि पलं ग्राह्यं चूर्णमेकत्र कारयेत् ॥
मधुनाक्षमितं लिह्यात् चूर्णमाध्माननाशनं" ॥
नाराचचूर्णं ॥ १ ॥
"दारुहैमवतीकुष्ठशताह्वाहिङ्गुसैन्धवैः।
निम्बेन कोष्णैरम्लपिष्टैः शूलाध्मानयुतोदरं ॥
हैमवती वचा। दारुषट्कलेपः ॥ २ ॥
"अभयारग्वधो धात्री दन्ती तिक्ता स्नुही त्रिवृत्।
मुस्ता प्रत्येकमेतानि ग्राह्याणि पलमात्रया ॥
तानि संचूर्ण्य सर्व्वाणि जलाढकयुगे पचेत्।
तत्र तोयेऽष्टमं भागं कषायमवशेषयेत् ॥
निस्तुषजैपालबीजानि नवानि पलमात्रया।
तनुवस्त्रधृतान्येव तस्मिन् क्वाथे शनैः पचेत् ॥
ज्वालयेदनलं मन्दं यावत् क्वाथो घनो भवेत्।
ततः खल्वे क्षिपेत् भागानष्टौ जैपालबीजतः ॥
भागांस्त्रीन् नागराद्द्वौ च मरिचात् द्वौ च पारदात्।
गन्धकात् द्वौ च तानीह यावद्यामं विमर्दयेत् ॥
रसो नाराचनामायं भक्षितो रक्तिकामितः।
जलेन शीतलेनैव रोगानेतान् विनाशयेत् ॥
आध्मानं शूलमानाहं प्रत्याध्मानं तथैव च।
उदावर्त्तं तथा गुल्ममुदराणि हरत्यसौ।
वेगे शान्ते च भुञ्जीत शर्करासहितं दधि।
ततस्तु सैन्धवेनापि ततो दध्योदनं मनाक्" ॥
महानाराचो रसः ॥ ३ ॥ इति भावप्रकाशः ॥
(वायुना सवेदनमुदरपरिपूर्णत्वमाध्मानत्वं। इति हरिविनिश्चयग्रन्थाख्यानकृद्विजयरक्षितः ॥)

आध्मानी, स्त्री, (आङ् + ध्मा + ल्युट् + ङीप्।) नलिकानामगन्धद्रव्यं। इति राजनिर्घण्टः ॥

आध्या, स्त्री, (आङ् + ध्यै + अङ् + टाप्।) चिन्ता। स्मृतिः। इति शब्दरत्नावली ॥

आध्यात्मिकं, त्रि, (आत्मानमधिकृत्य भवं अधि + आत्मन् + ठञ्।) दुःखविशेषः। यथा। दुःखानां त्रयं दुःखत्रयं तत् खल्वाध्यात्मिकं चाधिभौतिकं चाधिदैविकञ्च। तत्राध्यात्मिकं द्विविधं शारीरं मानसञ्च। शारीरं वातपित्तश्लेष्मणां निमित्तं। मानसं कामक्रोधलोभमोहेर्षाविषादविशेषादर्शननिबन्धनं। सर्व्वं चैतदान्तरोपायसाध्यत्वात् आध्यात्मिकं दुःखं। इति साङ्ख्यतत्त्वकौमुदी ॥ (आत्मतत्त्वविषयकं। यथा, मनुः २। ११७।
"लौकिकं वैदिकं वापि तथाध्यात्मिकमेव च।
आददीत यतो ज्ञानं तं पूर्व्वमभिवादयेत्" ॥

आध्यानं, क्ली, (आङ् + ध्यै + ल्युट्।) ध्यानं। चिन्ता। इत्यमरः ॥

आध्यापकः, पुं, (आ सम्यक् अध्यापयति यः इति अध्यापकः। स एव स्वार्थे अण्।) अध्यापकः इति शब्दरत्नावली ॥

आनः, पुं, (अन + घञ्) उच्छ्वासः। वहिर्मुखश्वासः। इति हेमचन्द्रः ॥ (अन्तःस्थितस्य प्राणवायोर्नासिकयाकर्षणम्।)

आनकः, पुं, (आङ् + अन + णवुल्) पटहः। भेरी। मृदङ्गः। शब्दयुक्तमेघः। इति मेदिनी ॥
(यथा, भगवद्गीतायां १। १३।
"ततः शङ्खाश्च भेर्य्यश्च पणवानकगोमुखाः"।)

आनकदुन्दुभिः, पुं, (आनकाः दुन्दुभयो देववाद्यविशेषाः यस्य जन्मनि। वसुदेवजन्मनि देवा दुन्दुभिध्वनिञ्चक्रुः।) वसुदेवः। इत्यमरः ॥ (कृष्णपिता। यथा—हरिवंशे ॥
"वसुदेवो महाबाहुः पूर्व्वमानकदुन्दुभिः।
जज्ञे यस्य प्रसूतस्य दुन्दुभ्यः प्राणदन् दिवि ॥
आनकानाञ्च संह्रादः सुमहानभवद्दिवि" ॥)

आनकदुन्दुभिः, पुं स्त्री, (आनकः प्रोत्साहको दुन्दुभिः।) हुडुक्का। इत्यमरटीकायां भरतः ॥

आनतः, त्रि, (आङ् + नम् + क्तः।) नतः। तत्पर्य्यायः। अवाग्रः २ अवनतः ३। इत्यमरः ॥ (अधोमुखः, विनतः, प्रणतः, विनयनम्रः। यथा, हरिवंशे ॥
"पितृभार्य्योर्हि पादान् वै नमस्कृत्यानतौ"।
महाभारते।
"स कदाचित् मृगं विद्ध्वा बाणेनानतपर्व्वणा"।
मनुः।
"रम्यमानतसामन्तं स्वाजीव्यं देशमावसेत्"।)

आनतिकरः, त्रि, (आनति + कृ + अण्।) पारितो-

चिकः । यथा । प्रायश्चित्तोपदेशाय वस्त्रादिना ब्राह्मणलोकजीवः । यथा मिताक्षरायां पराशरः ।
"पापं प्रख्यापयेत् पापी धेनुं दत्त्वा तथा वृषं" ।
एतच्चोपलक्षणं ।
"प्रख्याप्य पापं वक्तृभ्यः किञ्चिद्दत्त्वा व्रतं चरेत् ।"
इति स्मृतेः ।
देवलवचने "तोषयित्वा द्विजोत्तमान् इति" । अत्र तोषयित्वा इति श्रवणात् आनतिकरत्वेन वदन्यस्याप्यदोषः । इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥

आनद्धं, क्ली, (आनह्यते चर्म्मणा बध्यते इति । आङ् + नह + क्तः ।) चर्म्मबद्धमुखवाद्यमात्रं । तत्तु मुरजादि । इत्यमरः ॥ कल्पमात्रं । तत्तु वेशभूषादि । इत्यजयपालः ॥

आनद्धः, त्रि, (आङ् + नह् + कर्म्मणि + क्तः ।) सन्धितः । बद्धः । इति मेदिनी ॥ (यथा सुश्रुते ।
"कृष्णलवाणैः सविता हिमानद्धा जलाशयाः" ।)

आननं, क्ली, (आनिति अनेन । आङ् + अन् + ल्युट्) मुखं । इत्यमरः ॥ ("तदाननं मृत्सुरभि क्षितीश्वरः" इति रघुः । ३ । ३ ।)

आनन्दः, पुं, (आङ् + नन्द + घञ्) आह्लादः । तत्पर्य्यायः । आनन्दथुः २ शर्म्म ३ शातं ४ सुखं ५ मुत् ६ प्रीतिः ७ प्रमोदः ८ हर्षः ९ प्रमदः १० आमोदः ११ संमदः १२ । इत्यमरः ॥
(यथा, उत्तरचरिते ।
"यत्रानन्दाश्च मोदाश्च यत्र स्निग्धाश्च सम्पदः" ।
मनुः ।
"आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् न बिभेति कुतश्चन" ।)
वासुदेवस्य बलविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

आनन्दः, त्रि, (आनन्द + अर्श आदित्वात् अच् ।) आनन्दविशिष्टः । हर्षयुक्तः । सुखी । इत्यमरटीका ॥ ("गुणे शुक्लादयः पुंसि गुणिलिङ्गास्तु तद्वति" । इत्यमरोक्तेः अत्र गुणिलिङ्गः ।)

आनन्दथुः, पुं, (आङ् + नन्द + अथुच् ।) आनन्दः । हर्षः । इत्यमरः ॥ तद्युक्ते त्रि ॥

आनन्दनं, क्ली, (आङ् + नदि + ल्युट्) गमनागमनसमये सुहृदादेरालिङ्गनारोग्यस्वागतादिप्रश्नादिद्वारा आनन्दोत्पादनं । तत्पर्य्यायः । सभाजनः २ आभाजनः ३ सुभाजनः ४ आप्रश्नः ५ आमन्त्रणं ६ ॥ इत्यमरः तट्टीका च ॥ (आनन्दजननं, हर्षोत्पादनं । प्रमोदकरः, सुखजनकः । यदुक्तं ।
"मित्रं प्रीतिरसायनं नयनयोरानन्दनं चेतसः" ।
इति हितोपदेशे ।)

आनन्दपटं, क्ली, (आनन्दाय पटम् ।) नवोढावस्त्रं । इति हारावली ॥

आनन्दप्रभवं, क्ली, (आनन्दः प्रभवोऽस्य तत् ।) रेतः । वीर्य्यं । इति हेमचन्द्रः ॥
("वाय्वाकाशादिभिर्भावैः सौषिर्य्यं जायतेऽस्थिषु ।
तेन स्रवन्ति तच्छुक्रं नवात् कुम्भादिवोदकं ॥
स्रोतोभिः स्यन्दते देहात् समन्तात् शुक्रवाहिभिः ।
हर्षेणोदीरितं रागात् सङ्कल्पाच्च मनोभवात् ॥
वस्तौ संभृत्य निर्याति स्थलान्निम्नादिवोदकं ।"
इति चरकः ॥
"सुखदेशाश्रितं शुक्रं प्रसन्नमनसस्तथा ।
स्त्रीषु व्यायच्छतश्चापि हर्षात्तत् संप्रवर्त्तते ॥"
इति सुश्रुतः ॥)

आनन्दमयकोषः, पुं, (आनन्दमयस्य परमात्मनः कोष इवावरकः ।) सत्त्वप्रधानाज्ञानं । तत्पर्य्यायः । कारणशरीरं २ सुषुप्तिः ३ । इति वेदान्तः ॥

आनन्दा, स्त्री, (आनन्दयति या । आङ् + नन्द + णिच् + अच् + टाप्) विजया । आरामशीतला । इति राजनिर्घण्टः ॥ [इति शब्दमाला ॥

आनन्दिः, पुं, (आङ् + नन्द + किः ।) आनन्दः । हर्षः ।

आनन्दितः, त्रि, (आङ् + नन्द + क्त । यद्वा आनन्दः सञ्जातोऽस्य । आनन्द + इतच् ।) आनन्दयुक्तः । हृष्टः । आह्लादितः ॥ (यथा महाभारते ॥
"पुनरानन्दिताः सर्व्वे मथुरायां वसामहे ॥")

आनन्दी, [न्] त्रि, (आनन्द + इनि ।) आनन्दविशिष्टः ॥

आनन्दी, स्त्री, वृक्षविशेषः । आकन्दपाता इति ख्याता । इति शब्दचन्द्रिका ॥

आनयः, पुं, (आनीयते वेदाध्ययनायात्र । आङ् + नीङ + अच्) उपनयनं । इति हेमचन्द्रः ॥

आनयनं, क्ली, (आङ् + नी + ल्युट् ।) स्थानान्तरनयनं । आना इति भाषा ॥ (यथा रामायणे ।
"आदिशत्पुरुषांस्तत्र राज्ञामानयने बहून्" ॥)

आनर्त्तः, पुं, (आङ् + नृत् + घञ् ।) देशविशेषः । द्वारका इति ख्याता । नृत्यस्थानं । युद्धं । इत्यमरः ॥ जलं । इति मेदिनी ॥ आनर्त्तदेशवासी लोकः । इत्यमरटीका ॥ (यथा हरिवंशे । "आनर्त्तान् कालकूटांश्च कुलिन्दांश्च विजित्य सः" ॥
स्वनामख्यातो राजा ।
"शर्य्यातेर्मिथुनं त्वासीदानर्त्तो नाम विश्रुतः !
"आनर्त्तस्य तु दायादो रेवो नाम महाद्युतिः" ॥
"आनर्त्तविषयश्चासीत् पुरी चास्य कुशस्थली" ।
"आनर्त्तस्तु विभोः पुत्रः सुकुमारस्ततोऽभवत्" ॥)

आनायः, पुं, (आङ् + णीञ + घञ ।) जालं । इत्यमरः ॥

आनाय्यः, पुं, (आनाय्यते गार्हपत्यादानीय संस्क्रियते ऽसौ आङ् + नी + ण्यत् ।) दक्षिणाग्निः । इत्यमरः ॥ गार्हपत्यादग्नेरानीय यो दक्षिणाग्निरारोप्यते । तत्र । इति भरतः ॥ होम करिवार निमित्ते घर हइते आनिया दक्षिणदिके राखा आगुन् इति भाषा ॥

आनाहः, पुं, (आङ् + नह् + घञ् ।) मूत्रपुरीषरोधकरोगः । तत्पर्य्यायः । विबन्धः २ । इत्यमरः ॥ विष्टम्भः ३ मलरोधनः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ ("आनाहार्त्तं ततो दृष्ट्वा तत्सैन्यमसुखार्द्दितम्" । इति महाभारते ।) तस्य सम्प्राप्तिरूपे । यथा,
"आमं शकृद्वा निचितं क्रमेण
भूयो विबद्धं विगुणानिलेन ।
प्रवर्त्तमानं न यथास्वमेनं
विकारमानाहमुदाहरन्ति" ॥ इति निदानं ॥
("यस्य वातः प्रकुपितः कुक्षिमाश्रित्य तिष्ठति ।
नाधो व्रजति नाप्यूर्द्ध्वमानाहस्तस्य जायते" ॥
इति चरकः ॥
अस्य चिकित्सामाह । भावप्रकाशे यथा,—
"तुल्यकारणकार्य्यत्वादुदावर्त्तहरीं क्रियां ।
आनाहेषु च कुर्व्वीत विशेषश्चाभिधीयते ॥ * ॥
त्रिवृत्कृष्णाहरीतक्यो द्विचतुःपञ्चभागिकाः ।
गुडेन तुल्या गुटिका हरत्यानाहमुल्वणं ॥ * ॥
वर्त्तिस्त्रिकटुसैन्धव
सर्षपगृहधूमकुष्ठमदनफलैः ।
मधुनि गुडे वा पक्वै-
र्विहिता साङ्गुष्ठसम्मिता विज्ञैः ॥
वर्त्तिरियं दृष्टफला
शनैः प्रणिहिता गुदे घृताभ्यक्ता ।
आनाहमुदरजार्त्तिं
शमयति जठरं तथा गुल्मम्" ॥ * ॥
इति त्रिकट्वाद्यावर्त्तिः ॥ * ॥
चक्रपाणिसङ्ग्रहे तु चिकित्सा यथा,—
"उदावर्त्तक्रियानाहे सामे लङ्घनपाचनम्" ॥
"हिङ्गुग्रा हिङ्गुवचा सकुष्ठा
सुवर्च्चिका चेति विडङ्गचूर्णं ।
सुखाम्बुनानाहविसूचिकार्त्ति-
हृद्रोगगुल्मोर्द्ध्वसमीरणघ्नम् ॥ * ॥
वचाभयाचित्रकयावशूकान्
सपिप्पलीकातिविषान् सकुष्ठान् ।
उष्णाम्बुनानाहविमूढवातान्
पीत्वा जयेदाशु हितौदनाशी ॥ * ॥
त्रिवृद्धरीतकीश्यामाः स्नुहीक्षीरेण भावयेत् ।
वटिका मूत्रपीतास्ता ज्येष्ठा आनाहभेदिकाः ॥ * ॥
राठ-धूम-विडव्योष-गुड-मूत्रैर्विपाचिता ।
गुदेऽङ्गुलसमा वर्त्तिर्निधेयानाहशूलनुत् ॥ * ॥
मूलकं शुष्कमादाय वर्षाभूमूलपञ्चकम् ।
आरेवतफलञ्चापि पक्त्वा तेन पचेद्घृतम् ।
तत् पीतमात्रं शमयेदुदावर्त्तमसंशयम्" ॥ * ॥
शुष्कमूलकाद्यं घृतम् ॥ * ॥) दैर्घ्यं । इति रमानाथः ॥

आनिलिः, पुं, (अनिलस्य वायोरपत्यं अनिल + इञ् ।) हनुमान् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (भीमः ।)

आनिली, स्त्री, (अनिल + अण् + ङीप् ।) स्वातिनक्षत्रं । इति हेमचन्द्रः ॥

आनीलः, पुं, नीलघोटकः । इति हेमचन्द्रः ॥ (असितः । ईषन्नीलः । यथा किरातार्ज्जुनीये,
"आनीलाभैर्विरचितपरभागा रत्नैः" ।)

आनुकूल्यं, क्ली, (अनुकूल + ष्यञ् ।) अनुकूलता ॥ (साम्मुख्यं । प्रसादः । सहायता । यथा याज्ञवल्क्यः ।
"यत्रानुकूल्यं दम्पत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्द्धते" ।
यथा,—रामायणे ।
"रमतश्चानुकूल्येन ययुः संवत्सरा दश" ।)

आनुगत्यं, क्ली, (अनुगतस्य भावः कर्म्म वा । अनुगत + ष्यञ् ।) अनुगतत्वं । अनुगतस्य भाव इत्यर्थे ष्यञ्प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

आनुपूर्व्वी, स्त्री, क्ली, (अनुपूर्व्व + ष्यञ् ।) परिपाटी । अनुक्रमः । इत्यमरः ॥ (यथा मनुः ३ । २३ ।
"षडानुपूर्व्व्या विप्रस्य क्षत्रस्य चतुरो वरान्" ॥
यथा रामायणे ।
"आनुपूर्व्व्या स धर्म्मज्ञः प्रपच्छ कुशलं कुले" ।)

आनुमानिकः, त्रि, (अनुमानाय हितः । अनुमान +ठक् । युक्तिसिद्धः । सांख्यमते प्रधानं प्रकृतिः ।) अनुमानसम्बन्धीयः । अनुमानविषयीभूतः ॥

आनुरक्तिः, स्त्री, (आ + अनु + रन्ज + क्ति ।) अनुरागः । (आसक्तिः । अनुरक्तिः ॥)

आनुविधित्सा, स्त्री, (आ + अनु + वि + धा + सन् + अङ् + टाप् ।) उपकर्तेरप्रत्युपकारेच्छा । इति पुराणम् ॥

आनूपः, पुं, (अनूप + अण् ।) अनूपदेशस्थजन्तुमात्रं । तत्र खड्गिमहिषवराहादि । एषां मांसगुणाः । गुरुत्वं । उष्णत्वं । मधुरत्वं । स्निग्धत्वं । शुक्रकारित्वं । वायुनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अनूपदेशजलगुणाः । घनत्वं । गुरुत्वं । पिच्छिलत्वं । मधुरत्वं । श्लेष्मजनकत्वं । स्निग्धत्वं । अग्निनाशित्वं । प्रमेहश्लीपदच्छर्दिगलगण्डादिरोगकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अनूपदेशस्थजन्तोर्लक्षणं तन्मांसस्य गुणाश्च ।

"कुलेचराः प्लवाश्चापि कोशस्थाः पादिनस्तथा ।

मत्स्या एते समाख्याताः पञ्चधानूपजातयः ॥

आनूपा मधुराः स्निग्धा गुरवो वह्निमर्द्दनाः ।

श्लेष्मलाः पिच्छिलाश्चापि मांसपुष्टिप्रदा भृशं ॥

तथाभिष्यन्दिनस्ते हि प्रायोऽपथ्यतमाः स्मृताः" ॥

इति भावप्रकाशः ॥

("सृमरश्चमरः खड्गो महिषो गवयो गजः ।

न्यङ्कुर्वराहश्चानूपा मृगाः सर्व्वे रुरुस्तथा" ॥

"गुरुष्णो मधुरो नातिधान्वानूपनिषेवणात्" ।

इति चरकः ॥ तथाच हारीतः ॥

"आनूपास्तेषु विज्ञेयाः श्लेष्मला वातकोपनाः" ।

आनूपवर्गस्तु पञ्चविधः । यथा । "कूलचराः प्लवाः कोशस्थाः पादिनो मत्स्याश्चेति" इति सुश्रुतः ॥

बहुजलयुक्ते, त्रि ।)

आन्त्तृशंस्यं, क्ली, (अनृशंसस्य भावः । अनृशंस + ष्यञ् ।) अनिष्ठुरता ॥ (अक्रौर्य्यं । अहिंसत्वं । कारुण्यं । यथा मनुः १ । १०१,३ । ५४,३ । ११२ ।

"आनृशंस्यात् ब्राह्मणस्य भुञ्जते हीतरे जनाः" ।

"अर्हणं तत्कुमारीणामानृशंस्यं च केवलम्" ॥

"भोजयेत् सह भृत्यैस्तावानृशंस्यं प्रयोजनम्" ॥)

आन्तरीक्षं, क्ली, (अन्तरीक्ष + अण् ।) अन्तरीक्षं । गगनं । इति हिरूपकोषः ॥ (यथा महाभारते ।

"उत्पातांस्त्रिविधान् प्राप्तुर्नारदो भगवानृषिः ।

दिव्यांश्चैवान्तरीक्षांश्च पार्थिवांश्च पितामह" ॥)

अन्तरीक्षभवस्तुनि त्रि ॥ (यथा रामायणे ।

"स्वस्ति तेऽस्त्वान्तरीक्षेभ्यः पार्थिवेभ्यः पुनः पुनः" ॥)

आन्तिका, स्त्री, (अन्तिक + अण् + टाप् ।) अन्तिका । ज्येष्ठा भगिनी ॥ इति हिरूपकोषः ॥

आन्तिकः, त्रि, (अन्त + ठक् ।) अन्ते भवः । अन्तसम्बन्धीयः ॥

आन्दोल त् क दोलने । (अदन्तचुरा०-उभ०-अक० सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ आन्दुदोलत् । इति दुर्गादासः ॥

आन्दोलनं, क्ली, (आन्दोल + ल्युट् ।) चलनं । कम्पनं ॥ ("किञ्चाखामरविन्दसुन्दरदृशां प्राक्चामरान्दोलनादुद्वेल्लद्भुजवल्लिकङ्कणभणत्कारः क्षणं वार्य्यताम्" । इति कालिदासः । पुनः पुनरभ्यासः । मुहुरालोचनम् ।)

आन्दोलितं, त्रि, (आन्दोल + क्त ।) कृतान्दोलनं । तत्पर्य्यायः । चलितं २ कम्पितं ३ धूतं ४ वेल्लितं ५ । इति हेमचन्द्रः ॥

आन्धसिकः, त्रि, (अन्धस् + ठक् ।) पाचकः । सूपकारः । इत्यमरः ॥

आन्वयिकः, त्रि, (अन्वय + ठक् ।) प्रशस्तकुलजः । सत्कुलोद्भवः । तत्पर्य्यायः । कौलः २ । इति त्रिकाण्डशेषः । अन्वयसम्बन्धी ॥ (कुलीनः । दिव्यभावरतः । कुलाचारी । साधकः । "कौलकौतसिकः शैवः कौल आन्वयिकः स्मृतः" । इति त्रिकाण्डशेषः ।)

आन्वीक्षिकी, स्त्री, (श्रवणादनु ईक्षा पर्य्यालोचना प्रयोजनमस्याः । अनु + ईक्षा + ठञ् + ङीप् ।) तर्कविद्या । न्यायविद्या । इत्यमरः ॥ दुर्गा । यथा,

"आत्मवेदनशीलत्वादन्वीक्षणपरायणा ।

अन्वीक्षां कुरुते यस्मात्तस्मादान्वीक्षिकी स्मृता" ॥

इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥ (अध्यात्मविद्या, प्रत्यक्षपरोक्षाभ्यामीक्षितस्य अर्थस्यानु पश्चात् ईक्षणं अन्वीक्षा सा प्रयोजनं यस्याः सा आन्वीक्षिकी अनुमानविद्या न्यायदर्शनवैशेषिकादिका । इयं हि त्रयीवार्त्तादिविद्याचतुष्टयान्तर्गता आत्मविज्ञानहेतुका धर्म्मार्थसंसाधिका राजभिरवश्यं रक्षणीया सती विद्येति कथ्यते ॥ यथा, कामन्दकीयनीतिसारे ।

"आन्वीक्षिकी त्रयी वार्त्ता दण्डनीतिश्च शाश्वती ।

विद्याश्चतस्र एवैता लोकसंस्थितिहेतवः" ॥

"आन्वीक्षिक्यात्मविज्ञानं धर्म्माधर्म्मौ त्रयीस्थितौ ।

अर्थानर्थौ च वार्त्तायां दण्डनीतौ नयानयौ" ॥

इति ।)

आप ल न औ क्लि व्याप्ने । (चुरा० पक्षे भ्वादि० स्वादि० वा-उभ०-पर०-सक०-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ ल आपत् । न आप्नोति कीर्त्तिं श्रेष्ठाणां । औ आप्ता । क्लि आपयति आपति । स्वराज्यं प्राप्यते भवान् । इति गणकृतानित्यत्वात् । इति दुर्गादासः ॥ (पालने ।

"स खेऽन्तं सर्व्वमिदमतोद्यापप्रजाचरम्" ।

इति मनुः । (अभि) अभिलाषे ।

"नान्यदत्तमभीप्सामि स्थानमम्ब ! स्वकर्म्मणा ।

इच्छामि तदहं स्थानं यन्न प्राप पिता मम" ॥

इति विष्णुपुराणम् । (प्रति + अव) प्रतिग्रहणे ।

"तां प्रत्यवापुर्विलम्बितमुत्तरस्रो धौताङ्कुमगवजोलपयोजपयःप्रचे" । इति ।

शिशुपालवधे । (प्र) उपगमने ।

"ते च प्रापुरुदन्वन्तं बुबुधे चादिपूरुषः" ।

इति रघुवंशे १० । ६ । इत्यादि ।)

आपः, पु, (आप् + घञ् ।) अष्टवसुमध्ये वसुविशेषः । इति जटाधरः ॥

आपः [स्] क्ली, (आप् + असुन् ।) जलं । पापं । इत्युणादिकोषः ॥

आपक्वं, त्रि, (आङ् + पच् + क्त ।) ईषत्पक्वयवादि । तत्पर्य्यायः । पौलिः २ अभ्यूषः ३ । इत्यमरः ॥ रुटी इति केचित् ॥ (यथा ऋतुसंहारे ।

"आपक्वशालिललितानतगात्रयष्टिः

प्राप्ता शरन्नववधूरिव रम्यरूपा" ॥ १ ॥)

आपगा, स्त्री, (अपां समूहः आपं । तस्य समूहे इत्यण् । तत्र आपेन जलसमूहेन गच्छति प्रवहतीति । आप् + गम् + ड + टाप् ।) नदी । इत्यमरः । (यथा रामायणे ।

"आपगाः कृतपुण्याभाः पद्मिन्यश्च सरांसि च" ॥

"आपगाश्च महानूपाः सानुमन्तश्च पर्व्वताः" ॥

तथाच माघे २ । १०० ।

"सम्भूयाम्भोधिमभ्येति महानद्या नगापगा" ॥)

आपणः, पुं, (आङ् + पण + अप् ।) पण्यविक्रयशाला । दोकान इति भाषा । तत्पर्य्यायः । निषद्या २ विपणिः ३ पण्यवीथिका ४ । इत्यमरः ॥ चतुष्के हट्टे इत्यन्ये । आपणादिद्वयं हट्टे विपण्यादिद्वयं हट्टमात्रे इति केचित् । इत्यमरटीकायां भरतः । (यथा रामायणे ।

"माल्यापणेषु राजन्ते नाद्य पण्यानि वै तथा" ।

तथा महाभारते ।

"भक्ष्यमाल्यापणानाञ्च ददृशुः श्रियमुत्तमां" ॥)

आपणिकः, पुं, (आङ् + पण + इकन् । अथवा आपण + ठक् ।) वणिकः । इत्युणादिकोषः ॥ दोकानि मुदि व्यवसायी इत्यादि भाषा । (पण्यानां क्रयविक्रयादिविषयके, त्रि ॥)

आपतिकः, पुं, (आङ् + पत् + इकन् ।) श्येनपक्षी । बाज इति भाषा । दैवायत्ते त्रि । इत्युणादिकोषः ॥

आपत्, [द्] स्त्री, (आङ् + पद् + क्विप् ।) विपत् । विपत्तिः । इत्यमरः ॥ यथा ।

"आपत्सु मूढ़ो धृतिमान् यः सम्यक् प्रतिपद्यते ।

कर्म्माण्यवश्यकार्य्याणि समाहुः पुरुषं बुधाः" ॥

इति वह्निपुराणम् ॥ ० ॥ किञ्च ।

"आपदि किं शरणीयं शरणीयं चरणयुगलमम्बायाः । तत्स्मरणं किं कुरुते ब्रह्मादीनपि किङ्करान् कुरुते" ॥ इत्युद्भटः ॥० ॥ मनुः ११ । २८-३० ।

"विश्वैश्च देवैः साध्यैश्च ब्राह्मणैश्च महर्षिभिः ।

आपत्सु मरणाद्भीतैर्विधेः प्रतिनिधिः कृतः" ॥

"प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्त्तते ।

न साम्परायिकं तस्य दुर्म्मतेर्विद्यते फलम्" ॥

इत्येकादशीतत्त्वम् ॥

"आपत्काले तु विप्रेण भुक्तं शूद्रगृहे यदि ।

मनस्तापेन शुद्ध्येत द्रुपदां वा शतं जपेत्" ॥

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ ० ॥

"आपदर्थे धनं रक्षेत् दारान् रक्षेत् धनैरपि ।

आत्मानं सततं रक्षेत् दारैरपि धनैरपि" । इति ।

"जानीयात् प्रेषणे भृत्यान् बान्धवान् व्यसनागमे ।

मित्रञ्चापदि काले च भार्य्याञ्च विभवक्षये" ॥

इति च चाणक्यम् ॥ २८ ॥ २१ ॥

आपत्तिः, स्त्री, (आङ् + पद् + क्तिन् ।) दोषः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्राप्तणं । आपत् । इति मेदिनी ॥

आपत्प्राप्तः, त्रि, (आपदं प्राप्तः । २या तत्पुरुषः ।)

विपद्ग्रस्तः। तत्पर्य्यायः। आपन्नः २। इत्यमरः॥

आपद्, स्त्री, (आङ्+पद्+क्विप्।) विपत्तिः। इत्यमरः॥ (यथा हितोपदेशे।
"आपदामापतन्तीनां हितोऽप्यायाति हेतुता"।)

आपदा, स्त्री, (आ+पद्+अङ्+टाप।) विपत्तिः। इति रायमुकुटः॥

आपनं, क्ली, (आप्+ल्युट्।) प्रापणम्॥ मरीचं। इति शब्दचन्द्रिका।

आपनिकः, पुं, (आङ्+पन्+इकन्।) इन्द्रनीलमणिः। किरातः। इत्युणादिकोषः॥

आपन्नः, त्रि, (आङ्+पद्+क्तः।) आपद्ग्रस्तः। तत्पर्य्यायः। आपत्प्राप्तः २। इत्यमरः॥ प्राप्तः। इति मेदिनी॥ (यथा भागवते,—
"आपन्नः संसृतिं घोरां यन्नाम विवशो गृणन्।
ततः सद्यो विमुच्येत यद्बिभेति स्वयं भयं"॥
यथा हितोपदेशे,—
"बलीयसाभियुक्तस्तु नृपोऽनन्यप्रतिक्रियः।
आपन्नः सन्धिमन्विच्छेत्कुर्व्वाणः कालयापनं"॥)

आपन्नसत्त्वा, स्त्री, (आपन्नं प्राप्तं सत्त्वं गर्भरूपेण जन्तुरनया।) गर्भवती। इत्यमरः॥
("सममापन्नसत्त्वास्ता रेजुरापाण्डुरत्विषः"।
इति रघुः १०। ५०।
"नार्य्यामापन्नसत्त्वायास्तथातिद्रुतमश्नतः"॥
इति सुश्रुतः॥)

आपमित्यकं, क्ली, (मेङ् प्रणिदाने उदीचां माङो व्यतीहारे इति क्त्वा। कुगतीति समासः। समासेऽनञिति ल्यबादेशः। मयतेरिदन्यतरस्यामितीत्वं अपमित्य निर्वृत्तं। अपमित्ययाचिताभ्यां कक्कनाविति कक्।) विनिमयात् प्राप्तं। इत्यमरः॥ बदल करिया लओया द्रव्य इति भाषा।

आपवः, पुं, (आपोर्वरुणस्यापत्यं पुमान्। आप+अपत्यार्थे अण्।) वशिष्ठमुनिः। इति महाभारतं॥
("तस्मै शापात् विनिर्मुक्ता आपवस्य महात्मनः"।
इति महाभारते। तथा च हरिवंशे,—
"यं लेभे वरुणः पुत्रं पुरा भास्वन्तमुत्तमम्।
वशिष्ठं नाम स मुनिः ख्यात आपव इत्युत"॥)

आपस्तम्बः, पुं, धर्म्मशास्त्रप्रयोजकमुनिविशेषः।
"मन्वत्रिविष्णुहारीतयाज्ञवल्क्योशनोऽङ्गिराः।
यमापस्तम्बसंवर्त्ताः कात्यायनबृहस्पती॥
पराशरव्यासशङ्खलिखिता दक्षगौतमौ।
शातातपो वशिष्ठश्च धर्म्मशास्त्रप्रयोजकाः"॥
इति याज्ञवल्क्यवचनं॥

आपस्तम्भिनी, स्त्री, (आपः स्तभ्नातीति। आपस्+स्तम्भ+णिनि।) जिङ्गिनीलता। इति राजनिर्घण्टः॥

आपाकः, पुं, (आङ्+पच्+घञ्।) कुम्भकारमृत्पात्रदहनस्थानं। इति जटाधरः॥पोयान् इति भाषा।

आपातः, पुं, (आङ्+पत्+घञ्।) पतनं। तत्कालः। इति मेदिनी॥ पातनं। इति शब्दचन्द्रिका॥ (यथा हितोपदेशे।
"आपातरमणीयानां संयोगानां प्रियैः सह"।
"आपातरम्या विषयाः पर्य्यन्तपरितापिनः"।
तथा च मनुः ११। ९।
"मध्वापातो विषास्वादः स्वधर्म्मप्रतिरूपकः"।)

आपानं, क्ली, (आपीयते अस्मिन्। आङ्+पा+अधि+ल्युट्।) मद्यपानार्थसभा। तत्पर्य्यायः। पानगोष्ठिका २। इत्यमरः॥ मद खावार चक्र इति भाषा॥ (यथा महाभारते,वनपर्व्वणि २८० अध्याये।
"गन्धर्व्वाप्सरसो भद्रे! मामापानगतं सदा"।
१३। तत्रैव २ अध्याये।
"आपाने पानकलिता दैवेनाभिप्रणोदिताः"।
"ददर्श यदुवीराणामापाने वैशसं महत्"।)

आपालिः, पुं, (आङ्+पल्+इन्।) केशकीटः। इति जटाधरः॥ उकुन इति भाषा।

आपिञ्जरं, क्ली, (ईषत् पिञ्जरम्।) स्वर्णं। इति राजनिर्घण्टः॥
("आपिञ्जरा बद्धरजःकणत्वा-
न्मञ्जर्य्युदारा शुशुभेऽर्ज्जुनस्य"॥
इति रघुः १६। ५१। स्वर्णशब्देऽस्य गुणादयो वक्तव्याः॥)

आपीडः, पुं, (आङ्+पीड्+पचाद्यच्।) शिखास्थितमाल्यं। तत्पर्य्यायः। शेखरः २। इत्यमरः॥ (यथा रघुवंशे १८। २८।
"तस्मिन् कुलापीडनिभे निपीडं
सम्यक् महीं शासति शासनाङ्कां"॥)

आपीतं, क्ली, (आङ्+पा+क्त।) माक्षिकधातुः। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा रामायणे।
"आपीतवर्णवदनं प्रसुप्तमिव भूमिपं"।)

आपीनं, क्ली, (ओ प्यायी वृद्धौ। आङ्+प्याय+क्त। प्यायः पी निष्ठाया सोपसर्गस्य नः।) ऊधः। गरुर पालान्। इति भाषा। इत्यमरः॥ (यथा रघुवंशे २। १८।
"आपीनभारोद्वहनप्रयत्नात्
गृष्टिर्गुरुत्वाद्वपुषो नरेन्द्रः"।)

आपीनः, त्रि, (आङ्+प्याय+क्त।) ईषत्स्थूलः। सम्यक्स्थूलः॥

आपीनः, पुं, कूपः। इति वोपदेवः॥

आपूपिकं, क्ली, (अपूपानां समूहः। अपूप+ठक्।) अपूपसमूहः। बहुपिष्टकं। इत्यमरः॥

आपूपिकः, त्रि, (अपूपाः पण्यमस्य। अपूप+ठक्।) पिष्टकजीवी। पिष्टकविक्रयकर्त्ता। तत्पर्य्यायः। कान्दविकः २ भक्ष्यकारः ३। इत्यमरः॥ मयरा हालुइकर हटिओयाला। इत्यादि भाषा॥

आपूप्यः, पुं, (अपूप+यञ्।) शक्तुः। चूर्णकः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ छातु मयदा वेसन इत्यादि भाषा।

आपूर्त्तिः, स्त्री, (आङ्+पॄ+क्तिः।) ईषत्पूरणं। सम्यक्पूरणं॥

आपूषं, क्ली, (आ+पूष् वृद्धौ+करणे घञ्।) रङ्गं। इति राजनिर्घण्टः॥ रां इति भाषा॥ (रङ्गशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः॥)

आपृच्छा, स्त्री, (आङ्+प्रच्छ+अङ्+ततः टाप्।) आभाषणं। आलापः। इति हेमचन्द्रः॥

आपोक्लिमं, क्ली, लग्नात् तृतीयषष्ठनवमद्वादशस्थानं। इति ज्योतिःशास्त्रं॥

आप्तः, त्रि, (आप+क्तः।) प्रत्ययितः। विश्वस्तः। इत्यमरः॥ (यथा मानवे ७। ८०।
"सांवत्सरिकमाप्तैश्च राष्ट्रादाहारयेत् बलिं"।)
प्राप्तः। लब्धः। (तेभ्यः किमाप्तं मया। इति कालिदासः।) सत्यं। इति हेमचन्द्रः॥ (हितः। कुशलः।
"कुमारभृत्याकुशलैरनुष्ठिते
भिषग्भिराप्तैरथ गर्भभर्म्मणि"।
इति रघुवंशे ३। १२। सन्निकृष्टः। आत्मीयः।
"असपिण्डं द्विजं प्रेतं विप्रो निर्हृत्य बन्धुवत्।
विशुध्यति त्रिरात्रेण मातुराप्तांश्च बान्धवान्"॥
इति मनुः ३।१२। "आप्तान् सन्निकृष्टान् सहोदरभ्रातृभगिन्यादीन्" इति तट्टीका। बहुः। अधिकः। यथा मनुः।
"यजेत राजा क्रतुभिर्व्विविधैराप्तदक्षिणैः"।
"राजा नानाप्रकारान् बहुदक्षिणान् अश्वमेधादियज्ञान् कुर्य्यात्"। इति तट्टीका।

आप्तः, पुं, (आप्+क्त।) भ्रमप्रमादविप्रलिप्साकरणापाटवरूपदोषचतुष्टयरहितः। स च ऋष्यादिः। इति स्मृतिः। आप्तास्तावत्॥
"रजस्तमोभ्यां निर्म्मुक्तास्तपोज्ञानबलेन ये।
येषां त्रैकालममलं ज्ञानमव्याहतं सदा॥
आप्ताः शिष्टा विबुद्धास्ते तेषां वाक्यमसंशयं।
सत्यं वक्ष्यन्ति ते कस्मादसत्यं नीरजस्तमाः"॥
इति चरकः॥)

आप्तगर्व्वः, त्रि, (आप्तः प्राप्तः गर्व्वो येन सः।) प्राप्ताहङ्कारः॥

आप्ता, स्त्री, जटा। इति हारावली॥

आप्तिः, स्त्री, (आप्+क्ति।) सम्बन्धः। योगः। लाभः। प्राप्तिः। इति हेमचन्द्रः॥

आप्तोक्तिः, स्त्री, (आप्तस्य भ्रमप्रमादादिशून्यजनस्य उक्तिः।) सिद्धान्तवाक्यं। तत्पर्य्यायः। राद्धं २ सिद्धान्तं ३ अभ्यौतः ४ समयः ५ आगमः ६। इति हेमचन्द्रः॥

आप्यं, त्रि, (अपां विकारः तस्य विकार इत्यणन्तात् स्वार्थे ष्यञ्।) जलविकारजं। फेनादि। तत्पर्य्यायः। अम्मयं २। इत्यमरः॥ (यथा हरिवंशे।
"आप्याः प्रभूता ऋभवः पृथकाश्च दिवौकसः।
लेखा नाम महाराज पञ्च देवगणाः स्मृताः"॥
"तस्मादाप्यो रसः परस्परसंसर्गात् परस्परानुग्रहात् परस्परानुप्रवेशाच्च सर्व्वेषु सर्व्वेषां सान्निध्यमस्त्युत्कर्षापकर्षात्तु ग्रहणं"। इति सुश्रुतः॥)

आप्यं, क्ली, वाप्यवृक्षः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः। कुड़ इति भाषा॥

आप्यायनं, क्ली, (आङ्+प्याय्+ल्युट्।) तर्पणं। प्रीणनं। तृप्तिः। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा महाभारते,—
"पितृप्रसादमिच्छेयं तव चाप्यायनं पुनः"।
यथा मनुः, ३।२१३, ३।२०३।
"लोकस्याप्यायने युक्तान् श्राद्धदेवान् द्विजोत्तमान्।"

"देवकार्य्याद्द्विजातीनां पितृकार्य्यं विशिष्यते ।
देवं हि पितृकार्य्यस्य पूर्व्वमाप्यायनं स्मृतं" ॥)

आप्यायितः, त्रि, (आङ् + प्याय् + णिच् + क्तः।) तृप्तः। प्रीतः। वर्द्धितः। यथा,—
"एवा सूर्य्यस्य वीर्य्येण सोमस्याप्यायिता तनु'।
पौर्णमास्यां स दृश्येत सम्पूर्णो दिवसक्रमात्"॥
इति कौर्म्मे ४० अध्यायः॥ आनन्दितः। इति लोकप्रसिद्धं॥ (यथा हितोपदेशे।
"आप्यायितोऽहं भवतामनेन वचनामृतेन"॥)

आपृच्छनं,क्ली, (आङ् + प्रच्छ + ल्युट् ।) गमनागमनादिसमये सुहृदादेरालिङ्गनादिना प्रश्नस्वागतादिनानन्दनं। इत्यमरः॥

आपृच्छनं, क्ली, (आङ् + प्र + छद् + क्त।) आप्रच्छनं। तत्पर्य्यायः। आनन्दनं २ सभाजनं ३॥ इति हेमचन्द्रः॥ [ग्रपर्यन्तं॥

आप्रपदं, क्ली, (प्रपदं पादाग्रं। तत्पर्य्यन्तं।) पादा-

आप्रपदीनं, त्रि, (आप्रपदं पदाग्रान्तं व्याप्नोतीति। आङ् + प्र + पद + ख।) पादाग्रपर्य्यन्तपतितवस्त्रादि। इत्यमरः॥ ("आप्रपदीनां कण्ठे यमदोलामिव गुणकुसुममालामाल्लदाम्"। इति हर्षचरिते ५म उच्छ्वासः।)

आप्लवः, पुं, (आङ् + प्लु + अप् ।) स्नानं। इत्यमरः॥

आप्लवव्रती, [न्] पुं, (आप्लवते प्लुङ् + अच्, आप्लवस्नानौ व्रती च। आप्लवः स्नानं तत्र व्रती नियमवा यीति मुकुटः।) आप्लुतव्रती। स्नातकब्राह्मणः। इत्यमरटीकायां भरतः॥

आप्लावः, पुं, (आङ् + प्लुङ् + घञ्। जलप्रक्षेपः, जलसेचनं, जलमध्ये सम्यगवगाहनं, जलप्लावनं, जलानां सर्व्वतः समुच्छलनं।) स्नानं। इत्यमरः॥

आप्लुतः,पुं, (आङ् + प्लुङ् + क्तः।) आप्लुतव्रती। स्नातकः। इति मेदिनी॥

आप्लुतः त्रि, (आङ् + प्लु + क्त।) स्नातः। कृतस्नानः। इति मेदिनी॥ (आप्लुतः सर्व्वपापेभ्यः स गङ्गायां व्यमुच्यत। इति भारते।) स्नाने क्ली इति हेमचन्द्रः॥ (आर्द्रीकृतः। सिक्तः। पञ्चतन्त्रे,—
"अन्ये जर्ज्जरितकलेवरा रुधिराप्लुताः"। इति)

आप्लुतव्रती, [न्] पुं, (आप्लुतस्य स्नातकस्य व्रतमस्यास्तीति। आप्लुतव्रत + इनि।) समाप्तवेदाध्ययनस्नानशीलः। ब्रह्मचर्य्यं त्यक्त्वा यो गृहाश्रमं गतः सः। समाप्तवेदाध्ययनो यः स्नानशील आश्रमान्तरं न गतः सोऽपि। आप्लुतं स्नानं तत्र व्रती नित्यस्नायी इति व्युत्पत्तिः। इत्यमरटीकायां भरतः॥

आप्वा, [न्] पुं, (आप् + वन्।) वायुः। इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः॥

आफूकं, क्ली, अफेनं। इति वैद्यकं॥ आफिं इति भाषा। (अस्य गुणा यथाह। भावप्रकाशे॥
"आफूकं शोषणं ग्राहि श्लेष्मघ्नं वातपित्तलं"।)

आबद्धः, पुं, (आङ् + बन्ध + क्तः।) दृढबन्धनं। प्रेम। अलङ्कारः। इति विश्वमेदिन्यौ॥ (यथा मेघदूते ६।
"गर्भाधानक्षणपरिचयान्नूनमाबद्धमालाः"॥)
योत्रं। इति मेदिनी॥

आबन्धः, पुं, (आबध्यतेऽनेन आङ् + बन्ध + घञ्।) योत्रं। इत्यमरहेमचन्द्रौ॥ योतदड़ी इति भाषा। भूषणं। प्रेम। बन्धनं। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा अमरुशतके। ३८॥
"गते प्रेमाबन्धे प्रणयबहुमाने विगलिते"।)

आबलिः,स्त्री, आलिः। श्रेणी। इत्यमरः॥ (समूहः। आवली।)

आबिद्धः, त्रि, (आङ् + व्यध + क्तः।) वक्रः। क्षिप्तः। इत्यमरः। प्रताड़ितः। इति मेदिनी॥ मूर्खः। इति शब्दरत्नावली॥

आबिधः, पुं, वेधनास्त्रं। इत्यमरः॥ भोमर तुरपन इत्यादि भाषा।

आबिलः, त्रि, (आ + बिल + क।) अनच्छः। अनिर्म्मलः। इत्यमरः॥

आबिलकन्दः, पुं, मालाकन्दः। इति राजनिर्घण्टः॥

आबुत्तः, पुं, (आप् + क्विप् + आपमुत्तनोति। अन्येभ्योऽपीति ड।) नाट्योक्तौ भगिनीपतिः। इत्यमरः॥

आभरणं,क्ली, (आभ्रियतेऽनेन। भृञ् भरणे। ल्युट्।) भूषणं। अलङ्कारः। इत्यमरः॥ (तच्चतुर्व्विधं, आवेध्यं बन्धनीयं, क्षेप्यं, आरोप्यं चेति। तत्र आवेध्यं कुण्डलादि, बन्धनीयं कुसुमादिकं, क्षेप्यं नूपुरादिकं, आरोप्यं हारादि। यदुक्तं,—
"स्यादाभूषणं त्वाभरणं चतुर्धा परिकीर्त्तितं।
आवेध्यं बन्धनीयञ्च क्षेप्यमारोप्यमेव तत्"॥
(यथा मनुः, ७।२२२।
"वाहनानि च सर्व्वाणि शस्त्राण्याभरणानि च"।
यथा कुमारसम्भवे। ५। ४४॥
"किमित्यपास्याभरणानि यौवने
धृतं त्वया वार्द्धकशोभि वल्कलं"॥)

आभा, स्त्री, (आङ् + भा + अङ् + टाप्।) शोभा कान्तिः। इति हेमचन्द्रः॥ दीप्तिः। ज्योतिः॥ (वातरोगभेदः। तद्वर्णनं यथा भावप्रकाशे वातव्याधौ चिकित्साधिकारे,—
"आभा वक्रपर्य्यायः कथितः कैश्चिदेव हि"।)

आभातिः, स्त्री, (आङ् + भा + क्तिन् दीप्तिः, ज्योतिः।) छाया। इति राजनिर्घण्टः॥

आभाषणं, क्ली, (आङ् + भाष + ल्युट्।) आलापः। कथनं। इत्यमरः॥ (यथा रघुवंशे। २। ५८॥
"सम्बन्धमाभाषणपूर्व्वमाहुः"।)

आभासः, पुं, (आङ् + भास् + पचाद्यच्।) सदृशः। प्रतिबिम्बं। इति वेदान्तः॥ दीप्तिः। अभिप्रायः॥ (प्रतिबिम्बादिवदवास्तवस्वरूपमविद्याकार्य्यं, मिथ्याबुद्धिः। यथा अध्यात्मरामायणे,—
"आभासस्तु मृषाबुद्धिरविद्याकार्य्यमुच्यते।
अविच्छिन्नं तु तद्ब्रह्म विच्छेदस्तु विकल्पतः॥
आभासत्वपरं बिम्बभूतमेवं त्रिधा चितिः।
साभासबुद्धेः कर्त्तृत्वमविच्छिन्ने विकारिणि"॥
तथा च पञ्चदश्यां ६—७।
"चित्राधारेण वस्त्रेण सदृशा इव कल्पिताः।
पृथक् पृथक् चिदाभासश्चैतन्याध्यस्तदेहिनां॥
कल्प्यन्ते जीवनामानो बहुधा संसरन्त्यमी।
वस्त्राभासे स्थितान् वर्णान् यद्वदाधारवस्त्रगान्"॥)

आभास्वरः, पुं, (आङ् + भास् + वरच्।) चतुःषष्टिसङ्ख्यकगणदेवताविशेषः। इत्यमरः॥ (यदुक्तं, आभास्वराश्चतुःषष्टिः। यथा,—
"आत्मा ज्ञाता दमो दान्तः शान्तिर्ज्ञानं शमस्तपः।
कामः क्रोधो मदो मोहो द्वादशाभास्वरा इमे"॥)

आभिजनः,पुं, (अभिजनादागतः। अभिजन + अण्।) अभिजनस्य भावः। कुलसम्बन्धीयः। गाँइ पदवी इत्यादि भाषा॥ (यथा कुमारसम्भवे, १।२६।
"तां पार्व्वतीत्याभिजनेन नाम्ना
बन्धुप्रियां बन्धुजनो जुहाव"॥)

आभिजात्यं,क्ली, (अभिजात + ष्यञ्।) अभिजातस्य भावः। कौलिन्यं। पाण्डित्यं॥ (महावंशजन्मजनितमर्य्यादा। यथा रामायणे,—
"आभिजात्यं हि ते मन्ये यथा मातुस्तथैव च"॥)

आभिधा,स्त्री, (अभि + धा + अङ् + टाप्।) शब्दः। इति शब्दरत्नावली॥

आभिधातकं,क्ली, (अभिधा + तक् + अण्।) शब्दः। इति शब्दरत्नावली॥

आभिरूप्यं, क्ली, (अभिरूप + ष्यञ्।) अभिरूपस्य भावः। यथा,—
"अर्च्चकस्य तपोयोगादर्च्चनस्यातिशायनात्।
आभिरूप्याच्च बिम्बानां देवः सान्निध्यमृच्छति"॥
इति तिथ्यादितत्त्वधृतहयशीर्षपञ्चरात्रीयवचनं॥

आभीरः, पुं, (आ समन्तात् भियं राति। रा दाने आत इति कः।) गोपः। इत्यमरः॥ आहिर इति भाषा। स च ब्राह्मणादम्बष्ठायां जातः। इति मनुः॥

आभीरपल्लिः, स्त्री, (आभीराणां पल्लिः।) गोपपल्ली। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥ गोयालापाड़ा इति भाषा॥

आभीरपल्ली, स्त्री, (आभीराणां पल्ली।) गोपगृहसमूहः। गोपग्रामः। गोपगृहं। गोपस्थानं। तत्पर्य्यायः। घोषः २। इत्यमरः॥

आभीरी, स्त्री, (आभीरशब्दो योगादिति जातेरिति च दीर्घ।) गोपस्त्रीजातिः। गोपपत्नी। तत्पर्य्यायः। महाशूद्री २। इत्यमरः॥ आहिरिणी इति भाषा॥

आभीलं, क्ली, (आ समन्तात् भियं लाति जनयति। आङ् + भी + ला + क।) कष्टं। दुःखं। इत्यमरः॥ (भयावहः, भीतिजनकः। यथा मेदिनी,—
"आभीलं न दयोः दुःखे वाच्यलिङ्गं भयानके"॥
यथा महाभारते,—
"रात्रौ निशीथे स्वाभीले गतेऽर्द्धसमये नृप।
प्रचारे पुरुषादानां रक्षसां घोरकर्म्मणाम्"॥)

आभीलः, त्रि, (आङ् + भी + ला + क।) कष्टयुक्तः। इत्यमरः॥ भयानकः। इति मेदिनी॥

आभीक्ष्ण्यं, क्ली, (अभीक्ष्ण + ष्यञ्।) अजस्रं। नित्यं। तद्युक्तक्रियायां त्रि। इति शब्दरत्नावली॥

आभेरी, स्त्री, रागिणीविशेषः। इति हलायुधः॥

आभोगः, पुं, (आङ् + भुज + घञ्।) परिपूर्णता। इत्यमरः॥ (यथा मेघदूते, उत्तरमेघे २१।
"गङ्गाभोगात्कठिनविषमामेकवेणीं करेण"।

यथा शाकुन्तले । "अकथितोऽपि ज्ञायत एव यथायमाभोगस्तपोवनस्य" ॥)
वस्त्रस्य छत्रं । यत्नः । इति मेदिनी ॥ कविनामयुक्तगानसमापककविता । भणिता इति भाषा ।
यथा,—
"यत्रैव कविनाम स्यात् स आभोग इतीरितः" ।
इति सङ्गीतदामोदरः ॥

आभ्युदयिकं, त्रि, (अभ्युदयः प्रयोजनम् अस्य । अभ्युदय् + ठक् ।) अभ्युदयनिमित्तश्राद्धादि । यथा । अथाभ्युदयिकश्राद्धं । तत्र गोभिलः । आभ्युदयिके श्राद्धे युग्मानाशयेत् प्रदक्षिणमुपचारः ऋजवो दर्भाः यवैस्तिलार्थः । सम्पन्नमिति तृप्तिप्रश्नः । दधिबदराक्षतमिश्राः पिण्डाः नान्दीमुखाः पितरः प्रीयन्तामिति दैवे वाचयित्वा नान्दीमुखेभ्यः पितृभ्यः पितामहेभ्यः प्रपितामहेभ्यो मातामहेभ्यः प्रमातामहेभ्यो वृद्धप्रमातामहेभ्यश्च प्रीयन्तां न स्वधाञ्च प्रयुञ्जीत इति । अभ्युदये विवाहादिस्तदर्थं श्राद्धं आभ्युदयिकं । आभ्युदयिके अभ्युदयनिमित्तके । अभ्युदयः इष्टलाभः । स च भूतभविष्यद्भेदेन द्विविधः । तत्र भूतं पुत्त्रजन्मादि भविष्यत् विवाहादि । एवञ्च श्राद्धविवेकादौ श्राद्धभेदगणने वृद्धिश्राद्धत्वेन कर्म्माङ्गत्वेन च यदुभयत्वमुक्तं तदुभयमेवात्राभ्युदयिकत्वेनोपपन्नं तेनाभिलापे आभ्युदयिकश्राद्धमिति प्रयोज्यं । अत्र यवैस्तिलार्थ इत्यनेन पार्व्वणश्राद्धप्राप्ततिलस्थाने यवविधानात् आभ्युदयिकस्यापि पार्व्वणप्रकृतित्वं प्रतीयते । अन्यथा तिलार्थ इत्युपादानं व्यर्थं स्यात् । ततश्च पार्व्वणप्रकृतिकत्वेन पित्र्ये अयुग्मब्राह्मणप्राप्तौ तन्निरासाय पितृपक्षे ब्राह्मणयुग्मत्वोपदेशः दैवे युग्मत्वस्य पार्व्वणप्राप्तत्वान्नतदर्थोपदेशः ।
"अपसव्यं ततः कृत्वा पितृणामप्रदक्षिणं" ।
इति याज्ञवल्क्यवचनेन देवकर्म्मानन्तरं पितृकर्म्मकरणे प्राप्तवामोपचारनिरासाय प्रदक्षिणमुपचारः तेन देवपितृकर्म्मकरणाय दक्षिणावर्त्तेन गन्तव्यं । द्विगुणभुग्नत्वनिरासाय ऋजवो दर्भा इति ऋजुत्वोपदेशः । तृप्ताः स्थ इत्यनेन तृप्तिप्रश्ने सम्पन्नमिति प्रश्नं । योग्यत्वात् सुसम्पन्नमिति प्रोक्ते इति वक्ष्यमाणछन्दोगपरिशिष्टवचनाच्च सुसम्पन्नमित्युत्तरं । एतद्धर्मयब्राह्मणपक्षेप्यबाधितत्वाद्ग्राह्यं । दधिबदराक्षतमिश्रा इत्यनेन दध्यादिमिश्रणमावश्यकं । अक्षता यवः ।
"अक्षताश्च यवाः प्रोक्ता भ्रष्टा धाना भवन्ति ते" ।
इति भट्टनारायणधृतात् । अतएव वक्ष्यमाणछन्दोगपरिशिष्टवचने अक्षतमनुक्त्वा संयोज्य यवकर्कन्धुदधिभिरिति निःसन्दिग्धमुक्तं । स्वधावाचनप्रश्ननिवृत्तये नान्दीमुखाः पितरः प्रीयन्तामित्युपदेशः । तत्र स्वधां वाचयिष्ये इति पितृपक्षएव प्रश्नः अतएव तन्निवृत्तये दैव इति आदौ देवपक्षे नान्दीमुखाः पितरः प्रीयन्तामिति प्रश्नः । उत्तरञ्च प्रीयन्तामिति । ततः पितृपक्षे स्वधावाचनस्थानीयत्वेन वृद्धप्रमातामहेभ्यश्च इति चकारनिर्देशेन च स्वधोच्यतामितिवत् प्रत्येकमेव प्रीयन्तामिति पृच्छेत् प्रत्युत्तरञ्च अस्तु स्वधा इतिवत् तन्त्रेणैव प्रीयन्तामिति । अत्र नान्दीमुखाः पितर इत्यादि नान्दीमुखेभ्यः पितृभ्य इति निर्देशेन च नान्दीमुखं पितॄणामिति विष्णुपुराणेन च मातामहेभ्यश्च तथा नान्दीमुखेभ्य एव च इति ब्रह्मपुराणेन च नान्दीमुखपदश्रुतेस्तद्विशेषणविशिष्टस्यैवाभ्युदयिके देवतात्वं ततश्चात्रापि प्रीयन्तामितिवन्नान्दीमुखेभ्यः पितामहेभ्य इति वाच्यं । न तु नान्दीमुखविशेषणशून्यं पितामहेभ्यः प्रीयन्तामिति पितृदयितोक्तं युक्तम् । नान्दीमुखेभ्यः पितृभ्य प्रीयन्तामित्यत्रान्वितस्य नान्दीमुखेभ्य इत्यस्य पितामहेभ्य इत्यादावनन्वयित्वेन प्रागुक्तयुक्त्या प्राप्तस्य नान्दीमुखविशेषणस्य पितामहेभ्य इत्यादावपि प्राप्तेः । एतेनाञ्च मैथिलोक्तं तन्त्रताविधानमपि निरस्तं । पार्व्वणवत् स्वधाः प्राप्तेः तन्निरासाय न स्वधां प्रयुञ्जीतेति अत्र विशेषादभिलापे मन्त्रे च स्वधापदनिवृत्तिः । अभिलापे मम इति ब्रूयात् । "अमुकामुकगोत्रैतत् तुभ्यमन्नं स्वधा नमः" । इति ब्रह्मपुराणे श्राद्धे स्वधा नमः पदयोस्त्यागबोधकत्वेन विकल्पादत्राभ्युदयिके स्वधानिषेधान्मम एवान्वेति । पितृगणश्च देववदित्यनेनापि पार्व्वणोक्तविश्वदेवपक्षीयगम एव प्रतीयते न तु मैथिलोक्तं स्वाहेति । श्राद्धे तथा प्रयोगे प्रमाणाभावात् । एवमाश्वलायनगृह्ये यवोसीति मन्त्रे तु पुष्ट्या इति श्रुतेर्मन्त्रमात्रे स्वधापदस्थाने पुष्टिपदप्रयोगः । इति श्राद्धतत्त्वं । अन्यत् नान्दीमुखशब्दे द्रष्टव्यं ॥

आमं, त्रि, (आम्यते ईषत्पच्यते । आ + अम + कर्म्मणि घञ् ।) पाकरहितं । काँचा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । अपक्वं २ असिद्धं ३ अमृतं ४ । इति रत्नमाला ॥
("आमपक्वक्रमं हित्वा नातिसारे क्रिया यतः" ।
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः ॥
"मज्जत्यामागुरुत्वाद्विट् पक्वात् तूत्प्लवते जले ।
विनातिद्रवसङ्घातशैत्यश्लेष्मप्रदूषणात् ॥
परीक्ष्यैवं पुरा आमं निरामं वा सदोषिणां ।
विधिनोपाचरेत्सम्यक् पाचनेनेतरेण वा" ॥
चिकित्सा यथा,—
"चित्रकं पिप्पलीमूलं द्वौ क्षारौ लवणानि च ।
व्योषं हिङ्ग्वजमोदाञ्च चव्यञ्चैकत्र चूर्णयेत् ॥
गुडिका मातुलुङ्गस्य दाडिमस्य रसेन वा ।
कृता विपाचयन्त्यामन्दीपयन्त्याशु चानलं" ॥
इति चित्रकाद्यगुडिका : । इति चरकः ॥)

आमं, क्ली, षट्प्रकाराजीर्णरोगमध्ये रोगविशेषः । तस्य कारणरूपे ।
"आमं विदग्धं विष्टब्धं कफपित्तानिलैस्त्रिभिः ।
अजीर्णं केचिदिच्छन्ति चतुर्थं रसशेषतः ॥
अजीर्णं पञ्चमं केचिन्निर्दोषं दिनपाकि च ।
वदन्ति षष्ठं चाजीर्णं प्राकृतं प्रतिवासरं ॥
तत्रामे गुरुतोत्क्लेदः शोथो गण्डाक्षिकूटगः ।
उद्गारश्च यथाभुक्तमविदग्धः प्रवर्त्तते" ॥
इति निदानं ॥ अन्यच्च ।
भुक्तमन्नावशेषं यत् रसं भूयश्चपाचितं ।
गतमामाशये यस्मात्तस्मादामं तदुच्यते ॥
अन्नमन्नरसं केचित् केचिच्च.मलसञ्चयं ।
प्रथमां दोषदुष्टिञ्च आममित्यभिधीयते' ॥
अपक्वं । यथा,—
"शस्यं क्षेत्रगतं प्राहुः सतुषं धान्यमुच्यते ।
आमं वितुषमित्युक्तं स्विन्नमन्नमुदाहृतं" ॥
इति श्राद्धतत्त्वधृतवशिष्ठवचनं ॥ रोगविशेष. तल्लक्षणादि अजीर्णशब्दे द्रष्टव्यं ॥
("उष्मणोऽल्पबलत्वेन धातुमाद्यमपाचितं ।
दुष्टमामाशयगतं रसमामं प्रचक्षते ॥
आमेन तेन संपृक्ता दोषादूष्याश्च दूषिताः ।
सामा इत्युपदिश्यन्ते ये च रोगास्तदुद्भवाः ॥
स्रोतोरोधबलभ्रंशगौरवानिलमूढताः ।
आलस्यापक्तिनिष्ठीवमलोभेदारुचिक्लमाः ॥
लिङ्गं मलानां सामानां निरामाणां विपर्य्ययः" ।
इति चरकः ॥
"आमेऽजीर्णे तु बन्धश्चेत् छागलं लघु शस्यते ।
पुष्पकासीशमिश्रं वा क्षीरेण लवणेन च ।
सदाड़िमरसं सर्पिः पिबेद्वातेऽधिके सति" ॥
इति च चरकः ॥)

आमः, पुं, (अम + घञ् ।) रोगमात्रं । रोगभेदः । इति मेदिनी ॥ मलवैषम्यरोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥
("पिबेत् स परिकर्त्तामे मले वा दाड़िमाम्बुना ।
विड़ेन लवणं पिष्टं विल्वं चित्रकनागरं" ॥
इति चरकः ।)

आमगन्धि, क्ली, (आमस्यापक्वस्य गन्धइव गन्धो यत्र ।) चिताधूमादिगन्धयुक्तं । अपक्वमांसादिगन्धविशिष्टं । तत्पर्य्यायः । विस्रं २ विश्रं ३ । इत्यमरः ॥

आमण्डः, पुं, (आमण्डयतीति । आ + मड़ि + पचाद्यच ।) एरण्डवृक्षः । इति राजनिर्घण्टशब्दरत्नावल्यौ ॥ (एरण्डशब्देऽस्य गुणादयो व्याख्येयाः ।)

आमनस्यं, क्ली, (अमनसो भावः । ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् ।) पीड़ा । दुःखं । इत्यमरः ॥

आमन्त्रणं, क्ली, (आ + मन्त्र + भावे ल्युट् ।) सम्बोधनं । इति हेमचन्द्रः ॥ आप्रच्छनं । इति जटाधरः ॥ निमन्त्रणं । इति स्मृतिः ॥ निमन्त्रणविशेषः । यदकरणे प्रत्यवायो नास्ति । यथा "इह शयीत भवान्" । इति मुग्धबोधव्याकरणं ॥

आमयं, क्ली, (आमं रोगं यात्यनेन । आम + या + ड ।) कुष्ठनामौषधिः । इतिराजनिर्घण्टः ॥ कुड इति भाषा ।

आमयः, पुं, (अम रोगे + भावे + घञ् । मीञ् हिंसायां करणे अच् वा ।) रोगः । इत्यमरः ॥
("तद्युक्तं विविधैर्योगैर्निहन्यादामयान् बहून्" ।
इति सुश्रुतः ॥
"तत्र व्याधिरामयो गद आतङ्को यक्ष्माज्वरो विकारो रोग इत्यनर्थान्तरं" । इति चरकः ॥)

आमयावी, [न्] त्रि, (आमयोऽस्त्यस्य आमयस्योपसंख्यानं इति दीर्घश्चेति विनिः ।) रोगी । इत्यमरः ॥

आमर्षः, पुं, (मृष + घञ् + नञ्समासः । अन्येषामपीति दीर्घः ।) क्रोधः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ ("निरुद्योगं निरामर्षं निर्वीर्य्यमरिनन्दनं" । इति रामायणे ।)

आमलकं, क्ली, (आ + मल + क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः । आमलक्याः फलं । फले लुगिति विकारावयवप्रत्ययस्य लुक् ॥) आमलकीविशेषः । काठ आमला इति भाषा । तत्पर्य्यायः । काष्ठधात्रीफलं २ क्षुद्रामलकं ३ क्षुद्रजातीफलं ४ । अस्य गुणाः । कषायत्वं । कटुत्वं । शीतत्वं । पित्तास्रदोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
("तद्वदामलकं शीतमम्लं पित्तकफापहं" ।
इति वाभटः ॥
"विद्यादामलके सर्व्वान् रसान् लवणवर्ज्जितान् ।
स्वेदमेदःकफोत्क्लेदपित्तरोगविनाशनं" ॥
इति चरकः ॥)

आमलकः, पुं, (आङ् + मल + क्वुन् ।) वासकवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यथा मार्कण्डेयपुराणे ।
"भल्लातकानामलकांस्तिन्दुकांश्च महाफलान्" ।)

आमलकी, स्त्री, (आङ् + मल + क्वुन् + जातेरिति ङीष् ।) स्वनामख्यातफलवृक्षविशेषः । आमला इति भाषा । तत्पर्य्यायः । तिष्यफला २ अमृता ३ वयस्था ४ वयःस्था ५ कायस्था ६ । इत्यमरस्तट्टीका च ॥ श्रीफला ७ धात्रिका ८ शिवा ९ शान्ता १० धात्री ११ अमृतफला १२ वृष्या १३ वृत्तफला १४ रोचनी १५ । इति राजनिर्घण्टः ॥ कर्षफला १६ तिष्या १७ इति रत्नमाला ॥ अस्या गुणाः । हरीतकीगुणवद्गुणत्वं । विशेषेण शुक्रकारित्वं । शीतवीर्य्यत्वं । अम्लत्वात् वायुनाशित्वं । शैत्यमाधुर्य्यात् पित्तनाशित्वं । कषायरूक्षत्वात् कफनाशित्वं । सर्व्वफलाधिकगुणत्वं । भोजनाद्यमध्यान्ते प्राशस्त्य । निरत्ययत्वं । दोषहरत्वञ्च ॥ अस्य मज्जगुणाः । तृष्णाच्छर्दिकफवायुनाशित्वं । लघुत्वं । कषायत्वं । बलकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अपि च । लघुत्वं । दाहवमिमेहशोषनाशित्वं । रसायनत्वं । कटुत्वं । रुचिकरत्वं । रक्तदोषनाशित्व । श्रमविबन्धाध्मानविष्टम्भदोषप्रशमनकारित्वञ्च । अस्य मज्जनो विभीतकमज्जवद्गुणत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्या नामानि गुणाश्च ।
"त्रिष्वामलकमाख्यातं धात्री तिष्यफलामृता ।
हरीतकीसमं धात्रीफलं किन्तु विशेषतः ॥
रक्तपित्तप्रमेहघ्नं परं वृष्यं रसायनम् ।
हन्ति वातं तदम्लत्वात् पित्तं माधुर्य्यशैत्यतः ॥
कफं रूक्षकषायत्वात् फलं धात्र्यास्त्रिदोषजित् ।
यस्य यस्य फलस्येह वीर्य्यं भवति यादृशं ॥
तस्य तस्यैव वीर्य्येण मज्जानमपि निर्द्दिशेत्" ।
इति भावप्रकाशः ॥
"तान् गुणांस्तानि कर्म्माणि विद्यादामलकीष्वपि ।
यान्युक्तानि हरीतक्यां वीर्य्यस्य तु विपर्य्ययः" ॥
इति चरकः ॥)
तच्छुष्कफलगुणाः । कफपित्तनाशित्वं । अम्लत्वं । स्वादुत्वञ्च दाहे पाके पित्तनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ तस्या उत्पत्तिर्यथा । सख्यावूचतुः ।
"उक्तास्त्वया महेशानि तुलसीबिल्वसम्भवः ।
अनयोस्तुल्य एकः कः शिववष्णुप्रियस्तरुः ॥
तदावां श्रोतुमिच्छावः शिवसुन्दरि कथ्यतां" ।
देव्युवाच ।
"अस्ति बिल्वतुलसीतरुतुल्यः
पुण्य एक उत विष्णुशिवार्हः ।
नामतोऽमलक इत्यपि सख्यौ
रोपितः कमलया च मयापि ॥
कदाचित् देवयात्रायां प्रभासे पुण्यतीर्थके ।
सर्व्वे देवाः समायाता दिने पुण्ये च कुत्रचित् ॥
तत्राहञ्च स्वयं लक्ष्मीरेकस्थाने समागते ।
तत्रावयोर्मतिर्जाता शिवविष्णुप्रपूजने ॥
अहं श्रियमवोचञ्च सामुद्रि पृच्छ मे मतिं ।
स्वकल्पितेन द्रव्येण पूजयेऽहं हरिं प्रभुं ॥
मामुवाच ततो लक्ष्मीर्गद्गदाक्षरभाषिणी ॥
ममाप्येवं मतिर्जाता त्वमवोचः स्वयं यथा ।
स्वकल्पितेन द्रव्येण पूजयेऽहं त्रिलोचनं" ॥
देव्युवाच ।
"सजये विजये देवि ! नावेवम्भूतयोस्तदा ।
नयनेषु सुजातानि अमलाश्रुजलानि च ॥
तानि भो नयनेभ्यश्च निपेतुर्भुवि हे सखि ! ।
ततो जाता द्रुमाः पृथ्व्यां चत्वारो विमलप्रभाः ॥
ख्याता आमलकी नाम्ना जाता कादमलाद्यतः ।
श्यामलच्छदवृन्दास्ते कर्व्वूरस्कन्धमूलकाः ॥
शिराग्रथितपत्राली पत्रमालाकपत्रका ।
बिल्वस्य च तुलस्याश्च ये गुणाः कथिताः सखि ॥
ते ते गुणाः सर्व्व एव आमलक्यां समाहिताः ।
पत्रमालादलैरस्याः शिवविष्णू सुरेश्वरौ ॥
सर्व्वथा पूजितौ स्यातां सख्यौ नास्त्यत्र संशयः ।
माघे मासि सितायां तामेकादश्यां समुद्भवां ॥
शुभामामलकीं दृष्ट्वा समेताः सर्व्वदेवताः ।
ऋषयस्तु सशिष्याश्च हर्षमापुः परं तदा ॥
शिवाच्युतस्वरूपाञ्च ददृशुस्तत्र वृक्षदा" ॥ ० ॥
अस्या नमस्कारमन्त्रादिः ।
"नमाम्यामलकीं देवीं पत्रमालाद्यलङ्कृतां ।
शिवविष्णुप्रियां दिव्यां श्रीमतीं सुन्दरप्रभां ॥
एतेन खलु मन्त्रेण सर्व्वा अस्याः क्रिया मताः ।
एतामुद्दिश्य तीर्थानि श्रीयुक्तानि मनीषिभिः ॥
बिल्ववृक्षवदेवेह पृथिव्यां कर्म्मणा स्थले ।
सिषिचुस्तामामलकीं सर्व्वतीर्थजलैर्द्विजाः ॥
अथ सर्व्वसुरगणाश्च मुनीनाञ्च तदाग्रतः ।
मया संपूजितः कृष्णः श्रीश्च शम्भुमपूजयत् ॥
तदा जयजयध्वानो बभूव क्षितिमण्डले ।
आकाशे पुष्पवृष्टिश्च शङ्खशब्दाश्च पुष्कलाः ॥
दृष्ट्वा ह्यामलकीं देवीं दधारानन्दमुत्तमं ।
तेन धात्रीति नाम्नापि राजत्यामलकी शुभा ॥
नमस्कृत्य ह्यामलकीं गता देवा द्विजास्तथा ।
ब्रह्मविष्णुशिवाश्चापि तत्राधिष्ठानमास्थिताः ॥
जाता ह्यामलकी देवी परमानन्ददायिनी ।
मान्या स्थाप्या च पूज्या च प्रयत्नतया सखीत्वियं" ॥
इति वृहद्धर्म्मपुराणे आमलकीप्रादुर्भावः १२ अध्यायः ॥ * ॥ एकादश्यां तत्र विष्णुप्रीतिर्यथा ।
"तुष्यत्यामलकैर्विष्णुरेकादश्यां विशेषतः ।
श्रीकामः सर्व्वदा स्नानं कुर्व्वीतामलकैर्नरः" ॥
इति गारुडे २१५ अध्यायः ॥

आमवातः, पुं, (आमोऽपाकहेतुः वातः ।) स्वनामख्यातरोगविशेषः । तस्य निदानपूर्व्विकां संप्राप्तिमाह ।
"विरुद्धाहारचेष्टस्य मन्दाग्नेर्निश्चलस्य च ।
स्निग्धं भुक्तवतो ह्यन्नं व्यायामं कुर्व्वतस्तथा ॥
वायुना प्रेरितो ह्यामः श्लेष्मस्थानं प्रधावति ।
तेनात्यर्थमपक्वोऽसौ धमनीभिः प्रपद्यते ॥
वातपित्तकफैर्भूयो दूषितः सोऽन्नजो रसः ।
स्रोतांस्यभिष्यन्दयति नानावर्णोऽतिपिच्छिलः ॥
जनयत्यग्निदौर्ब्बल्यं हृदयस्य च गौरवं ।
व्याधीनामाश्रयो ह्येष आमसंज्ञोऽतिदारुणः ॥
विरुद्धाहारचेष्टस्य विरुद्धाहारः क्षीरमत्स्यादि । विरुद्धा चेष्टा भुक्त्वा व्यायामादि । तद्युक्तस्य । निश्चलस्य निर्व्व्यापारस्य । "स्निग्धं भुक्तवतो ह्यन्नं व्यायामं कुर्व्वतः" इति मिलितो हेतुः । श्लेष्मस्थानं आमाशयसन्ध्यादि । तेन श्लेष्मस्थानगमनेन अत्यर्थं अपक्वः । पित्तस्थानगमने तु पक्वोऽभविष्यदित्यभिप्रायः । असौ आमः धमनीभिः प्रपद्यते धमनीमार्गैश्चलति । भूयो दूषितः अतिशयेन दूषितः । सोऽन्नजो रसः । आमः स्रोतांसि अभिष्यन्दयति संस्तभ्य रसवहशिरावरोधं कृत्वा स्रोतांसि गुरूणि करोति । नानावर्णः वातादिजनितवर्णभेदान्नानावर्णः ॥ * ॥ आमस्य लक्षणमाह ।
"अजीर्णात् यो रसो जातः सञ्चितो हि क्रमेण तैः ।
आमसंज्ञां स लभते शिरोगात्ररुजाकरः" ॥
अजीर्णात् भुक्तादजीर्णात् ॥ * ॥ आमवातस्य सामान्यलक्षणमाह ।
"युगपत् कुपितावेतौ त्रिकसन्धिप्रवेशकौ ।
स्तब्धञ्च कुरुते गात्रमामवातः स उच्यते" ॥
एतौ वातकफौ । त्रिकसन्धिप्रवेशकौ वेदनयेति बोद्धव्यौ ॥ * ॥ तस्याकारे तस्य लक्षणान्तरमाह ।
"अङ्गमर्दोऽरुचिस्तृष्णा आलस्यं गौरवं ज्वरः ।
अपाकः शूनताङ्गानां आमवातस्य लक्षणम्" ॥ * ॥
अस्यैवातिवृद्धस्य लक्षणमाह ।
"स कष्टः सर्व्वरोगाणां यदा प्रकुपितो भवेत् ।
हस्तपादशिरोगुल्फत्रिकजानूरुसन्धिषु ॥
करोति सरुजं शोथं यत्र दोषः प्रपद्यते ।
स देशो रुज्यतेऽत्यर्थं व्याविद्ध इव वृश्चिकैः ॥
जनयेत् सोऽग्निदौर्ब्बल्यं प्रसेकारुचिगौरवम् ।
उत्साहहानिं वैरस्यं दाहञ्च बहुमूत्रतां ॥
कुक्षौ कठिनता शूलं तथा निद्राविपर्य्ययं ।
तृट्छर्द्दिभ्रममूर्च्छाश्च हृद्ग्रहं विड्विबद्धतां ॥
जाड्यान्त्रकूजमानाहं कष्टांश्चान्यानुपद्रवान्" ।
यदा प्रकुपितो भवेत् प्रकर्षेण कुपितः स्यात्तदा वक्ष्यमाणानुपद्रवान् करोति । तानाह हस्तेत्यादि । यत्र दोषः दुष्टः आमः प्रपद्यते गच्छति । आद्यं अकर्म्मण्यत्वं । अन्यानुपद्रवान् कलायखञ्जत्वादीन्

कोकिलोत्सवः १३ वसन्तदूतः १४ अम्लफलः १५ मोदाख्यः १६ मन्मथालयः १७ मध्वावासः १८ सुमदनः १९ पिकरागः २० नृपप्रियः २१ प्रियाम्बुः २२ कोकिलावासः २३। इति राजनिर्घण्टः। माकन्दः २४ षट्पदातिथिः २५ मधुव्रतः २६ वसन्तद्रुः २७ पिकप्रियः २८ स्त्रीप्रियः २९ गन्धबन्धुः ३० अलिप्रियः ३१। इति शब्दरत्नावली॥ मदिरासखः ३२। इति जटाधरः॥ बालाम्रफलगुणाः। वायुरक्तपित्तकारित्वं। इति राजवल्लभः॥ अपिच। कषायत्वं। अम्लरसत्वं। सुगन्धित्वं॥ कण्ठामयनाशित्वं। अग्निकरत्वं। पित्तप्रकोपवायुरक्तदोषपटुत्वादिविविधप्रदत्वञ्च। तच्च बद्धास्थिता-वृक्। इति राजनिर्घण्टः॥ * ॥ मध्याम्रगुणाः। पित्तकारित्वं॥ * ॥ पक्काम्रगुणाः। वर्णरुचिमांसशुक्रबलकारित्वं। पित्ताविरोधित्वं। वायुनाशित्वं। हृद्यत्वं। गुरुत्वं। अनुलोमनत्वं। इति राजवल्लभः॥ अपिच। त्रिदोषशमताकारित्वं। स्वादुत्वं। पुष्टिजनकत्वं। अधिकधातुप्रचयकारित्वं। तृप्तिकान्तिकारित्वं। तृष्णाश्रमशमनत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ * ॥ मधुयुक्ताम्रगुणाः। क्षयरोगशीतवातश्लेष्मरोगनाशित्वं॥ * ॥ घृतयुक्ताम्रगुणाः। वातपित्तनाशित्वं। अग्निबलवर्णकारित्वञ्च॥ * ॥ दुग्धयुक्ताम्रगुणाः। शीतलत्वं। स्वादुत्वं। गुरुत्वं। स्निग्धत्वं। भेदकत्वं। वातपित्तहारित्वं। शुक्ररक्तबलवर्द्धकत्वञ्च ॥*॥ तत्फलास्थिगुणाः। तृष्णाच्छर्द्दिमेहातीसारनाशित्वं। इति राजवल्लभः ॥*॥ तत्त्वग्गुणाः। कषायत्वं ॥ * ॥ तन्मूलगुणाः। सुगन्धित्वं। कषायत्वं। रुचिकारित्वं। संग्राहित्वं। शीतलत्वञ्च ॥ * ॥ तत्पुष्पगुणौ। रुचिकारित्वं। अग्निदीपनत्वञ्च ॥ * ॥ आम्रपेषीगुणाः। कषायत्वं। अम्लत्वं। भेदकत्वं। कफवातनाशित्वञ्च ॥*॥ कृत्रिमपक्काम्रगुणाः॥ अम्लरसहानेर्मधुरत्वाच्च पित्तनाशित्वं॥ * ॥ चुषिताम्रगुणाः॥ परमरुचिबलवीर्य्यकारित्वं। लघुत्वं। शीतलत्वं। शीघ्रपाकित्वं। वातपित्तहारित्वं। सारकत्वञ्च ॥ * ॥ तद्गालितरसगुणाः। बलकारित्वं। गुरुत्वं। वातहरत्वं। सारकत्वं। हृद्यत्वं। तृप्तिजनकत्वं। अतिशयर्बृंहणत्वं। कफवर्द्धकत्वञ्च ॥ * ॥ तत्खण्डगुणाः॥ गुरुत्वं। रोचकत्वं। गुरुपाकित्वं। मधुरत्वं। बृंहणत्वं। बलकारित्वं। शीतलत्वं। वातनाशित्वञ्च ॥*॥ अतिशयाम्रभक्षणगुणाः॥ मन्दाग्निविषमज्वररक्तामयबद्धगुदोदरनयनामयकारित्वं। "एतदम्लाम्रविषयं न तु मधुराम्रपरं। मधुरस्य परं नेत्रहितत्वादिगुणत्वात्॥ यद्यतिशयभक्षणं करोति तदा शुण्ठीजलानुपानं। अथवा सौवर्च्चलेन सह जीरं प्रयोक्तव्यं" ॥*॥

तत्पल्लवगुणाः। रुचिकारित्वं। कफपित्तनाशित्वञ्च ॥ * ॥ तथा च राजनिर्घण्टः।

"आम्रमामं जलं स्विन्नं मर्द्दितं दृढपाणिना।
सिताशीताम्बुसंयुक्तं कर्पूरमरिचान्वितं॥
प्रपाणकमिदं श्रेष्ठं भीमसेनेन निर्म्मितं।
सद्यो रुचिकरं बल्यं शीघ्रमिन्द्रियतर्पणम्"॥

(तत्रादावाम्रस्य नामानि गुणाश्च।
"आम्रः प्रोक्तो रसालश्च सहकारोऽतिसौरभः।
कामाङ्गो मधुदूतश्च माकन्दः पिकवल्लभः॥ * ॥
आम्रपुष्पमतीसारकफपित्तप्रमेहनुत्।
असृग्दुष्टिहरं शीतं रुचिकृद्ग्राहि वातलम्॥
आम्रं बालं कषायाम्लं रुच्यं मारुतपित्तकृत्।
तरुणान्तु तदत्यम्लं रूक्षं दोषत्रयास्रकृत्॥
आम्रमामं त्वचाहीनमातपेऽतिविशोषितम्॥
अम्लं स्वादुकषायं स्याद्भेदनं कफवातजित्॥ * ॥
पक्वन्तु मधुरं वृष्यं स्निग्धं बलसुखप्रदम्॥
गुरु वातहरं हृद्यं वर्ण्यं शीतमपित्तलम्।
कषायानुरसं वह्नि-श्लेष्म-शुक्र-विवर्द्धनम्॥ * ॥
तदेव वृक्षसम्पक्वं गुरुवातहरं परम्।
मधुराम्लरसं किञ्चित् भवेत् पित्तप्रकोपनम्॥*॥
आम्रं कृत्रिमपक्वञ्च तद्भवेत् पित्तनाशनम्॥ * ॥
रसस्याम्लस्य हानेस्तु माधुर्य्याच्च विशेषतः॥
चूषितं तत्परं रुच्यं बल्यं वीर्य्यकरं लघु॥
शीतलं शीतपाकि स्याद्वातपित्तहरं सरम्॥ * ॥
तद्रसो गालितो बल्यो गुरुर्वातहरः सरः।
अहृद्यस्तर्पणोऽतीव बृंहणः कफवर्द्धनः॥ * ॥
तस्य खण्डं गुरुपरं रोचनं चिरपाकि च।
मधुरं बृंहणं बल्यं शीतलं वातनाशनम्॥
वातपित्तहरं रुच्यं बृंहणं बलवर्द्धनम्॥ * ॥
वृष्यं वर्णकरं स्वादु दुग्धाम्रं गुरु शीतलम्॥ * ॥
मन्दानलत्वं विषमज्वरञ्च
रक्तामयं बद्धगुदोदरञ्च।
आम्रातियोगो नयनामयं वा
करोति तस्मादति तानि नाद्यात्॥
एतदम्लाम्रविषयं मधुराम्रपरं न तु।
मधुरस्य परं नेत्रहितत्वाद्या गुणा यतः॥
शुण्ठ्यम्भसोऽनुपानं स्यादाम्राणामतिभक्षणे।
जीरकं वा प्रयोक्तव्यं सह सौवर्च्चलेन च"॥ * ॥

आम्रबीजस्य गुणाः।

"आम्रबीजं कषायं स्याच्छर्द्द्यतीसारनाशनम्।
ईषदम्लञ्च मधुरं तथा हृदयदाहनुत्"॥ * ॥

आम्रनवपल्लवस्य गुणाः॥

"आम्रस्य पल्लवं रुच्यं कफपित्तविनाशनम्"॥ * ॥
इति भावप्रकाशः॥

"अपक्वमाम्रं फलमेव शस्तं
संग्राहि पित्तास्रजि कोपनञ्च।
तथा विपक्वं मधुरन्तु चाम्लं,
भेद्यं सपित्तामयनाशनञ्च"॥

इति हारीतः॥

"वातपित्तास्रकृद्बालं बद्धास्थिकफपित्तकृत्॥
गुर्व्वाम्रं वातजित् स्वाद्वम्लं कफशुक्रकृत्"।
इति वाभटः॥

"रक्तपित्तकरं बालमापूर्णं पित्तवर्द्धनम्।
पक्वमाम्रं जयेद्वायुं मांसशुक्रबलप्रदम्"॥ * ॥
"आम्रामलकलेहाश्च बृंहणा बलवर्द्धनाः।
रोचनास्तर्पणाश्चोक्ताः स्नेहमाधुर्य्यगौरवात्"॥
इति चरकः॥

"पित्तानिलकरं बालं पित्तलं बद्धकेशरम्॥
हृद्यं वर्णकरं रुच्यं रक्तमांसबलप्रदम्।
कषायानुरसं स्वादु वातघ्नं बृंहणं गुरु॥
पित्ताविरोधि सम्पक्वमाम्रं शुक्रविवर्द्धनम्।
बृंहणं मधुरं बल्यं गुरु विष्टभ्य जीर्य्यति"॥
इति सुश्रुतः॥)

आम्रगन्धकः, पुं, (आम्रगन्ध + कन्।) समष्ठिलवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

आम्रपेषी, स्त्री, (आम्रस्य पेषी।) शुष्काम्रखण्डं। आमषी इति भाषा। अस्या गुणाः। अम्लत्वं। कषायत्वं। उष्णत्वं। भेदकत्वं कफवातनाशित्वञ्च। इति राजवल्लभः॥

आम्रातः, पुं, (आम्र + अत् + अच्।) आम्रातकः। इति शब्दमाला॥ (अस्य गुणाः। यदुक्तं।
"आम्रातमम्लं वातघ्नं गुरूष्णं रुचिकृत् परम्।
पक्वन्तु तुवरं स्वादुरसपाकं हिमं सरम्।
तर्पणं श्लेष्मलं स्निग्धं वृष्यं विष्टम्भि बृंहणम्।
गुरु बल्यं मरुत्पित्तक्षतदाहक्षयास्रजित्"।
"राजाम्रस्तु आम्रातः कामाङ्गो राजपुत्रकः।
राजाम्रस्तुवरं स्वादु विशदं शीतलं गुरु॥
ग्राहि रूक्षं विबन्धाध्मवातकृत् कफपित्तनुत्"।
इति भावप्रकाशः॥ तथा च चरके।
"मधुरं बृंहणं बल्यमाम्रातं तर्पणं गुरु।
सस्नेहं श्लेष्मलं शीतं वृष्यं विष्टभ्य जीर्य्यति"॥)

आम्रातकः, पुं, (आम्रं तद्रसम् आ ईषत् अतति माति। अत सातत्यगमने क्वुनादित्वात् वुन्।) वृक्षविशेषः। आमड़ा इति भाषा। तत्पर्य्यायः। पीतनः २ कपीतनः ३। इत्यमरः॥ वर्षपाकी ४। इति रत्नमाला॥ पीतनकः ५ कपिचूड़ा ६ अम्रवाटिकः ७ भृङ्गीफलः ८ रसाढ्यः ९ तनुक्षीरः १० कपिप्रियः ११ अम्बरातकः १२ अम्बरीयः १३ कपिचूड़ः १४। इति जटाधरः॥ तदपक्वफलगुणाः। कषायत्वं। अम्लत्वं। कृत्कण्ठहर्षणत्वञ्च। तत्पक्वफलगुणाः। मधुराम्लत्वं। स्निग्धत्वं। पित्तकफनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ अपिच। तृप्तिबलविष्टम्भाजीर्णकारित्वम्। गुरुत्वञ्च। इति राजवल्लभः॥ आम्रावर्त्तः। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा मार्कण्डेयपुराणे।

"आम्रानाम्रातकान् भव्यान्
नारिकेलान् सतिन्दुकान्"। इति।

अस्य पर्य्यायो गुणाश्च।

"आम्रातकः पीतनश्च मर्कटाम्रः कपीतनः॥
आम्रातमम्लं वातघ्नं गुरूष्णं रुचिकृत्सरम्।
पक्वन्तु तुवरं स्वादु रसे पाके हिमं सरं॥
तर्पणं श्लेष्मलं स्निग्धं वृष्यं विष्टम्भि बृंहणं।
गुरु बल्यम्मरुत्पित्तक्षतदाहक्षयास्रजित्"॥
इति भावप्रकाशः॥
"आम्रातकफलं वृष्यं सस्नेहं श्लेष्मवर्द्धनं"।
इति सुश्रुतः॥)

आम्रावर्त्तः, पुं, (आम्रस्य आवर्त्तः।) आम्रशुष्करसः। तत्पर्य्यायः। आम्रातकः २। आम्सत्व इति भाषा। अस्य गुणाः। तृष्णाच्छर्द्दिवातपित्तहरत्वम्। सारकत्वम्। रुचिकारित्वम्। सूर्य्यां-

-शुभिः पाकात् लघुत्वञ्च । "पक्वस्य सहकारस्य-
कटे विकारिते रसः । घर्म्मशुष्को मुकुन्दत्त
आम्रातक इति स्मृतः" ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥
(यदुक्तम् ।
"आम्रावर्त्तस्तृषाच्छर्द्दिवातपित्तहरः सरः ।
रुच्यः सूर्य्यांशुभिः पाकाल्लघुश्च स हि कीर्त्तितः" ।)
आम्रेडितं, क्ली, (आङ् + म्रेडि + क्तः ।) द्विस्त्रि-
रुक्तम् । इत्यमरः ॥ दुइ तिन् बार वला इति
भाषा । (उन्मत्तेन यथा कथितस्य पुनः पुनः कथन
क्रियते एवं कथितस्य द्विस्त्रिवारकथनम् ।)
आम्लवेतसः, पुं, (आम्लोऽम्लरसयुक्तो वेतसः ।)
अम्लवेतसवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(अम्लवेतसशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ॥)
आम्ला, स्त्री, (आ सम्यक् अम्ला अम्लरसयुक्ता ।)
तिन्तिडीवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ श्रीवल्ली ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
आम्लिका, स्त्री, (आम्ला + कन् ।) तिन्तिडीवृक्षः ।
इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ अम्लोद्गारः । इति
शब्दमाला ॥ (यथा चरके ।
"आम्लिकायाः फलं पक्वं तस्मादल्पान्तरं गुणैः" ॥)
आम्लीका, स्त्री, (अम्ल + ठक् ।) तिन्तिडीवृक्षः ।
इत्यमरटीका ॥
आयः, पुं, (आङ् + या + ड ।) धनागमः । प्राप्तिः ।
लाभः । (यथा मनुः । ८ । ४१९ ।
"अहन्यहन्यवेक्षेत कर्म्मान्तान् वाहनानि च ।
आयव्ययौ च नियतावाकरान् कोषमेव च" ॥)
स्त्र्यगाररक्षकः । इति हलायुधः ॥ (ज्योतिष-
प्रसिद्धमेकादशभवनम् ।)
आयःशूलिकः, त्रि, (अयःशूलेन अर्थानन्विच्छति ।
अयःशूलदण्डाजिनाभ्यां ठक्ठञाविति ठक् ।)
तीक्ष्णकर्म्मा । क्षिप्रकारी । इति भूरिप्रयोगः ॥
(यदुक्तम् ।
"तीक्ष्णोपायेन योऽन्विच्छेत्स आयःशूलिको जनः" ।)
आयतः, त्रि, (आङ् + यम् + क्तः ।) दीर्घः । इत्यमरः ॥
लम्बा इति भाषा । (विस्तृतः । विशालः । आ-
कृष्टः । यथा पञ्चतन्त्रे ।
"तन्तवोऽप्यायता नित्यं तन्तवो बहुलाः समाः" ।)
आयतच्छदा, स्त्री, (आयताः छदा यस्याः सा ।)
कदलीवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
आयतनं, क्ली, (आङ् + यत + ल्युट् ।) यज्ञस्थानं । देव-
स्थानं । तत्पर्य्यायः । चैत्यं २ । इत्यमरः ॥
यथा रामायणे,—
"येभ्यः प्रणमसे पुत्त्र ! चैत्येष्वायतनेषु च" ।
"समित्कुशपवित्राणि वेद्यश्चायतनानि च ।
स्थण्डिलानि च विप्राणां शैला वृक्षा ह्रदाः क्षुपाः" ॥
आश्रयः, विश्रामस्थानं । यथा चाणक्यः ।
"नासमीक्ष्य परं स्थानं पूर्व्वमायतनं त्यजेत्" ॥
कुमारसम्भवे, ७ । ५ ।
"वेहल्लदेकायतनं जगाम" ।
भद्रासन भिटा इत्यादिख्यातो वास्तुदेशः ।
याज्ञवल्क्यः,— [व्याधिनिदानम् ।)
"आरामायतनग्रामनिपानोद्यानवेश्मसु" ।)

आयतिः, स्त्री, (आङ् + यम् + क्तिन् ।) उत्तरकालः ।
भविष्यत्कालः ।
(यथा मनुः, ७ । १६९, ७ । १७८ ।
"यदावगच्छेदायत्यामाधिक्यं ध्रुवमात्मनः ।
तदात्वे चाल्पिकां पीडां तदा सन्धिं समाश्रयेत्" ।
"आयतिं सर्व्वकार्य्याणां तदात्वञ्च विचारयेत्" ॥)
प्रभावः । कोषदण्डजं तेजः । इत्यमरः ॥ दैर्घ्यं ।
सङ्गः । इति विश्वहेमचन्द्रौ ॥ प्रापणं । इति
धरणी ॥ (राजतरङ्गिणी ।
"प्रतापमायतिं शोभां हेमन्ताहस्य वारिदः ।
स्मृतिशेषां करोत्येव लोभश्च पृथिवीभुजां" ॥)
आयत्तः, त्रि, (आङ् + यम् + क्तः ।) अधीनः । वशी-
भूतः । इत्यमरः ॥ (यथा पञ्चतन्त्रे,—
"तत् भद्र ! स्वयत्नायत्तो ह्यात्मा सर्व्वस्य" ।)
आयत्तिः, स्त्री, (आङ् + यत् + क्तिन् ।) दिनं । स्नेहः ।
वशित्वं । सामर्थ्यं । सीमा । इति विश्वः हेम-
चन्द्रश्च ॥ शयनं । दैर्घ्यं । प्रभावः । भविष्यत्कालः ।
इति धरणी ॥ (न्यायपथावलम्बिता । अधीनता ।)
आयल्लकं, क्ली, उत्कण्ठा । इति हेमचन्द्रः ॥
आयसं, क्ली, (अयस् + अण् ।) लौहं । इति
भरतः राजनिर्घण्टश्च ॥ अयोनिर्म्मितादौ, त्रि ॥
(यथा महाभारते,—
"आयसं हृदयं मन्ये तस्य दुष्कृतकर्म्मणः" ।
यथा मनुः, ८ । ३१५ ।
"शक्तिं चोभयतस्तीक्ष्णामायसं दण्डमेव वा" ।
रघुवंशे, १७ । ६३ ।
"स चकर्ष परस्मात् तदयस्कान्त इवायसम्" ।
(अयोजनितार्थे यथा,—
"विपाके कटु शीतञ्च सर्व्वश्रेष्ठं तदायसम्" ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे ॥)
आयसी, स्त्री, (अयसा निर्म्मिता । अयस् + अण् +
ङीप् ।) लौहमयकवचः । तत्पर्य्यायः । अङ्गरक्षिणी
२ जालिका ३ जालप्राया ४ । इति हेमचन्द्रः ॥
आयस्तः, त्रि, (आङ् + यस् + कर्त्तरि क्तः ।) तर्जितः ।
क्षिप्तः । क्लेशितः । कुपितः । हतः । इति मेदिनी ॥
(प्रयत्नशीलः, कार्य्यात्मकः, यत्नसिद्धः, कष्टसिद्धः ।)
आयातं, त्रि, (आङ् + या + क्तः ।) आगतं । यथा,
"हंसयुक्तविमानाग्रे साक्षसूत्रकमण्डलुः ।
आयाता ब्रह्मणः शक्तिर्ब्रह्माणी साभिधीयते" ॥
इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्यम् ॥
आयानं, क्ली, (आङ् + या + ल्युट् ।) स्वभावः । इति
जटाधरः ॥ आगमनं ॥ (यथा महाभारते,—
"आयाने वासि विदिता रामस्य विदितात्मनः" ।
आयामः, पुं, (आङ् + यम् + घञ् ।) दैर्घ्यं । इत्यमरः ॥
(यथा रामायणे,—
"योजनायामविस्तारमेकैका धरणीतलम्" ।
मेघदूते, पूर्व्वमेघे । ५८ ।
"तेनोदीचीं दिशमनुसरेस्तिर्य्यगायामशोभी" ।)
आयासः, पुं, (आङ् + यस् + घञ् ।) श्रान्तिः । तत्-
पर्य्यायः । श्रमः २ क्लमः ३ क्लेशः ४ परिश्रमः ५
प्रयासः ६ व्यायामः ७ । इति हेमचन्द्रः ॥ (अति-
यत्नः । प्रयत्नः । यथा साहित्यदर्पणे,—

"रत्यायासमनस्तापक्षुत्पिपासादिसम्भवा" ।
महाभारते,—
"शोकहर्षौ तथायासः सर्व्वं लोभात् प्रवर्त्तते" ।
रामायणे,—
"नैवायासं क्वचित् भद्रे प्राप्स्यसे न च विप्रियं" ।)
आयुः, पुं, क्ली, (एति इण् गतौ छन्दसीण इत्युण् ।)
जीवितव्याप्यकालः । इति जटाधरः ॥ (जीवनं,
प्राणाः । यथा महाभारते,—
"अहं केशरिणः क्षेत्रे वायुना जगदायुना ।
जातः कमलपत्राक्षो हनूमान्नाम वानरः" ।
स्वनामख्यातचन्द्रवंशीयो राजा, स च नहुषस्य
पिता । यथा महाभारते,—
"नहुषो नाम राजर्षिर्व्यक्तं ते श्रोत्रमागतः ।
तस्यैव पूर्व्वपूर्व्वेषामायोर्वंशधरः सुतः" ।
पुरूरवसः पुत्त्रः स्वनामख्यातो राजा ।
यथा हरिवंशे,—
"बुधस्य तु महाराज विद्वान् पुत्त्रः पुरूरवाः" ।
"तस्य पुत्त्रा बभूवुस्ते सप्त देवसुतोपमाः ।
दिवि जाता महात्मान आयुर्धीमानमावसुः" ।
ह्रदस्य पुत्रः स्वनामख्यातोऽसुरः ।
यथा हरिवंशे,—
"ह्रदस्य पुत्त्रो ह्यायुर्वै शिविः कालस्तथैव च" ।)
आयुः, [स्] क्ली, (एति गच्छतीति इण् + उसि +
णिच्च ।) जीवितकालः । परमायुः । इत्यमरः ॥ तत्-
पर्य्यायः । विजीवितं २ नित्यगः ३ अनुबन्धः ४ ।
"पुरुषाः सर्व्वसिद्धाश्च चतुर्वर्षशतायुषः ।
कृते त्रेतादिकेऽप्येवं पादशो ह्रसति क्रमात्" ॥
इति वैद्यकं ॥
"अरोगाः सर्व्वसिद्धार्थाश्चतुर्व्वर्षशतायुषः ।
कृते त्रेतादिषु ह्येषामायुर्ह्रसति पादशः" ॥
इति मनुः १ । ८३ ॥ घृतं । इति राजनिर्घण्टः ॥
("नाभिस्थः प्राणपवनः स्पृष्ट्वा हृत्कमलान्तरं ।
कण्ठाद्बहिर्विनिर्याति पातुं विष्णुपदामृतं ॥
पीत्वा चाम्बरपीयूषं पुनरायाति वेगतः ।
प्रीणयन् देहमखिलं जीवयन् जठरानलम् ॥
शरीरप्राणयोरेवं संयोगादायुरुच्यते" ।
इति शार्ङ्गधरः ॥
"शरीरेन्द्रियसत्त्वात्मसंयोगो धारि जीवितं ।
नित्यगश्चानुबन्धश्च पर्य्यायैरायुरुच्यते" ॥ इति ।
"वर्षशतं खल्वायुषः प्रमाणमस्मिन् काले । सन्ति
पुनरधिकोनवर्षशतजीविनो मनुष्याः । तेषां
विकृतिवर्ज्यैः प्रकृत्यादिबलविशेषैरायुषो लक्ष-
णतश्च प्रमाणमुपलभ्य वयसस्त्रित्वं विभजेत" ।
"तस्मिंश्च तत्रायुषः स्वलक्षणतो यथावदिहैव
तत्र शारीरमानसाभ्यां रोगाभ्यामनभिद्रुतस्य
विशेषेण यौवनवतः समत्वागतबलवीर्य्यपौरुष-
पराक्रमस्य ज्ञानविज्ञानेन्द्रियेन्द्रियार्थबलसमुदाये
वर्त्तमानस्य परमर्द्धिरुचिरविविधोपभोगस्य स-
मृद्धसर्व्वारम्भस्य यथेष्टविचारिणः सुखमायु-
रुच्यते" । इति च ।
"असुखमतो विपर्य्ययेण हितैषिणः पुनर्भूतानां
परस्वादुपरतस्य सत्यवादिनः शमपरस्य परी-

ष्यकारिणोऽप्रमत्तस्य त्रिवर्गं परस्परेणानुपहतमुपसेवमानस्य पूजार्हसम्पूजकस्य ज्ञानविज्ञानोपशमशीलस्य वृद्धोपसेविनः सुनियतरागरोषेर्ष्यामदमानवेगस्य सततं विविधप्रदानपरस्य तपोज्ञानप्रशमनित्यस्याध्यात्मविदस्तत्परस्य लोकमिममनुञ्चापेक्षमाणस्य स्मृतिमतो हितमायुरुच्यते"। इति च ॥

"अहितमतो विपर्य्ययेण प्रमाणमायुषस्त्वर्थेन्द्रियमनोबुद्धिचेष्टादीनां विकृतिलक्षणैरुपलभ्यते अनिमित्तैरिदमस्मात् क्षणान्मुहूर्त्ताद्दिवसात्त्रिपञ्चदश-सप्तदश-द्वादशाहात् पक्षान्मासात् षण्मासात् संवत्सराद्वा स्वभावमापत्स्यते इति। तत्र स्वभावः प्रवृत्तेरुपरमो मरणमनित्यतानिरोध इत्येकोऽर्थः। इत्यायुषः प्रमाणमतो विपरीतमप्रमाणम्"। इति च ॥

"वर्षशतं खल्वायुषः प्रमाणमस्मिन् काले तस्य निमित्तं प्रकृतिगुणात्मसम्पत् सात्म्योपसेवनञ्चेति"। इति च चरकः ॥)

आयुक्तः, त्रि, (आङ्+युज्+क्तः।) कर्म्माध्यक्षः। तत्पर्य्यायः। नियोगी २ कर्म्मसचिवः ३ व्यापृतः ४। इति हेमचन्द्रः ॥

आयुधः, पुं, (आयुध्यते अनेनेति। आङ्+युध्+क।) अस्त्रं। इत्यमरः ॥ (आयुधानां त्रयो भेदाः। प्रहरणानि, पाणिमुक्तानि, यन्त्रमुक्तानि चेति। तत्र प्रहरणानि खड्गादीनि, पाणिमुक्तानि चक्रादीनि, यन्त्रमुक्तानि शरादीनि। "धृतायुधो यावदहं तावदन्यैः किमायुधैः"। "किं वक्ष्यत्ययमेवमद्य विमुखं मामुद्यतेऽप्यायुधे"। इति च उत्तरचरिते।)

आयुधधर्म्मिणी, स्त्री, (आयुधस्येव धर्म्मो विद्यते यस्याः। आयुधधर्म्म+इन्+ङीप्।) जयन्तीवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका ॥

आयुधागारं, क्ली, (आयुधानां आगारं। षष्ठीतत्।) अस्त्रगृहं। सेलाखाना इति ख्यातं। इति महाभारते राजधर्म्मः ॥ तत्र नियुक्तस्य लक्षणं यथा,—

"आपनाजातितत्त्वज्ञः सततं प्रतिजागरता।
राज्ञः स्यादायुधागारे दक्षः कर्म्मसु चोद्यतः" ॥

इति मात्स्ये १८९ अध्यायः ॥ (यथा मनुः ९। २८०।

"कोष्ठागारायुधागारदेवतागारभेदकान्।
हस्त्यश्वरथहर्त्तॄंश्च हन्यादेवाविचारयन्" ॥)

आयुधिकः, पुं, (आयुधेन जीवति, आयुध+ठक्।) अस्त्रजीवी। तत्पर्य्यायः। शस्त्राजीवः २ काण्डस्पृष्टः ३ आयुधीयः ४। इत्यमरः ॥ (यथा महाभारते १६। ७। ३६।

"न पादरक्षैः संयुक्ताः नान्तरायुधिका ययुः"।

आयुधीयः, पुं, (आयुध+छ।) आयुधिकः। इत्यमरः ॥ (योद्धा। यथा मनुः ७। २२२।

"अलङ्कृतश्च सम्पश्येदायुधीयं पुनर्जनं"।

उत्तरचरिते ६। "तर्ज्जयन्ति विस्फुरितशस्त्राः कुमारमायुधीयश्रेणयः"।) [रत्नमाला ॥

आयुर्द्रव्यं, क्ली, (आयुषो द्रव्यम्।) औषधं। इति

आयुर्व्वेदः, पुं, (आयुरनेन विन्दति वेत्ति वेत्यायुर्व्वेदः। आयुस्+विद्+करणे घञ्।) अष्टादशविद्यान्तर्गतधन्वन्तरिप्रणीतविद्याविशेषः। वैद्यकशास्त्रं। चिकित्साशास्त्रं। तत्तु अथर्व्ववेदान्तर्गतं। यथा,

"विधाताथर्व्वसर्व्वस्वमायुर्व्वेदं प्रकाशयन्।
स्वनाम्ना संहितां चक्रे लक्षश्लोकमयीमृजुं" ॥

इति भावप्रकाशः ॥

चरणव्यूहमते ऋग्वेदस्योपवेदः आयुर्व्वेदः। अथर्व्ववेदस्य शस्त्रशास्त्राण्युपवेदः ॥*॥ अथायुर्व्वेदस्य विवरणम्।

"ऋग्यजुःसामाथर्व्वाख्यान् दृष्ट्वा वेदान् प्रजापतिः।
विचिन्त्य तेषामर्थं चैवायुर्व्वेदं चकार सः ॥
कृत्वा तु पञ्चमं वेदं भास्कराय ददौ विभुः।
स्वतन्त्रसंहितां तस्मात् भास्करश्च चकार सः ॥
भास्करश्च स्वशिष्येभ्य आयुर्व्वेदं स्वसंहितां।
प्रददौ पाठयामास ते चक्रुः संहितास्ततः ॥
तेषां नामानि विदुषां तन्त्राणि तत्कृतानि च।
व्याधिप्रणाशवीजानि साध्वि मत्तो निशामय ॥
धन्वन्तरिर्द्दिवोदासः काशीराजोऽश्विनीसुतौ।
नकुलः सहदेवोऽर्किश्च्यवनो जनको बुधः ॥
जावालो जाजलिः पैलः करथोऽगस्त्य एव च।
एते वेदाङ्गवेदज्ञाः षोडश व्याधिनाशकाः ॥
चिकित्सातत्त्वविज्ञानं नाम तन्त्रं मनोरमम्।
धन्वन्तरिश्च भगवान् चकार प्रथमे सति ॥
चिकित्सादर्पणं नाम दिवोदासश्चकार सः।
चिकित्साकौमुदीं दिव्यां काशीराजश्चकार सः ॥
चिकित्सासारतन्त्रञ्च भ्रमघ्नं चाश्विनीसुतौ।
तन्त्रं वैद्यकसर्व्वस्वं नकुलश्च चकार सः ॥
चकार सहदेवश्च व्याधिसिन्धुविमर्द्दनं।
ज्ञानार्णवं महातन्त्रं यमराजश्चकार सः ॥
च्यवनो जीवदानञ्च चकार भगवानृषिः।
चकार जनको योगी वैद्यसन्देहभञ्जनं ॥
सर्व्वसारं चन्द्रसुतो जावालस्तन्त्रसारकं।
वेदाङ्गसारं तन्त्रञ्च चकार जाजलिर्मुनिः ॥
पैलो निदानं करथस्तन्त्रं सर्व्वधरं परं।
द्वैधनिर्णयतन्त्रञ्च चकार कुम्भसम्भवः ॥
चिकित्साशास्त्रवीजानि तन्त्राण्येतानि षोड़श।
व्याधिप्रणाशवीजानि बलाधानकराणि च ॥
मथित्वा ज्ञानमन्थानैरायुर्व्वेदपयोनिधिं।
ततस्तन्त्राण्युज्जहरुर्नवनीतानि कोविदाः ॥
एतानि क्रमशो दृष्ट्वा दिव्यां भास्करसंहितां।
आयुर्व्वेदं सर्व्ववीजं सर्व्वं जानामि सुन्दरि ॥
व्याधेस्तत्त्वपरिज्ञानं वेदनायाश्च निग्रहः।
एतद्वैद्यस्य वैद्यत्वं न वैद्यः प्रभुरायुषः ॥
आयुर्व्वेदस्य विज्ञाता चिकित्सासु यथार्थवित्।
धर्म्मिष्ठश्च दयालुश्च तेन वैद्यः प्रकीर्त्तितः" ॥

इति ब्रह्मवैवर्त्ते ब्रह्मखण्डे १६ अध्यायः ॥*॥

तस्य लक्षणम् यथा,—

"आयुर्हिताहितं व्याधिनिदानं शमनं तथा।
विद्यन्ते यत्र विद्वद्भिः स आयुर्व्वेद उच्यते" ॥

तस्य निरुक्तिर्यथा,—

"अनेन पुरुषो यस्मात् आयुर्विन्दति वेत्ति च।
तस्मान्मुनिवरैरेष आयुर्वेद इति स्मृतः" ॥

इति भावप्रकाशः ॥*॥ अन्यत् रोगशब्दे वेदशब्दे वैद्यशब्दे च द्रष्टव्यम् ॥

("हिताहितं सुखं दुःखमायुस्तस्य हिताहितं।
मानञ्च तच्च यत्रोक्तमायुर्व्वेदः स उच्यते" ॥

"तस्यायुषः पुण्यतमो वेदो वेदविदां मतः।
वक्ष्यते यन्मनुष्याणां लोकयोरुभयोर्हितः" ॥

"किमायुः कस्मादायुर्व्वेदः किञ्चायुर्व्वेदः शाश्वतोऽशाश्वत इति। कानि चास्याङ्गानि कैश्चायमध्येतव्यः किमर्थञ्चेति"।

"तत्र भिषजा पृष्टेनैवञ्चतुर्णामृक्सामयजुरथर्व्ववेदानामात्मनोऽथर्व्ववेदे भक्तिरादेश्या वेदो ह्याथर्व्वणः स्वस्त्ययनबलिमङ्गलहोमनियमप्रायश्चित्तोपवासमन्त्रादिपरिग्रहाच्चिकित्सां प्राह चिकित्सा चायुषो हितायोपदिश्यते वेदश्चोपदिश्यायुर्वाच्यं तत्रायुश्चेतनानुवृत्तिर्जीवितमनुबन्धो धारि चेत्येकोऽर्थः, तदा आयुर्व्वेदयत्यायुर्व्वेदः कथमुच्यते स्वलक्षणतः सुखासुखतो हिताहिततः प्रमाणाप्रमाणतश्च यतश्चायुष्याणायुष्याणि द्रव्यगुणकर्म्माणि वेदयत्यतोऽप्यायुर्व्वेदः तत्रायुष्याण्यनायुष्याणि च द्रव्यगुणकर्म्माणि केवलेनोपदेक्ष्यन्ते"।

"तानिन्द्रः सहस्रदृगमरगुरुवरोऽब्रवीत् स्वागतं ब्रह्मविदां ज्ञानतपोधनानां ब्रह्मर्षीणामस्ति भुवोग्लानिरप्रभावत्वं वैस्वर्य्यं वैवर्ण्यञ्च ग्राम्यवासकृतमसुखमसुखानुबन्धं च। ग्राम्यो हि वासो मूलमशस्तानां तत्कृतं पुण्यकृद्भिरनुग्रहः प्रजानां स्वशरीरमरक्षिभिः कालश्चायमायुर्व्वेदोपदेशस्य ब्रह्मर्षीणामात्मनः प्रजानाञ्चानुग्रहार्थमायुर्व्वेदमश्विनौ मह्यं प्रयच्छतां प्रजापतिरश्विभ्यां। प्रजापतये ब्रह्मा प्रजानामल्पमायुर्ज्जराव्याधिबहुलमसुखमसुखानुबन्धं अल्पत्वादल्पतपोदमनियमदानाध्ययनसञ्चयं मत्वा पुण्यतममायुःप्रकर्षकरं जराव्याधिप्रशमनं ऊर्ज्जस्करममृतं शिवं शरण्यमुदात्तं भवन्तो मत्तः श्रोतुमर्हन्त्युपधारयितुं प्रकाशयितुञ्च प्रजानुग्रहार्थमार्षं ब्रह्म च मैत्रीं कारुण्यमात्मनश्चानुत्तमं पुण्यमुदारं ब्राह्ममक्षयं कर्म्मेति"। इति चरकः ॥

"तानुवाच भगवान् स्वागतं वः। सर्व्वत्र वा मीमांस्या अध्याप्याश्च भवन्तो वत्साः! इह खल्वायुर्व्वेदो नाम यदुपाङ्गमथर्व्ववेदस्यानुत्पाद्यैव प्रजाः श्लोकशतसहस्रमध्यायसहस्रञ्च कृतवान् स्वयम्भूः। ततोऽल्पायुष्ट्वमल्पमेधस्त्वञ्चावलोक्य नराणां भूयोऽष्टधा प्रणीतवान् ॥ तद्यथा ॥ शल्यं शालाक्यं कायचिकित्सा भूतविद्या कौमारभृत्यमगदतन्त्रं रसायनतन्त्रं वाजीकरणतन्त्रमिति" ॥

"वत्स! सुश्रुत! इह खल्वायुर्व्वेदप्रयोजनं व्याध्युपसृष्टानां व्याधिपरिमोक्षः स्वस्थस्य रक्षणञ्च। आयुरस्मिन् विद्यतेऽनेन वा आयुर्विन्दतीत्यायुर्व्वेदः। तस्याङ्गवरमाद्यमागमप्रत्यक्षानुमानोपमानैरविरुद्धमुच्यमानमुपधारय। एतद्ध्यङ्गं प्रथमं प्रागभिघातव्रणसंरोहादयज्ञशिरःसन्धानाच्च"।

"तदिदं शाश्वतं पुण्यं स्वर्ग्यं यशस्यमायुष्यं वृत्तिकरञ्चेति" ॥

"ब्रह्मा प्रोवाच ततः प्रजापतिरधिजगे तस्मा-दश्विनावश्विभ्यामिन्द्र इन्द्रादहं मया त्विह प्रदेय-मर्थिभ्यः प्रजाहितहेतोः" ॥ इति सुश्रुतः ॥)

आयुर्व्वेदी, [न्] त्रि, (आयुर्व्वेदो ज्ञातव्यत्वेन विद्यते यस्य । आयुर्व्वेद + इनि ।) आयुर्व्वेदज्ञः । चिकित्सकः । वैद्यः । इति हेमचन्द्रः राजनिर्घण्टश्च ॥

आयुर्योगः, पुं, (आयुषो जीवितकालस्य योगो भवत्यस्मात् ।) औषधं । इति राजनिर्घण्टः ।

आयुष्मान्, [त्] त्रि, (आयुस् + मतुप् ।) चिरजीवी । दीर्घायुः । तत्पर्य्यायः । जैवातृकः २ । इत्यमरः ॥ (यथा मनुः, २ । १२५,३ । २६३ ।
"आयुष्मान् भव सौम्येति वाच्यो विप्रोऽभिवादने" ।
"आयुष्मन्तं सुतं सूते यशोमेधासमन्वितं" इति च ॥)

आयुष्मान्, पुं, विष्कुम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गततृतीययोगः । तत्र जातफलं । "यस्यायुष्मान् जन्मकाले धनुष्मान् याने यानं तस्य देशेषु कार्य्यं । कुर्य्यान्नूनं क्रीड़नं पुष्पवाट्यां दासैर्व्वासैरन्वितो गर्व्वितश्च" ॥ इति दीपिका ॥
("आयुष्मान् सत्त्ववान् साध्यो द्रव्यवानात्मवानपि" इति सुश्रुतः ॥)

आयुष्यं, त्रि, (आयुष् + यत् ।) पथ्यं । इति राजनिर्घण्टः ॥ आयुर्हितकारकं ॥ (मनुः । ४।१०६ ।
"धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्ग्यं चातिथिपूजनं" ।
तत्रैव २ । ५१ ।
"आयुष्यं प्राङ्मुखो भुङ्क्ते यशस्यं दक्षिणामुखम्" ।
"आयुष्यं भोजनं जीर्णे वेगानाञ्चाविधारणं ।
ब्रह्मचर्य्यमहिंसा च साहसानाञ्च वर्ज्जनं" ॥
इति सुश्रुतः ॥
"आयुष्या दीपनी चैव चक्षुष्या व्रणशोधिनी" ।
इति हारीतः ।)

आयुष्यसूक्तं, क्ली, (आयुष्यञ्च तत्सूक्तञ्चेति । कर्म्मधारयः ।) नान्दीश्राद्धादौ वसुधारासम्पातनानन्तरपाठ्यो वैदिकमन्त्रविशेषः ।
सामगानां तन्मन्त्रो यथा,—
ॐ आयुर्विश्वायुर्विश्वं विश्वमायुरसिमहि । प्रजात्वष्टरधिनिधेह्यस्मै शतं जीवेम शरदो वयन्ते । आयुषे मे पवस्व वर्च्चसे मे पवस्व विदः पृथिव्या दिवो जनित्या पृश्नवन्त्वापोधःक्षरन्तो सोमो होत्राय ममायुषे मम ब्रह्मवर्च्चसाय यजमानस्यर्द्ध्या अमुष्य राज्याय । अमुष्य स्थाने यदर्थं वृद्धिस्तस्य षष्ठ्यन्तनाम प्रयोज्यं । इति रघुनन्दनभट्टाचार्य्यकृतश्राद्धप्रयोगतत्त्वं ॥ * ॥
यजुर्विदां तन्मन्त्रो यथा,—
ॐ आयुष्यं वर्च्चस्यं रायस्पोषमौद्भिदं इदं हिरण्यं वर्च्चस्व जैत्रायाविशतादुमां । न तद्रक्षाꣳसि न पिशाचास्तरन्ति देवानामोजः प्रथमजꣳ ह्येतत् । यो बिभर्त्ति दाक्षायणꣳ हिरण्यꣳ सहदेवेषु कृणुते दीर्घमायुः समनुष्येषु कृणुते दीर्घमायुः । यदा बध्नान्दाक्षायणाꣳ हिरण्यꣳ शतानीकाय सुमनस्यमानाः । तन्न आवध्नामि शतसारदया युष्माञ्जरदष्टिर्यथासं" । इति तत्कृतयजुर्व्वेदीयश्राद्धप्रयोगतत्त्वं ॥

आयुस्करः, त्रि, (आयुस् + कृ + क ।) परमायुर्जनकः ॥ (आयुर्वृद्धिजनकः ।
"सह्यामलकशुक्तिभिर्दधिसरेण तैलेन वा
गुडेन पयसा घृतेन यवशक्तुभिर्वा सह ।
तिलेन सहमाक्षिकेण पललेन सूपेन वा
वपुस्करमरस्करं परममेध्यमायुस्करं" ॥
इति वाभटः ॥)

आयोगः, पुं, (आङ् + युज् + घञ् ।) गन्धमाल्योपहारः । व्यापारः । रोधः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रामायणे,—
"सरलैः कर्णिकारैश्च किंशुकैश्च सुपुष्पितैः ।
स देशो भमरायोगः प्रदीप्त इव लक्ष्यते" ॥)

आयोगवः, पुं, (अयोगव एव स्वार्थे अण् ।) शूद्राद्वैश्यायां जातो जातिविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ तस्य कर्म्म काष्ठतक्षणं । (यथा मनुः १०।१२, १० । १६ ।
"शूद्रादायोगवः क्षत्ता चण्डालश्चाधमो नृणां ।
वैश्यराजन्यविप्रासु जायन्ते वर्णसङ्कराः" ॥
"आयोगवोऽयं क्षत्ता च चाण्डालश्चाधमो नृणां ।
प्रातिलोम्येन जायन्ते शूद्रादपसदास्त्रयः" ॥)

आयोजनं, क्ली, (आङ् + युज् + ल्युट् ।) उद्योगः । आहरणं । द्रव्यासादनं । यथा,—
"कुत्रचित् तण्डुलाः सन्ति क्व च स्थाली क्व चेन्धनं ।
तेषामायोजनं कुर्व्वन् मनुष्यः कर्त्ताभिधीयते" ॥
इति गोयीचन्द्रधृतकारिका ॥

आयोधनं, क्ली, (आङ् + युध + ल्युट् ।) युद्धं । वधः । इति मेदिनी ॥ (रघुवंशे, ६।४२ ।
"आयोधने कृष्णगतिं सहाय-
मवाप्य यः क्षत्रियकालरात्रिं" ।
भट्टिः, "आयोधने स्थायुकमस्त्रजातम्" ।
रघुः, ५ । ७१ । "आयोधनाग्रसरतां त्वयि वीर ! याते ।)

आरं, क्ली, (आङ् + ऋ + भावे घञ् ।) सुगन्धयसं । सुगन्धलोहं । इति राजनिर्घण्टः ॥ पित्तलं । इत्यमरटीका ॥ कोणः । प्रान्तभागः । इत्यानन्दलहरीटीका ॥ (चक्राङ्गकाष्ठभेदः । यथा महाभारते,
"आरान्तरेणावपतन् संक्षिप्याङ्गं क्षणेन ह" ।
"यस्मिन्षष्टिशताराण्यं वेदार्थ स परः कविः" ॥)

आरः, पुं, (आङ् + ऋ + कर्त्तरि संज्ञायां घञ् ।) मङ्गलग्रहः । शनिः । पित्तलं । इति हेमचन्द्रः ॥ वृक्षभेदः । तत्पर्य्यायः । मधुराम्लफलः २ । इति रत्नमाला ॥ रेफल इति ख्यातः ॥

आरकूटः, पुं क्ली, (आरं कूटयति रूपीकरोति पचाद्यच् ।) पित्तलं । इत्यमरः ॥ (यथा नैषधे ।
"अकाञ्चने काञ्चननायिकाङ्गके किमारकूटाभरणेन न श्रियः" ।)

आरक्तं, त्रि, (आरञ्जतीति । आङ् + रञ्ज + अच् ।) रक्तायुक्तं । इति शब्दरत्नावली । रञ्जनीयं । इति विश्वः ॥

आरक्तः, पुं, (आङ् + रञ्ज + अच् ।) गजकुम्भसन्धिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

आरग्वधः, पुं, (आ + रुजो शब्दायां क्विप् । आरुग्रोगघ्नामपि हन्ति अच् वधादेशश्च ।) वृक्षविशेषः । सोनालु सोँदालि इति ख्यातः । तत्पर्य्यायः । राजवृक्षः २ सम्याकः ३ चतुरङ्गुलः ४ आरेवतः ५ व्याधिघातः ६ कृतमालः ७ सुवर्णकः ८ । इत्यमरः ॥ मन्थानः ९ रोचनः १० दीर्घफलः ११ नृपद्रुमः १२ हिमपुष्पः १३ राजतरुः १४ कण्डुघ्नः १५ ज्वरान्तकः १६ अरुजः १७ स्वर्णपुष्पः १८ स्वर्णाद्रुः १९ कुष्ठसूदनः २० कर्णाभरणकः २१ महाराजद्रुमः २२ कर्णिकारः २३ स्वर्णाङ्गः २४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ प्रग्रहः २५ । इति रत्नमाला ॥ अस्य गुणाः । अतिमधुरत्वं । शीतलत्वं । शूलज्वरकण्डूकुष्ठमेहकफविष्टम्भनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च । ज्वरहृद्रोगवातरक्तोदावर्त्तरोगे अतिशयपथ्यत्वं । मृदुत्वञ्च । अस्य फलगुणाः । मधुरत्वं । शुक्रकारित्वं । वातपित्तहारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ आमलतास इति हिन्दीभाषा ।
"आरग्वधो राजवृक्षः सम्याकश्चतुरङ्गुलः ।
आरेवतव्याधिघातकृतमालसुवर्णकाः ॥
कर्णिकारो दीर्घफलः स्वर्णाङ्गः स्वर्णभूषणः ।
आरग्वधो गुरुः स्वादुः शीतलः स्रंसनोत्तमः ॥
ज्वरहृद्रोगपित्तास्रवातोदावर्त्तशूलनुत् ।
तत्फलं स्रंसनं रुच्यं कुष्ठपित्तकफापहं ॥
ज्वरे तु सततं पथ्यं कोष्ठशुद्धिकरं परं" ।
इति भावप्रकाशः ॥
(व्यवहारो यथा,—
"बाले वृद्धे क्षते क्षीणे सुकुमारे च मानवे ।
योज्योऽमृदुत्वपायित्वाद्विशेषाच्चतुरङ्गुलः" ॥ * ॥
ग्रहणप्रणाली यथा ॥ * ॥
"फलकाले फलन्तस्य ग्राह्यं परिणतञ्च यत् ।
तथा गणयता भारं सिकतासु निधापयेत् ॥
सप्तरात्रात् समुद्धृत्य शोषयेदातपे भिषक् ।
ततो मज्जानमुद्धृत्य सुधी भाण्डे निधापयेत्" ॥ * ॥
संयोगविशेष गणा यथा ॥ * ॥
"दाहात्तरमयतो देयो दाहोदावर्त्तपीड़िते ।
चतुर्व्वर्षसुखं बाले यावद्द्वादशवार्षिके ॥ * ॥
चतुरङ्गुलमज्जानं प्रसृतं वाथवाञ्जलिं ।
सुरामण्डेन संयुक्तमथवा कोलसीधुना ॥
दधिमण्डेन वा युक्तं रसेनामलकस्य वा ।
कृत्वा शीतकषायं तं पिबेत् सौवीरकेण वा" ॥
इति चरकः ॥)

आरट्टः, पुं, (आङ् + रट् + टच् ।) देशविशेषः । त्रिकाण्डशेषे क्षत्रियवर्गे आरट्टजशब्ददर्शनात् ॥ तत्र आरट्टोऽपि पाठः ॥ (यथा भारते,—
"पञ्चनद्यो वहन्त्येता यत्र पीलुवनान्युत ।
शतद्रुश्च विपाशा च तृतीयैरावती तथा ॥
चन्द्रभागा वितस्ता च सिन्धुषष्ठा वहिर्गिरेः ।
आरट्टा नाम ते देशा नष्टधर्म्मा न तान् व्रजेत्" ॥
"पञ्च नद्यो वहन्त्येता यत्र निःसृत्य पर्व्वतात् ।
आरट्टा नाम वाहीका न तेष्वार्य्यो द्व्यहं वसेत्" ॥)

आरट्टजः, पुं, (आरट्टदेशे जायते आरट्ट + जन + डः ।) आरट्टदेशोद्भवघोटकः । इति जटाधर

त्रिकाण्डशेषभूरिप्रयोगौ च॥ (आरट्टदेशोत्पन्ने, त्रि। यथा महाभारते,—

"सौधोः पानं गुरुतल्पावमर्द्दो
भ्रूणहत्या परवित्तापहारः।
येषां धर्म्मस्तान् प्रति नास्त्यधर्म्म-
आरट्टकान् पञ्चनदान् धिगस्तु" ॥)

आरणिः, पुं, (आङ् + ऋ + अणिच् ।) आवर्त्तः। तत्पर्य्यायः। कुलहण्डकः २। इति हारावली॥ पाकमारा जल इत्यादि भाषा॥

आरण्यपशुः, पुं, (अरण्ये भवः। अरण्य + ष्यञ् + स चासौ पशुश्चेति कर्म्मधारयः।) अरण्यजातपशुः। स च सप्तधा यथा। महिषः १ वानरः २ ऋक्षः ३ सरीसृपः ४ रुरुः ५ पृषतः ६ मृगः ७। इति तिथ्यादितत्त्वे पैठीनसिः॥

आरण्यमुद्गा, स्त्री,(अरण्यमुद्गस्येवाकारः पर्णो यस्याः। ततः स्वार्थे अण्।) मुद्गपर्णी। मुगानी इति भाषा। इति राजनिर्घण्टः॥

आरण्यराशिः, पुं, (अरण्ये भवः आरण्यः अत्र सिंह एव स एव राशिः।) सिंहराशिः। मकरप्रथमार्द्धः। मीनमेषवृषराशयः। इति दीपिका॥

आरतिः,स्त्री, (आङ् + रम् + क्तिन्।) विरतिः। निवृत्तिः। इत्यमरः॥ (उपरमः, नीराजनम्।)

आरनालं, क्ली, (आर्च्छति आङ् + ऋ + अच् आरः। नल गन्धे ज्वलतीति णः नालः। आरः नालो गन्धो यस्य।) काञ्जिकं। इति हेमचन्द्रः॥

"आरनालन्तु गोधूमैरामैः स्यान्निस्तुषीकृतैः।
पक्वैर्वा सन्धितैस्तत्तु सौवीरसदृशं गुणैः"॥
इति राजनिर्घण्टः॥

("लाक्षा हरिद्रा मञ्जिष्ठा कल्कैस्तैलं विपाचयेत्।
षड्गुणेनारनालेन दाहशीतज्वरापहं" ॥ * ॥
लाक्षादितैले॥ * ॥ इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः॥)

आरनालकं, क्ली, (आरनालम् एव स्वार्थे कः।) काञ्जिकं। इत्यमरः॥ कांजि इति भाषा।

आरब्धं,त्रि, (आङ् + रभ् + क्तः।) कृतारम्भं। आरम्भे क्ली। यथा,—

"आरब्धं मलमासात् प्राक् यत् कर्म्म न समापितं।
आगते मलमासेऽपि तत् समाप्यं न संशयः" ॥
इति मलमासतत्त्वं॥ * ॥ आरब्धकर्म्मण्यशौचाभावो यथा,—

"व्रतयज्ञविवाहेषु श्राद्धे होमेऽर्च्चने जपे।
आरब्धे सूतकं न स्यादनारब्धे तु सूतकं" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं॥

आरम्भः, पुं, (आङ् + रभि + घञ्।) प्रथमकृतिः। तत्पर्य्यायः। प्रक्रमः १ उपक्रमः २ अभ्यादानं ३ उद्घातः ४ आरम्भः ५। इत्यमरः॥ अभ्यादानादित्रयमारम्भमात्रे। प्रक्रमादिपञ्च आरम्भमात्रे इत्येके॥ केचित्तु प्रक्रमादिद्वयं प्रथमारम्भे॥ अभ्यादानादित्रयं आरम्भमात्रे। इति वङ्गभिरुक्तमपि न साधु यतः प्रथमकृतिरेव आरम्भः तत्पूर्व्वद्वयं आरम्भे शेषत्रयं आरब्धे इत्याङुः। इति भरतः॥ त्वरा। उद्यमः। वधः। दर्पः। इति मेदिनी॥ प्रस्तावना। इति त्रिकाण्डशेषः॥ आद्यकृतिः। यथा,—

"मीनादिस्थो रविर्येषामारम्भप्रथमक्षणे।
भवेत्तेऽब्दे चान्द्रमासास्तैश्चाद्या द्वादश स्मृताः" ॥
आरम्भप्रथमक्षणे आद्यकृत्याद्यसमये। इति मलमासतत्त्वम्॥ पारिभाषिकारम्भो यथा,—

"आरम्भो वरणं यज्ञे सङ्कल्पो व्रतजापयोः।
नान्दीश्राद्धं विवाहादौ श्राद्धे पाकपरिष्क्रिया" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥ (यथा मेघदूते। ३७।—
"नृत्यारम्भे हर पशुपतेरार्द्रनागाजिनेच्छाम्"।
साहित्यदर्पणे। प्रमथपरिच्छेदे।
"ग्रन्थारम्भे निर्विघ्नेन प्रारिप्सितपरिसमाप्तिकामः"। रघुवंशे। १।१५।
"आगमैः सदृशारम्भ आरम्भसदृशोदयः"।)

आरवः, पुं, (आङ् + रु + अप्।) शब्दः। इत्यमरः॥ (यथा रामायणे। "वानराश्चक्रुरारवं"।)

आरवी, स्त्री, आरवनामकम्लेच्छदेशीयभाषा। यथा,

"ज्येष्ठाश्लेषा मघा पूर्व्वा रेवती भरणीद्वये"।
विशाखार्द्रोत्तराषाढशतभे पापवासरे॥
लग्ने स्थिरे सचन्द्रे च पारसीमारवीं पठेत्"।
इति गणपतिमुहूर्त्तः॥

आरा, स्त्री, (आङ् + ऋ + अच् + टाप्।) चर्म्मभेदकास्त्रं। तत्पर्य्यायः। चर्म्मप्रभेदिका २। इत्यमरः॥

"उद्यम्यारामग्रकायोत्थितस्य"। इति माघः।)

आराग्रं, क्ली, (आरायाः अग्रं षष्ठीतत्।) अर्द्धचन्द्राद्यस्त्रमुखं।

"अर्द्धचन्द्रक्षुरप्रादिधाराग्रं मुखमुच्यते"।
"आराग्रन्तु मुखन्तेषां पुष्पपत्रादिभेदतः" ॥ इति हलायुधः॥

आरात्, व्य, (आ रातिः। रा दाने बाहुलकादातिप्रत्ययः।) दूरं। निकटः। इत्यमरः॥ (यथा, उत्तरचरिते।

"मेघमालेव यश्चायमारादपि विभाव्यते"। इति
"तमर्च्यमारादभिवर्त्तमानम्"। इति रघौ २।१०।

आरातिः, पु, (आङ् + रा + क्तिन्।) अरातिः। शत्रुः। इति भरतः द्विरूपकोषश्च॥

आरात्रिकं, क्ली, (आङ् + रात्रि + कन्।) नीराजननिमित्तदीपः। नीराजना। नीराजनपात्रञ्च। आरति इति भाषा। तथाच हरिभक्तिविलासे।

"ततश्च मूलमन्त्रेण दत्त्वा पुष्पाञ्जलित्रयं।
महानीराजनं कुर्य्यात् महावाद्यजयस्वनैः॥
प्रज्वालयेत्तदर्थञ्च कर्पूरेण घृतेन वा।
आरात्रिकं शुभे पात्रे विषमानेकवर्त्तिकं" ॥
अन्यच्च।

"आदौ चतुष्पादतले च विष्णो-
र्द्वौ नाभिदेशे मुखमण्डलैकं।
सर्व्वेषु चाङ्गेष्वपि सप्तवारा-
नारात्रिकं भक्तजनस्तु कुर्य्यात्" ॥

आराधनं, क्ली, (आङ् + राध् + ल्युट्।) साधनं। प्राप्तिः। तोषणं। इत्यमरः॥ पचनं। इति मेदिनी॥ (यथा वैराग्यशतके तृष्णादूषणे ५।
'मन्त्राराधनतत्परेण मनसा नीताः श्मशाने निशाः'। उत्तरचरिते। प्रथमाङ्के।

"स्नेहं दयाञ्च सौख्यञ्च यदि वा जानकीमपि।
आराधनाय लोकानां मुञ्चतो नास्ति मे व्यथा"।
कुमारसम्भवे १। ५९।

"आराधनायास्य सखीसमेतां
समादिदेश प्रयतां तनूजाम्"।)

आराधना, स्त्री, (आङ् + राध् + णिच् + युच् + स्त्रीत्वात् टाप्।) साधना। तत्पर्य्यायः। सेवा २ भक्तिः ३ परिचर्य्या ४ प्रसादना ५ शुश्रूषा ६ उपास्तिः ७ वरिवस्या ८ परिष्टिः ९ उपचारः १०। इति हेमचन्द्रः॥

आरामः, पुं, (आरम्यतेऽत्र, आङ् + रम् + आधारे घञ्।) उपवनं। इत्यमरः॥ बागान् इति भाषा। (यथा, मनुः,—८। २६२। ८। २६४।

"क्षेत्रकूपतडागानामारामस्य गृहस्य च"।
"गृहं तडागमारामं क्षेत्रं वा भीषया हरन्" ॥)

आरामशीतला,स्त्री,(आरामत्वात् शीतला स्निग्धा।) सुगन्धिपत्रिविशेषः। वर्व्वर्य्यादिवर्गे लिखिता। तत्पर्य्यायः। आनन्दी २ शीतला ३ सुगन्धिनी ४ रामा ५ महानन्दा ६ गन्धाढ्या ७ रामशीतला ८। अस्या गुणाः। तिक्तत्वं। शीतलत्वं। पित्तहारित्वं। दाहशोषप्रशमनत्वं। विस्फोटव्रणरोपणत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा वैद्यके।
"आरामशीतला तिक्ता शीतला पित्तहारिणी"।)

आरालिकः, त्रि, (अरालं कुटिलं चरति इति ठक्।) सूपकारः। पाचकः। इत्यमरः॥

आरावः, पुं, (आङ् + रु + घञ्।) शब्दः। इत्यमरः॥ (यथा महाभारते।

"आरावं मालवगस्य भगणां क्षत्रियैर्बधे"।
"आराव सुमहांस्तासीत्"।)

आरुः, पुं, (ऋ + उण्।) वृक्षभेदः। कर्कटः। शूकरः। इति मेदिनी॥

आरुः,पुं, (ऋच्छति अर्य्यते वा। ऋ + ऊ + णिच्।) पिङ्गलवर्णः। तद्युक्ते त्रि। इत्युणादिकोषः॥

आरुकं, क्ली, (आरु + कन्।) हिमाचले प्रसिद्धौषधीविशेषः। आड़ु इति भाषा। तत्पर्य्यायः। वीरसेनं २ वीरं ३ वीराकं ४। तत्पत्रपुष्पादिभेदतः चतुर्जातिः। तेषां गुणाः। मधुरत्वं। हिमत्वं। अर्शःप्रमेहगुल्मासृग्दोषनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा चरके॥
"अम्लं परुषकं द्राक्षा वदर्य्यारुकाणि च" ॥)

आरूढः, त्रि, (आङ् + रुह् + कर्त्तरि क्तः।) कृतारोहणः। वृक्षादिर उपर चड़ा व्यक्ति इति भाषा। यथा,—

"राम रामेति रामेति कूजन्तं मधुराक्षरं।
आरूढकविताशाखं वन्दे वाल्मीकिकोकिलं" ॥
इति रामायणपाठस्य पूर्व्वपाठ्यश्लोकः॥
(यथा स्मृतिः।
"आरूढो नैष्ठिकं धर्म्मं यस्तु प्रच्यवते पुनः।
प्रायश्चित्तं न पश्यामि येन शुध्येत् स आत्महा" ॥
गीता।
"योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते"।)

आरेवतं, क्ली, (आरेवयति निःसारयति मलं सारकत्वात् । रेवृ प्लवगतौ । णिच् + विच् ॥ अतति । अत + अच् । ततः आरेव् चासौ अतश्चेति ।) पारावतस्य फलं । इति राजनिर्घण्टः ॥
("मूलकं शुष्कमाचक्ष्व वर्षाभूः पञ्चमूलकं ।
आरेवतफलञ्चाप्सु पक्त्वा तेन घृतं पचेत्" ॥
इति सुश्रुतः वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहश्च ॥)

आरेवतः, पुं, (आरेवयति रेचयति मलं सारकत्वात् आङ् + रेव + णिच् + विच् + अतच् ।) आरग्वधवृक्षः । इत्यमरः ॥

आरोग्यं, क्ली, (अरोगस्य भावः । ष्यञ् ।) व्याध्यभावः । तत्पर्य्यायः । अनामयं २ । इत्यमरः ॥ पाटवं ३ लाघवं ४ वार्त्तं ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥ ("आरोग्यं तत् सुखावहं" । इति शार्ङ्गधरः ॥
"धर्म्मार्थकाममोक्षाणामारोग्यं मूलमुत्तमम्" ।
"सुखसंज्ञकमारोग्यम्,"
"वेदाध्ययनशब्दाश्च सुखो वायुः प्रदक्षिणः ।
पथि वेश्मप्रवेशे तु विद्यादारोग्यलक्षणम् ॥"
इति चरकः ॥
"सुखमार्थं समासेन सद्वृत्तस्यैतदीरितं ।
आरोग्यमायुरर्थो वा नासद्भिः प्राप्यते नृभिः" ॥
इति सुश्रुतः ॥)

आरोग्यशाला, स्त्री, (आरोग्यार्था शाला । मध्यपदलोपिकर्म्मधारयः ।) आरोग्यदानस्थं । चिकित्सालयः । यथा,—
"धर्म्मार्थकाममोक्षाणामारोग्यं साधनं यतः ।
अतस्त्वारोग्यदाता च नरो भवति सर्व्वदः ॥
आरोग्यशालां कुर्व्वीत महौषधपरिच्छदां ।
विदग्धवैद्यसंयुक्तां बहुनरससंयुतां ॥
वैद्यस्तु शास्त्रवित् प्राज्ञो दृष्टौषधपराक्रमः ।
ओषधीमूलतत्त्वज्ञः समुद्धरणकालवित् ॥
बलवीर्य्यविपाकज्ञः शालिमांसौषधीगणे ।
त्यागिवद्देहिनां तद्वदनुकूलः प्रियंवदः" ॥
इति वैद्यकं ॥

आरोपः, पुं, (आङ् + रुह् + णिच् + घञ् ।) मिथ्याज्ञानं । यथा । "असर्पभूते रज्जौ सर्पारोपवत् वस्तुन्यवस्त्वारोपः अध्यारोपः" । इति वेदान्तसारः ॥ मिथ्याविष्करणं । यथा । "असूया तु दोषारोपो गुणेष्वपि" । इत्यमरः ॥
(यथा साहित्यदर्पणे । १०म परिच्छेदे ।
"आरोपाध्यवसानाभ्यां प्रत्येकं ता अपि द्विधा" ।
"रूपितं रोपितारोपो विषये निरपह्नवे" ॥
"यत्र कस्यचिदारोपः परारोपणकारणं" ।)

आरोपणं, क्ली, (आङ् + रुह् + णिच् + ल्युट् ।) न्यासः । संस्थापनं । (शस्यादीनां रोपणं । शरासनादौ ज्यादीनां संयोजनं, उन्नमनं, समुत्थापनं, यथा साहित्यदर्पणे । १०म परिच्छेदे ।
"यत्र कस्यचिदारोपः परारोपणकारणम्" ।
रामायणे । आदिकाण्डे ।
"यद्यस्य धनुषो रामः कुर्य्यादारोपणं मुने" ।)

आरोपितं, त्रि, (आङ् + रुह् + णिच् + क्तः ।) कृतारोपणं । निहितं । न्यस्तं । इति हलायुधः ॥ कल्पितं ॥ (यथा कुमारसम्भवे ३ । ३५ ।
"तं देशमारोपितपुष्पचापे" । काव्यप्रकाशे ।
"समस्तवस्तुविषयं श्रौता आरोपिता यदा" ।)

आरोहः, पुं, (आङ् + रुह् + घञ् ।) दैर्घ्यं । वरस्त्रियाः श्रोणिः । इत्यमरः ॥ (यथा माघे "आरोहनिविडकठिनितम्बबिम्बैः" ।) अवरोहः । आरोहणं । गजारोहः । समुच्छ्रयः । इति मेदिनी ॥ ("आरोहमिव रत्नानां प्रतिष्ठानमिव श्रियः" । इति रामायणे ।) परिमाणविशेषः । नितम्बः । इति हेमचन्द्रः ॥ (आरोहतीति यः । आङ् + रुह् + अच् । निषादी । यथा, हरिवंशे,—
"अश्वाश्च पर्य्यधावन्त हतारोहा दिशो दश" ।)

आरोहकः, त्रि, (आङ् + रुह् + ण्वुल् ।) आरोहणकर्त्ता ॥

आरोहणं, क्ली, (आरुह्यतेऽनेन । आङ् + रुह् + ल्युट् ।) सोपानं । सिंडि इति भाषा । (भावे ल्युट् ।) समारोहः । नीचादूर्द्ध्वगमनमिति यावत् । (यथा कुमारसम्भवे १ । ३९ ।
"आरोहणार्थं नवयौवनेन
कामस्य सोपानमिव प्रयुक्तम्" ।)
प्ररोहणं । अङ्कुरादिजननमिति यावत् । इति मेदिनी ॥

आर्किः, पुं, (अर्कस्यापत्यं । अर्क + इञ् ।) अर्कपुत्रः । शनैश्चरः । इति ज्योतिःशास्त्रं ॥ (वैवस्वतमनुः, सुग्रीवः, कर्णश्च ।)

आर्गलः, पुं स्त्री, (अर्गल एव स्वार्थे अण् ।) अर्गलः । इति द्विरूपकोषः ॥ खिल इति भाषा ।

आर्ग्वधः, पुं, आरग्वधवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
("आरग्वधशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः" ।)

आर्घा, स्त्री, (आङ् + अर्घ + अच् ।) पीता दीर्घतुण्डा षट्पदसन्निभा मक्षिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

आर्घ्यं, क्ली, (आर्घया मक्षिकया विहितम् । आर्घा + यत् ।) आर्घानाममक्षिकोत्पन्नमधु । तस्य गुणाः । अतिशयचक्षुर्हितकारित्वं । कफपित्तास्रदोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यदुक्तं,—
"मधूकवृक्षनिर्य्यासं जरत्कार्व्वाश्रमोद्भवाः ।
स्रवन्त्यार्घ्यं तदाख्यातं श्वेतकं मालवे पुनः ॥
तीक्ष्णतुण्डास्तु याः पीता मक्षिकाः षट्पदोपमाः ।
आर्घास्ताभिस्तु जनितं यत् तदार्घ्यमिति परे जगुः" ॥
यथा सुश्रुते,—
"आर्घ्यं मध्वतिचक्षुष्यं कफपित्तहरं परं ।
कषायं कटु पाके च बल्यं तिक्तमवातलम्" ॥
इदं हि अष्टविधमधुजातिमध्ये परिगणितम् ।
"पौत्तिकं भ्रामरं क्षौद्रं माक्षिकं छात्रमेव च ।
आर्घ्यमौद्दालिकं दालमित्यष्टौ मधुजातयः" ॥)

आर्त्तः, त्रि, (आङ् + ऋ + क्तः ।) पीडितः । असुस्थः । यथा,—
"आर्त्तानां मार्गमाणानां प्रायश्चित्तानि ये द्विजाः ।
जानन्तो न प्रयच्छन्ति तेऽपि तद्दोषभागिनः" ॥
इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥ (दुःखितः, कातरः, शोकाभिभूतः, उद्वेजितः, विरक्तः, अपकृतः, उत्पीडितः । यथा शाकुन्तले, प्रथमाङ्के ।
"आर्त्तत्राणाय वः शस्त्रं न प्रहर्त्तुमनागसि" ।
"द्वेष्योऽपि सम्मतः शिष्टस्तस्यार्त्तस्य यथौषधम्" ।
इति रघौ । १ । २८ । (तथा च चरके ।
"नाग्निनार्त्तान् भेषजेनोपपादयेत्" । इति ॥

आर्त्तगलः, पुं, (आर्त्त इव गलति पचाद्यच् ।) नीलझिण्टी । तत्पर्य्यायः । बाणः २ बाणा ३ दासी ४ आर्त्तगलः ५ । इत्यमरस्तट्टीका च ॥
("दासे आर्त्तगलश्च सः" । इति भावप्रकाशः ।)

आर्त्तवं, क्ली, (ऋतुरस्य प्राप्तः, अण् यद्वा ऋतुरेव । प्रज्ञादिभ्यश्चेत्यण् ।) स्त्रीरजः । इत्यमरः ॥ पुष्पं । इति मेदिनी ॥ (यथा मनुः, ३ । ४८ ।
"तस्मात् युग्मासु पुत्रार्थी संविशेदार्त्तवे स्त्रियं" ।
"नोपगच्छेत् प्रमत्तोऽपि स्त्रियमार्त्तवदर्शने" ॥
अथार्त्तवस्य स्वरूपमाह ।
स्त्रीणां रस एव मासेनार्त्तवं भवतीत्युक्ता पुनराह सुश्रुत एव ।
"मासेनोपचितं काले धमनीभ्यां तदार्त्तवं ।
ईषत्कृष्णं विगन्धञ्च वायुर्योनिमुखं नयेत्" ॥
गर्भग्रहणयोग्यस्यार्त्तवस्य लक्षणमाह ।
"शशासृक्प्रतिमं यत्तु यद्वा लाक्षारसोपमं ।
तदार्त्तवं प्रशंसन्ति यद्वासो न विरञ्जयेत्" ॥
आर्त्तवस्य वर्णद्वयाभिधानं । वातादिप्रकृतिभेदेन वर्णभेदात् । यद्वासो न विरञ्जयेत् । यद्वासो जलं प्रक्षालितं तद्वासस्त्यजति न तु विक्षतरञ्जं कुर्य्यात्" । इति भावप्रकाशः ॥
"मासान्निष्पिच्छदाहार्त्ति पञ्चरात्रानुबन्धि च ।
नैवातिबहुलात्यल्पमार्त्तवं शुद्धमादिशेत् ॥
शशासृक्प्रतिमं यच्च यद्वा लाक्षारसोपमं ।
इन्द्रगोपकसङ्काशमार्त्तवं शुद्धमेव तत्" ॥
इति चरकः,—
"शशासृक्प्रतिमं यत्तु यद्वा लाक्षारसोपमं ।
तदार्त्तवं प्रशंसन्ति यद्वासो न विरञ्जयेत् ॥
विधिमन्यमवश्यन्तं कुर्य्यादार्त्तवशुद्धये ॥
स्त्रीणां स्नेहादियुक्तानां चतस्रष्वार्त्तवादिषु ।
कुर्य्यात् कल्कान् पिचूंश्चापि पथ्यान्याचमनानि च ॥
ग्रन्थिभूते पिबेत् पाठां त्र्यूषणं वृक्षकाणि च ।
दुर्गन्धे पूयसङ्काशे मज्जतुल्ये तथार्त्तवे ॥
पिबेद्भद्रश्रियः क्वाथं चन्दनक्वाथमेव च" ।
"आर्त्तवं शोणितन्त्वाग्नेयमग्नीषोमीयत्वाद्गर्भस्य पाञ्चभौतिकत्वापरे जीवरक्तमाहुराचार्य्याः" ॥
"एवं मासेन रसः शुक्रीभवति स्त्रीणाञ्चार्त्तवमिति" ॥ इति सुश्रुतः ॥)

आर्त्तवः त्रि, (ऋतुः प्राप्तोऽस्य । अण् ।) ऋतूद्भवः । इति मेदिनीकारहेमचन्द्रौ ॥ यथा रामायणे,
"आर्त्तवान्युपभुञ्जाना पुष्पाणि च फलानि च" ।
रघौ ८ । ३६ ।
"अभिभूय विभूतिमार्त्तवीं
मधुगन्धातिशयेन वीरुधाम्" ।)

आर्त्तवी, स्त्री, वाजिनी । घोटकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

आर्त्तिः, स्त्री, (आङ् + ऋ + क्तिन् ।) पीडा । धनुष्कोटिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ रोगः । इति

राजनिर्घण्टः ॥ (यथा मेघदूते,पूर्व्वमेघे । ५४ ।
"आपन्नार्त्तिप्रशमनफलाः सम्पदो ह्युत्तमानाम्" ।
सुश्रुते,—
"दाहातिसारपित्तास्रमूर्च्छामदविषार्त्तिषु" ।)
आर्द्र, त्रि, (अर्द्द + रक् दीर्घश्च ।) सजलवस्तु । भिजा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । सार्द्रं २ क्लिन्नं ३ क्लिमितं ४ तिमितं ५ समुन्नं ६ उत्तं ७ । इत्यमरः ॥ (तच्च द्विविधं यदुक्तं,—
"आर्द्रं द्रव्यं द्विधा प्रोक्तं सरसं नीरसं तथा ।
कटुग्धं शुष्करसकं द्विधा नीरसमुच्यते ॥
वालूकं सार्षपं शाकं निर्गुण्डीरक्तमार्षकम् ।
धत्तूरादयमिदं सर्व्वमार्द्रं सरसमुच्यते ॥
वटाश्वत्थकरीराद्यमार्द्रद्रव्यं तु नीरसं ।
सदुग्धं तु द्विधा प्रोक्तं मृदु तीक्ष्णमिति क्रमात् ।
शातला वचसीऊरादशीरिण्याद्यास्तु तीक्ष्णकाः ।
दुग्धिकार्कक्षीरिण्याद्या मृदुदुग्धाः प्रकीर्त्तिताः" ॥
यथा रघुवंशे, "आर्द्रापराधानुपपाथमन्वभूता" ।
मेघदूते उत्तरमेघे २५ ।
"तन्वीमार्द्रां नयनसलिलैः सारयित्वा कथञ्चित्" ॥)
आर्द्रकं, क्ली, (अर्द्दयति कफं आर्द्रं । ततः कन् । यद्वा आर्द्रयति जिह्वायां । कन् ।) कटुमूलविशेषः । आदा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । शृङ्गवेरं २ इत्यमरः ॥ कटुभद्रं ३ कटूत्कटं ४ । इति केचित् ॥ गुल्ममूलं ५ मूलजं ६ कन्दरं ७ वरं ८ महीजं ९ सैकतेष्टं १० अनूपजं ११ अपाकशाकं १२ चान्द्राख्यं १३ राहुच्छत्रं १४ सुशाककं १५ शार्ङ्गं १६ आर्द्रशाकं १७ सच्छाकं १८ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणाः । कफवातविबन्धानाहशूलपित्तनाशित्वं । हृद्यत्वं । वह्निमुखकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अपिच । उष्णत्वं । कटुत्वं । विपाके शीतलत्वं । लघुत्वं । अग्निदीपनत्वं । शोथकण्ठामयनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ लवणार्द्रकगुणाः । भोजनाग्रे पथ्यत्वं । जिह्वाकण्ठविशोधनत्वं । अग्निसन्दीपनत्वं । हृद्यत्वं,—
"वातपित्तकफेभानां शरीरवनचारिणां ।
एक एव निहन्तास्ति लवणार्द्रककेशरी" ॥
इति द्रव्यगुणाः,—
"आर्द्रकं शृङ्गवेरं स्यात् कटुभद्रं तथार्द्रिका ।
आर्द्रिका भेदिनी गुर्व्वी तीक्ष्णोष्णा दीपनी तथा ।
कटुका मधुरा पाके रूक्षवातकफापहा ।
ये गुणाः कथिताः शुण्ठ्यास्तेऽपि सन्त्यार्द्रकेऽखिलाः ।
भोजनाग्रे सदा पथ्यं लवणार्द्रकभक्षणं ।
अग्निसन्दीपनं रुच्यं जिह्वाकण्ठविशोधनं ।
कुष्ठे पाण्ड्वामये कृच्छ्रे रक्तपित्ते व्रणे ज्वरे ।
दाहे निदाघशरदोर्नैव पूजितमार्द्रकं" ॥
इति भावप्रकाशः ॥
(तद्वदार्द्रकमेतच्च, इति वाभटः ॥
"रोचनं दीपनं वृष्यमार्द्रकं विश्वभेषजं ।
वातश्लेष्मविबन्धेषु रसस्तस्योपदिश्यते" ॥
इति चरकः ॥
"कफानिलहरं स्वर्य्यं विबन्धानाहशूलनुत् ।
कट्वष्णं रोचनं हृद्यं वृष्यञ्चैवार्द्रकं स्मृतम्" ॥
इति सुश्रुतः ॥)
आर्द्रपटी, [न्] पुं, (आर्द्रपट + इनि ।) आर्द्ररक्तवस्त्रावृतकर्त्तृकशत्रुनाशफलकाभिचारकर्म्मविशेषः । यथा । "अथार्द्रपटी । शवो हृदयं भगवति चामुण्डे रक्तवाससे अप्रतिहतरूपपराक्रमे अमुकवधाय विचेतसे वज्रिवल्लभा । आर्द्ररक्तपटेनावृतः समुद्रगामिनीनदीतटे ऊषरभूमौ वा दक्षिणामुख ऊर्द्धबाहुर्ज्जपेत् यावत् पटः शुष्यति तावत् शत्रवः शुष्यन्ति शत्रोः" । इति तन्त्रसारः ॥ आर्द्रपटविशिष्टे, त्रि ॥
आर्द्रमाषा, स्त्री, माषपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥ माषाणी इति भाषा ।
आर्द्रशाकं, क्ली, (आर्द्रं शाकमस्य ।) आर्द्रकं । इति राजनिर्घण्टः ॥
आर्द्रा, स्त्री, (आर्द्र + टाप् ।) अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतषष्ठनक्षत्रं । अस्य रूपं । मणिवत् एकैकतारकामयं । अस्या अधिष्ठात्री देवता शिवः । इति कालिदासः ॥ मणितुल्यैकतारात्मकं । इति केचित् ॥ तत्र जातफलं ।
"सुधाधिको हन्मथगीतकान्तिः
कलिप्रियः कोपयुतोऽविनीतः ।
प्रसूतिकाले च भवेत् किलार्द्रा
नचार्द्रचेताः शरणागतेऽपि" ।
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥
आर्द्रालुब्धकः, पुं, (आर्द्रायां तन्नाम्ना प्रसिद्धनक्षत्रे लुब्धक इव ।) केतुग्रहः । इति हलायुधः ॥
आर्द्रिका, स्त्री, (आर्द्रक + टाप् ।) आर्द्रकं । इति भावप्रकाशः ॥
("आर्द्रिका तिक्तमधुरा मूत्रला न च पित्तकृत्" ॥ इति वाभटः ।)
आर्य्यः, त्रि, (अर्त्तुं प्रकृतमाचरितुं योग्यः । अर्य्यते वा ॥ ऋ + ण्यत् ।) सत्कुलोद्भवः । इत्यमरः । पूज्यः । श्रेष्ठः । बुद्धः । इति शब्दरत्नावली ॥ सङ्गतः । इत्यजयः ॥ (मान्यः, उदारचरितः, शान्तचित्तः । यथा, रामायणे, ३ काण्डे ।
"योऽहमार्य्येण परवान् भ्रात्रा ज्येष्ठेन भाविनि" । न्यायपथावलम्बी, प्रकृताचारशीलः, सततकर्त्तव्यकर्म्मानुष्ठाता । यदुक्तं,
"कर्त्तव्यमाचरन् काममकर्त्तव्यमनाचरन् ।
तिष्ठति प्राकृताचारे स तु आर्य्य इति स्मृतः" ॥
धार्म्मिकः । धर्म्मशीलः । यथा, मनुः, १० । ७५७ ।
"आर्य्यरूपमिवानार्य्यं कर्म्मभिः स्वैर्विभावयेत्" ।
उचितः । यथा, रामायणे,—
"मार्गमार्य्यं प्रपन्नस्य नानुमन्येत कः पुमान्" ॥
नाट्योक्तौ सम्मानसूचकमिदं नाम प्रायेण मान्यजनाह्वाने व्यवह्रियते । यथा, साहित्यदर्पणे, षष्ठपरिच्छेदे ।
"स्वेच्छया नामभिर्विप्रैर्विप्र आर्य्येति चेतरैः" ।
"वाच्यौ नटीसूत्रधारावार्य्यनाम्ना परस्परं" ॥)
आर्य्यः, पुं, (अर्त्तुं सदाचरितुं योग्यः । ऋ + ण्यत् ।) स्वामी । बुद्धः । इति हेमचन्द्रः ॥ सुहृत् । इत्यजयः । (श्रेष्ठवर्णः । म्लेच्छेतरजातिः । यदुक्तं महाभारते ।
"म्लेच्छाश्चान्ये बहुविधाः पूर्व्वं ये निकृता रणे ।
आर्य्याश्च पृथिवीपालाः" । इति । स्वनामख्यातः सावर्णमनोः पुत्त्रः । यथा, हरिवंशे ।
"वरीयांश्चावरीयांश्च संमतो धृतिमान् वसुः ।
चरिष्णुरार्य्यो धृष्णुश्च राजः सुमतिरेव च ।
सावर्णस्य मनोः पुत्त्राः भविष्या दश भारत!" ॥)
आर्य्यकं, क्ली, पितृपितामहादिपितृकार्य्यं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
आर्य्यकः, पुं, (आर्य्य + स्वार्थे कन् ।) पितामहः । मातामहः । इति शब्दमाला ॥ (यथा रामायणे,—
"अद्य ते कतिचिद्रात्र्यस्तस्यार्य्यकवेश्मनः" ।
"आर्य्यकस्ते तु कुशली युधाजिन्मातुलस्तव" ॥
महाभारते,—
"आर्य्यकेण च वृद्धः स एयाया आर्य्यकेण च ।
तदा दौहित्रदौहित्रः परिष्वक्तः सुपीडितम्" ।
पूज्यव्यक्तिमात्रम् । स्वनामख्यातो नागश्रेष्ठः, यथा महाभारते,—
"आर्य्यकश्चोग्रकश्चैव नागः कलशपोतकः" ।)
आर्य्यका, स्त्री, (आर्य्यक + टाप् । उदीचामात इति पक्षे इत्त्वाभावः ।) श्रेष्ठा स्त्री । इति वोपदेवः ॥
आर्य्यपुत्त्रः, पुं, (आर्य्यस्य पुत्त्रः । षष्ठीतत्पुरुषः ।) भर्त्ता । स्वामी । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रामायणे,—
"आर्य्यपुत्त्र! पिता माता भ्राता पुत्त्रस्तथा स्नुषा ।
स्वानि पुण्यानि भुञ्जानाः स्वं स्वं भाग्यमुपासते" ॥)
गुरुपुत्त्रः । मान्यस्य पुत्त्रः ।
आर्य्यमिश्रः, त्रि, (आर्य्यः श्रेष्ठो मिश्रश्च ।) गौरवितः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (माननीयः, पूज्यः । यथा रामायणे, २ काण्डे ।
"समस्तमार्य्यमिश्राणां साधूनां गुणवर्त्तिनाम्" ।
उत्तरचरिते, प्रस्तावनायां ।
"अद्य खलु भगवतः कालप्रियनाथस्य यात्रायामार्य्यमिश्रान् विज्ञापयामि" ।)
आर्य्या, स्त्री, (ऋ + ण्यत् + स्त्रियां टाप् ।) पार्व्वती । इति त्रिकाण्डशेषः । छन्दोविशेषः । तस्या लक्षणम् ।
"यस्याः पादे प्रथमे द्वादशमात्रास्तथा तृतीयेऽपि ।
अष्टादश द्वितीये चतुर्थके पञ्चदश सार्य्या" ॥
इति श्रुतबोधः ॥ अपिच ।
"लक्ष्मैतत्सप्तगणा गोपेता भवति नेह विषमे जः ।
षष्ठो जश्च न लघुर्वा प्रथमेऽर्द्धे नियतमार्य्यायाः ॥
षष्ठे द्वितीयलात्परके न्ले मुखलाच्च स यतिपदनियमः ।
चरमेऽर्द्धे पञ्चमके तस्मादिह भवति षष्ठो लः" ॥
सा नवधा ।
"पथ्या विपुला चपला मुखचपला जघनचपला च ।
गीत्युपगीत्युद्गीतय आर्य्यागीतिश्च नवधार्य्या" ॥
इति छन्दोमञ्जरी ॥ श्रेष्ठा स्त्री ॥
आर्य्यावर्त्तः, पुं, (आर्य्या आवर्त्तन्तेऽत्र । आर्य्य + आ + वृत् + आधारे घञ् ।) विन्ध्यहिमाचलयोर्मध्यदेशः । तत्पर्य्यायः । पुण्यभूमिः २ । इत्यमरः ॥ यथा,—
"आसमुद्रात्तु वै पूर्व्वादासमुद्रात्तु पश्चिमात् ।
तयोरेवान्तरं गिर्य्योरार्य्यावर्त्तं विदुर्बुधाः" ॥
इति मानवे २ । २२ ॥ अपि च, अमरे ।—

"आर्य्यावर्त्तः पुण्यभूमिर्मध्यं विन्ध्यहिमागयोः"।

आर्य्यिका, स्त्री, (आर्य्य + स्वार्थे कन् + अत इत्वं।) श्रेष्ठा स्त्री। इति वोपदेवः॥

आर्षः, पुं, (ऋषेरिदं। ऋषि + अण्।) विवाहविशेषः। यत्र वरात् गोद्वयं गृहीत्वा तेनैव सह कन्यादानं। यथा, याज्ञवल्क्यः,—
"यज्ञस्थायर्त्विजे दैव आर्ष आदाय गोयुगं।
चतुर्द्दश प्रथमजः पुनात्युत्तरजश्च षट्"॥
(यथा मनुः, ३। २९।
"एकं गोमिथुनं द्वे वा वरादादाय धर्म्मतः।
कन्याप्रदानं विधिवदार्षो धर्म्मः स उच्यते"॥)
ऋषिप्रणीते त्रि॥ (यथा मनुः १२।१०६।
"आर्षं धर्म्मोपदेशञ्च वेदशास्त्राविरोधिना।
यस्तर्केणानुसन्धत्ते स धर्म्मं वेद नेतरः"॥

आर्षभिः, पुं, (ऋषभस्यापत्यम्। ऋषभ + इञ्।) ऋषभपुत्त्रः। स तु भरतराजचक्रवर्त्ती। इति हेमचन्द्रः॥

आर्षभी, स्त्री, (ऋषभस्य वृषस्य प्रिया। ऋषभ + अण् + ङीप्।) कपिकच्छुवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः।
(मध्यममार्गे नक्षत्रविशेषाणां संज्ञाविशेषः। यथा,
"तथा द्वे चापि फल्गुन्यौ मघा चैवार्षभी मता"।
कपिकच्छुशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातव्याः॥)

आर्षभ्यः, पुं, (ऋषभस्य प्रकृतिः। ऋषभ + ञ्य।) षण्डोपयुक्तवृषः। तत्पर्य्यायः। षण्डतायोग्यः २। इत्यमरः॥ षाँड़ेर उपयुक्त एँड़े इति भाषा॥

आर्हतः, पुं, (अर्हन् जिन एव। अर्हत् + अण्।) जिनविशेषः। तत्पर्य्यायः। वादवादी २। इति हेमचन्द्रः॥

आलं, स्त्री, (आलयति भूषयतीति। आ + अल् + अच्।) हरितालं। इत्यमरः॥ अनल्पे त्रि। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे॥)
("हरितालं तालमालमालं शैलूषभूषणम्।
पिञ्जकं रोमहरणं तालकं पीतमित्यपि"॥)

आलगर्द्दः, पुं, (अलगर्द्द एव। स्वार्थे अण्।) अलगर्द्दः। जलसर्पः।

आलम्बः, पुं, (आङ् + लवि + घञ्।) अवलम्बः। आश्रयः॥ (शरणं। गतिः। "इह हि पततां नास्त्यालम्बो न चापि निवर्त्तनम्"। इति शान्तिशतके ३। २।) अधोलम्बनम्। यथा, रामायणे,—
"शोभते किञ्चिदालम्बैः शालयः कनकप्रभाः"॥)

आलम्बनं, स्त्री, (आङ् + लम्ब + ल्युट्।) अवलम्बनं। विभावविशेषः। यथा,—
"आलम्बनोद्दीपनाख्यौ तस्य भेदावुभौ स्मृतौ।
आलम्बनं नायकादिस्तमालम्ब्य रसोद्गमात्"॥
इति साहित्यदर्पणे ३य परिच्छेदः।

आलम्भः, पुं, (आङ् + लभि + घञ्।) मारणं। बधः। इत्यमरः॥ (यथा स्मृतिः, "अश्वालम्भं गवालम्भं"। मेघदूते पूर्व्वमेघे। ४६।
"आलम्बेथाः सुरभितनयालम्भजां मानयिष्यन्"।
छेदनम्। कर्त्तनम्। मनुः ११। १४४।
"कृष्टजानामोषधीनां जातानां च स्वयं वने।
वृथालम्भेऽनुगच्छेत् गां दिनमेकं पयोव्रतः"॥
स्पर्शः। आलिङ्गनम्। यथा मनुः २। १७९।
"द्यूतञ्च जनवादञ्च परिवादं तथाऽनृतं।
स्त्रीणां च प्रेक्षणालम्भमुपघातं परस्य च"॥)

आलम्भ्या, स्त्री, (आङ् + लभि + ण्यत्।) बधार्हा। हननीया। इति वोपदेवः॥

आलयः, पुं, (आलीयतेऽस्मिन्। आ + ली + आधारे अच्।) गृहं। इत्यमरः॥ (यथा कुमारे १। १।)
"हिमालयो नाम नगाधिराजः" नैषधे, "तत्रानगालयमरालमरालकेशी"। रामायणे ३ काण्डे।
"न हि दुष्टात्मनामार्य्या निवसन्त्यालये चिरं"।
क्षयपर्य्यन्ते, स्त्री। भागवते १ अध्याये ५। "पिवत भागवतं रसमालयम्") ॥

आलवालं, स्त्री, (आ समन्तात् जलस्य लवमालाति आ + लव + ला + क।) तरुमूलसेचनार्थस्वल्पजलाधारः। चारमादा इति भाषा। तत्पर्य्यायः। आवालं २ आवापः ३। इत्यमरः॥ (रघुवंशे १। ५१।
"विश्वासाय विहङ्गानामालवालाम्बुपायिनाम्"।
माघे। "विपुलालवालभृतवारिदर्पणाः"।)

आलसः, त्रि, (अलस + स्वार्थे अण्।) अलसः। आलस्ययुक्तः। इति द्विरूपकोषः॥

आलस्यं, स्त्री, (अलस + ष्यञ्।) अलसस्य भावः। अलसता। तत्पर्य्यायः। तन्द्रा २ कौसीद्यं ३। इति हेमचन्द्रः॥ मन्दता ४ मान्द्यं ५ कार्य्यप्रद्वेषः ६। इति राजनिर्घण्टः॥ (यदुक्तं। "आलस्यं श्रमगर्भाद्यैर्जाड्यं जृम्भासितादिकृत्" इत्युक्तलक्षणो व्यभिचारिभावभेदः। सुश्रुते।
"सुखस्पर्शप्रसङ्गित्वं दुःखद्वेषणलोलता।
शक्तस्य चाप्यनुत्साहः कर्म्मण्यालस्यमुच्यते"॥)

आलस्यः, त्रि, (अलस एव। अलस + स्वार्थे ष्यञ्।) अलसयुक्तः। तत्पर्य्यायः। मन्दः २ तुन्दपरिमृजः ३ शीतकः ४ अलसः ५ अनुष्णः ६। इत्यमरः॥

आलातं, स्त्री, (अलातमेव। अलात + स्वार्थे अण्।) अलातं। अङ्गारः॥

आलानं, स्त्री, (आलीयतेऽत्र। आङ् + ली + ल्युट्। विभाषा लीयतेरित्यात्त्वम्।) गजबन्धनस्तम्भः। इत्यमरः॥ गजबन्धनरज्जुः। इति नीलकण्ठः॥ (रघुवंशे १। ७१।
"अरुन्तुदमिवालानमनिर्वाणस्य दन्तिनः"।
कादम्बरी। "इभमदमलिनमालानस्तम्भयुगलमुपहसन्तमिवोरुदण्डद्वयेन"।
रघुवंशे ४। ६९, ४। ८१।
"गजालानपरिक्लिष्टैरक्षोटैः सार्द्धमानताः"।
"तद्गजालानतां प्राप्तैः सह कालागुरुद्रुमैः"॥)
बन्धनं। इति रायमुकुटः॥ रज्जुः। इति मेदिनी॥

आलापः, पुं, (आङ् + लप् + घञ्।) कथोपकथनं। सम्भाषणं। तत्पर्य्यायः। आभाषणं २। इत्यमरः। (साहित्यदर्पणे, प्रथमपरिच्छेदः।
"काव्यालापाश्च ये केचित् गीतकान्यखिलानि च"।)

आलाप्यः, त्रि, (आङ् + लप् + कर्म्मणि ण्यत्।) आलापयोग्यः। आलापनीयः॥

आलावर्त्तं, स्त्री, (आलमत्यर्थमावर्त्तते इति आल + आ + वृत् + अच्।) वस्त्रनिर्म्मितव्यजनं। इति हेमचन्द्रः॥ कापड़ेर पाखा इति भाषा।

आलावुः, स्त्री, अलावुः। इति शब्दरत्नावली॥ लाउ इति भाषा। (अलावुशब्देऽस्या विशेषो ज्ञेयः॥

आलावूः, स्त्री, अलावुः। इति शब्दरत्नावली॥

आलास्यः, पुं, (आलं पर्य्याप्तं आस्यं मुखं यस्य सः।) कुम्भीरः। इति हेमचन्द्रः॥

आलिः, स्त्री, (आलयति भूषयति। आ + अल भूषणे। अच इः।) वयस्या। (यथा कुमारसम्भवे। ५।८३।
("निवार्य्यतामालि किमप्ययं वटुः,
पुनर्विवक्षुः स्फुरितोत्तराधरः"।)
(आलति निवारयति जलं। अल वारणे। सर्व्वधातुभ्य इन्।) सेतुः। (अल्यतेऽनया। अल् + इण्।) पंक्तिः। इति मेदिनी अमरश्च॥ सन्ततिः। इति शब्दरत्नावली॥

आलिः, पुं, (आलति दंशने समर्थो भवति। आ + अल् + बाहुलकात् इण्।) वृश्चिकः। भ्रमरः। इति हारावली अमरटीका च॥

आलिः, त्रि, (आङ् + अल् + इण्।) विशदाशयः। निर्म्मलान्तःकरणः। इति मेदिनी॥ अनर्थः। इति हेमचन्द्रः॥

आलिङ्गनं, स्त्री, (आङ् + लिङ्ग + ल्युट्।) प्रीतिपूर्व्वकपरस्पराश्लेषः। कोलाकोलि इति भाषा। तत्पर्य्यायः। अङ्कपालिः २ श्लिषा ३। इति त्रिकाण्डशेषः॥ परिरम्भः ४ परीरम्भः ५ परिष्वङ्गः ६ संश्लेषः ७ उपगूहनं ८। इत्यमरः॥ तत्प्रभेदा यथा। आमोदालिङ्गनं १ मुदितालिङ्गनं २ प्रेमालिङ्गनं ३ आनन्दालिङ्गनं ४ बद्धालिङ्गनं ५ मदनालिङ्गनं ६ विनोदालिङ्गनं ७। इति कामशास्त्रम्॥
("आलिङ्गनान्यधिकृताः स्फुटमापुरेव"।
इति माघः॥ यथा मेघदूते उत्तरमेघे ६।
"यत्र स्त्रीणां प्रियतमभुजालिङ्गनोच्छ्वासितानां"।)

आलिङ्गी, [न्] पुं, (आ + लिङ्ग + इनि।) आलिङ्ग्यः। मृदङ्गविशेषः। इत्यमरटीकायां स्वामी शब्दरत्नावली च॥

आलिङ्ग्यः, पुं, (आ + लिङ्ग + ण्यत्।) यवाकृतिमृदङ्गः। इत्यमरः॥ मादोल इति भाषा। यथा शब्दार्णवे॥
"चतुरङ्गुलहीनोऽस्यान्मुखे चैकाङ्गुलेन यः।
यवाकृतिः स आलिङ्ग्य आलिङ्ग्य स हि वाद्यते"॥

आलिञ्जरः, पुं, (अलिञ्जर + अण्।) अलिञ्जरः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ जाला इति भाषा।

आलिन्दः, पुं, (अलिन्द + अण्।) अलिन्दः। बहिर्द्वारप्रकोष्ठः। गृहान्तरशय्यार्थवेदिका। इति रायमुकुटः शब्दरत्नावली च॥ गृहैकदेशः। इत्यमरमाला॥

आलिन्दकः, पुं, (आलिन्द एव स्वार्थे कः।) आलिन्दः। इति शब्दरत्नावली॥

आलिम्पनं, स्त्री, (आङ् + लिम्प + ल्युट्।) मङ्गलालेपनं। आलिपना इति भाषा। तत्पर्य्यायः। आतर्पणं २ आदीपनं ३ मण्डोदकं ४। इति त्रिकाण्डशेषः॥

आली, स्त्री, (आलि + ङीष् ।) सखी । पङ्क्तिः । वृश्चिकः । इत्यमरटीकायां भरतादयः ॥ सेतुः । इति शब्दरत्नावली ॥ (श्रेण्यर्थे यथा कुमारे ६।४९ ।
"तोयान्तर्भास्करालीव रेजे मुनिपरम्परा" ।)

आलीढं, क्ली, (आङ् + लिह् + क्तः ।) धन्विनां दक्षिणजङ्घाप्रसारवामपादसंकोचरूपावस्थानं । इत्यमरः । (यथा, रघौ ३ । ५२ ।
।"अतिष्ठदालीढविशेषशोभिना
वपुःप्रकर्षेण विडम्बितेश्वरः" ।
(तल्लक्षणं यथा, चिन्तामणिधृतम् ।
"नमिता पूर्व्वजङ्घा च पश्चिमा प्रगुणा भवेत् ।
अन्तरो मध्यकायश्च स्यादालीढस्य लक्षणम्" ।)

आलीढं, त्रि, (आङ् + लिह् + क्त ।) अशितं । भुक्तं । इति मेदिनी ॥ (क्षतः, रघुवंशे, २ । ३७ ।
"सेनान्यमालीढमिवासुरास्त्रैः" ।)

आलीढकं, क्ली, (आलीढ एव स्वार्थे कः ।) तर्णकानां अलीक क्रीडनं । इति हारावली ॥ वाछुरेर खेला इति भाषा । आटीलकमिति क्वचित् पाठः ॥

आलीनकं, क्ली, (आलीन + कन् ।) रङ्गं । इति हेमचन्द्रः ॥ रां इति भाषा ।

आलु, क्ली, (आङ् + लु + डु ।) भेलकः । स्वनामख्यातमूलविशेषः । इति मेदिनी ॥ अस्य गुणाः । रक्तपित्तनाशित्वं । गुरुत्वं । स्वादुत्वं । शीतलत्वं । स्तनदुग्धशुक्रकारित्वञ्च । इति द्रव्यगुणाः ॥

आलुः, स्त्री, (आलाति । आङ् + ला + डु ।) स्वल्पवारिधानिका । घटी झारी इत्यादि भाषा । तत्पर्य्यायः । कर्करी २ गलन्तिका ३ । इत्यमरः ॥

आलुः, पुं, पेचकः । इति शब्दरत्नावली ॥ कासालुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

आलुकं, क्ली, (आलु + स्वार्थे कन् ।) मूलविशेषः आलु इति भाषा । इति राजवल्लभः ॥ एलवालुकं । इति राजनिर्घण्टः ॥ तद्विवरणं यथा,—
"आलुकमप्यालूकं तत् कथितं वीरसेनस्य ।
काष्ठालुकशङ्खालुकहस्त्यालुकानि कथ्यन्ते ॥
पिण्डालुकमध्वालुकरक्तालुकानि व्यक्तानि" ।
काष्ठालुकं काठिन्ययुक्तकटाल । शङ्खालुकं श्वेततायुक्तशङ्खालु । हस्त्यालुकं दीर्घतायुक्तमहाशरीरं । पिण्डालुकं वर्त्तुलसुथनी । मध्वालुकं मधुरतायुक्तरोमान्वितदीर्घसुथनी । रक्तालुकं रताङ्क तरखा इति च । एषां गुणाः ।
"आलुकं शीतलं सर्व्वं विष्टम्भि मधुरं गुरु ।
सृष्टमूत्रमलं रूक्षं दुर्ज्जरं रक्तपित्तनुत् ॥
कफानिलकरं बल्यं वृष्यं स्तन्यविवर्द्धनम्" ।
इति भावप्रकाशः ॥
("आलुकानि च सर्व्वाणि तथा सूप्यानि बाष्पयां ।
स्विन्नं निष्पीडितरसं स्नेहाढ्यं नातिदोषणम्" ॥
इति वाभटः ॥
"विदारीकन्दशतावरीविसमृणालशृङ्गाटककशेरुकपिण्डालुकमध्वालुकहस्त्यालुककाष्ठालुकशङ्खालुकरक्तालुकेन्दीवरोत्पलकन्दप्रभृतीनि" ॥
"रक्तपित्तहराण्याहुः शीतानि मधुराणि च ।
गुरूणि बहुशुक्राणि स्तन्यवृद्धिकराणि च" ॥
इति सुश्रुतः ॥)

आलुकः, पु, (आलाति पृथ्वीं कामरोगं वा आङ् + ला + डु + संज्ञायां कन् ।) कासालुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ शेषनागः । इति हेमचन्द्रः ॥

आलुकी, स्त्री, दीर्घाकारसूक्ष्मरक्तालुः । अवई इति नाम । यथा, भावप्रकाशे ॥
"रक्तालुभेदो या दीर्घा तन्वी च प्रथितालुकी ।
आलुकी बलकृत् स्निग्धा गुर्व्वी हृत्कफनाशिनी ।
विष्टम्भकारिणी तैले तलितातिरुचिप्रदा" ॥

आलेख्यं, क्ली, (आङ् + लिख् + ण्यत् ।) चित्रं । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा माघे, २।६७ ।
"इति संरम्भिणो वाणीर्बलस्यालेख्यदेवताः" ।
"निशीथदीपाः सहसा हतत्विषो
बभूवुरालेख्यसमर्पिता इव" ।रघुवंशे ३।१५ ।)

आलेख्यशेषः, त्रि, (आलेख्यं चित्रमेव शेषो यस्य सः ।) मृतः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रघुवंशे, १४।१५ ।
"वाष्पायमाणो बलिमन्निकेतमालेख्यशेषस्य पितुर्व्विवेश" ।)

आलोकः, पुं, (आङ् + लुक् + घञ् ।) दर्शनं । देखा इति भाषा । द्योतः । आलो इति भाषा । शान्तिशतके, ४ । ६ ।
"आलोकाय निशासु चन्द्रकिरणाः सख्यं कुरङ्गैः सह" । मेघदूते पूर्व्वमेघे ३८ ।
"सद्यालोके नरपतिपथे सूचिभेद्यैस्तमोभिः" ।
यथा शाकुन्तले, प्रथमाङ्के ।
"यदालोके सूक्ष्मं व्रजति सहसा तद्विपुलतां" ।
(यथा, रामायणे ४ काण्डे । ५० । २४ ।
"आलोकं ददृशुर्धीरा नीराशा जीविते यदा" ।
वन्दिभाषणं । स्तुतिरिति यावत् । इति मेदिनी ॥ (रघुवंशे । २ । ९ ।
"उदीरयामासुरिवोन्मदाना-
मालोकशब्दं वयसां विरावैः" ॥)

आलोकनं, क्ली, (आङ् + लोक् + ल्युट् ।) दर्शनं । इत्यमरः ॥ (रघुवंशे, ७ । ५ । "तत्तस्तदालोकनतत्पराणां," कुमारसम्भवे । २ । ४५ ।
"भुवनालोकनप्रीतिः स्वर्गिभिर्नानुभूयते" ।
माघे, ११ । ३३ ।
"व्रजति हि सफलत्वं वल्लभालोकनेन" ।)

आलोचनं, क्ली, (आङ् + लुच् + ल्युट् ।) दर्शनं । विवेचनं ॥ (यथा हेमचन्द्रः, "रहस्यालोचनं मन्त्रः" । सांख्यमते निर्विकल्पकं ज्ञानं निर्द्धर्म्मकं शुद्धवस्तुविषयकं प्राथमिकं ज्ञानं । यदुक्तं ।
"अस्ति ह्यालोचनं ज्ञानं प्रथमं निर्विकल्पकम् ।
बालमूकादिविज्ञानसदृशं शुद्धवस्तुजम् ॥
ततःपरं पुनर्वस्तु धर्म्मैर्जात्यादिभिर्यया" ।
"बुद्ध्यावसीयते सापि प्रत्यक्षत्वेन सम्मता" ।
"शब्दादिषु पञ्चानामालोचनमात्रमिष्यते वृत्तिः" ॥ सांख्यकारिका ।)

आवनेयः, पुं, (अवन्या अपत्यं अवनी + ढक् ।) मङ्गलग्रहः । इति ज्योतिःशास्त्रं ॥ (यथा काशीखण्डे । १७ अध्याये ।
"उत्पत्तिं चास्य वक्ष्यामो भूसुतोऽयं यथाभवत् ।
पुरा तपस्यतः शम्भोर्दाक्षायण्या वियोगतः ।
भालस्थलात्पपातैकः स्वेदबिन्दुर्महीतले ।
ततः कुमारः संजज्ञे लोहिताङ्गो महीतलात् ।
स्नेहसम्बर्द्धितः सोऽथ धात्र्या धात्रीस्वरूपया ।
मात्रेय इत्यतः ख्यातिं पराभयं गतस्ततः" ॥)

आवपनं, क्ली, (ओप्यते स्थाप्यतेऽत्र । आङ् + वप् + आधारे ल्युट् ।) द्रव्यस्थापनपात्रं । भाण्डं । इत्यमरः ॥ सम्यक्क्षुरिकर्म्म । सम्यग्बीजतन्तुवपनं । (यथा महाभारते, आदिपर्व्वणि ।
"प्रभुरग्निः प्रतपने भूमिरावपने प्रभुः ।
प्रभुः सूर्य्यः प्रकाशित्वे सतां चाभ्यागतः प्रभुः" ।
"अग्निर्हिमस्य भैषज्यं भूमिरावपनं महत्" ।)

आवरणं, क्ली, (आङ् + वृ + ल्युट् ।) फलकं । इति हेमचन्द्रः ॥ ढाल इति भाषा । आच्छादनं । ढाका इति भाषा ॥ (यथा महाभारते, आदिपर्व्वणि ।
"विचित्राणि च वासांसि प्रावारावरणानि च" ।
"सूर्य्ये तपत्यावरणाय दृष्टेः
कल्पेत लोकस्य कथं तमिस्रा" । इति रघुः । ५ । १३ । मनुः । ३ । १६३ ।
"स्रोतसां भेदको यश्च तेषाञ्चावरणे रतः" ॥)

आवरणशक्तिः, स्त्री, (आवरणे शक्तिः ।) मायाशक्तिः । यथा । "स्वल्पोऽपि मेघो बहुयोजनविस्तीर्णमादित्यमण्डलं अवलोकयितृजननयनपथपिधायकतयाच्छादयतीव तथैवात्मानं परिच्छिन्नमपि आत्मानमपरिच्छिन्नमसंसारिणं अवलोकयितृबुद्धिपिधायकतयाच्छादयतीव तादृशं सामर्थ्यं" ॥ इति वेदान्तः ॥

आवर्त्तं, क्ली, (आङ् + वृत् + घञ् ।) माक्षिकधातुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (आवर्त्तनं । चक्राकारेण भ्रमणं ।)

आवर्त्तः, पुं, (आङ् + वृत् + घञ् ।) जलभ्रमः । इत्यमरः ॥ घूर्णा इति भाषा । (रघुवंशे ६ । ५२ ।
"नृपं तमावर्त्तमनोज्ञनाभिः" ।)
चिन्ता । आवर्त्तनं । इति मेदिनी ॥ मेघनायकचतुष्टयान्तर्गतमेघाधिपविशेषः । इति पुराणं ज्योतिषञ्च । (यथा मेघदूते पूर्व्वमेघे ६ ।
"जातं वंशे भुवनविदिते पुष्करावर्त्तकानाम्" ।)
राजावर्त्तनामोपरत्नं । इति राजनिर्घण्टः ॥

आवर्त्तकी, स्त्री, (आवर्त्त इव कायति प्रकाशते । आवर्त्त + कै + क + ङीष् ।) लताविशेषः । भगतवल्ली इति कोकणे प्रसिद्धा । तत्पर्य्यायः । तिन्दुकिनी २ विभाण्डी ३ विषाणिका ४ रक्तलता ५ मनोज्ञा ६ रक्तपुष्पी ७ मदत्ताली ८ पीतकीला ९ चर्म्मरङ्गा १० । अस्या गुणाः । कषायत्वम् । अम्लत्वम् । शीतवीर्य्यकारित्वम् । पित्तनाशित्वञ्च । भद्रदन्तिकाद्यन्यः । इति राजनिर्घण्टः ॥

आवर्त्तनं, क्ली, (आङ् + वृत् + ल्युट् ।) दुग्धादेरालोड़नं । आओटान इति भाषा । धातुद्रव्यस्य द्रवीकरणं । इत्यमरटीका ॥ गलान इति भाषा । सूर्य्यस्य पश्चिमदिगवस्थितच्छायायाः पूर्व्वदिग्गमनारम्भकालः । "आवर्तनात्तु पूर्व्वाह्णो ह्यपराह्णस्ततःपरं" इति स्मृतिः ॥

आवर्त्तनी, स्त्री, (आङ् + वृत् + ल्युट् + ङीप् ।) धातुद्रव्यद्रावणार्थमृत्पात्रं । मुछी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । तैजसावर्त्तनी २ मूषा ३ मूषः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥

आवर्त्तमणिः, पुं, (आवर्त्ताकारो मणिः ।) राजावर्त्तनामोपरत्नं । इति राजनिर्घण्टः ॥

आवर्त्तिनी, स्त्री, (आवर्त्त + इनि + ङीप् ।) अजशृङ्गीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

आवर्हितः, त्रि, (आङ् + वृह् + क्तः ।) उन्मूलितः । उत्पाटितः । इति हेमचन्द्रः ।

आवलिः, स्त्री, (आङ् + वल + इन् ।) श्रेणी । पंक्तिः । इत्यमरः ॥

आवली, स्त्री, (आङ् + वल् + इन + ङीप ।) आवलिः । इत्यमरः ॥ (यथा अमरुशतके ३ ॥ "आलोलामलकावलीं विलुलितां बिभ्रच्चलत्कुण्डलं" । "दिशावलीव्याजनिशाकरांशुभिः" । इति माघे १ । २५ ।)

आवल्यं, क्ली, (अवल + ष्यञ् ।) अबलस्य भावः दौर्बल्यं ॥

आवश्यकं, त्रि, (अवश्य + मनोज्ञादित्वाद्वुञ् । अव्ययानां भमात्रे इति टिलोपः ।) अवश्यकर्त्तव्यं । नैश्चयिकं । उचितं । यथा । "घ्यणावश्यके । उवर्णान्तादावश्यकेऽर्थे घ्यण् स्यात्" । इति मुग्धबोधव्याकरणं ॥ किञ्च । आवश्यकपर्व्वादिक्रियमाणस्य नित्यनैमित्तिकत्वं । इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (यथा साहित्यदर्पणे, । "आवश्यकानां कार्य्याणामविरोधादिनिर्म्मितः" ।)

आवसथं, क्ली, (आवसन्ति आगत्य वसन्ति अस्मिन् । आङ् + वस + अथच् ।) गृहं । इति हेमचन्द्रः ॥ (वसतिस्थानं । विश्रामस्थानं । अग्निगृहं । अग्निहोत्रस्थानं ।

रघुवंशे, ८ । १४ "निवसन्नावसथे पुराद्बहिः" । मनुः । ३ । १०७ ।

"आसनावसथौ शय्यामनुव्रज्यामुपासनाम्" ।)

आवसथः, पुं, (आवसन्त्यत्र । आ + वस + अधिकरणे अथच् ।) गृहं । (यथा, हितोपदेशे मित्रलाभे "अस्ति चम्पकाभिधानायां नगर्य्यां परिव्राजकावसथः" ।) आर्य्याकोषः । आर्य्याच्छन्दसो ग्रन्थभेदः । व्रतविशेषः । इत्युणादिकोषः ॥

आवसितं, त्रि, (आवस्यते आच्छाद्यते आङ् + वस् । आच्छादने + क्तः ।) परिपक्वमर्द्दितधान्यं । इति भरतः ॥ बङ्कलितधान्यं । इति सुभूतिः ॥ सम्पन्नधान्यं । इत्यन्ये ॥ तत्पर्य्यायः ऋद्धं २ । इत्यमरः ॥

आवहः, पुं, (आभिमुख्येन वहतीति । आङ् + वह + अच् ।) सप्तवायुस्कन्धान्तर्गतवायुविशेषः । स च भूवायुः । इति पुराणज्योतिषे ॥

(यथा, मनुः, ८ । ३४७ ।

"द्वौ शुक्लज्योतिरादित्यौ नन्दो हरिसप्तमस्तथा । चित्रज्योतिः सत्यज्योतिर्ज्योतिष्मान् स्यन्द आवहः" ॥ इति प्रापकः । जनकः । यथा मनुः,—

"समुत्सृजेत्साहसिकान् सर्व्वभूतभयावहान्" । रघुवंशे । १४।५, "क्लेशावहा भर्त्तुरलक्षणाहं" ।)

आवहमानं, त्रि, (आङ् + वह + शानच् ।) क्रमागतं ॥ (परम्परागतं, धारावाहि ।)

आवाधा, स्त्री, (आ सम्यक् बाधा ।) दुःखं । पीडा । इति शब्दरत्नावली । भूखण्डं । त्रिकोणक्षेत्रमध्यरज्जुनिक्षेपेण यत् खण्डद्वयं जायते तत् । इति लीलावती ॥

आवापः, पुं, (आ वपन्ति सलिलमत्र । आङ् + वप् + घञ् ।) आलवालं । इत्यमरः ॥ वलयः । (यथा महाभारते १४ पर्व्वणि ।

"मोहात् पपात गाण्डीवमावापं च करादपि" ।) प्रक्षेपणं । (परराष्ट्रचिन्तनम् । यथा, माघे । २८८ ।

"तन्त्रावापविदा योगैर्मण्डलान्यधितिष्ठता" ।) पानभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ भाण्डवपनं । परिक्षेपः । इति मेदिनी ॥ निम्नोन्नतभूमिः । इत्यजयः ॥ पात्रं । इति शब्दरत्नावली ॥ प्रधानहोमः । इति स्मृतिः ॥

आवापकः, पुं, (आ उप्यते इति । आङ् + वप् + कर्म्मणि घञ् + संज्ञायां कन् वा ।) वलयः । इत्यमरः ॥

आवापनं, क्ली, (आवाप्यतेऽनेनेति आङ् + वप् + णिच् + करणे ल्युट् ।) सूत्रयन्त्रं । इति शब्दमाला ॥ तांत् इति भाषा ।

आवारि, क्ली, (आङ् + वृ + इ ।) हट्टवेश्म । इत्युणादिकोषः ॥ दोकान हाट्चालि इत्यादि भाषा ।

आवालं, क्ली, (आङ् + वल् + घञ् ।) आलवालं । इत्यमरः ॥ (वालकमभिव्याप्य इत्यर्थे ।) वालकपर्य्यन्तम् ॥

आवाल्यं, क्ली, (वाल्यात आ आवाल्यं पर्य्यन्तार्थेऽव्ययीभावः ।) वाल्यावस्थापर्य्यन्तं । (यथा धर्म्मविवेके,—"आवाल्यादसती सती सुरपुरीं कुन्ती समारोहयत्" ।)

आवासः, पु, (आ वसन्ति अत्र इति । आङ् + वस् + अधिकरणे घञ् ।) गृहं इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा गीतगोविन्दे । ४।१० ।

"आवासो विपिनायते प्रियसखीमालापि जालायते" ।)

आवाहनं, क्ली, (आङ् + वह + णिच् + ल्युट ।) आह्वानं । निमन्त्रणं । यथा,—

"प्रतिमास्थानेष्वप्स्वग्नौ नावाहनविसर्ज्जने" । इति । विनायकादीना व्याहृतिभिरावाहनमाह मत्स्यपुराणं ।

"विनायकं तथा दुर्गां वायुमाकाशमेव च । आवाहयेद्व्याहृतिभिस्तथैवाश्विकुमारकौ" ॥ इति च तिथ्यादितत्त्वं ॥ आवाहनीमुद्रा मुद्राशब्दे द्रष्टव्या ॥

आवाहनी, स्त्री, (आवाह्यतेऽनया । आङ् + वह + णिच् + करणे ल्युट् ङीप् ।) मुद्राविशेषः । यथा, "हस्ताभ्यामञ्जलिं बद्धानामिकामूलपर्व्वणोः । अङ्गुष्ठौ निःक्षिपेत् सेयं मुद्रा त्वावाहनी स्मृता" ॥ इति तन्त्रशास्त्रं ॥

आविः, [स्] व्य, (अवति । उ‍ड्शब्दे + इस् ।) प्राकाश्यम् । प्रस्फुटत्वं । तत्पर्य्यायः । प्रादुः २ । इत्यमरः ॥

आविकः, पु, (अविना मेषलोम्ना कृतम् इति अवि + ठक् ।) कम्बलं । इति हलायुधः ॥ (त्रि, मेषलोम्ना निर्म्मितं, । २।४१

"वसोरन्नानुपूर्व्वेण शाणक्षौमाविकानि च" । मेषीदुग्धं । यथा वैद्यके,—

"आविकं लवणं स्वादु स्निग्धोष्णं चाश्मरीप्रणुत् । अहृद्यं तर्पणं केश्यं शुक्रपित्तकफप्रदम् ॥ गुरु कासेऽनिलोद्भूते केवले चानिले वरम्" । इति ।)

आविग्नः, पं, (आङ् + विज् + क्तः ।) अविग्नः । करमर्द्दकः । इति शब्दरत्नावली ॥ पानि आमला इति ख्यातः । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥ (उद्विग्नः उत्कण्ठितः ।)

आविर्भावः, पु, (आविस् + भू + घञ् ।) प्रकाशः । देवावतरणं । प्रादुर्भावः । यथा,—

"तदा मे मनसा ध्यातो दयासिन्धुर्जनार्दनः । भक्तानामनुकम्पार्थं यश्चाविर्भावमिच्छति" ॥ इति जैमिनिभारते आश्वमेधिके पर्व्वणि २ अध्यायः ॥

आविर्भूतः, त्रि, (आविस् + भू + क्त ।) प्रकाशितः । अधिष्ठितः । जन्मयुक्तः । अवतीर्णः । प्रादुर्भूतः । आविर्भावविशिष्टः । यथा,—

"उभयोः शुक्लपक्षके सुरगुरौ सिंहे नवम्यां तिथौ । लग्ने कर्कटके पुनर्व्वसुदिने मेषं गते पूषणि । निर्दग्धुं निखिलाः पलाशसमिधो मध्यादयोध्यारणेराविर्भूतमभूदपूर्व्वविभवं यत्किञ्चिदेकं महः" ॥ "तत्राष्टम्यां भद्रकाली दक्षयज्ञविनाशिनी । आविर्भूता महाघोरा योगिनीकोटिभिः सह" ॥ इति च तिथ्यादितत्त्वम् ॥

आविष्कारः, पु, (आविस् + कृ + घञ् ।) प्रकाशः ॥ (यथा साहित्यदर्पणे, २ परिच्छेदे ।

"आविष्कारातिशयमभिधेयवत् स्फुटं प्रतीयते" ।)

आविष्कृतः, त्रि, (आविस् + कृ + क्तः ।) प्रकाशितः । तत्पर्य्यायः । प्रकटितः २ । इति हेमचन्द्रः । (यथा उत्तरचरिते, षष्ठाङ्के । "आविष्कृतं कथाप्रावीण्यं वत्सेन" ।)

आविष्टः, त्रि, (आ + विश + क्तः ।) प्रेतवाधितः । भूतादिग्रस्तः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ आवेशयुक्तः । निविष्टः ॥ (उपहतः । यथा कामन्दकः,

"आविष्ट इव दुःखेन तद्गतेन गरीयसा" ।)

आवीरचूर्णं, क्ली, (आवीरमेव चूर्णम् ।) फल्गु । फागु इति वङ्गभाषा । आवीर इति हिन्दीभाषा । यथा,—

"चन्दनागुरुकस्तूरीकुङ्कुमद्रवसंयुतं । आवीरचूर्णं रुचिरं गृह्यतां परमेश्वर" ॥ इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ८ अध्यायः ॥

आवुकः, पु, (अवति रक्षतीति । अव + बाहुलकात् उण् + कन् ।) नाट्योक्तौ पिता । इत्यमरः ॥

आवृत्, स्त्री, (आङ् + वृत् + क्विप् ।) अनुक्रमः । परिपाटी । इत्यमरः ॥ (प्रकारः । जातकर्म्मादिक्रियाकलापः । यथा मनुः, ३।१४८ । २।६६ ।

"अमन्त्रिका तु कार्य्येयं स्त्रीणामावृदशेषतः" ।

"अमन्त्रिका तु कार्य्येयं स्त्रीणामावृदशेषत" ॥)

आवृतः, त्रि, (आङ्+वृ+क्तः ।) कृतावरणः । तत्पर्य्यायः । वेष्टितम् २ वलयितम् ३ संवीतम् ४ रुद्धम् ५ । इत्यमरः ॥ (आच्छादितं, प्रावृतं, आकीर्णं । वर्णभेदः, स च ब्राह्मणादुग्रजातीयायां जातः ।)

आवृत्तः, त्रि, (आङ्+वृत्+क्तः ।) कृतावरणः । आवृतः । इत्यमरटीका ॥ (अभ्यस्तः, क्रमवैपरीत्येन स्थापितः, प्रतिनिवृत्तः, पलायितः, उद्वर्त्तितः, परिवर्त्तितः । यथा उत्तरचरिते,
"स कृतस्त एव सन्दर्भोऽस्माकमावृत्तः" ।)

आवेगः, पुं, (आङ्+विज्+घञ् ।) त्वरा । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा दशरूपके,—
"आवेगः सम्भ्रमोऽस्मिन्नभिसरजनिते शस्त्रनागादियोगो वातात् पांशुपदिग्धत्वरितपदगतिर्वर्षजे पिण्डिताङ्गः" । यथा अमरुशतके ८, ३ ।
"आवेगादवधीरितः प्रियतमस्तूर्णोस्थितस्तत्क्षणात्" ।)

आवेगी, स्त्री, (आङ्+विज्+घञ्+ङीप् ।) वृद्धदारकवृक्षः । इत्यमरः राजनिर्घण्टश्च ।
(अस्या गुणादयो वृद्धदारकशब्दे द्रष्टव्याः ॥)

आवेदनं, क्ली, (आङ्+विद्+ल्युट् ।) निवेदनं । (विज्ञापनम् ।)

आवेशः, पु, (आङ्+विश्+घञ् ।) अहङ्कारविशेषः । तत्पर्य्यायः । संरम्भः २ आटोपः ३ । अपस्माररोगः । इति हेमचन्द्रः ॥ भूतादिना रोगः । तत्पर्य्यायः । भूतसञ्चारः २ भूतक्रान्तिः ३ ग्रहामयः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ आसक्तिः । अभिनिवेशः ॥ (यथा रघुवंशे, ५।१९ ।
"तस्मै सभ्यावेशविवर्ज्जिताय" ।)

आवेशनं, क्ली, (आविश्यतेऽस्मिन् । आङ्+विश्+ल्युट् ।) शिल्पशाला । इत्यमरः ॥ (मनुः, ९।२६५ ।
"जीर्णोद्यानान्यरण्यानि कारुकावेशनानि च" ।
(भावे ल्युट् ।) भूतावेशः । (यथा, साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदे ।
"मनःक्षेपस्त्वपस्मारो ग्रहाद्यावेशनादिजः" ।)
प्रवेशः । इति मेदिनी ॥ कोपः । इति धरणी ॥ परिवेशः । इति हेमचन्द्रः ॥

आवेशिकः, त्रि, (आवेशं संरम्भं प्राप्तः । आवेश+ठञ् ।) आगन्तुः । अतिथिः । इत्यमरः ॥ क्लीवं । असाधारणं । तत्पर्य्यायः । अन्यासाधारणं २ प्रातिस्विकं ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

आवेष्टकः, पुं, (आङ्+वेष्ट+ण्वुल् ।) प्राचीरादिः । इति हलायुधः ॥ पाँचिल वेड़ा इत्यादि भाषा ॥

आवोधनं, क्ली, (आङ्+वुध्+ल्युट् ।) ज्ञानम् । बुद्धिः ॥

आशंसा, स्त्री, (आङ्+शन्स+अङ्+टाप् ।) इच्छा । आकाङ्क्षा । इति हेमचन्द्रः ॥
(रघुवंशे, १२।४४ ।
"निदधे विजयाशंसां चापे सीताञ्च लक्ष्मणे" ।)

आशंसिता, [ऋ] त्रि, (आङ्+शन्स+तृच् ।) आशंसाकर्त्ता ॥ आकाङ्क्षाशीलः । इत्यमरः ॥

आशंसुः, त्रि, (आङ्+शन्स+उ ।) आशंसिता । इच्छुः ॥ इत्यमरः ॥

आशक्त, त्रि, (आङ्+शक्+क्तः ।) सम्यक्शक्तिविशिष्टः ॥

आशङ्का, स्त्री, (आङ्+शकि+अ+टाप् ।) भयं । त्रासः । इति हेमचन्द्रः ॥ (संशयः, वितर्कः ।) शाकुन्तले, प्रथमाङ्के ।
"नष्टाशङ्का हरिणशिशवो मन्दमन्दं चरन्ति" ।
कथासरित्सागरे, १४ तरङ्गे ।
"तत् श्रुत्वा विगताशङ्कस्तामकारणदूषिताम्" ।)

आशनः, पु, (अशन+स्वार्थे अण्) अशनवृक्षः । इति भरतः द्विरूपकोषश्च ॥

आशयः, पु, (आङ्+शीङ्+अच् ।) अभिप्रायः । पनसवृक्षः । आधारः । इति विश्वमेदिन्यौ ॥ विभवः । किम्पचानः । चेतः । अजीर्णं । कोष्ठागारं । इत्यजयपालः । धर्म्माधर्म्मौ । अदृष्टं । इति कुसुमाञ्जलिः ॥ (अभिप्रायार्थे यथा, कथासरित्सागरे, १२ तरङ्गे ।
"तच्चालोक्याशयं बुद्ध्वा तस्य सोऽपि वसन्तकः" ।
चित्तार्थे यथा, भगवद्गीतायां, १०।२० ।
"अहमात्मा गुडाकेश सर्व्वभूताशयस्थितः" ।
"आशयाः सप्त" । "आशयास्तु वाताशयः पित्ताशयः श्लेष्माशयो रक्ताशय आमाशयः पक्वाशयो मूत्राशयः स्त्रीणां गर्भाशयोऽष्टम" इति । सुश्रुत ॥)

आशयाशः, पु, (आशेरतेऽस्मिन्नित्याशयः । स च । आधारः । तमश्नाति । कर्म्मण्यण् ।) आश्रयाशः । अग्निः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

आशरः, पु, (आ समन्तात् शृणाति शॄ हिंसायां+पचाद्यच् ।) अग्निः । राक्षसः । इति मेदिनी ॥

आशा, स्त्री, (आ समन्तात् अश्नुते व्याप्नोतीति । आङ्+अश्+पचाद्यच्+टाप् ।) दीर्घाकाङ्क्षा । आयता तृष्णा । (यथा, शान्तिशतके, ४।२६ ।
"आशा नाम नदी मनोरथजला तृष्णातरङ्गाकुला" ।
दिक् । इत्यमरः ।
वामवाशामुख भाति इन्दुश्चन्दनविन्दुवत्" ॥
इति साहित्यदर्पणे १० परिच्छेदे । स्वनामख्याता दक्षप्रजापतिकन्या । यथा, हरिवंशे, -
"श्रीर्ह्रीर्धृतिस्तथा कीर्त्तिराशा मेधा च सुव्रता" ।)

आशाढः, पुं, आषाढमासः । व्रतिना पलाशदण्डः । इत्यमरटीका द्विरूपकोषश्च ॥

आशाढा, स्त्री, पूर्व्वाषाढानक्षत्रं । उत्तराषाढा च ॥

आशापुरसम्भवः, पुं, (आशापुरात् सम्भवो यस्य ।) भूमिसंगुग्गुलुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

आशाबन्धः, पु, (आशाया बन्धः । षष्ठीतत् ।) समाश्वासः । (मेघदूते,—
"आशाबन्धः कुसुमसदृशं प्रायशो ह्यङ्गनानां ।
सद्यः पाति प्रणयि हृदयं विप्रयोगे रुणद्धि" ॥)
प्रत्याशा । मर्कटजालकं । माकड़सार जाल इति भाषा । इति मेदिनी ॥

आशितं, त्रि, (आङ्+अश्+क्तः ।) अशितं । भुक्तं इति जटाधरः ॥

आशितङ्गवीनं, त्रि, (आशिता भोजिता गावो यत्र अषडक्षाशितङ्ग्वलमिति खः । निपातनात् पूर्व्वस्य मुम् ।) अशितङ्गवीनं । गावो यत्राशिताः पुरा । इत्यमरः ॥ (यथा भट्टिकाव्ये ४र्थ सर्गे ।
"हित्वाशितङ्गवीनानि फलैर्यत्राशितम्भवम्" ।)
पूर्व्वे ये स्थाने गरु चरियाछे इति भाषा ।

आशितम्भवं, क्ली, (आशित+भू+खच्+मुमागमः) अन्नादि । तृप्तौ पुं । इति मेदिनी ॥ (यावता अन्नेन अतिथ्यादिः भोजितः तृप्तोभवति तावत् अन्नादिकम् । यथा, भट्टिकाव्ये ४र्थ सर्गे,—
"हित्वाशिताङ्गवीनानि फलैर्यत्राशितम्भवम्" ।)

आशिता [ऋ] त्रि, (आ अश्नातीति । आ+अश्+तृच् ।) बहुभोजनशीलः । अतिशयभोक्ता । इति हेमचन्द्रः ॥

आशिरः, पुं, (आ+अश+किरच् ।) राक्षसः । अग्निः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥ (सूर्य्यः ।)

आशीः, [स] स्त्री, (आङ्+शास्+क्विप्+उपधाया इत्वम्) आशीर्व्वादः । सर्पदन्तः । इत्यमरः ॥ वृद्धिनामौषधिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (हितप्रार्थनं, अभीष्टवृद्धिप्रार्थनं । यदुक्तं,—
"वात्सल्यात् यत्र मान्येन कनिष्ठस्याभिधीयते ।
इष्टावधारकं वाक्यमाशीः सा परिकीर्त्तिता" ॥
यथा, कुमारे ७।४७ ।
"तस्मै जयाशीः ससृजे पुरस्तात्" ।)

आशी, स्त्री, (आङ्+अश्+अच्+ङीप् ।) हिताशंसनं । अहिदन्तः । सर्पविषं । इति शब्दरत्नावली ॥ [इति विषविद्या ॥
"आशी तालुगता दष्ट्रा तया दष्टो न जीवति" ।

आशीर्व्वादः, पु, (आशिषां वादः षष्ठीतत् ।) आशीर्वचनं । मङ्गलप्रार्थना ॥ (यथा, मनुः । २।३३ ।
"मङ्गल्यं दीर्घवर्णान्तमाशीर्व्वादाभिधानवत्" ।)

आशीविषः, पु, (आशिषि दंष्ट्रायां विषमस्य सः पृषोदरादित्वात् साधुः ।) सर्पः । इत्यमरः ॥ रघुवंशे,—३।५७ ।
"गरुत्मदाशीविषभीमदर्शनैः" ।

आशुः, पुं, क्ली, (अशू+उण् ।) प्रावृट्कालसमुद्भवधान्यं । आउश इति भाषा । तत्पर्य्यायः । व्रीहिः २ पाटलः ३ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । पाके अम्लत्वम् । पित्तकारित्वम् । गुरुत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

आशु, क्ली, (अश्नुते इति । अशूङ् व्याप्तौ उण् ।) शीघ्रम् । द्रुतम् । (यथा शाकुन्तले १ अङ्के ।
("तदाशु कृतसन्धानं प्रतिसंहर सायकम्" ।)
सत्त्वरगामि चेत् त्रि । इत्यमरः ॥

आशुगः, पुं, (आशु शीघ्रं गच्छतीति । आशु+गम्+ड ।) वायुः । बाणः । (रघुवंशे, १२।९१ ।
"रावणस्यापि रामास्तो भित्वा हृदयमाशुगः" ।)
शीघ्रगामिनि, त्रि । इत्यमरः ॥ मनुः ४।६८ ।
("विनीतैस्तु व्रजेन्नित्यमाशुगैर्लक्षणान्वितैः" ।)

आशुपत्री, स्त्री, शल्लकीलता । इति रत्नमाला ॥

आशुव्रीहिः, पुं, (आशुः व्रीहिः ।) आशुधान्यं । इत्यमरटीकायां भरतमुकुटौ ॥

आशुशुक्षणिः, पुं, (आ समन्तात् शोक्तुमिच्छति । आङ्+शुष्+सन्+अनि ।) अग्निः । इत्यमरः ॥ (यथा कादम्बर्य्यां,—"मन्मथनाम्नि हवींषि प्रतिगृह्णाति एतस्मिँस्तु आशुशुक्षणिः" ।) वायुः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥

आश्मकुटी, [न्] पुं, पर्व्वतः । इति शब्दमाला ॥

आश्चर्य्यं, क्ली, (आङ्+चर्+ण्यत्+सुट् निपातनात् ।) अपूर्व्वं । तत्पर्य्यायः । विस्मयः २ अद्भुतं ३ चित्रं ४ । इत्यमरः ॥ (यथा, रघौ १६।८७ ।
"गन्धोदग्रं तदनु ववृषुः पुष्पमाश्चर्य्यमेघाः" ।)

आश्मनः, पुं, (आश्मन्+अण् ।) अरुणः । सूर्य्यसारथिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अश्मनि प्रस्तरे भवमित्यर्थे अश्मन्+अण् । शिलाभववस्तुनि त्रि । यथा भट्टौ ४ । २६ ।
"यस्याप्यमाश्मनप्रख्यं सेषुं धत्तेऽन्यदुर्व्वहम्" ।)

आश्रमः, पुं,क्ली, (आङ्+श्रम+घञ् ।) शास्त्रोक्तधर्म्मविशेषः । आश्राम्यन्ति स्वं स्वं तपश्चरन्त्यत्र । स चतुर्विधः । ब्रह्मचर्य्य१ गार्हस्थ्य २ वानप्रस्थ्य ३ सन्न्यासः ४ । इति स्मृतिः ॥ ब्रह्मचारी । गृही । वानप्रस्थः । भिक्षुः । इत्यमरः ॥ मुनीनां वासस्थानं । वनं । मठः । इति मेदिनी ॥ (कलियुगे तु ब्रह्मचर्य्यवानप्रस्थौ न स्तः केवलं गृहस्थभिक्षुकाश्रमावेव, यदुक्तं । महानिर्व्वाणतन्त्रे ।
"गार्हस्थ्यो भैक्षुकश्चैव आश्रमौ द्वौ कलौ युगे" ।
रघुवंशे, १।४८ ।
"स दुष्प्रापयशाः प्रापदाश्रमं श्रान्तवाहनः" ।)

आश्रमिकः, त्रि, (आश्रम+ठक् ।) आश्रमयुक्तः । इति शब्दरत्नावली ॥

आश्रयः, पुं, (आङ्+श्रि+अच् ।) राज्ञां सन्ध्यादिषड्गुणान्तर्गतगुणविशेषः । इत्यमरः ॥ व्यपदेशः । (यथा, मनुः २।११ ।
"योऽवमन्येत ते मूले हेतुशास्त्राश्रयाद्द्विजः" ।
सामीप्यः । आधारः । इति जटाधरः ॥ (यथा, शान्तिशतके ४।६ । "वासो वल्कलमाश्रयो गिरिगुहा शय्या लतावल्लरी" ।)
गृहं । इति हेमचन्द्रः ॥ संश्रयणं । अवलम्बनं । (यथा, मनुः ७।७२ ।
"श्रीण्याद्यान्याश्रितास्त्वेषां मृगगर्त्ताश्रयाप्चराः" ।)
राज्ञा तन्निर्णयो यथा,—
"अस्थितौ यदि कल्याणं भवेत् संश्रयणं तथा ।
भवति श्रेयसे राज्ञां विपरीतं न कर्हिचित् ॥
उच्छिद्यमानो बलिना आश्रयेत् बलवत्तरं ।
विनीतवत्तत्र कालं नयेदिति मतिर्ध्रुवा ॥
ददत् बलं वा कोषं वा भूमिं वा भृतिसम्भवा ।
आश्रयेदभियोक्तारं समाश्रयगुणान्वितं ॥
वीतव्यसनमश्रान्तं महोत्साहं महामतिं ।
प्रविशन्ति महाराजमपापनिमिवापगाः ॥
अव्यवसायिनमलसं दैवपरं साहसाच्च परिहीनं ।
प्रमदेव हृद्धपतिं नेच्छन्त्युपगूहितुं कमला ॥
उत्साहात् श्रियमाप्नोति उत्साहाच्च महद्यशः ।
तस्मात् सर्व्वोपधाशुद्धमुत्साहं नियमाचरेत् ॥
अमर्षश्चैव शौर्य्यञ्च शीघ्रकारित्वमेव च ।
तत्कर्म्मणि प्रवीणत्वमित्युत्साहगुणा मताः ॥
व्यसनस्यागमद्वारमनुत्साहो महीपतेः ।
सामदानदण्डभेदा इत्युपायचतुष्टयं ।
साममिद्धं प्रशंसन्ति सर्व्वतस्तु विपश्चितः ॥
स्वबलिवामृतं वाचा सामोपाय समाचरेत् ।
लब्धं दानं प्रदानेन सत्कृत्य वशमानयेत् ।
भेदं कुर्व्वीत यत्नेन सन्नामात्यपरोधसा ॥
यथाबलं प्रकुर्व्वीत दण्डदण्डनिपातनं" ॥
इति युक्तिकल्पतरौ १ अध्यायः ॥

आश्रयाशः, पुं, (आश्रयमाधारमपि अश्नाति यः आश्रय+अश+कर्म्मणि उपपदे अण् ।) अग्निः । (यथा, किरातार्ज्जुनीये । २ ।
"दुर्व्वृत्तं क्रियते धर्त्तौ श्रीमानात्मविरुद्धये ।
किं नाम खलसंसर्गं कुरुते नाश्रयाशवत्" ।)
चित्रकवृक्षः । इत्यमरः ॥

आश्रयाशः, त्रि, (आश्रयं स्वालम्बनस्थानमपि अश्नाति यः । आश्रय+अश+अण् ।) आश्रयनाशकः । आश्रयध्वंसी । इति मेदिनी ॥

आश्रवः, त्रि, (आ सम्यक् शृणोति वाक्यं यः । आङ्+श्रु+पचाद्यच् ।) वचनस्थितः । इति मेदिनी ॥ कथाय बाध्य इति भाषा ।
("दृष्टदोषमपि तन्न सोऽत्यजत्
सङ्गवस्तु भिषजामनाश्रवः" ।)
इति रघुवंशम् । १९।४९ ।)

आश्रवः, पुं, (आङ्+श्रु+अप् ।) अङ्गीकारः । क्लेशः । इति मेदिनी ॥ दोषः । इति हेमचन्द्रः ॥

आश्रिः, स्त्री, (अश्रिरेव । अश्रि+इञ् ।) अश्रिः । कोणः ॥

आश्रितः, त्रि, (आङ्+श्रि+क्त ।) आश्रयप्राप्तः । शरणागतः । न्यायमते परमाण्वाकाशादिनित्यद्रव्यभिन्नसर्व्वद्रव्याणां आश्रितत्वं साधर्म्म्यं ॥ (अवलम्बितः, अनुसृतः, आश्रयः, अधीनः, वशवर्त्ती ।)

आश्रुतः, त्रि, (आङ्+श्रु+क्त ।) अङ्गीकृतः । स्वीकृतः । इत्यमरः । आकर्णितः । कृतश्रवणः ॥

आश्लेषः, पुं, (आङ्+श्लिष+घञ् ।) आलिङ्गनं । इति हलायुधः ॥ (मेघदूते, पूर्व्वमेघे ३ ।
"कण्ठाश्लेषप्रणयिनि जने किं पुनर्दूरसंस्थे" ।)
एकदेशसम्बन्धः । यथा । कानने नेमे । इति व्याकरणं ॥ (अश्लेषा एव । अश्लेषा+अण् । स्त्रियां टाप् ।) अश्लेषा । अश्लेषानक्षत्रसम्बन्धिनि, त्रि । (यथा, तैत्तिरीयसंहितायां ।४।४।१०।१ ।
"आश्लेषानक्षत्रं सर्पा देवता" ।)

आश्वं, क्ली, (अश्वानां समूहः । अश्व+अण् ।) अश्ववृन्दं । घोटकसमूहः । इत्यमरः ॥ (अश्वस्य भावः कर्म्म वा ।)

आश्वत्थं, क्ली, (अश्वत्थस्य इदम् । अश्वत्थ+अण् ।) अश्वत्थवृक्षफलं । इत्यमरः ॥

आश्वपालिकः, पुं, (अश्वपालस्यापत्यं । अश्वपाल+ठक् ।) अश्वपालस्य पुत्त्रः । इति व्याकरणं ॥

आश्वयुजः, पुं, (आश्वयुजी पूर्णिमा विद्यतेऽस्य । आश्वयुजी+अण् ।) आश्विनमासः । इत्यमरः ॥ आश्विनसम्बन्धिनि त्रि ॥ (मनुः, ६।१५ ।
"त्यजेदाश्वयुजे मासि मुन्यन्नं पूर्व्वसञ्चितम् ।
जीर्णानि चैव वासांसि शाकमूलफलानि च" ॥)

आश्वयुजी, स्त्री, (अश्वयुजा युक्ता पौर्णमासी । अश्वयुज+अण्+ङीप् ।) आश्विनी पूर्णिमा । इति शब्दरत्नावली ॥

आश्वासः, पुं, (आङ्+श्वस्+घञ् ।) निर्वृतिः । आख्यायिकापरिच्छेदः । इति मेदिनी ॥ आशाप्रदानं ॥ (आश्रयदानं, भीतस्य भयनिवारणार्थं सान्त्वनं । उत्तरचरिते, षष्ठाङ्के ।
"आश्वासस्नेहभक्तीनामेकमालम्बनं महत्" ।)

आश्विनः, पुं, (अश्विनीनक्षत्रयुक्ता पौर्णमासी यत्र मासे सः । अश्विनी+अण् ।) वैशाखादिद्वादशमासान्तर्गतषष्ठमासः । रवेः कन्याराशिस्थितिकालः । तत्पर्य्यायः । इषः २ आश्वयुजः ३ । इत्यमरः ॥ शारदः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ तत्र जातफलं ।
"राज्ञां प्रियः काव्यकलाविदग्धः
स्नाहर्षगर्भायसतोत्साबुद्धिः ।
सखा वदान्यो बहुमानशाली
भक्तो भवेदाश्विनमासजन्मा" ॥
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

आश्विनेयौ, पुं, (अश्विन्या अपत्ये । अश्विनी+ढक् ।) अश्विनीकुमारौ । इत्यमरः ॥ (पाण्डुपुत्त्रौ नकुलसहदेवनामानौ, अश्विनीकुमारजातत्वात् तयोस्तथात्वम् ।)

आश्वीनं, त्रि, (अश्वस्यैकाहेनातिक्रम्यते । अश्वस्यैकाहगम इति खञ् ।) यद्दत्मं एकेनाश्वेन एकेन दिनेन गम्यते तत् । इत्यमरः ॥ एक घोडाय एक दिने यावार पथ इति भाषा ।

आषाढः, पुं, (आषाढया नक्षत्रेण युक्ता पूर्णिमा यस्मिन । आषाढा+नक्षत्रेण युक्तः कालः इति अण् । पलाशदण्डपक्षे आषाढः प्रयोजनमस्य इति विशाखाषाढादण् मन्थदण्डयोरित्यण् ।) वैशाखादिद्वादशमासान्तर्गततृतीयमासः । रवेः मिथुनराशिस्थितिकालः । पूर्व्वोत्तराषाढान्यतरनक्षत्रयुक्ता पौर्णमासी यत्र मासे सः । तत्पर्य्यायः । शुचिः २ । इत्यमरः ॥ तत्र जातफलं ।
"अनन्यजन्यो प्रमदाभिलाषी
प्रमादशीलो गुरुवत्सलश्च ।
बह्वायो मन्दकृशानुः स्या-
दाषाढमासप्रभवो मनुष्यः" ॥
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥ व्रतिनां पलाशदण्डः ।
("अथाजिनाषाढधरः प्रगल्भवाक्
ज्वलन्निव ब्रह्ममयेन तेजसा" ।
इति कुमारे । ५।३० ।)
मलयपर्व्वतः । इति मेदिनी ॥

आषाढकः, पुं, (आषाढ एव+आषाढ+स्वार्थे क ।) आषाढमासः ॥

आषाढभवः, पुं, (आषाढ+भू+अच् ।) मङ्गलग्रहः । इति हारावली ॥ आषाढमासजाते त्रि ॥

आषाढा, स्त्री, पूर्व्वाषाढानक्षत्रं । उत्तराषाढानक्षत्रं । इति शब्दरत्नावली ॥

आषाढ़ाभूः, पुं, (आषाढ़ा + भू + क्विप् ।) मङ्गलग्रहः । इति हेमचन्द्रः ॥

आषाढ़ी, स्त्री, (आषाढ़स्य इयं । आषाढ़ + अण् + ङीप् ।) आषाढ़मासस्य पूर्णिमा । इति मेदिनी ॥

आष्टं, क्ली, (अश्नुते व्याप्नोतीति अश् + ष्ट्रन् वृद्धिश्च ।) आकाशं । इत्युणादिकोषः ॥

आस, ङि ङ ल उपवेशने । (अदा०-आत्म०-अक०-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ विद्यमानतायां । इति तट्टीका ॥ ("आसने भगवानास्तां सर्व्वैर्मुनिपुङ्गवैः" । इति रामायणे १ काण्डे) ङि आसितोऽस्ति । ल ङ आस्ते सिंहासने नृपः । विद्यमानतायामप्ययं । आकाशमास्ते । इति दुर्गादासः ॥ (सम् + अधि) सम्यगुपवेशने । यथा रघुवंशे, १३।५२ ।

"वीरासनैर्ध्यानजुषामृषीणा-
ममी समध्यासितवेदिमध्याः" ।

(अनु) पश्चादुपवेशने । यथा रघौ, २।२४ ।

"तामन्तिकन्यस्तबलिप्रदीपा-
मन्वास्य गोप्ता गृहिणीसहायः" । इति ।

उपासनायां । यथा रामायणे,—
"ततश्चीरोत्तरासङ्गः सन्ध्यामन्वास्य पश्चिमाम्" । इति ।

(अभि) अभ्यासे । (उत्) उपेक्षायां । यथा माघे । २।४२ ।
"विधाय वैरं सामर्षे नरोऽरौ य उदासते" । इति ।

(उप) समीपोपवेशने । यथा मनुः, ४।१५४ ।
"कृताञ्जलिरुपासीत गच्छतः पृष्ठतोऽन्वियात्" । इति ।
बद्धाञ्जलिश्च गुरुसमीपमासीत इति तट्टीका ॥ उपासनायां । यथा,—
"मय्यावेश्य मनो ये मां नित्ययुक्ता उपासते" । इति गीतायां १२।२ । सेवने । यथा,—
"उपासते ये गृहस्थाः परपाकमबुद्धयः" । इति मनुः ३।१०४ । परपाकमुपासते सेवन्ते इति तट्टीका । (निर्) निरासे । अपसारणे । (प्रति + सम्) प्रतिद्वन्द्वितयावस्थाने । "कोऽन्यः प्रतिसमासीत कालात्मकयमादृते" । इति भारतम् । इत्यादि ।)

आसः, पुं, (अस्यन्ते शरा अनेनेति । अस् + करणे घञ् ।) धनुः । इति हेमचन्द्रः ॥

आसक्तः, त्रि, (आङ् + सञ्ज + क्तः ।) आसक्तिविशिष्टः । तत्पर्य्यायः । तत्परः २ प्रसितः ३ । इत्यमरः ॥ (विषयान्तरपरिहारेण सर्व्वदा निविष्टः । यथा, किराते ।११।३४।
"असक्तास्तामभी मूढ़ा वामशीला हि जन्तवः" ।)

आसक्तं, क्ली, (आङ् + सञ्ज + क्त ।) नित्यं । सततं । अविरतं । इति जटाधरः ॥

आसक्तिः, स्त्री, (आङ् + सञ्ज + क्तिन् ।) आनुरक्तिः । आसङ्गः ॥

आसङ्गं, क्ली, (आङ् + सञ्ज + अच ।) अनवरतं । नित्यं । सततं । तद्युक्ते त्रि । इति जटाधरः ॥ (यथा, कुमारे ।५।९।

"न षट्पदश्रेणिभिरेव पङ्कजं
सशैवलासङ्गमपि प्रकाशते" ।) |

तुवरी । सौराष्ट्रमृत्तिका इति यावत् । इति राजनिर्घण्टः ॥ आसक्तिः ॥ (यथा, गीतायां ४।२० ।
"त्यक्त्वा कर्म्मफलासङ्गं नित्यतृप्तो निराश्रयः" ।)

आसङ्गिनी, स्त्री, (आसङ्ग + इनि + ङीप् ।) चक्रवातः । वातभ्रमः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ घूर्णिया वातास इति भाषा ।

आसत्तिः, स्त्री, (आङ् + सद् + क्तिन् ।) सङ्गमः । लाभः । इति मेदिनी ॥ (अविच्छेदः । निरन्तरं । यथा, साहित्यदर्पणे २ य परिच्छेदे ।
"वाक्यं स्याद् योग्यताकाङ्क्षासत्तियुक्तः पदोच्चयः" । आसत्तिर्बुद्ध्यविच्छेदः" इति तट्टीका ।)
न्यायमते पदसन्निधानकारणं । यत्पदार्थस्य यत्पदार्थेनान्वयोऽपेक्षितस्तयोरव्यवधानेनोपस्थितिकारणं । इति सिद्धान्तमुक्तावली ॥

आसनं, क्ली, (आस्यते उपविश्यतेऽस्मिन् । आस् + अधिकरणे + ल्युट् ।) पीठ । पिँड़ि चौकि इत्यादि भाषा । हस्तिस्कन्धदेशः । यत्र महामात्रो निवसति । विजिगीषोर्दुर्गादीनवर्द्धयतः स्थितिः । इत्यमरः ॥ यात्रानिवर्त्तनं । इति मेदिनी ॥ अष्टाङ्गयोगस्य तृतीययोगाङ्गं । तत्तु पद्मप्रकारकरचरणादिसंस्थानविशेषः । यथा,—

"पद्मासनं स्वस्तिकाख्यं भद्रं वज्रासनं तथा ।
वीरासनमिति प्रोक्तं क्रमादासनपञ्चकम्" ॥

तेषां क्रमः ।

"ऊर्व्वोरुपरि विन्यस्य सम्यक् पादतले उभे ।
अङ्गुष्ठौ च निबध्नीयात् हस्ताभ्यां व्युत्क्रमात्तथा ॥
पद्मासनमिति प्रोक्तं योगिना हृदयङ्गमम् ॥ १ ॥
जानूर्व्वोरन्तरे सम्यक् कृत्वा पादतले उभे ।
ऋजुकायो विशेन्मन्त्री स्वस्तिकं तत् प्रचक्ष्यते ॥२॥
सीमन्याः पार्श्वयोर्न्यस्येद्गुल्फयुग्मं सुनिश्चलम् ।
वृषणाधःपादपार्ष्णी पाणिभ्यां परिबन्धयेत् ।
भद्रासनं समुद्दिष्टं योगिभिः सारकल्पितम् ॥ ३ ॥
ऊर्व्वोः पादौ क्रमान्न्यस्येत् कृत्वा प्रत्यङ्मुखाङ्गुलौ ।
करौ निदध्यादाख्यातं वज्रासनमनुत्तमम् ॥ ४ ॥
एकपादमधः कृत्वा विन्यस्योरौ तथेतरम् ।
ऋजुकायो विशेन्मन्त्री वीरासनमितीरितम्" ॥५॥

इति तन्त्रसारः ॥ अन्यच्च ।

"आसनानि कुलेशानि यावन्तो जीवजन्तवः ।
चतुरशीतिलक्षाणि चैकैकं समुदाहृतम् ॥
आसनेभ्यः समस्तेभ्यः सामतं द्वयमुच्यते ।
एकं सिद्धासनं नाम द्वितीयं कमलासनम्" ॥

इति निरुक्ततन्त्रम् ॥

षट्कर्म्मासनानि बन्धशब्दे द्रष्टव्यानि ॥
उपवेशनाधारः । पीठादि । यथा ।

श्रीभगवानुवाच ।

"उपचारान् प्रवक्ष्यामि शृणु षोडश भैरव ।
यैः सम्यक् तुष्यते देवी देवोऽप्यन्यो हि भक्तितः ॥
आसनं प्रथमं दद्यात् मौञ्जं दारुजमेव वा ।
वास्त्रं वा चार्म्मणं कौशं मयूरस्योत्तरे त्यजेत् ॥
मौञ्ज्यासनं यद्विहितं यस्य तद्यदि गर्भकम् ॥
निवेदयेत्तदा पद्मे विपुलं दारि चोत्सृजेत् ।
पौष्पं पुष्पौघरचितं कुशसूत्रादिसंयुतं ॥
अतिप्रीतिकरं देव्या ममाप्यन्यस्य भैरव ।
यज्ञदारुसमुद्भूतमासनं मत्प्रियं शुभम् ॥
नोच्छ्रायं नातिविस्तीर्णमासनं विनियोजयेत् ॥
अन्यदारुद्भवञ्चापि दद्यादासनमुत्तमम् ॥
सकण्टकं क्षीरयुक्तं दारुसारविवर्जितम् ।
चैत्यश्मशानसंभूतं वर्जयित्वा विभीतकम् ॥
वाल्कलं कोषजं फालं वस्त्रमेतत्त्रयं मतम् ।
रोमजं कम्बलञ्चैव तदनेन चतुष्टयम् ॥
अनेन रचितं दद्यादासनं चेष्टभूतये ।
सिंहव्याघ्रतरक्षूणां छागस्य महिषस्य च ॥
गजानां तुरगाणाञ्च कृष्णसारस्य चर्म्मणः ।
सृमरस्याथ रामस्य मृगाणां नवभेदिनाम् ॥
चर्म्मभिः सर्व्वदेवानामासनं प्रीतिदं स्मृतम् ।
वास्त्रेषु कम्बलं शस्तमासनं देवतुष्टये ॥
राङ्कवं चार्म्मणं श्रेष्ठं दारवं चन्दनोद्भवम् ।
यच्चासनं कुशमयं तदासनमनुत्तमम् ॥
सर्व्वेषामपि देवानामृषीणाञ्च यतात्मनाम् ।
योगपीठस्य सदृशमासनं स्थानमुच्यते ॥
आसनस्य प्रदानेन सौभाग्यं मुक्तिमाप्नुयात् ।
सृमरो रोहितो न्यङ्कुः सम्बरो बभ्रुणो रुरुः ॥
शशैणाहरिणाश्चेति मृगा नवविधा मताः ।
हरिणश्चापि विज्ञेयः पञ्चभेदोऽत्र भैरव ॥
ऋष्यः खड्गो रुरुश्चैव पृषतश्च मृगस्तथा ।
एते वलिप्रदानेषु चर्म्मदाने च कीर्त्तिताः ॥
सर्व्वेषां तैजसानाञ्च आसनं ज्येष्ठमुच्यते ।
आयसं वर्ज्जयित्वा तु कांस्यं सीसकमेव वा ॥
शिलामयं मणिमयं तथा रत्नमयं मतम् ।
आसनं देवताभ्यस्तु भुक्त्यै मुक्त्यै समुत्सृजेत् ॥ * ॥
अत्रैव साधकानाञ्च आसनं शृणु भैरव ।
यत्रासीनः पूजकस्तु सर्व्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥
रौरवञ्च चार्म्मणं वास्त्रं तैजसञ्च चतुष्टयम् ।
आसनं साधकानाञ्च सततं परिकीर्त्तितम् ॥
पूर्व्वोक्तं यच्च देवेभ्य आसनं परिकीर्त्तितम् ।
तत्सर्व्वमासनं शस्तं पूजाकर्म्मणि साधके ॥
न यथेष्टासनो भूयात् पूजाकर्म्मणि साधकः ।
काष्ठादिकासनं कुर्य्यात् मितमेव सदा बुधः ॥*॥
चतुर्व्विंशत्यङ्गुलेन दीर्घं काष्ठासनं मतम् ।
षोडशाङ्गुलविस्तीर्णमुत्सेधचतुरङ्गुलम् ॥
षडङ्गुलं वा कुर्य्यात्तु नोच्छ्रितं चात्र कारयेत् ।
पूर्व्वोक्तं वर्ज्जयेदन्यमासनं पूजनेष्वपि ॥
वास्त्रं द्विहस्तान्नो दीर्घं सार्द्धहस्तान्न विस्तृतम् ।
न त्र्यङ्गुलात्तथोच्छ्रायं पूजाकर्म्मणि संश्रयेत् ॥
यथेष्टं चार्म्मणं कुर्य्यात् पूर्व्वोक्तं सिद्धिदायकम् ॥
षडङ्गुलाधिकं कुर्य्यान्नोच्छ्रितन्तु कदाचन ।
काम्बलं चार्म्मणं चैलं महामायाप्रपूजने ॥
प्रशस्तमासनं प्रोक्तं कामाख्यायास्तथैव च ।
त्रिपुरायाश्च सततं विष्णोश्चापि कुशासनम् ॥
बद्धदीर्घं बद्धच्छ्रायं तथैव बद्धविस्तृतम् ।
दारुभूमिसमं प्रोक्तमश्मापि सर्व्वकर्म्मणि ॥

पृथक् पृथक् कल्पयेच्च शोभनं तादृशासनम् ।
न पद्ममासनं कुर्य्यात् कदाचिदपि पूजने ॥
न प्राण्यङ्गसमुद्भूतमस्थिजं द्विरदादृते ।
मातङ्गदन्तसञ्जातमासनं कामिके चरेत् ॥
चर्म्मपूर्व्वोदितं ग्राह्यं तथा गन्धमृगस्य च ॥*॥
सलिले यदि कुर्व्वीत देवतानां प्रपूजनम् ॥
तत्राप्यासनमासीनो नोत्थितस्तु समाचरेत् ।
तोये शिलामयं कुर्य्यादासनं कौशमेव वा ॥
दारवं तैजसं वापि नान्यदासनमाचरेत् ।
आसनारोपसंस्थानं स्थानाभावे तु पूजकः ॥
आसनं कल्पयित्वा तु मनसा पूजयेज्जले ॥
यद्यासनस्य संस्थानं तोयमध्ये न विद्यते ॥
अन्यत्र वा तदा स्थित्वा देवपूजां समाचरेत् ।
इत्येतत् कथितं पुत्त्र पूज्यपूजकसत्कृतम् ॥
आसनं पाद्यमधुना शृणु वेतालभैरव" ॥
इति कालिकापुराणे ६७ अध्यायः ॥

आसनः, पुं, (असु क्षेपणे + ल्युः + प्रज्ञाद्यण् ।) जीवकवृक्षः । इति मेदिनी ॥ (जीवकवृक्षशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ।)

आसना, स्त्री, (आस्यतेऽस्याम् । आस + ण्यासश्रन्थो युच् ।) स्थितिः । इत्यमरः ॥

आसनी, स्त्री, (आस्यतेऽस्मिन् । आस + अधिकरणे ल्युट् + स्त्रियां ङीप् ।) विपणिः । (आस + भावे + ल्युट् + ङीप्) स्थितिः । इति मेदिनी ॥

आसन्दः, पुं, (आसं ददातीति । आस + ड ।) वासुदेवः । इति मेदिनी ॥

आसन्दी, स्त्री, (आस्यतेऽस्या । आस् । अब्दादयश्चेति साधुः ।) क्षुद्रखट्वा । इति मेदिनी ॥ (यथा, शतपथब्राह्मणे ५।४।४।१। "तस्मादस्मा आसन्दीमाहरन्ति सैषा खादिरी वितृण्णा भवति येयं वध्रव्युता भरतानाम्" ।)

आसन्नः, त्रि, (आङ् + सद् + क्तः ।) निकटः । इत्यमरः ॥ (समीपवर्त्ती, कुमारसम्भवे, ३।४४॥ "आसीनमासन्नशरीरपातः" । अस्ताभिमुखः सूर्य्यः ।)

आसवः, पुं, (आङ् + सुञ् + अप् ।) मद्यविशेषः । तत्पर्य्यायः । मैरेयं २ शीधुः ३ । इत्यमरः ॥
"शीधुरिक्षुरसैः पक्वैरपक्वैरासवो भवेत् ।
मैरेयं धातकीपुष्पगुडधानाम्लसंहितम्" ॥
इति माधवेन भेदः कृतस्तथापि सूक्ष्ममनादृत्येदमुक्तम् । इति भरतः ॥ मद्यमात्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा मनुः ११।९५ ।
"यक्षरक्षःपिशाचान्नं मद्यं मांसं सुरासवं ।
तद्ब्राह्मणेन नात्तव्यं देवानामश्नता हविः" ।)
("यदपक्वौषधाम्बुभ्यां सिद्धं मद्यं स आसवः" ।
इति शार्ङ्गधरः । यथा भावप्रकाशे ।
"आसवस्य गुणा ज्ञेया वीजद्रव्यगुणैः समाः" ।)
आसवभेदेन गुणभेदो यथा ॥
"छेदी मध्वासवस्तीक्ष्णो मेहपीनसकासजित्" ।
"शार्करः सुरभिः स्वादुर्हृद्यो नातिमदो लघुः" ।
इति च वाभटः ॥
"मुखप्रियः सुखमदः सुगन्धिर्वस्तिरोगनुत् ।
जरणीयः परिणतो हृद्यो वर्ण्यश्च शार्करः" ॥
"रोचनो दीपनो हृद्यः शोषशोफार्शसंहितः ।
स्नेहश्लेष्मविकारघ्नो वर्ण्यः पक्वरसो मतः" ॥
"रूक्षो भिन्नशकृद्वातो गौडस्तर्पणदीपनः ।
छेदी मध्वासवस्तीक्ष्णो मैरेयो मधुरो गुरुः" ॥
इति चरकः ॥ तथा च सुश्रुते ॥
"तीक्ष्णः सुरासवो हृद्यो मूत्रलः कफवातनुत् ।
मुखप्रियः स्थिरमदो विज्ञेयोऽनिलनाशनः ।
लघुर्मध्वासवश्छेदी मेहकुष्ठविषापहः ॥
तिक्तः कषायः शोफघ्नस्तीक्ष्णः स्वादुरवातकृत् ।
तीक्ष्णः कषायो मदकृद्दुर्नामकफगुल्महृत् ॥
कृमिमेदोऽनिलहरो मैरेयो मधुरो गुरुः ।
बल्यः पित्तहरो वर्ण्यो मृद्वीकेक्षुरसासवः" ॥)

आसवद्रुः, पुं, (आसवस्य द्रुः ।) तालवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

आसादितः, त्रि, (आङ् + सद् + णिच् + क्तः ।) प्राप्तः । लब्धः । इत्यमरः ॥ (सन्निधापितः, आयोजितः, सम्पादितः ।)

आसारः, पुं, (आङ् + सृ + घञ् ।) धारासंपातः । वेगवृष्टिः । (मेघदूते, "त्वामासारप्रशमितवनोपप्लवं साधु मूर्द्ध्ना" । प्रसरणम् । सैन्यानां सर्व्वतो व्याप्तिः । इत्यमरः ॥ (यथा पञ्चतन्त्रे ।३।४९।
"तस्मात् दुर्गं दृढं कृत्वा सुभटासारसंयुतं" ।)
सुहृद्बलम् । इति मेदिनी ॥ (यथा पञ्चतन्त्रे ३।२९।
"अज्ञातवीर्य्यधासारतोयशम्यो व्रजेत्तु यः" ।)

आसीनः, त्रि, (आस् + शानच् ।) उपविष्टः । इति जटाधरः ॥ वसा लोक इत्यादि भाषा ।

आसीनप्रचलायितं, क्ली, (आसीनेन उपविष्टेन प्रचलवदाचरितम् ।) उपविश्य निद्रावशेन दोलनम् । इति राजवल्लभः ॥ ढोला इति भाषा ।

आसुतिः, पुं, (आसूयते + आङ् + सञ् + क्तिन् ।) मद्यसन्धानम् । इति हेमचन्द्रः ॥ मद चोयान इति भाषा ।

आसुतीवलः, पुं, (आसुतिरस्यास्ति इत्यर्थे आसुतिपरिषदौ वलच् । वलेति दीर्घः ।) यज्वा । शौण्डिकः । इति हेमचन्द्रः ॥ (कल्यापालः, शूद्रजातिविशेषः ।)

आसुरः, पुं, (असुर + प्रज्ञाद्यण् ।) असुरः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥
"ब्राह्मणाद्यष्टधाविवाहान्तर्गतविवाहविशेषः ।
"आसुरो द्रविणादानात्" ॥ इति याज्ञवल्क्यः ।
"ज्ञातिभ्यो द्रविणं दत्त्वा कन्यायै चैव शक्तितः ।
कन्याप्रदानं स्वाच्छन्द्यादासुरो धर्म्म उच्यते" ॥
इति मनुः ३।३१ ।

आसुरं, क्ली, विड्लवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ असुरस्य भावः । (यथा गीतायां ७।१५।
"न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाः ।
माययापहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः" ।)
असुरसम्बन्धिनि त्रि । इति व्याकरणम् ॥

आसुरं, त्रि, (असुरस्येदम् । असुर + अण् ।) असुरसम्बन्धि । यथा —
"यस्मिन् नये पुराणे च विस्मे देवा न लेभिरे ।
आसुरं तद्भवेत् श्राद्धं ह्यफलं मन्त्रवर्जितम्" ।
इति श्राद्धतत्त्वे ऋग्वेदीयश्राद्धपरिशिष्टम् ॥
अपि च ।
"स्नानं दानं तपः श्राद्धमनन्तं राहुदर्शने ।
आसुरी रात्रिरन्यत्र तस्मात्तां परिवर्ज्जयेत्" ॥
इति श्राद्धतत्त्वधृतयमवचनम् ॥*॥ आसुरसर्गो यथा ।
"द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन् दैव आसुर एव च ।
दैवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृणु ॥
प्रवृत्तिञ्च निवृत्तिञ्च जना न विदुरासुराः ।
न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ॥
असत्यमप्रतिष्ठन्ते जगदाहुरनीश्वरम् ।
अपरस्परसम्भूतं किमन्यत् कामहैतुकम् ॥
एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः ।
प्रभवन्त्युग्रकर्म्माणः क्षयाय जगतोऽहिताः ॥
काममाश्रित्य दुष्पूरं दम्भमानमदान्विताः ।
मोहात् गृहीत्वासद्ग्राहान् प्रवर्त्तन्तेऽशुचिव्रताः ॥
चिन्तामपरिमेयाञ्च प्रलयान्तामुपाश्रिताः ।
कामोपभोगपरमा एतावदिति निश्चिताः ॥
आशापाशशतैर्ब्बद्धाः कामक्रोधपरायणाः ।
ईहन्ते कामभोगार्थमन्यायेनार्थसञ्चयान् ॥
इदमद्य मया लब्धमिदं प्राप्स्ये मनोरथम् ।
इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् ॥
असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ।
ईश्वरोऽहमहं भोगी सिद्धोऽहं बलवान् सुखी ॥
आढ्योऽभिजनवानस्मि कोऽन्योऽस्ति सदृशो मया ।
यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्य इत्यज्ञानविमोहिताः ॥
अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमावृताः ।
प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ ॥
आत्मसम्भाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः ।
यजन्ते नाम यज्ञैस्ते दम्भेनाविधिपूर्व्वकम् ॥
अहङ्कारं बलं दर्पं कामं क्रोधञ्च संश्रिताः ।
मामात्मपरदेहेषु प्रद्विषन्तोऽभ्यसूयकाः ॥
तानहं द्विषतः क्रूरान् संसारेषु नराधमान् ।
क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु ॥
आसुरीं योनिमापन्ना मूढा जन्मनि जन्मनि ।
मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमां गतिम्" ॥
इति श्रीभगवद्गीतायां १६ अध्यायः ॥

आसुरी, स्त्री, (असुरस्य इयं । असुर + तस्येदमित्यण् ततः ङीप् ।) राजिका । राइ सर्षा इति भाषा । इति राजनिर्घण्टः ॥ त्रिविधचिकित्सान्तर्गतचिकित्साविशेषः । सा च छेदभेदात्मिका । इति वैद्यकं शब्दचन्द्रिका च ॥

आसेचन, त्रि, (न सिच्यते मनोऽत्र । नञ् + सिच + अधिकरणे ल्युट् । ततः स्वार्थे अण् ।) यस्य दर्शने तृप्तिरन्तो न जायते सः । तत्पर्य्यायः । अतृप्तिकृत् २ । इति हारावली ॥ (आ + सिच् + करणे + ल्युट् । आसेचनपात्रम् । यथा, ऋग्वेदे १।१६२।१३ । "या पात्राणि यूष्ण आसेचनानि" ।)

आसेचनकः, त्रि, (आसेचन एव संज्ञायां कन् ।) असेचनकः । आसेचनः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे १०म परिच्छेदे । "नयनयुगासेचनकं मानसवृत्त्यापि दुष्प्रापम्" ।)

आस्कन्दनं, त्रि, (आङ् + स्कन्द + भावे ल्युट् ।) तिरस्कारः । रणः । शोषणं । इति मेदिनी ॥ (यथा, किराते ६।१५ । "चरणास्कन्दनगामिता चलेन्द्रः" ।)

आस्कन्दितं, क्ली, (आङ् + स्कन्द + भावे + क्त ।) अश्वगतिविशेषः । स च सम्यग्गतिः । इत्यमरः ॥

आस्कन्दितकं, क्ली, (आस्कन्दितमेव स्वार्थे कन् ।) आस्कन्दितं । अश्वानां पञ्चमगतिः । तत्पर्य्यायः । उत्तेरितं २ उपकण्ठं ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ ("उत्तेरितमुपकण्ठमास्कन्दितकमित्यपि । उत्प्लुत्योत्प्लुत्य गमनं कोपादिवाखिलैः पदैः" । हेमचन्द्रः ॥)

आस्तरः, पुं, (आस्तीर्य्यतेऽसौ । आङ् + स्तृ + अप ।) करिकम्बलं । इति हेमचन्द्रः ॥ वस्त्राद्यास्तरणं ॥ (यथा शान्तिशतके, ३।१८ । "वासो वल्कलमास्तरः किशलयान्योकस्तरूणां तलम्" ॥)

आस्तरणं, क्ली, (आस्तीर्य्यते यत् येन वा आङ् + स्तृ + कर्म्मणि करणे वा ल्युट् ।) हस्तिपृष्ठस्थितचित्रकम्बलं । भुल इति भाषा । तत्पर्य्यायः । प्रवेणी २ वर्णः ३ परिस्तोमः ४ कुथा ५ कुथः ६ । इत्यमरः ॥ प्रवेणिः ७ परिष्टोमः ८ कुथं ९ । इत्यमरटीका ॥ (शय्या, कुशासनं । यथा रामायणे,३ काण्डे ।

"राङ्कवास्तरणे पूर्व्वमयोध्यायामिवासने" ।

महाभारते, आदिपर्व्वणि ।

"दर्भास्तरणमास्तीर्य्य निषसाद धृतराष्ट्रजः" ॥)

आस्तिकः, पुं, (अस्तीत्यस्य । अस्ति + ठक् ।) मुनिविशेषः । स तु जरत्कारुमुनिपुत्रः । तत्पिता गर्भस्थं तं ज्ञात्वास्तीत्युक्त्वा गत इत्यस्मादास्तिकः । (यथा,—

"अस्तीत्युक्त्वा गतो यस्मात् पिता गर्भस्थमेव तम् । वनं तस्मादिदं तस्य नामास्तिकेति विश्रुतम्" ॥)

इति महाभारतम् ॥

("आस्तिकस्य मुनेर्माता भगिनी वासुकेस्तथा" । इति मनसाप्रणाममन्त्रः ।)

आस्तिकः, त्रि, (अस्ति ईश्वर इति मतिर्यस्य । अस्ति + ठक् ।) नास्तिकभिन्नः । ईश्वरोऽस्तीतिवादी । वेदप्रामाण्यवादी । तत्पर्य्यायः । श्रद्धालुः २ आढ्यः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

("सत्यधर्म्मच्युतात् पुंसः क्रुद्धादाशीविषादिव । अनास्तिकोऽप्युद्विजते जनः किं पुनरास्तिकः" ॥ इति महाभारते आदिपर्व्वणि ॥)

आस्तिकार्थदः, पुं, (आस्तिकस्य मुनेरर्थं सर्पसत्रात् निवृत्तिरूपप्रयोजनं ददाति यः । जनमेजयो राजा आस्तिकमुनिवचनात् सर्पयज्ञात् विरराम इति पौराणिकी कथा ।) जनमेजयो राजा । इति शब्दरत्नावली ॥

आस्तीकः, पुं, आस्तिकमुनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

आस्तीकजननी, स्त्री, (आस्तीकस्य जननी माता, षष्ठीतत्पुरुषः ।) आस्तिकमाता । मनसा देवी । इति शब्दरत्नावली ॥

आस्था, स्त्री, (आङ् + स्था + अङ् + टाप् ।) यत्नः । आलम्बनं । आस्थानं । अपेक्षा । इति मेदिनी-कारहेमचन्द्रौ ॥ (श्रद्धा । आदरः । प्रतिष्ठा । यथा, रघौ १०।४३ ।

"दैवात् स्वर्गादयध्वस्तं मर्त्त्येष्वास्थापराङ्मुखः" ।

"विमर्शे विक्रियायां यशः पालय मित्र मे" । इति हितोपदेशः ॥)

आस्थानं, क्ली, (आस्थीयतेऽस्मिन् इति । आङ् + स्था + ल्युट् ।) सभा । इत्यमरः । (यथा, किराते १।१६ । "अनेकराजन्यरथाश्वसंकुलं

तदीयमास्थाननिकेतनाजिरम्" ।)

यत्नः । इत्यजयः ॥ (आश्रयः । स्थानम् ।)

आस्थानी, स्त्री, (आस्थान + ङीप् ।) सभा । इत्यमरः ॥ ("आस्थानीं समये समं नृपजनः सायन्तने सम्पतन्" । इति रत्नावली ।)

आस्पदं, क्ली, (आपद्यतेऽस्मिन् इति । आस्पदं प्रतिष्ठायामिति निपातनात् सुट् ।) प्रतिष्ठा । कर्म्म । इत्यमरः ॥ प्रभुत्वं । इति धरणी । स्थानं । इति हेमचन्द्रः ॥ ("रागस्यास्पदमित्यवैमि न हि मे ध्वंसीति न प्रत्ययः" । इति नागानन्दे । तथा च रघौ ३।३६ ।

"नरेन्द्रमूलायतनादनन्तरं

तदास्पदं श्रीर्युवराजसंज्ञितम्" ।)

आस्पन्दनं, क्ली, (आङ् + स्पन्द + ल्युट् ।) स्पन्दनं । कम्पनम् ॥

आस्फालः, पुं, (आङ् + स्फल + घञ् ।) हस्तिकर्णास्फालनं । हातिर काणा नाडा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । झलज्झला । इति हारावली-त्रिकाण्डशेषौ ॥ (आस्फालनं । सञ्चालनं ।)

आस्फालनं, क्ली, (आङ् + स्फल + णिच् + ल्युट् ।) आटोपः । प्रगल्भम् ॥ (यथा रघौ ६।७३ ।

"ऐरावतास्फालनविश्लथं यः

सङ्घट्टयन्नङ्गदमङ्गदेन" ।)

आस्फुजित्, पुं, (आस्फु + जि + क्विप् ।) शुक्राचार्य्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

आस्फोटः, पुं, (आङ् + स्फुट् + अच् ।) आस्फोतवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ आकन्द इति भाषा । भुजादेर्बाह्वादिशब्दः । इति श्रीभागवतम् ॥ ("कर्त्तः कक्ष्यां विधुन्वानावास्फोट तत्र चक्रतुः" । इति महाभारते सभापर्व्वणि ।)

आस्फोटकः, पु, (आङ् + स्फुट् + ण्वुल् ।) पर्व्वतजपीलुवृक्षः । इति शब्दमाला ॥ आकरोट इति भाषा ।

आस्फोटनं, क्ली, (आङ् + स्फुट् + ल्युट् ।) विकाशः । मुद्गरं । इति धरणी ॥ बाह्वादिशब्दः । ताल ठोका इत्यादि भाषा ॥ (यथा रामायणे ५ काण्डे ।

"आस्फोटननिनादांश्च बालाना तत्र खेलताम्" ॥ धान्यादेस्तुषविश्लेषकरणम् ।)

आस्फोटनी, स्त्री, (आस्फुट्यतेऽनया । स्फुट + करणे ल्युट् + ङीप् ।) वेधनिका । इत्यमरः ॥ तुरपन भमर इत्यादि भाषा ।

आस्फोटा, स्त्री, (आस्फोटयतीति । आङ् + स्फुट् + अच् + टाप् ।) नवमल्ली । वनमल्ली । इति शब्दरत्नावली ॥ (नवमल्लीशब्देऽस्या विशेषो ज्ञेयः ।)

आस्फोतः, पुं, (आस्फोटयतीति । आङ् + स्फुट् + अच् + पृषोदरादित्वात् साधुः ।) अर्कवृक्षः । कोविदारकवृक्षः । इति मेदिनी ॥ भूपलाशवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यथा, वाभटे ।

("मूलं समाङ्कात्वकृशिग्रुवास्त्रमाराटकोन्मात्याश्चित्रकास्फोतनिम्बात् । वीजं कारञ्जं सार्षपं प्रापुनाटं श्रेष्ठा जन्तुघ्नं कृषणं हे हरिद्रे" ॥)

आस्फोतकः, पुं, (आस्फोत एव स्वार्थे कन् ।) अर्कवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

आस्फोता, स्त्री, (आस्फोत + टाप् ।) अपराजिता । वनमल्लिका । इति मेदिनी ॥ सारिवावृक्षः । इति राजनिर्घण्टः । वृक्षविशेषः । हापरमालीति ख्याता । अस्या गुणौ । कुष्ठविषरोगनाशित्वं । इति राजवल्लभः ॥

आस्यं, क्ली, (अस्यते ग्रासोऽस्मिन् इति असु क्षेपणे ऋहलोर्ण्यत् इति ण्यत् । यद्वा आस्यन्दते अन्नादिना प्रस्रवति इति स्यन्द प्रस्रवणे + ड ।) मुखं । मुखमध्यम् । (यथा, मनुः १।९५ ।)

("यस्यास्येन सदाश्नन्ति हव्यानि त्रिदिवौकसः" ।)

(आस्ये भवमास्यं ।) मुखभवे त्रि । इति मेदिनी ॥

आस्यपत्रं, क्ली, (आस्यमिव पत्राणि यस्य तत् ।) पद्मं । इति शब्दचन्द्रिका ।

आस्यलाङ्गलः, पुं, (आस्यं लाङ्गलं भूविदारकयन्त्रमिव यस्य ।) शूकरः । इति हेमचन्द्रः ॥

आस्यलोम, [न्] क्ली, (आस्यस्य लोम ।) श्मश्रुः । इति हेमचन्द्रः ॥

आस्या, स्त्री, (आस् + ण्यत् ।) स्थितिः । इत्यमरो मेदिनी च ॥ (आसनं, इति वैद्यमाधवकररोगविनिश्चयसंग्रहे । यथा, —

"आस्यासुखं स्वप्नसुखं दधीनि"

सुश्रुतेऽस्या गुणा यथा,

"आस्या वर्णकफस्थौल्यसौकुमार्य्यकरी सुखा" ।)

आस्यासवः, पुं, (आस्यस्य मुखस्य आसव इव ।) लाला । इति हेमचन्द्रः ॥ थुतु लाल इत्यादि भाषा ।

आस्रपः, पु, (आस्रं पिबतीति । आस्र + पा + क ।) मूलानक्षत्रं । इति हेमचन्द्रः ॥ (राक्षसः ।)

आस्रवः, पु, (आङ् + स्रु + अच् ।) क्लेशः । कष्टं । इत्यमरः ॥

आह, व्य, (उवाच इत्यर्थे कालमात्रे निपातोऽयं ।) क्षेपः । नियोगः । इति मेदिनी ॥ दृढ़सम्भावनं । इति शब्दरत्नावली ॥

आहकज्वरः, पु, (आहको नासारोग एव ज्वरः ।) नासारोगविशेषः । नासाज्वर इति ख्यातः । तस्य लक्षणम् ।

"तनुना श्लेष्मणा येन युक्तो नासापुटान्तरे । गात्रशूलज्वरकरः श्लेष्मणा ह्याहकः स्मृतः" ॥ इति वैद्यकम् ॥ (आह्वव इति क्वचिद्वैद्यके पाठः । तद्यथा, आह्ववज्वरस्य लक्षणम् ।

"शोथः सरक्तो नासायां व्यथाढ्यौ ज्वरस्तथा । वातश्लेष्माकृशत्यच आह्ववाख्यं विनिर्दिशेत्" ।

अस्य चिकित्सा यथा, वैद्यकचिकित्सासंग्रहे ॥
"दूर्व्वाचव्यं फलं माषकुलत्थौ वंशपत्रिका ।
जलस्थलभवौ कर्णमोरटाखरमञ्जरी ॥
दण्डोत्पलस्य मूलानि क्वाथ्यादष्टगुणेऽम्भसि ।
तत्पादशेषिते तैलं तुल्यं कृत्वा विपाचयेत् ।
तत्तैलं प्रतिमर्षेण आहवाख्यं ज्वरं जयेत्" ॥
॥*॥ दूर्व्वाद्यं तैलं ॥*॥)

आहतं, क्ली, (आ + हन् + क्त ।) पुरातनवस्त्रं । नूतनवस्त्रं । इति मेदिनी ॥ मृषार्थकवाक्यं । इत्यमरः ॥

आहतः, त्रि, (आ + हन् + क्त ।) गुणितः । ताडितः । इति मेदिनी ॥ ("प्रति दिवसं याति लयं वसन्तवाताहतेव शिशिरश्रीः"। इति पञ्चतन्त्रम् । ज्ञातः । मिथ्योक्तः । इत्यजयः ॥ निहतः । "हूना विप्रतिराहता क्षौहिणीनाम्"। इति महाभारतम् ।)

आहतः, पुं, (आहन्यते यः + आङ + हन + कर्म्मणि + क्त ।) आनकः । ढक्का । इति मेदिनी ॥

आहतलक्षणः, त्रि, (आहतं अभ्यस्तं लक्षणं यस्य ।) गुणैः प्रतीतः । गुणेन ख्यातः । तत्पर्य्यायः । कृतलक्षणः २ । इत्यमरः ॥

आहरः, पुं, (आङ् + हृ + अच् ।) उच्छासः । अन्तर्मुखश्वासः ॥ इति हेमचन्द्रः ॥ (आहरणशीले वाच्यलिङ्ग एव । यथा, रघुः १।४९ ।
"वनान्तरादुपावृत्तैः समित्कुशफलाहरैः" ।)

आहरणं, क्ली, (आङ् + हृ + भावे ल्युट् ।) द्रव्याद्यानयनं । आसादनम् । यथा । देवीपुराणं ।
"मृदाहरणसंघट्टप्रतिष्ठाज्ञानमेव च ।
स्नपनं पूजनञ्चैव विसर्जनमतःपरं" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

आहवः, पुं, (आहूयते अरिर्यस्मिन् । आङ + ह्वे + अप् ।) युद्धं ।
("यदाश्रौषं भीष्ममत्यन्तशूरम्
हतं पार्थेनाहवेष्वप्रधृष्यम्" ॥
इति महाभारते आदिपर्व्वणि १।१८२ ।
आहूयते आज्यादिकं यत्र । आङ् + हु + अप ।)
यज्ञः । इति शब्दरत्नावली ॥

आहवनीयः, पुं, (आहूयते आज्यादिरस्मिन् । आङ् + हु + अनीयर् ।) यज्ञाग्निविशेषः । इत्यमरः । गार्हपत्यादुद्धृत्य होमार्थं यः संस्क्रियते सः । इति भरतः ॥ (यथा, मनौ २।२३१ ।
"गुरुराहवनीयस्तु साग्निसेवा गरीयसी" ।)

आहारः, पुं, (आङ् + हृ + घञ् ।) द्रव्यगलाधःकरणं । तत्पर्य्यायः । जग्धिः २ भोजनं ३ जेमनं ४ लेपः ५ निघसः ६ न्यादः ७ । इत्यमरः ॥ जमनं ८ विघसः ९ इति तट्टीका ॥ प्रत्यवसानं १० भक्षणं ११ अशनं १२ ॥ इति रत्नमाला ॥ अभ्यवहारः १३ खदनं १४ निगारः १५ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणाः । सद्यस्तृप्तिजनकत्वं । बलकारित्वं । देहधारकत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥
("तमुवाच भगवानात्रेयः । हिताहारोपयोग एक एव पुरुषस्याभिवृद्धिकरो भवति । अहिताहारोपयोगः पुनर्व्याधिनिमित्तमिति" ।
"तमुवाच भगवानात्रेयः । यदाहारजातमग्निवेश । समांश्चैव शरीरधातून् प्रकृतौ स्थापयति, विषमांश्च समीकरोतीत्येतद्धितं विद्धि तद्विहितं विपरीतं त्वहितमिति इत्येतद्धिताहितलक्षणमनपवादम्भवति एवं वादिनञ्च भगवन्तमात्रेयमग्निवेश उवाच । भगवन्नत्वेतदेवमुपदिष्टं भूयिष्ठकल्पाः सर्व्वभिषजो विज्ञास्यन्ति । तमुवाच भगवानात्रेयः । येषां विदितमाहारतत्त्वमग्निवेश । गुणतो द्रव्यतः कर्म्मतः सर्व्वावयवतो मात्रादयो भावास्त्वत्र तदेवमुपदिष्टं विज्ञातुमुत्सहेरन् यथा तु खल्वेतदुपदिष्टं भूयिष्ठकल्पाः सर्व्वभिषजो विज्ञास्यन्ति तथैतदुपदेक्ष्यामः । मात्रादीन् भावानुदाहरन्तस्तेषां हि बहुविधविकल्पा भवन्ति । आहारविधिविशेषांस्तु खलु लक्षणतश्चावयवतश्चानुव्याख्यास्यामः । तद्यथा, आहारत्वमाहारस्यैकविधमर्थाभेदात् । स पुनर्द्वियोनिः स्थावरजङ्गमात्मकत्वात् । द्विविधः प्रभावो हिताहितोदर्कविशेषात् । चतुर्विधोपयोगः पानाशनभक्ष्यलेह्योपयोगात् । षडास्वादो रसभेदतः षड्विधत्वात्" । इति चरकः ॥
"यदाहारगुणैः पानं विपरीतं तदिष्यते ।
अन्नानुपानं धातूनां दृष्टं यन्न विरोधि च" ॥
इति च चरकः ॥
"प्राणिनां पुनर्मूलमाहारो बलवर्णौजसाञ्च षट्सु रसेष्वायत्तो रसाः पुनर्द्रव्याश्रयाः" ॥
"स च तत्रोदर्कैर्गुणैराहारः प्रकृतो भिन्नसङ्घातः सुखकरश्च भवति" ।
"आहारः प्रीणनः सद्यो बलकृद्देहधारकः ।
आयुस्तेजःसमुत्साहस्मृत्योजोऽग्निविवर्द्धनः" ॥
इति सुश्रुतः ॥) स त्रिविधः । सात्त्विकः १ राजसिकः २ तामसिकः ३ । सात्त्विकाहारो यथा,—८ श्लोकः ।
"आयुः सत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्द्धनाः ।
रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्त्विकप्रियाः" । राजसिकाहारो यथा, ९ श्लोकः ।
"कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः ।
आहारा राजसस्येष्टा दुःखशोकामयप्रदाः" ॥
तामसिकाहारो यथा, १० श्लोकः ।
"यातयामं गतरसं पूतिपर्य्युषितञ्च यत् ।
उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम्" ॥
इति श्रीभगवद्गीता १७ अध्यायः ॥ आहरणं । इति मेदिनी ॥
("स पुनर्द्वयान्योक्तः पथ्याहारो यदृच्छया" ।
इति महाभारतम् । आदिपर्व्वणि ७६ । सम्भवपर्व्वणि ७६।३५ ।)

आहारसम्भवः, पु, (आहारात् सम्भवो यस्य ।) शरीरस्थरसधातुः । इति हेमचन्द्रः ॥

आहार्य्यं, त्रि, (आङ् + हृ + ण्यत् ।) आगन्तुकं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
("आहार्य्येणास्यमानं हि लक्षणं दृश्यते दृढनाम्" इति कामन्दकः ।) आहरणीये ॥ (यथा, मनुः ८।२०२ । "अथ मूलमनाहार्य्यं प्रकाशक्रयशोधितः" ।) (शस्त्रकर्म्मभेदः । यथा सुश्रुते "तच्च शस्त्रकर्म्माष्टविधं, तद्यथा,—छेद्यं भेद्यं, लेख्यं वेध्यं एष्यम्, आहार्य्यं, विस्राव्यं, सीव्यमिति" ।
"आहार्य्याशर्कराश्मरी दन्तकर्णमलाश्मरी" ।)

आहार्य्यः पुं, नाट्योक्तौ व्यञ्जकविशेषः । स तु भूषादिना रचितः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा साहित्यदर्पणे । षष्ठाङ्के ।
"भवेदभिनयोऽवस्थानुकारः स चतुर्विधः ।
आङ्गिको वाचिकश्चैवमाहार्य्यः सात्त्विकस्तथा" ॥)

आहार्य्यशोभा, स्त्री, (आहार्य्यात् या शोभा ।) कृत्रिमशोभा । चित्रभूषादिना कृतद्युतिः । इति जटाधरः ॥ (यथा, भट्टिकाव्ये ३य सर्गे,—
"आहार्य्यशोभारहितैरमायैः
ऐक्षिष्ट पुंभिः प्रचितान् स गोष्ठान्" ।)

आहाव, पुं, (आङ् + ह्वे + अप् ॥ निपातनात् वृद्धिः ।) कूपसमीपे पश्वादिजलपानार्थकृतस्वल्पजलाशयः । इत्यमरः ॥ चौवाचा इति भाषा । (आहूयतेऽग्निरत्र इति व्युत्पत्त्या ।) युद्धं । आह्वानं । इति धरणिः ॥ (आहूयतेऽत्र इति आ + हु + अधिकरणे घञ् ।) अग्निः ।)

आहिकः, पु, (अहिरिव आकृतिर्यस्य । अहि + ठक् ।) पाणिनिमुनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ केतुग्रहः । इति हेमचन्द्रः ॥

आहितः, त्रि, (आङ् + धा + क्त ।) न्यस्तः । अर्पितः । स्थापितः । इति हलायुधः ॥
(यथा, किराते ।
"व्यावर्त्तनैरहिपतेरयमाहिताङ्कः" ।)

आहितलक्षणः, त्रि, (आहितं लक्षणं यस्य ।) आहतलक्षणः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥ गुणादिद्वारा ख्यातः ।

आहिताग्नि, पु, (आहितः स्थापितोऽग्निर्येन ।) साग्निकः । अग्निहोत्री इति स्मृतिः ॥
("न दर्शेन विना श्राद्धमाहिताग्नेर्द्विजन्मनः" ।
इति मनुः ३।२८२ । यथा च रघौ २।४४ ॥
"गुरोरपीदं धनमाहिताग्नेः" ।)

आहितुण्डिकः, पु, (अहितुण्डेन दीव्यति । अहितुण्ड + ठक् ।) व्यालग्राही । सापुडिया इति भाषा । इत्यमरः शब्दरत्नावली च ॥ (यथा पञ्चतन्त्रम् ।
"वैद्यसांवत्सराचार्य्याः स्वपक्षेऽधिकृताश्चराः ।
यथाहितुण्डिकोन्मत्ताः सर्व्वं जानन्ति प्राणुषु" ।)

आहुत, क्ली, (आङ् + हु + क्त ।) गृहस्थानां पञ्चमहायज्ञान्तर्गतयज्ञविशेषः । स तु नृयज्ञः । इति जटाधरः ॥

आहुतिः, स्त्री, (आ + हु + क्तिन् ।) देवोद्देशे मन्त्रोच्चारणपूर्व्वकोऽग्नौ हविर्निक्षेपः । तत्पर्य्यायः । देवयज्ञः २ होमः ३ होत्रं ४ वषट्कारः ५ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघौ १।५३ ।
"पवनं पवनाद्भूतैर्धूमैराहुतिगन्धिभिः" ।
धर्म्मात् मरुद्वत्यां जातः स्वनामख्यातो मरुद्भेदः ।
यथा हरिवंशे, —
"मरुद्वती मरुत्वन्तो देवानजनयत् सुतान् ।
नक्षत्रं चाहुतिं चैव चारित्रं भ्रमपन्नगम्" ।)

आहुल्यं, क्ली, (आङ् + हुल् + ण्यत् ।) क्षुपविशेषः तरवट इति काश्मीरादौ ख्यातं । तत्पर्य्यायः ।

हजराख्यं २ नगरं ३ तरवटं ४ शिम्बीफलं ५ सुपुष्पं ६ पीतपुष्पं ७ काञ्चनपुष्पकं ८ रूपमाकुल्यकं ९ शरत्पुष्पं १० । तस्य गुणाः । तिक्तत्वं । शीतलत्वं । चक्षुर्हितत्वम् । पित्तदाहमुखरोगकुष्ठकण्डूतिजन्तुशूलव्रणनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

आह्नतं, स्त्री, (आ + ह्वे + क्त ।) प्रलयपर्य्यन्तं । यथा,—
"कदम्बानि पटोलानि वृन्ताकसहितानि च ।
न त्यजेत् कार्त्तिके मासि यावदाह्नतनारकी" ॥
"आह्नतानि आभूतानि प्रलयपर्य्यन्तानीति यावत्" । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

आह्नतः, त्रि, (आङ् + ह्वे + क्त ।) कृताह्वानः । यथा,—
"प्रगायतः स्ववीर्य्याणि तीर्थपादः प्रियश्रवाः ।
आहूत इव मे शीघ्रं दर्शनं याति चेतसि" ॥
इति श्रीभागवते १ स्कन्धे ६ । ३४ ॥

आह्नतिः, स्त्री, (आङ् + ह्वे + क्तिन् ।) आह्वानं । इति शब्दरत्नावली ॥

आहेयं, त्रि, (अहौ भवं । अहि + ढञ् ।) अहिसम्बन्धि । तद्विषचर्म्मादि । इत्यमरः ॥

आहो, अ, (आ हन्तीति । आङ् + हन् + डो ।) विकल्पः । इत्यमरः ॥ प्रश्नः । (यथा शाकुन्तले पञ्चमाङ्के ।
"दारत्यागी भवाम्याहो परस्त्रीस्पर्शपांशुलः" ।) विचारः । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥
("आहो निवत्स्यति समं हरिणाङ्गनाभिः" । इति शाकुन्तले प्रथमाङ्के ।)

आहोपुरुषिका, स्त्री, (अहो अहमेव पुरुषः । मयूरव्यंसकादित्वात् समासः । अहोपुरुषस्य भावः । अहोपुरुष + वुञ् + स्त्रीत्वात् टाप ।) दर्पात् यात्मनि सम्भावना सा । इत्यमरः ॥ अधिकार्थवचनेन शक्तेरप्रतिघाताविष्करणं । आत्मविषयकार्य्यसिद्धिजननशक्त्याविष्करणं । इति भरतः ॥ (यथा, भट्टौ ५।२७ ।
"आहोपुरुषिकां पश्य मम सद्रत्नकान्तिभिः" ।)

आहोस्वित्, अ, (आहो च स्विच्च ।) आहो । विकल्पः । इत्यमरटीका ॥

आह्नः, पुं, (अह्नां समूहः ।) दिनसमूहः । इति व्याकरणम् ॥

आह्निकं, त्रि, (अह्ना निर्वृत्तं । अहन् + ठञ् ।) दिननिर्व्वर्त्त्यं । दिनसाध्यं । इति मेदिनी ॥ दिनसम्बन्धी ॥

आह्निकं, क्ली, (अह्ना निर्वृत्तं । अहन् + ठञ् ।) भोजनं । प्रकरणसमूहः । ग्रन्थभागः । नित्यक्रिया । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥
अथ रघुनन्दनभट्टाचार्य्यकृताह्निकाचारतत्त्वोक्तकर्म्माणि संक्षेपेण लिख्यन्ते ॥

तत्र प्रथमयामार्द्धकृत्यम् ।

"ब्राह्मे मुहूर्त्ते जागरित्वा ब्रह्मविष्णुशिवनवग्रहान् स्मृत्वा गुरुप्रणामं कृत्वा आत्मानं ब्रह्मत्वेन संभाव्य तद्दिवसकर्त्तव्यधर्म्मकर्म्मार्थं चिन्तयेत् ॥
ततः शयनादुत्थाय रात्रिवासस्त्यक्त्वा पृथिवीं नमस्कृत्य दक्षिणचरणं भूमौ विन्यस्य कर्क्कोटकनागदमयन्तीनलऋतुपर्णराजकार्त्तवीर्य्यार्ज्जुनान् स्मृत्वा नेत्रमुखे प्रक्षाल्य द्विराचामेत् ॥
ततः नैरृत्यां दक्षिणस्यां वा दिशि मूत्रपुरीषोत्सर्गं जलमृत्तिकाशौचञ्च कृत्वा द्विराचम्य हरिं स्मृत्वा दिवा सूर्य्यं रात्रौ चन्द्रं तारां वा तदसम्भवे अग्निं पश्येत् ॥
ततो दन्तधावनं । दन्तकाष्ठाभावे निषिद्धदिने च द्वादशगण्डूषजलैः पत्रैर्व्वा मुखं शोधयित्वा द्विराचामेत् ।
ततः प्रातःस्नानं तिलकं सन्ध्यातर्पणञ्च कृत्वा सूर्य्योदयपर्य्यन्तं गायत्रीं जपेत् ॥ स्नानाशक्तौ आर्द्रवस्त्रेण गात्रमार्ज्जनं मन्त्रस्नानञ्च कृत्वा सन्ध्योपासनं कुर्य्यात् ॥
तत आदर्शादिदर्शनं दधिदूर्व्वादिमङ्गलद्रव्यस्पर्शनञ्च कुर्य्यात् इति ॥ * ॥

अथ द्वितीययामार्द्धकृत्यम् ॥

वेदविद्याद्यभ्यासः । समित्पुष्पाद्याहरणञ्च ॥ * ॥

अथ तृतीययामार्द्धकृत्यम् ।

गुरुदेवधार्म्मिकोपासनं । कुटुम्बभरणार्थमीश्वरोपासनादि च ॥ * ॥

अथ चतुर्थयामार्द्धकृत्यम् ।

मध्याह्नस्नानं । तत्र परखातोदके चेत् तदा सप्त पञ्च त्रीन् वा मृत्पिण्डान् तीरे क्षिप्त्वा नाभिमात्रोदके कुशहस्तः सशिरस्कमज्जनं कृत्वा द्विराचम्य सङ्कल्प्य यथाविधि त्रिर्निमज्जेत् ॥
ततः स्नानवस्त्रपाणिव्यतिरेकेण गात्रमार्जनं तिलकं तर्पणञ्च कुर्य्यात् ॥
ततः अष्टममुहूर्त्ते मध्याह्नसन्ध्यां समाप्य ब्रह्मयज्ञं विधाय देवपूजनं कृत्वा पादोदकं नैवेद्यञ्च यथाकाले उपयुञ्जीत ॥ * ॥

अथ पञ्चमयामार्द्धकृत्यम् ॥

बलिवैश्वदेवकर्म्मणी काम्यबलिकर्म्म वामदेव्यगानं गानाशक्तौ तस्य त्रिः पाठः पार्व्वणश्राद्धानन्तरं बलिवैश्वदेवकर्म्मणी कर्त्तव्ये ॥
बलिकर्म्मानन्तरमतिथिलाभार्थं मुहूर्त्तं गोदोहनकालं वा अभोजनेन प्रतीक्षेत । तल्लाभे भिक्षादिकं दत्त्वा तदनुव्रजेत् । तदानीमतिथ्यलाभे नित्यश्राद्धान्तरमतिथीन् भोजयेत् । भोजनासामर्थ्ये भिक्षां दद्यात् । अतिथ्यलाभे ब्राह्मणाय दानं तदसम्भवे अग्नौ जले वा किञ्चिदन्नं क्षिपेत् ॥
ततो नित्यश्राद्धं । वामदेव्यगानं तदशक्तौ ऋक्त्रय पठेत् । नित्यश्राद्धकरणासामर्थ्ये बलितर्पणाभ्यां पितृयज्ञसिद्धिः ॥ ततो गोग्रासदानं गोनमस्कारञ्च कुर्य्यात् ॥ ततो यथाविधि भोजनं । विष्णुपादोदकादिकं पूर्व्वमगृहीतञ्चेत् इदानीं गृह्णीयात् ॥ ततः स्थानान्तरं न गत्वा मृद्भिर्घर्षणमुखहस्तौ शोधयित्वा तृणादिना दन्तलग्नद्रव्यमपनीय जलगण्डूषैर्मुखाभ्यन्तरं संशोध्य पाणिपादौ प्रक्षालयेत् ॥
तत आसनस्थ एव भूमौ पादौ संस्थाप्य द्विराचम्य मुखं तुलसीपत्रादिना संशोध्य दक्षिणपादाङ्गुष्ठे दक्षिणहस्तेन मन्त्रेण जलं दद्यात् ॥
ततो महीमार्जनाभावेऽशुचित्वादविलम्बमेव भोजनपात्रमुद्धृत्य उच्छिष्टमपनीय तत् स्थानं गोमयोदकाभ्यां सिञ्चेत् ॥
ततः सुस्थ आसने उपविश्य इष्टदेवतानाम स्मृत्वा अन्नजीर्णतार्थं मन्त्रपाठपूर्व्वकवामहस्तेनोदरं परिमृज्य पादशतप्रगमनानन्तरं वामपार्श्वेन किञ्चित् कालं शयित्वा ताम्बूलादिमुखवासनद्रव्यं भोक्तव्यम् इति ॥ * ॥

अथ षष्ठसप्तमयामार्द्धकृत्यम् ।

इतिहासपुराणादिश्रवणम् ॥

अथाष्टमयामार्द्धकृत्यम् ॥

लौकिकचिन्ताकरणम् । सायंसन्ध्योपासनम् । इष्टदेवतास्मरणादिकञ्च कुर्य्यात् ॥ * ॥

अथ रात्रिकृत्यम् ।

सन्ध्यानन्तरमिष्टदेवतामन्त्रजपत्रिकालपाठ्यस्तवनारायणस्मरणानि कुर्य्यात् ॥
ततोऽन्नादिपाके जाते पूर्व्ववद्बलिवैश्वदेवकर्म्मणी कृत्वा अतिथिलाभेऽन्नादिकं तस्मै दत्त्वा अवश्यभरणीयैः सह सार्द्धप्रहराभ्यन्तरेऽनतितृप्तं भुञ्जीत । अन्नभोजनाभावे ताम्बूलादिकं भोक्तव्यम् ॥ प्रथमयामाभ्यन्तरे विद्याभ्यासं कुर्य्यात् ॥ ततः शयनं । शुचिदेशे खट्टोपरि शय्यां कृत्वा शिरोदेशे पूर्णकुम्भं निधाय रात्रिवासः परिधाय प्रक्षालितपाणिपादो द्विराचान्तः पूर्व्वशिरा दक्षिणशिरा वा पद्मनाभं स्मृत्वा यामद्वयाभ्यन्तरे शयीत ॥ * ॥

अथ दारोपगमनम् ।

ऋतौ निषिद्धेतरदिने स्त्रीसम्भोगं कृत्वा तां दक्षिणपार्श्वेन स्वापयेत् ॥
ततः अविलम्बेन मूत्रपुरीषोत्सर्गवत् मृज्जलाभ्यां लिङ्गं हस्तौ पादौ च प्रक्षाल्य द्विराचम्य स्वायात् ॥ ऋतुभिन्नगमने तु लिङ्गप्रक्षालनमाचमनद्वयमात्रञ्च कुर्य्यात् । स्त्रियास्तु ऋतावनृतावपि लेपादिक्षालनानन्तरमाचमनमात्रं न स्नानं ॥ क्षालनादेः पूर्व्वं मूत्रपुरीषोत्सर्गौ न कुर्य्यात् । सम्भोगानन्तरं तस्यां रात्रौ एकशय्यायां न शयीयातां । अनृतावपि गर्भवत्त्वेऽपि कामुकीमुपेयात् ॥
ऋतावभिगम्य प्रातर्नैमित्तिकमङ्गशून्यस्नानं कुर्य्यात् ॥
ऋतुगमनं पुत्त्रोत्पत्तिपर्य्यन्तमावश्यकम् ॥ इत्याह्निकाचारतत्त्वोक्तकर्म्म समाप्तं ॥ * ॥

आह्लादः, पुं, (आङ् + ह्लद् + घञ् ।) आनन्दः । हर्षः । यथा । श्रीभागवते १० । ५ । १ ॥
"नन्दस्त्वात्मज उत्पन्ने जाताह्लादो महामनाः ।
आहूय विप्रान् वेदज्ञान् स्नातः शुचिरलङ्कृतान्" ॥

आह्लादितः, त्रि, आनन्दितः । हृष्टः । जाताह्लादः । इतोऽस्य जाते इत्यनेन आह्लादशब्दात् इतप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

आह्वयः, पुं, (आङ् + ह्वे + अच् । यद्वा आह्वैर्यायते प्राप्यते इति । आह्व + या + घञर्थे कः ।) नाम । इत्यमरः ॥ (यथा, रामायणे, बालकाण्डे ४ । ७ ॥

"श्रुत्वा तु तन्महाप्राज्ञः काव्यं रामायणाह्वयम्"।) अष्टादशव्यवहारपदान्तर्गतो व्यवहारविशेषः। यथाह मनुः अष्टमे। ४।५।६।७। "तेषामाद्यमृणादानं" इत्युपक्रम्य। "स्त्रीपुंधर्म्मो विभागश्च द्यूतमाह्वय एव च"।)

आह्वा, स्त्री, (आह्वानमिति। आङ्+ह्वे+अङ्।) नाम। संज्ञा। इत्यमरः॥

आह्वानं, क्ली, (आङ्+ह्वे+भावे ल्युट्।) आवाहनं। डाका इति भाषा। तत्पर्य्यायः। हूतिः २ आकारणा ३। इत्यमरः॥ (यथा मनुः ९।१२६। "जन्मज्येष्ठेन चाह्वानं स्वब्रह्मण्यास्वपि स्मृतम्"।) (आहूयतेऽनेन। करणे ल्युट्।) नाम। इति शब्दरत्नावली॥

इ

इ, इकारः। तृतीयस्वरवर्णः। अस्योच्चारणस्थानं तालु। स च ह्रस्वो दीर्घः प्लुतश्च भवति। (अयञ्च उदात्तानुदात्तस्वरित-भेदात् त्रिविधः। अनुनासिकाननुनासिकभेदाच्च प्रत्येकं द्विविध एतेन षड्विध एव।)

"इकारं परमानन्दसुगन्धकुसुमच्छविम्।
हरिब्रह्ममयं वर्णं सदा रुद्रयुतं प्रिये॥
सदा शक्तिमयं देवि गुरुब्रह्ममयं तथा।
सदाशिवमयं वर्णं परं ब्रह्मसमन्वितम्॥
हरिब्रह्मात्मकं वर्णं गुणत्रयसमन्वितम्।
इकारं परमेशानि स्वयं कुण्डली मूर्त्तिमान्"॥

इति कामधेनुतन्त्रम्॥ (वङ्गीयभाषायां।) तस्य लेखनप्रकारो यथा,

"ऊर्द्ध्वाधः कुञ्चिता मध्ये रेखा तत्सङ्गता भवेत्।
लक्ष्मीर्व्वाणी तयेन्द्राणी क्रमात्तास्वेव संवसेत्॥
शीर्षाधःकुञ्चिता रेखा दक्षोर्द्ध्वा कामरूपिणी।
मात्राशक्तिः कोणयुता ध्यानमस्य प्रचक्ष्यते"॥

इति वर्णोद्धारतन्त्रम्॥ * ॥ (यद्यपि सिद्धान्तकौमुद्या "इचुयशानाम् तालु" इति सामान्यत उक्तं तथापि शब्देन्दुशेखरादिग्रन्थस्य विस्तरतो विवृतिरुक्ता। यथा,—"तुल्यास्य प्रयत्नमिति सूत्रेण प्रशब्देन विलक्षणयत्नबोधेऽपि लोके यत्नप्रयत्नयोः पर्य्यायतेति ध्वनयन्नाह प्रयत्नो हि द्विधा इति क्वचित् यत्नो द्विधेत्येव पाठः। एतेषां आभ्यन्तरत्वं वर्णोत्पत्तेः प्राग्भावित्वात्। तथाहि नाभिप्रदेशात् प्रयत्नप्रेरितः प्राणो नाम वायुः ऊर्द्ध्वमाक्रमन् उरःप्रभृतीनि स्थानान्याहन्ति ततो वर्णस्य तदभिव्यञ्जकध्वनेरुत्पत्तिस्तत्रोत्पत्तेः। प्राक् जिह्वाग्रोपाग्रमध्यमूलानि वर्णोत्पत्तिस्थानं ताल्वादि यदा सम्यक् स्पृशन्ति तदा स्पृष्टता ईषत्स्पर्शे ईषत्स्पृष्टता समीपावस्थाने संवृतता दूरावस्थाने विवृतता अतएव इचयशानां तालव्यत्वाविशेषेऽपि चवर्गे उच्चारयितव्ये जिह्वाग्रादीनां तालुस्थानेन सम्यक् स्पर्शः यकारे ईषत् स्पर्शः शकारेकारयोः समीपदूरावस्थानं। स्पृष्टं प्रयतनमिति यतेर्नपुंसके भावे ल्युट्। प्रयत्नमित्यपपाठः नङन्तस्य पुंस्त्वात्।

"शेषाः स्पृष्टा हलः प्रोक्ताः" इत्यादि। यथा, शिक्षायां शब्देन्दुसारः। तथाहि "अचोऽस्पृष्टा यणस्त्वीषत् नेमस्पृष्टाः शलः स्मृताः। "शेषाः स्पृष्टाः हलः प्रोक्ताः" इत्यादि। अत्र अचः अस्पृष्टाः स्पर्शाभावरूपविवृतत्ववन्तः यणस्त्वीषत् अस्पृष्टा इत्यनुषज्यते तेन ईषदस्पृष्टा ईषद्विवृता इत्यर्थः। नेम इत्यर्द्धे तेन शल ईषत् विवृताः यणामपेक्ष्याधिकविवृतत्ववन्त इत्यर्थः। अपि च— "अग्निमीले पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम्। होतारं रत्नधातमम्"। ईले इत्येतत् समस्तमपि पदमनुदात्तम् "तिङ्ङतिङः" इति सूत्रेण अतिङन्तादग्निशब्दात् परस्य ईले इति तिङन्तस्य निघातविधानात् अग्निमीले इति पदयोः संहिताकाले तु धातुगतस्य ईकारस्य स्वरितत्वम् "उदात्तादनुदात्तस्य स्वरितः" इति सूत्रेण उदात्तात् परस्यानुदात्तस्य स्थाने स्वरितः स्यात् इत्यर्थकेनानुदात्तस्य ईकारस्य स्थाने स्वरितादेशात् ततःपरस्य ले इत्यत्र एकारस्य तिङ्प्रत्ययरूपस्य स्वरितात् संहितायाम् पूर्व्वस्यैकारस्य नितरां उदात्तत्वम्। अपरञ्च ताल्वादिस्थानमाभ्यन्तरप्रयत्नइति सूच्यते। अत्र मूलम् पाणिनीयशिक्षाग्रन्थे। यथा,— "कण्ठ्यावहाविचुयशास्तालव्या ओष्ठजावुपू"। "स्वराणामूष्मणाञ्चैव विवृतं करणं मतम्"।)

तस्य नामानि यथा,—

"इः सूक्ष्मा शाल्मली विद्या चन्द्रः पुषा सुगुह्यकः।
सुमित्रः सुन्दरो वीरः कोटरः काटरः पयः॥
भ्रूमध्यो माधवस्तुष्टिर्दक्षनेत्रञ्च नासिका।
शान्तः कान्तः कामिनी च कामो विघ्नविनायकः॥
नेपालो भरणी रुद्रो नित्या क्लिन्ना च पावका"।

इति वर्णाभिधानतन्त्रम्॥ (मातृकान्यासेऽस्य दक्षिणचक्षुषि स्थानम्। यथा, मातृकान्यासमन्त्रः "इं नमो दक्षिणचक्षुषि ईं नमो वामचक्षुषि"। इति।)

इ, } गतौ। (भ्वादि-इणपक्षे अदा० पर०-सक०-अनिट्।)
इ ल, } अयति। स एति। पृथक्पाठसामर्थ्यात् पूर्व्वो न लित्। शेषस्तु इण गताविति प्रसिद्धः। यिनोऽ्यणावित्यादिषु ग्रहणमस्यैव। इति दुर्गादासः॥ (उत्।) उदये। समुन्नतौ। यथा,— "उदयति यदि भानुः पश्चिमे दिग्विभागे" इति। (अभि+उत्।) अभ्युदये। समुन्नतौ। सर्व्वे गत्यर्था ज्ञानार्थाः प्राप्त्यर्थाश्च इत्यनेन प्राप्त्यर्थेऽप्यस्य बहुलः प्रयोगः। यथा,—मनुः। "ब्राह्मणः श्रेष्ठतामेति प्रत्यवायेन शूद्रताम्"। "अयमेति मन्दं मन्दं कावेरीवारिपावनः पवनः"। इति साहित्यदर्पणम्। (अति) अतिक्रमे। पराभवे। यथा, हितोपदेशे। १। "अतीत्य हि गुणान् सर्व्वान् स्वभावो मूर्द्ध्नि वर्त्तते"। "ततः परं जनस्थानं क्रोशत्रयमतीत्य वै"। इति रामायणे। (अनु) अनुकरणम्। "धातुरादेशमन्वेति तद्यथा हि तदर्पणः। नात्माधीनो मनुष्योऽयं कालं भजति कश्चन"॥ इति महाभारते। (अप) अपगमने। पलायने।

"प्रत्यादेशाद्व्यलीकमपैतु ते"। इति शाकुन्तले। (सम्+आ) सम्मिलने। "देवास्तेतान् समेत्योचुर्न्याय्यं वः शिशुरुक्तवान्"। इति मनुः। २। १५२। इत्यादयो ज्ञेयाः।)

इ, ल, स्मृत्या। (अदा०-पर०-सक०-अनिट्।) अधिपूर्व्वोऽयं। अधिग्रहणं अन्यपूर्व्वस्य केवलस्य च प्रयोगनिरासार्थं। एवं सर्व्वत्र। ल अध्येति तव लक्ष्मणः। इक स्मरणे इति प्रसिद्धोऽयं। इन्वदिक इत्यत्रास्यैव ग्रहणम्। इति दुर्गादासः॥

इ ङ ल अध्ययने। (अदा०-आ०-सक०-अनिट्।) अधिपूर्व्वोऽयं। अध्ययनमर्थतः शब्दतश्च गुरुतो ग्रहणं। ङ ल वेदमधीते विप्रः। इति दुर्गादासः॥ ("यः स्वाध्यायमधीतेऽब्दं विधिना नियतः शुचिः" इति मनुः। २।१०७।)

इ, व्य, भेदः। क्रोधोक्तिः। अपाकरणं। अनुकम्पा। इति मेदिनी॥ खेदः। इति हेमचन्द्रः॥

इंरेज, पु, लण्डदेशजातम्लेच्छजातिविशेषः। यथा,—
"अधिपा मण्डलानाञ्च संग्रामेष्वपराजिताः।
इंरेजा नव षट् पञ्च लण्ड्रजाश्चापि भाविनः"॥
इति मेरुतन्त्रे २३ प्रकाशः॥

इ, [स] व्य, कोपः। सन्तापः। दुःखभावना। इति शब्दरत्नावली॥

इः, पु, (अस्य विष्णोः अपत्यम् पुमान्। अ+इञ्।) कामदेवः। इति पुरुषोत्तमहलायुधौ॥ यथा, आग्नेये एकाक्षराभिधानम्।
"इः कामे रतिलक्ष्म्योरी उः शिवे ब्रह्मकाय ऊः"॥

इक्कटः, पु, तृणविशेषः। तत्पर्य्यायः। वज्रमूलः २। इति त्रिकाण्डशेषः। कोशाङ्कः ३ इत्कटः ४। इति हारावली॥ (इत्कटशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः॥)

इक्षुः, पु, (इष्यतेऽभिलष्यतेऽसौ इति। इष्+क्सु।) स्वनामख्याततृणं। आक् इति भाषा। तत्पर्य्यायः। रसालः २। इत्यमरः॥ कर्कोटकः ३ वंशः ४ कान्तारः ५ सुकुमारकः ६ अधिपत्रः ७ मधुतृणः ८ वृष्यः ९ गुडतृणः १०। इति राजनिर्घण्टः॥ मृत्युपुष्पः ११ महारसः १२ असिपत्रः १३ कोशकारः १४ इक्षवः १५। इति शब्दरत्नावली॥ पयोधरः १६। इति जटाधरः॥ *॥ तस्य भेदाः। वंशकः १ कान्तारः २ भीरुः ३ पौण्ड्रः ४। इति रत्नमाला॥ सामान्येक्षुगुणाः। रक्तपित्तनाशित्वं। बलशुक्रकफकारित्वं। पाके मधुरत्वं। स्निग्धत्वं। गुरुत्वं। शीतलत्वं। मूत्रशुद्धिकारित्वञ्च। तस्य मूले अतिमधुरत्वं। मध्ये मधुरत्वं। अग्रिलव-ग्रभागेषु लवणरसत्वञ्च। इति राजवल्लभः॥ मूलादूर्द्ध्वं मधुरत्वं। मध्ये अतिमधुरत्वं। अग्र क्रमात् लवणत्वं नीरसत्वञ्च॥ अभुक्ते इक्षुभक्षणगुणाः। पित्तदाहत्वं। भुक्ते वातप्रकोपणत्वं। भुक्तिमध्ये गुरुतरत्वञ्च॥ इति राजनिर्घण्टः॥ दन्तनिष्पीडितेक्षुरसगुणाः। हिमत्वं। शुक्रकारित्वं। तृप्तिजनकत्वम्। जीवनहितकारित्वम्। वायुरक्तपित्तनाशित्वं। स्वादुत्वं। स्निग्धत्वं। प्रीतिदायकत्वं। रक्तवर्द्धकत्वं। सुखप्रह्लादकारित्वं। धातुवर्द्धकत्वञ्च। इति राजवल्लभः॥ अपि च। रक्तदोषश्रमशमन-

कारित्वं। अल्पश्लेष्मदातृत्वं। हृद्यत्वं। रुचिजनकत्वं। मूत्रशुद्धिकारित्वं। देहस्य कान्तिदातृत्वं। बलकारित्वं। पीयूषोपमत्वं। त्रिदोषशमनत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ यन्त्रनिष्पीड़ितरसगुणाः। रक्तशुक्रकारित्वं। शीतलत्वं। सारकत्वं। रुचिकारत्वं। दाहजनकत्वञ्च॥ इति राजवल्लभः॥ अपि च। दन्तनिष्पीडितरसगुणावद्गुणत्वं। किञ्चित् पित्तवायुनाशित्वं। अकोमलत्वं। अस्वादुत्वं। च्छीरविष्टम्भदाहकारित्वञ्च। पर्य्युषिततद्रसगुणाः। वान्तिहरत्व। वातजनकत्वं। जाड्यप्रतिश्यायरोगदातृत्वं। कफवायुकारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ तत्पक्वरसगुणाः। गुरुत्वं। सुतीक्ष्णत्वं। कफवातनाशित्वञ्च। इति राजवल्लभः॥ स्निग्धत्वं। अतिशयगुरुत्वं। अग्निपाके विदाहित्वं। पित्तास्रदोषकारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

अस्य विकाराः॥

"लसीकाफाणितगुड़खण्डमत्स्यण्डिकासिताः।
निर्म्मला लघवो ज्ञेयाः शीतवीर्य्या यथोत्तरम"॥
इति राजवल्लभः। अथेक्षुवर्गः। तत्रेक्षोर्नामानि गुणाश्च।
"इक्षुर्दीर्घच्छदः प्रोक्तस्तथा भूरिरसोऽपि च।
गुड़मूलोऽसिपत्रश्च तथा मधुतृणः स्मृतः॥
इक्षवो रक्तपित्तघ्ना बल्या वृष्याः कफप्रदाः।
स्वादुपाकरसाः स्निग्धा गुरवो मूत्रला हिमाः"॥*॥
अथेक्षुभेदाः।
"पौण्ड्रको भीरुकश्चापि वंशकः शतपोरकः।
कान्तारस्तापसेक्षुश्च काण्डेक्षुः सूचिपत्रकः॥
नैपालो दीर्घपत्रश्च नीलपोरोऽथ कोशकृत्।
इत्येता जातयस्तेषां कथयामि गुणानपि"॥*॥

अथ पौण्ड्रकभीरुकयोर्गुणाः।
"वातपित्तप्रशमनो मधुरो रसपाकयोः।
सुशीतो वृंहणो बल्यः पौण्ड्रो भीरुकस्तथा"॥*॥

अथ कोशकारगुणाः।
"कोशकारो गुरुः शीतो रक्तपित्तक्षयापहः"॥*॥

अथ कान्तारेक्षुगुणाः।
"कान्तारेक्षुर्गुरुर्वृष्यः श्लेष्मलो वृंहणः सरः"॥*॥

अथ दीर्घपोरवंशकयोर्गुणाः।
"दीर्घपोरः सुकठिनः सक्षारो वंशकः स्मृतः"॥*॥

अथ शतपोरकगुणाः।
"शतपर्व्वा भवेत् किञ्चित् कोशकारगुणान्वितः।
विशेषात् किञ्चिदुष्णश्च सक्षारः पवनापहः"॥*॥

अथ मनोगुप्तागुणाः।
"मनोगुप्ता वातहरी तृष्णामयविनाशिनी।
सुशीता मधुरातीव रक्तपित्तविनाशिनी"॥*॥

अथ तापसेक्षुगुणाः।
"तापसेक्षुर्भवेत् मृद्वी मधुरा श्लेष्मकोपना।
तर्पणी रुचिकृच्चापि वृष्या च बलकारिणी"॥*॥

अथ बालयुववृद्धेक्षुगुणाः।
"बाल इक्षुः कफं कुर्य्यान्मेदोमेहकरश्च सः।
युवा तु वातहृत् स्वादुरीषत्तीक्ष्णश्च पित्तनुत्॥
रक्तपित्तहरो वृद्धः क्षतहृत् बलवीर्य्यकृत्"॥*॥

अथाङ्गभेदेन भेदः।
"मूले तु मधुरोऽत्यर्थं मध्येऽपि मधुरः स्मृतः।
अग्रग्रन्थिषु च ज्ञेयं इक्षुः पटुरसो जनैः"॥*॥

अथ दन्तपीड़ितेक्षुरसगुणाः॥
"दन्तनिष्पीड़ितस्येक्षोः रसः पित्तास्रनाशनः।
शर्करासमवीर्य्यः स्यादविदाही कफप्रदः"॥*॥

अथ यन्त्रपीड़ितस्येक्षुरसस्य गुणाः।
"मूलाग्रजन्तु ग्रन्थ्यादिपीडनान्मलसंकरात्।
किञ्चित् कालं विधृत्या च विकृतिं याति यान्त्रिकः॥
तस्माद्विदाही विष्टम्भी गुरुः स्याद्यान्त्रिको रसः"॥

अथ पर्य्युषितस्येक्षुरसस्य गुणाः।
"रसः पर्य्युषितो नेष्टो ह्यम्लो वातापहो गुरुः।
कफपित्तकरः शोषी भेदनश्चातिमूत्रलः"॥*॥

अथ पक्वस्येक्षुरसस्य गुणाः।
"पक्वो रसो गुरुः स्निग्धः सुतीक्ष्णः कफवातनुत्॥
गुल्मानाहप्रशमनः किञ्चित्पित्तहरः स्मृतः"॥*॥

अथेक्षुरसस्य विकाराणां गुणाः।
"इक्षोर्विकारास्तृड्दाहमूर्च्छापित्तास्रनाशनाः।
गुरवो मधुरा बल्याः स्निग्धा वातहराः सराः॥
वृष्या मोहहराः शीता वृंहणा विषहारिणः"॥
इति भावप्रकाशः॥

(अथ श्वेतेक्षुगुणाः।
"रसायनोत्तमो बल्यो रोगवारणमुत्तमः।
स्निग्धश्च तर्पणो वृष्यो वृंहणश्च सजीवनः॥
स्वादुगुणाभिबहुत्वाद्वातपित्तप्रशान्तिकृत्।
वृष्योऽप्यन्तर्विदाही स्यात् सितेक्षुः कफकृन्मतः"॥

अथ कृष्णेक्षुगुणाः।
"तद्वत् सुकृष्णो भवनं गुणानां
वृष्यो भवेत्तर्पणवृंहणश्च।
सञ्जीवनं स्यान्मधुरो रसेन
शोषापहर्त्ता व्रणशोककारी"॥*॥

अथ यन्त्रोद्भवरसगुणाः।
"यन्त्रेण पीडितरसः कथितो गुरुश्च
वृष्यः कफञ्च कुरुतेऽथ सुशीतलश्च।
पाके विदाहिबलकृच्च सुशोभनश्च
संसेवितो रुधिरपित्तरुजं निहन्ति"॥*॥

अथ दन्तपीडितरसगुणाः।
"दन्तेन पीड़ितरसो रुचिकृद्गुरुश्च
सन्तर्पणो बलकरः कफकृच्छ्रमघ्नः।
विष्टम्भकोऽपि रुधिरञ्च तथैव पित्तं
शोषं निहन्ति मधुरः स हिमो सरश्च"॥*॥

अथ पक्वरसगुणाः॥*॥
"पक्वो गुरुतरः स्निग्धः सुतीक्ष्णः कफवातहा।
पित्तघ्नोऽपि विशेषेण गुल्मातिसारकासनुत्"॥*॥
इति हारीतः। तथा च वाभटः शार्ङ्गधरश्च।
"इक्षोः रसो गुरुः स्निग्धो वृंहणः कफमूत्रकृत्।
वृष्यः शीतोऽस्रपित्तघ्नः स्वादुपाकरसः सरः।
सोऽग्रे सलवणो दन्तपीडितः शर्करासमः॥
मूलाग्रजन्तुजग्धादिपीड़नान्मलसङ्करात्।
किञ्चित्कालं विधृत्या च विकृतिं याति यान्त्रिकः॥
विदाही गुरुविष्टम्भी तेनासौ तत्र पौण्ड्रकः।
शैत्यप्रसादमाधुर्य्यैर्वरस्तमनुवांशिकः॥
शतपर्व्वककान्तारनैपालाद्यास्ततः क्रमात्।
सक्षाराः सकषायाश्च सोष्णाः किञ्चिद्विदाहिनः"।
"वृष्यः शीतः स्थिरः स्निग्धो वृंहणो मधुरो रसः।
श्लेष्मणो भक्षितस्येक्षोर्यान्त्रिकस्तु विदह्यते॥
शैत्यात् प्रसादान्माधुर्य्यात् पौण्ड्रकाद्वंशको वरः"।
इति चरकः॥ तथा च सुश्रुते॥
"इक्षवो मधुरा विपाका गुरवः शीताः स्निग्धबल्या वृष्या मूत्रला रक्तपित्तप्रशमनाः क्रिमिकफकराश्चेति ते चानेकविधाः। तद्यथा,—
"पौण्ड्रको भीरुकश्चैव वंशकः शतपोरकः।
कान्तारस्तापसेक्षुश्च काष्ठेक्षुः सूचिपत्रकः॥
नैपालो दीर्घपत्रश्च नीलपोरोऽथ कोशकृत्।
इत्येता जातयः स्थौल्याद्गुणान् वक्ष्याम्यतः परम्॥
सुशीतो मधुरः स्निग्धो वृंहणः श्लेष्मणः सरः।
अविदाही गुरुर्वृष्यः पौण्ड्रको भीरुकस्तथा॥
आभ्यां तुल्यगुणः किञ्चित्सक्षारोवंशको मतः।
वंशवच्छतपोरस्तु किञ्चिदुष्णः स वातहा॥
कान्तारतापसाविक्षू वंशकानुगुणौ मतौ।
एवंगुणस्तु काष्ठेक्षुः स तु वातप्रकोपणः॥
सूचीपत्रो नीलपोरो नैपालो दीर्घपत्रकः।
वातलाः कफपित्तघ्नाः सकषाया विदाहिनः॥
कोशकारो गुरुः शीतो रक्तपित्तक्षयापहः।
अतीवमधुरो मूले मध्ये मधुर एव तु॥
अग्रेष्वक्षिषु विज्ञेय इक्षूणां लवणो रसः।
अविदाही कफकरो वातपित्तनिवारणः॥
वक्त्रप्रह्लादनो वृष्यो दन्तनिष्पीडितो रसः।
गुरुर्विदाही विष्टम्भी यान्त्रिकस्तु प्रकीर्त्तितः॥
पक्वो गुरुः सरः स्निग्धः सुतीक्ष्णः कफवातनुत्"॥)
कोकिलाक्षवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

इक्षुकाण्डः, पुं, (इक्षुरिक्षोस्य काण्ड इव काण्डो यस्य।) मुञ्जकः। शरमुञ्ज इति ख्यातः। इति शब्दचन्द्रिका॥ (यथा, रामायणे २।९१।१५।
"अपरास्वोदकं शीतमिक्षुकाण्डरसोपमम्"।)
काशतृणम। इति राजनिर्घण्टः॥

इक्षुगन्धः, पुं, (इक्षुरिक्षोस्य गन्ध इव गन्धो यस्य।) काशतृणम्। इति भावप्रकाशः॥ क्षुद्रगोक्षुरकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

इक्षुगन्धा, स्त्री, (इक्षुगन्ध+टाप्।) गोक्षुरकवृक्षः। गोखुरी इति भाषा। शुक्लभूमिकुष्माण्डः। कोकिलाक्षवृक्षः। कुलिया खारा इति भाषा। काशतृणम। इत्यमरो मेदिनी च॥ काशिया इति भाषा।

इक्षुगन्धिका, स्त्री, (इक्षुगन्ध+कन्+टाप्।) भूमिकुष्माण्डः। इति शब्दरत्नावली॥ (भूमिकुष्माण्डशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञेयाः॥)

इक्षुतुल्या, स्त्री, (इक्षोस्तुल्या।) तृणविशेषः। आनाख इति ख्याता। तत्पर्य्यायः। इक्षालिका २ अनिक्षुः ३ इक्षुबालिका ४। इति रत्नमाला॥

इक्षुदर्भा, स्त्री, (इक्षुरिक्षोस्य दर्भो वन्ध इव दर्भो यस्याः।) तृणविशेषः। तत्पर्य्यायः। सुदर्भा २ पत्रालुः ३ तृणपत्रिका ४। अस्या गुणाः। सुमधुरत्वं। स्निग्धत्वं। ईषत्कषायत्वं। कफपित्तहरत्वं। रुचिजनकत्वं। लघुत्वं। परमतृप्तिकारित्वञ्च।

इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुनेत्रं, क्ली, (इक्षोर्नेत्रं ।) इक्षुमूलं । इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुपत्रः, पुं, (इक्षोः पत्रमिव तीक्ष्णं पत्रं यस्य ।) यावनालनामधान्यविशेषः । इति राजनिर्घण्टः ॥ जोयार इति भाषा ।

इक्षुरः, पुं, (इक्षुरिव पूर्य्यते । इक्षु+पृ+क ।) शरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शरवृक्षशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ।)

इक्षुबालिका, स्त्री, (इक्षोर्बालिकेव तदाकृतित्वात् ।) इक्षुतुल्या । इति रत्नमाला ॥ कनाग्ब इति ख्याता । काशः । इति राजनिर्घण्टः ॥ काशिया इति भाषा ।

इक्षुमूलं, क्ली, (इक्षोः मूलमिव मूलं यस्य ।) वृक्षविशेषः । तत्पर्य्यायः । इक्षुनेत्रं २ मोरटकं ३ वंशनेत्रं ४ वंशमूलं ५ मोरटं ६ वंशपूरकं ७ । इति राजनिर्घण्टः ॥ ("अतीव मधुरो मूलः" इति सुश्रुतः ।)

इक्षुयोनिः, पुं, (इक्षोर्योनिरुत्पत्तिकारणं ।) पुण्ड्रकेक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तत्र पौण्ड्रकः । शैत्य-प्रसादमाधुर्य्यैर्वरः, इति वाभटः । पौण्ड्रकशब्दे चास्य विशेषो ज्ञेयः ॥)

इक्षुरः, पुं, (इक्षुमिक्षुवत् गन्धं राति ददातीति । इक्षु+रा+क ।) कोकिलाक्षवृक्षः । इति रत्नमाला ॥ कुलिया खाडा इति भाषा । इक्षुः । गोक्षुरकवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ काशः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुरकः, पुं, (इक्षुर+स्वार्थे+कन् ।) कोकिलाक्षवृक्षः । स्थूलशरः । काशतृणं । इति राजनिर्घण्टः । ("स्वयङ्गुप्तेक्षुरकयोः फलचूर्णं सशर्करम् । धारोष्णेन नरः पीत्वा पयसा न क्षयं व्रजेत्" ॥ इति सुश्रुतः ॥)

इक्षुरसः, पुं, (इक्षोरिव रसो यस्य ।) काशतृणं । इति भावप्रकाशः ॥ (इक्षुदण्डस्य रसः । अस्य गुणाः क्रमेण यथा ; दन्तपीडितेक्षुरसगुणाः । जीवनहितकारित्वं, हिमत्वं, शुक्रकारित्वं, तृप्तिजनकत्वं, वायुरक्तपित्तनाशित्वं, स्वादुत्वं, रक्तवर्द्धकत्वं धातुवर्द्धकत्वञ्च यथा भावप्रकाशः ।

"दन्तनिष्पीड़ितस्येक्षो रसः पित्तास्रनाशनः । शर्करासमवीर्य्यः स्यादविदाही कफप्रदः" ॥

यन्त्रनिष्पीड़ितरसगुणाः, रक्तशुक्रकारित्वम, शीतलत्वं, सारकत्वं, दाहजनकत्वं, किञ्चित् पित्तवायुनाशित्वं, क्षीरविष्टम्भदाहकारित्वञ्च यथा, भावप्रकाशे,—

"मूलाग्रजन्तुग्रन्थ्यादिपीड़नात् मलसंकरात् । किञ्चित्कालं विधृत्याथ विकृतिं याति यान्त्रिकः ॥ तस्मात् विदाही विष्टम्भी गुरुः स्यात् यान्त्रिको रसः । पर्य्युषितेक्षुरसगुणाः । वान्तिहरत्वं, वातजनकत्वं, जाड्यप्रतिश्यायरोगदातृत्वं, कफवायुकारित्वञ्च । यथा भावप्रकाशे ।

"रसः पर्य्युषितो नेष्टो ह्यम्लो वातापहो गुरुः । कफपित्तकरः शोषी भेदनश्चातिमूत्रलः" ॥ * ॥

पक्वेक्षुरसगुणाः । गुरुत्वं । सुतीक्ष्णत्वं । कफवातनाशित्वं । स्निग्धत्वं । अतिपाके विदाहित्वं । पित्तास्रदोषशोषकारित्वञ्च । यथा भावप्रकाशे ।

"पक्वो रसो गुरुः स्निग्धः सुतीक्ष्णः कफवातनुत् । गुल्मानाहप्रशमनः किञ्चित् पित्तकरः स्मृतः" ॥ * ॥

इक्षुरसविकारगुणाः । यथा भावप्रकाशे ।

"इक्षोर्विकारास्तृड्दाहमूर्च्छापित्तास्रनाशनाः । गुरवो मधुरा बल्याः स्निग्धाः वातहराः सराः । वृष्या मोहहराः शीता वृंहणा विषहारिणः" ।)

इक्षुरसक्वाथः, पुं, (इक्षुरसस्य क्वाथः ।) गुडः । इति हेमचन्द्रः ॥ (गुडशब्देऽस्य गुणादयो व्याख्येयाः ।)

इक्षुरसोदः, पुं, (इक्षुरसवत् उदकं यस्य उदकस्य उदभावः ।) इक्षुसमुद्रः । इति जटाधरः ॥

इक्षुवल्लरी, स्त्री, (इक्षुरिव सुस्वादा वल्लरी ।) क्षीरविदारी । क्षीरकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुवल्ली, स्त्री, (इक्षुरिव सुस्वादा वल्ली लता ।) क्षीरविदारी । इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुवाटिका, स्त्री, पुण्ड्रकः । इति राजनिर्घण्टः । पुडि आक इति भाषा ।

इक्षुवाटी, स्त्री, (इक्षोर्वाटीव ।) पुण्ड्रकः । इति राजनिर्घण्टः ।

इक्षुवेष्टनः, पुं (इक्षोरिव वेष्टनं यस्य ।) भद्रमुञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुशाकटं, क्ली, (इक्षोः क्षेत्रं । इक्षुशब्दात् क्षेत्रे शाकटशाकिनौ इति शाकटप्रत्ययः ।) इक्षुक्षेत्रम् । इति व्याकरणम् ॥ इक्षुर भूमि इति भाषा ।

इक्षुशाकिनं, क्ली, (इक्षोर्भवनं क्षेत्रं वा । इक्षु+शाकिन ।) इक्षुक्षेत्रं । इति व्याकरणम् ॥

इक्षुसारः, पुं, (इक्षोः सारः ।) गुडः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्ष्वाकुः पुं, (इक्षुमाकरोतीति । इक्षु+आङ्+कृ+मितद्र्वादित्वात् डु । यद्वा इक्षु इति शब्दं अकतीति अक गतौ बाहुलकात् उण ।) वैवस्वतमनुपुत्रः । स तु सत्ययुगे अयोध्यायां सूर्य्यवंशीयादि राजः । इति पुराणम् ॥ (गीतायाम् । ४ । १ । "विवस्वान् मनवे प्राह मनुरिक्ष्वाकवेऽब्रवीत्" । इक्ष्वाकोर्गोत्रे जाताः इति व्युत्पत्त्या तत्कालिकाः । इक्ष्वाकुवंशोद्भवाः । यथा रघुः । १।७२ । "इक्ष्वाकूणां दुरापेऽर्थे त्वदधीना हि सिद्धयः" ।)

इक्ष्वाकुः, स्त्री, (इक्षु+आङ्+कृ+डु ।) कटुतुम्बी । इत्यमरो मेदिनी च ॥ तितलाउ इति भाषा । ("इक्ष्वाकुकुसुमचूर्णं वा पूर्ववदेव क्षीरेण कासश्वासच्छर्दिकफरोगेषु प्रयोगः" । इति सुश्रुते । "सिद्धं वक्ष्याम्यथेक्ष्वाकुकल्पं यथा प्रशस्यते" । अस्याः पर्य्यायो यथा ।

"लम्बाऽथ कटुकालाबुस्तुम्बी पिण्डफला तथा । इक्ष्वाकौ फलिनी चैव प्रोच्यते तस्य कल्पना" ॥

अस्या रोगविशेषे प्रशस्तता यथा ।

"कासश्वासविषच्छर्दिज्वरार्त्ते कफकर्षिते । प्रताम्यति नरे चैव वमनार्थं तदिष्यते" ॥

अवस्थाभेदेनास्या व्यवहारो यथा ।

"अपुष्पस्य प्रवालानां मुष्टिं प्रादेशसम्मिताम् । क्षीरप्रस्थे शृतं दद्यात् पित्तोद्रिक्ते कफज्वरे ॥ पुष्पादिषु च चत्वारः क्षीरे जीमूतके यथा । योगाः हरितपाण्डूनां सुरामण्डेन पञ्चमः ॥ फलस्य रसभागञ्च त्रिगुणक्षीरसाधितम् । उरःस्थिते कफे दद्यात् स्वरभेदे सपीनसे ॥ शृतमध्यफलजीर्णे स्थितं क्षीरं यदा दधि । जातं स्यात् कफजे कासे श्वासे वम्यां तत्पिबेत् ॥ मस्तुना वा फलान्मध्यं पाण्डुकुष्ठविषार्द्दितः । तेन तक्रं विपक्वं वा सक्षौद्रलवणं पिबेत् ॥ अजाक्षीरेण बीजानि भावयेत् पाययेत च । विषगुल्मोदरग्रन्थिगण्डेषु श्लीपदेषु च ॥ तुम्ब्याः फलरसैः शुष्कैः सपुष्पैरवचूर्णितम् । कर्द्दयन्माल्यमाघ्राय गन्धसम्पत्सुखोचितः ॥ भक्षयेत्फलमध्यं वा गुडेन पललेन च । इक्ष्वाकुफलतैलं वा सिद्धं वा पूर्ववद्घृतम् ॥ पञ्चाशद्द्विशद्धानि फणादीनां यथोत्तरम् । पिबेद्धिमस्य बीजानि कषायैश्चासुतं पृथक् ॥ यष्ट्याह्वकोविदारार्द्यैर्मृष्टमन्तर्नखं पिबेत् ॥ कषायैः कोविदाराद्यैर्मात्राश्च फलवत् स्मृताः । गुल्ममेहप्रसेके च कल्कं मांसरसैः पिबेत् ॥ नरः साधु वमत्येवं न च दौर्ब्बल्यमश्नुते" ॥ "इक्ष्वाकुमूलं मदनं विशल्यामिविषे वचां । कृतं श्रिणवासिको चापि पिबेत्तुल्यानि पूर्ब्बवत्" ॥) इति चरकः ॥)

इक्ष्वारिः, पुं, (इक्षुदण्डस्य अरिः ।) काशतृणं । इति राजनिर्घण्टः ॥ (काशशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ।)

इक्ष्वालिकः, पुं, (इक्षुरिव अलति व्याप्नोतीति ।) काशतृणं । इति भावप्रकाशः ॥

इक्ष्वालिका, स्त्री, (इक्ष्वालिक+टाप ।) इक्षुतुल्या । इति रत्नमाला ॥ कानाम इति भाषा । खागड़ा इति केचित् ॥

इख, गतौ । (भ्वादिं-परं-सकं-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ तृतीयस्वरादिः । एखति । इति दुर्गादासः ॥

इखि, इ, गतौ । (भ्वादिं-परं-सकं-सेट इदित् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ तृतीयस्वरादिः । इ, इङ्खते । इति दुर्गादासः ॥

इगि, इ, गतौ । (भ्वादिं-परं-सकं-सेट्, इदित् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ तृतीयस्वरादिः । इ, इङ्गति इङ्गितं । इति दुर्गादासः ॥ (यदुक्तं भारते । "त्वया सृष्टमिदं विश्वं यच्चेङ्गं यच्च नेङ्गति" ।

इङ्गं, त्रि, (इगि+क ।) अद्भुतं । जङ्गमं । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥ (यथा, भारते । ("त्वया सृष्टमिदं विश्वं यच्चेङ्गं यच्च नेङ्गति" ।)

इङ्गः, पुं, (इङ्ग+घञ् ।) इङ्गितं । ज्ञानं । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥

इङ्गितं, क्ली, (इगि+क्त ।) अभिप्रायानुरूपचेष्टाविष्करणं । ठार सङ्केत इत्यादि भाषा । तत्पर्य्यायः । आकारः २ इङ्गः ३ । इत्यमरः ॥ गमनं । चेष्टा । इति हेमचन्द्रः ॥ ("आकारैरिङ्गितैर्गत्या चेष्टया भाषणेन च । नेत्रवक्त्रविकारैश्च लक्ष्यतेऽन्तर्गतं मनः" ॥ हितोपदेशे सुहृद्भेदः । (तथाच रघुः १।२० ।)

"तस्य संवृतमन्त्रस्य गूढ़ाकारेङ्गितस्य च" ।)

इङ्गुदः, पुं (इङ्गं द्यति अवखण्डयतीति । इङ्ग + दो + क । अस्य उक् ।) इङ्गुदीवृक्षः । इत्यमरभरतौ ॥
("इङ्गुदन्तिक्तमधुरं स्निग्धोष्णं कफवातजित्" ।
इति चरकः ॥०॥ विशेषोऽन्यश्चेङ्गुदीशब्दे ज्ञेयः ।)

इङ्गुदी, स्त्री, (इङ्गुद + ङीष ।) वृक्षविशेषः । इङ्गोट इति भाषा । जीयापुता इति तु वङ्गदेशीया प्रमादेन वदन्ति तस्य तु पुत्रजीव इत्यादीनि नामानि प्रसिद्धानि । तत्पर्य्यायः । तापसतरुः २ । इत्यमरः ॥ हिङ्गुपत्रः ३ विषकण्टः ४ अनिलान्तकः ५ गौरत्वक् ६ तनुपत्रः ७ शूलारिः ८ तापसद्रुमः ९ तीक्ष्णकण्टः १० तैलफलः ११ पूतिगन्धः १२ विगन्धकः १३ कोष्ठफलः १४ ।
(यथा रघुः १४।८१ ।
"तामिङ्गुदीस्नेहकृतप्रदीप-
मास्तीर्णमेध्याजिनतल्पमन्तः" ॥)
अस्या गुणाः । मदगन्धित्वं । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । फेनिलत्वम् । लघुत्वम् । रसायनत्वम् । जन्तुवातामयकफव्रणनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
(अस्य पर्य्यायपूर्ब्बकं गुणानाह ।
"इङ्गुदोऽङ्गारवृक्षश्च तिक्तकस्तापसद्रुमः ।
इङ्गुदः कुष्ठभूतादिग्रहव्रणविषक्रिमीन् ॥
हन्त्युष्णश्चित्रशूलघ्नस्तिक्तकः कटुपाकवान्" ।
इति भावप्रकाशः ॥) ज्योतिष्मतीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥ नयाफट्की इति भाषा ।

इङ्गुलः, पुं, स्त्री, इङ्गुदीवृक्षः । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥

इच्छा, स्त्री, (एषणं इच्छा । इष् + श + टाप् ।) मनोधर्म्मविशेषः । तत्पर्य्यायः । आकाङ्क्षा २ वाञ्छा ३ दोहदः ४ स्पृहा ५ ईहा ६ तृट् ७ लिप्सा ८ मनोरथः ९ कामः १० अभिलाषः ११ तर्षः १२ । इत्यमरः ॥ रुक् १३ इषा १४ श्रद्धा १५ तृष्णा १६ रुचिः १७ मतिः १८ दोहलं १९ छन्दः २० इट् २१ । इति जटाधरः ॥ (यथा मनौ ५।४५
"योऽहिंसकानि भूतानि हिनस्त्यात्मसुखेच्छया" ।)
न्यायमते अस्याः कारणम् । (यथा, भाषापरिच्छेदे । १४८, १४९ ।)
"निर्दुःखत्वे सुखे चेच्छा तज्ज्ञानादेव जायते ।
इच्छा तु तदुपाये स्यादिष्टोपायत्वधीर्य्यदि ॥
चिकीर्षा कृतिसाध्यत्वप्रकारेच्छा तु या भवेत् ।
तद्धेतुः कृतिसाध्येष्टसाधनत्वमतिर्भवेत्" ॥
अस्याः प्रतिबन्धः । "बलवद्द्विष्टहेतुत्वमतिः स्यात् प्रतिबन्धिका" । इति भाषापरिच्छेदे १४८ ॥

इच्छावती, स्त्री, (इच्छा विद्यते यस्याः । इच्छा + मतुप् । मस्य वः ।) धनादीच्छायुक्ता स्त्री । तत्पर्य्यायः । कामुका २ । इत्यमरः ॥

इच्छावसुः, पुं, (इच्छयाभिलाषमात्रेणैव वसु धनं यस्य ।) कुवेरः । इति जटाधरः ॥

इच्छुः, त्रि, (इच्छतीति । इषधातोर्निपातनात् सिद्धम् ।) इच्छाविशिष्टः । आकाङ्क्षायुक्तः । इति व्याकरणम् ॥ (यथा, रामायणे ।४।४।८ ।
("शरण्यः शरणेच्छूनां पितुर्गादेशपालकः" ।)

इच्छुकः, पुं, (इच्छु + कन् ।) वृक्षविशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ टावालेवु इति ख्यातः ।

इज्जलः, पुं, (एतीति । इ + क्विप् + तुक् ; इत् जलमस्य ।) हिज्जलवृक्षः । हिजल गाछ इति भाषा । तत्पर्य्यायः । निचुलः २ अम्बुजः ३ । इत्यमरः ॥
(सपर्य्यायगुणाः यथा, भावप्रकाशे ।
"इज्जलो हिज्जलश्चापि निचुलश्चाम्बुजस्तथा ।
ज्जलवेतसवद्वेद्यो हिज्जलोऽयं विषापहः" ॥)

इज्यः, पुं, (इज्या विद्यते यस्य । इज्या अर्श आद्यच् ।) वृहस्पतिः । इति ज्योतिषं शब्दरत्नावली च ॥
("जीवार्किभानुजेज्याना क्षेत्राणि स्युरजादयः" ।)

इज्यः, त्रि, (इज्या पूजास्त्यस्य । अर्श आद्यच् ।) गुरुः । पूजनीयः । इति मेदिनी ॥

इज्या, स्त्री, (यजनं इति । यज + भावे क्यप् + टाप् ।) दानं । यज्ञः । (यथा, रघुः । १ । ६८ ।)
("सोऽहमिज्याविशुद्धात्मा प्रजालोपनिमीलितः")
पूजा । सङ्गमः । इति मेदिनी ॥ (कर्म्मणि क्यप् ।) गौः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कुट्टनी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

इज्याशीलः, पु, (इज्या यज्ञं शीलयति पुनःपुनराचरतीति । इज्या + शील + ण ।) पुनःपुनर्यज्ञकर्त्ता । तत्पर्य्यायः । यायजूकः २ । इत्यमरः ॥

इञ्चाकः, पुं, मत्स्यविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ इंचला मोचाचिङ्ङि इति भाषा । (चिङ्गटशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

इट गत्यां । (भ्वादिं-परं-सकं-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ एटति । इति दुर्गादासः ॥

इट्[ष्] स्त्री, (इष + क्विप ।) इच्छा । इति जटाधरः ॥

इट्चरः, पु, (एषणमिति इट् । इष् + क्विप् । तेन चरति इति । इष् + चर् + अच् ।) षण्डः । इत्यमरः ॥ षाँड इति भाषा ।

इडा, स्त्री, (इल् + क + टाप् ।) बुधग्रहभार्य्या । सा इक्ष्वाकुराजकन्या । (यथा हरिवंशे,—
"तत्र दिव्याम्बरधरा दिव्याभरणभूषिता ।
दिव्यसंहनना चैव इडा जज्ञे इति श्रुतिः" ॥)
गौः । (यथा, भारते, -
"इडाज्यहोमाहुतिभिर्मन्त्रशिक्षाविशारदैः" ।)
वचनं । (देवीभेदः । यथा, हरिवंशे,—
'श्रुतिःप्रीतिरिडाकान्तिःशान्तिःपुष्टिःक्रिया तथा' ।)
पृथ्वी । इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते, घोषयात्रापर्व्वणि २३५।१० ।
"पतत्रिसङ्घैः स जघन्यरात्रे
प्रबोध्यते नूनमिडातलस्थः" ।) स्वर्गः । शरीरस्य वामभागस्था नाडी । इति हेमचन्द्रः ॥ (तथा च षट्चक्रभेदे श्लोकः ।
"मेरोर्वाह्यप्रदेशे शशिमिहिरशिरे सव्यदक्षे निषण्णे, मध्ये नाडी सुषुम्ना त्रितयगुणमयी चन्द्रसूर्य्याग्निरूपा" ।
"मेरोर्मेरुदण्डस्य वाह्यप्रदेशे वहिर्भागे सव्यदक्षे वामदक्षिणे पार्श्वे शशिमिहिरशिरे चन्द्रसूर्य्यात्मिके नाड्यौ इडापिङ्गलानाड़ीद्वयमितिफलितार्थः । निषण्णे वर्त्तेते" । आगमसङ्कलनीतन्त्रे । ८ ।
"इड़ा नाम सैव गङ्गा यमुना पिङ्गला स्मृता ।
गङ्गायमुनयोर्मध्ये सुषुम्ना च सरस्वती ॥
एतासां सङ्गमो यत्र त्रिवेणी सा प्रकीर्त्तिता ।
तत्र स्नातः सदा योगी सर्व्वपापैः प्रमुच्यते" ॥
इयन्तु सकामकर्म्मानुष्ठायिजीवानां पुनरावर्त्तिकारिणी धूममार्गा पितृयानरूपिणी ।
अनयोरिड़ापिङ्गलयोर्मध्ये गता सुषुम्नैव ब्रह्मनाड़ी यस्या नाड्या इदं सर्व्वं विश्वं प्रतिष्ठितम् ।
यथा उत्तरगीतायाम् । २ अध्याये ।
"इड़ा च वामनिःश्वासः सोममण्डलगोचरा ।
पितृयानमितिज्ञेया वाममाश्रित्य तिष्ठति ॥१२॥
गुदस्य पृष्ठभागेऽस्मिन् वीणादण्डस्य देहभृत् ।
दीर्घास्थि मूर्द्धिपर्य्यन्तं ब्रह्मदण्डेति कथ्यते ॥ १३ ॥
तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं ब्रह्मनाड़ीति सूरिभिः ॥१४॥
इड़ा पिङ्गलयोर्मध्ये सुषुम्ना सूक्ष्मरूपिणी ॥
सर्व्वं प्रतिष्ठितं यस्यां सर्व्वगं सर्व्वतोमुखम्" ॥१५॥
परं आसामिड़ादीनां नाड़ीनां शोधनमकुर्व्वन् योगी कदाप्यात्मप्रसादं लब्धुं नार्हति तथा च भगवच्छङ्करोक्तयोगशास्त्रे ।
"ईप्सितानि समभ्यस्य वाञ्छितानि यथाविधि ।
प्राणायामं ततो गार्गि जितासनगतोऽभ्यसेत् ॥
मृदासने कुशान् सम्यक् आस्तीर्य्याजिनमेव च ।
लम्बोदरञ्च सम्पूज्य फलमोदकभक्षणैः ॥
तदासने सुखासीनः सव्ये न्यस्येतरं करम् ।
समग्रीवशिराः सम्यक् संवृतास्यः सुनिश्चलः ।
प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापि नासाग्रन्यस्तलोचनः ॥
अतिभुक्तमभुक्तञ्च वर्ज्जयित्वा प्रयत्नतः ।
नाडीसंशोधनं कुर्य्यात् उक्तमार्गेण यत्नतः ॥
वृथा क्लेशो भवेत्तस्य तच्छोधनमकुर्व्वतः ।
नासाग्रे शशभृद्वीजं चन्द्रातपवितानितम् ॥
सप्तमस्य तु वर्गस्य चतुर्थं वर्गसंयुतम् ।
विश्वमध्यस्थमालोक्य नासाग्रे चक्षुषी उभे ॥
इडया पूरयेद्वायुं वाह्यं द्वादशमात्रकैः ।
ततोऽग्निं पूर्व्ववद्ध्यायेत् स्फुरज्ज्वालावलीयुतम् ।
रफष्ठं विन्दुसंयुक्तं शिखिमण्डलसंस्थितम् ॥
ध्यायेद्विरेचयेद्वायुं मन्दं पिङ्गलया पुनः ।
पुनः पिङ्गलयापूर्य्य प्राणं दक्षिणतः सुधीः ॥
तद्वद्विरेचयेद् वायुमिड़या तु शनैः शनैः ।
त्रिचतुर्वत्सरञ्चापि त्रिचतुर्मासमेव च ।
गुरुणोक्तप्रकारेण रहस्येवं समभ्यसेत्" ॥)

इडाचिका, स्त्री, (इडावत् अचति । इड़ा + अच । गवुल । टाप् + अत इत्वम् ।) वरटा । वोल्ता इति भाषा । इति शब्दचन्द्रिका ॥

इड़िका, स्त्री, (इडा + स्वार्थे क, इत्वम् ।) पृथ्वी । इति शब्दरत्नावली ॥

इडिक्कः, पु, (इड़िक् + कै + ड ।) वनच्छागलः । इति हेमचन्द्रः ॥

इड्वरः, पु, (इट् + वृ + अच् ।) इट्चरः । वृषः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

इत, इ बन्धे । (इदित्-दिवां-आत्मं-सकं-सेट् ।) इ इन्त्यते । इति दुर्गादासः ॥

इतः, त्रि, (इ + क्त ।) गतः । स्मृतः । इति मेदिनी ॥ (प्राप्तः । ज्ञाने, क्ली ।)

इतः, [स्] व्य, (अस्मादिति निपातनात् सिद्धम् ।) नियमः । पञ्चम्यर्थः । (यथा कुमारे २ । २८ । "तद्ब्रूत वत्साः किमितः प्रार्थयध्वं समागताः" ।) विभागः । इति विश्वः ॥

इतरः, त्रि, (इना कामेन तरतीति । इ + तॄ + अच् यद्वा इतेन ज्ञानेन त्रीयते इति बाहुलकात् अरः ।) अन्यः ("वामेतरस्तस्य करः प्रहर्त्तुः" । इति रघुः । २।३१ ।) नीचः । इत्यमरः ॥

इतरविशेषः, पुं, (इतरस्मात् विशेषः ।) अन्यप्रभेदः ॥

इतरेतरं, त्रि, अन्योऽन्यं । परस्परं । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा, रघुः । ७ । ५४ ।)

("व्यूहावुभौ तावितरेतरस्मात्
भङ्गं जयञ्चापतुरव्यवस्थम्" ।)

इतरेद्युः, [स्] व्य, (इतर + एद्युस् ।) इतरस्मिन्नहनि । अन्यदिने । इत्यमरः ॥

इतस्ततः, व्य, अत्र तत्र । एखाने सेखाने इति भाषा । यथा,—

"हे सखे रथानां स गजानामयुतं रणे ।
इतस्ततो धावमानः सुरथो रथिनां वरः" ॥

इति जैमिनिभारते आश्वमेधिके पर्व्वणि २० अध्यायः ॥ अपि च ।

"ताडितास्तेन वीरेण फणीन्द्रास्त्रासमागताः ।
इतस्ततस्ते तन्मुक्ता गताः पातालमुज्ज्वलाः" ॥

इति पाद्मे पातालखण्डे ४४ अध्यायः ॥

इति, व्य, (इण् + क्तिच् ।) हेतुः । (यथा, रघुः ।२।२२।

"वत्सोत्सुकापि स्तिमिता सपर्य्यां
प्रत्यग्रहीत्सेति ननन्दतुस्तौ" ।)

प्रकरणम् । (यथा, मनुः । २ । १५ ॥

"उदितेऽनुदिते चैव समयाध्युषिते तथा ।
सर्व्वथा वर्त्तते यज्ञ इतीयं वैदिकी श्रुतिः" ॥)

प्रकाशः । (यथा, रघुः । १ । १२ ।

"दिलीप इति राजेन्दुरिन्दुः क्षीरनिधाविव" ॥)

आदिः । समाप्तिः । इत्यमरः ॥ निदर्शनम् । ("आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः" । इति मनुः । १।१० ।) प्रकारः । अनुकर्षः । परक्षतिः । इति मेदिनी ॥ (विवक्षानियमः । प्रत्यक्षं । अवधारणं । परामर्शः । मानम् । इत्यमर्थः । एवार्थः । "गुणानित्थेव तान् विद्धि" । इति रामायणे । १म काण्डे ।)

इतिकथं, त्रि, (इति इत्थं प्रकारेण कथा यस्य ।) अश्रद्धेयं । नष्टं । इति मेदिनी ॥

इतिकथा, स्त्री, अर्थशून्यवाक्यं । इति मेदिनी ॥

इतिह, व्य, (इति एवं च ह किल च ।) पारम्पर्य्योपदेशः । तत्पर्य्यायः । ऐतिह्यं २ । इत्यमरः ॥

इतिहासः, पुं, (इतिह आस्तेऽस्मिन् । इतिह + आस + घञ् ।) पूर्व्ववृत्तान्तः । प्राचीनकथा । तत्पर्य्यायः । पुरावृत्तं २ । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । ३ । २३२ ।

"आख्यानानीतिहासांश्च पुराणानि खिलानि च" ।)

व्यासादिप्रणीतभारतादिग्रन्थः । इति भरतः ॥

इत्कटः, पु, (इतं समीपस्थं जनं कटति आच्छादयति फलेन इति । इत् + कट् + अच ।) वृक्षविशेषः । ओकडा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । वज्रमूलः २ वाटीदीर्घः ३ खरच्छदः ४ । इति रत्नमाला ॥ ("वीरणशालिषष्टिकेक्षुबालिकादर्भकुशकाशगुन्द्रेत्कटकत्तृणमूलानीति दशेमानि स्तन्यजननानि भवन्ति" । इति चरकः ।)

इत्किला, स्त्री, रोचनाख्यगन्धद्रव्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

इत्थं, व्य, (इदम् + थमु । एतेतौरथोरिति इदादेशः ।) इदंप्रकारं । इति वोपदेवः ॥ एइ प्रकार इतिभाषा । (यथा रघौ । २ । २५ ।

"इत्थं व्रतं धारयतः प्रजार्थं
समं महिष्या महनीयकीर्त्तेः ।)

इत्यः, त्रि, (इ + क्यप् ।) गम्यः । इति व्याकरणम् ॥

इत्वरः, त्रि, (एतीति + इ + क्वरप ।) क्रूरकर्म्मा । पथिकः । दुर्व्विधः । नीचः । इति हेमचन्द्रः ॥

इत्वरी, स्त्री, (एति परपुरुषं प्राप्नोतीति । इ + क्वरप् + ङीप ।) असती । इत्यमरो मेदिनी च ॥ अभिसारिका । इति हेमचन्द्रः ॥

इद, इ, परमैश्वर्य्ये । (इदित् भ्वादि-परं-सकं-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ इ इन्दत इन्दति इन्द्रः । इति दुर्गादासः ॥

इदं, [म्] त्रि, (एति, इण गतौ, इणो दमुगिदि दश-पादीवृत्तिः । यद्वा इन्दति, इदि परमैश्वर्य्ये, इन्देः कमिर्नलोपश्चेति दीक्षितः ।) पुरोवर्त्तिवाचकसर्व्वनाम । इति व्याकरणम् ॥ एइ इति भाषा ।

इदंकार्य्या, स्त्री, (इदम् कार्य्यं यस्याः ।) दुरालभावृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

इदा, स्त्री, संवत्सरादिवर्षपञ्चकान्तर्गततृतीयवत्सरः । इति मलमासतत्त्वं ॥ अस्या विवरणम् वत्सरशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

इदानीं, [न्] व्य, (इदम + दानीं, इदम इश ।) अस्मिन् काले । सम्प्रति । इत्यमरः ॥ ("हविषे दीर्घसत्रस्य सा चेदानीं प्रचेतसः" । इति रघुः । १ । ८० ।) वाक्यभूषणम् । इति शब्दरत्नावली ॥

इदानीन्तनं, त्रि, (इदानीं + भवार्थे ट्युः ।) इदानीम्भवं । सम्प्रतिजातं । आधुनिकं । इति व्याकरणम् ॥ "वासना चेदानीन्तनी प्राक्तनी च रसास्वादहेतुः" । इति साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदे ।२६ ।)

इदावत्सरः, पु, (इदा इति वत्सरः ।) संवत्सरादिपञ्चान्तर्गतवत्सरविशेषः । अस्मिन् वत्सरे अन्नवस्त्रदानं महाफलम् । इति विद्याधर्म्मोत्तरम् ॥ ("संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसीदावत्सरोऽसीद्वत्सरोऽसि" । इति वाजसनेयीसंहिता ।२७।४५ ॥)

इद्धं, क्ली, (इन्ध + क्त ।) आतपः । दीप्तिः । इति मेदिनी ॥ आश्चर्य्यं । इति जटाधरः ॥

इद्धः, त्रि, निर्म्मलः । इति शब्दरत्नावली ॥

इद्वत्सरः, पु, इदावत्सरः । यथा,—

"संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः ।
इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्सरः ॥
पञ्चमो वत्सरस्तेषां तदेभिः पञ्चभिर्युगं ।
तेषु संवत्सरो ह्यग्निः सूर्य्यस्तु परिवत्सरः ॥
सोम इद्वत्सरस्तेषां वायुश्चैवानुवत्सरः ।
रुद्रस्तु वत्सरो ज्ञेयः पञ्चाब्दा ये युगात्मकाः" ॥

इति देवीपुराणे कालव्यवस्थानामाध्यायः ॥

इध्मं, क्ली, (इन्ध + मक् ।) अग्निसन्दीपनकाष्ठम् । इत्यमरः ॥ ज्वालानि काठ इति भाषा । ("तच्चेध्मानयने शुक्रो नियुक्तः काश्यपेन ह" । इति भारते ।)

इनः, पुं, (एतीति । इ + नक् ।) सूर्य्यः । प्रभुः । ("वसुम इनस्पतिः" । ऋग्वेदे । ४१ । २ ।) नृपभेदः । इत्युणादिकोषः ॥

इभारी, स्त्री, वटपत्रीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्दम्बरं, क्ली, (इन्दं महार्हम् अम्बरं नीलवस्त्रमिव ।) इन्दीवरं । नीलोत्पलं । इति शब्दमाला ॥

इन्दिन्दिरः, पुं, भ्रमरः । इति हेमचन्द्रः ॥

इन्दिरा, स्त्री, (इन्द + किरच + टाप ।) लक्ष्मीः । इति जटाधरः भिकाण्डशेषश्च ॥ ("मन्दं मन्दं मन्दिरादिन्दिरेव" इति भामिनीविलासे ।) शोभा । कान्तिः । यथा, "निशि निःसरदिन्दिरं कथं तुलयामः कलयापि पङ्कजम्" । इति भामिनीविलासे ।)

इन्दिरामन्दिरं, क्ली, (इन्दिरायाः मन्दिरं वासस्थानमिव ।) विष्णुः । इति राजवल्लभः ॥

इन्दिरालयं, क्ली, (इन्दिरायाः लक्ष्म्याः आलयः ।) पद्मं । इति शब्दरत्नावली । क्लीवत्वमभिधानात् ॥

इन्दिरावरं, क्ली, (इन्दिरायाः लक्ष्म्याः वरं प्रियं ।) नीलोत्पलं । इति शब्दरत्नावली ॥

इन्दिवरं, क्ली, (इन्दतीति । इदि परमैश्वर्य्ये, इगुपधात् किदिति इन् । इन्दिर्लक्ष्मीस्तस्याः वरं प्रियं ।) नीलोत्पलं । इति शब्दमाला ॥

इन्दीवरं, क्ली, (इन्दी लक्ष्मीस्तस्याः वरं प्रियं ।) नीलपद्मं । तत्पर्य्यायः । नीलाम्बुजन्म २ । इत्यमरः । कुवलयं ३ नीलाब्जं ४ नीलोत्पलं ५ । इति रत्नमाला ॥ ("इन्दीवरेण नयनं मुखमम्बुजेन" । इति कालिदासः । "इन्दीवरश्यामतनुर्नृपोऽसौ" । इति रघुः ।६।६५ ।) (नीलोत्पलशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञेयाः ।)

इन्दीवरिणी, स्त्री, (इन्दीवर + इनि ङीप ।) उत्पलिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (नीलोत्पलसमूहः ।)

इन्दीवरी, स्त्री, (इन्दीवरमस्त्यस्याः । अर्श आद्यच गौरादित्वात् ङीष् ।) शतमूली । इति मेदिनीराजनिर्घण्टौ ॥ ("शतानिम्बपटोलकेतकिबलाकुष्माण्डकेन्दीवरी" इति परिभाषायां ॥)

इन्दीवारं, क्ली, (इन्द्या लक्ष्म्या वारो वरणं यस्मिन् ।) इन्दीवरं । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

इन्दुः, पु, (उनत्ति अमृतधारया भुवं क्लिन्नां करोति इति । उन्द + उ + आदेरिच्च ।) चन्द्रः । ("दिलीप इति राजेन्दुरिन्दुः क्षीरनिधाविव" । इति रघुः ।१।१२ ।) कर्पूरः । इत्यमरः ॥ (चन्द्रसमसंख्यः एकसंख्यायुक्तः । मृगशिरानक्षत्रम् ॥ "दिवाकरकिरणैर्नखं स्पृष्टमिन्दुकरैर्निशि" ।

इति वैद्यकद्रव्यगुणः ॥)

इन्दुकः, पुं, (इन्दुरिव शुक्लत्वात् । इन्दु+कन् ।) अश्मन्तकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्दुकमलं, क्ली, (इन्दुश्चन्द्र इव शुभ्रं कमलं ।) सितोत्पलं । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्दुकलिका, स्त्री, (इन्दुरिव शुक्ला कलिका यस्याः ।) केतकी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (केतकीशब्देऽस्या विशेषो ज्ञेयः ॥)

इन्दुकान्तः, पुं, (इन्दुः कान्तः प्रियो यस्य । चन्द्रोदयेऽयं निष्यन्दतीतिभावः ।) चन्द्रकान्तमणिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्दुकान्ता, स्त्री, (इन्दुः कान्तो यस्याः ।) रात्रिः । इति हेमचन्द्रः ॥

इन्दुजनकः, पुं, (इन्दोर्जनकः ।) समुद्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (समुद्रात् चन्द्रोत्पत्तिकथा भारते आदिपर्व्वणि अष्टादशाध्याये द्रष्टव्या । यथा, —

"ततः शतसहस्रांशुर्मथ्यमानात्तु सागरात् ।
प्रसन्नात्मा समुत्पन्नः सोमः शीतांशुरुज्ज्वलः" ॥ ३४ ॥)

इन्दुजा, स्त्री, (इन्दोर्जायते या । इन्दु+जन्+ड ।) नर्म्मदा नदी । इति हेमचन्द्रः । नर्म्मदा इति ख्याता । (इयं च प्रतीच्यामवन्तिषु स्थिता प्रत्यक्स्रोतोवहा च । यथा,—

"अवन्तिषु प्रतीच्यां वै कीर्त्तयिष्यामि ते दिशि ।
यानि तत्र पवित्राणि पुण्यान्यायतनानि च ॥
प्रियङ्गवाम्रवनोपेता वानीरफलमालिनी ।
प्रत्यक्स्रोता नदी पुण्या नर्मदा तत्र भारत" ॥

इति भारते आदिपर्व्वणि ८९ अध्यायः ॥)

इन्दुपुत्रः, पुं, (इन्दोः पुत्रः ।) बुधग्रहः । इति शब्दरत्नावली ॥

इन्दुपुष्पिका, स्त्री, (इन्दुरिव शुभ्रं पुष्पं यस्याः ।) कलिकारीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ विषलाङ्गुला इति भाषा ।

इन्दुभृत्, पुं, (इन्दुं बिभर्त्तीति । इन्दु+भृ+क्विप् ।) शिवः । इति हेमचन्द्रः ॥

इन्दुमती, स्त्री, (इन्दुः पूर्णेन्दुर्विद्यते यस्याः । इन्दु+मतुप् ।) पूर्णिमा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (इन्दुमती पूर्णिमेव आनन्ददायिका स्वनामख्याता विदर्भराजभगिनी, अजराजपत्नी । यथा,—रघुः ।

"अथेश्वरेण क्रथकैशिकानां
स्वयंवरार्थं स्वसुरिन्दुमत्याः" । ५।३९ ।
"वसुधामपि हस्तगामिनी-
मकरोदिन्दुमतीमिवापरां" । ८।१ ।)

इन्दुरत्नं, क्ली, (इन्दुरिव शुभ्रं रत्नम् ।) मुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्दुलेखा, स्त्री, (इन्दोश्चन्द्रस्य लेखेव ।) अमृता । सोमलता । शशिकला । इति मेदिनी । यमानिका इति शब्दमाला ॥

इन्दुलोहकं, क्ली, (इन्दुलोह+कन् ।) रौप्यं । इति राजनिर्घण्टः ।

इन्दुवल्ली, स्त्री, (इन्दोर्वल्ली लता ।) सोमलता । इति जटाधरः ॥ (सोमलताशब्देऽस्या गुणादयो व्याख्येयाः ॥)

इन्दुव्रतं, क्ली, (इन्दवे इन्दुलोकार्थं वा व्रतं ।) चान्द्रायणव्रतं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते ॥

("इन्दुव्रतसहस्रं तु यश्चरेत् कायशोधनम् ।
पिबेत् यश्चापि गङ्गाम्भः समौ स्यातां न वा समौ")

इन्दुरः, पुं, मूषिकः । इति जटाधरः । इँदुर इति भाषा ॥ (गणेशवाहनं । इति पुराणम् ।)

इन्द्रः, पुं, (इन्दतीति । इदि परमैश्वर्य्ये तस्मात् रन् प्रत्ययः ।) देवराजः । स तु अदितिपुत्त्रः । पूर्ब्बदिक्पतिश्च । तस्य भार्य्या शची । पुत्त्राः जयन्तः १ ऋषभः २ मीढुषश्च ३ । अस्त्रं वज्रं । वाहनं ऐरावतः । पुरी अमरावती । वनं नन्दनं । तत्पर्य्यायः । मरुत्वान् २ मघवा ३ विडौजाः ४ पाकशासनः ५ वृद्धश्रवाः ६ सुनासीरः ७ पुरुहूतः ८ पुरन्दरः ९ जिष्णुः १० लेखर्षभः ११ शक्रः १२ शतमन्युः १३ दिवस्पतिः १४ सुत्रामा १५ गोत्रभित् १६ वज्री १७ वासवः १८ वृत्रहा १९ वृषा २० वास्तोष्पतिः २१ सुरपतिः २२ बलारातिः २३ शचीपतिः २४ जम्भभेदी २५ हरिहयः २६ स्वाराट् २७ नमुचिसूदनः २८ संक्रन्दनः २९ दुश्च्यवनः ३० तुराषाट् ३१ मेघवाहनः ३२ आखण्डलः ३३ सहस्राक्षः ३४ ऋभुक्षा ३५ । इत्यमरः । महेन्द्रः ३६ कौशिकः ३७ पूतक्रतुः ३८ विश्वम्भरः ३९ हरिः ४० पुरदंशा ४१ शतधृतिः ४२ पृतनाषाड् ४३ अहिद्विषः ४४ । इति जटाधरः ॥ वज्रपाणिः ४५ देवराजः ४६ पर्व्वतारिः ४७ पर्य्यण्यः ४८ देवताधिपः ४९ नाकनाथः ५० पूर्ब्बदिक्पतिः ५१ पुलोमारिः ५२ अर्हः ५३ प्राचीनबर्हिः ५४ तपस्तक्षः ५५ । इति शब्दरत्नावली । तस्य चतुर्द्दश नाम भेदा यथा ।

"इन्द्रश्च विश्वभुग् ज्ञेयो विपश्चित्तदनन्तरम् ।
विभुः प्रभुः शिखिश्चैव तथैव च मनोजवः ।
तेजस्वी साम्प्रतञ्चेन्द्रो वलिर्भाव्यस्तदनन्तरम् ॥
अद्भुतस्त्रिदिवश्चैव दशमश्चेन्द्र उच्यते ।
सुशान्तिश्च सुकीर्त्तिश्च ऋतधाता दिवस्पतिः ।
इति भूता भविष्याश्च इन्द्रा ज्ञेयाश्चतुर्द्दश" ॥

इति देवीपुराणे कालव्यवस्थाध्यायः ।
विष्कुम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गतषड्विंशयोगः । तत्र जातफलम् ।

"प्रतापशीलो बलवान् गुणाढ्यः
श्लेष्माधिकः श्रीकमलाभ्युपेतः ।
किलेन्द्रयोगो यदि जन्मकाले
महेन्द्रतुल्यः पुरुषः प्रसन्नः" ।

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥ * ॥ अन्तरात्मा आदित्यविशेषः । इति मेदिनी (यथा, हरिवंशे ।
"तत्र शक्रश्च विष्णुश्च जज्ञाते पुनरेव ह" ।)
कुटजवृक्षः । रात्रिः । इति धरणी ॥ उपद्वीपविशेषः । इति शब्दमाला ॥ परमेश्वरः । इति वेदान्तः ॥ ("इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते" इति श्रुतिः ॥ इन्द्रियं । श्रेष्ठः । प्रथमः । यथा, नरेन्द्रो राजा । पक्षीन्द्रो गरुड़ः । इत्यादिः ।)

इन्द्रकं, क्ली, (इन्द्रस्य ऐश्वर्य्यशालिनः कं सुखं यस्मिन् ।) सभागृहम् । तत्पर्य्यायः । आस्थानगृहं २ । इति हेमचन्द्रः ॥

इन्द्रकीलः, पुं, (इन्द्रस्य कील इव ।) मन्दरपर्व्वतः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रामायणे २।८०।१८ ।
"तत्रेन्द्रकीलप्रतिमाः प्रतोलिवरशोभिताः ।)

इन्द्रकुञ्जरः, पुं, (इन्द्रस्य कुञ्जरः ।) ऐरावतहस्ती । इति जटाधरः ॥

इन्द्रकोषः, पुं, (इन्द्रस्य ऐश्वर्य्यशालिनः कोषः ।) मञ्चः । खट्वा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तमङ्कः । इति हेमचन्द्रः । घोभला गोंजला इत्यादिख्यातः । निर्यूहोऽपि । यथा, महेश्वरः ।
"निर्यूहः शेखरे द्वारे निर्य्यासे नागदन्तके" ।

इन्द्रगोपः, पुं, (इन्द्रो गोपो रक्षको यस्य ।) रक्तवर्णकीटविशेषः । मखमली इति भाषा । तत्पर्य्यायः । अग्निरजः २ वैराटः ३ तितिभः ४ अग्निकः ५ इति हेमचन्द्रः । शक्रगोपः ६ वर्षाभूः ७ रक्तवर्णः ८ । इति राजनिर्घण्टः ॥ ("अविरलवितरैवन्द्रीन्द्रगोपैः" । इति किराते । १९।३ ।)

इन्द्रचन्दनं, क्ली, (इन्द्रस्य चन्दनं वृक्षविशेषः ।) हरिचन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्द्रचिर्भिटी, स्त्री, लताविशेषः । तत्पर्य्यायः । इन्द्रीवरा २ युग्मफला ३ दीर्घवृन्ता ४ उत्तमारणी ५ पुष्पमञ्जरिका ६ द्रोणी ७ करम्भा ८ नलिका ९ । अस्या गुणाः । कटुत्वं । शीतत्वं । पित्तश्लेष्मकासदोषव्रणकृमिनाशित्वं । चक्षुर्हितकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्द्रच्छन्दः, [स्] क्ली, (इन्द्र इव सहस्रपुष्पेण छाद्यते इति । इन्द्र+छद्+असुन् । निपातनात् सिद्धं) सहस्रगुच्छहारः । इति हेमचन्द्रः ॥

इन्द्रजालं, क्ली, (इन्द्राणामिन्द्रियाणां जालं आवरकम् । यद्वा इन्द्रस्य परमेश्वरस्य जालं माया इव ।) मायाकर्म्म । भोजवाजि, भेलकि इत्यादि भाषा । तत्पर्य्यायः । कुहकं २ जालं ३ कुसृतिः ४ । तद्विवरणग्रन्थो यथा,—

"अथातः संप्रवक्ष्यामि चेन्द्रजालमनुत्तमम् ।
व्याधिदारिद्र्यहरणं जराम्त्युविनाशनम् ॥
इन्द्रस्य यो न जानाति जालेशं रुद्रभाषितम् ।
निग्रहानुग्रहे तस्य का शक्तिः परमेश्वरि ! ॥
न तेषां जायते सिद्धिर्गोत्रे क्षेत्रे गृहेऽपि वा ।
इन्द्रजालं न जानाति स क्रुद्धः किं करिष्यति ॥
न जीवति वरारोहे संसारे दुःखसागरे ।
इन्द्रजालं न जानाति कुतः सौख्यं भवेत्ततः ॥
कौतूहलं कुतस्तेषां कुतः कामा वरानने ! ।
संसारसागरे घोरे कामलुब्धाश्च मानवाः ।
रुद्रकर्म्म न हि तेषां कुतः सौख्यं विधीयते ॥
यथा नदीनदाः सर्व्वे सागरे समुपागताः ।
तथा सर्व्वाणि शास्त्राणि इन्द्रजालस्थितानि च ॥
तप्तानाञ्च यथा भानुः शीतलानां यथा शशी ।
गम्भीराणां यथा सिन्धुर्जालेन्द्रश्च तथा प्रिये ! ॥
तथा किं बहुनोक्तेन वर्णनेन पुनः पुनः ।
जालेन्द्रस्य समं शास्त्रं न भूतं न भविष्यति" ॥*॥
"अथातः संप्रवक्ष्यामि ओषधीनां विधिं वरे ।
येन विज्ञानमात्रेण सर्व्वसिद्धिर्भविष्यति ॥
महाकालस्य बीजानि प्रस्थमेकं समाहरेत् ।

धात्रीरसेन देवेशि ! सप्त वारान् विभावयेत्” ॥ गुटिका कर्त्तव्या तां गुटिकां मुखे निक्षिप्य पारावतो भवति ॥ १ ॥ “अथातः संप्रवक्ष्यामि शृणु त्वं मम वल्लभे। छागस्य शीर्षं संगृह्य कृष्णामृत्तिकां पूरयित्वा पुनर्धुस्तूरबीजानि वापयेत् काले तानि पुष्पितानि भवन्ति तदा यस्योपरि निक्षिपेत् स छागो भवति ॥ २ ॥ मयूरशीर्षमादाय कृष्णाचतुर्दश्यां मृत्तिकां पूरयेत् शणबीजानि वापयेत् यदा फलितो पुष्पितो भवति तदा शणबीजानि ग्रीवायां बन्धयेत् तेन मयूरो भवेत् ॥ ३ ॥ कृष्णाचतुर्दश्यां मयूरशीर्षमादाय कृष्णामृत्तिकां पूरयेत् कार्पासबीजानि वापयेत् यदा फलिताः पुष्पिता भवन्ति पुष्पफले संगृह्य समस्तं पेषयित्वा अङ्गं विलिप्य पानीयमध्ये प्रविश्य तथा जले तिष्ठेत् यथा स्थले ॥ ४ ॥ कृष्ण-काक-शीर्षमादाय काकमाचीबीजानि वापयेत् यदा फलिताः पुष्पिता भवन्ति तत्फलं संगृह्य मुखे प्रक्षिप्य काको भवति काक इव गच्छति मत्वा उड्डीणों मोक्षः ॥ ५ ॥ पारावतशीर्षमादाय कृष्णामृत्तिका पूरयित्वा तिलबीजानि वापयेत् क्षीरोदकेन सिञ्चनीयं यदा पुष्पिता भवन्ति तदा मुखे संस्थाप्य अन्तर्हितो भवेत् ॥ ६ ॥ तेषां फलानां चूर्णं कृत्वा तेन चूर्णेन यं स्पृशति स किङ्करो भवेत् सर्व्वस्वं ददाति ॥ ७ ॥ तानि तिलानि संगृह्य नेत्राञ्जनेन सह पिष्ट्वा कपिलादुग्धेन गुटिकां कारयेत्। सप्तरात्रं पाचयेत् । तां गुटिकां मुखे निक्षिप्य अन्तर्हितो भवति देवैरपि न दृश्यते मनुष्याणां का कथा । उड्डीणेन पुरुषो भवति । जीवेद्वर्षशतं स्त्रियः सर्व्वे जनाश्च वश्या भवन्ति ॥ ८ ॥ गृध्रशिरः समादाय कृष्णाचतुर्दश्यां कृष्णामृत्तिकां निक्षेपेत् लशुनबीजानि वापयेत् यदा फलं पुष्पं भवति तदा पुष्यनक्षत्रे पुष्पं गृहीत्वा अञ्जनेन सह कपिलाघृतेन कज्जलं पातयेत् चक्षुरञ्जनीयं तावत् योजनशतं पश्यति मेदिनीं दिवा नक्षत्राण्यपि पश्यति लाभलस्य । किञ्चित् कर्त्तुमिच्छति तत् करोति न संशयः ॥ ९ ॥ अन्ये च सर्व्वे जीवाः एवं उष्ट्रगर्द्दभमहिष्यादिव्याघ्रहंसजीवाः । यत् यत् बीजं यस्य शिरसि वापयेत् यदा पुष्पितः फलितो भवति तदा यस्य बीजानि मुखे निक्षिप्यन्ते स जीवो भवति नात्र सन्देहः ॥ १० ॥ * ॥ अथ सर्व्वेषां धारणमन्त्रः । ॐ क्रीं क्रीं क्रैं ऐं लं लं ॐ भौ स्वाहा । एकादशाक्षरो मनुरस्य पुरश्चरणं लक्षजपः । दशांशहोमः घृतेन तर्पणं मार्जनं ब्राह्मणभोजनादिकं कारयित्वा सिद्धिर्भवति ॥ * ॥

अथ वश्याधिकारः ।

“मातुलुङ्गस्य मूलन्तु धुस्तूरबीजकेन च ।
पलाशपुष्पमादाय सूक्ष्मचूर्णन्तु कारयेत् ॥
योऽस्य गन्धं समाघ्राति स च स्नेहेन पश्यति ।
दुन्दुभिं पटहांश्चैव शङ्खांश्चैव तु लेपयेत् ॥
एष भूतोपसृष्टानां कुमारीणां ग्रहेषु च ।
भूपतेः सेव्यमानानां तथापत्यापजीविनां ॥
न चाग्निर्दह्यते वेश्म यत्रैष सोऽगदो भवेत्” ।

अत्र मन्त्रः ।

ॐ “रक्तचामुण्डे अमुकं मे वशमानय क्रीं क्रीं हुं फट । अयुतं जपश्चम् । ॐ नमोऽस्तु आदित्याय किलि किलि चिलि चिलि धूमं लिहि यक्षिणि मोदते हि शाकिनि अनिरुद्धशूलपाणि स्वाहा ॥ वर्णाः ४० शिलाकृतिके मन्त्रे । ॐ नमो गुहावासिन्यै गुह्यपति गुह्यिले मनोजवो ॐ यं ॐ विज्वे नमः । शिलायाः कृतिः करलिखिता खदिरानलसन्तप्तलिप्ता यतो नवयोषितोऽपि आकर्षणं । वर्णाः २६ । ॐ नमः कपालरुद्राय सर्व्वलोकवशङ्कराय अनाथायाप्रतिहतबलवीर्य्यपराक्रमप्रभवाय हा हा हे हे पच पच मारय मारय कपट कपट काट सर्पं कर्म्मकरि अमुकं मे वशमानय स्वाहा । ७७ । वर्णाः अयुतजपाद्वशीकरोति ॥*॥ अन्यप्रकारः ।

“पारावतस्य हृदयं चक्षुर्जिह्वा च शोणितम् ।
अञ्जनं रोचनयुतं वनितावश्यकृत् परम” ॥

तत्र मन्त्रः । ॐ नय नय महारिणि नमो देव्यै स्वाहा ॥ १५ ॥ एकविंशतिवारान् परिजप्य सिद्धिर्भवति ॥ * ॥ अन्यप्रकारः ।

“कपालं मानुषं गृह्य कनकस्य फलानि च ।
कर्पूरं मधुसंयुक्तं निघृष्य तिलकेन च ॥
नारी वा पुरुषोऽनेन वश्यो भवति नित्यशः ।
एष कापालिको योगो वशिकस्य शुभं मतम” ॥*॥

अन्यप्रकारः । पुरुषार्थी ।

“कर्पूरं वालुकं लाक्षा रजसा सप्तभावितं ।
रतिकाले भगं लिप्य पतिर्दासो भविष्यति” ॥ * ॥

अन्यप्रकारः ।

“नरजिह्वां समुद्धृत्य सूक्ष्मचर्णान्तु कारयेत् ।
जलेन च सुशीतेन दापयेत् नदिचक्षणाः ॥
पाने फले च पुष्पे च भक्ष्ये भोज्ये च दापयेत् ।
प्रजापतिकुलोद्भुता यदि साक्षादरुन्धती ॥
साभिसक्ता प्रियं याति नान्यं पुरुषमिच्छति” ॥*॥

अन्यप्रकारः ।

“कनकस्याप्यपामार्गं सुरसा गौरसर्षपाः ।
तिलतैलेन पिष्टापि योनिलेपः प्रशस्यते” ॥

अत्र मन्त्रः । ॐ नम शाम्यायै दरि विदरि यामिनि अमुकं मे वशमानय स्वाहा ॥ * ॥ अन्यप्रकारः । हरितालं श्मशाने कृष्णाचतुर्दश्यां लिप्ता कुष्ठविमिश्रं ग्राह्यं अवश्यं वशी भवेत् स नरः ॥*॥ अन्यप्रकारः । ऋतुनवलोचनतालाललाटास्थिबाणसाधितं तैलं सकलमनुजेन्द्रललनावशाङ्कुरं मकरालये पुष्ये । नरतैलं प्रेताम्बरवर्त्तिकं कृत्वा मात्रे रात्रौ प्रज्वाल्यार्कस्तन्यान्धे कज्जलं कृत्वा चक्षुषी अभ्यञ्जयेत् यं पश्यति स वश्यो भवति ॥*॥ अन्यप्रकारः ।

“कर्णाटन्तमलं लाला स्वदेहात्तिमलत्रयम् ।
नासिकोद्भवरक्तञ्च चूर्णमेतद्रसायनम् ॥
एतत् सर्व्वं समुद्धृत्य गुटिकां कारयेद्बुधः ।
पानभोजनकं देया वशीकरणमुत्तमम्” ॥ * ॥

अन्यप्रकारः ।

काकजिह्वा वचा कुष्ठं आत्मनो रुधिरं स्त्रियः ।
तद्भावितञ्च मञ्जिष्ठा तगरं गौरसर्षपाः ॥
शिवनिर्माल्यसंयुक्तं समभागानि कारयेत् ।
भोज्ये पानेऽथवा देयाः स्त्रीणान्तु वशकारकाः ॥
नित्यं पुरुषमिच्छन्ती मृतमप्यनुगच्छति ॥ * ॥

अन्यप्रकारः । कृष्णसर्पमप्यङ्गुलप्रमाणं शिरश्छित्वास्यास्यं सर्षपादिभिः पूरयित्वा छायाशुष्कं शोषयेत् । परतः सर्षपान् ग्राहयित्वा तानि यस्मै दीयते स वश्यो भवति ॥ * ॥ अन्यप्रकारः ॥ पूगीफलं निर्गिलित्वापानमार्गं निर्गतं गृह्य धुस्तूररसान्तरितं कृत्वा सप्तदिनानि पूजयेत् ॥ पुनः कुङ्कुमचन्दनैरधिभाव्य यस्मै दीयते स वश्यो भवति ॥ * ॥ अन्यप्रकारः ।

“दर्दुरयुग्मं गृहीत्वा तद्धूमेन दाहयेत् ।
तद्भस्म सह पानेन वश्यकृत् परमो मतः” ॥*॥

अन्यप्रकारः ।

“अजगन्धस्य पत्राणि वचा कुष्ठेन भावयेत् ।
श्मशानभस्मसंयुक्तं चूर्णञ्चेत्रिषु दुर्लभम् ॥
अनेनैव तु चूर्णेन जोटयेत् निम्ब पादपम् ।
पुष्पितं फलितं दृष्ट्वा चूर्णं कृत्वाहिलमयेत् ।
तत्क्षणात् फलते हन्तो नरनारीषु का कथा ॥*॥

अन्यप्रकारः ।

“जिह्वामूले सप्तरात्रं सैन्धवेनापि मिश्रितम् ।
ददाति यस्य पानेषु सोऽपि वश्यो भवेत् क्षणात्” ॥*

अन्यप्रकारः ।

“गोपित्तं सैन्धवञ्चैव बृहतीफलमेव च ।
लेपमेतत् प्रयोक्तव्यं नरनारीवशङ्करम्” ॥ * ॥

अन्यप्रकारः ।

“बालामूलं चूर्णयित्वा रक्तरेतःसमन्वितः ।
दद्यात् पानेन प्रमदा क्षिप्रमेव वशं नयेत् ॥
गन्धादिषु धनं त्यक्ता दासीवत् भवति तु सा ।
यत्र वा नीयते तत्र पश्चात् भ्रमति विह्वला” ॥*॥

अन्यप्रकारः । वल्मीकमृत्तिकायाः प्रतिकृतिं कृत्वा क्षीरेण स्नाप्य आज्येन वा अभ्यज्य तस्य लवणाहुतिमेकविंशतिवारं जुहुयात् त्रिरात्रेण वश्यो भवति सप्तरात्रेणाथवा । देवीश्च गान्धारीं यक्षिणीं शक्रस्यापि पत्नीं वशमानयति ॥ * ॥ अन्यप्रकारः ।

“उद्वातुः पक्षिणो मलमात्मनो रुधिरान्वितम् ।
स्त्रीपुंसयोः प्रदातव्यं वशीकरणमुत्तमम्” ॥

अत्र मन्त्रः । त्रिशूलिने त्रिनेत्राय हिलि हिलि स्वाहा । वर्णाः १४ । सप्तजपेन सिद्धिः ॥ * ॥

अन्यप्रकारः ।

“कृष्णपक्षचतुर्दश्यां मृतभस्म तु ग्राहयेत् ।
स्त्रीणाञ्च मूर्द्ध्नि दातव्यं विद्यया परिजप्तया ॥
दह्यते मुह्यते नारी पचते मुच्यतेऽपि च ।
अङ्गानि चैव भज्यन्ते यदि तं न समाविशेत्” ॥

अत्र मन्त्रः । ॐ नमश्चामुण्डे श्मशानवासिनि स्वाहा । वर्णाः । १४ । सप्तरात्रेण प्रेरकः ॥ * ॥

अन्यप्रकारः ।

“श्वेतार्कं रोचनायुक्तं आत्ममूत्रेण पेषयेत् ।
ललाटे तिलकं कृत्वा त्रैलोक्यं क्षोभयेत् क्षणात् ।
दृष्टमात्रेण तेनैव सर्व्वो भवति किङ्करः” ॥ * ॥

अन्यप्रकारः ।

"श्वेतार्कं चन्दनेनैव रमयेत् सह सेवयेत् ।
दीयते कस्यचिद्दापि पश्चाद्दासी भविष्यति ॥ * ॥

अथ पतिवशीकरणम् ।

"मधुकं सह तैलेन सार्षपेण तु पेषयेत् ।
एतेन पाणिमभ्यज्य भर्त्ता सा सहिता स्वपेत् ॥
संकृते मैथुनीभावे पतिर्दासो भविष्यति" ॥ * ॥

अन्यच्च ।

"मनःशिलाकुङ्कुमसर्षपाश्च
तथा च कुष्ठं सहदेवदारु ।
रक्तञ्च गन्धं पलितेन सार्द्धम
प्रपेषयेत् सूक्ष्मतरं महात्मन ॥
प्रभातपूर्व्वाभिमुखोऽपि भूत्वा
संस्मृत्य कामेश्वरकेशवं पूज्य ।
ततः प्रकुर्य्यात् तिलकं ललाटे
वामाच्च हस्ताच्चतुरङ्गुलीभिः ॥
पदृष्टमात्रेण भवेत् स कान्ता-
दासानुदासश्च किमत्र चित्रम्" ॥ * ॥

अथ लिङ्गलेपाधिकारः ।

"बृहतीफलमूलानि पिप्पली मरिचानि च ।
मया रोचनया सार्द्धं लिङ्गलेपोत्तमो मतः ॥
निःशेषस्त्रीजगत्कर्षं नाम्ना स्त्रीहृदयाङ्कुशम् ।
मोहनं शङ्करेणैतद्धि मदनस्य स्मृतं बुधैः" ॥ * ॥

अन्यच्च ।

"कुष्ठञ्च धातकीपुष्पं मरिचानि वचा तथा ।
अनेन लिङ्गमालिप्य कान्तां श्यामां वशं नयेत् ॥
तासाश्चित्तहरोऽप्येष मृतमप्यनुगच्छति ।
विवशा भक्तिभावेन पश्चात् सर्व्वं प्रयच्छति" ॥ * ॥

अन्यच्च ।

"पञ्चाङ्गानि संगृह्य शुभानि च यथेच्छया ।
सर्व्वाणि समभागानि प्रियङ्गुश्चापि तत्समम् ॥
नागरं दशभागेन लेपः कान्तावशङ्करः" ॥ * ॥

अन्यच्च ।

"देवदारु वचा कुष्ठं चतुर्थं विश्वभेषजं ।
आम्रवीजरमैर्युक्तं गौरीश्यामावशङ्करम्" ॥ * ॥

अन्यच्च ।

"हरिद्रा बृहतीमूलं भद्रमुस्तं तथोत्पलम् ।
विडङ्गं कृष्णां वैरञ्च समभागानि कारयेत् ॥
लिङ्गलेपोत्तमो ह्येष रक्तवल्लीवशङ्करः" ॥ * ॥

अन्यच्च ।

"हरिद्रा पिप्पलीमूलं पद्मं मधुकमेव च ।
एतानि समभागानि नवनीतेन पेषयेत् ॥
लिङ्गलेपोत्तमो ह्येष गौरीप्रीताय शङ्करः" ॥ * ॥
"कौशिकशोणितलेपात् सेचनाद्वा पश्चं भवेल्लिङ्गं ।
तद्दशाल्लेजस्तम्भमयं कीलकसदृशं भवेच्च ॥
कौशिकं रुधिरं गृह्य गोमूत्रेण च पेषयेत् ।
वीर्य्यं हि स्तम्भयेन्नित्यं प्रहराद्धं न संशयः" ॥ * ॥
सर्व्वसाधारणो मन्त्रः । ॐ ग्ं क्रीं क्रीं श्रीं फट् स्वाहा । अनेन मन्त्रेण सर्व्वयोगानभिमन्त्र्य सिद्धिः" । इति श्रीपार्व्वतीपुत्त्रश्रीनित्यनाथविरचिते सिद्धखण्डे तन्त्रसारे कौतुकमविद्यानाम इन्द्रजालतन्त्रम् ॥ * ॥ पुस्तकत्रयमालोच्य यथासाध्यं शोधितमेतत् ॥ * ॥ * ॥ अपिच । ईश्वर उवाच ।

"इन्द्रजालं विना रक्षां न करोतीति निश्चितम् ।
रक्षामन्त्रं महामन्त्रं सर्व्वसिद्धिप्रदायकम्" ॥
"ओं नमो नारायणाय विश्वम्भराय इन्द्रजालकौतुकानि दर्शय दर्शय सिद्धिं कुरु कुरु स्वाहा"
अष्टोत्तरशतजपेन सिद्धिः ॥ * ॥ अथ रक्षामन्त्रः ।
"ओं नमः परब्रह्मपरात्मने मम शरीरे पाहि पाहि कुरु कुरु" ॥
"उलूकस्य कपालेन घृतेनाहृतकज्जलं ।
तेन नेत्राञ्जनं कृत्वा रात्रौ पठति पुस्तकम् ॥ १ ॥
अङ्कोलवीजनिक्षिप्ते गुरुवारे मुखे गजे ।
मन्त्रेण सिञ्चयेन्नित्यं यावद्बीजफलं ह वै ॥
त्रिलोहवेष्टितं कृत्वा एकवीजं मुखे स्थितम् ।
मत्तमातङ्गवीर्य्यस्तु वायुतुल्यपराक्रमः ॥
दशहेमद्विषट्ताम्रं षोडशं रूप्यभागकम् ।
एवं संख्या त्रिलोही च ज्ञातव्या सर्व्वकर्म्मणि ॥२॥
यानि कानि च वीजानि जङ्गमं स्थलमेव च ।
अङ्कोलवीजनिक्षिप्ते मखे भूमितले ध्रुवम् ॥
तद्बीजं मुखमध्यस्थं त्रिलोहैर्वेष्टितं कुरु ।
तद्रूपो हि भवेन्मर्त्यो नान्यथा शङ्करोदितम् ॥३॥
यानि कानि च वीजानि अङ्कोलतैलमेलनात् ।
सफलो जायते वृक्षः सिद्धियोगमुदाहृतम् ॥ ४ ॥
शवमुखे विन्दुमात्रं तत्तैलं निःक्षिपेद्यदि ।
एकयामं भवेत् जीवो नान्यथा शङ्करोदितम् ॥५॥
शिग्रुवीजस्थितं तैलं पारावतपुरीषकम् ।
वराहस्य वसायुक्तं गृहीत्वा च समं समम् ॥
गर्दभस्य वसायुक्तं हरितालं मनःशिला ।
एभिस्तु तिलकं कृत्वा यथा लङ्केश्वरो नृपः ॥ ६ ॥
उष्ट्रविष्ठां गृहीत्वा तु गरुडतैलपेषणात् ।
यस्याङ्गे निक्षिपेत् विन्दुं स क्षिप्रो जायते ध्रुवम् ॥७॥
सर्पदन्तं गृहीत्वा तु कृष्णवृश्चिककण्टकम् ।
कृकलासस्य संयुक्तं सूक्ष्मचूर्णन्तु कारयेत् ॥
यस्याङ्गे निक्षिपच्चूर्णं सद्यो याति यमालयम् ॥ ८ ॥
सिन्दूरं गन्धकं तालं समं पिष्ट्वा मनःशिलाम् ।
तल्लिप्तवस्त्रं शिरसि अग्निवत् दृश्यते ध्रुवम् ॥ ९ ॥
अर्कक्षीरं वटक्षीरं क्षीरं डुम्बरसम्भवम् ।
गृहीत्वा पात्रकं लिप्तं जलपूर्णं करोति च ।
दुग्धं संजायते तत्र महाकौतुककौतुकम् ॥१०॥
अङ्कोलतैललिप्ताङ्गो दृश्यते राक्षसाकृतिः ।
पलायन्ते नराः सर्व्वे पशुपक्षिगजादयः ॥११॥
अङ्कोलस्य तु तैलेन दीपं प्रज्वालयेन्नरः ।
रात्रौ पश्यति भूतानि खेचराणि महीतले ॥१२॥
बुधे वा शनिवारे वा कृकलासं परिगृह्य च ।
शत्रुर्मूत्रयते यत्र कृकलासं तत्र निःक्षिपेत् ॥
निखनेद्भूमिमध्ये तु उद्धृते च पुनः सखी ।
नपुंसकं भवेत् सत्यं नान्यथा शङ्करोदितम् ॥ १३ ॥
गन्धकं हरितालञ्च गोमूत्रञ्च विषं तथा ।
सूक्ष्मचूर्णमयं कृत्वा किञ्चिदग्नौ विनिःक्षिपेत् ॥
विघ्नाः सर्व्वे पलायन्ते यथा युद्धेषु कातराः ॥१४॥
इति दत्तात्रेयतन्त्रे ईश्वरदत्तात्रेयसंवादे इन्द्रजालकौतुकदर्शनं नाम एकादशः पटलः ॥ * ॥ * ॥

अन्यच्च ।

"वश्याकर्षणकर्म्माणि वसन्ते योजयेत् प्रिये ।
ग्रीष्मे विद्वेषणं कुर्य्यात् प्रावृषि स्तम्भनं तथा ॥
शिशिरे मारणञ्चैव शान्तिकं शरदि स्मृतम् ।
हेमन्ते पौर्णमास्याञ्च ऋतुकर्म्मविशारदः ।
वसन्तस्त्वेव पूर्व्वाह्णे ग्रीष्मो मध्याह्न उच्यते ॥
वर्षा ज्ञेयापराह्णे तु प्रदोषे शिशिरः स्मृतः ।
अर्द्धरात्रे च हेमन्तः शरदं तत्परं स्मृतम्" ॥ * ॥

अथ पक्षादिनिर्णयः ।

"कृष्णपक्षे मारणादि शुक्लपक्षे च वर्द्धनम् ॥
द्वादश्यां मारणं कर्म्म एकादश्यां तथैव च ।
तृतीयां नवमीञ्चैव वश्याकर्षञ्च कारयेत् ।
स्तम्भनञ्च चतुर्दश्यां चतुर्थ्यां प्रतिपद्यपि ॥
द्वितीयां षष्ठीमष्टम्यां कारयेत् शान्तिकर्म्म च ।
अश्विनीमृगमूलाश्च पुष्या पुनर्व्वसुस्तथा ॥
वश्याकर्षञ्च कर्त्तव्यं कारयेच्च सदा बुधः ।
ज्येष्ठा च उत्तराषाढा अनुराधा च रोहिणी ॥
कारयेन्मारणं शान्तिं स्तम्भनं विजयं तथा ।
विधिमन्त्रसमायुक्तमौषधं सफलं भवेत्" ॥ * ॥

अथ वशीकरणम् ।

"सिन्दूरमाक्षिककपोतमलानि पिष्ट्वा
लिङ्गं विलिप्य रमते तरुणीं नवोढ़ां ।
शान्तिं न याति पुरुषो मनसापि नूनं
दासी भवेदिति मनोहरदिव्यमूर्त्तिः ॥
पुष्ये रुद्रजटामूलं मुखस्थं कारयेद्बुधः ।
ताम्बूलादौ प्रदातव्यं वश्या भवति निश्चितम् ॥
तथैव पाटलीमूलं ताम्बूलेन तु वश्यकृत् ।
नागपुष्पं प्रियङ्गुञ्च तगरं पद्मकेशरम् ॥
जटामांसी समं नीत्वा चूर्णयेत् मन्त्रवित्तमः ।
साङ्गं धूपयते तेन भजते कामवत् स्त्रियः" ॥
ॐ सूली सूली महासूली सर्व्वं संक्षोभभयेभ्यः उपद्रवेभ्यः स्वाहा । धूपमन्त्रः ॥
"पानीयस्याञ्जलीन् सप्त दत्त्वा विद्यामिमां जपेत् ।
सालङ्कारां नवां कन्यां लभते मासमात्रतः ॥
ॐ विश्वावसुर्नाम गन्धर्व्वः कन्यानामधिपतिः सुरूपां सालङ्कारां देहि मे नमस्तस्मै विश्वावसवे स्वाहा ।
"कन्यागृहे शालकाष्ठं क्षिपेदेकादशाङ्गुलम् ।
ऋते च पूर्व्वफल्गुन्यां यस्तां कन्यां प्रयच्छति ॥ * ॥

अथ सर्व्वजनवशीकरणम् ।

"शिला च रोचनामूलं वारिणा तिलके कृते ।
दृष्टमात्रे वशं याति नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥
स्वर्णेन वेष्टनं कृत्वा तेनैव तिलके कृते ।
सम्भाषणेन सर्व्वेषां त्रैलोक्यं वशमानयेत्" ॥
ॐ क्रीँ क्लीँ ऐँ ह्रौँ भोगप्रदा भैरवी मातङ्गी त्रैलोक्यं वशमानय स्वाहा । औषधोपरि सहस्रजपं कुर्य्यात् । पुनः सप्तवारजपेन तिलकं कारयेत् शक्रसमोऽपि वश्यो भवति । इति कालनाथविरचिते इन्द्रजाले १ अध्यायः ॥ * ॥
अथाकर्षणं । ॐ क्रीँ चामुण्डे ज्वल ज्वल प्रज्वल प्रज्वल स्वाहा । अनेन मन्त्रेण स्त्रियं दृष्ट्वा जपं कुर्य्यात् तत्क्षणात् पृष्ठतः समागच्छति । पूर्व्वमेवायुतजपेन सिद्धिः ॥
"अश्लेषायां समादाय अर्ज्जुनस्य च वल्कलम् ।
अजमूत्रेण संपिष्य स्त्रीणां शिरसि दापयेत् ॥

पुरुषस्य पशूनां वा क्षिपेदाकर्षणं भवेत्" ॥ * ॥
अथ जयः।
"गोजिह्वा शिखिमूलं वा मुखे शिरसि संस्थिता।
कुरुते सर्व्ववादेषु जयं पुष्ये समुद्धृते ॥
मार्गशीर्षपौर्णमास्यां शिखिमूलं समुद्धरेत्।
बाहौ शिरसि वा धार्य्यं विवादे विजयो भवेत् ॥
गिरिकर्णी शमी गुञ्जा श्वेतवर्णा समाहरेत्।
चन्दनेनान्वितश्चैव तिलकेन जयी नरः ॥
कृष्णार्कवटावक्रिर्विद्रुमः पञ्चमस्तथा।
तिलकं कुरुते यस्तु पश्येत्तं पञ्चधा रिपुः ॥
आर्द्रायां वटवन्दाकं गृहीत्वा धारयेत् करे।
संग्रामे जयमाप्नोति जयां स्मृत्वा जयी भवेत्" ॥
अस्य मन्त्रः। ॐ नमो महाबलपराक्रम समस्त-विद्याविशारद अमुकस्य भुजबलं बन्धय बन्धय दृष्टिं स्तम्भय स्तम्भय अङ्गानि धूनय धूनय पातय पातय महीतले क्रीं ॥ * ॥ अथ सौभाग्यम्।
"पुष्योद्धृतं सितार्कस्य मूलं वामेतरे भुजे।
बद्ध्वा सौभाग्यमाप्नोति दुर्भगापि न संशयः ॥
रक्तचितार्कमूलन्तु सोमग्रस्ते समुद्धृतं।
व्रीहिः पिष्ट्वा वटीं कुर्य्यात् तिलकं शुभमङ्गना" ॥ * ॥
अथ ईश्वरादिक्रोधोपशमनं। ॐ शान्ते प्रशान्ते सर्व्वक्रोधोपशमनि स्वाहा।
अनेन मन्त्रेण त्रिःसप्तधा जपेन मुखं मार्जयेत्।
ततः क्रोधोपशमनं भवति" ॥ * ॥ गजनिवारणम्।
"श्वेतापराजितामूलं हस्तस्थं वारयेत् गजम्।
मूलं त्रिशूल्या वक्त्रस्थं गजवश्यकरं भवेत्" ॥ * ॥
व्याघ्रनिवारणं।
"मुखस्थं बृहतीमूलं हस्तस्थं व्याघ्रभीतिजित्"।
क्रीं क्रीं क्रीं श्रीं श्रो श्रो स्वाहा।
इत्यष्टाक्षरमन्त्रेण लोष्ट्रं पठित्वा क्षिपेत्।
तदा मुखं न चालयति गन्तुमशक्यः ॥
"मूलं कृष्णचतुर्दश्यां ग्राहयेल्लाङ्गलीभवम्।
हस्तस्थं व्याघ्रभीतादिभयहृत् परिकीर्त्तितम्" ॥
इति इन्द्रजालतन्त्रे ३ उपदेशः ॥ * ॥ अथ स्तम्भनम्।
"श्वेतगुञ्जोत्थितं मूलं मुखस्थं दृष्टगुडजित्"।
ॐ क्रीँ रक्ष रक्ष चामुण्डे तुरु तुरु अमुकं मे वशमानय वशमानय स्वाहा। अयं चण्डामन्त्रः।
उक्तयोगसिद्धिः ॥
"पुष्यार्के मधुवन्दाकं गृहीत्वा प्रतिपद्बुधः।
सभामध्ये च सर्व्वेषां मुखस्तम्भः प्रजायते" ॥ * ॥
मेघस्तम्भनम्। इष्टकद्वयसंपुटमध्ये मेघसंज्ञक-चतुरस्रं विलिख्य उद्याने स्थापयेत्तदा मेघान् स्तम्भयति। मन्त्रः। "मेघान् स्तम्भय स्तम्भय" ॥ * ॥
नौकास्तम्भनम्।
"भरण्यां क्षीरकाष्ठस्य कीलं पञ्चाङ्गुलं क्षिपेत्।
नौकामध्ये तदा नौकास्तम्भनं जायते ध्रुवम्" ॥ * ॥
निद्रास्तम्भनम्।
"मूलं बृहत्या मधुकं पिष्ट्वा नस्यं समाचरेत्।
निद्रास्तम्भनमेतद्धि मूलदेवेन भाषितम्" ॥ * ॥
शस्त्रस्तम्भनम्।
"कपित्थस्य च वन्दाकं कृत्तिकाया समाहरेत्।
वक्त्रसंस्थन्तु देवस्य शस्त्रस्तम्भनकं परम् ॥

करे सुदर्शनामूलबन्धनात् स्तम्भनं तथा"।
ॐ अहो कुम्भकर्ण महाराक्षस निकषागर्भ-सम्भूत परसैन्यस्तम्भन महाभय रुद्र आज्ञापय स्वाहा। अष्टोत्तरसहस्रजपात् सिद्धिः ॥
"गृहीत्वा शुभनक्षत्रे अपामार्गस्य मूलकम्।
लेपमात्रे शरीराणां सर्व्वशस्त्रनिवारणम् ॥
पुष्यार्के श्वेतगुञ्जाया मूलमुद्धृत्य धारयेत्।
हस्ते कापुरुषं नास्ति संग्रामे च कदाचन" ॥ * ॥
गोमहिष्यादिस्तम्भनम्।
"उष्ट्रस्यास्थि चतुर्दिक्षु निखनेत् भूतले ध्रुवम्।
गां मेषीं महिषीं वाजीं स्तम्भयेत् करिणीमपि" ॥ * ॥
बुद्धिस्तम्भनम्।
"भृङ्गराजमपामार्गं सिद्धार्थं सहदेविकाम्।
अलिं वचाञ्च श्वेतार्कं ध्रुवमेषां समाहरेत् ॥
लौहपात्रे विनिक्षिप्य दिनान्ते समुद्धरेत्।
तिलकः सर्व्वभूतानां बुद्धिस्तम्भकरः परम्" ॥
ॐ नमो भगवते विश्वामित्राय नमः सर्व्वमुखीभ्या विश्वामित्र आगच्छ आगच्छ स्वाहा।
उक्तयोगस्यायं मन्त्रः ॥ * ॥ चौरगतिस्तम्भनम्।
ॐ ब्रह्मवेशिनि शिवे रक्ष रक्ष स्वाहा। अनेन मन्त्रेण समपाशान् गृहीत्वा त्रीणि कृत्वा बद्ध्वा अपरान् मुष्टिभ्यां धारयेत्। इति चौराणां गति-स्तम्भनम्। * ॥ गर्भस्तम्भनम्।
"ग्राह्यं कृष्णचतुर्दश्यां धुस्तूरस्य तु मूलकम्।
कट्यां बद्ध्वा रमेत कान्ता न गर्भं धारयेत् क्वचित् ॥
मुक्ते न लभते गर्भं एतत् नागार्ज्जुनोदितम्।
तन्मूलचूर्णं योनिस्थं न गर्भं सम्भवेत क्वचित् ॥
सिद्धार्थमूलं शिरसि बद्ध्वा कान्ता रमेत या।
न गर्भं धारयेत् सा स्त्री मुक्ते न लभते पुनः" ॥ * ॥
शुक्रस्तम्भनम्
"नीलीमूलं श्मशानस्थं कट्यां बद्ध्वा तु वीर्य्यधृक्।
रक्तापामार्गमूलन्तु सोमवारे निमन्त्रयेत् ॥
भौमे प्रातः समुद्धृत्य कट्यां बद्ध्वा तु वीर्य्यधृक्" ॥
इति कामरत्ने ३ उपदेशः ॥ * ॥ मोहनम्
"पटकीवचानलदमर्जरस समानं
कृत्वा चूर्णं मलयजस्य पङ्कमिश्रम्।
यो धूपयेन्निजगृहं वसनं शरीरं
तस्यापि दास इव मोहमुपैति लोकः" ॥
भृङ्गराजः केशराजो लज्जा च सहदेविका।
एभिस्तु तिलकं कृत्वा त्रैलोक्यं मोहयेन्नरः" ॥
ॐ अं आ इ ई उ ऊं ऋ ॠं ह्रं फट्।
"अनेनैव तु मन्त्रेण कृत्वा ताम्बूलभावनम्।
साध्यस्य मुखनिक्षिप्तं मोहमायाति तत्क्षणात्" ॥
ॐ भ्रीँ ह्रीँ भ्रीँ मोहय। इमं मन्त्रं वारत्रयं जपेत्। मोहमाप्नोति मानवः ॥ * ॥ देहरञ्जनम्।
"कदम्बपत्रं लोध्रञ्च अर्ज्जुनस्य च पुष्पकम्।
पिष्ट्वा गात्रोद्वर्त्तनाच्च कायदुर्गन्धनाशनम् ॥
एला शटी-पत्रक-चन्दनानि
तोयाभयाशिग्रुघनामयानि।
ससोरभाढ्य सुरराजयोग-
स्यातः सुगन्धो नरमोहयोग्य" ॥ * ॥
मुखरञ्जनम्।

"रसालजम्बूफलगर्भसारः
सकर्कटो माक्षिकसंयुतश्च।
स्थितो मुखान्ते पुरुषस्य रात्रौ
करोति पद्मा मुखवासमिष्टम् ॥
चर्म मृगाङ्कशरकुष्ठकानां
प्रातर्दिनान्ते परिलेढि या स्त्री।
अप्यर्द्धमासेन मुखस्य वासः
कर्पूरतुल्यो भवति प्रकाशः" ॥ * ॥
केशकृष्णीकरणादि।
"लौहकिट्टं जवापुष्पं पिष्ट्वा धात्रीफलं समम्।
त्रिदिनं लेपयेत् शीर्षे त्रिमासं केशरञ्जनम्" ॥
इति कृष्णीकरणम् ॥ * ॥ केशशुक्लीकरणम्।
"तथार्द्रीरेण समाकं अन्धकं भावयेत्सलम्।
तत्तैललिप्ताः केशाः स्युः शुक्लाश्च नात्र संशयः ॥
इति कामरत्ने ४ उपदेशः ॥ * ॥ अथ वाजीकरणं
"अश्विन्या वटवन्दाकं क्षीरैः पिष्ट्वा महाबलः।
पुष्योद्धृतं पिबेन्मूलं श्वेतार्कस्य प्रयत्नतः ॥
स्मरराजन्तु गोक्षीरे वृद्धोऽपि तरुणायते"।
"चूर्णं विदार्य्याः स्वरसेन सम्यक्
विभावितं भास्कररश्मिजाले।
मध्वाज्ययुक्तं मिश्रितमेतत् लीढ्-
दशस्त्रियो गच्छति निर्व्विशङ्कः" ॥ * ॥
जन्मवन्ध्याचिकित्सा।
"समूलपत्रां सर्पाक्षीं रविवारे समुद्धरेत्।
एकवर्णगवां क्षीरैः कन्याहस्तेन पेषयेत् ॥
ऋतुकाले पिबेत् वन्ध्या पलार्द्धं तद्दिने दिने।
क्षीरशाल्यन्नमुद्गञ्च लघ्वाहारं प्रदापयेत् ॥
एवं सप्तदिनं कुर्य्यात् वन्ध्या भवति गर्भिणी।
उद्वेगं भयशोकञ्च दिवानिद्रां विवर्जयेत् ॥
न कर्म्म कारयेत् किञ्चित् वर्जयेत् मार्गगाहनम्।
पतिसङ्गं चरेत् सा च नान्यं कार्य्या विचारणा ॥
कृष्णापराजितामूलं छागीक्षीरेण संपिबेत्।
ऋतुकाले समायाते शुक्ला गर्भधरा भवेत् ॥
गोक्षुरस्य तु बीजन्तु पिबेन्निर्गुण्डिकारसैः।
त्रिरात्रं सप्तरात्रं वा वन्ध्या भवति गर्भिणी" ॥
इतीन्द्रजाले जन्मवन्ध्याचिकित्सा ॥ * ॥
अथ काकवन्ध्याचिकित्सा।
"अश्वगन्धामूलन्तु ग्राहयेत् पुष्यभास्करे।
पेषयेन्महिषीक्षीरैः पलार्द्धं भक्षयेत् सदा ॥
सप्ताहाल्लभते गर्भं काकवन्ध्या चिरायुषम्"।
इतीन्द्रजाले काकवन्ध्याचिकित्सा ॥ * ॥
अथ मृतवत्साचिकित्सा।
"प्राङ्मुखः कृत्तिकाऋक्षे वन्ध्याकर्कोटकीं हरेत्।
तत्कन्दं पेषयेत्तोयैः कर्षमात्रं सदा पिबेत् ॥
या बीजपूरद्रुममूलमेकं
क्षीरेण पक्वं प्रपिबेत् विमिश्रम्।
ऋतौ निजं या तु पतिं प्रयाति
दीर्घायुषं सा तनयं प्रसूते ॥
मञ्जिष्ठा मधुकं कुष्ठं त्रिफला शर्करा बला।
मेदा पयस्या काकोली मूलञ्चैवाश्वगन्धजम् ॥
अजमोदा हरिद्रे द्वे हिङ्गुः कटुकरोहिणी।
उत्पलं कुमुदं द्राक्षा काकोल्यौ चन्दनद्वयम् ॥

एतेषां कर्षकैर्भागैर्घृतप्रस्थं विपाचयेत् ।
शतावरीरसं क्षीरं घृतस्येदं चतुर्गुणम् ॥
संपिबेन्नियतं नारी नित्यं स्त्रीषु च शस्यते ।
पश्चात् जनयते नारी मेधाढ्यान् प्रियदर्शनान् ॥
या चैवास्थिरगर्भा स्यात् या नारी जनयेत् मृतम् ।
अल्पायुषञ्च जनयेत् या च कन्याः प्रसूयते ॥
योनिदोषे रजोदोषे गर्भस्रावे च शस्यते ।
प्रजावर्द्धनमायुष्यं सर्व्वग्रहनिवारणम् ॥
नाम्ना फलघृतं ह्येतदायुष्यं परिकीर्त्तितम ।
गोक्षीरञ्च लक्ष्मणामूलं वदन्त्यत्र चिकित्सका ॥
जीववत्सा शुक्लवर्णा घृतमत्र तु दीयते ॥
अरण्यगोमयेनात्र वह्निर्ज्वाला प्रदीयते" ।
अत्र पयस्या क्षीरयुक्तभूमिकुष्माण्डम । उत्पलं ।
नीलं । इतीन्द्रजाले मृतवत्साचिकित्सा ॥ * ॥
अथ गर्भस्रावचिकित्सा । प्रथमे मासि ।
"गोक्षीरैः पेषयेत्तुल्यं पद्मकेशरचन्दनम् ।
पतने तं पिबेन्नारी महागर्भः स्थिरो भवेत् ॥
अथवा मधुकं दारु शाकवृक्षस्य वीजकम् ।
संपिष्य क्षीरकाकोलीं पिबेत् क्षीरैः स गोभतैः ॥१॥
नीलोत्पलं मृणालञ्च यष्टी कर्कटशृङ्गिका ।
गोक्षीरञ्च द्वितीये च पीत्वा शाम्यति वेदना ॥२॥
श्रीखण्डं तगरं कुष्ठं मृणालं पद्मकेशरम् ।
पिबेत् शीतोदकैः पिष्ट्वा तृतीये वेदनावती ॥
अथवा क्षीरकाकोलीबलानन्तापयः पिबेत् ॥३॥
शीतोत्पलं मृणालानि गोक्षीरक-कशेरुकम् ।
तुर्य्यमासे गवां क्षीरं पिबेत् सा वेदनापरा ॥
अथवा मधुकं रास्ना श्यामा शाल्मलयष्टिका ।
अनन्ता पेषयित्वा तु गवां क्षीरैः समं पिबेत् ॥४॥
पुनर्णवा च काकोली तगरं नीलमुत्पलम् ।
गोक्षीरं पञ्चमे मासि गर्भक्लेशहरं भवेत् ॥
अथवा वृहतीयुग्मं यष्ट्याङ्कं कटफलं त्वचः ।
गोघृतं क्षीरसंयुक्तं पिबेत् पिष्ट्वा च पञ्चमे ॥ ५ ॥
सिता काशाखुमज्जा च शीततोयेन पेषयेत् ।
षष्ठे मासि गवां क्षीरैः पिबेत् क्लेशं निवर्त्तयेत् ॥
अथवा गोक्षुरं शिग्रुं मधुकं पृश्निपर्णिकाम् ।
बलायुक्ता पिबेत् पिष्ट्वा गोदुग्धैः षष्ठमासके ॥६॥
काष्ठकं पौष्करं मूलं शृङ्गाटं नीलमुत्पलम ।
पिष्ट्वा च सप्तमे मासि क्षीरैः पीत्वा प्रशाम्यति ॥
अथवा मकरन्दाक्षां शृङ्गाटञ्च सकेशरम् ।
मृणालं शर्करायुक्तं क्षीरं पयन्तु सप्तमे ॥ ७ ॥
यष्टी पद्माक्षार्कमुक्तं कशेरु गजपिप्पली ।
नीलोत्पलं गवां क्षीरैः पिबेदष्टममासके ॥
अथवा विल्वमूलञ्च कपित्थं वृहती शमी ।
इक्षुपाटलयोर्मूलं एभिः क्षीरं प्रसाधयेत् ।
तत्क्षीरमष्टमे पीत्वा गर्भे शाम्यति वेदना ॥८॥
विशालावीजकक्कोलं मधुना सह लेपयेत् ।
वेदना नवमे मासि शान्तिमाप्नोति नान्यथा ॥
अथवा मधुकं श्यामा ह्यनन्ता क्षीरकाकली ।
एभिः सिद्धं पिबेत् क्षीरं नवमे वेदनावती ॥९॥
शर्करा गोस्तनी द्राक्षा सक्षुद्रं नीलमुत्पलम् ।
पाययेत् दशमे मासि गवां क्षीरैः प्रशान्तये ॥
अथवा शुण्ठसंसिद्धं गोक्षीरं दशमे पिबेत् ।
अथवा मधुकं दारु शुद्धक्षीरेण संपिबेत् ॥१०॥
क्षौद्रं शुभं चन्दनसिन्धुजातं
महेन्द्रराजं पयसा सुपिष्टम् ।
गर्भ स्रवन्तं प्रतिहन्ति शीघ्रं
योगो विभुञ्जन् किल मूलदेवैः" ॥
इति इन्द्रजाले गर्भस्रावचिकित्सा ॥ * ॥

अथ गर्भसुख्कम् ।

"गोक्षीरं शर्करायुक्तं गर्भसुख्कप्रशान्तये ।
पिबेद्वा मधुकं चूर्णं गाम्भारीफलचूर्णकम् ॥
समांसं गव्यदुग्धेन गर्भिणी च प्रशान्तये" ।*॥

अथ सुखप्रसवयोगः ।

"श्वेतं पुनर्णवामूलं चूर्णं योनौ प्रवेशयेत् ।
तत्क्षणात् प्रसूते नारी गर्भे सति प्रपीडिते ॥
वासकस्य तु मूलन्तु चोत्तरस्थं समुद्धरेत् ।
कट्यां बद्ध्वा सप्तसूत्रैः सुखं नारी प्रसूयते ॥
सहदेव्याश्च मूलं वा कटिस्थं प्रसवेत् सुखम् ।
अपामार्गस्य मूलन्तु ग्राहयेच्चतुरङ्गुलम् ॥
द्वारि प्रवेशयेत् योनौ तत्क्षणात् सा प्रसूयते" ॥*॥

अथ स्तनवर्द्धनं स्तनोत्थापनञ्च ।

"तैलं वचादाडिमकल्कसिद्धं
सिद्धार्थजं लेपनतो नितान्तम ।
नारीकुचौ चारुतरौ सुपीनौ
कुर्य्यादसौ योगवरः प्रदिष्टः ॥
श्रीपर्णिकाया रसवल्कसिद्धं
तिलोद्भवं तैलवरं प्रदिष्टम् ।
तुलेन वक्षोजयुगे प्रदेयं
प्रयाति वृद्धिं पतितोऽपि नार्य्याः ॥
प्रथमकुसुमकाले नस्ययोगेन पीतं
सनियमसमरम्यं तण्डुलाम्भो युवत्या ।
कुचयुगलसुपीनं क्वापि नो याति पातं
कथित इति पुरैव चक्रदत्तेन योगः" ॥*॥

अथ योनिसंस्कारः ।

"प्रक्षालयेन्निम्बकषायनीरैः
खिन्नाज्यकृष्णागुरुगुग्गुलानां ।
धूपेन योनिं निशि धूपयित्वा
नारी प्रमोदं विदधातु भर्त्तुः" ॥ * ॥

अथ लोमशातनम् ।

"पलाशभस्मान्वितताल चूर्णं
रम्भाम्बुमिश्रैः परिलिप्य भूयः ।
कन्दर्पगेहे मृगलोचनानां
रोमाणि रोहन्ति कदापि नैव" ॥
इति इन्द्रजालतन्त्रसंग्रहः ॥ युद्धे तन्त्रोपायविशेषः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

इन्द्रजालिकः, त्रि, (इन्द्रजाल करोति इन्द्रजालेन दीव्यतीति वा । इन्द्रजाल + ठक् ।) कुहककारी । इति जटाधरः ॥ वाजीकर इति भाषा ।

इन्द्रजित्, पु, (इन्द्रं जितवान् इति । इन्द्र + जि + क्विप ।) रावणपुत्रः । तत्पर्य्यायः । मेघनादः २ मन्दोदरीसुतः ३ । इति जटाधरः ॥ (अस्य जन्मविवरणं यथा, रामायणे ७।१२ । सर्गे,
"एवमुक्तस्तदा राम ! राक्षसेन्द्रेण दानवः ।
महर्षेस्तनयं ज्ञात्वा मयो दानवपुङ्गव ॥
दातुं दुहितरं तस्मै रोचयामास तत्र वै ॥ १६ ॥
करेण तु करं तस्या ग्राहयित्वा मयस्तदा ।
प्रहसन् प्राह दैत्येन्द्रो राक्षसेन्द्रमिदं वचः ॥१७॥
इयं ममात्मजा राजन् हेमयाप्सरसा धृता ।
कन्या मन्दोदरी नाम पत्न्यर्थं प्रतिगृह्यताम् ॥१८॥
वाढमित्येव तं राम ! दशग्रीवोऽभ्यभाषत ।
प्रज्वाल्य तत्र चैवाग्निमकरोत् पाणिसङ्ग्रहम्" ॥१९॥
"ततो मन्दोदरी पुत्त्रं मेघनादमजीजनत् ।
स एष इन्द्रजिन्नाम युष्माभिरभिधीयते ॥ २८ ॥
जातमात्रेण हि पुरा तेन रावणसूनुना ।
रुदता सुमहान् मुक्तो नादो जलधरोपमः ॥२९॥
जडीकृता च सा लङ्का तस्य नादेन राघव ! ।
पिता तस्याकरोत् नाम मेघनाद इति स्वयम्" ॥३०॥
अस्य यथा इन्द्रजिदित्यभिधानं जातं तदपि उक्तं तत्रैव ३५ सर्गे ।
"जिते महेन्द्रेऽतिबले रावणस्य सुतेन वै ।
प्रजापतिं पुरस्कृत्य ययुर्लङ्कां सुरास्तदा ॥ १ ॥
तत्र रावणमासाद्य पुत्त्रभ्रातृभिरावृतम ।
अब्रवीद् गगने तिष्ठन् सामपूर्व्वं प्रजापतिः ॥ २ ॥
वत्स रावण ! तुष्टोऽस्मि पुत्त्रस्य तव संयुगे ।
अहोऽस्य विक्रमौदार्य्यं तव तुल्योऽधिकोऽपि वा ॥३॥
जितं हि भवता सर्व्वं त्रैलोक्यं स्वेन तेजसा ।
कृता प्रतिज्ञा सफला प्रीतोऽस्मि ससुतस्य ते ॥४॥
अयञ्च पुत्त्रोऽतिबलस्तव रावण वीर्य्यवान ।
जगतीन्द्रजिदित्येव परिख्यातो भविष्यति ॥ ५ ॥
बलवान् दुर्जयश्चैव भविष्यत्येव राक्षसः ।
यं समाश्रित्य ते राजन स्थापितास्त्रिदशा वशे" ॥६॥
महावीरो लक्ष्मणस्तु विभीषणेन वानरादिभिश्च-सह निकुम्भिलां गत्वा तत्रस्थमेनमिन्द्रजित व्यापादयामास इति तत्रैव लङ्काकाण्ड ५ सर्गमारभ्य ७ सर्गेषु उक्तम ॥
स्वनामख्यातो दानवः । यथा हरिवंशे । ३ । ८३ ।
"इन्द्रजित् सत्यजिच्चैव वज्रनाभस्तथैव च ।
महानाभश्च विक्रान्तः कालनाभस्तथैव च" ॥)

इन्द्रजिद्विजयी, [न्] पु, (इन्द्रजितः रावणपुत्त्रस्य । विजयी इति । इन्द्रजित् + वि + जि + णिनि ।) लक्ष्मणः । इति शब्दरत्नावली ॥ (अस्य विवरणन्तु रामायणे । ६ । ९१ सर्गे उक्तम् । यथा,—
"इत्युक्त्वा बाणमाकर्णं विकृष्य तमजिह्मगम् ।
लक्ष्मणः समरे वीरः ससर्जेन्द्रजितं प्रति ॥ ७२ ॥
ऐन्द्रास्त्रेण समायोज्य लक्ष्मणः परवीरहा ।
तच्छिरः सशिरस्त्राणं श्रीमत् ज्वलितकुण्डलम् ।
प्रमथ्येन्द्रजितः कायात् पातयामास भूतले" । ९३।)

इन्द्रतूलं, क्ली, (इन्द्रस्य तूलं । आकाशे उड्डीयमानत्वात् ।) आकाशपतितसूत्रम । आकाशवुड़िर सुता इति भाषा । तत्पर्य्यायः । वृद्धसूत्रकम् २ ग्रीष्महासम् ३ वंशकफम ४ वाततूलम् ५ मरुद्ध्वजम ६ । इति हारावली ॥

इन्द्रतूलकं, क्ली, (इन्द्रतूलमेव । इन्द्रतूल + स्वार्थे कन् ।) इन्द्रतूलं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

इन्द्रदारुः, पुं, (इन्द्रस्य दारुः ।) देवदारुवृक्षः । इति भावप्रकाशः ॥ (अस्य पर्य्यायः ।

"देवदारु स्मृतं दारुभद्रं दार्व्विन्द्रदारु च ।
मस्तदारुद्रुकिलिमं कृत्रिमं सुरभूरुहः" ॥)

इन्द्रद्रुः, पुं, (इन्द्रस्य द्रुर्वृक्षः ।) अर्ज्जुनवृक्षः । इत्यमरः ॥ कुटजवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्द्रद्रुमः, पुं, (इन्द्रस्य द्रुमो वृक्षः ।) अर्ज्जुनवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

इन्द्रनीलः, पुं, (इन्द्रवत् नीलः ।) मरकतमणिः । इति हेमचन्द्रः ॥ पान्ना इति भाषा । (अस्य परीक्षा यथा, चिन्तामणिधृतवचनम् ।
"क्षीरमध्ये क्षिपेत् नीरं क्षीरस्तत् नीलतां व्रजेत् ।
इन्द्रनीलमितिख्यातं तदाहु रत्नकोविदः" ॥
"क्वचित् प्रभालेपिभिरिन्द्रनीलै-
र्मुक्तामयी यष्टिरिवानुविद्धा" ॥
इति रघुवंशे । १३।५४। अथ, भावप्रकाशः ॥
अथ इन्द्रनीलगोमेदयोर्नामानि ।
"नीलन्त्विन्द्रनीलञ्च गोमेदः पीतरत्नकम्" ।)

इन्द्रनीलकः, पुं, (इन्द्रनील + स्वार्थे कन् ।) मरकतमणिः । इति शब्दरत्नावली ॥

इन्द्रपुष्पा, स्त्री, (इन्द्रनीलवत् पुष्पं यस्याः ।) लाङ्गलिकीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥ विषलाङ्गला इति ख्याता । (लाङ्गलिकीशब्देऽस्या विवरणं ज्ञेयं ।)

इन्द्रपुष्पिका, स्त्री, (इन्द्रपुष्पेव । कन् ।) कलिकारी । इति राजनिर्घण्टः ॥ विषलाङ्गला इति भाषा ।

इन्द्रप्रस्थं, क्ली, (इन्द्रस्य इन्द्रकीलस्य प्रस्थम् इव ।) राजयुधिष्ठिरनिर्म्मितनगरम् । अधुना दिल्ली इति ख्यातम् । (यथा, महाभारते १।२०८।२८।
"ततः पुण्ये शिवे देशे शान्तिं कृत्वा महारथाः ।
नगरं मापयामासुर्द्वैपायनपुरोगमाः ॥
सागरप्रतिरूपाभिः परिखाभिरलङ्कृत" ॥
"तत्त्रिपिष्टपसङ्काशं इन्द्रप्रस्थं व्यरोचत ।
मेघवृन्दमिवाकाशे विद्धं विद्युत्समावृतम्" ॥)

इन्द्रप्रहरणं, क्ली, (इन्द्रस्य प्रहरणम् ।) इन्द्रस्यास्त्रम् । वज्रम् । इति हलायुधः ॥

इन्द्रभेषजं, क्ली, (इन्द्रं महत् भेषजम् ।) शुण्ठी । इति शब्दरत्नावली ॥

इन्द्रमहकामुकः, पुं, (इन्द्रमहं कामयते इति । इन्द्रमह + काम + उकञ् ।) कुक्कुरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

इन्द्रयवः, पुं, क्ली, (इन्द्रस्य इन्द्रवृक्षस्य यवः यवाकारवीजत्वात् तथात्वम् ।) स्वनामख्याततिक्तवीजविशेषः । तत्पर्य्यायः । कलिङ्गम् २ भद्रयवम् ३ । इत्यमरः ॥ शक्राह्वः ४ शक्रवीजम् ५ वत्सकः ६ वत्सकवीजम् ७ भद्रजः ८ कुटजः ९ कुटजवीजम् १० कलिङ्गवीजम् ११ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । शीतत्वम् । कफवातरक्तपित्तहरत्वम् । दाहातिसारशमनत्वम् । ज्वरदोषशूलमूलनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ कुड़चिर विचि इति भाषा । यथा,—
"उक्तं कुटजवीजन्तु यवमिन्द्रयवं तथा ।
कलिङ्गञ्चापि कालिङ्गं तथा भद्रयवं स्मृतम्" ॥
इति क्लीवे अमरः प्राह ।
"क्वचिदिन्द्रस्य नामैव भवेत्तदभिधायकम् ।
फलानीन्द्रयवास्तस्य तथा भद्रयवा अपि" ॥
इति धन्वन्तरिः प्राह ।
"ऐन्द्रं यवं त्रिदोषघ्नं संग्राहि कटु शीतलम् ।
ज्वरातीसाररक्तार्शःकृमिविसर्पकुष्ठनुत् ॥
दीपनं गुदकीलास्रवातास्रश्लेष्मशूलजित्" ।
इति भावप्रकाशः ॥ (यथा, वैद्यकद्रव्यगुणः ।
"तद्वीजं ज्वरजित्तिक्तं रक्तपित्तातिसारजित्" ।)

इन्द्रलुप्तं, क्ली, (इन्द्राणां इन्द्रनीलवर्णकेशानां लुप्तं लोपो यस्मात् ।) केशरोगविशेषः । टाक इति भाषा । तस्य लक्षणम् ।
"रोमकूपानुगं पित्तं वातेन सह मूर्च्छितम् ।
प्रच्यावयति रोमाणि ततः श्लेष्मा सशोणितः ॥
रुणद्धि रोमकूपांस्तु ततोऽन्येषामसम्भवः ।
तदिन्द्रलुप्तं खालित्यं रुज्येति च विभाव्यते" ॥
इति निदानम् ॥ खालित्यं रुज्येति च तस्य पर्य्यायकथनम् । तथाच भोजः ।
"तदिन्द्रलुप्तमित्याहुः खल्लीं रुज्याञ्च केचन" ।
कार्त्तिकस्त्वाह । "इन्द्रलुप्तं श्मश्रुणि भवति खालित्यं शिरोरुहेष्वेव रुज्या सर्व्वदेहेति आगमस्तत्र नास्ति" ।
इति तट्टीका ॥ अथेन्द्रलुप्तस्य चिकित्सा ।
"तिक्तपटोलीपत्रस्वरसैर्घृष्टा शमं याति ।
चिरकालजापि रुज्या नियतं दिवसत्रयेणैव ॥
गोक्षुरतिलपुष्पाणि तुल्यञ्च मधुसर्पिषः ।
शिरः प्रलेपितं तेन केशैः समुपचीयते ॥
हस्तिदन्तमसीं कृत्वा क्षीरेदुग्धरसाञ्जनम् ।
लोमान्यनेन जायन्ते लेपात् पाणितलेष्वपि ॥
यष्टीन्दीवरमृद्वीकातैलाज्यक्षीरलेपनैः ।
इन्द्रलुप्तं शमं याति केशाः स्युश्च घना दृढाः ॥
जातीकरञ्जकरवीरचित्रकैरग्निपाचितम् ।
तैलमभ्यञ्जनाद्धन्ति इन्द्रलुप्तं न संशयः ॥
स्नुहीपयः पयोऽर्कस्य लाङ्गलीमार्कवौ विषम् ।
अजामूत्रं गवांमूत्रं रक्तिका सेन्द्रवारुणी ॥
सिद्धार्थकमलीलाङ्गन्धा सम्यग्भिर्विपाचितम् ।
तैलं भवति नियमात् खालित्यव्याधिनाशनम् ॥
स्नुहीदुग्धादितैलम्" । इति भावप्रकाशः ॥
("केशघ्नस्य चिकित्सान्तु वक्ष्ये हारीत साम्प्रतम् ।
रूक्षं सपारुष्यं वातात् पित्तादुष्णं सदाहकम् ॥
कफान्वितं भवेत् स्निग्धं रक्तात्पाकं व्रजन्ति तत् ।
सन्निपातेन सदृशं जायते सर्व्वलक्षणम्" ॥
अस्य चिकित्सा यथा ॥ * ॥
"गुडेन सरसा शुण्ठी मातुलुङ्गरसेन तु ।
केशघ्ने वातसम्भूते धावनञ्च प्रशस्यते ॥ १ ॥
त्रिफलाञ्च वचा शुण्ठी गुडेनापि प्रपेषितम् ।
धावनं कफसम्भूते चेन्द्रलुप्ते प्रशस्यते ॥ २ ॥
पैत्तिके च हितं दुग्धं नवनीतान्वितन्तथा ।
सिताशिवाफलं यष्टी पैत्तिके धावनं मतम् ॥ ३ ॥
भृङ्गराजरसं ग्राह्यं पटङ्गेररसन्तथा ।
भौवीरकरसेनापि तिलान् पिष्ट्वा प्रलेपनम् ॥
पश्चात् कार्य्य प्रकर्षेण स्नानमुष्णेन वारिणा ।
धवार्ज्जुनकदम्बस्य शिरीषमपि रोहितम् ॥
क्वाथमेषां शिरोदद्रुं शमयेदिन्द्रलुप्तकम् ।
कुरुबकस्य पुष्पेण जपायाः कुसुमेन च ॥
घृष्टस्य चेन्द्रलुप्तस्य क्षतमेव निवारणम् ।
पैत्तिकानि च लिङ्गानि दृष्ट्वा दुग्धेन धावनम् ॥
शीतलानि प्रदेयानि पैत्तिकेन विधीयते" ॥
"धुस्तूरपत्राणि च मागधीनां
निशा विशालाग्रहधूमकुष्ठम् ।
घृतेन युक्तञ्च जलेन पिष्टं
शिरःप्रलेपे क्षतवारणं स्यात् ॥
पित्ते क्षते दोषयुते च रोगे
पटोलपत्रं पिचुमर्द्दकं वा ।
तथामलक्या फलमेव पिष्ट्वा
घृतेन खण्डेन प्रलेपनञ्च ॥
निवार्य्यते मस्तकजं क्षतञ्च
शिरोर्त्तिसञ्जान् विनिहन्ति चैतत् ।
गजेन्द्रदन्तस्य मसीं गृहीत्वा
प्रलेपनं वा नवनीतकेन ॥
तिलार्कभल्लातकदुग्धमाष-
क्षारस्य लेपो नवनीतकेन ।
सर्पस्य क्षारस्य तथा प्रयोगः
खल्लाटकेशाचयं करोति" ॥
इति हारीतः ॥
"तिलोऽनिलाद्यैः सह केशभूमिम्
दग्ध्वाशु कुर्य्यात खलतिन्नरस्य" ॥ * ॥
चिकित्सा यथा चरके ।
"खालित्ये पलिते वल्यां हरिल्लोम्नि च शोधितम् ।
नस्यस्नेहैः शिरोवक्त्रप्रलेपैश्चाप्युपाचरेत् ॥
सिद्धं विदारीगन्धाद्यैर्जीवनीयैरथापि च ।
नस्य स्यादणुतैलं वा खालित्यपलितापहम्" ।)

इन्द्रलुप्तः, पुं, (इन्द्राणां इन्द्रनीलवत् केशानां लुप्तं नाशो यस्मात् ।) केशनाशकरोगः । तत्पर्य्यायः । इन्द्रलुप्तक २ केशघ्नः ३ । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्द्रलुप्तकं, क्ली, (इन्द्रलुप्त + स्वार्थे कन् ।) इन्द्रलुप्तरोगः । इति भूरिप्रयोगो जटाधरहेमचन्द्रौ च ॥

इन्द्रवारुणिका, स्त्री, (इन्द्रवारुणी + कन् + टाप् ।) इन्द्रवारुणीलता । इति शब्दचन्द्रिका ॥

इन्द्रवारुणी, स्त्री, (इन्द्रं वारयति । इन्द्र + वृ + णिच् + उन । ङीप्) लताविशेषः । राखाल ससा इति भाषा ॥ तत्पर्य्यायः । विशाला २ । इत्यमरः ॥ ऐन्द्री ३ चित्रा ४ गवाक्षी ५ गजचिर्भटा ६ मृगैर्व्वारु ७ पिटङ्कीका ८ मृगादनी ९ । इति रत्नमाला ॥ इन्द्रा १० अरुणा ११ गवादनी १२ क्षुद्रसहा १३ इन्द्रचिर्भिटी १४ सूर्य्या १५ विषघ्नी १६ गणकर्णिका १७ अमरा १८ माता १९ सुकर्णी २० सुफला २१ तारका २२ वृषभाक्षी २३ पीतपुष्पा २४ इन्द्रवल्लरी २५ हेमपुष्पी २६ क्षुद्रफला २७ वारुणी २८ बालकप्रिया २९ रक्तैर्व्वारुः ३० विषलता ३१ शक्रवल्ली ३२ विषापहा ३३ अमृता ३४ विषवल्ली ३५ । चित्रफला ३६ । इति जटाधरः ॥ अपि च ।
"ऐन्द्रीन्द्रवारुणी चित्रा गवाक्षी च गवादनी ।
वारुणी च परा प्युक्ता सा विशाला महाफला ॥
श्वेतपुष्पा मृगाक्षी च मृगैर्वारुर्मृगादनी ।
गवादनीद्वयं तिक्तं पाके कटुरसं लघु ॥
वीर्य्योष्णं कामलापित्तकफश्लीपदोदरापहम् ।

श्वासकासामयं कुष्ठगुल्मग्रन्थिव्रणप्रणुत् ॥
प्रमेहमूढगर्भामगण्डामयविषापहम्" ।

इति भावप्रकाशः ॥ अस्या गुणाः । तिक्तत्वम् । कटुत्वम् । शीतत्वम् । रेचनत्वम् । गुल्मपित्तोदरश्लेष्मक्रिमिकुष्ठज्वरापहत्वञ्च ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्द्रवृद्धा, स्त्री, (इन्द्रेण इन्द्रियजनितदोषेण वृद्धा । यद्वा इन्द्रः श्रेष्ठोऽपि वृद्धः कृशो भवति यस्याः ।) व्रणरोगविशेषः । तस्य लक्षणम् ।

"पद्मकर्णिकवन्मध्ये पिडकाभिः समाचिताम् ।
इन्द्रवृद्धान्तु तां विद्याद्वातपित्तोत्थितां भिषक्" ॥

इति निदानम् ॥ तस्याश्चिकित्सा ।

विवृत्तामिन्द्रवृद्धाञ्च गर्द्दभीं जालगर्द्दभम् ।
पैत्तिकस्य विसर्पस्य क्रियया साधयेत् भिषक् ।
पाके तु शोधयेदाज्यपक्वैर्मधुरभेषजैः" ॥

इति भावप्रकाशः ॥

("या पद्मकर्णिकाकारा पिटिका पिटिकान्विता ।
साविद्धा वातपित्ताभ्यां ताभ्यामेव च गर्द्दभी" ॥)

इन्द्रवृक्षः, पुं, (इन्द्रस्य वृक्षः ।) देवदारु । इति जटाधरः ॥ (देवदारुशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

इन्द्रसावर्णिः, पुं, चतुर्द्दशमनुः । अस्मिन् मन्वन्तरे वृहद्भानुरवतारः । शुचिरिन्द्रः । पवित्रचाक्षुषादयो देवाः । अग्निबाहुशुचिशुद्धमागधाद्याः सप्तर्षयः । उरुगम्भीरब्रध्नाद्या मनुपुत्त्रा भविष्यन्ति ॥ इति श्रीभागवतम् ॥ (अयं हि भौत्यनाम्ना चाख्यातः । यथा, विष्णुपुराणे ३ । २ ।

"भौत्यश्चतुर्द्दशश्चात्र मैत्रेय भविता मनुः ।
शुचिरिन्द्रः सुरगणास्तत्र पञ्च शृणुष्व तान् । ४० ।
चाक्षुषाश्च पवित्राश्च कनिष्ठा भ्राजिरस्तथा ।
वयोवृद्धाश्च वै देवाः सप्तर्षीनपि मे शृणु । ४१ ।
अग्निबाहुः शुचिः शुक्रो मागधोऽग्नीध्र एव च ।
युक्तस्तथाजितश्चान्यो मनुपुत्त्रानतः शृणु । ४२ ।
उरुगम्भीरब्रध्नाद्या मनोस्तस्य सुता नृपाः" । ४३ ।

मार्कण्डेयपुराणेऽपि १०० अध्याये उक्तरूपेण वर्णितम् । अधुना तु सप्तममन्वन्तरस्याष्टाविंशतितमं युगं ।)

इन्द्रसुतः, पुं, (इन्द्रस्य सुतः ।) बालिनामवानरराजः । इति हेमचन्द्रः ॥ अर्ज्जुनवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ जयन्तः । अर्ज्जुनः ॥

इन्द्रसुरसः, पुं, (इन्द्रः इन्द्रवृक्ष इव सुरसः सुपथ्यरसः ।) सिन्दुवारवृक्षः । इत्यमरः ॥ निसिन्दा इति ख्यातः । (सिन्दुवारशब्दे निर्गुण्डीशब्दे च अस्य गुणादयो ज्ञेयाः ॥)

इन्द्रसुरिसः, पुं, वृक्षविशेषः । निसिन्दा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । इन्द्राणी २ निर्गुण्डी ३ सुरसा ४ । इति रत्नमाला ॥ इन्द्रसुरसः ५ सिन्दुवारः ६ इन्द्राणिका ७ । इत्यमरः ॥ विसुन्धकः ८ सिन्धकं ९ सुरसः १० सिन्धुवारितः ११ इन्द्रालिका १२ सिन्धुवारकः १३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (इन्द्राणीशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ।)

इन्द्रा, स्त्री, (इदि + रन् ।) फणिज्झकवृक्षः । इति मेदिनी ॥ काँटा मामीर इति भाषा । इन्द्रपत्नी । शची । इति शब्दरत्नावली ॥

इन्द्राग्निधूमः, पुं, (इन्द्राग्नेर्मेघवह्नेर्धूम इव ।) हिमं । इति हारावली ॥

इन्द्राणिका, स्त्री, (इन्द्राणी + कन् ।) इन्द्रसुरिसवृक्षः । इत्यमरः ॥

इन्द्राणी, स्त्री, (इन्द्रस्य ऐश्वर्य्यशालिनः सुरराजस्य वा पत्नी । इन्द्र + इन्द्रवरुणेति ङीष् आनुक् च ।) दुर्गा । यथा,—

"ऐश्वर्य्यं परमं यस्या वशे चैव सुरासुराः ।
इदि परमैश्वर्य्ये च इन्द्राणी तेन सा शिवा" ॥

इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥ * ॥ इन्द्रभार्य्या । तत्पर्य्यायः । पुलोमजा २ शची ३ । इत्यमरः ॥ पौलोमी ४ । इति मेदिनी ॥ पूतक्रतायी ५ । इति जटाधरः ॥ माहेन्द्री ६ जयवाहिनी ७ ऐन्द्री ८ शतावरी ९ । इति शब्दरत्नावली ॥

("यथेन्द्राणी महेन्द्रस्य लक्ष्मीर्लक्ष्मीपतेर्यथा" ।

इति भविष्यपुराणे षट्पञ्चमीव्रतकथायाम् । इन्द्रशक्तिः । यथा ऋग्वेदे १ । २२ । १२ । "इहेन्द्राणीमुपह्वये वरुणानीं" । "इन्द्राणीं इन्द्रस्य सूर्य्यस्य वायोर्वा शक्तिम्" । इति दयानन्दसरस्वतीकृतभाष्यम् ।) इन्द्रसुरिसवृक्षः । स्त्रीणां करणं । इति मेदिनी ॥ नीलसिन्दुवारवृक्षः । स्थूलैला । सूक्ष्मैला । इति राजनिर्घण्टः ॥ अष्टमातृकान्तर्गतमातृकाविशेषः ॥ इति स्मृतिः ॥

इन्द्रानुजः, पुं, (अनु पश्चात् जायते इति अनुजः कनिष्ठः । इन्द्रस्यानुजः । विष्णुः खलु कश्यपात् अदितौ वामनरूपेण इन्द्रस्य पश्चात् जातः ।) विष्णुः । इति हेमचन्द्रः ॥ (विवृतिर्वामनशब्दे द्रष्टव्या ।)

इन्द्रायुधं, क्ली, (इन्द्रस्यायुधमिव चापाकृतित्वात् ।) इन्द्रधनुः । इत्यमरः ॥ रामधनुक रामदी इत्यादि भाषा ।

("स नादं मेघनादस्य धनुश्चेन्द्रायुधप्रभम्" ।

इति रघुवंशे । १२ । ७९ । तथा, मनुः । ४ । ५९ ।

"न दिवीन्द्रायुधं दृष्ट्वा कस्यचिद्दर्शयेद्बुधः" ।)

इन्द्रारिः, पुं, (इन्द्रस्य अरिः शत्रुः ।) असुरः । इत्यमरः ॥

इन्द्रावरजः, पुं, (इन्द्रस्य अवरजः वामनरूपेण अनुजः ।) विष्णुः । इत्यमरः ॥

इन्द्राशनः, पुं, (इन्द्रस्य अशनः खाद्यद्रव्यम् ।) संविदावृक्षः । इति शब्दमाला ॥ सिद्धि इति भाषा । गुञ्जा । इति हारावली ॥ कुच इति भाषा ।

("इन्द्राणिकेन्द्राशनकञ्च" ।
"तथाचेन्द्राशनोत्कटैः" ।
"ग्रीष्मसुन्दरमण्डूकी जयन्तीन्द्राशनस्य च" ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहः ॥)

इन्द्रियं, क्ली, (इन्द्रस्यात्मनो लिङ्गमनुमापकम् । इन्द्रेण ईश्वरेण सृष्टं । इन्द्र आत्मना मम चक्षुर्मम श्रोत्रमित्यादि क्रमेण ज्ञात । इन्द्रेण जुष्टं वा इत्याद्यर्थेषु इन्द्रशब्दात् निपातनात् घच् ।) ज्ञानकर्म्मसाधनम् । तत्पर्य्यायः । हृषीकम् २ विषयि ३ । इत्यमरः ॥ अक्षम् ४ करणम् ५ ग्रहणम् ६ । इति राजनिर्घण्टः ॥ तत्र तु ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्च । यथा । कर्णः १ त्वक् २ चक्षुः ३ जिह्वा ४ नासिका ५ कर्म्मेन्द्रियाणि पञ्च यथा । वाक् १ पाणिः २ पादः ३ पायुः ४ उपस्थः ५ । अन्तरिन्द्रियाणि चत्वारि । मनः १ बुद्धिः २ अहङ्कारः ३ चित्तं ४ ॥ मनस्तावदिन्द्रियाणां नियामकम् । चतुर्द्दश देवाः चतुर्द्दशेन्द्रियनियन्तारः । तत्र श्रोत्रस्य देवता दिक् । त्वचो वातः । चक्षुषः सूर्य्यः । रसनायाः प्रचेताः । घ्राणस्याश्विनौ । वाचो वह्निः । हस्तस्य इन्द्रः । पादस्य विष्णुः । पायोर्मित्रः । उपस्थस्य प्रजापतिः । मनसश्चन्द्रः । बुद्धेश्चतुर्मुखः । अहङ्कारस्य शङ्करः । चित्तस्याच्युतः । इति वेदान्तः ॥ न्यायमते । पृथिव्या इन्द्रियं घ्राणं । जलस्य जिह्वा । तेजसश्चक्षुः । वायोस्त्वक् । आकाशस्य कर्णः । (अथ बुद्धेर्ब्रह्मा । अहङ्कारस्येश्वरः । मनसश्चन्द्रमाः । दिशः श्रोत्रस्य । त्वचो वायुः । सूर्य्यश्चक्षुषोः । रसनस्यापः । पृथिवी घ्राणस्य । वचसोऽग्निः । हस्तयोरिन्द्रः । पादयोर्विष्णुः । पायोर्मित्रं । प्रजापतिरुपस्थस्येति । इति सुश्रुतः ॥) (यथा, मनुः । २ । ८८ । "इन्द्रियाणां विचरतां विषयेष्वपहारिषु" ।

विज्ञानम् । यथा, ऋग्वेदे १ । १११ । २ ।

"यथा क्षयाम सर्व्ववीरया विशातन्नः शर्द्धाय धासथास्विन्द्रियम्" । "इन्द्रियं विज्ञानम्" इति दयानन्दभाष्यम् ।) शुक्रम् । वीर्य्यम् । इत्यमरः ॥

इन्द्रियस्वापः, पुं, (इन्द्रियस्य स्वापः सम्यक् निरोधः ।) प्रलयः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्द्रियायतनं, क्ली, (इन्द्रियाणां आयतनमाश्रयस्थानम् ।) शरीरम् । इति हेमचन्द्रः ॥

इन्द्रियार्थः, पुं, (इन्द्रियाणामर्थः ।) इन्द्रियजन्यज्ञानविषयः । यथा । रूपं । शब्दः । गन्धः । रसः । स्पर्शः । तत्पर्य्यायः । विषयः २ गोचरः ३ । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । ४ । १६ ।

"इन्द्रियार्थेषु सर्व्वेषु न प्रसज्जेत कामतः" ।
"अपि स्वदेहात् किमुतेन्द्रियार्थात्
यशोधनानां हि यशो गरीयः" ।

इति रघुः । १४ । ३५ ।)

इन्द्रेज्यः, पुं, (इन्द्रस्य इज्यः ।) वृहस्पतिः । इति शब्दरत्नावली ॥

इन्ध ई ध ङ ञि दीप्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (रुधां-आत्मं-अकं-सेट् ।) ऋखादिः । ई ञि इन्धोऽस्ति । ङ ध इन्धे । इति दुर्गादासः ॥

इन्धनं, क्ली, (इन्धे दीप्यतेऽग्निरनेन । इन्ध + करणे + ल्युट् ।) अग्निसन्दीपनतृणकाष्ठादि । जालानी काठ इति भाषा । तत्पर्य्यायः । इध्मम् २ एधः ३ समित् ४ एधम् ५ । इत्यमरः ॥ समिन्धनम् ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मनुः । ७ । ११८ ।

"अन्नपानेन्धनादीनि ग्रामिकस्तान्यवाप्नुयात्" ।)

इन्वकाः, स्त्री, इल्वलाः । मृगशिरोनक्षत्रोपरिस्थितपञ्चताराः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

इभः, पुं, स्त्री, (एति गच्छतीति । इण भन् । औणादिकोऽयं प्रत्ययः ।) हस्ती ।

("खराश्वोष्ट्रमृगेभानामजाविकवधस्तथा" ।

इति मनुः । ११ । ६८ । यथा, उत्तरचरिते ।

"इभदलितविकीर्णग्रन्थिनिष्यन्दगन्धः" ।)
उत्तरपदे श्रेष्ठवाचकः । इत्यमरः ॥

इभकणा, स्त्री, (इभो हस्तीव कणा ।) गजपिप्पली । इति रत्नमाला ॥ ("कर्पूरं जातिकोषं सजलमिभकणा तेजपत्रं लवङ्गम्" । इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहः ।)

इभदन्ता, स्त्री (इभस्य दन्त इव । इभदन्त + टाप् ।) नागदन्तीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥ (नागदन्तीशब्दे ऽस्या गुणादयो ज्ञेयाः ।)

इभनिमीलिका, स्त्री, (इभस्य हस्तिन इव निमीलिका ।) वैदग्धी । भङ्गिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

इभपालकः, पुं, (इभानां पालकः ।) हस्तिपकः । इति हेमचन्द्रः ॥ माहुत् इति भाषा ।

इभमाचलः, पुं, (इभमाचालयति । इभ + आङ् + चल + णिच् + बाहुलकात् ख ।) सिंहः । इति भूरिप्रयोगः ॥

इभषा, स्त्री, (इभ + षा + क + टाप्) स्वर्णक्षीरीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

इभाख्यः, पुं, (इभस्य आख्या यस्मिन् ।) नागकेशरवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

इभोषणा, स्त्री, इभकणा । गजपिप्पली । इति शब्दचन्द्रिका ॥(गजपिप्पलीशब्देऽस्या विवरणम् ज्ञेयम् ।)

इभ्यः, त्रि, (इभमर्हतीति दण्डादित्वात् यत् ।) धनवान् । इत्यमरः ॥ (पु, राजा । हस्तिपकः ।) (यथा छान्दग्योपनिषदि ।१।१०। "उषस्तिर्ह चाक्रायण इभ्यग्रामे प्रद्राणक उवास । स हेभ्यम् कुल्माषान् खादन्तं बिभिक्षे" ।)

इभ्या, स्त्री, हस्तिनी । शल्लकी । इति मेदिनी ॥

इयं, स्त्री, इदम् शब्दस्य स्त्रीलिङ्ग प्रथमाया रूपं । एइ स्त्री इति भाषा । इति व्याकरणम् ॥

इयत्, त्रि, (इदम् परिमाणमस्य । इदम् + वतुप् वस्य यः ।) कियत्संख्याबोधकम् । इति व्याकरणम् ॥ एतो इति भाषा । (यथा, रघुवंशे ।१३।६७।
"इयन्ति वर्षाणि तया सहोग्रमभ्यस्यतीव व्रतमासिधारम्" ।)

इयत्ता, स्त्री, (इयत् + तल् ।) इयतो भावः । सीमा । परिमाणम् । सङ्ख्या । इत्यादि ॥
("अमेय तदशक्त्या वा न गुणानामियत्तया" । इति रघुवंशे । १० । ३२ ।)

इरणं, त्रि, इरिणं । शून्यं । ऊषरभूमिः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

इरम्मदः, पुं, (इरया उदकेन माद्यति दीप्यते अधिकत्वात् इति उग्रम्पश्येरम्मदेत्यादिना खश्प्रत्ययो मुमागमश्च निपातितः ।) वज्राग्निः । तत्पर्य्यायः । मेघज्योतिः २ । इत्यमरः ॥ मेघाग्निः ३ । इति जटाधरः ॥ अन्योन्यसङ्घट्टनेन मेघाग्निस्तस्य यज्ज्योतिर्वज्रादौ पतति सः । मेघग्रहणात् वातजाग्निरपि । इति भरतः ॥

इरा, स्त्री, (इं कामं राति ददाति इति । इ + रा + क । यद्वा एतीति इ + रन् + टाप् निपातनात् गुणाभावः ।) भूमिः । वाक्यम् । मद्यम् । जलम् । इत्यमरः ॥ (यथा, आश्वलायनगृह्यसूत्रे । २।६ ।
"इरां वहन्तो घृतमुक्षमाणा
मित्रेण साकं सह संविशन्तु" ।)
सरस्वती । इति शब्दरत्नावली ॥ (अन्नम् ।) कश्यपपत्नीविशेषः ।
यथा, गारुडे ६ अध्यायः ॥
"धर्म्मपत्न्यः समाख्याताः कश्यपस्य वदाम्यहम् ।
अदितिर्दितिर्दनुः काला अनायुः सिंहिका मुनिः ।
कद्रुः प्राधा इरा क्रोधा विनता सुरभिः खगा" ।
तस्याः सृष्टिर्यथा ।
"इरा वृक्षलता वल्ली तृणजातिश्च सर्व्वशः ।
खगा च यक्षरक्षांसि मुनिरप्सरसस्तथा" ।
(दैत्यविशेषः । यथा, हरिवंशे । ३ । ८७ ।
"मरीचिर्मेघवासैव इरा शङ्कुशिरा वृकः" ।)

इराचरं, क्ली, (इरायां चरतीति । इरा + चर् + ट ।) करका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ शिलि शील इति भाषा । जलचरे भूचरे च त्रि ॥

इराजः, पु, (इरया मद्येन जायते इति । इरा + जन + ड ।) कन्दर्पः । इति हलायुधः ॥

इरावती, स्त्री, (इरा विद्यतेऽस्या इति । इरा + मतुप ।) वटपत्रीवृक्षः । पाषाणभेदीविशेषः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (नदीभेदः । यथा, महाभारते
"विपाशा च शतद्रुश्च चन्द्रभागा सरस्वती ।
इरावती वितस्ता च सिन्धुर्देवनदी तथा" ॥

इरिणं, क्ली, (ऋच्छतीति । ऋ गतिप्रापणयोः, किदिच्चेति इनन् ।) शून्यम् । ऊषरभूमिः । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । ३ । १४२ ।)
"यथेरिणे बीजमुप्त्वा न वप्ता लभते फलम्" ।)

इरिमेदः, पु, (इरिणो हस्तिनो मेद इव मेदो यस्य ।) अरिमेदः । विटखदिरः । इति शब्दरत्नावली राजनिर्घण्टश्च ॥
("इरिमेदो विटखदिरः कालस्कन्धोऽरिमेदकः" । इति पर्य्याय । अस्य गुणा यथा भावप्रकाशे
"अरिमेदः कषायोष्णो मुखदन्तगदास्रजित् ।
हन्ति कण्डूविषश्लेष्मकृमिकुष्ठविषव्रणान्" ॥)

इरिविल्लिका, स्त्री, मस्तकोद्भवव्रणजन्यपीडाविशेषः । तस्य लक्षणम् ।
"पिडकामुत्तमाङ्गस्था वृत्तामुग्ररुजाज्वराम् ।
सर्व्वात्मिका सर्व्वलिङ्गा जानीयादिरिविल्लिकाम्" ॥
इति निदानम् ॥ चिकित्सा यथा ।
"पैत्तिकस्य विसर्पस्य या चिकित्सा प्रकीर्त्तिता ।
तथैव भिषगेताश्च चिकित्सेदिरिविल्लिकाम्" ॥
इति भावप्रकाशः ॥ (तथा च वाभटः ।
"त्रिलिङ्गा पिटिका वृत्ता जत्रूर्द्ध्वमिरिविल्लिका" ।
"इरिविल्लिका गन्धनामा जयेत्पित्तविसर्पवत्" ।
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे ।)

इरेशः, पु, (इरायाः ईशः ।) विष्णुः । इति शब्दरत्नावली ॥ राजा । वागीशः । वरुणः ॥

इर्व्वारुः, पु, स्त्री, (उर्व्व + आरु । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) कर्कटी । इत्यमरः । काकुड इति भाषा । अस्य गुणाः । स्वादुत्वम् । गुरुत्वं । अजीर्णकारित्वम् । शीतलत्वञ्च । तत्पक्वफलगुणाः । दाहच्छर्द्दितृष्णाक्लान्तिनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥
(कर्कटीशब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः ।)

इर्व्वारुशुक्तिका, स्त्री, (इर्व्वारुः शुक्तिकेव स्वयं स्फोटनात् ।) इर्व्वारुविशेषः । इति हारावली ॥ फुटी इति भाषा ।

इर्व्वालुः, पुं, (इर्व्व + आरु । रलयोरैक्यात् ।) इर्व्वारुः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

इल, श शये, गतौ । क्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा-पर-सक-शयने, अक-सेट् ।) श इलति । शयः शयनं । इति दुर्गादासः ॥

इल, क क्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-उभ-सक-सेट् ।) क्षत्वादिः । क इलयति । इति दुर्गादासः ॥

इलविला, स्त्री, कुबेरमाता । सा च विश्रवःपत्नी । इति पुराणम् ॥

इला, स्त्री, (इलति विष्णुवरात् पुंस्त्वं प्राप्नोति इति । इल + क + टाप् ।) वैवस्वतमनुकन्या । सा च विष्णुवरात् पुंस्त्वं प्राप्य सुद्युम्ननाम्ना ख्याता । पश्चात् शङ्करशापकुमारवनं प्रविश्य पुनः स्त्रीत्वं गता । बुधस्तां भार्य्यात्वेन स्वीकृत्य पुरूरवसं जनयामास । ततस्तस्याः पुरोहितो वशिष्ठः शङ्करमाराध्य तस्यै मासं स्त्रीत्वं मासं पुंस्त्वं दत्तवान् इति श्रीभागवतं ॥ कर्दमप्रजापतिपुत्त्र इलः कार्त्तिकेयजन्मदेशं प्रविश्य स्त्री भूत्वा इलानाम्ना ख्यातः ततः पार्व्वतीमाराध्य मासं स्त्रीत्वं मासं पुंस्त्वञ्च प्राप्तवान् । इति रामायणं ॥ पृथिवी । गौः । वाक्यं । इति मेदिनी ॥

इलावृतं, क्ली, (इरया आवृतं ।) जम्बुद्वीपस्य नववर्षान्तर्गतवर्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः । तत्र सुमेरुपर्व्वतः संवर्त्तते । तस्य सीमा उत्तरे नीलपर्व्वतः । दक्षिणे निषधः । पश्चिमे माल्यवान् । पूर्व्वे गन्धमादनपर्व्वतः । इति श्रीभागवतम् ॥ अग्नीध्रस्य स्वनामख्यातः पुत्त्रः स तु पितुः सकाशात् इलावृत नाम वर्षमलभत । यदुक्तं विष्णुपुराणे । २ । १ । १६, १७, १८ ।
"जम्बुद्वीपेश्वरो यस्तु अग्नीध्रो मुनिसत्तम ! ।
तस्य पुत्त्रा बभूवुस्ते प्रजापतिसमा नव ॥
नाभिः किम्पुरुषश्चैव हरिवर्ष इलावृतः ।
रम्यो हिरण्वान् षष्ठश्च कुरुर्भद्राश्व एव च ॥
केतुमालस्तथैवान्यः साधुचेष्टो नृपोऽभवत्" ॥)

इलिका, स्त्री, (इला एव । इला + स्वार्थे कन + टाप् ।) पृथिवी । इति शब्दरत्नावली ॥

इली, स्त्री, (इल गतौ क्षेपणे च इति, कृदिकारादिति वा ङीष् ।) ईली । करपालिका । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ छातकुरि इति भाषा ।

इलीशः, पु, (इलन्ति अप्सु द्रुतं गच्छन्ति इति इला द्रुतगामिनो मत्स्याः । इल + क । तेषां ईशः ।) स्वनामख्यातमत्स्यविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥
("इलीशो जितपीयूषो वाचा वाचामगोचरः ।
रोहितो नो हितः प्रोक्तो मद्गुरो मद्गुरोः प्रियः" ॥
इत्युद्भटः ।
"इलीशो मधुरः स्निग्धः पित्तश्लेष्माग्निमान्द्यनुत्" ।
इति वैद्यकद्रव्यगुणः ॥)

इल्ललः, पुं, पक्षिविशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

इल्लिशः, पुं, इलीशमत्स्यः । तत्पर्य्यायः । वारि-कर्पूरः २ गाङ्गेयः ३ शफराधिपः ४ जलताल: ५ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ इलीशः ६ राजशफरः ७ इल्लीशः ८ जलतापी ९ । इति शब्दरत्नावली ॥ अस्य गुणाः । पित्तश्लेष्माग्निवृद्धिकारित्वम् । मधुरत्वम् । हृद्यत्वञ्च । इति राजवल्लभगर्जननिर्घण्टौ ॥

"इल्लिशो मधुरः स्निग्धो रोचनो वह्निवर्द्धनः ।
पित्तकृत् कफकृत् किञ्चित् लघुर्वृष्योऽनिलापहः" ॥

इति भावप्रकाशः ॥

इल्वकाः, स्त्री, इल्वलाः । नित्यबहुवचनान्तशब्दो-ऽयं । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥

इल्वल, पुं, (इल् + वलच् । निपातनात् गुणाभावः ।) दैत्यविशेषः । स च वातापेर्भ्राता । (स च सिंहि-कासुतः । यथा, हरिवंशे । ३य अध्याये ।

"सैंहिकेया इति ख्यातास्त्रयोदश महाबलाः ।१८।
वंशः शल्यश्च बलिनौ नभश्चैव तथाबलः ।
वातापिर्नमुचिश्चैव इल्वलः खसृमस्तथा" ॥१९॥

तस्य विवृतिर्यथा महाभारते तीर्थयात्रापर्व्वणि अगस्त्योपाख्याने ९६ अध्यायः ।

लोमश उवाच ।

"इल्वलो नाम दैतेय आसीत्कौरवनन्दन ! ।
मणिमत्यां पुरि पुरा वातापिस्तस्य चानुजः ।४।
स ब्राह्मणं तपोयुक्तमुवाच दितिनन्दनः ।
पुत्त्रं मे भगवानेकमिन्द्रतुल्यं प्रयच्छतु ॥ ५ ॥
तस्मिन् स ब्राह्मणो नादात् पुत्त्रं वासवसम्मितम् ।
चुक्रोध सोऽसुरस्तस्य ब्राह्मणस्य ततो भृशम् ॥६॥
तदा प्रभृति राजेन्द्र इल्वलो ब्रह्महासुरः ।
मन्युमान् भ्रातरं छागं मायावी ह्यकरोत्ततः ॥७॥
मेषरूपी च वातापी कामरूप्यभवत् क्षणात् ।
संस्कृत्य च भोजयति ततो विप्रं जिघांसति ॥८॥
स आह्वयति यं वाचा गतं वैवस्वतक्षयम् ।
स पुनर्देहमास्थाय जीवन् संप्रत्यदृश्यत ॥ ९ ॥
ततो वातापिमसुरं छागं कृत्वा सुसंस्कृतम् ।
तं ब्राह्मणं भोजयित्वा पुनरेव समाह्वयत् ॥१०॥
तामिल्वलेन महता स्वरेण वाचमीरिताम् ।
श्रुत्वातिमायो बलवान् क्षिप्रं ब्राह्मणकण्टकः ॥११॥
तस्य पार्श्वं विनिर्भिद्य ब्राह्मणस्य महासुरः ।
वातापिः प्रहसन् राजन् निश्चक्राम विशाम्पते ॥१२॥
एवं स ब्राह्मणान् राजन् भोजयित्वा पुनः पुनः ।
हिंसयामास दैतेय इल्वलो दुष्टचेतनः ॥ १३ ॥
अगस्त्यश्चापि भगवानेतस्मिन् काल एव तु ।
पितॄन् ददर्श गर्त्ते वै लम्बमानानधोमुखान् ॥१४॥

ततः ९९ अध्याये इल्वलेन अगस्त्यातिथ्यं कृतम् ॥ यथा,— लोमश उवाच ।

"इल्वलस्तान् विदित्वा तु महर्षिसहितान् नृपान् ।
उपस्थितान् सहामात्यो विषयान्ते ह्यपूजयत् ।१।
तेषां ततोऽसुरश्रेष्ठ आतिथ्यमकरोत् तदा ।
सुसंस्कृतेन कौरव्य भ्रात्रा वातापिना तदा ।२।
ततो राजर्षयः सर्व्वे विषण्णा गतचेतसः ।
वातापिं संस्कृतं दृष्ट्वा मेषभूतं महासुरम् ।३।
अथाब्रवीदगस्त्यस्तान् राजर्षीनृषिसत्तमः ।
विषादो वो न कर्त्तव्यो ह्यहं भोक्ष्ये महासुरं ।४।
धुर्य्यासनमथासाद्य निषसाद महानृषिः ।
तं पर्य्यवेषयद्दैत्येन्द्रः इल्वलः प्रहसन्निव ।५।
अगस्त्य एव कृत्स्नन्तु वातापिं बुभुजे ततः ।
भुक्तवत्यसुरोऽह्वानमकरोत्तस्य चेल्वलः ।६।
ततो वायुः प्रादुरभूत् अगस्त्यस्य महात्मनः ।
शब्देन महता तात गर्ज्जन्निव यथा घनः ।७।
वातापे निष्क्रमस्वेति पुनः पुनरुवाच ह ।८।
तं प्रहस्याब्रवीत् राजन् अगस्त्यो मुनिसत्तमः ।
कुतो निष्क्रमितुं शक्तो मया जीर्णस्तु सोऽसुरः ।९।
इल्वलस्तु विषण्णोऽभूद्दृष्ट्वा जीर्णं महासुरम् ।
प्राञ्जलिश्च सहामात्यैरिदं वचनमब्रवीत् ।१०।)

मत्स्यविशेषः । इति मेदिनी ॥

इल्वलाः, स्त्री, (इल + वलच् ।) मृगशिरोनक्षत्र-शिरो देशस्थिताः पञ्चताराः । इत्यमरः ॥ (नित्य-बहुवचनान्तोऽयम् ।)

इव, इ, व्याप्तौ । (इदित्-भ्वादिं-परं-सकं-सेट् ।) प्रीणने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ ऋस्वादिः । इ इन्वति । दन्त्यवकारपरत्वान्नानुस्वारः । प्रीणनं केचिन्न मन्यते । इति दुर्गादासः ॥

इव, व्य, सादृश्यम् । साम्यम् । इत्यमरः ॥ (यथा, रघौ । १ । १ ।

"वागर्थाविव संपृक्तौ वागर्थप्रतिपत्तये ।
जगतः पितरौ वन्दे पार्व्वतीपरमेश्वरौ" ॥)

(उत्प्रेक्षा । यथा, साहित्यदर्पणे १० परिच्छेदे ।

"मुखमेणीदृशो भाति पूर्णचन्द्र इवापरः" ।)

ईषत् । वाक्यालङ्कारः । (यथा, शाकुन्तले १ अङ्के ।

"किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम्" ।

एवार्थः । यथा, ऋग्वेदे १ । १८४ । ३ । "श्रिये पूषन्निषुकृतेव देवाः" "इवशब्द एवार्थे" इति भाष्यम् । अवधारणार्थः । यथा, शतपथब्राह्मणे "ऋत्विग्व तु ईश्वरः" "इवशब्दोऽवधारणार्थः इति भाष्यम् ।)

इशीका, स्त्री, इषीका । गजचक्षुर्गोलकः । इत्य-मरटीकायां भरतः ॥

इष य सर्पणे । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवा-परं-सकं सेट् ।) ऋस्वादिः । य इष्यति । सर्पणं गतिः । इति दुर्गादासः ॥

इष उ श वाञ्छे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा-परं-सकं-सेट् । उ एषित्वा इष्ट्वा । वेमसह-लुभत्यादिसूत्रेणैवेट्सिद्धेऽप्यस्योदनुबन्धस्तत्सूत्रे इ षगाभीक्ष्ण्ये इष्य सर्पणे इत्येतयोरप्राप्तये विशेषणार्थः । न च पिबादिग्रहणवत्तत्र इच्छ इति ग्रहणेनैवेष्टसिद्धिरिति वाच्यं लाघवाभावे प्राचीन-मतस्यैव न्याय्यत्वात् । श इच्छती इच्छन्ती । अस्यैव इच्छादेशः । इच्छति धनं लोकः । इति दुर्गादासः ॥

इष ग आभीक्ष्ण्ये । पौनःपुन्येन करणे । इति कवि-कल्पद्रुमः ॥ (क्र्यादि-परं-अकं-सेट् ।) ग इष्णाति पण्डितः । पुण्यं पुनःपुनः करोतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

इषः, पुं, (इष्यते गम्यतेऽस्मिन् जिगीषुभिरिति । इष + क ।) आश्विनमासः । इत्यमरः ॥ (यथा, शतपथब्राह्मणे । ४।३ । "यच्छरद्दूर्ज्ज ओषधयः पच्यन्ते ते ने हैताविषश्चोर्ज्जश्च" । इषर्जौ शरत्" । इति सुश्रुतः ॥)

इषिका, स्त्री, (इष् + कृञादिभ्यो वुन् ।) इषीका । गजचक्षुर्गोलकः । तूलिका । इत्यमरटीकायां राय-मुकुटः ॥

इषिरः, पुं, (इष्यति गच्छतीति । इष + किरच् ।) अग्निः । इत्युणादिकोषः ॥ (गमनशीले, त्रि, यथा, ऋग्वेदे । ७ । ३५ । ४ । "शं न इषिरो अभिया-तुः" । "इषिरः गतिशीलः" इति भाष्यम् ।)

इषीका, स्त्री, (ईष्यते इति । ईषेः कित् ह्रस्-श्चेतीकन् ह्रस्वश्च ।) गजाक्षिकूटकः । हस्तिचक्षु-र्गोलकः । इत्यमरः ॥ तूलिका । इति रायमुकुटः ॥ काशतृणं । इति हेमचन्द्रः ॥

("पताकानां पुच्छेषु त्वयेषीका प्रवेशिता" ।
"इषीकाञ्च यथा मुञ्जात् कश्चित् निष्कृष्य दर्शयेत् ।
योगी निष्कृष्य चात्मानं तथा पश्यति देहतः" ।
इति च महाभारते ।
"तस्मिन्नास्थदिषीकास्त्रं रामो रामावबोधितः" ।
इति रघुः १२।२३" । इषीकास्त्रं काशास्त्रं "इषीका काशमुच्यते" इति हलायुधः । इति तट्टीका ।)

इषुः, पुं, स्त्री, (इष्यति गच्छतीति । इष् + उ ।) बाणः । इत्यमरः ॥ ("उत्कर्षः स च धन्विनां यदिषवः सिध्यन्ति लक्ष्ये चले" । इति शाकुन्तले २ अङ्के ।)

इषुधिः, स्त्री, (इषवो धीयन्ते ऽस्मिन् । इषु + धा कि ।) तूणः । इत्यमरः ॥ ("धनुर्गाण्डीवमादाय तथाक्षय्ये महेषुधी" । इति महाभारते ३।३९ ।)

इषुपुङ्खा, स्त्री, शरपुङ्खावृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इष्टं, क्ली, (इज्यते इष्यते वा यज इष वा + भावे क्त ।) यज्ञादिकर्म्म । (यथा, हेमचन्द्रः ।

"अग्निहोत्रं तपः सत्यं वेदानां चार्थपालनम् ।
आतिथ्यं वैश्यदेवञ्च इष्टमित्यभिधीयते" ॥)

यथेप्सितं । कामं । इत्यमरः ॥ संस्कारः । इति मेदिनी ॥

इष्टं, त्रि, (इष्यते इज्यते वा यत् तत् । इष यज वा + कर्म्मणि क्त ।) आशंसितम् । वाञ्छितम् । पूजितम् । प्रियं । इति मेदिनी ॥ (यथा, महा-भारते ।

"उपपन्नो गुणैरिष्टै रूपवानस्त्रकोविदः" ।

मनुः ।४।२२९ ।

"तिलप्रदः प्रजामिष्टां दीपदश्चक्षुरुत्तमम्" ।)

इष्टः, पुं, (इज्यते यः । यज् + क्त ।) यज्ञः । इति मेदिनी ॥ एरण्डवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (शमीशब्दे ऽस्य गुणादिकं बोद्धव्यम् ॥)

इष्टका,) स्त्री, (इष + तकन् + टाप् ।) गृहादि-
इष्टिका,) निर्म्माणार्थदग्धमृत्तिकाखण्डः । इति चितिव्यवहारे लीलावती । इट इति भाषा । तद्गृहगुणाः ।

"कूपोदकं वटच्छाया श्यामा स्त्री इष्टकालयम् ।
शीतकाले भवेदुष्णमुष्णकाले च शीतलम्" ॥

इति चाणक्यम् ॥ * ॥ तद्रचितस्थाने पितृकर्म्मनि-

बोधो यथा। शङ्खलिखितौ। नेष्टकारचिते पितॄन् सन्तर्पयेत्। इति श्राद्धतत्त्वम्॥*॥ देवोद्देश्यकेष्टकामयज्ञदानफलं यथा। मठादिप्रतिष्ठातत्त्वे॥
"मृण्मयात् कोटिगुणितं फलं स्यात् दारुभिः कृते।
कोटिकोटिगुणं पुण्यफलं स्यादिष्टकामये॥
द्विपरार्द्धगुणं पुण्यं शैलजे तु विदुर्बुधाः।
स्फटिकलयोः समं ज्ञेयं फलमाच्छादनद्वयोः"॥

इष्टकापथं, क्ली, (इष्टं कापथं यस्य अधोवायुकरत्वात्।) वीरणमूलम्। इत्यमरः॥ (इष्टकाभिर्निर्म्मितः पन्थाः।) इष्टकानिर्म्मितपथे, पु॥

इष्टगन्धं, क्ली, (इष्टो गन्धो यस्येति।) बालुका। इति मेदिनी॥

इष्टगन्धः, त्रि, (इष्टो गन्धो यस्य।) सुगन्धिद्रव्यम्। इत्यमरः॥ (इष्टश्चासौ गन्धश्चेति वाक्ये। सौरभम्।)

इष्टा, स्त्री, (इज्यतेऽनया। यज+क्त टाप्।) शमीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

इष्टापूर्त्तं, क्ली, (इष्टञ्च पूर्त्तञ्च द्वयोः समाहारः।) यज्ञखातादिकर्म्म। इति हेमचन्द्रः॥ यथा।
"अग्निहोत्रं तपः सत्यं वेदानाञ्चानुपालनम्।
आतिथ्यं वैश्वदेवञ्च इष्टमित्यभिधीयते॥
वापीकूपतडागादिदेवतायतनानि च।
अन्नप्रदानमारामाः पूर्त्तमित्यभिधीयते"॥
इति मलमासतत्त्वधृतजातूकर्णः॥ (यथा, मार्कण्डेयपुराणे १८।६।
"इष्टापूर्त्तविनाशाय तद्राज्ञश्चौरधर्म्मिणः"॥
तथा च महाभारते। ३। ३२। ३०।
"इष्टापूर्त्तफलं न स्यात् न शिष्यो न गुरुर्भवेत्"।)

इष्टार्थोद्युक्तः, त्रि, (इष्टोऽर्थस्तस्मिन् उद्युक्तः।) उत्सुकः। उत्साहयुक्तः। इत्यमरः॥

इष्टिः, स्त्री, (इष्, यज् वा+क्तिन्।) अभिलाषः। (इति भाष्यकारेच्छा गतार्थत्वात्। इति पाणिनिः।) यागः। इत्यमरः॥ (यथा, रघुः।१०।४।
"आरेभिरे जितात्मानः पुत्त्रियामिष्टिमृत्विजः"।
"प्राजापत्यां निरूप्येष्टिं सर्व्ववेदसदक्षिणाम्"।
इति मनुः।६।३८।) श्लोकसंग्रहः। इति मेदिनी॥

इष्टिकापथिकं, क्ली, लामज्जकतृणम्। इति राजनिर्घण्टः॥

इष्टिपचः, पुं, (इष्टिं यज्ञं पचतीति। यद्वा, इष्टये स्वेच्छार्थं पचति यः। इष्टि+पच+अच।) दनुजः। असुरः। इति शब्दरत्नावली॥

इष्टिमुट्, [ष्] पुं, (इष्टिं यागं मुष्णाति। इष्टि+मुष्+क्विप्।) दैत्यः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

इष्टुः, स्त्री, (इष+तु।) इच्छा। इत्युणादिकोषः॥

इष्मः, पुं, (इच्छतीति इषियुधीति मक्।) कामदेवः। वसन्तकालः। इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः॥ [कालः। इति हेमचन्द्रः॥

इष्यः, पुं, (इष्यतेऽनेन इति। इष्+क्यप्।) वसन्तः।

इष्वः, पुं, (इष्यतेऽसौ। इष्+वन्। निपातनात् गुणाभावः।) उपदेष्टा। इत्युणादिकोषः॥

इष्वासं, त्रि, (इषून् बाणान् अस्यतीति। इषु+अस्+घञ्।) इषुक्षेपकम्। इति मेदिनी॥ तिरन्दाज इति ख्यातम्।

इष्वासः, पुं, (इषवो बाणा अस्यन्ते क्षिप्यन्तेऽनेन। इषु+अस्+करणे घञ्।) धनुः। इत्यमरः॥ ("महोरस्को महेष्वासो गूढजत्रुररिन्दमः"। इति रामायणे।१।१।१०। गीतायां १।४।
"अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि"।)

इह, व्य, (अस्मिन् काले, लोके, विषये, देशे, दिशि वा इत्याद्यर्थे निपातनात् सिद्धम्।) अस्मिन्। एइ देशे एइ काले इत्यादि भाषा। इति व्याकरणम्॥ (यथा, मनुः।३।१८१।
"यत्तु वाणिजके दत्तं नेह नामुत्र तद्भवेत्"।
"षड् दोषाः पुरुषेणेह हातव्या भूतिमिच्छता"।
इति हितोपदेशे।)

इहामुत्रफलभोगविरागः, पुं, (इह अस्मिन् लोके स्रक्चन्दनादिजनितोऽमुत्रामुष्मिन् लोके अमृतादिविषयोत्पन्नो योऽनित्यः फलभोगस्तस्मात् विरागो नितरां विरतिः।) ऐहिकपारत्रिकविषयभोगेभ्यो नितरां विरतिः इति वेदान्तसारः॥

ई

ई दीर्घ ईकारः। चतुर्थस्वरवर्णः। अस्योच्चारणस्थानं तालु। (स च दीर्घः द्विमात्रत्वात् त्रिमात्रत्वात् प्लुतश्च भवति।) (विस्तृतिस्तु ह्रस्वइकारे द्रष्टव्या।)
"ईकारं परमेशानि स्वयं परमकुण्डली।
ब्रह्मविष्णुमयं वर्णं तथा रुद्रमयं सदा॥
पञ्चदेवमयं वर्णं पीतविद्युल्लताकृतिम्।
चतुर्ज्ञानमयं वर्णं पञ्चप्राणमयं सदा"॥
इति कामधेनुतन्त्रम्। (वङ्गीयभाषायां।) तस्य लेखनप्रकारो यथा।
"ऊर्द्धाध कुञ्चिता मध्ये त्रिकोणाधोगता पुनः।
अधोगता कोणशीर्षा कुञ्चिता दक्षतः शुभा॥
शीर्षादूर्द्ध्वे कोणयुता कुञ्चितोर्द्धगता पुनः।
चन्द्रसूर्य्याग्निरूपा सा मात्राशक्तिः प्रकीर्त्तिता"॥
इति वर्णोद्धारतन्त्रम्॥*॥ अस्य नामानि यथा,—
"ई त्रिमूर्त्तिर्महामाया लोलाक्षी वामलोचनम्।
गोविन्दः शेखरः पुष्टिः सुभद्रा रतिसंज्ञकः॥
विष्णुर्लक्ष्मीः प्रहासश्च वाग्विशुद्धः परापरः।
कालोत्तरीयो भगदा रतिश्च पौण्ड्रवर्द्धनः॥
शिवोत्तमः शिवा तुष्टिश्चतुर्थी बिन्दुमालिनी।
वैष्णवी वैन्दवी जिह्वा कामकला सनादका॥
पावकः कोटरः कीर्त्तिर्मोहिनी कालकारिका।
कुचद्वन्द्वं तर्ज्जनी च शान्तिस्त्रिपुरसुन्दरी"॥
इति तन्त्रोक्तवर्णाभिधानम्॥ (मातृकान्यासेऽस्य वामचक्षुषि स्थानम्। यथा, मातृकान्यासप्रतमन्त्रे। "ई नमो दक्षिणचक्षुषि ई नमो वामचक्षुषि।)

ई, ल, कान्तौ। गतौ। व्याप्तौ। क्षेपे। प्रजने। खादने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (अदा-परं-सकं-अकं च-अनिट्।) कान्तिरिच्छा। प्रजनो गर्भग्रहणं इत्यर्थः। स एति गौ गर्भं गृह्णाति इत्यर्थः। "न हि तदस्ति यदीत दिक् पराधीनमस्ति।" इति गणकृतानित्यत्वादात्मनेपदं। धातुरयं कैश्चिन्न मन्यते। इति दुर्गादासः॥

ई, ङ य, गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (दिवां-आत्मं-सकं-अनिट्।) ङ य ईयते। इति दुर्गादासः॥

ई, व्य विषादः। अनुकम्पा। इति मेदिनी॥ क्रोधः। दुःखभावनं। प्रत्यक्षं। सन्निधिः। इति हेमचन्द्रः॥ (सम्बोधनम्।)

ईः, पुं, कन्दर्पः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

ईः, स्त्री, (अस्य विष्णोः पत्नी। ङीप्।) लक्ष्मीः। इति विश्वमेदिन्यौ॥

ईख, इ गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (इदित्-भ्वादिं-परं-सकं-सेट्।) दीर्घादिः। इ ईङ्खते। इति दुर्गादासः॥ (ईख गतौ। ईखति इति केचित्।)

ईक्ष ङ दर्शने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादिं-आत्मं-सकं-सेट्।) दर्शनमिह चाक्षुषज्ञानं प्रणिधानञ्च। ङ ईक्षते चन्द्रं लोकः। "न कामवृत्तिर्व्वचनीयमीक्षते"। इति कालिदासः॥ "निरीक्षिष्याभियान्मुनीन् इति गणकृतानित्यत्वात्" इति रमानाथः॥ "वस्तुतस्तु निरीक्ष्यते निरीक्षः पचादित्वादच् ततो निरीक्ष इवाचरतीति क्वौ साध्यं" इति दुर्गादासः॥

ईक्षणं, क्ली, (ईक्ष+भावे, ल्युट्।) दर्शनम्। ("कृतान्धा धनलोभान्धाः नोपकारेक्षणक्षमाः"। इति कथासरित्सागरे॥) (ईक्ष्यतेऽनेनेति करणे ल्युट्।) चक्षुः। इत्यमरः॥ ("अभिमुखे मयि संहृतमीक्षणम्"। इति शाकुन्तले। २ अङ्के। "श्यामलामीक्षणा दीना सुनीतिर्वाक्यमब्रवीत्"। इति विष्णुपुराणे।१।११।१५। निरूपणम्। पर्य्यवेक्षणम्। यथा, मनुः ७।१४१।
"स्थापयेदासने तस्मिन् खिन्नः कार्य्येक्षणे नृणाम्"।)

ईक्षणिका, स्त्री, (ईक्षणेन हस्तरेखाद्यवलोकनेन शुभाशुभं जानाति या। ईक्षण+ठन्+टाप्।) दैवज्ञा। लक्षणादिना शुभाशुभनिरूपिणी। इत्यमरः॥ (पुं, दैवज्ञः। यथा, मनुः।८।२५८।
"मङ्गलादेशवृत्ताश्च भद्राश्चेक्षणिकैः सह"।)

ईज, इ, कुत्से। गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादिं-आत्मं-सकं-सेट्-इदित्।) इ ईञ्जते। कुत्सः कैश्चिन्न मन्यते। इति दुर्गादासः॥

ईज, ङ, कुत्से। गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादिं-आत्मं-सकं-सेट्।) दीर्घादिः। ङ ईञ्जते ईजते। कुत्सः कैश्चिन्न मन्यते। इति दुर्गादासः॥

ईड, क, स्तुतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरां-परं-सकं-सेट्।) क ईडयति। इति दुर्गादासः॥

ईड, ङ ल, स्तुतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (अदां-आत्मं-सकं-सेट्।) ल ङ ईट्टे। इति दुर्गादासः॥ (यथा, रामायणे। ३य काण्डे।
"गन्धर्व्वाः सुरसंघाश्च बहवश्च महर्षयः।
अन्तर्हितगतं देवं गीर्भिरग्र्याभिरीडिरे"॥)

ईडा, स्त्री, (ईड+अ+टाप्।) स्तुतिः। इति हलायुधः॥ (प्रशंसा।)

ईडितः, त्रि, (ईड्यते स्म। ईड्+क्त।) स्तुतः। कृतस्तवः। इत्यमरः॥ (प्रशंसितः।)

ईत, इ बन्धे । इ ईन्थते । इति दुर्गादासः ॥ (भ्वादिं-परं-सकं-सेट । तेन इन्ततीति केचित् ।)

ईतिः, स्त्री, (ईयतेऽनया । ई + क्तिन् ।) डिम्बः । प्रवासः । इत्यमरो मेदिनी च ॥ कृषेः षट्प्रकारोपद्रवविशेषः । यथा,—
"अतिवृष्टिरनावृष्टिः शलभा मूषिकाः खगाः ।
प्रत्यासन्नाश्च राजानः षडेता ईतयः स्मृताः" ॥
इति स्मृतिः ॥ (कलहभेदः । नृपतिरहितयुद्धम् ।
"ईतयो व्याधयस्तन्द्रा दोषा क्रोधादयस्तथा ।
उपद्रवाश्च वर्त्तन्ते आधयः क्षुद्भयं तथा" ॥
इति महाभारते हनूमद्भीमसंवादे ।३।१४९।३४।)

ईदृक्, [श] त्रि, (इदम् + दृश + क्विप ।) अयमिव दृश्यते । इति व्याकरणम् ॥ इहार न्याय एइ-प्रकार इत्यादि भाषा ।
("गत्वागीदृशि भूयासि न भवन्त्येव भूतले" ।
इति कथासरित्सागरे । २५ । १७६ ॥ तथा च किराते । २ । २८ ॥
"इदमीदृगनीदृगाशयः प्रसभं वक्तुमुपक्रमेत कः"

ईदृक्षः, त्रि, (अयमिव दृश्यतेऽसावित्यार्थे । इदम् + दृश + कस दृक्षे चेति ईश ।) ईदृशः । इति व्याकरणम् ॥
("ईदृक्षराजकर्म्माणि भवेयुस्तदिदं वयम्" ।
इति कथासरित्सागरे ।)

ईदृशः, त्रि, (अयमिव दृश्यतेऽसौ इदम् + दृश + कञ ।) ईदृक् । एतत्सदृशः । इति व्याकरणम् ॥
("ईदृशानां विपाकोऽपि जायते परमाद्भुतः" ।
इति उत्तररामचरिते ।)

ईर, कि गतौ । प्रेरणे । इति कविकल्पद्रुमः । (वा, चुरां-परं-सकं-सेट् ।) नुदि । कि ईरयति ईरति । नुदि प्रेरणे । इति दुर्गादासः ॥

ईर, ङ ल, कम्पे । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदा-आत्मं-सकं कम्पार्थे, अकं-सेट् ।) दीर्घादिः । ङ ल ईर्त्ते लता वायुना । इति दुर्गादासः ॥

ईरिका, स्त्री, वृत्तविशेषः । यथा । ईरिकावणम् । इति णत्वप्रकरणे दुर्गादासः ॥

ईरिणं, त्रि, (ऋ + इरन् ।) शून्यं । ऊषरभूमिः । इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । ३ । १४२ ॥
"यथेरिणे वीजमुप्ता न वप्ता लभते फलम् ॥
तथान्टते हविर्दत्वा न दाता लभते फलम्" ॥
"ततस्तदीरिणं जातं समुद्रस्यावसर्पितः" ।
इति महाभारते अनुशासनपर्व्वणि । चलनं ।)

ईरितं, त्रि, (ईर + क्त ।) क्षिप्तम् । इत्यमरः ॥ प्रेरितम् । कम्पितम् । गतम् । कथितम् ॥ ("इतीरिते वचसि वचस्विनामुना" । इति माघे १७।१।
"तस्य वर्म्म विभिद्याशु स बाणो मत्सुतेरितः" ।
इति, महाभारते ।)

ईर्क्ष्य,ईर्ष्य । (भ्वादिं-परं-अकं-सेट ।) परान्युदयासहिष्णुतायामिति यावत् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ दीर्घादिः । रेफयुक्तः । ईर्षा परादोषासहिष्णुत्वमिति केचित् । ईर्क्ष्यति खलः साधवे । षष्ठयान्त इत्येके । इति दुर्गादासः ॥

ईर्म्मं, क्ली, (ईर + बाहुलकात् मक् ।) व्रणः । इत्यमरः ॥ (यथा, भट्टिकाव्ये । ६ । ४४ ।
"मृगयमिव मृगोऽथ दक्षिणेर्म्मा" ।)

ईर्य्या, स्त्री, (ईर + ण्यत् ।) भिक्षुव्रतम । इति जटाधरः ॥

ईर्व्वारुः, पुं, स्त्री, (ईरं वृणोतीति । ईर् + वृ-बाहुलकात् उण ।) स्फुटिः । इति शब्दरत्नावली ॥ फटी इति भाषा ।

ईर्षा, स्त्री, (ईर्ष्यणं । ईर्ष्य + घञ् । हलाल्लोप इति यकारलोपः ।) अक्षमा । इति शब्दमाला ॥
("कथमीर्षां न कुरुषे सुग्रीवस्य समीपतः" ।)
इति रामायणे ॥ ४ । २४ । ३१ ।)

ईर्षालुः, त्रि, (ईर्षा + आलुच ।) ईर्षाविशिष्टः । इति हलायुधः ॥

ईर्ष्य, ईर्ष । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादिं-परं-अकं-सेट् ।) दीर्घादिः । रेफयुक्तः । ईर्ष इति ईर्ष्यस्य घञि हलाल्लोप इति यलोपे सिद्धम् । ईर्षा पराभ्युदयासहिष्णुत्वम् । परदोषासहिष्णुत्वमिति केचित् । ईर्ष्यति खलः साधवे । षष्ठयान्तः इत्येके । इति दुर्गादासः ॥

ईर्ष्या, स्त्री, (ईर्ष्यणं । ईर्ष्य + अच + टाप् ।) परोत्कर्षासहिष्णुता । रीष इति भाषा । तत्पर्य्यायः ॥ अक्षान्तिः २ । इत्यमरः ॥ (यथा,मनुः । ७ । ४८ ॥
("पैशुन्यं साहसं द्रोह ईर्ष्यासूयार्थदूषणम् ।
वाग्दण्डजञ्च पारुष्यं क्रोधजोऽपि गुणाष्टकः" ।
स्त्रियः पत्युरन्यप्रियासङ्गदर्शनादिजनितो मानभेदः । यथा, प्टङ्गारशतके ॥
"वचोभिरीर्ष्याकलहेन लीलया
समस्तभावैः खलु बन्धनं स्त्रियः" ।)

ईर्ष्यालुः, त्रि, (ईर्ष्यां लाति । ईर्ष्या + ला + डु ।) ईर्षाविशिष्टः । अक्षान्तियुक्तः । तत्पर्य्यायः । कुहनः२ इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, राजतरङ्गिणी ।
"दिवसं सन्निधानेन पशुनप्रेरणा यदि ।
ईर्ष्यालुना स्वगिणीव रक्षितुं यदि पार्य्यते" ॥)

ईलिः, स्त्री, (ईर्य्यते इति । ईर + इन् रस्य लः ।) क्षुद्रखगदाकारहस्तदण्डः । इति भरतः ॥ सोँटा इति ख्याता । करवालीति ख्याते एकधारा इति ख्याते यवनास्त्रं वा । इति सारसुन्दरी ॥

ईलिका, स्त्री, (ईलिरेव । ईलि + स्वार्थे कन् टाप ।) क्षुद्रखगदाकारहस्तदण्डः । इति भरतः ॥ सोँटा इति ख्याता । एकधारेलीति स्वामी । तत्पर्य्यायः । ईलिः २ ईली ३ करपाली ४ गुप्तिका ५ करपालिका ६ । इति शब्दरत्नावली ॥

ईलितः, त्रि, (ईड़ + क्त । ड़स्य लः ।) स्तुतः । इत्यमरः ॥

ईली, स्त्री, (ईर + क । कृदिकारादिति पाक्षिको ङीष ।) क्षुद्रखगदाकारहस्तदण्डः । तत्पर्य्यायः । करपालिका २ । इत्यमरः ॥

ईश, ङ, ल, ऐश्वर्य्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदां-आत्मं अकं-सेट् ।) दीर्घादिः । ऐश्वर्य्यमीश्वरीभावोऽधीनीकरणञ्च । ङ ल ईष्टे धनी । मायानामीशिषणे च । अत्र कर्म्मणि षष्ठी । इति दुर्गादासः ॥

ईश, त्रि, (ईष्टे इति । ईश् + क ।) ईश्वरं । (यथा कुमारे २।९ "जगदीशो निरीश्वरः" ।) प्रभुः । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥ (यथा, कुमारे । ३।३४ "कथञ्चिदीशा मनसां बभूवुः" ।)

ईशः, पु, (ईष्टे इति । ईश + क ।) महादेवः ।
("शनैः कृतप्राणविमुक्तिरीशः
पर्य्यङ्कबन्धं निविड़ं बिभेद" ।
इति कुमारे ३ । ५९ ।) ईशानकोणाधिपतिः । इत्यमरः ॥

ईशसखः, पुं, (ईशस्य सखा बन्धुः राजाहःसखिभ्यः टच् ।) कुवेरः । इति हेमचन्द्रः ॥

ईशा, स्त्री, (ईश + अ + टाप् ।) लाङ्गलदण्डः । इत्यमरटीका शब्दरत्नावली च ॥ (यथा महाभारते वनपर्व्वणि घोषयात्रापर्व्वणि २४० । ३० ।
"ईशामन्ये हयानन्ये सूतमन्ये न्यपातयन्" ।)
(ईशस्य महादेवस्य पत्नी । दुर्गा ॥ ईशस्य प्रभोः पत्नी इति व्युत्पत्त्या स्वामिपत्नी । प्रभुस्त्री यथा, अथर्व्ववेदे ११।८।१७ "ईशा वशस्य या जाया" ।)

ईशादण्डः, पु, (ईशायाः लाङ्गलस्य दण्डः ।) अक्षयुगयोः सन्धारणार्थो दण्डः । यथा,—
"योजनानां सहस्राणि भास्करस्य रथो नव ।
ईशादण्डस्तथैवास्य द्विगुणो मुनिसत्तम" ॥
इति विष्णुपुराणे २ अंशे ८ । २ ॥

ईशादन्तः, पु, (ईशेव दन्तो यस्य ।) वृहद्दन्तहस्ती । तत्पर्य्यायः । महादन्तः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ हस्तिदन्तः । इति शब्दरत्नावली ॥

ईशानं, क्ली, (ईश + आनश् ।) ज्योतिः । इति मेदिनी ॥ (तद्विशिष्टे, त्रि । यथा, ऋग्वेदे ।१।१७५।४।
"मुषाय सूर्य्यं कवे चक्रमीशान ओजसा" ।)

ईशानः, पुं, (ईष्टे । ईश + ताच्छिल्यवयोवचनशक्तिषु चानश् ।) महादेवः । इत्यमरः ॥
("तस्मिन् मुहूर्त्ते पुरसुन्दरीणा-
मीशानसंदर्शनलालसानाम्" ॥
इति कुमारे ७।५६ ।
"तत्रेशानं समभ्यर्च्य त्रिरात्रोपोषितो नरः" ।
इति भारते ।) एकादशरुद्रान्तर्गतरुद्रविशेषः । इति पुराणं ॥ (यथा, आश्वलायनगृह्यसूत्रे । ४ । ९ ।
"हराय मृड़ाय शर्व्वाय शिवाय भवाय महादेवाय उग्राय भीमाय पशुपतये रुद्राय शङ्करायेशानाय स्वाहा" इति । दृतमूर्त्तिधरः शिवः । स च धूम्रजटिलः । यथा, मार्कण्डेये । ८८ । २३ ॥
"सा चाह धूम्रजटिलमीशानमपराजिता ।
दूतत्वं गच्छ भगवन् पार्श्वं शुम्भनिशुम्भयोः" ।)
शिवाष्टमूर्त्त्यन्तर्गतसूर्य्यमूर्त्तिः । इति स्मृतिरागमश्च ॥ (परमेश्वरः । यथा, कृष्णयजुर्व्वेदे ।
"सर्व्वेन्द्रियगुणावासं सर्व्वेन्द्रियविवर्जितम् ।
सर्व्वस्य प्रभुमीशानं सर्व्वस्य शरणं वृहत्" ।
तथा च महाभारते १ । १ । २२ ।
"आद्यं पुरुषमीशानं पुरुहूतं पुरुष्टुतम् ।
ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म व्यक्ताव्यक्तं सनातनम्" ॥
साध्यापुत्रो देवताभेदः । यथा,—
"धर्म्माल्लक्ष्म्याद्भवः कामः साध्या साध्यान् व्यजायत ।
प्रसवं ध्रुवमश्वैव ईशानं सुरभिं तथा" ॥

इति भारते ।) शमीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

ईशानी, स्त्री, (ईशस्य पत्नी ।) दुर्गा । इति तन्त्रं ॥ शमीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

ईशिता, स्त्री, (ईशिनो भावः । ईशिन् + तल् ।) ईशित्वं । अणिमाद्यष्टैश्वर्य्यान्तर्गतैश्वर्य्यविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥

ईशिता, [ऋ] त्रि, (ईष्टे इति । ईश + तृच् ।) ईश्वरः । प्रभुः । अधिपतिः । इत्यमरः ॥ (यथा माघे । २ । ६५ ।
"तदीशितारं चेदीनां भवांस्तमवमंस्त मा" ।)

ईशित्वं, क्ली, (ईशिनो भावः । ईशिन् + त्व ।) ईशिता । देवानामष्टैश्वर्य्यान्तर्गतैश्वर्य्यविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यदुक्तं ।
"अणिमा लघिमा व्याप्तिः प्राकाम्यं गरिमा तथा ।
ईशित्वञ्च वशित्वञ्च तथा कामावशायिता" ॥)
प्रभुत्वम् । येन स्थावरादिसर्व्वभूतानि आज्ञाकारीणि भवन्ति । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥

ईश्वरं, त्रि, (ईश् + वरच् ।) आढ्यं ।
("दरिद्रान् भर कौन्तेय मा प्रयच्छेश्वरे धनम्" ।
इति हितोपदेशे । १ । ७६ ।) स्वामि । इति विश्वमेदिन्यौ ॥ (यथा महाभारते ।
"अहं चैव हि यच्चान्यन्ममास्ति वसु किञ्चन ।
तत्सर्व्वं तव विश्रब्धं कुरु प्रणयमीश्वर" ॥
नियन्ता । प्रभुः ।
"ईश्वरः सर्व्वभूतानां धर्म्मकोषस्य गुप्तये" ।
इति मनुः । १ । ९९ ॥)

ईश्वरः, पुं, (ईष्टे इति । ईश् + वरच् । यद्वा, अश्नुते व्याप्नोतीति अश्धातोर्वरट् उपधाया ईत्वं च ।) शिवः । (यथा, कुमारे । ७ । ३१ ।
"तद्गौरवान्मङ्गलमण्डनश्रीः
सा पस्पृशे केवलमीश्वरेण" ।
"अथेश्वरं देवगणाः सह सप्तर्षिभिर्विभुम्" ॥
"वाग्भिः स्थितः स्तुवन् यावच्छ्वेतभावे शिवः स्थितः ।
शिवं शिवाय भूतानां स्थितं ज्ञात्वा कृताञ्जलिः ॥
क्रोधाभिसृष्टवान् देवमहं किं करवाणि ते" ।
"तमुवाचेश्वरः क्रोधं ज्वरो लोके भविष्यसि" ॥
इति चरके चिकित्सास्थाने तृतीयाध्यायः ॥
"ततः सृष्ट्वा प्रजाः शेषं तदा तं क्रोधमीश्वरः ।
विन्यस्तवान् स भूतेषु स्थावरेषु चरेषु च" ॥
इति सुश्रुते कल्पस्थाने तृतीयाध्यायः ॥)
कन्दर्पः । इति मेदिनी ॥
"विशुद्धसत्त्वप्रधानाज्ञानोपहितचैतन्यम्" ।
इति वेदान्तः ॥ न्यायमते ईश्वरगुणाः । संख्यादिपञ्च बुद्धिः इच्छा यत्नश्च । ईश्वरस्वरूपं ब्रह्मशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ ऐश्वर्य्यशाली । तत्पर्य्यायः । शर्म्मी १ अर्य्यः २ नियुत्वान् ३ इनइनः ४ । इति वेदनिर्घण्टौ २ अध्यायः ॥ श्रीहरिः । यथा ।

रुद्र उवाच ।

"हरे कथय देवेश देवदेवक ईश्वर ।
को ध्येयः कश्च ते पूज्यः कैर्व्रतैस्तुष्यते परः" ॥
इत्यादि । श्रीहरिरुवाच ।
"शृणु रुद्र प्रवक्ष्यामि ब्रह्मणा च सुरैः सह ।
अहं हि देवो देवानां सर्व्वलोकेश्वरेश्वरः ॥
अहं ध्येयश्च पूज्यश्च स्तुतोऽहं स्तुतिभिः सुरैः ।
अहं प्रपूजितो रुद्र ददामि परमां गतिम्" ॥
इत्यादि च गारुडे २ अध्यायः ॥
(स्वनामख्यातो नृपतिभेदः । यथा, महाभारते ।
"मतिमांश्च मनुष्येन्द्र ईश्वरश्चेति विश्रुतः" ।)

ईश्वरा, स्त्री, (ईश्वर + टाप् । पुंयोगविवक्षाभावात् न ङीष् ।) दुर्गा ।
("विन्यस्तमङ्गलमहौषधिरीश्वरायाः
स्रस्तोरगप्रतिसरेण करेण पाणिः" ।
इति किराते । "ईश्वरायाः गौर्य्याः, स्थेषभासेत्यादिना वरच । पुंयोगविवक्षाभावात् न ङीप्" इति तट्टीका ।) लक्ष्मीः । सरस्वत्यादिशक्तिः । इति शब्दरत्नावली ॥

ईश्वरी, स्त्री, (ईष्टे इति + ईश् + वनिप् । वनोर चेति ङीप्, रश्च ।) ईश्वरा । इति शब्दरत्नावली ॥ ("त्वमीश्वरी देवि ! चराचराणाम्" । इति मार्कण्डेयपुराणे ॥ ९१ । २ ।) लिङ्गिनीवृक्षः । वन्ध्याकर्कोटकीवृक्षः । रुद्रजटालता । नाकुलीकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

ईष उ उञ्छे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा-परं-सकं-सेट् ।) उञ्छ उद्धृतशस्यशेषापहरणम् । ईषति धान्यं दीनः । इति दुर्गादासः ॥

ईष ङ दाने । (भ्वादिं-आत्मं-सकं-सेट् ।) ईक्ष । हिंसने । सर्पणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ दीर्घादिः । ङ ईषते । ईक्षो दर्शनं । इति दुर्गादासः ॥

ईषः, पुं, (ईष + क ।) इषः । आश्विनमासः । इत्यमरटीकायां मथुरानाथः ॥ (स्वनामख्यात उत्तममनोर्दशपुत्रमध्ये एकः पुत्रः । यथा,—
"औत्तमेयान् महाराज ! दश पुत्रान् मनोरिमान् ॥ १८
"ईष ऊर्ज्जस्तनूर्जश्च मधुर्माधव एव च ।
शुचिः शुक्रः सहश्चैव नभस्यो नभ एव च" ॥ १९
इति हरिवंशे ७ अध्यायः ॥)

ईषत् व्य, (ईषणमिति । ईष् + अति ।) अल्पम् । किञ्चित् । मनाक् । इत्यमरः ॥
("तं दृष्ट्वा कुपितं पुत्रमीषत्प्रस्फुरिताधरम्" ।
इति विष्णुपुराणे ॥ १ । ११ । १२ ।
"ईषत् सहासममलं परिपूर्णचन्द्र-
विम्बानुकारि कनकोत्तमकान्तिकान्तम्" ।
इति मार्कण्डेयपुराणे, शक्रादिमाहात्म्यम् ॥
"हृदि तिष्ठति यच्छुद्धं रक्तमीषत् सपीतकम्" ।
इति चरके सूत्रस्थाने सप्तदशाध्याये ॥)

ईषत्करः, पुं, (ईषत् + कृ + खल् ।) अत्यल्पः । तत्पर्य्यायः । लेशः २ उपपदः ३ गन्धः ४ अनुबन्धः ५ । इति त्रिकाण्डशेषः । ईषत्करमार्गं वस्तु । इति व्याकरणम् ॥

ईषत्पाण्डुः, पुं, (ईषत् पाण्डुः ।) धूसरवर्णः । इत्यमरः ॥

ईषदुष्णं, त्रि, (ईषच्च तदुष्णञ्चेति ।) अल्पतप्तं । तत्पर्य्यायः । कोष्णं २ कवोष्णं ३ कदुष्णं ४ मन्दोष्णं ५ । इति हेमचन्द्रः ॥

ईषद्रक्तः, पुं, (ईषत् रक्तः ।) अल्पलोहितवर्णः । तत्पर्य्यायः । अव्यक्तरागः २ अरुणः ३ । इत्यमरः ॥

ईषा, स्त्री, (ईष + क + टाप् ।) लाङ्गलदण्डः । इत्यमरः ॥ लाङ्गलेर ईष् इति भाषा ॥ (ऋग्वेदे ।
"हिरण्मयी वा रभिरीषा अक्षो" ।
रथस्यावयवभेदः । यथा, ऋग्वेदे । १० । १३५ । ३ । "रथ एकेष" ।
"ईषामन्ये हयानन्ये सूतमन्ये न्यपातयन्" ।
इति महाभारते । वनपर्व्वणि २४० । ३० । ईशेति क्वचित् पाठः ॥)

ईषादन्तः, पुं, (ईषेव दन्तो यस्य ।) दीर्घदन्तहस्ती । तत्पर्य्यायः । उदग्रदन्तः २ । इति हेमचन्द्रः ॥
("ईषादन्तान् हेमकक्षान् पद्मवर्णान् कुथावृतान्"
ईषादन्ता महाकायाः सर्व्वे चाष्टकरेणवः" ॥
इति च भारते ॥)

ईषिका, स्त्री, (ईष + क्विकन् ।) हस्तिचक्षुर्गोलकः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ तूलिका । इत्यमरः ॥ अस्त्रविशेषः । यथा,—
"सोऽभिमन्त्र्य शरैषीकामीषिकास्त्रेण वीर्य्यवान् ।
काकं तमभिसन्धाय ससर्ज पुरुषर्षभ" ! ॥
इति रामायणं ॥

ईषिरः, पुं, (ईष + किरच् ।) अग्निः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ईषीका, स्त्री, (ईष + ईकन् । औणादिकप्रत्ययोऽयम् । पर्फरीकादित्वात् साधुः ।) तूलिका । वीरणादिशलाका इत्यन्ये । आवर्त्तितमनावर्त्तितं वा सुवर्णं ज्ञातुं यस्मिन् क्षिप्यते तदित्यन्ये । आवर्त्तितसुवर्णं द्रवाकारं यत्र निःक्षिप्यते तदिति केचित् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

ईष्मः, पुं, (ईष + मक् ।) कामदेवः । वसन्तकालः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥

ईह ङ चेष्टे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादिं-आत्मं-सकं-सेट् ।) दीर्घादिः । सकर्म्मकः । ङ ।
"ईहिष्ट तं कारयितुं कृतात्मा
क्रतुं नृपः पुत्रफलं मुनीन्द्रम्" ।
इति भट्टिः । १ । ११ ॥
अकर्म्मकोऽपि । "ग्रामं भ्रमादपि नेहते" । इति जयदेवः ॥ "सर्व्वः स्वार्थं समीहते" इति माघः । २ । ६५ ॥ इति दुर्गादासः ॥

ईहा, स्त्री, (ईह + अ + टाप् ।) चेष्टा । उद्यमः ।
("इच्छया जायते कामं ईहयार्थो विवर्द्धते ।
श्रद्धया वर्द्धते धर्म्मस्तथा फलमिदं त्रिधा" ॥
इति रामायणे ॥ ३ काण्डे । तथा च मनुः २ । ३७ ।
"राज्ञो बलार्थिनः षष्ठे वैश्यस्येहार्थिनोऽष्टमे" ।
"वैश्यस्य बहुकृष्यादिचेष्टार्थिनः" इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः ।) वाञ्छा । इच्छा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
("धर्म्मार्थं यस्य वित्तेहा वरं तस्य निरीहता ।
प्रक्षालनाद्धि पङ्कस्य श्रेयो न स्पर्शनं नृणाम्" ॥
इति महाभारते । १ । २ । ४८ ॥)

ईहामृगः, पुं, (ईहाप्रधानो मृगो वृकः ।) कुक्कुरप्रमाणाकृतिशाखकपिलवर्णजन्तुविशेषः । इति भरतः ॥ घोँघ इति ख्यातः । तत्पर्य्यायः । कोकः २ वृकः ३ । इत्यमरः ॥

("पुलहस्य सुता राजन् शलभाश्च प्रकीर्त्तिताः ।
सिंहाः किम्पुरुषा व्याघ्रा यक्षा ईहामृगास्तथा" ॥
इति महाभारते । आदिपर्व्वणि ॥) (नायको मृग-
वदलभ्यामपि नायिकामीहते वाञ्छत्यत्र इति ।)
नाटकरूपकभेदः । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥
(तल्लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे षष्ठपरिच्छेदे ।
"ईहामृगो मिश्रवृत्तश्चतुरङ्कः प्रकीर्त्तितः ।
मुखप्रतिमुखे सन्धी तत्र निर्व्वहनं तथा ॥
नरदिव्यावनियमौ नायकप्रतिनायकौ ।
ख्यातौ धीरोद्धतावन्त्यो गूढभावादयुक्तकृत् ॥
दिव्यस्त्रियमनिच्छन्तीमपहारादिनेच्छत ।
शृङ्गाराभासमप्यस्य किञ्चित् किञ्चित् प्रदर्शयेत् ॥
पताका नायका दिव्या मर्त्त्या अपि दशोद्धताः ।
युद्धमानीय संरम्भं परं व्याजान्निवर्त्तयेत् ॥
महात्मानो बधप्राप्ता अपि बध्याः स्युरत्र नो ।
एकाङ्को देव एवात्र नेतत्याहुः परे पुनः ॥
दिव्यस्त्रीहेतुकं युद्धं नायकाः षडितीतरे" ॥
"मिश्रं ख्याताख्यातम् । अन्यः प्रतिनायकः ।
पताकानायकास्तु नायकप्रतिनायकयोर्मिलिता
दश । नायको मृगवदलभ्या नायिकामत्र ईहते
वाञ्छतीति ईहामृगः । यथा—कुसुमशेखर-
विजयादि" ॥)

ईहावृकः, पु, (ईहाप्रधानो वृकः ।) ईहामृगः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

उ

उ, उकारः । पञ्चमस्वरवर्णः । अस्योच्चारणं ओष्ठः ।
(यथा, शिक्षाग्रन्थे ।
"कण्ठ्या वहाविचुयशास्तालव्या ओष्ठजावुपू" ।
तथा च मुग्धबोधे ।
"उपयं पफबभमवा ओ औष्ठ्याः" ।)
स च ह्रस्वो दीर्घः प्लुतश्च भवति । (एवं त्रिधापि
प्रत्येकं उदात्तानुदात्तस्वरितभेदेन नवमसङ्ख्यकः
पुनः प्रत्येकं अनुनासिकाननुनासिकभेदात् अष्टा-
दशविध एव भवति । अस्य ध्यानमाह ।)
"उकारं परमेशानि अधःकुण्डलिनी स्वयम् ।
पीतचम्पकसङ्काशं पञ्चदेवमयं सदा ॥
पञ्चप्राणमयं देवि चतुर्व्वर्गप्रदायकम्" ।
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ (वङ्गीयभाषायां) अस्य
लेखनप्रकारो यथा,—
"ऊर्द्धाधो मध्यतः कुञ्चा रेखा वामगता शुभा ।
तिष्ठन्ति वायुवह्नीन्द्राः शक्तिर्माचा परा स्मृता" ॥
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ अस्य नामान्तराणि यथा,—
"उः शङ्करो वर्त्तुलाक्षी भूतः कल्याणवाचकः ।
अमरेशो दक्षकर्णः षड्वक्त्रो मोहनः शिवः ॥
उग्रः प्रभुर्धृतिर्विष्णुर्विश्वकर्म्मा महेश्वरः ।
शम्भुश्छटिका पुष्टिः पञ्चमी वह्निवासिनी ॥
कामघ्नः कामना चेशो मोहिनी विघ्नहृन्महो ।
उढ़ढः कुटिला श्रोत्रं पारदापो वृषो हरः" ॥
इति तन्त्रोक्तवर्णाभिधानम् ॥ (मातृकान्यासेऽस्य
दक्षिणकर्णो स्थानम् । यदुक्तं मातृकान्यासमन्त्रे
"उं नमो दक्षिणकर्णे ऊं नमो वामकर्णे" ।)

उ, ङ, शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादिं-आत्मं
अकं-अनिट् ।) ङ अवते गौः । इति दुर्गादासः ॥

उ, व्य, (उ शब्दे+क्विप्+तुक् न ।) सम्बोधनम् ।
रोषोक्तिः । अनुकम्पा । नियोगः । पदपूरणं ।
पादपूरणं । इति मेदिनी ॥ प्रश्नः । अङ्गीकारः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ इदमेव उङ् इति ख्यातं ॥
("उमेति मात्रा तपसो निषिद्धा,
पश्चादुमाख्या सुमुखी जगाम" ॥
इति कुमारे । १ । २६ ॥)

उः, पु, (अतति विश्वमयत्वात् सर्व्वं व्याप्नोतीति ।
अत्+ड ।) शिवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
("अकारो विष्णुरुद्दिष्ट उकारस्तु महेश्वरः ।
मकारेणोच्यते ब्रह्मा प्रणवेन त्रयो मताः" ॥
इति पुराणे ।) ब्रह्मा । इति कश्चिदेकाक्षरकोषः ॥

उकनाहः, पु, पीतरक्तवर्णाश्वः । स एव क्वचित्
कृष्णरक्तच्छविः । इति हेमचन्द्रः ॥

उक्तं, क्ली, (वच्+क्त ।) एकाक्षरच्छन्दः । इति
मेदिनी ॥ वाक्यम् ॥

उक्तः, त्रि, (उच्यते यः । वच्+कर्म्मणि क्त ।) कथितः ।
तत्पर्य्यायः । भाषितः २ उदितः ३ जल्पितः ४
आख्यातः ५ अभिहितः ६ लपितः ७ इत्यमरः ॥
गदितः ८ निगदितः ९ ईरितः १० उदीरितः ११
भणितः १२ लडितः १३ रपितः १४ रठितः १५
भटितः १६ रटितः १७ व्याहृतः १८ ॥
(यथा, मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्ये ८६ । ९ ।
"इत्युक्तः सोऽभ्यधावत्तामसुरो धूम्रलोचनः" ॥
तथा, तत्रैव ८५ । ६६ ।
"इत्युक्ता सा तदा देवी गम्भीरान्तःस्मिता जगौ" ॥)

उक्तिः, स्त्री, (वच्+भावे क्तिन् ।) कथनं । तत्-
पर्य्यायः । व्याहारः २ लपितं ३ भाषितं ४ वचनं
५ वचः ६ । इत्यमरः ॥ ("अतिसंक्षिप्तचिरन्तनो-
क्तिभिः" । इति मुक्तावलीसूचना । तथा, चामरे ।
"एकयोक्त्या पुष्पवन्तौ दिवाकरनिशाकरौ" ॥)

उक्थं, क्ली, (वच्+थक ।) सामवेदः । इत्युणादि-
कोषः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ३ । ६४ । ७ ।
"विप्रा उक्थेभिः कवयो गृणन्ति" ॥
स्तोत्रम् । यथा,
"अथ योऽसावन्तरक्षिणि पुरुषो दृश्यते सैवर्क्
तत्साम तदुक्थं तद्यजुः तत् ब्रह्म" । इति
छान्दोग्ये उपनिषदि ॥)

उक्थशाः [स्] पु, (उक्थैरुक्थानि वा शंसति ।
मन्त्रे श्वेतवहोक्थशस्पुरोडाशो णिवन्नित्यत्र श्वेत-
वहादीनां डस् पदस्येति वक्तव्यम् । यत्र पदत्वं
भावि तत्र डस् । अन्यत्र णिवः ॥) यजमानः ।
इति व्याकरणं ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ७ । १९ । ९ ।
"नरः शंसन्त्युक्थशास उक्था" ।)

उक्था, स्त्री, (वच्+थक्+टाप् ।) छन्दोविशेषः ।
एकाक्षरवृत्तमुक्था । सा द्विविधा । श्रीः १ सर्व्व-
गुरुः । यथा श्रीस्ते सास्तां । इति छन्दोमञ्जरी ।
उः २ सर्व्वलघुः । यथा । उरवतु । इति छन्दो-
ऽर्णवः ॥

उक्ष सेचे । (भ्वादिं-परं-सकं-सेट् ।) इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ उक्षति वृक्षं मेघः । वृट् सेकः । इति
दुर्गादासः ॥ ("उक्षाम्बभूवुर्नगरस्य मार्गान्" ।
इति भट्टिकाव्ये । ३ । ५ ॥)

उक्षः त्रि, (उक्ष+अच् ।) सिक्तः । धौतः ॥

उक्षतरः, पुं, (उक्षन्+तरप् ।) महावृषः । इति
हेमचन्द्रः ॥

उक्षा, [न्] पुं, (उक्ष+कनिन् ।) वृषः । इत्यमरः ।
(यथा, ऋग्वेदे ८।७१।९ । "उक्षा मिमाति प्रति-
यन्ति धेनवः" । तथा च कुमारे ७।७० ।
"तत्रावतीर्य्याच्युतदत्तहस्तः
शरद्घनाद्दीधितिमानिवोक्ष्णः" ॥)
ऋषभौषधिः ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

उख, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादि-परं-सकं-
सेट् ।) पञ्चमस्वरी ॥ ओखति । इति दुर्गादासः ॥

उख, इ, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (इदित्-भ्वादि
-परं-सकं-सेट् ।) पञ्चमस्वरी । इ उङ्खति । इति
दुर्गादासः ॥

उखर्व्वलः, पुं, तृणविशेषः । तत्पर्य्यायः । उखलः २
भूरिपत्रः ३ सुतृणः ४ तृणोत्तमः ५ । अस्य गुणाः ।
बलदातृत्वं । रुचिकारित्वं । पशूनां सर्व्वदा हित-
कारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

उखा, स्त्री, (उख+क+टाप् ।) स्थाली । इत्य-
मरः ॥ हाँड़ि इति भाषा । (यथा, सुश्रुते ।
"इद्धः स्वतेजसा वह्निरुखागतमिवोदकम्" ॥)

उख्यं, त्रि, (उखायां संस्कृतं । उखा+यत् ।) स्थाली-
पक्वमांसादि । तत्पर्य्यायः । पैठरं २ । इत्यमरः ॥
("शूल्यमुख्यञ्च होमवान्" । इति भट्टिः ४।९ ।
उखाया भवः । अग्निः । यथा, अथर्व्ववेदे ।४।१४।२ ।
"उख्यान् (अग्नीन्) हस्तेषु बिभ्रतः" ॥)

उग्रं, त्रि, (उच्यति क्रुधा सम्बध्यते । उच समवाये
+ऋज्रेन्द्रेत्यादिना रक्, गश्चान्तादेशः ।) रौद्रं ।
उत्कटं । इत्यमरो मेदिनी च ॥
("लोकेषु प्रथितं चोग्रं तपस्तस्य भविष्यति" ।)
इति रामायणे ॥
"तामिस्रादिषु चोग्रेषु नरकेषु विवर्त्तनम्" ॥
इति मनुः ।१२।७५ । यष्ट्यादिधारी । दारुणकर्म्मा ।
यथा मनुः ४।२१२ ।
"उग्रान्नं सूतिकान्नञ्च पर्य्यायान्तमनिर्द्दशम्" ॥)

उग्रं, क्ली, वत्सनाभनामविषं । इति राजनिर्घण्टः ॥

उग्रः, पुं, (उच+रक् । गश्चान्तादेशः ।) महादेवः ।
वायुमूर्त्तिरयं । इति भविष्यपुराणम् । (यथा,
महाभारते ।१३। शिवसहस्रनामकथने ।१७।९ ।
"उग्रो वंशकरो वंशो वंशनादो ह्यनिन्दितः" ॥
नृपविशेषः । इति मार्कण्डेये । ७६ । ४७ ।
क्षत्रियात् शूद्रायां जातः जातिविशेषः । इत्यमरः ॥
आगुरि इति भाषा । (तथा च मनुः । १०।९ ।
"क्षत्रियात् शूद्रकन्यायां क्रूराचारविहारवान् ।
क्षत्रशूद्रवपुर्जन्तुरुग्रो नाम प्रजायते" ॥)
अस्य कर्म्म बिलवासिगोधादिबधबन्धनम्" ।
तथा च मनुः । १०।४९ ।
"क्षत्त्रोग्रपुक्कसानान्तु बिलौकोबधबन्धनम्" ॥

नक्षत्रगणविशेषः। स च पूर्व्वफल्गुनीपूर्व्वाषाढा-पूर्व्वभाद्रपदमघाभरण्यात्मकः। इति ज्योतिषम्॥ शोभाञ्जनवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥ केरल-देशः। इति हेमचन्द्रः॥ (रुद्रः। उग्रोदेवः। स्वनामख्यातो दानवविशेषः। यथा हरिवंशे।
"वेगवान् केतुमानुग्रः सोग्रव्यग्रो महासुरः"॥
धृतराष्ट्रस्य शतपुत्त्रेषु एकः। यथा, धृतराष्ट्रपुत्त्र-नामकथने १।११७।११। महाभारत।
"उग्रभीमरथौ वीरौ वीरबाहुरलोलुपः"॥
नरेन्द्रादित्याख्यस्य काश्मीरराजस्य स्वनामख्यातो गुरुः। यथा, राजतरङ्गिणी।
"दिव्यानुग्रहभागुग्राभिधो यस्य गुरुर्व्यधात्"॥
विष्णुः। इति महाभारते।१३।१४९।५९॥
स्त्री, योगिनीभेदः। यथा, कालिकायां।६०अध्यायः।
"महाकाल्यथ रुद्राणी उग्रा भीमा तथैव च"।)

उग्रकाण्डः, पुं, (उग्रः काण्डो यस्य।) कारवेल्लः। इति राजनिर्घण्टः॥ करेला इति भाषा। कारवेल्ल शब्देऽस्य गुणादिकं ज्ञेयम्।)

उग्रगन्धं, स्त्री, (उग्रो गन्धो यस्मिन्।) हिङ्गु। इति राजनिर्घण्टः॥

उग्रगन्धः, पुं, (उग्रस्तीव्रः गन्धो यस्मिन्।) लशुनः। कट्फलः। अर्जकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ चम्पकः। इति शब्दचन्द्रिका॥ उत्कटगन्धयुक्ते त्रि॥ (यथा, हारीते प्रथमस्थानेऽष्टमाध्यायः।
"उग्रगन्धं पुराणं स्याद्दशवर्षोषितं घृतम्।
यथा यथा जरां याति गुणवत्स्यात्तथा तथा"॥)

उग्रगन्धा, स्त्री, (उग्रः गन्धो यस्याः।) अजमोदा। वचा। छिक्किकौषधी। इति मेदिनी॥ अज-गन्धा। यवानी। इति राजनिर्घण्टः॥ ("वचा, यमानी च"। इति भावप्रकाशे पूर्व्वखण्डे अनेकार्थ-नामवर्गः॥)

उग्रचण्डा, स्त्री, (उग्रा चण्डा कोपना स्त्री।) देवी-भेदः। यथा महिषासुरं प्रति भगवतीवाक्यम्।
"उग्रचण्डेति या मूर्त्तिर्भद्रकाली ह्यहं पुनः।
यया मूर्त्त्या त्वां हनिष्ये सा दुर्गेति प्रकीर्त्तिता॥
एतासु मूर्त्तिषु सदा पादलग्नो नृणां भवान्।
पूज्यो भविष्यसि त्वं वै देवानामपि रक्षसाम्॥
आदिसृष्टौ उग्रचण्डामूर्त्त्या त्वं निहतः पुरा।
द्वितीयसृष्टौ तु भवान् भद्रकाल्या मया हतः॥
दुर्गारूपेणाधुना त्वां हनिष्यामि सहानुगम्"।
इत्यादि॥*॥ तस्याः प्रादुर्भावो यथा।
श्रीभगवानुवाच।
"उग्रचण्डा तु या मूर्त्तिरष्टादशभुजाऽभवत्।
सा नवम्यां पुरा कृष्णपक्षे कन्यां गते रवौ॥
प्रादुर्भूता महाभागा योगिनीकोटिभिः सह"॥*॥
अनया मूर्त्त्या दक्षयज्ञभङ्गः कृतः। यथा,—
"आषाढस्य तु पूर्णायां सत्रं द्वादशवार्षिकम्।
दक्षः कर्त्तुं समारेभे वृताः सर्व्वे दिवौकसः॥
ततोऽहं न वृतस्तेन दक्षेण सुमहात्मना।
कपालीति सती चापि तज्जायेति च नो वृता॥
ततो रोषसमायुक्ता प्राणांस्तत्याज सा सती।
त्यक्तदेहा सती चापि चण्डमूर्त्तिस्तदाभवत्॥
ततः प्रवृत्ते यज्ञे तु तस्मिन् द्वादशवार्षिके।
नवम्यां कृष्णपक्षे तु कन्यायां चण्डमूर्त्तिधृक्॥
योगनिद्रा महामाया योगिनीकोटिभिः सह।
सतीरूपं परित्यज्य यज्ञभङ्गमथाकरोत्॥
शङ्करस्य गणैः सर्व्वैः सहिता शङ्करेण च।
स्वयं बभञ्ज सा देवी महासत्रं महात्मनः॥
ततो देव्या महाक्रोधे व्यतीते त्रिदिवौकसः।
पूजयाञ्चक्रुरतुलां देवीं पूर्व्वोदितेन तै॥
पूर्व्वोदितविधानेन पूजामस्या दिवौकसः।
कृत्वैव परमामापुर्निर्वृतिं दुःखहानये॥
एवमन्यैरपि सदा कार्य्यं देव्याः प्रपूजनम्।
विभूतिमतुलां प्राप्तुं चतुर्व्वर्गप्रदायकम्॥
यो मोहादथवालस्याद्देवीं दुर्गां महोत्सवे।
न पूजयति दम्भाद्वा द्वेषाद्वाप्यथ भैरव॥
क्रुद्धा भगवती तस्य कामानिष्टान्निहन्ति वै।
परत्र च महामायावल्लिभृत्वा स जायते॥
अष्टम्यां रुधिरैर्मांसैर्म्महामांसैः सुगन्धिभिः।
पूजयेद्बहुजातीयैर्व्वलिभिर्भोजनैः शिवा"॥
इत्यादि॥*॥ तन्मन्त्रो यथा,—
"भद्रकालीमुग्रचण्डां महामायां महोत्सवे।
नेत्रवीजन्तु सर्व्वासां पूजने परिकीर्त्तितम्।
तन्त्रं यथोग्रचण्डायाः पृथक् त्वं शृणु भैरव॥
आद्यद्वयं नेत्रवीजं मन्त्रस्योपान्तमन्तरे।
वह्निनान्तस्वरेणान्त्यविन्दुभ्यां तन्त्रमीरकम्"॥
इत्यादि च कालिकापुराणे ५९।६० अध्यायौ॥

उग्रतारा, स्त्री, (उग्रादपि भयात् भक्तान् त्राति तारयति वा या॥ उग्र+तॄ+णिच्+अच्+टाप्। यथा, निरुक्तौ।
"उग्रादपि भयात् त्राति यस्मात् भक्तान् सदा-म्बिका"।) देवीविशेषः। अस्या उत्पत्त्यादि यथा,—
"सर्व्वेषामेव देवानां यज्ञभागानपाहरत्।
स्वयं शुम्भो निशुम्भश्च दिक्पालत्वं तथा गतौ॥
सर्व्वे सुरगणाः सेन्द्रास्ततो गत्वा हिमाचलम्।
गङ्गावतारनिकटे महामायां प्रतुष्टुवुः॥
अनेकसंस्तुता देवी तदा सर्व्वान् सुरोत्तमान्।
मातङ्गवनितामूर्त्तिर्भूत्वा देवानपृच्छत॥
युष्माभिरमरैरत्र स्तूयते का च भाविनी।
किमर्थमागता यूयं मातङ्गस्याश्रमं प्रति॥
एवं ब्रुवन्त्या मातङ्ग्यास्तस्यास्तु कायकोषतः।
समुद्भूताब्रवीद्देवी मां स्तुवन्ति सुरा इति॥
शुम्भो निशुम्भो ह्यसुरौ बाधेते सकलान् सुरान्।
तस्मात्तयोर्बधायाहं स्तूयेऽद्य सकलैः सुरैः॥
विनिःसृतायां देव्यान्तु मातङ्ग्याः कायतस्तदा।
भिन्नाञ्जननिभा कृष्णा साभूद्गौरी क्षणादपि॥
कालिकाख्याभवत् सापि हिमाचलकृताश्रया।
तामुग्रतारामृषयो वदन्तीह मनीषिणः॥
उग्रादपि भयात्त्राति यस्माद् भक्तान् सदाम्बिका।
एतस्याः प्रथमं वीजं कथितं तन्त्रमेव च"॥*॥
"एषवैकजटाख्यातिर्यस्मात्तस्या जटाधिका।
शृणु त्वं चिन्तनं चास्याः सम्यक् वेतालभैरवौ॥
यथा ध्यात्वा महादेवीं भक्तः प्राप्नोत्यभीप्सितम्।
चतुर्भुजां कृष्णवर्णां मुण्डमालाविभूषिताम्॥
खड्गं दक्षिणपाणिभ्यां बिभ्रतीन्दीवरं तथा।
कर्त्रीञ्च खर्परञ्चैव क्रमाद्वामेन बिभ्रतीम्॥
द्यां लिखन्तीं जटामेकां बिभ्रतीं शिरसा स्वयम्।
मुण्डमालां धरां शीर्षे ग्रीवायामपि सर्व्वदा॥
वक्षसा नागहारन्तु बिभ्रतीं रक्तलोचनाम्।
कृष्णवस्त्रधरां कट्या व्याघ्राजिनसमन्विताम्॥
वामपादं शवहृदि संस्थाप्य दक्षिणं पदम्।
विन्यस्य सिंहपृष्ठे तु लेलिहानां शवं स्वयम्॥
साट्टहासमहाघोर रावयुक्तातिभीषणा।
चिन्त्योग्रतारा सततं भक्तिमद्भिः सुखेप्सुभिः"॥*॥
"एतस्याः संप्रवक्ष्यामि या अष्टौ योगिनीस्तथा।
महाकाल्यथ रुद्राणी उग्रा भीमा तथैव च।
घोरा च भ्रामरी चैव महारात्रिश्च सप्तमी॥
भैरवी चाष्टमी प्रोक्ता योगिनीस्ताः प्रपूजयेत्"।
इति कालिकापुराणे ६० अध्यायः॥*॥ अपिच
"ब्रह्मशैलस्य पूर्व्वस्यां भूमिपीठे व्यवस्थिता।
"चातुर्नितम्बे शुभावर्त्ते कामाख्यानाभिमण्डलम्॥
यत्रोग्रतारारूपेण रमते परमेश्वरी।
तत्र तेनैव रूपेण पूजितव्या शुभात्मिका॥
तस्यास्तु वीजं पूर्व्वस्मिन् उत्तरे प्रतिपादितम्।
रूपं शृणु नरश्रेष्ठ येन ध्येया सदाशिवा॥
कृष्णा लम्बोदरी दीर्घा विरला रक्तदन्तिका।
चतुर्भुजा कृष्णाङ्गी तु दक्षे कर्त्तृकखर्परौ॥
खड्गं चेन्दीवरं वामे शीर्षे त्वेकजटां पुनः।
वामपादं शवस्योर्व्वां निधायोत्थाय दक्षिणम्॥
शवस्य हृदये न्यस्य साट्टहासं प्रकुर्व्वती।
नागहारशिरोमालाभूषिता कामदा परा॥
त्रिकोणमण्डलं चास्या हुंकारमध्यवीजकम्।
द्वारे नानायोगिनीनां सामान्यस्यास्तु तन्त्रकैः॥
स्थानानि नरशार्द्दूल तन्त्रोक्तं वान्यगोचरे"।
इति कालिकापुराणे कामाख्याकल्पनिर्णये ८१ अध्यायः॥*॥ सा च वशिष्ठशापात् वामा भूता। यथा,—
और्व्व उवाच।
"एतद्दिव्यौर्व्वचः श्रुत्वा विधिना सहितः स तु।
सर्व्वोऽचकार हृदये तद्वचः साध्यसाधनम्॥
विसृज्य तान् ब्रह्मविष्णुयमान् वृषभवाहनः।
आदाय स्वगणान् सर्व्वान् कामरूपान्तरं ययौ॥
उग्रतारां ततो देवीं गणांश्च प्राह शङ्करः।
उत्सारयन्तु सकलान् इमान् लोकान् गणा द्रुतम्॥
उग्रतारे महादेवि त्वञ्चाप्युत्सारय द्रुतम्।
ततो गणाः कामरूपाद्देवी चाप्यपराजिता।
लोकानुत्सारयामासुः पीठं कर्त्तुं रहस्यकम्॥
उत्सार्य्यमाणे लोके तु चतुर्व्वर्गद्विजातिभिः।
सन्ध्याचलं गतो विप्रो वशिष्ठः कुपितो मुनिः॥
सोऽप्युग्रतारया देव्या उत्सारयितुमीप्सया।
गणैः सह रुषा प्राह शापं कुर्व्वन् सुदारुणम्।
यस्मादहं धृतं वामे त्वयोत्सारयितुं मुनिः॥
तस्मात्त्वं वामभावेन पूज्या भव समम्बिका।
मर्त्यन्ति स्लेच्छवत् यस्माद्गणास्ते मन्दबुद्धयः।
भवन्तु म्लेच्छास्तस्माद भवत्या कामरूपके॥

महादेवोऽपि यस्मान्मां निःसारयितुमुद्यतः ।
तपोवनं मुनिं दान्तं म्लेच्छवद्देवपारगम् ॥
तस्मात् म्लेच्छप्रियो भूयात् शङ्करस्त्वास्थिभस्मधृक् ।
एतत्तु कामरूपाख्यं म्लेच्छैर्गुप्तं भवत्विदम् ॥
स्वयं विष्णुर्न चायाति यावत् कालमिदं पुनः ।
विरलास्त्वागमाः सन्तु यत्र तत्प्रतिपादकाः ॥
विरलं यस्तु जानाति कामरूपागमं बुधः ।
स एव प्राप्तकालेऽपि पूर्व्वं फलमवाप्स्यति ॥
एवमुक्त्वा वशिष्ठस्तु तत्रैवान्तरधीयत ।
ते गणाः म्लेच्छतां याताः कामरूपं सुरालये ॥
वामाऽभूदुग्रतारापि शम्भुर्म्लेच्छरतोऽभवत्" ।
इति च कालिकापुराणे ८३ अध्यायः ॥

उग्रत्वं, क्ली, (उग्रस्य भावः । उग्र + त्व ।) उग्रता । उत्कटता । तत्पर्य्यायः । चण्डता २ । इति हेमचन्द्रः ॥

उग्रधन्वा, [न्] पुं, (उग्रं धनुर्यस्य । धनुषश्चेत्यनङ् ।) इन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ ("स इषुहस्तैः स निषङ्गिभिर्वशी संस्रष्टा सायुध इन्द्रो गणेन । संसृष्टजित सोमपा बाहुशर्द्ध्युग्रधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता" इति ऋग्वेदे । १०।१०३।३ ॥ शिवः । उग्रधनुर्विशिष्टे, त्रि ॥)

उग्रनासिकः, त्रि, (उग्रा दीर्घा नासिका यस्य ।) दीर्घनासिकाविशिष्टः । इति हेमचन्द्रः ॥

उग्रशेखरा, स्त्री, (उग्रस्य महादेवस्य शेखरं मस्तकं वासस्थानत्वेन यस्याः ।) गङ्गा । इति शब्दरत्नावली ॥

उग्रसेनः, पुं, (उग्रा सेना यस्य ।) मथुरादेशस्य राजविशेषः । स च आहुकपुत्रः । कंसराजपिता च । परीक्षित्पुत्रः । इति श्रीभागवतम् ॥ (तथा महाभारतेऽपि "जनमेजयः पारिक्षितः सह भ्रातृभिः कुरुक्षेत्रे दीर्घसत्रमुपास्ते । तस्य भ्रातरस्त्रयः श्रुतसेन उग्रसेनो भीमसेनश्च" इति । तथा च तत्रैव १।६५।४२ ।
"भीमसेनोग्रसेनौ च सुपर्णा वरुणस्तथा" ॥)

उग्रसेनजः, पुं, (उग्रसेनात् जायते इति । उग्रसेन + जन + ड ।) कंसनामासुरराजः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उग्रा, स्त्री, (उच्यति क्रुधा समवैति या । उच समवाये + ऋज्रेत्यादिना रक् गश्चान्तादेशः । ततष्टाप् ।) यवानी । वचा । इति राजनिर्घण्टः ॥ ("दन्तचाले हितं श्रेष्ठं तिलोग्राचर्व्वणं सदा" । इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे मुखरोगाधिकारे ।) क्षिक्किकौषधी । इति हेमचन्द्रः ॥ उग्रजातिस्त्री । (यथा मनुः १० । १९ ।
"क्षत्तुर्जातस्तथोग्रायां श्वपाक इति कीर्त्त्यते" ॥)
धन्याकम् । इति रत्नमाला ॥ प्रखरा नारी ॥

उङ्कुणः, पुं, उत्कुणः । इति शब्दमाला ॥ उकुन् इति भाषा ।

उच, इ र य समवायने । मिश्रणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-परं-सकं-सेट् ।) ऋदित्वादिः । इर ओचत् औचित् । अस्मात् पुरुषादित्वात् नित्यं ङ इत्यन्ये । य उच्यते केशः स्नानात् । इति दुर्गादासः ॥

उचितं, त्रि, (वच + "रुचिवचिकुचिकुटिभ्यः कितच्" इति कितच् प्रत्ययः ।) विदितम् । न्यस्तम् । परिमितम् । युक्तम् । इति हेमचन्द्रः ॥ ग्राह्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥

उच्चं, त्रि, (उच्चिनोतीति । चिञ् चित्या अन्येभ्योऽपि इति डः । उच्चैस्त्वमस्ति अत्र वा । अर्श आद्यच् अव्ययानामिति टिलोपः ।) उपरि । उँचु इति भाषा । तत्पर्य्यायः । प्रांशु २ उन्नतम् ३ उदग्रम् ४ उच्छ्रितम् ५ तुङ्गम् ६ । इत्यमरः ॥ उत्तुङ्गं ७ । इति तट्टीका ॥ (यथा, रघुः ३।१३ ।
"ग्रहैस्ततः पञ्चभिरुच्चसंश्रयैः,
असूर्य्यगैः सूचितभाग्यसम्पदम्" ।)
(ज्योतिषोक्तं ग्रहाणामुच्चस्थानम् । यथा,
"अजवृषभमृगाङ्गनाकुलीराः
झषवणिजौ च दिवाकरादितुङ्गाः ।
दशशिखिमनुयुक्तिथीन्द्रियांशै-
स्त्रिनवकविंशतिभिश्च तेऽस्तनीचाः" ॥
सूर्य्यादीनां सप्तानां ग्रहाणां मेषवृषभादयो राशय श्लोकोक्तक्रमविशिष्टा उच्चस्थानानि स्वस्वतुङ्गापेक्षया सप्तमस्थानानि च नीचानि, तत्रोच्चेष्वपि दशमादयो राशित्रिंशांशाः यथाक्रमं उच्चेषु परमोच्चा नीचेषु परमनीचा भवन्तीति ॥)

उच्चकैः, [स्] व्य, (उच्चैस् + अव्ययसर्व्वनाम्नां इति प्राग्इवीयेषु अर्थेषु टेः प्रागकच् ।) उच्चैः । अतिशयोच्चम् । इति द्विरूपकोषः ॥ (यथा विष्णुपुराणम् ।
"वशिष्ठाद्यैर्द्दयासारैः स्तोत्रं कुर्व्वद्भिरुच्चकैः" ।
उन्नतम् । यथा माघे १।१२ ।
"गिरेस्तडित्वानिव तावदुच्चकै-
र्जवेन पीठादुदतिष्ठदच्युतः" ॥)

उच्चटा, स्त्री, (उत् + चट् + अच् + टाप् ।) गुञ्जा । भूम्यामलकी ।
("उच्चटाचूर्णमप्येवं क्षीरेणोत्तममिष्यते ।
शतावर्य्युच्चटामूलं पयमेवं बलार्थिना" ॥
इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने २६ ।)
नागरमुस्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥ दम्भः । चर्य्या । लशुनप्रभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ तृणविशेषः । निर्व्विषी इति ख्याता । चैंचुया इति केचित् । इत्यमरटीकायां भरतः । तत्पर्य्यायः । चूडाला २ चक्रला ३ । इत्यमरः ॥ अम्बुधा ४ जटिला ५ सुकला ६ उत्तानक ७ । इति रत्नमाला ॥

उच्चण्डः, त्रि, (उत् चण्डतीति । चडि कोपे + अच् ।) त्वरान्वितः । अविलम्बितः । इत्यमरः ॥

उच्चतरुः, पुं, (उच्चः उन्नतस्तरुः ।) नारिकेलवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (नारिकेलशब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

उच्चतालं, क्ली, (उच्चः सत्ततया प्रचण्डस्तालो यत्र ।) पानगोष्ठ्यां नृत्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥

उच्चदेवः, पुं, (उच्चः सर्व्वदेवमहत्त्वात् श्रेष्ठः देवः ।) श्रीकृष्णः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उच्चन्द्रः, पुं, (उत् स्वल्पं अवशिष्टश्चन्द्रो यस्मिन् ।) रात्रिशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥

उच्चयः, पुं, (उत् + चि + अच् ।) परिधानवस्त्रग्रन्थिः । तत्पर्य्यायः । नीवी २ ॥ इति हेमचन्द्रः ॥ (पुष्पादीनामुत्तोलनम् । यथा, रघुः १० ।४४ ।

"करिष्यामि शरैस्तीक्ष्णैस्तच्छिरःकमलोच्चयम्" ।
"पुष्पोच्चयं नाटयति" इति शाकुन्तले १माङ्के ॥
राशिः । समष्टिः । यथा,—
"शिलोच्चयोऽपि क्षितिपालमुच्चैः" । रघुः२।५१ ।
"वाक्यं स्याद्योग्यताकाङ्क्षासत्तियुक्तः पदोच्चयः" ।
इति साहित्यदर्पणे । २ । १ ॥)

उच्चलं, क्ली, (उच्चलतीति । उत् + चल् + अच् ।) मनः । इति हेमचन्द्रः ॥

उच्चललाटा, स्त्री, (उच्चमुन्नतं ललाटं यस्याः ।) उन्नतललाटवती । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उच्चाटनं, क्ली, (उत् + चट् + णिच + ल्युट् ।) उत्खातम् । उचाटन इति भाषा । षट्कर्म्मान्तर्गताभिचारकर्म्मविशेषः । अस्य देवता दुर्गा । तिथिः कृष्णा चतुर्द्दशी अष्टमी च । वारः शनिः । जपमाला साध्यस्य केशसूत्रग्रथिततुरङ्गदशनोद्भवा । फलम् । उच्चाटनं स्वदेशादेर्भ्रंशनं परिकीर्त्तितम् ॥ इति शारदातन्त्रम् ॥

उच्चारः, पुं, (उच्चार्य्यते परित्यज्यते इति । उत् + चर + णिच् + घञ् ।) विष्ठा । इत्यमरः ॥
("मूत्रोच्चारसमुत्सर्गं दिवा कुर्य्यादुदङ्मुखः" ।
इति मनुः ।४।५० ।)
"यस्योच्चारं विना मूत्रं सम्यग्वायुश्च गच्छति ।
दीप्ताग्नेर्लघुकोष्ठस्य स्थितस्तस्योदरामयः" ॥
इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ।)
उच्चारणम् ॥

उच्चारणं, क्ली, (उत् + चर + णिच् + ल्युट् ।) कथनम् । वाङ्निष्पत्तिकरणम् ॥ यथा । "हंस अकार-उच्चारणार्थः" । इति मुग्धबोधव्याकरणे, सन्धिसंज्ञा २ । अपिच ।
"कर्म्मोच्चारणमात्रेण स्पष्टमात्रानुबन्धतः" ।
इति कविकल्पद्रुमः ॥

उच्चावचः, त्रि, (उदक् च अवाक् च । मयूरव्यंसकादित्वात् साधुः ।) अनेकप्रकारः । तत्पर्य्यायः । नैकभेदः २ । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः १।३८ ।
("उल्कानिर्घातकेतूंश्च ज्योतींष्युच्चावचानि च" ।
"उच्चावचेषु भूतेषु स्थितं तं व्याप्य तिष्ठतः" ।
इति च मनुः ६ । ७३ ॥)

उच्चिङ्गटः, पुं, तृणगण्डमत्स्यः । कोपनपुरुषः । इति मेदिनी ॥

उच्चूलः, पुं, (उद्गता चूडा यस्य । डस्य लत्वम् ।) ध्वजोर्द्ध्वमुखकूर्च्चः । इति हेमचन्द्रः ॥ निशानेर पाग इति भाषा । अस्य पटुका अवचूलः ॥

उच्चैः, [स्] व्य, (उच्चीयते इति । उत् + चि + डैस् ।) उच्चम् । महत् । इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारे ५।४७ ।
"उच्चैःश्रवास्तेन हयरत्नमहारि च" ।
"शिलोच्चयोऽपि क्षितिपालमुच्चैः" ।
इति रघुः २।५१ । यथा, माघः २ । ५१ ।
"अकृत्वा हेलया पादमुच्चैर्मूर्द्धसु विद्विषाम्" ॥)

उच्चैःश्रवाः [स्] पुं, (उच्चैः श्रवो यशो यस्य । यद्वा उच्चैः श्रवसी यस्य । यद्वा उच्चैः शृणोतीति उच्चैः

+श्रु+असुन्।) इन्द्रघोटकः। इत्यमरः॥ स तु श्वेतवर्णः समुद्रमन्थनोत्थितः। इति श्रीभागवतम्॥ ("उच्चैःश्रवैःश्रवास्तेन हयरत्नमहारि च"॥ इति कुमारे। २। ४७॥)

उच्चैर्घुष्टं, क्ली, (उच्चैर्घुष्यते स्म। घुष+क्त।) घोषणा। इत्यमरः॥

उच्छ, इ श उञ्छे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (तुदां-इदित्-परं-सकं-सेट्।) कस्वादिः। इ उञ्छति। श उञ्छती उञ्छन्ती। उञ्छ उद्धृतशस्यस्य शेषाप-हरणम्। (यथा, हलायुधः। "सुलभं शस्यमुञ्छन्ति यद्देशे व्रतिनो द्विजाः"। उञ्छः स्फोटनमित्येके। इति दुर्गादासः॥

उच्छ, ई श बन्धे। समापने अतिक्रमे। वर्जने। इति कविकल्पद्रुमः। (तुदां-परं-सकं-सेट्।) ई उष्टः। श उच्छती उच्छन्ती। चत्वारोऽर्थाः। समापने। (अक०) उच्छति रात्रिः। "भरण्यां व्युष्टायामुषसि जनयामास तनयम्"। व्युष्टाया समाप्तायामित्यर्थः। इति दुर्गादासः॥

उच्छन्नं, त्रि, (उत्+छद्+क्त।) नष्टम्। इति श्रीभगवद्गीता॥

उच्छादनं, क्ली, (उत्+छद्+णिच्+ल्युट्।) उत्-सादनम्। उद्वर्त्तनम्। गन्धद्रव्यद्वारा शरीरनिर्म-लीकरणम्॥ इत्यमरटीका॥ ("यथाशक्तिप्रदानेन स्नापनोच्छादनेन च"। इति रामायणे। २। १११। १०॥)

उच्छिलीन्ध्र, क्ली, (उत्थितं शिलीन्ध्रम्।) छत्रिका। इति श्रीभागवतम्॥ कोडक छाता इति भाषा) ("उद्गतशिलीन्ध्रे, त्रि, "कर्त्तुं यच्च प्रभवति महीमुच्छिलीन्ध्रामवन्ध्याम्"॥ इति मेघदूते। पूर्ब्बमेघे। १८॥)

उच्छिष्टं,त्रि, (उत् शिष्यते यत्। उत्+शिष+क्त॥) भुक्तावशिष्टम्। इति धरणिः॥ एँटो इति भाषा। तद्भोजनप्रायश्चित्तं यथा (प्रायश्चित्ततत्त्वे चाण्डालाद्यन्नभक्षणप्रायश्चित्तप्रकरणे।) विष्णुः। "आमश्राद्धाशने त्रिरात्रं पयसा वर्त्तेत ब्राह्मणः शूद्रोच्छिष्टाशने च वमनं कृत्वा सप्तरात्रमुपवसेत्" इति। एवं उच्छिष्टे यः पराक उक्तोऽङ्गिरसा सोऽपि प्रागुक्तसकृदापदादिविषये बोध्यः। विष्णुनापि अनुच्छिष्टे पराकोक्तिः। तथाचाङ्गिराः। "चाण्डालपतितादीनामुच्छिष्टान्नस्य भक्षणे। द्विजः शुध्येत् पराकेण शूद्रः कृच्छ्रेण शुध्यति"॥ यत्तु मिताक्षरायामापस्तम्बः। "अन्त्यानां भुक्तशेषन्तु भक्षयित्वा द्विजातयः। चान्द्रं कृच्छ्रं तदर्द्धन्तु ब्रह्मक्षत्रविशां विधिः"॥ चान्द्रं चान्द्रायणम्। कृच्छ्रं तप्तकृच्छ्रम्। एतच्च ब्राह्मणस्य सकृदज्ञानविषयं बलात्कारानुसारे-ऽप्यन्येतरताम्बूलाद्युत्सृष्टपरञ्च। तत्राज्ञाने आप-स्तम्बेन उच्छिष्टे चान्द्रायणविधानात्। अङ्गिरसा अन्त्यावसायिनामित्यादि प्रागुक्तवचने सामान्यत-स्तप्तकृच्छ्रविधानात् अनुच्छिष्टेऽपि तथात्वादेव सर्व्वत्रानुच्छिष्टादुच्छिष्टे द्वैगुण्यं बोध्यम्। प्राय-श्चित्तविवेके संसर्गप्रकरणेऽप्येवम्। क्षत्रियवि-शोश्चापदि ज्ञेयम्"॥*॥ "सर्व्वत्रोच्छिष्टे तु व्रत-द्वैगुण्यं आपदज्ञानभुक्तोत्तारिते मासयावकव्रतं तदशक्तौ धेनुद्वयं षट्कार्षापणा वा देयाः। तत्रो-च्छिष्टान्ने पराक इति। अभ्यासभेदे त्वाहत्त्ये-कृहणीया"। इति प्रायश्चित्ततत्त्वम्॥*॥ अथो-च्छिष्टस्य चाण्डालादिस्पर्शप्रायश्चित्तम्। (तत्रैव उच्छिष्टस्य चाण्डालादिस्पर्शप्रायश्चित्तप्रकरणे द्रष्टव्यम्) आपस्तम्बः।

"भुक्तोच्छिष्टस्त्वनाचान्तश्चाण्डालैः श्वपचेन वा।
प्रमादात् स्पर्शनं गच्छेत् तत्र कुर्य्याद्विशोधनम्॥
गायत्र्यष्टसहस्रन्तु द्रुपदां वा शतं जपेत्।
त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति॥
भुक्तोच्छिष्टोऽन्त्यजैः स्पृष्टः प्राजापत्यं समाचरेत्।
अर्द्धोच्छिष्टे स्मृतः पादः पाद आमाशने तथा"॥

प्राजापत्यं स्नाने अर्द्धोच्छिष्टो येनाद्यग्रास आस्ये निक्षिप्तः न तु निगीर्णः। दक्षः।

"पाने मैथुनसंसर्गे तथा मूत्रपुरीषयोः।
संस्पर्शं यदि गच्छेत्तु शवोदक्यान्त्यजैः सह॥
दिनमेकं चरेन्मूत्रे पुरीषे तु दिनद्वयम्।"
दिनत्रयं मैथुने स्यात् पाने स्याच्च चतुष्टयम्॥

काश्यपः।

"श्वशृगालान्त्यचाण्डालमद्यभाण्डरजस्वलाः।
यद्युच्छिष्टः स्पृशेत्तत्र कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत्॥"

एतद्ज्ञानाभ्यासे सान्तपनं धेनुद्वयं॥ ब्रह्मपुराणे।

"उच्छिष्टेन तु शूद्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः।
उपवासेन शुद्धिः स्यात् शुना संस्पृष्ट एव वा॥
उच्छिष्टेन तु विप्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः।
उभौ स्नानं प्रकुर्व्वीत सद्य एव समाहितौ"॥

अनुच्छिष्टशूद्रस्पर्शे उच्छिष्टब्राह्मणस्य स्नानमिति प्रायश्चित्तविवेकः॥ त्यक्तं। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, शतपथब्राह्मणे २।३१।११। "कृतोच्छिष्टमिदम्"। इति। अनाचान्तो भक्तक। यथा मनुः २।५६। "नचैवात्यशनं कुर्य्यात् नचोच्छिष्टः क्वचित् व्रजेत्"।

उच्छिष्टभोजनः, पु, (उच्छिष्टं देवनैवेद्यावशिष्टं भो-जनं यस्य।) देवनैवेद्यावशिष्टभोजनकर्त्ता। इति हेमचन्द्रः॥

उच्छिष्टमोदनं, क्ली, सिक्थम्। इति राजनिर्घण्टः। मोम इति भाषा॥

उच्छीर्षकं, क्ली, (उत् ऊर्द्धस्थापितं शीर्षं मस्तकं येन। बहुव्रीह्यर्थे कन्।) उपधानम्। इति हलायुधः। वालिश इति भाषा॥

उच्छूनं,त्रि,(उत्+श्वि+क्त। ओदितश्चेति तस्य नः। यजादित्वात् सम्प्रसारणे पूर्व्वरूपे च हल इति दीर्घः।) स्फीतम्। उन्नतम्। वर्द्धितम्। तथा च प्राचीनाः।

"कामिन्याः कियदुच्छूनमुरः प्रेयान् ममोन्नते।
नव्य शास्त्रिमिवोत्पन्नमतिदीनः कर्षोवन"॥

(स्वर्गग्रामटिकाविलुण्ठनवृथोच्छूनैः किमेभिर्भुजैः। इति साहित्यदर्पणे। ? परिच्छेदे॥)

उच्छृङ्खलं, त्रि, (उद्गतं शृङ्खलं निगडं यस्य।) शृङ्ख-लारहितं। तत्पर्य्यायः। अबाधं १ उद्दाम २ अनि-यन्त्रितं ४ अनर्गलं ५ निरङ्कुशं ६। इति हेम-चन्द्रः॥ (यथा, हितोपदेशः ३।६७। ("अन्यदुच्छृङ्खलं सत्त्वमन्यत् शास्त्रनियन्त्रितम्"॥ "सम्पूर्णदुच्छृङ्खलशाङ्कनिस्वनः"। इति माघः। १२। १६॥)

उच्छ्रयः, पुं, (उत्+श्रि+अच्।) पर्व्वतवृक्षादेरु-च्चता। तत्पर्य्यायः। उच्छ्रायः २ उत्सेधः ३। इत्य-मरः॥ ("प्राप्ते यूपोच्छ्रये तस्मिन् षड्बैल्वाः खादिरास्तथा षट्"। इति रामायणे॥)

उच्छ्रायः, पुं, (उत्+श्रि+घञ्।) उच्छ्रयः। उच्चता। इत्यमरः॥ (यथा, याज्ञवल्क्यः। "यद्वाधीना नरेन्द्राणामुच्छ्रायाः पतनानि च"। "शृङ्गोच्छ्रायैः कुमुदविशदैर्यो वितत्य स्थितः खं"॥ इति मेघदूते। ६०॥)

उच्छ्रितं,त्रि, (उत्+श्रि+क्त।) संजातं। समुन्नद्धं। उच्चं। प्रवृद्धं। इति मेदिनी॥ (यथा, महाभा-रते १३। दानधर्म्मकथने। ८१। २६। "सर्व्व-मयमेभिः प्रवृद्धैश्चापरिमितैरुच्छ्रितैः"।) त्यक्तं। इति हेमचन्द्रः॥

उच्छ्वसितं, त्रि, (उत्+श्वस्+क्त।) प्रफुल्लं। विक-सितं। इति हेमचन्द्रः॥ (भावे+क्त। जीवितम्। स्फुरितम्। प्राणनम्। यथा, मेघदूते। १०१। "त्वामुत्कण्ठोच्छ्वसितहृदया वीक्ष्य सम्भाव्य चैव"। "सा खलु भगवतः कण्वस्य कुलपतेरुच्छ्वसितम्"। इति शाकुन्तले ४ अङ्के॥)

उच्छ्वासः, पु, (उत्+श्वस्+घञ्।) ऊर्द्ध्वमुखश्वासः। ("प्रियामुखोच्छ्वासविकम्पितं मधु"। इति ऋतु-संहारे ग्रीष्मवर्णनायां ३।) तत्पर्य्यायः। आहरः २ आनः ३। इति हेमचन्द्रः॥ आख्यायिकापरि-च्छेदः। आश्वासः। इति मेदिनी॥ (यथा, काव्या-दर्शे आख्यायिकालक्षणकथने,— "वक्त्रं चापरवक्त्रञ्च सोच्छ्वासत्वञ्च भेदकम्" ॥)

उज्जयनी, स्त्री, विशालानगरी। इति त्रिकाण्डशेषः॥ उजेन इति पश्चिमदेशे ख्याता। वङ्गदेशे तु उजानी। इयं मालवदेशस्य नगरी। मोक्षदसप्त-पुर्य्यन्तर्गतपुरी। एषा विक्रमादित्यराजधानी च अधुना महाराष्ट्रैणाधिकृता॥ (यथा, मेघदूते पूर्व्वमेघे। २८॥ "सौधोत्सङ्गप्रणयविमुखो मा च भूरुज्जयिन्याः"।)

उज्जयन्त, पु, रैवतपर्व्वतः। इति हेमचन्द्रः॥

उज्जयिनी, स्त्री, उज्जयनीनगरी। तत्पर्य्यायः। विशाला २ अवन्ती ३ पुष्पकरण्डिनी ४। इति हेमचन्द्रः॥

उज्जासनं, क्ली, (उत्, जसु हिंसायाम्। णिच् भावे ल्युट्।) मारणम। वधः। इत्यमरः॥

उज्जृम्भं, त्रि, (उत्+जृम्भि+घञ्।) प्रफुल्लम्। प्रस्फुटितम्। इति हेमचन्द्रः॥ ("उज्जृम्भवदनाम्भोजा भिनत्त्यङ्गानि साङ्गना"। इति साहित्यदर्पणे। ३ परिच्छेदे॥)

उज्जृम्भितं, त्रि, (उत्+जृम्भि+क्त॥) प्रफुल्लम्। चेष्टायां, क्ली। इति मेदिनी॥

उज्ज्वलं, त्रि, (उच्चैर्ज्ज्वलति प्रकाशते इति। उत्+ज्वल+अच्।) दीप्तम्। विशदम्। विकाशितम्।

इति मेदिनी ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ परिच्छेदः । "अस्माकं सखि! वाससी न रुचिरे ग्रैवेयकं नोज्ज्वलं"।
"विचित्रोज्ज्वलवेशा तु रणन्नूपुरनिःस्वना" ॥)

उज्ज्वलं, क्ली, (उत् + ज्वल + अच् ।) स्वर्णम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

उज्ज्वलः, पुं, (उत् + ज्वल + अच् ।) शृङ्गाररसः । इत्यमरः ॥ (यथा, नैषधे १ । १ ।
"स राशिरासीन्महसां महोज्ज्वलः" ॥)

उज्झ श त्यागे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-सकं-सेट् ।) जोपध इत्येके । उज्झिष्यति । औज्झीत् । श उज्झती उज्झन्ती । इति दुर्गादासः ॥ अन्यत् उद्झधातौ द्रष्टव्यम् ॥

उज्झः, पुं, (उज्झतीति । उज्झ + अच् ।) त्यागः । विसर्जनम् । (यथा, मनुः ११ । ५६ ।
"ब्रह्मोज्झता वेदनिन्दा कौटसाक्ष्यं सुहृद्वधः" ॥)

उज्झितं, त्रि, (उज्झ + क्त ।) उत्सृष्टम् । त्यक्तम् । वर्जितं । इति हलायुधः ॥ (यथा किराते । ५ । ६ ।
"अविरतोज्झितवारिविपाण्डुभिः"।
"उज्झितायास्त्वया नाथ । तदैव मरणं वरम्" ॥
इति रामायणे २ । ३० । २० ॥)

उञ्छं, क्ली, (उछि + घञ् ।) पक्षिचञ्च्वादानवत् शस्यग्रहणं । यथा । उपात्तशस्यात् क्षेत्रात् शेषावचयने । उञ्छेन पक्षिचञ्च्वादानवद्ग्रहणेन शिल्यते सञ्चीयते उञ्छशिलं उछि उञ्छे शिल उञ्छे इगुपधात् कः इति इगुपधत्वात् कः उञ्छशिलम् । संघातं विगृहीतं विपर्य्यस्तञ्च नाम । "शाक्यान चेदुञ्छशिलेन वृत्तिः । फलेन मूलेन च वारिणा च" इति । समाहारद्वन्द्वे उञ्छंशिलञ्च । उञ्छं भेदञ्च यथान्यस्तत् परिग्रहणान्तु ऋतम् । इति निगमाभिधाने क्लीबम् । पुमानुञ्छऋतशिलं इति वोपालिते पुम्युञ्छः । भवभूतिकृतशिलोञ्छे इति गोवर्द्धनः । केचिदुञ्छशिलयोर्भेदमाहुः । "प्रतिग्रहात् शिलं श्रेयस्ततोऽप्युञ्छः प्रशस्यते" । इति तत्र शाल्यादेर्निपातितपरित्यक्तमञ्जर्य्या आदानं शिलं । शिलं धान्यमञ्जरीसंग्रहः । इति स्वामी च । एकैकशः कपोतवद्धान्यकणोद्धरणमुञ्छः । तदुक्तं उञ्छो धान्यकणोच्चय इति । शिलं तालव्यादि दन्त्यादि च । धर्म्मात्वात् सत्यमिति ऋतम् । इति उञ्छशिलशब्दटीकायां भरत ॥

उञ्छः, पुं, (उछि उञ्छ + घञ् ।) उञ्छशिलम् । इति जटाधरः ॥ (यथा, रामायणे । २ । २४ । २ ।
"मयि जाते दशरथात् कथमुञ्छेन वर्त्तयेत्" ॥)

उञ्छनं, क्ली, (उछि + ल्युट् ।) आपणादिपतितकणोपादानम् । इति श्रीभागवतम् ॥ उञ्छन खुँटिया लओन चुनिया लओन कुड़ाइया लओन इत्यादि भाषा ॥

उञ्छशिलं, क्ली, (उञ्छञ्च शीलञ्चेत्येकवद्भावः ।) उञ्छवृत्तिः । सा तु गृहीतशस्यक्षेत्रात् शेषावचयनम् । तत्पर्य्यायः । ऋतं २ । इत्यमरः ॥ उञ्छशिलं ३ उञ्छः ४ उञ्छं ५ शिलं ६ । इति तट्टीका ॥ (यथा, मनुः । ४ । ५ ।
"ऋतमुञ्छशिलं ज्ञेयममृतं स्यादयाचितम्" ॥)

उञ्छशील, त्रि, (उञ्छः शीलं वृत्तं यस्य ।) उञ्छजीवी । उद्धृतशस्यस्य शेषाहरणकर्त्ता । इति पुराणम् ॥ क्षिचेन इति भाषा ॥

उटः, पुं, तृणपर्णादिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

उटज, पु, क्ली, (उटात्तृणपर्णादयस्तेभ्यो जायते इति । उट + जन + ड ।) मुनीनां पत्ररचितगृहम् । तत्पर्य्यायः । पर्णशाला २ । इत्यमरः ॥ पर्णोटजः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ यथा रघुः ।
('आकीर्णमृषिपत्नीनामुटजद्वाररोधिभिः' । १ । ५० ।
'मृगैर्वर्त्तितरोमन्थमुटजाङ्गनभूमिषु" । १ । ५२ ।)
गृहमात्रम् । इत्यमरमाला ॥

उठ उपघाते । (भ्वादि-परं-सकं-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ ऋत्वादिः । ओठति खलः साधुम् । इति दुर्गादासः ॥

उड संहतौ । (परं-अकं सेट् ।) सौत्रधातुरयम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ उडुपः । इति दुर्गादासः ॥

उडु, क्ली स्त्री, (उ रोषोक्तिपूर्ब्बकं डयते इति । उ + डी + डु मितद्र्वादित्वात् डुः ।) नक्षत्रम् । इत्यमरः ॥ ("तदोडुराजः ककुभः करैर्मुखम्" । इति भागवते । १० । २९ । २ । तथा रघुवंशे । १६ । ६५ ।
"इन्दुप्रकाशान्तरितोडुतुल्याः" ।)
जले क्ली । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

उडुपः, पुं क्ली, (उडुनो जलात् पाति रक्षतीति । उडु + पा + क ।) भेलकम् । भेला माड़ इत्यादि भाषा । तत्पर्य्यायः । प्लवः २ कोलः ३ । इत्यमरः ॥ भेलकः ४ उडूपः ५ तरणः ६ तारणः ७ तारकः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥
("तितीर्षुर्दुस्तरं मोहादुडुपेनास्मि सागरम्" ॥ इति रघुवंशे । १ । २ ।) चन्द्रे पु । इति मेदिनी ॥ ("अपश्यत् वदनं तस्य रश्मिवन्तमिवोडुपम्" । इति महाभारते । वनपर्ब्बणि ॥ चर्म्मावनद्धपानपात्रं । यथा,—
"चर्म्मावनद्धमुडुपं प्लवः काष्ठं करण्डवत्" ॥
इति सज्जनः ॥)

उडुपतिः, पु, (उडूनां पतिः ।) चन्द्रः । इति पुराणज्योतिषे ॥ ("अयाचितोपस्थितमम्बु केवलं रसात्मकस्योडुपतेश्च रश्मयः" । इति कुमारे । ५ । २२ ।
"परिमुग्धता वणिगिवोडुपतेः" । इति माघे ।)

उडुपथः, पुं, (उडूनां पन्थाः ।) आकाशम् । इति हेमचन्द्रः ॥

उडुम्बरं, क्ली, (उडु वृणातीति । उडु + वृ + अच् ।) ताम्रम् । इति मेदिनी ॥ ("ताम्रं शुल्बमुडुम्बरम्" । इति वैद्यकरत्नमाला । कर्षार्थे यथा,—
"उडुम्बरञ्च पर्य्यायैः कर्षएव निगद्यते" ॥
इति शार्ङ्गधरे पूर्ब्बखण्डे प्रथमाध्यायः ।)
कर्षपरिमाणम् । इति वैद्यकपरिभाषा ॥

उडुम्बरः, पुं, (उडु + वृ + अच् ।) उदुम्बरवृक्षः । यज्ञडुमुर इति भाषा । तत्पर्य्यायः । जन्तुफलः २ यज्ञाङ्गः ३ हेमदुग्धकः ४ । इत्यमरः ॥ ब्रह्मवृक्षः ५ । इति रत्नमाला ॥ हेमदुग्धी ६ यज्ञफलः ७ यज्ञोडुम्बरः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ सदाफलः ९ क्षीरवृक्षः १० सुपक्षः ११ श्वेतवल्कलः १२ । इति जटाधरः ॥ अस्य गुणाः । उडुम्बरो हिमो रूक्षो गुरुः पित्तकफास्रजित् । मधुरस्तुवरो वर्ण्यो व्रणशोधनरोपणः ॥ इति भावप्रकाशः ॥
("उडुम्बरफलं पक्वं चूर्णितं कर्षमात्रकम् ।
संलिह्य मधुना सर्व्वमनुपानं सुखावहम्" ॥
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे मूत्राघाताधिकारे ।)
अन्यत् उदुम्बरशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ देहली । गोवराटेर निचेर काठ इति भाषा । षण्डम् । नपुंसकमिति यावत् । कुष्ठरोगभेदः । इति मेदिनी ॥

उडुम्बरपर्णी, स्त्री, (उडुम्बरस्य पर्णमिव पर्णं यस्याः ।) दन्तीवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका । (उदुम्बरपर्णीशब्दे ऽस्या विशेषो ज्ञेयः ॥)

उडूपः, पुं क्ली, (उडुपशब्देऽस्य व्युत्पत्तिर्ज्ञेया ।) उडुपः । भेला इति भाषा । चन्द्रे पुं । इति द्विरूपकोषः ॥

उड्डयनं, क्ली, (उत् + डी + ल्युट् ।) नभोगतिः । ओड़ा इति भाषा । यथा नैषधे १ । १२५ ॥
"गतो विरत्योड्डयने निराशताम्" ॥
("सोऽपि तमादाय सम्पातोड्डयनेन प्रस्थितः" । इति पञ्चतन्त्रे ॥)

उड्डामरं, त्रि, (उत्कृष्टः डामरः ।) श्रेष्ठम् । तत्पर्य्यायः । उद्भटं २ उत्तालम् ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (पुं तन्त्रविशेषः ॥)

उड्डीनं, क्ली, (उत् + डी + क्त ।) खगगतिक्रिया । पक्षिणां ऊर्द्ध्वगमनम् । इत्यमरः ॥
("अहं सम्पातादिकानष्टानुड्डीनगतिविशेषान् वेद्मि" । इति पञ्चतन्त्रे ॥)

उड्डीयमानः, त्रि, (उत् + डी + शानच् ।) उड्डयनविशिष्टपक्ष्यादिः । उडन्त ओड़ता इत्यादि भाषा ॥

उड्डीशः, पु, (उत् + डी + श । यद्वा उड्डानां उत्पथगामिनां योगिनामित्यर्थः ईशः महादेवस्य योगीश्वरत्वात् ।) आगमशास्त्रविशेषः । शिवः । इति मेदिनी ॥

उत्, व्य, प्रश्नः । वितर्कः । इति मेदिनी ॥ आश्चर्यं । सन्देहः । इति शब्दरत्नावली ॥ (ऊर्द्ध्वम् । अपर्थे ॥)

उत व्य, (उ शब्दे + क्त ।) आश्चर्यम् । विकल्पः । समुच्चयः । वितर्कः । प्रश्नः । पादपूरणम् । इति मेदिनी ॥ (अप्यर्थे । एवार्थे । "किमेतदारण्यं उत ग्राम्यम्" । इति पञ्चतन्त्रे । "तत्किमयमातपदोषः स्यात् उत यथा मे मनसि वर्त्तते" । इति शाकुन्तले । "वीरो रसः किमयमित्युत दर्पएषः" । इति उत्तरचरिते ॥)

उतं, त्रि, (वे + क्त । यजादित्वात् सम्प्रसारणम् ।) तन्तुसन्तानः । वोना इति भाषा । तत्पर्य्यायः । ऊतं २ स्यूतम् ३ । इत्यमरः ॥

उतथ्य, पुं, मुनिविशेषः । स च अङ्गिरःपुत्रः । इति पुराणम् ॥
("त्रयस्त्वङ्गिरसः पुत्रा लोके सर्व्वत्र विश्रुताः ।
बृहस्पतिरुतथ्यश्च संवर्त्तश्च धृतव्रतः" ॥
इति महाभारते आदिपर्ब्बणि ॥)

उतथ्यानुजः, पुं, (उतथ्यस्यानुजः ।) बृहस्पतिः । इति त्रिकाण्डशेषः । (यथा माघे २।६९ ।
"तथ्यामुतथ्यानुजवत् जगादाग्रे गदाग्रजम्" ॥)

उतथ्यानुजन्मा, [न्] पुं, (उतथ्यस्य अनुजन्मा अनुजः ।) बृहस्पतिः । इति भूरिप्रयोगः ॥

उताहो, व्य, (उत च आहो च अनयोः समाहारः ।) परिप्रश्नः । विचारः । इति मेदिनी ॥ विकल्पः । इत्यमरः ॥
("क्षमा स्वित् श्रेयसी तात ! उताहो तेज इत्युत" । यक्षी वा राक्षसी वा त्वं उताहोऽसि सुराङ्गना" ॥ इति च महाभारते ॥)

उताहोस्वित्, व्य, उताहो । विकल्पः । इत्यमरटीका ॥ ("अन्यदप्य विदधातीह गर्भमुताहोस्वित् स्वेन कायेन याति" । इति महाभारते ॥)

उत्कः, त्रि, (उद्गतं मनो यस्य । उत् + कन् ।) उन्मनाः । अन्यमनस्कः । इत्यमरः ॥
("तत् श्रुत्वा ते श्रवणसुभगं गर्ज्जितं मानसोत्काः" । इति मेघदूते । ११ । तथा कुमारे । ६ । ९५ ।
"अगमयद्दिसुतासमागमोत्कः" ॥)

उत्कटं, त्रि, (उद्गतः कटः आवरणं आवरको वा यस्य ।) तीव्रम् । मत्तम् । इति मेदिनी ॥ विषमम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा रामायणे ५ काण्डे ।
"चन्द्रांशुनिकराभासा हाराः कासाञ्चिदुत्कटाः । स्तनमध्ये सुविन्यस्ता विरेजुर्हंसपाण्डराः" ॥)

उत्कटं, क्ली, गुडत्वक् । तेजपात इति ख्यातं इति केचित् । इत्यमरभरतौ ॥ दारचिनि । इति ख्यातम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्य्यायानाह भावप्रकाशे पूर्व्वखण्डे,
"त्वक्पत्रञ्च वराङ्गं स्याद् भृङ्गं चोदत्नमुत्कटम्" ।)

उत्कटः, पुं, (उद्गतमदहस्तेः उत्कशब्दात् स्वार्थे सम्भोदर्शेति कटच् ।) मदः । इति शब्दरत्नावली ॥ सञ्जातमदहस्ती । इति हारावली ॥ शरः । रक्तेक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

उत्कटा, स्त्री, (उद्गतः कटो यस्याः ।) सैंहलीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥

उत्कण्ठः, पुं, (उद्गतः कण्ठो यस्य ।) शृङ्गारस्य षोडशबन्धान्तर्गतत्रयोदशबन्धः । आसन यस्य प्रसिद्धिः । तस्य लक्षणम् ।
"नारीपादौ च हस्तेन धारयेदूलके पुनः । स्तनार्पितकरः कामी बन्धस्तोत्कण्ठसंज्ञकः" ॥
इति रतिमञ्जरी ॥

उत्कण्ठा, स्त्री, (उत् + कठि + अ + टाप् ।) उत्कलिका । इष्टलाभे कालक्षेपासहिष्णुता । इत्यमरः ॥ कामादिजातस्मृतिः । इति भरतः ॥ उद्वाकुलत्वेन स्मरणम् । इति मधुः ॥ उत्केन दयितस्मरणम् । इति सुभूतिः ॥ प्रियाभिलाषादुन्मनस्त्वं । इत्यन्ये ॥
("गाढोत्कण्ठां गुरुषु दिवसेष्वेषु गच्छत्सु बालाम्" । इति मेघदूते । ८३ ।
"यास्यत्यद्य शकुन्तलेति हृदयं संस्पृष्टमुत्कण्ठया" । इति शाकुन्तले । ४ र्थे अङ्के ॥)

उत्कण्ठितं, त्रि, (उत्कण्ठा जातास्य । उत्कण्ठा + इतच् ।) उत्कण्ठायुक्तम् । तत्पर्य्यायः । उत्कः २ उन्मनः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
("सार्द्धेनाश्वद्रुतमविरतोत्कण्ठमुत्कण्ठितेन" । इति मेघदूते । १०३ ॥)

उत्कण्ठिता, स्त्री, (उत्कण्ठा सञ्जातास्याः । उत्कण्ठा + इतच् + टाप् ।) स्वीयादिनायिकाभेदः । अस्याः लक्षणम् ।
"सङ्केतस्थलं प्रति भर्त्तुरनागमनकारणं चिन्तयति या" ।
अस्याश्चेष्टा । अरति-सन्ताप-जृम्भाङ्गाक्षेप-कम्प-रुदित-श्वासावस्थाकथनादयः । इति रसमञ्जरी ॥ (इयमेव विरहोत्कण्ठिता । यदुक्तं साहित्यदर्पणे तृतीयपरिच्छेदे ।
"आगन्तुं कृतचित्तोऽपि दैवान्नायाति यत्प्रियः । तदनागमदुःखार्त्ता विरहोत्कण्ठिता तु सा" ॥
तत्रैव । १० परिच्छेदे अपह्नुतेरुदाहरणम् । यथा,—
'उत्कण्ठितासि तरले'
नहि नहि सखि ! पिच्छिलः पन्थाः" ॥)

उत्कता, स्त्री, (उत्कस्य भावः । उत्क + तल् ।) गजपिप्पली । इति शब्दचन्द्रिका ॥ उत्कस्य भावः । उत्कण्ठा ॥

उत्करः, पुं, (उत्कीर्य्यते इति । उत् + कॄ + अप् ।) धान्यादिराशिः । स्तूपः । इत्यमरः ॥
("सिक्तमार्गपथान् रम्यान् पुष्पौघकुसुमोत्करान्" । इति रामायणे ॥)

उत्कर्षः, पुं, (उत् + कृष् + घञ् ।) अतिशयः । इत्यमरः ॥ (प्राधान्यं । श्रेष्ठता । यथा, "उत्कर्षः स च धन्विनां यदिषवः सिध्यन्ति लक्ष्ये चले" । इति शाकुन्तले २ य अङ्के ।
"निनीषुः कुलमुत्कर्षमधमानधमांस्त्यजेत्" । इति मनुः ४।२४४ ॥ वृद्धिः । यथा,—
"मद्यानामपि भूतानामुत्कर्षं पपधुर्गुणाः" । इति रघुः । ४ । ११ ।) अतिशययुक्ते त्रि ॥ स्वकालात् परकालकर्त्तव्यः । इति स्मृतिः ॥

उत्कलः, पुं, (उत् + कल + अच् ।) ओड्रदेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ उडिया इति भाषा । व्याधः । इति शब्दमाला ॥ पाखिमारा इति भाषा ।
("उत्कलादर्शितपथः कलिङ्गाभिमुखं ययौ" । इति रघुवंशे ४।३८ ॥ सुद्युम्नतनयः स्वनामख्यातो राजा । यदुक्तं महाभारते ।
"सुद्युम्नस्य तु दायादास्त्रयः परमधार्म्मिकाः । उत्कलश्च गयश्चैव विनताश्वश्च भारत ! ॥
उत्कलस्योत्कला राजन् विनताश्वस्य पश्चिमा" ॥)

उत्कलं, त्रि, (उत् + कल + अच् ।) भारवाहकम् । इति शब्दमाला । मुटे इति भाषा ॥

उत्कलिका, स्त्री, (उत् + कल + वुन् + टाप् ।) उत्कण्ठा । इत्यमरः ॥
("ततोऽन्येद्युः प्रतिपदं तस्वदुत्कलिकाभृता" । कथासरित्सागरे । २२।१०५ ।) कलिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ("उद्दामोत्कलिका विपाण्डुररुचं प्रारब्धजृम्भां क्षणात्" । इति रत्नावल्याम् ।) तरङ्गः । ("वनाद्वनोत्कलिकासहस्रप्रतिघातोत्कूजितशैवलाभाः" । इति माघः । ३ । ७० ।)
हेला । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्कलितः, त्रि, (उत् + कल + क्त ।) उन्मनाः । वृद्धिमान् । इति धरणी । (उत्कण्ठितः ॥)

उत्का, स्त्री, (उद्गतं मनो यस्याः । उत् + कन् + टाप् ।) उत्कण्ठिता नायिका । इति रसमञ्जरी ॥

उत्काका, स्त्री, (उत्क + अक + अच + टाप् ।) प्रतिवर्षप्रसूता गौः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

उत्कारः, पुं, (उत्कीर्य्यते इति । उत् + कॄ + घञ् ।) धान्योत्क्षेपणम् । तत्पर्य्यायः । निकारः २ । इत्यमरः ॥ धान झाडा इति भाषा । धान्यस्य राशीकरणं वा । इति भरतः ॥

उत्कटं, क्ली, (उत् + कूट + क ।) उत्तानशयनम् । इति हारावली ॥ चित् हइया शोया इति भाषा ।

उत्कुणः, पुं, (उत् + कुण + क ।) केशकीटः । उकुन इति भाषा । तत्पर्य्यायः । मत्कुणः २ कोलकुणः ३ उद्दंशः ४ किटिभः ५ । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्कूटः, पुं, (उन्नतं कूटमस्य ।) छत्रम् । इति हारावली ॥

उत्कृष्टं, त्रि, (उत् + कृष + क्त ।) उत्कर्षविशिष्टम् । अतिशययुक्तम् । प्रकृष्टम् । प्रशस्तम् । यथा,—
"उत्कृष्टमधमनिकृष्टजनेषु मैत्री, यद्वत् शिलासु सिकतासु जलेषु रेखा । वैरं क्रमादधममध्यमसज्जनेषु, यद्वत् शिलासु सिकतासु जलेषु रेखा" ॥
इत्युद्भटः ॥ (कर्षणावक्षेपादिः ॥)

उत्कृष्टभूमः, पुं, (उत्कृष्टा प्रशस्ता भूमिर्यत्र ।) प्रशस्तभूमिः । इति जटाधरः ॥

उत्कोचः, पुं क्ली, (उत्कोचति अमुं नाशयतीति । उत् + कुच + क ।) घुस इति ख्यातः । तत्पर्य्यायः । प्राभृतं २ ढौकनं ३ लम्बा ४ कोशलिकं ५ आमिषं ६ उपाकारः ७ प्रदा ८ आनन्दा ९ हारः १० याञ्चा ११ अयनं १२ । इति हेमचन्द्रः ॥ उपदानकं १३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अपप्रदानं १४ । इति भूरिप्रयोगः ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये । १ । ३।३८ ।
"उत्कोचजीविनो द्रव्यहीनान् कृत्वा प्रवासयेत्" ।)

उत्क्रमः, पुं, (उत् + क्रम + अच् ।) व्यतिक्रमः । विपरीतिः । तत्पर्य्यायः । व्युत्क्रमः २ अक्रमः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्क्रोशः, पुं स्त्री, (उत्क्रोशति प्रहरे प्रहरे शब्दं करोतीति । उत् + क्रुश + अच् ।) कुररपक्षी । इत्यमरः ॥

उत्क्षिप्तः, पु, (उत् + क्षिप + क्त ।) धुस्तूरफलम् । इति शब्दचन्द्रिका । ऊर्द्ध्वक्षिप्ते त्रि ॥

उत्क्षिप्तिका, स्त्री, (उत् + क्षिप + क्तिन् + कन् + टाप् ।) कर्णभूषणविशेषः । तत्पर्य्यायः । कर्णान्दुः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्क्षेपणं, क्ली, (उत् + क्षिप + ल्युट् ।) व्यजनम् । धान्यमर्द्दनवस्त्रं । इति मेदिनी ॥ उदक्षेपणम् । ऊर्द्ध्वक्षेपणम् ।
("अतिमात्रलोहिततलौ बाहू घटोत्क्षेपणात्" इति शाकुन्तले प्रथमाङ्के ।) षोडशपणम् । इति

हेमचन्द्रः ॥ (न्यायमते पञ्चकर्म्ममध्यपरिगणितम् । यथा भाषापरिच्छेदे ।
"उत्क्षेपणं ततोऽवक्षेपणमाकुञ्चनं तथा ।
प्रसारणञ्च गमनं कर्म्माण्येतानि पञ्च च" । ६ ॥)

उत्खला, स्त्री, (उत् + खल + अच् + टाप् ।) मुरानाम गन्धद्रव्यम् । तत्पर्य्यायः । तालपर्णी २ तालपर्णी ३ तालाख्या ४ खण्डा ५ । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (मुराशब्देऽस्या विवरणं ज्ञेयम् ॥)

उत्खातं, त्रि, (उत् + खन + क्त ।) उन्मूलितम् । इति जटाधरः ॥ उपड़ान इति भाषा ।
("त्याजितैः फलमुत्खातैर्भग्नैश्च बहुधा नृपैः" ।
इति रघुवंशे ।४।३३। विदारितः । यथा,—
"शैलादाशु त्रिनयनवृषोत्खातपङ्काभिवत्तः" ।
इति मेघदूते । ११६ ॥)

उत्तं, त्रि, (उनत्ति स्म । उन्दी क्लेदने अकर्म्मकत्वात् कर्त्तरि क्तः । नुदविदेति पक्षे नत्वाभावः ।) आर्द्रवस्तु । इत्यमरः ॥

उत्तंसः, पुं, (उत्तंसयति उत्तंस्यतेऽनेन वा तसिः सौत्रो भूषार्थः । पचाद्यच् हलश्चेति घञ् वा ।) कर्णपूरः । कर्णाभरणम् । शेखरः । शिरोभूषणम् । इत्यमरः ॥ मतान्तरे क्लीवलिङ्गोऽपि ॥ ("नोत्तंसं क्षिपति क्षितौ श्रवणतः सा मे स्फुटेऽप्यागसि" । इति साहित्यदर्पणे । ३य परिच्छेदे ॥)

उत्तप्तं, क्ली, (उत् + तप + क्तः ।) शुष्कमांसम् । इत्यमरः ॥

उत्तप्तः, त्रि, तप्तः । सन्तप्तः । परिश्रुतः । स्नातः । इति मेदिनी ॥

उत्तभितं, त्रि, उन्नमितम् । इति श्रीभागवतम् ॥

उत्तमः, त्रि, (अतिशयेन उत्कृष्टः । उत् + तमप् । द्रव्यप्रकर्षार्थत्वान्नाम् । यद्वा उत्ताम्यति तमु अच् उत्तम्यते वा घञ् । नोदात्तेति न वृद्धिः ।) भद्रः । उत्कृष्टः । तत्पर्य्यायः । प्रधानं २ प्रमुखः ३ प्रवेकः ४ अनुत्तमः ५ मुख्यः ६ वर्य्यः ७ वरेण्यः ८ प्रवर्हः ९ अनवरार्द्ध्यः १० परार्द्ध्यः ११ अग्र्यः १२ प्राग्रहरः १३ प्राग्र्यः १४ अग्र्यः १५ अग्रीयः १६ अग्रियः १७ । इत्यमरः ॥ मुखः १८ अग्रणीः १९ तट्टीका ॥ (उत्तमस्यापि वर्णस्य नीचोऽपि गृहमागतः" । इति हितोपदेशः ।
"उत्तमाद्देवरात् पुंसः काङ्क्षन्ते पुत्त्रमापदि" ॥
इति महाभारते ॥)

उत्तमः, पुं, वैशिकनामनायकभेदः । तस्य लक्षणम् ।
"दयिताश्रमप्रकोपेऽपि उपचारपरायणः" ।
इति रसमञ्जरी ॥ प्रियव्रतराजपुत्त्रः । स च तृतीयमनुः । अस्मिन् मन्वन्तरे सत्यसेनोऽवतारः । सत्यजिदिन्द्रः । सत्यवेदश्रुतभद्रादयो देवाः वशिष्ठसुताः प्रमदादयः सप्तर्षयः । पवनसृञ्जययज्ञहोत्राद्या मनुपुत्त्राः । इति श्रीभागवतम् ॥ (उत्तानपादस्य राज्ञः स्वनामख्यातः पुत्त्रभेदः । यथा, विष्णुपुराणे । १ । ११ । २ ॥
"तयोरुत्तानपादस्य सुरुच्यामुत्तमः सुतः" ॥)

उत्तमफलिनी, स्त्री, (उत्तमफलं विद्यते यस्याः । उत्तमफल + इनि + ङीप् ।) दुग्धिकाक्षुपः । इति रत्नमाला । क्षीराइ इति भाषा ॥

उत्तमर्णः, पुं, (उत्तममृणमस्य । ऋणमाधमर्ण्ये इति सूत्रे आधमर्ण्यशब्देन व्यवहारविशेषो लक्ष्यते ।) ऋणदाता । इत्यमरः ॥ महाजन इति भाषा । तत्पर्य्यायः । ऋणदः २ । इति जटाधरः ॥
("अधमर्णार्थसिद्ध्यर्थमुत्तमर्णेन चोदितः ।
दापयेत् धनिकस्यार्थमधमर्णात् विभावितम्" ॥
इति मनुः । ८ । ४७ ॥)

उत्तमसंग्रहः, पुं, (उत्तमः संग्रहो यस्मिन् ।) सम्यक् संग्रहणम् । तत्तु निर्जने परभार्य्यया सह केशाकेशिपरस्पराालिङ्गनसहासनादिरूपमिथुनीभावः । इति मिताक्षरा ॥

उत्तमसाहसः, पुं, (उत्तमः साहसोऽस्त्यस्मिन् ।) दण्डविशेषः । स तु साशीतिपणसाहस्रः । यथा । साशीतिपणसाहस्रो दण्ड उत्तमसाहसः" ।
इति याज्ञवल्क्यः ॥ सहस्रपणमितोऽपि । यथा,
"पणानां द्वे शते सार्द्धे प्रथमः साहसः स्मृतः ।
मध्यमः पञ्च विज्ञेयः सहस्रं त्वेव चोत्तमः" ॥
इति मनुः ॥

उत्तमा, स्त्री, (अतिशयेन उत्कृष्टा । उत् + तमप् + टाप् ।) उत्कृष्टा नारी । तत्पर्य्यायः । वरारोहा २ मत्तकाशिनी ३ वरवर्णिनी ४ । इत्यमरः ॥ मत्तकाषिणी ५ । मत्तकासिनी ६ । इति तट्टीका ॥ दुग्धिकाक्षुपः । इति मेदिनी ॥ स्वीयादिनायिकाभेदः । अस्या लक्षणम् । अहितकारिण्यपि प्रिये हितकारिणी । अस्याश्चेष्टा उत्तमा एव । इति रसमञ्जरी ॥

उत्तमाङ्गं, क्ली, (उत्तमं प्रशस्तमङ्गं ।) मस्तकं । इत्यमरः ॥ ("कश्चित् द्विषत्खड्गहृतोत्तमाङ्गः" । इति रघौ । ७।५१। "बभौ पतद्गङ्ग इवोत्तमाङ्गे" । इति कुमारे ।७।४१। मुखम् । यथा, मानवे १।९३॥
"उत्तमाङ्गोद्भवाज्ज्यैष्ठ्यात् ब्राह्मणश्चैव धारणात् ।
सर्व्वस्यैवास्य सर्गस्य धर्म्मतो ब्राह्मणः प्रभुः" ॥
उत्तमाङ्गं मुख इति तट्टीका ॥)

उत्तमारणी, स्त्री, इन्दीवरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (इन्दीवरीशब्देऽस्या गुणादिकं बोध्यम् ।)

उत्तरं, क्ली, (उत् + तृ + अप् ।) प्रतिवाक्यम् । इत्यमरः ॥ जबाव इति यावनी भाषा ।
(यथा, माघे २ । २२ ।
"वचसस्तस्य सपदि क्रिया केवलमुत्तरम्" ।)
तस्य व्युत्पत्तिः ।
"उत्तीर्य्यते निस्तीर्य्यते प्रकृताभियोगोऽनेन" ।
तस्य स्वरूपम् ।
"पक्षस्य व्यापकं सारमसन्दिग्धमनाकुलम् ।
अव्याख्यागम्यमित्येवमुत्तरं तद्विदो विदुः" ॥
तस्य भेदाः ।
"मिथ्या सम्प्रतिपत्तिश्च प्रत्यवस्कन्दनं तथा ।
प्राङ्न्यायश्चोत्तराःप्रोक्ताश्चत्वारः शास्त्रवेदिभिः" ॥
इति नारदः ॥ (अथ उत्तरं नाम साधर्म्योपदिष्टे वा हेतौ वैधर्म्म्यवचनं वैधर्म्म्योपदिष्टे वा साधर्म्म्यवचनं यथा हेतुसधर्म्माणोविकाराः शीतकस्य हिमाधेर्हेतुसाधर्म्म्यवचनं हिमशिशिरवातसंस्पर्शा इति ब्रुवतः परो ब्रूयात् हेतुविधर्म्माणो विकाराः यथा शरीरावयवानां दाहौष्ण्यकोथप्रपचने हेतुवैधर्म्म्यं हिमशिशिरवातसंस्पर्शा इति । एतत् सविपर्य्ययमुत्तरम् । इति चरके विमानस्थानेऽष्टमोऽध्यायः ॥)

उत्तरः पुं, विराटराजपुत्त्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा महाभारते ३ । गोहरणपर्व्वणि ३५।३२ "तमुत्तरं वीक्ष्य रथोत्तमे स्थितम्" । तत्रैव ३४ "सहोत्तरेणाप्त तदद्य मङ्गलम्") । (स्वनामख्यातपर्व्वतभेदः । यथा, "दक्षिणस्योत्तरो गिरिः" । इति रामायणे ॥ उत्तरयति संसारसागरात् इति व्युत्पत्तेः । शिवः । हरिः ॥ भारते । १३ । १४९ । ६६ ॥)

उत्तरः, त्रि, (उदतिशयेन उद्गतः । उत् + तरप् ।) ऊर्द्ध्वः । उदीची । (यथा, रामायणे ।
"उत्तरे जाह्नवीतीरे हिमवन्तं शिलोच्चयम्" ।)
उत्तमः इति मेदिनी अमरश्च ॥ (प्रधानं । श्रेष्ठः । यथा, रघुः १३।७ ।
"नृपा इवोपप्लविनः परेभ्यो,
धर्म्मोत्तरं मध्यममाश्रयन्ते" ।
"ब्रह्मधर्म्मोत्तरे राज्ये शान्तनुर्विनयात्मवान्" ।
इति महाभारतम् ॥) अनन्तरम् ।
("वित्तं बन्धुर्वयः कर्म्म विद्या भवति पञ्चमी ।
एतानि मान्यस्थानानि गरीयो यद् यदुत्तरम्" ॥
इति मनुः । २ । १३६ ॥)

उत्तरकालः, पुं, (उत्तरः कालः ।) भविष्यत्कालः । गौणकालः । यथा, हरिहरपद्धतिः ।
"एवभागाभियागीयमुख्यकालादधस्तनः ।
स्वकालादुत्तरो गौणः कालः पूर्व्वस्य कर्म्मणः" ॥

उत्तरकुरुः, स्त्री, (उत्तरः कुरुः ।) जम्बुद्वीपस्य नववर्षान्तर्गतवर्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
("विजित्य यः प्राज्यमयच्छदुत्तरान्
कुरूनकुप्यं वसु वासवोपमः" ।
इति किरातार्ज्जुनीये । १ । २५ ॥)

उत्तरकोशला, स्त्री, (उत्तरे स्थिता कोशला ।) अयोध्यानगरी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
("पितुरनन्तरमुत्तरकोशलान्
समधिगम्य समाधिजितेन्द्रियः" ॥
इति रघुः ९।१॥
"यदुपतेः क्व गता मथुरापुरी
रघुपतेः क्व गतोत्तरकोशला" ।
इति उद्भटः ॥)

उत्तरक्रिया, स्त्री, (उत्तरा अन्तिमा क्रिया ।) अन्तिमक्रिया । सांवत्सरिकश्राद्धादिपित्र्यक्रिया । यथा,
"प्रेते पितृत्वमापन्ने सपिण्डीकरणादनु ।
क्रियन्ते याः क्रियाः पित्र्याः प्रोच्यन्ते ता नृपोत्तराः" ॥
इति विष्णुपुराणम् ॥

उत्तरङ्गं क्ली, (उत्तर + गम् + खश् ।) द्वारोर्द्ध्वकाष्ठम् । इति हेमचन्द्रः ॥ उद्गततरङ्गे त्रि ॥
"प्रत्यग्रहीत् पार्थिववाहिनीं तां
भागीरथीं शोण इवोत्तरङ्गः" ॥ इति रघुः ।७।३६।

उत्तरणं, क्ली, (उत् + तॄ + ल्युट् ।) नद्यादिपारगमनम् । उत्तरण इति भाषा ॥

उत्तरतः, [स्] व्य, (उत्तर + स्वार्थे + अतसुच ।) उत्तरदिग्देशकालात् । इति रायमुकुटः ॥ उत्तर दिके इति भाषा । (यथा, रामायणे ४ । ५५ । अध्याये ।
"दक्षिणाग्रेषु दर्भेषु कृत्वा चोत्तरतः शिरः ।
तमेवानुसरिष्यन्तः सर्व्वे संविविशुर्भुवि" ॥)

उत्तरतारं, स्त्री, (उत्तरमपरं तारं ।) उत्तरतीरम् । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

उत्तरपक्षः पुं, (उत्तरः पक्षः ।) विचारसिद्धान्तः । समाधानम् । तत्पर्य्यायः । सिद्धान्तः२ समाधिः३ कृतान्तः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सिद्धान्तानुकूलतर्कोपन्यासः । इति स्मृतिः ॥ यथा माघे ।
("प्रापयन् पवनव्याधेर्गिरमुत्तरपक्षतां" ।२।१५॥)

उत्तरपादः, पुं, (उत्तरः पादः ।) चतुष्पादव्यवहारान्तर्गतद्वितीयपादः । (यथाह बृहस्पतिः ।
"पूर्व्वपक्षः स्मृतः पादो द्विपादश्चोत्तरः स्मृतः" ।) उत्तरम् । इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

उत्तरफल्गुनी, स्त्री, (उत्तरा फल्गुनी ।) अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतद्वादशनक्षत्रम् । अस्या रूपम् । दक्षिणोत्तरमिलिततारकाद्वयम् । इति कालिदासः ॥ पर्य्यङ्करूपं तारकाद्वयं । इति दीपिकाटीका ॥ अस्या अधिष्ठात्री देवता अर्य्यमा । अस्या मिश्रगुणाः । अस्यां जातफलम् ।
"दाता दयालुः स्वजने सुशीलो
विशालकीर्त्तिः सुमतिः प्रधानः ।
धीरो नरोऽत्यन्तमृदुस्वभाव-
श्चदुत्तराफल्गुनिकाप्रसूतिः" ॥
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

उत्तरफाल्गुनी, स्त्री, (उत्तरा फाल्गुनी ।) उत्तरफल्गुनीनक्षत्रम् । तत्पर्य्यायः । उत्तरा २ अर्य्यमदेवा ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्तरभाद्रपत्, [द्] स्त्री, (उत्तरा भाद्रपत् ।) उत्तरभाद्रपदानक्षत्रम् । इति ज्योतिषम् ॥

उत्तरभाद्रपदा, स्त्री, (उत्तरा भाद्रपदा ।) अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतषड्विंशनक्षत्रं । तत्पर्य्यायः । प्रौष्ठपदा २ अहिर्व्रध्नदेवता ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ अस्या रूपम् ।
"उत्तरे सुमुखि तारमूर्त्तिभृ-
त्युक्तमाङ्कमिलितद्वितारके ।
नीलचामरकचे न्ययुग्मता
लोचनाचलकलाः पलायिताः" ॥
इति कालिदासः ॥ पर्य्यङ्करूपमष्टताराात्मकं । इति दीपिकाटीका ॥ अस्यां जातफलम् ।
"धनी कुलीनः कुशलः क्रियादौ
भूपालमान्यो बलवान् महौजाः ।
सत्कर्म्मकर्त्ता निजबन्धुभक्तो
यद्युत्तराभाद्रपदाप्रसूतः" ॥
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

उत्तरवादी, [न्] त्रि, (उत्तरं वदति यः । उत्तर + वद + णिन् ।) उत्तरवक्ता । इति व्यवहारतत्त्वम् ॥ आसामी इति भाषा । यथा याज्ञवल्क्यः २ । १७ ।
("पूर्व्वपक्षेऽधरीभूते भवत्युत्तरवादिनः" ॥)

उत्तरसाक्षी, [न्] त्रि, स्वपक्षसम्बन्धिसाक्ष्यं परिभाषतां साक्षिणां यः स्वयं शृणोति अर्थिना श्राव्यते वा सः । तथाच नारदः ।
"साक्षिणामपि यः साक्ष्यं स्वपक्षे परिभाषताम् ।
श्रवणात् श्रावणाद्वापि स साक्ष्युत्तरसंज्ञकः" ॥
इति व्यवहारतत्त्वम् । परसाक्षी इति भाषा ॥

उत्तरसाधकः त्रि, (उत्तरः साधकः ।) साधकसहायः । सहकारी ॥

उत्तरा, स्त्री, (उत्तर + टाप् ।) विराटराजकन्या । साभिमन्युपत्नी । इति मेदिनी ॥ (यथा महाभारते ३ । गोहरणपर्व्वणि ३५ । २३ ।
"स तत्र नर्म्मसंयुक्तमकरोत् पाण्डवो बहु ।
उत्तरायाः प्रमुखतः सर्व्व जानन्नरिन्दमः" ॥)
उत्तरा दिक् । तत्पर्य्यायः । कौवेरी २ ऐशी ३ उदीची ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा महाभारते २ । दिग्विजयपर्व्वणि २८ । १७ ।
"एवं स पुरुषव्याघ्रो विजिग्ये दिशमुत्तराम्" ।)
अस्या दिशोऽधिपतिः कुवेरः कर्कटवृश्चिकमीनराशयश्च । यथा । समयप्रदीपे ॥
"मेषसिंहधनू प्राच्यां दक्षिणस्यान्तु तत्परे ।
प्रतीच्यां तत्परे ज्ञेया उदीच्याश्च ततः परे" ॥

उत्तरात्, व्य, (उत्तराधरदक्षिणादाति इति उत्तरादातिप्रत्ययः ।) उत्तरा दिक् । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ (यथा, ऋग्वेदे ६ । १९ । ९ ।
"आ ते शुष्मो वृष्ण एतु पश्चादोत्तरादधरादा पुरस्तात्" ॥)

उत्तराधिकारी, [न्] त्रि, (उत्तरं पूर्व्वस्वामिकस्वत्वनाशानन्तरं अधिकरोति पूर्व्वस्वामिकधने स्वाम्यमाप्नोतीति । उत्तर + अधि + कृ + णिनि ।) प्रथमाधिकारिणः पश्चादधिकारी । दायादः । ओयारिस इति यावनी भाषा ॥ (मृतधनोत्तराधिकारिणो दायभागशब्दे द्रष्टव्याः ॥)

उत्तराभासः, पुं, (सदुत्तरम् इव आभासते । आङ् + भास + अच् ।) दुष्टोत्तरम् । तथा च कात्यायनः ।
"प्रकृतेन त्वसम्बन्धमत्यल्पमतिभूरि च ।
पक्षैकदेशव्याप्येव तत्तु नैवोत्तरं भवेत्" ॥
इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

उत्तरायणं, क्ली, (उत्तरा उत्तरस्या अयनं सूर्य्यादेर्गमनम् । पूर्व्वपदात्संज्ञायामिति णत्वम् ।) सूर्य्यस्य उत्तरदिग्गमनकालः । स तु माघादिषण्मासात्मकः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथाह सूर्य्यसिद्धान्ते ।
"भानोर्मकरसंक्रान्तेः षण्मासा उत्तरायणम् ।
कर्कादेस्तु तथैव स्यात् षण्मासा दक्षिणायनम्" ॥
"माघादिमासषट्कस्तु ऋतवः षट् क्रमादितः ।
उत्तरायणमादित्यैस्त्रिभिः स्याद्दक्षिणायनम्" ।)
देवानां दिनम् । इति स्मृतिः ॥ (मकरसंक्रान्तिः ।
"वानप्रस्थाश्रमिभिर्विप्रैः करणीयो यागभेदः" ।
यदुक्तं मनुना ६ । १० ।
"ऋक्षेष्ट्याग्रयणञ्चैव चातुर्मास्यानि चाहरेत् ।
उत्तरायणञ्च क्रमशो दाक्षस्यायनमेव च" ॥
"शिशिरश्च वसन्तोऽपि ग्रीष्मः स्यादुत्तरायणे" ।
इति हारीते प्रथमस्थाने चतुर्थोऽध्यायः ॥
"शिशिराद्यास्त्रिभिस्तैस्तु विद्यादयनमुत्तरम् ।
आदानञ्च तदा दत्ते नृणां प्रतिदिनं बलम् ॥
तस्मिन् ह्यत्यर्थतीक्ष्णोष्णरूक्षा मार्गस्वभावतः ।
आदित्यपवनाः सौम्यान् क्षपयन्ति गुणान् भुवः ॥
तिक्तः कषायः कटुको बलिनोऽत्र रसाः क्रमात् ।
तस्मादादानमाग्नेयम्" । इति सूत्रस्थाने तृतीयेऽध्याये वाभटेनोक्तं ॥
"तत्र ते शीतोष्णवर्षलक्षणाश्चन्द्रादित्ययोः कालविभागकरत्वादयने द्वे भवतो दक्षिणमुत्तरञ्च" ।
"उत्तरञ्च शिशिरवसन्तग्रीष्मास्तेषु भगवानाप्यायतेऽर्कस्तिक्तकषायकटुकाश्च रसा बलवन्तो भवन्त्युत्तरोत्तरञ्च सर्व्वप्राणिनां बलमपहीयते" ॥
इति सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥)

उत्तराषाढा, स्त्री, (उत्तरा आषाढा ।) उत्तराषाढानक्षत्रम् । इति भरता द्विरूपकोषश्च ॥

उत्तराशापतिः, पुं, (उत्तराशायाः उत्तरदिशः अधिपतिः अधिष्ठाता ।) कुवेरः । इति हलायुधः ॥

उत्तराषाढा, स्त्री, (उत्तरा आषाढा ।) अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतैकविंशनक्षत्रम् । अस्या रूपम् । सूर्पाकृतितारायुग्मात्मकम् । अस्या अधिदेवता विश्वः । इति कालिदासः ॥ गजदन्तवदष्टताराात्मकम् । इति दीपिकाटीका ॥ तत्र जातफलम् । यथा कोष्ठीप्रदीपे ।
"दाता दयावान् विजयी विनीतः
सत्कर्म्मचेता विभवैः समेतः ।
कान्तासुतावाससुखो नितान्तं
वेश्वे सवेशः पुरुषो मनीषी" ॥)

उत्तरासङ्गः, पुं, (उत्तरे ऊर्द्ध्वभागे आसज्यते । उत्तर + आ + सन्ज + घञ् ।) उत्तरीयवस्त्रं । इत्यमरः ॥
("कृताभिषेकां हुतजातवेदसं
त्वगुत्तरासङ्गवतीमधीतिनीम्" ।
इति कुमारे ५ । १६ ॥ तथा, रामायणे २ । ५० । ४८ ।
"ततश्चीरोत्तरासङ्गः सन्ध्यामन्वास्य पश्चिमाम्" ॥)

उत्तरीयं, क्ली, (उत्तरस्मिन् ऊर्द्ध्वदेहभागे भवम् । उत्तर + छ ।) उत्तरीयवस्त्रम् । दोपाट्टा दोलाइ इत्यादि भाषा । तत्पर्य्यायः । प्रावारः २ उत्तरासङ्गः ३ वृहतिका ४ संव्यानम् ५ । इत्यमरः ॥ कच्छा ६ । इति जटाधरः ।
("अथास्य रत्नग्रथितोत्तरीयमेकान्तपाण्डुस्तनलम्बिहारम्" ।
इति रघुः १६ । ४३ । यथा रामायणे २ । ८८ । १४ ।
"उत्तरीयमिवासक्तं सुव्यक्तं सीतया तदा" ॥)

उत्तरेण, व्य, (उत्तर + एनप ।) उत्तरदिग्देशकालः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ यथा मेघदूते १६ । ७५ ।
("किञ्चित्पश्चात् व्रज लघुगतिर्भूय एवोत्तरेण" ।
"तत्रागारं धनपतिगृहादुत्तरेणास्मदीयम्" ॥)

उत्तरेद्युः, [स्] व्य, (उत्तरस्मिन्नहनि इत्यर्थे सद्यःपरुदिति उत्तरशब्दादेद्युस् प्रत्ययो निपातितः ।) उत्तरस्मिन्नहनि । आगामिदिने । इति शब्दरत्नावली ॥

उत्तानं, त्रि, (उद्गतस्तानो विस्तारो यस्मात् ।) अगम्भीरम् । ऊर्द्ध्वमुखशयितम् । इति मेदिनी ॥ चित्

इति भाषा। (ऊर्द्धतलम्। यथा,
"उत्तानपाणिद्वयसन्निवेशात्
प्रफुल्लराजीवमिवाङ्कमध्ये"।
इति कुमारे ३।४५। तथा, याज्ञवल्क्यः।
"पित्र्यपात्रं तदुत्तानं कृत्वा विप्रान् विसर्ज्जयेत्"।
"उत्तानं लेपनाभ्यङ्गपरिषेकावगाहनैः।
विरेकास्थापनैः स्नेहपानैर्गम्भीरमाचरेत्"॥
इति चिकित्सास्थाने द्वाविंशेऽध्याये वाभटेनोक्तं॥
"उत्तानस्य प्रसुप्तस्य कांस्यं वा ताम्रभाजनम्।
नाभौ निधाय धाराम्बु शीतदाहनिवारणम्"॥
इति हारीते चिकित्सितस्थाने द्वितीयोऽध्यायः॥)

उत्तानकः, पुं, (उत्+तन+ण्वुल्।) उच्चटातृणम्। इति रत्नमाला॥ (उच्चटाशब्देऽस्य विशेष उक्तः॥)

उत्तानपत्रकः, पुं, (उत्तानं ऊर्द्धमुखं पत्रं यस्य। बहुव्रीहौ स्वार्थे कन्।) रक्तैरण्डवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

उत्तानपादः, पुं, (उत्तानः उन्नतः पादः पदं यस्य।) राजविशेषः। स तु स्वायम्भुवमनुपुत्त्रः इति पुराणम्॥ (यथा, विष्णुपुराणे १।११॥
"प्रियव्रतोत्तानपादौ मनोः स्वायम्भुवस्य तु।
द्वौ पुत्त्रौ सुमहावीर्य्यौ धर्म्मज्ञौ कथितौ तव"॥)

उत्तानपादजः, पुं, (उत्तानपादात् जायते यः। उत्तानपाद+जन्+ड।) उत्तानपादराजपुत्त्रः। तत्पर्य्यायः। ज्योतीरथः २ ग्रहाधारः ३ ध्रुवः ४। इति हारावली॥ (उत्तमः। यथा, विष्णुपुराणे १।११॥
"तयोरुत्तानपादस्य सुरुच्यामुत्तमः सुतः।
अभीष्टायामभूद्ब्रह्मन्! पितुरत्यन्तवल्लभः॥२॥
सुनीतिर्नाम या राज्ञस्तस्याभून्महिषी द्विज!
स नातिप्रीतिमांस्तस्यां तस्याश्चाभूद्ध्रुवः सुतः॥३॥)

उत्तानशयः, त्रि, (उत्तानः शेते। शीङ् शयने पार्श्वादिषूपसंख्यानमिति अच्।) अत्यन्तशिशुः। तत्पर्य्यायः। डिम्भा २ स्तनपा ३ स्तनन्धयी ४। इत्यमरः॥ उत्तानसुप्तः॥

उत्तापः, पुं, (उत्+तप्+घञ्।) तेजः। उष्मा। सन्तापः॥ (यथा, हितोपदेशे।
"प्रत्यूहः सर्व्वसिद्धीनामुत्तापः प्रथमः किल"॥)

उत्तारः, त्रि, (उत्+तॄ+घञ्।) महान्। तत्पर्य्यायः। उदीर्णः २ उद्भटः ३ उदारः ४ उत्तमः ५। इति जटाधरः॥ (यथा प्रबोधचन्द्रोदये।
"संसारसागरोत्तारतरणिः"।) वमनम्। इति प्रायश्चित्तविवेकादयः॥

उत्तारी, [न्] त्रि, (उत्+तॄ+णिन्।) चपलः। इति भूरिप्रयोगः॥

उत्तालः, त्रि, (उत्+तल+घञ्।) उत्कटः। श्रेष्ठः। विकरालः। प्लवङ्गमः। इति मेदिनी॥
("लसदुत्तालवेतालतालवाद्यं विविश तत्।
श्मशानं क्षणदाजन्मनिवासभवनोपमम्"॥
इति कथासरित्सागरे २५।१३६॥
"अन्योन्यप्रतिघातसङ्कुलचलत्कल्लोलकोलाहलैः
उत्तालास्त इमे गभीरपयसः पुण्याः सरित्सङ्गमाः"।
इति उत्तरचरिते। २य अङ्के।) त्वरितः। इति हेमचन्द्रः॥

उत्तीर्णः, त्रि, (उत्+तॄ+क्त।) मुक्तम्। पारगतम्॥
("तुलोत्तीर्णस्यापि प्रकटितहताशेषतमसो
रवेस्तादृक्तेजो न हि भवति कन्यां गतवतः"।
इति पद्यसंग्रहे १८॥)

उत्तुङ्गः, त्रि, (उत् अतिशयेन तुङ्गः।) उच्चः। इति जटाधरः॥
("उत्तुङ्गशैलशिखरस्थितपादपाग्रं
काकः कृशोऽपि फलमाप्नुते सपक्षः"।
इति उद्भटः। उन्नतः। "पीनोत्तुङ्गपयोधरेति सुमुखाम्भोजेति सुभ्रूरिति"। इति भर्त्तृहरिः १।७२॥)

उत्तुषः, पुं, (उद्गतस्तुषो धान्यत्वक् यस्मात्।) भ्रष्टधान्यम्। तत्पर्य्यायः। खाजिकः २ लाजाः ३। इति हारावली। खइ इति भाषा॥

उत्तेजना, स्त्री, (उत्+तिज+णिच+युच्।) प्रेरणा। व्यग्रकरणम्॥ (तीक्ष्णीकरणम्। यथा,
"शाणोत्तेजनया मणीनाम्"। इति माघे।)

उत्तेजितं, क्ली, (उत्+तिज्+णिच्+क्त।) अश्वचतुर्थगतिः। सा च मध्यवेगेन या गतिः। तत्पर्य्यायः। रेचितम् २। इति हेमचन्द्रः॥ प्रेरिते त्रि॥

उत्तेरितं, क्ली, (उत्+तॄ+इतच्।) अश्वपञ्चमगतिः। तत्पर्य्यायः। उपकण्ठं २ आस्कन्दितकम् ३। इति हेमचन्द्रः॥ (तथा चोक्तं,—
"उत्तेरितोऽतिवेगाद्यो न शृणोति न पश्यति"॥)

उत्तोलनं, क्ली, (उत्+तुल+ल्युट्।) ऊर्द्धनयनम्। तोला। इति भाषा॥

उत्यक्तः, त्रि, (उत्+त्यज्+क्त।) परित्यक्तः। ऊर्द्धक्षिप्तः। विरक्तः॥

उत्त्रासः, पुं, (उत्+त्रस+घञ्।) भयम्। इति शब्दरत्नावली॥

उत्थानं, क्ली, (उत्+स्था+ल्युट्।) सैन्यम्। युद्धम्। पौरुषम्। पुस्तकम्। उद्यमः। (यथा रामायणे ५।
"मम धर्म्मार्थमुत्थानं न कामक्रोधसंश्रितम्"।)
उद्गमः। (अभ्युदयः। यथा रघुवंशे। ६।३१।
"निदर्शयामास विशेषदृश्य-
मिन्दुं नवोत्थानमिवेन्दुमत्यै"॥)
हर्षः। वास्त्वन्तः। अङ्गनम्। चैत्यः। (धनार्ज्जननिमित्ता चेष्टा। यथा मनुः ९।२१५॥
"भ्रातॄणामविभक्तानां यद्युत्थानं भवेत्सह।
न पुत्त्रभागं विषमं पिता दद्यात् कथञ्चन"॥)
मलोत्सर्गः। इति हेमचन्द्रः॥ तन्त्रम्। तत्त्वस्मरणम्। सैन्यं चिन्ता च। सन्निविष्टः। उपविष्टः। इत्यमरभरतौ॥ गात्रोत्तोलनम्। उठन इति भाषा। (यथा शाकुन्तले २य अङ्के। "मेदश्छेदकृशोदरं लघु भवत्युत्थानयोग्यं वपुः"।) यथा च,
"निशि स्वापो दिवोत्थानं सन्ध्यायां परिवर्त्तनम्।
अन्यत्र पादयोगेऽपि द्वादश्यामेव कारयेत्"॥
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥ (पुनर्जीवनम्। मरणानन्तरं पुनर्जीवनलाभः। यथा महाभारते।
"स चापि वरयामास पितुरुत्थानमात्मनः"॥)

उत्थानैकादशी, स्त्री, (उत्थानाय हरेः प्रबोधनाय या एकादशी। अस्यां भगवान् क्षीरोदशयानो नारायणः योगनिद्रां विहाय उत्तिष्ठति।) कार्त्तिकशुक्लैकादशी॥ अथ विष्णूत्थानम्। तत्र दिवसं रेवत्यन्तयुक्तायां द्वादश्याम्। रात्रौ रेवत्यन्तपादयोगे तु दिवाष्टतीयभागे रेवतीयुक्तद्वादश्याम्। द्वादश्यामेतत्ताभावे एकादशीप्रभृतिपौर्णमास्यन्तान्यतमतिथौ रेवत्यन्तपादयोगे। तदभावे केवलायां द्वादश्यां सन्ध्यायां विष्णुं संपूज्य।
ॐ "महेन्द्ररुद्रैरभिनूयमानो
भवानृषिर्व्वन्दितवन्दनीयः।
प्राप्ता तवेयं किल कौमुदाख्या
जागृष्व जागृष्व च लोकनाथ॥
मेघा गता निर्म्मल एष चन्द्रः
शारद्यपुष्पाणि च लोकनाथ।
अहं ददानीति च पुण्यहेतो-
र्जागृष्व जागृष्व च लोकनाथ"॥
ततश्च।
"उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गोविन्द त्यज निद्रां जगत्पते।
त्वया चोत्थीयमानेन उत्थितं भुवनत्रयम्"॥
इति पठेत्। इति कृत्यतत्त्वम्॥

उत्थापनं, क्ली, (उत्+स्था+णिच्+ल्युट्।) उत्तोलनम्। उपस्थितीकरणम्॥
("किन्नु मे सुकृतं भूयात् भर्त्तुरुत्थापनं न वा"।
इति महाभारते १। आस्तीकपर्व्वणि। ४६।१७॥)

उत्थितं, त्रि, (उत्+स्था+क्त।) वृद्धिमत्। प्रोद्यतं। उत्पन्नम्। इत्यमरमेदिनीकरौ॥ (कृतोत्थानम्।
"अर्द्धाचिता सत्वरमुत्थितायाः"।
इति कुमारे, ७।६१। रघुवंशे च ७।१०।
"शापान्तो मे भुजगशयनादुत्थिते शार्ङ्गपाणौ"।
इति मेघदूते। ११२। "न यावदेतावुदपश्यदुत्थितौ"। इति माघे। १।१५॥)

उत्थिताङ्गुलिः, पुं, (उत्थिता अङ्गुलयो यत्र।) चपेटः। विस्तृताङ्गुलिकरतलम्। इति शब्दचन्द्रिका। चापड़ इति भाषा॥

उत्पतः, पुं, (उत् ऊर्द्ध्वं पतति गच्छति। उत्+पत्+अच्।) पक्षी। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उत्पतनं, क्ली, (उ+पत्+ल्युट्।) उत्पत्तिः। ऊर्द्धगमनम्। इति मेदिनी॥
("अथोत्पतनमन्त्रं सा पठित्वा समखीजना"।
इति कथासरित्सागरे॥ विंशतरङ्गे॥)

उत्पतिता, [ऋ] त्रि, (उत्+पत्+तृच्।) ऊर्द्धगमनशीलः। उपरिगमनकर्त्ता इत्यमरः॥

उत्पतिष्णुः, त्रि, (उत्+पत्+इष्णुच्।) ऊर्द्धगमनशीलः। तत्पर्य्यायः। उत्पतिता २। इत्यमरः॥
("ससम्भ्रमस्वच्छलानामेलानामुत्पतिष्णवः"।
इति रघुः। ४।४७। तथा पञ्चतन्त्रे। ३। ४१।
"मृगपतिरपि कोपात् सङ्कुचत्युत्पतिष्णुः"॥)

उत्पत्तिः, स्त्री, (उत्+पत्+क्तिन्।) उत्पतनम्। तत्पर्य्यायः। जनुः २ जननं ३ जन्म ४ जनिः ५ उद्भवः ६। इत्यमरः॥ संसारः ७ भवः ८ जातिः ९। इति जटाधरः॥ प्रभवः १० भावः ११ सम्भवः १२ जनूः १३। इति शब्दरत्नावली॥

(यथा मनुः । १।६८ ।
"उत्पत्तिव्यञ्जकः पुण्यः कर्म्मयोगं निबोधत" ।)
(साङ्ख्यादिमते आविर्भावः । यथा, मृत्पिण्डे विद्यमानस्य घटस्याविर्भाव एव उत्पत्तिर्यथा तथैव कारणात्मना विद्यमानानां तत्त्वानां आविर्भाव एवोत्पत्तिर्विवक्षिता ॥)

उत्पन्नः, त्रि, (उत् + पद् + क्त ।) उत्पत्तिविशिष्टः । जातः । उद्भूतः ॥

उत्पलं, क्ली, (उत्पलतीति । पल गतौ पचाद्यच् ।) नीलकमलम् । कुष्ठौषधिः । इति विश्वः ॥ पद्मम् । इति मेदिनी ॥ जलजपुष्पमात्रम् । तच्च पद्मकुमुदादि । तत्पर्य्यायः । कुवलयम् २ । इत्यमरः ॥ कुवलम् ३ । इति जटाधरः ॥ कुवेलम् ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा रघौ ३।३६ । "नवावतारं कमलादिवोत्पलम्" ।) तस्य गुणाः । कषायत्वम् । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । पित्तकफरक्तनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ जलपुष्पविशेषः । कोञि इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । अनुष्णम् २ रात्रिपुष्पम् ३ जलाह्वयम् ४ हिमाब्जम् ५ निशापुष्पम् ६ । अस्य गुणाः । शीतत्वम् । स्वादुत्वम् । पित्तरक्तार्त्तिदोषनाशित्वम् । दाहश्रमवमिभ्रान्तिक्रिमिज्वरहरत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
("उत्पलानि कषायाणि पित्तरक्तहराणि च" ।
इति सूत्रस्थाने सप्तविंशेऽध्याये चरकेणोक्तम् ॥
"तस्मादल्पान्तरगुणे विद्यात्कुवलयोत्पले" ।
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने षट्चत्वारिंशत्तमोऽध्याये ॥)

उत्पलः, त्रि, (उद्गतं पलं मांसं यस्मात् सः ।) मांसशून्यः । इति विश्वः हेमचन्द्रश्च ॥

उत्पलगन्धिकं, क्ली, (उत्पलस्य गन्धइव गन्धो यस्य । समासे इत् संज्ञायां कन् ।) चन्दनविशेषः । तत्पर्य्यायः । छ्याताम्रम् २ गोशीर्षम् ३ । इति शब्दमाला ॥

उत्पलपत्रं, क्ली, (उत्पलस्य पत्रम् । नखक्षतपक्षे पत्रमिव ।) कुवलयदलम् । (यथा विष्णुपुराणे १।४।२६ ।
ततः समुत्क्षिप्य धरां स्वदंष्ट्रया
महावराहः स्फुटपद्मलोचनः ।
रसातलादुत्पलपत्रसन्निभः
समुत्थितो नील इवाचलो महान् ॥)
स्त्रीनखक्षतम् । इति हेमचन्द्रः ॥ तिलकम् । इति धरणी ॥

उत्पलशारिवा, स्त्री, (उत्पलमस्त्यस्याः उत्पलाकारपुष्पत्वात् । अर्श आद्यच् । यद्वा उद्गतं पलमनया । ततः उत्पला चासौ शारिवा चेति ।) श्यामलता । इत्यमरः ।(श्यामलताशब्देऽस्या गुणादिकं ज्ञेयम् ॥)

उत्पलिनी, स्त्री, (उत्पलानि सन्ति अस्यां तथा समूहो वा । उत्पल + इनि + ङीप् ।) पद्मसमूहः । इति शब्दरत्नावली ॥ जलपुष्पविशेषः । कोटी कोञि इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । कैरविणी २ कुमुद्वती ३ कुमुदिनी ४ चन्द्रेष्टा ५ कुवलयिनी ६ इन्दीवरिणी ७ नीलोत्पलिनी ८ । (यथा महाभारते तीर्थयात्रापर्व्वणि ३।६६।२५ ।
"ववृधे सा महाराज बिभ्रती रूपमुत्तमम् ।
अप्स्विवोत्पलिनी शीघ्रमग्नेरिव शिखा शुभा" ॥)
अस्या गुणाः । हिमत्वम् । तिक्तत्वम् । रक्तामयपित्तनाशित्वम् । वातकफकासतृष्णाश्रमवमिशमताकारित्वञ्च । तस्या बीजगुणाः । स्वादुत्वम् । रूक्षत्वम् । हिमत्वम् । गुरुत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

उत्पली, स्त्री, तुषचर्पटी । इति मेदिनी । तुसेर चापड़ा इति भाषा ॥

उत्पवनं, क्ली, (उत् + पू + ल्युट् ।) कुशपिञ्जिकायां पवित्रमध्येन जलादेरुत्क्षेपणम् । तत्र क्रमः । "पवित्रद्वयमग्रे वामहस्तानामिकाङ्गुष्ठाभ्यां मूले दक्षिणहस्तानामिकाङ्गुष्ठाभ्याम् उत्तानहस्ताभ्यां गृहीत्वा आज्यं प्रक्षिप्य तयोर्मध्यभागेनाज्योत्क्षेपणम्" । इति कालेसिः ॥ "पवित्रद्वयमग्रे दक्षिणहस्तानामिकाङ्गुष्ठाभ्यां मूले वामहस्तानामिकाङ्गुष्ठाभ्यां गृहीत्वा दक्षिणहस्तोपरिभावेन अधोमुखो व्यस्तपाणिः पवित्रमध्येन प्रोक्षणीजलस्य किञ्चिदुत्तोलनम्" । इति पशुपतिः । "पशुपत्युक्तकर्म्मणा सामगाना मन्त्रोच्चारणपूर्व्वकं पवित्रद्वयमध्येनाज्योत्क्षेपणं" । इति भवदेवभट्टः ॥

उत्पश्यः, त्रि, (उद्र्ध्वं पश्यतीति + उत् + दृश + श ।) उन्मुखः । ऊर्द्ध्वदृष्टिविशिष्टः । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्पाटनं, क्ली, (उत् + पट + णिच + ल्युट् ।) उन्मूलनम् । मूल उपड़ान इति भाषा ॥ (यथा सुश्रुते ।
"निखातोत्पाटनं भङ्गः पतनं निर्गमस्तथा" ॥)

उत्पाटितं, त्रि, (उत् + पट + णिच + क्त ।) कृतोत्पाटनं । तत्पर्य्यायः । उन्मूलितम् २ उत्खातम् ३ । इति जटाधरः ॥ आवर्हितम् ४ उद्धृतम् ५ । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्पातः, पुं, (उत् + पत् + घञ ।) उत्पतति अकस्मादायाति यः । प्राणिनां शुभाशुभसूचकमहाभूतविकारभूकम्पादिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ तत्पर्य्यायः । अजन्यम् २ उपसर्गः ३ । इत्यमरः ॥ स त्रिविधः । दिव्यः १ यथा अपर्व्वणि चन्द्रादित्यग्रहणादि । आन्तरीक्ष्य २ यथा, उल्कापातनिर्घातादिः । भौम ३ यथा भूकम्पादि । इति दीपिकाचण्डीटीके ॥ (उत्पातानां लक्षणादिकं ऋतौ स्वभावप्रभवात् अदोषत्वञ्चोक्तं वृहत्संहितायां ४६ अध्याये । यथा,—
"नरपतिदेशविनाशि केतोरुदयेऽथवा ग्रहेऽर्केन्द्वोः ।
उत्पातानां प्रभवः स्वर्त्तुभवश्चाप्यदोषाय ॥ ८२ ॥
ये च न दोषान् जनयन्त्युत्पातास्तानृतुस्वभावकृतान् ।
ऋषिपुत्रकृतैः श्लोकैर्विद्यादेतैः समासोक्तैः ॥८३॥
वज्राशनिमहीकम्पसन्ध्यानिर्घातनिःस्वनाः ।
परिवेशरजोधूमरक्तार्कास्तमनोदयाः ॥ ८४ ॥
द्रुमेभ्योऽन्नरसस्नेहबहुपुष्पफलोद्गमाः ।
गोपक्षिमदवृद्धिश्च शिवाय मधुमाधवे ॥८५॥
तारोल्कापातकलुषं कपिलार्केन्दुमण्डलम् ।
अनग्निज्वलनस्फोटधूमरेणुनिलाहतम् ॥ ८६ ॥
रक्तपद्मारुणं सान्ध्यं नभः क्षुब्धार्णवोपमम् ।
सरितां चाम्बुसंशोषं दृष्ट्वा ग्रीष्मे शुभं वदेत् ॥८७॥
शक्रायुधपरीवेषविद्युच्छुष्कविरोहणम् ।
कम्पोद्वर्त्तनवैकृत्यं रसनं दरणं क्षितेः ॥ ८८ ॥
सरोनद्युदपानानां वृद्ध्यूर्द्ध्वतरणप्लवाः ।
सरणं चाद्रिगेहानां वर्षासु न भयावहम् ॥८९॥
दिव्यस्त्रीभूतगन्धर्व्वविमानाद्भुतदर्शनम् ।
ग्रहनक्षत्रताराणां दर्शनं च दिवाम्बरे ॥ ९० ॥
गीतवादित्रनिर्घोषा वनपर्व्वतसानुषु ।
शस्यवृद्धिरपां हानिरपापाः शरदि स्मृताः ॥९१॥
शीतानिलतुषारत्वं नर्दनं मृगपक्षिणाम् ।
रक्षोयक्षादिसत्त्वानां दर्शनं वागमानुषी ॥९२॥
दिशो धूमान्धकाराश्च सनभोवनपर्व्वताः ।
उच्चैः सूर्य्योदयास्तौ च हेमन्ते शोभनाः स्मृताः ॥९३॥
हिमपातानिलोत्पातविरूपाद्भुतदर्शनम् ।
कृष्णाञ्जननिभाकाशं तारोल्कापातपिञ्जरम् ॥९४॥
चित्रगर्भोद्भवाः स्त्रीषु गोऽजाश्वमृगपक्षिषु ।
पत्राङ्कुरलतानाञ्च विकाराः शिशिरे शुभाः ॥९५॥
ऋतुस्वभावजा ह्येते दृष्टाः स्वर्त्तौ शुभप्रदाः ।
ऋतोरन्यत्र चोत्पाता दृष्टास्ते भृशदारुणाः ॥९६॥
उन्मत्तानाञ्च या गाथाः शिशूनां भाषितञ्च यत् ।
स्त्रियो यच्च प्रभाषन्ते तस्य नास्ति व्यतिक्रमः ॥९७॥
पूर्व्वं चरति देवेषु पश्चात् गच्छति मानुषान् ।
नाचोदिता वाग्वदति सत्या ह्येषा सरस्वती ॥९८॥
उत्पातान् गणितविवर्जितोऽपि बुद्ध्वा
विख्यातो भवति नरेन्द्रवल्लभश्च ।
एतत्तन्मुनिवचनं रहस्यमुक्तं
यज्ज्ञात्वा भवति नरस्त्रिकालदर्शी" ॥ ९९ ॥
उत्पतनं । उल्लम्फः । यथा, रामायणे ५।६८।२३ ।
"एकोत्पातेन ते लङ्कामेष्यन्ति हरिपुङ्गवाः" ।
उन्नतिः । वृद्धिः । यथा, हितोपदेशे ।
"करनिहतकन्दुकसमाः पातोत्पाता मनुष्याणां" ।
उत्पत्तिः । यथा, महाभारते, वनपर्व्वणि ।
"बुद्धिरात्मानुगातीव उत्पातेन विधीयते ।
तदाश्रिता हि सा ज्ञेया बुद्धिस्तस्यैषिणी भवेत्" ॥)

उत्पादकः, पुं, (उत् + पद + णिच + ण्वुल् ।) पशुविशेषः । तत्पर्य्यायः । शरभः २ कुञ्जरारातिः ३ अष्टपादः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्पादक, त्रि, (उत्पादयतीति । उत् + पद् + णिच् + ण्वुल् ।) उत्पादयिता । जनकः । यथा मनुः ।
"उत्पादकब्रह्मदात्रोर्गरीयान् ब्रह्मदः पिता" ।
२ । १४६ ॥

उत्पादनं, क्ली, (उत् + पद् + णिच् + ल्युट् ।) जननम् । उत्पन्नकरणम् । इति व्याकरणम् ॥ (यथा मनुः ।९।२७ ।)
"उत्पादनमपत्यस्य जातस्य परिपालनम्" ।

उत्पादशयनः, पुं स्त्री, (उत्पादः ऊर्द्ध्वपादः सन् शेते यः सः । उत्पाद + शी + ल्यु ।) टिट्टिभपक्षी । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्पादिका, स्त्री, (उत् + पद् + णिच् + ण्वुल् + टाप् ।) देहिकानामकीटः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ हिलमोचिका इति शब्दचन्द्रिका ॥ पूतिका । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥

उत्पाली, स्त्री, (उत् + पल् + घञ् + ङीष् ।) आरोग्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

उत्पिञ्जल, त्रि, (उदतिशयः पिञ्जलो व्यग्रः ।) भृशमाकुलः । अतिशयव्याकुलः । तत्पर्य्यायः । समुत्पिञ्जः २ पिञ्जलः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्प्रेक्षा, स्त्री, (उत्प्रेक्षते इति उत् + प्र + ईक्ष + अ + टाप्।) अनवधानम्। इति मेदिनी॥ काव्यालङ्कारविशेषः। तस्य लक्षणम्।
"सम्भावनमथोत्प्रेक्षा प्रकृतस्य समेन यत्"।
"अस्यार्थः। प्रकृतस्य उपमेयस्य समेन उपमानेन यत् सम्भावनं मिथ्यात्वेन वर्णनम्"। इति काव्यप्रकाशः॥ (अस्या भेदा बहवः। यदुक्तं साहित्यदर्पणे, दशमपरिच्छेदे। ५६—६२॥
"भवेत् सम्भावनोत्प्रेक्षा प्रकृतस्य परात्मना।
वाच्या प्रतीयमाना सा प्रथमं द्विविधा मता॥
वाच्येवादिप्रयोगे स्यादप्रयोगे परा पुनः।
जातिर्गुणः क्रिया द्रव्यं यदुत्प्रेक्ष्यं द्वयोरपि॥
तदष्टधापि प्रत्येकं भावाभावाभिमानतः।
गुणक्रियास्वरूपत्वात् निमित्तस्य पुनश्च ताः॥
द्वात्रिंशद्विधतां यान्ति तत्र वाच्याभिदाः पुनः।
विना द्रव्यं त्रिधा सर्व्वाः स्वरूपफलहेतुगाः॥
उक्त्यनुक्त्योर्निमित्तस्य द्विधा तत्र स्वरूपगाः।
प्रतीयमानाभेदाश्च प्रत्येकं फलहेतुगाः॥
उक्त्यनुक्त्योः प्रस्तुतस्य प्रत्येकं ता अपि द्विधा।
अलङ्कारान्तरोत्था सा वैचित्र्यमधिकं वहेत्॥
मन्ये शङ्के ध्रुवं प्रायो नूनमित्येवमादयः"॥
विस्तृतिस्तु अलङ्कारशब्दे द्रष्टव्या॥)

उत्प्लवनं, क्ली, (उत् + प्लु + ल्युट्।) उल्लम्फनम्। लाफान इति भाषा॥ (यथा, मनुः। ५। ११५॥
"द्रव्याणां चैव सर्व्वेषां शुद्धिरुत्प्लवनं स्मृतम्"॥)

उत्प्लवा, स्त्री, (उत् + प्लु + अच् + टाप्।) नौका। इति शब्दरत्नावली॥

उत्फालः, पु, (उत् + फल् + घञ्।) लम्फः॥ ("तत्क्षणं स कृतोत्फालः शक्तिदेवोऽथ साध्वसात्"। इति कथासरित्सागरे। २६ तरङ्गे॥)

उत्फुल्लः, त्रि, (उत्फलतीति। उत् + फल + क्त। आदितश्चेतीडभावः उत्फुल्लसंफुल्लयोरुपसंख्यानमिति निष्ठातस्य लः।) प्रफुल्लः। विकसितः। इत्यमरः॥ (यथा, किराते।
("उत्फुल्लकमलपरागजन्या-
दुद्धृतः सरसिजसम्भवः परागः"।
स्फीतः। वर्द्धितः। (यथा, विष्णुपुराणे। १। ९। १३॥
"हर्षोत्फुल्लकपोलेन न चापि शिरसा धृता"।
आनन्दादिना विस्फारितः। यथा, रामायणे॥
"अवस्थितैः समीपस्थैस्त्रासादुत्फुल्ललोचनैः"।)
स्त्रीणां करणम्। उत्तानम्। इति मेदिनी॥

उत्सः, पुं, (उनत्ति जलेन। उन्द + उन्दिगुधिकुषिभ्यश्चेति सः। किदित्यनुवृत्तेर्न लोपः।) प्रस्रवणम्। इत्यमरः॥ उनइ इति भाषा। यत्र स्थाने स्रुत्वा जलं गलति तत्र। इति भरतः॥ स्वामादयस्तु अविच्छेदेन स्वच्छजलं यत्र स्थाने पतति निपत्य च वक्रीभवति तत्रेत्याहुः॥ तथा साङ्गेऽप्याह।
"गिरेरुपरि निर्झरादिप्रभवजलसङ्घातः"।
"अजस्रं मन्दवेगेन स्वच्छजले। इति कोक्काटः"॥

उत्सङ्गः, पुं, (उत्सजते मिलति यत्र। उत् + सञ्ज + घञ्।) क्रोडम्। इति जटाधरः॥ ("उत्सङ्गे वा मलिनवसने सौम्य निक्षिप्य वीणाम्"। इति मेघदूते ८६। तथा, विष्णुपुराणम्। १। ११। ५॥
"प्रणयेनागतं पुत्रम् उत्सङ्गारोहणोत्सुकम्"॥
पर्व्वतादीनां शिखरदेशः। सानुः॥ यथा, रघुः।
"शिलाविभङ्गैर्मृगराजशाव-
स्तुङ्गं नगोत्सङ्गमिवारुरोह"॥ ६। ३॥
सौधादीनामुपरिभागः। छाद इति भाषा॥
"सौधोत्सङ्गप्रणयविमुखो मास्म भूरुज्जयिन्याः"। इति मेघदूते। २६। अभ्यन्तरभागः।
"वनेचराणां वनितासखानां
दरीगृहोत्सङ्गनिषक्तभासः"।
इति कुमारे। १। १०। ऊर्द्धतलः। वहिर्भागः।
"दृषदो वासितोत्सङ्गा निषण्णमृगनाभिभिः"।
इति रघुवंशे। ४। ७४। सङ्गमः॥ आलिङ्गनम्। विवाहः॥ व्रणाधोभागः। शोष इति भाषा॥ यथा सुश्रुते। सूत्रस्थाने।
"अभ्यन्तरमुत्सङ्गं कृत्वा भूयोऽपि विकरोति"।
गर्भः। यथा, महाभारते परीक्षिज्जन्मनि। १४। ६९। १८। १९॥
"आसीन्मम मतिः कृष्ण! पूर्णोत्सङ्गा जनार्दन"॥)

उत्सर्गः पुं, (उत् + सृज + घञ्।) त्यागः। दानम्। वर्ज्जनम्। (यथा, कुमारे। ७। ३५॥
"शीलक्षणोत्सर्गविनीतवेशाः"।
"तयोत्सर्गद्रुततरगतिस्तत्परं वर्त्म तीर्णः"।
इति मेघदूते। २०॥ यथा, मनुः। ११। १९३।
"तस्योत्सर्गेण शुध्यन्ति जप्येन तपसैव च"।)
सामान्यविधिः॥ इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, कुमारे। २। २६।
"अपवादैरिवोत्सर्गाः कृतव्यावृत्तयः परैः"।)
साग्निकर्त्तव्यक्रियाविशेषः। इति तिथ्यादितत्त्वम्। अथ वैधोत्सर्गविधिः। स्नानसन्ध्याचमनानि कृत्वा नारायणनवग्रहगुरून् संपूज्य देयद्रव्यं वामहस्तेन धृत्वा दक्षिणहस्तेन त्रिरभ्युक्ष्य तद्द्रव्याधिपतिदेवता सम्प्रदानञ्च अर्च्चयित्वा संकल्प्य कुशतिलजलत्यागपूर्व्वकदानम्। इति स्मृतिः॥ (अपानवायोर्व्यापारः। मलमूत्रादिवर्ज्जनम्॥ उत्सृज्यते विण्मूत्रमनेनेति व्युत्पत्त्या पाय्विन्द्रियम्। यथा,—यथा, मनुः। १२। १२१।
"मनसीन्दुं दिशः श्रोत्रे क्रान्ते विष्णुं बले हरम्।
वाच्यग्निं मित्रमुत्सर्गे प्रजने च प्रजापतिम्"॥)

उत्सर्ज्जनं, क्ली, (उत् + सृज् + ल्युट्।) उत्सर्गः। तत्पर्य्यायः। त्यागः १ विहापितं ३ दानं ४ विसर्ज्जनं ५ विश्राणनं ६ वितरणं ७ स्पर्शनं ८ प्रतिपादनं ९ प्रादेशनं १० निर्व्वपणं ११ अपवर्जनं १२ अंहतिः १३। इत्यमरः॥ (साग्निककर्त्तव्यक्रियाविशेषः। (यथा, मनुः। ४। ९६।
"पुष्ये तु छन्दसां कुर्य्यात् वहिरुत्सर्ज्जनं द्विजः।
माघशुक्लस्य वा प्राप्ते पूर्व्वाह्णे प्रथमेऽहनि"॥)

उत्सर्पिणी, स्त्री, (उत् + सृप् + णिनि + ङीष्। उत्सर्पतीति वाक्ये वाच्यलिङ्ग एव।) जिनानां कालविशेषः। यथा,—हेमचन्द्रः॥
"कालो द्विविधोऽवसर्पिण्युत्सर्पिणीषु भेदतः।
सागरकोटिकोटीनां विंशत्या स समाप्यते॥
अवसर्पिण्यां षड्वा उत्सर्पिण्यां तएव विपरीताः।
एवं द्वादशभिररैर्विवर्त्तते कालचक्रमिदम्"॥
(उद्गमनशीला। यथा, शाकुन्तले ६ अङ्के।
"उत्सर्पिणी खलु महतां प्रार्थना"। इति॥)

उत्सर्य्या, स्त्री, (उत् + सृ + ण्यत्।) प्रजनकालप्राप्ता गौः। इति जटाधरः॥ पाल लओनेर उपयुक्त गाइ इति भाषा।

उत्सवः, पुं, (उत् + सू + अप्।) नियताह्लादजनकव्यापारः। तत्पर्य्यायः। क्षणः २ उद्धवः ३ उद्धर्षः ४ महः ५। इत्यमरः॥ (यथा मनुः। ३। ५९।
"तस्मादेताः सदा पूज्या भूषणाच्छादनाशनैः।
भूतिकामैर्नरैर्नित्यं सत्कारेषूत्सवेषु च"॥)
उत्सेकः। इच्छाप्रसवः। कोपः। इति मेदिनी॥ (उन्नतिः। अभ्युदयः।
"उत्सवे व्यसने चैव दुर्भिक्षे राष्ट्रविप्लवे"॥
इति हितोपदेशे। १। १६४॥)

उत्सादनं, क्ली, (उत् + सद् + णिच् + ल्युट्।) सम्स्नेह। उद्वाहनम्। उद्वर्त्तनम्। इति मेदिनी॥ ("उत्सादनञ्च गात्राणां स्नापनोच्छिष्टभोजने"। इति मनुः। २। २०९॥ विनाशः। उन्मूलनम्॥
"पूर्व्वं क्षत्रवधं कृत्वा गतमन्युर्गतज्वरः।
क्षत्रस्योत्सादनं भूयो न खल्वस्य चिकीर्षितम्"॥
इति रामायणम्। १। ७४। २१॥ औषधलेपनादिना व्रणस्य संशोधनम्। तथा,—सुश्रुते।
"अपामार्गोऽश्वगन्धा च तालपत्री सुवर्च्चला।
उत्सादने प्रशस्यन्ते काकोल्यादिश्च यो गणः"॥
"उत्सादनात् भवेत् स्त्रीणां विशेषात्कान्तिमद्वपुः।
प्रहर्षसौभाग्यमृजालाघवादिगुणान्वितम्"॥
इति चिकित्सितस्थाने २४ अध्याये सुश्रुतेनोक्तम्॥)

उत्सादितं, त्रि, (उत् + सद् + णिच् + क्त।) कृतोत्सादनम्। उद्वर्त्तितम्। निर्म्मलीकृतशरीरम्॥ (यथा, महाभारते ७। ८०। १०। प्रतिज्ञापर्व्वणि।
"उत्सादितः कषायेण बलवद्भिः सुशिक्षितैः।
आप्लुतः साधिवासेन जलेन सुसुगन्धिना"॥)

उत्सारकः, पु, (उत्सार्य्यन्ते प्रभुद्वारतोऽनेन इति। उत् + सृ + णिच् + वुण्।) द्वारपालः। इति हेमचन्द्रः॥ उत्सारणकर्त्ता॥

उत्सारणं, क्ली, (उत् + सृ + णिच् + ल्युट्।) दूरीकरणम्। चालनम्। स्थानान्तरप्रापणम्॥

उत्साहः, पुं, (उत् + सह + घञ्।) उद्यमः। तत्पर्य्यायः। अध्यवसायः २। इत्यमरः॥ सूत्रम्। इति मेदिनी॥ कल्याणम्। भावविशेषः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, साहित्यदर्पणे ३य परिच्छेदे।
"रतिर्हासश्च शोकश्च क्रोधोत्साहौ भयं तथा।
जुगुप्सा विस्मयश्चेत्थमष्टौ प्रोक्ताः शमोऽपि च"।)
ध्रुवकविशेषः। तल्लक्षणं यथा,—
"उत्साहः स्यात् रसे हास्ये ताले केन्दकसंज्ञके।
वंशवृद्धिकरः पादैस्त्रयोदशमिताक्षरः"॥
इति सङ्गीतदामोदरः॥

उत्साहवर्द्धनं, क्ली, (उत्साहं वर्द्धयति यत्। उत्साह + वृध + ल्युट्।) उद्यमवृद्धिः। वीररसः। इत्यमरः॥

उत्सिक्तः, त्रि, (उत् + सिच् + क्त ।) उद्धतः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ गर्व्वितः । वर्द्धितः । उद्रिक्तः । इति श्रीभागवतम् ॥ (यथा, मनुः ८ । ७१ ।

"बालवृद्धातुराणाञ्च साक्ष्येषु वदतां मृषा ।
जानीयादस्थिरां वाचमुत्सिक्तमनसां तथा" ।
"वीर्य्योत्सिक्तौ हि तौ पापौ कालपाशवशङ्गतौ" ।
इति रामायणे १म काण्डे ॥)

उत्सिच्यमानः, त्रि, (उत् + सिच् + शानच् ।) उद्रिच्यमानः । वृद्धिमान् । इति श्रीभागवतम् ॥

उत्सुकः, त्रि, (उत् उद्योगं सुवति सौति सुनोति वा । सु प्रसवैश्वर्य्ययोः । क्विचि संज्ञापूर्ब्बकत्वात् गुणाभावः । क्विपि आगमशास्त्रस्यानित्यत्वात्तुगभावो वा । ततः संज्ञायां कन् ॥ यद्वा उत् सुवति । षू प्रेरणे । मितद्र्वादित्वात् डुः । सुत्स्विति क्विप वा । कनिकेण इति ह्रस्वः ॥ उत् + सु + क्विप + कन् ।) वाञ्छितकर्म्मोद्यतः । तत्पर्य्यायः । इष्टार्थोद्युक्तः २ । इत्यमरः ॥ उत्कण्ठितः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रामायणे आदिकाण्डे ।

("प्रेषयिष्यति राजा तु कुशलार्थं तवानघ ।
ब्राह्मणान् नित्यशः पुत्त्रि मोत्सुका भूः कदाचन" ॥
"वत्सोत्सुकापि स्तिमिता सपर्य्याम्" ।
इति रघुवंशे २।२२ ॥)

उत्सूरः, पुं, (सूरं सूर्य्यमतिक्रान्तः ।) दिनावसानम् । इति हेमचन्द्रः ॥

उत्सृष्टः, त्रि, (उत् + सृज + क्त ।) कृतोत्सर्गः । तत्पर्य्यायः । त्यक्तः २ हीनः ३ विधुतः ४ समुज्झितः ५ धूतः ६ । इत्यमरः ॥ (यथा, याज्ञवल्क्यः ।
"महोक्षोत्सृष्टपशवः सूतिकागन्तुकादयः" ॥)

उत्सेचनं, क्ली, (उत् + सिच + ल्युट ।) ऊर्द्ध्वसेकः । उथलन उपचन इत्यादि भाषा ॥

उत्सेधः, पुं, (उत् + सिध + घञ ।) पर्ब्बतवृक्षादीनां दैर्घ्यम् ।
("कूर्म्मस्त्रियोजनोत्सेधो दशयोजनमण्डलः" ॥
इति महाभारते गजकूर्म्मयुद्धे । २९ । ३१ ।)
उच्छ्रयः । (यथा, कुमारे ५ । ८ ॥
"पयोधरोत्सेधविशीर्णसंहति" ॥
उपरिभागः । यथा, कुमारे ५।२४ ।
"पयोधरोत्सेधनिपातचूर्णिताः" ।)
शरीरम् । इत्यमरः ॥ संहननम् । इति हेमचन्द्रः ॥
("सोत्सेधमुष्णार्थशिरातनुत्वम्" ।
इति भावप्रकाशे शोथाधिकारे ॥
"उत्सेधं संहतं शोफं तमाहुर्निचयादतः" ।
इति निदानस्थाने त्रयोदशाध्याये वाभटेनोक्तम् ॥)

उद् व्य, (उ + क्विप् + तुक् । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) विंशत्युपसर्गान्तर्गत उपसर्गविशेषः । अस्यार्थः । ऊर्द्ध्वम् । उत्कर्षः । प्राकट्यम् । नैकट्यम् । इति दुर्गादासः ॥ प्रकाशः । विभागः । प्राबल्यम् । अस्वास्थ्यम् । शक्तिः । प्राधान्यम् । बन्धनम् । भावः । मोक्षः । लाभः । ऊर्द्ध्वकर्म्म । इति मेदिनी ॥

उदं, क्ली, (उन्द + अच् ।) जलम् । इति शब्दरत्नावली ।
("जगत्प्रथान्तोदधिसंप्लवोदे
नारायणस्योदरनाभिनालात्" ।
इति श्रीभागवते । तथा च गीतायाम् ।२।४६।
"यावानर्थ उदपाने सर्व्वतः संप्लुतोदके" ॥)

उदक्, [च्] व्य, (उद् + अञ्च + अस्तातिः ।) उत्तरदिग्देशकालाः । इति मेदिनी ॥

उदकं, क्ली, (उनत्तीति । उन्दी क्लेदने + क्वुन् । उदकमिति २ ३९ । उणादिसूत्रेण साधु ।) जलम् । इत्यमरः ॥
("अनीत्वा पङ्कतां धूलिमुदकं नावतिष्ठति" ।
इति माघः २।३४॥ तथा श्रीभगवद्गीता । २।४६॥
"यावानर्थ उदपाने सर्व्वतः संप्लुतोदके" ।
"उदकस्योदः एकहलादौ । पाणिनिः ।६।३।५९ ।
इति विकल्पः । उदकुम्भः । उदककुम्भः । यथा, भट्टिः । २ । २० । "तपःकृशाः शान्त्युदकुम्भहस्ताः" ॥ उदशब्दोऽप्युदकपर्य्याय इति भाष्यटीका । उदकस्योदः संज्ञायामिति रक्षितः । यथा, कुमारे ५।२६ । "सहस्यरात्रीरुदवास तत्परा" ॥ इति उज्ज्वलदत्तः ।
वारिशब्दोऽस्य विवरणं द्रष्टव्यम् ॥)

उदकपरीक्षा, स्त्री, (उदकस्य उदकेन वा परीक्षा ।) दिव्यविशेषः । यथा । अथोदकपरीक्षा ।

पितामहः ।

"तोयस्याथ प्रवक्ष्यामि विधिं धर्म्म्यं सनातनम् ।
मण्डलं पुष्पधूपाभ्यां कारयेत् सविचक्षणः ॥
शरान् संपूजयेद्भक्त्या वैणवञ्च धनुस्तथा" ।

तत्र प्रथमतो वरुणं पूजयेत् । यथा नारदः ।

"गन्धमाल्यैः सुरभिभिर्मधुक्षीरघृतादिभिः ।
वरुणाय प्रकुर्व्वीत पूजामादौ समाहितः" ॥

ततो धर्म्मावाहनादिसकलदैवतपूजाहोमसमन्त्रकप्रतिज्ञापत्रशिरोनिवेशान्तं कर्म्म कुर्य्यात् ।

कात्यायनः

"शरांस्त्वनायसाग्रांस्तु प्रकुर्व्वीत विशुद्धये ।
वेणुकाण्डमयांश्चैव क्षेप्ता च सुदृढं क्षिपेत्" ॥

पितामहः ।

"क्षेप्ता च क्षत्त्रियः कार्य्यस्तद्वृत्तिर्ब्राह्मणोऽथवा ॥
अक्रूरहृदयः शान्तः सोपवासस्तथा शुचिः ॥
इषून् प्रक्षिपेद्धीमान् मारुते वाति वा भृशम् ।
विषमे भूप्रदेशे च वृक्षस्थाणुसमाकुले" ॥*॥

नारदः ।

"क्रूरं धनुः सप्तशतं मध्यमं षट्शतं मतम् ।
मन्दं पञ्चशतं प्रोक्तमेष ज्ञेयो धनुर्विधिः" ॥

अङ्गुलीनां सप्ताधिकं शतं यस्य धनुषः परिमाणं तत् सप्तशतम् । एवं षट्शतादिकम् ॥ * ॥

पितामहः ।

"मध्यमेन तु चापेन प्रक्षिपेत्तु शरत्रयम् ।
हस्तानान्तु शते सार्द्धे लक्ष्यं कृत्वा विचक्षणः ॥
तेषाञ्च प्रेषितानान्तु शराणां शास्त्रदर्शनात् ।
मध्यमस्तु शरो ग्राह्यः पुरुषेण बलीयसा ॥
शराणां पतनं ग्राह्यं सर्पणं परिवर्ज्जयेत् ।
सर्पन् सर्पन् शरो याति दूराद्दूरतरं यतः" ॥

पतनं ग्राह्यमिति शरपतनस्थानपर्य्यन्तं गच्छेदित्यर्थः । तेन प्रसरणपक्षेऽपि पतनस्थानकशरग्रहणं ततश्च प्रथमतः पुरुषान्तरेण तत्स्थाने शरः आनेतव्यः ॥ * ॥ नारदः ।

"नदीषु नातिवेगासु तडागेषु सरःसु च ।
ह्रदेषु स्थिरतोयेषु कुर्य्यात् पुंसां निमज्जनम्" ॥

नातिवेगासु स्थितिविरोधिवेगशून्यासु ॥ * ॥ त्रिषाः । पङ्कशैवालदुष्टग्राहमत्स्यजलौकादिवर्ज्जिते तस्य नाभिमात्रजले सममस्यारागद्वेषिणः पुरुषस्यान्यस्योरू गृहीत्वा अभिमन्त्रिताम्भः प्रविशेत् । तत्समकालञ्च नातिक्रूरमृदुना धनुषा पुरुषोऽपरः शरमोक्षं कुर्य्यादिति तस्य शोध्यस्येत्यर्थः । अन्यथा तस्येति व्यर्थ स्यात् ॥ * ॥

अन्यपुरुषस्य स्तम्भधारणमाह स्मृतिः ।

"उदके प्राङ्मुखस्तिष्ठेद्धर्म्मस्थूणां प्रगृह्य च" ॥*॥

प्राड्विवाककर्त्तृकजलाभिमन्त्रणमाह पितामहः ।

"तोय त्वं प्राणिनां प्राणः सृष्टेराद्यन्तु निर्म्मितम् ।
शुद्धेश्च कारणं प्रोक्तं द्रव्याणां देहिनां तथा ॥
अतस्त्वं दर्शयात्मानं शुभाशुभपरीक्षणे" ॥ * ॥

शोध्यकर्त्तृकाभिमन्त्रणमाह याज्ञवल्क्यः ।

"सत्येन माभिरक्षस्व वरुणेत्यभिशाप्य कम् ।
नाभिमात्रोदकस्थस्य गृहीत्वोरू जलं विशेत्" ॥

सा सा । अभिशाप्य शपथं कारयित्वा । कं जलम् । विशेत् निमज्जेत् ॥ * ॥ तोरणञ्च निमज्जनसमीपे समे स्थाने शोध्यकर्णप्रमाणोच्छ्रितं कार्य्यम् । यथा नारदः ।

"गत्वा तु तज्जलस्थानं तटे तोरणमुच्छ्रितम् ।
कुर्व्वीत कर्णमात्रन्तु भूमिभागे समे शुचौ" ॥ * ॥

शरमोक्षे विशेषमाह पुनर्बृहस्पतिः ।

"शरप्रक्षेपणस्थानाद्युवा जवसमन्वितः ।
गच्छेत् परमया शक्त्या यत्रासौ मध्यमः शरः ॥
मध्यमं शरमादाय पुरुषोऽन्यस्तथाविधः ।
प्रत्यागच्छेत्तु वेगेन यतः स पुरुषो गतः ॥
आगतस्तु शरग्राही न पश्यति यदा जले ।
अन्तर्जलगतं सम्यक् तदा शुद्धिं विनिर्द्दिशेत् ॥
अन्यथा न विशुद्धः स्यादेकाङ्गस्यापि दर्शनात् ।
स्थानाद्वान्यत्र गमनाद्यस्मिन् पूर्व्वं निवेशयेत्" ॥*॥

जविनौ विशेषयति नारदः ।

"पञ्चाशतो धावकानां यौ स्यातामधिकौ जवे ।
तौ च तत्र नियोक्तव्यौ शरानयनकर्म्मणि" ॥

एकाङ्गस्य दर्शनादिति कर्णाद्यभिप्रायेण ।

"शिरोमात्रन्तु दृश्येत न कर्णौ नापि नासिके ।
अप्सु प्रवेशने यस्य शुद्धं तमपि निर्द्दिशेत्" ॥

इति विशेषाभिधानात् । कात्यायनः ।

"निमज्ज्योत्प्लवते यस्तु दृष्टश्चेत् प्राणिना नरः ।
पुनस्तत्र निमज्जेत देशचिह्नविभावितः" ॥

जलान्तर्गतमत्स्यजलौकादिना दष्टः सन्नुत्प्लवते यदि तदा दष्टे दृष्टे पुनर्निमज्जनीय इत्यर्थः ॥ * ॥

पितामहः ।

"गन्तुश्चापि च कर्त्तुश्च समं गमनमज्जनम् ।
गच्छेत् तोरणमूलात्तु शरस्थानं जवी नरः ॥
तस्मिन् गते द्वितीयोऽपि वेगादादाय शायकम् ।
गच्छेत्तोरणमूलन्तु यतः स पुरुषो गतः ॥
आगतस्तु शरग्राही न पश्यति यदा जले ।

अन्तर्ज्जलगतं सम्यक् ततः शुद्धिं विनिर्द्दिशेत्" ॥ अत्र मज्जनसमकालगमनाभिधानात् शरमोक्षसमकालं गमनं शूलपाण्युक्तमसङ्गतम्। मज्जनसमकालक्षिप्तं मध्यमं शरमादायेत्यपरमुक्तमपि प्रमाणशून्यम्। ततश्च त्रिषु शरेषु मुक्तेषु एको वेगवान् मध्यमशरपतनस्थानं गत्वा समादाय तत्रैव तिष्ठति। अन्यस्तु पुरुषो वेगवान् शरमोक्षस्थाने तोरणमूले तिष्ठति एवं स्थितयोस्तृतीयायां करतालिकायां प्राड्विवाकदत्तायां शोध्यो निमज्जति तत्समकालमेव तोरणमूलस्थितोऽपि इततरं मध्यमशरपतनस्थानं गच्छति शरग्राही च तस्मिन् प्राप्ते इततरं तोरणमूलं प्राप्यान्तर्ज्जलगतं यदि न पश्यति तदा शुद्धो भवतीति वस्तुतार्थः ॥ * ॥ * ॥ तत्र प्रयोगः। उक्तलक्षणजलाशयनिकटे तथा तोरणं विधाय उक्तदेशे लक्ष्यं कृत्वा तोरणसमीपे सशरं धनुः संपूज्य जलाशये वरुणमावाह्य पूजयित्वा तत्तीरे धर्म्मादींश्च देवान् हवनान्तमिष्ट्वा दक्षिणां कृत्वा शोध्यस्य शिरसि प्रतिज्ञापत्रं बद्ध्वा प्राड्विवाको जलमभिमन्त्रयेत्। वक्ष्यमाणमन्त्रेण।

ॐ "तोय त्वं प्राणिनां प्राणः सृष्टेराद्यन्तु निर्म्मितम्।

शुद्धेश्च कारणं प्रोक्तं द्रव्याणां देहिनां तथा ॥

अतस्त्वं दर्शयात्मानं शुभाशुभपरीक्षया"। इति ॥ शोध्यस्तु ॐ "सत्येन माभिरक्षस्व वरुण" इत्यनेन जलमभिमन्त्र्य गृहीतस्थूणस्य शोध्यनाभिमात्रोदकावस्थितस्य बलीयसः प्राङ्मुखस्य पुरुषस्य समीपं जलमध्ये गच्छेत्। ततः शरेषु त्रिषु मुक्तेषु मध्यमशरपातस्थाने मध्यमशरं गृहीत्वा जविन्येकस्मिन् पुरुषे स्थिते अन्यस्मिंश्च तोरणमूलस्थिते प्राड्विवाकेन तालत्रये दत्ते शोध्यो गृहीतस्थूणप्राङ्मुखपुरुषस्योरू गृहीत्वा निमज्जति तत्समकालमेव तोरणमूलस्थोऽपि मध्यमशरस्थानं द्रुतं गच्छति। ततः शरग्राही च तस्मिन् प्राप्ते द्रुतं तोरणमूलं प्राप्य जलान्तःस्थं यदि न पश्यति तदा शुद्धः। कर्णाद्यङ्गं विना शिरोमात्रदर्शनेऽपि शुद्धः। मज्जनस्थानादन्यत्रगमनेऽप्यशुद्धः। ततो दक्षिणादिकं दद्यात्"। इति दिव्यतत्त्वम् ॥

उदकीर्णः, पुं, (उदेन जलेन कीर्णः व्याप्तः।) महाकरञ्जः। इति राजनिर्घण्टः ॥

उदकीर्य्यः, पु, (उदेन कीर्य्यः।) करञ्जविशेषः। इति रत्नमाला ॥ डालकरमचा इहरकरञ्ज इत्यादि भाषा। (अस्योक्तः पर्य्यायो भावप्रकाशे।

"उदकीर्य्यस्तृतीयोऽन्यः षड्ग्रन्था हरिवारुणी।

मर्कटी वायसी चापि करञ्जी करभञ्जिका" ॥

गुणा अस्य करञ्जीशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

उदक्या, स्त्री, (उदकं जलं शुद्धिस्नानार्थमर्हतीति। उदक + संज्ञायामिति यत्।) रजस्वला। ऋतुमती। इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः। ४।५७।

"नोदक्ययाभिभाषेत यज्ञं गच्छेन्नचावृतः" ॥)

उदगद्रिः, पुं, (उदगुत्तरे योऽद्रिः।) हिमालयपर्व्वतः। इति हेमचन्द्रः ॥

उदगयनं, क्ली, (उदक् उत्तरस्यामयनं गमनम्।) उत्तरायणम्। इति स्मृतिः ॥ (यथा, मनुः।१।६७।

"दैवे रात्र्यहनी वर्षं प्रविभागस्तयोः पुनः।

अहस्तत्रोदगयनं रात्रिः स्याद् दक्षिणायनम्" ॥

"तदादित्यस्योदगयनमादानञ्च चीन्तन् शिशिरादीन् ग्रीष्मान्तान् व्यवस्येत्" ॥ इति सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये चरकेणोक्तम्। विस्तरश्चास्योत्तरायणशब्दे ज्ञेयः ॥)

उदग्भूमः, पुं, (उदगुत्तरदिगवत् प्रशस्ता भूमिर्यत्र। समासे + अच्।) सद्भूमिः। उत्कृष्टस्थानम्। इति जटाधरः ॥

उदग्रं, त्रि, (उद्गतमग्रं यस्य।) उच्छ्रितम्। उन्नम्। इत्यमरः ॥ (विशालम्। महत्। दीर्घम्। भीमम्।

"नयन् मधुलिहः श्वैत्यमुदग्रदशनांशुभिः" ॥

इति माघः। २। २१। तथा, रघुः। ०। ५३।

"क्षतात्किल त्रायत इत्युदग्रः क्षत्रस्य शब्दो भुवनेषु रूढः"। "अवन्तिनाथोऽयमुदग्रबाहुः"॥ इति च रघुः। ६। ३२ ॥)

उदग्रदन्, [त्] पु, (उदग्रौ दन्तौ यस्य। अग्रान्तशुद्धशुभ्रवृषवराहेभ्यश्चेति दन्तस्य दतृ ॥) उग्रदन्तहस्ती। उद्दन्तयुक्त, त्रि। इति हेमचन्द्रः ॥

उदजः, पुं, (उत् + अज + समुदोरजःपशुष्विति अप्। अघञपोरिति पर्य्युदासात् वीभावो न।) पशुप्रेरणम्। इत्यमरः ॥

उदञ्चनं, क्ली, (उत् + अञ्च + ल्युट्।) पिधानपात्रम्। इति हेमचन्द्रः ॥ ढाकुनि इति भाषा। (यथा, शतपथब्राह्मणे। ४। ३। ५। "प्रतिप्रस्थाता संस्रवावानयत्युन्नेता चमसेन वोदञ्चनेन वा"।) ऊर्द्ध्वक्षेपणम् ॥

उदञ्चितं, त्रि, (उत् + अञ्च + क्त।) ऊर्द्ध्वक्षिप्तम्। इति हेमचन्द्रः ॥ ("उदञ्चितात्तोऽञ्चितदक्षिणोरुः"। इति भट्टिः ॥ (पूजितम् ॥)

उदण्डपालः, पुं, (उदण्डस्य उद्भिन्नाण्डस्य पालो गमनं पलायनं यत्र। मत्स्यसर्पविशेषाणामण्डं उद्भिन्नं सत्पलायते इति प्रसिद्धिः।) मत्स्यविशेषः। सर्पभेदः। इति मेदिनी ॥

उदधिः, पुं, (उदानि उदकानि वा धीयन्तेऽस्मिन्। उद + वा उदक + धा + कि।) समुद्रः। इत्यमरः ॥ ("उदधेरिव निम्नगाशतेष्वभवन्नास्य विमानना क्वचित्"। इति रघुः ८। ८ ॥ मेघः। घटः ॥)

उदधिक्राः, पु, (उदधि + क्रम + विट्।) समुद्राक्रमणकर्त्ता। इति व्याकरणम् ॥

उदधिमलः, पुं, (उदधेः समुद्रस्य मल इव ॥) समुद्रफेनः। अस्य गुणाः। शीतलत्वम्। कषायत्वम्। अतिवान्तिकारित्वञ्च। इति राजवल्लभः ॥

उदधिमेखला, स्त्री, (उदधिर्मेखलेव यस्याः ॥) पृथिवी। इति महाभारतम् ॥ ("चतुरुदधिमालामेखलाया भुवो भर्त्ता"। इति कादम्बरीकथामुखे।)

उदन्तः, पुं, (उद्गतो निर्गतः अन्तो यस्य।) वार्त्ता। ("कान्तोदन्तः सुहृदुपगतः सङ्गमात्किञ्चिदूनः" ॥ इति मेघदूते" १०१। तथा, रघुः।१२। ६६।

"श्रुत्वा रामः प्रियोदन्तं मेने तत्सङ्गमोत्सुकः"।

साधुः। इति मेदिनी ॥ वृत्तिग्राजनम्। इति शब्दरत्नावली ॥ (प्राकृतवशात् शान्तान्ते, त्रि। यथा, शतपथब्राह्मणे। "पूर्त्तमसदिति तदाङ्कर्य्यश्रुदन्तं तर्हि जुहुयात् तद्धैनोदन्तं कुर्य्यादुप ह दहेत् यद्युदन्तं कुर्य्यादप्रजाश्च वै रेत उपदग्धं तस्मान्नोदन्तं कुर्य्यात्" ॥)

उदन्तकः, पुं, (उदन्त + स्वार्थे कन्।) वृत्तान्तः। वार्त्ता। इति शब्दरत्नावली ॥

उदन्तिका, स्त्री, (उत् + अन्त + णिच् + ण्वुल् + टाप्।) तृप्तिः। इति हारावली ॥

उदन्या, स्त्री, (उदन्यति उदकस्येच्छा वा। सुपः आत्मनः क्यच्। अशनायोदन्येति ईत्वाभावः क्यचि उदकस्योदन्भावोऽपि निपात्यते। अप्रत्ययादित्यः।) पिपासा। इत्यमरः ॥ (यथा छान्दोग्योपनिषदि। ६।८।५। "अथ यत्रैतत्पुरुषः पिपासति नाम तेज एव तत्पीतं नयते तद्यथा गोनायोऽश्वनायः पुरुषनायः इत्येवं तत्तेज आचष्ट उदन्येति" ॥)

उदन्वान्, [त्] पुं, (उदकानि सन्त्यत्र। उदक + मतुप्। उदन्वानुदधौ चेत्युदकस्य उदन्भावो निपातितः मतुपि।) समुद्रः। इत्यमरः ॥ (यथा रघुः ४। ५२ ॥

"असह्यविक्रमः सह्यं दूरान्मुक्तमुदन्वता"।

ऋषिविशेषः। इति पाणिनिः। ८।२।१३ ॥)

उदप आघाते। सौत्रधातुरयम्। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पर-सकं-सेट्) पञ्चमस्वरादिः। उदपः। इति दुर्गादासः ॥ रुपानुबन्ध उदधातुरयं भ्रमवशात् उदपेति लिखितः ॥

उदपानं, क्ली, पुं, (उदकं पीयतेऽस्मिन्। उदक + पा + अधिकरणे + ल्युट्, उदकस्य उदः।) कूपः। इत्यमरः ॥

("तडागान्युदपानानि वाप्यः प्रस्रवणानि च"। इति मनुः २।४८। तथा, रामायणे २।८०।१२ ॥

"निर्जलेषु च देशेषु खनयामासुरुत्तमान्।

उदपानान् बहुविधान् वेदिकापरिमण्डितान्" ॥

भावे ल्युट्। जलपानम्। यथा गीतायाम्। २।४६

"यावानर्थ उदपाने सर्व्वतः संप्लुतोदके" ॥)

उदयः, पु, (उद्यन्ति ग्रहा यस्मात्। उत् + इ + अच्।) पूर्व्वपर्व्वतः। उदयाचलः। (भावे + अच्।) समुन्नतिः। इति मेदिनी ॥ दीप्तिः। मङ्गलम्। इति शब्दरत्नावली ॥ ग्रहाणामुद्गमः। तत्र सूर्य्यस्योदयविवरणं यथा, विष्णुपुराणे २ अंशे ८ अध्यायः ॥ * ॥

"उदयास्तमने चैव सर्व्वकालन्तु संमुखे।

दिशास्वशेषासु तथा मैत्रेय विदिशासु च ॥१३॥

यैर्यत्र दृश्यते भास्वान् स तेषामुदयः स्मृतः।

तिरोभावञ्च यत्रैति तत्रैवास्तमनं रवेः ॥१४॥

नैवास्तमनमर्कस्य नोदयः सर्व्वदा सतः।

उदयास्तमनाख्यञ्च दर्शनादर्शनं रवेः ॥१५॥

शक्रादीनां पुरे तिष्ठन् स्पृशत्येष पुरत्रयम्।

विकर्णौ द्वौ विकर्णस्थस्त्रीन् कोणान् द्वे पुरे तथा ॥१६॥

उदितो वर्द्धमानाभिरामध्याह्नात्तपन् रविः।

ततः परं ह्रसन्तीभिर्गोभिरस्तं नियच्छति ॥१७॥

उदयास्तमनाभ्याञ्च स्मृते पूर्व्वापरे दिशौ।

यावत् पुरस्तात्तपति तावत् पृष्ठेऽथ पार्श्वयोः ॥१८॥
ऋतेऽमरगिरेर्मेरोरुपरि ब्रह्मणः सभाम् ।
ये ये मरीचयोऽर्कस्य प्रयान्ति ब्रह्मणः सभाम् ॥१९॥
ते ते निरस्तास्तद्भासा प्रतीपमुपयान्ति वै ।
तस्माद्दिश्युत्तरस्यां वै दिवारात्रिः सदैव हि ।
सर्व्वेषां द्वीपवर्षाणां मेरुरुत्तरतो यतः" ॥२०॥

उदयास्तमने च सर्व्वकालं भवतः । ते च परस्परं संमुखे समानसूत्रस्थे भवतः । तत्र हेतुमाह । यत्रेति । रवेरुदयास्तमयौ सर्व्वकालं मध्याह्न एव सतोऽर्कस्य न स्त एव अतो रवेरुदयास्तमयत्वं दर्शनादर्शनमात्रमेव ॥ दर्शनादर्शनयोरवधिमाह । शक्रादीनामिति । इन्द्राद्यन्यतमस्य पुरे मध्याह्ने तिष्ठंस्तदेकं पुरं अभितः पुरद्वयं चेत्येवं पुरत्रयं तदन्तरालस्थौ द्वौ च विकर्णौ कोणौ उदयाद्यवस्थाभिः स्पृशति स्वरश्मिभिर्भासयति । तथा विकर्णस्थः अग्न्याद्यन्यतमकोणे मध्याह्ने स्थितस्तं कोणं अभितः स्थितं कोणद्वयं चेत्येवं त्रीन् कोणान् तन्मध्यवर्त्तिद्वे च पुरे तथैवोदयाद्यवस्थाभिः स्पृशति । भूवलयस्यार्द्धं प्रतपन् दृश्यते तावदहः । अर्द्धं तु न दृश्यते तावद्रात्रिरित्यर्थः । तथाहि ऐन्द्रे पुरे मध्याह्ने यदा तिष्ठति तदा सौम्यपुरस्थानामस्तमयः । ऐशकोणस्थाना तृतीयो यामः । अग्निकोणस्थानां प्रथमः । याम्यस्थितानामुदयः । एवं यदा याम्ये मध्याह्ने तिष्ठति तदा ऐन्द्रे अस्तमयः । अग्निकोणे तृतीयो यामः । नैर्ऋतिकोणे प्रथमो यामः । वारुणे उदयः । यदा च वारुणे मध्याह्नः तदा याम्ये अस्तमयः । नैर्ऋतिकोणे तृतीयो यामः । वायव्ये प्रथमः । सौम्ये उदयः । यदा सौम्ये मध्याह्नस्तदा वारुणे अस्तमयः । वायव्ये तृतीयो यामः । ऐशकोणे प्रथमः । ऐन्द्रे उदयः । एवं अग्निकोणे यदा मध्याह्नस्तदा ऐशकोणे अस्तमयः । इन्द्रपुरे तृतीयो यामः । यमपुरे प्रथमः । नैर्ऋतिकोणे उदयः । इत्यादि योज्यम् । एवं मेरोः सर्व्वतः परिभ्रमन् सूर्य्योऽर्द्धभूवलयं प्रकाशयन् दर्शनादर्शनाद्युपलक्षिताहोरात्रव्यवस्थाकारणमुक्तं भवति ॥ सन्निधानव्यवधानकृतमेव रश्मीना वृद्धिह्रासमतीव्रत्व मन्दत्वादिकमपीत्याह । उदित इति गोभिः रश्मिभिः ॥ दिग्विभागोऽप्युदयास्तमयनिमित्त एवेत्याह उदयेति । यत्र यस्योदेति सा तस्य पूर्व्वा दिक् । यत्रास्तमेति सा अपरा प्रतीची । तथा श्रुतिः । "तस्मादसावादित्यः सर्व्वाः प्रजाः प्रत्यङ्ङुदेति । तस्मात् सर्व्वा एवान्यतः प्रत्युदगादिति" ॥ पुरस्तादुद्यन्तं सूर्य्यं पश्यतश्च दक्षिण-वाम-पार्श्वभागौ दक्षिणोत्तरे दिशाविति दर्शयन् रश्मिविस्तारावधिमाह । यावदिति । चतुर्दिक्षु लोकालोकाचलपर्य्यन्तं तपतीत्यर्थः ॥ मेरौ तु विशेषमाह । ऋते इति । ब्रह्मसभावर्जं मेरोरुपर्य्यपि सर्व्वतस्तपति न तु ब्रह्मसभा भासयति । तत्र हेतुमाह । ये ये मरीचय इति ॥ मेरोः सर्व्वतोऽपि विशेषतान्तरमाह । तस्मादिति । यतो यस्मात् सर्व्वेषां द्वीपानां वर्षाणाञ्च मेरुरुत्तरत एव स्थितः । तस्मान्मेरोरुत्तरस्यां दिशि सदा दिवापि अन्येषां दिनेऽपि नित्यं रात्रिरेव । अयं भावः । मेरुं प्रदक्षिणीकुर्व्वन्तं सूर्य्यं ये यत्र पश्यन्ति सैव तेषां प्राची । तेषाञ्च वामभाग एव मेरुः । अतः सर्व्वेषां सर्व्वदा मेरुरुत्तरत एव । दक्षिणभागे च लोकालोकाचलः । तस्मादुत्तरस्यां दिशि सदा रात्रिः । दक्षिणस्याञ्च दिशि सदा दिनमिति । यद्वा । भारतादिवर्षस्थानां सम्मुखे सूर्य्यमुद्यन्तं पश्यतामुत्तरस्यां दिशि वामभागे मेरोरेकतः सदा दिनम् । अन्यतश्च सदा रात्रिः । दक्षिणभागे तु सदा दिनमेवेत्यर्थादुक्तं भवति" ॥ इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

उदयनं, क्ली (उत् + इ + ल्युट्) उदयः । इति मेदिनी ॥ (यथा ऋग्वेदे १।४८।७।
"एषा युक्ता परावतः सूर्य्यस्योदयनादधि" ॥)

उदयनः, पुं, अगस्त्यमुनिः । वत्सराजः । इति मेदिनी ॥ ("प्राप्यावन्तीनुदयनकथाकोविदग्रामवृद्धान्" । इति मेघदूते ।३१।) उदयनाचार्य्यः । स च कुसुमाञ्जलिग्रन्थकर्त्ता ॥

उदरं, क्ली, (उत् ऋणातीति । "उदिदृणातेरजलौ पूर्व्वपदान्त्यलोपश्च" । उत् + दृ + अच । अन्त्यलोपश्च ।) नाभिस्तनयोर्मध्यभागः । पेट इति भाषा । तत्पर्य्यायः । पिचिण्डः २ कुक्षी ३ जठरः ४ तुन्दम् ५ । इत्यमरः ॥ गुहम् । इति मेदिनी ॥ ("उपस्थमुदरं जिह्वा हस्तौ पादौ च पञ्चमम्" । इति मनुः । ८ । १२५ ॥)

उदरः, पुं, (उदरं अस्त्यत्वेनास्त्यस्य । अर्श आदित्वादच ।) उदरस्थरोगविशेषः । उदरी इति भाषा । यथा । अथोदराधिकारः । तत्रोदरस्य निमित्तमाह ।

"रोगाः सर्व्वेऽपि मन्देऽग्नौ सुतरामुदराणि च ।
अजीर्णान्मलिनैश्चान्नैर्जायन्ते मलसञ्चयात्" ॥

अग्नौ मन्दे सर्व्वे रोगा जायन्ते किन्तु सुतरामतिशयेन उदराणि जायन्ते । अपरानपि हेतूनाह । अजीर्णान्मलिनैश्चान्नैः अत्यन्तदोषजनकैः मलसञ्चयात् मलानां दोषाणां पुरीषस्य चातिवृद्धेः । अत्रोदरशब्देनोदरस्थो रोग उच्यते । यत आह ।

"तात्स्थ्यात्तद्धर्म्मताभ्याञ्च तत्समीपतयापि च ।
तत्साहचर्य्यात् शब्दानां वृत्तिरुक्ता चतुर्व्विधा" ॥*॥

संप्राप्तिमाह ।

"रुद्ध्वा स्वेदाम्बुवाहीनि दोषाः स्रोतांसि सञ्चिताः ।
प्राणाग्न्यपानान् संदूष्य जनयन्त्युदरं नृणाम् ॥*॥

सामान्यरूपमाह ।

"आध्मानं गमनेऽशक्तिर्दौर्ब्बल्यं दुर्ब्बलाग्निता ।
शोथः सदनमङ्गानां सङ्गो वातपुरीषयोः ।
दाहस्तन्द्रा च सर्व्वेषु जठरेषु भवन्ति हि ॥*॥

सन्निकृष्टनिदानपूर्व्विकां सङ्ख्यामाह ।

"पृथक्दोषैः समस्तैश्च प्लीहबद्धक्षतोदकैः ।
सम्भवन्त्युदराण्यष्टौ तेषां लिङ्गं पृथक् शृणु ॥*॥

वातोदरस्य लक्षणमाह ।

"तत्र वातोदरे शोथः पाणिपान्नाभिकुक्षिषु ।
कुक्षिपार्श्वोदरकटीपृष्ठरुक् पर्व्वभेदनम् ॥
शुष्ककासोऽङ्गमर्द्दश्च गुरुता मलसंग्रहः ।
श्यावारुणत्वगादित्वमकस्माद्ध्रासवृद्धिमत् ॥
सतोदभेदमुदरं तनुकृष्णशिराततम् ।
आध्मानादतिवच्छब्दमाहतं प्रकरोति च ॥
वायुश्चात्र सरुक्शब्दो विचरेत् सर्व्वतोगतिः" ॥

पाणिपादित्यत्र श्रूयमाणः पाच्छब्द आर्षत्वात् । कुक्षिपार्श्वोदरेत्यत्र कुक्षिशब्द उदरस्य वामदक्षिणभागद्वयवाची । सर्व्वतोगतिः सकलकोष्ठसञ्चरः ॥*॥ पैत्तिकमाह ।

"पित्तोदरे ज्वरो मूर्च्छा दाहस्तृट् कटुकास्यता ।
भ्रमोऽतिसारः पीतत्वं त्वगादावुदरं हरित् ॥
पीतताम्रशिरानद्धं सस्वेदं सोष्म दह्यते ।
धूमायते मृदुस्पर्शं क्षिप्रपाकं प्रदूयते" ॥

हरित् शाकवर्णम् । सोष्म अन्तस्तापयुक्तम् । दह्यते बहिर्दाहयुक्तम् । धूमायते धूममिवोद्वमति । क्षिप्रपाकं क्षिप्रपाकात् जलोदरतां याति । प्रदूयते व्यथते ॥*॥ कफोदरमाह ।

"श्लेष्मोदरेऽङ्गसदनं स्वापश्वयथुगौरवम् ।
तन्द्रोत्क्लेशोऽरुचिः श्वासः कासः शुक्लत्वगादिता ॥
उदरं स्तिमितं स्निग्धं शुक्लराजीततं महत् ।
चिराभिवृद्धिकठिनं शीतस्पर्शं गुरु स्थिरम्" ॥

स्वापः स्पर्शाज्ञता । गौरवमङ्गानाम् । तन्द्रा निद्राबाहुल्यम् । उत्क्लेशो हृल्लासः । शुक्लराजीततं शुक्लशिराव्याप्तम् ॥*॥ सन्निपातोदरमाह ।

"स्त्रियोऽन्नपानं नखलोममूत्र-
विडार्त्तवैर्युक्तमसाधुवृत्ताः ।
यस्मै प्रयच्छन्त्यरयो गरांश्च
दुष्टाम्बुदूषीविषसेवनाच्च ॥
तेनाशु रक्तं कुपिताश्च दोषाः
कुर्य्युः सुघोरं जठरं त्रिलिङ्गम् ।
तच्छीतवाताभ्रसुदुर्द्दिने च
विशेषतः कुप्यति दह्यते च ॥
स चातुरो मूर्च्छति हि प्रसक्तं
पाण्डुः कृशः शुष्यति तृष्णया च ।
दूष्योदरं कीर्त्तितमेतदेव
प्लीहोदरं कीर्त्तयतो निबोध" ॥

स्त्रिय इत्यविवेकिसन्निहितजनोपलक्षणम् । ताश्च स्वसौभाग्यमिच्छन्त्यः । विट मार्ज्जारादीनाम् । आर्त्तवं रजः । अरयो वा । गरान् संयोगजानि विषाणि । दुष्टाम्बु सविषमत्स्यतृणपर्णादियुतं शटितञ्च ॥ दूषीविषं विषमेवामयाद्युपघातेन अल्पप्रभावम् । यत उक्तम् ।

"जीर्णं विषघ्नौषधिभिर्हतं वा
दावाग्निवातातपशोषितञ्च ।
स्वभावतो वा गुणविप्रयुक्तं
विषं हि दूषीविषतामुपैति" ॥

गुणविप्रयुक्तं गुणवियुक्तं सत् । उदरं शीतलादिषु कुप्यति । दूषीविषस्य कोपात् । मूर्च्छतिविषयोगात् । प्रसक्तं निरन्तरं एतदेव सन्निपातोदरम् । तन्त्रान्तरे दूष्योदरं कीर्त्तितम् । अथवा परस्परं दूषयन्तीति दोषा एव दूष्याः तैः कृतमुदरं दूष्यो-

दरम् ॥ * ॥ प्लीहोदरमाह ।

"वर्द्धते प्लीहवृद्ध्या यद्वियात् प्लीहोदरं हि तत् ।
तद्वामे वर्द्धते पार्श्वे निमित्तं तस्य तत्र यत् ॥
यकृत्प्लीहलिङ्गानि यान्युक्तानि भिषग्वरैः ।
प्लीहोदरेऽपि दृश्यन्ते तानि सर्व्वाणि देहिनाम्" ॥

प्लीहोदरस्यैव भेदो यकृद्दाल्युदरं न पुनरधिकमित्याह । "सव्यान्यपार्श्वे यकृति प्रवृद्धे ज्ञेयं यकृद्दाल्युदरं तदेव" । यकृद्दालयति दोषैर्भेदयतीति यकृद्दाल्युदरं तदेव उदरमेव ॥ * ॥ बद्धगुदमाह ।

"यस्यान्त्रमन्नैरुपलेपिभिर्व्वा,
बालाश्मभिर्व्वा पिहितं यथावत् ।
सञ्चीयते यस्य मलः सदोषः,
शनैः शनैः शङ्करवच्च नाड्याम् ॥
निरुध्यते यस्य गुदे पुरीषं
निरेति कृच्छ्रादपि चाल्पमल्पम् ।
हृन्नाभिमध्ये परिवृद्धिमेति
तस्योदरं बद्धगुदं वदन्ति" ॥

उपलेपिभिः पिच्छिलैरन्नैः शाकशालुकादिभिः । बालाश्मभिः बालुकाभिः कर्क्करैर्व्वा बालैः केशैः अश्मभिः पाषाणैर्व्वा । यथावत् यस्य यत् सम्भवति । मलः पुरीषम् । शङ्करवत् संमार्ज्जनीच्छिन्नतृणधूल्यादिवत् । "शङ्करोऽवकरः पुमान्" इत्यमरः । शङ्करो घृणा इति लोके । नाड्यां अन्त्रनाड्याम् । हृन्नाभिमध्ये हृन्नाभ्योर्मध्ये ॥ * ॥ क्षतोदरमाह ।

"शल्यं यथान्नोपहृतं यदन्त्रं
भुक्तं भिनत्त्यागतमन्यथा वा ।
तस्मात् क्षतोऽन्त्रात् सलिलप्रकाशः
स्रावः स्रवेद्वै गुदतस्तु भूयः ॥
नाभेरधश्चोदरमेति वृद्धिं
निस्तुद्यते दाल्यति चातिमात्रम् ।
एतत् परिस्राव्युदरं प्रदिष्टं
दकोदरं कीर्त्तयतो निबोध" ॥

शल्यं कर्क्करादि । अन्नोपहृतं अन्ननिहितम् । भुक्तं यदन्त्रं भिनत्ति । तथा अन्यथा आगतं भोजनं विना आगतं शरादि । तदपि यदन्त्रं भिनत्ति एतदुपलक्षणम् । ज्म्भणमत्यशनं वा यदन्त्रं भिनत्ति । यत उक्तं चरके ।

"शर्क्करातृणकाष्ठास्थिकण्टकैरन्नसंयुतः ।
भिद्येतान्त्रं यदा भुक्तं ज्म्भयात्यशनेन वा" ॥ इति ।

तस्मात् भिन्नादन्त्रात् । गुदतस्तु भूयः अन्त्रात् संस्रुत्य पुनर्गुदतः स्रवेदित्यर्थः । दाल्यति विदीर्य्यत इव । परिसिद्धिगर्भत्वात् । एतत् क्षतोदरं तन्त्रान्तरे परिस्राव्युदरं प्रदिष्टम् ॥ * ॥ उदकोदरमाह ।

"यत् स्नेहपीतोऽप्यनुवासितो वा,
वान्तो विरिक्तोऽप्यथवा निरूढः ।
पिबेज्जलं शीतलमाशु तस्य
स्रोतांसि दुष्यन्ति हि तद्वहानि ॥
स्नेहोपलिप्तेष्वथवापि तेषु
दकोदरं पूर्व्ववदभ्युपैति ।
स्निग्धं महत्तत् परिवृत्तनाभि
समाततं पूर्णमिवाम्बुना च" ॥

यथा दृतिः क्षुभ्यति कम्पते च
शब्दायते चापि दकोदरं तत्" ॥

स्नेहपीतः पीतइत्यत्राध्यवसितादित्वात् कर्त्तरि क्तः पश्चात् स्नेहं पीतः स्नेहपीत इति तत्पुरुषः । तेन स्नेहं पीतवानित्यर्थः । अनुवासितो वा गृहीतानुवासनवस्तिः । वान्तः अत्रापि पूर्व्ववत् कर्त्तरि क्तः तेन वान्तवानित्यर्थः । एवं विरिक्तः विरिक्तवान् । तथा निरूढः गृहीतनिरूढवस्तिः । स चेदाशु शीतलं जलं पिबेत् । तस्य तद्वहानि जलवहानि स्रोतांसि दुष्यन्ति स्वकर्म्मदुष्टानि भवन्ति जलवहेषु स्रोतःसु दुष्टेषु सत्सु अन्नरसे उपस्नेहन्यायेन बहिर्भूते दकोदरमायाति । अथवा तेषु उदकवहेषु स्रोतःसु स्नेहोपलिप्तेषु पूर्व्ववत् यथापूर्व्वम् । अन्नरसे उपस्नेहन्यायेन बहिर्निःसृते दकोदरमायाति । तथा जलेऽपि बहिर्निःसृते दकोदरमायाति । तत् उदरम् । परिवृत्तनाभि गम्भीरनाभि । समाततं स्तब्धम् । यथा दृतिः चर्म्ममयं जलाहरणपात्रम् । क्षुभ्यति अन्तर्जलदोलनेन सञ्चलति कम्पते बहिः शब्दायते कम्पमानं सत् शब्दं करोति ॥ * ॥

साध्यासाध्यलक्षणमाह ।

"जन्मनवोदरं सर्व्वं प्रायः कृच्छ्रतमं मतम् ।
बलिनस्तदजाताम्बु यत्नसाध्यं नवोत्थितम्" ॥

बलिनः अजाताम्बु नवोत्थितञ्च यत्नसाध्यमित्यन्वयः ।

"पक्षाद्बद्धगुदं तूर्द्धं सर्व्वं जातोदकं तथा ।
प्रायो भवत्यभावाय छिद्रान्त्रञ्च दकोदरम्" ॥

छिद्रान्त्रं शरादिना छिद्रमन्त्रं यस्य तदुदरं अभावाय भवति ॥ * ॥

जातोदकस्योदरस्य लक्षणमाह । चरकः ।

"पयःपूर्णा दृतिरिव क्षोभं शब्दकरं मृदु ।
अप्रव्यक्तशिराःशूनं नितान्तमुदरं महत् ॥
आलस्यमास्यवैरस्यं मूत्रं बहु सकृच्छ्रतः ।
जातोदकस्य लिङ्गं स्यान्मन्दोऽग्निः पाण्डुतापि च ॥
शूलाद्यं कुटिलोपस्थमुपक्लिन्नतनुत्वचम् ।
बलशोणितमांसाग्निपरिक्षीणञ्च वर्ज्जयेत्" ॥

शूलाद्यस्थाने शूनाद्यमिति च पाठः । कुटिलोपस्थं वक्रमेहनम् । उपक्लिन्नतनुत्वचं । उपरि आर्द्रा तन्वी त्वगयस्य । तं उदरिणम् ।

"पार्श्वभङ्गान्नविद्वेषशोफातीसारपीड़ितम् ।
विरिक्तं चाप्युदरिणं पूर्य्यमाणं विवर्ज्जयेत्" ॥

विरिक्तमपि पूर्य्यमाणं पूर्य्यमाणोदरं उदरिणं विवर्ज्जयेत् ॥ * ॥

अथोदरस्य चिकित्सा ।

"एरण्डतैलं दशमूलमिश्रं
गोमूत्रयुक्तस्त्रिफलारसो वा ।
निहन्ति वातोदरशोथशूलान्
क्वाथः समूत्रो दशमूलजश्च ॥
कुष्ठं दन्ती यवक्षारः पाठा त्रिलवणं वचा ।
शुण्ठी चोष्णाम्बुना पीता वातोदररुजापहा" ॥

कुष्ठादिचूर्णम् ॥ * ॥

"लशुनस्य तुलामेकां जलद्रोणे विपाचयेत् ।
त्रिकटु त्रिफला दन्ती हिङ्गु सैन्धवचित्रकम् ॥
देवदारु वचा कुष्ठं मधु शिग्रुः पुनर्नवा ।
सौवर्च्चलं विड़ङ्गानि दीप्यको गजपिप्पली ॥
एतेषां पलिकान् भागान् त्रिवृतः षट्पलानि ।
पिष्ट्वा कषायेण तेन तैलं प्रस्थमिना पचेत् ॥
तत्पिबेत् प्रातरुत्थाय यथाग्निबलमात्रया ।
निहन्ति सकलान् रोगान् उदराणि विशेषतः
मूत्रकृच्छ्रमुदावर्त्तमन्त्रवृद्धिगुदक्रमीन् ।
पार्श्वकुक्षिभवं शूलमामशूलमरोचकम् ॥
यकृदष्ठीलिकानाहान् प्लीहानं चाङ्गवेदनाम् ।
मासमात्रेण नश्यन्ति अशीतिर्वातजा गदाः" ॥

इति रसोनतैलम् ॥ * ॥

"पित्तोदरेषु बलिनं पूर्व्वमेव विरेचयेत् ।
दुर्ब्बलं त्वनुवास्यादौ शोधयेत् क्षीरवस्तिना ।
संजातबलकायाग्निं पुनः स्निग्धं विरेचयेत् ॥
पयसा च त्रिवृत्कल्कैरुरुबूकस्य शृतेन च ॥
पिप्पल्यादिगणेनाज्यं पाचितं पाययेद्भिषक् ।
नरं पथ्यभुजं नित्यं कफोदरनिवृत्तये" ॥ * ॥

"नागरत्रिफलाकल्कैर्दध्यम्बुपरिपेषितैः ।
पाचितं तैलमाज्यञ्च पिबेत् सर्व्वोदरापहम्" ॥

इति नागरादितैलं घृतञ्च ॥ * ॥

"शालिषष्टिकगोधूमयवनीवारभोजनम् ।
निरूहो रेचनं श्रेष्ठं सर्व्वेषु जठरेषु च ॥
आनूपमोदनं मांसं शाकं पिष्टकृतं तिलाः ।
व्यायामञ्च दिवास्वप्नमानपानानि वर्ज्जयेत् ॥
तथोष्णलवणोष्णानि विदाहीनि गुरूणि च ।
नाद्यादन्नानि जठरे तोयपानञ्च वर्ज्जयेत् ॥
उदराणां मलाढ्यत्वाद्बहुशः शोधनं हितम् ।
क्षीरैरेरण्डतैलं वा पिबेन्मूत्रेण वासकृत्" ॥ * ।

"वातोदरी पिबेत्तक्रं पिप्पलीलवणान्वितम् ।
शर्क्करामरिचोपेतं स्वादु पित्तोदरी पिबेत् ॥
यवानीहपुषाजाजीव्योषयुक्तं कफोदरी ।
सन्निपातोदरी युक्तं त्रिकटुक्षारसैन्धवैः ॥
यवानी हपुषा धान्यं त्रिफला चोपकुञ्चिका ।
कारवी पिप्पलीमूलमजगन्धा शटी वचा ॥
शताह्वा जीरको व्योषं स्वर्णक्षीरी च चित्रकम् ।
द्वौ क्षारौ पौष्करं मूलं कुष्ठं लवणपञ्चकम् ॥
विड़ङ्गञ्च समांशानि दन्त्या भागत्रयं भवेत् ।
त्रिवृद्विशाले द्विगुणे सातला स्याच्चतुर्गुणा ॥
एष नारायणो नाम्ना चूर्णो रोगगणापहः ।
एनं प्राप्य निवर्त्तन्ते रोगा विष्णुमिवासुराः ॥
तक्रेणोदरिभिः पेयो गुल्मिभिर्बादराम्बुना ।
आनद्धवाते सुरया वातरोगे प्रसन्नया ॥
दधिमण्डेन विड़बन्धे दाड़िमाम्बुभिरर्शसे ।
परिकर्त्तेषु वृक्षाम्लैरुष्णाम्बुभिरजीर्णके ॥
भगन्दरे पाण्डुरोगे कासे श्वासे गलग्रहे ।
हृद्रोगे ग्रहणीरोगे कुष्ठे मन्देऽनले ज्वरे ॥
दंष्ट्राविषे मूलविषे सगरे कृत्रिमे विषे ।
यथार्हं स्निग्धकोष्ठेन पेयमेतद्विरेचनम्" ॥

उपकुञ्चिका कारवी च वृहज्जीरकः । यस्य मगरैला नाम इति लोके । तस्य भागद्वयं ग्राह्यं पुनरुक्तेः । स्वर्णक्षीरी चोक इति लोके । विशाला इन्द्रवारुणी । सातला सीहुण्डभेदः सातलेत्येव

प्रसिद्धा। परिकर्त्तो गुदे परिकर्त्तनवत् पीड़ा इति नारायणचूर्णम् ॥ * ॥

"स्नुक्क्षीरदन्तीत्रिफलाविडङ्ग-
सिंहीत्रिवृच्चित्रकसूर्य्यकल्कैः ।
घृतं विपक्वं कुडवप्रमाणं
तोयेन तस्याक्षसमेन कर्षम् ॥
पीतोष्णमम्भोऽनुपिबेद्विरेके
पेयं रसं वा प्रपिबेद्विधिज्ञः ।
नाराचमेनं जठरामयानां
युक्तं प्रयुक्तं प्रवदन्ति सन्तः" ॥

इति नाराचघृतम् ॥ * ॥

"वज्राण्ड्याः कर्षमात्रायाः कल्कं दध्यादिवेष्टितम् ।
निगिलेद्वारिणा नित्यमुदरव्याधिशान्तये" ॥

वज्राण्डी शूरणपत्रो शाकभेदः । वज्रागली इति लोके ॥ * ॥

"पुनर्नवादारुनिशासविश्वा
पटोलपथ्याः पिचुमर्द्ददारु ।
सनागरच्छिन्नरुहेति सर्व्वैः
कृतः कषायो विधिना विधिज्ञैः ॥
गोमूत्रयुक् गुग्गुलुना च युक्तः
पीतः प्रभाते नियतं नराणाम् ।
सर्व्वाङ्गशोथोदरपार्श्वशूल-
श्वासान्वितं पाण्डुगदं निहन्ति" ॥

पुनर्नवादिक्वाथः । इत्युदराधिकारः । इति भावप्रकाशः ॥ ("उदरं स्तिमितं गुरु" इति वैद्यकमाधवकरघृतरुग्विनिश्चयग्रन्थः । अस्य शब्दस्य रोगविशेषवाच्यत्वेऽन्याविशेषवार्त्ताविवृत्तिरुदररोगशब्दे ज्ञातव्या ॥)

उदरग्रन्थिः, पुं, (उदरस्य ग्रन्थिरिव ।) गुल्मरोगः । इति हेमचन्द्रः ॥

उदरत्राणं, क्ली, (उदरस्य त्राणं यस्मात् ।) उदरबन्धवस्त्रादि । तत्पर्य्यायः । नागोदं २ । इति हेमचन्द्रः ॥

उदरथिः, पुं, (उदृच्छति उदर्य्यते वा । उत् + ऋ + उदर्त्तेस्थिदिति गथिन् ।) समुद्रः । सूर्य्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

उदरपिशाचः, त्रि, (उदराय तत्पूरणाय पिशाच इव ।) सर्व्वान्नखादकः । तत्पर्य्यायः । सर्व्वान्नीनः २ सर्व्वान्नभक्षकः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

उदरम्भरिः, त्रि, (उदरं बिभर्त्तीति । उदर + भृ + इन् + मुम् च । निपातसिद्धः ।) स्वोदरमात्रपूरकः । तत्पर्य्यायः । कुक्षिम्भरिः २ आत्मम्भरिः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

उदरव्याधिः, पुं, (उदरस्य व्याधिः ।) उदररोगविशेषः । यथा,—गारुडे १६४ अध्यायः ॥

"कदलीयवक्षारन्तु पानीयेन प्रसाधितम् ।
तदास्वादनान्नश्यन्ति उदरव्याधयोऽखिलाः" ॥

उदररोगः, पुं, (उदरस्य रोगः ।) जठरव्याधिविशेषः । उदरी इति भाषा ॥

("सिद्धविद्याधराकीर्णे कैलासे नन्दनोपमे ।
तप्यमानं तपस्तीव्रं साक्षाद्धर्म्ममिव स्थितम् ॥
आयुर्व्वेदविदां श्रेष्ठं भिषग्विद्याप्रवर्त्तकम् ।
पुनर्व्वसुं जितात्मानमग्निवेशोऽब्रवीद्वचः ॥
भगवन्नुदरैर्दुःखैर्दृश्यन्ते पीड़िता नराः ।
शुष्कवक्त्राः कृशैर्गात्रैराध्मातोदरकुक्षयः ॥
प्रणष्टाग्निबलाहाराः सर्व्वचेष्टास्वनीश्वराः ।
दीनाः प्रतिक्रियाभावाज्जहतोऽसूननाथवत् ॥
तेषामायतनं सङ्ख्यां प्रागुपक्रमभेषजम् ।
यथावच्छ्रोतुमिच्छामि गुरुणा सम्प्रकाशितम् ॥
सर्व्वभूतहितार्थर्षिः शिष्येणैव प्रचोदितः
सर्व्वभूतहितं वाक्यं व्याहर्त्तुमुपचक्रमे" ॥

अस्य सनिदानसम्प्राप्तिकलक्षणं यथा,—

"अग्निदोषान्मनुष्याणां रोगसङ्घाः पृथग्विधाः ।
मलवृद्ध्या प्रवर्त्तन्ते विशेषेणोदराणि तु ॥
मन्देऽग्नौ मलिनैर्भुक्तैरपाकाद्दोषसञ्चयः ।
प्राणाग्न्यपानान् सन्दूष्य मार्गान् रुद्ध्वोत्तराधरान् ॥
त्वङ्मांसान्तरमागम्य कुक्षिमाध्मापयन् भृशम् ।
जनयत्युदरं तस्य हेतुं शृणु सलक्षणम्" ॥

सामान्यहेतवो यथा,

"अत्युष्णलवणक्षारविदाह्यम्लगराशनात् ।
मिथ्यासंसर्ज्जनाद्रूक्षविरुद्धाशुचिभोजनात् ॥
प्लीहार्शोग्रहणीदोषकर्षणात् कर्म्मविभ्रमात् ।
क्लिष्टानामप्रतीकाराद्रौक्ष्याद्वेगविधारणात् ॥
स्रोतसां दूषणादामात् सङ्क्षोभादतिपूरणात् ।
अर्शोवालशकृद्रोधादन्त्रस्फुटनभेदनात् ॥
अतिसञ्चितदोषाणां पापं कर्म्म च कुर्व्वताम् ।
उदराण्युपजायन्ते मन्दाग्नीनां विशेषतः" ॥

प्राग्रूपं यथा,—

"क्षुन्नाशः स्वादुतिस्निग्धगुर्व्वन्नं पच्यतेऽचिरात् ।
भुक्तं विदह्यते सर्व्वं जीर्णाजीर्णं न वेत्ति च ॥
सहते नातिसौहित्यमीषच्छोफश्च पादयोः ।
शश्वद्बलक्षयोऽल्पेऽपि व्यायामे श्वासमृच्छति ॥
पुरीषनिचयो वृद्धिरुदावर्त्तकृता च रुक् ।
वस्तिसन्धौ रुगाध्मानं वर्द्धते पाट्यतेऽपि च ॥
आतन्यते च जठरमपि लघ्वल्पभोजनात् ।
राजीजन्म वलीनाश इति लिङ्गं भविष्यताम्" ॥

सम्प्राप्तिर्यथा,—

"रुद्ध्वा स्वेदाम्बुवाहीनि दोषाः स्रोतांसि सञ्चिताः ।
प्राणापानान् हि सन्दूष्य जनयन्त्युदरं नृणाम्" ॥

सामान्यलक्षणं यथा,—

"कुक्षेराध्मानमाटोपः शोफः पादकरस्य च ।
मन्दोऽग्निः श्लक्ष्णगण्डत्वं कार्श्यञ्चोदरलक्षणम्" ॥

वातजस्य सनिदानसम्प्राप्तिकं लक्षणं यथा,—

"रूक्षाल्पभोजनायासवेगोदावर्त्तकर्षणैः ।
वायुः प्रकुपितः कुक्षिहृद्वस्तिगुदमार्गगः ॥
हत्वाग्निं कफमुद्धूय तेन रुद्धगतिस्तथा
आचिनोत्युदरं जन्तोस्त्वङ्मांसान्तरमाश्रितः" ॥

अस्य रूपाणि ।

"कुक्षि-पाणि-पाद-वृषण-श्वयथूदर-विपाटनम् अनियतौ च वृद्धिह्रासौ कुक्षि-पार्श्व-शूलोदावर्त्ताङ्ग-मर्द-पर्व्वभेद-शुष्ककास-कार्श्य-दौर्ब्बल्यारोचक-विपाका अधोगुरुत्वं वातवर्च्चोसङ्गः श्यावारुणत्वं नखनयनवदनत्वङ्मूत्रवर्च्चसामपि चोदरं तनुकृष्णसिराजालसन्ततमाहत्याध्मातदृतिशब्दवच्छब्दं करोति । वायुश्चोर्द्ध्वमधस्तिर्य्यक् च सशूलशब्दश्चरत्येतद्वातोदरं विद्यात्" ॥

पित्तजस्य सनिदानसम्प्राप्तिकं लक्षणं यथा,—

"कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णाग्न्यातपसेवनैः ।
विदाह्यध्यशनाजीर्णैश्चाशु पित्तं समाचितम् ॥
प्राप्यानिलकफौ रुद्ध्वा मार्गमुन्मार्गमास्थितम् ।
निहन्त्यामाशये वह्निं जनयत्युदरं ततः" ॥

अस्य रूपाणि ।

"दाहज्वरतृष्णामूर्च्छातिसार-भ्रमाः कटुकास्यत्वं हरितहारिद्रत्वं नख-नयन-वदन-त्वङ्-मूत्र-वर्च्चसामपि चोदरं नील-पीत-हारिद्र-हरित-ताम्र-राजीसिरावनद्धं दह्यते दूयते धूप्यते ऊष्मायते स्विद्यते क्लिद्यते मृदुस्पर्शं क्षिप्रपाकञ्च भवत्येतत् पित्तोदरं विद्यात्" ॥

श्लेष्मजनितस्य सनिदानसम्प्राप्तिकं लक्षणं यथा,—

"अव्यायामदिवास्वप्नस्वाद्वतिस्निग्धपिच्छिलैः ।
दधिदुग्धोदकानूपमांसैश्चाप्यतिसेवितैः ॥
कफेन स्रोतसां स्रोतः स्वावृतस्त्वावृतोऽनिलः ।
तमेव पीड़यन् कुर्य्यादुदरं वहिरन्तगः" ॥

अस्य रूपाणि ।

"गौरवारोचकाविपाकाङ्गमर्द-सुप्ति-पाणि-पाद-मुष्कोरुशोफोत्क्लेश-निद्रा-श्वास-कासाः शुक्लत्वञ्च नख-नयन-वदन-त्वङ्मूत्रवर्च्चसामपि चोदरं शुक्लराजीसिरासन्ततं गुरुस्तिमितस्थिरं कठिनञ्च भवत्येतत् श्लेष्मोदरं विद्यात्" ॥

त्रिदोषजस्य सनिदानसम्प्राप्तिकं लक्षणं यथा,

"दुर्ब्बलाग्नेरपथ्यामविरोधिगुरुभोजनात् ।
स्त्रीदत्तैश्च रजोरोमविण्मूत्रास्थिनखादिभिः ॥
विषैश्च मन्दवाताद्याः कुपिताः सञ्चितास्त्रयः ।
शनैः कोष्ठे प्रकुर्व्वन्तो जनयन्त्युदरं नृणाम्" ॥

अस्य रूपाणि ।

"सर्व्वेषामेव दोषाणां समस्तानि लिङ्गान्युपलभ्यन्ते तथास्य नखादिषूदरमपि नानावर्णराजीसिरासन्ततं भवत्येतत् सन्निपातोदरं विद्यात्" ॥

यकृत्प्लीहसमुद्भवस्य सनिदानसम्प्राप्तिकं लक्षणं यथा,—

"अशितस्यातिसङ्क्षोभाद्यानयानाभिघट्टितैः ।
अतिव्यवायभाराध्ववमनव्याधिकर्षणैः ॥
वामपार्श्वाश्रितः प्लीहाच्युतः स्थानात् प्रवर्द्धते ।
शोणितं वा रसादिभ्यो विवृद्धं तं विवर्द्धयेत्" ॥

इति तस्य प्लीहा कठिनोऽष्ठीलेवादौ वर्द्धमानकच्छपसंस्थान उपलभ्यते स चोपेक्षितः क्रमेण कुक्षिं जठरमग्न्यधिष्ठानञ्च परिक्षिपन्नुदरमभिनिर्व्वर्त्तयति" ॥

अस्य रूपाणि यथा,—

"दौर्ब्बल्यारोचकाविपाकवर्च्चोमूत्रग्रहतमःपिपासाङ्गमर्द-छर्द्दि-मूर्च्छाङ्गसाद-कास-श्वास-मृदुज्वरानाहाग्निनाशकार्श्यास्यवैरस्य-पर्व्वभेद-कोष्ठ-वातशूलान्यपि चोदरमरुणवर्णं विवर्णं वा नीलहरित-हारिद्रराजीमद्भवत्येवमेव यकृदपि दक्षिणपार्श्वस्थं कुर्य्यात्तुल्यहेतुलिङ्गौषधत्वात्तस्य प्लीहजठरेणैवावबोध इत्येतत् यकृत्प्लीहोदरं विद्यात्" ॥

बद्धगुदोदरस्य निदानपूर्व्विका सम्प्राप्तिर्यथा,
"पक्ष्मबालैः सहान्नेन भुक्तैर्बद्धायने गुदे ।
उदावर्त्तैस्तथार्शोभिरन्त्रसम्मूर्च्छनेन वा ॥
अपानो मार्गसंरोधाद्धत्वाग्निं कुपितोऽनिलः ।
वर्च्चःपित्तकफान् रुद्ध्वा जनयत्युदरं ततः" ॥

अस्य रूपाणि ।

"तृष्णा-दाह-ज्वर-मुख-तालु-शोषोरुसाद-कास-श्वास-दौर्ब्बल्यारोचकाविपाक-वर्च्चोमूत्र-सङ्गाध्मान-च्छर्द्दि-क्षवथु-शिरोहृन्नाभि-गुदशूलान्यपि चोदरं मूढवातं स्थिरमरुणं नीलराजिशिरावनद्धं राजिकं वा प्रायो नाभ्युपरि गोपुच्छवदभिनिर्वर्त्तत इत्येतद् बद्धगुदोदरं विद्यात्" ॥

छिद्रोदरस्य निदानपूर्व्विका सम्प्राप्तिर्यथा,
"शर्करा-तृणकाष्ठास्थि-कण्टकैरन्नसंयुतैः ।
भिद्येतान्त्रं यदा भुक्तैर्जृम्भयात्यशनेन वा ।
इयात् पाकरसस्तेभ्यश्छिद्रेभ्यः प्रस्रवन् बहिः ।
पूरयन् गुदमन्त्रञ्च जनयत्युदरं ततः" ॥

अस्य रूपाणि ।

"इति तदधोनाभ्याः प्रायोऽभिनिवर्त्तमानमुदकोदरस्य च यथाबलञ्च दोषाणां रूपाणि दर्शयत्यपि चातुरः सलोहित-नील-पीत-पिच्छिल-कुणप-गन्धामवर्च्चं उपवेशते हिक्का-श्वास-कास-तृष्णा-प्रमेहारोचकाविपाक-दौर्ब्बल्यपरीतश्च भवत्येतत् छिद्रोदरं विद्यात्" ॥

जलोदरस्य निदानपूर्व्विका सम्प्राप्तिर्यथा,—
"स्नेहपीतस्य मन्दाग्नेः क्षीणस्यातिकृशस्य वा ।
अत्यम्बुपानान्नष्टेऽग्नौ मारुतः क्लोम्नि संस्थितः ॥
स्रोतःसु रुद्धमार्गेषु कफश्चोदकमूर्च्छितः ।
वर्द्धयेतां तदेवाम्बु स्वस्थानादुदराय तौ" ॥

अस्य रूपाणि ।

"तस्य रूपाण्यनन्नकाङ्क्षापिपासा गुदस्राव शूल श्वास-कास-दौर्ब्बल्यान्यपि चोदरं नानावर्णराजिभिरासक्तमुदकपूर्णदृतिक्षोभसंस्पर्शं भवत्येतदुदकोदरं विद्यात्" ॥

एषां साध्यत्वासाध्यत्वादिलक्षणं यथा,
"तत्राचिरोत्पन्नमनुपद्रवमनुदकप्राप्तमुदरं त्वरमाणश्चिकित्सेदुपेक्षितानां ह्येषां दोषाः स्वस्थानादपवृत्ता अपरिपाकाद्द्रवीभूताः सर्व्वान् स्रोतांसि चोपक्लेदयन्, स्वेदश्च वाह्येषु स्रोतःसु प्रतिहतगतिस्तिर्य्यगवतिष्ठमानस्तदेवोदकमाप्याययति" ।

तत्र पिच्छोत्पत्तौ मण्डलमुदरं गुरुस्तिमितमाकोचितमशब्दं मृदुस्पर्शमपगतराजीकमाक्रान्तं नाभ्यां सर्पतीति । ततोऽनन्तरं उदकप्रादुर्भावः ॥

तस्य रूपाणि कुक्षेरतिमात्रवृद्धिः शिरान्तर्धानगमनमुदकपूर्णदृतिसमक्षोभस्पर्शत्वञ्च ।

तदातुरमुपद्रवाः स्पृशन्ति छर्द्द्यतीसार-तमक-तृष्णा-श्वास-कास-हिक्का-दौर्ब्बल्य-पार्श्वशूलारुचि-स्वरभेद-मूत्रसङ्गादयस्तथाविधमचिकित्स्यं विद्यादिति ॥ भवति चात्र,—
"वातात् पित्तात् कफात् प्लीह्नः सन्निपातात्तथोदकात् ।
परस्परं कृच्छ्रतरमुदरं भिषगादिशेत् ॥
पक्षाद्बद्धगुदन्तूर्द्ध्वं सर्व्वं जातोदकन्तथा ।
प्रायो भवत्यभावाय छिद्रान्त्रञ्चोदरं नृणाम्" ॥
"श्वयथुः सर्व्वमर्म्मोत्थः श्वासो हिक्कारुचिः सतृट् ।
मूर्च्छाच्छर्द्यतिसारश्च निहन्त्युदरिणं नरम्" ॥

जललक्षणमाह ।

"अशोथमरुणाभासं सशब्दं नातिभारिकम् ।
सदा गुड़गुडायन्तं शिराजालगवाक्षितम् ॥
नाभिं विष्टभ्य पायौ तु वेगं कृत्वा प्रणश्यति ॥
हृन्नाभिवंक्षणकटीगुदप्रत्येकशूलिनः ॥
कर्कशं सृजतो वातं नातिमन्दे च पावके ॥
मूत्रेऽल्पे संहते दोषे लालया विरसे मुखे ।
अजातोदकमित्येतल्लिङ्गैर्विज्ञाय तत्त्वतः" ॥

अतःपरं वातजादिभेदेन चिकित्साविधानं यथा,
"उपक्रमेद्भिषग्दोषबलकालविशेषवित् ।
वातोदरे बलवतः पूर्व्वं स्नेहैरुपाचरेत् ॥
स्निग्धाय स्वेदिताङ्गाय दद्यात् स्नेहविरेचनम् ॥
हृते दोषे परिम्लानं वेष्टयेद्वाससोदरम् ॥
तथास्यानवकाशत्वाद्वायुर्नाध्मापयेत् पुनः ।
दोषातिमात्रोपचयात् स्रोतसां सन्निरोधनात् ॥
सम्भवन्त्युदराण्येव अतो नित्यं विशोधयेत् ।
शुद्धं संसृज्य च क्षीरं बलार्थं पाययेत्तु तम् ॥
प्रागुत्क्लेशान्निवर्त्तेश्च बले लब्धे क्रमात् पयः ।
यूषैरसैर्व्वा मन्दाम्ललवणैः रोधितानलम् ॥
सोदावर्त्तं पुनः स्निग्धं स्विन्नमास्थापयेन्नरम् ।
स्फुरणाक्षेपसन्ध्यस्थिपार्श्वपृष्ठत्रिकार्त्तिषु ।
दीप्ताग्निर्बद्धविड्वातं रूक्षमप्यनुवासयेत् ॥
तीक्ष्णाधोभागयुक्तः स्यान्निरूहो दाशमूलिकः ।
वातघ्नाम्लशृतैस्तैलैस्तैलानुवासनः ॥
अविरेच्यन्तु यं विद्याद्दुर्ब्बलं स्थविरं शिशुम् ।
सुकुमारं प्रकृत्याल्पदोषं वाथोल्वणानिलम् ॥
तं भिषक् शमनैः सर्पिर्यूषमांसरसौदनैः ।
वस्त्यभ्यङ्गानुवासैश्च क्षीरैश्चापाचरेद्बुधः ॥ १ ॥
पित्तोदरे तु बलिनं पूर्व्वमेव विरेचयेत् ।
दुर्ब्बलन्त्वनुवास्यादौ शोधयेत् क्षीरवस्तिना ॥
सञ्जातबलकालाग्निं पुनः स्निग्धं विरेचयेत् ।
पयसा सत्रिवृत्कल्केनोरुबूकशृतेन वा ॥
शातलात्रायमाणाभ्यां शृतेनारग्वधेन वा ।
सकफे वा समूत्रेण सवाते तिक्तसर्पिषा ॥
पुनः क्षीरप्रयोगञ्च वस्तिकर्म्मविरेचनम् ।
क्रमेण ध्रुवमातिष्ठन् युक्तः पित्तोदरं जयेत् ॥
स्निग्धं स्विन्नं विशुद्धन्तु कफोदरिणमातुरम् ।
संसर्ज्जयेत् कटुक्षारयुक्तैरन्नैः कफापहैः ॥
गोमूत्रारिष्टपानैश्च चूर्णायस्कृतिभिस्तथा ।
सक्षारैस्तैलपानैश्च शमयेत्तु कफोदरम् ॥
सन्निपातोदरे सर्व्वा यथोक्ताः कारयेत् क्रियाः ।
सोपद्रवन्तु निर्वृत्त प्रत्याख्येयं विजानता ॥
उदावर्त्तरुजानाहैर्दाहमोहतृषाज्वरैः ।
गौरवारुचिकाठिन्यैश्चानिलादीन् यथाक्रमम् ॥
लिङ्गैः प्लीहोदरान् दृष्ट्वा रक्तं वापि स्वलक्षणैः ।
चिकित्सां संप्रकुर्व्वीत यथादोषं यथाबलम् ॥
स्नेहं स्वेदं विरेकञ्च निरूहमनुवासनम् ।
समीक्ष्य कारयेद्बाहौ वामे वा व्यधयेत्सिराम् ॥
षट्पलं वा पिबेत्सर्पिः पिप्पलीर्व्वा प्रयोजयेत् ।
सगुड़ामभयां वापि क्षारारिष्टगणांस्तथा ॥
रोहितकलतानान्तु काण्डैका साभया जले ।
मूत्रे वा पूतमेतच्च सप्तरात्रस्थितं पिबेत् ॥
कामलागुल्ममेहार्शःप्लीहसर्व्वोदरक्रिमीन् ।
तद्धन्याज्जाङ्गलरसैर्जीर्णे स्याच्चात्र भोजनम् ॥
अग्निकर्म्म च कुर्व्वीत भिषग्वातकफोल्वणे ।
पैत्तिके जीवनीयानि सर्पींषि क्षीरवस्तयः ॥
रक्तावसेकः संशुद्धिः क्षीरपानञ्च शस्यते ।
यूषैर्मांसरसैश्चापि दीपनीयसमायुतैः ॥
लघून्यन्नानि संसृज्य भजेत् प्लीहोदरी नरः ॥
स्विन्नाय बद्धोदरिणे मूत्रतीक्ष्णौषधान्वितम् ।
सतैललवणं दद्यान्निरूहं सानुवासनम् ॥
परिस्रंसीनि चान्नानि तीक्ष्णञ्चैव विरेचनम् ।
उदावर्त्तहरं कर्म्म कार्य्यं वातघ्नमेव च ॥
छिद्रोदरमृते स्वेदात् श्लेष्मोदरवदाचरेत् ॥
जातं जातं जलं स्राव्यमेवं तद्यापयेद्भिषक्" ॥

अरिष्टलक्षणं यथा ।

"तृष्णाकासज्वरार्त्तन्तु क्षीणमांसाग्निभोजनम् ।
वर्ज्जयेत् श्वासिनं तद्वत् शूलिनं दुर्ब्बलेन्द्रियम्" ।
"द्रवेभ्यश्चोदकादिभ्यो नियच्छेदनुपूर्व्वशः ।
सर्व्वमेवोदरं प्रायो दोषसंघातजं मतम् ।
तस्मात्त्रिदोषशमनीं क्रियां सर्व्वत्र कारयेत्" ॥

पथ्यनियमो यथा ।

"दोषैः कृतो हि संपूर्णं वह्निर्मन्दत्वमृच्छति ।
तस्माद्भोज्यानि योज्यानि दीपनानि लघूनि च ॥
रक्तशालीन् यवान् मुद्गान् जाङ्गलांश्च मृगद्विजान् ।
पयोमूत्रासवारिष्टान्मधुशीधुं तथा सुराम् ॥
यवागूमोदनं वापि यूषैरद्याद्रसैरपि ।
मन्दाम्लस्नेहकटुभिर्युक्तं मूलोपसाधितैः" ॥

अपथ्यानि यथा ।

"औदकानूपजं मांसं शाकं पिष्टकृतं तिलान् ।
व्यायामाध्वदिवास्वप्नं यानयानञ्च वर्ज्जयेत् ॥
तथोष्णलवणाम्लानि विदाहीनि गुरूणि च ।
नाद्यादन्नानि जठरी तोयपानञ्च वर्ज्जयेत्" ॥

वातजादिभेदेन तक्रपाननियमो यथा ।

"वातोदरी पिबेत्तक्रं पिप्पलीलवणान्वितम् ।
शर्करामधुकोपेतं स्वादु पित्तोदरी पिबेत् ॥
यमानीसैन्धवाजाजीव्योषयुक्तं कफोदरी ।
पिबेन्मधुयुतं तक्रं व्यक्ताम्लं नातिपेलवम् ॥
मधुतैलवचाशुण्ठीशताह्वाकुष्ठसैन्धवैः ।
युक्तं प्लीहोदरी पातं सव्योषन्तु दकोदरी ॥
बद्धोदरी तु हपुषायवान्यजाजीसैन्धवैः ।
पिबेच्छिद्रोदरी तक्रं पिप्पलीक्षौद्रसंयुतम् ॥
"देवदारुपलाशार्कहस्तिपिप्पलीशिग्रुकैः ।
साश्वगन्धैः सगोमूत्रैः प्रदिह्यादुदरं समैः ॥
पलाशं कत्तृणं रास्ना तद्वत्पक्वावसेचयेत् ।
मूत्राण्यष्टावुदरिणां सेके पाने च योजयेत् ॥
रूक्षाणां बहुवातानां तथा संशोधनार्थिनाम् ।
दीपनीयानि सर्पींषि जठरघ्नानि वक्ष्यते ॥
पिप्पलीपिप्पलीमूलचव्यचित्रकनागरैः ।
सक्षारैरर्द्धपलिकैर्द्विप्रस्थं सर्पिषः पचेत् ॥
कल्कैर्द्विपञ्चमूलस्य तुलार्द्धस्य रसेन च ॥

दध्निमण्डातकोपेतं तत्सर्पिर्जठरापहम् ।
श्वयथुं वातविष्टम्भं गुल्मार्शांसि च नाशयेत्" ॥
इति पञ्चकोलघृतम् ॥ * ॥
"चतुर्गुणे जले मूत्रे द्विगुणे चित्रकात् पले ।
कल्के सिद्धं घृतप्रस्थं सक्षारं जठरी पिबेत्" ॥
इति चित्रकघृतम् ॥
"पटोलमूलं रजनीविडङ्गत्रिफलात्वचम् ।
काम्पिल्यकं नीलिनीं च त्रिवृतां चेति चूर्णयेत् ॥
षडाद्यान् कार्षिकानन्त्यांस्त्रीन् द्विचतुर्गुणान् ।
कृत्वा चूर्णमतो मुष्टिं गवां मूत्रेण वा पिबेत् ॥
विरिक्तो मृदु भुञ्जीत भोजनं जाङ्गलैः रसैः ।
मण्डं पेयाञ्च पीत्वा च सव्योषं षडहं पयः ॥
शृतं पिबेत्ततश्चूर्णं पिबेदेवं पुनः पुनः ।
हन्ति सर्व्वोदराण्येतच्चूर्णं जातोदराण्यपि ।
कामलां पाण्डुरोगञ्च श्वयथुञ्चापकर्षति" ॥
इति पटोलाद्यं चूर्णम् ॥ * ॥
"नीलिनीं निचुलं व्योषं द्वौ क्षारौ लवणानि च ।
चित्रकञ्च पिबेच्चूर्णं सर्पिषोदरगुल्मनुत्" ॥
इति नीलिन्याद्यं चूर्णम् ॥ * ॥
"भावितानां गवां मूत्रे षष्टिकानान्तु तण्डुलैः ।
यवागूं पयसा सिद्धां प्रकामं भोजयेन्नरम् ॥
पिबेदिक्षुरसञ्चानु जठराणां निवृत्तये ।
स्वं स्वं स्थानं व्रजन्त्येषां तथा पित्तकफानिलाः ॥
क्रियातीते त्रिदोषे च जठरे चाप्रशाम्यति ।
ज्ञातीन् ससुहृदो दारान् ब्राह्मणान् नृपतीन् गुरून् ॥
अनुज्ञाप्य भिषक् कर्म्म विदध्यात् संशयं ब्रुवन् ।
अक्रियायां ध्रुवो मृत्युः क्रियाया संशयो भवेत् ॥
एवमाख्याय तस्येदमनुज्ञातः प्रयोजयेत् ।
पानभोजनसंयुक्तं विषमस्मै प्रदापयेत् ॥
यस्मिन् वा कुपितः सर्पो विसृजेद्धि फले विषम् ।
तेनास्य दोषसंघातः स्थिरो लीनो विमार्गगः ॥
विषेणाशु प्रमाथित्वादाशु भिन्नः प्रवर्त्तते ।
विषेण हृतदोषन्तं शीताम्बुपरिषेचितम् ॥
पाययेत भिषग्दुग्धं यवागूं वा यथाबलम् ।
त्रिवृन्मण्डूकपर्ण्योश्च शाकं सयववास्तुकम् ।
भक्षयेत्कालशाकं वा स्वरसोदकसाधितम् ॥
निरम्ललवणस्नेहं स्विन्नास्विन्नमनन्नभुक् ।
मासमेकं ततश्चैव तृषितः स्वरसं पिबेत्" ॥
"इदन्तु शल्यहर्त्तॄणां कर्म्म स्यादस्त्रकर्म्मणा ।
मात्रायुक्तेन शस्त्रेण पाटयेन्मतिमान् भिषक् ॥
विपाट्यान्त्राण्यतः पश्चाद्वीक्ष्य बद्धक्षतान्त्रयोः ।
सर्पिषाभ्यज्य केशादीन्विसृज्य विमोचयेत् ॥
मूर्च्छनात् यच्च संमूढमन्त्रं यच्च विमोचयेत् ।
छिद्राण्यन्त्रस्य तु स्यूत्वै ग्राहयित्वा पिपीलिकैः ॥
बहुशः संगृहीतानि मत्वा छित्त्वा पिपीलिकान् ।
प्रतियोगैः प्रवेश्यान्त्रं वहिः सीव्येद्व्रणान्ततः ।
तथा जातोदकं सर्व्वमुदरं व्यधयेद्भिषक् ॥
वामपार्श्वे त्वधो नाभेर्नाडीं दत्त्वा च गालयेत् ।
निःस्राव्य च विमृज्यन्तद्दृढयेद्वाससोदरम् ॥
तथा वस्तिविरेकाद्यैर्ग्लानं सर्व्वञ्च वेष्टयेत् ।
निःसृते लङ्घितः पेयामस्नेहलवणां पिबेत् ॥
अतः परञ्च षण्मासान् क्षीरवृत्तिर्भवेन्नरः ।
त्रीन् मासान् पयसा पेयां पिबेत्त्रींश्चापि भोजयेत् ॥
श्यामाकं कोरदूष्यं वा क्षारेण लघुभोजनः ।
नरः संवत्सरेणैवं जयेत प्राप्तं जलोदरम् ॥
प्रयोगाणाञ्च सर्व्वेषामनु क्षीरं प्रयोजयेत् ।
दोषानुबन्धरक्षार्थं बलस्थैर्य्यार्थमेव च ॥
प्रयोगापचिताङ्गानां हितं ह्युदरिणां पयः ।
सर्व्वधातुक्षयार्त्तानां देवानाममृतं यथा" ॥
इति चरके चिकित्सितस्थाने त्रयोदशोऽध्यायः ।
"धन्वन्तरिर्धर्म्मभृतां वरिष्ठो
राजर्षिरिन्द्रप्रतिमो बभाषे ।
शिष्याधिपत्ये विनयोपपन्नं
शिष्यं शुभं सुश्रुतमन्वशासत् ॥
पृथक् समस्तैरपि चेह दोषैः
प्लीहोदरं बद्धगुदं तथैव ।
आगन्तुकं सप्तममष्टमन्तु
दकोदरञ्चेति वदन्ति तानि ॥
सुदुर्ब्बलाग्नेरहिताशनस्य
संशुष्कपूत्यन्ननिषेवणाद्वा ।
स्नेहादिमिथ्याचरणाच्च जन्तो-
र्वृद्धिं गताः कोष्ठमभिप्रपन्नाः ॥
गुल्माकृतिव्यञ्जितलक्षणानि
कुर्व्वन्ति घोराण्युदराणि दोषाः ।
कोष्ठादुपस्नेहवदन्नमार्गे
निरुध्य दुष्टोऽनिलमार्गगश्च ॥
त्वचः समुन्नम्य शनैः समन्ता-
द्विवर्द्धमानो जठरं करोति" ॥ * ॥
अस्य पूर्व्वरूपं यथा,—
"तत्पूर्व्वरूपं बलवर्णकाङ्क्षा
बलीविनाशो जठरे हि राज्यः ।
जीर्णापरिज्ञानविदाहवत्यौ
वस्तौ रुजः पादगतश्च शोथः" ॥
वातादिजनितलक्षणानि यथा,—
"संगृह्य पार्श्वोदरपृष्ठनाभी-
र्नर्दत् कृष्णशिरावनद्धम् ।
सशब्दमानाहवदुग्रशूलम्
वातोदरं पवनात्मकन्तत् ॥ १ ॥
यन्मोहतृष्णाज्वरदाहयुक्तं
पीतं शिरा यत्र भवन्ति पीताः ।
पीताक्षिविण्मूत्रनखाननस्य
पित्तोदरं तदचिराभिवृद्धि ॥ २ ॥
यच्छीतलं शुक्लशिरावनद्धं
गुरु स्थिरं शुक्लनखाननस्य ।
स्निग्धं महच्छोफयुतं समन्तात्
कफोदरं तच्च चिराभिवृद्धि ॥ ३ ॥
विदाह्यभिष्यन्दिरतस्य जन्तोः
प्रदुष्टमत्यर्थमसृक्कफश्च ।
प्लीहाभिवृद्धिं सततं करोति
प्लीहोदरं तत् प्रवदन्ति तज्ज्ञाः ॥
वामे च पार्श्वे परिवृद्धिमेति
विशेषतः सीदति चातुरोऽत्र ।
मन्दज्वराग्निः कफपित्तलिङ्गै-
रुपद्रुतः क्षीणबलोऽतिपाण्डुः ॥
सव्येतरस्मिन् यकृति प्रदुष्टे
ज्ञेयं यकृद्दाल्युदरं तदेव" ॥ ४ ॥
दृष्योदरं बद्धगुदोदरं परिस्राव्युदरं दकोदरञ्चेति
चतुर्णामप्युदराणां सुश्रुतोक्तं लक्षणादिकं यत् भाव-
प्रकाशे संगृहीतं तत्तच्छब्दान्यविधम् ॥
अस्य चिकित्सा यथा ।
"अष्टावुदराणि पूर्व्वमुद्दिष्टानि तेष्वसाध्यं बद्धगुदं
परिस्रावि चावशिष्टानि कृच्छ्रसाध्यानि सर्व्वाण्येव
च प्रत्याख्यायोपक्रमेत तेष्वाद्यास्तुर्व्वर्गो भेषज-
साध्यः कालप्रकर्षात् सर्व्वाण्येव शस्त्रसाध्यानि
वर्ज्जयितव्यानि वा ॥
उदरी तु गुर्व्वभिष्यन्दिरूक्षविदाहिस्निग्धपिशित-
परिषेकावगाहान् परिहरेत् । शालिषष्टिकयव-
गोधूमनीवारानित्यमश्नीयात् ॥
तत्र वातोदरिणं विदारिगन्धादिसिद्धेन सर्पिषा
स्नेहयित्वा तिल्वकसिद्धेनानुलोम्य चित्राफलतैल-
प्रगाढेन विदारिगन्धादिकषायेणास्थापयेदनुवासयेच्च
शाल्वणेन चोपनाहयेदुदरम् । भोजयेच्चैनं विदा-
रिगन्धादिसिद्धेन क्षीरेण जाङ्गलरसेन चाभीक्ष्णं
स्वेदयेत् ॥ * ॥
पित्तोदरिणन्तु मधुरगणसिद्धेन सर्पिषा स्नेह-
यित्वा श्यामात्रिफलात्रिवृद्विपक्वेनानुलोम्य शर्क-
रामधुघृतप्रगाढेन न्यग्रोधादिकषायेणास्थापये-
दनुवासयेच्च पायसेनोपनाहयेदुदरं भोजयेच्चैनं
विदारिगन्धादिसिद्धेन पयसा ॥ * ॥ श्लेष्मोदरिणं
पिप्पल्यादिकषायसिद्धेन सर्पिषोपस्नेह्य स्नुक्क्षीर-
सिद्धेनानुलोम्य त्रिकटुकमूत्रक्षारतैलप्रगाढेन
मुष्ककादिकषायेणास्थापयेदनुवासयेच्च शणातसी-
धातकीकिण्वसर्षपमूलकबीजकल्केनोपनाहयेदु-
दरं भोजयेच्चैनं त्रिकटुकप्रगाढेन कुलत्थयूषेणा-
पायसेन ॥ स्वेदयेच्चाभीक्ष्णम् ॥ * ॥
तथा त्रिदोषजे प्रत्याख्याय सप्तलाशङ्खिनीस्वरस-
सिद्धेन सर्पिषा । विरेचयेन्मासमर्द्धं मासं वा
दूष्योदराणां मूत्रगोमूत्रसिद्धेन वा शुद्धकोष्ठन्
स्नुक्श्वगन्धाकुञ्जाकाकादनीमूलकल्कं पाययेत् ।
इक्षुकाण्डानि वा कृष्णसर्पेण दंशयित्वा भक्षयेत् ।
वल्लीफलानि वा सकलं कन्दजं वा विषमासेवयेत्
तेनागदो भवत्यन्यं वा भावमापद्यते ॥ * ॥
भवति चात्र,—
"कुपितानिलमूलत्वात् सञ्चितत्वान्मलस्य च ।
सर्व्वोदरेषु शंसन्ति बस्त्यश्चाप्यनुलोमनम्" ॥
ज्योतिष्मतीफलतैलं वा क्षीरेण स्वर्जिकाहिङ्गुमिश्रं
पिबेत् । गुडहरीतकीं वा हरीतकीं भक्षयेत् ॥
स्नुहीक्षीरभावितानां वा पिप्पलीनां सहस्रं का-
लेन पथ्याकृष्णाचूर्णं वा स्नुहीभावितामुत्कारिकां
पक्वां दापयेत्" ॥
"प्लीहोदरिणः स्निग्धस्विन्नस्य दध्ना भुक्तवतो वाम-
बाहौ कूर्परस्याभ्यन्तरतः शिरां विध्येद्विमर्दयेत्
प्लीहानं रुधिरस्यन्दनार्थं ततः संशुद्धदेहं
समुद्रशुक्तिकाक्षारं पयसा पाययेत् हिङ्गुसौवर्च्च-
लक्षारेण वा स्रुतेन पलाशक्षारेण वा यवक्षारम् ।
पारिभद्रकक्षारकापामार्गक्षारं वा तैलसंसृष्टम् ।

शोभाञ्जनकषायं वा पिप्पलीसैन्धवचित्रकयुक्तम् । पूतिकरञ्जक्षारं वाम्लस्रुतं त्रिकटुलवण-पिप्पली-प्रगाढम् ॥ * ॥

पिप्पलीपिप्पलीमूलचित्रकचव्यशृङ्गवेरयवक्षारसैन्धवानां पालिकाभागा घृतप्रस्थं तत्तुल्यं क्षीरं तदैकध्यं विपाचयेदेतत् षट्पलकं नाम सर्पिः प्लीहाभिषङ्गगुल्मोदरोदावर्त्त-श्वयथु-पाण्डुरोग-कास-श्वास-प्रतिश्यायोर्द्ध्ववातविषमज्वरानपहन्ति मन्दाग्निर्वा हिङ्ग्वादिकं चूर्णमुपयुञ्जीत यकृद्दाल्येऽप्येष एव क्रियाविभागः विशेषतस्तु दक्षिणबाहौ शिराव्यधः" ॥

"मणिबन्धं समासाद्य वामाङ्गुष्ठसमीरिताम् ।
दहेत्सिरां शरेणाशु प्लीह्नो वैद्यः प्रशान्तये" ॥ * ॥

बद्धगुदे परिस्राविणि च स्निग्धस्विन्नस्याभ्यक्तस्याधो नाभेर्व्वामतश्चतुरङ्गुलमपहाय रोमराज्या उदरं पाटयित्वा चतुरङ्गुलप्रमाणान्यन्त्राणि निष्कृष्य निरीक्ष्य बद्धगुदस्यान्त्रप्रतिरोधकरमश्मानं बालं वा पोह्य मलजातं वा ततो मधुसर्पिर्भ्यामभ्यज्यान्त्राणि यथास्थानं स्थापयित्वा बाह्यं व्रणमुदरस्य सीव्येत् । परिस्राविण्यप्येवमेव शल्यमुद्धृत्यान्त्रस्रावान् संशोध्य तच्छिद्रमन्त्रं समाधाय कालपिपीलिकाभिर्दंशयेत् दष्टे च तासां कायानपहरेत् न शिरांसि ततः पूर्व्ववत् सीव्येत् सन्धानञ्च यथोक्तं कारयेत् यष्टीमधुकमिश्रया च कृष्णमृदावलिप्य बन्धेनोपचरेत् ततो निवातमागारं प्रवेश्याचारिकमुपदिश्य वासयेदेनं तैलद्रोण्यां सर्पिर्द्रोण्यां वा पयोवृत्तिमिति ॥ * ॥ उदकोदरिणस्तु वातहरतैलाभ्यक्तस्योष्णोदकस्विन्नस्य स्थितस्यासेः सुपरिगृहीतस्याकक्षात् परिवेष्टितस्याधो नाभेर्वामतश्चतुरङ्गुलमपहाय रोमराज्या व्रीहिमुखेनाङ्गुष्ठोदरप्रमाणमवगाढं विध्येत् । तत्र त्रपुदीनामन्यतमस्य नाडीं द्विद्वारां पक्षनाडीं वा संयोज्यादोषोदकमवसिञ्चेत्ततो नाडीमपहृत्य तैललवणेनाभ्यज्य व्रणबन्धेनोपचरेन्नचैकस्मिन्नेव दिवसे सर्व्वं दोषोदकमपहरेत् सहसा ह्यपहृते तृष्णाज्वराङ्गमर्द्दातीसारश्वासपाददाहा उत्पद्येरन् आपूर्य्यते वा भूयस्तरमुदरमसञ्जातप्राणस्य तस्मात्तृतीयचतुर्थपञ्चमषष्ठाष्टमदशमद्वादशषोडशरात्राणामन्यतममन्तरीकृत्य दोषोदकमल्पाल्पमवसिञ्चेत् । निःस्रुते निःस्रुते च दोषे गाढतरमाविककौशेयचर्म्मणामन्यतमेन परिवेष्टयेदुदरं तथा नाध्मापयति वायुः षण्मासांश्च पयसा भोजयेज्जाङ्गलरसेन वा तत्र त्रीन् मासान् अर्द्धोदकेन पयसा फलाम्लेन जाङ्गलरसेन वावशिष्टं मासत्रयमन्नं लघुहितं वा सेवेतैवं संवत्सरेणागदो भवति ॥

भवति चात्र,

आस्थापने चैव विरेचने च
पाने तथाहारविधिक्रियासु ।
सर्व्वोदरिभ्यः कुशलैः प्रयोज्यं
क्षीरं शृतं जाङ्गलजो रसो वा" ॥

इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने उदराधिकारः ॥

औषधान्याह ॥

"शुद्धसूतं द्विधा गन्धं मृताकायःशिलाजतु ।
रसमात्रेण दातव्यं रसस्य द्विगुणं विषम् ॥
त्रिकटुचित्रकाकोलीनिर्गुण्डीमुषलीरजः ।
अजमोदाविषांशेन प्रत्येकञ्च प्रकल्पयेत् ॥
निम्बपञ्चाङ्गलक्काथभावनाञ्चैकविंशतिम् ।
भृङ्गराजरसैः सप्त दत्त्वा क्षौद्रेण लेहयेत् ॥
बदरास्थिप्रमाणेन वटिका तां दिवा निशि ।
सर्व्वोदरं निहन्त्याशु नाम्ना वैश्वानरी वटी ॥
देवदारुवह्निमूलकल्कं क्षीरेण पाचयेत् ।
भोजनं मेषदुग्धेन कौलत्थेन रसेन च" ॥
इति वैश्वानरी वटी ॥ * ॥

"पिप्पली मरिचं ताम्र-काञ्चनीचूर्णसंयुतम् ।
स्नुहीक्षीरे दिनं मर्द्य तुल्यं जैपालबीजकम् ॥
निष्कं खादेत् विरेकाय सद्यो हन्ति जलोदरम् ।
रेचनानाञ्च सर्व्वेषां दध्यन्नं स्तम्भने हितम् ।
दिनान्ते च प्रदातव्यमन्यद्वा मुद्गयूषकम्" ॥
इति जलोदरारिरसः ॥ * ॥

"पारदं शुक्तितुल्यञ्च जैपालं पिप्पलीसमम् ।
आरग्वधफलान्मज्जा वज्रीदुग्धेन मर्द्दयेत् ।
माषमात्रं वटीं खादेत् क्षीणा हन्ति जलोदरम् ॥
चिञ्चाफलरसञ्चानु पथ्यं दध्योदनं हितम् ।
दकोदरहरश्चैव कठिने रेचनेन च" ॥
इति उदरारिरसः ॥ * ॥

"द्विकर्षं लौहचूर्णस्य चाभ्रस्यापि पलार्द्धकम् ।
कर्षं शुद्धं मृतं ताम्रं लिम्पाकाण्डित्वचा पलम् ॥
मृगाजिनपलं भस्म सर्व्वमेकत्र कारयेत् ।
नवगुञ्जाप्रमाणेन वटिका कारयेद्भिषक् ॥
यकृत्प्लीहोदरहरं कामलाञ्च हलीमकम् ।
कासं श्वासं ज्वरं हन्याद्बलवर्णाग्निकारकम् ।
वृकोदरं त्विदं लौहं वातरक्तविनाशनम्" ॥
इति वृकोदरलौहम् ॥ * ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहः ॥

पथ्यानि यथा,—

"विरेचनं लङ्घनमल्पसम्भवा
कुलत्थमुद्गारुणशालयो यवाः ।
मृगद्विजाजाङ्गलसञ्ज्ञयान्विताः
पयः सुरामाक्षिकसीधुमाधवाः ॥
तक्रं रसोनोरुबुकैलमार्द्रकम्
शालिञ्च शाकं कुलकं कटिल्लकम् ।
पुनर्नवा शिग्रुफलं हरीतकी
ताम्बूलमेलायवशूकमासवम् ॥
अजा-गवोष्ट्री-महिषी-पयोजलं
लघूनि तिक्तानि च दीपनान्यपि ।
वस्त्रेण संवेष्टनमग्निकर्म्मता
विषप्रयोगोऽनुमता यथायथम्" ॥ * ॥

अपथ्यानि यथा ॥

"सस्नेहनं धूमपानं जलपानं शिराव्यधः ।
छर्द्दियानं दिवानिद्रा व्यायामः पिष्टवैकृतम् ॥
औदकानूपमांसानि पत्रशाकांस्तिलानपि ।
उष्णानि च विदाहीनि लवणान्यशनानि च ॥
शिम्बीधान्यं विरुद्धान्नं दुष्टनीरं गुरूणि च ।
महेन्द्रगिरिजातानां सरितां सलिलानि च ॥
विष्टम्भीनि विशेषात्तु स्वेदं छिद्रसमुद्भवे ।
वर्ज्जयेदुदरव्याधौ वैद्यो रक्षन्निजं यशः" ॥
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधिः ॥ * ॥)

उदरामयः, पुं, (उदरस्य आमयः ।) रोगविशेषः । तत्पर्य्यायः । अन्नगन्धिः २ अतिसारः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अस्योपशमलक्षणं चिकित्सास्थाने नवमाध्याये वाभटेनोक्तम् । यथा,

"यस्योच्चारं विना मूत्रं पवनो वा प्रवर्त्तते ।
दीप्ताग्नेर्लघुकोष्ठस्य शान्तस्तस्योदरामयः" ॥)

उदरावर्त्तः, पुं, (उदरे आवर्त्त इव ।) नाभिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

उदरिणी, स्त्री, (उदरं तज्जातगर्भोऽस्या अस्तीति । उदर + इनि + ङीप् ।) गर्भवती । इति हेमचन्द्रः । (उदरमस्या अस्तीति वाक्ये । वृहदुदरयुक्ता ।

"लम्बस्तनीमुदरिणीं विदीर्णोत्फुल्लपादकाम् ।
धात्रा वैरूप्यनिर्म्माणवैदग्धीं दर्शितामिव" ॥
इति कथासरित्सागरे विंशतरङ्गे ॥)

उदरिलः, त्रि, (अतिशयितमुदरमस्य । उदर + तुन्दादिभ्यः इलच्चेति इलच् ।) वृहदुदरयुक्तः । भुडिया इति भाषा । तत्पर्य्यायः पिचिण्डिलः २ वृहत्कुक्षिः ३ तुन्दिः ४ तुन्दिकः ५ तुन्दिलः ६ उदरी ७ । इति हेमचन्द्रः ॥

उदरी, [न्] त्रि, (अतिशयितमुदरमस्य । उदर + इनि ।) उदरिलः । इति हेमचन्द्रः ॥ (उदररोगग्रस्तः । यथा सुश्रुते चिकित्सितस्थाने १४ अध्याये । "उदरी तु गुर्व्वभिष्यन्दिरूक्षविदाहिस्निग्धपिशितपरिषेकावगाहान् परिहरेत् । शालिषष्टिकयवगोधूमनीवारान्नित्यमश्नीयात्" ॥)

उदर्कः, पु, (उत् + ऋच् + घञ् ।) उत्तरकालोद्भवफलम् । इत्यमरः ॥ भविष्यत्कालः । इति धरणी ॥
("परित्यजेदर्थकामौ यौ स्यातां धर्म्मवर्ज्जितौ ।
धर्म्मञ्चाप्यसुखोदर्कं लोकविक्रुष्टमेव च" ॥
इति मनुः ४ । १७६ ॥
"उदर्कस्तव कल्याणि ! तुष्टो देवगणेश्वरः" ॥
इति महाभारते पाण्डवोत्पत्तौ । १ । १२३ । २९ ॥) मदनकण्टकम् । इति मेदिनी । मयना गाछेर काँटा इति भाषा ॥

उदर्च्चिः, [स्] त्रि, (उद्गतं अर्च्चिः प्रभा यस्मात् ।) उत्प्रभः । इति मेदिनी । (यथा रघौ १५ । ७६ ।
"ऋचेवोदर्च्चिषं सूर्य्यं रामं मुनिरुपस्थितः" ॥
"प्रदक्षिणप्रक्रमणात् कृशानो-
रुदर्च्चिषस्तन्मिथुनं चकाशे" ।
इति रघुवंशे ७ । २४ । तथा, कुमारे ३ । ७१ ।
"स्फुरन्नुदर्च्चिः सहसा तृतीया-
दक्ष्णः कृशानुः किल सम्पपात" ॥)

उदर्च्चिः, [स्], पुं, (उद्र्द्ध्वं गतं अर्च्चिर्यस्य ।) अग्निः । इति मेदिनी ॥
"प्रक्षिप्योदर्च्चिषं कक्षे शेरते तेऽभिमारुतम्" ॥
इति माघे २ । ४२ ॥ हरिः ।) शिवः । कन्दर्पः । इति शब्दरत्नावली ॥

उदर्द्दः, पु, (उदर्द्दति पीडयतीति । उत् + अर्द्द + अच् ।) रोगविशेषः । तस्य लक्षणम् । यथा, निदाने ॥

"वरटीदष्टसंस्थानः शोथः संजायते बहिः।
सकण्डूस्तोदबहुलः छर्द्दिज्वरविदाहवान्॥
उदर्द्दमिति तं विद्याच्छीतपित्तमथापरे।
वाताधिकं शीतपित्तमुदर्द्दस्तु कफाधिकम्"॥
(अस्य चिकित्सा यथा,
"अभ्यङ्गः कटुतैलेन सेकश्चोष्णाम्बुभिस्ततः।
उदर्द्दे वमनं कार्य्यं पटोलारिष्टवारिणा"॥
"सगुडं दीप्यकं यस्तु खादेत् पथ्यान्नभुङ्नरः।
तस्य नश्यति सप्ताहादुदर्द्दः सर्व्वदेहगः"॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे॥)

उदलावणिकः, त्रि, (उदलवणेन लवणाम्भसा सिद्धः। उदलवण + ठक्।) लवणोदकसंसिद्धव्यञ्जनादिः। इति हलायुधः॥

उदवसितं, क्ली, (उदर्द्धमवसीयते स्म। षो अन्तकर्म्मणि षिञ् बन्धने वा। क्तः। द्यतिस्यतीतीत्वम्।) गृहम्। इत्यमरः॥

उदश्वित्, क्ली, (उदकेन श्वयति वर्द्धते इति। उद + श्वि + क्विप् + तुक्।) अर्द्धजलयुक्तघोलम्। इत्यमरः॥ अस्य गुणाः। लेपात् कुष्ठरोगनाशित्वम्। दाहतृष्णामुखशोषनाशित्वञ्च। इति राजवल्लभः॥ ("अर्द्धोदकमुदश्वित्स्यात्"॥
"उदश्विच्छ्रेष्मलं बल्यं श्रमघ्नं परमं मतम्"॥
इति हारीते प्रथमस्थानेऽष्टमोऽध्यायः॥)

उदात्तं, त्रि, (उत् + आ + दा + क्त।) दयात्यागादिसम्पन्नम्। इति मेदिनी॥ दृश्यम्। दाता। महत्। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, रामायणे २य काण्डे।)
"उदात्तदन्तानाम् कुञ्जराणाम्"।
नायकभेदः। यथा साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदे॥
"अविकत्थनः क्षमावान् अतिगम्भीरो महासत्त्वः।
स्थेयान् निगूढमानो धीरोदात्तो दृढव्रतः कथितः"॥)

उदात्तः, पुं, (उच्चैरादीयते स्म। उत + आ + दा + क्त।) स्वरभेदः। स तु वेदगाने उच्चैःस्वरः। इत्यमरः॥ दानम्। वाद्यविशेषः। इति शब्दरत्नावली॥
काव्यालङ्कारभेदः। इति मेदिनी॥(यदुक्तं साहित्यदर्पणे। १० म परिच्छेदे। ११।
"लोकातिशयसम्पत्तिवर्णनोदात्तमुच्यते।
यद्वापि प्रस्तुतस्याङ्गं महतां चरितं भवेत्"॥)

उदानः,पुं, (उद्र्द्धेन आनिति अनेन। उत् + आङ् + अन् + घञ्।) कण्ठस्थवायुः। इत्यमरः॥ तस्य कर्म्म ऊर्द्ध्वनयनम्। इति श्रीधरस्वामी॥
(यथा, सङ्गीतरत्नाकरे, १। ६४।
"उदानः पादयोरास्ते हस्तयोरङ्गसन्धिषु।
कर्म्मास्य देहोन्नयनोत्क्रमणादि प्रकीर्त्तितम्"॥)
"ऊर्द्ध्वगमनवान् कण्ठस्थानीयोत्क्रमणवायुः"।
इति वेदान्तः॥ (तथा चोक्तम्।
"हृदि प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभिसंस्थितः।
उदानः कण्ठदेशे स्यात् व्यानः सर्व्वशरीरगः"॥
"उदानो नाम यस्तूर्द्धमुपैति पवनोत्तमः"।
इति महाभारते वनपर्व्वणि॥
प्रकुपितोदानस्य लक्षणं यथा।
"हिक्का श्वासः परिश्वासः कासः शोषार्त्तिघण्टिकाः।
हृल्लासो हृदि शूलञ्च यक्षदाहादिका वमिः।
क्षवथुर्ज्जृम्भणञ्चैव तथा वैस्वर्य्यपीनसौ॥
अरुचिश्च प्रतिश्याय एते प्रोक्ता उदानतः।
उदानः श्रमसंयुक्तो दोषात् हृदि प्रकुप्यति"॥
इति चिकित्सितस्थाने २१ अध्याये हारीतेनोक्तम्॥ *॥
"उदानः क्षवथूद्गारच्छर्द्दिनिद्राविधारणैः।
गुरुभारातिरुदितहास्याद्यैर्विकृतो गदान्॥
कण्ठरोधमनोभ्रंशच्छर्द्द्यरोचकपीनसान्।
कुर्य्याच्च गलगण्डादींस्तांस्तान् जत्रूर्द्ध्वसंश्रयान्"।
इति निदानस्थाने षोडशेऽध्याये वाभटेनोक्तम्॥*॥
अस्य स्थानं कार्य्यञ्च यथा॥
"उदानस्य पुनः स्थानं नाभ्युरःकण्ठ एव च।
वाक्प्रवृत्तिः प्रयत्नोर्ज्जा बलवर्णादि कर्म्म च"॥
इति चिकित्सास्थाने २८ अध्याये चरकेणोक्तम्॥
"उदानो नाम यस्तूर्द्ध्वमुपैति पवनोत्तमः॥
तेन भाषितगीतादिविशेषोऽभिप्रवर्त्तते।
ऊर्द्ध्वजत्रुगतान् रोगान् करोति च विशेषतः"॥
दोषान्तरगतस्यास्य लक्षणं यथा॥
"उदाने पित्तसंयुक्ते मूर्च्छादाहभ्रमक्लमाः।
अस्वेदहर्षौ मन्दाग्निः शीतस्तम्भौ कफावृते"॥
इति निदानस्थाने प्रथमेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम्॥
उदरावर्त्तः। नाभिः। सर्पविशेषः। इति मेदिनी॥
पक्ष्म। इति शब्दरत्नावली॥

उदारः,त्रि, (उत्कृष्टमासमन्तात् राति। रा + आतश्र्तिकः। उदर्य्यते, ऋ गतिप्रापणयोः कर्म्मणि घञ् वा।) दाता। महान्। (यथा गीतायां ७।१८॥
"उदाराः सर्व्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम्"॥
"उदारा महान्तः मोक्षभाज एव इत्यर्थः"॥
इति श्रीधरस्वामी।) ऋज्वाशयः। तत्पर्य्यायः। दक्षिणः २ सरलः ३। इत्यमरः॥
("कः उदारः समर्थश्च त्रैलोक्यस्यापि रक्षणे"।
इति रामायणे आदिकाण्डे। गभीरः। सारवान्। रम्यः। न्याय्यः।
"इत्यर्घ्यपात्रानुमितव्ययस्य
रघोरुदारामपि गां निशम्य"।
इति रघुः ५। १२। असाधारणः। सरलाशयः। शिष्टः।
"स तद्वति विनतुरुदारमतेः
प्रतिगृह्य वचो विससर्ज्ज मुनिम्"। इति रघुः ८।९१।)

उदावत्सरः, पुं, संवत्सरादिपञ्चान्तर्गतवत्सरविशेषः। अस्मिन् वर्षे गोप्यदानं महाफलम्। इति तिथ्यादितत्त्वम्॥

उदावर्त्तः, पुं, (उत् + आङ् + वृत् + घञ्।) रोगविशेषः। तत्पर्य्यायः। गुदग्रहः २। इति हेमचन्द्रः॥ मलमूत्रवातरोधकरोगः। तस्य निदानं संप्राप्तिश्च। यथा निदाने।
"वातविण्मूत्रजृम्भाश्रुक्षवोद्गारवमीन्द्रियम्।
क्षुत्तृष्णोच्छ्वासनिद्राणां धृत्योदावर्त्तसम्भवः"॥
(अपरञ्चास्य सनिदानसम्प्राप्तिकं लक्षणं यथा,—
"कषायतिक्तोषणरूक्षभोज्यैः
सन्धारणाभोजनमैथुनैश्च।
पक्वाशये कुप्यति चेदपानः
स्रोतांस्यधोगानि बली स रुद्ध्वा॥
करोति विण्मूत्रसमीरसङ्गं
क्रमादुदावर्त्तमतः सुघोरम्।
रुग्वस्तिहृत्कुक्ष्युदरेष्वभीक्ष्णं
स पृष्ठपार्श्वेष्वतिदारुणा स्यात्॥
आध्मानहृल्लासविकर्त्तिकाश्च
तोदोऽविपाकश्च सबस्तिशोथः।
वर्च्चोऽप्रवृत्तिर्जठरे च गण्डा-
न्यूर्द्ध्वञ्च वायुर्व्विहितो गुदे स्यात्॥
कृच्छ्रेण शुष्कस्य चिरात् प्रवृत्तिः
स्याद्वा तनुः स्यात् खरशीतलाङ्गौ।
ततश्च रोगा ज्वरमूत्रकृच्छ्र-
प्रवाहिकाहृद्ग्रहणीप्रदोषाः॥
वम्यान्ध्यबाधिर्य्यशिरोऽभिताप-
वातोदराष्ठीलमनोविकाराः।
तृष्णास्रपित्तारुचिगुल्मकास-
श्वासप्रतिश्यायहितपार्श्वरोगाः।
अन्ये च रोगा बहवोऽनिलोत्था
भवन्त्युदावर्त्तकृताः सुघोराः"॥
अस्य चिकित्सा यथा,
"तं तैलशीतज्वरनाशनोक्त-
स्वेदैर्यथोक्तैः प्रविलीनदोषम्।
उपाचरेद्वर्त्तिनिरूहबस्ति-
स्नेहैर्विरेकैरनुलोमनार्थैः॥ *॥
श्यामात्रिवृन्मागधिकाग्निवर्णा
गोमूत्रपिष्टं दशभागमाषम्।
सनीलिका द्विर्त्तिमता गुडेन
वर्त्तिं कराङ्गुष्ठनिभां विदध्यात्॥
पिण्याकसौवर्च्चलहिङ्गुभिर्व्वा
ससर्षपस्यधमणाग्रधाकैः।
क्रिमिघ्नकम्पिल्लकशङ्खिनीभिः
सुधार्कजत्रागुडवर्त्तिनाभिः।
स्यात् पिप्पलीसर्षपराठवेश्म-
धूमसरोमूत्रगुडैश्च वर्त्तिः॥ *॥
श्यामाफलत्त्वं सपिप्पलीकं
नाडाथवा तत् प्रधमत्तु चूर्णम्।
रक्तोरुमूत्रांकरक्षाटक्याः
तनौ समासूतककस्य वा॥ *॥
स्निग्धं गुदे तान्यनुलोमयन्ति
नरस्य वर्च्चोऽनिलमूत्रसङ्गम्।
तथा विघाते तु भिषग्विदध्यात्
स्वभ्यक्तसुस्विन्नतनोर्निरूहम्॥
ऊर्द्ध्वानुलोमौषधमूत्रतैल-
क्षाराम्लवातघ्नयुतं सुतीक्ष्णम्॥ *॥
वातेऽधिके ह्यम्ललवणं सतैलं
क्षीरेण पित्ते तु कफे समूत्रम्।
समूत्रवर्च्चोऽनिलसङ्गमाशु
गुदे प्रिरोश्च प्रगुणीकरोति॥ *॥
त्रिवृन्मधायच्चनिलादिशाकं
ग्राम्योदकानूपरसैर्यवान्नम्।
अन्यैश्च दद्यादनिलमूत्रविड्भि-

रयात् प्रसन्नागुडसीधुपायी ॥ * ॥
भूयोऽनुबन्धे तु भवेद्विरेच्यो
मूत्रप्रसन्नादधिमण्डयुक्तैः" ॥ * ॥
द्विरुत्तरं हिङ्गुवचाग्निकुष्ठं
सुवर्च्चिका चैव विडङ्गचूर्णम् ।
सुखाम्बुनानाहविसूचिकार्त्ति-
हृद्रोगगुल्मोर्द्ध्वसमीरणघ्नम् ॥ * ॥
वचाभयाचित्रकयावशूकान्
सपिप्पलीकातिविषान् सकुष्ठान् ।
उष्णाम्बुनानाहविमूढवातान्
पीत्वा जयेदाशु समीरणार्त्तान्" ॥ * ॥
इति चिकित्सास्थाने षड्विंशेऽध्याये चरकेणोक्तम् ॥
सुश्रुतेनोत्तरतन्त्रे ५५ अध्यायेऽस्य सनिदानसम्प्राप्तिकं लक्षणं चिकित्सा चेति यदुक्तं तद्यथा ।
"अधश्चोर्द्ध्वञ्च भावानां प्रवृत्तानां स्वभावतः ।
न वेगान् धारयेत् प्राज्ञो वातादीनां जिजीविषुः ॥
वातविण्मूत्रजृम्भाश्रुक्षवोद्गारवमीन्द्रियैः ।
व्याहन्यमानैरुदितैरुदावर्त्तो निरुच्यते ॥
क्षुत्तृष्णा-श्वास-निद्राणामुदावर्त्तो विधारणात् ।
तस्याभिधास्ये व्यासेन लक्षणञ्च चिकित्सितम् ॥
त्रयोदशविधस्त्वासौ भिन्न एतैस्तु कारणैः ।
अपथ्यभोजनाच्चापि वक्ष्यते च यथाक्रमः ॥
आध्मानशूलौ हृदयोपरोधं
शिरोरुजं श्वाससतीवहिक्काम् ।
कास-प्रतिश्याय-गलग्रहांश्च
बलासपित्तप्रसरञ्च घोरम् ॥
कुर्य्यादपानोऽभिहतः स्वमार्गे
हन्यात् पुरीषं मुखतः क्षिपेद्वा ॥ १ ॥
आटोपशूलौ परिकर्त्तनञ्च
सङ्गः पुरीषस्य तथोर्द्ध्ववातः
पुरीषमास्यादथवा निरेति
पुरीषवेगेऽभिहते नरस्य ॥ २ ॥
मूत्रस्य वेगेऽभिहते नरस्तु
कृच्छ्रेण मूत्रं कुरुतेऽल्पमल्पम् ।
मेढ्रे गुदे वङ्क्षणमुष्कयोश्च
नाभिप्रदेशेष्वथवापि मूर्द्ध्नि ॥
आनद्धवस्तिश्च भवन्ति तीव्राः
शूलाश्च शूलैरिव भिन्नमूर्त्तेः ॥ ३ ॥
मन्यागलस्तम्भशिरोविकारा
जृम्भोपघातात् पवनात्मकाः स्युः ।
श्रोत्राननघ्राणविलोचनोत्था
भवन्ति तीव्राश्च तथा विकाराः ॥ ४ ॥
आनन्दजं शोकसमुद्भवं वा
नेत्रोदकं प्राप्तममुञ्चतो हि ।
शिरोगुरुत्वं नयनामयाश्च
भवन्ति तीव्राः सह पीनसेन ॥ ५ ॥
भवन्ति गाढं क्षवथोर्विघाता-
च्छिरोऽक्षिनासाश्रवणेषु रोगाः ।
कण्ठास्यपूर्णत्वमतीवतोदः
कूजश्च वायोरथवा प्रवृत्तिः ॥ ६ ॥
उद्गारवेगेऽभिहते भवन्ति
जत्रोर्विकाराः पवनप्रसूताः ॥ ७ ॥
छर्द्देर्विघातेन भवेच्च कुष्ठं
येनैव दोषेण विदग्धमन्नम् ॥ ८ ॥
मूत्राशये वा गुदमुष्कयोश्च
शोफो रुजा मूत्रविनिग्रहश्च ।
शुक्राश्मरी तत्स्रवणं भवेद्वा
ते ते विकारा विहते तु शुक्रे ॥ ९ ॥
तन्द्राङ्गमर्द्दावरुचिः श्रमश्च
क्षुधोऽभिघातात् कृशता च दृष्टेः ॥ १० ॥
कण्ठास्यशोषः श्रवणावरोध-
स्तृष्णाभिघाताद्धृदये व्यथा च ॥ ११ ॥
श्रान्तस्य निश्वासविनिग्रहेण
हृद्रोगमोहावथवापि गुल्मः ॥ १२ ॥
जृम्भाङ्गमर्द्दोऽङ्गशिरोऽक्षिजाड्यं
निद्राभिघातादथवापि तन्द्रा" ॥ १३ ॥
अरिष्टलक्षणं यथा,
"तृष्णार्द्दितं परिक्लिष्टं क्षीणं शूलैरभिद्रुतम् ।
शकृद्वमन्तं मतिमानुदावर्त्तिनमुत्सृजेत् ॥
अस्य चिकित्सा यथा,
"सर्व्वेष्वेतेषु विधिवदुदावर्त्तेषु कृत्स्नशः ।
वायोः क्रिया विधातव्या स्वमार्गप्रतिपत्तये ॥
सामान्यतः पृथक्त्वेन क्रिया भूयो निबोध मे ।
आस्थापनं मारुतजे स्निग्धस्विन्ने विशिष्यते ॥१॥
पुरीषजे तु कर्त्तव्यो विधिरानाहिको भवेत् ॥२॥
सौवर्च्चलाढ्यां मदिरां मूत्रेऽभिहते पिबेत् ।
एलामप्यथ मद्येन क्षीरं वापि पिबेन्नरः" ॥३॥
"सहस्वेदैरुदावर्त्तं जृम्भाजं समुपाचरेत् ॥४॥
अश्रुमोक्षोऽश्रुजे कार्य्यः स्निग्धस्विन्नस्य देहिनः ॥५॥
तीक्ष्णाञ्जनावपीडाभ्यां तीक्ष्णगन्धोपसिङ्घनैः ।
वर्त्तिप्रयोगैरथवा क्षवशक्तिं प्रवर्त्तयेत् ॥
तीक्ष्णौषधप्रधमनैरथवादित्यरश्मिभिः ॥६॥
उद्गारजे क्रमोपेतं स्नैहिकं धूममाचरेत् ।
सुरां सौवर्च्चलवतीं वाजपूर्णरमान्विताम् ॥७॥
छर्द्द्याघातं यथा दोषं सम्यक् स्नेहादिभिर्जयेत् ।
सक्षारलवणोपेतमभ्यङ्गं वात्र दापयेत् ॥८॥
वस्तिशुद्धिकरावापश्चतुर्गुणजलस्य च ।
आवाग्निनाशात् क्वथितं पीतवन्तं प्रकामतः ।
रमयेयुः प्रिया नार्य्यः शुक्रोदावर्त्तिनं नरम् ॥९॥
क्षुद्विघाते हितं स्निग्धमुष्णमल्पञ्च भोजनम् ॥१०॥
तृष्णाघाते पिबेन्मन्थं यवागूं वापि शीतलाम् ॥११॥
भोज्यो रसेन विश्रान्तः श्रमश्वासातुरो नरः ॥१२॥
निद्राघाते पिबेत् क्षीरं स्वप्याच्चापि कथारतः" ॥१३॥
अपरञ्च सनिदानसम्प्राप्तिकं लक्षणं चिकित्सा च ॥
"वायुः कोष्ठानुगो रूक्षैः कषायकटुतिक्तकैः ।
भोजनैः कुपितः सद्य उदावर्त्तं करोति हि ॥
वातमूत्रपुरीषास्रकफमेदोवहानि वै ।
स्रोतांस्युदावर्त्तयति पुरीषञ्चातिवर्त्तयेत् ॥
ततो हृद्वस्तिशूलार्त्तो गौरवारुचिपीडितः ।
वातमूत्रपुरीषाणि कृच्छ्रेण कुरुते नरः ॥
श्वासकासप्रतिश्यायदाहमोहवमिज्वरान् ।
तृष्णाहिक्काशिरोरोगमनःश्रवणविभ्रमान् ॥
लभते च बहूनन्यान् विकारान् वातकोपजान् ।
तत्तैललवणाभ्यक्तं स्निग्धं स्विन्नं निरूहयेत् ॥
दोषतो भिन्नवर्च्चस्कं भुक्तञ्चाप्यनुवासयेत् ।
नचेच्छान्तिं प्रयात्येवमुदावर्त्तः सुदारुणः ॥
अथैनं बहुशः स्विन्नं गृह्णीयात् स्नेहविरेचनैः ।
पाययेत त्रिवृत्पीलुयवानीरसपानकैः" ॥
"देवदार्व्वग्निकं कुष्ठं वचाम्पथ्यां पलङ्कषाम् ।
पौष्कराणि च मूलानि तोयस्याढ्याढकं पचेत् ॥
पादावशिष्टं तत्पीतमुदावर्त्तं व्यपोहति" ।
घृतं यथा ।
"मूलकं शुष्कमार्द्रञ्च वर्षाभूः पञ्चमूलकम् ॥
आरेवतफलञ्चापसु पक्त्वा तेन घृतम्पचेत् ।
तत्पीयमानं शमयेत् उदावर्त्तमशेषतः" ॥*॥
"चूर्णं निकुम्भकम्पिल्लश्यामेन्द्राग्न्यग्निकोद्भवम् ।
कृतवेधनमागध्या लवणाग्राश्च साधयेत् ॥
गवां मूत्रेण ता वर्त्तीः कारयेत्तु गुदानुगाः" ।
वैद्यकरसेन्द्रसारसङ्ग्रहे यच्चिकित्सितं तद्यथा ॥
'त्रिकटुपारदं पथ्याकालकफलं द्विगुणं ।
थानकुलीनां स्वरसैर्गुडिका कार्य्याम्लरोल्लाम्लु ॥
प्रबलजलोदरगुल्मज्वरपाण्डामयनाशिनी ।
प्रोक्ता तिमिरार्णपटलविद्रधिप्रबलोदावर्त्तहर्त्री ॥
क्रिमिकोष्ठगात्रकणदूपिडकाश्च निहन्ति शूलचयं ।
शुद्धगुडिका कथिता भुवने श्रीवैद्यनाथाख्या" ॥
इति वैद्यनाथवटिका ॥ * ।
अथ अपथ्यानि यथा ।
"वमनं वेगरोधञ्च शमीधान्यानि कोद्रवम् ।
नालीतशाकं शालूकं जाम्बवं कर्कटीफलम् ॥
पिण्याकमाम्लकं सर्व्वं करीरं पिष्टवैकृतम् ।
विष्टम्भीनि विरुद्धानि कषायाणि गुरूणि च ॥
उदावर्त्ती प्रयत्नेन वर्जयेत् सततं नरः ।
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधिः ।)

उदासः, पुं, (उदस्यते इति । उत् + अस् + घञ् ।) उत्क्षेपः । उद्भावः । औदास्यमुक्त, चि ॥

उदासीनः, पुं, (उदास्ते इति । उत् + आस + शानच् + ईदास इति ईत्वम् ।) परतरः । इत्यमरः ॥ विजिगीषोः शत्रुमित्रभूमितो व्यवहितः व्यवहितत्वादेव नोपकारी नाप्यपकारी केवलमुद्धासीन इव । इति भरतः ॥ (यथा, मनुः ७।१५५।
"मध्यमस्य प्रचारञ्च विजिगीषोश्च चेष्टितम् ।
उदासीनप्रचारञ्च शत्रोश्चैव प्रयत्नतः" ॥
मण्डलभेदः । यथा, तत्रैव ७।१५८।
"अनन्तरमरिं विद्यादरिसेविनमेव च ।
अरेरनन्तरं मित्रमुदासीनं तयोः परम्" ॥
उपेक्षकः । यथा,
"उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्म्मसु" । इति गीतायाम् ॥ ९ । ९ ॥)

उदास्थितः, पुं, (उत् + आङ् + स्था + क्त ।) चरः । द्वारपालः । अध्यक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रव्रज्यावसितः । नष्टसन्न्यासः । इति मेदिनी ॥

उदाहरणं, क्ली, (उत् + आङ् + हृ + ल्युट् ।) दृष्टान्तः । तत्पर्य्यायः । उपोद्घातः २ उदाहारः ३ इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, माघे ।२।३३।
"प्रध्वंसितान्धतमसस्तत्रोदाहरणं रविः" ।
कथाप्रसङ्गः । कथनम् । यथा, कुमारे ।६।६५ ॥

"अथाङ्गिरसमग्रगण्यमुदाहरणावस्तुषु" ॥)
पञ्चन्यायावयवान्तर्गतमिदम् ॥ (नाट्यशास्त्रे सोल्कर्षवचनोपन्यासरूपो गर्भाङ्गभेदः । यदुक्तं साहित्यदर्पणे ६ष्ठ परिच्छेदे ।
"उदाहरणमुत्कर्षयुक्तं वचनमुच्यते" ।
यथा, वेणीसंहारे अश्वत्थामाङ्के ॥
"यो यः शस्त्रं बिभर्त्ति स्वभुजगुरुमदात्पाण्डवीनां चमूनां, यो यः पाञ्चालगोत्रे शिशुरधिकवया गर्भशय्यां गतो वा । यो यस्तत्कर्म्मसाक्षी चरति मयि रणे यश्च यश्च प्रतीपः, क्रोधान्धस्तस्य तस्य स्वयमिह जगतामन्तकस्यान्तकोऽहम्" ॥
षटत्रिंशन्नाटकलक्षणान्तर्गतलक्षणभेदः । यथा, साहित्यदर्पणे ६ष्ठ परिच्छेदे ।
"यत्र तुल्यार्थयुक्तेन वाक्येनाभिप्रदर्शनात् ।
साध्यतेऽभिमतश्चार्थस्तदुदाहरणं मतम् ॥)
उदाहारः, पुं, (उत् + आ + हृ + घञ् ।) उदाहरणं । इत्यमरः ॥ प्रकृतोपपादकदृष्टान्तादिः । इति भरतः ॥ यक्तिप्रागर्थनिरूपणं इति सारः ॥ प्रकृतसिद्धार्थो चिन्ता । इति रायमुकुटः ॥
उदितः, त्रि, (वद् + क्त । यद्वा । उत् + इण + क्त ।) उक्तः । (यथा, किराते । १ । २८ ।
"भवादृशेषु प्रमदाजनोदितं
भवत्यधिक्षेप इवानुशासनम्" ॥)
बद्धः । इत्यमरः ॥ उद्गतः । प्राप्तोदयः । इति मेदिनी ॥ (यथा, रामायणे ।
"उदयादुदितं दीप्तं ज्वालापिङ्गलसप्रभम्" ॥
"उदितेऽनुदिते चैव समयाध्युषिते तथा" ।
इति मनुः । २ । १५ ॥ तथा, किराते । ५ । ५ ।
"दधतमुच्चशिलान्तरगोपुराः
पुर इवोदितपुष्पवना भुवः" ॥)
उदितोदितः, त्रि, (उदिते कथिते शास्त्रे उदितः अभ्युदितः ।) शास्त्रज्ञः । इति स्मृतिः ॥
("पुरोहितञ्च कुर्व्वीत वृणुयादुदितोदितम् ।
दण्डनीत्याञ्च कुशलमथर्व्वाङ्गिरसे तथा" ॥
इति याज्ञवल्क्यः ॥)
उदीची, स्त्री, (उत् उत्तरं अञ्चत्यर्कः । उत्क्रान्तं दृष्टिपथं अञ्चति सूर्य्यो वा । उदः ईदित्यादेशः ईकारः । ऋत्विगादिना क्विन् । उगितश्चेति ङीप ।) उत्तरा दिक् । इत्यमरः ॥
("यदोदीच्यां गतिर्भानोस्तदा सूर्य्यबलाधिकम्" ॥
इति हारीतोत्तरे प्रथमस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥)
उदीचीनं, त्रि, (उदीची + ख ।) उदीच्यां भवं । उत्तरदिग्जातवस्तु । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, शतपथब्राह्मणे १३ । ८ । १ । ६ । "उदीचीनप्रवणं करोत्युदीची वै मनुष्याणां दिक्" ॥)
उदीच्यं, क्ली, (उदीच्यां भवम् । उदीची + यत् ।) बालकनामगन्धद्रव्यं । इत्यमरः ॥ बाला इति ख्यातम् । (बालकशब्देऽस्य गुणादयो वोद्धव्याः ॥)
उदीच्यः, पुं, (उदीच्यां भवः । उदीची + यत् ।) शरावतिनद्याः पश्चिमोत्तरदेशः । इत्यमरः ॥ (तद्देशवासिनि त्रि, यथा, रघौ ४ । ६६ ।
"शरैरुत्सवैरिवोदीच्यानुद्धरिष्यन् रसानिव" ॥

तथा, महाभारते युधिष्ठिरप्रबोधने ८ । ७० । ३४ ।
"हता उदीच्या निहताः प्रतीच्याः
प्राच्या निरस्ता दाक्षिणात्या विशस्ताः" ॥)
उदीरणं, क्ली, (उत् + ईर + ल्युट् ।) कथनम् । इति हलायुधः ॥ (यथा, कुमारे २ । १२ ।
("उद्घातः प्रणवो यासां न्यायैस्त्रिभिरुदीरणम्" ॥
प्रेरणम् । क्षेपणम् ।
"ब्रह्मास्त्रोदीरणात् पार्थो वेदानविकम्पनः" ।
इति महाभारते ॥)
उदीर्णः, त्रि, (उत् + ॠ + क्त ।) उदारः । महान् । इति जटाधरः ॥
("न हि राज्ञामुदीर्णानामेवम्भूतैर्न्नरैः क्वचित् ।
सख्यं भवति मन्दात्मन् ! श्रिया हीनैर्धनच्युतैः" ॥
इति महाभारते ॥ उत्थितः । उद्दीपितः ।
उद्गतः । यथा, कुमारे २ । ३२ ।
"भवल्लब्धवरोदीर्णास्तारकाख्यो महासुरः" ।
"अह्ना त्वरेण संरब्धस्तात्र च वसुधाधिप ।
उदीर्णा दहतः प्राज्ञ वनान्याशीविषोपमान्" ॥
इति महाभारते । पुं, विष्णुः । यथा, महाभारते विष्णुसहस्रनामकथने १३ । १४९ । ८० ।
"उदीर्णः सर्व्वतश्चक्षुरनीशः शाश्वत स्थिरः" ॥)
उदुम्बरं, क्ली,(उं प्राणं वराति इति उम्बरः उत् + उ + मंज्ञायां खच् । अरुर्द्विषदिति । मुम् । उत्कृष्टम् ब्रम् ।) ताम्रम् । इत्यमरः ॥ (ताम्रशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेय ॥)
उदुम्बरः, पुं, उडम्बरवृक्षः । यज्ञडुमुर इति भाषा । तत्पर्य्यायः । क्षीरवृक्षः २ हेमदुग्धः ३ सदाफलः ४ कालस्कन्धः ५ यज्ञाङ्गः ६ यज्ञीयः ७ सुप्रतिष्ठितः ८ शीतवल्कः ९ जन्तुफलः १० पुष्पशून्यः ११ पवित्रकः १२ सौम्यः १३ शीतफलः १४ । अस्य पक्वफलगुणाः । मधुरत्वं । हिमत्वम् । क्रिमिकारित्वम् । रक्तपित्तश्रमतृष्णादिदोषनाशित्वञ्च । अस्य सुपक्वफलगुणाः । अतिशैत्यात् तुवरत्वम् । मधुरत्वम् । पित्तश्रमशोषशमकत्वम् । अस्यामफलगुणाः । कषायत्वम् । अग्निदीपनत्वम् । रक्तविकारित्वञ्च ॥ अस्य त्वग्गुणाः । शीतत्वम् । कषायत्वम् । व्रणनाशित्वम् । गर्भिणीगर्भसंस्थापकत्वम् । स्तनदुग्धवर्द्धकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
(अस्य पर्य्यायगुणौ यथा,
"उदुम्बरो जन्तुफलो यज्ञाङ्गो हेमदुग्धकः ।
उदुम्बरो हिमो रूक्षो गुरुः पित्तकफास्रजित् ॥
मधुरस्तुवरो वर्ण्यो व्रणशोधनरोपणः" ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमभागे वटादिवर्गे ॥
अस्य फलगुणाश्चोक्ताः चरके सूत्रस्थाने सप्तविंशेऽध्याये यथा,—
"अश्वत्थोदुम्बरप्लक्षन्यग्रोधानां फलानि च ।
कषायमधुराम्लानि वातलानि गुरूणि च ॥")
कुष्ठविशेषः । देउली । गोबराटि नोनिर काठ इति भाषा । पामरः । नरमकः । इति हेमचन्द्रः ।
उदुम्बरदला, स्त्री, (उदुम्बरस्य दलमिव दलमस्याः ।) दन्तीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्या गुणादयो दन्तीशब्दे ज्ञेयाः ॥)

उदुम्बरपर्णी, स्त्री, (उदुम्बरस्य पर्णमिव पर्णमस्याः ।) उडम्बरपर्णी । दन्तिकावृक्षः । इत्यमरः ॥ (अस्याः पर्य्यायास्तु कल्पस्थाने १२ अध्याये उक्ताः । यथा,—
"दन्त्युदुम्बरपर्णी स्यान्निकुम्भोऽथ मुकूलकः" ॥)
उदूखलं, क्ली, (उर्द्धं ऊर्द्ध्वं खम् । तत् लाति । आतोऽनुपसर्गे कः । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) गुग्गुलः । इति मेदिनी ॥ तण्डुलकण्डनार्थकाष्ठनिर्म्मितपात्रम् । उखलि इति भाषा । तत्पर्य्यायः । उलूखलं २ । इत्यमरः ॥ ("संकुर्य्यादुदूखले विद्वान्" इत्यादिप्रयोगो भावप्रकाशादौ द्रष्टव्यः ॥)
उदूढः, त्रि, (उत् + वह + क्त ।) ऊढः । स्थूलः । इति मेदिनी ॥ (यथा, माघ । १ । ३९ ।
"उदूढलोकत्रितयेन साम्प्रतम्
गुरुर्धरित्री क्रियतेतरां त्वया" ॥)
उद्गतं, त्रि, (उत् + गम + क्त ।) उद्वान्तम् । छर्द्दित वस्तु । इत्यमरः ॥ ऊर्द्ध्वं गतम् । उदितम् ॥
उद्गमः, पुं, (उत् + गम + अप ।) ऊर्द्ध्वगमनम् । उदयः ॥ (आविर्भावः । यथा, कुमारे । ७ । ७७ ॥
"रोमोद्गमः प्रादुरभूदुमायाः
स्विन्नाङ्गुलिः पुङ्गवकेतुरासीत्" ।
"फलेन सहकारस्य पुष्पोद्गम इव प्रजाः" ॥
इति रघुवंशे । ४ । ९ ॥ पश्चात् बहिर्गमनम् ।
"तमसां निशि मूर्च्छतां नाथः पश्यन् प्राचोद्गमस्याम्" ।
इति कथासरित्सागरे ४ तरङ्गे ॥)
उद्गमनीयं, क्ली, (उत् + गम + अनीयर् ।) धौतवस्त्रद्वयं । इत्यमरः ॥ धोया योड इति भाषा ।
("सा मङ्गलस्नानविशुद्धगात्री
गृहीतपत्युद्गमनीयवस्त्रा" ।
इति कुमारे । ७ । ११ ॥)
उद्गाढं, क्ली, (उत् + गाह + क्त ।) अतिशयः । तद्युक्ते त्रि । इत्यमरः ॥ ("प्रमादाः प्रणयस्पृशः परिचयादुद्गाढरागोदयाः" । इति साहित्यदर्पणे । ३य परिच्छेदे ॥)
उद्गाता, [ऋ] पुं, (उद्गायति साम यः । उत् + गै + तृच ।) सामवेदज्ञः । सामवेदविद्ब्राह्मणः । इत्यमरः ॥
("ब्रह्माणं परमं वक्त्रादुद्गातारञ्च सामगम् ।
होतारमथ चाध्वर्य्युं बाहुभ्यामसृजत्प्रभुः" ॥
इति हरिवंशे । तथा च मनुः । ८ । २०९ ।
"होता वापि हरेदश्वमुद्गाता चाप्यनःक्रये" ॥
"उद्गातृहोत्रब्रह्माणां यथाध्वर्य्यं विनाध्वरे" ।
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने चतुस्त्रिंशेऽध्याये ॥)
उद्गारः, पुं, (उत् + गॄ + घञ् ।) उद्गमनम् । इत्यमरः ॥ (यथा, रघौ । ६ । ६० ।
"आभाति बालातपरक्तसानुः
सनिर्झरोद्गार इवाद्रिराजः" ॥)
शब्दः । इति भरतः ॥ (यथा महाभारते ३ ।
"तस्य नादकृतनिनदं पर्व्वतः स गुहामुखः ।
उद्गारमिव गोविन्दकृतमसृजत समन्ततः" ॥)
कण्ठगर्ज्जनं । इति जटाधरः ॥ ढेकुर इति भाषा । तत्तु नागवायुकर्म्म । इति श्रीधरस्वामी ॥ (स्रावः ।

उद्गारम् । यथा, रघौ । ४ । ५७ ।
"खर्ज्जूरीस्कन्धनद्धानां मदोद्गारसुगन्धिषु ।
कटेषु करिणां पेतुः पुन्नागेभ्यः शिलीमुखाः" ।
"अधः प्रतिहतो वायुः श्लेष्मणा मारुतेन च" ।
"करोत्युद्गारबाहुल्यम्" इति भावप्रकाशे मध्यखण्डे वातरोगाधिकारे ॥ वमनप्रकारादिकं वमनशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ यथा, शारदातिलकटीकायां,—
"उद्गारे नागइत्युक्तो नीलजीमूतसन्निभः" ॥)

उद्गीतं, त्रि, (उदुच्चैर्गीयते स्म । उत् + गै + क्त ।) उच्चैर्गीतम् । इति देवीमाहात्म्यम् ॥ (यथा,— मार्कण्डेये ८४ । ६ ।
"शब्दात्मिकासुविमलर्ग्यजुषां निधान-
मुद्गीतरम्यपदपाठवतां च साम्नाम्" ।)

उद्गीथः, पुं, (उत् + गै + थक ।) सामवेदभेदः । प्रणवः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
("अस्मिन्नगस्त्यप्रमुखाः प्रदेशे
भूयांस उद्गीथविदो वसन्ति" ॥
इति उत्तररामचरिते । २याङ्के" ।)
सामवेदध्वनिः । इत्यरुणः ॥ सामगानम् । इति मारसुन्दरी ॥ माघा द्वितीयोऽध्यायः । इति भगीरथः ॥ (भवप्रत्ययः । इति विद्यापरिणाम् ॥)

उद्गूर्णं, त्रि, (उत् + गुर + क्त ।) उद्यतम् । इत्यमरः ॥ उत्तोल्यधृतवस्त्रादि । इति भरतः ॥

उद्ग्राहः, पुं, (उत् + ग्रह + घञ ।) उद्ग्रहणम् । ऊर्द्धीकृत्य कस्यचित् ग्रहणम् । इत्यमरः ॥ विद्याविचारः । इति भरतः ॥

उद्ग्राहितः, त्रि, (उत् + ग्रह + णिच + क्त ।) उदीर्णः । बद्धः । ग्राहितः । इति मेदिनी ॥ उपन्यस्तः । इति हेमचन्द्रः ॥

उद्घः, पुं, (उद्धन्यते इति । उत् + हन् + कर्म्मणि अप् । टिलोपात् घत्वं च निपातनात् । यद्वा उद्धन्ति नीचताम् । उत् + हन् + ड ।) प्रशस्तः । प्रकाण्डः । इत्यमरः ॥ (हस्तपुटम् । अग्निः । शरीरस्थो वायुः ॥)

उद्घनः, पुं, (ऊर्द्धं हन्यतेऽस्मिन् । उत् + हन + अप् । निपातनात् हस्य घः ।) यत्र काष्ठे काष्ठं निधाय तक्ष्यते तत् । इत्यमरः ॥ परकाठ इति भाषा ॥ (यथा, भट्टिः ७।६२ ।
"तस्मिन्नन्तर्घने पश्यन् प्रधाने सौधमद्गनः ।
लौहोद्घनघनस्कन्धा ललितापघना स्त्रियम्" ॥)

उद्घर्षणं, क्ली, (उत् + घृष + ल्युट ।) गात्रादिघर्षणम् । इष्टकया उद्घर्षणगुणाः । कण्डुकोठनाशित्वम् । त्वग्गताग्नितेजनत्वम् । शिरामुखकारकत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥
("उद्घर्षणन्तु विज्ञेयं कण्डूकोठानिलापहम्" । इति चिकित्सितस्थाने चतुर्विंशेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥ समासकथनं । उद्देशः । यथा । शल्यमिति ॥ इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ६५ अध्याये ॥)

उद्घसं, क्ली, (उत् + अद + अप् । घसादेशः ।) मांसम् । इति हारावली ॥

उद्घाटः, पुं, (उत् + घट् + घञ् ।) गृहभेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ चौकिर घर थाना इत्यादि भाषा । (उद्घाटनम् ॥)

उद्घाटकं, क्ली, (उत् + घट् + णिच + ण्वुल् ।) कूपाज्जलोत्तोलनार्थयन्त्रविशेषः । तत्पर्य्यायः । घटीयन्त्रम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥

उद्घाटनं, क्ली, (उत् + घट् + णिच् + ल्युट ।) कूपात् जलोत्तोलनार्थं रज्जुसहितघटः । तत्पर्य्यायः । घटीयन्त्रम् २ । इत्यमरः ॥ उत्तोलनम् । इति भरतः ॥ (यथा, हितोपदेशे । मित्रप्राप्तौ ॥
"धर्म्मं यो न करोति निश्चलमतिः स्वर्गार्गलोद्घाटनम्" ॥)

उद्घाटितः, त्रि, (उत् + घट् + णिच् + क्त ।) कृतोद्घाटनम् । खोला इति भाषा ॥
("गृहेऽनुद्घाटितद्वारि नाहूतः प्रविशेन्नरः ।
वाग्नितार्थप्रवक्तापि पश्चाहमशनं त्यजेत्" ॥
इति स्मृतिः ॥ तन्त्रशास्त्रम् ।)

उद्घाटितज्ञः, त्रि, (जानाति इति ज्ञः । उद्घाटितस्य ज्ञः । उद्घाटित + ज्ञा + क ।) प्राज्ञः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उद्घातः, पुं, (उत् + हन् + घञ ।) आरम्भः । इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारे २ । १२ ।
"उद्घातः प्रणवो यासां न्यायस्त्रिभिरुदीरणम्" ।
"आकुमारकथोद्घातं शालिगोप्यो जगुर्यशः" ।
इति रघुवंशे । ४ । २० ॥) शस्त्रम् । ग्रन्थपरिच्छेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पादस्खलनम् । ("ययावनुद्घातसुखेन मार्गम्" । इति रघुः ।२।७२ । "रथेनानुद्घातस्तिमितगतिना" । इति शाकुन्तले । ६ अङ्के ॥ समुपक्रमः । पवनाभ्यासयोगाय कुम्भकादित्रयम् । उत्तुङ्गः । (यथा, रामायणे ४ काण्डे "पृथुपट्टशिलोद्घातः" । इति ॥) मुद्गरम् । इति मेदिनी ॥

उज्झ, श त्यागे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा-परं-सकं-सेट् ।) ऋस्वादिरन्त्यवर्गतृतीयोपधः । क्विपि समुत्समुद्भ्याम् । स्यादौ नवद इति उज्झिझिषति औज्झिझत् । श उज्झती उज्झन्ती । इति दुर्गादासः ॥

उद्दंशः, पुं, (उत् + दन्श + अच ।) कीटविशेषः । तत्पर्य्यायः । मत्कुणः २ कोणकुणः ३ किटिभिः ४ उत्कुणः ५ । इति हेमचन्द्रः ॥

उद्दण्डपालः, पुं, (उद्दण्ड इव पाल्यते इति । उद्दण्ड + पाल + + घञ् ।) सर्पविशेषः । मत्स्यभेदः । इति मेदिनी ॥

उद्दन्तुरः, त्रि, (उत् अतिशयेन दन्तुरः ।) उत्तुङ्गः । करालः । उत्कटदन्तः । इति मेदिनी ॥

उद्दानं, क्ली, (उत् + दो + ल्युट् ।) बन्धनम् । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । शान्तिपर्व्वणि । "उद्दाने क्रियमाणे तु मत्स्यानां तत्र रज्जुभिः" ।) उद्गमः । चुल्ली । वाडवाग्निः । मध्यः । लग्नः । इति विश्वः ॥

उद्दामः, त्रि, (दाम्नः उद्गतः ।) बन्धनरहितः । स्वतन्त्रः । इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः । १ । ७८ ॥
"नदत्याकाशगङ्गायाः स्रोतस्युद्दामदिग्गजे" ॥
"अत्यङ्कुशमिवोद्दामं गजं मदजलोद्धतम्" ।
इति रामायणे ॥) महान् । यथा ।"उद्दामदन्तुरविधुन्तुददन्तघातैः" । इति प्रवज्या ॥
("उद्दामानि प्रथयति शिलावेश्मभिर्यौवनानि" । इति मेघदूते । २७ ॥ गम्भीरः । यथा भागवते १ मस्कन्धे । "उद्दामभावपिशुनामलवल्गुहासु" ॥)

उद्दामः, पुं, (उद्दीर्णं दाम पाशो यस्य । समासे अच् ।) वरुणः । इति मेदिनी ॥ (दण्डकभेदश्छन्दोविशेषः । यथा, वृत्तरत्नाकरे ।
"यदि नयुगलं ततः सप्तरेफा-
स्तदा दण्डवृद्धिप्रयातो भवेद्दण्डकः ।
प्रतिचरणविवृद्धरेफाः स्युरर्णार्णव-
व्यालजीमूतलीलाकरोद्दामशङ्खादयः" ॥)

उद्दालः, पुं, (उत् + दल + घञ् ।) बहुवारकवृक्षः । इत्यमरः ॥ वनकोद्रवः । इति रत्नमाला ॥

उद्दालकः, पुं, (उद्दाल एव । स्वार्थे कन् ।) बहुवारकवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ (मुनिभेदः । स तु आयोदधौम्यस्य शिष्यः । तस्य नामोत्पत्तिर्यथा महाभारते १ । पौष्योपाख्याने ३ अध्याये ।
"एतस्मिन्नन्तरे कश्चिदृषिर्धौम्यो नामायोदस्तस्य शिष्यास्त्रयो बभूवुः उपमन्युरारुणिर्वेदश्चेति । २३ ॥ स एकं शिष्यमारुणिं पाञ्चाल्यं प्रेषयामास गच्छ केदारखण्डं बधानेति । २४ ॥ स उपाध्यायेन संदिष्ट आरुणिः पाञ्चाल्यस्तत्र गत्वा तत्केदारखण्डं बन्धुं नाशकत् ॥ २५ ॥ स क्लिश्यमानोऽपश्यदुपायं भवत्वेवं करिष्यामीति ॥ २६ ॥ स तत्र संविवेश केदारखण्डे शयाने च तथा तस्मिंस्तदुदकं तस्थौ ॥ २७ ॥ ततः कदाचिदुपाध्याय आयोदो धौम्यः शिष्यानपृच्छत् क्व आरुणिः पाञ्चाल्यो गत इति ॥२८॥ ते तं प्रोचुः भगवंस्त्वयैव प्रेषितो गच्छ केदारखण्डं बधानेति । स एवमुक्तस्तान् शिष्यान् प्रत्युवाच तस्मात् तत्र सर्व्वे गच्छामः यत्र स गत इति ॥ २९ ॥ स तत्र गत्वा तस्याह्वानाय शब्दं चकार भो आरुणे पाञ्चाल्य क्वासि वत्स एहीति ॥ ३० ॥ स तत् श्रुत्वारुणिरुपाध्यायवाक्यं तस्मात् केदारखण्डात् सहसोत्थाय तमुपाध्यायं उपतस्थे ॥ ३१ ॥ प्रोवाच चैनमुपाध्यायं अयमस्म्यत्र केदारखण्डे निःसरमाणमुदकमवारणीयं संरोद्धुं संविष्टो भगवत्शब्दं श्रुत्वैव सहसा विदार्य्य केदारखण्डं भगवन्तमुपस्थितः ॥३२॥ तदभिवादये भगवन्तमाज्ञापयतु भवान् किमर्थं करवाणीति ॥ ३३ ॥ स एवमुक्त उपाध्यायः प्रत्युवाच यस्मात् भवान् केदारखण्डं विदार्य्य उत्थितस्तस्मात् उद्दालक एव नाम्ना भविष्यतीत्युपाध्यायेनानुगृहीतः" । ३४ ॥
अपरः स्वनामख्यात ऋषिभेदः । स तु श्वेतकेतुपिता । यथा तत्रैव कुन्तीपुत्रोत्पत्त्यनुज्ञाने १२२ ॥
"बभूवोद्दालको नाम महर्षिरिति नः श्रुतम् ।
श्वेतकेतुरिति ख्यातः पुत्रस्तस्याभवन् मुनिः" ॥८॥)

उद्दितः, त्रि, (उत् + दो + क्त ।) बद्धः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

उद्दीपकः, त्रि, (उत् + दीप् + ण्वुल् ।) उद्दीपनकर्त्ता ॥

उद्दीपनं, क्ली, (उत् + दीप् + ल्युट् ।) प्रकाशनम् ॥

विभावविशेषः । यथा,—
"आलम्बनोद्दीपनाख्यौ तस्य भेदावभौ स्मृतौ ।
उद्दीपनविभावास्ते रसमुद्दीपयन्ति ये" ॥ ते च ।
"आलम्बनस्य चेष्टाद्या देशकालादयस्तथा" ॥
चेष्टादीत्यादिशब्दात् रूपभूषणादयः । कालादि
इत्यादिशब्दात् चन्द्रचन्दनकोकिलालापभ्रमर-
झङ्कारादयः । इति साहित्यदर्पणे ॥ ३य परि-
च्छेदः ॥)

उद्दीप्तः, त्रि, (उत् + दीप + क्तः ।) प्रकाशितः ॥

उद्दीप्रं, क्ली, (उत् + दीप् + रक् ।) गुग्गुलुः । इत्य-
मरटीकायां भरतधृतवाचस्पतिः ॥

उद्देशः, पुं, (उत् + दिश + घञ् ।) अनुसन्धानम् ।
अन्वेषणम् ॥ (न्यायमते नाम्ना निर्देशः । अभि-
धानं यथा,—"पदार्थोद्देशः" । समासकथनम् ।
यथा, "समासकथनमुद्देशः । यथा,शल्यमिति" ॥
पर्व्वतस्य गण्डकूपः । निर्द्देशः । विवरणम् ।
"इत्येष ते मयोद्देशो मानुषाणां प्रकीर्त्तितः" ।
इति महाभारते । स्थानम् । प्रदेशः ।
"सपर्व्वतवनोद्देशा दक्षिणार्थे स्वयम्भुवा" ।
इति महाभारते ॥)

उद्देशकः, त्रि, (उत् + दिश + ण्वुल् ।) उद्देशकर्त्ता ।
उदाहरणम् । इति लीलावती ॥

उद्देश्यः, त्रि, (उत् + दिश + ण्यत् ।) उद्देष्टव्यः ।
उद्देशनीयः । प्रयोजनम् । (यत् उद्दिश्य विधेयस्य
प्रवृत्तिः भवति तत् । अनुवाद्यम् ॥)

उद्देहिका, स्त्री, (उद्गतो देहो यस्याः ।) कीटविशेषः ।
तत्पर्य्यायः । उपजिह्विका २ उत्पादिका ३ वटिः
४ दिवी ५ । इति हारावली ॥

उद्द्रावः, पुं, (उद्द्रवणम् । द्रु + उदिश्रयतियौतिपूद्रव-
इति घञ् ।) पलायनम् । इत्यमरः ॥

उद्धतः, पुं, (उत् + हन् + क्तः ।) राजमल्लः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

उद्धतं, त्रि, (उत् + हन + क्त ।) अविनीतम् । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा, उत्तरचरिते षष्ठाङ्के ।
"धीरोद्धता नमयतीव गतिर्धरित्रीम्" ।
"मदमानसमुद्धतं नृपं न वियुङ्क्ते नियमेन मूढता" ।
इति किराते । २ । ४९ ॥ उत्थितः । उत्क्षिप्तः ।
आहतः । चालितः । यथा,—शाकुन्तले १म अङ्के ॥
"आत्मोद्धतैरपि रजोभिरलङ्घनीयाः" ।
निविड़ः । घोरः । यथा, पञ्चतन्त्रम् ॥ "तुषार-
वर्षोद्धतप्रवर्षघनधारानिपातसमाहतम्" ॥)

उद्धतमनस्कत्वं, क्ली, (उद्धतं गर्व्वितं मनो यस्य तस्य
भावः ।) गर्व्वः । अभिमानः । इति शब्दरत्नावली ॥

उद्धरणं, क्ली, (उत् + हृ + ल्युट् ।) उद्धारः । वान्ता-
न्नम् । उन्मूलनम् । इति मेदिनी ॥ मुक्तिः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (कण्टकादीनां ऋणादेर्व्वा शो-
धनम् । निराकरणम् । उत्तोलनम् । यथा,—
"यत्नवानपि तु श्रीमाञ्छल्योद्धरणोद्धरः" ।
इति महाभारते ।
"कण्टकोद्धरणे नित्यमातिष्ठेत् यत्नमुत्तमम्" ॥
इति मनुः ॥ ९ । २५२ । व्यसनादिभ्यो विमोचनम् ।
"सप्त व्यतीयुस्त्रिगुणानि तस्य
दिनानि दीनोद्धरणोचितस्य" ॥
इति रघुः । २ । २५ ॥)

उद्धर्षः, पुं, (उद्गतो हर्षो यस्मिन् ।) उत्सवः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, रामायणे । ४ काण्डे ।
"अशक्तोऽस्मि रणोद्धर्षे तपस्विशरणं गतम्" ॥)

उद्धर्षणं, क्ली, (उत् + हृष + ल्युट् ।) रोमाञ्चः । इति
हेमचन्द्रः ॥ (त्रि, आनन्दकरम् । रोमाञ्चकरम् ।)
(यथा रामायणे २ । २ । १ ॥
"ततः परिषदं सर्व्वामामन्त्र्य वसुधाधिपः ।
हितमुद्धर्षणं चैवमुवाच प्रथितं वचः" ॥)

उद्धवः, पुं, (उद्धूनोति दुःखमिति । उत् + धूञ् + अच् ।)
उत्सवः । इत्यमरः ॥ यज्ञाग्निः । यादवविशेषः ।
इति मेदिनी ॥ यथा, श्रीभागवतम् ॥
"वृष्णीनां सम्मतो मन्त्री कृष्णस्य दयितः सखा ।
शिष्यो वृहस्पतेः साक्षादुद्धवो बुद्धिसत्तमः" ॥

उद्धानं, क्ली, (उद्धीयतेऽस्मिन् । उत् + धा + ल्युट् ।)
चुल्ली । इत्यमरः ॥

उद्धानः, त्रि, (उत् + धा + ल्युट् ।) उद्गतः । वमितः ।
इति मेदिनी ॥

उद्धान्तः, पुं, (उद्धान्यते इति उत् + धन् + णिच् +
क्त ।) निर्म्मदहस्ती । इत्यमरः ॥ उद्धान्तः । इति
रमानाथः ॥

उद्धारः, पुं, (उत् + हृ + घञ् ।) ऋणम् । इत्यमरः ॥
उद्धृतिः । इति मेदिनी ॥ ("निमग्नस्य पुनरुद्धार
एव दुर्लभः" । इति वृहदारण्यकोपनिषत् । मोच-
नम् । यथा, शतपथब्राह्मणे १३ । ३ । ४ । २ ।
"अश्वस्य वयमुद्धारमुद्धरामहै" । मोक्षः । निर्व्वा-
णम् ॥ * ॥ उद्ध्रियते साधारणधनात् इत्युद्धारः ।
यद्वा, साधारणद्रव्यात् यत् गरिष्ठं तदुद्धारः ।
इति श्रीनाथः । उद्ध्रियते साधारणधनात्
निष्कृष्य विशेषनिष्ठतया एव बोध्यते इत्युद्धार
इति अच्युतानन्दः । साधारणत्वेन उद्ध्रियते इति
उद्धार इति रघुनन्दनः । उद्ध्रियते साधारणधनात्
वहिर्भाव्यते इत्युद्धार इति श्रीकृष्णः । यथाह
मनुः ९ । ११२ ॥
"ज्येष्ठस्य विंश उद्धारः सर्व्वद्रव्याच्च यद्वरम् ।
ततोऽर्द्धं मध्यमस्य स्यात् तुरीयन्तु यवीयसः" ॥
ज्येष्ठस्य विंश उद्धारः उद्ध्रियते इत्युद्धारः ज्येष्ठस्या-
विभक्तसाधारणधनात् उद्धृत्य विंशतितमो भाग
इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः ॥ * ॥ जयानन्तरं श-
त्रुभ्यो लब्धं धनादिकम् । यदुक्तं मनुना ७ । ९७ ।
"राज्ञश्च दद्युरुद्धारमित्येषा वैदिकी श्रुतिः ।
राज्ञा च सर्व्वयोधेभ्यो दातव्यमपृथक् जितम्" ॥
"उद्धारं योद्धारः राज्ञे दद्युः । उद्ध्रियते इत्युद्धारः
जितधनात् उत्कृष्टधनं सुवर्णरजतभूम्यादि राज्ञे
समर्पणीयम्" । इति तट्टीका ।)

उद्धारं, क्ली, (उत् + धृ + घञ् ।) उद्धानम् । इत्यम-
रटीकायां स्वामी ॥ उनन् आका इत्यादि भाषा ।

उद्धारणं, क्ली, (उत् + हृ + णिच + ल्युट् ।) उद्धार-
करणम् । उत्तोलनम् ॥

उद्धारा, स्त्री, गुडूची । इति शब्दचन्द्रिका ॥

उद्धूननं, क्ली, (उत् + धूञ् + णिच् + ल्युट् ।) एक-
चितैलालवङ्गकर्पूरकस्तूरीमरिचचन्दनचूर्णम् । इति
पाकराजेश्वरः ॥

उद्धूषणं, क्ली, (उत् + धूष + ल्युट् ।) रोमाञ्चः । इति
हलायुधः ॥

उद्धृतं, त्रि, (उत् + हृ + क्त ।) कृतोद्धरणम् । तोला
इति भाषा । तत्पर्य्यायः । समुद्धृतः २ । इत्यमरः ॥
उत्क्षिप्तः । परिभुक्तोज्झितः । इति मेदिनी ॥
("उद्धृतमैश्वर्य्यात् प्रसभोद्धृतारिः" । इति रघुः ।
२ । ३० तथा नैषधे । १ । ९९ ।
"इतीव वारीर्निजवेगदर्पितैः
पयोधिरोधक्षममुद्धृतं रजः" ॥)

उद्ध्मानं, क्ली, (उत् ध्मायते अग्निरत्र । ध्मा शब्दाग्नि-
संयोगयोः उत्पूर्व्वात् तस्मात् ल्युट् ।) चुल्ली । इत्य-
मरटीकायां भरतः ॥

उद्ध्यः, पुं, (उज्झति कूलमिति । उज्झ + क्यप् । निपा-
तनात् सिद्धम् ।) नदः । इति व्याकरणम् ॥
("तोयदागम इवोद्ध्यभिद्ययोः" । इति रघुः ११ । ८ ।
"कूलं भिद्योद्ध्यसन्निभौ" ॥ इति भट्टिः । ५ । २२ ॥)

उद्बुद्धः, त्रि, (उत् + बुध + क्त ।) विकसितः । इति
हलायुधः ॥ (प्रबुद्धः । यथा तिथितत्त्वे,—
"उद्बुद्धां च जगद्धात्रीं पूजयेत् दीपमालया" ॥
यथा, साहित्यदर्पणे ३ । १९२ ।
"उद्बुद्धं कारणैः स्वैः स्वैर्व्वहिर्भावं प्रकाशयन् ।
लोके यः कार्य्यरूपः सोऽनुभावः काव्यनाट्ययोः" ॥)

उद्बोधः, पुं, (उत् + बुध + घञ् ।) किञ्चित् ज्ञानम् ॥
(यथा साहित्यदर्पणे तृतीयपरिच्छेदे ४१ ।
"उत्साहादिसमुद्बोधः साधारण्याभिमानतः ।
नृणामपि समुद्रादिलङ्घनादौ न दुष्यति" ॥)

उद्भटः, पुं, (उत् + भट + अच् ।) कच्छपः । सूर्य्यः ।
इति मेदिनी ॥ (सूर्प इति केचित् ॥)

उद्भटः, त्रि, (उत् + भट + अच् ।) प्रवरः । ("पदे
पदे सन्ति भटा रणोद्भटाः" ।) इति नैषधः ॥
श्लाघ्यः । तत्पर्य्यायः । महेच्छः २ उदारः
३ उदात्तः ४ उदीर्णः ५ महाशयः ६ महामनाः
७ महात्मा ८ । इति हेमचन्द्रः ॥

उद्भवः, पुं, (उद्भवनं उद्भवत्यस्मादिति वा । उत् + भू
+ अप् ।) जन्म । उत्पत्तिः । इत्यमरः ॥ ("दिलीप-
सूनुर्मणिराकरोद्भवः" । इति रघुः । ३ । १८ । "वि-
ष्णुपादोद्भवा गङ्गा" । इति पुराणम् । विष्णुः ।
प्रपञ्चं प्रत्युपादानकारणत्वात् ॥)

उद्भिज्जः, त्रि, उद्भिज्जः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

उद्भिज्जं, त्रि, (उद्भेदनमिति उद्भित् सम्पदादित्वात्
क्विप् । तस्मात् जायते यत् । उद्भित् + जन् + ड ।)
उद्भिद्यजातमात्रम् । तच्च तरुगुल्मादि । इत्यमरः ॥
(यथा, मनुः । १ । ४६ । "उद्भिज्जाः स्थावराः सर्व्वे
वीजकाण्डप्ररोहिणः" । "इन्द्रगोपमण्डूकप्रभृतय-
उद्भिज्जाः" ॥ इति सूत्रस्थाने प्रथमेऽध्याये सुश्रुते-
नोक्तम् ॥)

उद्भित्, [द्] त्रि, (उद्भिनत्ति भूमिमिति । उत् +
भिद् + क्विप् ।) उद्भिज्जम् । इत्यमरः ॥ तच्च प-
ञ्चधा । वृक्षः १ गुल्मः २ लता ३ वल्ली ४ तृणम् ५ ॥
(यथा, महाभारते आदिपर्व्वणि । "संस्वेदजा

भ्यादृशा उद्भिदश्च"। उद्भिद्यते पशुफलमनेन इति निरुक्तेः यागभेदः॥)

उद्भिदं, त्रि, (उद्भिनत्तीति। उत्+भिद्+इगुपधेति कः।) तरुगुल्मादि। तत्पर्य्यायः। उद्भित् २ उद्भिज्जम् ३। इत्यमरः॥ उद्भिजम् ४। इति रमानाथः॥ (यथा, महाभारते १४ पर्व्वणि।
"जरायुजाण्डजातानि स्वेदजान्युद्भिदानि च"॥)

उद्भिदं, क्ली, (उद्भिनत्तीति। उत्+भिद्+क।) पांशुलवणम्। इति रत्नमाला॥ पाङ्गा लुण इति भाषा। ("उद्भिदानि पलालेत्कर्करीषवैर्णादीनि-जानि"। इति सुश्रुते सूत्रस्थाने षट्चत्वारिंशत्तमेऽध्याये॥)

उद्भूतः,त्रि,(उद्भवति स्म। उत्+भू+क्त।) उत्पन्नः जातः। यथा। ईशानसंहितायाम्।
"माघे कृष्णचतुर्द्दश्यामादिदेवो महानिशि।
शिवलिङ्गतयोद्भूतः कोटिसूर्य्यसमप्रभः"॥
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥ (तथा, भाषापरिच्छेदे ५६।
"उद्भूतस्पर्शवद्द्रव्यं गोचरः सोऽपि च त्वचः"॥)

उद्भूतरूपं, क्ली, (उद्भूतं प्रत्यक्षयोग्यं रूपम्।) नयनगोचररूपम्। यथा,—भाषापरिच्छेदे॥।
"उद्भूतरूपं नयनस्य गोचरं
द्रव्याणि वदन्ति पृथक्त्वसंख्ये।
विभागसंयोगपरापरत्व-
स्नेहद्रवत्वं परिमाणयुक्तम्॥५४॥
क्रियाजातीं योग्यवृत्तीं समवायञ्च तादृशम्।
गृह्णाति चक्षुः सम्बन्धादालोकोद्भूतरूपयोः"॥५५॥

उद्भ्रमः, पुं, (उद्भ्रमणमिति। उत्+भ्रम+घञ्। नोदात्तोपदेशेति न वृद्धिः।) उद्वेगः। इत्यमरः॥

उद्भ्रान्तं,क्ली, (उत्+भ्रम+क्त।) बाहुमुद्यम्य सर्वाकारखड्गभ्रामणं। इति महाभारतम्॥ (परिभ्रान्ते, त्रि। यथा, रघौ ४। ६९॥
"मारीचोद्भ्रान्तहारीता मलयाद्रेरुपत्यकाः"॥
विकले। विह्वले। यथा, रामायणे,—
"उद्भ्रान्तहृदयश्चापि विवर्णवदनोऽभवत्"॥)

उद्यः,पुं, नदः। इति हेमचन्द्रः॥ (उद्यते यत्। वद+क्यप्। कथनीये, त्रि। यथा, मृषोद्यम् वाक्यम्।)

उद्यतं,त्रि, (उत्+यम+क्त।) उत्तोलितशस्त्रादि। उद्यतशस्त्रादि। तत्पर्य्यायः। उद्गूर्णः॥ इत्यमरः॥ (यथा, रघुवंशे। ४। १६।
"प्रजार्थसाधने तौ हि पर्य्यायोद्यतकार्म्मुकौ"॥)

उद्यतः, पुं, (उत्+यम+क्त।) ग्रन्थपरिच्छेदः। इति जटाधरः॥

उद्यमः, पुं, (उत्+यम+घञ्। यमः उपसर्गे वेति वृद्ध्यभावः।) उद्योगः। तत्पर्य्यायः। गुरणम् २। इत्यमरः॥ गोरणम् ३ गोरणम् ४। इति तट्टीका॥ उत्साहः ५ अध्यवसायः ६ उद्योगः ७। इति जटाधरः॥ (यथा, कुमारे ५। ३।
("निशम्य चैना तपसे कृतोद्यमाम्"।
"प्रपाक मेना न नियन्तुमुद्यमात्"।
इति च कुमारे ५।५॥)

उद्यानं, क्ली, (उद्याति क्रीडार्थमस्मिन्। उत्+या+ल्युट्।) राज्ञः साधारणं वनम्। तत्पर्य्यायः।

आक्रीडः २।
("वाह्योद्यानस्थितहरशिरश्चन्द्रिकाधौतहर्म्या"।
इति मेघदूते ७।) निःसरणम्। प्रयोजनम्। इत्यमरः॥

उद्यानपालः, त्रि, (उद्यानं पालयतीति। उद्यान+पालि+अण्।) उद्यानरक्षकः। माली इति भाषा॥
("उद्यानपालसामान्यमृतवस्तमुपासते"॥
इति कुमारे। २। ३६॥)

उद्युक्तः, त्रि, (उत्+युज+क्त।) उद्यमयुक्तः। उद्योगविशिष्टः। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (यथा, अमरकोषः। "इष्टार्थोद्युक्त उत्सुकः"।)

उद्योगः, पुं, (उत्+युज+घञ्।) यत्नः। चेष्टा। तत्पर्य्यायः। उत्साहः २ अध्यवसायः ३ उद्यमः ४। इति जटाधरः॥ (यथा, मार्कण्डेये ८८।२।
"उद्योगः सर्व्वसैन्यानां दैत्यानामादिदेश ह"।
"उद्योगादनिवृत्तस्य सुसहायस्य धीमतः।
छायेवानुगता तस्य नित्यं श्रीः सहचारिणी"॥
इति नीतिवाक्यम्।
महाभारतस्य उद्योगपर्व्व। यथा, महाभारते १।१।६३।
"उद्योगं सैन्यनिर्य्याणं श्वेतोपाख्यानमेव च"॥)

उद्योगी, [न्] त्रि, (उद्योगोऽस्यास्तीति। उद्योग+इन्।) उद्योगविशिष्टः। उद्यमी। तथा च।
"उद्योगिनं पुरुषसिंहमुपैति लक्ष्मी-
र्दैवेन देयमिति कापुरुषा वदन्ति।
दैवं निहत्य कुरु पौरुषमात्मशक्त्या
यत्ने कृते यदि न सिध्यति कोऽत्र दोषः"॥
इति नीतिसारे १३॥

उद्योतः, पुं, (उत्+द्युत+घञ्) आलोकः। ज्योतिः। इति हलायुधः॥

उद्रः, पुं, (उनत्तीति। उन्द+रक्।) जलजन्तुविशेषः। इत्यमरः॥ उद्बिडाल इति भाषा।

उद्रङ्कः, पुं, पुरविशेषः। "व्योमचारि पुरं शौभमुद्रङ्कः प्रतिमागृहम्"। इति जटाधरः॥

उद्रङ्गः, पुं, व्योमचारिपुरम्। तत्पर्य्यायः। खपुरं २ ऊर्द्ध्वपुरं ३ हरिश्चन्द्रपुरं ४ शौभं ५ प्रतिमागेहं ६ चक्रं ७ चक्रः ८। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उद्रथः, पुं, (उद्गतो रथो यस्मात्।) रथकीलम्। ताम्रचूडपक्षी। इति मेदिनी॥

उद्रिक्तं, त्रि, (उद्रिच्यते स्म। उत्+रिच+क्त।) स्फुटम्। स्पष्टम्। इति जटाधरः॥

उद्रेकः, पुं, (उत्+रिच+घञ्।) उपक्रमः। वृद्धिः॥
"अधुनैव कुरङ्गाक्षि अहारि जगतां मनः।
न जाने यौवनोद्रेके जीवनस्यापि का गतिः"॥
इत्युद्भटः॥
"हरिस्ते साहस्रं कमलबलिमाधाय पदयो-
र्यदेकोने तस्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकमलम्।
गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा
त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागर्त्ति जगताम्"॥
इति महिम्नस्तोत्रम्॥
("तमःप्रवेशः संरम्भो दोषोद्रेकहतस्मृतेः"।
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहेऽपस्माराधिकारे॥)

उद्रेका, स्त्री, (उद्रेक+टाप्।) महानिम्बः। इति राजनिर्घण्टः॥

उद्वत्सरः, पुं, (उत्क्रान्तो वत्सरः।) वत्सरः। इति हेमचन्द्रः॥

उद्बन्धनं, क्ली, (उत्+बन्ध+ल्युट्) ऊर्द्ध्वबन्धनम्। इति स्मृतिः॥ गलाय दड़ि दिया फाँसी दिया टाङ्गान इत्यादि भाषा॥

उद्वमनं, क्ली, (उत्+वम+ल्युट्।) उद्गीरणम्। तुलिया फेलन वाँति करण इत्यादि भाषा॥

उद्वर्त्तः, त्रि, (उत्+वृत्+घञ्।) अतिरिक्तः। उवरण वाड़ा इत्यादि भाषा। यथा। "उद्वर्त्तो हि ग्रन्थः समधिकफलमाचष्टे"। इति व्याकरणटीका॥

उद्वर्त्तनं, क्ली, (उत्+वृत्+णिच्+भावे करणे वा ल्युट्।) उत्पतनम्। (यथा, मेघदूते ४२।
"मोघीकर्त्तुं चटुलशफरोद्वर्त्तनप्रेक्षितानि"।)
विलेपनम्। घर्षणम्। इति मेदिनी॥
(यथा, मनुः ४। १३२।
"उद्वर्त्तनमपस्नानं विण्मूत्रे रक्तमेव च।
श्लेष्मनिष्ठ्यूतवान्तानि नाधितिष्ठेत्तु कामतः"॥)
शरीरनिर्म्मलीकरणगन्धद्रव्यादि। तत्पर्य्यायः। उत्सादनम् २। इत्यमरः॥ हरिद्रा सेवन आवटन इत्यादि भाषा। सामान्योद्वर्त्तनगुणाः। कफवायुमेदोवातशोणनाशित्वम्। अङ्गस्थैर्य्य-चर्म्मनिर्म्मलकारित्वञ्च॥ हरिद्राद्युद्वर्त्तनगुणाः। कण्डूवैवर्ण्य-रूक्षताहारित्वम्॥ तिलोद्वर्त्तनगुणाः। कण्डूरूक्षतात्वगदोषनाशित्वम्। इति राजवल्लभः॥
("उद्वर्त्तनं वातहरं कफमेदोविलापनम्।
स्थिरीकरणमङ्गानां त्वक्प्रसादकरं परम्॥
शिरामुखविविक्तत्वं त्वक्स्थस्याग्नेश्च तेजनम्॥
इति चिकित्सितस्थाने २४। अध्याये सुश्रुतेनोक्तम्॥)

उद्वर्द्धनं, क्ली, (उत्+वृध्+ल्युट्।) अन्तर्हासः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उद्वर्हितः, त्रि, (उत्+वर्ह+क्त।) उद्धृतः। इति भूरिप्रयोगः॥ उद्वाहितो वा इति पाठः॥

उद्वहः, पुं, (उद्धूर्द्ध्वं वहति प्रापयतीति। उत्+वह+अच्।) पुत्रः। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा,—रघुः। ६। ६।
("उदयमस्तमयञ्च रघूद्वहात्"॥)
सप्तवायुस्कन्धान्तर्गतवायुविशेषः। स तु प्रवहवायोरूर्द्ध्वस्थितः। इति सिद्धान्तशिरोमणिः॥
("आवहः प्रवहश्चैव विवहश्च समीरणः।
परावहः संवहश्च उद्वहश्च महाबलः॥
तथा परिवहः श्रीमानुत्पातभयशंसिनः।
इत्येते क्षुभिताः सप्त मारुता गगनेचराः"॥
इति हरिवंशे। २३६ अध्याये। विवाहः॥)

उद्वहा, स्त्री, (उद्वह+टाप्।) कन्या। पुत्री। इति हेमचन्द्रः॥

उद्वानः, त्रि, (उत्+वन+घञ्।) उद्वमितः। उद्वान्तः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

उद्वान्तं, त्रि, (उत्+वम्+क्त।) वमितवस्तु। तत्-

पर्य्यायः । उद्वतं २ । इत्यमरः ॥

उद्वान्तः, पुं, (उद्वतं वान्तं मदो यस्मात् ।) निर्म्मदहस्ती । इति मेदिनीकरजटाधरौ ॥

उद्वासनं, क्ली, (उत् + वस् + णिच् + ल्युट् ।) मारणम् । वधः । इत्यमरः ॥ (संस्कारभेदः । यथा, कात्यायने ६ । १ । २ ॥
"अथ उपस्पृश्य प्रागाद्यार्य्ये परिस्तरणपात्रसंसादनप्रोक्षणाज्यनिर्वपणाधिश्रयणस्रुक्संमार्ज्जनोद्वासनावेक्षणानि कृत्वाग्नीघ्र उत्पूय पश्चात् आज्यग्रहणम्" ॥)

उद्वाहः, पुं, (उत् + वह + घञ् ।) विवाहः । इत्यमरः । तस्य लक्षणं भार्य्यात्वसम्पादकग्रहणम् । तस्य स्वीकाररूपज्ञानविशेषस्य समवायविषयतयोर्भेदात् वरकन्ययोर्विवाहकर्तृत्वकर्म्मत्वे । स तु अष्टविधः । वरमाहूय यथाशक्त्यलङ्कृता कन्या यत्र दीयते स ब्राह्मः १ । यत्र यज्ञस्यार्त्विजे कन्यादानं स दैवः २ । यत्र वरात् गोद्वयं गृहीत्वा तेनैव सह कन्यादानं स आर्षः ३ । यत्र अनया सह धर्म्मं चरतां इति नियमं कृत्वा कन्यादानं स कायः ४ । यत्र धनं गृहीत्वा कन्यादानं स आसुरः ५ । यत्र कन्यावरयोरन्योन्यानुरागात् त्वं मे भार्य्या त्वं मे पतिरिति निश्चयः स गान्धर्व्वः ६ । यत्र बलात्कारेण कन्याहरणं स राक्षसः ७ । यत्र सुप्तायां मत्तायां प्रमत्ताया वा कन्यायां निर्ज्जने गमनं स पैशाचः ८ । तस्य निर्णयः । सगोत्रामनवरवयस्कां समानप्रवरां पितृपक्षयोर्द्ध्वतनषण्णां पुरुषाणां पुत्त्रकन्यासन्ततिपरम्परया प्रत्येकसप्तमीपर्य्यन्तां अधस्तने तदपेक्षया सप्तमीपर्य्यन्तां पितृबन्ध्वपेक्षयोर्द्ध्वतनषण्णां प्रत्येकापेक्षया सप्तमीपर्य्यन्तां अधस्तने तदपेक्षया सप्तमीपर्य्यन्तां मातामहसमानोदका मातामहापेक्षयोर्द्ध्वतनचतुर्णां पुरुषाणां पुत्त्रकन्यासन्ततिपरम्परया प्रत्येकापेक्षया पञ्चमीपर्य्यन्ता अधस्तने तदपेक्षया पञ्चमीपर्य्यन्तां मातृबन्ध्वपेक्षयोर्द्ध्वतनचतुर्णां प्रत्येकापेक्षया पञ्चमीपर्य्यन्तां अधस्तने तदपेक्षया पञ्चमीपर्य्यन्ताञ्च कन्यां परित्यज्य उद्वाहः कर्त्तव्यः ॥ पितृबन्धुमातृबन्धुविरहेऽपि तयोर्योग्यतामवलम्ब्य सप्तमीपर्य्यन्तायाः पञ्चमीपर्य्यन्तायाश्च कन्यायाः परिहारः । वर्ज्जनीयानां कन्यानां मध्येऽपि या त्रिगोत्रान्तरिता सा विवाह्या । अत्र सप्तमगणनप्रतियोगिपितृपितृबन्धुपञ्चमगणनप्रतियोगिमातामहमातृबन्धुगोत्रमादायैव त्रिगोत्रगणनम् । शूद्रस्य सगोत्राविवाहे दोषाभावः । मातृसपत्नीभ्रातृकन्यां तद्दौहित्रीं अध्यापयितृकन्यां शिष्यकन्यां ब्रह्मदगुरुकन्याञ्च परित्यज्य विवाहः कर्त्तव्यः ॥ अथ कन्यादानाधिकारिणः । आदौ पिता । तदभावे पितामहः । तदभावे भ्राता । तदभावे पितृज्ञातिः । तदभावे मातामहः । तदभावे मातुलः । तदभावे माता । तदभावे मातामहज्ञातिः । एतेषामप्यभावे कन्या स्वयं वरं कुर्य्यात् ॥ अथ विवाहपूर्व्वकर्त्तव्यकर्म्म । अवश्यंभावि शुभाशुभग्रहादिदोषशान्त्यर्थं होमो हिरण्यगोवस्त्रदानम् । ततो नान्दीश्राद्धम् । लग्नसमये वरे उपस्थिते स्वस्तिवाचनादिकं विधाय वरणम् । स्त्र्याचारादि । ततः कन्यादानं यथाशक्ति धनदानञ्च । ततः स्वगृह्योक्तविधिनाग्निं संस्थाप्य कुशण्डिकां समाप्य पाणिग्रहणं सप्तपदीगमनञ्च कर्त्तव्यम् ॥ ० ॥ ज्येष्ठेऽकृतविवाहे विवाहकर्त्ता कनिष्ठः परिवेदनदोषविशिष्टो भवति । ज्येष्ठः परिवित्तिः । सा कन्या परिवेदनीया । कन्यादाता परिदायी । तत्पुरोहितः परिकर्त्ता । ते सर्व्वे पतिताः । किन्तु देशान्तरस्थक्लीवैकवृषणासहोदरवेश्यासक्तशूद्रतुल्यातिरोगिजडमूकान्धबधिरकुब्जवामनकुण्ठातिवृद्धनैष्ठिकब्रह्मचारिवानप्रस्थनित्यकृषिसक्तनृपसक्तधनवृद्धिप्रसक्तकामकारिणश्चकोन्मत्तचौरेषु ज्येष्ठेष्वनूढेष्वपि कनिष्ठविवाहे न दोषः । एवं विकृतरूपानूढा ज्येष्ठा कनिष्ठायाः सोदराया ऊढायाः परिवेदनाय न भवति । इत्युद्वाहतत्त्वम् ॥

उद्वाहनं, क्ली, (उत् + वह + णिच + ल्युट् ।) विवाहः । तत्पर्य्यायः । रमणम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ द्विसीत्यम् । द्विवारकृष्टक्षेत्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥

उद्वाहनी, स्त्री, (उद्वाहन + ङीप् ।) वराटिका । इति हेमचन्द्रः ॥ कडि इति भाषा ॥

उद्वाहिकः, त्रि, (उद्वाहस्यायम् । उद्वाह + ठक् ।) उद्वाहसम्बन्धी ॥ (यथा, मनुः । ९ । ६४ ।)
"नोद्वाहिकेषु मन्त्रेषु नियोगः कीर्त्त्यते क्वचित्" ॥

उद्वाहितः, त्रि, (उत् + वह + णिच + क्त ।) उद्वहितः । उद्धृतः । विवाहितः । यथा । राजमार्त्तण्डे देवलः ।
"बाले वृद्धे तथैवास्ते कुरुते त्वमनिन्दिणि ।
उद्वाहितायाः कन्यायाः दम्पत्योर्निधनाय सः" ॥
इति ज्योतिषतत्त्वम् ॥ (कलिकाले आगमोक्तान्यमार्गेण विवाहिता गर्हिता भवति । यथा,—
"उद्वाहितापि या नारी आगमान् मानुगर्हिता"
इत्यागमसिद्धान्तः ॥)

उद्वाहिनी, स्त्री, (उद्वहति उत्कर्षतीति । उत् + वह + णिनि + ङीप् ।) रज्जुः । इति मेदिनी ॥

उद्वाहुः, त्रि, (उद्गतौ बाहू यस्य ।) ऊर्द्ध्वबाहुः । उद्वाहुशब्दार्थे हेमचन्द्रेण लिखितः ॥ (यथा, रघुः । १ । ३ ।
("प्रांशुलभ्ये फले लोभादुद्वाहुरिव वामनः" ॥)

उद्वाहुकं, क्ली, ऊर्द्ध्वीकृतबाहुः । उद्वाहुशब्दार्थे मेदिनीकरेण लिखितम् ॥

उद्विग्नः, त्रि, (उत् + विज + क्त । ओदित्त्वात् तस्य नः । ओविजी इति नेट् ।) उद्वेगयुक्तः । यथा,—
"तर्ज्जकरुसंभ्रमत्तगाभिन्नविपन्नकैः ।
निमग्नोद्विग्नसंक्षीणैः पप्रे दीनैश्च मेदिनी" ॥
इति भट्टिकाव्ये ४ । ४७ ॥ (तथा च भारते,—
"नोद्विग्नश्चरते धर्म्मं नोद्विग्नश्चरते क्रियाम्" ॥)

उद्विवर्हणं, क्ली, (उत् + वि + वृह + ल्युट् ।) उद्धारकरणम् । यथा,—
"कः अद्धीतान्यनमस्तव प्रभो
रमाकृताया भुव उद्विवर्हणम्" ।
इति श्रीभागवते १३ । ४३ ॥ उद्विवर्हणं उद्धरणम् । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

उद्वृत्तः, त्रि, (उत् + वृत् + क्त । वृत्ताचारित्वात् उत्क्रान्तो वा ।) उत्तोलितः । उत्क्षिप्तः । परिमुक्तोज्झितः । उद्भ्रान्तः । इति हेमचन्द्रो मेदिनी च ॥ दुर्वृत्तः ॥ (यथा, महाभारते,—
'उद्वृत्तान् सततं लोकान् राजा धर्म्मेण शास्ति वै" ॥)

उद्वेगं, क्ली, (उद्विज्यतेऽनेन इति । उत् + विज् + घञ् ।) गुवाकफलम् । इत्यमरः ॥

उद्वेगः, पुं, (उत् + विज् + भावे घञ् ।) उद्वेजनम् । तत्पर्य्यायः । उद्भ्रमः २ । इत्यमरः ॥ चमत्कारः । इति भरतः ॥ विरहजन्यदुःखम् । इति रसमञ्जरी ॥ भयं । इति हेमचन्द्रः । उद्वाहुलकम् । उद्भ्रमणम् । इति मेदिनी ॥
("न्यायारम्भे हर पशुपतेरार्द्रनागाजिनेच्छाम् ।
शान्तोद्वेगस्तिमितनयनं दृष्टभक्तिर्भवान्या" ॥
इति मेघदूते पूर्व्वमेघे ३७ श्लोकः ॥
"मदग बभुजे महाभुजः
महसोद्वेगमियं व्रजेदिति" ।
रघुः ८ । ७ ।
"सन्तोभिष्यणनदगो माधुर्य्यं परिकीर्त्तितम्" ।
इति साहित्यदर्पणे ॥ इय परिच्छेदः ॥)

उद्वेगः, त्रि, (उद्गतो वेगो यस्मात् ।) स्तिमितः । शीघ्रगामी । ऊर्द्ध्वबाहुः । इति हेमचन्द्रः ॥

उद्वेजनं, क्ली, (उत् + विज + ल्युट् ।) उद्वेगः ॥
("परदाराभिमर्षेषु प्रवृत्तान्नॄन् महीपतिः ।
उद्वेजनकरैर्दण्डैश्छिन्नयित्वा प्रवासयेत्" ॥
इति मनुः ॥ ८ । ३५२ ॥)

उधः, [स्] क्ली, (वहति उनत्ति वा । वह प्रापणे उन्द क्लेदने वा + असुन् ।) ऊधः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥ गरुर पालान इति भाषा ॥

उध्रस, ग उञ्छे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्रादि-पर-सक-सेट् ।) दन्त्यान्तो पराणस्वरः । मध्य कवर्गप्रकारस्थाने येष । क्र्यादावुध्रस उञ्छ इत्यत्र मुनिशोणितादिकं पठ्यते तस्य धामयतीति रूपं अपरं प्रस्नाति । यथा प्रसेः उत्पूर्ब्बस्य गणद्वयेऽपि पठनं तथा मते आविर्भावप्रस्नाति निगद्यते णिचि कृतेऽप्युध्रासयत्यन्यत । अत्र उत्पूर्ब्बस्येति तु उत् उकारः मतपसर्गः । ण उध्रस्नाति शास्यं दीनः । इति दुर्गादासः ॥

उध्रस क उत्क्षेपे । उञ्छे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा पर सक-सेट् ।) क उध्रासयति धूलिं वायुः । इति दुर्गादासः ॥

उन्द, ई श क्लेदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (रुधा-पर-सक-सेट् ।) श्नमादिः । क्लेदं आर्द्रभावः । श उनत्ति वस्त्रं पयसा । ई उन्नः उत्तः । उन्दिदिषति । इति दुर्गादासः ॥

उन्दकः, पुं, उन्दुरुः इति द्विरूपकोषः ॥

उन्दरः, पुं, (उन्द + उर ।) मूषिकः । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥ इन्दुर इति भाषा ॥

उन्दुरुः, पुं, (उन्द + उरु ।) जन्तुविशेषः । इन्दुर इति भाषा । तत्पर्य्यायः । मूषिकः २ आखुः ३ । वृष-

खेत्। गिरिका ४ बालमूषिका ५। नेङ्टे इन्दुँर इति भाषा। इत्यमरः॥ मूषकः ६ मूषः ७ मूषीकः ८ उन्दुरुः ९ खनकः १० वभ्रुः ११ वृषः १२ आखनिकः १३ वृषः १४ दीना १५ मुषीका १६। मूषा १७ मूषीका १८ मूषिका १९। इति शब्दरत्नावली॥ विलेशयः २० शुषिरः २१ इन्दूरः २२। इति जटाधरः॥ क्षुद्रस्य तस्य पर्य्यायः। चिक्कः २३ वेश्मनकुलः २४ चिक्का २५। इति च शब्दरत्नावली॥ हालाहला २६ अञ्जनिका २७। इति जटाधरः॥

उन्दूरः, पुं, (उन्द + बाहुलकात् ऊरः।) मूषिकः। इति हेमचन्द्रः॥ ("उन्दूरुश्चान्नरहितं तेन वातप्रकल्पवत्"॥ इति वाभटे चिकित्सास्थाने नवमेऽध्याये॥)

उन्दूरुकर्णी, स्त्री, (उन्दूरोः मूषिकस्य कर्णाविव पर्णमस्याः। उन्दूरुकर्ण + ङीष्।) आखुकर्णीलता। इति राजनिर्घण्टः॥

उन्नः, त्रि, (उन्द + क्त। नुदविदेति पक्षे नत्वम्।) क्लिन्नः। दयापरः। इति हेमचन्द्रः॥

उन्नतः, त्रि, (उत् + नम + क्त।) वर्द्धितः। तत्पर्य्यायः। उच्चः २ प्रांशुः ३ उदग्रः ४ उच्छ्रितः ५ उत्तुङ्गः ६। इत्यमरः॥ उच्चैः ७। इति शब्दरत्नावली॥ तुङ्गः ८। इति जटाधरः॥ (यथा, रघुः। १। १५। "स्थितः सर्व्वोन्नतेनोर्व्वीं क्रान्त्वा मेरुरिवात्मना"॥ क्ली, दिनपरिमाणज्ञानसाधनं उपायः। यथा सिद्धान्तशिरोमणौ। "दिवसस्य यद्गतं यच्च शेषं तयोर्यदल्पं तदुन्नतसंज्ञं ज्ञेयम्"। (पुं, चाक्षुषमन्वन्तरे ऋषिभेदः। यथा, मार्कण्डेये ७६।५४।

"सुमेधा विरजाश्चैव हविष्मानुन्नतो मधः।
अतिनामा सहिष्णुश्च सप्तासन्निति चर्षयः"॥)

उन्नतनाभिः, त्रि, (उन्नतो नाभिः यस्य।) उच्चनाभियुक्तः। तत्पर्य्यायः। तुन्दिः २। इति हलायुधः॥

उन्नतानतं, त्रि, (उन्नतञ्च तत् आनतञ्चेति।) उच्चनीचस्थानादि। तत्पर्य्यायः। बन्धुरम् २। इत्यमरः॥

उन्नतिः, स्त्री, (उत् + नम + क्तिन्।) गरुडभार्य्या। समृद्धिः। ("वक्षोजौ करिकुम्भविभ्रमकरीमत्युन्नतिं गच्छतः"। इति साहित्यदर्पणे॥ ३य परिच्छेदे।) उदयः। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, सिद्धान्तशिरोमणौ।

"मासान्तपादे प्रथमेऽथवेन्दोः
शृङ्गोन्नतिर्यद्दिवसेऽवगम्या।
तदोदयस्ते निशि वा प्रसाध्यः
शशाङ्कविंधोः स्वोदितनाड़िकाद्यैः"॥)

उन्नतीशः, पुं, (उन्नत्याख्यदाख्यया प्रसिद्धाया गरुडपत्न्याः ईशः स्वामी।) गरुडपक्षी। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उन्नमितः, त्रि, (उत् + नम् + णिच् + क्त।) उत्तोलितः। उर्द्धीकृतः। इति श्रीधरस्वामी॥

("अथ प्रयत्नोन्नमितानमत्फणै-
र्धृते कथञ्चित् फणिनां गणैरधः"॥
इति माघे। १। १४॥)

उन्नयः, पुं, (उन्नयनम्। उत् + नी + क्वचिदपवाद विषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशते इति एरच्।) ऊर्द्धनयनम्। इत्यमरः॥

उन्नयनं, क्ली, (उत् + नी + ल्युट्।) वितर्कः। इति हेमचन्द्रः॥ ऊर्द्धप्रापणम्। उत्तोलनम्। तोलन उठान इत्यादि भाषा॥ (यथा, कात्यायने। २२।१०।५॥ "तस्यैवोन्नयनमभ्यभि सोमानुन्नयन्तीति श्रुतेः,"। उदूर्द्धे नयनं यस्येति वाक्य वाच्यलिङ्गः"॥)

उन्नायः पुं, (उन्नयनं इति। उत् + नी + घञ्।) उन्नयनम्। इत्यमरः॥ (यथा भट्टिः। ७। ३७। "उन्नायानधिगच्छन्तः प्रह्वावैर्वसुधाभृताम्"॥)

उन्नाहं, क्ली, (उत् + नह + घञ्।) काञ्जिकम्। इति हेमचन्द्रः॥

उन्निद्रः, त्रि, (उद्गता निद्रा स्वप्नो दुःखादिकं वा यस्मात्।) प्रफुल्लः। विकसितः। इति हेमचन्द्रः॥ ("उन्निद्रपुष्पाचनचम्पकपुष्पभासः"। इति माघः। प्रबुद्धः। शयनादुत्थितः। "तामुन्निद्रामवनिशयनां सौधवातायनस्थः"। इति मेघदूते। ८८। तथा, शाकुन्तले षष्ठाङ्के। "शय्याप्रान्तविवर्त्तनैर्विगमयत्युन्निद्र एव क्षपाः"॥)

उन्भ प प्र पूर्त्तौ। (तुदा + पर + सकं + सेट्।) रुक्षादिः। प प्र उम्भति कुम्भं जलेन लोकः। उम्भामास। इति दुर्गादासः॥

उन्मत्तः, त्रि, (उत् + मद् + क्त।) उन्मादयुक्तः। वायुकृतचित्तविभ्रमविशिष्टः। पागल इति भाषा। तत्पर्य्यायः। उन्मादवान् २। इत्यमरः॥ तस्यौषधम्, यथा,—गारुडे १९९ अध्यायः॥ *॥

"कूर्म्ममत्स्याखुमहिषगोशृगालाश्च वानराः।
विड़ालवर्हिकाकाश्च वराहोलूककुक्कुटाः॥
हंस एषाञ्च विण्मूत्रं मांसं वा रोमशोणितम्।
धूमं दद्याज्ज्वरार्त्तेभ्य उन्मत्तेभ्यश्च शान्तये॥
एतान्यौषधजातानि धूपितानि महेश्वर।
निहन्ति ज्वरमुन्मादं वृत्तमिन्द्राशनिर्यथा"॥

("तमात्मनो हतमुपघ्नन्तो देवादयः कुर्व्वन्त्युन्मत्तम्"। इति निदानस्थाने सप्तमेऽध्याये।

"देवर्षिपितृगन्धर्व्वैरुन्मत्तस्य च बुद्धिमान्।
वर्जयेदञ्जनादीनि तीक्ष्णानि क्रूरकर्म्म च॥
सर्पिष्पानादि तस्येह मृदुभैषज्यमाचरेत्"॥

इति च चिकित्सास्थाने १४ अध्याये चरकेणोक्तम्॥ अन्यद्विवरणमस्योन्मादशब्दे ज्ञेयम्॥)

तद्वाक्यप्रामाण्यं यथा,—मलमासतत्त्वे॥

"उन्मत्तानाञ्च या गाथा शिशूनां चेष्टितं च यत्।
स्त्रियो यच्च प्रभाषन्ते नास्ति तत्र व्यतिक्रमः॥
आदौ गच्छति देवेषु पश्चात् गच्छति मानुषान्।
नादेशिता वाग्वदति सत्या ह्येषा सरस्वती"॥

उन्मत्तः, पुं, (उन्मत्तयति। उन्मत्त + तत्करोतीति णिच् + पचाद्यच्।) धुस्तूरः। यथा,—

("श्वेतोन्मत्तस्योत्तरदिङ्मूलसिद्धस्तु पायसः।
गुड़ाज्यसंयुतो हन्ति सर्व्वोन्मादांश्च दोषजान्"॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे उन्मादाधिकारे॥)

मुचुकुन्दवृक्षः। इति मेदिनी॥

उन्मदः, त्रि, (उद्गतो मदो यस्य।) उन्मादयुक्तः। उद्गतमदः। तत्पर्य्यायः। उन्मदिष्णुः २। इत्यमरः॥ ("उदीरयामासुरिवोन्मदानाम्"॥ इति रघुः। २। ९। तथा, माघे ६।२९॥

"मधुकराङ्गनया मुहुरुन्मद-
ध्वनिभृता निभृताक्षरमुज्जगे"॥)

उन्मदिष्णुः, त्रि, (उत् + मद् + इष्णुच्।) उन्मदः। उन्मादशीलः। इत्यमरः॥

उन्मनाः, [स्] त्रि, (उद्गतं उत्कण्ठितं मनो यस्य।) उत्कण्ठितचित्तः। तत्पर्य्यायः। उत्कः २। इत्यमरः॥

("उन्मनाः प्रथमजन्मचेष्टिता-
न्यस्मरन्नपि बभूव राघवः"।

इति रघुः। ११। २२। "पयोधरेणोरसि काचिदुन्मनाः"॥ इति किराते। ८। १९॥)

उन्मन्थः, पुं, (उत् + मथि + घञ्।) मारणम्। वधः। इति हेमचन्द्रः॥

उन्माथः, पुं, (उन्मथ्यतेऽनेनेति। उत् + मथ + घञ्। मारणादिपक्षे भावे घञ्।) कूटयन्त्रम्। मृगवधोपयुक्तयन्त्रम्। आमिषं दत्त्वा मृगपक्षिबन्धनार्थं यत् सन्धानयन्त्रं निवेश्यते सः। इत्यमरः॥ मारणम्। घातकः। इति मेदिनी॥ (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये। "प्रभो महाणानां क इव भुवनोन्माथविधिषु"॥)

उन्मादः, पुं, (उत् + मद् + घञ्। (महादेवः। यथा महाभारते। महादेवसहस्रनामकथने १३ १७। ६९॥ "उन्मादो मदनः कामो ह्यश्वत्थोऽर्थकरो यशः"।) वातिकरोगविशेषः। तत्पर्य्यायः। चित्तविभ्रमः २। इत्यमरः॥ मतिभ्रंशः ३ उन्मनाः ४। इति राजनिर्घण्टः॥ (चित्तविप्लवः ५।२।२३४। इति हेमचन्द्रः॥) मानसरोगविशेषः। तस्यौषधं यथा,—

"वचा त्रिकटुकञ्चैव करञ्जं देवदारु च।
मञ्जिष्ठा त्रिफला श्वेता शिरीषो रजनीद्वयम्॥
प्रियङ्गुनिम्बत्रिकटु गोमूत्रेणावघर्षितम्।
नस्यमालेपनञ्चैव स्नानमुद्वर्त्तनम् तथा॥
अपस्मारविषोन्मादशोषालक्ष्मीज्वरापहम्।
भूतेभ्यश्च भयं हन्ति राजद्वारे च शासनम्"॥

इति गारुड़े १९९ अध्यायः॥ *॥ अथ उन्मादाधिकारः॥ तत्र उन्मादस्य निरुक्तिमाह।

"मदयन्त्युद्धता दोषा यस्मादुन्मार्गमाश्रिताः।
मानसोऽयमतो व्याधिरुन्माद इति कीर्त्तितः"॥

अयमर्थः। यस्माद्धेतोरुद्धताः प्रवृद्धा दोषाः उन्मार्गमाश्रिताः मदयन्ति चित्तं विक्षिपन्त्यस्मिन्। अतोऽयमुन्माद इति कीर्त्तितः। सः उन्मादः मानसो व्याधिः मनोवैकृत्यकरणात्॥ *॥ तस्यैवावस्थाभेदेन नामान्तरमाह। स चाप्रवृद्धस्तरुणो मदसंज्ञां बिभर्त्ति च। स उन्मादस्तरुणो नवीनः॥ *॥ उन्मादस्य विप्रकृष्टनिदानमाह।

"विरुद्धदुष्टाशुचिभोजनानि
प्रधर्षणं देवगुरुद्विजानाम्।
उन्मादहेतुर्भयहर्षपूर्व्वो
मनोऽभिघातो विषमाश्च चेष्टाः॥"

दुष्टं धत्तूरबीजादिसहितम्। अशुचि रजस्वलादि-

स्पृहम्। प्रधर्षणमभिभवः। विषमाश्च चेष्टाः बलवद्विग्रहादयः ॥ * ॥ सन्निकृष्टं निदानमाह।

"एकैकशः सर्व्वशश्च दोषैरत्यर्थमूर्च्छितैः।
मानसेन च दुःखेन स पञ्चविध उच्यते ॥
विषाद्भवति षष्ठश्च यथास्वं तत्र भेषजम्" ॥ * ॥

तस्य सम्प्राप्तिमाह।

"तैरल्पसत्त्वस्य मलाः प्रदुष्टाः
बुद्धेर्निवासं हृदयं प्रदूष्य।
स्रोतांस्यधिष्ठाय मनोवहानि
प्रमोहयन्त्याशु नरस्य चेतः" ॥

अल्पसत्त्वस्य अल्पसत्त्वगुणस्य। मला वातादयः। बुद्धेर्निवासं हृदयं प्रदूष्येति। एतेनाश्रयस्य दुष्ट्या तदाश्रिताया बुद्धेरपि दुष्टिरुक्ता। मनोवहानि स्रोतांसि हृदयाश्रितानि दश। एतानि विशेषतो बोद्धव्यानि। यतश्चरकेण सकलशरीरस्रोतांस्येव मनोऽधिष्ठानत्वेनोक्तानि। प्रमोहयन्ति विकृतं कुर्व्वन्ति ॥ * ॥

उन्मादस्य सामान्यं रूपमाह।

"धीविभ्रमः सत्त्वपरिप्लवश्च
पर्य्याकुला दृष्टिरधीरता च।
अबद्धवाक्त्वं हृदयञ्च शून्यं
सामान्यमुन्मादगदस्य लिङ्गम्" ॥

धीविभ्रमः शुक्तिकायां रजतज्ञानम्। सत्त्वपरिप्लवः सत्त्वं मनस्तस्य चाञ्चल्यम्। अबद्धवाक्त्वं असम्बद्धभाषित्वम्। शून्यं स्मृतिशून्यम् ॥*॥

वातिकोन्मादस्य निदानपूर्ब्बिकां सम्प्राप्तिमाह।

रूक्षाल्पशीतान्नविरेकधातु-
क्षयोपवासैरनिलोऽतिवृद्धः।
चिन्तादिदुष्टं हृदयं प्रदूष्य
बुद्धिं स्मृतिं वाप्युपहन्ति शीघ्रम्" ॥

प्रदूष्य प्रकर्षेण दूषयित्वा ॥ * ॥

तस्यैव रूपमाह।

"अस्थानहास्यस्मितनृत्यगीत-
वागङ्गविक्षेपणरोदनानि।
पारुष्यकार्श्यारुणवर्णताश्च
जीर्णे बलञ्चानिलजस्य रूपम्" ॥

अस्थाने अनवसरे। हास्यादीनि रोदनान्तानि। जीर्णे आहारे। बलं व्याधेः ॥ * ॥

पैत्तिकस्य निदानपूर्ब्बिकां सम्प्राप्तिमाह।

"अजीर्णकट्वम्लविदाह्यशीतै-
र्भोज्यैश्चितं पित्तमुदीर्णवेगम्।
उन्मादमत्युग्रमनात्मकस्य
हृदि स्थितं पूर्व्ववदाशु कुर्य्यात्" ॥

हृदि स्थितं पित्तं चितं सञ्चितम्। पुनः अजीर्णकट्वम्लविदाह्यशीतैर्भोज्यैरुदीर्णवेगं सत् उन्मादं कुर्य्यात् पूर्व्ववत् हृदयं प्रदूष्य इत्यर्थः ॥*॥

तस्य रूपमाह।

"अमर्षसंरम्भविनग्नभावाः
सन्तर्जनाभिद्रवणौष्ण्यरोषाः।
प्रच्छायशीतान्नजलाभिलाषः
पीताभभाः पित्तकृतस्य लिङ्गम्" ॥

अमर्षोऽसहिष्णुता। संरम्भः आरभटी आडम्बर इति यावत्। सन्तर्जनं परत्रासनम्। अभिद्रवणं पलायनम्। औष्ण्यं गात्रे। रोषो दाहविशेषः। प्रच्छाय इत्यादि छायायां शीतयोरन्नजलयोरभिलाषः ॥ * ॥

श्लैष्मिकस्य निदानपूर्ब्बिकां सम्प्राप्तिमाह।

"सम्पूरणैर्मन्दविचेष्टितस्य
सोष्मा कफो मर्म्मणि संप्रवृद्धः।
बुद्धिं स्मृतिं वाप्युपहन्ति चित्तं
प्रमोहयन् संजनयेद्विकारम्" ॥

संपूरणैर्भोजनादिभिः। मन्दविचेष्टितस्य व्यायामरहितस्य। सोष्मा कफ इति कफोऽप्युन्मादं कुर्व्वन् पित्तं सहायमपेक्षते व्याधिस्वभावात्। मर्म्मणि अत्र मर्म्मशब्देन हृदयमुच्यते। विकारमुन्मादरूपम् ॥ * ॥

तस्य रूपमाह।

"वाक्चेष्टितं मन्दमरोचकश्च
नारीविविक्तप्रियता च निद्रा।
छर्द्दिश्च लाला च बलञ्च भुक्ते
नखादिशौक्ल्यञ्च कफात्मके स्यात्" ॥

वाक्चेष्टितं मन्दं वचनमल्पम्। नारीविविक्तप्रियता नारीप्रियता विजनप्रियता च। भुक्ते सति बलं व्याधेः ॥ * ॥

सान्निपातिकस्य निदानपूर्ब्बकं लक्षणमाह।

"यः सन्निपातप्रभवोऽतिघोरः
सर्व्वैः समस्तैः स तु हेतुभिः स्यात्।
सर्व्वाणि रूपाणि बिभर्त्ति तादृ-
ग्विरुद्धभैषज्यविधिर्व्विवर्ज्यः" ॥

स सान्निपातिक उन्मादः। सन्निपातग्रहणेनैव सर्व्वात्मकत्वं लब्धम्। पुनः सर्व्वैरिति यदुक्तं तद्रजस्तमःप्रापणार्थम्। तेन रजस्तमोभिर्मिलितैरित्यर्थः। तेन वातादयो रजस्तमोभिर्मनोदोषैर्मिलिताः। समस्तैश्च निदानैः कुपिता उन्मादं जनयन्ति। सर्व्वहेतुभिः समस्तैर्मिलितैः स्यात्। यतोऽन्यो व्याधिः सर्व्वहेतुभिर्मिलितैरेव भवतीति नियमो नास्ति। अयन्तु व्याधिप्रभावात् सर्व्वहेतुभिर्म्मिलितैः स्यात्। तादृगुन्मादः विरुद्धभैषज्यविधिः। विरुद्धभैषज्यविधिरिति कोऽर्थः। त्रिदोषजे प्रत्येकं वातादिप्रत्यनीका कार्य्या। सा च परस्परविरोधिनी त्रिदोषं हन्ति किञ्चिदेव द्रव्यमामलकादि तच्चायौगिकम्। अतएव विवर्ज्यः न चिकित्स्य इत्यर्थः ॥ * ॥

मनोदुःखजस्य विप्रकृष्टं निदानमाह।

"चौरैर्नरेन्द्रपुरुषैररिभिस्तथान्यै-
र्वित्रासितस्य धनबान्धवसंक्षयाद्वा।
गाढं क्षते मनसि च प्रियया रिरंसो-
र्जायेत चोत्कटतरो मनसो विकारः" ॥

अन्यैर्हिंस्रादिभिः। गाढमतिशयेन। क्षते अभिहते। प्रियया प्राप्तुमशक्यया रिरंसोः पुरुषस्य विकारः उन्मादरूपः ॥ * ॥

तस्य रूपमाह।

"चित्रं ब्रवीति च मनोऽनुगतं विसंज्ञो
गायत्यथो हसति रोदिति चातिमूढः"।

चित्रमाश्चर्य्यं। मनोऽनुगतं गोप्यमपि। विसंज्ञो विरुद्धज्ञानः। अतीवमूढः अतीवज्ञानशून्यः। अत्र विकल्पो बोद्धव्यः ॥ * ॥

विषजस्य रूपमाह।

"रक्तेक्षणो हतबलेन्द्रियभाः सुदीनः
श्यावाननो विषकृते तु भवेत् परासुः"।

परासुः मृतः ॥ * ॥

अरिष्टमाह।

"अवाङ्मुखस्तून्मुखो वा क्षीणमांसबलो नरः।
जागरूको ह्यसन्देहमुन्मादेन विनश्यति" ॥ * ॥

अथ देवादिकृतस्योन्मादस्य सामान्यं लक्षणमाह।

"अमर्त्यवाग्विक्रमवीर्य्यचेष्टो
ज्ञानादिविज्ञानबलादियुक्तः।
प्रकोपकालो नियतश्च यस्य
देवादिजन्मा स मनोविकारः" ॥

अमर्त्यवाग्विक्रमवीर्य्यचेष्टः न मर्त्यस्येव मनुष्यस्येव वागादयो यत्र सः। विक्रमः पराक्रमः। वीर्य्यं शौर्य्यम्। ज्ञानादिविज्ञानबलादियुक्तः। ज्ञानं बुद्धिः। आदिपदेन तद्भेदा मेधा-विचारणा-स्मृत्यादयो गृह्यन्ते। विज्ञानं शिल्पादिविषयकं ज्ञानम्। चेष्टा पाटवम्। आदिपदेनाभिमानादि गृह्यते। नियतः वक्ष्यमाणतिथ्यादिभिः। मनोविकार उन्मादः ॥ * ॥

तत्र देवाविष्टस्य लक्षणमाह।

"सन्तुष्टः शुचिरतिदिव्यमाल्यगन्धो
निस्तन्द्रोऽवितथसंस्कृतप्रभाषी।
तेजस्वी स्थिरनयनो वरप्रदाता
ब्रह्मण्यो भवति नरः स देवजुष्टः" ॥

अतिदिव्यमाल्यगन्धः अतिशयो दिव्यमाल्यस्येव गन्धो यस्य सः। निस्तन्द्रः निद्रारहितः। अवितथं सत्यम्। ब्रह्मण्यः ब्राह्मणभक्तः ॥ * ॥

दैत्याविष्टमाह।

"संस्वेदी द्विजगुरुदेवदोषवक्ता
जिह्माक्षो विगतभयो विमार्गदृष्टिः।
सन्तुष्टो भवति न चान्नपानजातै-
र्दुष्टात्मा भवति स देवशत्रुजुष्टः" ॥

विमार्गदृष्टिः कुमार्गरतः। दुष्टात्मा दुष्टस्वभावः।

गन्धर्व्वाविष्टमाह।

"हृष्टात्मा पुलिनवनान्तरोपसेवी
स्वाचारः प्रियपरिगीतगन्धमाल्यः।
नृत्यन् वै प्रहसति चारु चाल्पशब्दं
गन्धर्व्वग्रहपरिपीडितो मनुष्यः" ॥

हृष्टात्मा हृष्टजीवात्मा। पुलिनं तोयोत्थितं तटम्। वनान्तरं वनमध्यम्। तयोः सेवी। स्वाचारः अनिन्दिताचारः। प्रियाणि परि समन्ततो भावेन गीतगन्धमाल्यानि यस्य स तथा। चारुचाल्पशब्दमिति हसनक्रियाया विशेषणम् ॥ * ॥

यक्षाविष्टमाह।

"ताम्राक्षः प्रियतनुरक्तवस्त्रधारी
गम्भीरो द्रुतगतिरल्पवाक् सहिष्णुः।
तेजस्वी वदति च किं ददामि कस्मै
यो यक्षग्रहपरिपीडितो मनुष्यः" ॥ * ॥

पिशाविष्टमाह।

"प्रेतानां स दिशति संस्तरेषु पिण्डान्
शान्तात्मा जलमपि चापसव्यवस्त्रः।
मांसेक्षुतिलगुड़पायसाभिकाम-
स्तद्भक्तो भवति पितृग्रहाभिजुष्टः" ॥

प्रेतानां मृतानां पितृणाम्। दिशति ददाति। अपसव्यवस्त्रः दक्षिणस्कन्धधृतोत्तरीयः ॥ * ॥

नागाविष्टमाह।

"यस्तूर्व्व्यां प्रसरति सर्पवत् कदाचित्
सृक्कण्यौ मुहुरपि जिह्वयावलेढ़ि।
क्रोधालुर्घृतमधुदुग्धपायसेषु-
र्विज्ञेयः स खलु भुजङ्गमेन जुष्टः" ॥

प्रसरति सर्पवत् उरसा चलति। सृक्कण्यौ ओष्ठप्रान्तौ ॥ * ॥

राक्षसाविष्टमाह।

"मांसासृग्विविधसुराविकारलिप्सु-
र्निर्लज्जो भृशमतिनिष्ठुरोऽतिशूरः।
क्रोधालुर्विपुलबलो निशाविचारी
शौचद्विट् भवति स राक्षसैर्गृहीतः" ॥

अतिनिष्ठुरोऽतिनिर्दयः ॥ * ॥

ब्रह्मराक्षसाविष्टमाह।

"देवविप्रगुरुद्वेषी वेदवेदाङ्गविच्छुचिः।
आत्मपीड़ाकरोऽहिंस्रो ब्रह्मराक्षससेवितः" ॥

अहिंस्रः अहिंसाशीलः ॥ * ॥

पिशाचाविष्टमाह।

"उद्धस्तः कृशपरुषो विरुद्धभाषी
दुर्गन्धो भृशमशुचिस्तथातिलोलः।
बह्वाशी विजनवनान्तरोपसेवी
व्याचेष्टन् भ्रमति रुदन् पिशाचजुष्टः" ॥

उद्धस्तः नग्नः। दिगम्बर इति विदेहवचनात्। कृशो निर्मांसः। परुषो रूक्षः। अतिलोलः सर्व्वस्मिन् अन्नपाने लोलुपः। व्याचेष्टन् विरुद्धमाचेष्टन्। ग्रहा हिंसा क्रीड़ा पूजार्थं गृह्णन्ति। अत एवोक्तम्।

"अशुचिं भिन्नमर्य्यादं क्षतं वा यदि वाक्षतम्।
हिंस्युर्हिंसाविहारार्थं सत्कारार्थमथापि वा" ॥ * ॥

तत्र हिंसार्थं गृहीतस्य लक्षणमाह।

"स्थूलाक्षो द्रुतमटनः सफेनवामी
निद्रालुः पतति च कम्पते च योऽति।
यश्चाद्रिद्विरदनगादिविच्युतः स्यात्
सोऽसाध्यो भवति तथा त्रयोदशेऽब्दे ॥"

यश्चाद्रीत्यादि यः पर्व्वतादिपतितः सन् ग्रहैर्गृह्यत इत्यर्थः। आदिशब्देन भित्तिप्रासादादयो गृह्यन्ते। त्रयोदशेऽब्दे सर्व्व एव देवादिगृहीतोऽसाध्यः ॥ * ॥

देवादीनामावेशसमयमाह।

"देवग्रहाः पौर्णमास्यामसुराः सन्ध्ययोरपि।
गन्धर्व्वाः प्रायशोऽष्टम्यां यक्षाश्च प्रतिपद्यपि ॥
पितरः कृष्णपक्षे च पञ्चम्यामपि चोरगाः।
रक्षःपिशाचा रात्रौ च चतुर्द्दश्यां विशन्ति हि" ॥

कृष्णपक्षे अमायाम्। प्रायशःपदादन्यत्रापि तिथ्यभिधानप्रयोजनं लक्षणार्थं तत्र तिथौ बलिदानार्थञ्च ॥ * ॥ ननु यदि देवादयो विशन्ति तदा विशन्तस्ते दृश्यन्ते कथं नेत्यत आह।

"दर्पणादीन् यथा छाया शीतोष्णं प्राणिनो यथा।
स्वमणिं भास्कराऽर्च्चिश्च यथा देहञ्च देहधृक् ॥
विशन्ति न च दृश्यन्ते ग्रहास्तद्वच्छरीरिणाम्"।

दर्पणादीत्यादिशब्देनान्यदपि निर्म्मलद्रवद्रव्यं गृह्यते। छाया प्रतिबिम्बम्। स्वमणिं सूर्य्यमणिम्। देहधृक् जीवात्मा ॥ * ॥ * ॥

अथोन्मादस्य चिकित्सा।

"वातिके स्नेहपानं प्राक् विरेकः पित्तसम्भवे।
कफजे वमनं कार्य्यं परो वस्त्यादिकक्रमः
यच्चोपदेक्ष्यते किञ्चिदपस्मारे चिकित्सितम्।
उन्मादे तच्च कर्त्तव्यं सामान्याद्दोषदूष्ययोः ॥
जलादिद्रुमशैलेभ्यो विषमेभ्यश्च तं सदा।
रक्षेदुन्मादिनं यत्नात् सद्यः प्राणहरा हि ते" ॥

ते जलादयः ॥ * ॥

"ब्राह्मीकुष्माण्डीफलषड्ग्रन्थाः शङ्खपुष्पिकास्वरसाः।
दृष्टा उन्मादहृतः पृथगेते कुष्ठमधुमिश्राः" ॥

अत्र ब्राह्मीति पदं ब्राह्मीस्वरसपरम्। कुष्माण्डीफलं तद्बीजपरम्। षड्ग्रन्थे तु यथाश्रुतार्थमेव। तेनायमर्थः। वरभीकरसतोला ४ कुटकचूर्णमासा २ मधुमासा ८ पेयः। इत्येको योगः ॥ कोहण्डके बीजकचूर्णमासा २ कुटकचूर्णमासा २ मधुना संनीयावलेह्यम्। द्वितीयो योगः। महाभरीवचकचूर्णमासा २ कुटकचूर्णमासा २ मधुनावलेह्यम्। तृतीयो योगः ॥ शङ्खपुष्पीस्वरसतोला ४ कुटकचूर्णमासा २ मधुमासा ८ पेयः। चतुर्थयोगः ॥ * ॥

"सिद्धार्थको हिङ्गु वचाकरञ्जौ देवदारु च।
मञ्जिष्ठा त्रिफला श्वेता कटभीत्वक् कट्त्रिकम् ॥
समांशानि प्रियङ्गुश्च शिरीषो रजनीद्वयम्।
वस्तमूत्रेण पिष्टोऽयमगदः पानमञ्जनम् ॥
नस्यमालेपनञ्चैव स्नानमुद्वर्त्तनं तथा।
अपस्मारविषोन्मादकृत्यालक्ष्मीज्वरापहम् ॥
भूतेभ्यश्च भयं हन्ति राजद्वारे च शस्यते।
सर्पिरेतेन संसिद्धं सगोमूत्रं तथार्थकृत्" ॥

सिद्धार्थकादि ॥ * ॥

"भयादिष्टविनाशश्च दर्शयेदद्भुतानि च।
बद्धं सर्षपतैलाक्तं रक्षेदुत्तानमातपे ॥
कपिकच्छ्वाथवा तप्तैर्लौहतैलजलैः स्पृशेत्।
कशाभिस्ताडयेत्तं वा सुबद्धं विजने गृहे ॥
सर्पेणोद्धृतदन्तेन दंष्ट्रैः सिंहगजैश्च तं।
त्रासयेच्छस्त्रहस्तैश्च शत्रुभिस्तस्करैस्तथा ॥
अथवा राजपुरुषा बहिर्नीत्वा सुसंयतम्।
त्रासयेयुर्वधेरेनं तर्ज्जयन्तो नृपाज्ञया ॥
देहदुःखभयेभ्यो हि यतः प्राणभयं महत्।
तेनास्य शमं याति सर्व्वतो विप्लुतं मनः ॥
इष्टद्रव्यविनाशेन मनो यस्याभिहन्यते।
तस्य तत्सदृशप्राप्त्या सान्त्वाश्वासैः शमं नयेत् ॥ * ॥
त्र्यूषणं हिङ्गु लवणं वचा कटुकरोहिणी।
शिरीषस्य करञ्जस्य बीजं गौराश्च सर्षपाः ॥
गोमूत्रपिष्टैरेभिस्तु वर्त्तिर्नेत्राञ्जने हिता।
हन्त्युन्मादमपस्मारं तथा चातुर्थकं ज्वरम्" ॥

त्र्यूषणाद्यञ्जनम् ॥ * ॥

"कुष्ठाश्वगन्धे लवणाजमोदे
द्वे जीरके त्रीणि कटूनि पाठा।
मङ्गल्यपुष्पी च समान्यमूनि
सर्व्वैः समानाश्च वचां विचूर्ण्य ॥
ब्राह्मीरसेनाखिलमेव भाव्यं
वारत्रयं शुष्कमिदं हि चूर्णम्।
अक्षप्रमाणं मधुना घृतेन
लिह्यान्नरः सप्त दिनानि यावत् ॥
सारस्वतमिदं चूर्णं ब्रह्मणा निर्म्मितं पुरा।
हिताय सर्व्वलोकानां दुर्म्मेधानां विचेतसाम् ॥
एतस्याभ्यासतः पुंसां बुद्धिर्म्मेधा धृतिः स्मृतिः।
सम्पत्तिः कविताशक्तिः प्रवर्द्धेतोत्तरोत्तरम्" ॥

मङ्गल्यपुष्पी शङ्खहूली इति लोके। सारस्वतं चूर्णम् ॥ * ॥

"विश्वाजमोदमरिचानलहयसैन्धवोग्रा-
षड्ग्रन्थिकुष्ठमगधोद्भवजीरकाणाम्।
चूर्णं प्रभातसमये लिहतः ससर्पि-
र्वाग्देवता निवसति स्वयमेव वक्त्रे" ॥

विश्वाद्यं चूर्णम् ॥ * ॥

"क्वाथे विचूर्णिते क्षिप्ता तत्षोड़शगुणं जलम्।
पादशेषं प्रकर्त्तव्यमेव क्वाथविधिः स्मृतः ॥
दशमूली तथा रास्ना वातारिश्छिन्नरुहा बला।
मूर्व्वा शतावरी चेति क्वाथ्येत्तु कुड़वैः पृथक् ॥
कृते क्वाथे घृतं प्रस्थद्वयं मृदग्निना पचेत्।
कल्कीकृतैर्वक्ष्यमाणद्रव्यैः सम्यक् पुनः पचेत् ॥
विशाला त्रिफला कौन्ती देवदार्व्वेलवालुकम्।
स्थिरानन्ता रजन्यौ द्वे प्रियङ्गुः सारिवाद्वयम् ॥
नीलोत्पलैलामञ्जिष्ठादन्तीदाड़िमकेशरम्।
विडङ्गं पृश्निपर्णी च कुष्ठं चन्दनपद्मके ॥
तालीसपत्रं बृहती मालतीकुसुमं नवम्।
अष्टाविंशतिभिः कल्कैरेतैः कर्षमितैः पृथक् ॥
चतुर्गुणं जलं दत्त्वा पिष्टैस्तद्विपचेद्घृतम्।
महाचैतसनामेदं सर्व्वचेतोविकारहृत् ॥
अपस्मारे महोन्मादे मन्देऽग्नौ ज्वरकासयोः।
वातरक्ते प्रतिश्याये शोषे कार्श्ये तृतीयके ॥
मूत्रकृच्छ्रे कटीशूले विसर्पाभिहतेषु च।
पाण्डुामये तथा कण्ड्वां विषे मेहे गरेऽपि च ॥
देवादिहतचित्तानां गद्गदानामचेतसाम्।
शस्तं स्त्रीणाञ्च वन्ध्यानां धन्यमायुर्बलप्रदम् ॥
अलक्ष्मीपापरक्षोघ्नं सर्व्वग्रहनिवारणम्।
हन्ति भ्रमं मदं मूर्च्छां मेधास्मृतिमतिप्रदम्" ॥

अग्निपर्णी अग्निवलीति लोके अगिया इति च। महाचैतसं घृतम् ॥ * ॥

अथ देवाद्याविष्टानां चिकित्सा।

"पूजाबल्युपहारेष्टिहोममन्त्राञ्जनादिभिः।
जयेदागन्तुमुन्मादं यथाविधि शुचिर्भिषक् ॥
कृष्णामरिचसिन्धूत्थमधुगोरोचनाकृतम्।
अञ्जनं सर्व्वदेवादिकृतोन्मादहरं परम्" ॥

कृष्णाद्यञ्जनम् ॥ * ॥

"ऋक्षजम्बुकलोमानि शल्लकी लशुनं तथा।
हिङ्गु मूत्रञ्च वस्तस्य धूपमस्य प्रयोजयेत् ॥

एतेन शाम्यति क्षिप्रं बलवानपि यो ग्रहः” ।
अश्वलोमादिधूपः ॥ * ॥
“कल्याणकञ्च युञ्जीत महदा चैतसं घृतम् ।
तैलं नारायणं चाथ महानारायणं तथा ॥
ऋते पिशाचादन्येषु प्रतिकूलं न चाचरेत् ।
रोगिणं भिषजं यस्ते क्रुद्धा हन्युर्महौजसः” ॥
इत्युन्मादाधिकारः । इति भावप्रकाशः ॥
(आत्रेय उवाच ॥
“अयं मानसको व्याधिरुन्माद इति कीर्त्तितः ।
प्रमत्ता ऊर्द्ध्वगा दोषा ऊर्द्ध्वं गच्छन्त्यमार्गताम् ॥
उन्मादो नाम दोषोऽयं कष्टसाध्यो भिषग्वरैः ।
सोऽपि पृथग्विधैर्दोषैर्द्वन्द्वजोऽन्यः प्रकीर्त्तितः ।
अथान्यः सन्निपातेन त्रिधा भवति चापरः ॥
अशुचिविपथशून्यागारकेऽरण्यमध्ये
सभयगहनवीथीदेवतागारके च ।
अथ कथमपि भीत्या शङ्कया खिन्नचेतः-
क्षुभितमनसमार्गत्याज्यमुन्मार्गयेति ॥
चिन्ताव्यथासुभयहर्षविमर्षलोभात्
देवातिथिद्विजनरेन्द्रगुरोर्विमानात् ।
प्रेमाधिकाद्युवजनादपि विप्रयोगात्
उन्मादहेतु च नृणां कथितं वरिष्ठैः ॥
तन गायति वा रौति विरूपं पठते यदा ।
लोलयेच्छर्द्दते वापि कम्पते हसते तथा ॥
धावते हनने चैव तथा जिह्वा विनश्यति ।
नरो वा भ्रमतेऽत्यर्थं पश्यद्घनमथातुरः ॥
तस्यापस्मारकं कर्म्म कर्त्तव्यं भिषजांवरैः ।
विशेषेण भूतविद्यां मध्ये वक्ष्यामि चाग्रतः” ॥
इति महर्ष्यात्रेयभाषिते हारीतोत्तरे तृतीय-
स्थाने उन्मादनिदाननामा त्रिंशोऽध्यायः ॥
अस्य सम्प्राप्तिसहित-निदानलक्षण-चिकित्सिता-
न्याह वाभटः ॥
“उन्मादाः षट् पृथग्दोषनिचयाधिविषोद्भवाः ।
उन्मादोनाम मनसो दोषैरुन्मार्गगैर्मदः ॥
शारीरमानसैर्दुष्टैरहितादन्नपानतः ।
विकृतासात्म्यसमलाद्विषमादुपयोगतः ॥
विषमस्याल्पसत्त्वस्य व्याधिवेगसमुद्गमात् ।
क्षीणस्य चेष्टावैषम्यात् पूज्यपूजाव्यतिक्रमात् ॥
आधिभिश्चित्तविभ्रंशाद्विषेणोपविषेण च ।
एभिर्विहीनसत्त्वस्य हृदि दोषाः प्रदूषिताः ॥
धियो विधाय कालुष्यं हत्वा मार्गान् मनोवहान्
उन्मादं कुर्व्वते तेन धीविज्ञानस्मृतिभ्रमात् ॥
देहो दुःखसुखभ्रष्टो भ्रष्टसारथिवद्रथः ।
भ्रमत्यचिन्तितारम्भम्”—
वातादिभेदेन लक्षणं यथा ॥
“तत्र वातात् कृशाङ्गता ॥
अस्थाने रोदनाक्रोशहसितस्मितनर्त्तनम् ।
गीतवादित्रवागङ्गविक्षेपास्फोटनानि च ॥
असाम्ना वेणुवीणादिशब्दानुकरणं मुहुः ।
आस्यात् फेनागमोऽजस्रमटनं बहुभाषिता ॥
अलङ्कारोऽनलङ्कारैरयानैर्गमनोद्यमः ।
गृद्धिरभ्यवहार्य्येषु तल्लाभे चावमानता ॥
उत्पिण्डितारुणाक्षित्वं जीर्णे चान्ने गदोद्भवः ॥ १ ॥
पित्तात् सन्तर्ज्जनं क्रोधो मुष्टिलोष्टाद्यभिद्रवः ।
शीतच्छायोदकाकाङ्क्षा नग्नत्वं पीतवर्णता ।
असत्यज्वलनज्वालातारकादीपदर्शनम् ॥ २ ॥
कफादरोचकश्छर्द्दिरल्पेहाहारवाक्यता ।
स्त्रीकामता रहः प्रीतिर्लालासिङ्घाणकस्रुतिः ॥
बैभत्स्यं शौचविद्वेषो निद्राश्वयथुरानने ।
उन्मादो बलवान् रात्रौ भुक्तमात्रे च जायते ॥ ३ ॥
सर्व्वायतनसंस्थानसन्निपाते तदात्मकम् ।
उन्मादं दारुणं विद्यात् तं भिषक् परिवर्ज्जयेत् ॥ ४ ॥
धनकान्तादिनाशेन दुःसहेनाभिषङ्गवान् ।
पाण्डुर्दीनो मुहुर्मुह्यन् हाहेति परिदेवते ॥
रोदित्यकस्मान् म्रियते तद्गुणान् बहु मन्यते ।
शोकक्लिष्टमना ध्यायन् जागरूको विचेष्टते ॥ ५ ॥
विषेण श्याववदनो नष्टच्छायाबलेन्द्रियः ।
वेगान्तरेऽपि सम्भ्रान्तो रक्ताक्षस्तं विवर्जयेत्” ॥ ६ ॥
चिकित्सा यथा ॥
“अथानिलज उन्मादे स्नेहपानं प्रयोजयेत् ।
पूर्व्वमावृतमार्गे तु सस्नेहं मृदुशोधनम् ॥
कफपित्तभवेऽप्यादौ वमनं सविरेचनम् ।
तथास्य शुद्धदेहस्य प्रसादं लभते मनः ॥
इत्थमप्यनुवृत्तौ तु तीक्ष्णं नावनमञ्जनम् ।
हर्षणाश्वासनोत्त्रासभयताडनतर्ज्जनम् ॥
अभ्यङ्गोद्वर्त्तनालेपधूमान् पानञ्च सर्पिषः ।
युञ्ज्यात्तानि हि शुद्धस्य नयन्ति प्रकृतिं मनः” ॥ * ॥
“द्वौ प्रस्थौ स्वरसाद्ब्राह्म्या घृतप्रस्थञ्च साधितम् ॥
व्योषश्यामात्रिवृद्दन्तीशङ्खपुष्पीनृपद्रुमैः ।
ससप्तलाक्रिमिहरैः कल्कितैरक्षसम्मितैः ॥
पलवृद्ध्या प्रयुञ्जीत परं मात्राचतुष्पलम् ।
उन्मादकुष्ठापस्मारहरं वन्ध्यासुतप्रदम् ॥
वाक्स्वरस्मृतिमेधाकृद्धन्यं ब्राह्मीघृतं स्मृतम्” ॥
इति ब्राह्मीघृतम् ॥ * ॥
“वरा विशाला भद्रैला देवदार्व्वेलवालुकैः ।
द्विसारिवा द्विरजनी द्विस्थिरा फलिनी नतं ॥
बृहतीकुष्ठमञ्जिष्ठानागकेशरदाडिमैः ।
वेल्लतालीशपत्रैलामालतीमुकुलोत्पलैः ॥
सदन्तीपद्मकहिमैः कर्षांशैः सर्पिषः पचेत् ।
प्रस्थं भूतग्रहोन्मादकासापस्मारपाप्मसु ॥
पाण्डुकण्डूविषे शोफे मोहे मेहे गरे ज्वरे ।
अरेतस्यप्रजसि वा दैवोपहतचेतसि ॥
अमेधसि स्खलद्वाचि स्मृतिकामेऽल्पपावके ।
बल्यं मङ्गल्यमायुष्यं कान्तिसौभाग्यपुष्टिदम् ॥
कल्याणकमिदं सर्पिः श्रेष्ठं पुंसवनेषु च” ॥
इति कल्याणघृतम् ॥ * ॥
“एभ्यो द्विसारिवादीनि जले पक्त्वैकविंशतिम् ।
रसे तस्मिन् पचेत्सर्पिर्गृष्टिक्षीरं चतुर्गुणम् ॥
वीराद्विमेदाकाकोलीकपिकच्छूविषाणिभिः ।
शूर्पपर्णीयुतैरेतन्महाकल्याणकं परम् ॥
बृंहणं सन्निपातघ्नं पूर्व्वस्मादधिकं गुणैः” ॥
इति महाकल्याणं घृतम् ॥ * ॥
“जटिला पूतना केशी चारटी मर्कटी वचा ॥
त्रायमाणा जया वीरा चोरकः कटुरोहिणी ।
कायस्था शूकरीच्छत्रा अतिच्छत्रा पलङ्कषा ॥
महापुरुषदन्ता च वयस्था नाकुलीद्वयम् ।
कटम्भरा वृश्चिकाली शालिपर्णी च तैर्घृतम् ॥
सिद्धं चातुर्थिकोन्मादग्रहापस्मारनाशनम् ।
महापैशाचकं नाम घृतमेतद्यथामृतम् ॥
बुद्धिमेधास्मृतिकरं बालानाञ्चाङ्गवर्द्धनम्” ॥
इति महापैशाचकं घृतम् ॥ * ॥
“अवपीडाश्च विविधाः सर्षपाः स्नेहसंयुताः ।
कटुतैलेन चाभ्यङ्गो ध्मापयेच्चास्य तद्रजः ॥
सहिङ्गुस्तीक्ष्णधूमश्च सूत्रस्थानोदितो हितः ॥ * ॥
शृगालशल्यकोलूकजलूकावृषवस्तजैः ॥
मूत्रपित्तशकृल्लोमनखचर्म्मभिराचरेत् ।
धूपधूमाञ्जनाभ्यङ्गप्रदेहपरिषेचनम् ॥
धूपयेत् सततञ्चैनं श्वगोमत्स्यैश्च पूतिभिः ।
वातश्लेष्मात्मके प्रायः पैत्तिके तु प्रशस्यते ॥
तिक्तकं जीवनीयञ्च सर्पिः स्नेहश्च मिश्रकः ।
शिशिराण्यन्नपानानि मधुराणि लघूनि च ॥
विध्येच्छिरां यथोक्तां वा हृष्टं मेध्यामिषस्य वा ।
निवाते शाययेदेवं मुच्यते मतिविभ्रमात्” ॥
“भूतानुबन्धमीक्षेत प्रोक्तलिङ्गाधिकाकृतिम् ।
यद्युन्मादे ततः कुर्य्याद्भूतनिर्द्दिष्टमौषधम् ।
बलिञ्च दद्यात् पललं यावकं सक्तुपिण्डिकाम् ॥
स्निग्धं मधुरमाहारं तण्डुलान् रुधिरोक्षितान् ।
पक्वामकानि मांसानि सुरामैरेयमासवम् ॥
अतिमुक्तस्य पुष्पाणि जात्याः सहचरस्य च ।
चतुष्पथे गवां तीर्थे नदीनां सङ्गमेषु च ॥
निवृत्तामिषमद्यो यो हिताशी प्रयतः शुचिः ।
निजागन्तुभिरुन्मादैः सत्त्ववान्न स युज्यते ॥
प्रसाद इन्द्रियार्थानां बुद्ध्यात्ममनसान्तथा ।
धातूनां प्रकृतिस्थत्वं विगतोन्मादलक्षणम्” ॥ * ॥
इति वाभटे उत्तरस्थाने सप्तमोऽध्यायः ॥
अस्य सनिदानसंप्राप्तिर्यथा ।
“इह खलु पञ्चोन्मादा भवन्ति । तद्यथा,— वातपित्तकफसन्निपातागन्तुनिमित्तास्तत्र दोषनिमित्ताश्चत्वारः ।
पुरुषाणामेवंविधानां क्षिप्रमभिनिर्व्वर्त्तन्ते तद्यथा,
“भीरूणामुपक्लिष्टसत्त्वानामुत्सन्नदोषाणाञ्च मलविकृतोपहितानि अनुचितान्याहारजातानि वैषम्ययुक्तेनोपयोगविधिनोपयुञ्जानानां तन्त्रप्रयोगं वा विषममाचरतामन्या वा चेष्टां विषमां समाचरतामत्युपक्षीणदेहानाञ्च व्याधिवेगसमुद्भ्रमितानामुपहतमनसा वा काम-क्रोध-लोभ-हर्ष-भय-शोक-चिन्तोद्वेगादिभिः पुनरभिघाताभ्याहतानां वा मनस्युपहते बुद्धौ च प्रचलितायामभ्युदीर्णाः दोषाः प्रकुपिता हृदयमुपसृत्य मनोवहानि स्रोतांस्यावृत्य जनयन्त्युन्मादम् । उन्मादं पुनर्मनोबुद्धि-संज्ञा-ज्ञान-स्मृति-भक्ति-शील-चेष्टाचार-विभ्रमं विद्यात्” ॥
तस्येमानि पूर्व्वरूपाणि । तद्यथा,—
“शिरसः शून्यभावः चक्षुषोः व्याकुलता स्वनःकर्णयोरुच्छ्वासस्याधिक्यमास्यसंस्रवणमनन्नाभिलाषोऽरोचकाविपाकौ हृदयग्रहो ध्यानायास-सम्मोहोद्वेगाश्चास्थाने सततं लोमहर्षो ज्वरश्चाभीक्ष्ण-

मुन्मत्तचित्तत्वमुदर्द्दितत्वमर्द्दिताकृतिकरणञ्च व्याधेः स्वप्ने च दर्शनमभीक्ष्णं भ्रान्तचलितानवस्थितानवस्थितानाञ्च रूपाणामप्रशस्तानाञ्च तिलपीड़कचक्राधिरोहणं वातकुण्डलिकाभिश्चोन्मथनं निमज्जनं कलुषाणामम्भसामावर्त्तेषु चक्षुषोश्चापसर्पणमिति दोषनिमित्तानामुन्मादानां पूर्व्वरूपाणि" ॥

अथ वातादिभेदेनास्य लक्षणानि यथा,—

"ततोऽनन्तरमुन्मादाभिनिर्वृत्तिरेवं तत्रेदमुन्मादविज्ञानं भवति। तद्यथा,—परिसर्पणमक्षिभ्रुवौष्ठांस-हनु-हस्त-पादविक्षेपणमकस्मादनियतानाञ्च सततङ्गिरामुत्सर्गः फेनागमनमास्यात् स्मित-हसित-नृत्य-गीत-वादित्र-प्रयोगाश्चास्थाने वीणा-वंश-शङ्ख-शम्यातालशब्दानुकरणमसाम्ना। यानमयानैरलङ्करणमनलङ्कारिकैर्द्रव्यैर्लोभोऽभ्यवहार्य्येष्वलब्धेषु। लब्धेषु चावमानस्तीव्रं मात्सर्य्यं कार्श्यं पारुष्यमुत्पिण्डितारुणाक्षता वातोपशय-विपर्य्यासादनुपशयिता चेति वातोन्मादलिङ्गानि भवन्ति॥

अमर्षः क्रोध-संरम्भश्चास्थाने शस्त्रलोष्टकाष्ठ-मुष्टिभिरभिद्रवणं स्वेषां परेषां प्रच्छाय-शीतोदकान्नाभिलाषः। सन्तापोऽतिवेलम्। ताम्रहरित-हारिद्रसंरब्धाक्षिता पित्तोपशयविपर्य्यासादनुपशयिता चेति पित्तोन्मादलिङ्गानि भवन्ति॥

स्थानमेकदेशे तूष्णीम्भावोऽल्पशः संक्रमणं लालाशिङ्घाणकास्रवणमनन्नाभिलाषो रहस्कामना बीभत्सत्वं शौचद्वेषः स्वप्न-निद्रताश्वयथुरानने शुक्लस्तिमितमलोपदिग्धाक्षता श्लेष्मोपशयविपर्य्यासादनुपशयिता चेति श्लेष्मोन्मादलिङ्गानि भवन्ति। त्रिदोषलिङ्गसन्निपाते तु सान्निपातिकं विद्यात्। तमसाध्यमित्याचक्षते कुशलाः" ॥

साधारणसाधनविधिर्यथा।

"साध्यानान्तु त्रयाणां साधनानि भवन्ति। तद्यथा,—स्नेह-स्वेद-वमन-विरेचनास्थापनानुवासनोपशमननस्तः कर्म्म-धूप-धूम-पानाञ्जनावपीड़-प्रधमनाभ्यङ्ग-प्रदेह-परिषेकानुलेपन-बध-बन्धनावरोधन-वित्रासन-विस्मापन-विस्मारणापतर्पण-शिराव्यधनानि॥

भोजनविधानञ्च यथास्वं युक्त्या यच्चान्यदपि किञ्चिन्निदानविपरीतमौषधं कार्य्यन्तत्स्यादिति। उन्मादान् दोषजान् साध्यान् साधयेद्भिषगुत्तमः। अनेन विधियुक्तेन कर्म्मणा यत्प्रकीर्त्तितम्"॥ इति॥

आगन्तुरुन्मादो यथा।

"यस्तु दोषनिमित्तेभ्य उन्मादेभ्यः समुत्थान-पूर्व्वरूपलिङ्गविशेषसमन्वितो भवत्युन्मादस्तमागन्तुमाचक्षते॥

केचित् पुनः पूर्व्वकृतं कर्म्माप्रशस्तमिच्छन्ति। तस्य निमित्तं प्रज्ञापराध एवेति भगवान् पुनर्व्वसुरात्रेय उवाच॥

प्रज्ञापराधाद्ध्ययं देवर्षि-पितृ-गन्धर्व्व-यक्ष-राक्षस-पिशाच-गुरु-वृद्ध-सिद्धाचार्य्य-पूज्यानवमत्याहितान्याचरति अन्यद्वा किञ्चित् कर्म्माप्रशस्तमारभते।

तमात्मनोपहतमुपघ्नन्तो देवादयः कुर्व्वन्त्युन्मत्तम्" ॥

आगन्तून्मादस्य पूर्व्वरूपाणि यथा।

"तत्र देवादिप्रकोपनिमित्तेनागन्तून्मादेन पुरस्कृतस्येमानि पूर्व्वरूपाणि। तद्यथा—देव-गो-ब्राह्मण-तपस्विनां हिंसारुचित्वं कोपनत्वं नृशंसाभिप्रायता अरतिरोजो-वर्णच्छाया-बल-वपुषामुपतप्तिः स्वप्ने च देवादिभिरभिभर्त्सनं प्रवर्त्तनञ्चेति ततोऽन्तरमुन्मादाभिनिर्वृत्तिः॥

तत्रायमुन्मादकराणां भूतानामुन्मादयिष्यतामारम्भविशेषो भवति। तद्यथा। अवलोकयन्तो देवा जनयन्त्युन्मादं गुरुवृद्धसिद्धर्षयोऽभिशपन्तः पितरो धर्षयन्तः स्पृशन्तो गन्धर्व्वाः समाविशन्तो यक्षराक्षसास्त्वात्मगन्धमाघ्रापयन्तः पिशाचाः पुनरारुह्य वाहयन्तः॥

तस्येमानि रूपाणि भवन्ति। तद्यथा। अमर्त्यबल-वीर्य्य-पौरुष-पराक्रम- ग्रहण-धारण-स्मरण-वचन-ज्ञान-विज्ञानान्यनियतश्चोन्मादकालः।

उन्मादयिष्यतामपि खलु देवर्षि-पितृ-गन्धर्व्व-यक्ष-राक्षस-पिशाचानां गुरुवृद्धसिद्धानां वा एष्वन्तरेष्वभिगमनीयाः पुरुषा भवन्ति। तद्यथा—पापस्य कर्म्मणः समारम्भे पूर्व्वकृतस्य वा कर्म्मणः परिणामकाले एकस्य वा शून्यगृहवासे चतुष्पथाधिष्ठाने वा सन्ध्यावेलायामप्रयतभावे वा पर्व्वसन्धिषु वा मिथुनीभावे रजस्वलाभिगमने वा विगुणे वाऽध्ययन-बलि-मङ्गल-होम-प्रयोगे नियमव्रतब्रह्मचर्य्ये वा महाहवे वा देव-कुल-पुर-विनाशे वा महाग्रहोपगमने वा स्त्रिया प्रजनकाले विविधभूताशुचिसंस्पर्शने वा वमनरुधिरस्रावाशुचेरप्रयतस्य चैत्य-देवायतनाभिगमने वा मांस-मधु-तिल-गुड़-मद्योच्छिष्टे वा दिग्वाससि वा निशि नगर-निगम-चतुष्पथे पवनश्मशानाभिगमने वा द्विज-गुरु-सुर-यति पूज्याभिधर्षणे वा धर्म्माख्यानव्यतिक्रमे वा न्यस्यकर्म्मणोऽप्रशस्तस्यारम्भे वा इत्याघातकालाः व्याख्याता भवन्ति ॥

त्रिविधन्तु खलून्मादकराणां भूतानामुन्मादने प्रयोजनम्भवति। तद्यथा। हिंसारतिरभ्यर्च्चनञ्चेति। तेषां तत्प्रयोजनविशेषमुन्मत्ताचारविशेषलक्षणैर्विद्यात्। तत्र हिंसार्थमुन्माद्यमानोऽग्निं प्रविशत्यप्सु वा निमज्जति स्थलात् श्वभ्रे निपतति शस्त्र-कशा-काष्ठ-लोष्ट-मुष्टिभिर्हन्त्यात्मानमन्यच्च प्राणबधार्थमारभते। तमसाध्यं विद्यात्। साध्यौ पुनर्द्वावितरौ। तयोः साधनानि। मन्त्रौषधि-मणि-मङ्गल-बल्युपहार-होम-नियम-प्रायश्चित्तोपवास-स्वस्त्ययन-प्रणिपात-गमनादीन्येवमेते पञ्चोन्मादाः व्याख्याता भवन्ति" ॥

"नैव देवा न गन्धर्व्वा न पिशाचा न राक्षसाः।
न चान्ये स्वयमक्लिष्टमुपक्लिश्यन्ति मानवम्॥
ये त्वेनमनुवर्त्तन्ते क्लिश्यमानं स्वकर्मणा।
न तन्निमित्तः क्लेशोऽसौ न ह्यस्ति कृतकृत्यता" ॥

इति चरके निदानस्थाने सप्तमोऽध्यायः ॥ * ॥

चिकित्साविशेष आगन्तून्मादकारणलक्षणविशेषश्च।

"समूढ़चेता न सुखं न दुःखं
नाचारधर्म्मौ कुतएव शान्तिम्।
विन्दत्यपास्तस्मृतिबुद्धिसंज्ञो
भ्रमत्ययञ्चेत इतस्ततश्च॥
समुद्भ्रमं बुद्धिमनःस्मृतीनामुन्मादमागन्तुनिजोत्थमाहुः" ॥
"देवर्षि-गन्धर्व्व-पिशाच-यक्ष-
रक्षःपितॄणामभिधर्षणानि।
आगन्तुहेतुर्नियमव्रतादि-
मिथ्याकृतं कर्म्म च पूर्व्वदेहे" ॥
"अदूषयन्तः पुरुषस्य देहं
देवादयः स्वैस्तु गुणप्रभावैः।
विशन्त्यदृश्यास्तरसा यथैव
छायातपौ दर्पणसूर्य्यकान्तौ॥
आघातकालास्तु सपर्व्वरूपाः
प्रोक्ता निदानेऽथ सुरासुराद्यः।
उन्मादरूपाणि पृथक् निबोध
कालञ्च गम्यान् पुरुषांश्च तेषाम्" ॥

तद्यथा,—सौम्यदृष्टिं गम्भीरमप्रधृष्यमकोपनमस्वप्नमभोजनाभिलाषिणमल्पस्वेदमूत्रपुरीषवातं शुभगन्धं फुल्लपद्मवदनमिति देवोन्मत्तं विद्यात्॥

गुरुवृद्धसिद्धर्षीणामभिशापाभिचाराभिध्यानानुरूपचेष्टाहारव्याहारं तैरुन्मत्तं विद्यात्॥

अप्रसन्नदृष्टिमपश्यन्तं निद्रालुं प्रतिहतवाचमनन्नाभिलाषारोचकाविपाकपरीतं पितृभिरुन्मत्तं विद्यात्॥

चण्डं साहसिकं तीक्ष्णं गम्भीरमप्रधृष्यं मुखवाद्य-नृत्य-गीतान्नपान-स्नान-माल्य-धूप-गन्ध-रक्त-वस्त्र-बलिकर्म्म-हास्य-कथायोगप्रियं शुभगन्धमिति गन्धर्व्वोन्मत्तं विद्यात्॥

असकृत् स्वप्नरोदनहास्यं नृत्य-गीत-वाद्य-कथान्नपान-स्नान-माल्य-धूप-गन्धरतिं रक्तविप्लुताक्षं द्विजातिवैद्यपरिवादिनं रहस्यभाषिणमिति यक्षोन्मत्तं विद्यात्॥

नष्टनिद्रमन्नपानद्वेषिणमनाहारमप्रतिबलिनं शस्त्रशोणितमांसरक्तमाल्याभिलाषिणं सन्तर्ज्जकमिति राक्षसोन्मत्तं विद्यात्॥

प्रहासनृत्यप्रधानं देवविप्रवैद्यद्वेषावज्ञाभिः स्तुतिवेदमन्त्रशास्त्रोदाहरणैः काष्ठादिभिरात्मपीड़नेन च ब्रह्मराक्षसोन्मत्तं विद्यात्॥

अस्वस्थचित्तस्थानमनभिमानं नृत्यगीतहासिनं बद्धाबद्धप्रभाषिणं सङ्करकूटमलिनरथ्याचेलतृणाश्मारोहणरतिं भिन्नरूक्षवर्णस्वरं नग्नं विधावन्तं नैकत्र तिष्ठन्तं दुःखान्यावेदयन्तं नष्टस्मृतिं पिशाचोन्मत्तं विद्यात्॥

भूतादीनामावेशकालो यथा।

"तत्र शौचाचारं तपःस्वाध्यायकोविदं नरं प्रायः शुक्लप्रतिपदि त्रयोदश्याञ्च देवाः, पानशुचिविविक्तसेविनं धर्म्मशास्त्रश्रुतिकाव्यकुशलं प्रायः षष्ठीनवम्योर्ऋषयः, मातृ-पितृ-गुरु-वृद्ध-सिद्धाचार्य्योपसेविनं प्रायो दशम्याममावस्यायाञ्च पितरः, गन्धर्व्वास्तु स्तुतिगीतवादित्ररतिं परदार-गन्ध-माल्य-प्रिय-शौचाचारं द्वादश्याञ्चतुर्द्दश्याञ्च,

सत्त्व-बल-रूप-गर्व्व-शौर्य्य-युक्तं माल्यानुलेपनं हास्यप्रियमल्पवाक्करणं प्रायः शुक्लैकादश्यां सम्भ्यायञ्च यक्षाः,स्वाध्याय-तपोनियमोपवासव्रतचर्य्या-देव-यति-गुरु-पूजारतिं भ्रष्टशौचं ब्राह्मणमब्राह्मणं वा ब्रह्मवादिनं शूरमानिनं देवतागार-सलिलक्रीड़नरतिं प्रायः शुक्लपक्षम्यां पूर्णचन्द्रदर्शने च ब्रह्मराक्षसाः, रक्षःपिशाचास्तु हीनसत्त्व-पिशुनस्तेन-लुब्धं प्रायो द्वितीयातृतीयाष्टमीषु पुरुषं छिद्रमवेक्ष्याभिधर्षयन्तीत्यपरिसंख्येयाना ग्रहाणामाविष्कृततमा ह्यष्टावेते व्याख्याताः” ॥

अत्र ये असाध्यास्तेषां लक्षणानि यथा।

“सर्व्वेष्वपि तु खल्वेष यो हस्तावुद्यम्य रोष-संरम्भो निःसंज्ञमन्येष्वात्मनि वा पातयेत् सह्यसाध्यो ज्ञेयस्तथा साश्रुनेत्रो मेढ्रप्रवृत्तरक्तः क्षतजिह्वः प्रस्रुतनासिकश्छिद्यमानमर्म्मा प्रतिहन्यमानपाणिः सततं विकूजन् दुर्व्वर्णस्तृषार्त्तः पूतिगन्धिश्च हिंसार्थी उन्मत्तो ज्ञेयस्तं परिवर्ज्जयेत्। रत्यर्च्चनाकामोन्मादिनौ तु भिषगभिप्रायाचाराभ्यां बुद्धा तदङ्गोपहारबलिश्रमेण मन्त्रभैषज्यविधिनोपक्रमेत्” ॥

अस्य चिकित्सा यथा।

“लशुनानां शतं त्रिंशदभयाव्यूषणात्पलम्।
गवां चर्म्ममसी प्रस्थो ह्याढकं क्षीरमूत्रयोः॥
पुराणसर्पिषः प्रस्थमेभिः सिद्धं प्रयोजयेत्।
हिङ्गुचूर्णं पल शीते दत्त्वा च मधुमालिकाम्॥
तद्दोषागन्तुसम्भूतानुन्मादान् विषमज्वरान्।
अपस्मारांश्च हन्त्याशु पानाभ्यञ्जननावनैः” ॥

लशुनाद्यं घृतम् ॥ * ॥

“विशेषतः पुराणञ्च घृतं तं पाययेद्भिषक्।
त्रिदोषघ्नं पवित्रत्वाद्विशेषादग्रहमोक्षणम्॥
गुणकर्म्माधिकं स्यानादास्वादात् कटुतिक्तकम्।
उग्रगन्धं पुराणं स्याद्दशवर्षस्थितं घृतम्॥
लाक्षारसनिभं शीतं तद्धि सर्व्वग्रहापहम्।
मेध्यं विरेचेष्वग्र्यं प्रपुराणमतः परम्॥
नाम्नाध्यं नाम तस्यास्ति यत्स्यात् वर्षशतं स्थितम्।
दृष्टं स्पृष्टमथाघ्रातं तद्धि सर्व्वग्रहापहम्॥
अपस्मारग्रहोन्मादवतां शस्तं विशेषतः” ॥
“एतैरौषधवर्गैर्व्वा विधेयत्वं स गच्छति।
अञ्जनोन्मादनालेपान्नावनादींश्च योजयेत्॥
शिरीषो मधुकं हिङ्गु लशुनं तगरं वचाम्।
कुष्ठञ्च वस्तमूत्रेण पिष्टं स्यान्नावनाञ्जनम्” ॥

इति नस्याञ्जनम् ॥ * ॥

“प्रसेके पीनसे गन्धैर्धूमवर्त्तिं कृतान्पिबेत्।
वैरेचनिकधूमोक्तैः श्वेताद्यैर्व्वासहिङ्गुभिः” ॥

इति धूमपानम् ॥ * ॥ [शिराम्।

“शङ्खके शान्तसन्धौ वा मोक्षयेज्ज्ञो भिषक्
उन्मादे विषमे चैव ज्वरेऽपस्मार एव च” ॥
“कामशोकभयक्रोधहर्षेर्ष्यालोभसम्भवान्।
परस्परप्रतिद्वन्द्वैरेभिरेव शमं नयेत्” ॥
“देवर्षिपितृगन्धर्व्वैरुन्मत्तस्य तु बुद्धिमान्।
वर्ज्जयेदञ्जनादीनि तीक्ष्णानि क्रूरकर्म्म च।
सर्पिःपानादि तस्येह मृदुभैषज्यमाचरेत्।
पूजा बल्युपहाराश्च मन्त्राञ्जनविधींस्तथा॥
शान्तिकर्म्मेष्टिहोमाश्च जपस्वस्त्ययनानि च।
वेदोक्तान् नियमांश्चापि प्रायश्चित्तानि चाचरेत्॥
भूतानामधिपं देवमीश्वरं जगतः प्रभुम्।
पूजयन् प्रयतो नित्यं जयत्युन्मादजं भयम्॥
रुद्रस्य प्रमथा नाम गणा लोके चरन्ति ये।
तेषां पूजाञ्च कुर्व्वाण उन्मादेभ्यो विमुच्यते” ॥

इति च चरके चिकित्सास्थाने चतुर्दशोऽध्यायः ॥

अस्य विशिष्टपूर्व्वरूपं यथा।

“मोहोद्वेगौ स्वनः श्रोत्रे गात्राणामपकर्षणम्।
अत्युत्साहोऽरुचिश्चान्ने स्वप्ने कलुषभोजनम्॥
वायुनोन्मथनञ्चापि भ्रमश्च क्रमतस्तथा।
यस्य स्यादचिरेणैवमुन्मादं सोऽधिगच्छति” ॥

वातजादिभेदेन रूपाणि यथा॥

“रूक्षच्छविः परुषवाक् धमनीततो वा
श्वासातुरः कृशतनुः स्फुरिताङ्गसन्धिः।
आस्फोटयन् पठति गायति नृत्यशीलो
विक्रोशति भ्रमति चाप्यनिलप्रकोपात्॥ १ ॥
तृट्स्वेददाहबहुलो बहुभुग्विनिद्र-
श्छायाहिमानिलजलान्तविहारसेवी।
तीक्ष्णो हिमाम्बुनिचयेऽपि स वह्निशङ्की
पित्तादिवा नभसि पश्यति तारकाश्च॥ २ ॥
छर्द्यग्निसादसदनारुचिकासयुक्तो
योषिद्विविक्तरतिरल्पमतिप्रचारः।
निद्रापरोऽल्पकथनोऽल्पभुगुष्णसेवी
रात्रौ भृशं भवति चापि कफप्रकोपात्॥ ३ ॥
सर्व्वात्मकं त्रिभिरपि व्यतिमिश्रितानि
रूपाणि वातकफपित्तकृतानि विद्यात्।
सम्पूर्णलक्षणमसाध्यमुदाहरन्ति
सर्व्वात्मकं क्वचिदपि प्रवदन्ति साध्यम्” ॥ ४ ॥

अपरयोर्लक्षणानि प्रथमतोऽभ्योक्तानि।

अस्य चिकित्सा यथा।

“स्निग्धं स्विन्नन्तु मनुजमुन्मादार्त्तं विशोधयेत्।
तीक्ष्णैरुभयतो भागैः शिरसश्च विरेचनैः॥
विविधैरवपीडैश्च सर्षपस्नेहसंयुतैः।
योजयित्वा च नेत्रे घ्राणे नस्यान्तु योजयेत्॥
सततं धूपयेच्चैनं श्वगोमांसैः सुपूतिभिः।
सर्षपाणाञ्च तैलेन नस्याभ्यङ्गौ हितौ सदा॥
त्रासयेदद्भुतान्यस्य वदेन्नाश प्रियस्य च।
भीमाकारैर्नरैर्नागैर्दान्तैर्व्यालैश्च निर्विषैः॥
भीषयेत् सततं पाशैः कशाभिरथ ताडयेत्
यन्त्रयित्वा सुघृतं वा त्रासयेत्तृणाग्निना॥
प्रतुदेदारयेच्चैनं मर्म्मबाधा। विवर्ज्जयेत्।
सापिधाने जरत्कूपे सतत वा निवासयेत्”॥
“वर्हिपकुष्ठमञ्जिष्ठाकट्फलानिशाद्वय।
तेन्दं त्रिफलाहिङ्गुवाजिगन्धामरद्रुमः॥
वचाजमोदाकाकोलीमेदामधुकपद्मकैः।
सशर्करं हितं सर्पिः पक्वं क्षीरचतुर्गुणम्॥
बालानां ग्रहजुष्टाना पुंसा दुष्टान्यसधमाम्।
ख्यातं फलघृतं स्त्रीणां वन्ध्यानाञ्चाशु गर्भदम्” ॥

इति फलघृतम् ॥ * ॥

“उरोऽपाङ्गललाटेषु शिराश्चास्य विमोक्षयेत्।
अपस्मारक्रियाश्चापि ग्रहोद्दिष्टाश्च कारयेत्।
शान्तदोषं विशुद्धञ्च स्नेहवस्तिभिराचरेत्॥
शोकशल्यं व्यपनयेदुन्मादे यत्नमे भिषक्।
उन्मादेषु च सर्व्वेषु कुर्य्याच्चित्तप्रसादनम्॥
मृदुपूर्व्वं मदेऽप्येवं क्रिया विद्वान् प्रयोजयेत्।
विषजे मृदुपूर्व्वाञ्च विषघ्नीं कारयेत् क्रियाम्” ॥

इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ * ॥

“तपांसि तीव्राणि तथैव दानं
व्रतानि धर्म्मो नियमश्च सत्यम्।
गुणास्तथाष्टावपि तेषु नित्याः
व्यस्ताः समस्ताश्च यथाप्रभावम्॥
न ते मनुष्यैः सह संविशन्ति
न वा मनुष्यान् क्वचिदाविशन्ति।
ये वा विशन्तीति वदन्ति मोहात्
ते भूतविद्याविषयादपोह्याः॥
तेषां ग्रहाणां परिचारका ये
कोटीसहस्रायुतपद्मसङ्ख्याः।
असृग्वसामांसभुजः सुभीमाः
निशाविहाराश्च तमाविशन्ति” ॥

“निशाचराणा तेषा हि ये देवगणसंश्रिताः।
ते तु तत्सत्त्वसंसर्गाद्विज्ञेयास्तु तदञ्जनाः॥
देवग्रहा इति पुनः प्रोच्यन्ते शुचयश्च ये।
देववच्च नमस्यन्ते प्रत्यर्थ्यन्ते च देववत्॥
स्वामिशीलक्रियाचारैः क्रमएव सुरादिषु।
नैर्ऋतेया दृष्टितरस्तासा स प्रसवः स्मृतः॥
सत्यत्वादपदत्तेषु वृत्तिस्तेषा गणैः कृताः।
हिंसाविहारा ये केचिद्दिव्यं भावमुपाश्रिताः॥
भूतानीति कृता सञ्ज्ञा तेषा संज्ञाप्रवक्तृभिः।
ग्रहसंज्ञानिभूतानि यस्माद्वेत्त्यनया भिषक्॥
विद्यया भूतविद्यात्वमतएव निरुच्यते।
तेषा शान्त्यर्थमन्विच्छन् वैद्यस्तु सुसमाहितः॥
जप्यैः सनियमैर्होमैरारभेत चिकित्सितम्।
रक्तानि गन्धमाल्यानि बीजानि मधुसर्पिषाम्॥
भक्ष्याश्च सर्व्वं सर्व्वेषा सामान्यो विधिरुच्यते।
वस्त्राणि मद्यमांसानि क्षीराणि रुधिराणि च॥
यानि तेषा यथेष्टानि तानि तेभ्यः प्रदापयेत्।
छिनन्ति मनुजान् येषु प्रायशो दिवसेषु च॥
दिनेषु तेषु देयानि तद्भूतविनिवृत्तये।
देवग्रहे देवगृहे कृत्वापि प्राशयेद्बलिम्॥
कुशस्वस्तिकपूपाज्यच्छत्रपायससम्भृतम्।
व्यसराय यथाकालं विदध्याच्चत्वरादिषु॥
चतुष्पथे राक्षसस्य भीमेषु गहनेषु वा।
शून्यागारे पिशाचस्य तीव्रं बलिमुपाहरेत्।
पूर्व्वमाधरितैर्मन्त्रैर्भूतविद्यादिदर्शितैः।
न शक्या बलिभिर्जेतु योगैस्तान् समुपाचरेत्” ॥
“नक्तमालफलं व्योषं मूलं श्योनाकबिल्वयोः।
हरिद्रे च कृतावर्त्तिः पूर्व्ववन्नयनाञ्जनम्” ॥
“न चायुक्तं प्रयुञ्जीत प्रयोग देवताग्रहे।
ऋते पिशाचादन्येषु प्रतिकूलं न चाचरेत्॥
वैद्यातुरौ निहन्युस्ते ध्रुवं क्रुद्धा महौजसः।
हिताहितविधानञ्च नित्यमेव समाचरेत्॥
ततः प्राप्स्यति सिद्धिञ्च यशश्च विपुलं भिषक्” ॥

इति च सुश्रुते उत्तरतन्त्रे षष्टितमोऽध्यायः ॥*॥
"सूतायस्तारमभ्रञ्च मुक्ता चापि समं समम् ।
सूतपादोत्तमं वज्रं ताम्रं गन्धं मनःशिला ॥
तुत्थं रसाञ्जनं शुद्धमहिफेनं शिलाजतु ।
पञ्चानां लवणानाञ्च प्रतिभागं वसोन्मितम् ॥
भृङ्गराजचित्रवल्लीदुग्धेनापि विमर्द्दयेत् ।
दिनान्ते पिण्डितं कृत्वा रुद्ध्वा गजपुटे पचेत् ॥
भूताङ्कुशो रसो नाम नित्यं गुञ्जाद्वयं लिहन् ।
आर्द्रकस्य रसेनापि भूतोन्मादसवातजित् ॥
पिप्पल्याद्यं पिबेच्चानु दशमूलकषायकम् ।
स्वेदयेत् कटुतुम्ब्या च तीक्ष्णमुष्णञ्च वर्ज्जयेत् ॥
माहिषञ्च घृतं क्षीरं गव्यन्नमपि भक्षयेत् ।
अभ्यङ्गं कटुतैलेन हितो भूताङ्कुशो रसः" ॥
इति भूताङ्कुशो रसः ॥*॥ उन्मादभञ्जिनी वटी यथा ।
"शुद्धं मनःशिलाचूर्णं सैन्धवं कटुरोहिणी ।
वचा शिरीषवीजञ्च हिङ्गुञ्च श्वेतसर्षपम् ॥
करञ्जवीजं त्रिकटु समं पारावतस्य च ।
एतानि समभागानि गोमूत्रैर्वटिकां कुरु ॥
गिरिमल्लीवीजसमां छायाशुष्काञ्च कारयेत् ।
प्रातःसन्ध्यानिशाकाले चक्षुषोरञ्जनं हितम् ॥
मधुना दिवसे चाञ्ज्यं रात्रौ चैव जलेन च ।
वटिकैषा समाख्याता नाम्ना चोन्मादभञ्जिनी ।
चातुर्थकापस्मारघ्नी सर्व्वोन्मादविनाशिनी" ॥
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे उन्मादाधिकारे ॥

अत्र पथ्यानि यथा ।

"स्नेहो विरेको वमनञ्च पूर्व्वं
क्रमान्मरुत्पित्तकफोद्भवेषु ।
ततः परं वस्तिविधिश्च नस्यम्
सन्तर्ज्जनं ताड़नमञ्जनञ्च ॥ १ ॥
आश्वासनत्रासनबन्धनानि
भयानि दानानि च हर्षणानि ।
धूमो दमो विस्मरणं प्रदेहः
शिराव्यधः संभ्रमनञ्च सेकः ॥ २ ॥
आश्चर्य्यकर्म्माणि च धूमपानं
धीधैर्य्यसत्त्वात्मनिवेदनानि ।
अभ्यञ्जनं स्नापनमासनञ्च
निद्रासुशीतान्यनुलेपनानि ॥ ३ ॥
गोधूममुद्गारुणशालयश्च
धारोष्णदुग्धं शतधौतसर्पिः ।
घृतं नवीनञ्च पुरातनञ्च
कूर्म्मामिषं धन्वरसा रसालम् ॥ ४ ॥
पुराणकुष्माण्डफलं पटोलं
ब्राह्मीदलं वास्तुकतण्डुलीयम् ।
खराश्वमूत्रं गगनाम्बुपथ्या
सुवर्णचूर्णानि च नारिकेलम् ॥ ५ ॥
द्राक्षाकपित्थं पनसञ्च वैद्य-
र्विधेयमुन्मादगदेषु पथ्यम्" ॥ ६ ॥

"पूजाबल्युपहारशान्तिविधयो होमेष्टिमन्त्रक्रियाः
दानं स्वस्त्ययनं व्रतानि नियमः सत्यञ्जपो मङ्गलम् ॥
प्रायश्चित्तविधानमञ्जनविधीरत्नौषधीधारणं
भूतानामनुरूपमिष्टचरणं गौरीपतेरर्च्चनम् ॥ ७ ॥
ये च स्युर्भुवि गुह्यकाश्च प्रमथास्तेषां समाराधनं
देवब्राह्मणपूजनञ्च शमयेदुन्मादमागन्तुकम्" ॥ ८ ॥

अपथ्यानि यथा ॥

"मद्यं विरुद्धाशनमुष्णभोजनं
निद्राक्षुधातृट्कृतवेगधारणम् ।
व्यवायमाषाढफलं कठिल्लकं
शाकानि पत्रप्रभवानि सर्व्वशः ॥
तिक्तानि बिम्बी च भिषक् समादिशे-
दुन्मादरोगोपहतेषु गर्हितम्" ॥

इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधौ उन्मादाधिकारः ॥ ॥)

औत्सुक्यसन्तापादिकारितमनोविपर्य्याससमुत्थ-प्रियाश्रितवृथाव्यापारः । इति रसमञ्जरी ॥ (व्यभिचारिभावभेदः । यथा, साहित्यदर्पणे ३ । १३६ ।
"वीतमृत्योन्मादशङ्काः स्मृतिमतिसहिता व्याधिमंत्रासलज्जाः" । इति ॥ अस्य लक्षणं सोदाहरणमाह तत्रैव ३ । १५५ ।
"चित्तसम्मोह उन्मादः कामशोकभयादिभिः ।
अस्थानहासरुदितगीतप्रलपनादिकृत्" ॥
उदाहरणम् ।
"भ्रातर्द्विरेफ ! भवता भ्रमता समन्तात्
प्राणाधिका प्रियतमा मम वीक्षिता किम् ?
भृङ्गझङ्कारमनुभूय सानन्दम्—
"ब्रूष किमोमिति सखे ! कथयाशु तन्मे
किं किं व्यवस्यति कुतोऽस्ति च कीदृशीयम्" ॥)

उन्मादः, त्रि, (उत् + मद + घञ् ।) उन्मादरोगयुक्तः । क्षिप्तः । उन्मत्तः । इत्यमरटीकायां नीलकण्ठः ॥ पागल इति भाषा ॥

उन्मादनः, पु, (उन्मादयत्यनेन इति । उत् + मद + णिच + ल्यु) कामदेवस्य पञ्चबाणान्तर्गतबाणविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उन्मादवान्, त्रि, (उन्मादो विद्यते अस्य । उन्माद + मतुप् । मस्य वः ।) उन्मादरोगविशिष्टः । उन्मत्तः । इत्यमरः ॥

उन्मानः, प, (उत् + मा + ल्युट ।) द्रोणपरिमाणम् । इति वैद्यकपरिभाषा ॥
("उन्मानश्च घटो राशिर्द्रोणपर्य्यायसंज्ञितः" । इति पूर्व्वखण्डे प्रथमेऽध्याये शार्ङ्गधरेणोक्तम् ॥
"स एव कलशः ख्यातो घटस्तून्मानमेव च" ॥
इति कल्पस्थाने द्वादशेऽध्याये चरकेणोक्तम् ॥)

उन्मिषितः, त्रि, (उत् + मिष + क्त ।) प्रफुल्लः । विकसितः । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा कुमारे ।
"व्यलोकयन्नुन्मिषितैस्तड़िन्मयै-
र्महातपःसाक्ष्य इव स्थिताः क्षपाः" । ५ । २५ ॥

उन्मीलनं, क्ली, (उत् + मील + ल्युट ।) उन्मेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ चक्षुमेला इति भाषा । विकाशः ॥
("अज्ञानतिमिरान्धस्य लोकस्य तु विचेष्टतः ।
ज्ञानाञ्जनशलाकाभिर्नेत्रोन्मीलनकारकः" ।
इति महाभारते । १ । १ । ८४ ॥)

उन्मीलितः, त्रि, (उत् + मील् + क्त ।) विकसितः । प्रस्फुटितः । इति हलायुधः ॥ ("उन्मीलितं तूलिकयेव चित्रम्" । इति कुमारे । १ । ३२ ॥
"ते चोन्मीलितमालतीसुरभयः प्रौढाः कदम्बानिलाः" । इति साहित्यदर्पणे १म परिच्छेदे ॥)

उन्मुखः, त्रि, (उदूर्द्धं मुखं यस्य ।) ऊर्द्ध्वमुखः । तत्पर्य्यायः । उत्पश्यः २ । इति हेमचन्द्रः ॥
("मनोभिरामाः शृण्वन्तौ रथनेमिस्वनोन्मुखैः" । इति रघुः ।१।३९।) उत्सुकः । यथा कुमारे ।६।३४॥
"तस्मिन् संयमिनामाद्ये जाते परिणयोन्मुखे" ।
"पतिः प्रतीतः प्रसवोन्मुखीं प्रियाम्" । इति रघुः । ३ । १२ ॥
"अद्रेः शृङ्गं हरति पवनः किं स्विदित्युन्मुखीभिः" ।
इति मेघदूते । पूर्व्वमेघे १४ ।
"इत्याख्याते पवनतनयं मैथिलीवोन्मुखी सा" ।
इति च मेघदूते उत्तरमेघे ३९ श्लोकः ॥)

उन्मुद्रः, त्रि, (उद्गता मुद्रा यस्मात् ।) प्रफुल्लः । विकसितः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उन्मूलितं, त्रि, (उत् + मूल् + क्त ।) उत्पाटितम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रामायणे । ५।६ ।
"लङ्कामुन्मूलितां कृत्वा कदा द्रक्ष्यति मां पतिः" ॥)

उन्मेषं, क्ली, (उत् + मिष् + घञ् ।) चक्षुरुन्मीलनम् । इति हेमचन्द्रः ॥ चक्षु मेला इति भाषा ।
("खद्योतालीविलसितनिभां विद्युदुन्मेषदृष्टिम्" ।
इति मेघदूते उत्तरमेघे २० । स्फुरणम् ॥ यथा,
"स्वकिरणपरिवेशोन्मेषशून्याः प्रदीपाः" ॥
इति रघुः । ५ । ७४ ॥ विकाशः २ । प्रस्फोटनम् । यथा,—
"दीर्घिकाकमलोन्मेषो यावन्मात्रेण साध्यते" ।
इति कुमारे । २ । ३३ ॥)

उप व्य प्रादिविंशत्युपसर्गान्तर्गतउपसर्गविशेषः । अस्यार्थः । अनुगतिः । पश्चाद्भावः । अनुकम्पा । आधिक्यम् । (यथा पाणिनिः २।३।९। "उप परार्द्धे हरेर्गुणाः । परार्द्धादधिका इत्यर्थः ।) हीनः । (यथा मुग्धबोधे कारके ७। "विष्णुमन्वर्च्चते भर्गः शक्रादय उपाच्युतम्" ।) सामीप्यम् । (यथा, मुग्धबोधे समासप्रकरणे ६७ । "उपसमिधं उपसमित् । उपनदं । उपनदि" ॥) प्राधान्यम् । इति दुर्गादासः ॥ दाक्षिण्यम् । सामर्थ्यम् । अत्ययः । भूषणम् । दोषाख्यानम् । निदर्शनम् । आश्चर्य्यकरणम् । दानम् । मारणम् । व्याप्तिः । लिप्सा । उपालम्भनम् । पूजा । उद्योगः । इति शब्दरत्नावली ॥

उपकण्ठं, क्ली, (उपगतः कण्ठम् । अत्यादय इति समासः । उपगतः कण्ठः सामीप्यमस्येति वा ॥) ग्रामान्तम् । तत्पर्य्यायः । उपशल्यम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ आस्कन्दितम् । अश्वपञ्चमगतिः । इति हेमचन्द्रः ॥ कण्ठसमीपम् ॥ (यथा, माघे ।
"प्रेम्णोपकण्ठं मुहुरङ्कभाजो
रत्नावलीरम्बुधिराबबन्ध" ।)

उपकण्ठः, त्रि, (उपगतः कण्ठः सामीप्यमस्य ।) निकटः । इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारे । ७ । ५१ ॥
"तस्योपकण्ठे घननीलकण्ठः
कुतूहलादुन्मुखपौरदृष्टः" ॥)

उपकरणं, क्ली, (उप + कृ + ल्युट् ।) प्रधानाङ्गीभूतोपकारकद्रव्यम् । नृपादीनां छत्रचामरादि ।

तत्पर्य्यायः। परिच्छदः २ परिवर्हः ३ तन्त्रम् ४। इति हेमचन्द्रः॥ भोजनादौ व्यञ्जनादि॥ यथा। "तस्मादन्नं प्रधानं सूपादिकन्तु उपकरणत्वेन शक्तानामावश्यकम्"। इति श्राद्धतत्त्वम्॥ पूजादौ नैवेद्यादि। मृगबन्धनादौ जालादि॥

उपकारः, पु, (उप + कृ + घञ्।) उपकृतिः। ("उपकारापकारौ हि लक्ष्यं लक्षणमेतयोः"। इति माघः। २।३७॥ "कृतोपकारेव रतिर्बभूव"। इति कुमारे। ३।७३॥) विकीर्णपुष्पादिः। इति हेमचन्द्रो मेदिनी च॥

उपकारिका, स्त्री, (उपकरोतीति। उप + कृ + ण्वुल् + टाप् + इत्वम्।) उपकारकर्त्री। पिष्टभेदः। इति मेदिनी॥ राजगृहम्। इत्यमरः॥ कुसूलः। मराथि इति भाषा। इति केचिदाहुरिति भरतः॥

उपकारी, स्त्री, (उपकारयतीति। उप + कृ + णिच् + अण् + ङीष्।) राजगृहम्। इति भरतधृतद्विरूपकोषः॥

उपकारी, [न्] त्रि, (उपकरोतीति। उप + कृ + णिनि।) उपकारविशिष्टः। उपकारकर्त्ता। ("उपकारिणि विस्रब्धे शुद्धमतौ यः समाचरति पापम्" इति हितोपदेशे मित्रलाभे॥)

तत्र दानादानविधिर्यथा। हारीतः। अथासद्द्रव्यदानमस्वर्ग्यं यच्च दत्त्वा परितप्यते तद्दानमफलं यच्चोपकारिणे ददाति॥ उपकारिणे व्यसनोपकारिणे। तदितरोपकारिणे तु दत्तः।

"मातापित्रोर्गुरौ मित्रे विनीते चोपकारिणि।
दीनानाथविशिष्टेभ्यो दत्तन्तु सफलं भवेत्"॥

इति शुद्धितत्त्वम्॥ किञ्च।

"उपकारिषु यः साधुः स साधुः सद्भिरुच्यते।
समदृष्टिर्भवास्तु त्वं सर्व्वभूतेषु केशव"॥

इति जैमिनीये आश्वमेधिके पर्व्वणि ११ अध्यायः॥

उपकार्य्यः, त्रि, (उप + कृ + ण्यत्।) उपकारोचितः। इति मेदिनी॥

उपकार्य्या, स्त्री, (उपक्रियते इति। उप + कृ + ण्यत् + टाप्।) राजगृहम्। इत्यमरः॥ (पटभवनम्। यथा, रघौ ५। ४१।

"तस्योपकार्य्यारचितोपचारा
वन्येतरा जानपदोपदाभिः"॥

"शत्रुघ्नप्रतिविहितोपकार्य्यमार्य्यः,
साकेतोपवनमुदारमध्युवास"। इति च १३। ७९।)

कुसूलः। मराथि इति भाषा। इति केचिदाहुरिति भरतः॥

उपकुञ्चिः, स्त्री, (उप + कुञ्च + कि।) सूक्ष्मकृष्णजीरकः। इति रत्नमाला॥ (कृष्णजीरकशब्देऽस्य गुणादयो बोध्याः॥)

उपकुञ्चिका, स्त्री, (उप + कुञ्च + ण्वुल् + टाप्।) कृष्णजीरकः। सूक्ष्मैला। इत्यमरः॥

("कारवी करवी तद्वद्विज्ञेया सोपकुञ्चिका।
भक्ष्यव्यञ्जनभोज्येषु विविधेष्ववचारिता"॥

इति सूत्रस्थाने ४६ अध्याये सुश्रुतेनोक्तम्॥)

उपकुम्भं, क्ली, (कुम्भस्य समीपे।) कुम्भसमीपम्। इति व्याकरणम्॥

उपकुर्व्वाणः, पु, (उप + कृ + शानच्।) ब्रह्मचर्य्यानन्तरं यो गृहस्थो भवति सः। इति पुराणम्॥ (कृतोपकारः। यथा हितोपदेशे सुहृद्भेदे,—"यतोऽनुपकुर्व्वाणो न कस्यापि उपायनं गृह्णीयात्"।)

उपकुल्या, स्त्री, (उपकोलति। कुल संस्त्याने बन्धुषु च। अघ्न्यादि।) पिप्पली। इत्यमरः॥ पिपुल इति भाषा। ("कृष्णोपकुल्या मगधा" इति वैद्यकरत्नमाला॥ "उपकुल्योषणा शौण्डी" इति भावप्रकाशे पूर्व्वखण्डे प्रथमभागे॥ गुणादिकमस्य पिप्पलीशब्दे ज्ञातव्यम्॥) (उपगता कुल्यामिति वाक्ये वाच्यलिङ्गः। कृत्रिमसरःसमीपम्॥)

उपकूपजलाशयः, पु, (उपकूपं कूपसमीपे यो जलाशयः।) कूपसमीपे शिलादिनिबद्धपशुपानार्थकृतकूपोद्धृताम्बुस्थानम्। इत्यमरः॥

उपक्रन्ता, [ऋ] त्रि, (उप + क्रम + तृच्।) उपक्रमकर्त्ता। आरम्भकर्त्ता। इति व्याकरणम्॥

उपक्रमः, पु, (उप + क्रम + घञ्। नोदात्तोपदेशस्य इति न वृद्धिः।) ज्ञात्वारम्भः। अयमस्योपाय अनेनैतत् सिध्यतीति ज्ञात्वा प्रथमारम्भः॥ उपधा। राज्ञा धर्म्मकामार्थभयैः अमात्यादीनां परीक्षणं भावतत्त्वनिरूपणम्॥ प्रक्रमः। प्रथमारम्भः। इत्यमरः॥ विक्रमः। चिकित्सा। इति मेदिनी॥ पलायनम्। इति हेमचन्द्रः॥ (उपायः। यथा, "सामादिभिरुपक्रमैः"। इति मनुः। ७। १०७। आरम्भः। यथा, "रामोपक्रममाचख्यौ रक्षःपरिभवं नवम्"॥ १२। ४२। इति रघुः। "उपक्रम्यते इत्युपक्रमः कर्म्मणि घञ्। रामस्य कर्तृरूपक्रमः रामोपक्रमं रामेणादौ उपक्रान्तमित्यर्थः। उपज्ञोपक्रमं तदाद्याचिख्यासायामिति क्लीवत्वम्"। इति तट्टीका॥)

उपक्रोशः, पुं, (उप + क्रुश + घञ्।) निन्दा। इत्यमरः॥ (यथा, रघुः। २। ५३।

"राज्यन्न किं तद्विपरीतवृत्तेः
प्राणैरुपक्रोशमलीमसैर्व्वा"॥)

उपक्रोष्टा [ऋ] पु, स्त्री, (उप + क्रुश + तृच्।) गर्द्दभः। इति श्रीभागवतम्॥ निन्दकः॥

उपक्वणः, पुं, (उप + क्वण + अच्।) प्रक्वणः। वीणाशब्दः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

उपक्षपणधर्म्मः, पु, (उपक्षपणरूपो धर्म्मः।) गृहस्वामिकान्नस्य पाकार्थं ब्राह्मणगृहे समर्पणम्। इति शुद्धितत्त्वे कल्पतरुः॥

उपगतः, त्रि, (उप + गम् + क्त।) अङ्गीकृतः। स्वीकृतः॥ इत्यमरः॥ (यथा रघौ ९। १५।

"उपगतोऽपि च मण्डलनाभिता-
मनुदितान्यसितातपवारणः"॥) कृतमथनः॥

उपगमः, पु, (उप + गम् + अप्।) अङ्गीकारः। निकटगमनम्। इति मेदिनी॥ (यथा रघौ ६। ६९।

"तं प्राप्य सर्व्वावयवानवद्यं
व्यावर्त्ततान्योपगमात् कुमारी"॥)

उपगूहनं, क्ली, (उप + गुह + ल्युट्।) आलिङ्गनम्। इत्यमरः॥ ("स्मरमुकुन्दाङ्घ्र्युपगूहनं पुनः"॥ इति भागवते १। ५। १९॥ तथा च साहित्यदर्पणे ६ परिच्छेदे।

"कृतिः प्रमाद आनन्दः समयोऽप्युपगूहनम्"॥)

उपग्रहः, पुं, (उपगृह्यते इति। उप + ग्रह + अप्।) वन्दी। इत्यमरः॥ बद्‌यान् इति भाषा। उपयोगः। अनुकूलः। इति मेदिनी॥ (ग्रहसदृशो ज्योतिःपदार्थभेदः। यथा महाभारते ३। स्कन्दशक्रसमागमे २२६। १॥

"ग्रहाः सोपग्रहाश्चैव ऋषयो मातरस्तथा।
हुताशनमुखाश्चैव दीप्ताः पारिषदां गणाः"॥)

उपग्रहणं, क्ली, (उप + ग्रह + ल्युट्।) उपाकरणम्। संस्कारपूर्व्वकश्रुतिग्रहणम्। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥ (स्वीकारः। यथा, रामायणे १। ४। ४।

"वेदोपग्रहणार्थाय तावग्राहयत प्रभुः"।
वेदोपबृंहणार्थाय इति पाठान्तरम्॥)

उपग्राह्यः, पु, (उपगृह्यते इति। उप + ग्रह + ण्यत्।) उपढौकनम्। इत्यमरः॥ भेटी डालि इत्यादि भाषा॥

उपघातः, पु, (उपहन्यते अनेन। उप + हन + करणे घञ्।) रोगः। इति राजनिर्घण्टः॥ (भावे घञ्। विनाशः। यथा,—

"तथात्वसृदिन्द्रियाणामुपघाते कथं स्मृतिः"।
इति भाषापरिच्छेदे। ४८। अपकारः।
"स्त्रीणाञ्च प्रेक्षणालम्भमुपघातं परस्य च"॥
इति मनुः। २। १७९॥)

उपघ्नः, पु, (उप + हन + क।) निकटाश्रयः। इत्यमरः॥ (यथा, रघुः। १४। १।

"क्रमादिरोपघ्नतरोर्व्रततौ"॥)

उपचक्रः, पु, (चक्रेण चक्रनाम्ना तुल्यः।) चक्रवाकपक्षिविशेषः। अस्य मांसगुणाः। लघुत्वम्। हृद्यत्वम्। उष्णवीर्य्यत्वम्। कटुपाकित्वम्। बलाग्निवृद्धिकारित्वञ्च। इति राजवल्लभः॥

("चकोरैरुपचक्रैश्च पक्षिभिर्व्विनीवकैः"॥
इति महाभारते भीमस्यागमरग्रहणे १७८। ७॥)

उपचक्षुः, [स्] क्ली, (उपगतं चक्षुर्दर्शनार्थम्।) दिव्यचक्षुः। चश्मा। इति पारस्यभाषा। इति लोकप्रसिद्धम्॥

उपचयः, पुं, (उप + चि + अच्।) वृद्धिः। उन्नतिः। ("स्वशक्त्युपचये केचित् परस्य व्यसने परे"। इति माघः। २। ५७। "तदेतेषामस्मत्पुत्राणां ज्ञानोपचये भवन्तः प्रमाणम्"। इति हितोपदेशे कथामुखम्।) लग्नात् तृतीयषष्ठदशमैकादशस्थानानि। इति ज्योतिषम्॥

उपचरितं, त्रि, (उपचर्य्यते स्म। उप + चर + क्त।) उपासितम्। सेवितम्। इत्यमरः॥

उपचर्य्या, स्त्री, (उप + चर + क्यप् + टाप्।) चिकित्सा। इति हलायुधः॥

उपचाय्यः पु, (उपचीयतेऽग्निरस्मिन् इति। "अग्नौ परिचाय्योपचाय्यसमूह्याः" ३। १। १३१। इति ण्यदायादेशौ निपात्येते। उप + चि + ण्यत्।) यज्ञाग्निः। इत्यमरः॥

उपचारः, पुं, (उप + चर + घञ्।) रोगप्रतिकारः।

तत्पर्य्यायः। उपचर्य्या २ चिकित्सा ३ रुक्प्रतिक्रिया ४ निग्रहः ५ वेदनानिग्रहः ६ क्रिया ७ उपक्रमः ८ शमः ९। इति राजनिर्घण्टः॥ सेवा। ("स मे चिरायास्खलितोपचाराम्"। इति रघौ, ५। २०।) व्यवहारः। ("प्रयुक्तपाणिग्रहणोपचारौ"। इति कुमारे ७। ८६।) उत्कोचः। इति हेमचन्द्रः॥ परस्य रञ्जनार्थं असत्यभाषणम्। यथा, कुमारे ४। ९। "उपचारपदं नचेदिदं त्वमनङ्गः कथमक्षता रतिः"॥ "उपचारज्ञता दाक्ष्यं" इति चरके सूत्रस्थाने नवमेऽध्याये॥)

उपचार्य्यः, पुं, (उप + चर + ण्यत्।) चिकित्सा। इति हेमचन्द्रः॥

उपचितः, त्रि, (उपचीयते स्म। उप + चि + क्त।) दिग्धः। समृद्धः। इति विश्वमेदिन्यौ॥ (यथा रघौ ९ म—सर्गे। "मृगवयोगवयोपचितं वनम्"।) समाहितः। इति विश्वः हेमचन्द्रश्च॥ निदिग्धः। लेपादिना वर्द्धितः। इत्यमरः॥ ("यथाह हारीतः।

"प्रयतत्वाद्वोपचितमशुभं नाशयतीति"॥)

उपचित्रा, स्त्री, (उपगता चित्राम्।) मूषिकपर्णी। इत्यमरः। इँदूरकानि इति भाषा। दन्तीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ (दन्त्यर्थे यथा,—

"चित्रा दन्ती निकुम्भः स्यादुपचित्रा मुकूलकः"।

इति वैद्यकरत्नमाला॥)

उपजापः, पुं, (उप + जप + घञ्।) भेदः। विच्छेदः। इत्यमरः॥

("तेषु तेषु चाक्रतेषु प्रामरन् परोपजापाः"। इति दशकुमारे विश्रुतचरिते। तथा च माघे २। ९९।

"उपजापः कृतस्तेन तानाकोपवतस्त्वयि"॥)

उपजिह्वा, स्त्री. (उपगता जिह्वा यस्याः।) कीटविशेषः। तत्पर्य्यायः। उपदेहिका २ वम्री ३ उद्दीका ४। इति हेमचन्द्रः॥ आलजिह्वा इति ख्याता च॥ ("उपजिह्वा स्फिचौ बाहू"। इति याज्ञवल्क्यः।

"तादृगेवोपजिह्वा तु जिह्वाया उपरि स्थिता"॥

इति वाभटेनोत्तरस्थाने एकविंशेऽध्याये उक्तम्॥

चिकित्सा यथा।

"उपजिह्वां परिस्राव्य यवक्षारेण घर्षयेत्"।

इति च वाभटेनोत्तरस्थाने द्वाविंशेऽध्याये उक्तम्॥)

उपजिह्विका, स्त्री, (उपजिह्वा + स्वार्थे कन्।) घण्टिका। आलजिव इति भाषा। तत्पर्य्यायः। प्रतिजिह्वा २। इति राजनिर्घण्टः॥ (ऋग्वेदे ४। ९१। २१। "यदत्युपजिह्विका यद्वम्रो अतिसर्पति"।) कीटभेदः। तत्पर्य्यायः। उत्पादिका २ वटिः ३ उद्देहिका ४ दिवी ५। इति शब्दरत्नावली॥ ("यस्य श्लेष्मा प्रकुपितो जिह्वामूलेऽवतिष्ठते। आशु संजनयेत् शोथं जायतेऽस्योपजिह्विका"॥ इति चरके सूत्रस्थाने १८ अध्यायः॥

"जिह्वाग्ररूपः श्वयथुर्हि जिह्वा-
मुन्नम्य जातः कफरक्तयोनिः।
प्रसेककण्डूपरिदाहयुक्ता
प्रकथ्यतेऽसावुपजिह्विकेति"॥

इति निदानस्थाने षोडशेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम्॥

अस्य चिकित्सा यथा।

"उपजिह्वान्तु संलिख्य क्षारेण प्रतिसारयेत्।
शिरोविरेकगण्डूषधूमैः स्नेहमुपाचरेत्।
जिह्वागतानां कर्म्माणि तालव्यानां प्रवक्ष्यते"॥

इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने २२ अध्यायः॥)

उपजीविका, स्त्री, (उपजीव्यतेऽनया। उप + जीव + गुरोश्चेत्यः। संज्ञायां कन् कुन् वा।) उपजीव्यम्। जीवनोपायः॥

उपजोषम्, व्य, (उपजोषणम्। उप + जुष + अम्।) आनन्दः। इत्यमरः॥ (यथा, महाभारते १।

"यथोपजोषं सर्व्वश्च जनस्त्रिक्रीड भारत"।

सुखं। यथा, रामायणे २। ८९। २२।

"आश्वासयित्वा च चमूं महात्मा
निवेशयित्वा च यथोपजोषम्"॥)

उपज्ञा, स्त्री, (उपज्ञायते। ज्ञा अवबोधने। आतश्चोपसर्गे इति कर्म्मणि अङ्।) आद्यज्ञानम्। इत्यमरः॥ तत्तु विनोपदेशेन प्रथमज्ञानम्। यथा वाल्मीकेः श्लोकनिर्म्माणज्ञानम्॥ ("अथ प्राचेतसोपज्ञं रामायणमितस्ततः"॥ इति रघुः १५। ६३॥ "लोकेऽभूदयदुपज्ञमेव विदुषां सौजन्यजन्यं यशः" इति मल्लिनाथटीकामुखम्॥)

उपढौकनं, क्ली, (उप + ढौक + ल्युट्।) पारितोषिकद्रव्यम्। भेट डाला इत्यादि भाषा। तत्पर्य्यायः। प्राभृतम् १ प्रदेशनम् २ उपायनम् ३ उपग्राह्यः ४ उपहारः ५ उपदा ६। इत्यमरः॥

उपतप्ता, [ऋ] पुं, (उप + तप + तृच्।) उपतापकमात्रम्। तत्पर्य्यायः। स्पर्शः २ स्प्रष्टा ३। इत्यमरः॥ स्पशः ४ स्पर्शा ५। इति तट्टीका॥ रोग इत्यन्ये। इति भरतः॥

उपतापः, पुं, (उप + तप + घञ्।) त्वरा। उत्तापः। रोगः। इति मेदिनी॥ अशुभम्। पीड़ा। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, शाकुन्तले।

"विवर्जितं ह्यनुक्तं उपतापं जनयति"।

पीडादायके वाच्यलिङ्गः। यथा, कौशिकसूत्रे। १३५। "यो वनस्पतीनामुपतापो बभूव"॥)

उपत्यका, स्त्री, (उप समीपे आसन्ना भूमिः। उप + "उपाधिभ्यां त्यकन्नासन्नारूढयोः"। ५। २३४। इति त्यकन्। "त्यकनश्च निषेधः" इति इत्वाभावः।) पर्व्वतनिकटभूमिः। इत्यमरः॥ (यथा, रघुः। ४। ४६।

"मारीचोद्भ्रान्तहारीता मलयाद्रेरुपत्यकाः"॥)

उपदंशः, पुं, (उपदश्यते इति। उप + दंश + कर्म्मणि घञ्।) मद्यपानरोचकभक्ष्यद्रव्यम्। तत्पर्य्यायः। अवदंशः २ चक्षणम् ३ मद्यपासनम् ४। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा दशकुमारे विश्रुतचरिते—

"द्विचान् उपदंशान् उपपाद्य"।

"ततस्तस्य शाल्योदनस्य दर्व्वीद्वयं दत्त्वा सर्पिर्मात्रां सूपम् उपदंशं च उपजहार"। इति च।) मेढ्ररोगविशेषः। वाघी इति भाषा। अथोपदंशाधिकारः। तत्रोपदंशस्य विप्रकृष्टं निदानमाह।

"हस्ताभिघातान्नखदन्तघाता-
दधावनादत्युपसेवनाद्वा।
योनिप्रदोषाच्च भवन्ति शिश्ने
पञ्चोपदंशा विविधोपचारैः"॥

हस्ताभिघातात् हस्तेन मैथुनात्। नखदन्तघातात् नखदन्तघातस्थानत्वेनानुक्तोऽपि मेढ्रे नखदन्तघातो बलवदनुरागोदयात्। उक्तञ्च कामशास्त्रे।

"शास्त्रस्य विषयस्तावद्यावन्मन्दतरो रसः।
रतिचक्रे प्रवृत्ते तु न शास्त्रं नापि च क्रमः"॥

कलहे दृढ़स्त्रीकृतो वा मेढ्रे नखदन्तघातः। उत्कलादौ स्त्रियो मुखयोनयो भवन्ति। ताभिर्व्वा मेढ्रे नखदन्तघातः। योनिप्रदोषात् दीर्घकर्कशयोनिलोमयोगात्। योनिच्छिद्रस्यातिसूक्ष्मत्वाद्वा। वातादिकृताद्वा योनिदोषात्। विविधोपचारैः। दुष्टजलप्रक्षालनब्रह्मचारिणीगमनादिभिः पञ्चोपदंशाः। वातिकः पैत्तिकः श्लैष्मिकः सान्निपातिकः आगन्तुजश्चेति॥ * ॥ तत्र वातिकपैत्तिकस्य चोपदंशस्य लक्षणमाह।

"सतोदभेदस्फुरणैस्तु कृष्णैः
स्फोटैर्व्यवस्येन्मरुतोपदंशम्।
पीतैर्बहुक्लेदयुतैः सदाहैः
पित्तेन रक्तैः पिशिताबभासैः"॥

व्यवस्येत् जानीयात्। पीतैः रक्तैर्व्वेति विकल्पः॥*॥ श्लैष्मिकं सान्निपातिकञ्चाह।

"सकण्डरैः शोफयुतैर्महद्भिः
शुक्लैर्घनैः स्रावयुतैः कफेन।
नानाविधस्रावरुजोपपन्न-
मसाध्यमाहुस्त्रिमलोपदंशम्"॥ * ॥

असाध्यमाह।

"विशीर्णमांसं कृमिभिः प्रजग्धं
मुष्कावशेषं परिवर्ज्जयेत्तम्"।

विशीर्णमांसं गलितमांसम्। प्रजग्धं खादितम्। मुष्कावशेषं विशीर्णसमस्तमेढ्रमांसत्वेनावशिष्टफलकोषमात्रम्॥ * ॥ उत्पन्नमात्रचिकित्सायाः अकरणे दोषमाह।

"सञ्जातमात्रे न करोति मूढ़ः
क्रियां नरो यो विषये प्रसक्तः।
कालेन शोफक्रिमिदाहपाकैः
प्रशीर्णशिश्नो म्रियते स तेन"।

विषये प्रसक्तः अतिस्त्रीरतः॥*॥ लिङ्गार्शमाह।

"अङ्कुरैरिव संजातैरुपर्य्युपरि संस्थितैः।
क्रमेण जायते वर्त्तिस्ताम्रचूड़शिखोपमा॥
कोषस्याभ्यन्तरे सन्धौ पर्व्वसन्धिगतापि च।
सवेदना पिच्छिला च दुश्चिकित्स्या त्रिदोषजा॥
लिङ्गवर्त्तिरिति ख्याता लिङ्गार्श इति चापरे"॥

लिङ्गवर्त्तेः स्थानमाह। कोषाभ्यन्तरे अण्डकोषाभ्यन्तरे। सन्धौ लिङ्गरन्ध्रसन्धौ। पर्व्वसन्धिगता मणिपर्व्वणोः सन्धिगता॥ * ॥ * ॥

अथोपदंशस्य चिकित्सा।

"उपदंशेषु सर्व्वेषु स्निग्धं स्विन्नस्य देहिनः।

मेढ्रमध्ये शिरां विध्येत् पातयेद्वा जलौकसः ॥
सद्यो निर्हृतदोषस्य रुक्शोथावुपशाम्यतः ।
पाको निवार्य्यो यत्नेन शिश्नक्षयकरः स यत् ॥
वटप्ररोहार्ज्जुनजम्बुलोध्र-
पथ्याहरिद्रारचितः प्रलेपः ।
व्यथां तथा शोथमपाकरोति
सर्व्वोपदंशेषु ततो हितोऽयम् ॥
उपदंशेषु पक्वेषु व्रणप्रक्षालनं हितम् ।
त्रिफलायाः कषायेण भृङ्गराजरसेन वा ॥
नीलोत्पलं सकुमुदं पद्मं सौगन्धिकं तथा ।
एषां चूर्णं धूलनार्थं प्रलेपश्चात्र शस्यते ॥
बन्धूकदलचूर्णेन रजसा दाडिमत्वचः ।
गुराठनं तद्व्रणे कुर्य्याल्लेपं पूगफलेन वा ॥
दहेत् कटाहे त्रिफला तन्मसी मधुसंयुता ।
प्रलेपेनोपदंशस्य व्रणं सद्यः प्ररोहयेत् ॥
पटोलनिम्बत्रिफलाकिरात-
क्वाथं पिबेद्वा खदिरासनाभ्याम् ।
सगुग्गुलुं वा त्रिफलायुतं वा
सर्व्वोपदंशापहरः प्रयोगः" ॥ * ॥
"भूनिम्बनिम्बत्रिफलापटोल-
करञ्जधात्रीखदिरासनानाम् ।
कषायकल्कैः स्रुतमाशु चाज्यं
सर्व्वोपदंशापहरं प्रदिष्टम्" ॥
भूनिम्बादिघृतम् ॥ * ॥
"घृतानि यानि प्रोक्तानि कुष्ठे नाडीव्रणे व्रणे ।
उपदंशे प्रयोज्यानि सेकाभ्यञ्जनभोजने ॥
क्षारसूत्रेण संछिद्य लिङ्गवर्त्तिमशेषतः ।
दहेच्च तां ततस्ताभ्यां चिकित्सां व्रणवच्चरेत्" ॥
इत्युपदंशाधिकारः । इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
अपि च ।
"पटोलनिम्बत्रिफलागुडूचीक्वाथमाविशेत् ।
सगुग्गुलुं सखदिरमुपदंशो विनश्यति" ॥
ग्रन्थान्तरे प्रथमार्द्धे "पटोलनिम्बगुडूचीमरिच-
क्वाथमापिबेत्" । इति च पाठः ॥
"दहेत् कटाहे त्रिफलां सा मसी मधुसंयुता ।
उपदंशे प्रलेपोऽयं सद्यो रोपयते व्रणम्" ॥ * ॥
"त्रिफलानिम्बभूनिम्बकरञ्जखदिरादिभिः ।
कल्कैः क्वाथैर्घृतं पक्वमुपदंशहरं परम्" ॥
इति गारुडे १७५ अध्यायः ॥
(अन्यच्चास्य सनिदानसम्प्राप्तिकं लक्षणमाह । यथा,
"स्त्रीव्यवायनिवृत्तस्य सहसा भजतोऽथवा ।
दोषाध्युषितसंकीर्णमलिनानुरजःपथाम् ॥
अन्ययोनिमनिच्छन्तीमगम्यां नवसूतिकाम् ।
दूषितं स्पृशतस्तोयं रतान्तेष्वपि नैव वा ॥
विवर्द्धयिषया तीक्ष्णान् प्रलेपादीन् प्रयच्छतः ।
मुष्टिदन्तनखोत्पीडाविषवच्छूकपातनैः ॥
वेगनिग्रहदीर्घातिखरस्पर्शविघट्टनैः ।
दोषा दुष्टा गता गुह्यं त्रयोविंशतिमामयान् ॥
जनयन्त्युपदंशादीन् उपदंशोऽत्र पञ्चधा ।
पृथग्दोषैः सरुधिरैः समस्तैश्चात्र मारुतात् ॥
मेढ्रशोफे रुजस्तीव्राः स्तम्भत्वक्परिस्फोटनम् ॥१॥
पक्वोदुम्बरसंकाशः पित्तेन श्वयथुर्ज्वरः ॥ २ ॥
श्लेष्मणा कठिनः स्निग्धः कण्डूमान् शीतलो गुरुः ॥३॥
शोणितेनासितस्फोटसम्भवोऽस्रस्रुतिर्ज्वरः ॥ ४ ॥
सर्व्वजे सर्व्वलिङ्गत्वं श्वयथुर्मुष्कयोरपि" ॥ ५ ॥
असाध्यलक्षणं यथा ।
"तीव्रा रुगाशुपचनं दरणं क्रिमिसम्भवः ।
याप्यो रक्तोद्भवस्तेषां मृत्यवे सन्निपातजः" ॥
इति वाभटे उत्तरस्थाने ३३ अध्याये ।
अस्य चिकित्सा च यथा ॥
"मेढ्रमध्ये शिरां विध्येदुपदंशे नवोत्थिते ।
शीतां कुर्य्यात् क्रियां शुद्धिं विरेकेण विशेषतः ॥
तिलकल्कघृतक्षौद्रैर्लेपः पक्वे तु पाटिते ।
जम्ब्वाम्रसुमनोनीपश्वेतकाम्बोजिकाङ्कुरान् ॥
शल्लकीबदरीबिल्वपलाशतिनिशोद्भवाः ।
त्वचः क्षीरिद्रुमाणाञ्च त्रिफलाञ्च जले पचेत् ॥
सक्वाथः क्षालनं तेन पक्वतैलञ्च रोपणम् ।
तुत्थगैरिकलोध्रैलामनोह्वालरसाञ्जनैः ॥
हरेणुपुष्पकाशीसमौराष्ट्रीलवणोत्तमैः ।
लेपः क्षौद्रयुतैः सूक्ष्मैरुपदंशव्रणापहः ॥
कपाले त्रिफला दग्धा सघृता रोपणं परम् ।
सामान्यं साधनमिदं प्रतिदोषन्तु शोफवत् ॥
न च याति यथा पाकं प्रयतेत तथा भृशम् ।
पक्वः स्नायुशिरामांसैः प्रायो नश्यति हि ध्वजः" ॥
इति वाभटे उत्तरस्थाने ३४ अध्याये ॥

तत्रातिमैथुनादतिब्रह्मचर्य्याद्वा तथा ब्रह्मचारिणीं चिरोत्सृष्टां रजस्वलां दीर्घरोमां कर्कशरोमां सङ्कीर्णरोमां निगूढरोमामल्पद्वारां महाद्वारामप्रियामकामामचौक्ष्यसलिलप्रक्षालितयोनिमक्षालितयोनिं योनिरोगोपसृष्टां स्वभावतो वा दुष्टयोनिं वियोनिं वा नारीमत्यर्थमुपसेवमानस्य तथा करज-दशन विष-शूकनिपातनाद्दर्द्दनाद्धस्ताभिघाताच्चतुष्पदीगमनाच्चौक्ष्यसलिलप्रक्षालनाद-वपीडनाच्छुक्रमूत्रवेगविधारणान्मैथुनान्ते वाऽप्रक्षालनादिभिर्मेढ्रमागम्य प्रकुपिता दोषाः क्षते ऽक्षते वा श्वयथुमुपजनयन्ति तमुपदंशमित्याचक्षते ॥

स पञ्चविधस्त्रिभिर्दोषैः पृथक् समस्तैरसृजा चैकः ॥

तत्र वातिके पारुष्यं त्वक्परिपुटनं स्तब्धमेढ्रता परुषशोफता विविधाश्च वातवेदनाः ॥ १ ॥

पैत्तिके ज्वरः श्वयथुः पक्वोदुम्बरसङ्काशस्तीव्रदाहः क्षिप्रपाकः पित्तवेदनाश्च ॥ २ ॥

श्लैष्मिके श्वयथुः कण्डूमान् कठिनः स्निग्धः श्लेष्मवेदनाश्च ॥ ३ ॥

रक्तजे कृष्णस्फोटप्रादुर्भावोऽत्यर्थमसृक्प्रवृत्तिः पित्तलिङ्गान्यत्यर्थं ज्वरदाहौ शोषश्च याप्यश्चैव कदाचित् ॥ ४ ॥

सर्व्वजे सर्व्वलिङ्गदर्शनमवदरणं शेफसः क्रिमिप्रादुर्भावो मरणञ्चेति ॥ ५ ॥
इति सुश्रुते निदानस्थाने १२ अध्यायः ॥
चिकित्साविशेषो यथा ।
"यदि वा दुर्ब्बलो जन्तुर्न वा प्राप्तं विरेचनम् ॥
निरूहेण हरेत् तस्य दोषानत्यर्थमुच्छ्रितान् ।
प्रपौण्डरीकयष्ट्याह्ववर्षाभू-कुष्ठदारुभिः ।
सरलागुरुरास्नाभिर्वातजं संप्रलेपयेत् ।
निचुलैरण्डबीजानि यवगोधूमशक्तवः ॥
स्नेहश्च वातजं स्निग्धः सुखोष्णैः संप्रलेपयेत् ।
प्रपौण्डरीकपूर्व्वैश्च द्रव्यैः सेकः प्रशस्यते ॥
गैरिकाञ्जनयष्ट्याह्वसारिवोशीरपद्मकैः ।
सचन्दनोत्पलैः स्निग्धैः पैत्तिकं संप्रलेपयेत् ॥
पद्मोत्पलमृणालैश्च ससर्ज्जार्ज्जुनवेतसैः ।
सर्पिःस्निग्धैः समधुकैः पैत्तिकं सम्प्रलेपयेत् ॥
सेचयेच्च घृतक्षीरशर्कराक्षौद्रमधूदकैः ।
अथ वापि सुशीतेन कषायेण वटादिना ॥
शालाश्वकर्णाजकर्णधवत्वग्भिः कषोत्थितम् ।
सुरापिष्टाभिरुष्णाभिः स्नेहवतीभिः प्रलेपयेत् ॥
रजन्यतिविषामुस्तसरलासुरदारुभिः ।
सपत्रपाठापत्तूरैश्च वा सम्प्रलेपयेत् ॥
करवीरस्य पत्राणि जात्यारग्वधयोस्तथा ।
प्रक्षालने प्रयोज्यानि तैलयस्यर्कयोरपि ॥
गोजिविडङ्गवल्लीभिः सर्व्वगन्धैश्च संयुतम् ।
एतत् सर्व्वोपदंशेषु तैलं रोपणमिष्यते ॥
सर्ज्जिकातुत्थकाशीसं शैलेयञ्च रसाञ्जनम् ।
मनःशिलासमेस्तूर्णं व्रणवीसर्पनाशनम् ॥
गन्धान्दग्ध्वा कृतं भस्म हरितालं मनःशिला ।
उपदंशविसर्पाणामतत्क्षान्तिकरं परम् ॥
मार्कवस्त्रिफलादन्तीताम्रचूर्णमयो रजः ।
उपदंशं निहन्त्यथ क्षतजनिन्द्राशनिर्यथा ॥
उपदंशद्वयेऽप्येतां प्रत्याख्यायाचरेत् क्रियाम् ।
तयोरेव च या योग्या वीक्ष्य दोषबलाबलम् ॥
उपदंशे विशेषेण प्रणा भूयस्त्रिदोषजे ।
दग्धव्रणविधिं कुर्य्यात् कुथितं छेदनं त्यजेत् ॥
जाम्बोष्ठेनाथवाग्निना पक्वाश्रयं दहेद्भिषक् ।
सम्यग्दग्धस्य निर्वाय मधुसर्पिः प्रयोजयेत् ॥
शुद्धे च रोपणं दद्यात् कल्कं तैलं हितञ्च यत्" ।
इति च सुश्रुते चिकित्सितस्थाने १९ अध्याये ॥
"सतकं गैरिकं शुण्ठी विडङ्गञ्च वचास्तथा ।
गन्धकं ज्वलनादिं भार्गीकोषफलं तथा ।
समभागकृतं सर्व्वं मधुना कारयेद्वटीम् ॥
शाणमात्रान्तु मतिमान् योजयेद्विकल्पितः ।
अनुपानं दुग्धसारं ततस्ताम्बूलभक्षणम्" ॥
इति उपदंशारी रसः ॥
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे उपदंशाधिकारः ॥ * ॥
अत्र पथ्यानि यथा ॥
छर्द्दिर्विरेको ध्वजमध्यनाडी-
वेधो जलौकापरिपातनञ्च ।
सेकः प्रलेपो यवशालयश्च
धन्वामिषं मुद्गरसो घृतानि ॥ १ ॥
कठिल्लकं शिग्रुफलं पटोलं
शालिञ्चशाकं नवमूलकञ्च ।
तिक्तं कषायं मधुकूपवारि
तैलञ्च हन्यादुपदंशरोगम् ॥ २ ॥
अपथ्यानि यथा ॥
"दिवानिद्रा मूत्रवेगं गुर्व्वन्नं मैथुनं गुडम् ।
व्यायाममम्लं तक्रञ्च वर्ज्जयेदुपदंशवान् ॥ १ ॥

इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधिः ॥) समष्ठिलवृक्षः । शिग्रुवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः । (भवे घञ् ।) दंशनम् ॥

उपदर्शकः, पुं, (उपदर्शयतीति । उप + दृश + णिच् + ण्वुल् ।) द्वारपालः । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥ (दर्शयितरि, त्रि ॥)

उपदा, स्त्री, (उपदीयते इति । उप + दा + आत-श्चोपसर्गे इत्यङ् ।) उपढौकनम् । इत्यमरः ॥ ("उपदा विविशुः शश्वत् नोत्सेकाः कोशलेश्वरम्" । इति रघुः । ४ । ७० ।)
"प्रत्यर्प्य पूजामुपदाच्छलेन" । इति रघुः । ७।३०।)

उपदानकं, क्ली, (उपदान + स्वार्थे कन् ।) उत्कोचः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उपदिष्टः, त्रि, (उप + दिश + क्त ।) उपदेशप्राप्तः । यथा । "ननु शूद्रस्यापि सगोत्रा कथं न निषिध्यते इति चेदत्र उपदिष्टातिदिष्टगोत्रस्यैव निषेधो न त्वतिदिष्टातिदिष्टशूद्रगोत्रादेरिति" । इत्युद्वाह-तत्त्वम् ॥

उपदी, स्त्री, (उपेत्य दीयते क्रियते इति उप + दो + क + ङीष् ।) वन्दाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ परगाछा इति भाषा ॥

उपदेवता, स्त्री, (उपगता सादृश्येन देवताम् ।) यक्ष-भूतादिः ॥ (उपदेवताश्च दश । यथाह अमरः ।
"विद्याधरोऽप्सरो यक्षो रक्षो गन्धर्व्वकिन्नरौ ।
पिशाचो गुह्यकः सिद्धो भूतोऽमी देवयोनयः" ॥)

उपदेशः, पुं, (उप + दिश + घञ् ।) मन्त्रकथनम् । तत्पर्य्यायः । दीक्षा २ । यथा ।
"चन्द्रसूर्य्यग्रहे तीर्थे सिद्धक्षेत्रे शिवालये ।
मन्त्रमात्रप्रकथनमुपदेशः स उच्यते" ॥
इति रामार्च्चनचन्द्रिका ॥ कलावत्यादिदीक्षाया-मसामर्थ्ये संक्षेपो यथा ।
"तत्राप्यशक्तः कश्चिच्चेदक्षमभ्यर्च्च्य साक्षतम् ।
तदम्बुनाभिषिच्याथ नाम मूलेन केवलम् ॥
निधायाष्टौ जपेत् कर्णे उपदेशे त्वयं विधिः" ॥
इति विश्वसारतन्त्रम् ॥ हितकथनम् । (यथा, हितोपदेशे विग्रहे उक्तम् ।
"उपदेशो हि मूर्खाणां प्रकोपाय न शान्तये" ॥)
शिक्षणम् ॥ (यथा, मनुः ८ । २७२ ।
"धर्म्मोपदेशं दर्पेण विप्राणामस्य कुर्व्वतः" ।
"सर्व्वमित्युपदेशः । यथा । तथा न जागृयात् रात्रौ दिवास्वप्नञ्च वर्जयेदनेन कारणेनत्युपदेशः ॥ अथोपदिश्यते मधुरेण श्लेष्माभिवर्द्धन इति" । इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ६५ अध्यायः ॥)

उपदेशी, [न्] त्रि, (उपदिशति यः । उप + दिश + णिनि ।) उपदेष्टा ॥ (यथा हितोपदेशे मित्र-लाभे ।
"गतानुगतिको लोकः कुट्टनीमुपदेशिनीम् ।
प्रमाणयति नो धर्म्मे यथा गोघ्नमपि द्विजम्" ॥)

उपदेष्टा, [ऋ] त्रि, (उपदिशति यः । उप + दिश + तृच् ।) उपदेशकर्त्ता । यथा ।
"तथोपदेष्टारमपि पूजयेच्च ततो गुरुम् ।
न पूज्यते गुरुर्यत्र नरैस्तत्राफला क्रिया" ॥
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ बृहस्पतिः ।
"उपदेष्टानुमन्ता च लोके तुल्यफलौ स्मृतौ" । इत्याह्निकतत्त्वञ्च ॥

उपदेहिका, स्त्री, (उपदेहो विद्यते यस्याः । उप-देह + ठन् ।) कीटविशेषः । तत्पर्य्यायः । उप-जिह्वा २ वम्री ३ उपदीका ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

उपद्रवः, पुं, (उप + द्रु + अप् ।) उत्पातः । इति हलायुधः ॥ रोगारम्भकदोषप्रकोपजन्योऽन्यो वि-कारः । (तल्लक्षणमुक्तं वैद्यके । यथा,—
"यो व्याधिस्तस्य यो हेतुर्दोषस्तस्य प्रकोपतः ।
योऽन्यो विकारो भवति स उपद्रव उच्यते" ॥
"व्याधेरुपरि यो व्याधिः उपद्रव उदाहृतः ।
सोपद्रवा न जीवन्ति जीवन्ति निरुपद्रवाः" ॥
इति हारीते चिकित्सितस्थाने द्वितीयेऽध्याये ।
"तत्रौपसर्गिको यः पूर्व्वोत्पन्नं व्याधिं जघन्यकाल-जातो व्याधिरुपसृजति स तन्मूलएवोपद्रव-संज्ञः" । इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ३५ अध्याये ॥)

उपद्रष्टा, [ऋ] त्रि, (उप + दृश + बाहुलकात्तृच् ।) उपदर्शकः । उदासीनबोधरूपत्वेन गुणप्रचार-दर्शी । इति गीताटीका ॥
("उपद्रष्टानुमन्ता च भर्त्ता भोक्ता महेश्वरः" । इति गीतायां १३ । २२ ।) साक्षी पुरुषः । यथा,
"ऋत्विग्यजमानेषु यजनकर्म्मव्यापृतेषु तत्स-मीपस्थोऽन्यः स्वयमव्यापृतो यज्ञविद्याकुशलत्वात् ऋत्विग्यजमानव्यापारगुणदोषाणां ईक्षिता तद्वत् कार्य्यकारणव्यापारेषु स्वयमव्यापृतो विलक्षणस्तेषां कार्य्यकारणानां सव्यापाराणां समीपस्थो द्रष्टा उपद्रष्टा साक्षी पुरुषः" ॥)

उपधर्म्मः, पुं, (उपहीनोधर्म्मः ।) पाषण्डः । इति श्रीभागवतम् ॥ (यथा मनुः २ । २३७ ।
"एष धर्म्मः परः साक्षात् उपधर्म्मोऽन्य उच्यते" ॥)

उपधा, स्त्री, (उपधीयते शुद्धिज्ञानमत्र । उप + धा + आतश्चोपसर्गे इत्यङ् + टाप् ।) राज्ञा धर्म्म-कामार्थभयैरमात्यादेर्यत् परीक्षणम् । इत्यमरः ॥ धर्म्मार्थकाममोक्षद्वारा परीक्षा । यथा ।
"धर्म्मार्थकाममोक्षैश्च प्रत्येकं परिशोधनैः ।
उपेत्य धीयते यस्मादुपधा परिकीर्त्तिता ॥
अर्थकामोपधाभ्यान्तु भार्य्याः पुत्रांश्च शोधयेत् ।
धर्म्मोपधाभिर्व्विप्रांस्तु सर्व्वाभिः सचिवान् पुनः" ॥
इति कालिकापुराणे ८५ अध्यायः ॥ ("भूयोभूय-श्चोपधाभिर्विशोध्य तं मे मतिसहायमकरवम्" । इति दशकुमारचरिते विश्रुतचरिते ।) पदानाम-न्त्यवर्णः । इति व्याकरणम् ॥

उपधातुः, पुं, (उप सादृश्ये । धातुसदृशो धातुः ।) अप्रधानधातुसदृशधातुः । स तु सप्तधा यथा । माक्षिकम् १ तुत्थकम् २ अभ्रम् ३ नीलाञ्जनम् ४ मनःशिला ५ हरितालम् ६ रसाञ्जनम् ७ । शरीरस्थधातुभवोपधातुः सप्तधा यथा । रसात् स्तनदुग्धम् १ रक्तात् स्त्रीरजः २ मांसात् वसा ३ मेदसो घर्म्मः ४ अस्थ्नो दन्ताः ५ मज्जनः केशः ६ शुक्रात् ओजः ७ । इति वैद्यकम् ॥
("स्तन्यं रजश्च नारीणां काले भवति गच्छति ।
शुद्धमांसभवस्नेहः सा वसा परिकीर्त्तिता ॥
स्वेदो दन्तास्तथा केशास्तथैवौजश्च सप्तमम् ।
इति धातुभवा ज्ञेया एते सप्तोपधातवः" ॥
इति शार्ङ्गधरेण पूर्व्वखण्डे पञ्चमेऽध्याये उक्तम् ॥
"सप्तोपधातवः स्वर्णमाक्षिकं तारमाक्षिकम् ।
तुत्थं कांस्यं च रीतिश्च सिन्दूरश्च शिलाजतु" ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमभागे ॥)

उपधानं, क्ली, (उपधीयते आरोप्यते मस्तकमत्र । उप + धा + अधिकरणे ल्युट् ।) शिरोधानम् ॥ वालिश इति भाषा । तत्पर्य्यायः । उपबर्हः २ । इत्यमरः । गण्डुः ३ । इति जटाधरः ।
("सोपधानां धियं धीराः श्रेयसीं खट्वयन्ति ये" । इति माघः २।७७ । "पट्टोपधानाध्यासितशिरो-भागेन" । इति कादम्बरी ।) विषम् । प्रणयः । इति मेदिनी । व्रतम् । इति हेमचन्द्रः ॥

उपधानीयं, क्ली, (उपधीयते यस्मिन् । उप + धा + अनीयर् ।) उपधानम् । इति शब्दरत्नावली ॥

उपधिः, पुं, (उपधीयते आरोप्यतेऽनेन । उप + धा + किः ।) कपटः । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः ८।१६५ ॥
"योगाधमनविक्रीतं योगदानप्रतिग्रहम् ।
यत्र वाप्युपधिं पश्येत् तत्सर्व्वं विनिवर्त्तयेत्" ॥
"अपि हि विजयार्थिनः क्षितीशाः
विदधति सोपधि सन्धिदूषणानि" ।
इति किराते॥१।४५ ।) रथचक्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥

उपधूपितः, त्रि, (उप + धूप् + क्त ।) आसन्नमरणः । परिधूपितः । इति मेदिनी ॥

उपधृतिः, स्त्री, (उप + धृ + क्तिन् ।) किरणः । इति हेमचन्द्रः ॥

उपनतः, त्रि, (उप + नम् + क्त ।) उपस्थितः । इति हेमचन्द्रः ॥ ("अचिरोपनतां स मेदिनीं" । इति रघुः ८ । ७ ॥) नम्रः । यथा, माघे । १२ । ३३ ।
"शौरेः प्रतापोपनतैरितस्ततः
समागतैः प्रश्रयनम्रमूर्त्तिभिः" ॥)

उपनदं, उपनदि, क्ली, नद्याः समीपम् । इति मुग्धबोध-व्याकरणम् ॥ (तथा पाणिनीये ।
"नदीपौर्णमास्याग्रहायणीभ्यः" । ५ । ४ । ११० । इत्यनेन सिद्धम् ॥)

उपनयः, पुं, (उप समीपे नीयते येन कर्म्मणा । उप + नी + अच् ।) उपनयनम् । इति हेमचन्द्रः ॥
("गृह्योक्तकर्म्मणा येन समीपं नीयते गुरोः ।
बालो वेदाय तद्योगात् बालस्योपनयं विदुः" ॥
इति स्मृतिः । भावे + अच् ।) प्रापणम् । यथा, महाभारते ३ । २ । २४ ।
"मानसस्य प्रियाख्यानैः सम्भोगोपनयैर्न्नृणाम्" ॥
न्यायमते यो यो धूमवान् स सर्व्वह्निमान् अयमपि तथेत्यादिरूपः न्यायावयवभेदः ॥)

उपनयनं, क्ली, (अध्ययनार्थं आचार्य्यस्य उप समीपं नीयते येन कर्म्मणा इति । उप + नी ल्युट् ।) ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यानां यज्ञसूत्रधारणादिरूपप्र-धानसंस्कारः । अध्यापनार्थमाचार्य्यसमीपं नीयते येन कर्म्मणा तदुपनयनम् । यथा स्मृतिः ।
"गृह्योक्तकर्म्मणा येन समीपं नीयते गुरोः ।

बालो वेदाय तद्योगाद्बालस्योपनयं विदुः" ॥*॥ तत्पर्य्यायः । वटूकरणम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ उपनायः ३ उपनयः ४ आनयः ५ । इति हेमचन्द्रः ॥ तस्य कालः ।

"गर्भाष्टमेऽष्टमे वाब्दे ब्राह्मणस्योपनायनम् ।
राज्ञामेकादशे सैके विशामेके यथाकुलम् ।
ब्रह्मवर्चसकामस्य कार्य्यं विप्रस्य पञ्चमे" ॥

ब्राह्मणस्य गर्भावधिषोडशवर्षपर्य्यन्तम् ॥ तत्र गर्भाष्टमवर्षो मुख्यः । क्षत्त्रियस्य द्वाविंशतिवर्षपर्य्यन्तम् । तत्रैकादशवर्षो मुख्यः । वैश्यस्य चतुर्व्विंशतिवर्षपर्य्यन्तम् । तत्र द्वादशवर्षो मुख्यः । इति स्मृतिः ॥ सैके द्वादशे । तत्राशक्तौ प्रायश्चित्तं कृत्वा तदुत्तरे कार्य्यम् ।

"गृह्योक्तकर्म्मणा येन समीपं नीयते गुरोः ।
बालो वेदाय तद्योगाद्बालस्योपनयं विदुः ॥
रक्तस्रावे तथा शस्त्रक्षते पाठनिषेधनात् ।
उपनयनं न तत्र स्यात् इति मन्वादिसम्मतम्" ॥

कृत्यचिन्तामणौ ।

"जन्मोदये जन्मसु तारकासु
मासेऽथवा जन्मनि जन्मभे वा ।
व्रतेन विप्रो न बहुश्रुतोऽपि
विद्याविशेषैः प्रथितः पृथिव्याम् ॥
अस्तं गते दैत्यगुरौ गुरौ वा
क्षत्त्रेऽपि वा पापयुतेऽप्ययुक्ते ।
व्रतोपनीतो दिवसे प्रणाशं
प्रयाति दैवैरपि रक्षितो यः" ॥

उदये लग्ने । व्रतेन उपनयनेन । शुभबलभीमकृत्यचिन्तामण्योः ।

"स्वातीशक्रधनाश्विमित्रकरभे पौष्णान्त्यचित्राहरिब्रिन्दौ तोयपतौ भगे दितिसुते भाद्रद्वये सागरे ।
केन्द्रस्थे भृगुजेऽङ्गिरःशशिसुते चन्द्रे च तारे शुभे कर्त्तव्यं व्रतकर्म्म मङ्गलनिधौ वारेः सितार्केज्यकाः" ॥

तोयपतिः शतभिषा । अदितिसुतउत्तरफल्गुनी । सागरः पूर्व्वाषाढा । दीपिकायाम् ।

जीवार्केन्दुसुशुद्धौ हरिशयनवहिर्भास्करे चोत्तरस्थे स्वाध्याये वेदवर्णाधिपहृदशुभदे त्वौरिभे नादितौ च ।
शुक्रार्केज्यर्त्तलग्ने रविमदनतिथिं प्रोह्य षष्ठ्यष्टमेन्दू, नो जीवास्तातिचारेऽर्कसितगुरुदिने कालशुद्धौ व्रतं स्यात्" ।

रविमदनतिथिं सप्तमीं त्रयोदशीम् ॥*॥ कृत्यचिन्तामणौ ।

"माघे द्रविणशीलाढ्यः फाल्गुने च दृढव्रतः ।
चैत्रे भवति मेधावी वैशाखे कोविदो भवेत् ॥
ज्यैष्ठे गहननीतिज्ञ आषाढे क्रतुभाजनः ।
शेषेष्वन्येषु रात्रिः स्यान्निषिद्धं निशि च व्रतम्" ॥

राजमार्त्तण्डे ।

"पुनर्व्वसौ कृतो विप्रः पुनःसंस्कारमर्हति" । रुद्रधरः ।

"स्मृतियुक्तानध्यायान् सप्तमीञ्च त्रयोदशीम् ।
पञ्चपर्व्वमघमासस्य द्वितीयां परिवर्जयेत्" ॥

चैत्रशुक्लतृतीया आषाढशुक्लदशमी मन्वन्तरादित्वेन निषिद्धा वैशाखशुक्लतृतीया युगादित्वेन निषिद्धेति । अथामशुचिरभार्य्यो रिक्तासु बहुदोषभाक् । शुक्लपक्ष एव विहितः प्रागुक्तास्वलायनवचनात् ॥ * ॥ सामगानां कृष्णपक्षेऽप्युपनयनं श्रीपतिरत्नमालाकृत्यचिन्तामणिधृतवाक्यवचनात् । यथा ।

"शाखाधिपे बलिनि केन्द्रगतेऽथ वास्मिन्
वारेऽस्य चोपनयनं कथितं द्विजानाम् ।
नीचस्थितेऽरिगृहगेऽथ पराजिते वा
जीवे भृगावुपनयः स्मृतिकर्म्महीनः" ॥

अस्य शाखाधिपस्य ॥ दीपिकायाम् ।

"ऋग्वेदाधिपतिर्जीवो यजुर्व्वेदाधिपः सितः ।
सामवेदाधिपो भौमः शशिजोऽथर्व्ववेदराट्" ॥

वेदाधिपकथनम् ॥ * ॥

"ब्राह्मणे शुक्रवागीशौ क्षत्त्रिये भौमभास्करौ ।
चन्द्रो वैश्ये बुधः शूद्रे पतिर्मन्दोऽन्त्यजे जने" ॥

वर्णाधिपकथनम् ॥ * ॥ पराजयलक्षणं वक्ष्यावायाम् ।

अत्रापि विवाहवद्ग्रहयोगभङ्गवर्ज्जनम् । विद्याधर्म्मोत्तरे ।

"षोडशाब्दो हि विप्रस्य राजन्यस्य द्विविंशतिः ।
विंशतिः सचतुर्थी च वैश्यस्य परिकीर्त्तिता ॥
साविची नातिवर्त्तेत अत ऊर्द्ध्वं निवर्त्तते" ॥

अत्र षोडशवर्षस्य उपनयनाकृता प्रतीयते ॥

"पतिता यस्य साविची दशवर्षाणि पञ्च च ।
ब्राह्मणस्य विशेषेण तथा राजन्यवैश्ययोः ॥
प्रायश्चित्तं भवेदेषां प्रोवाच वदतां वरः" ॥

इति यमवचने तदकृता प्रतीयते । अनयोर्गर्भजन्मप्रभृतिगणनाभ्यामविरुद्धार्थता । तथाच मातृदत्तः । "व्रतबन्धविवाहे च तत्कालपरिकल्पनम् ।
मातृगर्भाच्च्युतिः । आधानपूर्व्वकं प्रसूतिपूर्व्वमदान्ये तु" ॥ * ॥ यत्तु द्विजानुपक्रम्य पतितसावित्रीकवचनं द्वादशषोडशविंशतिद्वदशीनां षत्त्ररूढ़ कालो भवन्ति इति द्वादशवर्षादिपरिब्राह्मणादीनां महाव्याहृतिहोमप्रायश्चित्तार्थम् । षोडशोपरि तु व्रात्यस्तोमादिगुरुप्रायश्चित्तार्थमिति । इत्युपनयनम् । इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

अथ उपनयनस्यानुष्ठानक्रमः ।

तत्र प्रथमं प्रातः कृतस्नानः कृतवृद्धिश्राद्धः पिता कृतवृद्धिश्राद्धेन पित्रान्यस्त्रवाचार्य्यो कृतस्नानसम्भवे माणवककर्त्तृता वा समुद्भवनामानमपि म स्थाप्य विरूपाक्षजपान्ता कुशण्डिका समाप्य माणवकं प्रातर्भोजयित्वा अन्यत्रगतो नीत्वा शिखया सह मुण्डितं स्नापितं कृतमङ्गलालङ्कृतक्षौमवस्त्रालङ्कृतं तदसम्भवे शुक्लाहतकार्पासिकवस्त्रावृतं माणवकं दक्षिणे पूर्व्वाभिमुखं निधाय प्रकृतकर्म्मारम्भे प्रादेशप्रमाणां घृताक्तां समिधं तूष्णीमग्नौ हुत्वा तत्तन्मन्त्रवर्ज्जमन्तमहाव्याहृतिहोमं कुर्य्यात् । तत आचार्य्यः पश्चिमेऽग्नेः पश्चादुत्तरेणोपविशेत् । तत आचार्य्यः उदगग्रेषु कुशेषु कृताञ्जलिः प्राङ्मुख ऊर्द्ध्वस्तिष्ठेत् । अन्याचार्य्यमग्नेर्मध्ये माणवकोऽपि कृताञ्जलिराचार्य्याभिमुख उदगग्रेषु कुशेषु ऊर्द्ध्वस्तिष्ठेत् । माणवकस्य दक्षिणतः स्थितो मन्त्रवान् ब्राह्मणो माणवकस्य अञ्जलिमुदकेन पूरयति पश्चात् आचार्य्यस्यापि । ततो गृहीतजलाञ्जलिराचार्य्यो गृहीतजलाञ्जलिं माणवकं पश्यन् मन्त्रं जपति । तत आचार्य्यो माणवकं मन्त्रं पाठयति । ततो माणवकस्याभिवादनार्थं देवताश्रयं नक्षत्राश्रयं गोत्राश्रयं वा माणवकनाम कल्पयित्वा आचार्य्यो माणवकं कथयति । तत आचार्य्यो माणवकं मन्त्रेण नामधेयं पृच्छति । माणवकः पूर्व्वमाचार्य्यकल्पितं नाम मन्त्रेण कथयति । तत आचार्य्यमाणवकौ पूर्व्वगृहीतजलाञ्जली त्यजेताम् । आचार्य्यस्तु दक्षिणेन पाणिना माणवकस्य साङ्गुष्ठं दक्षिणं पाणिं मन्त्रेण गृह्णाति । ततो गृहीतमाणवकहस्तो मन्त्रं जपत्याचार्य्यः । ततो माणवकमाचार्य्यो मन्त्रेण प्रदक्षिणेन भ्रामयित्वा प्राङ्मुखं करोति । ततो माणवकस्य दक्षिणस्कन्धं स्पृष्ट्वा अनन्तर्गतेन दक्षिणपाणिना अव्यवहितनाभिदेशं आचार्य्यो मन्त्रेण स्पृशति । ततो माणवकस्य नाभ्युपरिदेशं मन्त्रेण आचार्य्यः स्पृशति । ततो माणवकहृदयदेशं मन्त्रेणाचार्य्यः स्पृशति । ततो दक्षिणेन पाणिना आचार्य्यो माणवकस्य दक्षिणस्कन्धं स्पृशन् मन्त्रं जपति । ततो वामेन पाणिना माणवकस्य वामस्कन्धं स्पृशन्नाचार्य्यो मन्त्रं जपति । अथाचार्य्यो माणवकं मन्त्रेण सम्बोधयति । अथ सम्बोधितं माणवकं आचार्य्यो मन्त्रेण प्रेषयति । माणवको तु सर्व्वत्र बाढमिति ब्रूयात् । ततोऽग्नेरुत्तरभागे गत्वा आचार्य्य उदगग्रेषु कुशेषु प्राङ्मुख उपविशति । तत आचार्य्याभिमुखो माणवकः पादौ तदक्षिणाजानु उदगग्रेषु कुशेषु उपविशति । ततः प्रश्नसंख्यया पञ्च वा सप्त वा सावकाशयज्ञोपवीतकपयस्य कर्त्तव्याः । अथैनं माणवकमाचार्य्यस्त्रिः प्रदक्षिणं कारयित्वा त्रिवृता मुञ्जमेखला परिधापयन् मन्त्रद्वयं वाचयति । ततो यज्ञोपवीतं क्षमामात्रिनामन्त्रितं आचार्य्यो माणवकं मन्त्रेण परिधापयेत् । ततो माणवकाचार्य्यस्य उपसन्नो भवति । ततस्तमुपसन्नमाणवकं आचार्य्यः प्रथमं पादं पादं ततोऽर्द्धमर्द्धं ततः कृत्स्नां सावित्रीं अध्यापयेत् । तत आचार्य्यो माणवकं महाव्याहृतीः पृथक् पृथक् कृत्वा प्रणवपूर्व्विका अध्यापयेत् । ततो वैल्वं पालाशं वा माणवकपरिमाणदण्डं माणवकाय प्रयच्छन् आचार्य्यो माणवकं मन्त्रं वाचयति । अथ गृहीतदण्डो ब्रह्मचारी प्रथमं मातरं भिक्षां प्रार्थयति ततो मातृबन्धून् ततः पितरं ततः पितृबन्धून् ततोऽन्यांश्च प्रार्थयेत । तत सर्व्वलब्धभैक्षं आचार्य्याय निवेदयेत् । ततः पूर्व्ववदाचार्य्यो व्यस्तसमस्तमहाव्याहृतिहोमं कृत्वा प्रादेशप्रमाणां घृताक्तां समिधं तूष्णीमग्नौ हुत्वा प्रकृतं कर्म्म समाप्य उदीच्य शाट्यायनहोमादिवामदेव्यगानान्तं कर्म निर्व्वर्त्तयेत् । ततः यदि पितैवाचार्य्यस्तदा कर्म्मकारयितृब्राह्मणाय दक्षिणां दद्यात् । अथान्य

दवाचार्य्यो व्रतः तदा येन व्रतः स तस्मै दक्षिणां दद्यात्। ब्रह्मचारी तु तत्रैव स्थाने दिनान्तं यावत् वाग्यतस्तिष्ठेत्। ततः प्रभाताया सन्ध्यायां सन्ध्यामुपास्य कुशण्डिकोक्तविधानेन समुद्भवनामानमग्निं संस्थाप्य मन्त्रं जप्त्वा दक्षिणं जानुं भूमौ निधाय दक्षिणपश्चिमोत्तरक्रमेण उदकाञ्जलिसेकमग्निपर्य्युक्षणञ्च कृत्वा समिद्धोमं कुर्य्यात्। ततः प्रादेशप्रमाणघृताक्तसमिन्त्रयं गृहीत्वा आद्यन्तयोर्त्पूर्णां मध्ये समन्त्रकं अग्नौ जुहुयात्। ततः कर्म्मशेषोक्तविधिना पुनरपि अग्निपर्य्युक्षणोपक्रमं दक्षिणपश्चिमोत्तरक्रमेण उदकाञ्जलिसेकं कुर्य्यात्। ततः ब्रह्मचारी अग्निमभिवाद्य मन्त्रेणाग्निं विसृज्य अतीतायां सन्ध्यायां भिक्षालब्धमन्नं क्षारलवणवर्जितं सघृतमुदकेनाभ्युक्ष्य भक्षणप्रकरणोक्तविधिना भुञ्जीत। एतच्चाग्निकर्म्म समावर्त्तनपर्य्यन्तं प्रत्यहं सायं प्रातः कर्त्तव्यम्॥ इत्युपनयनकर्म्म समाप्तम्॥ इति भवदेवभट्टः॥ (ब्राह्मण-क्षत्रिय-वैश्यानामन्यतममन्वय-वयःशील-शौर्य्य-शौचाचार विनय-शक्ति-बल-मेधा-धृति स्मृति-मति-प्रतिपत्तियुक्तं तनुजिह्वौष्ठदन्ताग्रमृजुवक्त्राक्षिनासं प्रसन्नचित्त-वाक्चेष्टं क्लेशसहञ्च भिषक् शिष्यमुपनयेत्। अतो विपरीतगुणं नोपनयेत्।

उपनयनीयन्तु ब्राह्मणः प्रशस्तेषु तिथिकरणमुहूर्त्तनक्षत्रेषु प्रशस्तायां दिशि शुचौ समे देशे चतुर्हस्तं चतुरस्रं स्थण्डिलमुपलिप्य गोमयेन दर्भैः संस्तीर्य्य पुष्पैर्लाजभक्तैः रत्नैश्च देवता पूजयित्वा विप्रान् भिषजश्च तत्रोल्लिख्याभ्युक्ष्य च दक्षिणतो ब्राह्मणं स्थापयित्वाग्निमुपसमाधाय खदिर-पलाश-देवदारु-विल्वानां समिद्भिश्चतुर्णां वा क्षीरवृक्षाणां न्यग्रोधोडुम्बराश्वत्थमधूकानां दधि-मधु-घृताक्ताभिर्दार्व्वीहौमिकेन विधिना स्रुवेणाज्याहुतीर्जुहुयात्। सप्रणवाभिर्महाव्याहृतिभिस्ततः प्रतिदैवतमृषींश्च स्वाहाकारञ्च कुर्य्यात् शिष्यमपि कारयेत्॥ ब्राह्मणस्त्रयाणां वर्णानामुपनयनं कर्त्तुमर्हति राजन्यो द्वयस्य वैश्यो वैश्यस्यैवेति। शूद्रमपि कुलगुणसम्पन्नं मन्त्रवर्ज्जमनुपनीतमध्यापयेदित्येके॥ ततोऽग्निं त्रिः परिणीयाग्निसाक्षिकं शिष्यं ब्रूयात्। काम-क्रोध-लोभ-मोह-मानाहङ्कारेर्ष्यापारुष्य-पैशुन्यानृतालस्यायशस्यानि हित्वा नीच-नख-रोम्णा शुचिना कषायवाससा सत्यव्रतब्रह्मचर्य्याभिवादनतत्परेणावश्यं भवितव्यं मदनुमतस्थान-गमन-शयनासन-भोजनाध्ययन-परेण भूत्वा मत्प्रियहितेषु वर्त्तितव्यमतोऽन्यथा ते वर्त्तमानस्याधर्म्मो भवत्यफला च विद्या न च प्राकाश्यं प्राप्नोति। अहं वा त्वयि सम्यग्वर्त्तमाने यद्यन्यथादर्शी स्यामेनोभाग् भवेयमफलविद्यश्च। द्विज-गुरु-दरिद्र-मित्र-प्रव्रजितोपनत-साध्वनाथाभ्युपगतानां चात्मबान्धवानामिव स्वभेषजैः प्रतिकर्त्तव्यमेवं साधु भवति। व्याधशाकुनिक-पतित-पापकारिणां न च प्रतिकर्त्तव्यमेवं विद्या प्रकाशते मित्रयशो धर्म्मार्थकामांश्च प्राप्नोति॥

भवनस्थाच॥
"कृष्णेऽष्टमी तन्निधनेऽष्टमी द्वे
कृष्णेतरे प्यैवमहर्द्विसन्ध्यम्।
अकालविद्युत्-स्तनयित्नुघोषे
स्वतन्त्रराष्ट्रक्षितिपव्यथासु॥
श्मशानयानायतनाहवेषु
महोत्सवौत्पातिकदर्शनेषु।
नाध्ययमन्येषु च येषु विप्रा
नाधीयते नाशुचिना च नित्यम्"॥
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने द्वितीयोऽध्यायः॥)

उपनायः, पु, (उपनीयते आचार्य्यसमीपमिति। उप + नी + घञ्।) उपनयनम्। इति हेमचन्द्रः॥

उपनायकः, पु, (उपमितो नायकेन।) नायकगुणोत्कर्षकायकः। यथा,—
"नायकस्य गुणोत्कर्षकायका उपनायकाः"।
इति सङ्गीतदामोदरः॥ *॥ उपप्रापयिता॥ (उपनयतीति। उप + नी + ण्वुल्। प्रापकं, त्रि॥)

उपनाहः, पुं, (उपनह्यते ऽस्मिन्। उप + नह + घञ्।) वीणादितन्त्रबन्धनस्थानम्। तत्पर्य्यायः। निबन्धनम् २। इत्यमरः॥ व्रणालेपपिण्डः। इति मेदिनी॥ प्रलेप इति भाषा। (यथाह सुश्रुतः।
"आदौ विम्लापनं कुर्य्यात् द्वितीयमवसेचनम्।
तृतीयमुपनाहञ्च चतुर्थीं पाटनक्रियाम्"॥)

उपनिधिः, पु, (उपनिधीयते इति। उप + नि + धा + कि।) उपन्यस्तवस्तु। स्थाप्यद्रव्यम्। तत्पर्य्यायः। न्यासः। २। इत्यमरः॥
("वासनस्थमनाख्याय हस्ते न्यस्य यदर्पितम्।
द्रव्यमुपनिधिः प्रोक्तः स्मृतिषु स्मृतिवेदिभिः"।
वासुदेवपक्षः। इति विष्णुपुराणम्॥)

उपनिषत्, [द्] स्त्री, (उपनिषद्यते प्राप्यते ब्रह्मविद्या अनया इति। उप + नि + सद् + क्विप्।) धर्म्मः। वेदान्तशास्त्रम्। निर्जनस्थानम्। इति मेदिनी॥ (वेदशिरोभागः। तत्र चतुर्णां वेदानां अशीतिसहितशताधिकसहस्रसंख्यका उपनिषदः। तथाहि। ऋचि एकविंशतिः। यजुषो नवाधिकशतम्। साम्नः सहस्रम्। पञ्चाशदुपनिषदोऽथर्वणस्य॥ ब्रह्मविद्या।) समीपसदनम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥ तत्त्वम्। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (द्विजातिकर्त्तव्यो व्रतभेदः। यथा, आश्वलायनगृह्यकारिका।
"प्रथमं स्यात् महानाम्नी द्वितीयञ्च महाव्रतम्।
तृतीयं स्यादुपनिषद् गोदानञ्च ततः परम्"॥)
(मुक्तिकोपनिषदि अष्टाधिकशतोपनिषद्भेदाः प्रदर्शिताः। यथा,—
"ईश-केन-कठ-प्रश्न-मुण्ड-माण्डूक्य-तित्तिरिः॥७॥
ऐतरेयञ्च छान्दोग्यं वृहदारण्यकं तथा॥१०॥
ब्रह्म कैवल्य-जावाल श्वेताश्वा हंस आरुणिः॥१६॥
१ २ ३ ४ ५
गर्भो नारायणो हंसो विन्दुर्नाद-शिरः शिखा॥२३॥
६
मैत्रायनी कौषितकी वृहज्जावाल-तापनी॥२७॥
कालाग्निरुद्र-मैत्रेयी सुबाल-क्षुरि-मन्त्रिका॥३२॥
७
सर्व्वसारं निरालम्बं रहस्यं वज्रसूचिकम्॥३६॥
८ ९ १० ११
तेजोनाद-ध्यान-विद्या-योगतत्त्वात्मबोधकम्॥४२॥
१२ १३ १४ १५
परिव्राट्-त्रिशिखी-सीता-चूडानिर्व्वाण-मण्डलम्॥४८॥
१६ १७
दक्षिणाशरभं स्कान्दं महानारायणाऽद्वयम्॥५३॥
१८
रहस्यं रामतपनं वासुदेवञ्च मुद्गलम्॥५७॥
१९ २०
शाण्डिल्यं पैङ्गलं भिक्षु महत्शारीरकं शिखा॥६३॥
२१
तुरीयातीत-संन्यास-परिव्राजाक्षमालिका॥६७॥
२२
अव्यक्तैकाक्षरं पूर्णा सूर्य्याक्ष्यध्यात्म-कुण्डिका॥७४॥
सावित्र्यात्मा पाशुपतं परब्रह्मावधूतकम्॥७९॥
२३
त्रिपुरातापनं देवी त्रिपुरा कठ-भावना॥८४॥
२४ २५ २६ २७
हृदयं कुण्डली भस्म रुद्राक्षगण-दर्शनम्॥९०॥
२८
तारसार-महावाक्य-पञ्चब्रह्माग्निहोत्रकम्॥९४॥
गोपालतापनं कृष्णं याज्ञवल्क्यं वराहकम्॥९८॥
शाट्यायनी हयग्रीवं दत्तात्रेयं च गारुडम्॥१०२॥
२९ ३० [॥१०८॥
कलि-जावालि-सौभाग्य-रहस्य-ऋच-मुक्तिकाः"
अत्र स्थितानामेकदेशवाचिशब्दानां विवृतिः।

१ हंसः परमहंसः। २ विन्दुरमृतविन्दुः। ३ नादोऽमृतनादः। ४ शिरोऽथर्व्वशिरः। ५ शिखाथर्व्वशिखा। ६ तापनी नृसिंहतापनी। ७ रहस्यं शुकरहस्यम्। ८ तेजः तेजोविन्दुः। ९ नादो नादविन्दुः। १० ध्यानं ध्यानविन्दुः। ११ विद्या ब्रह्मविद्या। १२ परिव्राट नारदपरिव्राट्। १३ त्रिशिखी त्रिशिखीब्राह्मणः। १४ चूड़ा योगचूड़ामणिः। १५ मण्डलं मण्डलब्राह्मणः। १६ दक्षिणा दक्षिणामूर्त्तिः। १७ अद्वयं तारकः। १८ रहस्यं रामरहस्यम्। १९ महत् महोपनिषत्। २० शिखा योगशिखा। २१ परिव्राजः परमहंसपरिव्राजकः। २२ पूर्णाऽन्नपूर्णा। २३ कठः कठरुद्रः। २४ कुण्डली योगकुण्डली। २५ भस्मः भस्मजावालः। २६ गणः गणपतिः। २७ दर्शनं जावालदर्शनम्। २८ अग्निहोत्रकं प्राणाग्निहोत्रम्। २९. कलिः कलिसन्तरणम्। ३० रहस्यं सरस्वतीरहस्यम्॥

आसां मध्ये या यद्वेदान्तर्गतास्ता अपि तत्रैव प्रदर्शिताः। यथा,—
सामवेदान्तर्गताः षोडशसंख्यका उपनिषदः।

अव्यक्तम् १ आरुणिः २ कुण्डिका ३ केनः ४ छान्दोग्यम् ५ (या)जावालदर्शनम् ६ जावाली ७ महत् ८ मैत्रायणी ९ मैत्रेयी १० योगचूडामणिः ११ रुद्राक्षम् १२ वज्रसूचिकम् १३ वासुदेवम् १४ संन्यासम् १५ सावित्री १६॥ *॥

शुक्लयजुर्व्वेदान्तर्गता ऊनविंशतिसंख्यकाः
उपनिषदः यथा,—
अतीताध्यात्मम् १ ईशावास्यम् २ (जा)यावालम् ३

तारसारः ४ तुरीयम् ५ त्रिशिखी ६ निरालम्बम् ७ परमहंसः ८ पैङ्गलम् ९ ब्राह्मणमण्डलम् १० अद्वयतारकम् ११ भिक्षु १२ मन्त्रिका १३ मुक्तिका १४ याज्ञवल्क्यम् १५ बृहदारण्यकम् १६ शाट्यायनी १७ सुबालः १८ हंसः १९ ॥*॥

कृष्णयजुर्व्वेदान्तर्गता द्वात्रिंशत्-संख्यकाः उपनिषदः यथा,—

अक्षि१ अमृतनादः२ अमृतबिन्दुः३ अवधूतम्४ एकाक्षरा५ कठरुद्रः६ कठवल्ली७ कलिसन्तरणम्८ कालाग्निरुद्रः९ कैवल्यम्१० क्षुरिका११ गर्भः१२ तेजोबिन्दुः१३ तैत्तिरीयकम्१४ दक्षिणामूर्त्तिः१५ ध्यानबिन्दुः१६ नारायणं१७ पञ्चब्रह्म१८ प्राणाग्निहोत्रम्१९ ब्रह्म२० ब्रह्मविद्या२१ योगकुण्डलिनी२२ योगतत्त्वम्२३ योगशिखा२४ वराहः२५ शारीरकम्२६ शुकरहस्यम्२७ श्वेताश्वतरः२८ सर्व्वसारः २९ स्कन्दः ३० सरस्वतीरहस्यम् ३१ हृदयम् ३२ ॥*॥

ऋग्वेदान्तर्गता दशसंख्यका उपनिषदः यथा,—

अक्षमालिका१ आत्मप्रबोधः२ ऐतरेयः३ कौषीतकी४ त्रिपुरा५ नादबिन्दुः६ निर्व्वाणम्७ मुद्गलः८ बह्वृचः९ सौभाग्यम्१० ॥ * ॥

अथर्व्ववेदान्तर्गता एकत्रिंशत्संख्यका उपनिषदः, अथर्व्वशिखा१ अथर्व्वशिरः२ कृष्ण ३ गणपतिः४ गारुडम् ५ गोपालतापनम् ६ जाबालम् ७ त्रिपुरातपनम् ८ दत्तात्रेयः ९ देवी१० नारदपरिव्राजकः११ नृसिंहतापनी १२ परब्रह्म१३ परिव्राजकात्मपूर्णा १४ परमहंसः१५ पाशुपतम् १६ प्रश्नम्१७ भस्म१८ भावना१९ महानारायणम्२० महावाक्यम् २१ माण्डूक्यम्२२ मुण्डकम्२३ रामतापनी २४ रामरहस्यम् २५ बृहज्जाबालम् २६ शरभम्२७ शाण्डिल्यम्२८ सीता२९ सूर्य्यात्म३० हयग्रीवम् ३१॥*॥)

उपनिष्करं, क्ली, (उपनिष्किरन्ति सैन्यान्यत्र । उप + निस् + कृ + घ । ऋदोरप् इति न । अपोबाधकस्य ल्युटोऽपि घस्यापवादत्वात् । यद्वा उपनिष्कीर्य्यते सैन्यैर्हन्यते इति । कृ + कर्म्मणि अप् । इदुदुपधस्येति षः ।) पुरपथः । इत्यमरः ॥ राजपथः । इति हेमचन्द्रः ॥

उपनिष्क्रमणं क्ली, (उपनिष्क्राम्यतेऽनेन उप + निस् + क्रम + ल्युट् ।) राजपथः । इति हेमचन्द्रः ॥ निष्क्रमणनामसंस्कारः ॥

उपनीतः, पुं, (उप + नी + क्त ।) कृतोपनयनः । इति स्मृतिः ॥ ("अथोपनीतं विधिवद् विपश्चितः" । इति रघुः । ३ । २९ ।) निकटप्राप्ते त्रि ॥

उपन्यासः, पुं, (उप + नि + अस क्षेपणे + घञ् ।) वाक्योपक्रमः । तत्पर्य्यायः । वाङ्मुखम् २ । इत्यमरः ॥ ("तस्मात् ब्रह्मजिज्ञासोपन्यासमुखेन" । इति शारीरकभाष्ये ॥ ६१ । ७ । विचारः । यथा, मनुः ९।३१ ।
"विश्वजन्यमिमं पुण्यमुपन्यासं निबोधत" ॥
"वक्ष्यमाणं सर्व्वजनहितं विचारं शृणुत" । इति तट्टीका ।

धनादीनामर्पणम् । गच्छित इति भाषा ॥)

उपपतिः, पुं, (उपमितः पत्या । अथवादयः कृष्टाद्यर्थे तृतीयया इति समासः ।) जारः । इत्यमरः ॥ नाङ् इति भाषा । तस्य लक्षणम् । आचारहानिहेतुः पतिः । स चतुर्व्विधः । सार्व्वकालिकपरानुरागपराङ्मुखत्वे सति सर्व्वकालमनुरक्तोऽनुकूलः १ । सकलनायिकाविषयसमसहजानुरागो दक्षिणः २ । भूयो निःशङ्कः कृतदोषोऽपि भूयो निवारितोऽपि भूयः प्रश्रयपरायणो धृष्टः ३ । कामिनीविषयकपटपटुः शठः ४ । इति रसमञ्जरी ॥ (यथा, मनुः ३ । १५५ ।
"पौनर्भवश्च काणश्च यस्य चोपपतिर्गृहे" ॥)

उपपत्तिः, स्त्री, (उप + पद + क्तिन् ।) सङ्गतिः । निर्वृतिः । समाधानम् । सिद्धान्तः । प्रकरणप्रतिपाद्यार्थसाधने तत्र तत्र श्रूयमाणा युक्तिः । इति वेदान्तसारः ॥ ("उपपत्तिमदूर्ज्जिताश्रयम्" । इति भारविः । २ । १ ॥) हेतुः । यथा,
"श्रोतव्यः श्रुतिवाक्येभ्यो मन्तव्यश्चोपपत्तिभिः" ।
इत्यत्र उपपत्तिभिर्बहुभिर्हेतुभिरिति पद्धता-ग्रन्थमाधुरी ॥ सङ्गतिः । यथा,—
"लक्षणा शक्यसम्बन्धस्तात्पर्य्यानुपपत्तितः" ।
इति भाषापरिच्छेदः ।८२॥ (उपायः । यथा माघे "अपचितानन्यबलोपपत्तिभिः" । सिद्धिः । प्राप्तिः । "स्वार्थोपपत्तिं प्रति दुर्ब्बलाशः" । इति रघुः ॥ ५ ।१२ ॥)

उपपदं, क्ली, (उपोच्चारितं पदम् ।) लगा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ समीपोच्चारणीयपदम् (यथा, रघौ १६ ।४० । "तस्याः स राजोपपदं निशान्तम्" ॥) यथा वा नामोत्तरे शर्म्मवर्म्मादि । समभिव्याहृतस्वार्थपोषकपदम् । यथा प्रहारादौ प्रादि, इति व्याकरणम् ॥

उपपातकं, क्ली, (उपपातयति नरके मत् । उप + पत् + णिच + ण्वुल् । यद्वा उपमितं पातकेन ।) पापविशेषः । तत्तु ऊनपञ्चाशद्विधं यथा । गोवधः १ अयाज्ययाजनम् २ परदारगमनम् ३ आत्मविक्रयः ४ गुरुत्यागः ५ मातृत्यागः ६ पितृत्यागः ७ एषां शुश्रूषाद्यकरणं त्यागः । स्वाध्यायत्यागः ८ स तु सर्व्वदा अध्ययनत्यागः । अधीतवेदविस्मरणञ्च । अग्नित्यागः ९ स तु स्मार्त्ताग्निहोत्रत्यागः । सुतत्यागः १० स तु तस्य संस्कारभरणाद्यकरणम् । परिवित्तिता ११ सा तु कनिष्ठेन आदौ विवाहे कृते ज्येष्ठस्य । परिवेदनं १२ तत्तु अकृतदारे ज्येष्ठे सति कनिष्ठस्य । तयोः कन्यादानं १३ तयोर्याजनं १४ तत्तु तयोरेव विवाहादौ पौरोहित्यम् । कन्याया दूषणं १५ तत्तु मैथुनवर्ज्जमङ्गुलीप्रक्षेपादिना कषणम् । अङ्गुल्या योनिविदारणमिति यावत् । वार्द्धुष्यं १६ तत्तु निषिद्धवृद्धिजीवनम् । व्रतलोपः १७ स तु ब्रह्मचारिणो मैथुनम् । तडागविक्रयः १८ आरामविक्रयः १९ दारविक्रयः २० अपत्यविक्रयः २१ व्रात्यता २२ सा तु यथाकालमनुपनयनम् । बान्धवत्यागः २३ भृताध्यापनम् २४ तत्तु प्रतिनियतवेतनग्रहणपूर्व्वमध्यापनम् । भृताध्ययनम् २५ तत्तु वेतनप्रदानपूर्व्वकाध्ययनम् । अपण्यानां विक्रयः २६ स तु तिललाक्षागोरसादीनां ब्राह्मणेन विक्रयः । सर्व्वाकरेष्वधीकारः २७ स तु सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानेषु राजाज्ञया अधिकारः । महायन्त्रप्रवर्त्तनं २८ तत्तु सेतुना उदकप्रवाहप्रतिबन्धहेतूनां सेतुबन्धादीनाञ्च प्रवर्त्तनं अथवा तैलादियन्त्रस्य शस्त्रतेजनादियन्त्रस्य च । ओषधिहिंसनं २९ तत्तु धान्यादीनां यथाकथञ्चिन्नाशः । स्त्र्याजीवः ३० स तु भार्य्यादिस्त्रीणां वेश्यात्वं कृत्वा तदुपजीवनम् । अभिचारकर्म्म ३१ तत्तु श्येनादिना यज्ञेन अनपराद्धस्य मारणम् । मूलकर्म्म ३२ तत्तु मन्त्रौषधादिना वशीकरणम् । इन्धनार्थमशुष्कद्रुमाणां छेदनं ३३ आत्मार्थं क्रियारम्भः ३४ स तु अनातुरस्य देवपित्राद्युद्देशमन्तरेण पाकाद्यनुष्ठानम् । निन्दितान्नस्य भक्षणम् ३५ तत्तु लशुनादेः सकृदनिच्छया अथवा गणकदेवलकाद्यन्नभक्षणम् । अनाहिताग्निता ३६ सा तु समर्थस्य श्रौतस्मार्त्ताग्न्यपरिग्रहः । स्तेयं ३७ तत्तु सुवर्णद्रव्यादन्यसारद्रव्यापहरणम् । देवर्षिपितृणां ऋणाशोधनं ३८ असच्छास्त्राभिगमनम् ३९ तत्तु श्रुतिस्मृतिविरुद्धशास्त्रशिक्षणम् पाषण्डशास्त्राभ्यासो वा । कौशीलव्यक्रिया ४० सा तु तौर्य्यत्रिकस्य सततानुष्ठानम् । धान्यस्तेयं ४१ पशुस्तेयम् ४२ कुप्यस्तेयम् ४३ मद्यपस्त्रीनिषेवणम् ४४ स्त्रीवधः ४५ शूद्रवधः ४६ वैश्यवधः ४७ क्षत्रियवधः ४८ नास्तिक्यम् ४९ । तत्तु अदृष्टार्थकर्म्माभावबुद्धिः । नास्ति परलोक इति वा । इति मनुः प्रायश्चित्ततत्त्वञ्च ॥ (अस्य प्रायश्चित्तादिकं प्रायश्चित्तशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

उपपापं, क्ली, (उपमितं पापेन ।) उपपातकम् । इति स्मृतिः ॥

उपपुरं, क्ली, (उप समीपे पुरम् ।) शाखानगरम् । इति हेमचन्द्रः ॥

उपपुराणं, क्ली, (उपमितं पुराणैः ।) व्यासकृताष्टादशपुराणभिन्नमुन्यादिप्रणीताष्टादशपुराणम् । यथा,—
"अन्यान्युपपुराणानि मुनिभिः कथितान्यपि ।
आद्यं सनत्कुमारोक्तं १ नारसिंहं २ ततः परम् ॥
तृतीयं वायवीयञ्च ३ कुमारेण च भाषितम् ।
चतुर्थं शिवधर्म्माख्यं ४ साक्षान्नन्दीशभाषितम् ॥
दुर्व्वाससोक्तमाश्चर्य्यं ५ नारदीयमतःपरम् ६ ।
नन्दिकेश्वरयुग्मञ्च ७ तथैवोशनसेरितम् ८ ॥
कापिलं ९ वारुणं १० शाम्बं ११ कालिकाह्वयमेव च १२ ।
माहेश्वरं १३ तथा कल्की १४ दैवं १५ सर्व्वार्थसिद्धिदम् ॥
पराशरोक्तमपरम् १६ मारीचम् १७ भास्कराह्वयम् १८ ॥"
अत्र देवीपुराणम् । इति मलमासतत्त्वधृतकूर्म्मपुराणम् ॥ (एषां विस्तृतिस्तत्तच्छब्दे द्रष्टव्या ॥)

उपपुष्पिका, स्त्री, (उपगता पुष्पमिव विकाशत्वम् । जृम्भणसमये मुखव्यादानात् तथात्वम् ।) जृम्भा । हाइ इति भाषा । तत्पर्य्यायः । हाफिका २ । इति हारावली ॥

उपप्रदानं, क्ली, (उप समीपे प्रदानम् ।) उत्कोचः । इति हेमचन्द्रः ॥ घुस इति भाषा । (यथा कथा-सरित्सागरे २४ तरङ्गे ।
"उपप्रदानं लिप्सूनामेक स्याकर्षणौषधम्" ॥)

उपप्लवः, पुं, (उप + प्लु + अप् ।) राहुग्रहः । विप्लवः । उत्पातः । इति मेदिनी ॥
("उपप्लवाय लोकानां धूमकेतुरिवोत्थितः" ।)
इति कुमारे । २ । ३२ ।) ग्रहणम् । यथा "उपप्लवे चन्द्रमसो रवेश्च" । इति स्मृतिः ॥ (उत्पातसूचकोऽनिलादिः । यथा, "कच्चिन्न वाय्वादिरुपप्लवो वः" । इति रघुः । ५ । ६ । भीतिः । "नृपा इवोपप्लविनः परेभ्यः" । इति रघुः । १३ । ७ ।
"उपप्लविनो भयवन्तः" । इति मल्लिनाथः ॥)

उपभूषणं, क्ली, (उपमितं भूषणेन ।) घण्टाचामरादि । यथा,—
"घण्टाचामरकुम्भादिपात्रोपकरणादिकम् ।
तद्भूषणान्तरे दद्याद्यस्मात्तदुपभूषणम्" ॥ इति ।
"प्रावारः पानपात्रञ्च गण्डूको गृहमेव च ।
पर्य्यङ्कादि यदन्यच्च सर्व्वं तदुपभूषणम्" ॥
इति च कालिकापुराणे ६८ अध्यायः ॥

उपभृत्, स्त्री, (उप + भृ + क्विप् ।) चक्राकारयज्ञपात्रं । इत्यमरः ॥ (यथा, श्रौतसूत्रे । १ । १० । ६ ॥
"पाणिभ्यां जुहूं परिगृह्योपभृत्याधानम् ॥)

उपभोगः, पुं, (उप + भुज + घञ् ।) भोजनातिरिक्तभोगः । तत्पर्य्यायः । निर्व्वेशः २ । इत्यमरः ॥
("प्रियोपभोगचिह्नेषु पौरोभाग्यमिवाचरन्" ।
इति रघुः । १२ । २२ । तथा च स्मृतिः ।
"आगमेनोपभोगेन नष्टं भाव्यमतोऽन्यथा" ।
"न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति" ।
इति मनुः । २ । ९४ ॥)

उपमा, स्त्री, (उपमीयते इति । उप + मा + अङ् + टाप् ।) उपमानम् । सादृश्यम् । इत्यमरः ॥
("स्फुटोपमं भूतिसितेन शम्भुना" । इति माघे १।४।
"अपि लङ्घितमध्वानं बुबुधे न बुधोपमः" ।
इति रघुः । १ । ४७ ।) तस्य वैदिकपर्य्यायः । इदमिव १ इदं यथा २ अग्निर्न्न ३ चतुरश्चिद्ददमानात् ४ ब्राह्मणाव्रतचारिणः ५ वृक्षस्यनुते पुरुक्षतवयाः ६ जारआभगं ७ मेषोभूतोऽभोयन्नयः ८ तद्रूपः ९ तद्वर्णः १० तद्वत् ११ तथा १२ । इति द्वादशोपमाः । इति वेदनिघण्टौ ३ अध्यायः ॥ (अर्थालङ्कारभेदः । विस्तृतिस्तु उपमालङ्कारशब्दे द्रष्टव्या ॥)

उपमाता, [ऋ] स्त्री, (उपमिता माता ।) धात्री । इति जटाधरः ॥ मातुः सदृशी । सा षड्विधा यथाह स्मृतिः ।
"मातृष्वसा मातुलानी पितृव्यस्त्री पितृष्वसा ।
श्वश्रूः पूर्व्वजपत्नी च मातृतुल्याः प्रकीर्त्तिताः" ॥
उपमानकर्त्तरि त्रि ॥

उपमानं, क्ली, (उपमीयते इति । उप + मा + ल्युट् ।) उपमा । इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारे । ४ । ५ ।
"उपमानमभूद्विलासिनां
करणं यत्तव कान्तिमत्तया" ।
सादृश्यज्ञानम् । उपमितिकरणम् । यथा गौर्गवयस्तथेतिवाक्ये । "प्रसिद्धसाधर्म्यात् साध्यसाधनमुपमानम्" । इति न्यायसूत्रम् । प्रसिद्धस्य पूर्व्वप्रमितस्य गवादेः साधर्म्यात् सादृश्यात् तज्ज्ञानात् साध्यस्य गवयादिपदवाच्यत्वस्य साधनं सिद्धिरुपमानमुपमितिर्यत इत्यध्याहारेण च करणलक्षणम् । अत्र च वैधर्म्योपमितिमपि मन्यन्ते टीकाकृतः । यथा च अतिदीर्घग्रीवत्वादिपश्वन्तरवैधर्म्याज्ज्ञानात् । उष्ट्रे करभपदवाच्यताग्रहः । एवमन्योऽपि उमानस्य विषय इति भाष्यं । तथा मुद्गपर्णीसदृशी ओषधी विषं हन्तीत्यतिदेशवाक्यार्थे ज्ञाते मुद्गपर्णीसादृश्यज्ञाने जाते इयमोषधी विषहरणीत्युपमित्या विषयीक्रियते इत्यादि ॥)

उपमालङ्कारः, पु, (उपमेव अलङ्कारः ।) साम्यालङ्कारः । यथा । उपमामाह ।
"साम्यं वाच्यमवैधर्म्यं वाक्यैक्य उपमा द्वयोः" ।
तद्भेदाः । सा द्विविधा । पूर्णा लुप्ता च । तल्लक्षणम् । यथा,
"सा पूर्णा यदि सामान्यधर्म्म औपम्यवाचि च" ।
इयं पुनः श्रौत्यार्थी च । तल्लक्षणन्तु ।
"श्रौती यथेववाशब्दा इवार्थो वा वतिर्यदि ।
आर्थी तुल्यसमानाद्यास्तुल्यार्थो यत्र वा वतिः" ॥
द्वे त्रिधा । तद्धिते समासेऽथ वाक्ये । उदाहरणम् ।
"सौरभमम्भोरुहवन्मुखस्य कुम्भाविव स्तनौ पीनौ ।
हृदयं मदयति वदनं तव शरदिन्दुर्यथा बाले" ॥
अत्र क्रमेण त्रिविधा श्रौती ।
"मधुरः सुधावदधरः
पल्लवतुल्योऽतिपेलवः पाणिः ।
चकितमृगलोचनाभ्यां
सदृशी चपले च लोचने तस्याः" ॥
अत्र क्रमेण त्रिविधा आर्थी । पूर्णा षडेव तत् ।
"लुप्ता सामान्यधर्म्मादेरेकस्य यदि वा द्वयोः ॥
त्रयाणां वानुपादाने श्रौत्यार्थी सापि पूर्व्ववत्" ॥
इयञ्च तद्धिते श्रौत्या असम्भवात् पूर्व्वोक्तरीत्या पञ्चप्रकाराः । उदाहरणम् ।
"मृवमिन्दुर्यथा पाणिः पल्लवेन समः प्रिये ।
वाचः सुधा इवौष्ठस्ते विम्बतुल्यो मनोऽश्मवत्" ॥
"सा लुप्ता पञ्चधा पुनः ।
आधारकर्म्मविहिते द्विविधे च क्यचि क्यङि ।
कर्म्मकर्त्रोर्णमुलि च स्यादेवं पञ्चधा पुनः" ॥
उदाहरणम् ।
"अन्तःपुरीयसि रणेषु सुतीयसि त्वं
पौरं जनं तव सदा रमणीयते श्रीः ।
दृष्टः प्रियाभिरमृतद्युतिदर्शमिन्द्र-
सञ्चारमत्र भुवि सञ्चरसि क्षितीश" ॥
तदेवं दशप्रकारा लुप्ता । सा पुनर्द्विधा । वाक्यगता समासगता च । यथा ।
"उपमानानुपादाने द्विधा वाक्यसमासयोः" ।
श्रौत्यार्थीत्वभेदेन चतुर्व्विधत्वसम्भवेऽपि प्राचीनरीत्या द्विप्रकारत्वमेवोक्तम् । पुनर्द्विधा ।
"औपम्यवाचिनो लोपे समासे क्विपि च द्विधा"
उदाहरणम् ।
"वदनं मृगशावाक्ष्याः सुधाकरमनोहरम्" ।
"गर्द्दभति श्रुतिपरुषं व्यक्तं निनदन्महात्मना पुरतः"
पुनर्धर्म्मोपमानयोर्लोपे द्विधा । तद्यथा ।
"द्विधा समासे वाक्ये च लोपे धर्म्मोपमानयोः" ।
उदाहरणम् ।
"तस्या मुखेन सदृशं रम्यं नास्ते न वा नयनतुल्यम्" ।
पुनर्द्विधा ।
"क्विप्समासगता द्वेधा धर्म्मे वादिविलोपने" ।
उदाहरणम् । विधवति मुखाब्जमस्या इत्यादि ।
"उपमेयस्य लोपे तु स्यादेका प्रत्यये क्यचि" ।
उदाहरणम् ।
"अरातिविक्रमालोकविकस्वरविलोचनः ।
कृपाणोदग्रदोर्द्दण्डः स सहस्रायुधीयति" ॥
धर्म्मोपमेयलोपेऽन्या च । उदाहरणम् । "यशसि प्रसरति भवतः क्षीरोदीयन्ति सागराः सर्व्वे" । त्रिलोपे च समासगा । यथा । राजते मृगलोचनेत्यादि ।
"तेनोपमाया भेदाः स्युः सप्तविंशतिसंख्यकाः" ।
पूर्णा षड्विधा । लुप्ता चैकविंशतिविधेति मिलित्वा सप्तविंशतिप्रकारोपमा" । इति साहित्यदर्पणस्य १० परिच्छेदात् संगृहीतः ॥

उपमितिः, स्त्री, (उप + मि + क्तिन् ।) उपमा । इति शब्दरत्नावली ॥ न्यायमते सादृश्यज्ञानजन्यज्ञानम् । यथा "गोसदृशो गवयपदवाच्य इत्याकारशक्तिज्ञानम् । अस्य करणं गवादिसादृश्यवत् पिण्डप्रत्यक्षम् । अस्य व्यापारः अतिदिष्टवाक्यार्थस्मरणम्" । इत्युपमानखण्डम् । अपि च । भाषापरिच्छेदे ॥ ७९-८० ॥
"ग्रामीणस्य प्रथमतः पश्यतो गवयादिकम् ।
सादृश्यधीर्गवादीनां या स्यात् सोपमितिः स्मृता ॥
वाक्यार्थस्यातिदेशस्य स्मृतिर्व्यापार उच्यते ।
गवयादिपदानान्तु शक्तिधीरुपमाफलम् ॥
पदज्ञानन्तु करणं शक्तिधीरुपमाफलम्" ॥

उपमेतः, पु, (उपमा इतः प्राप्तः ।) शालवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (शालवृक्षो हि सर्व्वोन्नतत्वात् उन्नतानामुपमास्थानम् । इत्यर्थः ॥)

उपयन्ता, [ऋ] पुं, (उप + यम + तृच् ।) पतिः । इति जटाधरः ॥ ("अथोपयन्तारमलं समाधिना" । इति कुमारे ५ । ४५ । "अथोपयन्त्रा सदृशेन युक्ताम्" । इति रघुः ॥ ७ । १ ॥)

उपयमः, पुं, (उप + यम् + अप् ।) विवाहः । इत्यमरः ॥

उपयाचकः, त्रि, (उप समीपे याचते इति । उप + याच + ण्वुल् ।) समीपे याचनाकर्त्ता ॥

उपयाचितं, त्रि, (उप + याच् + क्त ।) स्वेष्टसिद्धये देवाय देयं वस्तु । तत्पर्य्यायः । दिव्यदोहदम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (प्रार्थितम् । यथा, कथासरित्सागरे १३ तरङ्गे ।
"तस्योपयाचितान्येत्य तत्रत्याः कुर्व्वते जनाः ।
तत्तत्वाञ्छितसंसिद्धिहेतोस्तैस्तैरुपायनैः" ॥)

उपयाचितकं, त्रि, (उपयाचित + कन् ।) उपयाचि-

तम्। खेचरलक्ष्ये देवदेयम्। इति जटाधरः॥ (यथा, कादम्बरी। "सिद्धायतनानि कृतविविध-देवतोपयाचितकानि"॥)

उपयामः, पुं, (उप + यम् + घञ्।) विवाहः। इत्य-मरः। (यज्ञाङ्गपात्रविशेषः। यथा यजुर्व्वेदे ७।४।११। "उपयामगृहीतोऽसि"। उपयाम्यतेऽनेन। उप + यम + णिच् + अच्। इति व्युत्पत्त्या सि-द्धम्॥)

उपयुक्तः, त्रि, (उप + युज् + क्त।) योग्यः। उचितः॥

उपयोगः, पुं, (उपयुज्यते इति। उप + युज् + घञ्।) आचरणम्। इति विश्वप्रकाशः। इष्टसिद्धार्थ व्यापारः। इति विष्णुमिश्रः॥ ("अनङ्गलेखक्रिय-योपयोगम्"। इति कुमारे। १। ७॥ भोजनम्। "औषधान्नविहाराणामुपयोगं सुखावहम्"। इति निदानस्थाने प्रथमेऽध्याये वाभटेनोक्तम्॥)

उपयोगिता, स्त्री (उपयोगिन् + तल्) उपयोगिनो भावः। फलसाधनता। प्रयोजनम्। आनुकूल्यम्।

उपयोगी, [न्] त्रि, (उपयोगोऽस्यास्तीति। उप-योग + इनि।) उपयुक्तद्रव्यादिः। क्रियासाधनम्। अनुकूलः॥ ("तदुपयोगीनि शारीरकसूत्रा दीनि"। इति वेदान्तसारे। २॥ उपभोगद्रव्यम्। यथा कथासरित्सागरे। १५ तरङ्गे। "अस्ति कन्यारत्नं मे गृह्यतामुपयोगि चेत्"।)

उपरोषं, व्य, उपजोषम्। आनन्दः। इत्यमरटीकायां भरतः॥

उपरक्तः, पुं, (उप + रञ्ज् + क्त।) राहुग्रस्तः सूर्य्य-चन्द्रश्च। इत्यमरः॥ राहुः। इति हेमचन्द्रः॥

उपरक्तः, त्रि, (उप + रञ्ज + क्त।) व्यसनार्त्तः। दैव-मानुषान्यतरपीडायुक्तः। इत्यमरः॥

उपरक्षणं, क्ली (उपगतं रक्षणं यत्र।) रक्षणार्थ सैन्य-स्थापनम्। चौकी इति ख्यातम्। तत्पर्य्यायः। सज्जनम् २। इत्यमरः।

उपरतः, त्रि, (उप + रम + क्त।) मृतः। इति स्मृतिः॥ (यथाह नारदः। "पितुर्य्युपरते पुत्त्रा विभजेयुर्धनं पितुः"॥) विरतः॥

उपरतस्पृहः, त्रि, (उपरता नष्टा स्पृहा धनाद्याकाङ्क्षा यस्य।) सत्यपि सत्त्वे स्वगतधनेच्छारहितः। स्वस-मानाधिकरणस्वत्वसमानकालीनेच्छा प्रागभावा-समानकालीनेच्छाध्वंसवान्। इति दायतत्त्वम्॥ इच्छारहितः॥ ("पितुर्य्युपरतस्पृहे"। इति याज्ञवल्क्यः॥)

उपरतिः, स्त्री, (उप + रम् + क्तिन्।) विरतिः इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, मार्कण्डेये ८१।८। "विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणि! नमोऽस्तु ते"॥) "निगृहीतेन्द्रियाणां विषयेभ्य उपरमणम् अथवा विहित-कर्म्मणां विधिना परित्यागः" इति वेदान्तः॥

उपरमः, पुं, (उप + रम + घञ्। निपातनात् न वृद्धिः।) उपरतिः। इति हेमचन्द्रः॥ ("फेनोपरमे काथ्यद्रव्यं नियोजयेत्"। इति वैद्यके॥)

उपरसः, पुं, (उपमितं रसेन।) उपधातुः। तद्यथा। खेचरम्। अञ्जनम्। कङ्कुष्ठम्। गन्धारी। गैरिकम्। शिलाजतु। शैलेयं। इति राजनिर्घण्टः॥ "गन्धो हिङ्गुलमभ्रतालकशिलाः स्रोतोऽञ्जनं टङ्कणम्, राजावर्त्तकचुम्बकौ स्फटिकया शङ्खः खटी गैरिकम्। कासीसं रसकं कपर्द्दसिकता वोलाश्च कङ्कुष्ठकम्, सौराष्ट्री च मता अमी उपरसाः सूतस्य किञ्चिद्गुणैः"। इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमभागे॥)

उपरागः, पुं, (उप + रञ्ज + घञ्।) राहुग्रस्तचन्द्र-सूर्य्ययोः। इत्यमरः॥ ("उपरागान्ते शशिनः समुपगता रोहिणीयोगम्"। इति शाकुन्तले निकट-स्थितित्वात् निजगुणादिरन्यत्रारोपणम्। यथा स्फटिकस्तम्भे रक्तपुष्पाणां रक्तिमारोपः।) राहुः। विगानम्। परिवादः। इति हेमचन्द्रः॥ दुर्नयः। ग्रहकल्लोलः। व्यसनम्। इति मेदिनी॥ (यथा रघौ १६। ७। "विमर्षि चाकारमनिर्वृतानां मृणालिनी हैममिवोपरागम्"।)

उपरामः, पुं, (उप + रम् + घञ्।) निवृत्तिः। तत्प-र्य्यायः। आरतिः २ अवरतिः ३ विरतिः ४ इत्य-मरः॥ विरामः ५ उपरमः ६ इति भरतः॥ आ-रामः ७ उपरतिः ८ इति हेमचन्द्रः॥

उपरि, व्य, (ऊर्द्ध ऊर्द्धायां ऊर्द्धात् ऊर्द्धायाः ऊर्द्धे ऊर्द्धा वा वसत्यागतो रमणीयं वा। "उपर्य्युपरि ष्टात्"। ५।३।३१। इति ऊर्द्धस्योपादेशो रिल् प्रत्ययश्च।) ऊर्द्धम्। इति व्याकरणम्। उपर इति भाषा। ("त्वय्यासन्ने नयनमुपरिस्पन्दि शङ्के मृगाक्ष्या मीनक्षोभाच्चलकुवलयश्रीतुलामेष्यतीति"॥ इति मेघदूते उत्तरमेघे ३४ श्लोके। "अत्राभ्युद्यम्योपरि पद्मवक्त्रे पपात विद्याधरहस्तमुक्ता"। इति रघुः।२।६०।)

उपरिष्टात्, व्य, (ऊर्द्धे ऊर्द्धायां ऊर्द्धात् ऊर्द्धायाः ऊर्द्धे ऊर्द्धा वा वसति आगतो रमणीयं वा। "उपरि उपरिष्टात्"।५।३।३१। इत्यूर्द्धस्य उपादेशो रिष्टातिल् प्रत्ययश्च।) उपरि। ऊर्द्धम् इति हेमचन्द्रः॥ (यथा रामायणे ४ काण्डे। "नाधस्तान्नोपरिष्टाच्च गतिर्नापि च साम्बरे"।)

उपरतिकः, पुं, पट्तुरबन्धविशेषः। आसन नामन इत्यादि भाषा। तस्य लक्षणं यथा। "एकपादमुरसि कृत्वा द्वितीयं स्कन्धसंस्थितम्। नारीं कामयते कामी बन्धः स्यादुपरतिकः"॥ इति रतिमञ्जरी॥ अत्र रिपरीतकोऽपि पाठः॥

उपरूपकं, क्ली, (उपमितं रूपकेण।) नाटकविशेषः। स तु अष्टादशविधः। यथा "नाटिका त्रोटकं गोष्ठी सट्टकं नाट्यरासकम्। प्रस्थानोल्लाप्यकाव्यानि प्रेङ्खणं रासकं तथा॥ संलापकं श्रीगदितं शिल्पकञ्च विलासिका। दुर्म्मल्लिका प्रकरणी हल्लीशो भाणिकेति च॥ अष्टादश प्राहुरुपरूपकाणि मनीषिणः। विना विशेषं सर्व्वेषां लक्ष्म नाटकवन्मतम्"। इति साहित्यदर्पणे ६ परिच्छेदे।

उपरोधः, पुं, (उप + रुध् + घञ्।) अनुरोधः। प्रतिबन्धः। "अन्येषामपि भक्तोपजीविनां ह्युप-रोधं करोषि"। इति महाभारते आदिपर्व्वणि। ३ अ५। "तपोधनमिवासिनामुपरोधो माभूत्"। इति शाकुन्तले प्रथमाङ्के।)

उपरोधकं, क्ली, (उप + रुध + ण्वुल्।) गर्भागारम्। वासगृहम्। इति शब्दरत्नावली॥

उपर्य्युपरि, व्य, ऊर्द्धोर्द्ध उपर उपर इति भाषा। सामीप्यम्। यथा "उपर्य्युपरि ग्रामम्"। इति व्याकरणम्॥

उपलः, पुं, (उपलाति। उप + ला + क। यद्वा, उं शम्भुं पलति गः। उ + पल + अच्।) पाषाणः। (यथा,— "रेवां द्रक्ष्यस्युपलविषमे विन्ध्यपादे विशीर्णाम्"। इति मेघदूते पूर्व्वमेघे १९ श्लोके।) रत्नम्। इति मेदिनी॥ (यथा मनुः। ११। १६७। "मणिमुक्ताप्रवालानां ताम्रस्य रजतस्य च। अयः कांस्योपलानाञ्च द्वादशाहं कणान्नता"॥ वालुका। यथा, "मिथ उपलाप्रलिता नमः"। इति ऋग्वेदे। ६। ११२। ३। "उपलेषु वालुकासु" इति भाष्यम्॥)

उपलक्षणं, क्ली, (उप + लक्ष + ल्युट्।) अजहत्-स्वार्थलक्षणा। ("स्वसिद्धये पराक्षेपः परार्थे स्वसमर्पणम्। उपादानं लक्षणञ्चेत्युक्ता शुद्धैव सा द्विधा॥ यथा कुन्ताः प्रविशन्ति। इत्युपादानम्। गङ्गायां घोषः। इत्युपलक्षणम्"। इति काव्यप्रकाशः॥) एकपदेन तदर्थान्यपदार्थकथनम्। यथा, शाङ्किनत्वम्। "शृगालो सति यत्रो गताः। तस्यां रक्तादयम्। विषयोरसि संसक्ता प्रविशत्पातवेदसम्"॥ अत्र पादुकादयमित्युपलक्षणं द्रव्यान्तरमपि॥

उपलक्ष्यं, त्रि, (उप + लक्ष + ण्यत्।) आश्रयः। अव-लम्बनम्॥

उपलधिप्रियः, पुं, (उपलधिः प्रिया यस्य।) चमर-नामवनजन्तुः। इति राजनिर्घण्टः॥

उपलभ्याथा, स्त्री, (उपलभ्य अर्थागमाः।) आख्या-यिका। इत्यमरः॥ हितोपदेशादिकथा॥

उपलब्धिः, स्त्री, (उप + लभ + क्तिन्।) मतिः। प्राप्तिः। (यथा, रघुः ५।५६। "कथा हि मे स्यात् स्वपदोपलब्धिः"।) ज्ञानम्। इति मेदिनी॥ (यथा महाभारते १४। अनुगीतापर्व्वणि। ७२। २९। "कामन्तु मे स्पृशं गुणाः सक्ताः कामञ्च नान्योन्यगुणोपलब्धिः। अस्मान् विना नास्ति तवोपलब्धिः त्वामृते त्वां न भजेत प्रहर्ष"॥)

उपलभेदी, [न्] पुं, (उपलं भिनत्तीति। उपल + भिद् + णिनि।) पाषाणभेदी वृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ (अश्मभेदशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः॥)

उपलम्भः, पुं, (उप + लभ + घञ्। उपसर्गात् खल्-घञोरिति नुम्।) अनुभवः। इत्यमरः॥ (यथा रघुः १४।२। "विस्पष्टमस्रान्धतया न दृष्टौ

ज्ञातौ सुतस्पर्शसुखोपलम्भात्"॥)

उपलम्भ्यः, त्रि, (उप + लभ + ण्यत्। "उपात् प्रशंसायाम्"। ७।१।६६। इत्यनेन सिद्धम्।) स्तव्यः। स्तवोपयुक्तः। यथा उपलम्भ्यः साधुः। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥

उपला, स्त्री, (उप + ला + क + टाप्।) शर्करा। इति मेदिनी॥ ("सितोपला तु गोस्तनी"। इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे यक्ष्माधिकारे॥)

उपलिङ्गं, क्ली, (उपमितं लिङ्गेन।) उपद्रवः। अरिष्टम्। इति हेमचन्द्रः॥ ("केनचित् उपलिङ्गानि गायता"। इति हर्षचरिते पञ्चमोच्छ्वासे॥)

उपलेपनं, क्ली, (उप + लिप् + ल्युट्।) गोमयादिलेपनम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (यथा पञ्चतन्त्रे। "तत्रैव देवायतने संमार्जनोपलेपनमण्डनादिकं कर्म्म समाज्ञापयति"॥)

उपवटः, पुं, (उपमितो वटेन।) प्रियालवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ (प्रियालशब्देऽस्य गुणादयो व्याख्येयाः॥)

उपवनं, क्ली, (उपमितं वनेन।) कृत्रिमवनम्। बागान इति भाषा। तत्पर्य्यायः। आरामः २। इत्यमरः॥ (यथा, मेघदूते पूर्व्वमेघे २४ श्लोकः।
"पाण्डुच्छायोपवनवृतयः केतकैः सूचिभिन्नैः"।
"सा केतुमालोपवना बृहद्भि-
र्विहारशैलानुगतेव नागैः"।
इति रघुः। १६। २६॥)

उपवर्त्तनं, क्ली, (उपागत्य वर्त्तन्ते अत्र। उप + वृत् + ल्युट्।) जनपदः। जनपदसमुदायः। जनपदैकदेशः। सजलनिर्जलस्थानमात्रम्। इति भरतः॥ तत्पर्य्यायः। देशः २ विषयः ३। इत्यमरः॥ (यथा काशीखण्डे।
"तस्योपवर्त्तनेऽप्येको न श्रुतो गोत्रभित् क्वचित"॥)

उपवर्षः, पुं, मुनिविशेषः। तत्पर्य्यायः। हलभूतिः २ कृतकोटिः ३ अयाचितः ४। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उपवर्हः, पुं, (उप + वृह + घञ्।) उपधानम्। इत्यमरः॥ बालिश इति भाषा॥

उपवल्लिका, स्त्री, अमृतस्रवालता। इति राजनिर्घण्टः॥

उपवसथः, पुं, (उपागत्य वसन्ति अत्र। उप + वस + उपसर्गे वसेः इति अथप्रत्ययः।)
ग्रामः। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा,—शतपथब्राह्मणे। १।१।१।७। "तेऽस्य विश्वे देवा गृहानागच्छन्ति तेऽस्य गृहेषूपवसन्ति स उपवसथः"। यागपूर्व्वदिनम्॥)

उपवस्तं, क्ली, (उप + वस + क्त।) उपवासः। इत्यमरः॥

उपवासः, पुं, (उप + वस + घञ्।) अग्न्याधानम्। इति मलमासतत्त्वम्। अहोरात्रभोजनाभावः। तत्पर्य्यायः। उपवस्तम् २। इत्यमरः॥ उपोषितम् ३ उपोषणम् ४ औपवस्तम् ५। इति तट्टीका॥ अस्य प्रमाणम्।
"उपावृत्तस्य पापेभ्यो यस्तु वासो गुणैः सह।
उपवासः स विज्ञेयः सर्व्वभोगविवर्ज्जितः"॥
अस्यार्थः। उपावृत्तस्य निवृत्तस्य। पापेभ्यः पापकर्म्मभ्यः। गुणाः। सर्व्वभूतेषु दया क्षान्तिः अनसूया शौचं अनायासः मङ्गलं अकार्पण्यं अस्पृहा च। सर्व्वभोगविवर्ज्जितः शास्त्राननुमतनृत्यगीतादिसुखवर्ज्जितः। वैधोपवासे भोजनचतुष्टयनिवृत्तिमाह महाभारते।
"सायमाद्यन्तयोरह्नोः सायं प्रातश्च मध्यमे।
उपवासफलं प्रेप्सोर्वर्ज्ज्यं भक्तचतुष्टयम्"॥
उपवासदिने वर्ज्जनीयानि। अञ्जनम्। रोचनम्। गन्धः। पुष्पम्। माल्यम्। अलङ्कारः। दन्तधावनम्। गात्राभ्यङ्गः। शिरोऽभ्यङ्गः। ताम्बूलम्। यच्चान्यत् बलरागकृत्। दिवास्वापः। अक्षक्रीडा। मैथुनम्। स्त्रीणां सरागसम्प्रेक्षणस्पर्शौ। व्रतादिषु पत्न्योत्पत्तिपर्य्यन्तं ऋतौ सकृत् स्त्रीगमने न दोषः॥ तत्पूर्व्वापरदिने वर्ज्जनीयानि। कांस्यपात्रे भोजनम्। मांसभोजनम्। सुरापानम्। मधुपानम्। लोभः। वितथभाषणम्। व्यायामः। व्यवायः। दिवास्वापः। अञ्जनम्। शिलापिष्टभक्षणम्। मसूरभक्षणम्। पुनर्भोजनम्। अध्वगमनम्। यानम्। आयासः। द्यूतक्रीडा। अभ्यङ्गः। परान्नम्। तैलम्। चणकम्। कोरदूषकम्। शाकम्। अधिकघृतम्। अत्यम्बुपानम्। इति एकादशीतत्त्वम्॥ उपवासासामर्थ्ये प्रतिनिधिः। स्कन्दपुराणम्॥
"पत्नीं वा विनयोपेतं भगिनीं भ्रातरं तथा।
एषामभाव एवान्यं ब्राह्मणं विनियोजयेत्"। इति।
"भार्य्या भर्तृव्रतं कुर्य्यात् भार्य्यायाश्च पतिस्तथा।
असामर्थ्ये द्वयोस्ताभ्यां व्रतभङ्गो न जायते"॥
इति गरुडपुराणम्॥ तदनुकल्पः।
"नक्तं हविष्यान्नमनोदनञ्च
फलं तिलाः क्षीरमथाम्बु चाज्यम्।
यत्पञ्चगव्यं यदि वाथ वायुः
प्रशस्तमत्रोत्तरमुत्तरञ्च"॥
इति वायुपुराणम्॥
"उपवासासमर्थश्चेदेकं विप्रन्तु भोजयेत्।
तावद्धनानि वा दद्याद्यद्भक्ताद्द्विगुणं भवेत्॥
सहस्रसम्मितां देवीं जपेद्वा प्राणसंयमान्।
कुर्य्याद्द्वादशसंख्याकान् यथाशक्ति व्रते नरः"॥
इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणम्॥
"अष्टौ तान्यव्रतघ्नानि आपो मूलं फलं पयः।
हविर्ब्राह्मणकाम्या च गुरोर्वचनमौषधम्"॥
इति बौधायनः॥

उपवासी, [न्] त्रि, (उपवासोऽस्यास्तीति। उपवास + इनि।) उपवासयुक्तः। अहोरात्रभोजनाभावविशिष्टः॥
("विमानहंससंयुक्तैर्यान्ति मासोपवासिनः"। इति महाभारते ३। मार्कण्डेयसमस्यापर्व्वणि दानकथने। १९९। ५१॥
"दिवोपवासी तु निशामिषाशी
जटाधरः सन् कुलटाभिलाषी।
अयं कषायाम्बरचारुदण्डः
शठाग्रणीः सर्पति विश्वभण्डः"॥
इति हास्यार्णवः॥)

उपवाह्यः, पुं, (उत्कृष्टो वाह्यः।) राजवाहकहस्ती। तत्पर्य्यायः। राजवाह्यः २। इति हेमचन्द्रः॥ (गजारोहणादिसम्मानयोग्यः। यथा, रामायणे। २। ४५। १६।
"धर्म्मतः स विशुद्धात्मा वीरः शुभदृढव्रतः।
उपवाह्यस्तु वो भर्त्ता नापवाह्यः पुराद्वनम्"॥)

उपविषं, क्ली, (उपमितं विषेण।) कृत्रिमविषम्। तत्पर्य्यायः। चारः २। गरः ३। इति हेमचन्द्रः॥ (पुं, पारिभाषिकविषः। यथा,—
"अर्कक्षीरं स्नुहीक्षीरं तथैव कलिहारिका।
करवीरोऽथ धुस्तूरः पञ्च चोपविषाः स्मृताः"॥
केषाञ्चिन्मते सप्त उपविषाः। यथा,—
"अर्कसेहुण्डधुस्तूरा लाङ्गली करवीरकः।
गुञ्जाहिफेनमित्येताः सप्तोपविषजातयः"॥
इति शार्ङ्गधरे मध्यखण्डे द्वादशाध्याये॥)

उपविषा, स्त्री, (विषमुपगता।) अतिविषा। इत्यमरः॥ आतैष इति भाषा। (अतिविषाशब्देऽस्या गुणादयोऽवगन्तव्याः॥)

उपविष्टः, त्रि, (उप + विश + क्त।) आसीनः। इति हेमचन्द्रः॥ वसा इति भाषा। (यथा, मार्कण्डेये देवीमाहात्म्ये। ८१। १८। "उपविष्टौ कथाः काश्चित् चक्रतुर्वैश्यपार्थिवौ"॥)

उपवीतं, क्ली, (उप + वि + इ + क्त।) वामस्कन्धार्पितं यज्ञसूत्रम्। यज्ञसूत्रमात्रम्। इत्यमरः॥ पैता इति भाषा। (यदुक्तमुपनिषदि।
"ऊर्द्ध्वन्तु त्रिवृतं कार्य्यं तन्तुत्रयमधोवृतम्।
त्रिवृतञ्चोपवीतं स्यात् तस्यैको ग्रन्थिरिष्यते"॥
देवलश्चाह।
"यज्ञोपवीतकं कुर्य्यात् सूत्राणि नवतन्तवः"।
तद्द्वयमेव सर्व्वदा धारणीयं उत्तरीयवस्त्राभावे तु तत्त्रितयं धारणीयम्। यदुक्तम्।
"यज्ञोपवीते द्वे धार्य्ये श्रौते स्मार्त्ते च कर्म्मणि।
तृतीयमुत्तरीयार्थे वस्त्रालाभेऽतिदिश्यते"॥
तत्सूत्रभेदश्च मनुना वर्णभेदेन उक्तः।२।४४। यथा,
"कार्पासमुपवीतं स्यात् विप्रस्योर्द्ध्ववृतं त्रिवृत्।
शणसूत्रमयं राज्ञो वैश्यस्याविकसौत्रिकम्"॥
यथा, माघे। १। ७।
"कृतोपवीतं हिमशुभ्रमुच्चकैः"।
"मुक्तायज्ञोपवीतानि बिभ्रतो हैमवल्कलाः"।
इति कुमारे। ६। ६॥)

उपवेदः, पुं, (उपमितो वेदेन।) प्रधानवेदातिरिक्तवेदः। स चतुर्विधः। आयुर्व्वेदः १ धनुर्व्वेदः २ गान्धर्व्ववेदः ३ स्थापत्यवेदः ४। इति श्रीभागवतम्॥

उपवेशनं, क्ली, (उप + विश + ल्युट्।) स्थितिः। वैसन इति भाषा। अस्य गुणाः। मेदोदीप्तिश्लेष्मसौकुमार्य्यसुखकारित्वम्। इति राजवल्लभः॥

उपव्याघ्रः, पुं, (उपमितो व्याघ्रेण।) चित्रकः। इति राजनिर्घण्टः॥ चितावाघ इति भाषा। (क्ली, व्याघ्रस्य समीपे इति। शार्दूलसमीपम्॥)

उपशमः, पुं, (उप + शम् + घञ्।) शमता। तत्पर्य्यायः। शमः २ शान्तिः ३ शमथः ४ तृष्णाक्षयः ५। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, महाभारते १।

पौष्योपाख्याने । ३ । १९० । "न हि मे मन्युरद्यापि उपशमं गच्छति" । तथा प्रबोधचन्द्रोदये । ५ । १५ । "तदयमपि कृतकर्त्तव्यः संप्रति परमामुपशमनिष्ठां प्राप्तः" ॥)

उपशयः, पुं, (उप + शी + अच् ।) निदानपञ्चकान्तर्गतरोगज्ञानजनकः । तस्य लक्षणम् ।
"हेतुव्याधिविपर्य्यस्तविपर्य्यस्तार्थकारिणाम् ।
औषधान्नविहाराणामुपयोगं सुखावहम् ॥
विद्यादुपशयं व्याधेः स हि सात्म्यमिति स्मृतः" ।
इति निदानम् ॥ ("अस्मिन्नर्थे उपशयः पुनर्हेतुव्याधिविपरीतानां विपरीतार्थकारिणाञ्चौषधाहारविहाराणां उपयोगः सुखानुबन्धः" । इति चरके निदानस्थाने प्रथमोऽध्यायः ॥)

उपशल्यं, क्ली, (उपगतं शल्यम् ।) ग्रामप्रान्तभागः । तत्पर्य्यायः । ग्रामान्तम् २ । इत्यमरः ॥
(यथा रघौ १५ । ६० ।
"उपशल्यनिविष्टैस्तैश्चतुर्द्वारमुखी बभौ" ॥
"भ्रमंश्च विशालोपशल्ये कमप्याक्रीडमासाद्य" । इति दशकुमारे ॥)

उपशायः, पुं, (उप + शी + घञ् ।) पर्य्यायशयनार्थकः । प्रहरिकादीनां क्रमेण शयनम् । तत्पर्य्यायः । विशायः २ । इत्यमरः ॥

उपश्रुतं, त्रि, (उप + श्रु + क्त ।) प्रतिश्रुतम् । अङ्गीकृतम् । इत्यमरः ॥

उपश्रुतिः, स्त्री, (उपश्रूयते । उप + श्रु + क्तिन् ।) दैवप्रश्नः । यथाह हारावली ॥
"नक्तं निर्गत्य यत् किञ्चिच्छुभाशुभकरं वचः ।
श्रूयते तद्विदुर्धीरा दैवप्रश्नमुपश्रुतिम्" ॥
(उप समीपे श्रुतिः श्रवणम् । समीपश्रवणम् । उपमिता श्रुत्या । वेदसदृशी श्रुतिसदृशत्वात् तथात्वम् ॥)

उपष्टम्भकः, पुं, (उप + स्तम्भ + ण्वुल् ।) आधिक्यम् । यथा । उच्चैःश्रवादीन् तेजोभागोपष्टम्भकतया प्रत्यक्षयोग्यत्वात् । इति बौद्धाधिकारचिन्तामणिः ॥

उपसंग्रहः, पुं, (उपसंगृह्यते इति । उप + सम् + ग्रह + अप् ।) पादस्पर्शपूर्ब्बकनमस्कारः । तत्पर्य्यायः । पादग्रहणम् २ अभिवादनम् ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ (उपकरणम् । यथा, महाभारते ४ । कीचकवधपर्ब्बणि । १६ । १५ ।
"उपातिष्ठन्महाबाहुः पर्य्यङ्कं सोपसंग्रहे" ॥)

उपसंग्राह्यः, त्रि, (उपसंगृह्यते इति । उप + सम् + ग्रह + ण्यत् ।) उपसंग्रहणीयः । अभिवाद्यः । पादे ग्रहीतव्यः । इति हलायुधः ॥
(यथा मनुः । २ । १३२ ।
"भ्रातुर्भार्य्योपसंग्राह्या सवर्णाहन्यहन्यपि" ॥)

उपसंव्यानं, क्ली, (उपसंवीयतेऽनेन । उप + सम् + व्ये + करणे ल्युट् इति ल्युट् ।) परिधानवस्त्रम् । इत्यमरः ॥ (यथा मुग्धबोधे शब्दसंज्ञायाम् ।
"वहिर्योगोपसंव्याने" ॥)

उपसंहारः, पुं, (उपसंहरणम् । उप + सम् + हृ + घञ् ।) अन्तः । शेषः । यथा ।
"उपक्रमोपसंहारयोः शुक्लत्वकीर्त्तनाच्च" ।
इति सप्तमीप्रकरणे तिथ्यादितत्त्वलिखनम् ॥
(एकत्रीकरणम् । सङ्ग्राहरणम् ॥)

उपसत्तिः, स्त्री, (उप + सद् + क्तिन् ।) सङ्गमात्रम् । प्रतिपादनम् । सेवा । इति हेमचन्द्रः ॥

उपसद्, पुं, (उप + सद् + क्विप् ।) अग्निविशेषः । यथा । वह्निपुराणे गणभेदनामाध्याये ॥
"गार्हपत्यो दक्षिणाग्निस्तथैवाहवनीयकः ।
एतेऽग्नयस्त्रयो मुख्याः शेषाश्चोपसदस्त्रयः" ॥
(स्त्री, यज्ञभेदः । आश्वलायने ४ । ८ । १ "अथोपसद्भिः प्रचरति" । इति । समापस्थिते व्याचलिङ्गः ॥)

उपसदनं, क्ली, (सदनस्य गृहस्य समीपे । यद्वा, उप + सद + ल्युट् ।) गृहसमीपम् । (यथा रामायणे १ । ५० । १६ ।
"धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यस्य मे मुनिपुङ्गव ।
यज्ञोपसदनं ब्रह्मन् प्राप्तोऽसि मुनिभिः सह" ॥
उपसेवनम् । प्राप्तिः । यथा, महाभारते वनपर्ब्बणि ।
"तत्रोपसदनं चक्रे द्रोणारण्यस्य कर्म्मणि" ॥)

उपसन्नः, त्रि, (उप + सद् + क्त ।) उपगतः । उपस्थितः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते १२ मोक्षधर्म्मपर्ब्बणि । २८७ । ११ ।
"ब्रवीतु भगवांस्तन्मे उपसन्नोऽस्म्यधीहि भोः" ॥)

उपसम्पन्नः, त्रि, (उप + सम् + पद् + क्त ।) यज्ञार्थहतपशुः । तत्पर्य्यायः । प्रमीतः २ प्रोक्षितः ३ । पाकेन रूपरसादिसम्पन्नव्यञ्जनादिः । तत्पर्य्यायः । प्रणीतः २ । इत्यमरः । पर्य्याप्तः । संस्कृतः । प्राप्तः । मृतः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मनुः । ५ । ८१ ।
"श्रोत्रिये तूपसम्पन्ने त्रिरात्रमशुचिर्भवेत्" ॥)

उपसरः, पुं, (उप + सृ + अप् ।) स्त्रीगव्यादिषु पुंगवादीनां प्रथमगर्भाधानाय मैथुनाभियोगः । तत्पर्य्यायः । प्रजनः २ । इत्यमरः ॥ (यथा, पाणिनि ३ । ३ । ७१ । "प्रजनं प्रथमगर्भग्रहणम् गवामुपसरः" । निरवच्छेदगमनम् । यथा, भट्टिः । "वीनामुपसरं दृष्ट्वा" । अत्र जयमङ्गलस्त्वाह । "वीनां उपसरं नैरन्तर्य्येण निर्गमनम्" ॥)

उपसर्गः, पुं, (उप + सृज + घञ् ।) रोगभेदः । (यथा, सुश्रुते । "क्षीणं हन्युश्चोपसर्गाः प्रभूताः" ।) उपप्लवः । इति मेदिनी ॥ (यथा, मार्कण्डेये ९२ । ७ ।
"उपसर्गानशेषांस्तु महामारीसमुद्भवान्" ।)
धातोः पूर्ब्बवर्त्तिविंशतिसंख्यकप्राद्यव्ययम् । यथा । प्र । परा । अप । सम । नि । अव । अनु । निर् । दुर् । वि । अधि । सु । उत् । परि । प्रति । अभि । अति । अपि । उप । आङ् । अस्य प्रमाणम् ।
"निपातास्चादयो ज्ञेयाः उपसर्गास्तु प्रादयः ।
द्योतकत्वात् क्रियायोगे लोकादवगता इमे" ॥
स त्रिधा । "धात्वर्थं बाधते कश्चित्" । यथा आदत्ते । "कश्चित्तमनुवर्त्तते" । यथा प्रसृते । "तमेव विशिनष्ट्यन्यः" । यथा प्रणमति । "उपसर्गगतिस्त्रिधा" । अपि च ।
"उपसर्गेण धात्वर्थो बलादन्यत्र नीयते ।
नीहाराहारसंहारप्रतीहारप्रहारवत्" ॥
इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

उपसर्ज्जनं, क्ली, (उप + सृज् + ल्युट् ।) प्रधानभिन्नम् । तत्पर्य्यायः । अप्रधानम् २ अप्राग्र्यम् ३ । इत्यमरः ॥
(यथा, मनुः ९ । २११ ।
"उपसर्ज्जनं प्रधानस्य धर्म्मतो नोपपद्यते" ॥
(विशेषणम् । त्यागः । उपद्रवः । यथा अनध्यायप्रकरणे मनुः,—
"निर्घाते भूमिचलने ज्योतिषामुपसर्ज्जने" ॥)

उपसर्पकः, त्रि, (उप + सृप + ण्वुल् ।) उपसर्पणकर्त्ता । उपासकः ॥

उपसर्य्या, स्त्री, (उप + सृ + उपसर्य्या काल्या प्रजने इति साधुः ।) प्राप्तगर्भग्रहणकाला गौः । ऋतुमती गौः । तत्पर्य्यायः । काल्या २ । इत्यमरः ॥ कालप्राप्ता ३ वृषसना ४ । इति शब्दरत्नावली ॥

उपसार्य्यं, त्रि, (उप + सृ + ण्यत् ।) समीपगमनीयः । (यथा, पाणिनि ३ । १ । १०४ । "प्रजने काल्यत्ति किम् उपसार्य्या काशीप्राप्तव्या इत्यर्थः" ॥)

उपसूर्य्यकं, क्ली, सूर्य्यमुपगतं उपसूर्य्यं स्वार्थे कन् । चन्द्रपक्षे उपसूर्य्यमिव उपसूर्य्यकं स्वार्थे कन् ॥ चन्द्रसूर्य्यमण्डलम् । इत्यमरः ॥

उपसृष्टं, क्ली, (उपसृज्यते स्म इति । उप + सृज + क्त ।) मैथुनम् । इति त्रिकाण्डशेषः । उपसर्गग्रस्ते त्रि । तथा च याज्ञवल्क्यः ।
"ततोपसृष्टो लभते न राज्यं राजनन्दनः" ॥
(ग्रहोपग्रस्तसूर्य्यादिः । यथा मनुः,
"नेक्षेतोद्यन्तमादित्यं नास्तं यान्तं कदाचन ।
नोपसृष्टं न वारिस्थं न मध्यं नभसो गतम्" ॥
व्याप्तम् । यथा, रघुः "रोगोपसृष्टतनुदुर्वसतिं मुमुक्षुः" ॥)

उपस्करः, पुं, (उप + कृ + अप् समवाये चेति सुट् ।) व्यञ्जनादिसंस्कारार्थधन्याकसर्षपपिप्पल्यादिः । वेसवार इत्यादि भाषा । तत्पर्य्यायः । वेसवारः २ । इत्यमरः ॥ (यथा रामायणे । २ । ६५ । ९ ।
"सङ्कुलान्यन्नपानानि पात्रीण्युपस्करान् ।
उपानिन्युस्तथा पुण्याः कुमारीबहुलाः स्त्रियः" ॥)
गृहसामोपकरणम् । तत्र दृषदुपलसूर्पादि । कनककुण्डलहारादि । इति श्रीकृष्णानन्दालङ्कारः ॥
तथा च याज्ञवल्क्यः ।
"गृहोपस्करवाह्यानां दोह्याभरणकर्म्मिणाम् ।
मूल्यं लभन्ते यत्किञ्चित् मूल्यं तत्परिकीर्त्तितम्" ॥
(तथा च मनुः । ३ । ६८ ।
"पञ्चसूना गृहस्थस्य चुल्ली पेषण्युपस्करः" ॥
"सर्व्वोपस्करसंयुक्तः" । इति सुश्रुते सूत्रस्थाने चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥)

उपस्त्री, स्त्री, (उपमिता स्त्रिया ।) उपपत्नी । ढेमिनी इति भाषा ॥

उपस्थः, पुं, (उप + स्था + क ।) लिङ्गम् । भगः । क्रोडः । इति मेदिनी ॥ ("रथोपस्थ उपाविशत्" । इति गीतायाः १ । ४६ ।) गुह्यद्वारम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मनुः । ८ । १२५ ।
"उपस्थमुदरं जिह्वा हस्तौ पादौ च पञ्चमम्" ॥)
निकटे त्रि । इति शब्दरत्नावली ॥

उपस्थाता, [ऋ] त्रि, (उप समीपे तिष्ठतीति । उप + स्था + तृच् ।) भृत्यः । "प्रेष्यो भृत्य उपस्थाता सेवकोऽभिसरोऽनुगः" । इति शब्दमाला ॥ (ऋत्विग्भेदे, पुं ॥
"भिषग्द्रव्याण्युपस्थाता रोगी पादचतुष्टयम् ।
गुणवत् कारणं ज्ञेयं विकारस्योपशान्तये" ॥
इति चरके सूत्रस्थाने नवमोऽध्यायः ।)

उपस्थितः, त्रि, (उप समीपे तिष्ठति स्म । उप + स्था + क्त ।) समीपस्थितः । तत्पर्य्यायः । उपनतः २ उपसन्नः३ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रघुवंशे १।८७।
"उपस्थितेयं कल्याणी नाम्नि कीर्त्तित एव यत्" ।
"हैयङ्गवीनमादाय घोषवृद्धानुपस्थितान्" ।
इति च रघुः १ । ४५ ।) स्मृतः । शोधितः । इति जटाधरः ॥ (अनाथः यथा पाणिनिः ६।१।१२६।
"अप्लुतवदुपस्थिते" अत्र सिद्धान्तकौमुदी । उपस्थितोऽनार्षः" । इति ॥)

उपस्पर्शः, पुं, (उप + स्पृश + घञ् ।) स्पर्शमात्रम् स्नानम् । आचमनम् । इति मेदिनी ॥

उपस्पर्शनं, क्ली, (उप + स्पृश + ल्युट् ।) उपस्पर्शः । इति धरणिः ॥ (यथा रामायणे २ । २५ । २४ ।
"उपस्पर्शनकाले तु त्वा रक्षन्तु रघूत्तम" ॥)

उपस्वत्वं, क्ली, (उपगतं स्वत्वम् ।) उत्पन्नम् । लभ्यम् । स्वत्वास्पदीभूतभूम्यादिलब्धधनादि ॥

उपहतः, त्रि, (उप + हन + क्त ।) नष्टः । उत्पातग्रस्तः । अशुद्धद्रव्यम् ॥ ("करग्रवल्गोपहतं पृथक्जनम्" । इति किराते । "किमभिरामगृहोपहता-त्मवृत्तिभिः" । इति कुमारे । ५ । ७६ ॥)

उपहसितं,क्ली,(उप + हस + क्त ।) हास्यभेदः इति । जटाधरः॥(यथा साहित्यदर्पणे ३य-परिच्छेदे २२८।
"ज्येष्ठानां स्मितहसिते मध्यानां विहसितावहसिते च । नीचानामपहसितं तथातिहसितं च षड्भेदाः॥ मधुरस्वरं विहसितं सांसशिरःकम्पमवहसितं । अपहसितं सास्राक्षं विक्षिप्ताङ्गं भवत्यतिहसितम्" ।) अपहसितमत्र उपहसितम् इत्यपि पाठः ॥

उपहारः, पुं, (उप + हृ + घञ् ।) उपढौकनद्रव्यम् । तत्पर्य्यायः । प्राभृतम् २ प्रदेशनम् ३ उपायनम् ४ उपग्राह्यः ५ उपदा ६ । इत्यमरः ॥ (यथा,— रघौ ४ । ८४ ।
"स्थलपद्मोपहारेण छायामासन्न पादयोः" ।
"बन्धुप्रीत्या भवनशिखिभिर्दत्तनृत्योपहारः" ।
इति मेघदूते पूर्व्वमेघ ३३ श्लोकः । यथा,— कुमारे । ६ । ४२ ।
"ज्योतिषां प्रतिबिम्बानि प्राप्नुवन्त्युपहारताम्" ॥
उपगतो हारं इति वाक्ये हारनिकटस्थद्रव्यम् । यथा,— नैषधे । १ । ४८ ॥
"उरोभुवा कुम्भयुगेन जृम्भितं
नवोपहारेण वयस्कृतेन किम्" ॥)

उपहालकः, पुं, कुन्तलदेशः । इति हेमचन्द्रः ॥

उपहासः, पुं, (उप + हस + घञ् ।) परीहासः । निन्दार्थवाक्यादिः । विद्रूप ठाट्टा इत्यादि भाषा । "उपहासाय किं न स्यात् असत्सङ्गो मनीषिणाम्" ।

इति मलमासतत्त्वम् ॥ (तथा, रघुः । १२ । ३७ ।
"फलमस्योपहासस्य सद्यः प्राप्स्यसि पश्य माम्" ॥)

उपह्वरं, क्ली, (उपह्वरन्त्यत्र । उप + ह्वृ + घ ।) निर्जनस्थानम् । (यथा ऋग्वेदे ८ । ६ । २८ । "उपह्वरे गिरीणाम्" ।) निकटम् । इत्यमरः ॥
("ऊर्म्मिप्रवाहैर्गङ्गाया समानीतमुपह्वरम्" ।
इति महाभारते ।३। कुण्डलाहरणपर्व्वणि ३०८।४॥
"सर्व्वानाहूय उपह्वरे वदान्" । इति हर्षचरिते पञ्चमोच्छ्वासे ॥)

उपह्वरः, पुं, (उप + ह्वृ + घ ।) रथः । इत्युणादिकोषः ॥ (प्रान्तभागः । यथा ऋग्वेदे । १ । ८७।२ ।
"उपह्वरेषु यदचिध्वं ययिं वय इव मरुतः केनचित्पथा" ॥)

उपांशुः, पुं, (उपगता अंशवो यत्र ।) जपभेदः । इति मेदिनी ॥
"जिह्वौष्ठौ चालयेत् किञ्चिद्देवतागतमानसः ।
निजश्रवणयोग्यः स्यादुपांशुः स जपः स्मृतः" ॥
इत्यागमः ॥ (क्रि ग्रन्थे वाच्यलिङ्गः । यथा, महाभारते । १।३।१६ । "अस्य विक्रममुपांशुव्रतं यदेनं कश्चित् ब्राह्मणः कश्चिदर्थं अभियाचेत्तं तस्मै दद्यादयम्" ॥)

उपांशु, व्य, विजनम् । रहः । इत्यमरो मेदिनी च ॥ (यथा, रघुः ५।५८ । "परिचेतुमुपांशु धारणां कुशपूतं प्रवयास्तु विष्टरम्" ।)

उपाकरणं, क्ली, (उपाक्रियतेऽनेन । उप + आ + कृ + ल्युट् ।) संस्कारपूर्व्वकश्रुतिग्रहणम् । इत्यमरः । पशूनां संस्कारपूर्व्वकहननम् । इति स्मृतिः ॥ (यथा, आश्वलायने १ । ४ । "उपाकरणकालेऽध्यमानीय" ॥)

उपाकर्म्म, [न्] (क्ली,उपाक्रियतेऽनेन । उप + आ + कृ + मनिन् ।) उपाकरणम् । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ (यथा मनुः । ४ । ११९ ।
"उपाकर्म्मणि चोत्सर्गे त्रिरात्रं क्षपणं स्मृतम्" ॥)

उपाकृतं, त्रि, (उप + आ + कृ + क्त ।) उपहृतम् । इति मेदिनी ॥

उपाकृतः, पुं, (उ + आ + कृ + क्त ।) यज्ञे अभिमन्त्र्य हतः पशुः । इत्यमरः ॥
("अनुपाकृतमांसानि देवान्नानि हवींषि च" ।
इति मनुः ।) उपद्रवः । इति हेमचन्द्रः ॥

उपाख्यानं, क्ली, (उप + आ + ख्या + ल्युट् ।) पूर्व्ववृत्तान्तकथनम् । आख्यानम् । वर्णनम् । विशेषकथनम् । यथा,—
"सर्व्वाख्यानं श्रुतं ब्रह्मन् अतीवपरमाद्भुतम् ।
अधुना श्रोतुमिच्छामि दुर्गोपाख्यानमुत्तमम्" ॥
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे ४४ अध्यायः ॥
"शृणु नारद वक्ष्यामि स्वधोपाख्यानमुत्तमम्" ।
इति च तत्रैव ३८ अध्यायः ॥
("चतुर्विंशतिसाहस्रीं चक्रे भारतसंहिताम् ।
उपाख्यानैर्विना तावत् भारतं प्रोच्यते बुधैः" ॥
इति महाभारते १ । १ । १०१ ॥)

उपागमः, पुं, (उप + आ + गम् + अप् ।) स्वीकारः । निकटगमनम् । इत्यजयः ॥

उपाग्रहणं, क्ली, (उप + आ + ग्रह + ल्युट् ।) उपाकरणम् । संस्कारपूर्व्वकवेदग्रहणम् । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

उपाङ्गः, पुं, (उपमितं अङ्गेन ।) तिलकम् । तत्पर्य्यायः । पत्रावली २ पत्रलेखा ३ पत्राङ्गुलिः ४ पुण्ड्रः ५ तमालपत्रकम् ६ चित्रकम् ७। इति जटाधरः ॥ (पुराण-न्याय-मीमांसा-धर्म्मशास्त्राणि वेदस्य उपाङ्गानि ॥)

उपात्तं, त्रि, (उप + आ + दा + क्त ।) प्राप्तम् । यथा,—
"इत्थं केचिदुपात्तस्य दुरितस्य प्रचक्षते ।
अनुत्पत्तिं तथा चान्ये प्रत्यवायस्य मन्यते ॥
नित्यक्रियां तथा चान्ये ह्यनुषङ्गफलां श्रुतिम्" ॥
इति प्रायश्चित्ततत्त्वीयजाबालभविष्यपुराणवचनम् ॥

उपात्तः, पुं, (उप समीपे आत्तः ।) निर्म्मदहस्ती । इति हलायुधः ॥

उपात्ययः, पुं, (उप + अति + इ + अच् । उपगतस्य अत्ययः अतिक्रम्य गमनं वा ।) प्रज्ञप्तो लोकव्यवहाराच्च व्यतिक्रमः । अतिक्रमः । क्रमोल्लङ्घनम् । द्वयोः पर्य्यायः । पर्य्यायः २ अतिपातः ३ । इत्यमरः ॥ (यथा पाणिनिः ३।३।३८ । "परावनुपात्यय इणः" ॥)

उपादानं, क्ली, (उप + आङ् + दा + ल्युट् ।) स्वस्वविषयेभ्य इन्द्रियाकर्षणम् । तत्पर्य्यायः । प्रत्याहारः २ । इत्यमरः ॥ (ग्रहणम् । "स्यादात्मगोऽप्युपादानात् एषोपादानलक्षणा" । इति साहित्यदर्पणे १० परिच्छेदः ।) हेतुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ न्यायमते ॥ समवायिकारणम् । प्रकृतिजनकज्ञानञ्च ॥

उपादेयः, त्रि, (उप + आ + दा + यत् ।) ग्राह्यः । उत्तमः । उत्कृष्टः । इति वेदान्तः ॥
("भवे सौख्यं हित्वा शमसुखमुपादेयमनघम्" ।
इति शान्तिशतके । १ । २१ ।) विधेयकर्म्म । इति तिथितत्त्वम् ॥

उपाधिः, पुं, (उप + आ + धा + कि ।) धर्म्मचिन्ता । कुटुम्बव्यापृतः । इत्यमरः ॥ छलम् । (यथा रामायणे २ । १११ । २९ ।
"उपाधिर्न मया कार्य्यो वनवासे जुगुप्सितः" ।)
विशेषणम् । इति मेदिनी ॥ ("पदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्" । इति मुक्तावली । ८ ।) नामचिह्नम् । इति शब्दरत्नावली ॥ न्यायमते साध्यव्यापकत्वे सति हेतोरव्यापकः । यथा धूमवान् वह्निरित्यत्र आर्द्रकाष्ठं उपाधिः । अस्य प्रयोजनम् । व्यभिचारस्यानुमानम् । अलङ्कारमते जातिगुणक्रियायदृच्छास्वरूपः ॥

उपाध्यायः, पुं, (उपेत्य अधीयतेऽस्मात् । उप + अधि + इ + घञ् ।) अध्यापकः । इत्यमरः ॥ वेदैकदेशाध्यापकः । यथा,—
"एकदेशन्तु वेदस्य वेदाङ्गान्यपि वा पुनः ।
योऽध्यापयति वृत्त्यर्थमुपाध्यायः स उच्यते" ॥
इति भविष्ये २ अध्यायः ॥ मानवे २ । १४५ श्लोके च ॥

उपाध्याया, स्त्री, (उपेत्याधीयतेऽस्याः । इङश्चेति-सूत्रे अपादाने स्त्रियामुपसंख्यानं तदन्ताच्च वा

ङीषिति घञ्। टाप्।) अध्यापिका। विद्योपदेष्टिनी। इत्यमरः॥

उपाध्यायानी, स्त्री, (उपाध्यायस्य पत्नी॥ "मातुलोपाध्याययोरानुक् वा" इत्यानुक्।) उपाध्यायपत्नी। इत्यमरः॥ (यथा महाभारते १। ३।६६। "स एवमुक्त उपाध्यायेनोपाध्यायानीमपृच्छत्"॥)

उपाध्यायी, स्त्री, (उपाध्यायस्य पत्नी। आनुगभावपक्षे सिद्धम्।) अध्यापकभार्य्या। इत्यमरः॥

उपानत्, [ह्] स्त्री, (उपनह्यते पादावनया। उप+नह+क्विप्। "नहिवृतिवृषीति"। ६।३।११६। पूर्व्वपदस्य दीर्घः।) चर्म्मादिनिर्म्मितपादकोषः। जुता इति भाषा। तत्पर्य्यायः। पादुका २ पादूः ३। इत्यमरः॥ पादव्यतिरेकेणात्मोपानद्वहननिषेधो यथा,—

"नाक्षैः क्रीड़ेत् कदाचित्तु स्वयं नोपानहौ वहेत्।
शयनस्थो न भुञ्जीत न पाणिस्थं न चासने"॥

इति मानवे ४।७४॥ "ग्लहं विना कदाचिदपि परिहासेनापि नाक्षादिभिः क्रीड़ेत्। स्वयमित्यभिधानात् आत्मोपानहौ पादव्यतिरिक्तेन हस्तादिना देशान्तरं न नयेत्। शय्यावस्थितस्य न भुञ्जीत हस्ते च प्रभूतमन्नं कृत्वा क्रमेण न खादेत्। आसने भोजनपात्रं निधाय न भुञ्जीत। इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः॥ (यथा नैषधे।१।१२३।

"कृतावहोरस्य हयादुपानहौ"।

"अनारोग्यमनायुष्यं चक्षुषोरुपघातकृत्।
पादाभ्यामनुपानद्भ्यां सदा चंक्रमणं नृणाम्"॥

इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने २४ अध्यायः॥)

उपान्तः, त्रि, (उपगतोऽन्तात्।) निकटम्। इति हेमचन्द्रः॥ ("दिगन्तमुपान्तेषु समर्जं दृष्टिम्"। इति कुमारे ३।६६। "उपान्तवानीरगृहाणि दृष्ट्वा"। इति रघुः १६।२१। "शय्योपान्तनिविष्टसस्मितसुखी"। इति साहित्यदर्पणे ३य परिच्छेदे॥)

उपायः, पुं, (उपाय्यतेऽनेन। उप+अय+घञ्।) राजादीनां शत्रुवशीकरणहेतुचतुष्टयम्। यथा। साम १ दानम् २ भेदः ३ दण्डः। इत्यमरः॥ उपगतिः। इति मेदिनी॥ स्वार्थसम्पादकः। साधनम्। यथा,—

"उपायतः समारम्भाः सर्व्वे सिद्ध्यन्त्युपक्रमाः।
उपायं पश्य येन त्वं धारयेथाः पशौ नृप"॥

इति वह्निपुराणे पृथूपाख्याननामाध्यायः॥

("उपायेन हि यच्छक्यं न तच्छक्यं पराक्रमैः"।

इति हितोपदेशे। तथा, माघः २।५४।

"चतुर्थोपायसाध्ये तु रिपौ सान्त्वमपक्रिया"।
"सर्व्वोपायैस्तथा कुर्य्यात् नीतिज्ञः पृथिवीपतिः"।

इति मनुः ७।१७७। चेष्टा। यत्नः।

"यैर्यैरुपायैरर्थं स्वं प्राप्नुयादुत्तमर्णिकः"।

इति मनुः ८।४८।

"अध्ययनमध्यापनं तद्विद्यासम्भाषेत्युपायाः"।
"उपायः पुनः कारणादीनां सौष्ठवमभिधानं च सम्यक् कार्य्याकार्य्यफलानुबन्धवर्ज्यानां कार्य्याणामभिनिर्व्वर्त्तकः इत्यतोऽभ्युपायः कृतेनोपायार्थोऽस्ति न च विद्यते तदात्वे कृताच्चोत्तरकालं फलं फलस्यानुबन्ध इति आतं दशविधम्"।

इति चरके विमानस्थाने ८ अध्याय॥)

उपायनं, क्ली, (उपेयते उपाय्यते वा। उप+इण वा अय+ल्युट्।) उपहारः। उपढौकनद्रव्यम्। इत्यमरः॥ (यथा, कुमारे। २।३७।

"तस्योपायनयोग्यानि रत्नानि सरितां पतिः"।)

व्रतादिप्रतिष्ठा। इति स्मृतिः॥ समीपगमनम्॥ (यथा ऋग्वेदे २।२८।२।

"उपायन उषसां गोमतीनाम्"॥)

उपार्ज्जनं, क्ली, (उप+अर्ज्ज+ल्युट्।) अर्ज्जनम्। धनाद्याहरणम्। (यथा, रामायणे। ५ काण्डे।

"शस्त्राणां संख्यानाञ्च कृत्वा सम्यगुपार्ज्जनम्"।)

"सत्वहेतुभूतव्यापारः"। इति स्मृतिः॥

उपालम्भः, पु, (उप+आ+लभ्+घञ्। "उपसर्गात् खलघञोः" इति नुम्।) दूर्व्वाक्यम्। इति हला-युधः॥ स च गुणाविष्करणेन स्तुतिपूर्व्वकः यथा, महाकुलस्य भवतः किमिदमुचितमिति। निन्दापूर्व्वकश्च। यथा अस्मत्कोमलस्य भवतस्तदिदमुचितमिति भरतः। इत्यमरटीकासारसुन्दरी॥ ("उपालम्भो नाम हेतोर्दोषवचनं यथापूर्व्वमहेतवो हेत्वाभासा व्याख्याताः"। इति चरके विमानस्थाने ८ अध्यायः॥)

उपावृत्तः, त्रि, (उप+आ+वृत+क्त।) श्रमशान्त्यर्थ पुनःपुनर्भूमौ लुठिताश्वः। इत्यमरः। निवृत्तः। तथाचैकादशीतत्त्वे।

"उपावृत्तस्य पापेभ्यो यस्तु वासो गुणैः सह।
उपवासः स विज्ञेयः सर्व्वभोगविवर्ज्जितः"॥

उपासकः, पु, स्त्री, (उपास्ते सेवते यः। उप+आस्+ण्वुल्। द्विजातिसेवकत्वादस्य तथात्वम्।) शूद्रः। इति राजनिर्घण्टः॥

उपासकः, त्रि, (उपास्ते इति। उप+आस+ण्वुल्।) उपासनाकर्त्ता। (यथा, वेदान्ते।

"चिन्मयस्याद्वितीयस्य निष्कलस्याशरीरिणः।
उपासकानां सिद्ध्यर्थं ब्रह्मणो रूपकल्पना"॥)

स च पञ्चविधः। वैष्णवः १ शाक्तः २ शैवः ३ सौरः ४ गाणपत्यः ५। त्रिविधश्च यथा। दिव्यः १ वीरः २ पशुः ३। इत्यागमः॥ अपि च। सात्त्विकः १ राजसिकः २ तामसिकश्च ३॥

उपासङ्गः, पु, (उपासज्यन्ते शरा अत्र। उप+आङ्+सञ्ज+घञ्।) तूणीरः। इत्यमरः॥ (यथा, महाभारते ४। उत्तरस्य अस्त्रदर्शने ४०।६।

"इमे च कस्य नाराचाः सहस्रं लोमवाहिनः।
समन्तात् कलधौताग्रा उपासङ्गे हिरण्मये"॥)

उपासनं, क्ली, (उपास्यन्ते निक्षिप्यन्ते शरा अत्र। उप+असु क्षेपे+अधिकरणे ल्युट्। शुश्रूषादिपक्षे आस भावे+ल्युट्।) शराभ्यासः। (यथा रामायणे। २।६७।२१।

"श्रूयते तलनिर्घोष इष्वस्त्राणामुपासने"।)

शुश्रूषा। इत्यमरः॥ ("नित्यनैमित्तिकप्रायश्चित्तोपासनेन"। "उपासनानि शाण्डिल्यविद्यादीनि"। इति च वेदान्तसारे।) विशिष्टसनम्। इति विश्वः॥ आसनम्। इति मेदिनी॥

("मङ्गल्योपासनं शस्तं हृद्यं व्यसनापहम्"। इति चक्रपाणिकृतद्रव्यगुणे गुणानां क्रियाभिधानादिवर्गे॥)

उपासना, स्त्री, (उपासनमिति। उप+आस+युच्+टाप्।) सेवा। तत्पर्य्यायः। वरिवस्या २ शुश्रूषा ३ परिचर्य्या ४ उपासनम् ५। इत्यमरः॥

("न विष्णूपासना नित्या वेदेनोक्ता तु कुत्रचित्।
न विष्णुदीक्षा नित्यास्ति शिवस्यापि तथैव च॥
गायत्र्युपासना नित्या सर्व्ववेदैः समीरिता।
यया विना त्वधःपातो ब्राह्मणस्यास्ति सर्व्वथा॥
तावता कृतकृत्यत्वं नान्यापेक्षा द्विजस्य हि।
गायत्रीमात्रनिष्णातो द्विजो मोक्षमवाप्नुयात्॥
कुर्य्यादन्यन्न वा कुर्य्यात् इति प्राह मनुः स्वयम्।
विहाय तान्तु गायत्रीं विष्णूपास्तिपरायणः॥
शिवोपास्तिरतो विप्रो नरकं याति सर्व्वथा।
तस्मादाद्ययुगे राजन् गायत्र्यासनतत्परा॥
देवीपादाम्बुजरता आसन् सर्व्वे द्विजोत्तमाः"॥
इति श्रीदेवीभागवतम्॥)

यद्यपि ईश्वरे न हि तस्य सर्व्वैश्वर्य्यवत्त्वात् सर्व्वतः पूर्णकामत्वात् उपासनयाऽलमिति वाच्यम्। यत सर्व्वेषामपि मनुजादीनामतिविदितात्मतत्त्वानामपि स्वसोत्पत्त्यादिकारणं अलक्षितत्वेनापि प्रतिभाति नरगणानां दृश्यते च। परं यदि च जन्मसम्बन्धान्धीभूतानां सततमात्मानात्मविवेकविहीनानां मनुष्याणामविद्याकामकर्म्मकलुषीकृते चित्ते निरन्तरं सत्त्वगुणस्वभावः प्रशान्तविमलज्योतिःस्वरूपः स सर्व्वान्तर्य्यामी आत्मा न सम्यक् प्रतिभाति तथा च आत्मस्वरूपमज्ञानमपि सर्व्वोऽपि जन स्वभावगत्यैव परमप्रीत्यात्मानं सतत नोचेत कथमात्मज्ञानविमुखोऽपि जनोऽनेन मे ध्रुवा भविता अस्मिन् हतेऽस्य सर्व्वो भयम् इत्याकारेण सर्व्वथा आत्मसंरक्षणोत्पादनाय प्रयतते तस्य सर्व्वान्तरात्मत्वात् सर्व्वोऽपि जीवे सर्व्व नित्यसम्बन्धत्वाच्च। यद्यपि तस्मिन् नित्यानन्दस्वरूपे भगवति परमेश्वरे एकान्तप्रीतिकरणमेव तदुपासनं तथापि सर्व्वलोकमोहप्रदायिन्याः नानाविधकामक्रोधादिकर्माविद्याया सत्या कृते सा सर्व्वसुखप्रदा तापत्रयहर्त्री परमा प्रीतिरनुभवनीया? अतस्तस्या आत्मज्ञानविलोपिन्या मलिनसत्त्वगुणाया रजस्तमःप्रधानाया अविद्यायाः प्रणाशनार्थमेव तदुपासना करणीयेति सर्व्वेषामपि शास्त्राणां सारमतमिति बोध्यम्। परन्तु सबलदुर्व्वलाद्यधिकारिभेदेन उपासनाया अपि प्रभेद उपदिष्टस्तत्त्वदर्शिभिः। यदि च मनुष्याणां निःश्रेयसार्थं तत्र पन्थानः स्वमतानुसारेण शास्त्रकृद्भिरुपदिष्टास्तथापि आत्मज्ञानमेवाविद्यानाशनायालमिति वेदान्त-भगवद्गीता-पातञ्जल-साङ्ख्यादिशास्त्रोपदेष्टॄणां प्रशस्तमतमित्येव दृश्यते। तस्मात्तु तज्ज्ञानमेव मुक्तेः साक्षात्कारणमित्यत्र नैव कथाञ्चिदपि संशयावसरः। किन्तु नैव योगाभ्यासादृते प्रायेण तज्ज्ञान-

स्योत्पत्तिः। विशेषतः शोकमोहनिमग्नायार्ज्जुनाय स्वयं भगवता वासुदेवेनाप्युपदिष्टम्। यथा, भगवद्गीतायाम्। ६। ४५-४७।

"प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी संशुद्धकिल्बिषः।
अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परां गतिम्॥
तपस्विभ्योऽधिको योगी ज्ञानिभ्योऽपि मतोऽधिकः।
कर्म्मिभ्यश्चाधिको योगी तस्माद्योगी भवार्ज्जुन॥
योगिनामपि सर्व्वेषां मद्गतेनान्तरात्मना।
श्रद्धावान् भजते यो मां स मे युक्ततमो मतः"॥

तथा च श्रीमद्भागवते। ३। २५। १३।
"स्वमातरं देवभूतिं प्रति कपिलोक्तिः। यथा,
"योग आध्यात्मिकः पुंसां मतो निःश्रेयसाय मे।
अत्यन्तोपरतिर्यत्र दुःखस्य च सुखस्य च"॥

योगाश्चापि क्रियाभक्तिज्ञानादिभेदेन बहुधा सन्ति तत्र प्रथमतः क्रियायोग एव तत्वज्ञानप्रेप्सुनाप्यविदुषा संसारासक्तमनसा समाचरणीयः॥ ननु "ज्ञानादृते मुक्तिर्नास्ति"। "तमेव विदित्वातिमृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय"। "विद्ययामृतमश्नुते"। इत्यादौ सति कथं क्रियायोग एवारम्भणीय इत्युपदिश्यते? इति चेत् सत्यम्। किन्तु लोके हि श्रद्धाभक्तितपस्यादिषु सात्त्विकराजसतामसादिप्रकृतिभेदात् तत्रासविद्याविमोहितानां स्वस्वगुणानुसारिणीं प्रवृत्तिं विचार्य्य शोच्यांस्तान् प्रत्यनुकम्पाविद्योत्थाभिमानमोहरागद्वेषादिपरिहरणेन शनैः शनैः सत्त्वशोधनार्थं महात्मभिः शास्त्रकर्तृभिरादौ क्रियायोग एव विहितः। कीदृश्यस्तेषां गुणानुसारिण्यः प्रवृत्तयस्तादृशीभिः प्रवृत्तिभिः समन्वितानां कार्य्यं वा किमिति चेत् अवधार्य्यताम्। यथा, भगवद्गीतायाम्। १७। ३—१३॥

"सत्त्वानुरूपा सर्व्वस्य श्रद्धा भवति भारत!।
श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः॥
यजन्ते सात्त्विका देवान् यक्षरक्षांसि राजसाः।
प्रेतान् भूतगणांश्चान्ये यजन्ते तामसा जनाः॥
अशास्त्रविहितं घोरं तप्यन्ते ये तपो जनाः।
दम्भाहङ्कारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः॥
कर्षयन्तः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः।
माञ्चैवान्तःशरीरस्थं तान् विद्ध्यासुरनिश्चयान्॥
आहारस्त्वपि सर्व्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः।
यज्ञस्तपस्तथा दानं तेषां भेदमिमं शृणु॥
आयुःसत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्द्धनाः। [प्रियाः॥
रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्त्विककट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः।
आहारा राजसस्येष्टा दुःखशोकामयप्रदाः॥
यातयामं गतरसं पूतिपर्य्युषितञ्च यत्।
उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम्॥
अफलाकाङ्क्षिभिर्यज्ञो विधिदिष्टो य इज्यते।
यष्टव्यमेवेति मनः समाधाय स सात्त्विकः॥
अभिसन्धाय तु फलं दम्भार्थमपि चैव यत्।
इज्यते भरतश्रेष्ठ! तं यज्ञं विद्धि राजसम्॥
विधिहीनमसृष्टान्नं मन्त्रहीनमदक्षिणम्।
श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं परिचक्षते"॥

"कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः"। इत्यत्र "अतिशब्दः कट्वादिषु सप्तस्वपि सम्बध्यते। तेन अतिकटुर्निम्बादिः अत्यम्लोऽतिलवणोऽत्युष्णश्च प्रसिद्धः अतितीक्ष्णो मरिचादिः अतिरूक्षः कङ्गुकोद्रवादिः अतिविदाही सर्षपादिः"॥ इति स्वामी। अमेध्यम् अपवित्रम्॥ यष्टव्यं यजनीयमर्च्चनीयमिति यावत्॥ फलमभिसन्धाय उद्दिश्य इज्यते यज्ञः क्रियते इत्यर्थः॥ ब्राह्मणादिभ्यो न सृष्टं दत्तमन्नं यद्वा न निष्पादितमन्नं भक्ष्यभोज्यादिकं यस्मिन् यज्ञे तम्। विधिहीनं शास्त्रोक्तविधिशून्यम्। अदक्षिणं दक्षिणाविरहितमिति॥ नन्वेवं चेत् तर्हि कीदृशोऽयमविदुषानुष्ठेयः क्रियायोगस्तस्य सत्त्वशोधनार्थं इति जिज्ञासाया ब्रूमः॥ यथा, पातञ्जले।

"तपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि क्रियायोगः"॥

तपः शास्त्रान्तरोपदिष्टं चान्द्रायणादि, स्वाध्यायः प्रणवपूर्व्वाणां मन्त्राणां जपः। ईश्वरप्रणिधानं सर्व्वक्रियाणां तस्मिन् परमगुरौ फलनिरपेक्षतया समर्पणम्। एतानि क्रियायोग उच्यते। इति राजमार्त्तण्डवृत्तिः।

यद्यप्यत्र चान्द्रायणादीति तपसोऽर्थो व्याख्यात किन्तु शास्त्रान्तरे मतान्तरमपि दृश्यते तच्च कायिकादिभेदेन त्रिविधम्। यथा, भगवद्गीतायाम्। १७। १४—१६।

"देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्ज्जवम्।
ब्रह्मचर्य्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते॥
अनुद्वेगकरं वाक्यं सत्यं प्रियहितञ्च यत्।
स्वाध्यायाभ्यासनञ्चैव वाङ्मयं तप उच्यते॥
मनःप्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः।
भावसंशुद्धिरित्येतत्तपो मानसमुच्यते"॥

एतेषां तपसामपि त्रिगुणानुसारिप्रकृत्यादिभेदेन तपःकर्म्माण्यपि त्रिविधानि परिकीर्त्तितानि। तत्रैव। १७। १७-१९॥

"श्रद्धया परया तप्तं तपस्तत्त्रिविधं नरैः।
अफलाकाङ्क्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते॥
सत्कारमानपूजार्थं तपो दम्भेन चैव यत्।
क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसं चलमध्रुवम्॥
मूढग्राहेणात्मनो यत् पीड़या क्रियते तपः।
परस्योत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतम्"॥

अपि च अशेषतः कर्म्मणां त्यागः कर्त्तव्यः नित्यादिकं कर्त्तव्यं वेति जातसंशयमर्ज्जुनं प्रति भगवत उपदेशः। यथा, तत्रैव। १८। ३—१०॥

"त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म्म प्राहुर्मनीषिणः।
यज्ञदानतपःकर्म्म न त्याज्यमिति चापरे॥
निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरतसत्तम!।
त्यागो हि पुरुषव्याघ्र! त्रिविधः संप्रकीर्त्तितः॥
यज्ञदानतपःकर्म्म न त्याज्य कार्य्यमेव तत्।
यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम्॥
एतान्यपि तु कर्म्माणि सङ्गं त्यक्त्वा फलानि च।
कर्त्तव्यानीति मे पार्थ! निश्चितं मतमुत्तमम्॥
नियतस्य तु सन्न्यासः कर्म्मणो नोपपद्यते।
मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्त्तितः॥
दुःखमित्येव यत्कर्म्म कायक्लेशभयात्त्यजेत्।
स कृत्वा राजसं त्यागं नैव त्यागफलं लभेत्॥
कार्य्यमित्येव यत्कर्म्म नियतं क्रियतेऽर्ज्जुन!।
सङ्गं त्यक्त्वा फलञ्चैव स त्यागः सात्त्विको मतः॥
न द्वेष्ट्यकुशलं कर्म्म कुशले नानुषज्जते।
त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः"॥

कार्य्यमिति। कार्य्यं कर्त्तव्यं नियतं नित्यमित्यर्थः॥ फलतः न हि देहधारिणामशेषतः कर्म्मणस्त्यागः सम्भवेत् यथा, तत्रैव। १८। ११॥

"न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्म्माण्यशेषतः।
यस्तु कर्म्मफलत्यागी स त्यागीत्यभिधीयते"॥

परं अनिष्टादिफलमत्यागिनामेव न हि सन्न्यासिनां कदाचित् फलसम्बन्धः। तत्रैव। १८। १२॥

"अनिष्टमिष्टं मिश्रञ्च त्रिविधं कर्म्मणः फलम्।
भवत्यत्यागिनां प्रेत्य न तु सन्न्यासिनां क्वचित्"॥

अतः काम्यानां कर्म्मणां परित्यागस्तथा सर्व्वतः फलाभिसन्धानत्यागपूर्व्वस्य ईश्वरार्पणपरस्य वा नित्यादेः कर्म्मणः करणमेव सत्त्वशोधनार्थं प्रशस्यते। यतः सर्व्वत्र सात्त्विकज्ञानस्यैव संसारबन्धनच्छेत्तृत्वं राजसतामसयोस्तु भेदज्ञानत्वात् संकीर्णज्ञानत्वाच्च बन्धमोहकारित्वमेव दृश्यते यथा, तत्रैव। १८। २०-२२॥

"सर्व्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्ष्यते।
अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम्॥
पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान् पृथग्विधान्।
वेत्ति सर्व्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम्॥
यत् तु कृत्स्नवदेकस्मिन् कार्य्ये सक्तमहैतुकम्।
अतत्त्वार्थवदल्पञ्च तत्तामसमुदाहृतम्"॥

सुतरां तेषां गुणभेदेन कर्म्माण्यपि पृथक्त्वेनोक्तानि। यथा, तत्रैव। १८। २३-२५॥

"नियतं सङ्गरहितमरागद्वेषतः कृतम्।
अफलप्रेप्सुना कर्म्म यत्तत्सात्त्विकमुच्यते॥
यत्तु कामेप्सुना कर्म्म साहङ्कारेण वा पुनः।
क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम्॥
अनुबन्धं क्षयं हिंसामनपेक्ष्य च पौरुषम्।
मोहादारभ्यते कर्म्म यत्तत् तामसमुच्यते"॥

कर्त्तारोऽपि त्रिविधाः। तत्रैव। १८। २६-२८॥

"मुक्तसङ्गोऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः।
सिद्ध्यसिद्ध्योर्निर्व्विकारः कर्त्ता सात्त्विक उच्यते॥
रागी कर्म्मफलप्रेप्सुर्लुब्धो हिंसात्मकोऽशुचिः।
हर्षशोकान्वितः कर्त्ता राजसः परिकीर्त्तितः॥
अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैष्कृतिकोऽलसः।
विषादी दीर्घसूत्री च कर्त्ता तामस उच्यते"॥

एवं सति सर्व्वत्र हि विशुद्धसत्त्वगुणस्यैव ब्रह्मसिद्धये कारणत्वं बोध्यते। विशुद्धसत्त्वाश्रयी साधको हि शनैः शनैः भक्त्यात्मकस्य क्रियात्मकादेर्वा योगादेर्निरन्तराभ्यासबलात् आदिपदेनात्र केवलं विद्याबलाद् वेति सूच्यते। निष्कामः सन् सत्त्वोद्रेकेणान्तःकरणस्थानि सर्व्वाणि पापानि सन्दह्य तत्त्वज्ञानं प्राप्नुयात्। ततस्तज्ज्ञानेनात्मसाक्षात्कारं लब्ध्वा जीवन्मुक्तो भवेत्। ततः कैवल्यं प्राप्य नित्यानन्दमयो भवेत्।

अतएव सर्व्वमङ्गलोपायीभूतस्य सत्त्वगुणस्योद्रेकाय दुर्ब्बलाधिकारिभिः प्रथमं निष्कामेणान्तःकरणेन क्रियायोगादिरूपेश्वरोपासना कार्य्येति लक्ष्यते न हि सत्त्वभावेन परमेश्वरोपासनामृते रजस्तमोभावाः केनापि विलापयितुं शक्येरन्। तदभावे नितरां विशुद्धसत्त्वगुणोद्रेकाशा सुदूरपराहतैव। प्रबलरजस्तमोभ्यामस्याभिभूतत्वात्। एवं सति सर्व्वतः सात्त्विकाहारः सात्त्विकानुष्ठानं सात्त्विकाचरणमित्यादिसत्त्वभावाश्रयेण क्रमशः रजस्तमोभावं विलापयन् कैवल्याकाङ्क्षी परमात्मसाक्षात्काराभिलाषी वा साधकः कालेन परमसिद्धिं ध्रुवमाप्नुयादेव। परन्तु दुर्ब्बलाधिकारिणा प्रथमतश्चित्तस्य स्थिरत्वापादनाय काञ्चित् स्वाभीष्टां भागवतीं मूर्त्तिमालम्ब्यैवोपासना कर्त्तव्या अन्यथा तेषां सर्व्वरूपाद्युपाधिपरिवर्जिते निर्व्विकारे निरञ्जने गुणातीतेऽवाङ्मनसगोचरे परब्रह्मणि चित्तधारणा विडम्बनैव। परन्त्वित्यत्र न हि ईश्वरोपासनामुपलक्षीकृत्य कथं पौत्तलिकाडम्बरं प्रतिपादयितुं प्रयतसे इति वाच्यम् महात्मभिर्ब्रह्मविद्भिः पूर्व्वाचार्य्यैर्हि कलुषितचित्तानां दुर्ब्बलाधिकारिणाम् चित्तशुद्धौ प्रथमतश्चित्तस्थैर्य्यसम्पादनाय धारणाध्यानावलम्बनरूपायां प्रतिमायामुपासनायाः कर्त्तव्यतयोपदिष्टत्वात्। अयमर्थः यावत् न सत्त्वोद्रेकेण चित्तशुद्धिर्भवेत् यावन्न स्वहृदये निर्गुणपरमात्मधारणाया समाधिशक्तिर्भवेत् यावन्न तत्कथादिषु दृढा भक्ती रतिश्च भवेत् तावदर्च्चादौ आदिपदेनात्र सूर्य्ये वह्नौ जले अभीष्टमूर्त्तौ वा उपासना कर्त्तव्येत्यर्थः। परमेवं मा मन्यध्व यत् केवलं मृच्छिलादिनिर्म्मितप्रतिमूर्त्तिमाश्रित्यैव यावज्जीवं स्थूलोपासना कर्त्तव्येति॥ "आमलशोधनात् क्रमेण स्वहृदये दृढतरधारणाध्यानप्रभावेन आचित्तसमाधानाच्च"। इति कालनिर्द्देशात्। फलतः आदौ नित्याद्यवश्यकर्म्म करणीयमेव। पुरा कर्म्मणैव हि बहवः सिद्धिं गताः तथा हि भगवद्गीतायाम्। ३। १९-२०॥

"तस्मादसक्तः सततं कार्य्यं कर्म्म समाचर।
असक्तो ह्याचरन् कर्म्म परमाप्नोति पूरुषः॥
कर्म्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः"॥

यदा तु रजस्तमोभावानां निवृत्तौ सत्यां बहुजन्मार्ज्जितसौभाग्यवशात् तस्मिन्नेव ऐकान्तिकी रतिरुत्पद्यते तादृशस्यात्मरतेरात्मतृप्तस्य योगिनः न तदा किञ्चिदपि कर्म्मणा प्रयोजनमस्ति यथा तत्रैव। ३। १७-१८॥

"यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः।
आत्मन्येव च सन्तुष्टस्तस्य कार्य्यं न विद्यते॥
नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन।
न चास्य सर्व्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः"॥

एवं प्राप्तविद्योऽपि साधारणवत् कर्म्माचरेत् चेत् तत्तु केवलं लोकशिक्षार्थमेव न तु तस्य स्वाभीष्टसिद्धये अविद्याकामकर्म्माद्यभावात् सुखदुःखादिद्वन्द्वनिर्म्मुक्तत्वाच्च।

यथा तत्रैव ३। २१, २५ श्लोके।

"यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः।
स यत् प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्त्तते॥
सक्ताः कर्म्मण्यविद्वांसो यथा कुर्व्वन्ति भारत।
कुर्य्याद्विद्वांस्तथाऽसक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहम्"॥

किन्तु यावदस्मिन् त्रिधातुके शोणितशुक्रपरिणामपिण्डे शरीरे कर्त्तृत्वाद्यभिमानवान् तावत् "ब्रह्मज्ञोऽस्मि अलं मे कर्म्मणा" इत्थं मोहात् संसारासक्तोऽतत्त्वज्ञपुरुष कर्त्तव्यं कर्म्म परित्यजति चेत् उभयतो भ्रष्ट एव। तथाहि योगवाशिष्ठे मोक्षप्रकरणे ७४। ४१।

"संसारविषयासक्तो ब्रह्मज्ञोऽस्मीति वादिनः।
कर्म्मब्रह्मोभयभ्रष्टं त्यजेदन्त्यजं यथा"॥

अतएव कर्म्मत्यागे प्रायशो दोषएव न तु क्वचित् विधिर्लक्ष्यते यतो विद्योदये तत्त्वज्ञानी विधिनिषेधसापेक्षो भवितुं नार्हति सर्व्ववासनाकामकर्म्मसम्बविद्याभावात् न हि विधिनिषेधाभ्यां सह विदुषः कोऽपि सम्बन्धः। किन्तु अदूरदर्शिनो मन्दस्य तत्त्वज्ञानोपदेशेन कर्म्मानुष्ठाने बुद्धिभेदो न कर्त्तव्य इत्यादिशति भगवान् वासुदेवः यथा भगवद्गीतायां ३। २६, २९॥

"न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्म्मसङ्गिनाम्।
योजयेत् सर्व्वकर्म्माणि विद्वान् युक्तः समाचरन्"॥
"प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जन्ते गुणकर्म्मसु।
तानकृत्स्नविदो मन्दान् कृत्स्नविन्न विचालयेत्"॥

भवतु अलं बहुना वाग्जालेन। योऽस्य विश्वस्य आकाशवत् सर्व्वदा सर्व्वत्र ओतप्रोतरूपेण अन्तर्बहिर्व्विराजते तस्य सर्व्वव्यापिनः सर्व्वान्तर्य्यामिनः परमपुरुषस्य स्वरूपसाक्षात् यावन्न साधकस्य स्वहृदये धारणाध्यानादिभिः स्थैर्य्यमापद्यते तावदर्च्चादावेवोपासना कार्य्या दुर्ब्बलाधिकारिणामत्र निष्कर्षः॥ तथा हि कुलार्णवतन्त्रे ६ उल्लासे।

"चिन्मयस्याप्रमेयस्य निर्गुणस्याशरीरिणः।
साधकानां हितार्थाय ब्रह्मणो रूपकल्पना॥
अरूपं रूपिणं कृत्वा कर्म्मकाण्डरता नराः।
ब्रह्मज्ञानामृतानन्दपराः मुक्तिनो नराः"॥

किञ्च तत्रैव ९ उल्लासे।

"निर्व्विशेषं परं ब्रह्म साक्षात्कर्त्तुमनीश्वराः।
ये मन्दास्तेऽनुकल्प्यन्ते सविशेषनिरूपणैः"॥

अधिकारिभेदेनालम्बनीयोपास्यदेवस्यापि भेदः प्रदर्शितः। यथा। तत्रैव ९म उल्लासे।

"अग्नौ तिष्ठति विप्राणां हृदि देवो मनीषिणाम्।
प्रतिमास्वल्पबुद्धीनां सर्व्वत्र विदितात्मनाम्"॥

अपि च कति दिनानि यावत् कर्म्माणि कर्त्तव्यानि अर्च्चाद्यधिष्ठानेऽर्च्चनं वा कर्त्तव्यमिति विविक्तया मूढान् प्रत्यनुकम्प्य तदप्युपदिदिशुः पूर्व्वाचार्य्याः। यथा भागवते ११। २०। ९॥

"तावत्कर्म्माणि कुर्व्वीत न निर्व्विद्येत यावता।
मत्कथाश्रवणादौ वा श्रद्धा यावन्न जायते"॥

तथा, तत्रैव ३। २९। २५।

"अर्च्चादावर्च्चयेत्तावदीश्वरं मां स्वकर्म्मकृत्।
यावन्न वेद स्वहृदि सर्व्वभूतेष्ववस्थितम्"॥

ननु निःश्रेयसार्थिनां साधकानां यदि प्रथमतः क्रियायोगएव कर्त्तव्यः तर्हि अलं प्रमाणबहुलविस्तारेण तत्र परम्पराकर्त्तव्यमेव विधीयतामिति चेत् अवधेहि यताभ्यासबलेन सत्त्वे शोधिते सति दुर्ब्बलाधिकार्य्यपि सबलाधिकारित्वं याति। यथा, भागवते ३। २८। १-५।

(श्रीभगवानुवाच। कपिलदेवः।)

"योगस्य लक्षणं वक्ष्ये सबीजस्य नृपात्मजे।
मनो येनैव विधिना प्रसन्नं याति सत्पथम्॥
स्वधर्म्माचरणं शक्त्या विधर्म्माच्च निवर्त्तनम्।
दैवाल्लब्धेन सन्तोष आत्मविच्चरणार्च्चनम्॥
ग्राम्यधर्म्मनिवृत्तिश्च मोक्षधर्म्मरतिस्तथा।
मितमेध्यादनं शश्वद्विविक्तक्षेमसेवनम्॥
अहिंसा सत्यमस्तेयं यावदर्थपरिग्रहः।
ब्रह्मचर्य्यं तपः शौचं स्वाध्यायः पुरुषार्च्चनम्॥
मौनं सदासनजयः स्थैर्य्यं प्राणजयः शनैः।
प्रत्याहारश्चेन्द्रियाणां विषयान्मनसा हृदि"॥

सबीजस्य सकारणस्य योगस्य इत्यर्थः॥ विधर्म्मात् लोकानिष्टकारित्वादिविरुद्धधर्म्मात्॥ दैवाल्लब्धेन प्रारब्धेन॥ आत्मविदिति। आत्मतत्त्वज्ञानिनां चरणार्च्चनम्॥ ग्राम्यधर्म्मेति मोक्षपथं विहाय धर्म्मार्थकामादयः ग्राम्यधर्म्मास्त्वनेनोक्ते अतएव ग्राम्यधर्म्मः स्वर्गिकधर्म्मस्तस्मान्निवृत्तिः॥ मितमेति। मितं अल्पं मेध्यादनं पवित्रद्रव्यभोजनम् विविक्त निर्ज्जनं क्षेमस्य मङ्गलस्य सेवनम्॥ अस्तेयम् अचौर्य्यम्॥ यावदर्थपरिग्रह इति। यावतार्थेन जीवनं तावन्मात्रस्य परिग्रहः॥ ब्रह्मचर्य्यं योषित्सङ्गपरित्यागः॥ स्वाध्याय इति स्वाध्यायः जपाध्ययनादि॥ पुरुषार्च्चनं परमपुरुषस्य उपासनम्॥ मौनमिति मौनं मनः तावचरणं मननशीलत्वं वाचा संयमनं वा॥ आसनजयः स्वस्तिकासनादीनां विजयः॥ स्थैर्य्यं दीर्घकालमवस्थाने शक्तिः॥ प्राणजयः प्राणायामः प्राणनिरोधकरणसामर्थ्यम्॥ प्रत्याहारेति॥ मनसा सह इन्द्रियाणां शब्दस्पर्शादिविषयात् हृदि हृदये प्रत्याहारः प्रत्याकर्षणम्॥

तत्रैव। ३। २८। ८-९॥

"स्वाधिष्ठानामेकदेशे मनसा प्राणधारणम्।
वैकुण्ठलीलाभिध्यानं समाधानं तथात्मनः॥
एतैरन्यैश्च पथिभिर्मनो दुष्टमसत्पथम्।
बुद्ध्या युञ्जीत शनकैर्जितप्राणो ह्यतन्द्रितः॥
शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य विजितासन आसनम्।
तस्मिन् स्वस्तिसमासीनः ऋजुकायः समभ्यसेत्॥
प्राणस्य शोधयेन्मार्गं पूरकुम्भकरेचकैः।
प्रतिकूलेन वा चित्तं यथा स्थिरमचञ्चलम्"॥

स्वाधिष्ठानामिति। मूलाधारादिचक्राणामेकस्मिन् स्थाने मनसा सह प्राणानां धारणम्॥ वैकुण्ठेति। वैकुण्ठस्याकुण्ठितस्य सुखदुःखादिभिरपरामृष्टस्य परमपुरुषस्य लीलाभिध्यानं कृष्णादिव्यापारसमालोचनम्। आत्मनो मनसः समाधानमेकाग्रसाधनम्॥ जितप्राणो निरुद्धप्राणवृत्तिः। अतन्द्रितः निरलसः॥ विजितासनः वशीकृतकरचरणादिसंस्थानविशेषः॥ प्राणस्येति।

प्रतिकूलेन विपर्य्ययक्रमेण वा चित्तं यथा येन प्रकारेण स्थिरमचञ्चलं चाञ्चल्यरहितं स्यात् तथा प्राणमार्गं शोधयेदित्यर्थः ॥ तेन किं स्यादित्यत आह । तत्रैव ३ । २ । १० ॥

"मनोऽचिरात् स्याद्विरजं जितश्वासस्य योगिनः ।
वाय्वग्निभ्यां यथा लोहं ध्मातं त्यजति वै मलम्" ॥

निरुद्धप्राणवृत्तेर्योगिनः मनोऽचिरात् वह्नितापितलोहवत् अविद्याकामकर्म्मजनितमलं विषयसङ्गजनितपापनिचयमित्यर्थः विहाय विरजं निर्म्मलं स्यात् । इदानीं पूर्व्वोपदिष्टप्राणायामादिना केन कार्य्येण किं फलं स्यात् तत्सर्व्वं क्रमेण सुव्यक्तं बोधयति । तत्रैव ३ । २८ । ११-१२ ॥

"प्राणायामैर्दहेद्दोषान् धारणाभिश्च किल्बिषान् ।
प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनानीश्वरान् गुणान् ॥
यदा मनः स्वं विरजं योगेन सुसमाहितम् ।
काष्ठां भगवतो ध्यायेत् स्वनासाग्रावलोकनः" ॥

प्राणायामद्वारा वातपित्तश्लेष्मादिदोषान् धारणया पापानि प्रत्याहारेण इन्द्रियाकर्षणेन विषयसंसर्गान् ध्यानेन अनीश्वरान् शोकमोहाभिमानदम्भक्रोधमात्सर्य्यादिदोषान् दहेदित्यन्वयः । अनेन विधिना यदा मनः स्थिरतां याति तदा युञ्जानो योगी प्रथमं धारणालम्बनस्वरूपां भगवतः काञ्चित् स्वाभीष्टां मूर्त्तिं ध्यायेदित्युपदिदेश भगवान् कपिलदेवः ॥ इदानीं ध्येयमूर्त्तिं विवृणोति । यथा, तत्रैव ३ । २८ । १३—१८ ॥

"प्रसन्नवदनाम्भोजं पद्मगर्भारुणेक्षणम् ।
नीलोत्पलदलश्यामं शङ्खचक्रगदाधरम् ॥
लसत्पङ्कजकिञ्जल्कपीतकौशेयवाससम् ।
श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तुभामुक्तकन्धरम् ॥
मत्तद्विरेफकलया परीतं वनमालया ।
परार्ध्यहारवलयकिरीटाङ्गदनूपुरम् ॥
काञ्चीगुणोल्लसच्छ्रोणिं हृदयाम्भोजविष्टरम् ।
दर्शनीयतमं शान्तम् मनोनयनवर्द्धनम् ॥
अपीच्यदर्शनं शश्वत् सर्व्वलोकनमस्कृतम् ।
सन्तं वयसि कैशोरे भृत्यानुग्रहकातरम् ॥
कीर्तन्यतीर्थयशसं पुण्यश्लोकयशस्करम् ।
ध्यायेद्देवं समग्राङ्गं यावन्न च्यवते मनः ॥
स्थितं व्रजन्तमासीनं शयानं वा गुहाशयम् ।
प्रेक्षणीयेहितं ध्यायेत शुद्धभावेन चेतसा" ॥

ध्येयमूर्त्तेः सकाशात् मनो यावत् विषयान्तरं न याति तावद्ध्यायेदिति भावः । गुहाशयं बुद्धितत्त्वे विराजमानं एवं निरन्तरध्यानेन साधकस्य चित्तं यदा भगवद्रूपे लब्धपदं भवेत् तदा चित्तस्य शनैः शनैः सौक्ष्म्यकरणाय मूर्त्तिं धारयित्वा भगवतश्चरणारविन्दादीन्येकैकाङ्गानि ततः साभरणान्यङ्गानि ततो विलासहासादीनि च क्रमेण यथाविधि ध्यातुमुपदिष्टवान् कपिलः ॥ ततः किमित्याह । एवं चिरं ध्यात्वा योगी बहुजन्मार्जितसौभाग्यवशात् यदि हरौ प्राप्तभावो भक्त्या द्रवद्धृदय आनन्दार्णवे भासमानो भवेत् तर्हि तस्मिन् स्थूले भगवद्रूपे वडिशवत् संलग्नं चित्तं निर्गुणस्य परब्रह्मणः स्वरूपलाभाय तस्मादङ्गादिस्थूलरूपाद्

वियोज्य निरालम्बनं निर्व्विषयं कृत्वा उपरतगुणप्रवाहः सन् ध्यातृध्येयादिज्ञानाभावात् सर्व्वोपाधिपरिवर्ज्जितमेकमेवाद्वितीयमात्मानं पश्यत्येव ॥ यथा तत्रैव ३ । २८ । ३४-३५ ॥

"एवं हरौ भगवति प्रतिलब्धभावो
भक्त्या द्रवद्धृदय उत्पुलकः प्रमोदात् ।
औत्कण्ठ्यवाष्पकलया मुहुरर्द्यमान-
स्तच्चापि चित्तवडिशं शनकैर्वियुङ्क्ते ॥
मुक्ताश्रयं यर्हि हि निर्व्विषयं विरक्तं
निर्व्वाणमृच्छति मनः सहसा यथार्च्चिः ।
आत्मानमत्र पुरुषोऽव्यवधानमेक-
मन्वीक्षते प्रतिनिवृत्तगुणप्रवाहः" ॥

ननु सुचिरं साधनेन लब्धेऽप्यात्मनि किमायातं । किन्तु श्रम एवेति चेत् न यतोऽनेकजन्मसाधनबलात् यदाऽखण्डमात्मानं ईक्षते स योगी सुखदुःखादिकं सर्व्वमहङ्कारनिष्ठं पश्यति तदा देहाद्युपाधिनिर्म्मुक्तो जीवन्मुक्तो भवेत् । यथा तत्रैव ३ । २८ । ३६—३७ ॥

"सोऽप्येतया चरमया मनसो निवृत्त्या
तस्मिन् महिम्न्यवसितः सुखदुःखवाह्ये ।
हेतुत्वमप्यसति कर्त्तरि दुःखयोर्यत्
स्वात्मन् विधत्त उपलब्धपरात्मकाष्ठः ॥
देहञ्च तं न चरमः स्थितमुत्थितं वा
सिद्धो विपश्यति यतोऽध्यगमत् स्वरूपम् ।
दैवादुपेतमथ दैववशादपेतं
वासो यथा परिकृतं मदिरामदान्धः" ॥

जीवन्मुक्तस्य देहाद्युपाधिवर्गस्य निवृत्तौ तत्र मनःसंयोगाभावात् कथं देहादेर्वर्त्तनमिति शङ्कायाम् स्वारम्भकं प्रारब्धबीजमेवेत्यर्थः देहादेः स्थितिकारणमित्याह । तत्रैव ३ । २८ । ३८ ॥

"देहोऽपि दैववशगः खलु कर्म्म यावत्
स्वारम्भकं प्रतिसमीक्षत एव सासुः ।
तं सप्रपञ्चमधिरूढसमाधियोगः
स्वप्नं पुनर्न भजते प्रतिबुद्धवस्तुः" ॥

ननु यदि परब्रह्मणानायासात् साक्षात्कारात्मकमेव चरमं देहं मन्यसे तर्हि विद्यैव सुगमोपायः श्रूयते तस्मिन् सति कथं वृथा कर्म्माडम्बरे प्रवर्त्तयसे इति चेत् न कर्म्मविद्ययोरधिकारिभेदात् आदावीश्वरार्पितकर्म्मणा निष्कामकर्म्मणा वा चित्तशुद्धिं विना कुतो विद्यायामधिकारः । इत्यत्राधिकारिभेदमुद्दिश्य ज्ञानकर्म्मणोः पृथक्कं प्रदर्श्यापि तत्त्वज्ञानमुपदिशन्तं भगवन्तं वासुदेवं पृष्टवान् जातसंशयोऽर्ज्जुनः । यथा गीतायां ३ । १-२ ।

"ज्यायसी चेत् कर्म्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्द्दन ।
तत्किं कर्म्मणि घोरे मां नियोजयसि केशव ॥
व्यामिश्रेणेव वाक्येन बुद्धिं मोहयसीव मे ।
तदेकं वद निश्चित्य येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम्" ॥

हे जनार्द्दन ! चेद्यदि ते कर्म्मणः सकाशात् बुद्धिर्बोधः ज्ञानमिति यावत् ज्यायसी गरीयसी मता तर्हि कथं मां घोरे कर्म्मणि नियोजयसीत्यन्वयः । व्यामिश्रेण ज्ञानकर्म्मणोर्मिश्रीभूतेन वाक्येन कथं मे बुद्धिं मोहयसीव । इत्येवं विवि-

ग्मोरर्ज्जुनस्य संशयं निराकुर्व्वन्नाह भगवान् वासुदेवः । तत्रैव ३ । ३-४ ॥

"लोकेऽस्मिन् द्विविधा निष्ठा पुरा प्रोक्ता मयानघ ।
ज्ञानयोगेन साङ्ख्यानां कर्म्मयोगेन योगिनाम् ॥
न कर्म्मणामनारम्भान्नैष्कर्म्म्यं पुरुषोऽश्नुते ।
न च सन्न्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति" ॥

"अतः सम्यक्चित्तशुद्ध्यर्थं ज्ञानोत्पत्तिपर्य्यन्तं वर्णाश्रमोचितानि कर्म्माणि कर्त्तव्यानि अन्यथा चित्तशुद्ध्यभावेन ज्ञानानुत्पत्तेरित्याह न कर्म्मणामिति । कर्म्मणां अनारम्भात् अननुष्ठानात् नैष्कर्म्म्यं ज्ञानं नाश्नुते न प्राप्नोति । ननु "एतमेव प्रव्राजिनो लोकमिच्छन्तः प्रव्रजन्ति" इति श्रुत्या संन्यासस्य मोक्षाङ्गत्वं तर्हि संन्यासादेव मोक्षो भविष्यति किं कर्म्मभिरित्याशङ्क्योक्तं न चेति । न च चित्तशुद्धिं विना कृतात् संन्यसनादेव ज्ञानशून्यात् सिद्धिं मोक्षं समधिगच्छति प्राप्नोति इति तट्टीकाकृत् पूज्यपादश्रीधरस्वामी ।

ननु कामं ईश्वरार्पितेन निष्कामकर्म्मणा चित्तशुद्धिः प्रजायते ततो ज्ञानं लब्ध्वा मोक्षमाप्नुयात् किन्तु भक्तिबलेनापि सत्त्वं संशोध्याचिरादेवाविद्याबन्धनात् मुक्तो भवेदित्यपि बहुषु शास्त्रेषु दृश्यते । सर्व्वेभ्यो हि भक्तिमाहात्म्यस्याधिक्यं प्रदर्शितं महात्मभिरतो बहुप्रयाससाध्यं कर्म्माडम्बरं विहाय भक्तिपथाश्रयणमेव गरीयान्निश्रेयसार्थमिति चेन्न तदप्यधिकारिभेदेनोक्तत्वात् अर्च्चादावर्च्चनादिक्रियायोगसाध्यत्वाच्च । किञ्च पुरुषाणां निश्रेयसाय शास्त्रविहितमार्गत्रयं मुक्ता नह्यपरः पन्थाः क्वापि दृश्यते श्रूयते वा । तथाहि श्रीमद्भागवते ११ । २० । ६-८ । तत्त्वजिज्ञासुमुद्धवं प्रतियथोक्तवान् भगवान् वासुदेवः ।

"योगास्त्रयो मया प्रोक्ता नृणां श्रेयोविधित्सया ।
ज्ञानं कर्म्म च भक्तिश्च नोपायोऽन्योऽस्ति कुत्रचित् ॥
निर्व्विण्णानां ज्ञानयोगो न्यासिनामिह कर्म्मसु ।
तेष्वनिर्व्विण्णचित्तानां कर्म्मयोगस्तु कामिनाम् ॥
यदृच्छया मत्कथादौ जातश्रद्धस्तु यः पुमान् ।
न निर्व्विण्णो नातिसक्तो भक्तियोगोऽस्य सिद्धिदः" ॥

यदृच्छया दैवगत्या । न निर्व्विण्णो न प्राप्तनिर्व्वेदः ।

अतः सर्व्वत्रैव भिन्नभिन्नाधिकारमपेक्ष्य ज्ञानकर्म्मभक्तियोगादयो विहिताः । यथा तत्रैव ११ । २० अध्याये २६ ॥

"स्वे स्वेऽधिकारे या निष्ठा सगुणः परिकीर्त्तित ।
कर्म्मणां जात्यशुद्धानां अनेन नियमः कृतः" ॥

यथा तत्त्वज्ञानार्थी निकृष्टसात्त्विककर्त्ता प्रथमतः केवलं अविद्याकर्म्मनिर्हरणादीनुद्दिश्य निष्कामकर्म्मानुष्ठानमाचरति न जातु द्विक्तविशुद्धसत्त्वोऽधिरूढयोगो योगीव सहसा भेदबुद्ध्यादिकं परिहातुमर्हति तथा प्रथमं सगुणभक्तियोगाश्रयिणोऽपि न हि युगपत् भगवत्स्वरूपतत्त्वज्ञा निर्गुणभक्ता इव भगवत्प्रतिमाद्यर्च्चनादिक्रियायोगं परित्यक्तुं समर्था भवेयुः किन्तु तादृशेन सगुणभक्तियोगावलम्बिना दुर्ब्बलाधिकारिणा भगवत्प्रतिमापूजादिकर्म्मयोग एव कर्त्तव्यः इत्येतद्विहित

शास्त्रयुक्तिः।

अथ यथाशास्त्रं निकृष्टसात्त्विककर्त्तृभेदबुद्धिं प्रदर्श्य दुर्ब्बलाधिकारिणो भक्तियोगावलम्बिनः कर्त्तव्यमपि प्रदर्शयामः। यथा भागवते ३।२९।१०।
"कर्म्मनिर्हारमुद्दिश्य परस्मिन् वा तदर्पणम्।
यजेद्यष्टव्यमिति वा पृथग्भावः स सात्त्विकः"॥

दुर्ब्बलभक्तियोगाधिकारिकर्त्तव्यता च तत्रैव। ११।११।३४-४२।
"मल्लिङ्गमद्भक्तजनदर्शनस्पर्शनार्च्चनम्।
परिचर्य्या स्तुतिः प्रह्वगुणकर्म्मानुकीर्त्तनम्॥
मत्कथाश्रवणे श्रद्धा मदनुध्यानमुद्धव।
सर्व्वलाभोपहरणं दास्येनात्मनिवेदनम्॥
मज्जन्मकर्म्मकथनं मम पर्व्वानुमोदनम्।
गीत-ताण्डव-वादित्र-गोष्ठीभिर्मद्गृहोत्सवः॥
यात्रा बलिविधानञ्च सर्व्ववार्षिकपर्व्वसु।
वैदिकी तान्त्रिकी दीक्षा मदीयव्रतधारणम्॥
ममार्च्चास्थापने श्रद्धा स्वतः संहत्य चोद्यमः।
उद्यानोपवनाक्रीड़पुरमन्दिरकर्म्मणि॥
संमार्ज्जनोपलेपाभ्यां सेकमण्डलवर्त्तनैः।
गृहशुश्रूषणं मह्यं दासवद्यदमायया॥
अमानित्वमदम्भित्वं कृतस्यापरिकीर्त्तनम्।
अपि दीपावलोकं मे नोपयुञ्ज्यान्निवेदितम्॥
यद्यदिष्टतमं लोके यच्चातिप्रियमात्मनः।
तत्तन्निवेदितं मह्यं तदानन्त्याय कल्पते॥
सूर्य्योऽग्निर्ब्राह्मणो गावो वैष्णवः खं मरुज्जलम्।
भूरात्मा सर्व्वभूतानि भद्र पूजापदानि च"॥
हे भद्र! एतानि मम पूजास्थानानि। अधुना कस्मिन् स्थले केन यजेत इत्याह तत्रैव ११।११।४३-४५।
"सूर्य्ये तु विद्यया त्रय्या हविषाग्नौ यजेत माम्।
आतिथ्येन तु विप्राग्र्ये गोष्वङ्ग यवसादिना॥
वैष्णवे बन्धुसत्कृत्या हृदि खे ध्याननिष्ठया।
वायौ मुख्यधिया तोये द्रव्यैस्तोयपुरस्कृतैः॥
स्थण्डिले मन्त्रहृदयैर्भोगैरात्मानमात्मनि।
क्षेत्रज्ञं सर्व्वभूतेषु समत्वेन यजेत माम्"॥

हृदि खे हृदयाकाशे॥ मुख्यधिया प्राणदृष्ट्या॥ जले जलाञ्जलिप्रदानरूपतर्पणपूर्व्वकैर्द्रव्यैः॥ स्थण्डिले भूमौ मन्त्रन्यासैः॥ भोगैरिति। देहे भोगैरात्मानं एतैरन्नादिभिर्देहस्थपरमात्मानं यजेऽहं त्वविद्याकर्म्मजनितं देहं बिभर्म्मीति चिन्तयेत्॥ क्षेत्रज्ञमिति। सर्व्वभूतेषु क्षेत्रज्ञरूपेणावस्थितं कूटस्थब्रह्मचैतन्यस्वरूपं मां समत्वेन यजेत॥ *॥ एतेषु स्थानेषु तव कीदृग्रूपं ध्येयमित्यपेक्षयाह तत्रैव ११।११।४६-४७।
"धिष्ण्येष्वित्येषु मद्रूपं शङ्खचक्रगदाम्बुजैः।
युक्तं चतुर्भुजं शान्तं ध्यायन्नर्च्चेत् समाहितः॥
इष्टापूर्त्तेन मामेवं यो यजेत समाहितः।
लभते मयि सद्भक्तिं मत्स्मृतिः साधुसेवया"॥
यदा "मल्लिङ्गमद्भक्तजनदर्शनस्पर्शनार्च्चनम्" इत्यारभ्य "लभते मयि सद्भक्तिम्" इत्यन्तैस्त्रयोदशश्लोकैर्धारणाध्यानायनभूतप्रतिमाद्याश्रयिण्या भक्तियोगोपयोगिक्रिययैव सद्भक्तिलाभः प्रदर्शयामास स्वयं भगवान्। अतएव तदा दुर्ब्बलाधिकारिणां भक्तियोगाश्रयिणामपि प्रथमं क्रियायोग एव कर्त्तव्यः इति बोध्यतेऽन्यथा चित्तशुद्ध्यभावात् ज्ञानं न लभेत इति तात्पर्य्यार्थः॥

ननु मा भूत्तत्त्वज्ञानं किन्तु शास्त्रविहितक्रियायोगशून्यया भक्त्या क्रमेण निर्गुणाया भक्तेरुदयेनैव चरितार्थतेति चेन्न तयोस्तत्त्वज्ञाननिर्गुणभक्तियोर्लक्षणे नैक्यदर्शनात् उभयोरेवात्मसाक्षात्काररूपचरमफलत्वेनोक्तत्वाच्च यथा श्रीमद्भागवते ३।२९।११-१२।
"मद्गुणश्रुतिमात्रेण मयि सर्व्वगुहाशये।
मनोगतिरविच्छिन्ना यथा गङ्गाम्भसोऽम्बुधौ॥
लक्षणं भक्तियोगस्य निर्गुणस्य ह्युदाहृतम्।
अहैतुक्यव्यवहिता या भक्तिः पुरुषोत्तमे"॥
ईदृग्भक्तिर्यदि बहुजन्मार्जितसुकृतिवशात् कस्यापि कथञ्चिदुत्पद्येत तर्हि सालोक्यादिमुक्तिं साधकान्तरैः प्रार्थनीयां भगवता स्वयं दीयमानामपि तादृग्भक्तो नेच्छतीति तन्निस्पृहतां दर्शयन्नाह तत्रैव ३।२९।१३।
"सालोक्यसार्ष्टिसामीप्यसारूप्यैकत्वमप्युत।
दीयमानं न गृह्णन्ति विना मत्सेवनं जनाः"॥
अपि च तत्त्वज्ञानिनो निर्गुणभक्तस्य च तयोः शब्दतएव भेदः न तु लक्षणतः यत उभावेव लक्षणादिना सर्व्वत्र एकरूपौ एकनिष्ठाभावापन्नौ लक्ष्येते। यथा भागवते ११।११।२९-३३। भगवद्भक्तलक्षणमुद्दिश्योद्धवं प्रति भगवान्।
"कृपालुरकृतद्रोहस्तितिक्षुः सर्व्वदेहिनाम्।
सत्यसारोऽनवद्यात्मा समः सर्व्वोपकारकः॥
कामैरहतधीर्दान्तो मृदुः शुचिरकिञ्चनः।
अनीहो मितभुक् शान्तः स्थिरो मच्छरणो मुनिः॥
अप्रमत्तो गभीरात्मा धृतिमान् जितषड्गुणः।
अमानी मानदः कल्यो मैत्रः कारुणिकः कविः"॥
कविः कान्तदर्शी सर्व्वज्ञ इत्यर्थः।
"आज्ञायैवं गुणान् दोषान् मयादिष्टानपि स्वकान्।
धर्म्मान् सन्त्यज्य यः सर्व्वान् मां भजेत स सत्तमः॥
ज्ञात्वाज्ञात्वाथ ये वै मां यावान् यश्चास्मि यादृशः।
भजन्त्यनन्यभावेन ते मे भक्ततमा मताः"॥
तथा, ज्ञानिनोऽपि लक्षणं प्रदर्शयामास। यथा, तत्रैव ११।११।१२-१७।
"न तथा बध्यते विद्वांस्तत्र तत्रादयन् गुणान्।
प्रकृतिस्थोऽप्यसंसक्तो यथा खं सवितानिलः॥
वैशारद्येक्षयाऽसङ्गशितया छिन्नसंशयः।
प्रतिबुद्ध इव स्वप्नान्नानात्वाद्विनिवर्त्तते"॥
यस्य स्युर्वीतसङ्कल्पाः प्राणेन्द्रियमनोधियाम्।
वृत्तयः स विनिर्म्मुक्तो देहस्थोऽपि हि तद्गुणैः॥
यस्यात्मा हिंस्यते हिंस्रैर्येन किञ्चिद्यदृच्छया।
अर्च्च्यते वा क्वचित्तत्र न व्यतिक्रियते बुधः॥
न स्तुवीत न निन्देत कुर्व्वतः साध्वसाधु वा।
वदतो गुणदोषाभ्यां वर्ज्जितः समदृङ्मुनिः॥
न कुर्य्यान्न वदेत् किञ्चिन्न ध्यायेत् साध्वसाधु वा।
आत्मारामोऽनया वृत्त्या विचरेज्जड़वन्मुनिः"॥

ननु भक्तिज्ञानयोश्चरमफलकत्वेऽपि भक्तेः समधिकप्रशंसादर्शनात् भक्तिरेव गरीयसीति चेत् न भक्तिवत् ज्ञानस्यापि प्रशंसादर्शनात् आत्मसाक्षात्कृतौ साक्षात्कारणत्वाच्च। यथा श्रीमद्भागवते ११।१९।१—५॥

श्रीभगवानुवाच।

"यो विद्याश्रुतसम्पन्न आत्मवान्नानुमानिकः।
मायामात्रमिदं ज्ञात्वा ज्ञानं च मयि संन्यसेत्॥
ज्ञानिनस्त्वहमेवेष्टः स्वार्थो हेतुश्च सम्मतः।
स्वर्गश्चाप्यपवर्गश्च नान्योऽर्थो मदृते प्रियः॥
ज्ञानविज्ञानसंसिद्धाः पदं श्रेष्ठं विदुर्मम।
ज्ञानी प्रियतमोऽतो मे ज्ञानेनासौ बिभर्त्ति माम्॥
तपस्तीर्थं जपो दानं पवित्राणीतराणि च।
नालं कुर्व्वन्ति तां सिद्धिं या ज्ञानकलया कृता॥
तस्माज्ज्ञानेन सहितं ज्ञात्वा स्वात्मानमुद्धव।
ज्ञानविज्ञानसम्पन्नो भज मां भक्तिभावितः"॥
किञ्च भगवद्गीतायां ४।३३-३९।
"श्रेयान् द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परन्तप।
सर्व्वं कर्म्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यते॥
तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया।
उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः॥
यज्ज्ञात्वा न पुनर्म्मोहमेवं यास्यसि पाण्डव।
येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि॥
अपि चेदसि पापेभ्यः सर्व्वेभ्यः पापकृत्तमः।
सर्व्वं ज्ञानप्लवेनैव वृजिनं सन्तरिष्यसि॥
यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात् कुरुतेऽर्ज्जुन।
ज्ञानाग्निः सर्व्वकर्म्माणि भस्मसात् कुरुते तथा॥
न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते।
तत् स्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विन्दति॥
श्रद्धावान् लभते ज्ञानं तत्परः संयतेन्द्रियः।
ज्ञानं लब्ध्वा परां शान्तिमचिरेणाधिगच्छति"॥

अतएव निर्गुणभक्तिज्ञानयोर्न किञ्चिदप्यन्तरं मन्यन्ते तत्त्वदृशः स्वरूपतश्चरमफलतश्चैकात्मत्वात् अतद्दर्शिनोऽज्ञा एवाविद्यामोहितत्वात् भिन्नदृशो भवन्ति॥ एवं भक्तियोगमुपदिश्य तदुपसंहारे ज्ञानविज्ञानसम्पन्ना भक्तिरेव ब्रह्माश्रयस्य सम्यक् हितसाधनानीति प्रदर्शितवानुद्धवं भगवान्॥ यथा भागवते ११।१८।४५-४६।
"मय्युद्धवानपायिन्या सर्व्वलोकमहेश्वरम्।
सर्व्वोत्पत्त्यप्ययं ब्रह्म कारणं मोपयाति सः॥
इति स्वधर्म्मनिर्णिक्तसत्त्वो निर्ज्ञातमद्गतिः।
ज्ञानविज्ञानसम्पन्नो न चिरात् समुपैति मां"।

निष्कामेनानुष्ठितभक्तिरेव शनैः शनैः सान्द्रत्वेन निर्गुणतां गच्छन्ती सती परमप्रेमानन्दरूपेण परिणमेत् सुतरां तदा स्वयं सान्द्रानन्दमयं तज्ज्ञानं प्रकाशते। तयोर्हि तत्स्वरूपत्वात् न क्वापि निर्गुणभक्तिज्ञानयोर्गरीयोभेदः श्रूयते। यथा छान्दोग्ये "सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म। आनन्दरूपममृतं यद्विभाति शान्तं शिवमद्वैतम्"। इति ज्ञानानन्दयोरेकस्वरूपत्वात् अतएव क्वचित् केनापि न पूर्णानन्दत्वेन परिणताया निर्गुणस्वरूपाया भक्तेर्ज्ञानेन सह किमपि भेदो दर्शयितुं शक्यते

स्वरूपतस्तयोरैकात्म्यात्। परन्तु तत्त्वज्ञानोत्पादनक्षमा भक्तिरेवानुष्ठेया न तु संसारबन्धनकारिणी नश्वरफलदात्री अन्धभक्तिवत् सकामा भक्तिरेवानुमोदनीया तत्त्वदर्शिभिरिति बोध्यम् ॥ यथा भागवते १।२।७।

"वासुदेवे भगवति भक्तियोगः प्रयोजितः।
जनयत्याशु वैराग्यं ज्ञानञ्च यदहैतुकम्" ॥

विशेषतः प्रह्लादध्रुवयोरिव नित्यानित्यवस्तुवाप्तिदर्शनात्। असुरकुलजातोऽपि प्रह्लादः निष्कामभक्तियोगमाचरन् तत्प्रभावेन प्रतप्तः पितृप्रयुक्ता बाधामतिक्रम्यात्मप्रसादलब्धं विमलानन्दस्वरूपं जीवन्मुक्तत्वं ततो निर्व्वाणमप्यवाप्तवान्। ध्रुवः पुनः स्वायम्भुवमनुवंशजातोऽपि विमातृवचनादीर्ष्यापरवशः सन् परमतत्त्वज्ञाद्देवर्षिनारदादप्युपदेशं लब्ध्वा अन्तःकामबीजं परिपुष्णन् कठोरतपसापि सकामभक्तियोगमनुष्ठाय कल्पस्थायिनं ध्रुवाख्यलोकं लब्धवान् ततः गृहप्रत्यागमनकाले सहसा जातनिर्व्वेद आत्मधिक्कारेण मुहुरन्वशोचत् ॥ इदानीं प्रदर्शयामो यथाक्रमं तयोः राजपुत्रयोः सकामनिष्कामभक्तियोगानुष्ठाननित्यानित्यफलम् ॥

यथा, श्रीमद्भागवते। ४।९।२७-३५॥

"सोऽपि सङ्कल्पजं विष्णोः पादसेवोपसादितम्।
प्राप्य सङ्कल्पनिर्व्वाणं नातिप्रीतोऽभ्यगात् पुरम् ॥

विदुर उवाच।

सुदुर्लभं यः परमं पदं हरे-
र्मायाविनस्तच्चरणार्च्चनार्ज्जितम्।
लब्ध्वाऽप्यसिद्धार्थमिवैकजन्मना
कथं स्वमात्मानममन्यतार्थवित् ॥

मैत्रेय उवाच।

मातुः सपत्न्या वाग्बाणैर्हृदि विद्धस्तु तान् स्मरन्।
नैच्छन्मुक्तिपतेर्मुक्तिं तस्मात् तापमुपेयिवान् ॥

ध्रुव उवाच।

समाधिना नैकभवेन यत् पदं
विदुः सनन्दादय ऊर्द्ध्वरेतसः।
मासैरहं षड्भिरमुष्य पादयो-
श्छायामुपेत्यापगतः पृथङ्मतिः ॥

अहो बत ममानात्म्यं मन्दभाग्यस्य पश्यत।
भवच्छिदः पादमूलं गत्वा याचे यदन्तवत् ॥
मतिर्विदूषिता देवैः पतद्भिरसहिष्णुभिः।
यो नारदवचस्तथ्यं नाग्राहिषमसत्तमः ॥
दैवीं मायामुपाश्रित्य प्रसुप्त इव भिन्नदृक्।
तप्ये द्वितीयेऽप्यसति भ्रातृभ्रातृव्यहृद्रुजा ॥
मयैतत् प्रार्थितं व्यर्थं चिकित्सेव गतायुषि।
प्रसाद्य जगदात्मानं तपसा दुष्प्रसादनम् ॥
भवच्छिदमयाचेऽहं भवं भाग्यविवर्जितः।
स्वाराज्यं यच्छतो मौढ्यान्मानो मे भिक्षितो बत ॥
ईश्वरात् क्षीणपुण्येन फलीकारानिवाधनः"।

भगवता नृसिंहदेवेन प्रलोभ्यमानोऽपि प्रह्लादः निष्कामभक्तिज्ञानप्रभावेन किमपि नैच्छदिति धर्म्मनन्दनमजातशत्रुं युधिष्ठिरं श्रावयामास देवर्षिर्नारदः। यथा, भागवते। ७।९।५२-५५॥

"एतावद्वर्णितगुणो भक्त्या भक्तेन निर्गुणः।
प्रह्लादं प्रणतं प्रीतो यतमन्युरभाषत ॥

श्रीभगवानुवाच।

प्रह्लाद भद्र भद्रं ते प्रीतोऽहं तेऽसुरोत्तम।
वरं वृणीष्वाभिमतं कामपूरोऽस्म्यहं नृणाम् ॥
मामप्रीणत आयुष्मन् दर्शनं दुर्लभं हि मे।
दृष्ट्वा मां न पुनर्जन्तुरात्मानं तप्तुमर्हति ॥
प्रीणन्ति ह्यथ मां धीराः सर्व्वभावेन साधवः।
श्रेयस्कामा महाभागाः सर्व्वासामाशिषां पतिम् ॥
एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वरैर्लोकप्रलोभनैः।
एकान्तित्वाद् भगवति नैच्छत्तानसुरोत्तमः" ॥

तत्रैव ७।१०।१—५।

नारद उवाच ॥

"भक्तियोगस्य तत् सर्व्वमन्तरायतयार्भकः।
मन्यमानो हृषीकेशं स्मयमान उवाच ह ॥
मा मां प्रलोभयोत्पत्त्यासक्तं कामेषु तैर्वरैः।
तत्सङ्गभीतो निर्व्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः ॥
भृत्यलक्षणजिज्ञासुर्भक्तं कामेष्वचोदयत्।
भगवन् संसारबीजेषु हृदयग्रन्थिषु प्रभो!।
नान्यथा तेऽखिलगुरो! घटेत करुणात्मनः ॥
यस्त आशिष आशास्ते न स भृत्यः स वै वणिक्।
आशासानो न वै भृत्यः स्वामिन्याशिष आत्मनः ॥
अहं त्वकामस्त्वद्भक्तस्त्वं च स्वाम्यनपाश्रयः।
नान्यथेहावयोरर्थो राजसेवकयोरिव" ॥

अस्तु तस्य निस्पृहत्वादि किन्तु तत्त्वज्ञानं नासीदिति चेत् न यतः उपरिष्टादेव तत्त्वज्ञानमूलाया निर्गुणाया भक्तेर्लक्षणं प्रदर्शितं। यथा, भागवते ७।५।१३॥ हिरण्यकशिपुं प्रति प्रह्लादोक्तिः।

"स एष आत्मा स्वपरेत्यबुद्धिभि-
र्दुरत्ययानुक्रमणो निरूप्यते।
मुह्यन्ति यद्वर्त्मनि वेदवादिनो
ब्रह्मादयो ह्येष भिनत्ति मे मतिम्" ॥

किञ्च तत्रैव ३१।

"न ते विदुः स्वार्थगतिं हि विष्णुं
दुराशया ये बहिरर्थमानिनः।
अन्धा यथान्धैरुपनीयमाना
वाचीशतन्त्र्यामुरुदाम्नि बद्धाः" ॥

स्वार्थगतिमिति। स्वस्मिन् एवार्थो येषां ते स्वार्थास्तत्त्वज्ञानिनस्तेषां गतिर्ज्ञानस्वरूपस्तं। बहिरर्थमानिनः इति। बहिर्बाह्यवस्तुषु अर्थो येषां तान् गुरून् इति मन्यन्ते ये इति॥ ननु क्वचि दर्च्चादिनिन्दापि लक्ष्यते यदा तदा तदुपासनं निष्फलमिति चेन्न। यतः सर्व्वतः साधुसङ्गलाभस्योत्कर्षः इति प्रदर्शयन् विशेषतः सर्व्वाभ्य उपासाभ्यः हृदेश आत्मध्यानमेव गरीय इत्येवोपदिदिशुः महान्तः शास्त्रकृतः। अन्यथा "मदर्च्चास्थापने श्रद्धा" "अर्च्चायामर्च्चयेत्तावत्" "यावन्न मे वाधारतिः" इत्यादि वचनानां निष्फलत्वं स्यात्। दर्शितञ्च यथासम्भवमुपासनाया दुर्ब्बलाधिकारिणां यत् यत् कर्त्तव्यं इदानीं सबलाधिकारिणा करणीयं यत्प्रकृतपथं तदेव दर्शयामः समासेनेति। यथा, वृहदारण्यकश्रुतौ॥

"आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यश्च"। अर्थात् आत्मैव साक्षात् कर्त्तव्यः साक्षात्कारे उपायमाह श्रवणं मननं निदिध्यासनञ्च किन्तत् श्रवणादि इति जिज्ञासायां क्रमः। यथा। "श्रवणं नाम षड्विधलिङ्गैरशेषवेदान्तानामद्वितीये वस्तुनि तात्पर्य्यावधारणम्। लिङ्गानि तु। उपक्रमोपसंहाराभ्यासाऽपूर्ब्बताफलार्थवादोपपत्त्याख्यानि। तत्र प्रकरणप्रतिपाद्यस्यार्थस्य तदाद्यन्तयोरुपादानं उपक्रमोपसंहारौ। यथा, छान्दोग्ये षष्ठप्रपाठके प्रकरणप्रतिपाद्यस्याद्वितीयवस्तुनः एकमेवाद्वितीयमित्यादौ "ऐतदात्म्यमिदं सर्व्वम्"। इत्यन्ते च प्रतिपादनम् ॥

प्रकरणप्रतिपाद्यस्य वस्तुनः तन्मध्ये पौनःपुन्येन प्रतिपादनं अभ्यासः। यथा, तत्रैवाद्वितीयवस्तुनो मध्ये "तत्त्वमसीति" नवकृत्वः प्रतिपादनम्॥ प्रकरणप्रतिपाद्यस्य वस्तुनः प्रमाणान्तरेणाविषयीकरणं अपूर्ब्बत्वम्। यथा तत्रैवाद्वितीयवस्तुनः तन्त्वौपनिषदं पुरुषं पृच्छामीत्यादिना उपनिषन्मात्रवेद्यत्वप्रतिपादनात्। मानान्तराविषयीकरणं फलन्तु प्रकरणप्रतिपाद्यस्यात्मज्ञानस्य तदनुष्ठानस्य वा तत्र तत्र श्रूयमाणं प्रयोजनं यथा तत्रैव "आचार्य्यवान् पुरुषो वेद तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्ष्ये अथ सम्पत्स्ये"। इत्यद्वितीयवस्तुज्ञानस्य तत्प्राप्तिप्रयोजनं श्रूयते। प्रकरणप्रतिपाद्यस्य तत्र तत्र प्रशंसनं अर्थवादः। यथा, तत्रैव उततमादेशमप्राक्ष्यो येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञातमित्यद्वितीयवस्तुप्रशंसनम्।

प्रकरणप्रतिपाद्यार्थसाधने तत्र तत्र श्रूयमाणा युक्तिः उपपत्तिः"। यथा, तत्र "सौम्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्व्वं मृण्मयं विज्ञातं स्यात् वाचारम्भणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम्"। इत्यादावद्वितीयवस्तुसाधने विकारस्य वाचारम्भणमात्रत्वे युक्तिः श्रूयते"। मननन्तु। "श्रुतस्याद्वितीयवस्तुनो वेदान्तार्थानुगुणयुक्तिभिरनवरतमनुचिन्तनम्"। "विजातीयदेहादिप्रत्ययरहिताऽद्वितीयवस्तुसजातीयप्रत्ययप्रवाहः निदिध्यासनम्" ॥ इति वेदान्तशास्त्रेषु ॥

समाधिस्तु द्विविधः। सविकल्पको निर्व्विकल्पकश्चेति। तत्र सविकल्पको नाम ज्ञातृज्ञानादिविकल्पलयानपेक्षयाऽद्वितीयवस्तुनि तदाकाराकारितायाश्चित्तवृत्तेरवस्थानम्। तदा मृण्मयगजादिभानेऽपि मृद्भानवत् द्वैतभानेऽप्यद्वैतं वस्तु भासते ॥

निर्व्विकल्पकस्तु ज्ञातृज्ञानादिभेदलयापेक्षयाऽद्वितीयवस्तुनि तदाकाराकारिताया बुद्धिवृत्तेरतितरामेकीभावेनावस्थानम्। तदा तु जलाकाराकारितलवणानवभासेनाद्वितीयवस्तुमात्रमेवावभासते ॥ इति वेदान्ते उपदिष्टं पूर्व्वर्षिभिः ॥

अतो ज्ञानलक्षणानि भगवद्गीतायां।१३।७-११॥

"अमानित्वमदम्भित्वमहिंसा क्षान्तिरार्जवम्।
आचार्य्योपासनं शौचं स्थैर्य्यमात्मविनिग्रहः ॥

इन्द्रियार्थेषु वैराग्यमनहङ्कार एव च ।
जन्म-मृत्यु-जरा-व्याधि-दुःख-दोषानुदर्शनम् ॥
असक्तिरनभिष्वङ्गः पुत्त्रदारगृहादिषु ।
नित्यञ्च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥
मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी ।
विविक्तदेशसेवित्वमरतिर्जनसंसदि ॥
अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ।
एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानं यदतोऽन्यथा" ॥
अतो ज्ञेयं वस्तु तत्रैवाध्याये । १२-१७ ॥
"ज्ञेयं यत्तत् प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते ।
अनादिमत् परं ब्रह्म न सत्तन्नासदुच्यते ॥
सर्व्वतःपाणिपादन्तत् सर्व्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ।
सर्व्वतःश्रुतिमल्लोके सर्व्वमावृत्य तिष्ठति ॥
सर्व्वेन्द्रियगुणाभासं सर्व्वेन्द्रियविवर्ज्जितम् ।
असक्तं सर्व्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च ॥
वहिरन्तश्च भूतानामचरं चरमेव च ।
सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चान्तिके च तत् ॥
अविभक्तञ्च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितम् ।
भूतभर्त्तृ च तज्ज्ञेयं ग्रसिष्णु प्रभविष्णु च ॥
ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ।
ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्व्वस्य विष्ठितम्" ॥
तथा च श्वेताश्वतरश्रुतौ आत्मज्ञानेनैव मुक्ति-
रिति स्फुटं दर्शयामास । यथा,—
"सर्व्वेन्द्रियगुणाभासं सर्व्वेन्द्रियविवर्ज्जितम् ।
सर्व्वस्य प्रभुमीशानं सर्व्वस्य शरणं वृहत्" ॥
"आत्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तो-
रणोरणीयान् महतो महीयान् ।
तमक्रतुं पश्यति वीतशोको
धातुः प्रसादान्महिमानमीशम्" ॥
महानिर्व्वाणतन्त्रे च । ५ । ११ ॥
"परे ब्रह्मणि विज्ञाते समस्तैर्नियमैरलम् ।
तालवृन्तेन किं कार्य्यं लब्धे मलयमारुते" ॥
ननु किमिदानीं वाग्भङ्ग्याऽद्वैतवादं संस्थाप-
यितुं प्रयतते इति चेत् दर्शयामः ।
तथा च श्रीविष्णुधर्म्मे,—
"परात्मनो मनुष्येन्द्र विभागो हि न कल्पितः ।
क्षये तस्यात्मपरयोर्विभागाभाव एव हि ॥
आत्मा क्षेत्रज्ञसंज्ञोऽयं संयुक्तः प्राकृतैर्गुणैः ।
तैरेव विगतः शुद्धः परमात्मा निगद्यते ॥
अनादिसम्बन्धवत्या क्षेत्रज्ञोऽहमविद्यया ।
युक्तः पश्यति भेदेन ब्रह्मत्वात्मनि संस्थितम्" ॥
तथाहि श्वेताश्वतरश्रुतिभाष्यधृतवशिष्ठवचने
प्रश्नपूर्ब्बकं दर्शितम् । यथा,—
"यद्यात्मा निर्गुणः शुद्धः सदानन्दोऽजरोऽमरः ।
संसृतिः कस्य तात! स्यात् मोक्षो वाऽविद्यया विभो ॥
क्षेत्रनाशो कथं तस्य जायते भगवान् यतः ।
यथावत् सर्व्वमेतं मे वक्तुमर्हसि साम्प्रतम् ॥
तस्यैव नित्यशुद्धस्य सदानन्दमयात्मनः ।
अवच्छिन्नस्य जीवस्य संसृतिः कीर्त्यते बुधैः ॥
एक एव हि भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ।
एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् ॥
आत्मन्यारूढः स एवात्मा जीवसंज्ञः सदा भवेत् ॥"
तथा च शुकशिष्यो गौडपादाचार्य्यः ॥
"यथैकस्मिन् घटाकाशे रजोधूमादिभिर्युते ।
न सर्व्वे सम्प्रयुज्यन्ते तद्वज्जीवाः सुखादिभिः" ॥
तस्मादद्वितीये परमात्मन्युपाधितो जीवेश्वरयो
र्जीवानाञ्च परस्परं भेदव्यवस्थायाः सिद्धत्वान्न
विशुद्धसत्त्वोपाधेरीश्वरस्याविशुद्धोपाधिजीवगताः
सुखदुःखमोहाज्ञानादयः ॥ तथा च भगवान्
पराशरः ।
ज्ञानात्मकस्यामलसत्त्वराशे-
रपेतदोषस्य सदा स्फुटस्य ।
किं वा जगत्यत्र समस्तपुंसा-
मज्ञानमस्यास्ति हृदि स्थितस्य" ॥
कथं तर्ह्युपाधिकभेदेन बन्धमुक्त्यादिव्यवस्था सोपा-
धिकाना तथा वा सोपाधिकेश्वरस्य वा स्वरूप-
स्येति इत्याशङ्क्य दृष्टान्तपूर्ब्बकं व्यवस्था दर्शयति ॥
"एकस्तु सूर्य्यो बहुधा जलाधारेषु दृश्यते ।
आभाति परमात्मा च सर्व्वोपाधिषु संस्थितः" ॥
"ब्रह्म सर्व्वशरीरेषु वाह्ये चाभ्यन्तरे स्थितम् ।
आकाशमिव भूतेषु बुद्ध्यात्मा न चान्यथा" ॥
एवं सति यथा बुद्ध्या देहोऽहमिति मन्यते ।
'अनात्मन्यात्मता भ्रान्त्या सा स्यात् संसारबन्धिनी' ॥
सर्व्वविकल्पैर्हीनस्तु शुद्धो बुद्धोऽजरोऽमरः ।
प्रशान्तो व्योमवद्व्यापी चैतन्यात्मा सकृत्प्रभः ॥
धूमाभ्रधूलिभिर्व्योम यथा न मलिनायते ।
प्राकृतैरपरामृष्टो विकारैः पुरुषस्तथा ॥
यथैकस्मिन् घटाकाशे जलधूमादिभिर्युते ।
नान्ये मलिनतां यान्ति दूरस्थाः कुत्रचित् क्वचित् ॥
यथा द्वन्द्वैरनेकैस्तु जीवे च मलिनीकृते ।
एतस्मिन्नापरे जीवा मलिना भान्ति कुत्रचित्" ॥
परं नतु केवलं प्रकृतिपुरुषविवेकज्ञान-
मात्रेण ब्रह्मज्ञानं सम्भवितुमर्हति । यदि चैक-
पक्षिता पृथग्ज्ञानेनैव सिद्धिः स्यादिति मन्यन्ते
किन्तु नैव श्रुतय एव परिचक्षते । यथा, श्वेताश्व-
तरोपनिषदि "ज्ञाज्ञौ द्वावजावीशानीशावजा
ह्येका भोक्तृभोग्यार्थयुक्ता अनन्तश्चात्मा विश्व-
रूपो ह्यकर्त्ता त्रयं यदा विन्दते ब्रह्ममेतत्" ॥
अतएव ब्रह्मजिज्ञासोर्योगिनः श्रुत्युपदिष्टब्रह्म-
तत्त्वविज्ञानेनैव मुक्तिः स्यात् अन्यथा श्रम एव ॥
यथा, तत्रैव "क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः
क्षरात्मानावीशते देव एकः । तस्याभिध्यानात्
योजनात् तत्त्वभावात् भूयश्चान्ते विश्वमाया
निवृत्तिः ॥ ज्ञात्वा देवं सर्व्वपाशापहानिः क्षीणैः
क्लेशैर्जन्ममृत्युप्रहाणिः । तस्याभिध्यानात्तृतीयं देह-
भेदे विश्वैश्वर्य्यं केवल आप्तकामः" ॥ परं योगा-
भ्यासादृते नैव कदाचित् तत्त्वज्ञानस्योत्पत्ति-
रिति श्रुतिस्मृत्यादीनां ज्ञानप्रतिपादकशास्त्रा-
णामुपदेशो दृश्यते यदि च पूर्ब्बपूर्व्वप्रकरणे पुराणा-
प्रभृतिविहितयोगादिमेव प्रदर्शितं तथापि तत्
दृढीकरणाय वैदिकमतमिदानीं प्रदर्शयामः । यथा
यजुर्व्वेदीयश्वेताश्वतरीययोगप्रकरणम् ॐ "युञ्जा-
नः प्रथमं मनस्तत्त्वाय सविता धियः ॥ अग्ने-
र्ज्योतिर्निचाय्य पृथिव्या अध्याभरत् ॥ १ ॥
युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुः सवे सुवर्गेयाय
शक्त्या ॥ २ ॥
युक्त्वाय मनसा देवान् सुवर्यतो धिया दिवं ।
बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सविता प्रसुवाति तान् ॥ ३
युञ्जते मन उत युञ्जते धियो
विप्रा विप्रस्य वृहतो विपश्चितः ॥
वि होत्रा दधे वयुना विदेक इत् ।
मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः ॥ ४ ॥
युजे वां ब्रह्म पूर्व्यं नमोभिः
विश्लोका यन्ति पथ्येव सूराः" ॥ ५ ॥
परन्तु आत्मज्ञानादविशदीकरणाय इत्संश्लिष्ट
अयसां जीवानामिति प्रदर्शयितुं भूयोऽप्यनुस-
रामः । यथा,
"उत्तरस्योत्तानचरणं सव्ये न्यस्येतरं करम् ।
उत्तानं किञ्चिदुन्नाम्य मुखं विष्टभ्य चोरसा ॥
निमीलिताक्षः सत्त्वस्थो दन्तैर्दन्तानसंस्पृशन् ।
तालुस्थाचलजिह्वश्च संवृतास्यः सुनिश्चलः ।
संनिरुध्येन्द्रियग्रामं नातिनीचोच्छ्रितासनः ।
द्विगुणं त्रिगुणं वापि प्राणायाममुपक्रमेत्" ॥
किन्त्वेतत् सामान्यं यत् गृहाश्रमस्य पुरश्चरणा-
मादौ योगाभ्यासतत्त्वज्ञानादः सुगमो भवेत्
इत्यत्र यथाह दत्त सप्तमाध्याये ।
"जीवो वशीकृतो येन येन चात्मा वशीकृतः ।
इन्द्रियार्था जितो येन तं योगं प्रब्रवीम्यहं ॥
प्राणायामस्तथा ध्यानं प्रत्याहारस्तु धारणा ।
तर्कश्चैव समाधिश्च षडङ्गो योग उच्यते ॥
नारण्यसेवनाद्योगो नानेकग्रन्थचिन्तनात् ।
व्रतैर्यज्ञैस्तपोभिश्च न योगः कस्यचित् भवेत् ॥
न च पद्मासनाद्योगो न नासाग्रनिरीक्षणात् ।
न च शास्त्रातिरिक्तेन शौचेन स भवेत् क्वचित् ॥
न मौनमन्त्रकुहकैरनेकैः सुकृतैस्तथा ।
लोकयात्राभियुक्तस्य योगो भवति कस्यचित् ॥
अभियोगात् तथाभ्यासात् तस्मिन्नेव तु निश्चयात् ।
पुनः पुनश्च निर्व्वेदाद् योगः सिध्यति नान्यथा" ॥
अतएव निर्व्वेदादृते केवलं तपःस्वाध्यायादिभिर्न
योगसिद्धिः शास्त्रकृद्भिरनुमोदनीया । किन्तु
आदरेण तत्त्वचिन्तया च तच्चिन्तादय एव सत्सङ्गाः
सदुपाया इति बोध्यम् यथा तत्रैव ।
"आत्मचिन्ताविनोदेन शौचक्रीडनकेन च ।
सर्व्वभूतसमत्वेन योगः सिध्यति नान्यथा ॥
यस्यात्मनि रतो नित्यमात्मक्रीडस्तथैव च ।
आत्मनिष्ठश्च सततमात्मन्येव स्वभावतः ॥
रतो नैव स्वयं तुष्टः सन्तुष्टो नान्यमानसः ।
आत्मन्येव सतृप्तोऽसौ योगस्तस्य प्रसिध्यति ॥
सुप्तोऽपि योगयुक्तः स्याज्जाग्रच्चापि विशेषतः ।
ईदृक्चेष्टः स्मृतः श्रेष्ठो गरिष्ठो ब्रह्मवादिनाम्" ॥
परन्तु विषयासक्तिवर्ज्जनं विना नापि कस्य-
चिदपि आत्मसिद्धिर्न प्रभायते । यथा तत्रैव,—
"य आत्मव्यतिरेकेण द्वितीयं नैव पश्यति ।
ब्रह्मीभूय स एवं हि दत्तपक्ष उदाहृतः ॥
विषयासक्तचित्तो हि यतिर्मोक्षं न विन्दति ।
यत्नेन विषयासक्तिं तस्माद् योगी विवर्ज्जयेत्" ॥

यदि च केचित् विषयेन्द्रियसंयोगः सिद्धिर्भवेत् इति वदन्ति तच्च तेषां भ्रान्तिरेव सा यथा तत्रैव,
"विषयेन्द्रियसंयोगं केचित् योगं वदन्ति हि ।
अधर्म्मो धर्म्मबुद्ध्या तु गृहीतस्तैरपण्डितैः" ॥ इति ॥
यदि चाद्वैततत्त्वज्ञानमेव सर्व्वतो निःश्रेयसकरं जीवानामित्यशेषतः प्रदर्शितम् किन्तु दुर्ब्बलसबलाद्यधिकारिभेदेन यथाक्रमं क्रियाभक्तिज्ञानयोगादयः सन्निवेशिता इत्यलमतिप्रसक्तेन ॥*॥)

उपासितः, त्रि, (उप + आस + क्त ।) कृतोपासनः । तत्पर्य्यायः । वरिवसितः २ वरिवस्यितः ३ उपचरितः ४ । इत्यमरः ॥

उपास्तिः, स्त्री, (उप + आस + क्तिन् ।) सेवा । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मुग्धबोधे कारकप्रकरणे ७ ।
"भक्तिर्नर्स्त्र्युतोपास्तिं भूतं भूतमसि प्रभु" ॥)

उपाहितः, पु, (उप आसन्नं आहितं फलं यस्य ।) अग्न्युत्पातः । स तु उल्कापातादिः । इत्यमरः ॥

उपाहितः, त्रि, (उप + आ + धा + क्त ।) संयोजितः । इत्यमरः ॥ आरोपितः । इति मेदिनी ॥

उपेक्षणं, क्ली, (उप + ईक्ष + भावे ल्युट् ।) वर्ज्जनम् । त्यजनम् ॥ (यथा, महाभारते ३ । हनुमद्भीमसंवादे १५० । ४२ ।
"साम्ना दानेन भेदेन दण्डेनोपेक्षणेन च ।
साधनीयानि कर्म्माणि समासव्यासयोगतः" ॥)

उपेक्षा, स्त्री, (उप + ईक्ष + अ + टाप् ।) अस्वीकारः । त्यागः । (औदासीन्यम् । यथा, रघुः १४ । ६५ । "कुर्य्यामुपेक्षां हतजीवितेऽस्मिन्" ।) युद्धविषये तु क्षुद्रोपायः । "मायोपेक्षेन्द्रजालानि क्षुद्रोपाया इमे त्रयः" । इति हेमचन्द्रः ॥

उपेन्द्रः, पु, (इन्द्रमुपगतः । कश्यपात् अदितौ वामनावतारे इन्द्रस्यानन्तरं जातत्वात् तथात्वम् ।) विष्णुः । इत्यमरः ॥ (उपेन्द्रस्यापरा व्युत्पत्तिमाह हरिवंशे ७५ । ४६ ।
"ममोपरि यथेन्द्रस्त्वं स्थापितो गोभिरीश्वरः ।
उपेन्द्र इति कृष्ण त्वां गास्यन्ति दिवि देवताः" ॥
तथा च भागवते ८ । २३ । २१, २२, २३ ।
"कश्यपस्यादितेः प्रीत्यै सर्व्वभूतभवाय च ।
लोकानां लोकपालानामकरोत् वामनं पतिम् ॥
वेदानां सर्व्वदेवानां धर्म्मस्य यशसः श्रियः ।
मङ्गलानां व्रतानाञ्च कल्पं स्वर्गापवर्गयोः ॥
उपेन्द्रं कल्पयाञ्चक्रे पतिं सर्व्वविभूतये ।
तदा सर्व्वाणि भूतानि भृशं मुमुदिरे नृप !" ॥)

उपोढः, त्रि, (उप समीपे उह्यते स्म । उप + वह + क्त ।) निकटः । (यथा, किराते १३ । २३ "तदुपोढस्य नभस्वतः एषकः" ।) विवाहितः । इति मेदिनी ॥ (धृतः । विहितः । यथा शाकुन्तले ७ म अङ्के,—
"उपोढशब्दा न रथाङ्गनेमयः
प्रवर्त्तमानं न च दृश्यते रजः" ॥)

उपोढः, पु, (उप + वह + क्त ।) व्यूहः । इति धरणी ॥

उपोती, स्त्री, (उयते स्म या । उप + वे + क्त + ङीष् । पचादिषु वयनसादृश्यादस्य तथात्वम् ।) पूतिका । इति शब्दरत्नावली ॥ ("द्वादश्यामुपोतीं त्यक्त्वा पारणं कुर्य्यात्" । इति स्मृतिः ॥)

उपोदकी, स्त्री, (उपगता उदकम् । रसप्राधान्यात् । गौरादित्वात् ङीष् ।) पूतिका । पुँइशाक इति भाषा । तत्पर्य्यायः । कलम्बी २ पिच्छिला ३ पिच्छिलच्छदा ४ मोहनी ५ मदशाकः ६ विशाला ७ बलिपोदकी ८ । अस्या गुणाः । कषायत्वम् । उष्णत्वम् । कटुत्वम् । मधुरत्वम् । निद्रालस्यरुचिविष्टम्भश्लेष्मकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, एकादशीतत्त्वे द्वादशीनियमे कूर्म्मपुराणधृतवचनम् ।
"द्वादश्यां पारणं कुर्य्यात् वर्जयित्वाप्युपोदकीम्" ॥)

उपोदिका, स्त्री, (उपाधिकमुदकमस्याम् । उदकपदस्य चैत्युत्तरपदस्योदादेशः । कप् । टाप् ।) पूतिका । इत्यमरः ॥ अस्या गुणाः । सारकत्वम् । स्निग्धत्वम् । बलश्लेष्मकारित्वम् । हिमत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ (यथा, वैद्यके ।
"तण्डुलीरगतत्व्याजर्हसत्येषा उपोदिका" ।
"मदघ्नी चाप्युपोदिका" ।
इति सूत्रस्थाने ६ अध्याये वाभटेनोक्तम् ॥
"उपोदिकादधिभ्यान्तु सिद्धा मदविनाशिनी" ।
इति चरके सूत्रस्थाने २ अध्याये ॥
"स्वादुपाकरसा वृष्या वातपित्तमदापहा ।
उपोदिका सरा स्निग्धा बल्या श्लेष्मकरी हिमा" ॥
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्यायः ॥)

उपोदीका, स्त्री, पूतिका । इति भरत-द्विरूपकोषः ॥

उपोद्घातः, पु, (उप समीपे उद्धननम् । उप + उत् + हन + घञ् ।) उदाहरणम् । इत्यमरः ॥ आरम्भः । इति भरतः ॥ सङ्गतिविशेषः । यथा,—
"सप्रसङ्ग उपोद्घातो हेतुतावसरस्तथा ।
निर्व्वाहकैककार्य्यत्वे षोढा सङ्गतिरिष्यते" ॥
तल्लक्षणं यथा,—
"चिन्तां प्रकृतसिद्ध्यर्थामुपोद्घातं विदुर्ब्बुधाः" ।
इत्यनुमितौ जगदीशतर्कालङ्कारः ॥

उपोषणं, क्ली, (उप + उष् दाहे + ल्युट् ।) उपवासः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, तिथितत्त्वे ।
"उपोषणं नवम्याञ्च दशम्याञ्चैव पारणम्" ।
विकृतिस्तु उपवासशब्दे द्रष्टव्या ॥)

उपोषितं, क्ली, (उप + वस् + भावे क्त ।) उपवासः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, मनुः । ५ । १५५ ।
"नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञो न व्रतं नाप्युपोषितम्" ॥

उपोषितः, त्रि, (उपोष्यते स्म । उप + वस + कर्त्तरि + क्त ।) कृतोपवासः । यथा,—
"उपोषितो द्वितीयेऽह्नि पूजयेत् पुनरेव ताम्" ।
इति दुर्गोत्सवप्रकरणे तिथ्यादितत्त्वम् ॥
(यथा रघौ २ । १९ ।
"पपौ निमेषालसपक्ष्मपङ्क्ति-
रुपोषिताभ्यामिव लोचनाभ्याम्" ॥)

उप्तः, त्रि, (उप्यते स्म यः क्षेत्रादिषु । वप् + क्त ।) कृतवपनः । बोना इति भाषा । यथा,—
"तद्वै धनुस्त इषवः स रथो हयास्ते
सोऽहं रथी नृपतयो यत आनमन्ति ।
सर्व्वं क्षणेन तदभूदसदीशरिक्तं
भस्मन् हुतं कुहकराद्धमिवोप्तमूष्याम्" ॥
इति श्रीभागवते १ स्कन्धे १५ । २१ ॥
श्रीकृष्णवियोग एवात्र हेतुः नान्य इत्याह तद्वै इति यतो येन ईशेन रिक्तं शून्यं असत् कार्य्याक्षमं सम्मन्त्रविधानैरपि भस्मनि हुतमिव भस्मन्निति लुप्तसप्तम्यन्तं पदम् । अतिप्रीतादपि कुहकान्मायाविनः सकाशाद्राद्धं लब्धं यथा । सम्यक्कर्षणादिनापि ऊषरभूमौ उप्तं बीजमिव" । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥ * ॥ कृतमुण्डनम् । यथा—
"सशिखं वपनं कार्य्यमास्नानाद्ब्रह्मचारिणा" ।
इति कात्यायनकृतच्छन्दोगपरिशिष्टेऽप्येवम् । तदेकश्रुतिमूलकत्वात् । तद्धृतपारस्करीये । पर्य्युप्तशिरसमिति सूत्रेऽपि तथैवार्थः तद्भाष्यकृता हरिशर्म्मणापि परि सर्व्वतोभावेनोप्तशिरसं मुण्डितशिरसमिति व्याख्यातम्" । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

उप्तकृष्टं, त्रि, (आदौ उप्तं पश्चात् कृष्टम् । पूर्ब्बकालेति समासः ।) बीजवपनानन्तरकर्षितक्षेत्रम् । तत्पर्य्यायः । बीजाकृतम् २ । इत्यमरः ॥

उब्ज, श आर्ज्जवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-अकं-सेट् ।) कृत्स्वादिः । ओष्ठ्यबकारोपधः । तेन ण्यन्तचर्य्येति दीर्घो न स्यात् । स्वादौ नवद इति उब्जिजिषति । ऊर्णोर्ज्जोर्दीर्घपाठसामर्थ्यात् स्वरादेर्न दीर्घ इति केचित् । दन्त्यवकारत्वान्न उब्जतीत्यत्र दीर्घ इत्यप्येके । श उब्जती उब्जन्ती । आर्ज्जवमवक्रीभावः । उब्जति साधुरवक्रः स्यादित्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ६ । ५२ । १ ॥ "उब्जन्तु तं सुभ्वः पर्व्वतासो निहियतां मतियाजस्य यष्टा" ॥)

उभ, श पूर्त्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-सकं-सेट् ।)कृत्स्वादिः । श उभति कुम्भं जलेन लोकः । उवोभ । इति दुर्गादासः ॥

उभयः, त्रि, (उभौ अवयवौ अस्य । उभ + तयप् । उभादुदात्तो नित्यमिति । ५ । २ । ४४ । तयपोऽयजादेशः । कथमुभये देवमनुष्या इति यतो बहूनामभावयवौ न घटतः । नैष दोषः । अत्र हि द्वौ गणौ समुदायस्यावयवौ । एको देवानां अपरो मनुष्याणामिति । उभादुदात्तो नित्यमिति नित्यग्रहणस्येदं प्रयोजनं वृत्तिविषये उभशब्दप्रयोगो माभूत् उभयशब्दस्यैव यथा स्यादिति ।) युगलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ दुइ इति भाषा । (यथा, मनुः । २ । ५५ ॥
"पूजितं ह्यशनं नित्यं बलमूर्ज्जञ्च यच्छति ।
अपूजितन्तु तद्भुक्तमुभयं नाशयेदिदम्" ॥)

उभयतः, [स्] व्य (उभयस्मात् । उभय + तसिल् ।) पार्श्वद्वये । उभयपार्श्वे । इति व्याकरणम् ॥ (यथा, मनुः । ८ । ३१५ ।
"शक्तिञ्चोभयतस्तीक्ष्णामायसं दण्डमेव वा" ॥)

उभयद्युः, [स] व्य, (उभयोरह्नोः । द्युश्चोभयाद्वक्तव्य इति साधुः ।) उभयदिनम् । दिनद्वयम् । इत्यमरः ॥ (यथा, अथर्व्ववेदे । १ । २५ । ४ ।
"यो ऽन्येद्युरुभयद्युरभ्येति" ॥)

उभयेद्युः, [स्] अव्य (उभयोरह्नोः । सद्यःपरुदिति उभयाद्येद्युस् निपातितः ।) उभयदिनम् । इत्यमरः ॥ (यथा, ऐतरेयब्राह्मणे । ५ । २९ ॥
"अग्निहोत्रमुभयेद्युरजुहुयत" ॥)

उम्, अव्य, (उङ् शब्दे + डुम् ।) रोषः । अङ्गीकारः । प्रश्नः । इति मेदिनी ॥ क्रोधवर्जितः । इति शब्दरत्नावली ॥

उमा, स्त्री, (उ भो मा तपस्यां कुर्व्विति । यथा, "उमेति मात्रा तपसो निषिद्धा पश्चादुमाख्यां सुमुखी जगाम" । इति कुमारोक्तेः । यद्वा ओर्हरस्य मा लक्ष्मीरिव । उं शिवं माति मिमीते वा । आतोऽनुपसर्गेति कः । अजादित्वात् टाप् । अवति ऊयते वा उङ शब्दे "विभाषा तिलमाषो मेति" । ५ । २ । ४ । निपातनात् मक ॥) दुर्गा । (यथा, कुमारे । ३ । ६७ ।
"उमामुखे विम्बफलाधरोष्ठे
व्यापारयामास विलोचनानि" ॥)
अतसी । कीर्त्तिः । हरिद्रा । कान्तिः । इति मेदिनी ॥ शान्तिः । इति शब्दरत्नावली ॥ तन्नामव्युत्पत्तिर्यथा ।
"यतो हि तपसे पुत्त्रि वनम् गन्तुञ्च मेनका ।
उमेति तेन सोमेति नाम प्राप तदा सती" ॥
इति कालिकापुराणे ४२ अध्यायः ॥

उमाकटः, पुं, (उमाया रजः । उमा "अलावृतिलोमाभङ्गाभ्यो रजस्युपसंख्यानम्" इति कटच् ।) उमाधूलिः । इति व्याकरणम् ॥ मसिनार धूला इति भाषा ।

उमागुरुः, पुं, (उमाया गुरुः पिता । सती दक्षयज्ञे शिवनिन्दाश्रवणात् योगविमुक्तदेहा हिमालयात् मेनकागर्भे सम्भूतेति पौराणिकी कथात्रानुसन्धेया ।) हिमालयपर्व्वतः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उमाचतुर्थी, स्त्री, (उमायाश्चतुर्थी । उमाजन्मतिथित्वादस्याः तथात्वम् । ज्यैष्ठशुक्लचतुर्थी । यथा,
"ज्यैष्ठशुक्लचतुर्थ्यान्तु जाता पूर्व्वमुमा सती ।
तस्मात् सा तत्र संपूज्या स्त्रीभिः सौभाग्यवृद्धये" ॥
इति संवत्सरकौमुदीधृतब्रह्मपुराणवचनम् ॥

उमापतिः, पुं, (उमायाः पतिः ।) शिवः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते १४ । संवर्त्तमरुत्तीये । ८ । १
"तप्यते तत्र भगवान् तपो नित्यमुमापतिः" ॥)

उमावनं, क्ली, (उमायाः प्रीतये वनमिव ।) पुरविशेषः । तत्पर्य्यायः । देवीकोटः २ कोटीवर्षम् ३ बाणपुरं ४ शोणितपुरं ५ । इति हेमचन्द्रः ॥

उमासुतः, पुं, (उमायाः सुतः पुत्त्रः ।) कार्त्तिकेयः । इति हेमचन्द्रः ॥

उमेशः, पुं, (उमाया ईशः पतिः ।) महादेवः । इति हेमचन्द्रः ॥

उम्बरः, पुं, (उम् इत्यव्ययशब्दं वृणोतीति । उम् + वृ + अच् ।) द्वारोर्द्ध्वकाष्ठम् । तत्पर्य्यायः । गृहावग्रहणी २ देहली ३ अम्बरः ४ उदुम्बरः ५ इति हेमचन्द्रः ॥ (गन्धर्व्वविशेषः । यथा, हरिवंशे पारिजातहरणे । १२६ । १४ ।
"उम्बरस्तुम्बुरुश्चैव जगुरन्ये च षड्गणान्" ॥)

उम्बी, स्त्री, (उम् क्रोधवर्ज्जितं स्वभावं वाति प्राप्नोतीति । उम + वा + क । पृषोदरादित्वात् वस्य ब ।) अर्द्धपक्वगोधूमयवादि । अस्या गुणाः । कफप्रदत्वम् । बलकारित्वम् । लघुत्वम् । पित्तानिलापहत्वञ्च । इति भावप्रकाशः ॥

उम्भ, प ञ पूर्त्तौ इति कविकल्पद्रुमः । (तुदां-परं-सकं-सेट् ।) उनभ इति च पाठः ॥

उम्यं, क्ली, (उमाया अतस्या हरिद्राया वा क्षेत्रम् । उमा + "विभाषा तिलमाषोमाभङ्गाणुभ्य" ५ । २ । ४ । इति यत् ।) औमीनम् । अतसीक्षेत्रम् । हरिद्राक्षेत्रञ्च । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥

उर, गतौ । सौत्रधातुरयम् । इति कविकल्पद्रुमः । (परं-सकं-सेट् ।) पञ्चमस्वरादिः । उरति । इति दुर्गादासः ॥

उरः, [स्] क्ली, (इयर्त्ति । ऋ गतौ । "अर्त्तेरुच्च" । ४ । १९४ इति उणादिसूत्रेण असुन उरादेशश्च ।) वक्षःस्थलम् । इत्यमरः ॥
(यथा, रघुः १० । १० ।
"कौस्तुभाख्यमपां सारं बिभ्राणं बृहतोरसा" ।
तथा, माघे ७ । २२ ।
"उरसि सरसपादलेखा
प्रतिसतयानुययावसंशयानः" ॥)
तत्पर्य्यायः । वक्षः २ वत्सम् ३ क्रोडम् ४ हृत् ५ भुजान्तरम् ६ । इति राजनिर्घण्टः ॥

उरः, [स्] त्रि, (ऋ + असुन + उरादेशः किच्च ।) उत्तमः । श्रेष्ठः । इति मेदिनी ॥

उरःसूत्रिका, स्त्री, (उरसः सूत्रमिव । इवे प्रतिकृताविति कन् ।) मुक्ताहारः । इत्यमरः ॥

उरगः, पुं, (उरसा गच्छतीति । उरसो लोपश्चेति डप्रत्ययः सकारलोपश्च ।) सर्पः । इत्यमरः ॥ ("अङ्गुलीवोरगक्षता" । इति रघुः १ । २८ ।) सीसकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

उरगस्थानं, क्ली, (उरगाणां सर्पाणां स्थानम् ।) पातालम् । इति शब्दरत्नावली ॥

उरगाशनः, पुं, (उरगान् सर्पान् अश्नातीति । उरग + अश + ल्यु ।) गरुडपक्षी । इति जटाधरः । ("स्वावासभागमुरगाशनकेतुयष्ट्या" । इति माघः । ५ । १३ ॥)

उरङ्गः, पुं, (उरसा गच्छतीति । उरस् + गम् + ड निपातनात् सिद्धम् ।) उरङ्गमः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

उरङ्गमः, पुं, स्त्री, (उरसा गच्छतीति । उरस् + गम + खच् ।) सर्पः । इति व्याकरणम् ॥

उरणः, पुं स्त्री, (ऋ + "अर्त्तेः क्युरुच्च" ५ । १७ । इति उणादिसूत्रेण क्युः उत्वं रपरत्वञ्च ।) मेषः । इत्यमरः ॥ (यथा, ऋग्वेदे २ । १४ । ४ । "य उरणं जघान नवचख्वांसं नवतिञ्च बाहून्" । तथा हरिवंशे २६ । २९ ।
"उत्सृष्टावरणौ दृष्ट्वा राजा ग्रहान्गतो गृहम् ।)
मेषः । इति उणादिकोषः ॥

उरणाक्षः, पुं, (उरणस्य मेषस्याक्षीवाक्षि यस्य तत्तुल्यपुष्पत्वात् तथात्वम् । अर्शआदित्वादच्च ॥) वृक्षविशेषः । चाकुन्दा इति भाषा । चाकुन्दा इति केचित् । तत्पर्य्यायः । प्रपुन्नाडः २ एडगजः ३ दद्रुघ्नः ४ चक्रमर्द्दकः ५ पद्माटः ६ । इत्यमरः ॥ उरणाख्यः ७ प्रपुन्नडः ८ प्रपुनाडः ९ । इति तट्टीका ॥ (अस्य गुणादयः एडगजशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

उरणाक्षकः, पुं, (उरणाक्ष + स्वार्थे कन् ।) उरणाक्षवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

उरणाख्यः, पुं, (उरणस्य मेषस्य आख्या इव आख्या यस्य ।) दद्रुघ्नवृक्षः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

उरणाख्यकः, पुं, (उरणाख्य + स्वार्थे कन् ।) दद्रुघ्नवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

उरभ्रः, पुं, स्त्री, (उरु कठोरं भ्रमति । भ्रम चलने । अन्येभ्योऽपीति डः । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) मेषः । इत्यमरः ॥ (मेषशब्देऽस्य गुणादिकं ज्ञेयम् ॥)

उररी, अव्य, (ऋ + बाहुलकात् ररीक् । सम्प्रसारणञ्च ।) स्वीकारः । विस्तारः । इत्यमरः । (यथा, साहित्यदर्पणे ७म परिच्छेदे । "इति कान्यपिकं भेदमुररीकृत्य" ॥)

उररीकारः, पुं, (उररीकरणम् । उररी + कृ + घञ् ।) अङ्गीकारः । इति जटाधरः ॥

उररीकृतः, त्रि, (उररी + कृ + क्त ।) अङ्गीकृतः । विस्तृतः । इत्यमरः ॥

उरश्छदः, पुं, (उरो वक्षःस्थलं छाद्यतेऽनेनेति । उरस् + छद् + घ ।) कवचः । इत्यमरः ॥ (रामायणे ३ काण्डे "काञ्चनोरश्छदाः सर्व्वे पिशाचवदनाः खराः" ॥)

उरसिजः, पुं, (उरसि वक्षःस्थले जायते । उरस् + जन + ड । सप्तम्या अलुक् ।) स्तनः । इति जटाधरः ॥ (यथा रामायणे ।)
"परिणाहिनौ च ते पीनकरसिजाविह" ॥)

उरसिलः, त्रि, (प्रशस्तमतिशयितं वा उरो वक्षो यस्य । उरस् + इलच् ।) प्रशस्तवक्षोयुक्तः । इत्यमरः ॥

उरस्कटः, पुं, (उरः कट्यतेऽनेन । उरस् + कट + क ।) वामस्कन्धोपवीतकम् । वैकक्षक इति ख्यातम् । प्रसवटश्च तत्पर्य्यायः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उरस्त्राणं, क्ली, (उरस्त्राणं भवत्यस्मात् ।) वक्षस्त्राणकवचम् । तत्पर्य्यायः । नागोदरम् २ । इति हारावली ॥

उरस्यः, त्रि, (उरसा निर्म्मितः । उरस् + यत् ।) औरसजातः । इत्यमरः ॥

उरस्वान्, [त्] त्रि, (प्रशस्तमतिशयितं वा उरो वक्षःस्थलं यस्य । उरस् + मतुप् + मस्य वः ।) प्रशस्तवक्षोयुक्तः । तत्पर्य्यायः । उरसिलः २ । इत्यमरः ॥

उरी, अव्य, (ऋ + ईक बाहुलकात् सम्प्रसारणञ्च ।) स्वीकारः । विस्तारः । इत्यमरः ॥
(यथा रघौ १५ । ७० ।
"उरीकृत्यात्मनो देहं राज्यमस्मै न्यवेदयत्" ॥)

उरीकृतः, त्रि, (उरी + कृ + क्त ।) अङ्गीकृतः । विस्तृतः । इत्यमरः ॥

उरु, त्रि, (उर्णोति । ऊर्णु + "महति ह्रस्वश्च"

४।१।३२। इति उणादिसूत्रेण कुः गुणोपो कृतश्च।) महान्। वड इति भाषा। तत्पर्य्यायः। बड्रम् २ विपुलम् ३ विशङ्कटम् ४ पृथु ५ बृहत् ६ विशालम् ७ पृथुलम् ८ महत् ९। इत्यमरः॥ विस्तीर्णम् १० विकटम् ११। इति जटाधरः॥ (यथा, महाभारते १। सौपर्णे। २१। १८।

"विस्तीर्णं दृष्टवन्तस्ते प्रकाशं
तेऽगाधं निधिमम्भसामनन्तम्"।

बहुलम्। यथा, ऋग्वेदे १। २९ "तुविजाता उरुक्षया"। "उरुक्षयौ बहुनिवासौ" इति भाष्यम्॥)

उरुकालः, पुं, (उरुर्महान् कालः कृष्णवर्णः परिणामे यस्य। पाकवशादस्याभ्यन्तरं कृष्णवर्णं जायते अतस्तथात्वम्।) महाकाललता। इति रत्नमाला॥ माकाल फलेर गाछ इति भाषा। (अस्य पर्य्यायो यथा,—

'उरुकालो महाकालः किम्पाकः काकमर्द्दकः"। इति च तत्रैव। अस्य गुणाश्च महाकालशब्दे ज्ञेयाः॥)

उरुकालकः, पुं, (उरुकाल + स्वार्थे कन्।) महाकाललता। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उरुगायः, पुं, (उरुभिर्महद्भिर्गीयते यः। उरु + गै + घञ्।) श्रीकृष्णः। (यथा, श्रीभागवते २। ३। २०।

"जिह्वा सती दार्द्दुरिकेव सूत
न चोपगायत्युरुगायगाथाः"।

विस्तीर्णा गतिः। यथा, कठोपनिषदि। २। ११। "स्तोममहदुरुगायं प्रतिष्ठां दृष्ट्वा धृत्वा धीरो नचिकेतोऽत्यस्राक्षीः"। उरुगायं विस्तीर्णां गतिं। इति भाष्यम्।)

उरुरी, व्य, उररी। इति भरतः द्विरूपकोषश्च॥

उरुवुकः, पुं, एरण्डवृक्षः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

उरुवूकः, पुं, (उरुं महान्तं वायतीति। उरु + वै + उलकादयश्चेति उकः।) एरण्डवृक्षः। इत्यमरः॥ रक्तैरण्डः। इति राजनिर्घण्टः॥

("लघु भिन्नशकृत्तिक्तं लाङ्गलक्युरुवूकयोः"। इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्यायः॥)

उरुव्यचाः, [स्] पुं, (उरुं महान्तं विचतीति। उरु + व्यच् + असु।) राक्षसः। इत्युणादिकोषः॥ (अतिव्यापके, त्रि, यथा ऋग्वेदे ३। ५०। १ ओरुव्यचाः पृणतामेभिरन्नैः॥)

उरोजः, पुं, (उरसि वक्षःस्थले जायते। उरस् + जन् + ड।) स्तनः। इति हेमचन्द्रः॥

उर्ज्जितं, त्रि, (उर्ज्ज + क्त।) वर्द्धितम्। इति श्रीभागवतम्॥ (प्रख्यातम्। यथा, रघुः ७। ३८।

"बाणाक्षरैरेव परस्परस्य
नामोर्ज्जितं चापभृतः शशंसुः"।

उर्ज्जितं प्रख्यातम् इति तट्टीका।)

उर्णनाभः, पुं, (उर्णेव सूत्रं नाभौ गर्भे यस्य। समासे कृतः।) मर्कटकः। इति शब्दरत्नावली॥ माकडसा इति भाषा॥

उर्णा, स्त्री, मेषादिलोम। भ्रूद्वयमध्यावर्त्तः। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥ ("ललाटपट्टे नवनलिननालभङ्गतन्वीयमुर्णा परिस्फुरति"। इति कादम्बरी॥)

उर्द, ङ परिमाणे। क्रीडायाम्। स्वादे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादिं-आत्मं सकं-क्रीडायां, अकं-सेट्।) ऋस्वादीरेफमध्यः। दीर्घस्य नित्यत्वात् दीर्घादिरिति कश्चित्। ङ उर्दते कनकं वणिक्। इति दुर्गादासः॥

उर्द्दः, पुं, (उर्द् + र।) जलाखुः। इति शब्दरत्नावली॥ उद्बिडाल इति भाषा।

उर्व्व, ई, हिंसे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादिं-परं-सकं-सेट्।) ऋस्वादिः। ईं ऊर्व्वतीति दीर्घे ऊर्व्वति। क्विपि राल्लोपे इति वलोपे ऊः उरौ उरः। एवं सर्व्वत्र। ई ऊर्णः। इति दुर्गादासः॥

उर्व्वटः, पुं, (उरुर्महान् अटोऽटनं यस्य।) वत्सरः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उर्व्वरा, स्त्री, (ऋच्छतीति। ऋ + अच् + टाप्। यद्वा उर्व्वते उर्व्व + घ। यद्वा उर्व्वं राति। उर्व्व + रा + क्विप्।) सर्व्वशस्याढ्या भूमिः। (यथा अथर्व्ववेदे १०। ६। ३३। "यथा वीजमुर्व्वरायां कृष्टे कालेन रोहति"।) भूमीमात्रम्। इति हेमचन्द्रः॥ (अप्सरोभेदः। यथा काशीखण्डे।

"कलानिधिर्गुणनिधिः कर्पूरतिलकोर्व्वरा"॥)

उर्व्वशी, स्त्री, (उरून् महतोऽपि अश्नुते व्याप्नोति वशीकरोतीति यावत्। यद्वा ऊरुं नारायणस्य महर्षेरूरुप्रदेशं अश्नुते योनित्वेन व्याप्नोतीति। उरु + अश् + अ। गौरादित्वात् ङीष्।) स्वर्गवेश्या। इत्यमरः॥ तस्या उत्पत्तिर्हि रिवंशे। नारायणोरु निर्भिद्य सम्भूता वरवर्णिनी। मनीषादित्वात् ऋस्वादिः॥

(अस्या उत्पत्तिकथा उक्ता भागवते ११।४।६-१६। यथा,—

"धर्म्मस्य दक्षदुहितर्य्यजनिष्ट मूर्त्त्यां
नारायणो नर ऋषिप्रवरः प्रशान्तः।
नैष्कर्म्म्यलक्षणमुवाच चचार कर्म्म
योऽद्यापि चास्त ऋषिवर्य्यनिषेविताङ्घ्रिः॥
इन्द्रो विशङ्क्य मम धाम जिघृक्षतीति
कामं न्ययुङ्क्त सगणं स वदर्य्युपाख्यम्।
गत्वाप्सरोगणवसन्तसुमन्दवातैः
स्त्रीप्रेक्षणेषुभिरविध्यदतन्महिज्ञः॥
विज्ञाय शक्रकृतमक्रममादिदेवः
प्राह प्रहस्य गतविस्मय एजमानान्।
मा भैष्ट भो मदनमारुतदेववध्वो
गृह्णीत नो बलिमशून्यमिमं कुरुध्वम्॥
इत्थं ब्रुवत्यभयदे नरदेव! देवाः
सव्रीडनम्रशिरसः सघृणं तमूचुः।
नैतत् विभो त्वयि परेऽविकृते विचित्रं
स्वारामधीरनिकरानतपादपद्मे॥
त्वां सेवतां सुरकृता बहवोऽन्तरायाः
स्वौको विलङ्घ्य परमं व्रजतां पदं ते।
नान्यस्य बर्हिषि बलीन् ददतः स्वभागान्
धत्ते पदं त्वमविता यदि विघ्नमूर्द्ध्नि॥
क्षुत्तृट्त्रिकालगुणमारुतजैह्व्यशैश्ना-
नस्मानपारजलधीनतितीर्य्य केचित्।
क्रोधस्य यान्ति विफलस्य वशं पदे गो-
र्मज्जन्ति दुश्चरतपश्च वृथोत्सृजन्ति।
इति प्रगृणतां तेषां स्त्रियोऽत्यद्भुतदर्शनाः।
दर्शयामास शुश्रूषां स्वर्चिताः कुर्व्वतीर्विभुः॥
ते देवानुचरा दृष्ट्वा स्त्रियः श्रीरिव रूपिणीः।
गन्धेन मुमुहुस्तासां रूपौदार्य्यहतश्रियः॥
तानाह देवदेवेशः प्रणतान् प्रहसन्निव।
आसामेकतमां वृङ्ध्वं सवर्णां स्वर्गभूषणाम्॥
ओमित्यादेशमादाय नत्वा तं सुरवन्दिनः।
उर्व्वशीमप्सरःश्रेष्ठां पुरस्कृत्य दिवं ययुः॥
इन्द्रायानम्य सदसि शृण्वतां त्रिदिवौकसाम्।
ऊचुर्नारायणबलं शक्रस्तत्रास विस्मितः"॥

पुराणान्तरेषु ऋषिप्रवरोऽयं नारायणो निजोरुदेशं निर्भिद्य अप्सरःश्रेष्ठामेनामुर्व्वशीं देवगणेभ्यो ददौ इति दृश्यते॥

इयं हि चन्द्रवंशावतंसे बुधपुत्त्रे पुरूरवसि राजर्षि बहुप्रणया बहुकालं तेन सह रेमे। एतत्कथा उक्ता हरिवंशे २६ अध्याये॥ यथा,

जनमेजय उवाच।

"गन्धर्व्वी उर्व्वशी देवी राजानं मानुषं कथम्॥
देवानुत्सृज्य सम्प्राप्ता तन्मे ब्रूहि बहुश्रुत॥

वैशम्पायन उवाच।

ब्रह्मशापाभिभूता सा मानुषं समपद्यत।
ऐलन्तु सा वरारोहा समयात्समुपस्थिता॥
आत्मनः शापमोक्षार्थं समयं सा चकार ह।
अनग्नदर्शनञ्चैव सकामायाश्च मैथुनम्॥
द्वौ मेषौ शयनाभ्यासे सदा बद्धौ च तिष्ठतः।
घृतमात्रा तथाहारः कालमेकन्तु पार्थिव॥
यद्येष समयो राजन् यावत्कालञ्च ते दृढः।
तावत्कालन्तु वत्स्यामि कृतः समय एष नः॥
तस्यास्तं समयं सर्व्वं स राजा समपालयत्।
एवं सा वसते तत्र पुरूरवसि भाविनी॥
वर्षाण्येकोनषष्टिन्तु तद्भक्ता शापमोहिता।
उर्व्वश्यां मानुषस्थायां गन्धर्व्वाश्चिन्तयान्विताः॥

गन्धर्व्वा ऊचुः।

चिन्तयध्वं महाभागा यथा सा तु वराङ्गना।
समागच्छेत् पुनर्देवानुर्व्वशी स्वर्गभूषणम्॥
ततो विश्वावसुर्नाम तत्राह वदतां वरः।
मया तु समयस्ताभ्यां क्रियमाणः श्रुतः पुरा॥
व्युत्क्रान्तसमयं सा वै राजानं त्यक्ष्यते यथा।
तदहं वेद्म्यशेषेण यथा भेत्स्यत्यसौ नृपः॥
ससहायो गमिष्यामि युष्माकं कार्य्यसिद्धये।
एवमुक्त्वा गतस्तत्र प्रतिष्ठानं महायशाः॥
निशायामथ चागम्य मेषमेकं जहार सः।
मातृवत् वर्त्तते सा तु मेषयोश्चारुहासिनी॥
गन्धर्व्वागमनं ज्ञात्वा शापान्तञ्च यशस्विनी।
राजानमब्रवीत्तत्र पुत्त्रो मे ह्रियतेति सा॥
एवमुक्तो विनिश्चित्य नग्नो नैवोदतिष्ठत।
नग्नं मां द्रक्ष्यते देवी समयो वितथो भवेत्॥
ततो भूयस्तु गन्धर्व्वा द्वितीयं मेषमाददुः।

द्वितीये तु गते मेषे एवं देव्यब्रवीदिदम् ॥
पुत्रो मे ह्रियते राजन्ननाथाया इव प्रभो ।
एवमुक्तस्तदोत्थाय नग्नो राजा प्रधावितः ॥
मेषयोः पदमन्विच्छन् गन्धर्व्वैर्विद्युदप्यथ ।
उत्पादिता सुमहती यया तद्भवनं महत् ॥
प्रकाशितं वै सहसा ततो नग्नमवैक्षत ।
नग्नं दृष्ट्वा तिरोभूता साप्सराः कामचारिणी ॥
तिरोभूतान्तु तां दृष्ट्वा गन्धर्व्वा स्वर्गमन्दिरम् ॥
उत्सृष्टावुरणौ दृष्ट्वा राजा गृह्यागतो गृहम् ।
अपश्यन्नुर्व्वशीं तत्र विललाप सुदुःखितः ॥
चचार पृथिवीञ्चापि मार्गमाणा इतस्ततः ।
अथापश्यत् स तां राजा कुरुक्षेत्रे महाबलः ॥
प्लक्षतीर्थे पुष्करिण्यां हैमवत्या समाप्लुताम् ।
क्रीडन्तीमप्सरोभिश्च पञ्चभिः सह शोभनाम् ॥
तां क्रीडन्तीं ततो दृष्ट्वा विललाप सुदुःखितः ।
सा चापि तत्र तं दृष्ट्वा राजानमविदूरतः ॥
उर्व्वशी ताः सखीः प्राह स एष पुरुषोत्तमः ।
यस्मिन्नहमवात्सं वै दर्शयामास तं नृपम् ॥
समाविग्नास्तु ताः सर्व्वाः पुनरेव नराधिप ।
जायेहो तिष्ठ मनसा घोरे वचसि तिष्ठ ह ॥
एवमादीनि सूक्तानि परस्परमभाषताम् ।
उर्व्वशी चाब्रवीदेवं सगर्भाहं त्वया विभो ॥
संवत्सरात् कुमारास्ते भविष्यन्ति न संशयः ।
निशामेकाञ्च नृपते निर्व्वत्स्यसि मया सह ॥
हृष्टो जगाम राजाथ स्वपुरं सुमहायशाः ।
गते संवत्सरे भूय उर्व्वशी पुनरागमत् ॥
उषितश्च तया सार्द्धमेकरात्रं महायशाः" ॥ * ॥)
(नदीभेदः । उर्व्वशीतीर्थः । यथा, महाभारते १३। आनुशासनीयेयात्रायां २५ । ४४ ।
"उर्व्वशीं कृत्तिकायोगे गत्वा चैव समाहितः ।
लौहित्ये विधिवत् स्नात्वा पुण्डरीकफलं लभेत्" ॥)

उर्व्वशीरमणः, पुं, (उर्व्वश्याः स्वर्व्वेश्याया रमणः प्रियः ।) उर्व्वशीपतिः । स तु चन्द्रवंशीयराजविशेषः । तत्पर्य्यायः । पुरूरवाः २ बौधः ३ ऐलः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ (अस्य विवरणन्तु उर्व्वशीशब्दे द्रष्टव्यम् ।)

उर्व्वशीवल्लभः पुं, (उर्व्वश्याः वल्लभः पतिः ।) ऐलनृपतिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उर्व्वारुः, पुं, (उरु + ऋ + उण् ।) इर्व्वारुः । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥ काँकुड इति भाषा । (कर्कटीशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

उर्व्वी, स्त्री, (ऊर्णौति इति । ऊर्णुञ् + "महति ह्रस्वश्च" ।१।३२ । उणादिसूत्रेण कुः णुलोपो ह्रस्वश्च । वोतो गुणवचनादिति ङीष् ।) पृथिवी । इत्यमरः ॥ ("हिरण्मयोर्व्वीरुहवल्लितन्तुभिः" । इति माघे १ । ७ । तथा, रघुः । १ । ३० । "अनन्यशासनामुर्व्वीं शशासैकपुरीमिव" ।)

उल दाहे । सौत्रधातुरयम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (परं-सकं-सेट् ।) उल्का । उलपम् । इति दुर्गादासः ॥

उलपः, पुं, (वलतीति । वल + "विटपपिष्टपविशिपोलपाः" । ३ । १०५ । इति उणादिसूत्रेण कपः सम्प्रसारणञ्च ।) विस्तीर्णा लता । सा तु चपशीर्षाद्यातानाम्बल्यादिः । तत्पर्य्यायः । वीरुत् २ गुल्मिनी ३ । इत्यमरः ॥ प्रतानी ४ । इति जटाधरः ॥ प्रतानिनी ५ वीरुधा ६ वरुत् ७ । इति शब्दरत्नावली । मेदिनीमते स्त्रीवमपि । तृणविशेषः । इति विश्वमेदिन्यौ ॥ उलुखड इति भाषा ॥

उलिन्दः, पुं, (वल + किन्द सम्प्रसारणञ्च ।) देशविशेषः । इत्युणादिकोषः ॥

उलुपः, पुं, स्त्री, गुल्मिनी । शाखापत्रप्रचययुक्तलता । इत्यमरटीकायां सारसुन्दरी काचिन्मेदिनी च ॥

उलुपः, पुं, तृणविशेषः । इति केचिदिश्वमेदिन्यौ ॥ उलुखड इति भाषा ।

उलुपी, [न्] पुं, (उलुपस्तदाकृतिर्विद्यते यस्य । उलुप + इनि ।) शिशुकः । इत्यमरः ॥ तदाकृतिमत्स्यः । इति शब्दरत्नावली ॥

उलूकं, क्ली, (वल + "उलूकादयश्च" ।४।४१। इति उणादिसूत्रेण निपातनात् ऊकः सम्प्रसारणञ्च ।) तृणविशेषः । उलुखड इति भाषा । तत्पर्य्यायः । सुगन्धः २ स्थूलकः ३ दर्भः ४ उत्तमाङ्गः ५ खरच्छदः ६ उलपः ७ उलुपः ८ । इति रत्नमालादयः ॥

उलूकः, पुं, (उच्चरतीति, उच समवाये, उलूकादय इति साधु, यद्वा वलते, उलूकादित्वात् वलेः सम्प्रसारणम् ऊकश्च ।) पेचकपक्षी । इत्यमरः ॥ तत्पर्य्यायः । तामसः २ घूकः ३ दिवान्धः ४ कौशिकः ५ कुशिकः ६ नक्तञ्चरः ७ निशाटः ८ काकारिः ९ घोरदर्शनः १० । इति राजनिर्घण्टः ॥ ("त्यजति मुदमुलूकः प्रीतिमांश्चक्रवाकः" । इति माघे ११ । ६४ । तथा, मनुः ११ । १३१ । "श्वगोधोलूककाकांश्च शूद्रहत्याव्रतञ्चरेत्" ॥) इन्द्रः । ("उलूकाविन्द्रपेचकौ" । इत्युणादिवृत्तिः । ४।४१ ।) भारतयोद्धा । सच शकुनिपुत्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । "आहूयोपह्वरे राजन्नुलूकमिदमब्रवीत् । उलूक गच्छ कैतव्य पाण्डवान् सहसोमकान्" ॥ विश्वामित्रपुत्रः । यथा, भारते १३ । ४ । ५१ । "उलूकोऽथ मुद्गलश्च तथर्षि सैन्धवायन" ।) उलूकदेशवासिनि त्रि । यथा, महाभारते २ । २७ । ११ । "उलूकानुत्तरांश्चैव तांश्च राज्ञः समानयत्" ॥)

उलूकी, स्त्री, ताम्रायाः सुता शुकी तस्याः कन्या । यथा,— विष्णुपुराणे १ अंशे २१ । १४ — १६ । "षट् सुतास्तु महासत्त्वास्ताम्रायाः परिकीर्त्तिताः । शुकी श्येनी च भासी च सुग्रीवी-शुचि-गृध्रिकाः ॥ शुकी शुकानजनयत् उलूकी प्रत्युलूककान् । श्येनी श्येनांस्तथा भासी भासान् गृध्राश्च गृध्यपि ॥ शुच्यौदकान् पक्षिगणान् सुग्रीवी तु व्यजायत । अश्वान् उष्ट्रान् गर्दभांश्च ताम्रावंशः प्रकीर्त्तितः ॥ "ताम्राया वंशमाह षडिति त्रिभिः । सुताः कन्याः ता एवाह शुकीति । सुग्रीवी च शुचिश्च गृध्रिका च ताः । उलूकं प्रत्युलूककान् तत्प्रतिपक्षान् काकांश्च । उलूकीति पाठेऽपि उलूकी प्रत्युलूकाकांश्च सेवाजनयदित्यर्थः । न पुनरुलूकीसंज्ञा अन्या शुचिद्रत्वात् । शुकी शुकानजनयत् उलूकप्रत्युलूककानिति मात्स्योक्तः । शुच्यौदकान् शुचिरेव शुची सा औदकान् जलचरान् पक्षिगणान् व्यजायत । सुग्रीवी तु अश्वादीन् व्यजायत इत्यन्वयः । ताम्राया वंशः परिकीर्त्तित इत्युपसंहारः" । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

उलूखलं, क्ली, (ऊर्द्धं खमुलूखलम् । पृषोदरादित्वात् साधु । उलूखलति गच्छतीति । कर्त्तरि अच् इति कः ।) उदूखलम् । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः ३ । ८८ ।
"वनस्पतिभ्य इत्येवं मुषलोलूखले हरेत्" ।
("पचेत् पयसि सर्द्धीयादापोथ्योलूखले ततः" । इति चरके चिकित्सास्थाने दशमेऽध्याये ॥) गुग्गुलु । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥

उलूखलकं, क्ली, (उलूखल + स्वार्थे कः ।) गुग्गुलुः । इत्यमरः ॥ (उलूखलं कायति शब्दयति यः इति व्युत्पत्त्या वाद्यविशिष्टः । विद्वान् । यथा, ऋग्वेदे १ । २८ । ५ ।
"यच्चिद्धि त्वं गृहे गृह उलूखलक युज्यसे" ।
"हे उलूखलक हे विद्वन्" इति भाष्यम् ।)

उलूतः, पुं, (उलति छिनत्ति यः । उल + बाहुलकात् ऊतच् ।) अजगरसर्पः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उलूपी, [न्] पुं, (उलूपिस्तत्तुल्याकारं रूपमस्यास्तीति । इनि । स्वार्थे कश्च ।) शिशुकः । इत्यमरः ॥ उलूपकः । स्यात् अतिचञ्चलमत्स्यः । शिशुमारसदृशीत्यमरः । इति कलिङ्गादयः ॥ शोशु इति ख्यातः मत्स्यविशेषः । इत्यन्ये ॥ भोगाल इति ख्यातः । इत्येके ॥ शिशुमार एव उच्यते । इति सर्व्वस्वम् ॥ तथा च रत्नकोषादौ ॥ "चुलूपी शिशुमारः स्यादुलूपी शिशुकस्तथा" । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

उलूपी, स्त्री, कौरव्यनामनागकन्या सा तु अर्ज्जुनपत्नी । (तत्कथा महाभारते आदिपर्व्वणि । २१५ अध्याये उक्ता । यथा, -
उलूप्युवाच ।
"ऐरावतकुले जातः कौरव्यो नाम पन्नगः ।
तस्यास्मि दुहिता राजन् उलूपी नाम पन्नगी ॥
साहं त्वामभिषेकार्थमवतीर्णं समुद्रगाम् ।
दृष्ट्वैव पुरुषव्याघ्र कन्दर्पेणाभिमूर्च्छिता ॥
तां मामनङ्गग्लपितां त्वत्कृते कुरुनन्दन ।
अनन्यां नन्दयस्वाद्य प्रदानेनात्मनोऽनघ" ॥
अर्ज्जुन उवाच ।
ब्रह्मचर्य्यमिदं भद्रे मम द्वादशवार्षिकम् ।
धर्म्मराजेन चादिष्टं नाहमस्मि स्वयंवशः ॥
तव चापि प्रियं कर्त्तुमिच्छामि जलचारिणि ।
अनृतं नोक्तपूर्व्वञ्च मया किञ्चन कर्हिचित् ।
कथञ्च नानृतं मे स्यात् तव च प्रियं भवेत् ॥
न च पीड्येत मे धर्म्मस्तथा कुर्य्यां भुजङ्गमि ! ॥
उलूप्युवाच ।
जानाम्यहं पाण्डवेय ! यथा चरसि मेदिनीम् ।
यथा च ते ब्रह्मचर्य्यमिदमादिष्टवान् गुरुः ॥
परस्परं वर्त्तमाना द्रुपदस्यात्मजां प्रति ।

यो नोऽनुप्रविशेन्मोहात् स वै द्वादशवार्षिकम् ॥
वने चरेत् ब्रह्मचर्य्यमिति वः समयः कृतः ।
तदिदं द्रौपदीहेतोरन्योन्यस्य प्रवासनम् ॥
कृतवांस्तत्र धर्म्मार्थमत्र धर्म्मो न दुष्यति ।
परित्राणञ्च कर्त्तव्यमार्त्तानां पृथुलोचन ! ॥
कृत्वा मम परित्राणं तव धर्म्मो न लुप्यते ।
यदि वाप्यस्य धर्म्मस्य सूक्ष्मोऽपि स्यात् व्यतिक्रमः ॥
स च ते धर्म्म एव स्यात् दत्त्वा प्राणान् ममार्ज्जुन ! ।
भक्ताञ्च भज मां पार्थ ! सतामेतन्मतं प्रभो ! ॥
न करिष्यसि चेदेवं मृतां मामुपधारय ।
प्राणदानान्महाबाहो चर धर्म्ममनुत्तमम् ॥
शरणञ्च प्रपन्नास्मि त्वामद्य पुरुषोत्तम ! ।
दीनाननाथान् कौन्तेय ! परिरक्षसि नित्यशः ॥
साहं शरणमभ्येमि रोरवीमि च दुःखिता ।
याचे त्वाञ्चाभिकामाहं तस्मात्कुरु मम प्रियम् ॥
स त्वमात्मप्रदानेन सकामां कर्त्तुमर्हसि ॥
वैशम्पायन उवाच ।
एवमुक्तस्तु कौन्तेयः पन्नगेश्वरकन्यया ।
कृतवांस्तत्तथा सर्व्वं धर्म्ममुद्दिश्य कारणम् ॥
स नागभवने रात्रिं तामुषित्वा प्रतापवान् ।
उदितेऽभ्युत्थितः सूर्य्ये कौरव्यस्य निवेशनात् ॥
आगतस्तु पुनस्तत्र गङ्गाद्वारं तया सह ।
परित्यज्य गता साध्वी उलूपी निजमन्दिरम् ॥
दत्त्वा वरमजेयत्वं जले सर्व्वत्र भारत ! ।
साध्या जलचराः सर्व्वे भविष्यन्ति न संशयः”॥*॥)

उल्का, स्त्री, (ओषतीति । उष दाहे “शुक्रवल्कोल्का” ३।४२। इति उणादिसूत्रेण क-प्रत्ययात् साधुः ।) तेजःपुञ्जः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ अग्निशिखा ॥ अग्नि । इत्यणादिकोषः ॥ (यथा,
“तुलाराशिं गते भानौ अमावस्यां नराधिप ।
स्नात्वा देवान् पितॄन् भक्त्या संपूज्याथ प्रणम्य च ॥
कृत्वा तु पार्व्वणश्राद्धं दधिक्षीरगुडादिभिः ।
ततोऽपराह्णसमये घोषयेन्नगरे नृपः ॥
लक्ष्मीः संपूज्यतां लोका उल्काभिश्चापि वेष्ट्यताम्” ।
इति तिथितत्त्वे अमावस्याप्रकरणे ।) आकाशात् पतिताग्निः । इति रायमुकुटादयः ॥
(“तञ्चेद्वायौ सरति सरलस्कन्धसङ्घट्टजन्मा
बाधेतोल्काक्षपितचमरीबालभारो दवाग्निः” ।
इति मेघदूते पूर्व्वमेघे ५४ श्लोकः ।
“उल्कानिर्घातकेतूंश्च ज्योतींष्युच्चावचानि च”
इति मनुः । १ । ३८ ।) अस्या लक्षणम् ।
“दृष्टच्छिखा च सूक्ष्माग्रा रक्तनीलशिखोज्ज्वला ।
पौरुषीयप्रमाणेन उल्का नानाविधा स्मृता” ॥
इति काश्यपः ॥
(अस्याः कारणमाह गर्गसंहितायाम् ।
“अतिलोभादसत्याद्वा नास्तिक्याद्वाप्यधर्म्मतः ।
नरापचारात् नियतमुपसर्गः प्रवर्त्तते ॥
ततोऽपराधात् नियतमपवर्ज्जन्ति देवताः ।
ताः सृजन्त्यद्भुतांस्तांस्तु दिव्यनाभसभूमिजान् ॥
तएव त्रिविधा लोके उत्पाता दैवनिर्म्मिताः ।
विचरन्ति विनाशाय रूपैः संबोधयन्ति च” ॥
अस्या लक्षणादिकञ्चोक्तं वृहत्संहिताया ३३ अध्याये । तद्यथा,—
“दिवि भुक्तशुभफलानां पततां रूपाणि यानि तान्युल्काः ।
धिष्ण्योल्काशनिविद्युत्तारा इति पञ्चधा भिन्नाः ॥ १ ॥
उल्का पक्षेण फलं तद्वद्धिष्ण्याशनिस्त्रिभिः पक्षैः ।
विद्युदहोभिः षड्भिस्तद्वत्तारा विपाचयति ॥ २ ॥
तारा फलपादकरी फलार्द्धदात्री प्रकीर्त्तिता धिष्ण्या ।
तिस्रः सम्पूर्णफला विद्युदथोल्काशनिस्त्वेति ॥ ३ ॥
अशनिः स्वनेन महता नृगजाश्वमृगाश्मवेश्मतरुपशुषु ।
निपतति विदारयति धरातलं चक्रसंस्थाना ॥ ४ ॥
विद्युत् सत्त्वत्रासं जनयन्ती तटतटस्वना सहसा ।
कुटिलविशाला निपतति जीवेन्धनराशिषु ज्वलिता ॥५
धिष्ण्या कृशाल्पपुच्छा धनूंषि दश दृश्यतेऽन्तराभ्यधिकं ।
ज्वलिताङ्गारनिकाशा द्वौ हस्तौ सा प्रमाणेन ॥६॥
तारा हस्तं दीर्घा शुक्ला ताम्राब्जतन्तुरूपा वा ।
तिर्य्यगधश्चोर्द्धं वा याति वियत्युह्यमानेव ॥ ७ ॥
उल्का शिरसि विशाला निपतन्ती वर्द्धते प्रतनुपुच्छा ।
दीर्घा भवति च पुरुषं भेदा बहवो भवन्त्यस्याः ॥८॥
प्रेतप्रहरणखरकरभनक्रकपिदंष्ट्रिलाङ्गलमृगाभाः ।
गोधाहिधूमरूपाः पापा या चोभयशिरस्काः ॥९॥
ध्वजझषकरिगिरिकमलेन्दुतुरगसन्तप्तरजतहंसाभाः । श्रीवत्सवज्रशङ्खस्वस्तिकरूपाः शिवसुभिक्षाः
॥ १० ॥
अम्बरमध्याद्बह्व्यो निपतन्त्यो राजराष्ट्रनाशाय ।
बम्भ्रमति गगनोपरि विभ्रममाख्याति लोकस्य ॥११॥
संस्पृशती चन्द्रार्कौ तद्विसृता वा सभूप्रकम्पा च ।
परचक्रागमनृपवधदुर्भिक्षावृष्टिभयजननी ॥ १२ ॥
पौरेतरघ्नमुल्कापसव्यकरणं दिवाकरहिमांश्वोः ।
उल्का शुभदा पुरतो दिवाकरविनिःसृता यातुः ॥१३॥
शुक्ला रक्ता पीता कृष्णा चोल्का द्विजादिवर्णघ्नी ।
क्रमशश्चैतान् हन्युर्मूर्द्धोरःपार्श्वपुच्छस्थाः ॥ १४ ॥
उत्तरदिगादिपतिता विप्रादीनामनिष्टदा रूक्षा ।
ऋज्वी स्निग्धा खण्डा नीचोपगता च तद्वृद्ध्यै ॥१५॥
श्यामा वारुणनीलासृग्दहना सितभस्मनिभा रूक्षा ।
सन्ध्या दिनजा वक्रा दलिता च परागमभयाय ॥१६॥
नक्षत्रग्रहघाते तद्भक्तीनां क्षयाय निर्दिष्टा ।
उदये घ्नती रवीन्दू पौरेतरमृत्यवेऽस्ते वा ॥ १७ ॥
भाग्यादित्यधनिष्ठामूलेषूल्काहतेषु युवतीनाम् ।
विप्रक्षत्रिपीडा पुष्यानिलविष्णुदैवेषु ॥ १८ ॥
ध्रुवसौम्येषु नृपाणां उग्रेषु सदारुणेषु चैराणां ।
क्षिप्रेषु कलाविदुषां पीड़ा साधारणे च हते ॥१९॥
कुर्व्वन्त्येताः पतिता देवप्रतिमासु राजराष्ट्रभयम् ।
शक्रोपरि नृपतीनां गृहेषु तत्स्वामिनां पीड़ाम् ॥२०॥
आशाग्रहोपघाते तद्देश्यानां खले कृषिरतानाम् ।
चैत्यतरौ सम्पतिता सत्कृतपीड़ां करोत्युल्का ॥२१॥
द्वारि पुरस्य पुरक्षयमथेन्द्रकीले जनक्षयोऽभिहितः ।
ब्रह्मायतने विप्रान् विनिहन्याद्गोमिनो गोष्ठे ॥२२॥
क्ष्वेड़ास्फोटितवादितगीतोत्क्रुष्टस्वना भवन्ति यदा ।
उल्कानिपातसमये भयाय राष्ट्रस्य सनृपस्य ॥२३॥
यस्याश्चिरं तिष्ठति खेऽनुषङ्गो दण्डाकृतिः सा नृपतेर्भयाय । या चोह्यते तन्तुधृतेव खस्था या वा महेन्द्रध्वजतुल्यरूपा ॥ २४ ॥
श्रेष्ठिनः प्रतीपगा तिर्य्यगा नृपाङ्गनाः ।
हन्त्यधोमुखी नृपान् ब्राह्मणानथोर्द्धगा ॥ २५ ॥
बर्हिपुच्छरूपिणी लोकसंक्षयावहा ।
सर्पवत् प्रसर्पिणी योषितामनिष्टदा ॥ २६ ॥
हन्ति मण्डलापुरं छत्रवत्पुरोहितम् ।
वंशगुल्मवत् स्थिता राष्ट्रदोषकारिणी ॥ २७ ॥
व्यालसूकरोपमा विस्फुलिङ्गमालिनी ।
खण्डशोऽथ वा गता सस्वना च पापदा ॥ २८ ॥
सुरपतिचापप्रतिमा राज्यं नभसि विलीना जलदान् हन्ति । पवनविलोमा कुटिलं याता न भवति शस्ता विनिवृत्ता वा ॥२९॥
अभिभवति यतः पुरं बलं वा भवति भयं तत एव पार्थिवस्य । निपतति च यया दिशा प्रदीप्ता जयति रिपूनचिरात् तया प्रयातः” ॥३०॥)

उल्कामुखी, स्त्री, (उल्का अग्निशिखावत् तेजः मुखे यस्याः ।) जन्तुविशेषः । खेंकशियालि इति भाषा । तत्पर्य्यायः । शृगालिका २ लोमालिका ३ दीप्तजिह्वा ४ किखिः ५ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उल्मुकं, क्ली, (ओषतीति । उष दाहे + उल्मुकदर्वीति निपातनात् धातोः षस्य लः मुकप्रत्ययश्च ।) अङ्गारः । इत्यमरः ॥ (यथा, शतपथब्राह्मणे ६ । २ । १ “अन्वाहार्य्यपचनादुल्मुकमादाय” । वृष्णिवंशीयराजा । यथा, महाभारते २ । निमन्त्रितराजागमने ३४ । १६ ।
“उल्मुको निशठश्चैव वीरश्चाङ्गावहस्तथा ।
वृष्णयो निखिलाश्चान्ये समाजग्मुर्महारथाः” ॥)

उल्लङ्घनं, क्ली, (उत् + लघि + ल्युट् ।) अतिक्रमणम् । इति पुराणम् ॥ डिङ्गान इति भाषा । (यथा, कुमारे ३ सर्गे २५ श्लोकस्य टीकायां मल्लिनाथः । “समयोल्लङ्घनेन पराङ्गनासङ्गतिं प्रवृत्ते सति” ॥)

उल्ललः, त्रि, (उत् + लल् + अच् ।) बहुरोमयुक्तः । तत्पर्य्यायः । रोमशः २ । इति हारावली ॥

उल्ललितः, त्रि, (उत् + लल् + क्त ।) तरलितः । आन्दोलितः । इति जटाधरः ॥

उल्लसनकं, क्ली, (उल्लसन + स्वार्थे कन् ।) रोमाञ्चः । इति हेमचन्द्रः ॥

उल्लाघः, त्रि, (उत् + लाघ् + गत्यर्थेति क्त । निपातनात् सिद्धम् ।) गदान्निर्गतः । नीरोगः । इत्यमरः ॥ शुचिः । दक्षः । कृष्णम् । मरीचमितियावत् । इति विश्वमेदिन्यौ ॥ कृष्णमित्यत्र हृष्टमिति कस्याञ्चिन्मेदिन्यां पाठः ॥

उल्लापः, पुं, (उत् + लप् + घञ् ।) शोकरोगादिना ध्वनिविकारः । तत्पर्य्यायः । काकुवाक् २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथाह, भर्त्तृहरिः । ३ । ६ ।
“खलोल्लापाः सोढ़ाः कथमपि तदाराधनपरैः ॥”)

उल्लासः, पुं, (उत् + लस् + घञ् ।) ग्रन्थपरिच्छेदः । इति भूरिप्रयोगः ॥ यथा काव्यप्रकाशे प्रथमउल्लास इति प्रयोगः । वृद्धिः । इति श्रीभागवतम् ॥ आह्लादः । प्रकाशः ॥
(“निपतन्ति कन्दलदलोल्लासाः पयोविन्दवः” ।
इति अमरुशतके । ४८ ।)

उल्लिखितः, त्रि, (उत् + लिख + क्त ।) उत्कीर्णः । तनूकृतः । इति मेदिनी ॥ चित्रितः । इति शब्द-

रत्नावली ॥ ऊर्द्धं लिखितः ॥ (यथा, रघुः ।६।३२ ।)

"लेखेव यस्योल्लिखिता विभाति" ॥)

उल्लेखः, पुं, (उत् + लिख् + घञ् ।) उच्चारणम् । कथनम् । इति स्मार्त्ताः ॥ (अलङ्कारभेदः ॥ तल्लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे १० परिच्छेदे ।

"क्वचिद्भेदाद्ग्रहीतॄणां विषयाणां तथा क्वचित् ।
एकस्यानेकधोल्लेखो यः स उल्लेख उच्यते" ॥

उदाहरणम् । "प्रिय इति गोपवधूभिः शिशुरिति वृद्धैरधीश इति देवैः । नारायण इति भक्तैर्ब्रह्मेत्यग्राहि योगिभिर्देवः" ॥)

उल्लेखनं, क्ली, (उत् + लिख् + ल्युट् ।) वमनम् । इति रत्नमाला ॥ खननम् । यथा "भूमेरुल्लेखनं कुर्य्यात्" । इति स्मृतिः ॥ (यथा, मनुः ५।१२४ ।

"सम्मार्ज्जनोपाञ्जनेन सेकेनोल्लेखनेन च" ।)

उच्चारणम् । यथा,—

"मासपक्षतिथीनाञ्च निमित्तानाञ्च सर्व्वशः ।
उल्लेखनमकुर्व्वाणो न तस्य फलभाग्भवेत्" ॥

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

उल्लोचः, पुं, (ऊर्द्धं लोचति । उत् + लोच + अच् । यद्वा ऊर्द्धं लोच्यते । लोच् + घञ् । कुत्वन्तु न निष्ठायामनिट इति वचनात् । अस्य तु तत्र सेटत्वात् ।) चन्द्रातपः । चाँदोया इति भाषा । तत्पर्य्यायः । वितानम् २ । इत्यमरः ॥

उल्लोलः, पुं, (उल्लोडयतीति । लोड़ उन्मादे + णिच + पचाद्यच् । डलयोरैक्यात् डस्य लः ।) महातरङ्गः । बड़ ढेउ इति भाषा । तत्पर्य्यायः । कल्लोलः २ । इत्यमरः ॥

उल्वं, क्ली, (उल्लीयते इति । उत् + लीङ् श्लेषणे उल्वादयश्च ४।९५ । इति उणादिसूत्रेण साधुः ।) जरायुः । इत्यमरः ॥ (यथा, गीतायां ३ । ३८ ।

"यथोल्वेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम्" ।

"जातमात्रं विशोध्योल्वाद्बालं सैन्धवसर्पिषा ।
प्रसूतिक्लेशितञ्चानु बलातैलेन सेचयेत्" ॥

इति वाभटः उत्तरस्थाने १ अध्याये उक्तवान् ॥

"अथ जातस्योल्वं मुखञ्च सैन्धवसर्पिषा विशोध्य घृताक्तं मूर्द्ध्नि पिचुं दद्यात् ततो नाभिनाडीमष्टाङ्गुलमायम्य सूत्रेण बद्धा छेदयेत्तत्सूत्रैकदेशञ्च कुमारस्य ग्रीवायां सम्यग् बध्नीयात् । इति सुश्रुते शारीरस्थाने १० अध्याये ॥)

उल्वणं, त्रि, (उत् + वण + अच । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) व्यक्तम् । स्पष्टम् । इत्यमरः ॥

("श्लेष्मोल्वणा महामूला घना मन्दरुजः सिताः" ॥

इति वाभटे निदानस्थाने ७ अध्याये ॥

"हेतुलक्षणसंसर्गाद्विद्याद्द्वन्द्वोल्वणानि च" ।

इति रुग्विनिश्चयग्रन्थे अर्शोऽधिकारे ॥

प्रकाशः । निर्बाधः । यथा, रघुः । ४ । ३३ ।

"तस्यासीदुल्वणो मार्गः पादपैरिव दन्तिनः" ॥)

उशती, त्रि, (वश + शतृ + ङीप् । सम्प्रसारणम् ।) अकल्याणवाक् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, अघमर्षणमन्त्रे । "आपो हिष्ठा मयोभुवस्तान ऊर्ज्जे दधातन महेरणाय चक्षसे । ॐ यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः" ॥)

उशनाः, [स] पुं, (वश कान्तौ + "वशेः कनसिः" ।४।२३८। इति उणादिसूत्रेण कनसिः । ग्रह्यादित्वात् सम्प्रसारणम् ।) शुक्राचार्य्यः । इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारे ३ । ६ ।

"अध्यापितस्योशनसापि नीतिं
प्रयुक्तरागप्रणिधिर्द्विषस्ते" ॥

स च दैत्यगुरुः । तथा च महाभारते ययातिसंवादे १ । ७६ । ६ ।

"पौरोहित्येन याज्यार्थे काव्यन्तूशनसं परे" ॥)

उशिक्, [ज] पुं, (वष्टि उच्यते वा । वश कान्तौ + "वशः कित्" ।२।७१। इति उणादिसूत्रेण इजि । सम्प्रसारणम ।) अग्निः । घृतं । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥

उशिकः, त्रि, (वश कान्तौ + इजि + सम्प्रसारणम ।) कमनीयम् ॥

"न यद्वचश्चित्रपदं हरेर्यशो
जगत्पवित्रं प्रगृणीत कर्हिचित् ।
तद्वायसं तीर्थमुशन्ति मानसा
न यत्र हंसा निरमन्त्युशिक्क्षयाः" ॥

इति श्रीभागवते १ स्कन्धे ५ अध्यायः । "चित्रपदमपि यद्वचो हरेर्यशो न प्रगृणीत तद्वायसं तीर्थं काकतुल्यानां कामिनां रतिस्थानं उशन्ति मन्यन्ते कुत मानसाः सत्त्वप्रधाने मनसि वर्त्तमाना हंसा यतयो यत्र न निरमन्ति कर्हिचिदपि नितरां न रमन्ते । उशिक्क्षयाः उशिक् कमनीयं ब्रह्म क्षयो निवासो येषां ते यथा प्रसिद्धा हंसाः मानससरसि चरन्तः कमनीयपद्मषण्डनिवासा स्वक्तविचित्रान्नादियुक्ते उच्छिष्टगर्त्ते काकक्रीडास्थाने न रमन्ते इति शेष" । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥ (कामयमानम् । यथा ऋग्वेदे १ । १३१ । ५ "आदित्ते अस्य वीर्य्यस्य चर्किरन्मदेषु वृषन्नुशिजो यदाविथ सखीयतो यदाविथ" । "उशिजो धर्म्मं कामयमाना जनाः" । इति भाष्यम् ॥)

उशी, स्त्री, (वश + ई । सम्प्रसारणम् ।) वाञ्छा । इत्युणादिकोषः ॥

उशीनरः, पुं, (उशीप्रदो वाञ्छाप्रदो नरो यत्र ।) देशभेदः । तत्पर्य्यायः । गान्धारः २ । इति जटाधरः ॥ चन्द्रवंशोद्भवराजविशेषः । स तु शिबिराजपिता । इति श्रीभागवतम् ॥ (एकवंशीयो नृपभेदः । यथा महाभारते । श्येनकपोतीये । ३ । १३० । २१-२३ ।

"उशीनरो वै यत्रेष्ट्वा वासवादत्यरिच्यत ॥
तां देवसमितिं तस्य वासवश्च विशाम्पते ।
अभ्यगच्छन्नृपवरं ज्ञातुमग्निश्च भारत ॥
जिज्ञासमानौ वरदौ महात्मानमुशीनरं ।
इन्द्रः श्येनः कपोतोऽग्निर्भूत्वा यज्ञेऽभिजग्मतुः" ॥

तस्य चारित्रं तत्रैव १३१ अध्याये द्रष्टव्यम् ॥)

उशीरः, पुं क्ली, (वश कान्तौ + "वशः कित्" ।४।३१। इति उणादिसूत्रेण ईरन् । सम्प्रसारणम् ।) वीरणमूलम् । वेनार मूल खस इत्यादि भाषा । तत्पर्य्यायः । अभयम् २ नलदम् ३ सेव्यम् ४ अमृणालम् ५ जलाशयम् ६ लामज्जकम् ७ लघुलयम् ८ अवदाहम् ९ इष्टकापथम् १० । इत्यमरः ॥ उशीरम् ११ मृणालम् १२ लघु १३ लयम् १४ अवदानम् १५ इष्टम् १६ कापथम् १७ अवदाहेष्टकापथम् १८ इन्द्रगुप्तम् १९ । इति तट्टीकायां भरतादयः ॥ जलवासम् २० हरिप्रियम् २१ वीरम् २२ वीरणम् २३ समगन्धिकम् २४ रणप्रियम् २५ वीरतरु २६ शिशिरम् २७ शीतमूलकम् २८ वितानमूलकम् २९ जलमेदम् ३० सुगन्धिकम् ३१ सुगन्धिमूलकम् ३२ कम्बु ३३ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणाः । घर्म्मदौर्गन्ध्यदाहपित्तरक्तरोगनाशित्वम् ।

इति राजवल्लभः ॥ अपि च । शीतलत्वम् । तिक्तत्वम् । मोहभ्रमापहत्वम् । ज्वरार्त्तिपित्तशमनकारित्वम् । घर्म्मसौगन्ध्यदायकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, शाकुन्तले ३ अङ्के । "प्रियंवदे ! कस्येदमुशीरानुलेपनं मृणालवन्ति च नलिनीदलानि नीयन्ते" । अस्य पर्य्यायगुणाः यथा,

"वीरणस्य तु मूलं स्यादुशीरं नलदञ्च तत् ।
अमृणालञ्च सेव्यञ्च समगन्धिकमित्यपि ॥
उशीरं पाचनं शीतं स्तम्भनं लघु तिक्तकम् ।
मधुरं ज्वरहृद्वान्तिमदनुत्कफपित्तहृत् ॥
तृष्णास्रविषवीसर्पदाहकृच्छ्रव्रणापहम्" ।

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

उशीरकं, क्ली, (उशीर + स्वार्थे कन् ।) वीरणमूलं । इति रत्नमाला ॥ (उशीरशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ।)

उशीरी, स्त्री, तृणकाण्डः । छोट काशा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । सिपि २ गुण्डा ३ अश्वालः ४ शीरभ ५ शर ६ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । पित्तदाहरोगनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

उष उ बधे, दाहे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादिं-परं-सकं-सेट् ।) रुक्मादिः । उ ओषित्वा उष्ट्वा । ओषति । क्रादित्वाभ्रसदोर्श्वीत्यादिना इमो निषेध निष्ठाया उष्टः । दाह भस्मीकरणं । इति दुर्गादासः ॥

उष बधे । दाहे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादिं-परं-सकं-सेट् ।) ओषति । उषितः । दाह भस्मीकरणं । इति दुर्गादासः ॥ (यथा, मनुः ।९।२७३ ।

"यश्चापि धर्म्मसमयात् प्रच्युतो धर्म्मजीवनः ।
दण्डेनैव तमप्योषेत् स्वकाद्धर्म्माद्धि विच्युतम्" ॥)

उषं, क्ली, (उष + क ।) पांशुलवणम् । इति रत्नमाला ॥

उषः, पुं, (उष + क ।) कामी । गुग्गुलुः । रात्रिशेषः । दिनम् । इति मेदिनी ॥ (दहनसाधककर्त्तरि, त्रि ।) क्षारमृत्तिका । इति शब्दरत्नावली ॥

उषः, [स्] स्त्री, (ओषति नाशयत्यन्धकारम् । उष + "उषः किदिति" ४।२३४ । उणादिसूत्रेण असि ।) प्रत्युषः । इत्यमरः ।

("आसीदासन्ननिर्व्वाणः प्रदीपार्च्चिरिवोषसि" ।

इति रघुः । १२ । १ । तथा, माघे । ११।१७ ।

"प्रनरुषसि विविक्तैर्मातरिश्वावचूर्ण्य" ॥)

उषणं, क्ली, (उष् + बाहुलकात् क्युन् । ल्युट् वा ।) मरिचम् । इत्यमरः । पिप्पलीमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

उषणा, स्त्री, (उषण + टाप् ।) पिप्पली । इत्यमरः ॥ शुण्ठी । इति राजनिर्घण्टः ॥ चविकम् । इति रत्नमाला ॥ ("उपकुल्योषणा शौण्डी" इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमभागे पर्य्याय उक्तः ।)

उषती, स्त्री, (उष + शतृ । आगमशासनस्यानित्यत्वात् नुमभावः ।) अकल्याणवाक । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते १ । ८७ । ८ ।

"ययास्य वाचा पर उद्विजेत
न तां वदेदुषतीं पापलोक्याम्" ॥)

उषपः, पुं, (ओषतीति । उष् + "उषिकुटिदलिकचिखजिभ्यः कपन्" । ३ । १४२ । इति कपन् ।) सूर्य्यः । अग्निः । इत्युणादिकोषः ॥

उषर्बुधः, पुं, (उषसि प्रातर्बुध्यते प्रकाशते । उषस् + बुध् + क ।) अग्निः । इत्यमरः ॥ रक्तचित्रकः । रांचिता इति भाषा ॥

उषसी, स्त्री, (उषं दिवसं स्यति दूरीकरोतीति । उष + सो + क + ङीप् ।) सन्ध्याकालः । इति मेदिनी ॥

उषा, स्त्री, (उष + क + टाप् ।) बाणराजसुता । सा तु अनिरुद्धभार्य्या । (यथा, हरिवंशे १७४ । बाणयुद्धे १२ ।
"बाणस्य दुहिता कन्या तत्रोषा नाम भाविनी" । विस्तृतिस्तु बाणयुद्धशब्दे द्रष्टव्या ।) रात्रिः । इति मेदिनी ॥ स्त्रोगवी । इति हेमचन्द्रः ॥ उखा । स्थालीति यावत् । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥ (रात्रिशेषः । यथा ज्योतिषे ।
"उषां गोधूलियोगं वा स्वीकृत्य गमनं चरेत्" ॥)

उषा, व्य, (ओषतीति । उष + क + टाप् ।) रात्रिशेषः । रात्र्यवसानम् । इत्यमरमेदिन्यौ ॥ सा तु नक्षत्रतेजःपरिहानिमारभ्य भानोरर्द्धोदयं यावत् भवति । यथा,—
"अर्द्धास्तमयात् सन्ध्या व्यक्तीभूता न तारका यावत् । तेजःपरिहानिरुषा भानोरर्द्धोदयं यावत्" ॥ इति तिथितत्त्वे वराहवचनम् ॥

उषाकलः, पुं, (उषायां कलो यस्य ।) कुक्कुटः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उषापतिः, पुं, (उषायाः पतिः ।) अनिरुद्धः । स तु कामदेवपुत्त्रः । इत्यमरः ॥ (एतत्कथा बाणयुद्धशब्दे द्रष्टव्या ॥)

उषारमणः, पुं, (उषाया रमणः ।) अनिरुद्धः । इति हलायुधः ॥

उषितः, त्रि, (उष वा वस + क्त ।) व्युषितः । दग्धः । इति मेदिनी ॥ त्वरितम् । इति धरणिः ॥ स्थितः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

उषितङ्गवीनः, त्रि, (उषिताः स्थिता गावो यत्र ।) आशितङ्गवीनः । यत्र पुरा गावो भोजिताः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

उषीरः, पुं क्ली, (उष + कीरच् ।) उशीरः । वीरणमूलम् । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

उषेशः, पुं, (उषायाः बाणकन्यायाः ईशः ।) अनिरुद्धः । इति हेमचन्द्रः ॥

उष्ट्रः, पुं, (उष + "उषिखनिभ्यां कित्" । ४ । १६१ । इत्युणादिसूत्रेण ष्ट्रन् किच्च ।) वाह्यरथः । इति धरणिः ॥ पशुविशेषः । उट् इति भाषा । तत्पर्य्यायः । क्रमेलकः २ मयः ३ महाङ्गः ४ । इत्यमरः ॥ दीर्घगतिः ५ बली ६ करभः ७ दासेरकः ८ धूसरः ९ लम्बोष्ठः १० रवणः ११ महाजङ्घः १२ जवी १३ जाङ्घिकः १४ दीर्घः १५ प्रटक्कलकः १६ महान् १७ महाग्रीवः १८ महानादः १९ महाध्वगः २० महापृष्ठः २१ बलिष्ठः २२ । इति राजनिर्घण्टः ॥ दीर्घजङ्घः २३ ग्रीवी २४ धूम्रकः २५ शरभः २६ । इति जटाधरः ॥ क्रमेलः २७ कण्टकाशनः २८ भोलिः २९ बङ्ककरः ३० अध्वगः ३१ मरुद्विपः ३२ वक्रग्रीवः ३३ । इति शब्दरत्नावली ॥ वासन्तः ३४ कुलनाशः ३५ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कुशनामा ३६ मरुप्रियः ३७ द्विककुत् ३८ दुर्गलङ्घनः ३९ भूतघ्नः ४० दासेरः ४१ दीर्घग्रीवः ४२ केलिकीर्णः ४३ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा मनुः ४ । १२० ।
"नाधीयिताश्वमारूढो न रथं न च हस्तिनम् ।
न नावं न खरं नोष्ट्रं नेरिणस्थो न यानगः" ॥
"उष्ट्रयानं समारुह्य खरयानं तु कामतः" ।
इति च मनुः । ११ । २९ ॥)

उष्ट्रकाण्डी, स्त्री, (उष्ट्रइव काण्डोऽस्य । जातित्वात् ङीष् ।) पुष्पजातिभेदः । उंटाटी इति ख्याता । तत्पर्य्यायः । रक्तपुष्पी २ करभकाण्डिका ३ रक्ता ४ लोहितपुष्पी ५ कर्णपुष्पी ६ । अस्या गुणाः । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । रुचिकारित्वम् । हृद्रोगहारित्वञ्च । अस्या वीजगुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । शोषत्वम् । वृष्यत्वम् । सन्तर्पणत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

उष्ट्रधूमरपुच्छिका, स्त्री, (उष्ट्रस्य धूसरः पुच्छइव पुच्छो मञ्जरी यस्याः ।) वृक्षविशेषः । इति रत्नमाला ॥ चिचिटीइति भाषा ॥

उष्ट्रपादिका स्त्री, (उष्ट्रस्य पाद इव पादो यस्याः ।) वृक्षविशेषः । मदनमालीति ख्याता । तत्पर्य्यायः । शातभीरुः २ भद्रवल्ली ३ भूमिमत्ता ४ । इति रत्नमाला ॥

उष्ट्रशिरोधरं, क्ली, (उष्ट्रस्य शिरोधरः ग्रीवा इव आकृतिर्यस्य ।) भगन्दररोगविशेषः । तस्य लक्षणम् ।

"प्रकोपनैः पित्तमतिप्रकोपितं
करोति रक्ता पिडकाङ्गुदागताम् ।
तदाशुपाका हिमपूतवाहिनी
भगन्दरन्तूष्ट्रशिरोधरं वदेत्" ॥

इति निदानम् । (अस्य लक्षणं चिकित्साञ्चोक्तवान् वाभटे उत्तरस्थाने २८ अध्याये । अस्य नामान्तरमुष्ट्रग्रीवः । यथा ।

"पित्तादुष्ट्रग्रीवावदुच्छ्रिता ॥
रागिणी तनुरुग्राढ्या ज्वरधूमायनान्विता" ।
"उष्ट्रग्रीवस्तु पित्तजः" ।
"अग्निना वा भिषक् साधु क्षारेणैवोष्ट्रकन्धरम्" ।
सुश्रुतेन निदानस्थाने ४ अध्याये यत् सम्प्राप्तिपूर्ब्बकं लक्षणमस्योक्तं तद्यथा ॥ पित्तन्तु प्रकुपितमनिलेनाधः प्रेरितं पूर्ब्बवदवस्थितं रक्तां तन्वीमुच्छ्रितामुष्ट्रग्रीवाकारां पिडकां जनयति । सास्य चोषादीन् वेदनाविशेषान् जनयत्यप्रतिक्रियमाणा च पाकमुपैति अग्निक्षाराभ्यामिव दह्यते दुर्गन्धमुष्णमास्रावं स्रवत्युपेक्षितश्च वातमूत्र-पुरीष-रेतांसि विसृजति तं भगन्दरमुष्ट्रग्रीवमित्याचक्षते" ॥ इति ।*॥ सुश्रुते चिकित्सितस्थाने ८ अध्याये चिकित्सा यथा,—

"उष्ट्रग्रीवे क्रियां शृणु ।
अथोष्ट्रग्रीवमेषित्वा छित्त्वा क्षारं निपातयेत् ।
पूतिमांसव्यपोहार्थमग्निरत्र न पूजितः ।
अथैनं घृतसंसृष्टैस्तिलैः पिष्टैः प्रलेपयेत् ॥
बन्धं ततोऽनुकुर्व्वीत परिषेकन्तु सर्पिषा ।
तृतीये दिवसे मुक्त्वा यथास्वं शोधयेद्भिषक् ॥
ततः शुद्धं विदित्वा च रोपयेत्तु यथाक्रमं ।
उत्सृत्यास्रावमार्गन्तु परिस्राविणि बुद्धिमान् ।
क्षारेण वा स्रावगतिं दहेद्धुतवहेन वा ।
सुखोष्णेनाणुतैलेन सेचयेद्गुदमण्डलम् ॥
उपनाहाः प्रदेहाश्च मूत्रक्षारसमन्विताः ।
वातघ्नैरौषधैः कार्य्याः परिषेकाश्च मात्रया" ॥)

उष्ट्रिका, स्त्री, (उष्ट्रस्याकृतिरिवावयवो यस्याः । उष्ट्रस्य स्त्री वा ॥) मृत्तिकाभाण्डभेदः । (यथा माघे १२ । १६ ।
"धूर्भङ्गविक्षेपविदारितोष्ट्रिका" ।) उष्ट्रभार्य्या । इति मेदिनी ॥ वृश्चिकालीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

उष्ट्री, स्त्री, (उष + ष्ट्रन् + ङीष् ।) मृत्तिकाभाण्डः । उष्ट्रस्त्री । इति हेमचन्द्रः ॥ तस्याः क्षीरगुणाः । कुष्ठशोथपित्तार्शःकफाटोपानाहोदरस्थजन्तुगुल्मश्वासोच्छ्वासनाशित्वम् । तद्दधिगुणाः । अर्शःकुष्ठकृमिशूलोदररोगनाशित्वम् । कटुत्वम् । स्वादुत्वञ्च । तन्नवनीतगुणाः । विपाके शीतलत्वम् । लघुत्वम् । व्रणकृमिकफास्रवातविषनाशित्वञ्च । तद्घृतगुणाः । मधुरत्वम् । विपाके कटुत्वम् । शीतलत्वम् । कुष्ठकृमिविषवातकफगुल्मोदरनाशित्वञ्च । तन्मांसगुणाः ॥ शिशिरत्वम् । त्रिदोषशमनत्वम् । लघुत्वम् । बलपुष्टिप्रदत्वम् । रुचिकारित्वम् । मधुरत्वम् । वीर्य्यवर्द्धनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्या दुग्धगुणा यथा,—
"ईषद्रूक्षोष्णलवणमौष्ट्रकं दीपनं लघु ।
शस्तं वातकफानाहक्रिमिशोथोदरार्शसाम्" ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिकृतद्रव्यगुणे पानीयवर्गे ।
"औष्ट्रं दुग्धं लघु स्वादु लवणं दीपनन्तथा ।
क्रिमिकुष्ठकफानाहशोथोदरहरं सरम्" ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्ब्बखण्डे द्वितीये भागे ॥

"रूक्षं तथोष्णं लवणं कफस्य
निवारणं वातविकारहारि ।
लघु प्रशस्तं कटुकं क्षमीणां
शोफार्शसामौष्ट्रपयोऽनुकूलम्" ॥

इति हारीते प्रथमस्थानेऽष्टमेऽध्याये ॥
"रूक्षोष्णं क्षीरमुष्ट्रीणामीषत् सलवणं लघु ।

घ्नं वातकफानाहक्रिमिशोषोदरार्शसाम्” ॥
इति चरके सूत्रस्थाने सप्तविंशेऽध्याये ॥
“रूक्षोष्णं लवणं किञ्चित्तीक्ष्णं स्वादुरसं लघु ।
शोफगुल्मोदरार्शोघ्नं कृमि-कुष्ठ-विषापहम्” ॥
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अध्यायः ॥)

उष्णः, पुं, (उष दाहे + “इण्षिञ्जिदीङुष्यविभ्योनक्” ।३।२। इति उणादिसूत्रेण नक् ।) ग्रीष्मऋतुः । तत्पर्य्यायः । ग्रीष्मः २ उष्मकः ३ निदाघः ४ उष्णोपगमः ५ उष्णागमः ६ तपः ७ । इत्यमरः ॥ आतपः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने २४ अध्यायः ।
“उष्णो हैमे वसन्ते च कामं ग्रीष्मे तु शीतलम्” ।
क्वचित् क्लीवलिङ्गान्तोऽपि दृश्यते ।
यथा महाभारते संवर्त्तमरुत्तीये ।१४।८।९।
“नोष्णं न शिशिरस्तत्र न वायुर्न च भास्करः” ।
अग्निः । सूर्य्यः । यथा, मनुः ११ । ११३ ।
“उष्णे वर्षति शीते वा मारुते वाति वा भृशम्” ।
(“उष्णे आदित्ये मेघे च वर्षति” इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः ॥) पलाण्डुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ उष्णवीर्य्यद्रव्यगुणाः । पित्तबलकारित्वम् । लघुत्वम् । वातश्लेष्मनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

उष्णः, त्रि, (उष् + नक् ।) निदाघस्पर्शयुक्तः । तत्पर्य्यायः । दक्षः २ चतुरः ३ पेशलः ४ पटुः ५ सूत्थानः ६ । इत्यमरः । अशीतः । इति मेदिनी ॥ (यथा मनुः । ३ । २३७ ।
“यावदुष्णं भवत्यन्नं यावदश्नाति वाग्यताः” ॥)

उष्णकः, पुं, (उष्णं करोतीति । उष्ण + शीतोष्णाभ्यां कारिणीति कन् ।) ग्रीष्मकालः । चंक्रमादिः । इति धरणी ॥ (ज्वरः । इति पाणिनिः ५ । २ । ७२ ॥)

उष्णकः, त्रि, (उष्णं कार्य्यमस्य । उष्ण + कन् ।) क्षिप्रकारी । आतुरः । इति मेदिनी ॥ प्रतानः । इति धरणी ॥ क्रोधोद्दीप्तः इति पाणिनिः ५ । २ । ७२ ॥)

उष्णनदी, स्त्री, (उष्णा नदी ।) वैतरणी नदी ॥

उष्णरश्मिः, पुं, (उष्णा रश्मयो यस्य ।) सूर्य्यः । अर्कवृक्षः । इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारे ३ । २५ ।
“कुवेरगुप्तां दिशमुष्णरश्मौ
गन्तुं प्रवृत्ते समयं विलङ्घ्य” ॥)

उष्णवारणः, पुं, क्ली, (उष्णमातपं वारयति । उष्ण + वृ + णिच् + ल्युट् ।) छत्रम् । इति हारावली ॥ (यथा, कुमारे ५ । ५२ ।
“यदर्थमम्भोजमिवोष्णवारणं
कृतं तपःसाधनमेतया वपुः” ।
छत्रशब्देऽस्य गुणादिकं ज्ञेयम् ॥)

उष्णवीर्य्यः पुं, (उष्णमुग्रं वीर्य्यं यस्य ।) शिशुमारः । इति हेमचन्द्रः ॥ तीक्ष्णातेजोयुक्तद्रव्यादिः ॥ (प्रचण्डवीर्य्ययुक्ते, त्रि ॥)

उष्णा, स्त्री, (उष्यते बध्यते यया । उष बधे + नक् + टाप् ।) क्षयव्याधिः । सन्तापः । पित्तम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ [हेमचन्द्रः ॥

उष्णांशुः, पुं, (उष्णा अंशवो यस्य ।) सूर्य्यः । इति

उष्णागमः, पुं, (उष्णस्यागमो यस्मिन् ।) ग्रीष्मकालः । इत्यमरः ॥

उष्णाभिगमः पुं, (उष्णस्यातपस्याभिगमो यत्र) ग्रीष्मऋतुः । इति शब्दरत्नावली ॥

उष्णासहः पु, (उष्णा आतप आसह्यते यत्र । उष्ण + आ + सह + अच् ।) हेमन्तऋतुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (उष्णासह्यकारिणि, त्रि ॥)

उष्णिक्, [ह्] स्त्री, (उत् + स्निह + क्विन् । निपातनात् उपसर्गान्तलोपः षत्वं च ।) सप्ताक्षरच्छन्दः । (यथा छन्दोमञ्जर्य्यां,—
“उक्थात्युक्था तथा मध्या प्रतिष्ठान्या सुप्रतिष्ठिका ।
गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् च बृहती पङ्क्तिरेव च” ॥
उष्णिक् सप्ताक्षरा वृत्तिः । सा च त्रिधा मधुमती-कुमारललिता-मदलेखाभेदात् । उदाहरणापूर्ब्बकं तल्लक्षणं यथा तत्रैव । “ननगि मधुमती” ।
“रविदुहितृतटे वनकुसुमनतिः ।
व्यधित मधुमती मधुमथनमुदम्” ॥ १ ॥
“कुमारललिता ज्सगाः” ॥
“मुरारितनुवल्ली कुमारललिता सा ।
व्रजैणनयनानां ततान मदमुच्चैः” ॥ २ ॥
“मसगौ स्यान्मदलेखा” ॥) “रङ्गे बाहुविकमात् कुम्भीन्द्रान्मदलेखा । लग्नाभून्मुरशत्रोः कस्तूरीरसचर्चा” ॥

उष्णिका, स्त्री, (अल्पमन्नमस्याम् । भाष्यणकोष्णिके संज्ञायामिति कन् । निपातनादन्नशब्दस्योष्णादेशः ।) यवागूः । इत्यमरः ॥ याउ इति भाषा ।

उष्णीषः,पुं, क्ली, (उष्णमीषते हिनस्तीति । ईष गतिहिंसादर्शनेषु । इगुपधेति कः । शकन्ध्वादिः ।) शिरोवेष्टः । इत्यमरः ॥ पाग इति भाषा । अस्य गुणाः । केशचक्षुरायुर्वृद्धकत्वम् । धूलिशीतोष्णनिवारकत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ यथा ।
“उष्णीषं कान्तिकृत् केश्यं रजोवातकफापहम् ।
लघु चेच्छस्यते यस्मात् गुरुपित्ताक्षिरोगकृत्” ॥
इति भावप्रकाशः ॥ किरीटः । (यथा, महाभारते सौभवधोपाख्याने ३ । २१ । २४ ।
“विशीर्णमलिनोष्णीषः प्रकीर्णाम्बरमूर्द्धजः” ।
रजोऽवश्यायसूर्य्यांशुहिमानिलनिवारणम् ।
प्रतिश्यायशिरःशूल-हरं स्वोष्णीषधारणम् ।
इति वैद्यकचक्रपाणिकृतद्रव्यगुणे गुणाना क्रियाभिधानादिवर्गे ॥
“बाणवारं स्तनावर्णितञ्चोबलविवर्द्धनम् ।
पवित्रं केश्यमुष्णीषं वातातपरजापहम्” ॥
इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने २४ अध्याये ॥)
चिह्नान्तरम् । इति मेदिनी ॥

उष्णोदकं, क्ली, (उष्णञ्च तत् उदकञ्चेति ।) तप्तजलम् । क्वाथ्यमानपादावशेषार्द्धावशेषपादहीनं जलम् । तद्विधिर्यथा ।
“अष्टमेनांशशेषेण चतुर्थेनार्द्धकेन वा ।
अथवा क्वथनेनैव सिद्धमुष्णोदकं वदेत्” ॥
अस्य गुणाः । सदा पथ्यत्वम् । कासज्वरविबन्धकफवातामाममेदोनाशित्वम् । दीपनत्वम् । वस्तिशोधनत्वञ्च ।

“श्लेष्मामवातमेदोघ्नं वस्तिशोधनदीपनम् ।
कासश्वासज्वरान् हन्ति पीतमुष्णोदकं निशि” ॥
इति भावप्रकाशे प्रथमखण्डम् ॥ * ॥ अथोष्णोदकस्य लक्षणं गुणाश्च ।
“क्वाथ्यमानन्तु निर्व्वेगं निष्फेनं निर्म्मलन्तथा ।
अर्द्धावशिष्टं यत्तोयं तदुष्णोदकमुच्यते ॥
ज्वर-कास-कफ-श्वास वात-पित्ताम-मेदसाम् ।
नाशनं वस्तिसंशोधि पथ्यमुष्णोदकं सदा ॥ * ॥
अथर्त्तुभेदे जलस्य पाकभेदः । यदाह,
त्रिपादशेषं सलिलं ग्रीष्मे शरदि शस्यते ।
“हिमेऽर्द्धशेषं शिशिरे तथा वर्षावसन्तयोः” ॥
अन्ये तु ।
“निदाघ त्वर्द्धपादोनं पादहीनन्तु शारदम् ।
शिशिरे च वसन्ते च हिमे चार्द्धावशेषितम् ॥
अष्टमांशावशेषन्तु वारि वर्षासु शस्यते ।
इति केचिद्बुधाः प्राहुर्मेघाटागमदर्शनात्” ॥
केचिच्च ।
“वसुवह्निषु बाणेषु वेदेषु त्रिषु पक्षयोः ।
एकभागावशेषं स्यादम्बु वर्षादिषु क्रमात्” ॥
अत्र दोषाणां यथोल्वणता हीनता वा तथा व्यवस्था कल्पनीया ॥
“तत्पादहीनं पित्तघ्नमर्द्धहीनन्तु वातनुत् ।
त्रिपादहीनं श्लेष्मघ्नं संग्राह्यमिपदं लघु” ॥ * ॥
त्रिपादहीनस्य तन्त्रान्तरे आरोग्याम्बुसंज्ञा ।
तस्य लक्षणगुणाः ।
“पादशेषन्तु यत्तोयमारोग्याम्बु तदुच्यते ।
आरोग्याम्बु सदा पथ्यं कास-श्वास-कफापहम् ॥
सद्यो ज्वरहरं ग्राहि दीपनं पाचनं लघु ।
आनाहपाण्डुशूलार्शोगुल्मशोथोदरापहम्” ॥
इति भावप्रकाशे मध्यमखण्डम् ॥ रात्रौ उष्णोदकपानगुणाः । श्लेष्मवातमेदकत्वम् । मानतापकारित्वम् । आशु अजीर्णनाशकत्वञ्च ।
“तत्पादहीनं वातघ्नं मध्यहीन तु पित्तनुत् ।
कफघ्नं पादशेषस्यं पानीयं लघु दीपनम्” ॥
इति राजनिर्घण्टः ॥
(“शरदीह तथा ग्रीष्मे क्वाथे पादावशेषितम् ।
शिशिरे च वसन्ते च कुर्य्यादर्द्धावशेषितम्” ।
विपरीतमृतं दृष्ट्वा प्राहुष वार्द्धभागिकम् ।
क्वाथ्यमानस्य निर्वेगं निष्फेनं निर्म्मलञ्च यत् ॥
अर्द्धावशिष्टं भवति तदुष्णोदकमुच्यते ।
ततपादहीनं वातघ्नमर्द्धं पित्तविकारजित् ॥
कफघ्नं पादशेषन्तु पानीयं लघु पाचनम्” ।
“दिवसे क्वथितं तोयं रात्रौ तद्गुरुतां व्रजेत् ।
रात्रौ शृतन्तु दिवसे गुरुत्वमधिगच्छति” ॥
इति हारीते प्रथमस्थाने ७ अध्याये ।
“दीपनं पाचनं कण्ठ्यं लघ्वष्णं वस्तिशोधनम् ॥
हिक्काध्मानानिलश्लेष्म सद्यःशुद्धे नवज्वरे ।
कासामपीनसश्वासपार्श्वरुक्षु च शस्यते” ॥
“अनभिस्यन्दि लघु च तोयं क्वथितशीतलम् ।
पित्तयुक्ते हितं दोषे व्युषितं तत्त्रिदोषकृत् ॥
इति वाभटे सूत्रस्थाने ५ अध्याये ॥
“कफमेदोऽनिलामघ्नं दीपनं वस्तिशोधनम् ॥

श्वास-कास-ज्वर-हरं पथ्यमुष्णोदकं सदा ।
यत् क्वाथ्यमानं निर्व्वेगं निःफेनं निर्म्मलं लघु ॥
चतुर्भागावशेषन्तु तत्तोयं गुणवत् स्मृतम् ।
न च पर्य्युषितं देयं कदाचिद्वारि जानता ॥
अम्लीभूतं कफोत्क्लेशि न हितं तत् पिपासवे ।
मद्यपानात् समुद्भूते रोगे पित्तोत्थिते तथा ॥
सन्निपातसमुत्थे च शृतशीतं प्रशस्यते" ।
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अध्याये ॥)

तमुवाच भगवानात्रेयो ज्वरितस्य कायसमुत्थान देश-कालानभिसमीक्ष्य पाचनार्थं पानीयमुष्णं प्रयच्छन्ति भिषजः। ज्वरो ह्यामाशयसमुत्थः प्रायो भेषजानि चामाशयसमुत्थानां विकाराणां पाचन-वमनापतर्पणानि शमनानि भवन्ति पाचनार्थञ्च पानीयमुष्णं तस्मादेतज्ज्वरितेभ्यः प्रयच्छन्ति भिषजो भूयिष्ठम्। तद्ध्येषां पीतं वातमनुलोमयति अग्निमुदर्य्यमुदीरयति। क्षिप्रं जरां गच्छति श्लेष्माणञ्च परिशोषयति स्वल्पमपि च पीतं तृष्णा-प्रशमनायोपपद्यते तथा युक्तमपि चैतन्नात्यर्थोत-सन्नपित्ते ज्वरे सदाहभ्रमप्रलापातिसारे वा प्रदेयमुष्णेन हि दाह-भ्रम-प्रलापातिसारा भूयोऽभिवर्द्धन्ते शीतेनोपशाम्यन्तीति"।
इति चरके विमानस्थाने ३ अध्यायः ॥)

उष्णोपगमः, पुं, (उष्णः उपगमो यत्र।) ग्रीष्मकालः। इत्यमरः ॥

उष्मः, पुं, (उष + मक्।) ग्रीष्मकालः। वसन्तकालः। इत्युणादिकोषः ॥ उष्णः। क्रोधः ॥

उष्मकः, पुं, (उष्म + कन्।) ग्रीष्मऋतुः। इत्यमरः ॥

उष्मा, [न्] पुं, (उष् + मनिन्।) ग्रीष्मकालः। उत्तापः। इत्यमरटीकायां नीलकण्ठः ॥
(यथा कुमारे। ५। २३ ॥
"तपात्यये वारिभिरुक्षिता नवै-
र्भुवा सहोष्माणममुञ्चदूर्द्धगम्"।
"उष्मा पित्तादृते नास्ति ज्वरो नास्त्युष्मणा विना।
तस्मात्पित्तविरुद्धानि त्यजेत्पित्ताधिकेऽधिकम्" ॥
इति वाभटे चिकित्सास्थाने १म अध्याये ॥)

उष्मागमः, पुं, (ओषतीति उष्मा। आगच्छतीति आगमः। उष्मा आगमो यत्र।) ग्रीष्मकालः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

उस्रः, पुं, (वस + "स्फायितञ्चिवञ्चिशकिक्षिपीति"। २। १३। उणादिसूत्रेण रक।) वृषः। (यथा, ऋग्वेदे। ६। १२। ४ ॥ "वन्वन्नत्वानार्वोस्रः पितेव"। "उस्रः वृषभः"। इति भाष्यम् ॥) रश्मिः। इति मेदिनी ॥ (यथा रघुः। ४। ६६।
"शरैरुस्रैरिवोदीच्यानुद्धरिष्यन् रसानिव"।
लताभेदः। सूर्य्यः। यथा, ऋग्वेदे। ३। ५८। ४।
"प्र मिचामो न दद्रुस्रो अग्रे"। "वसति नभसीत्युस्रः सूर्य्यः"। इति भाष्यम्। अश्विनीपुत्रौ। यथा तत्रैव। ४। ४५। ५ ॥
"अमय उस्रा जरन्ते प्रतिवस्तोरश्विना" ॥)

उस्रा, स्त्री, (उस्र + टाप्।) अर्ज्जुनी। गाइ इति भाषा। उपचित्रा। इन्दुरकाणीति भाषा। इति मेदिनी ॥ (सुरभी गौः। इत्युणादिकोषः ॥)

उह इर् अर्द्दे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादिं-परं-सकं-सेट।) इरित्त्वादिः। इर् औहत् औहीत्। अर्द्द इह बधः। इति दुर्गादासः ॥

उहानः, पुं, देशविशेषः। इति भूरिप्रयोगः ॥

ऊ

ऊ, दीर्घोकारः। स च षष्ठस्वरवर्णः। अस्य उच्चारणस्थानं ओष्ठः ॥ ("उपूपध्मानीयानामोष्ठौ"। स च (द्विमात्रत्वात्) दीर्घः (त्रिमात्रत्वात्) प्लुतश्च भवति। (प्रत्येकं उदात्तानुदात्तस्वरितभेदात् त्रिविधोऽपि अनुनासिकानुनासिकभेदात् षड्-विधोऽपि भवति ॥
"स्वराणामूष्मणाञ्चैव विवृतं करणं स्मृतम्"।
इति शिक्षावचनात् अस्योच्चारणे विचार आन्तरप्रयत्नः। विवृतं जिह्वाग्रादेः स्पर्शनाभावः। यदुक्तं तत्रैव "अचोऽस्पृष्टायणस्त्वीषत् नेमस्पृष्टाः शलः स्मृताः"। इति।)
"शङ्खकुन्दसमाकारं ऊकारं परमकुण्डली।
पञ्चप्राणमयं वर्णं पञ्चदेवमयं सदा ॥
पञ्चप्राणयुतं वर्णं पीतविद्युल्लता तथा।
धर्म्मार्थकाममोक्षञ्च सदा सुखप्रदायकम्" ॥
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ तस्य (वङ्गीयभाषायाम्) लेखनप्रकारो यथा,—
"तद्रूपाधोगता रेखा कुञ्चिता वामतः शुभा"।
तद्रूपा पूर्व्वोक्तोकाररूपा।
"तिष्ठन्ति तासु रेखासु यमाग्निवरुणाः क्रमात् ॥
अधोर्द्धगामिनी मात्रा लक्ष्मीर्वाणी च सा स्मृता"।
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥*॥ तस्य नामानि यथा,—
"ऊः कण्ठको रतिः शान्तिः क्रोधनो मधुसूदनः।
कामराजः कुजेशश्च महेशो वामकर्णकः ॥
अर्घीशो भैरवः सूक्ष्मो दीर्घघोणा सरस्वती।
विलासिनी विघ्नकर्त्ता लक्ष्मणो रूपकर्षिणी ॥
महाविद्येश्वरी षष्ठा षण्डोभूः कान्यकुब्जकः"।
इति तन्त्रम् ॥ (मातृकान्यासेऽस्य वामकर्णे न्यस्यतया तदाख्ययाप्यभिधानम्। यथा, मातृकान्यासमन्त्रे "उं नमो दक्षिणकर्णे ऊं नमो वामकर्णे"। अनुबन्धविशेषः। यथाह कविकल्पद्रुमे। "उः क्त्वावेभुक्त वेटकः। तेन सिध शास्त्रे इत्यस्य लुङि कृते असेधीत् असैत्सीत् इति स्यात् ॥)

ऊ, व्य, (वेञ् + क्विप।) वाक्यारम्भः। रक्षा। अनुकम्पा। इति मेदिनी ॥ (सम्बोधनम् ॥)

ऊः, पुं, (अवति रक्षतीति। अव + क्विप्। ज्वरत्वरेत्यूट्। ६।४।२०।) महेश्वरः। इति पुरुषोत्तमः ॥ चन्द्रः। इति शब्दरत्नावली ॥ (रक्षाकर्त्तरि, त्रि॥)

ऊढः, त्रि, (उह्यते स्म। वह् + क्त ॥) विवाहितः। इति स्मृतिः ॥
("भार्य्योढं तमवज्ञाय तस्थे सौमित्रयेऽसकौ"।
इति भट्टिः। ४। १५ ॥) कृतवहनः ॥

ऊढकङ्कटः, त्रि, (ऊढो धृतः कङ्कटो येन।) कवचधारी। तत्पर्य्यायः। सन्नद्धः २ वर्म्मितः ३ सज्जः ४ दंशितः ५। इत्यमरः ॥

ऊढ़ा, स्त्री, (वह + क्त + टाप्।) भार्य्या। इति हेमचन्द्रः ॥ (विवाहिता कन्या। यथा,—
"ऊढानूढासमवायेऽनूढैव प्रथमं धनहारिणी"।
इति स्मृतिः ॥)

ऊतं, त्रि, (वे + क्त।) तन्तुसन्ततम्। तत्पर्य्यायः। स्यूतम् २ उतम् ३। इत्यमरः ॥ कापड़ वोना इति भाषा ॥ (प्रथितम्। अव + क्त। ज्वरत्वरेत्यूट् ६। ४। २०। रक्षितम् ॥)

ऊतिः, स्त्री, (अव् + क्तिन्। ज्वरत्वरेत्यूट्। ६। ४। २०।) रक्षणम्। (वे + क्तिन्।) स्यूतिः। इति मेदिनी ॥ वोना सेलाइ इति भाषा। क्षरणम्। इति शब्दरत्नावली ॥ जवनम्। इत्यमरटीकायां स्वामी ॥ लीला। इति श्रीभागवतम् ॥ (कर्त्तरि क्तिच। रक्षाकर्त्री। यथा, ऋग्वेदे। ४। ४। २ ॥ "उरुष्यन्तम् माध्वी दस्रा न ऊतीः"। कर्म्मणि क्तिन्। पुराणस्य दशविधलक्षणमध्ये कर्म्मवासनारूपो लक्षणभेदः। यथा, भागवते। २।१०—१४।
श्रीशुक उवाच।
"अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतयः।
मन्वन्तरेशानुकथा निरोधो मुक्तिराश्रयः ॥
दशमस्य विशुद्ध्यर्थं नवानामिह लक्षणम्।
वर्णयन्ति महात्मानः श्रुतेनार्थेन चाञ्जसा ॥
भूतमात्रेन्द्रियधियां जन्म सर्ग उदाहृतः।
ब्रह्मणो गुणवैषम्यात् विसर्गः पौरुषः स्मृतः ॥
स्थितिर्वैकुण्ठविजयः पोषणं तदनुग्रहः।
मन्वन्तराणि सद्धर्म्म ऊतयः कर्म्मवासनाः" ॥
"कर्म्मवासना ऊतयः"। इति चूर्णिकाटीका ॥)

ऊधः, [स्] क्ली, (उन्द + असुन्। ऊधसो नङिति निर्देशात् ऊधादेशः।) आपीनम्। इत्यमरः ॥ गाइर पालान् इति भाषा। (यथा महाभारते। चैत्ररथपर्व्वणि। १। १७६। १३ ॥
("मण्डूकनेत्रां स्वाकारां पीनोधसमनिन्दिताम्"।
"यदैव स्त्रियै स्तनावाप्यायेते ऊधः पशूनाम्"।
इति शतपथब्राह्मणे। २। ५। १। ५ ॥)

ऊधस्यं, क्ली, (ऊधसि भवम्। ऊधस् + यत्।) दुग्धम्। इति हेमचन्द्रः ॥

ऊन, त् क परिहाने। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-चुरां-परं-सकं-सेट्।) दीर्घादिर्दन्त्योपधः। तथा च। "क्षोभमाशु हृदयं न यदूनां रागवृद्धिमकरोन्न यदूनाम्"। इति माघयमकम्। परिहानं न्यूनक्रिया। ऊनयति वणिक् स्वर्णं प्रथमपरिमाणात्। परिमाणमात्रेऽयमिति केचित्। मा भवान् ऊनिनत्। ऊनधोर्णिः अङ् द्वित्वे सस्थानमेव नास्ति अतो नाग्लोपित्वमिति सन्देहनिरासार्थमाह। अनेकार्दनुबन्धज्ञापकबलात् द्वित्वात् प्राक् प्राप्तो ह्रस्वो अग्लोपित्वान्न स्यात्। इति दुर्गादासः ॥

ऊनं, त्रि, (अवतीति। अव + "इण्षिञ्जिदीङुष्यविभ्यो नक्"। ३।२। इति उणादिसूत्रेण नक्। "ज्वरत्वरेति"। ६।४। २० ऊट्। सर्व्वस्ते तु ऊनयतेरूनमिति साधितम्।) हीनम्। न्यूनम् ॥ ("ऊनं न सत्त्वेष्वधिको बबाधे"। इति रघुः। २। १४ ॥ तत्रैव। ११। १।

"किञ्चिदूनमनूनर्द्धेः शरदामयुतं ययौ"।
"ऊनद्विवार्षिकं प्रेतं निदध्युर्बान्धवा बहिः"।
इति मनुः। ५। ६८॥)

ऊनविंशः, त्रि, ऊनविंशतेः पूरणः। यथा,—
"तिथ्यङ्कवेदैकदशोनविंश-
भैकादशाष्टादशविंशसंख्याः।
इष्टोऽनया सूर्य्ययुतोऽनया च
योगादमूस्वेद्दशयोगभङ्गः"॥
इति ज्योतिस्तत्त्वम्॥

ऊनविंशतिः, स्त्री, (एकेन ऊना विंशतिः।) एकोनविंशतिः। ऊनिश इति भाषा। यथा। "ऊनविंशतिदास्यमानपिण्डस्थानानि"। इति तिथ्यादितत्त्वे आमावस्याप्रकरणे॥

ऊम, व्य (ऊय्यते। ऊय्+मुक्।) रोषोक्तिः। पृच्छा। इति मेदिनी॥ निन्दा। स्पर्द्धा। इति शब्दरत्नावली॥

ऊमं, क्ली, (अवतीति। अव+"अविसिविसिशुषिभ्यः कित्"। १।१४३। इति उनादिसूत्रेण मन्। कित् ऊठ् च।) देशविशेषः। इति सिद्धान्तकौमुदी॥

ऊय, ई ङ सेवने। तन्तुसन्ताने इति यावत्। इति कविकल्पद्रुमः (भ्वादिं-आत्मं-सकं-सेट्।) दीर्घादिः। सेवनमिह सिव्युतन्तुततावित्यस्य रूपं ई ऊतः। ङ ऊयते पटं मौचिकः। इति दुर्गादासः॥

ऊररी, व्य (ऊय्+बाहुलकात् ररीक्।) विस्तारः। अङ्गीकारः। इति भरतो द्विरूपकोषश्च॥

ऊरव्यः, पुं, (ऊरोर्जातः। ऊरु+शरीरावयवात् यदिति यत्। वैश्यस्य ब्रह्मणः ऊरोर्जातत्वात् तथात्वम्।) वैश्यः। इत्यमरः॥ (यदुक्तं यजुषि। ३१। ११॥
"ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् बाहू राजन्यः कृतः।
ऊरू तदस्य यत् वैश्यः पद्भ्यां शूद्रोऽजायत"॥ इति॥)

ऊरी, व्य (ऊरु+बाहुलकात् रीक्।) विस्तारः। अङ्गीकारः। इत्यमरः॥ (यथा द्वितीयपरिच्छेदे विग्रहे। "ऊरीकृत्य प्रस्थितः"॥)

ऊरीकृतः, त्रि, (ऊरी+कृ+क्त।) अङ्गीकृतः। विस्तृतः। इत्यमरः॥

ऊरुः, पुं, (ऊर्णूयते आच्छाद्यते इति। ऊर्णु+(ऊर्णोतेर्णुलोपः। १। ३१। इति उणादिसूत्रेण कर्म्मणि कुः नुलोपश्च।) जानूपरिभागः। ऊरत् इति भाषा। तत्पर्य्यायः। सक्थि २। इत्यमरः॥ (यथा, साहित्यदर्पणे।
"भुवनत्रितये न बिभर्त्ति तुलामिदमूरुयुगं न चमूरुदृशः"।
"भुजमूर्द्धोरुबाहुल्यादेकोऽपि धनदानुगः"।
इति रघुः। १२। ८८। तथा मनुः। १। ३१।
"लोकानान्तु विवृद्ध्यर्थं मुखबाहूरुपादतः"॥)

ऊरुजः पुं, (ऊरोर्जायते इति। ऊरु+जन्+ड।) वैश्यः। स तु ब्रह्मण ऊरुभ्यां जातः। इत्यमरः॥ (यथा, विष्णुपुराणे। १। ६। ४।
रजसा तमसा चैव समुद्रिक्तास्तयोरजाः"।

भृगुवंशीय ऋषिभेदः। स च और्व्व इति नाम्ना ख्यातः। तस्य जन्मकथा और्व्वशब्दे द्रष्टव्या॥)

ऊरुपर्व्वा, [न्] पुं, क्ली, (ऊरोः पर्व्वेव।) जानु। इत्यमरः॥ हाँटु इति भाषा।

ऊररी, व्य, (ऊरु+ररीक्।) विस्तारः। अङ्गीकारः। इति भरतो द्विरूपकोषश्च॥

ऊरुस्तम्भः, पुं, (ऊरू स्तभ्नाति इति ऊरु+स्तम्भ+अण्।) ऊरुरोगविशेषः। यथा। अथोरुस्तम्भाधिकारः। तत्रोरुस्तम्भस्य विप्रकृष्टसन्निकृष्टनिदानसम्प्राप्तिपूर्व्वकं लक्षणमाह।
"शीतोष्णद्रवसंशुष्कगुरुस्निग्धैर्निषेवितैः।
जीर्णाजीर्णे तथायाससंक्षोभस्वप्नजागरैः॥
सश्लेष्ममेदः पवनः साममत्यर्थसञ्चितम्।
अभिभूयेतरं दोषमूरू चेत् प्रतिपद्यते॥
सक्थ्यस्थिनी प्रपूर्य्यान्तःश्लेष्मणा स्तिमितेन सः।
तदा स्तभ्नाति तेनोरू स्तब्धौ शीतावचेतनौ॥
परकीयाविव गुरू स्यातामतिभृशव्यथौ।
ध्यानाङ्गमर्द्दस्तैमित्यतन्द्राच्छर्द्यरुचिज्वरैः॥
संयुतौ पादसदनकृच्छ्रोद्धरणसुप्तिभिः।
तमूरुस्तम्भमित्याहुराढ्यवातमथापरे"॥
जीर्णाजीर्णे किञ्चिज्जीर्णे किञ्चिदजीर्णे तस्मिन् भोजनमित्यर्थः। अतएव दृढबलेन जीर्णाजीर्णे समश्नन् इति पठितम्। तत्र शीतादिभिर्निषेवितैर्भुक्तैः। संक्षोभेण स्खलनेन। स्वप्नेन दिवा। जागरणेन रात्रौ। अभिभूय दूषयित्वा। इतरं दोषं पित्तम्। स्तिमितेन आर्द्रेण स्तैमेनेति यावत्। न तु घनेन। गर्वविधेन श्लेष्मणा। सः पवनः। तदा ऊरू स्तभ्नाति तेन स्तम्भेन। अचेतनौ गन्धौ। परकीयाविव अक्रियाविव्यर्थः। ध्यानं संभ्रमना। पादसम्बन्धिनीभिः सदनकृच्छ्रोद्धरणसुप्तिभिः संयुक्तौ। अयं सुश्रुतेन महावातव्याधिषु पठितः॥
प्राग्रूपमाह।
"प्राग्रूपं तस्य निद्रातिध्यानं स्तिमितता ज्वरः।
रोमहर्षोऽरुचिश्छर्दिर्जङ्घोर्व्वोः सदनं तथा"॥*॥
तस्योपद्रवमाह।
"वातशङ्किभिरज्ञानाच्च स्यात् स्नेहनात् पुनः।
पादयोः सदनं सुप्तिः कृच्छ्रादुद्धरणं तथा॥
जङ्घोरुग्लानिरत्यर्थं शश्वदाहश्च वेदना।
पदश्च व्यथते न्यस्तं शीतस्पर्शं न वेत्ति च॥
संस्थाने पीडने गत्या चालने चाप्यनीश्वरः।
अन्यनेयौ हि संभग्नावूरू पादौ च मन्यते"॥
अन्यनेयौ अन्यप्रयत्नचाल्यौ भवत इत्यर्थः। अज्ञानात् अनिश्चयात् स्तम्भ-सुप्ति-कम्पादि-दर्शनेन। वातशङ्किभिः वातव्याधिशङ्किभिः। तत्र ऊरुस्तम्भे। स्नेहनात् स्नेहादिना स्नेहन्या चिकित्सया। पादसदनादय ऊरुभयोपमत्वात् ते विकाराः स्युः। जङ्घोरुग्लानिः जङ्घोर्व्वोर्गमनादावशक्तिः। शश्वदाहवेदना ईषद्दाहेन सह वेदना॥*॥
ऊरुस्तम्भस्यारिष्टं लक्षणमाह।
"यदा दाहार्त्तितोदार्त्तो वेपनः पुरुषो भवेत्।
ऊरुस्तम्भस्तदा हन्यात् साधयेदन्यथा नवम्"॥
अन्यथा दाहाद्युक्तोपद्रवरहितं तमपि नवमुत्पन्नं

मात्रं साधयेत्॥*॥*॥
अथोरुस्तम्भस्य चिकित्सा।
"स्नेहास्रक्स्रावव मनं वस्तिकर्म्मविरेचनम्।
वर्ज्जयेदाढ्यवाते तु यतस्तस्य कोपनम्॥
तस्मादत्र सदा कार्य्यं स्वेदनं घनरूक्षणम्।
आमभेदः कफाधिक्यान्मारुतं नयता समम्॥
यत् स्यात् कफप्रशमनं न तु मारुतकोपनम्।
तत्सर्व्वं सर्व्वदा कार्य्यमूरुस्तम्भस्य भेषजम्॥
सर्व्वा रूक्षक्रमः कार्य्यस्तत्रादौ कफनाशनः।
पश्चाद्वातविनाशाय विधातव्याखिला क्रिया॥
भोज्याः पुराणाः श्यामाककोद्रवोद्दालशालयः।
जाङ्गलैः पक्षिमांसैः शाकैश्चालवणैर्हितैः"॥
उद्दालो वनकोद्रवः।
"दद्यादाम्लकशाकेन हीनेन लवणेन तु।
जीर्णशाल्योदनं रूक्षमरुस्तम्भवते भिषक्॥
रूक्षणाद्वातकोपश्चेन्निद्रानाशादिसम्भवः।
स्नेहस्वेदक्रमस्तत्र कार्य्यो वातामयापहः॥
प्रतारयेत् प्रतिस्रोतः सरितं शीतलोदकाम्।
सरश्च विमलं शीतं स्थिरतोयं पुनः पुनः॥
सर्व्वा वाभिनयायाः अथवार्कस्य कारयेत्।
गाढमुत्सादनं वैद्य ऊरुस्तम्भे सवेदने॥
त्रिफलायाश्चिकचूर्णं लिह्यात् समाक्षिकम्।
ऊरुस्तम्भविनाशाय एवं मूत्रेण वा पिबेत्॥
नागरं पिप्पलीं चापि गुग्गुलुं वा शिलाजतु।
ऊरुस्तम्भी पिबेन्मूत्रं दशमूलीरसेन वा"॥
इत्यूरुस्तम्भाधिकारः। इति भावप्रकाशः॥
अपि च।
"त्रिफला चित्रकं चित्रं तथा कटुकरोहिणी।
ऊरुस्तम्भहरो योग उत्तमस्तु विरेचनम्॥
हरीतकी पुरुषं देवदारु च चन्दनम्।
क्वाथयेत्तु गादङ्शेन अपामार्गस्य मूलकम्॥
नक्ताह्वमूरुस्तम्भं समस्ताञ्च तु नाशयेत्"॥*॥
इति गारुडे १८७ अध्यायः॥
("एक ऊरुस्तम्भ इति आमत्रिदोषसमुत्थानः"।
इति चरके सूत्रे ऊनविंशोऽध्यायः॥
अस्य सकारणलक्षणसम्प्राप्तिचिकित्सितानि यथा,
"श्रिया परमया ब्राह्म्या परया च तपःश्रिया।
अर्च्चिषं चन्द्रसूर्य्याभ्यां समेकमिव पद्मजम्॥
धीधृतिस्मृतिविज्ञानज्ञानकीर्त्तिक्षमालयम्।
अग्निवेशो गुरुं काले संशयं परिपृष्टवान्॥
भगवन्! पञ्च कर्म्माणि समस्तानि पृथक्तया।
निर्द्दिष्टान्यामयानान्तु सर्व्वेषामेव भेषजम्॥
दोषजोऽस्त्यामयः कश्चिद्यस्यैतानि भिषग्वर!।
न स्युः प्रशमने साध्यस्य क्रियया ततः॥
अस्त्यूरुस्तम्भ इत्युक्ते गुरुणा तस्य कारणम्।
सलिङ्गं भेषजं भूयः पृष्टस्तेनाब्रवीद्गुरुः"॥*॥
निदानं सम्प्राप्तिलक्षणं च यथा॥
"स्निग्धोष्णलघुशीतानि जीर्णाजीर्णे समश्नतः।
द्रवशुष्कदधिक्षीरग्राम्यानूपौदकामिषैः॥
पिष्टव्यापन्नमद्यातिदिवास्वप्नप्रजागरैः।
लङ्घनाध्यशनायासभयवेगविधारणैः॥
स्नेहाचामञ्चितश्लेष्ठ वातादीन् मेदसा सह।

हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मुग्धबोधे कारकप्रकरणे। ५ सूत्रम्।
"रक्षांस्यखादयदनाययदूर्द्ध्वलोक-
माक्रन्दयत्कपिभिरायवदाशु रामः" ॥)

ऊर्द्ध्वस्थः, त्रि, (ऊर्द्ध्वं तिष्ठति यः। ऊर्द्ध्व + स्था + क।) उपरिस्थितः। तत्पर्य्यायः। ऊर्द्ध्वन्दम २ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ऊर्द्ध्वस्थितिः, स्त्री, (ऊर्द्ध्वा स्थितिर्यत्र।) ऊर्द्ध्वावक्तः। स तु अश्वस्य पृष्ठस्थानम्। तत्पर्य्यायः। पुरुषकम् २। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ उपरिस्थितिः। उपरिस्थानम् ॥

ऊर्द्ध्वासितः, पुं, (ऊर्द्ध्वं आसितः।) कारवेल्लः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ करला इति भाषा ॥

ऊर्म्मिः, स्त्री, पुं, (ऋच्छतीति। ऋ गतौ। "अर्त्तेरुच्च" । ४। ४४। इति उणादिसूत्रेण मिः। अर्त्तेरुरादेशश्च ॥) तरङ्गः। (यथा, रघुः। १२। ८५।
"तमाधूतध्वजपटं व्योमगङ्गोर्म्मिवायुभिः" ॥)
प्रकाशः। वेगः। भङ्गः। वस्त्रसङ्कोचरेखा। वेदना। पीडा। इति मेदिनी ॥ उत्कण्ठा। इति हेमचन्द्रः ॥ "शोकमोहौ जरामृत्यू क्षुत्पिपासे षडूर्म्मयः"। इति श्रीभागवतटीका ॥
(बभुक्षादयः षट्, यथा;—
"बभुक्षा च पिपासा च प्राणस्य मनसः स्मृतौ।
शोकमोहौ शरीरस्य जरामृत्यू षडूर्म्मयः" ॥
(अश्वगतिभेदः। तल्लक्षणं यथा वैजयन्त्याम्।
"पङ्क्तीकृतानामश्वानां नमनोन्नमनाकृतिः।
अतिवेगसमायुक्ता गतिरूर्म्मिरुदाहृता" ॥
तथा च माघे ५। ४।
"तस्मिन् पयोधर इवोर्म्मिभिरापतन्त" ॥)

ऊर्म्मिका, स्त्री, (ऊर्म्मिरिव। इवे प्रतिकृताविति कन्। ऊर्म्मिं प्रकाशं कायतीति वा। आतोनुपेति कः।) उत्कण्ठा। भृङ्गनादः। वस्त्रभङ्गः। अङ्गुलीयकम्। वीचिः। इति हेमचन्द्रः ॥

ऊर्म्मिमान्, [त्] त्रि, (ऊर्म्मिरस्यास्तीति। ऊर्म्मि + मतुप्।) वक्रः। इत्यमरः ॥ ढेउखेलानिया इति भाषा। तरङ्गयुक्त ॥ (यथा, महाभारते २। द्रौपदीप्रश्ने ६३। २८।
"दीर्घेषु नीलेष्वथ चोर्म्मिमत्सु
जग्राह केशेषु नरेन्द्रपत्नीम्" ॥)

ऊर्म्मिमाली, [न्] पु, (ऊर्म्मीणां माला विद्यतेऽस्य। इनिः।) समुद्रः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ("चन्द्रं प्रवृद्धोर्म्मिरिवोर्म्मिमाली"। इति रघुः ५। ६१ ॥)

ऊर्व्वरा, स्त्री, उर्व्वरा। सर्व्वशस्याढ्या भूमी। इति शब्दरत्नावली। (व्युत्पत्तिस्तु ह्रस्वादौ उर्व्वराशब्दे द्रष्टव्या ॥)

ऊर्व्वशी, स्त्री, (ऊरुमश्नुते स्वकारणत्वेन व्याप्नोति या। ऊरु + अश + अच् + ङीप्। नारायणोरुसम्भवत्वात् तथात्वम्।) उर्व्वशी। स्वर्गवेश्याविशेषः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ (विस्तृतिस्तु ह्रस्वादौ उर्व्वशीशब्दे द्रष्टव्या।)

ऊर्व्वसी, स्त्री, (ऊरौ उषिता इति। पृषोदरादित्वात् साधुः।) उर्व्वशी। इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥

ऊर्व्वङ्गं, क्ली, (ऊर्व्याः पृथिव्या अङ्गमिव।) गोमयच्छत्रिका। तत्पर्य्यायः। दिलीरम् २ शिलीन्ध्रकम् ३ वशारोहम् ४ गोलासम् ५। इति हारावली ॥

ऊर्षा, स्त्री, देवताडवल्लयम्। इति शब्दचन्द्रिका ॥

ऊलुपी, [न्] पुं, उलूपी। शिशुमारः। इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥ (जलजन्तुविशेषः ॥)

ऊलूक, पु, (उलूकशब्दोऽस्य व्युत्पत्तिर्द्रष्टव्या।) उलूकः पेचकः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥
(यथा, पञ्चतन्त्रे ३। ७७।
"ऊलूकं नृपतिं कृत्वा का नः सिद्धिर्भविष्यति" ॥)

ऊष रोगे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादि-परं सकं सेट्।) दीर्घादिः। "ऊषति सन्तं खलः"। इति दुर्गादासः ॥

ऊषं, क्ली, (ऊष् + क।) प्रभातम्। इति शब्दरत्नावली ॥

ऊषः, पु, क्षारमृत्तिका। इत्यमरः ॥
(यथा मनुः ५। १२०।
"कौषेयाविकयोरूषैः कुतपानामरिष्टकैः"।
"ऊषैः क्षारमृत्तिकाभिः" इति कुल्लूभट्टः।
कर्णविलम्। चन्दनादिः ॥)

ऊषकं, क्ली, (ऊष + स्वार्थे कन्।) प्रत्यूषम्। इति शब्दरत्नावली।

ऊषणं, क्ली, (ऊष् + ल्युट्।) मरिचम्। इति हेमचन्द्रः ॥ (मरिचार्थे पर्य्यायो यथा,—
"मरिचं वेल्लजं कृष्णमूषणं धर्म्मपत्तनम्" ॥
गुणाश्चास्य मरिचशब्दे ज्ञेयाः ॥ शुण्ठी च। एतदर्थे पर्य्यायो यथा,—
"शुण्ठी विश्वा च विश्वञ्च नागरं विश्वभेषजम्।
ऊषणं कटुभद्रञ्च शृङ्गवेरं महौषधम्" ॥
गुणाश्च शुण्ठीशब्दे ज्ञातव्याः ॥ पिप्पलीमूलञ्च। एतदर्थे पर्य्यायो यथा,—
"ग्रन्थिकं पिप्पलीमूलमूषणं चटकाशिरः"।
अस्य गुणाश्च पिप्पलीमूलशब्दे बोद्धव्याः। इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

ऊषणा, स्त्री, ऊषणा। पिप्पली। इति शब्दरत्नावली ॥ (चविका। अस्याः पर्य्यायो यथा,—
"भवेच्चव्यन्तु चविका कथिता सा तथोषणा"।
गुणाश्चास्याश्चविकाशब्दे बोध्याः। इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

ऊषरः, त्रि, (ऊष् + र।) क्षारभूमी। लोणा जायगा इति भाषा। तत्पर्य्यायः। ऊषवान् २। इत्यमरः ॥
("तत्र विद्या न वप्तव्या शुभं बीजमिवोषरे"।
इति मनुः। २। ११२। ऊषरा मृत्तिका कोपयेत्।
प्रमाणं यथा ॥ "पित्तमूषरा" इति वैद्यकमाधवकृतरोगनिश्चये पाण्डुधिकारे।)

ऊषरजं, क्ली, (ऊषर + जन् + ड।) पांशवलवणम्। रोमकनामायस्कान्तभेदः। इति राजनिर्घण्टः ॥

ऊषवान्, [त्] त्रि, (ऊषो विद्यतेऽस्य। ऊष् + मतुप्। मस्य वः।) ऊषरभूमी। इत्यमरः ॥

ऊषा, स्त्री, (ऊष + क + टाप्।) उषा। अनिरुद्धभार्य्या। इति शब्दरत्नावली ॥ (तत्कथा च भागवते १० स्कन्धे ६२ अध्याये तथा हरिवंशे १७४ अध्याये बाणयुद्धे द्रष्टव्या ॥)

ऊह उ वितर्के। सन्देहादिविचारे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादि-आत्म-सकं-सेट्।) दीर्घादिः। सन्देहादिविचारस्तर्कः। उ ऊहते धर्म्मं धीरः। यशः समूहन्निव दिग्विकीर्णमिति गेर्व्वास्योर्ह्वौढेचेति परस्मैपदविधानाच्छत्रन्तम्। "अनुक्तमप्यूहति पण्डितो जनः"। इति गणकृतानित्यत्वादिति रमानाथः। वस्तुतस्तु पचादित्वादनि ऊह इवाचरतीति क्वौ साध्यम्। इति दुर्गादासः ॥

ऊहः, त्रि, (ऊह + घञ्।) पूर्व्वप्राप्तस्य उत्क्षेपणम्। तत्पर्य्यायः। अध्याहारः २ तर्कः ३। इत्यमरः ॥ वितर्कः ४। वूहः ५ व्यूहः ६ वितर्कणम् ७ अध्याहरणम् ८ ऊहनम् ९ प्रतर्कणम् १०। इति शब्दरत्नावली ॥ अपूर्व्वोत्प्रेक्षणम्। इति जैमिनिः ॥ असमवेतार्थकपदत्यागपूर्व्वकसमवेतार्थकपदसमभिव्याहारकरणम्। इति श्राद्धतत्त्वटीका ॥ साकाङ्क्षवाक्यस्य पदान्तरेण आकाङ्क्षापूरणम्। (ऊहनम्। आरोपः। यथा, महाभारते १३। उमामहेश्वरसंवादे १४५। ४३ ॥
"इमे मनुष्या दृश्यन्ते ऊहापोहविशारदाः।
ज्ञानविज्ञानसम्पन्नाः प्रज्ञावन्तोऽथ कोविदाः" ॥
परीक्षणम्। सिद्धिभेदः ॥)

ऊहनी, स्त्री, (ऊह + ल्युट् + ङीप।) सम्मार्जनी। इति शब्दरत्नावली ॥ झाँटा इति भाषा ॥

ऋ

ऋ, ऋकारः। सप्तमस्वरवर्णः। अस्योच्चारणस्थानं मूर्द्धा। ("ऋटुरषाणाम्मूर्द्धा"। इत्युक्तेः। तथाच शिक्षायां "स्युर्मूर्द्धण्या ऋटुरषाः"। तथा च मुग्धबोधे। "ऋत्रयं टठडढणरषा मूर्द्धण्याः"। इति।) स तु ह्रस्वो दीर्घः प्लुतश्च भवति ॥ (एवं त्रिधापि उदात्तानुदात्तस्वरितभेदात् नवविधस्ततः प्रत्येकं अनुनासिकानुनासिकभेदादष्टादशविध एव।)
"ऋकार परमेशानि कुण्डली मूर्त्तिमान् स्वयम्।
अत्र ब्रह्मा च विष्णुश्च रुद्रश्चैव वरानने ॥
सदाशिवयुतं वर्णं सदा ईश्वरसंयुतम्।
पञ्चवर्णमयं वर्णं चतुर्ज्ञानमयं तथा ॥
रक्तविद्युल्लताकारं ऋकारं प्रणमाम्यहम्" ॥
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ (वङ्गीयभाषायाम्) तस्य लेखनप्रकारादि यथा।
"ऊर्द्ध्वादृक्षगता वक्रा त्रिकोणा वामतस्ततः।
पुनस्त्वधोदक्षगता मात्रा शक्तिः परा स्मृता ॥
मात्रासु ब्रह्मविष्णीशास्तिष्ठन्ति क्रमतः पराः"।
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥ तस्य नामानि यथा।
"ऋः पूर्दीर्घमुखी रुद्रो देवमाता त्रिविक्रमः।
भावभूतिः क्रिया क्रूरा रेचिका नासिका धृतः ॥
एकपादशिरो माला मण्डला शान्तिनी जलम्।
कर्णः कामलता मेधो निवृत्तिर्गणनायकः ॥
रोहिणी शिवदूती च पूर्णगिरिश्च सप्तमी"।
इति तन्त्रम् ॥ (मातृकान्यासेऽस्य दक्षिणनासापुटेऽवस्थितित्वात्तदाख्ययाप्यभिधानम्। यथा, मातृका-

न्यासधृतमन्त्रे "ऋं नमो दक्षिणघ्राणे ऋं नमो वामघ्राणे"। इति। अनुबन्धविशेषः। यथा, कविकल्पद्रुमः। "उः क्राविड्वत्तु वेट्क ऋः। चङ्यृ-ऋरुः"। एतेन ढौकृङ् गत्यामित्यस्य लुङि अडुढौकदिति सिद्धम्॥)

ऋ, प्रापे। गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादिं-परं-सकं-अनिट्।) प्रापः प्राप्तिः। "ऋच्छति धनं सती"। इति दुर्गादासः॥

ऋ, इर् ल गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (अदां-परं-सकं-अनिट्॥)

ऋ, र लि गत्याम्। (जुहों-परं-सकं-अनिट्।) र वैदिकः। लि इयर्त्ति। प्रापो लुङ्कारादस्य पाट् शामयोरेव ऋच्छादेशः। इयृच्छत् समियृच्छानः। इति दुर्गादासः॥

ऋ, र न हिंसने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (स्वां-परं-सकं-अनिट्।) र वैदिकः। न ऋणोति। रेफादिस्तृतीयस्वरान्तोऽयमिति केचित्। इति दुर्गादासः॥

ऋ, व्य गर्हणाम्। वाक्यम्। देवमातरि स्त्री। इति मेदिनी॥ (सम्बोधनम्।) परिहासः। वाक्यविकारः इति शब्दरत्नावली॥ (पं, स्वर्गः॥)

ऋक्, [च्] स्त्री, (ऋच्यन्ते स्तूयन्ते देवा अनया। ऋच्+क्विप।) वेदविशेषः। ऋग्वेदः। इत्यमरः॥ अस्य एकविंशतिशाखाः। वेदमन्त्रविशेषः। तस्य लक्षणम्। यत्रार्थवशेन पादव्यवस्थितिः। अस्यार्थः। यत्रार्थवशेन एकान्वयित्वेनानुवृत्तादिपादस्थितिः। इति जैमिनिः॥ (ऋग्यजुःसामाथर्व्ववेदाभिहितैरपरैश्चाशीर्विधानरुपाध्याया भिषक्च सन्ध्ययो रक्षां कुर्य्युः॥ इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ऊनविंश अध्याये॥)

ऋक्थं, क्ली, (ऋच् स्तुतौ ऋच्+"पातृतुदिवचिरिचिसिचिभ्यस्थक्"।२।७। इत्युणादिसूत्रेण थक्।) धनम्। इत्यमरः॥ स्वर्णम्। इत्युणादिकोषः॥ (यदुक्तं शब्दार्णवे। "हिरण्यं द्रविणं द्युम्नं विक्तमृक्थं धनं वसु"॥) पत्नीहीनस्य ऋक्थिनः"। इति याज्ञवल्क्यः। "ऋक्थमूलं हि कुटुम्बं"। इति दायभागे पितृधनविभागकालेऽभिहितम्॥)

ऋक्ष, ण र बधे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (स्वां-परं-सकं-सेट्।) र वैदिकः। ण ऋक्ष्णोति। इति दुर्गादासः॥

ऋक्षं, क्ली, पुं, (ऋष्+स। "स्नुव्रश्चिकृत्यृषिभ्यः कित्"। ३। ६६। इत्युणादिसूत्रेण कित्।) नक्षत्रम्। इति मेदिनी॥ (यथा, मनुः।२।१०१। "पूर्व्वां सन्ध्यां जपंस्तिष्ठेत् सावित्रीमार्कदर्शनात्। पश्चिमान्तु समासीनः सम्यगृक्षविभावनात्"॥ तच्च अश्विन्यादिभेदेन सप्तविंशतिः।) राशिः। इति ज्योतिषम्॥ (राशयश्च मेषवृषादिभेदेन द्वादश। अस्मिन्नर्थे प्रमाणं यथा रघौ।१२।२५।

"प्रययावातिथेयेषु वसन्नृषिकुलेषु सः।
दक्षिणां दिशमृक्षेषु वार्षिकेष्विव भास्करः"॥
"ऋक्षेषु नक्षत्रेषु राशिषु वा भास्कर इव"।

इति तट्टीकायां मल्लिनाथः॥)

ऋक्षः, पुं, (ऋक्ष्+अच्।) पर्व्वतविशेषः॥ (अयं हि कुलाचलानामेकः। यथा, सिद्धान्तशिरोमणौ॥

"माहेन्द्रशुक्तिमलयर्क्षकपारिपात्राः
सह्यः सविन्ध्य इह सप्त कुलाचलाख्याः"॥)

भल्लूकः। (यथा मनुः।१२।६७।

"वृको मृगेभं व्याघ्रोऽश्वं फलमूलन्तु मर्कटः।
स्त्रीमृक्षस्तोककोवारि यानान्युष्ट्रः पशूनजः"॥)

शोणाकवृक्षः। इति मेदिनी। श्योनाकप्रभेदः। इति राजनिर्घण्टः॥ (स्वनामख्यातोऽजमीढपुत्रः। यथा, हरिवंशे पुरुवंशानुकीर्त्तने। ३२।८७।

"धूमिन्या स तया देव्या त्वजमीढः समेयिवान्।
ऋक्षं स जनयामास धूमवर्णं सुदर्शनम्"॥

स्वनामख्यातो विदूरथस्य पुत्रः। यथा, तत्रैव ३२।१०४।

"विदूरथस्य दायाद ऋक्ष एव महारथः"॥

तथा स्वनामख्यातोऽरिहस्य पुत्रः। यथा, महाभारते १। पुरुवंशानुकीर्त्तने ९५।२४।

"अरिहः खल्वाङ्गेयीमुपयेमे सुदेवा नाम तस्यां पुत्रमर्क्षमजनयत्"॥ एतेन पुरुवंशे अपरौ ऋक्षनामानौ राजानौ सम्भूतौ॥)

ऋक्षगन्धा, स्त्री, (ऋक्षस्येव गन्धो यस्याः।) वृक्षविशेषः। वोरनाड इति ख्यातः। तत्पर्य्यायः। छगलान्त्री २ आवेगी ३ वृद्धदारक ४ जुङ्गः ५ इत्यमरः॥ ऋषिजाङ्गल इति ख्यातो वृक्षः। तत्पर्य्यायः। ऋष्यगन्धा २ ऋषिजाङ्गलिका ३ इति रत्नमाला। क्षीरविदारीवृक्षः। तत्पर्य्यायः। महाश्वेता २। क्षीरिका ३। ऋक्षगन्धिका ४। इति शब्दरत्नावली॥ (वृद्धदारकशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञेयाः॥)

ऋक्षगन्धिका, स्त्री, (ऋक्षगन्धा+स्वार्थे कन्। अत इत्वम्।) क्षुद्रभूमिकुष्माण्डः। तत्पर्य्यायः। क्षीरविदारी २ महाश्वेता ३ इत्यमरः॥

ऋक्षरं, क्ली, (ऋषी गतौ। ऋष+"तन्यृषिभ्यां क्सरन्" ।३।७५। इत्युणादिसूत्रेण क्सरन्।) वारिधारा। इति मेदिनी॥

ऋक्षरः, पुं, (ऋष+"तन्यृषिभ्यां क्सरन्"। ३। ७५। इत्युणादिसूत्रेण क्सरन्।) ऋत्विक्। इति मेदिनी॥

ऋक्षराजः, पुं, (ऋक्षाणां भल्लूकानां राजा। राजाहःसखिभ्यष्टच्।) जाम्बवान्। इति रामायणम्॥ (यथा, हरिवंशे। ३८।४१।

"लेभे जाम्बवतीं कन्यामृक्षराजस्य सम्मताम्"॥)

ऋक्षेशः, पुं, (ऋक्षाणां नक्षत्राणामीशः।) चन्द्रः। इति हलायुधः॥

ऋच, श नुत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (तुदां-परं-सकं-सेट्।) श ऋचति। अर्चति इति दुर्गादासः॥

ऋचीषं, क्ली, (ऋचनीति। ऋच+बाहुलकात् कीषन्।) पिष्टकभर्जनपात्रम्। इति हेमचन्द्रः॥

ऋच्छ, श मूर्त्तौ। गमने। मोहे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (तुदां-परं-सकं अकर्म-सेट्।) श ऋच्छती ऋच्छन्ती। मूर्त्तिः काठिन्यभावः। "मूर्त्तिः काठिन्यकाययोरित्यमरात्। ऋच्छति घृतं कठिनं स्यादित्यर्थः। ऋच्छति वृद्धो गच्छति मुह्यति वेत्यर्थः। मोहस्थाने इन्द्रियप्रलयं पठन्ति प्राञ्चः। ऋच्छति वृद्धस्येन्द्रियं प्रलीयते इत्यर्थः। इति रमानाथः"॥ इति दुर्गादासः॥

ऋच्छरा, स्त्री, (ऋच्छति परपुरुषं प्राप्नोतीति। ऋच्छ+"ऋच्छेररः"। ३।१३१। इत्युणादिसूत्रेण अरः। अरन् इति प्रमाद इति पारायणीयम्।) वेश्या। इत्युणादिकोषः॥ (यथा, अथर्व्ववेदे १०।९२०। "ऋच्छरा ये च ते शफाः"॥)

ऋज, ङ गत्याम्। स्थैर्य्ये। ऊर्ज्जने। अर्ज्जने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादि-आत्म-सकं-अकर्म-सेट्।) ङ अर्ज्जते। ऊर्ज्जनं जीवनं बलवद्भावश्च। इति दुर्गादासः॥

ऋज, इ ङ भर्जि। इति कविकल्पद्रुमः॥ (इदित् भ्वादि-आत्मं-सकं-सेट्।) ऋञ्ज्यादिः। भर्ज्जि भर्ज्जने। इ ऋञ्ज्यते। ङ ऋञ्जते मत्स्यं सूपकारः। इति दुर्गादासः॥

ऋजीषं, क्ली, (अर्ज्यते रसोऽस्मादिति। ऋज्+"अर्जिदृशिकम्यमि" इत्यादिसूत्रेण ईषन्।) पिष्टपचनम्। पिष्टकभर्जनपात्रम्। इति हेमचन्द्रामरौ॥ नरकविशेषः। अत्र पिष्टपचनपर्य्यायः।

(यथा, मनुः ४।९०।

"लोहशङ्कुमृजीषञ्च पन्थानं शाल्मलीं नदीम्"॥

धनम्। सोमलतायाः उद्धृतोरसः। यथा, ऋग्वेदे ३।४३।५। "कुविन्मा गोपां करसे जनस्य कुविद्राजानं मघवन्नृजीषिन्"। "ऋजीषिन् सोमवन्"। इति भाष्यम्॥)

ऋजु, त्रि, (अर्जयति गुणान्। अर्ज अर्जने। "अर्जिदृशि" १।२८। उणादिसूत्रेण साधुः।) अवक्रम्। सोजा इति भाषा। तत्पर्य्यायः। अजिह्मम् २ प्रगुणम् ३। इत्यमरः॥ प्राञ्जलः ४ सरलः ५। इति जटाधरः॥

("उमा स पश्यन् ऋजुनैव चक्षुषा"।
इति कुमारे ५। ३२॥ यथा, मनुः। ७।४१।
"ऋजवस्ते तु सर्व्वे स्युरजिह्माः सौम्यदर्शनाः"॥
स्त्रियां दीर्घपक्षे यथा, माघ १२।१८।

"ऋज्वीर्दधानैरवनत्य कन्धरा-
श्चलावचूडाः कलधौतरश्मिभिः॥"

अनुकूलम्। यथा, ऋग्वेदे ५।४१।१५।

"ऋजूयन्त ऋजुवनि"। "ऋजुमनुकूलम्"। इति भाष्यम्॥ शोभनम्। यथा ऋग्वेदे ५।४४।५। "धारवाकेष्वृजुगाथः"। "ऋजुगाथ शोभनस्तुतिकः"। इति भाष्यम्॥ वसुदेवपुत्रभेदे पुं। यथा भागवते ९।२४।५४।

"ऋजुं संमर्दनं भद्रं संकर्षणमहीश्वरम्"॥)

ऋजुकायः, पुं, (ऋजुः सरलः कायो यस्य।) कश्यपमुनिः। इति जटाधरः॥ अवक्रशरीरे त्रि॥

("तस्मिन्नस्थिसमासीन ऋजुकायः समभ्यसेत्"।
इति भागवते ३।२८।८॥)

ऋज्रः, पुं, (ऋज+"ऋजेन्द्राग्रवज्र"। २।२८॥ उणादिसूत्रेण निपातनात् रन् गुणाभावश्च।) नायकः। इत्युणादिकोषः॥ (सरलगामिनि, त्रि। यथा ऋग्वेदे १।११७।१८। "एवं भुज्युं मर्ज्राः मि. समुद्रादिभिरुह्य ऋज्रेभिरश्वैः"।

"ऋणेभिः ऋजुगामिभिः"। इति भाष्यम्"॥)

ऋणासनः, पुं, (ऋणि + "ऋञ्जिवृधिमन्दिसहिभ्यः कित्" । २ । ८७ । इत्युणादिसूत्रेण असानच् । कित्त्व ।) मेघः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ उणादिकोषश्च ॥)

ऋण, द उ ञ गतौ। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तनां-उभं-सकं-सेट् ।) द ञ ऋणोति अर्णोति ऋणुते अर्णुते । उ अर्णित्वा ऋत्वा । इति दुर्गादासः ॥

ऋणं, क्ली, (ऋ + क्त । ऋणमाधमर्ण्ये इति णत्वम् ।) धारः । देना इति भाषा । तत्पर्य्यायः । पर्य्युदञ्चनम् २ उद्धारः ३ । इत्यमरः ॥ पुनर्देयत्वेन स्वीकृत्य यत् गृहीतम् । इति जगदीशः ॥ अस्य विवरणं ऋणादानशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥

कुसीदाख्यं ऋणं यथा ।

"स्थानलाभनिमित्तं यद्दानग्रहणमिष्यते ।

तत्कुसीदमिति ज्ञेयं तेन वृत्तिः कुसीदिनाम्" ॥

इति नारदः ॥ अस्यार्थः । स्थानं मूलधनावस्थानम् । लाभो वृद्धिः । दानग्रहणपदे कर्म्मण्यनटा साध्यं तेन मूलधनावस्थाने सत्येव यो लाभस्तदर्थं यद्दानं धनिकेन दीयमानं मूलधनं अधमर्णेन च ग्रहणं तथा स्वीकृत्य गृह्यमाणं यत्तद्दणम् । इति रत्नाकरादयः ॥ कल्पतरौ तु अवश्यापाकरणीयत्वरूपगुणयोगाद्गौणप्रयोगः । अतएव वाणिज्यार्थप्रयुक्तस्य नर्णत्वं इति मिश्राः ॥ * ॥ अपि च ।

"कुत्सितात् सीदतश्चैव निर्विशङ्कैः प्रगृह्यते ।

चतुर्गुणं वाष्टगुणं कुसीदाख्यमृणं ततः" ॥

इति वृहस्पतिः ॥ अस्यार्थः । कुत्सितात् सीदतश्चाधमर्णात् सकलं धनं यत् गृह्यते निर्विशङ्कैरुत्तमर्णैः । चतुर्गुणं वेति वाकारोऽनास्थाया तेन द्वैगुण्यादिलाभः ॥ * ॥ ऋणत्रयविशेषो यथा ।

"देवानाञ्च पितॄणाञ्च ऋषीणाञ्च तथा नरः ।

ऋणवान् जायते यस्मात्तन्मोक्षे प्रयतेत् सदा ॥ * ॥

तत्परिशोधनमाह ।

"देवानामनृणो जन्तुर्यज्ञैर्भवति मानवः ।

अल्पवित्तश्च पूजाभिरुपवासव्रतैस्तथा ॥

श्राद्धेन प्रजया चैव पितॄणामनृणो भवेत् ।

ऋषीणां ब्रह्मचर्य्येण श्रुतेन तपसा तथा" ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरम् ॥ (जलदुर्गमभूमिः । यथा मुग्धबोधे १ । २८ सूत्रस्य टीकायां दुर्गादासः ।

"दशार्णो देशः दशार्णा नदी उभयत्र ऋणशब्देन जलदुर्गमभूमिरुच्यते" ॥ अङ्कशास्त्रोक्तः कुतश्चिदपि राश्यन्तरात् वियोज्य संख्यावान् पदार्थः । यथा वीजगणिते ।

"धनर्णसङ्कलने करणसूत्रं वृत्तार्द्धम् ।

योगे युतिः स्यात् क्षययोः स्वयोर्वा

धनर्णयोरन्तरमेव योगः" ॥

ऋणतीति । ऋण गतौ तस्मात्कः । इति व्युत्पत्त्या वाच्यलिङ्गः । गन्ता । गमनशीलः । यथा, ऋग्वेदे ६ । १२ । ५ । "सद्यो यः स्यन्द्रो विषितो धवीयानृणो न तायुरतिधन्वा राट्" । "ऋणः शीघ्रगन्ता" इति भाष्यम् ॥)

ऋणमत्कुणः, पुं, (ऋणे मत्कुण इव ।) लग्नकः । इति शब्दरत्नावली ॥ जामिन इति भाषा ॥

ऋणमार्गणः, पुं, (ऋणं मार्गयति यः सः । ऋण + मार्ग + ल्यु ।) प्रतिभूः । इति हारावली ॥ जामिन इति भाषा ॥

ऋणमुक्तिः, स्त्री, (ऋणस्य ऋणात् वा मुक्तिर्मोचनं भवत्यस्मात् ।) ऋणपरिशोधनम् । तत्पर्य्यायः । विगणनम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ऋणमोक्षः, पुं, (ऋणात् मोक्षः ।) ऋणपरिशोधनम् । इति हारावली ॥

ऋणादानं, क्ली, (ऋणस्य आदानम् ग्रहणम् ।) अधमर्णात् उत्तमर्णेन सलाभधनग्रहणम् । तत्तु अष्टादशविवादान्तर्गताद्यविवादः । (यदाह मनुः । ८ । ४ ।

"तेषामाद्यमृणादानं निक्षेपोऽस्वामिविक्रयः" ।

इत्यादि ।) तच्च सप्तविधं यथा । इदमृणं देयम् १ इदमदेयम् २ अनेनाधिकारिणा देयम् ३ अस्मिन् समये देयं ४ अनेन प्रकारेण देयं ५ इत्यधमर्णे पञ्चविधम् । उत्तमर्णे तु दानविधिः ६ आदानविधिश्च ७ इति द्विविधम् । तथाच नारदः ।

"ऋणन्देयमदेयञ्च येन यत्र यथा भवेत् ।

दानग्रहणधर्म्माश्च ऋणादानमिति स्मृतम् ॥

अदेयमिति यदुक्तं तदाह कात्यायनः ।

न स्त्रीभ्यो दासबालेभ्यः प्रदद्यात् किञ्चिदुद्धतम् ।

दाता न लभते तत्तु तेभ्यो दत्तन्तु यद्धनम्" ॥

तत्र विशेषमाह वृहस्पतिः ।

"परिपूर्णं गृहीत्वाधिं बन्धं वा साधुलग्नकम् ।

लेख्यारूढं साक्षिमद्वा ऋणं दद्यात् धनी सदा" ॥

इति विवादार्णवसेतुः ॥ अस्य यदवशिष्टं ऋणोद्ग्राहणशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

ऋणान्तकः, पुं, (ऋणमन्तयति यः । ऋण + अन्ति नामधातु + ण्वुल् । मङ्गलग्रहाराधनेन ऋणापनयनात् तथात्वम् ।) मङ्गलग्रहः । इति शब्दरत्नावली ॥

ऋणापनोदनं, क्ली, (ऋण + अप + नुद + ल्युट् । ततः षष्ठीतत्पुरुषः ।) ऋणापनयनम् । धारशोधनम् ॥

ऋणी, [न्] त्रि, (ऋणमस्यास्तीति । ऋण + इनि ।) ऋणग्रस्तः । धारी ॥

("जायमानो वै ब्राह्मणः त्रिभिरृणैरृणी भवति"। इति श्रुतिः । "ऋणी न स्यात् यथा पिता" । इति दायभागे ॥)

ऋणोद्ग्राहणं, क्ली, (ऋणस्य उद्ग्राहणं ।) अधमर्णगृहीतर्णग्रहणं । यत्र ऋणं प्रार्थनकाले प्रार्थितोऽपि ऋणी न ददाति तत्र धनिकेन यत् कर्त्तव्यं तदाह मनुः । ८ । ४८—४९ ।

"यैर्यैरुपायैरर्थं स्वं प्राप्नुयादुत्तमर्णिकः ।

तैस्तैरुपायैः संगृह्य साधयेदधमर्णिकम्" ॥

धर्म्मेण व्यवहारेण छलेनाचरितेन च ।

प्रयुक्तं साधयेदर्थं पञ्चमेन बलेन च" ॥

अयमर्थः । पूर्व्वपूर्व्वसामर्थ्याभावे उत्तरोत्तरम् संगृह्य वशीकृत्य । धर्म्मं वृहस्पतिराह ।

"सुहृत्सम्बन्धिसन्दिष्टैः सामोक्त्यानुगमेन च ।

प्रायेण वा ऋणी दाप्यो धर्म्म एष उदाहृतः" ॥

अस्यार्थः । ऋणिकस्य ये सुहृत्सम्बन्धिनस्तेषु सन्देशो यो यश्च सामवचनं यश्चानुगमनं प्रायोपवेशनं वा धनिकस्य सधर्म्मं ऋणोद्ग्राहणोपायः ॥ व्यवहारे कात्यायनः ।

"धार्य्योऽवरुद्ध ऋणिकः प्रकाशं जनसंसदि ।

यावन्न दद्याद्देयञ्च देशाचारस्थितिर्यथा" ॥

अस्यार्थः । यावद्दानं जनसंसदि ऋणिकस्य धनिकेन धारणं व्यवहारः ॥ छलाचरितबलात्कारेषु वृहस्पतिः ।

"छद्मना याचयित्वार्थमानीय ऋणिकाद्धनी ।

अन्नाहितादि वाहृत्य दाप्यते यत्र सोपधिः" ॥

अस्यार्थः । ऋणिकस्य धनमन्नाहितादि वा छद्मना आहृत्य वा यत्र दाप्यते तत्र साधनोपायः सोपधिः सच्छलमुच्यते ॥

"पुत्त्रदारपशून् रुद्ध्वा कृत्वा द्वारोपवेशनम् ।

यत्रर्णी दाप्यतेऽर्थं स्वं तदाचरितमुच्यते ॥

बद्ध्वा स्वगृहमानीय ताडनाद्यैरुपक्रमैः ।

ऋणिको दाप्यते यत्र बलात्कारः स उच्यते" ॥

अनयोरर्थः । पुत्त्रदारपशुरोधो द्वारोपवेशनञ्च य उद्ग्राहणोपायस्तदाचरितमुच्यते । स्वगृहमानीय ताडनादिलक्षण उद्ग्राहणोपायो बलात्कार उच्यते ॥ * ॥ कोऽधमर्णः केनोपायेन साध्यस्तदाह कात्यायनः ।

"राजानं स्वामिनं विप्रं सान्त्वेनैव प्रसाधयेत् ।

ऋक्थिनं दुर्हृदं वापि छलेनैव प्रसाधयेत्" ॥

ऋक्थिनं दायादम् ॥ तथा

"वणिजः कर्षकांश्चैव शिल्पिनश्चाब्रवीद् भृगुः ।

देशाचारेण दाप्याः स्युर्दुष्टान् संपीड्य दापयेत् ॥ * ॥

यत्र धनं न लभ्यते तत्राह वृहस्पतिः ।

"निर्धनं ऋणिकं कर्म्म गृहमानीय कारयेत् ।

शौण्डिकादीं ब्राह्मणस्तु दापनीयः शनैः शनैः" ॥

याज्ञवल्क्यः,—

"हीनजातिं परिक्षीणमृणार्थं कर्म्म कारयेत् ।

ब्राह्मणस्तु परिक्षीणः शनैर्दाप्यो यथोदयम् ॥

यथोदयं यथा धनोत्पत्तिरित्यर्थः ॥ * ॥ व्यापारद्वारा न ब्राह्मणस्य ऋणशोधनमाह कात्यायनः ।

"कर्म्मणा क्षत्त्रविट्शूद्रान् समहीनांस्तु दापयेत्" ॥ * ॥

ऋणशोधनाय निन्दितं कर्म्म कारयितुरुत्तमर्णस्य दण्डमाह कात्यायनः ।

"यदि ह्यादावनादिष्टमशुभं कर्म्म कारयेत् ।

प्राप्नुयात् साहसं पूर्व्वमृणान्मुच्येत चर्णिकः ॥ * ॥

यदि परमवृद्धिप्राप्तं धनमृणिको दातुं न शक्नोति तदा चक्रवृद्ध्या लेख्यया धारयेत् । यथा वृहस्पतिः ।

"पूर्णावधौ शान्तलाभमृणमुद्ग्राहयेद्धनी ।

कारयेद्वा धनी लेख्यं चक्रवृद्धिव्यवस्थया" ॥

तथा च वृहस्पतिः ।

"हिरण्ये द्विगुणीभूते मृते नष्टेऽधमर्णिके ।

द्रव्यं तदीयं संगृह्य विक्रीणीत ससाक्षिकम् ॥

रक्षेद्वा कृतमूल्यन्तु दशाहं जनसंसदि ।

ऋणानुरूपं परतो गृहीतान्यत्तु वर्जयेत् ॥

स्वधनञ्च स्थिरीकृत्य गणनाकुशलैर्नरैः ।

तद्बन्धुज्ञातिविदितं प्रगृह्णन्नापराध्नुयात्" ॥ * ॥

यथाविषयं धर्म्मादीन् धनसाधनोपायान् प्रयुञ्जानो

न राज्ञा निवर्त्तनीय इत्याह मनुः ।
"यः स्वयं साधयेदर्थमुत्तमर्णोऽधमर्णिकात् ।
स राज्ञा नाभियोक्तव्यः स्वकं संसाधयन् धनम्" ॥*॥
धनवता ऋणिकेनादत्ते ऋणे राजा स्वयं विंशतितमभागं गृहीत्वा उत्तमर्णाय दापयेत् इत्याह नारदः ॥
"ऋणिकः सधनो यस्तु दौरात्म्यान्न प्रयच्छति ।
राज्ञा दापयितव्यः स्याद्गृहीत्वांशन्तु विंशकम्" ॥*॥
यदा अधमर्णिकः सकलमृणं दातुमसमर्थः शक्त्यनुसारेण दत्त्वा पूर्व्वकृतस्य लेख्यस्य पृष्ठेऽभिलिखेत् एतावद्दत्तं उत्तमर्णेन उपगतं प्राप्तमिति धनी तस्यैव लेख्यस्य पृष्ठे दद्यादभिलिखेत् इत्याह याज्ञवल्क्यः ।
"लेख्यस्य पृष्ठेऽभिलिखेत् दत्त्वा दत्त्वाधनं ऋणी ।
धनी चोपगतं दद्यात् स्वहस्तपरिचिह्नितम्" ॥
इति विवादार्णवसेतुः ॥

ऋत, गत्याम् । स्पर्द्धने । ऐश्वर्य्ये । घृणायाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादिं-परं-ईयङ्पक्षे आत्मं-गत्यर्थे सकं, अन्यार्थे-अकं-सेट ।) घृणा दया । ऋतीयते जनः स्पर्द्धते ईश्वरो भवति । क्वचित् इयते गच्छति वेत्यर्थः । अरे तु ईयङोऽप्राप्तिपक्षे परस्मैपदमेव । आर्त्तीत् आनर्त्त इत्यादि । इति दुर्गादासः ॥

ऋतं, क्ली, (ऋ + क्त ।) उञ्छशिलम् । (यथा, मनुः । ४ । ४—५ ॥
"ऋतामृताभ्यां जीवेत्तु मृतेन प्रमृतेन वा ।
सत्यानृताभ्यामपि वा न श्ववृत्त्या कदाचन ॥
ऋतमुञ्छशिलं ज्ञेयममृतं स्यादयाचितम् ।
मृतन्तु याचितं भैक्षं प्रमृतं कर्षणं स्मृतम्" ॥)
जलम् । (यथा, ऋग्वेदे । ७ । १०१ । ६ । "तन्म ऋतं पातु शतशारदाय" । "ऋतमुदकम्" । इति भाष्यम् ॥) सत्यं इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । ८ । ८२ ।
"साक्ष्येऽनृतं वदन् पाशैर्बध्यते वारुणैर्भृशम् ।
"विवशः शतमाजातीस्तस्मात् साक्ष्यं वदेदृतम्" ॥
कर्म्मफलं । यथा, "ऋतं पिबन्तौ सुकृतस्य लोके" । इति श्रुतिः ॥ विष्णुः ॥ यथा, महाभारते । १ । १ । २५३ ।
"भगवान् वासुदेवश्च कीर्त्त्यतेऽत्र सनातनः ।
स हि सत्यमृतञ्चैव पवित्रं पुण्यमेव च ।
शाश्वतं ब्रह्म परमं ध्रुवं ज्योतिः सनातनम्" ॥
पुं, सूर्य्यः । यथा, शतपथब्राह्मणे । "ब्रह्म वा ऋतं ब्रह्म हि मित्रो ब्रह्म ऋतं ब्रह्म एवायुः" ॥
परब्रह्म । यथा, श्रुतिः । "ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म" ॥
सत्याचारः । यथा, ऋग्वेदे । १ । १३७ । २ ।
"सुतो मित्राय वरुणाय पीतये चारुर्ऋताय पीतये" ॥ "ऋताय सत्याचाराय" । इति दयानन्दभाष्यम् ॥ रुद्रः । यथा, सामगानां सन्ध्यामन्त्रे रुद्रोपस्थाने । "ऋतमित्यस्य कालाग्निरुद्र ऋषिरनुष्टुप्छन्दो रुद्रो देवता रुद्रोपस्थाने विनियोगः" ॥ देवभेदः । यथा, ऋग्वेदे । ४ । २३ । ८ ।
"ऋतस्य हि शुरुधः सन्ति पूर्व्वीर्ऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हन्ति" । "ऋतस्य ऋतदेवस्य" । इति भाष्यम् ॥ यज्ञः । यथा, ऋग्वेदे । १ । १४५ । ५ ।
"ऋतचिद्धि सत्यम्" । "ऋतस्य यज्ञस्य जलस्य वा चित् ज्ञाता" । इति भाष्यम् ॥ अग्नेर्ऋषिभेदः । यथा, यजुषि । १७ । ८२ "ऋतश्च सत्यश्च" । इति ॥)

ऋतः, त्रि, (ऋ + क्त ।) दीप्तः । पूजितः । इति मेदिनी ॥

ऋतजित्, पं, (ऋतं जयति ऋत + जि + क्विप् ।) यक्षविशेषः । यथा,—
"त्वष्टा च जमदग्निश्च कम्बलोऽथ तिलोत्तमा ।
ब्रह्मापेतोऽथ ऋतजित् धृतराष्ट्रश्च सप्तमः ॥
माघमासे वसन्त्येते सप्त मैत्रेय भास्करे ।
श्रूयतां चापरे सूर्य्ये फाल्गुने निवसन्ति ये" ॥
इति श्रीविष्णुपुराणे २ । १० । १५—१६ । "त्वष्टा सूर्य्यः । कम्बलः सर्पः । ब्रह्मापेतो राक्षसः । ऋतजिद्यक्षः । धृतराष्ट्रो गन्धर्व्वः । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥ (त्रि, यज्ञजेता । यथा, यजुषि १७ । ८३ । "ऋतजिच्च सत्यजिच्च सेनजिच्च सुषेणश्च" ॥)

ऋतधामा, [न्] पुं, (ऋतं सत्यं धाम भवनं यस्य ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा यजुर्व्वेदे ५ । ३२ ।
"हव्यसूदन ऋतधामासि स्वर्ज्योतिः" ॥ इन्द्रभेदः । स तु रुद्रसावर्णिके मनौ भविता । यथा,— भागवते । ८ । १३ । २८ ।
"भविता रुद्रसावर्णी राजन् ! द्वादशमो मनुः ।
ऋतधामा च देवेन्द्रो देवाश्च हरितादयः" ॥
यदुवंशीयो नृपतिभेदः । यथा, भागवते ।
"कङ्कस्य कर्णिकायां वै ऋतधामाजयावपि" ॥
अविनश्वरस्थानवति, त्रि । यथा यजुर्व्वेदे । १८ । ३८ ।
"ऋताषाडृतधामाग्निर्गन्धर्व्वस्तस्यौषधयः" ॥)

ऋतिः, स्त्री, (ऋ + कर्म्मणि + क्तिन् ।) कल्याणम् । वर्त्म । जुगुप्सा । स्पर्द्धा । इति मेदिनी ॥ (भावे + क्तिन्) गमनम् । अशुभम् । इति धरणी ॥ (पञ्चमध्यर्ज्ञीयदेवभेदः । यथा, यजुर्व्वेदे । ३० । १३ । "ऋतये स्तेन हृदयम्" । शर्व्वो पं, इति निरुक्तिः ।)

ऋतीया, स्त्री, (ऋत + ईयङ् + टाप् ।) घृणार्थकः । जुगुप्सा । ऋतीया १ अर्त्तनम् २ घृणीया ३ । इत्यमरः ॥

ऋतुः, पुं, (ऋ + "अर्त्तेश्च तुः" । इति उणादिसूत्रेण १ । ७२ । तुः चकारात् कित् च ।) कालविशेषः । स तु षड्विधः यथा । मार्गपौषौ हिमः १ माघफाल्गुनौ शिशिरः २ चैत्रवैशाखौ वसन्तः ३ ज्यैष्ठाषाढौ ग्रीष्मः ४ श्रावणभाद्रौ वर्षा ५ आश्विनकार्त्तिकौ शरत् ६ । इत्यमरः ॥ स त्रिविधोऽपि । कार्त्तिकाग्रहायणपौषमाघाः शीतः १ फाल्गुनचैत्रवैशाखज्यैष्ठाः ग्रीष्मः २ आषाढश्रावणभाद्राश्विनाः वर्षाः ३ । द्विविधोऽपि । कार्त्तिकादिषण्मासाः शीतः १ वैशाखादिषण्मासा ग्रीष्मः २ ॥ इति स्मृतिः ॥ * ॥
(यदुक्तम् ।
"मासद्वयात्मकः कालः ऋतुः प्रोक्तो विचक्षणैः" ।
यच्च तु "द्वादश मासाः पञ्चर्त्तवः" इति श्रुतं तत्र हेमन्तशिशिरयोरैकत्वं कृत्वा विवक्षितम् ॥
"चयकोपसमा यस्मिन् दोषाणां सम्भवन्ति हि ।
ऋतुषट्कं तदाख्यातं रवेः राशिषु संक्रमात् ॥
ग्रीष्मो मेषवृषौ प्रोक्तः प्रावृड्मिथुनकर्कटौ ।
सिंहकन्ये स्मृता वर्षा तुलावृश्चिकयोः शरत् ॥
धनुर्ग्राहौ च हेमन्तो वसन्तः कुम्भमीनयोः" ।
मेषवृषौ रविणा संक्रान्तौ । एवं मिथुनकर्कटाविल्यादि । अन्यच्च ।
"शिशिरः पुष्पसमयो ग्रीष्मो वर्षाशरद्धिमाः ।
माघादिमासयुग्मैः स्युर्ऋतवः षट् क्रमादमी" ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमभागे ।
"वर्षा शरच्च हेमन्तः शिशिरश्च वसन्तकः ।
ग्रीष्मश्चेति क्रमादेते ऋतवः षट् प्रकीर्त्तिताः ॥
पृथक् पृथक् प्रवक्ष्यामि सर्व्वान्निर्विशेषतः" ।
इति प्रथमस्थाने चतुर्थेऽध्याये हारीतेनोक्तम् ॥
"मासैर्द्विसंख्यैर्माघाद्यैः क्रमात् षडृतवः स्मृताः ।
शिशिरोऽथ वसन्तश्च ग्रीष्मवर्षाशरद्धिमाः" ॥
इति सूत्रस्थाने तृतीयेऽध्याये वाग्भटेनोक्तम् ॥
"इह खलु संवत्सरं षडङ्गमृतुविभागेन विद्यात्" ।
इति सूत्रस्थाने षष्ठोऽध्यायः ।
"तत्र खल्वनेकेन योगेन परिसंख्या कार्य्यमुपदेक्ष्यते । हेमन्तो ग्रीष्मो वर्षाश्चेति शीतोष्णवर्षलक्षणास्त्रयः ऋतवो भवन्ति । तेषामन्तरेष्वितरे साधारणलक्षणास्त्रय ऋतवः । प्रावृट्शरद्वसन्ता इति । प्रावृडिति प्रथमः प्रवृष्टः कालस्तस्यानुबन्धो वर्षाः । एवमेते संशोधनमधिकृत्य षट् विभज्यन्ते ऋतवः" ।
इति च विमानस्थानेऽष्टमेऽध्याये चरकेणोक्तम् ।
"तत्र माघादयो द्वादश मासा द्विमासिकमृतुं कृत्वा षडृतवो भवन्ति । ते शिशिर-वसन्त-ग्रीष्म-वर्षा शरद्धेमन्ताः । तेषां तपस्तपस्यौ शिशिरः । मधुमाधवौ वसन्तः । शुचिशुक्रौ ग्रीष्मः । नभोनभस्यौ वर्षाः । इषोर्ज्जौ शरत् । सहःसहस्यौ हेमन्त इति ॥ तत्र त शीतोष्णवर्षलक्षणाश्चन्द्रादित्ययोः कालविभागकरत्वादयने द्वे भवतो दक्षिणमुत्तरञ्च" ।
"इह तु वर्षा शरद्धेमन्त वसन्त ग्रीष्म-प्रावृषः षडृतवो भवन्ति दोषोपचय-प्रकोपोपशम-निमित्तम् । ते तु भाद्रपदाद्येन द्विमासिकेन व्याख्याता । तद्यथा । भाद्रपदाश्वयुजौ वर्षा । कार्त्तिकमार्गशीर्षौ शरत् । पौषमाघौ हेमन्तः । फाल्गुन-चैत्रौ वसन्तः । वैशाख-ज्यैष्ठौ ग्रीष्मः । आषाढ-श्रावणौ प्रावृडिति" । इति सूत्रस्थाने ६ अध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥)
स्त्रीकुसुमम् । इति त्रिकाण्डशेषमेदिन्यौ ॥ तत्पर्य्यायः । रजः १ पुष्पम् २ आर्त्तवम् ३ । इत्यमरः ॥
यथाह मनुः । ३ । ४५-४६ ।
"ऋतुकालाभिगामी स्यात् स्वदारनिरतः सदा ।
पर्व्ववर्ज्जं व्रजेच्चैनां तद्व्रतो रतिकाम्यया ॥
ऋतुः स्वाभाविकः स्त्रीणां रात्रयः षोडश स्मृताः ।
चतुर्भिरितरैः सार्द्धमहोभिः सद्विगर्हितैः ॥
तासामाद्याश्चतस्रस्तु निन्दितैकादशी च या ।

त्रयोदशी च शेषाः स्युः प्रशस्ता दशरात्रयः ॥
युग्मासु पुत्रा जायन्ते स्त्रियोऽयुग्मासु रात्रिषु ।
तस्मात् युग्मासु पुत्रार्थी संविशेदार्त्तवे स्त्रियम् ॥
पुमान् पुंसोऽधिके शुक्रे स्त्री भवत्यधिके स्त्रियाः ।
समेऽपुमान् पुंस्त्रियौ वा क्षीणेऽल्पे च विपर्य्ययः" ॥
"रजः स्रवति यावत् ऋतुश्च भिषजां वर" ।
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये हारीतेनोक्तम् ॥
"ऋतुस्तु द्वादशरात्रं भवति दृष्टार्त्तवम् ॥"
"नियतं दिवसेऽतीते सङ्कुचत्यम्बुजं यथा ।
ऋतौ व्यतीते नार्य्यास्तु योनिः संव्रियते तथा ॥
मासेनोपचितं काले धमनीभ्यां तदार्त्तवम् ।
ईषत् कृष्णं विगन्धञ्च वायुर्योनिमुखं नयेत् ॥
तद्वर्षाद्द्वादशात्काले वर्त्तमानमसृक् पुनः ।
जरापक्वशरीराणां याति पञ्चाशतः क्षयम्" ॥
इति शारीरस्थाने तृतीयेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥
"द्वादशाद्वत्सरादूर्द्ध्वमापञ्चाशत् समाः स्त्रियः ।
मासि मासि भगद्वारा प्रकृत्यैवार्त्तवं स्रवेत् ॥
आर्त्तवस्रावदिवसात् ऋतुः षोडशरात्रयः ।
गर्भग्रहणयोग्यस्तु स एव समयः स्मृतः" ॥
"सर्व्वासामेव चतुर्वर्णस्त्रीणां सर्व्ववादिसम्मतः ।
पूर्व्वोक्तसमयः ग्रन्थान्तरेषु विषयः । तद्यथा ।
स्नानदिवसादूर्द्ध्वं द्वादशरात्रावधि ब्राह्मण्याः । दश
रात्रावधि क्षत्त्रियायाः । अष्टरात्रावधि वैश्यायाः ।
षड्रात्रावधि शूद्रायाः गर्भधारणे शक्तिः" ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
"पद्मं सङ्कोचमायाति दिनेऽतीते यथा तथा ।
ऋतावतीते योनिः सा शुक्रं नातः प्रतीच्छति ॥
मासेनोपचितं रक्तं धमनीभ्यामृतौ पुनः ।
ईषत्कृष्णं विगन्धञ्च वायुर्योनिमुखं नुदेत्" ॥
"ऋतुस्तु द्वादशनिशाः पूर्व्वास्तिस्रश्च निन्दिताः" ।
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ॥
शिवः । यथा महाभारते १३ । महादेवसहस्र-
नामकथने १७ । १३९ ।
"ऋतुः संवत्सरो मासः पक्षः संख्यासमापनः" ॥
विष्णुः । यथा, महाभारते १३ । विष्णुसहस्रनाम-
कथने १४९ । ५८ ।
"ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः" ॥)
दीप्तिः । इति मेदिनी । मासः । सुवीरः । इति विश्वः ॥
ऋतुप्राप्तः, त्रि, (ऋतुः प्राप्तोऽनेन ।) फलेग्रहिः ।
अवन्ध्यवृक्षादिः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
ऋतुमती, स्त्री, (ऋतुरस्त्या अस्तीति । ऋतु + मतुप्
+ ङीप् ।) ऋतुयुक्ता स्त्री । तत्पर्य्यायः । रज-
स्वला २ स्त्रीधर्म्मिणी ३ अवी ४ आत्रेयी ५
मलिनी ६ पुष्पवती ७ उदक्या ८ । इत्यमरः ।
(यथा, महाभारते ।१।३। ८७। "उपाध्यायानी
ते ऋतुमती उपाध्यायश्च प्रोषितोऽस्या यथाय-
मृतुर्बन्ध्यो न भवति तथा क्रियताम्" ॥
ऋतुमतीकृत्यमाह ।
"आर्त्तवस्रावदिवसात् त्र्यहं सा ब्रह्मचारिणी ।
शयीत दर्भशय्यायां पश्येदपि पतिं न च ॥
करे शरावे पर्णे वा हविष्यं त्र्यहमाचरेत् ।
अश्रुपातं नखच्छेदमभ्यङ्गमनुलेपनम् ॥
नेत्रयोरञ्जनं स्नानं दिवास्वप्नं प्रधावनम् ।
अत्युच्चशब्दश्रवणं हसनं बहुभाषणम् ॥
आयासं भूमिखननं प्रवातञ्च विवर्जयेत् ।
ततश्चतुर्थे दिवसे स्नाता सद्रसनादिभिः ।
भूषिताः सुमनाः पश्येत् भर्त्तारं समलङ्कृतम् ॥
पूर्व्वं पश्येत् ऋतुस्नाता यादृशं नरमङ्गना ।
तादृशं जनयेत् पुत्त्रं ततः पश्येत् पतिं प्रियम्" ॥
एतदकरणे प्रत्यवायमाह ।
"अज्ञानात् वा प्रमोदाद्वा लौल्याद्वा दैवतश्च वा ।
सा चेत् कुर्य्यात् निषिद्धानि गर्भदोषांस्तदाप्नुयात् ॥
एतस्या रोदनात् गर्भो भवेद्विकृतलोचनः ।
नखच्छेदेन कुनखी कुष्ठी त्वभ्यङ्गतो भवेत् ॥
अनुलेपात् तथा स्नानात् दुःखशीलोऽञ्जनादन्धः ।
स्वापशीलो दिवास्वापात् चञ्चलः स्यात् प्रधावनात् ॥
अत्युच्चशब्दश्रवणात् बधिरः खलु जायते ।
तालुदन्तोष्ठजिह्वासु श्यावो हसनतो भवेत् ॥
प्रलापी भूरिकथनात् उन्मत्तस्तु परिश्रमात् ।
खलतिर्भूमिखननात् उन्मत्तो वातसेवनात्" ॥
इति ।
"क्षामप्रसन्नवदनां स्फुरच्छ्रोणिपयोधराम् ।
स्रस्ताक्षिकुक्षिं पुंस्कामां विद्यादृतुमतीं स्त्रियम्" ॥
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ॥
"गते पुराणे रजसि नवे चावस्थिते पुनः शुद्ध
स्नाता स्त्रियमव्यापन्नयोनिशोणितगर्भाशयामृतु-
मतीमाचक्षते" ।
इति शारीरस्थाने चतुर्थेऽध्याये चरकेणोक्तम् ॥
"पीनप्रसन्नवदना प्रक्लिन्नात्मसुखद्विजाम् ।
नरकामा प्रियकथा स्रस्तकुक्ष्यक्षिमूर्द्धजाम् ॥
स्फुरद्भुजकुचश्रोणिनाभ्यूरुजघनस्फिचम् ।
हर्षौत्सुक्यपराञ्चापि विद्यादृतुमतीमिति" ॥
इति शारीरस्थाने तृतीयेऽध्याये,—
"ततः शुद्धस्नाता चतुर्थेऽहन्यहतवासाःसमलङ्कृतां
कृतमङ्गलस्वस्तिवाचनां भर्त्तारं दर्शयेत् । तत्
कस्य हेतोः ।
पूर्व्वं पश्येदृतुस्नाता यादृशं नरमङ्गना ।
तादृशं जनयेत् पुत्त्रं भर्त्तारं दर्शयेदतः ॥
ततो विधानं पुत्त्रीयमुपाध्यायः समाचरेत् ।
कर्म्मान्ते च क्रमं ह्येनमारभेत विचक्षणः" ॥
"तत्र प्रथमे दिवसे ऋतुमत्या मैथुनगमनमना-
युष्यं पुंसां भवति । यश्च तत्राधीयते गर्भः स
प्रसवमानो विमुच्यते । द्वितीयेऽप्येवं सूतिकागृहे
वा । तृतीयेऽप्येवमसम्पूर्णाङ्गोऽल्पायुर्व्वा भवति ।
चतुर्थे तु सम्पूर्णाङ्गो दीर्घायुश्च भवति । नच
प्रवर्त्तमाने रक्ते वीजं प्रविष्टं गुणकरं भवति यथा
नद्यां प्रतिस्रोतः प्लावि द्रव्यं प्रक्षिप्तं प्रतिनिव-
र्त्तते नोर्द्ध्वं गच्छति तद्वदेव द्रष्टव्यम् । तस्मान्नि-
यमवतीं त्रिरात्रं परिहरेत् । अतः परं मासा-
दुपेयात्" । इति च शारीरस्थाने द्वितीयेऽध्याये
सुश्रुतेनोक्तम् ॥)
ऋतुराजः, पु, (ऋतूनां राजा । "राजाहःसखिभ्य-
ष्टच्" । ५ । ४ । ९१ । इति टच ।) वसन्तकालः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
ऋतुवृत्तिः, पुं, (ऋतुषु वृत्तिर्वर्त्तनं यस्य ।) वत्सरः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
ऋतुसन्धिः, पुं, (ऋत्वोः सन्धिर्मेलनम् ।) ऋतुद्वयसन्धि-
कालः । स च ऋत्वोरन्त्यादिसप्ताहौ । तथाच
वाभटः ।
"ऋत्वोरन्त्यादिसप्ताहावृतुसन्धिरिति स्मृतः ।
तत्र पूर्व्वो विधिस्त्याज्यः सेवनीयः परो विधिः" ॥
ऋतुस्नानं, क्ली, (ऋतौ स्नानम् ।) रजस्वलास्त्रियाः
चतुर्थाहकर्त्तव्यस्नानम् । इति स्मृतिः ॥ तत्स्ना-
नानन्तरं भर्तृवदनं द्रष्टव्यं तदभावे भर्तृसन्निधाने
भर्त्तारं मनसि ध्यात्वा सूर्य्यं विलोकयेत् । इति
काशीखण्डम् ॥
("ततः पुष्पेक्षणादेव कल्याणध्यायिनी त्र्यहम् ।
मृजालङ्काररहिता दर्भसंस्तरशायिनी ॥
क्षैरेयं यावकं स्तोकं कोष्ठशोधनकर्षणम् ।
पर्णे शरावे हस्ते वा भुञ्जीत ब्रह्मचारिणी ॥
चतुर्थेऽह्नि ततः स्नाता शुक्लमाल्याम्बरा शुचिः ।
इच्छन्ती भर्तृसदृशं पुत्रं पश्येत् पुरः पतिम्" ॥
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ॥)
ऋते, अ, (ऋत + के ।) विना । वर्ज्जनम् । इत्यमरः ॥
("ऋतेऽपि मां प्रीतमृते तुरङ्गमात्" ।
इति रघुवंशे । ३ । ६३ ॥ तथा, कुमारे २ । ५७ ।
"अंशादृते निषिक्तस्य नीललोहितरेतसः" ॥)
ऋत्विक्, [ज्] पुं, (ऋतौ यजतीति । ऋतु + यज +
ऋत्विगादिना क्विन्नन्तो निपातितः ।) पुरोहितः ।
यथा,—
"अग्न्याधेयं पाकयज्ञानग्निष्टोमादिकान्मखान् ।
यः करोति वृतो यस्य स तस्यर्त्विगिहोच्यते" ॥
इति मानवे २ । १४३ ॥ तत्पर्य्यायः । याजकः २ ।
इत्यमरः ॥ भरताः ३ कुरवः ४ वाग्यतः ५ वृक्त-
वर्हिषः ६ यतस्रुचः ७ मरुतः ८ सबाधः ९ देव-
यवः १० । इत्यष्टावृत्विङ्नामानि । इति वेदनि-
घण्टौ ३ अध्यायः ॥
अयं हि नायकस्य धर्म्मसहायः । यदुक्तं साहि-
त्यदर्पणे । ३ । ५१ । "ऋत्विक्पुरोधसः स्युर्ब्रह्म-
विदस्तापसास्तथा धर्म्मे" ॥)
ऋद्धं, क्ली, (ऋध + क्त ।) सम्पन्नधान्यम् । इति मे-
दिनी ॥ परिपक्वमर्हितधान्यम् । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥ बहुलितधान्यम् । इति सुभूतिः ॥ तत्प-
र्य्यायः । आवसितम् २ । इत्यमरः ॥ अवसितम् ३ ।
इति तट्टीका ॥ सिद्धान्तः । इति हेमचन्द्रः ॥
(पु, विष्णुः । यथा, महाभारते विष्णुसहस्रनाम-
कीर्त्तने १३ । १४९ । ४३ ।
"ऋद्धः स्पष्टाक्षरो मन्त्रश्चन्द्रांशुर्भास्करद्युतिः" ॥)
ऋद्धः, त्रि, (ऋध + क्त ।) समृद्धः । सम्पन्नः । इति
मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥ (यथा, गीतायाम् । २ । ८ ।
"अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं
राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम्" ॥)
ऋद्धिः, स्त्री, (ऋध + क्तिन् ।) अष्टवर्गान्तर्गतौषध-
विशेषः तत्पर्य्यायः । योग्यम् २ सिद्धिः ३ लक्ष्मीः
४ । इत्यमरः ॥ प्राणप्रदा ५ सुखा ६ । इति रत्न-
माला ॥ प्राणदा ७ जीवदात्री ८ सिद्धा ९ योग्या

१० चेतनीया ११ रथाङ्गी १२ मङ्गल्या १३ लोककान्ता १४ जीवश्रेष्ठा १५ यशस्या १६ । अस्याः गुणाः । मधुरत्वम् । सुस्निग्धत्वम् । अतितिक्तत्वम् । शीतलत्वम् । रुचिमेधाकारित्वम् । श्लेष्मकुष्ठकृमिनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्या रूपं यथा,—

"ऋद्धिर्वृद्धिश्च कन्दौ द्वौ भवतः कोशयामले ।
श्वेतलोमान्वितः कन्दो लताजातः सरन्ध्रकः ॥
स एव ऋद्धिर्वृद्धिश्च भेदमप्येतयोर्ब्रुवे ।
तूलग्रन्थिसमा ऋद्धिर्वामावर्त्तफला च सा ॥
वृद्धिस्तु दक्षिणावर्त्तफला प्रोक्ता महर्षिभिः" ।

औषधकार्य्ये ऋद्धिवृद्धिस्थाने वाराहीकन्दः अथवा बला देया । इति परिभाषा ॥ * ॥ सम्वृद्धिः । इति मेदिनी ॥ (यथा, कुमारे २ । ५८ ॥
"परिच्छिन्नप्रभावर्द्धिर्न मया न च विष्णुना" ।)
पार्व्वती । इति शब्दरत्नावली ॥ (लक्ष्मीः ॥)

ऋध, उ य न इर वृद्धौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां, स्वां-परं-सकं-सेट् ।) य ऋध्यति । उ अर्द्धित्वा ऋद्धा । न ऋध्नोति । इर आर्धत् आर्धीत् । क्वचित्तु नौ चायम् । सोऽहं प्राग्भवतैव भूतजननीमृध्नोमीति भवभूतिः ॥ अन्तर्भूतण्यर्थत्वादिदं सिद्धमिति केचित् । इति दुर्गादासः ॥

ऋफ, श दाने । श्लाघायाम् । हिंसायाम् । निन्दायाम् । युद्धे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-सकं,अकं च-सेट् ।) श ऋफति जनो ददाति श्लाघते हिनस्ति निन्दति युध्यते वेत्यर्थः । आनर्फ । हिंसायामप्ययमित्यन्ये । इति दुर्गादासः ॥

ऋभुः, पुं, (ऋ स्वर्गे देवमातुरदितेर्व्वा भवति यः । ऋ + भू + डु ।) देवता । इत्यमरः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ९ । २१ । ६ ।
"ऋभुर्न रथ्यं नवं दधतो केतुमादिशे" ॥
देवानामपि देवः । यथा, महाभारते वनपर्व्वणि ।
"ऋभवो नाम तत्रान्ये देवानामपि देवताः ।
तेषां लोकाः परतरे यान्यजन्तीह देवताः" ॥)
चाक्षुषमन्वन्तरे देवगणभेदः । यथा,—
"आद्याः प्रभूता ऋभवः पृथकाश्च दिवौकसः" ।
इति हरिवंशे । ७ । ३२ ॥)

ऋभुक्षः, पुं, (ऋभवो देवाः क्षियन्ति वसन्ति यत्र । ऋभु + क्षि + ड ।) स्वर्गः । वज्रम् । इन्द्रः । इति । रायमुकुटः ॥ (देवमात्रे । यथा ऋग्वेदे । ४ । ३७ । १ । "उपनो राजा अध्वरमृभुक्षाः" ।
"ऋभुक्षाः ऋभवः" । इति भाष्यम् ॥)

ऋभुक्षाः, [न्] पुं, (ऋभुक्षः स्वर्गः वज्रं वा अस्यास्तीति इनिः । "पथिमथ्यृभुक्षामात्" । ७।१।८५। "इतोऽत्सर्व्वनामस्थाने" । ७।१।८६ । इत्यादिना सिद्धम् । यद्वा ऋच्छति इति अर्त्तेर्भुक्षिनक प्रत्ययः ।) इन्द्रः । इत्यमरः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ७ । ३७ । ३ । "इन्द्रो विश्वा ऋभुक्षा वाजो अर्य्यः" । इति ॥)

ऋम्फ, प श बधे । (मुचादि-तुदां-परं-सकं-सेट् ।) इति हिम्फधातोष्टीकायां दुर्गादासः ॥

ऋश, गतिस्तुत्योः । सौत्रधातुरयम् । (परं-सकं-सेट् ।) ऋशयः । इति दुर्गादासः ॥

ऋश्यः, पु स्त्री, (ऋश + क्यप् ।) मृगविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ८ । ४ । १० ।
"ऋश्यो न तृष्यन्नवपानमागहि" ॥)

ऋष, ई श गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-सकं-सेट) कष्वादिः । ई ऋष्टः । श ऋषति । इति दुर्गादासः ॥

ऋषभः, पुं, (ऋष + "ऋषिवृषिभ्यां कित्" । इति उणादिसूत्रेण ३।१२३ । अभच् । किच्च) वृषः । (यथा, ऋग्वेदे ६ । २८ । ८ । "उप ऋषभस्य रेतस्युपेन्द्र तव वीर्य्ये" ॥) कर्णरन्ध्रम् । कुम्भीरपुच्छः । उत्तरपदे श्रेष्ठः । इति मेदिनी ॥
("स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुङ्गवर्षभकुञ्जराः ।
सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थवाचकाः" ॥
इत्यमरवाक्यात् । यथा पुरुषर्षभः पुरुषश्रेष्ठ इत्यर्थः । असमस्तेऽप्ययं श्रेष्ठार्थवाचकः । यथा, भागवते २ । ४ । २२ ॥
"स्वलक्षणा प्रादुरभूत् किलास्यतः
स मे ऋषीणामृषभः प्रसीदताम्" ॥
"ऋषीणां ज्ञानप्रदाना ऋषभः श्रेष्ठः" । इति तट्टीका ॥ गणविशेषः । आकृतिगणोऽयम् । यथा पाणिनिः तत्पुरुषसमासप्रकरणे २ । १ । ५६ ॥ "उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे" ॥ व्याघ्रादिराकृतिगणः । "व्याघ्र-सिंह-ऋक्ष-ऋषभ-चन्दन-वृक-वृष-वराह-हस्तिन-तरु-कुञ्जर-रुरु-पृषत्-पुण्डरीक-पलाश-कितवाः" । इत्येते व्याघ्रादयः ॥) पर्व्वतविशेषः । इति धरणी ॥ वराहपुच्छः । आदिजिनः । इति हेमचन्द्रः ॥ भगवदवतारविशेषः । (यथा, भागवते ५ । ६ । ७ । "तस्य ह वा एवं मुक्तलिङ्गस्य भगवत ऋषभस्य योगमायावासनया देह इमां जगतीमभिमानाभासेन संक्रममाणः" ।) स तु सत्ययुगे अग्नीध्रसुतनाभिराजपत्नीतो जातः । तस्य पुत्त्रो जडभरतः । इति श्रीभागवतम् । (तथा, मार्कण्डेये ५३ । ३८ ।
"अग्नीध्रसूनोर्नाभेस्तु ऋषभोऽभूत् सुतो द्विज ।
ऋषभाद्भरतो जज्ञे वीरः पुत्त्रशताद्वरः" ॥
स्वारोचिषे मन्वन्तरे ऋषिभेदः । यथा, मार्कण्डेये ६७ । ४ ।
"ऊर्जस्तम्बस्तथा प्राणो दत्तोलिर्ऋषभस्तथा" ॥
ऋषभमहस्तदक्षिण एकाहनिष्पाद्यो यागभेदः । यथाह गर्गः "पूर्व्वं ऋषभमस्तो राजा" ॥ समाम्नात यत्तनुपक्षो वृषभेदः । यथा, शतपथब्राह्मणे १३ । ५ । ४ । १५ । "एकविंशत्यामेव ऋषभो याज्ञतुरं इज्जे शिक्नाना राजा तदेतद्गाथयाऽभिगीतम्" ।) अष्टवर्गान्तर्गतौषधविशेषः । तत्पर्य्यायः । वृषः १ ऋषभक २ वीरः ३ । इति रत्नमाला ॥ गोपतिः ४ धीरः ५ विषाणी ६ दुर्द्धरः ७ ककुद्मान् ८ पुङ्गवः ९ वोढा १० शृङ्गी ११ धुर्य्यः १२ भूपतिः १३ कामी १४ कान्तप्रियः १५ उक्षा १६ लाङ्गली १७ गौः १८ बन्धुरः १९ गोरक्षः २० वनवासी २१ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । रक्तपित्तविरेकनाशित्वम् । शुक्रश्लेष्मकारित्वम् । दाहक्षयज्वरहरत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
("जीवकर्षभकौ ज्ञेयौ हिमाद्रिशिखरोद्भवौ ।
रसोनकन्दवत्कन्दौ निःसारौ सूक्ष्मपत्रकौ" ॥
"ऋषभो वृषशृङ्गवत्" ॥
"ऋषभो वृषभो धीरो विषाणी द्राक्ष इत्यपि" ॥
अनयोर्गुणा यथा ॥
"जीवकर्षभकौ बल्यौ शीतौ शुक्रकफप्रदौ ।
मधुरौ पित्तदाहास्रकार्श्यवातक्षयापहौ" ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) सप्तस्वरान्तर्गतद्वितीयस्वरः । (अयं स्वरः त्रिश्रुतिः । अस्य तिस्रः श्रुतयो यथा, (१) दयावती, (२) रञ्जना, (३) रतिका । तिस्रश्च श्रुतिजातयो यथा, (१) करुणा, (२) मध्या, (३) मृदुः । अयञ्च ऋषिवंशीयः, क्षत्त्रियजातिः, पिङ्गवर्णश्च । अस्योत्पत्तिः शाकद्वीपे । अस्य ऋषिः देवता च ब्रह्मा ; छन्दो गायत्री । यथा सङ्गीतरत्नाकरे,—
"ऋषभस्त्रिश्रुतिस्ततः ... ... ।
दयावती रञ्जना च रतिका ऋषभे स्थिता ॥
दीप्तायता मृदुर्मध्या षड्जे स्यात् ऋषभे पुनः ।
सस्थिता करुणा मध्या मृदुः ... ... ॥
पञ्चमः पितृवंश्यो रि धावृषिकुलोद्भवौ ।
ऋषी तु क्षत्त्रियौ ज्ञेयौ वैश्यजातौ निगौ मतौ" ॥
रि धौ ऋषभधैवतौ इत्यर्थः । इत्यादि ।)
स तु गोस्वरतुल्यस्वरः । चातकस्वरतुल्यस्वर इति केचित् । नारदमते गाव ऋषभस्वरं वदन्ति यथा,—
"षड्जं रौति मयूरो हि गावो नर्दन्ति चर्षभम्" ।
इति नारदसंहितायाम् । दर्पणरत्नाकरादिमते तु चातक ऋषभं वदति । यथा सङ्गीतदर्पणे,—
"स्वरमृषभं चातको ब्रूते" ।) अस्योत्पत्तिः ।
"नाभिमूलात् यदा वर्ण उत्थितः कुरुते ध्वनिम् ।
वृषभस्येव निर्याति तेनायमृषभः स्मृतः" ॥
इति सङ्गीतदामोदरः ॥
("नाभेः समुत्थितो वायुः कण्ठशीर्षसमाहतः ।
ऋषभस्येव नादं यत् तस्मादृषभ ईरितः" ॥
इति च सङ्गीतसमयसारे । अस्योत्पत्तिः ऋग्वेदात् । यथा रत्नावल्यां,—
"ऋग्वेदात् षड्ज ऋषभौ यजुषो मध्यधैवतौ ।
सामवेदात् समुद्भूतौ तथा गान्धारपञ्चमौ" ॥
इति ॥)

ऋषभध्वजः, पु, (ऋषभः ध्वजश्चिह्नमस्य ध्वजेऽस्य वा ।) शिवः । अर्हद्विशेषः । इति मेदिनी ॥

ऋषभी, स्त्री, (ऋषभ + जातौ ङीष् ।) नराकारस्त्री । शूकशिम्बी । शिराला । विधवा । इति मेदिनी ॥ (शूकशिम्ब्यर्थे व्यवहारो यथा ॥
"ऐन्द्र्यृषभ्यतिरसर्ष्यादिषु" ।
इति चरके सूत्रे चतुर्थेऽध्याये ॥ अत्र हि ऋषभी शूकशिम्बी इत्यस्य शिवदासीयटीका ॥ * ॥)

ऋषिः, पु, (ऋषति प्राप्नोति सर्व्वान् मन्त्रान् ज्ञानेन पश्यति संसारपारं वा इति । ऋष + "इगुपधात् कित्" ४ । ११९ । इति उणादिसूत्रेण इन् । किच्च ।) ज्ञानसंसारयोः पारगन्ता । शास्त्रकृदाचार्य्यः । (यथा, ऋग्वेदे १ । १ । २ । "अग्निः

पूर्व्वैभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत स देवा एह वक्ष्यति"॥) रिषिर्हिंसादिषु। "विद्याविदग्धमतयो रिषयः प्रसिद्धाः"। इति प्रयोगात्। इति भरतः॥ तत्पर्य्यायः। सत्यवचाः २ शापास्त्रः ३। स तु सप्तविधः यथा। व्यासाद्या महर्षयः १ भेलाद्याः परमर्षयः २ कण्वादयो देवर्षयः ३ वशिष्ठाद्या ब्रह्मर्षयः ४ सुश्रुताद्याः श्रुतर्षयः ५ ऋतपर्णादयो राजर्षयः ६ जैमिन्याद्याः काण्डर्षयः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ तथा च रत्नकोषे।

"सप्त ब्रह्मर्षि-देवर्षि-महर्षि परमर्षयः।
काण्डर्षिश्च श्रुतर्षिश्च राजर्षिश्च क्रमावराः॥ * ॥

मन्वन्तरभेदे सप्तर्षिनामानि यथा।

१ स्वायम्भुवमन्वन्तरे मरीचिः। अत्रिः। अङ्गिराः। पुलस्त्यः। पुलहः। क्रतुः। वशिष्ठः। (यथा हरिवंशे। ७। ८।
"मरीचिरत्रिर्भगवानङ्गिराः पुलहः क्रतुः।
पुलस्त्यश्च वशिष्ठश्च सप्तैते ब्रह्मणः सुताः"॥)

२। स्वारोचिषे उर्ज्जस्तम्भादयः।
(यथा, मार्कण्डेये ६७। ४।
"उर्ज्जस्तम्भस्तथा प्राणो दत्तोलिर्ऋषभस्तथा।
निश्चरश्चार्ववीराश्च तत्र सप्तर्षयोऽभवन्"॥)

३। उत्तमे वशिष्ठसुता प्रमदादयः।
(यथा, मार्कण्डेये ७३। १३।
"स्वतेजसा हि तपसो वशिष्ठस्य महात्मनः।
तनयास्तान्तरे तस्मिन् सप्त सप्तर्षयोऽभवन्"॥)

४। तामसे ज्योतिर्धामादयः।
(यथा मार्कण्डेये ७४। ५९।
"ज्योतिर्धामा पृथुः काव्यश्चैत्रोऽग्निर्वनकस्तथा।
पीवरश्च तथा ब्रह्मन् सप्त सप्तर्षयोऽभवन्"॥)

५। रैवते हिरण्यरोमा वेदश्रीः ऊर्द्ध्वबाहुरित्यादयः। (यथा मार्कण्डेये ७५। ७३-७४।
"हिरण्यरोमा वेदश्रीरूर्द्ध्वबाहुस्तथापरः।
वेदबाहुः सुधामा च पर्ज्जन्यश्च महामुनिः॥
वशिष्ठश्च महाभागो वेदवेदान्तपारगः।
एते सप्तर्षयश्चासन् रैवतस्यान्तरे मनोः"॥)

६। चाक्षुषे हर्य्यश्मदीरकादयः।
(मार्कण्डेयमतानुयायिन उच्यन्ते तत्रैव।७६।५४।
"सुमेधा विरजाश्चैव हविष्मानुन्नतो मधुः।
अतिनामा सहिष्णुश्च सप्तासन्निति चर्षयः"॥)

७। वैवस्वताख्यवर्त्तमानमन्वन्तरे काश्यपः। अत्रिः। वशिष्ठः। विश्वामित्रः। गौतमः। जमदग्निः। भरद्वाजः॥ (यथा मार्कण्डेये ७९। ९-१०।
"अत्रिश्चैव वशिष्ठश्च काश्यपश्च महानृषिः।
गौतमश्च भरद्वाजो विश्वामित्रोऽथ कौशिकः॥
तथैव पुत्रो भगवानृचीकस्य महात्मनः।
जमदग्निस्तु सप्तैते मुनयोऽत्र तथान्तरे"॥)

८। सावर्णिके गालवः। दीप्तिमान्। परशुरामः। अश्वत्थामा। कृपः। ऋष्यशृङ्गः। व्यासः।
(यथा, मार्कण्डेये ८०। ४।
"रामो व्यासो गालवश्च दीप्तिमान् कृप एव च।
ऋष्यशृङ्गस्तथा द्रौणिस्तत्र सप्तर्षयोऽभवन्"॥
रामः परशुरामः। द्रौणिरश्वत्थामा॥)

९। दक्षसावर्णिके द्युतिमदाद्याः।
(यथा मार्कण्डेये ९४। ८।
"मेधातिथिर्व्वसुः सत्यो ज्योतिष्मान् द्युतिमांस्तथा।
सप्तर्षयोऽन्यः सबलस्तथान्यो हव्यवाहनः"॥)

१०। ब्रह्मसावर्णिके हविष्मत्सुकृतसत्यजयमूर्त्याद्याः। (यथा मार्कण्डेये ९४। १०, १३, १४।
"मनोस्तु दशमस्याथ ऋणु मन्वन्तरं द्विज!॥
सप्तर्षींस्तान् निबोध त्वं ये भविष्यन्ति वै तदा।
आपो भूतिर्हविष्मांश्च सुकृती सत्य एव च।
नाभागोऽप्रतिमश्चैव वाशिष्ठश्चैव सप्तमः"॥)

११। धर्म्मसावर्णिके अरुणादयः।
(यथा मार्कण्डेये ९४। १९-२०।
"हविष्मांश्च वरिष्ठश्च ऋष्टिरन्यस्तथारुणिः।
निश्चरश्चानघश्चैव विष्टिश्चान्यो महामुनिः॥
सप्तर्षयोऽन्तरे तस्मिन्नग्निदेवश्च सप्तमः"॥)

१२। रुद्रसावर्णिके तपोमूर्त्त्यादयः।
(यथा मार्कण्डेये ९४। २५।
"द्युतिस्तपस्वी सुतपास्तपोमूर्त्तिस्तपोनिधिः।
तपोरतिस्तथैवान्यः सप्तमस्तु तपोधृतिः"॥)

१३। देवसावर्णिके निर्म्मोहतत्त्वदर्श्याद्याः। (मार्कण्डेयपुराणमते अयं त्रयोदशमनुः रौच्याख्ययाभिहितः। यथा, तत्रैव ९४। २७-३०।
"त्रयोदशस्य पर्य्याये रौच्याख्यस्य मनोः सुतान्।
सप्तर्षींश्च नृपांश्चैव गदतो मे निशामय॥
सुधर्म्माणः सुरास्तत्र सुकर्म्माणस्तथापरे।
सुशर्म्माणः सुरा ह्येते समस्ता मुनिसत्तम!॥
महाबलो महावीर्य्यस्तेषामिन्द्रो दिवस्पतिः।
भविष्यानथ सप्तर्षीन् गदतो मे निशामय॥
धृतिमानव्ययश्चैव तत्त्वदर्शी निरुत्सुकः।
निर्म्मोहः सुतपाश्चान्यो निष्प्रकम्पश्च सप्तमः"॥)

१४। इन्द्रसावर्णिके अग्निबाहुशुचिशुक्रमागधाद्याः सप्तर्षयः। (मार्कण्डेयपुराणमतेऽयं भौत्याख्ययाभिहितः। यथा तत्रैव ९९। १।
"ततः परन्तु भौत्यस्य समुत्पत्तिं निशामय।
देवानृषींस्तथा पुत्त्रांस्तथैव वसुधाधिपान्"॥
ततः परं त्रयोदशमन्वन्तरानन्तरम्॥ अस्मिन् मन्वन्तरे सप्तर्षिनामान्याह तत्रैव १००। ३१।
"अग्नीध्रश्चाग्निबाहुश्च शुचिर्मुक्तोऽथ माधवः।
शुक्रोऽजितश्च सप्तैते तदा सप्तर्षयः स्मृताः"॥
पुराणान्तरे मतभेदात् मन्वन्तरसप्तर्षीणां नामभेदोऽपि दृश्यते। हरिवंशे ७ अध्याये तथा विष्णुपुराणे ३ अंशे अस्य विवरणादिकं द्रष्टव्यम्॥)
॥ * ॥ ज्योतिःशास्त्रमते वशिष्ठपत्न्यरुन्धतीसहितवर्त्तमानमन्वन्तरीयसप्तर्षीणां मघानक्षत्रे स्थितिः तस्योदये तेषाञ्चोदयो भवति। काशीखण्डमते शनिलोकादूर्द्ध्वं ध्रुवलोकात् अधः तेषां स्थितिः ॥ * ॥ वेदः। किरणः। इति मेदिनी॥ भृग्वादिमहर्षिसन्तानः। यथा।
"भृगुर्म्मरीचिरत्रिश्च अङ्गिराः पुलहः क्रतुः।
मनुर्दक्षो वशिष्ठश्च पुलस्त्यश्चेति ते दश॥
ब्रह्मणो मानसा ह्येते उत्पन्नाः स्वयमीश्वराः।
परत्वेनर्षयस्तस्मादुतास्तस्मान्महर्षयः॥
ईश्वराणां सुतास्तेषामृषयस्तान् निबोधत।
काव्यो बृहस्पतिश्चैव कश्यपश्च्यवनस्तथा।
उतथ्यो वामदेवश्च अगस्त्यश्चौषिजस्तथा"॥
औषिजस्थाने कौशिक इति वा पाठः।
"कर्द्दमो बालिखिल्याश्च विश्रवाः शक्तिवर्द्धनः।
इत्येते ऋषयः प्रोक्तास्तपसा ऋषितां गताः"॥
इति। तस्य व्युत्पत्तिर्यथा।
"ऋषि हिंसागतौ धातुर्व्विद्यासत्यतपःश्रुतिः।
एष सन्निचयो यस्मात् ब्राह्मणश्च ततः त्वृषिः॥
निवृत्तिसमकालन्तु बुद्ध्या व्यक्तिमृषिस्त्वयम्।
ऋषन्ते परमं यस्मात् परमर्षिस्ततः स्मृतः॥
गत्यर्थादृषतेर्धातोर्नामनिर्वृत्तिकारणम्।
यस्मादेष स्वयम्भूतस्तस्माच्च ऋषिता मता"॥
इति मत्स्यपुराणे १२० अध्यायः॥

ऋषिकः, } पुं, (ऋषेः पुत्त्रः। ऋषि + कन्।) काव्या-
ऋषीकः, } दि-ऋषिपुत्त्रः। यथा।
"ऋषिपुत्त्रा ऋषीकास्तु मैथुनाद्गर्भसम्भवात्।
परत्वेनर्षयन्ते वै भूताद्यृषिकास्तु ये॥
ऋषीकाणां सुता ये वै विज्ञेया ऋषिपुत्त्रकाः।
इत्येते ऋषयः प्रोक्तास्तपसा ऋषितां गताः॥
तेषां पुत्त्रानृषीकास्तु गर्भोत्पन्नान्निबोधत।
वत्सरो नग्नहश्चैव भारद्वाजश्च वीर्य्यवान्।
ऋषिर्दीर्घतपाश्चैव बृहद्दशः शरद्वतः॥
वाजिश्रवाः सुचित्तश्च श्यावोऽश्वश्च पराशरः।
शृङ्गी च काश्यपश्चैव राजा वैश्रवणस्तदा॥
इत्येते ऋषिकाः सर्व्वे सत्येन ऋषितां गताः"।
इति मात्स्ये १२० अध्यायः॥

ऋषिकुल्या, स्त्री, (ऋषीणां कुल्या कृत्रिमाल्पा सरित् इव।) नदी। इति हेमचन्द्रः॥
("ऋषिकुल्यां समासाद्य नरः स्नात्वा विकल्मषः।
देवान् पितॄन् चार्च्चयित्वा ऋषिलोकं प्रपद्यते"॥
इति महाभारते। तीर्थयात्रापर्व्वणि ३। ८४। ४६॥
ऋषिकुलाय हितम्। ऋषिकुल + यत्। ऋषिकुलहिते, त्रि। यथा, भागवते ३। १६। १३।
"अथ तस्योशतीं देवीमृषिकुल्यां सरस्वतीम्।
नास्वाद्य मन्युदग्धानां तेषामात्माप्यतृप्यत"॥)

ऋषिजाङ्गलिकी, स्त्री, (ऋषिप्रिया जाङ्गलिकी।) ऋक्षगन्धाहृक्षः। इति रत्नमाला॥ ऋषिजाङ्गल-इति ख्यातः। (वृद्धदारकशब्देऽस्या विशेषो ज्ञेयः॥)

ऋषिप्रोक्ता, स्त्री, (ऋषिणा प्रोक्ता औषधार्थम्।) माषपर्णीवृक्षः। इति रत्नमाला॥ (माषपर्णीशब्देऽस्या गुणादिकं ज्ञेयम्॥)

ऋष्टिः, स्त्री, (ऋष् हिंसायां + क्तिन्।) खड्गः। इत्यमरः॥ (यथा, ऋग्वेदे। ५। ५७। २।
"वाशीमन्त ऋष्टिमन्तो मनीषिणः।
सुधन्वान इषुमन्तो निषङ्गिणः"॥
आयुधमात्रम्। यथा ऋग्वेदे १। १६६। ४।
"भयन्ते विश्वाभुवनानि हर्म्म्या।
चित्रो वो यामः प्रयतास्वृष्टिषु"॥
"ऋष्टिषु युद्धस्थलेतिषु"। इति भाष्यम्।
तथा तत्रैव। ५। ५२। ६।
"आ रुक्मैरायुधा नर ऋष्वा ऋष्टीरसृक्षत"।

"ऋष्टीरायुधविशेषान्" । इति भाष्यम् ।
तथा मनुः ३ । १३३ ।
"यावतो ग्रसते ग्रासान् हव्यकव्येष्वमन्त्रवित् ।
तावतो ग्रसते प्रेत्य दीप्तशूलर्ष्ट्ययोगुडान्" ॥
"ज्वलितशूलर्ष्ट्याख्यायुधलोहपिण्डान्" । इति तट्टीका ॥ दीप्तिः । यथा, ऋग्वेदे ३ । ५४ । १३ ।
"विद्युद्रथा मरुत ऋष्टिमन्तो
दिवो मर्या ऋतजाता अयासः" ।
"ऋष्टिमन्तो दीप्तिमन्तः" । इति भाष्यम् ॥ गमनागमनशीलः । यथा, ऋग्वेदे १ । ६४ । ४ ॥ "अंसेष्वेषां निमिमृक्षुर्ऋष्टयः साकं यज्ञिरे स्वधया दिवो नरः" । "ऋष्टयः गमनागमनशीलाः" । इति दयानन्दभाष्यम् ॥ पुं. धर्म्मसावर्णिके मन्वन्तरे ऋषिभेदः । यथा, मार्कण्डेये । ९४ । १९ ।
"हविष्मांश्च वरिष्ठश्च ऋष्टिरन्यस्तथारुणिः" ॥)

ऋष्यः, पुं स्त्री, (ऋष् + यत् । निपातनात् सिद्धम् ।) मृगविशेषः । इत्यमरः ॥ (यथा महाभारते ऋष्यशृङ्गोपाख्याने । ३ । ११० । २७ ।
"ऋष्यशृङ्गः कथं मृग्यामुत्पन्नः काश्यपात्मजः" ।
ऋष्यस्य मृगविशेषस्य शृङ्गमिव शृङ्गं यस्य स ऋष्यशृङ्गः ।
"ऋष्यो नीलाङ्गको लोके रोहिष इति कीर्त्तितः" ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)
स्वनामख्यातः कुरुवंशीयो देवातिथिपुत्त्रः । यथा, भागवते । ९ । २२ । ११ ।
"ततश्च क्रोधनस्तस्माद् देवातिथिरमुष्य च ।
ऋष्यस्तस्य दिलीपोऽभूत् प्रतीपस्तस्य चात्मजः" ॥

ऋष्यकेतुः, पुं, (ऋष्यः केतौ यस्य ।) अनिरुद्धः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अस्य रूपान्तराणि । ऋश्यकेतुः । ऋष्यकेतनः । रिष्यकेतुः । विश्वकेतुः ॥

ऋष्यगता, स्त्री, (ऋष्येण ऋषिसमूहेन गता ज्ञाता ।) ऋष्यप्रोक्तावृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

ऋष्यगन्धा, स्त्री, (ऋष्यस्य मृगविशेषस्य गन्ध इव गन्धो यस्याः ।) वृद्धविशेषः । ऋषिजाङ्गल इति ख्यातः । तत्पर्य्यायः । ऋद्धगन्धा २ ऋषिजाङ्गलिकी ३ । इति रत्नमाला ॥
("महासहा-ऋद्धि ऋष्यगन्धाश्वगन्धेत्यादिषु" ॥
इति चरके विमानस्थाने अष्टमेऽध्याये ॥)

ऋष्यप्रोक्ता, स्त्री, (ऋष्येण ऋषिसमूहेन प्रोक्ता ।) शतमूली । शूकशिम्बी । अतिबला । इति मेदिनी ॥ (अस्याः पर्य्यायो यथा ॥
"अतिबला महाशतावरी कपिकच्छुश्च" ।
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे द्वितीये भागे ॥
व्यवहारो यथा ॥
"ऐन्द्र्यृषभ्यतिरसर्ष्यप्रोक्तापयस्येत्यादिषु" ।
इति चरके सूत्रस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥ अत्र तु ऋष्यप्रोक्ता माषपर्णी इति शिवदासीयटीका ॥ • ॥
"कुक्कुटी सर्पगन्धा च तथा काणविषाणिके ।
ऋष्यप्रोक्ता वयस्था च शृङ्गी मोहनवल्लिका" ॥
इति उत्तरतन्त्रे षष्टितमेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥)

ऋष्यमूकः, पुं, (ऋष्यो मृगो मूको यत्र ।) पर्व्वतविशेषः । इति जटाधरः ॥ स तु दक्षिणदेशे पम्पासरोवरकूले स्थितः । यत्र बालिभयात् सुग्रीवादयः पञ्च वानराः स्थिताः ॥ इति रामायणम् ॥
("तावृष्यमूकस्य समीपचारी
चरन् ददर्शाद्भुतदर्शनीयौ" ।
इति रामायणे । ४ । १ । १२८ ॥)

ऋष्यशृङ्गः, पुं, (ऋष्यस्य मृगस्य शृङ्गमिव शृङ्गमस्य ।) मुनिविशेषः । स तु विभाण्डकसुतः । तस्य भार्य्या लोमपादराजकन्या शान्ता । इति रामायणम् ॥ ("मान्यो मुनिः स्वां पुरमृष्यशृङ्गः" । इति भट्टिः । १ । १० ॥ अस्य जन्मनः प्रभृति विवरणमुच्यते ।

आसीत्पुरा महातेजास्तपस्विसत्तमः काश्यपो विभाण्डको नाम ऋषिः । स च महाह्रदं समासाद्य दीर्घकालं तपसि स्थितः । एकदाप्सरसमुर्व्वशीं दृष्ट्वा चलितचित्तस्यास्य रेत अप्सु प्रचस्कन्द । ततः काचित् मृगी तृषिता तोयेन सह तत्पीत्वा गर्भिणी अभवत् । इयं हि मृगी पुरा काचित् देवकन्यासीत् शापवशात् मृगरूपधारिणी वने विचरन्ती स्थिता । अथामोघत्वात् ब्रह्मरेतसस्तस्या मृग्यामिकः पुत्त्रः समभवत् । मृगीगर्भजातत्वादस्य शिरसि शृङ्गमजायत तेनास्य ऋष्यशृङ्ग इति नाम समभवत् । अनेन हि पितुरन्यः कोऽपि मानुषो न दृष्टपूर्व्वस्तस्मादनन्यविषयं अस्य मनः सदा ब्रह्मचर्य्ये एवाभवत् । एतस्मिन्नेव काले दशरथस्य बन्धुर्लोमपाद इति ख्यातोऽङ्गानामीश्वरः समभवत् । तेन कामात् ब्राह्मणस्य मिथ्याकृतम् । अस्मात् सर्व्वे ब्राह्मणास्तं परित्यजुः । पुरोहितश्चास्याप्य राज्ये न ववर्ष शतक्रतुः । अतः क्लिष्टचित्तः स राजा ब्राह्मणान् सन्तोषयित्वा कञ्चिदुपायं पर्य्यपृच्छत् । तेन पृष्टास्ते ब्राह्मणा वृष्ट्यर्थं ऋष्यशृङ्गमानेतुं उपदिदिशुः । अथ स राजा दुष्करत्वादस्य कार्य्यस्य ऋष्यशृङ्गमानेतुं शास्त्रार्थज्ञाभिर्वाराङ्गनाभिर्मन्त्रमकरोत् । अथ रूपयौवनसम्पन्ना काचित् वाराङ्गना बहूनि उपायनद्रव्याणि गृहीत्वा स्वल्पयत्नेन तं तपोधनम् लोभयित्वानेतुं प्रतस्थिरे । अथ ता काश्यपस्याश्रमं समासाद्य व्याजकृताश्रमा नावम् दूरे निबध्य तत्रोत्तस्थु । अथ कदाचित् तासां काचित् कुशला ऋष्यः सुतं तं दृष्ट्वा वाग्भङ्ग्या मोहयित्वा विचित्राणि माल्यानि वासांसि च दत्त्वा पेयानि च पाययित्वा तेन सह चिक्रीड प्रजहास च । एतादृशेन विविधोपायेन तं प्रापयित्वा कामवशता अग्निहोत्रस्योपदेशं कृत्वा च स्वस्थानमाजगाम । गतायाश्च तस्या मदनेन मत्तो विचेतनश्चाभवदृष्यशृङ्गः । अथ विभाण्डकस्तपसः प्रतिनिवृत्य स्वसुतं तथाविधं दृष्ट्वा प्रबोधयामास । प्रबोध्य तपस्यार्थं प्रस्थिते च तस्मिन् पुनः सा ऋषिरूपधारिणी वेश्या तं विभाण्डकसुतं प्रलोभ्य नाव्याश्रममानीय द्रुततरं लोमपादराज्यमाययौ । अथ स राजा तं प्राप्य विभाण्डकसुतं प्रहृष्टमना अन्तःपुरे निवेशयामास । प्रविष्टे च तस्मिन् तपोधने समस्तराज्यं प्रकृष्टं जलेनापूर्य्यमाणमभवत् । एवं स लोमपादः परिपूर्णकामः तपोधनाद्यगणात् विभाण्डकात् शापमुक्तिमिच्छन् स्वमित्रस्य दशरथस्य सुतां शान्तां ऋष्यशृङ्गाय प्रददौ । अथ विभाण्डको मुनिः तपसः प्रतिनिवृत्तः सुतमनवलोक्य ध्यानधिया सर्व्वमवगम्य क्रुधा ज्वलन्निव लोमपादराज्यं आजगाम । आगते च तस्मिन् विभीतैः सर्व्वैः ऋष्यशृङ्गस्य राज्यमिदमिति आचख्ये । पूजितश्च तेन राजर्षिणा दिवि इन्द्रमिव पुत्त्रं शचीमिव शान्तां स्नुषाञ्चावलोक्य ग्रामांश्च घोषांश्च सुतस्य इत्यवगम्य शान्तकोपः स्वाश्रमं प्रति प्रययौ । अथ स ऋष्यशृङ्गः शान्तया सह तस्मिन् राज्ये सुखमतिचिरमवसत् ॥

अथ गच्छति काले सूर्य्यवंशावतंसो राजा दशरथः अनपत्यतया क्लिश्यमानहृदयो निजगुरुं वशिष्ठदेवं पुत्त्रलाभोपायं प्रपच्छ । एवमुक्तस्तेन ऋषिप्रवरो वशिष्ठः लोमपादराज्यात् ऋष्यशृङ्गं तपोधनं समानीय पुत्त्रेष्टिं कर्त्तुं समादिशत् । अथासौ राजा एवमभिहितः सामात्यः ससुतं ऋष्यशृङ्गमानेतुं यत्नमकरोत् । तत आगतेन तेन क्रियमाणे यज्ञे देवसमर्पितमध्यादुदतिष्ठत् । एतच्चरुभक्षणात् नारायणावतारस्वरूपा रामादयश्चत्वारो दशरथस्य तनया जाताः । अयं विभाण्डकसुतस्तु महाप्रतापवान् यज्ञनिष्ठ इति प्रसिद्धः । एतत्कथा च महाभारते । ३ । ११० अध्यायतथा रामायणे । १ । ९ अध्यायमारभ्य द्रष्टव्या ॥ * ॥ सावर्णिके मन्वन्तरे ऋषिभेदः । यथा, मार्कण्डेये ८० । ४ ।
"रामो व्यासो गालवश्च दीप्तिमान् कृपएव च ।
ऋष्यशृङ्गस्तथा द्रौणिस्तत्र सप्तर्षयोऽभवन्" ॥)

ॠ

ॠ दीर्घऋकारः । स तु स्वरवर्णः । अस्योच्चारणस्थानं मूर्द्धा । (यथा, सिद्धान्तकौमुद्याम् "ऋटुरषाणां मूर्द्धा" । पाणिनीयशिक्षायामपि । "स्युर्मूर्द्धन्या ऋटुरषा दन्त्या लृतुलसाः स्मृताः" ।) स प्लुतश्च भवति ॥ इति व्याकरणम् ॥
(स च उदात्तानुदात्तस्वरितभेदात् त्रिधापि पुनः प्रत्येकमनुनासिकाननुनासिकभेदेन द्विधेति षड्विधः ।)
ऋकारं परमेशानि स्वयं परमकुण्डलम् ।
पीतविद्युल्लताकारं पञ्चदेवमयं सदा ॥
चतुर्ज्ञानमयं वर्णं पञ्चप्राणयुतं सदा ।
त्रिशक्तिसहितं वर्णं प्रणमामि सदा प्रिये" ।
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥
(वङ्गीयभाषायाम् ।) तस्य लेखनप्रकारो यथा,—
"तद्रूपाधोगता दक्षा वामतः कुञ्चिता त्वधः ।
पुनर्द्दक्षगता रेखा तासु ब्रह्मशिवाच्युताः ॥
मात्रा शक्तिः परा ज्ञेया ध्यानमस्य प्रवक्ष्यते" ।
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥ तस्य नामानि यथा ।
"ॠ क्रोधोऽतिथिपो वाणी वामनो गोऽथ श्रीर्द्युतिः ।
ऊर्द्ध्वमुखो निशानाथः पद्ममाला विरुद्धधीः ॥
शशिनी मोचिका श्रेष्ठा दैत्यमाता प्रतिष्ठिता ।

एकदन्ताङ्कुशो माता हरिता मिथुनोदया ॥
कोमलः श्यामला मेधी प्रतिष्ठा पतिरष्टमी ।
ब्रह्मण्यमिव कीलाले पावको गन्धकर्षिणी" ॥
इति तन्त्रशास्त्रम् ॥ वामनासिका । इति वीज-वर्णाभिधानम् ॥ (मातृकान्यासेऽस्य वामनासिकया न्यस्यतया तथात्वम् । यदुक्तं मातृकान्यासमन्त्रे । "ऋं नमो दक्षिणघ्राणे ॠं नमो वामघ्राणे" । इति ॥ अनुबन्धविशेषस्तेन चङाङ्कस्वो वा स्यात् । यदुक्तं कविकल्पद्रुमे । "चङाङ्कस्वोऽथ ॠर्वा ऌ-रङ्वानिर्वाथ णः सिचि" ॥ (एतेन कृण आर्त्तस्वरे लुङि कृते अचीकणत् अचकणत् इति स्यात् ।)

ॠ गि गत्या । इति कविकल्पद्रुमः । (घादि-क्र्यादि-पर-सकं-सेट् ।) गि ॠणाति । ईर्णः ईर्णिः । इति दुर्गादासः ॥

ॠ, व्य, (ॠ + क्विप ।) वाक्यारम्भः । रक्षा । इति मेदिनी ॥ निन्दा । भयम् । इति शब्दरत्नावली ॥

ॠ, स्त्री, (ॠणातीति । ॠ + क्विप ।) वक्तः । इति मेदिनी ॥

ॠः, स्त्री, देवमाता । दानवमाता । (ॠ + भावे क्विप ।) स्मृतिः । गतिः । इति मेदिनी ॥

ॠः, पुं, (ॠणाति प्राप्नोति विश्वमिति । ॠ + क्विप ।) भैरवः । (यथा, "ॠनन्ददाचि । प्रमथेशमङ्क ।" इत्युद्भटः ॥) दनुजः । इति मेदिनी ॥

ऌ

ऌ ऌकारः । स तु नवमस्वरवर्णः । अस्योच्चारण-स्थानं दन्तः । (यदुक्तम् सिद्धान्तकौमुद्याम् "ऌतु-लसानान्दन्ताः" । शिक्षायामपि यथा,—
"स्युर्मूर्द्धन्या ऋटुरसा दन्त्या ऌतुलसा स्मृताः" ।)
स ह्रस्वो दीर्घः प्लुतश्च भवति । इति व्याकरणम् ॥ (अयन्तु उदात्तानुदात्तस्वरितभेदात् त्रिविधोऽपि प्रत्येकं पुनरनुनासिकाननुनासिकभेदेन द्विधेति षड्विध एव ॥)
"ऌकारं चञ्चलापाङ्गि कुण्डली परदेवता ।
अत्र ब्रह्मादयः सर्व्वे तिष्ठन्ति सततं प्रिये ॥
पञ्चदेवमयं वर्णं चतुर्ज्ञानमयं सदा ।
पञ्चप्राणयुतं वर्णं तथा गुणत्रयात्मकम् ॥
विन्दुत्रयात्मकं वर्णं पीतविद्युल्लता तथा" ।
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ (वङ्गीयभाषाया) अस्य लेखनप्रकारो यथा,—
"रेखाधःकुण्डली वक्रा दक्षतो वामतो गता ।
वक्रीभूतावयवस्तासु नित्यं सन्ति च नित्यशः" ॥
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥ अस्य नामानि यथा,—
"ऌः स्थाणुः श्रीधरः शुद्धो मेधा धूम्रावको वियत् ।
देवयोनिर्दक्षगण्डो महेशः कौन्तरुद्रको ॥
विश्वेश्वरो दीर्घजिह्वा महेन्द्रो लाङ्गलिः परा ।
चन्द्रिका पार्थिवो धूम्रा द्विदन्तः कामवर्द्धनः ॥
शुचिस्मिता च नवमी कान्तिरायातकेश्वरः ।
चित्ताकर्षिणी काशश्च तृतीयकुलसुन्दरी" ॥
इति तन्त्रशास्त्रम् ॥ (मातृकान्यासे दक्षिणगण्डे न्यस्यतया दक्षिणगण्डेनाप्यभिधानम् । यथा मातृकान्याससमन्त्रे । "ऌं नमो दक्षिणगण्डे ॡं नमो वामगण्डे" । अनुबन्धविशेषः । एतेन लुङि अङ् स्यात् । यदुक्तम् कविकल्पद्रुमे ।
"चङाङ्कस्वोऽथ ॠर्वा ऌरङ्वानिर्वाथ णः सिचि" ।
एतेन गम् ऌ श्रौ गतौ इत्यस्य लुङि अगम-दिति स्यात् ॥)

ऌ, व्य, देवमाता । इति मेदिनी एकाक्षरकोषश्च ॥ भूमिः । कुध्रः । पर्व्वतः । इति मेदिनी ॥

ॡ

ॡ दीर्घ ॡकारः । स तु दशमस्वरवर्णः । अस्यो-च्चारणस्थानं दन्तः । (यथा मुग्धबोधे । "ऌत्रयं तथदधनलसाः वो दन्त्याः" ।) स प्लुतश्च भवति । इति व्याकरणम् ॥ (उदात्तानुदात्तस्वरितभेदात् त्रिविधोऽपि प्रत्येकं पुनरनुनासिकानुनासिकभे-दात् षड्विध एव ।)
"ॡकारं परमेशानि पूर्णचन्द्रसमप्रभम् ।
पञ्चदेवात्मकं वर्णं पञ्चप्राणात्मकं सदा ॥
गुणत्रयात्मकं वर्णं तथा विन्दुत्रयात्मकम् ।
चतुर्व्वर्गप्रदं देवि स्वयं परमकुण्डली" ॥
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ (वङ्गीयभाषाया) अस्य लेखनप्रकारो यथा,—
"तत्कोड़तुल्यरूपा च रेखा सा वैष्णवी स्मृता ।
तासु वन्द्याः सुरेशानि दुर्गा वाणी सरस्वती" ॥
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥ तन्नामानि यथा,—
"ॡकारः कमला हर्षा हृषीकेशो मधुव्रतः ।
सूक्ष्मा कान्तिर्व्वामगण्डो रुद्रः कामोदरी सुरा ॥
शान्तिकृत् स्वस्तिका शक्रो मायावी लोलुपो वियत् ।
कृशमो सुस्थिरो माता नीलपीतो गजाननः ॥
कामिनी विश्वपा कालो नित्या शुद्धः शुचिः कृती ।
सूर्य्या धैर्य्याकर्षिणी च एकाकी दनुजप्रसूः" ॥
इति तन्त्रशास्त्रम् ॥ (मातृकान्यासे वामगण्डे न्यस्यतया तन्नाम्नाप्यभिधानम् । मातृकान्यास-मन्त्रो यथा ॥ "ऌं नमो दक्षिणगण्डे ॡं नमो वामगण्डे" ॥ मुग्धबोधमते तन्त्रमते च ऌकारस्य दीर्घत्वमस्ति पाणिनिमते तु नास्ति । अतएव ज्ञा-तव्यं ऌकारस्य दीर्घत्वाभावेऽपि "ऌति ॡवा" इति वार्त्तिकोक्तिः ॡकार एव तत्र विधेयः । तेन होतॄकार इत्यादौ ॡकारस्य व्यवहारः । मुग्ध-बोधेऽपि एतदनुसारेण एकमात्रद्विमात्रत्रिमा-त्रापेक्षा "ऌत्रयम्" इत्युक्तत्वेन न विरोधः ॥)

ॡ, व्य, देवनारी । नार्य्यात्मा । माता । इति मेदिनी ॥

ॡः, स्त्री, दैत्यस्त्री । इत्येकाक्षरकोषः ॥ दनुजमाता । कामधेनुमाता । इति कश्चिदेकाक्षरकोषः ॥

ॡः, पुं, सर्व्वः । महादेवः । इति कश्चिदेकाक्षरकोषः ॥

ए

ए एकारः । स तु एकादशस्वरवर्णः । अस्योच्चारण-स्थानं तालुकण्ठश्च । (यदुक्तं सिद्धान्तकौमुद्याम् । "एदैतोः कण्ठतालु" । तथाच शिक्षायाम् । "ए ऐ तु कण्ठतालव्यावो औ कण्ठोष्ठजौ स्मृतौ" ॥) स दीर्घः प्लुतश्च भवति । इति व्याकरणम् ॥ (उदा-त्तानुदात्तस्वरितभेदात् त्रिविधोऽपि प्रत्येकं पुनर-नुनासिकाननुनासिकभेदात् षड्विध एव ॥)
"एकारं परमं दिव्यं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ।
रञ्जिनीकुसुमप्रख्यं पञ्चदेवमयं सदा ॥
पञ्चप्राणात्मकं वर्णं तथा विन्दुत्रयात्मकम् ।
चतुर्व्वर्गप्रदं देवि स्वयं परमकुण्डली" ॥
इति कामधेनुतन्त्रं ॥ (वङ्गीयभाषायां) अस्य लेख-नप्रकारो यथा ।
"कुञ्चिता वामतो रेखा दक्षकोणायता त्वधः ।
पुनर्व्वामगता सैव तासु वक्रीभूतावयवः" ॥
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥ अस्य नामानि यथा ।
"एकारो वास्तवः शक्तिर्झिण्टी सोष्ठो भगं मरुत् ।
सूक्ष्मा भूलोऽर्द्धकेशी च ज्योत्स्ना श्रद्धा प्रमर्द्दनः ।
भयं ज्ञानं कृशा धीरा जङ्घा सर्व्वसमुद्भवः ।
वह्निर्विष्णुर्भगवती कुण्डली मोहिनी वसः ॥
योषिदाधारशक्तिश्च त्रिकोणा ईशसंज्ञकः ।
सन्धिरेकादशी भद्रा पद्मनाभः कुलाचलः" ॥
इति तन्त्रशास्त्रम् ॥ * ॥ अन्यच्च ।
"एकारो वामगण्डान्तः शक्तिर्झिण्टी भगस्तथा ।
मातृवीजश्च विजया ओष्ठ एकादशस्वरः" ॥
इति वीजवर्णाभिधानम् ॥ (मातृकान्यासेऽस्य ओष्ठस्थाने न्यस्यतया ओष्ठशब्देनाप्यभिधानम् । मातृकान्याससमन्त्रो यथा,—
"एं नम ओष्ठे ऐं नमोऽधरे" ॥ इति । अनु-बन्धविशेषः । तेन लुङि सिचि अवृद्धिः स्यात् । यथाह कविकल्पद्रुमे ॥
"ऌरङ्वानिर्वाथ णः सिचि ।
अवृद्धिः एर्यमादिः स्यात्" ॥
एतेन कटे वर्षावरणयोरित्यस्य लुङि अकटीदिति स्यात् ॥)

ए, व्य, स्मृतिः । असूया । अनुकम्पा । आमन्त्रणम् । आह्वानम् । इति मेदिनी ॥

एः, पुं, (एति प्राप्नोति सर्व्वं विश्वमिति । इण + अच् । "सर्व्वं विष्णुमयं जगत्" इति वाक्यादस्य तथा-त्वम् ॥) विष्णुः । इत्येकाक्षरकोषः ॥

एक त्रि, (एतीति । इण गतौ । "इणभीकापा-शल्यतिमर्चिभ्यः कन्" ॥ ३ । ४३ । इत्युणादिसूत्रेण कन् ।) मुख्यम् । अन्यत् । केवलम् । इत्यमरः ॥ ("त्वमेको ह्यस्य सर्व्वस्य विधानस्य स्वयम्भुवः" । इति मनौ १ । ३ । "अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णाम्" । इति श्रुतिः ॥ "एकातपत्रं जगतः प्रभुत्वम्" । इति रघुवंशे २ । ४७ । "समाज भावैकरसं मनः स्थिरम्" इति कुमारे ५ । ८२ ॥) आदिसंख्या । इति मेदिनी । अथैकवाचकानि । परमात्मा १ विधुः २ क्षितिः ३ गणेशदन्तः ४ शुक्रचक्षुः ५ । इति कविकल्पलता ॥ अग्निः ६ सूर्य्यः ७ देवराजः ८ यमः ९ । इति महाभारते वनपर्व्व ॥ (सर्व्वनामशब्दोऽयम् । तथा च सिद्धान्तकौमुद्यां "सर्व्वादयश्च पञ्चत्रिं-शत्" इत्युक्ता "त्यद् तद्-यद् एतद् इदम्-अदस्

एक-द्वि-युष्मद्-अस्मद्-भवत्-किम्" इत्युक्तवान्। यथा शाकुन्तले २ अङ्के। "विश्रान्तेन भवता ममाप्येकस्मिन् कर्म्मणि सहायेन भवितव्यम्"। पुं, स्वनामख्यात ऐलवंशीयो नृपतिभेदः। यथा, भागवते ९।१५।२।
'श्रुतायोर्वसुमान् पुत्त्रः सत्यायोश्च श्रुतं जयः। रयस्य सुत एकश्च जयस्य तनयोऽमितः'॥
परमेश्वरः। विष्णुः। यथा विष्णुसंहितायाम्। "एको नैकः सवः कः किम्"। "परमार्थतः सजातीयविजातीयस्वगतभेदराहित्यादेकः"। इति भाष्यम्। घटे घटान्तरात् भेदः सजातीयभेदः। घटे पटात् भेदः विजातीयभेदः। घटे कपालादेर्भेदः स्वगतभेदः॥)

एककः त्रि, ("एकादाकिनिच्चासहाये"। ५।३।५२। इत्यत्र चकारात् पक्षे कन्।) असहायः। एकला इति भाषा। तत्पर्य्यायः। एकः २ एकाकी ३। इत्यमरः॥
("महानप्येककौ वृक्षः सर्व्वतः सुप्रतिष्ठितः। प्रसह्यैव हि वातेन शक्यो धर्षयितुं यतः"॥ इति पञ्चतन्त्रे ३।५२।॥ तथा नैषधे। २। ३९।
"विधिरेककचक्रचारिणम्
किमु निर्म्मितमति मान्मथं रथम्"॥)

एककुण्डलः पुं, (एकं कुण्डलं यस्य।) बलरामः। कुवेरः। इति मेदिनी॥

एकगुरुः, पुं, (एको गुरुर्यस्य।) सतीर्थः। इत्यमरः॥ एकगुरुर शिष्य इति भाषा॥

एकचक्रं, क्ली, (एकं चक्रं यस्य।) पुरीविशेषः। तत्पर्य्यायः। हरिगृहम् २ सुम्भपुरी ३। इति त्रिकाण्डशेषः॥ सूर्य्यरथः। त्रि, असहायचारी। यथा, ऋग्वेदे १।१६४।२।
"सप्त युञ्जन्ति रथमेकचक्र-
मेकोऽश्वो वहति सप्तनामा।
त्रिनाभिचक्रमजरमनर्व्वं
यत्रेमा विश्वा भुवनाधितस्थुः"॥
अत्र भाष्यकृता यद्व्याख्यातं तदाह।
"एकचक्रमेकरथाङ्गोपेतम्। यद्यपि त्रीणि चक्राणि तथापि तेषामेकरूपत्वादेकचक्रमित्युच्यते रथं रंहणस्वभावं यस्य सम्बन्धिनं सप्ततत्संख्याका अश्वा युञ्जन्ति अनुबध्नन्ति वहन्त्यहोरात्रनिर्वाहाय। किं वस्तुतः सप्त नेत्याह। एकोऽश्वः सप्तनामा। एक एव सप्ताभिधानः सप्तधा नमनप्रकारो वा एक एव वायुः सप्तरूपं कृत्वा वहतीत्यर्थः। वाय्वधीनत्वादन्तरीक्षसञ्चारस्य एकचक्रमित्युक्तम्। कीदृशन्तदित्यत आह। त्रिनाभि वलयत्रयमध्यस्थितनाभिस्थानीयच्छिद्रत्रयोपेतम्। अजरमरणधर्म्माकम्। अनर्व्वमशिथिलं पुनस्तदेव विशेष्यते। यत्र यस्मिंश्चक्रे इमा विश्वा भुवना इमानि प्रसिद्धानि सर्व्वाणि भूतजातान्यधि आश्रित्य तस्थुस्तिष्ठन्ति। यद्वा एकचक्रमेकचारिणमसाहाय्येन सञ्चरन्तं रथमादित्यं सप्त युञ्जन्ति सर्पणस्वभावाः सप्तसंख्या वा रश्मयः सप्तप्रकारकार्य्या असाधारणाः परस्परविलक्षणाः षडृतवः एकः साधारण इत्येवंरूपा यद्वा मासद्वयात्मकाः षट् अपरोऽधिमासात्मक एक इत्येवं सप्तर्त्तवो युञ्जन्ति एतस्य कार्य्यं निर्व्वहन्तीत्यर्थः। स चकोऽसहायोऽश्वो व्यापनशील आदित्यः सप्तनामा सप्तरसानां सन्नमयितारो रश्मयो यस्य तादृशः। सप्तर्षिभिः स्तूयमानो वादित्यो वहति धारयति भ्रमतीत्यर्थः। किं भूतम्। त्रिनाभि चक्रम्। त्रयो नाभिस्थानीयाः सन्ध्यासम्बद्धा ना यत्र ऋतवो यस्य तत्तादृशम्। के ते ग्रीष्मवर्षाहिमन्ताख्या यद्वा भूतभविष्यद्वर्त्तमानाख्यास्त्रयः कालास्त्रिनाभयः। तद्विशिष्टं चक्रं चक्रवत् पुनः पुनः परिभ्रमणशीलं संवत्सराख्यचक्रमजरमजरणम्। न हि कदाचिदपि कालो म्रियते अनादिनिधनः कालः इति स्मृतेः। अनर्व्वमप्रतिहतम्। ईदृशं संवत्सराख्यं चक्रं नानाकालावयवोपेतमयमादित्यः पुनः पुनरावर्त्तयति संवत्सरादर्वाचीनानां तत्रैवान्तर्भावात् युगादीनां तदावृत्तिसाध्यात् संवत्सरस्य चक्रत्वेन रूपणम्। पुनः कीदृशं तत्। यत्र यस्मिंश्चक्रे इमा विश्वा भुवना इमानि सर्व्वाणि भूतान्यधितस्थुः आश्रित्य तिष्ठन्ति कालाधीनत्वात् सर्व्वस्याः स्थितेः। ईदृशस्य कालस्य कारणभूतपरमेश्वरपरिज्ञानेन मोक्षसद्भावात् ज्ञानमोक्षान्तरप्रशंसा च"॥ नृपाद्यर्थविशिष्टम्। एकराजविशिष्टम्। यथा, भागवते ३।१।२०।
"इत्थं व्रजन् भारतमेव वर्षं
कालेन यावत् गतवान् प्रभासम्।
तावच्छशास क्षितिमेकचक्रा-
मेकातपत्रामजितेन पार्थः"॥
पुं, असुरभेदः। यथा, हरिवंशे ३।८४।
"एकचक्रो महाबाहुस्तारकश्च महाबलः"।
अयं हि प्रतिविन्ध्य इति नाम्ना प्रसिद्धः। यथा। महाभारते १। सम्भवपर्व्वण्यंशावतरणे॥ ६७।२२।
"एकचक्र इति ख्यात आसीद्यस्तु महासुरः।
प्रतिविन्ध्य इति ख्यातो बभूव प्रथितः क्षितौ"॥
स्त्री, स्वनामख्याता पुरी। अत्रस्थो भीमसेनो महाबलं वकनामानमसुरं हतवान्॥ यथा, महाभारते। १। अंशावतारपर्व्वणि भारतसूत्रे। ६१। २६-२८।
"न तत्र नियता कालम् कश्चित्पुरुषर्षभाः।
मात्रा सहैकचक्रायां ब्राह्मणस्य निवेशने॥
तत्राससाद क्षुधितं पुरुषादं वृकोदरः।
भीमसेनो महाबाहुर्व्वकं नाम महाबलम्॥
तत्रापि पुरुषव्याघ्रो बाहुवीर्य्येण पाण्डवः।
निहत्य तरसा वीरो नागरान् पर्य्यसान्त्वयत्"॥)

एकचरः, पु, (एकश्चरति यः। चर + पचाद्यच्।) हिंस्रपशुविशेषः। गण्डार इति भाषा। तत्पर्य्यायः। वार्द्धीनसः २ गणोत्साहः ३ गण्डकः ४। इति त्रिकाण्डशेषः॥
(सर्पादिः। यथा, मनुः।५।१७।
"न भक्षयेदेकचरानज्ञातांश्च मृगद्विजान्"।
"ये एकाकिनः प्रायेण चरन्ति सर्पादयस्तानेकचरान्"। इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः॥ (त्रि, एकाकिचारी। यूथभ्रष्टः। यथा, "अयमेकचरोऽभिवर्त्तते माम्"। इति किराते। १३।३। "एकचरो यूथादपेतः"। इति तट्टीका॥)

एकचारी, [न्] पु, (एकः सन् चरतीति। चर + णिनि।) बुद्धसहचारी। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (एकचारिणि, त्रि॥)

एकजटा, स्त्री, (एका जटा यस्याः।
"एषवैकजटा ख्याता यस्मात्तस्या जटाधिका"।
इति श्रवणात्। यद्वा एका मुख्या जटा यस्याः।
"संलिखन्ती जटामेका बिभ्रती शिरसा स्वयम्"।
इति च श्रवणात्तथात्वम्।) उग्रतारा। तस्या आविर्भावो यथा,—
"सर्व्वे सुरगणाः सेन्द्रास्ततो गत्वा हिमाचलम्।
गङ्गावतारनिकटे महामायां प्रतुष्टुवुः॥
एवंकसंस्तुता देवी तदा सर्व्वैः सुरोत्करैः।
मातङ्गवनितामूर्त्तिर्भूत्वा देवानपृच्छत॥
युष्माभिः स्तूयते का च भाविनी।
किमर्थमागता यूयं मातङ्गस्याश्रमं प्रति॥
इति ब्रुवन्त्या मातङ्ग्यास्तस्यास्तु कायकोषतः।
समुद्भूताब्रवीद्देवी मां स्तुवन्ति सुरा इति॥
शुम्भो निशुम्भो ह्यसुरौ बाधेते सकलान् सुरान्।
तस्मात्तयोर्व्वधायाहं स्तूयेऽद्य सकलैः सुरैः॥
इति प्रोक्ता देवैस्तु मातङ्ग्याः कायतस्तदा।
भिन्नाञ्जनसिभा कृष्णा साभूत् गौरी क्षणादपि।
कालिकाख्याभवत् सापि हिमाचलकृताश्रया।
तामुग्रतारामृषयो वर्णयन्ति मनीषिणः॥
उग्रादपि भयात् त्राति यस्माद्भक्तान् सदाम्बिका।
एतस्याः प्रथमं बीजं कथितं तन्त्रमेव च॥
एषैवैकजटा ख्याता यस्मात्तस्या जटाधिका।
एतान् चिन्तन धाम। सम्यक् ते ताम्भवी॥
यथा ध्यात्वा महादेवी भक्तः प्राप्नोत्यभीप्सितम्।
चतुर्भुजा कृष्णवर्णा मुण्डमालाविभूषिताम्॥
खड्गं दक्षिणपाणिभ्यां बिभ्रतीन्दीवरं स्वधः।
कर्त्रीं च खर्परं चैव क्रमाद्वामेन बिभ्रतीम्॥
संलिखन्तीं जटामेकां बिभ्रतीं शिरसा स्वयम्।
मुण्डमालाधरां शीर्षे ग्रीवायामपि सर्व्वदा॥
वक्षसा नागहारन्तु बिभ्रतीं रक्तलोचनाम्।
कृष्णवस्त्रधरां कट्यां व्याघ्राजिनसमन्विताम्॥
वामपादं शवहृदि संस्थाप्य दक्षिणं पदम्।
विन्यस्य सिंहपृष्ठे तु लेलिहानासवं स्वयम्॥
साट्टहासमहाघोररावयुक्तातिभीषणाम्।
चिन्त्योग्रतारा सततं भक्तिमद्भिः सुविप्रभिः॥
एतस्याः संप्रवक्ष्यामि या अष्टौ योगिनीस्तु ताः।
महाकाल्यथ रुद्राणी उग्रा भीमा तथैव च॥
घोरा च भ्रामरी चैव महारात्रिश्च सप्तमी।
भैरवी चाष्टमी प्रोक्ता योगिनीस्ताः प्रपूजयेत्"॥
इति कालिकापुराणे ६१ अध्यायः॥

एकजन्मा, [न्] पु, (एकं मुख्यं जन्म यस्य। दिक्पालांशसम्भूतत्वादस्य तथात्वम्।) राजा। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (एकं न द्वितीयं जन्म यस्य इत्यर्थे। शूद्रः। तस्य अद्विजत्वात् तथात्वम्।)

एकतमः, त्रि, (एक + "एकाच्च प्राचाम्" । ५ । ३ । ९४ । इति डतमच् ।) बहूनां मध्ये एकः । इति व्याकरणम् ॥ (यथा महाभारते आदिपर्व्वणि । "अस्माणि वा शरीरं वा अस्माकमेकतमं वृण" ॥)

एकतरः, त्रि, (एक + "एकाच्च प्राचाम्" । ५ । ३ । ९४ । इति डतरच् ।) द्वयोर्मध्ये एकः । इति व्याकरणम् । भिन्नः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यदाह कात्यायनः ।
"यदि त्वेकतरो ह्येषां स्त्रीधनं भक्षयेद्बलात्" ॥)

एकता, स्त्री, (एकस्य भावः । एक + तल् + टाप् ।) एकत्वम् । ऐक्यम् । इति व्याकरणम् ॥
(यथा, रामायणे ९९ । १३ ।
"बह्वीरपि मतीर्गत्वा मन्त्रिणो मन्त्रनिर्णये ।
पुनर्यत्रैकतां प्राप्ताः स मन्त्रो मध्यमः स्मृतः" ॥)

एकतानः, त्रि, (एकेन भावरूपेण तन्यते विस्तीर्य्यते इति । तन इञ विस्तारे । कर्म्मणि घञ् ।) एकाग्रः । एकविषयासक्तचित्तः । इत्यमरः ॥ (यथा भागवते ७ । ९ । ८ ।
"ब्रह्मादयः सुरगणा मुनयोऽथ सिद्धाः
सत्त्वैकतानमतयो वचसां प्रवाहैः ।
नाराधितुं पुरुगुणैरधुनापि पिप्रुः
किं तोष्टुमर्हति स मे हरिरुग्रजातेः" ॥
एकस्तानो विस्तृतिर्यस्येति ।) एकताले पुं । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

एकतालः, पुं, (एकस्तुल्यस्तालो मानं यत्र ।) समन्वितलयः । नृत्यगीतवाद्यानां साम्यं यत्र । समताल इति यस्याख्या । इत्यमरभरतौ ॥ (सङ्गीतशास्त्रे स्वनामख्यातः तालभेदः । त्रि, एकतालवृक्षसमन्वितः । यथा रघौ १५ । २३ ।
"एकताल इवोत्पातपवनप्रेरितो गिरिः" ॥)

एकतीर्थी, [न्] पुं, (एकं समं तीर्थमाश्रमो यस्य ।) सतीर्थः । गुरुभाइ इति भाषा ॥ ("एकतीर्थी एकाश्रमी" इति मिताक्षरा ॥)

एकत्र, व्य, (एक + त्रल् ।) एकस्मिन् । इति व्याकरणम् ॥ एकसङ्ग इति भाषा । (एकत्र निर्णीतः शास्त्रार्थो बाधकं विनान्यत्रापि प्रयुज्यते" । इति दुर्गादासः । यथा मनुः । ५ । १३६ ।
"एका लिङ्गे गुदे तिस्रस्तथैकत्र करे दश ।
उभयोः सप्त दातव्या मृदः शुद्धिमभीप्सता" ॥)

एकदंष्ट्रः, पुं, (एका दंष्ट्रा यस्य । परशुरामेणैकदन्तस्य उत्पाटनात् तथात्वम् ।) गणेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अस्य परशुरामकृतदन्तोत्पाटनकथा एकदन्तशब्दे द्रष्टव्या ॥)

एकदन्तः, पुं, (एको दन्तो यस्य ।) गणेशः । इत्यमरः ॥ (परशुरामकृतगणेशदन्तोत्पाटनकथा ब्रह्मवैवर्त्ते उक्ता । एकदा रहसि स्थितयोः शिवाशिवयोर्द्वारपालत्वमङ्गीकृतं गजाननेन । एतस्मिन्नन्तरे परशुरामः शिवं द्रष्टुमागतः । शिवदर्शनव्याकुलस्यान्तर्जिगमिषोर्द्वाररोधे कृते गणपतिना सह तस्य तुमुलं युद्धमभवत् । परशुरामच्छिन्नेन परशुना च गजाननस्य एको दन्तः भग्नः । तदा प्रभृत्येव एकदन्तोऽसौ कथ्यते ॥)

एकदा, व्य, (एक + "सर्व्वैकान्यकिंयत्तदः काले दा" । ५ । ३ । १५ । इति दाः ।) एकस्मिन् काले । तत्पर्य्यायः । युगपत् २ । इत्यमरः ॥
(यथा भागवते ६ । ३ । २९ ।
"जिह्वा न वक्ति भगवद्गुणनामधेयं
चेतश्च न स्मरति तच्चरणारविन्दम् ।
कृष्णाय नो नमति यच्छिर एकदापि
तानानयध्वमसतोऽकृतविष्णुकृत्यान्" ॥)

एकदृक्, [श्] पु, (एकं सर्व्वमभिन्नं पश्यति यः । एक + दृश + क्विप् ।) महादेवः । (एका दृक् यस्य । रामबाणेनैकेन नष्टे एकचक्षुषि काकस्य तथात्वम् ।) काकः । काणे त्रि । इति हेमचन्द्रः ॥ (एकमेव सर्व्वं ब्रह्मत्वेन पश्यति यः इति व्युत्पत्त्या तत्त्ववेत्ता । ब्रह्मज्ञानी ॥ एकमेव पक्षं पश्यतीत्यर्थे एकपक्षाश्रयी ॥)

एकदेहः, पुं, (एकः मुख्यो देहो यस्य । ग्रहेषु सौम्यत्वादस्य तथात्वम् ।) बुधग्रहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (एको मेदरक्तादीनां साम्यात् तुल्यो देहः शरीरं यत्र । गोत्रम् । वंशः ।
यथा, हरिवंशे ४९ अध्याये ।
"बहूनि विप्र गोत्राणि मुनीनां भावितात्मनाम् ।
एकदेहानि तिष्ठन्ति विभक्तानि विना प्रजाः" ॥
दम्पती । "अस्थिभिरस्थीनि मांसैर्मांसानि त्वचा त्वचमिति श्रुतेः" । तथा,—
"शरीरार्द्धं स्मृता जाया पुण्यापुण्यफले समा" ।
इति स्मृत्युक्तेश्च जायापत्योरेकदेहत्वम्" ॥)

एकधा, व्य, (एक + "एकाद्धोध्यमुञ्" । ४ । ३ । ४ ॥ इति धा ।) एकप्रकारम् । इति व्याकरणम् ॥
(यथा महाभारते अनुगीतापर्व्वणि १४ । ४२ । ६० ।
"सर्व्ववित् सर्व्वभूतेषु विन्दत्यात्मानमात्मनि ।
एकधा बहुधा चैव विकुर्व्वाणस्ततस्ततः" ॥)

एकधुरः, त्रि, (एका धूः । ऋक्पूरब्धूःपथामानक्षे" । ५ । ४ । ७४ । इति अः समासान्तः ।) एकभारवाहकगवादिः । एकपिठा गरु इति भाषा । तत्पर्य्यायः । एकधुरीणः २ एकधुरावहः ३ । इत्यमरः ॥ (यथा, पाणिनिः । ४।४।७९ । "एकधुराल्लुक्" ।)

एकधुरावहः, त्रि, (वहतीति वहः । वह् + अच् । एकधुरायाः वहः ।) एकधुरः । इत्यमरः ॥

एकधुरीणः, त्रि, (एकधुरां वहति यः । "एकधुराल्लुक् च" । ४ । ४ । ७९ । चकारेण खस्यानुकर्षणसामर्थ्यात् पक्षे खवणम् ॥) एकधुरः । एकभारवोढा । इत्यमरः ॥ एकस्य रथस्य लाङ्गलादेर्व्वा धुरं वहति यः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

एकनटः, पुं, (एको मुख्यो नटः ।) मुख्यनटः । तत्पर्य्यायः । कथकः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कथाप्राणः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥

एकपक्षः, त्रि, (एकः पक्षो यस्य ।) सहायः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (एकः पक्षः इति विग्रहे । अद्वितीयः पक्षः ॥ यथा, रघौ १४ । ३४ ।
"इत्येकपक्षाश्रयविक्लवत्वात्
आसीत् स दोलाचलचित्तवृत्तिः ॥)

एकपत्नी, स्त्री, (एकोऽद्वितीयः पतिर्यस्याः इति विग्रहे "नित्यं सपत्न्यादिषु" इति एकपतिशब्दस्य नकारान्तादेशे "ऋन्नेभ्यः" इति ङीप् ।) पतिव्रता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, मेघदूते । १०॥
"तां चावश्यं दिवसगणनातत्परामेकपत्नीम्" ॥
एकः समानः पतिर्यस्याः इति विग्रहे । सपत्नी । यथा मनुः । ९ । १८३ ।
"सर्व्वासामेकपत्नीनामेका चेत् पुत्त्रिणी भवेत् ।
सर्व्वास्तास्तेन पुत्त्रेण प्राह पुत्त्रवतीर्मनुः" ॥)

एकपत्त्रिका, स्त्री, (एकं गन्धवत्त्वात् श्रेष्ठं पत्रं यस्याः ।) गन्धपत्त्रवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

एकपदं, क्ली, (एकं पदं पदमात्रोच्चारणकालो यस्मिन् ।) तत्कालः । इति मेदिनी ॥ (तत्पर्य्यायः । तत्क्षणम् २ इति विश्वः । यथा, रघुः ८ । ४८ । "कथमेकपदे निरागसं जनमाभाष्यमिमं न मन्यसे" ॥ "एकपदे तत्क्षणे । स्यात् तत्क्षणे एकपदमिति विश्वः" । इति तट्टीका ॥ एकं प्रशस्तं पदं स्थानम् । "पदं व्यवसितित्राणस्थानलक्ष्माङ्घ्रिवस्तुषु" इत्यमरोक्तेस्तथात्वम् । वैकुण्ठम् । सुप्तिङन्तरूपपदम् । यथा माघे २ । ९५ ।
"निहन्त्यरीनेकपदे य उदात्तः स्वरानिव" ॥
एकं श्रेष्ठं पदं कोष्ठरूपपूजास्थानम् । वास्तुमण्डलस्थमेककोष्ठात्मकस्थानम् । यथा, वास्तुयागतत्त्वधृतदेवीपुराणम् ।
"इन्द्रस्त्वेन्द्राक्षसोभावेकैकपदसंस्थितौ" ॥)

एकपदः, पुं, (एकं पदं पदविन्यासो यस्मिन् ।) शृङ्गारबन्धविशेषः । तस्य लक्षणम् ।
पादमेकं हृदि स्थाप्य द्वितीयं स्कन्धसंस्थितम् ।
स्तनौ धृत्वा रमेत् कामी बन्धस्त्वेकपदः स्मृतः" ॥
इति रतिमञ्जरी ॥ (वास्तुयागमण्डलैककोष्ठपूजनीयो देवभेदः । यथा वास्तुयागतत्त्वधृतदेवीपुराणवचनम् । "भृगुस्त्वेकपदो ज्ञेयः" । इति । एकं पदं चरणं यस्य इति विग्रहे वाच्यलिङ्गः । एकपदविशिष्टः । यथा भागवते १ । १६ । २० ।
"पादैर्न्यूनं शोचसि मैकपाद-
मात्मानं वा वृषलैर्भोक्ष्यमाणम्" ॥
एकेन पदा चरन् वृषरूपधरो धर्म्मो गोरूपधरां पृथ्वीं रुदतीं दृष्ट्वोवाच । हे भद्रे ! पादैर्न्यूनं एकपादं मां तथा शूद्रैर्भोक्ष्यमाणमात्मानं वा शोचसि किम् । इति तट्टीका ॥)

एकपदी, स्त्री, (एकः पादो यस्याम् । कुम्भपदीषु चेति निपातः । यद्वा संख्यासु पूर्व्वस्येति पादस्यान्तलोपः । पादोऽन्यतरस्यामिति ङीप् ॥ स्वाङ्गाचेति ङीष् वा । पादः पत् ।) पद्याः । इत्यमरः ॥

एकपर्णिका, स्त्री, (एकपर्णा + कन् । तपःसाधनार्थं पार्व्वत्याः पत्रमात्रभक्षणात् तथात्वम् ।) दुर्गा । देवीपुराणे देवीनिरुक्तं नाम ४५ अध्यायः ॥
"अपर्णाया निराहारा एकाशी एकपर्णिका ।
पाटला पाटलाहारा देवी लोकेषु गीयते" ॥

एकपात्, [द्] पुं, (एकः पादो यस्य । संख्यासु पूर्व्वस्येति अन्त्यलोपः ।) शिवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (रुद्रः । यथा, महाभारते सम्भवपर्व्वणि १ । १२३ । ६५ ।

"अजैकपादहिर्ब्रध्नः पिनाकी च परन्तपः" ॥

विष्णुः । यथा, विष्णुसंहितायाम् ।

"चतुरात्मा चतुर्भावश्चतुर्वेदविदेकपात्" ॥

एकः पादो यस्य इति विग्रहे वाच्यलिङ्गः ॥)

एकपिङ्गः, पुं, (एकं पिङ्गं पिङ्गलवर्णं नेत्रं यस्य ।) कुवेरः । इत्यमरः ॥ (कुवेरस्य पिङ्गनेत्रकथा उक्ता काशीखण्डे । यथा, —

"प्रसार्य्य नयने पूर्व्वमुमामेव व्यलोकयत् ।
शम्भोः समीपे का योषिदेषा सर्व्वाङ्गसुन्दरी ॥
अनया किं तपस्तप्तं ममापि तपसोऽधिकम् ।
अहो रूपमहो प्रेम सौभाग्यश्रीरहो भृशम् ।
क्रूरदृग्वीक्षते यावत् पुनः पुनरिदं वदन् ।
तावत् प्रस्फोटितं नेत्रं वामं वामविलोकनात् ॥
अथ देव्यब्रवीद्देवं किमसौ दुष्टतापसः ।
असकृद्दक्षिणेनाक्ष्णा पुनर्मामेव पश्यति ॥
असूयमानो मे रूपं प्रेमसौभाग्यसम्पदः ।
इति देवीगिरं श्रुत्वा प्रहस्य प्राह तां प्रभुः ॥
उमे! त्वदीयपुत्त्रोऽयं न च क्रूरेण चक्षुषा ।
संपश्यते तपोलक्ष्मीं तव किन्त्वधिवर्णयन् ॥
इति देवीं समाभाष्य तमीशः पुनरब्रवीत् ।
वरं ददामि ते वत्स! तपसानेन तोषितः ॥
निधीनामधिनाथस्त्वं गुह्यकानां भवेश्वरः ।
यक्षाणां किन्नराणाञ्च राज्ञां राजा च सुव्रत! ॥
पतिः पुण्यजनानाञ्च सर्व्वेषां धनदो भव ।
मया सख्यञ्च ते नित्यं वत्स्यामि च तवान्तिके ॥
अलकां निकषामित्र! तव प्रीतिं विवर्द्धयन् ।
आगच्छ पादयोरस्याः पत ते जननी त्वियम् ॥
इति दत्त्वा वरान् देवः पुनराह शिवः शिवाम् ।
प्रसादं कुरु देवेशि! तपस्विन्यङ्गजे तव ।

देव्युवाच ।

वत्स! ते निर्म्मला भक्तिर्भवे भवतु सर्व्वदा ।
भवैकपिङ्गो नेत्रेण वामेन स्फुटितेन च ॥
देवदत्तास्तु ये तुभ्यं वराः सन्तु तथैव ते ।
कुवेरो भव नाम्ना त्वं मम रूपेर्ष्यया सुत" ॥)

एकपिङ्गलः, पुं, (एकं पिङ्गलं नेत्रं यस्य ।) कुवेरः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (अस्य पिङ्गलनेत्रकथा एकपिङ्गशब्दे द्रष्टव्या ॥)

एकभक्तव्रतं, क्ली, (एकं भक्तं भोजनं यत्र तत् व्रतम् ।) रात्रिभोजनाभावविशिष्टदिवाभोजनम् । तथा च स्कान्दपुराणे ।

"दिनार्द्धसमयेऽतीते भुज्यते नियमेन यत् ।
एकभक्तमिति प्रोक्तं रात्रौ तन्न कदाचन" ॥

(अस्य व्रतस्य नियमफलादिकमुक्तं विष्णुधर्म्मोत्तरे । तद्यथा, —

"चैत्रं विष्णुपरो मासमेकभक्तेन यः क्षिपेत् ।
सुवर्णमणिमुक्ताढ्ये गार्हस्थ्ये समवाप्नुयात् ॥
अहिंस्रः सर्व्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ।
नमोऽस्तु वासुदेवायेत्यष्टसाहस्रकं जपेत् ॥
अतिरात्रस्य यज्ञस्य ततः फलमवाप्नुयात् ।
यस्तु संवत्सरं पूर्णमेकभक्तो भवेन्नरः ॥
अहिंस्रः सर्व्वभूतेषु वासुदेवपरायणः ।
नमोऽस्तु वासुदेवायेत्यष्टसाहस्रकं जपेत् ॥
पौण्डरीकस्य यज्ञस्य ततः फलमवाप्नुयात् ।
दशवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥
तत्क्षयादिह चागत्य माहात्म्यं प्रतिपद्यते" ॥ इति ॥)

एकमूला, स्त्री, (एकं मूलं यस्याः ।) शालपर्णी अतसी । इति वैद्यकम् ॥ (एकमेव मूलं यस्य इति विग्रहे एकमूलविशिष्टे, त्रि ॥)

एकयष्टिका, स्त्री, (एका यष्टिरिव ।) हारविशेषः । एकनरि हार इति भाषा । तत्पर्य्यायः । एकावली २ । इत्यमरः ॥

एकरजः, पुं, (रज्यते इति रजः । एको मुख्यो रजः । रञ्जनद्रव्यम् ।) भृङ्गराजवृक्षः । इति जटाधरः ॥ (भृङ्गराजशब्देऽस्य गुणादयो बोद्धव्याः ॥)

एकलः, त्रि, (एक + ला + क ।) एकाकी इति पद्यावली ॥ एकला इति भाषा । (यथा भागवते ५ । ७ । १० । "तस्मिन् वाव किल स एकलः पुलहाश्रमोपवने विविधकुसुमकिसलयतुलसिकाम्बुभिः कन्दमूलफलोपहारैश्च समीहमानो भगवत आराधनं विविक्त उपरतविषयाभिलाष उपभृतोपशमः परां निर्वृतिमाप" ॥)

एकलिङ्गं, क्ली, (एकं लिङ्गं यस्य ।) स्थानविशेषः । तथा च आगमे ।

"पञ्चक्रोशान्तरे यत्र न लिङ्गान्तरमीक्ष्यते ।
तदेकलिङ्गमाख्यातं तत्र सिद्धिरनुत्तमा" ॥

एकलिङ्गः, पुं, (एकं लिङ्गं पिङ्गलनेत्ररूपं चिह्नं यस्य सः ।) कुवेरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (पिङ्गलनेत्रकथा एकपिङ्गशब्दे द्रष्टव्या ॥)

एकवर्णी, स्त्री, (एकमेव शब्दं वर्णयति या । एक + वर्ण + अच् । गौरादित्वात् ङीष् ।) वाद्यभेदः । तत्पर्य्यायः । करतालो २ कङ्कमाला ३ कलङ्कषा ४ इति शब्दरत्नावली ॥

एकवर्षिका, स्त्री, (एको वर्षो यस्याः । कः । इत्यमरः ।) एकहायनी गौः । इति हेमचन्द्रः ॥ एकवत्सरेर वकना इति भाषा ॥

एकवादः, पुं, (एकोऽभिन्नस्वरो वादः वाद्यम् डिण्डिम इति एकरूपवाद्यत्वादस्य तथात्वम् ॥) डिण्डिमवाद्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥

एकविंशति, स्त्री, (एकाधिका विंशतिः ।) एकाधिकविंशतिसंख्या । एकुश इति भाषा । यथा । मनुः ५ । ३५ ।

"नियुक्तस्तु यथान्यायं यो मांसं नात्ति मानवः ।
स प्रेत्य पशुतां याति सम्भवानेकविंशतिम्" ॥

एकवीरः, पुं, वृक्षभेदः । तत्पर्य्यायः । महावीरः २ मकरन्दः ३ सुवीरकः ४ । अस्य गुणाः । मदकारित्वम् । अव्यथात्वम् । कटुत्वम् । तीव्रवातनाशित्वम् । चटुलाकटिशूलादिचलवातामिघातहारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (त्रि, एकः अद्वितीयो वीरः । वीरवरः । प्रशस्तवीर्य्यशाली । यथा भागवते ३ । १ । ४० ।

"अहो पृथापि ध्रियतेऽर्भकार्थे
राजर्षिवर्य्येण विनापि तेन ।
यस्त्वेकवीरोऽधिरथो विजिग्ये
धनुर्द्वितीयः ककुभश्चतस्रः" ॥)

एकवृन्तः, पुं, (एको वृन्तो यस्मिन् ।) स्थानभेदः ।

"चतुःक्रोशान्तरे यत्र न वृन्तान्तरमीक्ष्यते ।
एकवृन्तः स विज्ञेयः" । इति आगमः ॥ (एकोऽद्वितीयो वृन्तः इति विग्रहे एकस्मिन् वृन्ते । यथा मारमल्लरी । "एकवृन्ते पञ्चगौरा भवति" । एको वृन्त इति पाठान्तरम् ॥)

एकशफः, पुं, (एकः शफः खुरो यस्य । अविभक्तखुरत्वात् तथात्वम् ।) घोटकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ एकखुरजन्तुमात्रम् । यथा ।

"खरोऽश्वोऽश्वतरो गौरः शरभश्चमरी तथा ।
एते चैकशफाः क्षत्तः शृणु पञ्चनखान् पशून्" ॥

इति श्रीभागवतम् ॥ ३ । १० । २२ ॥ (अस्य दुग्धदधिमूत्रमांसादिगुणाः अश्वशब्दे एकशफशब्दे च ज्ञातव्याः ॥)

एकशृङ्गः, पुं, (एकं शृङ्गं यस्य ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (स्वायम्भुवमन्वन्तरे प्रलयकालप्लवमानमत्स्यरूपधरस्यास्य शृङ्गं मनोर्नौबद्धा । तत्कथा यथा कालिकापुराणे ३२ अध्याये ।

"स्वायम्भुवस्तदा मत्स्यं हरिं सस्मार वै तदा ।
ततो जलानामुपरि सशृङ्गः इव पर्व्वतः ॥
उदासस्यैकशृङ्गेण विष्णुर्मत्स्यस्वरूपधृक् ।
आगतस्तत्र न चिरात् यत्रास्ते मनुरर्च्चितः" ॥

विस्तरस्तु आकालिकशब्दे द्रष्टव्यः ॥) एकशृङ्गः पितृगणभेदः । यथा, महाभारते २ । ११ । ४१-४३ ।

"पितॄणाञ्च गणान् विद्धि सप्त वै पुरुषर्षभ ।
मूर्त्तिमन्तो हि चत्वारस्त्रयश्चाप्यशरीरिणः ॥
वैराजाश्च महाभागा अग्निष्वात्ताश्च भारत ।
गार्हपत्या नाकचराः पितरो लोकविश्रुताः ॥
सोमपा एकशृङ्गाश्च चतुर्व्वेदाः कलास्तथा ।
एते चतुर्षु वर्णेषु पूज्यन्ते पितरो नृप" ॥)

एकषष्टिः, स्त्री, (एकाधिका षष्टिः ।) संख्यासंख्येयविशेषः । इत्यमरः ॥ ६१ एकषट्टि इति भाषा । यथा भागवते ६ । ६ । ३० ।

"एता दनोः कश्यपादेकषष्टिः प्राधानिकान् शृणु" ॥)

एकसर्गः, त्रि, (एकस्मिन् विषये सर्गो निश्चयो यस्य ।) एकाग्रः । इत्यमरः ॥

एकसूत्रं, पुं, (एकं सूत्रं यस्य । एकसूत्रेण वादनात् तथात्वम् ।) डमरुवाद्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥

एकहायनी, स्त्री, (एकः हायनो यस्याः । 'दामहायनान्ताच्च' । ४ । १ । २७ इति ङीप् ।) एकवर्षवयस्का गवी । एकवत्सरेर वाछुर इति भाषा । तत्पर्य्यायः । एकाब्दा २ । इत्यमरः ॥ (पुंसि प्रमाणं यथा, मनुः ११ । १३६ ।

"वाजी दद्याद्वयं हत्वा पञ्च नीलान् वृषान् गजम् ।
अजमेषावनड्वाहं खरं हत्वैकहायनम्" ॥

'अश्वं हत्वा वस्त्रं दद्यात् हस्तिनं हत्वा पञ्च नीलान् वृषभान् दद्यात् प्रत्येकं छागमेषौ हत्वा वृषभं दद्यात् गर्द्दभं हत्वा एकवर्षं वत्सं दद्यात्' इति कुल्लूकभट्टः ॥)

एका, स्त्री, (एक + टाप् ।) दुर्गा । यथा ।

"एका सर्व्वार्था अलोके तस्मादेका स उच्यते" ।

देवी वा परमार्थेति वदन्ते भिन्नदर्शिनः ॥ इति"।
"एका सा तु पृथक्त्वेन विना सर्व्वत्र विश्रुता।
यथा तु व्यज्यते वर्णैर्विचित्रैः स्फटिको मणिः ॥
तथा गुणवशाद्देवी नानाभावेषु वर्त्तते" ॥
इति च देवीपुराणे देवीनिरुक्तं नाम ४५ अध्यायः॥
(अद्वितीया । यथा, मार्कण्डेये ९०।७।
"एकैवाहं जगत्यत्र द्वितीया का ममापरा"।
"अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां"। इति श्रुतिः॥
एकैव। स्त्री। यथा भट्टिः १।१४।
"प्रासोष्ट शत्रुघ्नमुदारचेष्टम्
एका सुमित्रा सह लक्ष्मणेन" ॥)

एकाकी, [न्] त्रि, (एक + "एकादाकिनिचासहाये"। आकिनिच्।) सहायरहितः। असहायः। एकला इति भाषा। तत्पर्य्यायः। एकः २ एकाकः ३। इत्यमरः॥ एकलः ४। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा मनुः। ४।२५८।
"एकाकी चिन्तयेन्नित्यं विविक्ते हितमात्मनः।
एकाकी चिन्तयानो हि परं श्रेयोऽधिगच्छति"॥)

एकाक्षः, पुं, (एकमक्षि यस्य। सक्थ्यक्ष्णोः स्वाङ्गात् षच्।) काकः। इति शब्दचन्द्रिका॥ (काकस्य यथा एकनेत्रत्वं जातम्। तत् पाद्मे भरतस्यायोध्याप्रतिनिवर्त्तनानन्तरमुक्तम्। तद्यथा,—
"राघवश्चित्रकूटाद्रौ सानुजोऽरमत स्त्रिया।
कदाचिदङ्के वैदेह्या निद्राणे रघुनन्दने॥
ऐन्द्रः काकः समागम्य जानकीं वीक्ष्य कामुकः।
विददार नखैस्तीक्ष्णैः पीनोन्नतपयोधरम्॥
तत् दृष्ट्वा राघवः क्रुद्धः कुशं जग्राह पाणिना।
ब्राह्मेणास्त्रेण संयोज्य चिक्षेप ध्वाङ्क्षमागते॥
तत् दृष्ट्वा घोरसङ्काशं ज्वलत्कालानलोपमम्।
दृष्ट्वा काकः प्रदुद्राव निनदन् दारुणस्वनम्॥
वायसस्त्रिषु लोकेषु बभ्राम भयपीडितः।
यत्र यत्र ययौ काकः शरणार्थी च वायसः॥
तत्र तत्र तदस्त्रं तु प्रविवेश भयावहम्।
ब्रह्मणमिन्द्रं रुद्रं मां शरणार्थी जगाम सः॥
तत् दृष्ट्वा वायसं भीतं देवता न ररक्षिरे।
न शक्ताः स्म वयं त्रातुं राघवास्त्राद्यदृच्छया॥
इत्यूचुस्ते महादेवा अन्यथास्त्रं दहेच्च नः।
पुनस्त्वागात् विधिं काको दयया विधिराह तम्॥
भो भो बलिभुजां श्रेष्ठ तमेव शरणं व्रज।
स एव रक्षकः श्रीशः शरणागतवत्सलः॥
इत्युक्तः सोऽथ बलिभुक् ब्रह्मणा रघुनन्दनम्।
उपेत्य सहसा भूमौ निपपात भयातुरः॥
प्राणसंशयमापन्नं दृष्ट्वा सीता तु वायसम्।
त्राहि त्राहीति भर्त्तारमुवाच दयिता विभुम्॥
तच्छिरः पादयोस्तस्य युयुजे चाथ जानकी।
तमुत्थाप्य करेणाथ कृपापीयूषसागरः।
ररक्षामौ निजास्त्राय तदेकाक्षि ददौ तदा॥
वायसोऽपि मुहुर्नत्वा सीतायै राघवाय च।
स्वर्लोकं प्रययौ हृष्टो राघवेणाभिपालितः" ॥)
एकनेत्रविशिष्टे काणे त्रि॥

एकाग्रः, त्रि, (एकं एकस्मिन् वा अग्रं पुरोगतं ज्ञेयमस्य।) अनन्यचित्तः। तत्पर्य्यायः। एकतानः २ अनन्यवृत्तिः ३ एकायनः ४ एकसर्गः ५ एकाग्र्यः ६ एकायनगतः ७। इत्यमरः॥ (यथा, मनुः। १।१।
"मनुमेकाग्रमासीनमभिगम्य महर्षयः"।
"एकाग्रं विषयान्तरगत्याक्षिप्तचित्तम्"। इति कुल्लूकभट्टः। तथा भागवते ८।१६।३।
"मनस्यैकाग्रया बुद्ध्या भगवत्यखिलात्मनि।
वासुदेवे समाधाय चचार ह परन्तपम्"॥
तथा गीतायाम् ६।१२।
"तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः।
उपविश्यासने युञ्ज्याद्योगमात्मविशुद्धये"॥
"एकाग्रं विक्षेपरहितं मनः कृत्वा"। इति स्वामिटीका।) अनाकुलः। इति मेदिनी॥

एकाग्र्यः, त्रि, (एकं अग्रं यस्य।) एकाग्रः। इत्यमरः॥

एकाङ्गं, क्ली (एकं सुन्दरमङ्गं यस्य। एकं सुन्दरमङ्गं भवत्यस्माद्वा।) चन्दनम्। इति हारावली॥ (एकमद्वितीयमङ्गम्। एकस्मिन्नपि अङ्गे। यथा, महाभारते १३। दानधर्म्मकथने। ८२। २१।
"माननमहमिच्छामि भवत्यः सततं शुभाः।
अप्येकाङ्गेऽप्यधोवस्तुमिच्छामि च सुकुत्सिते"॥
एकं श्रेष्ठमङ्गमिति विग्रहे मस्तकम्। अस्य पर्य्याये उत्तमाङ्गशब्ददर्शनात्॥)

एकाङ्गः, पुं, (एकं सुन्दरम् अङ्गं यस्य। सौम्यत्वादस्य तथात्वम्।) बुधग्रहः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

एकादश, [न्] त्रि, (एकाधिका दश।) संख्याविशेषः। ११ एगार इति भाषा। तद्वाचकौ। रुद्रः १ दुर्य्योधनसेनापतिः २। इति कविकल्पद्रुमः॥ (यथा मनुः २।३६।
"गर्भादेकादशे राज्ञो गर्भात्तु द्वादशे विशः"॥)

एकादशी, स्त्री, (एकादशानां पूरणी। एकादश + डडन्तात् ङीप्।) तिथिविशेषः। सा तु शुक्लपक्षे सूर्य्यमण्डलात् चन्द्रमण्डलस्य निर्गमरूपैकादशकलाक्रियारूपा। कृष्णपक्षे सूर्य्यमण्डले चन्द्रमण्डलस्य प्रवेशरूपैकादशकलाक्रियारूपा। तत्पर्य्यायः। हरिवासरम् २। हरिदिनम् ३। इति स्मृतिः॥ तत्र जातफलम्।
"क्रोधोत्कटः शीलमहः सुभाषी
यागादिकर्त्ता स्वजनैकभर्त्ता।
महामतिर्देवगुरुप्रियः स्या-
देकादशीजो मनुजोऽतिहृष्टः"॥
इति कोष्ठीप्रदीपः॥ * ॥ तत्र उपवासविधिः। पारणादिने द्वादशीलाभे सर्व्वएव पूर्णां त्यक्त्वा खण्डामुपवसेयुः। तदलाभे गृही पूर्व्वां तदन्यः परां विधवापि उपवसेत्। पूर्णा तु।
"उदयात् प्राक् यदा विप्र मुहूर्त्तद्वयसंयुता।
संपूर्णैकादशी ज्ञेया तत्रैवोपवसेद्गृही"॥
इति गारुडोक्ता॥ यदा तु पूर्व्वदिने दशम्या परदिने द्वादश्या युक्तैकादशी तदा उत्तरामुपोष्य द्वादश्यां पारणं कुर्य्यात्। परदिने द्वादश्यनिर्गमे त्रयोदश्यामपि। यदा तु सूर्य्योदयानन्तरं दशमीयुतैकादशी अथ च परदिने न निःसरति तदा तां विहाय द्वादशीमुपवसेत्। यदा तु सूर्य्योदयप्राक्कालीनदशमीविद्धैकादशी परदिने च न निःसरति तदा तामुपवसेत्। यदा तद्विधा सती परदिनेऽपि निःसरति तत्परदिने च द्वादशी तदा तां विहाय खण्डामुपोष्य द्वादश्यां पारयेत्। यदा तूभयदिने तद्विधैकादशी परदिने च न द्वादशी तदा अस्विदरुणात्मिकां विद्धामुपोष्य परदिने द्वादश्याद्यपादमुत्तीर्य्य पारयेत्। वैष्णवस्तु तत्रापि शुक्लपक्षे परामुपोष्य त्रयोदश्यां पारयेत्। सर्व्वस्यां कृष्णैकादश्यां वैष्णवानां सपुत्राणां गृहस्थानामप्युपवासो नित्यः। ब्राह्मणस्य विशेषतो नित्यः। वैष्णवेतरेषां तादृशानां हरिशयनमध्यवर्त्तिनीषु कृष्णैकादशीषु उपवासो नित्यः। अपुत्रवतां गृहिणान्तु सर्व्वास्वेव नित्याधिकारः। काम्योपवासे त्वविशेषेणैव सर्व्वेषामधिकारः। नित्योपवासे रविशुक्रादिदोषो नास्ति। अष्टाब्दादधिको मर्त्योऽपूर्णाशीतिवत्सरो नित्याधिकारी। विधवानान्तु सर्व्वास्वेव नित्याधिकारः तत्र मलमासादिदोषो नास्ति। इत्येकादशीतत्त्वोक्तव्यवस्था॥ * ॥
अथ हरिभक्तिविलासोक्तैकादशीव्यवस्था लिख्यते। तत्रादौ उपवासपूर्व्वदिनकृत्यम्।
"प्रातःस्नानादिकं कृत्वा सुवेशो धौतवस्त्रकः।
व्रतं संकल्प्य कुर्व्वीत वैष्णवैस्सह मन्त्रोत्सवम्"॥
इति कारिका॥ संकल्पमन्त्रः।
"दशमीदिनमारभ्य करिष्येऽहं व्रतं तव।
त्रिदिनं देवदेवेश निर्व्विघ्नं कुरु केशव"॥ * ॥
तत्र रुक्माङ्गदराजवाक्यं नारदीये।
"प्रातर्हरिदिनं लोकास्तिष्ठध्वं चैकभोजनाः।
अक्षारलवणाः सर्व्वे हविष्यान्ननिषेविनः॥
अवनीतल्पशयनाः प्रियासङ्गविवर्ज्जिताः।
स्मरध्वं देवमीशानं पुराणं पुरुषोत्तमम्"॥ * ॥
अथान्यनियमाः। स्कान्दे।
"कांस्यं मांसं मसूरञ्च क्षौद्रं चानृतभाषणम्।
पुनर्भोजनमायासं दशम्यां परिवर्ज्जयेत्"॥
पारणादिनोक्तनिषिद्धद्रव्याण्यत्रापि निषिद्धानि॥*॥
ततो व्रतस्य नित्यत्वमाह कण्वः।
"एकादश्यामुपवसेन्न कदाचिदतिक्रमेत्"।
आग्नेयञ्च।
"उपोष्यैकादशीं राजन् यावदायुःप्रवृत्तिभिः"॥*॥
भोजननिषेधो नारदीये पाद्मोत्तरखण्डे च।
"रटन्तीह पुराणानि भूयोभूयो वरानने!।
न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे"॥
पक्षद्वयेऽपि नित्यत्वम्। विष्णुरहस्यम्।
"शुक्ले वा यदि वा कृष्णे विष्णुपूजनतत्परः।
एकादश्यां न भुञ्जीत पक्षयोरुभयोरपि"॥ * ॥
संक्रान्त्यादावपि नित्यत्वम्। कात्यायनः।
"संक्रान्तौ रविवारे वा यदा चैकादशी भवेत्।
उपोष्या सा महापुण्या सर्व्वपापहरा तिथिः"॥*॥
उपवासदिने श्राद्धनिषेधः। पाद्मोत्तरखण्डे।
"एकादश्यान्तु प्राप्तायां मातापित्रोर्मृतेऽहनि।
द्वादश्यां तत्प्रदातव्यं नोपवासदिने क्वचित्"॥*॥
अथ अधिकारिणः। पाद्मोत्तरखण्डे।
"वर्णानामाश्रमाणाञ्च स्त्रीणाञ्च वरवर्णिनि।

एकादश्युपवासस्तु कर्त्तव्यो नात्र संशयः" ॥
कात्यायनस्मृतौ च ।
"अष्टवर्षाधिको मर्त्यो ह्यपूर्णाशीतिवत्सरः ।
एकादश्यामुपवसेत् पक्षयोरुभयोरपि" ॥ * ॥
अशक्तौ प्रतिनिधिः । वायुपुराणे ।
"उपवासे त्वशक्तस्य आहिताग्नेरथापि वा ।
पुत्त्रान् वा कारयेदन्यान् ब्राह्मणान् वापि कारयेत् ॥
अथवा विप्रमुख्येभ्यो दानं दद्यात् स्वशक्तितः ।
उपवासन्तु कुर्व्वाणः पुण्यं शतगुणं भवेत्" ॥
मार्कण्डेयपुराणे च ।
"एकभक्तेन नक्तेन बालवृद्धातुरः क्षिपेत् ।
पयोमूलफलैर्व्वापि न निर्द्वादशिको भवेत्" ॥ * ॥
अनुकल्पापवादः । गरुडपुराणे ।
"मच्छयने मदुत्थाने मत्पार्श्वपरिवर्त्तने ।
फलमूलजलाहारी हृदि शल्यं समर्पयेत्" ॥ * ॥
एकादशीमाहात्म्यम् । तत्त्वसागरे ।
"एकादशीसमं किञ्चित् पावनं न च विद्यते ।
स्वर्गमोक्षप्रदा ह्येषा राज्यपुत्त्रप्रदायिनी" ॥
गारुडे च ।
"एकादशीव्रतं भक्त्या यः करोति नरः सदा । [॥*॥
स विष्णुलोकं व्रजति याति विष्णोः सरूपताम्" ।
उपवासदिननिर्णयः । सौरधर्म्मोत्तरे ।
"एकादशीमुपवसेत् द्वादशीमथवा पुनः । [॥*॥
विमिश्रां वापि कुर्व्वीत न दशम्या युता क्वचित्"
विद्धोपवासदोषमाह वशिष्ठः ।
"दशम्येकादशी यत्र तत्र नोपवसेद्बुधः ।
अपत्यानि विनश्यन्ति स्वर्गलोकं न गच्छति" ॥*॥
द्वादश्युपवासफलम् । स्कान्दे ।
"ऊर्द्ध्वं हरिदिनं न स्यात् द्वादशीं ग्राहयेत्ततः ।
द्वादश्यामुपवासोऽत्र त्रयोदश्यान्तु पारणम् ॥
एवं कुर्व्वन् नरो भक्त्या विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ।
अन्यथा कुरुते यस्तु स याति नरकं ध्रुवम्" ॥*॥
सपूर्णालक्षणेन विद्धालक्षणम् । भविष्यपुराणे ।
"आदित्योदयवेलायाः प्राङ्मुहूर्त्तद्वयान्विता ।
एकादशी च संपूर्णा विद्धान्या परिकीर्त्तिता" ॥*॥
अरुणोदयविद्धापरित्यागमाह कण्वः ।
"अरुणोदयवेलायां दशमीसंयुता यदि ।
अत्रोपोष्या द्वादशी स्यात् त्रयोदश्यान्तु पारणं" ॥
वेधश्चतुर्विधः । ब्रह्मवैवर्त्ते ।
"अरुणोदयवेधः स्यात् सार्द्धन्तु घटिकात्रयम् ।
अतिवेधो द्विघटिकः प्रभासन्दर्शनाद्रवेः ॥
महावेधोऽपि तत्रैव दृश्यतेऽर्को न दृश्यते ।
तुरीयस्तत्र विहितो योगः सूर्य्योदये बुधैः" ॥*॥
अरुणोदयविद्धोपवासदोषः । पाद्मे ।
"अरुणोदयकाले तु वेधं दृष्ट्वा चतुर्व्विधम् ।
मद्दिनं ये प्रकुर्व्वन्ति यावदाहूतनारकाः" ॥*॥
शुद्धाविशेषपरित्यागः । गारुडे ।
सम्पूर्णैकादशी यत्र प्रभाते पुनरेव सा ।
वैष्णवी च त्रयोदश्यां घटिकैकापि दृश्यते ॥
गृहस्थोऽपि परां कुर्य्यात् पूर्व्वां नोपवसेत्सदा" ॥*॥
अथाष्टमहाद्वादशीनां विशेषतो निरूपणम् ।
यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते ।
"उन्मीलनी वञ्जुली च त्रिस्पृशा पक्षवर्द्धिनी ।
जया च विजया चैव जयन्ती पापनाशिनी ॥
द्वादश्योऽष्टौ महापुण्याः सर्व्वपापहरा द्विज ।
तिथियोगेन जायन्ते चतस्रश्चापरास्तथा ॥
नक्षत्रयोगाच्च बलात् पापं प्रशमयन्ति ताः" ॥ * ॥
अथोन्मीलनी । यथा ब्रह्मवैवर्त्ते ।
"एकादशी च संपूर्णा वर्द्धते पुनरेव सा ।
द्वादशी च न वर्द्धेत कथितोन्मीलनी च सा" ॥
पद्मपुराणे ॥
"सर्व्वत्रैकादशी कार्य्या द्वादशीमिश्रिता नरैः ।
प्रातर्भवतु वा मा वा यतो नित्यमुपोषणम्" ॥*॥
अथ वञ्जुली । ब्रह्मवैवर्त्ते ।
"द्वादश्येव विवर्द्धेत नचैवैकादशी यदा ।
वञ्जुलीति भृगुश्रेष्ठ ! कथिता पापनाशिनी" ॥
भागवतादिनन्ते ।
"संपूर्णैकादशी त्याज्या परतो द्वादशी यदि ।
उपोष्या द्वादशी शुद्धा द्वादश्यामेव पारणम्" ॥*॥
अथ त्रिस्पृशा । ब्रह्मवैवर्त्तपुराणे ।
"अरुणोदय आद्या स्यात् द्वादशी सकलं दिनम् ।
अन्ते त्रयोदशी प्रातस्त्रिस्पृशा सा हरेः प्रिया" ॥
नारदीये ।
"एकादशी द्वादशी च रात्रिशेषे त्रयोदशी ।
त्रिस्पृशा नाम सा प्रोक्ता ब्रह्महत्यां व्यपोहति" ॥
अथ पक्षवर्द्धिनी । ब्रह्मवैवर्त्ते ।
"दर्शश्च पौर्णमासी च संपूर्णा वर्द्धते यदि ।
द्वितीयेऽह्नि द्विजश्रेष्ठ सा भवेत् पक्षवर्द्धिनी" ॥*॥
ब्रह्मवैवर्त्ते ।
"कुहूराके यदा वृद्धिं प्रयाते पक्षवर्द्धिनी ।
विहायैकादशीं तत्र द्वादशीं समुपोषयेत्" ॥ * ॥
अथ जयादिः । ब्रह्मवैवर्त्ते ।
"पुष्यश्रवणपुष्यादिरोहिणीसंयुतास्तु ताः ।
उपोषिताः समफला द्वादश्योऽष्टौ पृथक् पृथक्" ॥
अथोपवासदिनकृत्यम् । देवलः ।
"गृहीत्वौडुम्बरं पात्रं वारिपूर्णमुदङ्मुखः ।
उपवासन्तु गृह्णीयाद्यद्वा सङ्कल्पयेद्बुधः" ॥
तत्र सङ्कल्पमन्त्रः ।
"एकादश्यां निराहारः स्थित्वाहमपरेऽहनि ।
भोक्ष्यामि पुण्डरीकाक्ष शरणं मे भवाच्युत" ॥ * ॥
पुष्पाञ्जलित्रयदानं मन्त्रपूतजलपानञ्चाह मार्कण्डेयः ।
"अष्टाक्षरेण मन्त्रेण त्रिजप्तेनाभिमन्त्रितम् ।
उपवासफलं प्रेप्सुः पिबेत्तोयं समाहितः ॥
देवार्च्चनं ततः कृत्वा पुष्पाञ्जलिमथापि वा ।
संकल्पमन्त्रमुच्चार्य्य देवाय विनिवेदयेत्" ॥ * ॥
सकल्पादौ विशेषः । नारदीये ।
"पूर्व्वायाः सक्रदोषेणैकादश्याः स्नानपूजने ।
वर्ज्जयन्ति नराः पूर्व्वान् यामांश्च चतुरो द्विज ॥
तदूर्द्ध्वं स्नानपूजादि कर्त्तव्यं तदुपोषितैः ।
न दिवा शुद्धिमाप्नोति तदा रात्रौ विधीयते ॥
दिनकार्य्यमशेषञ्च कर्त्तव्यं शार्व्वरीमुखे" ॥ * ॥
पूजाजागरणविधिः । ब्राह्मे ।
"एकादश्यामुभौ पक्षौ निराहारः समाहितः ।
स्नात्वा सम्यग्विधानेन धौतवासा जितेन्द्रियः ॥
संपूज्य विधिवद्विष्णुं श्रद्धयातिसमाहितः ।
पुष्पैर्गन्धैस्तथा धूपैर्दीपैर्नैवेद्यकैः परैः ॥
उपहारैर्बहुविधैर्जपहोमप्रदक्षिणैः ।
स्तोत्रैर्नानाविधैर्दिव्यैर्गीतवाद्यैर्मनोरमैः ॥
एवं संपूज्य विधिवद्रात्रौ कुर्य्यात् प्रजागरम्" ॥*॥
अथ जागरणलक्षणम् । स्कान्दे ।
"शृणु नारद वक्ष्यामि जागरस्य तु लक्षणम् ।
येन विज्ञातमात्रेण दुर्लभो न जनार्द्दनः ॥
गीतं वाद्यञ्च नृत्यञ्च पुराणपठनन्तथा ।
धूपं दीपञ्च नैवेद्यं पुष्पगन्धानुलेपनम् ॥
फलमर्घ्यञ्च श्रद्धा च दानमिन्द्रियनिग्रहः ।
सत्यान्वितं विनिद्रञ्च मुदायुक्तं क्रियान्वितम् ॥
साश्चर्य्यञ्चैव सोत्साहं पापालस्यादिवर्ज्जितम् ।
प्रदक्षिणाभिः संयुक्तं नमस्कारपुरःसरम् ॥
नीराजनसमायुक्तमनिर्व्विणेन चेतसा ।
यामे यामे महाभागे कुर्य्यादारात्रिकं हरेः ॥
एतैर्गुणैः समायुक्तं कुर्य्याज्जागरणं हरेः" ॥ * ॥
अथ पारणादिनकृत्यम् । कात्यायनः ।
"प्रातः स्नात्वा हरिं पूज्य उपवासं समर्पयेत् ।
पारणन्तु ततः कुर्य्यात् व्रतसिद्धौ हरिं स्मरन्" ॥
तत्र समर्पणमन्त्रः ।
"अज्ञानतिमिरान्धस्य व्रतेनानेन केशव ।
प्रसीद सुमुखो नाथ ज्ञानदृष्टिप्रदो भव" ॥ * ॥
अथ पारणे द्वादशीलङ्घने दोषः । स्कान्दे ।
"पारणाहनि संप्राप्ते द्वादशीं यो व्यतिक्रमेत् ।
त्रयोदश्यान्तु भुञ्जानः शतजन्मानि नारकी" ॥ * ॥
अथ द्वादश्यत्यल्पत्वे कृत्यसमाधानम् । देवीरहस्ये ।
"अल्पा चेद्द्वादशी कुर्य्यात् नित्यकर्म्मारुणोदये ।
अत्यल्पा चेन्निशीथोर्द्ध्वमामध्याह्निकमेव तत्" ॥*॥
अथ सङ्कटे पारणसमाधानम् । कात्यायनः ।
"सन्ध्यां जपित्वा हरये निवेद्योपोषणं व्रती ।
अद्भिस्तु पारणं कुर्य्यात् सङ्कटे विषमे सति" ॥ * ॥
अथ हरिवासरकालपारणानिषेधः । विष्णुधर्म्मोत्तरे ।
"द्वादश्याः प्रथमः पादो हरिवासरसंज्ञकः ।
तमतिक्रम्य कुर्व्वीत पारणं विष्णुतत्परः" ॥ * ॥
अथ द्वादशीदिने वर्ज्जनीयानि । स्कान्दे ।
"क्षौद्रं मांसं सुरां तैलं व्यायामं क्रोधमैथुने ।
परान्नं कांस्यताम्बूलं लोभं निर्म्माल्यलङ्घनम् ॥
द्वादश्यां द्वादशैतानि वैष्णवः परिवर्ज्जयेत्" ॥
अपि च । वितथभाषणम् । प्रवासः । दिवास्वप्नः ।
अञ्जनम् । शिलापिष्टम् । मसूरम् । द्यूतम् । हिंसा ।
चणकम् । कोरदूषकम् । श्रीमधम् । एतानि
पुराणान्तरोक्तान्यपि वर्ज्जनीयानि ॥ * ॥ इति
श्रीहरिभक्तिविलासोक्तैकादशीव्यवस्था समाप्ता ॥*॥
अथ पश्चिमदेशप्रसिद्धनामापराणोक्तषड्विंशत्येकादशीनामानि लिख्यन्ते । अग्रहायणस्य कृष्णैकादशी उत्पन्ना १ शुक्ला मोक्षा २ । पौषस्य कृष्णैकादशी सफला ३ शुक्ला पुत्रदा ४ । माघस्य कृष्णैकादशी षट्तिला ५ शुक्ला जया ६ । फाल्गुनस्य कृष्णैकादशी विजया ७ शुक्ला आमर्दकी ८

चैत्रस्य कृष्णैकादशी पापमोचनी ९ शुक्ला कामदा १०। वैशाखस्य कृष्णैकादशी वरूथिनी ११ शुक्ला मोहिनी १२। ज्यैष्ठस्य कृष्णैकादशी अपरा १३ शुक्ला निर्जला १४। आषाढस्य कृष्णैकादशी योगिनी १५ शुक्ला पद्मा १६। श्रावणस्य कृष्णैकादशी कामिका १७ शुक्ला पुत्रदा १८। भाद्रस्य कृष्णैकादशी अजा १९ शुक्ला वामना २०। आश्विनस्य कृष्णैकादशी इन्दिरा २१ शुक्ला पापाङ्कुशा २२। कार्त्तिकस्य कृष्णैकादशी रमा २३ शुक्ला प्रबोधिनी २४। मलमासस्य शुक्लैकादशी सुमदा २५ कृष्णा कमला २६॥ *॥ इत्येकादशीप्रकरणं समाप्तम्॥ (संख्याविशेषः। एगार इति भाषा। यथा महाभारते ६।१६।२१।
"एकादशी धार्त्तराष्ट्री कौरवाणां महाचमूः"॥)

एकादृविंशतिः, त्रि, (एकेन न विंशतिः। "एकादिश्चैकस्य चादुक्" ।६।३।७६। इत्यनेन सिद्धम्।) एकोनविंशतिः १९। इति व्याकरणम्॥

एकानंशा, स्त्री, (एको न अंशो यस्याः।) पार्व्वती। इति त्रिकाण्डशेषः॥ इयं हि यशोदागर्भसम्भवा। यदुक्तं हरिवंशे। ५९।१४—४९।
"देवक्यजनयत् विष्णुं यशोदा तां तु कन्यकाम्"।
"विद्धि चैनामथोत्पन्नां अंशाद्देवीं प्रजापतेः।
एकानंशा योगकन्या रक्षार्थं केशवस्य तु"॥)

एकान्तं, क्ली, (एकस्मिन्नेव अन्तः समाप्तिर्यस्य।) अत्यन्तम्। तत्पर्य्यायः। अतिशयः २ भरः ३ अतिवेलम् ४ भृशम् ५ अत्यर्थम् ६ अतिमात्रम् ७ उद्गाढम् ८ निर्भरम् ९ तीव्रम् १० नितान्तम् ११ गाढम् १२ बाढम् १३ दृढम् १४। (यथा माघे २।८३।
"ततः क्षमा वा नैकान्तं कालज्ञस्य महीपतेः"॥
तद्वति, त्रि। यथा कुमारे १।३६।
"नागेन्द्रहस्तास्त्वचि कर्कशत्वा-
देकान्तशैत्यात् कदलीविशेषाः"॥
तथा भागवते। १।४।४।
तस्य पुत्त्रो महायोगी समदृङ्निर्व्विकल्पकः।
एकान्तमतिरुन्निद्रो गूढो मूढ इवेयते"॥)
भेद्यगामिनि त्रि। इत्यमरः॥ (सर्व्वत्र यदवधारणोच्यते स एकान्तः॥ यथा "दृष्टदिङ्‌चयति मदनफलं वामयतीति"॥ इत्युत्तरतन्त्रे ६५ अध्याये सुश्रुतेनोक्तम्।) निर्ज्जनम्॥ (यथा हितोपदेशे विग्रहे। १५। "अथ केनापि शस्यरक्षकेण धूसरकम्बलकृततनुत्राणेन धनुः काण्डं सज्जीकृत्यावनतकायेन एकान्ते स्थितम्"॥)

एकान्ती [न्] (एकान्तमस्यस्य। एकान्त+इनि।) विष्णुभक्तविशेषः। यथा, गारुडे १३१ अध्याये।
"एकान्तेनासमो विष्णुस्तस्मादेषां परायणः।
तस्मादेकान्तिनः प्रोक्तास्तद्भागवतचेतसः॥
प्रियाणामपि सर्व्वेषां देवदेवस्य स प्रियः।
आपत्स्वपि तदा यस्य भक्तिरव्यभिचारिणी"॥

एकान्नः, त्रि, (एकं एककालपक्वं अन्नं यत्र।) एकभक्तः। यथा। काशीखण्डे।
"ऊर्ज्जे यवान्नमश्नीयादेकान्नमथवा पुनः।
वृन्ताकं शूरणञ्चैव शूकशिम्बीञ्च वर्ज्जयेत्"॥
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥ एकं अविभक्तमन्नं यस्य इति व्युत्पत्त्या एकपाकावस्थितः। अविभक्तः। यथा,
"एकपाकेन वसतां पितृदेवद्विजार्च्चनम्।
एकं भवेद्विभक्तानां तदेव स्याद्गृहे गृहे"॥
इति प्रायश्चित्ततत्त्वधृतबृहस्पतिवचनम्॥

एकान्नविंशति, त्रि, (एकेन न विंशतिः। "एकादिश्चैकस्य चादुक्"।६।३।७६। नञो विंशत्या समासे कृते एकशब्देन सह तृतीयेति योगविभागात् समासः। अनुनासिकविकल्पः।) एकोनविंशतिः १९। इति व्याकरणम्॥

एकाब्दा, स्त्री, (एकोऽब्दो यस्याः सा।) एकहायनी। एकवत्सरवयस्कगवी। इत्यमरः॥

एकायनः, त्रि, (एकं अयनं विषयो यस्य।) एकाग्रः। एकविषयासक्तचित्तः। इत्यमरः। (यथा छान्दोग्योपनिषदि। ७।४।२। तानि ह वा एतानि संकल्पैकायनानि सङ्कल्पात्मकानि संकल्पे प्रतिष्ठितानि"। एकमयनं गतिर्यत्र। एकमात्रगमनयोग्यः। यदुक्तं महाभारते ३।१४९।६६।
"अनेन पथा मा वै गच्छेदिति विचार्य्य सः।
आस्ते एकायने मार्गे कदलीषण्डमण्डिते"॥)

एकायनगतः त्रि (एकायनं गतः प्राप्तः। एकस्मिन्नयने गतं ज्ञानमस्येति वा।) एकाग्रः। इत्यमरः॥

एकावली, स्त्री, (एका श्रेष्ठा आवली माला।) एकयष्टिका। इत्यमरः॥ एकनर हार इति भाषा। (अलङ्कारविशेषः। तल्लक्षणादिकमुक्तं साहित्यदर्पणे १० परिच्छेदे। ७०१। यथा,—
"पूर्व्वं पूर्व्वं प्रति विशेषणत्वेन परं परम्।
स्थाप्यतेऽपोह्यते वा चेत्स्यात्तदेकावली द्विधा"॥
क्रमेणोदाहरणम्। तत्रैव।
"सरो विकसिताम्भोजमम्भोजं भृङ्गसङ्गतम्।
भृङ्गा यत्र ससङ्गीताः सङ्गीतं सस्मरोदयम्"॥
"न तज्जलं यन्न सुचारुपङ्कजं
न पङ्कजं तद्यदलीनषट्पदम्।
न षट्पदोऽसौ न जुगुञ्ज यः कलं
न गुञ्जितं तन्न जहार यन्मनः"॥
भट्टि।२।१९॥ क्वचिद्विशेष्यमपि यथोत्तरं विशेषणतया स्थापितमपोहितञ्च दृश्यते। यथा,—
"वाप्यो भवन्ति विमलाः स्फुटन्ति कमलानि वापीषु।
कमलेषु पतन्त्यलयः करोति सङ्गीतमलिषु पदम्"॥
एवमपोहनेऽपि॥)

एकाश्रितगुणः, पुं, (एकस्मिन् पदार्थे आश्रितो गुणः।) एकवृत्तिधर्म्मः। तद्यथा। रूपम् १ रसः २ गन्धः ३ स्पर्शः ४ एकत्वम् ५ एकपृथक्त्वम् ६ परिमाणम् ७ परत्वम् ८ अपरत्वम् ९ बुद्धिः १० सुखम् ११ दुःखम् १२ इच्छा १३ द्वेषः १४ यत्नः १५ गुरुत्वम् १६ द्रवत्वम् १७ स्नेहः १८ संस्कारः १९ अदृष्टम् २० शब्दः २१। इति सिद्धान्तमुक्तावली॥ ९०॥

एकाष्ठीलः, पुं, (एकमस्थि लाति। ला+क। सषामादित्वात् षत्वं दीर्घत्वञ्च।) वकवृक्षः। इति कश्चिदमरः॥

एकाष्ठीला, स्त्री, (एकाष्ठील+टाप्।) वकवृक्षः। इत्यमरः॥ पाठा। इति राजनिर्घण्टः॥ आकनादि इति भाषा। (अस्याः पर्य्याया यथा॥
"अम्बष्ठाम्बष्ठकी पाठा कुचेला पापचेलिका।
एकाष्ठीला वरा तिक्ता प्राचीनौका शिवावृका"॥
इति वैद्यकरत्नमाला॥)

एकाहः, पुं, (एकमहः। "उत्तमैकाभ्याञ्च" ।५।४।९०। इत्यनेन सिद्धम्।) एकदिनम्। इति व्याकरणम्॥ (यथा, मनुः ५।५९।
"अर्व्वाक् सञ्चयनादस्थ्नां त्र्यहमेकाहमेव च"॥)

एकाहारः, पुं, (एकः न द्वितीय आहारः।) एकदिनवृत्त्येकवारभोजनम्। यथा।
"एकाहारः सदा कार्य्यो न द्वितीयः कदाचन।
पर्य्यङ्कशायिनी नारी विधवा पातयेत् पतिम्"॥
इति शुद्धितत्त्वधृतस्मृतिः॥

एकीयः, त्रि, (एकस्मिन् तिष्ठतीति। एक+छ।) एकपक्षः। सहायः। सहभावी। इति त्रिकाण्डशेषः॥

एकोद्दिष्टं, क्ली, (एकः प्रेत एव उद्दिष्टो यत्र।) प्रेतोद्देश्यकश्राद्धम्। यथा। गोभिलः अथैकोद्दिष्टमेकं पवित्रमेकोऽर्घ्यः एकः पिण्डो नावाहनं नाग्नौकरणं नात्र विश्वे देवाः स्वदितमिति तृप्तिप्रश्नः सुस्वदितमिति प्रत्युत्तरम्। उपतिष्ठतामित्यक्षय्यस्थाने अभिरम्यतामिति विसर्गोऽभिरताः स्मेति प्रतिवचनमेतत् प्रेतश्राद्धमिति॥ *॥ एतत् प्रेतश्राद्धमित्युपसंहारात् एकं प्रेतमुद्दिश्य यद्दीयते श्राद्धं तदेकोद्दिष्टमिति वैदिकप्रयोगाधीनं यौगिकम्। अतएव प्रतिसांवत्सरिकस्य नैकोद्दिष्टत्वं किन्त्वेकोद्दिष्टविधिकत्वं अत्रार्घ्यैक्याद्विदलरूपसङ्केतितपवित्रैक्यप्राप्तौ एकं पवित्रमिति पुनरभिधानसार्थकत्वाय तदवयवैकदलपरम्। अत्र नावाहनं नाग्नौ करणमिति निषेधयोः पौर्व्वापर्य्यादग्नौ करणपूर्व्वकालीनं प्रधानसम्बन्धि श्राद्धसूत्रोद्दिष्टं श्राद्धार्थावाहनमेव निषिध्यते न त्वप्रधानसम्बन्धि पितृयज्ञवदित्यतिदेशप्राप्तं पिण्डार्थावाहनमिति। एतेन पिण्डार्थावाहननिषेधो मैथिलोक्तो हेयः। अत्राग्नौ करणनिषेधेन हुतशेषस्यालाभे हुतशेषं दत्त्वा पात्रमालभ्य जपति पृथिवीत्यादि स्वाहा इत्यन्तसूत्रोक्तपात्रालम्भनस्यापि बाधः। आनन्तर्य्याभावात् अमृतमिति मन्त्रलिङ्गविरोधाच्च। स्वदितमिति तृप्तिप्रश्न इति तृप्ताः स्थ इति तृप्तिप्रश्ने स्वदितमिति प्रश्नः। कुशमयब्राह्मणपक्षे तु प्रतिवचनानुपपत्त्या प्रश्नस्यापि निवृत्तिः। अक्षय्यशब्दस्थाने उपतिष्ठतामिति प्रयोगः अत्रोपतिष्ठतामित्यनेन अन्नादिकमित्यस्यान्वये अक्षितस्य अन्वयानुपपत्त्या तस्याप्यप्रयोगः। अतएव पितृदयितायामन्नादिकमुपतिष्ठतामिति लिखितम्। अभिरम्यतामिति वाजे वाजे इति स्थाने अभिरम्यतामित्यनेन विसर्जनमिति। एतदिति पूर्व्वोक्तेतिकर्त्तव्यताकश्राद्धमित्यर्थः। प्रेतश्राद्धं प्रेतस्य श्राद्धं न तु पार्व्वणविकृतित्वेन प्राप्तपितृलोकरूपपितुः श्राद्धं अकृतसपिण्डीकरणस्य तथाविधपितृत्वाभावात्। अतएवैतन्न्यायमूलकमेवाश्वलायनगृह्यपरिशिष्टेऽपि पितृ-

शब्दं न युञ्जीत पितृश्चा चोपशायते इत्युक्तम्। अतएव विष्णुना प्रेतस्य नामगोत्राभ्यां दत्तान्नोदकेषु इत्यत्र प्रेतनामगोत्राभ्यामित्यनेन प्रेतस्येत्युक्तं न तु सम्बन्धिन इत्युक्तम्। ततश्च मन्त्रे प्राप्तपितृलोकोपाधिकएव पितृपदस्थाने प्रेतपदोहो न तु अग्निष्वात्ताद्युपाधिके एवमभिलापवाक्येऽपि सम्बन्धित्वेन नोल्लेखः किन्तु प्रेतत्वेन असम्बन्धिनोऽपि मठच्छात्रादेरपि प्रेतश्राद्धाधिकारित्वात्। सांवत्सरिकश्राद्धे एकोद्दिष्टविकृतीभूतेऽपि प्राप्तपितृलोकोपाधिकपितृपदवन्मन्त्रे अभिलापे च सम्बन्धिबोधकपितृत्वेनैवोल्लेखः। एवञ्च देवताभ्यः पितृभ्यश्च इत्यत्र न प्रेतपदोहः पितृपदस्य दिव्यपितृपरत्वात्। एवं नैकवचनोहोऽपि तथा मधु द्यौरस्तु नः पिता इत्यस्य द्यौः स्वर्गः पिता पितेव सर्व्वस्याधिगम्यत्वात् मध्वस्तु मधुमयी भवत्विति भाष्यव्याख्याने द्यौरिति पितेति पदयोः सामानाधिकरण्यं प्रतीयते अत्र च द्युत्वपितृत्वयोर्भेदेऽपि सामानाधिकरण्येनाभेदावगमात् दिवः पितृसाधर्म्यप्राप्तिरिति पितृपदं पितृतुल्यपरं न तु जनकपरं प्राप्तपितृलोकपरं वेति। तेनात्र मन्त्रे पितेत्येव वक्तव्यं न तु प्रेतपदोहः। न वा पितृशब्दं न युञ्जीत इत्यनेन निषेधः। एवमामावेति मन्त्रे पितरः इत्यत्र नोहः। एवं वृद्धिश्राद्धेऽप्येतेषु नान्दीमुखविशेषणं न देयमेवेति। अन्यत्र सर्व्वत्रोत्सर्गवाक्ये मन्त्रे च पितृपदप्रयोगनिषेधात् प्रेतपदोहः कार्य्यः। विष्णुः। एकवन्मन्त्रानूहेत एकोद्दिष्टे इति एकवत् एकवचनवत् यथा स्यात्तथोहेत यथा पवित्रे स्थो वैष्णव्यावित्यत्र पवित्रमसि वैष्णवीति एवं विष्णोर्मनसा पूते स्थ इत्यत्रापि पूतमसीति। अत्र पितरो मादयध्वं यथाभाग मा वृषायध्वं इति मन्त्रे अत्र प्रेत मादयस्व यथाभाग मा वृषायस्व इत्यूह्यम्। अमी मदन्तः पितरः इत्यत्र अमी मदत् प्रेत इति। वृषायिषत इत्यत्र वृषायिष्टेति। एत पितर इति पिण्डार्थावाहनमन्त्रे एहि प्रेत इति। सौम्यास इत्यत्र सौम्येति। दत्तास्मभ्यमित्यत्र देह्यस्मभ्यमिति। नियच्छत इत्यत्र नियच्छति। नमो व इत्यादिमन्त्रेषु पितर इति स्थानचतुष्टये प्रेतेत्यूह्यम्। एवं व इत्यत्र ते इति। आशीःप्रार्थने येभ्य इत्यत्र यस्मै इति। तेषामित्यत्र तस्येत्यूह्यम्। एतद्वः पितर इत्यत्र तु प्रेत इति विकृतावूहो न तु बहुवचनस्य। एतद्वः पितरो वास इति जल्पन् पृथक् पृथक् इति ब्रह्मपुराणेन प्रकृतावेव पार्व्वणे पित्रादिषु प्रत्येकमेतद्वः पितर इति बहुवचनान्तमन्त्रप्रयोगात् अत्रानर्थक्येन तद्विकृतावेकोद्दिष्टेऽप्यसमवेतार्थबहुवचनस्यैव युक्तत्वात्। ततश्च प्रकृतौ समवेतार्थस्यैव विकृतावूहः। सांवत्सरिके त्वेकवचनस्यैवोहो न तु पितृपदस्य तत्र प्राप्तपितृलोकत्वेन तस्यैव युक्तत्वात्। स्मृतिः।

"प्रेतश्राद्धे यदुच्छिष्टं गृहे पर्य्युषितञ्च यत्।
दम्पत्योर्भुक्तशेषञ्च न भुञ्जीत कदाचन"॥

उच्छिष्टं पाकपात्रे अवशिष्टम्। गृहे उपरागे पर्य्युषितं स्थितम्। दम्पत्योः गृहस्थस्वामिनोर्भोजनानन्तरं पाकस्थाल्यामवशिष्टमिति श्राद्धचिन्तामणिः॥ यत्तु देवलवचनम्।

"एकोद्दिष्टस्य शेषन्तु ब्राह्मणेभ्यः समुत्सृजेत्।
पश्चात् स्वयञ्च भुञ्जीत पुनर्मङ्गलभोजनम्"॥

इति। तस्यैकोद्दिष्टशेषं ब्राह्मणेभ्यः समुत्सृजेत् न त्ववशेषयेत् पुनर्मङ्गलभोजनं पाकान्तरकृतान्नं भुञ्जीतेत्यन्वय इति॥ *॥ तत्करणकालो यथा। ब्रह्मपुराणम्।

"पूर्व्वाह्णे मातृकं श्राद्धमपराह्णे तु पैतृकम्।
एकोद्दिष्टन्तु मध्याह्ने प्रातर्वृद्धिनिमित्तकम्"॥

मध्याह्ने तु विशेषमाह कालमाधवीये व्यासः।

"कुतपप्रथमे भागे एकोद्दिष्टमुपक्रमेत्।
आवर्त्तनसमीपे वा तत्रैव नियतात्मवान्"॥

आवर्त्तनं पश्चिमदिगवस्थितच्छायायाः पूर्व्वदिग्गमनारम्भकालः। तत्सामीप्ये कुतपशेषदण्डे।

यदाह गौतमः।

"आरभ्य कुतपे श्राद्धं कुर्य्यादारौहिणं बुधः।
विधिज्ञो विधिमास्थाय रौहिणन्तु न लङ्घयेत्"।

तेन पूर्व्वदिवसीयकुतपरौहिणयोस्तत्तिथिलाभे परत्र कुतपमात्रलाभे शुद्धापत्तावपि पूर्व्वदिने एकोद्दिष्टं उभयप्राप्त्यनुरोधात्। पूर्व्वदिने कुतपलाभे परत्र तल्लाभे क्षयापत्तावपि परदिनएव समाप्तिकालादारम्भकालस्य बलवत्त्वात्। तथा च बौधायनः।

"यो यस्य विहितः कालः कर्म्मणस्तदुपक्रमे।
तिथिर्याभिमता सा तु कार्य्या नोपक्रमोज्झिता"॥

उभयत्र कुतपमात्रालाभे शुद्धापत्तावपि पूर्व्वदिने समाप्तिकालानुरोधात् पूर्व्वदिने रौहिणलाभे परत्र सप्तममुहूर्त्तलाभे क्षयापत्तावपि परदिने मध्याह्नानुरोधात्। इति श्राद्धतत्त्वम्॥ *॥ एकोद्दिष्टविधिकसांवत्सरिकश्राद्धम्। यथा,—

"एकोद्दिष्टं परावृत्य तद्दिनाय नरे मृते"।

प्रथमं निमन्त्रणं पादप्रक्षालनं आसनं अद्य अमुकगोत्रस्य मत्पितुरमुकदेवशर्म्मणः प्रतिसांवत्सरिकमेकोद्दिष्टं श्राद्धं सिद्धान्नेन युष्मास्वहं करिष्ये श्राद्धकरणानुज्ञापनम्। आसनं अर्घ्यः। गन्धादिदानं नित्यश्राद्धम्। अन्नमुत्सृज्य जपः निर्वर्त्तो उत्तराभिमुखोभूयातिथिश्राद्धं कुर्य्यात्। ततस्तृप्तिं ज्ञात्वा दक्षिणाभिमुखो वामोपवीती उच्छिष्टसमीपे ये अग्निदग्धा इति अन्नविकिरणम्। ॐ अमुकगोत्र मत्पितरमुकदेवशर्म्मन् एतत्ते जलमवने निक्ष्व ये चात्र त्वामनु याश्च त्वमनु तस्मै ते स्वधा। इति रेखोपरि दक्षिणामुखवारिधारादानम्। इति गारुडे २२७ अध्यायः॥

एकोशिका, स्त्री, (एका मुख्या उशिका कमनीया।) शस्त्रविशेषः। इति रत्नमाला॥ आसकादि इति भाषा॥

एज, ऋ ङ दीप्तौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादि-आत्मं-अकं-सेट्।) ऋ मा भवान् एजिजत्। ङ एजते। इति दुर्गादासः।

एज, ऋ कम्पे। इति कविकल्पद्रुमः। (भ्वादि-परं-सकं-सेट्।) ऋ मा भवान् एजिजत्। एजति वायुना वृक्षः। इति दुर्गादासः॥

एठ, ङ बाधने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादि-आत्मं-सकं-सेट्।) बाधनं विहतिः। ङ एठते वत्सरं लोकः। इति दुर्गादासः॥

एड, त्रि, (इलति। इल स्वप्ने। अच्। डलयोरैक्यम्। यद्वा आ सर्व्वत ईड्यते। ईड स्तुतौ। घञ्।) बधिरः। इत्यमरः॥ (मेषः। यथाह कात्यायनः।
"श्वैडवराहैषृदधारा प्राशीद विष्णुः"॥)

एडक, पुं, (एड + स्वार्थे कन्। यद्वा इलति एलयति वा इल + ण्वुल्।) मेषः। इत्यमरः॥ वनच्छागलः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

एडका, स्त्री, (एडकस्य स्त्री। अजादित्वात् टाप्। क्षिपकादित्वान्नेत्वम्।) मेषी। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

एडगज, पुं, (एडो मेष एव गजो यस्य भक्षकत्वात्।) चक्रमर्द्दकः। इत्यमरः॥ चाकुन्दिया इति भाषा। अस्य गुणाः। वायुकफकुष्ठत्वग्दोषगुल्मोदररोगार्शोनाशित्वम्। कटुत्वञ्च। इति राजवल्लभः॥ (पर्य्यायो यथा,—

"चक्रमर्द्दः प्रपुन्नाटो दद्रुघ्नो मेषलोचनः।
पद्माटः स्यादेडगजश्चक्री पुन्नाट इत्यपि"॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे।
गुणाश्चास्य चक्रमर्द्दशब्दे ज्ञेयाः॥
व्यवहारो यथा,—

"समोमिश्रा सैडगजः करञ्जः"।

इति चरके सूत्रस्थाने तृतीयेऽध्याये॥)

एडमूक, त्रि, (एडो बधिरो मूकश्च।) बधिरमूकश्च। अवक् श्रोतुमशक्तः। वाक्श्रुतिवर्जितः। इत्यमरः॥ शठः। इति मेदिनी॥

एडूक, क्ली, (इड + उलूकादयश्चेति ४। ४१। उणादिसूत्रेण साधु, निपातनात् कत्वम्।) एडूकम्। इति भरतो द्विरूपकोषश्च॥

एडूक, क्ली, (ईड्यते इति। "उलूकादयश्च" ४। ४१। उणादिसूत्रेण साधु।) अन्तर्न्यस्तकीकसकुड्यम्। इत्यमरः॥ कीकसमिव कीकसं यत्र कुड्यम् किटावेदा इति ख्यातमित्यन्ये। इति भरतसुन्दरी॥ कीकसमस्थि एतत् काष्ठादिकठिनद्रव्योपलक्षणं कीकसमिव कीकसं किलिञ्जादीति मधुः॥

"मध्यमस्यापि नाम्याति कुड्यमेडूकमुच्यते"।

इति माधवः॥ (यथा महाभारते वनपर्व्वणि।

"एडूकचिह्ना पृथिवी न देवगृहभूषिता"॥

अस्य शब्दस्य पुंस्त्वमपि दृश्यते महाभारते ३। १९०। ६७। यथा,

"एडूकान् पूजयिष्यन्ति वर्जयिष्यन्ति देवताः।
शूद्राः परिचरिष्यन्ति न द्विजान् युगसंक्षये"॥)

एडोक, क्ली, एडूकम्। इति भरतधृतद्विरूपकोषः॥

एण, पुं स्त्री, (एति द्रुतं गच्छतीति। इ + बाहुलकात् णः।) हरिणः। इति राजनिर्घण्टः॥ मृगविशेषः। इत्यमरः॥ अस्य मांसगुणाः। कषायत्वम्। मधुरत्वम्। पित्तरक्तकफज्वरनाशित्वम्। संग्राहित्वम्। रोचनत्वम्। हृद्यत्वम्। बलकारि-

थुक्तः। तथाच शिक्षायाम्। "ए ऐ तु कण्ठतालव्यावोऔ कण्ठौष्ठजौ स्मृतौ"॥) स च क्रस्वो न भवति। (द्विमात्रत्वात् दीर्घस्त्रिमात्रत्वात् प्लुतस्व भवति। उदात्तानुदात्तस्वरितभेदैस्त्रिविधोऽपि पुनः प्रत्येकमनुनासिकाननुनासिकभेदाभ्यां षड्विध एव॥)
"ऐकारं परमं दिव्यं महाकुण्डलिनी स्वयम्।
कोटिचन्द्रप्रतीकाशं पञ्चप्राणमयं सदा॥
ब्रह्मविष्णुमयं वर्णं तथा रुद्रमयं प्रिये।
सदाशिवमयं वर्णं विन्दुत्रयसमन्वितम्"॥
इति कामधेनुतन्त्रम्॥ (वङ्गीयभाषायाम्) तस्य लेखनप्रकारो यथा,—
"एकारस्पमध्ये तु किञ्चिद्दत्तं तदोर्द्धतः।
चन्द्रेन्द्रभानवस्तासु मात्रा शक्तिः क्रमात् स्मृताः॥
त्रिधा शक्तिमयी पूर्व्वा दुर्गा वाणी सरस्वती"।
इति वर्णोद्धारतन्त्रम्॥ * ॥ तन्नामानि यथा,—
"ऐर्लज्जा भौतिकः कान्ता वायवी मोहिनी विभुः।
दक्षा दामोदरप्रज्ञोऽधरो विकृतमुख्यपि॥
क्षमात्मको जगद्योनिः परः परनिबोधकृत्।
ज्ञानामृता कपर्द्दिश्रीः पीठेशोऽग्निः समातृकः॥
त्रिपुरा लोहिता राज्ञी वाग्भवो भौतिकासनः।
महेश्वरो द्वादशी च विमलश्च सरस्वती॥
कामकोटो वामजानुरंशुमान् विजयो जटा"।
इति तन्त्रशास्त्रम्॥ दन्तान्तः। योनिः। इति वीजवर्णाभिधानम्॥ (अनुबन्धविशेषः। यथाह कविकल्पद्रुमः। ("ऐर्यजादेः स्यादेर्निष्ठातन ओरनिट्"। एतेन यजादिगणीयत्वात् "ऐ वसौ निवासे इत्यस्य लिटिपरतिषु सम्प्रसारणे कृते उवास इत्यादयो भवेयुः"॥ मातृकान्यासे अधरे न्यस्यतया तदाख्ययाप्यभिधानम्। मातृकान्यासमन्त्रो यथा। "ऐं नम ओंष्ठे ऐं नमोऽधरे"॥ इति॥)

ऐ, व्य, (एतीति। आ+इण्+विच्।) आह्वानम्। स्मरणम्। आमन्त्रणम्। इति मेदिनी॥

ऐः पुं, (एति प्राप्नोति सर्व्वम्। आङ्+इण्+विच्।) महेश्वरः। इति एकाक्षरकोषः॥

ऐकागारिकः, त्रि, (एकमसहायमगारं प्रयोजनमस्य। "ऐकागारिकट चौरे" ५।१।११३ इति इकट् वृद्धिश्च निपातनात्।) चौरः। इत्यमरः॥ एकागारवासी॥

ऐकाहिकं, त्रि, (एकाहे भवम्। एकाह+ठक्।) एकाहनिष्पन्नम्। एकदिनान्तरभवम्। इति वैद्यकम्॥ (वैद्यकशास्त्रगोपालकृष्णकविभूषणकृतकषायसंग्रहे दास्यादिपाचने यथा। "भूतोत्थं विषमं त्रिदोषजनितञ्चैकाहिकं द्व्याहिकम्॥
"काकजङ्घा बला श्यामा ब्रह्मदण्डी कृताञ्जलिः।
पृश्निपर्णी त्वपामार्गस्तथा भृङ्गराजोऽष्टमः॥
एषामन्यतमं मूलं पुष्यणोद्धृत्य यत्नतः।
रक्तसूत्रेण संवेष्ट्य बद्धमैकाहिकं जयेत्"॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे ज्वराधिकारे॥) एकाहभवम्। यथा,—
"ऐकाहिकं द्वितीयञ्च तृतीयकचतुर्थकम्"।
इत्यादि माहेश्वरकवचम्॥

ऐकाहिकज्वरः, पुं, (ऐकाहिक एकाहभवो ज्वरः।) एकदिनान्तरागतज्वरः। तस्यौषधं यथा,—
"पीतं वृश्चिकमूलन्तु पर्युषितजलेन वै।
सार्द्धं विनाशयेदाशु ज्वरञ्च परमेश्वर!॥
शिरवायाञ्च तद्बद्धं भवेदैकाहिकादिनुत्।
एवं सकाञ्जिकं पीतं सन्नकण्ठज्वरादिनुत्॥
वाम्योदकेन पीतं तत् द्व्याहिकहरं भवेत्"।
इति गारुडे १९३ अध्यायः॥
("ऐकाहिको द्व्याहिकश्च त्र्याहिकश्च तथापरः"।
"मुस्तामृतामलकञ्च नागरं कण्टकारिका।
कषायश्चर्णान्वितः क्वाथस्तथा मधुसमन्वितः॥
ऐकाहिकं वा वेलाद्यं ज्वरजातं व्यपोहति।
वानरेन्द्रमुखं दिव्यं तरुणादित्यतेजसम्॥
ज्वरमैकाहिकं घोरं तत्क्षणादेव नश्यति।
वानराकृतिमालिख्य खटिकाभिः पुनः पुनः॥
गन्धपुष्पाक्षतैर्धूपैश्चर्ययेद्विधिना वरः"।
मन्त्रो यथा,
ॐ ह्रां श्रीं श्रीं सुग्रीवाय महाबलपराक्रमाय सूर्य्यपुत्राय अमिततेजसे ऐकाहिक-द्व्याहिक-त्र्याहिक-चातुर्थिक-महाज्वर-भूतज्वर-भयज्वर-शोकज्वर-क्रोधज्वर-वेलाज्वर-प्रभृतिज्वराणां बन्ध बन्ध ह्रां ह्रीं हूं फट् स्वाहा। इति हारीते चिकित्सास्थाने। २ अध्याये॥)

ऐक्यं, क्ली, (एक+भावे ष्यञ्।) एकस्य भावः। एकता। एकत्वम्। एकीभावः। यथा। शारदायाम्।
"गुरोर्लब्ध्वा पुनर्व्विद्यामष्टकृत्वो जपेत् सुधीः।
गुरुविद्यादेवतानामैक्यं सम्भावयन् धिया॥
प्रणमेद्दण्डवद्भूमौ गुरुं तं देवतात्मकम्"।
इति दीक्षातत्त्वम्॥

ऐक्षवं, त्रि, (इक्षोर्विकारः। इक्षु+अण्।) इक्षुविकारः। इक्षुसम्बन्धिगुडादि। इति स्मृतिः॥ (अस्य गुणादय इक्षुशब्दे ज्ञातव्याः॥)

ऐक्षव, क्ली, (इक्षोर्भवम्। इक्षु+अण्।) इक्षुभवगुडादि। यथा,—
"कदली लवणी धात्री फलान्यगुडमैक्षवम्।
अतैलपक्वं मुनयो हविष्यान्नं विदुर्ब्बुधाः"॥
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥ इक्षुगुडादिगुणा इक्षुशब्दे ज्ञातव्याः॥)

ऐङ्गुदं, क्ली, (इङ्गुद्या इदम्। "प्लक्षादिभ्योऽण्" ४।३।१६४। विधानसामर्थ्यान्नाणो लुक्।) इङ्गुदीवृक्षस्य फलम्। इत्यमरः॥
("स्निग्धोष्णं तिक्तमधुरं वातश्लेष्मघ्नमैङ्गुदम्"॥
इति सूत्रस्थाने। ४६ अ। सुश्रुतेनोक्तम्॥)

ऐडकं, क्ली, (एडक एव। स्वार्थे अण्।) एडकम्। इति भरतो द्विरूपकोषश्च॥

ऐणं, त्रि, (एणस्य इदम्। एण+अण्।) एणस्य चर्म्मादि। इत्यमरः॥

ऐणिकः, त्रि, (एणं मृगं हन्तीति। एण+ठक्।) एणहन्ता। इति व्याकरणम्॥

ऐणेयं, त्रि, (एण्या इदम्। एणी+ढञ्।) एण्याश्चर्म्मादि। इत्यमरः॥ स्त्रीणां रतिबन्धविशेषः इति हेमचन्द्रः॥

ऐतिह्यं, क्ली, (इतिह उपदेशपारम्पर्य्यम्। तदेव इतिह "अनन्तावसथेतिहभेषजाञ् ञ्यः"। ५।४।२३। इति स्वार्थे ञ्यः।) पारम्पर्य्योपदेशः। तत्पर्य्यायः। इतिह। इत्यमरः॥ (यथा रामायणे।५।८१।२३।
"ऐतिह्यमनुमानञ्च प्रत्यक्षमपि चागमम्।
ये हि सम्यक् परीक्षन्ते कुतस्तेषामबुद्धिता"॥
"ऐतिह्यं नाम आप्तोपदेशो वेदादिः"।
इति विमानस्थाने। ८ अ। चरकेणोक्तम्॥)

ऐन्दवं, क्ली, (इन्दुर्देवता यस्य। इन्दु+अण्।) मृगशिरोनक्षत्रम्। इति ज्योतिषम्॥ यथा। मात्स्ये।
"अश्विनी रेवती मूलमुत्तरत्रयमैन्दवम्।
स्वाती हस्तानुराधा च गृहारम्भे प्रशस्यते"॥
ऐन्दवं मृगशिरः। इति मठप्रतिष्ठातत्त्वम्॥ (इन्दोश्चन्द्रस्य इदम्। चन्द्रसम्बन्धिनि, त्रि। यथा, मनुः ११।१२५।
"सङ्करापात्रकृत्यासु मासं शोधनमैन्दवम्।
मलिनीकरणीयेषु तप्तः स्याद्यावकैस्त्र्यहम्"॥)

ऐन्दवी, स्त्री, (ऐन्दव+ङीप्।) सोमराजी। इति वैद्यकम्॥

ऐन्द्रं, क्ली, (इन्द्रो देवता यस्य। इन्द्र+अण्।) ज्येष्ठानक्षत्रम्। इति जटाधरः॥ मूलविशेषः। वन आदा इति भाषा। तत्पर्य्यायः। वनार्द्रका २ वनजा ३ अरण्यजार्द्रका ४। अस्य गुणाः। कटुत्वम्। अम्लत्वम्। रुचिबलाग्निकारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ (इन्द्रस्य इदम्।) इन्द्रसम्बन्धिनि त्रि। (यथा मनुः ५।९३।
"न राज्ञामघदोषोऽस्ति व्रतिनां न च सत्रिणाम्।
ऐन्द्रं स्थानमुपासीना ब्रह्मभूता हि ते सदा"॥
"ऐन्द्रंस्थानं राज्याभिषेकाख्यं आधिपत्यकारणम्"
इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः॥ तथा रघुः २।५०।
"महीतलस्पर्शनमात्रभिन्न-
मृद्धं हि राज्यं पदमैन्द्रमाहुः"॥
"ऐन्द्रमम्बु सुपात्रस्थमविपन्नं सदा पिबेत्"॥
इति वाभटे सूत्रे। ५ अ॥)
(इन्द्रस्यापत्यं पुमान्।) बालिवानरे (अर्ज्जुने जयन्ते च पु॥ जलविशेषः।)

ऐन्द्रजालिकः, पुं, (इन्द्रजालेन दीव्यतीति। इन्द्रजाल+ठक्।) इन्द्रजालकारकः। तत्पर्य्यायः। प्रतीहारकः २ मायाकारकः ३ कौसृतिकः ४ मायावी ५ व्यंसकः ६ मायी ७ मायिकः ८। इति जटाधरः॥

ऐन्द्रलुप्तिकः, त्रि, केशघ्नरोगविशिष्टः। टेको इति भाषा। तत्पर्य्यायः। खल्लीटः २ खलतिः ३। इति भूरिप्रयोगः॥

ऐन्द्रिः, पुं, (इन्द्रस्यापत्यं पुमान्। इन्द्र+इञ्।) जयन्तनामा इन्द्रपुत्रः। काकः। इति मेदिनी॥
("ऐन्द्रिः किल नखैस्तस्याः विददार स्तनौ द्विजः"।
इति रघुवंशे।१२।२२॥) बालिनामवानरराजः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ अर्ज्जुनः। इति हेमचन्द्रः॥

ऐन्द्रियकं, त्रि, (इन्द्रियेणानुभूयते। इन्द्रिय + वुञ्।) प्रत्यक्षम्। इन्द्रियग्राह्यम्। इत्यमरः॥ (व्याधिविशेषः। यथा,—
"मिथ्याभियोगहीनेभ्यो यो व्याधिरुपजायते।
शब्दादीनां स विज्ञेयो व्याधिरैन्द्रियको बुधैः॥
वेदनानामशान्तानामित्येते हेतवः स्मृताः।
सुखहेतुर्मतस्त्वेकः समयोगः सुदुर्लभः॥
नेन्द्रियाणि न चैवार्थाः सुखदुःखस्य हेतवः।
हेतुस्तु सुखदुःखस्य योगो दृष्टश्चतुर्व्विधः॥
सन्तीन्द्रियाणि सन्त्यर्था योगो न च न चास्ति रुक्।
न सुखं कारणं तस्मात् योग एव चतुर्व्विधः॥
नात्मेन्द्रियमनोबुद्धिगोचरं कर्म्म वा विना।
सुखं दुःखं यथा यच्च बोद्धव्यं तत्तथोच्यते॥
स्पर्शनेन्द्रियसंस्पर्शः स्पर्शो मानस एव च।
द्विविधः सुखदुःखानां वेदनानां प्रवर्त्तकः।
इच्छा द्वेषात्मिका तृष्णा सुखदुःखात् प्रवर्त्तते॥
तृष्णा च सुखदुःखानां कारणं पुनरुच्यते।
उपादत्ते हि सा भावान् वेदनाश्रयसंज्ञकान्॥
स्पृश्यते नानुपादाने न स्पृष्टो वेत्ति वेदनाः।
वेदनानामधिष्ठानं मनो देहश्च सेन्द्रियः॥
केशलोमनखाग्रान्नमलद्रवगुणैर्विना"।
इति चरके शारीरे १ अः॥)

ऐन्द्री, स्त्री, (इन्द्रस्य शक्रस्य इयम्। इन्द्र + "तस्येदम्"। ४।३। १२०। इत्यण्। टिड्ढेति। ४।१। १५। ङीप्।) प्राची। (यथा, मार्कण्डेये ८८।२०।
"वज्रहस्ता तथैवैन्द्री गजराजोपरि स्थिता"।
इन्द्रस्य योगैश्वर्य्यशालिनो महादेवस्य पत्नी।) दुर्गा। इति शब्दरत्नावली॥ अलक्ष्मीः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ इन्द्रवारुणी। इति रत्नमाला॥ राखाल शसा इति भाषा। पूर्व्वा दिक्। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥ एला। इति राजनिर्घण्टः॥ एलाचि इति भाषा।
"यष्ट्याह्वमैन्द्री नलिनानि दूर्व्वा"।
इति सूत्रे ३ अध्याये। चरकेणोक्तम्॥)

ऐभी, स्त्री, (इभ इत्याख्यास्त्यस्याः। इभ + "प्रज्ञादिभ्यश्च"। ५। ४। ३८। इति अण् + ङीप्।) हस्तिघोषा लता। इति राजनिर्घण्टः॥

ऐरावणः, पुं, (इरया जलेन वणति शब्दायते इति। इरा + वण + पचाद्यच्। तत इरावण एव स्वार्थे प्रज्ञाद्यण् ५। ४। ३८। यद्वा इरा सुरा वनमुदकं यस्मिन्। पूर्व्वपदादिति ८। ४। ३। णत्वम्। तत्र भवः। इरावण + अण्।) ऐरावतहस्ती इत्यमरः॥ यथा, महाभारते १। १८। ४१।
"श्वेतैर्दन्तैश्चतुर्भिस्तु महाकायस्ततःपरम्।
ऐरावणो महानागोऽभवद्वज्रभृता धृतः"॥)

ऐरावतं, क्ली, (इरा जलानि सन्त्यस्मिन्। इरा + मतुप्। इरावान् मेघः। तत्र भवः। इत्यण्। जलवति मेघे सूर्य्यकरपतनादस्योत्पत्तेस्तथात्वम्॥) इन्द्रस्य ऋजुदीर्घधनुः।
इति मेदिनी॥ रामधनुक् इति भाषा॥

ऐरावतः, पुं, (इरा जलानि विद्यन्तेऽस्मिन्। मतुप्। इरावान् समुद्रः। तत्र भवः इति। इरावत् + अण्। समुद्रमथनोत्थितत्वादस्य तथात्वम्। यद्वा इरावत्या विद्युत अयं तस्येदमित्यण् ४। ३। १२०।) इन्द्रहस्ती। स तु शुक्लवर्णः चतुर्द्दन्तः समुद्रमथनोत्थित पूर्व्वदिग्गजश्च। तत्पर्य्यायः। अभ्रमातङ्गः २ ऐरावणः ३ अभ्रमुवल्लभः ४। इत्यमरः॥ श्वेतहस्ती ५ चतुर्द्दन्तः ६ मल्लनागः ७ इन्द्रकुञ्जरः ८ हस्तिमल्लः ९ मदाम्बरः १०। इति जटाधरः॥ सुदामा ११ श्वेतकुञ्जरः १२ गजाग्रणीः १३ नागमल्लः १४। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, कुमारे। ३। २२॥ ("ऐरावतास्फालनकर्कशेन"।
"प्रावृषेण्यं पयोवाहं विद्युदैरावताविव"।
इति रघौ। १। ३६॥)
नागरङ्गः। लकुचवृक्षः। नागभेदः। इति मेदिनी॥ ("ऐरावतं दन्तशठमम्लं शोणितपित्तकृत्"। इति सुश्रुते। ४६ अः। सुश्रुतेनोक्तम्॥) (इरावत्या नद्याः सन्निकृष्टो देशः। इरावती + अण्। यथा, महाभारते ३। १६२। ३३।
"बभूव परमाश्वानामैरावतपथे यथा"॥)

ऐरावती, स्त्री, (इरा जलानि विद्यन्तेऽस्य इरावान् मेघस्तस्य इयं। इरावत् + "तस्येदम्"। ४। ३। १२०। इति अण् + ङीप्।) विद्युत्। विद्युद्विशेषः इति मेदिनी॥ ऐरावतभार्य्या। इत्यमरटीकायां स्वामी॥ वटपत्रीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ पञ्जालदेशीयनदीविशेषः। अधुना रावी इति ख्याता॥ (उत्तरमार्गे नक्षत्रविशेषाणां संज्ञाभेदः यथा।
"पुष्याश्लेषा तथादित्या वीथी चैरावती स्मृता"॥)

ऐरिणं, क्ली, (इरिणे उषरभूमौ भवम्। इरिण + अण्।) पांशुलवणम्। इति राजनिर्घण्टः॥ (पांसुलवणोऽस्य विवरणं ज्ञेयम्॥)

ऐरेयं, क्ली, (इरा + ढक्।) मद्यम्। इरा एव ऐरेयं स्वार्थे ष्यञ्प्रत्यये वृद्धिः॥ (भावास्य व्यवहारस्तद् यथा,—
"कृतेऽप्यूर्द्धमधश्चवमैरेयास्तसुरासवैः"।
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे विदध्यधिकारे॥)

ऐलः, पुं, (इलाया अपत्यं पुमान्। इला + अण्।) इलापुत्त्रः। स तु चन्द्रवंशीयो राजा पुरूरवाः। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा महाभारते। १। ७५। १७
"पुरूरवास्ततो विद्वानिलायां समपद्यत।
सा वै तस्याभवन्माता पिता चैवेति नः श्रुतम्"॥
"षट् सुता जज्ञिरेऽथैलादायुर्द्धीमानमावसुः"॥ २४॥

ऐलबालुकं, क्ली, (एलबालुकमेव। स्वार्थे अण्।) एलबालुकम्। इति शब्दरत्नावली॥

ऐलविलः, पुं, (इलविलाया अपत्यं पुमान्। इलविल + अण्।) इलविलापुत्त्रः। स तु कुबेरः। इत्यमरः॥ तस्य रूपान्तराणि। ऐडविडः। ऐडविलः। ऐलविलः॥

ऐलेयं, क्ली, एलबालुकनामगन्धद्रव्यम्। इत्यमरः॥ (एलबालुकशब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः॥) (पुं, इलाया अपत्यम्। इला + ढक्। मङ्गलः। भौमः। पुरूरवाः॥)

ऐशानी, स्त्री, (ईशानस्य महादेवस्य इयम्। ईशान + "तस्येदम्"। ४। ३। १२०। इति अण् + ङीप्।) ईशानकोणः। इति जटाधरः॥ ("ऐशानीकमतो रेखा" इति स्मृतिः। "ऐशान्यां मरणं ध्रुवं निगदितं दिग्लक्षणं खञ्जने"। इति तिथितत्त्वम्॥)

ऐशिकः, त्रि, (ईशस्य अयम्। ईश + ठञ्।) ईश्वरसम्बन्धी। ईश्वरेर इति भाषा॥

ऐशी, ऐश्वरी, त्रि, (ईशस्य ईश्वरस्य च इयम्। ईश + ईश्वर + अण् + ङीप्।) ईश्वरसम्बन्धी। ईश्वरेर इति भाषा॥

ऐश्वर्य्यं, क्ली, (ईश्वरस्य भावः। ईश्वर + ष्यञ्।) ईश्वरधर्म्मः। तत्पर्य्यायः। विभूतिः २ भूतिः ३। स चाष्टविधो यथा। अणिमा १ लघिमा २ प्राप्तिः ३ प्राकाम्यम् ४ महिमा ५ ईशित्वम् ६ वशित्वम् ७ कामावसायिता ८। इत्यमरः॥ ("ऐश्वर्य्यस्य समग्रस्य वीर्य्यस्य यशसः श्रियः।
ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भग इतीङ्गना"॥
इति पुराणम्। "ऐश्वर्य्यमपि बुद्धिधर्म्मः यतोऽणिमादिप्रादुर्भावः"। इति वाचस्पतिमिश्रः। सम्पत्तिः। प्रभुत्वम्। नियन्तृत्वम्।
यथा रघुवंशे। १२। ६९॥
"तस्मै निशाचरैश्वर्य्यं प्रतिशुश्राव राघवः"॥)
इति॥)

ऐश्वर्य्यकर्म्मा, [न्] पुं, (ऐश्वर्य्यं कर्म्म यस्य।) ईश्वरसम्बन्धिकर्म्मगुणः। तत्पर्य्यायः। इरज्यति १ पत्यते २ क्षयति ३ राजति ४। इति चत्वार ऐश्वर्य्यकर्म्माणः। इति वेदनिर्घण्टौ २ अध्यायः॥

ऐषमः, [स्] अव्य, (अस्मिन् वत्सरे इति। "सद्यःपरुत्परार्य्यैषमः"। ५। ३। २२। इति इदम इश् समसन्प्रत्ययश्च संवत्सरे निपात्यते।) वर्त्तमानवत्सरः। इत्यमरः॥

ऐषमस्तनः, त्रि, (ऐषमोभवः। "ऐषमोह्यःश्वसोऽन्यतरस्याम्"। ४। २। १०५। इति शैषिकस्त्यप्। पक्षे ट्युल् तुट् च।) ऐषमसम्बन्धी। एइ वत्सरेर इति भाषा। इति पाणिनिः॥ ७। २। १०५॥

ऐषमस्त्य, त्रि, (ऐषमोभवः। ऐषमस् + "ऐषमोह्यःश्वसोऽन्यतरस्याम्" इति पक्षे त्यप्।) ऐषमस्तनः। इति पाणिनिः॥

ऐहिकं, त्रि, (इह + ठञ्।) इह भवम्। इहकालेर इति भाषा। इति व्याकरणम्॥ (यथा भागवते ५। १४। ३२। "क्वचिदिहमवदैहिकार्थेषु रंस्यन् यथा वानरः सुतदारवत्सलो व्यवायक्षणः"॥)

ओ

ओ ओकारः। स तु त्रयोदशस्वरवर्णः। अस्योच्चारणस्थानं ओष्ठः कण्ठश्च। ("ओदौतोः कण्ठौष्ठम्" इत्युक्तेः। तथा च शिक्षायामुक्तम्।
"ए ऐ तु कण्ठतालव्यावोऔ कण्ठोष्ठजौ स्मृतौ"॥)
स तु ह्रस्वो न भवति। दीर्घः प्लुतश्च भवति। (प्रत्येकं उदात्तानुदात्तस्वरितभेदैस्त्रिविधोऽपि अनुनासिकाननुनासिकभेदाभ्यां षड्विधः। एतेन द्वादशविध एव निर्णीतः।)

"ओकारं चञ्चलापाङ्गि! पञ्चदेवमयं सदा ।
रक्तविद्युल्लताकारं त्रिगुणात्मानमीश्वरम् ॥
पञ्चप्राणमयं वर्णं नमामि देवमातरम् ।
एतद्वर्णं महेशानि स्वयं परमकुण्डली" ॥
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ (वर्ङ्गीयभाषायां) तस्य लेखनप्रकारो यथा,—
"वामतः कुण्डली भूत्वा दक्षान्मध्ये तु कुञ्चिता ।
किञ्चिद्दक्षगता या तु कुञ्चिता वामतस्त्वधः ॥
ब्रह्मेशविष्णवस्तास्ु मात्रा तु ब्रह्मरूपिणी ।
शक्तिश्च परमा सैव ध्यानमस्य प्रवक्ष्यते" ॥
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥ तस्य नामानि यथा,—
"ओकारः सत्यपीयूषौ पश्चिमास्यः श्रुतिः स्थिरा ।
सद्योजातो वासुदेवो गायत्री दीर्घजङ्घकः ।
आप्यायनी चोर्द्धदन्तो लक्ष्मीर्वाणी मुखी द्विजः ॥
उद्देश्यदर्शकस्तीव्रः कैलासो वसुधाक्षरः ।
प्रणवांशो ब्रह्मसूत्रमजेशः सर्व्वमङ्गला ॥
त्रयोदशी दीर्घनासा रतिनाथो दिगम्बरा ।
त्रैलोक्यविजया प्रज्ञा प्रीतिर्वीजादिकर्षिणी" ॥
इति तन्त्रशास्त्रम् ॥ (अनुबन्धविशेषः । यथाह कविकल्पद्रुमे । "गर्व्वजादिः स्यादोर्निष्ठातन ओरिट्" ॥ तेन ओ दी क्षये इत्यस्मात् क्तायां निष्ठायां दीनं दीनवत् इति स्यात् ॥ मातृकान्यासे उर्द्धदन्तपङ्क्तौ न्यस्यतया तदाख्ययाप्यभिधानम् । मातृकान्यासमन्त्रो यथा,—
"ॐ नम उर्द्धदन्तपङ्क्तौ ओँ नमऽधोदन्तपङ्क्तौ" ॥)

ओ, व्य, सम्बोधनम् । आह्वानम् । स्मरणम् । अनुकम्पा । इति मेदिनी ॥

ओँ, व्य, ओम् । प्रणवः । इति वेदागमौ ॥

ओः, पु, ब्रह्मा । इत्येकाक्षरकोषः ॥

ओकं, क्ली, (उचेरिगुपधलक्षणे के गुणः कुत्वञ्च "ओक उचः के" । ७ । ३ । ६ । ४ । इति निपात्यते ।) गृहम् । आश्रयः । इत्यमरटीकायां भरतादयः ॥ (पुं । पक्षी । वृषलः ॥)

ओकः, [स्] क्ली, (उच्यते समवैति अस्मिन् । उच + असुन् । गुणः । न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् ॥) आश्रयः । गृहम् । इत्यमरः ॥ ("जलौका अथ भस्त्रिके" । इति अमरकोषः । तथा विष्णुपुराणम् १ । ६ । ३७ । "सप्तर्षीणान्तु यत् स्थानं स्मृतं तद्वै वनौकसाम्" ॥)

ओकणः, पुं, केशकीटः । इति शब्दरत्नावली ॥ उकुण् इति भाषा ॥

ओकणिः, पुं, यूकः । इति शब्दरत्नावली ॥ उकुण् इति भाषा ॥

ओकुलः, पुं, (उच + उलच् । निपातनात् सिद्धम् ।) गोधूमक्षततप्तापक्वः । अस्य गुणाः । गुरुत्वम् । वृष्यत्वम् । मधुरत्वम् । बलकारित्वम् । रक्तवातापहत्वम् । स्निग्धत्वम् । हृद्यत्वम् । मदविवर्द्धनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

ओकोदनी, स्त्री, (ओकः मस्तकरूपाश्रयस्थानमदनं भक्ष्यं यस्याः ।) यूकः । इति शब्दरत्नावली ॥

ओकणी, स्त्री, (ओच् + कण + अच् + ङीप् ।) ओकणः । इति शब्दरत्नावली ॥ उकुण् इति भाषा ॥

ओख, ऋ, शोषणे । भूषणे । सामर्थ्ये । निवारणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वादिं-अकं-सकं च परं-सेट् ।) ऋ मा भवान् ओचिखत् । अत्र ह्रित्वात् प्राक् प्राप्तो ह्रस्व ऋदित्त्वान्न स्यात् । शोषः स्नेहरहितीभावः । ओखति पङ्कं आतपात् । अलमर्थो भूषणं सामर्थ्यं वारणञ्च । इति दुर्गादासः ॥

ओघः, पुं, (उच समवाये + घञ् । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) द्रुतनृत्यगीतवाद्यम् । समूहः । इत्यमरः ॥ जलवेगः । (यथा कुमारे ४ । ४४ ।
"रविपीतजला तपात्यये पुनरोघेन हि युज्यते नदी" ॥) परम्परा । उपदेशः । इति मेदिनी ॥

ओङ्कारः, पुं, (ओम् + कारप्रत्ययः ।) प्रणवः । इत्यमरः ॥ (यथाह स्मृतिः ।
"ओङ्कारः पूर्व्वमुच्चार्य्यस्ततो वेदमधीयते" ।
"ओङ्कारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा ।
कण्ठं भित्त्वा विनिर्ज्जातौ तस्मान्माङ्गलिकावुभौ" ।
इति व्याकरणटीकायां दुर्गादासः ।
"प्राणायामैस्त्रिभिः पूतस्तत ओङ्कारमर्हति" ॥
इति मनुः । २ । ७५ ॥ अत्राह आपस्तम्बः,
"ओङ्कारः स्वर्गद्वारं तद्ब्रह्म अध्येष्यमाण एतदापि प्रतिपद्येत विकथा चान्यां कृत्वा एवं लौकिक्या वाचा व्यावर्त्तते" । लौकिक्या वाचा व्यावर्त्तते तया मिश्रितं न भवतीत्यर्थः ।)

ओङ्कारा, स्त्री बुद्धशक्तिविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ओज त्क, बले । तेजसि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्तचुरा-परं-अकं-सेट् ।) मा भवान् ओजिजत् । इति दुर्गादासः ॥

ओजः, [स्] क्ली, (उब्जत्यनेन । उब्ज आर्जवे उब्जेर्बले "बलोपश्च" ४।१९१ । उणादि असुन् । बलोपश्च । गुणः ।) दीप्तिः । अवष्टम्भः । प्रकाशः । बलम् । इति मेदिनी ॥ (यथा रघौ २ । ५४ ।
"कदौजसा तु प्रहृतं त्वयास्याम्" । यथा च मानवे १ । १९ ।
"तेषामिदन्तु सप्तानां पुरुषाणां महौजसाम्" ॥)
प्रथमतृतीयपञ्चमसप्तमनवमैकादशराशयः । इति ज्योतिषम् ॥ गौडी रीतिः काव्यगुणः । तस्य लक्षणम् । बहुसमाससंयुक्तवर्णपदाडम्बरः । यथा,
"ओजःप्रसादमाधुर्य्यगुणत्रितयभेदत ।
गौडवैदर्भपाञ्चालीरीतयः परिकीर्त्तिताः ॥
ओजः समासभूयस्त्वं मांसलं पदडम्बरम्" ।
तस्योदाहरणम् यथा,—
"गङ्गोत्तुङ्गतरङ्गसङ्गतजटाजूटाग्रजाग्रत्फणिस्फूर्जत्स्फुत्कृतिभीतिसम्भृतचमत्कारस्फुरत्सम्भ्रमा ।
आनन्दामृतवापिका विदधती चित्तं गिरीशप्रभोस्त्वा पायान्नवसङ्गमे भगवती लज्जावती पार्व्वती" ॥
इति काव्यचन्द्रिका ॥ * ॥ रसादिसप्तधातुसारभागजधातुविशेषः । तस्य गुणाः । सर्व्वशरीरस्थितत्वम् । स्निग्धत्वम् । शीतलत्वम् । स्थिरत्वम् । शुक्लवर्णत्वम् । कफात्मकत्वम् । शरीरस्य बलपुष्टिकारित्वञ्च ॥
"हृदि तिष्ठति यच्छुद्धं रक्तमीषत् सपीतकम् ।
ओजः शरीरे संजातं तन्नाशान्नाशमृच्छति ॥
भ्रमरैः फलपुष्पेभ्यो यथा सम्भ्रियते मधु ।
तद्वदोजः शरीरेभ्यो धातुः सम्भ्रियते नृणाम्" ॥
इति वैद्यकम् ॥ ओजोऽदन्तोऽपि । इति भरतः ॥
"हृदयं चेतनास्थानमोजसश्चाश्रयं मतम्" ।
इति पूर्व्वखण्डे । ५ अ । शार्ङ्गधरेणोक्तम् ॥
"तत्परस्यौजसः स्थानं तत्र चैतन्यसंग्रहः" ॥
"ओजोवहाः शरीरे वा विधम्यन्ते समन्ततः ।
येनौजसा वर्त्तयन्ति प्रीणिताः सर्व्वदेहिनः ॥
यदृते सर्व्वभूतानां जीवितं नावतिष्ठते ।
यत्सारमादौ गर्भस्य योऽसौ गर्भरसाद्रसः ॥
संवर्त्तमानं हृदयं समाविशति यत्पुरा ।
यस्य नाशान्न नाशोऽस्ति धारि यद्धृदयाश्रितम् ॥
यच्छरीररसं देहः प्राणा यत्र प्रतिष्ठिताः ।
तत्फला विविधा वाताः फलन्तीति महाफलाः ॥
ध्मानाद्धमन्यः स्रवणात् स्रोतांसि सरणात्सिराः ॥
तन्महत्ता महामूलास्तच्चौजः परिरक्षता ।
परिहार्य्या विशेषेण मनसा दुःखहेतवः ॥
हृद्यं यत्स्याद्यदौजस्यं स्रोतसां यत्प्रसादजम् ।
तत्तत्सेव्यं प्रयत्नेन प्रशमो ज्ञानमेव च" ॥
इति सूत्रस्थाने त्रिंशोऽध्याये चरकेणोक्तम् ॥
"गुरु शीतं मृदु श्लक्ष्णं बहुलं मधुरं स्थिरम् ।
प्रसन्नं पिच्छिलं स्निग्धं ओजो दशगुणं तथा" ॥
मद्यसेवनतोऽस्य ये गुणा नश्यन्ति तद्यथा ॥
"गुरुत्वं लाघवाच्छैत्यं चौष्ण्यामस्तस्वभावतः ।
माधुर्य्यं मार्द्दवं तैक्ष्ण्यात् प्रसादश्चाशुभावनात् ॥
रौक्ष्यात् स्नेहं व्यवायित्वात् स्थिरत्वं श्लक्ष्णतामपि ।
विकासिभावात् पैच्छिल्यं वैशद्यं सान्द्रतान्तथा ॥
सौक्ष्म्यान्मद्यं विहन्त्येवमोजसः स्वगुणैर्गुणान्" ।
"रसधात्वादिमार्गाणां सत्त्वबुद्धीन्द्रियात्मनाम् ।
प्रधानस्यौजसश्चैव हृदयस्थानमुच्यते" ॥
"नैवं विघातं जनयेन्मद्यं पैष्टिकमोजसः ।
विकाश-रूक्ष-विशदा गुणास्तत्र हि नोल्वणाः" ॥
इति च चरके चिकित्सास्थाने । १२ अः ॥
"ओजः सोमात्मकं स्निग्धं शुक्लं शीतं स्थिरं सरम् ।
विविक्तं मृदु मृत्स्नञ्च प्राणायतनमुत्तमम् ॥
देहस्यावयवस्तेन व्याप्तो भवति देहिनाम् ।
तदभावाच्च शीर्य्यन्ते शरीराणि शरीरिणाम् ॥
अभिघातात् क्षयात्कोपाच्छोकाद्ध्यानाच्छ्रमात् क्षुधः ।
ओजः संक्षीयते ह्येभ्यो धातुग्रहणनिःसृतम् ।
तेजः समीरितं तस्माद्विस्रंशयति देहिनः" ॥
इति सूत्रस्थाने । १५ अः । सुश्रुतेनोक्तम् ॥)

ओड़वः, पुं, पञ्चस्वरयुक्तरागः । स तु ऋ-प-वर्ज्जितः । ष-ग-म-ध-नि-युक्तः । यथा मल्लारादयः । इति संगीतदामोदरः ॥ (यदुक्तं संगीतरत्नाकरे स्वराध्याये जातिप्रकरणे ।
"वान्ति यान्त्युडवोऽत्रेति व्योमोक्तमुडवं बुधैः ।
पञ्चमं तच्च भूतेषु पञ्चसंख्या तदुद्भवा ।
ओडवी सास्ति येषाञ्च स्वरास्तेत्वोड़वा मताः" ॥
"औड़वा मताः" इति क्वचित् पाठः ॥ "उड़वः नक्षत्राणि वान्ति यान्ति यस्मिन् इत्युड़वं व्योम, तच्च भूतेषु पञ्चमम् । तेन पञ्चसङ्ख्या लक्ष्यन्ते । औडवी सङ्ख्या विद्यते येषां स्वराणां ते औड़वाः पञ्चस्वराः" इत्यादिसिंहभूपालटीका ॥)

ओड़िका, स्त्री, धान्यविशेषः। उड़ि धान इति भाषा। तत्पर्य्यायः। ओडी २ नीवारः ३। इति रत्नमाला॥ अस्या गुणाः। शोषणत्वम्। रूक्षत्वम्। कफवायुवर्द्धकत्वम्। पित्तनाशित्वञ्च। इति राजवल्लभः॥

ओड़ी, स्त्री, ओड़िकाधान्यम्। इति रत्नमाला॥ (नीवारशब्देऽस्या विवरणं ज्ञातव्यम्॥)

ओड्रः पुं, (आ ईषदुनत्ति। उन्दी + स्फायितञ्चीति रक्। बाहुलकात् दस्य डत्वम्।) जवापुष्पवृक्षः। देशविशेषः। उड़िस्या इति ख्यातः। तत्र बहुवचनान्तः। इति मेदिनी॥ (तद्देशवासिनि, त्रि। यथा, मनुः १०। ४४।
"पौण्ड्रकाश्चौड्रद्रविड़ाः काम्बोजा यवनाः शकाः"।
"पौण्ड्रादिदेशोद्भवाः क्षत्रियाः सन्तः क्रियालोपादिना शूद्रत्वमापन्नाः"।
इति तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः॥)

ओड्रपुष्पं, क्ली, (ओड्रं पुष्पम्।) जवा। इत्यमरः॥ वृद्धास्तु "ओड्रपुष्पशब्देन तथा जवाशब्देन ओड्रवृक्षः ओड्रस्य पुष्पञ्चोच्यते" इत्याहुः। वृत्ते व्युत्पत्तिर्यथा। ओड्रं पुष्पमस्य इति। •
"ओड्रः स्यादोड्रपुष्पञ्च जवाथ हयमारकः"।
इति रायमुकुटः॥ "ओड्रपुष्पकुसुमप्रियेऽम्बिके"।
इति हरानन्दः॥ इत्यमरटीकायां भरतः॥

ओड्राख्या, स्त्री, (ओड्रमाख्या यस्याः।) जवापुष्पवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

ओण, ऋ अपसारणे। दूरीकरणे॥ इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादिं-परं-सकं-सेट।) अपसारणमपनयनम्। मा भवान् ओणिणत्। ओणति धनम् चौरः। इति दुर्गादासः॥

ओतुः, पुं स्त्री, (अवति रक्षति गृहमाखुभ्यः। अव रक्षणे + "सितनिगमिमसिसच्यवीति" १। ७०। उणादि तुन्। "ज्वरत्वरेति" ६। ४। २०। ऊट् ततो गुणः।) विडालः। इत्यमरः। (यथा मुग्धबोधे। "स्थूलोतुः। स्थूलौतुः॥)

ओदनः, पुं क्ली, (उन्द + "उन्देर्नलोपश्च" इति २। ७६। उणादिः युच + नलोपश्च।) अन्नम्। भक्तम्। इत्यमरः॥ भात इति भाषा।
(यथा मनुः। ८। ३२९।
"अन्येषाञ्चैवमादीनां मद्यानामोदनस्य च"॥
"ओदनः क्षालितः स्विन्नः प्रस्नुतो विशदो लघुः।
भृष्टतण्डुलजोऽत्यर्थमन्यथा स्याद्गुरुश्च सः"॥
इति वैद्यकचक्रपाणिकृतद्रव्यगुणे मद्यादिवर्गे॥
"ओदनस्तैः शृतो द्विस्त्रिः प्रयोक्तव्यो यथायथम्।
दोषदूष्यादिबलतो ज्वरघ्नः क्वाथसाधितः"॥
इति वाभटे चिकित्सास्थाने। १ अध्याये॥
अस्य पर्य्यायश्चाह भावप्रकाशकारः॥
"भक्तमन्नं तथान्धश्च क्वचित्कूरश्च कीर्त्तितम्।
ओदनोऽस्त्री स्त्रियां भिस्सा दीदिविः पुंसि भाषितः"॥
अस्य विवरणान्तरञ्चान्नशब्दे ज्ञेयम्॥)

ओदनाह्वा, स्त्री, (ओदनस्याह्वा इव आह्वा यस्याः।) महासमङ्गा। इति राजनिर्घण्टः॥

ओदनिका, स्त्री, महासमङ्गा। बला। इति राजनिर्घण्टः॥

ओदनी, स्त्री, (ओदन इवाचरति। ओदन + क्विप + ङीष।) बला। इति मेदिनी॥ बेलेडा इति भाषा। (बलाशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातव्याः॥)

ओम्, व्य, (अवति रक्षति इति। "अवतेष्टिलोपश्च" १। १४१। उणादि मन् टिलोपश्च। ज्वरत्वरेत्यूट् ६। ४। २०॥ ततो गुणः।) प्रणवः। स तु अकारोकारमकारवर्णत्रयात्मकः। तथा च उक्तम्।
"अकारो विष्णुरुद्दिष्ट उकारस्तु महेश्वरः।
मकारेणोच्यते ब्रह्मा प्रणवेन त्रयो मताः॥
("यथा पर्णं पलाशस्य शङ्कुनैकेन धार्य्यते।
तथा जगदिदं सर्व्वमोङ्कारेणैव धार्य्यते"॥
इति याज्ञवल्क्यः। तथा, मनुः। २। ७६।
"अकारञ्चाप्युकारञ्च मकारञ्च प्रजापतिः।
वेदत्रयात् निरदुहत् भूर्भुवस्वरितीति च"॥
"ओङ्कारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा।
कण्ठं भित्त्वा विनिर्यातौ तस्मात् माङ्गलिकावुभौ"॥
इति दुर्गादासः। योगी याज्ञवल्क्यश्च।
"सिद्धानाञ्चैव सर्व्वेषां वेदवेदान्तयोस्तथा।
अन्येषामपि शास्त्राणां निष्ठाऽथोङ्कार उच्यते॥
प्रणवाद्या यतो वेदाः प्रणवे पर्य्यवस्थिताः।
वाङ्मयं प्रणवः सर्व्वं तस्मात् प्रणवमभ्यसेत्"॥)
अनुमतिः। इति विश्वः॥ उपक्रमः। अङ्गीकारः। (यथा, भागवते ११। ४। १५।
"ओमित्यादेशमादाय नत्वा तं सुरवन्दिनः।
उर्व्वशीमप्सरःश्रेष्ठां पुरस्कृत्य दिवं ययुः"॥)
अपाकृतिः। मङ्गलम्। इति मेदिनी॥

ओम्, क्ली, ब्रह्मणो नामविशेषः। यथा,—
"ॐ तत्सदिति निर्द्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः।
ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा॥
तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपःक्रियाः।
प्रवर्त्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम्"॥
इति श्रीभगवद्गीतायां १७ अध्यायः॥

ओल त्रि, (आ + उन्द + क। पृषोदरादित्वात् साधुः।) आर्द्रम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥ भिजा इति भाषा॥

ओलः, पुं, स्वनामख्यातमूलविशेषः। सूरणः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (अस्य पर्य्यायो यथा॥
"सूरणः कन्द ओलश्च कन्दलोऽर्शोघ्न इत्यपि"।
गुणा अस्य सूरणशब्दे ज्ञेयाः॥)

ओलज, इ, लज्जने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वादिं-परं-सकं-सेट्।) अन्तस्थवर्गतृतीययुक्तः। इ ओलञ्जति धूलिर्वायुना। इति दुर्गादासः॥

ओलड, इ कि उत्क्षेपे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरां उभं-सकं-सेट।) अन्तस्थवर्गतृतीयोपधः। इ ओलण्डति। कि ओलण्डयति ओलण्डति तालम्। लोकः। कर्पूरमोलण्डयतीति दर्शनात्। इति दुर्गादासः॥

ओल्लः, पुं, ओलः। तत्पर्य्यायः। सूरणः २ कन्दः ३ अर्शोघ्नः ४ चित्रदण्डकः ५। इति रत्नमाला॥ अस्य गुणाः। अग्निदीपनत्वम्। रुचिकारित्वम्। कफनाशित्वम्। विशदत्वम्। लघुत्वम्। अर्शोरोगपथ्यत्वञ्च। याम्यकन्दस्तु दोषलः॥ इति राजवल्लभः॥

ओषः, पुं, (उष + दाहे घञ्।) दाहः। तत्पर्य्यायः। प्लोषः २। इत्यमरः॥ प्रोषः ३। इति भरतः॥ (पित्तविकारासत्वादिशब्दैन ऊर्द्धं व्याख्यास्यन्ते। यथा ओषश्च प्लोषश्च इत्यादि। चरके सूत्रे। २० अः॥)

ओषणः, पुं, (उष + ल्युट्।) कटुरसः। इति हेमचन्द्रः॥ झाल इति भाषा॥

ओषणी, स्त्री, (ओषण + ङीष्।) शाकविशेषः। पलाति इति भाषा। अस्या गुणाः। कफवायुनाशित्वम्। इति राजवल्लभः॥

ओषधि, स्त्री, (ओषो धीयतेऽत्र। ओष + धा + कि।) फलपाकान्तवृक्षादिः। कदली धान्यमित्यादि। इत्यमरः॥ (यदाह मनुः। १। ४६।
"उद्भिज्जाः स्थावराः सर्व्वे बीजकाण्डप्ररोहिणः।
ओषध्यः फलपाकान्ता बहुपुष्पफलोपगाः"॥
तथा, कुमारे १। १०। "भवन्ति यत्रौषधयो रजन्याम्"। तथा ७। १ "अथौषधीनामधिपस्य वृद्धौ"। "ओषधयः पशुप्यन्ति गवादीनां पयांसि च। इति चरके प्रथमस्थाने॥ ४ अध्याये॥
"ओषधीर्नामरूपाभ्यां जानते ह्यजपा वने।
अविपाश्चैव गोपाश्च ये चान्ये वनवासिनः॥
न नामज्ञानमात्रेण रूपज्ञानेन वा पुनः।
ओषधीनां परां प्राप्तिं कश्चिद्वेदितुमर्हति॥
योगविन्नामरूपज्ञस्तासां तत्त्वविदुच्यते।
किं पुनर्यो विजानीयादोषधीः सर्व्वथा भिषक्॥
योगमासान्तु यो विद्याद्देशकालोपपादितम्।
पुरुषं पुरुषं वीक्ष्य स विज्ञेयो भिषक्तमः"॥
इति चरके सूत्रस्थाने॥ १ अध्याये॥)

ओषधिप्रस्थ, पुं, (ओषधिबहुलं प्रस्थं यत्र। ओषधीनामाकरत्वात् हिमालयस्य तथात्वम्।) हिमालयस्य नगरम्। (यथा, कुमारे ६। ३३।
"तत्प्रयातौषधिप्रस्थं सिद्धये हिमवत्पुरम्"।
तत्रैव ६। ३६। "आसेदुरोषधिप्रस्थम्" इति।)
तथा,— कालिकापुराणे ४२ अध्याये।
"एतस्मिन्नन्तरे शम्भुः शिप्रं त्यक्त्वा तदा सरः।
गङ्गावतारमगमद्धिमवत्प्रस्थमुत्तमम्॥
यत्र गङ्गा निपतिता पुरा ब्रह्मपुरात् स्रुता।
ओषधिप्रस्थनगरस्यादूरे सानुसत्तमे॥
तत्र गत्वा समात्मानमव्ययं परमात्मनम्।
एकाग्रं चिन्तयामास भगवान् वृषभध्वजः"॥

ओषधी, स्त्री, (ओषधि + ङीष।) ओषधिः। इति भरतः॥ (फलपाकान्तवृक्षः। स च कदलीधान्यादिः यथाह मनुः। १। ४६।
"उद्भिज्जाः स्थावराः सर्व्वे बीजकाण्डप्ररोहिणः।
ओषध्यः फलपाकान्ता बहुपुष्पफलोपगाः"॥
ओषधिशब्देऽस्या विवृतिर्ज्ञेया॥)

ओषधीपति, पुं, (ओषधीनां पतिः।) चन्द्रः। इति हेमचन्द्रः॥ (कर्पूरः। चन्द्रसंज्ञत्वादस्य तथात्वम्॥)

ओषधीशः, पुं, (ओषधीनामीशः) चन्द्रः। कर्पूरम्। इत्यमरः॥ (यथा, हरिवंशे ४६। ८।
"ओषधीशः क्रियायोनिरम्भोयोनिरनुग्रहाभाक्"॥)

ओष्ठः, पुं, (उष्यते दह्यते उष्णाद्यनेनेति। उष दाहे + "उषिकुषीति"। २। ४। थन्॥) दन्ताच्छादकावयवः। उपर ठोंट इति भाषा। तत्पर्य्यायः। रदनच्छदः २ दशनवासः ३। इत्यमरः॥ दन्तवासः ४ दन्तवस्त्रम् ५ रदच्छदः ६ इति राजनिर्घण्टः॥ तस्य द्विवचने ओष्ठौ ओष्ठाधराविति यावत्॥ (यथा, ऋग्वेदे। २। ३९। ६।
"ओष्ठाविव मध्वास्ने वदन्ता स्तनाविव पिप्यतं जीवसे नः"। तथा मनुः। ८। २८२।
"अवनिष्ठीवतो दर्पाद्द्वावोष्ठौ छेदयेन्नृपः"॥
तथा, कुमारे ३। ६७।
"उमामुखे बिम्बफलाधरोष्ठे
व्यापारयामास विलोचनानि"॥)

ओष्ठपुष्पः, पुं, (ओष्ठ इव पुष्पं यस्य।) बन्धूकपुष्पवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

ओष्ठरोगः, पुं, (ओष्ठस्य रोगः।) आस्यरोगान्तर्गतोष्ठभवव्याधिः। स च वातपित्तकफसन्निपातरक्तमांसमेदोऽभिघातजत्वेनाष्टविधः। तेषां यथाक्रमं लक्षणानि यथा,—
"कर्कशौ परुषौ स्तब्धौ संप्राप्तानिलवेदनौ।
दाल्येते परिपाट्येते ओष्ठौ मारुतकोपतः॥
चीयेते पिडकाभिश्च सरुजाभिः समन्ततः।
सदाहपाकपिडकौ पीताभासौ च पित्ततः॥
सवर्णाभिस्तु चीयेते पिडकाभिरवेदनौ।
भवतस्तु कफादोष्ठौ पिच्छिलौ शीतलौ गुरू॥
सकृत् कृष्णौ सकृत् पीतौ सकृत् श्वेतौ तथैव च।
सन्निपातेन विज्ञेयावनेकपिडकाचितौ॥
खर्ज्जूरफलवर्णाभिः पिडकाभिर्निपीडितौ।
रक्तोपसृष्टौ रुधिरं स्रवतः शोणितप्रभौ॥
गुरू स्थूलौ मांसदुष्टौ मांसपिण्डवदुन्नतौ।
जन्तवश्चात्र मूर्च्छन्ति नरस्योभयतो मुखात्॥
सर्पिर्मण्डप्रतीकाशौ मेदसा कण्डुरौ गुरू।
स्वच्छं स्फटिकसङ्काशमास्रावं स्रवतो भृशम्॥
तयोर्व्रणो न संरोहेन्मृदुत्वञ्च न गच्छति।
ओष्ठौ पर्य्यवदीर्य्येते पाट्येते चाभिघाततः"॥
इति निदानम्॥
("ओष्ठौ च स्फुटितौ यस्य वातिवाहेन वातिकात्
तस्य सर्पिर्म्रक्षणञ्च ओष्ठदारणवारणम्॥
सदाहश्च भवेत्सौम्यं पैत्तिकं तं विनिर्द्दिशेत्।
मधुना नवनीतेन ओष्ठयोर्म्रक्षणं मतम्।
लेपनञ्चौष्ठरोगेषु शर्करासहितं दधि।
सरक्तमोष्ठरोगञ्च दृष्ट्वा रक्तावसेचनम्॥
धवार्ज्जुनकदम्बानां प्रलेपः स्यात् सुखावहः"॥
इति हारीते चिकित्सिते। २५ अध्याये॥
चिकित्सा यथा॥
"तत्र खण्डौष्ठ इत्युक्तो वातेनोष्ठो द्विधा कृतः॥
ओष्ठकोपे तु पवनात् रूक्षावोष्ठौ महारुजौ।
दाल्येते परिपाट्येते परुषासितकर्कशौ॥
पित्तात्तीक्ष्णासहौ पीतौ सर्षपाकृतिभिश्चितौ।
पिटिकाभिर्बहुक्लेदावाशुपाकौ कफात्पुनः॥
शीतासहौ गुरू शूनौ सवर्णपिटिकाचितौ।
सन्निपातादनेकाभौ दुर्गन्धास्रावपिच्छलौ॥
अकस्मात् म्लानसंशूनरुजौ विषमपाकिनौ।
रक्तोपसृष्टौ रुधिरं स्रवतः शोणितप्रभौ॥
खर्ज्जूरसदृशञ्चात्र क्षीणे रक्तेऽर्व्वुदं भवेत्।
मांसपिण्डोपमौ मांसात्स्यातां मूर्च्छत्कृमीक्रमात्॥
तैलाभश्वयथुक्लेदौ सकण्डू मेदसा मृदू।
क्षतजाववदीर्य्येते पाट्येते चासकृत्पुनः॥
ग्रथितौ च पुनः स्यातां कण्डूलौ दशनच्छदौ।
जलवद्बुद्बुदवातकफादोष्ठे जलार्व्वुदम्"॥
इति वाभटे उत्तरस्थाने। २१ अध्याये॥
"खण्डोष्ठस्य विलिख्यान्तौ स्यूत्वा व्रणवदाचरेत्।
यष्टी-ज्योतिष्मती-रोध्र-श्रावणी-सारिवोत्पलैः॥
पटोल्या काकमाच्या च तैलमभ्यञ्जनं पचेत्।
नस्यञ्च तैलं वातघ्नमधरस्कन्धसाधितम्॥
महास्नेहेन वातोष्ठे सिद्धे नाक्तः पिचुर्हितः।
देवधूपमधूच्छिष्टगुग्गुल्वमरदारुभिः॥
यष्ट्याह्वचूर्णयुक्तेन तेनैव प्रतिसारणम्।
नाड्योष्ठं स्वेदयेद्दुग्धसिद्धैरेरण्डपल्लवैः॥
खण्डोष्ठविहितं नस्यं तस्य मूर्द्धि च तर्पणम्।
पित्ताभिघातजावोष्ठौ जलौकोभिरुपाचरेत्॥
रोध्रसर्ज्जरसक्षौद्रमधुकैः प्रतिसारणम्।
गुडूची यष्टिपत्तङ्गसिद्धमभ्यञ्जने घृतम्॥
पित्तविद्रधिवच्चात्र क्रियाशोणितजेऽपि च।
इदमेव भवेत्साध्यं कर्म्मौष्ठे तु कफोत्तरे॥
पाठाक्षारमधुव्योषैर्हृतास्रे प्रतिसारणम्।
धूमनावनगण्डूषाः प्रयोज्याश्च कफच्छिदः॥
स्विन्नं भिन्नं विशुद्धास्रं दहेन्मेदोजमग्निना।
प्रियङ्गुरोध्रत्रिफलामाक्षिकैः प्रतिसारयेत्॥
सक्षौद्राघर्षणम् तीक्ष्णा भिन्नशुद्ध जलार्व्वुदे।
अवगाढेऽतिवृद्धे वा क्षारोऽग्निर्वा प्रतिक्रिया"॥
इति च वाभटे उत्तरस्थाने॥ २२ अध्याये॥
चिकित्सादिविवृतिस्तुमुखरोगशब्दे द्रष्टव्या॥)

ओष्ठी, स्त्री, (ओष्ठ इवाचरति पक्वावस्थायाम्। ओष्ठ + क्विप्। ततोऽच + ङीप् च।) विम्बफलम्। इति रत्नमाला॥ तेलाकुचा इति भाषा॥

ओष्ठोपमफला, स्त्री, (ओष्ठोपमानि ओष्ठसदृशानि फलानि यस्याः।) विम्बिका। इति जटाधरः॥ (तेलाकुचा इति भाषा॥)

औ

औ, औकारः। स तु चतुर्द्दशस्वरवर्णः। अस्योच्चारणस्थानं ओष्ठः कण्ठश्च। ("ओदौतोः कण्ठौष्ठम्"। इत्युक्तेः। तथा च शिक्षायाम्।
"एऐ तु कण्ठ-तालव्यावोऔ कण्ठौष्ठजौ स्मृतौ"।)
स दीर्घः प्लुतश्च भवति न ह्रस्वः॥ (प्रत्येकमुदात्तानुदात्तस्वरितभेदात् त्रिविधोऽपि पुनरनुनासिकाननुनासिकभेदात् षड्विध एतेन द्वादशविध एव।)
"रक्तविद्युल्लताकारं औकारं कुण्डली स्वयम्।
अत्र ब्रह्मादयः सर्व्वे तिष्ठन्ति सततं प्रिये॥
पञ्चप्राणमयं वर्णं सदाशिवमयं सदा।
सदा ईश्वरसंयुक्तं चतुर्व्वर्गप्रदायकम्"॥
इति कामधेनुतन्त्रम्॥ (वङ्गभाषायां) तस्य लेखनप्रकारो यथा,—
"ओकारमध्यदक्षे तु गता तूर्द्धगतायता।
किञ्चित् सा वामतो वक्रा तासु ब्रह्मेशविष्णवः॥
शक्तिमध्यगता रेखा ध्यानमस्य प्रचक्ष्यते"।
इति वर्णोद्धारतन्त्रम्॥ * ॥ अस्य नामानि यथा,
"औकारः शक्तिको नादस्तैजसो वामजङ्घकः।
सनुरुद्धग्रहेशश्च शङ्खकर्णः सदाशिवः॥
अधोदन्तश्च कण्ठौष्ठौ सङ्कर्षणः सरस्वती।
आज्ञा चोर्द्धमुखी शान्तो व्यापिनी प्रकृतः पयः॥
अनन्ता ज्वालिनी व्योमा चतुर्द्दशी रतिप्रियः।
नेत्रमात्मकर्षिणी च ज्वालामालिनिका भृगुः"॥
इति तन्त्रशास्त्रम्॥ घोषदशनः। सत्यान्तः। इति वीजवर्णाभिधानम्॥ (मातृकान्यासेऽधोदन्तपङ्क्तौ न्यस्यतया तच्छब्देनाप्यभिधानम्। मातृकान्यासमन्त्रो यथा,—
ओं नम ऊर्द्धदन्तपङ्क्तौ औं नमोऽधोदन्तपङ्क्तौ"॥
अनुबन्धविशेषः। यदुक्तं कविकल्पद्रुमे। "ओनिष्कान्त औरनिट्"। तेन टुश्वि रौ प्रेक्षणे इत्यस्य लृटि कृते क्ष्यति इति स्यात्॥)

औ, व्य, आह्वानम्। सम्बोधनम्। इति मेदिनी॥ विरोधः। निर्णयः। इति शब्दरत्नावली॥ (गणभेदः। स च चादिः। इति पाणिनिः। १। ४। ५७॥)

औँ, व्य, शूद्राणां प्रणवः। यथा,—
"चतुर्द्दशस्वरो योऽसौ सेतुरौकारसंज्ञितः।
स चानुस्वारनादाभ्यां शूद्राणां सेतुरुच्यते"॥
इति तन्त्रसारधृतकालिकापुराणम्॥

औः, पु, अनन्तः। इत्येकाक्षरकोषः॥ निस्वनः। इति मेदिनी॥

औः, स्त्री, विश्वम्भरा। इति मेदिनी॥

औक्षकं, क्ली, उक्ष्णां समूहः। ("गोत्रोक्षोष्ट्रोरभ्रेति"। ४। २। ३९॥ वुञ्।) वृषसमूहः। इत्यमरः॥ एंडे गरुर पाल इति भाषा॥

औख्यं, त्रि, (उखायां निष्पन्नं, उखा + यत् + स्वार्थे + ष्यञ्।) स्थालीपक्वान्नादि॥ उखायां निष्पन्नम् इत्यर्थे ण्यप्रत्ययः॥

औचिती, स्त्री, (उचितस्य भावः। ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् + ङीष्। "हलस्तद्धितस्य"। ६। ४। १५०। इति यलोपः॥) औचित्यम्। इति लिङ्गादिसंग्रहे अमरः॥
("सामर्थ्यमौचिती देशः कालो व्यक्तिः स्वरादयः"। इति साहित्यदर्पणम्॥)

औचित्यं क्ली, (उचित + ष्यञ्।) उचितस्य भावः। उपयुक्तता। योग्यत्वम्। इत्यमरः॥
(यथा साहित्यदर्पणे ३य परिच्छेदे।
"एता अपि यथौचित्यादुत्तमाधममध्यमाः"॥)

औड़वः, पुं, (औड़वी संख्या विद्यते यस्य स औड़वः। यद्वा ओड़व एव + स्वार्थे अण्।) ओड़वस्वरः। स च रागस्य जातिविशेषः। पञ्चस्वरमिश्रित-

रागरागिण्य इति यावत् । यथा,—

"औड़वः पञ्चभिः प्रोक्तः स्वरैः षड्भिस्तु षाड़वः ।
सम्पूर्णा सप्तभिः प्रोक्ता रागजातिस्त्रिधा मता" ॥

इति सङ्गीतरत्नाकरः ॥ अपि च । सम्पूर्णस्वराः ष ऋ ग म प ध नि ॥ षाड़वस्वराः निषादोज्झिताः ष ऋ ग म प ध ॥ ओड़वस्वराः ऋ-प-वर्जिताः ष ग म ध नि ॥ सम्पूर्णरागाः सप्तभिः स्वरैर्यथा । नटवसन्तादयः । षाड़वरागाः षड्भिः स्वरैर्यथा । सैरिन्ध्रीप्रभृतयः । ओडवरागाः पञ्चभिः स्वरैर्यथा मल्लारादयः । इति सङ्गीतदामोदरः ॥ (तथा च सङ्गीतरत्नाकरे स्वराध्याये जातिप्रकरणे । ५३—५४ ॥

"वान्ति यान्त्युड़वोऽस्मेति व्योमोक्तमुडवं बुधैः ।
पञ्चमं तच्च भूतेषु पञ्चसंख्या तदुद्भवा ॥
ओड़वी साक्ति येषाञ्च स्वरास्ते त्वोड़वा मताः ।
ते संजाता यत्र गीते तदौड़वितमुच्यते ॥
तत्सम्बन्धादौड़वञ्च पञ्चस्वरमिदं विदुः" ।
"क्रमादल्पाल्पतरते षाडवौडवकारिणोः" ॥)

औडुम्बरं, क्ली, कुष्ठरोगविशेषः । इति मेदिनी ॥ तस्य लक्षणम् ।

"रुग्दाहरागकण्डूभिः परीतं रोमपिञ्जरम् ।
उडुम्बरफलाभास कुष्ठमौडुम्बरं वदेत्" ॥

इति निदानम् ॥ ताम्रम् । इति जटाधरः ॥ ताम्रपात्रादौ त्रि ॥ (उडुम्बरस्य विकारः । उडुम्बर + अण् । उडुम्बरपात्रम् । यज्ञाङ्गदण्डादिविकारः । यथाह देवलः ।

"गृहीत्वौडुम्बरं पात्रं वारिपूर्णमुदङ्मुखः" ।)

औडुम्बरः, पुं, चतुर्द्दशयमान्तर्गतयमविशेषः । इति मेदिनी ॥ मुनिविशेषः । यथा,—

"वैखानसा वालिखिल्यौडुम्बराः फेनपा वने ।
न्यासे कुटीचकः पूर्व्वं बह्वोदो हंसनिष्क्रियौ" ॥

इति श्रीभागवते ३ । १२ । ४३ । "औडुम्बराः प्रातरुत्थाय यां दिशं प्रथमं पश्यन्ति तत आहृतैः फलादिभिर्जीवन्तः" । इति तट्टीकायां स्वामी ॥

औत्कर्ष्यं, क्ली, (उत्कर्षस्य भावः । उत्कर्ष + ष्यञ् ।) उत्कर्षता ॥

औत्तानपादिः, पु, (उत्तानपादस्यापत्यम् पुमान् । उत्तानपाद + इञ् ।) ध्रुवः । इत्यमरः ॥ स तु उत्तानपादराजपुत्त्रः । स्वायम्भुवमनुपौत्त्रः । (यथा भागवते । ४ । १० । ३० ।

"औत्तानपादे भगवांस्तव शार्ङ्गधन्वा
देवः क्षिणोत्ववनतार्त्तिहरो विपक्षान् ॥

उत्तानपादात् सुरुच्यां जात उत्तमः । इति महाभारतम् ॥) ग्रहाणामुपरिस्थितनिश्चलतारा च ॥

औत्सर्गिकः, त्रि, (सामान्यविधिरुत्सर्गस्तस्य भावः । उत्सर्ग + ठञ् ।) सामान्यत्वम् । इति स्मार्त्ताः ॥

औत्सुक्यं, क्ली, (उत्सुकस्य भावः । उत्सुक + ष्यञ् ।) उत्कण्ठा । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रत्नावली ।

"औत्सुक्येन कृतत्वरा सहभुवा व्यावर्त्तमाना ह्रिया" ॥ "रथचरणसमाह्वस्तावदौत्सुक्यनुन्ना" । इति माघे ११ । २६ । तथा मेघदूते पूर्व्वमेघे ॥५॥ "इत्यौत्सुक्यादपरिगणयन् गुह्यकस्तं ययाचे" । व्यभिचारिभावभेदः ।

यथा साहित्यदर्पणे ३ । १३७ । "औत्सुक्योन्मादशङ्काः स्मृतिमतिसहिता व्याधिसन्त्रासलज्जाः" ॥ तल्लक्षणं तत्रैव ३ । १५६ ।

"इष्टानवाप्तेरौत्सुक्यं कालक्षेपासहिष्णुता ।
चित्ततापत्वरा-स्वेद-दीर्घनिश्वसितादिकृत्" ॥

उदाहरणं यथा तत्रैव ।

"यः कौमारहरः स एव हि वरस्ता एव चैत्रक्षपास्ते चोन्मीलितमालतीसुरभयः प्रौढाः कदम्बानिलाः । सा चैवास्मि तथापि तत्र सुरतव्यापारलीलाविधौ रेवारोधसि वेतसीतरुतले चेतः समुत्कण्ठते" ॥

इच्छा । यथा, तत्त्वकौमुद्याम् ।

"औत्सुक्यमिच्छा सा च इष्यमाणप्राप्तौ निवर्त्तते इष्यमाणञ्च स्वार्थं इष्टलक्षणत्वात् फलस्य" ॥)

औदनिकः, त्रि, (ओदन शिल्पमस्य । ओदन + ठञ् ।) सूपकारः । इत्यमरः ॥

औदरिकः, त्रि, (उदरे प्रसितः । उदर + ठक् ।) विजिगीषाविवर्ज्जितः । उदरमात्रपूरकः । पेटुक इति भाषा । तत्पर्य्यायः । आद्यून २ । इत्यमरः ॥ (यथा किराते । ११ । ५ श्लोकस्य टीकायां मल्लिनाथः । "अतएवाद्यून औदरिकः । आद्यूनः स्यादौदरिके विजिगीषाविवर्ज्जिते । इत्यमरः" ॥) "विजिगीषाव्यवहारः कस्मिंश्चित् प्रकर्षो वा ख्यातिः स्यात् तेन विहीनो यः केवलमुदराधीनः" । इति भरतः ॥ "स्वोदरपूरणार्थभिक्षानिमित्तकनिन्दाव्यापारेच्छा विजिगीषा तया रहितः" । इति रमानाथः ॥

औदश्वितं, क्ली, (उदश्वित् + "उदश्वितोऽन्यतरस्याम्" । ४ । २ । १९ । इति पक्षे अण् ।) अर्द्धजलतक्रघोलं । इति हेमचन्द्रः ॥ (उदश्वित्शब्दोऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः ॥)

औदश्वित्कं, क्ली, (उदश्विति संस्कृतम् । "उदश्वितोऽन्यतरस्याम् ४ । २ । १९ इति ठक् । "इसुसुक्तान्तात् कः" । ७ । ३ । ५१ । इति ठस्य कः ।) अर्द्धजलमिश्रितघोलम् । इति हेमचन्द्रः ॥

औदार्य्यं, क्ली, (उदारस्य भावः । उदार + ष्यञ् ।) उदारता । इति हेमचन्द्रः ॥ (वाग्गुणभेदः । यथा किराते १ । ३ ॥ "स सौष्ठवौदार्य्यविशेषशालिनीम्" इति "औदार्य्यं अर्थसम्पत्तिः" इति मल्लिनाथः ॥ सात्त्विको नायकगुणभेदः । यथा साहित्यदर्पणे ३ । ५८ ।

"शोभा विलासो माधुर्य्यं गाम्भीर्य्यं धैर्य्यतेजसी ।
ललितौदार्य्यमित्यष्टौ सत्त्वजाः पौरुषा गुणाः" ॥

तल्लक्षणं यथा तत्रैव ३ । ६३ ।

"दानं सप्रियभाषणमौदार्य्यं शत्रुमित्रयोः समता" ॥

नायिकालङ्कारभेदः । यथा, तत्रैव ३ । ८४ ।

"यौवने सत्त्वजास्तासामष्टाविंशतिसंख्यकाः ।
अलङ्कारास्तत्र भावहावहेलास्त्रयोऽङ्गजाः" ॥
शोभा कान्तिश्च दीप्तिश्च माधुर्य्यञ्च प्रगल्भता ।
औदार्य्यं धैर्य्यमित्येते सप्तैव स्युरयत्नजाः" ॥

तल्लक्षणं यथा तत्रैव ३ । १०३ । "औदार्य्यं विनयः सदा" ॥ अस्य उदाहरणं यथा तत्रैव ।

"न ब्रूते परुषां गिरं वितनुते न भ्रूयुगं भङ्गुरं नोत्तंसं क्षिपति क्षितौ श्रवणतः सा मे स्फुटेऽप्यागसि । कान्ता गर्भगृहे गवाक्षविवरव्यापारिताक्ष्या बहिः सख्या वक्त्रमभिप्रयच्छति परं पर्य्यश्रुणी लोचने" ॥

मनसो वृत्तिभेदः । यथा पञ्चदश्याम् । १५ । ३ ।

"शान्ता घोरास्तथा मूढा मनसो वृत्तयस्त्रिधा ।
वैराग्यं क्षान्तिरौदार्य्यमित्याद्या घोरवृत्तयः" ॥)

औदास्यं, क्ली, (उदास + ष्यञ् ।) उदासस्य भावः । वैराग्यम् । अनुरागादिशून्यता । यथा ।

"औदास्यसविदवलम्बितशून्यमुद्रा-
मस्मिन् दृशौ पतिततामवलोक्य सैन्याः" ।

इत्यादि नैषधम् ॥ "त्वां गोविन्दसखे त्वमेव शमपि कृत्वा किमौदास्यम्" । इति पद्यावली ॥

औद्दालकं, क्ली, (उद्दालेन कीटेन सञ्चितम् । उद्दाल + अण् + संज्ञायां कन् ।) वल्मीकस्थकपिलकीटनिर्म्मितमधु ।

तस्य गुणाः । कषायत्वम् । उष्णत्वम् । कटुत्वम् । कुष्ठविषरोगनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ (अथौद्दालकस्य लक्षणं गुणाश्च यथा ।

"प्रायो वल्मीकमध्यस्थाः कपिलाः स्वल्पकीटकाः ।
कुर्व्वन्ति कपिलं स्वल्पं तत् स्यादौद्दालकं मधु ॥
औद्दालकं रुचिकरं स्वर्य्यं कुष्ठविषापहम् ।
कषायमुष्णमम्लञ्च कटुपाकञ्च पित्तकृत्" ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे द्वितीये भागे ॥ तीर्थविशेषः । यदुक्तं महाभारते ३ । ८४ । १५१ ।

"औद्दालकं महाराज तीर्थं मुनिनिषेवितम् ।
तत्राभिषेकं कृत्वा वै सर्व्वपापैः प्रमुच्यते" ॥

औद्धत्यं, क्ली, (उद्धत + ष्यञ् ।) उद्धतस्य भावः । यथा "असूयान्यगुणर्द्धीनामौद्धत्यादसहिष्णुता । दोषोद्घोषभ्रूविभेदावज्ञाक्रोधेङ्गितादिकृत्" । इति साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदे ॥

औद्भिज्जं, क्ली, (उद्भिद् + जन + ड + स्वार्थे अण् ।) पांशुलवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

औद्भिदं, क्ली, (उद्भिद + स्वार्थेऽण् ।) साम्भरिलवणम् । अस्य गुणाः । (यथा सुश्रुते । सूत्रस्थाने ४६ अः ॥

"लघु नात्युष्णमुत्क्लेदि सुपाकं वातानुलोमनम् ।
सतिक्तं कटुसक्षारं विद्याल्लवणमौद्भिदम्" ॥)

तीक्ष्णत्वम् । उत्क्लेदकारित्वम् । क्षारयुक्तत्वम् । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कोष्ठबद्धतानाशकत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ (अस्य पर्य्यायो गुणाश्च यथा ।

"औद्भिदं पांशुलवणं यज्जातं भूमितः स्वयं ।
क्षारं गुरु कटु स्निग्धं शीतलं वातनाशनम्" ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे । १ भागे ॥

"सतिक्तकटुकक्षारं तीक्ष्णमुत्क्लेदि चौद्भिदम्" ।

इति वाभटे सूत्रस्थाने । ६ अः ॥) उद्भिदो जातं जलम् । तस्य गुणाः । मधुरत्वम् । पित्तशमनत्वम् । अविदाहित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

("औद्भिदं पित्तशमनं मधुरं न विदाहि च" ॥ इति वैद्यकचक्रपाणिकृतद्रव्यगुणे पानीयवर्गे ॥

अस्य व्याख्यायां शिवदासेनोक्तं यथा ।
"औद्भिदं निम्नप्रदेशादूर्द्ध्वमुत्तिष्ठज्जलम्" ॥
उद्भिदो जातं इत्यादि । यथा ॥
"तत् त्रिविधं ज्ञेयं जाङ्गलौद्भिदपार्थिवम्" ।
"भौममौषधमुद्दिष्टमौद्भिदन्तु चतुर्व्विधम् ।
वनस्पतिर्व्वीरुधश्च वानस्पत्यस्तथौषधिः" ॥
"मूलत्वक्सारनिर्य्यासनाडस्वरसपल्लवाः ।
क्षाराः क्षीरं फलं पुष्पं भस्मतैलानि कण्टकाः ॥
पत्राणि शुङ्गाः कन्दाश्च प्ररोहश्चौद्भिदो गणः" ।
इति चरके सूत्रस्थाने । १ अः ॥)

औद्वाहिकं, क्ली, (उद्वाहसमये लब्धम् । उद्वाह + ठञ् ।) भार्य्याप्राप्तिकाले लब्धं भार्य्याधनम् । इति दायभागः ॥ तत् भ्रातृभिरविभाज्यम् । यथा ।
"पितृद्रव्याविनाशेन यदन्यत् स्वयमर्ज्जयेत् ।
मैत्रमौद्वाहिकञ्चैव दायादानां न तद्भवेत्" ॥
इति याज्ञवल्क्यः ॥ (यथा च मनुः । ९ । २०६ ।
"विद्याधनन्तु यद्यस्य तत्तस्यैव धनं भवेत् ।
मैत्रमौद्वाहिकञ्चैव माधुपर्किकमेव च" ॥)

औपगवः, पुं, उपगोरपत्यम् । इति भरतः ॥ उप समीपे गौर्यस्य इति उपगुर्गोपः । लक्षणया तत्पुरोहिते उपगुशब्दः । यथा हारीतः ।
"यं वर्णं याजयेद्यस्तु स तद्वर्णत्वमाप्नुयात् ।
सद्योवर्णेन वर्णैश्चैवमेवाब्रवाद्भृगुः" ॥*॥ तथाच लक्षणया ब्राह्मण उपगुपदवाच्यः । तस्यापत्यमौपगवः । इति श्रीभागवतटीकायां स्वामी । (उपगोरिदमिति व्युत्पत्त्या उपगुसम्बन्धिनि, त्रि । उपगु + "तस्येदम्" । ४ । ३ । १२० । इत्यण् ।)

औपगवकं, क्ली, (औपगवानां समूहः । "गोत्रोक्षो-ष्ट्रेति" । ४ । २ । ३९ । वुञ् ।) औपगवसमूहः । इत्यमरः ॥

औपग्रस्तिकः, पु, (उपग्रस्तं ग्रासकालं भूतः । उपग्रस्त + "तमधीष्टो भृतो भूतो भावी" । ५ । १ । इति ठञ् ।) राहुग्रस्तश्चन्द्रः सूर्य्यश्च । इति शब्दरत्नावली ॥

औपनिधिकं, क्ली, (उपनिधि + स्वार्थे ठञ् ।) उपनिधिः । प्रीत्या भोगार्थमर्पितद्रव्यम् । इति स्मृतिः ॥

औपम्यं, क्ली, (उपमैव । चतुर्वर्णादित्वात् स्वार्थे ष्यञ् ।) सादृश्यम् । तत्पर्य्यायः । अनुकारः २ अनुहारः ३ साम्यम् ४ तुला ५ उपमा ६ कक्षा ७ उपमानम् ८ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, हितोपदेशे १ । ७३ ॥
"प्राणा यथात्मनोऽभीष्टा भूतानामपि ते तथा ।
आत्मौपम्येन भूतानां दयां कुर्व्वन्ति साधवः" ॥
"औपम्यं नाम यदन्येनान्यस्य सादृश्यमधिकृत्य प्रकाशनम् । यथा दण्डेन दण्डकस्य धनुषा धनुर्व्वातस्येष्वासेनारोग्यदस्येति" । इति विमानस्थाने । ८ अध्याये ॥ चरकेणोक्तम् ॥)

औपयिकः, त्रि, (उपायेन सञ्जातः । उपाय + ठक् + ह्रस्वश्च ।) न्याय्यः । उपयुक्तः । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते विदुरागमनपर्व्वणि १ । २०५ । १२ ।
"एतत्तत्त्व महाराज तेषु पक्षेषु चैव ह ।
ह्यस्मौपयिकं मन्ये भीष्मेण सह भारत" ॥
तथा रामायणे २ । ५४ । ३९ ।
"वासमौपयिकं मन्ये तव राम महाबल" ।
स्त्रियां तु ङीप् । यथा महाभारते वैवाहिकपर्व्वणि १ । १९४ । ११ ।
"न वैश्यशूद्रौपयिकीः कथास्ता
न च द्विजानां कथयन्ति वीराः" ॥
स्वार्थे विनयादिभ्यष्ठक्प्रत्यये कृते उपाय एव औपयिकम् । यथा भारविः, ३५ ।
"शिवमौपयिकं गरीयसीम्" इति ॥

औपरोधिकः, पुं, (उपरोधः प्रयोजनमस्य । उपरोध + ठक् ।) पीलुदण्डः । तत्पर्य्यायः । पैलवः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ उपरोधसम्बन्धिनि त्रि ॥

औपवस्त्रं, क्ली, (उपवस्त्र + प्रज्ञाद्यण् ।) उपवासः । इति हेमचन्द्रः ॥

औपसर्गिकः, पु, (उपसर्ग + ठक् ।) सन्निपातरोगविशेषः । तस्य लक्षणम् । यथा,—
"कफोऽनुलोमवातेन यदि पित्तानुगो भवेत् ।
स्वेदप्रलापादिभिश्चैवस्तदा भवति मानवः ॥
प्रतिलोमः पुनस्तेन स्वास्थ्यमायाति तत्क्षणात् ।
औपसर्गिक एवान्यः सन्निपात उदाहृतः" ॥
इति वैद्यकम् ॥ उपसर्गसम्बन्धिनि त्रि ॥
("तत्रौपसर्गिको यः पूर्व्वोत्पन्नं व्याधिं जघन्यकालजातो व्याधिरुपसृजति स तन्मूलएवोपद्रवसंज्ञः" । इति सुश्रुते सूत्रस्थाने । ३५ अध्याये ॥
"प्रसङ्गात् गात्रसंस्पर्शान्निश्वासात् सहभोजनात् ।
सहशय्यासनाच्चापि वस्त्रमाल्यानुलेपनात् ॥
कुष्ठं ज्वरश्च शोषश्च नेत्राभिष्यन्द एव च ।
औपसर्गिकरोगाश्च संक्रामन्ति नरान्नरम्" ॥
इति च सुश्रुते निदानस्थाने । ५ अध्याये ॥
माधवसंग्रहस्य व्याख्यायां कुष्ठाधिकारे यथा ।
"औपसर्गिकरोगा इति औपसर्गिकाः पापरोगादयो भूतोपसर्गजा संक्रामन्ति आविशन्ति" ॥)

औपस्थ्यं, क्ली, (उपस्थाद्भवम् । उपस्थ + ष्यञ् ।) उपस्थेन्द्रियसुखम् । इति श्रीभागवतम् ॥ (यथा, तत्रैव ७ । ६ । १३ ।
"औपस्थ्यजैह्व्यं बहु मन्यमानः
कथं विरज्येत दुरन्तमोहः" ॥)

औमीनं, त्रि, (उमाया भवनं क्षेत्रं वा । "विभाषा-तिलमाषोमेति" । ५ । २ । ४ । पक्षे खञ् ।) उम्यम् । उमाक्षेत्रम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ मसिनार क्षेत इति भाषा ॥

औरगं, क्ली, (उरगस्य इदम् । उरग + अण् ।) अश्लेषानक्षत्रम् । इति जटाधरः । सर्पसम्बन्धिनि त्रि ॥

औरभ्रः, पु, (उरभ्रस्य मेषस्य इदम् । उरभ्र + अण् ।) कम्बलः । तत्पर्य्यायः । उर्णायुः २ आविकः ३ रल्लकः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ (मेषमांसम् । यथा मनुः । ३ । २६८ ।
"द्वौ मासौ मत्स्यमांसेन त्रीन् मासान् हारिणेन तु ।
औरभ्रेणाथ चतुरः शाकुनेनाथ पञ्च वै" ॥
मेषदुग्धम् । यथा,—
"औरभ्रं मधुरं स्निग्धमुष्णं वातकफापहम् ।
न शस्तं रक्तपित्तानां वातिकानां हितं भवेत्" ॥
इति हारीते प्रथमस्थाने । ८ अध्याये ॥
धन्वन्तरिं प्रति प्रश्नकारकः ऋषिभेदः । यथा सुश्रुते सूत्रस्थाने १ । "अथ खलु भगवन्तममरवरमृषिगणपरिवृतमाश्रमस्थं काशिराजं दिवोदासं धन्वन्तरिमौपधेनववैतरणौरभ्रपौष्कलावतकरवीर्य्यगोपुररक्षितसुश्रुतप्रभृतय ऊचुः" ॥)

औरभ्रकं, क्ली, (उरभ्राणां समूहः । उरभ्र + "गोत्रोक्षोष्ट्रोरभ्रेति" । ४ । २ । ३९ । वुञ् ।) मेषसमूहः । इत्यमरः ॥ भेडार पाल इति भाषा ॥

औरसः, पु स्त्री, (उरसा निर्म्मितः । उरस् अण् ।) स्वजातपुत्रः । तत्पर्य्यायः । औरस्यः २ । इत्यमरः ॥ उरस्यः ३ । इति तट्टीका ॥ द्वादशविधपुत्रान्तर्गतश्रेष्ठपुत्रोऽयम् । स तु सवर्णायां भार्य्यायां स्वयं जनितः । यथा । "सवर्णायां संस्कृतायां स्वयमुत्पादितमौरसं विद्यात्" । इति बौधायनः ॥ (तथा मनुः । ९ । १६६ ।
"स्वे क्षेत्रे संस्कृतायान्तु स्वयमुत्पादयेद्धि यम् ।
तमौरसं विजानीयात् पुत्रं प्रथमकल्पितम्" ॥)
"औरसो धर्म्मपत्नीजः" इत्यादि याज्ञवल्क्यः ॥ २ । १३१ ॥

औरस्यः, पु स्त्री, (उरसो भवः । उरस् + यत् । ततः स्वार्थेऽण् ।) औरसपुत्रः । इत्यमरः ॥ (क्ली, उरसो वक्षस उत्पन्नम् । वक्षोभवम् । यथा शिक्षायाम् । १६ ।
"हकारं पञ्चमैर्युक्तमन्तःस्थाभिश्च संयुतम्" ।
औरस्यं तं विजानीयात् कण्ठ्यमाहुरसंयुतम्" ॥)

और्द्ध्वदेहिकं, त्रि, (ऊर्द्ध्वदेहाय भवम् । ऊर्द्ध्वदेह + ठञ् ।) मृतार्थं तदहर्दानम् । इत्यमरः ॥ यदह्नि मृतस्तदहःप्रभृति सपिण्डीकरणात् पूर्व्वं प्रेततृप्तिहेतुकं यत् पिण्डादिदानं तत् । इति भरतः ॥ (पुत्रदाराद्यवश्यभर्त्तव्यपीडनेन यत्पारलौकिकधर्म्मबुद्ध्या दानादि करोति तस्य दातुर्जीवतो मृतस्य च तद्दानं दुःखफलं भवति ।
यथा मनुः ११ । १० ।
"भृत्यानामुपरोधेन यत्करोत्यौर्द्ध्वदेहिकम् ।
तद्भवत्यसुखोदर्कं जीवतश्च मृतस्य च" ॥
तथा रामायणे २ । ७७ । ३ ।
"दासीर्दासांश्च यानानि वेश्मानि सुमहान्ति च ।
ब्राह्मणेभ्यो ददौ पुत्रो राज्ञस्तस्यौर्द्ध्वदेहिकम्" ॥
(और्द्ध्वदैहिकम् इत्यपि स्यात् ॥)

और्द्ध्वस्रोतसिकः, त्रि, (ऊर्द्ध्वस्रोतस् + ठञ् ।) शैवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (और्द्ध्वस्रोतसिकः । इत्यपि स्यात् ॥)

और्व्वं, क्ली, (उर्व्व्या भवम् । उर्व्वी + अण् ।) पांशुलवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

और्व्वः, पुं, (और्व्वात् भृगुवंशीयात् ऋषेर्जातः । और्व्व + अण् । और्व्वर्षिक्रोधजत्वात्तथात्वम् ।) वाडवानलः । इत्यमरः ॥ स तु भूगोलस्य दक्षिणसीमा । तत्र सर्व्वे नरकाः दैत्याश्च वसन्ति । इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥ स्वनामख्यातो भृगुवंशीयऋषिभेदः । तज्जन्मादिकथा, महाभारते चैत्ररथपर्व्वणि १७९ अध्याये । उक्ता । यथा,—

"ततो महीतलं तात क्षत्रियेण यदृच्छया ।
खनताधिगतं वित्तं केनचिद्भृगुवेश्मनि ॥
तद्वित्तं ददृशुः सर्व्वे समेताः क्षत्रियर्षभाः ।
अवमन्य ततः क्रोधाद्भृगूंस्ताञ्छरणागतान् ॥
निजघ्नुः परमेष्वासाः सर्व्वांस्तान्निशितैः शरैः ।
आगर्भादवकृन्तन्तश्चेरुः सर्व्वां वसुन्धराम् ॥
तत उच्छिद्यमानेषु भृगुष्वेवं भयात्तदा ।
भृगुपत्न्यो गिरिं दुर्गं हिमवन्तं प्रपेदिरे ॥
तासामन्यतमा गर्भं भयाद्दध्रे महौजसम् ।
ऊरुणैकेन वामोरुर्भर्त्तुः कुलविवृद्धये ॥
तद्गर्भमुपलभ्याशु ब्राह्मणी या भयार्दिता ।
गत्वैका कथयामास क्षत्रियाणामुपह्वरे ॥
ततस्ते क्षत्रिया जग्मुस्तं गर्भं हन्तुमुद्यताः ।
ददृशुर्ब्राह्मणीं तेऽथ दीप्यमानां स्वतेजसा" ॥
"अथ गर्भः स भित्त्वोरुं ब्राह्मण्या निर्जगाम ह ।
मुष्णन् दृष्टीः क्षत्रियाणां मध्याह्न इव भास्करः ॥
ततश्चक्षुर्विहीनास्ते गिरिदुर्गेषु बभ्रमुः" ॥

अयमौर्व्वस्तु पितृवधामर्षात् क्षत्रियवधे कृतप्रतिज्ञ उग्रे तपसि वर्त्तमानः पितृभिर्निवारितः । ततो वृथाप्रतिज्ञो नाहं भवितुमुत्सहे इति जानन्नपि अमोघत्वाच्च क्रोधवह्नेः पितॄनुक्तवान् । यथा तत्रैव १८१ अध्याये ।
"यश्चायं मन्युजो मेऽग्निर्लोकानादातुमिच्छति ।
दहेदेष च मामेव निगृहीतः स्वतेजसा ॥
भवतां च विजानामि सर्व्वलोकहितेप्सुताम् ।
तस्माद्विधध्वं यच्छ्रेयो लोकानां मम चेश्वराः ॥
पितर ऊचुः ।
य एष मन्युजस्तेऽग्निर्लोकानादातुमिच्छति ।
अप्सु तं मुञ्च भद्रन्ते लोका ह्यप्सु प्रतिष्ठिताः ॥
आपोमयाः सर्व्वरसाः सर्व्वमापोमयं जगत् ।
तस्मादप्सु विमुञ्चेमं क्रोधाग्निं द्विजसत्तम ॥
अयं तिष्ठतु ते विप्र यदिच्छसि महोदधौ ।
मन्युजोऽग्निर्दहन्नापो लोका ह्यापोमयाः स्मृताः ॥
एवं प्रतिज्ञा सत्येयं तवानघ भविष्यति ।
न चैवं समरा लोका गमिष्यन्ति पराभवम् ॥
वशिष्ठ उवाच ।
ततस्तं क्रोधजं तात और्व्वोऽग्निं वरुणालये ।
उत्ससर्ज्ज स चैवाप उपयुङ्क्ते महोदधौ ॥
महद्धयशिरो भूत्वा यत्तद्वेदविदो विदुः" ॥)

(उर्व्वस्यापत्यम् ।) पञ्चप्रवरान्तर्गतमुनिविशेषः । इति पुराणम् ॥

और्व्वशेयः, पुं, (उर्व्वश्याः अपत्यम् । उर्व्वशी + ढक् ।) अगस्त्यमुनिः । इति हेमचन्द्रः ॥ (अस्य जन्मकथा पुराणोक्ता यथा,
"तयोरादित्ययोः सत्रे दृष्ट्वाप्सरसमुर्व्वशीम् ।
रेतश्चस्कन्द तत् कुम्भे न्यपतद्वासतीवरे ॥
तेनैव तु मुहूर्त्तेन वीर्य्यवन्तौ तपस्विनौ ।
अगस्त्यश्च वशिष्ठश्च तत्रर्षी सम्बभूवतुः" ॥
उर्व्वशीगर्भजाताः पुरूरवसः सप्त पुत्राः । तत्कथा हरिवंशे २५ अध्याये द्रष्टव्या ॥)

औलूकं, क्ली, (उलूकानां समूहः । अण् ।) उलूकसमूहः । इति जटाधरः ॥ पेचार झाँक इति भाषा ॥

औलूक्यः, पुं, (उलूकस्य मुनेरपत्यं पुमान् । उलूक + गर्गादित्वात् यञ् ।) वैशेषिकः । वैशेषिकदर्शनवेत्ता । इति हेमचन्द्रः ॥ (अयं खलु कणादइत्याख्यया प्रसिद्धः ॥)

औशीरं, क्ली, (उश्यते । वश + ईरन् : प्रज्ञाद्यण् । ५ । ४ । ३८ । यद्वा उशीरस्येदं "तस्येदम्" । ४ । ३ । १२० । इत्यण् ।) शयनासनम् । इत्यमरः ॥ शयनं स्वापः शय्या वा आसनं पीठादि । शयनासनं समुदितमिति स्वामी । एषामिति सुभूतिः इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, महाभारते राजधर्म्मानुशासनपर्व्वणि १२ । ६० । ३१ ।
"छत्रं वेष्टनमौशीरमुपानद्व्यजनानि च ।
यातयामानि देयानि शूद्राय परिचारिणे" ।)
उशीरजम् । चामरम् । दण्डः । इति हेमचन्द्रः ॥

औशीरः, पुं, (उशीरस्यायम् । उशीर + अण् ।) चामरदण्डः । इत्यमरः ॥

औषणं, क्ली, (उषण + भावार्थे अण् ।) कटुरसः । उषणं मरीचं तस्य भावः ॥

औषध, क्ली, (ओषधिरिदम् । ओषधिरेव वा "ओषधेरजातौ" ५ । ४ । ३७ । इत्यण् ।) रोगनाशकद्रव्यम् । ओषधिभवं भवार्थे अण्प्रत्ययः । तत्पर्य्यायः । भेषजम् २ भैषज्यम् ३ अगदः ४ जायुः ५ । इत्यमरः ॥ जत्रम् ६ आयुर्योगः ७ गदारातिः ८ अमृतम् ९ आयुर्द्रव्यम् १० । इति वैद्यकम् ॥
("शोधनं शमनञ्चेति समासादौषधं द्विधा ।
शरीरजानां दोषाणां क्रमेण परमौषधम् ॥
वस्तिर्विरेको वमनं तथा तैलं घृतं मधु ।
धीधैर्य्यात्मादिविज्ञानं मनोदोषौषधम्परम्" ॥
इति वाभटे सूत्रस्थाने । १ अध्याये ॥
"धन्वसाधारणे देशे समे सन्मृत्तिके शुचौ ।
श्मशानचैत्यायतनश्वभ्रवल्मीकवर्ज्जिते ॥
मृदौ प्रदक्षिणजले कुशरोहिषसंस्तृते ।
अफालकृष्टेऽनाक्रान्ते पादपैर्बलवत्तरैः ॥
शस्यते भेषजं जातं युक्तं वर्णरसादिभिः ।
जन्त्वदग्धं दवादग्धमविदग्धञ्च वैकृतैः ॥
भूतैश्छायातपाम्वाद्यैर्यथाकालञ्च सेवितम् ।
अवगाढमहामूलमुदीचीं दिशमाश्रितम् ॥
अथ कल्याणचरितः श्राद्धः शुचिरुपोषितः ।
गृह्णीयादौषधं सत्त्वस्थितं काले च कल्पयेत् ॥
सक्षीरं तदसम्पत्तावनतिक्रान्तवत्सरम् ।
ऋते गुडघृतक्षौद्रधान्यकृष्णाविडङ्गतः" ॥
इति तत्रैव कल्पस्थाने । ६ अध्याये ॥
"यथाविषं यथाशस्त्रं यथाग्निरशनिर्यथा ।
तथौषधमविज्ञातं विज्ञातममृतं यथा ॥
औषधं ह्यनभिज्ञातं नामरूपगुणैस्त्रिभिः ।
विज्ञातमपि दुर्य्युक्तमनर्थायोपपद्यते ॥
योगादपि विषं तीक्ष्णमुत्तमं भेषजं भवेत् ।
भेषजं वापि दुर्य्युक्तं तीक्ष्णं सम्पद्यते विषम् ॥
तस्मान्न भिषजा युक्तं युक्तिबाह्येन भेषजम् ।
धीमता किञ्चिदादेयं जीवितारोग्यकाङ्क्षिणा ॥
कुर्य्यान्निपतितो मूर्द्ध्नि सशेषं वासवाशनिः ।
सशेषमातुरं कुर्य्यान्नत्वज्ञमतमौषधम् ॥
तदेव युक्तं भैषज्यं यदारोग्याय कल्पते ।
स एव भिषजां श्रेष्ठो रोगेभ्यो यः प्रमोचयेत्" ॥
इति चरके सूत्रस्थाने । १ अध्याये ॥

"करणं पुनर्भेषजम् । भेषजं नाम तद्यदुपकरणायोपकल्पते भिषजो धातुसाम्याभिनिर्वृत्तौ प्रयतमानस्य विशेषतश्चोपायान्तेभ्यः । तद्द्विविधं व्यपाश्रयभेदात् । दैवव्यपाश्रयं युक्तिव्यपाश्रयञ्च । तत्र दैवव्यपाश्रयं मन्त्रौषधमणिमङ्गलबल्युपहारहोमनियमप्रायश्चित्तोपवासस्वस्त्ययनप्रणिपातगमनादि । युक्तिव्यपाश्रयं संशोधनोपशमने चेष्टाश्च दृष्टफलाः एतच्चैव भेषजमङ्गभेदादपि द्विविधं । द्रव्यभूतमद्रव्यभूतञ्च । तत्र यदद्रव्यभूतं तदुपायाभिप्लुतम् । उपायो नाम भयदर्शन-विस्मापन-क्षोभण-हर्षण-भर्त्सन-वध-बन्ध-स्वप्न-संवाहनादिरमूर्त्तो भावः यथोक्ताः सिद्ध्युपायाश्च । यत्तु द्रव्यभूतं तद्वमनादिषु योगमुपैति ।

तस्यापीयं परीक्षा इदमेवं प्रकृत्या एवंगुणमेवं प्रभावमस्मिन् देशे जातमस्मिन्नृतौ एवं गृहीतमेवं निहितमेवमुपस्कृतमनया मात्रया युक्तमस्मिन् कृतौ एवंविधस्य पुरुषस्यैतावन्तं दोषमपकर्षयति उपशमयति वा अन्यदपि चैवंविधं भेषजमभूच्चानेनानेन वा विशेषेण युक्तमिति" । इति च तत्रैव विमानस्थाने ८ अध्याये ॥

पर्य्यायान्तरं चरकचिकित्सास्थाने । १ अः ।
"चिकित्सितं व्याधिहरं पथ्यं साधनमौषधम् ।
प्रायश्चित्तं प्रशमनं प्रकृतिस्थापनं हितम् ॥
विद्याद्भेषजनामानि भेषजं द्विविधञ्च तत् ।
स्वस्थस्योर्ज्जस्करं किञ्चित्किञ्चिदार्त्तस्य रोगनुत् ॥
अभेषजञ्च द्विविधं बाधनं सानुबाधनम्" ।
तथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ३७ अध्याये यथा,—
"श्वभ्रशर्कराश्मविषमवल्मीकश्मशानाघातनदेवतायतनसिकताभिरनुपहतामनूषरामभङ्गुरामदूरोदकां स्निग्धां प्ररोहवतीं मृद्वीं स्थिरां समां कृष्णां गौरीं लोहितां वा भूमिमौषधार्थं परीक्षेत तस्यां जातमपि कृमि-विष-शस्त्रातप-पवन-दहन-तोयसम्बाध-मार्गैरनुपहतमेकरसं पुष्टं पृथ्ववगाढमूलमुदीच्यां चौषधमाददीतेत्येष भूमिपरीक्षाविशेषः सामान्यः ॥

विशेषतस्तु । तत्राश्मवती स्थिरा गुर्व्वी श्यामा कृष्णा वा स्थूलवृक्षशस्यप्राया स्वगुणभूयिष्ठा ॥ स्निग्धा शीतला सोदका स्निग्धशस्यतृणकोमलवृक्षप्राया शुक्लाप्गुणभूयिष्ठा ॥ नानावर्णा लघ्वश्मवती प्रविरलाल्पपाण्डुवृक्षप्ररोहाग्निगुणभूयिष्ठा ॥ रूक्षा भस्मरासभवर्णा तनुवृक्षाल्पकोटरवृक्षप्रायाऽनिलगुणभूयिष्ठा ॥ मृद्वी समा श्वभ्रवत्यव्यक्तरसजला सर्व्वतोऽसारवृक्षा महापर्व्वतवृक्षप्राया श्यामा चाकाशगुणभूयिष्ठा ॥

तत्र केचिदाहुराचार्य्याः । प्रावृड्-वर्षा-शरद्-हेमन्त-वसन्त-ग्रीष्मेषु यथासंख्यं मूल-पत्र-त्वक्-क्षीर-सार-फलान्याददीतेति तत्तु न सम्यक् कस्मात् सौम्याग्नेयत्वाज्जगतः । सौम्यान्यौषधानि सौम्येष्वृतुषु आददीताग्नेयान्याग्नेयेष्वेवं अव्यापन्नगुणानि

भवन्ति ॥ सौम्यान्यौषधानि सौम्येषु ऋतुषु गृहीतानि सोमगुणभूयिष्ठायां भूमौ जातान्यतिमधुरस्निग्धशीतानि जायन्ते। एतेन शेषं व्याख्यातम् ॥

तत्र पृथिव्यम्बुगुणभूयिष्ठाया भूमौ जातानि विरेचनद्रव्याण्यादद्यात्तदाग्न्याकाशमारुतगुणभूयिष्ठायां वमनद्रव्याणि। उभयगुणभूयिष्ठायामुभयतो भागानि। आकाशगुणभूयिष्ठायां संशमनान्येवं बलवत्तराणि भवन्ति। सर्व्वाण्येव चाभिनवान्यन्यत्र मधु-घृत-गुड़-पिप्पली-विडङ्गेभ्यः। सर्व्वाण्येव सक्षीराणि वीर्य्यवन्ति तेषामसम्पत्तावनतिक्रान्तसंवत्सराण्याददीतेति'' ।)

नानारोगहरौषधादिर्यथा। रुद्र उवाच।
"एवं धन्वन्तरिर्विप्राः सुश्रुतादीनुवाच ह।
हरिः पुनर्हरायाह नानारोगान् रुगर्द्दनान्''॥

हरिरुवाच।

"सर्व्वज्वरेषु प्रथमं कार्य्यं शङ्कर! लङ्घनम्।
क्वथितोदकपानञ्च तथा निर्व्वातसेवनम्॥
अग्निस्वेदो ज्वरास्त्वेवं नाशमायान्ति हीश्वर!।
वातज्वरहरः क्वाथो गुडूच्या मुस्तकेन च॥
दुरालभयैव कृतं पित्तज्वरहरं शृणु।
शुण्ठीपर्पटमुस्तैश्च वालकोशीरचन्दनैः॥
साज्यः क्वाथः श्लेष्मजन्तु सशुण्ठिः सदुरालभः।
सवालकः सर्व्वज्वरं सशुण्ठिः सह पर्पटः॥
किरातिक्तकैर्वापि गुडूचीशुण्ठिनिक्तकैः।
पित्तज्वरहरः स्याच्च शृणवन्यं योगमुत्तमम्॥
वालकोशीरपाठाभिः कण्टकारिकमुस्तकैः।
ज्वरनुच्च कृतक्वाथस्तथा वै सुरदारुणा॥
धन्याकनिम्बमुस्तानां समधु स च शङ्कर!।
पटोलपत्रयुक्तश्च गुडूचीत्रिफलायुतः॥
पीतोऽखिलज्वरहरः क्षुधाकृद्दातनुत्त्विदम्।
हरीतकीपिप्पलीनामामलकीचित्रकोद्भवम्॥
चूर्णं ज्वलञ्च क्वथितं धन्याकोशीरपर्पटैः।
आमलक्या गुडूच्या च मधुयुक्तं सचन्दनम्॥
समस्तज्वरनुत् स्याच्च सन्निपातहरं शृणु।
हरिद्रानिम्बत्रिफलामुस्तकदेवदारुणा॥
कषायं कटुरोहिण्या सपटोलं सपत्रकम्।
त्रिदोषज्वरनुत् स्याच्च पीतन्तु क्वथितं जलम्॥
कण्टकारिनागरेण गुडूच्या पुष्करेण च।
जग्ध्वा नागबलाचूर्णं श्वासकासादिनुद्भवेत्॥
कफवातज्वरे देयं जलमुष्णं पिपासिने।
मण्डो वा मुद्गयूषं वा शाल्यन्नं वाथ यूषवत्॥
ज्वरार्त्तमानुषे देयं ज्वरहानिस्तदा भवेत्।
विश्वपर्पटकोशीरघनचन्दनसाधितम्॥
दद्यात् सुशीतलं वारि तृट्छर्दिज्वरदाहनुत्।
विल्वादिपञ्चमूलस्य क्वाथः स्याद्वातिके ज्वरे॥
पाचनं पिप्पलीमूलं गुडूचीविश्वभेषजम्।
वातज्वरे त्वयं क्वाथो दत्तः शान्तिकरः परः॥
पित्तज्वरनुत् समधुः क्वाथः पर्पटनिम्बयोः।
विधाने क्रियमाणेऽपि यस्य संज्ञा न जायते॥
पादयोस्तु ललाटे वा दहेल्लोहशलाकया।
तिक्ता पाठा पटोलञ्च विशाला त्रिफला त्रिवृत्॥
सक्षीरो भेदनः क्वाथः सर्व्वज्वरविशोधनः''॥
इति गारुडे १७९ अध्यायः॥ *॥

भगवानुवाच।

"समरणात् प्रजायन्ते खर्व्वाटस्य कचाः शुभाः।
दग्धहस्तिदन्तलेपात् साजाक्षीरसाञ्जनात्॥
भृङ्गराजरसेनैव चतुर्भागेण साधितम्।
केशवृद्धिकरं तैलं गुञ्जाचूर्णान्वितेन च॥
एला मांसी कुष्ठमुरायुक्तमभ्यङ्गतः शिव!।
गुञ्जाफलं समाप्यैव लेपनं चेन्द्रलुप्तनुत्॥
आम्रास्थिचूर्णलेपाद्धि केशाः सूक्ष्मा भवन्ति वै।
बहुमूला घना दीर्घाः स्निग्धाः स्युर्नोत्पतन्ति च॥
विडङ्गगन्धपाषाणसाधितं तैलमुत्तमम्।
सचतुर्गुणगोमूत्रं सममःशिलमेव च॥
शिरोऽभ्यङ्गाच्छिरोजन्मयूकालिख्याक्षयं नयेत्।
नवदग्धशङ्खचूर्णघृष्टसीसकलेपिताः॥
कचाः श्लक्ष्णा महाकृष्णा भवन्ति वृषभध्वज!।
भृङ्गराजं लोहचूर्णं त्रिफला बीजपूरकम्॥
नीली च करवीरञ्च गुड़मेतैः समैः शृतम्।
पलितानीह कृष्णानि कुर्य्यात्तैलान्महौषधम्॥
आम्रास्थिमज्जा त्रिफला नीली च भृङ्गराजकम्।
जीर्णं पक्वलौहचूर्णं काञ्जिकं कृष्णकेशकृत्॥
चक्रमर्दकबीजानि कुष्ठमेरण्डमूलकम्।
अत्युष्णकाञ्जिकं पिष्ट्वा लेपान्मस्तकरोगनुत्॥
सैन्धवञ्च वचा हिङ्गु कुष्ठं नागेश्वरं तथा।
शतपुष्पा देवदारु एभिस्तैलन्तु साधितम्॥
गोपरीषरसेनैव चतुर्भागेण संयुतम्।
तत्कर्णभरणाद्रुद्र! कर्णशूलं क्षयं नयेत्॥
मेषमूत्रसैन्धवाभ्यां कर्णयोर्भरणात् शिव!।
कर्णयोः पूतिनाशः स्यात् कृमिस्रावादिकस्य च॥
मालतीपुष्पदलयो रसेन भरणात् तथा।
गोजलेनैव पूरेण कर्णस्रावो विनश्यति॥
कुष्ठमाषमरीचानि तगरं मधु पिप्पली।
अपामार्गोऽश्वगन्धा च वृहती सितसर्षपाः॥
यवास्तिलाः सैन्धवञ्च पालिकोद्वर्त्तनं शुभम्।
लिङ्गबाहुस्तनानाञ्च कर्णयोश्च विवर्द्धनम्॥
कटुतैलं भल्लातकं वृहतीफलदाडिमम्।
वल्कलैः साधितं लिप्तं लिङ्गं तेन विवर्द्धते''॥
इति गारुडे १८० अध्यायः॥ *॥

हरिरुवाच।

"शोभाञ्जनपत्ररसं मधुयुक्तं हि चक्षुषोः।
भरणाद्रोगहरणं भवेन्नास्त्यत्र संशयः॥
अशीतितिलपुष्पाणि जात्याश्च कुसुमानि च।
भया निम्बामला शुण्ठी पिप्पली तण्डुलीयकम्॥
छायाशुष्का वर्त्तिं कुर्य्यात् पिष्ट्वा तण्डुलवारिणा।
मधुना सह सा चाक्ष्णोरञ्जनात्तिमिरादिनुत्॥
विभीतकास्थिमज्जा तु शङ्खनाभिर्मनःशिला।
निम्बपत्रमरीचानि अजामूत्रेण पेषयेत्॥
पुष्पं रात्र्यन्धतां हन्ति तिमिरं पटलं तथा।
चतुर्भागाणि शङ्खस्य तदर्द्धेन मनःशिला॥
सैन्धवञ्च तदर्द्धेन एतत् पिष्टोदकेन तु।
छायाशुष्कान्तु वटिका कृत्वा नयनमञ्जयेत्॥
तिमिरं पटलं हन्ति पिटकस्य महौषधम्।
त्रिकटु त्रिफला चैव करञ्जस्य फलानि च॥
सैन्धवं रजनी द्वे च भृङ्गराजरसेन हि।
पिष्ट्वा तदञ्जनादेव तिमिरादिविनाशनम्॥
अटरूषकमूलन्तु काञ्जिकापिष्टमेव च।
तेनाक्षिभूरिलेपाच्च चक्षुःशूलं विनश्यति॥
सतक्रं वदरीमूलं पीतमक्षिव्यथां हरेत्।
सैन्धवं कटुतैलञ्च अपामार्गस्य मूलकम्॥
क्षीरकाञ्जिकसंघृष्टं ताम्रपात्रे च तेन च।
अञ्जनात् पिटकस्यैव नाशो भवति शङ्कर!॥
विल्वनीलीकारमूलं पिष्टमश्वजलेन च।
अनेनाञ्जितमात्रेण नश्यन्ति तिमिराणि हि॥
पिप्पलीकतकश्चैव हरिद्रामलकं वचा।
खदिरपिष्टवर्त्तिश्च अञ्जन नेत्ररोगनुत्॥
नीरपूर्णमुखो धौति वह्ह्वातेन योऽक्षिणी।
प्रभाते नेत्ररोगैश्च नित्यं सर्व्वैः प्रमुच्यते॥
शुक्लैरण्डस्य मूलेन पत्रेणापि प्रसाधितम्।
छागदुग्धं सेकयुक्तं चक्षुषोर्वातरोगनुत्॥
चन्दनं सैन्धवं वृद्धपलाशञ्च हरीतकी।
पटोलकुसुमं नीली चक्रिका हरतेऽञ्जनात्॥
गञ्जामूलं छागमूत्रघृष्टं तिमिरनुच्च तत्।
रौप्यताम्रसुवर्णाना हस्तघृष्टं शलाकया॥
घृतं तद्दमनं रुद्र! कामलाव्याधिनाशनम्।
घोषाफलमथाघ्रातं पीतं कामलनाशनम्॥
दूर्व्वादाड़िमपुष्पन्तु अलक्तकहरीतकी।
नासाशिरागक्तनुत् स्यान्नस्याद्धि स्वरसेन हि॥
सुपिष्टं जिङ्गिनीमूलं तद्रसेन वृषध्वज!।
नस्यदानाद्विनश्येत नासार्शो नीललोहित!॥
गव्यं घृतं सर्ज्जरसं रुद्र! धन्याकसैन्धवम्।
धुस्तूरकं गैरिकञ्च एतैः साधितसिक्थकम्॥
सतैलं व्रणनुत् स्याच्च स्फुटितौष्ठटितोधरे।
जातीपत्रञ्च चर्व्वित्वा विधृतं मुखरोगनुत्॥
भक्ष्यात् कशेरुबीजस्य दन्ताः स्युश्चलिताः स्थिराः।
मुस्तकं कुष्ठमेला च यष्टीमधुकवालुकम्॥
धन्याकमेतदशनान्मुखदुर्गन्धनुत् हर!।
कषायं कटुकं वापि तिक्तं वै तस्य भक्षणात्॥
तैलयुक्तस्य नित्यं स्यात् मुखदुर्गन्धताक्षयः।
दन्तव्रणानि सर्व्वाणि क्षय गच्छन्त्यनेन तु॥
काञ्जिकस्य सतैलस्य गण्डूषकवलास्थितिः।
ताम्बूलचूर्णदग्धस्य मुखस्य व्याधिनुच्छिव!॥
परित्यक्ताः श्लेष्मरुणाः शुण्ठीचर्वणतो यथा।
मातुलुङ्गदलान्येला यष्टीमधु च पिप्पली॥
जातीपत्रमथैषाञ्च चूर्णं लीढ़ं तथा कृतम्।
शेफालिकाजटायाश्च चर्वणं गलशुण्ठिनुत्॥
नासाशिरागक्तकर्षान्नश्येत् शङ्कर! जिङ्गिका।
रसः शिरीषबीजाना हलदस्य चतुर्गुणः॥
तेन पक्वेन भूतेश! नस्यं मस्तकरोगनुत्।
गलरोगा विनश्यन्ति नस्यमात्रेण तत्क्षणात्॥
दन्तकीटविनाशः स्यात् गुञ्जामूलस्य चर्व्वणात्।
काकजङ्घा स्नुही नीली कषायाम्लकमूलकम्॥
दन्ताक्रान्तं दन्तजांश्च क्रिमीन्नाशयते शिव!।
घृतं कर्कटपादेन दुग्धोन्मिश्रेण साधितम्॥
तेन चाभ्यङ्गिता दन्ताः कुर्य्युः कटकटान्नहि।

लिप्ताः कर्कटपादेन केवलेनाथ वा द्विजाः ॥
त्रिसप्ताहं वारिपिष्टा ज्योतिष्मत्याः फलस्य हि ।
मज्जाभया च शुक्रस्य लेपाद्भङ्गकलङ्कनुत् ॥
लोध्रकुङ्कुममञ्जिष्ठा लोहकालीयकानि च ।
यवतण्डुलमेतैश्च यष्टीमधुसमन्वितैः ॥
वारिपिष्टैर्व्यङ्गलेपः स्त्रीणां शोभनवक्त्रकृत् ।
द्विभागच्छागदुग्धेन तैलप्रस्थन्तु साधितम् ॥
रक्तचन्दनमञ्जिष्ठालाक्षाणां कर्षकेण वा ।
यष्टीमधुकुङ्कुमाभ्यां सप्ताहान्मुखकान्तिकृत् ॥
शुण्ठी च पिप्पलीचूर्णं गुडूची कण्टकारिका ।
एभिश्च क्वथितं वारि पीतञ्चाग्निं करोति वै ॥
वातशूलत्रयञ्चैव सुरयत्नमविश्वर ।
करञ्जपर्पटोशीरं वृहती कटुरोहिणी ॥
गोक्षुरं क्वथितं त्वेभिर्वारि पीतं श्रमापहम् ।
दाहपित्तज्वरं शोषं मूर्च्छाञ्चैव क्षयं नयेत् ॥
मध्वाज्यपिप्पलीचूर्णं क्वथितं क्षीरसंयुतम् ।
पीतं हृद्रोगकासस्य विषमज्वरनुद्भवेत् ॥
काथौषधीनां सर्व्वासां कर्षार्द्धं ग्राह्यमेव च ।
वयोऽनुरूपतो ज्ञेयो विशेषो वृषभध्वज ॥
दुग्धं पीतन्तु संयुक्तं गोपरीषरसेन च ।
विषमज्वरनुत् स्याच्च काकजंघारसस्तथा ॥
सशुण्ठीक्वथितं क्षीरमजाया ज्वरनुद्भवेत् ।
यष्टीमधु मुस्तकञ्च सैन्धवं वृहतीफलम् ॥
एतैर्नस्यप्रदानाच्च निद्रा स्यात् पुरुषस्य च ।
मरीचमधुशुण्ठीनां नस्यान्निद्रा भवेच्छिव ॥
मूलन्तु काकजङ्घाया निद्राकृत् स्यात् शिरःस्थितम् ।
सिद्धं तैलं काञ्जिकेन तथा सर्ज्जरसेन च ॥
शीतोदकसमायुक्तं लेपात् सन्तापनाशनम् ।
शोणितज्वरदाहेभ्यो जातसन्तापनुत्तथा ॥
शृङ्गबेरालमशाश्च शुण्ठीपाषाणभेदकम् ।
शोभाञ्जनं गोक्षुरं वा वरुणाच्छदमेव च ॥
शोभाञ्जनस्य मूलञ्च एते क्वथितवारि च ।
दत्त्वा हिङ्गु यवक्षारं पीतं वातविनाशनम् ॥
पिप्पली पिप्पलीमूलं तथा भल्लातकं शिव ।
वार्य्येतैः क्वथितं पीतं वरशूलामसारकृत् ॥
अश्वगन्धामूलकाभ्यां सिद्धा वल्मीकमृत्तिका ।
एतया मर्द्दनात् रुद्र ! उरुस्तम्भः प्रणश्यति ॥
वृहतीकस्य वै मूलं संपिष्टमुदकेन च ।
पीतं झिञ्झिनिवातस्य विपाटनकृदेव च ॥
पीतं तक्रेण मूलं च आर्द्रस्य तगरस्य च ।
हरेत् झिञ्झिनिवातं वै वृत्तमिन्द्राशनिर्यथा ॥
अस्थिसंहारमेकेन भक्तेन सह खादितम् ।
पीतं मांसरसेनापि वातनुच्चास्थिभङ्गकृत् ॥
घृतलिप्तं शक्रकञ्च कारवीरेण संयुतम् ।
तल्लेपात् पादयोर्नश्येत् सन्तापो नात्र संशयः ॥
मध्वाज्यं सैन्धवं सिक्थं गुडगैरिकगुग्गुलः ।
ससर्ज्जरसः स्फुटितः कोमलोऽङ्घ्रिश्च लेपनात् ॥
कटुतैलेन लिप्तो वै विधमाग्नौ प्रतापितः ।
मृत्तिकाखादितः पादः समः स्याद्वृषभध्वज ॥
सर्ज्जरसः सिक्थकञ्च गैरिकञ्च हरीतकी ।
तत्साधितघृताभ्यक्तो ह्यग्निदग्धव्यथापनुत् ॥
तिलतैलक्षारदग्धयवभस्मसमन्वितम् ।

अग्निदग्धं व्रणं नश्येद्वृष्णः कृतलेपतः ॥
नवनीतं माहिषञ्च दुग्धपिष्टतिलानि च ।
भल्लातकव्रणं नश्येत् हृच्छल्यं तस्य लेपतः ॥
शरपुङ्खा सज्जालुका पाठा चपान्तमूलकम् ।
जलपिष्टं तस्य लेपात् शस्त्राघातः प्रणश्यति ॥
मूलञ्च काकजङ्घायास्त्रिरात्रेणैव रोपणः ।
पाकपतिर्वेदनाञ्च हन्ति व रोहिते व्रणे ॥
समूलं तिलतैलञ्च अपामार्गस्य मूलकम् ।
तत्सेकदानान्नश्येत प्रह्वारोद्भववेदना ॥
अभया सैन्धवं शुण्ठिरेतत् पिष्टोदकेन तु ।
भक्षयित्वा ह्यजीर्णस्य नाशो भवति शङ्कर ॥
कटिबद्धं निम्बमूलमतिशूलहरं भवेत् ।
शणमूलं सताम्बूलं पीतमिन्द्रियकम्पहृत् ॥
अन्नसिद्धं हरिद्रा च श्वेतसर्षपमूलकम् ।
बीजानि मर्द्दनादिने रुधामुद्वर्त्तनं समम् ॥
सप्तरात्रप्रयोगेण सुभदेहकरं भवेत् ।
श्वेतापराजितापत्रं निम्बपत्ररसेन तु ॥
नस्यदानात् डाकिनीनां मातृणां ब्रह्मरक्षसाम् ।
मोक्षः स्यान्मधुसारेण नस्याच्च वृषभध्वज ॥
मूलं श्वेतजयन्त्याश्च पुष्यर्क्षे तु समाहृतम् ।
श्वेतापराजितार्कस्य तथा चित्रस्य मूलकम् ॥
कृत्वा तु वटिका नारी तिलकेन वशी भवेत् ॥
पिप्पली लोहचूर्णं च शुण्ठ्यामलकानि च ।
समानि रुद्र ! भार्यायात् सैन्धवं मधु शर्करा ॥
उदुम्बरप्रमाणेन सप्ताह भक्षणात् समम् ।
प्रमासु बलवान् स्याच्च अशीतिवर्षाशतद्वयम् ॥
ॐ ठ ठ ठ इति ।
सर्व्वत्रयप्रयोगेषु प्रयुक्तं सर्व्वकामकृत् ॥
संगृह्य वस्त्रात् काकस्य निलयं प्रदहेत् ततः ।
चितायां भस्म तच्छत्रोर्द्धं शिरसि शङ्कर ॥
तस्योच्चाटनं रुद्र ! प्रदाण तु शिरसमम् ।
निक्षिप्तस्य गरीयः तु वनमध्यकचर्म्मणि ॥
कथा तन्तु निबद्धं वै कुर्य्यान्मूलनिरोधनम् ।
कृष्णकाकस्य रक्तेन यस्य नाम प्रलिख्यते ॥
चूतदलेऽसिध्यमध्य ततो निक्षिपेत् हर ।
स खादयेत काकवन्दर्णैः गतश्च एव सः ॥
शर्करा मध्वलाजीरं तिलगोक्षुरकं समम् ।
पायसं नाशयेद्रुद्र ! आम्बादितमिदं हर ॥
उलूककृष्णकाकस्य भिन्नस्याथ भसिच्छतम् ।
रुधिरेण समायुक्तं यत्नेनापि च दृश्यते ॥
तयोर्द्वयोर्महाबीरं भस्मनाम्यत्र संशयः ।
भावितं कृष्णदुग्धेन रोहितस्य शशस्य च ॥
मांसं तत्साधितं तैलं तस्मादस्य रोगनुत् ।
चन्दनोदकनस्यात्तु रोमोत्थानं भवेत् पुनः ॥
हस्ते लाङ्गलिकाकन्दं सर्पोऽपि तेन लिप्यते ।
शरीरं येन स रमान बुद्धेश्व व्यपोहति ॥
पराक्रमेण सत्त्वस्य शत्रस्य पुरुषस्य हि ।
वर्त्तिर्व्यस्य गरीयसा कृष्णगर्भा तु भाविता ॥
मयूररुधिरेणैव जीवमाहरते शिव ।
छविताना भुजङ्गानां विलस्थानामपीश्वर ॥
दृश्यस्त्रिताओ दग्धस्य सर्पस्याशगरस्य हि ।
तद्भस्म सम्भवं क्षिप्तं शत्रुणा भङ्गकृद्भवेत् ॥

मन्त्रेणानेन तत् क्षिप्तं महाभङ्गकरं रिपोः ।
ॐ ठ ठ ठ ठाही ठाही ठाही स्वाहा ।
ॐ उद्र पाही पाही स्वाहा ॥
सुदर्शनाया मूलन्तु पुष्यर्क्षे तु समाहृतम् ।
निक्षिप्तं गृहमध्ये तु भुजङ्गा वर्जयन्ति तम् ॥
मार्ज्जारमूलं चित्रा हरितालञ्च भावितम् ।
कारमन्त्रेण तल्लिप्तो मूषिको मूषिकान् हरेत् ॥
यक्तो हि मन्दिरे रुद्र ! नात्र कार्य्या विचारणा ।
त्रिफलार्ज्जुनपुष्पाणि भल्लातकशिरीषकम् ॥
लाक्षा सर्ज्जरसश्चैव विडङ्गश्चैव गुग्गुलुः ।
एतद्धूपो मक्षिकाणां मशकानां विनाशनः" ॥
इति गारुडे १८८ अध्यायः ॥ * ॥
हरिरुवाच ।
"ब्रह्मदण्डी वचा कुष्ठ प्रियङ्गुर्नागकेशरम् ।
दद्यात्ताम्बूलसंयुक्तं स्त्रीणां मन्त्रेण तद्वशम् ॥
ॐ नारायणायेति स्वाहा ।
ताम्बूलं यस्य दीयेत स वशी स्यात् समन्ततः ।
ॐ हरि हरि स्वाहा ॥
गोरोचनहरितालञ्च संयुक्तं काकजिह्वया ।
चूर्णं कृत्वा यस्य शिरे दीयेत स वशी भवेत् ॥
श्वेतसर्षपनिर्म्माल्यं रुद्राक्षे तद्विचालकृत् ।
नैमेतकं शालोटकं सम पत्रञ्च संयुतम् ॥
स्थाप्येत यदा गृहद्वारे तत्र वै कलहो भवेत् ॥
खञ्जरीटस्य मांसन्तु मधुना सह पेषयेत ।
ऋतुकाले योनिलेपात् नरस्त्री दासतामियात् ॥
अगुरु गुग्गुलुश्चैव नीलोत्पलसमन्वितम् ।
गुडेन धूपयित्वा तु रात्रौ नार्याः प्रियो भवेत् ॥
श्वेतापराजितामूलं पिष्टं रोचनया युतम् ।
यं पश्येत्तिलकेनैव वशी कुर्य्यान्नृपालयं ॥
काकजिह्वा वचा कुष्ठं निम्बपत्रं सकुङ्कुमम् ।
स्वात्मरक्तं समाविश्य वशी भवति मानवः ॥
आत्मनस्य विदारस्य गृहीत्वा रुधिरं शुभम् ।
करसूत्रं वद्धाय स्वयं कृत्स्नं ततः ॥
पालयेत् पञ्चरात्रेण स्वदृश्यः स्यात् तदङ्गमात् ॥
ॐ नम खदगवज्रपाणये महायक्षसेनापतये स्वाहा । ॐ रूपं क्षीं क्षीं वरसभङ्गा स्वसिता विद्या ॐ मायस्थौर स्वाहा ।
महल्ल परिजप्या तु विद्येयं चोरवारिणी ।
महासुगन्धिकामूलं सूत्रं स्तम्भेत कटौ स्थितम् ॥
ॐ नमः सर्व्वसत्त्वेभ्यो नमः सिद्धिं कुरु कुरु स्वाहा ।
सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा करवीरस्य पुष्पकम् ।
स्त्रीणामग्रे भ्रामयेच्च हाग्रादे सा वशा भवेत् ॥
ब्रह्मदण्डी वचा पत्रं मधुना सह पेषयेत् ।
अङ्गलेपाच्च वनिता नान्यं भर्त्तारमिच्छति ॥
पुष्पदण्डीशिफा रत्नं लिप्ता शुक्रस्य स्तम्भनम् ।
मूलं जयन्त्या वक्त्रस्थ व्यवहारे जयप्रदम् ॥
अपराजिताशिफा दद्यान्नीलोत्पलसमन्विताम् ।
ताम्बूलेन प्रदानाच्च वशीकरणमुत्तमम् ॥
गोरोचनानागपुष्पाणि बिल्वपुष्पं प्रियङ्गवः ।
कुङ्कुमं चन्दनञ्चैव तिलकेन जगद्वशेत ॥
ॐ श्रां रोहि देवि सौभाग्यं पञ्चवश्यादि देहि मे ।

तच्च सर्व्वं वशं कुर्य्यान्नात्र कार्य्या विचारणा ।
नागेश्वरञ्च प्रालेयं त्वक्पत्रञ्च हरीतकी ॥
चन्दनं कुष्ठसंयुक्तं गन्धशालिसमन्विता ।
एतैर्धूपो वशकरः स्मरबाणा इवेश्वर ! ॥
रतिकाले महादेव ! पार्व्वतीप्रिय ! शङ्कर ! ।
निजशुक्रं गृहीत्वा तु वामहस्तेन यः पुमान् ॥
कामिनीचरणं वामं लिम्पेत् स स्यात् स्त्रियाः प्रियः ।
सैन्धवञ्च महादेव ! पारावतमलं मधु ॥
एभिर्लिप्तन्तु लिङ्गं वै कामिनीवशकृद्भवेत् ।
पुष्पाणि पञ्चरक्तानि गृहीत्वा यानि कानि च ॥
तण्डुलञ्च प्रियङ्गुञ्च पेषयेदेकयोगतः ।
अनेन लिप्तलिङ्गस्य कामिनीवशतामियात् ॥
हयलाला च मञ्जिष्ठा मालतीकुसुमानि च ।
श्वेतसर्षपाराध्यैतैश्च लिप्तलिङ्गः स्त्रियाः प्रियः ॥
मूलन्तु काकजङ्घाया दुग्धपीतन्तु शोषनुत् ।
अश्वगन्धानागबलागुडमासनिषेविणाम् ॥
रूपं भवेत् यथा तद्वन्नवयौवनचारिणाम् ॥
लौहचूर्णसमायुक्तं त्रिफलाचूर्णमेव वा ।
मधुना खादितं रुद्र ! परिणामाख्यशूलनुत् ॥
क्वथितोदकपानन्तु शम्बूकाद्यारकं तथा ।
मृगशृङ्गं ह्यग्निदग्धं गव्याज्येन समन्वितम् ।
पीतं हृत्पृष्ठशूलानां भवेन्नाशकरं शिव ! ॥
हिङ्गु सौवर्च्चलं रुद्र ! वृषध्वज ! महौषधम् ।
एभिस्तु क्वथितं वारि पीतं वै सर्व्वशूलनुत् ॥
अपामार्गस्य वै मूलं सामुद्रलवणान्वितम् ।
आस्वादितमजीर्णस्य शूलस्य स्याद्विमर्दकम् ॥
वटरोहाङ्कुरो रुद्र ! तण्डुलोदकघर्षितः ।
पीतः सतक्रोऽतीसारं क्षयं नयति शङ्कर ! ॥
अङ्कोठमूलं कर्षार्द्धं पिष्टं तण्डुलवारिणा ।
सर्व्वातिसारग्रहणीं पीतं हरति भूतप ! ॥
मरीचशुण्ठिकुटजत्वक्चूर्णन्तु गुडान्वितम् ।
क्रमात्तद्द्विगुणं पीतं ग्रहणीव्याधिनाशनम् ॥
श्वेतापराजितामूलं हरिद्रामिश्रतण्डुलम् ।
अपामार्गत्रिकटुकमेयान्तु वटिका शिव ! ।
विसूचिकामहाव्याधिं हरत्येव न संशयः ॥
त्रिफला त्रिकटुश्चैव शिलाजतु हरीतकी ।
एकैकमेषां चूर्णन्तु मधुना च विमिश्रितम् ।
पीतं सर्व्वप्रमेहन्तु क्षयं नयति शङ्कर ! ॥
अर्कक्षीरं प्रस्थमेकं तिलतैलं तथैव च ।
मनःशिला मरीचानां सिन्दूरस्य पलं पलम् ॥
चूर्णं कृत्वा ताम्रपात्रे त्वातपे शोषयेत्ततः ।
पीतं खड्गीगतं दुग्धं सैन्धवं शूलनुद्भवेत् ॥
त्रिकटुत्रिफलायुक्तं पलाशरक्तसैन्धवम् ।
मनःशिला निम्बपत्रं जातीपुष्पमथापयः ॥
तन्मूत्रं शङ्खनाभिश्च चन्दनं घर्षयेत्ततः ।
एभिश्च वटिकां कृत्वा अर्कनीरेण चाञ्जयेत्ततः ॥
नश्यते पटलं काचं पुष्पञ्च तिमिरादिकम् ॥
विभीतकस्य वै चूर्णं समधु श्वासनाशनम् ॥
पिप्पलीत्रिफलाचूर्णं मधुसैन्धवसंयुतम् ।
सर्व्वरोगज्वरश्वासशोषपीनसहृद्भवेत् ॥
देवदारोश्च वै चूर्णं अजामूत्रेण भावयेत् ।
एकविंशति वै वारमद्विशा तेन चाञ्जयेत् ॥
रात्र्यन्धता पटलता नश्येदिति विनिश्चयः ।
पिप्पली कतकं रुद्र ! हरिद्रामलकं वचा ॥
सर्व्वाक्षिरोगा नश्यन्ति सर्व्वरोगादञ्जनात्ततः ॥
काकजङ्घाशिरोमूलं सलिलेन विघृष्टं शिव ! ।
चर्व्विता दन्तरोगाणां विनाशो हि भवेद्धर !" ॥
इति गारुडे १८९ अध्यायः ॥ * ॥
हरिरुवाच ।
"पीतं मांसं गडुच्याश्च मधुना च प्रमेहनुत् ।
पीतं गोपालिकामूलं तिलदध्याज्यसंयुतम् ॥
निरुद्धमूत्रं क्वथितं प्रवर्त्तयति शङ्कर ! ।
तथा हिक्का हरेत् पीता सौवर्च्चलयुता सुरा ॥
गोमूत्रकर्क्कोटमूलं पिष्टं वास्योदकेन च ।
पीतं दिनत्रयेणैव नाशयेत् दन्तशर्करम् ॥
पिष्टं तु मालतीमूलं ग्रीष्मकाले समाहृतम् ।
साधितं छागदुग्धेन पीतं शर्करयान्वितम् ॥
हरेन्मूत्रनिरोधञ्च हरेद्द पाषाणशर्करम् ॥
दिनत्रयञ्च वै मूलं पिष्टं तण्डुलवारिणा ।
गण्डमाला हरेल्लेपात् कुमार्य्या गलगण्डकम् ॥
रसाञ्जनहरीतक्याश्च तेनैव गुग्गुलनात् ।
नश्येद् परुषव्याधिर्नात्र कार्य्या विचारणा ॥
करवीरमूललेपात् लेपात् पूगफलस्य च ।
पद्माधिर्नश्यते रुद्र ! योगमेत्य वदाम्यहम् ॥
दन्तीमूलं हरिद्रा च चित्रकं तस्य लेपनात् ।
भगन्दरविनाशः स्यादन्ययोगं वदाम्यहम् ॥
जलौकाजग्धरक्तान्तु भगन्दरसमापते ! ॥
त्रिफलाजलहरञ्च मार्जारास्थिविलिप्तिम् ।
ततो न प्रसवेत् रुद्र ! नात्र कार्य्या विचारणा ॥
हरिद्रा त्रिकटावन्तु अर्कक्षीरेण भाविता ।
स्फटिकस्य निपतति तल्लेपात् वृषभध्वज ! ॥
घोषाफलं सैन्धवञ्च तल्लिप्तांश्च पतत्यथा ।
गव्याज्यं साधितं पीतं पलाशक्षारवारिणा ॥
त्रिगुणेन त्रिकटुकसर्पींषि क्षययेच्छिव ! ।
बिल्वस्य च फलं दग्धं रक्तार्शसो विनाशनम् ॥
अजया कृष्णतिलांश्च नवनीतयुतानि च ।
यवक्षारं शुण्ठिचूर्णं युक्तं तुल्यघृतान्वितम् ॥
लीढमग्निं करोत्येव प्रत्ययं वृषभध्वज ! ।
शुण्ठ्या च क्वथितं वारि पीतञ्चाग्निं करोति वै ॥
हरीतकी सैन्धवञ्च चित्रकं रुद्र ! पिप्पली ।
चूर्णमुष्णोदकेनैषां पीतञ्चातिक्षुधाकरम् ॥
साज्यं शूकरमांसं वै पीतं चातिक्षुधाकरम्" ॥
इति गारुडे १९० अध्यायः ॥ * ॥
हरिरुवाच ।
"हस्तिकर्णस्य वै मूलं गृहीत्वा चूर्णयेद्धर ! ।
सर्व्वरोगविनिर्मुक्तं चूर्णं पलशतं शिव ! ॥
सक्षौद्रं भक्षितं कुर्य्यात् सप्ताहेन वृषध्वज ! ।
नरं श्रुतिधरं शूरं मृगेन्द्रगतिविक्रमम् ॥
पद्मरागप्रतीकाशं युक्तं दशशतायुषा ।
षोडशाब्दाकृतिं रुद्र ! सततं दुग्धभोजनम् ॥
मधुसर्पिःसमायुक्तं जघनायस्कं भवेत् ।
तत्क्काथं मधुना सार्द्धं दशवर्षसहस्रिणाम् ॥
कुर्य्यान्नरं श्रुतिधरं प्रमदाजनवल्लभम् ।
दध्ना नित्यं भक्षितन्तु वक्त्रदेहकरं शिव ! ॥
कृष्णाकर्णसमायुक्तं नरं वर्षसहस्रिणाम् ।
तच्च काञ्जिकसंयुक्तं नरं कुर्य्याच्च भक्षितम् ॥
शतवर्षं दिव्यदेहं वलीपलितवर्जितम् ।
जरणं त्रिफलया युक्तं चक्षुष्मन्तं करोति वै ॥
अन्धः प्रयत्नचूर्णस्य साज्यस्यैव तु भक्षणात् ।
महिषक्षीरसंयुक्तं तत्रैव कृष्णार्कपत्रात् ॥
रक्तकर्कोटस्य च वै केशा भवन्ति वृषभध्वज ! ।
तैलयुक्तेन चूर्णेन वलीपलितवर्जितम् ॥
तद्वर्त्तनमात्रेण सर्व्वरोगैः प्रमुच्यते ।
मत्स्याशर्करीचूर्णेन दृष्टिः सुगमामततोऽञ्जनात् ॥
पलाशस्य तु बीजानि श्रावणे वितुषाणि च ।
गृहीत्वा नवनीतेन तथा चूर्णन्तु भक्षयेत् ॥
कर्षार्द्धमेव कुल्माषं मत्वा नित्यं हरिं प्रभुम् ।
यदि पराधान्यं स्यादम्बुवज्जं वृषध्वज ! ॥
जीवेद्वर्षसहस्राणि वलीपलितवर्जितः ॥
भृङ्गराजस्य वै चूर्णं पुष्यर्क्षे तु समाहृतम् ।
विडालपदमात्रन्तु ससौवीरञ्च भक्षयेत् ।
मासमात्रप्रयोगेण वलीपलितवर्जितः ॥
शतानि पञ्च जीवेच्च नवनागबलो भवेत् ।
भवेत् श्रुतिधरो रुद्र ! पथ्यं चैव भक्षयेत्" ॥
इति गारुडे १९१ अध्यायः ॥ * ॥
हरिरुवाच ।
"निर्व्रणः स्यात् पृषत्कीनः प्रहारो घृतपूरितः ।
अपामार्गस्य वै मूलं हस्ताभ्याञ्च विमर्दयेत् ॥
तद्रसेन प्रहारस्य रक्तस्रावो न पूरणात् ।
रुद्र ! लाङ्गलिकामूलं हिञ्जलस्य तथैव च ॥
तेन क्षमुखलिप्तं शल्यो निःसरति क्षणात् ।
चिरकालप्रविष्टोऽपि तेन मार्गेण शङ्कर ! ॥
दध्ना माहिषेण युक्तं जग्धं कोद्रवभक्तकम् ।
वाङ्मूलस्य वै चूर्णं दत्तं नाडीव्रणापहम् ॥
ब्रह्मयष्टिफलं पिष्टं वारिणा तेन लेपतः ।
तेन दृष्टं रक्तदोषः प्रणश्यति न संशयः ॥
यवभस्म विडङ्गञ्च गन्धपाषाणमेव च ।
शुण्ठिरेणुश्च चूर्णं भावितं रुधिरेण तैः ।
कृकलाशस्य तल्लिप्तं अर्व्वुदं विद्रवेच्छिव ! ॥
शोभाञ्जनस्य बीजानि अतसीमसिना सह ।
गोमूत्रेण प्रपिष्टान्यत् ग्रन्थिकं नाशयेद्धि वै ॥
श्वेतापराजितामूलं पिष्टं तण्डुलवारिणा ।
तेन नस्यप्रदानात् स्याद्भूतकन्दस्य विद्रवः ॥
अगस्त्यपुष्पनस्यो वै समरीचस्तु भूतहृत् ॥
भुजङ्गवर्म्म वै हिङ्गु निम्बपत्राणि वै यवाः ।
गौरसर्षप एभिः स्याल्लेपो भूतहरः स्मृतः ॥
गोरोचना मरीचानि पिप्पली सैन्धवं मधु ।
अञ्जनं ह्यतेभिः स्यात् ग्रहभूतहरं शिव ! ॥
गुग्गुलुर्नकपुच्छाभ्यां धूपो ग्रहहरः स्मृतः ।
चातुर्थिकज्वरैर्मुक्तः कृष्णावस्त्रावगुण्ठितः" ॥
इति गारुडे १९२ अध्यायः ॥ * ॥
हरिरुवाच ।
"श्वेतापराजितापुष्पसैनाद्गोष्ठ पूरणा ।
पटलं नाशमायाति ह्येतदुत्तममौषधम् ॥
मूलं गोक्षुरकस्यैव चर्व्वितं नीललोहित ! ।
दन्तकीटव्यथा नश्येदन्धासुरविमर्दन ! ॥

नारी पुष्पदिने पीत्वा गोक्षीरेणोपवासतः ॥
श्वेतार्कस्य तु वै मूलं तस्याः स्याद्गुल्मशूलनुत् ॥
श्वेतार्कमूलं विधिना गृहीतं पूर्व्वसंस्थितम् ।
कृतमुद्रा च ललना कटौ बद्ध्वा नरोऽथ वा ।
नारी पुत्रं हि लभते सुरते वृषभध्वज ! ।
हस्तबद्धं पलाशस्य अपामार्गस्य वा हर ! ।
मूलं सर्व्वज्वरहरं भूतप्रेतादिनुद्भवेत् ॥
पीतं वृश्चिकमूलन्तु पर्य्युषितजलेन वै ।
सार्द्धं विनाशयेद्दाहज्वरञ्च परमेश्वर ! ।
शिखायाञ्चैव तद्बद्धं भवेदेकाह्निकादिनुत् ॥
एतत् सकाञ्जिकं पीतं रक्तकुष्ठज्वरादिनुत् ।
वास्योदकेन पीतं तद्दृष्टिविषहरं भवेत् ॥
दत्त्वा लज्जालुकामूलं दीयते बहुवेतसा ।
सार्द्धं स वै वशं याति पुमान् स्त्री वा न संशयः ॥
पिष्ट्वा गव्यघृतेनैव पाठामूलं पिबेत्तु यः ।
गरं विषं तस्य नश्येन्नात्र कार्य्या विचारणा ॥
वास्योदकयुतं मूलं शिरीषस्य यथा तथा ।
रक्तचित्रकमूलस्य शमनं भगशाङ्कर ! ॥
कर्णयोः कामलाव्याधिविनाशः स्यान्न संशयः ॥
श्वेतकोकिलाक्षमूलं काञ्जीक्षीरेण संयुतम् ।
त्रिसप्ताहेन वै पीतं क्षयरोगं क्षयं नयेत् ।
नारिकेलस्य वै पुष्पं काञ्जीक्षीरेण संयुतम् ।
पिबेच्च त्रिविधस्तस्य रक्तवातो विनश्यति ॥
कुर्य्यात् सुदर्शनामूलं आदित्ये तु समाहृतम् ।
कण्ठबद्धं त्र्याह्निकादिग्रहभूतविनाशनम् ॥
पुष्ये धवलगुञ्जाया गृहीतं मूलमुत्तमम् ।
मुखे तु निहितं रुद्र ! हरेत् गरविषं बहु ॥
हस्ते बद्धं कामनुच्च कण्ठबद्धं ग्रहादिनुत्" ॥
इति गारुड़े १९३ अध्यायः ॥ * ॥

हरिरुवाच ।

"अपराजिताया मूलञ्च गोमूत्रेण समन्वितम् ।
पीतञ्चापि हरत्येव गण्डमालां न संशयः ॥
तथेन्द्रवारुणीमूलं विधिना पीतमीश्वर ! ।
त्रिकृन्येरण्डकं रुद्र ! शुकशिम्बीसमन्वितम् ॥
शीतोदकञ्च तन्नस्यो बाहुग्रीवाव्यथा हरेत् ॥
माहिषं नवनीतञ्च अश्वगन्धा च पिप्पली ।
वचा कुष्ठं त्वयं लेपो लिङ्गश्रोत्रस्तनर्द्धिकृत् ॥
कुष्ठनागबलाचूर्णं नवनीतसमन्वितम् ।
तल्लेपो युवतीनाञ्च कुर्य्यान्मनोहरं स्तनम् ॥
विटपेन्द्रवारुणीमूलं यस्य नाम्ना समुद्धृतः ।
निक्षिप्यते समुत्पाद्य तस्य श्लीहा विनश्यति ॥
पुनर्णवायाः शुक्लाया मूलं तण्डुलवारिणा ।
पीतं विद्रधि नश्येच्च नात्र कार्य्या विचारणा ॥
कदली यवक्षारन्तु पानीयेन प्रसाधितम् ।
तदास्वादनान्नश्यन्ति उदरव्याधयोऽखिलाः ॥
वदरीकारवीमूलं गुड़ाज्येन समन्वितम् ।
अग्निना साधितं जग्ध्वा क्रमीन् सर्व्वान् हरेत् शिव ! ॥
नित्यं निम्बदलानाञ्च चूर्णमामलकस्य च ।
प्रत्यूषे भक्षयेच्चैव तस्य कुष्ठं विनश्यति ॥
हरीतकी विड़ङ्गञ्च हरिद्रा सितसर्षपाः ।
सोमराजस्य वीजानि करञ्जस्य च सैन्धवम् ।
गोमूत्रपिष्टान्येतानि कुष्ठरोगहराणि च ॥

औषध

एकञ्च त्रिफलाभागस्तथा भागद्वयं शिव ! ।
सोमराजस्य वीजानां जग्धं पथ्या च दद्रुनुत् ॥
अम्बुतक्रं सगोमूत्रं क्वथितं लवणान्वितम् ।
कांस्यघृष्टं खरं लेपात् कुष्ठदद्रुविनाशनम् ॥
हरिद्रा हरितालञ्च दूर्व्वागोमूत्रसैन्धवम् ।
अयं लेपो हन्ति दद्रु पामानं वै गरं तथा ॥
सोमराजस्य वीजानि नवनीतयुतानि च ।
मधुनास्वादितानि स्युः शुक्लकुष्ठहराणि वै ।
तक्रानुपानतो रुद्र ! नात्र कार्य्या विचारणा ॥
सितापराजितामूलं वर्त्तितं वास्यवारिणा ।
तल्लेपो रुद्र ! मासेन शुक्लकुष्ठविनाशनः ॥
माहिषं नवनीतञ्च सिन्दूरञ्च मरीचकम् ।
पामा विलेपिता नश्येद्बहुलापि वृषध्वज ! ॥
विशुष्कगम्भारिमूलं पक्वक्षीरेण संयुतम् ।
भक्षितं शुक्लपित्तस्य विनाशकरमीश्वर ! ॥
मूलकस्य च वीजानि अपमार्गरसेन वै ।
पिष्टानि तेन लेपेन सिध्मिका रुद्र ! नश्यति ॥
कदलीक्षारसंयुक्ता हरिद्रा सिध्मिकापहा ।
रम्भापामार्गयोः क्षार एरण्डतैलविमिश्रितः ॥
तदभ्यङ्गान्महादेव ! सद्यः सिध्मा विनश्यति ।
कुष्माण्डनालक्षारस्तु सगोमूत्रस्तु तत्त्वचः ॥
जलपिष्टा हरिद्रा च सिद्धा मन्दानलेन हि ।
माहिषेण घृतेन वेष्टिता वृषभध्वज ! ॥
अस्या उद्वर्त्तनं कुर्य्याद्दृगौरत्वमीश्वर ! ।
तिलसर्षपसंयुक्तं हरिद्राद्वयकुष्ठकम् ॥
तेनोद्वर्त्तितदेहः स्याद्रूपवान् सुरभिः पुमान् ।
मनोहरश्चानुदिनं दूर्व्वाणां काकजङ्घया ॥
अर्ज्जुनस्य तु पुष्पाणि जम्बुपत्रयुतानि च ।
सलोध्राणि च तल्लेपो देहदुर्गन्धतां हरेत् ॥
मन्दोष्णलोध्रनीरं वै चूर्णन्तु कनकस्य च ।
तेनोद्वर्त्तितदेहस्य हरेद्ग्रीष्मप्रसारिकाम् ॥
त्वग्दोषश्चैव देवेन्द्र ! घर्म्मदोषश्च नश्यति ।
काकजङ्घोद्वर्त्तनञ्च अङ्गरागकरं भवेत् ॥
यष्टीमधु शर्करा च वासकस्य रसो मधु ।
एतत् पीतं रक्तपित्तकामलापाण्डुरोगनुत् ॥
रक्तपित्तं हरेत् पीतो वासकस्य रसो मधु ।
स्नानकाले तोयपानात् पीनसं प्रहितं हरेत् ॥
विभीतकस्य वै चूर्णं पिप्पलीसैन्धवस्य च ।
पीतं सकाञ्जिकं हन्ति स्वरभेदं महेश्वर ! ॥
चूर्णमामलकस्यैव पीतं शूलहरं परम् ॥
मनःशिला बलामूलं काकपर्णाञ्च गुग्गुलुम् ।
जातीपत्रं कोलिपत्रं तथा चैव मनःशिला ।
एभिश्चैव कृता वर्त्तिर्वदरागो महेश्वर ! ॥
धूमपानं कासहरं नात्र कार्य्या विचारणा ॥
त्रिफलापिप्पलीचूर्णं भक्षितं मधुना युतम् ॥
भोजनादौ हि समधु पिपासा लहितं हरेत् ।
बिल्वमूलञ्च समधु गुड़ूचीक्वथितं जलम् ॥
पीतं हरेच्च त्रिविधं छर्द्दिं वै नात्र संशयः ।
पीता दूर्व्वा छर्द्दिनुत् स्यात् पिष्टा तण्डुलवारिणा" ॥
इति गारुड़े १९४ अध्यायः ॥ * ॥

हरिरुवाच ।

"पुनर्णवाया मूलञ्च श्वेतं पुष्ये समाहृतम् ।

औषध

वारिपीतं तस्य पार्श्वे भवनेषु न पन्नगाः ॥
तार्क्ष्यं मूर्त्तिं वहेद्यो वै भल्लूकदन्तनिर्म्मिताम् ।
स पन्नगैर्न दश्येत यावज्जीवं वृषध्वज ! ॥
पिबेद्गरुड़मूलं यः पुष्यर्क्षे रुद्र ! वारिणा ।
तस्मिन्नपास्तदशना नागाः स्युर्नात्र संशयः ॥
पुष्ये लज्जालुकामूले हस्तबद्धे तु पन्नगान् ।
गृह्णीयात्क्षेपतो वापि नात्र कार्य्या विचारणा ॥
पुष्ये श्वेतार्कमूलञ्च पीतं शीतेन वारिणा ।
नश्येत दन्तकविषं करवीरादिजं विषम् ॥
महाकालस्य वै मूलं पिष्टं तत् काञ्जिकेन वै ।
वोड्रमण्डलिकानाञ्च तल्लेपो हरते विषम् ॥
तण्डुलीयकमूलञ्च पिष्टं तण्डुलवारिणा ।
घृतेन सह पीतन्तु हरेत् सर्पविषाणि च ॥
नीली लज्जालुकामूलं पिष्टं तण्डुलवारिणा ।
पीत्वा ददृष्टकविषं नश्येदेकेन चोभयोः ॥
कुष्माण्डकफलरसः सगुड़ः सहशर्करः ।
पीतः सदुग्धो मोहन्तु तद्दष्टस्य विषस्य वै ॥
तथा कोद्रवभुतस्य मोहस्य हर एव च ।
यष्टीमधुसमायुक्ता पीता च सितशर्करा ॥
सदुग्धा च त्रिरात्रेण मूषाविषहरा भवेत् ॥
धुम्बुकस्वयमानाक्ष वारिणाः शीतलस्य वै ।
ताम्बूलमधुरोमाञ्च मूलजाला विनश्यति ॥
घृतं सशर्करं पीत्वा मद्यपानमदो न वै ।
कृष्णाङ्कोठस्य मूलेन पीतमप्तक्वथितं जलम् ।
ततो नश्येद्दारविषं त्रिरात्रेण महेश्वर ! ॥
उष्णं गव्यघृतं पीतं सैन्धवेन समन्वितम् ।
नाशयेत्तन्महादेव ! वेदना वृश्चिकोद्भवाम् ॥
कुसुम्भं कुङ्कुमञ्चैव हरितालं मनःशिला ।
करञ्जपिप्पलश्चैव अर्ककीटश्च शाल्मली ॥
विषं सर्गा विनश्येत एतेषां भक्षणाच्छिव ! ।
दीपतैलप्रदानाच्च दंष्ट्रे वृश्चिकजे शिव ! ॥
खर्ज्जुरकविषं नश्येत्तदा वै नात्र संशयः ।
दंशस्थानं वृश्चिकस्य रुद्र ! गुग्गुलुधूपितम् ॥
विषं नश्येत्ततो रुद्र ! नात्र कार्य्या विचारणा ॥
अङ्कोटपत्रधूपेन नश्येन्मूषिकजं विषम् ॥
नागेश्वरमरीचानि शुण्ठी तगरपादिका ।
नश्येन्मधुमक्षिकाया एतेषां लेपतो विषम् ॥
शतपुष्पा सैन्धवञ्च माज्यं वा तेन लेपतः ।
शिरीषस्य च वीजं वै सितक्षीरेण घर्षितम ॥
तल्लेपेन महादेव ! नश्येद्दन्दशूकं विषम् ॥
ज्वलिताग्निना विसर्पी तथा दद्रुजं विषम् ॥
धुस्तूरकरसोन्मिश्रं क्षीराज्यगुड़पानतः ।
शुना विषं विनश्येत शशाङ्ककृतशेखर ! ॥
वटनिम्बशमीनाञ्च वल्कलैः क्वथितं जलम् ।
तत्सेकान्नखदन्तानां नश्येद्विषवेदनाम ॥
देवदारु हरिद्रा च गैरिकस्य च लेपनात् ।
नागेश्वरं हरिद्रे द्वे मञ्जिष्ठा देवदारुकम् ।
एभिर्लेपाद्विनश्येत लूताविषमुमापते" ! ॥
इति गारुड़े १९५ अध्यायः ॥ * ॥

हरिरुवाच ।

"एकं पुनर्णवामूलं अपामार्गस्य वा शिव ! ।
सरसं योनिनिक्षिप्तं वराङ्गस्य व्यथां हरेत् ॥

प्रसूतिवेदनाश्चैव तरुणीनां व्यथा हरेत् ॥
भूमिकुष्माण्डमूलं वै शालितण्डुलवारिणा ।
सप्ताहं दुग्धपीतं स्यात् स्त्रीणां बहुपयस्करम् ॥
बृहद्वारुणीमूललेपात् स्त्रीस्तनवेदना ।
नश्येत् घृतविपक्का च कार्य्यावश्यं तु पालिका ।
भक्षिता सा महेशान ! योनिशूलं विनाशयेत् ॥
प्रलेपिता करवीरमूलेनैव विनिर्गता ।
योनिः प्रवेशमायाति नात्र कार्य्या विचारणा ॥
नीलीपटोलमूलानि साज्यानि तिलवारिणा ॥
पिष्टान्येषा प्रलेपो वै ज्वालागर्दभरोगनुत् ॥
पाठामूलं रुद्र ! पीतं पिष्टं तण्डुलवारिणा ।
पापरोगहरं स्याच्च कुष्ठपानन्तथैव च ॥
वास्योदकञ्च समधु पीतमन्तर्गतस्य वै ।
पापरोगस्य सन्तापनिवृत्तिं कुरुते शिव ! ॥
कदलीमिकुच पीतं पिष्टा तण्डुलवारिणा ।
स्त्रीणाञ्चैव महादेव ! रक्तस्रावं हि वारयेत् ॥
घृततुल्या रुद्र ! लाक्षा पीता क्षीरेण वै सह ।
प्रदरं हरते रोगं नात्र कार्य्या विचारणा ॥
द्विजयष्टीत्रिकटुकं चूर्णं पीतं हरेच्छिव ! ।
तिलक्वाथेन संयुक्तं रक्तगुल्मं स्त्रिया हर ! ॥
कुसुमस्य निबद्धञ्च तरुणीनां महेश्वर ! ।
रक्तोत्पलस्य वै कन्दं शर्करातिलसंयुतम् ॥
पीतं सशर्करं स्त्रीणां धारयेत् गर्भपातनम् ।
रक्तस्रावस्य नाशः स्यात् शीतोदकनिषेवनात् ॥
पीतन्तु काञ्जिकं रुद्र ! क्वथितं शरपुङ्खया ।
हिङ्गुसैन्धवसंयुक्तं शीघ्रं स्त्रीणां प्रसूतिकृत् ॥
मातुलुङ्गस्य वै मूलं कटिबद्धं प्रसूतिकृत् ।
अपामार्गस्य वै मूलं योनिस्थञ्च प्रसूतिकृत् ॥
अपामार्गस्य वै मूले गर्भवत्यास्तु नाभितः ।
उत्पाद्यमाने सकले पक्षः स्यादन्यथा सुता ॥
अपामार्गस्य वै मूले नार्य्याः शिरसि स्थिते ।
गर्भशूलं विनश्येत नात्र कार्य्या विचारणा ॥
कर्पूरमदनफलमधुकैः पूरितः शिव ! ।
योनिः शुभा स्याद्वृद्धाया युवत्याः किं पुनर्हर ! ॥
यस्य बालस्य तिलकः कृतो गोरोचनाख्यया ।
शर्कराकुष्ठपानञ्च दत्तं स स्याच्च निर्भयः ॥
विषभूतग्रहादिभ्यो व्याधिभ्यो बालकः शिव ! ।
शङ्खनाभिवचाकुष्ठलोहानां धारणं सदा ॥
बालानामुपसर्गेभ्यो रुद्र ! रक्षाकरं भवेत् ।
पलाशचूर्णं समधु गव्याज्यामलकान्वितम् ॥
सविडङ्गं पीतमात्रं नरं कुर्य्यान्महामतिम् ।
मासेकेन महादेव ! जरामरणवर्ज्जितम् ॥
पलाशबीजं सघृतं तिलमध्वन्वितं समम् ।
सप्ताहं भक्षितं रुद्र ! जरा नयति संक्षयम् ॥
रुद्रामलकचूर्णं वै मधुतैलघृतान्वितम् ।
जग्ध्वा मासं युवा स्याच्च नरो वार्गीश्वरो भवेत् ॥
शिवामलकचूर्णं वै मधुना उदकेन वा ।
बलानि कुर्य्यान्नासाया प्रत्युषं भक्षितं शिव ! ॥
कुष्ठचूर्णं साज्यमधु प्रातर्जग्ध्वा भवेन्नरः ।
साक्षात् सुरभिदेहो वै जीवेद्वर्षसहस्रकम् ॥
माषस्य विदलान्येव वितुषाणि महेश्वर ! ।
घृतभावितशुष्काणि पयसा साधितानि वै ॥
शर्कराज्यपयोभिश्च भक्षयित्वा च कामयेत् ।
स्त्रीणां शतं महादेव ! तत्क्षणान्नात्र संशयः ॥
रसस्नुहीरण्डतैलेन गन्धकेन शुभो भवेत् ।
त्रिफलोदकसंघृष्टो वलक्षकृतक्षणाद्भवेत् ॥
दुग्धं वितुषमाषञ्च शिम्बीबीजञ्च साधितम् ।
अपामार्गस्य तैलेन पीतं स्त्रीशतकामकृत्" ॥
इति गारुडे १९६ अध्यायः ॥ * ॥

हरिरुवाच ।

"या गौर्द्वेष्टि स्वकं वत्सं तस्या देयं स्वकं पयः ।
लवणेन समायुक्तं तस्या वत्सः प्रियो भवेत् ॥
शुनोऽस्थि कण्ठबद्धं हि महिषीणां गवान्तथा ।
कृमिजालं पातयति सकलं नात्र संशयः ॥
गोजङ्घलाभिपातः स्यात् गुञ्जामूलस्य भक्षणात् ।
वरुणफलस्य रसं करेण मथितं शिव ! ॥
चतुष्पाद्द्विपदयोः कृमिजालं निपातयेत् ।
व्रणाञ्च शमयेद्रुद्र ! यवानां पूरणात्तथा ॥
राजमत्स्य वै पानं गोमहिष्युपसर्गनुत् ।
समसूरं शालिबीजं पीतं तक्रेण घर्षितम् ॥
क्षीरं गोमहिषस्यैव गोः पयस्य हितं भवेत् ।
पत्रञ्च शरपुङ्खाया दत्तं सलवणं शिव ! ॥
वारिस्फोटं हयानाञ्च व्रणरोगं विनाशयेत् ।
अश्वाश्च सुन्दरच्छाया भवन्ति च न संशयः ॥
गृहकुमारीपत्रं वै दत्तं सलवणं हर ! ।
तुरङ्गमव्रणरोगनुत् स्यादशाहतः" ॥
इति गारुडे १९७ अध्यायः ॥ * ॥

हरिरुवाच ।

"चित्रकस्याष्टभागानि शूरणस्य च षोडश ।
शुण्ठ्याश्चत्वारि भागानि मरिचानां द्वयं तथा ॥
पिप्पली पिप्पलीमूलं विडङ्गानां चतुष्टयम् ।
अष्टौ मूषलीभागाश्च त्रिफलायास्तथाष्टयम् ॥
द्विगुणेन गुडेनैषां मोदकानि हि कारयेत् ।
तद्भक्षणमर्शांसि हि पाण्डुरोगञ्च कामलाम् ॥
अतिसारेण च मन्दाग्निं प्लीहाद्यञ्च निवारयेत् ।
बिल्वाग्निमन्थश्योनाकपाटलापारिभद्रकम् ॥
प्रसारण्यश्वगन्धा च वृहती कण्टकारिका ।
बला चातिबला रास्ना श्वदंष्ट्रा च पुनर्नवा ॥
एरण्डशारिवा पर्णी गुडूची कपिकच्छुरा ।
एषां दशपलान् भागान् क्वाथयेत् सलिलेऽमले ॥
तेन पादावशेषेण तैलपात्रं विपाचयेत् ।
आजं वा यदि वा गव्यं क्षीरं दत्त्वा चतुर्गुणम् ॥
पुनर्नवारसञ्चैव तैलतुल्यं प्रदापयेत् ।
द्रव्याणि यानि पेष्याणि तानि वक्ष्यामि तच्छृणु ॥
शतपुष्पा देवदारु बला पर्णी वचागुरु ।
कुष्ठं मांसी सैन्धवञ्च पलमेकं पुनर्नवा ॥
पाने नस्य तथाभ्यङ्गे तैलमेतत् प्रदापयेत् ।
हृच्छूलं पार्श्वशूलञ्च गण्डमालाञ्च नाशयेत् ॥
अपस्मारं वातरक्तमारग्भ्याञ्च पुमान् भवेत् ।
गर्भमश्वतरी विन्द्यात् किं पुनर्मानुषी शिव ! ॥
अश्वानां वातभग्नानां कुञ्जराणां नृणां तथा ।
तैलमेतत् प्रयोक्तव्यं सर्व्ववातविकारिणाम् ॥
हिङ्गु तुम्बुरु शुण्ठ्या च साध्यं तैलन्तु सार्षपम् ।
एतद्धि पूरणं श्रेष्ठं कर्णशूलापहं परम् ॥
शुष्कमूलकशुण्ठीनां क्षारो हिङ्गुलनागरम् ।
शुष्कं चतुर्गुणं दद्यात्तैलमेतैर्विपाचयेत् ॥
बाधिर्य्यं कर्णशूलञ्च पूयस्रावञ्च कर्णयोः ।
कृमयश्च विनश्यन्ति तैलस्यास्य प्रपूरणात् ॥
शुष्कमूलकशुण्ठीनां क्षारो हिङ्गुलनागरम् ।
शतपुष्पा वचा कुष्ठं दारु शिग्रु रसाञ्जनम् ॥
सौवर्च्चलं यवक्षारं सामुद्रं सैन्धवं तथा ।
भुर्जग्रन्थि विडं मुस्तं मधु शुक्तं चतुर्गुणम् ॥
मातुलुङ्गरसश्चैव कदलीरसमेव च ।
तैलमेभिर्विपक्तव्यं कर्णशूलापहं परम् ॥
व्याधिजः कर्णनादश्च पूयस्रावश्च दारुणः ।
पूरणादस्य तैलस्य कृमयः कर्णयोः खिलाः ॥
क्षिप्रं विनाशमायान्ति शशाङ्ककृतशेखर ! ।
क्षारतैलमिदं श्रेष्ठं मुखदन्तामयापहम् ॥
चन्दनं कुङ्कुमं मांसी कर्पूरो जातिपत्रिका ।
जातीकक्कोलपूगानां लवङ्गस्य फलानि च ॥
अगुरुपर्णी रक्तव्यः कुष्ठं तगरनालिका ।
गोरोचना प्रियङ्गुश्च चोलो दमनकं नखम् ॥
सरलः सप्तपर्णश्च लाक्षा चामलकी तथा ।
कर्पूरकः पद्मकञ्च एतैस्तैलं प्रसाधितम् ॥
प्रस्वेदमलदौर्गन्ध्यकण्डुकुष्ठहरं परम् ।
पुमान् युवा स्यात् सुरूपाढ्यः स्त्रीणां चात्यन्तदुर्लभः ॥
स्त्रीशतं गच्छते रुद्र ! वन्ध्यापि लभते सुतम् ॥
यमानी चित्रकं धान्यं त्र्यूषणं जीरकं तथा ।
सौवर्च्चलं विडं वृक्षं पिप्पलीमूलराजिकम् ।
एभिः पचेत् घृतप्रस्थं जलप्रस्थाष्टसंयुतम् ॥
मर्म्माशोगुल्मश्वयथुं हन्ति वह्निं करोति वै ॥
मरीचं त्रिवृतं कुष्ठं हरितालं मनःशिला ।
देवदारुहरिद्रे द्वे कुष्ठं मांसी च चन्दनम् ।
विशाला करवीरञ्च अर्कक्षीरं शकृद्रसम् ॥
एषाञ्च कार्षिको भागो विषस्यार्द्धपलं भवेत् ।
प्रस्थं कटुकतैलस्य गोमूत्रेऽष्टगुणे पचेत् ॥
मृत्पात्रे लौहपात्रे वा शनैर्मृद्वग्निना पचेत् ।
पामा विचर्चिका चैव दद्रुविस्फोटकानि च ॥
अभ्यङ्गेन प्रणश्यन्ति कोमलत्वञ्च जायते ।
प्रसूतान्यपि श्वित्राणि तैलनानेन म्रक्षयेत् ॥
चिरोत्थितमपि श्वित्रं विवर्णं तत्क्षणाद्भवेत् ।
पटोलपत्रं कटुका मञ्जिष्ठा शारिवा निशा ॥
जाती शमी निम्बपत्रं मधुकं क्वथितं घृतम् ।
एभिर्लेपात् स्युरुजो व्रणा वै स्राविणः शिव ! ॥
शङ्खपुष्पी वचा सोमा ब्राह्मी ब्रह्मसुवर्च्चला ।
अभया च गुडूची च अटरूषकवाकुची ॥
एतरक्षसमैर्भागैर्घृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥
कण्टकार्य्या रसं प्रस्थं क्षीरप्रस्थसमन्वितम् ।
एतद्ब्राह्मीघृतं नाम स्मृतिमेधाकरं परम् ॥
अग्निजिह्वा वचा वासा पिप्पली मधु सैन्धवम् ।
सप्तरात्रप्रयोगेण किन्नरैः सह गीयते ॥
अपामार्गो गुडूची च कुष्ठं शतावरी वचा ।
शङ्खपुष्प्याभया साज्य विडङ्गं भक्षितं समम् ।
त्रिभिर्दिनैर्नरं कुर्य्याद्ग्रन्थाष्टशतधारिणम् ॥
अद्भिर्वा पयसाज्येन मासमेकन्तु सेविता ।
वचा कुर्य्यान्नरं प्राज्ञं श्रुतिधारणसंयुतम् ॥

चन्द्रसूर्य्यग्रहे पीतं पलमेकं पयोऽन्वितम् ।
वचायास्तत्क्षणं कुर्य्यात् महाप्रज्ञान्वितं नरम् ॥
भूनिम्बनिम्बत्रिफलापर्पटैश्च शृतं जलम् ।
पटोलीमुस्तकाभ्याञ्च वासकेन च नाशयेत् ।
विस्फोटकानि व्यक्तानि नात्र कार्य्या विचारणा ।
कतकस्य फलं शङ्खं सैन्धवं त्र्यूषणं वचा ॥
फेनो रसाञ्जनं क्षौद्रं विडङ्गानि मनःशिला ।
एषा वर्त्तिर्हन्ति काचं तिमिरं पटलं तथा ॥
प्रस्थे द्वे गण्डमालाना क्वाथयेद्द्रोणमम्भसाम् ।
चतुर्भागावशेषेण तैलप्रस्थं विपाचयेत् ॥
काञ्जिकस्याढकं दत्त्वा पिष्टान्येतानि दापयेत् ।
पुनर्णवा गोक्षुरकं सैन्धवं त्र्यूषणं वचा ॥
सरलं सुरदारुञ्च मञ्जिष्ठा कण्टकारिका ।
नस्यपानोद्धरत्येव कर्णशूलं हनुग्रहम् ॥
बाधिर्य्यं सर्व्वरोगांश्च अभ्यङ्गाच्च महेश्वर ! ॥
पलद्वयं सैन्धवस्य शुण्ठी चित्रकस्वकम् ।
पञ्चप्रस्थं त्वारनालं तैलप्रस्थं पचेत्ततः ।
ग्रहण्यास्यस्वरभ्रंशसर्व्ववातविकारनुत् ॥
उदुम्बरं वटप्लक्षं जम्बुद्वयमथार्ज्जुनम् ।
पिप्पलञ्च कदम्बञ्च पलाशं लोध्रतिन्दुकम् ॥
मधुकमाम्रसर्जञ्च वदरं पद्मकेशरम् ।
शिरीषबीजं कतकमेतत्क्वाथेन साधितम् ।
तैलं हन्ति व्रणान्निपाचिरकालभवानपि" ॥
इति गारुडे १९८ अध्यायः ॥ * ॥
हरिरुवाच ।
"पाठा द्वे रजनी कुष्ठमश्वगन्धाजमोदकम् ।
वचा त्रिकटुकञ्चैव लवणं चूर्णमुत्तमम् ॥
ब्राह्मीरसे भावितञ्च सर्पिर्मधुसमन्वितम् ।
सप्ताहं भक्षितं कुर्य्यान्मदैश्वर्य्यं मतिं पराम् ॥
सिद्धार्थकवचाहिङ्गुकरञ्जं देवदारु च ।
मञ्जिष्ठा त्रिफला श्वेता शिरीषो रजनीद्वयम् ॥
प्रियङ्गुनिम्बत्रिकटु गोमूत्रेणावघर्षितम् ।
नस्यमालेपनञ्चैव स्नानमुद्वर्त्तनं तथा ॥
अपस्मारविषोन्मादशोषालक्ष्मीज्वरापहम् ।
भूतेभ्यश्च भयं हन्ति राजद्वारे च शासनम् ॥
निम्बकुष्ठं हरिद्रे द्वे शिग्रु सर्षपजन्तरः ।
देवदारु पटोलञ्च धान्यं तक्रेण घर्षितम् ॥
देहं तत्लाक्तगात्रं वै अनेनोद्वर्त्तयेत्ततः ।
पामाः कुष्ठानि नश्यन्ति कण्डूं पिटकमकृथिकीम् ॥
सामुद्रं सैन्धवं क्षारो राजिका लवणं विडम् ।
कटुलोहरजः कीटं त्रिवृत शूरणकं समम् ॥
दधिगोमूत्रपयसा मन्दपावकपाचितम् ।
एतच्चाग्निबलं चूर्णं पिबेदुष्णेन वारिणा ॥
जीर्णे जीर्णे च भुञ्जीत मासादिघृतभोजनम् ।
नाभिशूलं मूत्रशूलं गुल्मशूलोद्भवञ्च यत् ।
सर्व्वशूलहरं चूर्णं जठरानलदीपनम् ।
परिणामसमुत्थस्य शूलस्य च हितं परम् ॥
अभयामलकं द्राक्षा पिप्पली कण्टकारिका ।
शृङ्गं पुनर्णवा शुण्ठी जग्ध्वा कासं निहन्ति वै ॥
अभयामलकं द्राक्षा पाठा चैव विभीतकम् ।
शर्करा च समञ्चैव जग्धं ज्वरहरं भवेत् ॥
त्रिफला वदरं द्राक्षा पिप्पली च विरेचकृत् ।
हरीतकी सौवर्णीरा लवणञ्च विरेचकृत् ॥
कूर्म्ममत्स्याखुमहिषगोशृगालाश्च वानराः ।
विडालबर्हिकाकाश्च वराहोलूककुक्कुटाः ॥
हंस एषाञ्च विण्मूत्रं मासं वा रोमशोणितम् ।
धूपं दद्यात् ज्वरार्त्तेभ्य उन्मत्तेभ्यश्च शान्तये ॥
अपस्माराभिभूतेभ्यो ग्रहार्त्तेभ्यश्च शान्तये ।
एतान्यौषधजातानि कथितानि महेश्वर ! ॥
निहन्ति यानि रोगाणि वृत्तमिन्द्राशनिर्यथा ।
औषधं भगवान् विष्णुः स्मृतोऽसौ रोगनुद्धरेत् ॥
ध्यातोऽर्च्चितः स्तुतो वापि नात्र कार्य्या विचारणा" ॥
इति गारुडे १९९ अध्यायः ॥
(विष्णुः । यथा महाभारते।विष्णोः सहस्रनाम-कीर्त्तने । १३ । १४९ । ४४ ।
"अमृतांशूद्भवो भानुः शशबिन्दुः सुरेश्वरः ।
औषधं जगतः सेतुः सत्यधर्म्मपराक्रमः" ॥)

औषरं, क्ली, (उषरे भवं । उषर + अण् ।) पांशुलवणम् । अयस्कान्तभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पांशुलवणशब्देऽस्य गुणादिकं ज्ञेयम् ॥)

औषरकं, क्ली, (औषर + स्वार्थे कन् ।) मृत्तिकालवणम् । खारी लूण इति भाषा । तत्पर्य्याय सार्व्वगुणम् २ सर्व्वसंसर्गलवणम् ३ उषरकम् ४ साम्भरम् ५ वसुलवणम् ६ मलकलवणम् ७ मिश्रम् ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । क्षारत्वम् । तिक्तत्वम् । वातकफनाशित्वम् । विदाहित्वम् । पित्तमलबन्धमूत्रसंशोषकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

औष्ट्रकं, क्ली, (उष्ट्राणां समूहः उष्ट्रस्य विकारः अवयवो वा । उष्ट्र + "गोत्रोक्षोष्ट्रोरभ्रेति" । ४ । २ । ३९ । वुञ् ।) उष्ट्रसमूहः । इत्यमरः ॥ उटेर पाल इति भाषा । (उष्ट्रदुग्धार्थे यथा ॥ वाभटे सूत्रस्थाने । ५ अः ।
"ईषद्रूक्षोष्णलवणमौष्ट्रकं दीपनं लघु ।
शस्तं वातकफानाहकृमिशोफोदरार्शसाम्" ॥)

औष्ण्यं, क्ली, (उष्ण + ष्यञ् ।) उष्णस्य भावः । उष्णता ॥ (यथा रघुः । १७ । ३३ ।
"पूर्व्वराजवियोगौष्ण्यं कृत्स्नस्य जगतो हृतम्" ॥)

अं

अं अकारः । स तु अनुस्वारः । तन्त्रमते पञ्चदश-स्वरवर्णः । (स तु पाणिन्यादिमते अयोगवाह एव "अयोगवाहा विज्ञेया आश्रयस्थानभागिनः" । इत्युक्तेः । नास्ति योगः अक्षरसमाम्नायसूत्रेषु यथा ते अयोगास्तथापि वाहयन्ति णत्वषत्वकार्य्यं निर्व्वाहयन्तीति वाहाः अयोगाश्च ते वाहाश्चेति अयोगवाहाः अनुस्वारविसर्गजिह्वामूलीयोपध्मा-नीयाः इत्यर्थः ।)
बिन्दुमात्रानुनासिकवर्णोऽयं अकारः उच्चारणार्थः । वोपदेवेनास्य नुरिति संज्ञा कृता । स तु नकार-मकारस्थानेऽपि भवति ॥ * ॥
"नुर्वा पूर्व्वेण सवर्णौ मन्तौ तु परगामिनौ ।
चत्वारोऽयोगवाहाख्या णत्वकर्म्मण्यचो मताः" ॥
इति दुर्गादासः ॥ * ॥
"अंकारं बिन्दुसंयुक्तं पीतविद्युत्समप्रभम् ।
पञ्चप्राणात्मकं वर्णं ब्रह्मादिदेवतामयम् ॥
सर्व्वज्ञानमयं वर्णं बिन्दुत्रयसमन्वितम्" ॥
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ (बङ्गीयभाषायाम् ।) तस्य लेखनप्रकारो यथा ।
"अकाररूपशीर्षे तु दक्षिणे बिन्दुरूपिणी ।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च क्रमशस्तासु तिष्ठति ॥
या तु बिन्दुमयी रेखा सैवाद्या शक्तिरीरिता" ॥
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥ अस्य नामानि यथा ।
"अंकारस्तक्षको दन्तो घटिका समगुह्यकः ।
प्रद्युम्नः श्रीमुखी प्रीतिर्व्वीजयोनिर्वृषध्वजः ॥
परः शम्भुः प्रमाणीशः सोमबिन्दुः कलानिधिः ।
अक्रूरो रतना नादपूर्णो दुःखहरः शिवः ॥
शिवः शम्भुर्नरेशश्च सुखदुःखप्रवर्त्तकः ।
पौर्णमासी रेवती शुक्रः कन्याधरप्रियद्विजः ॥
अमृताकर्षिणी श्रुत्यं विविक्ता व्योमरूपिणी ।
केदारो रतिनाशश्च कुब्जिका चव नदुदः" ॥
इति तन्त्रशास्त्रम् ॥

अं, क्ली, परं ब्रह्म इत्येकाक्षरकोषः ॥ (महेश्वरः । यदुक्तम् महाभारते १३ । १७ । १२६ ।
"बिन्दुर्विसर्गः सुमुखः शरः सर्व्वायुधः सहः" ॥)

अः

अः अकारः स च विसर्गः । द्विबिन्दुमात्रकण्ठाबद्धा-ऽयं अकारः उच्चारणार्थः । तन्त्रमते स च षोडश-स्वरवर्णः । (पाणिन्यादिमते अयं अयोगवाह एव । अयोगवाहस्य व्युत्पत्तिस्तु अनुस्वारशब्दे द्रष्टव्या ।) वोपदेवेनास्य विरिति संज्ञा कृता । स तु सकार-रकारयोः स्थानेऽपि भवति ॥ * ॥
"अकारः परमेशानि विसर्गसहितः सदा ।
अकारः परमेशानि रक्तविद्युत्प्रभामयम् ॥
पञ्चदेवमयो वर्णः पञ्चप्राणमयः सदा ।
सर्व्वज्ञानमयो वर्णः आत्मादितत्त्वसंगतः ॥
बिन्दुत्रयमयो वर्णः शक्तित्रयमयः सदा ।
किशोरवयसा सर्व्वे गीतवाद्यादितत्पराः ॥
शिवस्य भवतो यत्र स्वयं कुण्डली मूर्त्तिमान्" ॥
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ (बङ्गीयभाषायां) तस्य लेखनप्रकारो यथा ।
"अकाररूपदेहे तु द्विबिन्दुश्च ऊर्द्धतः ।
ब्रह्मशिवयोर्व्वस्ताभ्यां मात्रा शक्तिः समीरिता ॥
बिन्दुद्वयान्विता रेखा सैवाद्या शक्तिरीरिता" ॥
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥ अस्य नामानि यथा ।
"अः कण्ठको महासेनः कालापूर्णामृता हरिः ।
इच्छा भद्रा गणेशश्च रतिर्विद्यामुखी सुखम् ॥
द्विबिन्दुरमना सोमोऽनिरुद्धो दुःखसूचकः ।
द्विजिह्वः कुण्डलं वक्त्रं सर्गः शक्तिर्निशाकरः ।
सन्तोषो सुयशानन्दा गणनाथो महेश्वरः" ॥
इति तन्त्रशास्त्रम् ॥

अः, पुं, महेश्वरः इत्येकाक्षरकोषः ॥ (यदुक्तम्,— महाभारते १३ । १७ । १२६ ।
"बिन्दुर्विसर्गः सुमुखः शरः सर्व्वायुधः सहः" ॥)

सान्दृष्टिकं, क्ली, (सन्दृष्टौ प्रत्यक्षे भवम्। सन्दृष्टि + ठञ्।) सद्यःफलम्। इत्यमरः।२।८।२९॥ दृष्टपरिकल्पनान्यायः। यथा पितामहदौहित्राभावे प्रपितामहप्रपितामह्योः क्रमेणाधिकारः प्रपितामहपिण्डस्य धनिभोग्यत्वात् पूर्व्वोक्तसांदृष्टिकन्यायसिद्धत्वाच्च। इति दायक्रमसंग्रहः॥

सान्द्रं, क्ली, (षदि बन्धने + बाहुलकात् रक्। सान्द्रेण सह वर्त्तते इति।)वनम्। इति मेदिनी॥

सान्द्रः, त्रि, (सान्द्रेण निविड़बन्धनेन सह वर्त्तते इति।)घनः। इत्यमरः।३।१।६६॥(यथा, माघ।४।२८।

"उदयमहाराजतराजिविराजितासौ
दुर्वर्णभित्तिरिह सान्द्रसुधासवर्णा॥")

मृदु। इति मेदिनी॥ स्निग्धः। मनोज्ञः। इति शब्दरत्नावली॥

सान्द्रपुष्पः, (सान्द्रं पुष्पमस्य।) विभीतकवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥

सान्द्रस्निग्ध, त्रि, (सान्द्र स्निग्धश्च।) निविड़स्निग्धः। तत्पर्य्यायः। मेदुरः२। इति शब्दरत्नावली॥

सान्धिकः, पु, (सन्धा मद्यसज्जीकरणं शिल्पमस्य सन्धा + ठक्।)शौण्डिकः। इति शब्दमाला॥ (सन्धिं करोतीति। ठक्।) सन्धिकर्त्ता च॥

सान्धिवेलं, त्रि, (सन्धिवेला + "सन्धिवेलाद्यृतुनक्षत्रेभ्योऽण्।" ४।३।१६। इति अण्।) सन्धिवेलायां भवम्। इति सिद्धान्तकौमुदी॥

सान्ध्य, त्रि, (सन्ध्यायां भवः। सन्ध्या + सन्धिवेलादित्वात् अण्।) सन्ध्यासम्बन्धीयः। (यथा, रघु।२।२३।

"गुरोः सदारस्य निपीड्य पादौ
समाप्य सान्ध्यञ्च विधिं दिलीपः।
दोहावसाने पुनरेव दोग्ध्रीं
भेजे भुजोच्छिन्नरिपुर्निषण्णाम्॥"

सान्ध्यकुसुमा, स्त्री, सान्ध्य सन्धिकालोद्भवं कुसुमं यस्याः।) त्रिसन्धिपुष्पवृक्षः। इति राजनिघण्टः॥

सान्नहनिकः, त्रि, (सन्नहनं प्रयोजनमस्येति। सन्नहन + तदस्य प्रयोजनमिति ठक्।)सन्नाहविशिष्टः। इति सिद्धान्तकौमुदी॥

सान्नाय्य, क्ली, (सम्यक् नीयते होमार्थमिति। सम् + नी + "पाय्यसान्नाय्येति।" ३।१।१२९। इति ण्यत्प्रत्ययादेशः समो दीर्घत्वञ्च निपात्यते) हविः। इत्यमरः।३।५।२७॥

सान्निध्यं, क्ली, (सन्निधिरेव। सन्निधि + "चातुर्वर्ण्यादीनां स्वार्थ उपसंख्यानम्।" ५।१।१२४। इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या स्वार्थे ष्यञ्।) निकटम्। यथा,—

"अर्च्चकस्य तपोयोगात् अर्च्चनस्यातिशायनात्।
आभिरूप्याच्च बिम्बानां देवः सान्निध्य-
मृच्छति॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥

सान्निपातिकः, त्रि, (सन्निपातस्य शमनं कोपनं वा। "सन्निपाताच्च।" ५।१।३८। इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या स्वार्थे ष्यञ्।) सन्निपातजरोगः। इति राजनिर्घण्टः॥ यथा, कुमारे।२।४८।

"तस्मिन्नुपायाः सर्व्वे नः क्रूरे प्रतिहतक्रियाः।
वीर्य्यवन्त्यौषधानीव विकारे सान्निपातिके॥")

तद्विवरणं सन्निपातशब्दे द्रष्टव्यम्॥

सान्न्यासिकः, पुं, (संन्यासः प्रयोजनमस्येति। ठक्।) सन्न्यासी। तत्पर्य्यायः। भिक्षुः२ यतिः३ कर्म्मन्दी४ रक्तवसनः५ परिव्राजकः६ तापसः७ पाराशरी८ पारिकाङ्क्षी९ मस्करी१० पारिरक्षकः११। इति हेमचन्द्रः॥

सापत्नः, पुं, (सपत्न एव। स्वार्थे अण्।) शत्रुः। इत्यमरटीकायां रमानाथः।२।८।१०॥ (सपत्न्या अपत्यमिति। सपत्नी + अण्।) सपत्नीपुत्त्रः। यथा, बृहस्पतिः।

"पिता सह विभक्ता ये सापत्ना वा सहोदराः।
जघन्यजाश्च ये तेषां पितृभागहरास्तु ते॥"
इति दायतत्त्वम्॥

(सपत्न्या भावः। सपत्नी + ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ्।) सपत्नीभावे, क्ली॥ (यथा, माघे।८।१५।

"गत्याया निजवसतेर्निरासिरे य-
द्रागेण श्रियमरविन्दतः करायैः।
व्यक्तस्य नियतमनेन निःस्वरस्याः
सापत्न्यं क्षितिसुतविद्विषो मषिष्यः॥")

सापिण्ड्यं, क्ली, (सपिण्डस्य भावः। सपिण्ड + ष्यञ्।) सपिण्डता। सा तु पुंसां सप्तमपुरुषपर्य्यन्तं अनूढ़कन्यानां त्रिपुरुषपर्य्यन्तञ्च स्यात्। यथा,—

"लेपभाजश्चतुर्थाद्याः पित्राद्याः पिण्डभागिनः।
पिण्डदः सप्तमस्तेषां सापिण्ड्यं साप्तपौरुषम्॥"
इति मत्स्यपुराणम्॥

अप्रत्तानां त्रिपौरुषम्। इति वशिष्ठः॥ अपि च

"पित्रादिषड्भिः सापिण्ड्यं तत्तत्सन्ततिमत्के।
गोत्रैक्ये सति तत्तु स्यात् षड्भिः पुत्त्रादिभि-
स्तथा।
अप्रत्तानान्तु कन्यानां त्रिभिः पित्रादिभिः
स्मृतम्॥"
इति कारिका॥

अन्यत् सपिण्डशब्दे द्रष्टव्यम्॥

साप्तपदीनं, क्ली, (सप्तभिः पदैरवाप्यते इति। "साप्तपदीनं सख्यम्।" ५।२।२२। इति खञ् प्रत्ययेन साधुः।) सख्यम्। इत्यमरः।२।८।१२॥ (यथा, कुमारे।५।३९।

"प्रयुक्तसत्कारविशेषमात्मना
न मां परं सम्प्रतिपत्तुमर्हसि।
यतः सतां सन्नतगात्रि! सङ्गतं
मनीषिभिः साप्तपदीनमुच्यते॥")

सप्तपदसम्बन्धिनि, त्रि॥

साफल्य, क्ली (सफलस्य भावः। सफल + ष्यञ्।) सफलता। (यथा, मुकुन्दमालायाम्।२९।

"जिह्वे श्रीकृष्णमन्त्रं जप जप सततं जन्म-
साफल्यमन्त्रम्॥")

साम्बी, स्त्री, द्राक्षाविशेषः। इति कश्चित्॥

साम, क सान्त्वे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट्।)दन्त्यादिर्द्वितीयस्वरी। सान्त्वः प्रियकरणम्। क, सामयति दीनं दानेन दाता। इति दुर्गादासः॥

साम, त क सान्त्वने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (अदन्तचुरा०-पर०-सक०-सेट्।) सान्त्वनं प्रियकरणम्। अससामत् दीनं दानेन दाता। इति दुर्गादासः॥

साम, [न्] क्ली, (स्यति छिनत्ति दुःखं गेयत्वात् स्यति दुःखयति दर्प्यं यत्वादिति वा। सो + "सातिभ्यां मनिन्मनिणौ।" उणा०४।१५२। इति मनिन्।) वेदविशेषः। इत्यमरः।१।६।३॥ स्यति पापं साम षो य नाशे वासुसिति मन्। इति भरतः॥ तल्लक्षणमाह जैमिनिः। गीतिषु सामाख्या इति। गीयमानेषु मन्त्रेषु सामसंज्ञेत्यर्थः। इति तिथ्यादितत्त्वम्॥ तत्तु चतुर्व्वेदान्तर्गततृतीयवेदः। तस्य सहस्रशाखा तस्योपनिषत् छान्दोग्यादिः। विवरणन्तु वेदशब्दे द्रष्टव्यम्॥* सामध्वनिश्रवणानन्तरं वेदपाठनिषेधस्तदधिकारेऽसाकथनञ्च यथा,—

"सामध्वनावृग्यजुषी नाधीयीत कदाचन।
वेदस्याधीत्य वाप्यन्तमारण्यकमधीत्य च॥
ऋग्वेदो देवदैवत्यो यजुर्व्वेदस्तु मानुषः।
सामवेदः स्मृतः पित्र्यस्तस्मात्तस्याशुचिर्ध्वनिः॥"
इति मानवे।४।१२३॥ *॥

(वेदोऽयं गजोत्पत्तिकारणम्। तथा च रघुवंशटीकायां मल्लिनाथधृतपालकाप्ये।१६।३।

"सूर्य्यस्याण्डकपाले द्वे समानीय प्रजापतिः।
हस्ताभ्यां परिगृह्याथ सप्तसामान्यगायत।
गायतो ब्रह्मणस्तस्मात् समुत्पेतुर्मतङ्गजाः॥")

शत्रुवशीकरणोपायविशेषः। इत्यमरः।२।८।२०॥ प्रियवादार्थप्रदानसम्बन्धादिभिः क्रोधोपशमन साम। स्यति विरोधमिति षोऽन्तकर्म्मणीत्यस्मात् वासुसिति मन्। सान्त्व साम त क सान्त्वने इत्यस्मात् नाम्नीति अन् वा। साम दन्त्यादि। शमयति विरोधमिति शाम नाम्नं तालव्यादि इति कश्चित्। इति भरतः॥*॥ अपि च।

मनुरुवाच।

"उपायांस्त्वं समाचक्ष्व सामपूर्व्वान्महाद्युते।
लक्षणञ्च तथा तेषां प्रयोगञ्च सुरोत्तम॥

मत्स्य उवाच।

सामभेदस्तथा दानं दण्डश्च मनुजोत्तम।
उपेक्षा च तथा माया इन्द्रजालञ्च पार्थिव॥
प्रयोगाः कथिताः सप्त तन्मे निगदतः शृणु।
द्विविधं कथितं साम तथ्यञ्चातथ्यमेव च॥
तत्रापतथ्यं साधूनां आक्रोशायैव जायते।
तथ्यं साधुप्रियश्चैव सामसाध्या नरा मताः॥
महाकुलीना ऋजवो धर्म्मनित्या जितेन्द्रियाः।
सामसाध्या नरास्तथ्यं तेषु साम प्रयोजयेत्॥

तथ्यञ्च साम कर्त्तव्यं कुलशीलादिवर्णिना ।
तथा सदुपचाराणां कृतानाञ्चानुवर्णनम् ॥
अनयैव तथा युक्त्या कृतज्ञाख्यापनं स्वकम् ।
एवं साम्ना च कर्त्तव्या वशगा धर्म्मतत्पराः ॥
साम्ना यद्यपि रक्षांसि गृह्णन्तीति परा श्रुतिः ।
तथाप्येतदसाधूनां प्रयुक्तं नोपकारकम् ।
अतिशङ्कितमित्येवं पुरुषं सामवादिनम् ।
असाधवोऽवजानन्ति तस्मात् तेषु विवर्ज्जयेत् ॥
ये शुद्धवंशा ऋजवः प्रतीता
धर्म्मे स्थिताः सत्यपरा विनीताः ।
ते साम साध्याः पुरुषाः प्रदिष्टा
मानोन्नता ये सततञ्च राजन् ॥"
इति मात्स्ये राजधर्म्मे सामविधिः ।२२२।१-१० ॥
(प्रियवाक्यादिना सान्त्वनम् । यथा, देवीभागवते । १ । १७ । ३१ ।
"सामपूर्व्वमुवाचासौ तं चत्वा संस्थितं मुनिम् ।
गच्छतां यत्र ते कार्य्यं यथेष्टं द्विजसत्तम ! ॥")
सामकं, क्ली, (सममेव सामम् । अण् । ततः स्वार्थे कन् ।) मूलधनम् । (यथा, मिताक्षरायाम् । २ । ६४ ।
"हृद्विमात्रापाकरणार्थन्तु बन्धकं सामकं दत्त्वा-प्रयाहणी समं मूल्यं सममेव सामकम् ॥")
सामकः, पुं, (समतीति । सम अवैकल्ये + ण्वुल् ।) तर्कुशाणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(साम अधीते वेद वा । सामन् + "क्रमादिभ्यो वुन् ।" ४।२।६१ । इति वुन् । सामाभिज्ञे, त्रि ॥)
सामगः, पुं, (साम गायतीति । गै शब्दे + टक् ।) सामवेदी ब्राह्मणः । इति जटाधरः ॥ (विष्णुः । इति महाभारतम् । १३ । १४९ । ७५ ॥ * ॥
सामवेदज्ञे, त्रि । यथा, भागवते ।१।४।२१।
"तत्रर्ग्वेदधरः पैलः सामगो जैमिनिः कविः ।
वैशम्पायन एवैको निष्णातो यजुषामुत ॥")
सामगर्भः, पुं, (साम गर्भे यस्य ।) विष्णुः । इति शब्दरत्नावली ॥
सामगी, स्त्री, (साम गायतीति । गै + टक् । ङीप् ।) सामगब्राह्मणपत्नी । इति केचित् ॥
सामग्री, स्त्री, (समग्रस्य भावः । ष्यञ् । अभिधानात् स्त्रीत्वम् । ङीप् । यलोपः) कारणसमूहः । यथा,—
"सामग्री चेन्न फलविरहो व्याप्तिरेवेति तत्त्वम्"
इति पदाङ्कदूतः ॥
द्रव्यम् । यथा,—
"एकोद्दिष्टन्तु कर्त्तव्यं पाकेनैव सदा स्वयम् ।
अभावे पाकपात्राणां तदहः समुपोषणम् ॥"
इति लघुहारीतवचनात् पाकपात्राभावः पाकसामग्र्यभावोपलक्षणम् । इति श्राद्धतत्त्वम् ॥
सामग्र्यं, क्ली,(समग्रस्य भावः । समग्र + ष्यञ् ।) समुदायत्वम् । (यथा, कुमारे । ३ । २८ ।
"वर्णप्रकर्षे सति कर्णिकारं
दुनोति निर्गन्धतया स्म चेतः ।
प्रायेण सामग्र्यविधौ गुणानां
पराङ्मुखी विश्वसृजः प्रवृत्तिः ॥")

सामजः, पुं, (साम्नो वेदभेदात् जायते इति । जन + डः ।) हस्ती । सामोत्थे, त्रि । इति मेदिनी ॥ (उभयार्थे प्रमाणम् । यथा, माघे । १२ । ११ ।
"नानाविधाविष्कृतसामजस्वरः
सहस्रवर्त्मा चपलैर्दुरध्ययः ।
गाम्भीर्य्यभूयिष्ठतया समानतां
स सामवेदस्य दधौ बलोदधिः ॥")
सामञ्जस्यं, क्ली, (समञ्जसस्य भावः । समञ्जस + ष्यञ् ।) औचित्यम् ॥
सामनी, स्त्री, पशुबन्धनरज्जुः । इति दामशब्दटीकायां सारसुन्दरी ॥
सामन्तः, पुं, (समन्तायाः संलग्नैकदेशाया भूमेरयमिति । समन्ता + तस्येदमिति अण् । समन्तात् भवः । तत्र भव इति अण् वा ।) स्वविषयानन्तरराजा । सम् संलग्नोऽन्त एकदेशो यस्याः सा समन्ता स्वविषयानन्तरा भूमिः तस्या ईश्वरा इति षण् सामन्ताः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, रघुः । ५ । २८ ।
"सामन्तसम्भवनयैव धीरः
कैलासनाथं तरसा जिगीषुः ॥"
सीमान्तरभवे, त्रि । यथा, मनुः । ८ । २५८ ।
"साक्ष्यभावे तु चत्वारो ग्रामाः सामन्तवासिनः
सीमाविनिर्णयं कुर्य्युः प्रयता राजसन्निधौ ॥"
"ग्रामसामन्ताः सीमान्तरवासिनः प्रष्टव्याः ।"
इति मेधातिथिः ॥ "समन्तभवाः सामन्तास्तद्वासिनश्चत्वारो ग्रामवासिनः ।" इति तट्टीकायां कुल्लूकः ॥)
सामन्यः, पुं, (सामसु साधुः । सामन् + "तत्र साधुः ।" ४ ।४।९८। इति यत् ।) सामवेदज्ञब्राह्मणः । (यथा, भट्टिः । ४ । ८ ।
"ऋग्यजुषमधीयानान् सामन्यांश्च समर्पयन् ।
बभुजे देवसात्कृत्वा शुल्यमुख्यञ्च होमवान् ।"
सामयिक, त्रि, (समयः प्राप्तोऽस्य । समय + "समयस्तदस्य प्राप्तम् ।" ५।१।१०४। इति ठञ्) समयोचितः । (यथा, याज्ञवल्क्ये । २ । १८८ ।
"निजधर्म्माविरोधेन यस्तु सामयिको भवेत् ।
सोऽपि यत्नेन संरक्ष्यो धर्म्मो राजकृतश्च यः ॥"
सामयोनिः, पुं, (साम्नः योनिः कारणम् ।) ब्रह्मा (साम वेदभेदः योनिः कारणं यस्य ।) हस्ती । सामोत्थवस्तुनि, त्रि । इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः । १६ । ३ ।
"चतुर्भुजांशप्रभवः स तेषां
दानप्रवृत्तेरनुपारतानाम् ।
सुरद्विपानामिव सामयोनि-
र्भिन्नोऽष्टधा विप्रससार वंशः ॥")
सामर्थ्यं, क्ली, (समर्थस्य भावः । समर्थ + ष्यञ् ।) योग्यता । (यथा, रामायणे । २ । ४३ । २० ।
"न हि मे जीवितं किञ्चित् सामर्थ्यमिह कल्प्यते
अपश्यन्त्याः प्रियं पुत्त्र लक्ष्मणञ्च महाबलम् ॥")
शक्तिः । इति मेदिनी ॥ (यथा, गीतायाम् । २ । ३६ ।
"अवाच्यवादांश्च बहून् वदिष्यन्ति तवाहिताः ।
निन्दन्तस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं नु किम् ॥")

सामवायिकः, पुं, (समवायान् समवैति । समवाय + "समवायान् समवैति ।" ४ । ४ ।४३ । इति ठक् ।) मन्त्री । इति हेमचन्द्रः ॥ समवायसम्बन्धिनि, त्रि ॥
सामाजिकः, पुं,(समाजं समवतीति । समाज + "समवायान् समवैति ।"४।४।४३। इति ठक् । यद्वा, समाजं रक्षतीति । "रक्षति ।" ४ । ४ । ३३ । इति ठक् ।) सभ्यः । इत्यमरः । २ । ७ । १६ ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । २२९ ।
"सामाजिकैस्ततो हास्यरसोऽयमनुभूयते ॥")
समाजसम्बन्धिनि सभासम्बन्धिनि च त्रि ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । ३९ ।
"ननु कथं रामादिरत्याद्युद्बोधकारणैः सीतादिभिः सामाजिकरत्याद्युद्बोध इत्युच्यते ॥")
सामान्यं, क्ली, (समान एव । स्वार्थे ष्यञ् ।) जातिः । यथा,—
"जातिर्जातञ्च सामान्यं व्यक्तिस्तु पृथगात्मिका"
इत्यमरः । १ । ४ । ३० ॥
तद्द्विविधं यथा, भाषापरिच्छेदे ।
"सामान्यं द्विविधं प्रोक्तं परञ्चापरमेव च ।
द्रव्यादित्रिकवृत्तिस्तु सत्ता परतयोच्यते ॥
परभिन्ना च या जातिः सैवापरतयोच्यते ।
व्यापकत्वात् परापि स्यात् व्याप्यत्वादपरापि च
द्रव्यत्वादिकजातिस्तु परापरतयोच्यते ॥"
तल्लक्षणं यथा । नित्यत्वे सत्यनेकसमवेतत्वम् । अनेकसमवेतत्वं संयोगादीनामप्यस्ति अतः सत्यन्तं नित्यत्वे सति समवेतत्वं गगनपरिमाणादीनामप्यस्ति अत उक्तं अनेकेति नित्यत्वे सति अनेकवृत्तित्वमत्यन्ताभावस्याप्यस्ति अतोवृत्तिसामान्यमपहाय समवेतत्वमुक्तम् । एकव्यक्तिवृत्तिस्तु न जातिः । तथा चोक्तम् ।
"व्यक्तेरभेदस्तुल्यत्वं सङ्करोऽथानवस्थितिः ।
रूपहानिरसम्बन्धो जातिबाधकसंग्रहः ॥"
एकव्यक्तिकत्वात् आकाशत्वं न जातिः । तुल्यवृत्तिकत्वात् घटत्वं कलसत्वं न जातिद्वयम् । संकीर्णत्वात् भूतत्वं मूर्त्तत्वं न जातिः । अनवस्थाभयात् सामान्यत्वं न जातिः । विशेषस्य व्यावृत्तस्वभावस्य रूपहानिः स्यादतो विशेषत्वं न जातिः । समवायसम्बन्धाभावात् समवायो न जातिः । द्रव्यादित्रिकवृत्तिरिति परत्वं अधिकदेशवृत्तित्वं अपरत्वमल्पदेशवृत्तित्वम् । सकलजात्यपेक्षया अधिकदेशवृत्तित्वात् सत्तायाः परत्वम् । एतद्बोधनाय द्रव्यादीति । तदपेक्षया चान्यासां जातीनां अपरत्वम् । परभिन्ना सत्ताभिन्ना । व्यापकत्वात् परापि स्यात् व्याप्यत्वादपरापि च । पृथिवीत्वाद्यपेक्षया व्यापकत्वात् अधिकदेशवृत्तित्वात् द्रव्यत्वस्य परत्वम् । सत्तापेक्षया अल्पदेशवृत्तित्वाद्द्रव्यत्वस्य अपरत्वञ्च । तथा च धर्म्मद्वयसमावेशात् उभयमविरुद्धम् । इति सिद्धान्तमुक्तावली ॥ (साहृश्यम् । समा-

त्वम्। यथा, महाभारते। १२। २२८। ४।
"सामान्यमृषिभिर्गत्वा ब्रह्मलोकनिवासिभिः।
ब्रह्मेवामितदीप्तौजाः शान्तपाप्मा महातपाः।
विचचार यथाकामं त्रिषु लोकेषु नारदः॥")

सामान्यं, त्रि, (समानस्य भावः। समान + ष्यञ्।) अनेकसम्बन्ध्येकवस्तु। साधारणम्। इत्यमरः। ३। १। ८२॥ यथा, देवलः।
"सामान्यं पुत्रकन्यानां मृतायां स्त्रीधनं विदुः।
अप्रजायां हरेद्भर्त्ता माता भ्राता पितापि वा॥"
इति दायतत्त्वम्॥
(यथा च कुमारे। ७। ४४।
"एकैव मूर्त्तिर्बिभिदे त्रिधा सा
सामान्यमेषां प्रथमावरत्वम्।
विष्णोर्हरस्तस्य हरिः कदाचित्
वेधास्तयोस्तावपि धातुराद्यौ॥")

सामान्यलक्षणा, स्त्री, (सामान्यं साधारणधर्म्मः लक्षणं यस्याः।) अलौकिकसन्निकर्षविशेषः। स तु आश्रयज्ञापकसामान्यज्ञानम्। यथा। एकघटदर्शने सकलघटज्ञानं भवति इष्टशघटत्वादिज्ञानम्। तत्प्रमाणं यथा, भाषापरिच्छेदे।
"अलौकिकः सन्निकर्षस्त्रिविधः परिकीर्त्तितः।
सामान्यलक्षणो ज्ञानलक्षणो योगजस्तथा॥
आसत्तिराश्रयाणान्तु सामान्यज्ञानमिष्यते।
तदिन्द्रियजतद्धर्म्मबोधसामग्र्यपेक्षते॥"

सामान्यशासनं, क्ली, (सामान्यं शासनम्।) सामान्याधिकारः। यथा,—
"महेन्द्रकोषो स्याद्ब्रह्मशासनं धर्म्मकीलकः।
सामान्यशासनं सौरं सुकृतिः शूद्रशासनम्॥"
इति पुरवर्गे शब्दरत्नावली॥

सामान्या, स्त्री, (सामान्य + टाप्।) साधारणी नायिका। अस्या लक्षणम्। धनमात्रलाभार्थसकलपुरुषाभिलाषा॥ सा त्रिधा। अन्यसम्भोगदुःखिता। वक्रोक्तिगर्व्विता। मानवती। वक्रोक्तिगर्व्वितापि द्विविधा। प्रेमगर्व्विता सौन्दर्य्यगर्व्विता च। एता नायिका अवस्थाभेदेन प्रत्येकं अष्टप्रकारा भवन्ति। यथा। प्रोषितभर्त्तृका १ खण्डिता २ कलहान्तरिता ३ विप्रलब्धा ४ उत्कण्ठिता ५ वासकसज्जा ६ स्वाधीनपतिका ७ अभिसारिका ८। इति रसमञ्जरी॥ (यथा च साहित्यदर्पणे। ३। १११—११२।
"धीरा कलाप्रगल्भा स्याद्वेश्या सामान्यनायिका।
निर्गुणानपि न द्वेष्टि न रज्यति गुणिष्वपि।
वित्तमात्रं समालोक्य सा रागं दर्शयेद्बहिः॥
काममङ्गीकृतमपि परिक्षीणधनं नरम्।
मात्रा निष्कासयेदेषा पुनः सन्धानकाङ्क्षया॥
तस्कराः पण्डका मूर्खाः सुखप्राप्तधनास्तथा।
लिङ्गिनश्छन्नकामाद्या आसां प्रायेण वल्लभाः॥
एषापि मदनायत्ता क्वापि सत्यानुरागिणी।
रक्तायां वा विरक्तायां रतमस्यां सुदुर्लभम्॥"
पण्डको वातरोगपण्डादिः। छन्नं प्रच्छन्नं ये कामयन्ते ते छन्नकामाः। तत्र रागहीना यथा नटकमेलकादौ मदनमञ्जर्य्यादिः। रक्ता यथा मृच्छकटिकादौ वसन्तसेनादिः। पुनश्च।
"अवस्थाभिर्भवन्त्यष्टावेताः षोडशभेदिताः॥
स्वाधीनभर्त्तृका तद्वत् खण्डिताथाभिसारिका
कलहान्तरिता विप्रलब्धा प्रोषितभर्त्तृका।
अन्या वासकसज्जा स्याद्विरहोत्कण्ठिता
तथा॥"
एतासां लक्षणानि तु तत्तच्छब्दे विशेषतो द्रष्टव्यानि॥)

सामि, व्य, अर्द्धम्। निन्दा। इत्यमरः।३।३।२४८॥

सामिकृतः, त्रि, अर्द्धकृतः। सामिशब्दात् कृधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः॥

सामिधेनी, स्त्री, (समिधां आधानी। समिध् + "सामिधामाधाने षेण्यण्।" ४। ३। १२०। इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या षेण्यण्। षित्वात् ङीष्।) अग्निसमिन्धना ऋक्। अग्नेर्ज्वालने या ऋक् पठ्यते। तत्पर्य्यायः। धाय्या २। इत्यमरः।२।७।२२॥ (यथा, महाभारते।३।१३४। १६।
"नवैवोक्ताः सामिधेन्यः पितृणां
तथा प्राहुर्नवयोगं विसर्गम्॥"
समित्। इति मेदिनी॥

सामिपीतः, त्रि, अर्द्धपानकृतः। सामिशब्दात् पाधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः॥

सामिभुक्तः, त्रि, अर्द्धभुक्तः। सामिशब्दात् भुजधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः॥ (यथा, रघुः। १९। १६।
"वल्लभाभिरुपसृत्य चक्रिरे
सामिभुक्तविषया समागमाः॥")

सामीची, स्त्री, वन्दना। इति हारावली॥

सामीप्यं, क्ली, (समीपस्य भावः। समीप + चतुर्वर्णादित्वात् ष्यञ्।) समीपत्वम्। नैकट्यम्। यथा,—
"वः कसामीप्यसादृश्यमाकल्यानुक्रमर्द्धिषु॥"
इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥
अधिकरणविशेषः। आधारभेदः। यथा,—
"सामीप्यश्लेषविषयैर्व्याप्त्याधारश्चतुर्व्विधः।"
इति कारके मुग्धबोधव्याकरणम्॥

सामुद्रं, क्ली, (समुद्रे भवम्। अण्।) समुद्रलवणम्। इति हेमचन्द्रः॥ करकच् इति भाषा। तत्पर्य्यायः।
"सामुद्रं यत्तु लवणं त्रिकुटं कड़कञ्च तत्॥"
इति रत्नमाला॥
अस्य गुणाः।
"सामुद्रं लवणं पाके नात्युष्णमविदाहि च।
भेदनं मधुरं स्निग्धं शूलघ्नं नातिपित्तलम्॥"
इति राजवल्लभः॥
अन्यत् समुद्रलवणशब्दे द्रष्टव्यम्॥ * ॥ समुद्रफेनम्। इति राजनिर्घण्टः॥ (समुद्रेण ऋषिणा प्रोक्तमिति। अण्।) देहचिह्नम्। इति मेदिनी॥ (तल्लक्षणान्वितग्रन्थविशेषः। इति केचित्॥) समुद्रजाते, त्रि। इति च मेदिनी॥ (पुं, समुद्रगामी वणिक्। यथा याज्ञवल्क्ये। २। ३८।
"कान्तारगास्तु दशकं सामुद्रा विंशकं शतम्।
दद्युर्व्वा स्वकृतां वृद्धिं सर्व्वे सर्व्वासु जातिषु॥"
मशकविशेषः। यथा, सुश्रुते। ५। ८।
"मशकाः सामुद्रः परिमण्डलो हस्तिमशकः कृष्णः पार्व्वतीय इति पञ्च तेऽष्टस्य तीव्रकण्डूदंशः शोफश्च। पार्व्वतीयस्तु कीटैः प्राणहरैस्तुल्यलक्षणः॥"*॥ देशविशेषः। यथा, मार्कण्डेये। ५८। १३।
"प्राग्ज्योतिषाः सलौहित्याः सामुद्राः पुरुषादकाः।
* * * *
वर्द्धमानाः कोशलाश्च मुखे कूर्म्मस्य संस्थिताः॥")

सामुद्रकं, क्ली, (सामुद्रमेव। स्वार्थे कन्।) समुद्रलवणम्। इति राजनिर्घण्टः॥ समुद्रोक्तस्त्रीपुंलक्षणग्रन्थः। तद्विवरणं यथा,—

श्रीकृष्ण उवाच।
"कीदृशः पुरुषो वन्द्योऽवन्द्यो वा कीदृशो भवेत्
कन्या वा कीदृशी शस्या गर्हिता वापि कीदृशी॥

महेश उवाच।
शृणु कृष्ण प्रवक्ष्यामि समुद्रवचनं यथा।
लक्षणन्तु मनुष्याणां एकैकेन वदाम्यहम्॥
वामभागे तु नारीणां दक्षिणे पुरुषस्य च।
निर्द्दिष्टं लक्षणं तेषां समुद्रेण यथोदितम्॥
पूर्व्वमायुः परीक्षेत पश्चाल्लक्षणमेव च।
आयुर्हीनं नराणाञ्चेत् लक्षणैः किं प्रयोजनम्॥"

अथ पुरुषलक्षणम्।
"पञ्चदीर्घं चतुर्ह्रस्वं पञ्चसूक्ष्मं षडुन्नतम्।
सप्तरक्तं त्रिगम्भीरं त्रिविशालं प्रशस्यते॥
बाहुनेत्रद्वयं कुक्षी द्वौ तु नासा तथैव च।
स्तनयोरन्तरञ्चैव पञ्चदीर्घं प्रशस्यते॥
ग्रीवाथ कर्णौ पृष्ठञ्च ह्रस्वं जङ्घे सुपूजिते।
चत्वारि यस्य ह्रस्वानि पूजां प्राप्नोति नित्यशः॥
सूक्ष्माण्यङ्गुलिपर्व्वाणि दन्तकेशनखत्वचः।
पञ्च सूक्ष्माणि येषां हि ते नरा दीर्घजीविनः॥
नासा नेत्रञ्च दन्ताश्च ललाटञ्च शिरस्तथा।
हृदयञ्चैव विज्ञेयमुन्नतं षट् प्रशस्यते॥
पाणिपादतलौ रक्तौ नेत्रान्तरनखानि च।
तालुकोऽधरजिह्वा च सप्तरक्तं प्रशस्यते॥
स्वरो बुद्धिश्च नाभिश्च त्रिगम्भीरमुदाहृतम्।
उरः शिरो ललाटञ्च त्रिविस्तीर्णं प्रशस्यते॥
कटिविशाला बहुपुत्रभागी
विशालहस्तो नरपुङ्गवः स्यात्।
उरो विशालं धनधान्यभागी
शिरो विशालं नरपूजितः स्यात्॥
न श्रीस्त्यजति रक्ताङ्गं नाथः कनकपिङ्गलम्।
दीर्घबाहुं न चैश्वर्य्यं न मांसोपचितांसकम्॥
कदाचिद्दन्तुरो मूर्खः कदाचित् लोमशः सुखी।

कदाचित् तुन्दिलो दुःखी कदाचित् चञ्चला सती ॥
नेत्रस्नेहेन सौभाग्यं दन्तस्नेहेन भोजनम् ।
हस्तस्नेहेन चैश्वर्य्यं पादस्नेहेन वाहनम् ॥
अकर्म्मकठिनौ हस्तौ पादावध्वनि कोमलौ ।
यस्य पाणितलौ रक्तौ तस्य राज्यं विनिर्द्दिशेत्॥
दीर्घलिङ्गेन दारिद्रं स्थूललिङ्गेन निर्धनः ।
कृशलिङ्गेन सौभाग्यं ह्रस्वलिङ्गेन भूपतिः ॥
रेखाभिर्बहुभिर्दुःखं स्वल्पाभिर्धनहीनता ।
रक्ताभिः श्रियमाप्नोति कृष्णाभिः प्रेष्यतां व्रजेत्
अङ्गुष्ठोदरमध्ये तु यवो यस्य विराजितः ।
उत्तमं भोजनं तस्य शतं जीवति मानवः ॥
अङ्कुशं कुलिशं छत्रं यस्य पाणितले भवेत् ।
तस्यैश्वर्य्यं विनिर्द्दिष्टं अशीत्यायुर्भवेद्ध्रुवम् ॥
धनुर्यस्य भवेत् पाणौ पङ्कजं वाथ तोरणम् ।
तस्यैश्वर्य्यञ्च राज्यञ्च अशीत्यायुर्भवेद्ध्रुवम् ॥
कनिष्ठातर्जनीं यावद्रेखा भवति चाक्षता ।
विंशत्यब्दाधिकशतं नरो जीवत्यनामयः॥
कनिष्ठामध्यमां यावद्रेखा भवति चाक्षता ।
शताब्दं वाथ वाशीतिं नरो जीवेन्न संशयः ॥
कनिष्ठानामिकायाञ्चेत् रेखा भवति चाक्षता।
षष्टिं पञ्चाशदब्दं वा नरा जीवन्त्यसंशयम् ॥
रेखया भिद्यते रेखा स्वल्पायुश्च भवेन्नरः ।
कनिष्ठाधःस्थिता रेखाः संख्या यावतिकाः स्मृताः ।
तावती पुरुषाणान्तु नारी भवति निश्चितम् ॥
करमध्यगता रेखा ध्रुवा ऊर्द्धम्भवेद् यदि ।
नृपो वा नृपतुल्यो वा ख्यातोऽर्थवान् भवेत् ॥
मत्स्यपुच्छप्रकीर्णेन विद्यावित्तसमन्वितः।
पितामहस्य वा किञ्चिद्धनञ्च लभते ध्रुवम् ॥
मध्यमायां यदि यवा दृश्यन्तेऽत्यन्तशोभनाः ।
तदान्यसञ्चितं वित्तं प्राप्नोत्यङ्गुष्ठके यवे ॥
यस्याथ चक्रमङ्गुष्ठे यवः पूर्णश्च दृश्यते ।
तदा पितामहादीनामर्ज्जितं धनमाप्नुयात् ॥
तर्जन्यामथ चक्रञ्च मित्रद्वारा धनम्भवेत् ।
तेनैव विपरीतन्तु व्ययो भवति निश्चितम् ॥
मध्यमायां स्थिते चक्रे देवद्वारा धनं लभेत् ।
तेनैव विपरीतन्तु व्ययो भवति निश्चितम् ॥
अनामिकायां भवेच्चक्रं सर्व्वद्वारा भवेद्धनम् ।
तेनैव विपरीतन्तु व्ययो भवति निश्चितम् ॥
कनिष्ठायां भवेच्चक्रं वाणिज्येन धनं भवेत् ।
तेनैव विपरीतन्तु व्ययो भवति निश्चितम् ॥
ललाटे दृश्यते यस्य चक्ररेखाचतुष्टयम् ।
अशीत्यायुः समाप्नोति पञ्चरेखाः शतं समाः ॥
यस्योन्नतं ललाटञ्च ताम्रवर्णञ्च दृश्यते ।
रेखाहीनश्च कश्चन्न स चोन्मत्तो महीं भ्रमेत् ॥
यस्य जिह्वा भवेद्दीर्घा नासाग्रं लेढि सर्व्वदा ।
योगी भवति निर्व्वाणः पृथ्वीं भ्रमति सर्व्वदा ॥
दन्ताश्च विरला यस्य गण्डे कूपोऽपि जायते ।
परस्त्रीरमणो नित्य परवित्ते न वित्तवान् ॥
कर्कशैः कठिनैर्लिङ्गैः प्रमाणान्निर्गतैः सदा ।
रमते च सदा दासीं निर्धनो भवति ध्रुवम् ॥

कृशलिङ्गेन सूक्ष्मेण रक्तवर्णेन भूपतिः ।
बहुस्त्रीरमणो नित्यं नारीणां वल्लभो भवेत् ॥
यस्य पादतले पद्मं चक्रं वाप्यथ तोरणम्!
अङ्कुशं कुलिशं वापि स राजा भवति ध्रुवम् ॥
कृशातिलोमशा ये स्युः केकराक्षाः कुचेलकाः।
कातरं व्यालजिह्वाश्च ते दरिद्रा न संशयः ॥
कपिला मलिनाङ्गाश्च ह्रस्वाश्चैव हृतनखाः ।
कृशातिदीर्घा मनुजास्ते दरिद्रा न संशयः ॥
चिबुके श्मश्रुशून्या ये निर्लोमहृदयाश्च ये ।
ते धूर्त्ता नैव सन्देहः समुद्रवचनं यथा ॥
सूचीमुखा भग्नपृष्ठाः कृष्णदन्ता कुचेलकाः ।
वक्रनासा वञ्चनासास्ते नरा दुष्टमानसाः ॥
दयालवश्च दातारो रूपवन्तो जितेन्द्रियाः ।
परोपकारिणश्चैव तेऽपूर्व्वा मानवाः स्मृताः ॥”

इति पुरुषलक्षणम् ॥ * ॥

अथ स्त्रीलक्षणम् ।

“यस्याः पादतले रेखा सा भवेत् क्षितिपाङ्गना।
भवेदखण्डभोगा च या मध्याङ्गुलिसङ्गता ॥
उन्नतो मांसलोऽङ्गुष्ठो वर्त्तुलोऽतुलभोगदः ।
वक्रो ह्रस्वश्च चिपिटः सुखसौभाग्यभञ्जकः ॥
दीर्घाङ्गुलीभिः कुलटा कृशाभिरतिनिर्धना ।
ह्रस्वाभिः स्याच्च ह्रस्वायुः भग्नाभिर्भग्नवर्त्तिनी॥
चिपिटाभिर्भवेद्दासी विरलाभिर्दरिद्रिणी ।
परस्परं समारूढ़ा यदाङ्गुल्यो भवन्ति हि ॥
हत्वा बहूनपि पतीन् परप्रेष्या तदा भवेत् ।
स्निग्धा समुन्नतास्ताम्रा वृत्ताः पादनखाः शुभाः ॥
राज्ञीत्वसूचकं स्त्रीणां पादपृष्ठं समुन्नतम् ।
समपार्ष्णी शुभा नारी पृथुपार्ष्णी सुदुर्भगा ॥
कुलटोन्नतपार्ष्णी स्यात् दीर्घपार्ष्णी च दुःख-भाक् ।
रोमहीने समे स्निग्धे जङ्घे च क्रमवर्त्तुले ॥
सा राजपत्नी भवति विशिरे सुमनोहरे ।
वृत्तं पिशितसंलग्नं जानुयुग्मं प्रशस्यते ॥
निर्म्मांसं स्वैरचारिण्या दरिद्रायाश्च विश्लथम् ।
विशिरैः करभाकारैरूरुभिर्मसृणैर्घनैः ।
सुवृत्तै रोमरहितैर्भवेयुर्भूपवल्लभाः ॥
चतुर्भिरङ्गुलैः शस्ता कटिर्विंशतिसंयुतैः ।
समुन्नतनितम्बाढ्या चतुरस्रा मृगीदृशाम् ॥
नितम्बबिम्बो नारीणां उन्नतो मांसलः पृथुः ।
महाभोगाय संप्रोक्तः तदन्योऽशर्म्मणाय च ॥
गम्भीरा दक्षिणावर्त्ता नाभिः स्यात् सुखसम्पदे
वामावर्त्ता समुत्ताना व्यक्तग्रन्थी न शोभना ॥
उदरेणाभितुच्छेन विशिरेण मृदुत्वचा ।
योषित् भवति भोगाढ्या नित्यमिष्टान्नसेविनी॥
कुम्भाकारं दरिद्राया जठरञ्च मृदङ्गवत् ।
कुष्माण्डाभं यवाभञ्च दुष्पूरं जायते स्त्रियाः ॥
निर्लोम हृदयं यस्याः समं निम्नत्ववर्जितम् ।
ऐश्वर्य्यं चाप्यवैधव्यं प्रियप्रेमा च सा भवेत् ।
घनौ वृत्तौ दृढ़ौ पीनौ समौ शस्तौ पयोधरौ ।
स्थूलाग्रौ विरलौ शुष्कौ वामोरूणां न शर्म्मदौ॥
दक्षिणोन्नतवक्षोजा पुत्त्रिणीष्वग्रणीमता ।

वामोन्नतकुचा सूते कन्यां सौभाग्यसुन्दरीम् ॥
मूले स्थूलौ क्रमकृशावग्रे तीक्ष्णौ पयोधरौ ।
सुखदौ बाल्यकाले तु पश्चादत्यन्तदुःखदौ ॥
अम्भोजमुकुलाकारमङ्गुष्ठाङ्गुलिसम्मुखम् ।
हस्तद्वयं मृगाक्षीणां बहुभोगाय जायते ॥
मृदुमध्योन्नतं रक्तं तलं पाण्योररन्ध्रकम् ।
प्रशस्तं शस्तरेखाढ्यमल्परेखं शुभप्रदम् ॥
विधवा बहुरेखेण विरेखेण दरिद्रिणी ।
भिक्षुकी सुशिराढ्ये न नारी करतलेन वै ॥
मत्स्ये न सुभगा नारी स्वस्तिकेन च सुप्रजा ।
पद्मे न भूपतेः पत्नी जनयेत् भूपतिं सुतम् ॥
चक्रवर्त्तिस्त्रियाः पाणौ नन्द्यावर्त्तप्रदक्षिणः ।
शङ्खातपत्रकमठा राजमातृत्वसूचकाः ॥
कृषीवलस्य पत्नी स्यात्तकटेन युगेन वा ।
चामराङ्कुशकोदण्डैः राजपत्नी भवेद् ध्रुवम् ॥
अङ्गुष्ठमूलान्निर्गत्य रेखा याति कनिष्ठिकाम् ।
यदि स्यात् पतिहन्त्री सा दूरतस्तां त्यजेत् सुधीः ॥
त्रिशूलासिगदाशक्तिदुन्दुभ्याकृतिरेखया ।
नितम्बिनी कीर्त्तिमती करेण पृथिवीतले ॥
पाटलो वर्त्तुलः स्निग्धो रेखाभूषितमध्यभूः ।
सीमन्तिनीनामधरो राज्ञां चैव प्रियो भवेत् ॥
श्यामः स्थूलोऽधरोष्ठः स्यात् वैधव्यकलहप्रदः ।
मसृणो मत्तकाशिन्याश्चोत्तरोष्ठः सुभोगदः ॥
पीताः श्यामाश्च दशनाः स्थूला दीर्घा द्विपङ्क्तयः ।
शुक्त्याकाराश्च विरला दुःखदौर्भाग्यकारणम् ।
अधस्तादधिकैर्दन्तैर्मातरं भक्षयेत् स्फुटम् ॥
पतिहीना च विकटैः कुलटा विरलैर्भवेत् ।
समवृत्तपुटा नासा लघुच्छिद्रा शुभावहा ॥
स्थूलाग्रा मध्यनम्रा च न प्रशस्ता समुन्नता ।
ललना लोचने शस्ते रक्तान्ते कृष्णतारके ॥
गोक्षीरवर्णविशदे सुस्निग्धे कृष्णपक्ष्मणी ।
उन्नताक्षी न दीर्घायुः वृत्ताक्षी कुलटा भवेत् ॥
मेषाक्षी महिषाक्षी च केकराक्षी न शोभना ।
कामगृहीता नितरां गोपिङ्गाक्षी सुदुर्म्मदा ॥
पारावताक्षी दुःशीला रक्ताक्षी भर्त्तृघातिनी ।
कोटराक्षी दुष्टा गजनेत्रा न शोभना ॥
पुंश्चली वामकाणाक्षी वन्ध्या दक्षिणकाणिका।
मधुपिङ्गाक्षी रमणी धनधान्यसमृद्धिभाक् ।
प्रलम्बमलिकं यस्या देवरं हन्ति सा ध्रुवम् ॥
रोमशेन शिरालेन प्रांशुना रोगिणी मता ॥
स्थूलमूर्द्धा च विधवा दीर्घशीर्षा च बन्धकी ।
विशालेनापि शिरसा भवेद्दौर्भाग्यभाजनम् ॥
केशा अलिकुलच्छायाः स्निग्धाः सूक्ष्माः सुकोमलाः ।
किञ्चिदाकुञ्चिताग्राश्च कुटिलाश्चातिशोभनाः॥
भ्रुवोरन्तर्ललाटे वा मशको राज्यसूचकः ।
वामे कपोले मशकः शोणो मिष्टान्नदः शुभः ॥
तिलकं लाञ्छनं वापि हृदि सौभाग्यकारणम् ।
यस्या दक्षिणवक्षोजे भवेत् तिलकलाञ्छनम् ॥
कन्याचतुष्टयं सूते सूते सा च सुतद्वयम् ।

तिलकं लाञ्छनं शोणं यस्या वामकुचे भवेत् ॥
एकं पुत्रं प्रसूयादौ पश्चात् च विधवा भवेत् ।
गुह्यस्य दक्षिणे भागे तिलकं यदि योषितः ॥
तदा क्षितिपतेः पत्नी सूते च क्षितिपं सुतम् ।
नासाग्रे मशकः शोणो महिष्या एव जायते ॥
कृष्णः स एव भर्त्तृघ्नाः पुंश्चल्या वा प्रकीर्त्तितः ।
नाभेरधस्तात् तिलकं मशको लाञ्छनं शुभम् ॥
मशकस्तिलकं चिह्नं गुल्फदेशे दरिद्रकृत् ॥
सुलक्षणापि दुःशीला कुलक्षणशिरोमणिः ॥
कुलक्षणापि या साध्वी सर्व्वलक्षणभूस्तु सा ।
कृष्णा कपिलकेशी च मिलितभ्रूकुटिस्तथा ।
गमनं सत्वरञ्चैव त्यक्तव्या स्यात् सदा बुधैः ॥
यस्या गमनमात्रेण भूमौ कम्पः प्रजायते ।
बह्वाशिनीं प्रलोभाढ्यां तां नारीं परिवर्जयेत् ॥
विरला दशना यस्याः कृष्णोष्ठी कृष्णजिह्विका
भर्त्तारं प्रथमं हन्ति द्वितीयञ्चैव विन्दति ॥
अङ्गुली विरला यस्याः सलोमा गात्रकर्कशा ।
भेका भेकस्तनी क्षुद्रा दूरतः परिवर्जयेत् ॥
त्रीणि यस्याः प्रलम्बानि ललाटं उदरं भगम् ।
त्रीणि सा भक्षयेन्नारी श्वशुरं देवरं पतिम् ॥
ललाटे श्वशुरं हन्यात् जठरे देवरं तथा ।
भगश्च हन्याद्भर्त्तारं महादोषास्त्रयः स्मृताः ॥
यस्या अत्युत्कटं नार्य्या वक्षश्च विस्तृतं भवेत् ।
उत्तरोष्ठे च लोमानि शीघ्रं सा भक्षयेत् पतिम् ॥
चरणानामिका यस्याः क्षितिं न स्पृशते यदि ।
द्वितीया वा तृतीया वा सा कन्या सुखवर्ज्जिता ॥
नासाग्रे दृश्यते यस्याः तिलकं मशकोऽपि च ।
कृष्णदन्ता कृष्णजिह्वा दशाहेन पतिं हरेत् ॥
सूक्ष्मकेशा तु या कन्या गौरवर्णा च या भवेत्
अष्टौ जनयते पुत्रान् प्राप्नोति विपुलं सुखम् ॥"
इति सामुद्रके स्त्रीलक्षणं समाप्तम् ॥
(समुद्रसम्बन्धिनि, त्रि । यथा, महाभारते । ५ । ३५ । ४४ ।
"सामुद्रकं वाणिजकञ्च चौरं
शल्याकर्त्तृञ्च चिकित्सकञ्च ।
अरिञ्च मित्रञ्च कुशीलवञ्च
नैतान् साक्ष्ये त्वधीकुर्व्वीत सप्त ॥")

सामुद्रिकः, त्रि, (समुद्रेण प्राप्तं शास्त्रमधीते वेत्ति वा । ठञ् ।) स्त्रीपुंसचिह्नवेत्ता । इति हारावली ॥ समुद्रसम्बन्धी च ॥ (यथा, महाभारते । १२ । १६८ । २ ।
"सामुद्रिकान् स वणिजस्ततोऽपश्यत् स्थितान् पथि ।
स तेन सह सार्थेन प्रययौ सागरं प्रति ॥")

साम्ना, स्त्री, वैदिकच्छन्दोविशेषः । इति केचित् ॥

साम्परायिकं, क्ली, (संपराय विपदे प्रभवतीति । संपराय + "तस्मै प्रभवति सन्तापादिभ्यः ।"५ । १ । १०१ । इति ठञ् ।)युद्धम् । इत्यमरः । २ । ८ । १०४ ॥ (सम्पराये उत्तरकाले हितम् । सम्पराय + ठक् ।) पारलौकिके, त्रि । यथा,—
"प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्त्तते ।
न साम्परायिकं तस्य दुर्म्मतेर्व्विद्यते फलम् ॥"
इति मनुः । ११ । ३० ।
(सम्परायं युद्धमर्हतीति । तदर्हतीति ठक् । युद्धार्हे, त्रि । यथा, रघुः । १७ । ६२ ।
"पित्रा संवर्द्धितो नित्यं कृतास्त्रः साम्परायिकः
तस्य दण्डवतो दण्डः स्वदेहान्न व्यशिष्यत ॥")

साम्प्रतं,व्य, (सम् च प्रति च द्वयोः समाहारः । ततः प्रज्ञाद्यण् ।) युक्तम् । (यथा, कुमारे । २ । ५५ ।
"इतः स दैत्यः प्राप्तश्रीर्नेत एवार्हति क्षयम् ।
विषवृक्षोऽपि संवर्द्ध्य स्वयं छेत्तुमसाम्प्रतम् ॥")
इदानीम् । इत्यमरः । ३ । ४ । ११ । २३ ॥ (यथा, ऋतुसंहारे । १ । ७ ।
"समुद्गतस्वेदचिताङ्गसन्धयो
विमुच्य वासांसि गुरूणि साम्प्रतम् ।
स्तनेषु तन्वंशुकमुन्नतस्तना
निवेशयन्ति प्रमदाः सयौवनाः ॥"* ॥
सम्प्रति भवं साम्प्रतम् । अण् । इदानीन्तने, त्रि । यथा, हरिवंशे । ६ । १६ ।
"वैवस्वतेऽन्तरे चास्मिन् साम्प्रते समुपस्थिते ।
वैण्यात् प्रभृति राजेन्द्र सर्व्वस्यैतस्य सम्भवः ॥"
तथाच तत्रैव । ७ । ३७ ।
"मनोर्व्वैवस्वतस्यैते वर्त्तन्ते साम्प्रतेऽन्तरे ।
इक्ष्वाकुप्रमुखाश्चैव दशपुत्रा महात्मनः ॥"
तथाच तत्रैव । ८ । ४३ ।
"तस्य ते कीर्त्तयिष्यामि मनोर्व्वैवस्वतस्य ह ।
विसर्गं भरतश्रेष्ठ साम्प्रतस्य महाद्युतेः ॥")

साम्ब,क सम्बन्धे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा० पर०-सक०-सेट् ।) ओष्ठ्यवर्गशेषोपधः । द्वितीयस्वरी । क, साम्बयति धनं लोकः संबध्नाति इत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

साम्बरं, क्ली, (सम्बरदेशे भवम् । अण् । गडुलवणम् । यथा,—
"गडादिलवणं शुभ्रं पृथ्वीजं गडदेशजम् ।
गडोत्थञ्च महारम्भं साम्बरं सम्बरोद्भवम् ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥

साम्बरी, स्त्री,(सम्बरेण कृता । सम्बर + अण् + ङीप् ।) माया । यथा,—
"शाम्बरी साम्बरी माया मायाकृन्निकृके भटे"
इति शब्दरत्नावली ॥

साम्भवी, स्त्री, रक्तलोध्रः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

साम्मातुरः,पुं,(सम्मातुरपत्यं पुमान् । सम्मातृ + "मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्व्वायाः ।" ४।१।११५।इति अण् । उकारश्च ।) सतीतनयः । तत्पर्य्यायः । भाद्रमातुरः २ । इति हेमचन्द्रः । ३ । २२० ॥

साम्यं, क्ली, (समस्य भावः । सम + ष्यञ् ।) समता । तुल्यत्वम् । यथा,—
"चाण्डालान्त्यस्त्रियो गत्वा भुक्त्वा च प्रतिगृह्य च ।
पतत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात् साम्यन्तु गच्छति ॥"
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
साम्यन्त्वेकस्थानत्वम् । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ (साम्यावस्थापन्ने, त्रि । यथा, भागवते । ८ । ३ । १२ ।
"नमः शान्ताय घोराय मूढ़ाय गुणधर्म्मिणे ।
निर्व्विशेषाय साम्याय नमो ज्ञानघनाय च ॥"

साम्राज्यं, क्ली, (सम्राजो भावः । ष्यञ् ।) समस्तराज्यम् । (यथा, रघुः । ४ । ५ ।
"छायामण्डललक्ष्येण तमदृश्या किल स्वयम् ।
पद्मा पद्मातपत्रेण भेजे साम्राज्यदीक्षितम् ॥"
दशलक्षाधिपत्यम् । यथा,—
"लक्षाधिपत्यं राज्यं स्यात् साम्राज्यं दशलक्षके ।
शतलक्षे महेशानि महासाम्राज्यमुच्यते ॥"
इति वरदातन्त्रे २ पटलः ॥

साम्राणिकर्द्दमं, क्ली, जवादिनामकगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

साम्राणिजं, क्ली, महापारेवतम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सायं,व्य, (स्यति समापयति दिनमिति । सो + बाहुलकात् णम् । युगागमश्च ।) सायाह्नः । इत्यमरः । ३ । ४ । १८ । सन्ध्या । इति राजनिर्घण्टः ॥ तथा,—
"दिनान्ते पुंसि सायः स्यात् सायाह्ने सायमव्ययम् ।"
इति शब्दार्णवः ॥
(यथा, रघुः । १ । ४८ ।
"सदुष्प्रापयशाः प्रापदाश्रमं श्रान्तवाहनः ।
सायं संयमिनस्तस्य महर्षेर्म्महिषीसखः ॥")

सायंकालः, पुं, (सायं सायाह्नः कालः ।) सायाह्नः । सायंसन्ध्यासमयः । यथा, स्मृतिसागरधृतमत्स्यसूक्तम् ।
"ज्येष्ठा वाप्यथवा षष्ठी सायंकाले न चेद्भवेत् ॥
सायमेव तथापि स्याद्बिल्वशाखाभिमन्त्रणम् ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

सायंसन्ध्या, स्त्री, (सायं सायाह्ने या सन्ध्या ।) सायंकालोपास्या देवता । सायंकालकर्त्तव्योपासना । सायंसन्ध्योपासनाकालश्च । तत्प्रमाणं सन्ध्याशब्दे द्रष्टव्यम् । पश्चिमा सन्ध्या । तस्या उत्पत्तिर्यथा,—

मार्कण्डेय उवाच ।

"नारायणः स्वयं सन्ध्यां पद्मशार्ङ्गगदापाणिना ।
ततः पुरोडाशमयं तच्छरीरमभूत् क्षणात् ॥
महामुनेर्म्महायज्ञे तस्मिन् विश्वोपकारिणि ।
नाग्निः क्रव्यादतां यातीत्येतदथ तथा कृतम् ॥
एवं कृत्वा जगन्नाथस्तत्रैवान्तरधीयत ।
सन्ध्याप्यगच्छदुद्यतेजं तत्र मेधातिथिर्मुनिः ॥
अथ विष्णोः प्रसादेन केनाप्यनुपलक्षिता ।
प्रविवेश तदा यज्ञं सन्ध्या मेधातिथेर्म्मुनेः ॥
वसिष्ठेन पुरा या तु वर्णीभूता तु सा सुता ।
उपदिष्टा तपस्तस्तु वचनात् परमेष्ठिनः ॥

तमेव ज्ञात्वा मनसि तपश्चर्य्योपदेशकम् ।
पतित्वेन तदा सन्ध्या ब्राह्मणं ब्रह्मचारिणम् ॥
समिद्धेऽग्नौ महायज्ञे मुनिभिर्नोपलक्षिता ।
तदा विष्णोः प्रसादेन सा विवेश विधेः सुता ॥
तस्याः पुरोडाशमयं शरीरं तत्क्षणात्ततः ।
दग्धं पुरोडाशगन्धं व्यस्तारयदलक्षितम् ॥
वह्निस्तस्याः शरीरं तद्दग्ध्वा सूर्य्यस्य मण्डले ।
शुद्धं प्रवेशयामास विष्णोरेवाज्ञया पुनः ॥
सूर्य्यो द्विधा विभज्याथ तच्छरीरं तदा रथे ।
स्वके संस्थापयामास प्रीतये पितृदेवयोः ॥
यदूर्द्ध्वभागं तस्यास्तु शरीरस्य द्विजोत्तमाः ।
प्रातःसन्ध्याभवत् सा तु अहोरात्रादिमध्यगा ॥
यच्छेषभागस्तस्यास्तु अहोरात्रान्तमध्यगा ।
सा सायमभवत् सन्ध्या पितृप्रीतिप्रदा सदा ॥
सूर्य्योदयाच्च प्रथमं यदा स्यादरुणोदयः ।
प्रातःसन्ध्या तदोदेति देवानां प्रीतिकारिणी ॥
अस्तं गते ततः सूर्य्ये शोणपद्मनिभा सदा ।
उदेति सायंसन्ध्या सा पितॄणां मोदकारिणी ॥"
इति श्रीकालिकापुराणे अरुन्धतीजन्मकथने २२ अध्यायः ॥

सायंसन्ध्यादेवता, स्त्री, (सायंसन्ध्याया देवता ।) सरस्वती । इति कविकल्पलता ॥

सायः, पुं, (स्यति समापयति दिनमिति । सो + श्याद्व्यधेति णः । ततो युगागमः ।) दिनान्तः । इत्यमरः । १ । ४ । ३ ॥ बाणः । इति मेदिनी ॥ सायोत्सवौ विकालकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सा(शा)यकः, पुं, (स्यति छिनत्तीति । सो + ण्वुल् + युक् ।) बाणः । (यथा, रामायणे । २ । ३१ । ३० ।
"अभेद्ये कवचे दिव्ये तूणी चाक्षय्यसायकौ ॥")
खड्गः । इत्यमरः । ३।३।२ ॥ (यथा, महाभारते । ४ । ४० । १४ ।
"कस्य पाञ्चनखे कोषे सायको हेमविग्रहः ।
प्रमाणरूपसम्पन्नः पीत आकाशसन्निभः ॥"
पञ्चमसंख्या । यथा, साहित्यदर्पणे । ४।२६४।
"सङ्करेण त्रिरूपेण संसृष्ट्या चैकरूपया ।
वेदखाग्निशराः शुद्धे रिषुबाणाग्निसायकाः ॥")

सायकपुङ्खा, स्त्री, (सायकस्य पुङ्ख इव पुङ्खो यस्याः ।) शरपुङ्खा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (सायकस्य पुङ्खे, पुं । यथा, रघुः । २ । ३१ ।
"सक्ताङ्गुलिः सायकपुङ्ख एव
चित्रार्पितारम्भ इवावतस्थे ॥")

सायन्तनः, त्रि, (सायं भवः । सायम् + "सायं-चिरंप्राह्णेप्रगेऽव्ययेभ्यष्ट्युट्युलौ तुट् च ।" ४।३।२३ । इति ट्युल् तुट् च ।) सायकालभवः । यथा,—
"सन्ध्यां सायन्तनीं कुर्य्यात् द्वादश्यादिष्वपि प्रिये ।
अकुर्व्वन्निरयं याति यतो नित्यागमक्रिया ॥"
इति बृहन्नीलतन्त्रे प्रथमपटलः ॥

सायाह्नः, पुं, (सायमह्नः । "संख्याविसायेति ।" ६।३।११० । ज्ञापकात् समासः ।) पञ्चधा-विभक्तदिनपञ्चमांशः । दिवसस्य शेषमुहूर्त्त-त्रयम् । यथा,—
"प्रातःकालो मुहूर्त्तांस्त्रीन् सङ्गवस्तावदेव तु ।
मध्याह्नस्त्रिमुहूर्त्तं स्यादपराह्णस्ततः परम् ॥
सायाह्नस्त्रिमुहूर्त्तं स्यात् श्राद्धं तत्र न कारयेत्
राक्षसी नाम सा वेला गर्हिता सर्व्वकर्मसु ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
तत्पर्य्यायः ।
"सायो दिनान्तः सायाह्नो विकालः सायमेव च"
इति शब्दरत्नावली ॥

सायिका, स्त्री, क्रमस्थितिः । इति शब्दरत्नावली ॥

सायी, [न्] पुं, (सायति नाशयति गतिक्लेश-मिति । सै क्षये + णिनिः ।) अश्वारोहः । इति केचित् ॥

सायुज्यं, क्ली, (सयुजो सहयोगस्य भावः । ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् ।) सहयोगः । एकत्वम् । तत्तु पञ्चधामुक्त्यन्तर्गतमुक्तिविशेषः । यथा,—
"सालोक्यसार्ष्टिसामीप्यसारूप्यैकत्वमप्युत ।
दीयमानं न गृह्णन्ति विना मत्सेवनं जनाः ॥"
इति श्रीभागवते । ३ । २९ । १३ ॥
"भक्तानां निष्कामतां कैमुतिकन्यायेनाह ।
सालोक्यं मया सह एकस्मिन् लोके वासम् ।
सार्ष्टिं समानैश्वर्य्यम् । सामीप्यं निकटवर्त्तित्वम् । सारूप्यं समानरूपताम् । एकत्वं सायुज्यम् । उत अपि दीयमानमपि न गृह्णन्ति कुतस्तत्कामना इत्यर्थः ।" इति श्रीधरस्वामी ॥
"एकत्वं भगवत्सायुज्यं ब्रह्मसायुज्यञ्च । अनयो-स्तत्कालात्मकत्वेन तत्सेवनार्थत्वाभावात् ग्रह-णावश्यकत्वमेवेति भावः ।" इति क्रमसन्दर्भः ॥

साये, व्य, दिनान्ते । सायकाले । इति केचित् ॥

सार, त् क दौर्ब्बल्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्तचुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) रेफोपधः । अससारत् । इति दुर्गादासः ॥

सारं, क्ली पुं, (सार त् क दौर्ब्बल्ये + अच् । सृ गतौ + घञ् इति वा ।) जलम् । धनम् । (यथा, रघुः । ४ । १९ ।
"परस्परेण विज्ञातस्तेषूपायनपाणिषु ।
राज्ञा हिमवतः सारो राज्ञः सारो हिमा-द्रिणा ॥")
न्याय्यम् । इति मेदिनी ॥ (सरात् जातम् । सर + अण् ।) नवनीतम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे । २६ ।
"क्षारशेषञ्च तन्मथ्यं शीतं सारमुपाहरेत् ॥"
अमृतम् । यथा, भागवते । ७ । ६ । २५ ।
"धर्म्मादयः किमगुणेन च काङ्क्षितेन
सारंजुषां चरणयोरुपगायतां नः ॥")
लोहम् । इति भावप्रकाशः । विपिनम् । इति शब्दरत्नावली ॥*॥ सारवस्तूनि यथा,—
"सारं रसानान्तु घृतं घृतसारं हुतञ्च यत् ।
हुतस्य सारं स्वर्गश्च स्वर्गात् सारन्तु योषितः ॥
अतो राजन् प्रदेयाः स्युः स्त्रियः स्वर्गमभीप्सतः ।
तथैवेह सुखं ताभिः सह राज्यं नृपोत्तम ॥"
इति वह्निपुराणे दासीदानाध्यायः ॥
अपि च ।
"असारे खलु संसारे सारमेतच्चतुष्टयम् ।
काश्यां वासः सतां सङ्गो गङ्गाम्भः शम्भु-सेवनम् ॥"
इति कवितारत्नाकरधृतपुराणवचनम् ॥

सारः, पुं, (सृ + "सृ स्थिरे ।" ३।३।१७ । इति घञ् ।) बलम् । (यथा, महाभारते ।१।१५५।२३ ।
"तरस्व भीम मा क्रीड जहि रक्षो विभीषणम् ।
पुरा विकुरुते मायां भुजयोः सारमर्पय ॥")
स्थिरांशः । इत्यमरः । ३ । ३ । १७० ॥ (यथा, रघुः । १० । १० ।
"प्रभानुलिप्तश्रीवत्सं लक्ष्मीविभ्रमदर्पणम् ।
कौस्तुभाख्यमपां सारं बिभ्राणं बृहतोरसा ॥")
मज्जा । इत्यमरः । २ । ४ । १२ ॥ वज्रक्षारम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ वायुः । इति जटाधरः ॥ रोगः । इति धरणिः ॥ पाशकः । इति शब्द-रत्नावली ॥ दध्युत्तरम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (अर्थालङ्कारविशेषः । यथा, साहित्यदर्पणे । १० । ७३१ ।
"उत्तरोत्तरमुत्कर्षो वस्तुनः सार उच्यते ॥"
यथा,—
"राज्ये सारं वसुधा वसुधायामपि पुरं पुरे सौधम् ।
सौधे तल्पं तल्पे वराङ्गनासर्व्वस्वम् ॥")

सारः, त्रि, (सृ + घञ् ।) अतिदृढः । इति शब्दरत्नावली ॥ वरः । श्रेष्ठः । इत्यमरमेदिनी-करौ ॥ यथा,—
"सर्व्वसारो यथा कृष्णो व्रतानां पुण्यकं तथा ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे । ३।३०॥
अपि च ।
श्रीमार्कण्डेय उवाच ।
"जगत् सर्व्वन्तु निःसारमनित्यं दुःखभाजनम् ।
उत्पद्यते क्षणादेतत् क्षणादेतत् विपद्यते ॥
यथैवोत्पद्यते सारान्निःसारं जगदञ्जसा ।
पुनस्तस्मिन्विलीयन्ते महाप्रलयसङ्गमे ॥
उत्पत्तिप्रलयाभ्यान्तु जगन्निःसारतां हरिः ।
शम्भवे दर्शयामास भावेन जगतां पतिः ॥
एकं शिवं शान्तमनन्तमच्युतं
परात्परं ज्ञानमयं विशेषम् ।
अद्वैतमव्यग्रमचिन्त्यरूपं
सारन्त्वकं नास्ति सारं त्वदन्यत् ॥
यस्मादेतज्जायते विश्वमग्र्यं
यस्मिन् लीनं स्यात् तत्पश्चात् स्थितञ्च ।
आकाशवन्मेघजालस्य धृत्या
यद्विश्वं वै ध्रियते तच्च सारम् ॥
अष्टाङ्गयोगैर्यदासमिच्छन्
योगी युनक्त्यात्मरूपं सदैव ।
निवर्त्तते प्राप्य यमत्र लोके
तद्धि सारं सारमन्यन्न चास्ति ॥

सारो द्वितीयो धर्म्मस्तु यो नित्यप्राप्तये भवेत्।
यो वै निवर्त्तको नाम तत्रासार: प्रवर्त्तक: ॥
सर्व्वं चरति लोकेऽस्मिन् धर्म्मो नैव च्युतो भवेत्
स्वधर्म्मादृयो न चलति स एवाचर उच्यते ॥
एतद्व: कथितं सारं नि:सारञ्च यथा जगत्।
यथा स्वयं ददर्शाशु शम्भुर्ज्ञानेन खेऽन्तरे ॥
एतद्धि दर्शयामास स विष्णुर्जगतां पति: ।
स्वयं जग्राह मनसा ध्यानेनात्मनि शङ्कर: ॥
सारं तत्त्वं परमं निष्कलं य-
स्मृत्यां दीनं मूर्त्तिमान् धर्म्म एष: ।
सारोऽन्योऽसौ सारहीनं तदन्यत्
ज्ञात्वैवैष्यं याति नित्यं महाधी: ॥"
इति श्रीकालिकापुराणे २७ अध्याय: ॥

सारक:,पुं,(सारयति मलमिति । सृ + णिच् + ण्वुल् ।) जयपाल: । इति राजनिर्घण्ट: ॥ विरेचके, त्रि । इति वैद्यकम् ॥

सारखदिर:, पुं, (सार: अतिदृढ: खदिर: ।) दृढखदिर: । इति राजनिर्घण्ट: ॥

सारगन्ध:, पुं, (सारो गन्धो यस्य ।) चन्दनम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सारग्राही, [न्] त्रि, (सारं गृह्णातीति । ग्रह + णिनि:) सारग्रहणकर्त्ता ॥

सारघं,क्ली,(सरघाभिर्मधुमक्षिकाभि: कृतमिति सरघा + अण् ।) मधु । इति जटाधर: ॥ (यथा, भागवते । १० । १६ । ४३ ।
"पीत्वा मुकुन्दमुखसारघमक्षिभृङ्गै-
स्तापं जहुर्विरहजं व्रजयोषितोऽह्नि ॥")

सारङ्ग:, पुं, (सरतीति । सृ गतौ + "सृवृञो-र्वृद्धिश्च ।" उणा० १ । १२१ । इति अङ्गच् । वृद्धिश्च ।) चातकपक्षी । इत्यमर: । २।५।१७॥ (यथा, रामायणे । २ ।६३ । १६ ।
"उष्णमन्तर्द्दधे सद्य: स्निग्धा ददृशिरे घना: ।
ततो जहृषिरे सर्व्वे भेकसारङ्गवर्हिण: ॥")
हरिण: । (यथा, भट्टि । ३ । २६ ।
"गोमायुसारङ्गगणाश्च सम्यक्
नायामिषुर्भीमसरासिषुश्च ॥")
मातङ्गज: । इति मेदिनी ॥ पक्षिभेद: । भृङ्ग: । इति विश्व: ॥ यथा,—
"नानुद्वेष्टि कलिं सम्राट् सारङ्ग इव सारभुक्
कुशलान्याशु सिध्यन्ति नेतराणि कृतानि यत्॥"
इति श्रीभागवते । १ । १८ । ७ ॥
"ननु अधर्म्महेतुं कलिं सर्व्वथा किं न हतवान् तत्राह नानुद्वेष्टीति । सारङ्गो भ्रमर इव सारग्राही । सारमाह यत् यस्मिन् कुशलानि पुण्यानि आशु संकल्पमात्रेण फलन्ति इतराणि पापानि आशु न सिध्यन्ति यतस्तानि कृतान्येव सिध्यन्ति न तु संकल्पितमात्राणीति ।" इति श्रीधरस्वामी ॥*॥ छत्रम् । राजहंस: । चित्रमृग: । (यथा, महाभारते । ७ । २२ । २१ ।
"आक्रीडन्तो वहन्ति स्म सारङ्गशवला हया:॥")
वाद्यभेद: । अंशुकम् । इति शब्दरत्नावली ॥ नानावर्ण: । मयूर: । कामदेव: । धनु: । केश: । स्वर्णम् । आभरणम् । पद्मम् । शङ्ख: । चन्दनम् । कर्पूरम् । पुष्पम् । कोकिल: । मेघ: । पृथिवी । रात्रि: । दीप्ति: । सिंह: । इत्यनेकार्थकोष: ॥*॥ सारङ्गहरिणमांसगुणा: ।
"सारङ्गं जाङ्गलं स्निग्धं मधुरं लघु हृष्यदम् ।"
इति राजनिर्घण्ट: ॥

सारङ्ग:, त्रि, (सृ + अङ्गच् ।) शवल: । इत्यमर: । ३ । ३ । २३ ॥ "शारङ्गश्चातके ख्यात: शवले हरिणेऽपि च । इति तालव्यादावजय: । अतएव सारङ्गो दन्त्यादिस्तालव्यादिश्च ।" इति भरत: ॥

सारङ्गिक:,पुं,(सारङ्गं हन्तीति । सारङ्ग + "पक्षिमत्स्यमृगान् हन्ति ।" ४।४।३५। इति ठक् ।) व्याध: । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सारङ्गी, स्त्री, वाद्यविशेष: । इति केचित् ॥

सारजं,क्ली, (सारात् जायते इति । जन + ड: ।) नवनीतम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सारणं, क्ली, (सारयतीति । सृ + णिच् + ल्यु: ।) गन्धभेद: । इति धरणि: ॥

सारण:,पुं,(सृ + णिच् + ल्यु: ।) अतीसाररोग: । रावणमन्त्री । इति हेमचन्द्र: ॥ भद्रवला । इति धरणि: ॥ आम्रातक: । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सारणि:, स्त्री,(सृ + णिच् + अनि: । इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वल: । २।१०३ ।) क्षुद्रनदी । प्रमारणी । इत्युणादिकोष ॥

सारणिक:, त्रि, पथिक: । सरणिशब्दात् ष्णिकप्रत्ययेन निष्पन्न: ॥ (यथा, महाभारते । १२ । ८१ । ३६ ।
"यदा सारणिकान् राजा पुत्रवत् परिरक्षति ।
भिनत्ति च न मर्य्यादां स राज्ञो धर्म्म उच्यते॥")

सारणिकघ्न:,पुं (सारणिकान् पथिकान् हन्तीति हन + टक् ।) दस्यु: । इति केचित् ॥

सारणी,स्त्री (सारणि + वा ङीष् ।) प्रमारणी । स्वल्पनदी । इति मेदिनी ॥ (यथा, अनर्घराघवे । २ । २५ ।
"आलवालवलयेषु भूरुहां
सांमलस्तिमितमन्तरान्तरा ।
केरलीचिकुरभङ्गिभङ्गुरं
सारणीषु पुनरम्बु दृश्यते ॥")

सारण्ड:, पुं, सर्पाण्ड: । इति जटाधर: ॥

सारतरु:, पुं, (सारं जलं तत्प्रधानस्तरु: ।) कदलीवृक्ष: । इति धनञ्जय: ॥

सारथि:, पुं, (सरत्यश्वानिति । सृ + अन्तर्भावितण्यर्थ. + "सर्त्तेर्णिच्च ।" उणा० ४ । ८८ । इति अथिन् ।) रथादिघोटकनियोगकर्त्ता । तत्पर्य्याय: । नियन्ता २ प्राजिता ३ यन्ता ४ सूत: ५ क्षत्ता ६ सव्येष्टा ७ दक्षिणस्थ: ८ रथकुटुम्बी ९ । इत्यमर: ।२।८।५९-६०॥ सादी १० सव्येष्ठ: ११ नियामक: १२ चातुरिक: १३ । इति जटाधर: ॥ प्रवेता १४ रथनागर: १५ । इति शब्दरत्नावली ॥ सरथस्यापत्यं सारथि: बाह्लादित्वात् इति इञ्: । सह रथेन वर्त्तते योऽसौ सरथोऽश्व: तं प्रेरयति ढघे कादिति ष्णिर्व्वा । सारयति अश्वान् इति आरन्तात् सृ गताविन्त्यस्मात् नाम्नीति अथिप्रत्ययो वा । इत्यमरटीकायां भरत: ॥ तल्लक्षणं यथा, मात्स्ये । २१५ । २०—२१ ।
"निमित्तशकुनज्ञानी हयशिक्षाविशारद: ।
हयायुर्व्वेदतत्त्वज्ञो भूरिभागविशेषवित् ॥
स्वामिभक्तो महोत्साह: सर्व्वेषाञ्च प्रियंवद: ।
शूरश्च कृतविद्यश्च सारथि: परिकीर्त्तित: ॥"
समुद्र: । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्ति: ॥

सारदा, स्त्री, (सारं ददातीति । दा + क: ।) सरस्वती । इति शब्दरत्नावली ॥ दुर्गा । यथा । शरत्कालबोधनीयत्वेन शारदापदव्युत्पत्तिस्तत्पदं तालव्यादि सारं ददातीति व्युत्पत्तिस्तु काल्पनिकी । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ सारदातरि, त्रि ॥

सारद्रुम:,पुं,(सार: अतिदृढ: द्रुम: ।) खदिर: इति राजनिर्घण्ट: ॥(यथा,बृहत्संहितायाम् । ४३ । ५८ ।
"उत्थापयेत् लक्ष्म सहस्रचक्षुष:
सारद्रुमाभग्नकुमारिकान्वितम् ॥")

सारपादप:, पुं, (सार: अतिदृढ: पादप: ।) धामनिवृक्ष: । इति रत्नमाला ॥

सारभाण्डं,क्ली,(सारस्य भाण्डमिव ।) अकृत्रिमपात्रम् । यथा मृगनाभ्यादि ॥ (यथा, याज्ञवल्क्य: । २ । २५० ।
"समुद्रपरिवर्त्तञ्च सारभाण्डञ्च कृत्रिमम् ।
आधानं विक्रयं वापि नयतो दण्डकल्पना ॥")

सारमिति:, पुं, वेद: । इति हेमचन्द्र: ॥ सारं यथार्थं मीयते ज्ञायते अनेन सारमिति: । सारोपपदात् माधातोर्नाम्नीति ति: ॥

सारमूषिका, स्त्री,(सारं मूषिकेव) देवदाली । इति राजनिर्घण्ट: ॥

सारमेय:,पुं,(सरमाया अपत्यं पुमानिति ।ढक् ।) कुक्कुर: । इत्यमर: । २ । १० । २१ ॥ (यथा, महाभारते । ६ । ९ । ७३ ।
"अन्योन्यस्यावलुम्पन्ति सारमेया इवामिषम् ।
राजानो भरतश्रेष्ठ भोक्तुकामा वसुन्धराम् ॥")

सारमेयी, स्त्री, (सरमाया अपत्यं स्त्री । ढक् । ङीष् ।) कुक्कुरी । इति शब्दरत्नावली ॥

सारलोहं, क्ली, (सारं श्रेष्ठं लोहम् ।) लोहसार: । इति भूरिप्रयोग: ॥ इष्पात इति भाषा ॥

सारव:, त्रि, (सरय्वां भव: । अण् । "दाण्डिनायनहास्तिनायनेति ।" ६ । ४ । १७४ । इति निपातनात् साधु: ।) सरयुनदीसमुत्पन्न: । इत्यमर: । १ । १० । ३६ ॥

सारवर्ज्जित:,त्रि, स्थिरांशरहित: । असारवस्तु । सारेण वर्ज्जित इति तृतीयातत्पुरुषसमासनिष्पन्न: ॥

सारसं, क्ली, (सरसि भवम् । सरस् + अण् ।) पद्मम् । इत्यमर: । १ । १० । ४० ॥ स्त्रीकट्याभरणम् । इति केचित् ॥

सारसं, त्रि, (सरसि भवम् । सरस् + अण् ।) सरोवरोद्भवजलादि । तज्जलगुणाः । तथा,— "यदा: शैलवराच्छाम्भो यत्र संसृत्य तिष्ठति । तत् सरोजजलं ज्ञेयं तदङ्गः सारसं स्मृतम् ॥ सारसं सलिलं बल्यं तृष्णाघ्नं मधुरं लघु । रोचनं तुवरं रूक्षं बद्धमूत्रमलं सितम् ॥" इति भावप्रकाशः ॥ (यथा च । "सारं घनं वातकफानुकारि त्वग्दोषकृत् तत् कटु दीपनञ्च । प्रोक्तं विपाके भ्रमशोषकारि स्यात् सारसं नो सुखकारि वारि ॥" इति हारीते प्रथमस्थाने सप्तमेऽध्याये ॥)

सारसः, पुं, चन्द्रः । इति मेदिनी ॥

सारसः,पुं स्त्री, (सरसि भवः । अण् ।) स्वनामख्यातपक्षी । तत्पर्य्यायः । पुष्कराह्वः २ । इत्यमरः । २ । ५ । २२ ॥ गोनर्दः ३ नाकुरः ४ लक्ष्मणः ५ लक्षणः ६ सरसीकः ७ सरोत्सवः ८ इति शब्दरत्नावली ॥ रसिकः ९ कामी १० । तन्मांसगुणाः । मधुरत्वम् । अम्लत्वम् । कषायत्वम् । महातिसारपित्तग्रहण्यर्शोनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ तस्य शकुनं यथा,—

"इष्टार्थसिद्धिः सकलासु दिक्षु
स्यात् सारसद्वन्द्वविलोकनेन ।
श्रुत्वास्य पूर्वं निनदं न गच्छेत्
सिद्धार्थलाभेऽपि गृह एव यस्मात् ॥
वामेन योषित्कुललाभकारी
शब्दस्तथाग्रे नृपतोऽर्थलब्धिः ।
यः सारसाभ्यां युगपद्विरावः
कृतोऽचिरेण क्रमतोऽपि वामः ।
स वेदितव्यः कथितार्थकारी
क्रौञ्चद्वयस्याप्ययमेव वर्गः ॥"

इति वसन्तराजशाकुने सारसवर्गः ॥

सारसनं, क्ली, (सारं सनोति ददातीति । षणु दाने + अच् ।) काञ्ची । स्त्रीकट्याभरणम् । इत्यमरः ।२।६।१०८ ॥ अस्य पर्य्यायः काञ्चीशब्दे द्रष्टव्यः ॥ कञ्चुकदार्ढ्यार्थं मध्यकायनिबद्धपट्टिकादि । तत्पर्य्यायः । अधिकाङ्गम् २ । इत्यमरः । २ । ८ । ६३ ॥ हे कञ्चुकदार्ढ्यार्थे मध्यकाये निबद्धे पट्टिकादौ । सकञ्चुकाः सन्नाहाः मध्ये दार्ढ्यार्थं यद्बध्नन्ति तत् सारसनं अधिकाङ्गञ्चोच्यते । इति भरतः ॥ (यथा, किराते । १८ । ३२ ॥

'तवोत्तरीयं करिचर्म साङ्गजं
ज्वलन्मणिः सारसनं महानहिः ।
स्रगास्यपङ्क्तिः शवभस्म चन्दनं
कला हिमांशोश्च समञ्चकासत ॥")

सारसी, स्त्री, (सारस + जातौ ङीष् ।) सारसपक्षी । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । ११ । १८ । १४ ।

"हंसगद्गदभाषिण्यो दुःखशोकप्रमोहिताः । सारस्य इव रासन्त्यः पतिताः पश्य माधव ! ॥")

सारस्वतः पुं, सरस्वती देवतास्येति । अण् ।) बिल्वदण्डः । (सरस्वत्या अयमिति । तस्य दमित्यण् ।) देशविशेषः । स तु हस्तिनापुरस्य उत्तरपश्चिमभागे प्रसिद्धः । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा । कूर्म्माङ्गस्थदेशानाह ।

"मध्ये सारस्वता मत्स्याः शूरसेनाः समाथुराः पाञ्चालशाल्वमाण्डव्यकुरुक्षेत्रगजाह्वयाः ॥" इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

सरस्वतीनदीपूर्व्वमुनिविशेषः । सारस्वतदेशोद्भवब्राह्मणः । यथा,—

"सारस्वताः कान्यकुब्जा गौडमैथिलकोत्कलाः । पञ्च गौड़ा इति ख्याता विन्ध्यस्योत्तरवासिनः ॥" इति पुराणम् ॥

कल्पविशेषः ॥ यथा,—

"सारस्वतस्य कल्पस्य मध्ये ये स्युः सुरामराः । तद्वृत्तान्तोद्भवं लोके तद्भागवतमुच्यते ॥" इति मात्स्ये ५० अध्यायः ॥

व्याकरणविशेषः । (नवमद्वापरयुगस्य व्यासः । यथा, देवीभागवते । १ । ३ । २८ ।

"सारस्वतस्तु नवमे त्रिधामा दशमे तथा ॥")

घृतविशेषे, क्ली । यथा —

"समूलपत्रामादाय ब्राह्मीं प्रक्षाल्य वारिणा । उदूखले क्षोदयित्वा रसं वस्त्रेण गालयेत् ॥ रसे चतुर्गुणे तस्मिन् घृतप्रस्थं विपाचयेत् । औषधानि तु पेष्याणि तानीमानि प्रदापयेत् ॥ हरिद्रा मालती कुष्ठं त्रिवृती सहरीतकी । एतेषां पलिकान्भागान् शेषाणिकार्षिकाणि तु ॥ पिप्पल्योऽथ विडङ्गानि सैन्धवं शर्करा वचा । सर्व्वमेतत् समालोड्य शनैर्मृद्वग्निना पचेत् ॥ एतत्प्राशितमात्रेण वाग्विशुद्धिश्च जायते । सप्तरात्रप्रयोगेण किन्नरैः सह गीयते ॥ अर्द्धमासप्रयोगेण सोमराजीवपुर्भवेत् । माससात्रप्रयोगेन श्रुतमात्रन्तु धारयेत् ॥ हन्त्यष्टादशकुष्ठानि अर्शांसि विविधानि च । पञ्चगुल्मान् प्रमेहांश्च कासं पञ्चविधं जयेत् ॥ बन्ध्यानाञ्चैव नारीणां नराणामल्परेतसाम् । घृतं सारस्वतं नाम बलवर्णाग्निवर्द्धनम् ॥" इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे रसायनाधिकारे ॥ इदमेव ब्राह्मीघृतमित्याख्ययापि प्रसिद्धम् ॥*॥

त्रि, सरस्वतीसम्बन्धी । (यथा, याज्ञवल्क्ये । २ । ८३ ।

"वर्णिना हि वधो यत्र यत्र साक्ष्यनृतं वदेत् । तत्पावनाय निर्व्वाप्यश्चरुः सारस्वतो द्विजैः ॥")

सारस्वतदेशसम्बन्धी ॥ (सरस्वतीनदीसम्बन्धी । यथा, मेघदूते । ५१ ।

"कृत्वा तासामभिगममपां सौम्य सारस्वतीनामन्तः शुद्धस्त्वमपि भविता वर्णमात्रेण कृष्णः ॥")

सारस्वतकल्पः, पुं, (सारस्वतः कल्पः ।) सरस्वत्युपासनाप्रकरणम् । यथा,—

ब्रह्मोवाच ।

"शृणु ब्रह्मन् परं गुह्यं कल्पं सारस्वतं मम । यस्य विज्ञानमात्रेण जाड्यापहरणं भवेत् ॥ सर्व्वशास्त्रप्रकाशश्च सर्व्वज्ञो जायतेऽचिरात् । अभ्यासाच्च भवेदस्य वाचसिद्धा भवन्ति हि ॥ यत्रापुष्टिदशा व्यासं वागीशत्वं बृहस्पतिः । द्वैपायनोऽपि यां ज्ञात्वा वेदव्यासोऽभवन्मुनिः ॥ सम्प्रोहारं प्रवक्ष्यामि साङ्गावरणपूजनैः । अनन्तं बिन्दुना युक्तं वामगण्डान्तभूषितम् ॥ जपेत् द्वादशलक्षन्तु मूकोऽपि वाक्पतिर्भवेत् नाभौ शुभ्रारविन्दञ्च ध्यायेदष्टदलं सुधीः ॥ तन्मध्ये भावयेन्मन्त्री मण्डलानां त्रयं चिरम् । रत्नसिंहासनं तत्र वर्णज्योतस्नामयं पुनः ॥ तस्योपरि पुनर्ध्यायेद्देवीं वागीश्वरीं ततः । मुक्ताकान्तिनिभा देवीं ज्योत्स्नाजालविकाशिनीम् ॥ मुक्ताहारयुतां शुभ्रां शशिखण्डविमण्डिताम् । बिभ्रतीं दक्षहस्ताभ्यां व्याख्यां वर्णस्य मालिकाम् ॥ अमृतेन तथा पूर्णं घटं दिव्यञ्च पुस्तकम् । दधती वामहस्ताभ्यां पीनस्तनभरान्विताम् ॥ मध्ये क्षीणा तथा स्वच्छां नानारत्नविभूषिताम् आत्माभेदेन ध्यात्वैव ततः सम्पूजयेत् क्रमात् ॥ आदौ दीर्घयुक्तेन कुर्य्यादङ्गानि हस्वयोः । हृदयादौ तथा कुर्य्याद्धीजेनाङ्गक्रिया पुनः ॥ भ्रुवोर्म्मध्ये तथा नाभौ गुह्ये च देशिकस्तथा । न्यसेद्बीजं पुनर्यस्तो व्यापकं विन्यसेत्ततः ॥ पीठन्यासं ततो कुर्य्यात् देवताभावशुद्धये । मातृकायान्तु यत् प्रोक्तं पीठमभ्यर्च्य यत्नतः ॥ बर्णाञ्जनामनं दद्यात मूर्त्तिं मूलेन कल्पयेत् । आवाह्य पूजयेत्तस्यां देवीं वागीश्वरीं ततः ॥ अङ्गं प्रथमा वृत्तिः स्यात् द्वितीया शक्तिभिस्ततः । दलाग्रेषु समभ्यर्च्य ब्रह्माण्याद्या यथाविधि ॥ लोकपालांश्च दिक्षु पश्चात्तेषामस्त्राणि तद्बहिः । एवं सम्पूजयेन्मन्त्री जपहोमरतस्तदा ॥ कवित्वं लभते वाग्मी लक्षहोमादिभिर्ध्रुवम् । प्रातर्जप्या सहस्रन्तु पिबेद्ब्राह्मीं वचान्विताम् न विस्मरति मेधावी श्रुतान् वेदागमानपि । कण्ठमात्रोदके स्थित्वा ध्यायेन्मार्त्तण्डमण्डले ॥ ज्योतिःपुञ्जनिभां देवीं परिवारसमन्विताम् । वराभययुतां हस्तैः मुद्रापुस्तकधारिणीम् ॥ जपन् सहस्रमात्रेण परमाम् विजितेन्द्रियः । सीमां सम्प्राप्य वाक्सिद्धिं कवीनामग्रणीर्भवेत् अथ यागं प्रवक्ष्यामि जाड्यनाशकरं परम् । रात्रिशेषे समुत्थाय शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ शुद्धभावेन चात्मानं गुरुञ्च परिकल्पयेत् । तत्प्रभापटलव्याप्तं जगत् सर्व्वं विचिन्तयेत् ॥ मूलाधारे स्थितां देवीं कुण्डलीं परदेवताम् । सुप्तां प्रोत्थाप्य तां शक्त्या क्रमाच्चक्राणि भेदयेत् ततः परशिवे नीत्वा सोधाञ्च प्रापयेत्ततः । ऊर्द्ध्वग्रन्थिं विनिर्भिद्य जिह्वाग्रोपस्वरूपिणीम् बीजरूपस्वरूपतया तु प्रोक्तमन्त्रां परात्मिकाम् । शब्दब्रह्मस्वरूपाञ्च निर्म्मलां चिन्तयेत् पुनः ॥ तत्प्रभापटलव्याप्तं शरीरं चिन्तयेत्ततः ॥

नित्यं सहस्रमात्रेण जपेत् संवत्सरं यदि ।
ततः संजायते मन्त्री वाचस्पतिरिवापरः ॥
छन्दोऽलङ्कारतर्कादिनानाशास्त्रार्थविद्भवेत् ।
कवित्वं ज्ञानशक्त्या तु पाण्डित्यमधिकं भवेत्॥
अथापरं प्रवक्ष्यामि योगं भुवि सुदुर्लभम् ।
नाभिचक्रस्थितां सौम्यां रक्ताकारां विचिन्तयेत् ॥
क्षौमाम्बरनितम्बाञ्च रक्ताभरणभूषिताम् ।
पाशाङ्कुशधरां दिव्यां वराभययुतां पुनः ॥
दृष्ट्या चामृतवर्षिण्या पूरयन्तीं मनोरथान् ।
एवं ध्यात्वा जपेल्लक्षं मनुजो विहितं ततः ॥
होमं कुर्य्यात् त्रिमध्वक्तं रक्तोत्पलयुतैर्द्विजः ।
ततः सन्तर्पयेद्देवीं दुग्धयुक्तं न सर्पिषा ॥
पायसेन बलिं दद्यात् दधिपिष्टमधुप्लुतैः ।
एवं कृत्वा विधानन्तु साक्षाद्दैवमणो भवेत् ॥
सिद्धार्थैस्त्रिमधुरोपेतैर्हुत्वा जगद्वशं नयेत् ।
पद्मदानेन महतीं प्राप्नुयात् श्रियमूर्जिताम् ॥
देवीहृदयविद्याया नास्ति किञ्चित् सुदुर्लभम्
स्वभावेन सम्प्रोक्तं न देयं यस्य कस्यचित् ॥
एतत्ते कथितं दिव्यं विद्योत्पत्तेश्च कारणम् ।
विष्णुना दत्तमस्मभ्यं मया तुभ्यं द्विजोत्तम ॥
सिद्धमन्त्रो यदा मन्त्री बालिशस्यापि मूर्द्धनि ।
हस्तं दत्त्वा जपेत् सोऽपि सोधीं वाचमनर्गलाम् ॥"
इति स्वायम्भुवमातृकातन्त्रे सारस्वतः पटलः ।
इति तन्त्रसारः ॥

सारस्वतव्रतः, पुं, (सारस्वतं सरस्वतीदेवताकं व्रतः ।) सरस्वत्या व्रतविशेषः । यथा,—
मनुरुवाच ।
"मधुरा भारती केन व्रतेन मधुसूदन ।
तथैव जनसौभाग्यमतिविद्यासुकौशलम् ॥
अभेदश्चापि दम्पत्योस्तथा बन्धुधनेन च ।
आयुश्च विपुलं पुंसां तन्मे कथय माधव ॥
मत्स्य उवाच ।
सम्यक् पृष्टं त्वया राजन् शृणु सारस्वतं व्रतम्
यस्य सङ्कीर्त्तनादेव तुष्यतीह सरस्वती ॥
यो यद्भक्तः पुमान् कुर्य्यादेतद्व्रतमनुत्तमम् ।
तद्वासरादौ सम्पूज्य विप्रानेतत् समारभेत् ॥
अथवादित्यवारेण ग्रहताराबलेन वा ।
पायसं भोजयेद्विप्रान् कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ॥
शुक्लवस्त्राणि दत्त्वा च सहिरण्यानि शक्तितः ।
गायत्रीं पूजयेद्भक्त्या शुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥
यथा न देवो भगवान् ब्रह्मा लोकपितामहः ।
त्वां परित्यज्य सन्तिष्ठेत् तथा भव वरप्रदा ॥
वेदाः शास्त्राणि सर्व्वाणि नृत्यगीतादिकञ्च यत्
न विहीनं त्वया देवि तथा मे सन्तु सिद्धयः ॥
लक्ष्मीर्मेधा धरा पुष्टिर्गौरी तुष्टिः प्रभा मतिः ।
एताभिः पाहि तनुभिरष्टाभिस्मां सरस्वति ॥
एवं सम्पूज्य गायत्रीं वीणाक्षमाल्यधारिणीम् ।
शुक्लपुष्पाक्षतैर्भक्त्या सकमण्डलुपुस्तकम् ॥
मौनव्रतेन भुञ्जीत सायं प्रातश्च धर्म्मवित् ।
पञ्चम्यां प्रतिपक्षञ्च पूजयेत् शब्दवासिनीम् ॥
तद्वत् तण्डुलप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतम् ।
क्षीरं दद्याद्धिरण्यञ्च गायत्री प्रीयतामिति ॥
सन्ध्यायाञ्च तथा मौनमेतत् कुर्व्वन् समाचरेत् ।
नान्तराभोजनं कुर्य्यात् यावन्मासास्त्रयोदश ॥
समाप्ते तु व्रते दद्यात् भोजनं शुक्लतण्डुलैः ।
सुवर्णं वस्त्रयुग्मञ्च गाञ्च विप्राय शोभनाम् ।
देव्या वितानं घण्टाञ्च सितनेत्रपटावृताम् ।
चन्दनं वस्त्रयुग्मञ्च दध्यन्नं शिखरं पुनः ।
तथोपदेष्टारमपि भक्त्या सम्पूजयेद्गुरुम् ॥
वित्तशाठ्येन रहितो वस्त्रमाल्यानुलेपनैः ।
अनेन विधिना यस्तु कुर्य्यात् सारस्वतं व्रतम् ।
विद्यावानर्थयुक्तश्च रक्तकण्ठश्च जायते ॥
सरस्वत्याः प्रसादेन ब्रह्मलोके महीयते ।
नारी वा कुरुते या तु सापि तत्फलभागिनी
ब्रह्मलोके वसेद्राजन् यावत् कल्पायुतत्रयम् ।
सारस्वतं व्रतं यस्तु शृणुयादथवा पठेत् ।
विद्याधरपुरे सोऽपि वसेदब्दायुतत्रयम् ॥"
इति मत्स्यपुराणे । ६६ । १—२४ ॥

सारस्वताः, पुं भूम्नि, (सारस्वते भवाः । अण् ।) सारस्वतदेशजातमनुष्याः । यथा, हेमचन्द्रे ।
"काश्मीरास्तु माधुमताः सारस्वतास्तु विकर्णिकाः ॥"

सारस्वतोत्सवः, पुं, (सारस्वतः सरस्वतीसम्बन्धी उत्सवः ।) सरस्वत्या उत्सवः । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ अस्य प्रमाणादिकं सरस्वतीशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

सारा, स्त्री, (सारयतीति । सृ + णिच् + अच् । टाप् ।) कृष्णत्रिवृता । इति शब्दरत्नावली ॥ दूर्व्वा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (स्नुहीभेदः ॥ शालता अनेन नाम्ना प्रसिद्धा ॥ यथा,—
"सालता सप्तला सारा विमला विदुला च सा
तथा निगदिता भूरिफेना चर्म्मकषेत्यपि ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सारालः, पुं, (सारेण सरणेन अलति पर्य्याप्नोतीति । अल अच् ।) तिलः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सारिः, पुं, स्त्री, (सरतीति । सृ + इण् ।) पाशकः । इति शब्दरत्नावली ॥

सारिका, स्त्री, (सरति गच्छतीति ॥ सृ । ण्वुल् टाप् ।) पक्षिविशेषः । इत्यमरः । ३ । ५ । ८ ॥ शालिक इति भाषा ॥ (यथा, रामायणे । २ । ५३ । २२ ।
"मन्ये प्रीतिविशिष्टा सा मत्तो लक्ष्मण ! सारिका ।
यत्तस्याः श्रूयते वाक्यं शुक पादमरेर्दश ॥")
तत्पर्य्यायः । पीतपादा २ गोराटी ३ गोकिराटिका ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ शारिका ५ सारी ६ शारी ७ चित्रलोचना ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ मधुरालापा ९ पूती १० मेधाविनी ११ गोराणिटका १२ गोकिराटी १३ गोरिका १४ कलहप्रिया १५ । इति राजनिघण्टः ॥

सारिणी, स्त्री, (सरतीति । सृ + णिनि । ङीप् ।) सहदेवी । कार्पासी । दुरालभा । कपिलशिंशपा । प्रसारिणी । रक्तपुनर्णवा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सारिवा, स्त्री, लताविशेषः । अनन्तमूल इति ख्याता । गौरिया साउ इति हिन्दी भाषा ।
सा तु जम्बूवत्पत्रा दुग्धगर्भा व्रततिर्भवति ।
तत्पर्य्यायः । शारदा २ गोपी ३ गोपकन्या ४ गोपवल्ली ५ प्रतानिका ६ लता ७ आस्फोता ८ काष्ठसारिवा ९ । इति राजनिर्घण्टः ॥ गोपा १० उत्पलसारिवा ११ अनन्ता १२ शारिवा १३ श्यामा १४ । इति शब्दरत्नावली ॥ अस्या गुणाः । मधुरत्वम् । स्निग्धत्वम् । हृद्यत्वम् । पित्तप्रणाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ कृष्णसारिवा । सा तु इन्द्रजम्बूवत्पत्रा सुगन्धा कलघण्टेति प्रसिद्धा । करिया साउ इति हिन्दी भाषा । श्यामालता इति वङ्गभाषा । तत्पर्य्यायः । कृष्णमूली २ कृष्णा ३ चन्दनसारिवा ४ भद्रा ५ चन्दनगोपा ६ चन्दना ७ कृष्णवल्ली ८ । अस्या गुणाः । त्रिदोषशमनत्वम् । तिक्तत्वम् । कटुरसत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।
"सारिवाद्वी तु मधुरौ हिमौ भूतनिकृन्तनौ ।
कुष्ठकण्डुज्वरहरौ देहदुर्गन्धिनाशनौ ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥
किञ्च ।
"सारिवायुगलं स्वादु स्निग्धं शुक्रकरं गुरु ।
अग्निमान्द्यरुचिश्वासकासामविषनाशनम् ।
दोषत्रयास्रप्रदरज्वरातिसारनाशनम् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

सारी, स्त्री, (सारि + वा ङीष् ।) सारिकापक्षिणी । पाशकः । इति शब्दरत्नावली ॥ सप्तला । इति राजनिर्घण्टः ॥ (सप्तलाशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

सारोष्ट्रिकः, पुं, (सारोष्ट्रे देशे भवः । सारोष्ट्र + ठञ् ।) विषभेदः । सारोष्ट्रो देशभेदस्तत्र भवः सारोष्ट्रिकः ठञ् कादिति षिणकः दन्त्यादिः । सुराष्ट्रशब्दात् सौराष्ट्रिकः । इति स्वामी । इत्यमरभरती । १ । ८ । १० ॥

सार्थः, पुं, (सरतीति । सृ + "सर्त्तेर्णिच्च ।" उणा० २ । ५ । इति थन् । स च णित् ।) जन्तुसंघः । इत्यमरः ।२।६।४१॥ वणिक्समूहः । (यथा, रघुः । १७ । ६४ ।
"वापीष्विव स्रवन्तीषु वनेषूपवनेष्विव ।
सार्थाः स्वैरं स्वकीयेषु चेरुर्वेश्मस्विवाद्रिषु ॥")
समूहमात्रम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । ८६ । ४८ ।
"पश्चिमे शर्व्वरीभागे नाभूकौलूकपिङ्गलाः ।
सत्व एव विपर्य्यस्ता ग्राह्याः सार्थेषु योषिताम् ॥")

सार्थः, त्रि, अर्थेन सह वर्त्तमानः । अर्थयुक्तः । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा, वनपर्व्वणि ।

"सार्थं प्रसवतो मित्रं भार्य्या मित्रं गृहे सतः। आतुरस्य भिषङ्मित्रं दानं मित्रं मरिष्यतः॥"

इति युक्तितत्त्वम्॥

सार्थकः, त्रि, (सार्थ+कन्।) अर्थेन सह वर्त्तमानः। यथा,—

"शब्दान्तरमपेक्ष्यैव सार्थकः सार्थबोधकृत्। प्रकृतिः प्रत्ययश्चैव निपातश्चेति स त्रिधा॥"

इति शब्दशक्तिप्रकाशिका॥

(सफलः। यथा, भागवते। १०। ४१। ४५।

"प्राह नः सार्थकं जन्म पावितञ्च कुलं प्रभो। पितृदेवर्षयो मह्यं तुष्टा ह्यागमनेन वाम्॥"

सार्थवाहः, पुं, (सार्थं वहतीति। वह+अण्।) वणिक्। इत्यमरः। २। ८। ७८॥ (यथा, कलाविलासे। १। ११।

"भुक्तोत्तरं सह्रदयराज्ञामीसंस्थितं कदाचित्तम्।

अभ्येत्य सार्थवाहो दत्तमहार्घोपहारमणिकनकः॥")

सार्द्रं, त्रि, (आर्द्रेण सह वर्त्तमानम्।) आर्द्रम्। इत्यमरः। ३। १। १०५॥ आर्द्रयुक्ते, त्रि।

"अङ्गुष्ठमात्रं स्त्रौत्यन्न बाहुमात्रः प्रमाणतः। सार्द्रश्च सपलाशश्च दण्ड इत्यभिधीयते॥"

इति प्रायश्चित्ततत्त्वधृताङ्गिरोवचनम्॥

सार्द्धं, अव्य, सहितम्। इत्यमरः। ३।४।४॥ (यथा, महाभारते। ७। २७। २।

"सुशर्म्मा भ्रातृभिः सार्द्धं युद्धार्थी पृष्ठतोऽन्वयात्॥")

सार्द्धं, त्रि, अर्द्धेन सह वर्त्तमानम्। अर्द्धयुक्तम्। यथा,—

"मुनिभिर्द्दिरशनं प्रोक्तं विप्राणां मर्त्यवासिनां नित्यम्।

अहनि च तथा तमस्विन्यां सार्द्धप्रहरयामान्तः॥"

इति तिथ्यादितत्त्वम्॥

अपि च।

"गतेऽब्दे द्वितये सार्द्धे पक्षपञ्चे दिनद्वये। दिवसस्याष्टमे भागे पतत्येकोऽधिमासकः॥"

इति मलमासतत्त्वम्॥

सार्पिषः, त्रि, (सर्पिषः अयं सर्पिषा संस्कृतो वा। सर्पिष्+अण्।) सर्पिःसम्बन्धी। सर्पिःसंस्कृतवस्तु। सर्पिःशब्दात् अण्प्रत्ययेन निष्पन्नः॥

सार्पिष्कं, त्रि, (सर्पिष्+"तेन संस्कृतम्॥"इति ठक्।) सर्पिषा संस्कृतम्। यथा,—

"सार्पिष्कं दाधिकं सर्पिर्दधिभ्यां संस्कृतं क्रमात्।"

इति हेमचन्द्रः॥

सार्प्यः, पुं, (सर्पो देवता यस्य। यञ्।) अश्लेषानक्षत्रम्। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, रामायणे। १। १८। १५।

"पुष्ये जातस्तु भरतो मीनलग्ने प्रसन्नधीः। सार्प्ये जातौ तु सौमित्री कुलीरेऽभ्युदिते रवौ॥"

सर्पस्यायमिति।) सर्पसम्बन्धिनि, त्रि॥

सार्व्वः, पुं, (सर्व्वस्मै हितः। सर्व्व+"सर्व्वपुरुषाभ्यां णढञौ।"५।१।१०। इति णः।) बुद्धः। जिनः। इति हेमचन्द्रः॥ सर्व्वसम्बन्धिनि, त्रि॥

सार्व्वजनिकः, त्रि, (सर्व्वजनाय हितः। "सर्व्वजनात् ठञ्खञौ।" ५।१।८। इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या ठञ्।) सकलजनहितः। सर्व्वजनशब्दात् ष्णिकप्रत्ययेन निष्पन्नः॥

सार्व्वजनीनः, त्रि, (सर्व्वजनाय हितः। सर्व्वजन+खः।) सार्व्वजनिकः। सर्व्वजनशब्दात् खीनप्रत्ययेन निष्पन्नः॥

सार्व्वभौमः, पुं, (सर्व्वभूमौ विदितः। "तत्र विदित इति च।" ५।१।४३। इत्यण्।) उत्तरदिग्गजः। इत्यमरः। १।३।४॥ सर्व्वभूमीश्वरः। तत्पर्य्यायः। चक्रवर्त्ती २ एकजम्मा ३ नृपाग्रणीः ४। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, महाभारते। ३। ८३। ८।

"भरतस्य च वीरस्य सार्व्वभौमस्य पार्थिव!। ध्रुवं प्राप्स्यति दुष्प्रापान् लोकांस्तीर्थपरिप्लुतः॥")

विदूरथपुत्त्रः। यथा,—

"परिक्षिरनपत्योऽभूत् सुरथो नाम जाह्नवः। ततो विदूरथस्तस्मात् सार्व्वभौमस्ततोऽभवत्॥"

इति श्रीभागवते ९ स्कन्धे २२ अध्यायः॥

(पुरुवंशीयाहंयातिनृपस्य पुत्त्रः। यथा, महाभारते। १। ९५। १५—१६। "अहंयातिः खलु कृतवीर्य्यदुहितरमुपयेमे भानुमतीं नाम। तस्यामस्य यज्ञे सार्व्वभौमः। सार्व्वभौमः खलु जित्वा जहार कैकेयीं सुनन्दां नाम तामुपयेमे॥"*॥) सकलभूमिसम्बन्धिनि, त्रि॥

सार्व्वलौकिकः, त्रि, (सर्व्वलोके विदितः। "लोकसर्व्वलोकात् ठञ्।" ५।१।४४। इति ठञ्।) सर्व्वजनविदितः। यथा,—

"भवन्तं कार्त्तवीर्य्यो यो होनसन्धिमचीकरत्। जिगाय तस्य हन्तारं स रामः सार्व्वलौकिकः॥"

इति भट्टिकाव्ये ५ सर्गः॥

सार्व्वलौकिकः सर्व्वलोकविदितः। इति तट्टीका॥

सार्व्ववेदः, पुं, (सर्व्ववेदं वेत्तीति। सर्व्ववेद+अण्।) सकलवेदज्ञब्राह्मणः। सर्व्ववेदशब्दात् अण्प्रत्ययेन निष्पन्नः॥

सार्षपं, त्रि, (सर्षपस्यायमिति। सर्षप+अण्।) सर्षपसम्बन्धीयशाकतैलादिः। यथा,—

"घृतञ्च सार्षपं तैलं यत्तैलं पुष्पवासितम्। अदुष्टं पक्वतैलञ्च स्नानाभ्यङ्गेषु नित्यशः॥"

इति तिथ्यादितत्त्वम्॥

सालः, पुं, (शाल्यते इति। शल गतौ+घञ्।) शालमत्स्यः। इत्यमरटीकायां भरतः॥ प्रचमालम्। प्राकारः। इति मेदिनी॥ रालः। इति राजनिर्घण्टः॥ (सारोऽस्त्यस्येति। अच्। रस्य लः।) स्वनामख्यातवृक्षः। इत्यमरः।२।२। ३॥ सखुया इति हिन्दी भाषा। तत्पर्य्यायः। सर्ज्जः २ सर्ज्जरसः ३ कार्ष्यः ४ अश्वकर्णः ५ वल्लीहकः ६ चौरपर्णः ७ रालकार्य्यः ८ पुष्पकालन्तरे राल कर्ण्येति शब्दद्वयम्। अजकर्णकः ८ वस्तकर्णः १० कषायी ११ सलनः १२ गन्धवृक्षकः १३ वंशः १४ रालनिर्यासः १५ दिव्यसारः १६ सुरेष्टकः १७ शूरः १८ अग्निवल्लभः १८ यज्ञधूपः २० सिद्धिकः २१। अस्य गुणाः। कटुत्वम्। तिक्तत्वम्। उष्णत्वम्। हिमत्वम्। स्निग्धत्वम्। अतिसारपित्ताद्दोषकुष्ठकफकण्डूविस्फोटवातनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ अपि च।

"सालस्तु सर्ज्जकार्श्याश्वकर्णकाः शस्यसम्बरः। अश्वकर्णः कषायः स्यात् स्वेदकफक्रिमीन्॥ व्रणविद्रधिवाधिर्य्ययोनिकर्णगदान् हरेत्॥"

अथ सालप्रभेदाः।

"सर्ज्जकोऽन्योऽजकर्णः स्यात् शालो मरिचपत्रकः। अजकर्णः कटुस्तिक्तः कषायोष्णो व्यपोहति। कफपाण्डुश्रुतिगदान् मेहकुष्ठविषव्रणान्॥"

इति भावप्रकाशः॥

सालङ्गः, पुं, रागस्य प्रकारविशेषः। यो रागो रागान्तरामिश्रितः सन् रागान्तराभासयुक्तः। इति सङ्गीतशास्त्रम्॥

सालनः, पु, (सालः कारणत्वेनास्त्यस्येति। पमादित्वात् नः।) सर्ज्जरसः। इति रत्नमाला॥

सालनिर्यासः, पुं, (सालस्य निर्य्यासः।) सर्ज्जरसः। इति रत्नमाला॥

सालपर्णी, स्त्री, (सालस्य पर्णमिव पर्णमस्याः। ङीष्।) शालपर्णी। इत्यमरः। २।४।११५॥ शालपानि इति भाषा। यथा,—

"शालपर्णी सालपर्णी स्थिरा चांशुमती ध्रुवा॥"

इति शब्दरत्नावली॥

"अभावे पृश्निपर्ण्याश्च शालपर्णीं नियोजयेत्।"

इति वैद्यशास्त्रम्॥

सालपुष्पं, क्ली, सालस्येव पुष्पमस्य।) स्थलपद्मम्। इति शब्दरत्नावली॥

सालभञ्जिका, स्त्री, (सारं भनक्तीति। भन्ज+ण्वुल्। टापि अत इत्वम्। रस्य लः।) पुत्त्रलिका। यथा,—

"पाञ्चालिका तु पाञ्चाली पुत्त्रिका सालभञ्जिका।"

इति जटाधरः।

वेश्या। यथा,—

"वेश्या तु गणिका क्षुद्रा वारस्त्री सालभञ्जिका।"

इति च जटाधरः॥

सालरसः, पुं, (सालस्य रसः।) रालः। इति राजनिर्घण्टः॥

सालवाहनः, पु, (सालः तन्नामा यक्षो वाहनं यस्य।) शालिवाहनराजः। इति केचित्॥ (अस्य विवरणं सातवाहनशब्दे द्रष्टव्यम्॥)

सालवेष्टः, पुं, (सालस्य वेष्टः निर्य्यासः।) धूनकः। इति भूरिप्रयोगः॥

सालशृङ्गं, क्ली, (सालस्य शृङ्गमिव।) प्राचीरागम्। इति केचित्॥

शाला,स्त्री,(शाल: प्रकारोऽस्त्यस्या इति। अच्। टाप्।) गृहम्। इत्यमरटीकायां भरत: ॥

शालाकारी, स्त्री, युद्धे पराजितनारी। इति केचित् ॥

शालातुरीय:,पुं,पाणिनिमुनि:। इति हेमचन्द्र:॥ तालव्यशकारादि: साधुपाठ:। यथा,—
"शालातुरीयशालङ्किदाक्षिपुत्त्राश्च पाणिनौ।"
इति शब्दरत्नावली ॥

शालारं, क्ली, (शालां रातीति। रा+क:।) द्रव्यरक्षणार्थभित्तिस्थकीलक:। डाण्डा इति भाषा। इति केचित् ॥

शालावृक:, पुं, (शालाया वृक इव।) कुक्कुर:। शृगाल:। तरक्षु:। इति केचित् ॥ तालव्यशकारादिश्चायम् ॥

सालूर:, पुं, मण्डूक:। इति शब्दरत्नावली ॥ तालव्यशकारादिश्च ॥

सालेय:,पुं,मधुरिका। इत्यमरटीका ॥ तालव्यशकारादिश्च ॥

साल्व:,पुं,विष्णुवध्यराजविशेष:। इति हेमचन्द्र: स तु सौभदेशाधिपति:। इति महाभारते कर्णपर्व्व ॥ देशविशेष:। तद्देशस्थे, पु भूम्नि। तद्देशसम्बन्धिनि, त्रि ॥ तालव्यशादिश्च ॥

साल्वहा, [न्] पुं, (साल्वं हन्तीति। हन्+क्विप्।) विष्णु:। इति हेमचन्द्र: ॥

साल्विक:,पुं,पक्षिविशेष:। सालिक इति भाषा यथा,—
"शवमक्ष: क्षुद्रचुड़ो गृथलश्च साल्विक:।"
इति शब्दचन्द्रिका ॥

सावक:, त्रि, शिशु:। इति केचित् ॥ तालव्यशकारादि: साधुपाठ: ॥

सावधान:, त्रि, (अवधानेन सह वर्त्तमान:।) सचेतन:। सतर्क:। यथा, श्राद्धतत्त्वे।
"आगच्छन्तु महाभागा विश्वेदेवा वरप्रदा:।
ये चात्र विहिता: श्राद्धे सावधाना भवन्तु ते ॥"

सावनं,क्ली,(सवनं सोमयज्ञस्नानं तस्येदमित्यण्) सवनसम्बन्धिदिनम्। यथा। सोमयागे सवनत्रयस्याहोरात्रसाध्यत्वात् तत्सम्बन्धि दिनं सावनम्। इति माधवाचार्य्य: ॥ अपि च। ब्रह्मसिद्धान्ते। सावनं दण्डा: षष्टिरह:स्वलग्नस्वगुणांशाभ्यास्तदैनं भवेत्। इति मलमासतत्त्वम् ॥ (यथाच सूर्य्यसिद्धान्ते।
"उदयादुदयं भानो: सावनं तत् प्रकीर्त्तितम्।
सावनानि स्युरेतेन यज्ञकालविधिस्तु तै: ॥")

सावन:, पुं, (सवनस्यायमिति। अण्) यज्ञकर्म्मान्त:। यजमान:। वरुण:। इति मेदिनी॥ दिवसविशेष:। यथा,—
"तिथिनैकेन दिवसश्चान्द्रमाने प्रकीर्त्तित:।
अहोरात्रेण चैकेन सावनो दिवस: स्मृत: ॥"
इति मलमासतत्त्वम् ॥
मासभेद:। स च त्रिंशदहोरात्रात्मक:। यथा,
"त्रिंशता सौरदिवसै: सावन: परिकीर्त्तित:।"
इति शब्दरत्नावली ॥
अपि च। ब्रह्मसिद्धान्ते।
"चान्द्र: शुक्लादिदर्शान्त: सावनस्त्रिंशता दिनै:।
एकराशौ रविर्यावत् कालं मास: स भास्कर:।
सर्व्वर्क्षपरिवर्त्तैश्च नाक्षत्र इति चोच्यते ॥"
विष्णुधर्म्मोत्तरे च।
"सन्निकर्षादथारभ्य सन्निकर्षमथापरम्।
चन्द्रार्कयोर्बुधैर्मासश्चान्द्र इत्यभिधीयते।
सावने च तथा मासि त्रिंशत्सूर्य्योदया: स्मृता:॥
आदित्यराशिभोगेन सौरो मास: प्रकीर्त्तित:।
सर्व्वर्क्षपरिवर्त्तैश्च नाक्षत्र इति चोच्यते ॥"*॥
सावनमासकर्त्तव्यकर्म्मादि यथा,—
"सूतकादिपरिच्छेदो दिनमासाब्दपास्तथा।
मध्यमग्रहभुक्तिश्च सावनेन प्रकीर्त्तित: ॥
पितामह:।
"आब्दिके पितृकृत्ये च मासश्चान्द्रमस: स्मृत:।
विवाहादौ स्मृत: सौरो यज्ञादौ सावनो मत: ॥"
अत्र आदिपदेन सवनभृतिवृद्धिप्रायश्चित्तायुर्द्दायाशौच-गर्भाधान-पुंसवन-सीमन्तोन्नयन-नामकरणान्नप्राशन-निष्क्रमण-चूड़ादिग्रहणम्। तथा च विष्णुधर्म्मोत्तरम्।
"अध्यायनश्च व्रतचारकर्म्म
सौरेण मानेन सदाध्यवस्येत्।
सत्राण्युपास्यान्यथ सावनेन
लोकस्य यत् स्याद्व्यवहारकर्म्म ॥"
इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥
वर्षविशेष:। यथा,—
"सौरेणाब्दस्तु मानेन यदा भवति भार्गव।
सावनेन च मानेन दिनषटकं प्रपूर्य्यते ॥"
सौरसवत्सरे दिनषटकाधिक: सावन: संवत्सरो भवतीति। इति मलमासतत्त्वम् ॥

सावर:,पुं,(सवराणामयमिति। अण्।) लोध्र:। इत्यमरटीका शब्दरत्नावली च ॥ (यथा, सुश्रुते। ४। २२।
"शारिवोत्पलयष्ट्याह्वसावरागुरुचन्दनै: ॥") पापम्। अपराध:। इति विश्व: ॥ (मृगविशेषमांसे, क्ली। तस्य गुणा यथा,—
"सावरं पललं स्निग्धं शीतलं गुरु च स्मृतम्।
रसे पाके च मधुरं कफदं रक्तपित्तहृत् ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे द्वितीये भागे ॥) तालव्यशकारादिरप्ययम् ॥

सावर्ण:,पुं, (सवर्ण एव। स्वार्थे अण्। सवर्णाया: छायाया अपत्यमिति अण् वा।) अष्टममनु:। यथा,—
"छायासंज्ञासुतो योऽसौ द्वितीय: कथितो मनु:
पूर्व्वजस्य सवर्णोऽसौ सावर्णस्तेन कथ्यते ॥"
इति देवीभागवतम् ॥
(तथाच हरिवंशे। ९। १९।
"पूर्व्वजस्य मनोस्तात सदृशोऽयमिति प्रभु:।
मनुरेवाभवन्नाम्ना सावर्ण इति चोच्यते ॥")
यथाच मात्स्ये। ९। ३१—३३।
"सावर्णस्य प्रवक्ष्यामि मनोर्भावि तथान्तरम्।
अश्वत्थामा शरद्वांश्च कौशिको गालवस्तथा ॥
शतानन्द: काश्यपश्च रामश्च ऋषय: स्मृता:।
धृतिर्व्वरीयान् यवस: सुवर्णो धृष्टिरेव च ॥
चरिष्णुरीड्य: सुमति: वसु: शुभ्रश्च वीर्य्यवान्।
भविष्या दशसावर्णा मनो: पुत्त्रा: प्रकीर्त्तिता:॥"

सावर्णलक्ष्यं,क्ली,(सावर्णस्य समानवर्णस्य पूर्व्वाकृतेरिति यावद् लक्ष्यं तस्मात्।) चर्म्म। इति शब्दरत्नावली ॥

सावर्णि:, पुं, (सवर्णाया अपत्यमिति। इञ्।) अष्टममनु:। स च सूर्य्यपुत्त्र:। यथा,—
"विवस्वतश्च द्वे जाये विश्वकर्म्मसुते उभे।
संज्ञा छाया च राजेन्द्र ये प्रागभिहिते तव ॥
तृतीयां वड़वामेके तासां संज्ञासुतास्त्रय:।
यमो यमी श्राद्धदेवश्छायायाश्च सुतान् शृणु ॥
सावर्णिस्तपती कन्या भार्य्या संवरणस्य या।
शनैश्चरस्तृतीयोऽभूदश्विनौ वड़वात्मजौ ॥
अष्टमेऽन्तर आयाते सावर्णिर्भविता मनु:।
निर्म्मोकविरजस्काद्या: सावर्णितनया नृप ॥
तत्र देवा: सुतपसो विरजा अमृतप्रभा:।
तेषां विरोचनसुतो वलिरिन्द्रो भविष्यति ॥
दत्त्वेमां याचमानाय विष्णवे य: पदत्रयम्।
राद्धमिन्द्रपदं हित्वा तत: सिद्धिमवाप्स्यति ॥
योऽसौ भगवता बद्ध: प्रीतेन सुतले पुन:।
निवेशितोऽधिके स्वर्गादधुनास्ते स्वराड़िव
गालवो दीप्तिमान्रामो द्रोणपुत्त्र: कृपस्तथा।
ऋष्यशृङ्ग: पितास्माकं भगवान् वादरायण:।
इमे सप्तर्षयस्तत्र भविष्यन्ति स्वयोगत: ॥
इदानीमासते राजन् स्वे स्व आश्रममण्डले।
देवगुह्यात् सरस्वत्यां सार्व्वभौम इति प्रभु:।
स्थानं पुरन्दराद्धृत्वा वलये दास्यतीश्वर: ॥"
इति श्रीभागवते। ८। १३। ८—१७ ॥
(अस्य विशेषविवरणन्तु मार्कण्डेपुराणे देवीमाहात्म्ये द्रष्टव्यम् ॥) गोत्रविशेष:। यथा। वात्स्यसावर्णिगोत्रयोरौर्व्वच्यवनभार्गवजामदग्न्याप्रुवत्प्रवरा:। इत्युद्वाहतत्त्वम् ॥

सावित्रं, क्ली, (सविता देवता अस्येति। अण्।) यज्ञोपवीतम्। इति शब्दरत्नावली ॥ (तत्सम्बन्धिनि,त्रि। यथा, भागवते। ४।३१।१०।
"किं जन्मभिस्त्रिभिर्व्वेह शौक्रसावित्रयाज्ञिकै:।
कर्म्मभिर्वा त्रयीप्रोक्तै: पुंसोऽपि विबुधायुषा॥"

सावित्र:, पुं, (सविता देवता अस्येति। अण्।) ब्राह्मण:। इति हेमचन्द्र: ॥ शङ्कर:। वसु:। इति मेदिनी ॥ (स्वार्थे अण्।) सूर्य्य:। गर्भ:। इति शब्दरत्नावली ॥ (सवितुरपत्यं पुमान्। अण्। कर्ण:। यथा, महाभारते। १।१३७। ८।
"सोऽब्रवीत् मेघगम्भीरस्वरेण वदतां वर:।
भ्राता भ्रातरमज्ञातं सावित्र: पाकशासनिम्॥"
सूर्य्यवंशीये, त्रि। यथा, उत्तरचरिते १ अङ्के।
"यत् सावित्रैर्दीपितं भूमिपालै-
र्लोकश्रेष्ठै: साधु शुद्धं चरित्रम्।
मत्सम्बन्धात् कश्मला किंवदन्ती
स्याच्चेदस्मिन् हन्त धिक् मामधन्यम् ॥"

सवितृसम्बन्धिनि च त्रि। यथा, मनुः। ४। १५०।
"सावित्रान् शान्तिहोमांश्च कुर्य्यात् पर्व्वसु नित्यशः ॥")

सावित्री, स्त्री, शाल्वदेशीयसत्यवद्राजपत्नी। सा तु मद्रदेशीयाश्वपतिराजकन्या ॥ (अस्या विशेष-विवरणन्तु महाभारते वनपर्व्वणि२९२ अध्याय-मारभ्य द्रष्टव्यम् ॥*॥) उमा। इति मेदिनी ॥ तन्नामकरणं यथा,—
"विद्भैरर्च्चिता देवी वेदयोगेषु पूजिता।
भावशुद्धस्वरूपा तु सावित्री तेन सा स्मृता॥"
इति देवीपुराणे ४४ अध्यायः ॥
अपि च।
"सर्व्वलोकप्रसवनात् सविता स तु कीर्त्त्यते।
यतस्तद्देवता देवी सावित्रीत्युच्यते ततः।
वेदप्रसवनाच्चापि सावित्री प्रोच्यते बुधैः ॥"
इति वह्निपुराणे ब्राह्मणप्रशंसानामाध्यायः ॥
गायत्त्री। इति त्रिकाण्डशेषः ॥*॥ (उप-नयनकर्म्म। यथा, मनुः। २। ३८।
"आ षोड़शात् ब्राह्मणस्य सावित्री नातिवर्त्तते।
आ द्वाविंशात् क्षत्त्रबन्धोरा चतुर्व्विंशतेर्व्विशः ॥"
"सावित्रीशब्देन तदनुवचनसाधनमुपनयनाख्यं कर्म्म लक्ष्यते।" इति मेधातिथिः ॥) ब्रह्मपत्नी। सा तु सवितुः पृश्न्यां पत्न्यां जाता। अस्या उत्पत्तिनामान्तराणि यथा,—
"ततः संजपतस्तस्य भित्त्वा देहमकल्मषम्।
स्त्रीरूपमर्द्धमकरोदर्द्धं पुरुषरूपवत् ॥
शतरूपा च सा ख्याता सावित्री च निगद्यते।
सरस्वत्यथ गायत्त्री ब्रह्माणी च परन्तप ॥"
इति मात्स्ये। ३। ३०—३२ ॥*॥
तस्या शतनामानि यथा,—
विष्णुरुवाच।
"सावित्री पुष्करे नाम तीर्थानां प्रवरे शुभे।
वाराणस्यां विशालाक्षी नैमिषे लिङ्गधारिणी।
प्रयागे ललिता देवी कामुका गन्धमादने।
मानसे कुमुदा नाम विश्वकाया तथाम्बरे ॥
गोमन्ते गोमती नाम मन्दारे कामचारिणी।
मदोत्कटी चैत्ररथे जयन्ती हस्तिनापुरे ॥
कान्यकुब्जे तथा गौरी रम्भा मलयपर्व्वते।
एकाम्रके कीर्त्तिमती विश्वा विश्वेश्वरे तथा ॥
जवा वराहशैले तु कमला कमलालये।
रुद्रकोट्यान्तु रुद्राणी काली कालञ्जरे गिरौ ॥
महालिङ्गे तु कपिला कर्क्कोटे मुकुटेश्वरी।
शालग्रामे महादेवी शिवलिङ्गे जनप्रिया ॥
नीलोत्पला मायापुर्य्यां सन्दन्ती ललिते तथा।
उत्पलाक्षी साहस्राक्षे हिरण्याक्षी महोत्पले ॥
गङ्गायां मङ्गला नाम विमला पुरुषोत्तमे।
विशालायाममोघाक्षी पाण्डला पाण्ड्रपर्व्वते ॥
नारायणी सुपार्श्वे तु त्रिकूटे रुद्रसुन्दरी।
विपुले विपुला नाम कल्याणी मलयाचले ॥
कोटरी कोटरीतीर्थे सुगन्धा गन्धमादने।
कुब्जाम्रके त्रिसन्ध्या तु गङ्गाद्वारे हरिप्रिया ॥
शिवचण्डे शुभा चण्डा नन्दिनी देविकातटे।
रुक्मिणी द्वारवत्यान्तु राधा वृन्दावने वने ॥
देवकी मथुरायान्तु पाताले परमेश्वरी।
सीता विन्ध्ये तथा रौद्री कालिन्द्यां विन्ध्य-वासिनी ॥
सह्याद्रावेकवीरा तु हरिश्चन्द्रे तु चन्द्रिका।
रमणा रामतीर्थे तु यमुनायां मृगावती ॥
करवीरे महालक्ष्मीरुमा देवी विनायके।
अरोगे तु रोगहन्त्री महाकाले महेश्वरी ॥
अभयेत्युष्णतीर्थे तु अमृता विन्ध्यकन्दरे।
माण्डव्ये माण्डवी देवी महागौरी महेश्वरी ॥
गणेशे च प्रचण्डा तु चण्डिकामरकण्टके।
सोमेश्वरी वराहे तु प्रभासे पुष्करावती ॥
देवी माता सरस्वत्यां पारावारतटे स्थिता।
महालये महापद्मा पयोष्ण्यां पिङ्गलेश्वरी।
सिंहिका कृतशौचे च कार्त्तिकेये तु शङ्करी।
उत्पलावर्त्तके काला सुभद्रा सिन्धुसङ्गमे ॥
माता सिन्धुवने लक्ष्मीस्तरङ्गा भरताश्रमे।
जालन्धरे विश्वमुखी तारका विन्ध्यपर्व्वते ॥
देवदारुवने पुष्टिर्मेधा काश्मीरमण्डले।
भीमा देवी हिमाद्रौ तु सेतुर्व्विश्वेश्वरे तथा ॥
कपालमोचने शुद्धा माता कायावरोहणे।
शङ्खोद्धारे ध्वनिर्नाम धृतिः पिण्डारके वने ॥
काली तु चन्द्रभागायामच्छोदे सिद्धिदायिनी।
नरनारायणे देवी वदर्य्यामूर्व्वशी तथा ॥
औषधीशोत्तरकुले कुशद्वीपे कुशोदका।
मन्मथा हेमकूटे तु कुमुदे सत्यवादिनी ॥
अश्वत्थवन्धनीका तु विविक्ते श्रमणालये।
गायत्त्री वेदशालायां सावित्री ब्रह्मसन्निधौ ॥
सूर्य्यविम्बे प्रभा नाम मातॄणां वैष्णवी मता।
अरुन्धती सतीनान्तु रामासु च तिलोत्तमा ॥
व्रजे ब्रह्मकला नाम शक्तिः सर्व्वशरीरिणाम्।
एतद्देशतः प्रोक्तं नामाष्टशतमुत्तमम् ॥
अष्टोत्तरञ्च तीर्थानां शतमेतदुदाहृतम्।
यो जपेत् शृणुयाद्वापि सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ॥
एषु तीर्थेषु यत् कृत्वा स्नात्वा पश्येन्नरो हि यः
सर्व्वपापविनिर्म्मुक्तः कल्पं ब्रह्मपुरे वसेत् ॥
नामाष्टशतकं यस्तु श्रावयेद्ब्रह्मसन्निधौ।
पौर्णमास्याममावस्यां बहुपुत्त्रो भवेन्नरः ॥
गोदाने श्राद्धदाने च अहन्यहनि वा पुनः।
देवार्च्चनविधौ विद्वान् परं ब्रह्माधिगच्छति ॥"
इति पद्मपुराणे सृष्टिखण्डे १७ अध्यायः ॥*॥
अपि च।
नारद उवाच।
"तुलस्युपाख्यानमिदं श्रुतमीश सुधोपमम्।
तत्तु सावित्र्युपाख्यानं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥
पुरा येन समुद्भूता सा श्रुता च श्रुतिप्रसूः।
केन वा पूजिता देवी प्रथमे कैश्च वा परे ॥
नारायण उवाच।
ब्रह्मणा वेदजननी पूजिता प्रथमे मुने।
द्वितीये च वेदगणैस्तत्पश्चाद्विदुषां गणैः ॥
तदा चाश्वपतिः पूर्व्वं पूजयामास भारते।
तत्पश्चात् पूजयामासुर्व्वर्णाश्चत्वार एव च ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे। २३। १—४ ॥

सावित्रीव्रतं, क्ली, (सावित्र्या व्रतम्।) ज्यैष्ठ-कृष्णचतुर्द्दश्यां स्त्रीकर्त्तव्यनियमविशेषः। तद्वि-वरणं यथा,। पराशरः।
"मेषे वा वृषभे वापि सावित्रीं तां विनिर्द्दिशेत्॥"
तां चतुर्द्दशीम्।
"ज्यैष्ठकृष्णचतुर्द्दश्यां सावित्रीमर्च्चयन्ति याः।
वटमूले सोपवासा न ता वैधव्यमाप्नुयुः ॥"
राजमार्त्तण्डकृत्यचिन्तामण्योः।
"ज्यैष्ठे मासि चतुर्द्दश्यां सावित्रीव्रतमुत्तमम्।
अवैधव्याय कुर्व्वन्ति स्त्रियः श्रद्धासमन्विताः ॥"
व्रतमात्रे तु अनन्तचतुर्द्दशीव्रतोक्तमाचरन्ति।
दृष्टपरिकल्पनान्यायात्। तदुक्तं मत्स्यपुराणे।
"गर्भिणी सूतिका नक्तं कुमारी च रजस्वला।
यदाशुद्धा तदान्येन कारयेत् क्रियते सदा ॥"
उपवासाशक्तौ नक्तं भोजनं कुर्य्यात्।
"उपवासेष्वशक्तानां नक्तं भोजनमिष्यते।"
इति स्मृतवचनान्तरात्। अशुद्धा चेत् पूजां कारयेत्। कायिकञ्चोपवासादिकं सदा शुद्धया अशुद्धया च स्वयं क्रियते। एवं स्मृतिपरि-भाषायां वर्द्धमानोपाध्यायाः। नारदः।
"दिवाभागे त्रयोदश्यां यदा चतुर्द्दशी भवेत्।
तत्र पूज्या महासाध्वी देवी सत्यवता सह ॥"
दिवाभागे दण्डद्वयमात्रसत्त्वेऽपि अतएव प्रदोषे व्रतमाचरन्ति। पूर्व्वाह्णे तद्विधत्वेऽपि पराह्णे त्रिमुहूर्त्तव्यापित्वे पराह्ण एव त्रिमुहूर्त्तव्याप्तीति वचनात्। यदा तु पूर्व्वापरयोर्न तथाविधा। तदापि पराह्ण एव। यथा। ज्योतिषे।
"चतुर्द्दश्याममावास्या यदा भवति नारद।
उपोष्य पूजनीया सा चतुर्द्दश्यां विधानतः ॥"
सा सावित्री। ततश्चामावास्यायां सावित्रीव्रत-विधानं शिवा घोरा तथा प्रेतेति वचनस्त्वेतत्-परम्। पराशरः।
"सावित्रीमर्च्चयित्वा तु फलाहारा परेऽहनि।
ततश्चाविधवा नारी वित्तभोगान् लभेत सा ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
अन्यत् वनपर्व्वीयसावित्रीव्रतकथायां द्रष्टव्यम् ॥

सावित्रीसूत्रं, क्ली, (सावित्रीदीक्षाकालिक-सूत्रम्।) यज्ञोपवीतम्। इति शब्दरत्नावली ॥

साशयन्दकः, पुं, ज्यष्ठी। इति केचित् ॥

साशूकः, पुं, कम्बलः। इति हारावली। १५६॥

साश्रुधीः, स्त्री, श्वश्रूः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सास्थितास्राङ्गं, क्ली, (सास्थि अस्थिसहितं ताम्राङ्गं यत्र।) कांस्यम्। इति त्रिकाण्ड-शेषः ॥

सास्ना, स्त्री, (षस स्वप्ने + "रास्नासास्नास्थूणा-वीणाः" उणा० ३। १५। इति नप्रत्ययेन साधुः।) गलकम्बलः। इत्यमरः। २। ९। ६३॥ (यथा, माघे। ५। ६२।
"सामन्यमन्यरचलद्गुरुसास्नमासा-ञ्चक्रे निमीलदलसेक्षणमौक्षकेण ॥")

साहचर्य्यं, क्ली, (सहचरस्य भावः कर्म्म वा। सहचर+ष्यञ्।) सहचरस्य भावः। (यथा, कुमारे। ३। २१।

"मधुश्च ते मन्मथ! साहचर्य्या-
दसावनुक्तोऽपि सहाय एव
समीरणो नोदयिता भवेति
व्यादिश्यते केन हुताशनस्य॥")

सहगमनम्। सहचरशब्दात् ष्यञ्प्रत्ययेन निष्पन्नम्॥ सहचारः। सामानाधिकरण्यम्। एकाधिकरणवृत्तित्वम्। यथा,—

"प्रायशो रूपभेदेन साहचर्य्याच्च कुत्रचित्।"
इत्यमरः॥

(सहधर्म्माचरणम्। इति मल्लिनाथः॥ यथा, रघुः। १६। ८७।

"तस्याः स्पृष्टे मनुजपतिना साहचर्य्याय हस्ते
माङ्गल्योर्णावलयिनि पुरः पावकस्योच्छिखस्य॥")

साहयः, त्रि, (साहयतीति। साहि+"अनुपसर्गात् लिम्पविन्देति।" ३। १। १३८। इति शः।) सहनकारयिता। इति व्याकरणम्॥

साहसं, क्ली, (सहसा बलेन निर्वृत्तम्। सहस्+"तेन निर्वृत्तम्।" ४।२।६८। इति अण्।) दण्डः। इत्यमरः। २।८।२१॥ स च त्रिविधः। यथा, याज्ञवल्क्यः।

"साशीतिपणसाहस्रो दण्ड उत्तमसाहसः।
तदर्द्धं मध्यमः प्रोक्तस्तदर्द्धमधमः स्मृतः॥"
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम्॥

बलात्कारकृतकार्य्यम्। इति मेदिनी॥ (यथा,

"वेगरोधात् क्षयाच्चैव साहसाद्विषमाशनात्।
त्रिदोषो जायते यक्ष्मा गदो हेतुचतुष्टयात्॥"

इति माधवकरसंगृहीतरुग्विनिश्चये यक्ष्माधिकारे॥ "साहसादिति साहसो बलवद्विग्रहादिरूपः क्षोभहेतुत्वेन कारणत्वम्॥" इति तट्टीकायां विजयरक्षितः॥*॥ दुष्कृतकर्म्म। अविमृष्यकृतिः। (यथा, महाभारते। १।४२।१।

"यद्येतत् साहसं तात! यदि वा दुष्कृतं कृतम्
प्रियं वाप्यप्रियं वा ते वागुक्ता न मृषा भवेत्॥")

द्वेषः। इति हेमचन्द्रः॥ पश्चाद्दोषमनालोच्य करणम्। तत्तु चौर्य्यपरदारगमनादि। इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः॥*॥ साहसमाह नारदः।

"मनुष्यमारणं स्तेयं परदाराभिमर्षणम्।
पारुष्यमनृतञ्चैव साहसं पञ्चधा स्मृतम्॥".

अत्र सद्य एवोत्तरदापनम्। यथा,—

"साहसस्तेयपारुष्यगोऽभिशापात्यये स्त्रियाम्।
विवादयेत् सद्य एव कालोऽन्यत्रेच्छया स्मृतः॥"

विवादयेत् सद्य एवोत्तरं दापयेत्। इति शूलपाणिः॥ तत्र दासादयोऽपि साक्षिणो भवन्ति यथा, उशना।

"दासोऽन्धो वधिरः कुष्ठी स्त्रीबालस्थविरादयः।
एतेऽप्यनभिसम्बन्धाः साहसे साक्षिणो मताः॥"
इति व्यवहारतत्त्वम्॥

(तद्युक्ते, त्रि। यथा, हरिवंशे भविष्यपर्व्वणि। ३८। १७।

"न जाने इति यद्ब्रूषे किमतः साहसं वचः॥")

साहसः, पुं, (सहसे बलाय हितः। सहस्+अण्।) अग्निविशेषः। यथा,—

"प्रायश्चित्ते विधुश्चैव पाकयज्ञे तु साहसः।
लक्षहोमे च वह्निः स्यात् कोटिहोमे हुताशनः॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥

साहसाङ्कः, पुं, (साहसः एव अङ्कश्चिह्नं यस्य।) विक्रमादित्यराजः। इति जटाधरः॥

साहसिकः, त्रि, (सहसा बलेन वर्त्तते इति। सहस्+"ओजःसहोम्भसा वर्त्तते।" ४। ४। २७। इति ठक्।) मनुष्यमारकः। चौरः। पारदारिकः। परुषवादी। अनृतवादी। इति साहसशब्दार्थदर्शनात्। एते असाक्षिणः। यथा नारदः।

"स्तेनाः साहसिका धूर्त्ताः कितवा योधकाश्च ये।
असाक्षिणस्तु ते दुष्टास्तेषु सत्यं न विद्यते॥"
इति व्यवहारतत्त्वम्॥

(हठकारी। यथा। "केचित् साहसिकास्त्रिलोचनमिति पेठुः।" इति कुमारटीकायां मल्लिनाथः। ३। ४४॥)

साहस्रं, क्ली, (सहस्राणां समूहः। सहस्र+"भिक्षादिभ्योऽण्।"४। २। ३८। इति अण्।) सहस्रसमूहः इत्यमरः। ३। २। ४५॥ (यथा, महाभारते। २। ५८। १३।

"एतावन्ति च दासानां साहस्राण्यत सन्ति मे॥"

सहस्रमेव। स्वार्थे अण्।) सहस्रमात्रम्। यथा,—

"हरिस्ते साहस्रं कमलबलिमाधाय पदयो-
र्यदेकोने तस्मिन्निजमुदहरन्नेत्रकमलम्।
गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा
त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागर्त्ति जगताम्॥"
इति महिम्नस्तवः॥

(सहस्रेण क्रीतमिति। "शतमानविंशतिकसहस्रवसनादण्।"५। १। २७। इति अण्।) सहस्रेण क्रीते, त्रि॥ (सहस्रस्येदमिति। अण्।) सहस्रसम्बन्धिनि च त्रि॥ (यथा, विष्णुपादादिकेशान्तवर्णनस्तोत्रे। १४।

"साहस्री वापि संख्या प्रकटमभिहिता सर्व्ववेदेषु येषाम्॥")

साहस्रः, पुं (सहस्रमस्यास्तीति। सहस्र+"अण् च।" ५। २। १०३। अण्।) सहस्रसङ्ख्यकगजादिना बली। इत्यमरः। २। ८। ६२॥ (सहस्रविशिष्टे, त्रि। यथा, मनुः। ८। ३८३।

"सहस्रं ब्राह्मणो दण्डं दाप्यो गुप्ते तु ते व्रजन्
शूद्रायां क्षत्त्रियविशोः साहस्रो वै भवेद्दमः॥")

साहायकं, क्ली, (सहायस्य भावः कर्म्म वा। सहाय+"योपधात् गुरूपोत्तमात् वुञ्।" ५।१।१३२। इत्यत्र सहायाद्वेति वक्तव्यम् इत्युक्तेः पाक्षिको वुञ्।) साहाय्यम्। सहायस्य भाव इत्यर्थे कण्प्रत्ययेन निष्पन्नम्॥ (यथा, रघुः। १७। ५।

"स कुलोचितमिन्द्रस्य साहायकमुपेयिवान्।
जघान समरे दैत्यं दुर्जयं तेन चावधि॥")

साहाय्यं, क्ली, (सहायस्य भावः कर्म्म वा। सहाय+पक्षे ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ्।) सहायता। सहायशब्दात् ष्यञ्प्रत्ययेन निष्पन्नम्॥ (यथा, महाभारते। १। १५५। १८।

"साहाय्येऽस्मि स्थितः पार्थ! पातयिष्यामि राक्षसम्॥"

साहित्यं, क्ली, स्त्री, (सहित+ष्यञ्।) मेलनम्। सहितस्य भावः इत्यर्थे ष्यञ्प्रत्ययेन निष्पन्नम्॥ परस्परसापेक्षाणां तुल्यरूपाणां युगपदेकक्रियान्वयित्वं साहित्यम्। इति श्राद्धविवेकः॥ तुल्यवदेकक्रियान्वयित्वम्। बुद्धिविशेषविशेषत्वं वा। इति शब्दशक्तिप्रकाशिका॥ साहित्यं एकक्रियान्वयित्वम्। तद्यथा। धवखदिरपलाशांश्छिन्धि इत्यत्र धवखदिरपलाशप्रतियोगिकं यत् साहित्यं तन्निरूपितं यदवयवविभागरूपफलं तज्जनिका या छिदिक्रिया तदनुकूलकृतिमांस्त्वम्। इति सारमञ्जरी॥ मनुष्यकृतश्लोकमयग्रन्थविशेषः। स तु भट्टि-रघु-कुमारसम्भव-माघ-भारवि-मेघदूत-विदग्धमुखमण्डनशान्तिशतकप्रभृतयः॥

साह्यं, क्ली, (सहस्य भावः। सह+ष्यञ्।) मेलनम्। सहितत्वम्। इति धरणिः॥ (साहाय्यम्। यथा, महाभारते। ५। ७। ११।

"ततो दुर्य्योधनः कृष्णमुवाच प्रहसन्निव।
विग्रहेऽस्मिन् भवान् साह्यं मम दातुमिहार्हति॥")

साह्यकृत्, पुं, (साह्यं करोतीति। कृ+क्विप्।) समभिव्याहारी॥

साह्वयः, पुं, (आह्वयेन सह वर्त्तमानः।) मेषादिप्राणिद्यूतम्। पशुयुद्धम्। यथा,—

"मेषादिप्राणिद्यूतं स्यात् साह्वयश्च समाह्वयः।"
इति शब्दरत्नावली॥

(नामयुक्ते, त्रि। यथा, भागवते। १। ४। ६।

"कथमालक्षितः पौरैः स प्राप्तः कुरुजाङ्गलम्।
उन्मत्तमूकजडवत् विचरन् गजसाह्वये॥")

सिंहः, पुं, (सिञ्चति तेजः पशुषु इति। सिच+"सिचेः संज्ञायां हनुमौ कश्च।" उणा० ५। ६२। इति कः। अन्त्यादेशो हकारः। नुम् च। पृषोदरादित्वात् वर्णविपर्य्यये हिनस्तीति सिंह इत्यपि भवति।) स्वनामख्यातपशुः। (यथाह कश्चित्।

"सिंहो बली द्विरदकुञ्जरमांसभोजी
संवत्सरेण कुरुते रतिमेकवारम्।
पारावतः खलु शिलाकणमात्रभोजी
कामी भवेदनुदिनं वद कोऽत्र हेतुः॥")

तत्पर्य्यायः। मृगेन्द्रः २ पञ्चास्यः ३ हर्य्यक्षः ४ केशरी ५ हरिः ६। इत्यमरः। २। ५। १॥

पारीन्द्रः ७ श्वेतपिङ्गलः ८ कण्ठीरवः ९ पञ्चशिखः १० शैलाटः ११ भीमविक्रमः १२ सटाङ्कः १३ मृगराट् १४ मृगराजः १५ मरुत्प्लवः १६ केशी १७ लग्नीकाः १८ करिदारकः १९। इति शब्दरत्नावली ॥ महावीरः २० श्वेतपिङ्गः २१ मज्जमोचनः २२ मृगारिः २३। इति जटाधरः ॥ इभारिः २४ नखरायुधः २५ महानादः २६ मृगपतिः २७। इति हेमचन्द्रः ॥ पञ्चमुखः २८ नखी २९ मानी ३० क्रव्यादः ३१ मृगाधिपः ३२ शूरः ३३ विक्रान्तः ३४ द्विरदान्तकः ३५ बहुबलः ३६ दीप्तः ३७ बली ३८ विक्रमी ३९ दीप्तपिङ्गलः ४०। तन्मांसगुणाः। अर्शःप्रमेहजठरामयजाड्यनाशित्वम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च।

"सिंहव्याघ्रहका ऋक्षतरक्षुद्वीपिनस्तथा।
बभ्रु जम्बु कमार्जारा इत्याद्यास्तु गुहाशयाः ॥
गुहाशया वातहरा गुरूष्णमधुराश्च ते।
स्निग्धा बल्या हिता नित्यं नेत्रगुह्यविकारिणाम् ॥"

इति भावप्रकाशः ॥ ॥

पदान्ते श्रेष्ठार्थवाचकः। इत्यमरः। ३।१।५८॥ (यथा, रामायणे। २। ७३। ७।

"क्व यास्यसि महाराज! हित्वेमं दुःखितं जनम्।
हीनं पुरुषसिंहेन रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥")

अर्हतां ध्वजः। इति हेमचन्द्रः ॥ रक्तशिग्रुः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते। ४। ९।

"तुत्थालकट्काव्योषसिंहार्कहयमारकाः ॥")

मेषादिद्वादशराश्यन्तर्गतपञ्चमराशिः। तत्पर्य्यायः। लेयः २। इति सत्कृत्यमुक्तावली ॥ तस्याधिष्ठात्री देवता सिंहः। स च मघा-पूर्व्वफल्गुनी-समुदायोत्तरफल्गुनी-प्रथमपादेन भवति। अग्निराशिः। पीतवर्णः। रुक्षः। एव धूम्रवर्णः। पित्तप्रकृतिः। पूर्व्वदिक्स्वामी। पर्व्वतचारी। क्षत्त्रियवर्णः। क्रूरः। महाशब्दः। अल्पसन्तानः। अल्पस्त्रीसङ्गश्च। तत्र जातफलम्। क्रोधी। शीघ्रगतिः। हास्यत्यागी। अतिवक्ता। चञ्चलः। शीतलः। मत्स्यप्रियश्च। इति बृहज्जातकादयः ॥ * ॥ मेषादिद्वादशलग्नान्तर्गतपञ्चमलग्नम्। तत्र जातफलम्।

"सिंहलग्ने समुद्भूतो भोगी शत्रुविमर्द्दनः।
स्वल्पोदरोऽल्पपुत्त्रश्च सोत्साहो गजविक्रमः ॥"

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

सिंहकेलिः, पुं, (सिंहस्येव केलिर्यस्य।) मञ्जुघोषः। जिनविशेषः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सिंहकेशरः, पुं, (सिंहस्येव केशरा यस्य।) वकुलः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सिंहस्य जटा च ॥

सिंहतलः, पुं, (सिंहस्येव तलमत्र। यद्वा, सिंहतलः। पृषोदरादित्वात् साधुः।) कृताञ्जलिः। करद्वययोजनम्। इत्यमरटीकायां रामाश्रमः। २। ६। ८५ ॥

सिंहतुण्डः, पुं, (सिंहस्य तुण्डमिव पुष्पमस्य।) सेहुण्डवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,—

"सेहुण्डः सिंहतुण्डः स्यात् वज्री वज्रद्रुमोऽपि च
सुधासमन्तदुग्धा च स्नुक् स्त्रियां स्यात् स्नुही गुडा ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

सिंहस्य तुण्डमिव तुण्डमस्य। मत्स्यविशेषः। यथा, मनुः। ५। १६।

"पाठीनरोहितावाद्यौ नियुक्तौ हव्यकव्ययोः।
राजीवान् सिंहतुण्डांश्च सशल्कांश्चैव सर्व्वशः ॥"

सिंहमुखे, क्ली ॥)

सिंहद्वारं, क्ली, (सिंहचिह्नितं द्वारमिति मध्यपदलोपिकर्म्मधारयः।) प्रवेशद्वारम्। तत्पर्य्यायः। प्रवेशनम् २। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे। ४३। १७५।

"सिंहद्वारे युवा देवि दृष्टोऽस्माभिर्महाव्रती।
सद्वितीयोऽपि यो धत्ते सौन्दर्य्येणाद्वितीयताम् ॥")

सिंहध्वनिः, पुं, (सिंहस्य ध्वनिः।) सिंहशब्दः। सिंहनादसदृशशब्दः। यथा,—

"तुषारसंघातशिलाः खुराग्रैः
समुल्लिखन् दर्पकलः ककुद्मान्।
दृष्टः कथञ्चिद्गवयैर्विविग्नै-
रसोढसिंहध्वनिरुन्ननाद ॥"

इति कुमारसम्भवम् ॥

सिंहनादः, पुं, (सिंहस्येव नादः।) योधानां रणोत्साहजरवः। तत्पर्य्यायः। क्ष्वेडा २। इत्यमरः। २। ८। १०७ ॥ गजयूथदर्शनात् तद्भङ्गाय यथा सिंहस्य नादस्तथा परबलभङ्गाय स्वोत्साहविवृद्धये च यो रावः सः। सिंहस्येव नादः सिंहनादः। इति भरतः ॥ (यथा आर्य्यासप्तशत्याम्। ७००।

"कविसमरसिंहनादः स्वरानुनादः सुधैकसंवादः।
विद्वद्विनोदकन्दः सन्दर्भोऽयं मया सृष्टः ॥"

महादेवः। इति महाभारतम्। १३। १७। ११० ॥ * ॥ सिंहस्य नादः।) सिंहशब्दश्च ॥

सिंहनादकः, पुं, (सिंह इव नदतीति नद + ण्वुल्।) वृक्कारः। इति हारावली। १८४ ॥ सिङ्गा इति भाषा ॥

सिंहनादिका, स्त्री, सिंहमपि नादयतीति। नद + णिच् + ण्वुल्। टापि अत इत्वम्।) दुरालभा। इति शब्दचन्द्रिका ॥

सिंहपर्णी, स्त्री, (सिंहस्य शिरो, पर्णमिव पर्णमस्याः। ङीप्।) वासकः। इति जटाधरः ॥

सिंहपुच्छिका, स्त्री, (सिंहपुच्छी + स्वार्थे कन्।) चित्रपर्णिका। इति रत्नमाला ॥ चाकुलिया इति भाषा ॥

सिंहपुच्छी, स्त्री, (सिंहस्य पुच्छ इव पुष्पमस्याः। ङीष्।) चित्रपर्णिका। पृश्निपर्णी। इत्यमरः। २। ४। ९३ ॥ माषपर्णी। इति रत्नमाला ॥

सिंहपुष्पी, स्त्री, (सिंहस्य पुच्छ इव पुष्पमस्याः। ङीष्।) पृश्निपर्णी। इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहमुखी, स्त्री, (सिंहस्य मुखमिव पुष्पमस्याः। ङीष्।) वासकः। इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहयाना, स्त्री, (सिंहो यानं वाहनं यस्याः।) दुर्गा। इति हेमचन्द्रः ॥

सिंहरथा, स्त्री, (सिंह एव रथो यस्याः।) दुर्गा। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, हरिवंशे। १७६। १७।

"वराङ्गनां सिंहरथां बहुरूपां वृषध्वजाम् ॥")

सिंहलं, क्ली, (सिंहले देशे प्रभवत्वेनास्त्यस्येति। अच्।) रङ्गम्। इति हेमचन्द्रः ॥ रीतिः। त्वचम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहलः, पुं, स्त्री, (सिंहं लाति प्राप्नोतीति। ला + कः।) देशविशेषः। सिलोन इति ख्यातः। यथा,—

"दक्षिणेऽवन्तिमाहेन्द्रमलया ऋष्यमूककाः।
चित्रकूटमहारण्यकाञ्चीसिंहलकोङ्कणाः ॥"

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

(अयञ्च जम्बुद्वीपस्य अष्टप्रसिद्धद्वीपानामन्यतमः। यथा, भागवते। ५। १९। २९—३०।

"जम्बुद्वीपस्य च राजन् उपद्वीपानष्टौ हैक उपदिशन्ति सागरात्मजैरश्वान्वेषण इमां महीं परितो निखनद्भिरुपकल्पितान्। तद्यथा स्वर्णप्रस्थश्चन्द्रशुक्ल आवर्त्तनो रमणको मन्दहरिणः पाञ्चजन्यः सिंहलो लङ्केति ॥" * ॥ तद्देशवासिनि, पुं भूम्नि। यथा, महाभारते। १। १७६। ३५।

"पौण्ड्रान् किरातान् यवनान् सिंहलान्
बर्ब्बरान् खशान्।
ससर्ज्ज फेनतः सा गौर्म्लेच्छान् बहुविधानपि ॥")

सिंहलस्था, स्त्री, (सिंहले तिष्ठति या। स्था + कः।) सैंहली। इति राजनिर्घण्टः ॥ सिंहलदेशवासिनी च ॥

सिंहलास्थानः, पुं, (सिंहल आस्थानं यस्य।) तालवृक्षसदृशवृक्षविशेषः। यथा,—

"पीतफलः सिंहलास्थानस्कन्धी पिच्छा कटापि च ॥"

इति शब्दमाला ॥

सिंहलीलः, पुं, (सिंहस्य लीलेव लीला यत्र।) रतिबन्धविशेषः। तस्य लक्षणं यथा,—

"लिङ्गोपरिस्थिता नारी भूमौ दत्त्वा पदद्वयम्।
हृदये दत्तहस्ता च सिंहलीलः प्रकीर्त्तितः ॥
लिङ्गोपरिस्थिता नारी कान्तोरुस्थपदद्वया।
हृदये दत्तहस्ता च सिंहलीलोऽप्यसावपि ॥"

इति रतिमञ्जरी ॥

सिंहवाहिनी, स्त्री, सिंहरूपो वाहो वाहनमस्त्यस्या इति। इनि।) दुर्गा। यथा,—

"सिंहमारुह्य कल्पान्ते निहतो महिषो यतः।
महिषघ्नी ततो देवी कथ्यते सिंहवाहिनी ॥"

इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥

सिंहविक्रान्तः, पुं, (सिंह इव विक्रान्तः ।) अश्वः । इति हारावली ।५२। शब्दमाला च ॥ सिंहतुल्यविक्रमविशिष्टे, त्रि ॥

सिंहविन्ना, स्त्री, (सिंह इव विन्ना विज्ञाता ।) माषपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहसंहननः, त्रि, (सिंहस्येव संहननं अवयवो यस्य ।) वराङ्गरूपोपेतः । इत्यमरः ।३।१।१२॥ प्रत्येकमवयवशुद्धा सुन्दरः । सिंहसंहननः स स्यादयो हि सर्व्वाङ्गसुन्दरः । इति कोषान्तरम्॥ सिंहस्येव संहननं देहोऽस्य सिंहसंहननः । रूढ़िशब्दोऽयं यथाकथञ्चिदन्वयः । इति भरतः॥ (सिंहस्य संहननम् ।) सिंहनाशने, क्ली ॥

सिंहा, स्त्री, (सिञ्चतीति । सिञ्च + कः । अन्त्यादेशो हकारः । नुम् च । टाप् ।) नाड़ी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहाणं, क्ली, लौहमलम् । इत्यमरटीका । २। ९। ९८ ॥

सिंहानं, क्ली, लौहमलम् । इत्यमरः । २।९।९८॥ तस्य रूपान्तराणि यथा । शिंघाणम्२ सिंहाणम् ३ सिंघाणम्४ । इति तट्टीका ॥ नासिकामलम् सिकनी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । सिंहाणकम् १ सिंघाणम् ३ सिंघणम् ४। इति शब्दरत्नावली ॥ कफः ५ श्लेष्मा ६ खेटः ७ । इति जटाधरः ॥

सिंहासनं, क्ली, (सिंहचिह्नितमासनम् ।) स्वर्णमयराजासनम् । इत्यमरः । २ । ८ । ३२ ॥ अथ सिंहासनयुक्तिः ।

"राज्ञो वरासनं नाम श्रीसिंहासनमुच्यते ॥
शुभे मुहूर्त्ते शुभमासवर्षे
सुवारवेलातिथिचन्द्रयोगे ।
काले निरुत्पातनिरीतिभावे
सिंहासनारोहविधिं वदन्ति ॥
स्थिरराशिस्थिते भानौ चन्द्रे च स्थिरभोदिते ।
आसनारम्भमिच्छन्ति गृहारम्भोऽपि येषु च॥"

एतेन गृहारम्भसिंहासनयोरारम्भः । तत्र क्रमः ।

"बाणवेदाग्निपक्षाणि सोपानानि युगैः क्रमात्
चत्वारिंशत्तथा त्रिंशत् विंशतिः षोड़शैव च ॥
सिंहाग्निवेतानि च यानि चरणानि युगे क्रमात्
पद्मः शङ्खो गजो हंसः सिंहो भृङ्गो मृगो हयः॥
अष्टौ सिंहासनानीति नीतिशास्त्रविदो विदुः।
आदित्यादिदशराजानां भूपतीनां यथाक्रमम् ॥
राज्ञः स्वहस्तैरष्टाभिरायामपरिणाहयोः ।
राजपात्रमिदं नाम सोपानं पुरुषोन्नतम् ॥
तदर्द्धमानं तन्मध्ये राजासनमुदाहृतम् ।
चतुर्द्धान्तरमिदं रम्यं प्रोक्तं कलिमहीभुजाम् ।
दिगष्टस्त्र्यधिकोणः स्यादब्रह्मादीनां यथायथम् ॥"

अथाष्टानां लक्षणानि ।

"गम्भारीकाष्ठघटितः पद्ममालोपचित्रितः ।
पद्मरागविचित्राङ्गः शुद्धः काञ्चनसम्भृतः ॥
चरणाग्रे घटकोषात् पद्मरागविचित्रिता ।
दिक्सृष्टौ पुत्त्रिका राजद्वादशाङ्गुलिसम्मिता ॥
राजासमं चतसृष एवं द्वादशपुत्त्रिकाः ।
रत्नैश्च नवभिः कार्य्यं निर्म्माणं चान्तरान्तरा ॥
रक्तवस्त्रावृतं यत्तु तत् पद्मसिंहासनं मतम् ।
अत्रोपविश्य नरपतिः प्रतापमतिविन्दति ॥१॥
भद्रेन्द्रकाष्ठघटितः शङ्खमालोपशोभितः ।
शुद्धस्फटिकचित्राङ्गः शुद्धरूप्योपशोभितः ॥
चरणाग्रे शङ्खनाभिः पुत्त्रिकाः सप्तविंशतिः ।
स्थाने स्थाने विधातव्या शुद्धस्फटिकसम्भृता ।
शुक्लपट्टावृतं यत्तत् शङ्खसिंहासनं मतम् ॥२॥
पनसेनोपघटितो गजमालोपशोभितः ।
विद्रुमैरपि वैदूर्य्यैः काञ्चनेनापि शोभितः ॥
चरणाग्रे गजशिरः पुच्छादर्द्धैकपुत्त्रिका ।
माणिक्यरचिता रक्तवस्त्रादिकविभूषणम् ।
गजसिंहासनं नाम साम्राज्यफलदायकम् ॥३॥
शालकाष्ठेन घटितो हंसमालोपशोभितः ।
पुष्परागैः काञ्चनेन कुरुविन्दैश्च चित्रितः ॥
चरणाग्रे हंसरूपं पुत्त्रिकास्त्वेकविंशतिः ।
गोमेदकोपघटितापीतवस्त्रविभूषणम् ।
हंससिंहासनं नाम सर्व्वानिष्टविनाशनम् ॥४॥
चन्दनेनोपघटितः सिंहमालोपभूषितः ।
शुद्धहीरकचित्राङ्गः शुद्धकाञ्चननिर्म्मितः ॥
चरणानां सिंहलेखः पुत्त्रिकाश्चैकविंशतिः ।
मुक्ताशुक्तिभिरन्यैश्च निर्म्मलैरेव भूषणम् ॥
शुद्धशुभ्रावृतं यत्तत् सिंहसिंहासनं मतम् ।
अत्रोपविश्य नरपतिः कृत्स्नां साधयति
क्षितिम् ॥ ५ ॥
भृङ्गमालोपसहितं शुद्धचम्पककल्पितम् ।
शुद्धैर्मारकतैर्युक्तं पादाग्रे पद्मकोषिकाः ॥
द्वाविंशतिः पुत्त्रिकास्तु नीलवस्त्रादिभूषणम् ।
भृङ्गसिंहासनं नाम शत्रुक्षयजयप्रदम् ॥ ६ ॥
निम्बकाष्ठेन घटनास्तु मृगमालोपशोभितम् ।
इन्द्रनीलमहानीलैः काञ्चनेनापि चित्रितम् ॥
चरणाग्रे मृगशिरश्चत्वारिंशच्च पुत्त्रिकाः ।
नीलवस्त्रादियुक्तन्तु मृगसिंहासनं मतम् ।
लक्ष्मीविजयसम्पत्तिनैश्चल्यपदमुत्तमम् ॥ ७ ॥
केशरेणोपघटितं हयमालोपशोभितम् ।
समस्तवस्तुभू पादे पुत्त्रिकाः पञ्चसप्ततिः ॥
चरणाग्रे हयशिरश्चित्रवस्त्रादिभूषणम् ।
हयसिंहासनं नाम लक्ष्मीविजयवर्द्धनम् ॥ ८ ॥
इत्येतत् कथितं सारं महासिंहासनाष्टकम् ।
यथा भोजेन लिखितं यथा चान्यैश्च पण्डितैः॥
एतस्यातिक्रमं दम्भाद्यः कुर्य्यात् पृथिवीपतिः
अचिरादेव कुरुते तस्य मृत्युरतिक्रमम् ॥
परासनस्थो यो राजा यो राजा च निरासनः ।
स परैर्हन्यते सिंहैरिव मत्तगजाधिपः ॥
स्वलग्नसिंहासनमध्यसंस्थित-
नं दृश्यतीति प्रवदन्ति तज्ज्ञाः ॥"
इति युक्तिकल्पतरुः ॥ * ॥

चतूराजीक्रीड़ायां जयविशेषः । यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।

"यन्वद्राजपदं राजा यदा यातो युधिष्ठिर ।
तदा सिंहासनं तस्य भण्यते नृपसत्तम ॥
राजा च नृपतिं हत्वा कुर्य्यात् सिंहासनं यदा
द्विगुणं वाहयेत् पण्यमन्यथैकगुणं भवेत् ॥
मित्रसिंहासनं पार्थ यदा रोहति भूपतिः ।
तदा सिंहासनं नाम सर्व्वं नयति तद्बलम् ॥
यदा सिंहासनं कर्त्तुं राजा षष्ठपदाश्रितः ।
तदा घातेन भवत्यौ बलेनापि सुरक्षितः ॥"*॥

योगासनविशेषः । यथा, हठप्रदीपे ।

"गुल्फौ च वृषणस्याधः सीवन्याः पार्श्वयोः
क्षिपेत् ।
दक्षिणे सव्यगुल्फन्तु दक्षगुल्फन्तु सव्यके ॥
हस्तौ च जान्वोः संस्थाप्य स्वाङ्गुलीः संप्रसार्य्य च
व्यात्तवक्त्रो निरीक्षेत नासाग्रं सुसमाहितः ॥
सिंहासनं भवेदेतत् पूजितं योगिभिः सदा ।
बन्धत्रयस्य सन्धानं कुरुते चासनोत्तमम् ॥"

सिंहासनः, पुं, (सिंहस्य आसनं उपवेशनमिव आसनं यत्र ।) षोड़शरतिबन्धान्तर्गतचतुर्द्दशबन्धः । तस्य लक्षणं यथा,—

"स्वजङ्घाद्वयशाखं च कृत्वा योषापदद्वयम् ।
स्तनौ धृत्वा रमेत् कामी बन्धः सिंहासनो मतः ॥"
इति रतिमञ्जरी ॥

सिंहासनचक्रं, क्ली, (सिंहासनमिव चक्रम् ।) सप्तविंशतिनक्षत्राङ्कितनराकार-चक्र-त्रयम् । यथा,—

"अथातः संप्रवक्ष्यामि चक्रं सिंहासनत्रयम् ।
सप्तविंशतिनक्षत्रैरेकैकञ्च नवात्मकम् ॥
अश्विनीमघमूलाद्यं पञ्चनाड़ीविभेदतः ।
अश्विन्याद्युत्तरं भागे मघाद्यं पूर्व्वतः स्थितम् ॥
मूलाद्यं दक्षिणे भागे ज्ञातव्यं नृपतित्रयम् ।
इतरेषु च राज्येषु नृपनामस्तंता वदेत् ॥
शुभाशुभमिदं सर्व्वं यत्र यस्य शनिः स्थितः ।
नाड़िकापञ्चवेधेन एकैकस्यासनं भवेत् ॥
आधारमासनं पट्टं सिंहं सिंहासनं तथा ।
अर्द्धैर्व्वेधवशाज्ज्ञेयं सौम्यः क्रूरः शुभाशुभम् ॥
क्रूरे आधारगे राजा अभिषिक्तो य आसने ।
पराधीनगतं राज्यं कुरुते नात्र संशयः ॥
आसनस्थेन क्रूरेण नीतियुक्तो भवेन्नृपः ।
प्रधानपुरुषो देवः प्रजाशान्तिकरो भवेत् ॥
पट्टे क्रूरे यदा राजा उपविष्टो नृपासने ।
पूर्व्वराजस्थितस्तुल्यश्चिरं पालयते महीम् ॥
सिंहरूपो भवेद्राजा सिंहसिंहासने स्थितः ।
संग्रामस्य प्रियो नित्यमसाध्यो मन्त्रिमण्डलैः ॥
सिंहासनगते धिष्ण्ये तेजस्वी भीषणाकृतिः ।
चलचित्तो महाक्रोधी प्रजापीड़ाकरो नृपः ॥
तत्कालेन्दुगते क्रूरे क्रूरनिर्व्वेधनाड़िके ।
शुभावस्था शुभे लग्ने संस्थाप्यो नृप आसने ॥
ईदृशे च समायोगे उपविष्टो य आसने ।
उच्छाद्य शत्रुसंघातमेकच्छत्रं करोति सः ॥
क्रूरग्रहगता नाड़ीमुपविष्टो य आसने ।
बन्धनं भूमिनाशश्च तथा मृत्युः प्रजायते ॥
आधारे क्रूरगः सौरिरनावृष्टिं करोति च ।
दुर्भिक्षं रौरवं तत्र प्रजापीड़ा च जायते ॥
आसने च यदा सौरिर्युद्धे भङ्गप्रदो भवेत् ।

अथवा व्याधिपीड़ा च मनोदुःखं प्रजायते ॥
षष्ठ ऋक्षे यदा सौरिः षष्ठराशौ विनश्यति ।
प्रियो वाथ कुमारो वा मन्त्रिबन्धुजनोऽपि वा ॥
सिंहे सिंहासने वापि यदा तिष्ठति सूर्य्यजः ।
तदा मृत्युर्न सन्देहो यदि शक्रसमो नृपः ॥
शनिराह्वर्कमाहेया यदा चन्द्रेण संयुताः ।
यस्यामनगता एते तस्य राज्ञो भयङ्कराः ॥
क्रूरयुक्तोऽथ वक्रस्तु क्रूरनाडीगतोऽपि वा ।
आसने चन्द्रयोगेन कालरूपो शनैश्चरः ॥
एवं शुभफलं दद्याद्देवमन्त्री न संशयः ।
करोति विपुलं राज्यं यस्यासनगतो गुरुः ॥"
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

सिंहास्यः, पुं, (सिंहस्य आस्यमिव पुष्पमस्य ।) वासकः । इत्यमरः । २ । ४ । १०३ ॥ सिंहतुल्यमुखे, त्रि ॥

सिंहिका, स्त्री, कश्यपपत्नी । राहुमाता । यथा,
"कश्यपस्य गृहिणी तु सिंहिका
राहुवास्तुतनयावजीजनत् ।
पूर्व्वजो हरिनिकृत्तकन्धरो
देवतरवरजो निपातितः ॥"
इति वास्तुयागतत्त्वम् ॥
(पीठस्था देवीविशेषः । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ७५ ।
"सिंहिका कृतशौचे तु कार्त्तिके त्वतिशाङ्करी ॥")

सिंहिकासूनुः, पुं, (सिंहिकायाः सूनुः पुत्त्रः । राहुः । इति शब्दरत्नावली । वास्तुपुरुषः । इति वास्तुयागतत्त्वम् ॥

सिंही, स्त्री, (सिंह + ङीष् ।) सिंहपत्नी । (यथा, कथासरित्सागरे । ६ । १०२ ।
"अयं स वर्द्धितोऽन्यासां सिंहीनां पयसा मया ॥")
वार्त्ताकी । इत्यमरः । २ । ४ । ११४ ॥ कण्टकारी । वासकः । इति मेदिनी ॥ वृहती । राहुमाता । इति विश्वः ॥ मुद्गपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहीलता, स्त्री, (सिंह्याः लता ।) वृहती । इति भावप्रकाशः ॥

सिक, सेचने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् ।) दन्त्यादिः । सिकता । इति दुर्गादासः ॥ सौत्रधातुरयम् ॥

सिकता, स्त्री (सिक सेचने + बाहुलकात् अतच् ।) सिकतिलः । वालुकायुक्तभूमिः । इति मेदिनी ॥ ते, १६८ ॥ वालुका । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिकताः, स्त्री, भूम्नि, (सिक + अतच् ।) वालुका । इति मेदिनी । ते, १६९ ॥ अमरश्च ।३।३।७३॥ (यथा, महाभारते । २ । ७६ । १६ ।
"सिकता वपन् सव्यसाची राजानमनुगच्छति
असक्ताः सिकतास्तस्य यथा सम्प्रति भारत ।
असक्तं शरवर्षाणि तथा मोक्ष्यति शत्रुषु ॥")

सिकतामयं, क्ली, (सिकतात्मकम् । मयट् ।) वालुकामयतटम् । तत्पर्य्यायः । सैकतम् २ । इत्यमरः । १ । १० । ९ ॥

सिकतावान्, [त्] त्रि, (सिकताः सन्त्यत्रेति । मतुप् । मस्य वः ।) वालुकाबहुलदेशः । तत्पर्य्यायः । सिकता २ सिकतिलः ३ सैकतः ४ । इत्यमरभरतौ । २ । १ । ११ । ॥

सिकतिलः, त्रि, (सिकताः सन्त्यत्रेति । सिकता + "देशे लुबिलचौ च ।" ५ । २ । १०५ । इति इलच् ।) सिकतावान् । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । १ । ११ ॥

सिक्, [च] स्त्री, (सिच्यते इति । सिच् + क्विप् ।) वस्त्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (जालम् । यथा, भागवते । ६ । १२ । ८ ।
"लोकाः सपाला यस्येमे श्वसन्ति विवशा वशे ।
द्विजा इव सिचा बद्धाः स काल इह कारणम् ॥")

सिक्तः, त्रि, (सिच् + क्तः ।) सेकाश्रयः कृतसेचनः । यथा, वायुपुराणे गयापद्धतौ ।
"आम्राश्च सिक्ताः पितरश्च तृप्ता
एका क्रिया द्व्यर्थकरी प्रसिद्धा ॥"

सिक्थं, क्ली, (सिञ्चति चरतीति । सिच क्षरणे + "पातृतुदिवचीति ।" उणा० २ । ७ । इति थक् ।) मधूच्छिष्टम् । इति मेदिनी ॥ मोम इति भाषा ॥ (यथा,—
"तिक्तासिक्थनिशायष्टीनक्ताह्वफलपल्लवैः ।
पटोलमालतीनिम्बपत्रैर्व्रण्यं घृतं स्मृतम् ॥"
इति तिक्ताद्यघृतम् ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे व्रणशोथाधिकारे ॥)
नीली । इति हेमचन्द्रः ॥

सिक्थः, पुं, (सिच + थक् ।) भक्तपुलाकः । (सिटी इति भाषा ॥ यथा —
"————पेया सिक्थसमन्विता ॥"
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे ज्वराधिकारे ॥)
ग्रासः । इति मेदिनी ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १०८ । ७१ ।
"भक्तसिक्थद्वयं प्राप्य पाकभाण्डादभक्षयम् ॥")

सिक्थकं, क्ली, (सिक्थमेव । स्वार्थे कन् ।) मधूच्छिष्टम् । इत्यमरः । २ । ९ । १०७ ॥ (पुं, भक्तपुलाकः । सिटी इति भाषा । यथा,—
"सिक्थकै रहितो मण्डः पेया सिक्थसमन्विता
यवागूर्बहुसिक्था स्याद्विलेपी विरलद्रवा ॥"
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे ज्वराधिकारे ॥
यथा च वृहत्संहितायाम् । २६ । ८ ।
"दन्तैर्नागा गोहयाद्याश्च लोम्ना
हेम्ना भूपाः सिक्थकेन द्विजाद्याः ।
तद्वद्देशा वर्षमासा दिशश्च
शेषद्रव्याण्यात्मरूपस्थितानि ॥")

सिच्यः, पुं, स्फटिकः । इति केचित् ॥

सिङ्घण, क्ली, नासिकामलम् । इति शब्दरत्नावली ॥ सिकनी इति भाषा ॥

सिङ्घाण, क्ली, नासिकामलम् । इति शब्दरत्नावली ॥

सिङ्घाणकं, क्ली, नासिकामलम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, वाभटे उत्तरस्थाने २९ अध्याये ।
"अजस्रं पिच्छिलं पीतं पक्वं सिङ्घाणकं घनम् ॥"

सिङ्घिनी, स्त्री, नासिका । इति हलायुधः ॥

सिचयः, पुं, (सिचं सिञ्चनमेति प्राप्नोतीति । इन् + अच् ।) वस्त्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ । १ ।
"भूषाभोगिफणारत्नरोचिःसिचयचारवे ।
नमः प्रलीनमुक्ताय हरकान्यमहीरुहे ॥")
जीर्णवस्त्रम् ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सिञ्चन्, [त्] त्रि, (सिञ्चतीति । सिच् + शतृ ।) सेचनकर्त्ता ॥

सिञ्चिता, स्त्री, (सिञ्च + णिच् + क्तः । टाप् ।) पिप्पली । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सिञ्जा, स्त्री, अलङ्कारध्वनिः । इति केचित् ॥ तालव्यशकारादिः साधुपाठः ॥

सितं, क्ली, (सितः शुक्लवर्णोऽस्यास्तीति । अच् ।) रौप्यम् । मूलकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ चन्दनम् । इति रत्नमाला ॥ (तत्तु शुक्लचन्दनम् । यथा,—
"सितं मलयजं शीतं गोशीर्षसितचन्दनम् ॥"
इति गारुडे २०८ अध्याये ॥)

सितः, पुं, (सिनोतीति । सि बन्धने + "अञ्जिघृसिभ्यः क्तः ।" उणा० ३ । ८९ । इति क्तः ।) शुक्लवर्णः । इत्यमरः । १ । ३ । ८० ॥ शुक्राचार्य्यः । इति शब्दरत्नावली ॥ शरः । इति नानार्थध्वनिमञ्जरी ॥

सितः, त्रि, (सितः शुक्लवर्णोऽस्यास्तीति । अच् ।) शुक्लवर्णयुक्तः । इत्यमरः । ३ । ३ । ७८ ॥ (यथा, माघे । १ । २५ ।
"सितं सितिम्ना सुतरां मुनेर्वपु-
र्विसारिभिः सौधमिवाथ लम्भयन् ॥" ॥
सो + क्तः ।) समाप्तः । निबद्धः । ज्ञातः । इति विश्वः ॥

सितकण्टा, स्त्री, (सितः शुक्लः कण्टो यस्याः ।) श्वेतकण्टकारी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितकण्टारिका, स्त्री, श्वेतकण्टकारी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितकण्ठः, पुं, (सितः कण्ठो यस्य ।) दात्यूहपक्षी । इति शब्दरत्नावली । श्वेतकण्ठयुक्ते, त्रि ॥

सितकरः, पुं (सितः शुक्लः करो यस्य ।) कर्पूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ चन्द्रश्च ॥

सितकर्णी, स्त्री, (सितः कर्ण इव पुष्पमस्याः । ङीष् ।) वासकः । इति राजनिर्घण्टः । (सितपर्णी इति क्वचित् पाठः ॥ गुणादयोऽस्या वासकशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

सितकुञ्जरः, पुं, (सितः कुञ्जरो यस्य ।) इन्द्रः । (सितः शुक्लः कुञ्जरः । इन्द्रहस्ती । इति केचित् ॥

सितगुञ्जा, स्त्री, सिता गुञ्जा ।) श्वेतगुञ्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितचिह्नः, पुं, (सितानि चिह्नानि यत्र ।) वालुकागडः । इति हारावली ॥ वेलिया मत्स्य इति भाषा ॥

सितच्छत्रं, क्ली, (सितं छत्रम् ।) राजच्छत्रम् । इति भूरिप्रयोगः ॥

सितच्छत्रा, स्त्री, (सितं छत्रमिव पुष्पमस्याः ।) शतपुष्पा । इत्यमरः । २ । ४।१५२॥ (विवृतिरस्याः शतपुष्पाशब्दे द्रष्टव्या ॥)

सितच्छत्रितः, पुं, (सितच्छत्रं जातमस्येति । इतच् ।) श्वेतच्छत्रयुक्तः । यथा, नैषधे । १ । १ ।

"निपीय यस्य क्षितिरक्षिणः कथां
तथाद्रियन्ते न बुधाः सुधामपि ।
नलः सितच्छत्रितकीर्त्तिमण्डलः
स राशिरासीन्महसां महोज्ज्वलः ॥"

सितच्छदः,पुं,(सितौ छदौ पक्षौ यस्य ।) हंसः । इति हेमचन्द्रः ॥

सितच्छदा, स्त्री (सितश्छदो यस्याः ।) श्वेतदूर्व्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितदर्भः, पुं (सितो दर्भः ।) श्वेतकुशः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितदीधितिः, पु चन्द्रः । सिता शुक्ला दीधितिः किरणो यस्य इति बहुव्रीहिसमासनिष्पन्नः ॥

सितदीप्यः, पुं (सितं दीप्यं दीप्तिर्यस्य ।) श्वेतजीरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितदूर्व्वा, स्त्री, (सिता दूर्व्वा ।) श्वेतदूर्व्वा । इति रत्नमाला ।

सितद्रुः, पुं, (सितः द्रुर्वृक्षो यस्य ।) मोरटविशेषः । इति रत्नमाला ॥ (सितो द्रुरिति ।) शुक्लवर्णवृक्षश्च ॥

सितधातुः पुं,(सित + शुक्लो धातुः ।) कठिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥ शुभ्रवर्णधातुमात्रञ्च ॥

सितपक्षः,पुं (सितौ पक्षौ यस्य ।) हंसः । इति शब्दरत्नावली ॥ (सितः पक्षः ।) शुक्लपक्षः । यथा, बृहत्संहितायाम् । ६० । २० ।

"उदगयने सितपक्षे
शिशिरगभस्तौ च जीववर्गस्थे ॥")

सितपर्णी, स्त्री, (सितं पर्णमस्याः । ङीष् ।) अर्कपुष्पिकावृक्षः । इति रत्नमाला ॥

सितपाटलिका, स्त्री, (सिता पाटलिका ।) शुक्लपाटलावृक्षः । श्वेतपाडरि इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । सितकुम्भी २ फलेरुहा ३ सितामोघा ४ कुबेराक्षी ५ श्वेताह्वा ६ काष्ठपाटला ७ धवलपाटली ८ । अस्या गुणाः । तिक्तत्वम् । गुरुत्वम् । उष्णत्वम् । वातदोषवमिहिक्काकफश्रमशोफनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितपुङ्खा, स्त्री,(सितः पुङ्खो यस्याः ।) श्वेतशरपुङ्खा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितपुष्पं, क्ली, (सितं पुष्पमस्य ।) कैवर्त्तीमुस्तकम् । इति जटाधरः ॥ तालव्यशकारादिरपि पाठः ॥

सितपुष्पः, पुं, (सितं पुष्पमस्य ।) तगरवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ श्वेतरोहितः । काशः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितपुष्पा,स्त्री, (सितं पुष्पं यस्याः ।) मल्लिका । इति शब्दरत्नावली ॥

सितपुष्पी, स्त्री, (सितं पुष्पं यस्याः । ङीष् ।) श्वेतापराजिता । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्याः पर्य्यायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

"गवाक्ष्यश्वखुरी श्वेता श्वेतभण्डापराजिता ।
द्विविधा सा सिता नीला गिरिकर्णी मदादनी ॥"

सितमरिचं, क्ली, (सितं मरिचम् ।) श्वेतमरिचम् । तत्पर्य्यायः । सिताख्यम् २ सितवल्लीजम् ३ वालुकम् ४ बहुलम् ५ धवलम् ६ चन्द्रकम् ७ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । विषभूतदृष्टिरोगनाशित्वम् । वृष्यत्वम् । युक्त्या रसायनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितमाषः, पुं, (सितो माषः ।) राजमाषः । इति हारावली ॥

सितरञ्जनः,पुं,(सितं रञ्जयतीति । रञ्ज + ल्युः ।) पीतवर्णः । इति हेमचन्द्रः ॥

सितरश्मिः, पुं, चन्द्रः । सितः शुक्लो रश्मिः किरणो यस्य सः ॥

सितवर्षाभूः, पुं, (सितो वर्षाभूः ।) पुनर्नवा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितशायका, स्त्री,(सिता शायका ।) श्वेतशरपुङ्खा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितशिम्बिकः, पुं, (सिता शिम्बिर्यस्य । कप् ।) गोधूमः । इति हेमचन्द्रः ॥ शितिशिम्बिकोऽपि पाठः ॥

सितशिवं,क्ली,(सितं शुक्लं शिवं मङ्गलजनकञ्च ।) सैन्धवलवणम् । तस्य रूपान्तराणि । शितशिवम् । सितसिवम् । शीतशिवम् । शीतसिवम् । इत्यमरटीका । २ । ९ । ४२ ॥

सितशिंशपा, स्त्री, (सिता शिंशपा ।) श्वेतशिंशपावृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितशूकः,पुं,(सितः शूको यस्य ।) यवः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यवशब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

सितशूरणः, पुं, (सितः शूरणः ।) वनशूरणः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितसप्तिः, पुं, (सिता सप्तयो घोटका यस्य ।) अर्ज्जुनः । इति केचित् ॥ (यथा,किराते ।१३।१८

"स भवस्य भवक्षयैकहेतोः
सितसप्तेश्च विधास्यतो सहार्थम् ।
रिपुराप पराभवाय मध्यं
प्रकृतिप्रत्यययोरिवानुबन्धः ॥" * ॥

सितः सप्तिः ।) श्वेताश्वः ॥

सितसर्षपः, पुं, (सितः सर्षपः ।) गौरसर्षपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितसारः, पुं, (सितः सारो निर्य्यासो यस्य ।) शालिञ्चशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितसारकः, पुं, (सितसार एव । स्वार्थे कन् ।) शालिञ्चशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
"शालिञ्चः सितसारश्च पत्तुरो लोहमारकः ॥)

सितसिंही, स्त्री, (सिता सिंहीव ।) श्वेतकण्टकारी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितसिन्धुः,स्त्री,(सिता शुक्लजला सिन्धुः ।)गङ्गा । इति शब्दरत्नावली ॥

सिता, स्त्री, (सित + टाप् ।) शर्करा । इत्यमरः । २ । ९ । ४३ ॥ अस्या गुणाः ।

"खण्डन्तु सिकतारूपं सुश्वेतं शर्करा सिता ।
सिता सुमधुरा रुच्या वातपित्तास्रदाहहृत् ।
मूर्च्छाच्छर्द्दिज्वरान् हन्ति सुशीता शुक्रकारिणी ॥"

इति राजनिर्घण्टः ॥

(यथा, महानिर्व्वाणतन्त्रे । ९ । ७८ ।

"ततो दुग्धं सिताज्यैव दत्त्वा पाकविधानतः ।
सुपचेत् संस्कृते वह्नौ सावधानेन सुव्रते ॥")

मल्लिका । इति शब्दरत्नावली ॥ श्वेतकण्टकारी । वाकुची । विदारी । श्वेतदूर्व्वा । चन्द्रिका । कुटुम्बिनी । मद्यम् । पिङ्गा । त्रायमाणा । तेजनी । इति राजनिर्घण्टः । पर्व्वतजातापराजिता । इति रत्नमाला ॥

सितांशुः, पुं, (सिता अंशवो यस्य ।) चन्द्रः । (यथा, नैषधे । १ । १२ ।

"सितांशुवर्णैर्वयति स्म तद्गुणै-
र्महासिवेम्नः सहकृत्वरी बहुम् ।
दिगङ्गनाङ्गाभरणं रणाङ्गने
यशः पटं तद्भटचातुरीतुरी ॥")

कर्पूरः । इति शुभ्रांशुशब्ददर्शनात् ॥

सितांशुतैलं, क्ली, (सितांशुजातं कर्पूरसम्भवं तैलम् ।) कर्पूरतैलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिताखण्डः, पुं, (सितायाः खण्डो यत्र ।) मधुजातशर्करा । तत्पर्य्यायः । खण्डकः २ सितजा ३ शर्करजा ४ माधवी ५ मधुशर्करा ६ माचीकशर्करा ७ । अस्य गुणाः । अतिमधुरत्वम् । चक्षुष्यत्वम् । छर्द्दिकुष्ठव्रणकफश्वासहिक्कापित्तास्रदोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिताग्रः, पुं, (सितः अग्रो यस्य ।) कण्टकम् । इति हारावली ॥

सिताङ्गः, पुं, (सितः अङ्गो यत्र ।) वालुकागडमत्स्यः । इति हारावली ।१९०॥ (सिताङ्ग इति पाठः साधुः ॥

सिताङ्गः, पुं, (सितमङ्गं यस्य ।) श्वेतरोहितः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वालुकागडमत्स्यः । इति हारावली । १९० ॥)

सिताजाजी,स्त्री,श्वेतजीरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्याः श्वेतजीरकशब्दे ज्ञेयाः ॥)

सितादिः, पुं, (सितायाः आदिः कारणम् ।) गुडः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिताननः, पुं, (सितमाननं यस्य ।) गरुडः । इति केचित् ॥ शुक्लमुखयुक्ते, त्रि ॥

सितापाङ्गः,पुं,(सितौ अपाङ्गौ यस्य ।) मयूरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सिताब्जं, क्ली, (सितमब्जम् ।) श्वेतकमलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सरस्वतीध्याने । "कुचभरनमिताङ्गी सन्निषणा सिताब्जे ॥")
सिताभः, पुं, (सिता शुक्ला आभा यस्य ।) कर्पूरः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥
सिताभा, स्त्री, (सिता आभा यस्याः ।) तक्राह्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिताभ्रः, पुं, (सितं शुक्लमभ्रति प्राप्नोतीति । अभ्र गतौ + अण् ।) कर्पूरः । इत्यमरः ।२।६।१३०॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,—
"पुंसि क्लीवे च कर्पूरः सिताभ्रो हिमवालुकः घनसारश्चन्द्रसंज्ञो हिमनामापि स स्मृतः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
सिताभ्रकं, क्ली, (सितं शुभ्रमभ्रति प्राप्नोतीति । अभ्र + ण्वुल् ।) कर्पूरम् । इति रत्नमाला ॥
सिताम्बरः, पुं, (सितमम्बरं यस्य ।) श्वेतवस्त्रपरिहितव्रती । इति हलायुधः ॥ शुक्लवस्त्रपरिधायिनि, त्रि ॥
सिताम्भोजं, क्ली, (सितं अम्भोजम् ।) श्वेतपद्मम् । इत्यमरः । १ । ८ । ४१ ॥
सितार्ज्जकः, पुं, (सितमर्ज्जयतीति । अर्ज्ज + ण्वुल् ।) श्वेततुलसी । श्वेताजवला इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । वैकुण्ठः २ वटपत्रः ३ कुठेरकः ४ जम्बीरः ५ गन्धबहुलः ६ सुमुखः ७ कटुपत्रकः ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कफवातनेत्रामयनाशित्वम् । रुच्यत्वम् । सुखप्रसवकारकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
सितालकः, पुं, (आलयति भूषयतीति । आल + णिच् + ण्वुल् । सितः आलकः ।) श्वेतमन्दारकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सितालता, स्त्री, (सिता लता ।) श्वेतदूर्व्वा । इति रत्नमाला ॥ (श्वेतदूर्व्वाशब्देऽस्या विषयो ज्ञातव्यः ॥)
सितालिकटभी, स्त्री श्वेतकिणिहीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सितावरः, पुं, (सितमावृणोतीति । आ + वृ + अच् ।) शाकविशेषः । सुसनी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । सुच्याह्वः २ सूचीपत्रकः ३ श्रीवारकः ४ शिखी ५ वभ्रुः ६ स्वस्तिकः ७ सुनिषण्णकः ८ कुक्कुटः ९ कुकुटः १० सूचीदलः ११ श्वेतावरः १२ मेधाकृत् १३ ग्राहकः १४ । अस्य गुणाः । सग्राहित्वम् । कषायत्वम् । उष्णत्वम् । त्रिदोषनाशित्वम् । मेधारुचिप्रदत्वम् । दाहज्वरहारित्वम् । रसायनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ निद्राकारित्वम् । इति लोकप्रसिद्धम् ॥ तस्य लक्षणं यथा —
"चाङ्गेरीसदृशः पत्रैश्चतुर्द्दल इतीरितः । शाको जलान्विते देशे चतुष्पत्रीति चोच्यते ॥"
इति भावप्रकाशः ॥
सितावरी, स्त्री, (सितमावृणोतीति । आ + वृ + अच् । ङीष् ।) वाकुची । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितासितः, पुं, (वर्णेन सितः वस्त्रेण असितः ।) बलदेवः । इति हेमचन्द्रः ॥ शुक्लसहितश्यामेः । यथा । ज्योतिस्तत्त्वे ।
"सितासितौ चन्द्रमसो न कश्चित् बुधः शशी सौम्यसितौ रवीन्द्रू । रवीन्दुभौमा रविसत्त्वमित्रा मित्रारिशेषस्य समः प्रदिष्टः ॥"
शुक्लसहितकृष्णश्च ॥ (यथा, महाभारते । ७ । १३० । २८ ।
"तं हया वक्रगोभक्त मिश्रिता वातरंहसः । सितासिता महाराज यथा व्योम्नि बलाहकाः ॥")
सिताह्वयः, पुं, (सित आह्वयो यस्य ।) श्वेतशिग्रुः । श्वेतरोहितः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सितिः, त्रि, शुक्लः । कृष्णः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥
सितिकण्ठः, पु, (सितिः कृष्णः कण्ठो यस्य ।) शितिकण्ठः । शिवः । इत्यमरटीकायां सितिशब्दस्य दन्त्यादित्वदर्शनात् ॥
सितिमा, [न्] पु (सितस्य सितेर्वा भावः । इमनिच् । शुक्लता । (यथा, माघे । १ । २५ ।
"सित सितिम्ना सुतरां मुनेर्वपुः विसारिभिः सौधमिवाथ लम्भयन् ॥")
कृष्णता । इति सितिशब्दादिमनप्रत्ययेन निष्पन्न
सितिवारः, पुं, (सितिं वृणोतीति । वृ + अण्) सुनिषण्णकः । इति भावप्रकाशः ॥
सितिवासाः, [स्] पुं, (सितिं नीलं वासो यस्य ।) बलदेवः । इति नीलाम्बरशब्ददर्शनात् ॥ (यथा, माघे । १ । ६ ।
"पिशङ्गमौञ्जीयुजमर्ज्जुनच्छविं वसानमेनाजिनमञ्जनद्युति । सुवर्णसूत्राकलिताधराम्बरां विडम्बयन्तं सितिवाससस्तनुम् ॥")
सितेक्षुः, पु, (सितः इक्षुः ।) श्वेतेक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सितेतरः, पुं, (सितादितरः ।) श्यामशालिः । कुलत्थः । इति राजनिर्घण्टः ॥ शुक्लेतरवर्णश्च ॥ (यथा कुमारे । ३८ ।
"नीविमतिक्रम्य सितेतरस्य तन्मेखलामध्यमणेरिवार्च्चिः ॥"
सितश्च इतरश्च इति विग्रहे । कृष्णशुक्लौ । अत्र द्विवचनप्रयोगः स्यात् । यथा, भागवते । १० । ४१ । ४४ ।
"नानालक्षणवेषाभ्यां कृष्णरामौ विरेजतुः । स्वलङ्कृतौ बालगजौ पर्व्वणीव सितेतरौ ॥")
सितेतरगतिः, पुं, (सितेतरा कृष्णा गतिरस्य ।) अग्निः । इति हलायुधः ॥
सितोदरः, पु, (सितमुदरं यस्य ।) कुबेरः । इति हेमचन्द्रः ॥ शुक्लकुक्षियुक्ते त्रि ॥ (सितमुदरमिति ।) शुक्लकुक्षौ, क्ली ॥
सितोद्भवं, क्ली, (सित उद्भवो यस्य ।) श्वेतचन्दनम् । इति केचित् ॥ (सितायाः उद्भवो यस्य ।) शर्कराजाते, त्रि ॥

सितोपलं, क्ली, (सितमुपलमिव ।) कठिनी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सितोपलः, पुं, (सितः उपलः ।) स्फटिकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सितोपला, स्त्री, (सित उपल इव आकृतिर्यस्याः स्त्रियां टाप् ।) शर्करा । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, —
"सिता सितोपला चैव मत्स्यण्डी शर्करा स्मृता"
इति गारुडे २०८ अध्यायः ॥
अस्या गुणा यथा,—
"सितोपला सरा लघ्वी वातपित्तहरी हिमा ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)
सिद्धं, क्ली, (सिध + क्तः ।) सैन्धवलवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धः, पुं, (सिध + क्तः) देवयोनिविशेषः । इत्यमरः । १ । १ । ११ ॥ स तु अणिमादिगुणोपेतो विश्वावसुप्रभृतिः । इति भरतः ॥ (यथा, कुमारे । १ । ५ ।
"उद्वेजिता वृष्टिभिराश्रयन्ते शृङ्गाणि यस्यातपवन्ति सिद्धाः ॥")
व्यासादि । विष्कम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गतैकविंशयोगः । इति मेदिनी ॥ तत्र जातफलम् ।
"जितेन्द्रियः सर्व्वकलानिधानो गौरो ऽतिशूरो मधुरो विनीतः । सत्योपपन्नः कृतभूरिभोगो यस्य प्रसूतौ किल सिद्धयोगः ॥"
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥
व्यवहारः । इति शब्दरत्नावली ॥ कृष्णधुस्तूरः । गुडः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धः, त्रि, (सिध + क्तः ।) प्रसिद्धः । (यथा, भागवते । १० । १८ । १६ ।
"पक्वैर्लोकसिद्धाभिः क्रीडाभिश्चेरतुर्न्नृप ॥")
नित्यः । निष्पन्नः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणे । २ । ८८ । ८ ।
"सिद्धार्थः खलु सौमित्रिर्यश्चन्द्रविमलोपमम् । मुखं पश्यति रामस्य राजीवाक्षं महाद्युतिम् ॥")
मुक्तः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, भागवते । ६ । १२ । १९ ।
"अहो दानव सिद्धोऽसि यस्य ते मतिरीदृशी ॥")
पक्वम् । यथा, सुमन्तुः ।
"पर्य्युषितं पुनःसिद्धमभोज्यमन्यत्र हिरण्योदकस्पर्शात् ।" इति श्राद्धतत्त्वम् ॥ मन्त्रसिद्धिविशिष्टः । यथा —
अथ मन्त्रसिद्ध्युपायाः । गौतमीये ।
"सम्यगनुष्ठितो मन्त्रो यदि सिद्धिर्न्न जायते । पुनस्तेनैव कर्त्तव्यं ततः सिद्धो भवेद्ध्रुवम् ॥ पुनरनुष्ठितो मन्त्रो यदि सिद्धिर्न्न जायते । पुनस्तेनैव कर्त्तव्यं ततः सिद्धो न संशयः ॥ पुनः सोऽनुष्ठितो मन्त्रो यदि सिद्धिर्न्न जायते । उपायास्तत्र कर्त्तव्याः सप्त शङ्करभाषिताः । भ्रामणं रोधनं वश्यं पीडनं पोषशोषणम् । दहनान्तं क्रमात् कुर्य्यात् ततः सिद्धो भवेन्मनुः ॥

भ्रामणं वायुबीजेन यथानुक्रमयोगतः ।
तन्मन्त्रं यन्त्र आलिख्य सिद्धकर्पूरकुङ्कुमैः ।
उशीरचन्दनाभ्यान्तु मन्त्रं संग्रथितं लिखेत् ।
क्षीराज्यमधुतोयानां मध्ये तल्लिखितं भवेत् ॥
पूजनाज्जपनाद्धोमात् भ्रामितः सिद्धिदो भवेत्
भ्रमितो यदि न सिद्धः स्याद्बोधनं तस्य कारयेत्
सारस्वतेन बीजेन संपुटीकृत्य संजपेत् ।
एवं कृते भवेत् सिद्धो न चेदेतद्वशीकुरु ॥
रक्तचन्दनं कुष्ठं हरिद्रा मादनं शिला ।
एतैस्तु मन्त्रमालिख्य भूर्जपत्रे सुशोभने ।
धार्य्यकण्ठे भवेत् सिद्धः पीडनं वास्य कारयेत्॥
अधरोत्तरयोगेन पदानि परिजप्य वै ।
ध्यायेच्च देवतां तद्वत् अधरोत्तररूपिणीम् ॥
विद्यामादित्यदुग्धेन लिखित्वाक्रम्य चाङ्घ्रिणा
तथाभूतेन मन्त्रेण होमः कार्य्यो दिने दिने ॥
पीडितो लज्जयाविष्टः सिद्धः स्यादथ पोषयेत्।
बालायास्त्रितयं बीजं आद्यन्ते तस्य योजयेत्॥
गोक्षीरमधुनालिख्य विद्यां पाणौ विभावयेत्।
पोषितोऽयं भवेत् सिद्धो न चेत् कुर्व्वीत
शोषणम् ॥
द्वाभ्यान्तु वायुबीजाभ्यां मन्त्रं कुर्य्याद्विदर्भितम्
तथा विद्या गले धार्य्या लिखित्वा वरभस्मना ॥
शोषितोऽपि न सिद्धः स्यात् दहनीयोऽग्नि-
बीजतः ।
आग्नेयेन तु बीजेन मन्त्रस्यैकैकमक्षरम् ॥
आद्यन्तमथ कुर्य्याच्च योजयेद्दाहकर्म्मणि ।
ब्रह्मवृक्षस्य तैलेन मन्त्रमालिख्य धारयेत् ॥
कण्ठदेशे ततो मन्त्रः सिद्धः स्याच्छङ्करोदितम् ।
इत्येतत् कथितं सम्यक् केवलं तव भक्तितः ॥
एकेनैव कृतार्थः स्याद्बहुभिः किम् सुव्रते ॥"
इति तन्त्रसारः ॥ * ॥
सिद्धिविशिष्टः । स च चतुस्त्रिंशद्विधः । यथा,—
"चतुस्त्रिंशद्विधः सिद्धः सर्व्वकर्म्मोपकारकः ।
समुपैति स्वयं सिद्धं भक्तास्तं नैव वाञ्छति ॥
द्वात्रिंशद्विधं सिद्धं सर्व्वसाधनकारणम् ।
मन्मुखात् श्रूयतां नन्द सिद्धमन्त्रं गृहाण च ॥
अणिमा लघिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं महिमा तथा
ईशित्वञ्च वशित्वञ्च तथा कामावसायिता ॥
दूरश्रवणमेवेति परकायप्रवेशनम् ।
मनोयायित्वमेवेति सर्व्वज्ञत्वमभीप्सितम् ॥
वह्निस्तम्भं जलस्तम्भं चिरजीवित्वमेव वा ।
वायुस्तम्भं क्षुत्पिपासानिद्रास्तम्भनमेव च ॥
कायव्यूहञ्च वाक्सिद्धं मृतानयनमीप्सितम् ।
सृष्टीनां करणञ्चैव प्राणाकर्षणमेव च ॥
प्राणानाञ्च प्रदानञ्च लोभादीनाञ्च स्तम्भनम् ।
इन्द्रियाणां स्तम्भनञ्च बुद्धिस्तम्भनमेव च ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ।७८।२०-२९
सिद्धकः, पुं, (सिद्ध इव । इवार्थे कन् ।) सिन्धु-
वारः । शालः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,
सुश्रुते । ५ । ३ ।
"धवाश्वकर्णासनपारिभद्रां
सपाटलाः सिद्धकमोचकौ च ॥")

सिद्धकामेश्वरी, स्त्री, (सिद्धा कामेश्वरी ।) कामा-
ख्यायाः पञ्चमूर्त्त्यन्तर्गतप्रथममूर्त्तिः । तस्या
रूपं यथा, कालिकापुराणे ६१ अध्याये ।
"रविशशियुतकर्णा कुङ्कुमापीतवर्णा
मणिकनकविचित्रा लोलजिह्वा त्रिनेत्रा ।
अभयवरदहस्ता साक्षसूत्रप्रशस्ता
प्रणतसुरवरेशा सिद्धकामेश्वरी सा ॥
अरुणकमलसंस्था रक्तपद्मासनाख्या
नवतरुणशरीरा मुक्तकेशी सुहारा ।
शवहृदि पृथुतुङ्गस्तन्ययुग्मा मनोज्ञा
शिशुरविसमवस्त्रा सिद्धकामेश्वरी सा ॥
विपुलविभवदात्री स्मेरवक्त्रा सुकेशी
दलितकरकदन्ता सामिचन्द्रावतंसा ।
मनसिजदृशदिस्था योनिमुद्रालसन्ती
पवनचलनशक्ता संश्रुतस्थानभागा ॥"
सिद्धगङ्गा, स्त्री, (सिद्धा गङ्गा । 'क्वचित् सिद्धजना-
कीर्णां पश्य मन्दाकिनीं नदीम् ।' रामा० २ ।
९५।८। इत्युक्तेः सिद्धसेविता गङ्गा इति वा ।)
मन्दाकिनी । इति जटाधरः ॥
सिद्धजलं, क्ली, (सिद्धं पक्वं जलं यत्र ।) काञ्जि-
कम् । इति हारावली ॥ (सिद्धं जलमिति ।)
पक्ववारि च ॥
सिद्धदेवः, पुं, (सिद्धो देवः ।) शिवः । इति शब्द-
रत्नावली ॥
सिद्धधातुः, पुं, (सिद्धो धातुः ।) पारदः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
सिद्धपीठः, पुं, (सिद्धः पीठः ।) सिद्धस्थानम् ।
यथा —
"जातो लक्षवन्नियंत्र होमो वा कोटिसंख्यकः ।
महाविद्याजपः कोटिः सिद्धपीठः प्रकीर्त्तितः ॥"
इति तन्त्रम् ॥
सिद्धपुरं, क्ली, (सिद्धं पुरम् ।) भूगोलस्याधो-
देशविशेषः । यथा,—
"लङ्का कुमध्ये यमकोटिरस्याः
प्राक्पश्चिमे रोमकपत्तनञ्च ।
अधस्ततः सिद्धपुरं सुमेरुः
सौम्येऽथ याम्ये वड़वानलश्च ॥
कुवृत्तपादान्तरितानि तानि
स्थानानि षड़् गोलविदो वदन्ति ॥"
इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥
सिद्धपुष्पः, पुं, (सिद्धप्रिय यन्त्रसिद्धं वा पुष्पमस्य)
करवीरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धप्रयोजनः, पुं, (सिद्धानां प्रयोजनं यस्य ।)
गौरसर्षपः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धमन्त्रः, पुं, (सिद्धो मन्त्रः ।) सिद्धप्राप्तमन्त्रः ।
यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ।७८।२१ ;
२७—२८ ।
"द्वात्रिंशद्विधं सिद्धं सर्व्वसाधनकारणम् ।
मन्मुखात् श्रूयतां नन्द सिद्धमन्त्रं गृहाण च ॥"
"ओम् सर्व्वेश्वराय सर्व्वविघ्नविनाशिने मधुसूद-
नाय स्वाहेत्येवं मन्त्रश्च सर्व्वेषां कल्पपादपः ।
सामवेदे च कथितः सिद्धानां सर्व्वसिद्धिदः ॥

अनेन योगिनः सिद्धा मुनिन्द्राश्च सुरास्तथा ।
शतलक्षजपेनैव मन्त्रसिद्धिर्भवेत् सताम् ॥"
सिद्धमोदकः, पुं, (सिद्धान् मोदयतीति । मुद +
णिच + ण्वुल ।) तवराजोद्भवखण्डः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धयोगिनी, स्त्री, (सिद्धा योगिनी ।) योगिनी-
विशेषः । इत्यपराजितास्तोत्रम् ॥ (यथा,
कथासरित्सागरे । ३७ । १६१ ।
"इत्युक्त्वैव गतायाञ्च तस्यां सा सिद्धयोगिनी ।
तत्प्रतीघातहेतोर्मामपोचद्बन्धमोचिनी ॥")
सिद्धरसः, पुं, (सिद्धो रसः ।) पारदः । रससिद्धः ।
इत्यजयपालः ॥
सिद्धरसः, त्रि, (सिद्धो रसो यस्य ।) धातुप्रभृतिः ।
इति मेदिनी ॥
सिद्धविद्या, स्त्री, (सिद्धा विद्या ।) महाविद्या-
विशेषः । यथा,—
"काली तारा महाविद्या षोड़शी भुवनेश्वरी ।
भैरवी छिन्नमस्ता च विद्या धूमावती तथा ॥
बगलामुखी सिद्धविद्या मातङ्गी कमलात्मिका
एता दश महाविद्याः सिद्धविद्याः प्रकीर्त्तिताः"
इति तन्त्रसारः ॥
सिद्धसलिलं, क्ली, (सिद्धं पक्वं सलिलं यत्र ।)
काञ्जिकम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सिद्धसाधनं, क्ली, (सिद्धस्य साधनम् ।) सिद्धस्य
वस्तुनः साधनम् । साध्यवत्त्वानिश्चयसत्त्वेऽप्यनु-
मानम् । यथा,—
"अतएव न स्वरूपासिद्धिः सिद्धसाधनं वा ।"
इति सिद्धान्तलक्षणे जगदीशः ॥
सिद्धसाधनः, पुं, (सिद्धानां साधनमस्मादिति ।)
गौरसर्षपः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धसाध्यः, पुं, (सिद्धात् साध्यः ।) मन्त्रविशेषः ।
यथा,—
"सिद्धसिद्धो यथोक्तेन द्विगुणात् सिद्धसाध्यकः ।
सिद्धसुसिद्धोऽर्द्धजपात् सिद्धारिर्हन्ति बान्धवान्॥"
इति तन्त्रसारः ॥
सिद्धसिद्धः, पु, (सिद्धात् सिद्धः ।) मन्त्रविशेषः ।
यथा,—
"सिद्धसिद्धो यथोक्तेन द्विगुणात् सिद्धसाध्यकः ।
सिद्धसुसिद्धोऽर्द्धजपात् सिद्धारिर्हन्तिबान्धवान्॥"
इति तन्त्रसारः ॥
सिद्धसिन्धुः, स्त्री, (सिद्धसेविता सिन्धुः ।) गङ्गा ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सिद्धसुसिद्धः, पुं, (सिद्धात् सुसिद्धः ।) मन्त्र-
विशेषः । अस्य प्रमाणं सिद्धसाध्यशब्दे द्रष्टव्यम् ।
सिद्धसेनः, पुं, (सिद्धा सेना यस्य ।) कार्त्तिकेयः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
सिद्धसेवितः, पुं, (सिद्धैः सेवितः ।) वटुक-
भैरवः । इति तस्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥
सिद्धजनोपासिते, त्रि ॥
सिद्धा, स्त्री, (सिध + क्तः । टाप् ।) ऋद्धिः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ योगिनीविशेषः । यथा, जातक-
दीपिकायाम् ।

"मङ्गला पिङ्गला धन्या भ्रामरी भद्रिका तथा। उल्का सिद्धा सङ्कटा च योगिन्योऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः ॥"

सिद्धान्तः, पुं, (सिद्धः अन्तो यस्मात् ।) पूर्व्वपक्षं निरस्य सिद्धपक्षस्थापनम् । इति भरतः ॥ (यथा, महाभारते । १ । ७० । ४३ ।
"स्थापनाक्षेपसिद्धान्तपरमार्थज्ञतां गतैः ॥")
तत्पर्य्यायः । राद्धान्तः २ । इत्यमरः ।१।५।४ ॥ नवविधज्योतिर्ग्रन्थाः । यथा । ब्रह्मसिद्धान्तः१ सूर्य्यसिद्धान्तः २ सोमसिद्धान्तः ३ बृहस्पतिसिद्धान्तः ४ गर्गसिद्धान्तः ५ नारदसिद्धान्तः ६ पराशरसिद्धान्तः७ पुलस्त्यसिद्धान्तः८ वशिष्ठसिद्धान्तश्च९॥ तन्त्राधिकरणाभ्युपगमसंस्थितिः सिद्धान्तः । स च चतुर्विधः । सर्व्वतन्त्रप्रतितन्त्राधिकरणाभ्युपगमसंस्थित्यर्थान्तरभावात् सर्व्वतन्त्राविरुद्धस्तन्त्रेऽधिकृतोऽर्थः सर्व्वतन्त्रसिद्धान्तः ॥१॥ समानतन्त्रसिद्धः परतन्त्रासिद्धः प्रतितन्त्रसिद्धान्तः॥२॥ यत्सिद्धावन्यप्रकरणसिद्धिः सोऽधिकरणसिद्धान्तः ॥३॥ अपरीक्षिताभ्युपगमात् तद्विशेषपरीक्षणमभ्युपगमसिद्धान्तः॥४॥ इति गौतमसूत्रम् ॥ (तथास्य विवृतिर्यथा,—
"अथ सिद्धान्तः । सिद्धान्तो नाम यः परीक्षकैर्बहुविधं परीक्ष्य हेतुभिः साधयित्वा स्थाप्यते निर्णयः स सिद्धान्तः । स चोक्तश्चतुर्विधः । सर्व्वतन्त्रसिद्धान्तः, प्रतितन्त्रसिद्धान्तः, अधिकरणसिद्धान्तः, अभ्युपगमसिद्धान्त इति ।
तत्र सर्व्वतन्त्रसिद्धान्तो नाम सन्ति निदानानि, सन्ति व्याधयः,सन्ति सिद्ध्युपायाः साध्यानामिति प्रतितन्त्रसिद्धान्तो नाम तस्मिंस्तस्मिंस्तन्त्रे तत्तत् प्रसिद्धं यथान्यत्राष्टौ रसाः षडत्रत्र । पञ्चेन्द्रियाणि यथान्यत्र षडिन्द्रियाणि । वाताधिकृताः सर्व्वविकारा यथान्यत्र वातादिकृता भूतकृताश्च प्रसिद्धाः ।
अधिकरणसिद्धान्तो नाम यस्मिन्नधिकरणे संस्तूयमाने सिद्धान्यन्यान्यपि अधिकरणानि भवन्ति । न मुक्तः कर्म्मानुबन्धिकं कुरुते निस्पृहत्वादिति प्रस्तुते सिद्धाः कर्म्मफलमोक्षपुरुषप्रेत्यभावा भवन्ति ।
अभ्युपगमसिद्धान्तः । अभ्युपगमसिद्धान्तो नाम यमर्थमसिद्धमपरीक्षितमनुपदिष्टमहेतुकं वा वादकालेऽभ्युपगच्छन्ति भिषजः । तद्यथा द्रव्यं प्रधानमिति कृत्वा वक्ष्यामः । गुणाः प्रधाना इति कृत्वा वक्ष्यामः । इत्येवमादिश्चतुर्व्विधः सिद्धान्तः ।" इति चरके विमानस्थाने ८ अध्यायः ॥)

सिद्धान्ताचारः, पुं, (सिद्धोऽन्तो यस्य । तादृश आचारः ।) तान्त्रिकाचारविशेषः । यथा,—
"आत्मानं देवतां मत्वा यजेद्देवीञ्च मानसैः । सदा शुद्धः सदा शान्तः सिद्धान्ताचार उच्यते ॥"
इत्याचारभेदतन्त्रम् ॥

सिद्धान्ती,[न्]पुं, (सिद्धान्तोऽस्यास्तीति । इनि ।) मीमांसकः । इति भूरिप्रयोगः ॥

सिद्धापगा, स्त्री, सिद्धसेविता आपगा ।) गङ्गा । इति हेमचन्द्रः ॥

सिद्धायिका, स्त्री, चतुर्व्विंशतिबुद्धशासनदेवतान्तर्गतदेवीविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

सिद्धारिः, पुं, मन्त्रविशेषः । एतत्प्रमाणं सिद्धसाध्यशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

सिद्धार्थः, पुं,(सिद्धोऽर्थो यस्य ।) हस्वार्हत्पिता । इति हेमचन्द्रः ॥ शाक्यसिंहः । इति मेदिनी॥ (सिद्धोऽर्थो यस्मात् ।) श्वेतसर्षपः । इत्यमरः । २ । ९ । १८ ॥ (यथा, भागवते । ४ । ६ ।५८।
"भ वाय पथि दृष्टाय तत्र तत्र पुरस्त्रियः । सिद्धार्थाक्षतदध्यम्बुपूर्व्वापुष्पफलानि च । उपजह्रुः प्रयुञ्जाना व्याकल्यादाशिषः सतीः॥")
अस्य पर्य्यायगुणाः गौरसर्षपशब्दे द्रष्टव्याः ॥ वटीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ प्रसिद्धार्थः । यथा,—
"सिद्धार्थं सिद्धसम्बन्धं श्रोतुं श्रोता प्रवर्त्तते । शास्त्रादौ तेन वक्तव्यः सम्बन्धः सप्रयोजनः ॥"
इति व्याकरणटीका ॥

सिद्धार्था, स्त्री, (सिद्धोऽर्थो यस्याः ।) चतुर्थजिनमाता । इति हेमचन्द्रः ॥

सिद्धिः, स्त्री, (सिध + क्तिन् ।) दुर्गा । यथा,—
"साधनात् सिद्धिरित्युक्ता साधका वाथ ईश्वरी॥"
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥
ऋद्धिनामौषधम् । इत्यमरः । २ । ४ । ११२॥ योगविशेषः । निष्पत्तिः । यथा, मनुः ।२।९७।
"वेदास्त्यागश्च यज्ञाश्च नियमाश्च तपांसि च । न विप्रदुष्टभावस्य सिद्धिं गच्छन्ति कर्हिचित्॥")
पादुका । अन्तर्द्धिः । ऋद्धिः । इति मेदिनी ॥ मोक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मनुः । १२ । ११ ।
"कामक्रोधौ तु संयम्य ततः सिद्धिं नियच्छति॥")
सम्पत्तिः । इति धरणिः ॥ बुद्धिः । इति शब्दरत्नावली ॥*॥ अष्टसिद्धिनामलक्षणानि यथा,
"अणिमा महिमा चैव लघिमा प्राप्तिरेव च । प्राकाम्यञ्च तथेशित्वं वशित्वञ्च तथापरम् ॥ यत्र कामावसायित्वं गुणानेतानथैश्वरान् । प्राप्नोत्यष्टौ नरव्याघ्र परनिर्व्वाणसूचकान् ॥ सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरोऽणीयान् शीघ्रत्वाल्लघिमा गुणः । महिमाशेषपूज्यत्वात् प्राप्तिर्नाप्राप्यमस्य यत्॥ प्राकाम्यमस्य व्यापित्वात् ईशित्वं चेश्वरो यतः। वशित्वात् वशिता नाम योगिनः सप्तमो गुणः॥ यत्रेच्छास्थानमप्युक्तं यत्र कामावसायिता । ऐश्वर्य्यं कारणैरेभिर्योगिनः प्रोक्तमष्टधा ॥"
इति मार्कण्डेये दत्तात्रेयालर्कसंवादे योगवृत्तनामाध्यायः ॥ *॥ (अष्टादशसिद्धिनामानि यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते । १ । ६ । १८—१९ ।
"अणिमा लघिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं महिमा तथा । ईशित्वञ्च वशित्वञ्च सर्व्वकामावसायिता ॥ सर्व्वज्ञत्वं दूरश्रवणं परकायप्रवेशनम् । वाक्सिद्धिः कल्पवृक्षत्वं स्रष्टुं संहर्त्तुमीशता । अमरत्वञ्च सर्व्वाग्र्यं सिद्धयोऽष्टादश स्मृताः ॥")
भावनासिद्धिर्यथा,—
"तीर्थे कान्त्येऽभीष्टदेवे गुरौ मन्त्रे भवौषधे । भावना च यादृशी यासां सिद्धिस्तासाञ्च तादृशी ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे३८अध्यायः ॥
ज्ञानात् सिद्धिर्यथा,—
"तस्मात् त्वमपि भूपाल देहि न्यायार्ज्जितं धनम् । दानात् ज्ञानं ततः प्राप्य ज्ञानात् सिद्धिमवाप्स्यसि ॥"
इति वह्निपुराणे शिवरूपाख्याननामाध्यायः ॥

सिद्धिदः, पुं, (सिद्धिं ददातीति । दा + कः ।) वटुकभैरवः । इति तन्त्रस्तोत्रम् ॥ सिद्धिदातरि, त्रि । (यथा, देवीभागवते । ६ । २ । ५१ ।
"तं कुन्ती वचनं प्राह मम मन्त्रोऽस्ति कामदः दत्तो दुर्व्वाससा पूर्व्वं सिद्धिदः सर्व्वथा प्रभो॥")
यथा च ।
"मधुमासे तु संप्राप्ते शुक्लपक्षे चतुर्द्दशी । प्रोक्ता मदनभञ्जीति सिद्धिदा तु महोत्सवे ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

सिद्धियोगः, पुं, (सिद्धेर्योगो यत्र ।) तिथिवारघटितशुभयोगविशेषः । यथा,—
"शुक्रे नन्दा बुधे भद्रा शनौ रिक्ता कुजे जया गुरौ पूर्णा च संयुक्ता सिद्धियोगः प्रकीर्त्तितः ॥"
इति ज्योतिःसागरः ॥

सिद्धियोगिनी, स्त्री, (सिद्धिप्रिया योगिनी ।) योगिनीभेदः । यथा,—
"प्रणवाद्याश्च या विद्याः शूद्रादौ न समीरिताः । अभ्यासेन विशेषा यत् योषिच्चेत् समुपासयेत् ॥ डाकिनी सा भवत्येव डाकिनीभिः प्रजायते । पतिहीना पुत्त्रहीना यथा स्यात् सिद्धियोगिनी"
इति तन्त्रसारः ॥ ॥
दक्षस्य पञ्चाशत् कन्याः । तथा,—
"सती ख्यातिः स्मृतिः स्वाहा ह्यनसूया स्वधा तथा । प्रीतिः क्षमा च संभूतिः सन्नतिश्च अरुन्धती ॥ कीर्त्तिर्लक्ष्मीश्च तिमेधा पुष्टिः श्रद्धा क्रिया मतिः बुद्धिर्लज्जा वपुःशान्तिस्तुष्टिः सिद्धिस्तथा रतिः॥ अरुन्धती वसुर्यामी लम्बा भानुमरुत्वती । सङ्कल्पा च मुहूर्त्ता च साध्या विश्वा च नामतः अदितिश्च दितिश्चैव दनुः कालादनायुषा । सिंहिका सुरसा कद्रुर्विनता सुरभिः खसा ॥ क्रोधा इरा च प्राधा च दक्षकन्याः प्रकीर्त्तिताः पञ्चाशत् सिद्धियोगिन्यः सर्व्वलोकस्य मातरः॥"
इति वह्निपुराणे गणभेदनामाध्यायः ॥

सिद्धिला, स्त्री, (सिद्धिं लातीति । ला + कः । ङीष् ।) क्षुद्रपिपीलिका । इति केचित् ॥

सिद्धिस्थानं, क्ली, (सिद्धेः स्थानम् ।) पुण्यस्थानविशेषः । यथा,—
"अतः परं प्रवक्ष्यामि सिद्धिस्थानानि यानि तु

यस्मिन्नाराधिता देवी क्षिप्रं भवति सिद्धिदा ॥
तुङ्गारं शतशृङ्गञ्च त्रिकूटं पर्व्वतं तथा ।
विन्ध्या गङ्गा सरिद्यत्र रेवातीरमथापि वा ॥
पयोष्णी भसुराख्या तु अथवा मण्डलेश्वरे ।
शङ्करेश्वररामेशे अथवा अमरेश्वरे ॥
वेत्रवत्यास्तटे रम्ये हरिश्चन्द्रे तथा प्रिये ।
सरस्वतीतटे पुण्ये सुगन्धायतनेऽपि वा ।
स्थानेष्वेषु जपं कुर्य्यात् नन्दाहे क्षतमानसः ।
भैरवं शूलभेदञ्च चण्डीशं त्रिपुरान्तकम् ॥
षट्चक्रं चक्रोच्छ्रामं कपालाद्याश्रनामकम् ।
अजाविकं खरोष्ट्राख्यं स्थानान्यं तानि वर्जयेत् ॥"
इति देवीपुराणे कुण्डप्रवेशनामाध्यायः ॥

सिद्धेश्वरी, स्त्री, (सिद्धा ईश्वरी ।) देवीविशेषः । यथा,—
"सिद्धां सिद्धेश्वरीं सिद्धविद्याधरगणैर्युताम् ।
मन्त्रसिद्धिप्रदां योनिसिद्धिदां लिङ्गशोभिताम् ॥"
इति मुण्डमालातन्त्रे ११ पटले महाविद्यास्तोत्रम् ॥ अपि च ।
"कृष्णं न बलभद्रं च गोपैः कंसजिघांसुभिः ।
सङ्केतकं कृतं तत्र मन्त्रनिश्चयकारकम् ॥
तदा सङ्केतकैः सा च सिद्धा देवी प्रतिष्ठिता ।
सिद्धिप्रदा भोगदा च तेन सिद्धेश्वरी स्मृता ।
सङ्केतकेश्वरीञ्चैव दृष्ट्वा सिद्धिमवाप्नुयात् ॥"
इति वाराहे मथुरापरिक्रमप्रादुर्भावनामाध्यायः ॥

सिद्धौघः, पुं, (सिद्धानामोघः ।) गुरुक्रमविशेषः । यथा, तन्त्रे ।
"अथ तारागुरून् वक्ष्ये दृष्टादृष्टफलप्रदान् ।
ऊर्द्ध्वकेशो व्योमकेशो नीलकण्ठो वृषध्वजः ॥
दिव्यौघाः सिद्धिदा वत्स सिद्धौघान् शृणु यत्नतः ।
वशिष्ठः कूर्म्मनाथश्च मीननाथो महेश्वरः ॥
हरिनाथो मानवौघान् शृणु वक्ष्यामि तद्गुरून् ।
तारावती भानुमती जयाविद्या महोदरी ॥
सुखानन्दः परानन्दः पारिजातः कुलेश्वरः ।
विरूपाख्यः फेरवी च कथितं तारिणीकुलम् ।
आनन्दनाथशब्दान्ता गुरवः सर्व्वसिद्धिदाः ।
स्त्रियोऽपि गुरुरूपाश्च अम्बान्ताः परिकीर्त्तिताः ॥"
इति तन्त्रसारः ॥
अन्यच्च ।
"ब्रह्मानन्दः पूर्णदेवश्चलचित्तश्चलाचलः ।
कुमारः क्रोधनश्चैव तथा च वरदीपनः ॥
माया मायावती चैव मानवौघान् शृणु प्रिये ।
वशिष्ठः कूर्म्मनाथश्च मीननाथो महेश्वरः ।
हरिनाथो मानवौघानथ वक्ष्यामि सद्गुरून् ॥"
इति शाक्तरत्नाकरतन्त्रम् ॥
तथा ।
"नारदः काश्यपः शम्भुर्भार्गव कुलकौशिकः ।
एते पञ्च महादेव सिद्धौघाः परिकीर्त्तिताः ॥"
इति तन्त्रम् ॥

सिध्म, [न्] क्ली, (सिध + मन् । स च कित् ।) किलासरोगः । इत्यमरः ।२ । ६ । ५३ ॥ (यथा, सुश्रुते । २ । ५ ।
"क्षुद्रकुष्ठान्यपि स्थूलारुष्कं महाकुष्ठमेककुष्ठ-चर्म्मदलं विसर्पः परिसर्पः सिध्म विचर्च्चिका किटिमं पामा रकसा चेति ॥")

सिध्मं, क्ली, (सिध + बाहुलकात् मक् ।) किलासरोगः । इति हेमचन्द्रः ॥ सप्तमहाकुष्ठान्तर्गतकुष्ठरोगविशेषः । तल्लक्षणं यथा,—
"श्वेतं ताम्रं तनु च यद्रजो घृष्टं विमुञ्चति ।
प्रायश्चोरसि तत् सिध्ममलावुकुसुमोपमम् ॥"
इति माधवकरः ॥
त्वग्गतगता सिध्मपुष्पिका इति अलावुपुष्पवत् श्वेतं सिध्मं सिध्मपुष्पिका । महाकुष्ठन्तु सिध्मं धातुप्रविष्टं सिध्मपुष्पिकेतरं श्वेतलोहितवर्णम् एतेन सिध्मस्य द्वैविध्यं सूचितम् । इति विजयरक्षितादयः ॥

सिध्मपुष्पिका, स्त्री, (सिध्मस्य किलासस्य पुष्पं विद्यते यस्याः । सिध्मपुष्प + ठन् ।) कुष्ठव्याधिभेदः । सा च त्वग्गतगता अलावुपुष्पवत्श्वेता इति रुग्विनिश्चयटीकायां विजयरक्षितादयः ॥

सिध्मलः, त्रि, (सिध्मं अस्यास्तीति । सिध्म + "सिध्मादिभ्यश्च ।" ५ । २ । ९७ । इति लच् ।) किलासी । इत्यमरः । २ । ६ । ६१ ॥ (यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । ३० । १७ ।
"विश्वेभ्यो भूतेभ्यः सिध्मलं भूत्यै जागरणमभूत्यै इति ॥")

सिध्मला, स्त्री, (सिध्ममस्या अस्तीति । लच् । टाप् ।) मत्स्यविकृतिः । इति मेदिनी ॥ (औषधविशेषः । तद्यथा,—
"त्वगादिहीनाः संशुद्धाः प्रत्यग्राः शकुलादयः ।
श्लक्ष्णचूर्णीकृतं तेषां शौते पलशतत्रयम् ॥
शतेन कटुतैलस्य व्योषरामठधान्यकः ।
क्रिमिघ्नदीप्यकनिशाचविकाग्रन्थिकार्द्रकैः ॥
जीरकद्वयहस्वीरसुरसार्जकमिश्रकैः ।
दशमूलात्मगुप्ताभ्यां मार्कवैलवणैस्त्रिभिः ॥
चूर्णितैः पलिकैः सार्द्ध मारणालपरिप्लुतैः ॥
विन्यसेत् स्ने हपात्रे तु धान्यराशौ पुनर्न्यसेत् ।
सप्तरात्रात् समुद्धृत्य पानभक्षणभोजनैः ।
सिध्मलेयं प्रयोक्तव्या साम वायौ विशेषतः ॥
भग्नरुग्नाश्च तद्धताः कम्पिनः पीठसर्पिणः ।
गृध्रसीमग्निसादञ्च शूलगुल्मोदराणि च ।
वलीपलितखालित्य हत्वास्यरसलेन्द्रियाः ॥"
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे आमवाताधिकारे)

सिध्मवान् [त्] त्रि (सिध्ममस्त्यस्येति । सिध्म + पक्षे मतुप् । मस्य वः ।) किलासरोगविशिष्टः इति सिध्मशब्दादस्त्यर्थे वतुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

सिध्मा, स्त्री, किलासरोगः । इति हेमचन्द्रः ॥

सिध्यः, पुं (सिध्यन्त्यस्मिन्नर्था इति । सिध + "पुष्यसिध्यौ नक्षत्रे ।" ३ । १ । ११६ । इति क्यप्प्रत्ययेन निपातितः ।) पुष्यनक्षत्रम् । इत्यमरः । १ । ३ । २२ ॥

सिध्रः, पुं, साधुः । वृक्षः । इत्युणादिकोषः ॥

सिध्रका, स्त्री, (सिध्र + स्वार्थे कन् । अभिधानात् स्त्रीत्वम् ।) वृक्षविशेषः । इत्यमरः ।३।५।८॥ सेधति रोगहन्तृत्वमिति सिध्रमा । सीध इति ख्यातो वृक्षः । षिधु गत्यां बाहुलकात् रक् ततः स्वार्थे कः संज्ञाविधेरनित्यत्वात् न इत् । इति भरतः ॥

सिध्रकावणं, क्ली, (सिध्रकाणां वनमिति । णत्वम् ।) देवोद्यानम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सिनं, क्ली, (सिनोति बध्नाति आत्मानमिति । षिञ् बन्धने + "इण्षिञ्जीति ।" उणा० ३ । २ । इति नक् ।) शरीरम् । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥ (अन्नम् । इति निघण्टुः ।२।७॥)

सिनः, पुं, (सिनोतीति । षिञ् बन्धने + "इण्सिञ्जीति ।" उणा० ३ । २ । इति नक् ।) ग्रासः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ काणः । इति केचित् ॥ शुक्लगुणविशिष्टे, त्रि ॥

सिनी, स्त्री, शुक्लगुणविशिष्टा । यथा । श्वेता सिता सिनी श्येनी । इति व्याडिः । इति सिनीवालीशब्दटीकायां भरतः ॥

सिनी(वा)वाली, स्त्री, (सिनी शुक्ला बाला चन्द्रकला अस्यामिति । यद्वा, सिन्या शुक्लया चन्द्रकलया वल्यते मिश्र्यते या । वल मिश्रणे + घञ् । ततो ङीष् ।) दृष्टेन्दुकलामावास्या । इत्यमरः । १ । ४ । ८ ॥ सा चतुर्द्दशीयुक्तामावस्या । सिनी श्वेता बाला चन्द्रकलास्यां सिनीवाली नदादित्वाद्ङीप् । इति तट्टीकायां भरतः ॥ (यथा, भागवते । ४ । १२ । ४८ ।
"पौर्णमास्यां सिनीवाल्यां द्वादश्यां श्रवणेऽथवा ॥")
दुर्गा । इति मेदिनी ॥

सिन्दुकः, पुं, सिन्दुवारवृक्षः । इत्यमरः ।२।४।६८॥ (तथास्य पर्य्यायगुणाश्च ।
"सिन्दुवारः श्वेतपुष्पः सिन्दुकः सिन्दुवारकः ॥
नीलपुष्पी तु निर्गुण्डी शेफाली सुवहा च सा ।
सिन्दुकः स्मृतिदस्तिक्तः कषायः कटुको लघुः ॥
केश्यो नेत्रहितो हन्ति शूलशोथाममारुतान् ।
कृमिकुष्ठारुचिश्लेष्मज्वरान्नीलापि तद्विधा ।
सिन्दुवारदलं जन्तु वातश्लेष्महरं लघु ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सिन्दु(न्धु)वारः, पुं, सिन्धुं गजमदं वारयति तिक्तत्वात् । वृ + अण् । पाक्षिको धस्य दः ।) वृक्षविशेषः । निसिन्दा इति भाषा । इनकुर इति च क्वचित् । तत्पर्य्यायः । सिन्दुकः २ इन्द्रसुरिसः ३ निर्गुण्डी ४ इन्द्राणिका ५ । इत्यमरः । २।४।६८॥ सिन्धुकः ६ सिन्धुवारकः ७ इन्द्राणी ८ नीलसिन्दुकः ९ शक्राणी १० कासनाशिनी ११ । इति रत्नकोषः ॥ श्वेतपुष्पः १२ सिन्दुवारकः १३ स्थिरसाधनकः १४ अनन्तः १५ सिद्धकः १६ अर्थसिद्धकः १७ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कफवातक्षयकुष्ठकण्डूतिशूलनाशित्वम् । कायसिद्धिदत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

अपि च ।
"सिन्धुकः स्मृतिदस्तिक्तः कषायः कटुको लघुः
केश्यो नेत्रहितो हन्ति शूलशोथाममारुतान् ॥
क्रिमिकुष्ठारुचिश्लेष्मव्रणान् नीलापि तद्विधा ।
सिन्धुवारदलं तत्तु वातघ्नं श्लेष्मनुत् लघु ॥"
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
"स्यन्दं वारयति सिन्दुवारः पृषोदरादित्वात् सिद्धः अत एव । सिन्दुकसिन्दुवारौ दन्त्यसादी तवर्गतृतीयवन्तावपि इति बहवः । केचित्तु सिन्धुं समुद्रमपि वारयति शोषयति तीक्ष्णरसत्वेन कफघ्नत्वात् सिन्धुवारः सिन्धुकसिन्धुवारौ तवर्गचतुर्थवन्तावित्याहुः ।" इति भरतः ॥

सिन्दूरं, क्ली, (स्यन्दते इति स्यन्दू स्रवणे + "स्यन्देः सम्प्रसारणञ्च ।" उणा० १ । ६८ । इति ऊरन् । सम्प्रसारणञ्च ।) रक्तवर्णचूर्णविशेषः । सिँदूर इति भाषा । तत्पर्य्यायः । नागसम्भवम् २ । इत्यमरः । २ । ९ । १०५ ॥ नागरेणुः ३ रक्तम् ४ सीमन्तकम् ५ नागजम् ६ नागगर्भम् ७ शोणम् ८ वीररजः ९ गणेशभूषणम् १० सन्ध्यारागम् ११ शृङ्गारकम् १२ सौभाग्यम् १३ अरुणम् १४ मङ्गल्यम् १५ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । व्रणविरोपणत्वम् । कुष्ठ । अभ्रमकण्डूतिविसर्पशमनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ अपि च ।
"सिन्दूरं रक्तरेणुश्च नागगर्भश्च सीसजम् ।
सीसोपधातुः सिन्दूरं गुणैस्तत् सीसवन्मतम् ॥
संयोगजप्रभावेण तस्याप्यन्ये गुणाः स्मृताः ।
सिन्दूरमुष्णं वीसर्पकुष्ठकण्डूविषापहम् ।
भग्नसन्धानजननं व्रणशोधनरोहणम् ॥" * ॥
सिन्दूरस्य शोधनमाह ।
"दुग्धाम्लयोगतस्तस्य विशुद्धिर्गदिता बुधैः ।"
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
सिन्दूरदानमन्त्रो यथा,—
"सिन्दूरञ्च वरं रम्यं भाले शोभाविवर्द्धनम् ।
भूषणं भूषणानाञ्च सिन्दूरं प्रतिगृह्यताम् ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे २१ अध्यायः ॥ * ॥
तस्य धारणात् पत्युरायुर्वृद्धिर्भवति । यथा,—
"हरिद्रां कुङ्कुमञ्चैव सिन्दूरं कज्जलं तथा ।
कार्पासकञ्च ताम्बूलं माङ्गल्याभरणं शुभम् ॥
केशसंस्कारकबरीकरकर्णविभूषणम् ।
भर्त्तुरायुष्यमिच्छन्ती दूरयेन्न पतिव्रता ॥"
इति काशीखण्डे ४ अध्यायः ॥

सिन्दूरः, पुं, (स्यन्दते इति । ऊरन् ।) वृक्षविशेषः । इति मेदिनी ॥

सिन्दूरकारणं, क्ली, (सिन्दूरस्य कारणमिति ।) सीसकम् । इति हेमचन्द्रः ॥

सिन्दूरतिलकः, पुं, (सिन्दूरस्येव तिलको यस्य ।) हस्ती । इति मेदिनी ॥

सिन्दूरतिलका, स्त्री, (सिन्दूरस्य तिलको यस्याः ।) सधवा नारी । इति मेदिनी ॥

सिन्दूरपुष्पी, स्त्री, (सिन्दूरवत् रक्तवर्णं पुष्पं यस्याः । पाककर्णेति ङीष् ।) पुष्पवृक्षविशेषः । तत्पर्य्यायः । सिन्दूरी २ वीरपुष्पी ३ तृणपुष्पी ४ करच्छदा ५ शोणपुष्पी ६ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कषायत्वम् । श्लेष्मवातशिरोऽर्त्तिभूतनाशित्वम् । चण्डीप्रियत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिन्दूरी, स्त्री, (सिन्दूरं तद्वर्णोऽस्या अस्तीति । अच् । गौरादित्वात् ङीष् ।) रोचनी । रक्तचेलिका । धातकी । इति मेदिनी ॥

सिन्धुः, पुं, (स्यन्दते इति । स्यन्दू प्रस्रवणे + "स्यन्देः सम्प्रसारणं धश्च ।" उणा० १ । १२ । इति उः । धकारादेशः सम्प्रसारणञ्च ।) समुद्रः । इत्यमरः । १ । १० । १ ॥ यथा, भागवते । ३ । ११ । ३१ ।
तावत्त्रिभुवनं सद्यः कल्पान्तैधितसिन्धवः ।
प्लावयन्त्युत्कटाटोपचण्डवातेरितोर्म्मयः ॥")
वमथुः । देशविशेषः । (यथा, रघुः । १५ । ८७ ।
"युधाजितश्च सन्देशात् स देशं सिन्धुनामकम् ।
ददौ दत्तप्रभावाय भरताय भृतप्रजः ॥")
नदविशेषः । इति मेदिनी ॥ इन्दस् इति ख्यातः । (यथा, रघुः । ४ । ६७ ।
"विनीताध्वश्रमास्तस्य सिन्धुतीरविचेष्टनैः ।
दुधुवुर्वाजिनः स्कन्धान् लग्नकुङ्कुमकेशरान् ॥")
गजमदः । इति हेमचन्द्रः ॥ सिन्धुवारवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ श्वेतटङ्कणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ रागविशेषः । स च मालकोशरागपुत्त्रः । यथा,—
"माधवः शोभनः सिन्धुर्मारुमवाड्कुन्तलाः ।
कलिङ्गः सोमसंयुक्तः कौशिकस्य सुता इमे ॥"
इति सङ्गीतसिन्धुः ॥

सिन्धुः, स्त्री, (स्यन्दते इति । स्यन्द + उः । सम्प्रसारणम् । दस्य धश्च ।) नदी । इति मेदिनी ॥ (यथा, मुण्डकोपनिषदि । २ । १ । ९ ।
"अतः समुद्रा गिरयश्च सर्व्वे-
ऽस्मात् स्यन्दन्ते सिन्धवः सर्व्वरूपाः ।
अतश्च सर्व्वा ओषधयो रसश्च
येनैष भूतैस्तिष्ठते ह्यन्तरात्मा ॥")
नदीविशेषः । तज्जलगुणाः । यथा,—
"शतद्रोर्विपाशायुजः सिन्धुनद्याः
सुशीतं लघु स्वादु सर्व्वामयघ्नम् ।
जलं निर्म्मलं दीपनं पाचनञ्च
प्रदत्ते बलं बुद्धिमेधायुषञ्च ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥

सिन्धुकः, पुं, (सिन्धुरिव । स्वार्थे कन् ।) सिन्धुवारवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । ५८ । ६ ।
"वैश्यानां जीवकखदिर-
सिन्धुकस्यन्दनाश्च शुभफलदाः ॥")

सिन्धुकफः, पुं, (सिन्धोः कफ इव ।) समुद्रफेनः । इति शब्दरत्नावली ॥

सिन्धुकरं, क्ली, (सिन्धौ सिन्धुदेशे कीर्य्यते इति कॄ + अप् ।) श्वेतटङ्कणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिन्धुखेलः, पुं, (सिन्धौ तत्समीपे खेलतीति । खेल + कः ।) सिन्धुदेशः । इति शब्दरत्नावली ॥

सिन्धुजं, क्ली, (सिन्धोर्जायते इति । जन + डः ।) सैन्धवलवणम् । इत्यमरः । २ । ९ । ४२ ॥ (यथा, सुश्रुते । ४ । ३७ ।
"वचापुष्करकुष्ठैलामदनामरसिन्धुजैः ॥")
समुद्रजाते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ७१ । १४ ।
"शुद्धान् दशभिरावर्त्तैः सिन्धुजान् वातरंहसः ॥)

सिन्धुजन्म, [न्] क्ली, (सिन्धोर्जन्म उत्पत्तिर्यस्य ।) सैन्धवलवणम् । इति रत्नमाला ॥

सिन्धुजन्मा, [न्] पुं, (सिन्धोः क्षीरसमुद्रात् जन्म यस्य ।) चन्द्रः । इति जटाधरः ॥

सिन्धुजा, स्त्री, (सिन्धोर्जायते इति । जन + डः ।) लक्ष्मीः । इति जटाधरः ॥

सिन्धुड़ा, स्त्री, मालवरागभार्य्या । यथा,—
"धानुषी मालसी रामकिरी च सिन्धुड़ा तथा ।
आशावारी भैरवी च मालवस्य प्रिया इमाः ॥
इति सङ्गीतदामोदरः ॥

सिन्धुनन्दनः, पुं, (सिन्धोः क्षीरोदस्य नन्दनः ।) चन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सिन्धुनाथः, पुं, (सिन्धूनां नदीनां नाथः ।) समुद्रः । इति केचित् ॥ (यथा, माघे । १४ । ६८ ।
"मत्कुणाविव पुरा परिप्लवौ
सिन्धुनाथशयने निषेदुषः ।
गच्छतः स्म मधुकैटभौ विभो-
र्यस्य नैद्रसुखविघ्नतां क्षणम् ॥")

सिन्धुपुत्त्रः, पुं, (सिन्धोः पुत्त्रः ।) मर्कटेन्दुः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ चन्द्रश्च ॥

सिन्धुपुष्पः, पुं, (सिन्धौ पुष्यति प्रकाशते इति । पुष्प फुल्लने + अच् ।) शङ्खः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सिन्धुमन्थजं, क्ली, (सिन्धुमन्थात् जायते इति । जन + डः ।) सैन्धवलवणम् । इति रत्नमाला ॥

सिन्धुरः, पुं, (सिन्धुं मदं राति ददातीति । रा + कः ।) हस्ती । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, आर्य्यासप्तशत्याम् । १९८ ।
"गतिगञ्जितवरयुवतिः करी कपोलौ करोतु
मदमलिनौ ।
मुखबन्धमात्रसिन्धुर लम्बोदर किं मदं वहसि ॥"

सिन्धुरद्वेषी, [न्] पुं, (सिन्धुरं हस्तिनं द्वेष्टीति । द्विष + णिनिः ।) सिंहः ॥

सिन्धुलवणं, क्ली, (सिन्धुजातं लवणम् ।) सैन्धवम् । इति रत्नमाला ॥

सिन्धुवारः, पुं, (सिन्धुमपि वृणोति गर्व्वेण । वृ + अण् ।) वृक्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (सिन्धुं नदजलमपि वारयति तिरस्करोति निजरसेन । वृ + णिच् + अण् ।) सिन्धुवारवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ६८ ॥ यथा,—
"निर्गुण्डी सिन्धुवारः सिन्धुकं सुरसाऽपि च ।
तद्वन्द्वं सुरसश्चैन्द्रसुरिसः सिन्धुवारितः ।

निर्गुण्डीन्द्राणिकेन्द्राणी सुरसा सिन्धुवारकः ॥"
इति शब्दरत्नावली ॥
अस्य गुणाः ।
"सिन्धुवारो विषश्लेष्मव्रणकुष्ठक्षयापहः ।"
इति राजवल्लभः ॥
सिन्धुवारक, पुं, (सिन्धुवार एव । स्वार्थे कन् ।) सिन्धुवारवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥
सिन्धुवारितः, पुं, (सिन्धुः स्यन्दजलं वारितो येन ।) सिन्धुवारवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥
सिन्धुवेषणः, पुं, गम्भारीवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
सिन्धुशयनः, पुं, (सिन्धुः क्षीरोदः शयनं यस्य ।) विष्णुः । क्षीरोदशायित्वात् ॥
सिन्धुसङ्गमः, पुं, (सिन्धूनां सङ्गमो यत्र ।) नदीनदसमुद्राणां परस्परमेलकः । तत्पर्य्यायः । सम्भेदः २ । इत्यमरः । १ । १० । ३५ ॥ सिन्ध्वोर्नद्योः सङ्गमो मेलकः सम्भेदः । सम्भिदन्ति मिलन्ति यस्मिन्निति सम्भेदः घञ् । सिन्धुशब्देन नदो नदः समुद्रश्चोच्यते तेन नद्योर्नदयोर्नदीसमुद्रयोश्च मेलकः सम्भेदः । इति वैकुण्ठादयः । इति भरतः ॥
सिन्धूद्भवं, क्ली, (सिन्धोरुद्भवो यस्य ।) सैन्धवलवणम् । इति रत्नमाला ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । ४४ ।
"विडङ्गसारो मरिचं सदारु-
योगः स सिन्धूद्भवमूत्रयुक्तः ॥")
सिन्धूपलं, क्ली, (सिन्धोः समुद्रस्य उपलमिव ।) सैन्धवलवणम् । इति हारावली । ५५ ॥
सिप्रं, क्ली (सिच् + क्विप् । सिच क्षरणं रातीति । रा + कः । पृषोदरादित्वात् चस्य पः ।) सरोवरविशेषः । यथा, कालिकापुराणे ४१ अध्याये ।
"एतस्मिन्नन्तरे शम्भुः सिप्रं त्यक्त्वा तदा सरः ।
गङ्गावतारमगमत् हिमवत्प्रस्थमुत्तमम् ॥"
सिप्रः, पुं, (सिच् क्षरणं + क्विप् । तं रातीति । रा + कः । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) चन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ निदाघसलिलम् । घर्म्मः । इति मेदिनी ॥
सिप्रा, स्त्री, (सिप्र + स्त्रियां टाप् ।) नदीभेदः । इति मेदिनी ॥ सा तु उज्जयिनीदेशसमीपे वर्त्तते । (यथा, रघुः । ६ । ३५ ।
"अनेन यूना सह पार्थिवेन
रम्भोरु ! कच्चित् मनसो रुचिस्ते ।
सिप्रातरङ्गानिलकम्पितासु
विहर्त्तुमुद्यानपरम्परासु ॥")
तस्या उत्पत्तिर्यथा कालिकापुराणे २३ अध्याये ।
"एवं विवाह्य विधिवत् सौवर्णे मानसाचले ।
अरुन्धतीं वशिष्ठस्तु मोदमाप तया सह ॥
तत्र यत् पतितं तोयं मानसाचलकन्दरे ।
विवाहावभृतार्थाय शान्त्यर्थं च पुरा कृतम् ॥
ब्रह्मविष्णुमहादेवपाणिभिः समुदीरितम् ।
तत्तोयं सप्तधा भूत्वा पतितं मानसाचलात् ॥
हैमाद्रेः कन्दरे सानौ सरस्याञ्च पृथक् पृथक् ।
तत्तोयं पतितं सिप्रे देवभोग्ये सरोवरे ।
तेन सिप्रा नदी जाता विष्णुना प्रेरिता
क्षितिम् ॥"
सिमः, पुं, (षि ञ् बन्धने + "अविसिविसिशुषिभ्यः कित् ।" उणा० १ । १४३ । इति मन् । सच कित् ।) समुदायः । सिमः सर्व्वः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १ । ११५ । ४ ।
रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥")
सिम्बा, स्त्री, (षम वैक्लव्ये + उल्बादयश्चेति साधुः ।) शमी । यथा,—
"शमी समी शिम्बिशिम्बसिम्बासिम्बिरपीष्यते
इति द्विरूपकोषः ॥
द किमिड़ा इति ख्याते शुंठी इति ख्याते । शाम्यति दुरितमनया शमी शममियर्त्ति शमं नाप्नोति इः पाच्छीणादीति ईपि शमी तालव्यादिः शमेः पूर्व्वेण वै निपातनादकारस्य इत्वे शिम्बापि तालव्यादिः । सिम्बा दन्त्यादिरिति पुरुषोत्तमादयः । सिम्बिशब्दोऽप्यत्र शिम्बिरपि तालव्यादिर्दन्त्यादिश्च । इति भरतः ॥
सिम्बिः, स्त्री, शिम्बा । इति द्विरूपकोषः ॥ नखीनामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिम्बिजा, स्त्री, शमीधान्यम् । इति भावप्रकाशः ॥ तालव्यशकारादिरपि ॥
सिम्बी, स्त्री, (सिम्बि + पक्षे ङीप् ।) निष्पावी । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।
"सिम्बा सिम्बी पुस्तसिम्बिस्तथा पुस्तकसिम्बिका ।
शिम्बिद्वयञ्च मधुरं रसे पाके हिमं गुरु ।
बल्यं दाहकरं प्रोक्तं श्लेष्मलं वातपित्तजित् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥
सिरः, पुं, पिप्पलीमूलम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (पिप्पलीमूलशब्देऽस्य विषयो ज्ञेयः ॥)
सिरा, स्त्री (सिनोतीति । षिञ् बन्धने + रक् । इत्युणादौ उज्ज्वलः । २ । १३ ।) नाड़ी । (यथा, सुश्रुते । ३ । ७ ।
"व्याप्नुवन्त्यभितो देहं नाभितः प्रसृताः सिराः
प्रतानाः पद्मिनीकन्दाद्बिसादीनां यथा जलम् ॥"
यथा च ।
"ध्मानाद्धमन्यः स्रवणात् स्रोतांसि सरणात्
सिराः ॥"
इति चरके सूत्रस्थाने त्रिंशेऽध्याये ॥
तथा च ।
"सप्त सिराशतानि भवन्ति । याभिरिदं शरीरमाराम इव जलहारिणीभिः केदार इव च कुल्याभिरुपस्निह्यतेऽनुगृह्यते चाकुञ्चनप्रसारणादिभिर्विशेषैः । द्रुमपत्रसेवनीनामिव च तासां प्रतानास्तासां नाभिर्मूलं ततश्च प्रसरन्त्यूर्द्ध्वमधस्तिर्य्यक् च ॥ भवतश्चात्र ॥
यावत्यस्तु सिराः काये सम्भवन्ति शरीरिणाम् ।
नाभ्यां सर्व्वा निबद्धास्ताः प्रतन्वन्ति समन्ततः ॥
नाभिस्थाः प्राणिनां प्राणाः प्राणान्नाभिर्व्युपाश्रिता ।
सिराभिरावृता नाभिश्चक्रनाभिरिवारकैः ॥
तासां मूलसिराश्चत्वारिंशत्तासां वातवाहिन्यो दश पित्तवाहिन्यो दश कफवाहिन्यो दश दश रक्तवाहिन्यः । तासान्तु वातवाहिनीनां वातस्थानगतानां पञ्चसप्ततिशतं भवति तावत्य एव पित्तवाहिन्यः पित्तस्थाने कफवाहिन्यश्च कफस्थाने रक्तवाहिन्यश्च यकृत्प्लीह्नोरेवमेतानि सप्त सिराशतानि ।
तत्र वातवाहिन्यः सिरा एकस्मिन् सक्थ्नि पञ्चविंशतिः एतेनेतरसक्थिबाहू च व्याख्यातौ । विशेषतस्तु कोष्ठे चतुस्त्रिंशत्तासां गुदमेढ्राश्रिताः श्रोण्यामष्टौ द्वे द्वे पार्श्वयोः षट् पृष्ठे तावत्य एव चोदरे दश वक्षसि । एकचत्वारिंशज्जत्रुण ऊर्द्ध्वं तासां चतुर्द्दश ग्रीवायां कर्णयोश्चतस्रः । नव जिह्वायाम् । षट् नासिकायाम् । अष्टौ नेत्रयोः । एवमेतत् पञ्चसप्तत्यधिकशतं वातवहानां सिराणां व्याख्यातम् । एष एव विभागः शेषाणामपि । विशेषतस्तु पित्तवाहिन्यो नेत्रयोर्द्दश कर्णयोर्द्वे । एवं रक्तवहाः कफवहाश्च । एवमेतानि सप्त सिराशतानि सविभागानि व्याख्यातानि । भवन्ति चात्र ।
क्रियाणामप्रतीघातममोहं बुद्धिकर्म्मणाम् ।
करोत्यन्यान् गुणांश्चापि स्वाः सिराः पवन-
श्चरन् ॥
यदा तु कुपितो वायुः स्वाः सिराः प्रतिपद्यते ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते वातसम्भवाः ॥
भ्राजिष्णुतामन्नरुचिमग्निदीप्तिमरोगताम् ।
संसर्पत् स्वाः सिराः पित्तं कुर्य्याच्चान्यान्
गुणानपि ॥
यदा प्रकुपितं पित्तं सेवते स्ववहाः सिराः ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते पित्तसम्भवाः ॥
स्नेहमङ्गेषु सन्धीनां स्थैर्य्यं बलमुदीर्णताम् ।
करोत्यन्यान् गुणांश्चापि बलासः स्वाः सिराश्चरन् ॥
यदा तु कुपितः श्लेष्मा स्वाः सिराः प्रतिपद्यते
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते श्लेष्मसम्भवाः ॥
धातूनां पूरणं वर्णं स्पर्शज्ञानमसंशयम् ।
स्वाः सिराः सञ्चरद्रक्तं कुर्य्याच्चान्यान् गुणानपि
यदा तु कुपितं रक्तं सेवते स्ववहाः सिराः ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते रक्तसम्भवाः ॥
नहि वातं सिराः काश्चिन्न पित्तं केवलन्तथा ।
श्लेष्माणं वा वहन्त्येता अतः सर्व्ववहाः स्मृताः ॥
प्रदुष्टानां हि दोषाणां मूर्च्छितानां प्रधावताम् ।
ध्रुवमुन्मार्गगमनमतः सर्व्ववहाः स्मृताः ॥
तत्रारुणा वातवहाः पूर्य्यन्ते वायुना सिराः ।
पित्तादुष्णाश्च नीलाश्च शीता गौर्य्यः स्थिराः
कफात् ॥
असृग्वहास्तु रोहिण्यः सिरा नात्युष्णशीतलाः ।
अत ऊर्द्ध्वं प्रवक्ष्यामि न विध्येद्याः सिरा
भिषक् ॥
वैकल्यं मरणञ्चापि व्यधात्तासां ध्रुवं भवेत् ।
सिराशतानि चत्वारि विद्याच्छाखासु बुद्धिमान्

षट्त्रिंशच्च शतं कोष्ठे चतुःषष्टिश्च मूर्द्धनि ।
शाखासु षोडश सिराः कोष्ठे द्वात्रिंशदेव तु ॥
पञ्चाशज्जत्रुणश्चोर्द्ध्वमवेध्याः परिकीर्त्तिताः ॥"
इति सुश्रुते शारीरस्थाने सप्तमोऽध्यायः ॥)
अश्व,वाहिनी । इति हेमचन्द्रः ॥
सिल्लकी, स्त्री, शल्लकीवृक्षः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । ४ । १२४ ॥
सिरः, पु, हस्ती । इति जटाधरः ॥
सिषाधयिषा, स्त्री, (साधयितुमिच्छा । साध + सन् + अः । स्त्रियां टाप् ।) साधनेच्छा । यथा, भाषापरिच्छेदे । ७० ।
"सिषाधयिषया शून्या सिद्धिर्यत्र न विद्यते ।
स पक्षस्तत्र वृत्तित्वज्ञानादनुमितिर्भवेत् ॥"
सिहुण्डः, पुं, स्नुहीवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥
(स्नुहीशब्देऽस्य विवृतिर्विज्ञेया ॥)
सिह्लः, पु, (सिह्यति मनो यत्र । सिह + घञ् । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) गन्धद्रव्यविशेषः । सिह्ला इति ख्यातः । तत्पर्य्यायः । तुरुष्कः २ पिण्डकः ३ यावनः ४ । इत्यमरः । २।४।१२८॥ सिह्लकः ५ पिण्याकः ६ कपिचस्वलः ७ तैलाख्यः ८ यावः ९ यावलः १० । इति शब्दरत्नावली ॥ सल्लकोद्रवः ११ पिटकः १२ तैलपर्णी १३ हृक-धूपः १४ कल्कसधूपः १५ । इति जटाधरः ॥
सिह्लकः, पु, (सिह्ल एव । स्वार्थे कन् ।) सिह्लः । इति शब्दरत्नावली ॥ (शिलारसः । अस्य पर्य्यायो यथा,—
"कपिनामा कपितैलं कृत्रिमं कपिलस्थलः ।
तुरुष्को मुक्तिमुक्तश्च पिण्डातः सिह्लको रसः ॥"
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥
"सिह्लकस्तु तुरुष्कः स्याद्यतो यवनदेशजः ।
कपितैलञ्च सञ्जातस्तथाच कपिनामकः ॥"
अस्य गुणा यथा,—
"सिह्लकः कटुकः स्वादुः स्निग्धोष्णः शुक्र-
कान्तिकृत् ।
वृष्यः कण्ठ्यः स्वेदकुष्ठज्वरदाहग्रहापहः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
सिह्लकी, स्त्री, सल्लकी । इति शब्दरत्नावली ॥
सिह्लभूमिका, स्त्री, सल्लकी । इति शब्दरत्नावली ॥
सीक, ऋ ङ सेके । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ऋ, असिसीकत् । ङ, सीकते । इति दुर्गादासः ॥
सीक,कि आमर्षे । इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरा०-पक्षे भ्वा० पर०-सक०-सेट् ।) कि, सीकयति सीकति । आमर्षि स्पर्शे । प्रमाणं तालव्यादौ द्रष्टव्यम् । इति दुर्गादासः ॥
सीकरः, पुं, शीकरः । इत्यमरटीकायां भरतः । १ । ३ । ११ ॥ (यथा, रघुः । ५ । ४२ ।
"स नर्म्मदा रोधसि सीकरार्द्रै-
र्मरुद्भिरानर्त्तितनक्तमाले ।
निवेशयामास विलङ्घिताध्वा
क्लान्तं रजोधूसरकेतु सैन्यम् ॥")

सीता, स्त्री, (सिनोतीति । सिञ् बन्धे + बाहु-लकात् क्तः । दीर्घश्च । इत्युणादौ उज्ज्वलः । ३ । ९० ।) लाङ्गलपद्धतिः । इत्यमरः । २।९।१४॥
"हे लाङ्गलरेखायां सिनोति खनति भूमिं सीता षि ञ ग ञ बन्धे नाम्नीति तः निपातनाद्दीर्घः । सीता दन्त्यसादिः । शीते भुवि इति शीता तालव्यशादिश्च ।" इति भरतः ॥ (यथा, कुमारे । ५ । ६१ ।
"न वेद्मि स प्रार्थितदुर्लभः कदा
सखीभिरस्रोत्तरमीक्षितामिमाम् ।
तपःकृशामभ्युपपत्स्यते सखीं
वृषेव सीतां तदवग्रहक्षताम् ॥")
जनकराजनन्दिनी । सा तु श्रीरामपत्नी । तत्-पर्य्यायः । वैदेही २ मैथिली ३ जानकी ४ धरणीसुता ५ । इति हेमचन्द्रः ॥ भूमिसम्भवा ६ इति जटाधरः ॥ अस्या उत्पत्तिर्यथा, वाल्मी-कीये रामायणे । ६६ । १३–१४ ।
"अथ मे कृषतः क्षेत्रं लाङ्गलादुत्थिता मम ।
क्षेत्रं शोधयता लब्धा नाम्ना सीतेति विश्रुता ॥
भूतलादुत्थिता सा तु व्यवर्द्धत ममात्मजा ।
वीर्य्यशुल्केति मे कन्या स्थापितेयमयोनिजा ॥"
अपि च तट्टीकाधृतपद्मपुराणम् ।
"अथ लोकेश्वरी लक्ष्मीर्जनकस्य पुरे स्वतः ।
शुभक्षेत्रे हलोत्खाते तारे चोत्तरफाल्गुने ॥
अयोनिजा पद्मकरा बालार्कशतसन्निभा ।
सीतामुखे समुत्पन्ना बालभावेन सुन्दरी ॥
सीतामुखोद्भवात् सीता इत्यस्यै नाम चाकरोत् ।
ततोऽभवद्दौरसा तस्य ऊर्म्मिला नाम कन्यका ॥"
तज्जन्मव्रतादि गौतमं प्रति शिवेनोक्तं यथा,—
"वैशाखस्य शुक्लपक्षे त्वष्टम्यां संयमं कुरु ।
परेद्युर्विकुरुष्व तज्जानकीजन्मनो व्रतम् ॥
सन्तुष्टा जानकी तेन भविष्यति न संशयः ।
एतद् व्रतं समाप्यस्ति कर्त्तव्यं स्त्री द्विजोत्तम ॥
माहात्म्यं तस्य गदितुं नास्ति मे निश्चलं मनः ।
अहं तद्रमलोनोऽस्मि शक्तस्तद्वदितुं न हि ॥
तस्मादेकं वदामि त्वां मार्कण्डेयाश्रमेऽधुना ।
गत्वा मुनीन्द्रः सकलं मार्कण्डेयोऽनुपृच्छताम् ।
सर्व्वं निवेदितं तस्मै व्रतमाहात्म्यमुत्तमम् ।
विधानञ्च फलं तस्य स मुनिस्त्वां वदिष्यति ॥
मार्कण्डेयोपदिष्टेन विधिनाचर तद्व्रतम् ।
यथाशक्त्यपि कुर्व्वाणो व्रतस्योत्सवमादरात् ॥
लप्स्यसे सकलान् कामानात्र कार्य्या विचा-
रणा ॥"
इत्यादि गौतमप्रश्नानन्तरं श्रीमार्कण्डेय उवाच
"त्रेतायुगे उत्तरायणे गते कमलिनीपतौ ।
सर्व्वर्त्तुनिकरश्रेष्ठ ऋतौ तु कुसुमाकरे ॥
मासि पुण्यतमे विप्र माधवे माधवप्रिये ।
नवम्यां शुक्लपक्षे च वासरे मङ्गले शुभे ॥
साध्ये ऋक्षे च मध्याह्ने जानकी जनकालये ।
आविर्भूता स्वयं देवी योगेषु गतिरुत्तमा ॥
एतद्योगे कृतं धीतदृत्तं प्रोक्तमनन्तकम् ॥
अष्टम्यां यदि विद्धा स्यान्नवमी माधवे सिते ।

कुर्य्यादिदं व्रतं तस्यां कृतस्वेद्गुणता भवेत् ॥
मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या व्रतेऽस्मिन्नवमी तिथिः
दिनद्वयगतायान्तु तस्यां कार्य्या परा नरैः ॥
एतद्योगैर्विनापि स्यात् तद्दिनं पापनाशनम् ।
व्रतानां नित्यमाम्नातं कर्त्तव्यं व्रतमुत्तमम् ॥*॥
यस्तु नो कुरुते मोहात् जानकीजन्मसम्भवम् ।
व्रतं स पच्यते घोरे नरके नात्र संशयः ॥
तस्मिन्नहनि मूढात्मा भुङ्क्तापन्नन्तु यो नरः ।
मूत्रे स कृमिसद्भूतं सपूयं खादति स्फुटम् ॥
न करोति हि यः श्रुत्वा व्रतानामुत्तमं व्रतम् ।
स महापातकी ज्ञेयः सर्व्वधर्म्मबहिष्कृतः ॥*॥
कुरुते यो व्रतं सोऽपि पृथ्वीदानफलं लभेत् ।
महाषोड़शदानानां यत्पुण्यं मुनिपुङ्गव ॥
प्राप्नोति सर्व्वतीर्थानां प्राप्नुयात् सकलं फलम् ।
सर्व्वभूतदयां कृत्वा फलमाप्नोति यज्जनः ।
तत्प्राप्नोति व्रतादस्मात् नात्र कार्य्या विचारणा ।
अष्टम्यां प्रातरुत्थाय कृत्वा शौचमतन्द्रितः ।
महानद्यां तड़ागे वा कूपे वाप्यन्तिकेऽपि वा ॥
स्नात्वा कुर्य्यान्नित्यकर्म्म प्रातःसन्ध्यादिवन्दनम् ।
देवान् पितॄंश्च सतर्प्य हविष्याशी च संयतः ॥
एकभुक् ब्रह्मचारी स्याद्भूमिशायी च गौतम ॥
नवम्यां प्रातरुत्थाय दान्तो भूत्वा समाहितः ॥
तीर्थादौ विधिवत् स्नात्वा कृतनित्यक्रियो नरः
कुर्व्वीत मण्डपं रम्यं षोड़शस्तम्भशोभितम् ॥
अष्टस्तम्भयुतं वापि चतुःस्तम्भमथापि वा ।
तोरणैः सहितं कुर्य्याद्वितानवरशोभितम् ॥
द्वारेषु शङ्खचक्रादिपताकाभिर्ध्वजैस्तथा ।
अलङ्कुर्य्यात् प्रतिस्तम्भं स्थापयेत् कलसान्
शुभान् ॥
शुक्लगण्डलराशोषु पुष्पपात्रैरलङ्कृतान् ।
मध्ये तु चत्वरं कुर्य्यात् चतुर्हस्तप्रमाणतः ॥
हस्तमात्रोच्छ्रितं रम्यं चतुरस्रं सुदा मने ।
पल्लवैर्थापिता कुर्य्यात् जानकीप्रतिमां शुभाम्
काञ्चनीमथवा शक्त्या कुर्य्याद्रिकृपलोन्विताम् ।
तदर्द्धेन तदर्द्धेन कुर्य्याच्छक्त्या चतुर्भुजाम् ॥
वित्तशाठ्यमकृत्वैव राजतीमपि कारयेत् ।
आड़म्बरे पैत्तली वा मृण्मयीं वृक्षजामृत ॥
कुड्ये पटेऽथ वा लेख्या वर्णकैः प्रतिमां वराम् ।
लेख्यञ्च सूतिकागारं सव्वतश्च पटाद्वृतम् ॥
पर्य्यङ्कशयने सुप्ता तत्र राज्ञी महामतिः ।
तस्याः समीपतः सुप्ता मैथिली स्तनपायिनी ॥
जातकर्म्मकरो लेख्यो जनकश्च महीपतिः ।
शतानन्दः पुरोधाश्च लेखनीयः प्रयत्नतः ॥
इत्यादि चारितं लेख्यं जानकीजन्मसम्भवम् ।
यथाशक्ति द्वलं कुर्य्यात् काञ्चनं किल गौतम ॥
राजतं चत्वमसलं स्वर्णसिंहासनं तथा ।
कुर्य्यात्ताम्रमयं कुम्भं पूर्णपात्रावृतं मुखे ॥
तन्मध्ये पञ्चरत्नादि तीर्थाम्बु निक्षिपेत्ततः ॥
आचार्य्यं शास्त्रकुशलं वेदाध्ययनकोविदम् ।
वृणुयाद्विमलाचारमत्वतमाङ्गदासनैः ॥
अन्नरायानशेयैश्च पञ्चपात्रादिभिर्व्रतो ।
आफलादिभिरभ्यर्च्य गन्धमाल्यानुलेपनैः ॥

वृणुयाद् विधानेन ततः षोड़श ऋत्विजः ॥
विद्यावतः सदाचारानष्टौ वा भक्तिसंयुतः ।
मध्ये वेदौ समालेख्या विचित्रैर्व्वर्णकैस्ततः ॥
पद्ममष्टदलं तत्र स्थापयेत् कलसं ततः ।
रत्नसिंहासनं रम्यं संस्थाप्य विजितेन्द्रियः ॥
तत्राधिवासनं कुर्य्यादग्न्युत्तारणपूर्व्वकम् ।
प्रतिमायां विधानेन देवीमावाहयेत्ततः ॥*॥
प्राणानायम्य मूलेन विरिकाग्रेण चेतसा ।
मूलमन्त्रस्य जनकं मुनिं विन्यस्य मूर्द्धनि ॥
मुखे छन्दश्च गायत्री सीतादेवीं हृदि न्यसेत् ।
नाभौ तु विन्यसेद्ब्रह्मन् लक्ष्मीबीजं सबिन्दुकम् ।
पादयाश्च नमः शक्तिं ततो विन्यस्य मन्त्रवित् ।
स्रौं स्रौमित्यादिभिर्ब्बीजैर्द्दीर्घषट्स्वरसंयुतैः ।
कृत्वा करषड़ङ्गेषु न्यासं ध्यायेत्ततो व्रती ॥*॥
चतुर्भुजां सुवर्णाभां रामालोकनतत्पराम् ।
श्रीराघवान्वितां सीतां चिन्तयेद्धृदि सर्व्वदा ॥
इति ध्यात्वा समुच्चार्य्य मूलमन्त्रं कृताञ्जलिः ।
सबिन्दुकमलाबीजं पूर्व्वमुच्चार्य्य गौतम ॥
सीतायै इति पश्चात्तु नमशब्दं वदेत् किल ।
सपूज्य प्रतिमां रात्रौ कृत्वैवमधिवासनम् ।
ब्रह्मचारी भूमिशायी तस्यां रात्रौ भवेद्व्रती ॥
तस्यां नवम्यां विधिवत् कृत्वा शौचमतन्द्रितः ।
नद्यादौ विमले स्नात्वा नित्यकर्म्म विधाय च ॥
ततस्तु प्रथमे यामे नित्यपूजाविधिं व्रती ।
कृत्वा द्वितीयप्रहरे गीतवाद्यपुरःसरम् ॥
मध्याह्नसमये भक्त्या कुर्य्यादेकाग्रचेतसा ।
आसने उपविश्यादौ मूलं विन्यस्य पूर्व्ववत् ॥
चतुरस्रञ्च षट्कोणं त्रिकोणञ्च पुरस्ततः ।
कृत्वा मण्डलमाधार तत्र संपूज्य मन्त्रवित् ॥
मूलेन शङ्खं संस्थाप्य जलमासिच्य निर्म्मलम् ।
चिन्मयं तत्र संचिन्त्य तीर्थमङ्कुशमुद्रया ॥
आकृष्य मूलमन्त्रेण सप्तवाराभिमन्त्रितैः ।
जलैः संप्रोक्षयेद्विद्वान् सामग्रीं पूजनोचिताम् ॥
पात्राणि ताम्रहेमादिनिर्म्मितानि ततो मुने ।
पाद्यार्घप्रदानार्थञ्च मधुपर्कार्थमेव च ॥
तथवाचमनीयार्थमेवमासादयेत् क्रमात् ।
एकस्मिन्नथवा पात्रे पाद्यादीनि प्रकल्पयेत् ॥
पात्राणीत्थं समासाद्य ततोऽन्तर्य्यागमाचरेत् ।
पुष्पाञ्जलिं समादाय ध्यायेद्व प्रतिमागताम् ॥
शङ्खचक्रगदापद्मान्याश्रयन्तीं चतुर्भुजः ।
महामतेस्तथा प्राज्ञो जनकस्य महात्मनः ॥
हलचालनतः साक्षादाविर्भूतां स्वतः श्रियम् ।
सीतां देवीं हृदि ध्यात्वा मूलमन्त्रेण मन्त्रवित्
पुष्पाञ्जलित्रय देवी प्रतिमामूर्द्धनि क्षिपेत् ।
हिरण्यवर्णां मन्त्रेण देवीमावाहयेत्ततः ॥
आवाहनादिमुद्राणामष्टकं सम्प्रदर्शयेत् ।
तामावाह्य चतुरक्षा मन्त्रा देव्यासने मुने ॥
अश्वपूर्व्वामर्घदानं पाद्य कांसोऽस्मि मन्त्रतः ।
चन्द्रप्रभांत मन्त्रेण दद्यादाचमनीयकम् ॥
आदित्यवर्णे इत्युक्ता मन्त्रः पञ्चामृत भवेत् ।
आप्यायस्वे ति मन्त्रेण पयसा स्नापयेत्ततः ॥
दधिक्राव्णस्ततो दध्ना घृतेन घृतवत्युत ।

मधुना मधुवातेति त्वष्टया सितया मुने ॥
स्वादुयवस्वमन्त्रेण ततस्तीर्थाम्बुभिः क्रमात् ।
उपैतु मामिति प्रोक्तः सीतायाः स्नपने मनुः ॥
स्वर्णसिंहासने रम्ये प्रतिमां स्थापयेद्व्रती ।
वासोभिः क्षुत्पिपासेति पूजयेद्विमलोत्तमैः ॥
गन्धद्वारामिति भवेद्दाने गन्धादिकस्य तु ।
मनसः काममित्याहुर्मन्त्रमाभरणादिके ॥
मधुपर्कं ततो दद्यात् सीतादेव्यै विधानतः ।
कस्तूरीकुसुमोपेतैः कर्पूरागुरुचन्दनैः ॥
प्रतिमां पूजयेत्तत्र यतः पुष्पैः स्वकालिकैः ।
सुगन्धैः कर्दमेनेति मन्त्रेण किल गौतम ॥
अर्च्चयेत्तुलसीपत्रैः कोमलैर्म्मञ्जरीयुतैः ।
प्रतिमां मूलमन्त्रेण शतमष्टोत्तरं जपेत् ।
ततः संपूजयेद्विद्वान् राजानं जनकं व्रती ॥"
जनकपूजामन्त्रः ।
"देवी पद्मालया साक्षादवतीर्णा यदालये ।
मिथिलापतये तस्मै जनकाय नमो नमः ॥"
महामतिपूजामन्त्रः ।
"श्रीसीताजननी मातर्महिषी जनकस्य च ।
पूजां गृहाण मद्दत्तां महामति नमोऽस्तु ते ॥"
शतानन्दपूजनमन्त्रः ।
"निधानं सर्व्वविद्यानां विद्वत्कुलविभूषणः ।
जनकस्य पुरोधास्त्वं शतानन्दाय ते नमः ॥"
हलपूजनमन्त्रः ।
"जीवयस्यखिलं विश्वं चालयन् वसुधातलम् ।
प्रादुर्भावयसे सीतां सीर तुभ्य नमोऽस्तु वै ॥"*
सुभगापूजनमन्त्रः ।
"त्वयैवोत्पादितं सर्व्वं जगदेतच्चराचरम् ।
त्वमेवासि महामाया मुनीनामपि मोहिनी ॥
त्वयायत्ता इमे लोकाः श्रीसीतावल्लभा परा ।
वन्दनीयासि देवानां सुभगे त्वां नमाम्यहम् ॥*॥
ततोऽष्टदलमध्यस्थजयाद्या भक्तितः क्रमात् ।
संपूजयेद्विशुद्धात्मा गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥
बहिर्म्मण्डलवर्त्तिन्यः षोड़शाद्यास्तु देवताः ।
अणिमाद्यभिधाः पूज्या वहिः सर्व्वा ऋचस्ततः ॥
संपूज्यावरणान्येवं मुख्यदेव्यास्ततो व्रती ।
दशाङ्गं गुग्गुलैर्द्द्याद्धूपमापः सृतंविभिः ॥
दीपन्तु साज्यवर्त्तीभिरार्द्र पुष्करिणामिति ।
नैवेद्यं घृतपक्वान्नैर्नानाव्यञ्जनसंयुतैः ॥
प्रदद्यात् पायसाद्यैरप्यार्द्रांपःकरिणामिति ।
रात्रौ च गुड़लड्डुकान् महामत्यै निवेदयेत् ॥
ताम्बूलञ्च ततो दद्यात् कर्पूराद्यैः सुसंयुतम् ।
साङ्गतासिद्धये देया यथाशक्ति च दक्षिणा ॥
नीराजयेत्ततो देवीं प्रणमेत्तदनन्तरम् ।
तामाह्वय च मन्त्रेण पुष्पाञ्जलिमथार्पयेत् ॥*॥
मूलेन हावयेत् विप्रैरष्टोत्तरसहस्रकम् ।
अष्टोत्तरशतं वापि पायसं शर्करायुतम् ॥
आहुतीनां ततः पश्चान्मुने कुर्य्यात् प्रदक्षिणाम्
पुनः पुष्पाञ्जलिं दद्यात् सीतामूर्द्धनि भक्तितः
आदाय तुलसीपत्रं पुष्पं यत्किञ्चिदेव वा ।
सीताङ्घ्रिपङ्कजाक्रान्त्या तदाकारं विभावयन् ॥
इति नम्रशिरा भूत्वा रोपयेत्तत् स्वमूर्द्धनि ।

ततः सीतापदाम्भोजद्वयं संस्पृश्य मङ्गलम् ॥
कराञ्जलिपुटं बद्ध्वा प्रार्थयेद्रामवल्लभाम् ।
भक्त्या परमया ब्रह्मन् ताभिः कोमलशक्तिभिः

दुरन्तसंसारसमुद्रमग्नं
सीते शरण्यां शरणागतं त्वाम् ।
उद्धारयस्वाशु कृतं भयेत-
द्धृतं ततो देवि मयि प्रसीद ॥

संप्रार्थ्य जानकीमेवं दण्डवत् प्रणमेत् पुनः ।
पुष्पाञ्जलिं पुनर्द्दत्त्वा स्तुवीत परमेश्वरीम् ॥

नीलनीरजदलायतेक्षणां
कौशलेशभुजसावलम्बनाम् ।
सानुरागहरिमेवमीक्षतीं
भावये मनसि रामवल्लभाम् ॥
मन्दहंसगतिगाञ्च कृशाङ्गीं
कामकान्तिपरिभूतचन्द्रिकाम् ।
ताड़कारिसहप्रेमविमग्नां
भावये मनसि रामवल्लभाम् ॥
कुन्तलालककपोलमाननां
राहुवक्त्रगसुधासमद्युतिम् ।
वाससा पिदधतीं ह्रियाकुलां
भावये मनसि रामवल्लभाम् ॥
कायवाङ्मनसगां पतिव्रधात्
स्वप्नजाग्रतिषु राघवेश्वरः ।
शिवविरिञ्चिभिरङ्घ्रिवन्दितां
भावये मनसि रामवल्लभाम् ॥
भक्तैकगम्यां प्रकृतेः पराञ्च
चित्ते भृशं लोकनमस्कृताञ्च ।
भूवायुवह्निवननाकसंस्थितां
विभावये चेतसि रामवल्लभाम् ॥
इन्द्ररुद्रधनदानुपालकैः
सद्विमानगणमास्थितैर्द्दिवि ।
पुष्पवर्षमनुसंस्तुतशीलां
भावये मनसि रामवल्लभाम् ॥
ध्येयमानममरैश्च स्वरूपां
वामधामतनुनिर्ज्जितहेमाम् ।
फुल्लनीरजविभावराननां
भावये मनसि रामवल्लभाम् ॥
सर्व्वयैर्द्दिविसदां विमानगै-
र्व्विस्मयाकुलमनोभिरीक्षिताम् ।
तेजसापि दधतीं सदा दिशं
भावये मनसि रामवल्लभाम् ॥
एतदष्टकमनिष्टहानिकृद्
यः पठेदथ शृणोत्यहर्म्मुखे ।
अन्तरायरहिता तु मैथिली
तस्य भक्तिमतुलां प्रयच्छति ॥

स्तुत्वेत्थं जानकीदेवीं गीतवाद्यादिभिर्व्रती ।
रात्रौ जागरणैः सर्व्वां तां रात्रिमपवाहयेत् ॥
ततः प्रातर्द्दशम्याञ्च पूर्व्वोक्तविधिना द्विज ।
प्रतिमां पूजयित्वादौ वा चार्घ्यं पूजयेत्ततः ॥
तस्मै सोपस्करां दद्यात् सवत्सां गां पयस्विनीम्
दक्षिणाञ्च यथाशक्ति ततः पूर्णाहुतिं चरेत् ॥
पूर्णाहुतिविधानेन कृत्वा च प्रतिमादिकम् ।

सीतायाः प्रीतये दद्यात् सगणपादि विसृज्य च ॥
सीताप्रीति वाचयीत ब्राह्मणाचार्य्यभाषितैः ।
अन्येभ्योऽपि यथाशक्त्या भूयसीं दक्षिणां ददेत् ॥
अतिथिभ्योऽन्नदानञ्च कर्त्तव्यं तद्दिने किल ।
सन्तोष्य सकलान् लोकान् कुटुम्बसहितो व्रती ॥
विधिना पारणं कुर्य्यात् भूमिशायी च मानवः ।
तस्योपरि सदा प्रीता सीता स्यान्नात्र संशयः ॥*
यद्गृहे नित्यपूज्या स्यात् प्रतिमा तत्र गौतम ।
तस्यामेवोत्सवं कुर्य्याज्जानक्याः पूजनादिकम् ॥
नित्यपूज्या न यस्य स्यात् सीतायाः प्रतिमा यदा ।
शालग्रामशिलायां स कुर्य्यात् सीतोत्सवं बुधः ॥
लक्ष्मीनारायणौ यस्मात्तस्यां सवसतः सदा ।
पूर्व्वोक्तविधिना सीतानवम्या उत्सवं द्विज ॥
पूजां कुर्व्वीत वै तस्याः सर्व्वां पञ्चामृतादिभिः ।
तुष्येत तेन वै तस्मिन् जानकीरघुनन्दनौ ॥*॥
इत्थं निगदितं सर्व्वं जानकीजन्मनो व्रतम् ।
कुर्व्वन्तीन्द्रादयः सर्व्वे व्रतमेतदनुत्तमम् ॥
गन्धर्व्वाः किन्नरा यक्षा गुह्यकाः सिद्धचारणाः ।
नागाश्च मुनयश्चापि प्रकुर्व्वन्ति व्रतं द्विज ॥
यः कुर्य्याद्व्रतमेतद्धि जानकीजन्मसम्भवम् ।
स लभेत् सकलं ब्रह्मन् पृथ्वीयात्राफलं किल ॥
तथा षोड़शदानानां फलं प्राप्नोति मानवः ।
अश्वमेधादियज्ञानां तीर्थानामपि गौतम ॥
अल्पप्रतपसा वापि वेदोक्तायुश्च विन्दति ।
गौतमेदं व्रतं तस्मादवश्यं कुरु भक्तितः ॥
नेदं वक्तुं समर्थोऽस्ति फणीन्द्रश्चतुराननः ।
कृताद्व्रतोत्तमादस्माद्दीर्घायुः प्राप्तवानहम् ।
व्रतानां नित्यमाम्नातं भक्तिदं कुर्व्वतां सताम् ॥

सूत उवाच ।

मुनये गौतमायेत्थं जानकीजन्मसम्भवम् ।
व्रतञ्च व्रतमाहात्म्यं विधानं श्रुतिचोदितम् ।
जगाद सकलं व्यक्तं मार्कण्डेयो मुनीश्वर ॥"
इत्यादि श्रीभविष्यपुराणे श्रीसीतानवमीव्रतमाहात्म्यं समाप्तम् ॥ * ॥ स्वर्गगङ्गा । इति मेदिनी ॥ सा तु भद्राश्ववर्षगङ्गा । यथा, श्रीभागवते ५ स्कन्धे । "सीता तु ब्रह्मसदनात् केशवाचलादिगिरिशिखरेभ्योऽधोऽधः प्रस्रवन्ती गन्धमादनमूर्द्धसु पतित्वान्तरेण भद्राश्वं वर्षं प्राच्यां दिशि क्षारसमुद्रमभिप्रविशति ॥" अपि च ।

मार्कण्डेय उवाच ।

"यत्र देवसभा भूता सानौ तस्य महागिरेः ।
तत्र जाता देवनदी सीताख्या वचनाद्विधेः ॥
स्नापयित्वा यथा चन्द्रं सीतातोयैर्मनोहरैः ।
चन्द्रं पपुर्ब्रह्मवाक्यात् सर्व्वे ते त्रिदिवौकसः ॥
तदा सीताजलं चन्द्रस्नानयोगाच्च सामृतम् ।
भूत्वा निपतितं तस्मिन् ह्रदे लोहितसंज्ञके ॥
तद्ध्रदे तदा तोयं तस्मिन् सरसि निर्म्मलम् ।
तद्दृश्य स्वयं ब्रह्मा विहृत्य साधु तज्जलम् ॥
तद्दर्शनाज्जलात्तस्मादुत्थिता कनकोत्तमा ।
चन्द्रभागेति तन्नाम विधिश्चक्रे स्वयं ततः ।
आर्य्यार्थे सागरस्तान्तु जग्राह ब्रह्मसम्मते ॥"
इति कालिकापुराणे २२ अध्यायः ॥

लक्ष्मीः । उमा । शस्याधिदेवता । इति नानार्थध्वनिमञ्जरी ॥ मदिरा । इति राजनिर्घण्टः ॥ गङ्गास्रोतः । यथा, —
"गङ्गायान्तु भद्रसोमा महाभद्राथ पाटला ।
तस्याः स्रोतसि सीता च वङ्क्षुभद्रा च कीर्त्तिता ।
तद्वद्देऽलकनन्दापि शाखिणी त्वन्यनिम्नगा ॥"
इति शब्दमाला ॥
(नदीविशेषः । इति केचित् ॥ यथा महाभारते । ३ । १८८ । १०० ।
"गाङ्गं शतद्रु सीताञ्च यमुनामथ कौशिकीम् ।
* * * *
एताश्चान्याश्च सरितः पृथिव्यां या नरोत्तम ।
परिक्रामन् प्रपश्यामि तस्य कुक्षौ महात्मनः ॥")
सीतापतिः, पुं, (सीतायाः पतिः ।) श्रीरामचन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥
सीतायाःपतिः, पुं, (सीतायाः पतिः । अलुक् समासः ।) श्रीरामचन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणटीकाकृता मङ्गलाचरणे ।
"रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय वेधसे ।
रघुनाथाय नाथाय सीतायाःपतये नमः ॥")
सीतालकः, पुं, मतीलकः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥
सीत्कारः, पुं, (सीत् + कृ + भावे घञ् ।) मनुष्याणां गुणानुरागजशब्दः । (यथा, आर्य्यासप्तशत्याम् । २१६ ।
"गृहिण्या चिकुरग्रहसमयसीत्कारमीलितदृशापि ।
बाला कपोलपुलकं विलोक्य निहतोऽस्मि शिरसि पदा ॥")
सीत्कृतं, क्ली, (सीत् + कृ + भावे क्तः ।) मनुष्याणां गुणानुरागजशब्दः । यथा —
"शब्दो गुणानुरागोत्थः प्रणादः सीत्कृतं नृणाम् ॥"
इति हेमचन्द्रः ॥
सीत्यं, क्ली, (सीतया निर्वृत्तमिति । सीता + यत्) धान्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥
सीत्यः, त्रि, (सीतया सम्मितम् । सीता + "नौवयोधर्म्मेति ।" ४ । ४ । ९१ । इति यत् ।) कृष्टक्षेत्रादि । इत्यमरः । २ । ९ । ८ ॥
सीद्यं, क्ली, आलस्यम् । इति भूरिप्रयोगः ॥
सीधुः, पुं, (शीधुः । पृषोदरादित्वात् शस्य सः ।) मद्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, देवीभागवते । ५ । २४ । ६० ।
"अशोकं कुरुराजानं पादघातविकाशितम् ।
वकुलं सीधुसेकेन तथा कुरुवकं कुरु ॥")
मद्यभेदः । इत्यमरः । २ । १० । ४२ ॥ यथा,—
"इक्षोः पक्वैः रसैः सिद्धः सीधुः पक्वरसश्च सः ।
आमस्तैरेव यः सीधुः स च शीतरसः स्मृतः ॥
सीधुः पक्वरसः श्रेष्ठः स्वराग्निबलवर्णकृत् ।
वातपित्तकरः सद्यः स्नेहनो रोचनो हरेत् ॥
विबन्धमेदःशोफार्शः शोषोदरकफामयान् ।
तस्मादल्पगुणः शीतरसः संलेखनः स्मृतः ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥
(यथा च ।
"सीधुः कषायाम्लकमाधुरी वा
सन्दीपनो भेदमलापहा च ।
आमातिसारानिलपित्तशूल-
श्लेष्मामयार्शोग्रहणीगदघ्नः ॥"
इति हारीते प्रथमे स्थाने ११ अध्यायः ॥)
सीधुगन्धः, पुं, (सीधोरिव गन्धो यस्य ।) वकुलः । इति शब्दरत्नावली ॥
सीधुपुष्पः, पुं, (सीधुवत् गन्धयुक्तं पुष्पं यस्य ।) कदम्बः । वकुलः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सीधुपुष्पी, स्त्री, (सीधुवत् गन्धयुक्तं पुष्पं यस्याः । ङीष् ।) धातकी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (धातकीशब्देऽस्या विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)
सीधुरसः, पुं, (सीधोरिव रसो यत्र ।) आम्रवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सीधुसंज्ञः, पुं, (सीधोः संज्ञा संज्ञा यस्य ।) वकुलवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सीध्रं, क्ली, अपानम् । इति केचित् ॥
सीपः, पुं, तर्पणाद्यर्थजलपात्रम् । कोषा इति भाषा । यथा —
"वस्तुतस्तु अत्रानुद्धृतस्य तपासम्भवात् उद्धृतपदं हस्तादन्येन सीपादिनोद्धृतपरम् । तेन सीपादियुक्तकरतलेन तत्रैव जले तिलान् मिश्रयेत् ।" इति गोपालन्यायपञ्चाननकृतविचारनिर्णयः ॥
सीमन्तः, पुं, (सीम्नोऽन्तः । शकन्ध्वादित्वात् साधुः ।) केशेषु वर्त्म । इति हेमचन्द्रः ॥ सिँति इति भाषा ॥ (यथा महाभारते । १ । ४४ । २
"अपश्यन्त तथा यान्तमाकाशे नागमुत्तमम् ।
सीमन्तमिव कुर्व्वाणं नभसः पद्मवर्च्चसम् ॥")
सीमन्तोन्नयनसंस्कारः । यथा, याज्ञवल्क्यः । १ । ११ ।
"गर्भाधानमृतौ पुंसः सवनं स्पन्दनात् पुरा ।
षष्ठेऽष्टमे वा सीमन्तः प्रसवे जातकर्म्म च ॥"
(प्रत्यङ्गविशेषः । यथा, सुश्रुते । ३ । ५ ।
"चतुर्द्दशैव सीमन्ताः । ते चास्थिसङ्घातवद्गणनीयाः यतस्तैर्युक्ता अस्थिसंघाताः । ये ह्युक्ताः सङ्घातानान्तु खल्वष्टादशैकेषाम् ॥")
सीमन्तकं, क्ली, (सीमन्ते कायति शोभते इति । कै + कः ।) सिन्दूरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
सीमन्तकः, पुं, नरकावासः । यथा,—
"लक्ष पञ्चैव नरकावासाः सीमन्तकादयः ॥"
इति हेमचन्द्रः ॥
सीमन्तिनी, स्त्री, (सीमन्तोऽस्या अस्तीति । इनिः । ङीप् ।) नारी । इत्यमरः । २ । ६ । २ ॥ (यथा, रामायणे । २ । ३५ । २१ ।
"नास्य सीमन्तिनी काचित् जनयेत् पुत्रमीदृशम् ।
सौमित्र ! योऽहमस्याया दद्मि शोकमनन्तकम् ॥")

सीमन्तोन्नयनं, क्ली, (सीमन्तस्य उन्नयनं उत्तोलनं यत्र ।) संस्कारविशेषः । इति जटाधरः ॥ तद्विधानञ्च यथा,—

अथ सीमन्तोन्नयनम् ।

"यदि पुंसवनं न कृतं तदा तस्मिन्नेव दिने प्रायश्चित्तात्मकमहाव्याहृतिहोमं कृत्वा पुंसवनञ्च कृत्वा सीमन्तोन्नयनं कार्य्यम् । तथा च नारदः ।

'येषान्तु न कृताः पित्रा संस्कारविधयः क्रमात् ।
कर्त्तव्या भ्रातृभिस्तेषां पैतृकादेव तद्धनात् ॥
अविद्यमाने पित्रर्थे स्वांशादुद्धृत्य वा पुनः ।
अवश्यकार्य्याः संस्कारा भ्रातृभिः पूर्व्वसंस्कृतैः ॥'

क्रमात् भ्रातृणां संस्काराणाञ्च पौर्व्वापर्य्यक्रमात् भ्रातृक्रमस्तु सोदरविषय एव । विवाहे तथा दर्शनात् । छन्दोगपरिशिष्टम् ।

'देवतानां विपर्य्यासे जुह्वतिषु कथं भवेत् ।
सर्व्वं प्रायश्चित्तं कृत्वा क्रमेण जुहुयात् पुनः ॥
संस्कारा अतिपत्येरन् स्वकालाच्चेत् कथञ्चन ।
हुत्वैतदेव कुर्व्वीत ये तूपनयनादधः ॥'

एतदित्यनेन सर्व्वं प्रायश्चित्तमनुकृष्टं तच्च प्रागेव विहृतम् । उभयकरणे तन्त्रेणैव मातृकापूजादि ।

'गणशः क्रियमाणे तु मातृभ्यः पूजनं सकृत् ।
सकृदेव भवेत् श्राद्धमादौ न पृथगादिषु ॥'

इति छन्दोगपरिशिष्टात् ॥ * ॥

गोभिलः । अथ सीमन्तोन्नयनं प्रथमे गर्भे चतुर्थे मासि षष्ठेऽष्टमे वा । अथ पुंसवनानन्तरम् । सीमन्तः केशरचनाविशेषः । वाशब्दश्रवणात् चतुर्थादिमासानां तुल्यवद्विकल्पः । किन्तु पूर्व्वपूर्व्वकालः प्रशस्तः । समर्थस्य क्षेपायोगात् इति न्यायात् ततश्च नवममासादौ प्रायश्चित्तं कृत्वैव कर्त्तव्यम् । प्रथमगर्भ इत्युपादानात् । यदि कथञ्चिदकृत एतस्मिन् संस्कारे गर्भनाशे पुनर्गर्भोत्पत्तौ अस्य कालनियमो न किन्तु गर्भस्पन्दने सीमन्तोन्नयनं यावन्न बालप्रसवः । इति शङ्खलिखितोक्तकालो ग्राह्यः । बृहद्राजमार्त्तण्डे ।

'या नार्य्यकृतसीमन्ता प्रसूते च कथञ्चन ।
अङ्के विधाय तं बालं पुनः संस्कारमर्हति ॥' * ॥

षष्ठे मासेऽष्टमे वा शौज्यकुजदिनकृतां नन्दभद्रे तिथौ च
मैत्रे मूले मृगाङ्के करपितृपवने पौष्णविष्णुत्रियुग्म पुष्याश्वादित्यरौद्रे युवतिहरिझषे वृश्चिके वापि लग्ने ।
चन्द्रे ताराद्यनुकूले शुभमपि नियतं स्याच्च सीमन्तकर्म्म ॥
मृगाजरहिते लग्ने नवांशे पुंग्रहस्य च ।
केचिदिच्छन्ति सीमन्तं तथा रिक्तेतरे तिथौ ॥

गोभिलः । प्रातः सशिरस्काप्लुतायाग्नेः पश्चात् दर्भेषु पश्चादग्नेः प्राच्युपविशति उक्तार्थमेतत् । पश्चात् पतिरवस्थाय युग्ममन्तमौडुम्बरं शलाटुग्रथ्नमाबध्नाति अयमूर्ज्जावतो वृक्ष इति । अग्नेः पश्चात् पतिः स्थित्वा । युगानि फलानि यस्मिन् शलाटुग्रथ्नं नीलस्तवकं स युग्मवान् तं सस्तवकम् । तथा च भट्टनारायणधृतं छन्दोगपरिशिष्टम् ।

'शलाटुं नीलमित्युक्तं ग्रथ्नस्तवक उच्यते ।
कर्पूराकाभितः केशा मूर्द्धि पश्चात् कपुच्छलः ।'

एतद्वचनं नारायणोपाध्यायेन धृतम् । उडुम्बरभवमौडुम्बरम् । अयमूर्ज्जावतो वृक्ष इति मन्त्रेण भार्य्यायाः कण्ठे बध्नाति ॥ * ॥ अथ सीमन्तमूर्द्ध्वं नयति भूरिति दर्भपिञ्जूलीभिरेव प्रथमं भुव इति द्वितीयं स्वरिति तृतीयम् । अथानन्तरं यत्र सिन्दूरं स्त्री ददाति तं सीमन्तं ललाटोर्द्ध्वं नयति भूरिति मन्त्रेण दर्भपिञ्जूलीभिस्तिसृभिः । एकवारकरणाद्यावन्त्युन्नयनानि तावतीभिरेव तिसृभिरित्यर्थः । प्रथमादिपदानि तु व्याहृतीनां पिञ्जूलीनाञ्च पृथङ्नियोगार्थम् पिञ्जूली पवित्रम् । तथा च छन्दोगपरिशिष्टम्

'अनन्तर्गर्भिणं साग्रं कौशं द्विदलमेव च ।
प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् ।
एतदेव हि पिञ्जूल्या लक्षणं समुदाहृतम् ॥'

गोभिलः । अथ वीरतरेण येनादितेरित्येतयर्च्चा वीरास्तरन्त्यनेन युद्धमिति वीरतरः शरः ॥ तथा च छन्दोगपरिशिष्टम् ।

'श्वाविच्छलाका शलली तथा वीरतरः शरः ।
तिलतण्डुलसम्पाकः कृशरः सोऽभिधीयते ॥'

ततश्च शरेण येनादितेरिति मन्त्रेण सीमन्तमूर्द्ध्वं नयति इति पूर्व्वसूत्रादनुवर्त्तते ॥ * ॥ अथ पूर्णेन सूत्रचात्रेण राकामहमित्येतयर्च्चा । चात्रं तर्कुः । तेन सूत्रपूर्णेन राकामहमिति मन्त्रेण सीमन्तमूर्द्ध्वं नयतीति शेषः । त्रि श्वेतया शलल्या यास्ते राके सुमतय इति, श्यानीतत्र्येणि शुक्लेन शजाजन्तुकण्टकेन यास्ते इति मन्त्रेण सीमन्तमूर्द्ध्वं नयतीति शेषः । कृशरः स्थालीपाक उत्तरघृतस्तमवेक्षयेत् । कृशर उक्तः । स्थालीपाकश्चरुः स उपरि दत्तघृतस्तं वध्वाः प्रदर्शयेत् । स्थालीपाकपदं चरुस्थाल्यां कृशरस्य श्रपणार्थम् । मनुष्यार्थत्वात् द्विःप्रक्षालनम् ततश्च यः कश्चिन्महानसे अर्पयित्वा श्रापयेत् । किम्पश्यसीत्युक्त्वा प्रजामिति वाचयेत् किं पश्यसीति पतिरुक्त्वा प्रजामित्यादि मन्त्रं गर्भिणीं वाचयेत् । तं सा स्वयं भुञ्जीत । तमवेक्षितं कृशरम् । वीरसूर्जीवसूर्जीवपत्नीति ब्राह्मण्यो मङ्गल्यादिभिर्व्वाग्भिरुपासीरन् । वीरान् विक्रान्तान् पुत्रान् सूते इति वीरसूस्त्वं भवेति वाक्यशेषः प्रतिपदं स्यात् । जीवतो दीर्घायुषः पुत्रान् सूते इति जीवसूः जीवतः पत्नी जीवपत्नी अविधवेत्यर्थः । एवं प्रकाराभिर्व्वाग्भिरनुनयेयुः । क्रमश्च महाव्याहृतिभिर्हुत्वा औडुम्बरफलस्तवकं कण्ठे बद्ध्वा प्रजामिति वाचयेदित्यन्तं तन्त्रं कृत्वा व्याहृतिभिर्होमादितन्त्रं समापयेत् ततो ब्राह्मण्य उपासीरन् ।" इति संस्कारतत्त्वम् ॥

सीमा [न्]) स्त्री (सीयते इति । सि + "नामन्सीमन्,) सीमन्व्योमन्निति ।" उणा० ४।१५०। इति मनिन्प्रत्ययेन साधुः । "डाबुभाभ्यामन्यतरस्याम् ।" ४।१।१३। इति पाक्षिको डाप् ।) ग्रामादीनामवधारितान्तभागः । सीमाना इति भाषा । तत्पर्य्यायः । मर्य्यादा २ अवधिः ३ आघाटः ४ । इति जटाधरः ॥ (यथा, मनुः । ८ । २५३—२५४ ।

"यदि संशय एव स्यात् लिङ्गानामपि दर्शने ।
साक्षिप्रत्यय एव स्यात् सीमावादविनिर्णयः ॥
ग्रामीयककुलानाञ्च समक्षं सीम्नि साक्षिणः ।
प्रष्टव्याः सीमलिङ्गानि तयोश्चैव विवादिनोः ॥")

स्थितिः । (यथा, माघे । ३ । ५७ ।

"यस्यामजिह्मा महतीमपङ्काः
सीमानमत्यायतयोऽत्यजन्तः ।
जनैरजातस्खलनैर्न जातु
द्वयेऽप्यमुच्यन्त विनीतमार्गाः ॥")

क्षेत्रम् । अण्डकोषः । इति मेदिनी ॥ (यथा,—

"केशेषु चमरीं हन्ति सीम्नि पुष्कलको हतः ॥"

इति सिद्धान्तकौमुदी । २ । ३ । ३६ ॥)

वेला । इति विश्वः ॥

सीमाविवादः, पुं (सीमायाः विवादः ।) ग्रामादीनां सीमाविषयककलहः । यथा । अधुना सीमाविवादनिर्णय उच्यते ।

"सीम्नो विवादे क्षेत्रस्य सामन्ताः स्थविरादयः
गोपाः सीमाकृषाणा ये सर्व्वे च वनगोचराः ॥
नयेयुरेते सीमानं स्थलाङ्गारतुषद्रुमैः ।
सेतुवल्मीकनिम्नास्थिचैत्याद्यैरुपलक्षिताम् ॥"

ग्रामद्वयसम्बन्धिन. क्षेत्रस्य सीम्नो विवादे तथैकग्रामान्तर्व्वर्त्तिक्षेत्रमर्य्यादाविवादे च सामन्तादयः स्थलाङ्गारादिभिः पूर्व्वकृतैः सीमालक्षणैरुपलक्षितां चिह्निता सीमां नयेयुः निश्चिनुयुः सीमा क्षेत्रादिमर्य्यादा सा चतुर्व्विधा । जनपदसीमा १ ग्रामसीमा २ क्षेत्रसीमा ३ गृहसीमा ४ चेति । सा च यथासम्भवं पञ्चलक्षणा तदुक्तं नारदेन ।

"ध्वजिनी मत्स्यिनी चैव नैधानी भयवर्ज्जिता ।
राजशासननीता च सीमा पञ्चविधा स्मृता ॥"

ध्वजिनी वृक्षादिलक्षिता । वृक्षादीनां प्रकाशकत्वेन ध्वजतुल्यत्वात् । मत्स्यिनी सलिलवती मत्स्यशब्दस्य स्वधारजलक्षणत्वात् । नैधानी निखाततुषाङ्गारादिमती । तेषां निखातत्वेन निधानतुल्यत्वात् । भयवर्ज्जिता अर्थिप्रत्यर्थिपरस्परसम्प्रतिपत्तिनिर्म्मिता । राजशासननीता । ज्ञातृचिह्नाभावे राजेच्छया निर्म्मिता एवम्भूतायां सीमायां षोढा विवादः सम्भवति । यथाह कात्यायनः ।

"आधिक्यं न्यूनता चांशे अस्तिनास्तित्वमेव च
अभोगभुक्तिः सीमा च षड्भूवादस्य हेतवः ॥"

इति । तथा हि । ममात्र पञ्चनिवर्त्तनाया भूमेरधिका भूरस्तीति केनचिदुक्ते पञ्चनिवर्त्तनैव नाधिकेत्याधिक्ये विवादः । पञ्चनिवर्त्तना मदीया भूरित्युक्ते न ततो न्यूनैवेति न्यूनतायाम् । पञ्चनिवर्त्तना ममांश इत्युक्तेऽंश एव नास्तीत्यस्ति-

नास्तित्वविवादः सम्भवति। मदीया भूः प्रागविद्यमानभोगैव भुज्यत इत्युक्ते न सन्तता चिरमन्यैव मे भुक्तिरित्यभोगभुक्तौ विवादः। इयमर्थ्यादियत्त्वेति सीमाविवाद इति षट्प्रकार एव विवादः सम्भवति। षट्प्रकारेऽपि भूविवादे श्रुत्यर्थाभ्यां सीमाया अपि निर्णीयमानत्वात् सीमानिर्णयप्रकरणे तस्यान्तर्भावः। समन्ताद्भवाः सामन्ताः। चतसृषु दिक्ष्वनन्तरा ग्रामादयस्ते च प्रतिसीमं व्यवस्थिताः।
"ग्रामो ग्रामेषु सामन्तः क्षेत्रं क्षेत्रस्य कीर्त्तितम्।
गृहं गृहस्य निर्दिष्टं समन्तात् परिरभ्य हि॥"
इति कात्यायनवचनात्। ग्रामादिशब्देन तत्स्थाः पुरुषा लक्ष्यन्ते। ग्रामः पलायत इति यथा। सामन्तग्रहणञ्च तत्संसक्तादेरुपलक्षणार्थम्। उक्तञ्च कात्यायनेन।
"संसक्तकास्तु सामन्तास्तत्संसक्तास्तथोत्तराः।
संसक्तसक्तसंसक्ताः पद्माकाराः प्रकीर्त्तिताः॥"
इति। स्थविरा वृद्धाः। आदिग्रहणेन मौलोद्धृतयोर्ग्रहणम्। वृद्धादिलक्षणञ्च तेनैवोक्तम्।
"निष्पाद्यमानं यद्दृष्टं तत् कार्य्यं तद्गुणान्वितैः।
वृद्धा वा यदि वावृद्धास्ते च वृद्धाः प्रकीर्त्तिताः॥
ये तत्र पूर्व्वं सामन्ताः पश्चाद्देशान्तरं गताः।
तन्मूलत्वात्तु ते मौला ऋषिभिः परिकीर्त्तिताः॥
उपश्रवणसम्भोगकार्य्याख्यानोपचिह्निताः।
उद्धरन्ति पुनर्यस्मादुद्धृतास्ते ततः स्मृताः॥"
गोपा गोचारकाः।
"सीमाकृषाणाः सीमासंनिहितक्षेत्रकर्षकाः।"
सर्व्वे च वनगोचरा वनचारिणो व्याधादयस्ते च मनुनोक्ताः।
"व्याधान् शाकुनिकान् गोपान् कैवर्त्तान् मूलखातकान्।
व्यालग्राहानुञ्छवृत्तीनन्यांश्च वनगोचरान्॥"
स्थलमुन्नतो भूप्रदेशः। अङ्गारोऽग्नेरुच्छिष्टम्। तुषा धान्यत्वचः। द्रुमा न्यग्रोधादयः। सेतुर्जलप्रवाहबन्धः। चैत्यं पाषाणादिबन्धः। आद्यशब्देन वेणुवालुकादीनां ग्रहणम्। एतानि च प्रकाशाप्रकाशभेदेन द्विःप्रकाराणि। तथा च मनुः।
"सीमावृक्षांस्तु कुर्व्वीत न्यग्रोधाश्वत्थकिंशुकान्
शाल्मलीन् शालतालांश्च क्षीरिणश्चैव पादपान्॥
गुल्मान् वेणूंश्च विविधान् शमी वल्लीः स्थलानि च।
शरान् कुब्जकगुल्मांश्च तथा सीमा न नश्यति॥
तडागान्युदपानानि वाप्यः प्रस्रवणानि च।
सीमासन्धिषु कार्य्याणि देवतायतनानि च॥"
इति प्रकाशरूपाणि॥
"उपच्छन्नानि चान्यानि सीमालिङ्गानि कारयेत्।
सीमाज्ञाने नृणां वीक्ष्य नित्यं लोके विपर्य्ययम्॥
अश्मनोऽस्थीनि गोवालांस्तुषान् भस्मकपालिकाः।
करीषमिष्टकाङ्गारशर्करावालुकास्तथा॥
यानि चैवं प्रकाराणि कालाद्भूमिर्न भक्षयेत्।
तानि सन्धिषु सीमाया अप्रकाशानि कारयेत्॥
एतैर्लिङ्गैर्नयेत् सीमां राजा विवदमानयोः॥"
प्रच्छन्नलिङ्गानि एते. प्रकाशाप्रकाशरूपैर्लिङ्गैः सामन्तादिप्रदर्शितैः सीमां प्रति विवदमानयोः सीमानिर्णयं कुर्य्याद्राजा॥ * ॥ यदा पुनश्चिह्नानि न सन्ति विद्यमानानि वा लिङ्गालिङ्गतया सन्दिग्धानि तदा निर्णयोपायमाह।
"सामन्ता वा समग्रामाश्चत्वारोऽष्टौ दशापि वा।
रक्तस्रग्वसनाः सीमां नयेयुः क्षितिधारिणः॥"
सामन्ताः पूर्व्वोक्तलक्षणाः। समग्रामाश्चत्वारोऽष्टौ दशापि वा इत्येव समसंख्याः प्रत्यासन्नग्रामीणाः। रक्तस्रग्विणो रक्ताम्बरधराः मूर्द्धारोपितक्षितिखण्डाः सीमानं नयेयुः प्रदर्शयेयुः. सामन्ता वेति विकल्पाभिधानं स्मृत्यन्तरोक्तसाक्ष्यभिप्रायम्। यथाह मनुः।
"साक्षिप्रत्यय एव स्यात् सीमावादविनिर्णयः।"
तत्र च साक्षिणां निर्णेतृत्वं मुख्यं तदभावे सामन्तानाम्। तदुक्तम्।
"साक्ष्यभावे तु चत्वारो ग्रामाः सीमन्तवासिनः।
सीमाविनिर्णयं कुर्य्युः प्रयता राजसन्निधौ॥"
तदभावे तत्संसक्तादीनां निर्णेतृत्वम्। यथाह कात्यायनः।
"स्वार्थसिद्धौ प्रदुष्टेषु सामन्तेष्वर्थगौरवात्।
तत्संसक्तैस्तु कर्त्तव्य उद्धारो नात्र संशयः॥
संसक्तसक्तदोषे तु तत्संसक्ताः प्रकीर्त्तिताः।
कर्त्तव्या न प्रदुष्टास्तु राज्ञा धर्म्मं विजानता॥"
सामन्ताद्यभावे मौलादयो ग्राह्याः। तेषामभावे सामन्ता मौलवृद्धोद्धृतादयः। स्थावरे षट्प्रकारेऽपि कार्य्या नात्र विचारणेति कात्यायनेन क्रमविधानात्। एते च सामन्तादयः संख्यागुणातिरेकेन सम्भवन्ति।
"सामन्ता साधनं पूर्व्वं निर्दोषाः स्युर्गुणान्विताः॥"
द्विगुणास्तूत्तरा ज्ञेयास्ततोऽन्ये त्रिगुणा मता.
इति स्मरणात्॥ * ॥
ते च साक्षिणः सामन्तादयश्च स्वैः स्वैः शपथैः शापिताः सन्तः सीमां नयेयुः।
"शिरोभिस्ते गृहीत्वोर्व्वीं स्रग्विणो रक्तवाससः।
सुकृतैः शापिताः स्वैः स्वैर्नयेयुस्ते समञ्जसम्॥"
इति स्मरणात्॥
नयेयुरिति बहुवचनं द्व्योर्निरासार्थं नैकस्य।
"एकश्चेद्धर्षयेत् सीमां सोपवासः समुन्नयेत्।
रक्तमाल्याम्बरधरो भूमिमादाय मूर्द्धनि॥"
इति नारदेनैकस्याभ्यनुज्ञानात्। यत्तु।
"नैकः समुन्नयेत् सीमां नरः प्रत्ययवानपि।
गुरुत्वादस्य कार्य्यस्य क्रियैषा बहुषु स्थिता॥"
इत्येकस्य निषेधः। स उभयानुमतधर्म्मविद्व्यतिरिक्तविषय इत्यविरोधः॥ * ॥
स्थलादिचिह्नाभावेऽपि साक्षिसामन्तादीनां सीमाज्ञाने उपायविशेषो नारदेनोक्तः।
"निम्नगापहृतोत्सृष्टनष्टचिह्नासु भूमिषु।
तत्प्रदेशानुमानाच्च प्रमाणाद्भोगदर्शनात्॥"
निम्नगाया नद्या अपहृतेनापहरणेनोत्सृष्टानि स्वस्थानात् प्रच्युतानि नष्टानि वा लिङ्गानि यासु मर्य्यादाभूमिषु तत्र तत्प्रदेशानुमानात् उत्सृष्टनष्टचिह्नानां प्राचीनप्रदेशानुमानात् ग्रामादारभ्य सहस्रदण्डपरिमितं क्षेत्रमस्य ग्रामस्य पश्चिमभाग इत्येव विधानास्य प्रमाणाद्वा प्रत्यर्थिसमक्षमविप्रतिपन्नायाः स्मार्त्तकालोपलक्षितभुक्तेर्वा निश्चिनुयुः। बृहस्पतिना चात्र विशेषो दर्शितः।
"आगमञ्च प्रमाणञ्च भोगं कालञ्च नाम च।
भूभागलक्षणञ्चैव ये विदुस्तेऽत्र साक्षिणः॥"
एते च साक्षिसामन्तादयः शपथैः शापिताः सन्तः कुलादिसमक्षं राज्ञा प्रष्टव्याः। यथाह मनुः।
"ग्रामेयककुलानान्तु समक्षं सीम्नि साक्षिणः।
प्रष्टव्याः सीमलिङ्गानि तयोश्चैव विवादिनोः॥
ते पृष्टाः साक्ष्यादयः समस्ता एकमत्येन सीम्नि निर्णयं कुर्य्युः। तन्निर्णीतां सीमां तत्प्रदर्शितसकललिङ्गयुक्तां साक्ष्यादिनामान्वितां चाविस्मरणार्थं पत्रे समारोपयेत्। उक्तञ्च मनुना।
"ते पृष्टास्तु यथा ब्रूयुः सामन्ताः सीम्नि निर्णयम्।
निबध्नीयात्तथा सीमां सर्व्वांस्तांश्च नामतः॥
एतेषां साक्षिसामन्तप्रभृतीनां सीमाचङ्क्रमणदिनादारभ्य यावत् त्रिपक्षं राजदैविकं व्यसनं चेन्नोपपद्येत तदा तत्प्रदर्शनात् सीमानिर्णयः। अयञ्च राजदैविकव्यसनावधिः कात्यायनोक्तः।
"सीमाचङ्क्रमणे कोषे पादस्पर्शे तथैव च।
त्रिपक्षपञ्चसप्ताहं दैवराजिकमिष्यते॥" इति॥
यदा त्वमीषां उक्तसाक्ष्यवचसां त्रिपक्षाभ्यन्तरे रोगादि दृश्यते। अथवा प्रतिवादिनिर्दिष्टाभ्यधिकसंख्यागुणसाक्ष्यन्तरविरुद्धवचनता तदा ते मृषाभाषितया दण्डनीयाः। तदाह।
"अनृते तु पृथग्दण्ड्या राज्ञा मध्यमसाहसम्॥
अनृते मिथ्यावदने निमित्तभूते सति सर्व्वसामन्ताः प्रत्येकं मध्यमसाहसेन चत्वारिंशदधिकेन पणपञ्चशतेन दण्डनीयाः। सामन्तविषयता चास्य साक्षिमौलादीनां स्मृत्यन्तरदण्डान्तरविधानादवगम्यते। तथा च मनुः।
"यथोक्तेन नयन्तस्ते पूयन्ते सत्यसाक्षिणः।
विपरीतं नयन्तस्तु दाप्याः स्युर्द्विशतं दमम्॥"
नारदोऽपि।
"अथ चेदनृतं ब्रूयुः सामन्ताः सीम्नि निर्णये।
सर्व्वे पृथक् पृथक् दण्ड्या राज्ञा मध्यमसाहसम्॥"
सामन्तानां मध्यमसाहसं दण्डमभिधाय।
"शेषाश्चेदनृतं ब्रूयुर्नियुक्ता भूमिकर्म्मणि।
प्रत्येकन्तु जघन्यास्ते विनेयाः पूर्व्वसाहसम्॥"

तत्संयुक्तादिषु प्रथमं साहसमुक्तवान्। मौलादीनामपि तमेव दण्डमाह।

"मौलवृद्धादयस्त्वन्ये दण्ड्यगत्या पृथक् पृथक्।
विनेयाः प्रथमेनैव साहसेनानृते स्थिताः॥"

इति।

आदिग्रहणेन गोपशाकुनिकव्याधवनगोचराणां ग्रहणम्॥ * ॥ यद्यपि शाकुनिकादीनां पापरतत्वाल्लिङ्गदर्शन एवोपयोगो न साक्षात्सीमानिर्णये तथापि लिङ्गदर्शन एव मृषाभाषित्वसम्भवात् दण्डविधानमुपपद्यत एव। अनृते तु पृथग्दण्ड्या इत्येतद्दण्डविधानमज्ञानविषयम्।

"बहूनान्तु गृहीतॄणां न सर्व्वे निर्णयं यदि।
कुर्य्युर्भयाद्वा लोभाद्वा दण्ड्यास्तूत्तमसाहसम्॥"

इति ज्ञानविषये साक्ष्यादीनां कात्यायनेन दण्डान्तरविधानात्॥ * ॥ तथा साक्षिवचनभेदेऽप्ययमेव दण्डस्तेनैवोक्तः। कीर्त्तिते यदि भेदः स्याद्दण्ड्यास्तूत्तम-साहसमिति। एवमज्ञानादिना अनृतवदने साक्ष्यादीन् दण्डयित्वा पुनः सीमाविचारः प्रवर्त्तयितव्यः। अज्ञानोक्तौ दण्डयित्वा पुनः सीमां विचारयेदित्युक्ता

"त्यक्त्वा दुष्टांस्तु सामन्तानन्यान् मौलादिभिः सह।
संमिश्रः कारयेत् सीमामेवं धर्म्मविदो विदुः॥"

इति निर्णयप्रकारस्तेनैवोक्तः॥ * ॥ यदा पुनः सामन्तप्रभृतयो ज्ञातारश्चिह्नानि च न सन्ति तदा कथं निर्णय इत्यत आह।

"अभावे ज्ञातृचिह्नानां राजा सीम्नः प्रवर्त्तिता॥"

ज्ञातॄणां सामन्तादीनां लिङ्गादीनाञ्च। वृक्षादीनामभावे राजैव सीम्नः प्रवर्त्तिता प्रवर्त्तयिता। अन्तर्भावितोऽत्र ण्यर्थः। ग्रामद्वयमध्यवर्त्तिनीं विवादास्पदीभूतां भुवं समं प्रविभज्यास्येयं भूरस्येयमित्युभयोः समर्प्य तन्मध्ये सीमालिङ्गानि कुर्य्यात्। यदा तस्यां भूमावन्यतरस्योपकारातिशयो दृश्यते तदा तस्यैव ग्रामस्य सकला भूः समर्पणीया। यथाह मनुः।

"सीमायामविषह्यायां स्वयं राजैव धर्म्मवित्।
प्रदिशेद्भूमिमेकेषामुपकारादिभिः स्थितिः॥"*

असत्यामप्यतद्भावाशङ्कायामस्याः स्मृतेर्न्यायमूलतां द्योतयितुमतिदेशमाह।

"आरामायतनग्रामनिपानोद्यानवेश्मसु।
एष एव विधिर्ज्ञेयो वर्षाम्बुप्रवहादिषु॥"

आरामः पुष्पफलोपचयहेतुः भूभागः। आयतनं निवेशनं पलालकूटाद्यर्थं विभक्तः प्रदेशः ग्रामः प्रसिद्धः। ग्रामग्रहणञ्च नगराद्युपलक्षणम्। निपानं पानीयस्थानं कूपवापीप्रभृतिकम्। उद्यानं क्रीडार्थाभूमिः। वेश्म गृहम्। एतेष्वारामादिष्वयमेव सामन्तसाक्ष्यादिलक्षणो विधिर्ज्ञातव्यः। तथा प्रवर्षणाद्भूतेषु जलप्रवाहेषु अनयोर्गृहयोर्मध्ये न जलौघः प्रवहत्यनयोर्वेत्येवं प्रकारे विवादे आदिग्रहणात् प्रासादादिष्वपि प्राचीन एव विधिर्ज्ञेयः वेदितव्यः।

तथा च कात्यायनः।

"क्षेत्रकूपतडागानां केदारारामयोरपि।
गृहप्रासादावसथनृपदेवगृहेषु च॥" इति॥*॥

सीमानिर्णयमुक्त्वा तत्प्रसङ्गेन मर्य्यादाप्रभेदनादौ दण्डमाह।

"मर्य्यादायाः प्रभेदे तु सीमातिक्रमणे तथा।
क्षेत्रस्य हरणे दण्डा अधमोत्तममध्यमाः॥"

अनेकक्षेत्रव्यवच्छेदिका साधारणी भूर्मर्य्यादा तस्याः प्रकर्षेण भेदने सीमातिक्रमणे सीमामतिलङ्घ्य कर्षणे क्षेत्रस्य च भयादिप्रदर्शनेन हरणे यथाक्रमेणाधमोत्तममध्यमदण्डा वेदितव्याः। क्षेत्रग्रहणञ्च गृहारामाद्युपलक्षणार्थम्। यदा पुनः स्वीयभ्रान्त्या क्षेत्रादिकमपहरति तदा द्विशतो दमो वेदितव्यः॥ यथाह मनुः।

"गृहं तडागमारामं क्षेत्रं वा भीषया हरन्।
शतानि पञ्च दण्ड्यः स्यादज्ञानाद्द्विशतो दमः॥"

इति॥

अपह्रियमाणक्षेत्रादि भूयस्त्वपर्य्यालोचनया कदाचिदुत्तमोऽपि दण्डः प्रयोक्तव्यः। अत एवाह।

"वधः सर्व्वस्वहरणं पुरान्निर्वासनाङ्कने।
तदङ्गच्छेद इत्युक्तो दण्ड उत्तमसाहसः॥"

इति॥ * ॥

यः पुनः परक्षेत्रे सेतुकूपादिकं प्रार्थनया अर्थदानेन वा लब्धानुज्ञो निर्मातुमिच्छति तं निषेधतः क्षेत्रस्वामिन एव दण्ड इत्यत आह।

"न निषेध्योऽल्पबाधस्तु सेतुः कल्याणकारकः।
परभूमिं हरन् कूपः स्वल्पक्षेत्रो बहूदकः॥"

परकीयां भूमिमपहरन्नाशयन्नपि सेतुर्जलप्रवाहबन्धः क्षेत्रस्वामिना न प्रतिषेध्यः स चेदीषत्पीडाकरो बहूपकारकश्च भवति। कूपश्चाल्पक्षेत्रव्यापित्वेनाल्पबाधो बहूदकत्वेन बहूपकारको नैव निवारणीयः। कूपग्रहणञ्च वापीपुष्करिण्याद्युपलक्षणार्थम्। यदा पुनरसौ सर्व्वक्षेत्रवर्त्तितया बहुबाधो नद्यादिसमीपक्षेत्रवर्त्तितया वा अल्पोपकारकस्तदासौ निषेध्य इत्यर्थादुक्तम्भवति॥ * ॥ सेतोश्च द्वैविध्यमुक्तं नारदेन।

"सेतुश्च द्विविधो ज्ञेयः खेयो बन्ध्यस्तथैव च।
तोयप्रवर्त्तनात् खेयो बन्ध्यः स्यात्तन्निवर्त्तनात्॥"

इति॥

यदा त्वन्यनिर्म्मितं सेतुं भेदनादिना नष्टं स्वयं संस्करोति तदा पूर्व्वस्वामिनं तद्वंश्यनृपं वा पृष्ट्वैव संस्कुर्य्यात्। यथाह नारदः।

"पूर्व्वप्रवृत्तमुत्सन्नमपृष्ट्वा स्वामिनन्तु यः।
सेतुं प्रवर्त्तयेत् कश्चित् न स तत्फलभाक् भवेत्
मृते तु स्वामिनि पुनस्तद्वंश्ये वापि मानवे।
राजानमामन्त्र्य ततः कुर्य्यात् सेतुप्रवर्त्तनम्॥"

इति॥ * ॥

क्षेत्रस्वामिनं प्रति उपदिष्टमिदानीं सेतोः प्रवर्त्तयितारं प्रति आह।

"स्वामिने योऽनिवेद्यैव क्षेत्रे सेतुं प्रवर्त्तयेत्।
उत्पन्ने स्वामिनो भोगस्तदभावे महीपतेः॥"

क्षेत्रस्वामिनमनभ्युपगम्य तदभावे राजानं वा यः परक्षेत्रे सेतुं प्रवर्त्तयत्यसौ न फलभाग्भवत्यपि तु तदुत्पन्ने फले क्षेत्रस्वामिनो भोगस्तदभावे राज्ञः। तस्मात् प्रार्थनयार्थदानेन वा क्षेत्रस्वामिनं तदभावे राजानं वाप्यनुज्ञाप्यैव परक्षेत्रे सेतुः प्रवर्त्तनीय इति तात्पर्य्यार्थः॥*॥ क्षेत्रस्वामिना सेतुर्न प्रतिषेध्य इत्युक्तमिदानीं तस्यैव प्रसक्तानुप्रसक्तया कञ्चिद्विध्यन्तरमाह।

"फालाहतमपि क्षेत्रं न कुर्य्याद्यो न कारयेत्
स प्रदाप्यः कृष्टफलं क्षेत्रमन्येन कारयेत्॥"

यः पुनः क्षेत्रस्वामिनः पार्श्वेऽहमिदं क्षेत्रं कृषामि इत्यङ्गीकृत्य पश्चादुत्सृजति न चान्येन कर्षयति तत्र क्षेत्रं यद्यपि फलाहतमीषद्धलेन विदारितं न सम्यग्बीजवापार्हं तथापि तस्याकृष्टस्यफलंयावत्तत्वात्पन्नर्हं सामन्तादिकल्पितं तावदसौ कर्षको दापनीयः। तच्च क्षेत्रं पूर्व्वकर्षकादुच्छिद्यान्येन कारयेत्। इति सीमाविवादप्रकरणम्। इति मिताक्षरा॥ * ॥ अपि च।

"सीमां प्रति समुत्पन्ने विवादे ग्रामयोर्द्वयोः।
ज्यैष्ठे मासि नयेत् सीमां सुप्रकाशेषु सेतुषु॥
सीमावृक्षांश्च कुर्व्वीत न्यग्रोधाश्वत्थकिंशुकान्।
शाल्मलीन् शालतालांश्च क्षीरिणश्चैव पादपान्॥
गुल्मान् वेणूंश्च विविधान् शमीवल्लीस्थलानि च
शरान् कुब्जकगुल्मांश्च तथा सीमा न नश्यति॥
तडागान्युदपानानि वाप्यः प्रस्रवणानि च।
सीमासन्धिषु कार्य्याणि देवतायतनानि च॥
उपच्छन्नानि चान्यानि सीमालिङ्गानि कारयेत्
सीमाज्ञाने नृणां वीक्ष्य नित्यं लोके विपर्य्ययम्
अश्मनोऽस्थीनि गोबालान् तुषान् भस्म कपालिकाः।
करीषमिष्टकाङ्गारान् शर्करा वालुकास्तथा॥
यानि चैव प्रकाराणि कालाद्भूमिर्न भक्षयेत्।
तानि सन्धिषु सीमायामप्रकाशानि कारयेत्॥
एतैर्लिङ्गैर्नयेत् सीमां राजा विवदमानयोः।
पूर्व्वभुक्त्या च सततमुदकस्यागमेन च॥
यदि संशय एव स्यात् लिङ्गानामपि दर्शने।
साक्षिप्रत्यय एव स्यात् सीमावादविनिर्णयः॥
ग्रामीयककुलानाञ्च समक्षं सीम्नि साक्षिणः।
प्रष्टव्याः सीमलिङ्गानि तयोश्चैव विवादिनोः॥
ते पृष्टास्तु तथा ब्रूयुः समस्ताः सीम्नि निश्चयम्
निबध्नीयात्तथा सीमां सर्व्वांस्तांश्चैव नामतः॥
शिरोभिस्ते गृहीत्वोर्व्वीं स्रग्विणो रक्तवाससः
सुकृतैः शापिताः स्वैः स्वैर्नयेयुस्ते समञ्जसम्॥
यथोक्तेन नयन्तस्ते पूयन्ते सत्यसाक्षिणः।
विपरीतं नयन्तस्तु दाप्याः स्युर्द्विशतं दमम्॥
साक्ष्यभावे तु चत्वारो ग्रामाः सामन्तवासिनः।
सीमाविनिर्णयं कुर्य्युः प्रयता राजसन्निधौ॥
सामन्तानामभावे तु मौलानां सीम्नि साक्षिणाम्॥
इमानप्यनुयुञ्जीत पुरुषान् वनगोचरान्॥

व्याधान् शाकुनिकान् गोपान् कैवर्त्तान् मूल-
खानकान्।
व्यालग्राहानुञ्छवृत्तीनन्यांश्च वनचारिणः ॥
ते पृष्टास्तु यथा ब्रूयुः सीमासन्धिषु लक्षणम्।
तत्तथा स्थापयेद्राजा धर्म्मेण ग्रामयोर्द्वयोः ॥
क्षेत्रकूपतडागानामारामस्य गृहस्य च।
सामन्तप्रत्ययो ज्ञेयः सीमासेतुविनिर्णयः ॥
सामन्ताश्चेन्मृषा ब्रूयुः सेतौ विवदतां नृणाम्।
सर्व्वे पृथक् पृथक् दण्ड्या राज्ञा मध्यमसाहसम्॥
गृहं तडागमारामं क्षेत्रं वा भीषया हरन्।
शतानि पञ्च दण्ड्यः स्यादज्ञानाद्द्विशतो दमः ॥
सीमायामविषह्यायां स्वयं राजैव धर्म्मवित्।
प्रदिशेत् भूमिमेतेषामुपकारादिति स्थितिः ॥"
इति मानवे ८ अध्यायः ॥

सीमिकः, पुं, (स्यमति शब्दायते इति। स्यम् शब्दे + "स्यमेः संप्रसारणञ्च।" उणा० २। ४३। इति किकन् धातोः सम्प्रसारणं दीर्घश्च।) वृक्षभेदः। वल्मीकः। सूक्ष्मक्रिमिजातिः। इति मज्जिसमारोणादिवृत्तिः ॥

सी(शी)रः पुं, (सिनोति सीयते इति वा। सि बन्धे + "शुसिचिमिञां दीर्घश्च।" उणा० २। २५। इति क्रन्। दीर्घश्च।) सूर्य्यः। इति मेदिनी ॥ अर्कवृक्षः। हलः। इत्यमरः। २। ९। १४ ॥ (यथा, मेघदूते। १६।
"सद्यः सीरोत्कषणसुरभि क्षेत्रमारुह्य मालं
किञ्चित्पश्चात् व्रज लघुगतिः किञ्चिदेवोत्तरेण॥")

सी(शी)रकः, पुं, (सीर + संज्ञायां कन्।) शिशुमारः। इति शब्दमाला ॥ (सीर + स्वार्थे कन्।) सीरशब्दार्थोऽप्यत्र ॥

सी(शी)रध्वजः, पुं, (सीरः ध्वजे यस्य।) चन्द्रवंशीयराजर्षिविशेषः। स तु ह्रस्वरोमराजपुत्रः। यस्य पुत्त्रार्थं यजनभुवं कृषतः सीरे सीता दुहिता समुत्पन्ना तस्य पुत्त्रो भानुमान्। इति विष्णुपुराणे।४। ५। १२ ॥ (भागवतमतेऽस्य पुत्त्रः कुशध्वजः। यथा, तत्रैव। ९। १३। १८।
"ततः सीरध्वजो जज्ञे यज्ञार्थं कर्षतो महीम्।
सीता सीराग्रतो जाता तस्मात् सीरध्वजः
स्मृतः ॥
कुशध्वजस्तस्य पुत्त्रस्ततो धर्म्मध्वजो नृपः ॥")

सीरपाणिः, पुं, (सीरः पाणौ यस्य।) बलदेवः। इत्यमरः। १। १। २५ ॥

सीरी, [न्] पुं, (सीरोऽस्यास्तीति। इनिः।) बलदेवः। इति हलायुधः भूरिप्रयोगश्च ॥

सीलन्धः, पुं, मत्स्यभेदः। सिलिन्दा इति भाषा। तस्य गुणाः।
"सीलन्धः श्लेष्मलो वृष्यो विपाके मधुरो गुरुः।
वातपित्तहरो हृद्य आमवातकरश्च सः ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

सीवनं, क्ली, (षिव्यु तन्तुसन्ताने + ल्युट्। ष्ठिव्सिव्योर्ल्युटि वा दीर्घः इति स्वामी। मुग्धबोधमते "ष्ठीवनसीवने वा।" इति सूत्रात् निपातितः।) तन्तुसन्तानम्। सूचीकर्म्म। सेयानी इति सेलायी इति च भाषा। तत्पर्य्यायः। सेवनम् २ स्यूतिः ३। इत्यमरः। ३। २। ५ ॥ ऊतिः ४ व्यूतिः ५। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, सुश्रुते। ४। १।
"यथोक्तं सीवनं तेषु कार्य्यं सन्धानमेव च ॥")

सीवनी, स्त्री, (सिव + ल्युट्। स्त्रियां ङीप्।) लिङ्गमण्यधःसूत्रम्। लिङ्गाधात् गुह्यपर्य्यन्तसीवनम्। इति हेमचन्द्रः ॥

सीसं, क्ली, सीसकम्। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते। ५। ४९। ७९।
"सुवर्णस्य मलं रूप्यं रूप्यस्यापि मलं त्रपु।
ज्ञेयं त्रपु मलं सीसं सीसस्यापि मलं मलम्॥"
अथ सीसस्योत्पत्तिर्नामगुणाश्च।
"दृष्ट्वा भोगिसुतां रम्यां वासुकिस्तु मुमोच यत्।
वीर्य्यं जातस्ततो नागः सर्व्वरोगापहो नृणाम्।
सीसं वप्रञ्च वप्रञ्च योगेष्टं नागनामकम् ॥
नागनामकं नागः भुजङ्ग इत्यादि।
सीसं रङ्गगुणं ज्ञेयं विशेषात् मेहनाशनम् ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सीसकं, क्ली, (सीसमेव। स्वार्थे कन्।) धातुविशेषः। सीसा इति भाषा। तत्पर्य्यायः। नागम् २ योगेष्टम् ३ वप्रम् ४। इत्यमरः।२।९। १०५ ॥ सीसम् ५ सीसपत्रकम् ६ गण्डूपदभवम् ७ सिन्दूरकारणम् ८ वर्द्धम् ९ स्वर्णारि १० यवनेष्टम् ११ सुवर्णकम् १२। इति हेमचन्द्रः॥ वध्रम् १३ पिच्चटम् १४ सुवर्णारि १५ त्रपु १६ त्रपु १७। इति शब्दरत्नावली ॥ वध्रकम् १८ महाबलम् १९ यवनेष्टकम् २०। इति जटाधरः॥ बहुमलम् २१ चीनम् २२ पिष्टम् २३। इति रत्नमाला ॥ जडम् २४ भुजङ्गमम् २५ उरगम् २६ कुरङ्गम् २७ परिपिष्टकम् २८ मृदङ्गफलायसम् २९ पद्मम् ३० तारशुद्धिकरम् ३१ शिराहृत्तम ३२ वर्यायङ्गम् ३३ चीनपिष्टम् ३४। अस्य गुणाः।
"सीसन्तु वङ्गमास्य सादृशवीर्य्यविपाकतः।
उष्णाञ्च कफवातघ्नमर्शोघ्नं गुरु लेखनम् ॥
वर्णे नील मृदु स्निग्धं निर्म्मलञ्च सगौरवम्।
रौप्यसंशोधनं क्षिप्रं सीसकञ्च तदुत्तमम् ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥*॥
अथ सीसस्योत्पत्तिनामगुणाः।
"दृष्ट्वा भोगिसुतां रम्या वासुकिस्तु मुमोच यत्।
वीर्य्यं जातस्ततो नागः सर्व्वरोगापहो नृणाम्।
सीसं वध्रञ्च वप्रञ्च योगेष्टं नागनामकम्।
नागः भुजङ्ग इत्यादि।
सीसं वङ्गगुणं ज्ञेयं विशेषान्मेहनाशनम् ॥
नागस्तु नागशततुल्यबलं ददाति
व्याधिं विनाशयति जीवनमातनोति।
वह्निं प्रदीपयति कामबलं करोति
मृत्युञ्च नाशयति सन्ततसेवितः सः ॥
पाकेन हीनौ किल रङ्गनागौ
कुष्ठानि गुल्मांश्च तथा निकृष्टान्।
पाण्डुप्रमेहानिलसादशोथ-
भगन्दरादीन् कुरुतः प्रयुक्तौ ॥"*॥
अथ सीसकस्य शोधनम्।
"तस्य माहजिका दोषा वङ्गस्येव निदर्शिताः।
शोधनञ्चापि तस्यैव भिषग्भिर्गदितं पुरा ॥"*॥
अथ सीसकस्य मारणविधिः।
"ताम्बूलरससंपिष्टशिलालेपात् पुनः पुनः।
द्वात्रिंशद्भिः पुटैर्नागो निरुत्थं भस्म जायते ॥"
शिला मनःशिला। अन्यच्च।
अश्वत्थचिञ्चात्वक्चूर्णं चतुर्थांशेन निःक्षिपेत्।
मृत्पात्रे विद्रुतो नागो लोहदर्व्या प्रचालितः॥
यामैकेन भवेद्भस्म तत्तुल्या स्यान्मनःशिला।
काञ्जिकेन द्वयं पिष्ट्वा पचेद्दृढपुटेन च ॥
स्वाङ्गशीते पुनः पिष्ट्वा शिलया काञ्जिकेन च।
पुनः पचेत् शरावाभ्यामेवं षष्टिपुटैः सितिः ॥"
इति भावप्रकाशः ॥
मारितस्यास्य गुणाः पूर्व्ववत् ॥*॥ अपि च।
"तैले तक्रे गवां मूत्रे काञ्जिके च कुलत्थके।
त्रिधा त्रिधा विशुद्धिः स्यात् स्वर्णादीनां
समासतः ॥"
अथ सीसकस्य मारणम्।
"कुडवं नागपत्राणां कुनट्याः स्यात् पलार्द्धकम्।
तण्डुलीयरसेनापि याम वासारसैस्तथा ॥
समदां च क्रिया कृत्वा धर्म्मे संशोष्य तं पुनः।
सरावसम्पुटं कृत्वा पचेद्वन्योपलैर्भिषक् ॥
एवं सप्तपुटैर्नागो भस्मीभवति निश्चितम्।
द्विगुञ्जाऽय ध्रुवं हन्यात् प्रमेहानखिलानपि॥"
इति वैद्यदर्पणः ॥

सीसपत्रकं, क्ली, सीसकम्। इति हेमचन्द्रः ॥

सीहुण्डः, पुं, सेहुण्डवृक्षः। स्नुही। इत्यमरः।२। ४। १०५ ॥

सु, गतौ। ऐश्वर्य्ये। प्रसवे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-सक०-अनिट्।) सवति। इति दुर्गादासः ॥

सु, ञ गतौ। इति कविकल्पद्रुमः ॥(भ्वा०-उभ०-सक०-अनिट्।) ञ, सुसाव सुषुवे। इति दुर्गादासः ॥

सु, व्य, निर्भरम्। इत्यमरः।३।४।२॥ (यथा, महाभारते। १। १५८। १६।
"विदित्वा व्यवसिष्यामि यद्यपि स्यात् सुदुष्करम् ॥")
पूजा। इत्यमरः।३।४।५॥ (शोभनम्। यथा, मनुः। ७। ३१।
"प्रणेतु शक्यते दण्डः सुसहायेन धीमता ॥")
अनुमतिः। कृच्छ्रम्। समृद्धिः। इति मेदिनी॥ अनायासः। इति भरतकार्थसंग्रहः ॥ उपसर्गविशेषः। यथा। सुपूजानायामातिशये॥ इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ ससस्या बहुवचनविभक्तिः। इति व्याकरणम् ॥

सुकण्टका, स्त्री, (सुष्ठु कण्टकोऽस्याः।) घृतकुमारी। इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकण्डुः, पुं, (सु शोभना कण्डुर्यत्र ।) कण्डुरोग इति शब्दरत्नावली ॥

सुकन्दः, पुं, (सु सुन्दरः कन्दो यस्य ।) कशेरुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकन्दकः, पुं, (सु सुन्दरः कन्दो यस्य । कप् ।) पलाण्डुः । इत्यमरः ।२।४।१४७॥ वाराहीकन्दः । धरणीकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकन्दी, [न्] पु, (सुकन्दोऽस्यास्तीति । इनिः ।) शूरण । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकन्यकः, त्रि, शोभना कन्या यस्य । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सुकन्या, स्त्री, (सु शोभना कन्या ।) शर्यातिराजकन्या । सा तु च्यवनर्षिपत्नी । यथा, श्रीभागवते ९ । ३ । अध्याये ।

"शर्यातिर्मानवो राजा ब्रह्मिष्ठः सबभूव ह ।
सुकन्या नाम तस्यासीत् कन्या कमललोचना॥
सुकन्या च्यवनं प्राप्य पतिं परमकोपनम् ।
प्रीणयामास चित्तज्ञा अप्रमत्तानुवृत्तिभिः ॥"

शोभना कन्या च ॥

सुकन्याकः, त्रि, (शोभना कन्या यस्य ।) सुकन्यकः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सुकरः, त्रि, (सुखेन क्रियते इति । सु + कृ + "ईषद्दुःसुषु कृच्छ्राकृच्छ्रार्थेषु खल् ।" ३ । ३ । १२६ । इति खल् ।) सुखकरः । अक्लेशसाध्यः । यथा,—

"क्रियमाणन्तु यत् कर्म्म स्वयमेव प्रसिध्यति ।
सुकरैः स्वैर्गुणैः कर्त्तुः कर्म्मकर्त्तेति तद्विदुः ॥"

इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सुकरा, स्त्री, (सु सुखं करोतीति । कृ + अच् ।) सुशीला गौः । इत्यमरः । २ । ९ । ७० ॥

सुकर्णकः, पु, (सुन्दरः कर्ण इव कन्दो यस्य ।) हस्तिकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरकर्णयुक्त, त्रि ॥

सुकर्णिका, स्त्री, (सुन्दरः कर्ण इव पर्णमस्याः । कापि अत इत्वम् ।) मूषीकर्णी । इति शब्दरत्नावली ॥

सुकर्णी, स्त्री, (शोभनः कर्ण इव पत्रमस्याः । ङीष् ।) इन्द्रवारुणी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकर्म्मा, [न्] पु, (सु शोभनं कर्म्म यस्मात् ।) विष्कम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गतसप्तमयोगः । तत्र जातफलम् ।

"परोपकारी कुशलः कलासु
हर्षेण युक्तो नितरां यशस्वी ।
प्रसूतिकाले यदि चेत् सुकर्म्मा
नरः सुकर्म्मा भवति प्रसिद्धः ॥"

इति कोष्ठीप्रदीप ॥

विश्वकर्म्मा । इति मेदिनी ॥

सुकर्म्मा, [न्] त्रि, (सु शोभनं कर्म्म यस्य ।) शोभनकर्म्मशीलः । सत्क्रियः । इति हेमचन्द्रः ॥

सुकलः, त्रि (सुष्ठु कलयते इति । सु + कल + खल् ।) दानभोक्तृव्यक्तिः । इत्यमरः ।३।१।८॥ य एक एव दत्ते भुङ्क्ते च तत्र । विख्यातत्वात् सुष्ठु अतिशयेन वा कल्यते शब्द्यते वा असौ सुकलः । इति भरतः ॥

सुकाण्डः, पुं, (सु शोभनः काण्डो यस्य ।) कारवेल्लः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरकाण्डयुक्तवृक्षादिश्च ॥

सुकाण्डिका, स्त्री, (सुन्दरः काण्डो यस्याः । कन् । टापि अत इत्वम् ।) काण्डीरलता । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकाण्डी, [न्] पुं, (सुन्दराः काण्डा इव चरणानि सन्त्यस्येति । इनिः ।) भ्रमरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरकाण्डयुक्तश्च ॥

सुकामा, स्त्री, (सुष्ठु काम्यतेऽसौ । सु + कम् + कर्म्मणि घञ् ।) त्रायमाणा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (सुष्ठु कामो यस्याः ।) शोभनकामयुक्ता च ॥

सुकालुका, स्त्री, डोडीक्षुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकाष्ठकं, क्ली, (सु शोभनं काष्ठमस्येति । कन् ।) देवकाष्ठम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरदारु च ॥

सुकाष्ठा, स्त्री, (सु शोभनं काष्ठमस्याः ।) कट्वी । काष्ठकदली । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकुन्दकः, पुं, पलाण्डुः । इति शब्दरत्नावली ॥

सुकुन्दनः, पुं, वर्व्वरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकुमारः, त्रि, (सुष्ठु कुमारयत्यनेनेति । सु + कुमारत् क केलौ + घञ् ।) कोमलः । इत्यमरः । ३ । १ । ७८ ॥ (यथा, महाभारते । १ । १५४ । १४ ।

"सुभ्रूनासाक्षिकेशान्तं सुकुमारनखत्वचम् ॥")

पु, उत्तमबालकश्च ॥

सुकुमारः, पुं, (सु + कुमारत् क केलौ + अच् । घञ् वा ।) पुण्ड्रेक्षुः । इति मेदिनी ॥ वनचम्पकः । चवः । श्यामाकः । इति राजनिर्घण्टः॥ दैत्यविशेषः। इति केचित्॥(मोदकौषधविशेषः । यथा,—

"त्रिवृद्दन्ती पलं चूर्णं सिताक्षौद्रं पलं पलम् ।
एलात्वङ्मरिचानाञ्च निष्कं प्रति विमिश्रयेत्॥
किञ्चिन्मृदग्निना तप्त कर्षद्वयञ्च भक्षयेत् ।
विरेकः सुकुमाराणां रक्तपित्तानिलापहः ॥"

इति सुकुमारमोदकः ।

इति वैद्यकपरिभाषासंग्रहः ॥)

सुकुमारकं, क्ली, (सुकुमारमिव । कन् ।) तमालपत्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकुमारकः, पुं, (सुकुमार एव । स्वार्थे कन् ।) शालिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरबालकः । यथा हरिवंशे । ३८ । ३६ ।

"सिंहः प्रसेनमवधीत् सिंहो जाम्बवता हतः ।
सुकुमारक ! मा रोदीस्तव ह्येष स्यमन्तकः ॥"

सुकुमारा, स्त्री, (सुकुमार + टाप् ।) जाती । नवमालिका । कदली । पृक्का । मालती । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकुमारी, स्त्री, (सुकुमार + ङीष् ।) नवमालिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शङ्खिनी । तत्पर्य्यायो यथा,—

"शङ्खिनी सुकुमारी च ।"

इति गारुडे २०८ अध्यायः ॥

कोमलाङ्गी स्त्री । यथा, रामायणे । २।३८।४।

"सुकुमारी च बाला च सततञ्च सुखोचिता ।
नेयं वनस्य योग्येति सत्यमाह गुरुर्मम ॥")

सुकृत, त्रि,(सुष्ठु करोतीति । कृ + "सुकर्म्मपापमन्त्रपुण्येषु कृञः ।" ३ । २ । ८९ । इति क्विप् ।)पुण्यवान् । इति जटाधरः ॥ धार्म्मिकः इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, रघुः ।११।५० ।

"सद्य एव सुकृतां हि पच्यते
कल्पवृक्षफलधर्म्मि काङ्क्षितम् ॥")

सुकृतं, क्ली, (सु + कृ + क्तः ।) पुण्यम् । इत्यमरः । १ । ४ । २४ ॥ (यथा, कुमारे । ६ । ४७ ।

"अथ ते मुनयो दिव्याः प्रेक्ष्य हैमवतं पुरम् ।
स्वर्गाभिसन्धिसुकृतं वञ्चनामिव मेनिरे ॥")

शुभम् । सुविहितं, त्रि । इति मेदिनी ॥ (यथा, भागवते । ८ । २३ । ३१ ।

"क्रियमाणे कर्म्मणीदं दैवे पित्र्येऽथ मानुषे ।
यत्र यत्रानुकीर्त्तेत तत् तेषां सुकृतं विदुः ॥")

सुकृतन्तु मनुष्यैः सह गच्छति । यथा,—

"सुकृतं दुष्कृतं लोके गच्छन्तमनुगच्छति ।
तस्माद्वित्तं समासाद्य दैवाद्वा पौरुषादथ ।
दद्यात् सम्यक् द्विजातिभ्यः कीर्त्तनानि च कारयेत् ॥"

इति वह्निपुराणे वैष्णवक्रियायोगे यमानुशासनानामाध्यायः ॥

सुकृतिः, स्त्री, (सु + कृ + क्तिन् ।) पुण्यम् । मङ्गलम् । सत् कर्म्म ॥

सुकृती, [न्] त्रि, (सुकृतमस्यास्तीति । इनिः ।) पुण्यवान् । इत्यमरः । ३ । १ । ३ ॥ शुभयुक्तः । इति मेदिन्यां सुकृतशब्दार्थदर्शनात् ॥ (यथा, गीतायाम् । ७ । १६ ।

"चतुर्व्विधा भजन्ते मां जनाः सुकृतिनोऽर्ज्जुन ।
आर्त्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥")

सुकेशरः, पु, (सुन्दरः केशरो यस्य ।) बीजपूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुकेशा, स्त्री, (शोभनः केशो यस्याः ।) सुन्दरकेशयुक्ता । यथा । "सुकेशी सुकेशा रथ्या ।" इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सुकेशी, स्त्री (शोभनः केशो यस्याः । ङीष् ।) स्वर्गवेश्याभेदः । इति पुराणम् ॥ (यथा, महाभारते । १३ । १९ । ४५ ॥

"मनोहरा सुकेशी च सुमुखी हासिनी प्रभा ।
एताश्चान्याश्च वै बह्व्यः प्रनृत्ताप्सरसः शुभाः ॥")

शोभनकेशयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते ।३। ६४ । ६४ ।

"शुभ्रः सुकेशी सुश्रोणी सुकुचा सुद्विजानना ।
सा विदर्भाग्र्यमपदं वीरसेनसुतप्रिया ॥")

सुकोली, स्त्री, (सुशोभना कोली।) क्षीरकाकोली। इति रत्नमाला ॥ शोभनवदरी च ॥

सुकोशकः, पुं, (सु शोभनः कोशो यस्य।) कोषाम्रः। इति राजनिर्घण्टः ॥

सुख, त् क तत्क्रतौ। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्तचुरा०-पर०-सक०-सेट्।) तत्क्रतिः सुखक्रिया। "श्रीजयदेवकवेरिति गीतं सुखयतु केशवपदमुपनीतम्।" इति दुर्गादासः ॥

सुखं, क्ली, (सुखयतीति। सुख + अच्।) आत्मवृत्तिगुणविशेषः। इति नैयायिकाः ॥ मनसो धर्म्मः। इति वैदान्तिकाः ॥ तत्पर्य्यायः। मुत् २ प्रीतिः ३ प्रमदः ४ हर्षः ५ प्रमोदः ६ आमोदः ७ संमदः ८ आनन्दथुः ९ आनन्दः १० शर्म्म ११ शातम् १२। इत्यमरः। १।४।२५ ॥ मदः १३ भोगः १४ रभसः १५ निर्वृतिः १६ धृतिः १७ वीचिः १८। इति जटाधरः ॥ मम्मदः १९ मोदः २० नन्दथुः २१ नन्दः २२ मुदा २३ सौख्यम् २४ उपजोषम् २५ आनन्दम् २६ जोषम् २७। इति शब्दरत्नावली ॥ न्यायमते जगतां काम्यं धर्म्मजन्यमिदम्। यथा,—

"सुखन्तु जगतामेव काम्यं धर्म्मेण जन्यते।
अधर्म्मजन्यं दुःखं स्यात्प्रतिकूलं सचेतसाम् ॥"*

तस्य मनोगोचरत्वं यथा,—

"मनोग्राह्यं सुखं दुःखमिच्छा द्वेषो मतिः कृतिः ॥"

इति भाषापरिच्छेदः ॥ * ॥

"सुखं चतुर्व्विंशतिगुणान्तर्गतगुणविशेषः। तच्च नित्यं जन्यञ्च। नित्यं परमात्मनो विशेषगुणान्तर्व्वर्त्ति। जन्यसुखं जीवात्मनो विशेषगुणान्तर्व्वर्त्ति। तच्च शुभादृष्टजन्यं धनमित्रलाभारोग्यमिष्टान्नपानपुरीषोत्सर्गपुत्त्रादिजन्मतत्पाण्डित्यकान्तासम्भोगादिजन्यञ्च तस्य द्विक्षणस्थायित्वं स्वोत्तरोत्पन्नानुभवनाश्यत्वात्। सुखाद्यपरोगणवात्मना मानसबोधः। सुखं तदुपायश्चेष्टः। बालस्य स्तन्यपानप्रवृत्तौ सुखसाधनत्वज्ञानं हेतुः तत्र सुखस्यैवेष्टत्वम्। दुःखजनकगमनादिप्रवृत्तौ सुखोपायो धनं तदेवेष्टं तत्साधनत्वज्ञानमेव हेतुः। यागादिप्रवृत्तावपि पारलौकिकसुखसाधनत्वज्ञानं कारणं सुखोपायस्वर्गादिरूपेष्टसाधनत्वज्ञानमपि कारणम्। सुखस्य कालावच्छेद्यत्वं शरीरावच्छेद्यत्वञ्चातोऽव्याप्यवृत्तित्वं शरीरैकदेशावच्छेदेन दुःखसम्भवेऽप्यन्यदेशावच्छेदेन सुखसम्भवात् एकक्षणावच्छेदेन जीवस्य दुःखसम्भवेऽपि क्षणान्तरावच्छेदेन सुखसम्भवाच्च तत्तु विस्फोटकवतो मिष्टान्नभोजनादौ द्रष्टव्यम्। इति तार्किकाः ॥ * ॥

तत्कारणं यथा,—

"सुदिनं दुर्द्दिनं शश्वद्भ्रमत्येव भवे भव।
सर्व्वेषां प्राक्तनाश्चेद्ध बीजे सुखदुःखयोः ॥
सुखाद्भवति दर्पश्च दर्पः शौर्य्यं प्रमत्तता।
रागैश्वर्य्यकामौ च विद्धि पश्य परस्परम् ॥
दुःखात् शोकात् समुद्वेगो गाढञ्च नित्यं प्रवर्त्तते।
हतान्येतानि सर्व्वाणि हते बीजे महेश्वर ॥
सुदिनं दुर्द्दिनश्चैव सर्व्वं कर्म्मोद्भवं भव ॥"

इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे। ४३।४८-५१

तस्य कारणान्तरं लक्षणञ्च यथा,—

"रागद्वेषादियुक्तानां न सुखं कुत्रचित् द्विज।
विचार्य्य खलु पश्यामि तत्सुखं यत्र निर्वृतिः ॥
यत्र स्नेहो भयं तत्र स्नेहो दुःखस्य भाजनम्।
स्नेहमूलानि दुःखानि तस्मिंस्त्यक्ते महत् सुखम् ॥
शरीरमेवायतनं दुःखस्य च सुखस्य च।
जीवितञ्च शरीरञ्च जात्यैव सह जायते ॥
सर्व्वं परवशं दुःखं सर्व्वमात्मवशं सुखम्।
एतद्विद्यात् समासेन लक्षणं सुखदुःखयोः ॥
सुखस्यानन्तरं दुःखं दुःखस्यानन्तरं सुखम्।
सुखं दुःखं मनुष्याणां चक्रवत् परिवर्त्तते ॥"

इति गारुडे ११३ अध्यायः ॥ * ॥

सर्व्वभूतसुखकर्त्तव्यत्वं यथा, देवीपुराणे देवीसंवत्सरवलिहरणाध्याये।

"कृमिकीटपतङ्गेषु भूमौ दध्योदनं क्षिपेत्।
सर्व्वदा सर्व्वभूतानां सुखं कार्य्यं सुखार्थिनाम् ॥"

सुख-दुःख-साधनानामस्थिरत्वं सुखस्य मनोविलासमात्ररूपत्वञ्च यथा,—

"वस्त्वेकमेव दुःखाय सुखायेर्ष्योद्भवाय च।
कोपाय च यतस्तस्माद्वस्तु वस्त्वात्मकं कुतः ॥
तदेव प्रीतये भूत्वा पुनर्दुःखाय जायते।
तदेव कोपाय ततः प्रसादाय च जायते ॥
तस्माद्दुःखात्मकं नास्ति न च किञ्चित् सुखात्मकम्।
मनसः परिणामोऽयं सुखदुःखोपलक्षणः ॥"

इति विष्णुपुराणे। २। ६। ४३-४५ ॥

"सुखं हि दुःखान्यनुभूय शोभते
घनान्धकारेष्विव दीपदर्शनम्।
सुखात्तु यो याति नरो दरिद्रतां
धृतः शरीरेण मृतः स जीवति ॥"

इति मृच्छकटिकम् ॥ * ॥

तद्वैदिकपर्य्यायः। शिम्बाता १ शतरा २ शातपन्ता ३ शिल्गुः ४ स्यमकम् ५ शेवृधम् ६ मयः ७ सुम्नम् ८ सुदिनम् ९ शूषम् १० शुनम् ११ शग्मम् १२ भेषजम् १३ जलाषम् १४ स्योनम् १५ सुम्नम् १६ शेवम् १७ शिवम् १८ शम् १९ कम् २०। इति विंशतिः सुखनामानि ॥ इति वेदनिघण्टौ। ३। ६ ॥ * ॥ त्रिविधसुखं यथा,—

"अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखान्तञ्च नियच्छति।
यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् ॥
तत् सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम् ॥ १
विषयेन्द्रियसंयोगात् यत्तदग्रेऽमृतोपमम्।
परिणामे विषमिव तत् सुखं राजसं स्मृतम् ॥ २
यदग्रे चानुबन्धे च सुखं मोहनमात्मनः।
निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम् ॥" ३ ॥

इति श्रीभगवद्गीतायाम् १८ अध्यायः ॥

स्वर्गः। इति मेदिनी ॥ वृद्धिनामौषधम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ जलम्। इति केचित् ॥ सुखविशिष्टे, त्रि। यथा,—

"शस्तश्चाथ त्रिषु द्रव्ये पापं पुण्यं सुखादि च।"

इत्यमरः। १।४।२६ ॥

"पापपुण्यशब्दौ सुखादयः शस्तान्ताश्च गुणे यथोक्तलिङ्गाः उपचारात्तद्वति द्रव्ये विशेष्ये वर्त्तमाना वाच्यलिङ्गाः। यथा,—
'पापा ऋतुमती कन्या पापो राजाप्यरक्षकः।
पापं व्याधकुलं हिंस्रं पापो विप्रश्च सेवकः ॥'
पुण्यं तीर्थं पुण्या नदी पुण्य आश्रमः। सुखा भूतिः सुखो वासः सुखं कामिकुलम्।" इति भरतः ॥

सुखकरः, त्रि, (सुखं कर्त्तुं शीलमस्येति। सुख + कृ + टः।) सुकरः। यथा। कर्त्तुः सुकरः सुखकरैरित्यर्थः। इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

सुखगः, त्रि, (सुखेन गच्छतीति। गम् + डः।) सुखेन गमनकर्त्ता ॥

सुखङ्करी, स्त्री, (सुखं करोतीति। कृ + खच्। मुम्। ङीप्।) जीवन्तीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥ सुखकरी च ॥

सुखङ्गणः, पुं, शिवखट्टाङ्गः। इति त्रिकाण्डशेषः।

सुखचरः, त्रि, सुखगामी। सुखेन चरति इत्यर्थे टप्रत्ययेन निष्पन्नः। ग्रामविशेषे, पुं। सुखेन चरति अत्र इत्यर्थे अलप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

सुखचारः, पुं, (सुखेन चरत्यनेनेति। चर + घञ्) उत्कृष्टाश्वः। इति शब्दमाला ॥

सुखजातः, त्रि, (सुखेन जातः। यद्वा, जातं सुखमस्येति।) जातसुखः। यथा भट्टौ ५।३८।
"सुखजातः सुरापीतो नृजग्धो माल्यधारयः ॥"
(सुखस्य जनने, क्ली, यथा, गीतगोविन्दे। १०।३
"घटय भुजबन्धनं जनय रदखण्डनं
येन वा भवति सुखजातम् ॥")

सुखदं, क्ली, (सुखं ददातीति। दा + कः।) विष्णोः स्थानम्। विष्णोरासनम्। इति केचित्

सुखदः, पुं, (सुखं ददातीति। दा + कः।) विष्णुः यथा। "सुखदोऽनेकदोऽग्रजः।" इति तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ तालभेदः। यथा,
"विंशत्यक्षरमयुक्तो ध्रुवः सुखदसंज्ञकः।
शृङ्गारवीरयोर्ज्ञेयो गुरुणैकेन मण्डितः ॥"

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

सुखदातरि, त्रि ॥ (यथा, वृहत्संहितायाम्। १०४। ३८।
"हरिणप्लुतशावविचेष्टितं
रिपुगते मनसः सुखदं गुरौ ॥")

सुखदा, स्त्री, (सुखं ददाति या। दा + कः। टाप्।) सुखदात्री। गङ्गा। यथा,
"सद्यः पातकसंहन्त्री सद्योदुःखविनाशिनी।
सुखदा मोक्षदा गङ्गा गङ्गैव परमा गतिः ॥"

इति गङ्गाप्रणाममन्त्रः ॥

स्वर्गवेश्या। इति शब्दरत्नावली ॥ शमीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥

सुखदोह्या, स्त्री, (सुखेन दोह्या दोहनयोग्या।) सुखसन्दोह्या गौः। इति हेमचन्द्रः॥

सुखभाक् [ज्] त्रि, सुखी। सुखं भजते इति। ठाङ्जवहसहो विण्। इत्यनेन सुखशब्दपूर्व्वक-भजधातोर्विण्प्रत्ययेन निष्पन्नः। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥ (यथा, बृहत्संहितायाम्। ४७। ५।

"निर्व्वैराः क्षितिपाः सुखभाजः
संहृष्टाश्च जना गतरोगाः॥)

इष्टपरिष्वङ्गः। इति महाभारते मोक्षधर्म्मः॥

सुखमोदा, स्त्री, (सुखकरो मोदो यस्याः।) सल्लकीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

सुखरात्रिः, } स्त्री, (सुखकरो रात्रिर्यस्यामिति। पक्षे कप्।) दीपान्वितामावास्यारात्रिः। तद्विधानं यथा, ज्योतिषे।
सुखरात्रिका, }

"तुलाराशिगते भानौ ह्यमावास्यां नराधिप।
स्नात्वा देवान् पितॄन् भक्त्या संपूज्याथ प्रणम्य च
कृत्वा तु पार्व्वणश्राद्धं दधिक्षीरगुडादिभिः।
ततोऽपराह्णसमये घोषयेन्नगरे नृपः।
लक्ष्मीः संपूज्यतां लोका उल्काभिश्चापि वेष्ट्यताम्॥"*॥

दर्शद्वैधे प्रदोषव्याप्त्या निर्णयः।

"तुलासंस्थे सहस्रांशौ प्रदोषे भूतदर्शयोः।
उल्काहस्ता नराः कुर्य्युः पितॄणां मार्गदर्शनम्॥"
इति ज्योतिषात्॥

उभयतः प्रदोषप्राप्तौ परदिन एव यस्मात्।

"दण्डैकरजनीयोगो दर्शस्य स्यात् परेऽहनि।
तदा विहाय पूर्व्वेद्युः परेऽह्नि सुखरात्रिका॥"
इति ज्योतिर्व्वचनाच्च॥

उभयत्र प्रदोषाव्याप्तावपि उल्कादानं परदिने पूर्व्वोक्तपार्व्वणानुरोधात्।

"भूताहे ये प्रकुर्व्वन्ति उल्काग्रहणचेतसः।
निराशाः पितरो यान्ति शापं दत्त्वा सुदारुणम्॥"
इति ज्योतिर्व्वचनाच्च॥*॥

अत्रैव लक्ष्मीः पूर्व्वाह्णे रात्रौ पूज्या।

"अमावास्या यदा रात्रौ दिवाभागे चतुर्द्दशी।
पूजनीया तदा लक्ष्मीर्व्विज्ञेया सुखरात्रिका॥"
इति ज्योतिर्व्वचनात्॥*॥

उल्काग्रहणादिपितृकृत्यत्वात् प्राचीनावीतिना दक्षिणामुखेन कर्त्तव्यम्। तथा च मनुः।

"प्राचीनावीतिना सम्यगपसव्यमतन्द्रिणा।
पित्र्यमानिधनात् कार्य्यं विधिवद्दर्भपाणिना॥"

तत्र ग्रहणमन्त्रः।

"शस्त्राशस्त्रहतानाञ्च भूतानां भूतदर्शयोः।
उज्ज्वलज्योतिषा देहं दहेयं व्योमवह्निना॥"

दानमन्त्रश्च।

"अग्निदग्धाश्च ये जीवा येऽप्यदग्धाः कुले मम।
उज्ज्वलज्योतिषा दग्धास्ते यान्तु परमां गतिम्॥"

विसर्जनमन्त्रः।

"यमलोकं परित्यज्य आगता ये महालये।
उज्ज्वलज्योतिषा वर्त्म प्रपश्यन्तो व्रजन्तु ते॥"*

ब्रह्मपुराणम्।

"अमावास्यां यदा देवाः कार्त्तिकेमासि केशवात्
अभयं प्राप्य सुप्ताश्च क्षीरोदार्णवसानुषु॥
लक्ष्मीर्दैत्यभयान्मुक्ता सुखं सुप्ताम्बुजोदरे।
चतुर्युगसहस्रान्ते ब्रह्मा स्वपिति पङ्कजे॥
अतोऽत्र विधिवत् कार्य्या मनुष्यैः सुखरात्रिका
दिवा तत्र न भोक्तव्यमृते बालातुराज्जनात्॥
प्रदोषसमये लक्ष्मीं पूजयित्वा यथाक्रमम्।
दीपवृक्षास्तथा कार्य्या भक्त्या देवगृहेष्वपि॥
चतुष्पथश्मशानेषु नदीपर्व्वतसानुषु।
वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु चत्वरेषु गृहेषु च॥
वस्त्रैः पुष्पैः शोभितव्याः क्रयविक्रयभूमयः।
दीपमालापरिक्षिप्ते प्रदोषे तदनन्तरम्॥
ब्राह्मणान् भोजयित्वादौ विभोज्य च बुभुक्षितान्।
अलङ्कृतेन भोक्तव्यं नववस्त्रोपशोभिना।
स्निग्धैर्मुग्धैर्व्विदग्धैश्च बान्धवैर्भृतकैः सह॥"

मुग्धैः सुन्दरैः। मुग्धः सुन्दरमूढयोरिति विश्वः॥*॥ अत्र लक्ष्मीपूजायां पुष्पदानकाले।

"नमस्ते सर्व्वदेवानां वरदासि हरिप्रिये।
या गतिस्त्वत्प्रपन्नानां सा मे भूयात् तदर्च्चनात्"

लक्ष्म्यै नमः। इत्यनेन वारत्रयं पूजयेत्।

"सुखरात्र्यां प्रदोषे तु कुवेरं पूजयन्ति ये॥"

इति रुद्रधरधृतात् कुबेरमपि पूजयन्ति।

"धनदाय नमस्तुभ्यं निधिपद्माधिपाय च।
भवन्तु त्वत्प्रसादान्मे धनधान्यादिसम्पदः॥"

इति पठित्वा कुबेराय नमः। इति त्रिः पूजयेत्। ततो देवगृहादिषु दीपान् दद्यात्। तत्र मन्त्रः।

"अग्निर्ज्योती रविर्ज्योतिश्चन्द्रज्योतिस्तथैव च।
उत्तमः सर्व्वज्योतीनां दीपोऽयं प्रतिगृह्यताम्॥"

ततो ब्राह्मणान् बन्धूंश्च भोजयित्वा स्वयं भुक्त्वा सुखं सुप्त्वा प्रत्यूषे भविष्योक्तं कर्म्म कुर्य्यात्। यथा,—

"सुखरात्रेरुषःकाले प्रदीपोज्ज्वलितालये।
बन्धुर्बन्धूनबन्धूंश्च वाचा कुशलयार्च्चयेत्॥
प्रदीपवन्दनं कार्य्यं लक्ष्मीमङ्गलहेतवे।
गोरोचनाक्षतञ्चैव दद्यादङ्गेषु सर्व्वतः॥"

लक्ष्मीपूजामन्त्रः।

"विश्वरूपस्य भार्य्यासि पद्मे पद्मालये शुभे।
महालक्ष्मि नमस्तुभ्यं सुखरात्रिं कुरुष्व मे॥
वर्षाकाले महाघोरे यन्मया दुष्कृतं कृतम्।
सुखरात्रिप्रभातेऽद्य तन्मे लक्ष्मीर्व्यपोहतु॥
या रात्रिः सर्व्वभूतानां या च देवेष्ववस्थिता।
संवत्सरप्रिया या च सा ममास्तु सुमङ्गला॥
माता त्वं सर्व्वभूतानां देवानां सृष्टिसम्भवा।
आख्याता भूतले देवि सुखरात्रि नमोऽस्तु ते॥"

लक्ष्म्यै नमः। इति त्रिः पूजयेत्। इति तिथ्यादितत्त्वम्॥

सुखवर्च्चकः, पुं, (सुखं वर्च्चयति उद्दीपयतीति। वर्च्च + णिच् + ण्वुल्।) सर्जिकाक्षारः। इत्यमरः। २। ९। १०९॥

सुखवर्च्चाः, [स्] पुं, (सुखं वर्च्चयतीति। वर्च्च + असुन्।) सर्जिकाक्षारः। इति राजनिर्घण्टः॥

सुखवासः, पुं, (सुखकरो वासो यस्य।) फलविशेषः। तरमूज इति भाषा। तत्पर्य्यायः। शीर्णवृन्तः २। इति रत्नमाला॥

सुखवासनः, पुं, (सुखं वासयतीति। वस + णिच् + ल्युः।) सुखवासनगन्धद्रव्यम्। यथा,—

"मुखवासकरो गन्ध आमोदो मुखवासनः।
सुखवासन इत्येके शुभवासन इत्यपि॥"
इति शब्दरत्नावली॥

सुखसन्दुह्या, स्त्री, सुशीला गौः। इत्यमरटीकायां भरतः। २। ९। ७१॥

सुखसन्दोह्या, स्त्री, (सुखेन सन्दोह्या।) सुशीला गौः। तत्पर्य्यायः। सुव्रता २। इत्यमरः। २। ९। ७१॥ सुखदोह्या ३। इति हेमचन्द्रः॥ सुखदुह्या ४। इति भरतः॥

सुखा, स्त्री, (सुखमस्त्यस्यामिति। अच्। टाप्।) वरुणपुरी। इति मेदिनी॥

सुखाधारः, पुं, (सुखानामाधारः।) स्वर्गः। इति शब्दरत्नावली॥ सुखस्याधारे, त्रि॥

सुखायतः, पुं, (सुखेन आयम्यते इति। आ + यम + क्त।) सुशिक्षिताश्वः। यथा,—

"सुखायतः शुद्धमुख. सुखचारः सुखायनः।"
इति शब्दमाला॥

सुखायनः, पुं, (सुखेन अयति गच्छति अनेनेति अय। ल्युट्।) सुशिक्षिताश्वः। यथा,—

"सुखायतः शुद्ध मुख सुखचारः सुखायनः।"
इति शब्दमाला॥

सुखावतीश्वरः, पुं, (सुखावत्या ईश्वरः।) बुद्धभेदः। हेमचन्द्रः॥

सुखावहः, त्रि, (आवहतीति। आ + वह + अच्। सुखस्य आवहः।) सुखदाता। यथा,

"सर्व्वपापहरं पुण्यं सर्व्वोपद्रवनिवारकम्।
सर्व्वकामार्थदं देवि! साधकानां सुखावहम्॥"
इति वटुकभैरवस्तोत्रम्॥

सुखाशः, पुं, (सुखा सुखयुक्ता आशा यस्य। यद्वा सुखायां पुर्य्यां शेते इति। शी + डः।) वरुणः। (सुखेन अश्यते इति। अश + घञ्।) राजतिनिशः। (अश भोजने + भावे घञ्। सुखेन आशः।) सुखभोजनम्। इति मेदिनी॥

सुखाशकः, पुं, (सुखाश एव। स्वार्थे कन्।) राजतिनिशः। इति शब्दमाला॥

सुखी, (न्) त्रि, (सुखमस्यास्तीति। सुख + इन्।) सुखविशिष्टः। यथा, रामकवचम्।

"स चिरायुः सुखी पुत्त्री विनयी विजयी भवेत्॥"
"स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव।"
इति भगवद्गीता॥
"सा श्रीर्या न मदं कुर्य्यात् स सुखी तृष्णयोज्झितः।
तन्मित्रं यस्य विश्वासः पुरुषः स जितेन्द्रियः॥"
इति गारुडे ११६ अध्यायः॥

सुखोत्सवः, पुं, (सुखकरः उत्सवो यस्मात् ।) पतिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (सुखजनक उत्सवः ।) आनन्दोत्सवश्च ॥

सुखोदकं, क्ली, (सुखजनकमुदकम् ।) सुखजनकतप्तजलम् । तत्पर्य्यायः । सुखोष्णम् २ । इति रत्नमाला ॥

सुखोज्जिकः, पुं, सर्ज्जिकाक्षारः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुग, क्ली, (सुखेन गच्छति निर्य्यातीति । गम+डः ।) विष्ठा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (सुखेन गच्छत्यस्मिन्निति । "सुदुरोरधिकरणे।" ३ । २ । ४८ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या डः । सुखगन्तव्यो देशादिः ॥) सुन्दरगामिनि, त्रि ॥ (सुष्ठु गायतीति । गै+कः । शोभनगीतशालिनि च त्रि ॥ यथा, भागवते । १० । १२ । ३४ ।

"गीतैः सुगा वाद्यधराश्च वाद्यकैः
स्तवैश्च विप्रा जयनिस्वनैर्गणाः ॥")

सुगण्, त्रि, (सुगणयतीति । सु+गण+क्विप् ।) सुन्दरगणकः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सुगतः, पुं (सु शोभनं गतं गमनं ज्ञानं वा अस्येति ।) बुद्धः । इत्यमरः । १ । १ । ११ ॥ (तद्धर्म्मावलम्बी । यथा, कथासरित्सागरे । २८ । ४० ।
"तेनाभिपूज्य सुगतान् भामयामास तत्र सा ॥") सुन्दरगमनविशिष्टे, त्रि ॥

सुगतिः, पुं (शोभना गतिर्यस्य ।) अतीतकल्पीयार्हद्भेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ ग्रन्थकर्त्तृविशेषः । यथा सुगतिसोपानप्रभृतयोऽप्येवमिति स्मार्त्तलिखनम् ॥ (गयस्य पुत्त्रविशेषः । यथा, भागवते । ५ । १५ । १४ ।
"गयात् गायन्त्यां चित्ररथः सुगतिरवरोधन इति त्रयः पुत्त्रा बभूवुः ।" शोभना गतिर्य्यस्येति । शोभनगतिशीले, त्रि । यथा, बृहत्संहितायाम् । ८ । ४५ ।

"सुगतिरविकृतो जयान्वितः
कृतयुगरूपकरः सिताह्वयः ॥"

स्त्री, सद्गतिः । यथा, महाभारते । १ । २ । ३३५ ।
यत्र धर्म्मं समाश्रित्य विदुरः सुगतिं गतः ॥")

सुगन्ध, क्ली, (शोभनो गन्धो यस्य ।) क्षुद्रजीरकम् । गन्धतृणम् । इति रत्नमाला ॥ (भूतृणम् । तत्पर्य्यायो यथा,—
"गुह्यबीजन्तु भूतीकं सुगन्धं जम्बुकप्रियम् । भूतृणन्तु भवेच्छत्रा मालातृणकमित्यपि ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) नीलोत्पलम् । चन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ ग्रन्थिपर्णम् । इति भावप्रकाशः ॥

सुगन्धः, पुं, (शोभनो गन्धो यस्य ।) रक्तशिग्रुः । गन्धकः । चणकः । भूतृणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (भूपलाश । तत्पर्य्यायो यथा,—
"आस्फोतकः सुगन्धश्च भूपलाशो विषघ्नकृत् ॥"
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥ कुन्दुरुः । सुगन्धद्रव्यशल्लकीनिर्य्यासः । तत्पर्य्यायो यथा,—
"कुन्दुरुस्तु मुकुन्दः स्यात् सुगन्धः कुन्द इत्यपि ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ क्रिमिभेदः । यथा,—
"अन्नादा उदरावेष्टा हृदयादा महागदाः । चुरवो दर्भकुसुमाः सुगन्धास्ते च कुर्व्वते ॥"
इति वैद्यकरुग्विनिश्चयसंग्रहे क्रिम्यधिकारे ॥) समवायातिरिक्तसम्बन्धेन सद्गन्धविशिष्टे, त्रि ॥ (यथा, भट्टिः । २ सर्गे ।
"आघ्रायिवान् गन्धवहः सुगन्धः ॥")

सुगन्धकः, पुं, (शोभनो गन्धो यस्य । ततः कन् ।) रक्ततुलसी । गन्धकः । इति रत्नमाला ॥ नागरङ्गकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कर्कोटकः । इति हेमचन्द्रः ॥ (शालिधान्यम् । यथा,—
"रक्तशालिः सकलमः पाण्डुकः शकुनाहृतः । सुगन्धकः कर्द्दमको महाशालिश्च दूषकः ॥ पुष्पाण्डकः पुण्डरीकस्तथा महिषमस्तकः । दीर्घशूकः काञ्चनको हायनो लोध्रपुष्पकः ॥ इत्याद्याः शालयः सन्ति बहवो बहुदेशजाः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुगन्धतैलनिर्य्यासः, क्ली, (सुगन्धः तैलस्य निर्य्यासो यत्र ।) जवादिनामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुगन्धपत्रा, स्त्री, (सुगन्धानि पत्राणि यस्याः ।) रुद्रजटा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुगन्धभूतृणं, क्ली, (सुगन्धो भूतृणम् ।) गन्धतृणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुगन्धमूला, स्त्री, (सुगन्धं मूलं यस्याः ।) स्थलपद्मिनी । रास्ना । इति राजनिर्घण्टः ॥ (लवली । तत्पर्य्यायो यथा,—
"सुगन्धमूला लवली पाण्डुः कोमलवल्कला ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुगन्धा, स्त्री, (शोभनो गन्धो यस्याः ।) रास्ना । इत्यमरः । २ । ४ । ११४ ॥ शटी । इति शब्दरत्नावली ॥ वन्ध्याकर्क्कोटकी । रुद्रजटा । शतपुष्पा । नाकुली । नवमालिका । स्वर्णयूथिका । पृक्का । गङ्गापत्री । मल्लकी । माधवी । इति राजनिर्घण्टः ॥ अनन्ता । मातुलुङ्गी । तुलसी । इति रत्नमाला ॥ (पीठस्थानस्थदेवीविशेषः । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ६८ ।
"कोटवी कोटतीर्थे तु सुगन्धा माधवे वने ॥")

सुगन्धामलकं, क्ली, (सुगन्धमामलकम् ।) मिलितौषधविशेषः । यथा,—
"सर्व्वौषधिसमायुक्ता शुष्कास्त्वामलकत्वचः । यदा तदायं योगः स्यात् सुगन्धामलकाभिधः ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥

सुगन्धिः, पुं, (शोभनो गन्धो यस्य । "गन्धस्येदुत्पूतिसुसुरभिभ्यः ।" ५ । ४ । १३५ । इति इत् ।) सद्गन्धः । तत्पर्य्यायः । इष्टगन्धः २ सुरभिः ३ । घ्राणतर्पणः ४ । इत्यमरः । १ । ५ । ११ ॥ परमात्मा । इति मोक्षधर्म्मटीकायां नीलकण्ठधृतवेदः ॥ सहकारः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ सुगन्धयुक्ते, त्रि, । इति मेदिनी ॥ (यथा, कुमारे । ३ । ५६ ।

सुगन्धिनिश्वासविवृद्धतृष्णं
बिम्बाधरासन्नचरं द्विरेफम् ।
प्रतिक्षणं संभ्रमलोलदृष्टि-
र्लीलारविन्देन निवारयन्ती ॥")

सुगन्धि, क्ली (शोभनो गन्धो यस्य । इत् ।) एलवालुकम् । इत्यमरः । २ । ४ । १२१ ॥ (अथ एलवालुः कर्क्कोलसदृशं कुष्ठगन्धि ।
"एलवालुकमैलेयं सुगन्धि हरिवालुकम् । ऐलवालुकमेलालुकपित्थ पत्रमीरितम् ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) मुस्ता । कशेरु । गन्धतृणम् । धान्यकम् । पिप्पलीमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुगन्धिकं, क्ली, (शोभनो गन्धो यस्य । इत् । ततः स्वार्थे कन् ।) कह्लारम् । इति शब्दरत्नावली ॥ पुष्करमूलम् । गौरसवर्णम् । सुरपर्णम् । उशीरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुगन्धिकः, पुं, (सु शोभनो गन्धो यस्य । इत् । ततः कन् ।) महाशालिः । इति हेमचन्द्रः ॥ तुरुष्कः । इति राजनिर्घण्टः ॥ गन्धकः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

सुगन्धिकुसुमः, पुं, (सुगन्धि कुसुमं यस्य ।) पीतकरवीरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुगन्धिपुष्पे, क्ली ॥

सुगन्धिकुसुमा, स्त्री, (सुगन्धि कुसुमं यस्याः ।) पृक्का । इति जटाधरः ॥

सुगन्धिता, स्त्री, (सुगन्धेर्भावः । तल् । टाप् ।) सौगन्ध्यः । सौरभम् । इति हलायुधः ॥ (यथा, माघे । ३ । ५४ ।

सुगन्धितामप्रतियत्नपूर्व्वां
बिभ्रन्ति यत्र प्रमदाय पुंसाम् ।
मधूनि वक्त्राणि च कामिनीना-
मामोदकर्म्मव्यतिहारमीयुः ॥")

सुगन्धित्रिफला, स्त्री, (सुगन्धि त्रिफलं त्रिशिराकं फलं यस्याः ।) जातीफलम् । पूगफलम् । लवङ्गकलिकाफलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुगन्धिनी, स्त्री, (सुगन्धोऽस्त्यस्या इति । इनिः । ङीप् ।) आरामशीतला । इति राजनिर्घण्टः ॥ (सुवर्णकेतकी । अस्याः पर्य्यायो यथा,
"केतकः सूचिकापुष्पो जम्बुकः क्रकचच्छदः । सुवर्णकेतकी त्वन्या लघुपुष्पा सुगन्धिनी ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुगन्धिमूलं, क्ली, (सुगन्धि मूलमस्य ।) उशीरम् ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

सुगन्धिमूषिका, स्त्री, (सुगन्धिगन्धविशिष्टा मूषिका ।) छुच्छुन्दरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुगमः, त्रि, (सु+गम+खल् ।) सुखेन गम्यते प्राप्यते यः । यथा, पन्थे सुगमम् । इति मुग्धबोधीयादादिप्रकरणलिखनम् ॥ (यथा, भागवते । १० । ८४ । ३६ ।

"चित्तस्योपशमोऽयं वै कविभिः शास्त्रचक्षुषा।
दर्शितः सुगमो योगो धर्म्मश्चात्ममुदावहः ॥")
सुगहनः, त्रि, (सुन्दरो गहनः।) निविड़ः। इत्यमरटीकायां रामाश्रमः ॥
सुगहना, स्त्री, कुम्बा। सुगहनेतिविशेषणमिति केचित्। नाम इत्यन्ये। इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥
सुगहनावृतिः,स्त्री,कुम्बा। इत्यमरः ॥ यज्ञस्थाने अस्पृश्यादिदर्शनवारणाय या सुगहना निरवकाशा वृतिर्वेष्टनं सा कुम्बा। इति भरतः ॥
सुगृहः, पुं, (सुन्दरं गृहं यस्य।) चञ्चुसूचिकपक्षी। इति हेमचन्द्रः ॥ (सुन्दरं गृहम्।) सुन्दरालये, क्ली ॥
सुगृहीतः, त्रि, (सु+ग्रह+क्तः।) सुन्दररूपेण कृतग्रहणः ॥
सुगृहीतनामा,[न्] पुं, (सुगृहीतं नाम यस्य।) शुभकाम्यया प्रातः स्मर्य्यते यः। स च युधिष्ठिरादिः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सुग्रन्थिः, पु, (शोभना ग्रन्थयो यत्र।) चोरकः। इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरग्रन्थियुक्ते, त्रि ॥
सुग्रीवः, पु, (शोभना ग्रीवा यस्य। विष्णोरश्वः। (यथा, महाभारते। २। २। १४।
"प्रययौ पुण्डरीकाक्षः शैव्यसुग्रीववाहनः ॥")
शास्वाम्रेगश्वरः। इति मेदिनी ॥ स तु सूर्य्यपुत्त्रः किष्किन्धाधिपतिः श्रीरामचन्द्रस्य सखा यथा, वल्मीकीये रामायणे बालकाण्डे १७ सर्गे।
"वानरेन्द्रं महेन्द्राभमिन्द्रो बालिनमात्मजम्।
सुग्रीवं जनयामास तपनस्तपतां वरः ॥"
किञ्च तत्रैव किष्किन्धाकाण्डे ५ सर्गे।
"दीप्यमानं ततो वह्निं पुष्पैरभ्यर्च्य सत्कृतम्।
तयोर्मध्ये तु सुप्रीतो निदधौ सुसमाहितः ॥
ततोऽग्निं दीप्यमानं तौ चक्रतुश्च प्रदक्षिणम्।
सुग्रीवो राघवश्चैव वयस्यत्वमुपागतौ ॥"*॥
अर्हत्पिता। स च वर्त्तमानयुगीयनवमजिनपिता। इति हेमचन्द्रः ॥ शिवः। इन्द्रः। राजहंसः। असुरः। पर्व्वतविशेषः। अस्त्रविशेषः। नागभेदः। इति केचित् ॥ शोभनग्रीवायुक्ते, त्रि। इति विश्वः ॥
सुग्रीवी, स्त्री, (शोभना ग्रीवा यस्याः। ङीप्।) ताम्रागर्भजाता कश्यपदुहिता। यथा,—
"षट्सुतास्तु महासत्त्वास्ताम्रायाः परिकीर्त्तिताः।
शुकी श्येनी च भासी च सुग्रीवी गृध्रिका
शुकी शुकानजनयत् उलूकी प्रत्युलूककान्।
शुच्योदकान् पक्षिगणान् सुग्रीवी तु व्यजायत॥"
इति गारुडे ६ अध्यायः ॥
सुग्रीवेशः, पु, (सुग्रीवस्य ईशः।) श्रीरामचन्द्रः। इति शब्दरत्नावली ॥
सुग्लः, त्रि, (सुग्लायतीति। सु+ग्लै+"आतश्चोपसर्गे।"३। १। १३६। इति कः।)अत्यन्तहर्षक्षयविशिष्टः। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सुचक्षुः, [स्] पुं, (शोभनं चक्षुरिव फलं यस्य।) उडुम्बरः। इति जटाधरः ॥ शोभनलोचने, क्ली ॥ तद्युक्ते, त्रि ॥
सुचञ्चुका, स्त्री, (सुष्ठु चञ्चुरिव शिखा यस्याः। कप्।) महाचञ्चुशाकः। इति राजनिर्घण्टः ॥
सुचरित्रा, स्त्री, (शोभनं चरित्रं यस्याः।) साध्वी। इत्यमरः।२।६।६॥ शोभनचरित्रयुक्ते, त्रि ॥
सुचर्म्मा, [न्] पुं, (शोभनं चर्म्म यस्य।) भूर्जवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ शोभनचर्म्मविशिष्टे, त्रि ॥
सुचारुः, त्रि, (शोभनश्चारुश्च।) मनोहरः। यथा, कालिकापुराणोक्तदशभुजादुर्गाध्याने।
"सुचारुदशनां तद्वत् पीनोन्नतपयोधराम् ॥"
सुचित्रकः,पुं, (सुन्दराणि चित्राणि यत्र।) मत्स्यरङ्कः। चित्रसर्पः। इति शब्दरत्नावली ॥ सुन्दरचित्रयुक्ते, त्रि ॥
सुचित्रबीजा, स्त्री, सुचित्रं बीजं यस्याः।) विड़ङ्गा। इति राजनिर्घण्टः ॥
सुचित्रा, स्त्री, (शोभनानि चित्राणि यस्याः।) चिर्भिटा। इति राजनिर्घण्टः ॥
सुचिरायुः, [स्]पुं, (सुचिरं आयुर्यस्य।)देवता। इति शब्दरत्नावली ॥
सुचुटी,स्त्री, अग्न्याद्युद्धरणार्थलौहादियन्त्रविशेषः चिम्टा इति भाषा। इति केचित् ॥
सुचेलकः पुं, (शोभनश्चेलकः।) शोभनवस्त्रम्। सरु कापड़ इति भाषा। तत्पर्य्यायः। पटः २। इत्यमरः। २। ६। ११६ ॥ पटिः ३ पटी ४। इति तट्टीका ॥ सुन्दरवस्त्रयुक्ते, त्रि ॥
सुच्छत्री,स्त्री, शतद्रुनदी। इति शब्दरत्नावली ॥ शतलज् इति ख्याता ॥
सुजनः, पु, (सु सुन्दरो जनः। साधुः। सज्जनः। यथा,—
"दुर्ज्जनस्य हि सङ्गेन सुजनोऽपि विनश्यति।
प्रसन्नं जलमित्याहुः कर्द्दमैः कलुषीकृतम् ॥"
इति गारुडे १५ अध्यायः ॥
सुजनता, स्त्री, (सुजनस्य भावः। तल्। टाप्।) सौजन्यम्। यथा,—
"धिगस्त्वेतां विद्यां धिगपि कवितां धिक्सुजनतां
वयो रूपं वा धिक् धिगपि च यशो निर्धनवताम्।
असौ जीयाट्टेकः सकलगुणहीनोऽपि धनवान्
बहिर्यस्य द्वारे तृणलवसमाः सन्ति गुणिनः ॥"
इत्युद्भटः ॥
सुजलं क्ली, (शोभनं जलं यस्मात्। कमलम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरसलिलञ्च ॥ सुन्दरजलसम्बन्धिनि, त्रि ॥
सुजल्पः, पुं, (सुन्दरो जल्पः कथनम्।) वाक्यविशेषः। यथा,—
"यत्रार्ज्जवात् सगाम्भीर्य्यं सदैन्यं सहचापलम्
सोत्कण्ठञ्च हरिः स्पृष्टः स सुजल्पो निगद्यते ॥"
इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥

सुजाता, स्त्री, (सु+जन+क्तः।) तुवरी। इति राजनिर्घण्टः ॥
सुजीवन्ती, स्त्री, (सुजीवतीति। सु+जीव+शतृ। ङीप्।) स्वर्णजीवन्ती। इति राजनिर्घण्टः ॥
सुट्ट, क तीक्ष्ण्ये। अनादरे। इति कविकल्पद्रुमः (चुरा०-पर०-सक०-सेट्।) पञ्चमस्वरी टद्वयान्तः। क,सुट्टयति। दन्त्यादिरयमिति भीमः। तीक्ष्ण्यमल्पीभावः। इति दुर्गादासः ॥
सुतः, पुं, (सूयते स्मेति। सु+क्तः।) पुत्त्रः। इत्यमरः। २। ६। २७ ॥"सूयते सुतः कर्म्मणि क्तः। पुतो नरकभेदात् त्रायते इति पुत्त्रः। 'पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात् पितरं त्रायते सुतः।
तस्मात् पुत्त्र इति ख्यातः स्वयमेव स्वयम्भुवा ॥'
इति स्मृतिः ॥
किंवा पुनाति मातापितराविति त्रासुसिति वे निपातात् ह्रस्वत्वे पुत्त्रः। पुत्त्रो द्वितकारः एकतकारश्च।" इत्यमरटीकायां भरतः ॥ * ॥ मातृपितृस्वभाववत्स्वभावे सुतकन्ये भवतः। यथा,—
"शीलं संभजते पुत्त्रो मातुस्तातस्य वै सुता।
यथाशीला भवेन्माता तथाशीलो भवेत् सुतः ॥
यद्वर्णा वै भवेद्भूमिस्तद्वर्णं सलिलं भवेत् ॥
मातॄणां शीलदोषेण पितृशीलगुणेन च।
विभिन्नास्तु प्रजाः सर्व्वा भवन्ति भवशीलिनाम् ॥"
इति वह्निपुराणे काश्यपीयवंशः ॥
पार्थिवः। इति मेदिनी ॥*॥ (उत्पन्ने, त्रि ॥)
सुतजीवकः पुं, (सुतं जीवयतीति। जीव+ण्वुल्) पुत्त्रजीवकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥
सुतनुः, स्त्री, (शोभना तनुर्यस्याः।) नारी। इति राजनिर्घण्टः ॥ (शोभना तनुः शरीरम्।) शोभनशरीरम् ॥ तद्युक्ते, त्रि ॥ (यथा उत्तरचरिते १ अङ्के।
"स्मरसि सुतनु ! तस्मिन् पर्व्वते लक्ष्मणेन
प्रतिविहितसपर्य्यासुस्थयोस्तान्यहानि ॥")
सुतपाः, [स्] पुं, (सुष्ठु तपतीति। सु+तप्+"गतिकारकयोःपूर्व्वपदप्रकृतिस्वरत्वम्।" उणा० ४।२२६। इति असिः।) सूर्य्यः। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ शोभनं तपो यस्य। मुनिः ॥ (रौच्यमनुपुत्त्रविशेषः। इति मार्कण्डेयपुराणम्।८४। २५॥ विष्णुः। इति महाभारतम्। १३। १४८। ३४ ॥ उग्रतपस्यायुक्ते, त्रि। यथा, कथासरित्सागरे। ११२। १४१।
"स एव जातः संकल्पदोषाद्दाशकुले द्विजः।
भार्य्यास्य सा च सुतपा जातैषा ते सुता नृप॥")
सुतपादिका, स्त्री, (सुताः समकालीनमुत्पन्नाः पादा मूलानि यस्याः। कप्। टापि अत इत्वम्।) हंसपदी। इति राजनिर्घण्टः ॥
सुतरां,व्य,(सु+द्विवचनविभज्येत्यादिना तरप्।) अवधारितार्थप्रतिपादकम्। यथा। क्रियैव काल इति मते तु सुतरां नाधिकरणता। इति

सपिण्डीकरणसमाख्यासिद्ध्यर्थं सुतरां तत्तथाचरणम् । इति च तिथ्यादितत्त्वम् ॥ अपि च ।
"अपुत्त्रा जन्मिनः पापात् प्राणिनः समवस्थिताः ।
मनुजास्तत्र सुतरां भवन्ति गृहकर्म्मिणः ॥"
इति पाद्मे सृष्टिखण्डे ४३ अध्यायः ॥
"शृणु द्विज महाबुद्धे दृष्टो नापि स्मृतो हरिः ।
ददाति मोक्षं सुतरां किं पुनर्द्ध्यानवर्ज्जनात् ॥"
इति तत्रैव पातालखण्डम् ॥

सुतकारी, स्त्री, देवदालीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुतर्द्दनः, पुं, (सुष्ठु, तर्द्दति पीड़यति विरहिणमिति तर्द्द अर्द्दने + ल्युः ।) कोकिलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुतलः, पुं, (शोभनं तलं यत्र ।) अट्टालिकाबन्धः । नागलोकप्रभेदः । इति मेदिनी ॥ स तु पातालषष्ठखण्डः । तद्विवरणं यथा,—
"ततोऽधस्तात् सुतले उदारश्रवाः पुण्यश्लोको विरोचनात्मजो बलिर्भगवता महेन्द्रस्य प्रियं चिकीर्षमाणेनादितेर्लब्धकायो भूत्वा वटुवामनरूपेण पराक्षिप्तलोकत्रयो भगवदनुकम्पयैव पुनः प्रवेशित इन्द्रादिष्वविद्यमानया सुसमृद्धया श्रियाभिजुष्टः स्वधर्म्मेणाराधयंस्तमेव भगवन्तमाराधनीयमपगतसाध्वस आस्ते अधुनापि ।"
इति श्रीभागवते । ५ । २४ । १८ ॥ (तथाच देवीभागवते । ८ । १९ । १३—३२ ।
"ततोविलाधस्तात् प्राक्तं सुतलाख्यं विलेश्वरम्
पुण्यश्लोको बलिर्नाम आस्ते वैरोचनिर्मुने ! ॥
महेन्द्रस्य च देवस्य चिकीर्षुः प्रियमुत्तमम् ।
त्रिविक्रमोऽपि भगवान् सुतले बलिमानयत् ॥
त्रैलोक्यलक्ष्मीमाक्षिप्य स्थापितः किल दैत्यराट् ।
इन्द्रादिष्वप्यलब्धा या सा श्रीस्तमनुवर्त्तते ॥
तमेव देवदेवेशमाराधयति भक्तितः ।
व्यपेतसाध्वसोऽद्यापि वर्त्तते सुतलाधिपः ॥
* * * *
एवं दैत्यपतिः सोऽयं बलिः परमपूजितः ।
सुतले वर्त्तते यस्य द्वारपालो हरिः स्वयम् ॥
एकदा दिग्जये राजा रावणो लोकरावणः ।
प्रविशन् सुतले येन भक्तानुग्रहकारिणा ॥
पादाङ्गुष्ठेन प्रक्षिप्तो योजनायुतमत्र हि ॥
एवम्भूतानुभावोऽयं बलिः सर्व्वसुखैकभुक् ।
आस्ते सुतलराज्यस्थो देवदेवप्रसादतः ॥")

सुतवस्करा, स्त्री, (सुताः वस्कराः पक्षिण इव बहुत्वात् यस्याः ।) सप्तपुत्त्रप्रसूः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुतश्रेणी, स्त्री, (सुता उत्पन्ना श्रेणी यस्याः । एकत्र बहुजातत्वात् तथात्वम् । मूषिकपर्णी । इत्यमरः ।२। ४ । ८८ ॥ उन्दुरविलोया इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । द्रवन्ती २ न्यग्रोधी ३ मूषिकाह्वया ४ चित्रा ५ मूषकमारी ६ प्रत्यक्श्रेणी ७ शम्बरी ८ । अस्या गुणाः । चक्षुष्यत्यम् । कटुत्वम् । आखुविषव्रणदोषनेत्रामयनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ पुस्तकान्तरे श्रुतश्रेणीति च पाठः ॥

सुतहिबुकयोगः, पुं, विवाहोक्तयोगविशेषः । यथा, ज्योतिःसारसंग्रहे ।
"सुतहिबुकवियद्विलग्नधर्म्म-
ष्वमरगुरुर्यदि दानवार्च्चितो वा ।
यदशुभमुपयाति तच्छुभं स्यात्
शुभमतिवृद्धिमुपैति तत्प्रभावात् ॥"
अपि च ज्योतिस्तत्त्वे ।
"लग्ने ततुपञ्चमे तूर्य्ये नवमे दशमे तथा ।
गुरुर्भृगुर्व्वा दोषघ्नो विवाहे वहते शुभम् ॥"
अयमेव सुतहिबुकयोगः ॥

सुता, स्त्री, (सूयते स्म या । सु + क्तः । टाप् ।) स्त्र्यपत्यम् । कन्या । इति मेदिनी ॥ यथा—
"आत्मजस्तनयः सूनुः सुतः पुत्त्रः स्त्रियां त्वमी ।
आहुर्द्दुहितर सर्व्वे———॥"
इत्यमरः । २ । ६ ।२७-२८ ॥
"अमी आत्मजाद्याः स्त्रियां वर्त्तमाना दुहितरमाहुः । यथा । आत्मजा । तनया । सूनोः प्रत्ययान्तराभावात् स्त्रियामपि सूनुरेव । सुता पुत्त्री । स्वार्थे केऽकस्य इति ह्रस्वत्वे हे घसूतपुत्त्रत्यादिना विभाषया अत इति पुत्त्रिका पुत्त्रका च । शानादिपाठात् पुत्त्री च । मा भैषीः पुत्त्रि सीतेति महानाटकम् ।" इति तट्टीकायां भरतः ॥ (यथा, भट्टिः । २ । ४७ ।
"हिरण्मयी शाल्लतेव जङ्गमा
च्युतादिव स्थास्नुरिवाचिरप्रभा ।
शशाङ्ककान्तेरधिदेवताकृतिः
सुता ददे तस्य सुताय मैथिली ॥")
दुरालभा । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुतात्मजः,पु, (सुतस्य सुताया वा आत्मजः ।) पौत्त्रः । दौहित्रः । इति सुतात्मजाशब्ददर्शनात् ॥

सुतात्मजा, स्त्री, (सुतस्य सुताया वा आत्मजा) पौत्त्री । दौहित्री । इत्यमरः । २ । ६ । २८ ॥

सुतारका, स्त्री, (शोभने तारके यस्याः ।) चतुर्व्विंशतिबुद्धशासनदेवतान्तर्गतदेवताविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ शोभनतारकायुक्ते, त्रि ॥

सुतिक्तः, पुं, (सुष्ठु तिक्तः ।) पर्प्पटः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुतिक्तकः,पुं,(सुष्ठु तिक्तः । ततः कन् ।) पारिभद्रः । इति जटाधरः ॥ भूनिम्बः । इति शब्दरत्नावली ॥

सुतिक्ता, स्त्री, (सुष्ठु तिक्ता ।) कोशातकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुती, त्रि, पुत्त्रेच्छुः । पुत्त्रवदाचरणकर्त्ता । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सुती [न्] त्रि,(सुतमस्यास्तीति । इनिः ।) सुतविशिष्टः । यथा, हितोपदेशे ।
"गुणिगणगणनारम्भे
न पतति कठिनी सुसम्भ्रमात् यस्य ।
तेनाम्बा यदि सुतिनी
वद वन्ध्या कीदृशी भवति ॥"

सुतीक्ष्णः,पुं,(सुष्ठु तीक्ष्णः ।) शोभाञ्जनः । इति जटाधरः ॥ श्वेतशिग्रुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ मुनिविशेषः । यथा, भट्टौ ४ सर्गे ।
"पुरो रामस्य जुहवाञ्चकार ज्वलने वपुः ।
शरभङ्गः प्रदिश्याराात् सुतीक्ष्णमुनिकेतनम् ॥"
अतिशयखरे, त्रि ॥ (यथा, ऋतुसंहारे ।६।२८।
"समदमधुकराणां कोकिलानाञ्च नादैः
कुसुमितसहकारैः कर्णिकारैश्च रम्यैः ।
इषुभिरिव सुतीक्ष्णैर्मानसं मानिनीनां
तुदति कुसुमबाणो मन्मथोद्दीपनाय ॥")

सुतुङ्गः, पुं,(सुष्ठु तुङ्गः ।) नारिकेलवृक्षः । इति हारावली । १०० ॥ ग्रहाणां उच्चांशविशेषः । तस्य नामान्तरं अत्यतुङ्गः । यथा, सत्कृत्यमुक्तावल्याम् ।
"सूर्य्यादुच्चान् क्रियवृषमृगस्त्रीकुलीरान्त्ययुक्के
दिग्वह्न्यष्टेन्द्रियतिथिशरान् सप्तविंशांश्च विंशान्
अंशानेतान् वदति जवनस्त्वात्यतुङ्गान् सुतुङ्गान्
तानेवांशान् मदनभवनस्थांश्च नीचान् सनीचान् ॥"
अतिशयोच्चे, त्रि ॥

सुतेजनः, पुं,(सुतेजयतीति । सु + तिज + ल्युः ।) धन्वनवृक्षः । इति भावप्रकाशः ॥ (तथास्य गुणाः ।
"धन्वङ्गः कफपित्तास्रकासघ्नस्तुवरो लघुः ।
बृंहणो बलकृद्रूक्षः सन्धिकृद्व्रणरोपणः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुतेजाः,[स्] पुं,(सुष्ठु तेजो यस्य । यद्वा सुतेजयतीति । सु + तिज + "गतिकारकयोरिति ।" उणा० ४ । २२६ । इति असिः ।) अतीतकल्पीयार्हद्भेदः । इति हेमचन्द्रः । आदित्यभक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥ शोभनतेजोयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, छान्दोग्योपनिषदि । ५।१२।१ ।
"एष वै सुतेजा आत्मा वैश्वानरो यं त्वमात्मानमुपास्से ॥")

सुतैला, स्त्री, (सुष्ठु तैलमस्यामिति ।) महाज्योतिष्मती । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुत्रामा,[न्]पुं,(सु + त्रै + मनिन् ।)इन्द्रः । इत्यमरः । १।१।४५ ॥ सुष्ठु त्रायते भुवनं सुत्रामा त्रासुमिति मन् सोः पत्वे दीर्घत्वं सूत्रामा च । इति रुद्रः । इति भरतः ॥ (यथा, भस्माष्टके ।३।
"यत्राशयो लगति तत्रागजा वसतु कुत्रापि निस्तुलशुका
सुत्रामकालमुखसत्राशनप्रकरसुत्राणकारिचरणा ॥"
वाच्यलिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । १० । ३१ ।
"इन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्व ।"
"सुष्ठु त्रायते इति सुत्रामा तस्मै सुत्राम्णे शोभनत्राणकर्त्रे सुत्रातव्याय वा इन्द्राय पच्यस्व" इति तद्भाष्यम् ॥)

सुत्वा, [न्] पुं, (सु + "सुयजोर्ङ्वनिप् ।" ३।२।१०३ । इति ङ्वनिप् ।) अभिषवे कृती । इत्यमरः । २।७।४७ ॥ अभिषवः स्नानमात्रं इह तु प्रस्तावात् यज्ञाङ्गस्नानं तत् कृतवान् यः स सुत्वा कथ्यते । सुञः क्वनिप् तन् सुत्वा करोति अधीतिवत् । कृते इति पाठे सप्तमी । इति भरतः ॥

सुद, इ शोभे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-अक०-सेट् ।) सुन्दरम् । इति दुर्गादासः ॥ सौत्रधातुरयम् ॥

सुदग्धिका, स्त्री, (सुष्ठु दग्धं दाहोऽस्त्यस्या इति सुदग्ध + ठन् ।) दग्धानामहचः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुदण्डः, पुं, (शोभनो दण्डो यस्मात् ।) वेत्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुदण्डिका, स्त्री, गोरक्षी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुदत्, [त्] त्रि, (शोभना दन्ता यस्य । "वयसि दन्तस्य दतृ ।" ५ । ४ । १४१ । इति दतृ ।) शोभनदन्तविशिष्टः । (स्त्रियां ङीप् । यथा, रघु । ६ । ३७ ।

"विधाय सृष्टिं ललितां विधातु-
र्जगाद भूयः सुदतीं सुनन्दा ॥"

शोभना दत् दन्तः इति विग्रहे सुदत् इत्येव स्यात् । शोभनदन्तः । यथा, भागवते । ३ । २३ । ३२ ।

"सुभ्रुवा सुदता सुस्निग्धापाङ्गेन चक्षुषा ।
पद्मकोशस्पृधा नीलैरलकैश्च लसन्मुखम् ॥")

सुदन्त, पुं (शोभनो दन्तो यस्य । वयोगम्यमानाभावात् न दत्रादेशः ।)नटः । इति केचित् । शोभनदन्तश्च ॥

सुदन्ती, स्त्री (शोभनो दन्तो यस्याः । ङीप् । वयोगम्यमानाभावात् न दत्रादेशः ।) दिक्करिणीविशेषः । शुभदन्तीशब्ददर्शनादिति केचित् ॥

सुदर्भा, स्त्री (सुष्ठु दर्भो यत्र !) इक्षुदर्भा । इति राजनिर्घण्टः ॥ शोभनकुशयुक्ते, त्रि ॥

सुदर्शन, क्ली, (सुष्ठु दृश्यते इति । सु + दृश + ल्युट् । शोभनं दर्शनमस्येति वा ।) इन्द्रनगरम् । इति मेदिनी ॥

सुदर्शनः, पुं, क्ली, (शोभनं दर्शनमस्येति ।)विष्णुचक्रम् । इत्यमरः । १ । १ । २८ । तस्योत्पत्तिर्यथा,—

"तस्मात् प्रसादं कुरु मे यद्यनुग्रहभागहम् ।
अपनेष्यामि ते तेजः कृत्वा यन्त्रे दिवाकर ॥
रूपं तव करिष्यामि लोकानन्दकरं,प्रभो ।
तथेत्युक्तः स रविणा भ्रमौ कृत्वा पितामहः ॥
पृथक् चकार तत्तेजश्चक्रं विष्णोरकल्पयत् ॥
त्रिशूलञ्चापि रुद्रस्य वज्रमिन्द्रस्य चाहरत् ।
दैत्यदानवसंहर्त्तुः सहस्रकिरणात्मकम् ॥"

इति मात्स्ये । ११ । २७-३० ॥ * ॥

अपि च पाद्मोत्तरखण्डे १४५ अध्याये ।

ईश्वर उवाच ।

"नायमेभिर्महातेजाः शस्त्रास्त्रैर्वध्यते मया ।
देवाश्च स्वस्वतेजांसि शस्त्रार्थं दीयतां मम ॥

नारद उवाच ।

अथ विष्णुमुखा देवाः स्वतेजांसि ददुस्तथा ।
तान्येकं वै गतानीशो दृष्ट्वा स्वस्थामुचन्महः ॥
तेनाकरोन्महादेवः सहसा शस्त्रमुत्तमम् ।
चक्रं सुदर्शनं नाम ज्वालामालातिभीषणम् ।
तेजःशेषेण च तथा वज्रञ्च कृतवान् हरः ॥"

तच्च शिवेन विष्णवे दत्तम् । यथा,—

"ततः प्रीतः प्रभुः प्रादात् विष्णवे प्रवरं वरम् ।
प्रत्यक्षं तैजसं श्रीमान् दिव्यं चक्रं सुदर्शनम् ॥
तद्दत्त्वा देवदेवाय सर्व्वभूतभयप्रदम् ।
कालचक्रनिभं चक्रं शङ्करो विष्णुमब्रवीत् ॥
वरायुधोऽयं देवेश सर्व्वायुधनिवर्हणः ।
सुदर्शनो द्वादशारो यो मनःसदृशो जवी ॥
आरात् स्थिता अमी चात्र देवा मासाश्च राशयः ।
शिष्टानां रक्षणार्थाय संस्थिता ऋतवस्तु षट् ॥
अग्निः सोमस्तथा मित्रो वरुणश्च प्रजापतिः ।
इन्द्राग्नी चाप्यथो विश्वे प्रजापतय एव च ॥
हनूमांश्चाथ बलवान् देवो धन्वन्तरिस्तथा ।
तपांस्येव तापसश्च द्वादशैते प्रतिष्ठिताः ॥
चैत्राद्याः फाल्गुनान्ताश्च मासास्तत्र प्रतिष्ठिताः ॥

त्वमेवमादाय विभो वरायुधं
शत्रून् सुराणां जहि मा विशङ्किथाः ।
अमोघ एषोऽमरराजपूजितो
धृतो मया देहगतस्तपोबलात् ॥"

इति वामने ७८ अध्यायः ॥ * ॥

वैष्णवाङ्गे तच्चिह्नधारणविधिः यथा, ब्रह्माण्डे ।

"कृत्वा धातुमयीं मुद्रां तापयित्वा स्वकां तनुम् ।
चक्रादिचिह्नितां भूप धारयेद्वैष्णवो नरः ॥"

नारदीयपञ्चरात्रे ।

"द्वादशारन्तु षट्कोणं वलयत्रयसंयुतम् ।
हरेः सुदर्शनं तप्तं धारयेत्तद्विचक्षणः ॥"

इति श्रीहरिभक्तिविलासे १५ विलासः ॥

अन्यत् मुद्राशब्दे द्रष्टव्यम् ॥*॥ श्रीमन्दिरोपरि देयतच्चक्रप्रमाणं यथा—

"बिम्बार्द्धमानं चक्रन्तु त्रिभागेणाथ कारयेत् ।
द्वात्रिंशदङ्गुलं ज्येष्ठं कनिष्ठं त्वष्टहानितः ॥
प्रतिमातृतीयभागेन कारयेद्वा सुदर्शनम् ।
लोहजं शैलजं वापि कारयेच्चिह्नपूर्व्वकम् ॥
अष्टारं द्वादशारं वा मध्ये मूर्त्तिसमन्वितम् ।
नारसिंहेन रौद्रेण विश्वरूपेण वा पुनः ॥"

इत्यादि ॥*॥

"अधिवास्य विधानेन चक्रं दण्डं ध्वजं तथा ।
देववत् सकलं कृत्वा मण्डपस्नपनादिकम् ॥
नेत्रोन्मीलनकं कृत्वा पूर्व्वोक्तं सर्व्वमाचरेत् ।
अधिवासयेत् विधिना शय्यायां प्राप्य देशिकः ॥
ततः सहस्रशीर्षेति सूक्तं चक्रे न्यसेद्बुधः ।
तथा सौदर्शनं मन्त्रं मनस्तत्त्वं निवेशयेत् ॥
मनोऽनुरूपेणास्यैव सजीवकरणं स्मृतम् ।
आरेषु मूर्त्तयो न्यस्याः केशवाद्याः सुरोत्तमाः
नाभ्यन्तप्रतिनेमीषु न्यसेत्तत्त्वानि देशिकः ।
नारसिंहं विश्वरूपमन्तमध्ये निवेशयेत् ॥
सकलं विन्यसेद्दण्डे सूत्रात्मानं सजीवकम् ।
निष्कलं परमात्मानं ध्वजे ध्यायन् न्यसेद्धरिम्
तच्छक्तिं व्यापिनीं ध्यायेत् ध्वजरूपाश्चलाननाम् ।
ततो मण्डपमध्ये तु स्थाप्य पुज्य यथाविधि ॥
पूर्व्वोक्तेन विधानेन होमं कुण्डेषु कारयेत् ॥
ततः प्रभातसमये मूर्त्तिपैः सह देशिकः ।
मूर्त्तिपः आचार्य्यः ।
कलसे स्वर्णशकलं न्यस्त्वा रत्नानि पञ्च च ।
स्थापयेच्चक्रमन्त्रेण स्वर्णचक्रमधस्ततः ॥
पारदेन तु सम्प्राप्य नेत्रपट्टेन स्थापयेत् ।
ततो निवेशयेच्चक्रं द्वादशारं सुदर्शनम् ॥
दुर्निरीक्ष्यं सुरैर्दैत्यैर्भ्रमद्वह्निस्फुलिङ्गकम् ।
तन्मध्ये चिन्तयेद्देवं नृसिंहं दैत्यनिर्द्दलम् ॥
स्फुरत्सौदामिनीजिह्वं ज्वलज्ज्वलनकेशरम् ।
दीप्तार्कनयनं चन्द्रकोटिभास्वरदंष्ट्रिणम् ॥
तमस्य तपनीयस्य सदृशं परुषाननम् ।
सर्व्वदुष्टहरं देवं दृप्यद्दैत्यं दैवदानवैः ॥
सर्व्ववर्णात्मबीजेन चतुर्द्दशयुतेन च ।
बिन्दुनादकृतनादौ प्रणवेन प्लुतेन च ।
अन्ते प्रणतियुक्तेन स्थापयेद्दृष्टनाशनम् ॥"

इति श्रीहरिभक्तिविलासे १८ विलासः ॥*॥

चक्रमन्त्रो यथा । ॐ नमो भगवते सुदर्शनाय निर्णाशितसकलरिपुध्वजाय भगवन्नारायणकराम्भोरुहस्पर्शदुर्ल्लिताय ।

"एह्येहि त्वं सहस्रार चक्रराज सुदर्शन ।
यज्ञभागं प्रगृह्णास्व पूजाश्चैव नमो नम. ॥"

इति च तत्रैव १५ विलासः ॥

सुमेरुः । जम्बूवृक्षः । इति मेदिनी ॥ (यथा, मात्स्ये । ११३ । ७४—७५ ।

"सुदर्शनो नाम महान् जम्बूवृक्षः सनातनः ।
नित्यपुष्पफलोपेतः सिद्धचारणसेवितः ॥
तस्य नाम्ना समाख्यातो जम्बुद्वीपो वनस्पतेः ।
योजनानां सहस्रञ्च शतधा च महान् पुनः ॥
उत्सेधो वृक्षराजस्य दिवमावृत्य तिष्ठति ॥")

वृत्तार्हत्पिता । जिनाना बलदेवः । इति हेमचन्द्रः ॥ (मत्स्यः । तत्पर्य्यायो यथा,—

"मत्स्यो मीनो विसारश्च झषो वैसारिणोऽण्डजः
शकुली पृथुरोमा च स सुदर्शन इत्यपि ।
रोहिताद्यास्तु ये जीवास्ते मत्स्याः परिकीर्त्तिताः ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)

सुदर्शनः, त्रि, सुदृश्यः । सुखेन दृश्यते असौ इति सुपूर्व्वकदृशधातोः कर्म्मण्यनप्रत्ययेन निष्पन्नः । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ (शोभनं दर्शनं यस्येति वा । यथा, भागवते ।४।२४।५१

"श्यामश्रोण्यधिरोचिष्णुदुकूलस्वर्णमेखलम् ।
समचार्व्वङ्घ्रिजङ्घोरु निम्नजानुसुदर्शनम् ॥"

सुदर्शनचूर्णं, क्ली. (सुदर्शनं सुदृश्यं चूर्णं यस्य ।) ज्वररोगस्य औषधविशेष । यथा,—
"त्रिफला रजनीयुग्मं कण्टकारीयुगं शटी ।
त्रिकटु ग्रन्थिकं मूर्व्वा गुडूची धन्वयासकः ॥
कटुका पर्पटी मुस्तं त्रायमाणा च वालुकम् ।
निम्बं पुष्करमूलञ्च मधुयष्टी च वत्सकः ॥
यवानीन्द्रयवी भार्गी शिग्रुबीजं सुराष्ट्रजा ।
वचा त्वक् पद्मकोशीरचन्दनातिविषाबलाः ॥
शालिपर्णी पृश्निपर्णी विडङ्गं नगरं तथा ।
चित्रकं देवकाष्ठञ्च चव्य पत्रं पटोलजम् ॥
जीवकर्षभकौ चैव लवङ्गं वंशलोचना ।
पुण्डरीकञ्च काकोलिपत्रकं जातिपत्रकम् ॥
तालीशपत्रमेतानि समभागानि चूर्णयेत् ।
सर्व्वांशं सर्व्वचूर्णस्य किरातं प्रक्षिपेत् सुधीः ॥
एतत् सुदर्शनं नाम चूर्णं दोषत्रयापहम् ।
ज्वरांश्च निखिलान् हन्यान्नात्र कार्य्या विचारणा ॥
पृथग्द्वन्द्वागन्तुजांश्च धातुस्थान् विषमज्वरान् ।
सन्निपातोद्भवांश्चापि मानसानपि नाशयेत् ॥
शीतादीनपि दाहादीन् मोहं तन्द्रां भ्रमं तृषाम् ।
कासं श्वासञ्च पाण्डुञ्च हृद्रोगं कामलापि च ॥
त्रिकपृष्ठकटीजानुपार्श्वशूलञ्च नाशयेत् ।
शीताम्बुना पिबेदेतत् सर्व्वज्वरनिवृत्तये ॥
सुदर्शनं यथा चक्रं दानवानां विनाशनम् ।
तद्वज्ज्वराणां सर्व्वेषां चूर्णमेतत् प्रणाशनम् ॥"*
पुष्करमूलाभावे कुष्ठमपि दद्यात् । भार्ग्यभावे कण्टकारीमूलम् । सौराष्ट्र्यभावे स्फटिकां दद्यात् । तगरालाभे कुष्ठं देयम् । जीवकर्षभयोरभावे विदारीकन्दस्य भागद्वयं दद्यात् । पुण्डरीकं श्वेतकमलम् । काकोल्यभावे अश्वगन्धामूलं दद्यात् । तालीशपत्रकाभावे स्वर्णताली प्रदीयते इति । अथवा कण्टकारीजटा देया । इति भावप्रकाशः ॥

सुदर्शनद्वीपं, क्ली. (सुदर्शनस्य तन्नाम्ना प्रसिद्धस्य जम्बूवृक्षस्य द्वीपम् ।) जम्बूद्वीपम् । इति पुराणम् ॥

सुदर्शना, स्त्री. (सुखेन दृश्यतेऽसौ । सु + दृश + भाषायां शासियुधीति युच् । टाप् ।) सुदर्शनवृक्षः । सुदर्शनगुलञ्च इति पद्मगुलञ्च इति च ख्यातः । तत्पर्य्यायः । चक्राङ्गा २ वृषकर्णी ३ दध्यानी ४ । इति रत्नमाला ॥ सोमवल्ली ५ मधुपर्णिका ६ चक्राह्वा ७ । अस्या गुणाः । स्वादुत्वम् । उष्णत्वम् । कफशोफास्रवातनाशित्वञ्च । इति भावप्रकाशः ॥ विषनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ आज्ञा । ओषधिविशेषः । इति विश्वमेदिन्यौ ॥

सुदर्शनी, स्त्री. (सुष्ठु दर्शनं यस्याः । ङीप् ।) अमरावती । इति विश्वः ॥

सुदलः, पुं. (सुष्ठु दलमस्य ।) चीरमोरटा । इति रत्नमाला ॥

सुदला, स्त्री. (सुष्ठु दलान्यस्याः ।) शालपर्णी । तरुणी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुदान्तः, पुं. (सुष्ठु दान्तः ।) शाक्यमुनिशिष्यविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अतिशयशान्ते, त्रि । यथा, महाभारते ।१।३८।१२ ।
"सुदान्तानपि चैवाहं दद्यामष्टादशापरान् ॥")

सुदामा, [न्] पुं. (सुष्ठु ददातीति । दा + "आतो मनिन्क्वनिब्वनिपश्च ।" ३ । २ । ७४ इति मनिन् ।) मेघः । पर्व्वतः । इति मेदिनी ॥ गोपभेदः । समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ ऐरावतः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ श्रीकृष्णशरणागत-विप्रविशेष. । यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ११२ अध्याये ।
"सद्यो जहार दारिद्र्यं सुदाम्नो ब्राह्मणस्य च ।
समागतस्य स्वगृहात् द्वारकां शरणार्थिनः ॥"

सुदामा, [न्] त्रि. (सु + दा + मनिन् ।) सुदाता सुष्ठु ददातीत्यर्थे मन्प्रत्ययेन निष्पन्नः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सुदामा, स्त्री. नदीविशेषः । यथा, वाल्मीकीये रामायणे अयोध्याकाण्डे ७० सर्गे ।
"स प्राङ्मुखो राजगृहादभिनिर्याय वीर्य्यवान् ।
ततः सुदामां द्युतिमान् सन्तीर्य्यावेक्ष्य तां नदीम् ॥"

सुदायः, पुं. (सुष्ठु दीयते इति । सु + दा + घञ् युगागमः ।) दययौतकादि । इत्यमरः । २ । ८ । २८ ॥ यथा । यौतक आदिना उपनयनभिक्षाप्रमादादि च यत् देयं तत् दायहरणापदवाच्यम् । कन्यादानकाले जामात्रादिभ्यो व्रतभिक्षादौ ब्राह्मणादिभ्यश्च यद्द्रव्यं दीयते तत्र दायादिद्वयमित्यर्थः । युतकं यौनिसम्बन्धः तत्र भवमिति अण् यौतकम् । युतयोर्व्वधूवरयोरिदमिति वा कणि यौतकम् । यौतुकमुकारमध्यमपि । यौतकं यौतुकञ्च तत् । इति वाचस्पतिः दीयते दायः कर्म्मणि घञ् सुष्ठु दीयते सुदाय इति पाठ इत्यन्ये । इति भरतः ॥ पितृमातृभर्त्तृकुलसम्बन्धी । यथा,—
"सुदायिभ्यः पितृमातृभर्त्तृकुलसम्बन्धिभ्यो लब्धं सौदायिकम् ।" इति दायतत्त्वम् ॥

सुदारुः, पुं. (सुष्ठु दारु यत्र ।) पारिपात्रपर्व्वतः तत्पर्य्यायः । पारिपात्रिकः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

सुदि, व्य, शुक्लपक्षः । इति पश्चिमदेशे प्रसिद्धः ॥

सुदिन, क्ली, (शुभं दिनम् ।) शुभदिवसः । यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ४३।४८।५१ ।
"सुदिनं दुर्द्दिनं शश्वत् भ्रमत्येव भवे भव ।
सर्व्वेषां प्राकृतानाञ्च द्वे बीजे सुखदुःखयोः ॥
सुदिनं दुर्द्दिनञ्चैव सर्व्वं कर्म्मोद्भवं भव ।
तत्कर्म्म तपसा साध्यं कर्म्मणाञ्च शुभाशुभम् ॥"

सुदिनाहं, क्ली, (सुदिनेषु शुभदिनेषु अहः शुभदिनम् । यद्वा, सुदिनं प्रशस्तमहः । टच् समासे ।) प्रशस्तदिनम् । यथा । उत्तमैकाभ्याञ्च । आभ्यामह्नादेशो न । उत्तमशब्दः अस्यार्थः पुण्यशब्दमात्र । पुण्यैकाभ्यामित्येव सूत्रयितुमुचितम् । पुण्याहम । सुदिनाहम् । सुदिनशब्द. प्रशस्तवाची । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सुदीर्घः, त्रि, (सुष्ठु दीर्घः ।) अतिविस्तारः । यथा. —
"विवाद्य श्रोत्रियैर्भक्तं राज्ञामात्यैस्तथैव च ।
सुदीर्घेणापि कालेन तेषां तत्तु न सिध्यति ॥"
इति व्यवहारतत्त्वम ॥

सुदीर्घघर्म्मा. स्त्री. (सुदीर्घः अतिशय घर्म्मो यस्याः ।) असनपर्णी । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुदीर्घफलिका, स्त्री (सुदीर्घं फलं यस्याः । कप् । टापि अत इत्वम ।) वार्त्ताकुविशेष । इति रत्नमाला ॥ शिङ्गा वेगुन इति भाषा ॥

सुदीर्घा, स्त्री. (सुष्ठु दीर्घा ।) चीनाकर्क्कटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुदुःखितः, त्रि. (सुष्ठु दुःखित ।) अतिशयव्यथितः । यथा । ज्योतिस्तत्त्वे भौमपराक्रमवचनम् ।
"विष्णुभाद्ये त्रिके चित्रे ज्येष्ठायां ज्वलने यमे ।
एभिर्व्विवाहिता कन्या भवत्येव सुदुःखिता ॥"

सुदुर्लभः, त्रि. (सु + दुर् + लभ + खल् ।) अतिदुष्प्राप्यः । यथा,—
'ब्रह्मत्वादपि देवत्वादिन्द्रत्वादमरादपि ।
अमृतात् सिद्धिलाभाच्च हरिदास्यं सुदुर्लभम् ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ८७अध्यायः ॥

सुदुश्चरः, त्रि, (सु + दुर् + चर + खल ।) अतिशयदुःखेनाचरणीयः । यथा, श्रीभागवते ११ । २९ । १ ।
"सुदुश्चरामिमां मन्ये योगचर्य्यामनात्मनः ।
यथाञ्जसा पुमान् सिध्येत् तन्मे ब्रूह्यञ्जसाच्युत ॥"
(कार्त्तिकेये, पु. । यथा, महाभारते । ३ । २३१ । ७ ।
"प्रभुर्नेता विशाखश्च नैगमेयः सुदुश्चरः ॥")

सुदुष्करः, त्रि, (सु + दुर् + कृ + खल् ।) अत्यन्तक्लेशकरः । यथा, श्रीभागवते । ४ । ८ । ६९ ।
"सुदुष्करं कर्म्म कृत्वा लोकपालैरपि प्रभुः ।
एष्यत्यचिरतो राजन् यशो विपुलयंस्तव ॥"

सुदुस्तर., त्रि, (सु + दुर् + स्तृ + खल् ।) अतिदुःखेन तरणीयः । यथा, श्रीभागवते । १० । २ । ३१ ।
"स्वयं समुत्तीर्य्य सुदुस्तरं द्युमन्
भवार्णवं भीममदभ्रसौहृदाः ।
भवत्पदाम्भोरुहनावमत्र ते
निधाय याताः सदनुग्रहो भवान् ॥"

सुदुस्त्यजः, त्रि, (सु + दुर् + त्यज + खल् ।) अतिदुःखेन त्याज्यः । यथा,—
"त्यक्त्वा सुदुस्त्यजसुरेप्सितराज्यलक्ष्मीं
धर्म्मिष्ठ आर्य्यवचसा यदगादरण्यम् ।
मायामृगं दयितयेप्सितमन्वधाव-
द्वन्दे महापुरुष ते चरणारविन्दम् ॥"
इत्याह्निकतत्त्वधृतश्रीभागवतवचनम् ॥

सुदूरः, त्रि, (सुष्ठु दूरः ।) अतिदूरतरः । तत्पर्य्यायः । दवीयान् २ दविष्ठः ३ । इत्यमरः । ३ । १ । ६८ ॥

सुदूरपराहतः, त्रि, (सुदूरं पराहतः निराकृतः ।) अतिदूरनिराकृतः । चिरध्वस्तः । यथा । "अननुगमेन तत्तज्जातिघटितलक्षणासम्भवात् लक्षणानुपपत्तिरूपयुक्तेः सुदूरपराहतत्वात् इति भाववर्णनं अनुपादेयमेव ।" इत्यवयवप्रत्यगादाधरी ॥

सुदृक्, [श्] त्रि, (सुष्ठु दृक् नेत्रं यस्य ।) सुन्दरचक्षुर्युक्तः । यथा, श्रीभागवते ।१०।३०।२७।

"भीता सुदृक् पिधायास्यं भेजे भीतिविडम्बनम् ॥"

"सुदृक् सुनयनं आस्यं पिधाय । सुदृक् वराङ्गीति वा । भीतिविडम्बनं भयानुकरणम् ।" इति श्रीधरस्वामी ॥ शोभनचक्षुषि, क्ली ॥

सुदृढ़ं, क्ली, (सुष्ठु दृढम् ।) गाढम् । तद्वति, त्रि । इति शब्दरत्नावली ॥

सुद्युम्नः, पुं, वैवस्वतमनुपुत्त्रः । स तु इड़राजः । यथा, वह्निपुराणे सागरोपाख्याननामाध्याये ।

"जलक्रीड़ागता यत्र पार्व्वत्या सहितो हरः ।
स्त्रीरूपधारिभिर्व्यालैस्ततः स हिमवद्गिरौ ॥
ततोऽविशदिड़स्तत्र मृगयाकृष्टचेतनः ।
बभूव नृपतिः सद्यः सानुयात्रबलान्वितः ॥
इदं स्त्रीलिङ्गमापन्नः प्रतिभ्रमति कानने ।
ततो बुधाश्रमं प्रायादिड़ारूपाश्रया सती ॥
बुधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमन्त्रिता ।
सोमपुत्त्राद्बुधाद्राजन् तस्या जज्ञे पुरूरवाः ॥
जनयित्वा पुनः सा तं पुनः सुद्युम्नतां गता ।
प्रसादात् शङ्करस्यापि बुधेनाराधितस्य च ॥
सुद्युम्नस्य तु दायादः सर्व्वः परमधार्म्मिकः ॥"

सुधन्वा, [न्] त्रि, (सुष्ठु धनुर्यस्य । धनुषश्चेत्यनङ् ।) प्रौढ़धानुष्कः । इति मेदिनी ॥ (यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । १६ । ३६ ।

"नमस्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने ॥")

सुधन्वा [न्] पुं, (सुष्ठु धनुर्यस्य ।) विश्वकर्म्मा । इति मेदिनी ॥ राजविशेषः । इति पुराणम् ॥ (यथा, हरिवंशे । १२ । १० ।

"सम्भूतस्य च दायादः सुधन्वा रिपुमर्द्दनः ।
सुधन्वनः सुतश्चासीत् त्रिधन्वा नाम पार्थिवः ॥"

विदुरः । यथा, भागवते । ३ । २१ । ३५ ।

"तस्मिन् सुधन्वन्नहनि भगवान् यत् समादिशत् ।
उपादायाश्रमपदं मुनेः शान्तव्रतस्य तत् ॥")

सुधन्वाचार्य्यः, पुं, व्रात्यवैश्यात् सवर्णाया जातौ । जातिविशेषः । यथा,—

"वैश्यात्तु जायते व्रात्यात् सुधन्वाचार्य्य एव च ।
कारुषश्च विजन्मा च मैत्रः सात्वत एव च ॥"

इति मानवे १० अध्यायः ॥

सुधर्म्मा, पुं, जिनगणाधिपविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

सुधर्म्मा, स्त्री, (शोभनो धर्म्मोऽस्यामिति । अनिच् । ततः "डाबुभाभ्यामन्यतरस्याम् ।" ४ । १ । १३ । इति पक्षे डाप् ।) देवसभा । इत्यमरः । १ । १ । ५१ ॥ (यथा, रघुः । १७ । २७ ।

"स राजककुदव्यग्रपाणिभिः पार्श्ववर्त्तिभिः ।
ययावुदीरितालोकः सुधर्म्मानवमां सभाम् ॥"

"सुधर्म्मायां देवसभाया अनवमां अन्यूनाम् ।" इति तट्टीकायां मल्लिनाथः ॥)

सुधर्म्मा, [न्] पुं, (सुष्ठु धर्म्मो यस्य ।"धर्म्मादनिच् केवलात् ।" ५ । ४ । १२४ । इति अनिच् ।) देवसभा । कुटुम्बी । इत्युणादिकोषः ।२।१८७। (देवसभार्थे स्त्रीलिङ्गोऽपि भवति ॥*॥ सु + धृ + "मिथुने मनिः ।" उणा० ४।१५१। इति मनिः ।) क्षत्त्रियः । इत्युज्ज्वलदत्तः ॥ सद्धर्म्मविशिष्टे, त्रि । यथा, हरिवंशे । ११५ । ७५ ।

"सुधर्म्माणं सुधर्म्मा तां कृष्णायाक्लिष्टकारिणे ।
देवीं देवसभां दत्त्वा वायुरन्तरधीयत ॥")

सुधर्म्मी, स्त्री, देवसभा । इत्यमरटीका ।१।१।५१।

सुधा, स्त्री, (सुखेन धीयते पीयते इति । धेट पाने + "आतश्चोपसर्गे ।" ३।३।१०६ । इत्यङ् । टाप् ।) अमृतम् । इत्यमरः । १ । १ । ५१ ॥ (यथा, रामायणे । २ । ६१ । १३ ।

"न पश्चात्तेऽपि मन्यन्ते सुधामपि सुरोपमाः ॥"

लेपनम् । (यथा, माघे । १२ । ६२ ।

"सेनासुधाक्षालितसौधसम्पदं
पुरीं बहूनां परभागमाप सा ॥")

मूर्व्वा । स्नुही । (यथा,—

"सेहुण्डः सिंहतुण्डः स्याद्वज्री वज्रद्रुमोऽपि च
सुधा समन्तदुग्धा च स्नुक् स्त्रियां स्यात् स्नुही गुड़ा ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) गङ्गा । इष्टका । इति मेदिनी ॥ विद्युत् । रसः तोयम् । (यथा,—

"रसायनमिवर्षीणां देवानाममृतं यथा ।
सुधेवोत्तमनागानां भैषज्यमिदमस्तु ते ॥"

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४३ अध्यायः ॥) धात्री । इति नानार्थध्वनिमञ्जरी ॥ हरितकी मधु । इति शब्दचन्द्रिका ॥ शालपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुधांशुः, पुं, (सुधायुक्ताः अंशवो यस्य ।) चन्द्रः । इत्यमरः । १ । ३ । १४ ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १०१ । १२८ ।

"दीप्तदावानलशिखाः सुधांशोरपि रश्मयः ।
तस्याः सुन्दरसेनार्त्तचेतसो बत जज्ञिरे ॥"

कर्पूरः । चन्द्रसंज्ञत्वात् ॥)

सुधांशुतैलं, क्ली, (सुधांशोः कर्पूरस्य तैलम् ।) कर्पूरतैलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुधांशुरत्नं, क्ली, (सुधांशोः प्रियं रत्नम् ।) मौक्तिकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुधाकरः, पुं, (सुधायुक्ताः करा यस्य ।) चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,आर्य्यासप्तशत्याम् ११८ ।

"उल्लसति लाञ्छनोऽयं ज्योत्स्नावर्षी सुधाकर स्फुरति ।
श्यामलकलशचरणः शकट इव प्रकटितश्चौरः ॥"

सुधाङ्गः, पुं, (सुधामयं अमृतात्मकमङ्गमस्य । सुधेव शुक्लमङ्गमस्येति वा ।) चन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुधाजीवी, [न्] पुं, (सुधा + जीव + णिनिः ।) सुधया लेपनेन जीवति यः । राज इतिभाषा । तत्पर्य्यायः । पलगण्डः २ लेपकः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुधाधारः, पुं, (सुधाया आधारः ।) चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ अमृतपात्रञ्च ॥

सुधानिधिः, पुं, (सुधाया निधिः ।) चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥

सुधापयः, [स्] क्ली, सुधेवशुक्लं पयः निर्य्यासः । स्नुहीक्षीरम् । इति केचित् ॥

सुधापाणिः, पुं,(सुधा पाणौ यस्य ।)धन्वन्तरिः । इति केचित् ॥

सुधाभुक्, [ज्] पुं, (सुधां भुङ्क्ते इति । भुज् + क्विप् ।) देवः । इति हेमचन्द्रः ॥

सुधाभृतिः, पुं, (सुधाया भृतिर्यस्मात् ।) चन्द्रः । यज्ञः । इति मुद्राङ्कितमेदिनी ॥ हस्ताक्षरमेदिन्यां सुधासूतिरिति पाठः ॥

सुधामयः,पु,(सुधात्मकः इति । सुधा + मयट् ।) भूपालभवनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ अमृतात्मके, त्रि । यथा, श्रीजयदेवः ।

"रासोल्लासभरेण विभ्रमभृतामाभीरवामभ्रुवामभ्यर्णे परिरभ्य निर्भरमुरः प्रेमान्धया राधया साधु त्वद्वदनं सुधामयमिति व्याहृत्य गीतस्तुति-
व्याजादुद्भटचुम्बितः स्मितमनोहारी हरिः पातु वः ॥"

सुधामोदकः, पुं, (सुधेव मोदयतीति । मुद + णिच् + ण्वुल् ।) यवासशर्करा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुधामोदकजः, पुं, (सुधामोदात् जायते इति । जन + ड ।) तवराजोद्भवखण्ड । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुधावर्षी, [न्] पुं, (सुधां वर्षतीति । वृष + णिनि ।) ब्रह्मा । इति शब्दरत्नावली ॥ बुद्धभेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुधावासः,पुं,(सुधाया आवासः ।) चन्द्रः । यथा,

"ज्योत्स्नायाः पतये तुभ्यं ज्योतिषां पतये नमः
नमस्ते रोहिणीकान्त सुधावास नमोऽस्तु ते ॥"

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

(त्रपुसम् । तत्पर्य्यायो यथा,—

"त्रपुसं कण्टकिफलं सुधावासः सुशीतलम् ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुधावासा, स्त्री (सुधाया वासो यत्र ।) त्रपुषी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुधासिन्धुः, पुं, (सुधायाः सिन्धुः ।) अमृतसमुद्रः । यथा,—

"सुधासिन्धोर्मध्ये सुरविटपिवाटीपरिवृते
मणिद्वीपे नीपोपवनवति चिन्तामणिगृहे।
शिवाकारे मञ्चे परमशिवपर्य्यङ्कनिलयां
भजन्ति त्वां धन्याः कतिचन चिदानन्दलह-
रीम्॥"

इत्यानन्दलहरी॥

सुधासूतिः, पुं, (सुधायाः सूतिरुत्पत्तिर्यत्र।) यज्ञः। चन्द्रः। पद्मम्। इति शब्दरत्नावली॥

सुधास्रवा, स्त्री, (स्रवतीति। स्रु+अच्। टाप्। सुधायाः स्रवा।) प्रतिजिह्वा। अलिजिह्विका। इति त्रिकाण्डशेषः॥ रुदन्तीवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

सुधाहरः, पुं, (सुधां हरतीति। हृ+अच्। सुधाया हर इति वा।) गरुड़ः। इति शब्दरत्नावली॥

सुधाहृत्, पुं, (सुधां हरतीति। हृ+क्विप्।) गरुड़ः। इति हेमचन्द्रः॥

सुधितिः, पुं, स्त्री, स्वधितिः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः॥

सुधीः, पुं, (सु शोभना धीर्यस्य।) पण्डितः। इत्यमरः। २। ७। ५॥

सुधीः, स्त्री, (शोभना धीः।) सुन्दरबुद्धिः। सुसुधीः। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥ शोभना धीर्यस्य।) शोभनबुद्धियुक्ते, त्रि॥ (यथा, भट्टिः। १२। ६।

"मात्रातिमात्रं शुभयैव बुद्ध्या
चिरं सुधीरभ्यधिकं समाधात्॥")

सुधूम्यः, पुं, स्वादुनामगन्धद्रव्यम्। इति राजनिर्घण्टः॥

सुधोद्भवः, पुं, (सुधया सह उद्भवो यस्य।) धन्वन्तरिः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

सुधोद्भवा, स्त्री, (सुधाया उद्भवो यस्याः।) हरीतकी। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (हरीतकीशब्देऽस्य विवरणं ज्ञेयम्॥)

सुनन्दं, क्ली, (सुष्ठु नन्दयतीति। नन्द+अच्।) बलभद्रस्य मुषलम्। इति शब्दमाला॥ (कुजम्भदैत्यस्य मुषलम्। यथा, मार्कण्डेये। ११६। १८

"सुनन्दं नाम मुषलं त्वष्ट्रा यन्निर्म्मितं पुरा।
तज्जहार स दुष्टात्मा तेन हन्ति रणे रिपून्॥")
सुन्दरानन्दजनके, त्रि॥

सुनन्दः, पुं, (सुष्ठु नन्दयतीति। नन्द+अच्।) श्रीकृष्णस्य पार्षदविशेषः। यथा, श्रीभागवते १०। ८८। ५६।

"सुनन्दनन्दप्रमुखैः स्वपार्षदैः
चक्रादिभिर्मूर्त्तिधरैर्निजायुधैः।
पुष्ट्या श्रिया कीर्त्त्यजयाखिलर्द्धिभि-
र्निषेव्यमाणं परमेष्ठिनां पतिम्॥"

द्वादशविध-राजगृहान्तर्गतगृहविशेषः। यथा,

"यद्यत्रैवाच्यते मानं तस्य तेनैव कल्पना।
राज्ञः स्वहस्तमेकन्तु दीर्घे सर्व्वत्र निःक्षिपेत्॥
आयामेन सुनन्दः स्याद्राजहस्तैश्च पञ्चभिः।
परिणाहे चतुर्भिश्च राजहस्तैः प्रतिष्ठितः॥
अस्याधिदेवता भौमो रक्ततोदं वसुन्धरा।
द्वाराणि विंशतिश्चास्य रक्तचित्रावृतानि च॥
रक्तपट्टावृतो गेहः सकलार्थप्रसाधकः।
अत्र स्थित्वा महीपालः सुचिरं पाति मेदि-
नीम्॥"

दीर्घं ५१ प्रस्थः ४०। इति सुनन्दः॥ सुन्दरः इति च पाठः। इति युक्तिकल्पतरुः॥

सुनन्दा, स्त्री, (सुष्ठु नन्दयति या। नन्द+अच्। टाप्।) उमा। गोरोचना। इति मेदिनी॥ नारी। इति विश्वः॥ उमासखीभेदः। इति शब्दमाला॥ (अजपत्न्या इन्दुमत्याः सखी द्वारपालिका। यथा, रघुः। ६। २०।

"ततो नृपाणां श्रुतवृत्तवंशा
पुंवत्प्रगल्भा प्रतिहाररक्षी।
प्राक् सन्निकर्षं मगधेश्वरस्य
नीत्वा कुमारीमवदत् सुनन्दा॥")

अर्कपत्रावृक्षः। इति रत्नमाला॥ इषेरमूल इति भाषा॥ (पुरुवंशीयसार्व्वभौमनृपतेः पत्नी। यथा, महाभारते। १। ९५। १६।

"सार्व्वभौमः खलु जित्वा जहार कैकेयीं सुनन्दां नाम तामुपयेमे। तस्यामस्य जज्ञे जयत्सेनो नाम॥" *॥ दुष्मन्तपुत्त्रभरतस्य पत्नी। यथा, तत्रैव। १। ९५। ३२।

"भरतः खलु काशेयीमुपयेमे सार्व्वसेनीं सुनन्दां नाम। तस्यामस्य जज्ञे भुमन्युः॥" *॥ चेदिराजकन्या। यथा, तत्रैव। ३। ६५। ५०।

"एवमुक्त्वा ततो भैमी राजमाता विशाम्पते।
उवाचेदं दुहितरं सुनन्दां नाम भारत॥")

सुनयनः, पुं, (शोभने नयने यस्य।) मृगः। इति शब्दचन्द्रिका॥ शोभनचक्षुर्युक्ते, त्रि॥ (यथा, रघुः। ९। ५२।

"दृढगुरध्वनिं तं वनदेवताः
सुनयनं नयनन्दितकोशलम्॥")

सुनयना, स्त्री, (सु शोभने नयने यस्याः।) नारी। इति राजनिर्घण्टः॥

सुनालकः, पुं, कर्पूरकः। इति शब्दचन्द्रिका।

सुनाभः, पुं, (सुष्ठु नाभिरस्य। अच् समासे।) मैनाकपर्व्वतः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (यथा, महाभारते। ३। १०। ३०।

"इन्द्रकील सुनाभश्च तथा दिव्यौ च पर्व्वतौ॥"

धृतराष्ट्रपुत्त्रविशेषः। यथा, तत्रैव। १। ११७। ५।

"ऊर्णनाभः सुनाभश्च तथानन्दोपनन्दकौ॥"

सुष्ठु नाभिश्चक्रमध्यमस्त्यस्येति। सुदर्शनचक्रं, क्ली। यथा, भागवते। ३। ३। ६।

"सुतं मृधे खं वपुषा ग्रसन्तं
दृष्ट्वा सुनाभोन्मथितं धरित्र्या।
आमन्त्रितस्तत्तनयाय शेषं
दत्त्वा तदन्तःपुरमाविवेश॥"

वाच्यलिङ्गोऽपि दृश्यते। यथा, महाभारते। ३। ३। ४८।

"तत्तजसा कृतं चक्रं सुनाभं विश्वकर्म्मणा।
देवारीणां मदो येन नाशितः शार्ङ्गधन्वना॥")

सुनामद्वादशी, स्त्री, (सुनाम्नी द्वादशी। यद्वा, सुनामप्रिया द्वादशी।) द्वादशमासीयद्वादशीकर्त्तव्यव्रतविशेषः। यथा,—

अम्बरीष उवाच।

"कथं सुनामभिर्देवो द्वादश्यां मुनिसत्तम।
पूज्यते केशवो मर्त्त्यैर्भुक्तिकामफलार्थिभिः॥

वशिष्ठ उवाच।

शृणुष्वैकमना भूप सुनामद्वादशीं शुभाम्।
सर्व्वपापहरां स्वर्ग्यां भुक्तिमुक्तिप्रदायिकाम्॥
मनसापि चिकीर्षन्ति ये द्वादशीं नरोत्तमाः।
तेऽपि घोरं न पश्यन्ति पुनः संसारसागरम्॥
आद्यं सर्व्वव्रतानान्तु वैष्णवानां नृपोत्तम।
नरैः स्त्रीभिश्च कर्त्तव्यं विष्णोस्तुष्टिकरं परम्॥*
मार्गशीर्षे शुभे मासि शुक्लपक्षे यतव्रतः।
प्रथमं चैव गृह्णीयात् द्वादशीं विधिवन्नरः॥
मनोवाक्कायचेष्टाभिः स विशुद्धो जितेन्द्रियः।
दशम्यां नियतः स्नात्वा प्रणिपत्य जनार्द्दनम्॥
हविष्यमकृताहारः शुचिर्भूत्वा भवेद्व्रती।
उपलिप्ते शुचौ देशे भक्षयेत् दन्तधावनम्॥
उपोष्यैकादशीं सम्यक् पूजयित्वा जनार्द्दनम्।
सुनामद्वादशीं देव अहं भोक्ष्ये परेऽहनि॥
एवं सङ्कल्प्य नियमं प्रणम्य गरुडध्वजम्।
दशम्यामेकभक्ताशी सयतः सर्व्वसन्निशाम॥
एकादश्यां ततः कुर्य्यादेकचित्तः समाहितः।
पूर्व्वं प्रपूजयेत् सूर्य्यं ततो देवं प्रपूजयेत्॥
नमस्ते देवदेवेश नमस्ते भक्तवत्सल।
भास्कराय नमस्तुभ्यं रवये कार्य्यभानवे॥
नमः सूर्य्याय देवाय नमस्ते सप्तसप्तये।
एकचक्र हि नमस्तुभ्यमेकचक्ररथाय च॥
ज्योतिषां पतये नित्यं सर्व्वतेजोहराय च।
दिवाकर नमस्तेऽस्तु प्रभाकर नमोऽस्तु ते॥
एवं संपूज्य विधिवत् पुष्पधूपानुलेपनैः।
दीपैर्व्वस्त्रैः सुनैवेद्यैस्ततो विष्णुगृहं व्रजेत्॥
ततोऽनु स्नापयेद्देवं दधिक्षीरघृतादिभिः।
सर्व्वौषधिजलैः पुण्यैस्तथा चन्दनवारिभिः॥
कुङ्कुमोशीरकर्पूरैश्चन्दनेन विलेपयेत्।
अच्युतं चार्च्चयेद्भक्त्या मालतीकुसुमैः शुभैः॥
गुग्गुलुं घृतसंयुक्तं धूपं दद्यादहर्निशम्।
पायसापूपसंयावकरम्भाज्यकदम्बकैः॥
नैवेद्यं हरये दद्यात् फलमोदकयान्वितैः।
गीतवाद्यैर्हरेश्चैव प्रणमेच्च मुहुर्मुहुः॥
एवं पूजां हरेः कृत्वा द्विज स्नानप्रदायकम्।
पूजयेदन्तरं नास्ति विप्रकेशवयोरपि॥
ततोऽव्रणं समालभ्य चन्दनेन नवं घटम्।
स्रग्विणं तोयसम्पूर्णं न्यसेद्देवस्य सन्निधौ॥
सहस्रमौक्तिकाद्यन्तु वज्ररत्नसुवर्णकम्।
न्यस्य गर्भे सवस्त्रन्तु पूजयेत्तत्र केशवम्॥
यस्य रोम्णि स्थिता सर्व्वाः सर्व्वसन्धिषु पन्नगाः॥
सागराः कुक्षिदेशस्थाः सोऽव्यायात्तु जगत्पतिः।
वनस्पतिरसो दिव्यः सर्व्वगन्धेषु चोत्तमः।
घृतेन सहसोन्मिश्रो धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम्॥
केशवः केशिहा कंसकेशिकंसारिष्टनिसूदनः।

सर्व्वकामप्रदो देवः स मे पापं व्यपोहतु ॥
एवमभ्यर्च्च देवेशं प्रणिपत्य क्षमापयेत् ।
द्वादश्यां तत्र तोयेन स्नापयेत्तेन मानवः ॥
सर्व्वपापविनिर्मुक्तो वैष्णवों लभते तनुम् ।
कृताभिषेकः पुण्यात्मा सम्यगभ्यर्च्च केशवम् ॥
नवनीतकृतां धेनुं ब्राह्मणायोपपादयेत् ।
केशवः प्रीयतां देवः केशिहन्ता महाच्युतः ।
स मे भवेत्तु सुप्रीतः इष्टान् कामान् प्रयच्छतु ।
एवं प्रदक्षिणं कृत्वा शृणु तस्यापि यत् फलम् ॥
त्रिंशदब्दकृतं पापं हित्वा स त्रिदिवं नरः ।
षष्टिं वर्षसहस्राणि स्वर्गे मोदति देववत् ॥
यदा कालादिहायाति सधर्म्मो धनवान् भवेत्
अभावादथ धेनूनां तत् पात्रं कल्पयेत्ततः ॥
तत्फलं हि विनिर्द्दिष्टं यथाशक्त्या तु दक्षिणा ।
भक्त्या फलं समाप्नोति भक्तिरेवात्र कारणम् ॥*॥
पौषस्यैव तु मासस्य योऽप्येवं क्षपयेन्नरः ।
समाहितमना भूप रसधेनुप्रदायकः ॥
आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ।
अयनं वर्त्तनो तस्मात् नारायण इति स्मृतः ॥
नारायणः प्रीयतां मे देवो नरप्रियः सदा ।
इष्टकामप्रदो नित्यं स मे पापं व्यपोहतु ॥
तत प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ।
एवं हि पौषमासस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥
पञ्चाशद्वार्षिकं कृतं पापं स्वल्पं वा यदि वा बहु
हत्वा स्वर्गं समाप्नोति वर्षाणामयुतायुतम् ॥*॥
माघस्यैव तु मासस्य द्वादशीं शुक्लपक्षतः ।
यः क्षिपेद्धि शुचिर्भूत्वा एकचित्तः समाहितः ॥
स्नापने पूजने नित्यं ब्राह्मणानाञ्च तर्पणे ।
प्रदाने नृपशार्द्दूल इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
सा लक्ष्मीश्च पुरा तेया भगिनी शशिनोऽनुजा ।
भर्त्ता त्वमपि तस्याश्च सर्व्वकामद माधव ॥
प्रीयतां माधवो देवो मधुकैटभसूदनः ।
वासुदेवो जगन्नाथो मम पापं व्यपोहतु ॥
एवं यः कुरुते सद्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ।
यज्जन्मकृतं पापं हत्वा सर्व्वमशेषतः ॥
दिव्यवर्षसहस्राणि स्वर्गे वसति षोड़श ।
गुड़धेनुप्रदो माघे इहायातः सदा सुखी ॥
भवेद्राजन् निरातङ्कः पुत्रैश्वर्य्यसमन्वितः ।
तत्र विष्णुपरो भूत्वा क्रमान्मोक्षमवाप्नुयात् ॥*॥
फाल्गुनामलपक्षस्य द्वादश्यां नियतः शुचिः ।
पूजयित्वा विधानेन देवदेवं स्वशक्तितः ॥
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र गोविन्दः प्रीयतामिति ।
गवां भक्तोऽसि गोस्वामी गोवासी गोकृतालयः
सर्व्वकामप्रदो नित्यं स मे पापं व्यपोहतु ।
सुखेन शर्कराधेनुं भक्त्या दद्यात् द्विजातये ॥
ततः प्रदक्षिणं कृत्वा शृणु पुण्यं यथातथम् ।
वर्षाणाह्नं सहस्राणां दशानां धूर्विवर्हिनाम् ॥
न तस्तत् फलमाप्नोति द्वादश्यां यद्भवेन्नृप ।
दिव्यवर्षसहस्राणि स्वर्गे तिष्ठति स्वर्गिवत् ॥*॥
चैत्रस्य द्वादशीं शुक्लां समुपोष्य नृपोत्तम ।
स्नात्वा प्रपूजयेद्विष्णुं जगतोऽन्तरचारिणम् ॥
पूर्व्वोक्तविधिवत् स्नात्वा गोमूत्रैर्गोमयेन च ।
स्नापयित्वामृतेनैव पञ्चानां गन्धसंयुतैः ॥
अद्भिः पश्चात् प्रपूज्यैवं गन्धधूपविलेपनैः ।
पुष्पैर्व्वासोभिरेवं हि मन्त्रेणानेन बुद्धिमान् ॥
प्रवेशने यथाशोलो जगतां रक्षणाय च ।
दुष्टक्षत्राणां विनिर्जेतुमसि विष्णुरतो हरे ॥
विष्णुर्भवतु मे प्रोतो विष्णुर्देवः सनातनः ।
सर्व्वपापविनाशाय विष्णुर्मे प्रीयतामिति ॥
मधुधेनुमभावाच्च शक्तितः पात्रमेव च ।
दत्त्वा यत् फलमाप्नोति तदिहैकमना शृणु ॥
पूर्व्वजन्मनि यत् पापमिह जन्मनि साम्प्रतम् ।
वर्त्तते सकलं हत्वा स्वर्गलोके महीयते ॥*॥
वैशाखस्य तु मासस्य पूजयेन्मधुसूदनम् ।
पूर्व्वोक्तविधिना राजन् सौवर्णं मधुसूदनम् ॥
जलकुम्भे तु संस्थाप्य मन्त्रेणानेन पूजयेत् ।
एकार्णवे जले धातुर्हृता वेदाः पुरा हरे ॥
मधुना ते हतः सोऽपि तेनासि मधुसूदनः ।
स मे भवतु सुप्रोतो देवदेवः सनातनः ॥
सर्व्वपापविनाशाय प्रीयतां मधुसूदनः ।
घृतधेनुमथो दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्तत ॥
ततः प्रदक्षिणं कुर्य्यात् दत्त्वा देयान् यथोपगान्
एवन्तु क्षपमाणस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥
कपिलानां सहस्रस्य सम्यग्दत्तस्य पुष्करे ।
तत्फलं समवाप्नोति भक्तियुक्तोऽप्यसंशयः ।
यावदिन्द्रो वसेत् स्वर्गे तावदेव स तिष्ठति ॥*॥
ज्यैष्ठस्यैव तु मासस्य शुक्लपक्षे तु द्वादशीम् ।
पूजयेद्विधिवद्भक्त्या समुपोष्य त्रिविक्रमम् ॥
जलधेनुमथो दद्याद्विप्राय नियतः शुचिः ।
यज्ञभागभुजो देवान् सन्निहत्य क्रमैस्त्रिभिः ॥
त्रैलोक्यमाहृतं तस्मात् तेनासि त्वं त्रिविक्रमः
त्रिविक्रमं त्रिलोकेशं प्रीणयामि त्रिविक्रमम् ॥
ततः प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणाम् ।
दत्त्वा तु भोजयेत्तांस्तु शृणु तस्यापि यत् फलम्
वाजपेयस्य यज्ञस्य सम्यगिष्टस्य पार्थिव ।
तत्फलं लभते मर्त्त्यः परत्रेह सुखी भवेत् ॥*॥
वामनन्तु तथाषाढ़े समुपोष्य प्रयत्नतः ।
द्वादशीनियताहारो वामनं तत्र पूजयेत् ॥
हिताय सर्व्वदेवानां आदित्यः कामदो यथा ।
तथा त्वं भव मे देव वामनो बलिबन्धनः ॥
तिलधेनुं ततो दद्यात् वामनः प्रीयतामिति ।
तदभावात्तथा पात्रं यथाशक्त्या च दक्षिणाम् ॥
पूर्व्वजन्मकृतं पापमिहजन्मकृतञ्च यत् ।
तत् सर्व्वं विनिहत्याशु परत्र च शुभां गतिम् ॥*॥
श्रावणस्य तु मासस्य द्वादश्यां शुक्लपक्षतः ।
यः क्षिपेन्नियतो भूत्वा समुपोष्य जनार्द्दनम् ॥
समर्च्चयेत् यथाशक्त्या पूर्व्वोक्तविधिना ततः ।
धेनुं सर्व्वगुणोपेतां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र पौराणविहितेन च ।
समादाय ततो लक्ष्मीं लोकेभ्यः क्षीरसागरे ।
स्वपिषि श्रावणे मासि श्रीधरोऽसि जगत्पते ॥
श्रावणे श्रीधरो देवः श्रीवत्सः श्रीनिकेतनः ।
प्रीयतां हि श्रियः कान्तो गतिमिष्टां ददातु मे
गवां दशसहस्रेण पात्रदत्तेन यत् फलम् ।
सकलं लभते मर्त्त्यो भक्तियुक्तो न संशयः ।
स्वर्गेषु विपुलान् भोगान् भुनक्ति सुरराडिव ॥*॥
तेनैव विधिना राजन् मासि भाद्रपदे ततः ।
समुपोष्य ततो भक्त्या हृषीकेशं प्रपूजयेत् ॥
मुक्ताधेनुमथो दद्यात् यथाविभवविस्तरात् ।
हृषीकाणीन्द्रियाण्याहुस्तेषामीशो जगत्पतिः ॥
करोति कर्त्तृभूतोऽसौ हृषीकेशो भवानतः ।
देवदेवं हृषीकेशं भूतेषु प्रभवाव्ययम् ॥
प्रीणयामि सुसंप्रीतो मम पापं व्यपोहतु ।
एवं प्रदक्षिणं कृत्वा विष्णुलोके महीयते ॥*॥
द्वादश्यां समुपोष्यैव पद्मनाभं तथाश्विने ।
पूजयेद्विधिवद्भक्त्या गन्धधूपविलेपनैः ।
गन्धधेनुं ततो दद्यात् कर्पूरागुरुचन्दनैः ।
कुङ्कुमेन हि राजेन्द्र वित्तशाठ्यं विवर्ज्जयेत् ॥
एकार्णवगते तोये स्वपतो यस्य वेधसः ।
निवासाय भवत्नाभ्यां पद्मनाभोऽसि इत्युत ॥
प्रीयतां पद्मनाभो मे दुष्कृतं चोपशाम्यतु ।
इत्युक्त्वा तं समभ्यर्च्च दद्यात् धेनुं द्विजातये ॥
इत्येवं क्षपमाणस्य तस्य पुण्यमतः शृणु ।
सप्तजन्मकृतं पापं स्वल्पं वा यदि वा बहु ।
दग्ध्वा तत् सकलं भूप विष्णुलोकं स गच्छति ॥*॥
कार्त्तिकस्य तु मासस्य एकादश्यामुपोषितः ।
प्रसुप्तं बोधयेद्रात्रौ श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥
नृत्यैर्गीतैस्तथा वाद्यैरृग्यजुःसामसङ्कलैः ।
वीणापणवशब्दैश्च पुराणश्रवणेन च ॥
वासुदेवकथाभिश्च स्तोत्रैरन्यैश्च वाहवैः ।
सुभाषितैरिन्द्रजालैर्भृ स्त्रिशोभाभिरेव च ॥
पुष्पैर्धूपैश्च नैवेद्यैर्दीपवृक्षैश्च शोभनैः ।
होमैर्भक्ष्यैरपूपैश्च फलैः शाकैश्च पायसैः ।
इक्षोर्विकारैर्मधुना द्राक्षाखोडैः सदाड़िमैः ।
कुठेरकस्य मञ्जर्य्या सर्ज्जिकालवणेन च ॥
ध्वजाभ्यां श्वेतरक्ताभ्यां चन्दनाभ्याञ्च सर्व्वदा ।
कुङ्कुमालक्तकाभ्याञ्च रक्तसूत्रैः सकङ्कणैः ॥
तथा नानाविधैः पुष्पैर्द्रव्यैर्विचित्रियाघनैः ।
तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां द्वादश्यामरुणोदये ।
स्नात्वा नदीजलैः पुण्यैः प्रतिमां स्नापयेत्ततः ॥
उत्थितां त्वपरे रम्यां ताम्रां रौप्यां सुवर्णजाम् ।
वैष्णवी प्रतिमा यत्र चित्रे सुप्ता क्वचित् भवेत् ।
तत्र स्नानादिपूजा च देयां कार्य्या च विष्णवे ॥
आदौ घृतेन तैलेन मधुना तदनन्तरम् ।
दध्ना क्षीरेण च ततः पञ्चगव्येन शास्त्रवित् ॥
उद्वर्त्तनं माषचूर्णं मसूरामलकानि च ।
रोध्रं कालीयकञ्चैव नागरं वर्णकं तथा ॥
सर्षपाश्च प्रियङ्गुश्च मातुलुङ्गरसस्तथा ।
सर्व्वौषध्यः सर्व्वगन्धाः सर्व्वबीजानि काञ्चनम् ॥
माङ्गल्यानि यथालाभं रत्नानि च कुशोदकम् ।
हस्तिदन्तोद्धृता मृच्च वृषशृङ्गोद्धृता तथा ॥
नदीतीराद्भवां स्थानात् वल्मीकात् सङ्गमात्
ह्रदात् ।
इन्द्रस्थानाच्च सरसस्तथा पर्व्वतमस्तकात् ॥
एताभिः स्नाप्य देवेश दद्यात् गोरोचनां शुभाम्
ततस्तु कलसा देया यथाप्राप्तं स्वलङ्कृताः ॥

जातीपद्मसंयुक्ताः सफलाश्च सकाञ्चनाः।
पुण्याहवेदशब्देन वीणावेणुरवेण च ॥
शब्देन मधुरेणैव सूतमागधवन्दिनाम्।
एवं संस्थाप्य गोविन्दं स्वनुलिप्तं स्वलङ्कृतम् ॥
सुवासं पूजयेत्तन्तु सुमनोभिश्च कुङ्कुमैः।
दीपैर्धूपैर्मनोज्ञैश्च पायसेन तु भूरिणा ॥
नानारत्नप्रदानैश्च होमैः पुण्यैः सदक्षिणैः।
वासोभिर्भूषणैश्च दीर्गोभिरश्वैर्गजैरपि ॥
ब्राह्मणाः पूजनीयाश्च विष्णोराद्याः सुमूर्त्तयः।
विष्णो रात्रौ प्रसुप्तस्य दामोदरगतं यतः ॥
ब्रह्माण्डस्य च तेनासि दामोदर इति स्मृतः।
दामोदर इमां धेनुं गृह्णातु स्वयमेव हि ॥
द्विजरूपेण ते विष्णो प्रकृत्येषा सनातनी।
इत्येवं पृथिवीदानात् फलं प्राप्नोति मानवः ॥
सुवर्णस्य महाधेनुं दत्त्वा नृपवरोत्तम।
हत्वा पापान्यशेषाणि शतजन्मान्तराणि वै ॥
वैष्णवं लोकमाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्द्दश।
सम्यगत्र व्रते चीर्णे मम जन्मानुगं फलम् ॥
ददाति भगवान् विष्णुः कामान् मोक्षं नरेश्वर।
ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या भक्तैरुच्चावचैरपि ॥
ततः प्रदक्षिणं कृत्वा यथाशक्त्या च दक्षिणाम्।
कलमान् द्वादशैवैवं ब्राह्मणेभ्यः प्रदापयेत ॥
वस्त्रेणावेष्टितग्रीवान् हेमगर्भोपशोभितान्।
दधिक्षीरयुतांश्चैव सगुडान् नृप भूरिशः।
शक्तिर्यथा तथा दद्यात् भक्तिरेवात्र कारणम् ॥
प्रसङ्गेनापि यो राजन् सुनामद्वादशीं नरः।
करोति पुण्यभागी स यथा दैत्योद्भवो बलिः ॥
एवं यः कुरुते राजन् सुनामद्वादशीं नरः।
राजसूयस्य यज्ञस्य फलं स्मर्धिकं भवेत् ॥
सर्व्वदानेषु यत् पुण्यं यच्च पुण्यं तपोवने।
सर्व्वतीर्थेषु यत् पुण्यं तत् पुण्यं समुदाहृतम् ॥
यावा द्वादश दातव्या वस्त्रयुग्मानि काञ्चनम्।
अलाभे चैव गामेकां पात्रं वा स्वर्णसंयुतम् ॥
मासे मासेऽथवाप्येवं चञ्चलं जीवितं यतः।
बहुविघ्ना हि धर्म्मस्य कर्त्तुम्छिद्रं न जायते ॥
एतज्ज्ञात्वा सुमेधावी न तत्र ग्लपयेन्मनः।
न तस्य वित्तलाभोऽस्ति भक्तिग्राह्यो हि केशवः॥
अनेन विधिना यस्तु द्वादशीं प्रतिवत्सरम्।
कृत्वा नरः परं याति विष्णुलोकमनामयम् ॥
सुनामद्वादशी चैव व्रतानामुत्तमा नृप।
श्राद्या नरैस्तु कर्त्तव्या तोषयाङ्गिर्जनार्द्दनम् ॥
यश्चैनां कीर्त्तयेत् पुण्यां शृणुयात् द्वादशीं नरः॥
तावुभौ गच्छतः स्वर्गं कर्त्ता विष्णुपुरं व्रजेत्॥"
इति वह्निपुराणे सुनामद्वादशीनामाध्यायः ॥

सुनारः, पुं, (सुष्ठु नालमस्य। लस्य रः।) शुनीस्तन्यम्। सर्पाण्डः। कलविङ्कः। इति मेदिनी ॥

सुनालकः, पुं, (सुष्ठु नालमस्य। कप्।) वकपुष्पवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका ॥ सुन्दरनालयुक्ते, त्रि ॥

सुनासिका, स्त्री, (सुष्ठु नासिका यस्याः।) काकनासा। इति राजनिर्घण्टः ॥ (शोभना नासिका।) शोभननासा। तद्युक्ते, त्रि ॥ (यथा, भागवते। ४। २४। ४६।
"पद्मकोषपलाशाक्षं सुन्दरभ्रु सुनासिकम् ॥")

सुनासीरः, पुं, (सुष्ठु नासीरं अग्रगामिसैन्यं यस्य।) इन्द्रः। इत्यमरः। १। १।४४॥ (देवः। यथा, भागवते। ४। ७। ७।
"ततो मीढ्वांसमामन्त्र्य सुनासीराः सहर्षिभिः।
भूयस्तद्देवयजनं समीढ्वद्वेधसो ययुः ॥")
सुनाशीरश्च ॥

सुनिर्यासा, स्त्री, (शोभनो निर्य्यासो यस्याः।) जिङ्गिनीवृक्षः। इति भावप्रकाशः ॥

सुनिश्चितः, पुं, (सुष्ठु निश्चितं निश्चयो यस्य।) बुद्धविशेषः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुनिश्चितः, त्रि, (सुष्ठु निश्चितः।) सुन्दरनिश्चयविषयीभूतः। इति हलायुधः ॥

सुनिषण्णं, क्ली, (सुष्ठु निषण्णं निद्रा यस्मात्।) सुनिषण्णकशाकम्। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, सुश्रुते। ६। ४५।
"पटोलशल्लुसुनिषण्णयूथिका
वटानिमुक्ताङ्कुरमिन्द्रवारजम्।
हितञ्च शाकं घृतसंस्कृतं सदा
तथैव धात्रीफलदाडिमान्वितम्॥"
क्वचित् पुलिङ्गेऽपि दृश्यते। यथा,—
सुनिषण्णो हिमो ग्राही मोहदोषत्रयापहः।
अविदाही लघुः स्वादुः कषायो रूक्षदीपनः।
वृष्यो रुच्यो ज्वरश्वासमेहकुष्ठभ्रमप्रणुत् ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुनिषण्णकं, क्ली, पु, (सुनिषण्णमेव। स्वार्थे कन्।) शाकविशेषः। सुषुणी इति भाषा। तत्पर्य्यायः। वितुन्नम् २। इत्यमरः। २। ४। १४९ ॥ सुनिषण्णम् ३ चाङ्गेरी ४। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,
"शितिवारः शितिवरः स्वस्तिकः सुनिषण्णकः।
श्रीवारकः सूचिपत्रः पर्णकः कुक्कुटः शिखी ॥
चाङ्गेरीसदृशं पत्रं चतुर्द्दलं इतीरितः।
शाको जलान्विते देशे चतुःपत्रीति चोच्यते ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
अस्य गुणाः। यथा,—
"अविदाही त्रिदोषघ्नः संग्राही सुनिषण्णकः।"
इति राजवल्लभः ॥
अन्यत् सितावरशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

सुनिष्टप्तः, त्रि, अत्यन्ततप्तः। सुपूर्व्वनिरपूर्व्वतपधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

सुनीतिः, स्त्री, (शोभना नीतिः।) शोभननयः। ध्रुवमाता। इति मेदिनी ॥ सा तु उत्तानपादस्य राज्ञोऽप्रेयसी पत्नी। यथा, भागवते। ४।८।८।
"जाये उत्तानपादस्य सुनीतिः सुरुचिस्तयोः।
सुरुचिः प्रेयसी पत्युर्नेतरा यत्सुतो ध्रुवः ॥")
शोभननीतिविशिष्टे, त्रि ॥

सुनीथः, त्रि, (सुष्ठु नयति धर्म्ममिति। सु + नी + "हनिकुषिनीरमिकाशिभ्यः क्थन्।" उणा० २। २। इति क्थन्।) धर्म्मशीलकः। इत्युणादिकोषः ॥ पु, ब्राह्मणः। इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥ (चन्द्रवंशीयालर्करोजपौत्रः। यथा, भागवते। ९। १७। ८।
"अलर्कात् सन्ततिस्तस्मात् सुनीथोऽथ निकेतनः ॥")

सुनीलं, क्ली, सुष्ठु नीलम्।) लामज्जकम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

सुनीलः, पु, (अतिशयो नीलः।) दाड़िमः। इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरनीलवर्णश्च ॥

सुनीलकः, पुं, (सुनील एव। स्वार्थे कन्।) नीलभृङ्गराजः। नीलासनः। नीलरत्नम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

सुनीला, स्त्री, (अतिशयनीला) अतसी। विष्णुक्रान्ता। जरतीतृणम्। इति राजनिर्घण्टः॥

सुनु [नी] क्ली, जलम्। शोभना नीर्यत्र तत् सुनु जलम्। इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

सुनीः, त्रि, शोभननौकाविशिष्टः। शोभना नौर्यत्र यस्य वा इति बहुव्रीहिसमासनिष्पन्नः। शोभननौकायाम्, स्त्री ॥

सुन्दः, पु, वानरविशेषः। यथा,—
"जाम्बुवान् ऋषभः सुन्दो वभ्रुः शतवलिः पृथुः।
व्यूढानीकाश्च यत्ताश्च द्रुमानादाय सर्व्वतः ॥"
इति वाल्मीकीये रामायणे युद्धकाण्डे ४७सर्गः॥
राक्षसविशेषः। यथा,—
"अथ कालोपमौ युद्धे सुतौ सुन्दोपसुन्दयोः।
यज्ञविघ्नकरौ तौ ते नैव दास्यामि पुत्रकम् ॥"
इति रामायणे बालकाण्डे २० सर्गः ॥
(संह्रादपुत्त्रः। यथा, हरिवंशे। ३। ७२।
"संह्रादपुत्त्रौ सुन्दश्च निसुन्दश्चैव तावुभौ ॥"
विष्णुः। इति महाभारतम्। १३।१४९।९८॥)

सुन्दर, त्रि, (सुष्ठु उनत्ति आर्द्रीकरोति चित्तमिति। सु + उन्द क्लेदने + अरः। शकन्ध्वादित्वात् साधुः।) मनोहरम्। तत्पर्य्यायः॥ रुचिरम् २ चारु ३ सुषमम् ४ साधु ५ शोभनम् ६ कान्तम् ७ मनोरमम् ८ रुच्यम् ९ मनोज्ञम् १० मञ्जु ११ मञ्जुलम् १२। इत्यमरः। ३। १। ५१ ॥ मनोहारि १३ सौम्यम् १४ भद्रकम् १५ रमणीयम् १६ रामणीयकम् १७। इति तट्टीका ॥ बन्धुरम् १८ वन्धुरम् १९ पेशलम् २० पेसलम् २१ वामम् २२ रामम् २३ अभिरामम् २४ नन्दितम् २५ सुमनम् २६ ॥ इति शब्दरत्नावली ॥ वल्गु २७ हारि २८ स्वरूपम् २९ अभिरूपम् ३० दिव्यम् ३१। इति जटाधरः ॥

सुन्दर, पु, (सु + उन्द + अरः।) कामदेवः ॥ इति केचित् ॥ वृक्षविशेषः। सुंदरी इति भाषा ॥ यथा,—
"जम्ब्वश्वत्थोलखदिरसिन्धुवाराश्च सुन्दरः।
एषामन्यतमाङ्गार निर्म्मलाम्बुनि भावयेत् ॥"
इति सुखबोधः।

सुन्दरी, स्त्री, (सुन्दर + गौरादित्वात् ङीष्।) नारीभेदः। इत्यमरः।२।६।४ ॥ सुष्ठु उनत्ति

आर्द्रयति मनः इति सुन्दरी। उन्द धी क्लेदे सुपूर्व्वः नाम्नोति अरः निपातनादुल्लोपः नदादित्वादीप्। रूपलावण्यसम्पन्ना सुन्दरी। इति तट्टीकायां भरतः॥ तरुभेदः। इति मेदिनी॥ हरिद्रा। इति शब्दचन्द्रिका॥ त्रिपुरसुन्दरी। यथा,—

"अङ्गुष्ठानामिकायोगात् वामहस्तस्य पार्व्वति।
तर्पयेत् सुन्दरीं देवीं समुद्रांश्च सवाहनाम्॥"

इति तन्त्रसारे श्रीविद्याप्रकरणम्॥

योगिनीविशेषः। यथा,—

"तावन्मन्त्रं जपेद्विद्वान् यावदायाति सुन्दरी।
ज्ञात्वा दृढं साधकेन्द्रं निशीथे याति निश्चितम्॥"

इति तत्रैव योगिनीसाधनप्रकरणम्॥

सुन्भ, दृप्तौ। हिंसे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर० अक०-हिंसे सक०-सेट्।) सुन्भति। इति दुर्गादासः॥

सुन्वन्, [त्] त्रि, यज्ञकर्त्ता। "सुञो यज्ञसंयोगे।" ३।२।१३२। इति सुनोतेः शतृप्रत्ययः॥ सर्व्वे सुन्वन्तः। सर्व्वे यजमानाः सत्रिणः। इति सिद्धान्तकौमुदी॥

सुपक्वः, पुं, (सु + पच् + क्तः।) सुगन्ध्याम्रः। इति शब्दचन्द्रिका॥ शोभनपरिणते, त्रि॥ (यथा, भागवते। १।८।४०।

"इमे जनपदाः स्वृद्धाः सुपक्वौषधिवीरुधः।
वनाद्रिनद्युदन्वन्तो ह्येधन्ते तव वीक्षिताः॥")

सुपत्रं, क्ली, (शोभनं पत्रमस्य।) तेजपत्रम्। इति शब्दचन्द्रिका॥

सुपत्रः, पु (शोभनं पत्रमस्येति।) आदित्यपत्रः। पक्षिवाहनगणम्। इति राजनिर्घण्टः॥

सुपत्रकः, पु, (शोभनं पत्रमस्य। कप्।) शिग्रुः। इति राजनिर्घण्टः॥ (शिग्रुशब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः॥)

सुपत्रा, स्त्री, (शोभनं पत्रमस्याः।) रुद्रजटा। शतावरी। पालक्यम्। शमी। शालपर्णी। इति राजनिर्घण्टः॥

सुपत्रिका, स्त्री, जतुका। इति राजनिर्घण्टः॥

सुपथः, पु, (सु शोभनः पन्थाः। अः समासे।) सन्मार्गः। यथा,—

"सत्पथस्त्वतिपन्थाश्च सुपन्थाः सुपथोऽपि च।"

इति शब्दरत्नावली॥

(यथा, कथासरित्सागरे। २०।१९२।

"विषयाकृष्यमाणा हि तिष्ठन्ति सुपथे कथम्॥")

शोभनपथयुक्ते, त्रि॥

सुपथ्या, स्त्री (सुष्ठु पथ्यं यस्याः।) श्वेतचिल्ली। इति राजनिर्घण्टः॥ सत्खाद्ये, त्रि॥

सुपन्थाः, पु (शोभनः पन्थाः।) सत्पथः। इति शब्दरत्नावली॥

सुपद्मः, पु, पद्मनाभदत्त-कृतव्याकरणविशेषः। यथा,—

"धैर्य्यावधेयं धीरा श्रीपद्मनाभनिवेदितम्।
उक्ता व्याकरणादर्शे सुपद्मस्तस्य पञ्जिका॥
ततो हि बालबोधाय प्रयोगाणाञ्च दीपिका।
उणादिवृत्ती रचिता च धातुकौमुदी॥"

इति तदीयपरिभाषावृत्तिः॥

(पुं, क्ली। शोभनं पद्मम्।) शोभनपद्मञ्च। शोभनपद्मविशिष्टे, त्रि॥

सुपद्मा, स्त्री, वचा। इति शब्दचन्द्रिका॥

सुपर्णः, पुं, (सुष्ठु पर्णं पक्षो यस्य।) गरुडः। इत्यमरः। १।१।३१॥ (यथा, रघुः। १०।६१।

"उह्यन्ते स्म सुपर्णेन वेगाकृष्टपयोमुचा॥")

स्वर्णचूडपक्षी। कृतमालकवृक्षः। इति मेदिनी॥ (पक्षिमात्रम्। यथा, मनुः। १।३७।

"नागान् सर्पान् सुपर्णांश्च पितॄणाञ्च पृथग्गणान्॥"

विष्णुः। इति महाभारतम्। १३।१४९।३४॥) शोभनपर्णविशिष्टे, त्रि॥

सुपर्णकः, पु, (सु शोभनानि पर्णानि यस्य। कन्।) आरग्वधवृक्षः। इति रत्नमाला॥ सप्तच्छदवृक्षः। इति जटाधरः॥ गरुडः। इति हेमचन्द्रः॥

सुपर्णकेतुः, पुं, (सुपर्णः केतौ यस्य।) विष्णुः। इति हलायुधः॥

सुपर्णा, स्त्री, (सु शोभनानि पर्णानि पत्राणि यस्याः।) पद्मिनी। इति शब्दमाला॥

सुपर्णाख्यः, पु, (सुपर्ण इति आख्या यस्य।) नागकेशरः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (अस्य पर्य्यायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम्।

"दीपः सर्पः सुपर्णाख्यश्चाम्पेयो नागकेशरः॥")

सुपर्णिका, स्त्री, (शोभनानि पर्णानि यस्याः। कप्। टापि अत इत्वम्।) स्वर्णजीवन्ती। पलाशी। शालपर्णी। रेणुका। वाकुची। इति राजनिर्घण्टः॥ (अस्याः पर्य्यायो यथा,—

"अवल्गुजो वाकुची स्यात् सोमराजी सुपर्णिका।
शशिलेखा कृष्णफला सोमा पूतिफलीति च।
सोमवल्ली कालमेषी कुष्ठघ्नी च प्रकीर्त्तिता॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

सुपर्णी, स्त्री, (सुष्ठु पर्णान्यस्याः। गौरादित्वात् ङीष्।) कमलिनी। गरुडमाता। इति मेदिनी॥ पक्षिणीमात्रे च। यथा, महाभारते। ३।२२४।१०।

"सुपर्णी सा तदा भूत्वा निर्जगाम महावनात्॥")

सुपर्णीतनयः, पुं, (सुपर्ण्यास्तनयः।) गरुडः। इति हलायुधः॥

सुपर्व्वा, [न्] पु, (सुष्ठु पर्व्व यस्य।) देवताः। इत्यमरः। १।१।७॥ वाणः। वंशः। पर्व्व। धूमः। इति मेदिनी॥

सुपर्व्वा, स्त्री, (शोभनं पर्व्व यस्याः।) श्वेतदूर्व्वा। इति राजनिर्घण्टः॥ सुन्दरपर्व्वविशिष्टा च॥

सुपाक्यं, क्ली, (सुपाकाय हितम्। सुपाक + यत्।) विड्लवणम्। इति राजनिर्घण्टः॥

सुपात्रं, क्ली, (सुष्ठु पात्रम्।) योग्यव्यक्तिः। (यथा, भागवते। ७।१४।४१।

"पुरुषेष्वपि राजेन्द्र सुपात्रं ब्राह्मणं विदुः।
तपसा विद्यया तुष्ट्या धत्ते वेदं हरेस्तनुम्॥")

तत्र दानविधिर्यथा,—

"तस्मात् सर्व्वात्मना पात्रे दद्यात् कनकदक्षिणाम्।"

इति।

"सर्व्वेषामेव पात्राणां परं पात्रं महेश्वरः।
पतन्तं त्रायते यस्माद्‌घोरान्नरकार्णवादिति॥
पात्राण्याध्यात्मिका मुख्या विशुद्धाश्चाग्निहोत्रिणः।
देवताश्च तथा मुख्या गोदानं ह्येतदुत्तममिति॥
सर्व्वत्र गुणवद्दानं श्वपाकादिष्वपि स्मृतम्।
देशे काले विधानेन पात्रे दत्तं विशेषतः॥"

पात्रे विद्यातपस्यादिगुणयुक्ते। इति च प्रायश्चित्ततत्त्वम्॥ अपि च।

"तस्मात् सर्व्वात्मना पात्रे दद्यात् कनकमुत्तमम्।
अपात्रे पातयेद्दत्तं सुवर्णं नरकार्णवे॥"

इति शुद्धितत्त्वम्॥ * ॥

शोभनभाजनम्। शोभनञ्च तत्पात्रञ्चेति कर्म्मधारयसमासनिष्पन्नम्। उत्तमपात्रयुक्ते, त्रि॥

सुपानं, त्रि, (सुखेन पीयते इति। सु + पा + "आतो युच्।" ३।३।१२८। इति युच्।) पानयोग्यः। सुखेन पीयतेऽसौ। आतोऽनोऽदरिद्र इत्यनेन कर्म्मणि अनप्रत्ययेन निष्पन्नः। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥

सुपार्श्वः, पु, (सुष्ठु पार्श्वोऽस्य।) चतुर्व्विंशतिवृत्ताहृदन्तर्गतवृत्ताहृद्विशेषः। इति हेमचन्द्रः॥ प्लक्षवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ पक्षिविशेषः। स तु सम्पातिपुत्त्रः। यथा,—

"निर्दग्धपक्षं सम्पातिं वानराः सुमहौजसः।"

इत्युपक्रम्य।

"क्व सीता केन वा दृष्टा को वा हरति मैथिलीम्।
तदाख्यातु भवान् सर्व्वं गतिर्भव वनौकसाम्॥
सहरीन् प्रतिसमुत्क्रान् सीताश्रुतिसमाहितान्।
पुनराश्वासयन् प्रीत इदं वचनमब्रवीत्॥
अहमस्मिन् गिरौ दुर्गे बहुयोजनमायते।
चिरान्निपतितो वृद्धः क्षीणप्राणपराक्रमः॥
तं मामेव गतः पुत्त्रः सुपार्श्वो नाम नामतः।
आहारेण यथाकालं बिभर्त्ति पततां वरः॥"

इति वाल्मीकीये रामायणे किष्किन्धाकाण्डे ५९ सर्गः॥ (पीठस्थानविशेषः। यथा, देवीभागवते। ७।३०।६६।

"नारायणी सुपार्श्वे तु त्रिकूटे रुद्रसुन्दरी॥"

इलावृतवर्षस्य पर्व्वतविशेषः। यथा, विष्णुपुराणे। २।२।१७।

"विपुलः पश्चिमे पार्श्वे सुपार्श्वश्चोत्तरे स्मृतः॥")

सुपार्श्वकः, पुं, (सुष्ठु पार्श्वो यस्य। कन्।) चतुर्व्विंशतिभाव्यर्हदन्तर्गतार्हद्विशेषः। इति हेमचन्द्रः॥ गर्द्दभाण्डवृक्षः। इत्यमरः। २।४।४३॥ (अथ पिप्पलभेदः। गजहुण्डमहारा इति लोके।

"पारीषोऽन्यः पलाशश्च कपिचूतः कमण्डलुः।
गर्द्दभाण्डः कन्दरालः कपीतनः सुपार्श्वकः॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

सुपिङ्गला, स्त्री, (सुष्ठ, पिङ्गला ।) जीवन्ती । ज्योतिष्मती । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपीड़नं, क्ली, (सु + पीड + ल्युट् ।) सुष्ठु मर्द्दनम् इति केचित् ॥ गाचापा इति भाषा ॥

सुपीतं, क्ली, (सु + पा + क्तः ।) गर्ज्जरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपीवा, [न्] त्रि, (सुष्ठु पिबतीति । सु + पा + "आतो मनिन्क्वनिप्वनिपश्च ।"३ । २ । ७४। इति क्वनिप् ।) शोभनपानकर्त्ता । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

सुपुटः, पुं, (सुष्ठु पुटमस्य ।) कोलकन्दः । विष्णुकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपुच्छिका, स्त्री, (शोभना पुच्छिकेव ।) जतुका । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपुष्करा, स्त्री, स्थलपद्मिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपुष्पं, स्त्री, (शोभनं पुष्पमस्य ।) लवङ्गम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ आढ्कुल्यम् । प्रपौण्डरीकम् । तूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ स्त्रीणां रजः । यथा,—

"सुपुष्पं राकीर्णं कुसुमधनुषो मन्दिरमहो
पुरो ध्यायन् ध्यायन् यदि जपति भक्तस्तव मनुम् ।"

इति तन्त्रसारः ॥

सुपुष्पः, पुं, (शोभनानि पुष्पाणि यस्य ।) रक्तपुष्पकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ पालितामादार इति भाषा ॥ शिरीषः । हरिद्रुः । राजतरुणी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपुष्पिका, स्त्री, (शोभनानि पुष्पाणि यस्याः । ङीष् । ततः कन् ।) पाटला । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्याः पाटलाशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

सुपुष्पी, स्त्री, (सुष्ठु पुष्पं यस्याः । ङीष् ।)श्वेतापराजिता । जीर्णफञ्जी । शतपुष्पी । मिश्रया । द्रोणपुष्पी । इति राजनिर्घण्टः ॥ कदली । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुपूरः, पुं, बीजपूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुपूरकः, पुं, (सुष्ठु पूरयतीति । पूर + ण्वुल् ।) वकपुष्पवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

सुप्, क्ली, लिङ्गोत्तरप्रयुज्यमानप्रत्ययविशेषः । स तु सप्तमीविभक्त्यन्तबहुवचनम् । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ सुपद्मादिव्याकरणमते एकविंशतिविभक्तीनां संज्ञा ॥ (यथा, "सुप्तिङन्तचयो वाक्यम् ।" इति व्याकरणटीकायां वाक्यलक्षणम् ॥

सुप्तं, क्ली, (स्वप् + क्तः ।) सुषुप्तिः । तत्पर्य्यायः । साधिका २ । इति हेमचन्द्रः ॥

सुप्तः, त्रि, (स्वप् + क्तः ।) निद्रितः । तत्पर्य्यायः । निद्राणः २ शयितः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ तस्य बोधने विधिनिषेधौ यथा,—

"क्षुधितस्तृषितः कामी विद्यार्थी कृषिकारकः ।
भाण्डारी च प्रवासी च सप्त सुप्तान् प्रबोधयेत् ॥
मक्षिका भ्रमरो सर्पो राजा वै बालकस्तथा ।
परश्वापि च मूर्खश्च सप्त सुप्तान्न बोधयेत् ॥"
(स्वकार्य्याक्षमः । यथा,—
"त्वक् सुप्ता स्फुटिता सुप्ता कृशा कृष्णा च तुद्यते
आतन्यते सरागा च पर्व्वरुक्त्वगतेऽनिले ॥"
इति माधवकरसंगृहीतरुग्विनिश्चये वातव्याध्यधिकारे । ६ ॥)

सुप्तघातकः, त्रि, (सुप्तमपि हन्तीति । हन + ण्वुल् ।) हिंस्रः । तत्पर्य्यायः । दंशेरः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुप्तजनः, पुं, (सुप्ता जना यत्र ।) अर्द्धरात्रः । इति जटाधरः ॥ (सुप्तो जनः ।) निद्रितलोकश्च ॥

सुप्तज्ञानं, क्ली, (सुप्ते निद्रावस्थायां ज्ञानम् ।) स्वप्नः । इति जटाधरः ॥

सुप्तविज्ञानं, क्ली, (सुप्ते निद्रावस्थायां विज्ञानम् ।) स्वप्नः । इति जटाधरः ॥

सुप्तिः, स्त्री, (स्वप् + क्तिन् । स्पर्शता । निद्रा । (यथा, भागवते । ४ । २९ । ७१ ।
"सुप्तिमूर्च्छोपतापेषु प्राणायनविघाततः ।
नेहतेऽहमिति ज्ञानं मृत्युप्रज्वारयोरपि ॥")
विश्रम्भः । शयनम् । इति मेदिनी ॥

सुप्रतिभा, स्त्री (सुष्ठु प्रतिभा यस्याः ।) मदिरा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुप्रतिष्ठा, स्त्री, (सुष्ठु प्रतिष्ठा यस्याः ।) पञ्चाक्षरावृत्तिच्छन्दः । स तु द्विविधः । पङ्क्तिः । प्रिया च यथा,—
"उक्थात्यक्था तथा मध्या प्रतिष्ठा सा सुपूर्व्विका ।
गायत्री च ततश्चोष्णिगनुष्टुप् बृहती तथा ॥"
पङ्क्तेरुदाहरणं तच्छब्दे द्रष्टव्यम् । प्रियाया यथा । स-ल-गः प्रिया ।
"व्रजसुभ्रुवो विलसत्कलाः ।
अभवन् प्रिया सुरवैरिणः ॥"
इति छन्दोमञ्जरी ॥

(शोभना प्रतिष्ठा ।) सुन्दरप्रशंसा च । (शोभनप्रतिष्ठाविशिष्टे, त्रि । यथा, महाभारते । ३ । ६४ । ६४ ।
"सुभ्रूः सुकेशी सुश्रोणी सुकुचा सुद्विजानना ।
वर्च्चस्विनी सुप्रतिष्ठा स्वसितायतलोचना ।
सा विदर्भाष्वसदृशं वीरसेनसुतप्रिया ॥")

सुप्रतिष्ठितः, पुं, (सुष्ठु प्रतिष्ठितः ।)उडुम्बरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरप्रतिष्ठायुक्ते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । २ । ५८ । ४ ।
"अयं सहस्रसमितो वैयाघ्रः सुप्रतिष्ठितः ॥"
तथाच ।
"अश्मापि याति देवत्वं महद्भिः सुप्रतिष्ठितः ॥"
इत्युद्भटः ॥)

सुप्रतीकः, पुं, (शोभनाः प्रतीकाः अङ्गानि यस्य ।) ईशानदिग्गजः । इत्यमरः । १ । ३ । ४ ॥ (यथा, रघुः । ५ ७५ ।
"मदपटुनिनदद्भिर्बोधितो राजहंसैः
सुरगज इव गाङ्गं सैकतं सुप्रतीकः ॥")
शिवः । कामदेवः । इति केचित् ॥ (साधुः । इति श्रीधरस्वामी ॥ यथा, भागवते ।१०।८।३१।
"एवं धार्ष्ट्यान्युशति कुरुते मेहनादीनि वास्तौ
स्तेयोपायैर्विरचितकृतिः सुप्रतीको यथास्ते ॥"
शोभनः प्रतीकः ।) शोभनाङ्गम् । तद्युक्ते, त्रि ॥ (यथा, भागवते । ५ । ३ । २ ।
'भगवान् भागवतवात्सल्यतया सुप्रतीक आत्मानमपराजितं निजजनाभिप्रेतार्थविधित्सया गृहीतहृदय इति ॥")

सुप्रभः, पुं, (सुष्ठु प्रभा यस्य ।) शुक्रबलः । इति हेमचन्द्रः ॥ सुन्दरप्रभायुक्ते, त्रि ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ८० । २१ ।
"वसु पुण्यास्तथा वाताः सुप्रभोऽभूद्दिवाकरः ॥")

सुप्रभा, स्त्री, (सुष्ठु प्रभा यस्याः ।) वाकुची । इति राजनिर्घण्टः ॥ अग्निजिह्वाविशेषः । यथा,—
"सुप्रभा पद्मरागाभा वारुण्यां दिशि संस्थिता ॥"
इति तन्त्रसारः ॥
शोभनदीप्तिश्च ॥

सुप्रभातं, क्ली, (सुष्ठु प्रभातम् ।) शुभसूचकप्रातःकालः । (यथा, भ्रमराष्टके । ८ ।
"रात्रिर्गमिष्यति भविष्यति सुप्रभातं
भास्वानुदेष्यति हसिष्यति पङ्कजालम् ।
इत्थं विचिन्तयति कोषगते द्विरेफे
हा हन्त हन्त नलिनीं गज उज्जहार ॥")
प्राभातिकपाठ्यमङ्गलवाक्यम् । यथा,—
मार्कण्डेय उवाच ।
'किं तदुक्तं सुप्रभातं शङ्करेण महात्मना ।
प्रभाते यत् पठन्मर्त्यो मुच्यते पापबन्धनात् ॥
ऋषय ऊचुः ।
श्रूयतां तात सर्व्वेऽत्र सुप्रभातं हरोदितम् ।
श्रुत्वा स्मृत्वा पठित्वा च सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ॥
ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तकारी
भानुः शशी भूमिसुतो बुधश्च ।
गुरुः सशुक्रः सह भानुजेन
कुर्व्वन्तु सर्व्वे मम सुप्रभातम् ॥
भृगुर्व्वशिष्ठः क्रतुरङ्गिराश्च
मनुः पुलस्त्यः पुलहः सगौतमः ।
रैभ्यो मरीचिश्च्यवनोऽथ लोकः
कुर्व्वन्तु सर्व्वे मम सुप्रभातम् ॥
सनत्कुमारः सनकः सनन्दनः
सनातनोऽप्यासुरिपिङ्गलौ च ।
सप्तस्वराः सप्तरसातलानि
कुर्व्वन्तु सर्व्वे मम सुप्रभातम् ॥
पृथ्वी सगन्धा सरसास्तथापः
सस्पर्शवायुर्ज्ज्वलितञ्च तेजः ।
नभः सशब्दं महता सहैव
कुर्व्वन्तु सर्व्वे मम सुप्रभातम् ॥
सप्तार्णवाः सप्त कुलाचलाश्च
सप्तर्षयो द्वीपवराश्च सप्त ।
भूरादि कृत्वा भुवनानि सप्त
कुर्व्वन्तु सर्व्वे मम सुप्रभातम् ॥

इत्थं प्रभाते परमं पवित्रं
यः संस्मरेद्वा शृणुयाच्च भक्त्या ।
दुःस्वप्ननाशो ननु सुप्रभाते
भवेच्च सत्यं भगवत्प्रसादात् ॥"
इति वामनपुराणे १४ अध्यायः ॥

सुप्रभाता, स्त्री, नदीविशेषः । यथा । अरुणा नृमणा आङ्गिरसी सावित्री सुप्रभाता ऋतम्भरा सत्यम्भरेति महानद्यः । इति श्रीभागवते ५ । २० । ४ ॥ शोभनप्रभातयुता रात्रिश्च ॥

सुप्रयुक्तः, त्रि, (सु + प्र + युज + क्तः ।) शोभनप्रयोगविशिष्टः । (यथा, साहित्यदर्पणे । १परिच्छेदे ।
एकः शब्दः सुप्रयुक्तः सम्यक् ज्ञातः स्वर्गे लोके च कामधुग् भवति ॥")

सुप्रयुक्तशरः, पुं, (सुप्रयुक्ताः शरा येन ।) कृतहस्तः । इति हेमचन्द्रः ॥

सुप्रयोगविशिखः, पुं, सशिक्षितबाणमोक्षकः । साध्यसाधनक्षमत्वात् शोभनः प्रयोगो निक्षेपो यस्य स सुप्रयोगः तादृशो विशिखो बाणो यस्य स तथा । कृतहस्तः सुप्रयोगविशिखः कृतपुङ्खवत् । इत्यमरभरतौ । २ । ८ । ६८ ॥

सुप्रलभ्यः, पुं, (सु + प्र + लभ + खल् । "उपसर्गात् खल्घञोः ।" ७ । १ । ६७ । इति नुम् ।) सुखलभ्यः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सुप्रलापः, पुं, (सु + प्र + लप + घञ् ।) सुवचनम् इत्यमरः । १ । ६ । ३८ ॥

सुप्रसन्नः, पुं, (सुष्ठु प्रसन्नः ।) कुवेरः । इति शब्दमाला ॥ सुप्रसादयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, मार्कण्डेये । १०५ । ७ ।
"तथानुकम्पां पुत्राणां सुप्रसन्नो रवे मम ।
कुरु प्रसन्नार्त्तिहर स्थितिकर्त्ता त्वमुच्यते ॥"

सुप्रसन्नकः, पुं, (सुप्रसन्न + संज्ञायां कन् ।) कृष्णार्जकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुप्रसरा, स्त्री, (सुप्रसरतीति । सु + प्र । सृ + अच् । टाप् ।) प्रसारिणी लता । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुप्रसादः, पुं, (सुष्ठु प्रसादो यस्य ।) शिवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (विष्णुः । इति महाभारतम् । १३ । १४८ । ३८ ॥ सु + प्र + सद + घञ् ।) सुप्रसन्नता च । (प्रसन्नतायुक्ते, त्रि । यथा, महाभारते । १२ । ५७ । ३१ ।
"क्षिप्रकारी जितक्रोधः सुप्रसादो महामनाः ॥"

सुप्रिया, स्त्री, (सुष्ठु प्रिया ।) सुन्दरस्त्री । अस्याः प्रमाणं सुभगाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ (अप्सरोविशेषः । यथा, महाभारते । १ । १२३ । ६० ।
"असिता च सुबाहुश्च सुप्रिया सुवपुस्तथा ॥")

सुफलः, पुं, (सुष्ठु फलं यस्य ।) कर्णिकारः । दाड़िमः । वदरः । मुद्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कपित्थः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ शोभनफलयुक्ते, त्रि । (यथा, मार्कण्डेये । १२० । १६ ।
"सुफलानि च शस्यानि रसवन्ति फलानि च ॥"
शोभनफले, क्ली ॥ * ॥ सुष्ठु फलं यस्येति विग्रहे शोभनफलाविशिष्टे, त्रि । यथा, महाभारते । ४ । ४० । १२ ।
"सुफलश्चित्रकोषश्च किङ्किणीसायको महान् ।
कस्य हेमत्सरुर्दिव्यः खड्गः परमनिर्म्मलः ॥")

सुफला, स्त्री, (सुष्ठु फलं यस्याः ।) इन्द्रवारुणी । कुष्माण्डी । काश्मरी । कदली । कपिलद्राक्षा इति राजनिर्घण्टः ॥

सुफेनः, पुं, (सुष्ठु फेनः ।) समुद्रफेनः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (क्वचित् क्लीवलिङ्गोऽपि दृश्यते ॥)

सुबन्धः, पुं, (सुष्ठु बन्धो यस्य ।) तिलः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुब्रह्मण्यः, पुं, कार्त्तिकेयः । इति केचित् ॥

सुब्रह्मवासुदेवः, पुं, ब्रह्मरूपवसुदेवसुतः । यथा,
"सुब्रह्मवासुदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ।
शान्तिरस्तु शिवञ्चास्तु इत्युक्त्वा तान् विसर्ज्जयेत् ॥
इति तिथ्यादितत्त्वे जन्माष्टमीप्रकरणम् ॥

सुभगः, पुं, (सुष्ठु भगं माहात्म्यं श्रीर्वा यस्य ।) टङ्कणः । चम्पकः । रक्ताम्लानः । अशोकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुभगः, त्रि, (सुष्ठु भगं श्रीर्यस्य ।) सुदृश्यः । तत्पर्य्यायः । चक्षुष्यः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघुः । ११ । ८० ।
"केवलोऽपि सुभगो नवाम्बुदः
किं पुनस्त्रिदशचापलाञ्छितः ॥")
शोभनैश्वर्य्यादियुक्तश्च ॥

सुभगा, स्त्री, (सुष्ठु भगं यस्याः ।) कैवर्त्ती । शालपर्णी । हरिद्रा । नीलदूर्व्वा । तुलसी । प्रियङ्गुः । कस्तूरी । सुवर्णकदली । इति राजनिर्घण्टः ॥ वनमल्ली । इति शब्दरत्नावली ॥ पतिप्रिया । यथा, माण्डव्यः ।
"मघा ऋक्षं परित्यज्य यदा सिंहे गुरुर्भवेत् ।
तत्राब्दे कन्यका चोढ़ा सुभगा सुप्रिया भवेत् ॥"
इति मलमासतत्त्वम् ॥

सुभगासुतः, पुं, (सुभगायाः सुतः ।) सौभागिनेयः । इत्यमरः । २ । ६ । २४ ॥

सुभङ्गः, पुं, (सुखेन भज्यते इति । सु + भञ्ज + घञ् ।) नारिकेलवृक्षः । इति जटाधरः ॥

सुभद्रः, पुं, (सुष्ठु भद्रं यस्मात् ।) विष्णुः । इति शब्दमाला ॥ राजभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ (पौरवागर्भसम्भूतो वसुदेवस्य पुत्त्रविशेषः । यथा, भागवते । ९ । २४ । ४७ ।
"सुभद्रो भद्रबाहुश्च दुर्मदो भद्र एव च ।
पौरव्यास्तनया ह्येते भूताद्या द्वादशाभवन् ॥")
शोभनमङ्गलयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । १ । २३३ । १७ ।
"त्वत्त एताः पुनः शुक्र वीरुधो हरितच्छदाः ।
जायन्ते पुष्करिण्यश्च सुभद्रश्च महोदधिः ॥")

सुभद्रकः, पुं, (सुष्ठु भद्रमस्मात् । ततः कन् ।) देवरथः । यथा, शब्दरत्नावल्याम् ।
"व्योमयानं दिव्यरथो विमानोऽस्त्री सुभद्रकः ॥
विल्ववृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुभद्रा, स्त्री, (शोभनं भद्रमस्याः ।) श्यामालता । इति शब्दमाला ॥ (अस्याः पर्य्यायो यथा,—
"कालपेषी महाश्यामा सुभद्रोत्पलशारिवा ।
दीर्घमूला च पालिन्दी मसूरविदला च सा ॥"
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
दूतमण्डा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ काश्मरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीकृष्णभगिनी । सा च अर्ज्जुनभार्य्या । यथा,—
श्रीकृष्ण उवाच ।
"ममैषा भगिनी पार्थ सारणस्य सहोदरा ।
सुभद्रा नाम भद्रं ते पितुर्मे दयिता सुता ।
यदि ते वर्त्तते बुद्धिर्व्वक्ष्यामि पितरं स्वयम् ॥
अर्ज्जुन उवाच ।
दुहिता वसुदेवस्य वासुदेवस्य च स्वसा ।
रूपेण चैषा सम्पन्ना कमिवैषा न मोहयेत् ॥
निवृत्तश्चार्ज्जुनस्तत्र विवाहं कृतवान् प्रभुः ।
पूर्णे तु द्वादशे वर्षे खाण्डवप्रस्थमागतः ॥"
इति महाभारते आदिपर्व्वणि २२१ अध्यायः (पीठस्थानस्थदेवीविशेषः । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ७५ ।
"उत्पलावर्त्तके लोला सुभद्रा शोणसङ्गमे ॥")

सुभद्राणी, स्त्री, त्रायन्ती । इति रत्नमाला ॥ बहुला इति ख्याता ॥

सुभद्रेशः, पुं, (सुभद्राया ईशः ।) अर्ज्जुनः । इति हेमचन्द्रः ॥

सुभाञ्जनः, पुं, (सु शोभनं अञ्जनं यस्मात् ।) शोभाञ्जनवृक्षः । इति भरतद्विरूपकोषः ॥

सुभाषितः, पुं, (सुष्ठु भाषितं यस्य ।) बुद्धभेदः । यथा,—
"कामाभो द्वादशाक्षश्च वीतरागः सुभाषितः ॥"
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सुन्दरकथिते, त्रि ॥ (सुन्दरवाक्यविशिष्टे च त्रि । यथा, महाभारते । ३ । ६० । ४ ।
"नलश्च हृतसर्व्वस्वमुपलभ्य दमब्रवीत् ।
बृहत्सेनामतियशां तां धात्रीं परिचारिकाम् ।
हिता सर्व्वार्थकुशलामनुरक्तां सुभाषिताम् ॥" *
सुष्ठु भाषितम् । सुवाक्ये, क्ली ॥ यथा, हितोपदेशे ।
"विषादप्यमृतं ग्राह्यममेध्यादपि काञ्चनम् ।
नीचादप्युत्तमा विद्यां बालादपि सुभाषितम् ॥"

सुभिक्षः, त्रि, (सुखेन लभ्या भिक्षा यत्र ।) सुलभभक्ष्यद्रव्यम् । सुलभभक्ष्ययुक्तकालादिश्च । यथा,—
"द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्य्यमण्डलभेदिनौ ।
दाताऽन्नस्य तु दुर्भिक्षे सुभिक्षे वस्त्रहेमदः ॥"
इति वह्निपुराणे आह्निकतपोनामाध्यायः ॥
किञ्च ।
"श्रवते क्षेमसुभिक्षं ब्राह्मणपीडाञ्च निर्दिशेद्द्राक्षी ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

सुभिक्षा, स्त्री, (सुष्ठु भिक्ष्यतेऽसौ । सु + भिक्ष + घञ् ।) धातकीपुष्पिका । इत्यमरः । २।४।१२४।
(अस्याः पर्य्यायो यथा,—

"धातकी धातुपुष्पी च ताम्रपुष्पी च कुञ्जरा ।
सुभिक्षा बहुपुष्पी च वह्निज्वाला च सा स्मृता ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
सुभीरकः, पुं, पलाशवृक्षः । इति हारावली ॥
सुभूः, त्रि, (शोभना भूरुत्पत्तिर्यस्य ।) सुजन्मा । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ (शोभना भूर्भूमिः ।) उत्कृष्टभूमौ, स्त्री । तत्सम्बन्धिनि, त्रि ॥
सुभूतिकः, पुं, (सुष्ठु भूतिर्यत्र । कप् ।) बिल्ववृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुभूमः, पुं, कार्त्तवीर्य्यः । स तु जिनानां अष्टमश्चक्रवर्त्ती । इति हेमचन्द्रः ॥
सुभृशं, क्ली, (सुष्ठु भृशम् ।) वाढम् । अतिशयम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, देवीभागवते । २ । ६ । २९ ।
"शप्स्यामि तं द्विजश्रेष्ठं येन मन्त्रः समर्पितः ।
त्वाञ्चापि सुभृशं कुन्ति ! नो चेत् मां त्वं भजिष्यसि ॥")
तद्वति, त्रि ॥
सुभ्रूः } स्त्री, (सुष्ठु भ्रूर्यस्याः । वा ऊङ् ।)
सुभ्रूः } नारी । इति जटाधरः ॥ (शोभना भ्रूः । यथा, भागवते । ३ । २३ । ३२ ।
"सुभ्र्वा सुदता शुक्लस्निग्धापाङ्गेन चक्षुषा ।
पद्मकोषस्पृधा नीलैरलकैश्च लसन्मुखम् ॥")
सुन्दरभ्रूयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, भागवते । ४ । ८ । ४५ ।
"सुनसं सुभ्रुवं चारुकपोलं सुरसुन्दरम् ॥")
सुमं, क्ली, (सुष्ठु मातीति । मा + कः ।) पुष्पम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, राजेन्द्रकर्णपूरे । ७४ ।
"किं हारैः किमु कङ्कणैः किमु सुमैः किं कर्णपूरैरलं
केयूरैर्मणिकुण्डलैरलमलं साडम्बरैरम्बरैः ।
पुंसामेकमखण्डनं पुनरिदं शम्भोर्मतं मण्डनं
यन्निष्पीडितपार्व्वणेन्दुशकलस्यन्दोपमाः सूक्तयः ॥")
सुमः, पुं, (सुष्ठु माति सौन्दर्य्यमिति । मा + कः ।) चन्द्रः । नभः । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥
सुमङ्गला, स्त्री, (सुष्ठु मङ्गलं यस्याः ।) वायमाला । इति रत्नमाला ॥ माकड़हाला इति माकड़िया इति च भाषा ॥ अर्हतां माता । इति हेमचन्द्रः ॥ कामाख्यादेशीयनदीविशेषः । यथा, कालिकापुराणे ८१ अध्याये ।
"नदी सुमङ्गला नाम हिमपर्व्वतनिर्गता ।
पूर्व्वस्यां मणिकूटस्य सदा स्रवति शोभना ॥
मणिकूटं समारुह्य यस्तां पश्यति वै नदीम् ।
स गङ्गास्नानजं पुण्यमवाप्य त्रिदिवं व्रजेत् ॥"
अतिशयचेमयुक्ते, त्रि ॥
सुमतः, त्रि, सुन्दरज्ञानविषयः । सुशब्दपूर्व्वकमनधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
सुमतिः, पुं, (शोभना मतिर्यस्य ।) वर्त्तमानकल्पीयार्हद्भेदः । भूतकल्पीयार्हद्भेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ सुन्दरमतियुक्ते, त्रि । (यथा, भागवते । १० । ६० । ३८ ।
"त्वं वै समस्तपुरुषार्थमयः फलात्मा
यद्वाञ्छया सुमतयो विसृजन्ति कृत्स्नम् ।
तेषां विभो समुचितो भवतः समाजः
पुंसः स्त्रियाश्च रतयोः सुखदुःखिनोर्न ॥" * ॥
शोभना मतिः ।) शोभनमती, स्त्री ॥
सुमतिः, स्त्री, (शोभना मतिर्यस्याः ।) विष्णुयशसः पत्नी । सा कल्किमाता । यथा,—
"सम्भले विष्णुयशसो गृहे प्रादुर्भवाम्यहम् ।
सुमत्यां मातरि विभोः कन्यायां त्वन्निदेशतः ।
चतुर्भिर्भ्रातृभिर्देव करिष्यामि कलिक्षयम् ॥"
इति कल्किपुराणे २ अध्यायः ॥
अपि च । तत्रैव ।
"सुमत्यां विष्णुयशसा गर्भमाधत्त वैष्णवम् ॥"
"सुमतिस्तं सुतं लब्ध्वा विष्णुं जिष्णुं जगत्पतिम्
पूर्णकामा विप्रमुख्यानाहूयादाद्गवां शतम् ॥"
सुमदनः, पुं, (सुष्ठु मदयति कोकिलादीनिति । सु + मद + णिच् + ल्युः ।) आम्रवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुमदात्मजा स्त्री, (सुमदः आत्मज इव यस्याः । सुमदस्य आत्मजेव इति वा ।) अप्सराः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सुमधुरं, क्ली, (सुष्ठु मधुरम् ।) अत्यर्थमधुरवाक्यम् । तत्पर्य्यायः । सान्त्वम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥ अतिशयमधुररसयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । १३ । ५४ । १५ ।
"गीतध्वनिं सुमधुरं तथैवाध्यापनध्वनिम् ।
हंसान् सुमधुरांश्चापि तत्र शुश्राव पार्थिव ॥")
सुमधुरः, पुं, (सुष्ठु मधुरो रसो यत्र ।) जीवशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुमनः, पुं, (सुष्ठु मन्यते इति । सु + मन + अच् ।) गोधूमः । इत्यमरः । २ । ९ । १८ ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,—
"गोधूमः सुमनोऽपि स्यात्त्रिविधः स च कीर्त्तितः ।
महागोधूम इत्याख्यः पश्चाद्देशात् समागतः ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) धुस्तूरः । इति शब्दमाला ॥ मनोहरे, त्रि । इति शब्दरत्नावली ॥
सुमनः, [स्] क्ली, (शोभनं मनो यस्मात् ।) पुष्पम् । इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । ४ । १५ । ७ ।
"प्रशंसन्ति स्म तं विप्रा गन्धर्व्वप्रवरा जगुः ।
मुमुचुः सुमनोधाराः सिद्धा नृत्यन्ति स्वःस्त्रियः ॥")
उत्तममनश्च । शोभनमनोयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । १ । ४९ । १० ।
"ब्राह्मणाः क्षत्त्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव स्वकर्म्मसु ।
स्थिताः सुमनसो राजंस्तेन राज्ञा स्वधिष्ठिताः ॥")
सुमनःपत्रिका, स्त्री, (सुमनसो जात्याः पत्रिका ।) जातीपत्रिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुमनःफलं, क्ली, (सुमनसो जात्याः फलम् ।) जातीफलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुमनःफलः, पुं, (सुष्ठु मनो यस्मात् तादृशं फलं यस्य ।) कपित्थवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
सुमनसः, स्त्री, भूम्नि, पुष्पम् । इत्यमरः । २ । ४ । १७ ॥ सुप्रीतं मन आभिरिति सुमनसः नित्यबहुवचनान्तत्वात् बहुवचननिर्देशः । भूम्नि स्त्रियः सुमनसः । इति रत्नकोषः ॥ बहवश्च समासिकता अप् सुमनसोऽप्सरस इति भूम्नि वामनोऽपि । भूम्नि भूरिप्रयोगः । एकत्वञ्च दृश्यते । सुमनाः पुष्पमालत्योः स्त्रियां ना धीरदेवयोरिति मेदिनी । वेश्या श्मशानसुमना इव वर्ज्जनीया इति शूद्रकप्रयोगश्च । सुमनसः क्लीवत्वमपि पुष्पं सुमनः कुसुममिति नाममालादिदर्शनात् । अपत्याख्येये दधिसुमनसीति क्लीवत्वं छान्दसमित्येके । इति भरतः ॥ (यथा, महाभारते । १३ । ९८ । २० — २२ ।
"मनो ह्लादयते यस्मात् श्रियञ्चापि ददाति च ।
तस्मात् सुमनसः प्रोक्ता नरैः सुकृतकर्म्मभिः ॥
देवताभ्यः सुमनसो यो ददाति नरः शुचिः ।
तस्य तुष्यन्ति वै देवास्तुष्टाः पुष्टिं ददत्यपि ॥
यं यमुद्दिश्य दीयेरन् देव सुमनसः प्रभो ।
मङ्गलार्थं स तेनास्य प्रीतो भवति दैत्यप ॥")
सुमना, स्त्री, जातीपुष्पवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भरतधृतसुश्रुतः ।
"सुमनायाश्च पत्राणि पटोलारिष्टयोस्तथा ॥")
सुमनाः, [स्] पुं, (शोभनं मनो यस्य ।) देवता । इत्यमरः । १ । १ । ७ ॥ सुष्ठु मन्यते सुमनाश्च । शोभनं मनोऽस्य इति वा । इति भरतः ॥ पण्डितः । इति मेदिनी ॥ पूतिकरञ्जः । इति शब्दमाला ॥ निम्बः । महाकरञ्जः । गोधूमः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शोभनचित्ते, त्रि । यथा, महाभारते । ३ । २६ । २१ ।
"ततस्ते ब्राह्मणाः सर्व्वे बकं दाल्भ्यमपूजयन् ॥
युधिष्ठिरं स्तूयमाने भूयः सुमनसोऽभवन् ॥")
सुमनाः, [स्] स्त्री, (सुष्ठु मनो यस्याः ।) पुष्पम् । मालती । इति मेदिनी ॥ जाती । शतपत्री । इति राजनिर्घण्टः ॥ "सुष्ठु मन्यते जनैर्मनोज्ञत्वात् शोभनं मनोऽस्यामिति वा सुमनाः सामान्ये स्त्रीलिङ्गा च ।
'स्त्रियः सुमनसो भूम्नि पुष्पे जातौ च भेदतः ।
विदुष्यपि यदा दृष्टस्तदा भेदेन शिष्यते ॥'
इति व्याड़िः ।
'सुमनाः पुष्पमालत्योः स्त्रियां नाधीरदेवयोः ।'
इति मान्तेषु मेदिनी । आवन्त्यपि सुमनास्ति ।
'सुमनायाश्च पत्राणि पटोलारिष्टयोस्तथा ।'
इति सुश्रुतः ।" इत्यमरटीकायां भरतः ॥
सुमनोरजः, [स्] क्ली, (सुमनसां रजः ।) परागः । इत्यमरः । २ । ४ । १७ ॥
सुमन्तुः, पुं, मुनिविशेषः । स चाथर्व्ववेदशाखाप्रचारकः । व्यासशिष्यश्च । यथा,—
"तत्रर्ग्वेदधरः पैलः सामगो जैमिनिः कविः ।
वैशम्पायन एवैको निष्णातो यजुषामुत ॥
अथर्व्वाङ्गिरसामासीत् सुमन्तुर्दारुणो मुनिः ।
इतिहासपुराणानां पिता मे रोमहर्षणः ॥"
इति श्रीभागवते । १ । ४ । २० — २२ ॥

"जैमिनिश्च सुमन्तुश्च वैशम्पायन एव च ।
पुलस्त्यः पुलहश्चैव पञ्चैते वक्षवारकाः ॥"
इति पुराणम् ॥
(सुष्ठु मन्तुरपराधो यस्य ।) अल्पपराधिनि, त्रि ॥

सुमन्त्रः, पुं, कल्किदेवस्य ज्येष्ठभ्राता । यथा,—
"कल्केर्ज्येष्ठास्त्रयः शूराः कविप्राज्ञसुमन्त्रकाः ।
तातमातृप्रियकरा गुरुविप्रप्रतिष्ठिताः ॥"
इति कल्किपुराणे २ अध्यायः ॥
अपि च ।
"विशाखयूपभूपालः प्रायात् साधुजनप्रियः ।
कल्किं द्रष्टुं हरेरंशमाविर्भूतञ्च सम्भले ॥
कविं प्राज्ञं सुमन्त्रञ्च पुरस्कृत्य महाप्रभम् ।
गार्ग्यभार्ग्यविशालैश्च ज्ञातिभिः परिवारितम् ॥"
इति तत्रैव ३ अध्यायः ॥
दशरथराजस्य सारथिः मन्त्री च । यथा,—
"तद्गच्छ त्वरितं सूत राजपुत्रं यशस्विनम् ।
राममानय भद्रं ते नात्र कार्य्या विचारणा ॥
अश्रुत्वा राजवचनं कथं गच्छामि भामिनि ।
तच्छ्रुत्वा मन्त्रिणो वाक्यं राजा मन्त्रिणमब्रवीत् ।
सुमन्त्र राम द्रक्ष्यामि शीघ्रमानय सुन्दरम् ॥"
इति वाल्मीकीये रामायणे अयोध्याकाण्डे १४ सर्गः ॥

सुमित्रः, पुं, चतुर्व्विंशतिवर्त्तमानार्हत्पितृमध्यगतविंशार्हत्पिता । इति हेमचन्द्रः ॥ इक्ष्वाकुवंशीयबृहद्बलान्वयः सुरथराजपुत्त्रः । इति विष्णुपुराणे ४ अंशे २२ अध्यायः ॥

सुमित्रभूः, पुं, सगरः । स तु जिनानां चक्रवर्त्तिभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥

सुमित्रा, स्त्री, दशरथराजपत्नी । सा तु लक्ष्मणशत्रुघ्नमाता । यथा, भट्टौ २ सर्गे ।
"प्रास्तोष्ट शत्रुघ्नमुदारचेष्टमेका सुमित्रा सह लक्ष्मणेन ॥"
तत्पर्य्यायः । लक्ष्मणप्रसूः २ । इति शब्दरत्नावली ॥

सुमुखं, क्ली, नखक्षतविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ (शोभनं सुखमिति ।) उत्तमास्यञ्च ॥

सुमुखः, पुं, (शोभनं मुखं यस्य ।) गरुडपुत्त्रः । (यथा, महाभारते । ५ । १०१ । २ ।
"वैनतेयसुतैः सूत षड्भिस्ततमिदं कुलम् ।
सुमुखेन सुनाम्ना च सुनेत्रेण सुवर्च्चसा ।
सुरुचा पक्षिराजेन सुबलेन च मातले ! ॥")
गणेशः । शाकभेदः । नागभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । १।३५।१४ ।
"हस्तिपिण्डः पिठरकः सुमुखः कौणपाशनः ।
कुठरः कुञ्जरश्चैव तथा नागः प्रभाकरः ॥")
पण्डितः । इति विश्वः ॥ मिताञ्जकः । वनवर्व्वरिका । वर्व्वरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुमुखः, त्रि, (सुष्ठु सुखं यस्य ।) मनोज्ञः । सुन्दराननः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । ४ । २१ । १५ ।
"सुनासः सुमुखः सौम्यः पीनांसः सुद्विजस्मितः ॥")

सुमुखसूः, पुं, (सुमुखस्य सुतस्योत्पत्तिर्यस्मात् ।) गरुडः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ उत्तमाननपुत्त्रपिता च ॥

सुमुखा, स्त्री, (शोभनं मुखं यस्याः । टाप् ।) सुन्दरी नारी । सुन्दरानना । इति भरतद्विरूपकोषः ॥ सुमुखा शाला । इति मुग्धबोधव्याकरणम् । दर्पणः । इति केचित् ॥

सुमुखी, स्त्री, (सुष्ठु मुखं यस्याः । "स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधात् ।" ४ । १ । ५४ । इति ङीष् ।) सुन्दरी नारी । सुन्दरानना । (यथा, कुमारे । १ । २६ ।
"उ मेति मात्रा तपसो निषिद्धा
पश्चादुमाख्यां सुमुखी जगाम ॥")

सुमुष्टिः, पुं, (मुष वञ्चने + क्तिन् । शोभना मुष्टिर्यस्मात् ।) विषमुष्टिक्षुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुमूलः, पुं, (सुष्ठु मूलं यस्य ।) श्वेतशिग्रुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुमूलकं, क्ली, (शोभनं मूलं यस्य । कप् ।) गर्ज्जरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुमूला, स्त्री, (शोभनं मूलं यस्याः ।) शालपर्णी पृश्निपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरमूलयुक्ते, त्रि ॥

सुमेखलः, पुं, (शोभना मेखला यस्मात् ।) मुञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,—
"मुञ्जो मुञ्जातको वाणः स्थूलदर्भः सुमेखलः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) शोभनमेखलायुक्ते, त्रि ॥

सुमेधाः, [स्] स्त्री, (सुष्ठु मेधा अस्याः । "नित्यमसिच् प्रजामेधयोः ।" ५ । ४ । १२२ । इति असिच् ।) ज्योतिष्मती । (सुष्ठु मेधा यस्य ।) सुबुद्धौ, त्रि । इति मेदिनी ॥ (यथा, भागवते । ८ । ४ । ३ ।
"इमं अङ्गिरसः सत्रमासतेऽद्य सुमेधसः ॥")

सुमेरुः, पुं, (सुष्ठु मिनोति क्षिपति ज्योतींषि इति । मि + "मिपीभ्यां रुः ।" उणा० ४।१०१ । रु ।) पर्व्वतविशेषः । तत्पर्य्यायः । मेरुः २ हेमाद्रिः ३ रत्नसानुः ४ सुरालयः ५ । इत्यमरः । १ । १ ।५२॥ अमराद्रिः ६ भूस्वर्गः ७ । इति जटाधरः ॥ तद्विवरणं यथा,—
"एषां मध्ये इलावृतं नामाभ्यन्तरवर्षं यस्य नाभ्यामवस्थितः सर्व्वतः सौवर्णः कुलगिरिराजो मेरुर्द्वीपायामसमुन्नाहः कर्णिकाभूतः कुवलयकमलस्य मूर्द्धनि द्वात्रिंशत्सहस्रयोजनविततो मूले षोडशसहस्रं तावतान्तर्भूम्यां प्रविष्टः ॥" ७ ॥
"मन्दरो मेरुमन्दरः सुपार्श्वः कुमुद इत्ययुतयोजनविस्तारोन्नाहा मेरोश्चतुर्दिशमवष्टम्भगिरय उपक्लृप्ताः ॥ ११ ॥
चतुर्ष्वेतेषु चूतजम्बूकदम्बन्यग्रोधाश्चत्वारः पादपप्रवराः पर्व्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनोन्नाहास्तावद्विटपविततयः शतयोजनपरिणाहाः ॥ १२ ॥
ह्रदाश्चत्वारः पयोमध्विक्षुरसमृष्टजला यदुपस्पर्शिन उपदेवगणा योगैश्वर्य्याणि स्वाभाविकानि भरतर्षभ धारयन्ति ॥ १३ ॥
देवोद्यानानि च भवन्ति चत्वारि नन्दनं चैत्ररथं वैभ्राजकं सर्व्वतोभद्रमिति ॥" १४ ॥
"मेरोर्मूर्द्धनि भगवत आत्मयोनेर्मध्यत उपक्लृप्तां पुरीमयुतयोजनसाहस्रीं समचतुरस्रां शातकौम्भीं वदन्ति ॥ २८ ॥
तामनुपरितो लोकपालानामष्टानां यथादिशं यथारूपं तुरीयमानेन पुरोऽष्टावुपक्लृप्ताः ॥" २९ ॥
इति श्रीभागवते ५ स्कन्धे १६ अध्यायः ॥
"अस्मिन्नैन्द्रीं पुरीं पूर्व्वस्यां मेरोर्देवधानीं नाम दक्षिणतो याम्यां संयमनीं नाम पश्चाद्वारुणीं निम्लोचनीं नाम उत्तरतः सौम्यां विभावरीं नाम ।" इति च तत्रैव ।५।२१।७॥
अपि च ।
"परिमण्डलस्तयोर्मध्ये मेरुः कनकपर्व्वतः ।
चातुर्व्वर्ण्यः स सौवर्णश्चतुरस्रः समुच्छ्रितः ॥
नानावर्णः स पार्श्वे तु पूर्व्वात् श्वेत उच्यते ।
पीतन्तु दक्षिणं तत्र भृङ्गपत्रनिभं परम् ॥
उत्तरं तस्य रक्तं वै इति वर्णसमन्वितः ।
मेरुस्तु शुशुभे दिव्यो राजवत् समधिष्ठितः ॥
आदित्यतरुणाभासो विधूम इव पावकः ।
योजनानां सहस्राणि चतुराशीतिरुच्छ्रितः ॥
प्रविष्टः षोडशाधस्तादष्टाविंशतिविंशतिः ।
विस्तारात्त्रिगुणस्तस्य परिणाहः समन्ततः ॥
स पर्व्वतो महादिव्यो दिव्यौषधिसमन्वितः ।
भुवनैरावृतः सर्व्वैर्जातरूपपरिष्कृतैः ॥
तत्र देवगणाः सर्व्वे गन्धर्व्वोरगराक्षसाः ।
शैलराजे प्रमोदन्ते सर्व्वतोऽप्सरसस्तथा ॥
स तु मेरुः परिवृतो भुवनैर्भूतभावनैः ।
यस्येमे चतुरो देशा नानापार्श्वेषु संस्थिताः ॥
भद्राश्वं भारतञ्चैव केतुमालञ्च पश्चिमे ।
उत्तराश्चैव कुरवः कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥
विष्कम्भपर्व्वतास्तद्वन्मन्दरो गन्धमादनः ।
विपुलश्च सुपार्श्वश्च सर्व्वरत्नविभूषितः ॥"
इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ७ ॥
किञ्च ।
"मध्ये पृथिव्यामद्रीन्द्रो भास्वान् मेरुर्हिरण्मयः ।
योजनानां सहस्राणि चतुरशीतिं समुच्छ्रितः ॥
प्रविष्टः षोडशाधस्तादवन्यां धरणीधरः ।
तावत्प्रमाणा पृथिवी पर्व्वतस्य समन्ततः ॥
तस्य शृङ्गत्रयं मूर्द्ध्नि स्वर्गो यत्र प्रतिष्ठितः ।
नानाद्रुमलताकीर्णं नानारत्नोपशोभितम् ॥
मध्यग पश्चिमं पूर्व्वं मेरोः शृङ्गाणि त्रीणि वै ।
प्रयुतोच्छ्रितमात्राणि हि शृङ्गं तस्य मध्यतः ॥
मध्यस्थं स्फाटिकं शृङ्गं वैदूर्य्यकरकामयम् ।
इन्द्रनीलमयं पूर्व्वं माणिक्यं पश्चिमं स्मृतम् ॥
योजनानां सहस्राणि नियुतानि चतुर्द्दश ।
उच्छ्रितं मध्यगं शृङ्गं स्वर्गो यत्र प्रतिष्ठितः ॥
प्रयुतान्तरितं शृङ्गं मूर्द्ध्नि छत्राकृति स्थितम् ।
पूर्व्वमध्यमशृङ्गाणां सकलं मध्यमस्य च ॥

त्रिपृष्ठो नाकपृष्ठो वा अपरः शान्तिनिर्वृतौ ।
आनन्दोऽथ प्रमोदश्च स्वर्गाः शृङ्गे च मध्यमे ॥
श्वेतश्च पौष्टिकश्चैव उपशोभनमन्मथौ ।
आह्लादः स्वर्गराजश्च स्वर्गाः शृङ्गे तु पश्चिमे ॥
निर्म्ममो निरहङ्कारः सौभाग्यश्चातिनिर्म्मलः ।
स्वर्गाश्चैते द्विजश्रेष्ठ पूर्व्वशृङ्गे समर्थिताः ॥
एकविंशत्यमी स्वर्गा निविष्टा मेरुमूर्द्धनि ॥*॥
अहिंसादानकर्त्ता च यज्ञानां तपसां तथा ।
तेषु तेषु वसन्ति स्म जना क्रोधविवर्ज्जिताः ।
जलप्रवेशी चानन्दं प्रमोदं वह्निसाहसः ॥
भृगुप्रपाते सौम्यस्तु रणे चैवास्य निर्म्मलः ॥
अनशने तु संन्यासे मृतो गच्छेत्त्रिपिष्टपम् ।
क्रतुयाजी नाकपृष्ठमग्निहोत्री च निर्वृतिम् ॥
तडागकूपकर्त्ता च लभते पौष्टिकं द्विज ।
सौवर्णदायी सौभाग्यं लभेत् स्वर्गं महातपाः ॥
शीतकाले महावह्निं प्रज्वालयति यो नरः ।
सर्व्वसत्त्वहितार्थाय स्वर्गं चाप्सरसं लभेत् ॥
हिरण्यगोप्रदानेन निरहङ्कारमाप्नुयात् ।
भूमिदानेन शुद्धेन लभते शान्तिकं पदम् ॥
रौप्यदानेन शुद्धेन स्वर्गं गच्छति निर्म्मलम् ।
अश्वदानेन पुण्याहं कन्यादानेन मङ्गलम् ॥
द्विजेभ्यस्तर्पणं कृत्वा दत्त्वा वस्त्राणि भक्तितः ।
श्वेतन्तु लभते स्वर्गं यत्र गत्वा न शोचति ॥
कपिलागोप्रदानेन परार्द्धं स्थानमृच्छति ।
गोवृषस्य प्रदानेन स्वर्गं मन्मथमश्नुते ॥
स पुमान् स सरित्स्नायी तिलधेनुप्रदस्तथा ।
कृतोपानहदाता च स्वर्गं तत्फलशोभनम् ॥
देवायतनकर्त्तारो शुश्रूषणपरस्तथा ।
तीर्थयात्रापरश्चैव स्वर्गराजे महीयते ॥
एकान्नभोजी यो मर्त्यो नक्तभोजी च नित्यशः
उपवासी त्रिरात्राद्यैः शान्तस्वर्गं शुभं लभेत् ॥
सरित्स्नायी जितक्रोधो ब्रह्मचारी दृढव्रतः ।
निर्म्मलं स्वर्गमाप्नोति तथा भूतहिते रतः ।
विद्यादानेन मेधावी निरहङ्कारमाप्नुयात् ॥
येन येन हि भावेन यद्यद्दानं प्रयच्छति ।
तत्तत् स्वर्गमवाप्नोति यद्यदिच्छति मानवः ॥
यस्तु सर्व्वाणि दानानि ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ।
सप्राप्य न निवर्त्तेत दिवं शान्तमनामयम् ॥
शृङ्गन्तु पश्चिमं यच्च ब्रह्मा तत्र स्थितः स्वयम् ।
पूर्व्वशृङ्गे स्वयं विष्णुर्मध्ये चैव शिवः स्थितः ॥"
इति नारसिंहे । ३० । १४—४५ ॥
अन्यत् कौर्म्मे ४२ । ४३ अध्याययोः वाराहे-
रुद्रगीतासु च द्रष्टव्यम् ।

सुप्पलुपठः, पुं, कर्पूरकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुभः, पु, देशविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥

सुयामुनः, पु, (शोभनं अतिप्रियं यामुनं यमुनासम्बन्धि जलं यस्य ।) विष्णुः । वत्सराजः । प्रासादः । अद्रिविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ मेघविशेषः । इति मेदिनी ॥

सुयोधनः, पु, (सुखेन युध्यतेऽसौ । सु + युध + युच् ।) दुर्य्योधनराजः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ यथा, महाभारते । १ । १५५ । ३५ ।
"शीघ्रं गच्छाम भद्रं ते न नो विद्यात् सुयोधनः ॥")

सुर, श ऐश्वर्य्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-पर०-अक०-सेट् ।) दन्त्यादिः । श, सुरति सोरिता सुपोर सुसोर । आ, दीप्तिः । ऐश्वर्य्यं ईश्वरत्वम् । इति दुर्गादासः ॥

सुरः, पु, (सुष्ठु राति ददात्यभीष्टमिति । रा + कः । यद्वा, सुरति शोभते इति । सुर + इगुपधेति कः । यद्वा, सुनोतीति । षुञ् अभिषवे + "सुसूधाञ्गृधिभ्यः क्रन् ।" उणा० २ । २४ । क्रन् ।) देवः । इत्यमरः । १ । १ । ७ ॥ (यथा, रघुः । ३ । ५६ ।
"चुकोप तस्मै स भृशं सुरश्रियः
प्रसह्य केशव्यपरोपणादिव ॥"
सूर्य्यः । पण्डितः । इति केचित् ॥ (स्वरः । यथा, महाभारते । १३ । ८५ । ८१ ।
"लक्षणानि सुरास्तोमा निरुक्तं सुरपङ्क्तयः ॥")

सुरकरीन्द्रदर्पापहा, स्त्री, (सुरकरीन्द्रस्य ऐरावतस्य दर्पं हन्तीति । हन + डः । टाप् ।) गङ्गा । यथा,
"भगीरथपथानुगा सुरकरीन्द्रदर्पापहा
महेशमुकुटप्रभा गिरिशिरःपताका सिता ।
सुरासुरनरोरगैरजभवाच्युतैः संस्तुता
विमुक्तिफलदायिनी भगवती स्वयं राजते ॥"
इति कल्किपुराणे ३४ अध्यायः ॥

सुरकारुः, पु, विश्वकर्म्मा । सुराणां कारुः शिल्पीति व्युत्पत्तिसिद्धमसामासिकः ॥

सुरकृता, स्त्री, (सुरेण कृता ।) गुडूची । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरक्त, त्रि, (सु + रञ्ज + क्तः ।) शोभनरागयुक्तः । अतिशयरक्तविशिष्टः । अत्यनुरक्तः । इति केचित् ॥

सुरक्तकः, पु, (सुरक्त + संज्ञायां स्वार्थे वा कन् ।) कोपस्त्रः । स्वर्णगैरिकम् । इति राजनिर्घण्टः ।

सुरखण्डनिका, स्त्री, वीणाभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥ सुरमण्डलिका इति पाठान्तरम् ॥

सुरगण्डः, पु, रोगविशेषः । इति भूरिप्रयोगः ॥ राजगाड इति भाषा ॥

सुरगुरुः, पुं, (सुराणां गुरुः ।) बृहस्पतिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ११५ । ७२ ।
"ततो मुक्ता रणं देवसैन्ये ऽपोन्द्रमनद्रुते ।
निनाय ब्रह्मभवनं भीतः सुरगुरुः शचीम् ॥"
देवपूज्ये त्रि । यथा, महाभारते । ३ । १ । ३२ ।
"यस्मात् पितामहो जज्ञे प्रभुरेकः प्रजापतिः ।
ब्रह्मा सुरगुरुः स्थाणुर्म्मनुः कः परमेष्ठ्यथ ॥")

सुरग्रामणीः, पु, (सुराणां ग्रामणीर्नेता ।) इन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुरङ्गं, क्ली, (सुष्ठु रङ्गो यस्मात् ।) हिङ्गुलम् । पत्तङ्गम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरङ्गः, पु, (सुष्ठु रङ्गो यस्मात् ।) नागरङ्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥ गर्त्तविशेषः, इति सुरङ्गयुक्शब्ददर्शनात् ॥

सुरङ्गदं, क्ली, (सुष्ठु रङ्गं ददातीति । दा + कः ।) पत्तङ्गम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरङ्गधातुः, पु, (सुष्ठु रङ्गो यस्मात् तादृशो धातुः ।) गैरिकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरङ्गयुक [ज्] पुं, (सुरङ्गं युनक्तीति । युज् + क्विप् ।) सुरङ्गं कृत्वा अपहरति यः । यथा
"कुजम्भिलः सुरङ्गाश्छिद्रधश्चौरः सुरङ्गयुक् ॥"
इति शब्दरत्नावली ।)

सुरङ्गा, स्त्री, सन्धिः । सींध इति भाषा । इति हलायुधः ॥ कैवर्त्तिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरङ्गिका, स्त्री, मूर्व्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरङ्गी, स्त्री (सुष्ठु रङ्गो यस्याः । ङीप् ।) काकनासा । इति राजनिर्घण्टः ॥ रक्तशोभाञ्जनः । इति रत्नमाला ॥

सुरजःफलः, पु, (सुष्ठु रजो यत्र तादृशं फलं यस्य ।) पनसवृक्षः । इति भूरिप्रयोगः ॥

सुरजनी, स्त्री, (सुशोभना रजनी ।) रात्रिः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुरज्येष्ठः, पुं, (सुरेषु ज्येष्ठः ।) ब्रह्मा । इत्यमरः । १ । १ । १६ ॥

सुरञ्जनः, पु, (सुष्ठु रञ्जयतीति । रञ्ज + णिच् + ल्युः ।) गुवाकवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुरतं, क्ली, (सुष्ठु रतं रमणं यत्र ।) निधुवनम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, कुमारे । १ । १० ।
"भवन्ति यत्रौषधयो रजन्या-
मतैलपूराः सुरतप्रदीपाः ॥")
सुरते वर्णनीयानि । यथा,—
सुरते सात्त्विका भावाः शीत्काराः कुट्टम-
लाञ्छिताः ।
काञ्चीकङ्कणमञ्जीररवाधरनखक्षतिः ॥"
इति कविकल्पलतायाम् १ स्तवके ३ कुसुमम् ॥
दयालौ, त्रि । इत्यमरटीकासारसुन्दरी । ३ । १ । १५ ॥ अत्रार्थे सुरतः इति पाठः साधुः ॥
क्रीडायुक्तः । इति उणादिवृत्तौ उज्ज्वलदत्तः । ५ । १४ ॥)

सुरततालो, स्त्री, (सुरतं तालयतीति । तल + णिच् + अण् । गौरादित्वात् ङीष् ।) दूती । शिरस्रक् । इति मेदिनी ॥

सुरता, स्त्री, (सुराणां भावः समूहो वा । सुर + तल् ।) देवत्वम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते । ५ । ९८ । १४ ।
"भवनं पश्य वारुण्यं यदेतत् सर्व्वकाञ्चनम् ।
यत् प्राप्य सुरतां प्राप्ताः सुराः सुरपतेः सखे ॥")
सुरसमूहः । इति व्याकरणम् ॥ (सुष्ठु रता । अप्सरोविशेषः । यथा, महाभारते । १ । ६५ । ५१ ।
"कामिनी च सुबाहुश्च सुरता सुरजा तथा ॥")

सुरतोषकः, पुं, (सुरान् तोषयतीति । तुष + णिच् + ण्वुल् ।) कौस्तुभमणिः । इति शब्दरत्नावली ॥ देवप्रीतिकारके, त्रि ॥

सुरथः, पु, चन्द्रवंशीयचैत्ररथराजपुत्त्रः । यथा,—
श्रीनारायण उवाच ।
"अत्रिश्च ब्रह्मणः पुत्त्रस्तस्य पुत्त्रो निशाकरः ।

स च कृत्वा राजसूयं द्विजराजो बभूव ह ॥
गुरुपत्न्याञ्च तारायां तद्बभूव बुधः सुतः ।
बुधपुत्त्रश्च चैत्रश्च तत्पुत्त्रः सुरथश्च सः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे । ५८ । ४—५ ॥
सच स्वारोचिषमन्वन्तरे कोलापुर्य्यधिपतिः ।
तेनादौ पृथिव्यां दुर्गापूजा कृता । तत्प्रसादेन
च असौ सावर्णिर्नाम मनुर्जातः । यथा,—
"कालान्तरे पूजिता सा सुरथेन महात्मना ।
राज्ञा मेधसशिष्येण मृण्मय्याञ्च सरित्तटे ॥
मेषादिभिश्च महिषैः कृष्णसारैश्च गण्डकैः ।
छागमेषैश्च कुष्माण्डैः पक्षिभिर्बलिभिर्मुने ॥
वेदोक्तानि च द्रव्याणि उपचाराणि षोडश ।
धृत्वा च कवचं ध्यात्वा सपूज्य च विधानतः ॥
राजा कृत्वा परीहारं वरं प्राप यथेप्सितम् ।
मुक्तिं संप्राप वैश्यश्च संपूज्य च सरित्तटे ॥
तुष्टाव राजा वैश्यश्च साश्रुनेत्रः पुटाञ्जलिः ।
विससर्ज्ज मृण्मयीं तां गभीरे निर्म्मले जले ॥
दृष्ट्वा मृण्मयीं मृण्मयीं दृष्ट्वा जलधौतां नराधिपः ।
रुरोद तत्र वैश्यश्च ततः स्थानान्तरं ययौ ॥
त्यक्त्वा देहञ्च वैश्यश्च पुष्करे दुष्करं तपः ।
कृत्वा जगाम गोलोकं दुर्गादेवीवरेण च ॥
राजा ययौ स्वराज्यञ्च पूज्यो निष्कण्टकं बली
भोगञ्च बुभुजे भूपः षष्टिवर्षसहस्रकम् ॥
भार्य्यां स्वराज्यं सन्न्यस्य पुत्त्रे स कालयोगतः ।
मनुर्बभूव सावर्णिस्तप्त्वा च पुष्करे तपः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे ५४ अध्यायः ॥*॥
विस्तारस्तु दुर्गाशब्दे द्रष्टव्यः ॥
सुरदारु, क्ली, (सुरप्रियं दारु ।) देवदारु । इति
रत्नमाला ॥ (यथा, भागवते । ८।२।१३ ।
"पिचुमर्द्दैः कोविदारैः सरलैः सुरदारुभिः ॥")
सुरदीर्घिका, स्त्री, (सुराणां दीर्घिका ।) स्वर्ग-
गङ्गा । इत्यमरः । १ । १ । ५२ ॥
सुरदुन्दुभी, स्त्री, (सुराणां दुन्दुभीव आह्लाद-
काहात् ।) तुलसी । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुरद्रुमः, पुं, (सुराणां द्रुमः ।) देवनलः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ देवदारु च ॥ (कल्पवृक्षादिः ।
यथा, भागवते । १० । ३८ । २२ ।
"न तस्य कश्चिद्दयितः सुहृत्तमो
न चाप्रियो द्वेष्य उपेक्ष्य एव वा ।
तथापि भक्तान् भजते यथा तथा
सुरद्रुमो यद्वदुपाश्रितोऽर्थदः ॥")
सुरद्विट्, [ष] पुं, सुरान् द्वेष्टीति । द्विष् +
क्विप् ।) असुरः । इत्यमरः । १ । १ । १२ ॥
(यथा, रघुः । १० । १५ ।
"प्रणिपत्य सुरास्तस्मै शमयित्रे सुरद्विषाम् ।
अथैनं तुष्टुवुः स्तुत्यमवाङ्मनसगोचरम् ॥"
राहुः । यथा, तत्रैव । २ । ३९ ।
"उपस्थिता शोणितपारणा मे
सुरद्विषश्चान्द्रमसी सुधेव ॥"
तथाच वृहत्संहितायाम् । ८७ । २ ।
"षड्भिः सितस्य मासैरब्दैन शनैः सुरद्विषो-
ऽब्दार्द्धात् ॥")

देवद्वेषकः ॥ (यथा, भागवते । १ । ३ । २४ ।
"ततः कलौ संप्रवृत्ते संमोहाय सुरद्विषाम् ।
बुद्धो नामाञ्जनसुतः कीकटेषु भविष्यति ॥")
सुरद्विपः, पुं, (सुराणां द्विपः ।) देवहस्ती । इति
केचित् ॥ (ऐरावतः । यथा, रघुः । ३ । ५५ ।
"हरेः कुमारोऽपि कुमारविक्रमः
सुरद्विपास्फालनकर्कशाङ्गुलौ ।
भुजे शचीपत्रविशेषकाङ्किते
स्वनामचिह्नं निचखान सायकम् ॥")
सुरधनुः, [स्] क्ली, (सुरस्य धनुः ।) इन्द्रधनुः ।
इति जटाधरः ॥ (यथा, किराते ।७।१६ ।
"यातस्य ग्रथिततरङ्गसैकताभे
विच्छेदं विपयसि वारिवाहजाले ।
आतेनुस्त्रिदशवधूजनाङ्गभाजां
सन्धानं सुरधनुषः प्रभामणीनाम् ॥")
सुरधूपः, पुं, (सुरप्रियो धूपः ।) रालः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
सुरनदी, स्त्री, (सुराणां नदी ।) गङ्गा । इति
भूरिप्रयोगः ॥ (यथा, महाभारते । ६।८०।५।
"गङ्गायाः सुरनद्या वै स्वादुभूतं यथोदकम् ।
महोदधिगुणाभ्यासात् लवणत्वं नियच्छति ॥")
सुरनन्दा, स्त्री, (सुरान् नन्दयतीति । नन्द +
णिच + अण् । टाप् ।) नदीविशेषः । इति
शब्दरत्नावली ॥
सुरनालः, पुं, (सुरप्रियं नालमस्य ।) देवनलः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
सुरनिम्नगा, स्त्री, सुराणां निम्नगा ।) गङ्गा ।
इत्यमरः । १ । १० । ३१ ॥ (यथा, कथा-
सरित्सागरे । ५२ । ३४२ ।
"त्यक्त्वा सर्व्वं तनुं त्यक्ष्यंस्तपसा सुरनिम्नगाम् ॥")
सुरनिर्गन्धं, क्ली, पत्रकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुरपतिः, पुं,(सुराणां पतिः ।) इन्द्रः । इत्यमरः
१।१।४६॥ (यथा, महाभारते ।७।१०१ । १८ ।
"पुनर्द्ददौ सुरपतिर्बद्धं वर्म्म सुसंग्रहम् ॥")
सुरपथं, क्ली, (सुराणां पन्थाः । समासे अः ।)
आकाशम् । इति हेमचन्द्रः ॥
सुरपर्णं, क्ली, (सुरप्रियं पर्णमस्य ।) ओषधि-
विशेषः । माचीपत्रो इति ख्यातः । तत्पर्य्यायः ।
देवपर्णम् २ वीरपर्णम् ३ सुगन्धिकम् ४ माची-
पत्रम् ५ सूक्ष्मपत्रम् ६ देवाहम् ७ गन्धपत्र-
कम् ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् ।
कृमिश्वासबलासकफकासनाशित्वम् । दीपनत्वम्
वर्ण्यत्वम् । बालहितत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुरपर्णिकः, पुं, (सुरप्रियं पर्णमस्त्यस्येति ।
ठन् ।) सुरपुन्नागः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुरपर्णिका, स्त्री, (सुरपर्णी । संज्ञायां कन् ।)
पुन्नागः । इति हेमचन्द्रः ॥
सुरपर्णी, स्त्री, (सुरप्रियं पर्णमस्याः । ङीष् ।)
पलाशी । इति राजनिर्घण्टः ।
सुरपादपः,पुं,(सुराणां पादपः ।)कल्पवृक्षः । देव-
तरुशब्दस्वरसात् ॥ (यथा, भागवते ।८।५।१७ ।
"वेत्रकीचकवेणूनां गुल्मानि सुरपादपान् ॥")

सुरपुन्नागः, पुं, (सुरप्रियः पुन्नागः । पुन्नाग
वृक्षविशेषः । तत्पर्य्यायः । नमेरुः २ सुरेष्टः ३
सुरपर्णिकः ४ सुरताङ्गः ५ । अस्य गुणाः
पुन्नागवत् । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुरपुरी, स्त्री, (सुरस्य पुरी ।) अमरावती
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सुरप्रियः, पुं, (सुराणां प्रियः । अगस्त्यपुष्प
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ इन्द्रः । वृहस्पतिः
इति केचित् ॥ देववृक्ष इति ॥
सुरप्रिया, स्त्री,(सुराणां प्रिया ।) जाती । स्वर्ण-
रम्भा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अप्सराः । यथा
भागवते । ८ । १५ । १८ ।
"हेमजालाक्षनिर्गच्छद्धूमेनागुरुगन्धिना ।
पाण्डरेण प्रतिच्छन्नमार्गे यान्ति सुरप्रियाः ॥")
सुरभि, क्ली, (सुष्ठु रभतेऽनेनेति । सु + रभ +
इन् ।) स्वर्णम् । गन्धाश्म । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ सुन्दरः । साधुगन्धः । इति धरणिः ॥
सुरभिः,पुं, (सु + रभ + इन् ।) सुगन्धिः । इत्य-
मरः । १ । ५ । ११ ॥ चम्पकः । वसन्तर्त्तुः ।
जातीफलवृक्षः । इति मेदिनी ॥ शमीवृक्षः ।
कदम्बवृक्षः । कणगुग्गुलुः । गन्धतृणम् ।
बकुलवृक्षः । रालः । इति राजनिर्घण्टः ॥
चैत्रमासः । धीरः । इति धरणिः ॥ गन्धफलः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
सुरभिः, स्त्री, (सुर + रभ + इन् ।) शल्लकी ।
मातृभेदः । सुरा । गौः । इति मेदिनी ॥ पुस्त-
कान्तरे सुरास्थाने मुरा इति पाठः । रुद्रजटा ।
वनमालिका । तुलसी । पाची । इति राज-
निर्घण्टः ॥ पृथिवी । इति धरणिः ॥ गोमाता ।
(यथा, रघुः । १ । ८१ ।
"सुतां तदीयां सुरभेः कृत्वा प्रतिनिधिं शुचिः ।
आराधय सपत्नीकः प्रीता कामदुघा हि सा ॥"
तस्या उत्पत्त्यादिर्यथा,—
नारद उवाच ।
"सा का वा सुरभी देवी गोलोकादागता च या
तज्जन्मचरितं ब्रह्मन् श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥
श्रीनारायण उवाच ।
गवामधिष्ठातृदेवी गवामाद्या गवां प्रसूः ।
गवां प्रधाना सुरभी गोलोके सा समुद्भवा ॥
सर्व्वादिसृष्टिकथनं कथयामि निशामय ।
बभूव येन तज्जन्म पुरा वृन्दावने वने ॥
एकदा राधिकानाथो राधया सह कौतुकात् ।
गोपाङ्गनापरिवृतः पुण्यं वृन्दावनं ययौ ॥
सहसा तत्र रहसि विजहार च कौतुकात् ।
बभूव क्षीरपानेच्छा तदा स्वेच्छामयस्य च ॥
ससृजे सुरभिं देवीं लीलया वामपार्श्वतः ।
वत्सयुक्ता दुग्धवती वत्सो नाम्ना मनोरथः ॥
दृष्ट्वा सवत्सां सुदामा रत्नभाण्डे दुदोह च ।
क्षीरं सुधातिरिक्तञ्च जन्ममृत्युजरापहम् ॥
तदुष्णञ्च पयः स्वादु पपौ गोपीपतिः स्वयम् ।
सरो बभूव पयसा भाण्डविस्रंसनेन च ॥
दैर्घे च विस्तृते चैव परितः शतयोजनम् ।

गोलोके सुप्रसिद्धश्च स च क्षीरसरोवरः ॥
गोपिकानाञ्च राधायाः क्रीड़ावापी बभूव सा ।
रत्नेन खचिता तूर्णं भूता वापीश्वरेच्छया ॥
बभूवुः कामधेनूनां सहसा लक्षकोटयः ।
तावन्तो हि च वत्साश्च सुरभीलोमकूपतः ॥
तासां पुत्त्राः प्रपौत्त्राश्च सम्बभूवुरसंख्यकाः ।
कथिता च गवां सृष्टिस्तया च पूजितं जगत् ॥
पूजाञ्चकार भगवान् सुरभ्याश्च पुरा मुने ।
ततो बभूव तत्पूजा त्रिषु लोकेषु दुर्लभा ॥
दीपान्वितापरदिने श्रीकृष्णस्याज्ञया हरेः ।
बभूव सुरभीपूजा धर्म्मवक्त्रादिति श्रुतम् ॥
ध्यानं स्तोत्रं मूलमन्त्रं यद्यत् पूजाविधिक्रमम् ।
वेदोक्तञ्च महाभाग निबोध कथयामि ते ॥
ॐ सुरभ्यै नम इति मन्त्रस्तस्याः षड़क्षरः ।
सिद्धो लक्षजपेनैव भक्तानां कल्पपादपः ॥
ध्यानं यजुर्व्वेदोक्तं तत् पूज्यस्य सर्व्वसम्मतम् ।
ऋद्धिदं वृद्धिदञ्चैव मुक्तिदं सर्व्वकामदम् ॥
लक्ष्मीस्वरूपां परमां राधासहचरीं पराम् ।
गवामधिष्ठातृदेवीं गवामाद्यां गवां प्रसूम् ॥
पवित्ररूपां पूज्याञ्च भक्तानां सर्व्वकामदाम् ।
यया पूतं सर्व्वविश्वं तां देवीं सुरभीं भजे ॥
घटे वा धेनुशिरसि बद्धस्तम्भे गवामपि ।
शालग्रामे जले वाग्नौ सुरभीं पूजयेद्द्विजः ॥
दीपान्वितापरदिने पूर्व्वाह्णे भक्तिसंयुतः ।
यः पूजयेच्च सुरभिं स च पूज्यो भवेद्भुवि ॥
एकदा त्रिषु लोकेषु वाराहे विष्णुमायया ।
क्षीरं जहार सहसा चिन्तिताश्च सुरादयः ॥
ते गत्वा ब्रह्मलोकञ्च ब्रह्माणं तुष्टुवुस्तदा ।
तदाज्ञया च सुरभीं तुष्टाव पाकशासनः ॥
महेन्द्र उवाच ।
नमो देव्यै महादेव्यै सुरभ्यै च नमो नमः ।
गवां बीजस्वरूपायै नमस्ते जगदम्बिके ॥
नमो राधाप्रियायै च पद्मांशायै नमो नमः ।
नमः कृष्णप्रियायै च गवां मात्रे नमो नमः ॥
कल्पवृक्षस्वरूपायै सर्व्वेषां सन्ततं परम् ।
श्रीदायै धनदायै च वृद्धिदायै नमो नमः ।
यशोदायै कीर्त्तिदायै धर्म्मदायै नमो नमः ॥
स्तोत्रश्रवणमात्रेण तुष्टा हृष्टा जगत्प्रसूः ।
आविर्ब्बभूव तत्रैव ब्रह्मलोके सनातनी ॥
महेन्द्राय वरं दत्त्वा वाञ्छितञ्चातिदुर्लभम् ।
जगाम सा च गोलोकं ययुर्देवादयो गृहम् ॥
बभूव विश्वं सहसा दुग्धपूर्णञ्च नारद ।
दुग्धाद्घृतं ततो यज्ञस्ततः प्रीतिः सुरस्य च ॥
इदं स्तोत्रं महापुण्यं भक्तियुक्तश्च यः पठेत् ।
स गोमान् धनवांश्चैव कीर्त्तिमान् पुण्यवान्
भवेत् ॥
स स्नातः सर्व्वतीर्थेषु सर्व्वयज्ञेषु दीक्षितः ।
इह लोके सुखं भुक्त्वा यात्यन्ते कृष्णमन्दिरम् ॥
सुचिरं निवसेत्तत्र करोति कृष्णसेवनम् ।
न पुनर्भवनं तस्य ब्रह्मपुत्त्र भवे भवेत् ॥"
इति श्रीब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे सुरभ्युपाख्यानं
नाम ४७ अध्यायः ॥

सुरभिः, त्रि, (सु + रभ + इन् ।) सुगन्धिः । (यथा, मनुः । ३ । २०९ ।
"उपवेश्य तु तान् विप्रानासनेष्वजुगुप्सितान् ।
गन्धमाल्यैः सुरभिभिरर्च्चयेद्देवपूर्व्वकम् ॥")
कान्तम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः ।२।२।
"निवर्त्त्य राजा दयितां दयालु-
स्तां सौरभेयीं सुरभिर्यशोभिः ।
पयोधरीभूतचतुःसमुद्रां
जुगोप गोरूपधरामिवोर्व्वीम् ॥")
धीरः । विख्यातः । इति धरणिः ॥

सुरभिका, स्त्री, (सुरभि + स्वार्थे कन् ।) स्वर्ण-कदली । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरभिगन्धिः, त्रि,(सुरभिर्गन्धो यस्य । "गन्धस्ये-दुत्पूतिसुसुरभिभ्यः ।" ५ । ४ । १३५ । इति इकारः ।) शोभनगन्धयुक्तः । इति केचित् ॥

सुरभित्रिफला, स्त्री, (सुरभिः सुगन्धिस्त्रिफला ।) सुगन्धित्रिफला । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरभित्वक्, [च] स्त्री, (सुरभिः त्वक् यस्याः ।) वृहदेला । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरभिदारुः, पुं, (सुरभि सुगन्धि दारु यस्य । सरलवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरभिपत्रा, स्त्री (सुरभि पत्रं यस्याः ।) जम्बू-वृक्षः । राजजम्बूः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरभिबाणः, पुं, (सुरभिः साधुगन्धः बकुलादि पुष्पं वा बाणो यस्य ।) कामदेवः । इति केचित् ॥

सुरभिवल्कलं, क्ली, (सुरभि सुगन्धि वल्कलं यस्य ।) गुड़त्वक् । इति शब्दरत्नावली ॥

सुरभिस्रवा, स्त्री,(सुरभिः सुगन्धिः स्रवो निर्य्यासो यस्याः ।) सल्लकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरभी, स्त्री, (सुरभि + वा ङीष् ।) सुगन्धिः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । ४ । १२३ ॥ शल्लकी । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यथा,—
"शल्लकी गजभक्ष्या च सुवहा सुरभी रसा ।
महेरुणा कुन्दरुकी वल्लकी च बहुस्रवा ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
कृस्वकारान्तसुरभिशब्दार्थोऽप्यत्र ॥ गोमाता । यथा,—
"सा का वा सुरभी देवी गोलोकादागता च या ।
तज्जन्मचरितं ब्रह्मन् श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे ४७ अध्यायः ॥
(कृस्वकारान्तसुरभिशब्देऽस्या विशेषविवरणं ज्ञेयम् ॥) अथ गोयात्राप्रवेशविक्रयदिनम् । तत्र तिथयः अमावस्याष्टमीचतुर्द्दशीवर्ज्जिताः । तत्र नक्षत्राणि रोहिणी पूर्व्वफल्गुनी पूर्व्वा-षाढ़ा पूर्व्वभाद्रपद् उत्तरफल्गुनी उत्तराषाढ़ा उत्तरभाद्रपत् श्रवणा भरणी चित्रा एतद्व्यति-रिक्तानि । योगाः व्यतीपातवैधृतिभिन्नाः । सप्त वाराः क्रूरवारभिन्नाः । इति ज्योतिष-तत्त्वम् ॥

सुरभीरसा, स्त्री, शल्लकीवृक्षः । इत्यमरटीकायां मथुरेशः । २ । ४ । १२३ ॥

सुरभूरुहः, पुं, (सुराणां भूरुहः ।) देवदारुः । इति भावप्रकाशः ॥ (कल्पवृक्षादिश्च ॥)

सुरमृत्तिका, स्त्री,(सुरप्रिया मृत्तिका ।) तुवरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरमेदा, स्त्री,(सुरप्रियो मेदो यस्याः ।) महा-मेदा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (महामेदाशब्दे-ऽस्या विशेषो ज्ञातव्यः ॥)

सुरर्षिः, पुं, (सुरश्चासौ ऋषिश्चेति ।) देवर्षिः । इत्यमरः । १ । १ । ५१ ॥ स तु नारदतुम्बुरु-कोलाहलादिः । यथा । ब्रह्मर्षिदेवर्षिराजर्षि-महर्षिपरमर्षिकाण्डर्षिश्रुतिभेदात् सप्तप्रकार-ऋषयस्तत्र नारदाद्याः सुरर्षय उक्ता इति भरतः ॥ (यथा, भागवते । ४ । २४ । ६३ ।
"महानहं खं मरुदग्निवार्धराः
सुरर्षयो भूतगणा इदं यतः ॥"
तथाच महाभारते । १ । १ । २२७ ।
"इति राज्ञां चतुर्व्विंशन्नारदेन सुरर्षिणा ।
पुत्त्रशोकाभितप्ताय पुरा शैब्याय कीर्त्तितम् ॥")

सुरलता, स्त्री, (सुरप्रिया लता ।) महाज्योति-ष्मती । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरला, स्त्री, (सुरान् लातीति । ला + कः ।) गङ्गा । इति हारावली ॥ नदीविशेषः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुरलासिका, स्त्री, (सुरानपि लासयति आह्ला-दयतीति । लस् + णिच् + ण्वुल् । टापि अत इत्वम् ।) वंशीवाद्यम् । यथा,—
"सालेयिका च सालेयी मालिका सुरलासिका ॥"
इति शब्दरत्नावलीति केचित् ॥

सुरलोकः, पुं, (सुराणां लोकः ।) स्वर्गः । इत्य-मरः । १।१।६॥ (यथा, भागवते ।७।१०।१३।
"कीर्त्तिं विशुद्धां सुरलोकगीतां
विहाय मामेष्यसि मुक्तबन्धः ॥")

सुरवर्त्म [न्] क्ली,(सुराणां वर्त्म ।) आकाशम् । इत्यमरः । १ । २ । १ ॥

सुरवल्लभा, स्त्री,(सुराणां वल्लभा ।) श्वेतदूर्व्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरवल्ली, स्त्री, (सुराणां वल्ली ।) तुलसी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरवैरी, [न्] पुं, (सुराणां वैरी ।) असुरः ॥ इति शब्दरत्नावली ॥ [हलायुधः ॥

सुरशत्रुः, पुं, (सुराणां शत्रुः ।) असुरः । इति

सुरशाखी,[न्]पुं,(सुराणां शाखी ।)कल्पवृक्षः । इति जटाधरः ॥

सुरश्रेष्ठा, स्त्री, (सुरेषु श्रेष्ठा ।) ब्राह्मी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरसं, क्ली, (शोभनो रसो यस्य ।) बोलम् । त्वचम् । गन्धतृणम् इति राजनिर्घण्टः ॥ तुलसी । इति मेदिनी ॥

सुरसः, पुं,(शोभनो रसो यस्य ।) सिन्धुवारः । इति शब्दरत्नावली ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,—
"इन्द्राणी चेन्द्रः सुरसो निर्गुण्डी श्वेतवारकः ॥"
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

मोचरसः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पीतशालः । अस्य पर्य्यायो यथा,—
"सुरसो बीजकश्चैव पीतशालोऽभिधीयते ॥"
इति गारुडे २०८ अध्यायः ॥
तुलसीविशेषः । अस्य गुणा यथा,—
"हिक्काकासविषश्वासपार्श्वशूलविनाशनः ।
पित्तकृत्कफवातघ्नः सुरसः पूतिगन्धहृत् ॥"
इति चरके सूत्रस्थाने । २७ अध्यायः ॥
"कफानिलविषश्वासकासदौर्गन्ध्यनाशनः ।
पित्तकृत् पार्श्वशूलघ्नः सुरसः समुदाहृतः ॥"
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्यायः ॥)

सुरसः, त्रि, (शोभनो रसो यस्य ।) स्वादुः । इति मेदिनी ॥ सुन्दररसयुक्तश्च । (यथा, बृहत्संहितायाम् । ५४ । १०३ ।
"तस्यां प्रभूतं सुरसञ्च तोयं
कृष्णाथवा यत्र च रक्तमृत् वा ॥")

सुरसद्म [न्] क्ली (सुराणां सद्म ।) स्वर्गः । इति हलायुधः ॥ (देवगृहम् । यथा, कथासरित्सागरे । ८३ । ८३ ।
"एत मोक्ष प्रयातेति वदन्त्यामिव दूरतः ।
वाताक्षिप्तसमुत्क्षिप्तैः सुरसद्मध्वजांशुकैः ॥")

सुरसम्भवा, स्त्री, (सुरप्रियः सम्भवो यस्याः ।) आदित्यभक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरसरित्, स्त्री (सुराणां सरित् ।) गङ्गा । इति हलायुधः ॥ (यथा, रघुः । २ । ७५ ।
"सुरसरिदिव तेजो वह्निनिष्ठ्यूतमैशम् ॥")

सुरसर्षपकः, पुं, (सुरप्रियः सर्षपः । ततः कन् ।) देवसर्षपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरसा, स्त्री, (शोभनो रसो यस्याः ।) तुलसी । यथा । सुरसा स्त्री तु पर्णासे । इति शब्दरत्नावली ॥ पर्णासे तु नपुंसकम् । इति मुद्राङ्कितमेदिनी ॥ पर्णासे पुंनपुंसकम् । इति हस्तालिखितमेदिनी ॥ सुरसस्तु त्रिषु स्यादौ पर्णासे न नपुंसकम् । इति च कस्याञ्चिन्मेदिन्यां पाठः ॥*॥ रास्ना । इत्यमरः । २ । ४ । ११४ ॥ सिन्धुवारा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ ब्राह्मी । इति रत्नमाला ॥ महाशतावरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ दुर्गा । इति केचित् ॥ नागमाता । इति मेदिनी ॥ यथा,—
"ततो देवाः सगन्धर्व्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
अब्रुवन् सूर्य्यसङ्काशां सुरसां नागमातरम् ॥
अयं वातात्मजः श्रीमान् प्लवते सागरोपरि ।
हनूमान्नाम तस्य त्वं मुहूर्त्तं विघ्नमाचर ॥
राक्षसं रूपमास्थाय सुघोरं पर्व्वतोपमम् ।
दंष्ट्राकरालं पिङ्गाक्षं वक्त्रं कृत्वा नभःस्पृशम् ॥
बलमिच्छामहे ज्ञातुं भूयश्चास्य पराक्रमम् ।
त्वां विजेष्यत्युपायेन विषादं वा गमिष्यति ॥"
इति वाल्मीकीये रामायणे सुन्दराकाण्डे१ सर्गः ॥
नदीभेदः । इति श्रीभागवते ५ स्कन्धे १९ अध्यायः ॥ (अप्सरोविशेषः । यथा, महाभारते । १ । १२३ । ६० ।
"पुण्डरीका सुगन्धा च सुरसा च प्रमाथिनी ॥"
राक्षसीविशेषः । तद्विषयको मन्त्रो यथा,—
"हिमवदुत्तरे कूले सुरसा नाम राक्षसी ।
तस्या नूपुरशब्देन विशल्या गुर्व्विणी भवेत् ॥"
इति हारीते चिकित्सितस्थाने ५१ अध्याये ॥)

सुरसाष्टः, पुं, वृक्षगणविशेषः । यथा,—
"निर्गुण्डी तुलसी ब्राह्मी बृहती कण्टकारिका
पुनर्नवेति मुनिभिः सुरसाष्टः प्रकीर्त्तितः ॥"
इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुरसिन्धुः, पुं, (सुराणां सिन्धुः ।) गङ्गा । इति केचित् ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १८ । ६२ ।
"निवसन्ति च देशेऽपि सुरसिन्धुसमाश्रिते ॥")

सुरसुन्दरी, स्त्री, (सुराणां सुन्दरी रमणी सुरेषु सुन्दरी इति वा ।) अप्सरसः । दुर्गा । इति केचित् ॥ योगिनीविशेषः । तद्विवरणं योगिनीशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ (सुरस्त्री । यथा, किराते । ५ । २८ ।
"अस्मिन् रतिश्रममनुदय सरोजवाताः
स्मर्त्तुं दिशन्ति न दिवः सुरसुन्दरीभ्यः ॥")

सुरा, स्त्री, (सु अभिषवे + क्रन् । स्त्रियां टाप् । इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलः । २ । २४ । यद्वा, सुष्ठु रायन्त्यनयेति । सु + रै शब्दे + "आतश्चोपसर्गे । ३ । ३ । १०६ । इत्यङ् । टाप् ।) चषकम् । मद्यम् । इति मेदिनी ॥ अस्याः पर्य्यायगुणादि मदिराशब्दे मद्यशब्दे च द्रष्टव्यम् । सुराया विशेषगुणा यथा,—
"कृशानां सक्तमूत्राणां ग्रहण्यर्शोविकारिणाम्
सुरा प्रशस्ता वातघ्नी स्तन्यरक्तक्षयेषु च ॥"
इति राजवल्लभः ॥
तत्पानप्रायश्चित्तं यथा,—
"ब्रह्मघ्नश्च सुरापश्च स्तेयी च गुरुतल्पगः ।
सेतुं दृष्ट्वा विशुध्यन्ति तत्संयोगी च पञ्चमः ।
ततो धेनुशतं दद्यात् ब्राह्मणानाञ्च भोजनम् ॥"
इति गारुडे २२६ अध्यायः ॥*॥
तत्पाने शुक्राचार्य्यशापो यथा,—
"सुरापानाद्वञ्चना प्रापयित्वा
संज्ञानाशं चैव तस्यातिघोरम् ।
दृष्ट्वा कचञ्चापि तथापि रूपं
पीतं तथा सुरया मोहितेन ॥
समन्युरुत्थाय महानुभाव-
स्तदोशना विप्रहितं चिकीर्षुः ।
काव्यः स्वयं वाक्यमिदं जगाद
सुरापानं प्रति वै जातशङ्कः ॥
यो ब्राह्मणोऽद्यप्रभृतीह कश्चित्
मोहात् सुरां पास्यति मन्दबुद्धिः ।
अपेतधर्म्मा ब्रह्महा चैव स स्यात्
अस्मिन् लोके गर्हितः स्यात् परे च ॥
मया चेमां विप्रधर्म्मोक्तिसीमां
मर्य्यादां वै स्थापितां सर्व्वलोके ।
सन्तो विप्राः शुश्रुवांसो गुरूणां
देवा दैत्याश्चोपशृण्वन्तु सर्व्वे ॥"
इति महाभारते । १ । ७६ । ५९—६२ ॥
ब्राह्मणक्षत्त्रियवैश्यानां त्रिविधसुरापानप्रायश्चित्तादि यथा,—
"सुरां पीत्वा द्विजो मोहादग्निवर्णां सुरां पिबेत् ।
तया स्वकाये निर्दग्धे मुच्यते किल्बिषात्ततः ॥
गोमूत्रमग्निवर्णं वा पिबेदुदकमेव वा ।
पयो घृतं वा मरणाद्गोशकृद्रसमेव वा ॥
कणान् वा भक्षयेदब्दं पिण्याकं वा सकृन्निशि ।
सुरापानापनुत्त्यर्थं बालवासा जटी ध्वजी ॥
सुरा वै मलमन्नानां पाप्मा च मलमुच्यते ।
तस्माद्ब्राह्मणराजन्यौ वैश्यश्च न सुरां पिबेत् ॥
गौडी पैष्टी च माध्वी च विज्ञेया त्रिविधा सुरा ।
यथैवैका तथा सर्व्वा न पातव्या द्विजोत्तमैः ॥
यक्षरक्षःपिशाचान्नं मद्यं मांसं सुरासवम् ।
तद्ब्राह्मणेन नात्तव्यं देवानामश्नता हविः ॥
अमेध्ये वा पतेन्मत्तो वैदिकं वाप्युदाहरेत् ।
अकार्य्यमन्यत् कुर्य्याद्वा ब्राह्मणो मदमोहितः ॥
यस्य कायगतं ब्रह्म मद्येनाप्लाव्यते सकृत् ।
तस्य व्यपैति ब्राह्मण्यं शूद्रत्वञ्च स गच्छति ॥
एषा विचित्राभिहिता सुरापानस्य निष्कृतिः ॥"
इति मानवे ११ । ९१—९८ ॥
सौत्रामण्यस्त्रेऽपि तत्पाननिषेधो यथा,—
"यद्घ्राणभक्षो विहितः सुराया-
स्तथा पशोरालभनं न हिंसा ।
एवं व्यवायः प्रजया न रत्यै
इमं विशुद्धं न विदुः स्वधर्म्मम् ॥"
इति श्रीभागवते । ११ । ५ । १३ ॥*॥
"यस्मात् सुराया घ्राणभक्षः अवघ्राणं स एव विहितः न पानं तथा पशोरपि आलभनमेव विहितं न तु हिंसा । अतो न यथेष्टभक्षणाभ्यनुज्ञार्थः । व्यवायोऽपि प्रजया निमित्तभूतया न रत्यै । अतो मनोरथवादिन इमं विशुद्धं स्वधर्म्मं न विदुरिति ।" इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥
अन्यत् प्रायश्चित्तशब्दे द्रष्टव्यम् ॥*॥ सुरापाने वर्णनीयानि यथा,—
सुरापाने विकलता स्खलनं वचने गतौ ।
लज्जा मानच्युतिः प्रेमाधिक्यं रक्ताक्षता भ्रमः ॥"
इति कविकल्पलतायां १ स्तवके ३ कुसुमम् ॥

सुराः, [र्] पुं स्त्री, धनवान् । सु शोभनो राः धनं यस्येति बहुव्रीहौ कृते रैशब्दस्य रादेशेन निष्पन्नः ॥

सुराकरः, पुं, (सुराया आकरः ।) नारिकेलवृक्षः । इति केचित् । मद्योत्पत्तिस्थानम् । यथा,
"आकराः शुचयः सर्व्वे वर्जयित्वा सुराकरम् ।"
इति शुद्धितत्त्वे बौधायनवचनम् ॥

सुराङ्गना, स्त्री, (सुराणामङ्गना ।) देवपत्नी अप्सरसः ॥ इति केचित् । यथा,—
"सुरद्रुमूलमण्डपे विचित्ररत्ननिर्म्मिते
लसद्वितानभूषिते सलोल-विभ्रमालसम् ।
सुराङ्गनाभवल्लवीकरप्रपञ्च चामर-
स्फुरत्समीर-वीजितं सदाच्युतं भजामि तम् ॥"
इति छन्दोमञ्जर्य्याम् २ स्तवकः ॥

सुराचार्य्यः, पुं, (सुराणामाचार्य्यः ।) बृहस्पतिः । इत्यमरः । १ । २ । २४ ॥

सुराजकः, पुं, सुष्ठु राजते इति । राज + ण्वुल् ।) भृङ्गराजः । इति शब्दमाला ॥

सुराजा, [न्] पु, (सुष्ठु पूजितो राजा । "न पूजनात् ।" ५।४।६९ । इति न टच् ।) शोभनो राजा । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ (सुष्ठु, राजा यस्य । सुन्दरनृपतियुक्ते देशादौ, त्रि । यथा,—

"सुराज्ञि देशे राजन्वान् स्यात्ततोऽन्यत्र राजवान् ॥"

इत्यमरः । २ । १३ ॥)

सुराजीवी, [न्] पुं, सुरया जीवतीति । जीव + णिनिः ।) शौण्डिकः । यथा,—

"कल्यपालः सुराजीवी शौण्डिको मण्डहारकः वारिवासः पानवणिक् ध्वजी ध्वज्यासुतीबलः ॥"

इति हेमचन्द्रः ॥

(यथा याज्ञवल्क्ये । १ । १६४ ।

"चैलधावसुराजीविसहोपपतिवेश्मनाम ॥")

सुरापः, (त्रि, सुरां पिबतीति । पा + कः ।) सुरापानकर्त्ता । यथा,—

"ब्रह्महा जायते यक्ष्मी सुरापः श्यावदन्तकः । सुवर्णहारी कुनखी दुश्चर्म्मा गुरुतल्पगः ॥"

इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥

सुरापगा, स्त्री, (सुराणां आपगा ।) गङ्गा । इति जटाधरः ॥ (यथा, किराते । ५ । ४० ।

"इह सनियमयोः सुरापगायाः
मुषसि सयावकसव्यपादरेखा ।
कथयति शिवयोः शरीरयोगं
विषमपदा पदवी विवर्त्तनेषु ॥")

सुरापाणाः, पु, भूम्नि, (सुरा पानं येषाम् । "पानं देशे ।" ८।४।९ इति णत्वम् ।) पूर्व्वदेशस्थाः । यथा । सुरापाणाः प्राच्याः । इति संक्षिप्तसार टीकायां गोयीचन्द्रः ॥

सुरापा(णं)नं, क्ली, (सुरायाः पानम् । "वा भावकरणयोः ।" ८ । ४ । १० । इति विभाषया णत्वम् ।) मद्यपानम् । यथा,—

"ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्व्वङ्गनागमः । महान्ति पातकान्याहुः संसर्गश्चापि तैः सह ॥"

इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥

अवदंशः । इति शब्दरत्नावली ॥

सुराभागः, पुं, (सुराया भागः ।) सुराया अग्रभागः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुरामण्डः, पुं, (सुराया मण्डः ।) सुराया अग्रभागः । तत्पर्य्यायः । कारोत्तरः २ । इत्यमरः । २ । १० । ४३ ॥ कारोत्तमः ३ । इति तट्टीका ॥ कालोत्तरः ४ सुराभागः ५ । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुरारिः, पुं, (सुराणां अरिः ।) असुरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कुमारे । ३ । ८ ।

"प्रसीद विश्राम्यतु वीर वज्रं
शरैर्मदीयैः कतमः सुरारिः ।
बिभेतु मोघीकृतबाहुवीर्य्यः
स्त्रीभ्योऽपि कोपस्फुरिताधराभ्यः ॥")

सुरारिहन्ता, [ऋ] पुं, (सुरारीणां हन्ता ।) विष्णुः । यथा,—

"मैत्राद्यपादे स्वपितीह विष्णु
र्व्वैष्णव्यमध्ये परिवर्त्तते च ।
पौष्णावसाने च सुरारिहन्ता
प्रबुध्यते मासचतुष्टयेन ॥"

इति तिथ्यादितत्त्वम् ।

सुरार्हं, क्ली, (सुरान् अर्हतीति । अर्ह + अण् ।) हरिचन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ स्वर्णम् । इति केचित् ॥

सुरालयः, पुं, (सुराणां आलयः ।) सुमेरुः । इत्यमरः । १ । १ । ५२ ॥ स्वर्गः । यथा गारुडे ।

"गङ्गां येऽत्रावगाहन्ते विधिना च नराधिप । चतुर्युगसहस्रं ते न पतन्ति सुरालयात् ॥"

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

(देवमन्दिरम् । यथा, भागवते । ७।१५। ४९ ।

"पूर्त्तं सुरालयारामकूपाजीव्यादिलक्षणम् ॥" सुराया आलयः ।) सुरानिलयश्च ॥

सुराष्ट्रः, पु (शोभनं राष्ट्रं यस्य ।) देशविशेषः । सुरत् इति ख्यातः । स तु भारतवर्षस्य प्रतीच्यां दिशि वर्त्तते । इति सौराष्ट्रिकशब्दटीकायां भरतः ॥(यथा महाभारते । ३।८८।१८।

"सुराष्ट्रेष्वपि वक्ष्यामि पुण्यान्यायतनानि च ॥" श्रीरामचन्द्रस्य परिवारविशेषः । स तु श्रीरामयन्त्रे पद्मदलमध्यगः पूज्यः । यथा, अगस्त्य संहितायाम् ।

"धृष्टं जयन्तं विजयं सुराष्ट्रं राष्ट्रवर्द्धनम् । अकोपं धर्म्मपालाख्यं सुमन्त्रं दलमध्यतः ॥"

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

सुराष्ट्रजं, क्ली, (सुराष्ट्रे जायते इति । जन् + डः ।) तुवरिका । इत्यमरः । २ । ४ । १३७ ॥ अस्य पर्य्यायो यथा,—

"सौराष्ट्री तुवरी काङ्क्षी मृत्तालकसुराष्ट्रजे । आढकी चापि साख्याता मृत्स्ना च सुरमृत्तिका ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुराष्ट्रजः, पु (सुराष्ट्रे जायते इति । जन् + डः ।) कृष्णमुद्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥ विषभेदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ तद्देशजाते, त्रि ॥

सुराष्ट्रजा, स्त्री (सुराष्ट्रे जायते इति । जन् + डः । टाप् ।) तुवरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तुवरीशब्देऽस्या विशेषो विज्ञेयः ॥)

सुराह्वः, पुं, (सुरस्य आह्वा आह्वा यस्य ।) देवदारु । इति शब्दरत्नावली ॥ (क्वचित् क्ली । अस्य पर्य्यायो यथा,—

"सुरदारु द्रुकिलिमं सुराह्वं भद्रदारु च । देवकाष्ठं पीतदारु देवदारु च दारु च ॥"

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

हरिद्रुवृक्षः । मरुवकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरिः, [रैं] त्रि, (सु शोभनः राः धनं यस्य ।) शोभनधनवत् । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सुरुङ्गः, पु, शोभाञ्जनः । इति शब्दमाला ॥

सुरुङ्गा, स्त्री, सुरङ्गा । सींध इति सुरङ्ग इति च भाषा । तत्पर्य्यायः । सन्धिला २ सन्धिः ३ । इति जटाधरः ॥ (यथा, महाभारते । १ । १४९ । ११ ।

"ज्ञात्वा तु तद्गृहं सर्व्वमादीप्तं पाण्डुनन्दनाः । सुरुङ्गां विविशुस्तूर्णं मात्रा सार्द्धमरिन्दमाः ॥"

सुरुङ्गाहिः, पुं, (सुरुङ्गायामहिरिव ।) चौरविशेषः । यथा,—

"कुजम्भिलः सुरङ्गाहिरधश्चौरः सरङ्गयुक् ।"

इति शब्दरत्नावली ॥

सुरूपं, क्ली, (सु शोभनं रूपमस्य ।)तूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरूपः, त्रि, (सु सुन्दरं रूपमस्य ।)शोभनरूपविशिष्टः । यथा,—

"सुन्दरं रुचिरं चारु मनोज्ञं मञ्जु मञ्जुलम् । कान्तं मनोरमं रुच्यं सुषमं साधु शोभनम् ॥ वल्गु हारि सुरूपाभिरूपादिव्यमनोहरम् ॥"

इति जटाधरः ॥

(यथा, बृहत्संहितायाम् । ५८ । ४० ।

"शाम्बश्च गदाहस्तः प्रद्युम्नश्चापभृत् सुरूपश्च ॥")

विद्वान् । यथा,—

"विद्वान् विपश्चिद्दोषज्ञः सन् सुधीः कोविदो बुधः व्यक्तो मनीषी ज्ञः प्राज्ञः सङ्ख्यावान् पण्डितः कविः ॥ धीमान् सूरिः कृती कृष्टिलब्धवर्णो विचक्षणः । प्राप्तरूपसुरूपाभिरूपदूरदृशः समाः ॥"

इति जटाधरः ॥

सुरूपा यथा । नकुलः १ पुरूरवाः २ अश्विनीकुमारौ ३ नलकूबरः ४ कन्दर्पः ५ शाम्बः ६ । इति कविकल्पलता ॥

सुरूपा, स्त्री, (सु शोभनं रूपं यस्याः ।) शालपर्णी भार्गी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरूहकः, पु, गर्द्दभाश्वः । इति हेमचन्द्रः ॥

सुरज्यः, पु (सुराणां इज्यः ।) बृहस्पतिः । इति केचित् ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । ८ । २३ ।

"विष्णुः सुरेज्यो बलभिद्धुताश-
स्त्वष्टोत्तरप्रोष्ठपदाधिपश्च ॥")

सुरेज्या, स्त्री, (सुराणामिज्या ।) तुलसी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरेन्द्रः, पु (सुरेषु इन्द्रः ऐश्वर्य्यशाली ।) इन्द्रः । इति केचित् ॥ (यथा, भागवते । ८।७।३१ ।

"न ते गिरित्राखिललोकपाल-
विरिञ्चवैकुण्ठसुरेन्द्रगम्यम् ॥"

लोकपालः । इति मल्लिनाथः ॥ यथा, रघुः । २ । ११ ।

"सुरेन्द्रमात्राश्रितगर्भगौरवात्
प्रयत्नमुक्तासनया गृहागतः ॥"

तथाच मनुः । ७ । ५ ।

"यस्मादेषां सुरेन्द्राणां मात्राभ्यो निर्म्मितो नृपः । तस्मादभिभवत्येष सर्व्वभूतानि तेजसा ॥")

सुरेन्द्रजित्, पुं, (सुरेन्द्रं देवराजं जितवानिति । जि+क्विप् । तुगागमश्च ।) गरुड़ः । इति हलायुधः ॥ इन्द्रजिच्च ॥

सुरेभं, क्ली, (सु + रेभ + अच् ।) रङ्गम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुरेवटः, पुं, रामपूगः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुरेश्वरः, पुं, (सुराणामीश्वरः ।) रुद्रः । इति जटाधरः ॥ (यथा, मात्स्ये । ५ । २८—३० ।
"अजैकपादहिर्बध्नो विरूपाक्षोऽथ रैवतः ।
हरश्च बहुरूपश्च त्र्यम्बकश्च सुरेश्वरः ॥
सावित्रश्च जयन्तश्च पिनाकी चापराजितः ।
एते रुद्राः समाख्याता एकादश गणेश्वराः ॥"
इन्द्रः । यथा, रघुः । ३ । ६४ ।
"नरेन्द्रसूनुः प्रतिसंहरन्निषुं
प्रियंवदः प्रत्यवदत् सुरेश्वरम् ॥"
देवश्रेष्ठे, त्रि । यथा, भागवते । ४ । १५ । ८ ।
"ब्रह्मा जगद्गुरुर्देवैः सहासृत्य सुरेश्वरैः ।
वैण्यस्य दक्षिणे हस्ते दृष्ट्वा चिह्नं गदाभृतः ।
पादयोररविन्दञ्च तं वै मेने हरेः कलाम् ॥"
सुरेश्वराचार्य्ये । यथा, पञ्चदशी । ६ । १८० ।
"अन्योन्याध्यासमत्रापि जीवकूटस्थयोरिव ।
ईश्वरब्रह्मणोः सिद्धं कृत्वा ब्रूते सुरेश्वरः ॥")

सुरेश्वरी, स्त्री, (सुराणामीश्वरी ।) स्वर्गगङ्गा । इति शब्दरत्नावली ॥ दुर्गा च ॥

सुरेष्टः, पुं,(सुराणामिष्टः ।) शिवमल्ली । शालः । सुरपुन्नागः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरेष्टा, स्त्री, (सुराणामिष्टा ।) ब्राह्मी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुरोत्तमः, पुं, (सुरेषु उत्तमः ।) सूर्य्यः । इति केचित् ॥ देवश्रेष्ठश्च ॥ (यथा, महाभारते ।३। ५६ । ७ ।
"विप्रियं ह्याचरन् मर्त्त्यो देवानां मृत्युमृच्छति ।
त्राहि मामनवद्याङ्गि ! वरयस्व सुरोत्तमान् ॥"

सुरोत्तरः, पुं, (सुरेषु तत्पूजनेषु उत्तरः श्रेष्ठः ।) चन्दनम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुरोदः, पुं, (सुरा उदकं यस्य । उत्तरपदस्योदकस्योदादेशः ।) सुरासमुद्रः । इति जटाधरः ॥ (यथा, भागवते । ५ । १ । ३३ ।
"क्षारोदेक्षुरसोद-सुरोद-घृतोद-क्षीरोद-दधिमण्डोद-शुद्धोदाः सप्त जलधयः ॥")

सुलक्षणा, स्त्री (सुशोभनं लक्षणं यस्याः ।)उमासखीविशेषः । इति शब्दमाला ॥ सुन्दरलक्षणयुक्ते, त्रि ॥ (यथा,कथासरित्सागरे ।१५।६८।
"तच्छ्रुत्वा व्यसृजत् राजा सोऽथ प्रत्ययितान् द्विजान् ।
गत्वा सुलक्षणा सा वा न वेत्यालोकितामिति॥

सुलभः, त्रि, सुखेन लभ्यते इति ।सु+लभ+खल् ।
"न सुदुर्भ्यां केवलाभ्याम् ।" ७।१।६८ । इति नुमागमो न ।) सुखलभ्यः । अनायासप्राप्यः । यथा, आह्निकतत्त्वे ।
"सुलभं सकलं पुण्यं यज्ञदानादिजं फलम् ।
महातीर्थेषु सर्वेषु दुर्लभं पितृतर्पणम् ॥"

सुलभा, स्त्री,(सुखेन लभ्यते इति । लभ+खल् । टाप् ।) माषपर्णी । धूम्रपत्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुलोचनः, पुं, (शोभने लोचने यस्य ।) हरिणः । इति राजनिर्घण्टः ॥ दुर्य्योधनः । इति केचित्॥ (धृतराष्ट्रपुत्त्राणामन्यतमः । यथा, महाभारते १ । ६७ । ९४ ।
"विविंशतिर्विकर्णश्च जलसन्धः सुलोचनः ॥")
सुन्दरचक्षुर्युक्ते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ५५ । १३ ।
"अतीवसुकुमाराङ्गीं तनुमध्यां सुलोचनाम् ।
आक्षिपन्तीमिव च भाः शशिनः स्वेन तेजसा॥"

सुलोचना, स्त्री,(शोभने लोचने यस्याः ।)माधवराजपत्नी । यथा,—
माधव उवाच ।
"श्रीमद्विक्रमभूभर्त्तुः पुत्त्रोऽहं माधवाह्वयः ।
सर्व्वभावैर्भविष्यामि वशगस्तव सुन्दरि ! ॥
चन्द्रकलोवाच
समुद्रपारे तरुणपुरन्दरपुरोपमा ।
प्रचण्डापि/ऽस्ति विख्याता दीव्यन्ती संज्ञया पुरी ॥
गुणाकराह्वयस्तत्र राजा श्रेष्ठो महायशाः ।
सुशीला नाम तद्भार्य्या सर्व्वलक्षणसंयुता ॥
सुलोचनाह्वया कन्या वीर तत्कुक्षिसम्भवा ।
गृहाण तां विवाहेन स्वर्गभोगं यदीच्छसि ॥"
इत्युपक्रम्य ।
"ततः शुभे क्षणे तस्मिन् पृष्ठमारुह्य वाजिनः ।
प्रचेष्टाख्येन भृत्येन विलङ्घ्य जलधिं ययौ ॥
ततो गन्धर्व्वविधिना स राजतनयः सुधीः ।
चक्रे विवाहं तां कन्यां तत्रैव प्राप्तकौतुकः ॥"
इति पाद्मे क्रियायोगसारे ५ अध्यायः ॥

सुलोमशा,स्त्री,(शोभना लोमशा ।) काकजङ्घा । इति राजनिर्घण्टः ॥ शोभनलोमयुते, त्रि ॥

सुलोमा, स्त्री, (सुष्ठु लोमान्यस्याः । डाप् ।) ताम्रवल्ली । मांसच्छदा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुलोहक,क्ली,(सुष्ठु लोहमिव । कन् ।) पित्तलम् । इति हेमचन्द्रः ॥

सुलोहिता,स्त्री,(सुष्ठु लोहिता ।) अग्निजिह्वाविशेषः । इति शब्दमाला ॥ (यथा,मुण्डकोपनिषदि । १ । २ । ४ ।
"काली कराली च मनोजवा च
सुलोहिता या च सुधूम्रवर्णा ।
स्फुलिङ्गिनी विश्वरुची च देवी
लेलायमाना इति सप्त जिह्वाः ॥"
सुन्दररक्तवर्णे, पुं ॥ तद्वति, त्रि ॥

सुवक्त्रः, पुं, (सुष्ठु वक्त्रं यस्मात् ।) वनवर्व्वरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दराननं, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । १४ । ८ । १६ ।
"उष्णीषिणे सुवक्त्राय सहस्राक्षाय मीढुषे॥")

सुवचनं, क्ली, (सुष्ठु वचनम् ॥) शोभनोक्तिः । तत्पर्य्यायः ।सुप्रलापः २ । इत्यमरः । १।६।१७॥ (यथा, उत्तरचरिते । १ अङ्के ।
"म्लानस्य जीवकुसुमस्य विकाशनानि
सन्तर्पणानि सकलेन्द्रियमोहनानि ।
एतानि ते सुवचनानि सरोरुहाक्षि
कर्णामृतानि मनसश्च रसायनानि ॥")

सुवचनी, स्त्री, (सुष्ठु वचनं यस्याः । टित्त्वात् ङीप् । एतदाराधनया आराधयितुर्वाक्साफल्यात्तथात्वम् ।) देवीविशेषः । विपदि स्त्रियो यस्याः पूजां मन्यते कुर्व्वन्ति च । आचारमार्त्तण्डे शुभसूचनीति वर्त्तते ॥

सुवचाः,[स्] त्रि, (सुष्ठु वचो यस्य ।) वाग्मी । इति जटाधरः ॥

सुवनः, पुं, (सूते विश्वमिति । सू+"भूसूधूभ्रस्जिभ्यश्छन्दसि ।" उणा० २।८० । इति क्युन्।) सूर्य्यः । अग्निः । इत्युणादिकोषः ॥ चन्द्रः । इति केचित् ॥

सुवर्च्चकः, पुं, स्वर्ज्जिकाक्षारः । इति जटाधरः ॥

सुवर्च्चला, स्त्री, सूर्य्यपत्नी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अतसी । इति रत्नमाला ॥ सूर्य्यमुखीपुष्पम् । इति केचित् । आदित्यभक्ता । (अस्याः पर्य्यायो गुणाश्च यथा,—
"सुवर्च्चला सूर्य्यभक्ता वरदा वदरापि च ।
सूर्य्यावर्त्ता रविप्रीतापरा ब्रह्मसुदुर्लभा ॥
सुवर्च्चला हिमा रूक्षा स्वादुपाका सरा गुरुः ।
अपित्तला कटुः क्षारा विष्टम्भकफवातजित् ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
ब्राह्मी । इति राजनिर्घण्टः ॥ देशविशेषे, पुं ॥

सुवर्च्चाः, [स्] त्रि, शोभनतेजोविशिष्टः । शोभनं वर्च्चो यस्येति बहुव्रीहिसमासनिष्पन्नः ॥(यथा, महाभारते । ३ । ५३ । ७ ।
"न स भीमः प्रजाकामस्तोषयामास धर्म्मवित् महिष्या सह राजेन्द्र सत्कारेण सुवर्च्चसम् ॥"*
पुं, धृतराष्ट्रपुत्त्रविशेषः । १ । ६७ । १०१ ।
"दृढ़हस्तः सुहस्तश्च वातवेगसुवर्च्चसौ ॥")

सुवर्च्चिकः, पुं, स्वर्जिकाक्षारः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,—
"कथितः स्वर्ज्जिकाभेदो विशेषज्ञैः सुवर्च्चिकः॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुवर्च्चिका, स्त्री, जतुका । इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्वर्ज्जिकाक्षारः । अस्याः पर्य्यायो यथा,—
"कापोतं स्वर्ज्जिका स्वर्ज्जिः स्वर्ज्जिका च सुवर्च्चिका ॥"
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥
तथास्या गुणाः ।
"सुवर्च्चिका स्वर्ज्जिकावत् बोद्धव्या गुणतो जनैः॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुवर्च्ची, [न्] पुं, स्वर्ज्जिकाक्षारः इति राजनिर्घण्टः ॥

सुवर्णं,क्ली,(शोभनो वर्णो यस्य ।) धातुविशेषः । सोना इति भाषा । तत्पर्य्यायः । स्वर्णम् २ कनकम् ३ हिरण्यम् ४ हेम ५ हाटकम् ६ तपनीयम् ७ शातकुम्भम् ८ गाङ्गेयम् ९ भर्म्म १० कर्व्वुरम् ११ चामीकरम् १२ जातरूपम् १३

महारजतम् १४ काञ्चनम् १५ रुक्मम् १६ कार्त्तस्वरम् १७ जाम्बूनदम् १८ अष्टापदम् १९ । इत्यमरः । २ । ९ । ९४ ॥ शातकौम्भम् २० भर्म्मम् २१ कर्व्वुरम् २२ कर्व्वुरम् २३ रुग्मम् २४ । इति तट्टीका ॥ भद्रम् २५ भूरि २६ पिञ्जरम् २७ द्रविणम् २८ गैरिकम् २९ चाम्पेयम् ३० भरुः ३१ चन्द्रः ३२ कलधौतम् ३३ । इति जटाधरः ॥ अभ्रकम् ३४ अग्निबीजम् ३५ लोहवरम् ३६ उज्ज्वलकम् ३७ स्पर्शमणिप्रभवम् ३८ मुख्यधातु ३९ । इति शब्दरत्नावली ॥ उज्ज्वलम् ४० कल्याणम् ४१ मनोहरम् ४२ अग्निवीर्य्यम् ४३ अग्नि ४४ भास्करम् ४५ पिञ्जानम् ४६ अपिञ्जरम् ४७ तेजः ४८ दीप्तम् ४९ अग्निभम् ५० दीप्तकम् ५१ मङ्गल्यम् ५२ सौमञ्जकम् ५३ भृङ्गारम् ५४ जाम्बवम् ५५ आग्नेयम् ५६ निष्कम् ५७ अग्निशिखम् ५८ । अस्य गुणाः । स्निग्धत्वम् । कषायत्वम् । तिक्तत्वम् । मधुरत्वम् । दोषत्रयध्वंसनत्वम् । शीतत्वम् । स्वादुत्वम् । रसायनत्वम् । रुचिकारित्वम् । चक्षुष्यत्वम् । आयुष्यदत्वम् । प्रज्ञावीर्य्यबलस्मृतिकरत्वञ्च । तद्धारणस्य गुणाः । कान्तिदुरितक्षयश्रीकारित्वम् ॥ * ॥ तत्परीक्षादि यथा,—

"दाहेऽतिरक्तमथ यच्च सितं छिदायां
काश्मीरकान्ति च विभाति निकाषपट्टे ।
स्निग्धञ्च गौरवमुपैति च यत्तुलायां
जानीत देवकनकं मृदु रक्तपीतम् ॥
तत्रैकं रसवेधजं तदपरं जातं स्वयं भूमिजं
किञ्चान्यद्बहु लोहसङ्करभवं चेति त्रिधा काञ्चनम् ।
तत्राद्यं कलपीतरक्तमपरं रक्तं ततोऽन्यद्यथा
गौराभं तदिति क्रमेण गदितं स्यात् पूर्व्व-पूर्व्वोत्तमम् ॥"

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

अपि च सुवर्णस्योत्पत्तिनामलक्षणगुणाः ।

"पुरा निजाश्रमस्थानां सप्तर्षीणां जितात्मनाम् ।
पत्नीर्विलोक्य लावण्यलक्ष्मीसम्पन्नयौवनाः ॥
कन्दर्पदर्पविध्वस्तचेतसो जातवेदसः ।
पतितं तद्धरापृष्ठे रेतस्तु हेमतामगात् ॥
कृत्रिमं चापि भवति तद्रसेन्द्रस्य वेधतः ।
स्वर्णं सुवर्णं कनकं हिरण्यं हेम हाटकम् ॥
तपनीयं कलधौतं गाङ्गेयं भर्म्म काञ्चनम् ।
चामीकरं शातकुम्भं तथा कार्त्तस्वरञ्च तत् ॥
जाम्बूनदं जातरूपं महारजतमित्यपि ।
दाहे रक्तं सितं छेदे निकषे कुङ्कुमप्रभम् ॥
तारशुल्वोऽज्झितं स्निग्धं कोमलं गुरु हेम सत् ॥"

सत् उत्तमम् ।

"तच्छ्वेतं कठिनं रूक्षं विवर्णं समलं दलम् ।
दाहे छेदेऽसितं श्वेतं कषे त्याज्यं लघुस्फुटम् ॥"

दलं दोषत इति लोके । स्फुट यद्घनाहत स्फुटति ॥

"सुवर्णं शीतलं वृष्यं बल्यं गुरु रसायनम् ।
स्वादु तिक्तञ्च तुवरं पाके च स्वादु पिच्छिलम् ॥
पवित्रं बृंहणं नेत्र्यं मेधास्मृतिमतिप्रदम् ।
हृद्यमायुष्करं कान्तिवाग्विशुद्धिस्थिरत्वकृत् ।
विषद्वयक्षयोन्मादत्रिदोषज्वरशोषजित् ॥
बलं सवीर्य्यं हरते नराणां
रोगव्रजं पोषयतीह काये ।
असौख्यकार्य्येव सदा सुवर्ण-
मशुद्धमेतन्मरणञ्च कुर्य्यात् ॥
असम्यङ्मारितं स्वर्णं बलं वीर्य्यञ्च नाशयेत् ।
करोति रोगान्मृत्युञ्च तद्धन्याद्यत्नतस्ततः ॥"

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

अथ सुवर्णकरणम् ।

"मध्वाज्यं गुडताम्रञ्च करेणामाक्षिकं रसम् ।
धमनाच्च भवेद्रौप्यं सुवर्णकरणं शृणु ॥
पीतं धुस्तूरपुष्पञ्च सीसकञ्च पलं मतम् ।
पाठा लाङ्गलशाखा च मूलमावर्त्तनाद्भवेत् ॥"

इति गारुडे १८८ अध्यायः ॥ * ॥

अपि च ।

श्रीशङ्कर उवाच ।

"आनीय पारदं देवि स्थापयेत् प्रस्तरोपरि ।
तस्योपरि जपेन्मन्त्रं सर्व्वबन्धमयात्मकम् ॥
साष्टसहस्रं देवेशि प्रजपेत् साधकाग्रणीः ।
स्वयम्भुपुष्पसंयुक्तं वस्त्रं चारुणसन्निभं ॥
संस्थाप्य पारदं देवि मृत्पात्रयुगले शिवे ।
पुष्पयुक्तेन सूत्रेण बध्नीयात् बहुयत्नतः ॥
मृत्तिकया रजेनैव धान्यस्य परमेश्वरि ।
लेपयेद्बहुयत्नेन रौद्रे शुष्काणि कारयेत् ॥
पुनश्च लेपयेद्धीमान् ततो वह्नौ विनिक्षिपेत् ।
अष्टमीनवमीरात्रौ क्षिपन्नेव सुरेश्वरि ॥
अथवा परमेशानि मृत्पात्रे स्थापयेद्रसम् ।
वक्षीरसेन तद्द्रव्यं शोधयेद्बहुयत्नतः ॥
घृतनारीरसेनैव तथैव शोधनं चरेत् ।
एवं कृते तु गुटिकां यदि स्यात् दृढबन्धनम् ॥
धुस्तूरञ्च समानीय मध्ये शून्यञ्च कारयेत् ।
कृष्णाख्यातुलसीयोगे तथा घृतकुमारिका ॥
एवं कृते वह्नियोगे भस्मसात् जायते किल ।
भस्मयोगे भवेत् स्वर्णं धनदायाः प्रसादतः ।
विवर्णं जायते द्रव्यं यदि पूजा न चाचरेत् ॥"

इति मातृकाभेदतन्त्रे ५ पटलः ॥ * ॥

अस्य धार्य्यत्वं सर्व्वदेवतात्मकत्वञ्च यथा, रामायणे महाभारते च परशुरामं प्रति वशिष्ठवाक्यम् ।

"सर्व्वरत्नानि निर्मथ्य तेजोराशिं समुत्थितम् ।
सुवर्णमेभ्यो विप्रेन्द्र रत्नं परमनुत्तमम् ॥
एतस्मात् कारणाद्देवगन्धर्व्वोरगराक्षसाः ।
मनुष्याश्च पिशाचाश्च प्रयता धारयन्ति तत् ॥"

तथा ।

"तस्मात् सर्व्वपवित्रेभ्यः पवित्रं परमं स्मृतम् ॥"

तथा ।

"अग्निर्व्वै सकला देवाः सुवर्णञ्च तदात्मकम् ।
तस्मात् सुवर्णं ददता दत्ताः स्युः सर्व्वदेवताः ॥"

तस्मात्तत् पदादौ न धार्य्यं देवतात्मकत्वात् । इति शुद्धितत्त्वम् ॥ * ॥ तद्दानफलं यथा,—

अम्बरीष उवाच ।

"न सुवर्णं विना दानं तिलैर्व्वा मुनिसत्तम ।
कस्मात् पवित्रमित्युक्तं भवानेतत् ब्रवीतु मे ॥

वशिष्ठ उवाच ।

अत्र ते कथयिष्यामि इतिहासं पुरातनम् ।
जामदग्न्यस्य रामस्य मुनिभिः सह पार्थिव ॥
त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीं मनोन् पप्रच्छ पार्थिव ।
कृत्वा तु कृपयाविष्टो निःक्षत्त्रां भार्गव पुरा ॥

राम उवाच ।

क्रोधादिदं कृतं कर्म्म मया मुनिवरोत्तमाः ।
कथं कस्मादिमुच्येऽहं पापात् क्षत्त्रवधादतः ॥
इत्युक्ता धर्म्मतत्त्वज्ञाः पापानां पावनं परम् ।
दानञ्चैव सुवर्णस्य ते तमूचुर्म्महर्षयः ॥
एतत् पवित्रमतुलं सम्भूतमिह शुश्रुम ।
शर्व्ववीर्य्यात् परं तेजो ह्यपत्यं जातवेदसः ॥
सहजं कार्त्तिकेयस्य रुद्रशुक्रसमुद्भवम् ।
पवित्रं यत् सुरैः सर्व्वैर्धार्य्यन्ते मुकुटादिभिः ।
अग्निस्तु देवताः सर्व्वाः प्रोच्यन्ते सर्व्वदेवताः ।
तस्मात् सुवर्णं ददतां सुवर्णञ्च तदात्मकम् ॥
दश पूर्व्वापरान् वंशान् प्रायश्चित्तं करिष्यति ।
सुवर्णं ये प्रयच्छन्ति नरकात्तारयन्ति ते ॥
सर्व्वान् कामान् प्रयान्त्येते पितामहसुतोऽब्रवीत ।
मरीचिर्भगवान् पूर्व्वं ये प्रयच्छन्ति काञ्चनम् ॥
यः सुवर्णं नरो नित्यं ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ।
स चिरं विरजा विद्वान् देववद्दिवि मोदते ॥
सर्व्वेषामेव दानानामेकजन्मानुगं फलम् ।
हाटकक्षितिगौरीणां सप्तजन्मानुगं फलम् ॥
विद्यमानं सुवर्णं तु यो लोभान्न प्रयच्छति ।
स सदा जनपापैस्तु वेष्टितो नरकं व्रजेत् ॥
कृत्वापि सुमहत् पापं जातरूपं ददाति यः ।
स सद्यस्तेन पापेन मुच्यते नात्र संशयः ॥
एवं ज्ञात्वा तु अत्यर्थं सुवर्णं देहि भार्गव ।
तुलामारुह्य कायस्य समानमात्मनस्तथा ॥
इत्युक्तो मुनिभिर्दिव्यै रामो धर्म्मभृतां वरः ।
प्रादात् सुवर्णं विप्रेभ्यः ततः पापादमुच्यत ॥
तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र द्विजेभ्यो देहि काञ्चनम् ।
विश्वकर्म्मन समुद्दिश्य यदीच्छेः शाश्वतीं गतिम् ॥"

इति वह्निपुराणे तुलापुरुषदाननामाध्यायः ॥ * ॥

अपि च ।

"सुवर्णदानं गोदानं भूमिदानं तथैव च ।
नाशयन्त्याशु पापानि महापातकजान्यपि ॥"

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ * ॥

उत्सृष्टस्वर्णस्य गृहे चिरस्थापननिषेधो यथा,

"न चिरं स्थापयेद्गेहे हेम सम्प्रोक्षितं बुधः ।
तिष्ठत् भयावहं यस्मात् शोकव्याधिकरं नृणाम् ॥
शीघ्रं परस्वीकरणात् श्रेयः प्राप्नोति पुष्कलम् ॥"

संप्रोक्षितं पात्रमुद्दिश्य त्यक्तम् । अतएव विष्णुपुराणे ।

"तस्मात् सर्व्वात्मना पात्रे दद्यात् कनकमुत्तमम् ।
अपात्रे पातयेद्दत्तं सुवर्णं नरकार्णवे ॥

प्रमादतस्तु तन्नष्टं तावन्मात्रं नियोजयेत्।
अन्यथा स्तेययुक्तः स्यात् हेम्नादत्ते विनाशिनि"
तद्धेम ब्राह्मणायोत्सृष्टं ब्राह्मणप्रमादकृतं यदि चौरादिना अपक्रियते तदा तावदेव पुनरुत्सृज्य देयमिति दानसागरः ॥*॥ तस्य अग्निदैवतम्। यथा,—
"आग्नेयं कनकं प्रोक्तं सर्व्वलौहानि वाप्यथ।"
इति शुद्धितत्त्वम् ॥
(अथास्य मारणविधिः।
"गलितस्य सुवर्णस्य षोड़शांशेन सीसकम्।
योजयित्वा समुद्धृत्य निम्बुनीरेण मर्द्दयेत् ॥
गोलं कृत्वा गन्धचूर्णं समं दद्यात्तदुपरि।
शरावसंपुटे कृत्वा पुटेत्त्रिंशद्वनोपलैः ।
एवं मुनिपुटैर्हेम नोत्थानं लभते पुनः ॥"
अस्य गुणाः।
"कषायं तिक्तमधुरं सुवर्णं गुरु लेखनम्।
हृद्यं रसायनं बल्यं चक्षुष्यं कान्तिदं शुचि ॥
आयुर्म्मेधावयःस्थैर्य्यवाग्विशुद्धिस्मृतिप्रदम्।
क्षयोन्मादगदार्त्तानां कुष्ठानां नाशनं परम् ॥"
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधिकारे ॥*॥) हरिचन्दनम्। इति मेदिनी ॥ स्वर्णगैरिकम्। इति रत्नमाला ॥ धनम्। इति हेमचन्द्रः ॥ नागकेशरम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

सुवर्णः, पुं, क्ली (सुष्ठु वर्णोऽस्य।) हेम्नोऽक्षः। स अशीतिरक्तिकापरिमितस्वर्णम्। तत्पर्य्यायः। बिस्तः २। इत्यमरः। २।९।८६ ॥ कर्षः सुवर्णस्य सुवर्णसंज्ञम्। इति लीलावती ॥ कर्षपरिमाणम्। इति वैद्यकपरिभाषा ॥ (यथा,—
"विद्यात्कर्षं तथा चापि सुवर्णं कवलग्रहम् ॥"
इति गारुडे २०८ अध्यायः ॥)

सुवर्णः, पुं, (शोभनो वर्णो यस्य।) स्वर्णकर्षः। यज्ञविशेषः। इति मेदिनी ॥ धुस्तूरः। इत्यमरः ॥ कणगुग्गुलुः। इति राजनिर्घण्टः ॥ सुष्ठुवर्णे, त्रि। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते। १३।६८।३३।
"वाससां सम्प्रदानेन स्वदारनिरतो नरः।
सुवर्णश्च सुवेशश्च भवतीत्यनुशुश्रुम ॥")

सुवर्णकं, क्ली, (सुवर्णमिव। इवार्थे कन्।) पित्तलम्। इति हेमचन्द्रः ॥ (स्वार्थे कन्। सुवर्णम्। यथा, महाभारते। ३।८२।७५।
"तत्र स्नात्वा नरश्रेष्ठ लभेत बहु सुवर्णकम् ॥"
सुष्ठु वर्णो यस्य। कन्।) सुन्दरवर्णयुक्ते, त्रि॥

सुवर्णकः, पुं, (सुष्ठु वर्णो यस्य। कन्।) आरग्वधवृक्षः। इत्यमरः। २।४।२४ ॥

सुवर्णकदली, स्त्री, (सुवर्णा सुवर्णवर्णा सुन्दरवर्णा वा कदली।) कदलीविशेषः। चांपा कला इति भाषा। तत्पर्य्यायः। सुवर्णरम्भा २ कनकमोचा ३ पीता ४ सुवर्णमोचा ५ चम्पकरम्भा ६ सुरभिका ७ सुभगा ८ हेमफला ९ स्वर्णफला १० कनकरम्भा ११ पीतरम्भा १२ गौरी १३ गौररम्भा १४ काञ्चनकदली १५ सुरप्रिया १६। अस्या गुणाः। मधुरत्वम्। हिमत्वम्। स्वल्पाशने दीपनकारित्वम्। तृष्णादाहनाशित्वम्। कफावहत्वम्। पथ्यकारित्वम्। गुरुत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥

सुवर्णकारः, पुं, (सुवर्णं स्वर्णभूषणादिकं करोतीति। कृ + अण्।) स्वर्णकारः। इति हलायुधः ॥ सेकरा इति भाषा ॥ (यथा, मनुः। ४।२१८।
"राजान्नं तेज आदत्ते शूद्रान्नं ब्रह्मवर्च्चसम्।
आयुः सुवर्णकारान्नं यशश्चर्म्मावकर्त्तिनः ॥")

सुवर्णगैरिकं, क्ली, (सुवर्णं सुन्दरवर्णं गैरिकम्।) गैरिकभेदः। वर्णकमाटि इति वङ्गभाषा। पीत गेरु इति हिन्दी भाषा। तत्पर्य्यायः। स्वर्णधातुः २ सुरक्तकः ३ सन्ध्याभ्रम् ४ बभ्रुधातुः ५ शिलाधातुः ६। अस्य गुणाः।
गैरिकं मधुरं शीतं कषायं व्रणरोपणम्।
विस्फोटार्शोऽग्निदाहघ्नं वरं स्वर्णादिगं शुभम्॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥
(तथाच।
"गैरिकं रक्तधातुश्च गैरेयं गिरिजन्तथा।
सुवर्णगैरिकं त्वन्यत्ततो रक्ततरं हि तत् ॥
गैरिकद्वितयं स्निग्धं मधुरन्तुवरं हिमम्।
चक्षुष्यं दाहपित्तास्रकफहिक्काविषापहम् ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुवर्णनकुली, स्त्री, (सुवर्णा नकुली।) महाज्योतिष्मती। इति राजनिर्घण्टः ॥

सुवर्णपुष्पः, पुं, (सुवर्णवत् पुष्पं यस्य।) राजतरुणी। इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम्। २८।१०।
"श्रेष्ठी सुवर्णपुष्पैः
पद्मैर्विप्राः पुरोहिताः कुमुदैः ॥")

सुवर्णप्रसरं, क्ली, (सुवर्णस्य प्रसर इव यत्र।) एलवालुकम्। इति वैद्यकम् ॥

सुवर्णवणिक्, पुं, (सुवर्णस्य वणिक् क्रयविक्रयादिकर्त्ता।) जातिविशेषः। सोनार वेणिया इति भाषा। स तु अम्बष्ठाद्वैश्यायां जातः मध्यमवर्णसङ्करः। इति केचित् ॥ तस्य पातित्यकारणं यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते ब्रह्मखण्डे। १०।८५।
"कश्चिद्वणिग्विशेषश्च संसर्गात् स्वर्णकारिणः।
स्वर्णचौर्य्यादिदोषेण पतितो ब्रह्मशापतः ॥"
अपि च।
"गान्धिकः शाङ्खिकश्चैव कांस्यको मणिकारकः।
सुवर्णजीविकश्चैव पञ्चैते वणिजः स्मृताः ॥
अम्बष्ठाद्राजपुत्त्र्यान्तु जायते गान्धिको वणिक्।
गन्धचन्दनधूपादिक्रयविक्रयकारकः ॥
गान्धिक्यां राजपुत्त्राच्च संजातः शाङ्खिको वणिक्।
शङ्खं दत्त्वा मुनेः प्रत्र शङ्खजीवी प्रकीर्त्तितः॥
शाङ्खिक्यां गान्धिकाज्जातस्ताम्रकांस्योपजीविकः।
शाङ्खिकात् कांस्यकन्यायां मणिकारः प्रजायते।
कांस्यकाराच्च माणिक्यां सुवर्णजीविकोऽभवत्॥"
इति पराशरपद्धतौ भार्गवरामकृतवर्णसङ्करजातिमाला ॥

सुवर्णबिन्दुः, पुं, (सुवर्णवत् बिन्दुर्यस्य।) विष्णुः। इति हेमचन्द्रः ॥

सुवर्णयूथी, स्त्री, (सुवर्णवत् पीता यूथी।) पीतवर्णयूथिका। स्वर्णयुइ इति भाषा। तत्पर्य्यायः सुगन्धा २ हेमयूथिका ३ युवतीष्टा ४ रक्तगन्धा ५ शिखण्डी ६ नागपुष्पिका ७ हरिणी ८ पीतयूथी ९ पीतिका १० कनकप्रभा ११ मनोहरा १२ गन्धाढ्या १३। अस्या गुणाः। स्वादुत्वम्। शिशिरत्वम्। शर्करार्त्तिपित्तदाहतृषानानात्वग्दोषनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च।
"यूथिका गणिकाम्बष्ठा सा पीता हेमपुष्पिका
यूथीयुगं हिमं तिक्तं कटुपाकं सरं लघु ॥
मधुरं तुवरं हृद्यं पित्तघ्नं कफवातलम्।
व्रणास्रमुखदन्ताक्षिशिरोरोगविषापहम् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

सुवर्णवर्णः, पुं, (सुवर्णवत् वर्णो यस्य।) विष्णुः। यथा,—
"सुवर्णवर्णो हेमाङ्गो वराङ्गश्चन्दनाङ्गदी।"
इति तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥

सुवर्णवर्णा स्त्री (सुवर्णवत् वर्णो यस्याः।) हरिद्रा इति शब्दचन्द्रिका ॥ स्वर्णवर्णयुक्ते, त्रि ॥

सुवर्णा, स्त्री (सुष्ठु वर्णो यस्याः।) कृष्णागुरु। इति मेदिनी ॥ वाट्यालकः। इति शब्दचन्द्रिका स्वर्णक्षीरी। हरिद्रा। इति राजनिर्घण्टः ॥ (हास्तिनापुरकर्त्तुर्हस्तिनो माता। यथा महाभारते।१।९५।३४। "सुहोत्रः खलु इक्ष्वाकुकन्यामुपयेमे सुवर्णां नाम तस्यामस्य जज्ञे हस्ती य इदं हास्तिनपुरं स्थापयामास एतदस्य हास्तिनपुरत्वम् ॥"

सुवर्णाख्यः, पुं, (सुवर्णस्य आख्या आख्या यस्य।) नागकेशरः। इति रत्नमाला ॥ धुस्तूरवृक्षः। इति कनकाह्वयशब्ददर्शनात् ॥ (तीर्थविशेषे क्ली। इति महाभारतम्। ३।८४।१७॥)

सुवर्णी, स्त्री, (सुष्ठु वर्णो यस्याः। गौरादित्वात् ङीष्।) आखुपर्णी। इति राजनिर्घण्टः ॥ (विवृतिरस्या आखुपर्णीशब्दे ज्ञातव्या ॥)

सुवयाः, [स्] स्त्री, (सुष्ठु वयो यस्याः।) प्रौढ़ा स्त्री। इति राजनिर्घण्टः ॥

सुवल्लिः, स्त्री, (शोभना वल्लिः।) सोमराजी। इत्यमरः। २।४।९५ ॥

सुवल्ली, स्त्री, (सुवल्लि + पक्षे ङीष्।) सोमराजी इत्यमरटीकायां भरतः ॥

सुवसन्तः, पुं, (शोभनो वसन्तो यत्र।) चैत्रावली इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सुन्दरवसन्तकालः सुजातीयवसन्तरागश्च ॥

सुवसन्तकः पुं, (शोभनो वसन्तो यत्र। कप्।) वासन्ती। मदनोत्सवः। इति मेदिनी ॥

सुवहः, त्रि, (सुखेन उह्यते इति। सु + वह + खल्।) सुखवाह्यः। इति मेदिनी ॥ (सुष्ठु वहतीति। वह + अच्। सम्यग्वहः। इति हेमचन्द्रः ॥

सुवहा, स्त्री, (सुष्ठु वहति सौगन्ध्यमिति । सु + वह + अच् ।) शेफालिका । रास्ना । (अस्याः पर्य्यायो यथा,—
"रास्ना युक्तरसा रस्या सुवहा रसना रसा । एलापर्णी च सुरसा सुगन्धा श्रेयसी तथा ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) गोधापदी । फलापर्णी । इत्यमरः ।२।४।१०॥ शल्लकी । (अस्याः पर्य्यायो यथा भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ।
"शल्लकी गजभक्ष्या च सुवहा सुरभीरसा । महेरुणा कुन्दरुकी वल्लकी च बहुस्रवा ॥") वीणा । इति मेदिनी ॥ त्रिवृता । इति शब्दचन्द्रिका भरतश्च ॥ रुद्रजटा । हंसपदी । मन्थनाकुली । मुषली । नीलसिन्धुवारः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्याः पर्य्यायो यथा,—
"सिन्धुवारः श्वेतपुष्पः सिन्दुकः सिन्दुवारकः । नीलपुष्पी तु निर्गुण्डी शेफाली सुवहा च सा ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुवासः, पुं, (शोभनो वासः ।) शोभनगन्धः । उत्तमनिवासः । इति केचित् ॥ (महादेवः । इति महाभारतम् । १३ । १७ । ११५ ॥)

सुवासिनी, स्त्री, (स्वेन वसतीति । सु + वस + णिनिः ।) चिरिण्टी । इत्यमरः । २ । ६ । ८ ॥ स्वेन वयतीति सुवासिनीति द्राविडाः । पितृकुलसद्मात् चिरमेति गच्छतीति चिरिण्टी । इट गतौ अन् मनीषादिः । सुवासिन्या चिरिण्टी स्यात् द्वितीयवयसि स्त्रियामिति रुद्रः । चरण्टीत्येके । इति तट्टीकायां भरतः ॥

सुविद्, पुं, (सुष्ठु वेत्तीति । विद + क्विप् ।) पण्डितः । गुणयुक्तनार्य्याम्, स्त्री । इत्यमरे सौविदल्लशब्दटीकायां रामाश्रमः ॥

सुविदः, पुं, (सुष्ठु वेत्तीति । सु + विद + कः ।) सौविदः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ राजा । इति भरतः ॥

सुविदत्, पुं, (सुष्ठु वेत्तीति । विद + क्विप् । तमततीति । अत + क्विप् ।) राजा । इत्यमरे सौविदल्लशब्दटीकायां रायमुकुटः ॥

सुविदत्र, त्रि, (सुष्ठु वेत्तीति । सु + विद + "सुविदेः कत्रन् ।" उणा० ३ । १०८ । इति कत्रन् ।) कुटुम्बी । इत्युणादिकोषः ॥

सुविदल्लं, क्ली, अन्तःपुरम् । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

सुविदल्ला, स्त्री, ऊढा नारी । इत्यमरे सौविदल्लशब्दटीकायां रायमुकुटः ॥

सुविधिः, पुं, (सु शोभनो विधिर्यस्य ।) अर्हद्विशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ उत्तमविधाश्च ॥

सुविनीता, स्त्री, (सुष्ठु विनीता ।) सुकरा गौः । इति शब्दरत्नावली ॥ अतिशयविनयविशिष्टे, त्रि ॥

सुबीजः, पुं, (सु शोभनं बीजं यस्य ।) खसखसः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (महादेवः । इति महाभारतम् । १३ । १७ । ३८ ॥) सुन्दरबीजे, क्ली । तद्वति, त्रि ॥

सुवीरकं, क्ली, (सु + वीर शौर्य्ये + ण्वुल् ।) सौवीराञ्जनम् । इति शब्दचन्द्रिका । (पर्य्यायोऽस्य यथा,—
"सुवीरकं पार्व्वतेयं सौवीरं नीलमञ्जनम् ॥"
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

सुवीराम्लं, क्ली, (सुवीरं अतिशयतेजःशालि अम्लं यस्य ।) काञ्जिकम् । इति जटाधरः ॥

सुवीर्य्यं, क्ली, (सुष्ठु वीर्य्यं यस्य ।) बदरीफलम् । इति जटाधरः ॥ उत्तमवीर्य्यञ्च ॥

सुवीर्य्या, स्त्री, (सुष्ठु वीर्य्यं यस्याः ।) वनकार्पासी । इति शब्दरत्नावली ॥ (वनकार्पासीशब्देऽस्या विशेषो ज्ञेयः ॥)

सुवृत्त, पुं, (शोभनो वृत्तः ।) शूरणः । इति राजनिर्घण्टः ॥ त्रि, सुन्दरवर्त्तुले ॥ (यथा, भारते । १ । १५४ । ८ ।
"पश्य बाहू सुवृत्तौ मे हस्तिहस्तनिभाविमौ ॥"
सुष्ठु वृत्तं चरित्रं यस्येति । सच्चरित्र । यथा, रघुः । ८ । ७७ ।
"अयि तस्य सुवृत्त ! वर्त्तते
लघुसन्देशपदा सरस्वती ।
शृणु विश्रुतसत्त्वसार ! तां
हृदि चैनामुपधातुमर्हसि ॥")

सुवृत्ता, स्त्री (सुष्ठु वृत्ता ।) शतपत्री । काकलीद्राक्षा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुवेगा, स्त्री, (सुष्ठु वेगो यस्याः ।) महाज्योतिष्मती । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुवेल, पुं, (सुगता वेला समुद्रकूलं येन । यद्वा सुष्ठु वेला स्थितिर्यस्य ।) त्रिकूटपर्व्वतः । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा, अनर्घराघवे । ६ । १७ ।
"युवा दाशरथी सुवेलकटके साटोपमर्धधन् टङ्कारैः परिपूरयन्ति ककुभः प्राञ्चन्ति कौक्षेयकान् ॥")

सुवेल, त्रि, (शोभना वेला मर्य्यादा स्थितिर्यस्य ।) प्रशान्तः । शान्तः । इति मेदिनी ॥

सुवे(ष)श, पुं, (शोभनो वेशो यस्य ।) श्वेतेक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरवेशयुक्ते त्रि । यथा,
"सुवेशं पुरुषं दृष्ट्वा भ्रातरं यदि वा सुतम् । योनिः क्लिद्यति नारीणां सत्यं सत्यं हि नारद ॥"
इति महाभारतम् ॥

सुवेशी, [न्] त्रि, (सुवेशोऽस्यास्तीति । इनि ।) सुन्दरवेशयुक्तः ॥

सुव्रत, पुं (सुष्ठु व्रतं यस्य ।) भाविकल्पीयार्हद्विशेषः ॥ वर्त्तमानकल्पीयार्हद्विशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ (कार्त्तिकेयः । यथा, महाभारते । ३ । २३१ । ७ ।
"सुव्रतो ललितश्चैव बालक्रीडनकप्रियः ॥") शोभनव्रतयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । १ । २३४ । २१ ।
"सुव्रता चापि कल्याणी सर्व्वभूतेषु विश्रुता । अरुन्धती महात्मानं वशिष्ठमृषिसत्तमम् ॥")

सुव्रता, स्त्री, (सुष्ठु व्रतं यस्याः ।) सुखसन्दोह्या गौः । इत्यमरः । २ । ९ । ७१ ॥ शोभनव्रता । इति मेदिनी ॥ वर्त्तमानकल्पीयपञ्चदशजिनमाता । इति हेमचन्द्रः ॥ (शठी । तत्पर्य्यायो यथा,—
"शठी पलाशो षड्ग्रन्था सुव्रता गन्धमूलिका । गन्धारिका गन्धवधूर्वधूः पृथुपलाशिका ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुशर्म्मा, [न्] पुं, राजविशेषः । इति पुराणम् ॥ निन्दितब्राह्मणविशेषः । यथा,—
"सुशर्म्मा नाम को देव कि जातीयः किमात्मकः । कुतस्तस्य च वै मुक्तिः केन वा यत्र हेतुना ॥
श्रीभगवानुवाच ।
सुशर्म्मा नाम दुर्म्मेधाः सीमा पापात्मनामभूत् । अनाम्नायविदां वंशे विप्राणां क्रूरकर्म्मणाम् ॥"
इति पाद्मोत्तरखण्डे ८० अध्यायः ॥
सु + शॄ हिंसे + "अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते ।" ३ । २ । ७५ । इति मनिन् । सुशृणाति यः । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ शोभनसुखविशिष्टे, त्रि ॥

सुशल्यः, पुं, (सुष्ठु दृढं शल्यं कण्टकं यस्य ।) खदिरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (खदिरशब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

सुशवी, स्त्री, कारवेल्लः । कृष्णजीरकः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । ४ । १५५ ॥

सुशाकं, क्ली, (सुष्ठु शाकं यस्मात् ।) आर्द्रकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुशाकः, पुं, (सुष्ठु शाको यस्य ।) चञ्चुः । भिण्डा । तण्डुलीयः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुशान्ता, स्त्री, शशिध्वजराजपत्नी । यथा, कल्किपुराणे २२ अध्याये ।
"शशिध्वजो महातेजा महाराजो महाबलः सुधीः । तस्य पत्नी महादेवी विष्णुव्रतपरायणा ॥
सुशान्ता स्वामिनं प्राह कल्किना यदि युद्धसम् । नाथ कान्त जगन्नाथं सर्व्वान्तर्य्यामिनं प्रभुम् । कल्किं नारायणं साक्षात् कथं त्वं प्रहरिष्यसि ॥"

सुशिखः, पुं, (शोभना शिखा यस्य ।) अग्निः । इति जटाधरः ॥ उत्तमशिखायुक्ते त्रि ॥

सुशिखा, स्त्री (शोभना शिखा ।) मयूरशिखा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (सुन्दरकेशः । यथा, भागवते । ३ । २० । ३५ ।
"मध्यं विषीदति बृहत्स्तनभारभीतं
शान्तेव दृष्टिरमला सुशिखासमूहः ॥")

सुशीत, क्ली, (शोभनं शीतम् ।) पीतचन्दनम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ अतिशयशीतञ्च । तद्वति, त्रि ॥

सुशीतः, पुं, (सुष्ठु शीतः ।) प्लक्षवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुशीतलं, क्ली, (सुष्ठु शीतलम् ।) गन्धतृणम् । इति रत्नमाला ॥ (गन्धतृणशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ॥) अतिशीतगुणविशिष्टे, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ६५ । ४ ।
"निम्नगास्वादु सलिलं मनोहारि सुशीतलम् ।
सुपरिस्यात्तवाहास्ते निवेशाय मनो दधुः ॥")

सुशीता, स्त्री, (सुष्ठु शीता ।) शतपत्री । इति राजनिर्घण्ट: ॥

सुशीविका, स्त्री, कन्दविशेष: । वाराहीकन्द: । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुशीम:, पु, शीतगुण: । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥ तद्वति, त्रि ॥

सुशील:, पु, (सु शोभनं शीलमस्य ।) चोलराज: । यथा,—

"यो विष्णुदास: स तु पुण्यशीलो
यश्चोलभूप: स सुशीलनामा ।
आवामुभौ तत्समरूपभाजौ
द्वा:स्थौ कृतौ तेन रमाप्रियेण ॥"

इति पाद्मे उत्तरखण्डे ५४ अध्याय: ॥

शोभनशीलविशिष्टे, त्रि ॥ (यथा, भागवते । ६ । १ । १७ ।
"सध्रीचीनो ह्ययं लोके पन्था: क्षेमोऽकुतोभय: ।
सुशीला: साधवो यत्र नारायणपरायणा: ॥"

शोभनं शीलमिति । सच्चरित्रे, क्ली । यथा, महाभारते । ३ । २८७ । ४३ ।

"त्वया सुशीलव्रतपुण्ययुक्तया
ममद्धृतं साध्वि पुन कुलीनया ॥")

सुशीलता, स्त्री, (सुशीलस्य भाव: । तल् । टाप् ।) सत्स्वभाव । सुशीलत्वम् ॥

सुशीला, स्त्री (शोभनं शीलं यस्या: । टाप् ।) (श्रीकृष्णस्याष्टमहिष्यन्तर्गतमहिषीविशेष: । यथा,—

"अष्टौ महिष्यस्ता: सर्व्वा रुक्मिण्याद्या महात्मन: ।
रुक्मिणी सत्यभामा च कालिन्दी च शुचिस्मिता ॥
मित्रविन्दा जाम्बवती नाग्नजिती सुलक्षणा ।
सुशीला नाम तन्वङ्गी महिष्यश्चाष्टमा: स्मृता: ॥"

इति पाद्मोत्तरखण्डे ६८ अध्याय: ॥

यमभार्य्या । इति केचित् ॥

सुश्रीका, स्त्री, (शोभना श्री: शोभा यस्या: । कप् ।) सल्लकी । इति राजनिर्घण्ट: ॥ सुन्दरश्रीयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, हरिवंशे । १८३ । ११३ ।
"द्वारोपशोभिता कृत्वा सर्व्वां द्वारवतीं पुरीम् ।
संमृष्टरथ्यां सश्रीकां बहुरत्नोपशोभिताम् ॥")

सुश्रुत:, पु, विश्वामित्रमुनिपुत्त्र: । स तु चिकित्साशास्त्रकर्त्ता । यथा,—

"तथा धन्वन्तरिवंशे जात: क्षीराब्धिमन्थने ।
देवादीनां जीवनाय आयुर्व्वेदमुवाच ह ।
विश्वामित्रसुतायैव सुश्रुताय महात्मने ॥"

इति गारुडे १५० अध्याय: ॥

अथ सुश्रुतप्रादुर्भाव: ।

"अथ ज्ञानदृशा विश्वामित्रप्रभृतयोऽवदन् ।
अथ धन्वन्तरि: काश्यां काशिराजोऽयमुच्यते ॥
विश्वामित्रो मुनिस्तेषु पुत्त्रं सुश्रुतमुक्तवान् ।
वत्स वाराणसीं गच्छ त्वं विश्वेश्वरवल्लभाम् ॥
तत्र नाम्ना दिवोदास: काशिराजोऽस्ति बाहुज: ।
स हि धन्वन्तरि: साक्षादायुर्व्वेदविदां वर: ॥
आयुर्व्वेदं ततोऽधीत्य लोकोपकृतिहेतवे ।
सर्व्वप्राणि दया तीर्थमुपकारो महामख: ॥
पितुर्व्वचनमाकर्ण्य सुश्रुत: काशिकां गत: ।
तेन सार्द्धं समध्येतु मुनिसूनुशतं ययौ ॥
अथ धन्वन्तरिं सर्व्ववानप्रस्थाश्रमे स्थितम् ।
भगवन्तं सुरश्रेष्ठं मुनिभिर्बहुभि: स्तुतम् ॥
काशिराजं दिवोदासं तेऽपश्यन् विनयान्विता: ।
स्वागतं व इति स्माह दिवोदासो यशोधन: ॥
कुशलं परिपप्रच्छ तथागमनकारणम् ।
ततस्ते सुश्रुतद्वारा कथयामासुरुत्तरम् ॥
भगवन् मानवान् दृष्ट्वा व्याधिभि: परिपीडितान् ।
क्रन्दतो म्रियमाणांश्च जातास्माकं हृदि व्यथा ॥
आमयानां शमोपायं विज्ञातुं वयमागता: ।
आयुर्व्वेदं भवानस्मानध्यापयतु यत्नत: ॥
अङ्गीकृत्य वचस्तेषां नृपतिस्ताननुपादिशत् ।
व्याख्यातं तेन ते यत्नात् जगृहुर्मुनयो मुदा ॥
काशिराजं जयाशीर्भिरभिनन्द्य मुदान्विता: ।
सुश्रुताद्या: सुसिद्धार्था जग्मुर्गेहं स्वकं स्वकम ॥
प्रथमं सुश्रुतस्तेषु स्वं तन्त्रं कृतवान् स्फुटम् ।
सुश्रुतस्य सखायोऽपि पृथक् तन्त्राणि तेनिरे ॥
सुश्रुतेन कृतं तन्त्रं सुश्रुतं बहुभिर्यत: ।
तस्मात्तत् सुश्रुतं नाम्ना विख्यातं क्षितिमण्डले ॥"

इति भावप्रकाश ॥

(क्ली, गोष्ठीश्राद्धे तृप्तिप्रश्न: । यथा, मनु: । ३ । २५४ ।
"पित्र्ये स्वदितमित्येव वाच्यं गोष्ठे तु सुश्रुतम् ।
सम्पन्नमित्यभ्युदये दैवे रुचितमित्यपि ॥")

सुषम:, त्रि, (सुष्ठु समं सर्व्वं यस्मात् । "सुविनिर्दुर्भ्य: सुपिसूतिसमा: ।" ८ । ३ । ८८ । इति षत्वम् ।) शोभनम् । इत्यमर: । ३ । १ । ५२ ॥ सम: । इति मेदिनी ॥

सुषमा, स्त्री, (सु शोभनं समं सर्व्वं यथा ।) परमा शोभा । इत्यमर: । १ । ३ । १७ ॥ (यथा, नैषधे । १८ । २ ।
"जयजय महाराज प्राभातिकीं सुषमामिमां सफलयतमां दानादक्ष्णोर्द्दरालसपक्ष्मणो: ॥")
निजानां कालभेद: । इति हेमचन्द्र: ॥

सुषवी, स्त्री, (सुष्ठु सूते फलानीति । सु + सू + अच् । गौरादित्वात् ङीष् ।) कारवेल्ल: । इत्यमर: । २ । ४ । ११५ । कृष्णजीरक: । जीरक: । इति मेदिनी ॥ क्षुद्रकारवेल्ल: । इति राजनिर्घण्ट: ॥

सुषि:, स्त्री, (सुष्ठु स्यतीति । सु + सो + बाहुलकात् कि: ।) शुषि: । इत्यमर: । १ । ८ । १ ॥

सुषिरं, क्ली, (शुष शोषणे + "इषिमदीति ।" उणा० १ । ५२ । इति किरच् । पृषोदरादित्वात् शस्य स: । यद्वा, सुषिरस्यास्तीति । सुषि + "ऊषसुषि सुष्कमधो र: ।" ५ । २ । १०७ । इति र: ।) शुषिरम् । इत्यमरटीकायां भरत: । १ । ८ । १ ॥ (काष्ठम् । इति काशिका ॥ छिद्रयुक्ते, त्रि । यथा, बृहत्संहितायाम् । ५३ । ८८ ।

"शस्तौषधिद्रुमलतामधुरा सुगन्धि:
स्निग्धा समा न सुषिरा च मही नराणाम् ॥")

सुषीम:, पुं, सर्पविशेष: । इति मेदिनी ॥ चन्द्रकान्तमणि: । इति जटाधर: ॥

सुषीम:, त्रि, शीतगुणयुक्त: । इत्यमर: । १ । ३ । १८ ॥ मनोज्ञ: । इति मेदिनी ॥

सुषुप्तं, क्ली, (सु + स्वप + क्त: ॥ यथा,—

"यो जागरे बहिरनुक्षणधर्म्मिणोऽर्थान्
भुङ्क्ते समस्तकरणैर्हृदि तत्सदृक्षान् ।
स्वप्ने सुषुप्त उपसंहरते स एक:
स्मृत्यन्वयात्त्रिगुणवृत्तिदृगिन्द्रियेश: ॥"

इति श्रीभागवते । ११ । १३ । ३२ ।

सुषुप्तियुक्ते, त्रि ॥ (यथा, भागवते । ६ । १६ । ५३ ।
"यथा सुषुप्त: पुरुषो विश्वं पश्यति चात्मनि ।
आत्मानमेकदेशस्थं मन्यते स्वप्न उत्थित: ॥")

सुषुप्ति:, स्त्री, (सु + स्वप् + क्तिन् ।) सत्त्वप्रधानं अज्ञानम् । तस्य नामान्तरम । कारणशरीरम आनन्दमयकोषश्च । इति वेदान्तसार: । सर्व्वस्थूलसूक्ष्मोपाधे: कारणोपाधौ लीनत्वं सुषुप्तित्वम् । इति तट्टीका ॥ अवस्थाविशेष: । यथा,
"स्वप्नावस्था परीक्षिता सुषुप्तावस्थेदानीं परीक्ष्यते । तत्रैता: सुषुप्तविषया: श्रुतयो भवन्ति यद्‌यत्रैतत् सुप्त: समस्त: सम्प्रसन्न: स्वप्नं न विजानात्यासु नाड़ीषु सृप्तो भवतीति । नाडीरनुक्रम्य श्रूयते । ताभि: प्रत्यवसृप्य पुरीतति शेत इति । विकल्पमानेषु तु सुषुप्तिस्थानेषु कदाचिन्नाड़ीभ्य: प्रतिबुध्यते कदाचित् पुरीतत कदाचिदात्मन इत्यशासिष्यत् । तस्मादप्यात्मैव तु सुप्तिस्थानमिति ।" इति शारीरिकभाष्ये ३ अध्यायेर पाद: ॥ किञ्च । "यत्र सुप्तो न कञ्चन कामं कामयते न कञ्चन स्वप्नं पश्यति तत् सुषुप्तम् ।" इति माण्डुक्योपनिषत् ॥ सुनिद्रा च ॥

सुषुम्ना, स्त्री, (सुष इत्यव्यक्तशब्दं म्नायतीति । म्ना + क: ।) मेरुदण्डवाह्य इडापिङ्गलानाड़ीमध्यस्थनाड़ीविशेष: । यथा,—

"मेरोर्व्वाह्यप्रदेशे शशिमिहिरशिरे सव्यदक्षे निषण्णे
मध्ये नाड़ी सुषुम्ना त्रितयगुणमयी चन्द्रसूर्य्याग्निरूपा ।"

इति षट्चक्रभेद: ॥ * ॥

तस्या अशुभलक्षणं यथा,—

"क्षणं वामे क्षणं दक्षे यदा वहति मारुत: ।
सुषुम्ना सा च विज्ञेया सर्व्वकार्य्यहराशुभा ॥
तस्यां नाड्यां स्थितो वह्निर्ज्वलन्तकालरूपिण
विषमं तं विजानीयात् सर्व्वकार्य्यविनाशनम् ।
यदानुक्रममुल्लङ्घ्य तस्यां नाड्यां द्वयं वहेत् ।
तदा तस्य विजानीयादशुभं समुपस्थितम् ॥"

इति ब्रह्मयामलम् ॥

"मेरुवाह्ये इडा नाड़ी पिङ्गलया समन्विता ।
सुषुम्ना भानुमार्गेण ब्रह्मद्वारावधिस्थिता ॥"

इति योगस्वरोदय: ॥

सुषेण:, पुं, करमर्द्दक: । इत्यमर: । २ । ४ । ६७ ॥ विष्णु: । (यथा, महाभारते । १३ । १४९ । ७१ ।

"महावराहो गोविन्दः सुषेणः कनकाङ्गदी ॥" "शोभना सेना स्वगणात्मिका यस्य।" इति तत्र शाङ्करभाष्यम् ॥ वानरराजसुग्रीववैद्यः। इति मेदिनी ॥ वेतसः। इति राजनिर्घण्टः (वसुदेवपुत्त्रविशेषः। यथा, भागवते। ९। २४। ५३—५४।

"वसुदेवस्तु देवक्यामष्टपुत्त्रानजीजनत्।
कीर्त्तिमन्तं सुषेणञ्च भद्रसेनमुदारधीः ॥
ऋजुं सम्मर्द्दनं भद्रं सङ्कर्षणमहीश्वरम्।
अष्टमस्तु तयोरासीत् स्वयमेव हरिः किल ॥"

नागविशेषः। इति महाभारतम्। १।५७।१६॥ नृपविशेषः। स च शूरसेनाधिपतिः। यथा, रघुः। ६। ४५।

"सा शूरसेनाधिपतिं सुषेण-
मुद्दिश्य लोकान्तरगीतकीर्त्तिम्।
आचारशुद्धोभयवंशदीपं
शुद्धान्तरक्ष्या जगदे कुमारी ॥")

सुषेणिका, स्त्री, कृष्णत्रिवृता। इत्यमरः। २। ४। १०८ ॥

सुषेणी, स्त्री, त्रिवृत्। इति राजनिर्घण्टः ॥

सुषोमा स्त्री, नदीभेदः। इति श्रीभागवते। ५। १९। १७।

सुष्ठु, व्य, (सुतिष्ठतीति। सु + स्था + "अपदुःसुषु स्थः।" उणा० १। २६। इति कुः। सुषमादित्वात् षत्वम्। प्रशंसा। अतिशयम्। इत्यमरः। ३। ४। १ ॥ सत्यम्। इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥ (यथा, भागवते। ४। २२। १७

"इत्यौस्ततस्तृत्कमाकर्ण्य सारं सुष्ठु मितं मधु।
स्मयमान इव प्रीत्या कुमारः प्रत्युवाच ह ॥"

"सुष्ठु गम्भीरार्थम्।" इति तट्टीका ॥)

सुष, क्ली, रज्जुः। इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

सुसंयतः, त्रि, (सु + सम् + यम + क्त।) यथाविधिसंयमविशिष्टः। यथा, ब्रह्मपुराणम्।

"यो यः कश्चित्तीर्थयात्रान्तु गच्छेत्
सुसंयतः स च पूर्व्वं गृहे स्वे।
कृतोपवासः शुचिरप्रमत्त
संपूजयेत् भक्तिनम्रो गणेशम् ॥"

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

सुसंस्कृत, त्रि, (सुष्ठु संस्क्रियते इति। सु + सम + कृ + क्त।) घृतादिनानाद्रव्येण प्रयत्नसंस्कृतव्यञ्जनादि। तत्पर्य्यायः। प्रयस्तम् २ इत्यमरः ॥

"तैलपाकससंस्कारे प्रयस्तमुपसंस्कृतम् ॥"

इति शब्दरत्नावली ॥

उत्तमसंस्कारविशिष्टश्च ॥

सुसत्या, स्त्री, जनकराजभार्य्या। यथा,—

जानामि पितरं चाहं विदेहाधिपतिं नृपम्।
तस्य भार्य्यां सुसत्याख्यामहं जानामि मातरम्॥
भ्रातरस्तत्सुताः सर्व्वे सीता मे भगिनी शुभा।
सुसत्या मम मातेति लोको जानाति सत्तम॥'

इति कालिकापुराणे ३७ अध्यायः ॥

सुसवी स्त्री, सुषवी। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः। २। ४। १५५ ॥

सुसम्पत्, (सुष्ठु सम्पत्। प्रादिसमासः।) सुसम्पद्, सौभाग्यम्। तत्पर्य्यायः। परभागः ३ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुसहः, त्रि, सुखसह्यः ॥ दुःसहभिन्नः। सुखेन सह्यतेऽसाविति सहधातोः कर्म्मणि खल्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

सुसार, पु, (सुष्ठु सारो यस्य।) रक्तखदिरः। इति राजनिर्घण्टः ॥ अतिशयसारविशिष्टे त्रि ॥

सुसारवत्, क्ली, (सुसारोऽस्त्यस्येति। मतुप्। मस्य वः।) स्फाटिकम्। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुसिकता, स्त्री, (सुष्ठु सिकतेव।) शर्करा। इति राजनिर्घण्टः ॥ उत्तमवालुका च ॥

सुसीमा, स्त्री, इक्ष्वाकुमाता। सा तु षष्ठजिनजननी। इति हेमचन्द्रः ॥ (शोभना सीमा।) उत्तमसीमा च ॥

सुस्थः, त्रि, (सु + स्था + क।) सुखेन तिष्ठति यः। अरोगी। यथा श्रीभागवते। १०। ३। २७।

"मर्त्त्यो मृत्युव्यालभीतः पलायन्
सर्व्वान् लोकान् निर्भयं नाध्यगच्छत्।
त्वत्पादाब्जं प्राप्य यदृच्छयाद्य
सुस्थः शेते मृत्युरस्मादपैति ॥"

सुस्थता, स्त्री, (सुस्थस्य भावः। तल्।) आरोग्यम्। इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुस्थिरः, त्रि, (सुष्ठु स्थिरः।) स्थिरतरः। यथा, श्रीभागवते। ११। ८। ३१।

"न ह्येकस्मादुगुरोर्ज्ञानं सुस्थिरं स्यात् सुपुष्कलम्।
ब्रह्मैतदद्वितीयं वै गीयते बहुधर्षिभिः ॥"

सुस्नाः, पु, (सुष्ठु स्नात्यनेन रुक्षत्वात्। सु + स्ना + क्विप्।) शमीधान्यभेदः। खेसारी इति भाषा। अस्य गुणाः।

"सुस्ना दुर्व्वातलो रुक्षः कषायो विशदो गुरुः।"

इति राजनिर्घण्टः ॥

सुस्नातः, पु, (सुष्ठु स्नातः।) यज्ञान्तस्नानकृत्। इति शब्दावली ॥ मन्त्रैः पूतस्नाने, त्रि। यथा,

"अथाहःसु निवृत्तेषु सुस्नाताः कृतमङ्गलाः।
शाकुन्त्यादिप्रमुच्यन्ते ब्राह्मणान् स्वस्तिवाचा च॥"

इति शुद्धितत्त्वम् ॥

सुस्मिता, स्त्री (सुष्ठु स्मितं यस्याः।) स्त्रीभेदः। इति हेमचन्द्रः ॥ सुन्दरहास्ययुक्ते त्रि ॥

सुहस्ता, [न्] पु, योद्धभेदः। यथा,—

"महागिरिसुहस्त्याद्या वज्रान्ता दशपूर्व्विणः।"

इति हेमचन्द्रः। ३४ ॥

सुहितः, त्रि, (सु + धा + क्त।) तृप्तः। हितः। इति विश्वः ॥ यथा, बृहत्संहितायाम्। ५१। २६।

"अतिबहु तदा भुक्तान्नं सुस्थितः सुहितो वदेत् ॥")

सुहिता, स्त्री, (सु + धा + क्त। टाप्।) अग्निजिह्वाविशेषः। इति जटाधरः ॥

सुहृत्, सुहृद्, पुं, (सु शोभनं हृत् हृदयं यस्य।) मित्रम्। सखा। इत्यमरः। २। ८। १२ ॥ (यथा, हितोपदेशे।

"सुहृदां हितकामानां यः शृणोति न भाषितम्।
विपत्सन्निहिता तस्य स नरः शत्रुनन्दन ॥")

एकस्माल्लग्नाच्चतुर्थलग्नम्। यथा,—

"पाताले हिबुकञ्चैव सुहृद्बन्धुचतुर्थकम्।"

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

"शशिजः सुहृद्गृहगतः करोति चातुर्थ्यहास्यधनवन्तं वचसामधिपम्।" इत्यादि कोष्ठीप्रदीपः ॥ (महादेवः। इति महाभारतम्। १३। १७। ९९ ॥)

सुहृदयः, त्रि, (सुष्ठु हृदयमन्तःकरणं यस्य।) प्रशस्तमनाः। तत्पर्य्यायः। हृदयालुः २। इत्यमरः। ३। १। ३ ॥ सहृदयः ३। इति शब्दरत्नावली ॥

सुहोत्रः, पु, चन्द्रवंशीयबृहदिषुराजपुत्त्रः। यथा,

"बृहदिषोश्च दायादः सुहोत्रो नाम धार्म्मिकः
सुहोत्रस्यापि दायादो हस्ती नाम बभूव ह।"

इति महाभारते हरिवंशे पितृकल्पे २० अः ॥ (सहदेवपुत्त्रः। यथा, महाभारते। १। ९५। ८०।

"सहदेवोऽपि माद्रीमेव स्वयंवरे विजयां नाम पर्य्येमे मद्रराजस्य द्युतिमतो दुहितरं तस्यां पुत्त्रमजनयत् सुहोत्रं नाम ॥" ॥ भरतवंशीयस्य भुमन्योः पुत्त्रविशेषः। यथा, तत्रैव। १। ९४। २५।

"सुहोत्रश्च सुहोता च सुहविः सुयजुस्तथा
पुष्करिण्यामृचीकश्च भुमन्योरभवन् सुताः ॥")

सू, स्त्री, सूतिः। क्षेपः। सूधातोः क्विपप्रत्ययेन निष्पन्नमिति केचित् ॥

सूकः, पु, बाणः। वातः। उत्पलम्। इति मेदिनी।

सूकरः, पु, (सू इत्यव्यक्तशब्दं करोति शीलमस्य। कृ + टः।) वराहः। इत्यमरः। २। ५। २ ॥ (यथा, वैराग्यशतके। १६।

"कामिजनपरमभोग्ये कामसुखे धारयन्ति बीभत्सम्।
मत्ता शमसुखरसिका सुधाशना सूकरा इव ॥" ॥

सुष्ठु करोति शीलमस्य। सु + कृ + टः। पृषोदरादित्वात् उपसर्गस्य दीर्घत्वम्।) कुम्भकारः। इति शब्दरत्नावली ॥ मृगभेदः। इति जटाधरः।

सूकरी स्त्री, (सूकर + जातौ ङीष्।) सूकरभार्य्या ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये। ३। २५६।

"पतिलोकं न सा याति ब्राह्मणी या सुरां पिबेत्।
इहैव सा शुनी गृध्री सूकरी चोपजायते ॥")

वराहक्रान्ता। इति शब्दमाला ॥

सूक्त, त्रि, (सुष्ठु उक्तम्।) शोभनोक्तिविशिष्टम्। वेदोक्तस्तोत्रमन्त्रादि। यथा। ऋग्वेदस्य अग्निमीले इत्यादि अग्निसूक्तम्। १। १। १ ॥ ॥ सहस्रशीर्षेत्यादि पुरुषसूक्तम्। १०। ९०। १ ॥*॥ अहं रुद्रेभिरित्यादि देवीसूक्तम्। १०। १२५। १॥*

हिरण्यवर्णामित्यादि श्रीसूक्तम्॥*॥रात्री व्यख्यदायतीत्यादि रात्रिसूक्तम्।१०।१२७।१॥*॥ त्रातारम् इन्द्र सुमनसमित्यादि गणेशसूक्तम्।८।७०।१॥*॥ इयमददाद्रभसम् इत्यादि सरस्वतीसूक्तम्।६।६१।१॥*॥ अतो देवा अवन्तु न इत्यादि विष्णुसूक्तम्।१।२२।१६॥*॥ मेदिनी देवीत्यादि भूसूक्तम्॥*॥आदित्यानामित्यादि आदित्यसूक्तम्।७।५१।१॥*॥त्वं सोम इत्यादि सोमसूक्तम्।१।९१।१॥ इत्यादि ऋग्वेदस्य सूक्तसहस्रम्। यथा। सहस्रमेकं सूक्तानामित्यादि चरणव्यूहः॥ यजुर्वेदस्य विश्वमेशमित्यादि कुमारसूक्तम्। सोमाय पितृमते इत्यादि पितृसूक्तम्। पवमान स्वर्जन इत्यादि पावमानीसूक्तम्। इत्यादि वेदप्रसिद्धम्॥ तथा,—

"जप्यानि सूक्तानि तथैव चैषामनुक्रमेणापि यथास्वरूपम्।"

इति मलमासतत्त्वम्॥

अपि च।

"सन्दर्शनार्थमम्बाया नदीपुलिनसंस्थितः।
स च वैश्यस्तपस्तेपे देवीसूक्तं परं जपन्॥"

इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्यम्॥

सूक्ता स्त्री,(सुष्ठु उक्तं कथनं यस्याः।)शारिका। यथा, त्रिकाण्डशेषे।

"सूक्ता मदनशलाका चित्राक्षी शारिकावचण्डा च॥"

सूक्ष्म, क्ली, (सूच्यते इति। सूच पैशुन्ये + "सूचेः स्मन्।" उणा॰ ४।१७६। इति स्मन्।) कैतवम्। अध्यात्मम्। इति मेदिनी॥ (यथा, भागवते।३।८।२१।

"तस्यार्थसूक्ष्माभिनिविष्टदृष्टेरन्तर्गतोऽर्थो रजसा तनीयान्॥")

अलङ्कारविशेष। यथा,—

"सूक्ष्मं पराशयाभिज्ञं त्वरमाकूतचेष्टितम्।
मयि पश्यति सा केशं सीमन्तमणिमावृणोत्॥"

इति चन्द्रालोकः॥

सूक्ष्म, पुं, (सूच+स्मन्।) कतकवृक्षः। इति शब्दरत्नावली॥ अणु। अल्प, त्रि। इति मेदिनी॥ (यथा, महाभारते।१।२७३।१५।

"न तस्याः सूक्ष्ममप्यस्ति यद्गात्रे रूपसम्पदा।
नियुक्ता यत्र वा दृष्टिन् सज्जति निरीक्षताम्॥")

तत्पर्य्यायः।

"अल्पं स्तोकं क्षुल्लमच्छं क्षुल्लकञ्च कृशं तनु।
दभ्रं खुल्लं खुल्लकञ्च स्त्रियां मात्रा त्रुटी कणा।
पुमानणुर्लवो लेशः कणोऽपि च निगद्यते॥"

इति शब्दरत्नावली॥

सूक्ष्मकृष्णफला, स्त्री,(सूक्ष्मं कृष्णञ्च फलं यस्याः।) मध्यमजम्बूवृक्षः। इति रत्नमाला॥

सूक्ष्मतण्डुल, पुं, (सूक्ष्मं तण्डुलं बीजं यस्य।) खस्खसः। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मतण्डुला स्त्री,(सूक्ष्मं तण्डुलं बीजं यस्याः।) पिप्पली। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मदर्शी, [न्] त्रि, (सूक्ष्मं पश्यतीति। दृश + णिनिः।) अतिशयबुद्धिमान्। तत्पर्य्यायः। कुशाग्रीयमतिः२ तत्कालधीः ३ प्रत्युत्पन्नमतिः ४। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, महाभारते। १३।१४।२३।

"न विदुर्यस्य भवनमादित्याः सूक्ष्मदर्शिनः।
स कथं नरमात्रेण शक्यो ज्ञातुं सतां गतिः॥")

सूक्ष्मदारु, क्ली, (सूक्ष्मं दारु।) तनुकाष्ठम्। तत्पर्य्यायः। कलिङ्गः २। इति त्रिकाण्डशेषः॥

सूक्ष्मपत्र, पुं (सूक्ष्माणि पत्राणि यस्य।) धान्यकम्। वनजीरकः। देवसर्षपः। लघुबदरः। सुरपर्णम्। वनबर्व्वरी। लोहितेक्षुः। कुकुन्दरुः। इति राजनिर्घण्टः। यथा,—

"बावलः स्वर्णपुष्पश्च सूक्ष्मपत्रश्च कण्टलः॥"

इति शब्दचन्द्रिका॥

सूक्ष्मपत्रिका, स्त्री, (सूक्ष्माणि पत्राणि यस्याः। ततः कन्। टापि अत इत्वम्।) शतपुष्पा। शतावरी। लघुब्राह्मी। क्षुद्रोपोदकी। दुरालभा। आकाशमांसी। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मपर्णा, स्त्री, (सूक्ष्मं पर्णमस्याः।) जीर्णफञ्जी। डोडी। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मपर्णी स्त्री, (सूक्ष्मं पर्णमस्याः। ङीष्।) रामदूतीवृक्षः। यथा,—

"रामदूती पञ्चपुष्पी विशल्या नागदन्तिका।
काण्डली सूक्ष्मपर्णी च भरण्याह्वा फणिजझका॥"

इति शब्दचन्द्रिका॥

सूक्ष्मपिप्पली, स्त्री, (सूक्ष्मा पिप्पली।) वनपिप्पली। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मपुष्पी, स्त्री, यवतिक्ता। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मफलः, पुं, (सूक्ष्मं फलमस्य।) भूकर्व्वुदारः। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मफला, स्त्री, (सूक्ष्मं फलमस्याः।) भूम्यामलकी। इति रत्नमाला॥

सूक्ष्मबदरी, स्त्री, (सूक्ष्मा बदरी।) भूबदरी। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मबीजः, पुं, (सूक्ष्मं बीजं यस्य।) खसखसः। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मभूतं क्ली, (सूक्ष्मं भूतम्।) अपञ्चीकृताकाशादिभूतम्। इति वेदान्तसारः॥

सूक्ष्ममक्षिकः, पुं, (सूक्ष्मा मक्षिका तदाकृतिरस्यस्येति। अच्।) मशकः। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्ममूला, स्त्री, (सूक्ष्मं मूलं यस्याः।) जयन्ती। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मवल्ली, स्त्री, (सूक्ष्मा वल्ली।) ताम्रवल्ली। जतुका। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मवस्त्र, क्ली (सूक्ष्मं वस्त्रम्।) श्लक्ष्णवसनम्। मकर्कापड इति भाषा। यथा। उपभोगोऽपि न सूक्ष्मवस्त्रपरिधानादिना। इति दायभागः॥

सूक्ष्मशरीराणि, क्ली, (सूक्ष्माणि शरीराणि।) ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं कर्म्मेन्द्रियपञ्चकं वायुपञ्चकं बुद्धिमनसी चेति सप्तदशावयवानि। इति वेदान्तसारः॥

सूक्ष्मशर्करा, स्त्री, (सूक्ष्मा शर्करेव।) बालुका। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मशाखः, पुं (सूक्ष्मा शाखा यस्य।) जालबर्व्वूरः। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मशालिः, पुं, (सूक्ष्मः शालिः।) धान्यविशेषः। तत्पर्य्यायः। सूचिशालिः २ पावशालिः ३ सूचकः ४। अस्य गुणाः। सुमधुरत्वम्। लघुत्वम्। पित्तास्रदाहनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मषट्चरणः, पुं, (सूक्ष्माणि षट् चरणानि यस्य।) पक्ष्मयूकः। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मा, स्त्री, (सूक्ष्म + टाप्।) यूथिका। इति शब्दचन्द्रिका॥ क्षुद्रैला। करुणी। बालुका। इति राजनिर्घण्टः॥

सूक्ष्मैला, स्त्री, (सूक्ष्मा एला।) क्षुद्रैला। गुजराटी एलाचि इति भाषा। तत्पर्य्यायः। बहुला २ तीक्ष्णगन्धा ३ तपुटी ४ त्रुटिः ५। इति रत्नमाला॥

सूच, त् क पैशुन्ये। इति कविकल्पद्रुमः॥(अदन्तचुरा॰-पर॰-सक॰-सेट।) दीर्घी। असूसूचत् कथां लोकः कथितवान् इत्यर्थः। इति रमानाथः। पैशुन्यमन्तर्द्रोह इत्येके। इति दुर्गादासः॥

सूच, पुं,(सीव्यति चरणौ इति। सिव + "सिवेष्टेरू च।" उणा॰ ४।९३। इति चट्। टेरूत्वञ्च।) कुशाङ्कुरः। इति केचित्॥

सूचकः, त्रि, (सूचयतीति। सूच पैशुन्ये + णवुल्।) पिशुनः। इत्यमरः।३।१।४७॥ (यथा, मनुः। ४।७१।

"लोष्टमर्द्दी तृणच्छेदी नखखादी च यो नरः।
स विनाशं व्रजत्याशु सूचकोऽशुचिरेव च॥")

अस्य विवरणं कर्णेजपशब्दे द्रष्टव्यम्॥ (सूचनकर्त्ता। यथा महाभारते। १।१३६।२१।

"हार्द्दशात् समुद्भूतो माहात्म्यबलसूचकः।
वज्रनिष्पेषसदृशः शुश्रुवे भुजनिस्वनः॥")

सूचकः, पुं, (सीव्यत्यनेनेति। सिव + "सिवेष्टेरू च।" उणा॰ ४।९३। इति चट्। टेरूत्वञ्च। ततः स्वार्थे कन्।) सीवनद्रव्यम्। (सूचयतीति। सूच + णवुल्।) बोधकः। कुक्कुरः। विडालः। काकः। इति मेदिनी। के, १६९॥ पिशुनः। बुद्धः। सिद्धः। पिशाचः। इति शब्दरत्नावली॥ सूत्रधारः। कथकः। इति हेमचन्द्रः॥ सूक्ष्मशालिः। इति राजनिर्घण्टः॥

सूचनं, क्ली, (सूच + ल्युट्।) गन्धनम्। इत्यमरः। ३।३।११४॥ ज्ञापनम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (यथा, कथासरित्सागरे। १५।१४८।

"भङ्गिसूचनविधौ विशारदो नारदो मुनिरदर्शनं ययौ॥"

सूचना, स्त्री, (सूच + णिच् + युच्। टाप्।) व्यधनम्। दृष्टिः। गन्धनम्। अभिनयः। इति।

विश्वमेदिन्यौ ॥ (ज्ञापनम् । यथा, साहित्य-
दर्पणे । ६ । ३१२ ।
"यत्र स्यादङ्ग एकस्मिन्नङ्गानां सूचनाखिला ।
तदङ्गमुखमित्याहुर्बीजार्थव्यापकञ्च तत् ॥")
सूचिः, स्त्री, (सूच्यतेऽनयेति । सूच + णिच् +
"अच इः ।" उणा० ४ । १३८ । इति इ ।)
व्यधनी । इत्यमरः । ३।५।७ ॥ (यथा, कथा-
सरित्सागरे । १०४ । ७५ ।
"चन्द्रोऽग्निर्विषमाहारो शीतानि स्तुतिसञ्चयः
उद्यानं बन्धनं पीथ्यो माला दिक्षा शरावली ।"
"विव्यथ भरतोऽतीव व्रणे तुद्येव सूचिना ।"
इति रामायणे । २ । ७५ । १७ । इत्यत्र तु
महाकविप्रयोगवशात् पुंस्त्वम् ॥) नृत्यप्रभेदः ।
शिखा । यथा,—
"सूचिर्नृत्यप्रभेदे च व्यधनीशिखयोरपि ।"
इति रत्नकोषः ॥
(यथा, कुमारे । ५ । ४३ ।
"अलभ्यशोकाभिभवेयमाकृति-
र्विमानना सुभ्रु कुतः पितुर्गृहे ।
पराभिमर्शो न तवास्ति कः करं
प्रसारयेत् पन्नगरत्नसूचये ॥" ॥
केतकीपुष्पम् । इति सूचिपुष्पशब्ददर्शनात् ॥
यथा ऋतुसंहारे । २ । २३ ।
"मुदित इव कदम्बैर्जातपुष्पैः समन्तात्
पवनचलितशाखैः शाखिभिर्नृत्यतीव ।
हसितमिव विधत्ते सूचिभिः केतकीनां
नवसलिलनिषेकात् शान्ततापो वनान्तः ॥")
व्यूहविशेषः । यथा, मनुः । ७ । १९१ ।
"संहतान् योधयेदल्पान् कामं विस्तारयेद्बहून् ।
सूच्या वज्रेण चैवैतान् व्यूहेन व्यूह्य योधयेत् ॥")
सूचिकः, पुं, सूच्या जीवति यः । दरजी इति
भाषा । तत्पर्यायः । सौचिकः २ सौचि ३
तुन्नवायः ४ सूत्रभित् ५ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । १० । ८ ।
"हन्ति नापितचाक्रिकचौरभिषक्सूचिक
द्विपग्राहाः ॥")
सूचिका, स्त्री, (सूचिरेव स्वार्थे कन् ।) सूचिः ।
हस्तिशुण्ड । इति केचित् ॥
सूचिकाधरः, पुं, (सूचिकायाः शुण्डस्य धरः ।)
हस्ती । इति शब्दमाला ॥
सूचिकाभरणः, पुं, औषधविशेषः । यथा,—
"विषं पलमितं सूतं शाणकञ्च गयेद्द्वयम् ।
तच्चूर्णं संपुटे कृत्वा काचलिप्तशरावयोः ॥
मुद्रां कृत्वाथ संशोष्य तत्र चुल्ल्यां निवेशयेत् ।
वह्निं शनैः शनैः कुर्य्यात् प्रहरद्वयसङ्ख्यया ॥
ततः उद्घाट्य तन्मुद्रामुपरिस्थशरावकात् ।
संलग्नो यो भवेत् सूतस्तं गृह्णीयाच्छनैः शनैः ॥
वायुस्पर्शो यथा न स्यात्ततः कूप्यां निवेशयेत् ।
यावत् सूच्या मुखे लग्नं कूप्या निर्याति भेषजम्
तावन्मात्रो रसो देयो मूर्च्छिते सन्निपातिनि ॥
क्षुरेण प्रच्छिते मूर्ध्नि तदङ्गुल्या च घर्षयेत् ॥
रक्तभेषजसम्पर्कात् मूर्च्छितोऽपि हि जीवति ।
तथैव सर्पदष्टोऽपि मृतावस्थोऽपि जीवति ।
यदा तापो भवेत्तस्य मधुरं तत्र दीयते ॥"
इति सूचिकाभरणो रसः ॥
इति भैषज्यरत्नावली ॥ * ॥ अपि च ।
"विषं पलं रसं शाणं तच्चूर्णं काचलेपिते ।
मृत्सम्पुटे च संरुध्य ऊर्ध्वं संस्थाप्य पाचयेत् ॥
शनैर्यामद्वयं पश्चात् तं समुद्घाट्य शीतलम् ।
ऊर्द्ध्वपात्रगतं धूमं गृहीत्वा सूक्ष्ममाकृतम् ॥
यावत् सूच्या मुखे लग्नं कूप्या आयाति भेषजम्
क्षुरेण प्रच्छते शीर्षे तदङ्गुल्या च घर्षयेत् ॥
त्रिदोषे मूर्च्छितो जीवो रक्तभेषजसङ्गमात् ।
सर्पदष्टो मृतावस्थः सोऽपि जीवति तत्क्षणात्
दद्याच्च मधुरं तोयं सूचिकाभरणे रसे ॥"
इति सूचिकाभरणरसः सन्निपाते ॥
इति रसप्रदीपः ॥ * ॥ (अपि च ।
"रसगन्धकनागाश्च विषं स्थावरजङ्गमम् ।
मात्स्यवाराहमायूरच्छागपित्तैर्विभावयेत् ॥
सूचिकाभरणो नाम भैरवेण प्रकीर्त्तितः ।
सूचिकाग्रेण दातव्यः सन्निपातनिवर्हणः ॥"
इति सूचिकाभरणो रसः ॥
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे ज्वराधिकारे ॥)
सूचिकामुखं, क्ली, (सूचिकेव क्रमसूक्ष्मं मुखं यस्य)
शङ्खः । इति हारावली । ११० ॥ सूच्यास्ये, त्रि ॥
सूचितः, त्रि, (सूच + क्त ।) कथितः । बोधितः ।
(यथा, साहित्यदर्पणे । ६ । ३११ ।
"अङ्कान्ते सूचितः पात्रैस्तदङ्कस्याविभागतः ।
यत्राङ्कोऽवतरत्येषोऽङ्कावतार इति स्मृतः ॥")
सूचिपत्रकः, पुं, (सूचिवत् सूक्ष्माणि पत्राणि
यस्य । कप् ।) सितावरशाकः । इति राज-
निर्घण्टः ॥
सूचिपुष्पः, पुं, (सूच्याकारं पुष्पमस्य । सूचिरिति
नाम्ना ख्यातं पुष्पमस्येति वा ।) केतकवृक्षः ।
इति जटाधरः ॥
सूचिरोमा, [न्] पुं, (सूचिवत् रोमाणि यस्य ।)
वराहः । इति हारावली ॥
सूचिवदनः, पुं, (सूचिवत् सूक्ष्मं वदनं यस्य ।)
नकुलः । मशकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूचिवान्, [त्] पुं, (सूचिस्तदाकारचञ्चुरस्य
अस्तीति । मतुप् । मस्य वः ।) गरुडः । इति
शब्दरत्नावली ॥
सूचिशालिः, पुं, (सूचिवत् सूक्ष्मः शालिः ।)
इति राजनिर्घण्टः ॥
सूची, स्त्री, (सूच्यतेऽनया । सिव + "सिवेष्टे कु च
उणा० ४ । ९३ । इति चट् । टकत्वञ्च ।
टित्वात् ङीप् । गौरादित्वात् ङीष् इति केचित्
सूच । इः । कृदिकारादिति ङीष् वा ।) सीवन
द्रव्यम् । सूँच इति भाषा ॥ (यथा, महा
भारते । ५ । ५८ । १८ ।
"यावद्धि सूच्यास्तीक्ष्णाया विध्येदग्रेण मारिष
तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्नः पाण्डवान् प्रति ॥"
वेदाकीर्णकार्य्यमस्या यथा.—
"एषण्यागतिमन्विष्य क्षारसूत्रानुसारिणीम् ।
सूचीं विदध्यादगत्यन्ते चोन्नम्याशु च निर्हरेत् ॥
सूत्रस्यान्तं समानीय गाढबन्धनमाचरेत् ।
ततः क्षारबलं वीक्ष्य सूत्रमन्यत् प्रवेशयेत् ॥
क्षाराक्तं मतिमान् वैद्यो यावन्न छिद्यते गतिः
भगन्दरेऽप्ययं विधिः कार्य्यो वैद्येन जानता ॥
अर्व्वुदादिषु चोत्क्षिप्य मूले सूत्रं न धापयेत् ।
सूचीभिर्यववक्राभिराचितं वाथमन्ततः ।
मूले सूत्रेण बध्नीयाच्छिन्ने चोपचरेद्व्रणम् ॥"
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे नाड़ीव्रणाधिकारे॥)
आङ्गिकाभिनयविशेषः । अङ्गहाराचेष्टा । इति
मेदिनी ॥ करणम् । इति हेमचन्द्रः ॥ दृष्टिः ।
इति केचित् ॥ (केतकीपुष्पम् । इति सूचिशब्द
दर्शनात् ॥ व्यूहविशेषः । यथा, मनुः ।७।१८७।
"वराहमकराभ्यां वा सूच्या वा गरुडेन वा ॥")
सूची, [न्] त्रि, (सूचयतीति । सूच + णिनिः ।)
सूचकः । (पिशुनः । यथा, महाभारते ।
५ । ३५ । ४६ ।
"पर्व्वकारो च सूची च मित्रध्रुक् पारदा
रिकः ॥")
सूचीदलः, पुं, (सूचीवत् दलानि यस्य ।) सिता-
वरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूचीपत्रा, स्त्री, (सूचीवत् पत्राणि यस्याः ।)
गण्डदूर्व्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूचीपुष्पः, पुं, (सूचीवत् सूक्ष्मं पुष्पमस्य ।
सूचीति नाम्ना प्रसिद्धं पुष्पमस्येति वा ।)
केतकी । इति रत्नमाला ॥
सूचीमुखं, क्ली, (सूचीवत् सूक्ष्मं मुखं यस्य ।)
हीरकम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, साहित्य
दर्पणे । ८ । ६१२ ।
"सूचीमुखेन सकृदेव कृतव्रणस्त्वं
मुक्ताकलाप लुठसि स्तनयोः प्रियायाः ।
बाणैः स्मरस्य शतशो विनिकृत्तमर्म्मा
स्वप्नेऽपि तां कथमहो न विलोकयामि ॥" ॥
नरकविशेषः । यथा, भागवते । ५ । २६ । ७ ।
"पर्य्यावर्त्तनं सूचीमुखमित्यष्टाविंशतिर्नरका
विविधयातनाभूमयः ॥" ॥ सूच्याः मुखम् । यथा,
कादम्बर्य्याम् ।"तमसि सूचीमुखाग्रभेद्ये इति॥"
सूच्यास्ये, त्रि । (यथा, महाभारते ।६।१८।५।
"सूचीमुखमनीकं स्यादल्पानां बहुभिः सह ॥"
तथा, मार्कण्डेये । १४ । ५५ ।
"दृष्टास्ते पूयनिर्य्यासभुजः सूचीमुखास्तु ते ॥")
सूचीमुखः, पुं, (सूचीवत् सूक्ष्मं मुखं यस्य ।)
सितकुशः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूचीरोमा, [न्] पुं, (सूचीवत् रोमाणि यस्य ।)
शूकरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सूचीतुल्य
लोमविशिष्टे, त्रि ॥
सूच्यग्रस्थूलकः, पुं, (सूच्या अग्रमिव स्थूलम् । ततः
कन् ।) तृणविशेषः । उलु इति भाषा । यथा —
"सूच्यग्रस्थूलको दर्भो जूर्णाख्यश्च खरच्छदः ॥"
इति रत्नमाला ॥

सूच्यास्यः, पुं, (सूचीवत् आस्यं मुखं यस्य ।) मूषिकः । इति हेमचन्द्रः ॥ सूचीमुखे, त्रि ॥

सूच्याह्वः, पुं, (सूच्या आह्वा आह्वा यस्य ।) सितावरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूतः, पुं, (सू प्रेरणे ऐश्वर्य्ये प्रसवे च + क्तः ।) सारथिः । (यथा, रघुः । ३ । ४२ ।

" स पूर्व्वतः पर्व्वतपक्षशातनं
ददर्श देवं नरदेवसम्भवः ।
पुनः पुनः सूतनिषिद्धचापलं
हरन्तमश्वं रथरश्मिसंयतम् ॥")

त्वष्टा । इत्यमरः । ३ । ४ । ६१ ॥ क्षत्त्रियात् ब्राह्मणीसुतः । (यथा, मनुः । १० । ११ ।

"क्षत्त्रियात् विप्रकन्यायां सूतो भवति जातितः"
अश्वसारथ्यमेतेषां जीविका । यथा, तत्रैव । १० । ४७ ।
"सूतानामश्वसारथ्यमम्बष्ठानां चिकित्सितम् ॥"

बन्दी । (यथा, रघुः । ५ । ६५ ।

"सूतात्मजाः सवयसः प्रथितप्रबोधं
प्राबोधयन्नुपसि वाग्भिरुदारवाचः ॥")

पारदः । इति मेदिनी ॥ (यथा, वैद्यकरसेन्द्र-सारसंग्रहे जारणमारणाधिकारे ।

"हतो हन्ति जराव्याधिं मूर्च्छितो व्याधिघातकः
बद्धः खेचरतां धत्ते कोऽन्यः सूतात् कृपाकरः ॥"

सूर्य्यः । इत्यनेकार्थकोषः ॥ पुराणवक्ता । यथा,

"सवान्ते सूतमनघं नैमिषीया महर्षयः ।
पुराणसंहितां पुण्यां पप्रच्छू रोमहर्षणम् ॥
त्वया सूत महाबुद्धे भगवान् ब्रह्मवित्तमः ।
इतिहासपुराणार्थं व्यासः सम्यगुपासितः ॥
तस्य ते सर्व्वरोमाणि वचसा हर्षितानि यत् ।
द्वैपायनस्य भगवांस्ततो वै रोमहर्षणः ॥
भवन्तमेव भगवान् व्याजहार स्वयं प्रभुः ।
मुनीनां संहितां वक्तुं व्यासः पौराणिकीं पुरा ॥
त्वं हि स्वायम्भुवे यज्ञे सुत्याहे वितते सति ।
सम्भूतः संहितां वक्तुं स्वांशेन पुरुषोत्तमः ॥"
इति कौर्म्मे । १ । ३—६ ॥ * ॥

अपि च ।

"नियोगाद्ब्रह्मणः सार्द्धं देवेन्द्रेण महौजसः ।
वेणपुत्त्रस्य वितते पुरा पैतामहे मखे ॥
सूतः पौराणिको जज्ञे मायारूपः स्वयं हरिः ।
प्रवक्ता सर्व्वशास्त्राणां धर्म्मज्ञो गुणवत्सलः ॥
तं मां वित्त मुनिश्रेष्ठाः पूर्व्वोद्भूतं सनातनम् ।
अस्मिन्मन्वन्तरे व्यासः कृष्णद्वैपायनः स्वयम् ॥
श्रावयामास मां प्रीत्या पुराणपुरुषो हरिः ।
मदन्वये च ये सूताः सम्भूता वेदवर्ज्जिताः ।
तेषां पुराणवक्तृत्वं वृत्तिरासीदजाज्ञया ॥"
इति कौर्म्मे १२ अध्यायः ॥ * ॥

किञ्च ।

"ब्रह्मणः पौष्करे यज्ञे सुत्याहे वितते सति ।
वृषदाज्यात् समुत्पन्नः सूतः पौराणिको द्विजः ॥
वक्ता वेदादिशास्त्राणां त्रिकालामलतत्त्ववित् ।
तीर्थयात्राप्रसङ्गेन नैमिषारण्यमागमत् ॥"
इति वह्निपुराणे १ अध्यायः ॥ * ॥

अन्यच्च ।

"हस्ते तु दक्षिणे चक्रं दृष्ट्वा तस्य पितामहः ।
विष्णोरंशं पृथुं मत्वा परितोषं परं ययौ ॥ ४४ ॥
तस्य वै जातमात्रस्य यज्ञे पैतामहे शुभे ।
सूतः सूत्यां समुत्पन्नः सौत्येऽहनि महामतिः ॥ ५० ॥
तस्मिन्नेव महायज्ञे जज्ञे प्राज्ञोऽथ मागधः ।
प्रोक्तौ तदा मुनिवरैस्तावुभौ सूतमागधौ ॥ ५१ ॥
स्तूयतामेष नृपतिः पृथुर्व्वैण्यः प्रतापवान् ॥" ५२ ॥
इति विष्णुपुराणे । १ । १३ अध्यायः ॥ * ॥

पृथोर्जातत्वात् जातमात्रस्य यज्ञ इत्युच्यते । पृथुरेवाभवत् यस्मात्ततः पृथुरजायत इति मात्स्योक्तेः । पैतामहे पितामहदैवत्ये पृथोरेव यज्ञे न तु पितामहकर्त्तृके । यथाह वायुः । वैण्यस्य हि पृथोर्यज्ञे वर्त्तमाने महात्मनः । सूतः सूत्यां समुत्पन्न इति । सूत्यामिति सूतिरभिषूतिः अभिषूयते कण्ड्यते सोमोऽस्यामिति सूतिः सोमाभिषवभूमिस्तस्याम । सौत्येऽहनि तस्मिन्नेव दिने । इति तट्टीका ॥ * ॥

किञ्च ।

"एतस्मिन्नेव काले तु यज्ञे पैतामहे शुभे ।
सूतः सूत्यां समुत्पन्नः सौत्येऽहनि पुराणवित् ॥
तेषां यज्ञे पुनस्त्वेवमुत्पन्नौ सूतमागधौ ।
पृथोः स्तवार्थं तौ तत्र समाहूतौ महर्षिभिः ॥
तं ऊचुः ऋषयः सर्व्वे स्तूयतामेष पार्थिवः ।
तेनियुक्तौ सुकर्म्माणि पृथोर्यानि महात्मनः ॥
तुष्टुवुस्तानि सर्व्वाणि आशीर्व्वादांस्ततः परान् ।
तयोः स्तवान्ते सुप्रीतः पृथुः प्रादात् जनेश्वरः ॥
अनूपदेशं सूताय मागधान् मागधाय च ।
तं दृष्ट्वा परमप्रीताः प्रजाः प्राहुर्महर्षयः ॥
वृत्तीनामेष वो दाता भविष्यति नरेश्वरः ॥"
इति वह्निपुराणे पृथोरुपाख्याननामाध्यायः ॥

सूतः, पुं, क्ली, (सू + क्तः ।) पारदः । इत्यमरः ॥ (यथा,—

"रसानखरसैः सूतो नागवल्लीदलोत्थितैः ।
त्रिफलायास्तथा क्वाथै रसो मर्द्यः प्रयत्नतः ॥
ततस्तेभ्यः पृथक्कृत्वा सूत प्रक्षाल्य काञ्जिके ।
सर्व्वदोषविनिर्म्मुक्तं योजयेद्रसकर्म्मसु ॥"
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधिकारे ॥)

सूतः, त्रि, (सू + क्तः ।) प्रसूतः । प्रेरितः । इति मेदिनी ॥

सूतकं, क्ली, (सू + भावे क्तः । ततः स्वार्थे कन् ।) जन्म । इति मेदिनी ॥ (सूतकं जन्म कारणत्वेनास्त्यस्येति । अच् ।) जननाशौचम् । यथा,

"सूतेन सूतकं गच्छेन्नेतरत् सूतकेन तु ।" इति । वृद्धमनुरपि ।

"शावस्योपरि शावे तु सूतकोपरि सूतके ।
शेषाहोभिर्व्विशुद्धिः स्यादृते या सूतिका विना ॥"

मरणाशौचम् । यथा,—

"सर्व्वं गोत्रमसंस्पृश्य तत्र स्यात् सूतके सति ।
मध्येऽपि सूतके दद्यात् पिण्डान् प्रेतस्य तृप्तये ॥"
इति शुद्धितत्त्वम् ॥

प्रतिबन्धकम् । यथा,—

"व्रतयज्ञविवाहेषु श्राद्धे होमेऽर्च्चने जपे ।
आरब्धे सूतकं न स्यादनारब्धे तु सूतकम् ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

(उपरागः । ग्रहणम् । यथा, मनुः । ४ । ११० ।

"प्रतिगृह्य द्विजो विद्वानेकोद्दिष्टस्य केतनम् ।
त्र्यहं न कीर्त्तयेद्ब्रह्म राज्ञो राहोश्च सूतके ॥"

"राजा चन्द्रमास्तस्य सूतकं राहुं प्रत्यसूत सवर्णं चशब्दात् सूर्य्यस्य च । अथवा जनपदेश्वरस्य राज्ञः सूतकं पुत्त्रजन्मोत्सवः । राहोः सूतकं चन्द्रसूर्य्ययोरुपरागः ग्रहणमिति प्रसिद्धम् ॥" इति तत्र मेधातिथिः ॥)

सूतकः, पुं, क्ली, (सूत [illegible] । स्वार्थे कन् ।) पारदः । इति मेदिनी ॥ (पर्य्यायोऽस्य यथा,—

"रसेन्द्रः पारदः सूतः सूतराजश्च सूतकः ।
शिवतेजो रसः सप्त नामान्येवं रसस्य तु ॥"
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधिकारे ॥)

सूतका, स्त्री, सूतिका । इति सूतकागृहशब्ददर्शनात् ॥

सूतकागृहं, क्ली, (सूतकायाः गृहम् ।) सूतिकागृहम् । इत्यमरटीकायां भरतः । ३ । २ । ८ ॥

सूततनयः, पुं, (सूतस्य अधिरथस्य सूर्य्यस्य वा तनयः ।) कर्णः । इति हेमचन्द्रः ॥ (सौतिः । इति महाभारतम् ॥)

सूतपुत्त्रः, (सूतस्य अधिरथस्य सूर्य्यस्य वा पुत्त्रः । कर्णः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । १ । १३५ । ११ ।

"स्पर्द्धमानस्तु पार्थेन सूतपुत्त्रोऽत्यमर्षणः ।
दुर्य्योधनसमाश्रित्य सोऽवमन्यत पाण्डवान् ॥"

सौतिः । यथा, तत्रैव । १ । ५ । ११ ।

"सूतपुत्त्र ! यथा तस्य भार्गवस्य महात्मनः ।
च्यवनत्वं परिख्यातं तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ॥")

सूतपुत्त्रकः, पुं, (सूतपुत्त्र एव । स्वार्थे कन् ।) कर्णः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (सौतिः । इति महाभारतम् ॥)

सूतराट्, [ज्] पुं, (सूतः सन् राजते इति । राज् + क्विप् ।) पारदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूतिः, स्त्री, (सू + क्तिन् ।) सोमाभिषवभूमिः । यथा । "अभिषूयते कण्ड्यते सोमोऽस्यामिति सूतिः सोमाभिषवभूमिः ।" इति सूतशब्दे विष्णुपुराणटीका ॥ जननम् । (यथा, भागवते । १ । १६ । १ ।

"यथा हि सूत्यामभिजातकोविदाः
समादिशन् विप्र महद्गुणस्तथा ॥")

सन्तानः । सीवनम् । इति केचित् ॥

सूतिका, स्त्री, (सू + क्तः । टाप् । तत स्वार्थे कन् । यद्वा, सूतः प्रसवोऽस्त्यस्यामिति । ठन् ।) नवप्रसूता । यथा,—

"शावस्योपरि शावे तु सूतकोपरि सूतके ।
शेषाहोभिर्व्विशुद्धिः स्यादृते या सूतिकां विना ॥"
इति शुद्धितत्त्वम् ॥ * ॥

तदन्नभोजनप्रायश्चित्तं यथा । शङ्खः ।
"चाण्डालान्नं भूमिपान्नमजीविन्नजीविनाम ।
शौण्डिकान्नं सूतिकान्नं भुक्त्वा मासं व्रती भवेत् ॥"
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ * ॥

तदवलोकनतदालपनतत्संस्पर्शनिषेधो यथा—
"नालपेत् जनविद्विष्टान् वीरहीनां तथा स्त्रियम् ।
देवता-पितृसच्छास्त्रयज्ञसन्न्यासिनिन्दकैः ॥
कृत्वा तु स्पर्शनालाप शुध्येतार्कावलोकनात् ।
अवलोक्य तथोदक्यामन्त्यजं पतितं शवम् ॥
विधर्म्मिसूतिकाषण्डविवस्त्रान्त्यावसायिनः ।
मृतनिर्यातकांश्चैव परदाररतांश्च ये ।
एतदेव हि कर्त्तव्यं प्राज्ञैः शोधनमात्मनः ॥"

पारिभाषिकसूतिकालक्षणं यथा —
'अभोज्यसूतिकाषण्ढमार्जाराखूंश्च कुक्कुटान् ।
पतितापविद्धचाण्डालमृतहारांश्च धर्म्मवित् ॥
संस्पृश्य शुध्यते स्नानात् उदक्याग्रामसूकरौ ।
तद्वच्च सूतिकाशौचदूषितौ पुरुषावपि ॥
अलर्क उवाच ।
भवत्या कीर्त्तिता भोज्या य एते सूतिकादयः ।
अमीषां श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतो लक्षणानि हि ॥
मदालसोवाच ।
ब्राह्मणो ब्राह्मणश्चैव यावत्शेषत्वमागतौ ।
तावुभौ सूतिकेत्युक्तौ तयोरन्नं विगर्हितम् ॥"
इति मार्कण्डेयपुराणे सदाचाराध्यायः ॥

वामनपुराणे १४ अध्याये च द्रष्टव्यम् ॥

सूतिकागारं, क्लो, (सूतिकाया आगारम् ।) प्रसवगृहम् । इति जटाधरः ॥ (यथा, हरिवंशे । १६३ । ४७ ।
"आहृत्य शम्बरेण त्वमिहानीतोऽसि मानद ।
सम्प्रात्र त्वमसम्पूर्णे सूतिकागारमध्यतः ॥")

सूतिकागृहं, क्लो, (सूतिकाया गृहम् ।) प्रसवालयः । तत्पर्य्यायः । अरिष्टम् २ । इत्यमरः । २ । २ । ८ ॥ सूतकागृहम् ३ । इति तट्टीका ॥ सूतागृहम् ४ सूतिगृहम् ५ । इति जटाधरः ॥ तस्याकृतिर्यथा,—
"अष्टहस्तायतं चारु चतुर्हस्तविशालकम् ।
प्राग्द्वारमुदग्द्वारं विदध्यात् सूतिकागृहम् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

तत्र पिशाचानां वासो यथा,—
"सर्व्वत्रगानप्रतिघान् सूतिकागृहसेविनः ।
पृश्नेः पाणिपादांश्च पृष्ठग्रीवान् सुरूहम् ॥
एवंविधान् पिशाचांश्च दृष्ट्वा ब्रह्मानुकम्पया ।
अन्तर्धानं वरं प्रादात् कामशायित्वमेव च ॥"
इति वह्निपुराणे प्रजापतिसर्गनामाध्यायः ॥

प्रसवात् पूर्व्वं तत्संस्कारमाह साङ्खायनगृह्ये काकादन्या मेचकधातक्या बृहत्या कोषतक्याः कालक्लीतकस्य मूलानि पेषयित्वा उपलेपयेद्गृहं यस्मिन् प्रजायते रक्षसामपहत्यै इति । काकादनी काकजङ्घा । मेचकधातकी काकमाचिका कोषातकी घोषकम् । कालक्लीतकः यष्टिमधुकेति कल्पतरुः ॥ अतएव हरिवंशे ।
"एष मानुषको यत्नो मानुषैरेव साध्यते ।
श्रूयतां येन दैवं हि मद्विधैः प्रतिहन्यते ॥
मन्त्रग्रामैः सुविहितैरौषधैश्च योजितैः ।
यत्नेन चानुकूलेन दैवमप्यनुलोम्यते ॥"
इत्यनुचरान् प्रति कंसवाक्यम् । इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

सूतिकागेहं, क्लो, (सूतिकाया गेहम् ।) प्रसवगृहम् । यथा,—
"जगाम सूतिकागेहं नारीरूपं विधाय भूः ।
जयशब्दः शङ्खशब्दो हरिशब्दो बभूव ह ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ४ अध्यायः ॥

सूतिकाभवनं, क्लो, (सूतिकाया भवनम् ।) प्रसवगृहम् । इति हलायुधः ॥

सूतिकावासः, पुं, (सूतिकाया आवासः ।) प्रसवगृहम् । यथा,—
"सूतिकावासनिलया जन्मदा नाम देवताः ।
तासां यागनिमित्तन्तु शुद्धिर्जन्मनि कीर्त्तिता ।
षष्ठेऽह्नि रात्रियागन्तु जन्मदानान्तु कारयेत् ॥"
इति शुद्धितत्त्वम् ॥

सूतिकारोगः, पुं, (सूतिकाया रोगः ।) नवप्रसूताया व्याधिभेदः । तन्निदानादि यथा,—
"मिथ्योपचारात् संक्लेशात् विषमाजीर्णभोजनात् ।
सूतिकायास्तु ये रोगा जायन्ते दारुणाश्च ते ॥"
मिथ्योपचारात् अनुचिताचरणात् । प्रवातादिसेवनात् । संक्लेशात् संक्लिश्यन्ते दोषा अनेन इति संक्लेशः दोषजनकमन्नं तस्मात् । दारुणाः कष्टसाध्याः । के ते व्याधय इत्याकाङ्क्षायामाह ।
"अङ्गमर्द्दो ज्वरः कासः पिपासा गुरुगात्रता ।
शोथः शूलातिसारौ च सूतिकारोगलक्षणम् ॥"
एतेऽङ्गमर्द्दादयः प्रायेण सूतिकाया भवन्तः सूतिकारोगत्वेन लक्ष्यन्ते ॥ ॥ ज्वरादीनां रोगविशेषाणां निदानविशेषमाह ।
"ज्वरातीसारशोथाश्च शूलानाहबलक्षयाः ।
तन्द्रारुचिप्रसेकाद्या वातश्लेष्मसमुद्भवाः ॥
कृच्छ्रसाध्या हि ते रोगाः क्षीणमांसबलाश्रिताः ।
ते सर्व्वे सूतिका नाम्ना रोगास्ते चाप्युपद्रवाः ॥"
सूतिकाभवत्वेन सूतिकानाम्ना ते रोगाः । आश्रयाश्रितयोरभेदोपचारात् । ते चाप्युपद्रवा इति । त एव ज्वरादय उक्तानां रोगाणामन्यतमं प्रधानीकृत्योपद्रवाश्च ॥ * ॥

अथ सूतिकारोगचिकित्सा ।
"सूतिकारोगशान्त्यर्थं कुर्य्यात् वातहरीं क्रियाम् ।
दशमूलकृतं क्वाथं कोष्णं दद्यात् घृतान्वितम् ॥
अमृतानागरसहचरभद्रोत्कटपञ्चमूलकं जलदम् ।
शृतशीतं मधुयुक्तं शमयत्यचिरेण सूतिकातङ्कम् ॥
देवदारु वचा कुष्ठं पिप्पली विश्वभेषजम् ।
भूनिम्बकट्फलं मुस्तं तिक्ताधान्यं हरीतकी ॥
गजकृष्णा सदुःस्पर्शा गोक्षुरं धन्वयासकः ।
बृहत्यतिविषा च्छिन्ना कर्कटः कृष्णजीरकः ॥
समभागान्वितैरेतैः सिन्धुरामठसंयुतैः ।
क्वाथमष्टावशेषन्तु प्रसूतां पाययेत् स्त्रियम् ॥
शूलकासज्वरश्वासमूर्च्छाकम्पशिरोऽर्त्तिभिः ।
युक्तं प्रलापतृड्दाहतन्द्रातीसारवान्तिभिः ॥
निहन्ति सूतिकारोगं वातपित्तकफोद्भवम् ।
कषायो देवदार्व्वादिः सूतायाः परमौषधम् ॥"
इति देवदार्व्वादिक्वाथः ॥ * ॥
"जीरकः स्थूलजीरश्च शतपुष्पाद्वयस्तथा ।
यवानी चाजमोदा च धान्यकं मेथिकापि च ॥
शुण्ठी कृष्णा कणामूलं चित्रकं हपुषापि च ।
वदरीफलचूर्णञ्च कुष्ठं कम्पिल्लकं तथा ॥
एतानि पलमात्राणि गुडं शतपलं मतम् ।
क्षीरं प्रस्थद्वयं दद्यात् सर्पिषः कुडवस्तथा ॥
पञ्चजीरकपाकोऽयं प्रसूतानां प्रशान्तये ।
युज्यते सूतिकारोगे योनिरोगे ज्वरे क्षये ।
कासे श्वासे पाण्डुरोगे कार्श्ये वातामयेषु च ॥"
इति पञ्चजीरकपाकः ॥ * ॥
"आज्यस्याञ्जलियुग्ममत्र पयसः प्रस्थद्वयं खण्डत
पश्चाच्छतपलमत्र चूर्णितमथ प्रक्षिप्यते नागरम् ।
प्रस्थार्द्ध गुडवद्विपाच्य विधिना मुष्टित्रयं धान्यकात्
मिश्या पञ्चपलं पलं कृमिरिपोः माजाजिजीरादपि ॥
व्योषाम्भोददलोरगेन्द्र-सुमनस्त्वग्द्राविडीनां पलं
पक्वं नागरखण्डसंज्ञकमिदं सौभाग्यदं योषिताम् ।
तृट्श्वासज्वरदाहशोषशमनं सश्वासकासापहं
प्लीहव्याधिविनाशनं कृमिहरं मन्दाग्निसन्दीपनम् ॥"
दलं पत्रकम् । उरगेन्द्रसमुत्वनागकेशरम् । द्राविडी सूक्ष्मैला । सौभाग्यशुण्ठीपाकः । इति भावप्रकाशः ॥

सूतिकाषष्ठी, स्त्री, (सूतिकाया षष्ठी । सूतिकागृहपूज्या षष्ठीति मध्यपदलोपी कर्म्मधारयो वा ।) सूतिकागारे जातबालकस्य षष्ठदिने पूज्यदेवीविशेषः । अथ सूतिकाषष्ठी-पूजा । विष्णुधर्म्मोत्तरे ।
"सूतिकावासनिलया जन्मदा नाम देवता ।
तासां यागनिमित्तार्थं शुद्धिर्जन्मनि कीर्त्तिता ॥
षष्ठेऽह्नि रात्रियागन्तु जन्मदानाञ्च कारयेत् ।
रक्षणीया सदा षष्ठी निशा तत्र विशेषतः ॥
राम । जागरणं कार्य्यं जन्मदानां तथा वलिः ॥"
रामेति सम्बोधनम् ॥ * ॥ तत्राशौचान्तरदोषोऽपि नास्ति ।
"अशौचे तु समुत्पन्ने पुत्त्रजन्म यदा भवेत् ।
कर्त्तुस्तात्कालिकी शुद्धिः पूर्व्वाशौचाद्विशुध्यति ॥"
इति प्रजापतिवचनात् । पुत्त्रजन्मेति श्रवणात् पितुरेवाशौचाभावः न तु मातुः कर्त्तुरिति पुंलिङ्गनिर्द्देशाच्च । कारयेदिति अन्यगोत्रजाभिप्रायेण ॥ ॥ तत्रादौ विनायकादिसहितषोडशमातृकापूजनम् । तथा च कृत्यचिन्तामणौ ।

"छागजागरणं कार्य्यं खड्गो धार्य्यः समी-
पतः ।
आवाह्य पूजयेद्देवीं गणञ्च मातरं गिरिम् ॥"
देवीं षष्ठीम् । गिरिं मन्थानदण्डम् ॥*॥ मातृ
नामान्याह । ब्रह्मवैवर्त्तपरिशिष्टम् ।
"गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया जया
देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातरः ॥
शान्तिः पुष्टिर्धृतिस्तुष्टिरात्मदेवतया सह ।
आदौ विनायकः पूज्यो अन्ते च कुलदेवता ॥"
नाथाभिधाय भविष्ये ।
"पूज्यास्त्वथवा कार्य्या वरदाभयपाणयः ।"
मातर इति सर्व्वासां विशेषणम् । अतएव गौर्य्यै
मात्रे नमः । इत्यादिप्रयोगः । एता मातरो
लोकमातरो ज्ञेयाः । अतएव गौर्य्यादित्वेन
निर्द्देशः ॥*॥ गणेशपूजायां प्रार्थनमन्त्रो यथा,
"सर्व्वविघ्नहरो देव एकदन्तो गजाननः ।
षष्ठीगृहेऽर्च्चितः प्रीत्या शिशु दीर्घायुषं कुरु ॥"
ततः ।
"आयाहि वरदे देवि महाषष्ठीति विश्रुता ।
शक्तिरूपेण मे पुत्रं रक्ष जागरवासरे ॥"
इति षष्ठ्या आवाहनम् । ततः षष्ठीं पूजयेत् ।
"गौर्य्याः पुत्रो यथा स्कन्दः सदा संरक्षितस्त्वया
तथा ममाप्ययं बालो रक्ष्यतां षष्ठि ते नमः ॥"
इति लिङ्गपुराणोदितम् । भोजराजः ।
"शिवाशर्म्मा च नन्दा च पूतना मुखमण्डिका ।
विडालिका शकुनिका शुष्कनन्दा च जृम्भिका ॥
आचार्य्यका रेवती च पिलिपिच्छा ततः परम् ।
स्कन्दा च द्वादशैताश्च रक्षार्थं मातृका-
ग्रहाः ॥"
कृत्यचिन्तामणौ स्मृतिः ।
"जय देवि जगन्मातर्जगदानन्दकारिणि ।
प्रसीद मम कल्याणि नमोऽस्तु षष्ठि देवि ते ॥"
वरप्रार्थनम् ।
"रूपं देहि यशो देहि भाग्यं भगवति देहि मे ।
पुत्रान् देहि धनं देहि सर्व्वान् कामांश्च देहि मे ॥
धात्री त्वं कार्त्तिकेयस्य महाषष्ठीति विश्रुता ।
त्वत्प्रसादादविघ्नेन चिरं जीवतु बालकः ॥
देवतानामृषीणाञ्च सर्व्वेषां हितकारिणि ।
समर्पित रक्ष पुत्रं महाषष्ठि नमोऽस्तु ते ॥"
इत्यनेन बालं व्यजनस्थं कृत्वा समर्पयेत् ॥"
मन्थानदण्डं पूजयेत् ।
"मन्थानमन्दरोऽसि त्वं मथितः सागरस्त्वया ।
तथा ममापि पुत्रस्य मथ्य विघ्नं नमोऽस्तु ते ॥"
ततः षट्कृत्तिकाः पूजयेत् । ताश्च ।
"शिवा सम्भूतिनाम्नी च सन्नतिः सन्ततिस्तथा च
अनसूया क्षमा चैव षडेताः कृत्तिकाः स्मृताः ॥"
मार्कण्डेयपुराणम् ।
"अग्न्यम्बुपशुशस्त्रैश्च निर्यूषे सूतिकागृहे ।
प्रदोपशस्त्रमुषलं जलनिर्सर्पवर्ज्जिते ।
अनुप्रविश्य या जातमपहृत्यात्मसम्भवम् ।
क्षणप्रसविनी बालं तत्रैवोत्सृज्यते द्विज ॥
सा जातहारिणी नाम सुघोरा पिशिताशना ।
तस्मात् संरक्षणं कार्य्यं यत्नतः सूतिकागृहे ॥"
यूपो बद्धच्छागस्तम्भः । पशुः छागः । छाग-
जागरणं कार्य्यमित्येकवाक्यत्वात् ॥*॥ पायसं ।
"पायसं सर्पिषा मिश्रं द्विजेभ्यो यः प्रयच्छति ।
गृहं तस्य न रक्षांसि धर्षयन्ति कदाचन ॥"
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
अन्यत् षष्ठीशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

सूतिगृहं, क्ली, (सूत्या प्रसवस्य गृहम् ।) प्रसव-
गृहम् । इति शब्दरत्नावली ॥

सूतिमासः, पुं, (सूतेः प्रसवस्य मासः ।) प्रसव-
मासः । तत्पर्य्यायः । वैजननः २ । इत्यमरः ।
२ । ६ । ३८ ।
"सूतिमासो वैजननो नवमो दशमोऽपि च ।"
इति जटाधरः ॥

सूतीगृहं, क्ली, (सूत्या गृहम् ।) प्रसवागारः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । १० ।
८५ । २० ।
सूतीगृहे ननु जगाद भवानजो नौ
सञ्जज्ञ इत्यनुयुगं निजधर्म्मगुप्त्यै ॥")

सूत्कारः, पुं, (सूत् इति शब्दस्य कारः करणम् ।)
अनुकरणशब्दविशेषः । सूत् इति शब्द
करोति । यथा सीत्कारादिः ॥

सूत्थानः, त्रि, (सुष्ठु उत्थानं उद्योगो यस्य ।)
चतुरः । इत्यमरः ॥ सुन्दरोत्थाने, क्ली ॥

सूत्यरं, क्ली, सुरासन्धानम् । इति शब्दचन्द्रिका॥

सूत्या, स्त्री (सू + क्यप् । निपातनात् साधुः ।)
यज्ञस्नानम् । तत्पर्य्यायः । अभिषवः २
सवनम् ३ । इत्यमरः ॥ सोमलतारसपानम् ।
इति भरतः ॥

सूत्याशौचं, क्ली, (सूतिनिमित्तकमाशौचम् ।)
जननाशौचम् । यथा,-
"दशाहाभ्यन्तरे बाले प्रमीते तस्य बान्धवैः ।
शावाशौचं न कर्त्तव्यं सूत्याशौचं विधीयते ॥"
इति शुद्धितत्त्वम् ॥

सूत्र त् क ग्रन्थने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) दीर्घी दन्त्यवर्गाद्य-
मध्यः । वेष्टने इत्यन्ये । सूत्रयति सत्रापयति
सूत्रेण हस्ते लोकः । इति दुर्गादासः ॥

सूत्रं, क्ली, (सूत्र्यतेऽनेनेति । सूत्र क ग्रन्थने +
णिच् + "एरच् ।" इत्यच् । यद्वा षिव् तन्तु-
सन्ताने + "सिविमुच्योष्टेरू च ।" उणा० ४ ।
१६२ । इति ष्ट्रन् । टेरू च ।) वस्त्रारम्भकम् ।
सूता इति भाषा । तत्पर्य्यायः । तन्तुः २ ।
इत्यमरजटाधरौ ॥ सूत्रतन्तुः ३ । इति भरत-
धृतहारावली ॥ (यथा, रघुः । १ । ४ ।
"अथवा कृतवाग्द्वारे वंशेऽस्मिन् पूर्व्व-
सूरिभिः ।
मणौ वज्रसमुत्कीर्णे सूत्रस्येवास्ति मे गतिः ॥"
यज्ञसूत्रम् । यथा, महानिर्व्वाणे । १ । ४८ ।
"ब्राह्मणश्चिह्नमेतावत् केवलं सूत्रधारणम् ॥")
व्यवस्था । शास्त्रादिसूचनाग्रन्थः । इति मेदिनी॥
सूत्रलक्षणं यथा,—
"स्वल्पाक्षरमसन्दिग्धं सारवद्विश्वतोमुखम्
अस्तोभमनवद्यञ्च सूत्रं सूत्रविदो विदुः ॥"
इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥
(कारणम् । निमित्तम् । यथा, भागवते । १ ।
६ । ४३ ।
त्वमेव धर्म्मार्थदुघाभिपत्तये
दक्षेण सूत्रेण ससर्ज्जिथाध्वरम् ॥")

सूत्रकण्ठः, पुं, (सूत्रं कण्ठे यस्य ।) विप्रः ।
खञ्जरीटः । कपोतः । इति मेदिनी ॥

सूत्रकोणः, पुं, (सूत्रबद्धः कोणो यस्य ।) डमरुः
इति हारावली ॥

सूत्रकोणकः, पुं, (सूत्रकोण एव । स्वार्थे कन् ।)
डमरुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सूत्रगण्डिका, स्त्री, (सूत्रं गण्डयतीति । गण्ड
ण्वुल् ।) तन्त्रवायोपकरणविशेषः । तत्पर्य्यायः ।
एषणी २ । इति शब्दरत्नमाला ॥

सूत्रतन्तुः, पुं, (सूत्रमेव तन्तुः ।) सूत्रम् । इति
हारावली ॥

सूत्रतर्कुटी, स्त्री, (सूत्रस्य तर्कुटी ।) तर्कुटी
इति जटाधरः ॥ टेको इति भाषा ॥

सूत्रधरः, पुं, (धरतीति । धृ + अच् । सूत्रस्य
धरः ।) सूत्रधारः । इति केचित् ॥

सूत्रधारः, पुं, (सूत्रं धरति धारयति वा । धृ +
णिच् वा । अण् ।) शचीपतिः । इन्द्रः । नान्द्य-
न्तरसञ्चारी । स तु रङ्गभूमिं परिक्रम्य नाट-
कीयकथासूत्रसूचकः । (यथा, साहित्यदर्पणे ।
६ । २८३ ।
"पूर्व्वरङ्गं विधायैव सूत्रधारो निवर्त्तते ।
प्रविश्य स्थापकस्तद्वत् काव्यमास्थापयेत्ततः ॥")
शिल्पिप्रभेदः । छुतार इति भाषा । इति
मेदिनी ॥ स च शूद्रागर्भे विश्वकर्म्मण औरसेन
जातः । इति ब्रह्मवैवर्त्ते ब्रह्मखण्डे १ अध्यायः ॥

सूत्रपुष्पः, पुं, (सूत्रार्थं पुष्पमस्य ।) कार्पासः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सूत्रवीणा, स्त्री, (सूत्रबद्धा वीणा ।) वीणा-
भेदः । तत्पर्य्यायः । लाबुकी २ । इति हारा-
वली ॥

सूत्रभित्, पुं, (सूत्रं भिनत्तीति । भिद् + क्विप् ।)
सूत्रभिद् । सौचिकः । इति शब्दरत्नावली ॥

सूत्रमध्यभूः, पुं, (सूत्रमध्यवत् भूरुत्पत्तिर्यस्य ।)
यक्षधूपः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सूत्रयन्त्रं, क्ली (सूत्रस्य यन्त्रम् ।) सूत्रवेष्टनकाष्ठम् ।
तात इति भाषा । यथा —
"आवापनं सूत्रयन्त्रं यत्सूत्रैरभिवेष्टितम् ॥"
इति शब्दमाला ॥

सूत्रला, स्त्री, (सूत्रं लातीति । ला + कः ।)
तर्कुटी । इति हारावली ॥

सूत्रवेष्टनं, क्ली, (वेष्टयतेऽनेनेति । वेष्ट + करणे
ल्युट् । सूत्रस्य वेष्टनम् । तन्त्रवायोपकरणम् ।
तासनी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । त्रसरः २ ।
इत्यमरः । ३ । २ । २४ ॥ तसरः ३ । इति
भरतः ॥

सुत्रामा, [न्] पु, सुष्ठु त्रायते इति । सु + त्रै + "सर्व्वधातुभ्यो मनिन् ।" उणा० ४ । १४४ । इति मनिन् । पक्षे उपसर्गस्य दीर्घत्वम् ।) इन्द्रः । इत्यमरः । १ । १ । ४५ ॥

सूत्राली, स्त्री, (सूत्रस्य आली श्रेणिर्यत्र ।) गलसूत्रम् । तत्पर्य्यायः । गलमेखला २ । इति हारावली ॥

सूत्री, [न्] पु (सूत्रमस्यास्तीति । सूत्र + इनि ।) काकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सूत्रविशिष्टे, त्रि ॥

सूदः, पुं, (सूदयति रसानिति । सूद क्षरणे + णिच् + अच् ।) सूपकारः । (यथा, महाभारते । १ । १३४ । २१ ।
"तं दृष्ट्वा नित्यमुद्युक्तमिष्वस्त्रं प्रति फाल्गुनम् । आहूय वचनं द्रोणो रहः सूदमभाषत ॥")
व्यञ्जनम् । इत्यमरः । ३ । ३ । ८० ॥ (यथा, महाभारते । २ । १२८ । ३४ ।
"भक्ष्यं भोज्यञ्च पेयञ्च चोष्यं लेह्यमथापि वा । उपाकृतं नरैस्तत्र कुशलैः सूदकर्म्मणि ॥")
सूपः । इति विश्वः ॥ सारथ्यम् । अपराधः । लोध्रः । पापम् । इत्यजयपालः ॥

सूदन, क्ली, (सूद + ल्युट् ।) अङ्गीकरणम् । हननम् । (यथा हरिवंशे । २६३ । ९२ ।
"वधार्थाय प्रयच्छामि वधार्थं शम्बरस्य च । अभेद्यं कवचं तस्य प्रयच्छासुरसूदन ॥")
निःक्षेपणम् । पदघातोरनटप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥ तद्वति, त्रि । (यथा, महाभारते । १।२८।२० ।
"तत्र दिव्यं धनुर्दृष्ट्वा तस्य भगवानपि । चिन्तयामास तच्चक्रं विष्णुर्दानवसूदनम् ॥")

सूदशाला, स्त्री, (सूदस्य शाला ।) पाकशाला । तथा,—
"सूदशाला रसवती पाकस्थानं महानसम् ॥" इति हेमचन्द्रः ॥

सूदाध्यक्षः, पु, (सूदानां सूपकाराणामध्यक्षः ।) पाकशालाध्यक्षः । तत्पर्य्यायः । पौरोगवः १ । इति हेमचन्द्रः ॥ पुरोगमः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ तल्लक्षणं यथा,
"अनाहार्य्यः शुचिर्दक्षस्तज्ज्ञैः कृतसितविदाम्बरः । सूदशास्त्रविशेषज्ञः सूदाध्यक्षः प्रशस्यते ॥" इति मात्स्ये १९८ अध्यायः ॥

सूनं, क्ली, (सू ओ ङ य सूतौ + क्तः ।) प्रसवः । पुष्पम् । विकसिते, त्रि । इति विश्वमेदिन्यौ ॥

सूनः, त्रि, (सू + क्तः । "ओदितश्च ।" ८।२।४५ । इति निष्ठातस्य नः ।) जातः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सूनवान्, [त्] त्रि, (सू + क्तवत् ।) जातः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सूना, स्त्री, (सूयते स्मेति । सू + क्तः । टाप् ।) पुत्री । (षुञ् पीडने + "सुञो दीर्घश्च ।" उणा० ३ । १३ । इति नः । दीर्घश्च धातोः ।) वधस्थानम् । गलशुण्डिका । इति मेदिनी । ने, २४ ॥ मृगादिमांसविक्रयः । मृगपक्ष्यादिवधस्थानम् । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥ (यथा, भागवते । १ । १७ । ३८ ।
"अभ्यर्थितस्तदा तस्मै स्थानानि कलये ददौ । द्यूतं पानं स्त्रियः सूना यत्राधर्म्मश्चतुर्विधः ॥")
जाता । इति सूनशब्दार्थदर्शनात् । सूनाप्रकाराणि तत्पापापनाशकानि च पञ्चसूनाशब्दे द्रष्टव्यानि ॥

सूनी, [न्] पुं, (सूना अस्त्यस्येति । इनि ।) व्याधः । मांसविक्रयी । (यथा, याज्ञवल्क्ये । १।१४१ ।
"प्रतिग्रहे सूनिचक्रिध्वजिवेश्यानराधिपाः । दुष्टा दशगुणं पूर्व्वात् पूर्व्वादेते यथाक्रमम् ॥")

सूनुः, पु, (सूयते इति । सू + "सुवः कित् ।" उणा० ३ । ३५ । इति नुः । स च कित् ।) पुत्रः । (यथा, रघुः । १ । ९५ ।
"सूनुः सूनृतवाक् स्रष्टुः विससर्ज्जोदितश्रियम् ॥") अनुजः । सूर्य्यः । इति मेदिनी ॥ अर्कवृक्षः । इत्यमरः ॥

सूनुः, } स्त्री, (सूः + नुः । वा ऊङ् ।) कन्या ।
सूनूः, } इति हेमचन्द्रः ॥

सूनृतं, क्ली, (सुनृत्यत्यनेनेति । नृत । घञर्थे क उपसर्गस्य दीर्घः ।) सत्यप्रियवाक्यम् । इत्यमरः । १।६।१९ ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । १५५ ।
"भाषते सूनृतं स्निग्धमनुरक्ता निरन्तरम् ॥")
मङ्गलम् । इत्यजयः ॥ तद्वति, त्रि । (यथा, भागवते । ४ । १९ । ३२ ।
"प्रणम्य मूर्द्ध्नावहितः कृताञ्जलि-
र्नत्वा गिरा सूनृतयान्वपृच्छत ॥")

सून्मदः, त्रि (सह उन्मदः ।) उन्मत्तः । उन्मदिष्णुः । इत्यमरे उन्मादशब्दटीकायां भरतः । ३ । १ । २० ॥

सून्मादः, त्रि, (सह उन्मादः ।) उन्मादरोगविशिष्टः । इत्यमरे उन्मादशब्दटीकायां रमानाथः ॥

सूपः, पु, (सौति रसानिति । सु + "पशृभ्यां निच्च ।" उणा० ३ । २५ । इति पः । उकारस्य दीर्घत्वञ्च ।) व्यञ्जनविशेषः । डाल इति भाषा । सूदः । इति मेदिनी ॥ भाण्डम् । शायकम् । इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ अथ दालिः ।
"दलितन्तु शमीधान्यं दालिर्दाली स्त्रियामुभे । दाली तु सलिले सिद्धा लवणार्द्रकहिङ्गुभिः । संयुक्ता सूपनाम्ना स्यात् कथ्यते तद्गुणा अथ ॥ सूपो विष्टम्भकी रुक्षः शीतस्तु स विशेषतः । निस्तुषो भृष्टसिद्धः स लाघवं सुतरां व्रजेत् ॥" इति भावप्रकाशः ॥

सूपकारः, पु, (सूपं करोतीति । कृ + अण् ।) पाककर्त्ता । तत्पर्य्यायः । बल्लवः २ आरालिकः ३ आन्धसिकः ४ सूदः ५ औदनिकः ६ गुणः ७ । इत्यमरः । २ । ९ । २८ ॥ पाचकः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ पाककः ९ । इत्यादिकोषः ॥ भक्ष्यकारः १० इति हेमचन्द्रः ॥ तस्य लक्षणं यथा, चाणक्यम् ।
"इङ्गिताकारतत्त्वज्ञो बलवान् मिष्टपाचकः । शूरश्च कठिनश्चैव सूपकारः स उच्यते ॥"
शूद्रपाकोपजीवी । यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे २१ अध्याये ।
"देवोपजीवाजीवी यः देवलश्च प्रकीर्त्तितः । शूद्रपाकोपजीवी यः सूपकारः प्रकीर्त्तितः ॥ सन्ध्यापूजाविहीनश्च प्रमत्तः पतितः स्मृतः । उक्तपूर्व्वप्रकारेण लक्षणं वृषलीपतेः ॥ एते महापातकिनः कुम्भीपाकं प्रयान्ति ते । कुण्डान्यन्यानि ते यान्ति निबोध कथयामि तान् ॥"

सूपधूपनं, क्ली, (सूपस्य धूपनमस्मादिति ।) हिङ्गु । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सूपपर्णी, स्त्री, (सूपकारः सूपस्य स्वादुताकारं पर्णमस्याः । ङीप् ।) मुद्गपर्णी । इति रत्नमाला ॥

सूपश्रेष्ठः, पु, (सूपेषु तत्साधनेषु श्रेष्ठः ।) मुद्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूपाङ्गं, क्ली, (सूपस्य अङ्गम् । तत्साधनत्वात् ॥) हिङ्गु । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूमं, क्ली, (सू + "इषियुधीन्धि ।" उणा० १।१४४ । इति मक् ।) क्षीरम् । आकाशम् । इति मेदिनी ॥ जलम् । इति शब्दरत्नावली ॥

सूरः, पु, (सूते जगदिति । सू + "सुसूधाञ्गृधिभ्यः क्रन् ।" उणा० २ । २४ । इति क्रन् ।) सूर्य्यः । (यथा, ऋग्वेदे । १ । १६३ । २ ।
"सूरादश्वं वसवो निरतष्ट ॥")
अर्कवृक्षः । इत्यमरः ।२।४।८०;३।४।८०॥ आचार्य्यविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ पण्डितः । इति केचित् ॥

सूरणः, पु, शूरणः । इति शब्दरत्नावली ॥ कार्त्तिकमासे तस्य भक्षणनिषेधो यथा, कर्म्मलोचने ।
"सूरणं मूलकञ्चैव मिश्रं चालावुकं तथा । कार्त्तिके शयनञ्चैव सद्यो गोमांसभक्षणम् ॥"

सूरतः, त्रि, (सुष्ठु रमते इति । सु + रम + "सौ रमेः क्तो दमे पूर्व्वपदस्य च दीर्घः ।" उणा० ५ । १४ । इति क्तः सुशब्दस्य च दीर्घः ।) कृपालुः । इत्यमरः । ३ । १ । १५ ॥

सूरसूतः, पु, (सूरस्य सूर्य्यस्य सूतः सारथिः ।) अरुणः । स सूर्य्यसारथिः । इत्यमरः ।१।३।३२॥

सूरिः, पु, (सूते महाकाव्यानीति । सू + "सूङ क्रि ।" उणा० ४ । ६४ । इति क्रिः ।) पण्डितः । इत्यमरः । २ । ७ । ५ ॥ (यथा, भागवते । १ । १ । १ ।
"जन्माद्यस्य यतोऽन्वयादितरतश्चार्थेष्वभिज्ञः स्वराट् ॥ तेने ब्रह्म हृदा य आदिकवये मुह्यन्ति यत् सूरयः ॥")
यादवः । सूर्य्यः । इत्युणादिकोषः ॥

सूरी, [न्] पु, (सूरः सूर्य्य उपास्यतया अस्त्यस्येति । सूर + इनिः ।) पण्डितः । इति शब्दरत्नावली ॥

सूरी, स्त्री, (सूर + क्रिः । ङीप् ।) राजसर्षपः । इति रत्नमाला ॥ (विदुषी । इत्युणादिवृत्तौ

उज्ज्वलः । ४ । ६४ ॥ * ॥ सूर्य्यस्य स्त्री । "सूर्य्यागस्त्ययोश्छे च ङ्यां च" इति वार्त्तिकात्, "पुंयोगादाख्यायाम् ।" ४।१।४८। इति ङीष् । सूर्य्यतिष्यागस्त्येति यलोपः । कुन्ती । इति व्याकरणम् ॥)

सर्त्त, नादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् ।) रेफयुक्तः षष्ठस्वरी दन्त्यादिः । सूर्त्तति दुष्टं लोकः । सुसूर्त्त । इति दुर्गादासः ॥

सूर्त्तणं, क्ली, (सूर्त्त + ल्युट् ।) अनादरः । इति शब्दरत्नावली ॥

सूर्क्ष, अनादरे । ईर्षे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् ।) दन्त्यादिदीर्घी रेफमध्य । सूर्क्षति ससूर्क्ष । इति दुर्गादासः ॥

सूर्क्षः, पुं, (सूर्क्ष्यते अनादियते इति । सूर्क्ष + घञ् ।) माषः । इति शब्दरत्नावली ॥

सूर्प्प, पुं, क्ली, शूर्पः । इति शब्दरत्नावली ॥ कुम्भपरिमाणम् । द्विद्रोणपरिमाणम् । इति वैद्यकपरिभाषा ॥

सूर्म्मी, स्त्री, शूर्म्मी । इतिकेचित् ॥

सूर्य्यः, पुं, (सरति आकाशे सुवति कर्म्मणि लोकं प्रेरयति वा । सृ गतौ सू प्रेरणे वा + "राजसूय-सूर्य्यमृषोद्येति ।" ३।१।११४। इति क्यपप्रत्ययेन साधुः ।) ग्रहविशेषः । अर्कपर्णः । इति मेदिनी ॥ बलिपुत्त्रः । इति केचित् ॥ (यथा, हरिवंशे । ३ । ७४ ।

"बलेः पुत्त्रशतञ्चासीत् बाणज्येष्ठं नराधिप ।
धृतराष्ट्रश्च सूर्य्यश्च चन्द्रमाश्चेन्द्रतापन. ॥")

दानवविशेषः । यथा,—

"अभवन् दनुपुत्त्राश्च वंशे ख्याता महासुराः ।
विप्रचित्तिप्रधानास्ते शतं तीव्रपराक्रमाः ॥
स्वर्भानुर्वृषपर्व्वा च कुहदश्च महासुरः ।
धृतराष्ट्रश्च सूर्य्यश्च दनुमानिन्द्रतापन. ॥"

इति वह्निपुराणे काश्यपीयवंशः ॥

ग्रहविशेषस्य पर्य्यायो यथा । सूरः २ अर्य्यमा ३ आदित्यः ४ द्वादशात्मा ५ दिवाकरः ६ भास्करः ७ अहस्करः ८ ब्रध्नः ९ प्रभाकरः १० विभाकरः ११ भास्वान् १२ विवस्वान् १३ सप्ताश्वः १४ हरिदश्वः १५ उष्णरश्मिः १६ विकर्त्तनः १७ अर्कः १८ मार्त्तण्डः १९ मिहिरः २० अरुणः २१ पूषा २२ द्युमणिः २३ तरणिः २४ मित्रः २५ चित्रभानुः २६ विरोचनः २७ विभावसुः २८ ग्रहपतिः २९ त्विषाम्पतिः ३० अहःपतिः ३१ भानुः ३२ हंसः ३३ सहस्रांशुः ३४ तपनः ३५ सविता ३६ रविः ३७ । इत्यमरः । १ । ३ । २८—३१ ॥ शूरः ३८ भगः ३९ वृध्नः ४० पद्मिनीवल्लभः ४१ हरिः ४२ दिनमणिः ४३ चण्डांशुः ४४ सप्तसप्तिः ४५ गभस्तिमान् ४६ अंशुमाली ४७ काश्यपेयः ४८ खगः ४९ भानुमान् ५० लोकलोचनः ५१ पद्मबन्धुः ५२ ज्योतिष्मान् ५३ अव्ययः ५४ तापनः ५५ चित्ररथः ५६ खमणिः ५७ दिवामणिः ५८ गभस्तिहस्तः ५९ हेलिः ६० पतङ्गः ६१ अर्च्चिः ६२ दिनप्रणीः ६३ वेदोदयः ६४ कालकृतः ६५ ग्रहराजः ६६ तमोनुदः ६७ रसाधारः ६८ प्रतिदिवा ६९ ज्योतिःपीथः ७० इनः ७१ । इति शब्दरत्नावली ॥ कर्म्मसाक्षी ७२ जगच्चक्षुः ७३ त्रयीतपः ७४ प्रद्योतनः ७५ खद्योतः ७६ लोकबान्धवः ७७ पद्मिनीकान्तः ७८ अंशुहस्तः ७९ पद्मपाणिः ८० हिरण्यरेताः ८१ पीतः ८२ अद्रिः ८३ अगः ८४ हरिवाहनः ८५ अम्बरीषः ८६ धामनिधिः ८७ हिमारातिः ८८ गोपतिः ८९ कुञ्जारः ९० प्लवगः ९१ सूनुः ९२ तमोपहः ९३ गभस्तिः ९४ । इति जटाधरः ॥ * ॥ अस्य वर्णः रक्तश्याममिश्रितः । स च पूर्व्वदिक्-पुरुष-क्षत्त्रियजाति-सत्त्वगुण-कटुरससिंहराशीनामधिपतिः । धान्यादिसुवर्णद्रव्यचतुष्पदगोभूमिस्वामी । चतुष्कोणाकृतिः । मध्याह्नकाले प्रबलः । हृष्टः । रणचारी । तिक्तरसप्रियश्च । इति बृहज्जातकादयः ॥ * ॥ ग्रहयज्ञे तु । वर्त्तुलाकारः । मण्डलमध्यस्थः । अस्य जन्मभूमिः कलिङ्गदेशः । गोत्रः काश्यपः । वर्णः रक्तः । पूर्व्वमुखः । जातिः ब्राह्मणः । बलिर्गुडौदनम् । धूपो गुग्गुलुः । गन्धो रक्तचन्दनम् । समित् अर्कः । अस्य ध्यानम् ।

"क्षत्त्रियं काश्यपं रक्तं कालिङ्गं द्वादशाङ्गुलम् ।
पद्महस्तद्वयं पूर्व्वाननं सप्ताश्ववाहनम् ।
शिवाधिदैवतं ध्यायेद्वह्निप्रत्यधिदैवतम् ॥"

अस्य मन्त्रः ।

"आकृष्णेन रजसा वर्त्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्त्यञ्च हिरण्ययेन सविता रथेन देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥" दक्षिणा धेनुः । इति ग्रहयागसंस्कारतत्त्वे ॥ * ॥ तस्योत्पत्त्यादिर्यथा,—

"अथान्तरीक्षादाभाष्य कश्यपं मुनिसत्तमम् ।
सतोयमेघगम्भीरा वागुवाचाशरीरिणी ॥
मारितश्च यतः प्रोक्तमेतदण्डं त्वयादितिम् ।
तस्मान्मुने सुतस्तेऽयं मार्त्तण्डाख्यो भविष्यति ॥
सूर्य्याधिकारञ्च विभुर्जगत्येष करिष्यति ।
हनिष्यत्यसुरांश्चायं यज्ञभागहरानरीन् ॥
देवा निशम्येति वचो गगनात् समुपागतम् ।
प्रहर्षमतुलं याता दानवाश्च हतौजसः ॥
ततो युद्धाय दैतेयानाजुहाव शतक्रतुः ।
सह देवैर्मुदा युक्तो दानवाश्च तमभ्ययुः ॥
तेषां युद्धमभूद्घोरं देवानामसुरैः सह ।
शस्त्रास्त्रदीप्तिसन्दीप्तसमस्तभुवनान्तरम् ॥
तस्मिन् युद्धे भगवता मार्त्तण्डेन निरीक्षिताः ।
तेजसा दह्यमानास्तु भस्मीभूता महासुराः ॥
ततः प्रहर्षमतुलं प्रापुः सर्व्वे दिवौकसः ।
तुष्टुवुस्तेजसो योनिं मार्त्तण्डमदितिं तथा ॥
स्वाधिकारं ततः प्रापुर्यज्ञभागांश्च पूर्व्ववत् ।
भगवानपि मार्त्तण्डः स्वाधिकारमथाकरोत् ॥
कदम्बपुष्पवद्भास्वानधश्चोर्द्ध्वञ्च रश्मिभिः ।
वृत्तोऽग्निपिण्डसदृशो दध्रे नातिस्फुटं वपुः ॥"

इति मार्कण्डेयपुराणे मार्त्तण्डोत्पत्तिः ॥ * ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

"अथ तस्मै ददौ कन्यां संज्ञां नाम विवस्वते ।
प्रसाद्य प्रणतो भूत्वा विश्वकर्म्मा प्रजापतिः ।
विवस्वतस्तु संभूतौ मनू द्वौ चरितं तयोः
पूर्व्वमेव तवाख्यातं मयैतदखिलं द्विज ॥
त्रीण्यपत्यान्यसौ तस्यां जनयामास गोपतिः ।
द्वौ पुत्त्रौ सुमहाभागौ कन्याञ्च यमुनां सदा ॥
मनुर्व्वैवस्वतो ज्येष्ठः श्राद्धदेवः प्रजापतिः ।
ततो यमो यमी चैव यमलौ संबभूवतुः ॥
तत्तेजोऽभ्यधिकं चैव मार्त्तण्डस्य विवस्वतः ।
असहन्ती तु तत्तेजः स्वां छायां वीक्ष्य साब्रवीत् ॥

संज्ञोवाच ।

अहं यास्यामि भद्रं ते स्वकञ्च भवनं पितुः ।
निर्व्विकारं त्वयाप्यत्र स्थेयं मच्छासनात् शुभे ॥
इमौ च बालकौ मह्यं कन्या च वरवर्णिनी ।
संभाव्या नैव चाख्येयमिमं भगवते त्वया ॥

छायोवाच ।

आकेशग्रहणाद्देवि आशापान्नैव कर्हिचित् ।
आख्यास्यामि मतं तुभ्यं गम्यतां यत्र वाञ्छितम् ॥
इत्युक्ता छायया संज्ञा जगाम पितृमन्दिरम् ।
तत्रावसत् पितृगृहे कञ्चित् कालं शुभेक्षणा ॥
भर्त्तुः समीपं याहीति पित्रोक्ता सा पुनः पुनः ।
अगच्छद्वडवा भूत्वा कुरून् विप्रोत्तरांस्ततः ॥
तत्र तेपे तपः साध्वी निराहारा महामुने ।
पितुः समीपं यातायाः संज्ञाया वाक्यतत्परा ॥
तद्रूपधारिणी छाया भास्करं समुपस्थिता ।
तस्याञ्च भगवान् सूर्य्यः संज्ञेयमिति चिन्तयन् ॥
तथैव जनयामास पुत्त्रौ द्वौ कन्यकां तथा ।
पूर्व्वजस्य मनोस्तुल्यः सावर्णिस्तेन सोऽभवत् ॥
यस्तयोः प्रथमं जातः पुत्त्रयोर्द्विजसत्तम ।
द्वितीयो योऽभवच्चान्यः स ग्रहोऽभूत् शनैश्चरः ॥
कन्याभूत्तपती या तां वव्रे संवरणो नृपः ।
संज्ञा तु पार्थिवी तेषामात्मजानां यथाकरोत् ॥
स्नेहं न पूर्व्वजातानां तथा कृतवती सती ।
मनुस्तत् क्षान्तवांस्तस्या यमश्चास्या न चक्षमे ॥
बहुशः पीड्यमानस्तु पितुः पत्न्या सुदुःखितः ।
स वै कोपाच्च बाल्याच्च भाविनोऽर्थस्य वै बलात् ॥
पदा सन्तर्जयामास छायां संज्ञासुतो यमः ।
तं शशाप ततः क्रुद्धा संज्ञा सा पार्थिवी भृशम् ॥

छायोवाच ।

पदा तर्जयसे यस्मात् पितृभार्य्यां गरीयसीम् ।
तस्मात्तवैष चरणः पतिष्यति न संशयः ॥
यमस्तु तेन शापेन भृशं पीडितमानसः ।
मनुना सह धर्म्मात्मा सर्व्वं पित्रे न्यवेदयत् ॥

यम उवाच ।

स्नेहेन तुल्यमस्मासु माता देव न वर्त्तते ।
विसृज्य ज्यायसोऽप्यस्मान् कनीयांसो बुभूषति ॥
तस्या मयोद्यतः पादो न तु देहे निपातितः ।
बाल्याद्वा यदि वा मोहात् तद्भवान् क्षन्तुमर्हसि ॥
शप्तोऽहं तात कोपेन जनन्या तनया यतः ।
ततो न मन्ये जननीं ममैषा तपतां वर ॥
निर्गुणेष्वपि पुत्त्रेषु न माता निर्गुणा भवेत् ।
पादस्ते पततां पुत्त्र कथमेतत्त्वयोदितम् ॥
तव प्रसादाच्चरणो न पतेत् भगवन् यथा ।

मातृशापादयं मेऽद्य तथा चिन्तय गोपते ॥
रविरुवाच ।
असंशयमिदं पुत्र भविष्यत्यत्र कारणम् ।
येन त्वामाविशत् क्रोधो धर्म्मज्ञं सत्यवादिनम्॥
सर्व्वेषामेव शापानां प्रतिघातो हि विद्यते ।
न तु मात्राभिशप्तानां क्वचिच्छापनिवर्त्तनम् ॥
न शक्यमेतन्मिथ्या तु कर्त्तुं मातुर्व्वचस्तव ।
किं चित्ते संविधास्यामि पुत्रस्नेहादनुग्रहम् ।
कृमयो मांसमादाय प्रयास्यन्ति महीतलम् ।
कृतं तस्या वचः सत्यं त्वञ्च त्राता भविष्यसि ॥
मार्कण्डेय उवाच ।
आदित्यस्त्वब्रवीच्छायां किमर्थं तनयेषु वै ।
तुल्येष्वप्यधिकस्नेह एकत्र क्रियते त्वया ॥
नूनं न चैषां जननी संज्ञा कापि त्वमागता ।
विगुणेष्वप्यपत्येषु माता शापं न दास्यति ॥
सा तत् परिहरन्तीव नाचचक्षे विवस्वतः ।
स चात्मानं समाधाय युक्तस्तत्त्वमवैक्षत ॥
तं शप्तुमुद्यतं दृष्ट्वा छायासंज्ञा दिनाधिपम् ।
भयेन कम्पिता ब्रह्मन् यथावृत्तं न्यवेदयत ॥
विवस्वांस्तु तदा क्रुद्धः श्रुत्वा श्वशुरमभ्यगात् ।
स चापि तं यथान्यायमर्च्चयित्वा दिवाकरम् ।
निर्दग्धुकामं रोषेण शान्तयामास सुव्रतः ॥
विश्वकर्म्मा उवाच ।
तवातितेजसा व्याप्तमिदं रूपं सुदुःसहम् ।
असहन्ती ततः संज्ञा वने चरति वै तपः ॥
द्रक्ष्यते तां भवानद्य स्वां भार्य्यां शुभचारिणीम्
रूपार्थं भवतोऽरण्ये चरन्तीं सुमहत्तपः ॥
मतं मे ब्रह्मणो वाक्यात् यदि ते देव रोचते ।
रूपं निवर्त्तयाम्यद्य तव कान्तं दिवस्पते ॥
मार्कण्डेय उवाच ।
यतो हि भास्वतो रूपं प्रागासीत् परि-
मण्डलम् ।
ततस्तथेति तं प्राह त्वष्टारं भगवान् रविः ॥
विश्वकर्म्मा त्वनुज्ञातः शाकद्वीपे विवस्वतः ।
भ्रमिमारोप्य तत्तेजः शातनायोपचक्रमे ॥
देवाश्च ब्रह्मणा सार्द्धं भास्वन्तमभितुष्टुवः ।
लिख्यमानं सहस्रांशुं प्रणेमुः सर्व्वदेवताः ॥
ततः कोलाहले तस्मिन् सर्व्वदेवसमागमे ।
तेजसः शातनं चक्रे विश्वकर्म्मा शनैः शनैः ॥"
इति मार्कण्डेयपुराणे सूर्य्यतेजःशातनम् ॥*॥
"शातितं चास्य यत्तेजस्तेन चक्रं विनिर्म्मितम्
विष्णोः शूलञ्च सर्व्वस्य शिविका धनदस्य च ॥
दण्डः प्रेतपतेः शक्तिर्देवसेनापतेस्तथा ।
अन्येषाञ्चैव देवानामायुधानि स विश्वकृत् ।
चकार तेजसा भानोर्भासुराण्यरिशान्तये ॥
इति शातिततेजाः स श्वशुरेणातिशोभनम् ।
वपुर्दधार मार्त्तण्डः पुष्पचापमनोरमम् ॥
स ददर्श समाधिस्थां स्वां भार्य्यां वडवाकृतिम्
अधृष्यां सर्व्वभूतानां तपसा नियमेन च ॥
ततो जगाम भास्वान् वै संज्ञा यत्र व्यवस्थिता॥
सा च दृष्ट्वा तमायान्तं परपुंसो विशङ्कया ।
जगाम सम्मुखं तस्य पृष्ठरक्षणतत्परा ॥

ततश्च नासिकायोगात् तयोस्तत्र समेतयोः ।
नासत्यदस्रौ तनयावश्ववक्त्राद्विनिर्गतौ ॥
रेतसोऽन्ते च रेवन्तः खड्गी धन्वी तनुत्रधृक्
अश्वारूढः समुत्पन्नो वाणतूणसमन्वितः ॥
ततः स्वरूपमतुलं दर्शयामास भानुमान् ।
तस्याश्च सा समालोक्य स्वरूपं मुदमाददौ ॥
स्वरूपधारिणीं चैनामानिनाय निजालयम् ।
संज्ञां भार्य्यां प्रीतिमतीं भास्करो वारितस्करः॥
ततः पूर्व्वसुतो योऽस्याः सोऽभूद्वैवस्वतो मनुः ।
द्वितीयश्च यमः शापात् पापदर्शनतत्परः ॥
कृमयो मांसमादाय पादतस्ते महीतलम् ।
पतिष्यन्तीति शापान्तं तस्य चक्रे पिता स्वयम्
धर्म्मदृष्टिर्यतश्चासौ समो मित्रे तथाहिते ।
ततो नियोगं तं याम्ये चकार तिमिरापहः ॥
यमुनाञ्च नदीञ्चक्रे कलिन्दान्तरवाहिनीम् ।
अश्विनौ देवभिषजौ कृतौ पित्रा महात्मना ॥
गुह्यकाधिपतित्वे च रेवन्तो विनियोजितः ॥
रेवन्तमप्याह ततो भगवान् लोकभावनः ।
त्वमप्यशेषलोकस्य पूज्यो वत्स भविष्यसि ॥
अरण्येऽग्नौ महादावे वैरिदस्युभयेषु च ।
त्वां स्मरिष्यन्ति ये मर्त्त्या मोक्ष्यन्ते ते महापदः॥
क्षेमं वृद्धिं सुखं राज्यमारोग्यं कीर्त्तिमुन्नतिम् ।
नराणां परितुष्टस्त्वं पूजितः संप्रदास्यसि ॥
छायासंज्ञासुतश्चापि सावर्णः सुमहायशाः ।
भाव्यः सोऽनागते काले मनुः सावर्णिकोऽष्टमः ॥
मेरुपृष्ठे तपो घोरमद्यापि चरति प्रभुः ।
भ्राता शनैश्चरस्तस्य ग्रहोऽभूच्छासनाद्रवेः ॥
यवीयसी च या कन्या तस्य चासीद्द्विजोत्तम ।
अभवत् सा सरिच्छ्रेष्ठा तपती लोकपावनी ॥
यस्तु ज्येष्ठो महाभाग सर्गो तस्येह साम्प्रतम् ।
विस्तरं तस्य वक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥
य इदं जन्म देवानां शृणुयाद्वा पठेत्तथा ।
विवस्वतस्तु जातानां रवेर्म्माहात्म्यमेव च ।
आपदं प्राप्य मुच्येत प्राप्नुयाच्च महद्यशः ॥
अहोरात्रकृतं पापमेतत् शमयति श्रुतम् ।
माहात्म्यमादिदेवस्य मार्त्तण्डस्य महात्मनः ॥"
इति मार्कण्डेयपुराणे मार्त्तण्डमाहात्म्यनामा-
ध्यायः ॥ अपि च ।
प्रजापाल उवाच ।
"शरीरस्य कथं मूर्त्तिर्ग्रहणं ज्योतिषो द्विज ।
एतन्मे संशयं छिन्धि प्रणतस्य द्विजोत्तम ॥
महातपा उवाच ।
योऽसावात्मा ज्ञानशक्तिरेक एव सनातनः ।
स द्वितीयं यदा चैच्छत् तदा तेजः समुत्थितम्॥
तत् सूर्य्य इति भास्वांस्तु अन्योन्येन महात्मनः
लोलीभूतानि तेजांसि भासयन्ति जगत्त्रयम् ॥
तस्मिन् सर्व्वे सुराः सिद्धा गणाः सर्व्वे मह-
षिभिः ।
स्वयं भूता इति विभो तस्मात् सूर्य्यस्तु सोऽभवत्
लोलीभूतस्य तस्याशु तेजसोऽभूच्छरीरकम् ।
पृथक्त्वे स रविः सोऽथ कीर्त्त्यते वेदवादिभिः ॥
भासयन् सर्व्वलोकांस्तु यतोऽसावुत्थितो दिवि ।

अतोऽसौ भास्करः प्रोक्तः प्रकाशाच्च प्रभाकरः ।
दिवा दिवस इत्युक्तस्तत्कारित्वाद्दिवाकरः ।
सर्व्वस्य जगतश्चादिरादित्यस्तेन उच्यते ॥
एतस्य द्वादशादित्याः सम्भूतास्तेजसा पृथक् ।
प्रधान एक एवायं जगत्सु परिवर्त्तते ॥
तं दृष्ट्वा जगतो व्याप्तिं कुर्व्वाणं परमेश्वरम् ।
तस्यैवान्तःस्थिता देवा विनिष्क्रम्य स्तुतिं जगुः ॥"
इति वाराहे आदित्योत्पत्तिनामाध्यायः ॥*॥
उत्तरायणदक्षिणायनयोरनुलोमप्रतिलोमं गन्त-
व्यानि मण्डलानि प्रतिमासं सूर्य्यभ्रमणाधि-
कारिगणाश्च यथा,—
"अशीतिमण्डलशतं काष्ठयोरन्तरं द्वयोः ।
आरोहणावरोहाभ्यां भानोरब्देन या गतिः ॥
स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्यैरृषिभिस्तथा ।
गन्धर्व्वैरप्सरोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः ॥
धाता कृतस्थला चैव पुलस्त्यो वासुकिस्तथा ।
रथकृद्ग्रामणीर्हेतिस्तुम्बुरुश्चैव सप्तमः ॥
एते वसन्ति वै चैत्रे मधुमासे सदैव हि ।
मैत्रेय स्यन्दने भानोः सप्त मासाधिकारिणः ॥
अर्य्यमा पुलहश्चैव रथौजाः पुञ्जिकस्थला ।
प्रहेतिः कच्छनीरश्च नारदश्च रथे रवेः ।
माधवे निवसन्त्येते शुचिसञ्ज्ञ निबोध मे ॥
मित्रोऽत्रिस्तक्षको रक्षः पौरुषेयोऽथ मेनका ॥
हाहा रथस्वनश्चैव मैत्रेयैते वसन्ति वै ॥
वशिष्ठो वरुणो रम्भा सहजन्या हुहूर्बुधः ।
रथचित्रस्तथा शुक्रे वसन्त्याषाढसंज्ञिते ॥
इन्द्रो विश्वावसुः स्रोत एलापत्रस्तथाङ्गिराः ॥
प्रम्लोचा च नभस्येते सर्पश्चार्के वसन्ति हि ॥
विवस्वानुग्रसेनश्च भृगुरापूरणस्तथा ।
प्रम्लोचा शङ्खपालश्च व्याघ्रो भाद्रपदे तथा ॥
पूषा च सुरुचिर्व्वातो गौतमोऽथ धनञ्जयः ।
सुषेणोऽन्यो घृताची च वसन्त्याश्वयुजे रवौ ॥
विश्वावसुर्भरद्वाजः पर्ज्जन्यैरावतौ तथा ।
विश्वाची सेनजित्संज्ञौ कार्त्तिके चाधिकारिणः
अंशुकाश्यपतार्क्षास्तु महापद्मस्तथोर्व्वशी ।
चित्रसेनस्तथा विद्युत् मार्गशीर्षाधिकारिणः ॥
क्रतुर्भगस्तथोर्णायुः स्फूर्जः कर्कोटकस्तथा ।
अरिष्टनेमिश्चैवान्या पूर्व्वचित्तिर्व्वराप्सराः ।
पौषमासे वसन्त्येते सप्त भास्करमण्डले ॥
लोकप्रकाशनार्थाय विप्रवर्य्याधिकारिणः ।
त्वष्टा च जमदग्निश्च कम्बलोऽथ तिलोत्तमा ॥
ब्रह्मापेतोऽथ ऋतजित् धृतराष्ट्रश्च सप्तमः ।
माघमासे वसन्त्येते सप्त मैत्रेय भास्करे ॥
श्रूयतां चापरे सूर्य्ये फाल्गुने निवसन्ति ये ।
विष्णुरश्वतरो रम्भा सूर्य्यवर्च्चाश्च सत्यजित् ॥
विश्वामित्रस्तथा रक्षो यज्ञापेतो महामुने ।
मासेष्वेतेषु मैत्रेय वसन्त्येते तु सप्तकाः ॥
सवितुर्मण्डले ब्रह्मन् विष्णुशक्त्युपवृंहिताः ।
स्तुवन्ति मुनयः सूर्य्यं गन्धर्व्वैर्गीयते पुरः ॥
नृत्यन्त्यप्सरसो यान्ति सूर्य्यस्यानु निशाचराः ॥
वहन्ति पन्नगा यक्षैः क्रियतेऽभीषुसंग्रहः ॥
वालखिल्यास्तथैवैनं परिवार्य्य समासते ।

सोऽयं सप्तगणः सूर्य्यमण्डले मुनिसत्तम ।
हिमोष्णवारिवृष्टीनां हेतुत्वं समुपागतः ॥"
इति विष्णुपुराणे २ अंशे १० अध्यायः ॥*॥

सूत उवाच ।

"एवमेष महादेवो देवदेवः पितामहः ।
करोति नियतं कालं कालात्मा ह्यैश्वरी तनुः ॥
तस्य ये रश्मयो विप्राः सर्व्वलोकप्रदीपकाः ।
तेषां श्रेष्ठाः पुनः सप्त रश्मयो ग्रहयोनयः ॥
सुसुम्नो हरिकेशश्च विश्वकर्म्मा तथैव च ।
विश्वव्यचाः पुनश्चान्यः सम्पद्वसुरतः परः ।
अर्व्वाग्वसुरिति ख्यातः स्वराडन्यः प्रकीर्त्तितः ॥
सुसुम्नः सूर्य्यरश्मिस्तु पुष्णाति शिशिरद्युतिम् ।
तिर्य्यगूर्द्ध्वप्रचारोऽसौ सुसुम्नः परिगीयते ॥
हरिकेशस्तु यः प्रोक्तो रश्मिर्नक्षत्रपोषकः ।
विश्वकर्म्मा तथा रश्मिर्बुधं पुष्णाति सर्व्वदा ॥
विश्वव्यचास्तु यो रश्मिः शुक्रं पुष्णाति नित्यदा ।
सम्पद्वसुरिति ख्यातः स पुष्णाति च लोहितम् ॥
वृहस्पतिं प्रपुष्णाति रश्मिरर्व्वाग्वसुः प्रभोः ।
शनैश्चरं प्रपुष्णाति सप्तमश्च स्वराट् तथा ॥
एवं सूर्य्यप्रभावेण सर्व्वा नक्षत्रतारकाः ।
वर्द्धन्ते वर्द्धिता नित्यं नित्यमाप्याययन्ति च ॥
दिव्यानां पार्थिवानाञ्च नैशानाञ्चैव सर्व्वशः ।
आदानान्नित्यमादित्यस्तेजसा तमसा प्रभुः ।
आदत्ते स तु नाडीनां सहस्रेण समन्ततः ॥
नादेयांश्चैव सामुद्रान् कूपांश्चैव सहस्रशः ।
स्थावरान् जङ्गमांश्चैव यच्च कुल्यादिकं पयः ॥
तस्य रश्मिसहस्रन्तु शीतवर्षोष्णनिस्रवम् ।
तासां चतुःशता नाड्यो वर्षन्ते चित्रमूर्त्तयः ॥
वन्दनाश्चैव याद्याश्च केतना हेतनास्तथा ।
अमृता नाम ताः सर्व्वा रश्मयो वृष्टिसर्ज्जनाः ॥
हिमोद्वहाश्च तास्त्वन्या रश्मयस्त्रिशतं पुनः ।
रश्मयो मेध्यश्च पैष्यश्च ह्लादिन्यो हिमसर्ज्जनाः ॥
चन्द्रास्ता नामतः सर्व्वाः पीताभाः स्युर्गभस्तयः ।
शुक्राश्च ककुभश्चैव गावो विश्वभृतस्तथा ॥
शुक्रास्ता नामतः सर्व्वास्त्रिविधा घर्म्मसर्ज्जनाः ।
समं बिभर्त्ति ताभिः स मनुष्यपितृदेवताः ॥
मनुष्यानौषधेनेह स्वधया च पितॄनपि ।
अमृतेन सुरान् सर्व्वान् तिसृभिस्तर्पयत्यसौ ॥
वसन्ते ग्रैष्मिके चैव शतैः सन्तपति त्रिभिः ।
शरद्यपि च वर्षासु चतुर्भिः सम्प्रवर्षति ।
हेमन्ते शिशिरे चैव हिममुत्सृजति त्रिभिः ॥
वरुणो माघमासे तु सूर्य्यः पूषा तु फाल्गुने ।
चैत्रे मासि भवेदंशो धाता वैशाखतापनः ॥
ज्यैष्ठमूले भवेदिन्द्र आषाढे सविता रविः ।
विवस्वान् श्रावणे मासि प्रौष्ठपद्यां भगः स्मृतः ॥
पर्य्यन्योऽश्वयुजि त्वष्टा कार्त्तिके मासि भास्करः ।
मार्गशीर्षे भवेन्मित्रः पौषे विष्णुः सनातनः ॥
पञ्चरश्मिसहस्राणि वरुणस्यार्ककर्म्मणि ।
षड्भिः सहस्रैः पूषा तु देवोऽंशः सप्तभिस्तथा ॥
धाताष्टभिः सहस्रैस्तु नवभिस्तु शतक्रतुः ।
विवस्वान् दशभिः पाति पात्येकादशभिर्भगः ॥
सप्तभिस्तपते मित्रस्त्वष्टा चैवाष्टभिस्तपेत् ।
अर्य्यमा दशभिः पाति पर्य्यन्यो नवभिस्तपेत् ।
षड्भी रश्मिसहस्रैस्तु मित्रस्तपति विश्वसृक् ॥
वसन्ते कपिलः सूर्य्यो ग्रीष्मे काञ्चनसप्रभः ।
श्वेतो वर्षासु वर्णेन पाण्डुरः शरदि प्रभुः ॥
हेमन्ते ताम्रवर्णः स्यात् शिशिरे लोहितो रविः ।
ओषधीषु बलं धत्ते स्वधामपि पितृष्वथ ॥
सूर्य्योऽमरत्वममृतत्रयं त्रिषु नियच्छति ।
अन्ये चाष्टौ ग्रहा ज्ञेयाः सूर्य्ये चाधिष्ठिता
द्विजाः ॥
चन्द्रमाः सोमपुत्त्रश्च शुक्रश्चैव वृहस्पतिः ।
भौमो भानुस्तथा राहुः केतुमानपि चाष्टमः ॥
सर्व्वे ध्रुवे निबद्धा वै ग्रहास्ते वातरश्मिभिः ।
भ्राम्यमाणा यथायोगं भ्रमन्त्यनु दिवाकरम् ॥
अलातचक्रवद्यान्ति वातचक्रेरिता द्विजाः ।
यस्माद्वहति तान् वायुः प्रवहस्तेन वै स्मृतः ।*
रथस्त्रिचक्रः सोमस्य कुन्दाभास्तस्य वाजिनः ।
वामदक्षिणतो युक्ता दश तेन निशाकरः ॥
वीथ्याश्रयाणि चरति नक्षत्राणि रविर्यथा ।
ह्रासवृद्धी च विप्रेन्द्रा ध्रुवाधाराणि सर्व्वदा ॥
स सोमः शुक्लपक्षे तु भास्करे परतः स्थिते ।
आपूर्य्यन्ते परोऽस्यान्तः सततं दिवसक्रमात् ॥
क्षीणेऽपि तं सुरैः सोममाप्याययति नित्यदा ।
एकेन रश्मिना विप्राः सुसुम्नाख्येन भास्करः ॥
एषा सूर्य्यस्य वीर्य्येण सोमस्याप्यायिता तनुः ।
पौर्णमास्यां स दृश्येत सम्पूर्णो दिवसक्रमात् ॥
सम्पूर्णमर्द्धमासेन तं सोमममृतात्मकम् ।
पिबन्ति देवता विप्रा यतस्तेऽमृतभोजनाः ॥
ततः पञ्चदशे भागे किञ्चिच्छिष्टे कलात्मके ।
अपराह्णे पितृगणा जघन्यं पर्य्युपासते ॥
पिबन्ति द्विकलं कालं शिष्टा तस्य कला तु या ।
स्वधामृतमयी पुण्या तामिन्दोरमृतात्मिकाम् ॥
निःसृतं तदमावास्यां गभस्तिभ्यः स्वधामृतम् ।
मासतृप्तिमवाप्याग्र्यां पितरः सन्ति निर्वृताः ॥
न सोमस्य विनाशः स्यात् सुधा देवैस्तु पीयते ।
एवं सूर्य्यनिमित्तोऽस्य क्षयो वृद्धिश्च सत्तमाः ॥"
इति कौर्म्मे ४० अध्यायः ॥*॥

अस्य भार्य्यापत्यानि यथा ।

सूत उवाच ।

"अदितिः सुषुवे पुत्त्रमादित्यं कश्यपात् प्रभुम् ।
तस्यादित्यस्य चैवासीद्भार्य्याणान्तु चतुष्टयम् ॥
संज्ञा राज्ञी प्रभा छाया पुत्त्रांस्तासां निबोधत ।
संज्ञा त्वाष्ट्री तु सुषुवे सूर्य्यान्मनुमनुत्तमम् ।
यमञ्च यमुनाञ्चैव राज्ञी रैवन्तमेव च ॥
प्रभा प्रभातमादित्याच्छाया सावर्णिमात्मजम् ।
शनिञ्च तपतीञ्च विष्टिञ्चैव यथाक्रमम् ॥"
इति कौर्म्मे २० अध्यायः ॥*॥

तस्य मण्डलपरिमाणं यथा,—

सूत उवाच ।

"सूर्य्याचन्द्रमसावेतौ भ्रमतो यावदेव तु ।
सप्तानाञ्च समुद्राणां द्वीपानामस्ति विस्तरः ॥
विस्तारार्द्धं पृथिव्यास्तु भवेदन्यत्र वाह्यतः ।
पर्य्यासपरिमाणात्तु चन्द्रादित्यौ प्रकाशतः ॥
पर्य्यासपरिमाणैस्तु बुधैस्तुल्यं दिवं स्मृतम्
अवतीमांस्त्रयो लोकान् यस्मात् सूर्य्यः परि-
भ्रमात्
अचिरात्तु प्रकाशे तु अवनात् स रविः स्मृतः
अतोभूयः प्रवक्ष्यामि प्रमाणं चन्द्रसूर्य्ययोः ॥
महितत्वान्महाशब्दो यस्मिन्नर्थे निपात्यते ।
अस्य भारतवर्षस्य विष्कम्भात्तुल्यविस्तृतम् ॥
मण्डलं भास्करस्याथ योजनैस्तन्निबोधत ।
नवयोजनसाहस्रो विस्तारो मण्डलस्य तु ॥
विस्तारात्त्रिगुणश्चापि परिणाहोऽत्र मण्डले ।
विष्कम्भमण्डलाच्चैव भास्करात् द्विगुणः शशी ।

तस्य गतिनिरूपणं यथा,—

"मानसस्योत्तरे पृष्ठे लोकपालाश्चतुर्द्दिशम् ।
स्थिता धर्म्मव्यवस्थार्थं लोकसंरक्षणाय च ॥
लोकपालोपरिष्टात्तु सर्व्वतो दक्षिणायने ।
काष्ठागतस्य सूर्य्यस्य गतिन्तस्य निबोधत ॥
दक्षिणोपक्रमः सूर्य्यः क्षिप्तेषुरिव सर्पति ।
ज्योतिषां चक्रमादाय सततं परिगच्छति ॥
मध्यतश्चामरावत्यां यदा भवति भास्करः ।
वैवस्वते संयमने उद्यं तत्र प्रदृश्यते ॥
सुखायामर्द्धरात्रन्तु विभावर्य्यस्तमेति च ।
वैवस्वते संयमने मध्याह्ने तु रविर्यदा ॥
सुखायामथ वारुण्यामुत्तिष्ठन् स तु दृश्यते ।
विभावर्य्यामर्द्धरात्रं माहेन्द्र्यामस्तमेति च ।
सुखायामथ वारुण्यां मध्याह्ने चार्य्यमा यदा ।
विभावर्य्यां सोमपुर्य्यामुत्तिष्ठति विभावसुः ॥
रात्र्यर्द्धं चामरावत्यामस्तमेति यमस्य च ।
सोमपुर्य्यां विभावर्य्यां मध्याह्ने चार्य्यमा यदा ॥
अमरावत्यां महेन्द्रस्य तदागच्छति दिवाकरः ।
अर्द्धरात्रं संयमने वारुण्यामस्तमेति च ॥
सुशीघ्रमेव पर्य्येति भास्करोऽलातचक्रवत् ।
भ्रमन् वै भ्रममाणानि ऋक्षाणि चरते रविः ॥
एवं चतुर्षु पार्श्वेषु दक्षिणान्तेषु सर्पति ।
उदयास्तमये चासावुत्तिष्ठति पुनः पुनः ॥
पूर्व्वाह्णे चापराह्णे तु द्वौ द्वौ देवालयौ तु सः ।
तपत्येकञ्च मध्याह्ने ताभिरेव च रश्मिभिः ॥
उदितो वर्द्धमानाभिर्मध्याह्ने तपते रविः ।
अतः परं ह्रसन्तीभिर्गोभिरस्तं नियच्छति ॥
उदयास्तमयाभ्याञ्च स्मृते पूर्व्वापरे तु वै ।
यावत् पुरस्तात्तपति तावत् पृष्ठेऽथ पार्श्वयोः ॥
यैरर्को यत्र दृश्येत तेषां स उदयः स्मृतः ।
प्रणाशं गच्छते यत्र तेषामस्तः स उच्यते ॥
सर्व्वेषामुत्तरे मेरुर्लोकालोकश्च दक्षिणे ।
विदूरभावादर्कस्य भूमेर्लेखागतस्य च ॥
ध्रियन्ते रश्मयो यस्मात्तेन रात्रौ न दृश्यते ।
ऊर्द्ध्वं शतसहस्रन्तु स्थितस्तत्र प्रदृश्यते ॥
एवं पुष्करमध्येन यदा भवति भाष्करः ।
त्रिंशद्भागन्तु मेदिन्या मुहूर्त्तेन स गच्छति ॥
योजनाग्रा मुहूर्त्तस्य इमां संख्यां निबोधत ।
पूर्णं शतसहस्राणामेकत्रिंशत्तु ताः स्मृताः ॥
पञ्चाशच्च सहस्राणि तथान्यान्यधिकानि च ।
मौहूर्त्तिकी गतिर्ह्येषा सूर्य्यस्य तु विधीयते ॥

एतेन गतियोगेन यदा काष्ठान्तु दक्षिणाम् ।
पर्य्यागच्छत् पतङ्गोऽसौ वामकाष्ठेऽन्तरेऽहनि ॥
मध्येन पुष्करस्याथ भ्रमते दक्षिणायने ।
मानसोत्तरमेरोस्तु अन्तरं त्रिगुणन्तु तत् ॥*॥
सर्व्वतो दक्षिणायान्तु काष्ठायान्तु निबोधत ।
नवकोव्यः प्रसंख्याता योजनैः परिमण्डलम् ॥
तथा शतसहस्राणि चत्वारिंशच्च पञ्च च ।
अहोरात्रात् पतङ्गस्य गतिरेषा विधीयते ॥
दक्षिणाद्विनिवृत्तोऽसौ विषुवस्थो यदा रविः ।
क्षीरोदस्य समुद्रस्य उत्तरातो दिशश्चरन् ।
मण्डलं विषुवच्चापि योजनैस्तन्निबोधत ॥
तिस्रः कोव्यस्तु सम्पूर्णा विषुवस्याथ मण्डलम् ।
तथा शतसहस्राणां विंशत्येकाधिका पुनः ॥*॥
श्रावणे चोत्तरां काष्ठां चित्रभानुर्यदा भवेत् ।
गोमेदकस्य द्वीपस्य उत्तरान्तु दिशश्चरन् ॥
उत्तरायाः प्रमाणन्तु काष्ठाया मण्डलस्य तु ।
दक्षिणोत्तरमध्यानि तानि विद्याद् यथाक्रमम् ॥
स्थानं जरद्गवं मध्ये तथैरावतमुत्तमम् ।
वैश्वानरं दक्षिणतो निर्द्दिष्टमिह तत्त्वतः ॥
नागवीथ्युत्तरा वीथी अजवीथ्याश्च दक्षिणे ।
उभे आषाढ़मूलन्तु अजवीथ्युदयास्त्रयः ॥
अभिजित् पूर्व्वतः स्वाती नागवीथ्युत्तरास्त्रयः ।
अश्विनी कृत्तिका याम्या नागवीथ्युत्तरा स्मृता ॥
रोहिण्यार्द्रा मृगशिरो नागवीथीरिति स्मृता ।
पुष्याश्लेषा पुनर्व्वसुर्वीथीरैरावती स्मृता ॥
तिस्रस्तु वीथयो ह्येता उत्तरो मार्ग उच्यते ।
पूर्व्वा उत्तरफल्गुन्योर्मघा चैवार्षभी भवेत् ॥
पूर्व्वोत्तरे प्रोष्ठपदे गोवीथी रेवती स्मृता ।
श्रवणा तु धनिष्ठा च वारुणश्च जरद्गवम् ।
एतास्तु वीथयस्तिस्रो मध्यमो मार्ग उच्यते ॥
हस्ता चित्रा तथा स्वाती नागवीथीरिति
स्मृता ।
विशाखमित्रपैत्रञ्च नागवीथीरिहोच्यते ॥
मूलपूर्व्वोत्तराषाढ़ा वीथी वैश्वानरी तथा ।
स्मृतास्तिस्रस्तु वीथ्यस्ता मार्गे वै दक्षिणे बुधैः ॥
काष्ठयोरन्तरं त्वेतां वक्ष्यन्ते योजनैः पुनः ।
एतच्छतसहस्राणामेकत्रिंशत्तु वै स्मृतम् ॥
शतानि त्रीणि चान्यानि त्रयस्त्रिंशच्च योजनैः ।
काष्ठयोरन्तरं ह्येवं योजनाग्रात् प्रकीर्त्तितम् ॥
काष्ठयोर्लेखयोश्चैव अयने दक्षिणोत्तरे ।
ते वक्ष्यामि प्रसंख्याय योजनैस्तु निबोधत ॥
एकैकमन्तरन्तद्वै युक्तान्येतानि सप्ततिः ।
सहस्रेऽतिरिक्ता च ततोऽन्या पञ्चविंशतिः ॥
लेखयोः काष्ठयोश्चैव वाह्याभ्यन्तरयोश्चरन् ।
अभ्यन्तरं स पर्य्येति मण्डलान्युत्तरायणम् ॥
वाह्यतो दक्षिणेनैव सततं सूर्य्यमण्डलम् ।
चरत्यसौ प्रतीचारान्तु त्वशीतिमण्डलं शतम् ॥
तरणिर्द्दक्षिणे तावत् क्रमते मण्डलानि तु ।
प्रमाणं मण्डलस्यापि योजनाग्रान्निबोधत ॥
योजनानां सहस्राणि दश चाष्टौ ततः स्मृतः ।
अधिकान्यष्टपञ्चाशत् योजनानि च वै पुनः ॥
विष्कम्भो मण्डलस्यैतत्तिर्य्यक् स तु विधीयते ।

अहस्तु चरते नाभिं सूर्य्यो वै मण्डलक्रमात् ॥
कुलालचक्रपर्य्यन्तं यथा रविः शशी तथा ।
दक्षिणे चक्रवत् सूर्य्यस्तथा शीघ्रं निवर्त्तते ॥
तस्मात् प्रकृष्टां भूमिन्तु कालेनाल्पेन गच्छति ।
सूर्य्यो द्वादशभिः शीघ्रं मुहूर्त्तैर्द्दक्षिणायने ॥
त्रयोदशार्द्धमृक्षाणां मध्ये चान्तरमण्डलम् ।
मुहूर्त्तैस्तानि ऋक्षाणि नक्तमष्टादशैश्चरन् ॥
कुलालचक्रमध्यस्थो यथामन्दं प्रसर्पति ।
उदगयने तथा सूर्य्यः स सर्पेत् मन्दविक्रमः ॥
तस्मात् दीर्घेण कालेन भूमिं सोऽल्पां प्रसर्पति
सूर्य्योऽष्टादशभिर्बद्धो मुहूर्त्तैरुदगायने ॥
त्रयोदशानां मध्ये तु ऋक्षाणां चरते रविः ।
मुहूर्त्तैस्तानि ऋक्षाणि रात्रौ द्वादशभिश्चरन् ॥
ततो मन्दतरं ताभ्यां चक्रन्तु भ्रमतां पुनः ।
मृत्पिण्ड इव मध्यस्थो भ्रमतेऽसौ ध्रुवस्तथा ॥
मुहूर्त्तैस्तावत् त्रिंशद्भिरहोरात्रं ध्रुवं भ्रमन् ।
उभयोः काष्ठयोर्म्मध्ये भ्रमते मण्डलानि तु ॥
उत्तरे प्रक्रमेऽर्कस्य दिवा मन्दगतिः स्मृता ।
तस्यैव तु पुनर्नक्तं शीघ्रा सूर्य्यस्य वै गतिः ॥
दक्षिणे क्रमणे चापि दिवा शीघ्रं विधीयते ।
गतिः सूर्य्यस्य वै नक्तं मन्दा चापि पुनः स्मृता ॥
एवं गतिविशेषेण विभजेद्रात्र्यहानि तु ।
अजवीथ्या दक्षिणे यल्लोकालोकस्य चोत्तरम् ॥
लोकसन्तानको ह्येष वैश्वानरपथाद्बहिः ।
व्युष्टा यावत् प्रभा सौरी पुष्करात् सम्प्रकाशते ।
पार्श्वेभ्यो वाह्यतस्तावत् लोकालोकस्तु पर्व्वतः ॥
योजनानां सहस्राणि दशोर्द्ध्वं चोच्छ्रितो गिरिः ।
प्रकाशश्चाप्रकाशश्च सर्व्वतः परिमण्डलः ॥
नक्षत्रचन्द्रसूर्य्याश्च ग्रहास्तारागणैः सह ।
अभ्यन्तरं प्रकाशन्ते लोकालोकस्य वै गिरेः ॥
इति मात्स्ये १२४ अध्यायः ॥
अस्य राहुग्रस्तादिकारणं यथा,—
नन्द उवाच ।
राहुग्रस्तः कथं सूर्य्यश्चन्द्रो वापि जगत्प्रभो ॥
नष्टचन्द्रः कथं भाद्रे चतुर्थ्याञ्च सितासिते ।
वेदानां जनकस्त्वञ्च कं पृच्छामि त्वया विना ॥
श्रीभगवान् उवाच ।
शृणु नन्द प्रवक्ष्यामि कथामेतां पुरातनीम् ।
यां श्रुत्वा निष्कलङ्कश्च तीर्थस्नायी भवेन्नरः ॥
एकदा यमदग्निश्च महाकौतूहलान्वितः ।
रेणुकासहितस्तुष्टो जगाम नर्म्मदातटम् ।
निर्ज्जने नर्म्मदातीरे विजहार तया सह ॥
चन्दनोक्षितसर्व्वाङ्गं वस्त्रमाल्यधरं मुनिम् ।
सहासामरमाद्य तमुवाच भास्करः स्वयम् ॥
वेदकर्त्तुः प्रपौत्रस्त्वं ब्रह्मणश्च जगत्पतेः ।
चतुर्व्वेदविधेयेषु सेनियोगात् सदा शुचिः ॥
वेदप्रणिहितो धर्म्मो ह्यधर्म्मस्तद्विपर्य्ययः ।
धर्म्मं त्यजति धर्म्मज्ञो अधर्म्मेण रतः कथम् ॥
दिवामैथुनदोषञ्च वक्ति वेदो विशेषतः ।
अहञ्च कर्म्मणां साक्षी तेन त्वां कथयामि ते ॥
सूर्य्यस्य वचनं श्रुत्वा तत्याज मैथुनं द्विजः ।
दृष्ट्वा पुरो विप्ररूपं सूर्य्यं तेजस्विनं सुरम् ।

उवाच सूर्य्यं रक्तास्यः कोपलज्जासमन्वितः ॥
रेणुका लज्जिता तत्र विधाय वाससी सती ॥
यमदग्निरुवाच ।
अद्य मे निर्ज्जनस्थाने रसभङ्गस्त्वया कृतः ।
मम शापात् पापदृश्यो राहुग्रस्तो भविष्यसि ॥
दृष्ट्वा त्वां मेघगणाः सर्व्वे दूरीभूता भवन्ति ते ।
त्वामाच्छन्नं करिष्यन्ति वायुना प्रेरितास्तथा ॥
स्वतेजसा भवान् गर्व्वी हततेजा भविष्यति ।
मेघाच्छन्नः स्वल्पतेजा राहुग्रस्तो भवान् भव ॥
ब्राह्मणस्य वचः श्रुत्वा भगवान् भास्करः स्वयम्
त्रस्तः पुटाञ्जलिर्भूत्वा तुष्टाव मुनिपुङ्गवम् ॥
सूर्य्य उवाच ।
अहमेव त्वया शप्तो मया शप्तो भवान् भव ।
अन्यथा मां वदन्त्येव सूर्य्यं निस्तेजसं जनाः ॥
पराभूतः क्षत्रियेण भविष्यसि द्विजेश्वर ।
मरणं क्षत्रियास्त्रेण भवतश्च भविष्यति ॥
सूर्य्यस्य वचनं श्रुत्वा चुकोप ब्राह्मणः पुनः ।
न शशापातिरक्तास्यः शम्भुना च जितो
भवान् ॥
उभयोः कलहं ज्ञात्वा कश्यपेन सह व्रज ।
आजगाम स्वयं ब्रह्मा विधाता जगतामपि ॥
आगत्य ब्रह्मा सत्वरं बोधयामास भास्करम् ।
मुनिश्रेष्ठञ्च धर्म्मज्ञं धर्म्मज्ञानां गुरोर्गुरुः ॥
ब्रह्मोवाच ।
त्वमस्य भास्कर त्वञ्च साक्षान्नारायणो भवान् ।
युष्माकं परिपालनीयाप्यवध्या ब्राह्मणाः सदा ॥
अहं करोमि भवतो विप्रशापान्तमुत्तमम् ।
शान्तो भव सुरश्रेष्ठ साक्षी त्वं सर्व्वकर्म्मणाम् ॥
कुर्व्वन्ति ह्यधर्म्मं ब्राह्मणास्तेन त्वं कुत्रचित् क्वापि ।
भविष्यसि घनाच्छन्नः सदा सुतो भविष्यसि ॥
न्यूनातिरिक्तं सर्पे वा राहुग्रस्तो भविष्यसि ।
तत्राहं चाथ कर्पास्मिन् पुण्यदृश्यो हि कर्म्मचिन्ता ॥
अन्यथा सर्व्वकाले नापुण्यदृश्यो भवान् भवेः ।
त्वां दृष्ट्वा च नमस्कृत्य सर्व्वे निष्पापिनो जनाः ॥
जन्मसमाप्ते विपत्काले चतुर्थे दशमे विधौ ।
जन्मर्क्षे निधने नृणां अदृश्यस्त्वं भविष्यसि ॥
अस्तकाले घनाच्छन्नं सन्ध्याकृत्ये जलेऽपि च ।
अर्द्धोदिते च काले च पापदृश्यो भविष्यसि ॥
भार्य्यादृष्टिनिमित्तेन भार्य्यया हेतुभूतया ।
श्वशुरेण शशाङ्केन हततेजा भविष्यसि ॥
अन्यथा तव तेजश्च सत्ता सोढुमसत्तमा ।
मालिसुमालियुद्धे च शम्भुना त्वं पराजितः ॥
इत्येवमुक्त्वा सर्व्वेशो बोधयामास ब्राह्मणम् ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ७८ । १-३० ॥
ब्रह्माण्डपुराणे ५८ अध्यायेऽप्येवमेव ॥
अथ सूर्य्यमन्त्रः ।
"तारो ह्रीमिर्भृगुः पश्चाद्वामकर्णविभूषितः ।
वज्रासनो मरुत् शेषः सनेत्रोऽदिस्त्यपश्चिमः ।
अष्टाक्षरो मनुः प्रोक्तो भानोरभिमतः परः ॥"
ॐ ह्रीं घृणि सूर्य्य आदित्य । अस्य पूजा । प्रातः-
कृत्यादिप्राणायामान्तं विधाय पीठन्यासं कुर्य्यात्
तत्र विशेषः । हृदयस्य पूर्व्वादिदिक्षु मध्ये च ।

प्रभूतं विमलं सारं समाराध्यं परमसुखं विन्यस्य आधारशक्त्यादि अं सूर्य्यमण्डलाय द्वादशकलात्मने नमः इत्यन्तं विन्यसेत्। तथा च निबन्धे।
"पीठे क्रमेण च प्रथमं दिक्षु मध्ये च संयजेत्।
प्रभूतं विमलं सारं समाराध्यमनन्तरम्॥
परमादि सुखं पीठं स्वबिम्बान्तं प्रकल्पयेत्॥"
ततः केशरेषु मध्ये च रां दीप्तायै नमः॥
एवं रीं सूक्ष्मायै रूं जयायै रें भद्रायै रैं विभूत्यै रों विमलायै रौं अमोघायै रं विद्युतायै रः सर्व्वतोमुख्यै। तथा च निबन्धे।
"दीप्ता सूक्ष्मा जया भद्रा विभूतिर्विमला पुनः
अमोघा विद्युता सर्व्वतोमुखी पीठशक्तयः॥
दीप्तदीपशिखाकारान् बीजन्यासान् विदः क्रमात्।
अक्लीवक्रस्वत्रितयस्वरान् बिन्द्वग्निसंयुतान्॥"
तदुपरि ब्रह्मविष्णुशिवात्मकाय सौराय योगपीठाय नमः। यथा च शारदायाम्।
"वदेत् पदं चतुर्थ्यन्तं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम्।
सौराय योगपीठाय नम पदमनन्तरम्॥
पीठमन्त्रोऽयमाख्यातो दिनेशस्य जगत्पतेः॥"
तत ऋष्यादिन्यासः। शिरसि देवभागऋषये नमः। मुखे गायत्रीच्छन्दसे नमः। हृदि आदित्याय देवतायै नमः। निबन्धे।
"देवभागो मुनिः प्रोक्तो गायत्रीच्छन्द ईरितम्
आदित्यो देवता प्रोक्तो दृष्टादृष्टफलप्रदः॥"
ततः कराङ्गन्यासौ। सत्याय तेजोज्वालामणि हुं फट् स्वाहा अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। एवं ब्रह्मणे १० तर्ज्जनीभ्यां स्वाहा। विष्णवे १० मध्यमाभ्यां वषट्। रुद्राय १० अनामिकाभ्यां हुम्। अग्नये १० कनिष्ठाभ्यां वौषट्। सर्व्वाय १० करतलपृष्ठाभ्यां फट्। एवं हृदयादिषु। तथा च शारदायाम्।
"सत्याय हृदयं प्रोक्तं ब्रह्मणे शिर ईरितम्।
विष्णवे स्याच्छिखावर्म्म रुद्राय परिकीर्त्तितम्॥
अग्नये नेत्रमाख्यातं सर्व्वायास्त्रमुदीरितम्।
तेजोज्वालामणि हुं फट् द्विठान्ताः परिकीर्त्तिताः॥"
ततो मूर्त्तिन्यासः। यथा शिरसि ॐ आदित्याय नमः। मुखे एं रवये। हृदये ऊं भानवे। गुह्ये ईं भास्कराय। चरणयोः अं सूर्य्याय। तथा च निबन्धे।
"आदित्यं विन्यसेन्मूर्द्ध्नि रविं मुखगतं न्यसेत्।
हृदये भानुनामानं भास्करं गुह्यदेशतः।
सूर्य्यं चरणयोर्न्यस्येद्वर्णैः सत्यादिपञ्चभिः॥"
ततो मन्त्रन्यासः। शिरसि ॐ ॐ नमः। मुखे ॐ घृ नमः। कण्ठे ॐ णि नमः। हृदि ॐ सू नमः। कुक्षौ ॐ र्य्य नमः। नाभौ ॐ आ नमः। लिङ्गे ॐ दि नमः। पादयोः ॐ त्य नमः। तथा च।
"मूर्द्धास्यकण्ठहृदयकुक्षिनाभिध्वजाङ्घ्रिषु।
मन्त्रवर्णान्न्यसेदष्टौ प्रत्येकं प्रणवादिकान्॥"*॥
ततो ध्यानम्।

"रक्ताब्जयुग्माभयदानहस्तं
केयूरहाराङ्गदकुण्डलाढ्यम्।
माणिक्यमौलिं दिननाथमीडे
बन्धूककान्तिं विलसत्त्रिनेत्रम्॥"
एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य अर्घस्थापनं कृत्वा गुरुपंक्तिं संपूज्य पीठपूजां कुर्य्यात्। ततः खं खसोल्काय नमः। इति मन्त्रेण मूर्त्तिं सङ्कल्प्य पुनर्ध्यात्वा आवाहनादिपञ्चपुष्पाञ्जलिदानपर्य्यन्तं विधायावरणपूजामारभेत्। तथा च निबन्धे।
"तारादि खं खसोल्काय मनुना मूर्त्तिकल्पना
साक्षिणं सर्व्वलोकानां तस्यामावाह्य पूजयेत्"
केशरेष्वग्न्यादिकोणेषु मध्ये दिक्षु च सत्याय तेजोज्वालामणि हुं फट् स्वाहा हृदयाय नमः। एवं ब्रह्मणे शिरसे स्वाहा। विष्णवे शिखायै वषट्। रुद्राय कवचाय हुम्। अग्नये नेत्रत्रयाय वौषट्। सर्व्वाय अस्त्राय फट्। दिक्पत्रेषु पूर्व्वादि ॐ आदित्याय नमः। एवं एं रवये ऊं भानवे ईं भास्कराय। विदिक्पत्रेषु अग्न्यादि उं उषायै प्रं प्रज्ञायै पं प्रभायै सं सन्ध्यायै। तथा च।
"अङ्गानि पूजयेदादौ दिक्पत्रेष्वर्कमूर्त्तयः।
आदित्याद्यास्ततोऽन्याः शक्तयः कोणपत्रगाः॥
स्वस्वनामादिवर्णाः स्युस्तासां बीजान्यनुक्रमात्
उषा प्रज्ञा प्रभा सन्ध्या शक्तयः परिकीर्त्तिताः॥"
ततः पत्राग्रेषु ब्राह्म्याद्याः संपूज्य पुरतोऽरुणमर्च्चयेत्। तथा च शारदायाम्।
"पत्राग्रसंस्था ब्राह्म्याद्याः पुरतोऽरुणमर्च्चयेत्।"
तद्बाह्ये चन्द्रादीन् पूजयेत्। यथा चन्द्राय नमः एवं मङ्गलाय बुधाय बृहस्पतये शुक्राय शनैश्चराय राहवे केतवे। तथा च शारदायाम्।
"चन्द्रादीन्पूजयेत्पश्चाद्ग्रहानष्टौ ततो बहिः॥"
ततः इन्द्रादीन् वज्रादींश्च सम्पूज्य धूपादिविसर्ज्जनान्तं कर्म्म समापयेत्। अस्य पुरश्चरणमष्टलक्षजपः। तथा च।
"वसुलक्षं जपेन्मन्त्रं समिद्भिः क्षीरशाखिनाम्।
तत्सहस्रं प्रजुहुयात् सौराङ्गाभिर्जितेन्द्रियः॥"
वाचनिक एवाष्टसहस्रहोमः॥*॥मन्त्रान्तरं यथा
"आकाशमग्निदीर्घेन्दुसंयुतं भुवनेश्वरी।
सर्गान्वितो भृगुर्भानोस्त्र्यक्षरोऽयं समीरितः॥"
ह्रां ह्रीं सः। अस्य पूजाप्रयोगः। प्रातःकृत्यादिपूर्व्वमन्त्रोक्तपीठन्यासं विधाय पूर्व्वोक्तऋष्यादिन्यासं कुर्य्यात्। ततो मन्त्रन्यासः। यथा आधारादिपादपर्य्यन्तं ह्रां नमः। कण्ठादाधारपर्य्यन्तं ह्रीं नमः। मूर्द्धादिकण्ठपर्य्यन्तं सः नमः। शारदायाम्।
"आधारादिपदाग्रान्तं कण्ठादाधारकावधि।
मूर्द्धादिकण्ठपर्य्यन्तं क्रमाद्बीजत्रयं न्यसेत्॥"
ततः कराङ्गन्यासौ। ह्रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। ह्रीं तर्ज्जनीभ्यां स्वाहा। ह्रूं मध्यमाभ्यां वषट्। ह्रैं अनामिकाभ्यां हुं। ह्रौं कनिष्ठाभ्यां

वौषट्। ह्रः करतलपृष्ठाभ्यां फट्। एवं हृदयादिषु। तथा च निबन्धे।
"षड्दीर्घभाजा मध्येन बीजेनाङ्गानि कल्पयेत्।"
ततो ध्यानम्।
"रक्ताम्बुजासनमशेषगुणैकसिन्धुं
भानुं समस्तजगतामधिपं भजामि।
पद्मद्वयाभयवरान् दधतं कराब्जै-
र्माणिक्यमौलिमरुणाङ्गरुचिं त्रिनेत्रम्॥"
एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य अर्घ्यस्थापनं कृत्वा पूर्व्वोक्तक्रमेण पीठपूजां विधाय मूर्त्तिमन्त्रेण मूर्त्तिं सङ्कल्प्य पुनर्ध्यात्वावाहनादिपञ्चपुष्पाञ्जलिदानपर्य्यन्तं विधायावरणपूजामारभेत्। अग्निनिर्ऋतिवायुशानेषु मध्ये दिक्षु च हृदयाय नमः इत्यादिना पूजयेत्। पत्रेषु चन्द्रादीन् पूजयेत्। तत इन्द्रादीन् वज्रादींश्च पूजयेत्। ततो धूपादिविसर्ज्जनान्तं कर्म्म समापयेत्। अस्य पुरश्चरणं द्वादशलक्षजपः। तथा च
"भानुलक्षं जपेन्मन्त्रमाज्येन च दशांशतः।
तिलैर्वा मधुरासिक्तैर्जुहुयाद्विजितेन्द्रियः॥"
मन्त्रान्तरम्।
"आकाशमग्निपवनसत्यान्तार्घीशबिन्दुमत्।
मार्त्तण्डभैरवं नाम बीजमेतदुदाहृतम्॥
पुटितं विश्वबीजेन सर्व्वकामफलप्रदम्॥"
विश्वबीजमाह।
"टान्तं दहननेत्रेन्दुसहितं तदुदाहृतम्॥"
ठ्रिं ह्रौं ठ्रिम्। अस्य पूजाप्रयोगः। प्रातःकृत्यादि पूर्व्ववत् एतन्मन्त्रोक्तपीठन्यासान्तं कर्म्म विधाय ऋष्यादिन्यासं कुर्य्यात्। ततो मूर्त्तिन्यासः। ठ्रं सूर्य्याय नमोऽङ्गुष्ठयोः। ठ्रिं भास्कराय नमस्तर्ज्जन्योः। ठ्रुं भानवे नमः मध्यमयोः। ठ्रें रवये नमोऽनामिकयोः। ठ्रौं दिवाकराय नमः कनिष्ठयोः। ततः शिरसि वदने हृदये गुह्ये पाददेशेषु तास्तन्द्बीजादिका न्यसेत्। तथा च निबन्धे।
"पञ्चह्रस्वाढ्यबीजेन पञ्चमूर्त्तीः प्रविन्यसेत्।
अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं अङ्गुलिषु क्रमादिमाः॥
सूर्य्यस्तु भास्करो भानुस्ततो रविर्दिवाकरौ।
शिरोवदनहृद्गुह्यपाददेशेषु ताः क्रमात्॥"
ततः कराङ्गन्यासौ। ठ्रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। ठ्रीं तर्ज्जनीभ्यां स्वाहा। ठ्रूं मध्यमाभ्यां वषट्। ठ्रैं अनामिकाभ्यां हुम्। ठ्रौं कनिष्ठाभ्यां वौषट्। एवं हृदयादिषु। ठ्रां हृदयाय नमः इत्यादि। तथा च निबन्धे।
"दीर्घयुक्तेन बीजेन नेत्रान्ताङ्गानि विन्यसेत्।"
ततो मूलबीजेन व्यापकं कृत्वा ध्यायेत्। तथा च।
"व्यापकं मूलबीजेन कुर्व्वीत तदनन्तरम्।"
ध्यानम्।
हेमाम्भोजप्रवालप्रतिमनिजरुचिं चारुखट्वाङ्गपद्मौ
चक्रं शक्तिं सपाशं सृणिमतिरुचिरामक्षमालां कपालम्।

हस्ताम्भोजैर्दधानं त्रिनयनविलसद्वेदवक्त्राभिरामं
मार्त्तण्डं वल्लभार्द्धं मणिमयमुकुटं हारदीप्तं भजाम. ॥"
एवं ध्यात्वा मानसैः सम्पूज्यार्घ्यस्थापनं कुर्य्यात् ततः पूर्व्वोक्तक्रमेण पीठं संपूज्य पूर्व्वादिदिक्षु कर्णिकायाम्। उं उषायै नम । एवं प्रभायै पं प्रज्ञायै स सन्ध्यायै इति सपूज्य मूर्त्तिं मूलेन कल्पयेत्। ततः पूर्व्वादिदिक्षु सूर्य्यं भास्करं भानुं रविञ्च पूजयेत्। कोणेषु दिवाकरम्। ततः पूर्व्वदक्षिणपश्चिमोदीचीषु दिक्षु ह्रां हृदयाय नमः। इत्यादिना पूजयेत्। ईशाने ह्रौं नेत्रत्रयाय वौषट्। शारदायाम्।
"सूर्य्यादीन् चतुरो दिक्षु विदिक्ष्वन्यं समर्च्चयेत
अङ्गपूजा यथापूर्व्वा नेत्रमीशानदिग्गतम् ॥"
ततः पूर्व्ववच्चन्द्रादिग्रहान् पूजयेत्। ततो लोकपालान् पूजयेत। तथा च निबन्धे।
"ग्रहानष्टौ तथा बाह्ये लोकपालांस्ततः परम्॥"
ततो धूपादिविसर्ज्जनान्तं कर्म्म समापयेत।
अस्य पुरश्चरणजपो लक्षत्रयसंख्यः। त्रिमधुरोपेतैः कमलैर्दशांशहोमः। तथा च।
"लक्षत्रयं जपेन्मन्त्री बीजं विम्बपुटीकृतम्।
दशांशं कमलैः फुल्लैर्जुहुयान्मधुरोक्षितैः॥
इमं मन्त्रं जपन्मर्त्यः कान्तिं पुत्रान् धनं द्युतिम्
वाक्सिद्धिममितां लक्ष्मीं सौभाग्यमपि साधयेत
इति तन्त्रसारः ॥ * ॥
अस्य प्रकारान्तरमन्त्रध्यानपूजादिकं गरुड पुराणे ३९ अध्याये द्रष्टव्यम ॥ * ॥ सूर्य्ये वर्णनीयानि यथा। अरुणता१ रविमणिप्रकाशः२ चक्रवाकप्रीतिः ३ पद्मप्रकाशः४पथिकप्रीतिः५ लोचनप्रीतिः ६ तारार्त्तिः ७ चन्द्राप्रकाशः ८ दीपाप्रकाशः ९ औषध्यप्रकाशः १० पञ्चकार्त्तिः११तमोऽभावः १२ चौरार्त्तिः १३ कुमुदार्त्तिः १४ कुलटार्त्तिः १५। इति कविकल्पलता ॥

सूर्य्यकान्तः, पुं, (सूर्य्यः कान्तो यस्य। सूर्य्यस्य कान्तः प्रियो वा।) स्फटिकः। इति हलायुधः ॥ मणिविशेषः (यथा, रघुवंशे। ११। २१।
"ज्योतिरिन्धननिपाति भास्करात्
सूर्य्यकान्त इव ताडकान्तकः ॥")
तत्पर्य्यायः। सूर्य्यमणिः २ सूर्य्याश्मा३ दहनोपमः४। इति हेमचन्द्रः॥तपनमणिः५ तापनः६ रविकान्तः ७ दीप्तोपलः ८ अग्निगर्भः ९ ज्वलनाश्मा १० अर्कोपलः ११। अस्य गुणाः। उष्णत्वम्। निर्म्मलत्वम्। रसायनत्वम्। वातश्लेष्महरत्वम्। मेध्यत्वम्। पूजनाद्रवितुष्टिदत्वञ्च इति राजनिर्घण्टः॥ पुष्पवृक्षविशेषः। तत्पर्य्यायः। सूर्य्यमणिः२पुष्परक्तः३पचत्पुटः ४। इति शब्दचन्द्रिका ॥

सूर्य्यकान्तिः, स्त्री, (सूर्य्यस्येव कान्तिर्यस्याः।) पुष्पविशेषः। यथा,—
"सूर्य्यकान्तिस्ताम्रवर्णा श्वोड्पर्य्याय इत्यपि ॥"
इति शब्दचन्द्रिका ॥
सूर्य्यस्य दीप्तिश्च ॥

सूर्य्यकालः, पु,(सूर्य्योपलक्षितः कालः।)दिवसः। इति शब्दचन्द्रिका ॥

सूर्य्यकालानलचक्रं, क्ली, नराणां शुभाशुभज्ञानार्थं नक्षत्रघटितचक्रविशेषः। यथा,—
"ऊर्द्ध्वगास्त्रित्रिशूलस्याग्रास्तस्मिस्तिर्य्यग्द्वयावस्थिताः
द्वे द्वे नाड्यौ स्थिते कोणे शृङ्गयुग्मं तथैकया ॥
मध्यत्रिशूलदण्डादौ भानुभाद्यं भमण्डलम्।
साभिजिन्तत्र दातव्यं सव्यमार्गेण सर्व्वदा ॥
नाम ऋक्षं स्थितं यत्र ज्ञेयं तत्र शुभाशुभम्।
अधोगतैस्त्रिनक्षत्रैरुद्वेगो वधबन्धनम् ॥
रेखाष्टके जयो लाभ ऋक्षषट्के तथा पुनः।
शृङ्गयुग्मे रुजाभङ्गौ मृत्युः शूलत्रये स्फुटम् ॥
विवादे व्यसने युद्धे रोगार्त्ते गमने तथा।
सूर्य्यकालानलं चक्रं ज्ञातव्यन्तु प्रयत्नतः ॥"
इति स्वरोदयः ॥

सूर्य्यग्रहः, पु, (सूर्य्यरूपो ग्रहः।) नवग्रहाणां प्रथमग्रहः। (सूर्य्यस्य ग्रहः ग्रहणम्।) सूर्य्योपरागः। यथा, गारुडे।
"सूर्य्यग्रहः सूर्य्यवारे सोमे सोमग्रहो भवेत्।
चूडामणिरयं योगस्तत्रानन्तफलं स्मृतम् ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

सूर्य्यग्रहणं, क्ली, (सूर्य्यस्य ग्रहणम्।) सूर्य्योपरागः। तत्कारणं यथा, वह्निपुराणे गणभेद नामाध्याये।
"सूर्य्येन्दोरुपरागस्तु गोलकच्छायाया भवेत्।
अन्योन्ययोस्तयोरेव व्यापयोरेव कारणात् ॥
ग्रासमात्रौ तु जायेते तत्रातः पूर्व्वपश्चिमौ।
तत्र पुण्यफलाद्भागः कृतो राहोस्तु विष्णुना॥"
अन्यत् ग्रहणशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

सूर्य्यजः, पु,(सूर्य्यात् जायते इति। जन + डः।) सुग्रीववानरः। इति जटाधरः ॥ शनिग्रहः। (यथा, बृहत्संहितायाम्। १०४। ४४।
"गच्छत्यध्वानं सप्तमं चाष्टमं च
हीनः स्वापत्यैः सूर्य्यजे दीनचेष्टः ॥"
यमः। मनुः। रेवन्तः। कर्णश्च ॥)

सूर्य्यजा, स्त्री, (सूर्य्यात् जायते इति। जन + डः। टाप्।) यमुना नदी। इति हेमचन्द्रः ॥

सूर्य्यतनयः, पु, (सूर्य्यस्य तनयः।) शनैश्चरग्रहः। यमः। (सावर्णिमनुः। रेवन्तः।) यथा,—
"तस्य पत्नीत्रयन्त्वासीत् संज्ञा राज्ञी प्रभा तथा।
रैवतस्य सुता राज्ञी रेवन्तं सुषुवे सुतम् ।२।
प्रभा प्रभातं सुषुवे त्वाष्ट्री संज्ञा तथा मनुम्।
यमश्च यमुना चैव यमलौ तु बभूवतुः ॥ ३ ॥
जनयामास तस्यान्तु पुत्रञ्च मनुरूपिणम्।
सवर्णत्वाच्च सावर्णिर्मनोर्वैवस्वतस्य च ॥ ८ ॥
ततः शनिञ्च तपतीं विष्टिञ्चैव क्रमेण तु।
छायायां जनयामास संज्ञेयमिति भास्करः ॥" ९
इति मात्स्ये ११ अध्यायः ॥
(वानरराजः सुग्रीवः। कर्णश्च ॥)

सूर्य्यतनया, स्त्री,(सूर्य्यस्य तनया।)यमुना नदी। इत्यमरः। १। १०। ३२ ॥

सूर्य्यपत्रः, पुं, (सूर्य्य इव तीक्ष्णं पत्रमस्य।) आदित्यपत्रः। इति राजनिर्घण्टः ॥

सूर्य्यपुत्रः, पुं, (सूर्य्यस्य पुत्रः।) वरुणः। शनिः। इति केचित् ॥ (यथा, महाभारते।६।३।१३।
"मघास्वङ्गारको वक्रः श्रवणे च बृहस्पतिः।
भाग्यं नक्षत्रमाक्रम्य सूर्य्यपुत्त्रेण पीड्यते ॥")
यमः। यथा,—
"धर्म्मराज नमस्तुभ्यं नमस्ते यमुनाग्रज।
पाहि मां किङ्करैः सार्द्धं सूर्य्यपुत्त्र नमोऽस्तु ते॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
(अश्विनीकुमारौ। यथा, महाभारते। १३। १५०। १९।
"पिबतामश्विनौ सोमं भवद्भिः सहितावुभौ।
उभावेतावपि सुरौ सूर्य्यपुत्त्रौ सुरेश्वर। ॥")
अन्यत् सूर्य्यतनयशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

सूर्य्यपुत्री, स्त्री, (सूर्य्यस्य पुत्त्री।) यमुना। यथा, महाभारते।
"यमस्वसर्नमस्तेऽस्तु यमुने लोकपूजिते।
वरदा भव मे नित्यं सूर्य्यपुत्त्रि नमोऽस्तु ते ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
विद्युत्। इति केचित् ॥

सूर्य्यफणिचक्रं, क्ली, सर्व्वकार्य्यशुभाशुभज्ञापकचक्रविशेषः। यथा,—
"सप्तविंशतिभान्यत्र पङ्क्तियुक्त्या क्रमेण तु।
त्रान्तारत्रान्तरं वेध फणिचक्रं त्रिनाडिकम्॥
यत्र ऋक्षे स्थितो भानुर्भादौ गणयेद्बुधः।
नाम ऋक्षं स्थितं यत्र ज्ञेयं तत्र शुभाशुभम् ॥
कुर्य्यान्मृत्युञ्च रोगञ्च नाडीवेधगतं नृणाम्।
वर्ज्जयेत् सर्व्वकार्य्येषु युद्धकाले विशेषतः ॥
निर्व्वेधऋक्षमध्यस्थं यस्य नाम प्रजायते।
सिध्यन्ति सर्व्वकार्य्याणि संग्रामे च जयो भवेत॥"
इति स्वरोदयः ॥

सूर्य्यभक्तः, पु,(सूर्य्यस्य भक्तः प्रियः।) बन्धूकपुष्पवृक्षः। सूर्य्यपूजके, त्रि। इति मेदिनी ॥

सूर्य्यभक्तकः, पु, (सूर्य्यभक्त एव। स्वार्थे कन्।) बन्धूकपुष्पवृक्षः। इति शब्दमाला॥ सूर्य्यपूजके, त्रि ॥

सूर्य्यमणिः, पु,(सूर्य्यप्रियो मणिः।) सूर्य्यकान्तमणिः। इति हेमचन्द्रः ॥ पुष्पवृक्षविशेषः। यथा, शब्दचन्द्रिकायाम्।
"सूर्य्यकान्तः सूर्य्यमणिः पुष्परक्तः पचत्पुटः ॥"

सूर्य्यमण्डलं, क्ली, (सूर्य्यस्य मण्डलम्।) सूर्य्यसन्निधिवेष्टनम्। तत्पर्य्यायः। परिवेशः२परिधिः३ उपसूर्य्यकम् ४ मण्डलम् ५। इत्यमरः।१। ३। ३२ ॥ यथा,—
"मायाङ्क शिवरूपाञ्च वृद्धां वृषभवाहिनीम्।
सूर्य्यमण्डलमध्यस्थां सामवेदसमायुताम् ॥"
इत्याह्निकतत्त्वम् ॥

सूर्य्यलता, स्त्री, (सूर्य्यप्रिया लता।) आदित्यभक्ता। इति राजनिर्घण्टः ॥

सूर्य्यलोकः, पुं (सूर्य्यस्य लोकः ।) सौरभुवनम् । यथा —

"विनौषधैर्विना वैद्यैर्विना पथ्यपरिग्रहैः ।
कालेन निधनं प्राप्य सूर्य्यलोके महीयते ॥"

इति काशीखण्डे सूर्य्यार्घ्यदानफलम् ॥

अपि च ।

"सौरं लोकमथावाप्य क्षणेन स विमानगः ।
यथा कदम्बकुसुमं किञ्जल्कैः सर्व्वतोवृतम् ॥
देदीप्यमानं हि तथा समन्ताद्भानुभानुभिः ।
दूरादृदर्श स विज्ञाय द्युततामरसद्वयम् ॥
नवभिर्योजनानाञ्च सहस्रैः सम्मितेन च ।
विचित्रैर्णेकचक्रेण सप्तसप्तियुतेन च ॥
अनूरुणाधिष्ठितेन सर्व्वतो द्युतरश्मिना ।
अप्सरोमुनिगन्धर्व्वसर्पग्रामणिनैरृतैः ॥
स्यन्दनेनातिजविना प्रणनाम कृताञ्जलिः ।
तस्य प्रणामं देवोऽपि भ्रूभङ्गेनानुमन्य च ।
अतिदूरं नभोवर्त्म प्रतिचक्राम स क्षणात् ॥
प्रक्रान्ते द्युमणौ दूरं शिवशर्म्मातिशर्म्मवान् ।
प्रोवाच भगवद्भृत्यौ कथं लभ्य रवेः पदम् ॥"

इति स्कन्दपुराणे काशीखण्डे सूर्य्यलोकवर्णनं नाम ८ अध्यायः ॥

सूर्य्यवंशः, पुं (सूर्य्यस्य वंशः ।) सूर्य्यस्य सन्तानः । तद्विवरणं यथा । परमेश्वरात् ब्रह्मा जातः । तस्य पुत्त्रो मरीचिः । तस्य कश्यपः । तस्य सूर्य्यः । तस्य वैवस्वतो मनुः । सत्ययुगे मनुरेव राजासीत् । त्रेतायुगे तस्य पुत्त्रः इक्ष्वाकुः अयोध्यायां राजासीत् । अस्मिन् युगे अतिदीर्घायुषो राजानो बहुकालं राज्यं कृतवन्तः । त्रेताद्वापरयोः सन्धौ श्रीरामचन्द्रो दशरथसुतरूपेण अवतीर्णः । द्वापरयुगस्य प्रथमे तस्य पुत्त्रः कुशो जातः । तद्वंशः सोमवान्तः कलेः सहस्रवर्षपर्य्यन्तं राज्यं कृतवन्तः एतत्पर्य्यन्तं सूर्य्यवंशविश्रान्तिः । पुनः सत्ययुगे मरुः नष्टं सूर्य्यवंशं भावयिष्यति । अ. योगसिद्धः सन् कलापग्रामे आस्ते । इति श्रीभागवतमतम् ॥ वंशवर्णनविस्तारस्तु मत्स्यपुराणे १२ अध्यायादौ गरुड़पुराणे १४३ अध्याये च द्रष्टव्यः ॥

सूर्य्यवल्ली,स्त्री (सूर्य्यप्रिया वल्ली ।) अर्कपुष्पिकावृक्षः । इति रत्नमाला ॥

सूर्य्यसञ्ज्ञं, क्ली. (सूर्य्यस्य सञ्ज्ञा संज्ञा यस्य ।) कुङ्कुमम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (पु. अर्कवृक्षः । इत्यमरे अर्काह्व इति दर्शनात् । २ ।४।८० ।)

सूर्य्यसारथिः,पुं,(सूर्य्यस्य सारथिः ।)अरुणः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यदुक्तं महाभारते ।१।१६।२३।

"अरुणो दृश्यते ब्रह्मन् प्रभातसमये सदा ।
आदित्यरथमध्यास्ते सारथ्यं समकल्पयत् ॥")

सूर्य्यहृदयं, क्ली (सूर्य्यस्य हृदयमिव ।) सूर्य्यस्य स्तवविशेषः । यथा —

"अथोपतिष्ठेदादित्यमुदयन्तं समाहितः ।
मन्त्रैस्तु विविधैः सौरैरृग्यजुःसामसम्भवैः ॥
उपस्थाय महायोगं देवदेवं दिवाकरम् ।
कुर्व्वीत प्रणतिं भूमौ मूर्द्ध्ना नित्यञ्च मन्त्रतः ॥
ॐ खं खसोल्काय शान्ताय कारणत्रयहेतवे ।
निवेदयामि चात्मानं नमस्ते ज्ञानरूपिणे ॥
क्वचित् पुस्तके खखोल्कायेति च पाठः ।
नमस्ते घृणिने तुभ्यं सूर्य्याय ब्रह्मरूपिणे ।
त्वमेव ब्रह्म परममापो ज्योती रसोऽमृतम् ॥
भूर्भुवः स्वस्त्वमोङ्कारः सर्व्वे रुद्राः सनातनाः ।
पुरुषः सन्महोऽन्तस्त्वां प्रणमामि कपर्द्दिनम् ॥
त्वमेव विश्वं बहुधा जातं वै जायते च न ।
नमो रुद्राय सूर्य्याय त्वामहं शरणं गतः ॥
प्रचेतसे नमस्तुभ्यमुमायाः पतये नमः ।
नमो नमस्ते रुद्राय त्वामहं शरणं गतः ॥
हिरण्यबाहवे तुभ्यं हिरण्यपतये नमः ।
अम्बिकापतये तुभ्यमुमायाः पतये नमः ॥
नमस्ते नीलकण्ठाय नमस्तुभ्यं पिनाकिने ।
विलोहिताय भर्गाय सहस्राक्षाय ते नमः ॥
नमो हंसाय ते नित्यं आदित्याय नमोऽस्तु ते ।
प्रपद्ये त्वां विरूपाक्ष महत्तं परमेश्वरम् ॥
हिरण्मये गृहे गुप्तमात्मानं सर्व्वदेहिनाम् ।
नमस्यामि परं ज्योतिर्ब्रह्माणं त्वां परामृतम् ॥
विश्वं पशुपतिं भीमं नरनारीशरीरिणम् ।
नमः सूर्य्याय रुद्राय भास्वते परमेष्ठिने ॥
उग्राय सर्व्वभक्षाय त्वां प्रपद्ये सदैव हि ॥
एतद्वै सूर्य्यहृदयं जप्त्वा स्तवमनुत्तमम् ।
प्रातःकालेऽथ मध्याह्ने नमस्कुर्य्याद्दिवाकरम् ॥
इदं पुत्त्राय शिष्याय धार्म्मिकाय द्विजातये ।
प्रदेयं सूर्य्यहृदयं ब्रह्मणा तु प्रदर्शितम् ॥
सर्व्वपापप्रशमनं वेदसारं समुद्भृतम् ।
ब्राह्मणानां हितं पुण्यं ऋषिसङ्घैर्निषेवितम् ॥
यस्तु नित्यं पठेद्धीमान् प्रेक्षन्नादित्यमण्डलम् ।
महापातकयुक्तोऽपि पूयते नात्र संशयः ॥
क्षयापस्मारकुष्ठाद्यैर्व्याधिभिः पीडितोऽपि सन्
जप्त्वा शतगुणं स्तोत्रं स आरोग्यो भवति द्रुतम् ॥
भूतग्रहपिशाचादिविषजव्यसनकर्षिभिः ।
स्तुवन् ध्यात्वा हरिं विप्रो मुच्यते महतो भयात्॥

इति कूर्म्मपुराणे उपविभागे १७ अध्यायः ॥

गारुड़े ५० अध्याये चैतद्द्रष्टव्यम् ॥ (भविष्योत्तरोक्तसूर्य्यहृदयन्तु बहुभिः समाद्रियते पठ्यते च अतस्तत् सप्रक्रियमुच्यते । अथ आदित्यहृदयप्रारम्भः । आचम्य देशकालौ संकीर्त्य ममारोग्यावाप्तये श्रीसवितासूर्य्यनारायणप्रीत्यर्थं द्वादशनमस्काराख्यं कर्म्म करिष्ये । अथ ध्यानम्

"ध्येयः सदा सवितृमण्डलमध्यवर्त्ती
नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः ।
केयूरवान् मकरकुण्डलवान् किरीटी
हारी हिरण्मयवपुर्धृतशङ्खचक्रः ॥
एकचक्रो रथो यस्य दिव्यः कनकभूषितः ।
स मे भवतु सुप्रीतः पद्महस्तो दिवाकरः ॥"

मित्राय नमः । रवये नमः । सूर्य्याय नमः । भानवे नमः । खगाय नमः । पूष्णे नमः । हिरण्यगर्भाय नमः । मरीचये नमः आदित्याय नमः । सवित्रे नमः । अर्काय नमः । भास्कराय नमः ।

"नमः सवित्रे जगदेकचक्षुषे
जगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे ।
त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे
विरिञ्चिनारायणशङ्करात्मने ॥
नमोऽस्तु सूर्य्याय सहस्ररश्मये
सहस्रशाखान्वितसम्भवात्मने ।
सहस्रयोगोद्भवभावभागिने
सहस्रसङ्ख्यायुगधारिणे नमः ॥
आदित्यस्य नमस्कारं ये कुर्व्वन्ति दिने दि
जन्मान्तरसहस्रेषु दारिद्र्यं नोपजायते ॥

इति नमस्कारा

शतानिक उवाच ।

"कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठे द्विजोत्तमः ।
एतन्मे ब्रूहि विप्रेन्द्र प्रपद्ये शरणं तव ॥

समन्तुरुवाच ।

इदमेव पुरा पृष्टः शंखचक्रगदाधरः ।
प्रणम्य शिरसा देवमर्ज्जुनेन महात्मना ॥
कुरुक्षेत्रे महाराज निवृत्ते भारते रणे ।
कृष्णनाथं समासाद्य प्रार्थयित्वाब्रवीदिदम्

अर्ज्जुन उवाच ।

ज्ञानञ्च धर्म्मशास्त्राणां गुह्याद्गुह्यतरं तथा ।
मया कृष्ण परिज्ञातं वाङ्मयं सचराचरम् ॥
सूर्य्यस्तुतिमयं न्यासं वक्तुमर्हसि माधव ।
भक्त्या पृच्छामि देवेश कथयस्व प्रसादतः ॥
सूर्य्यभक्तिं करिष्यामि कथं सूर्य्यं प्रपूजयेत्
तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्प्रसादेन यादव ॥

श्रीभगवानुवाच ।

रुद्रादिदैवतैः सर्व्वैः पृष्टं न कथितं मया ।
वक्ष्येऽहं सूर्य्यविन्यासं शृणु पाण्डव यत्नतः ।
अस्माकं यत्त्वया पृष्टमेकचित्तो भवार्ज्जुन ।
तदहं सम्प्रवक्ष्यामि आदिमध्यावसानकम् ॥

अर्ज्जुन उवाच ।

नारायण सुरश्रेष्ठ पृच्छामि त्वां महायशाः ।
कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठेत् सनातनम् ॥

श्रीभगवानुवाच ।

साधु पार्थ महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव ।
यन्मां पृच्छस्युपस्थानं तत् पवित्रं विभावसोः ॥
सर्व्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्व्वपापप्रणाशनम् ।
सर्व्वरोगप्रशमनमायुर्व्वर्द्धनमुत्तमम् ॥
अमित्रदमनं पार्थ संग्रामे जयवर्द्धनम् ।
वर्द्धनं धनपुत्त्राणामादित्यहृदयं शृणु ॥
यच्छ्रुत्वा सर्व्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ।
त्रिषु लोकेषु विख्यातं निःश्रेयसकरं परम् ॥
देवदेवं नमस्कृत्य प्रातरुत्थाय चार्ज्जुन ।
विघ्नान्यनेकरूपाणि नश्यन्ति स्मरणादपि ॥
तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन सूर्य्यमावाहयेत् सदा ।
आदित्यहृदयं नित्यं जाप्यं तच्छृणु पाण्डव ॥
यज्जपान्मुच्यते जन्तुर्दारिद्र्यादाशु दुस्तरात् ।
लभते च महासिद्धिं कुष्ठव्याधिविनाशिनीम् ॥
अस्मिन् मन्त्रे ऋषिश्छन्दोदेवताशक्तिरेव च ।
सर्व्वमेव महाबाहो कथयामि तवाग्रतः ॥
मया ते गोपितं न्यासं सर्व्वशास्त्रप्रबोधितम् ।

अथ ते कथयिष्यामि उत्तमं मन्त्रमेव च ॥"
ॐअस्य आदित्यहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य । श्रीकृष्ण
ऋषिः श्रीसूर्य्यात्मा त्रिभुवनेश्वरो देवता ।
अनुष्टुप् छन्दः । हरितहयरथं दिवाकरं
घृणिरिति बीजम् । ॐ नमो भगवते जित
वैश्वानरजातवेदसे इति शक्तिः । ॐ नमो
भगवते आदित्याय नम इति कीलकम् ॥
ॐ अग्निगर्भदेवता इति मन्त्रः ॥ ॐ नमो
भगवते तुभ्यमादित्याय नमो नमः । श्रीसूर्य्य-
नारायणप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः । अथ न्यासः ।
ॐ ह्रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ॐ ह्रीं तर्ज्जनीभ्यां
नमः । ॐ ह्रूं मध्यमाभ्यां नमः । ॐ ह्रैं अना-
मिकाभ्यां नमः । ॐ ह्रौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः ।
ॐ ह्रः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । ॐ ह्रां
हृदयाय नमः । ॐ ह्रीं शिरसे स्वाहा । ॐ ह्रूं
शिखायै वषट् । ॐ ह्रैं कवचाय हुम् । ॐ ह्रौं
नेत्रत्रयाय वौषट् । ॐ ह्रः अस्त्राय फट् ।
ॐ ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रैं ह्रौं ह्रः । इति दिग्बन्धः ॥
अथ ध्यानम् ।
"भास्वद्रत्नाढ्यमौलिः स्फुरदधररुचा रञ्जित
चारुकेशो
भास्वान् दिव्यतेजाः करकमलयुतः स्वर्णवर्ण-
प्रभाभिः ।
विश्वाकाशावकाशग्रहपतिशिखरे भाति
यश्चोदयाद्रौ
सर्व्वानन्दप्रदाता हरिहरनमितः पातु मां
विश्वचक्षुः ॥
पूर्व्वमष्टदलं पद्मं प्रणवादिप्रतिष्ठितम् ।
मायाबीजं दलाष्टाग्रे यन्त्रमुद्धारयेदिति ॥
आदित्यं भास्करं भानुं रविं सूर्य्यं दिवाकरम् ।
मार्त्तण्डं तपनं चेति दलेष्वष्टसु योजयेत् ॥
दीप्ता सूक्ष्मा जया भद्रा विभूतिर्व्विमला तथा ।
अमोघा विद्युता चेति मध्ये श्रीः सर्व्वतोमुखी ॥
सर्व्वज्ञः सर्व्वगश्चैव सर्व्वकारणदेवता ।
सर्व्वेशं सर्व्वहृदयं नमामि सर्व्वसाक्षिणम् ॥
सर्व्वात्मा सर्व्वकर्त्ता च सृष्टिजीवनपालकः ।
हितः स्वर्गापवर्गश्च भास्करेश नमोऽस्तु ते ॥"
इति प्रार्थना ॥

"नमो नमस्तेऽस्तु सदा विभावसो
सर्व्वात्मने सप्तहयाय भानवे ।
अनन्तशक्तिर्मणिभूषणेन
ददस्व भुक्तिं मम मुक्तिमव्ययाम् ॥
अर्कन्तु मूर्ध्नि विन्यस्य ललाटे तु रविं न्यसेत् ।
विन्यसेन्नेत्रयोः सूर्य्यं कर्णयोश्च दिवाकरम् ॥
नासिकायां न्यसेद्भानुं मुखे वै भास्करं न्यसेत् ।
पर्ज्जन्यमोष्ठयोश्चैव तीक्ष्णं जिह्वान्तरे न्यसेत् ।
सुवर्णरेतसं कण्ठे स्कन्धयोस्तिग्मतेजसम् ।
बाह्वोस्तु पूषणञ्चैव मित्रं वै पृष्ठतो न्यसेत् ॥
वरुणं दक्षिणे हस्ते त्वष्टारं वामतः करे ।
हस्तावुष्णकरः पातु हृदयं पातु भानुमान् ॥
उदरे तु यमं विन्द्यादादित्यं नाभिमण्डले ।
कट्यां तु विन्यसेद्धंसं रुद्रमूर्व्वोस्तु विन्यसेत् ॥
जान्वोस्तु गोपतिं न्यस्य सवितारन्तु जङ्घयोः ।
पादयोश्च विवस्वन्तं गुल्फयोश्च दिवाकरम् ॥
बाह्यतस्तु तमोध्वंसं भगमभ्यन्तरे न्यसेत् ।
सर्व्वाङ्गेषु सहस्रांशुं दिग्विदिक्षु भगं न्यसेत् ॥"
इति दिग्बन्धः ॥

"एष आदित्यविन्यासो देवानामपि दुर्लभः ।
इमं भक्त्या न्यसेत् पार्थ स याति परमां गतिम् ।
कामक्रोधकृतात् पापात् मुच्यते नात्र संशयः ।
सर्पादपि भयं नैव सङ्ग्रामेषु पथिष्वपि ॥
रिपुसङ्घट्टकालेषु तथा चोरसमागमे ।
त्रिसन्ध्यं जपतो न्यासं महापातकनाशनम् ॥
विस्फोटकसमुत्पन्नं तीव्रज्वरसमुद्भवम् ।
शिरोरोगं नेत्ररोगं सर्व्वव्याधिविनाशनम् ॥
कुष्ठव्याधिस्तथा दद्रुरोगाश्च विविधाश्च ये ।
जपमानस्य नश्यन्ति शृणु भक्त्या तदर्ज्जुन ॥
आदित्यो मन्त्रसंयुक्त आदित्यो भुवनेश्वरः ॥
आदित्यान्नापरो देवो ह्यादित्यः परमेश्वरः ॥
आदित्यमर्च्चयेद् ब्रह्मा शिव आदित्यमर्च्चयेत् ।
यदादित्यमयं तेजो मम तेजस्तदर्ज्जुन ॥
आदित्यं मन्त्रसंयुक्तमादित्यं भुवनेश्वरम् ।
आदित्यं ये प्रपश्यन्ति मां पश्यन्ति न संशयः ॥
त्रिसन्ध्यमर्च्चयेत् सूर्य्यं स्मरेद्भक्त्या तु यो नरः
न स पश्यति दारिद्र्यं जन्मजन्मनि चार्ज्जुन ॥
एतत्ते कथितं पार्थ आदित्यहृदयं मया ॥
शृण्वन्मुक्तो च पापेभ्यः सूर्य्यलोके महीयते ।
ॐ नमो भगवते तुभ्यमादित्याय नमो नमः ।
आदित्यः सविता सूर्य्यः खगः पूषा गभस्तिमान्
सुवर्णः स्फटिको भानुः स्फुरितो विश्वतापनः ।
रविर्व्विश्वो महातेजाः सुवर्णः सुप्रबोधकः ॥
हिरण्यगर्भस्त्रिशिरास्तपनो भास्करो रविः ।
मार्त्तण्डो गोपतिः श्रीमान् कृतज्ञश्च प्रतापवान्
तमिस्रहा भगो हंसो नासत्यश्च तमोनुदः ।
शुद्धो विरोचनः केशी सहस्रांशुर्महाप्रभुः ॥
विवस्वान् पूषणो मृत्युर्मिहिरो जामदग्न्यजित्
घर्म्मरश्मिः पतङ्गश्च शरण्योऽमित्रहा तपः ॥
दुर्व्विज्ञेयगतिः शूरस्तेजो राशिर्महायशाः ।
शम्भुश्चित्राङ्गदः सौम्यो हव्यकव्यप्रदायकः ॥
अंशुमानुत्तमो देव ऋग्यजुः साम एव च ।
हरिदश्वस्तमोदारः सप्तसप्तिर्मरीचिमान् ॥
अग्निगर्भोऽदितेः पुत्त्रः शम्भुस्तिमिरनाशनः ।
पूषा विश्वम्भरो मित्रः सुवर्णः सुप्रतापवान् ॥
आतपी मण्डली भास्वान् तपनः सर्व्वतापनः ।
कृतविश्वो महातेजाः सर्व्वरत्नमयोद्भवः ॥
अक्षरश्च क्षरश्चैव प्रभाकरविभाकरौ ।
चन्द्रश्चन्द्राङ्गदः सौम्यो हव्यकव्यप्रदायकः ॥
अङ्गारकोऽङ्गदोऽगस्ती रक्ताङ्गश्चाङ्गवर्द्धनः ।
बुधो बुद्धासनो बुद्धिर्बुद्धात्मा बुद्धिवर्द्धनः ॥
बृहद्भानुर्बृहद्भासो बृहद्धामा बृहस्पतिः ।
शुक्रस्त्वं शुक्ररेतास्त्वं शुक्राङ्गः शुक्रभूषणः ॥
शनिमान् शनिरूपस्त्वं शनैश्चरसि सर्व्वदा ।
अनादिरादिरादित्यस्तेजोराशिर्महातपाः ॥
अनादिरादिरूपस्तु आदित्यो दिक्पतिर्यमः ।
भानुमान् भानुरूपस्त्वं स्वर्भानुर्भानुदीप्तिमान् ॥
धूमकेतुर्महाकेतुः सर्व्वकेतुरनुत्तमः ।
तिमिरावरणः शम्भुः स्रष्टा मार्त्तण्ड एव च ॥
नमः पूर्व्वाय गिरये पश्चिमाय नमो नमः ।
नमोत्तराय गिरये दक्षिणाय नमो नमः ॥
नमो नमः सहस्रांशो ह्यादित्याय नमो नमः ।
नमः पद्मप्रबोधाय नमस्ते द्वादशात्मने ॥
नमो विश्वप्रबोधाय नमो भ्राजिष्णुजिष्णवे ।
ज्योतिषे च नमस्तुभ्यं ज्ञानार्काय नमो नमः ॥
प्रदोषाय प्रगल्भाय युगान्ताय नमो नमः ।
नमस्ते ह्यात्मपतये पृथिवीपतये नमः ॥
नमोङ्कार वषट्कार सर्व्वयज्ञ नमोऽस्तु ते ।
ऋग्वेदादि यजुर्व्वेद सामवेद नमोऽस्तु ते ॥
नमो हाटकवर्णाय भास्कराय नमो नमः ।
जयाय जयभद्राय हरिदश्वाय ते नमः ॥
दिव्याय दिव्यरूपाय ग्रहाणां पतये नमः ।
नमस्ते शुचये नित्यं नमः कुरु कुलात्मने ॥
नमस्त्रैलोक्यनाथाय भूतानां पतये नमः ।
नमः कैवल्यनाथाय नमस्ते दिव्यचक्षुषे ॥
त्वं ज्योतिस्त्वं द्युतिर्ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापतिः
त्वमेव रुद्रो रुद्रात्मा वायुरग्निस्त्वमेव च ॥
योजनानां सहस्रे द्वे द्वे शते द्वे च योजने ।
एकेन निमिषार्द्धेन क्रममाण नमोऽस्तु ते ॥
नवयोजनलक्षाणि सहस्रद्विशतानि च ।
यावद्घटीप्रमाणेन क्रममाण नमोऽस्तु ते ॥
अग्रतश्च नमस्तुभ्यं पृष्ठतश्च सदा नमः ।
पार्श्वतश्च नमस्तुभ्यं नमस्ते चास्तु सर्व्वदा ॥
नमः सुरारिहन्त्रे च सोमसूर्य्याग्निचक्षुषे ।
नमो दिव्याय व्योमाय सर्व्वतन्त्रमयाय च ॥
नमो वेदान्तवेद्याय सर्व्वकर्म्मादिसाक्षिणे ।
नमो हरितवर्णाय सुवर्णाय नमो नमः ॥
अरुणो माघमासे तु सूर्य्यो वै फाल्गुने तथा ।
चैत्रमासे तु वेदाङ्गो भानुर्व्वैशाखतापनः ॥
ज्यैष्ठमासे तपेदिन्द्र आषाढे तपते रविः ॥
गभस्तिः श्रावणे मासि यमो भाद्रपदे तथा ॥
इषे सुवर्णरेताश्च कार्त्तिके च दिवाकरः ॥
मार्गशीर्षे तपेन्मित्रः पौषे विष्णुः सनातनः ।
पुरुषस्त्वधिके मासे मासाधिक्ये तु कल्पयेत् ।
इत्येते द्वादशादित्याः काश्यपेयाः प्रकीर्त्तिताः ॥
उग्ररूपा महात्मानस्तपन्ति विश्वरूपिणः ।
धर्म्मार्थकाममोक्षाणां प्रस्फुटा हेतवो नृप ॥
सर्व्वपापहरञ्चैवमादित्यं सम्प्रपूजयेत् ।
एकधा दशधा चैव शतधा च सहस्रधा ॥
तपन्ते विश्वरूपेण सृजन्ति संहरन्ति च ।
एष विष्णुः शिवश्चैव ब्रह्मा चैव प्रजापतिः ॥
महेन्द्रश्चैव कालश्च यमो वरुण एव च ।
नक्षत्रग्रहताराणामधिपो विश्वतापनः ॥
वायुरग्निर्धनाध्यक्षो भूतकर्त्ता स्वयं प्रभुः ।
एष देवो हि देवानां सर्व्वमाप्यायते जगत् ॥
एष कर्त्ता हि भूतानां संहर्त्ता रक्षकस्तथा ।
एष लोकानुलोकाश्च सप्तद्वीपाश्च सागराः ॥
एष पातालसप्तस्थो दैत्यदानवराक्षसाः ।

एष धाता विधाता च बीजं दोव प्रजापतिः॥
एष एव प्रजा नित्यं संवर्द्धयति रश्मिभिः।
एष यज्ञः स्वधा स्वाहा ह्रीः श्रीश्च पुरुषोत्तमः
एष भूतात्मको देवः सूक्ष्मो व्यक्तः सनातनः।
ईश्वरः सर्व्वभूतानां परमेष्ठी प्रजापतिः॥
कालात्मा सर्व्वभूतात्मा वेदात्मा विश्वतोमुखः
जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशनः॥
दारिद्र्यव्यसनध्वंसी श्रीमान् देवो दिवाकरः।
विकर्त्तनो विवस्वांश्च मार्त्तण्डो भास्करो रविः
लोकप्रकाशकः श्रीमाँल्लोकचक्षुर्ग्रहेश्वरः।
लोकसाक्षी त्रिलोकेशः कर्त्ता हर्त्ता तमिस्रहा॥
तपनस्तापनश्चैव शुचिः सप्ताश्ववाहनः।
गभस्तिहस्तो ब्रह्मण्यः सर्व्वदेवनमस्कृतः॥
आयुरारोग्यमैश्वर्यं नरा नार्य्यश्च मन्दिरे।
यस्य प्रसादात् सन्तुष्टिरादित्यहृदयं जपेत्॥
इत्येतैर्नामभिः पार्थ आदित्यं स्तौति नित्यशः।
प्रातरुत्थाय कौन्तेय तस्य रोगभयं न हि॥
पातकान्मुच्यते पार्थ व्याधिभ्यश्च न संशयः।
एकसन्ध्यं द्विसन्ध्यं वा सर्व्वपापैः प्रमुच्यते॥
त्रिसन्ध्यं जपमानस्तु पश्येच्च परमं पदम्॥
यदह्नः कुरुते पापं तदह्नः प्रतिमुच्यते॥
यद्रात्र्याः कुरुते पापं तद्रात्र्याः प्रतिमुच्यते।
दद्रुस्फोटककुष्ठानि मण्डलानि विषूचिका॥
सर्व्वव्याधिमहारोगभूतबाधास्तथैव च॥
डाकिनी शाकिनी चैव महारोगभयं कुतः॥
ये चान्ये दुष्टरोगाश्च ज्वरातीसारकादयः।
जपमानस्य नश्यन्ति जीवेच्च शरदां शतम्॥
संवत्सरेण मरणं यदा तस्य ध्रुवं भवेत्।
अशीर्षां पश्यति छायामहोरात्रं धनञ्जय॥
यस्त्विदं पठते भक्त्या भानुवारे महात्मनः।
प्रातः स्नाने कृते पार्थ एकाग्रकृतमानसः॥
स्वर्णचक्षुर्भवति न चान्धस्तु प्रजायते।
पुत्त्रवान् धनसम्पन्नो जायते चारुजः सुखी॥
सर्व्वांसिद्धिमवाप्नोति सर्व्वत्र विजयी भवेत्।
आदित्यहृदयं पुण्यं सूर्य्यनामविभूषितम्॥
श्रुत्वा च निखिलं पार्थ सर्व्वपापैः प्रमुच्यते।
अतःपरतरं नास्ति सिद्धिकामस्य पाण्डव॥
एतज्जपस्व कौन्तेय येन श्रेयो ह्यवाप्स्यसि।
आदित्यहृदयं नित्यं यः पठेत् सुसमाहितः॥
भ्रूणहा मुच्यते पापात् कृतघ्नो ब्रह्मघातकः।
गोघ्नः सुरापो दुर्भोगी दुष्प्रतिग्रहकारकः॥
पातकानि च सर्व्वाणि दहत्येव न संशयः।
य इदं शृणुयान्नित्यं जपेद्वापि समाहितः॥
सर्व्वपापविशुद्धात्मा सूर्य्यलोके महीयते।
अपुत्त्रो लभते पुत्त्रान् निर्धनो धनमाप्नुयात्॥
कुरोगी मुच्यते रोगाद्भक्त्या यः पठते सदा।
रस्वादित्यदिने पार्थ नाभिमात्रजले स्थितः॥
उदयाचलमारूढं भास्करं प्रणतः स्थितः।
जपते मानवो भक्त्या शृणुयाद्वापि भक्तितः॥
स याति परमं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः।
अमित्रदमन पार्थ यदा कर्त्तुं समारभेत्॥
तदा प्रतिकृतिं कृत्वा शत्रोश्च रणपांशुभिः।
आक्रम्य वामपादेन आदित्यहृदयं जपेत्॥
एतन्मन्त्रं समाहूय सर्व्वसिद्धिकरं परम्॥"
ॐ ह्रीं हिमालीढं स्वाहा। ॐ ह्रीं निलीढं
स्वाहा। ॐ ह्रीं मालीढं स्वाहा। इति मन्त्रः।
"त्रिभिश्च रोगी भवति ज्वरी भवति पञ्चभिः।
जपैस्तु सप्तभिः पार्थ राक्षसीं तनुमाविशेत्॥
राक्षसेनाभिभूतस्य विकारान् शृणु पाण्डव।
गीयते नृत्यते नग्न आस्फोटयति धावति॥
शिवारुतञ्च कुरुते हसते क्रन्दते पुनः।
एवं संपीड्यते पार्थ यद्यपि स्यान्महेश्वरः॥
किं पुनर्मानुषः कश्चिच्छौचाचारविवर्जितः।
पीड़ितस्य न संदेहो ज्वरो भवति दारुणः॥
यदा चानुग्रहं तस्य कर्त्तुमिच्छेच्छुभङ्करम्।
तदा सलिलमादाय जपेन्मन्त्रमिमम्बुधः॥
नमो भगवते तुभ्यमादित्याय नमो नमः।
जयाय जयभद्राय हरिदश्वाय ते नमः॥
स्नापयेत्तेन मन्त्रेण शुभं भवति नान्यथा॥
अन्यथा च भवेद्दोषो नश्यते नात्र संशयः॥
अतस्ते निखिलः प्रोक्तः पूजाञ्चैव निबोध मे।
उपलिप्ते शुचौ देशे नियतो वाग्यतः शुचिः॥
वृत्तं वा चतुरस्रं वा लिप्तभूमौ लिखेच्छुचिः।
त्रिधा तत्र लिखेत् पद्ममष्टपत्रं सकर्णिकम्॥
अष्टपत्रं लिखेत् पद्मं लिप्तगोमयमण्डले।
पूर्व्वपत्रे लिखेत् सूर्य्यमाग्नेय्यान्तु रविं न्यसेत्
याम्यायाञ्च विवस्वन्तं नैरृत्यान्तु भगं न्यसेत्।
प्रतीच्यां वरुणं विन्याद्वायव्यां मित्रमेव च॥
आदित्यमुत्तरे पत्रे ईशान्यां विष्णुमेव च।
मध्ये तु भास्करं विन्यात क्रमेणैव समर्चयेत्॥
अतः परतरं नास्ति सिद्धिकामस्य पाण्डव।
महातेजःसमुद्यन्तं प्रणमेत् सकृताञ्जलिः॥
सकेसराणि पद्मानि करवीराणि चार्ज्जुन।
तिलतण्डुलसंयुक्तं कुशगन्धोदकेन च॥
रक्तचन्दनमिश्राणि कृत्वा वै ताम्रभाजने।
धृत्वा शिरसि तत्पात्रं जानुभ्यां धरणीं स्पृशेत्॥
मन्त्रपूतं गुडाकेश चार्घ्यं दद्याद्गभस्तये।
सायुधं सरथञ्चैव सूर्य्यमावाहयाम्यहम्॥"
स्वागतो भव। सुप्रतिष्ठो भव। सान्निधो भव।
सन्निहितो भव। सम्मुखो भव। इति पञ्चमुद्राः
स्फोटयित्वाह्वयेत् सूर्य्यं भुक्तिमुक्तिं लभेन्नरः॥
ॐ श्रीं विद्या किलिकिलि कटकष्टसर्व्वार्थसा-
धनाय स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रां ह्रीं ह्रः हसः सूर्य्याय
नमः स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रैं ह्रौं ह्रः
सूर्य्यमूर्त्तये स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रीं खं खः लोकाय
सर्व्वमूर्त्तये स्वाहा। ॐ ह्रूं मार्त्तण्डाय स्वाहा।

"नमोऽस्तु सूर्य्याय सहस्रभानवे
नमोऽस्तु वैश्वानर जातवेदसे।
त्वमेव चार्घ्यं प्रतिगृह्ण देव
देवाधिदेवाय नमो नमस्ते॥

नमो भगवते तुभ्यं नमस्ते जातवेदसे।
दत्तमर्घ्यं मया भानो त्वं गृहाण नमोऽस्तु ते
एहि सूर्य्य सहस्रांशो तेजोराशे जगत्पते।
अनुकम्पय मां देव गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तु ते॥
नमो भगवते तुभ्यं नमस्ते जातवेदसे॥
ममेदमर्घ्यं गृह्ण त्वं देवदेव नमोऽस्तु ते
सर्व्वदेवाय देवाय आधिव्याधिविनाशिने
इदं गृहाण मे देव सर्व्वव्याधिर्विनश्यतु
नमः सूर्य्याय शान्ताय सर्व्वरोगविनाशि
ममेप्सितं फलं दत्त्वा प्रसीद परमेश्वर॥
ॐ नमो भगवते सूर्य्याय स्वाहा। ॐ शि
स्वाहा। ॐ सर्व्वात्मने सूर्य्याय नमः स्व
ॐ अक्षय्यतेजसे नमः स्वाहा।
"सर्व्वसकष्टदारिद्रं शत्रुं नाशय नाशय।
सर्व्वलोकेषु विश्वात्मा सर्व्वात्मा सर्व्वदर्शक
नमो भगवते सूर्य्य कुष्ठरोगान् विखण्डय
आयुरारोग्यमैश्वर्य्यं देहि देव नमोऽस्तु ते
नमो भगवते तुभ्यमादित्याय नमो नमः॥
ॐ अक्षय्यतेजसे नमः। ॐ सूर्य्याय न
ॐ विश्वमूर्त्तये नमः।
"आदित्यञ्च शिवं विन्द्याच्छिवमादित्यरू
उभयोरन्तरं नास्ति आदित्यस्य शिवस्य च
एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पुरुषो वै दिवाकरः
उदये ब्रह्मणो रूपं मध्याह्ने तु महेश्वरः॥
अस्तमाने स्वयं विष्णुस्त्रिमूर्त्तिश्च दिवाकरः
नमो भगवते तुभ्यं विष्णवे प्रभविष्णवे॥

ममेदमर्घ्यं प्रतिगृह्ण देव
देवाधिदेवाय नमो नमस्ते॥"

श्रीसूर्य्याय साङ्गाय सपरिवाराय श्रीसूर्य
नारायणायेदमर्घ्यम्।
"हिमघ्नाय तमोघ्नाय रक्षोघ्नाय च ते नमः।
कृतघ्नघ्नाय सत्याय तस्मै सत्यात्मने नमः॥
जयो जयश्च विजयो जितप्राणो जितश्रमः।
मनोजवो जितक्रोधो वाजिनः सप्त कीर्त्तिताः

हरितहयरथं दिवाकरं
कनकमयाम्बुजरेणुपिञ्जरम्।
प्रतिदिनमुदये नवं नवं
शरणमुपैमि हिरण्यरेतसम्॥

न ते व्यालाः प्रबाधन्ते न व्याधिभ्यो भयं भवे
न नागेभ्यो भयञ्चैव न च भूतभयं क्वचित्॥
अग्निशत्रुभयं नास्ति पार्थिवेभ्यस्तथैव च।
दुर्गतिं तरते घोरां प्रजाश्च लभते पशून्॥
सिद्धिकामो लभेत् सिद्धिं कन्याकामस्तु
कन्यकाम्।
एतत्पठेत्स कौन्तेय भक्तियुक्तेन चेतसा॥
अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च।
कन्याकोटिसहस्रस्य दत्तस्य फलमाप्नुयात्॥
इदमादित्यहृदयं योऽधीते सततं नरः।
सर्व्वपापविशुद्धात्मा सूर्य्यलोके महीयते॥
नास्त्यादित्यसमो देवो नास्त्यादित्यसमा गतिः
प्रत्यक्षो भगवान् विष्णुर्येन विश्वं प्रतिष्ठितम्॥
नवतिर्योजनं लक्षं सहस्राणि शतानि च।
यावद्घटीप्रमाणेन तावच्चरति भास्करः॥
गवां शतसहस्रस्य सम्यग् दत्तस्य यत् फलम्।
तत् फलं लभते विद्वान् शान्तात्मा स्तौति यो
रविम्॥

योऽधीते सूर्य्यहृदयं सकलं सफलं भवेत् ।
अष्टानां ब्राह्मणानाञ्च लेखयित्वा समर्पयेत् ॥
ब्रह्मलोकक्षयोणाच्च जायते मानुषोऽपि वा ।
जातिस्मरत्वमाप्नोति शुद्धात्मा नात्र संशयः ॥
　　अजाय लोकत्रयपावनाय
　　भूतात्मने गोपतये वृषाय ।
　　सूर्य्याय सर्व्वप्रलयान्तकाय
　　नमो महाकारुणिकोत्तमाय ॥
　　विवस्वते ज्ञानभृतान्तरात्मने
　　जगत्प्रदीपाय जगद्धितैषिणे ।
　　स्वयम्भुवे दीप्तसहस्रचक्षुषे
　　सुरोत्तमायामिततेजसे नमः ॥
　　सुरैरनेकैः परिसेविताय
　　हिरण्यगर्भाय हिरण्मयाय ।
　　महात्मने मोक्षपदाय नित्यं
　　नमोऽस्तु ते वासरकारणाय ॥
आदित्यश्चार्च्चितो देव आदित्यः परमं पदम् ।
आदित्यो मातृको भूत्वा आदित्यो वाङ्मयं जगत् ॥
आदित्यं पश्यते भक्त्या मां पश्यति ध्रुवं नरः ।
नादित्यं पश्यते भक्त्या न स पश्यति मां नरः ॥
त्रिगुणञ्च त्रितत्त्वञ्च त्रयो वेदास्त्रयोऽग्नयः ।
त्रयाणाञ्च त्रिमूर्त्तिस्त्वं तुरीयस्त्वं नमोऽस्तु ते ॥
　　नमः सवित्रे जगदेकचक्षुषे
　　जगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे ।
　　त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे
　　विरिञ्चिनारायणशङ्करात्मने ॥
　　यस्योदये नेह जगत्प्रबुध्यते
　　प्रवर्त्तते चाखिलकर्म्मसिद्धये ।
　　ब्रह्मेन्द्रनारायणरुद्रवन्दितः
　　स नः सदा यच्छतु मङ्गलं रविः ॥
　　नमोऽस्तु सूर्य्याय सहस्ररश्मये
　　सहस्रशाखान्वितसम्भवात्मने ।
　　सहस्रयोगोद्भवभावभागिने
　　सहस्रसंख्यायुगधारिणे नमः ॥
　　यन्मण्डलं दीप्तिकरं विशालं
　　रत्नप्रभं तीव्रमनादिरूपम् ।
　　दारिद्र्यदुःखक्षयकारणञ्च
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं देवगणैः सुपूजितं
　　विप्रैः स्तुतं भावनमुक्तिकोविदम् ।
　　तं देवदेवं प्रणमामि सूर्य्यं
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं ज्ञानघनं त्वगम्यं
　　त्रैलोक्यपूज्यं त्रिगुणात्मरूपम् ।
　　समस्ततेजोमयदिव्यरूपं
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं गूढमतिप्रबोधं
　　धर्म्मस्य वृद्धिं कुरुते जनानाम् ।
　　तत् सर्व्वपापक्षयकारणञ्च
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं व्याधिविनाशदक्षं
　　यदृग्यजुःसामसु सम्प्रगीतम् ।
　　प्रकाशितं येन च भूर्भुवः स्वः
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं वेदविदो वदन्ति
　　गायन्ति यच्चारणसिद्धसङ्घाः ।
　　यद्योगिनो योगजुषाञ्च सङ्घाः
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं सर्व्वजनेषु पूजितं
　　ज्योतिश्च कुर्य्यादिह मर्त्यलोके ।
　　यत्कालकालादिमनादिरूपं
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं विष्णुचतुर्मुखाख्यं
　　यदक्षरं पापहरं जनानाम् ।
　　यत्कालकल्पक्षयकारणञ्च
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं विश्वसृजं प्रसिद्ध-
　　मुत्पत्तिरक्षाप्रलयप्रगल्भम् ।
　　यस्मिन् जगत् संहरतेऽखिलञ्च
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं सर्व्वगतस्य विष्णो-
　　रात्मा परं धाम विशुद्धतत्त्वम् ।
　　सूक्ष्मान्तरैर्योगपथानुगम्यं
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं ब्रह्मविदो वदन्ति
　　गायन्ति यच्चारणसिद्धसङ्घाः ।
　　यन्मण्डलं वेदविदः स्मरन्ति
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
　　यन्मण्डलं वेदविदोपगीतं
　　यद्योगिनां योगपथानुगम्यम् ।
　　तत् सर्व्ववेदं प्रणमामि सूर्य्यं
　　पुनातु मां तत्सवितुर्वरेण्यम् ॥
मण्डलाष्टमिदं पुण्यं यः पठेत् सततं नरः ।
सर्व्वपापविशुद्धात्मा सूर्य्यलोके महीयते ॥
　　ध्येयः सदा सवितृमण्डलमध्यवर्त्ती
　　नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः ।
　　केयूरवान् मकरकुण्डलवान् किरीटी
　　हारी हिरण्मयवपुर्धृतशङ्खचक्रः ॥
　　सशङ्खचक्रं रविमण्डले स्थितं
　　कुशेशयाक्रान्तमनन्तमच्युतम् ॥
　　भजामि बुद्ध्या तपनीयमूर्त्तिं
　　सुरोत्तमं चित्रविभूषणोज्ज्वलम् ॥
एवं ब्रह्मादयो देवा ऋषयश्च तपोधनाः ।
कीर्त्तयन्ति सुरश्रेष्ठं देवं नारायणं विभुम् ॥
वेदवेदाङ्गशरीरं दिव्यदीप्तिकरं परम् ।
रक्षोघ्नं रक्तवर्णञ्च सृष्टिसंहारकारकम् ॥
एकचक्रो रथो यस्य दिव्यः कनकभूषितः ।
स मे भवतु सुप्रीतः पद्महस्तो दिवाकरः ॥
आदित्यः प्रथमं नाम द्वितीयन्तु दिवाकरः ।
तृतीयं भास्करः प्रोक्तं चतुर्थन्तु प्रभाकरः ॥
पञ्चमन्तु सहस्रांशुः षष्ठञ्चैव त्रिलोचनः ।
सप्तमं हरिदश्वश्च अष्टमञ्च विभावसुः ॥
नवमं दिनकृत् प्रोक्तं दशमं द्वादशात्मकः ।
एकादशं त्रयीमूर्त्तिर्द्वादशं सूर्य्य एव च ॥
द्वादशादित्यनामानि प्रातःकाले पठेन्नरः ।
दुःस्वप्ननाशनञ्चैव सर्व्वदुःखञ्च नश्यति ॥
दद्रुकुष्ठहरञ्चैव दारिद्र्यं हरते ध्रुवम् ।
सर्व्वतीर्थप्रदञ्चैव सर्व्वकामप्रवर्द्धनम् ॥
यः पठेत् प्रातरुत्थाय भक्त्या नित्यमिदं नरः ।
सौख्यमायुस्तथारोग्यं लभते मोक्षमेव च ॥
अग्निमीले नमस्तुभ्यमिषेत्वोर्जेस्वरूपिणे ।
अग्न आयाहि वीतस्त्वं नमस्ते ज्योतिषां पते ॥
शन्नोदेवी नमस्तुभ्यं जगच्चक्षुर्नमोऽस्तु ते ।
पञ्चमायोपवेदाय नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥
पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्भसमद्युतिः ।
सप्താश्वरथसंयुक्तो द्विभुजः स्यात् सदा रविः ॥
आदित्यस्य नमस्कारं ये कुर्व्वन्ति दिने दिने ।
जन्मान्तरसहस्रेषु दारिद्र्यं नोपजायते ॥
　　उदयगिरिमुपेतं भास्करं पद्महस्तं
　　निखिलभुवननेत्रं भक्तरत्नोपमेयम् ।
　　तिमिरकरिमृगेन्द्रं बोधकं पद्मिनीनां
　　सुरवरमभिवन्दे सुन्दरं विश्ववन्द्यम् ॥"
इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे श्रीकृष्णार्ज्जुनसंवादे आदित्यहृदयस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥*॥)

सूर्य्या, स्त्री,(सूर्य्यस्य भार्य्या । टाप् ।) सूर्य्यभार्य्या संज्ञा । इति शब्दरत्नावली ॥ इन्द्रवारुणी । इति राजनिर्घण्टः । नवोढा । इति शब्दरत्नावली ॥ यथा, श्रीभागवते । १० । १ । २८ ।
"तस्यां हि कर्हिचिच्छौरिर्व्वसुदेवः कृतोद्वहः ।
देवक्या सूर्य्यया सार्द्धं प्रयाणे रथमारुहत् ॥"
(वाक् । इति निघण्टुः । १ । ११ । "सर्त्ते-र्गत्यर्थात् सुवतेर्वा प्रेरणार्थात् राजसूय-सूर्य्येत्यादिना निपातनात् क्यपि सर्त्तेरुत्वं सुवतेर्वा रुडागमः । सरति गच्छति स्थानान् प्रति, कर्णशष्कुलिं वा सुवति प्रेरयति चोदना-रूपा पुरुषादीनिति कुर्व्वति । यद्वा, सुपूर्व्वा-दीरतेः कृत्यल्युटो बहुलम् । इति कर्म्मणि क्यपि निपातनाद्रूपसिद्धिः । सुष्ठु ईर्य्यते उच्चार्य्यते इति सूर्य्या । यद्वा, षु प्रेरणे सृधाग्रिधिभ्यः क्रन् इति क्रन्-प्रत्ययः । प्रेर्य्यते उच्चारणकाले प्राणैः सूरा छन्दसि स्वार्थे इति यत्प्रत्ययः सूर्य्या । यद्वा, सूरयो मेधाविनः तानर्हति छन्दसि च, इति यत् प्रत्ययः । यद्वा, सूरिषु साधुः । तत्र साधुः इति यत् ।" इति तट्टीकायां देवराजयज्वा ॥)

सूर्य्यार्घ्यं, क्ली,(सूर्य्याय देयमर्घ्यम् ।) सूर्य्यसम्प्रदानकार्घ्यम् । शक्तिपूजायां अच्छिद्रावधारणार्थं सूर्य्यार्घ्यदानम् । यथा,—
"ततो भास्करबीजेन सहितेनामुना पुनः ।
मन्त्रेण भास्करायार्घ्यमच्छिद्रार्थं निवेदयेत् ॥
नमो विवस्वते ब्रह्मन् भास्वते विष्णुतेजसे ।
जगत्सवित्रे शुचये सवित्रे कर्म्मदायिने ॥
ततः कृताञ्जलिर्भूत्वा पठित्वा मन्त्रमोरितम् ।
एकाग्रमनसा वाग्भिरच्छिद्रमवधारयेत् ॥
यच्छिद्रं तपश्छिद्रं यच्छिद्रं पूजने मम ।
सर्व्वं तदच्छिद्रमस्तु भास्करस्य प्रसादतः ॥"
　　इति कालिकापुराणे ५६ अध्यायः ॥*॥

रोगादिशान्त्यर्थं सूर्य्यस्य हंसादिसप्ततिनामभिः सप्ततिधार्घ्यप्रदानप्रमाणं यथा,—
"हंसो भानुः सहस्रांशुस्तपनस्तापनो रविः ।
विकर्त्तनो विवस्वांश्च विश्वकर्म्मा विभावसुः ॥
विश्वरूपो विश्वकर्त्ता मार्त्तण्डो मिहिरोऽंशुमान् ।
आदित्यश्चोष्णगुः सूर्य्योऽर्य्यमा ब्रध्नो दिवाकरः ॥
द्वादशात्मा सप्तहयो भास्करोऽहस्करः खगः ।
सूरः प्रभाकरः श्रीमान् लोकचक्षुर्ग्रहेश्वरः ॥
त्रिलोकेशो लोकसाक्षी तमोऽरिः शाश्वतः शुचिः ।
गभस्तिहस्तस्तीव्रांशुस्तरणिः सुमहोरणिः ॥
द्युमणिर्हरिदश्वोऽर्को भानुमान् भयनाशनः ।
छन्दोऽश्वो वेदवेद्यश्च भास्वान् पूषा वृषाकपिः ॥
एकचक्ररथो मित्रो मन्देहारिस्तमिस्रहा ।
दैत्यहा पापहर्त्ता च धर्म्माधर्म्मप्रकाशकः ॥
हेलिकश्चित्रभानुश्च कलिघ्नस्तार्क्ष्यवाहनः ।
दिक्पतिः पद्मिनीनाथः कुशेशयकरो हरिः ॥
धर्म्मरश्मिर्दुर्निरीक्ष्यश्चण्डांशुः कश्यपात्मजः ।
एभिः सप्ततिसंख्याकैः पुण्यैः सूर्य्यस्य नामभिः ॥
प्रणवादिचतुर्थ्यन्तैर्नमस्कारसमन्वितैः ।
प्रत्येकमुच्चरन्नाम दृष्ट्वा दृष्ट्वा दिवाकरम् ॥
विगृह्य पाणियुग्मे न ताम्रपात्रं सुनिर्म्मलम् ।
जानुभ्यामवनीं गत्वा परिपूर्य्य जलेन च ॥
करवीरादिकुसुमै रक्तचन्दनमिश्रितैः ।
दूर्व्वाङ्कुरैरक्षतैश्च निश्छिद्रैः पात्रमध्यतः ॥
दद्यादर्घ्यमनर्घ्याय सवित्रे ध्यानपूर्व्वकम् ।
उपमौलिसमानीय तत्पात्रं नान्यदृष्टमनाः ॥
प्रतिमन्त्रं नमस्कुर्य्यादुदयास्तमये रविम् ।
अनया नाम सप्तत्या महामन्त्ररहस्यया ॥ ॥
एवं कुर्व्वन्नरो जातु न दरिद्रो न दुःखभाक् ।
व्याधिभिर्म्मुच्यते घोरैरपि जन्मान्तरार्ज्जितैः ॥
विनौषधैर्व्विना वैद्यैर्व्विना पथ्यपरिग्रहैः ।
कालेन निधनं प्राप्य सूर्य्यलोके महीयते ॥"
इति स्कन्दपुराणे काशीखण्डे ८ अध्यायः ॥

सूर्य्यालोकः, पुं, (सूर्य्यस्य आलोकः ।) आतपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूर्य्यावर्त्तः, पुं, (सूर्य्य इव आवर्त्तते इति । आ + वृत् + अच् ।) क्षुपविशेषः । हुडहुड़िया इति भाषा । अस्य गुणः । सूर्य्यावर्त्तो विबन्धघ्नः । इति राजवल्लभः ॥ शाकविशेषः । सुलचिया इति भाषा । तत्पर्य्यायः ।
"पार्व्वतेयश्च करभो वशिरः कपिपिप्पली ।
जामातासौ क्वचित् प्रोक्तः सूर्य्यावर्त्तः मितोऽपरः ॥"
इति रत्नमाला ॥
"वराहकालो कथितः सूर्य्यावर्त्तस्तु शाब्दिकैः ॥"
इति हारावली ॥

सूर्य्यावर्त्ता, स्त्री, (सूर्य्य इव आवर्त्तते या । आ + वृत् + अच् । टाप् ।) आदित्यभक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूर्य्याश्मा, [न्] पुं, (सूर्य्यप्रियोऽश्मा प्रस्तरः ।) सूर्य्यकान्तमणिः । इति हेमचन्द्रः ॥

सूर्य्याश्वः, पुं, (सूर्य्यस्य अश्वः ।) सूर्य्यघोटकः । तत्पर्य्यायः । वाताटः २ हरितः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सूर्य्यास्तं, क्ली, (सूर्य्यस्य अस्तम् ।) सूर्य्यस्यास्ताचलगमनम् । यथा,—
"निशीथादध इत्यनेन अर्द्धरात्रपूर्व्वकालत्वेन सूर्य्यास्तसमयकालस्यापि लाभात् ॥" इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

सूर्य्याह्वं, क्ली, (सूर्य्यस्य आह्वा आह्वा यस्य ।) ताम्रम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सूर्य्यनामके, त्रि ॥

सूर्य्याह्वः, पुं, (सूर्य्यस्य आह्वा आह्वा यस्य ।) अर्कवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूर्य्येन्दुसङ्गमः, पुं, (सूर्य्येण सह इन्दोः सङ्गम एकराश्यवस्थानरूपमेलनं यत्र ।) अमावास्या । इत्यमरः । १ । ४ । ८ ॥ सूर्य्यचन्द्रमेलनञ्च ॥

सूर्य्योढः, पुं, (सूर्य्येण ऊढोऽस्तगतो यत्र ।) सूर्य्यास्तकालप्राप्तोऽतिथिः । यथा,—
"सूर्य्योढस्तु स सम्प्राप्तो यः सूर्य्येऽस्तं गतेऽतिथिः ॥"
इति हेमचन्द्रः ॥
यथा, विष्णुपुराणम् ।
"दिवातिथौ तु विमुखे गते यत् पातकं भवेत् तदेवाष्टगुणं विद्यात् सूर्य्योढे विमुखे गते ॥"
इत्याह्निकाचारतत्त्वम् ॥

सूर्य्योदयः, पुं, (सूर्य्यस्य उदयः ।) सूर्य्यस्य प्रकाशः । यथा, विष्णुधर्म्मोत्तरे ।
"सावनं च तथा मासि त्रिंशत्सूर्य्योदयाः स्मृताः आदित्यराशिभोगेन सौरो मासः प्रकीर्त्तितः ॥"
इति मलमासतत्त्वम् ॥
तत्र शयननिषेधो यथा,—
"सूर्य्योदये चास्तमिते च शायिनं
विमुञ्चति श्रीरपि चक्रपाणिनम् ॥"
इति लक्ष्मीचरितम् ॥ * ॥
तत्काले स्नानादेः कर्त्तव्यता यथा,—
"सूर्य्योदयं विना नैव स्नानदानादिकाः क्रियाः
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

सृष, प्रसवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् ।) षष्ठस्वरी । सूर्षति । इति दुर्गादासः ॥

सृ, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर-सक०-अनिट् ।) सरति । नालानं करिणा समं इति रघौ कर्म्मकर्त्तृत्वादिति रमानाथः । तच्चिन्त्यं कर्त्तृस्वभावधातूनां तन्निषेधात् । वस्तुतस्तु गणकृतानित्यत्वादात्मनेपदम् । नालानैरिति वा पाठ्यं तत्र कर्म्माविवक्षायां भावे प्रत्ययः । इति दुर्गादासः ॥

सृ, क गतौ । स्मृतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) क, सारयति । इति दुर्गादासः ॥

सृ, र लि गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (हु०-पर०-सक०-अनिट् ।) र, वैदिकः । ससर्त्ति । इति दुर्गादासः ॥

सृक्, [ज्] पुं, (सृजतीति । सृज् + क्विप् सृष्टिकर्त्ता । तस्य रूपान्तराणि । सृग् । सृड् । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सृकः, पुं, (सरतीति । सृ गतौ + "सृवृभूशुषिमुषिभ्यः कक् ।" उणा० ३ । ४१ । इति कक् ।) कैरवः । वाणः । इत्युणादिकोषः ॥ पद्मः वायुः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः (वज्रः । इति निघण्टुः ।२।२० ॥ सरणशीलः, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १० । १८० । २ ।
"सृकं संशाय पविमिन्द्र तिग्मम् ॥"
"सृकं सरणशीलम् ।" इति तद्भाष्यम् ॥)

सृकण्डुः, स्त्री, कण्डूरोगः । इति शब्दरत्नावली ।

सृकालः, पुं, सृगालः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सृक्क, [न्] क्ली, (सृजति लालादीनिति । सृज् बाहुलकात् कनिन् ।) सृक्कणी । इति सुभूतिः इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, महाभारते ३ । १२५ । २ ।
"भयात्सस्तम्भितभुजः सृक्कणी लेलिहन्मुहुः ॥")

सृक्क, क्ली, सृक्कणी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, सुश्रुते । २ । १६ ।
"जन्तवश्चात मूर्च्छन्ति सृक्कस्योभयतोमुखात् ॥")

सृक्कणी, स्त्री, ओष्ठयोः प्रान्तभागः । इति पाणिनिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, सुश्रुते । ६ । ६० ।
"भूमौ यः प्रसरति सर्पवत् कदाचित्
सृक्कण्यौ विलिहति जिह्वया प्रसक्तम् ॥")

सृक्कि, क्ली, सृक्कणी । इत्युरुणः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

सृक्व, [न्] क्ली, (सृजति लालादीनिति । सृज + वनिप् ।) ओष्ठप्रान्तभागः । यथा,—
"——————प्रान्तावोष्ठस्य सृक्कणी ।"
इत्यमरः ॥
"ओष्ठयोर्व्वामदक्षिणौ प्रान्तौ सृक्कणी उच्येते ओष्ठस्येति जातावेकत्वम् । सृजतो लालादि सृक्कणी तासुमिति क्वनिप् निपातनात् कङ् । सृक्कणा कर्म्मतिप्रयोगात् वसंयोगः । अन्यथा टायां सदानोऽल्लोप इत्यल्लोपः स्यात् । 'महासृक्काय शोभितो नृसिंहनखरायवत् ।' इति श्लेषात् ककारद्वयसंयोगोऽपि । सृक्क नान्तं क्लीवं सृक्कणी क्लीबे इति सुभूतिः । प्रान्तावोष्ठस्य सृक्कणी क्लीवकाण्डेऽमरदत्तश्च । ईदन्तापि सृक्कणी । सृक्कण्यौ विलिहति जिह्वया तथैवेति रूपविनिश्चयः ।
'स सृक्कणीप्रान्तमसृक्प्रदिग्धं
प्रलेलिहानो हरिणा विरुग्णः ।"
इति पाणिनिः ॥
सृक्कि क्लीवमिदन्तञ्च सक्थ्यस्थिनी दधि सक्थि तथा वारिः स्यादित्युरुणः । सृक्कं क्लीवमदन्तञ्च 'सृक्के द्वे चैव विज्ञेये चत्वारिंशच्च वक्त्रजाः ।"

इत्युक्तेः । वामं लिहन् सृक्कमरण्यचूर्णे इति वसन्तराजप्रयोगाच्च ।" इति भरतः ॥

सृक्कं, क्ली, ओष्ठप्रान्तभागः । इति वसन्तराज-प्रयोगः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

सृक्कणी, स्त्री, ओष्ठप्रान्तभागः । कस इति भाषा । इति पाणिनिः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । ६ । ९१ ॥

सृक्कि, क्ली, ओष्ठयोः प्रान्तभागः । इत्यरुणः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । ६ । ९१ ॥

सृक्किणी, स्त्री, ओष्ठयोरन्तरम् । इति राज-निर्घण्टः ॥

सृगः, पुं, (सरतीति । सृ + बाहुलकात् गक् ।) भिन्दिपालः । इत्यमरः । २ । ८ । ९१ ॥

सृगालः, पुं, (सृजति मायामिति । सृज् + बाहु-लकात् कालन् । न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् ।) जम्बुकः । इति शब्दरत्नावली ॥ दैत्यविशेषः । इति केचित् ॥

सृङ्का, स्त्री, शब्दवती रत्नमयी माला । यथा,—

"तमब्रवीत् प्रीयमाणो महात्मा
वरं तवेहाद्य ददामि भूयः ।
तवैव नाम्ना भवितायमग्निः
सृङ्कां चेमामनेकरूपां गृहाण ॥"

इति कठोपनिषदि प्रथमा वल्ली ॥

"सृङ्कां शब्दवतीं रत्नमयीं मालां इमामनेक-रूपां विचित्रां गृहाण स्वीकुरु । सृङ्कां वाकुत्सितां गतिं कर्म्ममयीं गृहाण । अन्यदपि कर्म्मविज्ञानमनेकफलहेतुत्वात् स्वीकुर्व्वित्यर्थः ।" इत्यादिशाङ्करभाष्यम् ॥

सृज, ओ श विसर्गे इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-पर०-सक०-अनिट् ।) ओ, असाक्षीत् । श, सृजति । इति दुर्गादासः ॥

सृज, य ङ ओ विसर्गे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवा०-आत्म०-सक०-अनिट् ।) य ङ, सृज्यते । ओ, स्रष्टा । सरोसृज्यते । विसर्गस्त्यागः । त्यागो व्ययः पर एव अन्यत्र करोतीत्यर्थः । यथा । उपासनामेत्य पितुः स्म सृज्यते इति नैषधम् ॥ सम्पूर्व्वोऽयमकर्म्मकः । यथा । संसृज्यते सरसिजैररुणांशुभिन्नैः निशापरिणाम-वायुरिति रघुः । इति दुर्गादासः ॥

सृजकाक्षारः, पुं, सर्ज्जिकाक्षारः । इत्यमर-टीकायां रमानाथः ॥

सृणिः, पुं, (सरतीति । सृ + "सृविषिभ्यां कित् ।" उणा० ४ । ४९ । इति निः । स च कित् । णत्वञ्च ।) शत्रुः । इति शब्दमाला ॥

सृणिः, स्त्री, (सृ + निः । णत्वञ्च ।) अङ्कुशः । इत्यमरः । २ । ८ । ४१ ॥ (सृणिद्वयोरित्युणादि-वृत्तौ उज्ज्वलदत्तः ॥ तथा च शिशुपालवधे । ५ । ५ ।

"आरक्षमग्नमवमत्य सृणिं शिताग्र-
मेकः पलायत जवेन कृतार्त्तनादः ॥")

सृणिका, स्त्री, लाला । इत्यमरः । २ । ६ । ६७ ॥

सृणी, स्त्री, (सृणि + कृदिकारादिति ङीष् ।) अङ्कुशः । इत्यमरः । २ । ८ । ४१ ॥

सृणीका, स्त्री लाला । इत्यमरटीकायां रामा-श्रमः । २ । ६ । ६७ ॥

सृत, त्रि, (सृ + क्त ।) गतः । (यथा महा-भारते । ९ । २३ । २९ ।

"गान्धारराजस्तु पुनर्वाक्यमाह ततो बली ।
निवर्त्तध्वमधर्म्मज्ञा युध्यध्वं किं सृतेन व ॥")

सृतिः, स्त्री, (सृ + क्तिन् ।) गमनम् । मार्गः । इति मेदिनी ॥ (यथा, गीतायाम् । ८ । २७ ।

"नैते सृती पार्थ जानन् योगी मुह्यति कश्चन ।
तस्मात् सर्व्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्ज्जुन ॥"

जन्म । इति स्वामी ॥ यथा, भागवते । १० । ६० । ४३ ।

"त्यक्त्वा तवाङ्घ्रिशरणं सृतिभिर्भ्रमन्त्या
यो वै भजन्तमपयात्यनृतापवर्गः ॥"

निर्म्माणम् । यथा, भागवते । ३ । २ । १३ ।

"कात्स्न्येन चाद्येह गतं विधातु-
रर्व्वाक्सृतौ कौशलमित्यमन्यत ॥"

"अर्व्वाक्सृतौ अर्व्वाचीनसंसारनिर्म्माणे मनुष्य-निर्म्माणे वा ।" इति तट्टीका ॥)

सृत्वरः, त्रि, (सरति तच्छीलः । सृ गतौ । "इण्-नशजिसर्त्तिभ्यः क्वरप् ।" ३ । २ । १६३ । इति क्वरप् ।) गमनकर्त्ता । सृधातोः क्वरप्प्रत्यये तुगागमेन निष्पन्नः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सृत्वरी, स्त्री, (सृ + क्वरप् । सृ + क्वनिप् । ङाप् ।) माता । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥ गमन-कर्त्री । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सृत्वा, [न्]पुं, (सृ गतौ + "शीङ्क्रुशीकर्षीति ।" उणा० ४ । ११३ । इति क्वनिप् ।) विसर्पः । बुद्धिः । प्रजापतिः । इति संक्षिप्तसारोणादि-वृत्तिः ॥

सृदरः, पुं, (दृ विदारणे + "कृदरादयश्च ।" उणा० ५ । ४१ । इति अचप्रत्ययेन निपा-तनात् साधुः ।) सर्पः । इति सिद्धान्तकौमुद्या-मुणादिवृत्तिः ॥

सृदाकुः, पुं (सरतीति । सृ + "सर्त्तेर्दुक् च ।" उणा० ३ । ७८ । इति काकुर्दुगागमश्च ।) वायुः । वज्रम् । अग्निः । प्रतिसूर्य्यकः । इति मेदिनी ॥ मृगः । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥

सृदाकुः, स्त्री, (सरतीति । सृ गतौ + काकुर्दुगा-गमश्च ।) नदी । इत्युणादिकोषः ॥

सृप, सृ ओ गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-अनिट् ।) लृ, असृपत् । अस्य लृ-दित्वेऽपि कृषमृशस्पृश इति विशेषविधानात् पक्षे स्या सि तेन असार्प्सीत् असाप्सीत् इत्यपि । ओ, सर्प्ता । इति दुर्गादासः ॥

सृपाटः, पुं सृपाटी । इति स्त्रीपुंलिङ्गसंग्रह-टीकायां भरतः । ३ । ५ । ३८ ॥

सृपाटिका, स्त्री, चञ्चुः । इति हेमचन्द्रः ॥

सृपाटी, स्त्री, (सृपाट + गौरादित्वात् ङीष् ।) परिमाणभेदः । इति स्त्रीपुंलिङ्गसंग्रहटीकायां भरतः । ३।५।३८ ॥ रक्तधारा । इति तत्रैव गोवर्द्धनः ॥

सृप्रः, पुं, (सृप गतौ + "स्फायितञ्चिवञ्चीति ।" उणा० २ । १३ । इति रक् ।) चन्द्रः । इत्यु-णादिकोषः ॥

सृफ, उ हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् । क्त्वावेट् ।) सर्फति । उ, सर्फित्वा सृफ्त्वा । इति दुर्गादासः ॥

सृमरः, पुं, (सरति तच्छीलः । सृ गतौ + "सृघस्यदः क्मरच् ।" ३।२।१६० । इति क्मरच् ।) पशुविशेषः । इत्यमरः । २ । ५ । ११ ॥ बाल-मृगः । इति केचित् ॥ (यथा, रामायणे । ३ । १०३ । ४२ ।

"वराहमृगसिंहाश्च महिषाः सृमरास्तथा ।
व्याघ्रगोकर्णगवया वित्रेसुः पृषतैः सह ॥"

सृष्ट, त्रि, (सृज् + क्त ।) निर्म्मितम् । युक्तम् । निश्चितम् । बहुलम् । इति मेदिनी ॥ भूषितम् । इत्यजयः ॥ त्यक्तम् । (यथा, रामायणे । २ । ३५ । १५ ।

"महाब्रह्मर्षिसृष्टा या ज्वलन्ती भीमदर्शना ।
धिग्वागदण्डा न हिंसन्ति रामप्रव्राजने
स्थिताम् ॥")

सृष्टिः, स्त्री (सृज् + क्तिन् ।) निर्म्मितिः । स्वभावः । इति मेदिनी ॥ निर्गुणः इति शब्दरत्नावली ॥ ब्रह्माण्डसृष्टिर्यथा । सृष्टेः पूर्व्वं मनसश्चक्षुराद्य-गोचरो भगवान् एक एवासीत् । यदा स स्वेच्छया द्रष्टा सन् दृश्यं नापश्यत् तदा त्रिगुणमयीं मायां प्रकाशयामास । ततो भग-वान् स्वांशेन पुरुषरूपं कृत्वा तस्यां मायायां स्वीयं चैतन्यं आधत्त । सा समष्टिजीवरूपं महत्तत्त्वं जनयामास । तस्मात् त्रिविधोऽह-ङ्कारो जातः तत्र सात्त्विकाहङ्कारात् मनइन्द्रि-याधिष्ठातृदेवताश्च जाताः । राजसाहङ्कारात् दशेन्द्रियाणि जातानि । तामसाहङ्कारात् पञ्च महाभूतानि तेषां पञ्च गुणाश्च जाताः । एवं प्रकृत्यादिभिस्तैश्चतुर्विंशतितत्त्वैर्ब्रह्माण्डनिर्माणः भगवान् तस्मिन्नेकेनांशेन प्रविश्य गर्भोदकसंज्ञक जलं ससर्ज । तज्जलमध्ये योगनिद्रया सहस्र युगमितं कालं स्थितवान् । तदन्ते उत्थाय स्वय-मंशेन ब्रह्मा भूत्वा सर्व्वान् सृष्ट्वा नानावता-रान् कृत्वा पालयति । कल्पान्ते रुद्ररूपेण संहरति च । इति श्रीभागवतमते संक्षेप सृष्टिः ॥ ॥ अपि च ।

"स्थावरान्ता सुराद्यास्तु प्रजा ब्रह्मंश्चतु-
र्व्विधाः ।
ब्रह्मणः कुर्व्वतः सृष्टिं जज्ञिरे मानसीस्तु ताः ॥
ततो देवासुरपितॄन् मनुष्यांश्च चतुष्टयम् ।
सिसृक्षुरम्भांस्येतानि स्वमात्मानमयूयुजत् ॥
युक्तात्मनस्तमोमात्रा उद्रिक्ताभूत् प्रजापतेः ।
सिसृक्षोर्जघनात् पूर्व्वमसुरा जज्ञिरे ततः ॥
उत्ससर्ज ततस्तान्तु तमोमात्रात्मिकां तनुम् ।
सा तु त्यक्ता तनुस्तेन मैत्र याभूद्विभावरी ॥
सिसृक्षुरन्यदेहस्थः प्रीतिमाप ततः सुराः ।
सत्त्वोद्रिक्ताः समुद्भूता मुखतो ब्रह्मणो द्विज ॥

त्यक्ता सापि तनुस्तेन सत्त्वप्रायमभूद्दिनम् ।
ततो हि बलिनो रात्रावसुरा देवता दिवा ॥
सत्त्वमात्रात्मिकामेव ततोऽन्यां जगृहे तनुम् ।
पितृवन्मन्यमानस्य पितरस्तस्य जज्ञिरे ॥
उत्ससर्ज्ज ततस्तान्तु पितॄन् सृष्ट्वापि स प्रभुः ।
सा चोत्सृष्टाभवत् सन्ध्या दिननक्तान्तरस्थितिः ॥
रजोमात्रात्मिकामन्यां जगृहे स तनुं ततः ।
रजोमात्रोत्कटा जाता मनुष्या द्विजसत्तम ॥
तामप्याशु स तत्याज तनुमाद्यः प्रजापतिः ।
ज्योत्स्ना समभवत् सापि प्राक्सन्ध्या याभिधीयते ॥
ज्योत्स्नोद्गमे तु बलिनो मनुष्याः पितरस्तथा ।
मैत्रेय सन्ध्यासमये तस्मादेते भवन्ति वै ॥
ज्योत्स्ना रात्र्यहनी सन्ध्या चत्वार्य्येतानि वै प्रभोः ।
ब्रह्मणस्तु शरीराणि त्रिगुणोपाश्रयाणि तु ॥
रजोमात्रात्मिकामेव ततोऽन्यां जगृहे तनुम् ।
ततः क्षुद्ब्रह्मणो जाता जज्ञे कोपस्तया ततः ॥
क्षुत्क्षामानन्धकारेऽथ सोऽसृजद्भगवांस्ततः ।
विरूपाः श्मश्रुला जातास्तेऽभ्यधावन्त तं प्रभुम् ॥
मैवं भो रक्ष्यतामेष यैरुक्तं राक्षसास्तु ते ।
ऊचुः खादाम इत्यन्ये ये ते यक्षास्तु यक्षणात् ॥
अप्रियेणाथ तान् दृष्ट्वा केशाः शीर्य्यन्त वेधसः ।
हीनाश्च शिरसो भूयः समारोहन्त ते शिरः ॥
सर्पणात्ते ऽभवन् सर्पा हीनत्वादहयः स्मृताः ।
ततः क्रुद्धो जगत्स्रष्टा क्रोधात्मानो विनिर्म्ममे ॥
वर्णेन कपिशेनोग्रा भूतास्ते पिशिताशनाः ।
ध्यायतो गां समुत्पन्ना गन्धर्व्वास्तस्य तत्क्षणात् ।
पिबन्तो जज्ञिरे वाचं गन्धर्व्वास्तेन ते द्विज ।
एतानि सृष्ट्वा भगवान् ब्रह्मा तच्छक्तिचोदितः ॥
ततः स्वच्छन्दतोऽन्यानि वयांसि वयसोऽसृजत् ।
अवयो वक्षसश्चक्रे मुखतोऽजाः स सृष्टवान् ॥
सृष्टवानुदराद्गाश्च पार्श्वाभ्याञ्च प्रजापतिः ।
पद्भ्यां चाश्वान् समातङ्गान् रासभान् गवयान् मृगान् ॥
उष्ट्रानश्वतरांश्चैव न्यङ्कूनन्यांश्च जातयः ।
ओषध्यः फलमूलानि रोमभ्यस्तस्य जज्ञिरे ॥
त्रेतायुगमुखे ब्रह्मा कल्पस्यादौ द्विजोत्तम ।
सृष्ट्वा पश्वोषधीः सम्यक् युयोज स तदाध्वरे ॥
गौरजो पौरुषो मेषो ह्यश्वाश्वतरगर्द्दभाः ।
एतान् ग्राम्यपशूनाहुरारण्यांश्च निबोध मे ॥
श्वापदो द्विखुरो हस्ती वानरः पक्षिपञ्चमः ।
औदकाः पशवः षष्ठाः सप्तमास्तु सरीसृपाः ॥
गायत्रञ्च ऋचश्चैव त्रिवृत्सामरथन्तरम् ।
अग्निष्टोमञ्च यज्ञानां निर्म्ममे प्रथमान्मुखात् ॥
यजूंषि त्रैष्टुभं छन्दः स्तोमं पञ्चदशं तथा ।
बृहत्साम तथोक्थञ्च दक्षिणादसृजन्मुखात् ॥
सामानि जगती च्छन्दः स्तोमं सप्तदशं तथा ।
वैरूपमतिरात्रञ्च पश्चिमादसृजन्मुखात् ॥
एकविंशमथर्व्वाणमाप्तोर्यामाणमेव च ।
अनुष्टुभं स वैराजमुत्तरादसृजन्मुखात् ॥
उच्चावचानि भूतानि गात्रेभ्यस्तस्य जज्ञिरे ।
देवासुरपितॄन् सृष्ट्वा मनुष्यांश्च प्रजापतिः ॥
ततः पुनः ससर्ज्जादौ सङ्कल्पात् स पितामहः ।
यक्षान् पिशाचान् गन्धर्व्वान् तथैवाप्सरसां गणान् ॥
नरकिन्नररक्षांसि वयःपशुमृगोरगान् ।
अव्ययञ्च व्ययञ्चैव यदिदं स्थाणुजङ्गमम् ।
तत् ससर्ज्ज तदा ब्रह्मा भगवानादिकृत् प्रभुः ॥
तेषां ये यानि कर्म्माणि प्राक्सृष्ट्यां प्रतिपेदिरे ।
तान्येव ते प्रपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥
हिंस्राहिंस्रे मृदुक्रूरे धर्म्माधर्म्मावृतानृते ।
तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥
इन्द्रियार्थेषु भूतेषु शरीरेषु च स प्रभुः ।
नानात्वं विनियोगञ्च धातैव व्यसृजत् स्वयम् ॥
नाम रूपञ्च भूतानां कृत्यानाञ्च प्रपञ्चनम् ।
वेदशब्देभ्य एवादौ देवादीनां चकार सः ॥
ऋषीणां नामधेयानि यथा वेदश्रुतानि वै ।
तथा नियोगयोग्यानि ह्यन्येषामपि सोऽकरोत् ॥
यथर्त्तावृतुलिङ्गानि नानारूपाणि पर्य्यये ।
दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा भावा युगादिषु ॥
करोत्येवंविधां सृष्टिं कल्पादौ स पुनः पुनः ।
सिसृक्षाशक्तियुक्तोऽसौ सृज्यशक्तिप्रचोदितः ॥”

इति विष्णुपुराणे । १ । ५ । २७—६५ ॥

सृष्टिप्रदा, स्त्री, (सृष्टिं तद्धेतुभूतगर्भं प्रददातीति प्र + दा + कः ।) गर्भदात्रीक्षुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सॄ, गि हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्र्या०-पर०-सक०-अनिट् ।) दन्त्यादिर्वकारोपधः तवर्गद्वितीयोऽपीति केचित् । गि, सृणाति । सीर्णः । सीर्णिः । इति दुर्गादासः ॥

सेक, ऋ ङ गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ऋ, असिसेकत् । ङ, सेकते । इति दुर्गादासः ॥

सेकः, पुं, (सिच् + घञ् ।) सेचनम् । तत्पर्य्यायः । धारः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघुः । १ । ५१ ।

“सेकान्ते मुनिकन्याभिस्तत्क्षणोज्झितवृक्षकम् ।
विश्वासाय विहङ्गानामालवालाम्बुपायिनाम् ॥”

तथास्य गुणाः ।

“सेकः श्रमघ्नोऽनिलहृद्भग्नसन्धिप्रसाधकः ।
क्षताग्निदग्धाभिहतविघृष्टानां रुजापहः ॥
जलसिक्तस्य वर्द्धन्ते यथा मूलेऽङ्कुरास्तरोः ।
तथा धातुविवृद्धिर्हि स्नेहसिक्तस्य जायते ॥”

इति सुश्रुते चिकित्सास्थाने २४ अध्याये ॥)

सेकपात्र, क्ली, (सेकाय पात्रम् ।) जलसेचनाधारः । सिँउनी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । सेचनम् २ । इत्यमरः । १ । १० । १३ ॥

सेकिमं, क्ली, (सेकेन निर्वृत्तमिति । सेक + “भावप्रत्ययान्तादिमप् वक्तव्यः ।” ४।४।२०। इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या इमप् ।) मूलकम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (सेकनिर्वृत्ते, त्रि ॥)

सेक्ता, [ऋ] पुं, (सिञ्चति रेतः । सिच् + भर्त्ता । इति हेमचन्द्रः ॥ सेचनकर्त्तरि (यथा, ऋग्वेदे । ३ । ३२ । १५ ।

“सेक्तेव कोशं सिसिचे पिबध्यै ॥”)

सेक्त्रं, क्ली, (सिच्यतेऽनेनेति । सिच् + “दा युजेति ।” ३ । २ । १८२ । इति करणे सेकपात्रम् । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सेचकः, पुं, (सिञ्चतीति । सिच् + ण्वुल् सेककर्त्तरि, त्रि । इति मेदिनी ॥

सेचनं, क्ली, (सिच क्षरणे + ल्युट् ।) सेकः । (यथा, मार्कण्डेये । ३१ । १३ ।
“भुक्ता चाचामतां यच्च जलं यच्चाङ्घ्रिसे
ब्राह्मणानां तथैवान्ये तेन तृप्तिं प्रयान्ति
नौकायाः सेकभाजनम् । इति मे
(अभिषेकः । यथा, महानिर्व्वाणे । २ । १
“तद्दशांशेन हवनं तर्पणं तद्दशांशतः ।
सेचनं तद्दशांशेन तद्दशांशेन सुन्दरि ! ॥”

सेटुः, पुं, फलविशेषः । तरमुज इति भाषा पर्य्यायः । चेलानः २ चित्रफलम् ३ सुख राजतेमिषः ५ लतापनसः ६ नाटाम्र इति त्रिकाण्डशेषः जटाधरश्च ॥

सेतिका, स्त्री, अयोध्या । इति भूतशुद्धितन

सेतुः, पुं, (सिनोति बध्नाति जलमिति । बन्धने + “सितनिगमिमसीति ।” उणा० ७० । इति तुन् । सेत्वादेरालिः । इत्यम २ । १ । १४ ॥ तत्पर्य्यायः । आली २ । भरतः ॥ पृरणः ३ पिण्डलः ४ । इति वली ॥ पद्मारः ५ जङ्गालः ६ सञ्चरः ७ । जटाधरः ॥ पिण्डिलः ८ । इति शब्दरत्नाव धरणः ९ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥*॥ तद्दान फलं यथा,—

“सेतुप्रदानादिन्द्रस्य लोकमाप्नोति मानव
प्रपाप्रदानाद्वरुणलोकमाप्नोत्यसंशयम् ॥
संक्रमाणान्तु यः कर्त्ता स स्वर्गं तरते नरः
स्वर्गलोके च निवसेदिष्टकासेतुकृत् सदा ॥”

इति मठादिप्रतिष्ठातत्त्वम् ॥

वरुणवृक्षः । इति मेदिनी राजनिर्घण्टः
(अस्य पर्य्यायो गुणाश्च यथा,—
“वरुणो वरणः सेतुस्तिक्तशाकोऽग्निदीपन
वरुणः पित्तलो भेदी श्लेष्मकृच्छ्राश्ममारुता
निहन्ति गुल्मवातास्रक्रिमींश्चोष्णोऽग्निदीप
कषायो मधुरस्तिक्तः कटुको रूक्षको लघुः

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे
प्रणवः । इति तन्त्रसारः ॥ अपि च ।
“मन्त्राणां प्रणवः सेतुस्तत्सेतुः प्रणवः स्मृतः
स्रवत्यनोङ्कृतं पूर्व्वं परस्ताच्च विशीर्य्यते ॥
नमस्कारो महामन्त्रो देव इत्युच्यते सुरैः ।,
द्विजातीनामयं मन्त्रः शूद्राणां सर्व्वकर्म्मणि
अकारञ्चाप्युकारञ्च मकारञ्च प्रजापतिः ।
वेदत्रयात् समुद्धृत्य प्रणवं निर्म्ममे पुरा ॥
स उदात्तो द्विजातीनां राज्ञां स्यादनुदात्तकः
स्वरितश्चोरुजातानां मनसापि तथा स्मरेत् ॥

चतुर्द्दशस्वरो योऽसौ सेतुरौकारसंज्ञकः ।
स चानुस्वारचन्द्राभ्यां शूद्राणां सेतुरुच्यते ॥
निःसेतुश्च यथा तोयं क्षणान्निम्नं प्रसर्पति ।
मन्त्रस्तथैव निःसेतुः क्षणात् क्षरति यज्वनाम् ॥
तस्मात् सर्व्वेषु मन्त्रेषु चतुर्व्वर्णा द्विजादयः ।
पार्थिवाः सेतुमादाय जपकर्म्म समारभेत् ॥
शूद्राणामादिसेतुर्व्वा द्विसेतुर्व्वा यथेच्छतः ।
द्वे सेतू वः समाख्याताः सर्व्वदैव द्विजातयः ॥"
इति कालिकापुराणे ५५ अध्यायः ॥

सेतुकः, पुं (सेतुरिव । स्वार्थे कन् ।) वरुणवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

सेतुबन्ध, पुं (सेतोर्बन्धः ।) लङ्कागमनार्थश्रीरामकृतसमुद्रबन्धनसेतुः । तत्पर्य्यायः । समुद्रारुः २ । इति जटाधरः ॥ तद्विवरणं यथा, —
"ततोऽब्रवीद्रघुश्रेष्ठं सागरो विनयान्वितः ।
नलः सेतुं करोत्वस्मिन् जले मे विश्वकर्म्मणः ॥
सुतो धीमान् समर्थोऽस्मिन् कार्य्ये लब्धवरो हरे ।
कीर्त्तिं गायन्तु ते लोकाः सर्व्वलोकमलापहाम् ॥
इत्युक्त्वा राघवं नत्वा ययौ सिन्धुरदृश्यताम् ।
ततो रामस्तु सुग्रीवलक्ष्मणाभ्यां समन्वितः ।
नलमाज्ञापयच्छीघ्रं वानरैः सेतुबन्धने ॥
ततोऽतिहृष्टः प्लवगेन्द्रयूथपैः-
महानगेन्द्रप्रतिमैर्युतो नलः ।
बबन्ध सेतुं शतयोजनायतं
सुविस्तरं पर्व्वतपादपैर्दृढम् ॥"
इति श्रीमदध्यात्मरामायणे लङ्काकाण्डे ३ अः ॥
"सेतुमारभ्यमाणस्तु तत्र रामेश्वरं शिवम् ।
सङ्कल्पनियतो गत्वा पुरीं वाराणसीं नरः ॥
आनीय गङ्गासलिलं रामेशमभिषिच्य च ।
क्षिप्त्वा समुद्रे तद्भारं ब्रह्म प्राप्नोत्यसंशयम् ॥
कृतानि प्रथमेनाह्ना योजनानि चतुर्द्दश ।
द्वितीयेन तथा चाह्ना योजनानाञ्च विंशतिः ॥
तृतीयेन तथा चाह्ना योजनान्येकविंशतिः
चतुर्थेन तथा चाह्ना द्वाविंशतिस्तथा कृतम् ।
पञ्चमेन त्रयोविंशद्योजनानि समन्ततः ।
बबन्ध सागरे सेतुं नलो वानरसत्तमः ॥
तेनैव जग्मुः कपयो योजनानां शतं द्रुतम् ।
असंख्याताः सुवेलाद्रिं रुरुहुः प्लवगोत्तमाः ॥
आरुह्य मारुतिं रामो लक्ष्मणोऽप्यङ्गदं तथा ।
ददृशे राघवो लङ्कां नानाचित्रध्वजाकुलाम् ॥"
इति तत्रैव ४ अध्यायः ॥
(जलादेरालिबन्धनम् । यथा, महाभारते । ६ । ८४ । २ ।
"गतोदके सेतुबन्धो यादृक् तादृगयं तव ।
विलापो निष्फलो राजन् मा शुचो भरतर्षभ ॥")

सेतुभेदी [न्] पुं (सेतुं भिनत्तीति । भिद् + णिनि ।) दन्तीवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सेतुवृक्षः, पुं (सेतुनामको वृक्षः ।) वरुणवृक्षः । इति शब्दमाला राजनिर्घण्टश्च ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
"वरुणस्तिक्तशाकश्च सेतुवृक्षोऽश्मरीरिपुः ॥")

सेन्दुः, स्त्री (सीयतेऽनेनेति । षिञ् बन्धने + "दाम्नीशसयुयुजेति ।" ३ । २ । १८२ । इति ष्ट्रन् ।) निगडः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ बेडी इति भाषा ॥

सेना, स्त्री, चतुर्व्विंशतिजिनानां जन्ममातॄणां तृतीया माता । इति हेमचन्द्रः ॥ इनेन प्रभुणा सह वर्त्तते या । (यद्वा, सिनोति शत्रुमिति । षिञ् बन्धने + "कृवृजृषीति ।" उणा० ३ । १० । इति नः । स च नित् । टाप् ।) चतुरङ्गबलम् । फौज इति पारस्यभाषा । (यथा, रघुः । १ । १९ ।
"सेनापरिच्छदस्तस्य द्वयमेवार्थसाधनम् ।
शास्त्रेष्वकुण्ठिता बुद्धिर्मौर्व्वी धनुषि चातता ॥")
तत्पर्य्यायः । ध्वजिनी २ वाहिनी ३ पृतना ४ अनीकिनी ५ चमूः ६ वरूथिनी ७ बलम् ८ सैन्यम् ९ चक्रम् १० अनीकम् ११ । इत्यमरः । २ । ८ । ७८ ॥ वाहना १२ पतना १३ गुल्मिनी १४ वरचक्रम् १५ । इति शब्दरत्नावली ॥ केचित्तु ध्वजिन्यादि सप्तकं सेनायाम् । बलादि चतुष्कं सेनाङ्गे इत्याहुः । अतएव ध्वजिन्यादि सप्तकं सामान्ये न सेनायाम् । बलादि चतुष्कन्तु सामान्ये न सेनायां सेनाङ्गे च इति मतम् ॥ इति भरतः ॥

सेनाङ्गं, क्ली, (सेनाया अङ्गम् ।) हस्त्यश्वरथपदातीनां समूहः । यथा —
"हस्त्यश्वरथपादातं सेनाङ्गं स्याच्चतुष्टयम् ॥"
इत्यमरः । २ । ८ । ३३ ॥
(यथा, बृहत्संहितायाम् । ११ । ४२ ।
"सेनाङ्गेषु नृपाणां गृहतरुशैलेषु चापि देशानाम् ॥")

सेनाचरः, त्रि (सेनाया चरतीति । चर + "भिक्षासेनादायेषु च ।" ३ । २ । १७ । इति टः ।) सैन्यानुगामी । सेनया सह गन्ता । इति केचित् ॥ (यथा, महाभारते । १ । ६३ । १४ ।
"मृगयाञ्चरतो राज्ञः शान्तनोश्च यदृच्छया ।
काश्यैत सेनाचरोऽरण्ये मिथुनं तदपश्यत ॥")

सेनानीः, पुं (सेनां नयतीति । नी + "सत्सूद्विषेति ।" ३ । २ । ६१ । इति क्विप् ।) कार्त्तिकेयः । इत्यमरः । १ । १ । ४२ ॥ (यथा, रघुः । २ । ३७ ।
"अथैनमद्रेस्तनया शुशोच
सेनान्यमालीढमिवासुरास्त्रैः ॥")
वाहिनीपतिः । इति चामरः । २ । ८ । ६२ ॥ (यथा, महाभारते । ५ । २ । ६ ।
"स तु कामाग्निसन्तप्तः सुदेष्णामभिगम्य वै ।
प्रहसन्निव सेनानीरिदं वचनमब्रवीत् ॥")

सेनापतिः, पुं (सेनायाः पतिः ।) कार्त्तिकेयः । (क्वचित् वाच्यलिङ्गोऽपि दृश्यते । यथा, महानिर्व्वाणतन्त्रे ९ । १९ ।
"किमुच्यते महाप्राज्ञे कथ्यतां प्राणवल्लभे ।
यदकथ्यं गणेशेऽपि स्कन्दे सेनापतावपि ॥")
सेनाधिपतिः । इति मेदिनी ॥ अस्य पर्य्यायः । सेनानीः २ वाहिनीपतिः ३ । इत्यमरः । २ । ८ । ६२ ॥ सेनापतिलक्षणं यथा, —
"कुलीनः शीलसम्पन्नो धनुर्व्वेदविशारदः ।
हस्तिशिक्षाश्वशिक्षासु कुशलः श्लक्ष्णभाषणः ॥
निमित्ते शकुनज्ञाने वेत्ता चैव चिकित्सिते ।
कृतज्ञः कर्म्मणां शूरस्तथा क्लेशसहो ऋजुः ॥
व्यूहतत्त्वविधानज्ञः फल्गुसारविशेषवित् ।
राज्ञा सेनापतिः कार्य्यो ब्राह्मणः क्षत्त्रियो-
ऽथवा ॥"
इति मात्स्ये राजधर्म्मे । २१५ । ८—१० ॥
सेनापतौ वर्ज्जनीयानि यथा, —
"सेनापतिर्ज्जितायासः स्वामिभक्तः सुधीरधीः ।
अभ्यासो वाहने शस्त्रे शास्त्रे च विजयो रणे ॥"
इति कविकल्पलतायाम् १ स्तवके वर्ण्यस्थितिनाम ३ कुसुमम् ॥

सेनामुखं, क्ली (सेनाया मुखम् ।) परिच्छदः । स तु सेनासङ्ख्याविशेषः । तद्यथा । हस्ती ३ रथः ३ अश्वः ९ पदातिः १५ समुदायेन त्रिशतं ३० । इत्यमरः । २ । ८ । ८१ ॥ (यथा च महाभारते । १ । २ । २८ ।
"एको रथो गजश्चैको नराः पञ्च पदातयः ।
त्रयश्च तुरगास्तज्ज्ञैः पत्तिरित्यभिधीयते ॥
पत्तिन्तु त्रिगुणामेतामाहुः सेनामुखं बुधाः ॥")
पुरद्वारसम्मुखप्राप्तपथः । इति केचित् ॥

सेनारक्षः, पुं, (सेनां रक्षतीति । रक्ष + अण्) सेनारक्षकप्रहरिकादिः । तत्पर्य्यायः । सैनिकः २ इत्यमरः । २ । ८ । ६१ ॥

सेफः, पुं, शेफः । इति जटाधरः ॥

सेमली, स्त्री, पुष्पविशेषः । सेंउती इति भाषा । यथा, नारसिंहे ५२ अध्याये ।
"चम्पकानां सहस्रात्तु अशोकं पुष्पमुत्तमम् ।
अशोकानां सहस्रात्तु सेमली पुष्पमुत्तमम् ॥"

सेराहः, पुं, पीयूषवर्णाश्वः । स तु दुग्धवच्छुक्लवर्णः । इति हेमचन्द्रः ॥

सेरुः, त्रि (षिञ् बन्धने + "दाधेट्सिशदसदो रुः ।" ३ । २ । १५९ । इति रुः ।) बन्धनकर्त्ता । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सेल, ऋ चालगत्योः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०पर० सक० सेट् ।) ऋ, असिसेलत् । इति दुर्गादासः ॥

सेलुः, पुं, श्लेष्मातकः । स तु श्लेष्मातकः । इति भरतादिकपकाप ॥

सेव ञ ङ ऋ सेवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा० उभ० आत्म० च सक० सेट् ।) ञ, सेवति सेवते । ङ सेवते । ऋ, असिसेवत् । सेवनम् आराधनम् उपभोग आश्रयणञ्च । विष्णुं सेवते । सुखं सेवते । तीर्थं सेवते साधुः । अन्ये त्वस्मात् परस्मैपदमनन्यमानाः । नीचं सम्बृद्धमपि सेवते नीच एव । स्वाधीने विभवेऽप्यहो नरपतिं सेवन्ते किं मानिनः ॥ इत्यादौ गणकृतानित्यत्वमाहुः । इति दुर्गादासः ॥

सेवं, क्ली, (सेव्यते यदिति । सेव + घञ् ।) सेविफलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्य्यायो गुणाश्च यथा, —

"दृष्टिप्रमाणं बदरं सेवं सिविनिकाफलम् ।
सेवं समीरपित्तघ्नं बृंहणं कफकृद्गुरु ।
रसे पाके च मधुरं शिशिरं रुचिशुक्रकृत् ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सेवकः, पुं, (सेवते इति । सेव + ण्वुल् ।) प्रसेवकः । इति मेदिनी ॥

सेवकः, त्रि, (सेवते इति । सेवृ सेवने + ण्वुल् ।) अनुजीवी । भृत्यः । इति मेदिनीशब्दरत्नावल्यौ ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । ५ । ३४ ।
"पूर्व्वेण सलिलपूर्णां करोति वसुधां समागतो दैत्यः ।
पश्चात् कर्षकसेवकबीजविनाशाय निर्द्दिष्टः ॥")
तस्य प्रभुसन्निधौ प्रश्नकरणमत्यल्पं । यथा —
"किङ्करः किङ्करो वापि सर्व्वथा प्रष्टुमीश्वरः ।
यो यस्य सेवानिरतः स कं पृच्छति तं विना ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे १२ अध्यायः ॥
(आश्रयिता । यथा, भागवते । ४ । १६ । १६ ।
"इष्टव्रतः सत्यसन्धो ब्रह्मण्यो वृद्धसेवकः ।
शरण्यः सर्व्वभूतानां मानदो दीनवत्सलः ॥")

सेवकालु, पुं, निशाभङ्गावृक्षः । दुग्धपेया इति ख्यातः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सेवती, स्त्री, पुष्पविशेषः । सेउती इति भाषा । तत्पर्य्यायगुणाः ।
"शतपत्री तरुण्युक्ता कर्णिका चारुकेसरा ।
महाकुमारी गन्धाढ्या लक्षपुष्पातिमञ्जुला ॥
शतपत्री हिमा हृद्या ग्राहिणी शुक्रला लघुः ।
दोषत्रयास्रजिद्वर्ण्या तिक्ता कट्वी च पाचनी ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

सेवधिः, पुं, (सेव सेवनं धीयतेऽस्मिन्निति । सेवां विना निधिलाभाभावादित्यर्थः । धा + किः ।) निधिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ तालव्यशकारादिरप्ययम् ॥

सेवनं, क्ली, (सिव तन्तुसन्ताने + ल्युट् ।) सूच्यादिना वस्त्रादिसीवनम् । सेलाइ इति सियाओ इति च भाषा । तत्पर्य्यायः । सीवनम् २ स्यूतिः ३ । इत्यमरः । ३ । २ । ५ ॥ ऊतिः ४ व्यूतिः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ [यथा, सुश्रुते । १ । ८ ।
"सूच्यः सेवने । इत्यष्टविधं कर्म्मण्युपयोगः शस्त्राणां व्याख्यातः ॥"] ॥ सेवृ सेवने + ल्युट् ।) उपास्तिः । उपासना । इति मेदिनी ॥ (यथा, भागवते । ४ । १८ । १६ ।
"तमन्वीयुर्भागवता ये च तत्सेवनोत्सुकाः ॥"
आश्रयः । यथा, भागवते । ७ । १२ । २० ।
"सत्यानृतञ्च वाणिज्यं श्ववृत्तिर्नीचसेवनम् ।
वर्ज्जयेत् तां सदा विप्रो राजन्यश्च जुगुप्सिताम् ॥"
उपभोगः । यथा, मनुः । ११ । १७८ ।
"यत् करोत्येकरात्रेण वृषलीसेवनात् द्विजः ।
तद्भैक्ष्यभुग् जपन्नित्यं त्रिभिर्व्वर्षैर्व्यपोहति ॥")

सेवनी, स्त्री, (सीव्यत्यनयेति । सिव + ल्युट् । ङीप् ।) सूची । इति हेमचन्द्रः ॥ शरीरावयवसंयोगविशेषः । यथा,—
"सेवन्यः सप्त तासान्तु भवेयुः पञ्च मस्तके ।
एका शेफसि जिह्वायामेका विद्येन्न ताः क्वचित् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥
(यथा च माधवकरसंगृहीतरुग्विनिश्चयेऽश्मर्य्यधिकारे ।
"सामान्यलिङ्गं रुङ्नाभिसेवनीवस्तिमूर्द्धसु ॥")

सेवा, स्त्री (सेवृ सेवने + "गुरोश्च हलः ।" ३ । ३ । १०३ । इत्यः । टाप् ।) सेवनम् । तत्पर्य्यायः । श्ववृत्तिः २ । इत्यमरः । २ । ९ । २ ॥ (यथा, मनुः । ४ । ६ ।
"सत्यानृतञ्च वाणिज्यं तेन चैवापि जीव्यते ।
सेवा श्ववृत्तिराख्याता तस्मात् तां परिवर्ज्जयेत् ॥")
आराधना । उपभोगः । आश्रयणम् ॥ इति सेवधात्वर्थदर्शनात् ॥ (यथा, मनुः । १२ । ८३ ।
"वेदाभ्यासस्तपो ज्ञानमिन्द्रियाणाञ्च संयमः ।
अहिंसा गुरुसेवा च निःश्रेयसकरं परम् ॥")
अथ माघादिद्वादशमासेषु विष्णुसेवाविधिस्तत्फलञ्च । यथा,—

व्यास उवाच ।

"विप्र द्वादशमासेषु माघादिषु सनातनः ।
पूजितव्यो विधानेश्च शृणु तानि वदाम्यहम् ॥
माघे मासि समायाते सर्व्वमासोत्तमे शुभे ।
आमिषं मैथुनञ्चैव वर्ज्जयेद्वैष्णवो जनः ॥
प्रातःस्नायी भवेन्नित्यं तैलान्यपि च वर्ज्जयेत् ।
द्विर्भोजनं परान्नञ्च माघे मासि परित्यजेत् ॥
प्रातः शुक्लाम्बरधरः कृतपञ्चमहाध्वरः ।
सपर्य्यामारभेद्विष्णोः स्थिरवृत्तिर्हि वैष्णवः ॥
ईषदुष्णजलैर्द्दिव्यैः स्नापयेद्विष्णुमव्ययम् ।
अतिशुक्लैश्चन्दनैश्च विष्णोरङ्गञ्च लेपयेत् ॥
पूजार्थं जगदीशस्य देवदेवस्य चक्रिणः ।
प्रक्षालितानि पात्राणि जलहीनानि कारयेत् ॥
स्नापयित्वा जगन्नाथमीषदुष्णजलैस्ततः ।
प्रोञ्छितव्यं तच्छरीरं दिव्यवस्त्रेण यत्नतः ॥
सलिलैरीषदुष्णैश्च यः स्नापयति केशवम् ।
माघे मासि द्विजश्रेष्ठ फलं तस्य मयोच्यते ॥
विमुक्तः पातकैः सर्व्वैर्जन्मजन्मान्तरार्ज्जितैः ।
इह भुक्त्वा सुखं सर्व्वं शेषे याति हरेर्गृहम् ॥
यत्नात् प्रक्षाल्य पात्राणि कृत्वा हीनानि वारिभिः ।
यः पूजयेज्जगन्नाथं तस्य पुण्यं निशामय ॥
इह भुक्त्वा वरान् भोगान् रोगशोकविवर्ज्जितः ।
अन्ते युगसहस्राणि तिष्ठेत् केशवमन्दिरे ॥
प्रभातेऽपि च सन्ध्यायां पुरतश्चक्रपाणिनः ।
ज्वलन्तं स्थापयेद्वह्निं निर्धूमं वैष्णवो जनः ॥
शीतस्यावरणार्थाय प्रातः सायञ्च यो जनः ।
माघे विष्णुव्रतो वह्निं ज्वालयेत्तत्फलं शृणु ॥
इह भुक्त्वाखिलान् भोगान् पुत्रपौत्रसमन्वितः ।
अन्ते विष्णुपुरं याति देवतैरपि दुर्लभम् ॥
यथैवात्मा तथा विष्णुः सन्देहो नात्र विद्यते ।
तस्मादात्मानुमानेन विष्णुसेवा विधीयते ॥
प्रभाते सौदर्शे च पवित्रे स्थापयेद्धरिम् ।
न भुनक्ति द्विजश्रेष्ठ यावत् शीतं सुदुःसहम् ॥
स्वपन्तं देवदेवेशं पर्य्यङ्कोपरि केशवम् ।
स्थापयेन्निशि निर्व्वाते देशे च वैष्णवो जनः
न प्राप्नोति यथा शीतं देवदेवो जगद्गुरुः ।
शुक्लैः पवित्रैर्द्दिव्यैस्तं वस्त्रैराच्छादयेद्बुधः ॥
आत्मनः कुरुते मर्त्यो यथा शीतनिवारणम्
तथा शीतक्षयं कुर्य्याद्देवदेवस्य चक्रिणः ॥
क्षीरेण स्नापयेद्यस्तु माघे मासि जनार्द्दनम्
तस्मै देवोत्तमो विष्णुः सन्तुष्टो न ददाति किम्
यः पूजयेत् सकृन्माघे स्नापयित्वा जनार्द्दनम्
नारिकेलोदकैर्द्दुग्धैः फलं तस्य वदाम्यहम् ।
नरकाब्धौ मज्जमानान् दुस्तरे स्वेन कर्म्मणा
उद्धृत्य कोटिपुरुषान् मन्दिरं याति चक्रिणः ।
माघे मासि च शुक्लायां पञ्चम्यां द्विजसत्तम
एकादश्याञ्च सप्तम्यां हरिः पूज्यो विशेषतः ।
दातव्यो देवदेवाय सपद्माय मुरारये ।
पायसोऽपूपसहितो माघे मासि दिने दिने ॥
अपूपं पायसं यस्तु माघे यच्छति चक्रिणे ।
तस्य पुण्यमहं वच्मि शृणु वत्स जैमिने ॥
अन्ते विष्णुपुरं गत्वा मन्वन्तरचतुष्टयम् ।
भुङ्क्ते मनोरथान् भोगान् प्रसादाच्चक्रपाणिनः
पुनरागत्य धरणीं चक्रवर्त्ती नृपो भवेत् ।
भुङ्क्ते भोगञ्च सुचिरं मृतो याति हरेर्गृहम् ॥
पञ्चम्याञ्चैव सप्तम्यामेकादश्याञ्च जैमिने ।
अशक्त्या वैष्णवो दद्यात् परमान्नं मुरारये ॥
कृष्णपक्षाद्द्विजश्रेष्ठ शुक्लपक्षो विशिष्यते ।
शुक्लपक्षे तिथिष्वासु दद्यादन्नं मुरारये ॥
एकाहमपि यो माघे विष्णवे दैत्यजिष्णवे ।
सापूपं पायसं दद्यान्न तस्य दुर्लभो हरिः ॥
यत्किञ्चित् विष्णुमुद्दिश्य माघे मासि प्रदीयते
तदक्षयं भवेत् सर्व्वं कोऽपि नास्त्यत्र संशयः ॥
माघे मासि कृतं कर्म्म शुभं वाशुभमेव च ।
तस्य नास्ति क्षयो विप्र मन्वन्तरशतैरपि ॥
माघे चम्पकपुष्पेण योऽर्च्चयेत् कमलापतिम् ।
स गच्छेत् परमं धाम विमुक्तः सर्व्वपातकैः ॥
यावन्ति स्वर्णपुष्पाणि दीयन्ते चक्रपाणये ।
तावत् युगसहस्राणि स्थीयते विष्णुमन्दिरे ॥
मेरुतुल्यसुवर्णानि दत्त्वा भवति यत् फलम् ।
एकेन स्वर्णपुष्पेण दत्त्वा भवति तत् फलम् ॥
सुवर्णपुष्पं विप्रेन्द्र सर्व्वदा केशवप्रियम् ।
माघे मासि विशेषेण पवित्रे केशवोपमे ॥
सुवर्णकुसुमैर्द्दिव्यैर्येन नाराधितो हरिः ।
रत्नहीनः सुवर्णाद्यैः स भवेज्जन्मजन्मनि ॥"
इति पाद्मे क्रियायोगसारे ८।१० अध्यायौ ॥ * ॥

व्यास उवाच ।

"फाल्गुने ब्राह्मणश्रेष्ठ श्रीकृष्णं सुरवन्दितम् ।
पूजयेद्भक्तिभावेन प्रत्यहं वैष्णवो जनः ॥
फाल्गुने स्नापयेद्यस्तु सर्पिषा देवकीसुतम् ।
फलं तस्य प्रवक्ष्यामि मत्तः सम्यक् निशामय ॥
सर्व्वयज्ञफलं प्राप्य सर्व्वदानफलं तथा ।
अन्ते याति हरेः स्थानं सर्व्वपापविवर्ज्जितः ॥
युगकोटिसहस्राणि भुक्त्वा भोगं हरेर्गृहे ।
तत्रैव मोक्षमाप्नोति संप्राप्य ज्ञानमुत्तमम् ॥
यस्तु यच्छति कृष्णाय शिशिरे गोपमूर्त्तये ॥

तिलानां मोदकं दिव्यं स गच्छेद्धरिमन्दिरम् ॥
यो दुग्धलड्डुकं दद्यात् केशवाय महात्मने ।
स विष्टरस्थैः स्नात्वा मन्वन्तरशतावधि ॥
हरये ललितं खण्डं यस्तु यच्छति जैमिने ।
तस्य विष्णुः प्रसन्नात्मा छिनत्ति भवबन्धनम् ॥
विचित्रफाणितं यस्तु दद्याद्भगवते द्विज ।
अन्ते शक्रपुरं गत्वा स भवेत् सुरवन्दितः ॥
निर्म्मलां शर्करां यच्छेद्यस्तु कृष्णाय भक्तिमान् ।
स किं न लभते विप्र वासुदेवप्रसादतः ॥
सुपक्वं फाल्गुने मासि मधुरं बदरीफलम् ।
यस्तु यच्छति कृष्णाय फलं तस्य वदामि ते ॥
इह भुक्त्वा सुखं सर्व्वं पुत्त्रपौत्त्रसमन्वितः ।
अन्ते हरेर्गृहं याति रथमारुह्य शोभनम् ॥
न दद्याद्गुडसंयुक्तं हरये बदरीफलम् ।
अज्ञानाद्व्राह्मणश्रेष्ठ दद्याच्चेन्नारकी भवेत् ॥
फाल्गुने मासि यो दद्याद्धरये दाडिमीफलम् ।
सुपक्वं तत्फलं विप्र वदतो मे निशामय ॥
तत्र यावन्ति बीजानि तिष्ठन्ति दाडिमीफले ।
तावन्मन्वन्तरं विष्णोर्गृहे तिष्ठति वैष्णवः ॥
फाल्गुने मासि यो दद्याद्धरये गुडपिष्टकम् ।
सवित्तं यो द्विजश्रेष्ठ वाजिमेधसहस्रकृत् ॥*॥
चैत्रे मासि द्विजश्रेष्ठ मधुना मधुसूदनम् ।
स्नापयेल्लभते मर्त्यस्तद्विष्णोः परमं पदम् ॥
मधुना स्नापयेत् यस्तु नारायणमनामयम् ।
न चर्च्चा क्रियते तस्य कदाचिद्रविसूनुना ॥
चैत्रे किंशुकपुष्पेण योऽर्च्चयेत कमलापतिम् ।
तन्नाम चित्रगुप्तेन पञ्जिकायां न लिख्यते ॥
चैत्रिके जगतामीशं कृष्णं तिलकपुष्पकैः ।
यजतो नास्ति वै जन्म पुनरस्मिन् महीतले ॥
कृष्णं वञ्जुलपुष्पेण सर्व्वदेवशिरोमणिम् ।
पूजयेन्मनुजो विप्र लभते नापदं क्वचित् ॥
वासन्तीभिः सुगन्धाभिर्व्वसन्ते यस्तु पूजयेत् ।
भगवन्तं परात्मानं स देवैरपि पूज्यते ॥
जयाकिशलयैर्दिव्यैरखण्डैर्योऽर्च्चयेद्धरिम् ।
तं वदन्ते समुत्थाय स्वयं पीठादयमोऽपि च ॥
धात्रीपत्रैर्नवीनैश्च कोमलैर्हरिमर्च्चयन् ।
अचिरेणैव लभते सकलं वाञ्छितं जनः ॥
शाण्डिल्याखण्डपत्रैश्च धुस्तूरस्यार्कपुष्पकैः ।
योऽर्च्चयेद्विष्णुमाशश्च स संसाराब्धिपारगः ॥
यो दद्याद्विष्णवे विप्र कदलीफलमुत्तमम् ।
शक्राद्यास्त्रिदशाः सर्व्वे वदन्ते तमहर्न्निशम् ।
यो दद्याच्चैत्रिके मासि भक्त्या गोपालरूपिणे ।
गोधूमपिष्टकं विप्र सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ॥ . ॥
आयाते माधवे मासि पवित्रे माधवप्रिये ।
आमिषं मैथुनं तैलं विष्णुभक्तः परित्यजेत् ॥
प्रातः समाचरेत् स्नानं माधवे मासि वैष्णवः ।
परित्यजेत् परान्नञ्च न च कुर्य्यात् द्विभोजनम् ॥
प्रभाते पूजयेद्विष्णुं पूर्व्वोक्तविधिना द्विजः ।
वैशाखे स्नापयेद्विष्णुं पुष्पवासितवारिणा ॥
स्नापयेत् शीततोयेन सन्ध्यापर्य्यन्तमच्युतम् ।
त्रिसन्ध्यं पूजयेद्भक्त्या नैवेद्यैर्व्विविधैः प्रभुम् ॥
वैशाखे चामलस्रग्भिर्लक्ष्मीपतिरलङ्कृतः ।
न किं ददाति विप्रर्षे प्रसन्नः परमेश्वरः ॥
वैशाखे मासि यो दद्यात् यवान्नं चक्रपाणये ।
तस्य पुण्यानि संख्यातुं कः समर्थोऽस्ति पण्डितः ॥
यत्किञ्चिन्माधवे मासि माधवप्रीतिहेतवे ।
दीयते मानवैर्व्विप्र तत् सर्व्वमक्षयं भवेत् ।
यदन्यत् सुकृतं कर्म्म क्रियते मासि माधवे ।
माधवप्रीतये विप्र क्षयं तस्य न विद्यते ॥
वैशाखो दत्तभो मासः सर्व्वकामफलप्रदः ।
पूजितव्यो हरिस्तत्र हित्वा कार्य्यशतान्यपि ॥
एकाहमपि यः पूजां वैशाखे कुरुते हरेः ।
शतवर्षं हरिं यष्ट्वा यत् फलं लभते स तत् ॥
वैशाखे मासि यः कुर्य्यात् प्रपां माधवतुष्टये ।
दिने दिनेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥
वैशाखे सिञ्चयेन्नित्यं विष्णुमश्वत्थरूपिणम् ।
चतुर्व्वर्गफलावाप्तिहेतवे वैष्णवो जनः ॥
गण्डूषमात्रतोयेन कुर्य्याद्योऽश्वत्थसेचनम् ।
सोऽपि याति परं स्थानं विमुक्तः पाप-
कोटिभिः ॥

व्यास उवाच ।

साक्षादेव स्वयं विष्णुरश्वत्थोऽखिलविश्वराट् ।
तत्राग्निं कुर्व्वतः पुंसो विद्यते नाशुभं क्वचित् ॥
अश्वत्थं सेवते यस्तु विप्र बुद्धा नरोत्तम ।
तस्य प्रसन्नो भगवान् ददाति परमं पदम् ॥”
इति पाद्मे क्रियायोगसारे ११ अध्यायः ॥*॥

व्यास उवाच ।

“ज्यैष्ठे मासि द्विजश्रेष्ठ भगवन्तं जनार्द्दनम् ।
पूजयेद्भक्तिभावेन जलं संस्थाप्य शीतलम् ॥
उद्वर्त्तनञ्च दातव्यं सुगन्ध्यामलकं तथा ।
तैलं सुगन्धं हरये ग्रीष्मकाले दिने दिने ॥
सुवासिते शीतले च मन्दिरेऽतिमनोहरे ।
प्रत्यहं कमलाकान्तं स्थापयेत् जलमण्डपे ॥
न रौद्रदेशे विप्रेन्द्र सधूमे रन्धनालये ।
न सूतिकागृहे चैव स्थापयेत् कमलापतिम् ॥
चामरैर्वीजितः श्वेतैः सुराघ्यः कमलापतिः ।
ज्यैष्ठे मासि द्विजश्रेष्ठ सप्रीतः किं न यच्छति ॥
मयूरपुच्छव्यजनैर्निदाघे पूजितो हरिः ।
ददात्यभिमतं सर्व्वमचिरेणैव सत्तम ॥
तालवृन्तकवातेन पवित्रामोदवायुना ।
ये ग्रीष्मे वीज्यते विष्णुस्ते सर्व्वे स्वर्गगामिनः ॥
यो गात्रलेपनं कुर्य्यात् सुगन्धैश्चन्दनैर्द्दृशैः ।
ग्रीष्मे हरेश्चन्दनैश्च स विशेन्माधवो तनुम् ॥
गन्धसारसमायुक्तं यो लिम्पेन्माधवो तनुम् ।
उष्णागमे द्विजश्रेष्ठ स मुक्तो नात्र संशयः ॥
प्रफुल्लकुमुदोद्याने तुलसीकानने तथा ।
सन्ध्यायां स्थापयेद्विष्णुं देवं धारासमीरणे ॥
स्रग्भिः पाटलिपुष्पाणां येन विष्णुरलङ्कृतः ।
ज्यैष्ठे मासि स विप्रो यो वाजिमेधसहस्रकृत् ॥
यस्तु मुक्तावलीं दद्यात् ग्रीष्मे श्रीपतये जनः ।
भूपालत्वं हरिस्तस्मै यच्छेज्जन्मनि जन्मनि ॥
यस्तु मण्डयति ग्रीष्मे श्रीकृष्णं मणिमालया ।
तस्य पुण्यफलं विप्र वदतो मे निशामय ॥
यावद्ब्रह्मा सृजत्येतत् जैमिने सकलं जगत् ।
तावद्विष्णुपुरे तिष्ठेन्मणिमालाविभूषितः ॥
सुवर्णाभरणैर्यस्तु रजताभरणैस्तथा ।
कृष्णं मण्डयति ग्रीष्मे सोऽपि तत्फलमाप्नुयात् ॥
विचित्रं यस्तु पर्य्यङ्कं सगण्डुकं प्रयच्छति ।
हरये देवदेवाय न स्याद्दुःखी कदापि सः ॥
ग्रीष्मकाले न देयानि गुरूणि वसनानि च ।
हरये ब्राह्मणश्रेष्ठ देयं तन्वंशुकं शुचि ॥
यस्तु चूतफलैर्दिव्यैः सुपक्वैः पूजयेद्धरिम् ।
अन्ते शक्रपुरं गत्वा स विन्देदमृतं मुदा ॥
पियालानां फलैः पक्वैर्योऽर्च्चयेत् कमलापतिम् ।
सोऽपि तत्फलमाप्नोति किमन्यं बहुभाषितैः ॥
निदाघे हरये दद्याद्यवागूमतिशीतलाम् ।
नानाव्यञ्जनसंयुक्तां श्रद्धया वैष्णवो जनः ॥*॥
आषाढे मासि विप्रेन्द्र देवदेवं जगत्पतिम् ।
दधिभिः स्नापयित्वा तु पूजयेद्भक्तितो बुधः ॥
दधिभिः स्नापयेद्यस्तु भगवन्तं जनार्द्दनम् ।
मातुः पयोधरपयः पुनस्तेन न पीयते ॥
घनागमे घनश्यामं कदम्बकुसुमैर्हरिम् ।
आराध्य यान्ति विप्रर्षे पापिनोऽपि परां
गतिम् ॥
कदम्बपुष्पमालाभिर्भगवन्तं त्रिलोचनम् ।
यस्तस्य ब्राह्मणश्रेष्ठ पुण्यं वच्मि निशामय ॥
तस्या यावन्ति मालाया तिष्ठन्ति कुसुमानि वै ।
प्रतिपुष्पं द्विजश्रेष्ठ वाजिमेधफलं लभेत् ॥
सुगन्धैः केतकीपुष्पैः पूजितः कमलेक्षणः ।
सर्व्वं ददाति हरिरेव मानवानां द्विजोत्तम ॥
पनसानां फलैर्दिव्यैः सुपक्वैर्वृन्तसंस्थितैः ।
पूजितो भगवान् विष्णुर्ददात्यैश्वर्य्यमुत्तमम् ॥
आषाढे मासि दध्यन्नं हरये प्रतिवासरम् ।
श्रद्धया वैष्णवो दद्यान्मुक्तिमिच्छन् द्विजोत्तम ॥
कृष्णाय नवनीतं यो ददाति वैष्णवो जनः ।
तस्य पुण्यं न संख्यातुं शक्तोऽस्म्यब्दशतैरपि ॥
हयद्वयं यो दद्याद्गोपालाय महात्मने ।
आमित्रं मण्डाश्वैव स महात्मा हरेः प्रियः ॥
सशर्कराणि दुग्धानि कृष्णाय यस्तु यच्छति ।
तस्य प्रसन्नो भगवान् ददात्यभिमतं फलम् ॥ ॥
श्रावणे मासि विप्रेन्द्र देवकीनन्दनं प्रभुम् ।
स्नापयेन्निर्म्मलैस्तोयैः शुद्धैः कलुषवर्ज्जितैः ॥
मल्लिकाकुसुमैर्विष्णुं योऽर्च्चयेत् वैष्णवो जनः ।
विमुक्तः सकलैः पापैर्ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥
शेफालिकाप्रसूनैश्च यूथिकाकुसुमैस्तथा ।
अर्च्चयन् कमलाकान्तं मनुजो नावसीदति ॥
सुगन्धस्तागरैः पुष्पैः समल्लाकुसुमैस्तथा ।
योऽर्च्चयेत् कमलाकान्तं तस्य वश्यं जगत्त्रयम् ॥
प्रफुल्लमालतीपुष्पैः सुगन्धैर्योऽर्च्चयेद्धरिम् ।
तत्पुण्यं नास्ति तत्तुल्यं येन स्याद्भुवि
मानवः ॥
कुन्दपुष्पैश्च बन्धूकैः श्रीगदाधरं जनार्द्दनम् ।
अर्च्चयन् सकलं काममाप्नोति भुवि मानवः ॥
महामहाप्रसूनैश्च तथा कुरुवकैर्हरिम् ।
कुरुण्टकैः पूजयेद्यस्तस्य तुष्टः सदा हरिः ॥
शिरीषकुसुमैर्विष्णुं प्रसूनपुष्पैश्च योऽर्च्चयेत् ।

करवीरप्रसूनेश्च स याति हरिसन्निधिम् ॥
श्रावणे मासि यो दद्यात् लाजान् घृतसम-
न्वितान् ।
हरये तस्य विप्रर्षे न विपत्तिर्गृहे भवेत् ॥
श्रावणे पिष्टकं यस्तु हरये मुद्गपूरकम् ।
ददाति तस्य विप्रर्षे गृहे श्रीर्निश्चला भवेत् ॥*॥
भाद्रे मासि द्विजश्रेष्ठ नारायणमनामयम् ।
श्रद्धया पूजयेत् प्राज्ञश्चतुर्व्वर्गफलप्रदम् ॥
निर्वाते नूतनागारे सर्व्वोपद्रववर्जिते ।
स्थापयेत् पुण्डरीकाक्षं भगवन्तं जनार्द्दनम् ॥
दंशैश्च मसकैश्चैव प्रकीर्णं मक्षिकादिभिः ।
हरिं पुरातनागारे स्थापयेन्न हि भक्तिमान् ॥
सकर्द्दमे पतद्वारि गर्त्तच्छिद्रे गृहे तथा ।
हरिं न स्थापयेत् प्राज्ञो वर्षासु परमेश्वरम् ॥
विष्ण्वालये द्विजश्रेष्ठ बध्नीयाद्यस्तु मानवः ।
चन्द्रातपं विचित्रञ्च चन्द्रलोकं स गच्छति ॥
रात्रौ नानाविधैर्धूपैर्मन्दिरे जगतीपतेः ।
दंशांश्च मशकांश्चैव वर्षाकाले निवारयेत् ॥
ससारिकाभिः प्रावृत्य सच्छायिनमच्युतम् ।
प्रावृषि स्थापयेद्विष्णुं निशायां दिव्यमन्दिरे ॥
कह्लारपत्रदेवेश सुगन्धैर्नूतनैस्तथा ।
समुक्षुः पूजयेन्मर्त्त्यो भाद्रे मासि दिने दिने ॥
न भाद्रे केतकापुष्पैः पूजितव्यो जनार्द्दनः ।
यतो भाद्रपदे मासि केतकी स्यात् सुरासमा ॥
पक्वस्तालफलैर्द्दिव्यैर्योऽर्च्चयेद्यदुनन्दनम् ।
गर्भवाससमुद्भूतं दुःखं स भूयो लभते न हि ॥
संयुक्तं घृतदुग्धाभ्यां पक्वतालं मुरारये ।
यो दद्यात् श्रद्धया मर्त्त्यः स गच्छेन्मन्दिरं हरेः ॥
भाद्रे मासि द्विजश्रेष्ठ हरये तालपिष्टकम् ।
सघृतं वैष्णवो दद्यात् कैवल्यप्राप्तिहेतवे ॥
मासि भाद्रपदे विप्र न कुर्य्याच्छाकभक्षणम् ।
न रात्रौ भोजनं कुर्य्यान्मुमुक्षुर्वैष्णवो जनः ॥ ॥
आश्विने मासि विप्रेन्द्र केशवं क्लेशनाशनम् ।
पूजयेद्भक्तिभावेन पूर्व्वोक्तविधिना जनः ॥
पूर्व्वाह्ने पूजयेद्यस्तु भक्त्या लक्ष्मीपतिं हरिम् ।
विष्णुपूजाफलं विप्र सम्पूर्णं तेन लभ्यते ॥
यत्तोयं दीयते विप्र पूर्व्वाह्ने हरये जनैः ।
पीयूषमिव तत्तोयं गृह्णाति कमलापतिः ॥
मध्याह्ने दीयते यच्च सलिलं चक्रपाणये ।
तोयं तोयमिव स्वामी तद्गृह्णाति द्विजोत्तम ॥
अपराह्णे तु यत्तोयं गोविन्दाय प्रदीयते ।
तत्तोयं रक्ततुल्यं स्यान्न गृह्णाति यतो हरिः ॥
अतएव द्विजश्रेष्ठ पूर्व्वाह्ने हरिमर्च्चयेत् ।
सकलं लभते कामं केशवस्यानुकम्पया ॥
एकवस्त्रेण विप्रेन्द्र न कुर्य्यात् पूजनं हरेः ।
कुर्य्याद्यदापि तदा पूजां तां न गृह्णाति केशवः ॥
अधौतेन च वस्त्रेण या पूजा कमलापतेः ।
विफला सा च पूजा स्यान्न च विष्णुः प्रमोदति ॥
यस्त्वबद्धशिखः पूजां चक्रिणः कुरुते जनः ।
पूजाफलं न चाप्नोति अनिर्ग्राह्या च सा भवेत् ॥
असंस्कृतगृहे पूजा क्रियते या जगत्पतेः ।
सा पूजा ब्राह्मणश्रेष्ठ अनिर्ग्राह्या भवेत् खलु ॥
स्नानं देवार्च्चनञ्चैव दानञ्च पितृतर्पणम् ।
तिलकेन विना विप्र न च कुर्य्याद्विचक्षणः ॥
तिलकान्न गृहीत्वा यत् पुण्यकर्म्म विधीयते ।
भस्मीभवति तत् सर्व्वं कर्त्ता च नारकी भवेत् ॥
शङ्खचक्रगदापद्मैरङ्कितं यस्य दृश्यते ।
शरीरं ब्राह्मणश्रेष्ठ विज्ञेयः सोऽच्युतः स्वयम् ॥"
इत्यादि ॥
"त्रिपत्रीकृतदूर्व्वाभिराश्विने योऽर्च्चयेद्धरिम् ।
दूर्व्वेव सन्ततिस्तस्य अविच्छिन्ना प्रवर्त्तते ॥
आश्विने मासि यो दद्याद्धरये कर्क्कटीफलम् ।
शोको न जायते तस्य कदाचिद्धृदये द्विज ॥*॥
कार्त्तिके तु समायाते सर्व्वमासोत्तमे शुभे ।
दामोदरं देवदेवं भक्त्या प्राज्ञः प्रपूजयेत् ॥
कार्त्तिके मासि विप्रेन्द्र विष्णुप्रीणनहेतवे ।
यथोक्तविधिना प्राज्ञः प्रातःस्नानं समाचरेत् ॥
आमिषं मैथुनञ्चैव कार्त्तिके मासि यस्त्यजेत् ।
जन्मान्तरार्ज्जितैः पापैर्मुक्तो याति परां गतिम् ॥
तुलाराशिगते सूर्य्ये प्रातःस्नानं द्विजोत्तम ।
हविष्यं ब्रह्मचर्य्यञ्च महापातकनाशनम् ॥
आमिषं मैथुनञ्च कार्त्तिके यस्तु न त्यजेत् ।
जन्मजन्मनि विप्रेन्द्र स भवेत् ग्राम्यशूकरः ॥
द्विर्भोजनं परान्नञ्च तैलञ्च वैष्णवो जनः ।
आयाते कार्त्तिके मासि यत्नादपि परित्यजेत् ॥
दामोदराय नभसि प्रदीपं यस्तु यच्छति ।
फलं तस्य प्रवक्ष्यामि समासेन शृणु द्विज ॥
ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्व्विमुक्तः क्लेशदायकैः ।
दामोदरपुरं गत्वा तिष्ठेत् कोटियुगावधि ॥
दीपं ज्वलन्तं नभसि त्रिदशा वासवादयः ।
विलोक्य हर्षिताः सर्व्वे वदन्तीति परस्परम् ॥
असौ पुण्यात्मना श्रेष्ठः केशवार्च्चनतत्परः ।
प्रदीपं कार्त्तिके मासि यतो दच्छति चक्रिणे ॥
आगमिष्यति पुण्यात्मा कदायं त्रिदिवं प्रति ।
करिष्यामि कदा सख्यमनेन हरिसेविना ॥
मुहूर्त्तमपि यो दद्याद्दीपं नभसि चक्रिणे ।
कार्त्तिके मासि विप्रेन्द्र तस्य तुष्टः सदा हरिः ॥
दद्यादक्षयदीपं यः कार्त्तिके हरिमन्दिरे ।
दिने दिनेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥
तुलसीदललक्षेण कार्त्तिके पूजयेद्धरिम् ।
लक्षकवाजिमेधस्य मानवो लभते फलम् ॥
विल्वच्छदनलक्षेण योऽर्च्चयेत् विष्णुमव्ययम् ।
कार्त्तिके शङ्करं वापि लभते सोऽपि तत्फलम् ॥
कार्त्तिके वकपुष्पेण हरिपूजनकृन्नरः ।
परमं मोक्षमाप्नोति प्रसादाज्जगतीपतेः ॥
यत्किञ्चित् कार्त्तिके मासि विष्णुमुद्दिश्य दीयते ।
तदक्षयं भवेत् सर्व्वं सत्यमेतन्मयोच्यते ॥
घृताक्तं शूरणान्नं यः कार्त्तिके विष्णवे नरः ।
दद्याद्दिने दिने विप्र तस्य विष्णुपुरे स्थितिः ॥
प्रफुल्लपद्मपुष्पेण सितेनाप्यसितेन वा ।
योऽर्च्चयेत् कमलाकान्तं तस्य किं भुवि दुर्लभम् ॥
कमलैः कार्त्तिके मासि सितैर्व्वा लोहितैस्तथा ।
सम्पूज्य पद्मिनं मर्त्त्यो लभते परमं पदम् ॥
प्रदत्तं कार्त्तिके मासि हरये येन पङ्कजम् ।
न दत्तं तेन किं विप्र विष्णवे दैत्यहि
एकमेवाम्बुजं यस्तु ददाति कैटभा
तस्मै किं भगवान् विष्णुर्न ददाति श्रि
कमलैः कार्त्तिके मासि येन नाराधि
जन्मजन्मनि तद्गेहे कमला न हि
पद्मवीजानि यो दद्यात् केशवाय स
स जायते विप्रकुले शुद्धे च प्रतिजन्म
ब्राह्मणस्य कुले जातः स चतुर्व्वेदवि
धनवान् बहुपुत्रश्च कुटुम्बानाञ्च पोष
नास्ति पद्मसमं पुष्पं जगति सत्यमुच्य
येन सम्पूज्य गोविन्दं पापात्मापि च मो
सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यमेव मयोच्य
कमलैर्हरिमभ्यर्च्य लभते परमं पदम्
एकमेवारविन्दं यः प्रददाति मुरारये
तस्य नास्ति पुनर्जन्म संसारेऽस्मिन् सु
इति पाद्मे क्रियायोगसारे १२ अध्याय

व्यास उवाच ।

"मार्गशीर्षे द्विजश्रेष्ठ महालक्ष्म्या सम
पूजयेदव्ययं विष्णुं भक्तिभावेन वैष्णवः
उच्छिष्टदेशे विप्रेन्द्र तथैव पतितालये ।
दुर्गन्धैश्च परिव्याप्ते स्थाने विष्णुं न पूजये
पाषण्डानां समीपे तु महापातकिनां त
असत्यभाषिणाञ्चैव न कुर्य्याद्विष्णुपूजनम्
तस्मादेकमना भूत्वा भक्तिश्रद्धासमन्वित
पूजयेत् कमलाकान्तं चतुर्व्वर्गफलाप्तये
शाल्यन्नं सघृतञ्चैव मुद्गसूपसमन्वितम् ।
सवास्तुकादिशाकञ्च दद्यात् सदधि विष्ण
नागरङ्गफलं दिव्यं सपक्वं यस्तु यच्छति ।
केशवाय द्विजश्रेष्ठ सोऽप्सराभिरपि पूज्यते
यद्यन्यं नूतनं वस्तु प्रियं भगवतो हरेः ।
तदेवाग्रहायणे मासि भक्त्या दद्यान्मुरारे
पौषे मासि समायाते श्रीकृष्णं वरदं प्रभ
नित्यमिक्षुरसैर्द्दिव्यैः स्नापयेद्वैष्णवो जन
यः स्नापयति विप्रेन्द्र विष्णुमिक्षुरसैः प्रभुम
इह भुङ्क्ते सुखं सर्व्वं मृतो यातीक्षुसागर
यो दद्याद्दिक्षुनैवेद्यं देवदेवाय विष्णवे ।
सोऽपि तत्फलमाप्नोति किमन्यैर्बहुभाषितै
सदुग्धं पृथुकं पौषे दधिभिर्व्वा समन्वितम्
दत्त्वा मुरारये मर्त्त्यः सर्व्वान् कामानवाप्नु
सर्व्वं पुरातनं वस्त्रं दूरीकृत्य मुरारये ।
शीतस्य वारणार्थाय दद्याद्वस्त्रञ्च नूतनम् ॥
पौषे संक्रमणे विप्र सलक्ष्मीकाय विष्णवे ।
दद्यान्मुमुक्षुर्मनुजो दशवर्णञ्च पिष्टकम् ॥
यस्तु शङ्खध्वनिं कुर्य्यात् संपूज्य कमलापतिम्
तस्य पुण्यफलं वच्मि शृणु वत्स समाहित
अगम्यागमनाच्चैव विमुक्तः सर्व्वपातकैः ।
शेषे विष्णुपुरं गत्वा विष्णुना सह मोदते ॥
वैनतेयाङ्किता घण्टा यस्तु वादयते हरेः ।
पूजाकाले द्विजश्रेष्ठ तस्य पुण्यं वदाम्यहम् ॥
अभक्ष्यभक्षणाच्चैव मुक्तः पापैः सुदारुणैः ।
प्रयाति मन्दिरं विष्णो रथमारुह्य शोभनम् ॥
तत्र भुक्त्वाखिलं भोगं कल्पकोटिशतावधि ।

पुनरागत्य धरणीं चतुर्व्वेदी द्विजो भवेत् ॥
तत्र भुक्त्वा सुखं सर्व्वं शोकदुःखविवर्ज्जितः ।
पुनर्व्विष्णुपुरं गत्वा मोक्षं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥
वीणां वादयते यस्तु पूजाकाले जगत्पतेः ।
पण्डितानामग्रणीः स्यात् प्रतिजन्मनि जन्मनि ॥
मृदङ्गवाद्यकृद्यस्तु पूजायां कैटभद्विषः ।
तस्य प्रसन्नो देवेशो ददात्यभिमतं फलम् ॥
डमरुं डिण्डिमञ्चैव झर्झरीं मधुरीं तथा ।
पटहं दुन्दुभिञ्चैव काहलं सिन्धुवादनम् ॥
कांस्यञ्च करतालञ्च वेणुं वादयते च यः ।
पूजाकाले महाविष्णोस्तस्य पुण्यं निशामय ॥
सर्व्वपापैः पातकैर्म्मुक्तो मन्दिरं याति चक्रिणः ।
परमं स्थानमासाद्य तत्रैव परिमुच्यते ॥
करशब्दञ्च यः कुर्य्यात् पूजाकाले जगद्गुरोः ।
मुखवाद्यञ्च विप्रेन्द्र तस्य पुण्यं मयोच्यते ॥
कोटिकोटिकुलैर्युक्तः प्रयाति हरिमन्दिरम् ।
स्थानमासाद्य तत्रैव मोक्षमक्षयमाप्नुयात् ॥
विष्णोरायतने यस्तु भक्तियुक्तः प्रनृत्यति ।
स याति ब्राह्मणश्रेष्ठ तद्विष्णोः परमं पदम् ॥
यस्तु गायति गीतानि भक्त्या नारायणाग्रतः ।
स नर्त्तकत्वमाप्नोति गन्धर्व्वाणां पुरे पुरे च ॥
स्तौति स्तोत्रं जगन्नाथं यो भक्त्या वरणो जनः ।
तस्य प्रसन्नो भगवान् सर्व्वान् कामान् प्रयच्छति ॥
मासे मासे हरिं यस्तु विधिनानेन पूजयेत् ।
अचिरेणैव विप्रर्षे प्रसादयति सोऽच्युतम् ॥
जगदुदधिमिमं ये तर्त्तुमिच्छन्ति मर्त्त्याः
प्रचुरतरगभीरं सर्व्वदुःखप्रदञ्च ।
परमपुरुषपादाम्भोजयुग्मं मनोज्ञं
त्रिदशनिवहसेव्यं ते तु सर्व्वे यजन्तु ॥"
इति पाद्मे क्रियायोगसारे १३ अध्यायः ॥ ॥
अथ द्वात्रिंशत् सेवापराधाः । भगवद्भक्तानां राज्ञियमिश्रान्नभोजनम् १ अनिषिद्धदिने दन्तधावनमकृत्वा विष्णोरुपसर्पणम् २ मैथुनं कृत्वास्नात्वा विष्णोरुपसर्पणम् ३ मृतं नरं स्पृष्ट्वास्नात्वा विष्णुकर्म्मकरणम् ४ रजस्वलां स्पृष्ट्वा विष्णुगृहप्रवेशनम् ५ मानवशवं स्पृष्ट्वास्नात्वा विष्णुं सन्निधावस्थानम् ६ विष्णुं स्पृशतः पायुवायुप्रयोगः ७ विष्णोः कर्म्म कुर्व्वतः पुरीषत्यागः ८ विष्णुशास्त्रमनादृत्य शास्त्रान्तरप्रशंसा ९ अतिमलिनं वासः परिधाय विष्णुकर्म्माचरणम् १० अविधानेनाचम्य विष्णोरुपसर्पणम् ११ विष्णोरपराधं कृत्वा विष्णोरुपसर्पणम् १२ क्रुद्धस्य विष्णुस्पर्शनम् १३ निषिद्धपुष्पेण विष्णोरर्च्चनम् १४ रक्तं वासः परिधाय विष्णोरुपसर्पणम् १५ अन्धकारे दीपं विना विष्णोश्च स्पर्शनम् १६ कृष्णवस्त्रं परिधाय विष्णोः कर्म्माचरणम् १७ वायसोद्धृतवासः परिधाय विष्णोः कर्म्माचरणम् १८ विष्णवे कुक्कुरोच्छिष्टदानम् १९ वराहमांसं भुक्त्वा विष्णोरुपसर्पणम् २० हंसजालपादसारसमांसं भुक्त्वा विष्णोरुपसर्पणम् २१ दीपं स्पृष्ट्वा हस्तमप्रक्षाल्य विष्णोः स्पर्शनं कर्म्मकरणं वा २२ श्मशानं गत्वास्नात्वा विष्णूपसर्पणम् २३ पिण्याकं भुक्त्वा विष्णोरुपसर्पणम् २४ विष्णवे वराहमांसनिवेदनम् २५ मद्यमादाय पीत्वा वा स्पृष्ट्वा विष्णुगृहप्रवेशनम् २६ परकीयेणाशुचिना वस्त्रेण परिहितेन विष्णुकर्म्माचरणम् २७ विष्णवे नवान्नमप्रदाय तद्भोजनम् २८ गन्धपुष्पेऽप्रदाय धूपदीपदानम् २९ उपानत्पादुकाभ्याम् विष्णुस्थानप्रवेशनम् ३० भेरीशब्देन विना विष्णुप्रबोधनम् ३१ अजीर्णे सति विष्णुस्पर्शनम् ३२ । एतदुपलक्षणम् । इत्याह्निकाचारतत्त्वम् ॥ ॥
अपि च ।

धरण्युवाच ।

"तवापराधात् देवेश वर्ज्ज्यान् यान् वैष्णवैश्च ।
निरापराधो मनुजः सापराधश्च जायते ॥
कर्म्मणाचरणे येन कारणेन जुगुप्सितम् ।
तच्च पूजाफलं सर्व्वं जायते तद्वदस्व मे ॥

वराह उवाच ।

कर्म्मणा मनसा वाचा ये पापरुचयो जनाः ।
भक्षणं दन्तकाष्ठस्य राजान्नस्य तु भोजनम् ॥
अशनं शवसंस्पर्शं पुरीषोत्सर्गमेव च ।
सूतकचण्डालयोः स्पर्शं क्षपणं स्पर्शनं मर्द्दनं तथा ॥
अभाष्यभाषणं कोपं पिण्याकस्य च भक्षणम् ।
रक्तपारक्यमलिनं वस्त्रधारित्वनीलिजम् ॥
गुरोश्चालीकनिन्दा च पतितान्नस्य भक्षणम् ।
अभक्ष्यभक्षणञ्चैव तण्डुलीयविभीतकम् ॥
अदानं तु वरान्नस्य जालपादवराकयोः ।
भक्षणे देवतागारे सोपानत्कोपसर्पणम् ॥
तथैव देवपूजायां निषिद्धकुसुमार्च्चनम् ।
अनुत्ताप्य च निर्म्माल्यं पूजा जीर्णान्धकारयोः ॥
पानं सुरायाः देवस्य अन्धकारे प्रबोधनम् ।
वातकर्म्माञ्च ने विष्णोरनमस्करणं तथा ॥
अपराधास्त्वयमी शतं समाख्याता मया धरे ।
एभिर्युक्तस्तु पुरुषो विष्णुं नैव प्रपश्यति ॥
दूरस्थो न नमस्कारं कुर्य्यात् पूजा तु राक्षसी ॥"
तत्प्रायश्चित्तं यथा,—
"एकरात्रं द्विरात्रं वा त्रिरात्रं स्नानमेव च ।
सवासाः पञ्चगव्याशी मलवस्त्रान्तिकं क्रमात् ॥
नीलीरङ्गापनोदार्थं गोमयेन प्रघर्षणम् ।
प्राजापत्येन शुद्धिः स्यात् नीलीवस्त्रस्य धारणात् ।
चान्द्रायणद्वयं कुर्य्यात् गुरोः क्षमितमुत्तमम् ।
चान्द्रायणं पराकञ्च पतितान्नस्य भक्षणात् ॥
चान्द्रायणं पराकञ्च प्राजापत्यं तथैव च ।
गोप्रदानञ्च भोज्यञ्च अभक्ष्यस्य च भक्षणे ॥
उपवासस्तु पञ्चाहं पञ्चगव्येन शुध्यति ।
सोपानत्कश्चरेत् पादं कृच्छ्रस्य हविर्भोजनम् ॥
पुष्पाभावे च नस्नानं देवस्पर्शञ्च कारयेत् ।
अनिर्म्माल्ये नमस्कारं स्नानं पञ्चामृतेन तु ॥
सुरापाने द्विजातीनां चान्द्रायणचतुष्टयम् ।
तथैव द्वादशाष्टौ तु प्राजापत्यत्रयं चरेत् ॥
ब्रह्मकूर्च्चेन शुद्धिः स्यात् गोप्रदानत्रयेण च ।
त्रयाणामेकरात्रेण पञ्चामृतनिषेवणात् ॥
मुच्यते त्वपराधेस्तु तथा विष्णोः स्तवं पठन् ।
एतत्ते कथितं गुह्यं किमन्यत् श्रोतुमिच्छसि ॥

धरण्युवाच ।

अस्ति कश्चिदुपायोऽत्र येन त्वं नृप तुष्यसि ।
पूजितः सफलस्त्वामि अपराधविशोधनः ॥

वराह उवाच ।

संवत्सरस्य मध्ये तु तीर्थे सौकरवे मम ।
कृतोपवासः स्नानेन गङ्गायां शुद्धिमाप्नुयात् ।
मथुरायां तथाप्येवं सापराधः शुचिर्भवेत् ॥
अनयोस्तीर्थयोरेव यः सेवेत सवत्सरः ।
सहस्रजन्मार्ज्जितान् तानपराधान् जहाति सः ।
स्नानात् पानात् तथा ध्यानात् कीर्त्तनाद्धारणात्तथा ।
श्रवणात्मननाच्चैव दर्शनात् याति पातकम् ॥
इति वाराहपुराणे अपराधप्रायश्चित्तनामाध्यायः ॥

सेवि, क्ली, (सेव्यते लोकैरिति । सेव + इन् ।) फलविशेषः । सेओ इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । बदरम् २ सिञ्चितिकाफलम् ३ मुष्टिप्रमाणम ४ सेवितम ५ सेवम ६ । अस्य गुणाः । वातपित्तहरत्वम् । गुरुत्वम् । बृंहणत्वम । कफकरत्वम । हृष्यत्वम् । पाके स्वादुरसत्वम । हितत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
सेविका, स्त्री, मिष्टान्नविशेषः । सेओयाञि इति भाषा । यथा,—
"समितावर्त्तिका कृत्वा सुसूक्ष्मा यवसन्निभाः ।
शुष्काः क्षीरेण संसाध्या भोज्या घृतसितान्विताः ॥"
अस्याः गुणाः ।
"सेविका तर्पणी बल्या गुर्व्वी पित्तानिलापहा ग्राहिणी सन्धिकृद्रुच्या तां खादेन्नातिमात्रया"
इति भावप्रकाशः ॥
(दासी । भुजिष्या । इति केचित् ॥)
सेवित,, त्रि (सेव + क्तः ।) सम्पासितगुर्व्वादिः । तत्पर्य्यायः । वरिवसितः २ वरिवस्यितः ३ उपासितः ४ उपचरितः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ आराधितः । उपभुक्तः । आश्रितः । इति सेवधात्वर्थदर्शनात् ॥ (यथा महाभारते । १ । १७ । ६ ।
"काञ्चनाभरणं चित्रं देवगन्धर्व्वसेवितम् ॥")
सेविफलं, क्ली । इति राजनिर्घण्टः ॥
सेव्य, क्ली, (सेव्यते इति । सेव + ण्यत् ।) वीरणमूलम् । इत्यमरः । २ । ४ । १६४ ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,—
"वीरणस्य तु मूलं स्यादुशीरं नलदञ्च तत् ।
अमृणालञ्च सेव्यञ्च समगन्धिकमित्यपि ॥"
इति भावप्रकाशे पूर्व्वखण्डे १ भागे ॥
लामज्जकम् । उशीरवत्पीतच्छविलतृणविशेषः ।
तत्पर्य्यायो यथा,—
"लामज्जकं सुनालं स्यादमृणालं लयं लघुः ।
इष्टकापथकं सेव्यं नलदञ्चावदातकम् ॥
इति च भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

"स्यादृशीरं मृणालञ्च सैव्यं लामज्जकन्तथा।"
इति गारुडे २०८ अध्यायः॥)
सैव्य, पुं, (सेव्यते इति। सेव+ण्यत।) अश्वत्थवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ हिज्जलवृक्षः। इति शब्दरत्नावली॥
सैव्यः, त्रि, (सेव सेवने+ण्यत।) सेवार्हः। इति मेदिनी॥ (यथा, कथासरित्सागरे। ५२। १३८।
"अहं तं सैव्यमन्येषां करिष्यामीश्वरं क्षणात्। तत् वृणीष्व भर्त्तारं यदि ते पुत्त्रि रोचते॥")
सैव्या स्त्री, (सेव+ण्यत्। टाप्।) वन्दावृक्षः। इति शब्दरत्नावली॥
सै चिन्तायाम्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर अक०-अनिट्।) सायति। चितिः चयः। इति दुर्गादासः॥
सैंह, त्रि, (सिंहस्यायमिति। सिंह+अण्।) सिंहसम्बन्धी। सिंहतुल्यः। इति सिद्धान्तकौमुदी॥ (स्त्रियां ङीप्। यथा, माघ।१।४७।
"सटाच्छटाभिन्नघनेन बिभ्रता
नृसिंह सैंहीमतनुं तनुं त्वया।
स मुग्धकान्तास्तनसङ्गभङ्गुरै-
रुरोविदारं प्रतिचस्करे नखैः॥
सैंहली, स्त्री, (सिंहले देशे भवा। सिंहल+अण्। ङीप्।) सिंहपिप्पली। तत्पर्य्यायः। सर्पदण्डा २ सर्पाङ्गी ३ ब्रह्मभूमिजा ४ पार्व्वती ५ शैलजा ६ ताम्रा ७ लम्बबीजा ८ उत्कटा ९ अद्रिजा १० सिंहलस्था ११ लम्बदन्ता १२ जीवला १३ जीवाला १४ जीवनेत्री १५ कुरुम्बी १६। अस्या गुणाः। कटुत्वम्। उष्णत्वम्। जन्तुनाशित्वम्। दीपनत्वम्। कफश्वाससमीरार्त्तिशमनत्वम्। कोष्ठशोधनत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥ सिंहलद्वीपभवे, त्रि॥
सैंहिकः, पुं, (सिंहिकाया भवः। अण्।) राहुः। इति शब्दरत्नावली॥
सैंहिकेयः, पु, (सिंहिकाया अपत्यं पुमानिति। सिंहिका+ढक्।) राहुः। इत्यमरः॥ (यथा, माघे। २। ३५।
"ध्रियते यावदेकोऽपि रिपुस्तावत् कुतः सुखम्
पुरः क्लिश्नाति सोमं हि सैंहिकेयोऽसुर-
द्रुहाम्॥")
सैकतं, क्ली, (सिकताः सन्त्यत्रेति। अण्।) वालुकामयतटम्। इत्यमरः। १। ३। २६॥ (यथा कुमारे। १। २९।
"मन्दाकिनीसैकतवेदिकाभिः
सा कन्दुकैः कृत्रिमपुत्त्रकैश्च।
रेमे मुहुर्मध्यगता सखीनां
क्रीडारसं निर्विशतीव बाल्ये॥"
सैकतः, त्रि, (सिकताः सन्त्यत्रेति। सिकता+"सिकताशर्कराभ्याञ्च।" ५। २। १०४। इति अण्।) सिकतामयः। इत्यमरः।१। १०। ८॥ तत्पर्य्यायः। सिकतिलः २ सिकतावान् ३। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा, भागवते। ११।२७।१२।
"शैली दारुमयी लौही लेप्या लेख्या च सैकती।
मनोमयी मणिमयी प्रतिमाष्टविधा स्मृता॥")
सैकतिकं, क्ली, मातृयात्रा। मङ्गलसूत्रकम्। इति मेदिनी॥
सैकतिकः, पु, (सैकतं पुलिनं प्रियत्वेनास्त्यस्येति। सैकत+ठन्।) संन्यस्तः। क्षपणकः। सन्देहजीविनि, त्रि। इति मेदिनी॥
सैकतेष्टं, क्ली, (सैकत स्थानमिष्टमस्य।) आर्द्रकम्। इति राजनिर्घण्टः॥ वालुकामयप्रिये, त्रि॥
सैतवाहिनी, स्त्री, बाहुदानदी। इत्यमरः। १। १०। ३३।
सैद्धान्तिकः, त्रि, (सिद्धान्तं वेत्तीति। सिद्धान्त+ठक्।) सिद्धान्तज्ञः। इति हेमचन्द्रः कौमुदी च॥
सैनापत्यं, क्ली, (सेनापतेर्भावः कर्म्म वा। सेनापति+"पत्यन्तपुरोहितादिभ्यो यक्।" ५।१।१२८। इति यक्।) सेनापतेर्भावः। तत्कर्म्म च। इति सिद्धान्तकौमुदी॥ (यथा, मनुः। १२। १००।
"सैनापत्यञ्च राज्यञ्च दण्डनेतृत्वमेव च।
सर्व्वलोकाधिपत्यञ्च वेदशास्त्रविदर्हति॥"
सेनापतेरिदमिति। "दित्यदित्यादित्येति।" ४। १। ८५। इति ण्यः।) सेनापतिसम्बन्धिनि, त्रि॥
सैनिकः, पु, (सेनां समवैतीति। सेना+"सेनाया वा।" ४। ४। ४५। इति पक्षे ठक्।) सेनायां समवेतः। इत्यमरः। २। ८। ६१॥ मिलितहस्त्यश्वरथपादातं सेना तत्र ये समवेता एकदेशीभूतास्ते सैन्याः सैनिकाश्च। इति भरतः॥ (यथा, रघुः। ३। ६१।
"निमेषमात्रादवधूय तद्व्यथां
सहोत्थितः सैनिकहर्षनिस्वनैः॥")
सैन्यरक्षकः। इति मेदिनी अमरश्च॥ प्राणिवधनियुक्तः। यथा, श्रीभागवते पञ्चमस्कन्धगद्यम्। ये त्विह वै पुरुषाः पुरुषमेधेन यजन्ते याश्च स्त्रियो नृपशून् खादन्ति तांश्च ताश्च ते पशव इह निहता यमसदने यातयन्तो रक्षोगणाः सैनिका इव स्वधितिना अवदायासृक् पिबन्तीति। सैनिकाः प्राणिवधनियुक्ताः। इति तिथ्यादितत्त्वम्॥ सेनासम्बन्धिनि, त्रि॥ (यथा, महाभारते। ७। १९०। ४१।
"एवं तं निहतं संख्ये दृष्ट्वा सैनिको जनः॥")
सैन्धवं, क्ली, पु, (सिन्धौ समुद्रतीरे सिन्धुदेशे वा भवम्। सिन्धु+"अणञौ च।" ४।३।३३। इति अण्।) लवणविशेषः। स तु सिन्धुनद्युपलक्षितदेशोद्भवः। तत्पर्य्यायः। शीतशिवम् २ माणिमन्थम् ३ सिन्धुजम् ४। इत्यमरः। २।९।४२॥ वशिरम् ५ सिन्धुदेशजम् ६ माणिबन्धम् ७। इति जटाधरः॥ शितशिवम् ८। इति शब्दरत्नावली॥ नादेयम् ९ शिवम् १० सिद्धम् ११ शिवात्मजम् १२ पथ्यम् १३। अस्य गुणाः।
"सैन्धवं लवणं हृष्यं चक्षुष्यं दीपनं रुचि।
पूतं स्वादु त्रिदोषघ्नं व्रणदोषविबन्धजित्
सैन्धवं द्विविधं ज्ञेयं सितं रक्तमिति क्र
रसवीर्य्यविपाकेषु गुणाढ्यं कथितं सित
इति राजनिर्घ
अपि च।
"सैन्धवं लवणं स्वादु दीपनं पाचनं लघु
स्निग्धं रुच्यं हिमं वृष्यं सूक्ष्मनेत्रं त्रिदोष
इति भावप्रक
किञ्च।
"सैन्धवं दोषजिद्धृष्यं चक्षुष्यमविदाहि च
अग्निमन्दीपनं स्निग्धं रोचनं मधुरं लघु
इति राजवल्लभ
तस्य हविष्यान्नम। यथा, स्मृतिः।
"लवणं सैन्धवमामुद्रं गव्यं च दधिसर्पिः
इति हविष्यान्नगणने तिथ्यादितत्त्व
सैन्धवः, पु, (सिन्धुरभिजनोऽस्येति। सिन्धु"सिन्धुतक्षशिलादिभ्योऽणञौ।"४।३।९३। अण्।) घोटकः। स तु सिन्धोरदूरभवविकारस्य घोटक इति अदूरभवार्थे णः। इति भरतः। २।८।४४। (यथा, भागवते।८।१।२
"स एकदा महाराज! विचरन् मृगयां व
वृतः कतिपयामात्यैरश्वमारुह्य सैन्धवम्॥
सिन्धुदेशाधिपतिः। जयद्रथः। यथा, म
भारते। १। १। १९६।
"यदा द्रोणः कृतवर्म्मा कृपश्च
कर्णो द्रौणिर्मद्रराजश्च शूरः।
अमर्षयन् सैन्धवं वध्यमानं
तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय॥"
सिन्धुदेशोत्पन्नमात्रे। यथा, तत्रैव। ३। ५
२४
"हारहूणांश्च चीनांश्च तुखारान् सैन्धवांस्तथा
सैन्धी, स्त्री, तालादिरसनिर्य्यासः। तत्पर्य्याय
हाला २। अस्या गुणाः। शीतत्वम्। कषायत्वम्। अम्लत्वम्। पित्तदाहनाशित्वम्। वातदत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥
सैन्यं, क्ली, (सेना एव। चतुर्वर्णादित्वात् ष्यञ्।) सेना इत्यमरः। २। ८। ७८॥ (यथा मार्कण्डेये। ८७। २१।
"हतशेषं ततः सैन्यं दृष्ट्वा चण्डं निपातितम्
मुण्डञ्च सुमहावीर्य्यं दिशो भेजे भयातुरम्॥"
सैन्यः, पुं, (सेनां समवैतीति। सेना+"सेनाया वा।" ४।४।४५। इति ण्यः।) सेनासमवेतः। इत्यमरः। २। ८। ६१।"मिलितहस्त्यश्वरथपादातं सेना तत्र ये समवेता एकदेशीभूतास्ते सैन्याः सैनिकाश्च।" इति भरतः॥ किञ्च।
"सैन्यं क्लीवं बलेऽशेना समवेते तु वाच्यवत्॥
इति मेदिनी॥
सैन्यपृष्ठं, क्ली, (सैन्यस्य पृष्ठम्।) सैन्यस्य पश्चाद्भागः। यत्र स्थित राजा स्वसैन्यं प्रतिगृह्णाति तत्पर्य्यायः। प्रतिग्रहः २। इत्यमरः॥ परिग्रहः ३। इति भरतः॥ पतद्ग्रहः ४। इति टीकान्तरम्॥

सम्विकं,क्ली सिन्दूरम्। इति केचित्॥सीसमल-शब्दात् णिकप्रत्ययेन निष्पन्नम॥

सैरन्ध्री, स्त्री, (स्वैरं स्वाच्छन्द्यं धरतीति। धृ+मूलविभुजादित्वात् कः। पृषोदरादित्वात् साधुः।) अन्यवेश्मस्था स्वतन्त्रा शिल्पजीविनी। इत्यमरः। २। ६। १८। (यथा, महाभारते। ३। ६५। ५१।

"सैरन्ध्रीमभिजानीष्व सुनन्दे देवरूपिणीम्।
वयसा तुल्यतां प्राप्ता सखी तव भवत्वियम्॥")

द्रौपदी। इति हेमचन्द्रः॥ (वर्णसङ्करसम्भूतस्त्री। यथा, महाभारते। १३। ४८। १८।

"अगम्यागमनाच्चैव जायते वर्णसङ्करः।
बाह्यानामनुजायन्ते सैरन्ध्र्यां मागधेषु च।
प्रसाधनोपचारज्ञमदासन्दासजीवनम्॥")

सैरिकः, पुं, (सीर+ठक्।) सीरेण लाङ्गलेन खनति यः। कृषाण् इति भाषा॥ (सीरं वहतीति। सीर+"हलसीरात् ठक्।" ४। ४। ८१। इति ठक्।) सीरस्य वोढा। हेलेगरु-इति भाषा॥ (सीरस्येदमिति। "हलसीरात् ठक्।" ४। ३। १२४। इति ठक्।) सीरसम्बन्धिनि, त्रि। तेषां पर्य्यायः। हालिकः २ लाङ्गलिकः ३। इत्यमरः। २। ९। ६४॥

सैरिन्ध्री, स्त्री, (स्वैरं स्वातन्त्र्यं धरतीति। धृ+मूलविभुजादित्वात् कः। पृषोदरादित्वात् साधुः। गौरादित्वात् ङीष्।) परवेश्मस्था स्ववशा शिल्पकारिका। इत्यमरः। २। ६। १८॥ तत्पर्य्यायः। सैरन्ध्री २ सैरिन्ध्रिः ३। इति तट्टीका॥ (यथा, महाभारते। ४। ८। २।

"वासश्च परिधायैकं कृष्णा सुमलिनं महत्।
कृत्वा वेशं हि सैरिन्ध्र्याः कृष्णा व्यचरत् तदा॥")

वर्णसङ्करसम्भूतस्त्री। महल्लिका। इति मेदिनी। द्रौपदी। इति धरणिः॥ (यथा, महाभारते। ४। २३। ५।

"यथा सैरिन्ध्रीदोषेण न ते राजन्निदं पुरम्।
विनाशमेति वै क्षिप्रं तथा नीतिर्विधीयताम्॥")

सैरिभः, पुं, (सीरे लाङ्गलवहने इभ इव। शकन्ध्वादित्वात् साधुः। ततः स्वार्थे अण्।) महिषः। इत्यमरः। २। ५। ४॥ स्वर्गः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

सैरीयः, पुं, (सीरे भवः। अण्। सैरः कर्षस्तत्र भवः। वृद्धात् छः।) झिण्टी। इति शब्दरत्नावली॥

सैरीयकः, पुं, (सैरीय एव। स्वार्थे संज्ञायां वा कन्।) झिण्टी। इत्यमरः। २। ४। ७५॥ अस्य गुणः। कफवातनाशित्वम्। इति राजवल्लभः॥

सैरेयः, पुं, (सीरे कर्षे भवः। सीर+"नद्यादिभ्यो ढक्।" ४।२।९७। इति ढक्।) झिण्टी। इति शब्दमाला भरतश्च॥ (अस्य पर्य्याया यथा,—

"सैरेयकः श्वेतपुष्पः सैरेयः कटसारिका।
सहाचरः सहचरः स च भिन्द्यपि कथ्यते॥"

अथास्य गुणाः।

"सैरेयः कुष्ठवातास्रकफकण्डूविषापहः।
तिक्तोष्णो मधुरोऽनम्लः सुस्निग्धः केशरञ्जनः॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

सैरेयकः, पुं, (सैरेय एव। स्वार्थे कन्।) झिण्टी। इति राजनिर्घण्टो भरतश्च॥ (अस्य पर्य्यायो यथा, भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे।

"सैरेयकः श्वेतपुष्पः सैरेयः कटसारिका।
सहाचरः सहचरः स च भिन्द्यपि कथ्यते॥")

सैवालं, क्ली, शैवालम्। यथा,—

"या पांशुपाण्डरवपुर्व्विरसा पुरासीत्
सैवालकाङ्कुरलतामधुना बिभर्त्ति।
वक्रं प्रसर्पति तनोर्वितनोति लक्ष्मीं
प्रायः पयोधरसमुन्नतिरत्र हेतुः॥"

इति प्रसिद्धरसप्रकाव्यम्॥

सोः, स्त्री, पार्व्वती। इति केचित्॥ षोधातोः क्विप्प्रत्ययेन निष्पन्ना॥

सोढः, त्रि, (सह मर्षणे+क्तः। "सहिवहोरोदवर्णस्य।" ६। ३। ११२। इति अवर्णस्य ओत्।) क्षान्तः। इत्यमरः। ३। १। ९७॥ दुःखादिसहनशीलः। इति तट्टीकायां नीलकण्ठः॥

सोढा [ऋ] त्रि, (सहते इति। सह+तृच्।) क्षमायुक्तः। शक्तः। इति मेदिनी॥ (यथा, महाभारते। १। २६। ६।

"सोढा शस्त्रनिपातानामग्निस्पर्शस्य चानघ।
स पाण्डवबलं सर्व्वमद्य कोऽनाशयिष्यति॥")

सोत्कण्ठः, त्रि, (उत्कण्ठया सह वर्त्तमानः।) उत्कण्ठायुक्तः। तत्पर्य्यायः। उत्कः २ उन्मनाः ३। इति जटाधरः॥ (यथा, कथासरित्सागरे। ३१। ४५।

"तत्रोद्यानगतं सा तं वत्सेशं सपरिच्छदम्।
ददर्श दूरात् सोत्कण्ठा चकोरीवामृतत्विषम्॥")

सोत्प्रासं, क्ली, (उत्प्रासेन सह वर्त्तमानम्।) प्रियावाक्यम्। यथा, शब्दरत्नावल्याम्।

"सोल्लुण्ठनन्तु सोत्प्रासं चटु चाटु प्रियोदितम्॥"

सोत्प्रासः, पुं, (उत्प्रासेन आधिक्येन सह वर्त्तमानः।) सशब्दहास्यम्। यथा,—

"सोत्प्रास आच्छुरितकमवच्छुरितकं तथा।
अट्टहासो महाहासो हासः प्रहास इत्यपि॥"

इति शब्दरत्नावली॥

सोदयं, त्रि, उदयेन सह वर्त्तमानम्। वृद्धियुक्तम्। सुद समेत् इति भाषा। यथा,—

"दत्त्वा कन्यां हरन् दण्ड्यो व्ययं दद्याच्च सोदयम्
मृतायां वरं आदद्यात् परिशोध्योभयव्ययम्॥"

इत्युद्वाहतत्त्वधृतयाज्ञवल्क्यवचनम्॥

सोदरः, पुं, (सह समानं उदरं यस्य। सहस्य सः।) सहोदरः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, मनुः। ८। २९९।

"भार्य्या पुत्त्रश्च दासश्च शिष्यो भ्राता च सोदरः।
प्राप्तापराधास्ताड्याः स्यू रज्ज्वा वेणुदलेन वा॥")

सोदरा, स्त्री, सहोदरा भगिनी। इति सोदरशब्दाट्टाप्प्रत्ययेन निष्पन्ना॥

सोदर्य्यः, पुं, (समानोदरे शयितः। सोदर+"सोदरात् यः।" ४।४।१०९। इति यः।) सहोदरः। इत्यमरः।२।६।३४॥ (यथा, रघुः। १५। २६।

"स हत्वा लवणं वीरस्तदा मेने महौजसम्।
भ्रातुः सोदर्य्यमात्मानमिन्द्रजिद्वधशोभिनः॥")

सोनहः, पुं, लसुनम्। इति शब्दरत्नावली॥

सोन्मादः, त्रि, (उन्मादेन सह वर्त्तमानः।) उन्मत्तः। उन्मादिष्णुः। तस्य रूपान्तराणि यथा। उन्मादः। सन्मादः। सून्मदः। इत्यमरटीकायां भरतः। ३। १। २३॥

सोपकरणं, त्रि, उपकरणेन सह वर्त्तमानम्। उपकरणविशिष्टम्। यथा,—

"एवञ्च अमुककाम इति सोपकरणं वस्त्रं चतुष्टययुक्तं ताम्रपात्रं चाभिलप्य उत्सर्गं सङ्कल्पते।" इति तिथ्यादितत्त्वम्॥ इदं सोपकरणमामान्ननैवेद्यमस्मै देवताय नमः। इति च पूजापद्धतिः॥

सोपकारः, त्रि, उपकारविशिष्टः। उपकारेण सह वर्त्तमान इति बहुव्रीहिसमासे कृते सहशब्दस्य सादेशेन निष्पन्नः॥

सोपधं, त्रि, (उपधया सह वर्त्तमानमिति।) सच्छद्मदानादि। यथा हारीतः। अथासदृशं दानमस्वर्ग्यं यच्च दत्त्वा परितप्यते। तच्चदानमफलं यच्चापकारिणे ददाति तस्मात् परिक्लिष्टं यच्च सोपधं ददाति अन्यथाविंतमन्यत्र पालाय ददाति अनिष्टदानं सर्व्वं यत्र दत्त्वा प्रकाशयति स्मयदानं यच्चाश्रद्धया ददाति क्रोधाद्दानम् यच्चाक्रुश्य ददाति दत्त्वा वा क्रोशति अमत्कृतं पश्चाच्च यच्चाज्ञातं ददाति दत्त्वा वापजानाति ससृपांस्तामसं यच्चाप्रकृतौ ददाति। एते दानापसर्गा यदुपसृष्टं दानमप्रसिद्धमस्वर्ग्यं मयशस्यमश्वफलं भवत्यल्पफलं वेति। तस्मि त्यागानन्तरकाले हस्तापणसम्भवेऽपि अदानमसमर्पणम। उपकारिणे व्यसनी पकारिणे। तस्मात् यथोक्तोपकरणरहितम्। सोपधं सच्छद्म। अन्यथावितं लोकसम्भावनार्थं प्रकाशितम्। अनिष्टदानं गर्व्वे दानम्। स्मयो मानभङ्गः। अप्रकृतौ मर्यादिमान्। इति शुद्धितत्त्वम्॥

सोपप्लवः, पुं, (उपप्लवेन सह वर्त्तमानः।) राहुग्रस्तः चन्द्रः सूर्य्यश्च। इत्यमरः। १। ४। १०॥

सोपवासः, त्रि, (उपवासेन सह वर्त्तमानः।) उपवासविशिष्टः। यथा,—

"मत्स्यांस्तु कामतो जग्ध्वा सोपवासस्त्र्यहं वसेत्॥"

इति तिथ्यादितत्त्वे याज्ञवल्क्यवचनम्॥

सोपाकः, पुं श्वपाकः। इति केचित्॥ (चण्डालात् पुक्कस्यां समुत्पन्नोऽन्त्यजजातिविशेषः। यथा, मनुः। १०। ३८।

"चण्डालेन तु सोपाको मूलव्यसनवृत्तिमान्।
पुक्कस्यां जायते पापः सदा सज्जनगर्हितः॥")

सोपाधिः, त्रि, (उपाधिना सह वर्त्तमानः ।) उपाधियुक्तः । प्रतिलाभेच्छादिना दानादिः । यथा नारदः ।

"अदत्तन्तु भयक्रोधकामशोकरुगन्वितैः ।
बालमूढास्वतन्त्रार्त्तमत्तोन्मत्तापवर्जितैः ॥
कर्त्ता ममेदं कर्म्मेति प्रतिलाभेच्छया च यत् ॥"

प्रतिलाभेच्छया सोपाधिदत्तमुपाध्यसिद्धावसिद्धमिति विवादचिन्तामणिः । इति शुद्धितत्त्वम् ॥

सोपानं, क्ली, (उपानमूर्द्ध्वगमनं तेन सह विद्यमानम् ।) आरोहणम् । इत्यमरः । २ । २ । १८ ॥ इष्टकादिरचिते पयिठा इति ख्याते । देशान्तरे खडखडीति यत् प्रसिद्धम् । आरुह्यते अनेन आरोहणं अनट् । उपपूर्व्वादनितेर्भावे अल् अनेकार्थत्वादुपानं ऊर्द्ध्वगमनं तेन सह वर्त्तते सोपानम् । सोपानसिद्धमाध्याः संवाधमसृढ़मत्वाणीति दन्त्यादावुष्मविवेकः । इति भरतः ॥ किञ्च ।

"आरोहणञ्च सोपानं पैठा इति समाह्वये ।
सोपाने काष्ठघटिते निःश्रेणिस्त्वधिरोहिणी ॥
निःश्रेणी स्यान्निःश्रयणी तथा निःश्रेयिणीत्यपि ॥"
इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, कुमारे । १ । ३८ ।

"मध्येन सा वेदिविलग्नमध्या
बलित्रयं चारु बभार बाला ।
आरोहणार्थं नवयौवनेन
कामस्य सोपानमिव प्रयुक्तम् ॥")

सोभाञ्जनः, पुं, शोभाञ्जनः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । ४ । ३१ ॥

सोम, क्ली, (सुप्रसवैश्वर्य्ययोः + मन्) काञ्जिकम् । स्वर्गः । इति केचित् ॥

सोमः, पुं, (सौति अमृतमिति । सु प्रसवे + "अर्त्तिस्तुसुहुसृधृ" इति । उणा० १ । १३८ । इति मन् ।) चन्द्रः । इत्यमरः । १ । ३ । १४ ॥ (यथा, हरिवंशे । ४ । २ ।

"द्विजानां वीरुधाञ्चैव नक्षत्रग्रहयोस्तथा ।
यज्ञानां तपसाञ्चैव सोमं राज्येऽभ्यषेचयत् ॥")

कर्पूरः । इति चामरः । २ । ६ । १३० ॥ वानरः । कुवेरः । यमः । वायुः । वसुभेदः । (यथा, मात्स्ये । ५ । २१ ।

"आपो ध्रुवश्च सोमश्च धरश्चैवानिलोऽनलः ।
प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः ॥")

जलम् । सोमलतौषधिः । इति मेदिनी ॥ (अस्य विवरणं यथा, —

"ब्रह्मादयोऽसृजन् पूर्व्वममृतं सोमसंज्ञितम् ।
जरामृत्युविनाशाय विधानं तस्य वक्ष्यते ॥
एक एव खलु भगवान् सोमः स्थाननामाकृतिवीर्य्यविशेषैश्चतुर्व्विंशतिधा भिद्यते । तद्यथा,
अंशुमान् मुञ्जवांश्चैव चन्द्रमा रजतप्रभः ।
दूर्व्वासोम कनीयांश्च श्वेताक्षः कनकप्रभः ॥
प्रतानवांस्तालवृन्तः करवीरोऽंशवानपि ।
स्वयम्प्रभो महासोमो यश्चापि गरुड़ाहृतः ॥
गायत्र्यस्त्रैष्टुभः पाङ्क्तो जागतः शाङ्करस्तथा ।
अग्निष्टोमो रैवतश्च यथोक्त इति संज्ञितः ॥
गायत्र्या त्रिपदा युक्तो यश्चोड़ुपतिरुच्यते ।
एते सोमाः समाख्याता वेदोक्तैर्नामभिः शुभैः ॥
सर्व्वेषामेव चैतेषामेको विधिरुपासने ।
सर्व्वे तुल्यगुणाश्चैव विधानं तेषु वक्ष्यते ॥

अतोऽन्यतमं सोममुपयुयुक्षुः सर्व्वोपकरणपरिचारकोपेतः प्रशस्तदेशे त्रिवृतमागारं कारयित्वा हृतदोषः प्रतिसंसृष्टभक्तः प्रशस्तेषु तिथिकरणमुहूर्त्तनक्षत्रेषु अंशुमन्तमादायाध्वरकल्पेनाहृतमभिषुतमभिहुतं चान्तरागारे कृतमङ्गलः सोमकन्दं सुवर्णसूच्या विदार्य्य पयो गृह्णीयात् सौवर्णे पात्रेऽञ्जलिमात्रं ततः सकृदेवोपयुञ्जीत नास्वादयंस्तत उपस्पृश्य शेषमप्सु प्रसाद्य यमनियमाभ्यामात्मानं संयोज्य वाग्यतोऽभ्यन्तरतः सुहृद्भिरुपास्यमानो विहरेत् ॥
रसायनं पीतवांस्तु निवाते तन्मनाः शुचिः ।
आसीत तिष्ठेत् क्रामेच्च न कथञ्चन संविशेत् ॥
सायं वा भुक्तवान् श्रुतशान्तिः कुशशय्यायां कृष्णाजिनोत्तरायां सुहृद्भिरुपास्यमानः शयीत तृषितो वा शीतोदकमात्रां पिबेत्ततः प्रातरुत्थायोपश्रुतशान्तिः कृतमङ्गलो गां स्पृष्ट्वा तथैवासीत । तस्य जीर्णे सोमे छर्द्दिरुपपद्यते ततः शोणिताक्तं कृमिव्यामिश्रं छर्द्दितवतः सायं शृतशीतं क्षीरं वितरेत् । ततस्तृतीयेऽहनि कृमिव्यामिश्रमतिसार्य्यते स तेनानिष्टप्रतिग्रहभुक्तप्रभृतिभिर्विशेषैर्मुक्तः शुद्धतनुर्भवति ततः सायं स्नातस्य पूर्व्ववदेव क्षीरं वितरेत् । क्षौमवस्त्रास्तृतायां चैनं शय्यायां शाययेत् ततश्चतुर्थेऽहनि तस्य श्वयथुरुत्पद्यते । ततः सर्व्वाङ्गेभ्यः कृमयो निष्क्रामन्ति तदहश्च शय्यायां पांशुभिरवकीर्य्यमाणः शयीत । ततः सायं पूर्व्ववदेव क्षीरं वितरेत् । एवं पञ्चमषष्ठयोर्दिवसयोर्वर्त्तेत केवलमुभयकालमस्मै क्षीरं वितरेत्ततः सप्तमेऽहनि निर्म्मांसस्त्वगस्थिभूतः केवलं सोमपरिग्रहादेवोच्छ्वसिति । तदहश्च क्षीरेण सुखोष्णेन परिषिच्य तिलमधुकचन्दनानुलिप्तदेहं पयः पाययेत् । ततोऽष्टमेऽहनि प्रातरेव क्षीरपरिषिक्तं चन्दनप्रदिग्धगात्रं पयः पाययित्वा पांशुशय्यां समुत्सृज्य क्षौमास्तृतायां शाययेत्ततो मांसमाप्यायते त्वक् चावदलति । दन्तनखरोमाणि चास्य पतन्ति । तस्य नवमदिवसात् प्रभृत्यणुतैलाभ्यङ्गः सोमवल्ककषायपरिषेकः । ततो दशमेऽहन्येतदेव वितरेत्ततोऽस्य त्वक् स्थिरतामुपैति । एवमेकादशद्वादशयोर्वर्त्तेत । तत्र त्रयोदशात् प्रभृति सोमवल्ककषायपरिषेकः । एवमाषोड़शाद्वर्त्तेत ततः सप्तदशाष्टादशयोर्द्दिवसयोर्दशना जायन्ते शिखरिणः स्निग्धवज्रवैदूर्य्यस्फटिकनिकाशाः समाः स्थिराः सहिष्णवः । तदा प्रभृति चानवैः शालितण्डुलैः क्षीरयवागूमुपसेवेत यावत् पञ्चविंशतिरिति । ततोऽस्मै दद्याच्छाल्योदनं मृदूभयकालं पयसा ततोऽस्य नखा जायन्ते विद्रुमेन्द्रगोपकतरुणादित्यप्रकाशाः स्थिराः स्निग्धा लक्षणसम्पन्नाः केशाश्च जायन्ते त्वक् च नीलोत्पलातसीपुष्पवैदूर्य्यप्रकाशा । ऊर्द्ध्वञ्च सोमात् केशान् वापयेत् वापयित्वा चोशीरचन्दनकृष्णतिलकल्केन शिरः प्रदिह्यात् पयसा वा स्नापयेत् ॥

ततोऽस्यानन्तरं सप्तरात्रात् केशा जायन्ते भ्रमराञ्जननिभाः कुञ्चिताः स्निग्धास्ततस्त्रिरात्रात् प्रथमपरिसरान्निष्क्रम्य मुहूर्त्तं स्थित्वा पुनरेवान्तः प्रविशेत् । ततोऽस्य बलातैलमभ्यङ्गार्थेऽवचार्य्यम् । यवपिष्टमुद्वर्त्तनार्थे । सुखोष्णं पयः परिषेकार्थे । अजकर्णकषायमुत्सादनार्थे । सोशीरं कूपोदकं स्नानार्थे । चन्दनमनुलेपनार्थे । आमलकरस-विमिश्रश्चास्य यूषसूपविकल्पः क्षीरमधुकसिद्धश्च कृष्णतिलमवचारणार्थे । दशरात्रं ततोऽन्यद्दशरात्रं द्वितीये परिसरे वर्त्तेत । ततस्तृतीये परिसरे स्थिरीकुर्व्वन्नात्मानमन्यद्दशरात्रमासीत । किञ्चिदातपपवनाः संसेवेत पुनश्चान्तः प्रविशेत् । न चात्मानमादर्शे वा निरीक्षेत रूपशालित्वात् ततोऽन्यद्दशरात्रं क्रोधादीन् परिहरेदेवं सर्व्वेषामुपयोगः विशेषतस्तु वल्लीप्रतानक्षुपादयः सोमा भक्षयितव्याः । तेषान्तु प्रमाणमर्द्धचतुर्थमुष्टयः ।

अंशवन्तं सौवर्णे पात्रेऽभिषुणुयात् । चन्द्रमसं राजते चोपज्याष्टगुणमैश्वर्य्यमवाप्येशानन्देवमनुप्रविशति । शेषास्तु ताम्रमये मृण्मये वा रोहिते वा चर्म्मणि वितते शूद्रवर्ज्जं त्रिभिर्वर्णैः सोमा उपयोक्तव्याः । ततश्चतुर्थे मासे पौर्णमास्यां शुचौ देशे ब्राह्मणानर्च्चयित्वा कृतमङ्गलो निःक्रम्य यथोक्तं व्रजेदिति ॥

ओषधीनाम्पतिं सोममुपयुज्य विचक्षणः ।
दशवर्षसहस्राणि नवान् धारयते तनुम् ॥
नाग्निर्न तोयं न विषं न शस्त्रं नास्त्रमेव च ।
तस्यालमायुःक्षपणे समर्थानि भवन्ति हि ॥
भद्राणां षष्टिवर्षाणां प्रसूतानामनेकधा ।
कुञ्जराणां सहस्रस्य बलं समधिगच्छति ॥
क्षीरोदं शक्रसदनमुत्तरांश्च कुरूनपि ।
यत्रेच्छति स गन्तुं वा तत्राप्रतिहता गतिः ॥
कन्दर्प इव रूपेण कान्त्या चन्द्र इवापरः ।
प्रह्लादयति भूतानां मनांसि स महाद्युतिः ॥
साङ्गोपाङ्गांश्च निखिलान् वेदान्विन्दति तत्त्वतः ।
चरत्यमोघसङ्कल्पो देववच्चाखिलं जगत् ॥
सर्व्वेषामेव सोमानां पत्राणि दश पञ्च च ।
तानि शुक्ले च कृष्णे च जायन्ते निपतन्ति च ॥
एकैकं जायते पत्रं सोमस्याहरहस्तदा ।
शुक्लस्य पौर्णमास्यान्तु भवेत् पञ्चदशच्छदः ॥
शीर्य्यते पत्रमेकैकं दिवसे दिवसे पुनः ।
कृष्णपक्षक्षये चापि लता भवति केवला ॥
अंशुमानाज्यगन्धस्तु कन्दवान् रजतप्रभः ।
कदल्याकारकन्दस्तु मुञ्जवांल्लशुनच्छदः ॥
चन्द्रमाः कनकाभासो जले चरति सर्व्वदा ।
गरुड़ाहृतनामा च श्वेताक्षश्चापि पाण्डुरौ ॥

सर्पनिर्म्मोकसदृशौ तौ वृक्षाग्रावलम्बिनौ ।
तथान्यैर्मण्डलैश्चित्रैश्चित्रिता इव भान्ति ते ॥
सर्व्व एव तु विज्ञेयाः सोमाः पञ्चदशच्छदाः ।
क्षीरकन्दलतावन्तः पत्रैर्नानाविधैः स्मृताः ॥
हिमवत्यर्ब्बुदे सह्ये महेन्द्रे मलये तथा ।
श्रीपर्व्वते देवगिरौ गिरौ देवसहे तथा ॥
पारिपात्रे च विन्ध्ये च देवसुन्दे ह्रदे तथा ।
उत्तरेण वितस्तायाः प्रवृद्धा ये महीधराः ॥
पञ्च तेषामधो मध्ये सिन्धुनामा महानदः ।
उडुवत् प्लवते तत्र चन्द्रमाः सोमसत्तमः ॥
तस्योद्देशेषु चाप्यस्ति मुञ्जवानंशुमानपि ।
काश्मीरेषु सरो दिव्यं नाम्ना क्षुद्रकमानसम् ॥
गायत्र्यस्त्रैष्टुभः पाङ्क्तो जागतः शाङ्करस्तथा ।
अत्र सन्त्यपरे चापि सोमाः सोमसमप्रभाः ॥
न तान् पश्यन्त्यधर्म्मिष्ठाः कृतघ्नाश्चापि मानवाः ।
भेषजद्वेषिणश्चापि ब्राह्मणद्वेषिणस्तथा ॥”
इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने एकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ * ॥ “सोमनामौषधिराजः पञ्चदशपर्णः स सोम इव हीयते वर्द्धते च ।” इति चरके चिकित्सास्थाने प्रथमेऽध्याये ॥ * ॥ ” ॥) शिवः । दीधितिः । इत्युणादिकोषः । दिव्यौषधिः । सोमलतारसः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मनुः । ३ । २५७ ।
“मुन्यन्नानि पयः सोमो मांसं यच्चानुपस्कृतम् ।
अक्षारलवणञ्चैव प्रकृत्या हविरुच्यते ॥”)
अमृतम् । पर्व्वतविशेषः । इति केचित् ॥ * ॥
चन्द्रस्य विवरणं तथा । स च वायुकोणस्थो-वैश्यजातिसत्त्वगुणलवणरसमृगशिरोनक्षत्रसमुद्राणामधिपतिः । इति बृहज्जातकादयः ॥ एकहस्तप्रमाणशरीरः । श्वेतवस्त्रपरिधानः । शुक्लवर्णः । दक्षिणहस्तवरदः । गदायुक्तवामहस्तः । दशाश्वः । श्वेतपद्मस्थः । उमाधिदेवतः । जलप्रत्यधिदेवतः । सूर्य्याभिमुखः । यथा,—
“सामुद्रं वैश्यमात्रेयं हस्तमात्रं सिताम्बरम् ।
श्वेतं द्विबाहुं वरदं दक्षिणं सगदेतरम् ॥
दशाश्वं श्वेतपद्मस्थं विचिन्त्योमाधिदैवतम् ।
जलप्रत्यधिदेवञ्च सव्याभ्यमाकर्षयेत्तथा ॥”
इति ग्रहयागतत्त्वम् ॥ * ॥
तस्योत्पत्त्यादिर्यथा,—
ऋषय ऊचुः ।
“सोमः पितॄणामधिपः कथं शास्त्रविशारद ।
तद्वंश्ये के तु राजानो बभूवुः कीर्त्तिवर्द्धनाः ॥
सूत उवाच ।
आदिष्टो ब्रह्मणा पूर्व्वमत्रिः सर्गविधौ पुरा ।
अनुत्तरं नाम तपः सृष्ट्यर्थं तप्तवान् प्रभुः ॥
सदानन्दकरं ब्रह्म जगतः क्लेशनाशनम् ।
ब्रह्मविष्ण्वर्करुद्राणामभ्यन्तरमतीन्द्रियम् ॥
शान्तिकृच्छान्तमनसस्तदन्तर्नयने स्थितम् ।
माहात्म्यात्तपसो विप्राः परमानन्दकारकम् ॥
यस्मादुमापतिः सार्द्धमुमया तमधिष्ठितः ।
तद्दृष्ट्वा त्वष्टमांशेन तस्मात् सोमोऽभवच्छिशुः ॥
अथ सुस्राव नेत्राभ्यां धाम तच्चाम्बुसंचयी ।
दीपयन् विश्वमखिलं ज्योत्स्नया सचराचरम् ॥
तद्दिशो जगृहुर्द्धाम स्त्रीरूपेण सुतेच्छया ।
गर्भो भूत्वोदरे तासामास्थितोऽब्दशतत्रयम् ॥
तास्तमूषुर्व्वय गर्भमशक्ता धारणे ततः ।
समादायाथ तद्गर्भमेकीकृत्य चतुर्म्मुखः ॥
युवानमकरोद्ब्रह्मा सर्व्वायुधधरं वरम् ।
स्यन्दनेऽथ सहस्राश्वे वेदशक्तिमये प्रभुः ॥
आरोप्य लोकमनयदात्मीयं स पितामहः ।
ततो ब्रह्मर्षिभिः प्रोक्तमस्मत्स्वामी भवत्वयम् ॥
ऋषिभिर्देवगन्धर्व्वैरोषधीभिस्तथैव च ।
तुष्टुवुः सोममत्यर्थं ब्रह्माद्या मन्त्रसंयुतैः ॥
स्तूयमानस्य तस्याभूदधिका महसाञ्चयः ।
तेजोवितानादभवद्भुवि दिव्यौषधीगणः ॥
तद्दीप्तिरधिका तस्माद्रात्रौ भवति सर्व्वदा ।
तेनौषधीशः सोमोऽभूत् द्विजेशश्चाभिगद्यते ॥
वेदधाम रसश्चापि यदिदं चन्द्रमण्डलम् ।
क्षीयते वर्द्धते चैव शुक्ले कृष्णे च सर्व्वदा ॥
ततो विंशत्तथा सप्त दक्षः प्राचेतसो ददौ ।
रूपलावण्यसंयुक्तास्तस्मै कन्याः सुवर्च्चसः ॥”
इति मात्स्ये । २३ । १—१५ ॥ * ॥
अपि च ।
महातपा उवाच ।
“ब्रह्मणो मानसः पुत्त्रः अत्रिर्नाम महातपाः ।
तस्य पुत्त्रोऽभवत् सोमो दक्षजामातृतां गतः ॥
सप्तविंशतिर्याः कन्या दाक्षायण्यः प्रकीर्त्तिताः ।
सोमपत्न्योऽपि मान्यास्तास्तासां श्रेष्ठा तु रोहिणी ॥
तामेव रमते सोमः नेतरा इति शुश्रुम ।
इतराः प्रोचुरागत्य चन्द्रस्यासमतां पितुः ॥
दक्षोऽप्यसकृदागत्य तमुवाच स नाकरोत् ।
समतां सोऽपि तं दक्षः शशापान्तर्हितो भव ॥
एवमुक्तः क्षयं सोमो अगमद्दक्षशापतः ॥
देवा मनुष्याः पशवो नष्टे सोमे सवीरुधः ।
क्षीणाभवंस्तदा सर्व्वे ओषध्यश्च विशेषतः ॥
क्षयं गच्छद्भिरत्यर्थमोषधीभिः सुरर्षभाः ।
मूलेषु वीरुधां सोमः स्थित इत्यूचुरातुराः ॥
तेषां चिन्ताभवत्तीव्रा विष्णुञ्च शरणं ययुः ।
भगवानाह तान् सर्व्वान् ब्रूत किं क्रियते मया
ते चाहुर्देव दक्षेण शप्तः सोमो विनाशितः ।
तानुवाच तदा देवो मथ्यतां कलसोदधिः ॥
ओषध्यः सर्व्वतो देवाः प्रक्षिप्यास्वपु मथ्यते ।
एवमुक्त्वा ततो देवान् दध्यौ रुद्रं हरिः स्वयम् ॥
ब्रह्माणञ्च तथा दध्यौ वासुकिं नेत्रकारणात् ।
ते सर्व्वे तत्र सहिता समन्युर्वरुणालयम् ॥
तस्मिंस्तु मथिते जातः पुनः सोमो महीपते ।
योऽसौ क्षेत्रज्ञसंज्ञो वै देहेऽस्मिन् पुरुषः परः ॥
स एव सोमो मन्तव्यो देहिनां जीवसंज्ञकः ।
परेच्छया स मूर्त्तिस्तु पृथक् सौम्यां प्रपेदिवान् ॥
तमेव देवमनुजाः षोड़शेमाश्च देवताः ॥
उपजीवन्ति वृक्षाश्च तथैवौषधयः प्रभुम् ॥
रुद्रस्तमेव सकलं दधार शिरसा तदा ।
तदात्मिका भवन्त्यापो विश्वमूर्त्तिरसौ स्मृतः ॥
तस्य ब्रह्मा ददौ प्रीतः पौर्णमासीतिथिं प्रभुः ।
तस्यामुपोषयेद्राजन् तमर्थं प्रतिपादयेत् ॥
स चान्नाहारश्च भवेत् तस्य ज्ञानं प्रयच्छति ।
कान्तिं पुष्टिञ्च राजेन्द्र धनं धान्यञ्च केवलम् ॥”
इति वाराहे सोमोत्पत्तिरहस्यनामाध्यायः ॥ * ॥
तस्य क्षयवृद्धिकारणं यथा,—
ब्रह्मोवाच ।
“राका चानुमती चैव द्विविधा पूर्णिमा मता ।
सिनीवाली कुहूश्चैव अमावास्या द्विधैव तु ॥
अमा नाम रवे रश्मिश्चन्द्रलोके प्रतिष्ठिता ।
यस्मात् सोमो वसत्यस्याममावास्या ततः स्मृता ॥
पूर्व्वोदितकलाभिन्नपौर्णमास्यां निशाकरे ।
पूर्णिमानुमती ज्ञेया पश्चादस्तमितभास्करे ॥
यस्मात्तामनुमन्यन्ते देवताः पितृभिः सह ।
तस्मादनुमती नाम पूर्णिमा प्रथमा स्मृता ॥
यदा चास्तमिते सूर्य्ये पूर्णचन्द्रस्य चोद्गमः ।
युगपत् सोऽन्तरागस्तदा नातिपूर्णिमा ॥
राका तामनुमन्यन्ते देवताः पितृभिः सह ।
रञ्जनाच्चैव चन्द्रस्य राकेति कवयोऽब्रुवन् ॥
सिनीवाली प्रमाणन्तु क्षीणशेषो निशाकरः ।
अमावास्यां विशत्यर्कं सिनीवाली ततः स्मृता ॥
कुहूरिति कोकिलेनोक्तो यः कालस्तु समाप्यते ।
तत्कालसंज्ञा येषा वै अमावास्या कुहूः स्मृता ॥
अनुमत्या सराकाया सिनीवाल्या कुहूं विना
एतासां द्विलवः कालः कुहूमात्रेति कुहूः स्मृता ॥”
विरलस्थाने द्विलवेति च पाठः ।
“कलाः षोड़श सोमस्य शुक्ले वर्द्धयते रविः ।
अमृतेनामृतं कृष्णे पाययन्ते देवताः क्रमात् ॥
प्रथमां पिबते वह्निर्द्वितीयां पवनः कलाम् ।
विश्वेदेवास्तृतीयान्तु चतुर्थीन्तु प्रजापतिः ॥
पञ्चमीं वरुणश्चापि षष्ठीं पिबति वासवः ।
सप्तमीमृषयो दिव्या अजोऽष्टौ तथाष्टमीम् ॥
नवमीं कृष्णपक्षस्य पिबतीन्द्रः कलामपि ।
दशमीं मरुतश्चापि रुद्रा एकादशीं कलाम् ॥
द्वादशीन्तु कलां विश्वेदेवाश्च त्रयोदशीम् ।
चतुर्द्दशीं पशुपतिः कलां पिबति नित्यशः ॥
ततः पञ्चदशीञ्चैव पिबन्ति पितरः कलाम् ।
कलावशिष्टो निष्पीतः प्रविष्टः सूर्य्यमण्डलम् ॥
अमायां विशते रश्मौ अमावास्या ततः स्मृता ॥
पूर्व्वाह्णे विशते चार्कं मध्याह्ने तु वनस्पतिम् ।
अपराह्णे विशत्यप्सु स्वयोनिं वारिसम्भवः ॥
आपः प्रविष्टः सोमश्च शेषया कलयैकया ।
तृणगुल्मलतावृक्षानाप्याययति चौषधीः ॥
तमोषधिस्थितं गावश्चरन्त्यापः पिबन्ति च ।
तदङ्गानुगतं गोभ्यः क्षीरत्वमुपगच्छति ॥
ततः क्षीरमसृतं भूत्वा मन्त्रपूतं द्विजातयः ।
स्वाहाकारवषट्कारैर्जुह्वत्याहुतयः क्रमात् ।
हुतमग्निषु देवाय पुनः सोमं विवर्द्धयेत् ॥
एवं सञ्जायते सोमः क्षीणश्चाप्याय्यते पुनः ।
तस्मात् सूर्य्यः शशाङ्कस्य क्षयवृद्धिविधिर्विभुः ॥”
इत्याद्ये देवीपुराणे चन्द्रक्षयवृद्धिनामाध्यायः ॥ * ॥

विजयः सञ्जयस्यापि विजयस्य कृतः सुतः ।
कृताद्धर्य्यवर्द्धनश्च सहदेवस्तदात्मजः ॥"
हर्य्यवर्द्धनस्थाने हर्य्यहल इति च पाठः ।
"सहदेवाददीनोऽभूत् जयत्सेनोऽप्यदीनतः ॥
जयत्सेनात् संकृतिश्च क्षत्रधर्म्मा च संकृतेः ।
यतिर्ययातिः संयातिरायातिर्वियतिः कृतिः ।
नहुषस्य सुताः ख्याता ययातेर्नृपतेस्तथा ।
यदुश्च तुर्व्वसुश्चैव देवयानी व्यजायत ॥
द्रुह्यञ्चानुञ्च पूरुञ्च शर्म्मिष्ठा वार्षपर्व्वणी ।
सहस्रजित् क्रोष्टुतमा रघुश्चैव यदोः सुतः ॥
सहस्रजितः शतजित्तस्माद्धै हैहयहेहयौ ।
मद्यो वेणुहयपुत्रो धर्म्मो हेहयतोऽभवत् ॥
धर्म्मस्य धर्म्मनेत्रोऽभूत् कुन्तिर्व्वै धर्म्मनेत्रतः ।
कुन्तेर्बभूव साहञ्जिर्म्माहिष्मांश्च तदात्मजः ॥"
साहञ्जिस्थाने साहञ्जिरिति च पाठः ।
"भद्रश्रेण्यस्तस्य पुत्रो भद्रश्रेण्यस्य दुर्म्मदः ॥"
दुर्म्मदस्थाने दुर्द्दम इति च पाठः ।
"धनको दुर्म्मदाच्चैव कृतवीर्य्यश्च धानकिः ।
कृताग्निः कृतकर्म्मा च कृतभोग्यः सुमहाबलः ॥"
कृतभोग्यस्थाने कृतौजा इति च पाठः ।
"कृतवीर्य्यादर्ज्जुनोऽभूत् अर्ज्जुनाच्छूरसेनकः ।
जयध्वजो मधुः शूरो वृषणः पञ्चसुव्रताः ॥
जयध्वजात्तालजङ्घो भरतस्तालजङ्घतः ।
वृषणस्य मधुः पुत्रो मधोर्वृष्ण्यादिवंशकः ॥
क्रोष्टोर्हि जिनवान् पुत्र आहिस्तस्य महात्मनः ।"
आहिस्थाने स्वाहिरिति च पाठः ।
"आहेरुशङ्कुः संजज्ञे तस्य चित्ररथः सुतः ॥
शशबिन्दुश्चित्ररथात् पत्न्यो लक्षञ्च तस्य ह ।
दशलक्षञ्च पुत्राणां पृथुकीर्त्याद्यो वराः ॥
पृथुकीर्त्तिः पृथुजयः पृथुदानः पृथुश्रवाः ।
पृथुश्रवसोऽभूत्तम उशना तमसोऽभवत् ॥
तत्पुत्रः शितयुर्नाम रुक्मकवचस्ततः ।"
शितयुर्नामस्थाने श्वेतकर्णायुरिति च पाठः ।
"रुक्मेषुः पृथुरुक्मश्च ज्यामघः पालितो हरिः ।
रुक्मकवचस्यैते विदर्भो ज्यामघात्तथा ।
नार्य्यायाञ्चैव सैव्यायां विदर्भात् क्रथकौशिकौ ॥
रोमपादो रोमपादाद्बभ्रुर्ब्बभ्रोर्धृतिस्तथा ।
कौशिकस्य चिदिः पुत्रस्तस्माच्चैद्या नृपाः किल ॥
कुन्तिः किलस्य पुत्रोऽभूत् कुन्तेर्वृष्णिः सुतः स्मृतः ।
वृष्णेश्च निर्वृतिः पुत्रो दशार्हो निर्वृतस्तथा ॥
दशार्हस्य सुतो व्योमा जीमूतश्च तदात्मजः ।"
व्योमस्थाने व्योमा इति च पाठः ।
"जीमूताद्विकृतिर्जज्ञे ततो भीमरथोऽभवत् ।
ततो मधुरथो जज्ञे शकुनिस्तस्य चात्मजः ।
करम्भिः शकुनेः पुत्रस्तस्य देवमतः सुतः ॥
देवक्षत्रो देवमताद्देवक्षत्रात् मधुः स्मृतः ।
कुरुवंशो मधोः पुत्रो ह्यनुश्च कुरुवंशतः ॥
पुरुहोत्रो ह्यनोः पुत्रः अंशुश्च पुरुहोत्रतः ।
सत्वश्रुतः सुतश्चांशोर्गीतो वै सात्वता नृपाः ॥*॥
भजिनो भजमानश्च सात्वतादन्धकः सुतः ।
महाभोजो वृष्णिर्दिव्यामन्धो देवावृधोऽभवत् ॥
निमिवृष्णी भजमानादश्मभाजित्तथैव च ।"
अश्मभाजितस्थाने अयुताजित् इति च पाठः ।
"शतजिच्च सहस्राजित् बभ्रुर्द्देवो वृहस्पतिः ॥
महाभोजात्तु भोजोऽभूत् वृष्णेश्चैव सुमित्रकः ।
सुधाजित् संज्ञकस्तस्मादनमित्रशिनी तथा ॥
अनमित्रस्य निघ्नोऽभूत् निघ्नात् सत्राजितोऽभवत् ।
प्रसेनश्चापरः ख्यातो ह्यनमित्राच्छिनिस्तथा ॥
शिनेस्तु सत्यकः पुत्रः सत्यकात् सात्यकिस्तथा
सात्यकेः सञ्जयः पुत्रः कुणिश्चैव तदात्मजः ॥
कुणेर्युगन्धरः पुत्रस्ते शैनेयाः प्रकीर्त्तिताः ॥"
कुणिस्थाने कुलिरिति च पाठः ।*।
"अनमित्रान्वये वृष्णिः श्वफल्कश्चित्रकस्तथा ।"
चित्रकस्थाने चित्रकृत इति च पाठः ।
"श्वफल्काच्च गान्दिन्यामक्रूरो वैष्णवोऽभवत् ।
उपमद्गुरथाक्रूरान्मृदवाद्यास्ततः स्मृताः ॥
देववानुपदेवश्च अक्रूरस्य सुतौ स्मृतौ ।
पृथुर्विपृथुश्चित्रस्य चान्धकस्य शुचिः स्मृतः ॥
कुकुरो भजमानस्तु तथा कम्बलबर्हिषः ।
धृष्णस्तु कुकुराज्जज्ञे तस्मात् कापोतरोमकः ॥
तदात्मजो विलोमा च विलोमस्तुम्बुरुः स्मृतः ।
तस्माच्च दुन्दुभिर्जज्ञे पुनर्व्वसुरतः सुतः ॥
तस्याहुकश्चाहुकी च कन्या चैवाहुकस्य च ।
देवकश्चोग्रसेनश्च देवकात् देवकी त्वभूत् ॥
वृकदेवोपदेवा च सहदेवा सुरक्षिता ।
श्रीदेवी शान्तिदेवी च वसुदेव उवाह ताः ॥
देवश्चानुपदेवश्च सहदेवासुतौ स्मृतौ ।
उग्रसेनस्य कंसोऽभूत् सुनामा च वटादयः ॥
विदूरथो भजमानाच्छूरश्चाभूद्विदूरथात् ।"
शूरस्थाने शिव इति च पाठः ।
"विदूरथसुतस्याथ शूरस्यापि शमी सुतः ॥
प्रतिक्षत्रस्तु शमिनः स्वयम्भोजस्तदात्मजः ।
हृदिकश्च स्वयम्भोजात् कृतवर्म्मा तदात्मजः ॥
देवः शतधनुश्चैव शूराद्वै देवमीढुषः ।
दशपुत्रा मारिषायां वसुदेवाद्योऽभवन् ॥
पृथा च श्रुतदेवी च श्रुतकीर्त्तिः श्रुतश्रवाः ।
राजाधिदेवी शूराच्च पृथां कुन्तेः सुतामदात् ॥
सा दत्ता कुन्तिना पाण्डोस्तस्यां धर्म्मानिलेन्द्रकैः ।
युधिष्ठिरो भीमपार्थौ नकुलः सहदेवकः ॥
माद्रा नासत्यदस्राभ्यां कुन्त्यां कर्णः पुराभवत् ।
श्रुतदेव्यां दन्तवक्रो जज्ञे व वृद्धशर्म्मणः ॥
सन्तर्द्दनादयः पञ्च श्रुतकीर्त्त्याञ्च कैकयात् ।
राजाधिदेव्यां विन्दश्च अनुविन्दश्च जज्ञिरे ॥
श्रुतश्रवा दमघोषात् प्रजज्ञे शिशुपालकः ।
पौरवी रोहिणी भार्य्या मदिरानकदुन्दुभेः ॥
देवकीप्रमुखा भद्रा रोहिण्यां बलभद्रकः ।
सारणाद्याः शठश्चैव रेवत्या बलभद्रतः ॥
निशठश्चाम्मुकौ जातौ देवक्यां षट्च जज्ञिरे ।
कीर्त्तिमांश्च सुषेणश्च उदार्य्यो भद्रसेनकः ॥
ऋतुदासो भद्रदेवः कंस एवावधीश्च तान् ।
सङ्कर्षणः सप्तमोऽभूदष्टमः कृष्ण एव च ॥
षोडश स्त्रीसहस्राणि भार्य्याणाञ्चाभवन् हरेः ।
रुक्मिणी सत्यभामा च लक्ष्मणा चारुहासिनी ॥
श्रेष्ठा जाम्बवती चाष्टौ जज्ञिरे तान् बहून् सुतान् ।
प्रद्युम्नश्चारुदेष्णश्च प्रधानाः शाम्ब एव च ॥
प्रद्युम्नादनिरुद्धोऽभून्मनस्विन्यां महाबलः ।"
मनस्विन्यां स्थाने ककुद्मिन्यामिति पाठः ।
"अनिरुद्धात् सुभद्रायां वज्रो नाम सुतोऽभवत् ॥
प्रतिबाहुर्व्वज्रसुतश्चारुकस्तस्य सुतोऽभवत् ।
वह्निश्चारोः सुतो जज्ञे वह्नेर्भार्गोऽभवत् सुतः ॥"
इत्यत्र वह्निस्तु तुर्व्वसोर्वंशः इत्याद्यपादे पाठः ।
"भर्गाद्भानुरभूत् पुत्रो भानोः पुत्रः करन्धमः ।
करन्धमस्य मरुतो द्रुह्योर्व्वंशं निबोध मे ॥*॥
द्रुह्योस्तु तनयः सेतुरारद्धश्च तदात्मजः ।
आरद्धस्यैव गान्धारो धर्म्मो गान्धारतोऽभवत् ॥"
आरद्धस्थाने आरब्ध इति आवर इति च पाठः
"घृतस्तु धर्म्मपुत्रोऽभूद् दुर्द्दमश्च घृतस्य तु ।
प्रचेता दुर्द्दमस्यैव अनोर्व्वंशं शृणुष्व मे ॥ * ॥
अनोः सभानवः पुत्रस्तस्मात् कालञ्जयोऽभवत् ।"
सभानवस्थाने स्वभावन इति सुतारण इति च कालञ्जयस्थाने कालानल इत्यपि पाठः ।
"कालञ्जयात् सृञ्जयोऽभूत् सृञ्जयात्तु पुरञ्जयः
जनमेजयस्ततश्चाभूत् महाशालस्तदात्मजः ।
महामना महाशालादुशीनर इति स्मृतः ॥
उशीनराच्छिविर्जज्ञे वृषदर्भः शिवेः सुतः ।
महामनो जातिभिन्नः पुत्रोऽभूत्तु जयद्रथः ॥
हैमो जयद्रथाज्जज्ञे सुतपा हैमतोऽभवत् ।"
जयद्रथस्थाने दृढरथ इति च पाठः ।
"बलिः सुतपसो जज्ञे अङ्गवङ्गकलिङ्गकाः ॥
शुह्मपौण्ड्रश्च वालेया अनपानस्तथाङ्गतः ।
अनपानाद्दिविरथस्तस्मात् धर्म्मरथोऽभवत् ॥
रोमपादो धर्म्मरथाच्चतुरङ्गस्तदात्मजः ।
पृथुलाक्षः सुतस्तस्य चम्पोऽभूत् पृथुलाक्षतः ॥
चम्पपुत्रस्तु हर्य्यङ्गस्तस्य भद्ररथः सुतः ।
वृहत्कर्म्मा सुतस्तस्य वृहद्भानुस्ततोऽभवत् ॥
वृहन्मना वृहद्भानोस्तस्य पुत्रो जयद्रथः ।
जयद्रथस्य विजयो विजयस्य धृतिः सुतः ॥
धृतेर्धृतव्रतः पुत्रः सत्यकर्म्मा धृतव्रतात् ।
तस्य पुत्रस्त्वधिरथः कर्णस्तस्य सुतोऽभवत् ।
वृषसेनस्तु कर्णस्य पूरुवंशं शृणुष्व मे ॥"
इत्यादि गारुडे १४३ अध्यायः ॥*॥
हरिरुवाच ।
"जनमेजयश्च पुरोश्च मनस्युर्जनमेजयात् ।
तस्य पुत्रश्चाभयदः सुद्युश्चाभूत्तदात्मजः ॥"
सुद्युस्थाने स्वसूरिति च पाठः ।
"सुद्योर्बहुगतः पुत्रः संयातिस्तस्य चात्मजः ।
वत्सजातिश्च संयाते रौद्राश्वश्च तदात्मजः ॥"
वत्सजातिस्थाने वर्गजातिरिति च पाठः ।
"ऋतेयुः स्थण्डिलेयुश्च कक्षेयुश्च कृतेयुकः ।
जलेयुः सन्नतेयुश्च रौद्राश्वस्य सुता वराः ॥
रतिनारः कृतेयोश्च तस्य प्रतिरथः सुतः ।
तस्य मेधातिथिः पुत्रस्तस्वंसोरीलिलः सुतः ॥

ऐलिनस्य तु दुष्मन्तो भरतस्तस्य चात्मजः ।
शकुन्तलायां सञ्जज्ञे वितथो भरतादभूत् ॥
वितथस्य मन्युः पुत्त्रो मन्योश्चैव नरः सुतः ।
नरस्य संकृतिः पुत्त्रः सुमन्धिः संकृतेः सुतः ॥"
सुसन्धिस्थाने गगश्च इति पाठः ।
"गर्गादमन्युः पुत्त्रो वै शिनिस्तस्य व्यजायत ।"
अमन्युस्थाने भुमन्युरिति च पाठः ।
"अमन्योश्च महावीर्य्यादुरुक्षयः सुतोऽभवत् ॥
उरुक्षयात् त्र्य्यारुणिश्चहत्क्षत्त्रश्च मन्युजात्
सुहोत्रस्तस्य हस्ती च अजमीढ़द्विमीढकौ ॥
हस्तिनः पुरुमीढश्च कण्वोऽभूदजमीढतः ।
कण्वान्मेधातिथिर्जज्ञे यतः काण्वायना द्विजाः ॥
अजमीढाच्च हदिसुस्तत्पुत्त्रश्च बृहद्धनुः ।
बृहत्कर्म्मा तस्य पुत्त्रस्तस्य पुत्त्रो जयद्रथः ॥
जयद्रथाद्विश्वजिच्च सेनजिच्च तदात्मजः ।
रुचिराश्वः सेनजितः पृथुसेनस्तदात्मज ॥
पारस्तु पृथुसेनस्य पारान्नीपोऽभवन्नृपः ।
नीपस्य समरः पुत्त्रः सुकृतिस्तु ततोऽभवत् ॥
विभ्राजः सुकृतेः पुत्त्रो विभ्राजादनुहोऽभवत् ।
कत्यां तस्माद्ब्रह्मदत्तो विश्वक्सेनस्तदात्मजः ॥
यवीनरो द्विमीढस्य धृतिमांश्च यवीनरात् ।
धृतिमतः सत्यधृतिर्दृढ़नेमिस्तदात्मजः ॥
दृढनेमेः सुपार्श्वोऽभृत् सुपार्श्वात् सन्नतिस्तथा ।
कृतस्तु सन्नतेः पुत्त्रः कृतादुग्रायुधोऽभवत् ॥
उग्रायुधाच्च चैम्योऽभृदम्बरीषस्तदात्मजः ।
पुरञ्जयस्त्वम्बरीषात् तस्य पुत्त्रो विदूरथः ॥"
अम्बरीषस्थाने सुवीर इति च पाठः ।
"अजमीढ़ान्नलिन्याञ्च नीलो नाम सुतोऽभवत्
नीलाच्छान्तिरभूत् पुत्त्रः सुशान्तिस्तस्य
चात्मजः ॥
सुशान्तेश्च पुरुर्जातो ह्यर्कस्तस्य सुतोऽभवत् ।
अर्कस्य चैव हर्य्यश्वो हर्य्यश्वान्मुद्गलोऽभवत् ॥
यवीनरो बृहदिषुः काम्पिल्यः सृञ्जयस्तथा ।
पाञ्चालान्मुद्गलाज्जज्ञे शरद्वांस्तस्य चात्मजः ॥"
तस्य चात्मजस्थाने वैष्णवो महान इति च पाठः ।
"दिवोदासो द्वितीयश्च अहल्यायां शरद्वतः ।
शतानन्दोऽभवत् पुत्त्रस्तस्य सत्यधृतिः सुतः ॥
कृपः कृपी सत्यधृतेरुर्व्वश्यां वीर्य्यहानितः ।
द्रोणपत्नी कृपी जज्ञे अश्वत्थामानमुत्तमम् ॥
दिवोदासान्मित्रयुश्च मित्रयोश्च्यवनोऽभवत् ।
सुदासश्च्यवनाज्जज्ञे सौदासस्तस्य चात्मजः ॥
सहदेवस्तस्य पुत्त्रः सहदेवात्तु सोमकः ।
जन्तुस्तु सोमकाज्जज्ञे पृषतश्चापरो महान् ॥
पृषतात् द्रुपदो जज्ञे धृष्टद्युम्नस्ततोऽभवत् ।
धृष्टद्युम्नात् धृष्टकेतुरृक्षश्चाऽभृदजमीढतः ॥
ऋक्षात् संवरणो जज्ञे कुरुः संवरणादभूत् ।
सुधन्वा च परिक्षित् च जह्नुश्चैव कुरोः सुताः ॥
सुधनुषः सुहोत्रोऽभूत् च्यवनोऽभूत् सुहोत्रतः ।
च्यवनात् कृतको जज्ञे अथोपरिचरो वसुः ॥
बृहद्रथश्च प्रत्यग्रः सत्याद्याश्च वसोः सुताः ।
बृहद्रथात् कुशाग्रश्च कुशाग्रात् ऋषभोऽभवत् ॥
ऋषभात् पुष्पवांस्तस्माज्जज्ञे सत्यहितो नृपः ।
सत्यहितात् सुधन्वाभूज्जह्नुश्चैव सुधन्वतः ॥"
जह्नुस्थाने जन्तुरिति च पाठः ।
"बृहद्रथाज्जरासन्धः सहदेवस्तदात्मजः ।
सहदेवाच्च सोमापिः सोमापेः श्रुतवान् सुतः ॥
भीमसेनप्रसेनौ च श्रुतसेनोऽपराजितः ।"
प्रसेनस्थाने उग्रसेन इति च पाठः ।
"जनमेजयश्चान्योऽभूज्जह्नोस्तु सुरथोऽभवत् ।
विदूरथस्तु सुरथात् सार्व्वभौमो विदूरथात् ॥
जयत्सेनः सार्व्वभौमादराधीनस्तदात्मजः ।
अयुतायुस्तस्य पुत्त्रस्तस्य चाक्रोधनः सुतः ॥
अक्रोधनस्यातिथिश्च ऋक्षोऽभूदतिथेः सुतः ।
ऋक्षाच्च भीमसेनोऽभूद्दिलीपो भीमसेनतः ॥
प्रतीपोऽभूद्दिलीपात्तु देवापिस्तु प्रतीपतः ।
शान्तनुश्चैव वाह्लीकस्त्रयस्ते भ्रातरो नृपाः ।
वाह्लीकात् सोमदत्तोऽभूत् भूरिर्भूरिश्रवास्ततः ॥
शलश्च शान्तनोर्भीष्मो गङ्गायां धार्म्मिको
महान् ।
चित्राङ्गदविचित्रौ तु सत्यवत्यान्तु शान्तनोः ॥
विचित्रवीर्य्यभार्य्ये तु अम्बिकाम्बालिका तयोः
धृतराष्ट्रञ्च पाण्डुञ्च तद्दास्यां विदुरन्तथा ॥
व्यास उत्पादयामास गान्धार्य्यां धृतराष्ट्रतः ।
शतं पुत्त्रं दुर्य्योधनाद्यं पाण्डोः पञ्च प्रजज्ञिरे ॥
प्रतिविन्ध्यः सुतः सोमः श्रुतकीर्त्तिस्तु चार्ज्जुनात्
शतानीकः श्रुतकर्म्मा द्रौपद्यां पञ्च वै क्रमात् ॥
यौधेयी च हिडिम्बा च काशी चैव शुभद्रिका
विजया वै वेणुमती पञ्चभ्यस्तु सुताः क्रमात् ॥
देवकी घटत्कचश्च अभिमन्युश्च सर्व्वगः ।
सुहोत्रो निरमित्रश्च परिक्षिदभिमन्युजः ॥"
अत्र सहोत्रो निरपश्चेति तृतीयचरणे पाठः ।
"जनमेजयश्च ततो भविष्यांश्च नृपाञ्छृणु ॥"
इति गारुडे १४४ अध्यायः ॥

सोमवल्कः, पुं, (सोमस्येव वल्को यस्य ।) श्वेतखदिरः । इत्यमरः । २।४।५० ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,—
"सोमवल्को ब्रह्मशल्यः कदरः खदिरोपमः ॥"
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
कट्फलः । इति मेदिनी ॥(अस्य पर्य्याया यथा,
"कट्फलः सोमवल्कश्च कैटर्य्यः कुम्भिकापि च
श्रीपर्णिका कुमुदिका भद्रा भद्रवतीति च ॥"
इति भावप्रकाशे पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
करञ्जः । इति जटाधरः ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,
"स चोक्तः पूतिकरञ्जः सोमवल्कश्च स स्मृतः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
रीठाकरञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सोमवल्करि, स्त्री, (सोमस्य वल्करिः । वा
सोमवल्करी, ङीप् ।) सोमलता । तत्पर्य्यायः ।
ब्राह्मी २ मत्स्याक्षी ३ वयःस्था ४ । इत्यमरः ।
२ । ४ । १३७ ॥ चत्वारि सोमलतायाम् ।
ब्राह्मीशाक इति केचित् । अनिपपविवक्षेन
ब्रह्मणः प्रियत्वात् ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य वा इयं
ब्राह्मी ण । नञ्चा निर्द्दिष्ट व्यभिचरतीति मन-
वज्जानिति निषेधाभावे नोर्लोपो तार्विति नस्य
लोपः णित्त्वे यिरिति हविः षित्वादीप् अनित-
येत्यक्षिणित्त्वाभावविवक्षया ङ्हराभावे ब्राह्मी च
"ब्राह्मी वयःस्था मत्स्याक्षी ब्राह्मी च सोम-
वल्करी ।"
इति वाचस्पतिः ॥
मत्स्याक्षितुल्यपुष्पत्वात् मत्स्याक्षी । वयो यौवनं
तिष्ठत्यनया वयःस्था भिदादित्वात् ङः मध्य
विसर्गो मनीषादित्वात् विसर्गलोपे निर्व्विसर्गो
च । सोमेन यागार्थमुपास्यते सोमवल्करी पर्थ-
परत्वात् इन्दुवल्करी चन्द्रवल्करी इत्याद्यपि ।
वल्कर्य्यां लताथेपरत्वात् सोमवल्ली सोमलता
सोमवल्लिका इत्याद्यपि पाठः । इति भरतः ॥
सोमवल्लिका, स्त्री, (सोमवल्लीव । स्वार्थे कन् ।)
सोमराजी । इत्यमरः । २।४।८५ ॥ (सोमस्य
वल्लिका ।) सोमलता । इति भरतः ॥
सोमवल्ली, स्त्री, (सोमस्य वल्लीव ।) गुडूची ।
इत्यमरः । २।४।८३ ॥ सोमलता इति तट्टी-
कायां भरतः ॥ सोमराजी । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ पातालगरुडी । ब्राह्मी । सुदर्शना ।
इति राजनिर्घण्टः ॥(यथा, बृहत्संहितायाम् ।
५४ । १०८ ।
"या सोमवल्लाश्च समानरूपा
साप्यायुतोयं कुरुतेऽत्त्ययञ्च ॥")
सोमवारः, पुं, (सोमस्य वारः ।) सोमस्य भोग्य-
दिनम् । चन्द्रवासरम् । यथा,—
"सोमवारेऽप्यमावास्या आदित्याहे च सप्तमी
चतुर्थी भौमवारे च अक्षयादपि चाक्षया ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥
तद्दिवसीयवारवेला यथा,—
"रवौ वर्ज्यं चतुः पञ्च सोमे सप्त द्वयं तथा ।"
इति ज्योतिःसागरसारः ॥
तद्रात्रौ कालवेला यथा,—
"रवौ षष्ठं विधौ वेदं कुजवारे द्वितीयकम् ।
बुधे सप्त गुरौ पञ्च भृगुवारे तृतीयकम् ।
शनावाद्यं तथा चान्त्यं रात्रौ कालं विवर्ज्जयेत् ॥"
इति ज्योतिःसारः ॥

सोमवारव्रतं, क्ली, (सोमवारकर्त्तव्यं व्रतम् ।)
प्रतिसोमवारोपवासपूर्व्वकसायंकालकर्त्तव्यशिव-
दुर्गापूजारूपव्रतविशेषः । तद्विवरणं यथा,—
"सोमवारे विशेषेण प्रदोषादिगुणैर्युते ।
केवलं चापि ये कुर्य्युः सोमवारे शिवार्च्चनम् ।
न तेषां विद्यते किञ्चिदिहामुत्र च दुर्लभम् ॥
उपोषितः शुचिर्भूत्वा सोमवारे जितेन्द्रियः ।
वैदिकैर्लौकिकैर्व्वापि विधिवत्पूजयेच्छिवम् ॥
ब्रह्मचारी गृहस्थो वा कन्या वापि सभर्त्तृका ।
विभर्त्तृका वा संपूज्य लभते वरमीप्सितम् ॥*॥
तत्राहं कथयिष्यामि कथां श्रोत्रमनोरमाम् ।
श्रुत्वा श्रुतधियः शम्भोर्भक्तिं कुर्व्वन्तु निश्चलाम्
आर्य्यावर्त्ते नृपः कश्चिदासीद्धर्म्मभृतां वरः ।
चित्रवर्म्मेति विख्यातो धर्म्मराजो दुरात्मनाम् ॥
सोऽनुकूलः स्वपत्नीषु पुत्त्रमेकं न लब्धवान् ।
चिरेण प्रार्थिता लेभे कन्यामेकां मनोहराम् ॥

विजय: सञ्जयस्यापि विजयस्य कृत: सुत:।
कृताद्धर्य्यवर्द्धनश्च सहदेवस्तदात्मज: ॥"
हर्य्यवर्द्धनस्थाने हृणहल इति च पाठ:।
"सहदेवाददीनोऽभूत् जयत्सेनोऽप्यदीनत: ॥
जयत्सेनात् संकृतिश्च सत्त्वधर्म्मा च संकृते:।
शर्तिर्ययाति: संयातिरायातिर्वियति: कृति:।
नहुषस्य सुता: ख्याता ययातेर्नृपतेस्तथा।
यदुश्च तुर्व्वसुश्चैव देवयानी व्यजायत ॥
द्रुह्युश्चानुश्च पूरुश्च शर्म्मिष्ठा वार्षपर्व्वणी।
सहस्रजित् क्रोष्टुनमा रघुश्चैव यदो: सुत: ॥
सहस्रजित: शतजित्तस्माद्वै हैहयहैहयौ।
सद्यो वेणुहयपुत्त्रो धर्म्मो हैहयतोऽभवत् ॥
धर्म्मस्य धर्म्मनेत्रोऽभूत् कुन्तिर्व्वै धर्म्मनेत्रत:।
कुन्तेरभूच्च साहञ्जिर्म्माहिष्मांश्च तदात्मज: ॥"
साहञ्जिस्थाने साहञ्जिरिति च पाठ:।
"भद्रश्रेण्यस्तस्य पुत्त्रो भद्रश्रेण्यस्य दुर्म्मद: ॥"
दुर्म्मदस्थाने दुर्द्दम इति च पाठ:।
"धनको दुर्म्मदाच्चैव कृतवीर्य्यश्च धानकि:।
कृताग्निः कृतकर्म्मा च कृतभोग्य: सुमहाबल: ॥"
कृतभोग्यस्थाने कृतौजा इति च पाठ:।
"कृतवीर्य्यादर्ज्जुनोऽभूत् अर्ज्जुनाच्छूरसेनक:।
जयध्वजो मधु: शूरो वृषण: पञ्चसुव्रता: ॥
जयध्वजात्तालजङ्घो भरतस्तालजङ्घत:।
वृषणस्य मधु: पुत्त्रो मधोर्वृष्ण्यादिवंशक: ॥
क्रोष्टोर्ह्वि जिनवान् पुत्त्र आहिस्तस्य महात्मन: ।"
आहिस्थाने स्वाहिरिति च पाठ:।
"आहेरुशङ्गु: संजज्ञे तस्य चित्ररथ: सुत: ॥
शशविन्दुश्चित्ररथात् पत्नी लक्षञ्च तस्य ह।
दशलक्षञ्च पुत्त्राणां पृथुकीर्त्त्यादयो वरा: ॥
पृथुकीर्त्ति: पृथुजय: पृथुदान: पृथुश्रवा:।
पृथुश्रवसोऽभूत्तम उशना तमसोऽभवत् ॥
ततपुत्त्र: शितयुर्नाम श्रीरुक्मकवचस्तत: ।"
शितयुर्नामस्थाने श्वेतकर्णायुरिति च पाठ:।
"रुक्मेषु: पृथुरुक्मश्च ज्यामघ: पालितो हरि:।
श्रीरुक्मकवचस्यैते विदर्भो ज्यामघात्तथा।
भार्य्यायाञ्चैव शैब्यायां विदर्भात् क्रथकौशिकौ ॥
रोमपादो रोमपादाद्बभ्रुर्व्बभ्रोर्धृतिस्तथा।
कौशिकस्य चेदि: पुत्त्रस्ततश्चैद्यो नृप: किल: ॥
कुन्ति: किलस्य पुत्त्रोऽभूत् कुन्तेर्वृष्णि: सुत:
स्मृत:।
वृष्णेश्च निर्वृति: पुत्त्रो दशार्हो निर्वृतेस्तथा ॥
दशार्हस्य सुतो व्योमा जीमूतश्च तदात्मज: ।"
व्योमस्थाने व्योमा इति च पाठ:।
"जीमूताद्विकृतिर्जज्ञे ततो भीमरथोऽभवत्।
ततो मधुरतो जज्ञे शकुनिस्तस्य चात्मज:।
करम्भि: शकुने: पुत्त्रस्तस्य देवमत: सुत: ॥
देवक्षत्रो देवमताद्देवक्षत्रान्मधु: स्मृत:।
कुरुवशो मधो: पुत्त्रो ह्यनुश्च कुरुवंशत: ॥
पुरुहोत्रो ह्यनो: पुत्त्र: अंशुश्च पुरुहोत्रत:।
सत्वश्रुत: सुतश्चांशोरेते वै सात्वता नृपा: ॥*॥
भजिनो भजमानश्च सात्वतादन्धक: सुत:।
महाभोजो वृष्णिर्दिव्यामन्धो देवावृधोऽभवत् ॥
निमिर्वृष्णी भजमानादश्मभाजित्तथैव च ।"
अश्मभाजित्स्थाने अयुताजित् इति च पाठ:।
"शतजिच्च सहस्राजित् वभ्रुर्देवो वृहस्पति: ॥
महाभोजात्तु भोजोऽभूत् वृष्णेश्चैव सुमित्रक:।
सुधाजित् संनकस्तस्मादनमित्रशिनी तथा ॥
अनमित्रस्य निघ्नोऽभूत् निघ्नात् सत्राजितो-
ऽभवत्।
प्रसेनश्चापर: ख्यातो ह्यनमित्राच्छिनिस्तथा ॥
शिनेस्तु सत्यक: पुत्त्र: सत्यकात् सात्यकिस्तथा
सात्यके: सञ्जय: पुत्त्र: कुणिश्चैव तदात्मज: ॥
कुणेर्युगन्धर: पुत्त्रस्ते शैनेया: प्रकीर्त्तिता: ॥"
कुणिस्थाने कुलिरिति च पाठ: ।*।
"अनमित्रान्वयो वृष्णि: श्वफल्कश्चित्रकस्तथा ॥"
चित्रकस्थाने चित्रकृत इति च पाठ:।
"श्वफल्काच्च व गान्दिन्यामक्रूरो वैष्णवोऽभवत्
उपमद्गुरथाक्रूरान्मृदवाद्यास्तत: स्मृता: ॥
देववानुपदेवश्च अक्रूरस्य सुतौ स्मृतौ।
पृथुर्विपृथुश्चित्रस्य चान्धकस्य शुचि: स्मृत: ॥
कुकुरो भजमानस्तु तथा कम्बलवर्हिष:।
धृष्णुस्तु कुकुराज्जज्ञे तस्मात् कापोतरोमक: ॥
तदात्मजो विलोमा च विलोम्नस्तुम्बुरु: स्मृत:।
तस्माच्च दुन्दुभिर्ज्जज्ञे पुनर्व्वसुरत: सुत: ॥
तस्याहुकश्चाहुकी च कन्या चैवाहुकस्य च।
देवकश्चोग्रसेनश्च देवकात् देवकी त्वभूत् ॥
वृकदेवोपदेवा च सहदेवा सुरक्षिता।
श्रीदेवी शान्तिदेवी च वसुदेव उवाह ता: ॥
देवश्चानुपदेवश्च सहदेवासुतौ स्मृतौ।
उग्रसेनस्य कंसोऽभूत् सुनामा च वटादय: ॥
विदूरथो भजमानाच्छूरश्चाभूद्विदूरथात् ।"
शूरस्थाने शिव इति च पाठ:।
"विदूरथसुतस्याथ शूरस्यापि शमी सुत: ॥
प्रतिक्षत्रस्तु शमिन: स्वयम्भोजस्तदात्मज:।
हृदिकश्च स्वयम्भोजात् कृतवर्म्मा तदात्मज: ॥
देव: शतधनुश्चैव शूराद्वै देवमीढुष:।
दशपुत्त्रा मारिषाया वसुदेवादयोऽभवन् ॥
पृथा च श्रुतदेवी च श्रुतकीर्त्ति: श्रुतश्रवा:।
राजाधिदेवी शूराच्च पृथां कुन्ते: सुतामदात् ॥
सा दत्ता कुन्तिना पाण्डोस्तस्या धर्म्मा-
निलेन्द्रकै:।
युधिष्ठिरो भीमपार्थौ नकुल: सहदेवक: ॥
माद्रां नासत्यदस्राभ्यां कुन्त्यां कर्ण: पुराभवत्।
श्रुतदेव्यां दन्तवक्रो जज्ञे व वृद्धशर्म्मण: ॥
सन्तर्द्दनादय: पञ्च श्रुतकीर्त्तेश्च केकयात्।
राजाधिदेव्यां विन्दश्च अनुविन्दश्च जज्ञिरे ॥
श्रुतश्रवा दमघोषात् प्रजज्ञे शिशुपालक:।
पौरवी रोहिणी भार्य्या मदिरानकदुन्दुभे: ॥
देवकीप्रमुखा भद्रा रोहिण्यां बलभद्रक:।
सारणाख्या: शठश्चैव रेवत्यां बलभद्रत: ॥
निशठश्चोल्मुको जातौ देवक्यां षट् च जज्ञिरे।
कीर्त्तिमांश्च सुषेणश्च उदार्य्यो भद्रसेनक: ॥
ऋतुदासो भद्रदेव: कंस एवावधीच्च तान्।
सङ्कर्षण: सप्तमोऽभूदष्टम: कृष्ण एव च ॥
षोडश स्त्रीसहस्राणि भार्य्याणाञ्चाभवन् हरे:।
रुक्मिणी सत्यभामा च लक्ष्मणा चारुहासिनी ॥
श्रेष्ठा जाम्बवती चाष्टौ जज्ञिरे तान् बहून्
सुतान्।
प्रद्युम्नश्चारुदेष्णश्च प्रधाना: शाम्ब एव च ॥
प्रद्युम्नादनिरुद्धोऽभून्मनस्विन्यां महाबल: ।"
मनस्विन्यां स्थाने ककुद्मिन्यामिति पाठ:।
"अनिरुद्धात् सुभद्राया वज्रो नाम सुतोऽभवत् ॥
प्रतिबाहुर्वज्रसुतश्चारुस्तस्य सुतोऽभवत्।
वह्निश्चारो: सुतो जज्ञे वह्ने र्भार्गोऽभवत् सुत: ॥"
इत्यत्र वह्निस्तु तुर्व्वसोर्वंश: इत्याद्यपादे पाठ:।
"भर्गाद्भानुरभूत् पुत्रो भानो: पुत्त्र: करन्धम:।
करन्धमस्य मरुतो द्रुह्योर्व्वंशं निबोध मे ॥*॥
द्रुह्योस्तु तनय: सेतुरारब्धश्च तदात्मज:।
आरब्धस्यैव गान्धारो धर्म्मो गान्धारतोऽभवत् ॥"
आरब्धस्थाने आरब्ध इति आवर इति च पाठ:
"घृतस्तु धर्म्मपुत्त्रोऽभूद्दुर्द्दमश्च घृतस्य तु।
प्रचेता दुर्द्दमस्यैव अनोर्व्वंशं शृणुष्व मे ॥*॥
अनो: सभानव: पुत्त्रस्तात् कालञ्जयोऽभवत् ।"
सभानवस्थाने स्वभावन इति सुतारण इति च
कालञ्जयस्थाने कालानल इत्यपि पाठ:।
"कालञ्जयात् सृञ्जयोऽभूत् सृञ्जयात्तु पुरञ्जय:
जनमेजयस्ततश्चाभूत् महाशालस्तदात्मज:।
महामना महाशालादुशीनर इति स्मृत: ॥
उशीनराच्छिविर्जज्ञे वृषदर्भ: शिवे: सुत:।
महामनो जातिभिन्नो: पुत्त्रोऽभूत्तु जयद्रथ: ॥
हैमो जयद्रथाज्जज्ञे सुतपा हैमतोऽभवत् ।"
जयद्रथस्थाने रुपद्रथ इति च पाठ:।
"बलि: सुतपसो जज्ञे अङ्गवङ्गकलिङ्गका: ॥
शुक्तपौण्ड्राश्च बालेया अनपानस्तथाङ्गत:।
अनपानाद्दिविरथस्तस्मो धर्म्मरथोऽभवत् ॥
रोमपादो धर्म्मरथाच्चतुरङ्गस्तदात्मज:।
पृथुलाक्ष: सुतस्तस्य चम्पोऽभूत् पृथुलाक्षत: ॥
चम्पपुत्त्रस्तु हर्य्यङ्गस्तस्य भद्ररथ: सुत:।
वृहत्कर्म्मा सुतस्तस्य वृहद्भानुस्ततोऽभवत् ॥
वृहन्मना वृहद्भानोस्तस्य पुत्त्रो जयद्रथ:।
जयद्रथस्य विजयो विजयस्य धृति: सुत: ॥
धृतेर्धृतव्रत: पुत्त्र: सत्यकर्म्मा धृतव्रतात्।
तस्य पुत्त्रस्त्वधिरथ: कर्णस्तस्य सुतोऽभवत् ।
वृषसेनस्तु कर्णस्य पूरुवंशं शृणुष्व मे ॥"
इत्यादि गारुडे १४३ अध्याय: ॥*॥
हरिरुवाच।
"जनमेजयश्च पूरोश्च मनस्युर्जनमेजयात्।
तस्य पुत्त्रश्चाभयद: सुद्युश्चाभूत्तदात्मज: ॥"
सुद्युस्थाने स्वर्भूरिति च पाठ:।
"सुद्योर्बहुगत: पुत्त्र: संयातिस्तस्य चात्मज:।
वत्सजातिश्च संयाते रौद्राश्वश्च तदात्मज: ॥"
वत्सजातिस्थाने वर्गजातिरिति च पाठ:।
"ऋतेयु: स्थण्डिलेयुश्च कक्षेयुश्च कृतेयुक:।
जलेयु: संनतेयुश्च रौद्राश्वस्य सुता वरा: ॥
रतिनाव: कृतेयोश्च तस्य प्रतिरथ: सुत:।
तस्य मेधातिथि: पुत्त्रस्तुर्वसोरैनिल: सुत: ॥

ऐलिनस्य तु दुष्मन्तो भरतस्तस्य चात्मजः ।
शकुन्तलायां सञ्जज्ञे वितथो भरतादभूत् ॥
वितथस्य मन्युः पुत्त्रो मन्योश्चैव नरः सुतः ।
नरस्य संकृतिः पुत्त्रः सुसन्धिः संकृतेः सुतः ॥"
सुसन्धिस्थाने गर्गश्च इति पाठः ।
"गर्गादमन्युः पुत्त्रो वै शिनिस्तस्य व्यजायत ।"
अमन्युःस्थाने भुमन्युरिति च पाठः ।
"अमन्योश्च महावीर्य्यादुरुक्षयः सुतोऽभवत् ॥
उरुक्षयात् त्र्यारुणिश्च बृहत्क्षत्राश्च मन्युजात् ।
सुहोत्रस्तस्य हस्ती च अजमीढ़द्विमीढकौ ॥
हस्तिनः पुरुमीढश्च कण्वोऽभूदजमीढतः ।
कण्वान्मेधातिथिर्जज्ञे यतः काण्वायना द्विजाः ॥
अजमीढ़ाच्च ह्रदिकस्तत्पुत्त्रश्च बृहद्धनुः ।
बृहत्कर्म्मा तस्य पुत्त्रस्तस्य पुत्त्रो जयद्रथः ॥
जयद्रथाद्विश्वजिच्च सेनजिच्च सदात्मजः ।
रुचिराश्वः सेनजितः पृथुसेनस्तदात्मजः ॥
पारस्तु पृथुसेनस्य पाराक्षीपोऽभवन्नृपः ।
नीपस्य समरः पुत्त्रः सुकृतिस्तु ततोऽभवत् ॥
विभ्राजः सुकृतेः पुत्त्रो विभ्राजादनुहोऽभवत् ।
कृत्यां तस्माद्ब्रह्मदत्तो विश्वक्सेनस्तदात्मजः ॥
यवीनरो द्विमीढस्य धृतिमांश्च यवीनरात् ।
धृतिमतः सत्यधृतिर्दृढ़नेमिस्तदात्मजः ॥
दृढनेमेः सुपार्श्वोऽभूत् सुपार्श्वात् सन्नतिस्तथा ।
कृतस्तु सन्नतेः पुत्त्रः कृतादुग्रायुधोऽभवत् ॥
उग्रायुधाच्च क्षेम्योऽभूदम्बरीपस्तदात्मजः ।
पुरञ्जयस्त्वम्बरीपात् तस्य पुत्त्रो विदूरथः ॥"
अम्बरीपस्थाने सुवीर इति च पाठः ।
"अजमीढ़ान्नलिन्याञ्च नीलो नाम सुतोऽभवत्
नीलाच्छान्तिरभूत् पुत्त्रः सुशान्तिस्तस्य चात्मजः ॥
सुशान्तेश्च पुरुर्जातो ह्यर्कस्तस्य सुतोऽभवत् ।
अर्कस्य चैव हर्य्यश्वो हर्य्यश्वान्मुद्गलोऽभवत् ॥
यवीनरो बृहदिषुः काम्पिल्यः सृञ्जयस्तथा ।
पाञ्चालान्मुद्गलाज्जज्ञे शरद्वांस्तस्य चात्मजः ॥"
तस्य चात्मजस्थाने वैष्णवो महान इति च पाठः
"दिवोदासो द्वितीयश्च अहल्यायां शरद्वतः ।
शतानन्दोऽभवत् पुत्त्रस्तस्य सत्यधृतिः सुतः ॥
कृपः कृपी सत्यधृतेरुर्व्वश्या वीर्य्यहानितः ।
द्रोणपत्नी कृपी जज्ञे अश्वत्थामानमुत्तमम् ॥
दिवोदासान्मित्रयुश्च मित्रयोश्च्यवनोऽभवत् ।
सुदासश्च्यवनाज्जज्ञे सौदासस्तस्य चात्मजः ॥
सहदेवस्तस्य पुत्त्रः सहदेवात्तु सोमकः ।
जन्तुस्तु सोमकाज्जज्ञे पृषतश्चापरो महान् ॥
पृषतात् द्रुपदो जज्ञे धृष्टद्युम्नस्ततोऽभवत् ।
धृष्टद्युम्नात् धृष्टकेतुरृक्षश्चाभूदजमीढ़तः ॥
ऋक्षात् संवरणो जज्ञे कुरुः संवरणादभूत् ।
सुधन्वा च परिक्षिच्च जह्नुश्चैव कुरोः सुताः ॥
सुधनुषः सुहोत्रोऽभूत् च्यवनोऽभूत् सुहोत्रतः ।
च्यवनात् कृतको जज्ञे अथोपरिचरो वसुः ॥
बृहद्रथश्च प्रत्यग्रः सत्याद्याश्च वसोः सुताः ।
बृहद्रथात् कुशाग्रश्च कुशाग्रात् ऋषभोऽभवत् ॥
ऋषभात् पुष्पवांस्तस्माज्जज्ञे सत्यहितो नृपः ।
सत्यहितात् सुधन्वाभूज्जह्नुश्चैव सुधन्वतः ॥"
जह्नुःस्थाने जन्तुरिति च पाठः ।
"बृहद्रथाज्जरासन्धः सहदेवस्तदात्मजः ।
सहदेवाच्च सोमापिः सोमापेः श्रुतवान् सुतः ॥
भीमसेनप्रसेनौ च श्रुतसेनोऽपराजितः ।"
प्रसेनस्थाने उग्रसेन इति च पाठः ।
"जनमेजयश्चान्योऽभूज्जह्नोस्तु सुरथोऽभवत् ।
विदूरथस्तु सुरथात् सार्व्वभौमो विदूरथात् ॥
जयत्सेनः सार्व्वभौमादराधीनस्तदात्मजः ।
अयुतायुस्तस्य पुत्त्रस्तस्य चाक्रोधनः सुतः ॥
अक्रोधनस्यातिथिश्च ऋक्षोऽभूदतिथेः सुतः ।
ऋक्षाच्च भीमसेनोऽभूद्दिलीपो भीमसेनतः ॥
प्रतीपोऽभूद्दिलीपात्तु देवापिस्तु प्रतीपतः ।
शान्तनुश्चैव वाह्लीकस्त्रयस्ते भ्रातरो नृपाः ।
वाह्लीकात् सोमदत्तोऽभूत् भूरिर्भूरिश्रवास्ततः ॥
शलश्च शान्तनोर्भीष्मो गङ्गाया धार्म्मिको महान् ।
चित्राङ्गदविचित्रौ तु सत्यवत्यान्तु शान्तनोः ॥
विचित्रवीर्य्यभार्य्ये तु अम्बिकाम्बालिका तयोः
धृतराष्ट्रञ्च पाण्डुञ्च तद्दास्यां विदुरन्तथा ॥
व्यास उत्पादयामास गान्धार्य्यां धृतराष्ट्रतः ।
शतं पुत्त्रं दुर्य्योधनाद्यं पाण्डोः पञ्च प्रजज्ञिरे ॥
प्रतिविन्ध्यः सुतः सोमः श्रुतकीर्त्तिस्तु चार्ज्जुनात्
शतानीकः श्रुतकर्म्मा द्रौपद्या पञ्च वै क्रमात् ॥
यौधेयी च हिडिम्बा च काशी चैव शुभद्रिका
विजया वै वेणुमती पञ्चभ्यस्तु सुताः क्रमात् ॥
देवकी घटत्कचश्च अभिमन्युश्च सर्व्वगः ।
सुहोत्रो निरमित्रश्च परिक्षिदभिमन्युजः ॥"
अत्र अहोत्रो निरपत्यश्चेति तृतीयचरणे पाठः ।
"जनमेजयश्च ततो भविष्यांश्च नृपाञ्छृणु ॥"
इति गारुडे १४४ अध्यायः ॥

सोमवल्कः, पुं, (सोमस्येव वल्को यस्य ।) श्वेतखदिरः । इत्यमरः । २।४।५०॥ (अस्य पर्य्याया यथा,—
"सोमवल्को ब्रह्मशल्यः कदरः खदिरोपमः ॥"
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
कट्फलः । इति मेदिनी ॥ (अस्य पर्य्याया यथा,
"कट्फलः सोमवल्कश्च कैटर्य्यः कुम्भिकापि च
श्रीपर्णिका कुमुदिका भद्रा भद्रवतीति च ॥"
इति भावप्रकाशे पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
करञ्जः । इति जटाधरः ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,
"स चाक्तः पूतिकरञ्जः सोमवल्कश्च स स्मृतः ।"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
रीठाकरञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सोमवल्लरिः, स्त्री, (सोमस्य वल्लरिः । वा सोमवल्लरी, ङीप् ।) सोमलता । तत्पर्य्यायः । ब्राह्मी २ मत्स्याक्षी ३ वयःस्था ४ । इत्यमरः । २ । ४ । १३७ ॥ चत्वारि सोमलतायाम् । ब्राह्मीशाक इति केचित् । अतिपवित्रत्वेन ब्रह्मणः प्रियत्वात् ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य वा इयं ब्राह्मी अणः नञा निर्द्दिष्टं व्यभिचरतीति मन-वर्ज्जानिति निषेधाभावे नोर्ल्लोपो तावति नस्य लोपः णित्त्वे यिरिति हृद्भिः षित्वादीप् अनित-स्येत्युक्तेर्णित्त्वाभावविवक्षया हृद्भावे ब्राह्मी च ।
"ब्राह्मी वयःस्था मत्स्याक्षी ब्राह्मी च सोम-वल्लरी ।"
इति वाचस्पतिः ॥
मत्स्याक्षितुल्यपुष्पत्वात् मत्स्याक्षी । वयो यौवनं तिष्ठत्यनया वयःस्था भिदादित्वात् ङः । मध्य-विसर्गो मनीषादित्वात् विसर्गलोपे निर्व्विसर्गा च । सोमेन यागार्थमुपात्तेति सोमवल्लरी अर्थ-परत्वात् इन्दुवल्लरी चन्द्रवल्लरी इत्याद्यपि । वल्लर्य्या लतार्थपरत्वात् सोमवल्ली सोमलता सोमवल्लिका इत्याद्यपि पाठः । इति भरतः ॥

सोमवल्लिका, स्त्री, (सोमवल्लीव । इवार्थे कन् ।) सोमराजी । इत्यमरः । २।४।८५ ॥ (सोमस्य वल्लिका ।) सोमलता । इति भरतः ॥

सोमवल्ली, स्त्री, (सोमस्य वल्लीव ।) गुडूची । इत्यमरः । २।४।८३ ॥ सोमलता इति तट्टीकायां भरत ॥ सोमराजी । इति शब्दरत्नावली ॥ पातालगरुडी । ब्राह्मी । सुदर्शना । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । ५४ । १०८ ।
"या सोमवल्ल्याश्च समानरूपा
साप्याशु तोयं कुरुतेऽक्षयञ्च ॥")

सोमवारः, पुं, (सोमस्य वारः ।) सोमस्य भोग्य-दिनम् । चन्द्रवासरम् । यथा,—
"सोमवारेऽप्यमावास्या आदित्याहे च सप्तमी
चतुर्थी भौमवारे च अक्षयादपि चाक्षया ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥
तद्दिवसीयवारवेला यथा,—
"रवौ वर्ज्यं चतुः पञ्च सोमे सप्त द्वयं तथा ।"
इति ज्योतिःसागरसारः ॥
तद्रात्रौ कालवेला यथा,—
"रवौ षष्ठं विधौ वेदं कुजवारे द्वितीयकम् ।
बुधे सप्त गुरौ पञ्च भृगुवारे तृतीयकम् ।
शनावाद्यं तथा चान्त्यं रात्रौ काल विवर्ज्जयेत् ॥"
इति ज्योतिःसारः ॥

सोमवारव्रतं, क्ली, (सोमवारकर्त्तव्यं व्रतम् ।) प्रतिसोमवारोपवासपूर्व्वकसायंकालकर्त्तव्यशिव-दुर्गापूजारूपव्रतविशेषः । तद्विवरणं यथा,—
"सोमवारे विशेषेण प्रदोषादिगुणैर्युते ।
केवलं चापि ये कुर्य्युः सोमवारे शिवार्च्चनम् ।
न तेषां विद्यते किञ्चिदिहामुत्र च दुर्लभम् ॥
उपोषितः शुचिर्भूत्वा सोमवारे जितेन्द्रियः ।
वैदिकैर्लौकिकैर्व्वापि विधिवत्पूजयेच्छिवम् ॥
ब्रह्मचारी गृहस्थो वा कन्या वापि सभर्त्तृका ।
विभर्त्तृका वा संपूज्य लभते वरमीप्सितम् ॥ * ॥
तत्राहं कथयिष्यामि कथां श्रोत्रमनोरमाम् ।
श्रुत्वा श्रुतधियः शम्भोर्भक्तिं कुर्व्वन्तु निश्चलाम् ॥
आर्य्यावर्त्ते नृपः कश्चिदासीद्धर्म्मभृतां वरः ।
चित्रवर्म्मेति विख्यातो धर्म्मराजो दुरात्मनाम् ॥
सोऽनुकूलः स्वपत्नीषु पुत्त्रमेकं न लब्धवान् ।
चिरेण प्रार्थिता लेभे कन्यामेकां मनोहराम् ॥

स एकदा जातकलक्षणज्ञा-
नाहूय सर्व्वान् द्विजमुख्यवर्गान् ।
कुतूहलेनापि निविष्टचेताः
पप्रच्छ तस्या जनने विचारम् ॥*॥

अथ तं प्रावदत् कोऽपि बहुज्ञो द्विजसत्तमः ।
एषा सीमन्तिनी मान्या कन्या तव महीपते॥
अथान्योऽपि द्विजः प्राह धैर्य्यवानविशङ्कितः ।
एषा चतुर्द्दशे वर्षे वैधव्यं प्रतिपत्स्यति ॥
इत्याकर्ण्य वचस्तस्य वज्रनिर्घातनिष्ठुरम् ।
मुहूर्त्तमभवद्राजा चिन्ताव्याकुलमानसः ॥
सापि सीमन्तिनी बाला क्रमेण गतशैशवा ।
वैधव्यमात्मनो भावि सा शुश्राव सखीमुखात्॥
परं निर्व्वेदमापन्ना तदाकर्ण्य शुचिस्मिता ।
याज्ञवल्क्यमुनेः पत्नीं मैत्रेयीं पर्य्यपृच्छत ॥
मातस्त्वच्चरणाम्भोजं प्रपन्नाहं भयाकुला ।
सौभाग्यवर्द्धनं कर्म्म मम संशितुमर्हसि ॥*॥
इति प्रपन्नां नृपतेः कन्यामाह मुनेः सती ।
शरणं व्रज तन्वङ्गि पार्व्वतीं शिवसंयुताम् ॥
सोमवारे शिवं गौरीं पूजयस्व समाहिता ।
उपोषिता वा सुस्नाता विरजाम्बरधारिणी ॥
यतवाङ्निश्चलमतिः पूजां कृत्वा यथोचिताम्।
ब्राह्मणान् भोजयित्वा च शिवं सम्यक् प्रसादय
पापक्षयोऽभिषेकेण साम्राज्यं पीठपूजनात् ।
सौभाग्यमखिलं सौख्यं गन्धमाल्याक्षतार्च्चनात्
धूपदानेन सौगन्ध्यं कान्तिर्द्दीपप्रदानतः ।
नैवेद्यैर्न महाभोगो लक्ष्मीस्ताम्बूलदानतः ॥
धर्म्मार्थकाममोक्षाणां नमस्कारः प्रसाधनम् ।
अष्टैश्वर्य्यादिसिद्धीनां जप एव हि साधनम् ॥
होमेन सर्व्वकामानां समृद्धिरपि जायते ।
सर्व्वेषामेव देवानां तुष्टिर्ब्राह्मणभोजनात् ॥
इत्थमाराधय शिवं सोमवारे शिवामपि ।
प्राप्ता विपद्भिर्बहुभिर्दुःखैर्व्वा न विहन्यसे ॥
घोरात् घोरं प्रपन्नापि महाक्लेशं भयानकम् ।
शिवपूजाप्रभावेण तरिष्यति महद्भयम् ॥*॥
इत्थं सीमन्तिनी सम्यक् तन्निशम्य सतीमुखात्
ययौ सापि वरारोहा राजपुत्त्री तथापि च ॥
इत्यादि स्कन्दपुराणे ब्रह्मोत्तरखण्डे सोमवार-
व्रतमाहात्म्यम् ८ अध्यायः ॥

सोमविक्रयी, [न्] पुं, (सोमं विक्रीणातीति । वि + क्री + णिनिः ।)सोमलतारसविक्रयकर्त्ता। यथा,"पापो हि सोमविक्रयी ।"इति मलमासतत्त्वे आश्वलायनब्राह्मणम् ॥ (एतत्सम्प्रदानाद्देव दातुः प्रत्यवायो भवति । यथा, मनुः । ३ । १८० ।
"सोमविक्रयिणे विष्ठा भिषजे पूयशोणितम् ।
नष्टं देवलके दत्तमप्रतिष्ठन्तु वार्द्धुषौ ॥"

सोमवृक्षः, पुं,(सोमस्येव वृक्षो यस्य ।) कट्फलवृक्षः । इति रत्नमाला ॥ श्वेतखदिरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सोमशकला, स्त्री, (सोमस्य शकलमिव यत्र ।) शशाण्डुली । इति राजनिर्घण्टः । चन्द्रखण्डविशिष्टा च ॥

सोमसंज्ञं, क्ली, (सोमस्य चन्द्रस्य संज्ञा संज्ञा यस्य कर्पूरम् । इति रत्नमाला ॥

सोमसारः, पुं, (सोमस्येव शुक्लः सारो यस्य ।) श्वेतखदिरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सोमसिद्धान्तः, पुं, बुद्धभेदः । इति जटाधरः ॥ ज्योतिषग्रन्थविशेषश्च॥ कापालिकवेशधारी ।यथा, "ततः प्रविशति कापालिकवेशधारी खड्गहस्तः सोमसिद्धान्तः ।"इति श्रीकृष्णमिश्रकृतप्रबोधचन्द्रोदयनाटके ३ अङ्कः ॥ सोमसिद्धान्त इति उमया सह वर्त्तमानः सोमो महादेवस्तज्ज्ञापितसिद्धान्त आगमशास्त्रम् । इति श्रीयुक्तहरिहरतर्कालङ्कारतनुजश्रीरुद्रविनिर्म्मिततट्टीका ॥

सोमसिद्धान्ती,[न्]पु,सोमसिद्धान्तवेत्ता । सोमसिद्धान्तशब्दादिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

सोमसिन्धुः, पुं, (सोमस्यामृतस्य तद्वत्मोक्षस्य वा सिन्धुरिव ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सोमसुत्, त्रि, (सोमं सुनोतीति । सोम + सु अभ्यर्थे + "सोमे सुञः ।" ३ । २ । ९० । इति क्विप् ।) यागे सोमलतारसक्षेपकर्त्ता । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ (यथा, रघुः ।१८।२७।
"तस्यौरसः सोमसुतः सुतोऽभूत्
नेत्रोत्सवः सोम इव द्वितीयः ॥")

सोमसुता, स्त्री, (सोमस्य सुता ।) नर्म्मदानदी। इति राजनिर्घण्टः ॥ बुधे, पु ॥ (यथा मार्कण्डेये । १२३ । ११ ।
"अवेक्षतेन्द्रं देवानां गुरुः सोमसुतो बुधः ।
नावेक्षतेनमादित्यो नाकमनुर्न भूमिजः ॥")

सोमसूत्रं, क्ली, (सोमस्य जलस्य सूत्रं निर्गमप्रणालीव ।) प्रणालम् । तत्तु शिवलिङ्गस्य गौरीपट्टजलनिर्गमस्थानम् । यथा,—
"शिवप्रदक्षिणे मन्त्री अर्द्धचन्द्रक्रमेण तु ।
सव्यासव्यक्रमेणैव सोमसूत्रं न लङ्घयेत् ॥"
सोमसूत्रं जलनिःसरणस्थानम् । इति तन्त्रसारे सामान्यपूजापद्धतिः ॥

सोमाख्यं,क्ली,(सोमं सोमलतां आख्याति वर्णेनेति । आ + ख्या + कः ।) रक्तकैरवम् । इति रत्नमाला ॥

सोमाभा,स्त्री (सोमस्य आभा इव आभा यस्याः।) चन्द्रावली । इति भक्तिरसामृतसिन्धुः ॥

सोमालः, त्रि, (सोमाय अलति पर्य्याप्नोतीति । अल् + अच् ।) कोमलः । इति हेमचन्द्रः ॥

सोमाहः, पु, (सोमस्य अहः । समासे टच् ।) सोमवारः । इति ज्योतिषम् ॥

सोमेश्वरः, पुं, (सोमस्य ईश्वरः ।) काश्यां सोमकर्त्तृकप्रतिष्ठितशिवः । यथा,—
"शिवरूपाधिष्ठितस्तु शिवरूपो गिरिः स्मृतः ।
सोमेन तत्र संस्थाप्य स्वनाम्ना लिङ्गमुत्तमम् ॥
वर्षाणान्तु सहस्रं वै स्वशापस्य निवृत्तये ।
ततः क्षयाद्विनिर्म्मुक्तस्तेजसा च परिप्लुतः ॥
स्वकं तेजोबलं प्राप्य तुष्टाव गिरिजापतिम् ।
सोमेश्वराच्च वरदमाविर्भूतं त्रियम्बकम् ॥"
इति वाराहे सोमेश्वरादिलिङ्गमहिमावमुक्तिक्षेत्रत्रिवेण्यादिमहिमनामाध्यायः ॥ (पीठस्थानविशेषः । यथा, देवीभागवते ।७।३०।७३।
"सोमेश्वरे वरारोहा प्रभासे पुष्करावती ॥")

सोमोद्भवा, स्त्री, (सोमादुद्भवो यस्याः ।) नर्म्मदानदी । इत्यमरः । १ । १० ।३२॥ (यथा, रघुः ५ । ५९ ।
तथेत्युपस्पृश्य पयः पवित्रं
सोमोद्भवायाः सरितो नृसोमः ।
उदङ्मुखः सोऽस्त्रविदस्त्रमन्त्रं
जग्राह तस्मान्निगृहीतशापात् ॥")

सोमजात, त्रि ॥

सोल्लुण्ठः, पुं, (उल्लुण्ठेन सह वर्त्तमानः ।)सोल्लुण्ठनम् । इति हलायुधः ॥ (वाच्यलिङ्गोऽयमिति केचित् ॥)

सोल्लुण्ठनं, क्ली, (उल्लुण्ठेन सह वर्त्तमानम् ।) स्तुतिपूर्व्वकदुर्व्वादः । यथा,—
"दुर्व्वादः स्यादुपालम्भस्तत्र यः स्तुतिपूर्व्वकः ।
सोल्लुण्ठनं सनिन्दस्तु यस्तत्र परिभाषणम् ॥"
इति जटाधरः ॥
(वाच्यलिङ्गोऽप्ययमिति केचित् ॥)

सोल्लुण्ठोक्तिः,स्त्री,(सोल्लुण्ठा उक्तिः ।)सव्यङ्गोक्तिः यथा । उपनायकमानेतुं प्रेषितां तदुपभोगलुप्तचन्दनादीन् वापीस्नानव्याजेन गोपयन्तीं दूतीं प्रति सोल्लुण्ठोक्तिरियमिति निःशेषच्युतचन्दनं इति श्लोकव्याख्याने काव्यप्रकाशटीकायां महेश्वरन्यायालङ्कारः ॥

सौकरः, त्रि, (सूकरस्यायमिति । सूकर + अण् ।) सूकरसम्बन्धी । (यथा, किराते ।१२।५३।
"स तमाससाद घननील-
मभिमुखमुपस्थितं मुनेः ।
पोत्रनिकषणविभिन्नभुव
दनुजं दधानमथ सौकरं वपुः ॥")

सौकरिकः, पुं, (सूकरं हन्तीति । सूकर + ठञ् ।) व्याधः । सिकारी इति भाषा । इति केचित् ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । १५ । २२ ।
"वरुणेशे पाशिकमत्स्यबन्ध-
जलजानि जलचराजीवाः ।
सौकरिकरजकशौण्डिक-
शाकुनिकाश्चापि वर्गेऽस्मिन् ॥"

सौकर्य्यं,क्ली, (सुकरस्य भावः कर्म्म वा । सुकर + ष्यञ् ।) अनायासः । (यथा, साहित्यदर्पणे । १० । ९८ ।
"सौकर्य्येण च कार्य्यस्य विरुद्धं क्रियते यदि॥"* सूकरस्य भावः कर्म्म वा । सूकर + ष्यञ् ।) सूकरस्य क्रिया । इति विश्वः ॥

सौक्ष्म्यं, क्ली, सूक्ष्मता । सूक्ष्मस्य भावः इत्यर्थे ष्णत्र (ष्यञ्) प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

सौखसुप्तिकः,त्रि,(सुखसुप्तिं सुखेन शयनं पृच्छतीति । सुखसुप्ति + ठञ् ।) वैतालिकः। यथा,
"वैतालिका बोधकरा अर्थिकाः सौखसुप्तिकाः।"
इति हेमचन्द्रः ॥

सौखिक, त्रि, (सुखेन जीवतीति । सुख + "वेतनादिभ्यो जीवति ।" ४ । ४ । १२ । इति ठक्) सुखार्थी । सौखीन इति भाषा ॥ (यथा, महाभारते । १२ । १८ । २३ ।
"श्रिया विहीनैरधनैस्त्यक्तमित्रैरकिञ्चनैः ।
सौखिकैः सम्भृतानर्थान् यः सन्त्यजति किन्नु तत् ॥")
सौख्यं, क्ली, (सुखमेव । स्वार्थे ष्यञ् ।) सुखम् । इति हेमचन्द्रः ॥ यथा, उत्तररामचरिते २ अङ्के ।
"यत्किञ्चिदपि कुर्व्वाणः सौख्यैर्दुःखान्यपोहति ।
तत्तस्य किमपि द्रव्यं यो हि यस्य प्रियो जनः ॥"
सुखस्य भावः कर्म्म वा । सुख + ष्यञ् ।) सुखत्वम् । सुखस्य भावः इत्यर्थे ष्यञ्प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
सौगतः, पुं, (सुगत एव । स्वार्थे अण् ।) बुद्धविशेषः । तत्पर्य्यायः । शून्यवादी २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, माघे । २ । २८ ।
"सर्व्वकार्य्यशरीरेषु मुक्त्वाङ्गस्कन्धपञ्चकम् ।
सौगतानामिवात्मान्यो नास्ति मन्त्रो महीभृताम् ॥"
सुगतसम्बन्धिनि, सुगतमताध्यायिनि च त्रि ॥)
सौगतिकः, पुं, (सौगतं मतं वेत्तीति । ठक् ।) बुद्धविशेषः । इति केचित् ॥
सौगन्धं, क्ली, (सुष्ठु गन्धो यस्य । ततः स्वार्थे अण् ।) कत्तृणम् । यथा,—
"सौगन्धिकञ्च सौगन्धं रामकर्प्परके तृणे ॥"
इति शब्दरत्नावली ॥
(पुं, सङ्करजातिविशेषः । यथा, महाभारते । १३ । ४८ । २२ ।
"चतुरो मागधी सूते क्रूरान्मायोपजीविनः ।
मांसं स्वादुकरं क्षौद्रं सौगन्धमिति विश्रुतम् ॥"
शोभनगन्धयुक्ते, त्रि ॥
सौगन्धिकं, क्ली, (सुगन्धोऽस्त्यस्येति । सुगन्ध + ठन् । ततः स्वार्थे अण् ।) कत्तृणम् । (अस्य पर्य्यायो यथा,—
"कत्तृणं रौहिषं देवजग्धं सौगन्धिकन्तथा ।
भूतिकं व्यामपौरञ्च श्यामकं धूमगन्धिकम् ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
कह्लारम् । इत्यमरः । १ । १० । ३६ ॥ पद्मरागमणिः । इति मेदिनी ॥ नीलोत्पलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,—
"इन्दीवरं कुवलयं पद्मं नीलोत्पलं स्मृतम् ।
सौगन्धिकं शतदलमजं कमलमुच्यते ॥"
इति गारुडे २०८ अध्यायः ॥
यथा, महाभारते । ३ । १५४ । २ ।
अपश्यत्तत्र पाञ्चाली सौगन्धिकमनुत्तमम् ।
अनिलोद्धमितो नूनं सा बहूनि परोप्सति ॥")
सौगन्धिकः, पुं, (सौगन्धोऽस्यास्तीति । ठन् ।) गन्धकः । इत्यमरः । २ । ८ । १०२ ॥ सुगन्धव्यवहारी । इति मेदिनी ॥ गन्धीति हिन्दी भाषा ॥ (श्लेष्मनिमित्तकक्रिमिविशेषः । यथा, चरके विमानस्थाने ७ अध्याये । "तेषां त्रिविधानां श्लेष्मनिमित्तानां क्रिमीणां नामानि अन्त्रादा उदरादा हृदयादास्त्रवो दर्भपुष्पाः सौगन्धिका महागुदाश्च इति ॥")
सौगन्ध्यं, क्ली, सुगन्धत्वम् । सुगन्धस्य भाव इत्यर्थे सुगन्धशब्दात् ष्यञ् (ष्यञ्) प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥ (यथा, महाभारते । १ । ६३ । ७८ ।
"एवमुक्ता वरं वव्रे गात्रसौगन्ध्यमुत्तमम् ॥")
सौचिः, पु, सौचिकः । इति शब्दरत्नावली ॥
सौचिकः, पु, (सूच्या जीवतीति । सूची + ठक् ।) सूचीकर्म्मोपजीवी । दरजी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । तुन्नवायः २ । इत्यमरः । २ । १० । ६ ॥ सूचिकः ३ सौचिः ४ सूत्रभित् ५ । इति शब्दरत्नावली ॥
सौजन्यं, क्ली, (सुजनस्य भावः कर्म्म वा । सुजन + ष्यञ् ।) सुजनता । यथा,—
"सौजन्यं वरवंशजन्म विभवो दीर्घायुरारोग्यता विज्ञत्वं विनयित्वमिन्द्रियवशः सत्पात्रदाने रुचिः ।
सन्मन्त्री सुसुतः प्रिया प्रियतमा भक्तिश्च नारायणे सत्पुण्येन विना त्रयोदश गुणाः संसारिणां दुर्लभाः ॥"
इत्युद्भटः ॥
सौण्डी, स्त्री, पिप्पली । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (पिप्पलीशब्देऽस्या विशेषो विज्ञेयः ॥)
सौत्रः, पुं, (सूत्रं यज्ञसूत्रमर्हतीति । सूत्र + अण् ।) ब्राह्मणः । इति हेमचन्द्रः ॥ (सूत्रे पठितः पाणिन्यादिभिः कर्म्मविशेषायेति । अण् ।) नियतप्रयोगाभावधातुविशेषः । यथा,—
"धातूनामिह सौत्राणां द्विचत्वारिंशदीरिता ॥"
इति कविकल्पद्रुमः ॥
(सूत्रस्येदमित्यण् ।) सूत्रसम्बन्धिनि, त्रि ॥
सौत्रामणी, स्त्री, (सुत्रामा इन्द्रो देवता अस्याः । सुत्रामन् + अण् । बहुलवचनात् न टिलोपः । ततः स्त्रियां ङीप् ।) यागविशेषः । यथा ।
अथ सौत्रामण्यां त्रिभिरध्यायैः प्रक्रियते । स एतं महाक्रतुमपश्यत् सौत्रामणीमिति श्रुतेः । तत्र सुरा सन्धीयते । तत्र मन्त्रः । स्वाद्वीन्त्वा स्वादुना तीव्रां तीव्रेणामृताममृतेन । मधुमती मधुमता सृजामि सं सोमेन सोमोऽस्यश्विभ्यां पचस्व सरस्वत्यै पचस्वेन्द्राय सुत्राम्णे पचस्व ॥ सौत्रामण्याः ऋषिः प्रजापतिः । सुरा देवता । अनुष्टुप् छन्दः । इति यजुर्व्वेदस्य काण्वशाखायाम् २१ अध्यायः ॥ विस्तारस्तत्रैव २१ । २२ । २३ । अध्यायेषु द्रष्टव्यः । योगक्रमस्तु कात्यायनसूत्रभाष्ये द्रष्टव्यः ॥ (अत्र सुरां पित्वा ब्राह्मणः पतितो न भवति । यदुक्तम्
"सौत्रामण्यां कुलाचारे ब्राह्मणः प्रपिबेत् सुराम् ।
अन्यत्र कामतः पीत्वा पतितस्तु द्विजो भवेत् ॥"
सौदामनी, स्त्री, (सुदाम्ना मेघः पर्व्वतो वा । तेन "एकदिक् । तेनैकदिक् ।" ४ । ३ । ११२ ॥ इति अण् ।) विद्युत् । इत्यमरः । ३ । १ । ८ ॥ (सुदामा ऐरावतस्तस्य स्त्री सौदामनी एकत्रामोप् इत्यिच मर्नोपादित्वात् । क्षेत्रडिपः सुदामा चेति ऐरावतपर्य्याये त्रिकाण्डशेषः ॥
"खेऽभ्रं जगाम काञ्चनसरससौदामनीलताधामास्तम् ।
कुवलयमयमिव सरजः सरससौदामनीलताधामास्तम् ॥"
इति हरिप्रबोधयमकात् सौदामिनीत्यपपाठ इति मुकुटः । इति भरतः ॥ * ॥ यथा, महाभारते । १ । १७२ । ४२ ।
"ततो लालप्यमानस्य पार्थिवस्यायतेक्षणा ।
सौदामनीव चाभ्रेषु तत्रैवान्तरधीयत ॥")
अप्सरोभेदः । विद्युद्भेदः । इति मेदिनी ॥ (यथा, भागवते । १ । ६ । २८ ।
"एवं कृष्णमतेर्ब्रह्मन्नासक्तस्यामलात्मनः ।
कालः प्रादुरभूत् काले तडित् सौदामनी यथा ॥"
सुदामा माला तत्र भवा सौदामनी मालाकारा इत्यर्थः । सुदामा पर्व्वतः तेनैकदिगिति सूत्रेण अण् स्फटिकमयपर्व्वतप्रान्तभागभवा हि विद्युदतिस्फुटा भवति । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥)
सौदामिनी स्त्री, विद्युत् । इत्यमरटीका । १ । ३ । ८ (यथा, ऋतुसंहारे । ३ । १२ ।
"नष्टं धनुर्बलभिदो जलदोदरेषु
सौदामिनी स्फुरति नाद्य वियत्पताका ॥
तडिद्भेदः । (यथा, महाभारते । ३ । ५३ । १२ ।
"तत्र स्म राजते भैमी सर्व्वाभरणभूषिता ।
सखीमध्येऽनवद्याङ्गी विद्युत् सौदामिनी यथा ॥
अप्सरोभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ देशविशेषः । इत्यजयः ॥
सौदाम्नी, स्त्री, सौदामनी । इति शब्दरत्नावली ॥
सौदायिकं, त्रि, (सुदायेभ्यः पितृमातृभर्त्तृकुलसम्बन्धिभ्य आगतमिति । सुदाय + ठञ् ।) पितृमातृभर्त्तृकुललब्धस्त्रीधनम् । यथा, कात्यायनः ।
"ऊढया कन्यया वापि पत्युः पितृगृहेऽथवा ।
भर्त्तुः सकाशात् पित्रोर्व्वा लब्धं सौदायिकं स्मृतम् ॥
सौदायिकं धनं प्राप्य स्त्रीणां स्वातन्त्र्यमिष्यते यस्मात् तदानृशंस्यार्थं तैर्दत्तं तत्प्रजीवनम् ॥
सौदायिके सदा स्त्रीणां स्वातन्त्र्यं परिकीर्त्तितम् विक्रये चैव दाने च यथेष्टं स्थावरेष्वपि ॥"
सुदायेभ्यः पितृमातृभर्त्तृकुलसम्बन्धिभ्यो लब्धं सौदायिकम् । आनृशंस्यमनैष्ठुर्य्यम् । इति दायतत्त्वम् ॥
सौदासः, पु, इक्ष्वाकुवंशीयः अयोध्याधिपतिः । अस्य नामान्तरम् । कल्माषपादः १ मित्रसहः २ । इति पुराणम् ॥ (यथा, महाभारते । १ । १२२ । २१ ।
"सौदासेन च रम्भोरु नियुक्ता पुत्रजन्मनि ।
मदयन्ती जगामर्षिं वशिष्ठमिति नः श्रुतम् ॥"
अस्य विशेषविवरणन्तु कल्माषपादशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

सौधः, पुं, क्ली, (सुधालेपोऽस्यास्तीति । ज्योत्स्नादित्वादण् ।) राजसदनम् । इत्यमरः । २।२।१० ॥ (यथा, रघुः । ८ । ९३ ।
"तस्य प्रसह्य हृदयं किल शोकशङ्कुः
प्लक्षप्ररोह इव सौधतलं बिभेद ॥")
रौप्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुधासम्बन्धिनि, त्रि ॥ (यथा, रामायणे । २ । ८० । १८ ।
"प्रमादमालासंयुक्ताः सौधप्राकारसंवृताः ॥"
तथाच सुश्रुते । १ । ४४ ।
"विरेचनानां तीक्ष्णानां पयः सौधं परं मतम् ॥")
सौधः, पुं, दुग्धपाषाणः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सौधारः, पुं, नाटकस्य चतुर्दशभागैकभागः । इति केचित् ॥
सौधालं, क्ली, (सौधवत् अलति पर्याप्नोतीति । अल + अच् ।) शिवमन्दिरम् । इति केचित् ॥
सौनन्दं, क्ली, (सुनन्दमेव । स्वार्थे अण् ।) बलदेवमुषलम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, हरिवंशे । ८ । ६३ ।
"सौनन्दञ्च ततः श्रीमान्निरानन्दकरं द्विषाम् ।
मध्येन सात्त्वतां श्रेष्ठो जग्राह मुषलोत्तमम् ॥")
सौनन्दी [न्] पुं, (सौनन्दं मुषलमस्यास्तीति । इनिः ।) बलदेवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सौनिकः, पुं, (सूनया पश्वादिवधस्थानेन चरतीति सूना + ठक् ।) पशुपक्षिमांसविक्रयकर्त्ता । तत्पर्य्यायः । वैतंसिकः २ मांसिकः ३ कौटिकः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मनुः । ४ । ८६ ।
"दश सूनासहस्राणि यो वाहयति सौनिकः ।
तेन तुल्यः स्मृतो राजा घोरस्तस्य प्रतिग्रहः ॥")
तालव्यशकारादिरपि ॥
सौन्दर्य्यं, क्ली, (सुन्दरस्य भावः । सुन्दर + ष्यञ् ।) सुन्दरत्वम् । सुन्दरस्य भावः । तस्य लक्षणं यथा
"अङ्गप्रत्यङ्गकानां यः सन्निवेशो यथोचितम् ।
सुश्लिष्टः सन्धिबन्धः स्यात् तत् सौन्दर्य्यमुदाहृतम् ॥
इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥
(यथा, कुमारे । १ । ४९ ।
सर्व्वोपमाद्रव्यसमुच्चयेन
यथाप्रदेशं विनिवेशितेन ।
सा निर्म्मिता विश्वसृजा प्रयत्ना-
देकस्थसौन्दर्य्यदिदृक्षयेव ॥")
सौपर्णं, क्ली, (सुपर्णं गरुडं तद्वर्णमित्यर्थः अर्हतीति । सुपर्ण + अण् ।) मरकतम् । शुण्ठी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गरुडपुराणम् । यथा, भागवते । १२ । १३ । ८ ।
"एकोनविंश सौपर्णं ब्रह्माण्डं द्वादशैव तु ॥"
गारुत्मतास्त्रम् । यथा, रघुः । १६ । ८० ।
"विभूषणप्रत्युपहारहस्त-
मुपस्थितं वीक्ष्य विशाम्पतिस्तम् ।
सौपर्णमस्त्रं प्रतिसञ्जहार
प्रह्वेष्वनिर्बन्धरुषो हि सन्तः ॥")
सुपर्णसम्बन्धिनि, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । ६ । ८७ । ६९ ।
"क्रायमानस्तु नागैः स ध्यात्वा राक्षसपुङ्गवः ।
सौपर्णं रूपमास्थाय भक्षयामास पन्नगान् ॥")
सौपर्णी, स्त्री, पातालगरुडी लता । इति राजनिर्घण्टः ॥
सौपर्णेयः, पुं, (सुपर्ण्या अपत्यं पुमानिति । "स्त्रीभ्यो ढक् ।" ४ । १ । १२० । इति ढक् ।) गरुडः । इति हेमचन्द्रः ॥ गायत्र्यादिच्छन्दांसि । यथा,
"विनतायास्तु पुत्त्रौ द्वावरुणो गरुडस्तथा ।
प्रभावत्यः स्वसारश्च यवीयस्यस्तयोः स्मृताः ॥
गायत्र्यादीनि च्छन्दांसि सौपर्णेयानि पक्षिणः ।
हव्यवाहानि सर्व्वाणि दिक्षु संनियतानि च ॥"
इति वह्निपुराणे काश्यपीयवंशकथननामाध्यायः ॥
सौप्तिकं, क्ली, (सुप्ते सुप्तिकाले भवम् । सुप्ति + ठञ् ।) रात्रियुद्धम् । तत्पर्य्यायः । निशारणम् २ । इति जटाधरः ॥ रात्रिमारणम् ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते । १० । ४ । ३३ ।
"अहन्तु कदनं कृत्वा शत्रूणामद्य सौप्तिके ।
ततो विश्रमिता चैव स्वप्ता च विगतज्वरः ॥")
महाभारतीयपर्व्वविशेषः । यथा,—
"आदिः सभावनविराटमथोद्यमश्च
भीष्मो गुरू रविजमद्रवसौप्तिकञ्च ।
स्त्रीपर्व्व शान्तिरनुशासनमश्वमेध-
व्यासाश्रमौ मुषलयानदिवावरोहः ॥"
इति महाभारतटीका ॥
सुप्तसम्बन्धिनि, त्रि ॥
सौभं, क्ली, हरिश्चन्द्रपुरम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तत्पर्य्यायः । कामचारिपुरम् २ । इति जटाधरः ॥ (शाल्वराजपुरम् । यथा, महाभारते । ३ । १२ । ३३ ।
"हतः सौभपतिः शाल्वस्त्वया सौभञ्च पातितम् ।"
अस्य विशेषविवरणन्तु तत्रैव १४ अध्यायमारभ्य विस्तरशो द्रष्टव्यम् ॥)
सौभद्रः, पुं, (सुभद्राया अपत्यं पुमानिति । सुभद्रा अण् ।) सुभद्रापुत्त्रः । स चाभिमन्युः । यथा,—
"सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व्व एव महारथाः ॥"
इति भगवद्गीतायां १ अध्यायः ॥
(सुभद्रा प्रयोजनमस्य । "संग्रामे प्रयोजनयोद्धृभ्यः ।" ४ । ३ । ५६ । इति अण् । संग्रामविशेषः । सुभद्रामधिकृत्य कृतो ग्रन्थः । "अधिकृत्य कृते ग्रन्थे ।" ४ । ४ । ८७ । इत्यण् । ग्रन्थविशेषः । इति काशिका ॥ * ॥ तीर्थविशेषः, क्ली । यथा महाभारते । १ । २१७ । ३—४ ।
"अगस्त्यतीर्थं सौभद्रं पौलोमञ्च सुपावनम् ।
कारन्धमं प्रसन्नञ्च हयमेधफलञ्च तत् ॥
भारद्वाजस्य तीर्थन्तु पापप्रशमनं महत् ।
एतानि पञ्चतीर्थानि ददर्श कुरुसत्तमः ॥")
सुभद्रासम्बन्धिनि, त्रि ॥
सौभद्रेयः, पुं, (सुभद्रायाः अपत्यं पुमानिति । सुभद्रा + "स्त्रीभ्यो ढक् ।" ४ । १ । १२० । इति ढक् ।) अभिमन्युः । सुभद्राया अपत्यत्वात् । विभीतकवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
सौभरिः, पुं, मुनिविशेषः । यथा,—
"मीनान् सुदुःखितान् दृष्ट्वा दीनान् मीनपतौ हते ।
कृपया सौभरिः प्राह तत्रत्यक्षेममाचरन् ॥"
इति श्रीभागवते । १० । १७ । १० ।
(अस्य विशेषविवरणन्तु विष्णुपुराणे ४ अंशस्य २ अध्यायमारभ्य द्रष्टव्यम् ॥)
सौभागिनेयः, पुं, (सुभगाया अपत्यं पुमानिति सुभगा + "कल्याण्यादीनामिनङ्" ।४।१।१२६ इति ढक् इनङादेशश्च । "हृद्भगसिन्ध्वन्ते पूर्व्वपदस्य च ।" ७ । ३ । १९ । इति उभयपदवृद्धिः ।) सुभगापुत्त्रः । तत्पर्य्यायः । सुभगासुतः २ । इत्यमरः । २ । ६ । २४ ॥ सुभागिनेयसम्बन्धिनि, त्रि, ॥
सौभाग्यं, क्ली, (सुभगायै हितम् । सुभगा + ष्यञ् "हृद्भगेति ।" ७ । ३ । १९ । इत्युभयपदवृद्धिः) सिन्दूरम् । टङ्कणः । इति राजनिर्घण्टः । (अस्य पर्य्यायो यथा,—
"सौभाग्यं टङ्कणं क्षारो धातुद्रावकमुच्यते ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
सुभगायाः सुभगस्य वा भावः । ष्यञ् ।) सुभगत्वम् । (यथा, कुमारे । ५ । १ ।
"तथा समक्षं दहता मनोभवं
पिनाकिना भग्नमनोरथा सती ।
निनिन्द रूपं हृदयेन पार्व्वती
प्रियेषु सौभाग्यफला हि चारुता ॥")
योगभेदः । इति मेदिनी ॥ स च विष्कम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गतचतुर्थयोगः । तत्र जातफलम् ।
"सौभाग्यजन्मा सुभगो मनुष्यः
श्लाघ्यो जनानां धनवान् गुणज्ञः ।
उदारचित्तो बलवान् विवेकी
महाभिमानी प्रियभाषणश्च ॥"
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥ * ॥
व्रतविशेषः । यथा,—
अगस्त्य उवाच ।
"अतः परं महाराज सौभाग्यकरणं व्रतम् ।
शृणु येनाशु सौभाग्यं स्त्रीपुंसोरुपजायते ॥
फाल्गुनस्य तु मासस्य तृतीया शुक्लपक्षगा ।
उपोषितव्या नक्तेन शुचिना सत्यवादिना ॥
सश्रीकञ्च हरिं पूज्य रुद्रं वा चोमया सह ।
या श्रीः सा गिरिजा प्रोक्ता यो हरिः स त्रिलोचनः ॥
एवं सर्व्वेषु शास्त्रेषु पुराणेषु च पठ्यते ।
एतस्मादन्यथा यस्तु ब्रूते शास्त्रं पृथक्तया ॥
रुद्रो जनानां मर्त्यानां वाचा शास्त्रं न तद्भवेत् ।
विष्णुं रुद्रकृतं ब्रूयात् श्रीगौरीति निगद्यते ॥
एतयोरन्तरं यश्च ब्रूयात् सोऽधम उच्यते ।
तं नास्तिकं विजानीयात् सर्व्वधर्म्मबहिष्कृतम् ॥
एवं ज्ञात्वा सलक्ष्मीकं हरिं संपूज्य भक्तितः ।

स्रेणानेन राजेन्द्र ततस्तु परमेश्वरम् ॥
गौर्य्यै इति पादौ तु सुभगायै इति वै कटिम् ।
उदरं देवदेवाय त्रिनेत्रायेति वै मुखम् ॥
वाचस्पतये च शिरो रुद्रायेति च सर्व्वतः ।
एवमभ्यर्च्य मेधावी विष्णुं लक्ष्म्या समन्वितम् ॥
हरं वा गौरीसंयुक्तं गन्धपुष्पादिभिः क्रमात् ।
ततस्तस्याग्रतो होमं कारयेत् मधुसर्पिषा ॥
तिलैः सह महाराज सौभाग्यपतये इति च ।
ततस्त्वक्षारविरसं निक्षेद्वं धरणीतले ॥
गोधूमान्नन्तु भुञ्जीत कृष्णेऽप्येवं विधिः स्मृतः ।
आषाढादिद्वितीये तु पारणं तत्र भोजयेत् ॥
यवान्नन्तु ततः पश्चात् कार्त्तिकादिषु पार्थिव ।
श्यामाकं तत्र भुञ्जीत त्रीन् मासान् नियतः शुचिः ॥
ततो माघे सिते पक्षे तृतीयायां नराधिप ।
सौवर्णां कारयेद्गौरीं रुद्रं चैकत्र बुद्धिमान् ॥
सलक्ष्मीकं हरिञ्चापि यथाशक्त्या प्रसन्नधीः ।
ततस्तां ब्राह्मणे दद्यात् पात्रभूते विचक्षणे ॥
अन्नेन हीने वेदानां पारगे साधुवर्त्तिनि ।
सदाचारेऽथवा दद्यात् विष्णुभक्ते विशेषतः ॥
षड्भिः पात्रैरुपेतन्तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
एकं मधुमयं पात्रं द्वितीयं घृतपूरितम् ॥
तृतीयं तैलतैलस्य चतुर्थं गुड़संयुतम् ।
पञ्चमं लवणैः पूर्णं षष्ठं गोक्षीरसंयुतम् ॥
एतानि दत्त्वा पात्राणि सप्तजन्मान्तरं भवेत् ।
सुभगो दर्शनीयश्च नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥"
इति वाराहे सौभाग्यव्रतनामाध्यायः ॥

सौभाग्यचिन्तामणि, पु, (सौभाग्याय चिन्तामणिरिव ।) औषधविशेषः । यथा,—
"सौभाग्यामृतजीरपञ्चलवणव्योषाभयाचानला
निश्चन्द्राभ्रकशुद्धगन्धकरसानेकीकृतान् भावयेत् ।
निर्गुण्डीयुगभृङ्गराजकटुषापामार्गपत्रोत्तमैः
प्रत्येकं स्वरसेन सिद्धवटिका घ्नन्ति त्रिदोषोदयम् ॥
येषां शीतमतीव देहमखिलं स्वेदद्रवाद्रीकृत
निद्रा घोरतरा समस्तकरणव्यामोहमूढं मनः ।
शूलश्वासबलाशकाससहितं मूर्च्छारुचिं तृट् ज्वर
तेषां वै परिहृत्य जीवितमसौ गृह्णाति मृत्योर्मुखात् ॥"
इति सारकौमुदी ॥

सौभाग्यतृतीया, स्त्री, (सौभाग्याय तृतीया ।) भाद्रशुक्लतृतीया । सा च मन्वन्तरा । इति स्मृतिः ॥

सौभाञ्जनः, पु, (सौभाञ्जन एव । स्वार्थे अण् ।) शोभाञ्जनवृक्षः । इत्यमरटीका । २।४।३१ ॥

सौभिकः, पु, (सौभं कामचारिपुरादिनिर्म्माणं शिल्पमस्य । ठक् ।) इन्द्रजालिकः । इति हारावली ।

सौमनसा, स्त्री, जातीपत्री । इति राजनिर्घण्टः ॥

सौमनस्यं, क्ली, (सुमनसो भावः । ष्यञ् ।) श्राद्धे पिण्डदानानन्तरब्राह्मणहस्ते पुष्पदानमन्त्रः । यथा शातातपः ।
"पिण्डनिर्व्वापरहितं यत्तु श्राद्धं विधीयते ।
स्वधावाचनलोपोऽत्र विकिरस्तु न लुप्यते ॥
अक्षय्यदक्षिणास्वस्तिसौमनस्यमथास्त्विति ॥"
छन्दोगपरिशिष्टम् ।
"अथाग्रभूमिमासिञ्चेत् सुसम्प्रोक्षितमस्त्विति ।
शिवा आपः सन्त्विति च युग्मानेवोदकेन च ॥
सौमनस्यमस्त्विति च पुष्पदानमनन्तरम् ।
अक्षतञ्चारिष्टञ्चास्त्विति च अक्षतानपि दापयेत् ॥"
अथ प्रकृतब्राह्मणाचमनान्तरम् । ब्राह्मणाग्रभूमिं सुसम्प्रोक्षितमस्त्विति प्रोक्षयेत् । शिवा आप इत्यादिना उदकेन हस्ते सिञ्चेत् ॥ सौमनस्यमस्त्वित्यनेन हस्ते पुष्पदानं कुर्य्यात् । इति श्राद्धतत्त्वम् ॥ सुमनसो भावः सौमनस्यं तदत्र श्राद्धे दत्तं पुष्पं सौमनस्यं मनसः प्रसादजनकं भवतु । इति गुणविष्णुः ॥ (सन्तुष्टचित्तता । यथा माघे । ७ । २८ ।
"रथचरणवराङ्गनाकराग्र-
व्यतिकरसम्पदुपात्तसौमनस्याः ॥"
प्रसन्नचित्तार्हे, त्रि । यथा, भागवते । ४।१२।४४ ।
"धन्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं स्वस्त्ययनं महत् ।
स्वर्ग्यं ध्रौव्यं सौमनस्यं प्रशस्यमघमर्षणम् ॥")

सौमनस्यायनी, स्त्री, (अयति प्राप्नोत्यनयेति । अय + ल्युट् । ङीप् । सौमनस्यस्य प्रसन्नचित्ततायाः अयनी ।) मालतीपुष्पकलिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, "सुमना सौमनस्यायिनीहरिद्रादारुहरिद्रावृषीरपुनर्नवामहासहाक्षुद्रसहाकषायेश्च ।" इति चरके विमानस्थाने अष्टमेऽध्याये ॥)

सौमिकी, स्त्री, (सोमस्तद्दीक्षा प्रयोजनमस्याः । ठक् ।) दीक्षणीयेष्टिः । इति हेमचन्द्रः ॥

सौमित्रः, पुं, (सुमित्रायां भवः । सुमित्रा + अण् ।) लक्ष्मणः । इति शब्दरत्नावली ॥

सौमित्रिः, पु, (सुमित्राया अपत्यं पुमानिति । बाह्वादित्वात् । इञ् ।) लक्ष्मणः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामगीतायाम् । २ ।
"सौमित्रिणा पृष्ट उदारबुद्धिना
रामः कथाः प्राह पुरातनीः शुभाः ॥")

सौमेधिकः, पुं, (सुमेधया निर्वृत्तः । सुमेधा + ठक् ।) सिद्धः । इति हारावली ॥ शोभनमेधासम्बन्धिनि, त्रि ॥

सौमेरुकं, क्ली, सुवर्णम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुमेरुसम्बन्धिनि, त्रि ॥ (क्वचित् सौमेरवमिति पाठो दृश्यते ॥)

सौम्यः, पुं, (सोमस्यापत्यं पुमान् । सोम + ष्यञ् । बुधग्रहः । इत्यमरः । १ । ३ । २६ ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । ५ । ६० ।
"पश्यन् प्रसूतं सौम्यो घृतमधुतैलक्षयाय राज्ञाञ्च ॥"
सोम इव सौम्यः । ततः प्रज्ञाद्यण् ।) विप्रः । इति शब्दमाला ॥ उडुम्बरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ वृषकर्कटकन्यावृश्चिकमकरमीनराशयः । यथा,—
"क्रूरोऽथ सौम्यः पुरुषोऽङ्गना च
ओजोऽथ युग्मं विषमः समश्च ।
चरस्थिरद्व्यात्मकनामधेया
मेषादयोऽमी क्रमशः प्रदिष्टाः ॥"
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
भूखण्डविशेषः । यथा,—
"गन्धर्व्वो वरुणः सौम्यो ब्रह्म कद्रुः एव च ।
कुमुदश्च कसेरुश्च नागो भद्रारकस्तथा ॥
चन्द्रेन्द्रमलयाशङ्खयवाङ्कगभस्तिमान् ।
ताम्राकुश्च कुमारी च तत्र द्वादशभिः ॥"
इति शब्दमाला ॥
सौम्यकृच्छ्रव्रतम् । यथा,—
"प्राजापत्यः सान्तपनः शिशुकृच्छ्रः पराकक ।
अतिकृच्छ्रः पर्णकृच्छ्रः सौम्यः कृच्छ्रातिकृच्छ्रकः ॥"
सौम्यः सौम्यकृच्छ्रः । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ (पितृगणविशेषः । यथा, मनुः । ३ । १९९ ।
"अग्निदग्धाननग्निदग्धान् काव्यान् वर्हिषदस्तथा
अग्निष्वात्तांश्च सौम्यांश्च विप्राणामेव निर्द्दिशेत् ॥"

सौम्यः, त्रि, (सोमो देवतास्य । सोम + "सोमात् ट्यण् ।" ४ । २ । ३० । इति ट्यण् ।) सोमदैवतः । अनुग्रः । मनोज्ञः । इति मेदिनी ॥ (यथा रघुः । १२ । ३६ ।
"संरम्भं मैथिलीहासः क्षणसौम्यां निनाय ताम् ।
निवातस्तिमितां वेलां चन्द्रोदय इवोदधेः ॥"
भक्तः । यथा, भागवते । २ । ४ । २३ ।
"नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे ।
पपुर्ज्ञानमयं सौम्या यन्मुखाम्बुरुहासवम् ॥")
भास्वरः । इति धरणिः ॥

सौम्यकृच्छ्रः, पुं, (सौम्यः अनुग्रः कृच्छ्रः ।) व्रतविशेषः । यथा, गारुडे । १०५ । ६८ ।
"पिण्याकाचामतक्राम्बुशक्तूनां प्रतिवासरम् ।
एकैकमुपवासश्च कृच्छ्रः सौम्योऽयमुच्यते ॥"

सौम्यगन्धी, स्त्री, (सौम्यो गन्धो यस्याः । ङीष् ।) शतपत्री । इति राजनिर्घण्टः ॥

सौम्यग्रहः, पुं, (सौम्यो ग्रहः ।) शुभग्रहः । स च पूर्णचन्द्रः पापग्रहायुक्तबुधः वृहस्पतिः शुक्रश्च । यथा, ज्योतिस्तत्त्वे ।
"अर्कीनिन्दुक्षयांगारागाः पापाः सौम्यास्तथापरे ।
पापयुक्तो बुधः पापो राहुकेतू च पापदौ ॥"

सौम्यधातुः, स्त्री, (सौम्यो धातुः ।) कफः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सौम्या, स्त्री, (सोम इव सौम्यः । शाखादित्वात् यः । ततः प्रज्ञाद्यण् । स्त्रियां टाप् ।) दुर्गा । यथा,—
"सौम्या सौम्यतराशेषसौम्येभ्यस्त्वतिसुन्दरी ॥"
इति देवीमाहात्म्यम् ॥

महेन्द्रवारुणी । रुद्रजटा । महाज्योतिष्मती । महिषवल्ली । गृध्रा । शालपर्णी । ब्राह्मी । शटी मल्लिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
सौम्याः, स्त्री. (सोमो देवता यासाम् । सोम + ण्यण् ।) इल्वलाः । तास्तु मृगशिरोनक्षत्रशिरःस्थाः पञ्च ताराः । इति विश्वहेमचन्द्रौ ॥
सौरः, पुं, (सूरस्य सूर्य्यस्यायमिति । सूर + अण् ।) शनैश्चरः । इत्यमरटीकायां भरतः । १ । ३ । २६ ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । १० । ४ ।
"बहुलास्ये दीक्षन्त सौरेऽभ्युपजीविनश्चमूपाश्च ॥")
तुम्बुरुवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सूर्य्यैकराशिभोगावच्छिन्नमासादिः । यथा, विष्णुधर्म्मोत्तरम् ।
"आदित्यराशिभोगेन सौरो मासः प्रकीर्त्तितः ॥"
विवाहादिकर्म्मसु सौरमासस्तत्तिथिः कर्त्तव्यः । यथा, पितामहः ।
"आब्दिके पितृकृत्ये च मासश्चान्द्रमसः स्मृतः ।
विवाहादौ स्मृतः सौरो यज्ञादौ सावनो मतः ॥"
विवाहादावित्यत्रादिपदं यात्राग्रहचारपरम् । यत्कर्म्म सूर्य्यभाग्यराश्युल्लेखेन विहितं यच्च विशिष्टोदगयनादिर्विहितं तत्परञ्च । अयनस्य सौरमासघटितत्वेन वक्ष्यमाणत्वात् । तच्च चूडोपनयनादि । विष्णुधर्म्मोत्तरम् ।
"अध्वायनञ्च ग्रहचारकर्म्म
सौरेण मानेन सदाध्यवस्येत् ।
तत्राप्युपास्यान्यश्च सावनेन
लौकिकञ्च यत् स्याद्व्यवहारकर्म्म ॥"
अध्वायनं अध्वगमनं यात्रेति यावत् । इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ * ॥ सूर्य्योपासकः । (यथा, महानिर्व्वाणतन्त्रे । ३ । १४२ ।
"शाक्ताः शैवा वैष्णवाश्च सौरा गाणपतास्तथा ।
विप्रा विप्रेतराश्चैव सर्व्वेऽप्यत्राधिकारिणः ॥")
गुरुविशेषः । यथा,—
"गौड़ाः शाल्वोद्भवाः सौरा मागधाः केरलास्तथा ।
कोशलाश्च दशार्णाश्च गुरवः सप्त मध्यमाः ॥"
इति तन्त्रसारे १ परिच्छेदः ॥
(उपपुराणविशेषे, क्ली । यथा, देवीभागवते । १ । ३ । १५ ।
"सौरं पराशरप्रोक्तमादित्यञ्चातिविस्तरम् ॥"
सूर्य्यसम्बन्धिनि, त्रि । यथा,—
"शैवानि गाणपत्यानि शाक्तानि वैष्णवानि च ।
साधनानि च सौराणि चान्यानि यानि कानि च
श्रुतानि तानि देवेश त्वद्वक्त्रान्निःसृतानि च ॥"
इति तन्त्रसारे ३ परिच्छेदः ॥ * ॥
यथा च हरिवंशे भविष्यपर्व्वणि । ४९ । ५२ ।
"यदा सौरं वपुरिति स्मर्त्ता त्वां जगतीपते ।
तदा तद्भावनायोगात् सूर्य्य एव विराजसे ॥")
सौरजः, पुं, (सौरात् तेजसः जायते इति । जन + डः ।) तुम्बुरुवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ ६ । ८ । त्रि ॥
सौरदिवसः, पुं, (सौरो दिवसः ।) सूर्य्यसम्बन्धिदिनम् । तत्तु रविभुक्तांशाधिकषष्टिदण्डैर्भवति । यथा, "सावनं दण्डाः षष्टिरहः स्वलग्नस्वगुणांशाद्यास्तद्दिनं भवेत ॥" इति मलमासतत्त्वम् ॥
"त्रिंशता सौरदिवसैः सावनः परिकीर्त्तितः ॥"
इति शब्दरत्नावली ॥
सौरनक्तं, क्ली. व्रतविशेषः । यथा,—
"हस्तयुक्ते अर्कदिने सौरनक्तं समाचरेत् ।
स्नात्वा चार्कं समभ्यर्च्च्य नीरोगी चिरजीवति ॥
आत्मनो द्विगुणच्छायं यदा सन्तिष्ठते रविः ।
सौरनक्तं विजानीयात् नक्तञ्च निशिभोजनम् ॥
इति नारसिंहे ६४ अध्यायः ॥
सौरभं, क्ली. (सौरभमस्यास्तीति । अच् ।) कुङ्कुमम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ वोलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ सद्गन्धः । सुरभेर्भाव इत्यर्थे ष्ण(अण्) प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥ (यथा, नैषधे । २ । ८२ ।
"समसेणसदेयदापणे
तुलयन् सौरभलोभनिश्चलम् ।
पणिता न जनारवैरवै-
दपि गुञ्जन्तमलिं मलीमसम् ॥"
तद्विशिष्टे, त्रि । यथा, भागवते । ८ । २ । ८ ।
"सरितसरोभिरच्छोदैः पुलिनैर्मणिवालुकैः ।
देवस्त्रीमज्जनामोदसौरभाम्ब्वनिलैर्युतः ॥")
सौरभेयः, पुं, (सुरभेरपत्यमिति । सुरभि + ढक्) वृषः । इत्यमरः । २ । ९ । ६० ॥ (यथा, भागवते । १ । १७ । ९ ।
"मा सौरभेयात्र शुचो व्येतु ते वृषलाद् भयम् ॥")
सुरभिसम्बन्धिनि, त्रि ॥
सौरभेयी, स्त्री, (सुरभेरपत्यं स्त्री । सुरभि + ढक् । ङीप् ।) गौः । इत्यमरः । २ । ९ । ६७ ॥ (यथा, रघुः । २ । ३ ।
"निवर्त्त्य राजा दयितां दयालु-
स्तां सौरभेयीं सुरभिर्यशोभिः ।
पयोधरीभूतचतुःसमुद्रां
जुगोप गोरूपधरामिवोर्व्वीम् ॥"
अप्सरोविशेषः । यथा, महाभारते ।२।१०।११।
"विश्वाची सहजन्या च प्रम्लोचा उर्व्वशी इरा वर्गा च सौरभेयी च समीची बुद्बुदा लता ॥")
सौरभ्यं, क्ली. (सुरभेर्भावः । सुरभि + ष्यञ् ।) मनोज्ञत्वम् । सागन्ध्यम् । (यथा, आर्य्यासप्तशत्याम् । २७३ ।
"गुणविहृता सखि तिष्ठसि तथैव देहेन किन्तु हृदयं ते ।
हृतममुना माल्याया: सर्व्वौरस्येनैव सौरभ्यम् ॥")
गुणगौरवम् । इति मेदिनी ॥
सौरभ्यः, पुं, (सौरभ्यं गुणगौरवमस्यास्तीति । अच् ।) कुबेरः । इति शब्दरत्नावली ॥
सौरमासः, पुं, (सौरो मासः ।) सूर्य्यैकराशिभोगावच्छिन्नकालः । यथा, ब्रह्मसिद्धान्ते ।
"एकराशौ रविर्यावत्कालं मासः स भास्करः ॥"
इति मलमासतत्त्वम् ॥
अपि च ।
"अथ षड्भिः सौरमासैरयनं परिकीर्त्तितम्"
इति शब्दरत्नावली
अस्यान्यद्विवरणं सौरशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
सौरसंवत्सरः, पुं, (सौरः संवत्सरः ।) सूर्य्यद्वादशराशिभोगावच्छिन्नकालः । यथा,—
"सौरसंवत्सरस्यान्ते मानेन शशिजेन तु ।
एकादशातिरिच्यन्ते दिनानि भृगुनन्दन ॥"
अपि च ।
"सौरेणाब्दस्तु मानेन यदा भवति भार्गव ।
सावनेन तथा मासि दिनषट्कं प्रपूर्य्यते ॥"
इति मलमासतत्त्वम्
सौरसेयः, पुं, स्कन्दः । इति शब्दमाला ॥ सुरसाया अपत्यञ्च ॥ (सुरसमर्हतीति । सुरस + "वृक्षणक्रटजिति ।" ४ । २ । ८० । इति सख्यादित्वात् ढञ् । सुरसार्हे, त्रि ॥)
सौरसैन्धवः, त्रि (सुरसिन्धोरयम् । सुरसिन्धु + अण् ।) गङ्गासम्बन्धीयः । स च भीष्मादिः (सौरः सूर्य्यसम्बन्धी सैन्धवः घोटकः ।) सूर्य्यघोटके, पुं ॥
सौराष्ट्रः, पुं, (सुराष्ट्र एव । अण् ।) देशविशेषः इति जटाधरः ॥ सुरट इति भाषा ॥ कुन्दुरुक इति राजनिर्घण्टः ॥ कांस्ये, क्ली । इति केचित्
सौराष्ट्रकं, क्ली. (सुराष्ट्रे भवम् । अण् । ततः कन् ।) पञ्चलोहम् । इति हेमचन्द्रः ॥
सौराष्ट्रा, स्त्री. (सुराष्ट्रे भवा । अण् ।) तुवरी । इति राजनिर्घण्टः ॥
सौराष्ट्रिकं, क्ली. (सुराष्ट्रे देशे भवम् । अध्यात्मादित्वात् ठञ् ।) विषभेदः । इति शब्दरत्नावली भरतश्च ॥ (अस्य पर्य्याया लक्षणञ्च । यथा,—
"विषन्तु गरलं तच्च इक्ष्वस्य भेदानुदाहरे ।
वत्सनाभः स हारिद्रः सक्तुकश्च प्रदीपनः ॥
सौराष्ट्रिकः शृङ्गिकश्च कालकूटस्तथैव च ।
हलाहलो ब्रह्मपुत्त्रो विषभेदा अमी नव ॥"
"सुराष्ट्रविषये यः स्यात् स सौराष्ट्रिक उच्यते ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
सौराष्ट्रदेशसम्बन्धिनि, त्रि ॥
सौराष्ट्री, स्त्री, (सुराष्ट्रे भवा । अण् । ङीप् ।) सौराष्ट्रदेशीयसुगन्धिमृत्तिका । तत्पर्य्यायः । पार्व्वती २ काशी ३ मृत्स्ना ४ काची ५ पर्पटी ६ । इति रत्नमाला ॥ कालिका ७ सती ८ । इति हेमचन्द्रः ॥ अस्या गुणाः । कफपित्तविषव्रणनाशित्वम् । इति राजवल्लभः । राजनिर्घण्टोक्तगुणपर्य्यायौ तुवरीशब्दे द्रष्टव्यौ ।
सौरिः, पुं, (सूरस्यापत्यमिति । सूर + इञ् ।) शनिः । इत्यमरः । १ । ३ । २६ ॥ यथा, बृहत्संहितायाम् । १०४ । १४७ ।
"कृष्णाद्व्यैः सौरिः सौम्यो मणिरजततिलककुसुमसुगन्धैः परिपीतकैः ॥")
असनवृक्षः । आदित्यभक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

सौरिकः, पुं, (सुरेभ्यो हितः । सुर + ठक् ।) स्वर्गः । इति शब्दरत्नावली ॥ (सुरया चरतीति । सुरा + ठक् ।) सुराविक्रयकर्त्ता । इति केचित् ॥ स्वार्थे कप्रत्यये शनैश्चरः ॥ (सुराया अयमिति । सुरासम्बन्धिनि, त्रि । यथा, मनुः । ८ । १५९ ।

"प्रातिभाव्यं वृथादानमाक्षिकं सौरिकञ्च यत् ।
दण्डशुल्कावशेषञ्च न पुत्त्रो दातुमर्हति ॥")

सौरिरत्नं, क्ली, (सौरेः शनैश्चरस्य रत्नम् ।) नीलमणिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सौरी, स्त्री, (सूर्य्य + अण् । ङीप् । "सूर्य्यतिष्येति ।" ६ । ४ । १४९ । इति यलोपः ।) सूर्य्यस्यापत्यं स्त्री । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सौरीयं, त्रि, (सूर्य्य + छः । "सूर्य्यागस्त्ययोश्छे च ङ्याञ्च ।" ६ । ४ । १४९ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या यलोपः ।) सूर्य्याय हितम् । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ सौर्य्ये भवः । यथा । सूर्य्यस्येदं इत्यर्थे ष्णः सौर्य्यं तेजः पुनः सौर्य्ये भव इत्यर्थे ईयप्रत्यये अनेन यलोपे सौरीयः । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

सौरेयः,)
सौरेयकः) पुं, शुक्लझिण्टीवृक्षः । यथा,—

"सौरेयकः श्वेतपुष्पः सौरेयः कटसारिका ।
सहाचरः सहचरः स च भिन्द्यपि कथ्यते ॥
कुरण्टोऽत्र पीते स्याद्रक्तः कुरवकः स्मृतः ।
नीली वाणा द्वयोरुक्ता दासी आर्त्तगलश्च सः ॥
सौरेयः कुष्ठवातास्रकफकण्डूविषापहः ।
तिक्तोष्णो मधुरो दन्त्यः सुस्निग्धः केशरञ्जनः ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

सौल्विकः, पुं, (सुल्वं ताम्रपात्रादिनिर्माणं शिल्पमस्य । सुल्व + ठक् ।) ताम्रकुट्टकः । इत्यमरटीका ॥

सौवं, त्रि, स्वस्य इदम् । (स्व + अण् ।) स्वसम्बन्धि । स्वर्गे भवम् । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ (स्वःसम्बन्धि । तथा, वाजसनेयसंहितायाम् । १३ । ५७ ।

"तस्य श्रोत्रं सौवम् ॥"

"तस्य स्वर्गस्य सम्बन्धि श्रोत्रं कीदृशं सौवं स्वः इदं सौवं तस्येदमिति अण् । द्वारादित्वादैजागमः । अव्ययानां भमात्रे टिलोपः ।" इति तद्भाष्यम् ॥) शासनम् । इति केचित् ॥

सौवग्रामिक, त्रि, (स्वग्रामे भवम् । स्वग्राम + ठक् ।) स्वग्रामभववस्तु । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सौवर, त्रि, (स्वरस्य इदमिति । स्वर + अण् । "द्वारादीनाञ्च ।" ७।३।४ । इति ऐजागमः ।) स्वरसम्बन्धि । स्वरशब्दात् ष्णप्रत्यये औमागमेन निष्पन्नम् । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सौवर्च्चलं, क्ली, (सुवर्च्चले देशे भवम् । सुवर्च्चल + अण् ।) सुवर्च्चलदेशभवलवणम् । सचल्लवण इति भाषा । तत्पर्य्यायः । अक्षम् २ रुचकम् ३ । इत्यमरः । २ । ९ । ४२ ॥ कृष्णलवणम् ४ । इति रत्नमाला ॥ तिलकम् ५ हृद्यगन्धकम् ६ रुच्यम् ७ कौद्रविकम् ८ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणाः । रुचिकारित्वम् । उष्णवीर्य्यत्वम् । निर्म्मलत्वम् । कटुत्वम् । गुल्मशूलविबन्धनाशित्वं किञ्चित्पित्तकरत्वम् । लघुत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अपि च ।

"सौवर्च्चलं लघु क्षारं कटूष्णं गुल्मशूलनुत् ।
ऊर्द्ध्ववातामशूलार्त्तिविबन्धारोचकान् जयेत् ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥

अन्यच्च ।

"सौवर्च्चलं स्याद्रुचकमक्षं पाक्यञ्च तन्मतम् ।
रुचकं रोचनं भेदि दीपनं पाचनं परम् ॥
सस्नेहवातनुन्नातिपित्तलं विशदं लघु ।
उद्गारशुद्धिदं सूक्ष्मं विबन्धानाहशूलहृत् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

सर्ज्जिकाक्षारः । इत्यमरः । २ । ९ । १०९ ॥ सुवर्च्चलासम्बन्धिनि त्रि ॥

सौवर्ण, त्रि, (सुवर्णस्येदम् । सुवर्ण + अण् ।) सुवर्णसम्बन्धि । कर्षमितहेमसम्बन्धि । यथा मत्स्यपुराणम् ।

"सौवर्णी राजती वापि ताम्री रत्नमयी तथा ।"
इत्युपक्रम्य ॥
"शुभदारुमयी वापि देवताची प्रशस्यते ॥"
इति देवप्रतिष्ठातत्त्वम् ॥

सौवर्णभेदिनी, स्त्री, (सौवर्णमिव वर्णं भिनत्ति प्रकाशयतीति । भिद + णिनि । ङीप् ।) प्रियङ्गुः । इति शब्दमाला ॥

सौवस्तिकः, पुं, (स्वस्ति तत्करणं साधु । स्वस्ति + ठक् ।) पुरोहितः । इति हेमचन्द्रः ॥ स्वस्तिसम्बन्धिनि, त्रि । इति व्याकरणम् ॥

सौवास्तव, त्रि, (सुवास्तोरिदम् । सुवास्तु + "सुवास्त्वादिभ्योऽण् ।" ४ । २ । ७७ । इत्यण् ।) सुन्दरवास्तुसम्बन्धी । सुशब्दपूर्व्वकवास्तुशब्दात् ष्णप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (सुवास्तोरदूरभवः । इति काशिका ॥)

सौविदः, पुं, (सुष्ठु वेत्तीति । सु + विद + कः । ततः प्रज्ञाद्यण् ।) अन्तःपुररक्षकः । इत्यमरः । २ । ८ । ८ ।

सौविदल्लः, पुं, (सुष्ठु विदन्ति विज्ञमपि लाति वशवर्त्तिनं करोतीति । सुविदत् + ला + कः । ततः स्वार्थे अण् ।) अन्तःपुररक्षकः । (यथा, कथासरित्सागरे । ३९ । २८ ।

"तदन्यस्य न लाभोऽस्ति सौविदल्लैरिरक्षिते ।
अन्तःपुरेऽत्र एषो यदतोऽसौ तेन मारितः ॥")

तत्पर्य्यायः । कञ्चुकी २ स्थापत्यः ३ सौविदः ४ । इत्यमरः । २ । ८ । ८ ॥ स्थपतिः ५ सुविदः ६ । इति तट्टीका ॥ चत्वारि महल्लकस्य । वहिर्महल्लानां पुरस्त्रीणां प्रलम्बपुरुषान्तरचारणाय राज्ञा स्त्र्यागारे ये वेत्रधरा नियुक्तास्ते वहिर्महल्लकाः सौविदल्लादिशब्दवाच्याः । शोभनं विदन्ति सुविदः पण्डिताः क्विप् तान् अततीति सततं गच्छति सुविदत् भूपालः तं लाति सुविदल्लं अन्तःपुरं हननजनाति डः ले लस्तीरिति लः तत्र नियुक्ता इति ढघे कादिति ष्णे सौविदल्लाः । इति भरतः ॥

सौविदल्लकः, पुं, (सौविदल्ल एव । स्वार्थे कन् ।) सौविदल्लः । इति शब्दरत्नावली ॥

सौवीर, क्ली, बदरम् । काञ्जिकम् । स्रोतोञ्जनम् । इत्यमरः । २ । ४ । ३७ । २ । ९ । ३९ । २ । ९ । १०० ॥ एतेषां विशेषा यथा,—

"— —— —सौवीरं बदरं महत् ।"
इति रत्नमाला ॥

"सौवीरन्तु यवैरामैः पक्वैर्वा निस्तुषैः कृतम् ।
गोधूमैरपि सौवीरमाचार्य्यैः केश्चिदीरितम् ॥
सौवीरन्तु ग्रहण्यर्शःकफघ्नं भेदि दीपनम् ।
उदावर्त्ताङ्गमर्दास्थिशूलानाहेषु शस्यते ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

सौवीराञ्जनम् । यथा,—

"सुवीरकं पार्व्वतेयं सौवीरं नीलमञ्जनम् ।"
इति रत्नमाला ॥

सौवीरः, पुं, (सुष्ठु वीरा यत्र । ततः स्वार्थे अण् ।) देशविशेषः । इति मेदिनी ॥ (यथा, हरिवंशे । ९० । १९ ।

"सौवीरराजः शैब्यश्च पाण्ड्यश्च बलिना वरः ॥")

सौवीरकं, क्ली, (सौवीरमेव । स्वार्थे कन् ।) काञ्जिकविशेषः । तत्पर्य्यायः । सुवीराम्लम् २ गोधूमसम्भवम् ३ यवाम्लजम् ३ यवोत्थम् ५ तुषाम्बु ६ तुषोदकम् ७ । अस्य गुणाः । अम्लरसत्वम् । रुच्यत्वम् । समस्तदोषजराशोषित्वनाशित्वम् । बलकारित्वम् । सन्तर्पणत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

सौवीरकः, पुं, (सौवीर + संज्ञायां कन् ।) बदरफलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सौवीरसार, क्ली, स्रोतोञ्जनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सौवीराञ्जनं, क्ली, (सौवीरनामकमञ्जनम् ।) अञ्जनप्रभेदः । तत्पर्य्यायः । अञ्जनम् २ यामुनम् ३ कृष्णम् ४ नादेयम् ५ मेचकम् ६ स्रोतोजम् ७ दृष्यप्रदम् ८ नीलम् ९ सुवीरजम् १० नीलाञ्जनम् ११ चक्षुष्यम् १२ वारिसम्भवम् १३ कपोतकम् १४ कापोतम् १५ । अस्य गुणाः । शीतत्वम् । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कषायत्वम् । चक्षुष्यत्वम् । कफवातविषनाशित्वम् । रसायनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

सौष्ठव, क्ली, (सुष्ठु भावः । सुष्ठु + "प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञ् ।" ५ । १ । १२९ । इत्यञ् ।) आतिशय्यम् । (यथा, महाभारते । १ । १३४ । १४ ।

"तुल्येष्वस्त्रप्रयोगेषु लाघवे सौष्ठवेषु च ।
सर्व्वेषामेव शिष्याणां बभूवाभ्यधिकोऽर्ज्जुनः ॥")

प्रशमनत्वम् । इति सुष्ठुशब्दार्थदर्शनात् ॥ (यथा, हरिवंशे । ४० । ३४ ।

"आयुश्चित्राण्युपचयो लक्षणं रूपसौष्ठवम् ॥")

नाटकाङ्गविशेषः । इति केचित् ॥

सौहार्द्दं, क्ली, (सुहृदः सुहृदयस्य वा भावः कर्म्म वा । सुहृत् सुहृदय वा + "हायनान्तयुवादिभ्योऽण् ।" ५ । १ । १३० । इत्यण् । हृदयस्य हृदादेशः । "हृद्भगसिन्ध्वन्ते पूर्व्वपदस्य च ।" ७ । ३ । १९ । इति उभयपदवृद्धिः ।) सुहृदो भावः । तत्पर्य्यायः । सख्यम् २ सौहृदम् ३ साप्तपदीनम् ४ मैत्री ५ अजर्य्यम् ६ सङ्गतम् ७ इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १ । ७७ । ११ ।

"सौहार्द्दं चानुरागं च वेत्थ मे भक्तिमुत्तमाम् ।
न मामर्हसि धर्म्मज्ञ त्यक्तुं भक्तामनागसम् ॥")

सौहार्द्दः, पुं, (सुहृदोऽपत्यमिति । सुहृद् + अण् ।) सुहृत्पुत्त्रः । इति केचित् ॥

सौहार्द्यं, क्ली, (सुहृदयस्य भावः । सुहृदय + ष्यञ् । "वा शोकष्यञ्रोगेषु ।" ६ । ३ । ५१ । इति हृदयस्य हृदादेशः ।) सौहार्द्दम् । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सौहित्यं, क्ली, (सुहितस्य भावः कर्म्म वा । सुहित + "पत्यन्तपुरोहितादिभ्यो यक् ।" ५ । १ । १२८ । इति यक् ।) तृप्तिः । इत्यमरः । २।९।५६ ॥ (यथा, महाभारते । १२।२४४।१३ ।

"अहेरिव गणाद्भीतः सौहित्यान्नरकादिव ।
कुणपादिव च स्त्रीभ्यस्तं देवा ब्राह्मणं विदुः ॥")

सौहृदं, क्ली, (सुहृदः कर्म्म भावो वा । सुहृत् + अण् ।) सख्यम् । सौहार्द्दम् । इति हेमचन्द्रः ॥ तस्य प्राशस्त्यं यथा,—

"तद्भुज्यते यद्द्विजभुक्तशेषं
स बुद्धिमान् यो न करोति पापम् ।
तत् सौहृदं यत् क्रियते परोक्ष
दम्भैर्विना यः क्रियते स धर्म्मः ॥"

इति गारुडे ११५ अध्यायः ॥

स्कद, द ङ आप्लवे । उड्गतौ । उत्प्लुत्य गत्याम् इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-अक०-सक० च-सेट् ।) आद्यस्वरी । द, स्कन्द्यते । ङ, स्कन्दते चिस्कन्दिषते । पञ्चमस्वरीति धातुप्रदीपरामौ । स्कन्दते स्कुन्दते चापि षडाप्लवनवाचिनः । इति भट्टमल्लोऽपि । चुस्कुन्दिषते । इति दुर्गादासः ॥

स्कन्द, इर् शौर शोषणे । गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-अनिट् ।) इर्, अस्कदत् । अस्कान्त्सीत् । शौ, स्कन्ता चस्कन्द । इति दुर्गादासः ॥

स्कन्द, त क समाह्वतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अनन्तचुरा०-पर० सक०-सेट् ।) दन्त्यवर्गद्वितीयोपधोऽयम् । तच्चतुर्थोपध इति केचित् । स्कन्दयति स्कन्दापयति अचस्कन्दत् । इति दुर्गादासः ॥

स्कन्दः, पुं, (स्कन्दते उत्प्लुत्य गच्छति स्कन्दति शोषयति दैत्यान् वा । स्कन्द + अच् ।) कार्त्तिकेयः । इत्यमरः ।१।१।४२॥ तस्य उत्पत्तिषडाननषण्नामचतुर्म्मूर्त्त्यभिषेकगणवाहनास्त्रादि यथा,—

नारद उवाच ।
"किमर्थमेषकः क्रौञ्चो भिन्नः स्कन्देन सुव्रत ।
एतन्मे विस्तराद्ब्रह्मन् कथयस्वामितद्युते ॥
पुलस्त्य उवाच ।
एतां ते कथयिष्यामि कथां पुण्यां पुरातनीम् ।
यशोवृद्धिं कुमारस्य कार्त्तिकेयस्य नारद ॥
यत् पीतं वीतिहोत्रेण वीर्य्यं त्र्यक्षं पिनाकिनः ।
तेनाक्रान्तोऽभवद्ब्रह्मन् मन्दतेजा हुताशनः ॥
ततो जगाम देवानां सकाशममितद्युतिः ।
दैवतैः प्रहितस्तूर्णं ब्रह्मलोकं जगाम ह ॥
स गच्छन् कुटिलां देवीं ददर्श पथि पावकः ।
तां दृष्ट्वा प्राह धारय त्वं तेजो यन्मम दुर्द्धरम् ॥
महेश्वरेण सन्त्यक्तं निर्द्दहेत् भुवनान्यपि ।
तद्धारणाच्च कुटिले पुत्त्रो धन्यो भविष्यति ॥
इत्यग्निना सा कुटिला श्रुत्वा सुतमनुत्तमम् ।
प्रक्षिपमात्वं जग्राह तेज ऐशं महापगा ॥
ततस्त्वधारयद्देवी शार्व्वं तेजः स्वपूपुषत् ।
हुताशनोऽपि च भयात् यत्र तत्र परिभ्रमन् ॥
पञ्चवर्षसहस्राणि धार्य्यास्ते हव्यभुक् ततः ।
मांसमस्थीनि रक्तानि मेदोमज्जस्त्वचस्तथा ॥
रोमाणि चाक्षिकेशाद्याः सर्व्वे जाता हिरण्मयाः ।
हिरण्यरेता लोकेऽस्मिन् विख्यातः पावकस्तदा ॥
पञ्चवर्षसहस्राणि कुटिला ज्वलनोपमम् ।
धारयन्ती तदा गर्भं ब्रह्मणः स्थानमागता ॥
पितामहस्तां शोणाङ्गीं सन्तप्यन्तीं महापगाम् ।
दृष्ट्वा पप्रच्छ केनायं तव गर्भः समाहितः ॥
सा चाह शाङ्करं तेजः पावकेन समर्पितम् ।
अप्यशक्तेन तेनाद्य निक्षिप्तं मयि सत्तम ॥
पञ्चवर्षसहस्राणि धारयन्त्याः पितामह ।
अन्नपानादिकमपि न मेऽपश्यत कर्हिचित् ॥
तच्छ्रुत्वा भगवानाह गच्छ त्वमुदयं गिरिम् ।
तत्रास्ति योजनशतं विस्तीर्णं सुरसेवितम् ॥
तमनुप्राप्य सुश्रोणि विस्तीर्णे गिरिसानुनि ।
दशवर्षसहस्रान्ते ततो बालो भविष्यति ॥
ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा कुटिला गिरिमागता ।
आगत्य गर्भं तत्याज मुखेनैवाद्रिनन्दिनी ॥
सा तु संत्यज्य तं बालं ब्रह्माणं सहसागमत् ।
आपोमयी मन्त्रवशात् संयता कुटिला सती ॥
तेजसा चापि शार्व्वेण रौक्मः शरवणोऽभवत् ।
तन्निवासमवतश्चापि पादपा मृगपक्षिणः ॥
ततो दशसु पूर्णेषु शरद्दशशतेष्वथ ।
बालार्कदीप्तिः संजातो बालः कमललोचनः ॥
उत्तानशायी भगवान् दिव्ये शरवणे स्थितः ।
मुखेऽङ्गुष्ठं समाक्षिप्य रुरोद घनराड़िव ॥
एतस्मिन्नन्तरे देव्यः कृत्तिकाः षट् सुतेजसः ।
ददृशुः स्वेच्छया याम्यो बालं शरवणे स्थितम् ॥
कृपायुक्ताः समाजग्मुर्यत्र स्कन्दः स्थितोऽभवत् ।
अहं पूर्व्वमहं पूर्व्वं तस्मै स्तन्ये हि चुक्रुशुः ॥
विवदन्तीः स ता दृष्ट्वा षण्मुखः समजायत ।
अबीभरंस्ततस्ताः सर्व्वाः शिशुं स्नेहाच्च कृत्तिकाः ॥
भ्रियमाणः सतीभिस्तु बालो हविर्भुगा
कार्त्तिकेय इति ख्यातो जातः स बलिन
एतस्मिन्नन्तरे ब्रह्मन् पावकं प्राह पद्मभ
क्रियमाणः पुत्त्रस्ते वर्त्तते साम्प्रतं गुह
स तद्वचनमाकर्ण्य अजानन् तं हरात्मः
प्रोवाच पुत्त्रं देवेश न वेद्मि कतमो गु
तं प्राह भगवान् युक्तं तेजः पीतं पुरा त्व
त्रैयम्बकं त्रिलोकेशं जातः शरवणे शिशुः
श्रुत्वा पितामहवचः पावकस्त्वरितोऽभ्य
उदयाद्रिश्च कुटिला तं ददर्श हिते रता
पप्रच्छ कुटिला देवी क्व शीघ्रं व्रजसि क
सोऽब्रवीत् पुत्त्रदृष्ट्यर्थं जातं शरवणे शिश
साब्रवीत्तनयो मह्यं ममेत्याह च पावकः
विवदन्तौ ददर्शाथ स्वेच्छाचारी जनार्द्द
तौ पप्रच्छ किमर्थं वा विवादमिह चक्र
तमूचतुः पुत्त्रहेतो रुद्रशुक्रोद्भवादिति ॥
तावुवाच हरिर्देवो गच्छतं त्रिपुरान्तकम्
स यद्वक्ष्यति देवेशः कुरुतं तदसंशयम् ॥
इत्युक्तौ वासुदेवेन कुटिलाग्नी हरान्तिका
समभ्येत्योचतुस्तथ्यं कस्य पुत्त्रो भवेद्गुह
रुद्रस्तद्वाक्यमाकर्ण्य हर्षनिर्भरमानसः ।
दिष्ट्या दिष्ट्येति गिरिजां प्रोद्भूतपुलकोऽब्र
ततोऽम्बिका प्राह हरं देव गच्छाव तं शिश
दृष्ट्वा ममागमिदयं स तस्याः पुत्त्रो भविष्य
वाढमित्येव भगवान् समुत्तस्थौ वृषध्वजः ।
सहोमया कुटिलया पावकेन च धीमता ॥
सम्प्राप्तास्ते शरवणं हरोमाकुटिलाग्नयः ।
ददृशुः शिशुकं तञ्च कृत्तिकोत्सङ्गशायिनम् ।
ततः स बालकस्तेषां मत्वा चिन्तितमादरा
योगी चतुर्म्मूर्त्तिरभूत् षण्मुखः स शिशुः पि
कुमारः शङ्करमगात् विशाखो गिरिजामग
कुटिलामगमच्छाखो नैगमेयोऽग्निमभ्यगात
ततः प्रीतियुतो रुद्रः उवाच कुटिला तथा ।
पावकश्चापि देवेशः परां मुदमवाप च ॥
ततोऽब्रुवन् कृत्तिकास्ताः षण्मुखः किं हरात्मजः
ता अब्रवीत् हरः प्रीत्या विवेश वचनं मुने ॥
नाम्ना तु कार्त्तिकेयेति युष्माकञ्च भवत्वसौ ।
कुटिलायाः कुमारेति पुत्त्रोऽयं भविताव्ययः ।
स्कन्द इत्येव विख्यातो गौरीपुत्त्रो भवत्वसौ ।
गुह इत्येव नाम्ना च ममासौ तनयः स्मृतः ॥
महासेन इति ख्यातो हुताशस्यास्तु पुत्त्रकः ।
सारस्वत इति ख्यातः सुतः शरवणस्य च ॥
एवमेष महायोगी पृथिव्यां ख्यातिमेष्यति ।
षडास्यत्वान्महाबाहुः षण्मुखो नाम गीयते ॥
इत्येवमुक्त्वा भगवान् शूलपाणिः पितामहम् ।
सस्मार दैवतैः सार्द्धं तेऽप्याजग्मुस्त्वरान्विताः ।
प्रणिपत्य च कामारिं उमाञ्च गिरिनन्दिनीम् ।
दृष्ट्वा हुताशनं प्रीत्या कुटिलां कृत्तिकास्तथा ।
ददृशुर्बालमत्युग्रं षण्मुखं सूर्य्यसन्निभम् ।
मुष्णन्तमिव चक्षूंषि देवानां स्वेन तेजसा ॥
कौतुकाभिहृताः सर्व्वे एवमूचुः सुरोत्तमाः ।

देवकार्य्यं त्वया देव कृतं देव्याग्निना तथा ॥
तदुत्तिष्ठ व्रजामोऽद्य तीर्थमौजसमव्ययम् ।
कुरुक्षेत्रे सरस्वत्यामभिषिञ्चाम पावकं खम् ॥
सेनायाः पतिरस्त्वेष देवगन्धर्व्वकिन्नराः ।
महिषं घातयत्वेष तारकञ्च सुदारुणम् ॥
बाढ़मित्यब्रवीच्छर्व्वः समुत्तस्थुः सुरास्ततः ।
कुमारसहिता जग्मुः कुरुक्षेत्रं महाफलम् ॥
तत्रैव देवताः सेन्द्रा रुद्रब्रह्मजनार्द्दनाः ।
यत्नमस्याभिषेकार्थं चक्रुर्मुनिगणैः सह ॥
ततोऽम्बुना सप्तसमुद्रवाहिनी-
नदीजलेनापि महाफलेन ।
वनौषधीभिश्च सहस्रमूर्त्तिभि-
स्तदाभ्यषिञ्चन् हराग्न्यतादाः ॥
अभिषिञ्चति सेनान्यां कुमारे दिव्यरूपिणि ।
जगुर्गन्धर्व्वपतयो ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥
अभिषिक्तं कुमारञ्च गिरिपुत्री निरीक्ष्य हि ।
स्नेहात्तमङ्कमं स्कन्दं मूर्द्धाजिघ्रन्मुहुर्म्मुहुः ॥
जिघ्रती कार्त्तिकेयस्य अभिषेकार्द्रमाननम् ।
भात्यद्रिजा यथेन्द्रस्य देवमातादितिः पुरा ॥
तदाभिषिक्तं तनयं दृष्ट्वा शर्व्वो मुदं ययौ ।
पावकः कृत्तिकाश्चैव कुटिला च यशस्विनी ॥
ततोऽभिषिक्तस्य हरः सैनापत्ये गुहस्य तु ।
प्रमथांश्चतुरः प्रादाच्छक्रतुल्यपराक्रमान् ॥
घण्टाकर्णं लोहिताक्षं नन्दिसेनं सुदारुणम् ।
चतुर्थं बलिनां मुख्यं ख्यातं कुमुदमालिनम् ॥
हरदत्तान् गणान् दृष्ट्वा देवाः स्कन्दस्य नारद ।
प्रददुः प्रमथानन्यान् सर्व्वे ब्रह्मपरोगमाः ॥
स्थाणुं ब्रह्मा गणं प्रादाद्विष्णुः प्रादात् गणत्रयम् ।
संक्रमं विक्रमञ्चैव तृतीयञ्च पराक्रमम् ॥
उत्क्रोशं पङ्कजं शक्रो रविर्दण्डकपिङ्गलौ ।
चन्द्रो मणिं वसुमणिं अश्विनौ नन्दिनन्दिनौ ॥
ज्योतिर्हुताशनः प्रादात् ज्वालाजिह्वं तथा-
परम् ।
कुन्दनिष्कुन्दकुमुदान् धाता चानुचरान् ददौ ॥
चक्रानुचक्रौ त्वष्टा च वेधातिस्थिरदुःस्थिरौ ।
पाणित्यजं कालकञ्च प्रादात् पूषा महाबलौ ॥
स्वर्णमालं घनाक्षञ्च हिमवान् प्रमथोत्तमौ ।
प्रादादर्च्चिष्मतौ विन्ध्यस्त्वतिशृङ्गञ्च पार्षदम् ॥
सुवर्च्चसञ्च वरुणः प्रददौ चातिवर्च्चसम् ।
संग्रहं विग्रहञ्चैव नागाभिजयसञ्जयौ ॥
उन्माद शङ्कुकर्णञ्च पुष्पदन्तं तथाम्बिका ।
दुर्गञ्चातिबलञ्चैव श्रेष्ठौ चानुचरावुभौ ॥
परिघं चटकं भीमं दाहाभिदहनौ तथा ।
प्रददावंशुमाल्यञ्च प्रमथान् पञ्च खाय हि ॥
यमः प्रमाथमुन्माथं कालसेनमजामुखम् ।
तालपत्रं नाड़िजङ्घं षड़ेवानुचरान् ददौ ॥
सुप्रभं शुभकर्म्माणं विधाता दानवेश्वरौ ।
सुव्रतं सत्यसन्धञ्च मित्रः प्रादात् कुमारके ॥
सुप्रसुत्य भवमिवं सुप्रजञ्च द्विजोत्तम ॥
अनन्तः शङ्कुपीठञ्च निकुम्भकुमुदावजः ।
एकाक्षं कुलटीचक्रः किचीटः कलसोदरः ॥"
किचीटस्थाने किरीटः इति च पाठः ।
"सूचीवक्त्रः कोकनदः प्रदासः सिद्धकोऽव्ययः ।
गणाः पञ्चदशैते वै यक्षेर्दत्ता गुहस्य च ।
कालिन्द्याः कालकन्दञ्च नर्म्मदाया रणोत्कटः ।
गोदावर्य्याः सिद्धपात्रस्तमसायास्तु पङ्कजः ॥
सहस्रबाहुः सीताया वञ्जुलाया सितोदरः ।
मन्दाकिन्याः सुबाहुश्च विपाशाया प्रियङ्करः ॥
ऐरावत्याश्चतुर्दंष्ट्रः षोड़शाक्षोऽपरस्तथा ।
मार्जारं कौशिको प्रादात् क्रथक्रौञ्चौ च
गोतमी ॥
बाहुदा शतशीर्षञ्च वाहा गोनन्दनन्दिनौ ।
भीमं भीमरथी प्रादात् दुर्गारिं सरयूर्ददौ ॥
अष्टबाहुं ददौ काशी सुबाहुमपि गण्डकी ।
महानदी चित्रदेवं चित्रा चित्ररथं ददौ ॥
कुहुः कुवलयं प्रादात् मधुवर्णं मधूदका ।
जम्बुकं धूतपापा च वेगवा पेटाननं ददौ ॥
स्वता प्रथमपर्णञ्च रेवा सागरवेगिनम् ।
प्रभावा पाशजं प्रादात् काञ्चना कनकप्रभम् ॥
दृतपत्रञ्च विमला चारुवक्त्रं मनोहरा ॥
अपापा च महारामं वेगवा विद्रुमसुप्रभम् ॥
सुप्रमादं सुवेगवा च जिष्णु मोघवती ददौ ।
यज्ञबाहुं विशाला च सरस्वत्या ददुर्गणान् ॥
कुटिलातनयस्यादात् दशशक्रवलाहगणान् ।
करालं सितकेशञ्च कृष्णकेशं जटाधरम् ॥
मेघनादं चतुर्दंष्ट्रं विद्युज्जिह्वं दशाननम् ।
सोमाप्यायनमेवाग्र्यं देवयाजिनमेव च ॥
हंसास्यं कुण्डजठरं बहुग्रीवं हयाननम् ।
कूर्म्मग्रीवञ्च पञ्चैतान् ददुः पुत्राय कृत्तिकाः ॥
स्थूलजङ्घं कुण्डवक्त्रं लोहजङ्घं महाननम् ।
पिण्डारकञ्च पञ्चैतान् ददुः स्कन्दाय चर्षयः ॥
नागजिह्वं चन्द्रभासं पाणिकूर्म्मं शशिप्करम् ।
वामवक्त्रं सजम्बुकं ददौ तीर्थं पृथूदकः ॥
चक्रतीर्थं सुचक्राख्यं मकराक्षं गयाशिरः ।
गणं पञ्चशिखं नाम ददौ कनखलः स्वयम् ॥
बन्धुदत्तं वालिशिरो वालुमारञ्च पुष्करम् ।
सर्व्वौजसं माहिषकं मानसं पिङ्गलं तथा ॥
रुद्रमांशनसः प्रादात् ततोऽन्या मातरो ददुः ।
वसुदामां शोणतीर्थः प्रभासो नन्दिनामपि ॥
इन्द्रतीर्थं विशोकाञ्च उदपानं घनस्वनाम् ।
सप्तसारस्वतः प्रादात् मातरश्चतुरोऽद्भुताः ॥
जितप्रिया माधवाञ्च तीर्थनेमिः सिताननाम् ।
एकचूतां नागतीर्थः कुरुक्षेत्रं पलाशदाम् ॥
ब्रह्मात्मनिः खण्डशिला भद्रकालीं त्रिविष्टपः ।
पैशाली भगडा यौपभगडौ प्रादाद्वरदपावनः ॥
सोपानीयां महान्प्रादाच्छालिका मानसात्कटः ।
शतपुण्ड्रा शतानन्दा तयोलूखलमेखलाम् ॥
पद्मावतीं माधवीञ्च ददौ बदरिकाश्रमः ।
सुखमासिकचूलाञ्च देयां धर्म्मधरां तथा ॥
उकाथनीं वेदमित्रा केदारो मातरौ ददौ ।
सुनक्षत्राञ्च करणा सुप्रभावां सुमङ्गलाम् ॥
वेदमित्रां चित्रसेनां ददौ रुद्रा महाबलः ।
काटराक्षी मयताचासमतीं बहुपुत्रिकाम् ।
पलिता कमलाक्षीञ्च प्रयागो मानसी ददौ ॥
सुपर्णी मधुकुम्भाञ्च ख्यातिं दहदहा पराम् ।
प्रादाद्दै कार्त्तिकेयाय सर्व्वपापविमोचनः ॥
साल्मानिका विकालिकां क्रमुकां खरवासिनी
जलेश्वरो कुक्कुटिका सुदामा लोहमेखला ॥
वपुष्मत्युल्मुकाक्षी च कोकनामा महाशनी ।
रौद्रा भ्रूभ्रविका तुण्डा स्वस्ततीर्थो ददौ त्विमाः ॥
एतानि भूतानि गणांश्च मातरो
दृष्ट्वा महात्मा विनतातनूजः ।
ददौ मयूरं स्वसुतं महाजवं
तथारुणस्ताम्रचूडं तरलसुत्तमम् ॥
शक्तिं हुताशोऽद्रिसुता तु वस्त्रं
दण्डं गुरुः सा कुटिला कमण्डलुम् ।
मालां हरिः शूलधरः पताकां
कण्ठे च हारं मघवानुरस्तः ॥
गणावृतो मातृभिरन्वितश्च
मयूरसंस्थो वरशक्तिपाणिः ।
सैन्याधिपत्ये स कृतो भवेन
रराज सूर्य्यैव महावपुष्मान् ॥"
इति वामनपुराणे कार्त्तिकेयोत्पत्तौ ५४ अध्यायः ॥
देव्या द्वारपालविशेषः । तस्य बलिर्यथा—
"महानवम्यां शरदि रात्रौ स्कन्दविशाखयोः ।
यवचूर्णमयं कृत्वा रिपुं मृण्मयमेव वा ॥
शिरश्छित्त्वा बलिं दद्यात् कृत्वा तस्य तु मन्त्रतः ।
अनेनैव तु मन्त्रेण स्वाहामामन्त्र्य यत्नतः ॥
रक्ते किलिकिलि घोरघोरे धारयिहिसक ।
ब्रह्मशिर्ष्याम्बिकाशिर्ष्यसमुक चारिमत्तमम ॥
ताल्ली त्रिमसमहित स च बिन्दुयुतोऽपरः ।
ब्रह्मासिनयाशयमन्त्रेण बिन्दुना च समन्वितः ॥
शिरश्छित्त्वा बलिं दद्यात् कृत्वा तस्य तु
मन्त्रतः ।
अनेनैव तु मन्त्रेण बिन्दुना च समन्वितः ॥
फड़न्तो बलिषु प्रोक्तः खड्गं स्कन्दविशाखयोः ।
रक्तद्रव्यैः सचयित्वा कृत्तिमं तं रिपुं बलिम् ॥
कुचन्दनस्य तिलकं ललाटेऽभिनिवेशयेत् ।
रक्तमाल्यधरं कृत्वा रक्तवस्त्रधरं तथा ॥
कण्ठं बद्धा रक्तसूत्रैर्नाभौ माल्यञ्च कृत्रिमम् ।
दत्त्वोत्तरशिरः स्कन्धं कृत्वा खड्गेन छेदयेत् ॥
शिरस्तस्य ततो दद्यात् स्कन्दाय तेन मन्त्रतः ।
चतुर्दशस्वराग्निभ्यां संयुक्तः स परः समम् ॥
परतः परतः पूर्व्वं चन्द्रबिन्दुसमन्वितः ।
स्कन्दस्य मूलमन्त्रोऽयं तेन तस्मै बलिं सृजेत् ॥
चतुर्दशस्वराग्निभ्यां पद्यतोयस्तु पूर्व्ववत् ।
प्रोक्तो विशाखमन्त्रोऽयं तेन तस्मै बलिं सृजेत् ॥
कुटिलाक्षौ कृष्णपिङ्गवर्णौ रक्तांशुधारिणौ ।
त्रिशूलं करवालञ्च पाणिभ्यां दक्षिणे तथा ॥
बिभ्रतौ नृकपालञ्च कर्त्तृकञ्चापि वामतः ।
त्रिनेत्रौ नरमुण्डानां मालामुरसि बिभ्रतौ ॥
विकटौ दशनैर्भीमैर्गणेशौ द्वारपालकौ ।
ध्यानेन चिन्तयेद्देव्याः पुरतः संस्थितौ सदा ॥"
इति कालिकापुराणे ६६ अध्यायः ॥ * ॥
(महादेवः । इति महाभारतम् ।१३।१७।१०३॥
नृपतिः । इति जटाधरः ॥ शरीरम् । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ पारदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

नदीतटम्। पण्डितः। इति केचित्॥ बालकस्य ग्रहविशेषः। (यथा,—
"स्कन्दो विशाखो मेषाख्यः श्वग्रहः पितृसंज्ञितः।
शकुनिः पूतना शीतपूतना दृष्टिपूतना॥
मुखमण्डलिका तद्वद्रेवती शुष्करेवती।
तेषां ग्रहोष्यतां रूपं प्रततं रोदनं ज्वरः॥
सामान्यं रूपमुत्त्रासजृम्भाभ्रूक्षेपदीनताः।
फेनस्रावोर्द्ध्वदृष्ट्योष्ठदन्तदंशप्रजागराः॥
रोदनं कूजनं स्तन्यविद्वेषः स्वरवैकृतम्।
नखैरकस्मात् परितः स्वधात्र्यङ्गविलेखनम्॥
तत्र कनयनस्रावी शिरो विक्षिपते मुहुः।
हतैकपक्षः स्तब्धाङ्गः सस्वेदो नतकन्धरः॥
दन्तखादी स्तनद्वेषी त्रस्यन् रोदिति विस्वरः।
वक्रवक्त्रो वमँल्लालां भृशमूर्द्ध्वं निरीक्षते॥
वसासृग्गन्धिरुद्विग्नो बद्धमुष्टिशकृच्छिशुः।
चलितैकाक्षिगण्डभ्रूः संरक्तो भयलोचनः॥
स्कन्दार्त्तस्तेन वैकल्यं मरणं वा भवेद्ध्रुवम्॥"
इत्युत्तरस्थाने तृतीयेऽध्याये वाभटेनोक्तम्॥)
तस्य चिकित्सा बालग्रहशब्दे द्रष्टव्या॥

स्कन्दनं, क्ली, (स्कन्द + ल्युट्।) रेचनम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (यथा, सुश्रुते। १। १४।
"चतुर्व्विधं यदेतद्धि रुधिरस्य निवारणम्।
सन्धानं स्कन्दनञ्चैव पाचनं दहनन्तथा॥")
गमनम्। शोषणम्। इति स्कन्दधात्वर्थदर्शनात्॥

स्कन्दषष्ठी, स्त्री, (स्कन्दप्रिया षष्ठी।) चैत्रमासीयशुक्लषष्ठी। तत्प्रमाणादि षष्ठीशब्दे द्रष्टव्यम्॥ अन्यच्च।
"अमावस्यासमुत्पन्नः स्कन्दः पूर्व्वं हुताशनात्।
ततः षष्ठ्यान्तु शुक्लायां मासे तु चैत्रनामनि।
सेनापत्येऽभिषिक्तस्तु देवानां ब्रह्मणा स्वयम्॥"
इति संवत्सरकौमुदीधृतब्रह्मपुराणवचनम्॥

स्कन्दांशकः, पुं, (स्कन्दस्य अंश इव अंशो यत्र। शिववीर्य्योद्भवत्वात्। ततः कन्।) पारदः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्कन्धः, [स्] क्ली, (स्कन्दते इति। स्कन्द + "स्कन्देश्च स्वाङ्गे।" उणा० ४। २०६। इति असुन् धश्चान्तादेशः।) अंसः। प्रकाण्डः। यथा, "स्कन्धः सान्तं नपुंसकमिति केचित्।" इत्यमरटीकायां भरतः॥ (यथा, ऋग्वेदे। १।३२।५।
"स्कन्धांसीव कुलिशेनाविवृक्णा॥")

स्कन्धः, पुं, (स्कन्द्यतेऽसौ इति। स्कन्द + घञ्। पृषोदरादित्वात् साधुः। स्कन्द + असुन्। धश्चान्तादेशः। सर्व्वे सान्ता अदन्ताश्च इति न्यायात् अकारान्तो वा।) अवयवविशेषः। काँध इति भाषा॥ तत्पर्य्यायः। भुजशिरः २ अंसः ३। इत्यमरः। २। ६। ७८॥ स्कसः ४। इति शब्दरत्नावली॥ दोःशिखरम् ५। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा, भागवते। ४। २९। ३३।
"यथा हि पुरुषो भारं शिरसा गुरुमुद्वहन्।
तं स्कन्धेन स आधत्ते तथा सर्व्वाः प्रतिक्रियाः॥")
तरोर्मूलादिशाखापर्य्यन्तम्। गुँड़ी इति भाषा। तत्पर्य्यायः। प्रकाण्डः २। इत्यमरः॥ काण्डम् ३ इति शब्दरत्नावली॥ दण्डः ४। इति जटाधरः॥ (यथा, रघुः। ४। ५७।
"खर्ज्जूरीस्कन्धनद्धानां मदोद्गारसुगन्धिषु।
कटेषु करिणां पेतुः पुन्नागेभ्यः शिलीमुखाः॥")
नृपतिः। सम्परायः। समूहः। कायः। (यथा, महाभारते। १२। १५। २६।
"सूक्ष्मयोनीनि भूतानि तर्कगम्यानि कानिचित्
पक्ष्मणोऽपि निपातेन येषां स्यात् स्कन्धपर्य्ययः॥")
भद्रादिः। छन्दोभेदः। इति मेदिनी॥ विज्ञानादिपञ्च। (यथा, शिशुपालवधे। २। २८।
"सर्व्वकार्य्यशरीरेषु मुक्ताङ्गस्कन्धपञ्चकम्।
सौगतानामिवात्मान्यो नास्ति मन्त्रो महीभृताम्॥"
"रूपवेदनाविज्ञानसंज्ञासंस्काराः पञ्च स्कन्धाः तत्र विषयप्रपञ्चो रूपस्कन्धः। तज्ज्ञानप्रपञ्चो वेदनास्कन्धः। आलयविज्ञानसन्तानो विज्ञानस्कन्धः। नामप्रपञ्चः संज्ञास्कन्धः। वासनाप्रपञ्चः संस्कारस्कन्धः। एवं पञ्चधा परिवर्त्तमानो ज्ञानसन्तान एवात्मा इति बौद्धाः।" इति तट्टीकायां मल्लिनाथः॥) व्यूहः। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, रघुः। ४। ३०।
"प्रतापोऽग्रे ततः शब्दः परागस्तदनन्तरम्।
ययौ पश्चाद्रथादीति चतुःस्कन्धेव सा चमूः॥")
पन्थाः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा महाभारते। ३। २३०। ५५
"तथाब्रवीत् महासेनं महादेवो बृहद्वचः।
सप्तमं मारुतस्कन्धं रक्ष नित्यमतन्द्रितः॥")
ग्रन्थपरिच्छेदः। यथा—
श्रीपार्व्वत्युवाच।
स्कन्धैर्द्वादशभिः प्रोक्तं श्रीमद्भागवतं प्रभो।
शुकस्तच्छ्रावयामास महाराजं परीक्षितम्॥"
इति पाद्मे पातालखण्डे ७१ अध्यायः॥

स्कन्धचापः, पुं, (स्कन्धे चाप इव।) वंशादिनिर्म्मितशिक्याधानम्। तत्पर्य्यायः। विहङ्गिका २। इति हारावली॥

स्कन्धजः, पुं, (स्कन्धात् जायते इति। जन + डः।) शल्लक्यादिः। यथा, हेमचन्द्रः।
"पर्व्वयोनय इक्ष्वाद्याः स्कन्धजाः शल्लकीमुखाः॥"
मुद्राङ्कितहेमचन्द्रे कन्दज इति पाठः॥ (वटः। अस्य पर्य्यायो यथा,—
"वटो रक्तफलः शृङ्गी न्यग्रोधः स्कन्धजो ध्रुवः।
क्षीरी वैश्रवणावासो बहुपादो वनस्पतिः॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

स्कन्धतरुः, पुं, (स्कन्धप्रधानस्तरुः।) नारिकेलवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्कन्धदेशः, पुं, (स्कन्धस्य देशः।) गजस्य स्कन्धः। यत्र हस्तिपक उपविशति। तत्पर्य्यायः। आसनम् २। इत्यमरः॥ स्कन्धमात्रम्। यथा,—
"त्रिपुरारिः स्कन्धदेशे कण्ठे कामाङ्गनाशनः॥"
इति भृगुभरतसंवादे माहेश्वरकवचम्॥

स्कन्धफलः, पुं, (स्कन्धे फलमस्य।) नारिकेलवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ उडुम्बरवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥

स्कन्धबन्धना, स्त्री, (स्कन्धे बन्धनमिवास्याः।) मधुरिका। इति शब्दचन्द्रिका॥

स्कन्धमल्लकः, पुं, (स्कन्धेन मल्ल इव। कन्।) कङ्कपक्षी। इति हेमचन्द्रः॥

स्कन्धरुहः, पुं, (स्कन्धात् रोहतीति। रुह + कः।) वटवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्कन्धवाहः, पुं, (स्कन्धं न वाहयतीति। वह + णिच् + अच्।) शकटादिवाहकवृषः। यथा
"स्कन्धवाहस्तु शङ्कुश्च शृङ्गी गौरक्षधूर्त्तिलः॥"
इति हारावली

स्कन्धवाहकः, पुं, (स्कन्धेन वहतीति। वह + ण्वुल्।) शकटादिवाहकवृषः। तत्पर्य्यायः। स्कन्धिकः २। इति हेमचन्द्रः॥ स्कन्धेन वहकर्त्तरि, त्रि॥

स्कन्धशाखा, स्त्री, (स्कन्धस्य शाखा।) वृक्षस्य मुख्यशाखा। तत्पर्य्यायः। शाला २। इत्यमरः। २। ४। ११॥ (यथा, भागवते। ८। ५। ४९
"यथा हि स्कन्धशाखानां तरोर्मूलावसेचनम्
एवमाराधनं विष्णोः सर्व्वेषामात्मनश्च हि॥"

स्कन्धशृङ्गः, पुं, (स्कन्धपर्य्यन्तं शृङ्गमस्य।) महिषः। इति केचित्॥

स्कन्धा, स्त्री, शाखा। लता। इति केचित्॥

स्कन्धाग्निः, पुं, (स्कन्धस्य काण्डस्य अग्निरिव।) वृहत्काष्ठाग्निः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

स्कन्धानलः, पुं (स्कन्धस्य काण्डस्य अनल इव।) वृहत्काष्ठाग्निः। तत्पर्य्यायः। स्थूलकाष्ठधक् २ इति जटाधरः॥

स्कन्धावारः, पुं, (स्कन्धेन सैन्यसमूहेन व्यूहेन नृपतिना वा आव्रियते इति। आ + वृ + घञ्।) सैन्यस्थितिः। (यथा, रामायणे। ६। ४२। २२।
"एतस्मिन्नन्तरे चक्रुः स्कन्धावारनिवेशनम्॥"
राजधानी। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, महाभारते। १। १८५। ६।
"ते तु दृष्ट्वा परं तत्र स्कन्धावारञ्च पाण्डवाः।
कुम्भकारस्य शालायां निवासं चक्रिरे तदा॥"
कटकः। इति भूरिप्रयोगः॥

स्कन्धिकः, पुं, (स्कन्धेन वहतीति। स्कन्ध + ठक्।) स्कन्धवाहकवृषः। इति हेमचन्द्रः॥

स्कन्धी, [न्] पुं, (स्कन्धोऽस्यास्तीति। इनिः।) वृक्षः। इति रत्नमाला॥ स्कन्धयुक्ते, त्रि॥ (काण्डविशिष्टे, च त्रि। यथा, महाभारते। १२। १५४। ५।
"हिमवन्तं समासाद्य महानासीद्वनस्पतिः।
वर्षपूगाभिसंवृद्धः शाखी स्कन्धी पलाशवान्॥"

स्कन्नं, त्रि, (स्कन्द + क्तः।) च्युतम्। इत्यमरः। ३। १। १०४॥ (यथा, महाभारते। १। ६३। ४९।
स्कन्नमात्रञ्च तद्रेतो वृक्षपत्रेण भूमिपः।
प्रतिजग्राह मिथ्या मे न पतेद्रेत इत्युत॥")
शुष्कम्। गतम्। इति स्कन्दधात्वर्थदर्शनात्॥

स्कभ, इ ङ स्तम्भे। इति कविकल्पद्रुमः ॥(भ्वा० आत्म०-सक०-सेट्।) स्तम्भ इह रुद्धीकरणम्। इ, स्कम्भते। ङ, स्कम्भते कवाटेन द्वारं लोकः। चस्कम्भे। इति दुर्गादासः ॥

स्कान्दं, क्ली, (स्कन्दस्येदमिति। स्कन्द + अण्।) स्कन्दपुराणम्। यथा,—

"वाराहञ्च तथा स्कान्दं वामनं कौर्म्मसंज्ञकम्।"

इत्यादि नारदीयपुराणम् ॥

अस्य विवरणं पुराणशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्कु, ग न ञ उद्धृतौ। आप्लावने। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्र्या०-स्वा० च-उभ०-सक०-सेट्।) ग ञ, स्कुनाति स्कुनीते। न ञ, स्कुनोति स्कुनुते। चस्काव। उद्धृतिरुद्धरणम्। आप्लवने। इति प्राञ्चः।

"स्कुनाति च स्कुनोति च स्कुनोत्याप्लवनेऽपि च।

स्कन्दते स्कुन्दते चापि षडाप्लवनवाचिनः ॥"

इति भट्टमल्लः।

आवरणे इति पाणिनीयाः। स्कुनाति शत्रून् बाणैर्भटः आच्छादयतीत्यर्थः। इति रमानाथः। इति दुर्गादासः ॥

स्कुद, इ ङ आप्लवे। उद्धृतौ। उत्प्लुत्य गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः ॥(भ्वा०-आत्म०-सक०-अक० च-सेट्।) "पञ्चमस्वरीति धातुप्रदीपरामौ। 'स्कन्दते स्कुन्दते चापि षडाप्लवनवाचिनः।

इति भट्टमल्लोऽपि।

चुस्कुन्दिषते॥" इति दुर्गादासः ॥

स्कम्भ, ग न उ रोधने। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्र्या०-स्वा० च-पर०-सक०-सेट्। क्त्वावेट्।) दन्त्यादिः। पञ्चम स्वरी। ग, स्कुम्भाति। न, स्कुभ्नोति। उ, स्कम्भित्वा स्कब्ध्वा। रोधनमावरणम्। इति दुर्गादासः ॥ सौत्रधातुरयम्॥

स्कोटिका, स्त्री, पक्षिविशेषः। यथा,—

अथ सपना।

"हारपुच्छिका खञ्जनिका तूलिकास्कोटिके समे॥"

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्खद, म ष ङ विदारे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट्।) म, स्खदयति। उपसर्गात् परस्य तु वा शम यम फण इत्यादिना वा ह्रस्वः। प्रस्खदति प्रस्खादयति। अव परिविञ्जादुपसर्गात् परस्य घटादित्वं नास्ति इति कातन्त्राद्याः। तन्नैव अवस्थाने अप इति भौमः। प्रस्खादयति अवस्खादयति परिस्खदयति। अपपरिभ्यां परस्य घटादित्वं नास्तीति जौमराद्याः। अपस्खादयति परिस्खादयति प्रस्खदयति। स्खद स्खदने इति प्राञ्चः। स्खदनं स्थैर्य्यमिति त्रिलोचनरामौ। पाटनमिति गोविन्दः। क्लेशोत्पादनमिति गोयीचन्द्रः। हिंसेति रमानाथः। इति दुर्गादासः ॥

स्खदनं, क्ली (स्खद + ल्युट्।) विदारणम्। इति स्खदधातुदर्शनात्॥ स्थैर्य्यम्। पाटनम्। क्लेशोत्पादनम्। हिंसा। इति कविकल्पद्रुमटीकायां दुर्गादासः ॥

स्खल, मि चये। चले।। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर-सक०-चले अक०-सेट्।) मि, स्खलयति वचनं ते सन्ध्या सभ्रूः खेदमिति मानत्याम्। स्खालयति चस्खाल। चयः सञ्चय स्खलति पुष्पं मालिकः सञ्चिनोतीत्यर्थः। चलः स्खलनम्। स्खलति पदं तृणस्य।

"दृढं प्रेमा भग्नः मदमिरिव मन्धि न लभते।

लभेतापि प्रायः स्खलति खलु यत्नैरपि धृतः।"

इति दुर्गादासः ॥

स्खलनं, क्ली, (स्खल + ल्युट्।) पतनम्। तत्पर्य्यायः। रिङ्गणम् २। इत्यमरः।१।७।३६॥ रिङ्खणम् ३। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, सुश्रुते। ४। २४।

"श्रमस्खलनदोषघ्नं स्थविरे च प्रशस्यते।

सत्त्वोत्साहबलस्थैर्य्यधैर्य्यवीर्य्यविवर्द्धनम् ॥"

अभिघातः। इति मल्लिनाथः ॥ यथा, माघे। ८। ५२।

"निजपाणिपल्लवतलस्खलना-

दभिनासिकाविवरमुत्पतितैः।

अपरा परीक्ष्य शनकैर्म्मुमुदे

मुखवाससमस्य कमलश्वसनैः ॥"

उच्चारणम्। यथा, साहित्यदर्पणे। ३।२१८।

"उत्स्वप्नायितभोगाङ्गगोत्रस्खलनसम्भवा ॥"

तथाच भागवते। ५। ३। १२।

"अथ कथञ्चित् स्खलनक्षुत्पतनजृम्भनदुरवस्थानादिषु विवशानां नः स्मरणाय ज्वरमरणदशायामपि सकलकश्मलनिरसनानि तव गुणकृतनामधेयानि वचनगोचराणि भवन्तु ॥")

स्खलितं, क्ली, (स्खल + क्तः।) कटयुद्धादिना युद्धमर्य्यादाया स्खलनम्। तत्पर्य्यायः। छलम्। २। इत्यमरः। २। ८। १०८॥ भ्रंशः। विचलितम्। इति मेदिनी। ते, १६४॥ (यथा, आर्य्यासप्तशत्याम्। ६१२।

"लोधगदाचगतापि हि दृष्टिस्तं स्थितिकृतप्रयत्नमपि।

हिमगिरिगिरिस्खलिता गङ्गे वेगवत्

हरति ॥")

स्तक, म प्रतीघाते। इति कविकल्पद्रुमः॥(भ्वा०-पर० सक०-सेट्।) म, तिरस्कर्यपति तिस्तकयिषति। इति दुर्गादासः ॥

स्तन, त् क अभ्रशब्दे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्तचुरा०-पर०-अक०-सेट्।) स्तनयति मेघः। इति दुर्गादासः ॥

स्तन, मि शब्दे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट्।) मि स्तनयति स्तानयति। अतिस्तनत्। इति दुर्गादासः ॥

स्तनः, पु, (स्तन्यते शब्द्यते कामुकैः स्तनयति कथयति वचःशोभामिति वा। स्तन शब्दे + घञ्।) अवयवविशेषः। माइ इति चूँची इति च भाषा ॥ तत्पर्य्यायः। कुचः २। इत्यमरः। २। ६। ७७॥ कुचः ३ उरोजः ४ वक्षोजः ५ पयोधरः ६ वक्षोरुहः ७ उरसिजः ८। तस्याग्र चूचुकम्। इति शब्दरत्नावली। तस्य शुभलक्षणं यथा, गारुडे। ६६। १५।

"अरोमशौ स्तनौ पीनौ घनावविषमौ शुभौ।

कठिनावरोमसुरो मृदुग्रीवा च कम्बुभा ॥"

तस्य मनोहरत्वकारकौषधं यथा, तत्रैव। १८४। ४।

"कुष्ठनागबलाचूर्णं नवनीतसमन्वितम्।

तल्लेपो युवतीनाञ्च कुर्य्यान्मनोहरं स्तनम् ॥"

अथ स्तनरोगस्य सम्प्राप्तिमाह।

"सक्षीरौ वाप्यदुग्धौ वा दोषः प्राप्य स्तनौ स्त्रियः।

रक्तं मांसञ्च संदूष्य स्तनरोगाय कल्पते ॥"

अदुग्धावपि स्तनौ प्रसूतायाः गर्भिण्याश्च स्त्रिया बोद्धव्यौ। यत आह सुश्रुतः।

"धमन्यः संवृतद्वाराः कन्यानां स्तनसंश्रिताः।

दोषाभिसरणात्तासां न भवन्ति स्तनामयाः ॥"

दोषाभिसरणाः संवृतद्वारत्वेन दोषाणामभिसरणमसञ्चारो। यासु ताः।

"तासामेव प्रसूतानां गर्भिणीनाञ्च ताः पुनः।

स्वभावादेव विवृता जायन्ते सम्भवन्त्यतः ॥" ७॥

स्तनरोगाणामतिदेशेन लक्षणान्याह।

"पञ्चानामपि तेषान्तु हित्वा शोणितविद्रधिम्।

लक्षणानि समानानि बाह्यविद्रधिलक्षणैः ॥"

पञ्चानां वातपित्तकफसन्निपातागन्तुजानाम्। आगन्तुजस्तनरोगोऽभिघातेन शस्त्रेण च बोद्धव्यः॥ रक्तजस्यासम्भवः। स्वभावात् ॥८॥

अथ स्तनरोगस्य चिकित्सा।

"शोथं स्तनोत्थितमवेक्ष्य भिषग्विदध्यात्

यद्विद्रधावभिहितं बहुधा विधानम्।

आमे विदाहिनि तथैव च तस्य पाके

तस्याः स्तनौ सततमेव च निर्दुहीतौ॥

पित्तघ्नानि तु शीतानि द्रव्याण्यत्र प्रयोजयेत्।

जलौकाभिर्हरेद्रक्तं न स्तनावुपनाहयेत् ॥"

उपनाहयेत् स्वेदयेत्।

"लेपो विशालामूलेन हन्ति पीडां स्तनोत्थिताम्।

निशाकनककल्काभ्यां लेपः प्रोक्तः स्तनार्त्तिहा ॥"

विशाला इन्द्रवारुणी। कनकस्य धत्तूरस्य पत्रं ग्राह्यम्।

"लेपाद्विहन्ति मूलं स्तनरोगं वन्ध्यकर्क्कोट्याः।

निर्वाप्य तप्तलौहं सलिले तद्वा पिबेत्तत्र ॥"

इति भावप्रकाशः ॥

स्तननं, क्ली,(स्तन शब्दे + ल्युट्।) ध्वनिमात्रम्। मेघशब्दः। कुन्थितम्। इति मेदिनी ॥

स्तनन्धय, पु, स्त्री, (स्तनं धयति पिबतीति स्तन + धेट् पाने + "नासिकास्तनयोर्ध्माधेटोः।" ३। २। २९। इति खश्।) अरुर्द्विषदिति मुम्। अतिशिशुः। तत्पर्य्यायः। उत्तानशयः २ उत्तानशया ३ डिम्भः ४ डिम्भा ५ स्तनपः ६ स्तनपा ७ स्तनन्धयी ८ स्तनन्धया ९। इत्यमरभरतौ॥ (यथा, रघुः। १४। ७८।

"पयोधरैराश्रमबालवृक्षकान्
सवर्द्धयन्ती स्वबलानुरूपैः।
असंशय प्राक् तनयोपपत्तेः
स्तनन्धयप्रीतिमवाप्स्यसि त्वम् ॥")

स्तनन्धया, स्त्री, (स्तनन्धय+टाप्।) अतिबालिका। इत्यमरटीकायां भरतः।२।६।४१॥

स्तनन्धयी, स्त्री, (स्तनन्धय+टित्वात् ङीप्।) अतिबालिका। इत्यमरः। २। ६। ४१॥

स्तनपः, पुं, (स्तनं पिबतीति। पा+कः।) अतिशिशुः। इति भरतः॥ स्तनपानकर्त्तरि, त्रि॥

स्तनपा, स्त्री (स्तनं पिबति या। पा+कः। टाप्।) अतिबालिका। इत्यमरः।२।६।४१॥

स्तनपायिका, स्त्री, अतिबालिका। दुग्धपोष्या। स्तनशब्दपूर्व्वकपाधातोर्ण्वक्(ण्वुल्) प्रत्यये आप् प्रत्ययेन निष्पन्नम्॥

स्तनभरः, पुं, (स्तनयोर्भरः।) स्थूलस्तनभारः। तत्पर्य्यायः। स्तनभोगः २। इति त्रिकाण्डशेषः॥

स्तनभवः पुं (स्तनाभ्यां भव उत्पत्तिर्यस्य। रतिबन्धविशेषः। यथा,—

"स्वजङ्घाद्वयमध्ये तु कृत्वा योषित्पदद्वयम्।
स्तनौ धृत्वा रमेत् कामी बन्धः स्तनभवः
स्मृतः॥"

इति स्मरदीपिका॥

स्तनजातं, त्रि॥

स्तनमुखं, पुं, (स्तनयोर्मुखम्। अभिधानात् पुंस्त्वम्।) स्तनाग्रभाग। यथा। चूचुकन्तु स्तनाहन्तशिखामुखाः। इति हेमचन्द्रः।३।२६७॥

स्तनयित्नुः, पुं,(स्तनयतीति। स्तन त्वाभ्रशब्दे+"स्तनिहृषिपुषीति।" उणा० ३। २८। इति इत्नुच। "अयमन्तेति।" ६। ४। ५५। इति अयादेशः।) मेघः। इत्यमरः। १। ३। ६॥ (यथा, उत्तररामचरिते ३ अङ्के।

"किमव्यक्तोऽसि निनदे कुतस्त्वं ऽपि त्वमीदृशी।
स्तनयित्नोर्मयूरीव चकितोत्कण्ठिता स्थिता॥")

मुस्तकः। इति चामरः।२।४।१५८॥ मेघध्वनिः। इति मेदिनी॥ विद्युत्। इति शब्दरत्नावली॥ मृत्युः। रोगः। इति हेमचन्द्रः॥

स्तनवृन्तः, पुं, (स्तनयोर्वृन्तम्। अभिधानात् पुंस्त्वम्।) स्तनमुखम्। इति हेमचन्द्रः।३।२६७॥ स्तनेर बोँटा इति भाषा॥

स्तनशिखा स्त्री,(स्तनयोः शिखा।) स्तनवृन्तः। इति हेमचन्द्रः। ३। २६७॥

स्तनाग्र, क्ली, (स्तनयोरग्रम्।) स्तनवृन्तम्। इति राजनिर्घण्टः॥

स्तनान्तरं, क्ली, (स्तनयोरन्तरम्।) हृदयम्। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, रघुः। १०। ६२।

"बिभ्रत्या कौस्तुभन्यासं स्तनान्तरविलम्बिनम्
पर्य्युपास्यन्त लक्ष्म्या च पद्मव्यजनहस्तया॥")

स्त्रीवैधव्यलक्षणविशेषः। इति केचित्॥

स्तनाभोगः, पुं, (स्तनयोराभोगः।) स्तनभरः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ स्तनस्य परिपूर्णता च॥

स्तनितं, क्ली,(स्तन+क्तः।) मेघनिर्घोषः। इत्यमरः। १। ३। ८॥ (यथा, मनुः। ४।१०३।

"विद्युत्स्तनितवर्षेषु महोल्कानाञ्च संप्लवे।
आकालिकमनध्यायमेतेषु मनुरब्रवीत्॥")

करतालिशब्दः। इति केचित्॥ (शब्दमात्रम्। यथा, हरिवंशे। ८९। ४८।

"आर्त्तस्तनितसंनादे रुधिराम्बुह्रदाकुले॥")

शब्दिते, त्रि॥

स्तनितफलः, पुं, (स्तनितानि फलानि यस्य।) विकङ्कतवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्तन्यं, क्ली, (स्तने भवम्। स्तन+"शरीरावयवाच्च।" ४। ३। ५५। इति यत्।) दुग्धम्। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, रघुः। २। ६८।

"स नन्दिनीस्तन्यमनिन्दितात्मा
सद्वत्सलो वत्सहुतावशेषम्।
पपौ वशिष्ठेन कृताभ्यनुज्ञः
शुभ्रं यशो मूर्त्तमिवातितृष्णः॥"

स्तनाय हितमिति। "शरीरावयवात् यत्।" ५। १। ६। इति यत् स्तनहिते, त्रि॥)

स्तब्धः, त्रि, स्तम्भितः। जडीकृतः। स्तभधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः॥ (यथा, कथासरित्सागरे। २०। ८६।

"स्वयमुत्क्षिप्तकलसस्तब्धबाहुरभूत्तदा॥")

स्तब्धरोमा, [न्] पुं, (स्तब्धानि रोमाणि यस्य।) शूकरः। इत्यमरः। २। ५। २॥ स्तम्भितलोमयुक्ते त्रि॥ (यथा, आर्य्यासप्तशत्याम्।५३७।

"विमुखे चतुर्मुखेऽपि स्थितवति चानीशभावमीशेऽपि।
मग्नमहीनिस्तारे हरिः परं स्तब्धरोमाभूत्॥")

स्तभ, इ ङ स्तम्भे। इति कविकल्पद्रुमः॥(भ्वा०-आत्म०-अक०-सक०-च सेट्।) दन्त्यादिः। इ, स्तम्भ्यते। ङ, स्तम्भते। तिष्टम्भयिषति। तिस्तम्भयिषति। स्तम्भो जडीभावस्तत्करणञ्च। स्तम्भः स्थूणाजडीभावावित्यमरोक्तेः। शीतेनावस्तब्धो जडीकृतः इत्यर्थ इति क्रमदीश्वरोक्तेश्च। स्तम्भ इह क्रियानिरोधः इति भीमः। दीपङ्कर्विरिति गोविन्दभट्टः। स्तम्भो जडीकरणञ्च। स्तम्भते कवाटेन द्वारं लोकः। इति दुर्गादासः॥

स्तभः, पुं, छागः। इति शब्दरत्नावली॥

स्तम्बः पुं, (तिष्ठतीति। स्था+"स्थः स्तोऽम्बजवकौ।" उणा० ४।९६। इति अम्बच्। स्तादेशश्च।) प्रकाण्डरहितवृक्षः। स तु झिण्टिकादिः। तत्पर्य्यायः। गुल्मः २। इत्यमरः।२।४।८॥ तृणादिः। तत्पर्य्यायः। गुच्छः २। इति चामरः॥ गुल्म ३। इति तट्टीका॥ विटपः ४। इति जटाधरः॥

स्तम्बकरिः,पुं,(स्तम्बं करोतीति। स्तम्ब+कृ+ "स्तम्बशकृतोरिन्।" ३। २। २४। इति इन्।) धान्यम्। इत्यमरः। २। ९। २१॥ अपि च।

"पुंसि स्तम्बकरिर्धान्य व्रीहिर्ना धान्यमात्रके।"

इति शब्दरत्नावली॥

स्तम्बकारः, त्रि, (स्तम्बं करोतीति। कृ+अण्।) गुच्छकारकः। स्तम्बशब्दात् कृञ्धातोः अण् प्रत्ययेन निष्पन्नः॥

स्तम्बघनः, त्रि, (स्तम्बः हन्यतेऽनेनेति। स्तम्ब हन्+"स्तम्बे क च।"३।३।८३। इति चकारात् अप् घनादेशश्च।) तृणाद्युन्मूलनकारिखनित्रादिः। तत्पर्य्यायः। स्तम्बघ्नः २ इत्यमरः ३।२।३५॥ स्तम्बहननः ३। इति सारसुन्दरी॥

स्तम्बघ्नः, त्रि, (स्तम्बो हन्यते येनेति। स्तम्ब हन्+"स्तम्बे क च।"३।३।८३ इति कः।) स्तम्बघनः। इत्यमरः। ३। २। ३५॥

स्तम्बपूः,[र्]स्त्री,(स्तम्बानां पूरिव।) पुरीभेदः तत्पर्य्यायः।

"तामलिप्तं दामलिप्तं तामलिप्ती तमालिनी
स्तम्बपूर्विष्णुगृहञ्च स्याद्विदर्भा तु कुण्डिनम्॥"

इति हेमचन्द्रः॥

स्तम्बहननः, त्रि, (स्तम्बो हन्यतेऽनेनेति। हन करणे ल्युट्।) स्तम्बघनः। इत्यमरटीकासारसुन्दरी। ३। २। ३५॥

स्तम्बेरमः,पुं, (स्तम्बे रमते इति। स्तम्ब+रम+"स्तम्बकर्णयो रमिजपोः।"३।२।१३। इत्यच् "तत्पुरुषे कृति बहुलम्।"६।३। १४। इति सप्तम्या अलुक्।) हस्ती। इत्यमरः।२।८।३५॥ (यथा, रघुः। ५। ७२।

"शय्यां जहत्युभयपक्षविनीतनिद्राः
स्तम्बेरमा मुखरशृङ्खलकर्षिणस्ते॥")

स्तम्भ, ग न उ रोधने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (क्र्या० स्वा० च०-पर०-सक०-सेट्। क्त्वावेट्।) ग, स्तभ्नाति। न, स्तभ्नोति। उ, स्तम्भित्वा स्तब्ध्वा। रोधनमावरणम्। इति दुर्गादासः। सौत्रधातुरयम्॥

स्तम्भः, पुं (स्तभ्नातीति। स्तम्भ+पचाद्यच्।) स्थूणा। थाम इति खुँटी इति च भाषा। जडीभावः। स तु निष्प्रतिभता। इत्यमरभरतौ। ३।३।१३४॥ (यथा, माघः, ।५।४८।

"स्तम्भं महान्तमुचितं सहसा मुमोच
दानं ददावतितरां सहसाग्रहस्तः।
बद्धापराणि परितो निगडान्यलावीत्
स्वातन्त्र्यमुज्ज्वलमवाप करेणुराजः॥"

"महान्तं स्तम्भं आलानं जाड्यञ्च सहसा मुमोच। स्तम्भः स्थूणाजडत्वयोरिति विश्वः।" इति तट्टीका॥ काण्डम्। यथा, रघुः।५।१५।

"आरण्यकोपात्तफलप्रसूतिः
स्तम्बेन नीवार इवावशिष्टः॥")

स्तम्भकरः, पुं (करोतीति। कृ+अच्। स्तम्भस्य करः।) वेष्टनम्। इति केचित्॥ स्थूणाकारके जाड्यकारके च त्रि॥

स्तम्भकी, [न्] पुं, वाद्यविशेषः। इति केचित्॥

स्तम्भनं, क्ली, (स्तम्भ+ल्युट्।) जडीकरणम्। यथा, बगलामुखीस्तोत्रे।

"दुष्टस्तम्भनमुग्रविघ्नशमनं दारिद्र्यविद्रावणम्॥"

षट्कर्म्मान्तर्गताभिचारकर्म्मविशेषः। यथा,—

"उलूककाकयोः पक्षौ गृहीत्वा मन्त्रवित्तमः।
आलिख्य वै शरावे निशायाञ्च साध्याक्षर-संपुटितम्॥
मन्त्रं स्थापितपवनं सहस्रजप्तं चतुष्पथे निखनेत्
स्तम्भनमेतदवश्यं भविता जगताञ्च नात्र सन्देहः॥"
स्थापितपवनं कृतप्राणप्रतिष्ठम्।
"कृत्वा प्रतिकृतिमथवा
श्मशानाङ्गारकेशशववसनजाम्।
सम्यगधिष्ठितपवनां
हृतनाम्नीं समस्थललाटाम्॥
वमनाधिष्ठितपवनां
सहस्रजप्तां तदुक्त्या वसनाम्।
दग्धां कृत्वा निखनेत्
श्मशानदेशे सपदि वाकस्तम्भः॥
आलिख्य चेष्टकायुगले मन्त्रं सनामपुटितम्।
निशया निशीथकाले सहस्रजप्तं प्रतिष्ठितप्राणम्॥
बन्धनमतितीक्ष्णतरं स्तम्भनमतितीक्ष्णाम्बु-निःक्षिप्तम्।
लिखितमन्त्रचितामयकीलक,
मर्हितकर्म सनाम समाकृतम्॥
कृतजपं त्रिसहस्रकसंख्यया
पथि खनेदथ यानानिवारणम्।
विहितनिम्बतरौ रिपुनामयुतं
मनुमिमं निशया कृतनामकम्।
नवसहस्रजपादिसुमाधितं
पथि खनेदथ सैन्यनिरोधनम्॥"
इति स्तम्भनम्॥
इति फेत्कारिणीतन्त्रे ५ पटलः॥ * ॥
अथाग्निस्तम्भनम्।
"मानुषस्य रसं गृह्य जलौका तत्र पेषयेत्।
हस्तौ तु लेपयेत्तेन अग्निस्तम्भनमुत्तमम्॥
शाल्मलीरसमादाय खरमूत्रे निधाय तम्।
अग्न्यागारे क्षिपेत्तेन अग्निस्तम्भनमुत्तमम्॥
वायसो उदरं गृह्य मण्डूकवसया सह।
गुडिकां कारयेत्तेन ततोऽग्नौ प्रक्षिपेद्बशी॥
एवमेतत्प्रयोगेण अग्निस्तम्भनमुत्तमम्॥
रक्तपाटलमूलन्तु अवष्टभ्य मूलकैः।
दिव्य स्तम्भयते क्षिप्रं पयः पिण्ड अलान्तकम्॥
मुखेहीतकवचाकुष्ठं मरीच नागरं तथा।
चर्व्वित्वा च इम सद्यो जिह्वया ज्वलनं लिहेत्
गोरोचनां भृङ्गराज चूर्णीकृत्य घृतं समम्।
दिव्यस्तम्भश्च पीत्वा स्यात् मन्त्रं पानेन वै तथा
ॐ ह्रां अग्निस्तम्भनं कुरु॥ ॐ नमो भगवते
जलं स्तम्भय स्तम्भय स मम सर्कं कर्के कचर।
जलस्तम्भनमन्त्राऽय जल स्तम्भयते ध्रिव॥"
इति गारुडे पूर्व्वखण्डे। १८६। ११—१८॥
प्रकारान्तरं षट्कर्मशब्दे द्रष्टव्यम्॥
स्तम्भनः, पुं, (स्तम्भयतीति। स्तम्भ + णिच् + ल्युः।) कामदेवस्य पञ्चबाणान्तर्गत-बाण-विशेषः। यथा,—

"उन्मादनः शोषणश्च तापनस्तम्भनस्तथा।
सम्मोहनश्च पञ्चैते विख्याताः कामसायकाः॥"
इति जटाधरः॥
(स्तम्भके, त्रि। यथा, सुश्रुते। १। ४२।
"कषायः संग्राहको रोपणः स्तम्भनः शोधनो लेखनः शोषणः पीडनः क्लेदोपशोषणश्चेति॥")
स्तम्भितः, त्रि, जडीभूतः। जडीकृतः। इति स्तम्भशब्दात् इतोऽस्य जाते इतप्रत्ययेन स्तम्भधातोः क्तप्रत्ययेन वा निष्पन्नः॥
स्तरिमा, [न्] पुं, (स्तृणोति आच्छादयतीति। स्तृ + "हृभृधृसृस्तृश्य इमनिच्।" उणा० ४। १४१। इति इमनिच्।) तल्पम्। इत्युणादिकोषः॥
स्तरी, स्त्री, (स्तृणोति आच्छादयतीति। स्तृ + "अवितृस्तृतन्त्रिभ्य ईः।" उणा० ३। १५८। इति ईः।) धूमः। इति हेमचन्द्रः॥
स्तवः, पुं, (स्तूयतेऽनेनेति। स्तु + अप्।) प्रशंसा। तत्पर्य्यायः। स्तोत्रम् २ नुतिः ३ स्तुतिः ४। इत्यमरः। १। ६। ११॥ स्तवनम् ५। इति शब्दरत्नावली॥ वर्णः ६। इति जटाधरः॥ (यथा, हरिवंशे। १२८। २८।
"तुष्टाव च तमीशानं मारीचः कश्यपस्तदा।
वेदोक्तैः स्वकृतैश्चैव स्तवैः स्तुत्य जगद्गुरुम्॥")
स्तवकः, पुं, (तिष्ठतीति। स्था + "स्थः स्तोऽम्बजवकौ।" उणा० ४। ८६। इति अवकः धातोश्च स्तादेशः।) गुच्छकः। इत्यमरः। २। ४। १६॥ "हे स्तवके यत्नो इति ख्याते बहुभिः पुष्पैः फलैर्व्वा सबाधः पल्लवग्रन्थिः गुच्छः। गूयते ध्वन्यते भ्रमरैरत्र गुच्छः। गु घु ङ ङ ध्वनौ नाम्नाति छक्।
'पुष्पादिस्तवके गुच्छो मुक्ताहारकलापयोः।'
इति चवर्गान्तेषु रन्तिदेव॥
'स्यात् गुच्छः स्तवके स्तम्बे हारभेदकलापयोः॥'
इति चवर्गद्वितीयान्ते मेदिनी॥
स्वार्थे के गुच्छकः गुत्सकः इति च पठन्ति। तदा वुध्यति वेष्टते इति गोधन्ते क्रीडन्ति भ्रमरा अत्रेति वा गुत्सः। गुध्य वेष्टे गुध ड क्रीडे इत्यस्माद्वा नाम्नीति सः। स्वार्थे कः गुत्सकः।
'स्तवके हारभेदे च गुत्सः स्तम्बे च कोर्त्तितः॥'
इति दन्त्यान्तेषु रुद्रः।
'गुत्सः स्यात् स्तवके स्तम्बे हारभिदग्रन्थिपर्णयोः।'
इति दन्त्यसान्तेषु मेदिनी।
'मुकुरः कुड्मलश्चापि स्तवको गुत्सकावपि॥'
इति हड्ड.।
स्तूयते इति स्तवकः। ष्टुञ् स्तुतौ अल् स्तव स्वार्थे अभिधानात् नित्यकः। इति भरतः॥*
स्तुतिः। इति विश्वः॥ ग्रन्थपरिच्छेदः। समूहः। इति केचित्॥ स्तवकारके, त्रि॥
स्तवरकः, पुं, आवरकः। इति केचित्॥
स्तावः, पुं, स्तवः। स्तुधातोर्भावे घञ् प्रत्ययेन निष्पन्नः॥

स्तावकः, त्रि, (स्तौतीति। स्तु + ण्वुल्।) स्तवकर्त्ता। स्तुधातोर्णकप्रत्ययेन निष्पन्नः॥ (यथा, भागवते। ४। १५। २१।
"स्तावकान् तानभिप्रेत्य पृथुर्वैण्यः प्रतापवान्।
मेघनिर्ह्रादया वाचा प्रहसन्निदमब्रवीत्॥")
स्तिमितः, त्रि, (स्तिम + क्तः।) अचञ्चलः। (यथा, रघुः। १३। ४८।
"एषा प्रसन्नस्तिमितप्रवाहा
सरिद्विदूरान्तरभावतन्वी।
मन्दाकिनी भाति नगोपकण्ठे
मुक्तावली कण्ठगतेव भूमेः॥"
आर्द्रः। यथा, "स्तिमितोऽचञ्चलार्द्रयोः।"
इति मेदिनी॥
स्तिभि, पुं, (स्तभ्नातीति। स्तम्भ + "क्रमितमिशतिस्तम्भामत इच्च।" उणा० ४। १२२। इति इन् अत इच्च।) समुद्रः। बाधा। इत्युणादिकोषः॥
स्तोर्व्वि, पुं, (स्तृणातीति। स्तृ + "स्तृशुभिस्तृजागृभ्यः क्विन्।" उणा० ४। ५४। इति क्विन्।) नभः। रुधिरम्। तृणजातिः। अध्वर्य्युः। पयः। शक्रः। इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः॥
स्तुतः, त्रि, (स्तु + क्तः।) स्तुतिविषयः। तत्पर्य्यायः। ईडितः २ शस्तः ३ पणायितः ४ पनायितः ५ प्रणुतः ६ पणितः ७ पनितः ८ अपिगीर्णः ९ वर्णितः १० अभिष्टुतः ११। इत्यमरः। ३। १। ११०॥ गीर्णः १२ ईडितः १३। इति शब्दरत्नावली॥ नुतः १४। इति जटाधरः॥ (यथा, महाभारते। १२। २८४। १८।
"नमः स्तुताय स्तुत्याय स्तूयमानाय वै नमः॥")
स्तुतिः, स्त्री, (स्तु + क्तिन्।) स्तवः। इत्यमरः। १। ६। ११॥ (यथा, नैषधे। ३। ११६।
"इत स्तुतिः का खलु चन्द्रिकाया
यदब्धिमप्युत्तरलीकरोति॥")
दुर्गा। यथा —
"स्तुतिः सिद्धिरिति ख्याता श्रियाः संश्रयणाच्च सा।
लक्ष्मीर्वा ललना वापि क्रमात् सा कान्तिरुच्यते"
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः॥
स्तुतिपाठकः, पुं, (स्तुतिं पठतीति। पठ + ण्वुल्।) राजादीनामग्रे वार्थस्तुतिकर्त्ता। तत्पर्य्यायः। वन्दी २। इत्यमरः। २। ८। ९७॥ लग्नः ३ स्तुतिव्रतः ४ सूतः ५ मागधः ६ मधुकः ७। इति जटाधरः॥ प्रातर्गेयः ८। इति त्रिकाण्डशेषः॥
स्तुतिव्रतः, पुं, (स्तुतिरेव व्रतं यस्य।) स्तुतिपाठकः। इति जटाधरः॥
स्तुत्यः, त्रि, स्तवनीयः। स्तुधातोः क्यप्प्रत्ययेन निष्पन्नः। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥ (यथा, रघु। ४। ६।
"परिकल्पितसान्निध्या काले काले च बन्दिषु।
स्तुत्यं स्तुतिभिरर्थ्याभिरुपतस्थे सरस्वती॥")
स्तुनकः, पुं, छागः। इति शब्दचन्द्रिका॥

स्तृम्भ, ग न उ रोधने । सौत्रधातुरयम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्र्या०-स्वा०-च०-पर०-सक०-सेट् । क्त्वावेट् ।) दन्त्यादिः । पञ्चमस्वरी । ग, स्तृभ्नाति । न, स्तृभ्नोति । उ स्तृम्भित्वा स्तुब्ध्वा । रोधनमावरणम् । इति दुर्गादासः ॥

स्तुभ, पुं, छागः । इत्यमरटीकायां भरतः २ । ८ । ७६ ॥ (अग्निविशेषः । यथा, महाभारते । २ । २२० । १४ ।
"चातुर्मास्येषु नित्यानां हविषां योनिरग्रहः ।
चतुर्भिः सहितः पुत्त्रैर्भानोरैरावान्वयः स्तुभः ॥")

स्तुविष्यः, पुं, (स्तूयते इति । स्तु + "स्तुवः कैष्य-श्कन्दसि ।" उणा० ३ । ८८ । इति कैष्य । किरवादगुणाभावे सत्युवङादेशः ।) इन्द्रः । इत्युणादिकोषः ॥

स्तूपिष्ठः, त्रि, श्रेष्ठः । उत्तमः । वैदिकशब्दोऽयम् । दृष्ठान्तरोणादिकसिष्ठप्रत्ययेन निष्पन्नम् । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥

स्तृप, क उच्छ्राये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) षष्ठस्वरी । उच्छ्रायो राशीकरणम् । स्तूपयति धान्यं कृषकाः । तुष्टूपयिषति । इति दुर्गादासः ॥

स्तृप य इर उच्छ्राये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवा०-पर०-सक०-सेट् ।) षष्ठस्वरी । य, स्तूप्यति । इर, अस्तुपत् अस्तूपीत् । अस्मात् पुषादित्वान्नित्य ङ इत्यन्ये । अतुस्तुपत् । इति दुर्गादास ॥

स्तूपः, पुं, (स्तूयते इति । स्तु + "स्तुवो दीर्घश्च" उणा० ३ । २५ । इति प दीर्घश्च ।) गृहादिकूटः । राशीकृतमृत्तिकादिः । इति पुंलिङ्गसंग्रहे अमरः । ३ । ५ । १८ ॥ प्रयासः । निष्प्रयोजनम् । बलम् । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥

स्तृ, न प्रीतिरक्षाप्राणने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा०- पर०-सक०-अक०-च अनिट् ।) न, स्तृणोति । इति दुर्गादासः ॥

स्तृ, न ञ स्तृतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा०-उभ०-सक०-अनिट् ।) न ञ, स्तृणोति स्तृणुते । स्तृतिराच्छादनम् । इति दुर्गादास ॥

स्तृक्ष, गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् ।) सप्तमस्वरयुक्तमध्यः । स्तृक्षति । मरोस्तृक्षते । इति दुर्गादास ॥

स्तृह, ऊ श वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-पर०-सक०-वेट् ।) ऊ, अस्तर्हीत् अस्तृक्षत् । श, स्तृहति । तिस्तर्हयिषति । इति दुर्गादास ॥

स्तृ ञ गि छादने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्र्या०-उभ०-सक०-अनिट् ।) ञ गि स्तृणाति स्तृणीते । स्तीर्णः स्तीर्णं । इति दुर्गादास ॥

स्तृह, ऊ श वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-पर०-सक०-वेट् ।) ऊ, अस्तृहीत् अस्तृक्षत् । श, स्तृहतो स्तृहन्ती । तिस्तृहयिषति । इति दुर्गादासः ॥

स्तेन, तु क चौर्य्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) अतिस्तेनत् धनं चौरः । इति दुर्गादासः ॥

स्तेन, क्ली, (स्तेनत क चौर्य्य + भावे अच् ।) स्तेयम् । इत्यमरटीकायां भरतः ।२।१०।२४॥

स्तेनः, पुं, (स्तेनयतीति । स्तेन + पचाद्यच् ।) चौरः । इत्यमरः । २ । १० । २४ ॥ तस्य दण्डनिर्णयो यथा,—
"स्तेनस्यातः प्रवक्ष्यामि विधिं दण्डविनिर्णये ।
परमं यत्नमातिष्ठेत् स्तेनानां निग्रहे नृपः ।
स्तेनानां निग्रहादस्य यशो राष्ट्रञ्च वर्द्धते ॥
अन्नादे भ्रूणहा मार्ष्टि पत्यौ भार्य्यापचारिणी ।
गुरौ शिष्यश्च याज्यश्च स्तेनो राजनि किल्बिषम् ॥
यस्तु तान्युपकल्पाणि द्रव्याणि स्तेनयेन्नरः ।
तमाद्यं दण्डयेद्राजा यश्चाग्निं चौरयेद्‌गृहात् ॥
येन येन यथाङ्गेन स्तेनो नृषु विचेष्टते ।
तत्तदेव हरेत्तस्य प्रत्यादेशाय पार्थिवः ॥"
इति मानवे ८ अध्यायः ॥
तद्वैदिकपर्य्यायः । तृपु १ तक्वा २ रिभ्वा ३ रिपुः ४ रिक्वा ५ विहायाः ६ तायुः ७ तस्करः ८ वनर्गुः ९ हुरश्चित् १० मुषीवान् ११ मलिम्लुचः १२ अघशंसः १३ वृकः १४ । इति चतुर्द्दशैव स्तेननामानि । इति वेदनिघण्टौ । ३ । २४ ॥ * ॥ देवाद्यनिवेद्यान्नादिभोक्ता । यथा, श्रीभगवद्‌गीतायाम् । ३ । १२ ।
"इष्टान् भोगान् हि वो देवा दास्यन्ते यज्ञभाविताः ।
तैर्द्दत्तानप्रदायैभ्यो यो भुङ्क्ते स्तेन एव सः ॥"

स्तेप, क क्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) एकादशस्वरी । क, स्तेपयति । तिस्तेपयिषति । इति दुर्गादासः ॥

स्तेमः, पुं, (स्तिम आर्द्रे + घञ् ।) आर्द्रीभावः । इत्यमरः । ३ । २ । २९ ॥

स्तेयं, क्ली, (स्तेनस्य भावः कर्म्म वा । स्तेन + "स्तेनाद्यन्नलोपश्च ।" ५ । १ । १२५ । इति यत् । नलोपश्च) चौर्य्यम् । तत्तु चौरस्य भावः तस्य कर्म्म च इत्यमरभरतौ ।२ । १० । २५ ॥ तस्य लक्षणं यथा, प्रायश्चित्तविवेके ।
"प्रत्यक्षं वा परोक्षं वा रात्रौ वा यदि वा दिवा ।
यत् परद्रव्यहरणं स्तेयं तत् परिकीर्त्तितम् ॥"
तत्करणे नरकं प्रतिप्रसवश्च यथा,—
व्यास उवाच ।
"न हिंस्यात् सर्व्वभूतानि नानृतञ्च वदेत् क्वचित् ।
नाहितं नाप्रियं वाक्यं न स्तेनः स्यात् कदाचन ।
तृणं वा यदि वा शाकं मृदं वा जलमेव वा ।
परस्यापहरन् जन्तुर्नरकं प्रतिपद्यते ॥
न राज्ञः प्रतिगृह्णीयान्न शूद्रपतितादपि ।
न चान्यस्मादशक्तश्च निन्दितान् वर्जयेद्बुधः ॥
नित्यं याचनको न स्यात् पुनस्तत् प्रयाचयेत् ॥
न विषं विषमित्याहुर्ब्रह्मस्वं विषमुच्यते ।
देवस्वञ्चापि यत्नेन सदा परिहरेत्ततः ॥
पुष्पे शाकोदके काष्ठे तथा मूले फले तृणे ।
अदत्तादानमस्तेयं मनुराह प्रजापतिः ॥
ग्रहीतव्यानि पुष्पाणि देवार्च्चनविधौ द्विजैः ।
नैकस्मादेव नियतमननुज्ञाय केवलम् ॥
तृणं काष्ठं फलं पुष्पं प्रकाशं वै हरेद्बुधः ।
धर्म्मार्थं केवलं ग्राह्यमन्यथा पतितो भवेत् ॥
तिलमुद्गयवादीनां मुष्टिर्ग्राह्या पथि स्थितैः ।
क्षुधार्त्तैर्नान्यथा विप्र धर्म्मविद्भिरिति स्थितिः ।
इति कौर्म्मे उपविभागे । १६ । १—१० ॥
स्तेयप्रायश्चित्तं यथा,—
"एतैर्व्रतैरपोह्यं स्यादेनो हिंसासमुद्भवम् ।
स्तेयदोषापहर्त्तॄणां व्रतानां श्रूयतां विधिः ॥
धान्यान्नधनचौर्य्याणि कृत्वा कामात् द्विजोत्तमः ।
स्वजातीयगृहादेव कृच्छ्राब्देन विशुध्यति ॥
मनुष्याणान्तु हरणे स्त्रीणां क्षेत्रगृहस्य च ।
कूपवापीजलानाञ्च शुद्धिश्चान्द्रायणं स्मृतम् ॥
द्रव्याणामल्पसाराणां स्तेयं कृत्वान्यवेश्मनः ।
चरेत् सान्तपनं कृच्छ्रं तन्निर्यातात्मशुद्धये ॥
भक्ष्यभोज्यापहरणे यानशय्यासनस्य तु ।
पुष्पमूलफलानाञ्च पञ्चगव्यं विशोधनम् ॥
तृणकाष्ठद्रुमाणान्तु पक्वान्नस्य गुडस्य तु ।
चैलचर्म्मामिषाणान्तु त्रिरात्रं स्यादभोजनम् ॥
मणिमुक्ताप्रवालानां ताम्रस्य रजतस्य तु ।
अयस्कांस्योपलानाञ्च द्वादशाहं कणान्नभुक् ॥
कार्पासकीटजोर्णानां द्विशफैकशफस्य च ।
पक्षिगन्धौषधानाञ्च रज्ज्वार्थं व त्र्यहं पयः ॥
एतैर्व्रतैर्व्यपोहेत पापं स्तेयकृतं बुधः ॥"
इति मात्स्ये २०१ अध्यायः ॥ * ॥
स्तेयस्य दण्डविधिर्दण्डशब्दे द्रष्टव्यः । सुवर्णस्तेयप्रायश्चित्तं प्रायश्चित्तशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्तेयी, [न्] पु, (स्तेयमस्यास्तीति । इनिः ।) चौरः । यथा । सुमन्तुः । सुवर्णस्तेयी मासं सावित्र्यष्टसहस्रं आज्याहुतीर्जुहुयात् त्रिरात्रमुपवसेत् तप्तकृच्छ्रेण वा पूतो भवति । इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ स्वर्णकारः । इति केचित् ।

स्तैनं, क्ली, (स्तेनस्य चौरस्य भावः कर्म्म वा) स्तेन + अण् ।) चौर्य्यम् । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । १० । २५ ॥

स्तैन्य, क्ली, (स्तेनस्य भावः कर्म्म वा । स्तेन + ष्यञ् ।) चौर्य्यम् । इत्यमरभरतौ ।२।१०।२५॥ (यथा, महाभारते । ३ । २७२ । ७ ।
"इमां हि पत्नीमस्माकं धर्म्मज्ञां धर्म्मचारिणीम् ।
संस्पृशेद्दोदृशो भावः शुचिं स्तैन्यमिवासृतम् ॥")

स्तैन्यः, पु, (स्तेन एव । स्वार्थे ष्यञ् ।) चौरः । इति शब्दरत्नावली ॥

स्तैमित्यं, क्ली, (स्तिमितस्य भावः । स्तिमित + ष्यञ् ।) जडता । इति राजनिर्घण्टः ॥ (आर्द्रत्वम् । यथा, "स्तैमित्यं स्तिमितो वेगः । इति वैद्यमाधवकरसंग्रहोतरुग्विनिश्चयस्य ज्वराधिकारे ॥ "स्तैमित्यमङ्गस्यार्द्रपटावगुण्ठितमिव ॥" इत्यस्य व्याख्याने विजयरक्षितः ।

स्तोकः, पुं, (स्तुच्यते इति । स्तुच प्रसादे + घञ् ।) चातकः । इति मेदिनी ॥ बिन्दुः । कणा । इति केचित् ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ४९ । ५९ ।
"दृष्ट्वावकृष्टेरभवत् स्रोतःखातानि निम्नगाः ।
ये पुरस्तादपां स्तोका आपन्नाः पृथिवीतले ॥")
तथा च भागवते । ८ । ६ । ४८ ।
"एवं गृहेष्वभिरतो विषयान् विविधैः सुखैः ।
सेवमानो न चान्वैच्छदाज्यस्तोकैरिवानलः ॥")

स्तोकः, त्रि, (स्तुच् + घञ् ।) अल्पः । इत्यमरः । ३ । १ । ६१ ॥ (यथा, महाभारते । ७ । १ । २१८ ।
"सञ्जयैवं गते प्राणांस्त्यक्तुमिच्छामि मारिष ।
स्तोकं ह्यपि न पश्यामि फलं जीवितधारणे ॥")

स्तोककः, पुं, (स्तोक एव । स्वार्थे कन् ।) चातकपक्षी । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । १२ । ६७ ।
"रक्तानि हृत्वा वासांसि जायते जीवजीवकः ।
वृको मृगेभं व्याघ्रोऽश्वं फलमूलन्तु मर्कटः ।
स्त्रीमृक्षः स्तोकको वारि यानान्युष्ट्रः पशूनजः ॥"

स्तोता, [ऋ] त्रि, (स्तौतीति । स्तु + तृच् ।) स्तवकर्त्ता । ष्टुधातोस्तृणप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ८ । ४४ । १८ ।
"स्तोता स्यां तव शर्म्मणि ॥")
तद्वैदिकपर्य्यायः । रेभः १ जरिता २ कारुः ३ नदः ४ स्तामुः ५ कीरिः ६ गौः ७ सूरिः ८ नादः ९ छन्दः १० स्तुप् ११ रुद्रः १२ कृपण्युः १३ । इति त्रयोदश स्तोतृनामानि । इति वेदनिघण्टौ । ३ । १६ ॥ (विष्णुः । इति महाभारतम् । १३ । १४९ । ८६ ॥)

स्तोत्रं, क्ली, (स्तूयतेऽनेनेति । स्तु + "दाम्नीशस युयुजेति ।" ३ । २ । १८२ । इति ष्ट्रन् ।) स्तवः । इत्यमरः । १ । ६ । ११ ॥ तच्चतुर्व्विधं यथा, मात्स्ये १२१ अध्याये ।
"अत वा वर्णयिष्यामि विधिं मन्वन्तरस्य तु ।
ऋचो यजूंषि सामानि तथावत् प्रति दैवतम् ।
विधिहोत्रं तथा स्तोत्रं पूर्व्ववत् सम्प्रवर्त्तते ॥
द्रव्यस्तोत्रं कर्म्मस्तोत्रं विधिस्तोत्रं तथैव च ।
तथैवाभिजनस्तोत्रं स्तोत्रमेतच्चतुष्टयम् ॥
मन्वन्तरेषु सर्व्वेषु यथा भेदा भवन्ति ये ।
प्रवर्त्तयन्ति तेषां वै ब्रह्मस्तोत्रं पुनः पुनः ॥"

स्तोभः, पुं, (स्तुभ + घञ् ।) सामावयवविशेषः । स तु गीतालापपूरणाक्षरः । स च त्रयोदशविधो यथा । अयं वाव लोको हाउकारो १ वायुर्हाइकारः २ चन्द्रमा अथकारः ३ । आत्मेहकारो ४ ऽग्निरीकारः ५ आदित्य ऊकारः ६ । निहव एकारो ७ विश्वे देवा औहोइकारः ८ प्रजापतिर्हिंकारः ९ । प्राणः स्वरो १० ऽन्नं या ११ वाग्विराड्निरुक्त १२ स्त्रयोदशः स्तोभः सञ्चरो हुंकारः १३ । दुग्धेऽस्मै वाग्दोहं यो वाचो दोहोऽन्नवानन्नादो भवति य एतामेवं साम्नामुपनिषदं वेदोपनिषदं वेद । इति छान्दोग्योपनिषद्ब्राह्मणे प्रथमप्रपाठकः समाप्तः ॥ * ॥

अस्य भाष्यम् । भक्तिविषयोपासनं सामावयवसम्बन्धमित्यतः सामावयवान्तरस्तोभाक्षरविषयाण्युपासनान्तराणि संहतान्युपदिश्यन्ते । अनन्तरं सामावयवसम्बन्धत्वाविशेषादयं वाव अयमेव लोको हाउकारः स्तोभो रथन्तरे साम्नि प्रसिद्धः इयं वै रथन्तरमित्यस्मात् सम्बन्धसामान्याद्धाउकारः स्तोभोऽयं लोक इत्येवमुपासीत ।१।
वायुर्हाईकारो वामदेव्ये साम्नि हाइकारः प्रसिद्धः वायुसम्बन्धश्च वामदेव्यस्य साम्नो योनिरित्यस्मात् सामान्याद्धाइकारं वायुदृष्ट्योपासीत ।२।
चन्द्रमा अथकारः चन्द्रदृष्ट्या अथकारमुपासीत अन्नं हीदं स्थितमन्नात्मा चन्द्रः थकाराकारसामान्याच्च । ३ ।
आत्मा इह कार इहेति स्तोभः प्रत्यक्षो ह्यात्मा इहेति व्यपदिश्यते इहेति च स्तोभः । ४ ।
तत्सामान्यादग्निरीकार इति । ई निधनानि चाग्नेयानि सर्व्वाणि सामानीत्यतः ।५।
तत्सामान्यादादित्य ऊकारः । उच्चैर्मत्तं चादित्यगायत्र्याकारश्चायं स्तोभश्चादित्यदैवत्ये साम्नि स्तोभ इत्यादित्य ऊकारः । ६ । निहव इत्याह्वानमेकारस्तोभ एहीति चाह्वयन्ति । ७ ।
तत्सामान्याद्विश्वे देवा औहोइकारो वैश्वदेव्ये साम्नि स्तोभस्य दर्शनात् ।८।
प्रजापतिर्हिंकारः अनिरुक्तो हिंकारस्य चाव्यक्तत्वात् । ९ ।
प्राणः स्वरः स्वर इति स्तोभः प्राणस्य च स्वरहेतुत्वसामान्यात् । १० ।
अन्नं या या इति स्तोभोऽन्नं अन्नेन हीदं यातीत्यतः । ११ ।
तत्सामान्यात् वागिति स्तोभो विराडन्नं देवताविशेषो वा वैराजे साम्नि स्तोभदर्शनात् अनिरुक्तोऽव्यक्तत्वात् इदमिदञ्चेति निर्व्वक्तुं न शक्यत इत्यतः ।१२।
सञ्चरो विकल्पमानस्वरूप इत्यर्थः कोऽसावित्याह हुंकारोऽव्यक्तो ह्ययं तोऽनिरुक्तविशेष एवोपास्य इत्यभिप्रायः ॥१३॥
स्तोभाक्षरोपासनाफलमाह । दुग्धेऽस्मै वाग्दोहमित्युक्तार्थं य एतामेव यथोक्तलक्षणां साम्नां सामावयवस्तोभाक्षरविषयामुपनिषदं दर्शनं वेद तस्यैतत् यथोक्तं फलमित्यर्थः । हिरण्याध्यायपरिसमाप्त्यर्थं सामावयवविषयोपासनान्यपि परिसमाप्त्यर्थं वेति ॥ * ॥ इति श्रीमद्गोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य परमहंसपरिव्राजकाचार्य्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवत्पादस्य कृतौ छान्दोग्योपनिषद्विवरणे प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ * ॥ * ॥ हेलनम् । स्तम्भनम् । इति हेमचन्द्रः ॥ अपि च ।
"साङ्केत्यं पारिहास्यं वा स्तोभं हेलनमेव वा ।
वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदुः ॥"
इति श्रीभागवते । ६ । २ । १४ ॥
"साङ्केत्यं पुत्त्रादौ साङ्केतिकम् । पारिहास्यं परिहासेन कृतम् । स्तोभं गीतालापपूरणार्थं कृतम् । हेलनं किं विष्णुनेति सावज्ञमपि च वैकुण्ठनामोच्चारणम् ।" इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

स्तोम, ऋ क श्लाघने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्तचुरा०-पर० सक०-सेट् ।) अतुस्तोमत् । इति दुर्गादासः ॥

स्तोमं, क्ली, (स्तूयते इति । स्तु + "अर्त्तिस्तुसुह स्त्रिति ।" उणा० १ । १३९ । इति मन् ।) मस्तकम् । धनम् । शस्यम् । लौहाग्रदण्डः । वक्रे, त्रि । इति केचित् ॥

स्तोमः, पुं, (स्तु + मन् ।) समूहः । इत्यमरः । २ । ५ । ३९ ॥ (यथा, उत्तररामचरिते । १ अङ्के ।
"ऋषीणामुग्रतपसां यमुनातीरवासिनाम् ।
लवणत्रासितः स्तोमस्त्रातारं त्वामुपस्थितः ॥")
यज्ञः । इति हेमचन्द्रः ॥ स्तवः । इति चामरः । ३ । ३ । २९१ ॥

स्तोपिका, स्त्री, क्षुद्रफलविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ओथा इति हिन्दी भाषा ॥

स्त्यानं, क्ली, (स्त्यै + क्त ।) स्निग्धम् । प्रतिध्वानम् । घनत्वम् । (यथा, उत्तररामचरिते । २ अङ्के ।
"दधति कुहरभाजामत्र भल्लूकयूना-
मनुरसितगुरूणि स्त्यानमम्बूकृतानि ॥")
आलस्यम् । इति विश्वमेदिन्यौ ॥

स्त्यानः, त्रि, सङ्घातकर्त्ता । ध्वनिकर्त्ता । इति स्त्यैधातोः कर्त्तरि क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

स्त्येनः, पुं, (स्त्यायतीति । स्त्यै + "श्यास्त्याहृञ् विस्यदिनच् ।" उणा० २ । ४५ । इति इनच् ।) चौरः । अमृतम् । इत्युणादिकोषः ॥

स्त्यै सङ्घाते । ध्वनौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-अक०-अनिट् ।) दन्त्यादिरन्तःस्थायुक्तमध्यः । स्त्यायति तिस्त्यासति । इति दुर्गादासः ॥

स्त्री, स्त्री, (स्त्यायति गर्भो यस्यामिति । स्त्यै + "स्त्यायतेर्ड्रट् ।" उणा० ४ । १६५ । ड्रट् । डित्वात् टिलोपः । टित्वात् ङीप् ।) स्तनयान्यादिमती । तत्पर्य्यायः । योषित् २ अबला ३ योषा ४ नारी ५ सीमन्तिनी ६ वधूः ७ प्रतीपदर्शिनी ८ वामा ९ वनिता १० महिला ११ इत्यमरः । २ । ६ । २ ॥ प्रिया १२ रामा १३ जनिः १४ जनी १५ योषिता १६ जोषित् १७ जोषा १८ जोषिता १९ वनिका २० महेलिका २१ महेला २२ । इति शब्दरत्नावली ॥ शर्वरी २३ सिन्दूरतिलका २४ सुभ्रूः २५ । इति जटाधरः ॥ सुनयना २६ वामदृक् २७ अङ्गना २८ ललना २९ कान्ता ३० पुरन्ध्री ३१ वरवर्णिनी ३२ सुतनुः ३३ तन्वी ३४ तनुः ३५ कामिनी ३६ तन्वङ्गी ३७ रमणी ३८ कुरङ्गनयना ३९ भीरुः ४० भाविनी ४१ विलासिनी ४२ नितम्बिनी ४३ मत्तकासिनी ४४ सुनेत्रा ४५ प्रमदा

४६ सुन्दरी ४७ वर्ष्वितभ्रूः ४८ ललिता ४९ वामिता ५० भामिनी ५१ वरारोहा ५२ नताङ्गी ५३ विनता ५४ वरा ५५ श्यामा ५६ चारुवर्द्धना ५७। इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ सा चतुर्व्विधा। पद्मिनी१ चित्रिणी२ शङ्खिनी ३ हस्तिनी ४। तासां लक्षणानि यथा,—

"भवति कमलनेत्रा नासिकाक्षुद्ररन्ध्रा
अविरलकुचयुग्मा दीर्घकेशी कृशाङ्गी।
मृदुवचनसुशीला नृत्यगीतानुरक्ता
सकलतनुसुवेशा पद्मिनी पद्मगन्धा ॥ १ ॥
भवति रतिरसज्ञा नातिदीर्घा न खर्व्वा
तिलकुसुमसुनासा स्निग्धदेहोत्पलाक्षी।
कठिनघनकुचाढ्या सुन्दरी सा सुशीला
सकलगुणविचित्रा चित्रिणी चित्रवक्त्रा ॥२॥
दीर्घा सुदीर्घनयना वरसुन्दरी या
कामोपभोगरसिका गुणशीलयुक्ता।
रेखात्रयेण च विभूषितकण्ठदेशा
सम्भोगकेलिरसिका किल शङ्खिनी सा ॥३॥
स्थूलाधरा स्थूलनितम्बभागा
स्थूलाङ्गुली स्थूलकुचा सुशीला।
कामोत्सुका गाढरतिप्रिया च
नितम्बखर्व्वा खलु हस्तिनी सा ॥ ४ ॥
पद्मिनी पद्मगन्धा च मीनगन्धा च चित्रिणी।
शङ्खिनी क्षारगन्धा च मदगन्धा च हस्तिनी ॥
शशके पद्मिनी तुष्टा मृगे तुष्टा च चित्रिणी।
वृषभे शङ्खिनी तुष्टा हये तुष्टा च हस्तिनी ॥
पद्मिनी शशयोर्योनिमेढ्रकौ चतुरङ्गुली।
चित्रिणीमृगयोर्योनिमेढ्रकौ च तथाविधौ ॥
शङ्खिनीवृषयोरष्टाङ्गुलौ तावेव सम्मतौ।
हस्तिनीवाजिनोरेव तावेव द्वादशाङ्गुलौ ॥"॥

तस्या अवस्था यथा,—

"आ षोडशात् भवेद्बाला तरुणी त्रिंशता मता।
पञ्चपञ्चाशतं यावत् प्रौढ़ा वृद्धा ततः परम् ॥"
इति रसमञ्जरी ॥ * ॥

"बाला तु प्राणदा प्रोक्ता युवती प्राणधारिणी
प्रौढ़ा करोति वृद्धत्वं वृद्धा मरणमादिशेत् ॥
निदाघशरदोर्ब्बाला प्रौढ़ा वर्षावसन्तयोः।
हेमन्ते शिशिरे योग्या न वृद्धा क्वापि शस्यते ॥
नारीं षोड़शाद्वर्षात् सप्तत्याः परतो न च।
आयुःकामो नरः स्त्रीभिः संयोग कर्त्तुमर्हति ॥
त्रिभिस्त्रिभिरहोभिश्च सेवेत प्रमदां नरः।
सर्व्वेष्वृतुषु ग्रीष्मेषु पक्षान्मासाद्द्वजेद्बुधः ॥
पञ्चपञ्चाशतो नारी सप्तसप्ततितः पुमान्।
द्वावेतौ न प्रसूयेते प्रसूयेते विपर्य्ययात् ॥"
इति राजवल्लभे रात्रिकृत्यम् ॥*॥

स्त्रियाः शुभाशुभलक्षणानि यथा,—

श्रीहरिरुवाच।

"यस्यास्तु कुञ्चिताः केशा मुखञ्च परिमण्डलम्
नाभिश्च दक्षिणावर्त्ता सा कन्या कुलवर्द्धिनी ॥
या च काञ्चनवर्णाभा रक्तहस्तसरोरुहा।
सहस्राणान्तु नारीणां भवेत् सापि पतिव्रता ॥
रूक्षकेशा च या कन्या मण्डलाक्षी च या भवेत्
भर्त्ता च म्रियते तस्या नियतं दुःखभागिनी ॥
पूर्णचन्द्रमुखी कन्या बालसूर्य्यसमप्रभा।
विशालनेत्रा बिम्बोष्ठी सा कन्या लभते सुखम्॥
रेखाभिर्व्बहुभिः क्लेशं स्वल्पाभिर्धनहीनताम्।
रक्ताभिः सुखमाप्नोति कृष्णाभिः प्रेष्यतां व्रजेत्॥
कार्य्येऽपि मन्त्री पत्नी स्यात् सखी स्यात्
करणेषु च।
स्नेहेषु भार्य्या माता स्यात् वेश्या च शयने
शुभा ॥
अङ्कुशं कुण्डलं चक्रं यस्याः पाणितले भवेत्।"
पुस्तकान्तरे चक्रं स्थाने छत्रमिति च पाठः।
"पुत्रं प्रसूयते नारी नरेन्द्रं लभते पतिम् ॥
यस्यास्तु रोमशौ पार्श्वौ रोमशौ च पयोधरौ।
उन्नतौ चाधरोष्ठौ च क्षिप्रं मारयते पतिम् ॥
यस्याः पाणितले रेखा प्राकारं तोरणं भवेत्।
अपि दासकुले जाता राज्ञीत्वमुपगच्छति ॥
उद्वृत्तकपिला यस्या रोमराजी निरन्तरम्।
अपि राजकुले जाता दासीत्वमुपजायते ॥
यस्या अनामिकाङ्गुष्ठौ पृथिव्यां नैव तिष्ठतः।
पतिं मारयते क्षिप्रं स्वातन्त्र्येणैव वर्त्तते ॥
यस्या गमनमात्रेण भूमिकम्पः प्रजायते।
पतिं मारयते क्षिप्रं स्वेच्छाचारेण वर्त्तते ॥
चक्षुःस्नेहेन सौभाग्यं दन्तस्नेहेन भोजनम्।
त्वचः स्नेहेन शय्याञ्च पादस्नेहेन वाहनम् ॥
स्निग्धोन्नतौ ताम्रनखौ नार्य्याश्च चरणौ शुभौ।
मत्स्याङ्कुशाब्जचिह्नौ च चक्रलाङ्गललक्षितौ ॥
अस्वेदिनौ मृदुतलौ प्रशस्तौ चरणौ स्त्रियाः।
शुभे जङ्घे विरोमे च ऊरू हस्तिकरोपमौ ॥
अश्वत्थपत्रसदृशं विपुलं गुह्यमुत्तमम्।
नाभिः प्रशस्ता गम्भीरा दक्षिणावर्त्तिका शुभा
अरोमा त्रिवली नार्य्या वृत्तस्तनौ रोमवर्जितौ॥
इति गारुड़े नरस्त्रीलक्षणम् ६४ अध्यायः ॥

तस्याश्चरित्रं यथा,—

"विषकुम्भाकाररूपाममृतास्याञ्च सन्ततम्।
हृदये क्षुरधाराभां शश्वन्मधुरभाषिणीम् ॥
स्वकार्य्यपरिनिष्पन्नतत्परां सततं सदा।
स्वान्तर्मलिनरूपाञ्च प्रसन्नवदनेक्षणाम् ॥
श्रुतौ पुराणे यासाञ्च चरित्रमनिरूपितम्।
तासु को विश्वसेत् प्राज्ञः अप्राज्ञाञ्च दुराशयाम्॥
तासां को वा रिपुर्म्मित्रं प्रार्थयन्ती नवं नवम्"
दृष्ट्वा सुवेशं पुरुषमिच्छन्ती हृदये सदा ॥
बाह्ये स्वात्मसतीत्वञ्च पापयन्ती प्रयत्नतः।
शश्वत्कामाञ्च वामाञ्च कामाधारां मनोहराम्॥
बाह्ये भाव छादयन्तीं स्वान्तर्म्मैथुनमानसाम्।
कान्त हसन्तीं रहसि बाह्येऽतीव सुलज्जिताम्॥
मानिनीं मैथुनाभावे कोपनां कलहाङ्कुराम्।
सुप्रीतां भूरिसंयोगात् स्वल्पमैथुनदुःखिताम् ॥
सुमिष्टान्नात् शीततोयादाकाङ्क्षन्तीञ्च मानसे।
सुन्दरं रसिकं कान्तं युवानं गुणिनं सदा ॥
सुतात् परमपि स्नेहं कुर्व्वतीं रतिकर्त्तरि।
प्राणाधिकं प्रियतमं सम्भोगकुशलं प्रियम्।
पश्यन्तीं रिपुतुल्यञ्च वृद्धं वा मैथुनाक्षमम।
कलहं कुर्व्वतीं शश्वत् तेन सार्द्धं सुकोपन
चर्व्वया भक्षयन्तीं तं कीनाश इव गोजर
दुःसाहसस्वरूपाञ्च सर्व्वदोषाश्रयां सदा
शश्वत् कपटरूपाञ्च दुःसाध्यमप्रतीतका
ब्रह्मविष्णुशिवादीनां दुस्त्याज्यां मोहका
णा
तपोमार्गार्गलां शश्वत् मुक्तिमार्गकपाटि
हरिभक्तिव्यवहितां सर्व्वमायाकरण्डका
संसारकारागारे च शश्वन्निगडरूपिणीम्
इन्द्रजालस्वरूपाञ्च मिथ्यातिस्वप्नरूपिणी
बिभ्रतीं बाह्यसौन्दर्य्यमधोऽङ्गमतिकुत्सि
लालाविण्मूत्रपूयानामाधारं मलसयुतम्
दुर्गन्धिदोषसंयुक्तं रक्ताक्तकमसंस्कृतम् ॥
मायारूपां मायिनाञ्च विधिना निर्म्मितां
विषरूपां मुमुक्षूणामदृश्यामप्यवाञ्छिता
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे १६ अध्या

तस्या निन्दा यथा,—

"दुर्निवार्य्यश्च सर्व्वेषां स्त्रीस्वभावश्च चाप
दुस्त्याज्य योगिभिः सिद्धै रस्माभिश्च तपसि
जितेन्द्रियैर्जितक्रोधैः स्त्रीरूपं मोहकारण
सर्व्वमायाकरण्डञ्च कामवर्द्धनकारणम् ॥
ब्रह्मास्त्रं कामदेवस्य दुर्भेद्यं जयकारणम्
सुनिर्म्मितञ्च विधिना सर्व्वाद्यं ब्रह्मपूर्व्वज
मोक्षद्वारकवाटञ्च हरिभक्तिविरोधनम्।
संसारबन्धनस्तम्भरज्जुरूपमकृन्तनम् ॥
वैराग्यनाशबीजञ्च शश्वद्रागविवर्द्धनम्।
पत्तन साहसानाञ्च दोषाणामालय सदा
अप्रत्ययानां क्षेत्रञ्च स्वय कपटमूर्त्तिमत्
अहङ्काराश्रयं शश्वद्विषकुम्भ सुधामुखम् ॥
सर्व्वैरसाध्यमानञ्च दुराराध्यञ्च सर्व्वदा।
स्वकार्य्यसाध्यं चाराध्यं कलहाङ्कुरकारणम्
इति ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे। ६।५५—

स्त्रीसंसर्गयुक्तपुंदर्शननिषेधो यथा,—

"रहःस्थलेनियुक्तश्च न दृश्यः स्त्रीयुतः पुम
स्त्रीसंसक्तञ्च पुरुषं य पश्यति नराधमः ॥
करोति रसभङ्ग वा कालसूत्रं व्रजेत् ध्रुवम
तत्र तिष्ठति पापीयान् यावच्चन्द्रदिवाकरौ
विशेषतश्च पितरं गुरुं वा भूमिपं द्विज।
रहःसु रतिसंसक्तं न हि पश्येद्विचक्षणः ॥
कामतः कोपतो वापि यः पश्येत्सुरतोन्मुख
स्त्रीविच्छेदो भवेत्तस्य ध्रुवं सप्तसु जन्मसु।
श्रोणीं वक्षःस्थलं वक्त्रं यः पश्यति परस्त्रिय
कामतो वापि मूढश्च षण्ढो भवति निश्चित
इति ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे।४२।१०—१

सा च त्रिभी रक्षितव्या यथा,—

"स्त्रीजातिरबला शश्वद्रक्षणीया स्वबन्धुभिः
जनकस्वामिपुत्रैश्च गर्हितान्यैश्च निश्चितम्
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे।४।१९

अपि च।

"पिता रक्षति कौमारे भर्त्ता रक्षति यौवने
पुत्रश्च स्थाविरे रक्षेत् न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्ह
इति दायतत्त्वम् ॥

अन्यच्च ।
"कौमारे रक्षिता तातो दत्त्वा पात्राय सत्कृतौ
सर्व्वदा रक्षिता कान्तस्तदभावे च तत्सुतः ॥
त्रिष्ववस्थासु नारीणां रक्षितारस्त्रयः सदा ।
याः स्वतन्त्राश्च ता नष्टाः सर्व्वधर्म्मबहिष्कृताः ।
असत्कुलप्रसूतास्ताः कुलटा दुष्टमानसाः ।
शतजन्मकृतं पुण्यं तासां नश्यति पद्मजे ! ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । १७।८२-८४ ।
अपरञ्च ।
"रक्षेत् कन्यां पिता बाल्ये यौवने पतिरेव ताम् ।
वार्द्धके रक्षेत् पुत्त्रो ह्यनाथा ज्ञातयस्तथा ॥
पतिं विना न तिष्ठेत दिवा वा यदि वा निशि ॥"
इति गारुडे । ९५ । ३१—३२ ॥ * ॥
सा सूर्य्यैरपि अदृश्या कर्त्तव्या । यथा,—
"परस्पृष्टा च या नारी या स्पृहां कुरुते परम् ।
सापि दुष्टा परित्याज्या चत्वार्ह कमलोद्भव ॥
तस्मान्नारी परैर्यत्नाददृष्टा कृतिभिः कृता ।
असूर्य्यम्पश्या या रामाः शुद्धास्ताश्च पतिव्रताः ॥
स्वच्छन्दगामिनी या च स्वतन्त्रः शूकरीसमा ।
अन्तर्दुष्टा सदा सैव निश्चितं परगामिनी ॥
स्वामिसाध्वी च या नारी कुलधर्म्मभिया स्थिता ।
कान्तेन सार्द्धं सा कान्ता वैकुण्ठं याति
निश्चितम् ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे १८ । ११६-११८ ।
तस्याः मानावमानयोर्गुणदोषौ यथा,—
"पदे पदे शुभं तस्य यः स्त्रीमानञ्च रक्षति ।
अवमन्य स्त्रियं मूढो यो याति पुरुषाधमः ।
पदे पदे तदशुभं करोति पार्व्वती सती ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ३ अध्यायः ॥
उपयाचिकास्त्रीत्यागे दोषो यथा,—
मोहिन्युवाच ।
"इङ्गितेनैव नारीणां सद्यो सत्तो भवेत् पुमान्
करोत्याकृष्य सम्भोगं यः स एवोत्तमो विभो ॥
ज्ञात्वा स्फुटमभिप्रायं नार्य्याः सम्प्रेरितो हि यः
पश्चात् करोति शृङ्गारं पुरुषः स च मध्यमः ॥
पुनः पुनः प्रेरितश्च स्त्रिया कामार्त्तया च यः ॥
तया न लिप्तो रहसि स क्लीवो न पुमानहो ॥
गृही तपस्वी कामी वा त्यजेत् स्त्रियमुपस्थिताम्
व्रजेत् परत्र नरकमपूज्यश्च भवेदिह ॥
भ्रष्टश्रीभ्रष्टरूपश्च भ्रष्टदर्पो भवेद्ध्रुवम् ।
स सद्यः क्लीवतां याति ब्रह्मन् शापेन योषितः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ३३ । ३-७ ॥
परस्त्रीसङ्गदोषो यथा,—
"सदापकीर्त्तिर्व्वसति परस्त्रीषु च वस्तुषु ।
तस्मात्ते नैव गृह्णन्ति सन्तः स्वक्लेशकारणम् ॥
स्मर मामन्तरे बाह्ये सदायं विषयं कुरु ।
अतस्तेन मनो लोलं भविता परवस्तुषु ॥
योषिद्रूपा च मे माया सर्व्वेषां मोहकारिणी ।
लीलया कुरुते मोहं स्वात्मारामस्य सन्ततम् ॥
नृणां सूत्राश्रये देशे रागिणां सन्ततं रतिः ।
स्तनाभिधे मांसपिण्डेऽधरे लालालयेऽशुचौ ॥
नारीणां वक्त्रे स्तने तासां कामदेवालयं सदा ।
तस्मात्ता न हि पश्यन्ति सन्तो हि धर्म्मभीरवः ॥
को धर्म्मः किं यशस्तेषां का प्रतिष्ठा च किन्तपः ।
किं बुद्धिर्विद्या ज्ञानञ्च परस्त्रीषु च दस्युनः ॥
इहाप्ययशो दुःखं नरकेषु परत्र च ।
वासः प्रहारस्तेषाञ्च ताडनं कृमिभक्षणैः ॥
दुःखबीजं सुखं मत्वा मूढाश्च देवदोषतः ।
परस्त्रीसेवणं प्रीत्या कुर्व्वन्ति सततं सदा ॥
उत्तमा मत्पदाम्भोजं सत्कर्म्म मध्यमा सदा ।
स्मरन्ति शश्वदधमा परस्त्रीसेवनं सदा ॥
विपत्तिः सन्ततं तस्य परवस्तुषु यस्य मनः ।
विशेषतः परस्त्रीषु सुवर्णेषु च भूमिषु ॥
दैवात् परस्त्रियं दृष्ट्वा विरमेद्यो हरिं स्मरन् ।
स्पृष्ट्वा परसुवर्णञ्च हस्तप्रक्षालनाच्छुचिः ॥
सन्ततं नातिसंसक्ता सन्तः स्त्रीषु च कामतः ।
यक्ष्मव्याधिज्ञानहानिलोकनिन्दाभयेन च ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ३५ । ८८-९९ ॥
सभर्त्तृकायास्तु व्रतोपवासादिः पृथङ्निषिद्धो
मनुना यथा,—
"नास्ति स्त्रीणां पृथक् यज्ञो न व्रतं नाप्युपोषणम्
पतिं शुश्रूषते येन तेन स्वर्गे महीयते ॥"
विष्णुनापि भर्त्तुः समानव्रतचारित्वमित्युक्तम् ।
समानव्रतचारित्वं भर्त्तृव्रताचरणं तदानुकूल्य
कारित्वम् । यत्र तु सावित्रीव्रतादौ विशेषविधि
स्तत्र भर्त्तुराज्ञया पृथगपि । यथा शङ्खः ।
कामं भर्त्तुरनुज्ञया व्रतोपवासनियमेज्यादौ
नामभ्यासः स्त्रीधर्म्म इति । यत्तु ।
"पत्यौ जीवति या नारी उपोष्य व्रतमाचरेत् ।
आयुः संहरते पत्युः सा नारी नरकं व्रजेत् ॥
इति विष्णूक्तं तदननुज्ञातविषयम् । इत्येकादशी-
तत्त्वम् ॥ * ॥ स्त्रीधर्म्मादि यथा,—
"या स्त्री भर्त्तुरसौभाग्या सा सौभाग्या च
सर्व्वतः ।
शयने भोजने तस्या न सुखं जीवनं वृथा ॥
यस्या नास्ति प्रियप्रेम तस्या जन्म निरर्थकम् ।
तत् किं पुत्त्रं धनं रूपं सम्पत्तौ यौवनेऽथवा ॥
यद्भक्तिर्नास्ति कान्ते च सर्व्वप्रियतमे परे ।
मार्ग्यविधर्म्महीना च सर्व्वकर्म्मविवर्ज्जिता ॥
पतिर्बन्धुर्गतिर्भर्त्ता दैवतं गुरुरेव च ।
सर्व्वस्माच्च गुरुः स्वामी न गुरुः स्वामिनः परः ॥
पिता माता सुतो भ्राता किञ्चिद्दातुमिदं धनम्
सर्व्वस्वदाता स्वामी च सुदाता योषितां सुरा
काचिदेव हि जानाति महासाध्वी च
स्वामिनम् ।
अतिसद्वंशजाता च सुशीला कुलपालिका ॥
असद्वंशप्रसूता या दुःशीला धर्म्मवर्ज्जिता ।
मुखदुष्टा योनिदुष्टा पतिं निन्दति कोपतः ॥
या स्त्री दृष्टिं सर्व्वपरं पतिं विष्णुसमं गुरुम् ।
कुम्भीपाके पतति सा यावदिन्द्राश्चतुर्द्दश ॥
व्रतं चानशनं दानं सत्यं पुण्यं तपश्चिरम् ।
पतिभक्तिविहीनाया भस्मीभूतं निरर्थकम् ॥
अतः किञ्चिन्न वक्ष्यामि निष्ठुरं पतिमीश्वरम् ।
भृत्यापराधैर्दैवेन प्राणांस्त्यक्ष्यामि निश्चितम् ॥
पतिदोषे महासाध्वी पतिं न निष्ठुरं वदेत् ।
यदि सोढुमशक्ता च प्राणांस्त्यजति धर्म्मतः ॥
पतिसेवा व्रतं स्त्रीणां पतिसेवा परं तपः ।
पतिसेवा परो धर्म्मः पतिसेवा सुरार्च्चनम् ।
पतिसेवा परं सत्यं दानतीर्थानुतीर्थकम् ॥
सर्व्वदेवमयः स्वामी सर्व्वदेवमयः शुचिः ।
सर्व्वपुण्यस्वरूपश्च पतिरूपी जनार्द्दनः ॥
या सती भर्त्तुरुच्छिष्टं भुङ्क्ते पादोदकं सदा ।
तस्या दर्शनमुपस्पर्शं नित्यं वाञ्छन्ति देवताः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ४७ । ७-२० ॥
अपि च ।
"भर्त्ता हि दैवतं स्त्रीणां भर्त्ता च गतिरुच्यते ।
जीवपत्न्याः स्त्रियो भर्त्ता दैवतं प्रभुरेव च ॥
या धर्म्मचारिणी नारी पतिव्रता परायणा ।
नानुवर्त्तति भर्त्तारं सा सद्भिन प्रशस्यते ॥
पतिव्रता भर्त्तृपरा नारी भर्त्तृपरायणा ।
इह कीर्त्तिं परां प्राप्य पत्या स्वर्गे महीयते ॥
भर्त्तृशासनानुगामिन्या देवाराधनशीलया ।
गार्हस्थ्यधर्म्मरतया भर्त्ता सेव्यास्त्विह त्वया ॥"
इति वह्निपुराणम् ॥ * ॥
गृहिणीधर्म्मो यथा,—
"गृहिणीनां सदाचारं शृणुतां यत श्रुतौ श्रुतम् ।
गृहिणी पतिभक्ता च देवब्राह्मणपूजिता ॥
सा शश्वत् प्रातरुत्थाय नमस्कृत्य पतिं सुरम् ;
प्राङ्गणे मार्ज्जनं दद्यात् गोमयेन जलेन च ॥
गृहकृत्यञ्च कृत्वा च स्नात्वागत्य गृहे सती ।
सुरं विप्रं पतिं नत्वा पूजयेत् गृहदेवताम् ॥
गृहकृत्यं सुनिर्व्वृत्य भोजयित्वा पतिं सती ।
अतिथिं पूजयित्वा च स्वयं भुङ्क्ते सुखं सती ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ८४ । १३-१६ ॥
स्त्रीणां वैविध्यं यथा,—
"उत्तमा पतिभक्ता सा किञ्चित्कर्म्मसमन्विता ।
प्राणान्तेऽपि न कुरुते जारमयशस्करम् ॥
पूजयेत् सा यथा कान्तं तथा देवद्विजातिथिम् ।
व्रतानि चोपवासांश्च कुरुते सर्व्वपूजनम् ॥
गुरुणा रक्षिता यत्नात् जारं न भजेत् भयात्
सा कीर्त्तिता मध्यमा च यथाकाङ्क्षितपतिं व्रजेत्
स्थानं नास्ति क्षणं नास्ति नास्ति प्रार्थयिता नरः
तेन हे नन्द तासाञ्च सतीत्वमुपजायते ॥
अधमा परमा दुष्टात्यन्तामद्वंशजा तथा ॥
अधर्म्मशीला दुःशीला दुर्म्मुखा कलहप्रिया ॥
पतिं भक्षयते नित्यं जारञ्च सेवयेत् सदा ।
दुःखं ददाति कान्ताय विपत्तुल्यञ्च पश्यति ॥
जारहारमुपायेन हन्ति कान्तं मनोहरम् ॥"
जारहारं स्थाने आयहारमिति पाठः ।
"ददाति भर्त्त्रे नाहारं विपाकं वक्ति सन्ततम् ।
धर्म्मिष्ठञ्च वरिष्ठञ्च गरिष्ठञ्च महीतले ॥
कामदेवसमञ्चापि जारं पश्यति कामतः ।
शुभदृष्ट्या कटाक्षेण शश्वत्पापीयसी मुदा ॥
सवेशं पुरुषं दृष्ट्वा युवानं रतिशूरकम् ।
योनिः क्लिद्यति नारीणां कामुकानां निरन्तरम्
अधर्म्मं चिन्तयेत् शश्वत् जारञ्च परमं मुदा ॥

गुरुभिर्भर्त्सिता सा च रक्षिता च शतेन च ।
तथापि जारं कुरुते नापि साध्या नृपैरपि ॥
नास्ति तस्याः प्रियं किञ्चित् सर्व्वं कार्य्यवशेन च
गावस्तृणमिवारण्ये प्रार्थयन्ती नवं नवम् ॥
विद्युद्धासा जले रेखा तस्याः प्रीतिस्तथैव च ।
अधर्म्मयुक्ता सततं कपटं वक्ति निश्चितम् ॥
व्रते तपसि धर्म्मे च न मनो गृहकर्म्मणि ।
न गुरौ न च देवेषु जारे स्निग्धञ्च चञ्चलम् ॥
स्त्रीजातिस्त्रिविधानाञ्च कथा च कथिता मया ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ।८४।२६-४०
स्त्रीसंसर्ग दोषो यथा,—
सनत्कुमार उवाच ।
"अयि भ्रातः किं करोषि कुशलं युवतीपते ।
स्त्रीपुंसोर्व्वर्द्धते प्रेम नित्यं नवन्नित्यनूतनम् ॥
अर्गलं ज्ञानमार्गस्य भक्तिद्वारकपाटकम् ।
मोक्षमार्गव्यवहितं चिरं बन्धनकारणम् ॥
गर्भवासस्य बीजञ्च परं नरककारणम् ।
पीयूषतुल्यं गरलं भुङ्क्ते पापी नराधमः ॥"
इति च तत्रैव । १३० । ३१—३३ ॥*॥
स्त्रीणां स्वभावो यथा,—
"स्त्रीस्वभावं चरित्रञ्च आश्चर्य्यं पापकारकम् ॥
क्षणं नास्ति रहो नास्ति नास्ति कश्चिद्विभावना
तेन नारद नारीणां सतीत्वमुपजायते ॥
एकवासा तथा गौरी श्यामा वा वरवर्णिनी ।
मध्यगण्डा प्रगल्भा च वयोऽतीतास्तथा स्त्रियः
सुरूपं पुरुषं दृष्ट्वा क्षरन्ति मुनिसत्तम ।
स्वभाव एष नारीणां शास्त्रस्य शृणु कारणम् ॥"
इति वाराहे सूर्य्यप्रतिष्ठाननामाध्यायः ॥*॥
अपि च ।
"विद्याघातो ह्यनभ्यासः स्त्रीणां घातः कुचेलता
व्याधीनां भोजनं जीर्णं शत्रोर्घातः प्रगल्भता
तस्करस्य वधो दण्डः कुमित्रस्याल्पभाषणम् ।
पृथक् शय्या तु नारीणां ब्राह्मणस्यानिमन्त्रिता
दुर्ज्जनाः शिल्पिनो दासा दुष्टाश्च पटहाः स्त्रियः ।
ताडिता मार्द्दवं यान्ति न ते सत्कारभाजनाः ॥
जानीयात् प्रेषणे भृत्यान् बान्धवान् व्यसनागमे ।
मित्रञ्चापदि काले च भार्य्याञ्च विभवक्षये ॥
स्त्रीणां द्विगुण आहारः प्रज्ञा चैव चतुर्गुणा ।
षड्गुणो व्यवसायश्च कामश्चाष्टगुणः स्मृतः ॥
न स्वप्नेन जयेन्निद्रां न कामेन स्त्रियं जयेत् ।
न चेन्धनैर्ज्जयेदग्निं न मद्येन तृषां जयेत् ।
समांसभोजनैः स्निग्धैर्म्मद्यैः सौधसुरासवैः ।
वस्त्रैर्म्मनोहरैर्म्माल्यैः कामः स्त्रीषु विजृम्भते ॥
ब्रह्मचार्य्येव वक्तव्यं प्रायः मन्मथचेष्टितम् ।
हृद्यं हि पुरुषं दृष्ट्वा योनिः प्रक्लिद्यते स्त्रियाः ॥
सुवेशं पुरुषं दृष्ट्वा भ्रातरं यदि वा सुतम् ।
गुरुं वा भिक्षुकं वाक्यमिच्छन्ति सततं स्त्रियः ॥
नद्यश्च नार्य्यश्च समस्वभावाः
स्वतन्त्रता वेगबलाधिकाश्च ।
तोयैश्च दोषैश्च निपातयन्ति
नद्यो हि कूलानि कुलानि नार्य्यः ॥
नदी पातयते कूलं नारी पातयते कुलम् ।
नारीणाञ्च नदीनाञ्च स्वच्छन्दललिता गतिः ॥
नाग्निस्तृप्यति काष्ठानां नापगानां महोदधिः ।
नान्तकः सर्व्वभूतानां न पुंसां वामलोचना ॥
मनोऽनुकूलाः प्रमदा रूपवत्यः स्वलङ्कृताः ।
वासः प्रासादपृष्ठेषु स्वर्गः स्याच्छुभकर्म्मणः ॥
न दानेन न मानेन नार्ज्जवेन न सेवया ।
न शस्त्रेण न शास्त्रेण सर्व्वदा विषमाः स्त्रियः ॥
इति गारुडे १०८ अध्यायः ॥*॥
स्त्रीवधनिषेधो यथा,—
"अवध्याश्च स्त्रियः प्राहुस्तिर्य्यग्योनिगतेष्वपि ।
स त्वं सुपृथिवीपाल न धर्म्मं त्यक्तुमर्हसि ॥"
इति वह्निपुराणे पृथ्वीरूपाख्याननामाध्यायः ॥
स्त्रीणामात्मदाने अस्वातन्त्र्यं यथा,—
"ततोऽब्रवीत्साप्यवजा नाहं त्वां पार्थिवात्मज ।
दातुं शक्ता तथात्मानं स्वतन्त्रा न हि योषितः ॥"
इत्युपक्रम्य ॥
"विश्वकर्म्मसुता साध्वी नाम्ना चित्राङ्गदाभवत् ।
सा कदाचिन्महारण्यं सखीभिः परिवारिता ।
जगाम नैमिषं नाम स्नातुं कमललोचना ।
सा स्नातुमवतीर्णा च अथाभ्यागान्नरेश्वरः ॥
सुदेवतनयो धीमान् सुरथो नाम नामतः ।
तां ददर्श च तन्वङ्गीं शुभाङ्गीं मदनातुरः ॥
संवृत्तः सा सखीं प्राह वचनं सत्त्वसंयुता ।
असौ नराधिपसुतो मदनेन कदर्थ्यते ।
मदर्थञ्च क्षमं मेऽस्य स्वप्रदानं सुरूपिणः ॥
सख्यस्तामब्रुवन् बाले न प्रगल्भासि सुन्दरि ।
न स्वातन्त्र्यं तवास्तीह प्रदाने स्वात्मनोऽनघे ॥
पिता तवास्ति धर्म्मिष्ठः सर्व्वशिल्पविशारदः ।
न ते युक्तमिहात्मानं दातुं नरपतेः स्वयम् ॥"
इति वामनपुराणे ६० अध्यायः ॥*॥
स्त्रीणां मध्ये गुरवो यथा,—
"मातामही मातुलानी तथा मातुश्च सोदरा ।
श्वश्रूः पितामही ज्येष्ठा धात्री च गुरवः स्त्रीषु ॥
इत्युक्तो गुरुवर्गोऽयं मातृतः पितृतो द्विजाः ।
अनुवर्त्तनमेतासां मनोवाक्कायकर्म्मभिः ॥"
इत्यादि ॥
"गुरूणामपि सर्व्वेषां पूज्याः पञ्च विशेषतः ।
तेषामाद्यास्त्रयः श्रेष्ठास्तेषां माता सुपूजिता ॥
यावत् पिता च माता च द्वावेतौ निर्व्विकारिणौ ।
तावत् सर्व्वं परित्यज्य पुत्त्रः स्यात्तत्परायणः ॥
माता पिता च सुप्रीतौ स्यातां पुत्त्रगुणैर्यदि ।
स पुत्त्रः सकलं धर्म्मं प्राप्नुयात्तेन कर्म्मणा ॥
नास्ति मातृसमं दैवं नास्ति पितृसमो गुरुः ।
तयोः प्रत्युपकारोऽपि न कथञ्चन विद्यते ॥
तयोर्नित्यं प्रियं कुर्य्यात् कर्म्मणा मनसा गिरा ।
न ताभ्यामननुज्ञातो धर्म्ममन्यं समाचरेत् ॥"
इति कौर्म्मे उपविभागे ।११।२७,३१,३४-३७॥
व्यभिचारिण्याः स्त्रिया निर्व्वासत्वं यथा,—
"हृताधिकारां मलिनां पिण्डमात्रोपजीविनीम् ।
परिभूतामधःशय्यां वासयेद्व्यभिचारिणीम् ॥"
स्त्रीणां मेध्यत्वं त्याज्यत्वञ्च यथा,
"सोमः शौचं ददौ तासां गन्धर्व्वाश्च शुभां गिरं
पावकः सर्व्वभक्षित्वं मेध्या वै योषितो ह्य
व्यभिचाराद्दृतौ शुद्धिर्गर्भे त्यागो विधीयते
गर्भभर्त्तृवधे तासां तथा महति पातके ॥
सुरापी व्याधिता द्वेष्ट्री विहन्तव्या प्रियंवद
भर्त्तव्या चान्यथा ह्य न कषया हि भविष्यह
तस्याः प्रशंसा यथा,—
"यत्राविरुद्धं दम्पत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्द्धते ।
मृते जीवति वा पत्यौ या नान्यमुपगच्छ
सेह कीर्त्तिमवाप्नोति मोदते चामया सह
शुभां त्यजंस्तु तोयाञ्च दोषां ह्याभरणं कि
स्त्रीभिर्भर्त्तृवचः कार्य्यं एष धर्म्मः परः स्त्रि
स्त्रीगमनार्हकालो यथा,—
षोड़शर्त्तुनिशाः स्त्रीणां तासु युग्मासु संविशे
ब्रह्मचार्य्येव पर्व्वण्याद्याश्चतस्रस्तु वर्ज्जयेत् ।
एवं गच्छेत् स्त्रियं क्षामां मघां मूलञ्च वर्ज
लक्षण्यं जनयेदेव पुत्त्रं रोगविवर्ज्जितम् ॥
यदा कामी भवेद्वापि स्त्रीणां वरमनुस्मरन्
स्वदारनिरतश्च वै स्त्रियो रक्ष्या यतस्ततः ॥
भूषणादिना भर्त्रादिभिः स्त्रियः पूज्या यथ
"भर्त्तृभ्रातृपितृज्ञातिश्वश्रूश्वशुरदेवरः ।
बन्धुभिश्च स्त्रियः पूज्या भूषणाच्छादनाशने
स्त्रीभिः श्वश्रूश्वशुरयोः पादवन्दनं सदा क
यथा,—
"संयतोपस्करा दक्षा हृष्टा व्ययपराङ्मुखी
श्वश्रूश्वशुरयोः कुर्य्यात् पादयोर्वन्दनं सदा
प्रोषितभर्त्तृकया क्रीड़ादिकं वर्ज्जनीयं यथ
"क्रीड़ां शरीरसंस्कारं समाजोत्सवदर्शनम्
हास्यं परगृहे यानं त्यजेत् प्रोषितभर्त्तृका
ज्येष्ठया स्त्रिया सह धर्म्मकर्म्मानुष्ठानं कर्त्तव्य
यथा,—
"ज्येष्ठां धर्म्मविधौ कुर्य्यान्न कनिष्ठां कदाच
दाहयित्वाग्निहोत्रेण स्त्रियं वृत्तवतीं पति
आहरेद्विधिवद्दारानग्नींश्चैवाविलम्बितः ।
हिता भर्त्तुर्द्दिवं गच्छेदिह कीर्त्तिमवाप्य च
इति गारुड़े । ९५ । ३२—३
चञ्चलस्त्रीणां कुलनाशकत्वं यथा,—
"लवणजलान्ता नद्यः स्त्रीभेदान्तञ्च मैथुनं
पैशुन्यं जनवार्त्तान्तं वित्तं दुःखलयान्तकं
राज्यश्रीर्ब्रह्मशापान्तं दानान्तं ब्रह्मवर्चस
आचारं ग्रामवासान्तं कुलस्यान्तं स्त्रियश्चल
सर्व्वे क्षयान्ता निचयाः पतनान्ताः समुच्छ्रिताः
स्त्रीनायके वासनिषेधादि यथा,—
अनायके न वस्तव्यं वस्तव्यं बहुनायके ।
स्त्रीनायके न वस्तव्यं वस्तव्यं बालनायके
त्यजेद्वन्ध्यामष्टमाब्दे नवमं तु मृतप्रजाम् ।
एकादशे स्त्रीजननीं सद्यश्चाप्रियवादिनीम्
अनर्थित्वान्मनुष्याणां भिया परिजनस्य च

मर्य्यादापेतमर्य्यादाः स्त्रियस्तिष्ठन्ति भर्त्तृषु ॥"
इति गारुडे । ११५ । ५८—५९ ; ६२—६५ ॥
स्त्रियो धन्या यथा, —
"योषितः साधु धन्यास्तास्ताभ्यो धन्यतरोऽस्ति कः ॥"
इत्युपक्रम्य ।
"कलिः साध्विति यत् प्रोक्तं शूद्रः साध्विति योषितः ।
तथाह भगवान् साधुर्धन्याश्चेति पुनः पुनः ॥
तत् सर्व्वं श्रोतुमिच्छामो न चेद्‌गुह्यं महामुने ।
इत्युक्तो मुनिभिर्व्यासः प्रहस्येदमथाब्रवीत् ॥
योषिच्छुश्रूषणं भर्त्तुः कर्म्मणा मनसा गिरा ।
कुर्व्वती समवाप्नोति तत्सालोक्यं ततो द्विजाः ॥
नातिक्लेशेन महता तानेव पुरुषो यथा ।
तृतीयं व्याहृतं तेन मया साध्विति योषिताम् ॥"
इति विष्णुपुराणे । ६ । २ । ८२—८३ ॥
वेश्यास्त्रीणां धर्म्मा यथा, —
श्रीकृष्णमहिष्य ऊचुः ।
वेश्यानामपि यो धर्म्मस्तन्नो ब्रूहि तपोधन ।
दाल्भ्य उवाच ।
यः कश्चित् शुल्कमादाय गृहमेष्यति वै सदा ।
निष्कद्मनैवोपचर्य्यः स तदान्यत्र दाम्भिकात् ॥
देवतानां पितॄणाञ्च पुण्याहे समुपस्थिते ।
गोभूहिरण्यदानानि प्रदेयानि च शक्तितः ॥
ब्राह्मणेभ्यो वरारोहाः कार्य्याणि वचनानि च ।
यच्चाप्यन्यद्व्रतं सम्यगुपदेक्ष्यामि तत्त्वतः ॥
अविचारेण सर्व्वाभिरनष्टं यन्तु तत् पुनः ।
संसारोत्तारणायालमेतद्वेदविदो विदुः ॥
यदा सूर्य्यदिने हस्तः पुष्यो वाथ पुनर्व्वसुः ।
भवेत् सर्व्वौषधिस्नानं सम्यङ्नारी समाचरेत् ।
तदा पञ्चशरस्यापि सन्निधानत्वमिष्यते ॥
अर्च्चयेत् पुण्डरीकाक्षमनङ्गस्यानुकीर्त्तनैः ।
कामाय पादौ सम्पूज्य जङ्घे वै मोहकारिणे ॥
मेढ्रं कन्दर्पनिधये कटिं प्रीतिमते नमः ।
नाभिं सौख्यसमुद्राय रामाय च तथोदरम् ॥
हृदयं हृदयेशाय स्तनावाह्लादकारिणे ।
उत्कण्ठायेति वै कण्ठमास्यमानन्दकारिणे ॥
वामांसं पुष्पचापाय पुष्पबाणाय दक्षिणम् ।
नमोऽनङ्गाय वै मौलिं विलोलायेति च ध्वजम् ॥
सर्व्वात्मने शिरस्तद्वद्देवदेवस्य पूजयेत् ।
नमः शिवाय शान्ताय पाशाङ्कुशधराय च ॥
गदिने पीतवस्त्राय शङ्खचक्रधराय च ॥
नमो नारायणायेति कामदेवात्मने नमः ।
नमः शान्त्यै नमः प्रीत्यै नमो रत्यै श्रियै नमः ।
नमः पुष्ट्यै नमस्तुष्ट्यै नमः सर्व्वार्थसम्पदे ॥
एवं संपूज्य गोविन्दमनङ्गात्मानमीश्वरम् ।
गन्धैर्माल्यैस्तथा धूपैर्नैवेद्येन च भामिनी ॥
ततः आहूय धर्म्मज्ञं ब्राह्मणं वेदपारगम् ।
अव्यङ्गावयवं पूज्य गन्धपुष्पार्च्चनादिभिः ॥
शालेयतण्डुलप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतम् ।
तस्मै विप्राय सा दद्यान्माधवः प्रीयतामिति ॥
यथेष्टाहारयुक्तं वै तमेव द्विजसत्तमम् ।
रत्यर्थं कामदेवोऽयमिति चित्तेन धार्य्यताम् ॥
यद्यदिच्छति विप्रेन्द्रस्तत्तत् कुर्य्यात् विलासिनी ।
एवमादित्यवारेण सदा तद्वत् समाचरेत् ।
तण्डुलप्रस्थदानञ्च यावन्मासांस्त्रयोदश ॥
ततस्त्रयोदशे मासि सम्प्राप्ते तस्य भाविनी ।
विप्रस्योपकरैर्युक्तां शय्यां दद्याद्विलक्षणाम् ।
सोपधानकविश्रामां स्वास्तरावरणां शुभाम् ॥
दीपिकोपानहच्छत्र पादुकासनसंयुताम् ।
सपत्नीकमलङ्कृत्य हेमसूत्राङ्गुलीयकैः ॥
सूक्ष्मवस्त्रैः सकटकैर्धूपमाल्यानुलेपनैः ।
कामदेवं सपत्नीकं गुडकुम्भोपरि स्थितम् ॥
ताम्रपात्रासनगतं हैमं नेत्रपटावृतम् ।
सकांस्यभाजनोपेतमिक्षुदण्डसमन्वितम् ।
दद्यादेतेन मन्त्रेण तथैकां गां पयस्विनीम् ॥
यथान्तरं न पश्यामि कामकेशवयोः सदा ।
तथैव सर्व्वकामाप्तिरस्तु विष्णोः सदा मम ॥
यथा न कामिनी देहात् प्रयाति तव केशव ।
तथा ममापि देवेश शरीरे त्वं कुरु प्रभो ॥
तथा च काञ्चनं देवं प्रतिगृह्य द्विजोत्तमः ।
कोऽदात् कस्मा अदादिति वैदिकं मन्त्रमीरयेत् ॥
ततः प्रदक्षिणीकृत्य विसर्ज्य द्विजसत्तमम् ।
शय्यासनादिकं सर्व्वं ब्राह्मणस्य गृहं नयेत् ॥
ततः प्रभृति योऽन्योऽपि रत्यर्थं गृहमागतः ।
सामान्यः सूर्य्यवारे च स सम्पूज्यो भवेत्तदा ॥
एवं त्रयोदश यावत् मासमेकं द्विजोत्तमम् ।
तर्पयेत यथाकालं प्रोषितेऽन्यं समाचरेत् ॥
तदनुज्ञाकृपवन्तं यावदस्यागमो भवेत् ।
आत्मनोऽपि तथा विघ्ने गर्भसूतकराजसम ॥
दैवं वा मानुषं वा स्यादुपरागेण वा ततः ।
साचारानिष्टयशसो यथाशक्त्या समाचरेत् ॥
एतद् कथितं सम्यग्भवतीनां विशेषतः ।
स्वधर्म्मोऽयं यतो भार्य्या वेश्यानामिह सर्व्वदा ॥
पुरुहूतेन यत् प्रोक्तं दानवेषु पुरा मया ।
तदिदं साम्प्रतं सर्व्वं भवतीष्वपि युज्यते ॥
सर्व्वपापप्रशमनमनन्तफलदायकम् ।
कल्याणिनीनां कथितं कुरुध्वञ्च वराननाः ॥
करोति याशेषमखण्डमेतत्
कल्याणिनी माधवलोकसंस्था ।
सा पूजिता देवगणैरशेषै-
रानन्दकृत् स्थानमुपैति विष्णोः ॥
तपोधनः सोऽप्यभिधाय चेत-
दनङ्गदानव्रतमङ्गनानाम् ।
स्वस्थानमभ्यत्यनु ताः समस्त-
मित्य करिष्यन्ति च वेदयानं ॥"
इति मत्स्यपुराणेऽनङ्गदानव्रतम् । ७० । ३०—६४
स्त्रीरोगनाशकौषधं यथा, —
हरिरुवाच ।
"एकं पुनर्नवामूलं अपामार्गस्य वा शिव ।
सरसं योनिविक्षिप्तं वराङ्गस्य व्यथां हरेत् ॥
प्रसूतिवेदनाञ्चैव तरुणीनां व्यथां हरेत् ॥
भूमिकुष्माण्डमूलं वै शालितण्डुलवारिणा ।
समाक्षं दुग्धपीतं स्यात् स्त्रीणां बहुपयस्करम् ॥
रुद्रेन्द्रवारुणीमूललेपात् स्त्रीस्तनवेदना ।
नश्येत् घृतविपक्वा च कार्य्या तस्यास्तु पालिका ।
भक्षिता सा महेशान योनिशूलं विनाशयेत् ॥
प्रलेपिता कारवेल्लमूलेनैव विनिर्गता ।
योनिः प्रवेशमायाति नात्र कार्य्या विचारणा ॥
नीलोत्पलमूलानि साज्यानि तिलवारिणा ।
पिष्टान्यपां प्रलेपो वै ज्वालागर्भगदापनुत् ॥
पाठामूलं रुद्रपीतं पिष्टं तण्डुलवारिणा ।
पापरोगहरं स्याच्च कुष्ठपानन्तथैव च ॥
वाप्योदकञ्च समधु पीतमन्तर्गतस्य वै ।
पापरोगस्य सन्तापनिवृत्तिं कुरुते शिव ॥
कदलीलिकुचं पीतं पिष्टं तण्डुलवारिणा ।
स्त्रीणाञ्चैव महादेव रक्तस्रावं हि वारयेत् ॥
घृततुल्या रुद्र लाक्षा पीता स्त्रीणां वै सह ।
प्रदरं हरते रोगं नात्र कार्य्या विचारणा ॥
द्विजयष्टीतिकटुकं चूर्णं पीतं हरेच्छिव ।
तिलक्वाथेन सगुडं रक्तगुल्मं स्त्रिया हर ॥
कुसुमस्य निदानं तु तरुणीनां महेश्वर ।
रक्तोत्पलस्य वै कन्दं शर्करातिलसंयुतम् ॥
पीतं सशर्करं स्त्रीणां धारयेत् गर्भपातनम् ।
रक्तस्रावस्य नाशः स्यात् शीतोदकनिषेवणात् ॥
पीतन्तु काञ्जिके रुद्र कथितं शरपुङ्खया ।
छिन्नं सैन्धवसंयुक्तं शीघ्रं स्त्रीणां प्रसूतिकृत् ॥
मातुलुङ्गस्य वै मूलं कटिबद्धं प्रसूतिकृत् ।
अपामार्गस्य वै मूलं योनिस्थञ्च प्रसूतिकृत् ॥
अपामार्गस्य वै मूलं गर्भवत्यास्तु नामतः ।
उत्पाट्यमाने सकले पतः स्यादन्यथा मृता ॥
अपामार्गस्य वै मूलं नारीणां शिरसि स्थितं ।
गर्भशूलं विनश्येत नात्र कार्य्या विचारणा ॥
कर्पूरं मदनफलं समधुकं पूरितं शिव ।
योनिः शुभा स्याद्‌बालाया युवत्याः किं पुनर्हर ॥
माषस्य विदलान्येव त्रिपुटाणि महेश्वर ।
घृतभावितशुष्काणि पयसा साधितानि वै ॥
समधुज्यपयोभिश्च भक्षयित्वा च कामयेत् ।
स्त्रीणां शतं महादेव तत्क्षणान्नात्र संशयः ॥
रमथ रक्ततैलेन गन्धकेन शुभा भवेत् ।
त्रिफलादिकमुष्टौ बल्कक्षणाद्भवेत् ॥
दुग्धं त्रिवृपमापञ्च शिम्बावीजञ्च साधितम् ।
अपामार्गस्य तैलेन पीतं स्त्रीगणकामकृत् ॥"
इति गारुडे १९६ अध्यायः ॥
(स्त्रीसम्भूतिः कारणं यथा, —
"स्त्रीरेतसोऽधिकत्वेन स्त्री शुक्रे स्त्रियादपि ।
रजसोऽप्यधिकत्वेन स्त्रीसम्भूतिः प्रजायते ॥
समधातुबलेनापि प्रकृत्या विकृतेः समे ।
ऋतुव्यासरजःस्त्रीणां या या भवति भावना ॥
सात्त्विकी राजसी वापि तामसी वापि सत्तम ।
तादृशं जनयेद्बालं गुणैर्वा तादृशोऽपि ॥"
इति हारीते शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये ॥
छन्दश्छन्दोविशेषः । यथा, छन्दोमञ्जर्य्याम् ।
"गौ स्त्री । गोपस्त्रीभिः कृष्णो रेमे ॥")

स्त्रीगवी, स्त्री, (स्त्री चासौ गौश्चेति । समासे पच् । स्त्रीयां ङीप ।) धेनुः । गाइ इति भाषा । तत्पर्य्यायः । तुम्बा २ निलिम्पा ३ रोहिणी ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, काशिकायाम् । ३ । ३ । ७१ । "स्त्रीगवीषु पुङ्गवानां गर्भाधानाय प्रथममुपसरणमुच्यते॥")

स्त्रीगुरुः, पुं, (स्त्री चासौ गुरुश्चेति ।) दीक्षाकर्त्री । मन्त्रमात्रोपदेष्ट्री । तल्लक्षणं यथा,—

"साध्वी चैव सदाचारा गुरुभक्ता जितेन्द्रिया।
सर्व्वमन्त्रार्थतत्त्वज्ञा सुशीला पूजने रता ॥
सर्व्वलक्षणसम्पन्ना रूपिका पद्मलोचना।
रत्नालङ्कारसंयुक्ता स्वर्णाभरणभूषिता ॥
शान्ता कुलीना कुलजा चन्द्रास्या सर्व्ववृद्धिगा ।
अनन्तगुणसम्पन्ना रुद्रत्वदायिनी प्रिया ॥
गुरुरूपा शक्तिदात्री शिवज्ञानविरूपिणी ।
गुरुयोग्या भवेत् सा हि विधवा परिवर्ज्जिता॥*
स्त्रियो दीक्षा शुभा प्रोक्ता मातुश्चाष्टगुणा स्मृता ।
पुत्त्रिणी विधवा ग्राह्या केवलानन्दकारिणी ॥
सिद्धमन्त्रं यदि तदा स्त्रीयायाद्विधवामुखे ।
केवलं सुफलं तत्र मातुरष्टगुणं स्मृतम् ॥
स्वप्ने वा स्वप्नविलये ददाति यदि सन्मनुम् ।
तत्राष्टगुणमाप्नोति यदि सा पुत्त्रिणी सती ॥
यदि माता स्त्रीयमन्त्रं ददाति तनुजाय च ।
तदाष्टसिद्धिमाप्नोति भक्तिमार्गे न संशयः ॥
तदेव दुर्लभं देव यदि माता प्रदीयते ॥
आदौ भक्तिं ततो मुक्तिं सम्प्राप्य कामरूपधृक् ।
सहस्रकोटिविद्यार्थं जानाति नात्र संशयः ॥
स्वप्ने वा यदि वा माता ददाति च समन्त्रकम्॥
पुनर्दीक्षां सोऽपि कृत्वा दानवत्वमवाप्नुयात् ॥
यदि भाग्यवशेनैव जननीच्छानुवर्त्तिना ।
तदा सिद्धिमवाप्नोति तत्र मन्त्रं विचारयेत् ॥
स्त्रीयमन्त्रोपदेशेन न कुर्य्याद्गुरुचिन्तनम् ॥"

इति स्त्रीगुरुकथनम् ॥

इति रुद्रयामले उत्तरखण्डे २ पटलः पूर्व्वखण्डे २५ पटलश्च ॥ * ॥ तद्ध्यानं गुप्तसाधनतन्त्रे २ पटले तत्पूजनं बृहन्नीलतन्त्रे २ पटले तत्स्तोत्रं कवचञ्च मातृकाभेदतन्त्रे ७ पटले द्रष्टव्यम् । तद्गीता च कङ्कालमालिनीतन्त्रे २ पटले वेदितव्या ॥

स्त्रीघोषः, पुं, (स्त्रीणां घोषो यत्र ।) प्रत्यूषः । इति केचित् ॥

स्त्रीचित्तहारी, [न्] पुं, (स्त्रीणां चित्तं हरतीति । हृ + णिनिः ।) गाभाञ्जनः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ नारीमनोहारिणि, त्रि ॥

स्त्रीचिह्नं, क्ली, (स्त्रियाश्चिह्नम् ।) योनिः । इति जटाधरः ॥ न लक्षणञ्च ॥

स्त्रीचौरः, पुं, (स्त्रियाश्चौरः ।) कामुकः । तत्पर्य्यायः । रतहिण्डकः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ नारीहर्त्तरि, त्रि ॥

स्त्रीजितः, पुं, (स्त्रिया जितः ।) स्त्रीवशीभूतः । यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ४२ । १५ ।

"स्त्रीजितस्पर्शमात्रेण सर्व्वं पुण्यं प्रणश्यति ।
न भूमौ पातकी पापात् पापिनां स्त्रीजितात् परः ॥"

स्त्रीता, स्त्री, स्त्रीत्वम् । स्त्रिया भावः इत्यर्थे तल्प्रत्ययटाप्प्रत्ययाभ्यां निष्पन्नम् ॥

स्त्रीधनं, क्ली, (स्त्रिया धनम् ।) स्त्रीस्वत्वास्पदीभूतधनम् । तत् षड्विधम् । यथा —

"अध्यग्न्यध्यावाहनिकं भर्त्तृदायं तथैव च ।
भ्रातृदत्तं पितृभ्याञ्च षड्विधं स्त्रीधनं स्मृतम्॥"

इति दायभागधृतनारदवचनम् ॥ * ॥

अथ स्त्रीधनम् । तत्र कात्यायनः ।

"प्राप्तं शिल्पैस्तु यद्वित्तं प्रीत्या चैव यदन्यतः ।
भर्त्तुः स्वाम्यं भवेत्तत्र शेषन्तु स्त्रीधनं स्मृतम्॥"

अन्यतः पितृमातृभर्त्तृकुलव्यतिरिक्तादयलब्धं शिल्पेन वा यदर्ज्जितं तत्र भर्त्तुः स्वातन्त्र्यं तेन स्त्रिया अपि धनं न स्त्रीधनं अस्वातन्त्र्यात् एतद्द्वयातिरिक्तधने खल्वं स्त्रिया एव दानाद्यधिकारात् । मनुर्विष्णुः ।

"पत्यौ जीवति यः कश्चिदलङ्कारो धृतो भवेत्
न तं भजेरन् दायादा भजमानाः पतन्ति ते ॥"

पत्युरदत्तेऽपि तदनुज्ञया परिहितोऽलङ्कारः स्त्रीवता एव भार्य्यायाः स्त्रीयो भवतीति मेधातिथिः ॥ कात्यायनः ।

"ऊढ़या कन्यया वापि पत्युः पितृगृहेऽथवा ।
भर्त्तुः सकाशात् पित्रोर्व्वा लब्धं सौदायिकं स्मृतम् ॥
सौदायिकं धनं प्राप्य स्त्रीणां स्वातन्त्र्यमिष्यते
यस्मात्तदानृशंस्यार्थं तैर्दत्तं तत् प्रजीवनम् ॥
सौदायिके सदा स्त्रीणां स्वातन्त्र्यं परिकीर्त्तितम्
विक्रये चैव दाने च यथेष्टं स्थावरेष्वपि ॥"

सुदायिभ्यः पितृमातृभर्त्तृकुलसम्बन्धिभ्यो लब्धं सौदायिकम् । आनृशंस्यमनैष्ठुर्य्यम् । नारदः ।

"भर्त्रा प्रीतेन यद्दत्तं स्त्रियै तस्मिन् मृतेऽपि तत्
सा यथाकाममश्नीयाद्दद्याद्वा स्थावरादृते ॥"

भर्त्तृदत्तविशेषणात् भर्त्तृदत्तस्थावरादृतेऽन्यस्थावरं देयमेव । अन्यथा यथेष्टं स्थावरेष्वपि इति कात्यायनोक्तं विरुध्यते । कल्पतरुरत्नाकरयोः कात्यायनः ।

"अपकारक्रियायुक्ता निर्लज्जा चार्थनाशिनी ।
व्यभिचाररता या च स्त्रीधनं न च सार्हति ॥"

याज्ञवल्क्यः ।

"दुर्भिक्षे धर्म्मकार्य्ये वा व्याधौ संप्रतिरोधके ।
गृहीतं स्त्रीधनं भर्त्ता नाकामो दातुमर्हति॥"

संप्रतिरोधके भोजनाद्यवरोधकारिण्युत्तमर्णादिके । अन्यत्र तु कात्यायनः ।

"न भर्त्ता नैव च सुतो न पिता भ्रातरो न च ।
आदाने वा विसर्गे वा स्त्रीधने प्रभविष्णवः ॥"*

अथ स्त्रीधनाधिकारिणः । देवलः ।

"सामान्यं पुत्त्रकन्यानां मृतायां स्त्रीधनं विदुः ॥
अप्रजायां हरेद्भर्त्ता माता भ्राता पितापि वा" ।

अत्र द्वन्द्वनिर्द्देशात् पुत्त्रकन्ययोस्तुल्याधिकारः अन्यतराभावे अन्यतरस्य तद्धनम् । एतयोरभावे ऊढ़ाया दुहितुः पुत्त्रवत्याः सम्भावितपुत्त्रायाश्च तुल्याधिकारः । स्वपुत्त्रद्वारा पार्व्वणे ।

"सपिण्डीकरणादूर्द्ध्वं यत् पितृभ्यः प्रदीयते ।
सर्व्वेष्व शहरा माता इति धर्म्मेषु निश्चयः ॥"

इति शातातपोक्ततद्भोग्यपतिपिण्डदानसम्भवात् । तथा च नारदः ।

"पुत्त्राभावे तु दुहिता तुल्यसन्तानदर्शनात् ।

अतएव एतादृशदुहित्रभावे पौत्त्राधिकारः तदभावे दौहित्राधिकारः ।

"दौहित्रोऽपि ह्यमुत्रैनं सन्तारयति पौत्त्रवत्

इति मनुवचने दौहित्रे पौत्त्रधर्म्मातिदेशात् । पुत्त्रेण परिणीतदुहितुर्व्वाधाद्बाधकपुत्त्रेण बाधदुहितृपुत्त्रबाधस्य न्याय्यत्वात् । एवं तदभावे प्रपौत्त्रः तद्भोग्यपिण्डदातृत्वात् । तदभावे वन्ध्याविधवयोस्सापत्नधनाधिकारः तयोरपि तत्प्रजात्वात् । तदभावे तु भर्त्ता । तच्च न पितृमातृदत्तधनविषय तत्र भ्रातुरधिकारात् । तथा च वृद्धकात्यायनः ।

"पितृभ्याञ्चैव यद्दत्तं दुहितुः स्थावरं धनम् ।
अप्रजायामतीतायां भ्रातृगामि तु सर्व्वदा ॥"

मातुः परिणयनकाललब्धन्तु पुत्त्रसत्त्वेऽपि कुमारीणां तद्दौहित्रीणाञ्चैवाधिकारः । मातुः पारिणाय्यं स्त्रियो भजेरन्निति वशिष्ठोक्तेः । स्त्रीधनं दुहितृणामप्रत्तानामप्रतिष्ठितानाञ्चेति गौतमवचनेन प्रथममप्रत्तानामवाग्दत्तानां तदभावे त्वप्रतिष्ठितानां वाग्दत्तानां ईषदर्थे नञ् एतदभावे चकारसमुच्चितानामूढ़ानां स्त्रीधनं दुहितृणामिति सामान्यतः प्रागुक्तत्वात् अप्रत्तानामित्यादेस्तु क्रमार्थत्वेनोपसंहारार्थत्वात् । व्यक्तमाह मनुः ।

"मातुश्च यौतुकं यत् स्यात् कुमारीभाग एव सः ॥"

यौतुकपदं यु मिश्रणे इत्यस्मात् सिद्धं मिश्रता रत्नीपुंसयोर्व्विवाहाद्भवति । यदेतत् हृदयन्तव तदस्तु हृदयं मम यदिदं हृदयं मम तदस्तु हृदयं तव इति मन्त्रलिङ्गात् । यौतुकं तद्दीयते वाचस्पतिमिश्ररायमुकुटधृतात् यौतुकं यौतकमपि साधु । परिणयनकालः परिणयनपूर्व्वापरीभूतकालः स च वृद्धारम्भपत्न्यभिवादनान्तो विवाहतत्त्वे विवृतः । यत्तु मनुवचनम् ।

"स्त्रियास्तु यद्भवेद्वित्तं पित्रा दत्तं कथञ्चन ।
ब्राह्मणी तद्धरेत् कन्या तदपत्यस्य वा भवेत् ॥"

इति तत् पित्रा दत्तमिति विशेषणाद्विवाहसमयादन्यदपि पितृदत्तं कन्याया एवेत्येतदर्थम् । ब्राह्मणीपदन्तु कन्यामात्रपरम् । यद्वा क्षत्त्रियादिस्त्रीणामनपत्यानां पितृदत्तं धनं सपत्नीदुहिता ब्राह्मणीकन्या हरेत् न पुनरप्रजस्त्रीधनं भर्त्तुरिति वचनावकाशः । इति वचनार्थः । तदभावे पुत्त्राधिकारः ।

"दुहितॄणामभावे तु रिक्थं पुत्त्रेषु तद्भवेत् ॥"
इति मनुवचनात् ॥
एवं पुत्त्राधिकारात् प्राक् दुहित्रधिकारविधायकवचनान्तराण्यतद्विषयकाणि । पुत्त्राद्यभावे तु ब्राह्मादिपञ्चकविवाहकालीनं स्त्रीधनं भर्त्तुः । आसुरादित्रयविवाहकालीनन्तु मातुः तदभावे पितुः । यथा मनुः ।
"ब्राह्मदैवार्षगान्धर्व्वप्राजापत्येषु यद्धनम् ।
अतीतायामप्रजायां भर्त्तुरेव तदिष्यते ॥
यत्त्वस्याः स्यात् धनं दत्तं विवाहेष्वासुरादिषु ।
अतीतायामप्रजायां मातापित्रोस्तदिष्यते ॥"
कन्याधनाधिकारे क्रममाह बौधायनः ।
"रिक्थं मृतायाः कन्याया गृह्णीयुः सोदराः स्वयम् ।
तदभावे भवेन्मातुस्तदभावे भवेत् पितुः ॥
अत्र क्रमदर्शनात् पूर्व्ववचने मातापित्रोरित्यत्र पाठक्रमेणाधिकारो न तु द्वन्द्वनिर्द्देशात् समत्वेन । बृहस्पतिः ।
"मातृष्वसा मातुलानी पितृव्यस्त्री पितृष्वसा
श्वश्रूः पूर्व्वजपत्नी च मातृतुल्याः प्रकीर्त्तिताः ॥
यदासामौरसो न स्यात् सुतो दौहित्र एव वा ।
तत्सुतो वा धनं तासां स्वस्रीयाद्याः समाप्नुयुः ॥"
औरसपदं कन्यापुत्त्रोभयपरम् । सुत इति सपत्नीपुत्त्रपरम् ।
"सर्व्वासामेकपत्नीनामेका चेत् पुत्त्रिणी भवेत् ।
सर्व्वास्तास्तेन पुत्त्रेण प्राह पुत्त्रवतीर्म्मनुः ॥"
इति मनुस्मृतेः ।
एकपत्नीनामिति एकः पतिर्यासां ताः । न तु सुतपदमौरसविशेषणं वैयर्थ्यात् । सपत्नीपुत्त्रसद्भावे स्वस्रीयाद्यधिकारापत्तेश्च । तत्सुत इति पौत्त्र सपत्नीपौत्त्रपरं न तु दौहित्रपुत्त्रपरं तस्य स्वभोग्यभर्त्तृपिण्डदानानधिकारात् । अत्र प्रागुक्तानुसारात् दौहित्रपर्य्यन्तानन्तरमेव सपत्नीसुततत्पुत्त्रयोरधिकारः । न तु प्रागुक्तभर्त्रादिपितृपर्य्यन्ताभावेऽपीति वाच्यं भर्त्रादीनां धनभोग्यपार्व्वणपिण्डदानानधिकारात् । तस्मादेतेषां सपत्नीपौत्त्रान्तानां तत्सुता वेति वाशब्दसमुच्चितानाम् ।
"सामान्यं पुत्त्रकन्यानां मृतायाः स्त्रीधनं विदुः ।
अप्रजायां हरेत् भर्त्ता माता भ्राता पितापि वा ॥"
इति देवलोक्तानां भर्त्रादिपितृपर्य्यन्तानाञ्चाभाव एव सत्स्वपि श्वशुरभ्रातृश्वशुरादिषु स्वस्रीयाद्या इत्यनेन भगिनीसुतभर्त्तृभागिनेयभर्त्तृज्येष्ठकनिष्ठोभयकपभ्रातृसुत-स्वभ्रातृपुत्त्र-जामातृ-देवराणां मातृस्वसादिधने अधिकारः । अनन्यगतत्ववचनात् । अत्र ।
"त्रयाणामुदकं कार्य्यं त्रिषु पिण्डः प्रवर्त्तते ।
चतुर्थः सम्प्रदातैषां पञ्चमो नोपपद्यते ॥"
इति दायभागप्रकरणीयमनुस्मृतेः ।

पिण्डदोंऽशहर इति याज्ञवल्क्यीयात् । मातृतुल्याः प्रकीर्त्तिता इत्यनेन स्वस्रीयादीनां पुत्त्रत्वज्ञापनेन एकप्रयोजनकत्वात् ।
"मातुलो भागिनेयस्य स्वस्रीयो मातुलस्य च ।
श्वशुरस्य गुरोश्चैव सख्युर्मातामहस्य च ॥
एतेषाञ्चैव भार्य्याभ्यः स्वसुर्मातुः पितुस्तथा ।
पिण्डदानन्तु कर्त्तव्यमिति वेदविदां स्थितिः ॥"
इति शातातपवचनात् ।
पिण्डदानविशेषेणैव एषामेषामधिकारक्रमः प्रतिपत्तव्यः । पाठक्रमादर्थक्रमस्य बलवत्त्वात् । अन्यथा सर्व्वशेषे देवराधिकारे महाजनविरोधः स्यात् । तत्र प्रथमं देवरः तत्पिण्डतद्भर्त्तृपिण्डतद्भर्त्तृदेयपुरुष-त्रय-पिण्डदत्वात् सपिण्डत्वाच्च भ्रातृस्त्रीधने अधिकारी । तदभावे भ्रातृश्वशुरदेवरयोः सुतौ तत्पिण्डतद्भर्त्तृपिण्डतद्भर्त्तृदेयपुरुषद्वयपिण्डदत्वात् सपिण्डत्वाच्च । तयोरभावे त्वसपिण्डोऽपि भगिनीपुत्त्रः तत्पिण्डतत्पुत्त्रदेयतत्पित्रादित्रयपिण्डदत्वात् । तदभावे भर्त्तृभागिनेयः पुत्त्राद्भर्त्तुर्द्दुर्बलत्वेन तत्स्थानपातिनोऽपि भगिनीपुत्त्रभर्त्तृभागिनेययोस्तथैव बलाबलस्य न्याय्यत्वेन तद्भर्त्तृदेयपुरुषत्रयपिण्डदत्वात् तत्पिण्डदत्वात् तद्भर्त्तृपिण्डदत्वाच्च मातुलानीधने अधिकारी । तदभावे भ्रातृपुत्त्रः तत्पिण्डतत्पुत्त्रदेयतत्पित्रादिपिण्डद्वयदत्वात् पितृस्वसृधने अधिकारी । तदभावे श्वशुरयोः पिण्डदानात् जामाता श्वश्रूधने अधिकारीति क्रमः । स्वस्रीयाद्या इति अधिकारिमात्रपरं न पाठिकक्रमपरं एषां सप्तानां प्रातिस्विकोक्तानामभावे सपिण्डानन्तर्य्येण श्वशुरादिवदधिकारो न च सपिण्डाभावे मातृस्वसेति वचनं वाच्यं अस्मिन्नधिकारिगणने देवरतत्सुतभ्रातृश्वशुरसुतानामधिकारज्ञापनादासन्नतरश्वशुरभ्रातृश्वशुरादेः परित्यागादिति । इति दायतत्त्वम् ॥

स्त्रीधर्म्मः, पुं, (स्त्रियाः धर्म्मः ।) ऋतुः । तत्पर्य्यायः । पुष्पम् २ आर्त्तवम् ३ रजः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥ (मैथुनम् । यथा हरिवंशे । ८४ । ६१ ।
"शृण्वती कामजननीर्व्वाचः श्रोत्रसुखावहाः ।
वर्हिणाञ्चैव विरुतं खगानाञ्च विकूजितम् ॥
अभीक्ष्णमभिशृण्वन्ती स्त्रीधर्म्मं सा व्यरोचयत् ॥"
स्त्रीणां शुभकर्म्मादि । यथा, मनुः । ९।२४।
"स्त्रीधर्म्मयोगं तापस्यं मोक्षं सन्न्यासमेव च ॥")

स्त्रीधर्म्मिणी, स्त्री, (स्त्रीधर्म्मोऽस्या अस्तीति । इनि । ङीप् ।) ऋतुमती । इत्यमरः । २ । ६ । २० ॥ (यथा, महाभारते । २।७०।१४ ।
"स्त्रीधर्म्मिणी वरारोहा शोणितेन परिप्लुता ।
एकवस्त्राथ पाञ्चाली पाण्डवानभ्यवैक्षत ॥")
अस्य विवरणं रजस्वलाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्त्रीधवः, पुं, (स्त्रीणां धवः प्रियः ।) पुरुषः । इति जटाधरः ॥

स्त्रीपरः, पुं, (स्त्रीषु परः निरतः ।) विड्गः । कामुकः । इति केचित् ॥

स्त्रीपण्योपजीवी, [न्] पुं, (स्त्रीपण्येन उपजीवतीति । उप+जीव+णिनिः ।) सम्भोगार्थमन्यस्मै स्त्रियं दत्त्वा तद्धनोपजीवी । इति महाभारते दानधर्म्मः ॥

स्त्रीपुंधर्म्मः, पुं, (स्त्री च पुमांश्च स्त्रीपुमौ । तयोर्धर्म्मः ।) स्त्रीपुंसयोर्व्यवहारः । स च अष्टादशविवादपदान्तर्गतविवादविशेषः । यथा,—
"स्त्रीपुंधर्म्मो विभागश्च द्यूतमाह्वयमेव च ।
पदान्यष्टादशैतानि व्यवहारस्थिताविह ॥"
इति मानवे ८ अध्यायः ॥
तद्विवरणं यथा,—
"पुरुषस्य स्त्रियाश्चैव धर्म्मे वर्त्मनि तिष्ठतोः ।
संयोगे विप्रयोगे च धर्म्मान् वक्ष्यामि शाश्वतान् ॥
अस्वतन्त्राः स्त्रियः कार्य्याः पुरुषैः स्वैर्दिवानिशम् ।
विषयेषु च सज्जन्त्यः संस्थाप्या आत्मनो वशे ॥
पिता रक्षति कौमारे भर्त्ता रक्षति यौवने ।
रक्षन्ति स्थविरे पुत्त्रा न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ॥
कालेऽदाता पिता वाच्यो वाच्यश्चानुपयन् पतिः ।
मृते भर्त्तरि पुत्त्रस्तु वाच्यो मातुररक्षिता ॥
सूक्ष्मेभ्योऽपि प्रसङ्गेभ्यः स्त्रियो रक्ष्या विशेषतः ।
द्वयोर्हि कुलयोः शोकमावहेयुररक्षिताः ॥
इमं हि सर्व्ववर्णानां पश्यन्तो धर्म्ममुत्तमम् ।
यतन्ते रक्षितुं भार्य्यां भर्त्तारो दुर्ब्बला अपि ॥
स्वां प्रसूतिं चरित्रञ्च कुलमात्मानमेव च ।
स्वञ्च धर्म्मं प्रयत्नेन जायां रक्षन् हि रक्षति ॥
पतिर्भार्य्यां सम्प्रविश्य गर्भो भूत्वेह जायते ।
जायायास्तद्धि जायात्वं यदस्यां जायते पुनः ॥
यादृशं भजते हि स्त्री सुतं सूते तथाविधम् ।
तस्मात् प्रजाविशुद्ध्यर्थं स्त्रियं रक्षेत् प्रयत्नतः ॥
न कश्चित् योषितः शक्तः प्रसह्य परिरक्षितुम् ।
एतैरुपाययोगैस्तु शक्यास्ताः परिरक्षितुम् ॥
अर्थस्य संग्रहे चैनां व्यये चैव नियोजयेत् ।
शौचे धर्म्मेऽन्नपक्त्याञ्च पारिणाह्यस्य वेक्षणे ॥
अरक्षिता गृहे रुद्धाः पुरुषैराप्तकारिभिः ।
आत्मानमात्मना यास्तु रक्षेयुस्ताः सुरक्षिताः ॥
पानं दुर्ज्जनसंसर्गः पत्या च विरहोऽटनम् ।
स्वप्नोऽन्यगेहवासश्च नारीसन्दूषणानि षट् ॥
नैता रूपं परीक्षन्ते नासां वयसि संस्थितिः ।
सुरूपं वा विरूपं वा पुमानित्येव भुञ्जते ॥
पौंश्चल्याच्चलचित्ताच्च नैःस्नेह्याच्च स्वभावतः ।
रक्षिता यत्नतोऽपीह भर्त्तृष्वेता विकुर्व्वते ॥
एवं स्वभावं ज्ञात्वासां प्रजापतिनिसर्गजम् ।
परमं यत्नमातिष्ठेत् पुरुषो रक्षणं प्रति ॥
शय्यासनमलङ्कारं कामं क्रोधमनार्ज्जवम् ।
द्रोहभावं कुचर्य्याञ्च स्त्रीभ्यो मनुरकल्पयत् ॥
नास्ति स्त्रीणां क्रिया मन्त्रैरिति धर्म्मो व्यवस्थितः ।
निरिन्द्रिया ह्यमन्त्राश्च स्त्रियोऽनृतमिति स्थितिः ॥
तथा च श्रुतयो बह्व्यो निगीता निगमेष्वपि ।
स्वालक्षण्यपरीक्षार्थं तासां शृणुत निष्कृतीः ॥
यन्मे माता प्रलुलुभे विचरन्त्यपतिव्रता ।
तन्मे रेतः पिता वृङ्क्तामित्यस्यैतन्निदर्शनम् ॥
ध्यायत्यनिष्टं यत्किञ्चित् पाणिग्राहस्य चेतसा

तस्यैव व्यभिचारस्य निह्नवः सम्यगुच्यते ॥
यादृग्गुणेन भर्त्रा स्त्री संयुज्येत यथाविधि ।
तादृग्गुणा सा भवति समुद्रेणेव निम्नगा ॥
अक्षमाला वशिष्ठेन संयुक्ताधमयोनिजा ।
शारङ्गी मन्दपालेन जगामाभ्यर्हणीयताम् ॥
एताश्चान्याश्च लोकेऽस्मिन्नपकृष्टप्रसूतयः ।
उत्कर्षं योषितः प्राप्ताः स्वैः स्वैर्भर्तृगुणैः शुभैः ॥
एषोदिता लोकयात्रा नित्यं स्त्रीपुंसयोः शुभा
प्रेत्येह च सुखोदर्कान् प्रजाधर्म्मान्निबोधत ॥*॥
प्रजनार्थं महाभागाः पूजार्हा गृहदीप्तयः ।
स्त्रियः श्रियश्च गेहेषु न विशेषोऽस्ति कश्चन ॥
उत्पादनमपत्यस्य जातस्य परिपालनम् ।
प्रत्यहं लोकयात्रायाः प्रत्यक्षं स्त्रीनिबन्धनम् ॥
अपत्यं धर्म्मकार्य्याणि शुश्रूषा रतिरुत्तमा ।
दाराधीनस्तथा स्वर्गः पितॄणामात्मनश्च ह ॥
पतिं या नाभिचरति मनोवाग्देहसंयता ।
सा भर्तृलोकानाप्नोति सद्भिः साध्वीति चोच्यते॥
व्यभिचारात्तु भर्त्तुः स्त्री लोके प्राप्नोति निन्द्य-
ताम् ।
शृगालयोनिञ्चाप्नोति पापरोगैश्च पीड्यते ॥
पुत्रं प्रत्युदितं सद्भिः पूर्व्वजैश्च महर्षिभिः ।
विश्वजन्यमिमं पुण्यमुपन्यासं निबोधत ॥
भर्त्तुः पुत्रं विजानन्ति श्रुतिद्वैधन्तु भर्त्तरि ।
आहुरुत्पादकं केचिदपरे क्षेत्रिणं विदुः ॥
क्षेत्रभूता स्मृता नारी बीजभूतः स्मृतः पुमान्
क्षेत्रबीजसमायोगात् सम्भवः सर्व्वदेहिनाम् ॥
विशिष्टं कुत्रचिद्बीजं स्त्रीयोनिस्त्वेव कुत्रचित्
उभयन्तु समं यत्र सा प्रसूतिः प्रशस्यते ।
बीजस्य चैव योन्याश्च बीजमुत्कृष्टमुच्यते ।
सर्व्वभूतप्रसूतिर्हि बीजलक्षणलक्षिता ॥
यादृशं तूप्यते बीजं क्षेत्रे कालोपपादिते ।
तादृग्रोहति तत्तस्मिन् बीजं स्वैर्व्यञ्जितं गुणैः ॥
इयं भूमिर्हि भूतानां शाश्वती योनिरुच्यते ।
न च योनिगुणान् कांश्चिद्बीजं पुष्यति पुष्टिषु ॥
भूमावप्येककेदारे कालोप्तानि कृषीबलैः ।
नानारूपाणि जायन्ते बीजानीह स्वभावतः ॥
व्रीहयः शालयो मुद्गास्तिला माषास्तथा यवाः ।
यथाबीजं प्ररोहन्ति लशुनानीक्षवस्तथा ॥
अन्यदुप्तं जातमन्यदित्येतन्नोपपद्यते ।
उप्यते यद्धि यद्बीजं तत्तदेव प्ररोहति ॥
तत् प्राज्ञेन विनीतेन ज्ञानविज्ञानवेदिना ।
आयुष्कामेन वप्तव्यं न जातु परयोषिति ॥
अत्र गाथा वायुगीताः कीर्त्तयन्ति पुराविदः ।
यथा बीजं न वप्तव्यं पुंसा परपरिग्रहे ॥
नश्यतीषुर्यथा विद्धः खे विद्धमनुविध्यतः ।
तथा नश्यति वै क्षिप्रं बीजं परपरिग्रहे ॥
पृथोरपीमां पृथिवीं भार्य्यां पूर्व्वविदो विदुः ।
स्थाणुच्छेदस्य केदारमाहुः शल्यवतो मृगम् ॥
एतावानेव पुरुषो यज्जायात्मा प्रजेति ह ।
विप्राः प्राहुस्तथा चैतद्यो भर्त्ता सा स्मृताङ्गना
न निष्क्रयविसर्गाभ्यां भर्त्तुर्भार्य्या विमुच्यते ।
एवं धर्म्मं विजानीमः प्राक् प्रजापतिनिर्म्मितम् ॥

सकृदंशो निपतति सकृत् कन्या प्रदीयते ।
सकृदाह ददानीति त्रीण्येतानि सतां सकृत् ॥
यथा गोऽश्वोष्ट्रदासीषु महिष्यजाविकासु च ।
नोत्पादकः प्रजाभागी तथैवान्याङ्गनास्वपि ॥
ये क्षेत्रिणो बीजवन्तः परक्षेत्रप्रवापिणः ।
ते वै शस्यस्य जातस्य न लभन्ते फलं क्वचित् ॥
यदन्यगोषु वृषभो वत्सानां जनयेच्छतम् ।
गोमिनामेव ते वत्सा मोघं स्कन्दितमार्षभम् ॥
तथैवाक्षेत्रिणो बीजं परक्षेत्रप्रवापिणः ।
कुर्व्वन्ति क्षेत्रिणामर्थं न बीजी लभते फलम् ॥
फलन्त्वनभिसन्धाय क्षेत्रिणां बीजिनां तथा ।
प्रत्यक्षं क्षेत्रिणामर्थो बीजाद्योनिर्गरीयसी ॥
क्रियाभ्युपगमात्त्वेतद्बीजार्थं यत् प्रदीयते ।
तस्येह भागिनौ दृष्टौ बीजी क्षेत्रिक एव च ॥
ओघवाताहृतं बीजं यस्य क्षेत्रे प्ररोहति ।
क्षेत्रिकस्यैव तद्बीजं न वप्ता लभते फलम् ॥
एष धर्म्मो गवाश्वस्य दास्युष्ट्राजाविकस्य च ।
विहङ्गमहिषीणाञ्च विज्ञेयः प्रसवं प्रति ॥
एतद्वः सारफल्गुत्वं बीजयोन्योः प्रकीर्त्तितम् ।
अतः परं प्रवक्ष्यामि योषितां धर्म्ममापदि ॥*॥
भ्रातुर्ज्येष्ठस्य भार्य्या या गुरुपत्न्यनुजस्य सा ।
यवीयसस्तु या भार्य्या स्नुषा ज्येष्ठस्य सा स्मृता
ज्येष्ठो यवीयसो भार्य्यां यवीयान् वाग्रजस्त्रियम्
पतितौ भवतो गत्वा नियुक्तावप्यनापदि ॥
देवराद्वा सपिण्डाद्वा स्त्रिया सम्यङ्नियुक्तया ।
प्रजेप्सिताधिगन्तव्या सन्तानस्य परिक्षये ॥
विधवायां नियुक्तस्तु घृताक्तो वाग्यतो निशि ।
एकमुत्पादयेत् पुत्रं न द्वितीयं कथञ्चन ॥
द्वितीयमेके प्रजनं मन्यन्ते स्त्रीषु तद्विदः ।
अनिर्वृत्तं नियोगार्थं पश्यन्तो धर्म्मतस्तयोः ॥
विधवायां नियोगार्थे निर्वृत्ते तु यथाविधि ।
गुरुवच्च स्नुषावच्च वर्त्तेयातां परस्परम् ॥
नियुक्तौ यौ विधिं हित्वा वर्त्तेयातान्तु कामतः
तावुभौ पतितौ स्यातां स्नुषागगुरुतल्पगौ ॥
नान्यस्मिन् विधवा नारी नियोक्तव्या द्विजा-
तिभिः ।
अन्यस्मिन् हि नियुञ्जाना धर्म्मं हन्युः सनातनम्
नोद्वाहिकेषु मन्त्रेषु नियोगः कीर्त्यते क्वचित् ।
न विवाहविधावुक्तं विधवा वेदनं पुनः ॥
अयं द्विजैर्हि विद्वद्भिः पशुधर्म्मो विगर्हितः ।
मनुष्याणामपि प्रोक्तो वेणे राज्यं प्रशासति
स महीमखिलां भुञ्जन् राजर्षिप्रवरः पुरा ।
वर्णानां सङ्करं चक्रे कामोपहतचेतनः ॥
ततः प्रभृति यो मोहात् प्रमीतपतिकां स्त्रियम् ।
नियोजयत्यपत्यार्थं तं विगर्हन्ति साधवः ॥
यस्या म्रियेत कन्याया वाचा सत्ये कृते पतिः ।
तामनेन विधानेन निजो विन्देत देवरः ॥
यथाविध्यभिगम्यैनां शुक्लवस्त्रां शुचिव्रताम् ।
मिथो भजेदाप्रसवात् सकृत् सकृदृतावृतौ ॥
न दत्त्वा कस्यचित् कन्यां पुनर्दद्यात् विचक्षणः
दत्त्वा पुनः प्रयच्छन् हि प्राप्नोति पुरुषानृतम्
विधिवत् प्रतिगृह्यापि त्यजेत् कन्यां विगर्हिताम्

व्याधितां विप्रदुष्टां वा छद्मना चोपपादित
यस्तु दोषवतीं कन्यामनाख्यायोपपादयेत्
तस्य तद्वितथं कुर्य्यात् कन्यादातुर्दुरात्मन
विधाय वृत्तिं भार्य्यायाः प्रवसेत् कार्य्यवा
अवृत्तिकर्षिता हि स्त्री प्रदुष्येत् स्थितिमत
विधाय प्रोषिते वृत्तिं जीवेन्नियममास्थि
प्रोषिते त्वविधायैव जीवेच्छिल्पैरगर्हितैः
प्रोषितो धर्म्मकार्य्यार्थं प्रतीक्ष्योऽष्टौ नरः स
विद्यार्थं षट् यशोऽर्थं वा कामार्थं त्रींस्तु
वत्सरा
संवत्सरं प्रतीक्षेत द्विषन्तीं योषितं पतिः
ऊर्द्ध्वं संवत्सरात्त्वेनां दायं हृत्वा न संवस
अतिक्रामेत् प्रमत्तं या मत्तं रोगार्त्तमेव
सा त्रीन् मासान् परित्याज्या विभूषणपरि
च्छद
उन्मत्तं पतितं क्लीवमबीजं पापरोगिणम्
न त्यागोऽस्ति द्विषन्त्याश्च न च दायापवर्त्त
मद्यपासाधुवृत्ता च प्रतिकूला च या भवे
व्याधिता साधिवेत्तव्या हिंसार्थघ्नी च सर्व
वन्ध्याष्टमेऽधिवेद्याब्दे दशमे तु मृतप्रजा ।
एकादशे स्त्रीजननी सद्यस्त्वप्रियवादिनी
या रोगिणी स्यात्तु हिता सम्पन्ना चैव शील
सानुज्ञाप्याधिवेत्तव्या नावमान्या च कर्हि
अधिविन्ना तु या नारी निर्गच्छेद्रुषिता गृ
सा सद्यः सन्निरोद्धव्या त्याज्या वा कुलस
प्रतिषिद्धा पिबेद्या तु मद्यमभ्युदयेष्वपि
प्रेक्षासमाजं गच्छेद्वा सा दण्ड्या कृष्णला
प
यदि स्वाश्चापराश्चैव विन्देरन् योषितो द्वि
तासां वर्णक्रमेणैव ज्यैष्ठं पूजा च वेश्म च
भर्त्तुः शरीरशुश्रूषां धर्म्मकार्य्यञ्च नैत्यिकम
स्वा चैव कुर्य्यात् सर्व्वेषां नान्यजातिः कथ
यस्तु तत् कारयेन्मोहात् स्वजात्या स्थित
न्यः
यथा ब्राह्मणचाण्डालः पूर्व्वदृष्टस्तथैव सः
उत्कृष्टायाभिरूपाय वराय सदृशाय च ।
अप्राप्तामपि तां तस्मै कन्यां दद्याद्यथावि
काममामरणात्तिष्ठेद्गृहे कन्यर्त्तुमत्यपि
न चैवैनां प्रयच्छेत्तु गुणहीनाय कर्हिचि
त्रीणि वर्षाण्युदीक्षेत कुमार्य्यृतुमती सत
ऊर्द्ध्वन्तु कालादेतस्माद्विन्देत सदृशं पतिम्
अदीयमाना भर्त्तारमधिगच्छेद्यदि स्वय
नैनः किञ्चिदवाप्नोति न च यं साधिगच्छ
अलङ्कारं नाददीत पित्र्यं कन्या स्वयंवरा
मातृकं भ्रातृदत्तं वा स्तेना स्याद्यदि
हरेत
पित्रे न दद्याच्छुल्कन्तु कन्यामृतुमतीं हर
स हि स्वाम्यादतिक्रामेदृतूनां प्रतिरोधना
त्रिंशद्वर्षो वहेत् कन्यां हृद्यां द्वादशवार्षिक
त्र्यष्टवर्षोऽष्टवर्षां वा धर्म्मे सीदति सत्वरः
देवदत्तां पतिर्भार्य्यां विन्दते नेच्छयात्मनः
तां साध्वीं बिभृयान्नित्यं देवानां प्रियमाच

प्रजनार्थं स्त्रियः सृष्टाः सन्तानार्थञ्च मानवाः।
तस्मात् साधारणो धर्म्मः श्रुतौ पत्न्या सहोदितः॥
कन्यायां दत्तशुल्कायां म्रियेत यदि शुल्कदः।
देवराय प्रदातव्या यदि कन्यानुमन्यते॥
आददीत न शूद्रोऽपि शुल्कं दुहितरं ददत्।
शुल्कं हि गृह्णन् कुरुते छन्नं दुहितृविक्रयम्॥
एतत्तु न परे चक्रुर्नापरे जातु साधवः।
यदन्यस्य प्रतिज्ञाय पुनरन्यस्य दीयते॥
नानुशुश्रुम जात्वेतत् पूर्व्वेष्वपि हि जन्मसु।
शुल्कसंज्ञेन मूल्येन छन्नं दुहितृविक्रयम्॥
अन्योन्यस्याव्यभिचारो भवेदामरणान्तिकः।
एष धर्म्मः समासेन ज्ञेयः स्त्रीपुंसयोः परः॥
तथा नित्यं यतेयातां स्त्रीपुंसौ तु कृतक्रियौ।
यथा नाभिचरेतां तौ वियुक्तावितरेतरम्॥
एष स्त्रीपुंसयोरुक्तो धर्म्मो वो रतिसंहितः।
आपद्यपत्यप्राप्तिश्च दायभागं निबोधत॥"
इति मानवे ९ अध्यायः॥

स्त्रीपुंसलक्षणा, स्त्री, स्त्रीपुंसयोर्लक्षणं चिह्नं स्तनश्मश्र्वादिरूपं यस्यां सा। इति भरतः॥ तत्पर्य्यायः। पोटा २। इत्यमरः॥

स्त्रीपुंसौ, पुं, (स्त्री च पुमांश्च। "अचतुरविचतु" रेति।" ५।४।७७। इति अच्प्रत्ययेन साधुः।) स्त्रीपुंसयोर्युग्मम्। तत्पर्य्यायः। मिथुनम् २ द्वन्द्वम् ३। इत्यमरः। २।५।३८। द्विवचनान्तोऽयम्॥ (यथा, मनुः। ९।२५।
"एषोदिता लोकयात्रा नित्यं स्त्रीपुंसयोः शुभा॥"

स्त्रीपूर्व्वः, पुं (स्त्री पूर्व्वं प्रधानतया सर्व्वकार्य्येषु अग्रगामिनीव यस्य।) स्त्रीजितः। इति महाभारते दानधर्म्मः॥

स्त्रीप्रियः, पुं, (स्त्रियाः प्रियः।) आम्रवृक्षः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ नारीप्रियद्रव्ये, त्रि॥

स्त्रीमुखपः, पुं, (स्त्रीमुखं पातीति। पा + कः।) दोहलः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्त्रीरञ्जनं, क्ली, (स्त्रियमपि रञ्जयति रागिणीति। रञ्ज + ल्युः।) ताम्बूलम्। इति केचित्॥

स्त्रीरोगः, पुं, (स्त्रिया रोगः।) नारीणामामयः। तस्य चिकित्सा यथा,—
धन्वन्तरिरुवाच।
"स्त्रीरोगादिचिकित्साञ्च वक्ष्ये सुश्रुत तां शृणु
योनिव्यापत्सु भूयिष्ठं शस्यते कर्म्म वातजित्॥
वचोपकुञ्चिकाजातीकृष्णावृषकसैन्धवम्।
अजमोदा यवक्षारं चित्रकं शर्करान्वितम्॥
पिष्टालोड्य जलाद्येन खादयेद्घृतभर्ज्जितम्।
योनिपार्श्वार्त्ति हृद्रोगगुल्मार्शोविनिवृत्तये॥
बदरीपत्रसंलेपात् योनिभिन्ना प्रशाम्यति।
लोध्रं तुम्बीफलालेपो योनिदार्ढ्यं करोति च॥
पञ्चपल्लवयष्ट्याह्वमालतीकुसुमैर्घृतम्।
रविपक्वमसृग्धारा योनिगन्धविनाशनम्॥"
असृग्धारास्थाने असृग्बाधा इति च पाठः।
"सकाञ्जिकं जवापुष्पं भृष्टं ज्योतिष्मतीदलम्
दूर्व्वापिष्टञ्च संप्राश्य वनिता नार्त्तवं लभेत्॥
धात्र्यञ्जनाभयाचूर्णं तोयपीतं यदा भवेत्।"
यदा भवेदित्यत्र रजो हरेदिति च पाठः।
"सदुग्धा लक्ष्मणा पीता न स्यादृता पुत्त्रदा ध्रुवम्
दुग्धस्यार्द्धाढकं चाश्वगन्धा च पुत्त्रदा।
वन्ध्या पुत्त्रं लभेत् पीत्वा घृतेन व्योषकेशरम्॥
कुशकाशोरुबूकाणां मूलैर्गोक्षुरकस्य च।
दुग्धञ्चैव सितायुक्तं गर्भिण्या शूलनुत्परम्॥
पाठालाङ्गलिसिंहास्यमयूरकुटजैः पृथक्।
नाभिवस्तिभगालेपात् सुखं नारी प्रसूयते॥
सूताया हृच्छिरोवस्तिशूलं वै मक्कलसंज्ञितम्।
यवक्षारं पिबेत्तत्र मस्तुनोष्णोदकेन वा॥
कुशमूलीकृतः क्वाथः साज्यः सूतिरुजापहः।
शालितण्डुलचूर्णञ्च सदुग्धं दुग्धकृद्भवेत्॥
विदारिकुसुमरसं मूलं कार्पासजं तथा।
धात्री स्तन्यविशुद्ध्यर्थं मुद्गयूषरसाशनी॥
कुष्ठा वचाभया ब्राह्मी मधुरा क्षौद्रसर्पिषी।
वर्णायुःकान्तिजननं लेहं बाले प्रदापयेत्॥
स्तन्याभावे पयश्छाग्यं गव्यं वा तद्गुणं भवेत्
मुस्तशुण्ठीविषा बाला कुटजा चातिसारनुत्॥
व्योषं मधु मातुलुङ्गं हिक्काच्छर्दिनिवारणम्।
कुष्ठं न्यग्रवमित्यर्थनिशा दूर्व्वा च कुष्ठजित्॥
ससर्ज्जदामयनिशाचन्दनैः शान्तलेपनम्।
शङ्खालवीजरुद्राक्षवचालौहादिधारणम्॥"
इति गारुडे। १७६। १—१९॥

स्त्रीसभं, क्ली, (स्त्रीणां सभा। अशालाचेति नपुंसकत्वम्।) नारीणां सभा। इति केचित्॥

स्त्रीस्वभावः, पुं, (स्त्रीणां स्वभाव इव स्वभावो यस्य।) महल्लकः। इति शब्दमाला॥ नारीणां शीलञ्च॥ (यथा, महाभारते। ३।७१।६।
"स्त्रीस्वभावचलो लोके मम दोषश्च दारुणः।
स्यादेवमपि कुर्य्यात् सा विवशा गतसौहृदा॥")

स्त्रैणं, क्ली, (स्त्रिया इदम्। स्त्री + नञ्।) स्त्रीस्वभावः। यथा, भट्टिः।
"कर्णजपैराहितराज्यलोभा
स्त्रैणेन नीता विकृतिं लघिम्ना।
रामप्रवासे व्यमृशन्न दोषं
जनापवादं सनरेन्द्रमृत्युम्॥"
(यथा, च भागवते। ४।४।३।
"पितोरगात् स्त्रैणविमूढधीर्गृहान्
प्रेम्णात्मनो योऽर्द्धमदात् सतां प्रियः॥"
स्त्रीणां समूहः। स्त्री + नञ्। स्त्रीसमूहः। इति काशिका।४।१।८७॥ यथा, शान्तिशतके।
"तृणं वा स्त्रैणं वा मम समदृशो यान्तु दिवसाः
क्वचित् पुण्येऽरण्ये शिव शिव शिवेति प्रलपतः॥")

स्त्रैणः, त्रि, (स्त्रीषु भवः। स्त्रीभ्य आगतः। स्त्रीभ्यो हितो वा। स्त्री + "स्त्रीपुंसाभ्यां नञ् स्नञौ भवनात्।" ४।१।८७। इति नञ्।) स्त्रीसम्बन्धी। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥ स्त्रिया अपत्यं स्त्रैणः। स्त्रिया इदं स्त्रीणां समूहो वा स्त्रैणम्। इति तट्टीकायां दुर्गादासः॥ (रमणीरतः। यथा, भागवते। १।११।४०।
"तं मेनिरेऽबला मौढ्यात् स्त्रैणं चानुव्रतं रहः।
अप्रमाणविदो भर्त्तुरीश्वरं मतयो यथा॥")

स्थः, त्रि, (तिष्ठत्यस्मिन्निति स्था + घञर्थे कः।) स्थलम्। यथा,—
"स्थली देवकर्त्तृकेऽन्यत् स्थलं क्लीबे स्थ इत्यपि।"
इति शब्दरत्नावली॥
(सुबन्तोपपदे तु "सुपि स्थः।" ३।२।४। इति कप्रत्ययः। स्थितिशीलः। यथा, रघुः। १२।१५।
"चित्रकूटवनस्थञ्च कथितस्वर्गतिर्गुरोः।
लक्ष्म्या निमन्त्रयाञ्चक्रे तमनुच्छिष्टसम्पदा॥"

स्थग, म ए संवृतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट्।) दन्त्यादिरयमध्यः। म, सिस्थगयिषति। ए, अस्थगीत्। इति दुर्गादासः।

स्थगः, त्रि, (स्थगति संवृणोति आत्मानमिति। स्थग + अच्।) धूर्त्तः। यथा,—
"धूर्त्ते स्थगश्च निर्लज्जः पटुः पाटविकोऽपि च॥"
इति शब्दरत्नावली त्रिकाण्डशेषश्च॥

स्थगनं, क्ली, (स्थग + ल्युट्।) अपवारणम्। यथा,—
"व्यवधानं तिरोधानमन्तर्द्धिरपवारणम्।
छदनं व्यवधानान्तर्द्धापिधानस्थगनानि च॥"
इति हेमचन्द्रः॥

स्थगितं, त्रि, (स्थग + क्तः।) तिरोहितम्। तत्पर्य्यायः। संवीतम् २ रुद्धम् ३ आवृतम् ४ संवृतम् ५ पिहितम् ६ छन्नम् ७ अपवारितम् ८ अन्तर्हितम् ९ तिरोधानम् १०। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, किराते। १४।३१।
"उदूढवक्षःस्थगितैकदिङ्मुखो
विकृष्टविस्फारितचापमण्डलः॥")

स्थगी, स्त्री, (स्थगयतेऽनयेति। स्थग + घञर्थे कः। गौरादित्वात् ङीष्। ताम्बूलपात्रम्। पानेर बाटा इति भाषा। तत्पर्य्यायः। ताम्बूलकरङ्कः २। इति हेमचन्द्रः॥

स्थगु, क्ली, गडुः। कुज् इति भाषा। यथा,—
"हृदये ते निविष्टास्ता भूयश्चान्याः सहस्रशः।
तदेव स्थगु यद्दीर्घं रथघोणमिवायतम्॥
लब्धार्थां च प्रतीता च लेपयिष्यामि ते स्थगु।
मुखे च तिलकं चित्रं जातरूपमयं शुभम्॥"
इति रामायणे अयोध्याकाण्डे ९ सर्गः॥

स्थण्डिलं, क्ली, (तिष्ठत्यस्मिन्निति। स्था + मिथिलादयश्चेति इलचप्रत्ययेन निपातनात् साधुः।) चत्वरम्। इत्यमरः। २।७।१९॥ हे वेदी रभितोऽन्यत्र वा यज्ञार्थं परिष्कृतायामनिम्नोन्नतायां विस्तृतायां भूमौ। असमबाधेन तिष्ठन्त्यत्र स्थण्डिलं नाम्नाति डिगडलः चत्यते निवासाय याच्यते चत्वरं चते ञ याचे पूर्व्वेण वरः। इति भरतः॥ यथा च।
"यज्ञे परिष्कृतस्थाने स्यातां स्थण्डिलचत्वरे।"
इति शब्दरत्नावली॥ * ॥
होमनिमित्ताग्निस्थापनार्थं स्थण्डिलविधिर्यथा, वशिष्ठसंहितायाम्।
"तस्मात् सम्यक् परीक्ष्यैव कर्त्तव्यं शुभवेदिकम्।
हस्तमात्रं स्थण्डिलं वा संचित्ते होमकर्म्मणि॥"

क्रियासारेऽपि ।
"कुण्डमेवंविधं न स्यात् स्थण्डिलं वा समाश्रयेत् ॥"

शारदातिलकेऽपि ।
"नित्यं नैमित्तिकं काम्यं स्थण्डिले वा समाचरेत्
हस्तमात्रन्तु तत् कुर्य्यात् चतुरस्रं समन्ततः ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥

अपि च । गोभिलः । अनुगुप्ता अप आहृत्य प्रागुदक्प्लवनं देशं समं वा परिसमूह्य उपलिप्य मध्यतः प्राचीं रेखामुल्लिख्य उदीचीञ्च संहतां पश्चान्मध्ये प्राचीस्तिस्र उल्लिख्याभ्युक्षयेत् लक्षणावृदेषा सर्व्वत्रेति । अनुगुप्ता आच्छादिताः । पतितादिभिरदृष्टा इति यावत् ॥ प्रागुदक्प्लवनं देशं ... प्राङ्नीचादिफलमाह गृह्यासंग्रहे गोभिलपुत्त्रः ।
"प्राङ्नीचं ब्रह्मवर्च्चस्यमुदङ्नीचं यशोत्तमम् ।
पित्र्यं दक्षिणतो नीचं प्रतिष्ठालम्भकं समम् ॥"
यशोत्तममित्यत्र सान्ता अप्यदन्ता इत्युक्तरदन्तोऽपि यशशब्दः गयाशिरः इतिवत् । परिसमूह्य सर्व्वतः कुशैः पांश्वादिकमपसार्य्य उत्तरस्यां दिशि सार्द्धहस्तोपरि क्षिपेत् । परिसमूह्य वितस्तित्रये उत्तरत उत्करं करोतीति हरिशर्म्मधृतवचनात् । तत उपलेपनम् ॥*॥ तत्र कारणमाह गृह्यासंग्रहः ।
"इन्द्रेण वज्राभिहतः पुरा वृत्रो महासुरः ।
मेदसा तस्य संक्लिन्नातदर्थमुपलेपयेत् ॥" इति । मध्यतः स्थण्डिलाभ्यन्तरं दक्षिणांशे न तु मध्यांशे उदग्गतैकविंशत्यङ्गुलरेखानुरोधात् । अन्यथा ॥
"कुशैः संमार्ज्जयेद्भूमिं शुद्धामादौ शुचिस्ततः ।
हस्तमात्रां चतुरस्रां गोमयेनोपलेपयेत् ॥"
इति भारद्वाजीयहस्तप्रमाणस्थण्डिले तदनुपपत्तेः । प्राचीं प्रागग्रताम् । उदीचीञ्च संहतां पश्चादिति । प्रागग्रतायाः पश्चिमे भागे संलग्नामुदगग्राम् । मध्ये उदग्गतायाः प्राचीः प्रागग्रास्तिस्रो रेखा उल्लिख्याभ्युक्षयेदिति । रेखाभ्य उद्धृतमृत्तिकोद्धरणपूर्व्वकमभ्युक्षयेत् । उल्लिख्य उद्धृत्याभ्युक्षयेदिति कात्यायनसूत्रात् ॥ * ॥ उत्करप्रक्षेपदेशमाह गृह्यासंग्रहः ।
"उत्करं गृह्य रेखाभ्योऽरत्निमात्रे निधापयेत् ।
द्वारमेतत् पदार्थानां प्रागुदीच्यां दिशि स्मृतम् इति ॥
परिसमूहनादिपरिषेकान्तं कर्म्म लक्षणसंज्ञकं तस्य लक्षणस्यावृत प्रक्रिया सर्व्वत्र यत्र यत्राग्निप्रणयन तत्र बोध्या ॥ * ॥ रेखाप्रमाणमाह छन्दोगपरिशिष्टे कात्यायनः ।
"दक्षिणे प्रागग्रतायास्तु प्रमाणं द्वादशाङ्गुलम्
तन्मूललग्ना योदीची तस्या एवं नवोत्तरम् ॥
उदग्गतायाः सलग्नाः शेषाः प्रादेशमात्रिकाः ।
सप्तसप्ताङ्गुलास्त्यक्ता कुशेनैव समुल्लिखेत् ॥"
नवोत्तरं नवाधिकं द्वादशाङ्गुलमेकविंशत्यङ्गुलमित्यर्थः । शेषाः उक्तरेखयोरवशिष्टास्तिस्रः । कुशेन इति सर्व्वत्राभिसम्बध्यते । एवकारेण शाखान्तरोक्तस्य व्यावृत्तिः ॥ * ॥ रेखाणां देवता वर्णांश्चाह स्मृतिः ।
"प्रागगता पार्थिवी ज्ञेया चाग्नेयी चापुरदग्गता ।
प्राजापत्या तथा चैन्द्री सौमी च प्राक्क्रमा स्मृता ॥
पार्थिवी पीतवर्णा स्यादाग्नेयी लोहिता भवेत्
प्राजापत्या भवेत् कृष्णा नीला चैन्द्री प्रकीर्त्तिता ॥
श्वेतवर्णेन सौमी स्यात् रेखाणां वर्णलक्षणम् ॥"
अग्निस्थापनपर्य्यन्तं सव्यहस्तप्रादेशस्य विधानमाह । गृह्यासंग्रहः ।
"सव्यं भूमौ प्रतिष्ठाप्य प्रोल्लिखेद्दक्षिणेन तु ।
तावन्नोत्थापयेत् पाणिं यावदग्निं निधापयेत् ॥"
मानकर्त्तारमाह छन्दोगपरिशिष्टे कात्यायनः ।
"मानक्रियायामुक्तायामनुक्ते मानकर्त्तरि ।
मानकृद्यजमानः स्याद्विदुषामेष निश्चयः ॥"
अङ्गुष्ठाङ्गुलिमानमाह स एव ।
"अङ्गुष्ठाङ्गुलिमानन्तु यत्र यत्रोपदिश्यते ।
तत्र तत्र बृहत्पर्व्वग्रन्थिभिर्म्मिनुयात् सदा ॥"
यजमानासन्निधौ होमे तु साधारणाङ्गुलिमानम् । यथा कपिलपञ्चरात्रम् ।
"अष्टभिस्तैर्भवेज्ज्येष्ठं मध्यमं सप्तभिर्यवैः ।
कन्यसं षड्भिरुद्दिष्टमङ्गुलं मुनिसत्तमैः ॥"
तैः प्रक्रम्यमाणयवैः । कन्यसं कनिष्ठम् । मानन्तु पार्श्वेन । षड्यवाः पार्श्वसंमिताः । इति कात्यायनवचनात् । इति संस्कारतत्त्वम् ॥

स्थण्डिलशायी, [न्] पुं, (स्थण्डिले शेते इति । शी + "व्रते ।" ३ । २ । ८० । इति इनिः ।) यो व्रतवशात् स्थण्डिले शेते सः । तत्पर्य्यायः । स्थाण्डिलः २ । इत्यमरः । २।७।४४ ॥ स्थण्डिलेशयः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (वाच्यलिङ्गेऽपि वर्त्तते । यथा, भट्टिः । ३ । ४१ ।
"वाचंयमान् स्थण्डिलशायिनश्च
युयुक्षमाणाननिशं मुमुक्षून् ।
अध्यापयन्तं विनयात् प्रणेमुः
पद्गा भरद्वाजमुनिं सशिष्यम् ॥")

स्थण्डिलसितकं, क्ली, (स्थण्डिले सिकता यत्र ।) वेदिः । इति हारावली ॥

स्थण्डिलेशयः, पुं, (स्थण्डिले शेते इति । शी + अच् । अलुक्समासः ।) स्थण्डिलशायी । इति शब्दरत्नावली ॥ (वाच्यलिङ्गोऽप्ययमिति केचित् ॥ यथा, भागवते । ४ । २३ । ६ ।
"आकण्ठमग्नः शिशिरे उदके स्थण्डिलेशयः ॥")

स्थपतिः, पु, (तिष्ठन्त्यस्मिन्निति । स्था + कः । स्थः स्थानम् । तं पातीति । पा + बाहुलकात् अतिः इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलः ।४।५८।) गीष्पतीष्टियज्वा । बृहस्पतिसवननामकयागकर्त्ता । कारुभेदः । राज् इति भाषा । इत्यमरः ।३।३।६०॥ कारुः शिल्पी तक्षादि यह इति ख्यातेः । स्थपतिः कारुभेदो मुख्यश्चेति स्वामी । बृहस्पतियागयाजिनि कञ्चुकिनि च । इति भरतः ॥*॥ तस्य लक्षणं यथा,—
"वास्तुविद्याविधानज्ञो लघुहस्तो जितश्रमः
दीर्घदर्शी च शूरश्च स्थपतिः परिकीर्त्तितः ॥"
इति मात्स्ये । २१५ । ३८ ॥
कञ्चुकी । इति मेदिनी ॥ कुबेरः । इत्यजयपालः ॥ अधीशः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रामायणे । २ । ५२ । ५ ।
"स तु रामस्य वचनं निशम्य प्रतिगृह्य च ।
स्थपतिस्तूर्णमाहूय सचिवानिदमब्रवीत् ॥")

स्थपतिः, त्रि, (तिष्ठन्ति स्वधर्म्मे इति स्थाः मनुष्यास्तेषां पतिः ।) सत्तमः । इति मेदिनी ॥

स्थपुटः, त्रि, विषमसञ्चारजीवी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ विषमोन्नतम् । इति हेमचन्द्रः ॥

स्थल, जस्थाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा० पर० अक०-सेट् ।) ज, स्थालः स्थलः । तिस्थालयिषति । अयं नास्तीति केचित् । इति दुर्गादासः ॥

स्थलं, क्ली, स्त्री, (स्थल + अच् ।) जलशून्याकृत्रिमभूभागः । तत्पर्य्यायः । स्थली २ । इत्यमरः । २ । १ । ५ । स्थल्यते स्थीयतेऽत्र स्थल स्थलज स्थाने अल् । एवं स्थली नारी सर्व्वं इत्यादिना अकृत्रिमत्वे ईपि स्थली निपात्य कृत्रिमत्वे तु आवेव स्थला । कृत्रिमाकृत्रिमसामान्ये तु स्थलं प्रयुज्यते । इति वृद्धाः । स्थलशब्दः स्त्रीनपुंसकलिङ्गः । इति भरतः ॥ (यथा, मनुः । ७ । १९२ ।
"स्यन्दनाश्वैः समे युध्येदनूपे नौद्विपैस्तथा ।
वृक्षगुल्मावृते चापैरसिचर्म्मायुधैः स्थले ॥"
यथा च तैत्तिरीयसंहितायाम् ।१।६।१०।५
"यत्रा यजमानाय वर्षति स्थलयोदकं परिगृह्णन्ति ॥")

स्थलं, क्ली, (स्थल + अच् ।) जलशून्यकृत्रिमकृत्रिमभूभागः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ १ । ५ । (स्थानमात्रम् । यथा, रघुः ।५।५२
उवाच वाग्मी दशनप्रभाभिः
संवर्द्धितोरःस्थलतारहारः ॥")।
वस्त्रगृहम् । यथा,—
"पटवासः पटमयं दूष्यं वस्त्रगृहं स्थलम ॥"
इति त्रिकाण्डशेष

स्थलकन्दः, पुं, (स्थलजातकन्दः ।) अग्रामकन्दः । इति रत्नमाला ॥ वनओल इति भाषा ॥

स्थलकमलं, क्ली, (स्थलस्य कमलम् ।) स्थलपद्मम् । (यथा, गीतगोविन्दे । १० । ७ ।
"स्थलकमलगञ्जनं मम हृदयरञ्जनं
जनितरतिरङ्गपरभागम् ॥")
तत्पर्य्यायः । पद्मचारिणी २ अतिचरा ३ व्यथा ४ पद्मा ५ चारटी ६ । अस्य गुणाः अनुष्णत्वम् । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कषायत्व कफवातमूत्रकृच्छ्राश्मशूलश्वासकासविषापहत्वम् । इति भावप्रकाशः ॥

स्थलकुमुदः, पुं, (स्थलस्य कुमुदः ।) करवीरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलपद्मं, क्ली, (स्थलस्य पद्मम् ।) स्वनामख्यात-पुष्पविशेषः । (यथा, भट्टिः । २ । ३ ।

"विम्बागतैस्तीरवनैः समृद्धिं
निजां विलोक्यापहृतां पयोभिः ।
कूलानि सामर्षतयेव तेनुः
सरोजलक्ष्मीं स्थलपद्महासैः ॥")

तत्पर्य्यायः । छत्रपत्रम् २ तमालकम् ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तच्चतुर्विधं यथा,—
"चतुर्थो स्थलपद्मानि सेवन्तो गुलदावटो ।
नैपाली च गुलावश्च वकुलश्च कदम्बकः ॥"
इति रावणकृतार्कप्रकाशः ॥

स्थलपद्मः, पुं, (स्थलजातः पद्म इव ।) मानकः । इति रत्नमाला ॥ मानकचु इति भाषा ॥ (यथा,—
"स्थलपद्ममयं कल्कं पयसा लोड्य पाययेत् ।
प्लीहामयहरश्चैव सर्व्वाङ्गैकाङ्गशोथजित् ॥"
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे शोथाधिकारे ॥)

स्थलपद्मिनी, स्त्री, (स्थलस्य पद्मिनी ।) स्थलपद्मम् । वेटतामर इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । पद्माह्वा २ चारटी ३ पद्मचारिणी ४ सुगन्धमूला ५ अम्बुरुहा ६ लक्ष्मी ७ श्रेष्ठा ८ सुपुष्करा ९ रम्या १० पद्मावती ११ अतिचरा १२ स्थलरुहा १३ पुष्करिणी १४ पुष्करपर्णिका १५ पुष्करनाड़ी १६ । अस्या गुणाः । शैत्यत्वम् तिक्तत्वम् । शीतलम् । वान्तिरक्तपित्तमेहभूतातीसारनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलमञ्जरी, स्त्री, (स्थलस्य मञ्जरी ।) अपामार्गः । इति रत्नमाला ॥

स्थलशृङ्गाटः, पुं, (स्थलजातः शृङ्गाटः ।) गोक्षुरवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

स्थलशृङ्गाटकः, पुं, (स्थलशृङ्गाट एव । स्वार्थे कन् ।) गोक्षुरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलसीमा, [न्] पुं, (स्थलस्य सीमा ।) स्थण्डिलः । इति भूरिप्रयोगः ॥

स्थला, स्त्री, (स्थल + टाप् ।) जलशून्याकृत्रिमभूमिः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । १ । ५ ॥ (अस्याः प्रमाणं स्थलशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

स्थली, स्त्री, (स्थल + ङीप् ।) जलशून्याकृत्रिमा भूमिः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । १ । ५ । (यथा, साहित्यदर्पणे ।

"सैषा स्थली यत्र विचिन्वता त्वां
भ्रष्टं मया नूपुरमेकमुर्व्याम् ।
अदृश्यत त्वच्चरणारविन्द-
विश्लेषदुःखादिव बद्धमौनम् ॥")

स्थलीदेवता, स्त्री, (स्थल्या देवता ।) ग्राम्यदेवता । इति केचित् ॥

स्थलेरुहा, स्त्री, (स्थले रोहतीति । रुह + कः ।) गृहकुमारी । दग्धारुहा । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलजात, त्रि ॥

स्थलेशयः, पुं, (स्थले शेते इति । इति शी + अच् ।) क्रोडकरकुरङ्गादयः । इति राजनिर्घण्टः ॥ स्थलशायिनि, त्रि ॥

स्थविः, पु, (तिष्ठतीति । स्था + "क्रविघृष्वीति ।" उणा० ४ । ५६ । इति क्विन्प्रत्ययेन साधुः ।) तन्तुवायः । स्वर्गः । जङ्गमः । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥

स्थविरं, क्ली, (स्था + "अजिरशिशिरेति ।" उणा० १ । ५४ । किरच्प्रत्ययेन साधुः ।) शैलेयम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थविरः, पुं, (स्था + किरच् ।) ब्रह्मा । इति हेमचन्द्रः ॥

स्थविरः, त्रि, (तिष्ठतीति । स्था + "अजिरशिशिरेति ।" उणा० १ । ५४ । इति किरच्प्रत्ययेन साधुः ।) वृद्धः । इत्यमरः । २ । ६ । ४२ ॥ (यथा, मनुः । २ । १२० ।
"ऊर्द्ध्वं प्राणा ह्युत्क्रामन्ति यूनः स्थविर आयति ।
प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यते ॥"
भिक्षुः । इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलदत्तः ॥ १।५४ ॥) अचलः । इत्युणादिकोषः ॥

स्थविरा, स्त्री, (स्था + किरच् । टाप् ।) महाश्रावणी । इति राजनिर्घण्टः ॥ वृद्धा च ॥

स्थविष्ठ, त्रि, (अयमेषामतिशयेन स्थूलः । स्थूल + इष्ठन् । "स्थूलदूरेति ।" ६ । ४ । १५६ । इति साधुः ।) अतिशयस्थूलः । इत्यमरः । ३ । २ । १११ ॥ (यथा, भागवते । २ । १ । २४ ।
"विशेषस्तस्य देहोऽयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् ॥")

स्थाणु, पु, (तिष्ठतीति । स्था + "स्थोणुः ।" उणा० ३ । ३७ । इति णु ।) शिवः । इत्यमरः । १ । १ । ३६ ॥ (यथा, रघुः । ११ । १३ ।

"स्थाणुदग्धवपुषस्तपोवनं
प्राप्य दाशरथिरात्तकार्मुकः ।
विग्रहेण मदनस्य चारुणा
सोऽभवत् प्रतिनिधिर्न कर्म्मणा ॥")

तन्नामकारणं यथा,—
"समुत्तिष्ठन् जलात्तस्मात् प्रजास्ताः सृष्टवानहम् ।
ततोऽहं ताः प्रजा दृष्ट्वा रहिता एव तेजसा ॥
क्रोधेन महता युक्तो लिङ्गमुत्पाट्य चाक्षिपम् ।
उत्क्षिप्तं सरसो मध्ये ऊर्द्ध्वमेव यदा स्थितम् ।
तदा प्रभृति लोकेषु स्थाणुरित्येव विश्रुतम् ॥"
इति वामने ४६ अध्यायः ॥

(ब्रह्मा । यथा, महाभारते । १ । १ । ३२ ।
"यस्मात् पितामहो जज्ञे प्रभुरेकः प्रजापतिः ।
ब्रह्मा सुरगुरुः स्थाणुर्मनुः कः परमेष्ठ्यथ ॥")
कीलः । इति मेदिनी ॥ जीवकगन्धद्रव्यम् । यथा,
"जीवकं जीवनो जीवो निधिः स्थाणुः प्रकीर्त्तितः ॥"
इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्थाणुः, पु, क्ली, (स्था + णुः ।) नि:शाखवृक्षः । मुड़ा गाछ इति भाषा ॥ (यथा, देवीभागवते । १ । १७ । ५३ ।
"छायायामातपे चैव समदर्शी महातपाः ।
ध्यानं कृत्वा तथैकान्ते स्थितः स्थाणुरिवाचलः ॥")

तत्पर्य्यायः । ध्रुवः २ शङ्कुः ३ । इत्यमरः । २ । ४ । ८ ॥ अपशाखवृक्षः ४ । इति जटाधरः ॥ अश्मभेदः । इति नीलकण्ठः ॥

स्थाणुः, त्रि (स्था + णुः ।) स्थिरः । इति धरणिः ॥ (यथा, विष्णुपुराणे । १ । ५ । ५८ ।
"अव्ययश्च व्ययश्चैव यदिदं स्थाणुजङ्गमम् ।
तत् ससर्ज्ज तदा ब्रह्मा भगवानादिकृत् विभुः ॥"

स्थाणुतीर्थं, क्ली, (स्थाणोस्तीर्थम् ।) तीर्थविशेषः । यथा, वामने ४३ अध्याये ।
"स प्रोवाच महादेवो ब्रह्माणं प्रणतस्थितम् ।
पुण्यप्रदं नृणाञ्च व तीर्थमाहात्म्यमुत्तमम् ॥
एतत् सन्निहितं प्रोक्तं सरः पुण्यप्रदं महत् ।
स्थाणुलिङ्गस्य माहात्म्यं ब्रह्मन् मेऽवहितः शृणु ॥
अचेतनः सचेता वा अज्ञो वा प्राज्ञ एव वा ।
लिङ्गस्य दर्शनादेव मुच्यते सर्व्वपातकैः ॥
पुष्करादीनि तीर्थानि समुद्रचरणानि च ।
स्थाणुतीर्थं समेष्यन्ति मध्यं प्राप्ते दिवाकरे ॥
तत्र स्थास्यति यो ब्रह्मन् मात्र स्तोष्यति भक्तितः ।
तस्याहं सुलभो नित्यं भविष्यामि न संशयः ॥
इत्येवमुक्ता वचनं देवदेवो गतः प्रभुः ।
देवाश्च ऋषयः सर्व्वे स्वानि स्थानानि भेजिरे ॥
ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन् स्थाणुतीर्थं वदन्ति हि ॥"

स्थाण्डिलः, पुं, (स्थण्डिले शयितुं व्रतमस्य । स्थण्डिल + "स्थण्डिलात् शयितरि व्रते ।" ४ । २ । १५ । इति अण् ।) स्थण्डिलशायी । इत्यमरः । २ । ७ । ४५ ॥ (वाच्यलिङ्गोऽयमिति केचित् ॥)

स्थाणवीश्वरः, पु, (स्थाणुरीश्वरः ।) शिवलिङ्गविशेषः । यथा,—
"स्थाणुर्नाम्ना हि लोकेषु पूजनीयो दिवौकसाम् ।
स्थाणुरीश्वरः स्थितो यस्मात् स्थाणवीश्वरस्ततः स्मृतः ॥
ये स्मरन्ति सदा स्थाणुं ते मुक्ताः सर्व्वकिल्विषैः ।
भविष्यन्ति शुद्धदेहा दर्शनान्मोक्षगामिनः ॥
इत्येवमुक्ता देवेन ऋषयो ब्रह्मणा सह ।
तस्माद्दारुवणं लिङ्गं नेतुं समुपचक्रमुः ॥"
इति वामने ४२ अध्यायः ॥

स्थातव्यं, त्रि, (स्था + तव्य ।) स्थेयम् । स्थानीयम् । यथा, कालिदासकृतशृङ्गारतिलके ।
"वाणिज्ये न गतः स मे गृहपतिर्वार्त्तापि न श्रूयते
प्रातस्तज्जननी प्रसूततनया जामातृगेहं गता ।
बालाहं नवयौवना निशि कथं स्थातव्यमस्मद्गृहे
सायं सम्प्रति वर्त्तते पथिक हे स्थानान्तरं गम्यताम् ॥"

स्थानं, क्ली, (स्था + ल्युट् ।) नीतिवेदिनां विवर्गोत्सर्गतवर्गविशेषः । इत्यमरः । २ । ८ । १९ ॥

नीतिविदिनां नीतिशास्त्रज्ञानां स्त्र्यादिभि-
स्त्रिवर्ग । अन्येषान्तु धर्म्मकामार्थैः पूर्व्वमुक्तः ।
अष्टवर्गस्यापचयः क्षयः । तस्यैवोपचयो वृद्धिः ।
तस्य नोपचयो नापापचयः स्थानम् । अष्टवर्गो
यथा,—
"कृषिर्ब्बणिक्पथो दुर्गं सेतुकुञ्जरबन्धनम् ।
कन्याकरबलादानं सैन्यानाञ्च निवेशनम् ॥
अष्टवर्गः स्मृतो राज्ञामिति————॥"
इति भरतः ॥ * ॥
सादृश्यम् । अवकाशः । स्थितिः । इति मेदिनी ।
(यथा, मनुः । ६ । २२ ।
"स्थानासनाभ्यां विहरेत् सवनेषूपयन्नपः ॥")
सन्निवेशः । इति हेमचन्द्रः ॥ वसतिः । इति
चतुर्थकाण्डे हेमचन्द्रः ॥ यथाह कश्चित् ।
"स्थानं प्रधानं न बलं प्रधानं
स्थानस्थितः कापुरुषोऽपि सिंहः ॥")
ग्रन्थसन्धिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ भाजनम् ।
इति हलायुधः ॥ निकटम् । यथा,—
"त्वमत्र कृत्तिकास्थाने कथयामासुरीश्वर ।
सर्व्वे धर्म्मादयो देवा धर्म्माधर्म्मस्य साक्षिणः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे । १५।१६॥
अपि च ।
"एते ह्यपत्यास्तस्यैव धारयन्ति चराचरम् ।
पुरा मङ्कनकः सिद्धस्तत्स्थाने इति मे श्रुतम् ॥"
इति वामने ३० अध्यायः ॥*॥
स्वधर्म्मानुष्ठायिनां असम्यग्वर्त्तिनाञ्च स्थान-
विशेषप्राप्तिर्यथा,—
"वर्णानामाश्रमाणाञ्च सम्यग्धर्म्मानुपालिनाम्
असम्यग्वर्त्तिना लोकान् ब्रह्मा चक्रे यथा च यत्
प्राजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रियावताम्
क्षत्त्रियाणां तथा चैन्द्रं संग्रामेष्वनुवर्त्तिनाम् ॥
वैश्यानां मारुतं स्थानं स्वधर्म्ममनुवर्त्तिनाम् ।
गान्धर्व्वं शूद्रजातीनां परिचर्य्यानुकारिणाम् ॥
अष्टाशीतिसहस्राणां यतीनामूर्द्ध्वरेतसाम् ।
स्मृतं तेषान्तु यत् स्थानं तदेव गुरुवासिनाम् ॥
सप्तर्षीणाञ्च यत् स्थानं स्मृतं तद्वत् वनौ-
कसाम् ।
प्राजापत्यं गृहस्थानां गृहधर्म्मानुवर्त्तिनाम् ॥
न्यासिनान्तु परं ब्रह्म योगिनाममृतं स्मृतम् ।
एकान्तवासिनां ब्रह्मध्यायिनां परमं पदम् ॥
तामिस्रमन्धतामिस्रं महारौरवरौरवम् ।
असिपत्रवनं घोरं कालसूत्रमवीचिमत् ॥
वेदस्य निन्दकानान्तु यज्ञव्याघातकारिणाम् ।
स्थानमेतत्समाख्यातं स्वधर्म्मविनिवर्त्तिनाम् ॥"
इति वह्निपुराणे सर्गकथननामाध्यायः ॥
स्थानकं, क्ली, (स्थानमिव । कन् । स्थाने कं जलं
यत्रेति वा ।) आलवालम् । इति हेमचन्द्रः ॥
नगरम् । फेनम् । इति केचित् ॥ (स्थानमेव ।
स्वार्थे कन् । स्थानशब्दार्थोऽप्यत्र । यथा,महा-
भारते । १३ । २६ । ८४ ।
"तत् स्थानकं ब्राह्मणमभीप्समाने-
र्गङ्गा सदैवात्मवशैरुपास्या ॥")

स्थानचञ्चला, स्त्री, (स्थाने चञ्चला ।) बर्ब्बरीक्षुपः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥
स्थानच्युतः, त्रि, (स्थानात् च्युतः ।) स्थानभ्रष्टः ।
यथा, गारुडे ११ । ७१ ।
"स्थानस्थितस्य पद्मस्य मित्रौ वरुणभास्करौ ।
स्थानच्युतस्य तस्यैव क्लेदशोषणकारकौ ॥"
स्थानपालः, पुं, स्थानं पालयति यः । (स्थान +
पालि + अण् ।) स्थानरक्षकः । (यथा, याज्ञ-
वल्क्ये । २ । १७६ ।
"शौल्किकैः स्थानपालैर्व्वा नष्टापहृतमाहृतम्
अर्व्वाक् संवत्सरात् स्वामी हरेत परतो नृपः ॥"
स्थानभ्रष्टः, त्रि, (स्थानात् भ्रष्टः ।) पदच्युतः ।
यथा,—
"स्थानस्थितानि पूज्यन्ते पूज्यन्ते च पदस्थिताः
स्थानभ्रष्टा न पूज्यन्ते केशा दन्ता नखा नराः ॥
इति गारुडे । ११५। ७३ ।
स्थानाध्यक्षः, पुं, (स्थानस्य अध्यक्षः ।) स्थान-
रक्षकः । तत्पर्य्यायः । स्थानिकः २ । इति
हेमचन्द्रः ॥
स्थानिकः, पुं, (स्थानमस्येति । ठन् ।) स्थाना-
ध्यक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥
स्थानी, [न्] त्रि, स्थानविशिष्टः । स्थानं विद्यते-
ऽस्य इत्यर्थे इनप्रत्ययेन निष्पन्नः । यथा,
स्थानिवदादेशः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
स्थानीयं, क्ली (स्थानाय हितमिति । स्थान + छ ।)
नगरम् । इत्यमरः । २ । २ । १ ॥ स्थानसम्ब-
न्धिनि, त्रि ॥
स्थाने, व्य, योग्यम् । (यथा, रघु । ५ । १६ ।
"स्थाने भवानेकनराधिपः स-
न्नकिञ्चनत्वं मखजं व्यनक्ति ॥")
कारणार्थः । सादृश्यम् । सत्यम् । इति शब्द-
रत्नावली ॥
स्थापकः, त्रि, (स्थापयतीति । स्था + णिच् +
ण्वुल् ।) स्थापनकर्त्ता । ण्यन्तस्थाधातोर्णकप्रत्य-
येन निष्पन्नः ॥
स्थापत्यः, पुं, (स्थपतिरेव । स्थपति + ष्यञ् ।)
अन्तःपुररक्षकः । इत्यमरः ।२।८।८॥ स्थपते-
र्भावे, क्ली ॥
स्थापनं क्ली, (स्था + णिच् + ल्युट् ।) रोपणम् ।
पुंसवनम् । इति मेदिनी । समाधिः । इति
विश्वः ॥ (पादादिपिण्डीकरणम् । इति श्रीधर-
स्वामी ॥ यथा, भागवते । १० । ४४ । ५ ।
"उत्थापनैरुन्नयनैश्चालनैः स्थापनैरपि ।
परस्परं जिगीषन्तावपचक्रतुरात्मनः ॥"
स्थापना, स्त्री, (स्था + णिच् + युच् + टाप् ।)
स्थापनम् निवेशनम् । (यथा, महाभारते ।
१२ । २८१ । २४ ।
"स्थापना वै सुमहती त्वया देव प्रवर्त्तिता ॥"
विचाराङ्गविशेषः । तद्यथा,—
"अथ स्थापना । स्थापना नाम तस्या एव
प्रतिज्ञाया हेतुभिर्दृष्टान्तोपनयनिगमैः स्थापना
पूर्व्वं हि प्रतिज्ञा पश्चात् स्थापना किञ्चप्रति-

ज्ञातं स्थापयिष्यति यथा नित्यः पुरुष इति
प्रतिज्ञा हेतुरकृतकत्वात् इति । दृष्टान्तः यथ
अकृतकमाकाशं तच्च नित्यम् । उपनयो यथा
चाकृतकमाकाशन्तथा पुरुषः । निगमनन्तस्मा
न्नित्य इति ।" इति चरके विमानस्थाने ८मध्या
स्थापनी, स्त्री, (स्थाप्यतेऽनयेति । स्था + णिच
ल्युट् । ङीप् ।) पाठा । इति मेदिनी अमरः
२ । ४ । ८४ ॥
स्थापितं, त्रि, (स्था + णिच् + क्तः ।) निश्चितम
न्यस्तम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, देवीभागवते
२ । ८ । ४३ ।
"मणिमन्त्रधराः शूराः स्थापितास्तत्र रक्षणे
स्थाम, [न्] क्ली, (तिष्ठत्यनेनेति । स्था + मव
धातुभ्यो मनिन् ।" उणा० ४ । १४४ । इ
मनिन् ।) सामर्थ्यम् । इत्यमरः । २ । ८ । १०
(नादः । यथा, महाभारते । १ । १३१ । २
"अश्वस्येवास्य यत् स्थाम नदतः प्रदिशो ग
अश्वत्थामैव बालोऽयं तस्मान्नाम्ना भविष्य
स्थायिभावः, पुं, (स्थायी भावः ।) रसस्य त्रिध
भावान्तर्गतभावविशेषः । यथा,—
"सञ्चारिणः प्रधानानि देवादिविषया रति
उद्बुद्धमात्रः स्थायी च भाव इत्यभिधीयते
न भावहीनोऽस्ति रसो न भावो रसवर्ज्जि
परस्परकृता सिद्धिरनयो रसभावयोः ॥"
इत्युक्तदिशा परमालोचनया परमविश्रा
स्थानेन रसेन सहैव वर्त्तमाना अपि रा
नुगतविहारप्रवृत्तभृत्यवत् आपाततो
प्राधान्येनाभिव्यक्ता व्यभिचारिणः देवमु
नृपादिविषया रतिः उद्बुद्धमात्राविभावा
दपरिपुष्टतया रसतामनापाद्यमानाश्च स्था
भावा भावशब्दवाच्याः । उद्बुद्धमात्रस्थायी
यथा,—
"हरस्तु किञ्चित् परिवृत्तधैर्य्य-
श्चन्द्रोदयारम्भ इवाम्बुराशिः ।
उमामुखे बिम्बफलाधरोष्ठे
व्यापारयामास विलोचनानि ॥"
अत्र पार्व्वतीविषया भगवतो रतिः ।
साहित्यदर्पणे रसभावादिनिरूपणं ना
परिच्छेदः ॥
स्थायी, [न्] पुं, (तिष्ठतीति । स्था + णि
भावभेदः । यथा,—
"स्थायिसात्त्विकसञ्चारिप्रभेदैः स्याद्रतिः
इति हेमच
(यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । २०५—२०
"अविरुद्धा विरुद्धा वा यं तिरोधातुमक्ष
आस्वादाङ्कुरकन्दोऽसौ भावःस्थायीति स
यदुक्तम् ।
सक्सूत्रवृत्त्या भावानामन्येषामनुगाम
न तिरोधीयते स्थायी तैरसौ पुष्यते पर
तद्भेदानाह ।
रतिर्हासश्च शोकश्च क्रोधोत्साहौ भयं त
जुगुप्सा विस्मयश्चेत्थमष्टौ प्रोक्ताः शमोऽ

तत्र

रतिर्मनोऽनुकूलेऽर्थे मनसः प्रवणायितम्।
वागादिवैकृताश्चेतोविकासो हास इष्यते॥
इष्टनाशादिभिश्चेतो वैक्लव्यं शोकशब्दभाक्।
प्रतिकूलेषु तैक्ष्ण्यस्यावबोधः क्रोध इष्यते॥
कार्य्यारम्भेषु संरम्भः स्थेयानुत्साह उच्यते।
रौद्रशक्त्या तु जनितं चित्तवैक्लव्यदं भयम्॥
दोषेक्षणादिभिर्गर्हा जुगुप्सा विषयोद्भवा।
विविधेषु पदार्थेषु लोकसीमातिवर्त्तिषु॥
विस्फारश्चेतसो यस्तु स विस्मय उदाहृतः।
शमो निरीहावस्थायामात्मविश्रामजं सुखम्॥
यथा मालतीमाधवे रतिः। लटकमेलके हासः। रामायणे शोकः। महाभारते शमः। एवमन्येऽपि। एते हि एतेष्वन्तरा उत्पद्यमानैस्तैस्तैर्विरुद्धैरविरुद्धैश्च भावैरनुच्छिन्नाः प्रत्युत परिपुष्टा एव सहृदयानुभवसिद्धाः॥"॥) स्थितिविशिष्टे, त्रि॥ (यथा, महाभारते। ६।३।२६।
"संवत्सरस्थायिनौ च ग्रहौ प्रज्वलिताबुभौ॥")

स्थायुकः, पुं, (स्थातुं शीलमस्य। स्था + "लषपतपदेति।" ३।२।१५४। इति उकञ्।) एकग्रामाधिकृतः एकस्मिन् ग्रामे नियोजितः। इत्यमरः। २। ८। ७॥ (स्थितिशीले, त्रि। यथा, भट्टिः। २। २२।

"आयोधने स्थायुकमस्त्रजात-
ममोघमभ्यर्णमहाहवाय।
ददौ वधाय क्षणदाचराणां
तस्मै मुनिः श्रेयसि जागरूकः॥")

स्थालं, क्ली, (तिष्ठत्यस्मिन् अन्नादिकमिति स्था + "स्थाचतिमृजेरिति।" उणा० १। ११५। इति आलच्।) हेमादिकृतभोजनपात्रम्। थाल इति भाषा। इत्यमरः। ३।५। ३२॥ स्थलति तिष्ठति अन्नादिकमत्र स्थालं स्थल ज स्थाने घञ्। इति भरतः॥ (अस्थिविशेषः। यथा, याज्ञवल्क्यः। ३। ८५।
"स्थालैः सह चतुःषष्टिर्दन्ता वै विंशतिर्नखाः॥"
"स्थालानि दन्तमूलप्रदेशस्थान्यस्थीनि।" इति तत्र मिताक्षरा॥)

स्थाली, स्त्री, (तिष्ठत्यस्यामन्नादीनीति। स्था + आलच्। गौरादित्वात् ङीष्। इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलः। १। ११५।) पाकपात्रविशेषः। हाँडी इति थाली इति च भाषा। तत्पर्य्यायः। पिठरः २ उखा ३ कुण्डम् ४। इत्यमरः। २। ९। ३१॥ पिठरी ५ स्थालम् ६ उषा ७ कुण्डी ८। इति तट्टीका॥ कुण्डा ९ कुण्डिका १०। इति शब्दरत्नावली॥ पाकः ११ पातिली १२। इति जटाधरः॥ (यथा, हरिवंशे। २६। ४०।
"पूरयित्वाग्निना स्थालीं गन्धर्व्वाश्च तमब्रुवन्।
अनेनेष्ट्वा च लोकांस्त्वं प्राप्स्यसि त्वं नराधिप॥") पाटलावृक्षः। इत्यमरटीका। २। ४। ५४॥ मर्दिनी च॥

स्थालीपक्वं त्रि, (स्थाल्यां पक्वम्।) स्थाल्यां पक्वान्नादि॥

स्थालीपाकः, त्रि, (स्थाल्यां पाको यस्य।) भाजनपक्वान्नादिः। यथा, चातुर्म्मास्यव्रते मात्स्ये।
"लभते सन्ततिं दीर्घां स्थालीपाकमभक्षयन्॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥

(स्थाल्यां पच्यते इति। पच् + घञ्। स्थालीकृतपाकविशेषे, चरुविशेषे च पुं। यथा महाभारते। ३। २३२। १२।
"ये च धर्म्माः कुटुम्बेषु श्वश्र्वा मे कथिताः पुरा।
भिक्षाबलिश्राद्धमिति स्थालीपाकाश्च पर्व्वसु॥
मान्यानां मानसत्कारा ये चान्ये विदिता मम
तान् सर्व्वाननुवर्त्तामि दिवारात्रमतन्द्रिता॥")
मांसाष्टकाश्राद्धे स्थालीपाकस्य मांसप्रतिनिधित्वं यथा, "पशुभावे स्थालीपाकेन यथा गोभिलः। 'अपि वा स्थालीपाकं कुर्व्वीत इति।' तद्विधानन्तु।
"स्थालीपाकं पशुस्थाने कुर्य्याद्यद्यानुकल्पिकम्
श्रपयित्वा सवत्सायास्तरुण्या गोः पयस्यम्॥"
इति छन्दोगपरिशिष्टोक्तं ग्राह्यम्। अन्विति ओदनचरोः पश्चात्।" इति तिथ्यादितत्त्वम्॥
(वैद्यकोक्तस्थालीपाकविधिर्यथा,—

अथ स्थालीपाकविधिः।

"इत्थमादित्यपाकान्ते स्थाल्या पाकमुपाचरेत्।
स्थालीपाके फलग्राह्यमयमस्त्रिगुणाकृतम्॥
तस्य षोडशिकं तोयमष्टभागावशेषितम्।
मृदुमध्यकठोराणामन्ये पामयमा सम॥
क्वथनीयं समादाय चतुरष्टौ च षोडश।
गुणानां स्थाप्यते तोये पर्यदयसा समम्॥
स्वरसस्यापि लौहेन स्थालीपाके समानता।
स्थाल्या क्वाथादिकं दत्त्वा यथाविधिविनिर्म्मितम्
पाकेन साध्यते यस्मात् स्थालीपाक इति स्मृतः
हस्तिकर्णपलाशस्य मलस्य शतमूलिका॥
भृङ्गराजाख्यराजानामपि निजरसं सह।
मिलित्वा वा विधातव्यः स्थालीपाके फलादनु।
यद्या दीर्घौषधेनापि स्थालीपाको विधीयते॥"
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधिकारे॥)

स्थालीपुलाकः, पुं, (स्थालीस्थः पुलाको भक्तगुलिका यत्र।) न्यायविशेषः। यथा,—
"स्थालीस्थास्तण्डुला एते सर्व्वे विक्लित्तिभागिनः
समकालाग्निसंयोगभागित्वात् प्रतिपन्नवत्॥"
इति स्थालीपुलाकन्यायेन वैदिकलिङ्गत्वावच्छेदेनापूर्व्वशक्तिकल्पनात्। प्रतिपन्नं हस्तमर्दनादिना स्फुटितत्वेन ज्ञातम्। इति मलमासतत्त्वम्॥

स्थालीबिलं, क्ली, (स्थाल्या बिलम्।) पाकपात्रस्याभ्यन्तरम्। स्थाल्याः शून्यभागः। इति सिद्धान्तकौमुदी॥

स्थालीबिलीयः, } त्रि, (स्थालीबिलमर्हतीति।
स्थालीबिल्यः, } "स्थालीबिलात्।" ५।१।७०।
इति छः यश्च।) पाकयोग्यतण्डुलादिः। यथा, स्थालीबिलीयास्तण्डुलाः। स्थालीबिल्याः पाकयोग्या इत्यर्थः। इति सिद्धान्तकौमुदी॥

स्थालीवृक्षः, पुं, (स्थालीवत् वृक्षः।) तरुप्रभेदः। बेलियापीपर इति हिन्दी भाषा। तत्पर्य्यायः। नन्दीवृक्षः २ अश्वत्थभेदः ३ प्ररोही ४ गजपादपः ५ स्थायतरुः ६ क्षीरी ७ वनस्पतिः ८। अस्य गुणाः। लघुत्वम्। स्वादुत्वम्। तिक्तत्वम्। तुवरत्वम्। उष्णत्वम्। कटुपाकरसत्वम्। ग्राहित्वम्। विषपित्तकफास्रनाशित्वञ्च। इति भावप्रकाशः॥

स्थावरं, क्ली, (तिष्ठति धनुर्येनेति स्था + वरच्।) धनुर्गुणः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

स्थावरः, पुं, (तिष्ठतीति। स्था + वरच्। पर्व्वतः। इति शब्दरत्नावली त्रिकाण्डशेषश्च॥

स्थावरः, त्रि, (तिष्ठतीति। स्था + "स्थेशभासपिसकसो वरच्।" ३। २। १७५। इति वरच्।) जङ्गमेतरः। अचलवस्तु। इत्यमरः। ३। १। ७३॥ जङ्गमा गोमनुष्यादयः, ततोऽन्यो वृक्षादिः स्थावरः। इति भरतः॥ ॥ स च ब्रह्मणः सप्तमः सर्गः षड्विधश्च। यथा,—
"सप्तमो मुख्यसर्गस्तु षड्विधस्तस्थुषाञ्च यः।
वनस्पत्योषधिलतास्त्वक्सारा वीरुधो द्रुमाः॥"
तेषां लक्षणं यथा,
"उत्स्रोतसस्तमःप्राया अन्तःस्पर्शा विशेषिणः॥"
इति श्रीभागवतम्॥
"ये पुष्पं विना फलन्ति ते वनस्पतयः। ओषधयः फलपाकान्ताः। लता आरोहणापेक्षाः। त्वक्सारा वेण्वादयः। लता एव काठिन्येन आरोहणानपेक्षा वीरुधः। ये पुष्पैः फलन्ति ते द्रुमाः। ऊर्द्ध्वं स्रोत आहारसञ्चारो येषां ते। तमःप्रायाः अव्यक्तचैतन्याः। अन्तःस्पर्शाः अन्तरेव स्पर्शं जानन्ति नान्यत् तदापि अन्तरेव न बहिः। विशेषिणः अव्यवस्थितपरिणामाद्यनेकभेदवन्तः।" इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी॥*॥ स्थावरधन सान्निध्ये तदभावे न विक्रेतव्यम्। यथा,—
"स्थावरं धनमन्यस्मै स्थिते सान्निध्यवर्त्तिनि।
योग्य क्रेतरि विक्रेतुं न शक्तः स्थावराधिपः॥
सान्निध्यवर्त्तिना ज्ञातिः सवर्णो वा विशिष्यते।
तयोरभावे सुहृदा विक्रेतव्यं गरीयसा।
निर्णीतमूल्यं पण्येन स्थावरस्य क्रयोद्यमे।
तस्य त्यक्तुं समोपस्था रातिं क्रेता न चापरः॥
मूल्यं दातुमशक्तश्चेत् सम्मतो विक्रयेऽपि वा।
सन्निधिस्थस्तदान्यस्मै दत्त्वा शक्नोति विक्रये॥
क्रीतस्य तु स्थावरस्य दैवि। परोक्षे प्रतिवासिनः।
श्रवणादेव तन्मूल्यं दत्त्वासौ प्राप्तुमर्हति॥
क्रेता तत्र गृहारामान् विनिर्म्माति भुनक्ति वा
मूल्यं दत्त्वापि नाप्नोति स्थावरं सन्निधिस्थितः॥
इति महानिर्व्वाणतन्त्रे द्वादशोल्लासः॥
स्थावरे विशेषो यथा, याज्ञवल्क्यः।
"मणिमुक्ताप्रवालानां सर्व्वस्यैव पिता प्रभुः।
स्थावरस्य तु सर्व्वस्य न पिता न पितामहः॥"
अपि च।
'स्थावरं द्विपदञ्चैव यद्यपि स्वयमर्ज्जितम्।
असम्भूय सुतान् सर्व्वान् न दानं न च विक्रयः॥

किञ्च ।
"पितुः प्रसादात् भुज्यन्ते वस्त्राण्याभरणानि च
स्थावरन्तु न भुञ्जीत प्रसादे सति पैतृके ॥";
इति मिताक्षराधृतवचनमपि पितामहधन-
परम् । पित्रा च स्वोपार्जितं स्थावरं दत्तं
भुज्यत एव इति ॥
"स्थावरे विक्रयो नास्ति कुर्य्यादाधिमनुज्ञया ॥"
इति स्थावरस्य केवलविक्रयप्रतिषेधात् विक्रये
ऽपि कर्त्तव्ये सहिरण्यमुदकं दत्त्वा दानरूपेण
स्थावरविक्रय इतिविज्ञानेश्वरः ।वस्तुतस्तु स्थाव-
रविक्रयनिषेधोऽविभक्तस्थावरविषयः ॥*॥ पूर्व्व-
पुरुषार्जितनष्टोद्धारे विशेषयति मिताक्षरायाम् ।
"स्थावरं द्विपदञ्चैव यद्यपि स्वयमर्जितम् ।
असम्भूय सुतान् सर्व्वान् न दानं न च विक्रयः ॥"
अस्याप्यपवादमाह ।
"एकोऽपि स्थावरे कुर्य्यात् दानाधमनविक्रयम्
आपत्काले कुटुम्बार्थे धर्म्मार्थे च विशेषतः ॥"
अनुपभोगे तु सर्व्वस्य क्रीतादेर्हानिर्यथा बृह-
स्पतिः ।
"सविभागक्रयप्राप्तं पितृं लब्धञ्च राजतः ।
स्थावरं सिद्धिमाप्नोति भुक्त्या हानिरुपेक्षया ॥"
"सौदायिकं सदा स्त्रीणां स्वातन्त्र्यं परिकल्पितम्
विक्रये चैव दाने च यथेष्टं स्थावरेष्वपि ॥"
नारदः ।
"भर्त्रा प्रीतेन यद्दत्तं स्त्रियै तस्मिन् मृतेऽपि तत्
सा यथा काममश्नीयात् दद्याद्वा स्थावरादृते ॥"
यमः ।
"अविभक्तं स्थावरं यत् सर्व्वेषामेव तद्भवेत् ।
विभक्तं स्थावरं प्राप्तं नान्योदर्य्यैः कदाचन ॥"
सर्व्वेषां सोदरासोदराणाम् । स्थावरातिरिक्तन्तु
विभक्ताविभक्तसोदराणामेवेत्यर्थतः सिद्धम् ।
तेषां तत्पिण्डदातृत्वेन तन्मातृभोग्यपार्व्वणपि-
ण्डदातृत्वेन चाधिकारात् । इति दायतत्त्वम् ॥*॥
(अथातः स्थावरविषविज्ञानीयमध्यायं व्याख्या-
स्यामः ।
"स्थावरञ्जङ्गमञ्चैव द्विविधं विषमुच्यते ।
दशाधिष्ठानमाद्यन्तु द्वितीयं षोडशाश्रयम् ॥
मूलं पत्रं फलं पुष्पं त्वक् क्षीरं सार एव च ।
निर्य्यासो धातवश्चैव कन्दश्च दशमः स्मृतः ॥
तत्र क्लीतकाश्वमारगुञ्जासुगन्धगर्गरककरघाट-
विद्युच्छिखाविजयानीत्यष्टौ मूलविषाणि । विष-
पत्रिका-लम्बावरदारुककरम्भ-महाकरम्भाणि
पञ्च पत्रविषाणि । कुमुद्वतीवेणुकाकरम्भकहा-
करम्भककर्कोटकरेणुकखद्योतकचर्म्मरीभगन्धा-
सर्पघातिनन्दनसारपाकानीति द्वादश फल-
विषाणि । वेत्रकादम्बवल्लीजकरम्भमहाकर-
म्भाणि पञ्च पुष्पविषाणि । अन्त्रपाचककर्त्तरीय-
सौरीयककरघाटकरम्भनन्दनवराटकानि सप्त
त्वक्सारनिर्य्यासविषाणि कुमुदघ्नीस्नुहीजाल-
क्षीर्य्याणि त्रीणि क्षीरविषाणि । फेनाश्मभस्म-
हरितालञ्च द्वे धातुविषे । कालकूटवत्सनाभ-
सर्षपकपालककर्द्दमकवैराटकमुस्तकशृङ्गीविष-
प्रपौण्डरीकमूलकहलाहलमहाविषकर्कटका-
नीति त्रयोदश कन्दविषाणि । इत्येवं पञ्च-
पञ्चाशत् स्थावरविषाणि भवन्ति ॥
चत्वारि वत्सनाभानि मुस्तके द्वे प्रकीर्त्तिते ।
षट् चैव सर्षपाण्याहुः शेषाण्येकैकमेव तु ॥
उद्वेष्टनं मूलविषैः प्रलापो मोह एव च ।
जृम्भाङ्गोद्वेष्टनश्वासा ज्ञेयाः पत्रविषेण तु ॥
मुष्कशोफः फलविषैर्दाहोऽन्नद्वेष एव च ।
भवेत् पुष्पविषैश्छर्द्दिराध्मानं मोह एव च ॥
त्वक्सारनिर्य्यासविषैरुपयुक्तैर्भवन्ति हि ।
आस्यदौर्गन्ध्यपारुष्यशिरोरुक्कफसंस्रवाः ॥
फेनागमः क्षीरविषे विड्भेदो गुरुजिह्वता ।
हृत्पीड़नं धातुविषैर्म्मूर्च्छा दाहश्च तालुनि ॥
प्रायेण कालघातीनि विषाण्येतानि निर्द्दिशेत्
कन्दजानि तु तीक्ष्णानि तेषां वक्ष्यामि विस्तरम्
स्पर्शाज्ञानं कालकूटे वेपथुः स्तम्भ एव च ।
ग्रीवास्तम्भो वत्सनाभे पीतविण्मूत्रनेत्रता ॥
सर्षपे वातवैगुण्यमानाहो ग्रन्थिजन्म च ।
ग्रीवा दौर्व्बल्यवाक्सङ्गौ पालकेऽनुमताविह ॥
प्रसेकः कर्द्दमाख्ये तु विड्भेदो नेत्रपीतता ।
वैराटकेनाङ्गदुःखं शिरोरोगश्च जायते ॥
गात्रस्तम्भो वेपथुश्च जायते मुस्तकेन तु ।
शृङ्गीविषेणाङ्गसाददाहोदरविवृद्धयः ॥
पुण्डरीकेण रक्तत्वमक्ष्णोर्वृद्धिस्तथोदरे ।
वैवर्ण्यं मूलकेश्छर्द्दिर्हिक्काशोफप्रमूढताः ॥
चिरेणोच्छ्वसिति श्यावो नरो हालाहलेन वै ।
महाविषेण हृदये ग्रन्थिशूलोद्गमौ भृशम् ॥
कर्कटेनोत्पतत्यूर्द्ध्वं हसन् दन्तान् दशत्यपि ।
कन्दजान्युग्रवीर्य्याणि प्रयुक्तानि त्रयोदश ॥
सर्व्वाणि कुशलैर्ज्ञेयान्येतानि दशभिर्गुणैः ।
रूक्षमुष्णं तथा तीक्ष्णं सूक्ष्ममाशु व्यवायि च ॥
विकाशि विशदञ्चैव लघ्वपाकि च तत् स्मृतम्
तद्रौक्ष्यात् कोपयेद्वायुमौष्ण्यात् पित्तं सशोणि-
तम् ॥
मानसं मोहयेत्तैक्ष्ण्यादङ्गबन्धान् छिनत्त्यपि ।
शरीरावयवान् सौक्ष्म्यात् प्रविशेद्विकरोति च ॥
आशुत्वादाशु तद्धन्ति व्यवायात् प्रकृतिं भजेत् ।
क्षपयेच्च विकाशित्वाद्दोषान् धातुमलानपि ॥
वैशद्यादतिरिच्येत दुश्चिकित्स्यञ्च लाघवात् ।
दुर्ज्जरञ्चाविपाकित्वात्तस्मात् क्लेशयते चिरम् ॥
स्थावरं जङ्गमं यच्च कृत्रिमं चापि यद्विषम् ।
सद्यो व्यापादयेत्तत्तु ज्ञेयं दशगुणान्वितम् ॥
यत् स्थावरं जङ्गमकृत्रिमं वा
देहादशेषं यदनिर्गतं तत् ।
जीर्णं विषघ्नौषधिभिर्हतं वा
दावाग्निवातातपशोषितं वा ॥
स्वभावतो वा गुणविप्रहीनं
विषं हि दूषीविषतामुपैति ।
वीर्य्याल्पभावान्न निपातयेत्तत्
कफावृतं वर्षगणानुबन्धि ॥
तेनार्द्दितो भिन्नपुरीषवर्णो
विगन्धवैरस्यमुखः पिपासी ।
मूर्च्छन् वमन् गद्गदवाग्विषण्णो
भवेच्च दूष्योदरलिङ्गजुष्टः ॥
आमाशयस्थे कफवातरोगी
पित्ताशयस्थेऽनिलपित्तरोगी ।
भवेन्नरो ध्वस्तशिरोरुहाङ्गो
विलूनपक्षस्तु यथा विहङ्गः ॥
स्थितं रसादिष्वथ वा यथोक्तान्
करोति धातुप्रभवान् विकारान् ।
कोपञ्च शीतानिलदुर्द्दिनेषु
यात्याशु पूर्व्वं शृणु तत्र रूपम् ॥
निद्रा गुरुत्वञ्च विजृम्भणञ्च
विश्लेषहर्षावथवाङ्गमर्द्दः ।
ततः करोत्यन्नमदाविपाका-
वरोचकं मण्डलकोठमोहान् ॥
धातुक्षयं पादकरास्यशोफं
दकोदरं छर्द्दिमथातिसारम् ।
वैवर्ण्यमूर्च्छाविषमज्वरान् वा
कुर्य्यात् प्रवृद्धां प्रबलां तृषां वा ।
उन्मादमन्यज्जनयेत्तथाऽन्य-
दानाहमन्यत् क्षपयेच्च शुक्रम् ।
गाद्गद्यमन्यज्जनयेच्च कुष्ठं
तांस्तान् विकारांश्च बहुप्रकारान् ॥
दूषितं देशकालान्नदिवास्वप्नैरभीक्ष्णशः
यस्माद्दूषयते धातून् तस्माद्दूषीविषं स्मृतं
स्थावरस्योपयुक्तस्य वेगे तु प्रथमे नृणाम् ।
श्यावा जिह्वा भवेत् स्तब्धा मूर्च्छाश्वासश्च
द्वितीये वेपथुः स्वेदो दाहः कण्डूरुजस्तथा
विषमामाशयप्राप्तं कुरुते हृदि वेदनाम्
तालुशोषं तृतीये तु शूलं चामाशये भृशं
दुर्व्वर्णे हरिते शूने जायेते चास्य लोचने
पक्वाशयगते तोदो हिक्काकासोऽन्त्रकूजनं
चतुर्थे जायते वेगे शिरसश्चातिगौरवम् ॥
कफप्रसेको वैवर्ण्यं पर्व्वभेदश्च पञ्चमे ।
सर्व्वदोषप्रकोपश्च पक्वाधाने च वेदना ॥
षष्ठे प्रज्ञाप्रणाशश्च भृशं वाप्यतिसार्य्यते ।
स्कन्धपृष्ठकटीभङ्गः सन्निरोधश्च सप्तमे ॥
प्रथमे विषवेगे तु वान्तं शीताम्बुसेवितं
अगदं मधुसर्पिर्भ्यां पाययेत समायुतम् ।
द्वितीये पूर्व्ववद्वान्तं पाययेत्तु विरेचनम्
तृतीयेऽगदपानन्तु हितं नस्यं तथाञ्जनं
चतुर्थे स्नेहसंमिश्रं पाययेतागदं भिषक् ।
पञ्चमे क्षौद्रमधुककाथयुक्तं प्रदापयेत् ॥
षष्ठेऽतिसारवत्सिद्धिरवपीडश्च सप्तमे ।
मूर्द्ध्नि काकपदं कृत्वा सासृग्वापि शितं
वेगान्तरे त्वन्यतमे कृते कर्म्माणि शीतला
यवागूः सघृतक्षौद्रमिमां दद्याद्विचक्षणः ॥
कोषातक्योऽग्निकः पाठासूर्य्यवल्ल्यमृताभ
शिरीषः किणिहीशेलुगिर्य्याह्वा रजनीद्वय
पुनर्णवे हरेणुश्च त्रिकटुः सारिवे बला ।
एषां यवागूर्निःक्वाथे कृता हन्ति विषद्वयं
मधुकं तगरं कुष्ठं भद्रदारु हरेणवः ।
पुन्नागैलैलवालूनि नागपुष्पोत्पलं सित

विड़ङ्गं चन्दनं पत्रं प्रियङ्गु ध्यामकं तथा।
हरिद्रे द्वे बृहत्यौ च सारिवे च स्थिरा सह॥
कल्केरेषां घृतं सिद्धमजेयमिति विश्रुतम्।
विषाणि हन्ति सर्व्वाणि शीघ्रमेवाजितं क्वचित्॥
दूषीविषार्त्तं सुस्विन्नमूर्द्ध्वाधःशोधितम्।
पाययेतागदं नित्यमिमं दूषीविषापहम्॥
पिप्पल्यो ध्यामकं मांसी शावरः परिपेलवम्।
सूक्ष्मैला तोयं कनकगैरिकम्॥
क्षौद्रयुक्तोऽगदो ह्येष दूषीविषमपोहति।
एष नाम्ना विषारिस्तु न चान्यत्रापि वार्य्यते॥
ज्वरे दाहे च हिक्कायामानाहे शुक्रसङ्क्षये।
शोफेऽतिसारे मूर्च्छायां हृद्रोगे जठरेऽपि वा॥
उन्मादे वेपथौ चैव ये चान्ये स्युरुपद्रवाः।
यथास्वं तेषु कुर्व्वीत विषघ्नैरौषधैः क्रियाम्॥
साध्यमात्मवतः सद्यो याप्यं संवत्सरोत्थितम्।
दूषीविषमसाध्यन्तु क्षीणस्याहितसेविनः॥"
इति सुश्रुते कल्पस्थाने २ अध्यायः॥)

स्थावरादि, क्ली, (स्थावरं आदिः कारणं यस्य।) वत्सनाभविषम्। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थाविर, क्ली, (स्थविरस्य भावः कर्म्म वा। स्थविर + "हायनान्तयुवादिभ्योऽण्।" ५।१।१३०। इत्यण्।) स्थविरत्वम्। वृद्धत्वम्। इत्यमरः। २।३।४०॥ (यथा, महाभारते। ३।१९८।३।
"गार्हस्थ्येऽथवा बाल्ये यौवने स्थाविरेऽपि वा।
यथाफलं समश्नाति तथा त्वं कथयस्व मे॥")
तत्तु सप्ततिवर्षात् परम्। यथा,—
"आ षोडशाद्भवेद्बालस्तरुणस्तत उच्यते।
वृद्धः स्यात् सप्ततेरूर्द्ध्वं वर्षीयान् नवतेः परम्॥"
इति भरतधृतस्मृतिवचनम्॥

स्थासकः, पुं, चार्च्चिक्यम्। इत्यमरः। २।६।१२२॥ जलादेर्व्वुद्बुदम्। इति मेदिनी॥

स्थासु, क्ली, शारीरबलम्। ष्ठाधातोः सुप्रत्ययेन निष्पन्नम्। इति केचित्॥

स्थास्नुः, त्रि, (तिष्ठतीति। स्था + "ग्लाजिस्थश्च क्स्नुः।" ३।२।१३९। इति क्स्नुः।) स्थिरतरः। इत्यमरः। ३।१।७३॥ (यथा, भट्टिः। २।४७।
"हिरण्मयी शाललतेव जङ्गमा
च्युता दिवः स्थास्नुरिवाचिरप्रभा।
शशाङ्ककान्तेरधिदेवताकृतिः
सुता ददे तस्य सुताय मैथिली॥")
शाश्वतः। इति भरतः॥ (यथा, किराते। २।१९।
"अभिमानधनस्य गत्वरै-
रसुभिः स्थास्नु यशश्चिचीषतः।
अचिरांशुविलासचञ्चला
ननु लक्ष्मीः फलमानुषङ्गिकम्॥"
स्थावरः। इति श्रीभागवतटीकायां श्रीधरस्वामी। २।६।४०॥ (यथा, मनुः। १।५६।
"यदाणुमात्रिको भूत्वा बीजं स्थास्नु चरिष्णु च।
समाविशति संसृष्टस्तदा मूर्त्तिं विमुञ्चति॥"

स्थिकः, पुं, कटिप्रोथः। यथा, शब्दरत्नावल्याम्।
"कटिप्रोथः कटिप्रोथः पुल्लः स्थिकः स्त्रियां स्फिचा॥"

स्थितः, त्रि, (स्था + क्तः।) प्रतिज्ञातवान्। (यथा, हरिवंशे। २५५।८५।
"एतत्तद्वचनं श्रुत्वा दानवेन्द्रोऽब्रवीदिदम्।
स्थितोऽस्मि समये तस्य अनन्तस्य महात्मनः॥")
ऊर्द्धः। निश्चलः। इति मेदिनी॥ (वर्त्तमानः। गतिनिवृत्तिविशिष्टः। यथा, रघुः। २।६।
"स्थितः स्थितामुच्चलितः प्रयातां
निषेदुषीमासनबन्धधीरः।
जलाभिलाषी जलमाददानां
छायेव तां भूपतिरन्वगच्छत्॥")*॥
क्ली, स्था + भावे क्तः। अवस्थानम्। कुलमर्य्यादा। यथा, रामायणे। २।३९।२४।
"साध्वीनान्तु स्थितानान्तु शीले सत्ये श्रुते स्थिते।
स्त्रीणां पवित्रं परमं पतिरेको विशिष्यते॥")

स्थितप्रज्ञः, त्रि, (स्थिता प्रतिष्ठिता आत्मानात्मविवेकजा प्रज्ञा यस्य।) मनोगतसर्व्ववासनारहितः। यथा, श्रीभगवद्गीतायाम् २। ५५—५६।
"प्रजहाति यदा कामान् सर्व्वान् पार्थ ! मनोगतान्।
आत्मन्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते॥
दुःखेष्वनुद्विग्नमनाः सुखेषु विगतस्पृहः।
वीतरागभयक्रोधः स्थितधीर्मुनिरुच्यते॥"

स्थितप्रेमा, [न्] पुं, (स्थितं प्रेम यस्य।) स्थिरतरबन्धुः। इति केचित्॥

स्थितिः, स्त्री, (स्था + क्तिन्।) न्याय्यपथस्थितिः। तत्पर्य्यायः। संस्था २ मर्य्यादा ३ धारणा ४। इति क्षत्त्रियवर्गे अमरः। २।८।२६॥ संस्थितिः ५। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, कुमारे। १।१८।
"स मानसीं मेरुसखः पितॄणां
कन्यां कुलस्य स्थितये स्थितिज्ञः।
मेनां मुनीनामपि माननीया-
मात्मानुरूपां विधिनोपयेमे॥")
अवस्थानम्। तत्पर्य्यायः। आस्या २ आसना ३। इति सङ्कीर्णवर्गे अमरः। ३।२।२१॥ (यथा, रघुः। १।८९।
"प्रस्थितायां प्रतिष्ठेथाः स्थितायां स्थितिमाचरेः॥")
सीमा। इति मेदिनी॥*॥ (नियमः। यथा, महाभारते। ३।१३१।२०।
"श्येनः कपोतानत्तीति स्थितिरेषा सनातनी।
मा राजन् सारमज्ञात्वा कदलीस्कन्धमासज॥")
द्रव्यविशेषे स्थितिनिषेधो यथा,—
"नास्थिभस्मकपालानि न केशान् वा कथञ्चन।
तुषाङ्गारकरीषाणामधितिष्ठेत् कदाचन॥
इति कौर्म्मे उपविभागे। १६।७८॥

स्थिरः, पुं, (तिष्ठतीति। स्था + "अजिरशिशिरेति।" उणा० १।५४। इति किरच्प्रत्ययेन साधुः।) देवः। पर्व्वतः। कार्त्तिकेयः। वृक्षः। इति शब्दरत्नावली॥ शनिः। मोक्षः। इति मेदिनी॥ अनड्वान्। इति राजनिर्घण्टः॥ धववृक्षः। इति भावप्रकाशः॥ वृषसिंहवृश्चिककुम्भराशयः। यथा,—
क्रूरोऽथ सौम्यः पुरुषोऽङ्गना च
ओजोऽथ युग्मं विषमं समश्च।
चरस्थिरद्व्यात्मकनामधेया
मेषादयोऽमी क्रमशः प्रदिष्टाः॥"
इति ज्योतिस्तत्त्वम्॥
तत्र जातफलं यथा,—
"अस्थिरविभूतिमित्र चलमटनं स्खलितनियममपि चरभे।
स्थिरभे तद्विपरीत क्षमान्वितं दीर्घसूत्रञ्च॥
द्विशरीरे त्यागयुक्तं कृतज्ञमुत्साहिनं विविधचेष्टम्॥"
इति दीपिका॥*॥
स्थिरवस्तूनि यथा। युद्धे प्रधानभटः १ साध्वी २ धर्म्मः ३ अधर्म्मः ४ सज्जनः ५। अस्थिरवस्तूनि यथा। अबला १ दोला २ अपाङ्गः ३ यौवनम् ४ दुर्जनः ५ स्वामिप्रमादः ६ हस्तिकर्णः ७ स्वर्णम् ८ मत्स्यः ९ कपिः १० श्रीः ११। इति कविकल्पलता॥

स्थिर, त्रि, (स्था + किरच्।) कठिनः। निश्चलः। इति धरणिः॥ यथा,—
"अभ्रच्छाया खलैः प्रीतिः परनारीषु सङ्गतिः॥
पञ्चैते अस्थिरा भावा यौवनानि धनानि च॥
अस्थिरं जीवितं लोके अस्थिरं धनयौवनम्।
अस्थिरं पुत्रदाराद्यं धर्म्मः कीर्त्तिर्यशः स्थिरम्॥"
इति गारुडे। ११५। २५—२६॥

स्थिरगन्धः, पुं, (स्थिरो गन्धो यस्य।) चम्पकवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः॥ चिरस्थायिसौरभयुक्ते, त्रि॥

स्थिरगन्धा, स्त्री, (स्थिरो गन्धो यस्याः।) पाटला। केतकी। इति राजनिर्घण्टः॥

स्थिरचक्रः, पुं, (स्थिरं चक्रं यस्य।) जिनविशेषः। तत्पर्य्यायः। मञ्जुश्रीः २ ज्ञानदर्पणः ३ मञ्जुभद्रः ४ मञ्जुघोषः ५ कुमारः ६ अष्टारचक्रवान् ७ वज्रधरः ८ प्रज्ञाकायः ९ वादिराट् १० नीलोत्पली ११ महाराजः १२ नीलः १३ शार्दूलवाहनः १४ धियाम्पतिः १५ पूर्व्वजिनः १६ खड्गी १७ दण्डी १८ विभूषणः १९ बालव्रतः २० पञ्चचीरः २१ सिंहकेलिः २२ शिखाधरः २३ वागीश्वरः २४। इति त्रिकाण्डशेषः॥

स्थिरच्छदः, पुं, (स्थिराश्छदा यस्य।) भूर्जपत्रः। इति रत्नमाला॥

स्थिरच्छायः, पुं, (स्थिरा निश्चला छाया यस्य।) वृक्षमात्रम्। इति शब्दमाला॥ छायातरुः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (निश्चलच्छायायुक्ते, त्रि। यथा, महानिर्व्वाणे। १।३।
"स्थिरच्छायद्रुमच्छायाच्छादिते स्निग्धमञ्जुले॥")

स्थिरजिह्वः, पुं, (स्थिरा जिह्वा यस्य।) मत्स्यः। इति हेमचन्द्रः॥

स्थिरजीविता, स्त्री, (स्थिरं बहुकालस्थायि जीवितं यस्याः।) शाल्मलिवृक्षः। इति शब्दमाला॥

स्थिरतरः, त्रि, (अयमनयोरतिशयेन स्थिरः । स्थिर + तरप् ।) अतिशयस्थिरः । तत्पर्य्यायः । स्थास्नुः २ स्थेयान् ३ । इत्यमरः । ३।१।७३ ॥ दृढतरः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ स्थेयः ५ । अतिस्थिरः ६ स्थेष्ठः ७ । इति हेमचन्द्रः ॥

स्थिरदंष्ट्रः, पुं, (स्थिरा दंष्ट्रा यस्य ।) भुजङ्गः । वराहाकृतिविष्णुः इति मेदिनी ॥ ध्वनिः । इत्यजयः ॥

स्थिरपत्रः, पुं, (स्थिराणि पत्राणि यस्य ।) हिन्तालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थिरपुष्पः, पुं, (स्थिराणि पुष्पाणि यस्य ।) चम्पकवृक्षः । वकुलः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थिरपुष्पी, [न्] पुं, (स्थिरपुष्पमस्यास्तीति । इनिः ।) तिलकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थिरफला, स्त्री, (स्थिरं फलं यस्याः ।) कुष्माण्डी । इति केचित् ॥

स्थिरमतिः, स्त्री, (स्थिरा मतिः ।) निश्चला बुद्धिः । यथा,—

"स्थिरमतिं सुमतिं कमनीयतां
कुशलता हि नृणामुपभोगिताम् ।
वृषगतो हिमगुर्भशमादिशेत्
सुकृतिनः कृतिनश्च सुखान्यपि ॥"
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

तद्युक्ते, त्रि । स्थिरा मतिर्यस्येति बहुव्रीहिसमासः ॥

स्थिरयोनिः, पु, (स्थिरा योनिरुत्पत्तिर्यस्य ।) छायातरुः । इति भूरिप्रयोगः ॥

स्थिरयौवनः, पु, (स्थिरं यौवनं यस्य ।) विद्याधरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (स्थिरं यौवनमिति । निश्चलयौवने, क्ली । यथा, मार्कण्डेये । ६० । ३ ।
"तस्य ते वै फलरसं पिबन्तः पुरुषाः सदा । स्थिरयौवनसम्पन्नाः स्त्रियश्चोत्पलगन्धिकाः ॥")
चिरस्थायितरुणावस्थे, त्रि ॥ (यथा, विष्णुपुराणे । १२१ । ६२ ।
"सत्यभामोत्तमा स्त्रीणां सुभगा स्थिरयौवना । जरां न यास्यति वधूर्यावत्त्वं कृष्ण मानुषः ॥")

स्थिररङ्गा, स्त्री, (स्थिरो रङ्गो रागो यस्याः ।) नीली । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थिररागा, स्त्री, (स्थिरो रागो यस्याः ।) दारुहरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थिरश्रीः, त्रि, स्थिरा श्रीर्लक्ष्मीर्यस्य । स्थिरलक्ष्मीकः । यथा, तिथ्यादितत्त्वे मत्स्यपुराणम् ।
"स्थिरोपायो हि पुरुषः स्थिरश्रीरेव जायते । रक्षितुं नैव शक्नोति चपलश्चपला श्रियम् ॥"

स्थिरसाधनकः, पुं, (स्थिरं साधयतीति । साधि + ल्युः । ततः कन् ।) सिन्दुवारवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थिरसारः, पुं, (स्थिरः सारो यस्य ।) शाकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थिरा, स्त्री, (स्था + किरच् । टाप् ।) पृथिवी । शालपर्णी । इत्यमरः । २।१।२ । २।४।११५ ॥ काकोली । इति जटाधरः ॥ शाल्मलिवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ स्थैर्य्ययुक्ता स्त्री च ॥

स्थिराङ्घ्रिपः, पुं, (स्थिरः अङ्घ्रिपः वृक्षः ।) हिन्तालवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थिरायुः, [स्] पुं, (स्थिरं आयुर्यस्य ।) शाल्मलिवृक्षः । इत्यमरः ।२।४।४६॥ चिरजीविनि, त्रि॥

स्थुड, श संवृत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-कुटा०-पर०-सक०-सेट् ।) दन्त्यादिः । श, स्थुडति अस्थुडीत् तुस्थोड । वृत्यां वरणं । इति दुर्गादासः ॥

स्थूरी, [न्] पुं, स्थौरी । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

स्थूणा, स्त्री, (तिष्ठतीति । स्था + "रास्नासास्नास्थूणावीणाः ।" उणा० ३ ।१५ । इति नप्रत्ययेन साधुः ।) गृहस्तम्भः । खुँटी इति भाषा ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । १७२ ।
"हंहोऽस्थः पतिरेष मञ्चकगतः स्थूणावशेषं गृहं कालोऽभ्यर्णजलागमः कुशलिनी वत्सस्य वार्त्तापि नो । यत्नात् सञ्चिततैलबिन्दुघटिका भग्नेति पर्य्याकुला दृष्ट्वा गर्भभरालसां निजवधूं श्वश्रूश्चिरं रोदिति ॥")
सूर्म्मी । लौहप्रतिमा । इत्यमरः । ३ । ३।५० ॥

स्थमः, पुं, दीप्तिः । चन्द्रः । इति केचित ॥

स्थूरः, पुं, (तिष्ठतीति । स्था + "स्थः किच्च ।" उणा० ५ । ४ । इति उरन् ।) वृषः । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः । मनुष्यः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

स्थूरी, [न्] पुं, मात्वर्थेन स्थूरो वृषोऽस्यास्तीति इनि ।) खरवृषभवत् पृष्ठेन भारवाहकोऽश्वः । पृष्ठेन वहति पृष्ठस्थमपि बाह्यमुपचारात् पृष्ठ तद्वहति वा पृष्ठः ढघ कादिति य. स्थल्यते संव्रियते पृष्ठमनया स्थूरा । स्थल त् क ङ वृंहणे सिमकृात् सरोरिति अः निपातनात् लस्य रत्वं स्थूरा पर्य्ययणं तस्या इदमिति ष्ण स्थौरं पृष्ठारोपितभारादिकं तदस्त्यस्येति इनि स्थौरी स्थूरा च स्थौरीति स्वामी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

स्थूल, त् क ङ वृंहणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्तचुरा०-आत्म० अक०-सेट् ।) दीर्घी ङ, अतुस्थूलत् । वृंहणं वृद्धिः । इति दुर्गादासः ॥

स्थूलं, त्रि, (स्थूलयतीति । स्थूल + अच् ।) उपचितावयवम् । मोटा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । पीनम् २ पीवम् ३ पीवरम् ४ । यथा, कुमारे । २ । ११ ।
"द्रवः सङ्घातकठिनः स्थूलः सूक्ष्मो लघुर्गुरुः । व्यक्तो व्यक्तेतरश्चासि प्राकाम्यं ते विभूतिषु ॥")
जडः । इत्यमरः । ३ । ३ । २०३ ॥ (यथा, महाभारते । १२ । ३०५ । १६ ।
"न यः समस्तुः कथयेत् ग्रन्थार्थं स्थूलबुद्धिमान् । स कथं मन्दविज्ञानो ग्रन्थं वक्ष्यति निर्णयात् ॥")

स्थूलं, क्ली, (स्थूल + अच् ।) कूटम् । समूहः इति मेदिनी ॥

स्थूलः, पुं, (स्थूलत् क ङ वृंहणे + अच् ।) पनस इति राजनिर्घण्टः ॥ (विष्णुः । इति महाभारतम् । १३ । १४९ । १०३ ॥ कन्दविशेषः रक्तलशुनः । इति केचित् ॥ यथा, सुश्रुते १ । ४६ । "स्थूलशूरणमाणकप्रभृतयः कन्दा ईषत्कषायाः कटुका रूक्षा विष्टम्भिनो गुरवः कफवातलाः पित्तहराश्च ।
माणकं स्वादु शीतञ्च गुरु चापि प्रकीर्त्तितम्
स्थूलकन्दस्तु नात्युष्णः शूरणो गुदकीलहा ॥"

स्थूलकः, पुं, (स्थूल एव । कन् ।) तृणविशेषः उलु इति भाषा । यथा, रत्नमालायाम् ।
"सूच्यग्रः स्थूलको दर्भो जूर्णाख्यश्च खरच्छदः

स्थूलकः, त्रि, (स्थूल + स्वार्थे कन् । यद्वा, स्थूल प्रकार इति । "स्थूलादिभ्यः प्रकारवचने कन् ५ । ४।३ । इति कन् ।) स्थूलः । स्थूलशब्दात् स्वार्थे कप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

स्थूलकङ्गुः, पुं, (स्थूल कङ्गुः ।) वरकधान्यम् इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलकणा, स्त्री, (स्थूला कणा यस्याः ।) स्थूल जीरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलकण्टकः, पुं, (स्थूलाः कण्टका यस्य ।) जाल वर्व्वरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलकण्टकिका, स्त्री, (स्थूलाः कण्टका यस्या ततः कापि अत इत्वम् ।) शाल्मलिवृक्षः इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्थूलकण्टा, स्त्री (स्थूलः कण्टो यस्याः ।) बृहती इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलकन्दः, पुं, स्थूलः कन्दः ।) रक्तलशुनः (यथा, सुश्रुते । १ । ४६ ।
"स्थूलकन्दस्तु नात्युष्णः शूरणो गुदकीलहा।
शूरणः । हस्तिकन्दः । माणकन्दः । इति राज निर्घण्टः ॥

स्थूलकाष्ठधक्, [ह्] पुं (स्थूलकाष्ठं दहतीति दह + क्विप् । स्थूलकाष्ठस्य धक् इति वा । बृहत्काष्ठाग्निः । तत्पर्य्यायः । स्कन्धानलः २ इति जटाधरः ॥

स्थूलकाष्ठाग्निः, पुं, (स्थूलकाष्ठस्य अग्निः ।) बृह काष्ठानलः । तत्पर्य्यायः । स्कन्धाग्निः २ । इति हारावली ॥

स्थूलचेड़ः, पुं, । (स्थूलः चेड़ः ।) बाणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्थूलचञ्चुः, पुं, (स्थूला चञ्चुरिव शिखा यस्य । महाचञ्चुशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलचापः, पुं, (स्थूलश्चापः ।) तूलपरिष्कारार्थ धनुः । इति शब्दरत्नावली ॥ तूलचाप इति साधुपाठः ॥

स्थूलजीरकः, पुं, (स्थूलो जीरकः ।) जीरकभेद कालजिरा इति वङ्गभाषा । मगरेला इति कलौञ्जी इति च हिन्दीभाषा । तत्पर्य्यायः दिव्या २ उपकुञ्चिका ३ काला ४ पृथ्वी

स्थूलकणा ६ पृथुः ७ मनोज्ञा ८ जारणी ९ जीर्णा १० तरुणः ११ सुषवी १२ कारवी १३ पृथ्वीका १४। अस्य गुणाः। कटुत्वम्। तिक्तत्वम्। उष्णत्वम्। वातगुल्मामदोषश्लेष्माध्मानजन्तुनाशित्वम्। जीर्णत्वम्। दीपनत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥*॥ त्रिविधजीरकनामगुणाः।
"जीरको जरणोऽजाजी कणा स्याद्दीर्घजीरकः
कृष्णजीरः सुगन्धश्च तथैवोद्गारशोधनः ॥
अथाजाजी तु सुषवी कालिका चोपकालिका
पृथ्वीका कारवी पृथ्वी पृथुः कृष्णोपकुञ्चिका।
उपकुञ्ची च कुञ्ची च बृहज्जीरक इत्यपि ॥
जीरकत्रितयं रूक्षं कटुकं दीपनं लघु।
संग्राहि पित्तलं मेध्यं गर्भाशयविशुद्धिकृत् ॥
ज्वरघ्नं पाचनं वृष्यं बल्यं रुच्यं कफापहम्।
चक्षुष्यं पवनाध्मानगुल्मच्छर्द्यतिसारहृत् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

स्थूलतालः, पुं, (स्थूलस्तालः।) हिन्तालः। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलत्वचा, स्त्री, (स्थूला त्वक् यस्याः।) काश्मरी। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलदण्डः, पुं, (स्थूलो दण्डो यस्य।) देवनलः। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलदर्भः, पुं, (स्थूलो दर्भो यस्य।) मुञ्जः। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलदला, स्त्री, (स्थूलं दलं यस्याः।) गृहकन्या। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलनालः, पुं, (स्थूलो नालः देवनलः। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलनामः, पुं, (स्थूला नामा यस्य।) सूकरः। इति हेमचन्द्रः ॥

स्थूलनासिकः, पुं, (स्थूला नासिका यस्य। "अज्ञा-सिकायाः संज्ञायां नसं चास्थूलात्।" ५।४।११८। इत्यत्र स्थूलवर्ज्जनात् न नसादेशः।) शूकरः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पीननासायुक्ते, त्रि ॥

स्थूलपटः, त्रि, (स्थूलः पटो यस्य।) पीवरवस्त्रयुक्तः। यथा,—
"कुक्षवयहाः स्थूलपटा यवगोधूमशालिनः।
प्रलयेऽपि न सीदन्ति यदि कन्या न विद्यते ॥"
इति पुराणम् ॥
(स्थूलवस्त्रे, पुं क्ली ॥)

स्थूलपट्टः, पुं, (स्थूलः पट्टः कौषेय इव।) कार्पासः। इति शब्दरत्नावली ॥

स्थूलपट्टाकः, (पुं, स्थूलपट्टं कार्पासं अकति प्राप्नोति कारणत्वेनेति। अक गतौ + अण्।) स्थूलवस्त्रम्। इति शब्दरत्नावली ॥

स्थूलपादः, पुं, (स्थूलः पादो यस्य।) हस्ती। इति शब्दमाला ॥ श्लीपदी च ॥

स्थूलपुष्पः, पुं, (स्थूलं पुष्पमस्य।) वकवृक्षः। इति रत्नमाला ॥ झण्टुक्षुपः। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलपुष्पा, स्त्री, (स्थूलं पुष्पं यस्याः।) पर्व्वतजातापराजिता। इति रत्नमाला ॥

स्थूलपुष्पी, स्त्री, (स्थूलं पुष्पं यस्याः। ङीष्।) यवतिक्ता। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलफलः, (स्थूलं फलं यस्य।) शाल्मलिवृक्षः। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलफला, स्त्री, (स्थूलं फलं यस्याः।) शणपुष्पी। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलभद्रः, पुं, (स्थूलं प्रचुरमित्यर्थः भद्रं शुभं यस्य।) श्रुतकेवलिनामजैनभेदः। इति हेमचन्द्रः ॥

स्थूलभूत, क्ली, (स्थूलं भूतम्।) पञ्चीकृताकाशादिभूतम्। इति वेदान्तसारः ॥

स्थूलमरिचं, क्ली, (स्थूलं मरिचम्।) कक्कोलम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलमूलं, क्ली, (स्थूलं मूलमस्य।) चाणक्यमूलम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूललक्षः, त्रि, (स्थूलं प्रचुरं लक्षयति दानार्थमिति। लक्ष + अण्।) बहुप्रदः। इत्यमरटीकायां रायमुकुटः। ३।१।६॥ (यथा, याज्ञवल्क्यः। १।३०८।
"महोत्साहः स्थूललक्षः कृतज्ञो वृद्धसेवकः।
विनीतः सत्त्वसम्पन्नः कुलीनः सत्यवाक् शुचिः ॥")

स्थूललक्ष्यः, त्रि, (स्थूलं प्रचुरं वस्तु लक्ष्यमस्य।) बहुप्रदः। इत्यमरः। ३।१।६॥ (यथा, महाभारते। ३।४५।११।
"अकत्थनो मानयिता स्थूललक्ष्यः प्रियंवदः।
सुहृदश्चान्नपानेन विविधेनाभिवर्षति ॥")

स्थूलवर्त्मकृत, पुं, (स्थूलस्य वर्त्मनः कृत् कारकः।) ब्राह्मणयष्टिका। इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्थूलवल्कलः, पुं, (स्थूलं वल्कलं यस्य।) रक्तलोध्रः। इति जटाधरः ॥

स्थूलवृत्तफलः, पुं, (स्थूलं वृत्तफलं यस्य।) स्निग्धपिण्डीतकः। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलवैदेही, स्त्री, (स्थूला वैदेही विदेहभवा च।) गजपिप्पली। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलशरः, पुं, (स्थूलः शरः।) शरविशेषः। मोटा शर इति भाषा। तत्पर्य्यायः। महाशरः २ स्थूलशायकः ३ इक्षुरकः ४ क्षुरपत्रः ५ बहुमूलः ६ दीर्घमूलकः ७। अस्य गुणाः। मधुरत्वम्। सतिक्तत्वम्। कोष्णत्वम्। कफभ्रान्तिमदापहरत्वम्। बलवीर्य्यकारित्वम्। नित्यं सेवितश्चेत् किञ्चिद्वातकरत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलशाटकः, पुं, (स्थूलः शाटकः।) पीनवस्त्रम्। मोटा कापड़ इति भाषा। तत्पर्य्यायः। वराशिः २। इत्यमरः। २।६।११६॥ वरासिः ३। इति जटाधरः ॥

स्थूलशाटका, स्त्री, स्थूलवस्त्रम्। इत्यमरटीका। २।६।११६॥

स्थूलशाटिका, स्त्री, (स्थूला शाटिका।) स्थूलवस्त्रम्। इत्यमरटीका। २।६।११६॥

स्थूलशाटिः, पुं, (स्थूलः शाटिः।) वराशिः। इति हेमचन्द्रः ॥

स्थूलशालिः, पुं, (स्थूलः शालिः।) शालिधान्यभेदः। तत्पर्य्यायः। महाशालिः २ स्थूलाङ्गः ३ स्थूलतण्डुलः ४। अस्य गुणाः। स्वादुत्वम्। मधुरत्वम्। शिशिरत्वम्। पित्तशमनत्वम्। जीर्णज्वर-दाह-जठररुजा-शोष-शमनत्वम्। शिशूनां यूनां जरतां च हितकरत्वम्। सदा संसेवनेनानलबलवीर्य्यकारित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलशिरः, [स्] क्ली, (स्थूलं शिरः।) बृहन्मस्तकम्। (स्थूलं शिरो यस्य। मुनिविशेषः ॥ यथा, महाभारते। २।४।११।
"बको दाल्भ्यः स्थूलशिराः कृष्णद्वैपायनः शुकः ॥")
स्थूलमस्तकयुक्ते, त्रि। इति केचित् ॥

स्थूलशीर्षिका, स्त्री, शरीरापेक्षया स्थूलं शीर्षमस्याः स्थूलशीर्षा स्वार्थे के स्थूलशीर्षिका ॥ क्षुद्रपिपीलिका। इति हेमचन्द्रः ॥ बृहन्मस्तके, त्रि ॥

स्थूलषट्पदः, पुं, (स्थूलः षट्पदः।) वरलः। इति भूरिप्रयोगः ॥ बोलता इति भाषा ॥

स्थूलस्कन्धः, पुं, (स्थूलः स्कन्धो यस्य।) लकुचः। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलहस्तः, पुं, (स्थूलो हस्तः।) हस्तिशुण्डम्। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, मेघदूते। १४।
"स्थानादस्मात् सरसनिचुलादुत्पतोदङ्मुखः खं दिङ्नागानां पथि परिहरन् स्थूलहस्तावलेपान् ॥"
स्थूलौ हस्तौ यस्येति।) पीनभुजे, त्रि ॥

स्थूला, स्त्री, (स्थूल + टाप्।) गजपिप्पली। इति शब्दचन्द्रिका ॥ एर्व्वारुः। इति राजनिर्घण्टः ॥ बृहदेला। इति रत्नमाला ॥

स्थूलाङ्गा, स्त्री, (स्थूलोऽङ्गो यस्याः।) गन्धपत्रा। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलाम्रः, पुं, (स्थूलः आम्रः।) महाराजचूतः। इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलास्यः, पुं, (स्थूलं आस्यं यस्य।) सर्पः। इति शब्दचन्द्रिका ॥ बृहन्मुखे, त्रि ॥

स्थूली, [न्] पुं, (स्थूलं शरीरमस्यास्तीति। इनि।) उष्ट्रः। इति केचित् ॥

स्थूलैरण्डः, पुं, (स्थूल एरण्डः।) बृहदेरण्डवृक्षः। तत्पर्य्यायः। महैरण्डः २ महापञ्चाङ्गुलः ३। अस्य गुणाः।
"स्थूलैरण्डो गुणाढ्यः स्याद्रसवीर्य्यविपाकिषु ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलैला, स्त्री, (स्थूला एला।) एलाविशेषः। बड़ एलाचि इति भाषा। तत्पर्य्यायः। बृहद्देला २ त्रिपुटा ३ त्रिदिवोद्भवा ४ सुरभीत्वक् ५ महैला ६ पृथ्वी ७ कन्या ८ कुमारिका ९ कायस्था १० गोपुटा ११ भद्रैला १२ कान्ता १३ छर्द्दार्चोगर्भसम्भवा १४ इन्द्राणी १५ दिव्यगन्धा १६ ऐन्द्री १७। एलाद्वयगुणाः। शीतलत्वम्। तिक्तत्वम्। उष्णत्वम्। सुगन्धित्वम्।

पित्तार्त्ति कफापहत्वम् । हृद्रोगमलार्त्तिवस्ति-
कारित्वम् । पुंस्त्वनाशित्वम् । अत्र स्थविराया
गुणाढ्यत्वञ्च ॥ स्थूलैलागुणाः । रोचनत्वम् ।
तीक्ष्णत्वम् । लघुत्वम् । उष्णत्वम् । कफपित्त-
हृल्लासविषवस्त्यास्यशिरोरुग्वमिकासनाशि-
त्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थूलोच्चयः, पुं, (स्थूलानामुच्चयो यत्र ।) गण्डो-
पलः । गजानां मध्यमगतिः । (यथा, माघे ।
१२ । १६ ।

"स्थूलोच्चयेनागमदन्तिकागतां
गजोऽग्रयातानगरः करेणुकाम् ॥")

असमाकल्यम् । वरण्डः । इति मेदिनी ॥ हस्ति-
दन्तरन्ध्रम् । इति शब्दमाला ॥

स्थेयः, पुं, (तिष्ठति विवादनिर्णयार्थमस्मिन्निति ।
स्था + यत् ।) विवादपक्षस्य निर्णेता । (यथा,
राजतरङ्गिण्याम् । ६ । १३ ।

"कार्त्तान्तिको भिषक् सभ्यो गुरुर्मन्त्री पुरोहितः
दूतः स्थेयो लेखको वा न तदाभूदपण्डितः ॥")

पुरोहितः । इति मेदिनी ॥ स्थिरतरे, त्रि । इति
हेमचन्द्रः ॥ (क्ली स्था + भावे यत् । स्थात-
व्यम । यथा, हरिवंशे । ८५ । ७ ।

"बलिनः सन्निकर्षे तु न स्थेयं पण्डितेन वै ।
अपक्रामेद्धि कालज्ञः समर्थो युद्धमावहेत् ॥")

स्थेयान् [स्] त्रि, (अयमनयोरतिशयेन स्थिरः ।
स्थिर + ईयसुन । "प्रियस्थिरेति ।" ६ । ४ ।
१५७ । इति स्थादेशः ।) स्थिरतरः । इत्यमरः ।
३ । १ । ७३ ॥ (यथा, महागणपतिस्तोत्रे ।
१५ ।

"श्रेयः स्थेयः स देयान् मम विमलदृशो बन्धुरं
सिन्धुरास्यः ॥")

शाश्वतः । इति भरतः ॥

स्थेष्ठः, त्रि, (अयमेषामतिशयेन स्थिरः । स्थिर +
इष्ठन् । "प्रियस्थिरेति । ६ । ४ । १५७ । इति
स्थादेशः ।) अतिस्थिरः । इति हेमचन्द्रः ॥

स्थैर्य्यं, क्ली (स्थिरस्य भावः । स्थिर + ष्यञ् ।)
स्थिरत्वम् । गर्भस्थस्याङ्गानां स्थैर्य्यं चतुर्थे मासि
भवति । इति सुखबोधः ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये ।
३ । ८० ।

"स्थैर्य्यं चतुर्थे त्वङ्गानां पञ्चमे शोणितोद्भवः ।
षष्ठे बलस्य वर्णस्य नखरोम्णाञ्च सम्भवः ॥"*॥

दृढता । यथा, महाभारते । ६ । १३ । ८ ।

"महेन्द्रसदृशः शौर्य्ये स्थैर्य्ये च हिमवानिव ।
समुद्र इव गाम्भीर्य्ये सहिष्णुत्वे धरासमः ॥")

स्थोरी, [न्] पुं, भारवाहकाश्वः । इति भरत-
द्विरूपकोषः ॥

स्थौणेयं क्ली, (स्थूणाया भवम् । स्थूणा + ढक् ।)
ग्रन्थिपर्णनामकगन्धद्रव्यम् । इत्यमरः । २ । ४ ।
१३२ ॥ गँठियाला इति भाषा ॥ अथ ग्रन्थि-
पर्णस्यैव भेदः ॥ । इषत्सुगन्धि स्थौणेय थुनेर
इति लोके ।

"स्थौणेयकं बर्हिवर्हं शुकबर्हञ्च कुक्कुरम् ।
शीर्णरोम शुकं चापि शुकपुष्पं शुकच्छदम् ॥
स्थौणेयकं कटु स्वादु तिक्तं स्निग्धं त्रिदोषनुत्
मेधाशुक्रकरं त्वच्यं रक्षोऽश्रीज्वरजन्तुजित् ॥
हन्ति कुष्ठासृङ्दाहदौर्गन्ध्यतिलकालकान् ॥"

अथ ग्रन्थिपर्णस्यैव भेदो भण्डुउर इति नेपाल-
देशे भवति ।

"निशाचरो धनहरः कितवो गणहासकः ।
रोचको मधुरस्तिक्तः कटुः पाके कटुर्लघुः ॥
तीक्ष्णो हृद्यो हिमो हन्ति कुष्ठकण्डूकफा-
निलान् ।
रक्षोऽश्रीस्वेदमेदोऽस्रज्वरगन्धविषव्रणान् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

स्थौणेयकं, क्ली, (स्थौणेयमेव । स्वार्थे कन् ।)
सुगन्धद्रव्यभेदः । थुनिरा इति हिन्दी भाषा ।
तत्पर्य्यायः । बर्हिशिखम् २ शुकच्छदम् ३
मयूरचूडम् ४ शुकपुच्छकम् ५ विकीर्णरोम ६
कौरवणकम् ७ विकीर्णसंज्ञम् ८ हरितम् ९ ।
अस्य गुणाः । कफवातनाशित्वम् । सुगन्धि-
त्वम् । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । पित्तप्रकोपशम-
नत्वम् । बलपुष्टिविवर्द्धनत्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः । भावप्रकाशोक्तगुणपर्य्यायौ पूर्व्वोक्त-
शब्दे द्रष्टव्यौ ॥

स्थोरी [न्] पुं, खरवृषभवत् पृष्ठेन भारवाहको-
ऽश्वः । तत्पर्य्यायः । पृष्ठ्यः २ । इत्यमरः २ । ८ ।
४६ ॥ हे खरवृषभवत् पृष्ठेन भारवाहकेऽश्वे ।
पृष्ठेन वहति पृष्ठस्थमपि बाह्यमुपचारात् तद्व-
हति वा पृष्ठ्यः ढवं कार्दीत यः । स्थल्यते
संव्रियते पृष्ठमनया स्थूरा स्थूलत् क ङ बृंहण-
संसक्तात् सरारिति अः निपातनात् लस्य रत्वं
स्थूरा पर्य्ययणं तस्या इदमिति ष्णु स्थौरं पृष्ठा-
रोपितभारादिकं तदस्त्यस्येति इनि स्थोरी
स्थूरी च स्थौरीति स्वामी । इति भरतः ॥

स्थौलशीर्षं, त्रि (स्थूलशिरस इदमिति । स्थूल-
शिरस् + अण् । "अचि शीर्षः ।" ६ । १ । ६२ ।
इति शीर्षादेशः ।) स्थूलमस्तकसम्बन्धि । इति
काशिका ॥

स्थौल्य, त्रि, (स्थूलस्य भावः । स्थूल + ष्यञ् ।)
स्थूलता । (यथा, भागवते । ३ । ११ । ३ ।

"एवं कालोऽप्यनुमितः सौक्ष्म्ये स्थौल्ये च
सत्तम ॥")

स्नपनं, क्ली, (स्ना + णिच् + ल्युट् ।) स्नानम् ।
यथा, दुर्गोत्सवप्रकरणे तिथ्यादितत्त्वे ।

"पूजनात् स्नपनं श्रेष्ठं स्नपनात्तर्पणं स्मृतम् ।
तर्पणान्मांसदानन्तु महिषाजनिपातनम् ॥"

स्नपितः, त्रि, (स्ना + णिच् + क्तः ।) कृतस्नानः ।
(यथा, गीतगोविन्दे । १२ । १ ।

"गतवति सखीवृन्दे मन्दत्रपाभरनिर्भर-
स्मरशरवशाकूतस्फीतस्मितस्नपिताधराम् ॥")

स्नवः, पुं, (स्नु प्रस्रवणे + "ऋदोरप् ।" इत्यप् ।)
स्रवणम् । क्षरणम् । इत्यमरः । ३ । २ । ९ ॥

स्नसा, स्त्री, स्नायुः । इति हेमचन्द्रः ॥

स्नातः, त्रि, (स्ना + क्तः ।) कृतस्नानः । यथा,—

"स्नातोऽधिकारी भवति दैवे पैत्रे च कर्म्मणि
अस्नातस्य क्रियाः सर्व्वा भवन्ति हि
प्रातः समाचरेत् स्नानमतो नित्यमत
इति प्रायश्चि

स्नातकः, पुं, (स्नात एव । स्ना + "य
कन् ।" ५ । ४ । २९ । इति स्वार्थे
आप्लुतव्रती । इत्यमरः । २ । ७ । ४
समाप्तवेदाध्ययने स्नानशीले स्नातं र
मस्य । स्नातकः विकारसंघेति कः ।
स्नानं तत्र व्रती नित्यस्नायी । स्ना प्लु
क्तः आप्लुवव्रतीति क्वचित् पाठः ।
त्यक्ता यो गृहाश्रमं गतः स स्नातकः
वेदाध्ययनो यः स्नानशीलः आश्रमान
सोऽपि स्नातकः । स्नातकस्त्रिविधः । ब्र
चरणस्य यः शास्त्रबोधितोऽवधिः । त
मुपास्यासमाप्तवेद एवाश्रमान्तरं गत
व्रतस्नातकः । वेदमधीत्यगुरुसन्निधौ
यः करोति स विद्यास्नातकः । पालित
व्रतः प्राप्तवेदो यो द्वितीयाश्रमं गतः स
स्नातकः । इति टीकान्तरे । इति भर

स्नान, क्ली, (स्ना + ल्युट् ।) मज्जनम्
गाहनम् । तत्पर्य्याय । आप्लावः २ आ
इत्यमरः । २ । ६ । १२१ ॥ अभिषेकः
शब्दरत्नावली ॥ उपस्पर्शनम् ५ सवनम्
नम ७ । इति जटाधरः ॥ तदनुकल्प
विधः । मान्त्रम् १ भौमम् २ आग्नेयम्
व्यम् ४ दिव्यम् ५ वारुणम् ६ मानस
एतेषां विवरणं पश्चात् स्फुटीभविष्यति
अस्य गुणाः ।

"स्नानं पवित्रमायुष्यं श्रमस्वेदमलाप
शरीरबलसन्धानं केश्यमोजस्करं परम्
उष्णाम्बुनाध.कायस्य परिषेको बलाव
तेनैव तूत्तमाङ्गस्य बलकृत् केशचक्षुषोः
विनिहन्ति शिरः स्नानं तृष्णातास्वार

मलोष्णपीडकाकण्डूं शिरोरोगांश्च पै
मधुकामलकैः स्नानं पित्तघ्नं तिमिरा
स्नानं वचाघनैरिष्टं श्लेष्मघ्नं तिमिरापह
स्नानं कृष्णतिलैश्चापि चक्षुष्यमनिलाप
अस्नातस्य शरीरस्य उष्मा सर्व्वाङ्गगोचरः
स्नानेनैकत्वमायाति तेन दीप्यति पावक
स्नानमर्हं तन्नास्यकर्णरोगातिसारिषु ।
आध्मानपीनसाजीर्णभुक्तवत्सु च गर्हित
दौर्गन्ध्यं गौरवं कण्डूं कच्छुं मलमरोच
स्वेदं वीभत्सतां हन्ति शरीरपरिमार्ज्ज
इति राजवल्लभः

अथ स्नानविधिः । दक्षः ।

"चतुर्थे च तथा भागे स्नानार्थं मृदमाह
तिलपुष्पकुशादीनि स्नानञ्चाकृत्रिमे जले
कुर्य्यादिति शेषः । तथा च ।

"अस्नात्वा चाप्यहुत्वा च भुङ्क्तेऽदत्त्वा
यो न
देवादीनामृणी भूत्वा नरकं प्रतिपद्यते ।

अथ स्नानम्। दक्षः।
"अस्नात्वा नाचरेत् कर्म्म जपहोमादि किञ्चन।
लालास्वेदसमाकीर्णः शयनादुत्थितः पुमान्॥
अत्यन्तमलिनः कायो नवच्छिद्रसमन्वितः।
स्रवत्येव दिवारात्रौ प्रातःस्नानं विशोधनम्॥
प्रातःस्नानं प्रशंसन्ति दृष्टादृष्टफलं हि तत्।
सर्व्वमर्हति पूतात्मा प्रातःस्नायी जपादिकम्॥
अज्ञानात् यदि वा मोहात् रात्रौ दुश्चरितं कृतम्।
प्रातःस्नानेन तत् सर्व्वं शोधयन्ति द्विजातयः॥"
दृष्टं मलापकर्षादि अदृष्टं प्रत्यवायपरीहारादि। प्रातः सूर्य्योदयात् प्राक्कालः। प्रातःस्नाय्यरुणकिरणग्रस्तां प्राचीमवलोक्य स्नायात्। इति विष्णूक्तेः॥ * ॥ प्रातःस्नाने मध्याह्नस्नानधर्म्मातिदेशमाह कात्यायनः।
"यथाहनि तथा प्रातर्नित्यं स्नायादनातुरः।
दन्तान् प्रक्षाल्य नद्यादौ गेहे चेत्तदमन्त्रवत्॥"
यथा तथेतिकर्त्तव्यतया। सा च।
"आचरेदुषसि स्नानं तर्पयेत् देवमानुषान्।" इति जावाल्युक्ता॥
वैदिके कर्म्मणि वामहस्ते बहुतरकुशान् दक्षिणेन पवित्रं धारयेत्। मार्कण्डेय।
"सर्व्वकालं तिलैः स्नानं पुण्यं व्यासोऽब्रवीन्मुनिः।
श्रीकामः सर्व्वदा स्नानं कुर्व्वीतामलकैर्नरः।
सप्तमीं नवमीञ्चैव पर्व्वकालञ्च वर्जयेत्॥"*॥
विष्णुधर्म्मोत्तरे।
"त्वराक्रोधौ तथा वर्ज्यौ देवकर्म्मणि पण्डितैः।
इक्षुरापः पयश्चैव ताम्बूलं फलमौषधम्।
भक्षयित्वा तु कर्त्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रियाः॥"
भविष्योत्तरे।
"स्नातुस्तु वरुणस्तेजो जुह्वतोऽग्निः श्रियं हरेत्
भुञ्जानस्य यमस्त्वायुस्तस्मान्न व्याहरेत्त्रिषु॥"
स्नातुः स्नानं कुर्व्वतः। न व्याहरेत् न कथयेत्॥ अशुचेरवगाहनानन्तरं स्नानमाह योगियाज्ञवल्क्यः।
"तूष्णीमेवावगाहेत यदा स्यादशुचिर्नरः।
आचम्य तु ततः पश्चात् स्नानं विधिवदाचरेत्॥"
वामनपुराणम्।
"नाभिमात्रजले गत्वा कृत्वा केशान् द्विधा द्विजः।
निरुध्य कर्णौ नासाञ्च त्रिःकृत्वो मज्जनं ततः॥"
तत्रैव वृद्धयाज्ञवल्क्यः।
"स्रोतसां संमुखो मज्जेत् यत्रापः प्रवहन्ति वै।
स्थावरेषु द्वहे चैव सूर्य्यसंमुख आप्लवेत्॥"
हारीतः। नातुरो न भुक्त्वा न जीर्णवासा न बहुवासा न नग्नो नाग्नन् नावसक्थिको नालङ्कृतो नाजस्रं नाल्पाले जले नाकुले नाशुचौ न प्रभूतजले न नाभिरम्यजले न चत्वरे नोपद्वारे नो सन्ध्यायां न निशायां स्नायादिति। चत्वरे काकादिबलिस्थले इति श्रीदत्तः॥ उपद्वारे द्वारसमीपे। अत्रैवेन मुनिना नग्नबहुवाससोर्निषेधविधानात् स्नाने द्विवासस एवाधिकारः प्रतीयते॥ * ॥ एकवस्त्रस्नाने दोषमाह समुद्रकरकृतभाष्ये गोतमः।
"एकवस्त्रेण यत् स्नानं सूत्या विहीन चैव हि।
स्नातस्तु न भवेत् शुद्धः श्रिया च परिहीयते॥"
अतएव।
"स्नानं तर्पणपर्य्यन्तं कुर्य्यादेकेन वाससा।" इति॥
यदि समूलं तदा प्रेततर्पणपरमिति। अत्रैकवस्त्रा स्नातय इत्यादिना एकवस्त्रत्वविधानात्। एकेन एकजातीयेन इति वाचस्पतिमिश्रः॥ येन वाससा स्नानं कृतं जलस्थस्य तेनैव तर्पणम्। इति कृत्यतत्त्वार्णवः॥ न च।
"स्नानशाट्यास्तु दातव्या मृदस्तिस्रो विशुद्धये।
जलमध्ये तु यः कश्चित् द्विजातिर्ज्ञानदुर्ब्बलः।
निष्पीडयति तद्वस्त्रं स्नानं तस्य वृथा भवेत्॥"
स्नानशाट्यामिति तद्वस्त्रमिति एकवचननिर्द्देशेन च स्नानेऽप्येकवस्त्रत्वमिति वाच्यं अत्र विशुद्धये इत्यभिधानेनाधोभूतवस्त्रस्यैव मृत्तयेण प्रक्षालनं न तूत्तरीयस्य एतदर्थमेकवचनम्। अत एव मृत्तयेणाधरीयवस्त्रं प्रक्षाल्य इत्याह्निकचिन्तामणिः॥ वशिष्ठवचनस्यैकवाक्यतया स्नातो नाङ्गानि निमज्यात स्नानशाट्या न पाणिना। इति विष्णुपुराणीयेनाधरीयवस्त्रेणैव गात्रमार्जनं निषिध्यते। एतेन निष्पीड्य स्नानवस्त्रमिति कात्यायनवचने एकत्वमविवक्षितमिति निरस्तम्। अतएव सर्व्वत्र कत्वनिर्द्देशः। शिष्टानामाचारोऽपि तथेति॥ * ॥ नाजस्रमिति पुनः पुनः स्नाननिषेधः रागप्राप्तस्नानविषयो दृष्टार्थकत्वात्। एवञ्च कस्मिन् दिने नानातीर्थादिनिमित्तप्राप्तस्नानावृत्तिर्भवत्येव वैधत्वात्। अत्रापि तन्त्रप्रसङ्गयोः सत्त्वे सकृदेवेति॥ * ॥ आतुरं प्रति जावालः।
"अशिरस्कं भवेत् स्नानं स्नानाशक्तौ तु कर्म्मिणाम्।
आर्द्रेण वाससा वापि देहिकं मार्जनं स्मृतम्॥"
कर्म्मिणाम्।
"शिरःस्नातस्तु कुर्व्वीत दैवं पैत्रमथापि वा।"
इति मार्कण्डेयपुराणोक्तकर्म्मचिकीर्षूणां मार्जनमिह प्रोक्षणम्। योगियाज्ञवल्क्यः।
"असामर्थ्याच्छरीरस्य कालशक्त्याद्यपेक्षया।
मन्त्रस्नानादितः सप्त केचिदिच्छन्ति सूरयः॥
मान्त्रं भौमं तथाग्नेयं वायव्यं दिव्यमेव च।
वारुणं मानसञ्चैव सप्त स्नानं प्रकीर्त्तितम्॥
आपोहिष्ठेति वै मान्त्रं मृदालम्भस्तु पार्थिवम्।
आग्नेयं भस्मना स्नानं वायव्यं गोरजः स्मृतम्॥
यत्तु सातपवर्षेण स्नानं तद्दिव्यमुच्यते।
वारुणञ्चावगाहश्च मानसं विष्णुचिन्तनम्॥
समस्त स्नानमुद्दिष्ट मन्त्रस्नानक्रमेण तु।
कालदोषादसामर्थ्यात् सर्व्वं तस्य फलं स्मृतम्॥"
आपोहिष्ठेति आपोहिष्ठादि ऋक्त्रयमत्र विवक्षितम्। एवञ्च।
"कालदोषादसामर्थ्यात् न शक्नोति यदाम्भसि।
तदा स्नात्वा तु ऋषिभिर्मन्त्रैरुष्टन्तु मार्जनम्॥
शन्न आपस्तु द्रुपदा आपोहिष्ठाघमर्षणम्।
एभिश्चतुर्भिः स्नानैर्मन्त्रस्नानमुदाहृतम्॥"
इति योगियाज्ञवल्क्यीयं यन्मन्त्रस्नानान्तरं तत् प्राधान्यख्यापनाय अतएव पिष्टदयितायां सन्ध्यातः पूर्व्वं तल्लिखितम्। मृदालम्भस्तु गङ्गादिमृत्तिकातिलककरूपः। भस्मना संस्कृतभस्मना इति छन्दोगाह्निकः। अवगाहं मन्त्राद्यशून्यावगाहनमात्रं विवक्षितं अतो मुख्यावगाहनरूपस्नानानुकल्पत्वमप्ययुक्तम्। कालदोषोऽतिवृष्ट्यादिः। असामर्थ्यं शरीरापाटवहेतुः। जलस्य स्वल्पत्वे न सम्यगवारुणस्नानविधिकालायोग्यत्व वेति। एतन्मूलकं गेहे चेत्तदमन्त्रवदिति छन्दोगपरिशिष्टीयं पूर्व्वोक्तं अन्यथा मूलभूतश्रुत्यन्तरकल्पनापत्तेः॥ सामर्थ्ये तूद्धृतजलेनापि समन्त्रकस्नानमाह पराशरभाष्ये व्यासः।
"शीतास्त्वपो निषिच्योष्णा मन्त्रसम्भारसंस्कृताः।
गेहेऽपि शस्यते स्नानं तद्धीनमफलं स्मृतम्॥"
पद्मपुराणम्।
"नैर्म्मल्यं भावशुद्धिश्च विना स्नानं न जायते।
तस्मान्मनोविशुद्ध्यर्थं स्नानमादौ विधीयते।
अनुद्धृतैरुद्धृतैर्वा जलैः स्नानं समाचरेत्।
तीर्थं प्रकल्पयेद्विद्वान् मूलमन्त्रेण मन्त्रवित्॥
नमो नारायणायेति मूलमन्त्र उदाहृतः।
दर्भपाणिस्तु विधिना आचान्तः प्रयतः शुचिः॥
चतुर्हस्तसमायुक्तं चतुरस्रं समन्ततः।
प्रकल्प्यावाहयेद्गङ्गां एभिर्मन्त्रैर्विचक्षणः॥
विष्णोः पादप्रसूतासि वैष्णवी विष्णुपूजिता।
पाहि नस्त्वं नमस्तस्मादाजन्ममरणान्तिकात्॥
तिस्रः कोट्योऽर्द्धकोटी च तीर्थानां वायुरब्रवीत्।
दिवि भुव्यन्तरीक्षे च तानि ते सन्ति जाह्नवि॥
नन्दिनीत्येव ते नाम देवेषु नलिनीति च।
वृन्दा पृथ्वी च सुभगा विश्वकाया शिवा सिता॥
विद्याधरी सुप्रसन्ना तथा लोकप्रसादिनी।
क्षमा च जाह्नवी चैव शान्ता शान्तिप्रदायिनी॥
एतानि पुण्यनामानि स्नानकाले प्रकीर्त्तयेत्।
भवेत् सन्निहिता तत्र गङ्गा त्रिपथगामिनी॥
सप्तवाराभिजप्तेन करसंपुटयोजितम्।
मूर्द्ध्नि दद्यात् जलं भूयस्त्रिचतुः पञ्च सप्त वा।
स्नानं कुर्य्यान्मृदा तद्वत् आमन्त्र्य च विचक्षणः॥
अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसुन्धरे।
मृत्तिके हर मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम्॥
उद्धृतासि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना॥
आरुह्य मम गात्राणि सर्व्वं पापं प्रमोचय।
नमस्ते सर्व्वभूतानां प्रभवारिणि सुव्रते॥"*॥
नमो नारायणाय इत्यष्टाक्षररूपमूलमन्त्रेण चतुरस्रं चतुष्कोणरूपं समन्ततः सर्व्वदिक्षु चतुर्हस्तं जलं प्रतिदिक्षु हस्तमात्रेण व्यवच्छिद्य तीर्थं प्रकल्पयेत्। विततं नद्यादिजले स्नानस्थानं परिच्छिन्द्यात्। तत्र विष्णोः पाद इत्यादिना

शान्तिप्रदायिनीत्यनेन मन्त्रेण गङ्गामावाहयेत्
समवाराभिजसेनेति समवाराभिजसेन नमो
नारायणायेति मन्त्रेणाभिमन्त्र्य इति शेषः । एक-
वचननिर्देशात् तस्य मूलमन्त्रतोक्त्या च अत्रापि
विनियोगोऽवगम्यते । ततश्च समवारपठितनारा-
यणमन्त्रेण जलमभिमन्त्र्य करयुगेन त्रिवारादि
मूर्द्ध्नि क्षिपेत् । ततश्चाश्वक्रान्ते इति मन्त्राभ्यां
तदादिति अमाभ्याम् ।
"मृत्तिकाः सप्त न ग्राह्या वल्मीके मूषिकोत्करे
अन्तर्जले श्मशाने च वृक्षमूले सुरालये ।
परस्नानावशिष्टे च श्रेयस्कामैः सदा नरैः ॥"
इति दक्षप्रतिषिद्धेतरां मृदमामन्त्र्य तया मृदा
शिर प्रभृत्यालभ्यानुद्धृतैर्वा जलैः शिरः प्रभृत्यङ्ग-
क्षालनमवगाहनरूपप्रधानं वारुणस्नानं समा-
चरेदिति पूर्व्वोक्तेनान्वयः । मृदालम्भनमन्त्रे प्रभ
वाशिणि इति प्रभवमुत्पत्तिमनु प्रापयितुं
शीलमस्यास्तत्सम्बोधनमिदम् । अवगाहनन्तु
चक्षुः कर्णनासिकामङ्गुलीभिराच्छाद्य कुर्य्यात् ।
"अङ्गुलीभि पिधायैवं श्रोत्रदृङ्नासिकामुखम्
निमज्जेत प्रतिस्रोतस्त्रिः पठेदघमर्षणम् ॥"
इति समुद्रकरधृतात् ।
अत्रानुद्धृत वारत्रयमेवावगाहनं प्रागुक्तवामन-
पुराणात् । एष विधिः पौराणिकत्वात् सर्व्व-
शाखिसाधारणः । वेदमन्त्ररहितत्वादनधीत-
वेदानामपि सर्व्वथादरणीयः ॥ * ॥ मत्स्यपुरा-
णम् ।
"नद्यां प्रत्येकशः स्नाने भवेद्गोदानजं जलम् ।
गोप्रदानैश्च दशभिस्तासां पुण्यन्तु सङ्गमे ॥"
वशिष्ठः ।
"योऽनेन विधिना स्नाति यत्र तत्राभि द्विज ।
स तीर्थफलमाप्नोति तीर्थे तु द्विगुणं फलम् ॥"
अनेन तीर्थावाहनादिना । अतो गङ्गायामप्या-
वाहनं कुर्व्वन्ति शिष्टाः । अत्र च । साधसमस्या-
दिनिमित्तकतीर्थविशेषनिमित्तकमन्त्रपाठम्-
मृदालम्भनानन्तरं कार्य्यः । आगन्तूनामन्ते
ऽभिनिवेश इति न्यायात् । एवं गङ्गायां विशेष-
मन्त्रानन्तरमेव दशहरादिमन्त्राः पाठ्याः । तत्र
गङ्गायां विशेषमन्त्रौ विद्याकरधृतौ ।
"विष्णुपादार्घ्यसम्भूते गङ्गे त्रिपथगामिनि ।
धर्म्मद्रवेति विख्याते पापं मे हर जाह्नवि ॥
श्रद्धया भक्तिसम्पन्ने श्रीमातर्देवि जाह्नवि ।
अमृतेनाम्बुना देवि भागीरथि पुनीहि माम् ॥"
गोविन्दद्वादश्यां स्नाने गङ्गायां पद्मपुराणीयो
मन्त्रः ।
"महापातकसंज्ञानि यानि पापानि सन्ति मे ।
गोविन्दद्वादशीं प्राप्य तानि मे हर जाह्नवि ॥"
गङ्गासागरसङ्गमे मन्त्रः ।
"त्वं देव सरितां नाथ त्वं देवि सरितांवरे ।
उभयोः सङ्गमे स्नात्वा मुञ्चामि दुरितानि वै ॥"
लौहित्यस्नाने तु मन्त्रः ।
"ब्रह्मपुत्र महाभाग शान्तनोः कुलनन्दन ।
अमोघागर्भसंभूत पापं लौहित्य मे हर ॥" * ॥

करतोयास्नानमन्त्रः ॥
"करतोये सदानीरे सरित्श्रेष्ठे सुविश्रुते ।
पौण्ड्रान् प्लावयसे नित्यं पापं हर करोद्भवे ॥" * ॥
विष्णुः । स्नातः शिरो नावधुनीत् नाङ्गेभ्यस्तोय-
मुद्धरेत् । न तैलं वा संस्पृशेत् नाप्रोक्षितं पूर्व्व-
धृतं वासो विभृयात् । स्नात एव सोष्णीषो धौते
वाससी विभृयात् न म्लेच्छान्त्यजपतितैः सह
सम्भाषणं कुर्य्यात् इति । नाङ्गेभ्यस्तोयमुद्धरे-
दिति स्नानशाटीपाटिभ्यां पूरणीयम् ।
"स्नातो नाङ्गानि निर्म्मृज्यात् स्नानशाट्या न
पाणिना ॥"
इति विष्णुवचनात् ।
अत्र वासोऽन्तरधारणात् प्राक्कृततैलस्पर्श-
निषेधः प्रतीयते ।
"शिरःस्नातस्तु तैलेन नाङ्गं किञ्चिदुपस्पृशेत् ॥"
इति मनुवचनमेतत्परम् ॥ * ॥
याज्ञवल्क्यः ।
"ब्रह्मक्षत्रविशामेव मन्त्रवत् स्नानमिष्यते ।
तूष्णीमेव हि शूद्रस्य सनमस्कारकं मतम् ॥
अगम्यागमनात् स्तेयात् पापिभ्यश्च प्रतिग्रहात्
रहस्याचरितात् पापात् मुच्यते स्नानमाचरन् ॥
प्रकर्त्तुमसमर्थश्चेत् जुहोति यजति क्रियाः ।
स्नानध्यानजपैर्दानैरात्मानं शोधयेद्बुधः ॥"
ब्रह्मपुराणम् ।
"नद्यां प्रत्येकशः स्नाने भवेत् गोदानजं फलम्
गोप्रदानैस्तु दशभिस्तासां पुण्यन्तु सङ्गमे ॥" *
मनुः ।
"न स्नानमाचरेत् भुक्त्वा नातुरो न महानिशि ।
न वासोभिः सहाजस्रं नाविज्ञाते जलाशये ॥"
न स्नानमाचरेद्भुक्त्वेति रागप्राप्तस्नाननिषेधः ।
नित्यस्याप्राप्तत्वात् । नैमित्तिकस्य च निषेद्धुम-
शक्यत्वात् । आतुरः स्नानसमर्थकरोगवान् ।
"महानिशा तु विज्ञेया मध्यमं प्रहरद्वयम् ।
तस्यां स्नानं न कर्त्तव्यं काम्यनैमित्तिकादृते ॥"
न वासोभिः सह इत्यनेन बहुवासोनिषेधात्
स्नाने द्विवासस्त्वं प्रतीयते । अजस्र पुनः पुनः ।
तेन वारुण्यादिसंक्रान्त्यादि-निमित्तभेद-प्राप्त-
मेकदा नानास्नानं निषिध्यते । किन्तु तन्त्रेण
प्रसङ्गेन चैकं स्नानम् । तथा च निगमः ।
"नावर्त्तयेत् पुनः कर्म्म तर्पणादिकमन्वहम् ।
काम्यनैमित्तिके हित्वा एकं ह्येकत्र वासरे ॥
विषुवद्दिवसे प्राप्ते पञ्चतीर्थी विधानतः ।
स्नात्वा सङ्कर्षणं कृष्णं दृष्ट्वा भद्राञ्च भो द्विजाः ।
नरः समस्तयज्ञानां फलं प्राप्नोति दुर्लभम् ॥"
इति ब्रह्मपुराणोक्तमार्कण्डेयहृदे प्रद्युम्नसरोवरे
समुद्ररूपादितीर्थादौ तन्त्रप्रसङ्गयोरभावात् पुनः
पुनरेकदिनेऽपि नानास्नानमिति ॥ * ॥
"परकीयनिपानेषु स्नायान्नैव कदाचन ।
निपानकर्त्तुः स्नात्वा हि दुष्कृतांशेन लिप्यते ॥"
निपानं जलाधारमात्रम् । तथा च याज्ञवल्क्यः ।
"पञ्च पिण्डाननुद्धृत्य न स्नायात् परवारिषु ॥"
योगियाज्ञवल्क्यः ।

"अनुद्धृत्य तु यः स्नायात् परकीयजलाशये
तथा तस्य भवेत् स्नानं कर्त्तुः पापेन लिप्यते
स्नानं दानं तपो ध्यानं पितृदेवार्च्चनं तथ
पावनानि मनुष्याणां दुष्कृतस्येह कर्म्मणः ।
छन्दोगपरिशिष्टम् ।
"अब्दद्वयं श्रावणादि सर्व्वा नद्यो रजस्वला
तासु स्नानं प्रकुर्व्वीत वर्ज्जयित्वा समुद्रगाः
उपाकर्म्मणि चोत्सर्गे प्रेतस्नाने तथैव च ।
चन्द्रसूर्य्यग्रहे चैव रजोदोषो न विद्यते ॥"
निगमः । न दृश्येत्तोरवासिनाम् । व्याघ्रपाद
अभावे कूपवापीनामन्ये नापि समुद्धृते ।
रजोदुष्टेऽपि पयसि ग्रामभोगो न दुष्यति
अन्ये न कुम्भादिना ।
"अन्त्यैरपि कृते कूपे सेतौ वाप्यादिके तथा
तत्र स्नात्वा च पीत्वा च प्रायश्चित्तं समाचरेत्
तथा ।
"प्रभूते विद्यमाने तु उदके सुमनोहरे ।
नाल्पोदके द्विजः स्नायात् नदीञ्चोत्सृज्य
कर्हिचि
इति बहुभिर्धृतम
ब्रह्मपुराणे ।
"नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं स्नानमिष्य
तर्पणन्तु भवेत्तस्य अङ्गत्वेन व्यवस्थितम् ॥
श्मश्रुकर्म्मण्युपाते च मैथुने क्षर्दने तथा ।
अस्पृश्यस्पर्शने कृत्वा स्नायाद्वस्त्रो जलक्रिय
यत्र तु रोगादिना स्नानं न कृतं तत्र
गात्रमार्जनादिनाशौचमुत्पाद्य पितृयज्ञा
तर्पयेत । तदाह शातातपः ।
"तर्पणन्तु शुचिः कुर्य्यात् प्रत्यहं स्नातको द्वि
देवेभ्यश्च ऋषिभ्यश्च पितृभ्यश्च यथाक्रमम् ॥
पुष्ये वा जन्मनक्षत्रे व्यतीपाते च वैधृतौ ।
अमावास्यां नदीस्नानं दहत्याजन्मदुष्कृतम्
वराहपुराणम् ।
"दक्षिणावर्त्तशङ्खे च पात्रे ऽप्यौडुम्बरे स्थित
उदकं यः प्रतीच्छेत शिरसा हृष्टमानसः ।
तस्य जन्मकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥
अच्छिन्नपद्मपत्रेण सर्व्वरत्नोदकेन च ।
स्नातमा वै नरः स्नात्वा सर्व्वपापैः प्रमुच्यते
विष्णुधर्म्मोत्तरे ।
"तथा दर्भोदकैः स्नानं सर्व्वपापप्रणाशनम्
गोमूत्रेण च यत् स्नानं सर्व्वाघविनिसूदन
तथा पुष्पोदकस्नानं भवेदारोग्यकारकम् ।
केवलैर्व्वा तिलैः स्नानं अथवा गौरसर्षपैः ।
स्नानं प्रियङ्गुणा प्रोक्तं तथा सौभाग्यवर्द्धन
आयुष्यञ्च यशस्यञ्च धर्म्मं मेधाविवर्द्धनम् ।
स्नानं पवित्रं माङ्गल्यं तथा काञ्चनवारिण
शङ्खः ।
"स्नातस्य वह्नितोयेन तथा च परवारिणा ।
कायशुद्धिं विजानीयात् न तु स्नानफलं लभे
स्नानफलं वैधम् । आयुर्वेदीयन्तु भवत्येव य
"नित्यं नैमित्तिकञ्चैव क्रियाङ्गमलकर्षणम
तीर्थाभावे च कर्त्तव्यमुष्णोदकपरोदकैः ॥"

विष्णुपुराणम् ।
"स्नानार्द्रां धरणीञ्चैव दूरतः परिवर्जयेत् ।"
इत्याह्निकतत्त्वम् ॥*॥

तान्त्रिकस्नानविधिर्यथा । तत्र नद्यादौ वैदिकस्नानं कृत्वा तान्त्रिकस्नानमाचरेत् । तथा च गौतमीये ।
"अथ स्नानं तथा कुर्य्यात् यथाशास्त्र-
विधानवित् ।
मलप्रक्षालनं स्नानं स्वशाखोक्तं समाचरन् ।
मन्त्रस्नानं ततः कुर्य्यात् कर्म्मणां सिद्धिहेतवे ॥"
तद्यथा । अद्येत्यादि अमुकदेवताप्रीतये मन्त्रस्नानमहं करिष्ये इति सङ्कल्पं कुर्य्यात् । तथा च कुलचूडामणौ ।
"ताम्रपात्रं सदूर्व्वञ्च सतिलं सजलं ततः ।
गृहीत्वामुकदेवस्य प्रीतये स्नानमाचरेत् ॥"
ततः षडङ्गन्यासप्राणायामौ कृत्वा गङ्गे च इत्यनेनाङ्कुशमुद्रया सूर्य्यमण्डलात्तीर्थमावाह्य वमिति धेनुमुद्रयामृतीकृत्य कवचेनावगुण्ठ्यास्त्रेण संरक्ष्य मूलेन एकादशधाभिमन्त्र्य सूर्य्याभिमुखं द्वादशधारा विनिक्षिप्य तस्मिन्निष्टदेवताचरणारविन्दनिःसृतजले निमज्य देवतां ध्यायन् मूलमन्त्रं यथाशक्ति जपन् उन्मज्य उदकेन त्रिवारजप्तेन कलसमुद्रया त्रिवारमात्मानमभिषिच्य वैदिकसन्ध्यादिकं कृत्वा सन्ध्यार्घ्यं दत्त्वा तान्त्रिकाघमर्षणादिवारिधारान्तं कर्म्म कुर्य्यात् । इति तन्त्रसारः ॥*॥ अन्यच्च ।
"जन्मान्तरसहस्रेण यत् पापं कुरुते नरः ।
मुच्यते सर्व्वपापेभ्यः स्नात्वा चार्णवे सकृत् ॥
याम्यं हि यातनादुःखं नित्यस्नायी न पश्यति
स्नानं मध्यन्दिने कुर्य्यात् जीर्णेऽन्ने तु निरामयः ।
नद्यामस्तमिते स्नानं न कुर्व्वीत सदा बुधः ।
नद्यां स्नात्वा नदीं चान्यां न प्रशंसेत पण्डितः ॥
अप्रशस्तं निशि स्नानं राहोरन्यत्र दर्शनात् ।
स्नानं दानं तपः श्राद्धमनन्तं राहुदर्शने ।
आसुरी रात्रिरन्यत्र तस्मात्तां परिवर्ज्जयेत् ॥
नदीदेवनिखातेषु तडागेषु सरःसु च ।
स्नानं समाचरेन्नित्यं गर्त्तप्रस्रवणेषु च ॥
निपातनादुद्धृतं पुण्यं ततः प्रस्रवणादिकम् ।
ततोऽपि सारसं पुण्यं ततो नादेयमुच्यते ।
तीर्थतोयं ततः पुण्यं गङ्गातोयं ततोऽधिकम् ॥"
इति वह्निपुराणे आह्निकतपोनामाध्यायः ॥
किञ्च ।
नित्यं नैमित्तिकं काम्यं क्रियाङ्गं मलकर्षणम्
क्रियास्नानं तथा षष्ठं षोढ़ास्नानं प्रकीर्त्तितम् ॥
अस्नातस्तु पुमान्नार्हो जप्याग्निहवनादिषु ।
प्रातःस्नानं तदर्थन्तु नित्यस्नानं प्रकीर्त्तितम् ॥
चाण्डालशवविष्ठाद्यैः स्पृष्टा स्नानं रजस्वलाम् ।
स्नानार्हश्च यदा स्नाति स्नानं नैमित्तिकं हि
तत् ॥
पुष्यस्नानादिकं स्नानं दैवज्ञविधिचोदितम् ।
तद्धि काम्यं समुद्दिष्टं नाकामस्तत् प्रयोजयेत् ।
जप्तुकामः पवित्राणि अर्च्चिष्यन् देवतातिथीन् ।
स्नानं समाचरेद्यस्तु क्रियाङ्गं तत् प्रकीर्त्तितम् ।
मलापकर्षणं नाम्ना स्नानमभ्यङ्गपूर्व्वकम् ।
मलापकर्षणार्थाय प्रवृत्तिस्तत्र नान्यथा ॥
सर्व्वेषु देवखातेषु तीर्थेषु च नदीषु च ।
स्नानमेव क्रिया यस्मात् क्रियास्नानमतः स्मृतम्
इति गारुडे १०५ अध्यायः ॥*॥
कुशहस्तस्य वैष्णवविशेषस्य स्नानादिनिषेधो मानसस्नानप्रशंसा च यथा,—
"सर्व्वकर्म्मफलत्यागी हरेः सकम्पवर्ज्जितः ।
नो द्विज. कुशहस्तः स्यात् स्नानपूजाजपादिषु ॥
कदाचिद्दम्भतो न त्यक्तकामस्तु वैष्णव ।
स्नानादिषु च कृत्येषु गोविन्दस्यार्च्चनादिषु ॥
सदासनः कुशकरो वैष्णवो न भवेद्द्विज ।
हरेः कुर्य्यात् प्रयत्नेन सर्व्वसेवाजपादिषु ॥
अस्नातो न जपेन्मन्त्रं गोविन्दस्य महात्मनः ।
कदाचिदशुचिर्भूत्वाप्यस्नातोऽपि च मानवः ॥
मानसस्नातको लोके मुकुन्दस्यार्च्चनादिषु ।
पूतात्मा यदि मन्त्रस्य शुद्धो भवति जापकः ॥
भवेत् मानसस्नायी यो बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ।
जपाधिकारी स भवेत् कृष्णमन्त्रस्य मानवः ॥
मन्त्रस्नानाद्वरं काम्यं काम्यादाग्नेयमेव च ।
आग्नेयादाशुचं श्रेष्ठं वारुणस्नाशुचादपि ॥
अवगाहं वारुणात्, वैदिकस्नावगाहनात् ।
वैदिकादपि नैमित्तं तस्माद्दै मार्ज्जनं वरम् ॥
मार्ज्जनान्मान्त्रिकं श्रेष्ठं भौमं स्यान्मान्त्रिका-
धिकम् ।
भौमस्नानाद्वरं ब्राह्मं ब्राह्मात् पौण्यमेव च ॥
पौण्यतो निर्म्मलं स्नानं वायव्यञ्च ततोऽधिकम् ।
वायव्यान्मानसञ्चेह सर्व्वस्नानात् परं वरम् ॥
सत्तारश्च तु मानसस्नातः सर्व्वत्र विजयी भवेत् ।
गोविन्दसर्व्वसेवासु चाहतामिति धारणा ॥
स जापको वैष्णवः स्यात् हरेर्भजनतत्त्ववित् ।
मानसस्नानवान् यो वा भक्त्यात्र सदा सुखी ॥"
इति पाद्मोत्तरखण्डे १०८ अध्यायः ॥ * ॥
अन्यच्च ।
"मानसं वैदिकं चैव मान्त्रिकं मार्ज्जनं तथा ।
अवगाहनञ्च नैमित्तमाशुचं पुण्यमेव च ॥
निर्म्मलं वारुणं ब्राह्मं भौमं काम्यञ्च नारद ।
वायव्यं भौममाग्नेयं षोडशस्नानमीरितम् ॥
गोविन्दमन्त्रग्रहणं दीक्षया तु गुरोर्नृणाम् ।
यदाभिषिक्तं चित्तं स्यात्तत्स्नानं मानसं शुभम्
सत्यस्य नामग्रहणं यदा कार्य्याध्वरे गुरोः ।
स्नानदेहेन्द्रियमनस्तत् स्नानं मानसं भवेत् ॥
नामसङ्कीर्त्तनं विष्णोर्नरः कुर्य्यादतन्द्रितः ।
सदैव चेन्महास्नानं शरीरसुखकारणम् ॥
कया कस्त्वा स्वस्ति नस्तं तु यदि वेदश्च वैदिकम्
दर्भशान्त्युदकैः स्नानं यज्ञान्ते अभिषेचनम् ॥
सहस्रशीर्षा तद्विष्णोरिति मन्त्रादिभिर्द्विज ।
चेत् पर्य्युक्षणं स्नानं मान्त्रिकं समुदाहृतम्
ॐ शन्न आपोहिष्ठेति ऋतञ्चेत्यादिभिर्यदि ।
पाठं कुर्य्यात् कुशस्नानं मार्ज्जनं द्विज ईरितम्
जलेषु मज्जतां नृणां मज्जनन्तु यदा शिरः ।
तदा सर्व्वशुभं स्यादवगाहनमुच्यते ।
गोविन्दद्वादशीमाघीशारुण्यर्द्धोदयादिषु ।
स्नानं यत्तच्च नैमित्तं ग्रहणे चन्द्रसूर्य्ययोः ॥
मैथुने वमने रेतःस्खलने मृतके तथा ।
विण्मूत्रादिशवस्पर्शे शवानुगमनेऽपि च ॥
निद्रान्ते जातकैर्नृणामस्पृश्यस्पर्शनादिषु ।
रजस्वलाचतुर्थाहे यत् स्नानं स्यात्तदाशुचम् ॥
गङ्गादिसर्व्वतीर्थेषु विष्णुपादोदकैस्तथा ।
यत् स्नानमभिषेकञ्च पुण्यं तत् परिकीर्त्तितम्
हेलया श्रद्धया नृणां भक्त्या यत्नेन नारद ।
गङ्गाम्भोऽयष्टिवत्स्नानं महापापादिनाशनम् ॥
गङ्गास्नानं मनुष्याणां सर्व्वकल्मषनाशनम् ।
स्नानवत्स्नापि कालस्य सर्व्वस्वपलयत् यदि ॥
स्नानं स्यात् सर्व्वतीर्थेषु नानायज्ञफलप्रदम् ।
शालग्रामशिलावारि योऽभिषेकं समाचरेत् ॥
अकालमृत्युहरणं सर्व्वव्याधिविनाशनम् ।
विष्णोः पादोदकं पीत्वा शिरसा धारयेद्यदि
यदि सर्व्वमनुष्याणां बाह्यान्तर्मलशोधनम् ।
तदेव निर्म्मलस्नानं शरीराणां भवेत् ध्रुवम् ॥
स्वेदाम्बुमज्जानिरसूत्रचिकुरा सनजा वसा ।
दूषिका कर्णविट् श्लेष्मा नृणां द्वादशमलाः स्मृताः
मलस्तु मलिनो देहो नवच्छिद्रैश्च क्लिद्यते ।
सततविरतं पूर्णो दिवारात्रौ मलान्वितः ॥
अद्भिश्च गोमयैश्चापि मलानामपमार्ज्जनम् ।
सर्व्वत्र क्षालनं कृत्वा सर्व्वां सम्प्रयतो मुनिः ॥
अष्टाङ्गयोगाभ्यामेव देहप्रक्षालनं ततः ।
नरोऽवमज्जनं कुर्व्वन् स्नानं भवति निर्म्मलम् ॥"
इति पाद्मे उत्तरखण्डे ११७ अध्यायः ॥ * ॥
किञ्च ।
"तुलामकरमेषेषु प्रातःस्नानं विधीयते ।
हविष्यं ब्रह्मचर्य्यञ्च महापातकनाशनम् ॥
अमास्नानं गयायाञ्च दक्षिणामुखमार्ज्जनम् ।
न जीवत्पितृकः कुर्य्यात् कृते च पितृहा भवेत्
कारणं मार्ज्जनं नैव स्नानवस्त्रेण वा यदि ।
शुनास्पृष्टो भवेद्द्वात्रं पुनः स्नानेन शुध्यति ॥
अप्रक्षाल्य तु पादौ यः स्नात्वा गच्छति मन्दिरम्
सवत्सरकृतं पुण्यं तत्क्षणादेव नश्यति ॥
स्नानं रजकतीर्थेषु भोजनं गणिकालये ।
शयनं पूर्व्वपादे च ब्रह्महत्या दिने दिने ॥"
इति कर्म्मलोचनः ॥
अन्यत् मत्स्यसूक्ततन्त्रे ३८ पटले द्रष्टव्यम् ॥

स्नानतृण, क्ली, (स्नानाय तृणम् ।) कुशः । इति शब्दमाला ॥

स्नानयात्रा स्त्री, (स्नानस्य यात्रा उत्सवः ।) ज्यैष्ठपौर्णमास्यां श्रीविष्णोः स्नानरूपोत्सवः यथा, ब्रह्मपुराणम् ।
"मासि ज्यैष्ठे तु सम्प्राप्ते नक्षत्रे शक्रदैवते ।
पौर्णमास्यां तदा स्नानं सर्व्वपापहरं द्विजाः ॥
तस्मिन् काले तु ये मर्त्त्याः पश्यन्ति पुरुषोत्तमम्
बलभद्रं सुभद्राञ्च ते यान्ति पदमव्ययम् ॥"
स्कन्दपुराणविष्णुधर्म्मोत्तरयोः ।
"ज्यैष्ठामध्यावतीर्णस्तत् पुण्यं जन्मवासरम् ।

तस्यां मे स्नपनं कुर्य्यात् स्नानविधानतः ॥
ज्येष्ठायां प्रातःस्नानकाले ब्रह्मणा सहितस्य माम् ।
रामं सुभद्रां संस्थाप्य मम लोकमवाप्नुयात् ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
अन्यत् यात्राशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्नानीयं, त्रि, (स्नात्यनेनेति । स्ना + करणे अनीयर् । यद्वा, स्नानाय हितम् । स्नान + छः ।) स्नानयोग्यम् । स्नानसम्पादकद्रव्यम् । यथा,—
"गङ्गादीनाञ्च तीर्थानां वारि कुम्भप्रपूरितम् ।
स्नानीयं ते प्रयच्छामि स्नानं कुरु विलोचने ॥"
इति दुर्गोत्सवपद्धतिः ॥

स्नायी, [न्] त्रि, (स्नातीति । स्ना + णिनिः ।) स्नानकर्त्ता । यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।
"प्रातःस्नायी भवेन्नित्यं द्वौ मासौ माघफाल्गुणौ ॥"

स्नायुः, स्त्री, (स्ना + बाहुलकात् उण् । "स्नातीयुक् चिण्कृतोः ।" ७ । ३ । ३३ । इति युक् । इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलः । १ । १ ।) वायुवाहिनी नाडी । महुर इति ख्याता । इति भरतः ॥ तत्पर्य्यायः । वस्नसा २ इत्यमरः । २ । ६ । ६६ ॥ स्नसा ३ नसा ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ स तु गर्भस्थस्य मस्तभिर्मांसैर्भवति । इति मुग्धबोधः ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये । ३ । १०० ।
"सिराः शतानि सप्तैव नवस्नायुशतानि च ॥"
"नवस्नायुशतानि तासां शाखासु षट्शतानि । द्वे शते त्रिंशच्च कोष्ठे । ग्रीवां प्रत्यूर्द्धं सप्ततिः ॥ एकैकस्यान्तु पादाङ्गुल्यां षटनिचितास्ताश्चिंशत् तावत्य एव तलकूर्च्चगुल्फेषु । तावत्य एव जङ्घायाम् । दशजानुनि । चत्वारिंशदूरौ । दश वङ्क्षणे । शतमध्यर्द्धमेवमेकस्मिन् सक्थ्नि भवन्ति । एतेनेतरसक्थि बाहू च व्याख्यातौ । षष्टिः कट्याम् । अशीतिः पृष्ठे । पार्श्वयोः षष्टिः । उरसि त्रिंशत् ॥ षट्त्रिंशद्ग्रीवायाम् मूर्द्ध्नि चतुस्त्रिंशत् । एवं नव स्नायुशतानि व्याख्यातानि । भवन्ति चात्र ।
स्नायूंश्चतुर्विधा विद्यात्तास्तु सर्व्वा निबोध मे ।
प्रतानवत्यो वृत्ताश्च पृथ्वश्च सुषिरास्तथा ॥
प्रतानवत्यः शाखासु सर्व्वसन्धिषु चाप्यथ ।
वृत्तास्तु कण्डराः सर्व्वा विज्ञेयाः कुशलैरिह ॥
आमपक्वाशयान्तेषु वस्तौ च सुषिराः खलु ।
पार्श्वोरसि तथा पृष्ठे पृथुलाश्च शिरस्यथ ॥
नौर्यथा फलकास्तीर्णा बन्धनैर्बहुभिर्युता ।
भारक्षमा भवेदप्सु नृयुक्ता सुसमाहिता ।
एवमेव शरीरेऽस्मिन् यावन्तः सन्धयः स्मृताः ॥
स्नायुभिर्बहुभिर्बद्धास्तेन भारसहा नराः ।
नह्यस्थीनि न वा पेश्यो न सिरा न च सन्धयः ॥
व्यापादितास्तथा हन्युर्यथा स्नायुः शरीरिणम् ।
यः स्नायुः प्रविजानाति बाह्याश्चाभ्यन्तरास्तथा ।
गूढं स शल्यमाहर्त्तुं देहाच्छक्नोति देहिनाम् ॥"
इति सुश्रुते शरीरस्थाने पञ्चमेऽध्याये ॥)

स्नायर्म्म, [न्] क्ली, नेत्ररोगप्रभेदः । तस्य लक्षणं यथा
"स्थिरं प्रस्तारि मांसाढ्यं शुष्कं स्नायर्म्म पञ्चमम् ॥"
इति माधवकरः ॥ अन्यत् नेत्ररोगशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्नावा, [न्] पुं, (स्ना + "स्नामदिपदीति ।" उणा० ४ । ११२ । इति वनिप् ।) स्नायुः । इति केचित् ॥ (यथा, वाजसनेयसंहितायाम् ३९ । १० ।
"मांसेभ्यः स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहा ॥"
"स्नवभ्यः स्नावानः स्नायवो नमाः ।" इति तद्भाष्यम् ॥ * ॥ त्रि, रसिकः । इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलदत्तः ॥)

स्निग्धं, क्ली, (स्निह + क्तः ।) सिक्थकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्निग्धः, पुं, (स्निह्यति स्नेहति । स्निह + अकर्म्मकत्वात् कर्त्तरि क्तः ।) वयस्यः । इत्यमरः । २ । ८ । १२ ॥ रक्तैरण्डः । सरलवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्निग्धः, त्रि, (स्निह + क्तः ।) स्नेहयुक्तः । मसृणः । (यथा, महाभारते । १ । १५३ । ८ ।
"अष्टौ दृष्ट्वा सुतीक्ष्णाग्रायासिरस्यापतद्रक्ष्या देहेषु मज्जयिष्यामि स्निग्धेषु पिशितेषु च ॥")
तत्पर्य्यायः । चिक्कणम् २ मसृणम् ३ । इत्यमरः । २ । ८ । ४६ ॥ घासृष्टम् ४ चिक्कम् ५ चक्कणम् ६ । इति वैश्यवर्गे शब्दरत्नावली ॥
"स्निग्धन्तु वत्सलो वत्सः स्नेहयुक्तजने भवेत् ।"
इति च विशेष्यनिघ्नवर्गे शब्दरत्नावली ॥

स्निग्धतण्डुलः, पुं, (स्निग्धस्तण्डुलः ।) षष्टिशालिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्निग्धता, स्त्री, (स्निग्धस्य भावः । तल् ।) प्रियता । यथा,—
"हार्द्दं प्रियत्वं प्रियता स्निग्धतायां निगद्यते ।"
इति शब्दरत्नावली ॥
स्नेहः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्निग्धदारु, पु, (स्निग्धं चिक्कणं दारु काष्ठं यस्य ।) सरलवृक्षः । इति जटाधरः । देवदारुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्निग्धपत्रकः, पुं, (स्निग्धानि पत्राणि यस्य । कप् ।) गजरत्नम् । घृतकरञ्जः । गुच्छकरञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्निग्धपत्रा, स्त्री, पु, (स्निग्धं पत्रं यस्याः ।) बदरी ॥ इति जटाधरः ॥ पालक्यम् । काश्मरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्निग्धपिण्डीतकः, पुं, (स्निग्धः पिण्डीतकः ।) मदनवृक्षविशेषः । यथा,—
"वाराहोऽन्यः कृष्णवर्णो महापिण्डीतको महान्
स्निग्धपिण्डीतकश्चान्यः स्थूलवृक्षफलस्तथा ॥
अन्यौ च मदनौ श्रेष्ठौ कटुतिक्तरसान्वितौ ।
छर्द्दनौ कफहृद्रोगपक्वामाशयशोधनौ ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥

स्निग्धफला, स्त्री (स्निग्धं फलं यस्याः । नाकुली । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्निग्धा, स्त्री, (स्निग्ध + टाप् ।) मेदा । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्निट, क स्नेहे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) क, स्नेटयति । इति दुर्गादासः ॥

स्नुः, पुं, (स्नु प्रस्रवणे + मितद्र्वादित्वात् डुः सानुः । पर्व्वतस्य समभूभागः । इत्यमरः । ३ । ५ ॥

स्नुः, स्त्री, (स्नु + डुः ।) स्नायुः । यथा,—
"त्रिष्टुप् मांसात् स्नुतोऽनुष्टुप् जगत्यस्थ्नः
पत
तस्योष्णिगासील्लोमभ्यो गायत्री च त्वचो विभो
इति श्रीभागवते । ३ । १२ । ४

स्नुक्, [ह्] स्त्री, (स्नुह + क्विप् ।) स्नुहीवृ
इत्यमरः । २ । ४ । ५ ॥

स्नुक्छदः, पुं, क्षीरकञ्चुकीवृक्षः । इति रत्नम

स्नुतः, त्रि, (स्नु + क्तः ।) क्षरितजलादिः ।
मरः । ३ । १ । ९२ ॥ (सिक्तः । यथा, भा
वते । १ । ११ । ३० ।
"ताः पुत्रमङ्कमारोप्य स्नेहस्नुतपयोधरा
हर्षविह्वलितात्मानः सिषिचुर्नेत्रजैर्जलैः ॥

स्नुषा, स्त्री, (स्नौति मनो यस्यामिति । स्नु
वने + "स्नुव्रश्चिकृष्यचिभ्यः कित् ।" उणा
६६ । इति सः । स च कित् ।) पुत्रव
इत्यमरः । २ । ६ । ९ ॥ (यथा, रघुः । ८
"स किलाश्रममन्त्यमाश्रितो
निवसन्नावसथे पुराद्बहिः ।
समपास्यत पुत्त्रभोग्यया
स्नुषयेवाविकृतेन्द्रियः श्रिया ॥")
श्वश्र्वा सह तस्या विरोधकारणं श्वश्रू
द्रष्टव्यम् ॥ स्नुहीवृक्षः । इति शब्दचन्द्रि

स्नुहा, स्त्री, (स्नुह + भागुरिमते टाप् । स्
वृक्षः इत्यमरटीकायां भरतः । २ । ४ ।

स्नुहिः, स्त्री, (स्नुह + इन् ।) स्नुही । इत
टीका । २ । ४ । १०५ ॥

स्नुही, स्त्री, (स्नुहि + कृदिकारादक्तिनः इति ङी
वृक्षविशेषः । मनसासिज इति भाषा ।
पर्य्यायः । मोहुण्डः २ व्रजद्रुः ३ स्नुक् ४
समन्तदुग्धा ६ । इत्यमरः । २ । ४ । १०५ ॥ वि
७ गौडुण्डः ८ वज्रः ९ स्नुहा १० स्नुषि
गुडा १२ गुडः १३ । इति तट्टीका ॥ वज्र
इति शब्दरत्नावली ॥ सुधा १५ वज्रकण्
कृष्णसारः १७ । इति जटाधरः ॥ अस्य
गुणाः ।
"बहुदोषे प्रयोक्तव्यमग्नितुल्यं सुधाप
इति राजव
राजनिर्घण्टोक्तपर्य्यायगुणौ सेहुण्डशब्दे
तत्र मनसा पूज्या । यथा,—
"सुप्ते जनार्द्दने कृष्णे पञ्चम्यां भवना
पूजयेन्मनसादेवीं स्नुहीविटपसंस्थिता
पद्मनाभे गते शय्यां देवैः सर्व्वैरनन्तर
पञ्चम्यामसिते पक्षे समुत्तिष्ठति पन्नगी
इति तिथ्यादितत्त्वे देवीपु

स्नेहः, पुं, (स्निह + घञ् ।) प्रेम । इत्यम
७ । २७ ॥ (तल्लक्षणं यथा,—
"दर्शने स्पर्शने वापि श्रवणे भाषणेऽपि
यत्र द्रवत्यन्तरङ्गं स स्नेह इति कथ्यते

स्नेहस्य दुःखमूलत्वम् । यथा —
"यत्र स्नेहो भयं तत्र स्नेहो दुःखस्य भाजनम् ।
स्नेहमूलानि दुःखानि तस्मिंस्त्यक्ते महत् सुखम् ॥"
इति गारुडे । ११३ । ५८ ॥
तैलादिरसभेदः । इति मेदिनी ॥ (यथा माघः । २ । ८५ ।
"मृदुव्यवहितं तेजो भोक्तुमर्थान् प्रकल्पते ।
प्रदीपः स्नेहमादत्ते दशयाभ्यन्तरस्थया ॥"
यथा च मनुः । ५ । २४ ।
"यत्किञ्चित् स्नेहसंयुक्तं भक्ष्यं भोज्यमगर्हितम् ।
तत् पर्य्युषितमप्याद्यं हविःशेषञ्च यद्भवेत् ॥")
न्यायमते गुणविशेषः । जलीयपरमाणावयं नित्यः । अन्यत्र त्वनित्यः । तैलादावस्य प्रकर्षो वर्त्तते अतस्तेन दाहो भवति । यथा —
"स्नेहो जलेऽगो नित्योऽयमनित्योऽवयविन्यसौ ।
तैलान्तरे तत्प्रकर्षात् दहनस्यानुकूलता ॥"
इति भाषापरिच्छेदः ॥

स्नेहनं, क्ली, (स्निह्यतेऽनेनेति । स्निह + ल्युट् ।) तैलमर्द्दनम् । तत्पर्य्यायः । स्नेह २ स्निग्धता ३ म्रक्षणम् ४ म्रक्षः ५ अभ्यङ्गः ६ अभ्यञ्जनम् ७ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्नेहयतीति । स्निह + णिच् + ल्युः । स्निग्धकारिणि, त्रि । यथा सुश्रुते । १ । ४५ ।
"घृतं सौम्यं शीतवीर्य्यं मृदुमधुरमल्पाभिष्यन्दि स्नेहनमिति ॥")

स्नेहप्रियः, पुं, (स्नेहः प्रियो यस्य ।) प्रदीपः । इति हेमचन्द्रः ॥ तैलादिप्रिये, त्रि ॥

स्नेहबीजः, पुं, (स्नेहयुक्तानि बीजानि यस्य ।) पियालवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ स्नेहकारणे, क्ली ॥

स्नेहभूः, पुं, (स्नेहात् भूरुत्पत्तिर्यस्य ।) श्लेष्मा । इति हेमचन्द्रः ॥ (स्नेहो भूरिति ।) स्निग्धभूमिः, स्त्री ॥ (स्नेहान्विता भूर्यस्येति स्निग्धभूमिविशिष्टे, त्रि ॥)

स्नेहरङ्गः, पुं, (स्नेहेन रज्यते इति । रञ्ज + घञ् ।) तिलः । इति शब्दरत्नावली ॥

स्नेहवती, स्त्री, (स्नेहोऽस्या अस्तीति । स्नेह + मतुप् । मस्य वः । ङीप् ।) मेदा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तैलादिरसविशिष्टे प्रीतिविशिष्टे च त्रि । यथा, मार्कण्डेये । २३ । ७७ ।
"एवमुक्तौ ततस्तेन पित्रा स्नेहवता तु तौ ।
गत्वा तस्य पुरं सख्युः रमाते तेन धीमता ॥")

स्नेहवस्तिः, स्त्री, (स्नेहस्य वस्तिः ।) अनुवासनवस्तिः । तैलपिचकिरी इति भाषा । यथा, —
"वस्तिर्द्विधानुवासाख्यो निरूहश्च ततः परः ।
यः स्नेहैर्दीयते स स्यादनुवासननामकः ॥"
इति भावप्रकाशः ॥
एतद्विवरणं वस्तिशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्नेहविद्ध, क्ली, (स्नेहेन विद्धम् ।) देवदारु । इति जटाधरः ॥

स्नेहा, [न्] पुं, (स्निह्यतीति । स्निह + "श्वन्नुक्षन् पूषन्निति ।" उणा० १ । १५८ । इति कनिन्प्रत्ययेन साधुः ।) रोगविशेषः । इत्युणादिकोषः ॥ बन्धुः । चन्द्रः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥

स्नेहाशः, पुं, (स्नेहमश्नातीति । अश भोजने + अण् ।) प्रदीपः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्नेहितः, पुं, (स्नेहोऽस्य जातः । स्नेह + इतच् ।) बन्धुः । स्नेहयुक्ते, त्रि ॥

स्नेही, [न्] पुं, (स्नेहोऽस्यास्तीति । इनिः ।) वयस्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ चित्रकरः । इति केचित् ॥ स्नेहयुक्ते, त्रि ॥

स्नेहुः, पुं, (स्निह्यतीति । स्निह + "भृमृशीङिति ।" उणा० १ । ११ । इति उः ।) रोगभेदः । इत्युणादिकोषः ॥ चन्द्रः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥

स्पद, इ ङ ईषत्कम्पे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-अक०-सेट् ।) इ, स्पन्द्यते । ङ, स्पन्दते चक्षुः । पस्पन्दे । काशि स्पन्द कुशे स्पन्द स्पन्दत्वं शत्रुमस्तके । इत्यादौ गणकृतानित्यत्वमिति रमानाथः । वस्तुतस्तु स्पन्दते स्पन्दः पचादित्वादच् ततः स्पन्द इवाचरति इति क्वौ सिद्धिः । इति दुर्गादासः ॥

स्पन्दः, पुं, (स्पन्द + घञ् ।) प्रस्फुरणम् । ईषत्कम्पनम् । यथा
"चक्षुःस्पन्दं भुजस्पन्दं तथा दुःस्वप्नदर्शनम् ।
शत्रूणाञ्च समुत्थानमश्वत्थ शमयाशु मे ।
अश्वत्थरूपी भगवान् प्रीयतां मे जनार्द्दन ॥"
इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥
अङ्गविस्फुरणं शुभाशुभफलं यथा, —
मनुरुवाच ।
"ब्रूहि मे त्वं निमित्तानि अशुभानि शुभानि च ।
सर्व्वधर्म्मभृतां श्रेष्ठ ! त्वं हि धर्म्मविदुत्तमः ॥
मत्स्य उवाच ।
अङ्गदक्षिणभागे तु शस्तं प्रस्फुरणं भवेत् ।
अप्रशस्तं तथा वामे पृष्ठस्य हृदयस्य च ॥
मनुरुवाच ।
अङ्गानां स्पन्दनञ्चैव शुभाशुभविचेष्टितम् ।
तन्मे विस्तरतो ब्रूहि येन स्यामस्तहिता भुवि ॥
मत्स्य उवाच ।
पृथ्वीलाभो भवेत् मूर्द्ध्नि ललाटे रविनन्दन ! ।
स्थानं विवृद्धिमायाति भ्रूनसोः प्रियसङ्गमः ॥
भृत्यलब्धिश्चाक्षिदेशे दृगुपान्ते धनागमः ।
उत्कण्ठोपगमो मध्ये दृष्टे राजन् ! विचक्षणैः ॥
दृग्बन्धने सङ्गरे च जयं शीघ्रमवाप्नुयात् ।
योषिल्लाभोऽपाङ्गदेशे श्रवणान्ते प्रिया श्रुतिः ॥
नासिकायां प्रीतिसौख्यं प्रियाप्तिरधरोष्ठयोः ।
कण्ठे तु भोगलाभः स्यात् भोगवृद्धिरथांसयोः ॥
सुहृत्स्नेहश्च बाहुभ्यां हस्ते चैव धनागमः ।
पृष्ठे पराजयो योधे जयो वक्षःस्थले भवेत् ॥
कुक्षिभ्यां प्रीतिरुद्दिष्टा स्त्रियाः प्रजननं स्तने ।
स्थानभ्रंशो नाभिदेशे पक्वे चैव धनागमः ॥
जानुसन्धौ परैः सन्धिर्बलवद्भिर्भवेन्नृप ! ।
दिग्देकदेशनाशोऽथ जङ्घाभ्यां रविनन्दन ! ॥
उत्तमं स्थानमाप्नोति पद्भ्यां प्रस्फुरणान्नृप ! ।
सलाभञ्चाध्वगमनं भवेत् पदतले नृप ! ॥
लाञ्छनं पिटकञ्चैव ज्ञेयं प्रस्फुरणं तथा ।
विपर्य्ययेन विहितं सर्व्वं स्त्रीणां विपर्य्ययम् ॥
दक्षिणेऽपि प्रशस्तोऽङ्गे प्रशस्तं स्याद्विशेषतः ।
अप्रशस्तं तथा वामे त्वप्रशस्तं विशेषतः ॥
मताऽन्यथाऽभिहितजल्पनात्
फलस्य शस्तस्य च निर्दिष्टस्य ।
निष्टर्षकाञ्चनं द्विजानां
कार्य्यं सुवर्णेन च तर्पणं स्यात् ॥"
इति मात्स्ये यात्रानिमित्तेऽङ्गस्पन्दनं नाम २४१ । ३ — १४ ॥

स्पन्दनं, क्ली, (स्पन्द + ल्युट् ।) प्रस्फुरणम् । ईषत्कम्पनम् । (यथा, याज्ञवल्क्ये । १ । ११ ।
"गर्भाधानमृतौ पुंसः सवनं स्पन्दनात् पुरा ।
षष्ठेऽष्टमे वा सीमन्तो मास्येते जातकर्म्म च ॥")

स्परिता, [ऋ] त्रि, दुःखकारणम् । तच्च शत्रुदुर्जनरोगादि । इति केचित् ॥

स्पर्शः, पुं, स्पर्शः । इति केचित् ॥

स्पर्द्ध, ङ संहर्षे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) संहर्षः परिभवेच्छा । इति गोयीचन्द्रः ॥ ङ, स्पर्द्धते बलिना बली । पस्पर्द्धे । इति दुर्गादासः ॥

स्पर्द्धा, स्त्री, (स्पर्द्ध + भिदादित्वादङ् । टाप् ।) संहर्षः । (यथा, महाभारते । १ । २१ । १७ ।
"महानदीभिर्बहुभिः स्पर्द्धयेव सहस्रशः ।
अभिसार्य्यमाणमनिशं ददृशाते महार्णवम् ॥")
क्रमसमवृत्तिः । साम्यम् । इति मेदिनी ॥

स्पश, क ङ ग्रहणे । श्लेषे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) क ङ, स्पाशयते । इति दुर्गादासः ॥

स्पर्शः, पुं, (स्पृश स्पर्शने, स्पर्श ग्रहणे वा + घञ् ।) रुजा । दानम् । स्पर्शनम् । (यथा, उत्तररामचरिते । १ अङ्के ।
"विनिश्चेतुं शक्यो न सुखमिति वा दुःखमिति वा
प्रमोहो निद्रा वा किमु विषविसर्पः किमु मदः ।
तव स्पर्शे स्पर्शे मम हि परिमूढेन्द्रियगणो
विकारश्चैतन्यं भ्रमयति च संमीलयति च ॥")
स्पशकः । सम्परायः । प्रणिधिः । इति मेदिनी । उपतप्ता । इत्यमरः । ३ । ३ । १४ ॥ वर्गाक्षरम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, भागवते । २ । ८ । ६
"स चिन्तयन् द्व्यक्षरमेकदाम्भ-
स्युपाशृणोत् द्विर्गदितं वचो विभुः ।
स्पर्शेषु यत् षोडशमेकविंशं
निष्किञ्चनानां नृप ! यद्धनं विदुः ॥")
वायुः । इति केचित् ॥ कामिनां बन्धभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥ कादिवर्गपञ्चकम् । यथा, —
"स्पर्शास्तस्याभवञ्जीवः स्वरो देह उदाहृतः ॥"
इति श्रीभागवते ३ स्कन्धे १२ अध्यायः ॥
स्पर्शः कादिवर्गपञ्चकम् । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥ न्यायमते त्वगिन्द्रियग्राह्यगु-

विशेषः। त्वगुपकारकः। स च त्रिविधः। उष्णः। शीतः। अनुष्णाशीतः। पृथिव्याः स्पर्शः काठिन्यादिः पाकजः। जलपरमाणुस्पर्शः नित्यः। अन्यत्रानित्यः। वैशेषिकमते पार्थिवपरमाणुमात्रस्य पाकजस्पर्शः। नैयायिकमते तु द्व्यणुकादिस्पर्शोऽपि पाकजः। यथा,—

"स्पर्शस्त्वगिन्द्रियग्राह्यस्त्वचः स्यादुपकारकः।
अनुष्णाशीतशीतोष्णभेदात् स त्रिविधो मतः॥
काठिन्यादिः क्षितावेव नित्यतादि च पूर्ब्बवत्।
एतेषां पाकजत्वन्तु क्षितौ नान्यत्र कुत्रचित॥
तत्रापि परमाणौ स्यात् पाको वैशेषिके नये।
नैयायिकानान्तु नये द्व्यणुकादावपीष्यति॥"

इति भाषापरिच्छेदः॥

स्पर्शं निरूपयति। स्पर्श इति। उपकारक इति स्पर्शनप्रत्यक्षे स्पर्शः कारणमित्यर्थः। अनुष्णाशीतेति। पृथिव्या वायोः स्पर्शोऽनुष्णाशीतः जलस्य शीतः। तेजस उष्णः। काठिन्येति। कठिनसुकुमारस्पर्शः पृथिव्या एव इत्यर्थः। काठिनत्वादिकन्तु न संयोगनिष्ठा जातिविशेषः चक्षुर्ग्राह्यतापत्तेः। पूर्ब्बवत् जलतेजोवायुपरमाणुस्पर्शा नित्या इत्यर्थः। तद्भिन्नाः स्पर्शास्त्वनित्या इत्यर्थः। एतेषां रूपरसगन्धस्पर्शानां च। नान्यत्रेति। पृथिव्या हि रूपरसगन्धस्पर्शपरावृत्तिः पाकरससंयोगादुपलभ्यते। न हि शतधापि ध्मायमाने जलादौ रूपादिकं परावर्त्तते नापि सौरभासौरभाभ्यां नयव्यतिरेकाभ्यामुपाधिरवैति निर्णीयते पवनपृथिव्योः शीतस्पर्शादिवत् पृथिवीष्वपि मध्ये परमाणावेव रूपादीनां पाकः इति वैशेषिका वदन्ति। नैयायिकानामिति नैयायिकानां मते द्व्यणुकादौ अवयविन्यपि पाको भवति। इति सिद्धान्तमुक्तावली॥ * ॥

पुराणमते एकादशविधस्पर्शो यथा। उष्णः १ शीतः २ सुखः ३ दुःखः ४ स्निग्धः ५ विशदः ६ खरः ७ मृदुः ८ श्लक्ष्णः ९ लघुः १० गुरुः ११। इति महाभारते मोक्षधर्म्मः॥ कठिनः। इति तत्रैव आश्वमेधिकपर्व्व॥ आचमनाङ्गस्पर्शनं आचमनशब्दे द्रष्टव्यम्॥ * ॥ उच्छिष्टस्य स्पर्शनिषेधो यथा,—

"न स्पृशेत् पाणिनोच्छिष्टो विप्रगोब्राह्मणानलान्।
न चानलं पदा वापि न देवप्रतिमां स्पृशेत्॥"

इति कौर्म्मे उपविभागे। १६। ३५॥

अथ उच्छिष्टस्य चाण्डालादिस्पर्शप्रायश्चित्तम्। आपस्तम्बः।

"भुक्त्वोच्छिष्टस्त्वनाचान्तश्चाण्डालैः श्वपचेन वा।
प्रमादात् स्पर्शनं गच्छेत् तत्र कुर्य्याद्विशोधनम्॥
गायत्त्र्यष्टसहस्रन्तु द्रुपदां वा शतं जपेत्।
त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति॥
भुक्त्वोच्छिष्टोऽन्त्यजैः स्पृष्टः प्राजापत्यं समाचरेत्।
अर्द्धोच्छिष्टे स्मृतः पादः पादं आमाशने तथा॥"

प्राजापत्यं स्नाने। अर्द्धोच्छिष्टो येन आद्यग्रासः आस्ये निक्षिप्तः न तु निगीर्णः। दक्षः।

"पाने मैथुनसंसर्गे तथा मूत्रपुरीषयोः।
स्पर्शनं यदि गच्छेत्तु शवोदक्यान्त्यजैः सह॥
दिनमेकं चरेन्मूत्रे पुरीषे तु दिनद्वयम्।
दिनत्रयं मैथुने स्यात् पाने स्याच्च चतुष्टयम्॥"

काश्यपः।

"श्वशूकरास्थिचाण्डालमद्यभाण्डरजस्वलाः।
यद्युच्छिष्टः स्पृशेत् तत्र कृच्छ्रं सान्तपनं चरेत्॥"

एतज्ज्ञानाभ्यासे। सान्तपने धेनुद्वयम्। ब्रह्मपुराणे।

"उच्छिष्टेन तु शूद्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः।
उपवासेन शुद्धिः स्यात् शुना संस्पृष्ट एव वा॥
उच्छिष्टेन तु विप्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः।
उभौ स्नानं प्रकुरुतः सद्य एव समाहितौ॥"

अनुच्छिष्टब्राह्मणस्य नक्तमिति प्रायश्चित्तविवेकः॥ * ॥ अथ रजस्वलास्पर्शप्रायश्चित्तम्। काश्यपः।

"रजस्वला तु संस्पृष्टा ब्राह्मण्या ब्राह्मणी यदि।
एकरात्रं निराहारा पञ्चगव्येन शुध्यति॥
रजस्वला तु संस्पृष्टा राजन्या ब्राह्मणी तु या।
त्रिरात्रेण विशुद्धिः स्यात् व्याघ्रस्य वचनं यथा॥
रजस्वला तु संस्पृष्टा वैश्यया ब्राह्मणी च या।
पञ्चरात्रनिराहारा पञ्चगव्येन शुध्यति॥
रजस्वला तु संस्पृष्टा शूद्रया ब्राह्मणी यदि।
षड्रात्रेण विशुध्येत्तु ब्राह्मणी कामचारतः॥
अकामतश्चरेदर्द्धं ब्राह्मणी सर्व्वजातिषु॥"

एतेन रजस्वलाया ब्राह्मण्याः सवर्णरजस्वलास्पर्शे एकरात्रोपवासः पञ्चगव्यपानं कामतः। अकामतस्त्वर्द्धं नक्तव्रतम्। असवर्णरजस्वलास्पर्शे त्रिरात्रपञ्चरात्रषड्रात्रोपवासाः। अकामतस्त्वर्द्धं एतच्चतुर्थाहानन्तरं कर्त्तव्यम्।

"चाण्डालेन श्वपाकेन संस्पृष्टा चेद्रजस्वला।
अतिक्रम्य तान्यहानि प्रायश्चित्तं समाचरेत्॥
त्रिरात्रमुपवासः स्यात् पञ्चगव्येन शुध्यति।
ता निशान्तु व्यतिक्रम्य स्वजात्युक्तन्तु कारयेत्॥"

इति वचनान्तरदर्शनात्॥

एतत् कामतः। अत्र दिनभेदोऽपि नास्ति। अज्ञाने बृहस्पतिः।

"पतितान्त्यश्वपाकैस्तु संस्पृष्टा स्त्री रजस्वला।
तान्यहानि व्यतिक्रम्य प्रायश्चित्तं समाचरेत्॥
प्रथमेऽह्नि त्रिरात्रन्तु द्वितीये द्व्यहमाचरेत्।
अहोरात्र तृतीयेऽह्नि चतुर्थे नक्तमाचरेत्॥"

चतुर्थेऽह्नीति शुद्धिस्नानात् पूर्ब्बम्। व्याघ्रः।

"रजस्वला यदा स्पृष्टा श्वजम्बुकखरैः क्वचित्।
निराहारा भवेत्तावत् यावत् स्नानेन शुध्यति॥"

अत्रापि बृहस्पत्युक्तदिनभेदव्यवस्था। वृद्धशातातपः।

"रजस्वले तु ये नार्य्यावन्योऽन्यं स्पृशतो यदि।
सवर्णे पञ्चगव्यन्तु ब्रह्मकूर्च्चमतः परम्॥"

पञ्चगव्यपानं व्रतकृतं तेनोपवासः। ब्रह्मकूर्च्चमाह जाबालः।

"अहोरात्रोषितो भूत्वा पौर्णमास्यां विशेष[...]
पञ्चगव्यं पिबेत् प्रातः ब्रह्मकूर्च्चविधिः स्मृत[...]

तदशक्तौ पुराणैकं दातव्यम्। उच्छिष्टशूद्रा[...] स्पर्शे बृहस्पतिः।

"शुना चोच्छिष्टया शूद्रा संस्पृष्टा द्व्यहम[...]
[...]
अहोरात्रं तृतीयेऽह्नि परतो नक्तमाचरेत्[...]

परतश्चतुर्थदिने स्नानात् पूर्व्वमिति शे[...] इति प्रायश्चित्ततत्त्वम्॥ मत्स्यसूक्तोक्ताम[...] स्पर्शनप्रायश्चित्तं स्नानशब्दे द्रष्टव्यम्॥ ([...] स्पर्शकः। आनन्दजनकः। यथा, भाग[...] ३। २१। ८।

"श्वेतोत्पलक्रीडनकं मनःस्पर्शस्मितेक्षणम्[...]

स्पर्शकः, त्रि, (स्पृशतीति। स्पृश + ण्वुल्।) स्प[...] कर्त्ता। स्पृशधातोः कर्त्तरि णकप्र[...] निष्पन्नः॥

स्पर्शनं, क्ली, (स्पृश + ल्युट्।) दानम्। स[...] इति मेदिनी॥ (यथा, भागवते। १। १०।

"तस्मिन्नस्तधियः पार्थाः सहेरन् विरहं क[...]
दर्शनस्पर्शनालापशयनासनभोजनैः॥"

सम्बन्धः। इति मल्लिनाथः॥ यथा, रघु[...] २। ५०।

"तदक्ष कल्याणपरम्पराणां
भोक्तारमूर्जस्वलमात्मदेहम्।
महीतलस्पर्शनमात्रभिन्न-
मृद्धं हि राज्यं पदमैन्द्रमाहुः॥")

स्पर्शनः, पुं, (स्पृशतीति। स्पृश + ल्युः।) व[...] इत्यमरः। १। १। ६४॥

स्पर्शमणिः, पुं, (स्पर्शप्रधानो मणिः। [...] स्वर्णोत्पादकत्वात् तथात्वम्।) स्पर्श[...] स्वर्णजनकप्रस्तरविशेषः। परशपातर [...] भाषा। इति वक्ष्यमाणशब्ददर्शनात्॥

स्पर्शमणिप्रभवं, क्ली, (स्पर्शमणिः प्रभवो यस[...] स्वर्णम्। इति शब्दरत्नावली॥

स्पर्शलज्जा, स्त्री, (स्पर्शात् लज्जा संकोच[...] त्रपा यस्याः।) लज्जालुवृक्षः। इति [...]चन्द्रिका॥

स्पर्शशुद्धा, स्त्री, (स्पर्शे शुद्धा।) शतमूली [...] शब्दचन्द्रिका॥

स्पर्शस्यन्दः, पुं, (स्पर्शेन स्यन्दते मूत्रयत[...] स्यन्द + अच्।) भेकः। इति केचित्॥

स्पर्शा, स्त्री, (स्पृशति परपुरुषमिति। [...] अच्। टाप्।) कुलटा। इति धरणिः॥

स्पर्शानन्दाः, स्त्री, (स्पर्शेन आनन्दो यासा[...] अप्सरसः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

स्पष्टा, [ऋ] त्रि, (स्पृशतीति। स्पृश + [...] उपतापकमात्रम्। रोगः। इत्येके। इ[...] टीकायां भरतः। ३। २। १४॥

स्पश, ञ ग्रन्थवाधयोः। इति कविकल्प[...] (भ्वा०-उभ०-सक०-सेट्।) ञ, स्पशति स[...] पस्पाश। ग्रन्थस्थाने स्पर्शनं पठन्ति के[...] इति दुर्गादासः॥

स्पश:, पुं, (स्पशतीति । स्पश + पचाद्यच् ।) चर: । (यथा, महाभारते । १ । १४० । २५ ।
"अयन्तु यदि दाहस्य बिभ्यत: प्रद्रवेमहि ।
स्पशैर्नो घातयेत् सर्व्वान् राज्यलुब्ध: सुयोधन: ॥")
अभिसर: । इत्यमर: । ३ । ३ । २१३ ॥ चरो गूढपुरुष: । अभिसरो युद्धम् । प्राणनिरपेक्षो यो द्रव्यार्थं व्याघ्रं हस्तिनं वा योधयति सोऽभिसर: । इत्येके । इमौ द्वौ स्पशौ । इति भरत: ॥
स्पष्टं, त्रि, स्पश्यते स्मेति । स्पश + णिच् + क्त: । "वा दान्तशान्तेति ।" ७ । २ । २७ । इति साधु: ।) व्यक्तम् । तत्पर्य्याय: । स्फुटम् २ प्रव्यक्तम् ३ उल्वणम् ४ । इत्यमर: ।३।१।८१ ॥ उद्रिक्तम् ५ प्रकटम् ६ । इति जटाधर: ॥ (यथा, श्रीमद्भागवते । ४ । १५ । २२ ।
"भो: सूत हे मागध सौम्य वन्दिन्
लोकेऽधुना स्पष्टगुणस्य मे स्यात् ।
किमाश्रयो मे स्तव एष योज्यतां
मा मय्यभूवन् वितथा गिरो वः ॥")
स्पष्टीकृतं, त्रि, व्यक्तीकृतम् । कृधातो: परे स्पष्ट-शब्दादभूततद्भावे च्विप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
स्पृ, न प्रीतिरक्षापालने । इति कविकल्पद्रुम: ॥ (स्वा० -पर०-सक०-सेट् ।) न, स्पृणोति । इति दुर्गादास: ॥
स्पृक्का, स्त्री, पृक्का । स्पृश्यते सौगन्ध्यात् स्पृश संस्पर्शे बाहुल्यात् क: पृषोदरादित्वात् शस्य क: स्पृक्का दन्त्यादिरिति केचित् । इत्यमरटीकायां भरत: । २।४।१३३ ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । ७७।५ ।
"त्वक्कुष्ठरेणुनलिका-
स्पृक्कारसतगरवालकैस्तुल्यै: ।
केसरपत्रविमिश्रै-
र्नरपतियोग्यं शिर:स्नानम् ॥")
स्पृश, श औ स्पर्शे । इति कविकल्पद्रुम: ॥ (तुदा०-पर०-सक०-अनिट् ।) श, स्पृशति । औ, अस्प्राक्षीत् अस्पृक्षत् । हस्तेन पस्पर्श तदङ्गमिन्द्र: । इति कुमार: । इति दुर्गादास: ॥
स्पृशा, स्त्री (स्पृशतीति । स्पृश + क: । टाप् ।) भुजङ्गघातिनीवृक्ष: । कङ्कालिका इति ख्याता । इति शब्दचन्द्रिका ॥
स्पृशी, स्त्री, कण्टकारी । इत्यमर: । २।४।९३ ॥
स्पृष्ट:, त्रि, (स्पृश + क्त: ।) कृतस्पर्श: । यथा, प्रायश्चित्ततत्त्वधृतब्रह्मपुराणवचनम् ।
"उच्छिष्टेन तु शूद्रेण विप्र: स्पृष्टस्तु तादृश: ।
उपवासेन शुद्धि: स्यात् शुना संस्पृष्ट एव वा ॥"
स्पृष्टास्पृष्टं, क्ली, (स्पृष्टेन आ सम्यक् स्पृष्टम् ।) परस्परस्पर्शनम् । यथा,—
"अथ जातिगुणान् वक्ष्ये स्पृष्टास्पृष्टं महेश्वरि ! ।
अधमै: शिष्टसंस्पर्शे प्रायश्चित्तं यथाविधि ॥
ब्राह्मणस्य शवाङ्गञ्च क्षत्त्रियाद्यै: कदाचन ।
स्पृष्ट्वाचम्य हरिं स्मृत्वा उपवासेन क्षत्त्रिय: ॥
व्रतस्थशूद्रस्पर्शेऽपि हरिसंस्मरणे शुचि: ।
सेवयोपस्पृशेद् यस्तु प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥
ब्राह्मणो यस्तु शूद्रस्य सेवयोपस्पृशेत् क्वचित् ।
स्नात्वाचम्य हरिं स्मृत्वा प्राणायामेन शुध्यति ॥
शूद्रस्तु त्रिविधो ज्ञेयो व्रतस्थश्चोत्तम: स्मृत: ।
कायस्थ: पाचको मध्यो मिश्राचारोऽधमो मत: ॥
उत्तमैर्ब्राह्मण: स्पृष्ट उपस्पृश्य द्विज: शुचि: ।
अधम: सूर्य्यगामग्निं स्पृष्ट्वा शुध्यति ब्राह्मण: ॥"
इति मत्स्यसूक्ते ३८ पटल: ॥
स्पृष्टास्पृष्टि, व्य, (स्पृष्टेन स्पृष्टेन यत् भवति । "इच् कर्म्मव्यतिहारे ।" ५ । ४ । १२७ । इति इच् । "अन्येषामपि दृश्यते ।" ६ । ३ । १३७ । इति दीर्घ: ।) परस्परस्पर्शनम् । छोयाछूँयि इति भाषा । यथा, रत्नाकरे बृहस्पति: ।
"तीर्थे विवाहे यात्रायां संग्रामे देशविप्लवे ।
नगरग्रामदाहे च स्पृष्टास्पृष्टि न दुष्यति ॥
आपद्यपि च कष्टायां कुम्भये पीडिते तथा ।
मातामितामिरिष्टेव निदेशं वर्त्तनात्तथा ॥"
स्पृष्टास्पृष्टि इत्यव्ययं क्रियाव्यतीहारे । नदुष्यति न दुष्यतीत्यर्थ: । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ मत्स्यसूक्ते ३८ पटलेऽप्यन्यत् द्रष्टव्यम् ॥
स्पृष्टि:, स्त्री, (स्पृश + क्तिन् ।) स्पर्श: । तत्पर्य्याय: । पृक्ति: २ । इत्यमर: । ३ । २ । ९ ॥ स्पर्शनम् ३ । इति शब्दरत्नावली ॥
स्पृह, त् क ईप्से । इति कविकल्पद्रुम: ॥ (अदन्तचुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) ईप्स आप्तुमिच्छा । स्पृहयति । इति दुर्गादास: ।
स्पृहणीयं, त्रि, (स्पृह + अनीयर् ।) वाञ्छनीयम् । यथा, ऋतुसंहारे । १ । १ ।
"प्रचण्डसूर्य्य: स्पृहणीयचन्द्रमा:
सदावगाहक्षतवारिसञ्चय: ।
दिनान्तरम्योऽभ्युपशान्तमन्मथो
निदाघकाल: समुपागत: प्रिये ॥"
स्पृहयालु:, त्रि, (स्पृहयति तच्छील: । स्पृह । "स्पृहिगृहिपतीति ।" ३ । २ । १५८ । इति आलुच् ।) स्पृहाशील: । लोभी । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ (यथा, रघु: । १४ । ४५ ।
"प्रजावती दोहदशंसिनी ते
तपोवनेषु स्पृहयालुरेव ॥")
स्पृहा, स्त्री, (स्पृह + अङ् । टाप् ।) इच्छा । इत्यमर: । १ । ७।२७ ॥ तस्या: निन्दाप्रशंसे यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे ।३५।७३ – ७५ , ८४—८५ ।
"तपो धनं ब्राह्मणानां तप: कल्पतरुस्तथा ।
तपस्या कामधेनुश्च सन्तत तपसि स्पृहा ॥
ऐश्वर्य्यं क्षत्त्रियाणाञ्च वाणिज्यं च तथा विशाम् ।
शूद्राणां विप्रसेवाया स्पृहा वेदैर्व्विनिन्दिता ॥
क्षत्त्रियाणाञ्च तपसि स्पृहा नीवप्रशंसिता ।
ब्राह्मणानां विवादेषु स्पृहाति च विनिन्दिता ॥
क्षत्त्रियाणां रणो धर्म्मो रणे मूलं न गर्हित: ।
रणे स्पृहा ब्राह्मणानां लोके वेदे विडम्बना ॥
तपोधनानां विप्राणां वाग्बलानां युगे युगे ।
शान्तिस्वस्त्ययनं कर्म्म विप्रधर्म्मो न सङ्गर: ॥"
स्पृह्य:, पुं, (स्पृह्यते इति । स्पृह + यत् ।) मातुलुङ्गक: । इति शब्दचन्द्रिका ॥ वाञ्छनीये, त्रि ॥
स्फटा, [क्त] त्रि, (स्फटतीति । स्फट + अच् ।) उपतापकमात्रम् । इत्यमर: । ३ । २ । १४ ॥ रोग: । इत्येके । इति भरत: ॥ (स्पर्शक: । यथा, महाभारते । १४ । २० । २१ ।
"घ्राता भक्षयिता द्रष्टा स्प्रष्टा श्रोता च पञ्चम: ।
मन्ता बोद्धा च सप्तैते भवन्ति परमर्त्विज: ॥")
स्फट इ } शीर्णौ । इति कविकल्पद्रुम: ॥ (भ्वा०-
स्फट } पर०-अक०-सेट् ।) द्वावाद्यस्वरिणौ चोऽष्टवर्गद्वितीययुक्तौ । पञ्चमस्वरिणावितिभ्रमो हेय: । तथात्वे सजातीयतया स्फुटक भिदौत्यादीनां सन्निधापविपाठित्वत् । एवं संख्यापि न संगच्छते । स्फटिविशरणे इत्यनेनैवेष्टसिद्धे शेषधातोर्व्वैयर्थ्य स्यात् । अतएव रमानाथाऽपि स्फटिविशरणे इत्यत्र उकारशून्य: स्फट इति केचित् पठन्ति । पचादित्वादनि स्फटा फणा इति सभूतिरित्यन्तमाह । इ, स्फण्टति । स्फटति गात्रे बाण: । पस्फट पस्फाट स्फटिकम् । इति दुर्गादास: ॥
स्फट:, पुं (स्फटतीति । स्फट + अच् ।) फणा । इत्यमर: । १ । ८ । ८ ॥
स्फटा, स्त्री, (स्फट + अच् । टाप् ।) फणा । इत्यमर: । १ । ८ । ८ ॥
स्फटिक:, पुं, (स्फट शीर्णौ + बाहुलकात् इकन् ।) सूर्य्यकान्तमणि: । इति हलायुध: ॥ स्वनामख्यातमणि: । फटिक इति भाषा । तत्पर्य्याय: । स्फाटिकम् २ स्फाटकम् ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ सितमणि: ४ स्फटिकोपल: ५ शालिपिष्टम् ६ धौतशिलम् ७ । इति त्रिकाण्डशेष: ॥ सितोपल: ८ विमलमणि: ९ निर्म्मलोपल: १० स्वच्छ: ११ स्वच्छमणि: १२ अमरत्नम् १३ निस्तुषरत्नम् १४ शिवप्रिय: १५ । अस्य गुणादि यथा,—
"स्फटिक: समवीर्य्यश्च पित्तदाहार्त्तिदोषनुत् ।
तस्याक्षमालां जपतां दत्ते कोटिगुणं फलम् ॥"
तत्परीक्षा यथा,—
"यद्गङ्गातोयबिन्दुच्छविविमलतमं निस्तुषं नेत्रहृद्यं
स्निग्धं शुद्धान्तरालं मधुरमतिहिमं पित्तदाहापहारि ।
पापानि यन्निकृष्टं स्फटिकमपि निजां स्वच्छतां नैव जह्यात्
तज्जात्यं जातु लभ्यं शुभमुपचिनुते शैवरत्नं सुरत्नम् ॥"
बिन्दुस्थाने विद्युदिति च पाठ: । इति राजनिर्घण्ट: ॥ अपि च ।
"मुक्ताविद्रुमवज्रस्तुवैदूर्य्यस्फटिकादिकम् ।
मणिरत्नं सरं शीतं कषायं स्वादु लेखनम् ।
चक्षुष्यं धारणात्तत्तु पापालक्ष्मीविनाशनम् ।"
इति राजवल्लभ: ॥ *
तस्य उत्पत्तिपरीक्षे यथा,—
"कावेरविन्ध्ययवनचीननेपालभूमिषु ।
लाङ्गलो व्यकिरन्मेदो दानवस्य प्रयत्नत: ॥

आकाशशुद्धं तैलाख्यमुत्पन्नं स्फटिकं ततः ।
मृणालशङ्खधवलं किञ्चिद्वर्णान्तराञ्चितम् ॥
न तत्तुल्यं हि रत्नानामथवा पापनाशनम् ।
संस्कृतं शिल्पिना सद्यो मूल्यं किञ्चिल्लभेत्ततः ॥”
इति गारुडे पूर्व्वविभागे । ७८ । १—३ ॥*॥
तथा ।
“हिमालये सिंहले च विन्ध्याटवितटे तथा ।
स्फटिकं जायते चैव नानारूपं समप्रभम् ॥
हिमाद्रौ चन्द्रसङ्काशं स्फटिकं तत् द्विधा भवेत् ।
सूर्य्यकान्तञ्च तत्रैकं चन्द्रकान्तं तथा परम् ॥
सूर्य्यांशुस्पर्शमात्रेण वह्निं वमति यत् क्षणात् ।
सूर्य्यकान्तं तदाख्यातं स्फटिकं रत्नवेदिभिः ॥
पूर्णेन्दुकरसंस्पर्शादमृतं स्रवति क्षणात् ।
चन्द्रकान्तं तदाख्यातं दुर्लभं तत् कलौ युगे ॥
अशोकपल्लवच्छायं दाडिमीवीजसन्निभम् ।
विन्ध्याटवितटे देशे जायते मन्दकान्तिकम् ॥
सिंहले जायते कृष्णमाकरे गन्धनालके ।
पद्मरागभवे स्थाने विविधं स्फटिकं भवेत् ॥
अत्यन्तनिर्म्मलं स्वच्छं स्रवतीव जलं शुचि ।
ज्योतिज्ज्वलनसाश्लिष्टं मुक्ताज्योतारसं द्विज ॥
तदेव लोहिताकारं राजावर्त्तमुदाहृतम् ।
आनीलं तत्तु पाषाणं प्रोक्तं राजमयं शुभम् ॥
ब्रह्मसूत्रमयं यत्तु प्रोक्तं ब्रह्ममयं द्विज ॥”
इति स्फटिकपरीक्षा । इति भोजराजकृतयुक्तिकल्पतरुः ॥

स्फटिका, स्त्री, स्फटिकारिः । इति भावप्रकाशः ॥

स्फटिकाचलः, पुं, (स्फटिकवत् शुभ्रोऽचलः । स्फटिकस्य अचलो वा ।) कैलासपर्व्वतः । इति हेमचन्द्रः ॥

स्फटिकात्मा, [न्] पुं, (स्फटिक एव आत्मा स्वरूपं यस्य ।) स्फटिकः । इति शब्दरत्नावली ॥

स्फटिकाद्रिभिदः, पु, (स्फटिकाद्रिं कैलासपर्व्वतमपि भिनत्ति वर्णेनेति । भिद + “इगुपधज्ञेति ।” ३ । १ । १३५ । इति कः ।) कर्पूरः । इति केचित् ॥

स्फटिकाभ्रः, पुं, (स्फटिकवत् शुभ्रो यो अभ्रः स इव शुक्लत्वात् ।) कर्पूरः । इति राजनिघण्टः ॥

स्फटिकारिः, स्त्री, (स्फटिकस्य अरिः ।) श्वेतवर्णखनिजद्रव्यविशेषः । फट्किरी इति भाषा ॥ यथा,—
“नवसारयवक्षारस्फटिकारित एव काचवकयन्त्रैः ।
बहुशः पात्यं सत्वं तद्धि महाद्रावकं नाम ॥”
इति रत्नावली ॥
तद्रूपान्तराणि । स्फटिकारी । स्फटिकारिका । फट्करी । इति महाद्रावकप्रकरणे भैषज्यरत्नावली ॥

स्फटी, स्त्री, (स्फटतीति । स्फट + अच् । ङीष् ।) स्फटिकारिः । तत्पर्य्यायः । स्फटिकी २ श्वेता ३ शुभ्रा ४ रङ्गदा ५ रङ्गदृढा ६ दृढरङ्गा ७ रङ्गाङ्गा ८ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । स्निग्धत्वम् । कषायत्वम् । प्रदरमेहकृच्छ्रवमिशोषदोषनाशित्वम् । दृढरङ्गदायित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।
“स्फटिका तु कषायोष्णा वातपित्तकफव्रणान् ।
निहन्ति श्वित्रवीसर्पान् योनिसङ्कोचकारिणी ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

स्फड, इ क नर्म्मणि । (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) यथा । स्फुडि क नर्म्मणि इत्यत्र नर्म्म इह परीहासः । आद्यस्वरीति कातन्त्राद्याः । इति दुर्गादासः ॥

स्फर, श स्फूर्त्तौ । चले । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-पर०-अक०-सेट् ।) श, स्फरती स्फरन्ती । पस्फार । स्फरणं स्फुरणमित्यमरः । इति दुर्गादासः ॥

स्फरणं, क्ली, (स्फर + ल्युट् ।) स्फुरणम् । इत्यमरः । ३ । २ । १० ॥

स्फल, श चाले । स्फूर्त्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-पर०-अक०-सेट् ।) श, स्फलती स्फलन्ती । पस्फाल । सुरद्विपास्फालनकर्कशाङ्गुलाविति रघुः । चालश्चलनम् । इति दुर्गादासः ॥

स्फाटकं, क्ली, स्फटिकम् । इति काचित् शब्दरत्नावली ॥ ज[...]।, पुं । इति केचित् ॥

स्फाटिकं, क्ली, (स्फटिकमेव । स्वार्थे अण् ।) स्फटिकम । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । २ । ५५ । १७ ।
“सहस्रस्तम्भा हेमवैदूर्य्यचित्रा
शतद्वारां तोरणस्फाटिकाख्याम् ।
सभामग्र्यां क्रोशमात्रायतां मे
तद्विस्तारामाशु कुर्व्वन्तु युक्ताः ॥”
स्फटिकस्येदमिति । स्फटिक + अण् । स्फटिकसम्बन्धिनि, त्रि । यथा, महाभारते । १ । ६३ । १३ ।
“देवोपभोग्यं दिव्यञ्च आकाशे स्फाटिकं महत् ।
आकाशगं त्वां मद्दत्तं विमानमुपपत्स्यते ॥”)

स्फाटिकोपलः, पुं, (स्फाटिक उपलः) स्फाटिकम । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्फाटीकं, क्ली, स्फटिकम् । इति शब्दरत्नावली ॥

स्फातः, त्रि, वृद्धियुक्तः । स्फायधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः । इति व्याकरणम् ॥

स्फातिः, स्त्री, (स्फाय + क्तिन् ।) वृद्धिः । इत्यमरः । ३ । २ । ८ ॥

स्फाय, ई ङ वृद्धौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म० अक०-सेट् । निष्ठायामनिट् ।) ई, स्फीतः स्फातः । ङ, स्फायते पस्फाये । स्फायन्निर्मीकमस्थीति गणकृतानित्यत्वात् । इति रमानाथः । वस्तुतस्तु स्फायते स्फायः पचादित्वादच् ततः स इवाचरतीति क्लौ शबन्तम् । इति दुर्गादासः ॥

स्फारं, क्ली, (स्फायते इति । स्फाय + “स्फायितञ्चीति ।” उणा० २ । १२ । इति रक् ।) प्रचुरम् । इत्यमरः । ३ । १ । ६३ ॥

स्फारः, पुं, (स्फाय + रक् । यद्वा, स्फुर चलने + घञ् । “स्फुरतिस्फुलत्योर्घञि ।” ६ । १ । ४७ । इति एच आत्वम् ।) विकटः । कनकादेर्बुद्बुदः । इति मेदिनी ॥ विपुले, त्रि । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा साहित्यदर्पणे । ३ । १०१
“असकृदसकृत् स्फारस्फारैरपाङ्गविलोकितै-
स्त्रिभुवनजये सा पञ्चेषोः करोति सहायताम् ॥

स्फारणं, क्ली, (स्फर + णिच् + ल्युट् ।) स्फुरणम् । इत्यमरटीकायां रमानाथः । ३ । ३ । १०

स्फालः, पुं, (स्फल चलने + घञ् । “स्फुरति स्फुलत्योर्घञि ।” ६ । १ । ४७ । इति ए[...]आत्वम् ।) स्फूर्त्तिः ।

स्फिक्, [च्] स्त्री, (स्फाय वृद्धौ + बाहुलकात् डिच् ।) कटिप्रोथः । इत्यमरः । २ । ६ । ७[...] (यथा, मनुः । ८ । २८१ ।
“सहासनमभिप्रेप्सुरुत्कृष्टस्यापकृष्टजः ।
कट्यां कृताङ्को निर्व्वास्यः स्फिचं वास्यावकर्त्तयेत् ॥

स्फिक्घातनकः, पुं, (स्फिचं घातयतीति । [...] + हन + णिच् + ल्यु । ततः स्वार्थे कन् ।) कट्फलः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्फिट, क हत्याम् । हिंसे । अनादरे । इति क[...] कल्पद्रुमः ॥ (चुरा० पर० सक०-सेट् ।) स्फेटयति । हतिरन्यैर्न मन्यते । इति दुर्गादा[...]

स्फिरं, त्रि, (स्फाय वृद्धौ + “अजिरशिशिरशि[...]लेति ।” उणा० १ । ५४ । इति किरच्प्र[...] साधुः ।) प्रचुरम् । इत्यमरः । ३ । १ । ६३

स्फीतः, त्रि, (स्फाय + क्तः । “स्फायः स्फी [...]याम् ।” ६ । १ । २२ । इति धातोः स्फ[...] वर्द्धितः । यथा,—
“स्फीतान् जनपदांस्तत्र पुरग्रामव्रजाकरा[...]
खेटखर्व्वटवाटीश्च वनान्युपवनानि च ॥”
इति श्रीभागवते । १ । ६ ।
“स्फीतान् समृद्धान् देशान् । तत्र तस्यां [...] पुरग्रामव्रजाकरान् तत्र पुराणि राजधा[...] ग्रामा भृगुणोक्ताः ।
‘विप्राश्च विप्रभृत्याश्च यत्र चैव वसन्ति [...] स तु ग्राम इति प्रोक्तः शूद्राणां वास एव[...]’ व्रजा गोकुलानि । आकरा रत्नाद्यु[...] स्थानानि । तान् । खेटाः कर्षकग्रा[...] खर्व्वटाः गिरितटग्रामाः । भृगुप्रोक्ता[...]
‘एकतो यत्र तु ग्रामो नगरं चैकतः स्थि[...] मिश्रन्तु खर्व्वटं नाम नदीगिरिसमाश्रय[...]’ वाट्यः पूगपुष्पवाट्यस्ताः । वनानि स्वत[...] वृक्षाणां समूहाः । उपवनानि रोपितवृ[...] समूहाः तानि च ।” इति तट्टीकायां स्वामी ॥

स्फुट, इ क नर्म्मणि । इति कविकल्प[...] (चुरा० पर०-सक०-सेट् ।) नर्म्मेह परी[...] इ क, स्फुण्टयति सखायं लोकः । [...] मन्यते । इति दुर्गादासः ॥

स्फुट, इर् विश(स)रणे । इति कविकल्प[...] (भ्वा०-पर०-अक०-भेदने सक०-सेट् । अस्फुटत् अस्फोटीत् । विशरणं [...]

स्फोटयति गात्रं बाणः । विसरण इति दन्त्यमध्यपाठे विकसन इत्यर्थः । स्फाटति मल्लिकाकलिका ॥

स्फुट, क भिदि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) क, स्फोटयति कण्टकः पटम् । इति दुर्गादासः ॥

स्फुट, ङ विसरणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-अक०-सेट् ।) ङ, स्फोटन्ते नवकुड्मलानि कुटजप्रायेषु वृक्षेष्विति हलायुधः । इति दुर्गादासः ॥

स्फुट, त् क विसरणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्तचुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) विसरणं विकसनम् । स्फुटयति चम्पककलिका । अपुस्फुटत् । इति दुर्गादासः ॥

स्फुट, शि विकासे । इति कविकल्पद्रुमः । (तुदा०-पर०-अक०-सेट् ।) विकास इति कस ज गताविति दन्त्यान्तस्य घञि रूपं विपूर्व्वगत्यर्थान्तरवाचितया विकसनमित्यर्थः । शि, स्फुटति केतकीकोरकः । अस्फुटीत् पुस्फोट । इति दुर्गादासः ॥

स्फुट, क हिंसे । आङ्पूर्व्वोऽयम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) आङ् उपसर्गः । क, आस्फोटयति । इति दुर्गादासः ॥

स्फुटः, त्रि, (स्फुटति प्रकाशते इति । स्फुट् + कः ।) व्यक्तः । (यथा, रघुः । ३ । ६३ ।

"अवेहि मां प्रीतमृते तुरङ्गमात्
किमिच्छसीति स्फुटमाह वासवः ॥")

प्रफुल्लः । इति मेदिनी ॥ शुक्लः । इत्यजयः ॥ भिन्नः । इति स्फुटधात्वर्थदर्शनात् ॥ * ॥ स्फुटसंज्ञा यथा,—

"स्यात् संस्कृतो मध्यफलेन मध्यो
मन्दस्फुटः स्यात् चलकेन्द्रमुक्तम् ।
विधाय शीघ्रेण चलेन चैवं
खेटस्फुटः स्यादसकृत् फलाभ्याम् ॥"

कुजस्य विशेषमाह ।

"दलीकृताभ्यां प्रथमं फलाभ्यां
ततोऽखिलाभ्यामसकृत् कुजस्तु ।
स्फुटौ रवीन्दू मृदुनैव वेद्यौ
शीघ्राख्यतुङ्गस्य तयोरभावात् ॥"

इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥

स्फुटनं, क्ली, (स्फुट् + ल्युट् । कुटादित्वात् न गुणः ।) विदरणम् । इत्यमरः । ३ । २ । ५ ॥ विकसनम् । इति स्फुटधात्वर्थदर्शनात् ॥

स्फुटबन्धनी, स्त्री, (स्फुट बन्धनं यस्याः । ङीष् ।) पारावतपदी । लफट्का इति भाषा । इति रत्नमाला ॥ स्फुटवल्कलीति केचित् ॥

स्फुटा, स्त्री, (स्फुटति विकाशते इति । स्फुट + कः । टाप् ।) फटा । फणा । इत्यमरटीकायां रामाश्रमः । ३ । २ । ५ ॥

स्फुटिः, स्त्री, (स्फुटतीति । स्फुट + इन् ।) पादस्फोटरोगः । निर्भिन्नकर्कटीफलम् । इति मेदिनी ॥

स्फुटितः, त्रि, (स्फुट + क्तः ।) विकसितः । इति हेमचन्द्रः ॥ भिन्नः । (यथा, मृच्छकटिके ३ अङ्के ।

"असदृशजनसंप्रयोगभीरो-
र्हृदयमिव स्फुटितं महाद्रुमस्य ॥")

परिहसितः । इति स्फुटधात्वर्थदर्शनात् । व्यक्तीकृतः । इति स्फुटशब्दार्थदर्शनात् ॥

स्फुटी, स्त्री, (स्फुटि + कृदिकारादिति ङीष् ।) पादस्फोटरोगः । कर्कटीफलम् । फुटी इति भाषा । इति शब्दरत्नावली ॥

स्फुट्ट, क अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) क, स्फुट्टयति । इति दुर्गादासः ॥

स्फुड, इ क नर्म्मणि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) नर्म्म इह परीहासः । इ क, स्फुण्डयति सखायं लोकः । पुस्फुण्डयिषति । आद्यस्वरादीति कातन्त्राद्याः । पञ्चमस्वरयुक्तो नर्म्म । इति गोविन्दभट्टः । इति दुर्गादासः ॥

स्फुड, इ ङ फुल्ले । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-अक०-सेट् ।) फुल्लं विकसनम् । इ, स्फुण्ड्यते । ङ, स्फुण्डते कुन्दकोरकः । पुस्फुण्डे । इति दुर्गादासः ॥

स्फुड, शि वृत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-पर०-सक०-सेट् ।) शि, स्फुडति । अस्फुडीत् । पुस्फोड । वृत्या वरणं । इति दुर्गादासः ॥

स्फुत्करः, पुं, (करोतीति । कृ + अच् । स्फुदित्यव्यक्तशब्दस्य करः ।) अग्निः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्फुत्कारः, पुं, फुत्कारः । स्फुदिति क्रियते इति स्फुत्शब्दपूर्व्वकृधातोर्भावे घञ्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

स्फुर, शि स्फूर्त्तौ । चले । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) स्फूर्त्तिः प्रकाशः । चलमुज्ज्वलनम् । शि, स्फुरति चामरम् । अस्फुरीत् । पुस्फोर । इति दुर्गादासः ॥

स्फुरः, पुं, (स्फुरतीति । स्फुर + कः ।) फलकम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (स्फुर + भावे घञ् ।) स्फुरणम् । इत्यमरटीका । ३ । २ । ८ ॥

स्फुरणं, क्ली, (स्फुर + ल्युट् ।) किञ्चिच्चलनम् । इति भरतः ॥ तत्पर्य्यायः । स्फुरणम् २ । इत्यमरः । ३ । २ । ८ ॥ स्फुलनम् ३ स्फोरणम् ४ स्फुरः ५ स्फुरणा ६ स्फारणम् ७ । इति तट्टीका ॥ स्फूर्त्तिः । इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ अङ्गस्फुरणस्य शुभाशुभफलं यथा,—

"ब्रूमोऽधुनाङ्गस्फुरितस्य सम्यक्
प्रत्येकमव्यक्तफलप्रभावम् ।
सर्व्वत्र यत्रावगतं स्वदेहा
दुत्पद्यते कर्म्मविपाकसर्पित् ॥
मूर्द्ध्नि स्फुरत्यारा पृथिव्यवाप्तिः
स्थानप्रवृद्धिश्च ललाटदेशे ।
भ्रूघ्राणमध्ये प्रियसङ्गमः स्यात्
नासाक्षिमध्ये च सहायलाभः ॥
दृगन्तमध्यस्फुरणेऽर्थलाभोत्-
कण्ठौ क्रमाद्धिस्फुरिते दृगादौ ।
जयो दृशाध स्फुरणे रणः स्यात्
प्रियश्रुतिः स्यात् स्फुरिते च कर्णे ॥
योषित्प्रसक्तिः स्फुरिते च गण्डे
घ्राणे तु सौमनस्यमुदौ भवेताम् ।
भोज्यं मिष्टमधरोष्ठयोश्च
स्कन्धे गले भोगविवृद्धिलाभौ ॥
स्पन्दो भुजस्येष्टसमागमाय
स्पन्दः करस्य द्रविणाप्तिहेतुः ।
स्पन्दश्च पृष्ठस्य पराजयाय
स्पन्दो जयायोरसि मानवानाम् ॥
पार्श्वप्रकम्पे विषयस्य लाभः
कटिप्रकम्पे तु बलप्रमोदौ ।
नाभिप्रकम्पे निजदेशलाभः
धनक्षितिसुखं भुवि प्रकम्पे ॥
दुःखं धनाप्तं हृदयस्य कम्पे
स्फिक्पायुकम्पेऽपि च वाहनाप्तिः ।
वराङ्गकम्पे वरयोषिदाप्तिः
मेढ्रे सकम्पे तनयस्य जन्म ॥
वस्तौ सकम्पे युवतिप्रवृत्तिः
टीपश्च कम्पे पुनरुकपृष्ठे ।
उरः पुनः स्यात् समहायलाभः
स्याज्जानुकम्पे त्वचिरेण सिद्धिः ॥
जङ्घाप्रकम्पे निजदेशनाशः
स्थानाप्तिरुद्ध्वचरणस्य कम्पे ।
यात्रा सलाभाङ्घ्रितलप्रकम्पे
पुंसां सदा दक्षिणदेहभागे ॥
स्त्रीणाञ्च वामावयवे प्रजाताः
स्पन्दः फलानि प्रदिशत्यवश्यम् ॥"

इति वसन्तराजशाकुने सर्व्वाङ्गेऽङ्गस्फुरणप्रकरणं चतुर्थम् ॥

स्फुरणा, स्त्री, (स्फुर + णिच् + युच् । टाप् ।) स्फुरणम् । इत्यमरटीका । ३ । २ । १० ॥

स्फुरन्, [त्] त्रि, (स्फुर + शतृ ।) कम्पनयुक्तः । स्फूर्त्तिविशिष्टः । यथा,—

"गङ्गोत्तुङ्गतरङ्गसङ्गतजटाजूटाग्रजाग्रत्फणि-
स्फूर्जत्स्फुत्कृतिभीतिसम्भृतचमत्कारस्फुरत्-
सम्भ्रमा ।
आनन्दामृतवापिकां विदधती चित्तं गिरीशप्रभो-
स्त्वां पायाच्चयमङ्गमे भगवती लज्जावती
पार्व्वती ॥"

इति काव्यचन्द्रिका ॥

स्फुरितं, क्ली, (स्फुर + क्तः ।) स्फुरणम् । स्फुरणविशिष्टे, त्रि । यथा । ब्रूमोऽधुनाङ्गस्फुरितं च सम्यक् इति । प्रिया श्रुतिः स्यात् स्फुरिते च । कर्णे इति च । वसन्तराजशाकुनम् ॥

स्फुर्च्छ, आ विस्मृतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् ।) क्विपि राल्लोपे स्फूः स्फुरौ स्फुरः । आ स्फूर्च्छितं स्फूर्णं तेन । स्फूर्च्छति कथां मद्यपः । इति दुर्गादासः ॥

स्फु(स्फू)र्ज, टु ओ आ वज्रनिर्घोषे ॥ (भ्वा०-पर०-अक०-सेट् ।) टु, स्फूर्जथुः । ओ, स्फूर्णः । आ, स्फूर्जितं स्फूर्णं तेन । वज्रनिर्घोषो वज्रकर्त्तृक-शब्दः । स्फूर्जति वज्रम् । इति दुर्गादासः ॥

स्फूर्ज्जकः, पुं, (स्फूर्ज्जतीति । स्फूर्ज्ज + ण्वुल् ।) स्फूर्जकवृक्षः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

स्फूर्जथुः, पुं, (स्फूर्ज्ज + अथुच् ।) वज्रपतनजनित-शब्दः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

स्फुल, शि स्फूर्त्तौ । चले । चये । इति कविकल्प-द्रुमः ॥ (तुदा०-कुटा०-पर० अक०-सेट् ।) शि, स्फुलति अस्फुलीत् पुस्फाल । स्फूर्त्तिः प्रकाशः । चलः स्खलनम् । चयः सञ्चयः । इति दुर्गादासः ॥

स्फुलं, क्ली, (स्फुलतीति । स्फुल स्फूर्त्तौ चले + कः ।) वस्त्रवेश्म । इति शब्दरत्नावली ॥ ताँबु इति भाषा ॥

स्फुलनं क्ली, (स्फुल + ल्युट् ।) स्फुरणम् । इत्य-मरटीकायां नीलकण्ठः ॥

स्फुलिङ्गः, त्रि, (स्फुल + इङ्गच् । यद्वा, स्फुट्-कारेण लिङ्गतीति । लिङ्ग + अच् ।) अग्नि-कणः । इत्यमरः । १ । १ । ६० ॥ फिनकी इति फिन्कुटी इति च भाषा ॥ हे अग्निचूर्णं । स्फुट्-कारेण लिङ्गति गच्छति स्फुलिङ्गः । इति तट्टी-कायां भरतः ॥ (यथा, महाभारते । ५ । ४८ । ५४ ।

"वलाहकादुच्चरतः सुभीमान्
विद्युत्स्फुलिङ्गानिव घोररूपान् ॥")

स्फुलिङ्गिनी, स्त्री, (स्फुलिङ्गोऽस्या अस्तीति । इनिः । ङीप् ।) अग्निसप्तजिह्वान्तर्गतजिह्वा-विशेषः । इति जटाधरः ॥ (यथा, मुण्डकोप-निषदि । १ । २ । ४ ।

"काली कराली च मनोजवा च
सुलोहिता या च सुधूम्रवर्णा ।
स्फुलिङ्गिनी विश्वरूपी च देवी
लेलायमाना इति सप्त जिह्वाः ॥")

स्फूर्जकः, पुं, (स्फूर्जति अग्नौ क्षिप्तः सन्निति । स्फूर्ज + ण्वुल् ।) तिन्दुकवृक्षः । इत्यमरः ।२। ४ । ३८ ॥ स्फूर्जति वह्नौ क्षिप्तः स्फूर्जकः । टु ओ स्फूर्जा वज्रनिर्घोषे णकः । स्फूर्जवा दीर्घः सर्व्वत्र इति परवाक्यात् स्फूर्ज्जकः स्फूर्जकश्च स्फूर्जो वज्रः स इव दृढ़सारत्वात् स्फूर्जक इत्यन्ये । इति भरतः ॥

स्फूर्जथुः, पुं, (स्फूर्जतीति । स्फूर्ज वज्रनिर्घोषे + अथुच् ।) वज्रपातजनितशब्दः । तत्पर्य्यायः । वज्रनिष्पेषः २ । इत्यमरः ।१।३।१०॥ स्फूर्जथुः ३ विस्फूर्जथुः ४ विस्फूर्जथुः ५ वज्रनिर्घोषः ६ । इति तट्टीका ॥

स्फूर्त्तिः, स्त्री, (स्फुर् + क्तिन् ।) स्फुरणम् । इत्य-मरटीकायां रमानाथः । ३ । २ । १० ॥ (यथा, पञ्चदश्याम् । ८ । ३२ ।

"समङ्गत्वविकाराभ्यां बिम्बलक्षणहीनता ।
स्फूर्त्तिरूपत्वमेतस्य बिम्बवद् भासनं विदुः ॥")

स्फूर्त्तिमान्, [त्] त्रि, (स्फूर्त्तिरस्यास्तीति । स्फूर्त्ति + मतुप् ।) पाशुपतः । यथा,—

"पाश्वार्थिकः पाशुपतश्चिद्रूपः स्फूर्त्तिमान्
मतः ॥"
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्फूर्त्तिविशिष्टे, त्रि ॥

स्फेयान्, [स्] त्रि, (इदमनयोरतिशयेन स्फिरः । स्फिर + ईयसुन् । "प्रियस्थिरस्फिरेति ।" ६ । ४ । १५७ । इति स्फादेशः ।) अतिशयः । इति व्याकरणम् ॥

स्फेष्ठ, त्रि, (अयमेषामतिशयेन स्फिरः । स्फिर + इष्ठन् । "प्रियस्थिरेति ।" ६ । ४ । १५७ । इति स्फादेशः ।) अतिशयः । इत्यमरः । ३ । १ । ११२ ॥

स्फोटः, पुं, (स्फुटतीति । स्फुट + अच् ।) स्फोटकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । १२ ।

"स्फोटाः शीघ्रं प्रजायन्ते ज्वरस्तृष्णा च
वर्द्धते ॥" * ॥

स्फुट + भावे घञ् । विदारणम् । यथा, महा-भारते । ३ । ११ । ५८ ।

"तयोर्भुजविनिष्पेषादुभयोर्बलिनोस्तदा ।
शब्दः समभवत् घोरो वेणुस्फोटसमो युधि ॥"

स्फुटते व्यज्यते वर्णैरिति स्फुटत्यर्थो यस्मादिति वा । स्फुट विकसने + घञ् । शब्दव्यापार-विशेषः । तथा चोक्तम् । "वर्णानां वाचकत्वा-नुपपत्तौ यद्बलादर्थप्रतिपत्तिः स स्फोट इति वर्णातिरिक्तो वर्णाभिव्यङ्ग्योऽर्थप्रत्यायको नित्यः शब्दः स्फोटः ॥" यथा, हरिवंशे भविष्यपर्व्वणि । १६ । ५२ ।

"अक्षराणामकारस्त्वं स्फोटस्त्वं वर्णसंश्रयः ॥")

स्फोटकः, पुं, (स्फुटतीति । स्फुट + ण्वुल् ।) रोग-विशेषः । फाड़ा । इति भाषा । तत्पर्य्यायः । पिड़कः २ गण्डः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ स्फोटः ४ विस्फोटः ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य विवरणं विस्फोटशब्दे द्रष्टव्यम् । भेदकपरा-ह्वासकर्य्यास्ति ॥

स्फोटनं, क्ली, (स्फुट + ल्युट् ।) विदारणम् । इत्यमरटीकायां भरतः । ३ । २ । ५ ॥ (यथा,-सुश्रुते । ६ । ४२ ।

"शङ्कुस्फोटनवत्तस्य यस्मात्तीव्राश्च वेदनाः ।
शूलासक्तस्य लक्ष्यन्ते तस्मात् शूलमिहोच्यते ॥")

प्रकाशनम् । इति स्फुटधात्वर्थदर्शनात् ॥ (शब्दः । यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । २३२ ।

"भ्रूविभङ्गोष्ठनिर्दंशबाहुस्फोटनतर्ज्जनाः ॥"

स्फोटयतीति । स्फुट + णिच् + ल्युः । भेदके, त्रि ॥ यथा, हरिवंशे । २४७ । १२ ।

"शतपर्व्वमहारौद्रं स्फोटनं सर्व्वतोमुखम् ।
प्रगृह्य रुचिरं वज्रं दीप्तं रौद्राट्टहासिनम् ।
दैत्यानयोधयत् सर्व्वान् महेन्द्रः पाकशासनः ॥")

स्फोटनी, स्त्री, मणिशङ्खवेधोपकरणम् । भोङरी इति ख्याता । यथा,—

"आस्फोटनी स्फोटनी च तत्र लास्फोटनी
मता ॥"
इति भरतद्विरूपकोषः ॥

किञ्च ।

"लास्फोटन्यां वेधनी च स्फोटनी दृषदंशिका ।"
इति भरतधृतवाचस्पतिः ॥

स्फोटबीजकः, पुं, (स्फोटकारकं बीजं यस्य । ततः कन् ।) भल्लातकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्फोटा, स्त्री, सर्पफणा । इति केचित् ॥

स्फोटायनः, पुं, (स्फोट एव अयनं परायणं यस्य ।) मुनिविशेषः । तत्पर्य्यायः । कक्षीवान् २ । इति हेमचन्द्रः ॥

स्फोटिका, स्त्री, (स्फुटतीति । स्फुट + ण्वुल् । टापि अत इत्वम् ।) हापुत्रिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ग्रन्थान्तरे फोटिका इति पाठः ॥

स्फ्यं, क्ली, खड्गाकारकाष्ठम् । यथा । स्फ्याग्नि-ष्टेज्याधिकरणञ्च । स्फ्यस्य खड्गाकारकाष्ठस्य भक्तास्रेषनिमित्तकेज्यायामिष्टित्वेन प्रकृतिवद्-विकृतिरित्यतिदेशेन दर्शात्मकप्रकृतिधर्म्माणां प्राप्तौ पूर्व्वदिनप्रातःकालीनं हवनीयदेवता वाहनमपि प्राप्तं तच्च तदानीं न विधीयते नैमित्तिके निमित्तनिश्चयवतोऽधिकारितया प्रकृते स्त्रीभाविभक्तास्रेषरूपनिमित्तसंशयेन प्रधानानधिकारिणोऽङ्गानधिकारात तदुत्तर दिने च निमित्तनिश्चये तदधिकारसिद्धावपि नावाहनानुष्ठानं आवाहनस्य पूर्व्वदिनप्रातः कालनैयत्यादितीज्याया आवाहनं विनैवानु ष्ठानमिति । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

स्म, व्य, श्लोकपादपूरणम् । इत्यमरः । ३ । ४ । ५ (यथा, रामायणे । २ । ६४ । २२ ।

"यद्येतदशुभं कर्म्म न स्म मे कथयेः स्वयम् ।
फलेन् मूर्द्धा स्म ते राजन् सद्यः शतसहस्रधा ॥

तद्योगे अतीतकाले कोविभक्तिर्भवति । यथा

"हन्ति स्म रावणं रामः ।"
इति मुग्धबोधव्याकरणम्

स्मयः, पुं, (स्मयनमिति । स्मि + अच् ।) अद्भुतः गर्व्वः । इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः ।५।१९ ॥

"ततो यथावद् विहिताध्वराय
तस्मै स्मयावेशविवर्जिताय ।
वर्णाश्रमाणां गुरवे स वर्णी
विचक्षणः प्रस्तुतमाचचक्षे ॥")

स्मरः, पुं, (स्मरयति उत्कण्ठयतीति । स्मृ + णिच् + अच् । कामदेवः । इत्यमरः । १ ।१।२६ (यथा, कुमारे । ४ । ८ ।

"स्मरसि स्मर मेखलागुणै-
रुत गोत्रस्खलितेषु बन्धनम् ।
च्युतकेशरदूषितेक्षणा-
न्यवतंसोत्पलताड़नानि वा ॥"*॥

स्मृ + अप् ।) स्मरणञ्च ॥

स्मरकूपकः, पुं, (स्मरस्य कूप इव कन् ।) भगम् इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्मरकूपिका, स्त्री, योनिः। स्मरकूपकशब्दाटाप्प्रत्ययेन निष्पन्ना॥

स्मरगुरुः, पुं, (स्मरस्य गुरुः पिता। कृष्णावतारे प्रद्युम्नजनकत्वात् तथात्वम्।) विष्णुः। इति केचित्॥

स्मरगृहं, क्ली, (स्मरस्य गृहम्।) योनिः। इति जटाधरः॥

स्मरचक्रः, पुं, (स्मरस्य चक्रमिव आकृतिर्यस्य।) रतिबन्धविशेषः। यथा, स्मरदीपिकायाम्।
"धृत्वा वामकरेणोरुं स्वपादस्योपरिस्थितम्।
दृढञ्च रमते कामी स्मरचक्रप्रकीर्त्तितः॥"

स्मरच्छत्रं, क्ली, (स्मरस्य छत्रमिव।) योनिः। इति केचित्॥

स्मरणं, क्ली, (स्मृ+ल्युट्।) स्मृतिः। तत्पर्य्यायः। आध्यानम् २ स्मृतिः ३। इति हेमचन्द्रः॥ चिन्ता ४ चर्चा ५। इति जटाधरः॥ (यथा, कुमारे। ६। १८।
"सत्यमर्काच्च सोमाच्च परमध्यास्महे पदम्।
अद्य तूच्चैस्तरं ताभ्यां स्मरणानुग्रहात् तव॥"
अलङ्कारविशेषः। यथा, साहित्यदर्पणे। १०। ६६८॥
"सदृशानुभवाद्वस्तुस्मृतिः स्मरणमुच्यते।"
यथा,—
"अरविन्दमिदं वीक्ष्य खेलत्खञ्जनमञ्जुलम्।
स्मरामि वदनं तस्याश्चारु चञ्चललोचनम्॥"
"मयि सकपटमित्यादौ च" स्मृतेः सादृश्यानुभवं विनोत्थापितत्वान्नायमलङ्कारः। राघवानन्दमहापात्रास्तु वैसादृश्यात् स्मृतिमपि स्मरणालङ्कारमिच्छन्ति। तत्रोदाहरणं तेषामेव यथा,—
"शिरीषमृद्वी गिरिषु प्रपेदे
यदा यदा दुःखशतानि सीता।
तदा तदास्याः सदनेषु सौख्य-
लक्षाणि दध्यौ गलदश्रु रामः॥"

स्मरणापत्यतर्पकः, पुं, (स्मरणेन अपत्यं तर्पयतीति। तृप्+ण्वुल्।) कच्छपः। इति केचित्॥

स्मरदशा, स्त्री, (स्मरस्य दशा।) कामावस्था। तद्दशविधा यथा, उज्ज्वलनीलमणिः।
"नयनप्रीतिः प्रथमं चिन्तासङ्गस्ततोऽथ सङ्कल्पः।
निद्राच्छेदस्तनुता विषयनिवृत्तिस्त्रपानाशः।
उन्मादो मूर्च्छा मृतिरित्येताः स्मरदशा दशैव स्युरित्याचक्षते॥"

स्मरध्वजं, क्ली, (स्मरस्य ध्वजमिव।) योनिः। इति शब्दरत्नावली॥

स्मरध्वजः, पुं, (स्मरस्य ध्वज इव।) वाद्यम्। इति हेमचन्द्रः॥ लिङ्गम्। इति केचित्॥

स्मरध्वजा, स्त्री, (स्मरस्य ध्वजो गर्व्वो यया) ज्योत्स्नारात्रिः। इति केचित्॥

स्मरप्रिया, स्त्री, (स्मरस्य प्रिया।) रतिः। इति जटाधरः॥

स्मरमन्दिरं, क्ली, (स्मरस्य मन्दिरम्।) योनिः। इति हेमचन्द्रः॥

स्मरलेखनी, स्त्री, (स्मरस्य लेखनीव।) शारिकापक्षी। इति शब्दरत्नावली॥

स्मरवल्लभः, पुं, (स्मरस्य प्रद्युम्नस्य वल्लभः।) अनिरुद्धः। इति केचित्॥

स्मरवीथिका, स्त्री, (स्मरस्य वीथिका।) वेश्या। इति राजनिर्घण्टः॥

स्मरवृद्धिसंज्ञः, पुं, (स्मरस्य वृद्धिर्यस्मात् स स्मरवृद्धिः। स एव संज्ञा यस्य।) कामवृद्धिक्षुपः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्मरसखः, पुं, (स्मरस्य सखा। समासे टच्।) चन्द्रः। इति केचित्॥ (स्मरस्य उद्दीपके, त्रि। यथा, रघुः। ८। ३६।
"प्रतिषु निर्व्विविशुर्मधुमङ्गनाः
स्मरसखं रसखण्डनवर्ज्जितम्॥")

स्मरस्तम्भः, पुं, (स्मरस्य स्तम्भ इव।) उपस्थः। इति शब्दरत्नावली॥

स्मरस्मर्य्यः, पुं, (स्मरः स्मर्य्यो यस्य।) गर्द्दभः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

स्मरहरः, पुं, (स्मरं हरति नाशयतीति। हृ+हरतेरनुद्यमने अच्।) शिवः। इत्यमरः। १। १। ३५॥

स्मरागारं, क्ली, (स्मरस्य आगारम्।) भगम्। इति शब्दरत्नावली॥

स्मराङ्कुशः, पुं, (स्मरस्य अङ्कुश इव।) नखम्। इति शब्दरत्नावली॥

स्मराम्रः, पुं, (स्मरोद्दीपक आम्रः।) राजाम्रः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्मरासवः, पुं, (स्मरस्य आसव इव।) लाला। यथा,—
"स्मरासवो मुखसरं पारि स्यात् पानभाजनम्।"
इति त्रिकाण्डशेषः॥
मद्यभेदः। इति केचित्॥

स्मार्त्तं, क्ली, (स्मृतेरिदम्। स्मृति+अण्।) स्मृतिशास्त्रोक्तकर्म्म। यथा,—
"श्रौतं कर्म्म स्वयं कुर्य्यादन्योऽपि स्मार्त्तमाचरेत्।
अशक्तौ श्रौतमप्यन्यः कुर्य्यादाचारमन्ततः॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम्॥
अपि च।
"श्रुतिस्मृतिविरोधे तु श्रुतिरेव गरीयसी।
अविरोधे सदा कार्य्यं स्मार्त्तं वैदिकवत् मता॥"
इति श्राद्धतत्त्वम्॥

स्मार्त्तः, त्रि, (स्मृतेरिदमिति। अण्।) स्मृतिसम्बन्धीयः। (यथा, मनुः। १। १०८।
"आचारः परमो धर्म्मः श्रुत्युक्तः स्मार्त्त एव च।
तस्मादस्मिन् सदा युक्तो नित्यं स्यादात्मवान् द्विजः॥")
स्मृतिशास्त्रव्यवसायी। स्मृतिशब्दात् ष्णप्रत्ययेन निष्पन्नः॥

स्मि, क ङ अनादरे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरा०-आत्म०-सक०-अनिट्।) दन्त्यादिः। क ङ, स्माययते। इति दुर्गादासः॥

स्मिट, क अनादरे। स्नेहे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट्।) ओष्ठ्यवर्गशेषयुक्तः। क, स्मेटयति। इति दुर्गादासः॥

स्मितं, क्ली, (स्मि ङ ईषद्धसनम्+क्तः।) ईषद्धास्यम्। इत्यमरः। १। ७। ३४॥ (यथा, महाभारते। १। १५३। २२।
"विलज्जमानेव नता दिव्याभरणभूषिता।
स्मितपूर्व्वमिदं वाक्यं भीमसेनमथाब्रवीत्॥"
विकसिते, त्रि। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (यथा, माघे। ६। ५४।
"स्मितसरोरुहनेत्रसरोजला-
मतिसिताङ्गविहङ्गहसद्दिवम्॥")

स्मील, निमेषणे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-अक०-सेट्।) ओष्ठ्यवर्गशेषयुक्तः। स्मीलति चक्षुः पक्ष्मभिरावृतं स्यादित्यर्थः। इति दुर्गादासः॥

स्मृ, स्मृतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-सक०-अनिट्।) स्मरति। स्मृतिर्ज्ञानविशेषः। तथा च।
"सम्विद्भगवती द्वेधा स्मृत्यनुभवभेदिका॥"
इति तार्किकाः॥
तेन णौ अत्रास्मत्कर्त्तुः कर्म्मत्वम्। गुरुः शिष्यं शास्त्रं स्मारयति। इति दुर्गादासः॥

स्मृ, स औत्कण्ठ्ये। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-अक०-सक० इति केचित्-अनिट्।) स, स्मरयति। उत्कः उत्कण्ठितः तस्य भावः औत्क्यमुत्कण्ठा। आध्याने इति प्राञ्चः। आ समन्तात् ध्यानमाध्यानं इति कश्चित्। उत्कण्ठिका इति काशिकावृत्तिबोपदेवौ। उत्कण्ठापूर्व्वकं स्मरणमिति वृद्धाः। मधुरन्तस्मरयन्तमनूपं त्रिपुरदाहमिति किराते। इति दुर्गादासः॥

स्मृतः, त्रि, (स्मृ+क्तः।) स्मृतिविषयः। कृतस्मरणः। यथा,—
"आब्दिके पितृकृत्ये च मासश्चान्द्रमसः स्मृतः।
विवाहादौ स्मृतः सौरो यज्ञादौ सावनो मतः॥"
इति मलमासतत्त्वम्॥

स्मृतिः, स्त्री, (स्मृ+क्तिन्।) अनुभूतविषयज्ञानम्। इति चण्डीटीकायां नागोजीभट्टः॥ स्वाश्रयाश्रितक्रियाजन्यसंस्कारजन्यज्ञानम्। इति रसमञ्जरी॥ अनुभव-संस्कार-जन्य-ज्ञानम्। यथा,—
"सम्विद्भगवती द्वेधा स्मृत्यनुभवभेदिका॥"
इति कविकल्पद्रुमटीकायां दुर्गादासः॥
किञ्च।
"विभुर्बुद्ध्यादिगुणवान् बुद्धिस्तु द्विविधा मता।
अनुभूतिः स्मृतिश्च स्यादनुभूतिश्चतुर्व्विधा॥"
इति भाषापरिच्छेदः॥

अन्यच्च ।
"अनुभूतं प्रियादिनामर्थानां चिन्तनं स्मृतिः ।
तत्र कम्पाङ्गवैवर्ण्यवाष्पनिश्वसितादयः ॥"
इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥
तत्पर्य्यायः । चिन्ता २ आध्यानम् ३ । इत्यमरः । १ । ७ । २८ ॥ चिन्तिया ४ । इति भरतधृतरभसः ॥ चिन्तः ५ । इति चौरस्वामी ॥ आध्या ६ । इति रामाश्रमः ॥ चिन्तितिः ७ ध्यानम् ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ स्मरणम् ९ चर्चा १० । इति जटाधरः ॥ सा तु गर्भस्थस्य अष्टभिर्म्मासैर्भवति । इति सुखबोधः ॥ * ॥
स्मृतिकारकौषधं यथा,—
"शङ्खपुष्पी वचा सोमा ब्राह्मी ब्रह्मसुवर्च्चला ।
अभया च गुडूची च अटरूषकवाकुची ॥
एतैरक्षसमैर्भागैर्घृतं प्रस्थं विपाचयेत् ।
कण्टकार्य्या रसं प्रस्थं दत्त्वा च समन्वितम् ॥
एतद्ब्राह्मीघृतं नाम स्मृतिमेधाकरं परम् ॥"
इति गारुडे १९८ अध्यायः ॥ * ॥
मन्वादिमुनिप्रणीतशास्त्रविशेषः । स्मरन्ति वेदमनया स्मृतिः । महर्षिभिर्वेदार्थचिन्तनं स्मृतिः । तद्योगात् अन्योऽपि स्मृतिरिति मुकुटः । स्मृतिकर्त्तॄणां नामानि धर्म्मशास्त्रशब्दे द्रष्टव्यानि । तत्र मनोः स्मृतेः प्राधान्यम् । यथा,—
"वेदार्थोपनिबन्धृत्वात् प्राधान्यं हि मनोः स्मृतम् ।
मन्वर्थविपरीता तु या स्मृतिः सा न शस्यते ॥"
इति कुल्लूकभट्टधृतबृहस्पतिवचनम् ॥
तत्पर्य्यायः । धर्म्मसंहिता २ । इत्यमरः । १ । ६ । ६ ॥ धर्म्मशास्त्रम् ३ । इति जटाधरः ॥ संहिता ४ श्रुतिजीविका ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ स च सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रिविधः । यथा,—
"तथैव स्मृतयः प्रोक्ता ऋषिभिस्त्रिगुणान्विताः ।
सात्त्विका राजसाश्चैव तामसाः शुभदर्शने ॥
वाशिष्ठं चैव हारीतं व्यासं पाराशरं तथा ।
भारद्वाजं काश्यपञ्च सात्त्विका मुक्तिदाः शुभाः ॥
यावनं याज्ञवल्क्यञ्च आत्रेयं दात्तमेव च ।
कात्यायनं वैष्णवञ्च राजसाः स्वर्गदा मताः ॥
गौतमं बार्हस्पत्यञ्च संवर्त्तञ्च यमं स्मृतम् ।
सांख्यं चौशनसं देवि तामसा निरयप्रदाः ॥
किमत्र बहुनोक्तेन पुराणेषु स्मृतिष्वपि ।
तामसा नरकायैव वर्जयेत्तान् विचक्षणः ॥
अतो हि राजसं कर्म्म तामसञ्च वरानने ।
प्राणान्ते नैव कुर्य्याद्वै विवेकी तत्त्वविन्नरः ॥
विना तु सात्त्विकं कर्म्म यथासाधारणं हरेः ।
कदाचिद्राजसं कार्य्यं मानसैस्तामसं न तु ॥
श्रुतिस्मृतिपुराणोपपुराणेष्वागमेषु च ।
संहितातन्त्रशास्त्रेषु गिरिजे यामलादिषु ।
हरावतारादिष्वपोह सारो यः सात्त्विको मतः ॥"
इति पाद्मोत्तरखण्डे ४३ अध्यायः ॥

स्मृतिमान्, [त्] त्रि, (स्मृतिर्विद्यतेऽस्येति । स्मृति+मतुप् ।) स्मृतिविशिष्टः । चिन्तावान् । (यथा, मनुः । ७ । ६४ ।
"अनुरक्तः शुचिर्दक्षः स्मृतिमान् देशकालवित् ।
वपुष्मान् वीतभीर्वाग्मी दूतो राज्ञः प्रशस्यते ॥")
स्मृतिविरुद्धः, त्रि, (स्मृतेर्विरुद्धः ।) धर्म्मशास्त्रविपरीतः । यथा, कूर्म्मपुराणे हिमालयं प्रति देवीवाक्यम् ।
"यानि शास्त्राणि दृश्यन्ते लोकेऽस्मिन् विविधानि च ।
श्रुतिस्मृतिविरुद्धानि निष्ठा तेषां हि तामसी ॥
करालभैरवञ्चैव यामलं नाम यत् कृतम् ।
एवमादीनि चान्यानि मोहनार्थानि तानि वै ॥
मया सृष्टानि चान्यानि मोहायैषां भवार्णवे ॥"
इति मलमासतत्त्वम् ॥
स्मृतिशास्त्रं, क्ली, (स्मृतिरेव शास्त्रम् ।) धर्म्मसंहिता । यथा, एकादशीतत्त्वधृतभविष्यपुराणवचनम् ॥
"स्मृतिशास्त्रे विकल्पस्तु आकाङ्क्षापूरणे सति ॥"
स्मृतिहेतुः, पुं, (स्मृतेर्हेतुः ।) स्मरणकारणम् । तत्पर्य्यायः । वासना २ संस्कारः ३ भावना ४ । इति जटाधरः ॥
स्मृत्यपेतः, त्रि, (स्मृतेरपेतः ।) स्मृतिविरुद्धः । इति केचित् ॥
स्मेरः, त्रि, (स्मि ङ ईषद्धसने+"नमिकम्पिस्म्यजसकमहिंसदीपो रः ।" ३ । २ । १६७ । इति रः ।) विकशितः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । १०० ।
"कान्तिः काञ्चनचम्पकप्रतिनिधिर्व्वाणी सुधास्पर्द्धिनी ॥
स्मेरेन्दीवरदामसोदरवपुस्तस्याः कटाक्षच्छटा ॥")
ईषद्धसनशीलः । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥ (यथा, कुमारे । ५ । ७० ।
"द्वयञ्च तेऽन्या पुरतो विडम्बना
यदूढया वारणराजहार्य्यया ।
विलोक्य वृद्धोक्षमधिष्ठितं त्वया
महाजनः स्मेरमुखो भविष्यति ॥")
स्मेरविष्किरः, पुं, (स्मेरः प्रफुल्लः विष्किरः पक्षी ।) मयूरः । इति केचित् ॥
स्यदः, पुं, (स्यन्द+घञ् । "स्यदो जवे ।" ६ । ४ । २८ । इति निपातनात् साधुः ।) वेगः । इत्यमरः । १ । १ । ६१ ॥
स्यन्द, ऊ ङ व ल स्रुतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आ०-सक०-वेट् ।) अन्तःस्थाद्ययुक्तः । ऊ, अस्यन्दिष्ट अस्यन्त । ङ, स्यन्दते । व, स्यन्त्स्यति स्यन्दिष्यति । ल, अस्यदत् । स्रुतिः क्षरणम् । प्रस्यन्दमानदरन्ध्रलब्धमधुपं त्यज गणकृतानित्यत्वमिति रमानाथः । वस्तुतस्तु प्रस्यन्दते प्रस्यन्दः पचादित्वादच् ततः प्रस्यन्द इवाचरतीति क्विप् शानच् । इति दुर्गादासः ॥
स्यन्दः, पुं, स्यन्दनम् । स्यन्दधातोर्घञ्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ । २४ ।
"तटमन्तमजस्यन्दसुन्दरेयं निपीयताम् ।
श्रोत्रशुक्तिपुटैः स्पष्टसङ्कराजतरङ्गिणी ॥"
रोगविशेषः । यथा, सुश्रुते । २ । ४६ ।
"स्यन्दाग्निसादच्छर्द्द्यादीनामयान् जनयेद्बहून्
स्वेदोद्गमः । इति श्रीधरस्वामी ॥ यथा, भागवते । ५ । २१ । ९ ।
"यत्रोदेति तस्य समानसूत्रनिपाते निम्लोचति यत्र क्वचन स्यन्देनाभितपतीति ॥")
स्यन्दनं, क्ली, (स्यन्द+ल्युट् ।) क्षरणम् । (स्यन्दते इति । स्यन्द+"बहुलमन्यत्रापि ।" उणा० २ । ७८ । इति युच् ।) जलम् । इति मेदिनी ॥ गमनञ्च ॥
स्यन्दनः, पुं, (स्यन्दते चलतीति । स्यन्द+युच् ।) चक्रयुक्तयुद्धप्रयोजनयानम् । रथ इति ख्यातम् । (यथा, रघुः । १ । ३६ ।
"स्निग्धगम्भीरनिर्घोषमेकं स्यन्दनमास्थितौ ।
प्रावृषेण्यं पयोवाहं विद्युदैरावताविव ॥")
तिनिशवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । २६ ॥ वृत्तार्हद्विशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ वायुः । इति केचित् ॥ शीघ्रे, त्रि ॥ (स्यन्दकं, च त्रि ॥ यथा, कथासरित्सागरे । १०३ । ६२ ।
"ग्रहैः परिवृतं चन्द्रमवतीर्णमिवाम्बरात् ।
रूपोपमानमन्येषामृतस्यन्दनं दृशोः ॥")
स्यन्दनद्रुमः, पुं, (स्यन्दन एव द्रुमः ।) तिनिशवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥
स्यन्दनारोहः, पुं, (स्यन्दनमारोहतीति । आ+रुह+अण् ।) रथस्थितयोद्धा । रथी । इत्यमरः । २ । ८ । ६० ॥
स्यन्दनिः, पुं, तिनिशवृक्षः । इति रत्नमाला ॥
स्यन्दनी, स्त्री, (स्यन्दते इति । स्यन्द+ल्युः । ङीप् ।) लाला । इति राजनिर्घण्टः ॥ मूत्रनाडीति केचित् ॥
स्यन्दिनी, स्त्री, (स्यन्दते इति । स्यन्द+णिनिः । ङीप् ।) लाला । इत्यमरः । २ । ६ । ६७ ॥
स्यन्दी, [न्] त्रि, स्रवति यः । स्रावकः । स्यन्दधातोर्णिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः । इत्यमरटीकायां रामाश्रमः ॥ (यथा, उत्तररामचरिते १ अङ्के ।
"जीवत्स्विव समाध्मातश्रम-
स्वेदबिन्दुरधिकण्ठमर्प्यताम् ।
बाहुरैन्दवमयूखचुम्बित-
स्यन्दिचन्द्रमणिहारविभ्रमः ॥")
स्यन्नः, त्रि, (स्यन्द+क्तः ।) स्रुतः । इत्यमरः । ३ । १ । ९२ ॥ (यथा, भट्टिः । ५ । ८३ ।
"अथायायास्यन् कषायाक्तः स्यन्नस्वेदकणोल्वणः ।
सन्दर्शितान्तराकूतस्तामवादीद्दशाननः ॥")
स्यन्नवीणः, त्रि, (स्यन्ना वीणा यत्र ।) स्तुतः । इति हेमचन्द्रः ॥
स्यम, उ ण श ध्वनने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-पर०-सक०-सेट् क्त्वावेट् ।) अन्तःस्थादियुक्तः । उ, स्यमित्वा स्यान्त्वा । ण, स्येमतुः सस्यमतुः । श, स्यमती स्यमन्ती । इति दुर्गादासः ॥

स,त्र क वितर्के। इति कविकल्पद्रुमः ॥(चुरा०-उभ०-सक०-सेट्।) अन्तःस्थादियुक्तः। अस्य स्वार्थे णौ ह्रस्वो न स्यात् प्रयोगे णौ तु स्यादेवेति प्राञ्चः। स्यमते मनोपादित्वात् सिद्धिः। त्र क, स्यामयति स्यामयते लोकः पुरुषं स्याणुत्वेन। इति दुर्गादासः॥

स्यम, त् क ध्याने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (अदन्त-चुरा०-पर०-सक० सेट्।) अन्तःस्थादियुक्तः। स्यमयति। इति दुर्गादास.॥

स्यमन्तकः, पुं, श्रीकृष्णस्य हस्तमणिः। यथा,—
"मणिः स्यमन्तको हस्ते भुजमध्ये तु कौस्तुभः।"
इति हेमचन्द्रः॥ *॥

अथ स्यमन्तकोपाख्यानम्।

श्रीशुक उवाच।

"आसीत् सत्राजितः सूर्य्यो भक्तस्य परमः सखा।
प्रीतस्तस्मै मणिं प्रादात् स च तुष्टः स्यमन्तकम्॥
स तं बिभ्रन्मणिं कण्ठे भ्राजमानो यथा रविः।
प्रविष्टो द्वारकां राजंस्तेजसा नोपलक्षितः।
तं विलोक्य जना दूरात्तेजसा मुष्टदृष्टयः।
दीव्यतेऽक्षैर्भगवते शशंसुः सूर्य्यशङ्किताः॥
नारायण नमस्तेऽस्तु शङ्खचक्रगदाधर।
दामोदरारविन्दाक्ष गोविन्द यदुनन्दन॥
एष आयाति सविता त्वां दिदृक्षुर्जगत्पते।
मुष्णन् गभस्तिचक्रेण नृणां चक्षूंषि तिग्मगुः॥
नन्वन्विच्छन्ति ते मार्गं त्रिलोक्यां विबुधर्षभाः।
ज्ञात्वाद्य गूढं यदुषु द्रष्टुं त्वां यात्यजः प्रभो॥

श्रीशुक उवाच।

निशम्य बालवचनं प्रहस्याम्बुजलोचनः।
प्राह नासौ रविर्देवः सत्राजिन्मणिना ज्वलन्॥
सत्राजित् स्वगृहं श्रीमत् कृतकौतुकमङ्गलम्।
प्रविश्य देवसदने मणिं विप्रैर्न्यवेशयत्॥
दिने दिने स्वर्णभारानष्टौ स सृजति प्रभो।
दुर्भिक्षमार्य्यरिष्टानि सर्पाधिव्याधयोऽशुभाः॥
न सन्ति मायिनस्तत्र यत्रास्तेऽभ्यर्चितो मणिः।
स याचितो मणिं क्वापि यदुराजाय शौरिणा।
नैवार्थकामुकः प्रादात् याच्ञाभङ्गमतर्कयन्॥
तमेकदा मणिं कण्ठे प्रतिमुच्य महाप्रभम्।
प्रसेनो हयमारुह्य मृगयां व्यचरद्वने॥
प्रसेनं सहयं हत्वा मणिमाच्छिद्य केशरी।
गिरिं विशन् जाम्बवता निहतो मणिमिच्छता॥
सोऽपि चक्रे कुमारस्य मणिं क्रीडनकं गृहे।
अपश्यन् भ्रातरं भ्राता सत्राजित् पर्य्यतप्यत॥
प्रायः कृष्णेन निहतो मणिग्रीवो वनं गतः।
भ्राता ममेति तत् श्रुत्वा कर्णे कर्णेऽजपन् जनाः॥
भगवांस्तदुपश्रुत्य दुर्यशो लिप्तमात्मनि।
मार्ष्टुं प्रसेनपदवीमन्वपद्यत नागरैः॥
हतं प्रसेनमश्वञ्च वीक्ष्य केशरिणा वने।
तञ्चाद्रिपृष्ठे निहतमृक्षेण ददृशुर्जनाः॥
ऋक्षराजबिलं भीममन्धेन तमसावृतम्।
एको विवेश भगवानवस्थाप्य बहिः प्रजाः॥
तत्र दृष्ट्वा मणिश्रेष्ठं बालक्रीडनकं कृतम्।
हर्त्तुं कृतमतिस्तस्मिन्नवतस्थेऽर्भकान्तिके॥
तमपूर्व्वं नरं दृष्ट्वा धात्री चुक्रोश भीतवत्।
तत् श्रुत्वाभ्यद्रवत् क्रुद्धो जाम्बवान् बलिनां वरः॥
स वै भगवता तेन युयुधे स्वामिनात्मनः।
आसीत्तदष्टविंशाहमितरेतरमुष्टिभिः॥
क्षीणसत्त्वः स्विन्नगात्रस्तमाहातीवविस्मितः।
जाने त्वां सर्व्वभूतानां प्राण ओजः सहो बलम्।
विष्णुं पुराणपुरुषं प्रभविष्णुमधीश्वरम्॥
इति विज्ञातविज्ञानमृक्षराजानमच्युतः।
व्याजहार महाराज भगवान् देवकीसुतः॥
मणिहेतोरिह प्राप्ता वयमृक्षपते बिलम्।
मिथ्याभिशापं प्रमृजन्नात्मनो मणिनामुना॥
इत्युक्तः स्वां दुहितरं कन्यां जाम्बवतीं मुदा।
अर्हणार्थं स मणिना कृष्णायोपजहार सः॥
सत्राजितं समाहूय सभायां राजसन्निधौ।
प्राप्तिञ्चाख्याय भगवान् मणिं तस्मै न्यवेदयत्॥
[illegible] कुलः।
कथं [illegible] कथम्॥
[illegible] बुद्धा सत्राजित् स्वसुतां शुभाम्।
मणिञ्च स्वयमुद्यम्य कृष्णायोपजहार सः॥
[illegible] न मणिं [illegible] वयं नृप।
तवास्तु देवभक्तस्य [illegible]॥"

इति भागवते १० स्कन्धे ५६ अध्यायः॥

सौरभाद्रीयचतुर्थ्यां चन्द्रदर्शनदोषोपाख्यानश्रवणविधिर्यथा, ब्रह्मपुराणे [illegible] अधिकारे।
"नारायणोऽभिशस्तो [illegible] सिष।
स्थितश्चतुर्थ्यामपि [illegible] तेन सः॥
अतश्चतुर्थ्यां चन्द्रन्तु प्रमादाद् यश्च मानवः।
पश्येदार्त्तियिकावाक्यं [illegible]॥'
अभिशाप: परीवादः अपवादोऽभिशापः।
धार्त्तियिकावाक्यं [illegible]।
"सिंहः प्रसेनमवधीत् सिंहो जाम्बवता हतः।
सुकुमारक मा रोदीस्तव ह्येष स्यमन्तकः॥'
अनेन मन्त्रेणाभिमन्त्रितं जलं पेयम्। आचारात् स्यमन्तकोपाख्यानञ्च श्रोतव्यम्। इति तिथ्यादितत्त्वम्॥

स्यमीकः, पुं, (स्यमतीति। स्यम शब्दे+ "स्यमिराट् च।" उणा० ४।१६। इति कन्। ईट् च।) वल्मीकम्। वृक्षविशेषः। इति मेदिनी॥ कालः। मेघः। इति केचित्॥

स्यमीका, स्त्री, नीलिका। इति मेदिनी॥

स्यालः, पुं श्यालकः। इत्यमरटीकायां स्वामी। २।६।३२॥ (यथा कथासरित्सागरे।४।८६।
"अतः स्यालः स ते किञ्चित् त्वद्गुणैः समये स्यते॥")

स्युतं, क्ली आह्लादः। इति केचित्॥

स्यूतः, त्रि, (षिव, तन्तुसन्ताने+क्तः। ऊठ्।) सीवितः। तन्तुसन्ततम्। वोना इति भाषा॥ तत्पर्य्यायः। ऊतम् २ उतम् ३। इत्यमरः॥ (यथा महाभारते। ३।१५७।४२।
"बडिशेऽव यथा मत्स्यः कालसूत्रेण लम्बितः।
मत्स्योऽभसीव स्यूतास्यः कथमद्य भविष्यसि॥")

स्यूतः, पुं (षिव+क्तः।) सूत्ररचितभाण्डम्। थोकड़ा इति ख्यातम्। तत्पर्य्यायः। प्रसेवः २। इत्यमरः। २।९।२६। स्यूनः ३ स्योनः ४ धौतकटः ५ स्योतः ६। इति भरतः॥

स्यूतिः, स्त्री (षिव+क्तिन्। ऊठ्।) सूच्यादिना वस्त्रादिसीवनम्। सीयनी इति सेलाइ इति च भाषा। तत्पर्य्यायः। सेवनम् २ सीवनम् ३। इत्यमरः। ३।२।५॥ ऊतिः ४ व्यूतिः ५। इति शब्दरत्नावली॥

स्यूनः, पुं (सीव्यते इव येनेति। षिव+ "सिविष्टे-र्यञ्च।" उणा० ३।९। इति नः। टेर्यू च।) किरणः। सूर्य्यः। इति मेदिनी॥ स्यूतः। थुकड़ी इति भाषा। इत्यमरटीकायां भरतः। २।९।२६॥ शब्दरत्नावली च॥

स्यूम, [illegible] (षिव+ "अर्त्तिस्तुसुहुसृधृक्षिक्षुभायावापदियक्षिनीभ्यो मन्।" उणा० १।१४३। इति मन्। ऊठ्। [illegible]) जलम्। रश्मिः। इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः।

स्यूमः, पुं (षिव+मन्। ऊठ्।) किरणः। इत्युणादिकोषः॥

स्योतः, पुं, स्यूतः। इत्यमरटीकायां भरतः। २।९।२६॥

स्योनः, पुं (षिव+बाहुलकात् नः। ऊठोऽपि न गुणश्च। इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलः। ३।९।) धौतकटः। थुकनी इति भाषा॥ इत्यमरटीकायां भरतः। २।९।२६॥ सूर्य्यः। किरणः। इति मेदिनी॥ आनन्दे, क्ली। इति केचित्॥

स्रंसनं, क्ली, (स्रंस+ल्युट्।) स्वस्थानादीषत्स्थाधोनयनम्। इति सुश्रुतटीका॥ (यथा, सुश्रुते। ६।१०।
"पित्तस्यन्दे पैत्तिके चाधिमन्थे
रक्तास्रावः स्रंसनञ्चापि कार्य्यम्॥"
अधःपतनम्। स्रंशः। इति स्रंसधात्वर्थदर्शनात्॥ *॥ स्रंसयतीति। स्रंस+णिच्+ल्युः। अधःपतनकारके, त्रि। यथा, सुश्रुते। १।४६।
"स्रंसनं कटुकं पाके लघुवातकफापहम्॥")

स्रंसिनीफलः, पुं, शिरीषवृक्षः। इति शब्दमाला॥

स्रंसी, [न्] पुं (स्रंसते इति। स्रंस+णिनि।) पीलुवृक्षः। इत्यमरः। २।४।२८॥ अधःपतनशाली, त्रि॥

स्रक, ङ ङ गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म० सक०-सेट्।) ङ, स्रङ्कते। ङ, स्रङ्कते। इति दुर्गादासः॥

स्रक्, [ज्] } स्त्री, (सृजति शोभामिति सृज्यते
स्रगः, [ज्] } इति वा। सृज+ "ऋत्विग्दधृक्स्रग्-" इत्यादिना कर्त्तरि कर्म्मणि वा क्विन्।) माल्यम्। सृङ्गि इत्यस्पपुष्पदाम। इत्यमरः। २।६।१३५॥ (यथा, मनुः। ४।६६।
"उपानहौ च वासश्च धृतमन्यैर्न धारयेत्।
उपवीतमलङ्कारं स्रजं करकमेव च॥")
अस्याः पर्य्यायादि मालाशब्दे द्रष्टव्यम्॥

स्रग्वान्, [त्] त्रि, (स्रक् विद्यतेऽस्येति । स्रज्+मतुप् । मस्य व: ।) माल्यविशिष्ट: । इति व्याकरणम् ॥

स्रग्वी, [न्] त्रि, (स्रगस्त्यस्येति । स्रज्+"अस्मायामेधास्रजो विनि: ।" ५ । २ । १२१ । इति विनि: ।) माल्यविशिष्ट: । इति व्याकरणम् ॥ (यथा, रघु: । १७ । २५ ।
"आमुक्ताभरण: स्रग्वी हंसचिह्नदुकूलवान् ।
आसीदतिशयप्रेक्ष्य: स राजश्रीवधूवर: ॥")

स्रजिष्ठ:, त्रि, (अयमेषामतिशयेन स्रग्वी । स्रग्विन्+इष्ठ "विन्मतोर्लुक् ।" ५ । ३ । ६५ । इति विनो लुक् ।) माल्यविशिष्ट: ॥

स्रजीयान्, [स्] त्रि, (अयमनयोरतिशयेन स्रग्वी । स्रग्विन्+ईयसुन् । "विन्मतोर्लुक् ।" ५।३।६५। इति विनो लुक् ।) माल्यविशिष्ट: ।

स्रज्जा, स्त्री, [illegible] । रज्जु: । तन्तुघटसंघात: । इति [illegible] ॥

[illegible], स्त्री, [illegible] । इति केचित् ॥ [illegible] [illegible] । तालव्यशकारादि: साधु-[illegible] ॥

[illegible], उ ङ [illegible] । इति कविकल्पद्रुम: ॥(भ्वा०-[illegible]) प्रमादोऽनवधानता । उ, [illegible] । ङ स्रम्भते [illegible] । इति [illegible] ॥

[illegible], ल्ह ङ [illegible] । इति कविकल्पद्रुम: ॥ (भ्वा०-[illegible]) विश्वास: [illegible] । उ, स्रम्भित्वा [illegible] । तालव्यादि-[illegible] । इति [illegible] ॥

[illegible], ल्ह ङ [illegible] । इति कविकल्पद्रुम: ॥ ([illegible] । सावेट् ।) रेफयुक्त: [illegible] । उ, स्रंसित्वा [illegible] । [illegible] । इति दुर्गादास: ॥

स्रन्स, ङ ङ प्रमादे । इति कविकल्पद्रुम: ॥ (भ्वा०-आत्म०-अक०-सेट् । क्त्वावेट् ।) ङ, स्रंसते । उ, स्रंसित्वा स्रस्त्वा । प्रमाद: प्रसक्तभाव: । इति दुर्गादास: ॥

स्रव:, पुं, (स्रु+अप् ।) स्रवणम् । तत्पर्य्याय: । स्राव: २ । इत्यमर: । ३ । २ । ८ ॥ अव: ३ । इति तट्टीका ॥ प्रस्राव: ४ स्नुव: ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ निर्झर: । तत्पर्य्याय: । सर: २ सरि: ३ झर: ४ प्रस्रवणम् ५ । इति हेमचन्द्र: ॥ (यथा, महाभारते । १ । १५३ । ८ ।
"उपपन्नाभिरम्यास्य भर्त्ताऽयं मम सुप्रिय: ।
बहुस्रवान् प्रस्रवति जिह्वा पर्य्येति मे सृक्वम् ॥")

स्रवणं, क्ली, (स्रु+ल्युट् ।) मूत्रम् । इति राजनिर्घण्ट: । घर्म्म: । इति शब्दरत्नावली ॥ क्षरणम् । इति स्रुधात्वर्थदर्शनात् ॥

स्रवद्गर्भा, स्त्री, (स्रवन् गर्भो यस्या: ।) दैववशात् पतितगर्भा गौ: । तत्पर्य्याय: । अवतोका २ । इत्यमर: । २ । ९ । ६८ ॥ पतितगर्भामात्रञ्च ॥

स्रवद्रङ्ग:, पुं, (स्रवन् रङ्गो यत्र ।) पण्यवीथि: । वाजार इति पारस्यभाषा ॥ इति हारावली ॥

स्रवन्ती, स्त्री, (स्रु+शतृ । ङीप् ।) नदी । इत्यमर: । १ । १० । ३० ॥ (यथा, मनु: । ११ । १३३ ।
"उपस्पृशेत् स्रवन्त्यां वा सूक्तं वाब्दैवतं जपेत् ॥")
गल्लस्थानम् । ओषधिभेद: । इति मेदिनी ॥ क्षरणविशिष्टे, त्रि । यथा । स्रवन् । स्रवन्ती । स्रवत् ॥

स्रवा, स्त्री, (स्रवतीति । स्रु+अच् । टाप् ।) मूर्व्वा । इत्यमरटीकायां रायमुकुट: ।२।४।८३॥

स्रष्टा, [ष्टृ] पुं, (सृजतीति । सृज+तृच् ।) ब्रह्मा । इत्यमर: । १ । १ । १७ ॥ (यथा, महानिर्व्वाणतन्त्रे । ३ । ४० ।
"कारणं सर्व्वभूतानां स एक: परमेश्वर: ।
लोकेषु सृष्टिकरणात् स्रष्टा ब्रह्मेति गीयते ॥")
शिव: । इति हलायुध: ॥ (विष्णु: । इति महाभारतम् । १३ । १४९ । ११८ ।) सृष्टिकर्त्तरि, त्रि । इति सृजधात्वर्थदर्शनात् ॥ (यथा, महाभारते । ७ । ९८ । ४५ ।
"स्रष्टारं वारिधाराणां भुवश्च प्रकृतिं पराम् ।
देवदानवयक्षाणां मानवानाञ्च साधनम् ॥")

स्रस्तं, त्रि, (स्रन्स+क्त: ।) च्युतम् । इत्यमर: । ३ । १ । १०४ ॥ (यथा, माघे । ५ । १९ ।
"स्रस्तावगुण्ठनपटा: क्षणलक्ष्यमाण-
वक्त्रश्रिय: सभयकौतुकमीक्षितं स्म ॥")

स्रस्तर:, पुं, आसनम् । यथा । अधस्रस्तरे व्रह्मनक्षत्र आसीरन् इति । अधस्रस्तरे उपवेशनादौ पीठादिनिषेधात् अधोनिमित्तम कटादिविधानात् अधस्रस्तर: कटादि: । इति श्राद्धतत्त्वम् ॥

स्राक्, व्य, द्रुतम् । इत्यमर: । ३ । ४ । २ ॥

स्राव:, पुं, (स्रु+घञ् ।) स्रव: । इत्यमरटीकायां भरत: । ३ । २ । ८ ॥ (यथा, महाभारते । ८ । १७ । ७८ ।
"ततो मुहूर्त्तात् तेऽपश्यन् रणे भीमं समस्थितम् ।
विविधै: शोणितस्रावै: प्रशान्तं पुरुषर्षभ ॥"
नेत्ररोगान्तर्गतसन्धिगतरोगविशेष: यथा,—
"गत्वा सन्धीनश्रुमार्गेण दोषा:
कुर्य्यु: स्रावान् रुग्विहीनान् स्वलिङ्गान् ।
तान् वै स्रावान् नेत्रनाडी मथैके
तस्या लिङ्गं कीर्त्तयिष्ये चतुर्धा ॥
पाक: सन्धौ संस्रवेद्यश्च पूयं
पूयास्रावी नैकरूप: प्रदिष्ट: ।
श्वेतं सान्द्रं पिच्छिलं य: स्रवेच्च
श्लेष्मास्रावी नीरुज: स प्रदिष्ट: ॥
रक्तास्राव: शोणितोत्थ: सरक्तं
कोष्णं नाल्पं संस्रवेद्वातिसान्द्रम् ।
पीताभासं नीलमुष्णं जलाभं
पित्तास्रावं संस्रवेत्सन्धिमध्यात् ॥"
इत्युत्तरतन्त्रे द्वितीयेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥)

स्रावकं, क्ली, (स्रावयतीति । स्रु+णिच्+ण्वुल् ।) मरीचम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ क्षरके, त्रि ॥

स्रावणी, स्त्री, ऋद्धिवृक्ष: । इति केचित् ॥

स्रिन्भ, उ हिंसे । इति कविकल्पद्रुम: ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् । क्त्वावेट् ।) रेफयुक्तादि: । हतीयस्वरी । उ, स्रिम्भिता स्रिब्ध्वा । इति दुर्गादास: ॥

स्रिभ, उ हिंसे । इति कविकल्पद्रुम: ॥ (भ्वा० पर०-सक०-सेट् । क्त्वावेट् ।) रेफयुक्तादि: । हतीयस्वरी । उ, स्रेभित्वा स्रिब्ध्वा । इति दुर्गादास: ॥

स्रिव, य उ शोषे । गतौ । इति कविकल्पद्रुम: ॥ (दिवा०-पर०-सक०-सेट् । क्त्वावेट् ।) रेफयुक्त: । मकारादि: । हतीयस्वरी । य, स्रीव्यति उ, स्रेवित्वा । स्रित्वा । सिस्रेव । इति दुर्गादास: ॥

स्रु, स्रुतौ । गतौ । इति कविकल्पद्रुम: ॥ (भ्वा०-पर०-स्रुतौ अक०-गतौ सक० अनिट् ।) स्रवति । इति दुर्गादास: ॥

स्रुक् [च्]
स्रुग्
स्त्री, (स्रवति घृतादिकमस्या इति । स्रु स्रुतौ+"चिक्च ।" उणा० २ । ६२ । इति चिक् ।) यज्ञपात्रविशेष: । यथा,—
"ध्रुवोपभृज्जुहूर्ना तु स्रुवो भेदा: स्रुच: स्त्रिय:॥"
इत्यमर: । २ । ७ । २५ ।
ध्रुवा वटपत्राकृति: । उपभृच्चक्राकारा । जुहूरर्द्धचन्द्राकृति: ।
'वैकङ्कता ध्रुवा प्रोक्ता आश्वत्थी चोपभृन्मता ।
जुहू: पलाशकाष्ठस्य खादिरस्य स्रुवो मत: ॥"
इति भरत: ।
"स्रुवादिकन्तु यज्ञादौ पात्रमित्यभिधीयते ।
स्रुव: पुमानेकहस्तो बाहुमात्रा स्रुगीरिता ।
तद्विशेषा: शराधारा. स्त्री जुहूरुपभृत् ध्रुवा ॥
इति शब्दरत्नावली

स्रुग्दारु, क्ली, (स्रुचा दारु ।) व्याघ्रपादवृक्ष: इति जटाधर: ॥

स्रुघ्नी, स्त्री, स्वर्जिकाक्षार: । यथा, हेमचन्द्र:
"समास्तु स्वर्जिकाक्षारकापोतसुखवर्च्चिका: ।
सर्जिस्तु सर्जिका स्रुघ्नी योगवाही सुवर्च्चिका ।

स्रुतं, त्रि, (स्रु+क्त: ।) क्षरितजलादि । तत्पर्य्याय: । स्यन्नम् २ रीणम् ३ च्युतम् ४ । इत्यमर: । ३ । १ । ९२ ॥ (यथा, मनौ । ४।१२२
"अतिथिञ्चाननुज्ञाप्य मारुते वाति वा भृशम्
रुधिरे च स्रुते गात्राच्छस्त्रेण च परिक्षते ॥"
स्रुतम् । इति जटाधर: ॥

स्रुता, स्त्री, (स्रु+क्त: । टाप् ।) हिङ्गुलीपत्री इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्रुव:, पुं, स्त्री, (स्रवति घृतादिकमस्मादिति स्रु+"स्रुव: क: ।" उणा० २ । ६१ । इति क: ।) यज्ञपात्रविशेष: । इति मेदिनी ॥ (यथा मनु: । ५ । ११७ ।
"चरूणां स्रुक्स्रुवाणाञ्च शुद्धिरुष्णेन वारिणा
तद्विवरणं स्रुक्शब्दे द्रष्टव्यम् ॥

वा, स्त्री, (स्रु+कः। टाप्।) शल्लकी। मूर्व्वा। इति मेदिनी॥ (स्रुक्। इति च मेदिनी॥ अस्याः पर्य्यायो यथा,—
"मूर्व्वा मधुरसा देवी मोरटा तेजनी स्रुवा।
मधूलिका मधुश्रेणी गोकर्णी पीलुपर्ण्यपि॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

स्रुवावृक्षः, पुं, (स्रुवायाः वृक्षः।) विकङ्कतवृक्षः। इत्यमरः। २।४।३७॥ (अथास्य पर्य्यायाः यथा, भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे।
"विकङ्कतः स्रुवावृक्षो ग्रन्थिलः स्वादुकण्टकः।
स एव यज्ञवृक्षश्च कण्टकी व्याघ्रपाद्यपि"॥)

स्रुः, स्त्री, (स्रु स्रुतौ+"क्विप् वचिप्रच्छीति।" उणा० २। ५७। इति क्विप् दीर्घश्च।) यज्ञपात्रविशेषः। स्रवति घृतादिकमस्याः। इत्यमरटीकायां भरतः। २।७।२५॥ निर्झरः। यथा, "स्रुः स्रुचे निर्झरेऽपि च।" इति हेमचन्द्रः॥

स्रै, पचि। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-सक०-अनिट्।) रेफयुक्तः। स्रायति। पचि पाके। इति दुर्गादासः॥

स्रोतं, क्ली, स्रोतः। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (यथा, महाभारते। ३। ६८। १३।
"पतिशोकाकुलां दीनां शुष्कस्रोतां नदीमिव॥"
पंलिङ्गान्तोऽयमिति उणादिटीकायां उज्ज्वलदत्तः। ४। २०१॥)

स्रोतः, [स्] क्ली, (स्रवतीति। स्रु गतौ+"स्रुरीभ्यां तुट् च।" उणा० ४। २०१। इति असुन्। तुट् च।) नीरोऽम्बुसरणम्। इत्यमरः। १। १०। ११॥ वेगेन जलवहनं स्रोतः। स्वतः स्वयमम्बुनः सरणं गमनं स्रोतः इत्यन्वयः। स्वत इत्यात्महेतुकं न परहेतुकम्। तस् प्रोरिति तृतीयायास्तस् स्रवति स्रोतः स्नुद्रुवत् वास्रुमिति असु निपातनात् स्रोतः सान्तम्। स्रोतः सद्यः सकलमनिलं ???कं सकलमूलम्। इति दन्त्यादावुष्मभेदः। स्रोतमदन्तञ्च। स्रोतः स्रोतं महानदः स्रवः पैङ्गपमक्षिवाम्। इति हड्डचन्द्रः। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (यथा, आर्य्यासप्तशत्याम्। ४९१।
"कलुखरसप्रसरस्यालिभिरग्रे नतं प्रियं प्रति मे।
स्रोतस इव निम्नं प्रतिरागस्य द्विगुण आवेगः॥")
नदी। यथा, गीतायाम्। १०। ३१।
"झषाणां मकरश्चास्मि स्रोतसामस्मि जाह्नवी॥"
शरीरस्थनवच्छिद्राणि। (मनःप्राणान्नपानीयादिवहशरीरस्थासंख्यमार्गविशेषः। इति भावप्रकाशादयः॥) यथा,—
"स्रोतांसि खानि छिद्राणि कालखण्डं यकृत् स्मृतम्॥"
इति राजनिर्घण्टः॥
("यावन्तः पुरुषे मूर्त्तिमन्तो भावविशेषास्तावन्त एवास्मिन् स्रोतसां प्रकारविशेषाः सर्व्वभावा हि पुरुषेणान्तरेण स्रोतःस्वभिनिर्व्वर्त्तन्ते क्षयं वा न गच्छन्ति। स्रोतांसि खलु परिणाममापद्यमानानां धातूनामभिवाहीनि भवन्ति अयनार्थेनापि चैके स्रोतसामेव समुदायं पुरुषमिच्छन्ति सर्व्वगतत्वात् सर्व्वसरत्वाच्च दोषप्रकोपप्रशमानानां नत्वेतदेवं यस्य सहि स्रोतांसि यच्च वहन्ति यच्चावहन्ति यत्र चावस्थितानि सर्व्वं तदन्येभ्यः। अतिबहुत्वात् खलु केचिदपरिसङ्ख्येयानि आचक्षते स्रोतांसि परिसङ्ख्येयानि पुनरन्ये तेषां स्रोतसां यथास्थूलं कतिचित् प्रकारान् मूलतश्च प्रकोपपरिज्ञानतश्चानुव्याख्यास्यामः ये भविष्यन्त्यलमनुक्तार्थज्ञानवते विज्ञानाय चाज्ञानाय तद्यथा प्राणोदकान्नरसरुधिरमांसमेदोऽस्थि-मज्जाशुक्र-मूत्रपुरीषस्वेदवहानि वातपित्तश्लेष्मणां पुनः सर्व्वशरीरचराणां सर्व्वस्रोतांसि अयनभूतानि। तद्वदतीन्द्रियाणां पुनः सत्त्वादीनां केवलं चेतनावत् शरीरमयनभूतमधिष्ठानभूतञ्च तदेतत् स्रोतसां प्रकृतिभूतत्वात् न विकारैरुपसृज्यते शरीरम्।" इति चरके विमानस्थाने पञ्चमाध्याये॥)

स्रोतईशः, पुं, (स्रोतसामीशः।) समुद्रः। इति हेमचन्द्रः॥

स्रोतस्यः, पुं, शिवः। चौरः। स्रोतःशब्दात् यत्प्रत्ययेन निष्पन्नः। इति केचित्॥ (स्रोतसि भवः। स्रोतस्+"स्रोतसो विभाषाड्ड्यौ।" ४।४। ११३। इति यः। स्रोतोभवे, त्रि। इति काशिका॥)

स्रोतस्वती, स्त्री, (स्रोतोऽस्त्यस्यामिति। मतुप्। मस्य वः। उगितश्चेति ङीप्।) नदी। इत्यमरः। १। १०। ३०।

स्रोतस्विनी, स्त्री, स्रोतोऽस्त्यस्यामिति। स्रोतस्+"अस्मायामेधास्रजो विनिः।" ५। २। १२१। इति विनिः।) नदी। इत्यमरटीकायां भरतः। १। १०।३०॥

स्रोतोञ्जनं, क्ली, (स्रोतोभवमञ्जनम्) यमुनास्रोतोभवाञ्जनम्। तत्पर्य्यायः। सौवीरम् २ कापोताञ्जनम् ३ यामुनम् ४ इत्यमरः। २।९। १००॥ अञ्जते नयनमनेन चक्षुष्यत्वादञ्जनं अनट्। यमुनायाः स्रोतोभवत्वात् स्रोतसोऽञ्जनं स्रोतोञ्जनम्। सुवीरदेशे भव सौवीरं पाः। स्रोतोञ्जनादिलक्षणं सौवीरमिति ख्यातम्। अदूरभवत्वाद्देशेऽपि एकत्वापनिबन्धनमिति सुभूतिः। कपोतस्यायं कापोतो वर्णः तद्युक्तमञ्जनं कापोताञ्जनम्। कापोतवर्णमञ्जनं कापोताञ्जनमिति स्वामी। यमुनाया भवं यामुनं पाः। इति तट्टीकायां भरतः॥ *॥ अपरञ्च।
"स्रोतोञ्जनं नदीजञ्च कृष्णं श्वेतञ्च लोहितम्॥"
इति रत्नमाला॥
तत्पर्य्यायान्तरं यथा। वारिभवम् ५ स्रोतोभवम् ६ स्रोतनदीभवम् ७ सौवीरसारम् ८ कपोतसारम् ९ वल्मीकशीर्षम् १०। अस्य गुणाः। शीतत्वम्। कटुत्वम्। कषायत्वम्। क्रिमिनाशित्वम्। रसायनत्वम्। रसे योग्यत्वम्। स्तनवृद्धिकरत्वञ्च। तस्य लक्षणं यथा,—
"वल्मीकशिखराकारं भिन्नं नीलाञ्जनप्रभम्।
घृष्टे च गैरिकावर्णं श्रेष्ठं स्रोतोञ्जनञ्च तत्॥"
इति राजनिर्घण्टः॥
अपि च।
"स्रोतोञ्जनं मतं श्रेष्ठं विशुद्धं सिन्धुसम्भवम्।
दृष्टं कण्डूमलहरं दाहक्लेदरुजापहम्॥
अक्ष्णो रूपावहञ्चैव सहते मारुतातपौ।
नेत्ररोगा न जायन्ते तस्मादञ्जनमाचरेत्॥"
स्रोतोऽञ्जनं कृष्णं सुरमा इति। शोधनं विनापि सिन्धुनामपर्व्वतस्तत्र भवम्। इति।
अथ सुरमा सौवीर।
"अञ्जनं यामुनञ्चापि कापोताञ्जनमित्यपि।
तत्र स्रोतोञ्जनं कृष्णं सौवीरं श्वेतमीरितम्॥
स्रोतोञ्जनसमं ज्ञेयं सौवीरं तत्तु पाण्डुरम्।
स्रोतोञ्जनं स्मृतं स्वादु चक्षुष्यं कफपित्तनुत्॥
कषायं लेखनं स्निग्धं ग्राहि छर्द्दिविषापहम्।
सिध्मक्षयास्रहृच्छीतं सेवनीयं सदा बुधैः॥
स्रोतोञ्जनगुणाः सर्व्वे सौवीरेऽपि मता बुधैः।
किन्तु द्वयोरञ्जनयोः श्रेष्ठं स्रोतोञ्जनं स्मृतम्॥"
इति च भावप्रकाशः॥

स्रोतोवहा, स्त्री, (वहतीति। वह+अच्। टाप्। स्रोतसो वहा।) नदी। इति जटाधरः॥ (यथा, रघुः। ६। ५२।
"नृपं तमावर्त्तमनोज्ञनाभिः
सा व्यत्यगादन्यवधूर्भवित्री।
महीधरं मार्गवशादुपेतं
स्रोतोवहा सागरगामिनीव॥")

स्वं, पुं, क्ली, (स्वन शब्दे+अन्येभ्योऽपीति डः।) धनम्। इत्यमरः। ३। ३। २१०॥ (यथा, मनुः। ८। ४१७।
"विस्रब्धं ब्राह्मणः शूद्रात् द्रव्योपादानमाचरेत्।
नहि तस्यास्ति किञ्चित् स्वं भर्त्तृहार्य्यधनो हि सः॥")

स्वं, त्रि, आत्मीयम्। इत्यमरः। ३। २१०॥ (यथा, कथासरित्सागरे। २६। १०५।
"मया त्वद्य प्रविष्टव्या स्वा तनुश्च पुरी च सा॥")

स्वः, पुं, ज्ञातिः (यथा, मनुः। ५। १०४।
"न विप्रं स्वेषु तिष्ठत्सु मृतं शूद्रेण नाययेत्।
अस्वर्ग्या ह्याहुतिः सा स्यात् शूद्रसंस्पर्शदूषिता॥")
आत्मा। इत्यमरः। ३। ३। २१०॥ (यथा, रघुः। २। ५५।
"स्वयं स्वदेहार्पणनिष्क्रयेण
न्याय्या मया मोचयितुं भवत्तः॥"
विष्णुः। इति महाभारतम्। १३। १४९। ११७॥)

स्वकं, त्रि, (स्वमेव। कन्।) स्वीयम्। आत्मीयम्। यथा,—
"नाष्टिकस्यैव कुरुते तद्धनं ज्ञातिभिः स्वकम्।
अदत्तत्यक्तविक्रीतं कृत्वा स्वं लभते धनी॥"
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम्॥

स्वकम्पनः, पुं, (स्वेनैव कम्पते इति। कम्प+ल्युः) वायुः। इति शब्दरत्नावली॥

स्वकर्म्म, [न्] क्ली, (स्वस्य कर्म्म ।) आत्मकृत-कार्य्यम् । यथा,—

कुन्त्युवाच ।

"स्वकर्म्मफलनिर्द्दिष्टां यां यां योनिं व्रजाम्यहम् ।
तस्यां तस्यां हृषीकेश त्वयि भक्तिर्दृढास्तु मे ॥"

इति पाण्डवगीता ॥

स्वकर्म्मकृत्, त्रि, निजकार्य्यकारी । इति स्वकर्म्म-शब्द-पूर्व्वक-कृधातोः कर्त्तरि क्विप्-प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

स्वकीयः, त्रि, (स्वस्यायमिति । गहादिषु स्वस्य चेति छः कुगागमश्च ।) स्वीयः । तत्पर्य्यायः । निजः २ आत्मीयः ३ स्वः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वकुलक्षयः, पुं, (स्वकुलस्य क्षयो यस्मात् ।) मत्स्यः । इति हेमचन्द्रः ॥ निजवंशनाशश्च । तत्कर्त्तरि तद्विशिष्टे च त्रि ॥

स्वग, इ सर्पणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् ।) वकारमध्यः । इ, स्वङ्गति । इति दुर्गादासः ॥

स्वगतं, क्ली, (स्वगतम् ।) मनोगतम । (नन्नु नाट्योक्तीनामन्यतमम् । तल्लक्षणं यथा, साहित्य-दर्पणे । ६ । ४२५ ।

"अश्राव्यं खलु यद्वस्तु तदिह स्वगतं मतम् ॥")

यथा । अहम् । स्वगतम् । दम्भग्रामोऽयं देशः । भवत्वस्मिन्नासने उपविशामि । इति प्रबोध-चन्द्रोदयनाटके २ अङ्कः ॥ आत्मप्राप्ते तस्मा-द्गते च त्रि ॥

स्वगुप्ता, स्त्री, (स्वेन गुप्ता ।) शूकशिम्बी । इति शब्दरत्नावली ॥ लज्जालुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वगृहः, पुं, (स्वकृतं गृहं यस्य ।) कलिकारपक्षी इति जटाधरः ॥ निजालये, पुं, क्ली ॥

स्वङ्गः, त्रि, (सु शोभनानि अङ्गानि यस्य ।) सुन्दराङ्गविशिष्टः । तत्पर्य्यायः । सिंहसंहननः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ (सु शोभनमङ्गमिति ।) शोभनावयवे, क्ली ॥

स्वच्छं, क्ली, (सुष्ठु अच्छम् ।) विमलोपरसः । मुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छः, त्रि, (सुष्ठु अच्छः ।) रोगविमुक्तः । इति शब्दरत्नावली ॥ शुक्लः । निर्म्मलः । इति केचित् ॥ (यथा, महानिर्व्वाणतन्त्रे । ८ । ८१ ।

"असनं वसनं पात्रं शय्या यानं निकेतनम् ।
गृह्यकं वस्तुजातञ्च स्वच्छात् स्वच्छं प्रशस्यते ॥"

कपटतादिदोषशून्यः । यथा, तत्रैव । ८ । ५२ ।

"स्वच्छो नम्रः शुचिर्दक्षो युक्तः स्यात् सर्व्व-कर्म्मसु ॥")

स्वच्छः, पुं, (सुष्ठु अच्छः निर्म्मलः ।) स्फटिकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छन्दः, त्रि, (स्वस्य छन्दोऽभिप्रायो यत्र ।) स्वाधीनः । स्वतन्त्रः । इत्यमरः । ३ । १ । १५ ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ३३ । १८४ ।

"स्वच्छन्दाशैं न ते राजन् पाणिस्पर्शमिहा-र्हति ॥"

स्वस्य अभिप्राये, पुं । यथा, हरिवंशे । १२२ । २८ ।

"बुभुक्षा वा पिपासा वा ग्लानिर्वाप्यथवा जरा ।
देववद्वारयन्त्यास्ते स्वच्छन्दो न भविष्यति ॥")

स्वच्छपत्रं, क्ली (स्वच्छं पत्रं यस्य ।) अभ्रकम् । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वच्छमणिः, पुं, (स्वच्छो मणिः ।) स्फटिकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छवालुकं, क्ली, (स्वच्छं वालुकम् ।) विमलो-परसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छा, स्त्री, (सुष्ठु अच्छा ।) श्वेतदूर्व्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वजं, क्ली, (स्वस्मात् जायते इति । जन + डः ।) रक्तम् । इति मेदिनी ॥

स्वजः, पु, (स्वस्मात् जायते इति । जन + डः ।) पुत्त्रः । स्वेदः । इति मेदिनी ॥ त्रि, आत्मजातः ॥ (स्वाभाविकः । यथा, रामायणे । २ । १२ । १६ ।

"आगता त्वामियं बुद्धिः स्वजा वैनयिकी च या ।
भृगमत्सहसे तात रक्षितुं पृथिवीमपि ॥")

स्वजनः, पु, (स्वस्य जनः ।) ज्ञातिः । इत्यमरः । २ । ६ । ३४ ॥ आत्मीयलोकश्च ॥ (यथा, कुमारे । ४ । २६ ।

"स्वजनस्य हि दुःखमग्रतो
विवृतद्वारमिवोपजायते ॥")

स्वजा, स्त्री, (स्वस्मात् जायते या । जन + ड । टाप् ।) कन्या । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वठ, क गत्यसंस्कृतसंस्कृतेषु । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-पर० सक० सेट्) । क, स्वाठयति । इति दुर्गादासः ॥

स्वतः [स्] व्य, (स्व + तसिल् ।) आत्मनः । आपन हइते इति भाषा । यथा । मूर्त्तोऽम्बुमरणं स्वतः । इत्यमरः । १ । १० । ११ ॥ (यथा, रघुः । ३ । ५८ ।

"अतिप्रबन्धप्रहितास्त्रवृष्टिभि-
स्तमाश्रयं दुष्प्रसहस्य तेजसः ।
शशाक निर्व्वापयितुं न वासवः
स्वतश्च्युतं वह्निमिवाद्भिरम्बुदः ॥"

धनात् । यथा, मनुः । ८ । १६६ ।

"ग्रहीता यदि नष्टः स्यात् कुटुम्बार्थे कृतोऽव्ययः ।
दातव्यं बान्धवैस्तत् स्यात् प्रविभक्तैरपि स्वतः ॥")

अस्य अव्ययत्वप्रमाणं यथा । तद्धितश्चासर्व्व-विभक्तिः । यस्मात् सर्व्वा विभक्तिर्नोत्पद्यते स तद्धितान्तोऽव्ययं स्यात् । परिगणनं कर्त्तव्यम् । तसिलादयः प्राक् पाशपः । इति सिद्धान्त-कौमुदी ।

स्वतन्त्रः, त्रि, (स्वस्य तन्त्रं प्राधान्यं यत्र ।) स्वाधीनः । तत्पर्य्यायः । अपावृतः २ स्वैरी ३ स्वच्छन्दः ४ निरवग्रहः ५ । इत्यमरः । ३ । १ । १५ ॥ निर्यन्त्रणः ६ यथाकामी ७ निर-र्गलः ८ निरङ्कुशः ९ । इति जटाधरः ॥ स्वरुचिः १० । इति हेमचन्द्रः ॥ स्वतन्त्रास्वतन्त्र-व्यवस्था । यथा नारदः ।

"स्वातन्त्र्यन्तु स्मृतं ज्येष्ठे ज्यैष्ठ्यं गुणवयःकृतम् ।
अस्वतन्त्राः प्रजाः सर्व्वाः स्वतन्त्रः पृथिवीपतिः ॥
अस्वतन्त्रः स्मृतः शिष्य आचार्य्यस्य स्वतन्त्रता ।
अस्वतन्त्राः स्त्रियः सर्व्वाः पुत्त्रा दासाः परिग्रहाः ॥"

परिग्रहा अनुजीविप्रभृतयः ।

"स्वतन्त्रस्तत्र तु गृही यस्य तत् स्यात् क्रमा-गतम् ।
गर्भस्थैः सदृशो ज्ञेयो अष्टमाद्वत्सरात् शिशुः ॥
बाल आषोडशाद्वर्षात् पौगण्डोऽपि निगद्यते ।
परतो व्यवहारज्ञः स्वतन्त्रः पितरावृते ॥
जीवतोर्न स्वतन्त्रः स्यात् जरयापि समन्वितः ।
तयोरपि पिता श्रेयान् बीजप्राधान्यदर्शनात् ॥
अभावे बीजिनो माता तदभावे च पूर्व्वजः ॥
स्वतन्त्रोऽपि हि यत् कार्य्यं कुर्य्यादप्रकृतिं गतः ।
तदप्यकृतमेव स्यादस्वातन्त्र्यस्य हेतुतः ॥"

इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

स्वतः, पुं, अन्धः । इति केचित् ॥

स्वत्वं, क्ली, (स्वस्य भावः । स्व + त्व ।) शास्त्र-सम्मतयथेष्टविनियोगार्हत्वम् । सप्तपदार्थाति-रिक्तपदार्थः । निरूपकतासम्बन्धेन स्वामित्वम् । यथा । स्वत्वञ्च यथेष्टविनियोगार्हत्वेन शास्त्र-बोधितत्वमिति प्राञ्चः ॥ अतिरिक्तपदार्थ इति शिरोमणिः ॥ स्वामित्वञ्च तन्निरूपकत्वम् । निरूपकतया तदेव वा । तच्च द्रव्यगतं गुण-गतञ्च द्रव्यस्य दानादिश्रुतेः । नीलं वा वृषमुत्-सृजेदित्यादौ लौहित्यादिगुणविशिष्टपारिभा-षिकनीलवृषोत्सर्गश्रुतेश्च । वस्तुतस्तु आत्म-समवेतं स्वामित्वमेवातिरिक्तपदार्थः । विक्रय-दानादानां तन्नाशकत्वे क्रयप्रतिग्रहादानाञ्च तज्जनकत्वे सम्बन्धलाघवमभ्यपयात् तदेव निरूप-कतया स्वत्वव्यवहारहेतुः । अतएव निबन्धादौ भाविन्यपि स्वत्वमिति । अन्यथा प्रतिमासं प्रति वर्षं वा देयत्वेन प्रतिश्रुतधान्यादिरूपस्य भावित्वे तत्र तदुत्पत्त्यनुपपत्तेरिति चूडामणिसम्मतो लीलावतीरहस्यपन्थाः समीचीनः । तत्र स्वत्व-धारावारणाय सजातीयस्वत्वं प्रतिस्वत्वं विरोधि सजातीयमिति करणात् पराजितनृपतिराज्या-न्सर्व्वज्जितत्तत्पुरुषीयक्रमागतस्थावरादौ जया-दिना जेतुर्नृपतेः करग्रहणोपयोगिस्वत्वोत्पादे तथा क्रीते प्रतिग्रहीतराज्यान्सर्व्वज्जिनि ताहृश-स्थावरादौ च क्रेत्रादेः क्रयाद्यधीनस्वत्वोत्-पादेऽपि न व्यभिचार इति संक्षेपः । इति दायभागटीकायां श्रीकृष्णतर्कालङ्कारः ॥

स्वदनं, क्ली, (स्वद + ल्युट् ।) भक्षणम् । इति हेमचन्द्रः ॥ लेहः । इति राजनिर्घण्टः ।

स्वदाराः, पुं, (स्वस्य दाराः ।) स्वस्त्री । यथा, आह्निकतत्त्वधृतविष्णुपुराणवचनम् ।

"सृतो नरकमभ्येति हीयतेतावापि चायुषः ।
परदाररतिः पुंसामुभयत्रापि भीतिदा ॥
इति मत्वा स्वदारेषु ऋतुमत्सु बुधो व्रजेत् ।
यथोक्तदोषहीनेषु सकामेष्वनृतावपि ॥"

स्वधर्म्मः, पुं, क्ली, (स्वस्य धर्म्मः ।) स्वजात्युक्ताचारः । यथा,—
"श्रेयान् स्वधर्म्मो विगुणः परधर्म्मात् स्वनुष्ठितात् ।
स्वधर्म्मे निधनं श्रेयः परधर्म्मो भयावहः ॥"
इति श्रीभगवद्गीतायां ३ अध्यायः ॥ * ॥
अपि च ।
'यो यस्य विहितो धर्म्मः स तज्जातिः प्रकीर्त्तितः ।
तस्मात् स्वधर्म्मं कुर्व्वीत द्विजो नित्यमनापदि ॥
चत्वारो वर्णा राजेन्द्र चत्वारश्चापि चाश्रमाः ।
ऋते स्वधर्म्मं विपुलं न ते यान्ति परां गतिम् ॥
स्वधर्म्मेण यथा नृणां नरसिंहः प्रतुष्यति ।
न तुष्यति तथान्येन वेदवाक्येन कर्म्मणा ॥"
इति श्रीनारसिंहपुराणम् ॥ * ॥
स्वधर्म्मत्यागी कृतघ्नः । यथा,—
सनातन उवाच ।
"स्वधर्म्मं हन्ति यो विप्रः सन्ध्यात्रयविवर्ज्जितः ।
अतर्पणश्च यत् स्नानं विष्णुनैवेद्यवर्ज्जितः ॥
विष्णुमन्त्रविष्णुपूजाविष्णुभक्तिविहीनकः ।
एकादशीविहीनश्च श्रीकृष्णजन्मवासरे ॥
शिवरात्रौ च यो भुङ्क्ते श्रीरामनवमीदिने ।
पितृकृत्यं देवकृत्यं स कृतघ्न इति स्मृतम् ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे । ५१ । ४५—४७ ॥

स्वधा, व्य, (स्वदयतेऽनेनेति । स्वद आस्वादने + आ । "स्वदेर्धश्च ।" इति दस्य धः । इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलदत्तः ।) देवहविर्दानमन्त्रः । यथा,
"स्वाहा देवहविर्दाने श्रौषट् वौषट् वषट् स्वधा ॥"
इत्यमरः । ३ । ४ । ८ ॥
"स्वाहा श्रौषट् वौषट् वषट् स्वधा एते पञ्चशब्दा देवहविर्दाने वह्निमुखहुतौ वर्त्तन्ते देवाय हविषो दानं देवहविर्दानं तत्र देवा इन्द्रादयः । अत्र पितरो देवताः इति स्मृतेस्तेऽपि देवाः । हविर्दान इत्यनेन एते मन्त्रा इति सूचितम् ।
'अमन्त्रके स्वाहयैव हविर्भुजम् ।' इति रघुः ।
स्वाहाव्ययं मन्त्रभेदे स्त्रियां स्वाहाग्नियोषितीति कोषान्तरम् । स्वाहा दन्त्यादिः । श्रौषट् तालव्यादिमूर्द्धन्यमध्यम् । वौषट् वषट्द्वयं मूर्द्धन्यमध्यम् । स्वधा दन्त्यादि । इन्द्राय स्वाहा इत्यादिप्रयोगः ।" इति भरतः ॥ * ॥
पितृसम्प्रदानमन्त्रः । यथा,—
"दैत्येभ्योऽलं हरिः पूष्णे वषट् सङ्घो हितं सुखम् ।
स्वाहाग्नये स्वधा पित्रे स्वस्ति धात्रे नमः सते ॥"
इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
हरिर्दैत्येभ्योऽलं समर्थः पूष्णे वषट् सङ्घो हितं सङ्घः सुखं अग्नये स्वाहा पित्रे स्वधा धात्रे स्वस्ति एतानि सप्तानि । नमः सते इति सते नित्याय विष्णवे नमः इत्यर्थः । सर्व्वत्र भक्तेर्गम्यमानत्वादकर्म्मकाद्दाधसमाप्तिः । वषट्स्वाहास्वधाममसां त्यागार्थतया सम्प्रदानत्वेनैवेष्टसिद्धौ पृथग्ग्रहणं मन्त्रान्तर्गतानामपि प्राप्त्यर्थं तेन शिखायै वषट् शिरसे स्वाहा पितृभ्यः स्वधोच्यताम् । हृदयाय नमः । इत्यादि सिद्धम् इति तट्टीकायां दुर्गादासः ॥ पितृणामन्नम् । यथा,—
"भुङ्क्ते त्वं यथा वै स्वधाख्या
तद्वत् स्वाहा हव्यभोक्त्री स्वयं देवि ।"
इति ऋग्वेदे देवीसूक्तम् ॥
स्वधा वै पितृणामन्नम् । इति श्रुतिश्च ॥

स्वधा, स्त्री, (स्वान् दधातीति । धा + क्विप् ।) दक्षकन्या । सा तु पितृणां पत्नी । तस्या द्वे कन्ये । यमुना धारिणी च । एतयोस्तपस्विन्योः सन्ततिर्नास्ति । इति श्रीभागवतमतम् ॥ सा च ब्रह्मणो मानसी कन्या । यथा,—
श्रीनारायण उवाच ।
"शृणु नारद वक्ष्यामि स्वधोपाख्यानमुत्तमम् ।
पितृणाञ्च तृप्तिकरं श्राद्धानां फलवर्द्धनम् ॥
सृष्टेरादौ पितृगणान् ससर्ज्ज जगतां विधिः ।
चतुरश्चतुर्म्मूर्त्तिमतस्त्रींश्च तेजःस्वरूपिणः ॥
दृष्ट्वा सप्त पितृगणान् सिद्धरूपान्मनोहरान् ।
आहारं ससृजे तेषां श्राद्धं तर्पणपूर्ब्बकम् ॥
स्नानं तर्पणपर्य्यन्तं श्राद्धान्तं देवपूजनम् ।
आह्निकञ्च त्रिसन्ध्यान्तं विप्राणाञ्च श्रुतौ श्रुतम् ॥
नित्यं न कुर्य्याद्यो विप्रस्त्रिसन्ध्यं श्राद्धतर्पणम् ।
बलिं वेदध्वनिं सोऽपि विषहीनो यथोरगः ॥
हरिसेवाविहीनश्च श्रीहरेरनैवेद्यभुक् ।
भस्मान्तं सूतकं तस्य न कर्म्मार्हः स नारद ॥
ब्रह्मा श्राद्धादिकं सृष्ट्वा जगाम पितृहेतवे ।
न प्राप्नुवन्ति पितरो ददति ब्राह्मणादयः ॥
सर्व्वे प्रजग्मुः क्षुभिता विषण्णा ब्रह्मणः सभाम् ।
सर्व्वं निवेदनं चक्रुस्तमेव जगतां विधिम् ॥
ब्रह्मा च मानसीं कन्यां ससृजे तां मनोहराम् ।
रूपयौवनसम्पन्नां शतचन्द्रसमप्रभाम् ॥
विद्यावतीं गुणवतीमतिरूपवतीं सतीम् ।
श्वेतचम्पकवर्णाभां रत्नभूषणभूषिताम् ॥
विशुद्धां प्रकृतेरंशां सस्मितां वरदां शुभाम् ।
स्वधाभिधानां सुदतीं लक्ष्मीलक्षणसंयुताम् ॥
शतपद्मदलन्यस्तपादपद्मञ्च बिभ्रतीम् ।
पत्नीं पितृणां पद्मास्यां पद्मजां पद्मलोचनाम् ॥
पितृभ्यस्तां ददौ ब्रह्मा तुष्टेभ्यस्तुष्टिरूपिणीम् ।
ब्राह्मणांश्चोपदेशञ्च चकार गोपनीयकम् ॥
स्वधान्तं मन्त्रमुच्चार्य्य पितृभ्यो देहि चेति च ।
क्रमेण तेन विप्राश्च पित्रे दानं ददुः पुरा ॥
स्वाहा शस्ता देवदाने पितृदाने स्वधा परा ।
सर्व्वत्र दक्षिणा शस्ता हतयज्ञमदक्षिणम् ॥
पितरो देवता विप्रा मुनयो मनवस्तथा ।
पूजां चक्रुः स्वधां शान्तां तुष्टाव परमादरम् ॥
देवादयश्च सन्तुष्टाः परिपूर्णमनोरथाः ।
विप्रादयश्च पितरः स्वधादेवीवरेण च ॥
इत्येवं कथितं सर्व्वं स्वधोपाख्यानमुत्तमम् ।
सर्व्वेषाञ्च तुष्टिकरं किम्भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ * ॥
नारद उवाच ।
स्वधापूजाविधानञ्च ध्यानं स्तोत्रं तथा मुने ।
श्रोतुमिच्छामि यत्नेन वद वेदविदांवर ॥
श्रीनारायण उवाच ।
तद्ध्यानं स्तवनं ब्रह्मन् वेदोक्तं सर्व्वसम्मतम् ।
सर्व्वं जानासि च कथं ज्ञातुमिच्छसि वृद्धये ॥
शरत्कृष्णत्रयोदश्यां मघायां श्राद्धवासरे ।
स्वधां संपूज्य यत्नेन ततः श्राद्धं समाचरेत् ॥
स्वधां नाभ्यर्च्च्य यो विप्रः श्राद्धं कुर्य्यादहम्मतिः ।
न भवेत् फलभाक् सत्यं श्राद्धस्य तर्पणस्य च ॥
ब्रह्मणो मानसीं कन्यां शश्वत् सुस्थिरयौवनाम् ।
पूज्यां पितृणां देवानां श्राद्धानां फलदां भजे ॥
इति ध्यात्वा शालग्रामेऽप्यथवा मङ्गले घटे ।
दद्यात् पाद्यादिकं तस्यै मूलेनेति श्रुतौ श्रुतम् ॥
ओँ ह्रीँ श्रीँ क्लीँ स्वधादेव्यै स्वाहेति च महामनुम् ।
समुच्चार्य्य च संपूज्य स्तुत्वा तां प्रणमेद्द्विजः ॥ * ॥
स्तोत्रं शृणु मुनिश्रेष्ठ ब्रह्मपुत्त्र विशारद ।
सर्व्ववाञ्छाप्रदं नृणां ब्रह्मणा यत् कृतं पुरा ॥
ब्रह्मोवाच ।
"स्वधोच्चारणमात्रेण तीर्थस्नायी भवेन्नरः ।
मुच्यते सर्व्वपापेभ्यो वाजपेयफलं लभेत् ॥
स्वधा स्वधा स्वधेत्येवं यदि वारत्रयं स्मरेत् ।
श्राद्धस्य फलमाप्नोति बलेश्च तर्पणस्य च ॥
श्राद्धकाले स्वधास्तोत्रं यः शृणोति समाहितः ।
लभेत् श्राद्धशतानाञ्च पुण्यमेव न संशयः ॥
स्वधा स्वधा स्वधेत्येवं त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नरः ।
प्रियां विनीतां स लभेत् साध्वीं पुत्त्रं गुणान्वितम् ॥
पितृणां प्राणतुल्या त्वं द्विजजीवनरूपिणी ।
श्राद्धाधिष्ठातृदेवी च श्राद्धादीनां फलप्रदा ॥
वहिर्गच्छ मन्मनसः पितृणां तुष्टिहेतवे ।
संप्रीतये द्विजातीनां गृहिणां वृद्धिहेतवे ॥
नित्या त्वं नित्यरूपासि पुण्यरूपासि सुव्रते ।
आविर्भावतिरोभावौ सृष्टौ च प्रलये तव ॥
ओँ स्वस्ति च नमः स्वाहा स्वधा त्वं दक्षिणा तथा ।
निरूपिताश्चतुर्व्वेदे षट् प्रशस्ताश्च कर्म्मिणाम् ॥
पुरासीस्त्वं स्वधा गोपी गोलोके राधिकासखी ।
धृतोरसि स्वमात्मानं कृष्णत्वेन स्वधा स्मृता ॥
ध्वस्ता त्वं राधिकाशापात् गोलोकाद्विश्वमागता ।
कृष्णाश्लिष्टा तया दृष्टा पुरा वृन्दावने वने ॥
कृष्णालिङ्गनपुण्येन भूता मे मानसी सुता ।
अतृप्ता सुरते तेन चतुर्णां स्वामिनां प्रिया ॥
स्वाहा च सुन्दरी गोपी पुरासीद्राधिकासखी ।
स्वं कृष्णमाह रतये तेन स्वाहा प्रकीर्त्तिता ॥
कृष्णेन सार्द्धं सुचिरं रमते रासमण्डले ।
प्रमत्ता सुरते श्लिष्टा दृष्टा सा राधया पुरा ॥
तस्याः शापेन प्रध्वस्ता गोलोकाद्विश्वमागता ।
कृष्णालिङ्गनपुण्येन बभूव वह्निकामिनी ॥
पवित्ररूपा परमा देवानां वन्दिता नृणाम् ।
यन्नामोच्चारणेनैव नरो मुच्येत पातकात् ॥

सा सुशीलाभिधागोपी पुरासीद्राधिकासखी।
उवास दक्षिणे क्रोडे कृष्णस्य राधिकाग्रत: ॥
प्रध्वस्ता सा च तच्छापात् गोलोकादिहमा-
गता।
कृष्णालिङ्गनपुण्येन सा बभूव च दक्षिणा ॥
प्रेयसी सुरतौ दक्षा प्रशस्ता सर्व्वकर्म्मसु।
उवास दक्षिणे भर्त्तुर्दक्षिणा तेन कीर्त्तिता ॥
बभूवुस्तिस्रो गोप्यश्च स्वधा च दक्षिणा तथा।
कर्म्मिणा कर्म्मपूर्णार्थं पुरा चैवेश्वरेच्छया ॥
इत्येवमुक्त्वा स ब्रह्मा ब्रह्मलोके स्वसंसदि।
तस्थौ च सहसामात्य. स्वधा साविर्बभूव ह ॥
तदा पितृभ्य: प्रददौ तामेव कमलाननाम्।
तां संप्राप्य ययुस्ते च पितरश्च सहर्षिता: ॥
स्वधास्तोत्रमिदं पुण्यं य: शृणोति समाहित:।
स स्नात: सर्व्वतीर्थेषु वेदपाठफलं लभेत्।”
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे ४१ अध्याय: ॥

स्वधाप्रिय:, पुं, (स्वधाया: प्रिय:।) कृष्णतिल:। इति शब्दरत्नावली ॥ अग्निश्च ॥

स्वधाभुक्, [ज्] पुं, (स्वधां भुङ्क्ते इति। भुज्+क्विप्।) पितृगण:। इति त्रिकाण्डशेष: ॥ (यथा, रघु: । ८ । ३० ।
“ऋषिदेवगणस्वधाभुजां
श्रुतयागप्रसवै: स पार्थिव:।
अनृणत्वमुपेयिवान् बभौ
परिधेर्म्मुक्त इवोष्णदीधिति: ॥”
देवता। इति हेमचन्द्र: ॥

स्वधिति:, पुं, स्त्री। (स्वं धियति दधातीति। धि+क्तिच्।) कुठार:। इत्यमर: । २ । ८ । ९२ ॥ तालव्यशादिश्च। (यथा, भागवते। १० । ५५ । ५ ।
“मृदा मखानसं नीत्वावद्यन् स्वधितिनाद्भुतम् ॥”
वज्र:। इति निघण्टु: । २ । २० ॥)

स्वधितिहेतिक:, पुं, (स्वधितिर्हेतिर्यस्य। कप्।) परशुधारियोद्धा। इति केचित् ॥

स्वन, ण शब्दे। इति कविकल्पद्रुम: ॥ (भ्वा०-पर०-अक०-सेट्।) वकारयुक्त:। स्वनत: सस्वनतु:। अत्र स्वन ण स्वन च इत्युभयपाठो लेखकप्रमादकृत:। इति दुर्गादास: ॥

स्वन, त् क ध्वाने। इति कविकल्पद्रुम: ॥ (अदन्त चुरा०-पर०-अक०-सेट्।) वकारयुक्त:। स्वनयति। इति दुर्गादास: ॥

स्वन, मि तंसने। इति कविकल्पद्रुम: ॥ (भ्वा०-पर०-अक०-सेट्।) वकारयुक्त:। शब्दे इत्यनुवर्त्तते। तंसने भूषणे कर्त्तरि शब्देऽर्थेऽयमित्यर्थ:। स्वनतु: सस्वनतुर्नूपुरौ। मि, स्वनयति स्वानयति कङ्कणं वधू:। अन्यत्र स्वानयति घण्टां जन:। इति दुर्गादास: ॥

स्वन:, पुं, (स्वननमिति। स्वन शब्दे+“स्वनहसोर्व्वा।” ३ । ३ । ६२ । इति अप्।) शब्द:। इत्यमर: । १ । ७ । २२ ॥ (यथा, महाभारते। १ । १२३ । ४६ ।
“आकाशे दुन्दुभीनाञ्च बभूव तुमुल: स्वन: ॥”)

स्वनचक्र:, पुं, रतिबन्धविशेष:। तस्य लक्षणं यथा,—
“धृत्वा बाहू तथा कण्ठं पादतोऽपि शिर:
स्थित:।
गृह्णीयात् कामयेत् कामी स्वनचक्र: प्रकीर्त्तित: ॥”
इति रतिमञ्जरी ॥

स्वनि:, पुं, (स्वन+इन्।) शब्द:। इति हेमचन्द्र: ॥

स्वनितं, क्ली, (स्वन+क्त:।) गर्ज्जितम्। मेघशब्द:। इति हेमचन्द्र: ॥ ध्वनिते, त्रि। इत्यमर: । ३ । १ । ९४ ॥

स्वनिताह्वय:, पुं, (स्वनितम् आह्वयते इति। आ+ह्वे+अच्।) तण्डुलीय:। इति राजनिर्घण्ट: ॥

स्वनोत्साह:, पुं, (स्वनेन उत्साहो यस्य।) गण्डक:। इति रत्नावली ॥ पुस्तकान्तरे शनोत्साह इति च पाठ: ॥

स्वपनं, क्ली, (स्वप+ल्युट्।) निद्रा। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, सुश्रुते। ३ । ४ ।
“बालवृद्धस्त्रीकर्षितक्षतक्षीणमद्यनित्ययानवाहनाध्वकर्म्मपरिश्रान्तानामभुक्तवतां मेद:स्वेदकफरसरक्तक्षीणानामजीर्णिनाञ्च मुहूर्त्तं दिवास्वपनमप्रतिषिद्धम् ॥”)

स्वपिण्डा, स्त्री, पिण्डखर्ज्जूरी। इति राजनिर्घण्ट: ॥

स्वपितिकर्म्मा, [न्] पुं, (स्वपिति इति कर्म्म यस्य।) शयनकर्त्ता। तद्वैदिकपर्य्यायौ। स्वपिति १ सस्ति २। इति द्वौ स्वपितिकर्म्माणौ इति वेदनिघण्टौ ३ अध्याय: ॥

स्वप्न:, पुं, (स्वप+“स्वपो नन्।” ३ । ३ । ९१ । इति नन्। यद्वा “कृवृजॄषिद्रुपनीति।” उणा० ३ । १० । इति नन्।) निद्रा। इत्यमर: । १ । ७ । ३६ ॥ यथा,—
“तस्मान्न जागृयाद्रात्रौ दिवास्वप्नञ्च वर्ज्जयेत्।
ज्ञात्वा दोषकरावेतौ बुध: स्वप्नं मितञ्चरेत् ॥”)
प्रसुप्तस्य विज्ञानम्। यथा,—
“पूर्व्वदेहानुभूतांस्तु भूतात्मा स्वपत: प्रभु:।
रजोयुक्तेन मनसा गृह्णात्यर्थान् शुभाशुभान् ॥
करणानान्तु वैकल्ये तमसाभिप्रवर्द्धिते।
अस्वपन्नपि भूतात्मा प्रसुप्त इव चोच्यते ॥”
इति सुश्रुते शारीरस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥)
दर्शनम्। इति मेदिनी ॥ * ॥ सुस्वप्ना यथा,—
नन्द उवाच।
“केन स्वप्नेन किं पुण्यं केन पुंसां भवेत् सुखम्।
कोऽपि कोऽपि च सुस्वप्नस्तत् सर्व्वं कथय
प्रभो ! ॥”
श्रीभगवानुवाच।
“वेदेषु सामवेदश्च प्रशस्त: सर्व्वकर्म्मसु।
तत्रैव काण्वशाखायां पुण्यकाण्डे मनोहरे ॥
सुव्यक्तो यश्च सुस्वप्न: शश्वत् पुण्यफलप्रद:।
तत् सर्व्वं लिखितं तात ! कथयामि निशामय ॥
स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि बहुपुण्यफलप्रदम्।
स्वप्नाध्यायं नर: श्रुत्वा गङ्गास्नानफलं लभेत् ॥
स्वप्नस्तु प्रथमे यामे संवत्सरफलप्रद:।
द्वितीये चाष्टभिर्म्मासैस्त्रिभिर्म्मासैस्तृतीयके ॥
चतुर्थे चार्द्धमासेन स्वप्न: स्यात्तु फलप्रद:।
दशाहे फलद: स्वप्नोऽप्यरुणोदयदर्शने ॥
प्रात: स्वप्नश्च फलदस्तत्क्षणं यदि बोधित:।
दिने मनसि यद्दृष्टं तत् सर्व्वञ्च लभेद्ध्रुवम् ॥
चिन्ताव्याधिसमायुक्तो नर: स्वप्नञ्च पश्यति।
तत् सर्व्वं निष्फलं तात प्रयात्येव न संशय: ॥
जडो मूत्रपुरीषेण पीड़ितश्च भयाकुल:।
दिगम्बरो मुक्तकेशो न लभेत् स्वप्नजं फलम् ॥
दृष्ट्वा स्वप्नञ्च निद्रालुर्यदि निद्रां प्रयाति च।
विमूढो वक्ति चेद्रात्रौ न लभेत् स्वप्नजं फलम् ॥
उक्त्वा काश्यपगोत्रे च विपत्तिं लभते ध्रुवम्।
दुर्गते दुर्गतिं याति नीचे व्याधिं प्रयाति च ॥
शत्रौ भयञ्च लभते मूर्खे च कलहो भवेत्।
कामिन्यां धनहानि: स्याद्रात्रौ चौरभयं भवेत् ॥
निद्रायां लभते शोकं पण्डिते वाञ्छितं फलम्।
न प्रकाश्यश्च सुस्वप्न: पण्डितै: काश्यपे व्रज ॥ * ॥
गवाञ्च कुञ्जराणाञ्च ह्रयानाञ्च व्रजेश्वर।
प्रासादानाञ्च शैलानां वृक्षाणाञ्च तथैव च ॥
आरोहणञ्च धनदं भोजनं रोदनं तथा।
प्रतिष्ठञ्च तथा वीणां शय्याढ्यां भूमिमालभेत्।
शस्त्रास्त्रेण यदा विद्धो व्रणेन कृमिणा तथा।
विष्ठया रुधिरेणैव संयुक्तोऽप्यर्थमालभेत्।
स्वप्नेऽप्यगम्यागमनं भार्य्यालाभं करोति च।
मूत्रसिक्तं पिबेत् शुक्रं नरकञ्च विशत्यपि ॥
नगरं प्रविशेद्रक्तं समुद्रं वा सुधां पिबेत्।
शुभवार्त्तामवाप्नोति विपुलञ्चार्थमालभेत् ॥”
रक्तं स्याने नक्तं समुद्रं स्थाने समूतं सुधां स्थाने
सुरां इति च पाठ:।
“गजं नृपं सुवर्णञ्च वृषभं धेनुमेव च।
दीपमन्नं फलं पुष्पं कन्यां छत्रं रथं ध्वजम् ॥
कुटुम्बं लभते दृष्ट्वा कीर्त्तिञ्च विपुलां श्रियम्।
पूर्णकुम्भं द्विजं वह्निं पुष्पं ताम्बूलमन्दिरम् ॥
शुक्लधान्यं नटं वेश्यां दृष्ट्वा श्रियमवाप्नुयात्।
गोक्षीरञ्च घृतं दृष्ट्वा चार्थं पुण्यं धनं लभेत् ॥
पायसं पद्मपत्रे च दधि दुग्धं घृतं मधु।
मिष्टान्नं स्वस्तिकं भुक्त्वा ध्रुवं राजा भविष्यति
पक्षिणां मानुषाणाञ्च भुङ्क्ते मांसं नरो यदि
वस्त्रार्थं शुभवार्त्ताञ्च लभते वाञ्छितं फलम् ॥
छत्रं वा पादुकाञ्चापि लब्ध्वाध्वानञ्च गच्छति
असिञ्च निर्म्मलं तीक्ष्णं तत्तथैव भविष्यति ॥
भेलया सन्तरेद्यो हि स प्रधानं भविष्यति।
दृष्ट्वा च फलिनं वृक्षं धनमाप्नोति निश्चितम् ॥
यस्य श्वेतेन सर्पेण दश्यते दक्षिणे भुजे।
सोऽचिराल्लभते भार्य्यां विनीतां प्रियवादिनीं
सर्पेण भक्षितो यो हि पर्य्यलाभस्तद्भवेत्।
स्वप्ने सूर्य्यं विधुं दृष्ट्वा मुच्यते व्याधिबन्धनात्।
वड़वां कुक्कुटीं क्रौञ्चीं दृष्ट्वा भार्य्यां लभेद्-
ध्रुवम्
स्वप्ने यो निगड़ैर्बद्ध: प्रतिष्ठामुत्तमां लभेत् ॥
उत्तमां स्थाने पुत्रमिति वा पाठ:।

दध्यन्नं पायसं भुङ्क्ते तडागे वा नदीतटे ।
विप्रैर्दत्ते पद्मपत्रे च सोऽपि राजा भविष्यति ॥
तडागे वा स्थाने पद्मपत्रे इति वा पाठः ।
जलौकसं वृश्चिकञ्च सर्पञ्च यदि पश्यति ।
धनं पुत्त्रञ्च विजयं प्रतिष्ठाञ्च लभेदिति ॥
शृङ्गिभिर्दंष्ट्रिभिः कोलैर्वानरैः पीडितो यदि ।
निश्चितञ्च भवेद्राजा धनञ्च विपुलं लभेत् ॥
मत्स्यं मांसं मौक्तिकञ्च शङ्खचन्दनहीरकम् ।
यस्तु पश्यति स्वप्नान्ते विपुलं धनमालभेत् ॥
सुराञ्च रुधिरं स्वर्णं भुक्त्वा विष्ठां धनं लभेत् ।
प्रतिमां शिवलिङ्गञ्च लभेद्दृष्ट्वा जयं धनम् ॥
फलितं पुष्पितं विल्वमाम्रं दृष्ट्वा लभेत् धनम् ।
दृष्ट्वा च ज्वलदग्निञ्च धनं बुद्धिं श्रियं लभेत् ॥
आमलकं धात्रीफलं उत्पलञ्च धनागमम् ।
देवताश्च द्विजा गावः पितरो लिङ्गिनस्तथा ।
उत्पलं स्थाने तत्पत्रमिति वा पाठः ।
यद्ददाति मिथः स्वप्ने तत्तथैव भविष्यति ॥
शुक्लाम्बरधरां नारीं शुक्लमाल्यानुलेपनाम् ।
समाश्लिष्यति यः स्वप्ने तस्य श्रीः सर्व्वतः सुखम् ॥
पीताम्बरधरां नारीं पीतमाल्यानुलेपनाम् ।
उपगच्छति यः स्वप्ने कल्याणं तस्य जायते ॥

सर्व्वाणि शुक्लानि प्रशंसितानि
भस्मास्थि कार्पासविवर्जितानि ।
सर्व्वाणि कृष्णानि विनिन्दितानि
गोहस्तिदेवद्विजवर्जितानि ॥

दिव्या स्त्री सस्मिता विप्रा रत्नभूषणभूषिता ।
यस्य मन्दिरमायाति स प्रियं लभते ध्रुवम् ॥
स्वप्ने च ब्राह्मणो देवो ब्राह्मणी देवकन्यका ।
कुमारी चाष्टवर्षीया रत्नभूषणभूषिता ।
यस्य तुष्टा भवेत् स्वप्ने तस्य तुष्टा च पार्व्वती ॥
इत्यत्र स भवेत् कविपण्डितः इति च पाठः ।
ब्राह्मणो ब्राह्मणी वापि सन्तुष्टः सस्मिता सती ।
फलं ददाति यस्मै चस्तस्य पुत्त्रो भविष्यति ॥
यं स्वप्ने ब्राह्मणो नन्द ! करोति च शुभाशिषम् ।
यद्ददाति भवेत्तस्य तस्यैश्वर्य्यं भवेद्ध्रुवम् ॥
परितुष्टो द्विजश्रेष्ठश्चायाति यस्य मन्दिरम् ।
नारायणः शिवो ब्रह्मा प्रविशन्तु तदाश्रमम् ॥
सम्पत्तिस्तस्य भवति यशश्च विपुलं शुभम् ।
पदे पदे सुखं तस्य सम्मानं गौरवं लभेत् ॥
अकस्मादपि स्वप्ने तु लभते सुरभीं यदि ।
भूमिलाभो भवेत्तस्य भार्य्या चापि पतिव्रता ॥
करेण कृत्वा हस्ती यं मस्तके स्थापयेद्यदि ।
राज्यलाभो भवेत्तस्य निश्चितञ्च श्रुतौ श्रुतम् ॥
स्वप्ने तु ब्राह्मणस्तुष्टः समाश्लिष्यति यं व्रज ।
तीर्थस्नायी भवेत् सोऽपि निश्चितञ्च श्रियान्वितः ।
स्वप्ने ददाति पुष्पञ्च यस्मै पुण्यवते द्विजः ।
जययुक्तो भवेत् सोऽपि यशस्वी च धनी सुखी ॥
स्वप्ने दृष्ट्वा च तीर्थानि सौधरम्यगृहाणि च ।
जययुक्तश्च धनवांस्तीर्थस्नायी भवेन्नरः ॥
स्वप्ने तु पूर्णकलसं कश्चित् कस्मै ददाति वा ।
पुत्त्रलाभो भवेत्तस्य सम्पत्तिं वा समालभेत् ॥
हस्ते कृत्वा तु कुडवं आढकं वापि सुन्दरी ।
यस्य मन्दिरमायाति स लक्ष्मीं लभते ध्रुवम् ॥
दिव्या स्त्री यद्गृहं गत्वा पुरीषं विसृजेद्द्विज ।
अर्थलाभो भवेत्तस्य दारिद्र्यञ्च प्रयाति च ॥
यस्य गेहं समायाति भार्य्यया सह ब्राह्मणः ।
पार्व्वत्या सह शम्भुर्व्वा लक्ष्मीर्नारायणोऽथवा ।
ब्राह्मणो ब्राह्मणी वापि स्वप्ने यस्मै ददाति वा ।
धान्यं पुष्पाञ्जलिं वापि तस्य श्रीः सर्व्वतोमुखी ॥
सर्व्वतोमुखीत्यत्र सर्व्वतः सुखीति च पाठः ।
मुक्ताहारं पुष्पमाल्यं चन्दनञ्च शुभं व्रज ।
शुभं व्रज स्थाने लभेद्द्विज इति वा पाठः ।
स्वप्ने ददाति विप्रश्च तस्य श्रीः सर्व्वतः सुखी ॥
गोरोचनां पताकां वा हरिद्रामिक्षुदण्डकम् ।
सिद्धान्नञ्च लभेत् स्वप्ने तस्य श्रीः सर्व्वतः सुखी ॥
सिद्धान्नस्थाने सिद्धार्थमिति वा पाठः ।
ब्राह्मणो ब्राह्मणी वापि ददाति यस्य मस्तके ।
छत्रं वा शुक्लधान्यं वा स च राजा भविष्यति ॥
स्वप्ने रथस्थः पुरुषः शुक्लमाल्यानुलेपनः ।
तत्रस्थो दधि भुङ्क्ते च पायसं वा नृपो भवेत् ॥
स्वप्ने ददाति विप्रश्च ब्राह्मणी वा सुधां दधि ।
प्रशस्तपात्रं तस्मै वा सोऽपि राजा भवेद्ध्रुवम् ॥
ददाति पुस्तकं स्वप्ने यस्मै पुण्यवते द्विजः ।
स भवेद्विश्वविख्यातः कवीन्द्रः पण्डितेश्वरः ॥
यं पाठयति स्वप्ने या मातेव च सुतं यथा ।
सरस्वतीसुतः सोऽपि तत्परो नास्ति पण्डितः ॥
ब्राह्मणः पाठयेद्यञ्च पितेव यत्नपूर्व्वकम् ।
ददाति पुस्तकं प्रीत्या स च तत्सदृशो भवेत् ॥
प्राप्नोति पुस्तकं स्वप्ने पथि वा यत्र तत्र वा ।
स पण्डितो यशस्वी च विख्यातश्च महीतले ॥
स्वप्ने यस्मै महामन्त्रं विप्रो विप्रा ददाति चेत् ।
स भवेत् पुरुषः प्राज्ञो धनवान् गुणवान् सुधीः ॥
स्वप्ने ददाति मन्त्रं वा प्रतिमां वा शिलामयीम् ।
यस्मै ददाति विप्रश्च मन्त्रसिद्धिश्च तद्भवेत् ॥
विप्रा विप्रसमूहञ्च दृष्ट्वा नत्वाशिषं लभेत् ।
राजेन्द्रः स भवेद्वापि किम्वा च कविपण्डितः ॥
शुक्लधान्ययुतां भूमिं यस्मै विप्रः समुत्सृजेत् ।
स्वप्ने च परितुष्टश्च स भवेत् पृथिवीपतिः ॥
स्वप्ने विप्रो रथं कृत्वा नानास्वर्गं प्रदर्शयेत् ।
चिरजीवी भवेदायुर्धनवृद्धिर्भवेद् ध्रुवम् ॥
विप्रा विप्रश्च सन्तुष्टो यस्मै कन्यां ददाति च ।
स्वप्ने च स भवेन्नित्यं धनाढ्यो भूपतिः स्वयम् ॥
स्वप्ने सरोवरं दृष्ट्वा समुद्रं वा नदीं नदम् ।
शुक्लाहिं शुक्लशैलञ्च दृष्ट्वा प्रियमवाप्नुयात् ॥*
प्रियं स्थाने श्रियमिति च पाठः ।
यः पश्यति मृतं स्वप्ने स भवेच्चिरजीवनः ।
अरोगोऽरोगिणं दृष्ट्वा सुखिनञ्च सुखी भवेत् ॥
दिव्या स्त्री यं प्रवदति मम स्वामी भवान् भव ।
स्वप्ने दृष्ट्वा च जागर्त्ति स च राजा भवेद्ध्रुवम् ॥
स्वप्ने च बालिकां दृष्ट्वा लब्ध्वा स्फाटिकमालिकाम् ।
इन्द्रचापं शुक्लवर्णं स प्रतिष्ठां लभेद् ध्रुवम् ॥
स्वप्ने विप्रो वदति यं मम दासो भवेति च ।
हरिदास्यञ्च तद्भक्तिं लब्ध्वा स वैष्णवो भवेत् ॥
स्वप्ने विप्रो हरिः शम्भुर्ब्राह्मणी कमला शिवा ।
शुक्ला स्त्री वेदमाता वा जाह्नवी वा सरस्वती ॥
गोपालिकावेशधरा बालिका राधिका मम ।
बालश्च बालगोपालः स्वप्नविद्भिः प्रकाशितः ॥
एष ते कथितो नन्द सुस्वप्नः पुण्यहेतुकः ।
श्रोतुमिच्छसि किं वा त्वं किं भूयः कथयामि ते ॥”
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे सुस्वप्नदर्शनं ७७ अध्यायः ॥ * ॥
अक्रूरदृष्टसुस्वप्नो यथा,---
“अथाक्रूरः स्वभवनं गत्वा कंसेन प्रेरितः ।
चकार शयनं तल्पे भुक्त्वा मिष्टान्नमुत्तमम् ॥
सकर्पूरञ्च ताम्बूलं चखाद वासितं जलम् ।
जगाम निद्रां सुखतः सुखसम्भोगमावृतः ॥
ततो ददर्श सुस्वप्नं पुराणश्रुतिसम्मतम् ।
निशावशेषसमये वाय्वादिपरिवर्जितः ॥
अरोगो वद्धकेशश्च वस्त्रयुग्मसमन्वितः ।
सुतल्पशायी सुस्निग्धश्चिन्ताशोकविवर्जितः ॥
किशोरवयसं श्यामं द्विभुजं मुरलीधरम् ।
पीतवस्त्रपरीधानं वनमालाविभूषितम् ॥
चन्दनोक्षितसर्व्वाङ्गं मालतीमाल्यशोभितम् ।
भूषितं भूषिताङ्गैश्च सद्रत्नमणिभूषणैः ॥
मयूरपुच्छचूडञ्च सस्मितं पद्मलोचनम् ।
एवम्भूतं द्विजशिशुं ददर्श प्रथमं मुने ॥
ततो ददर्श रुचिरां पतिपुत्त्रवतीं सतीम् ।
पीतवस्त्रपरीधानां रत्नभूषणभूषिताम् ॥
ज्वलत्प्रदीपहस्ताञ्च शुक्लमाल्यकरां वराम् ।
शरच्चन्द्राननास्याञ्च सस्मितां वरदां शुभाम् ॥
ततो ददर्श विप्रञ्च कुर्व्वन्तञ्च शुभाशिषम् ।
श्वेतपद्मगतं हंसं तुरगञ्च सरोवरम् ॥
ददर्श चिरितं चाम्रं फलितं पुष्पितं शुभम् ।
आम्रनिम्बनारिकेलगुवाककदलीतरुम् ॥
दशन्तं श्वेतसर्पञ्च स्वात्मानं पर्व्वतस्थितम् ।
वृक्षस्थञ्च गजस्थञ्च तरिस्थं तुरगस्थितम् ॥
वीणां वादितवन्तञ्च भुक्तवन्तञ्च पायसम् ।
दधिक्षीरयुतान्नञ्च पद्मपत्रस्थमोषितम् ॥
कृमिविट्संश्लिताङ्गञ्च रुदन्तं मोहितं तथा ।
शुक्लधान्यपुष्पधरं चागां चन्दनचर्च्चितम् ॥
समुद्रस्थं प्रासादस्थमात्मानञ्च सलोहितम् ।
छिन्नभिन्नक्षताङ्गञ्च मेदःपूयसमन्वितम् ॥
ततो ददर्श रजतं मणिशुभ्रञ्च काञ्चनम् ।
मुक्तामाणिक्यरत्नञ्च पूर्णकुम्भं घनं जलम् ॥
सुरभिञ्च सवत्साञ्च वृषभेन्द्रं मयूरकम् ।
शुक्लञ्च सारसं शङ्खं क्षिप्रं खञ्जनमेव च ॥
ताम्बूलं पुष्पमाल्यञ्च ज्वलदग्निं सुरार्च्चनम् ।
पार्व्वतीप्रतिमां कृष्णप्रतिमां शिवलिङ्गकम् ॥
विप्रबालांश्च बालञ्च सुपक्वफलितं कृषिम् ।
देवकुलोद्भ राजेन्द्रं सिंहं व्याघ्रं गुरुं सुरम् ॥
दृष्ट्वा स्वप्नं समुत्तस्थौ चकाराह्निकमीप्सितम् ।
उद्धवं कथयामास सर्व्ववृत्तान्तमेव च ॥”

इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ७०।१-१८ ॥
दुःस्वप्ना यथा,—
नन्द उवाच ।
"श्रुतं सर्व्वं महाभाग दुःस्वप्नं कथय प्रभो ।
उवाच तञ्च भगवान् श्रूयतामिति तद्वचः ॥"
श्रीभगवानुवाच ।
"स्वप्ने हसति यो हर्षाद्विवाहं यदि पश्यति ।
नर्त्तनं गीतमिष्टञ्च विपत्तिस्तस्य निश्चितम् ॥
दन्ता यस्य विशीर्य्यन्ते विचरन्तञ्च पश्यति ॥
धनहानिर्भवेत्तस्य पीडा चापि शरीरजा ॥
अभ्यङ्गितस्तु तैलेन यो गच्छेद्दक्षिणां दिशम् ।
खरोष्ट्रमहिषारूढो मृत्युस्तस्य न संशयः ॥
स्वप्ने चूर्णं जवापुष्पमशोकं करवीरकम् ।
विपत्तिस्तस्य तैलञ्च लवणं यदि पश्यति ॥
नग्नां कृष्णां छिन्ननासां शूद्रस्य विधवां तथा ।
कपर्द्दकं तालफलं दृष्ट्वा शोकमवाप्नुयात् ॥
स्वप्ने रुष्टं ब्राह्मणञ्च ब्राह्मणीं कोपसंयुताम् ।
विपत्तिश्च भवेत्तस्य लक्ष्मीर्याति गृहाद्ध्रुवम् ॥
वनपुष्पं रक्तपुष्पं पलाशञ्च सुपुष्पितम् ।
कार्पासं शुक्लवस्त्रञ्च दृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥
गायन्तीञ्च हसन्तीञ्च कृष्णाम्बरधरां स्त्रियम् ।
दृष्ट्वा कृष्णाञ्च विधवां नरो मृत्युमवाप्नुयात् ॥
देवता यत्र नृत्यन्ति गायन्ति च हसन्ति च ।
आस्फोटयन्ति धावन्ति तस्य देशो विनश्यति ॥
वान्तं मूत्रं पुरीषं वा वस्त्रं रौप्यं सुवर्णकम् ।
प्रत्यक्षमथवा स्वप्ने जीवितं दशमासिकम् ॥
कृष्णाम्बरधरां नारीं कृष्णमाल्यानुलेपनाम् ।
उपगूहति यः स्वप्ने तस्य मृत्युर्भविष्यति ॥
मृतं वत्सञ्च मुण्डञ्च मृगस्य च नरस्य वा ।
यः प्राप्नोत्यस्थिमालाञ्च विपत्तिस्तस्य निश्चितम् ।
अभ्यङ्गितस्तु हविषा क्षीरेण मधुनापि वा ।
तक्रेणापि गुडेनैव पीडा तस्य विनिश्चितम् ॥
रथं खरोष्ट्रसंयुक्तं एकाकी योऽधिरोहयेत् ।
तत्रस्थोऽपि च जागर्त्ति मृत्युरेव न संशयः ॥
रक्ताम्बरधरां नारीं रक्तमाल्यानुलेपनाम् ।
उपगूहति यः स्वप्ने व्याधिस्तस्य विनिश्चितम् ।
पतितं नखकेशञ्च निर्व्वाणाङ्गारमेव च ।
भस्मपूर्णां चितां दृष्ट्वा लभते मृत्युमेव च ॥
श्मशानं शुष्ककाष्ठञ्च तृणानि लौहमेव च ।
मसीञ्च किञ्चित् कृष्णां वा दृष्ट्वा दुःखं लभेत्
ध्रुवम् ॥
पादुकां फलकं रक्तपुष्पमाल्यं भयानकम् ।
माषं मसूरं मुद्गं वा दृष्ट्वा सद्यो व्रणं लभेत् ॥
कण्टकं सरलं काकं भल्लूकं वानरं खरम् ।
पूयं गात्रमलं स्वप्ने केवलं व्याधिकारणम् ॥
भग्नभाण्डं क्षतं शूद्रं गलत्कुष्ठञ्च रोगिणम् ।
रक्ताम्बरञ्च जटिलं शूकरं महिषं खरम् ॥
अन्धकारं महाघोरं मृतजीवं भयानकम् ।
दृष्ट्वा स्वप्ने योनिलिङ्गं विपत्तिं लभते ध्रुवम् ॥
कुवेशरूपं म्लेच्छञ्च यमदूतं भयङ्करम् ।
पाशहस्तं पाशग्रस्तं दृष्ट्वा मृत्युं लभेन्नरः ॥
ब्राह्मणी ब्राह्मणो बाला बालको वा सुतः सुता ।

विदायं कुरुते कोपात् दृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥
कृष्णपुष्पञ्च तन्माल्यं शस्त्रशस्त्रास्त्रधारिणम् ।
म्लेच्छाञ्च विकृताकारां दृष्ट्वा मृत्युं लभेत् ध्रुवम् ॥
वाद्याञ्च नर्त्तनं गीतं गायनं रक्तवाससम् ।
मृदङ्गवाद्यमानन्दं दृष्ट्वा दुःखं लभेद्ध्रुवम् ॥
वाद्यां स्थाने वाद्यमिति वा पाठः ।
आनन्दं स्थाने आनन्दमिति युक्तम् ।
मत्स्यादि धारयेद्यो हि तद्भ्रातुर्म्मरणं ध्रुवम् ॥
छिन्नं वापि कबन्धं वा विकृतं वा मुक्तकेशिनम् ।
क्षिप्तं नृत्यञ्च कुर्व्वन्तं दृष्ट्वा मृत्युं लभेन्नरः ॥
मृतो वापि मृता वापि कृष्णा म्लेच्छा भया-
नका ।
उपगूहति यं स्वप्ने तस्य मृत्युर्व्विनिश्चितः ॥
येषां दन्ताश्च भग्नाश्च केशाश्चापि पतन्ति च ।
धनहानिर्भवेत्तेषां पीडा वा तत्करारजा ॥
उपद्रवन्ति यं स्वप्ने शृङ्गिणो दंष्ट्रिणोऽपि वा ।
बालका मानवाश्चैव तस्य राजकुलाद्भयम् ॥
छिन्नं वृक्षं पतन्तञ्च शिलावृष्टिं तुषं तुरम् ।
रक्ताङ्गारं भस्मवृष्टिं दृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात ॥
गृहं पतन्तं शैलं वा धूमकेतुं भयानकम् ।
भग्नस्कन्धं तरोर्व्वापि दृष्ट्वा दुःखमवाप्नुयात् ॥
रथगेहशैलवृक्षगोहस्तितुरगात् खरात् ।
पतन्ति भूमौ ये स्वप्ने विपत्तिस्तस्य सङ्कुला ॥
उच्चैः पतन्ति गर्त्तेषु भस्माङ्गारचितासु च ।
क्षारकुण्डेषु चूर्णेषु मृत्युस्तेषां न संशयः ॥
बलाद्गृह्णाति दृष्टश्च छत्रञ्च यस्य मस्तकात् ।
पितुर्नाशो भवेत्तस्य गुरोर्व्वापि नृपस्य वा ॥
सुरभी यस्य गेहाच्च याति त्रस्ता सवत्सिका ।
प्रयाति पापिनस्तस्य लक्ष्मीरपि वसुन्धरा ॥
पाशेन कृत्वा बद्धञ्च यं गृहीत्वा प्रयान्ति च ।
यमदूताश्च ये म्लेच्छास्तस्य मृत्युर्न संशयः ॥
गणका ब्राह्मणा वापि ब्राह्मणी वा गुरुस्तथा ।
परिरुष्टः शपति यं विपत्तिस्तस्य निश्चितम् ॥
विरोधिनश्च काकाश्च कुक्कुरा भल्लुकास्तथा ।
पतन्त्यागत्य यद्गात्रे तस्य मृत्युर्न संशयः ॥
महिषा भल्लुका उष्ट्राः शूकरा गर्द्दभास्तथा ।
रुष्टा धावन्ति यं स्वप्ने स रोगी निश्चितं भवेत् ॥"
तेषां शान्तिर्यथा, —
"रक्तचन्दनकाष्ठानि घृताक्तानि च यो जुहेत् ।
गायत्र्याश्च सहस्रेण तेन शान्तिर्व्विधीयते ॥
सहस्रधा जपेद्यो हि भक्त्या तं मधुसूदनम् ।
निष्पापोऽपि भवेत् सोऽपि दुःस्वप्नः सुस्वप्नो
भवेत् ॥
अच्युतं केशवं विष्णुं हरिं सत्यं जनार्द्दनम् ।
हंसं नारायणञ्चैव एतन्नामाष्टकं शुभम् ॥
शुचिः पूर्व्वमुखः प्राज्ञो दशकृत्वश्च यो जपेत् ।
निष्पापो हि भवेत् सोऽपि दुःस्वप्नः सुस्वप्नोभवेत् ॥
विष्णुं नारायणं कृष्णं माधवं मधुसूदनम् ।
हरिं नरहरिं रामं गोविन्दं दधिवामनम् ॥
शुचिः पूर्व्वमुखो भूत्वा भक्तिश्रद्धायुतो जपेत् ।
निष्पापो हि भवेत् सोऽपि दुःस्वप्नः सुस्वप्नो
भवेत् ॥

भक्त्या चैतानि भद्राणि दश नामानि यो जपेत्
शतलक्षो भक्तियुक्तो जप्ता रोगी च रोगतः ॥
लक्षधा हि जपेद्यो हि बन्धनान्मुच्यते ध्रुवम् ।
जप्ता च दशलक्षञ्च महावन्ध्या प्रसूयते ॥
हविष्याशी यतः शुद्धो दरिद्रो धनवान् भवेत् ।
शतलक्षञ्च जप्ता च जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥
ॐ शिवं दुर्गां गणपतिं कार्त्तिकेयं दिनेश्वरम् ।
धर्म्मं गङ्गाञ्च तुलसीं राधां लक्ष्मीं सरस्वतीम् ॥
नामान्येतानि भद्राणि जले स्नात्वा च यो जपेत् ।
वाञ्छितञ्च लभेत् सोऽपि दुस्वप्नः सुस्वप्नो भवेत् ॥
ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं पूर्व्वं दुर्गतिनाशिन्यै महा-
मायायै स्वाहा ।
कल्पवृक्षो हि लोकानां मन्त्रः सप्तदशाक्षरः ।
शुचिश्च दशधा जप्ता दुःस्वप्नः सुस्वप्नो भवेत् ॥
शतलक्षजपेनैव मन्त्रसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ।
सिद्धमन्त्रश्च लभते सर्व्वसिद्धिञ्च वाञ्छितम् ॥
ॐ नमो मृत्युञ्जयायेति स्वाहान्तं लक्षधा जपेत्
दृष्ट्वा च मरणं स्वप्ने शतायुश्च भवेन्नरः ॥
पूर्व्वोत्तरमुखो भूत्वा स्वप्नं प्राज्ञे प्रकाशयेत् ॥
काश्यपे दुर्गते साधे देवब्राह्मणनिन्दके ।
मूर्खे चैवानभिज्ञे च न च स्वप्नं प्रकाशयेत् ॥
अश्वत्थे गणके विप्रे पितृदेवार्च्चनेषु च ।
आचार्य्ये वैष्णवे मित्रे दिवास्वप्नं प्रकाशयेत् ॥
इति ते पुण्यमाख्यानं कथितं पापनाशनम् ।
धन्यं यशस्यमायुष्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे दुःस्वप्नदर्शनम्
८२ अध्यायः ॥ * ॥ कंसदृष्टदुःस्वप्ना यथा,—
नारायण उवाच ।
"अथ कंसो विचिन्त्यैवं दृष्ट्वा दुःस्वप्नमेव च ।
समुद्विग्नो महाभीतो निराहारो निरुत्सवः ॥
पात्रं मित्रं बुधगणं बान्धवञ्च पुरोहितम् ।
समानीय सभामध्ये तानुवाच सुदुःखितः ॥
कंस उवाच ।
मया दृष्टो निशाशेषे यो दुःस्वप्नो भयप्रदः ।
तं निबोध बुधाः सर्व्वे बान्धवाश्च पुरोहित ॥
बिभ्रती चोड्रपुष्पाणां मालां सरक्तचन्दनाम् ।
रक्ताम्बरं खड्गतीक्ष्णं खर्परञ्च भयङ्करम् ॥
प्रकृत्याट्टाट्टहासञ्च लोलजिह्वा भयङ्करी ।
अतीववृद्धा कृष्णाङ्गी नगरे मम नृत्यति ॥
मुक्तकेशी छिन्ननासा कृष्णा कृष्णाम्बरापि सा ।
विधवा सा महाशूद्री मामालिङ्गितुमिच्छति ॥
मलिनं चेलखण्डञ्च बिभ्रती रुक्षमूर्द्धजान् ।
ददाति चूर्णतिलकं कपाले मम वक्षसि ॥
कृष्णवर्णानि पक्वानि छिन्नभग्नानि सत्यक ।
पतन्ति कृत्वा शब्दांश्च शश्वत्तालफलानि च ॥
कुचेलो विकृताकारो म्लेच्छो हि रुक्षमूर्द्धजः ।
ददाति मह्यमूषायां छिन्नभग्नकपर्द्दकान् ॥
महारुष्टा च दिव्या स्त्री पतिपुत्रवती सती ।
बभञ्ज पूर्णकुम्भञ्च अभिशप्य पुनः पुनः ॥
मल्लावामोड्रमालाञ्च रक्तचन्दनचर्चिताम् ।
ददाति मह्यं विप्रश्च महारुष्टोऽभिशप्य च ॥
क्षणमङ्गारवृष्टिश्च भस्मवृष्टिः क्षणं क्षणम् ।

क्षणं क्षणं रक्तवृष्टिर्भवेच्च नगरे मम ॥
वानरं वायसं श्वानं भल्लुकं शूकरं खरम् ।
पश्यामि विकृताकारं शब्दं कुर्व्वन्तमुल्वणम् ॥
पश्यामि शुष्ककाष्ठानां राशिमम्लानकज्जलम् ।
अरुणोदयवेलायां कर्पे छिन्ननखानि च ॥
पीतवस्त्रपरीधाना शुक्लचन्दनचर्च्चिता ।
बिभ्रती मालतीमालां रत्नभूषणभूषिता ॥
क्रीडाकमलहस्ता सा सिन्दूरबिन्दुशोभिता ।
कृत्वाभिशापं सा रुष्टा याति मन्मन्दिरात् सती ॥
पाशहस्तांश्च पुरुषान् मुक्तकेशान् भयङ्करान् ।
अतिरुष्टांश्च पश्यामि विशतो नगरं मम ॥
नग्ना नारीर्मुक्तकेशीर्नृत्यन्तीश्च गृहे गृहे ।
अतीव विकृताकाराः पश्यामि सस्मिताः सदा ॥
छिन्ननासा च विधवा महाशूद्रा दिगम्बरा ।
सा तैलाभ्यक्तं माञ्च करोत्यतिभयङ्करी ॥
निर्व्वाणाङ्गारसंयुक्ता भस्मपूर्णा भयङ्कराः ।
अतिप्रभातसमये चिताः पश्यामि सस्मितः ॥
पश्यामि च विवाहञ्च नृत्यगीतमहोत्सवम् ।
रक्तवस्त्रपरीधानान् पुरुषान् मुक्तमूर्द्धजान् ॥
रक्तं वमन्तं पुरुषं नृत्यन्तं नग्नमुल्वणम् ।
धावन्तञ्च शयानञ्च पश्यामि सस्मितं सदा ॥
राहुग्रस्तञ्च गगने मण्डलं चन्द्रसूर्य्ययोः ।
एककाले च पश्यामि सर्व्वग्रासञ्च बान्धवाः ॥
उल्कापातं धूमकेतुं भूकम्पराष्ट्रविप्लवम् ।
झञ्झावातं महोत्पातं पश्यामि च पुरोहित ॥
वायुना घूर्णमानांश्च छिन्नस्कन्धान् महीरुहान् ।
पतितान् पर्व्वतांश्चैव पश्यामि पृथिवीतले ॥
पुरुषं छिन्नशिरसं नृत्यन्तं नग्नमत्सृतम् ।
मुण्डमालाधरं घोरं पश्यामि च गृहे गृहे ॥
दग्धं सर्व्वाश्रमं भस्मपूर्णमङ्गारसङ्कुलम् ।
हाहाकारञ्च कुर्व्वन्तं सर्व्वं पश्यामि सर्व्वतः ॥
इत्येवमुक्त्वा राजा स विरराम सभातले ।
श्रुत्वा स्वप्नं बान्धवाश्च नतवक्त्रा निशश्वसुः ॥
जहार चेतनं सद्यः सत्यकश्च पुरोहितः ।
मत्वा विनाशं कंसस्य यजमानस्य नारद ॥
करोद नारीवर्गश्च पिता माता च शोकतः ।
मेनिरे नाशकालञ्च सद्यः स्वयमुपस्थितम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ६३ अध्यायः ॥
परशुरामदृष्टदुःस्वप्नाः ब्रह्मवैवर्त्ते गणेशखण्डे
३३ अध्याये कार्त्तवीर्य्यार्ज्जुनदृष्टदुःस्वप्नास्तत्रैव
३४ अध्याये घोरासुरदृष्टदुःस्वप्ना देवीपुराणे
२२ अध्याये कालिकापुराणे पुष्याभिषेके ८७
अध्याये मत्स्यपुराणे यात्रानिमित्तस्वप्नाध्याय-
कथने २४२ अध्याये च ते द्रष्टव्याः ॥ (वैद्य-
कोक्तस्वप्नशकुनं यथा,—
“इत्युक्तं दूतशकुनं स्वप्नानूर्द्धं प्रचक्षते ।
स्वप्ने मद्यं सह प्रेतैर्यः पिबन् कृष्यते शुना ।
स मर्त्त्यो मृत्युना शीघ्रं ज्वररूपेण नीयते ॥
रक्तमाल्यवपुर्वस्त्रो यो हसन् ह्रियते स्त्रिया ।
सोऽस्रपित्तेन महिषश्ववराहोष्ट्रगर्द्दभैः ॥
यः प्रयाति दिशं याम्यां मरणं तस्य यक्ष्मणा ।
लताकण्टकिनी वंशस्तालो वा हृदि जायते ॥
यस्य तस्याशु गुल्मेन यस्य वह्निमनर्च्चिषम् ।
जुह्वतो घृतसिक्तस्य नग्नस्योरसि जायते ॥
मद्यं स नश्येत् कुष्ठेन चण्डालैः सह यः पिबेत् ।
स्नेहं बहुविधं स्वप्ने स प्रमेहेन नश्यति ॥
उन्मादेन जले मज्जेद्यो नृत्यन् राक्षसैः सह ।
अपस्मारेण यो मर्त्त्यो नृत्यन् प्रेतेन नीयते ॥
यानं खरोष्ट्रमार्ज्जारकपिशार्द्दूलशूकरैः ।
यस्य प्रेतैः शृगालैर्वा स मृत्योर्वर्त्तते मुखे ॥
अपूपशष्कुलीर्जग्ध्वा विबुद्धस्तद्विधं वमन् ।
न जीवत्यक्षिरोगाय सूर्य्येन्दुग्रहणेक्षणम् ॥
सूर्य्याचन्द्रमसोः पातदर्शनं दृग्विनाशनम् ।
मूर्द्ध्नि वंशलतादीनां सम्भवो वयसां तथा ॥
निलयो मुण्डताकाकगृध्राद्यैः परिवारणम् ।
तथा प्रेतपिशाचस्त्रीद्रविडान्ध्रगवाशनैः ॥
सङ्गो वेत्रलतावंशतृणकण्टकसङ्कटे ।
श्वभ्रश्मशानशयनं पतनं पांशुभस्मनोः ॥
मज्जनं जलपङ्कादौ शीघ्रेण स्रोतसाहृतिः ।
नृत्यवादित्रगीतानि रक्तस्रग्वस्त्रधारणम् ॥
वयोऽङ्गवृद्धिरभ्यङ्गो विवाहः श्मश्रुकर्म्म च ।
पक्वान्नस्नेहमद्याशः प्रच्छर्द्दनविरेचने ॥
हिरण्यलोहयोर्लाभः कलिर्बन्धपराजयौ ।
उपानद्युगनाशश्च प्रपातः पादचर्म्मणोः ॥
हर्षो भृशं प्रकुपितैः पितृभिश्चावभर्त्सनम् ।
प्रदीपग्रहनक्षत्रदन्तदैवतचक्षुषां ॥
पतनं वा विनाशो वा भेदनं पर्व्वतस्य च ।
कानने रक्तकुसुमे पापकर्म्मनिवेशने ॥
चितान्धकारसम्बाधे जनन्याञ्च प्रवेशनम् ।
पातः प्रासादशैलादेर्मत्स्येन ग्रसनन्तथा ॥
काषायिणामसौम्यानां नग्नानां दण्डधारिणाम् ।
रक्ताक्षाणां च कृष्णानां दर्शनं जातु नेष्यते ॥
कृष्णा पापा ह्यनाचारा दीर्घकेशनखस्तनी ।
विरागा चाल्यवसना स्वप्नकालनिशा मता ॥
मनोवहानां पूर्णत्वात् स्रोतसां प्रबलैर्मलैः ।
दृश्यन्ते दारुणाः स्वप्ना रोगी यैर्याति पञ्चताम् ॥
अरोगः संशयं प्राप्य कश्चिदेव विमुच्यते ।
दृष्टः श्रुतोऽनुभूतश्च प्रार्थितः कल्पितस्तथा ॥
भाविको दोषजश्चेति स्वप्नः सप्तविधो मतः ।
तेष्वाद्या निष्फलाः पञ्च यथा स्वप्रकृतिर्दिवा ॥
विस्मृतो दीर्घह्रस्वोऽति पूर्व्वरात्रे चिरात् फलम् ॥
दृष्टः करोति तुच्छञ्च गोसर्गे तदहर्महत् ॥
निद्रया चानुपहतः प्रतीपैर्व्वचनैस्तथा ॥
याति पापोऽल्पफलतां दानहोमजपादिभिः ॥
अकल्याणमपि स्वप्नं दृष्ट्वा तत्रैव यः पुनः ।
पश्येत् सौम्यं शुभं तस्य शुभमेव फलं भवेत् ॥
देवान् द्विजान् गोवृषभान् जीवतः सुहृदो-
नृपान् ।
साधून् यशस्विनो वह्निमिद्धं स्वच्छान् जलाश-
यान् ॥
कन्यां कुमारकान् गौरान् शुक्लवस्त्रान् सुते-
जसः ।
नराशनं दीप्ततनुं समन्ताद्रुधिरोक्षितः ॥
यः पश्येल्लभते यो वा छत्रादर्शविषामिषम् ।
शुक्लाः सुमनसो वस्त्रममेध्यालेपनं फलम् ॥
शैलप्रासादसफलवृक्षसिंहनरद्विपान् ।
आरोहेद्गोऽश्वयानञ्च तरेन्नदह्रदोदधीन् ॥
पूर्व्वोत्तरेण गमनमगम्यागमनं मृतम् ।
सम्बाधान्निःसृतिर्देवैः पितृभिश्चाभिनन्दनम् ।
रोदनं पतितोत्थानं द्विषताञ्चावमर्द्दनम् ।
यस्य स्यादायुरारोग्यं वित्तं बहु च सोऽश्नुते ॥”
इति वाभटे शारीरस्थाने षष्ठेऽध्याये ॥)

स्वप्नकृत्, क्ली, (स्वप्नं निद्रां करोतीति । कृ + क्विप् । तुगागमश्च ।) सुनिषण्णकम् । सुषुणी शाक इति भाषा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ स्वप्नकारके, त्रि ॥

स्वप्नक्, [ज्] त्रि, (स्वपिति तच्छीलः इति । स्वप + “स्वपितृषोर्नजिङ् ।” ३ । २ । १७२ । इति नजिङ् ।) निद्राशीलः । इत्यमरः । ३ । १ । ३३ ॥) यथा, भट्टिः । ७ । २१ ।
“अहं स्वप्नक् प्रमादेन तव वन्दारुभिः सह ॥”

स्वप्नदोषः, पु, (स्वप्नस्य दोषः ।) निद्रावस्थायां रेतःस्खलनम् । इति लोकप्रसिद्धम् ॥ (अस्यौषधं यथा,—
“वटाङ्कुरस्य निर्य्यासान् माक्षिकेण समन्वितान् ।
सायं प्रयोज्य मतिमान् स्वप्नदोषं निवारयेत् ॥”
इति वैद्यकम् ॥)

स्वप्नविचारी, [न्] त्रि, स्वप्नविचारकर्त्ता । शुभाशुभस्वप्नव्याख्याकर्त्ता । स्वप्नं विचारयतीत्यर्थे णिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

स्वभाजनं, क्ली, (स्वस्य भाजनम् ।) आनन्दनम् । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः । ३ । २ । ७ ॥

स्वभावः, पु, (स्वस्य भावः ।) स्वकीयभावः । तत्पर्य्यायः । संसिद्धिः २ प्रकृतिः ३ स्वरूपम् ४ निसर्गः ५ । इत्यमरः । १ । ७ । ३८ ॥ भावः ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ सर्गः ७ । इति जटाधरः ॥ स्वत एव आविर्भावः । यथा,—
“बहिर्हेतुनपेक्षो तु स्वभावोऽथ प्रकीर्त्तितः ।
निसर्गश्च स्वरूपञ्चेत्येषोऽपि भवति द्विधा ॥
निसर्गः सुदृढाभ्यासजन्यः संस्कार उच्यते ।
अजन्यस्तु स्वतः सिद्धः स्वरूपं भाव इष्यते ॥”
इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥
“वचनेषु च बुद्धौ च स्वभावे च चरित्रतः ।
आचारे व्यवहारे च ज्ञायते हृदयं नृणाम् ॥*
लोकाः कर्म्मवशीभूतास्तत् कर्म्म यत् कृतं पुरा
स्वकर्म्मणा फलं भुङ्क्ते जन्तुर्जन्मनि जन्मनि ॥
केचिद्वदन्तीति भवेत् स्वकृतेन च कर्म्मणा ।
केचिद्वदन्ति दैवेन स्वभावेनेति केचन ॥
त्रिविधाश्च मता वेदे वेदवेदाङ्गपारगाः ॥
स्वयञ्च कर्म्मजनकस्तत् कर्म्म दैवकारणम् ।
स्वभावो जायते नृणामात्मनः पूर्व्वकर्म्मणा ॥
स एवात्मा सर्व्वसेव्यः सर्व्वेषाञ्च फलप्रदः ।
स च सृजति दैवञ्च स्वभावं कर्म्म एव च ॥*
अहो अकृष्णदासानां कः स्वभावः सुनिर्म्मलः
हृतभार्य्यमुच्छ्रितञ्च न शशाप रिपुं गुरुः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे । ५७ । २१—
२१ । ४१ ॥ अपि च ।

"सुदिनं दुर्द्दिनञ्चैव सर्व्वं कर्म्मोद्भवे भव ।
तत् कर्म्म तपसां साध्यं कर्म्मणाञ्च शुभाशुभम् ॥
तपः स्वभावसाध्यञ्च स्वभावोऽभ्यासतो भवेत् ।
संसर्गसाध्योऽभ्यासश्च संसर्गः पुण्यतो भवेत् ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ४३।५१-५२॥
अन्यच्च । चाणक्यवाक्यम् ।
"स्वभावो यादृशो यस्य न जहाति कदाचन ।
अङ्गारः शतधौतेन मलिनत्वं न मुञ्चति ॥"
"सर्व्वस्य हि परीक्ष्यन्ते स्वभावा नेतरे गुणाः ।
अतीत्य हि गुणान् सर्व्वान् स्वभावो मूर्द्ध्नि वर्त्तते ॥"
इति हितोपदेशे मित्रलाभनामप्रथमकथासंग्रहः ॥

स्वभूः, पुं, (स्वेनैव भवतीति । भू + क्विप् । विष्णुः । इत्यमरः । १ । १ । १८ ॥ ब्रह्मा । इति मेदिनी ॥ (यथा, भागवते । ३ । १२ । ५ ।
"तान् बभाषे स्वभूः पुत्त्रान् प्रजाः सृजत पुत्त्रकाः ॥")
शिवश्च ॥

स्वमेकः, पुं, संवत्सरः । यथा,—
"स्वमेकमेकं वरदा त्वमा भवति चण्डिका ।
रुधिरेणोरगस्येह तर्पिता विधिवन्नृप ॥"
स्वमेकं संवत्सरम् । स्वमेकः संवत्सरः यस्मो मासः । इति श्रुतेः । उरगस्य सर्पस्य । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

स्वयं, [म्] व्य, आत्मना । आपनि इति भाषा । इत्यमरः । ३ । ४ । १६ ॥ आत्मनेत्यर्थे स्वयं तृतीयान्तम् । यथा । स्वयम्भूः । इति भरत. ॥ (यथा, रघुः । १ । ७० ।
"तया हीनं विधातर्म्मां कथं पश्यन्न दूयसे ।
सिक्तं स्वयमिव स्नेहाद्‌बन्ध्यमाश्रमपादपम् ॥")

स्वयंवरा, स्त्री, (स्वयं + वृ + अच् । टाप् ।) स्वयं वृणाति पतिं या । स्वेच्छया पत्यन्वेषिणी । तत्पर्य्यायः । पतिंवरा २ वर्य्या ३ । इत्यमरः । २ । ६ । ७ ॥ स्वयंवरे वर्णनीयानि यथा । शचीरथ्या १ मञ्चसज्जता २ मण्डपसज्जता ३ राजपुत्त्राः सन्निधौ राजसौन्दर्य्यादिवंशचेष्टावर्णनं ४ । इति कविकल्पलतायां १ स्तवके २ कुसुमम् ॥

स्वयंहारिका, स्त्री, स्त्रीविशेषः । सा च ब्रह्मा-मानसपुत्त्रदुःसहस्य निर्माष्टियां पत्न्यां जाता । यथा,—
"दुःसहस्याभवत् भार्य्या निर्माष्टिर्नाम नामतः ।
जाता कलेस्तु पत्न्यायां ऋतौ चाण्डालदर्शनात् ॥
तयोरपत्यान्यभवन् जगद्व्यापीनि षोडश ।
अष्टौ कुमाराः कन्याश्च तथाष्टावतिभीषणाः ॥
नियोजिका वै प्रथमा तथैवान्या विरोधिनी ।
स्वयंहारकरी चैव भ्रामणी ऋतुहारिका ॥
स्मृतिबीजहरे चान्ये तयोः कन्ये सुदारुणे ।
अष्टमी द्वेषणी नाम कन्या चातिभयावहा ॥
एतासां कर्म्म वक्ष्यामि दोषप्रशमनञ्च यत् ।
धान्यमम्बनाद्बद्धादङ्गात् पयः सर्पिस्तथापरा ॥
समृद्धिमृद्धिमद्भ्यश्चाद्यपहाऽन्त्र च कन्यका ।
सा स्वयंहारिकेत्युक्ता सदान्तर्द्धानतत्परा ॥
महानसाद्धसिद्धमन्नागारस्थितम् तथा ।
परिवेश्यमानञ्च सदा सार्द्धम् भुङ्क्ते च भुञ्जता ॥
उच्छिष्टानां मनुष्याणां हरत्यन्नञ्च दुर्हरा ।
कर्म्मान्ताङ्गारशालाभ्यः सिद्धिमृद्धिं हरति द्विज ॥
गोस्त्रीस्तनेभ्यश्च पयः चौरकारी सदैव सा ।
दध्ना घृतं तिलात्तैलं सुरागारात्तथा सुराम् ॥
रङ्गं कुसुम्भकादिभ्यः कार्पासात् सूत्रमेव च ।
सा स्वयंहारिका नाम हरत्यविरतं द्विज ॥"
तच्छान्तिर्यथा,—
"कुर्य्यात् शिखण्डिकोद्दामं रक्षार्थं कृत्रिमस्त्रियम् ।
रक्षा चैव गृहे लेख्या वर्ज्या चोच्छिष्टता तथा ॥"
शिखण्डिकोद्दाम् स्थाने शिखण्डिनोद्दन्दमिति च पाठः ।
"ग्रामाग्निदेवताधूपभस्मना च परिक्रिया ।
कार्य्या चौरादिभीतानामेवं तद्रक्षणं स्मृतम् ॥"
इति मार्कण्डेयपुराणे दुःसहवंशोत्पत्तिनामाध्यायः ॥

स्वयंकृतः, स्त्री, (स्वयमात्मना कृतः ।) आत्मकृतः । यथा,—
"ऋत्विक् च त्रिविधो दृष्टः पूर्व्वजुष्टः स्वयंकृतः ।
यदृच्छया च यः कुर्य्यादार्त्विज्यं प्रीतिपूर्व्वकम् ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

स्वयंगुप्ता, स्त्री, (स्वयमात्मना गुप्ता) शूकशिम्बिका । इति शब्दरत्नावली, (गुणादयोऽस्याः शूकशिम्बिकाशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

स्वयंदत्तः, पुं, (स्वयमात्मना दत्तः) द्वादशविधपुत्रान्तर्गतपुत्रविशेषः । इति जटाधरः ॥ तल्लक्षणम् यथा । दत्तात्मा तु स्वयंदत्तः । इति याज्ञवल्क्यवचनम् ॥ दत्तात्मा तु पुत्रो मातापितृविहीनस्ताभ्यां मुक्तो वा तवाहं पुत्रो भवामीति स्वयंदत्त उपनतः । इति मिताक्षरा ॥

स्वयमुपस्थितः, त्रि, (स्वयमात्मना उपस्थितः ।) स्वयमागतः । यथा,—
"यदि त्यजसि मां मूढ़ कामात् स्वयमुपस्थिताम् ।
युवयोश्च विपत्तिश्च भविष्यति न संशयः ॥
कामातुरां यौवनाढ्यां भार्य्यां स्वयमुपस्थिताम् ।
न त्यजेद्धर्म्मभीरुश्च श्रुतं मर्य्यान्दिने पुरा ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ६२ । ४० । ४५ । अध्यायः ॥ (तथा च भागवते ।१।१३।१०॥
"नन्वप्रियं दुर्विसहं नृणां स्वयमुपस्थितम् ।
नावेदयत् सकरुणो दुःखितान् द्रष्टुमक्षमः ॥")

स्वयंप्रभः, पुं, (स्वयं प्रभा यस्य ।) चतुर्विंशतिभाव्यर्हदन्तर्गतचतुर्थार्हन् । इति हेमचन्द्रः ॥ (स्वयंप्रकाशे, त्रि । यथा, भागवते । ३।१६।२७॥
"अथ ये मुनयो दृष्ट्वा नयनानन्दभाजनम् ।
वैकुण्ठं तदधिष्ठानं विकुण्ठञ्च स्वयंप्रभम् ॥"
रसायनाधिकारोक्तसोमसंज्ञकौषधविशेषः ।
स्वयंप्रभो महासोमो यश्चापि गरुडाहृतः ॥"
इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने १९ अध्याये ॥
स्त्री, अप्सरोविशेषः । यथा, महाभारते । ३ । ४३ । २९ ॥
"घृताची मेनका रम्भा पूर्व्वचित्तिः स्वयंप्रभा ॥")

स्वयम्भुः, पुं, (स्वयम्भवतीति । स्वयं + भू + डुः ।) ब्रह्मा । इति रूपकोषः ॥

स्वयम्भुवः, पुं, (स्वयम्भवतीति । भू + कः ।) आदिमनुः । ब्रह्मा । इति केचित् ॥ स्वयमुत्पन्ने, त्रि । यथा, महाभारते । १२ । ३३४ । ८ ।
"कृते युगे महाराज पुरा स्वायम्भुवेऽन्तरे ।
नरो नारायणश्चैव हरिः कृष्णः स्वयम्भुवः ॥")

स्वयंभुवा, स्त्री, (स्वयम्भवतीति । भू + कः । टाप्) धूम्रपत्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वयंभूः, पुं, (स्वयम्भवतीति । भू + क्विप् ।) ब्रह्मा । इत्यमरः । १ । १ । १६ ॥ जिनचक्रवर्त्तिविशेषः । तत्पर्य्यायः । रुद्रतनयः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ कालः । इति शब्दरत्नावली ॥ कामदेवः । विष्णुः । शिवः । इति केचित् ॥ माषपर्णी । लिङ्गिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्वयमुत्पन्ने, अपौरुषेये च त्रि ॥ यथा मनुः । १ । ३ ।
"त्वमेकोह्यस्य सर्व्वस्य विधानस्य स्वयंभुवः ।
अचिन्त्यस्याप्रमेयस्य कार्य्यतत्त्वार्थवित् प्रभो ॥"

स्वर, त् क आक्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) वकारयुक्तरेफोपधः । स्वरयत्यनिष्टोऽपि न कश्चन परिग्रहम् । इति हलायुधः । पञ्चमस्वरयुक्तः । इ चतुर्भुजः । स्वरयति । इति दुर्गादासः ॥

स्वर, व्य, स्वर्गः । (यथा, रामायणे । २।७६।८
"त्वयि प्रयाते स्वस्तात रामे च वनमाश्रिते ।
विधवा पृथिवी राजंस्त्वया हीना न राजते ॥
परलोकः । इत्यमरः ।१।१।५॥३।४।२५३ ॥
आकाशम् । शोभनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (व्याहृतिविशेषः । यथा, मनुः । २ । ७६
"अकारञ्चाप्युकारञ्च मकारञ्च प्रजापतिः ।
वेदत्रयान्निरदुहद्भूर्भुवःस्वरितीति च ॥")

स्वरः, पुं, (स्वर + अच्) उदात्तादित्रयः । इत्यमरः । १ । ६ । ४ ॥ उदात्तानुदात्तस्वरिताः स्वरशब्दवाच्याः । स्वरन्ति शब्दायन्ते स्वराः ञ शब्दोपतापयोः अन् उच्चैरादीयते उच्यते उदात्तः उदाङ्पूर्व्वाद्दाञः कर्म्मणि क्त तद्विपरीतोऽनुदात्तः । समाहृतः स्वरितः इ सञ्जातोऽर्त्ति इतीऽस्य जातं इति इ यदाहुः । उच्चैरुच्चारणादुदात्तः । नीचैरनुदात्तः समाहारः स्वरितः । इति । छान्दसलनोक्तः । तदुक्तं उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरिप्रचितस्तथो त्रयः स्वराः । चतुर्थः प्रचितोक्तो यतोऽसौ छान्दसः स्मृतः ॥ भरतः ॥ (यथा, माघे । २ । ८५ ।

पदोशितारं चेदीनां भवांस्त्वमवमंस्त मा ।
तत्रस्वरोऽनेकपदे य उदात्तः स्वरानिव ॥")
स्त्रीकण्ठोत्थितनिषादादिसप्तध्वनिः । सुर इति
भाषा । यथा,—
"निषादर्षभगान्धारषड्जमध्यमधैवताः ।
पञ्चमश्चेत्यमी सप्त तन्त्रीकण्ठोत्थिताः स्वराः ॥"
इत्यमरः । १ । ७ । १ ॥
निषादादयः सप्त तन्त्रीसमुत्थाः कण्ठसमुत्थाश्च
स्वराः स्वरशब्दवाच्याः । निषादादिकदम्बादि
यथाक्रममिति स्थितमिति । नारदोऽप्याह ।
"षड्जं रौति मयूरो हि गावो नर्दन्ति चर्षभम् ।
अजा विरौति गान्धारं क्रौञ्चो नदति मध्यमम् ।
पुष्पसाधारणे काले कोकिलो रौति पञ्चमम् ।
अश्वश्च धैवतं रौति निषादं रौति कुञ्जरः ॥"
इति ।
अन्योऽप्याह ।
"स स्वरो यः श्रुतिस्थाने स्वनन् हृदयरञ्जकः ॥"
"षड्जर्षभगान्धारो मध्यमः पञ्चमस्तथा ।
धैवतश्च निषादश्च स्वराः सप्त प्रकीर्त्तिताः ॥
मयूरवृषभच्छागक्रौञ्चकोकिलवाजिनः ।
मातङ्गश्च क्रमेणाहुः स्वरानेतान् सुदुर्गमान् ॥"
इति ॥
एते च मत्ताः पञ्चमं गायन्तौ । तथा च
विशाखिलः ।
"अश्वस्तु धैवतं सोऽपि मत्तः पञ्चमसंज्ञकम् ।
निषादन्तु गजो गर्ज्जत्युन्मदोऽसौ सपञ्चम-
मिति ॥"
भरतोऽप्याह ।
"षड्जञ्च पञ्चमञ्चैव मयूरो नदति द्विधा ।
अश्वाद्या धैवतादींश्च प्राहुर्मत्ताश्च पञ्चम
मिति ॥"
निषीदन्ति स्वरा अस्मिन्निति निषादः सदेरा-
धारे घञ् गीत इति षत्वम् । तथा च ।
"निषीदन्ति स्वरा अस्मिन्निषादस्तेन हेतुना ।
अशेषमर्थ्यविषयं स हि व्याप्यावतिष्ठते ॥
ऋषति ऋतं ऋषभः ऋषो श गतौ नाम्नीति
कभः ।
"वायुः समुद्गतो नाभेः कण्ठशीर्षसमुद्गतः ।
नदत्यृषभवद्यस्मात्तेनैष ऋषभः स्मृतः ॥" इति ।
गन्धानां समूहो गान्धं षाः स्वरास्तस्य गान्धं
इयर्त्ति गान्धारः ऋर्ति गत्यां ढात् षष्ठिति
षण् ।
"वायुः समुद्गतो नाभेः कण्ठशीर्षसमाहतः ।
नानागन्धवहः पुण्यो गान्धारस्तेन हेतुना ॥"
इति ।
गान्धारोऽभिजनोऽस्येति गान्धार इत्यन्ये ।
षड्भ्यो जायते षड्जः जनजनादिति डः ।
"नासां कण्ठमुरस्तालु जिह्वां दन्तांश्च संश्रितः ।
षड्भ्यः संजायते यस्मात्तस्मात् षड्ज इति
स्मृतः ॥" इति ।
मध्ये नाभिदेशे भवो मध्यमः । तत्राद्यचिर-
दक्षिणेत्यादिना मः ।

"तद्वदेवोत्थितो वायुरुरःकण्ठसमाहतः ।
नाभिप्राप्तो महानादो मध्यमस्तेन स स्मृतः ॥"
इति ।
धीमद्भिर्धार्य्यते इति धैवतः ढचेकादिति षाः
मनीषादित्वात् मस्य वः । धीयतेऽयमिति
विकारसंघेति षणो वा । स्वरान् धयतीति वा ।
धेट पाने नाम्नीति धैवतः ।
"अभिसन्धयते यस्मात् स्वरांस्तेनैष धैवतः ।
स तु तावत्प्रधानत्वात् ललाटे व्यवतिष्ठते ॥"
इति पञ्चानां स्वराणां पूरणः पञ्चमः । नो
सङ्ख्यादेर्मडिति मट् ।
"वायुः समुद्गतो नाभेरुरोहृत्कण्ठमूर्द्धसु ।
विचरन् पञ्चमस्थानप्राप्त्या पञ्चम उच्यते ॥"
इति ।
स्वरन्ति शब्दायन्ते स्वराः स्वृ ञ शब्दोप-
तापयोः पचादित्वादच् । इति भरतः ॥ * ॥
अपि च ।
"स स्वरो यः श्रुतिस्थाने स्वरन् हृदयरञ्जकः ॥
षड्जऋषभगान्धारा मध्यमः पञ्चमस्तथा ।
धैवतश्च निषादश्च स्वराः सप्त प्रकीर्त्तिताः ॥
मयूरवृषभच्छागीक्रौष्टुकोकिलवाजिनः ।
मतङ्गाश्च क्रमेणाहुः स्वरानेतान् सुदुर्गमान् ॥
ऋषभं चातको वक्ति धैवतञ्चापि दर्दुरः ।"
इति केचित् ॥
"वायुः संमूर्च्छितो नाभेर्नोदयाय हृदयस्य च ।
पार्श्वयोर्मस्तकस्यापि षण्णां षड्जः प्रजायते ।
नाभिमूलाद्यदा वर्ण उत्थितः कुरुते ध्वनिम् ।
वृषभस्येव निर्याति हेलया ऋषभः स्मृतः ॥
नाभेः समुद्गतो वायुर्गन्धं योनेश्च चालयन् ।
सशब्दस्तेन निर्याति गान्धारस्तेन कथ्यते ॥
मध्यमो मध्यमस्थानात् शरीरस्योपजायते ।
नाभिमूलाच्च गम्भीरः किञ्चित्तारः स्वभावतः ॥
प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च ।
एतेषां समवायेन जायते पञ्चमः स्वरः ॥
गत्वा नाभेरधोभागं वस्तिं प्राप्योर्द्ध्वग पुनः ।
धावन्निव च यो याति कण्ठदेशं स धैवतः ॥
षड्जादयः षडेतेऽत्र स्वराः सर्व्वे मनोहराः ।
निषीदन्ति यतो लोके निषादस्तेन कथ्यते ॥*॥
चतस्रः पञ्चमे षड्जे मध्यमे श्रुतयो मताः ।
ऋषभे धैवते तिस्रो द्वे गान्धारनिषादके ॥"* ॥
संपूर्णस्वराः । स ऋ ग म प ध नि । षाडवाः
निषादोज्झिताः । स ऋ ग म प ध । औडव-
स्वराः ऋ-प-वर्ज्जिताः । स ग म ध नि ।
संपूर्णरागाः सप्तभिः स्वरैर्यथा नाटवसन्तादयः ।
षाडवरागाः षड्भिः स्वरैर्यथा मल्लारादयः ।
अधुना स्वरप्रस्तारः ।
"क्रमेणैव स्वराः स्थाप्याः पूर्व्वपूर्व्वपरादधः ।
मूलक्रमः क्रमात् पृष्ठे परस्परविवर्त्तिनः ॥
स चेदुपरि तत्पूर्व्वं इत्थं प्रस्तारणक्रमः ॥" * ॥
अथ स्वरप्रस्तारे पिङ्गलवन्नष्टोद्दिष्टमेरुपताका-
सूचीसमुद्रसागरप्रभृतयः सन्ति ग्रन्थविस्तार-
भयान्नोक्ताः ।

"कंसारेर्व्वंशिकावाद्ये स्वराः सप्त चकासिरे ।"
इति शुभङ्करकृतसङ्गीतदामोदरः ॥"*॥*॥
अकारादिवर्णाः । इति मेदिनी ॥ तस्य नामा-
न्तरं अच् २ । इति वोपदेवः ॥ मात्रा १ ।
इति स्वरोदयः ॥ ते च ह्रस्वदीर्घप्लुता भवन्ति
यथा,—
"एकमात्रो भवेत् ह्रस्वो द्विमात्रो दीर्घ उच्यते ।
त्रिमात्रस्तु प्लुतो ज्ञेयो व्यञ्जनं चार्द्धमात्रकम् ॥"
इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥
स्वरवर्णा यथा । अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ
ऌ ॡ ए ऐ ओ औ अं अः । एतेषां उत्पत्ति-
स्थानानि यथा । अवयं ए-ह-क-ख-ग-घ-ङाः
कण्ठ्याः । इवयं च-छ-ज-झ-ञ-श-या ए-ऐ
यास्तालव्याः । ऋवयं ट-ठ-ड-ढ-ण-र षा
मूर्द्धन्याः । ऌवयं त-थ-द-ध-न-ल-सा वो
दन्त्याः । उवयं प-फ-ब-भ-म-वा ओ-औ
ओष्ठ्याः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ ए-ह
क-ख-ग-घ-ङा इत्येकपदोक्त्या एषां उत्पत्ति-
स्थानं कण्ठमुक्त्वा पश्चात् ए ऐ इत्युभयं तालव्य
कार्य्यार्थं तालव्यमध्येऽपि ए-ऐ-या इति भिन्नपदे
पठितवान् । ओ औ इत्युभयमोष्ठकार्य्यार्थ-
मोष्ठ्यमध्येऽपि वा ओ औ ओष्ठ्या इति भिन्नपदे
पठितवान् । तालव्यकार्य्यञ्च इवर्णस्य समत्वात्
गुण एकारः वृद्धिरैकारः । उकारस्य गुण
ओकारः वृद्धिरौकारः । ननु ए ऐ ओ औ
चतुर्णां स्वभावात् कण्ठजातानामपि ताल-
व्योष्ठ्यकार्य्यकारित्वं कथमिति चेन्न यतः कुन्त्या
प्रसूतस्य कर्णस्य राधाप्रतिपालनात् राधेयत्वं
संगच्छते । इति तट्टीकायां दुर्गादासः ॥ * ॥
अन्यच्च ।
"मातृकायां स्वराः प्रोक्ताः स्वराः षोडश-
सङ्ख्यया ।
तेषां द्वावन्तिमौ त्याज्यौ चत्वारश्च नपुंसकाः ॥
शेषा दश स्वरास्तेषु स्यादेककौ द्विके द्विके ।
ज्ञेया अतोऽस्वराख्याश्च ह्रस्वाः पञ्च स्वरोदये ॥
स्वरा हि मातृकोद्धारा मात्राव्याप्तं जगत्त्रयम् ।
तस्मात् स्वराद्भवं सर्व्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥
अकारादिस्वराः पञ्च ब्रह्माद्याः पञ्चदेवताः ।
निवृत्त्याद्याः कलाः पञ्च इच्छाद्यं शक्तिपञ्चकम्
मयाद्यावयक्रमेदाश्च धराद्यं भूतपञ्चकम् ।
गन्धाद्या विषयास्ते च कामबाणा इतीरिताः ।
पिण्डं पदं तथा रूपं रूपातीतं निरञ्जनम् ।
स्वरभेदे स्थितं ज्ञानं ज्ञायते गुरुतः सदा ॥
अकारादिस्वराः पञ्च तेषामष्टौ भिदास्त्वमूः
मात्रावर्णौ ग्रहो जीवो राशिभं पिण्डयोगकं
प्रसुप्तो भाषते येन येनागच्छति शङ्कितः ।
तत्र नामाद्यवर्णे या मात्रा मात्रास्वरः स वि
इति मात्रास्वरचक्रम् ॥
"कादिहान्तान् लिखेद्वर्णान् स्वराधो ङ-ञ
णोज्झिता
तिर्य्यक् पङ्क्तिक्रमेणैव पञ्चत्रिंशत् प्रकोष्ठके
नरनामादिमो वर्णो यस्मात् स्वरादधः स्थि

स स्वरस्तस्य वर्णस्य वर्णस्वर इहोच्यते ॥
स प्रोक्ता ङ-ञ-णा वर्णा नामादौ सन्ति ते न हि ।
चेद्भवन्ति तदा ज्ञेया ग-ज डास्ते यथाक्रमम् ॥
यदि नास्ति भवेद्दर्णः संयुक्ताक्षरलक्षणः ।
ग्राह्यस्तस्यादिमो वर्ण इत्युक्तं ब्रह्मयामले ॥"
इति वर्णस्वरचक्रम् ॥*॥
"अस्वरे मेषसिंहालिः कन्यायुग्मककर्कटाः ।
उस्वरे च धनुर्मीनौ एस्वरे च तुलावृषौ ॥
ओस्वरे मृगकुम्भौ च राशिमध्यग्रहस्वराः ।
स्वराधः स्थापयेत् खेटं राशेर्यो यस्य नायकः ॥
मेषवृश्चिकयोर्भौमः शुक्रो वृषतुलाभृतोः ।
बुधः कन्यामिथुनयोः कर्कटस्य च चन्द्रमाः ॥
स्वामी धनुर्मीनयोर्जीवः शनिर्मकरकुम्भयोः ।
सिंहराश्यधिपतिः सूर्यः कथिता गणकोत्तमैः ॥"
इति ग्रहस्वरचक्रम् ॥*॥
"षोडशास्वरगोऽवर्गः स्यात् कादिवर्गास्तु पञ्चकाः ।
चतुर्वर्णौ यशौ वर्गौ सञ्ज्ञा वर्गेषु कीर्त्तिताः ॥
नाम्नो वर्णाः स्वरा ग्राह्या वर्गाणां वर्णसंख्यया ।
पिण्डिताः पञ्चभिर्भक्ताः शेषं जीवस्वरं विदुः ॥"
इति जीवस्वरचक्रम् ॥*॥
"मेषवृषावकारे च मिथुनाद्याः षडंशकाः ।
मिथुनांशास्त्रयश्चैव इकारे सिंहकर्कटौ ।
कन्या तुला उकारे च वृश्चिकस्य त्रयोंऽशकाः ।
एकारे वृश्चिकस्यान्त्याः कार्म्मुकः षड्मृगादिमाः ॥
अंशास्त्रयो मृगास्यान्त्याः कुम्भमीनौ तथा स्वरे ।
एवं राशिस्वरः प्रोक्तो नवांशकक्रमोदयः ॥"
इति राशिस्वरचक्रम् ॥*॥
"अकारे सप्त ऋक्षाणि रेवत्यादिक्रमेण च ।
पञ्च पञ्च इकारादावेवमृक्षस्वरोदयः ॥"
इति नक्षत्रस्वरचक्रम् ॥*॥
"मात्रा वर्णस्वरात् सङ्ख्या सङ्ख्या जीवस्वरास्तथा ।
पिण्डीकृते स्वरैः शेषः पिण्डस्वर इहोच्यते ॥"
इति पिण्डस्वरचक्रम् ॥*॥
"मात्रादिवर्णभेदेन स्वरानुत्पाद्य नामतः ।
योगे शरहृते तत्र शेषो योगस्वरो मतः ॥"
इति योगस्वरचक्रम् ॥
"प्रोक्ता नैसर्गिकाद्याष्टौ मात्राद्या नामजाः स्वराः ॥"*॥
मात्रादिस्वरचक्रबलेन कर्त्तव्यकर्म्माणि यथा,—
"साधनं मन्त्रयन्त्रस्य यन्त्रयोगस्य सर्व्वदा ।
धर्मामृतानि कर्म्माणि मात्रास्वरबले कुरु ॥*॥
वर्णस्वरबले सर्व्वं कर्त्तव्यञ्च शुभाशुभम् ।
सिद्धिदः सर्व्वकार्य्येषु युद्धकाले विशेषतः ॥*॥
मारणं मोहनं स्तम्भं विद्वेषोच्चाटनं वशम् ।
विवादं विग्रहं घातं कुर्य्याद्ग्रहस्वरोदये ॥*॥
यानपानादिकं सर्व्वं वस्त्रालङ्कारभूषणम् ।
विद्यारम्भं विवाहञ्च कुर्य्यात् जीवस्वरोदये ॥*॥
राजाभिषेचनं दीक्षा कर्त्तव्यं राशिके स्वरे ॥*॥
शान्तिकं पौष्टिकञ्चैव प्रवेशो बीजवापनम् ।
स्त्रीविवाहस्तथा यात्रा कर्त्तव्या भस्वरोदये ॥*॥
शत्रूणां देशभङ्गञ्च कोटयुद्धञ्च वेष्टनम् ।
सेनाध्यक्षस्तथा मन्त्री कर्त्तव्यः पिण्डकोदये ॥*॥
योगेन साधयेद् योगं देहस्थं ज्ञानसम्भवम् ।
आणवं शाम्भवञ्चैव शाक्तेयञ्च तृतीयकम् ॥*॥
तिथिवारौ च नक्षत्रं पृथक् पृथक् प्रभाषितम् ।
यत् तदेकत्र सम्मिल्य कुर्य्याद्दर्णस्वरोदये ।
यस्य नामादिको वर्णस्तिथिवारस्तज्ज्ञं मतम् ।
तद्दिनं वर्जयेत्तस्य हानिमृत्युकरं यतः ॥
अनेन स्वरयोगेन शत्रूणां मारणादिकम् ।
मन्त्रयन्त्रक्रियां सर्व्वं साधयेत्तद्दिने बुधः ॥"
इत्यादि नरपतिजयचर्य्यास्वरोदयधृतब्रह्मयामलम् ॥*॥ नासावायुः । इति मेदिनी ॥ तत्र अजपाजपमार्गो यथा,—
"हंस हंसेति यन्मन्त्रं जीवो जपति सर्व्वदा ।
शतैः षड्भिश्च युक्तानि सहस्राण्येकविंशति ॥
अजपा नाम गायत्री योगिनां मोक्षसाधनम् ।
अस्याः सङ्कल्पमात्रेण सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ॥"
इति महाभारते आश्वमेधिकपर्व्वणि उत्तरगीता ॥*॥ अपि च ।
"इडा च पिङ्गला चैव नासिकाद्वारगामिनी ।
आमूलाद्ब्रह्मद्वारान्तं सुषुम्ना मध्यगामिनी ॥
वहत्यूर्द्ध्वमुखेनैव प्राणवायुश्च सर्व्वदा ।
पानं करोत्यपानञ्च अधोवक्त्रेण चैव हि ॥
शक्तिरूपः स्थितश्चन्द्रो वामनासाप्रवाहकः ।
शिवरूपधरः सूर्य्यो दक्षनासापुटे तथा ॥
हकारे निःसरेद्वायुः सकारश्च प्रवेशने ।
अजपानामगायत्रीं जीवो जपत्यहर्निशम् ॥*॥
मुक्तिसोपानमित्युक्तम् ।
षट्शतानि दिवारात्रौ सहस्राण्येकविंशतिः ।
एतत्सङ्ख्यान्वितं मन्त्रं जीवो जपति सर्व्वदा ॥
ब्राह्मे मुहूर्त्ते योगीन्द्रो जपमेवं समर्पयेत् ।
समर्पणक्रमश्चैव उच्यते शृणुतस्ततः ॥
मूलाधारे गणेशाय षट्शतञ्च समर्पयेत् ।
तत्रैव ब्रह्मणे नित्यं षट्सहस्रं निवेदयेत् ॥
स्वाधिष्ठाने च हरये षट्सहस्रं निवेदयेत् ।
षट्सहस्रं मणिपूरे रुद्राय च समर्पयेत् ॥
जीवात्मने सहस्रञ्च तत्रैव परिकल्पयेत् ।
परमात्मने सहस्रन्तु अनाहते निवेदयेत् ॥
सहस्रन्तु परमशिवे सहस्रारे समर्पयेत् ।
एवं समर्पयेद्यस्तु पापैः पुण्यैर्न लिप्यते ॥"
इति श्रीपूर्णानन्दविरचितश्रीतत्त्वचिन्तामणौ तत्त्वसारपरिच्छेदे षट्चक्रकथनम् ॥*॥ अन्यत् स्वरोदयशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ * ॥

अथ पक्षिस्वरज्ञानम् ।

"प्रोतकौतुकविचारमिदानीं
कुर्महे यमधिगम्य मनुष्यः ।
भाविकर्म्मफलपाकपरीक्षा-
लाभदश्चिलि चिलीति निनादः
शूकि शूलि निनदोऽपि तथैव ।
कुचि कुचि निनदोऽपि जलार्थे
व्याहृतः कूचि कूचि स्वरयुक्तः ॥
कौरु कौरु इति यो मधुरोऽसौ
कामतस्तु निनदः खलिताख्यः ।
व्याह्वयाय नियमेन च चौ चि-
निस्वनो ह्यसुकुनाद इहार्थः ॥
कष्टदश्चिरि चिरीति विराव-
श्चाकुचाकुरिति चान्यविरावो ।
एवमीदृशफला दश नादाः
प्रस्फुटा निगदिता भगवत्या ॥
प्रत्येकमाख्यातफलं नराणां
यस्मिन् दशानां शकुनस्वराणाम् ।
ज्ञानाल्लवश्यं पृष्टो विशेषं
प्रयोजनं भावि स वेत्त्यशेषम् ॥*॥
वामो निनादः फलदः प्रवासे
स्याद्दक्षिणः सर्व्वफलाभिहितः ।
पृष्ठस्थितानां फलदश्च पृष्ठे
निषेधकारी पुनरग्रभागे ॥
गृहप्रवेशेऽथ रणप्रवेशे
ऽथ प्रदद्यान्निनदोऽपसव्यः ।
वामः पुनः पार्श्ववद्दवल्या
भवत्यभीष्टप्रतिकूलवर्त्ती ॥*॥
पार्थिवश्चिलिचिलिस्वर उक्तः
शूलि शूलिरिति यः स तथैव ।
कूचि कूचि कुचि कुचीति च शब्दौ
द्वाविमौ निगदितौ पुनराप्यौ ॥
कौरु कौरुरिति तैजससंज्ञ-
स्तेजसास्य निनदः खलिताख्यः ।
मारुतावपि चिलिस्वनवाचि-
निस्वनौ निगदितौ मुनिमुख्यैः ॥
अम्बरश्चिरि चिरीति निनाद-
श्चाकु चाकुरिति तादृश एव ।
पञ्च चैव निनदा दश नादा
भूतपञ्चकनिवासभवेन ॥
क्रमादसौ पार्थिवनादपूर्व्वाः
पश्चापि शब्दाः शकुनैरुदीर्य्याः ।
भवन्ति चेतन्नियतं भवन्ति
फलानि पूर्णान्यचिरेण पुंसाम् ॥
क्रमेण पृथ्वीजलपावकानां
भवन्ति शब्दा यदि कर्णिकायाः ।
मनोरथेभ्योऽभ्यधिकानि तूर्णं
तदा फलानि ध्रुवमुद्वहन्ति ॥
अनन्तरं पार्थिवनादसंवद-
वह्निस्वरस्तत्फलमक्षतं स्यात् ।
वायव्यशब्दो यदि नाभसो वा
भूत्वा फलं नश्यति तत् समस्तम् ॥
शान्तौ निनादौ पृथिवीजलाख्यौ
दीप्तौ समीराम्बरनामधेयौ ।
तेजःप्रधानो विजयावलम्बी
भवेत् समं येन फलेन तादृक्

शमीषु कार्य्येष्वशुभाय शान्तौ
दीप्तौ भयादौ भयनाशनाय ।
विपर्य्यये द्वावपि न प्रशस्ता-
वस्तित्वनास्तित्वफलौ यतस्तौ ॥"
इति वसन्तराजशाकुने स्वरप्रकरणम् ॥

स्वरपत्तनं, क्ली, (स्वराणां षड्जादीनां पत्तनमाश्रयस्थानम् ।) सामवेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्वरभङ्गः, पुं, (स्वरस्य भङ्गो यस्मात् ।) स्वररोगविशेषः । अस्य विवरणं स्वरभेदशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्वरभङ्गी, [न्] पुं, (स्वरस्य भङ्गोऽस्यास्तीति । इनिः ।) पक्षिविशेषः । यथा,—
"स्वरभङ्गी गवो हुड्डुविकटशकुनभेदकाः ॥"
इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्वरभेदः, पुं, (स्वरस्य भेदो यस्मात् ।) स्वरभङ्गरोगः । यथा । अथ स्वरभेदाधिकारः । तत्र स्वरभेदस्य निदानसम्प्राप्तिपूर्व्वकं लक्षणमाह ।
"अत्युच्चभाषणविषाध्ययनाभिघातैः
सन्दूषणैः प्रकुपिताः पवनादयस्तु ।
स्रोतःसु ते स्वरवहेषु गताः प्रतिष्ठां
हन्युः स्वरं भवति चापि हि षड्विधः सः ॥"
अध्ययनमुच्चैर्व्वेदादिपाठः । अभिघातः कण्ठादिदेशे लगुडादिभिः । एतैरत्युच्चभाषणादिभिश्चतुर्भिः संदूषणैरन्यैरपि । निजैर्दुष्टहेतुभिः । स्रोतःसु सुश्रुतोक्तेषु चतुर्षु । प्रतिष्ठाम स्थितिम । हन्युः स्वरमिति लक्षणम । स्वरभेदः षड्विधः । वातपित्तकफसन्निपातक्षयमेदोभवभेदेः ॥ * ॥ तत्र वातिकस्वरभेदिनो लक्षणमाह ।
"वातेन कृष्णनयनाननमूत्रवर्च्चा
भिन्नं शनैर्वदति गर्द्दभवत् खरञ्च ।" * ।

पित्तमाह ।
"पित्तेन पीतनयनाननमूत्रवर्च्चा
ब्रूयाद्गलेन स च दाहसमन्वितेन ॥"
गलदाहोऽत्र वचनसमय एव बोद्धव्यः ॥ * ॥

कफमाह ।
"ब्रूयात् कफेन सततं कफरुद्धकण्ठः ।
स्वल्पं शनैर्व्वदति चापि दिवाविशेषात् ॥"
दिवा सूर्य्यरश्मिभिः कफस्याल्पीभावात् ॥ * ॥

सन्निपातेनाह ।
"सर्व्वात्मके भवति सर्व्वविकारसम्प-
त्तच्चाप्यसाध्यमृषयः स्वरभेदमाहुः ॥" * ॥

क्षयजमाह ।
"धूप्येत वाक् क्षयकृते क्षयमाप्नुयाच्च
स्वादेषु चापि हतवाक् परिवर्ज्जनीयः ॥"
वाक् धूप्येत सधूमेव निःसरति क्षयश्चाप्नुयात् वागेव ॥ * ॥ मेदोभवमाह ।
"अन्तर्गलं स्वरमलक्ष्यपदं चिरेण
मेदोऽन्वयाद्वदति दिग्धगलस्तृषार्त्तः ॥"
अन्तर्गलं गलमध्ये एव स्वरं वदति । दिग्धगलः मेदसा श्लेष्मणावलिप्तगलः । तृषार्त्तः मेदसोऽम्मार्गावरोधात् ॥ * ॥ असाध्यमाह ।

"क्षीणस्य वृद्धस्य कृशस्य चापि
चिरोत्थितो यश्च सहोपजातः ।
मेदस्विनः सर्व्वसमुद्भवश्च
स्वरामयो यो न स सिद्धिमेति ॥"
क्षीणस्य क्षयरोगिणः । कृशस्य अपुष्टस्य ॥ * ॥
अथ स्वरभेदस्य चिकित्सा ।
"वातादिजनितश्वासकासघ्ना ये प्रकीर्त्तिताः ।
योगास्तानत्र युञ्जीत यथादोषं चिकित्सकः ॥
वाते सलवणं तैलं पित्ते सर्पिः ससाक्षिकम् ।
कफे सक्षारकटुकक्षौद्रः कवल इष्यते ॥
गले तालुनि जिह्वायां दन्तमूलेषु चाश्रितः ।
तेन निष्कृष्यते श्लेष्मा स्वरश्चाशु प्रसीदति ॥
अद्यात् कोष्णं जलं पेयं भुक्त्वा घृतगुडौदनम् ।
क्षीरानुपानं पिप्पल्यो पिबेत् सर्पिरतन्द्रितः ।
पिप्पलीं पिप्पलीमूलं मरिचं विश्वभेषजम् ।
पिबेन्मूत्रेण मतिमान् कफजे स्वरसंक्षये ॥
निदिग्धिका तुला ग्राह्या तदर्द्धं ग्रन्थिकस्य तु ।
तदर्द्धं चित्रकस्यापि दशमूलस्य तत्समम् ॥
जलद्रोणद्वये क्वाथ्यं गृह्णीयादाढ़कं ततः ।
पूते पिबेत्तदर्द्धन्तु पुराणस्य गुडस्य च ।
सर्व्वमेकत्र कृत्वा तु लेहवत् साधु साधयेत् ।
अष्टौ पलानि पिप्पल्यास्त्रिजातकपलं तथा ॥
मरिचस्य पलं चैकं सर्व्वमेकत्र चूर्णितम् ।
मधुनः कुड़वं दत्त्वा तदश्नीयाद्यथानलम् ॥
निदिग्धिकावलेहोऽयं भिषग्भिर्नाभिसम्मतः ।
स्वरभेदहरो मुख्यः प्रतिश्यायहरस्तथा ॥
कासश्वासाग्निमान्द्यादीन् गुल्मसेहगलामयान् ।
आनाहं मूत्रकृच्छ्राणि हन्याद्गृध्रस्यर्व्वुदानि
च ॥"
इति निदिग्धिकावलेहः ॥ * ॥
"मृगनाभिः सुसूक्ष्मैलालवङ्गकुसुमान्वितैः ।
त्वक्क्षीरी चेति लेहोऽयं सर्पिर्मधुसमायुतः ॥
ब्राह्मी वचाभया वासा पिप्पली मधुसंयुता ।
अस्य प्रयोगात् सप्ताहात् किन्नरैः सह
गायति ॥"
इति स्वरभेदाधिकारः ॥ इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
अन्यच्च ।
"विभीतकस्य वै चूर्णं पिप्पलीसैन्धवस्य च ।
पीतं सकाञ्जिकं हन्ति स्वरभेदं महेश्वर ॥"
इति गारुड़े । १९४ । २८ ॥
(तथास्य चिकित्सान्तरं यथा,—
"भृङ्गराजामृतावल्ली वासकदशमूलकासमर्द्द-
रसैः ।
सर्पिः सपिप्पलीकं सिद्धं स्वरभेदकासजिन्मधुना ॥"
इति भृङ्गराजाद्यं घृतम् ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे स्वरभेदाधिकारे ॥
तथाच पथ्यापथ्यनियमो यथा,—
"स्वेदो वस्तिर्धूमपानं विरेकः कवलग्रहः ।
नस्यं भाले सिरावेधो यवा लोहितशालयः ॥
हंसाटवीताम्रचूड़केकिमांसरसाः सुरा ।
गोकण्टकः काकमाची जीवन्ती बालमूलकम् ।

द्राक्षा पथ्या मातुलुङ्गं लशुनं लवणार्द्रकम् ।
ताम्बूलं मरिचं सर्पिः पथ्यानि स्वरभेदिनाम् ॥"
अपथ्यानि यथा,—
"आमं कपित्थं वकुलं शालूकं जम्बवानि च ।
तिन्दुकानि कषायाणि वमिं स्वप्नं प्रजल्पनम् ॥
अन्नपानञ्च यत्नेन स्वरभेदी विवर्ज्जयेत् ॥"
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधिः ॥)

स्वरमण्डलिका, स्त्री, (स्वराणां मण्डलमस्त्यत्रेति । स्वरमण्डल + ठन् ।) वीणाविशेषः । इति शब्दरत्नावली । क्वचित् पुस्तके सुरमण्डलिका इति पाठः ॥

स्वरलासिका, स्त्री, (स्वरैर्लसतीति । लस + ण्वुल् । टापि अत इत्वम् ।) वंशी । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वरसः, पुं, (स्वस्य रसः । स्व आत्मीयो रसो वा ।) शिलापिष्टकल्कः । यथा,—
"स्वो रसः स्वरसः प्रोक्तः कल्को दृषदि
पेषितः ॥"
इति शब्दचन्द्रिका ॥ * ॥
कषायविशेषः । यथा,—
"सद्यः समुत्थादार्द्रद्रव्याद्यन्त्रयन्त्रादिपीडनात् ।
यो रसस्त्वभिनिर्याति स्वरसः सः प्रकीर्त्तितः ॥"
इति वैद्यकम् ॥
अन्यच्च ।
"पिष्टः कल्को विनीयश्च स्वरसः पीडितो रसः ।
क्वाथः कषायो निर्यूहो निर्यासो वेष्टकस्तथा ॥"
इति रत्नमाला ॥
("यन्त्रप्रपीडनाद्द्रव्याद्रसः स्वरस उच्यते ॥"
इति चरके सूत्रस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥
"शुष्कद्रव्यमुपादाय स्वरसानामसम्भवे ।
वारिण्यष्टगुणे साध्यं ग्राह्यं पादावशेषितम् ॥"
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे स्वरभेदाधिकारे ॥)

स्वरा, स्त्री, ब्रह्मणो ज्येष्ठपत्नी । गायत्रीसपत्नी । यथा,—
"चाक्षुषस्यान्तरे पूर्व्वं मनोर्देवः पितामहः ।
सह्याद्रिशिखरे रम्ये यजनायोद्यतोऽभवत् ॥
स कृत्वा यज्ञसम्भारान् सर्व्वदेवगणैर्वृतः ।
युक्तो हरिहराभ्यां हि तद्गिरेः शिखरं ययौ ॥
भृग्वादयो मुनिगणा मुहूर्त्ते ब्रह्मदैवते ।
तस्य दीक्षाविधानाय समाजं चक्रुरादृताः ॥
अथ ज्येष्ठां स्वरां पत्नीमाह्वयाञ्चक्रुरीश्वराः ।
सा शनैरायया तावत् भृगुर्व्विष्णुमुवाच ह ॥ * ॥
भृगुरुवाच ।
विष्णो स्वरा त्वयाहूता साप्यायाति नहि
त्वरम् ।
मुहूर्त्तातिक्रमे चेव कार्य्या दीक्षाविधिः कथम् ॥
विष्णुरुवाच ।
नायाति चेत् स्वरा शीघ्रं गायत्र्यत्र विधी-
यताम् ।
एषापि न भवेदस्य भार्य्या किं पुण्यकर्म्मणि ॥
नारद उवाच ।
एवमेव हि रुद्रोऽपि विष्णुवाक्यमसम्यत ।
तच्छ्रुत्वा स भृगुर्व्वाक्यं गायत्रीं प्रत्यपद्यत तदा ॥

निवेश्य दक्षिणे भागे दीक्षाविधिमथाकरोत् ॥
यावद्दीक्षाविधिं तस्य विधिवत्कुरुते नाम्बराः ।
तावदभ्याययौ तत्र स्वरा यज्ञस्थले नृप ॥
ततस्तां दीक्षितां दृष्ट्वा गायत्रीं ब्रह्मणा सह ।
सपत्नीर्षापरा क्रोधात् स्वरा वचनमब्रवीत् ॥
स्वरोवाच ।
अपूज्या यत्र पूज्यन्ते पूज्यानाञ्च व्यतिक्रमः ।
त्रीणि तत्र भविष्यन्ति दुर्भिक्षं मरणं भयम् ॥
मदासने कनिष्ठेयं भवद्भिः सन्निवेशिता ।
तस्मात् सर्व्वे जड़ीभूता नदीरूपा हि निश्चितम् ॥
इयञ्च दक्षिणे भागे ह्युपविष्टा मदासने ।
तस्मादेषा सदादृश्या तनुरूपास्तु निम्नगा ॥
नारद उवाच ।
अतस्तत् शापमाकर्ण्य गायत्री कम्पिताधरा ।
समुत्थायाशपद्देवैर्वार्य्यमाणापि तां स्वराम् ॥
गायत्र्युवाच ।
तव भर्त्ता यथा ब्रह्मा ममाप्येष तथा खलु ।
तथा शपसि यस्मान्मां भव त्वमपि निम्नगा ॥"
इति पाद्मोत्तरखण्डे कार्त्तिकमाहात्म्ये १५ अध्यायः ॥

स्वरांशः, पुं, (स्वरस्य अंशः ।) संगीते स्वरस्यार्द्धं पादं वा । इति केचित् ॥

स्वराट्, [ज्] पुं, (स्वेन राजते इति । राज + "सत्सूद्विषेति ।" ३ । २ । ६१ । इति क्विप् ।) वेदस्य छन्दोविशेषः । यस्य प्रत्येकद्विपादे अष्टाक्षरः एकपादे दशाक्षरः । इति केचित् ॥ (स्वतो भासमाने, त्रि । यथा, महाभारते । १२ । ४३ । ११ ।
"सम्राट् विराट् स्वराट् चैव सुरराजो भवोद्भवः ॥"
ब्रह्मा । इति विष्णुपुराणटीकायां श्रीधरस्वामी । १ । १२ । ५८ ॥)

स्वरापगा, स्त्री, (स्वः स्वर्गस्य आपगा ।) स्वर्गङ्गा । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वरालुः, पुं, वचा । इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्वरितः, पुं, (स्वर + जातार्थे इतच् ।) स्वरविशेषः । यथा,—
"उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितोऽमी त्रयः स्वराः ॥"
इति जटाधरः ॥
स्वरः संजातोऽत्रेति इतोऽस्य जाते इति इतः । यदाहुः । उच्चैरुच्चारणादुदात्तः नीचैरनुदात्तः समाहारः स्वरितः । इति छान्दसत्वात् प्रचितस्वरो नोक्तः । तदुक्तम् ।
"उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च त्रयः स्वराः ।
चतुर्थः प्रचितो नोक्तो यतोऽसौ छान्दसः स्मृतः ॥"
इति भरतः ॥

स्वरुक्के, त्रि ॥

स्वरु, [स्] पुं, वज्रम् । इत्यमरटीकायां नीलकण्ठः ॥

स्वरुः, पुं, (स्वर्य्यन्ते प्राणिनोऽनेनेति । स्वृशब्दोपतापयोः + "शृस्वृस्निहित्रपीति ।" उणा० १ । ११ । इति उः । स च नित् ।) वज्रम् । इत्यमरः । १ । १ । ५० ॥ यूपखण्डम् । (यथा, ऋग्वेदे । ७ । ३५ । ७ ।
"शं नः स्वरूणां मितयो भवन्तु ॥")
यज्ञः । शरः । इति मेदिनी ॥ सूर्य्यरश्मिः । वृश्चिकभेदः । इति केचित् ॥

स्वरुचिः, त्रि, (स्वस्य रुचिर्यस्य ।) स्वतन्त्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ (स्वस्य रुचिः ।) स्वेच्छायां, स्त्री । यथा,—
"स्वरुच्या क्रियमाणे तु यत्रावश्यं क्रिया क्वचित् ।
चाश्रते नियमः सोऽत्र ऋतावभिगमो यथा ॥"
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

स्वरूपं, क्ली, (स्वस्य रूपं यस्मात् ।) स्वभावः । इत्यमरः । १ । ७ । ३८ ॥ निजरूपञ्च ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ६६ । १३ ।
"स दृष्ट्वा विस्मितस्तस्थावात्मानं विकृतं नलः ।
स्वरूपधारिणं नागं ददर्श स महीपतिः ॥")

स्वरूपः, त्रि, (स्वेनैव रूपं यस्य ।) पण्डितः । मनोज्ञः । तत्पर्य्यायः । प्राप्तरूपः २ अभिरूपः ३ । इत्यमरः । ३ । १ । १११ ॥

स्वरेणुः, स्त्री, सूर्य्यपत्नीविशेषः । सा तु संज्ञा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्वरोदयः, पुं, (स्वराणामुदयो यत्र । स्वरज्ञापकग्रन्थविशेषः । यथा,—
सूत उवाच ।
"हरेः श्रुत्वा हरो गौरीं देहस्थं ज्ञानमब्रवीत् ।
कुजो वह्नी रविः पृथ्वी सौरिरापः प्रकीर्त्तितः ॥
वायुसंस्थः स्थिता राहुर्दक्षरन्ध्रावभासकः ।
गुरुः शुक्रस्तथा सौम्यश्चन्द्रश्चैव चतुर्थकः ॥
वामनाड्यान्तु मध्यस्थान् कारयेदात्मनस्तथा ।
यदा चारं इडायुक्तस्तदा कर्म्म समाचरेत् ॥
स्थानसेवां तथा ध्यानं वाणिज्यं राजदर्शनम् ।
अन्यानि शुभकर्म्माणि कारयेत प्रयत्नतः ॥
दक्षनाड़ीप्रवाहे तु शनिर्भौमश्च सैंहिकः ।
इनश्चैव तथाप्येव पापानामुदयो भवेत् ॥
शुभाशुभाववेका हि ज्ञायते तु स्वरोदयात् ।
देहमध्ये स्थिता नाड्यो बहुरूपाः सुविस्तराः ॥
नाभेरधस्ताद् यः कन्दो अङ्कुरास्तत्र निर्गताः ।
द्वासप्ततिसहस्राणि नाभिमध्ये व्यवस्थिताः ॥
चक्रवच्च स्थितास्तास्तु सर्व्वाः प्राणहराः स्मृताः ।
तासां मध्ये त्रयः श्रेष्ठा वामदक्षिणमध्यमाः ॥
वामा सोमात्मिका प्रोक्ता दक्षिणा रविसन्निभा ।
मध्यमा च भवेदग्निः फलतां कालरूपिणी ॥
वामा ह्यमृतरूपा च जगदाप्यायने स्थिता ।
दक्षिणा रौद्रभागेन जगच्छोषयते सदा ॥
द्वयोर्व्वाहे तु मृत्युः स्यात् सर्व्वकार्य्यविनाशिनी ।
निर्गमे च भवेद्वामा प्रवेशे दक्षिणा स्मृता ॥
कारयेत् क्रूरकर्म्माणि प्राणे पिङ्गलसंस्थिते ।
इडाचारं तथा सौम्यं चन्द्रसूर्य्यगतस्तथा ॥
यात्रायां सर्व्वकार्य्येषु विषापहरणे इड़ा ।
भोजने मैथुने युद्धे पिङ्गला सिद्धिदायिका ॥
उच्चाटमारणाद्येषु कर्म्मस्वेतेषु पिङ्गला ।
मैथुने चैव संग्रामे भोजने सिद्धिदायिका ॥
शोभनेषु च कार्य्येषु यात्रायां विषकर्म्मणि ।
शान्तिमुक्त्यर्थसिद्धौ च इड़ा योज्या नराधिपैः
द्वाभ्याञ्चैव प्रवाहे च क्रूरसौम्यविवर्ज्जने ।
विषुवं तन्तु जानीयात् भंसारन्तु विचक्षणः ॥
सौम्यादि शुभकार्य्येषु लाभादिजयजीविते ।
गमनागमने चैव वामा सर्व्वत्र पूजिता ॥
युद्धादिभोजने घाते स्त्रीणाञ्चैव तु सङ्गमे ।
प्रशस्ता दक्षिणा नाड़ी प्रवेशे क्षुद्रकर्म्मणि ॥
शुभाशुभानि कार्य्याणि लाभालाभौ जयाजयौ ।
जीवो जीवाय यत्पृच्छेत् न सिध्यति च मध्यमा ।
वामाचारेऽथवा दक्षे प्रत्यये यत्र नायकः ।
तत्रस्थः पृच्छते यस्तु तत्र सिद्धिर्न संशयः ॥
वेदच्छन्दो वामदेवस्तु यदा वहति चात्मनि ।
तत्र भागे स्थितः पृच्छेत् सिद्धिर्भवति निष्फला ॥
वामे वा दक्षिणे वापि यत्र संक्रमते शिवा ।
घोरे घोराणि कार्य्याणि सौम्ये वै मध्यमानि च ॥
प्रस्थिते भागतो हंसे द्वाभ्यां वै सर्व्ववाहिनि ।
तदा मृत्युं विजानीयाद्योगी योगविशारदः ॥
यत्र यत्र स्थितः पृच्छेद्वामदक्षिणसंमुखः ।
तत्र तत्र समं दिश्याद्वातस्योदयनं सदा ॥
अग्रतो वामिका श्रेष्ठा पृष्ठतो दक्षिणा शुभा ।
वामेन वामिका प्रोक्ता दक्षिणे दक्षिणा शुभा ॥
जीवो जीवति जीवेन यच्छून्यं तत् स्वरो भवेत् ॥
यत्किञ्चित् कार्य्यमुद्दिष्टं जयादिशुभलक्षणम् ।
तत् सर्वं पूर्णनाड्यान्तु जायते निर्व्विकल्पतः ॥
अन्यनाड्यादिपर्य्यन्तपक्षत्रयमुदाहृतम् ।
यावत् षष्ठान्तु पृच्छायां पूर्णायां प्रथमो जयेत् ॥
रिक्तायान्तु द्वितीयन्तु कथयेत्तद्दर्शाहृतः ।
वामाचारसमो वायुर्जायते कर्म्मसिद्धिदः ॥
प्रवृत्ते दक्षिणे मार्गे विषमे विषमाक्षरम् ।
अन्यत्र वामवाहे तु नाम वै विषमाक्षरम् ॥
तदासौ जयमाप्नोति योधः संग्राममध्यतः ।
दक्षवातप्रवाहे तु यदि नाम समाक्षरम् ॥
जायते नात्र सन्देहो नाड़ीमध्ये तु लक्षयेत् ।
पिङ्गलान्तर्गते प्राणे शमनीयाहवक्षयेत् ॥
यावन्नाड्योदयं चारस्तां दिशं यावदापयेत् ।
न दातुं जायते सोऽपि नात्र कार्य्या विचारणा ॥
अथ संग्राममध्ये तु यत्र नाड़ी सदा वहेत् ।
सा दिशा जयमाप्नोति शून्ये भङ्गं विनिर्द्दिशेत् ॥
जातचारे जयं विद्यान्मृतके मृतमादिशेत् ।
जयं पराजयं चैव यो जानाति स पण्डितः ॥
वामे वा दक्षिणे वापि यत्र सञ्चरते शिवम् ।
कृत्वा तत्पदमाप्नोति यात्रा सम्पत्तिशोभना ॥
शशिसूर्य्यप्रवाहे तु सति युद्धं समाचरेत् ।
तत्रस्थः पृच्छते यस्तु स साधु जायते ध्रुवम् ॥
यां दिशं वहते वायुस्तां दिशं यावदाजयेत् ।
जयते नात्र सन्देह इन्द्रो यद्यग्रतः स्थितः ॥
मेषाद्या दश या नाड्या दक्षिणा वामसंस्थिता
चरस्थिरद्विमार्गे तास्ताद्दश ताद्दशः क्रमात् ॥
निर्गमे निर्गमं याति संग्रहे संग्रहं विदुः ।

पृच्छकस्य वचः श्रुत्वा घण्टाकारेण लक्षयेत् ॥
वामे वा दक्षिणे वापि पञ्चतत्त्वस्थितः शिवे ।
ऊर्द्ध्वमिरध आग्नेय तिर्य्यक्संस्थः प्रभञ्जनः ॥
मध्ये तु पृथिवी ज्ञेया लाभः सर्व्वत्र सर्व्वदा ।
ऊर्द्ध्वे मृत्युरधः शान्तिस्तिर्य्यक् चोच्चाटयेत्
सुधीः ।
मध्ये स्तम्भं विजानीयाच्चोच्चः सर्व्वत्र सर्व्वगे ॥"
इति मार्कण्डे पवनविजयादिः ६७ अध्यायः ॥ *॥
अन्यच्च ।

श्रीपार्व्वत्युवाच ।

"देवदेव महादेव तत्त्वज्ञ परमेश्वर ।
कथयस्व प्रभो ज्ञानं कृपां कृत्वा ममोपरि ॥
कथं ब्रह्माण्डमुत्पन्नं कथं वा परिवर्त्तते ।
कथं विलीयते देव वद ब्रह्माण्डनिर्णयम् ॥

श्रीमहादेव उवाच ।

तत्त्वाद्ब्रह्माण्डमुत्पन्नं तत्त्वेन परिवर्त्तते ।
तत्त्वेन लीयते देवि तत्त्वाद्ब्रह्माण्डनिर्णयः ॥

देव्युवाच ।

तत्त्वमेव परं मूलं निश्चितं तत्त्ववेदिभिः ।
तत्त्वस्वरूपं किं देव तत्त्वमेव प्रकाशय ॥

ईश्वर उवाच ।

निरञ्जनो निराकार एकदेवो महेश्वरः ।
तस्मादाकाशमुत्पन्नं आकाशाद्वायुसम्भवः ॥
वायोस्तेजस्ततश्चापस्ततः पृथ्वीसमुद्भवः ।
एतानि पञ्चतत्त्वानि विस्तीर्णानि च पञ्चधा ॥
तेभ्यो ब्रह्माण्डमुत्पन्नं तैरेव परिवर्त्तते ।
विलीयते च तत्रैव तत्रैव रमते पुनः ॥ * ॥
पञ्चतत्त्वमये देहे पञ्चतत्त्वानि सुन्दरि ।
सूक्ष्मरूपेण वर्त्तन्ते ज्ञायते तत्त्वयोगिभिः ॥
अत एव प्रवक्ष्यामि शरीरस्थं स्वरोदयम् ।
हंसचारस्वरूपेण भवेद् ज्ञानं त्रिकालगम् ॥
गुह्याद्गुह्यतरं सारमुपकारप्रकाशकम् ।
इदं स्वरोदयं ज्ञानं ज्ञानिनां मस्तके मणिः ॥
सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं ज्ञानं सुबोधं सत्यप्रत्ययम् ।
आश्चर्य्यं नास्तिके लोके आधारस्त्वास्तिके जने ॥
शान्ते शुद्धे सदाचारे गुरुभक्त्यैकमानसे ।
दृढचित्ते कृतज्ञे च देयञ्चैव स्वरोदयम् ॥
शठे च दुर्ज्जने शुद्रे असत्ये गुरुतल्पके ।
हीनसत्त्वे दुराचारे स्वरज्ञानं न दीयते ॥ *॥
शृणु त्वं कथितं देवि देहस्थं ज्ञानमुत्तमम् ।
येन विज्ञानमात्रेण सर्व्वज्ञत्वं प्रजायते ॥
स्वरे वेदाश्च शास्त्राणि स्वरे गान्धर्व्वमुत्तमम् ।
स्वरे सर्व्वञ्च त्रैलोक्यं स्वरं आत्मस्वरूपकः ॥
स्वरहीनोऽथ दैवज्ञो नाथहीनं यथा गृहम् ।
शास्त्रहीनो यथा वक्ता शिरोहीनञ्च यद्वपुः ॥
नाडीभेदं यथा प्राणं तत्त्वभेदं तथैव च ।
सुषुम्नामिश्रभेदञ्च यो जानाति स मुक्तिगः ॥
साकारे वा निराकारे शुभवायुबले कृते ।
कथयन्ति शुभं केचित् स्वरज्ञानं वरानने ॥
ब्रह्माण्डखण्डपिण्डाद्यं स्वरेणैव हि निर्म्मितम् ।
सृष्टिसंहारकर्त्ता च स्वरः साक्षान्महेश्वरः ॥
स्वरज्ञानात् परं मित्रं स्वरज्ञानात् परं धनम् ।
स्वरज्ञानात् परं गुह्यं न वा दृष्टं न वा श्रुतम् ॥
शत्रुं हन्यात् स्वरबलैस्तथा मित्रसमागमः ।
लक्ष्मीप्राप्तिः स्वरबलैः कीर्त्तिः स्वरबलैस्तथा ॥
कन्याप्राप्तिः स्वरबलैः स्वरबले राजदर्शनम् ।
स्वरबलैर्देवतासिद्धिः स्वरबलैः क्षितिपो वशः ॥
स्वरबलैर्गम्यते देशो भोज्यं स्वरबलैस्तथा ।
लघु दीर्घं स्वरबलैर्मलञ्चैव निवारयेत् ॥
सर्व्वशास्त्रपुराणादिस्मृतिवेदाङ्गपूर्व्वकम् ।
स्वरज्ञानात् परं मित्रं नास्ति किञ्चिद्वरानने ॥
नामरूपादिकाः सर्व्वे मिथ्या सर्व्वे कविभ्रमाः ।
अज्ञानमोहिता मूढा यावत्तत्त्वं न विद्यते ॥
इदं स्वरोदयं शास्त्रं सर्व्वशास्त्रोत्तमोत्तमम् ।
आत्मघटप्रकाशार्थं प्रदीपकलिकोपमम् ॥
यस्मै कस्मै परस्मै वा न प्रोक्तं प्रश्नहेतवे ।
तस्मादेतत् स्वयं ज्ञेयमात्मनैवात्मनात्मनि ॥
न तिथिर्न च नक्षत्रं न वारग्रहदेवताः ।
न विष्टिर्न व्यतीपातो विरुद्धाद्यास्तथैव च ॥
कुयोगा नैव दवेशि प्रभवन्ति कदाचन ।
प्राप्ते स्वरबले सिद्धिं सर्व्वमेव फलं शुभम् ॥ *॥
देहमध्ये स्थिता नाड्यो बहुरूपाः सविस्तराः ।
ज्ञातव्याश्च बुधैर्नित्यं स्वदेहे ज्ञानहेतवे ॥
नाभिस्थानककन्दोर्द्ध्वमङ्कुरादेव निर्म्मिताः ।
द्विसप्ततिसहस्राणि देहमध्ये व्यवस्थिताः ।
नाडीस्था कुण्डली शक्तिर्भुजङ्गाकारशायिनी ।
ततो दशोर्द्ध्वगा नाड्यो दशैवाधः प्रतिष्ठिताः ॥
द्वे द्वे तिर्य्यग्गता नाड्यश्चतुर्विंशतिसंख्यया ।
प्रधाना दश नाड्यस्तु दश वायुप्रवाहकाः ॥
तिर्य्यगूर्द्ध्वमधस्ताद्वा वायुर्देहे समन्वितः ।
चक्रवत्तु स्थिता देहे सर्व्वाः प्राणसमाश्रिताः ॥
तासां मध्ये दश श्रेष्ठा दशानां तिस्र उत्तमाः ।
इड़ा च पिङ्गला चैव सुषुम्ना च तृतीयिका ॥
गान्धारी हस्तिजिह्वा च पूषा चैव यशस्विनी ।
अलम्बुषा कुहूश्चैव शङ्खिनी दशमी तथा ॥
इड़ा वामे स्थिता भागे दक्षिणे पिङ्गला तथा ।
सुषुम्ना मध्यदेशे तु गान्धारी वामचक्षुषि ॥
दक्षिणे हस्तिजिह्वा च पूषा कर्णे च दक्षिणे ।
यशस्विनी वामकर्णे आनने चाप्यलम्बुषा ॥
कुहूश्च लिङ्गदेशे तु मूलस्थाने च शङ्खिनी ।
एवं द्वारं समाश्रित्य तिष्ठन्ति दशनाडिकाः ॥
इड़ा पिङ्गला सुषुम्ना च प्राणमार्गे समा-
श्रिताः ।
एता हि दश नाड्यस्तु देहमध्ये व्यवस्थिताः ।
नामानि नाड़िकानान्तु वातानां प्रवदाम्यहम् ।
प्राणोऽपानः समानश्चोदानो व्यानस्तथैव च ॥
नागः कूर्म्मश्च कृकरो देवदत्तो धनञ्जयः ।
हृदि प्राणो वहेन्नित्यमपानो गुदमण्डले ॥
समानो नाभिदेशे तु उदानः कण्ठमध्यगः ।
व्यानो व्यापी शरीरेषु प्रधानाः पञ्च वायवः ॥
प्राणाद्याः पञ्च विख्याता नागाद्याः पञ्च
वायवः ।
तेषामपि च पञ्चानां स्थानानि च वदाम्यहम् ॥
उद्गारे नाग आख्यातः कूर्म्म उन्मीलने स्मृतः ।
कृकरः क्षुत्कृते ज्ञेयो देवदत्तो विजृम्भणे ।
न जहाति मृते क्वापि सर्व्वव्यापी धनञ्जयः ।
एते नाड़ीषु सर्व्वासु भ्रमन्ते जीवरूपिणः ॥
प्रकटप्राणसञ्चारं लक्षयेत् देहमध्यतः ।
इड़ापिङ्गलासुषुम्नाभिर्नाड़ीभिस्तिसृभिर्बुधः ॥
इड़ा वामे च विज्ञेया पिङ्गला दक्षिणे स्मृता ।
इड़ानाड़ीस्थिता वामा ततो व्यस्ता च
पिङ्गला ॥
इड़ायां संस्थितश्चन्द्रः पिङ्गलायाञ्च भास्करः ।
सुषुम्ना शम्भुरूपेण शम्भुर्हंसस्वरूपकः ॥
हंकारो निर्गमे प्रोक्तः सकारस्तु प्रवेशने ।
हंकारः शिवरूपेण सकारः शक्तिरुच्यते ॥
शक्तिरूपः स्थितश्चन्द्रो वामनाड़ीप्रवाहकः ।
दक्षनाड़ीप्रवाहश्च शम्भुरूपी दिवाकरः ॥
श्वासे सकारसंस्थे तु यद्दानं दीयते बुधैः ।
तद्दानं जीवलोकेऽस्मिन् कोटिकोटिगुणं भवेत् ॥
अनेन लक्षयेद् योगी चैकचित्तः समाहितः ।
सर्व्वमेव विजानीयान्मार्गे तच्चन्द्रसूर्य्ययोः ॥
ध्यायेत्तत्त्वं स्थिरे जीवे अस्थिरे न कदाचन
इष्टसिद्धिर्भवेत्तस्य महालाभो जयस्तथा ॥
चन्द्रसूर्य्यौ यदाभ्यासौ ये कुर्व्वन्ति सदा नराः ।
अतीतानागतज्ञानं तेषां हस्तगतं सदा ॥
वामे चामृतरूपस्था जगदाप्यायिनी परा ।
दक्षिणा चरमे भागे जगदुत्पादयेत् सदा ॥
मध्यमा भवति क्रूरा दुष्टा सर्व्वत्र कर्म्मसु ।
सर्व्वत्र शुभकार्य्येषु वामा भवति पुष्टिदा ॥
निर्गमे च शुभा वामा प्रवेशे दक्षिणा शुभा ।
शुभकार्य्ये शुभा वामा दक्षिणा क्रूरकर्म्मसु ॥
चन्द्रः समस्तु विज्ञेया रविस्तु विषमः सदा ।
चन्द्रः स्त्री पुरुषः सूर्य्यश्चन्द्रो गौरो रविः
सितः ॥
इड़ा पिङ्गला सुषुम्ना च तिस्रो नाड्यः प्रकी-
र्त्तिताः ।
इड़ायाञ्च प्रवाहेण सौम्यकर्म्माणि कारयेत् ॥
पिङ्गलायाः प्रवाहेण रौद्रकर्म्माणि कारयेत् ।
सुषुम्नायाः प्रवाहेण सिद्धिमुक्तिफलानि च ॥ *॥
आदौ चन्द्रः सिते पक्षे भास्करस्तु सितेतरे ।
प्रतिपत्तो दिनान्याहुः त्रीणि त्रीणि क्रमोदये ॥
सार्द्धद्विघटिका ज्ञेया शुक्ले कृष्णे शशी रविः ।
वहत्येकदिनेनैव यथाषष्टिघटीक्रमात् ॥
वहेत्तावद्घटीमध्ये पञ्चतत्त्वानि निर्द्दिशेत् ।
प्रतिपत्तो दिनान्याहुर्विपरीते विपर्य्ययः ॥
शुक्लपक्षे वहेद्वामा कृष्णपक्षे च दक्षिणा ।
जानीयात् प्रतिपत्पूर्व्वं योगी तद्गतमानसः ॥
उदयश्चन्द्रमार्गेण सूर्य्येणास्तं गतो यदि ।
ददाति गुणसंघातं विपरीते विपर्य्ययम् ॥
शशाङ्कं वारयेद्रात्रौ दिवा वार्य्यो दिवाकरः ।
इत्यभ्यासरतो योगी स योगी नात्र संशयः ॥
सूर्य्येण बध्यते सूर्य्यश्चन्द्रश्चन्द्रेण बध्यते ।
यो जानाति क्रियामेतां त्रैलोक्यं वशयेत्
क्षणात् ॥ *
गुरुशुक्रबुधेन्दूनां वासरे वामनाड़िका ।

सिद्धिदा सर्व्वकार्य्येषु शुक्लपक्षे विशेषतः
सर्व्वाङ्गारकसौरीणां वासरे दक्षनाडिका।
स्मर्त्तव्या चरकार्य्येषु कृष्णपक्षे विशेषतः॥
पञ्चतत्त्व घटीपञ्चक्रमेणैवोदयन्ति च।
क्रमादेकैकमाख्यान्तु तत्त्वानां पृथगुद्भवः॥
अहोरात्रस्य मध्ये तु ज्ञेया द्वादश संक्रमाः।
वृषकर्कटकन्यालिमृगमीने निशाकरः॥
मेषे सिंहे च धनुषि तुलायां मिथुने घटे।
उदयो दक्षिणे ज्ञेयः शुभाशुभविनिर्णयः॥*॥
तिष्ठेत् पूर्व्वोत्तरे चन्द्रः सूर्य्यो दक्षिणपश्चिमे।
वामाचारप्रवाहेण न गच्छेत् पूर्व्व उत्तरे॥
दक्षनाडीप्रवाहे तु न गच्छेत् याम्यपश्चिमे।
परिपन्थिभयं तस्य गतोऽसौ न निवर्त्तते॥
तस्मात्तत्र न गन्तव्यं बुधैः सर्व्वहितैषिभिः।
तदा तत्र तु संघातमृत्युरेव न संशयः॥
सूर्य्योदये यदा सूर्य्यश्चन्द्रश्चन्द्रोदये यदा।
सिध्यन्ति सर्व्वकार्य्याणि दिवारात्रिगतान्यपि॥
शुक्लपक्षे द्वितीयायामर्के वहति चन्द्रमाः।
दृश्यते लाभदः पुंसां सोमे सौख्यं प्रजायते॥
चन्द्रकाले यदा सूर्य्यः सूर्य्यश्चन्द्रोदये भवेत्।
उद्वेगः कलहो हानिः शुभं सर्व्वं निवारयेत्॥*॥
विपरीतलक्षणम्।
यदा प्रत्यूषकाले तु विपरीतोदयो भवेत्।
चन्द्रस्थाने वहत्यर्को रविस्थाने च चन्द्रमाः॥
प्रथमे मानसोद्वेगं धनहानिं द्वितीयके॥
तृतीये गमनं प्रोक्तमिष्टनाशं चतुर्थके॥
पञ्चमे राज्यविध्वंसं षष्ठे सर्व्वार्थनाशनम्।
सप्तमे व्याधिदुःखानि अष्टमे मृत्युमादिशेत्॥
कालत्रये दिनान्यष्टौ विपरीतं यदा भवेत्।
तदा दुष्टफलं प्रोक्तं किञ्चिन्न्यूने तु शोभनम्॥
प्रातर्मध्याह्नयोश्चन्द्रः सायंकाले दिवाकरः।
तदा नित्यं जय लाभं विपरीतन्तु दुःखदम्॥
दक्षिणे यदि वा वामे यत्र संक्रमते शिवः।
तत्पादमग्रतः कृत्वा निःसरेत् निजमन्दिरे॥
चन्द्रः समपदः कार्य्यो रविस्तु विषमः सदा।
पूर्णपादं पुरस्कृत्य यात्रा भवति सिद्धिदा॥
चन्द्रचारे चतुष्पादं पञ्चपादाश्च भास्करे।
एवन्तु गमनं श्रेष्ठं सार्व्वभुवनत्रयम्॥
यत्राङ्गे चरते वायुस्तदङ्गस्य करस्थलम्।
सुप्तोत्थितो मुखं स्पृष्ट्वा लभते वाञ्छितं फलम्॥
परदत्ते तथा ग्राह्ये गृहान्निर्गमनेऽपि च।
यदङ्गे वहते नाड़ी ग्राह्यं मतिकराङ्घ्रिणा॥
न हानिः कलहो नैव कण्टकैर्नापि भिद्यते।
निवर्त्तते सुखेनैव सर्व्वोपद्रववर्जितः॥
गुरुबन्धुनृपामात्या अन्येऽपीप्सितदायिनः।
पूर्णाङ्गे खलु कर्त्तव्या कार्य्यसिद्धिमभीप्सता॥
आसने शयने वापि पूर्णाङ्गविनिवेशिताः।
वशीभवन्ति कामिन्यो न कर्म्म नियमान्तरम्॥
अरिचौराधमाद्याश्च अन्ये उत्पातविग्रहाः।
कर्त्तव्याः खलु रिक्ताङ्गे जयलाभसुखार्थिभिः॥
दूरदेशे विधातव्यं गमनं तुहिनद्युतौ।
अभ्यर्णदेशे दीप्ते तु तरणाविदति केचन॥
यत्किञ्चित् पूर्व्वमुद्दिष्टं लाभादिसमरागमः।
तत् सर्व्वं पूर्णनाडीषु जायते निर्व्विकल्पकम्॥
शून्यनाड्यां रिपुं जेतुं यत् पूर्व्वं प्रतिपादितम्।
जायते नान्यथा चैव यथा सर्व्वज्ञभाषितम्॥
रिपुं जेतुमित्यत्र विपर्य्यस्तमिति च पाठः।
व्यवहारे खलोच्चाटे द्वेषिविद्यादिवञ्चकाः।
कुपितस्वामिचौराद्याः पूर्णस्थाः स्युर्भयङ्कराः॥
दूराध्वनि शुभश्चन्द्रो निर्व्विघ्नमिष्टसिद्धिदः।
प्रवेशकार्य्यहेतुः स्यात् सूर्य्यः शीघ्रं प्रशस्यते॥
अग्रतो वामिका श्रेष्ठा पृष्ठतो दक्षिणा शुभा।
वामे च वामिका प्रोक्ता दक्षिणे दक्षिणा स्मृता॥
चन्द्रचारे विषं हन्ति सूर्य्यो बलावशं नयेत्।
सुषुम्नायां भवेन्मोक्ष एक एव त्रिधा स्मृतः॥
अयोग्ये योग्यता नाडी योग्यस्थानेऽप्ययोग्यता।
कार्य्यानुबन्धतो जीवः कथं रुद्र समाचरेत्॥
शुभाशुभानि कार्य्याणि क्रियन्तेऽहर्निशं यदा।
तदा कार्य्यानुबन्धेन कार्य्यं नाडीप्रचालनम्॥*॥
अथ इडा।
स्थिरकर्म्मण्यलङ्कारे दूराध्वगमने तथा।
आश्रमे हर्म्म्यप्रासादे वस्तूनां संग्रहेऽपि च॥
वापीकूपतडागादिप्रतिष्ठा स्तम्भदेवयोः।
यात्रादाने विवाहे च वस्त्रालङ्कारभूषणे॥
शान्तिकं पौष्टिकं चैव दिव्यौषधिरसायने।
स्वस्वामिदर्शने मैत्रे वाणिज्ये धनसंग्रहे॥
गृहप्रवेशे सेवायां कृष्यां बीजादिवापने।
शुभकर्म्मणि सन्धौ च निर्गमे च शुभः शशी॥
विद्यारम्भादिकार्य्येषु बान्धवानाञ्च दर्शने।
जन्ममोक्षेषु धर्म्मेषु दीक्षायां मन्त्रसाधने॥
कालविज्ञानसूत्रेण चतुष्पादगृहागमे।
कलाव्याधिचिकित्सायां स्वामिसम्बोधने तथा॥
गजाश्वारोहणे धन्वी गजाश्वानाञ्च बन्धने।
परोपकरणे चैव निधीनां स्थापने तथा॥
गीतवाद्येऽपि नृत्ये च गीतशास्त्रविचारणे।
पुरग्रामप्रवेशे च तिलके मूत्रधारणे॥
पुत्रशोके विषादे च ज्वरिते मूर्च्छितेऽपि वा।
स्वजनस्वामिसम्बन्धे धान्यादिदारुसंग्रहे॥
स्त्रीणां दन्तादिभूषायां कृषेरागमने तथा।
गुरुपूजा विषादीनां चालनञ्च वरानने॥
इडायां सिद्धिदं प्रोक्तं योगाभ्यासादिकर्म्म च।
तत्रापि वर्ज्जयेद्वायुं स्तेज आकाशमेव च॥
सर्व्वकार्य्याणि सिध्यन्ति दिवारात्रिगतान्यपि।
सर्व्वेषु शुभकार्य्येषु चन्द्रचारः प्रशस्यते॥*॥
अथ पिङ्गला।
कठिनक्रूरविद्यानां पठने पाठने तथा।
स्त्रीसङ्गवेश्यागमने महानौकाधिरोहणे॥
नष्टकार्य्ये सुरापाने वीरमन्त्राद्युपासने।
बहुलध्वंसदेशादिविषदानादिवैरिणि॥
शास्त्राभ्यासे च गमने मृगयापशुविक्रये।
इष्टकाकाष्ठपाषाणरत्नघर्षणदारणे॥
गत्यभ्यासे यन्त्रतन्त्रे दुर्गपर्व्वतरोहणे।
द्यूते चौर्य्ये गजाश्वादिरथसाधनवाहने॥
व्यायामे मारणोच्चाटे षट्कर्म्मादिकसाधने।
नदीजलौघतरणे भेषजे लिपिलेखने॥
मारणं मोहनं स्तम्भं विद्वेषोच्चाटनं वशम्।
प्रेरणाकर्षणे क्षोभे दाने च क्रयविक्रये॥
खड्गहस्ते वैरियुद्धे भोगे वा राजदर्शने।
भोज्ये स्नाने व्यवहारे क्रूरे दीप्ते रविः शुभः॥
भुक्तमात्रेण मन्दाग्नौ स्त्रीणां वश्यादिकर्म्मणि।
शयनं सूर्य्यवाहेन कर्त्तव्यन्तु सदा बुधैः॥
क्रूराणि यानि कर्म्माणि चराणि विविधानि च।
तानि सिध्यन्ति सूर्य्ये च नात्र कार्य्या विचा-
रणा॥*॥
अथ सुषुम्ना।
क्षणं वामे क्षणं दक्षे यदा वहति मारुतः।
सुषुम्ना सा च विज्ञेया सर्व्वकार्य्यहरा स्मृता॥
तस्यां नाड्यां स्थितो वह्निर्ज्वलन्तं कालरूपि-
णम्।
विषुवन्तं विजानीयात् सर्व्वकार्य्यविनाशनम्॥
यदानुक्रममुल्लङ्घ्य यस्य नाडीद्वयं वहेत्।
तदा तस्य विजानीयादशुभं समुपस्थितम्॥
क्षणं वामे क्षणं दक्षे विषमं भावमादिशेत्।
विपरीतफलं ज्ञेयं ज्ञातव्यञ्च वरानने॥
उभयोरेव सञ्चारे विषुवन्तं समादिशेत्।
न कुर्य्यात् क्रूरसौम्यानि तत्सर्व्वं निष्फलं भवेत्॥
जीविते मरणे प्रश्ने लाभालाभौ जयाजयौ।
विषुवे वैपरीत्यं स्यात् संस्मरेज्जगदीश्वरम्॥
ईश्वरस्मरणं कार्य्यं योगाभ्यासादिकर्म्मसु।
अन्यत्तत्र न कर्त्तव्यं जयलाभसुखार्थिभिः॥
सूर्य्येण वहमानायां सुषुम्नायां मुहुर्मुहुः।
शापं दद्यात् वरं दद्यात् सर्व्वथा च तदन्यथा॥
नाडीसंक्रमणे काले तत्त्वसंक्रमणे तथा।
शुभं किञ्चिन्न कर्त्तव्यं पुण्यदानादि कोटिधा॥
विषमस्योदये यावां मनसापि न चिन्तयेत्।
यात्रा हानिकरी तस्य मृत्युः क्लेशो न संशयः॥
पुरो वामोर्द्ध्वतश्चन्द्रो दक्षाधः पृष्ठतो रविः।
पूर्णरिक्तविवेकोऽयं ज्ञातव्यो दैशिकैः सदा॥
ऊर्द्ध्ववामाग्रतो दूतो ज्ञेयो वामपथि स्थितः।
पृष्ठ दक्षे तथाधस्तात् सूर्य्यवाहगतः शुभः॥
अनादिविषमं सन्धिं निराधारं निराकुलम्।
परे सूक्ष्मे विलीयेत सा सन्ध्या सन्धिरुच्यते॥
न सन्ध्यां सन्धिमित्याहुः सन्ध्या सन्धिर्निगद्यते।
विषुवत् सन्धिगः प्राणः सा सन्ध्या सन्धिरुच्यते॥
न वेदं वेदमित्याहुर्व्वेदे वेदो न विद्यते।
परात्मा विद्यते येन स वेदो वेद उच्यते॥"
इति नाडीभेदः समाप्तः॥*॥
अथ तत्त्वनिर्णयः।
देव्युवाच।
"देवदेव महादेव संसारार्णवतारक।
स्थितं त्वदीयहृदये रहस्यं वद मे प्रभो॥
ईश्वर उवाच।
स्वरज्ञानं रहस्यं तु न किञ्चिदिष्टदेवता।
स्वरज्ञानरतो योगी स योगी परमो मतः॥
पञ्चतत्त्वात् भवेत् सृष्टिस्तत्त्वे तत्त्वं विलीयते।

पञ्चतत्त्वं परं तत्त्वं तत्त्वातीतं निरञ्जनम् ॥
तत्त्वानां नाम विज्ञेयं सिद्धियोगेन योगिनाम् ।
भूतानां दुष्टचिह्नानि जानन्ति हि स्वरोत्तमाः ॥
पृथिव्यापस्तथा तेजो वायुराकाशमेव च ।
पञ्चभूतात्मकं सर्व्वं यो जानाति स पूजितः ॥
सर्व्वलोकेषु जीवानां न देहे भिन्नतत्त्वकम् ।
भूर्लोकात् सत्यपर्य्यन्तं नाडीभेदः पृथक् पृथक् ॥
वामे वा दक्षिणे वापि उदयाः पञ्च कीर्त्तिताः ।
अष्टधा तत्त्वविज्ञानं शृणु वक्ष्यामि सुन्दरि ॥
प्रथमे तत्त्वसंख्यायां द्वितीये श्वाससन्धिषु ।
तृतीये स्वरचिह्नानि चतुर्थे स्थानमेव च ॥
पञ्चमे तस्य वर्णश्च षष्ठे तु प्राणमेव च ।
सप्तमे स्वादसंयुक्तमष्टमे गतिलक्षणम् ॥
एवमष्टविधं प्राणं विषुवन्तं चराचरम् ।
स्वरात् परतरं देवि नान्यथा त्वम्बुजानने ।
निरीक्षितव्यं यत्नेन यदा प्रत्यूषकालतः ।
कालस्य वञ्चनार्थाय कर्म्म कुर्व्वन्ति योगिनः ॥
श्रुत्योरङ्गुष्ठकौ मध्याङ्गुल्यौ नासापुटद्वये ।
वदनप्रान्तयोरन्ते तर्ज्जन्यौ तु दृगन्तयोः ॥
अस्यान्तरं पार्थिवादितत्त्वज्ञानं भवेत् क्रमात् ।
पीतश्वेतारुणश्यामबिन्दुभिर्निरुपाधि खम् ॥
दर्पणेन समालोक्य श्वासं तत्र विनिक्षिपेत् ।
आकारैस्तु विजानीयात् तत्त्वभेदं विचक्षणः ॥
चतुरस्रं चार्द्धचन्द्रं त्रिकोणं वर्त्तुलं स्मृतम् ।
बिन्दुभिस्तु नभो ज्ञेयमाकारैस्तत्त्वलक्षणम् ॥
मध्ये पृथ्वी ह्यधश्चापश्चोर्द्ध्वं वहति चानलः ।
तिर्य्यग् वायुप्रचारश्च नभो वहति संक्रमे ॥ * ॥
माहेयं मधुरं स्वादु कषायं जलमेव च ।
तिक्तं तेजश्च वायुश्च आकाशं कटुकं तथा ॥
अष्टाङ्गुलं वहेद्वायुरनलश्चतुरङ्गुलम् ।
द्वादशाङ्गुलमाहेयं षोडशाङ्गुलवारुणम् ॥
आपः श्वेताः क्षितिः पीता रक्तवर्णो हुताशनः ॥
मारुतो नीलजीमूत आकाशं भूमिवर्णकम् ॥ * ॥
स्कन्धदेशे स्थितो वह्निः नाभिमूले प्रभञ्जनः ।
जानुदेशे महीतोयं पादान्ते मस्तके नभः ॥
ऊर्द्ध्वं मृत्युरधः शान्तिस्तिर्य्यगुच्चाटनं तथा ।
मध्ये स्तम्भं विजानीयात् नभः सर्व्वत्र मध्यगम् ॥
पृथिव्यां स्थिरकर्म्माणि चरकर्म्माणि वारुणे ।
तेजसा समकार्य्याणि मारणोच्चाटनेऽनिले ॥
व्योम्नि किञ्चिन्न कर्त्तव्यमभ्यसेत् योगसेवया ।
शून्यता सर्व्वकार्य्येषु नात्र कार्य्या विचारणा ॥ *
पृथ्वीजलाभ्यां सिद्धिः स्यात् मृत्युर्व्वह्नौ क्षयोऽनिले ।
नभसि निष्फलं सर्व्वं ज्ञातव्यं तत्त्ववेदिभिः ॥
चिरलाभः क्षितौ ज्ञेयस्तत्क्षणात्तोयतत्त्वतः ।
हानिः स्याद्वह्निवाताभ्यां नभसो निष्फलं भवेत् ॥
पीतः शनैर्मध्यवाही हनुयावद्गुरुध्वनिः ।
कवोष्णः पार्थिवो वायुः स्थिरकार्य्यप्रसाधकः ॥
अधोवाही गुरुध्वानः शीघ्रगः शीतलः सितः ।
यः षोडशाङ्गुलो वायुः स प्रायः शुभकर्म्मकृत् ॥
आवर्त्तगश्चात्युष्णश्च शोणाभश्चतुरङ्गुलः ।
ऊर्द्ध्ववाही तु यः क्रूरः कर्म्मकारी स तैजसः ॥
उष्णशीतः कृष्णवर्णस्तिर्य्यग्गामी षडङ्गुलः ।
वायुः पवनसंज्ञो यः चरकर्म्मसु सिद्धिदः ॥
यः समीरः समरसः सर्व्वतत्त्वगुणावहः ।
अम्बरं तं विजानीयात् योगिनां योगदायकम् ।
पीतञ्चैव चतुष्कोणं मधुरं मध्यमाश्रयम्
भोगदं पार्थिवं तत्त्वं प्रवाहे द्वादशाङ्गुलम् ॥
श्वेतमर्द्धेन्दुसङ्काशं स्वादु काषायमार्द्रकम् ।
लाभकृद्वारुणं तत्त्वं प्रवाहे षोडशाङ्गुलम् ॥
रक्तं त्रिकोणं तिक्तं स्यात् ऊर्द्ध्वमार्गप्रवाहकम् ।
दीप्तञ्च तैजसं तत्त्वं प्रवाहे चतुरङ्गुलम् ॥
नीलवर्त्तुलसङ्काशं स्वाद्वम्लं तिर्य्यगाश्रितम् ।
चपलं मारुतं तत्त्वं प्रवाहेऽष्टाङ्गुलं स्मृतम् ॥
वर्णाकारं स्वादवाहं अव्यक्तं सर्व्वगामि च ।
मोक्षदं व्योमतत्त्वं हि सर्व्वकार्य्येषु निष्फलम् ॥
पृथ्वीजले शुभे तत्त्वे तेजोमिश्रफलोदये ।
हानिमृत्युकरौ पुंसामशुभौ व्योममारुतौ ॥
आपूर्व्वा पश्चिमे पृथ्वी तेजश्च दक्षिणे तथा ।
वायुरुत्तरदिग्भागे मध्यकोणे गतं नभः ॥
चिरलाभः क्षितौ ज्ञेयस्तत्क्षणात्तोयतत्त्वतः ।
हानिः स्याद्वह्निवाताभ्यां नभस्यालिङ्गनं लभेत् ।
चन्द्रे पृथ्वीजले स्यातां सूर्य्ये चाग्निर्यदा भवेत् ।
तदा सिद्धिर्न सन्देहः सौम्यासौम्येषु कर्म्मसु ॥
लाभः पृथ्वीकृतो वह्निर्निशायां लाभकृज्जलम् ।
वह्नौ मृत्युः क्षतिर्व्वायौ नभःस्थानं दहेत् क्वचित् ॥
जीवितव्ये जये लाभे कृष्याञ्च धनकर्षणे ।
मन्त्रार्थे युद्धप्रश्ने च गमनागमने तथा ॥
आयाति वारुणे तत्त्वे तत्रस्थोऽपि शुभं क्षितौ ।
प्रयाति वायुतोऽन्यत्र हानिर्मृत्युर्नभोऽनले ॥ * ॥
पृथिव्यां मूलचिन्ता स्यात् जीवस्य जलवातयोः ।
तेजसा धातुचिन्ता स्यात् शून्यमाकाशतो वदेत् ।
पृथिव्यां बहुपादाः स्युर्द्विपदास्तोयवायुतः ।
तेजसा च चतुष्पादा नभसा पादवर्ज्जिताः ॥
कुजो वह्नी रविः पृथ्वी सौरिरापः प्रकीर्त्तिताः ।
वायुस्थानस्थितो राहुर्दक्षरन्ध्रप्रवाहकः ॥
जलं चन्द्रो बुधः पृथ्वी गुरुर्व्वातः सितोऽनलः ।
वामनाड्यां स्थिताः सर्व्वे सर्व्वकार्य्येषु निश्चिताः ।
प्रवासिप्रश्नः ।
“चन्द्रादित्यौ परित्यज्य यदा राहुगतोऽनिलः ।
तदासौ चलितो ज्ञेयः स्थानान्तरमपेक्षते ॥
आयाति वारुणे तत्त्वे तत्रैवास्ति शुभं क्षितौ ।
प्रवासी पवनेऽन्यत्र मृत्युरेवानले वदेत् ॥
पृथ्वीतो मूलविज्ञानं जीवज्ञानं जले तथा ।
आग्नेय्यां धातुविज्ञानं व्योम्नि शून्यं विनिर्द्दिशेत् ।
तुष्टिपुष्टिरतिक्रीडा जयो हास्यं धरातले ।
तेजो वायुश्च सुप्ताक्षः ज्वरकम्पप्रवासिनः ॥
गतायुर्मृत्युराकाशे चन्द्रावस्थाः प्रकीर्त्तिताः ।
द्वादशैता प्रयत्नेन ज्ञातव्या देशिकोत्तमैः ॥
पूर्व्वायां पश्चिमे याम्य उत्तरायां यथाक्रमम् ।
पृथिव्यादीनि भूतानि बलिष्ठानि विनिर्द्दिशेत् ॥ *
पृथिव्यापस्तथा तेजो वायुराकाशमेव च ।
पञ्चभूतात्मकं देहं ज्ञातव्यञ्च वरानने ॥
अस्थि मांसं त्वचा नाडी रोम चैव तु पञ्चमम् ।
पृथ्वी पञ्चगुणोपेता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥
शुक्रशोणितमज्जा च लालामूत्रञ्च पञ्चमम् ।
आपः पञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥
क्षुधा तृष्णा तथा निद्रा क्रान्तिरालस्यमेव च ।
तेजःपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥
धारणं चालनं गन्धं सङ्कोचनप्रसारणे ।
वायोः पञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषिताः ॥
रागद्वेषौ तथा लज्जा भयं मोहश्च पञ्चमः ।
नभःपञ्चगुणाः प्रोक्ता ब्रह्मज्ञानेन भाषितम् ॥ * ॥
पृथिवीपलपञ्चाशत् चत्वारिंशदपस्तथा ।
तेजस्त्रिंशद्विजानीयाद्वायोर्विंशतिर्नभः ॥
पार्थिवे चिरकालेन लाभश्चापि क्षणात् भवेत् ।
जायते पवनात् स्वल्पं सिद्धाऽप्यग्नौ विनश्यति ॥
वह्निवायुकृते प्रश्ने लाभालाभं वदेद्बुधः ।
परतो वारुणे लाभः स्थिरत्वञ्च पुरन्दरे ॥
ज्ञातव्यं जीवनं शून्ये सिद्धो व्योम्नि विनश्यति ॥
पृथ्व्याः पञ्च अपां वेदाः गुणास्तेजो द्विवायुतः ।
नभ एकगुणश्चैव तत्त्वज्ञानमिदं भवेत् ॥
फुत्कारकृत् प्रस्फुटिता विदीर्णा पतिता धरा ।
ददाति सर्व्वकार्य्येषु अवस्थासदृशं फलम् ॥ * ॥
भरणी कृत्तिका पुष्या मघा पूर्व्वा च फल्गुनी ।
पूर्व्वभाद्रपदः स्वाति तेजस्तत्त्वमिति प्रिये ॥
विशाखोत्तरफल्गुन्यौ हस्ता चित्रा पुनर्व्वसुः ।
आश्विनी मृगशीर्षा च वायुतत्त्वमुदाहृतम् ॥
पूर्व्वाषाढ़ा तथाश्लेषा मूलमार्द्रा च रोहिणी ।
उत्तरभाद्रपदा तोयतत्त्वं शतभिषा प्रिये ॥
धनिष्ठा रोहिणी ज्येष्ठानुराधा श्रवणा तथा ।
अभिजिच्चोत्तराषाढा पृथ्वीतत्त्वमुदाहृतम् ॥
वहन्नाड़ीस्थितो दूतो यत् पृच्छति शुभाशुभम् ।
तत् सर्व्वं सिद्धिमायाति शून्ये शून्यं न संशयः ॥
तत्त्व रामो जयं प्राप्तः सुतत्त्वे च धनञ्जयः ।
कौरवा निहताः सर्व्वे युद्धे तत्त्वविपर्य्यये ॥
जन्मान्तरीयसंस्कारात् प्रसादादथवा गुरोः ।
केषाञ्चिज्जायते तत्त्वे वासना विमलात्मनाम् ॥”
अथ पञ्चतत्त्वध्यानम् ।
“लं बीजं धरणीं ध्यायेत् चतुरस्रां सुपीतभाम् ।
सुगन्धं स्वर्णवर्णत्वमारोग्यं देहलाघवम् ॥
वं बीजं वारुणं ध्यायेदर्द्धचन्द्रं शशिप्रभम् ।
क्षुत्पिपासासहिष्णुत्वं जलमध्येषु मज्जनम् ॥
रं बीजं शिखिनं ध्यायेत् त्रिकोणमरुणप्रभम् ।
बह्वन्नपानभोक्तृत्वमातपाग्निसहिष्णुता ॥
यं बीजं पवनं ध्यायेद्वर्त्तुलं श्यामलप्रभम् ।
आकाशगमनाद्यञ्च पक्षिवद्गमनं तथा ॥
हं बीजं गगनं ध्यायेत् निराकारं बहुप्रभम् ।
ज्ञानं त्रिकालविषयमैश्वर्य्यमणिमादिकम् ॥
स्वरज्ञानी नरो यत्र धनं नास्ति ततः परम् ।
स्वरज्ञानेन गमयेत् अनायासफलं भवेत् ॥
सर्व्वञ्च धनमधनं सर्व्वाधिकारसंयुतम् ।
तत्त्वेनैकेन न सिध्यन्ति तत्त्वहीना यदा नराः ॥

स्नातं तेन समस्ततीर्थसलिलैः सर्व्वापि दत्तावनि-
र्यज्ञानाञ्च कृतं हि कार्य्यमखिलं देवाश्च सन्तर्पिताः ।
संसाराच्च समुद्धृताः स्वपितरः त्रैलोक्यपूज्योऽप्यसौ
यस्य ब्रह्मविचारणे क्षणमपि स्थैर्य्यं मनः प्राप्नुयात् ।"
इति तत्त्वज्ञानं सम्पूर्णम् ॥

अथ युद्धप्रकरणम् ।

देव्युवाच ।

"देवदेव महादेव महाज्ञानं स्वरोदयम् ।
त्रिकालविषयज्ञानं कथं भवति शङ्कर ॥

ईश्वर उवाच ।

अर्थकाण्डं जयप्रश्नं शुभाशुभमिति त्रिधा ।
एतत् त्रिकालविज्ञानं नान्यद्भवति सुन्दरि ॥
तत्त्वे शुभाशुभं कार्य्यं तत्त्वे जयपराजयौ ।
तत्त्वे समर्घमाहार्घ्यं तत्त्वं त्रिपदमुच्यते ॥

देव्युवाच ।

देवदेव महादेव सर्व्वसंसारतारक ।
किं नराणां परं मित्रं सर्व्वकार्य्यप्रसाधकम् ॥

शिव उवाच ।

प्राण एव परं मित्रं प्राण एव परः सखा ।
प्राणतुल्यः परो बन्धुर्न्नास्ति नास्ति वरानने ॥

देव्युवाच ।

कथं प्राणस्थितो वायुर्द्देहे किं प्राणरूपकम् ।
तत्त्वेषु सञ्चरन् प्राणो ज्ञायते योगिभिः कथम् ।

शिव उवाच ।

कायानगरमध्ये तु मारुतः क्षितिपालकः ।
भोजने वचने चैव गतिरष्टादशाङ्गुला ॥
प्रवेशे दशभिः प्रोक्तो निर्गमे द्वादशाङ्गुलः ।
प्राणस्य तु गतिर्द्देवि स्वभावाद्द्वादशाङ्गुला ॥
गमने च चतुर्व्विंशा नेत्रवेदास्तु धावने ।
मैथुने पञ्चषष्टिश्च शयने च शताङ्गुला ॥
एकाङ्गुलकृते न्यूने प्राणे निष्कामता मता ।
आनन्दस्तु द्वितीये स्यात् कविशक्तिस्तृतीयके ॥
वाचासिद्धिश्चतुर्थे तु दूरदृष्टिस्तु पञ्चमे ।
षष्ठे त्वाकाशगमनं चण्डवेगश्च सप्तमे ॥
अष्टमे सिद्धयश्चाष्टौ नवमे निधयो नव ।
दशमे दशमूर्त्तिश्च छायनाशो दशैकके ॥
द्वादशे हंसचारश्च गङ्गामृतरसं पिबेत् ।
आनखाग्रे प्राणपूर्णे कस्य भक्ष्यञ्च भोजनम् ॥
एवं प्राणविधिः प्रोक्तः सर्व्वकार्य्यफलप्रदः ।
ज्ञायते गुरुवाक्येन न विद्याशास्त्रकोटिभिः ॥*॥
प्रातश्चन्द्रो रविः सायं यदि दैवान्न लभ्यते ।
मध्याह्नान्मध्यरात्राद्वा परतस्तु प्रवर्त्तते ॥
दूरयुद्धे जयी चन्द्रः समासन्ने दिवाकरः ।
वहन्नाड्या गतः पादः सर्व्वसिद्धिः प्रजायते ॥
यात्रारम्भे विवाहे च प्रवेशे नगरादिके ।
शुभकार्य्येषु सर्व्वेषु चन्द्रचारः प्रशस्यते ॥
अयनतिथिदिनेशः स्वीयतत्त्वेन युक्तो
यदि वहति कथञ्चित् दैवयोगेन पुंसाम् ।
स जयति रिपुसैन्यं स्तम्भमात्रस्वरेण
प्रभवति न च विघ्नः केशवस्यापि लोके ॥
जीवरक्षं जीवरक्षां जीवाङ्गे परिधाय च ।
जीवो व्रजति यो युद्धे जीवो जयति मेदिनीम् ॥
भूमौ जले च कर्त्तव्यं गमनं शान्तिकर्म्मसु ।
वह्नौ वायौ प्रदीप्ते तु खे पुनर्न्न भवत्यपि ॥
जीवेन शस्त्रं बध्नीयात् जीवेनैव विकाशयेत् ।
जीवेन प्रक्षिपेत् शस्त्रं युद्धे जयति सर्व्वथा ॥
आकृष्य प्राणपवनं समारोहेत वाहनम् ।
समुत्तरेत् पदं दत्त्वा सर्व्वकार्य्याणि साधयेत् ॥
अपूर्णशत्रुसामग्रीं पूर्णं वा स्ववशं यदा ।
कुरुते पूर्णतत्त्वस्थो जयत्येको वसुन्धराम् ॥
यन्नाडी वहते चाङ्गे तस्यामेवाधिदेवता ।
सम्मुखापि दिशा तेषां सर्व्वकार्य्यफलप्रदा ॥
आदौ तु क्रियते मुद्रा पश्चाद्युद्धं समाचरेत् ।
सर्व्वा मुद्रा कृता येन तेषां सिद्धिर्न्न संशयः ॥

चन्द्रप्रवाहेऽप्यथ सूर्य्यवाहे
भटाः समायान्ति च युद्धकामाः ।
समीरणस्तत्त्वविदां प्रयातो
या शून्यता सा प्रतिकूलहन्त्री ॥

यद्दिशं वहते वायुर्युद्धं तद्दिशि दापयेत् ।
जयत्येव न सन्देहः शक्रोऽपि यदि वाग्रतः ॥
यत्र नाड्यां वहेद्वायुस्तदङ्गे प्राणमेव च ।
आकृष्य गच्छेत् कर्णान्तं जयत्येव पुरन्दरम् ॥
प्रतिपक्षप्रहारेभ्यः पूर्णाङ्गं योऽभिरक्षति ।
न तस्य रिपुभिः शक्तिर्बलिष्ठैरपि हन्यते ॥
अङ्गुष्ठतर्ज्जनीवंशे पादाङ्गुष्ठस्तथाध्वनि ।
युद्धकाले च कर्त्तव्यं लक्षयोद्धा जयी भवेत् ॥
निशाकरे रवौ चारे मध्ये यस्य समीरणः ।
स्थितो रक्षेत् दिगन्तानि जयाकाङ्क्षी नरः सदा ॥
श्वासप्रवेशकालेषु दूतो जल्पति वाञ्छितम् ।
तस्यार्थः सिद्धिमायाति निर्गमे नैव सुन्दरि ॥
लाभादीन्यपि कार्य्याणि पृष्टानि कीर्त्तितानि च ।
जीवे विशति सिध्यन्ति हानिर्न्निःसरणे भवेत् ॥
नरे दक्षा स्वकीया च स्त्रियां वामा प्रशस्यते ।
कुम्भकं युद्धकाले च तिस्रो नाड्यश्च या गतिः ॥
हकारस्य सकारस्य विना भेदं स्वरः कथम् ।
सोऽहं हंसपदेनैव जीवो जपति सर्व्वदा ॥
शून्याङ्गं पूरितं कृत्वा जीवाङ्गं गोपयेद् यदि ।
जीवाङ्गं घातमाप्नोति शून्याङ्गं रक्षते सदा ॥
वामे वाप्यथवा दक्षे यदि पृच्छति पृच्छकः ।
तत्र घातो न जायेत शून्ये घातं विनिर्द्दिशेत् ॥
भूतत्त्वेनोदरे घातः पादस्थानेऽम्बुना भवेत् ।
उरःस्थानेऽग्नितत्त्वेन करस्थाने च वायुना ॥
शिरसि व्योमतत्त्वे न क्षत आघातनिर्णयः ।
एवं पञ्चविधो घातः स्वरशास्त्रे प्रकाशितः ॥
युद्धकाले यदा चन्द्रः स्थायी जयति निश्चितम् ।
यदा सूर्य्यप्रवाहस्तु वादी विजयते तथा ॥
जयमध्ये तु सन्देहो नाडीमध्यं तु लक्षयेत् ।
सुषुम्नायां गतः प्राणः समरे शत्रुसङ्कटे ॥
यस्यां नाड्यां भवेच्चारस्तद्दिशं युद्धमाश्रयेत् ।
तेनासौ जयमाप्नोति नात्र कार्य्या विचारणा ॥
यदि संग्रामकाले तु वामनाडी सदा वहेत् ।
स्थायिनो विजयं विद्यात् रिपुवश्यादयोऽपि च ॥
यदि संग्रामकाले तु सूर्य्यस्तु व्यावृतो वहेत् ।
तदा जयी जयं विद्यात् स देवासुरमानवात् ॥
रणे हरति शत्रुस्थं वामायां प्रविशेन्नरः ।
स्थानं विधावचाराभ्यां जयं सूर्य्येण धावति ॥
योधद्वयकृते प्रश्ने पूर्णस्य प्रथमो जयः ।
रिक्ते चैव द्वितीयस्तु जयी भवति नान्यथा ॥
पूर्णनाडीगतः पृष्ठे शून्याङ्गञ्च तदग्रतः ।
शून्यस्थाने कृतः शत्रुर्म्रियते नात्र संशयः ॥
वामचारे समं नाम यस्य तस्य जयी भवेत् ।
पृच्छको दक्षिणे भागे विजयी विषमाक्षरः ॥
यदा पृच्छति चन्द्रस्थस्तदा सन्धानमादिशेत् ।
पृच्छेद्यदा च सूर्य्यस्थस्तदा जानीहि विग्रहम् ॥
पार्थिवे च समं युद्धं सिद्धिर्भवति वारुणे ।
वह्नौ युद्धे जयस्तस्य मृत्युर्व्वायौ च नाभसे ॥
निमित्तात् प्रमादाद्वा यदा न ज्ञायतेऽनिलः ।
प्रश्नकाले तदा कुर्य्यात् इदं यत्नेन बुद्धिमान् ॥
निश्चलां धारणां कृत्वा पुष्पं हस्तात् निपातयेत् ।
पूर्णाङ्गे पुष्पपतनं शून्ये वा तत्फलं वदेत् ॥
तिष्ठन्नुपविशन् वापि प्राणमाकर्षयेन्निजम् ।
मनोभङ्गमकुर्व्वाणः सर्व्वकार्य्येषु पूजितः ॥
न कालो विविधं घोरं न शस्त्रं न च पन्नगाः ।
न शत्रुव्याधिचौराद्याः शून्यस्थं नाशितुं क्षमाः ।
जीवेन स्थापयेद्वायुं जीवेनारम्भयेत् पुनः ।
जीवेन क्रीडते नित्यं द्यूते जयति सर्व्वदा ॥
सर्व्वाचाहिकयो युद्धे स्वरज्ञानं विना नृपः ।
स्वरज्ञानबलादग्रे निष्फलं कोटिधा भवेत् ।
इह लोके परत्रैव स्वरज्ञानी बली सदा ॥
दशशतायुतं लक्षं देशाधिपबलं क्वचित् ।
शतक्रतुसुरेन्द्राणां बलं कोटिगुणं भवेत् ॥
ॐकारः सर्व्ववर्णानां ग्रहाणाञ्च भास्करो यथा
मर्त्यलोके तथा पूज्यः स्वरज्ञानी पुमानपि ॥
एकाक्षरप्रदातारं नाडीभेदनिवेदकम् ।
पृथिव्यां नास्ति तद्द्रव्यं यद्दत्त्वा चानृणी भवेत्

देव्युवाच ।

परस्परं मनुष्याणां युद्धे प्रोक्तो जयस्तथा ।
यमयुद्धे समुत्पन्ने मनुष्याणां कथं जयः ॥

ईश्वर उवाच ।

ध्यायेद्देवं स्थिरे जीवे जुहुयात् जीवसङ्गमे ।
इष्टसिद्धिर्भवेत्तस्य महालाभो जयो भवेत् ॥
निराकारात् समुत्पन्नं साकारं सकलं जगत्
तत् साकारं निराकारं ज्ञाने भवति तन्मयम् ।
इति युद्धप्रकरणम् ॥

श्रीदेव्युवाच ।

"नरयुद्धं यमयुद्धं द्वयं प्रोक्तं महेश्वर ।
इदानीं देवदेवानां वशीकरणकं वद ॥

ईश्वर उवाच ।

चन्द्रं सूर्य्येण चाकृष्य स्थापयेज्जीवमण्डले ।
आजन्मवशगा वामा कथितोऽयं तपोधनैः ॥
जीवेन गृह्यते जीवो जीवो जीवस्य दीयते ॥

जीवस्थाने गतो जीवो बालाजीवास्तवश्यकृत् ।
चन्द्रं पिबति सर्व्वेण सूर्य्यं पिबति चन्द्रतः ।
अन्योन्यकालभावेन जीवेदाचन्द्रतारकम् ॥
एतज्जानाति यो योगी एतत् पठति नित्यशः ।
सर्व्वदुःखविनिर्म्मुक्तो लभते वाञ्छितं फलम् ॥
सर्फोऽङ्के वहते नाडी तन्नाडीबोधनं कुरु ।
करे बद्धा स्वमुष्कञ्च जरणं जयते युवा ॥
उभयोः कुम्भकं कृत्वा मुखे श्वासं निपीयते ।
निश्चला च यदा नाडी देवकन्यावशं कुरु ॥
रात्रौ च यामवेलायां प्रसुप्ते कामिनीजने ।
ब्रह्मबीजं पिबेद् यस्तु बालाजीवहरो नरः ॥
इति देवीवश्यप्रकरणम् ।*॥
अष्टाक्षरं जपित्वा तु तस्मिन् काले ऋतौ सति ।
तत्क्षणं दीयते चन्द्रो मोहमायाति कामिनी ॥
शयने वा प्रसङ्गे वा चुम्बनालिङ्गनेऽपि वा ।
यः सूर्य्येण पिबेच्चन्द्रं स भवेन्मकरध्वजः ॥
शिवमालिङ्गते शक्त्या प्रसङ्गे दक्षिणेऽपि वा ।
तत्क्षणाद्दापयेद्यस्तु मोहयेत् कामिनीशतम् ॥
सप्तनवत्रयपञ्चवारान् सङ्गांस्तु सूर्य्यगे ।
चन्द्रे द्वितुर्य्यषट् कृत्वा वश्या भवति कामिनी ॥
सूर्य्यचन्द्रौ समाकृष्य सर्पाक्रान्त्याधरोष्ठयोः ।
महापद्मे मुखं स्पृष्ट्वा वारं वारमिदं चरेत् ।
आप्राणमिति पद्मस्य यावन्निद्रावशं गता ।
पश्चाज्जागर्त्ति वेलायां चोष्यते गलचक्षुषी ॥
अनेन विधिना कामी वशयेत् सर्व्वकामिनीम् ।
इदं न वाच्यमन्यस्मिन्निति शास्त्रा परमेश्वरि ॥
इति स्त्रीवश्यप्रकरणम् ।*॥
अथ गर्भप्रकरणम् ।
ऋतुकालभवा नारी पञ्चमेऽह्नि यदा भवेत् ।
सूर्य्याचन्द्रमसोर्योगे सेवनात् पुत्रसम्भवः ॥
शङ्खवल्ली गवां दुग्धं पृथ्व्यापो वहते यदा ।
भर्त्तुरेव वदेद्वाक्यं अर्घ्यं देहि त्रिभिर्व्वचः ॥
ऋतुस्नाता पिबेन्नारी ऋतुदानञ्च योजयेत् ।
रूपलावण्यसम्पन्नो नरसिंहः प्रसूयते ॥
सुषुम्ना सूर्य्यगम्येन ऋतुदानञ्च योजयेत् ।
अङ्गहीनः पुमान् यस्तु जायते कुत्सितविग्रहः ॥
विषमाङ्के दिवा रात्रौ विषमाङ्के दिनाधिपः ।
चन्द्रनेत्राग्नितत्त्वेषु बन्ध्या पुत्रमवाप्नुयात् ॥
रतारम्भे रविः पुंसां स्त्रियान्ते सुधाकरः ।
अनेन क्रमयोगेन नादत्ते दैवदण्डकः ।
रतारम्भे रविः पुंसां स्त्रियाश्चैव सुधाकरः ।
उभयोः सङ्गमे प्राप्ते बन्ध्या पुत्रमवाप्नुयात् ॥
चन्द्रनाडी वहेत् प्रश्ने गर्भे कन्या तदा भवेत् ।
सूर्य्ये भवेत्तदा पुत्त्रो शून्ये गर्भो निहन्यते ॥
चन्द्रे स्त्री पुरुषः सूर्य्ये मध्यमार्गे नपुंसकः ।
गर्भप्रश्ने यदा दूतः तदा पुत्त्रः प्रजायते ॥
पृथ्व्यां पुत्त्री जले पुत्त्रः कन्यका तु प्रभञ्जने ।
तेजसा गर्भपातः स्यात् नभस्यपि नपुंसकम् ॥
शून्ये शून्यं युगे युग्मं गर्भपातस्तु सङ्क्रमे ।
सूर्य्यभागे क्षते पुत्त्रश्चन्द्रचारे तु कन्यका ॥
विषुवे गर्भपातः स्यात् भावी वाथ नपुंसकः ।
तत्त्वे वित्तं विजानाति कथितं तव सुन्दरि ॥

गर्भाधानं मारुते स्याच्च दुःखी
दिशाख्याता वारुणे सौख्ययुक्तः ।
गर्भस्रावो स्वल्पजीवो च वह्नौ
भोगी भव्यः पार्थिवेनार्थयुक्तः ॥
धनवान् सौख्यसंयुक्तो भोगवान् गर्भसंस्थितः ।
स्यान्नित्यं वारुणे तत्त्वे व्योम्नि गर्भो निहन्यते ॥
माहेयेषु सुतोत्पत्तिर्व्वारुणे दुहिता भवेत् ।
शेषेषु गर्भहानिः स्यात् जातमात्रस्य वा मृतिः ॥
रविमध्यगतश्चन्द्रश्चन्द्रमध्यगतो रविः ।
ज्ञातव्यं गुरुतः शीघ्रं न विद्याशास्त्रकोटिभिः ॥
इति गर्भप्रकरणम् ।*॥
अथ संवत्सरप्रकरणम् ।
चैत्रशुक्लप्रतिपदि प्रातस्तत्त्वविभेदतः ।
पश्यद्विचक्षणो योगी दक्षिणे चोत्तरायणे ॥
चन्द्रस्योदयवेलायां वहमानोऽथ तत्त्वतः ।
पृथिव्यापस्तथा वायुः सुभिक्षं सर्व्वशस्यजम् ॥
तेजो व्योम्नि भयं घोरं दुर्भिक्षं कालतत्त्वतः ।
एवं तत्त्वफलं ज्ञेयं वर्षे मासे दिने तथा ॥
पृथिव्यादिकतत्त्वेन दिनमासाब्दजं फलम् ।
शोभनञ्च तथा दुष्टं व्योममारुतवह्निभिः ॥
मध्यमा भवति क्रूरा दुष्टा च सव्यकर्म्मसु ।
देशभङ्गमहारोगक्लेशकष्टादिदुःखदा ॥
मेषसंक्रान्तिदिवसे स्वरभेदं विचारयेत् ।
संवत्सरफलं ब्रूयात् लोकानां तत्त्वचिन्तकः ॥
सुभिक्षं राष्ट्रवृद्धिः स्यात् बहुशस्या वसुन्धरा ।
बहुवृष्टिस्तथा सौख्यं पृथ्वीतत्त्वं वहेद्यदि ॥
अतिवृष्टिः सुभिक्षं स्यादारोग्यं सौख्यमेव च ।
बहुशस्या तथा पृथ्वी जलतत्त्वं वहेद्यदि ॥
दुर्भिक्षं राष्ट्रभङ्गः स्याद्रोगोत्पत्तिस्तु दारुणा ।
अत्यादल्पतरा वृष्टिरग्नितत्त्वं वहेद्यदि ॥
उत्पातोपद्रवा भीतिरल्पवृष्टिः स्युरीतयः ।
मेषसंक्रान्तिवेलायां वायुतत्त्वं वहेद्यदि ॥
उत्तापज्वरा भीतिरल्पा वृष्टिः स्थिता
भवेत् ।
मेषसंक्रान्तिवेलायां व्योमतत्त्वं वहेद्यदि ॥
तत्रापि शून्यता ज्ञेया शस्यादीनां सुखस्य च ।
पूर्णे प्रवेशने श्वासे स्वस्वतत्त्वे न सिद्धिदः ॥
सूर्य्ये चन्द्रेऽन्यथाभूते संग्रहः सर्व्वसिद्धिदः ।
विषमे वह्नितत्त्वस्य ज्ञायते केवलं नभः ॥
तत् कुर्य्याद्वस्तु संग्राह्यं द्विमासे च महार्घता ।
स्वरज्ञानं शिवः पश्येत्तस्मापतिस्तथा भवेत् ॥
एकत्र शरीरं यस्य सुखं तस्य सदा भवेत् ।
नाडीत्रयं विजानाति तत्त्वज्ञानं तथैव च ॥
नव तेन भवेत्तुल्यं लक्षकोटिरसायनम् ।
रवौ संक्रमणे नाडी गलान्ते च प्रवर्त्तते ॥
सलिले वह्नियोगेऽपि रौरवं जगतीतले ।
इति संवत्सरफलम् ॥*॥
अथ रोगप्रकरणम् ।
महीतत्त्वे स्वरोगश्च जले च जलमातरः ।
रवौ चारे तेजस्तत्त्वे वायुतत्त्वे च शाकिनी ॥
शून्यतत्त्वेन रोगश्च पित्तदोषसमुद्भवः ।
दानपुण्यं द्विजातीनां पितृश्राद्धं विधीयते ॥

आदौ शून्यगतं पृच्छेत् पश्चात् पूर्णो विशेद्
यदि ।
मूर्च्छितोऽपि ध्रुवं जीवेत् यदर्थं परिपृच्छति ॥
चन्द्रस्थाने स्थितो जीवः सूर्य्यस्थाने च पृच्छति ।
तदा प्राणविनिर्म्मुक्तो यदि वैद्यशतैर्वृतः ॥
पिङ्गलायां स्थितो जीवो वामे दूतश्च पृच्छति ।
तदापि म्रियते रोगी यदि त्राता महेश्वरः ॥
दक्षिणेन यदा वायुर्द्दूतो रौद्राक्षरं वदेत् ।
तदा जीवति जीवोऽसौ चन्द्रे समफलं भवेत् ॥
जीवाकारञ्च वा धृत्वा जीवाकारं विलोकयन् ॥
जीवस्थो जीवितं पृच्छेत्तस्माज्जीवन्ति ते
ध्रुवम् ॥
प्रश्ने वाधः स्थितो जीवस्तदा जीवो हि जीवति ।
ऊर्द्ध्वचारगतो जीवो याति जीवो यमालयम् ॥
विपरीताक्षरं प्रश्ने रिक्तायां पृच्छको यदि ।
विपर्य्ययञ्च विज्ञेयं विषमस्योदये सति ॥
यस्मिन् भागे चरेत जीवस्तत्रस्थः परिपृच्छति ।
तदा जीवति जीवोऽसौ यदि रोगैः प्रपीड़ितः ॥
वातोदये वातकरञ्च भक्ष्यं
पित्तोदये पित्तकरञ्च भक्ष्यम् ।
श्लेष्मोदये श्लेष्मकरञ्च भक्ष्यं
पुंसि प्रभुक्ते प्रभवन्ति रोगाः ॥
एकस्य भूतस्य विपर्य्ययेण
रोगाभिभूतिर्भवतीह पुंसाम् ।
तयोर्द्वयोर्बन्धुसुहृद्विपत्ति
पक्षद्वये व्यत्ययतो मृतिः स्यात् ॥
इति रोगज्ञानम् ।*॥
अथ कालज्ञानम् ।
मासादौ वत्सरादौ च पक्षादौ च यथाक्रमम् ।
क्षयं काल परीक्षेत वायुचारवशात् सुधीः ॥
पञ्चभूतात्मकं देहं शशी सर्व्वेण सिञ्चति ।
रक्षयेत् सूर्य्यवातेन तेन जीवः स्थिरो भवेत् ॥
मारुतं बन्धयित्वा तु सूर्य्यं बन्धयते यदि ।
अभ्यासाज्जीवते जीवः सूर्य्यकालेऽपि वञ्चते ॥
गगनाद्वर्षते चन्द्रः कायापद्मानि सिञ्चति ।
कर्म्मयोगः सदाभ्यासात् अमरः शशिनः स्रवात् ॥
शशाङ्कं वारयेद्रात्रौ दिवा वार्य्यो दिवाकरः ।
इत्यभ्यासरतो योगी स योगी नात्र संशयः ॥
दिवा न पूजयेत् लिङ्गं रात्रौ देवीं न पूजयेत् ।
रहसि ज्ञानजनकं पञ्चसूत्रे समन्वितम् ॥
अहोरात्रं यदैकत्र वहते यस्य मारुतः ।
तदा तस्य भवेदायुः संपूर्णं वत्सरत्रयम् ॥
अहोरात्रद्वयं यस्य पिङ्गलायां सदागतिः ।
तस्य वर्षद्वयं ज्ञेयं जीवितं तत्त्ववेदिभिः ॥
त्रिरात्रं वहते यस्य वायुरेकपुटे स्थितः ।
वत्सरं यावदायुः स्यात् प्रवदन्ति मनीषिणः ॥
रात्रौ चन्द्रो दिवा सूर्य्यो वहेद्यस्य निरन्तरम् ।
विजानीयात्तस्य मृत्युः षण्मासाभ्यन्तरे सुधीः ॥
एकादिषोडशाहानि यदि भानुर्निरन्तरम् ।
वहेद्यस्य च वै मृत्युः शेषाहेन च मासिकैः ॥
सम्पूर्णं वहते सूर्य्यश्चन्द्रमा नैव दृश्यते ।
पक्षेण जायते मृत्युः कालज्ञानेन भाषितम् ॥

सम्पूर्णं वहते चन्द्रः सूर्य्यो नैव च दृश्यते ।
मासेन दृश्यते मृत्युः कालज्ञानेन भाषितम् ॥
मूत्रं पुरीषं वायुश्च समकालं प्रजायते ।
तदासौ चलितो ज्ञेयो दशाहे म्रियते ध्रुवम् ॥
एवं चन्द्रप्रवाहश्च सुखलाभजयस्तथा ।
सूर्य्यचन्द्रप्रणाशे तु सद्यो मृत्युर्न संशयः ॥
अरुन्धती ध्रुवश्चैव विष्णोस्त्रीणि पदानि च ।
आयुर्हीना न पश्यन्ति चतुर्थं मातृमण्डलम् ॥
अरुन्धती भवेज्जिह्वा ध्रुवो नासाग्रमुच्यते ।
भ्रुवोर्म्मध्ये विष्णुपदं तारकं मातृमण्डलम् ॥
नवध्रुवः सप्तमो वा पञ्चतारा त्रिनासिका ।
जिह्वामेकदिनं प्रोक्तं म्रियते मानवो ध्रुवम् ।
कोणमक्ष्णोऽङ्गुलीभ्यान्तु किञ्चित् पोड्य निरो-
क्षयेत् ।
यदा न दृश्यते बिन्दुर्द्दशाहेन जनो मृतः ॥
इति कालज्ञानम् ॥*॥
इडा गङ्गेति विज्ञेया पिङ्गला यमुना नदी ।
मध्ये सरस्वती विद्यात् प्रयागादि समन्ततः ॥
आदौ साधनमाख्यातं सद्यःप्रत्ययकारकम् ।
बद्धपद्मासनो योगी बन्धयेदुड्डियानकम् ॥
पूरकः कुम्भकश्चैव रेचकश्च तृतीयकः ।
ज्ञातव्यो योगिभिर्नित्यं देहसंसिद्धिहेतवे ॥
पूरकः कुरुते पुष्टीर्धातुसाम्यं तथैव च ।
कुम्भकः स्तम्भनं कुर्य्यात् जीवरक्षाविवर्द्धनम् ॥
रेचको हरते पापं कुर्य्याद्योगपदं व्रजेत् ।
पश्चात् संग्राममवत्तिष्ठेत् पद्मे बन्धे च कारयेत् ॥
कुम्भयेत् सहजं वायुं यथाशक्त्या प्रयत्नतः ।
रेचयेच्चन्द्रमार्गेण सूर्य्येण पूरयेत् सुधीः ॥
चन्द्रं पिबति सूर्य्यश्च सूर्य्यं पिबति चन्द्रमाः ।
अन्योन्यकालभावेन जीवेदाचन्द्रतारकम् ॥
स्वीयाङ्गे वहते नाडी तन्नाडीरोधनं कुरु ।
मुखबन्धममुञ्चन् वै पवनं जायते युवा ॥
मुखनासाक्षिकर्णानामङ्गुलीभिर्निरोधयेत् ।
तत्त्वोदयमिति ज्ञेयं सम्मुखीकरणं प्रिये ॥
तस्य रूपं गतिः स्वादो मण्डलं लक्षणान्वितम् ।
यो वेत्ति वा नरो लोके स तु शूद्रोऽपि योग-
वित् ॥
निराशीर्निर्म्मला योगी न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ।
वासनामुन्मना कृत्वा कालं जयति लीलया ॥
विश्वस्य वेशिका शक्तिर्नेत्राभ्यां परिदृश्यते ।
तत्रस्थ तु मनो यस्य याममात्रं भवेदिह ॥
तस्यायुर्व्वर्द्धते नित्यं घटिका त्रिप्रमाणतः ।
शिवेनोक्तं पुरा तन्त्रं सिद्धस्य गुणगह्वरम् ॥
बद्धा पद्मासनस्थो गुदपवनलयं संनिरुध्योर्द्ध-
मुच्चैः
प्राणं रन्ध्रेण कुम्भत्रयजितमनिलं प्राणशक्त्या
निरुध्य ।
एकीभूतं सुषुम्नाविवरमुखगतं ब्रह्मरन्ध्रे च
नीत्वा
निःक्षिप्याकाशमार्गे शिवचरणरता यान्ति
केऽपि धन्याः ॥*॥
एतज्जानाति यो योगी एतत् पठति नित्यशः ।
सर्व्वदुःखैर्व्विनिर्म्मुक्तो लभते वाञ्छितं फलम् ॥
स्वरज्ञानं शिरो यस्य लक्ष्मीः करतले भवेत् ।
एतत्तु शरीरे यस्य सुखं तस्य सदा भवेत् ॥
प्रणवः सर्व्ववेदानां ब्रह्माण्डे भास्करो यथा ।
मर्त्यलोके तथा पूज्यः स्वरज्ञानी पुमानपि ॥
नाडीत्रयं विजानाति तत्त्वज्ञानं तथैव च ।
नैव तेन भवेत्तुल्यं लक्षकोटिरसायनम् ॥
एकाक्षप्रदातारं नाडीभेदनिवेदकम् ।
पृथिव्यां नास्ति तद्द्रव्यं यद्दत्त्वा चानृणी भवेत् ॥
स्वरस्तत्त्वं तथा युद्धं देववश्यं स्त्रियस्तथा ।
गर्भाब्दरोगकालाख्यं नवप्रकरणान्वितम् ॥
एवं प्रवर्त्तितं लोके सिद्धिदं सिद्धयोगिभिः ।
आचन्द्रार्कं स्मृतो जीयात् पठनात् सिद्धि-
दायकम् ॥
सुख्यासने समासीनं निद्रामाहारमल्पकम् ।
चिन्तयेत् परमात्मानं यद्दृष्टं तद्भविष्यति ॥"
इति शिवगौरीसंवादे नवप्रकरणान्वितपवन-
विजयं नाम स्वरोदयं समाप्तम् ॥

स्वर्गः, पुं, (स्वरिति गीयते इति । गै + कः । यद्वा, सु अर्ज्यते इति । अर्ज अर्जने + घञ् । शकन्ध्वादित्वात् कुत्वम् ।) देवतानामालयः । तत्-पर्य्यायः । स्वः २ नाकः ३ त्रिदिवः ४ त्रिदशालयः ५ सुरलोकः ६ द्यौः ७ द्यौ ८ त्रिपिष्टपम् ९ । इत्यमरः । १ । १ । ६ ॥ मन्दरः १० अवरोहः ११ गौः १२ रमतिः १३ फलोदयः १४ । इति जटाधरः ॥ देवलोकः १५ स्वर्लोकः १६ ऊर्द्ध्वलोकः १७ सुखाधारः १८ सौरिकः १९ शक्रभुवनम् २० दिवानम् २१ । इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ तस्य गुणदोषा यथा,—

सुबाहुरुवाच ।
"स्वर्गस्य मे गुणान् ब्रूहि साम्प्रतं द्विजसत्तम ।
एतत् सर्व्वं द्विजश्रेष्ठ करिष्यामि न संशयः ॥
जैमिनिरुवाच ॥
नन्दनादीनि दिव्यानि रम्याणि विविधानि च ।
सन्त्युद्यानानि पुण्यानि सर्व्वकामशुभानि च ॥
सर्व्वकामफलैर्व्वृक्षैः शोभितानि समन्ततः ।
विमानानि सुदिव्यानि परितान्यप्सरोगणैः ॥
सर्व्वत्रैव विचित्राणि कामगानि रमानि च ।
तरुणादित्यवर्णानि मुक्ताजालान्तराणि च ॥
चन्द्रमण्डलशुभ्राणि हैमशय्यासनानि च ।
सर्व्वकामसमृद्धाश्च सुखदुःखविवर्जिताः ॥
नराः सुकृतिनस्तेतु विचरन्ति यथासुखम् ।
न तत्र नास्तिका यान्ति न स्तेया नाजितेन्द्रियाः ॥
न नृशंसा न पिशुनाः कृतघ्ना न च मानिनः ।
सत्यास्तपःस्थिताः शूरा दयावन्तः क्षमापराः ॥
यज्वानो दानशीलाश्च तत्र गच्छन्ति ते नराः ।
न रोगो न जरा मृत्युर्न शोको न हिमादयः ॥
न तत्र क्षुत्पिपासा च कस्य ग्लानिर्न दृश्यते ।
एते चान्ये च बहवो गुणाः सन्ति च भूपते ॥
दोषास्तत्रैव ये सन्ति तान् शृणुष्व च साम्प्रतम् ।
शुभस्य कर्म्मणः कृत्स्नं फलं तत्रैव भुज्यते ।
न चात्र क्रियते भूयः सोऽत्र दोषो महान् श्रुतः
असन्तोषश्च भवति दृष्ट्वा दीप्तां परश्रियम् ।
संप्राप्ते कर्म्मणामन्ते सहसा पतनं तथा ॥
इह यत् क्रियते कर्म्म फलं तत्रैव भुज्यते ।
कर्म्मभूमिरियं राजन् फलभूमिस्त्वसौ स्मृता ॥"
इति पाद्मे भूखण्डे ९० अध्यायः ॥
अन्यत् वह्निपुराणे शिवेरुपाख्याननामाध्याये मात्स्ये १०३ । १०४ अध्याययोरपि द्रष्टव्यम् ॥
अपि च ।

सुनन्द उवाच ।
शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि विष्णोरद्भुतकर्म्मणः ।
विराड्रूपस्य संस्थानमाख्यास्ये महदद्भुतम् ॥
यावती भूः समुद्दिष्टा ससमुद्राद्रिकानना ।
प्रतिभाता महाराज किरणैश्चन्द्रसूर्य्ययोः ॥
वियच्च तावदुपरि विस्तारपरिमण्डलम् ।
पञ्चविंशतिकोट्यस्तु योजनानान्तु तत्स्मृतम् ॥
नवतीनां सहस्राणि योजनानि महीपते ।
भूमेरूर्द्ध्वञ्च लोकानां सिद्धचारणरक्षसाम् ॥
ये च विद्याधरा यक्षरक्षोगन्धर्व्वकिन्नराः ।
भूतप्रेतपिशाचाश्च तेषां तत् स्थानमीरितम् ॥
ततो राहुर्म्महाबाहो अयोदशसहस्रकम् ।
योजनानां प्रविस्तारं मण्डलं तस्य कथ्यते ॥
स्मरन् वैरं पुरा प्राप्तं यः पर्व्वणि महाग्रहः ।
ग्रासाय धावति क्रोधात् पुष्पवन्तौ महीपते ॥
तदैव भगवच्चक्रं सहस्रार्कोपमद्युति ।
उपतिष्ठति तद्भीत्या पुनरेव निवर्त्तते ॥
उपरागं वदन्त्येवं पुण्यकालश्च कथ्यते ।
लक्षयोजनतो भानुर्भूमेरेष व्यवस्थितः ॥
भानोः सकाशादुपरि लक्षे लक्ष्यः क्षपाकरः ।
नक्षत्रमण्डलं चन्द्राल्लक्षयोजनमुच्छ्रितम् ॥
नक्षत्रमण्डलात् सौम्य उपरिष्टाद्द्विलक्षतः ।
बुधात् शुक्रो द्विलक्षे तु शुक्राद्भौमो द्विलक्षके ।
मङ्गलादुपरिष्टाच्च गीष्पतिर्लक्षकद्वये ।
द्विलक्षयोजनात् सधः सौरिर्द्देवपुरोहितात् ॥
शतायुतससुच्छ्रायं सौरेः सप्तर्षिमण्डलम् ।
सप्तर्षिभ्यः सहस्राणां शतादूर्द्ध्वं ध्रुवस्थितिः ॥
पादगम्यं हि यत्किञ्चिद्वस्त्वस्ति धरणीतले ।
तद्भूर्लोक इति ख्यातं शाकद्वीपादिकाननम् ॥
भूर्लोकाच्च भुवर्लोकः सूर्य्यावधिरुदीरितः ।
आदित्यादाध्रुवं राजन् स्वर्लोकः कथ्यते बुधैः ।
महर्लोकः क्षितेरूर्द्ध्वमेककोटिप्रमाणतः ।
कोटिद्वये वर्त्तमानो जनो भूर्लोकतो नृप ॥
उपरिष्टात् क्षितेरष्टौ कोटयः सत्यमीरितम् ।
सत्यादुपरि वैकुण्ठो योजनानां प्रमाणतः ॥
भूर्लोकात् परिसंख्यातः कोटिरष्टादश प्रभो ।
यत्रास्ते श्रीपतिः साक्षात् सर्व्वेषामभयप्रदः ।
वैकुण्ठादुत्तरे शैवो लोकः षोड़शकोटयः ।
तिर्य्यगेव महाराज कैलासाख्यस्तु पर्व्वतः ॥
पार्व्वत्या सहितः शम्भुर्यत्रास्ते स्वगणैर्वृतः ॥
इति पाद्मे स्वर्गखण्डे भूरादिलोकवर्णनं ६ अः
स्वर्गस्वरूपे कर्म्मविशेषेण स्वर्गविशेषगमनं यथा,—

सूत उवाच ।
"स्वर्गस्थानं महापुण्यं प्रोच्यमानं निबोध मे ।
भारते कृतपुण्यानां देवानामपि चालयम् ॥
मध्ये पृथिव्यामद्रीन्द्रो भास्वान् मेरुर्हिरण्मयः ।
योजनानां सहस्राणि चतुरशीतिः समुच्छ्रितः ॥
प्रविष्टः षोड़शाधस्तादवन्यां धरणीधरः ।
तावत्प्रमाणा पृथिवी पर्व्वतस्य समन्ततः ॥
तस्य शृङ्गत्रयं मूर्द्ध्नि स्वर्गो यत्र प्रतिष्ठितः ।
नानाद्रुमलताकीर्णं नानारत्नोपशोभितम् ॥
मध्यगं पश्चिमं पूर्व्वं मेरोः शृङ्गाणि त्रीणि वै ।
प्रयुतोच्छ्रितमात्राणि द्वे शृङ्गे तस्य मध्यतः ॥
मध्यस्थं स्फाटिकं शृङ्गं वैदूर्य्यकरकामयम् ।
इन्द्रनीलमयं पूर्व्वं माणिक्यं पश्चिमं स्मृतम् ॥
योजनानां सहस्राणि नियुतानि चतुर्द्दश ।
उच्छ्रितं मध्यमं शृङ्गं स्वर्गो यत्र प्रतिष्ठितः ॥
प्रयुतान्तरितं शृङ्गं मूर्द्ध्नि च्छत्राकृति स्थितम् ।
पूर्व्वपश्चिमशृङ्गाणां सकलं मध्यमस्य च ॥
त्रिपिष्टपो नाकपृष्ठो अप्सरःशान्तिनिर्वृतो ।
आनन्दोऽथ प्रमोदश्च स्वर्गाः शृङ्गे च मध्यमे ॥
श्वेतश्च पौष्टिकश्चैव उपशोभनमन्मथौ ।
आह्लादः स्वर्गराजश्च स्वर्गाः शृङ्गे तु पश्चिमे ॥
निर्म्मलो निरहङ्कारः सौभाग्यश्चातिनिर्म्मलः ।
सौख्यश्च निर्व्वृतिश्चैव पुण्याहश्च तथा द्विज ॥
स्वर्गाश्चैते द्विजश्रेष्ठ पूर्व्वशृङ्गे समाश्रिताः ।
एकविंशति ये स्वर्गा निविष्टा मेरुमूर्द्धनि ॥
अहिंसादानकर्त्तारो यज्ञानां तपसां तथा ।
तेषु तेषु वसन्ति स्म जनाः क्रोधविवर्ज्जिताः ॥
जलप्रवेशो चानन्दं प्रमोदं वह्निसाहसः ।
भृगुप्रपाते सौख्यन्तु रणे चैवास्य निर्म्मलः ॥
अनशने तु सन्न्यासे मृतो गच्छेत्त्रिविष्टपम् ।
क्रतुयाजी नाकपृष्ठमग्निहोत्री च निर्व्वृतिम् ॥
तड़ागकूपकर्त्ता च लभते पौष्टिकं द्विज ।
सौवर्णदायी सौभाग्यं लभेत् स्वर्गं महातपाः ॥
शीतकाले महावह्निं प्रज्वालयति यो नरः ।
सर्व्वसत्त्वहितार्थाय स्वर्गं चाप्सरसं लभेत् ॥
हिरण्यगोप्रदानेन निरहङ्कारमवाप्नुयात् ।
भूमिदानेन शुद्धेन लभते शान्तिकं पदम् ॥
रौप्यदानेन शुद्धेन स्वर्गं गच्छति निर्म्मलम् ।
अश्वदानेन पुण्याहं कन्यादानेन मङ्गलम् ॥
द्विजेभ्यस्तर्पणं कृत्वा दत्त्वा वस्त्राणि भक्तितः ।
श्वेतन्तु लभते स्वर्गं यत्र गत्वा न शोचति ॥
कपिलागोप्रदानेन परार्द्धं चानुभूयते ।
गोवृषस्य प्रदानेन स्वर्गं मन्मथमश्नुते ॥
माघमासे सरित्स्नायी तिलधेनुप्रदस्तथा ।
छत्रोपानहदाता च स्वर्गं यात्युपशोभनम् ॥
देवायतनकर्त्ता वै शुश्रूषणपरस्तथा ।
तीर्थयात्रापरश्चैव स्वर्गराज्ये महीयते ॥
एकान्नभोजी यो मर्त्यो नक्तभोजी च नित्यशः ।
उपवासी त्रिरात्राद्यैः शान्तिस्वर्गं शुभं लभेत् ॥
सरित्स्नायी जितक्रोधो ब्रह्मचारी दृढ़व्रतः ।
निर्म्मलं स्वर्गमाप्नोति तथा भूतहिते रतः ॥
विद्यादानेन मेधावी निरहङ्कारमाप्नुयात् ।
येन येन हि भावेन यद्यद्दानं प्रयच्छति ।
तत्तत् स्वर्गमवाप्नोति यद्यदिच्छति मानवः ॥
यस्तु सर्व्वाणि दानानि ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ।
स प्राप्य न निवर्त्तेत दिवं शान्तमनामयम् ॥
शृङ्गन्तु पश्चिमं यच्च ब्रह्मा तत्र स्थितः स्वयम् ।
पूर्व्वशृङ्गे स्वयं विष्णुर्मध्ये चैव शिवः स्थितः ॥*॥
अतः परन्तु विप्रेन्द्र स्वर्गाध्वानमिमं शृणु ॥
विमलं विपुलं शुद्धमपर्य्युपरिसंस्थितम् ।
प्रथमे तु कुमारस्तु द्वितीये मातरः स्थिताः ॥
तृतीये सिद्धगन्धर्व्वास्तुर्य्ये विद्याधरा द्विज ।
पञ्चमे नागराजश्च षष्ठे तु विनतासुतः ॥
सप्तमे दिव्यपितरो धर्म्मराजस्तथाष्टमे ।
नवमे तु तथा दक्ष आदित्या दशमे पथि ॥*॥
भूर्लोकाच्छतसाहस्रमूर्द्ध्वं चरति भास्करः ।
योजनानां सहस्रे द्वे विष्कम्भस्य समन्ततः ॥
त्रिगुणः परिणाहेन सूर्य्यबिम्बप्रमाणतः ॥
सोमपृथ्वी विभावर्य्यां मध्याह्नेऽर्य्यम्णा यदा ।
महेन्द्रस्यामरावत्यां तदोत्तिष्ठति भास्करः ॥
मध्याह्ने त्वमरावत्यां यदा भवति भास्करः ।
तदा संयमने याम्ये तदोद्यन् प्रदृश्यते ॥
मेरुं प्रदक्षिणं कुर्व्वन् भात्येष सविता सदा ।
ध्रुवाधारस्थं तिष्ठन् वालखिल्यादिभिः स्तुतः ॥
सूर्य्यमण्डलमानात्तु द्विगुणं सोममण्डलम् ।
पूर्णे शतसहस्रे तु तस्मान्नक्षत्रमण्डलम् ॥
द्विलक्षे तु बुधस्यापि स्थानं नक्षत्रमण्डलात् ।
तावत्प्रमाणभागे तु बुधस्याप्युशना स्थितः ॥
अङ्गारकोऽपि शुक्रस्य तावन्माने व्यवस्थितः ।
लक्षद्वये तु भौमस्य स्थितो देवपुरोहितः ॥
शौरिर्बृहस्पतेश्चोर्द्ध्वं द्विलक्षे तु व्यवस्थितः ।
तस्मात् शनैश्चरादूर्द्ध्वं लक्षे सप्तर्षिमण्डलम् ॥
सप्तर्षिमण्डलादूर्द्ध्वं सकलक्षे ध्रुवः स्थितः ।
मेधीभूतः समस्तस्य ज्योतिश्चक्रस्य सत्तम ॥
भास्वांस्तपति विप्रेन्द्र ऊर्द्ध्वं किरणरश्मिभिः ।
कालसंख्यां त्रिलोकस्य स करोति युगं युगे ॥
जनस्तपस्तथा सत्यमेताल्लोकान् द्विजाश्रया ।
ब्रह्मणो मुनिशार्द्दूल विष्णुशक्तिविदीपितः ॥
ऊर्द्ध्वं गतैर्द्विजश्रेष्ठ रश्मिभिस्तपते रविः ।
अधोगतैस्तु भूर्लोकं द्योतते दीप्तदीधितिः ॥
तमःपापहरः सूर्य्यः कर्त्ता त्रिभुवनस्य च ।
एवमत्र परिदृश्येत मण्डलान्मण्डलं चरम् ॥
द्विगुणेन च विस्तीर्णं भूतलात्तत् प्रतिष्ठितम् ।
आदित्यमण्डलाधस्तात् भुवो लोकः प्रतिष्ठितः ॥
तदधस्तात्तु विप्रेन्द्र भूर्लोकः संप्रतिष्ठितः ।
एवमेतत्त्रिभुवनं विष्णुकाये व्यवस्थितम् ॥
त्रैलोक्यस्येश्वरत्वञ्च विष्णुदत्तं शतक्रतोः ।
लोकपालैश्च सहितो लोकान् रक्षति धर्म्मतः ।
वसन् स्वर्गे महाभाग देवेन्द्रः स तु कीर्त्तितः ॥
अतोऽधस्ताद्द्विजश्रेष्ठ पातालन्तु स्वयंप्रभम् ।
न तत्र तपते सूर्य्यो न रात्रिन निशाकरः ॥
दिव्यं रूपं समास्थाय तपन्ते सततं जनाः ।
पातालस्थाः द्विजश्रेष्ठ दीप्यमानाः स्वतेजसा ॥
स्वर्लोकात्तु महर्लोकः कोटिमाने व्यवस्थितः ।
ततो योजनमानेन द्विगुणो मण्डलेन तु ॥
जनलोकस्थितो विप्र पञ्चमो मुनिसेवितः ।
तस्योपरि तपोलोकश्चतुर्भिः कोटिभिः स्मृतः ॥
सत्यलोकोऽष्टकोटाभिः सर्व्वेषामुपरिस्थितः ।
सर्व्वे छत्राकृतिज्ञेया भुवना भुवनोपरि ॥
ब्रह्मलोकाद्विष्णुलोको द्विगुणेन व्यवस्थितः ।
वाराहे तस्य माहात्म्यं कथितं लोकचिन्तकैः ॥
तत परं द्विजश्रेष्ठ ततो ब्रह्माण्डकपालकम् ।
ब्रह्माण्डात् परतः साक्षात् निर्लेपः पुरुषः स्थितः ॥
यमुपास्य विमुच्येत तपोज्ञानसमन्विताः ।
इति ते संस्थितिः प्रोक्ता भूगोलस्य मयानघ ॥
यस्तु सम्यगिमां वेत्ति स याति परमां गतिम् ।"
इति नृसिंहपुराणे ३० अध्यायः ॥
पारिभाषिकस्वर्गो यथा,—
"मनोऽनुकूलाः प्रमदा रूपवत्यः स्वलङ्कृताः ।
वासः प्रासादपृष्ठेषु स्वर्गः स्याच्छुभकर्म्मणः ॥"
इति गारुड़े । १०८ । ४४ ॥
न्यायमते स्वर्गलक्षणं यथा । दुःखासम्भिन्नत्वादिविशिष्टसुखत्वं स्वर्गत्वं तदेव स्वर्गपदशक्यतावच्छेदकमिति सिद्धान्तः । आदिपदेन अनन्तरदुःखग्रस्तभिन्नत्वाभिलाषोपनीतत्वयोः परिग्रहः । अतएव ।
"यन्न दुःखेन संभिन्नं न च ग्रस्तमनन्तरम् ।
अभिलाषोपनीतं यत् तत् सुखं स्वःपदास्पदम् ॥"
इति स्वर्गादिपदशक्तिग्राहकार्थवादोऽपि संगच्छते । इति गदाधरभट्टाचार्य्यकृतवादार्थः ॥*॥
किञ्च ।
"मनःप्रीतिकरः स्वर्गो नरकस्तद्विपर्य्ययः ।
नरकस्वर्गसंज्ञे वै पापपुण्ये द्विजोत्तमाः ॥"
इति ब्रह्मपुराणे १८ अध्यायः ॥

स्वर्गगामी, [न्] त्रि, (स्वर्गं गच्छतीति । गम + णिनिः ।) स्वर्गगमनकर्त्ता । यथा,—
"सर्व्वहर्त्ता विहिंसा ये ये च सर्व्वंसहा नराः ।
सर्व्वस्य प्रियभूताश्च ते नराः स्वर्गगामिनः ॥"
इति कर्म्मलोचनः ॥

स्वर्गङ्गा, स्त्री, (स्वर्गस्य गङ्गा ।) मन्दाकिनी । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वर्गजित्, त्रि,(स्वर्गं जयतीति । जि + क्विप् तुगागमश्च ।) स्वर्गजेता । (यथा, महाभारते । १२ । ९५ । ३४ ।
"यस्मिन् भयार्द्दितः सम्यक् क्षेमं विन्दत्यपि क्षणम् ।
स स्वर्गजित्तमोऽस्माकं सत्यमेतत् ब्रवीमि ते ॥")

स्वर्गपतिः, पुं, (स्वर्गस्य पतिः ।) इन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वर्गवधूः, स्त्री, (स्वर्गस्य स्वर्गस्थितलोकस्य वधूः ।) अप्सरसः । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वर्गलोकेशः, पुं, (स्वर्गलोकाय ईशः । शरीरजन्यकर्म्मणकृते स्वर्गप्राप्त्यभावात्तथात्वमस्य ।) शरीरम् । इति जटाधरः ॥ (स्वर्गलोकस्य ईशः ।) इन्द्रश्च ॥

स्वर्गसरिद्वरा, स्त्री, (स्वर्गस्य सरिद्वरा ।) गङ्गा । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्गापगा, स्त्री, (स्वर्गस्य आपगा ।) गङ्गा । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वर्गिगिरिः, } पुं, (स्वर्गस्य पथे स्वः गिरिः
स्वर्गिरिः, } पर्व्वतः ।) सुमेरुः । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वर्गिबधूः, स्त्री, (स्वर्गिणां देवानां बधूः ।) अप्सरसः । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वर्गी,[न्]पुं, (स्वर्गोऽस्त्यस्य भोग्यत्वेनेति । स्वर्ग+इनिः ।) देवता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, कुमारे । २ । ४५ ।
"भुवनालोकनप्रीतिः स्वर्गिभिर्नानुभूयते ।
खिलीभूते विमानानां तदापातभयात् पथि ॥")
स्वर्गगामिनि, त्रि । तल्लक्षणं यथा,—
"दया भूतेषु संवादो परलोकं प्रतिक्रिया ।
सत्यं परहिता चाक्तिर्व्वेदप्रामाण्यदर्शनम् ॥
गुरुदेवर्षिपूजा च केवलं साधुसङ्गमः ।
सत्क्रियाभ्यसनं मैत्री स्वर्गिणा लक्षणं विदुः ॥"
इति गारुडे २२८ अध्यायः ॥

स्वर्गौकाः,[स्]पुं, (स्वर्ग ओकः वासस्थानं येषाम् ।) देवता । इति हलायुधः ॥ (यथा, कुमारे । १ । ५८ ।
"अनर्घ्यमर्घ्येण तमद्रिनाथः
स्वर्गौकसामर्च्चितमर्च्चयित्वा ।
आराधनायास्य सखीसमेतां
समादिदेश प्रयतां तनूजाम् ॥")

स्वर्ग्य, त्रि, (स्वर्गस्य निमित्तं संयोग उत्पातो वा । स्वर्ग+"गोद्व्यचोऽसंख्यापरिमाणाश्वादेर्यत् ।" ५ । १ । ३८ । इति यत् । यद्वा स्वर्गः प्रयोजनमस्य । "स्वर्गादिभ्यो यद्वक्तव्यः ।" ५ । १।१११ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या यत् ।) स्वर्गीयः । स्वर्गशब्दात् णप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, भागवते । ४ । १२ । ४४ ।
"धन्यं यशस्यमायुष्य पुण्यं स्वस्त्ययनं महत् ।
स्वर्ग्यं ध्रौव्यं सौमनस्यं प्रशस्यमघमर्षणम् ॥")

स्वर्ज्जिकः, पुं, सर्ज्जिकाक्षारः । इति राजनिर्घण्टः ॥ यवक्षारः । यथा,—
"पाक्यः क्षारो यवक्षारो यावशूको यवाग्रजः ।
स्वर्जिकोऽपि स्मृतः क्षारः कापोतः सुखवर्च्चकः ॥
कथितः स्वर्जिकाभेदो विशेषज्ञैः सुवर्च्चिका ।
यवक्षारो लघुः स्निग्धः सुसूक्ष्मो वह्निदीपनः ।
निहन्ति शूलं वातामश्लेष्मश्वासगलामयान् ॥
स्वर्जिकाल्पगुणा तस्मात् विशेषात्गुल्मशूलहृत् ।
सुवर्च्चिका स्वर्जिकावत् बोद्धव्या गुणतो जनैः ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

स्वर्ज्जिकाक्षारः, पुं, स्वर्ज्जिक्षारः । साचिक्षार इति भाषा । अस्य गुणाः ।
"यवक्षारः जयेदर्शः श्वासान् वातकफामयान् ।
गुल्महृद्ग्रहणीपाण्डुप्लीहानाहगलामयान् ।
तस्मादल्पान्तरगुणः स्वर्ज्जिकाक्षार उच्यते ॥"
इति राजवल्लभः ॥

स्वर्ज्जिक्षारः, पुं, (स्वर्ज्जी एव क्षारः ।) सर्ज्जिकाक्षारः । तत्पर्य्यायः । स्वर्ज्जिकः २ क्षारः ३ स्वर्ज्जी ४ सुखोर्ज्जिकः ५ सुवर्च्चिकः ६ सुवर्च्चिः ७ सुखवर्च्चाः ८ । अस्य गुणाः । पटुत्वम् । कटुत्वम् । तीक्ष्णत्वम् । वातकफार्त्तिनाशित्वम् । गुल्माध्मानक्रिमिव्रणजठरदोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्ज्जी, [न्] पुं, (सुखेन अर्ज्जयतीति । सु+अर्ज्ज+णिनिः । स्वर्ज्जिक्षारः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्णं, क्ली, (सुष्ठु अर्णो वर्णो यस्य ।) सुवर्णम् । धुस्तूरः । इत्यमरः । २ । ८ । ८४ ॥ गौरसुवर्णशाकम् । नागकेशरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥*॥ स्वर्णस्योत्पत्तिर्यथा,—
"एकदा सर्व्वदेवाश्च समूषुः स्वर्गसंसदि ।
तत्र कृत्वा च नृत्यञ्च गायन्त्यप्सरसां गणाः ॥
विलोक्य रम्भां सुश्रोणीं सकामो वह्निरेव च ।
पपात वार्य्यं वह्न्याद् लज्जया वाससा तथा ॥
उत्तस्थौ स्वर्णपुञ्जञ्च वस्त्रं छित्त्वा ज्वलत्प्रभः ।
क्षणेन वर्द्धयामास स सुमेरुर्बभूव ह ॥
हिरण्यरेतसं वह्निं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे १३१।३३-३७॥
तस्य गुणाः ।
"सुवर्णं तिक्तमधुरं कषायं गुरु लेखनम् ।
हृद्यं रसायनं बल्यं चक्षुष्यं कान्तिदं शुचि ॥
आयुर्मेधावयःस्थैर्य्यवाग् विशुद्धिस्मृतिप्रदम् ।
क्षयोन्मादगदार्त्तानां शमनं परमुच्यते ॥"
इति राजवल्लभः ॥ * ॥
सुवर्णस्य शोधनमारणविधिर्यथा । मारणाय योग्यं सुवर्णमाह ।
"दाहे रक्तं सितं छेदे निकषे कुङ्कुमप्रभम् ।
तारशुल्कोज्झितं स्निग्धं कोमलं गुरु हेम सत् ॥"
सत् उत्तमम् ।
"तच्छ्वेतं कठिनं रूक्षं विवर्णं समलं दलम् ।
दाहे छेदेऽसितं श्वेतं कषे स्फुटलघु त्यजेत् ॥"
अथ शोधनविधिः ।
"पत्तलीकृतपत्राणि हेम्नो वह्नौ प्रतापयेत् ।
निषिञ्चेत्तप्ततप्तानि तैले तक्रे च काञ्जिके ॥
गामूत्रे च कुलत्थानां कषाये तु त्रिधा त्रिधा ।
एवं हेम्नः परेषाञ्च धातूनां शोधनं भवेत् ॥"*॥
अथाशुद्धस्य सुवर्णस्य दोषमाह ।
"बलं सवीर्य्यं हरते नराणां
रोगव्रजं पोषयतीह काये ।
असौख्यकार्य्यं च सदा सुवर्ण-
मशुद्धमेतन्मरणञ्च कुर्य्यात् ॥"
अथ स्वर्णमारणविधिः ।
"स्वर्णस्य द्विगुणं सूतमम्लेन सह मर्दयेत् ।
तद्गोलकसमं गन्धं निदध्यादधरोत्तरम् ॥"
स्वर्णस्य अतितनूकृतपत्रस्य । गन्धं गन्धकचूर्णम् ।
"गोलकञ्च ततो रुद्धा सरावदृढसंपुटे ॥
त्रिंशद्वनोपलैर्दद्यात् पुटान्येवं चतुर्द्दश ।
निरुत्थं जायते भस्म गन्धो देयः पुनः पुनः ॥"
रुद्धा सवस्त्रकुटितमृत्तिकया । वनोपलः गोइटा इति लोके । निरुत्थं यत् पुनर्न जीवति ॥ * ॥ अथान्यप्रकारः ।
"काञ्चने गलिते नागं षोडशांशेन निःक्षिपेत् ।
चूर्णयित्वा तथाम्लेन घृष्ट्वा कृत्वा तु गोलकम् ॥
गोलकेन समं गन्धं दत्त्वा चैवाधरोत्तरम् ।
सरावसंपुटे धृत्वा पुटे त्रिंशद्वनोपलैः ॥
एवं सप्तपुटैर्हेम निरुत्थं भस्म जायते ।
पुटापि पूर्व्ववद्गन्धः प्रदातव्यः पुनः पुनः ॥
काञ्चनारिरसैर्घृष्ट्वा समसूतकगन्धयोः ।
कज्जलीहेमपत्राणि लेपयेत् समया तथा ॥
काञ्चनारित्वचः कल्कैर्मूषायुग्मं प्रकल्पयेत् ।
धृत्वा तत् संपुटे गोलं मृन्मूषासंपुटे च तत् ॥
निधाय सन्धिरोधञ्च कृत्वा संशोष्य गोलकम् ।
वह्निं खरतरं कुर्य्यादेवं दद्यात् पुटत्रयम् ॥
निरुत्थं जायते भस्म सर्व्वकर्म्मसु योजयेत् ।
काञ्चनारिप्रकारेण लाङ्गली हन्ति काञ्चनम् ॥
लाङ्गली कलिहारी ।
ज्वालामुखी तथा हन्यात्तथा हन्ति मनःशिला ।
शिलासिन्दूरयोश्चूर्णसमयोरर्कदुग्धकैः ॥
सप्तधा भावनां दद्याच्छोषयेच्च पुनः पुनः ।
ततस्तु गलिते हेम्नि कल्कोऽयं दीयते समः ॥
पुनर्धमेदतितरां यथा कल्को विलीयते ।
एवं वेलात्रयं दद्यात् कल्कं हेमभूतिर्भवेत् ॥
एवं मारितस्य सुवर्णस्य गुणाः ।
सुवर्णं शीतलं वृष्यं बल्यं गुरु रसायनम् ।
स्वादु तिक्तञ्च तुवरं पाके च स्वादु पिच्छिलम्
पवित्रं वृंहणं नेत्र्यं मेधास्मृतिमतिप्रदम् ॥
हृद्यमायुष्करं कान्तिवाग्विशुद्धिस्थिरत्वकृत् ।
विषद्वयक्षयोन्मादत्रिदोषज्वरशोषजित् ॥"
वृष्यं वृषाय कामुकाय हितम् ॥ * ॥
अमस्यक्मारितं स्वर्णं बलं वीर्य्यञ्च नाशयेत् ।
करोति रोगान्मृत्युञ्च तद्धन्याद् यत्नतस्ततः ॥"
इति भावप्रकाशः
अन्यत् सुवर्णशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्वर्णकणः, पुं, (स्वर्णवत् पीतः कणो यस्य । कणगुग्गुलुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्वर्णः कणः ।) सुवर्णकणा च ॥

स्वर्णकणिका, स्त्री, (स्वर्णस्य कणिका ।) कनककणा यथा,—
"कुर्व्वत्याः सरसि स्नानं पार्व्वत्यास्तु शरीरजनिःसृताः स्वर्णकणिकास्ता वहन्ति जलैरिमा
इति कालिकापुराणे ८२ अध्यायः

स्वर्णकायः, पुं, (स्वर्णं इव पीतः कायो यस्य गरुडः । इति हेमचन्द्रः ॥ सुवर्णमयशरीरे, त्रि ॥

स्वर्णकारः, पुं, (स्वर्णं स्वर्णालङ्कारं करोतीति कृ+अण् ।) जातिविशेषः । सेकरा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । नाडीन्धमः २ कलादः ३ मुष्टिकः ४ । इत्यमरः । २।१०।८ ॥ कलादः ५ । इति तट्टीकासारसुन्दरी ॥ हेमलः इति जटाधरः ॥ तस्योत्पत्तिर्यथा,—

"विश्वकर्म्मा च शूद्रायां वीर्य्याधानं चकार सः ।
ततो बभूवुः पुत्राश्च नवैते शिल्पकारिणः ॥
मालाकारः कर्म्मकारः शङ्खकारः कुविन्दकः ।
कुम्भकारः कंसकारः षडेते शिल्पिनां वराः ॥
सूत्रधारश्चित्रकरः स्वर्णकारस्तथैव च ।
पतितास्ते ब्रह्मशापादयाज्या वर्णसङ्कराः ॥
स्वर्णकारः स्वर्णचौर्य्यात् ब्राह्मणानां द्विजोत्तम ।
बभूव सद्यः पतितो ब्रह्मशापेन कर्म्मणा ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते ब्रह्मखण्डे । १० । १९—२२ ॥
तस्य कर्म्मविपाको यथा,—
"तैलचौरस्तैलकीटो मूर्द्धि कीटस्त्रिजन्मकम् ।
ततो भवेत् स्वर्णकारो जन्मैकं दुष्टमानसः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ८५ । १२८ ॥

स्वर्णकृत्, पुं, (स्वर्णं सुवर्णालङ्कारं करोतीति । कृ + क्विप् । तुक् च ।) स्वर्णकारः । इति शब्दमाला ॥

स्वर्णकेतकी, स्त्री, (स्वर्णवर्णा केतकी ।) हरिद्रावर्णकेतकीपुष्पम् । तत्पर्य्यायः । हेमकेतकी २ कनकप्रसवा ३ हैमी ४ छिन्नरुहा ५ विष्वक्‌रुहा ६ स्वर्णपुष्पी ७ कामखड्गदला ८ । अस्या गुणाः ।
"केतकीकुसुमं वर्ण्यं केशदौर्गन्ध्यनाशनम् ।
हेमाभं मदनोन्मादवाहुल्यं सौख्यकारि च ॥
तस्यास्तनोति शिशिरः कटुः पित्तकफापहः ।
रसायनकरो वर्ण्यो देहदार्ढ्यकरः परः ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्णचीरी, स्त्री, (स्वर्णवर्णा चीरी ।) ओषधिविशेषः । तत्पर्य्यायः पटुपर्णी २ हैमवती ३ हिमावती ४ । इत्यमरः । २ । ४ । १३८ ॥ चत्वारि स्वर्णक्षीर्य्याम् । इयं पीतक्षीरा नागजिह्विकाकारा ।
"हैमवर्णं पयस्तस्या हिमवद्भूमिसम्भवा ।
सा नागजिह्विकाकारा तन्मूलं वाणिजौषधमिति ॥"
पटूनि निश्छिद्राणि पर्णानि अस्याः पटुपर्णी जातेरत इति ङीप् । हिमवति जाता हैमवती अण् । स्वर्णमिव पीतत्वात् चीरमस्याः स्वर्णचीरी नदादिः । हिमयुक्तात्पत्तिस्थानयोगात् हिमावती मौसमरुपाद्धतुरिति वतुः नाम्रास्यर्थे इति दीर्घः । इति भरतः ॥ * ॥ अपि च ।
"स्वर्णचीरी स्वर्णदुग्धा स्वर्णाह्वा रुक्मिणी तथा ।
सुवर्णा हेमदुग्धी च हेमचीरी च काञ्चनी ॥
स्वर्णचीरी हिमा तिक्ता क्रिमिपित्तकफापहा ।
मूत्रकृच्छ्राश्मरीशोफदाहज्वरहरा परा ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्णगैरिकं, क्ली, (स्वर्णवत् पीतं गैरिकम् ।) सुवर्णगैरिकम् । वर्णक् माटी इति भाषा । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य विवरणं गैरिकशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्वर्णग्रीवा, स्त्री, (स्वर्णवर्णा ग्रीवा यस्याः ।) नाटकशैलपूर्व्वभागान्निःसृतनदीविशेषः । यथा,—
"या निःसृतापूर्व्वभागात् तस्माद्धिरिवरान्नदी ।
स्वर्णग्रीवेति विख्याता सा गङ्गासदृशी फले ॥"
इति कालिकापुराणे ८२ अध्यायः ॥

स्वर्णचूडः, पुं, (स्वर्णवर्णा चूडा यस्य ।) पक्षिविशेषः । यथा,—
"चाषः कीकीदिविः स्वर्णचूडोऽथ पीतमुण्डकः ॥"
इति जटाधरः ॥

स्वर्णजं, क्ली, (स्वर्णात् जायते इति । जन + डः) रङ्गम् । यथा,—
"वङ्गं त्रपुः स्वर्णजनागजीवने
मृदङ्गरङ्गे गुरुपत्रपिच्चटे ।
स्याच्चक्रसंज्ञं तमरञ्च नागजं
कस्तीरमालीनकमिञ्चले अपि ॥"
इति हेमचन्द्रः ॥

स्वर्णजीवन्ती, स्त्री, (स्वर्णवर्णा जीवन्ती ।) क्षुपविशेषः । सोनाजीवइ इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । हेमाह्वा २ हेमजीवन्ती ३ तृणग्रन्थिः ४ हिमाश्रया ५ स्वर्णपर्णी ६ सुजीवन्ती ७ स्वर्णजीवा ८ सुपर्णिका ९ हेमपुष्पा १० स्वर्णलता ११ हेमवल्ली १२ हेमलता १३ । अस्या गुणाः । वृष्यत्वम् मधुरत्वम् । चक्षुष्यत्वम् । शिशिरत्वम् । वातपित्तास्रदाहनाशित्वम् । बलवर्द्धनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्णदी, स्त्री,(स्वः स्वर्गस्य नदी ।) मन्दाकिनी । इत्यमरः । १ । १ । ५२ ॥ ऋषिकाली । इति राजनिर्घण्टः ॥ सितगङ्गा । सा तु कामाख्यायाः पूर्व्वभागे दिक्करवासिन्याः प्रान्ते स्थिता । यथा,—
"नद्यः स्वर्णश्रिया पूर्व्वं नदी कामाह्वया तथा ।
कामाख्यायाः पूर्व्वभागे नदी सोमासनाह्वया ।
सोमासनायाः पूर्व्वस्यां नदी नाम्ना द्रषोदका ॥
ततः पूर्व्वं कामरूपपीठान्ते जगतां प्रभुः ।
जगन्माया महामाया देवी दिक्करवासिनी ॥
एता या कथिता नद्यः सकला दक्षिणस्रवाः ।
तासु स्नात्वा च पीत्वा च स्वर्गलोकमवाप्नुयात् ॥
प्रान्ते दिक्करवासिन्याः सदा वहति स्वर्णदी ।
सितगङ्गाह्वया लोके साक्षात् गङ्गाफलप्रदा ॥
सा भूमिपीठसंस्था तु देवी दिक्करवासिनी ।
अन्तर्जलैः प्लावयन्ती याति प्रत्यक्षतां सुरैः ॥
सितगङ्गाजले स्नात्वा पूजा शम्भुं हरिं
विधिम् ।
दृष्ट्वा ललितकान्ताख्यां पुनर्योनौ न जायते ॥"
इति कालिकापुराणे ८२ अध्यायः ॥

स्वर्णदीधितिः, पुं, (स्वर्णवत् दीधितिः किरणं यस्य ।) अग्निः इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्वर्णद्रुः पुं, स्वर्णवर्णो द्रुः ।) आरग्वधः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्णपक्षः, पुं, (स्वर्णवत् पीतौ पक्षौ यस्य ।) गरुडः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्वर्णपद्मा, स्त्री, (स्वर्णस्य पद्मं यस्यामिति ।) स्वर्गङ्गा । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वर्णपाटकः, पुं (स्वर्णं पाटयतीति । पट + णिच् ण्वुल ।) टङ्कणः । इति शब्दमाला ॥ (क्वचित् स्वर्णपाचकः पठ्यते ॥ तत्पर्य्याया यथा । टङ्कणः स्वर्णपाचकः । इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

स्वर्णपारेवतं, क्ली, (स्वर्णवर्णं पारेवतम् ।) महापारेवतम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्णपुष्पः, पुं, (स्वर्णवर्णं पुष्पमस्य ।) आरग्वधः । चम्पकः । इति राजनिर्घण्टः । चम्पकपुष्पेविष्णुपूजाफलं यथा,—
"माघे चम्पकपुष्पेण योऽर्च्चयेत् कमलापतिम् ।
स गच्छेत् परमं धाम विमुक्तः सर्व्वपातकैः ॥
यावन्ति स्वर्णपुष्पाणि दीयन्ते चक्रपाणये ।
तावद्युगसहस्राणि स्थीयते विष्णुमन्दिरे ॥
मेरुतुल्यसुवर्णानि दत्त्वा भवति यत् फलम् ।
एकेन स्वर्णपुष्पेण दत्त्वा भवति तत् फलम् ॥
सुवर्णपुष्पं विप्रेन्द्र सर्व्वदा केशवप्रियम् ।
माघे मासि विशेषेण पावनं केशवार्च्चने ॥
सुवर्णकुसुमैर्दिव्यैर्येन नारायणितो हरिः ।
रक्तहीनः सुवर्णाद्यैः स भवेज्जन्मजन्मनि ॥"
इति पाद्मे क्रियायोगसारे ९ अध्यायः ॥
वावलवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्वर्णपुष्पा, स्त्री, (स्वर्णवत् पुष्पं यस्याः ।) कलिकारिः । स्वर्णली । सातला । इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्वर्णलीशब्देऽस्या गुणाः ज्ञातव्याः ॥)

स्वर्णपुष्पी, स्त्री, (स्वर्णवत् पीतं पुष्पं यस्याः । ङीष् ।) आरग्वधः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ स्वर्णकेतकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्णफला, स्त्री, (स्वर्णवत् पीतं फलं यस्याः ।) पीतरम्भा । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्णवणिक, [ज] पुं, (स्वर्णस्य वणिक्) वर्णसङ्करजातिविशेषः । सोनार वेणे इति भाषा । तस्य कर्म्मविपाको यथा,—
"तैलचौरस्तैलकीटो मूर्द्धि कीटस्त्रिजन्मकम् ।
ततो भवेत् स्वर्णकारो जन्मैकं दुष्टमानसः ॥
ततःकुण्डे वर्षशतं स्थित्वा स्वर्णवणिग् भवेत् ।
अश्वाकस्य दुराचारो जन्मैकं कारणो भवेत् ।
विविकलिपिकर्त्ता च भक्तदातुर्द्धनं हरेत् ।
कायस्थेनोदरस्थञ्च मातुर्म्मांसं न खादितम् ।
तत्र नास्ति कृपा तस्य दन्ताभावेन केवलम् ॥
स्वर्णकारः स्वर्णवणिक् कायस्थश्च व्रजेश्वर ।
नरेषु मध्ये ते धूर्त्ताः कृपाहीना महीतले ॥
हृदयं क्षुरधाराभं तेषाञ्च नास्ति सादरम् ।
शतेषु सज्जनः कोऽपि कायस्थो नेतरो च तौ ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ८५ । १२८-१३२ ॥

स्वर्णविन्दुः, पुं, (स्वर्णस्य विन्दुर्यत्र ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सुवर्णकणिका च ॥

स्वर्णभृङ्गारः, पुं, (स्वर्णवर्णो भृङ्गारः ।) स्वर्णभृङ्गराजः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुवर्णकलस च ॥

स्वर्णमहा, स्त्री, नदीविशेषः । यथा,—
"सतीमायाः शरीरात्तु संस्रवन्ति जलैः सह ।
ततः स्वर्णमहा नाम स्वर्णश्रीः सर्व्वतोऽधिका ।
एतासु चैत्रमासे तु स्नात्वा मर्त्यो नरर्षभ ।
कृष्णपक्षे चतुर्द्दश्यां त्रिकालं यस्य मानवः ॥

चिरं शिवमठे स्थित्वा शेषे ब्रह्मगृहं व्रजेत् ।
भूमाववश्रुतः पश्चात् सार्व्वभौमनृपो भवेत् ॥"
इति कालिकापुराणे ८२ अध्यायः ॥

स्वर्णमाक्षिकं, क्लो, (स्वर्णवत् पीतं माक्षिकम् ।) स्वनामख्यात उपधातुः । तस्य नामानि गुणाश्च ।
"स्वर्णमाक्षिकमाख्यातं तापिजं मधुमाक्षिकम् ।
तीक्ष्णं माक्षिकधातुश्च मधुधातुश्च स स्मृतः ॥
किञ्चित्सुवर्णसाहित्यात् स्वर्णमाक्षिकमीरितम् ।
उपधातुः सुवर्णस्य किञ्चित्स्वर्णगुणान्वितम् ॥
तथा च काञ्चनाभावे दीयते स्वर्णमाक्षिकम् ।
किन्तु तस्यानुकल्पत्वात् किञ्चिद्धीनगुणास्ततः ॥
न केवलं स्वर्णगुणा वर्त्तन्ते स्वर्णमाक्षिके ।
द्रव्यान्तरस्य संसर्गात् सन्त्यन्येऽपि गुणास्ततः ॥*
सुवर्णमाक्षिकं स्वादु तिक्तं वृष्यं रसायनम् ।
चक्षुष्यं वस्तिरुक्कण्ठपाण्डुमेहविषोदरम् ।
अर्शः शोथं विषं कण्डुं त्रिदोषमपि नाशयेत् ॥"*॥
अशुद्धस्वर्णमाक्षिकस्य दोषमाह ।
"मन्दानलत्वं बलहानिमुग्रां
विष्टम्भितां नेत्रगदान् सकुष्ठान् ।
मालां तथैव व्रणपूर्व्विकाञ्च
कुर्य्यादशुद्धं खलु माक्षिकञ्च ॥"*॥
तद्दोषशान्त्यर्थं शोधनमाह ।
"माक्षिकस्य त्रयो भागा भागैकं सैन्धवस्य च ।
मातुलुङ्गद्रवेर्व्वाथ जम्बीरस्य द्रवैः पचेत् ॥
चालयेल्लोहजे पात्रे यावत् पात्रं सुलोहितम् ।
भवेत्ततस्तु संशुद्धिं स्वर्णमाक्षिकमृच्छति ॥"*॥
तन्मारणं यथा,—
"कुलत्थस्य कषायेण घृष्ट्वा तैलेन वा पुटेत् ।
तैलेनैवाजमूत्रेण म्रियते स्वर्णमाक्षिकम् ॥
इति भावप्रकाशः ॥
(तथास्य शोधनं यथा,—
"स्वर्णमाक्षिकचूर्णन्तु वस्त्रे बद्ध्वा विपाचयेत् ।
कालमाविषशालिञ्च क्वाथे दोलाविधानतः ।
तदधः पतितं शस्तमेव शुध्यति माक्षिकम् ॥"
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधिकारे ॥)

स्वर्णयूथी, स्त्री, (स्वर्णवर्णा यूथी ।) पीतवर्णयूथिका । तत्पर्य्यायः । हरिणी २ पीतिका ३ हेमपुष्पिका ४ । इति जटाधरः ॥ हेमा ५ । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वर्णलता, स्त्री, (स्वर्णवर्णा लता ।) ज्योतिष्मती । इति राजनिर्घण्टः ॥ (ज्योतिष्मतीशब्देऽस्या विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

स्वर्णवर्णा, स्त्री, (स्वर्णवत् वर्णो यस्याः ।) हरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥ स्वर्णसदृशवर्णयुक्ते, त्रि ॥ (यथा, भ्रमराष्टके । ६ ।
"गन्धाढ्यासौ भुवनविदिता केतकी स्वर्णवर्णा
पद्मभ्रान्त्या क्षुधितमधुपः पुष्पमध्ये पपात ।
अन्धीभूतः कुसुमरजसा कण्टकैश्छिन्नपक्षः
स्थातुं गन्तुं द्वयमपि सखे नैव शक्तो द्विरेफः ॥")

स्वर्णवल्कलः, पुं, (स्वर्णवत् वल्कलं यस्य) श्योणाकवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्वर्णवल्ली, स्त्री, (स्वर्णवर्णा वल्ली ।) लताविशेषः । तत्पर्य्यायः । रक्तफला २ काकायुः ३ काकवल्ली ४ । अस्या गुणाः । शिरःपीड़ात्रिदोषनाशित्वम् । दुग्धदातृत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तथास्याः पर्य्याया गुणाश्च ।
स्वर्णवल्ली रक्तफला काकायुः काकवल्लरी ।
स्वर्णवल्ली शिरःपीडां त्रिदोषान् हन्ति दुग्धदा ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

स्वर्णसेफालिका, स्त्री, (स्वर्णवर्णा सेफालिका ।) आरग्वधः । इति शब्दमाला ॥ पीतसेफालिका च ॥

स्वर्णाङ्गः, पुं, (स्वर्णवत् पीतमङ्गं यस्य ।) आरग्वधः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तथास्य पर्य्यायाः ।
"आरग्वधो राजवृक्षः सम्पाकश्चतुरङ्गुलः ।
आरेवतो व्याधिघातः कृतमालः सुवर्णकः ॥
कर्णिकारो दीर्घफलः स्वर्णाङ्गः स्वर्णभूषणः ।"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

स्वर्णारिः, पुं,(स्वर्णस्य अरिः ।) गन्धकम् । इति केचित् ॥

स्वर्णली, स्त्री, क्षुपविशेषः । तत्पर्य्यायः । हेमपुष्पी २ स्वर्णपुष्पा ३ अब्धजा ४ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् शीतत्वम् । कषायत्वम् । व्रणापहत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्त्त, क गत्यातङ्के । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-पर०-गतौ सक०-आतङ्के अक०-सेट् ।) तङ्का दुःखेन जीवनम् । क, स्वर्त्तयति जनं गच्छति दुःखेन जीवति वेत्यर्थः । असिस्वर्त्तत् । इति दुर्गादासः ॥

स्वर्द, ङ, प्रीतिलिप्सोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०- सक०- सेट् । प्रीतिः प्रीतिकरणम् । लिट्रसोपादानम् । ङ, स्वर्दते विविधास्वादं स्वादते च रसायनमिति हलायुधः । इति दुर्गादासः ॥

स्वर्णदी, स्त्री, (स्वः स्वर्गस्य नदी ।) स्वर्गङ्गा । इत्यमरः ॥ स्वः स्वर्गस्य नदी स्वर्णदी षु, णः इति योगविभागात् णत्वम् । पूर्व्वपदे संज्ञायां णत्वमिति परेषाम् प्रकरणे गिरिनद्यादीनामुपसंख्यानमिति वा णत्वम् । इति मधुमाधवः ॥ स्वर्णदी दन्त्यनकारवतीत्येके । इति भरतः ॥

स्वर्भानवः, पुं, (स्वर्भानोरयं प्रियत्वात् । स्वर्भानु + अण् ।) गोमेदकमणिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वर्भानुः, पुं, (स्वराकाशे भातीति । स्वर् + भा + "दाभाभ्यांनुः ।" उणा० ३ । ३२ । इति नुः ।) राहुः । इत्यमरः ।१ । ३ २६ ॥ (यथा, माघे । २ । ४९ ।
" तुल्येऽपराधे स्वर्भानुर्भानुमन्तं चिरेण यत् ।
हिमांशुमाशु ग्रसते तन्म्रदिम्नः स्फुटं फलम् ॥"
सत्यभामागर्भजातः श्रीकृष्णपुत्त्रविशेषः । यथा, भागवते । १० । ६१ । ११ ।
"भानुः सुभानुः स्वर्भानुः प्रभानुर्भानुमांस्तथा
चन्द्रभानुर्बृहद्भानुरतिभानुस्तथाष्टमः ।
श्रीभानुः प्रतिभानुश्च सत्यभामात्मजा दश ॥")

स्वर्भानुसूदनः, पुं, (स्वर्भानोः सूदनं यस्मात् ।) सूर्य्यः । इति पुराणम् ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ३०१ । १८ ।
"तच्छ्रुत्वा भगवान् देवो भानुः स्वर्भानुसूदनः ।
उवाच तं तथेत्येव कर्णं सूर्य्यः स्मयन्निव ॥")

स्वर्य्यातः, त्रि. (स्वः स्वर्गं यातः ।) मृतः । यथा, याज्ञवल्क्यः ।
"पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरस्तथा ।
तत्सुतो गोत्रजो बन्धुः शिष्यः सब्रह्मचारिणः ॥
एषामभावे पूर्व्वस्य धनभागुत्तरोत्तरः ।
स्वर्य्यातस्य ह्यपुत्त्रस्य सर्व्ववर्णेष्वयं विधिः ॥"
इति दायभागः ॥

स्वर्लोकः, पु, (स्वरेव लोकः ।) स्वर्गः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते २।५।४२।
"भूर्लोकः कल्पितः पद्भ्यां भुवर्लोकोऽस्य नाभितः ।
स्वर्लोकः कल्पितो मूर्द्ध्ना इति वा लोककल्पना ॥")

स्वर्व्वधूः, स्त्री. (स्वः स्वर्गस्य वधूः ।) अप्सराः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १७ । १६ ।
"अथाजगाम भूलोकं तामादायाय पुरूरवाः ।
स्वर्व्वधूदर्शनाश्चर्य्यमर्पयन् मर्त्त्यचक्षुषाम् ॥")
स्वर्गीयस्त्रीमात्रञ्च ॥

स्वर्व्वापी, स्त्री, (स्वः स्वर्गस्य वापी) गङ्गा । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वर्व्वेश्या, स्त्री, (स्वः स्वर्गस्य वेश्या ।) उर्व्वश्याद्यप्सरसः । इत्यमरः । १ । १ । ५५ ॥

स्वर्व्वैद्यौ, पुं, (स्वःस्वर्गस्य वैद्यौ ।) अश्विनीकुमारौ । तत्पर्य्यायः । अश्विनीसुतौ २ नासत्यौ ३ अश्विनौ ४ दस्रौ ५ आश्विनेयौ ६ । इत्यमरः । १ । १ । ५४ ॥ द्वित्वविशिष्टत्वादेकवचनाभावः । इति स्वामी । सर्व्व एते नित्यद्विवचनान्ता एकत्वविवक्षायां एकवचनान्ता अपि । यथा,—
"नासत्यश्चैव दस्रश्च स्मृतौ द्वौ नामतोऽश्विनौ ॥"
इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥ इति भरतः ॥

स्वलीनः, पुं, (स्वस्मिन् लीनः ।) दानवविशेषः । यथा,—
"तामायान्तीन्तु रोधाय स्वलीनो नाम दानवः ।
पार्व्वतं रूपमास्थाय वर्षाणान्तु शतैर्द्विजाः ॥
ततो भगीरथो राजाराधयामास कौशिकम् ॥
स तुष्टः प्रददौ नागं वाहनं तं भगीरथः ।
तमारुह्यागमत्तत्र यत्र रुद्धा भगीरथी ॥
तेन नागेन तं दैत्यं संविदार्य्य स सङ्गतम् ।
शतधा तां समाधाय मूर्द्ध्न्यैरावणो गजः ॥
महीतलं समापेदे स यावन्नागसाह्वयम् ।
तस्मादैरावटनाद्विप्रा अभून्नागपुरं वरम् ॥"
इति वह्निपुराणे गङ्गावतरणनामाध्यायः ॥

स्वल्पः, त्रि, (सुष्ठु अल्पः ।) अत्यल्पः । यथा,—
"नेहातिक्रमनाशोऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते ।
स्वल्पमप्यस्य धर्म्मस्य त्रायते महतो भयात् ॥"
इति भगवद्गीतायाम् । २ । ४० ॥

स्वल्पकेशरी, [न्] पुं, (स्वल्पः केशरोऽस्यास्तीति । इनिः ।) कोविदारः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्य्यायोऽस्य यथा,—
"कोविदारश्चमरिकः कुद्दालो युगपत्रकः ।
कुण्डली ताम्रपुष्पश्च अश्मन्तकः स्वल्पकेशरी ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

स्वल्पकेशी, [न्] पुं, (स्वल्पः केशोऽस्यास्तीति । इनिः ।) भूतकेशः । यथा,—
"गोलोमी स्वल्पकेशी च भूतकेशस्त केशरुक् ॥"
इति शब्दचन्द्रिका ॥
अत्यल्पकेशविशिष्टे, त्रि ॥

स्वल्पपत्रकः, पुं, (स्वल्पानि पत्राणि यस्य । कप् ।) गौरशाकः । स तु मधूकभेदः । यथा,—
"गौरशाको मधुल्योऽथो गिरिजः स्वल्पपत्रकः ॥"
इति रत्नमाला ॥

स्वल्पफला, स्त्री, (स्वल्पं फलं यस्याः ।) हपुषाभेदः । तत्पर्य्यायः । कच्छुघ्नी २ ध्वाङ्क्षनाशिनी ३ प्लीहघ्नः ४ विषघ्नी ५ कफघ्नी ६ अपराजिता ७ । अस्या गुणाः हपुषागुणतुल्याः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्ववासिनी, स्त्री, (स्वस्मिन् पित्रालये वसतीति । वस + णिनिः । ङीप् ।) ऊढा अनूढा वा पितृगृहस्थिता । तत्पर्य्यायः । चिरिण्टी २ । इत्यमरः ॥ "हे ऊढायामनूढायां वा पितृगृहस्थितायाम् । पितृकुलस्नेहात् चिरं एटति गच्छति चिरिण्टी । इट गतौ अन् मनीषादिः ।
'स्ववासिन्यां चिरिण्टी स्यात् द्वितीयवयसि स्त्रियाम् ॥'
इति रुद्रः ॥
चिरण्टीत्येके । स्वेषु ज्ञातिषु वसति स्ववासिनी ग्रहादित्वाणिन् । सुखेन वसति सुवासिनीति द्राविडाः ।" इत्यमरटीकायां भरतः ॥

स्ववीजः, पुं, (स्वं एव वीजं यस्य ।) आत्मा । इति शब्दरत्नावली ॥ निजकारणे स्वीयवीर्य्ये च क्ली ॥

स्वसा, [ऋ] स्त्री, (सुष्ठु अस्यते क्षिप्यते इति । सु + अस् + "सुञ्यसेर्ऋन् ।" उणा० २ । ९७ । इति ऋन् यणादेशश्च । भगिनी । इत्यमरः । २ । ६ । २९ ॥ (यथा, मनुः । २ । ५० ।
"मातरं वा स्वसारं वा मातुर्वा भगिनीं निजाम् ।
भिक्षेत भिक्षां प्रथमं या चैनं नावमानयेत् ॥")

स्वस्क, ङ गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ङ, स्वस्कते । इति दुर्गादासः ॥

स्वस्ति, व्य, (सु + अस् + "सावसेः ।" उणा० ४ । १८० । इति तिः । बहुलवचनात् न भूभावः ।) आशीः । क्षेमम् । (यथा, महाभारते । १ । १६६ । १३ ।
"स्वस्ति प्रावृषि कौन्तेय काम्यकं पुनराश्रमम् ॥")
पुण्यादि । इत्यमरः । ३ । ३ । २४० ॥ आशीः आशीर्व्वादः । क्षेमं निरुपद्रवः । पुण्यं पापप्रक्षालनम् । एषु । आदिना मङ्गलादौ च स्वस्ति । स्वस्ति मङ्गलाशीर्व्वादपापनिर्णेजनादिष्विति भागुरिः । इति भरतः ॥ दानस्वीकारमन्त्रः । यथा, "ओमित्युक्त्वा प्रतिगृह्य स्वस्तीत्युक्त्वा सावित्रीं पठित्वा कामस्तुतिं पठेत् ॥" इति शुद्धितत्त्वम् ॥ तद्योगे चतुर्थी स्यात् । यथा,—
"स्वाहाग्नये स्वधा पित्रे स्वस्ति धात्रे नमः सते ॥"
इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
(स्त्रीलिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, भागवते । ४ । २४ । ३३ ।
"जितं त आत्मविद्वर्य्य स्वस्तये स्वस्तिरस्तु मे ।
भवता राधसा राद्ध सर्व्वस्मा आत्मने नमः ॥"
तथा च वाजसनेयसंहितायाम् । १३ । १८ ।
"अग्निष्ट्वाभिपातु मह्या स्वस्त्या छर्दिषा शन्तमेन ॥")

स्वस्तिकः, पुं, क्ली, (स्वस्ति क्षेमं कायति कथयतीति । कै + कः ।) आढ्यानां गृहविशेषः । इत्यमरः । २ । २ । १० ॥ तस्य लक्षणं यथा, —
"स्वस्तिकं प्राङ्मुखं यत् स्यादलिन्दात्‌ पूर्व्वगतं भवेत् ।
तत्प्राग्वानुगतो चान्यो तत्पर्य्यन्तगतोऽपरः ॥"
इति भरतधृतमाल्यः ॥
अन्यद्वास्तुशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ सितावरशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
("शितिवारः शितिवरः स्वस्तिकः सुनिषण्णकः ।
श्रीवारकः सूचिपत्रः पर्णकः कुक्कुटः शिखी ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
योगाङ्गासनविशेषः । तस्य लक्षणं आसनशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

स्वस्तिकः, पुं,(स्वस्ति क्षेमं कायतीति । कै + कः) मङ्गलद्रव्यम् । तत्तु तण्डुलचूर्णनिर्म्मितत्रिकोणाकाराधिवासद्रव्यम् । चतुष्पथः । गृहभेदः । इति मेदिनी ॥ पिष्टकविकारः । रक्तलशुनकः । इति विश्वः ॥ जिनानां चतुर्व्विंशतिचिह्नान्तर्गतचिह्नविशेषः । यथा,—
"वृषो गजोऽश्वः प्लवगः क्रौञ्चोऽब्जं स्वस्तिकः शशी ।
मकरः श्रीवत्सः खड्गो महिषः शूकरस्तथा ॥
श्येनो वज्रं मृगश्छागो नन्द्यावर्त्तो घटोऽपि च ।
कूर्म्मो नीलोत्पलं शङ्खः फणी सिंहोऽर्हतां ध्वजाः ॥"
इति हेमचन्द्रः ॥
रसोनकः । इति त्रिकाण्डशेषः । (सर्पफणास्थितनीलरेखाविशेषः । यथा, रामायणे । १ । १९५ ।
"शिरोभिः पृथुभिर्नागा व्यक्तस्वस्तिकलक्षणैः ।
वमन्तः पावकं घोरं ददृशुर्दशनैः शिलाः ॥")

स्वस्तिमुखः, पुं, (स्वस्ति मुखे प्रथमे वदने वा यस्य ।) लेखः । ब्राह्मणः । वन्दिनि, त्रि । इति मेदिनी ॥

स्वस्तिवाचनं, क्ली, (स्वस्ति मङ्गलस्य वाचनम् ।) माङ्गल्यकर्म्मारम्भकालीनवक्ष्यमाणमन्त्रोच्चारणपूर्व्वकतण्डुलविकिरणम् । तन्मन्त्रो यथा । अमुककर्म्मणि पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु । इत्युक्ते पुण्याहमिति ब्राह्मणैस्त्रिरुक्ते अमुककर्म्मणि ऋद्धिं भवन्तो ब्रुवन्तु । ततः ऋध्यतामिति ब्राह्मणास्त्रिर्ब्रूयुः । एवं स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु । इत्युक्ते स्वस्ति इति ब्राह्मणास्त्रिर्ब्रूयुः । ततः ॥ स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्योऽरिष्टनेमिः स्वस्ति नो वृहस्पतिर्दधातु ॥ इति पठित्वा तण्डुलान् विकिरेत् ॥ * ॥ प्रमाणं यथा, व्यासः ।
"सम्पूज्य गन्धपुष्पाद्यैर्ब्राह्मणान् स्वस्ति वाचयेत् ।
धर्म्ये कर्म्मणि माङ्गल्ये संग्रामेऽद्भुतदर्शने ॥"
धर्म्ये कर्म्मणि इति सामान्यनिर्द्देशात् अमुककर्म्मणि स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु इति ब्रूयात् । यमः ।
"पुण्याहवाचनं दैवे ब्राह्मणस्य विधीयते ।
एतदेव निरोङ्कारं कुर्य्यात् क्षत्रियवैश्ययोः ॥
सोङ्कारं ब्राह्मणे ब्रूयात् निरोङ्कारं महीपतौ ।
उपांशु च तथा वैश्ये शूद्रे स्वस्ति प्रयोजयेत् ॥"
इत्युद्वाहतत्त्वम् ॥ * ॥
अपि च ।

नन्द उवाच ।
"अद्भिनितोऽस्मिन् ऋषभ मामकेऽपि गोप्रजे ।
कुरु द्विजातिसंस्कारं स्वस्तिवाचनपूर्व्वकम् ॥"
इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ८ अध्यायः ॥

स्वस्थः, त्रि,(स्वस्मिन् तिष्ठतीति । स्व + स्था + कः ।) सुस्थः । यथा,—
"दृष्टे स्मृता हरसि भीतिमशेषजन्तोः
स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ।"
इति देवीमाहात्म्यम् ॥
("स्वस्थस्यापि समधातूनां साम्यानुग्रहार्थमेव कुशला रसगुणानाहारविकारांश्च पर्य्यायेणेच्छन्त्युपयोक्तुम् । मात्रासमाख्यातानेकप्रकारभूयिष्ठाश्चोपयुञ्जानास्तद्विपरीतमकस्माल्लक्षणसमाख्यातचेष्टया समासमिच्छन्ति कर्त्तुम् । देशकालात्मगुणविपरीतानां हि कर्म्मणां आहारविकाराणाञ्च क्रमशोपयोगः सम्यक् । सर्व्वाभियोगोऽनुदीर्णानां सन्धारणमसन्धारणमुदीर्णानाञ्च गतिमतां साहसानाञ्च वर्ज्जनम् । स्वस्थवृत्तमेतद्धातूनां साम्यानुग्रहार्थमुपदिश्यते ।" इति चरके शारीरस्थाने षष्ठेऽध्याये ॥ * ॥
"उत्थायोत्थाय सततं स्वस्थेनारोग्यमिच्छता ।
धीमता यदनुष्ठेयं तत् सर्व्वं संप्रवक्ष्यते ॥
तत्रादौ दन्तपवनं द्वादशाङ्गुलमायतम् । *
कनिष्ठिकापरीणाहमृज्वग्रथितमव्रणम् ॥"
इत्यादिकं सुश्रुते चिकित्सितस्थाने २४ अः ॥
"समदोषः समाग्निश्च समधातुमलक्रियः ।
प्रसन्नात्मेन्द्रियमनाः स्वस्थ इत्यभिधीयते ॥"
इति च तन्त्रान्तरतन्त्रे ६४ अध्यायः ॥)

स्वस्रीयः, पुं, (स्वसुरपत्यं पुमानिति । स्वसृ + "स्वसुश्छः ।" ४ । १ । १४३ । इति छः ।

भागिनेयः । इत्यमरः । २ । ६ । ३२ ॥ (यथा, मनुः । ३ । १४८ ।
"मातामहं मातुलञ्च स्वस्रीयं श्वशुरं गुरुम् ।
दौहित्रं विट्पतिं बन्धुमृत्विग्याज्यौ च भोजयेत् ॥")

स्वस्रीया, स्त्री, (स्वसुरपत्यं स्त्री । स्वसृ+छः । टाप् ।) भागिनेयी । (यथा, मनुः ।११।१७२।
"पैतृष्वस्रेयीं भगिनीं स्वस्रीयां मातुरेव च ।
भ्रातुश्च भ्रातुस्तनयां गत्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥")

स्वाक्षपादः, पुं,(अक्षपादः न्यायशास्त्रप्रवर्त्तयिता। तस्येदमित्यण् । अक्षपादं न्यायशास्त्रं सुष्ठु आक्ष पादं अधीते इति अण् ।) नैयायिकः । इति जटाधरः ॥

स्वाक्षरः, पुं,(स्वस्य अक्षराणि यत्र ।) स्वीया क्षरः । सही इति दस्तखत इति च पारस्य-भाषा ॥

स्वागतं, क्ली, (सुखेनागतमिति ।) कुशलप्रश्नः । इति हारावली ॥ (यथा, कुमारे । २ । १८ ।
"स्वागतं स्वानधिकारान् प्रभावैरवलम्ब्य वः ।
युगपद्युगबाहुभ्यः प्राप्तेभ्यः प्राज्यविक्रमाः ॥")
सुखेनागतं स्वेनागतञ्च ॥ (सुष्ठु आगतं, त्रि । यथा, मनुः । ४ । २२६ ।
"श्रद्धयेष्टञ्च पूर्त्तञ्च नित्यं कुर्य्यादतन्द्रितः ।
श्रद्धाकृते ह्यक्षये ते भवतः स्वागतैर्धनैः ॥")

स्वाङ्गिकः, पुं, मार्द्दङ्गिकः । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वाच्छन्द्यं, क्ली, (स्वच्छन्द+ष्यञ् ।) स्वच्छन्दस्य भावः । स्वच्छन्दता । स्वच्छन्दशब्दात् ष्यञ्प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥ (यथा, मनुः । ३ । ३१ ।
"ज्ञातिभ्यो द्रविणं दत्त्वा कन्यायै चैव शक्तितः ।
कन्याप्रदानं स्वाच्छन्द्यादासुरो धर्म्म उच्यते ॥")

स्वातन्त्र्यं,क्ली,(स्वतन्त्रस्य भावः । स्वतन्त्र+ष्यञ् ।) स्वतन्त्रस्य भावः । यथा,—
"पिता रक्षति कौमारे भर्त्ता रक्षति यौवने ।
पुत्त्रश्च स्थविरे रक्षेत् न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ॥"
इत्युद्वाहतत्त्वम् ॥
"सौदायिके सदा स्त्रीणां स्वातन्त्र्यं परिकीर्त्तितम् ।"
इति दायतत्त्वम् ॥

स्वातिः, स्त्री, सूर्य्यपत्नीविशेषः । यथा,—
"संज्ञा तु यमकालिन्दीरेवन्तमनदस्वसूः ।
त्वष्टरेणुर्म्महावीर्य्या स्वातिः सूर्य्या सुवर्च्चला ।
सरण्युर्द्युमयी त्वाष्ट्री प्रिये चैते विवस्वतः ॥"
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
खड्गः । इति धरणिः ॥

स्वातिः, स्वाती, } पुं, स्त्री, (स्वेनैव अततीति । अत+इन् । वा ङीष् ।) अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतपञ्चदशनक्षत्रम् । इत्यमरः । ३ । ५ । ३८ ॥ हस्ता स्वाती श्रवणा प्रकाशे । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ स च कुङ्कुमसदृशारुणतरैकतारकः । अस्याधिदेवता पवनः । यथा,
"कुङ्कुमारुणतरैकतारके
यामुभे सुदति मौलिमागते ।
गायकाम्बरचराचलाः कला-
स्वभ्युपात्ति जगदुर्मृगोदयात् ॥"
दं ३ । १५ । इति कालिदासकृतरात्रिलग्ननिरूपकग्रन्थः ॥ तस्य रूपं विद्रुमप्रबालसदृशम् । इति मुहूर्त्तचिन्तामणिः ॥*॥ तत्र जातफलम् ।
"कन्दर्परूपप्रभया समेतः
कान्ताजनप्रीतिरतिप्रसक्तः ।
स्वातिः प्रसूतौ यदि नित्यं स्यात्
महामतिः प्राप्तविभूतियोगः ॥"
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

स्वाद, ङ प्रीतिलिप्सौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) दन्त्यादिः । प्रीतिः प्रीतिकरणम् । लिप्सोपादानम् । ङ ।
"अपां हि तृप्ताय न वारिधारा
स्वादुः सुगन्धिः स्वदते तुषारा ।"
इति श्रीहर्षः ।
"स्वदते विविधास्वादं स्वादते च रसायनम् ॥"
इति हलायुधः । इति दुर्गादासः ॥

स्वादः, पुं, (स्वाद+घञ् ।) रसग्रहणम् । (यथा, कथासरित्सागरे । ६५ । १४१ ।
"सभार्य्यः स तदा भुङ्क्ते सक्तूं लवणवर्ज्जितान् ।
मन्त्रमाहात्म्यतस्तत्र बुबुधे नैव स्वादं स जातुचित ॥")
प्रीतिकरणम् । इति स्वादधातोर्घञ्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

स्वादनं, क्ली, (स्वाद+ल्युट् ।) प्रीतिकरणम् । रसग्रहणम् । स्वादधातोरनट्प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

स्वादितः, त्रि, प्रीतः । आस्वादितः । इति स्वादधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

स्वादुः, पुं, (स्वद आस्वादने+"कृवापाजीति ।" उणा० १ । १ । इति उण् ।) मधुररसः । यथा,—
"मधुरस्तु रसश्रेष्ठो गुल्मः स्वादुर्म्मधूलकः ।"
इति हेमचन्द्रः ॥
गुडः । यथा,—
"गण्डोलं स्यात् गुडः स्वादुः ।"
इति त्रिकाण्डशेषः ।
जीवकौषधिः । यथा,—
"कूर्च्चाङ्गो मधुरः स्वादुः प्राणकश्चिर-जीवकः ।"
इति जटाधरः ॥
सुगन्धिद्रव्यभेदः । तत्पर्य्यायः । अगुरुसारः २ सुधूम्यः ३ गन्धधूमजः ४ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । कषायत्वम् । उष्णत्वम् । मधुमामोदत्वम् । वातनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वादुः, स्त्री, (स्वद+उण् ।) द्राक्षा । इति स्वाद्वीशब्दटीकायां भरतः । २ । ४ । १०७ ॥

स्वादुः, त्रि, (स्वद+उण् ।) इष्टः । मनोज्ञः । मधुरः । मिष्टः । इत्यमरमेदिन्यौ । ३ । ३८४ ॥ । तदुक्तम् । यथा,—
"स्वादन्नं सघृतं पयोदधियुतं ये भुञ्जते मानवा
स्तेषामिन्द्रियनिग्रहो यदि भवेद् पङ्गुस्तरेत् सागरम् ॥")

स्वादुकण्टकः, पुं, (स्वादूनि कण्टकानि यस्य ।) विकङ्कतवृक्षः । गोक्षुरकः । इत्यमरः । २ । ४ । ३७ । २ । ४ । ९८ ॥ विकण्टकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विकङ्कतार्थे पर्य्यायो यथा,
"विकङ्कतो स्रुवावृक्षो ग्रन्थिलः स्वादुकण्टकः ।
स एव यज्ञवृक्षश्च कण्टकी व्याघ्रपादपि ॥"
गोक्षुरकार्थे पर्य्यायो यथा,—
"गोक्षुरः क्षुरकोऽपि स्यात् त्रिकण्टः स्वादुकण्टकः ।
गोकण्टको गोक्षुरको वनशृङ्गाट इत्यपि ॥
पलङ्कषा श्वदंष्ट्रा च तथा स्यादिक्षुगन्धिका ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

स्वादुकन्दा, स्त्री, (स्वादुः कन्दो यस्याः ।) विदारी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथास्याः पर्य्यायः ।
"विदारी स्वादुकन्दा च सा तु क्रोष्टी सिता स्मृता ।
इक्षुगन्धा क्षीरवल्ली क्षीरशुक्ला पयस्विनी ।
वराहवदना गृष्टिर्वदरेत्यपि कथ्यते ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

स्वादुका, स्त्री, (स्वादुना रसेन कायतीति । कै+कः ।) नागदन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वादुखण्डः, पुं, (स्वादुः खण्डो यस्य ।) गुडः । इति शब्दरत्नावली ॥ मधुरभागश्च ॥

स्वादुगन्धा, स्त्री, (स्वादुर्गन्धो यस्याः ।) भूमिकुष्माण्डः । इति जटाधरः ॥ रक्तशोभाञ्जनः । इति रत्नमाला ॥

स्वादुधन्वा, [न्] पुं, (स्वादु धनुर्यस्य ।) कामदेवः । इति केचित् ॥

स्वादुपर्णी, स्त्री, (स्वादूनि पर्णानि यस्याः । ङीष्) दुग्धिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथास्याः पर्य्यायः ।
"दुग्धिका स्वादुपर्णी स्यात् क्षीरा विक्षीरिणी तथा ।
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

स्वादुपाका, स्त्री, स्वादुः पाको यस्याः ।) काकमाची । इति राजनिर्घण्टः ॥ (काकमाचीशब्देऽस्या विषयो ज्ञातव्यः ॥)

स्वादुपिण्डा, स्त्री, (स्वादुः पिण्डो यस्याः । पिण्डखर्ज्जूरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वादुपुष्पः, पुं,(स्वादूनि पुष्पाणि यस्य ।) कटभी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्य्यायोऽस्य यथा,
"कटभी स्वादुपुष्पश्च मधुरेणुः कटम्भरः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

स्वादुफलं, क्ली, (स्वादूनि फलानि यस्य ।) वदरफलम् । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वादुफला, स्त्री, (स्वादु फलं यस्याः ।) कोलि । इति शब्दरत्नावली ॥ (द्राक्षा । तत्पर्य्यायो यथा,—
"द्राक्षा स्वादुफला प्रोक्ता तथा मधुरसापि

स्वादीका शर्करा च गोस्तनी चापि कीर्त्तिता ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्ब्बखण्डे प्रथमे भागे ॥)

स्वादुमज्जा, [न्]पुं, (स्वादु मज्जा यस्य ।) पर्व्वतपीलुः । इति जटाधरः ॥

स्वादुमांसी, स्त्री, (स्वादु मांसं मध्यःशस्यं यस्याः । ङीप् ।) काकोली । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्याः काकोलीशब्देऽभिहिताः ॥)

स्वादुमूलं, क्ली, (स्वादु मूलं यस्य ।) गर्ज्जरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वादुरसा, स्त्री, (स्वादुः रसो यस्याः ।) काकोली । इत्यमरः । २ । ४ । १४ ॥ आम्रातकफलम् । इति शब्दरत्नावली ॥ मदिरा । इति हेमचन्द्रः ॥ शतावरी । इति राजनिर्घण्टः । द्राक्षा । इति केचित् ॥

स्वादुलता, स्त्री, (स्वादुः लता ।) विदारी । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वादुशुद्धं, क्ली, (स्वादु शुद्धञ्चेति ।) सैन्धवलवणं सामुद्रलवणं वा । इति केचित् ॥

स्वाद्वम्लः, पुं, (स्वादुरम्लरसो यत्र ।) दाडिमवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्वाद्वी, स्त्री, (स्वादु+“वोतो गुणवचनात् ।” ४ । १ । ४५ । इति ङीष् ।) द्राक्षा । इत्यमरः । २ । ४ । १०७ ॥

स्वाधिष्ठानं, क्ली, (स्वं लिङ्गं तत्र अधिष्ठानं यस्य । स्वस्य लिङ्गस्य अधिष्ठानं यस्मात् इति वा । स्वशब्देन परं लिङ्गं स्वाधिष्ठानं ततो विदुरित्युक्तेस्तथात्वम् ।) षट्चक्रान्तर्गतद्वितीयचक्रम् । तत्तु लिङ्गमूलस्थवादिलान्तवर्णयुक्तहीरकसमप्रभषड्दलपद्मम् । अत्र शिवाम्बा वर्त्तते । यथा,—

“षड्दले वैद्युतनिभे स्वाधिष्ठानेऽनलत्विषि ।
व-भ-मैर्य-र-लैर्युक्ते वर्णैः षड्भिश्च सुव्रत ॥”

अपि च ।

“स्वाधिष्ठानाख्यचक्रे तु सबिन्दुं राकिणीं तथा ।
वादिलान्तं प्रविन्यस्य नाभौ तु मणिपूरके ॥”

इति तन्त्रसारः ॥

अन्यच्च ।

“सिन्दूरपूररुचिरारुणपद्ममन्यत्
सौषुम्नमध्यघटितं ध्वजमूलदेशे ।
अङ्गच्छदैः परिवृतं तडिताभवर्णैर्
ब्वाद्यैः सबिन्दुलसितैश्च पुरन्दरान्तैः ॥
तस्यान्तरे प्रविलसद्विशदप्रकाशमम्भोजमण्डलमथो वरुणस्य तस्य ।
अर्द्धेन्दुरूपलसितं शरदिन्दुशुभ्रं
वङ्कारबीजममलं मकराधिरूढम् ॥
तस्याङ्कदेशलसितो हरिरेव पायान्
नीलप्रकाशरुचिरश्रियमादधानः ।
पीताम्बरः प्रथमयौवनगर्व्वधारी
श्रीवत्सकौस्तुभधरो धृतवेदबाहुः ॥
तत्रैव भाति सततं खलु राकिणी सा
नीलाम्बुजोदरसहोदरकान्तिशोभा ।
नानायुधोद्यतकरैर्ललिताङ्गलक्ष्मीर्
दिव्याम्बराभरणभूषितमत्तचित्ता ॥
स्वाधिष्ठानाख्यमेतत् सरसिजममलं चिन्तयेद्यो मनोज्ञं
तस्याहङ्कारदोषादिकसकलरिपुः क्षीयते तत्क्षणेन ।
योगीशः सोऽपि मोहाद्भुततिमिरचये भानुतुल्यप्रकाशो
गद्यैः पद्यैः प्रबन्धैर्विरचयति सुधाकाव्यसन्दोहलक्ष्मीम् ॥”

इति पूर्णानन्दगिरिकृतषट्चक्रक्रमः ॥

स्वाधीनः, त्रि, (स्वस्य अधीनः ।) स्वतन्त्रः । अपराधीनः । यथा,—

“स्वाधीनवृत्तेः साफल्यं न पराधीनवृत्तिता ।
ये पराधीनकर्म्माणो जीवन्तोऽपि च ते मृताः ॥”

इति गारुडे । ११५ । ३७ ॥

स्वाधीनपतिका, स्त्री, नायिकाविशेषः । तस्या लक्षणं यथा । स्वाधीनः पतिर्यस्याः सा स्वाधीनपतिका । सदाज्ञाकरप्रियतमा । अस्याश्चेष्टा वनविहारादिमदनोत्सवदर्शनं मदाहङ्कारमनोरथावाप्तिप्रभृतयः । सा पञ्चविधा । मुग्धा मध्या प्रौढा परकीया सामान्या चेति । मुग्धा स्वाधीनपतिका यथा,—

“मध्ये नो कृशिमा स्तने न गरिमा देहे न वः कान्तिमा
श्रोणौ न प्रथिमा गतौ न जडिमा नेत्रे न वा वक्रिमा ।
लास्ये न द्रढिमा न वाचि पटिमा हास्ये न वा स्फीतिमा
प्राणेशस्य तथापि मज्जति मनो मय्येव किं कारणम् ॥ १ ॥

मध्या स्वाधीनतपतिका यथा,—

यदपि रतिमहोत्सवे नकारो
यदपि करेण च नीविधारणानि ।
प्रियसखि पतिरेव पार्श्वदेशं
तदपि न मुञ्चति चेत् किमाचरामि ॥२॥

प्रौढा स्वाधीनपतिका यथा,—

वक्त्रस्याधरपल्लवस्य वचसो हास्यस्य लास्यस्य वा
धन्यानामरविन्दसुन्दरदृशा कान्तस्तनोति स्तुतिम् ।
स्वप्नेनापि न गच्छति श्रुतिपथं चेतःपथं द्रूक्पथं
कान्यन्या दयितस्य मे सखि कथं तस्यास्तु भेदग्रहः ॥३॥

परकीया स्वाधीनपतिका यथा,—

स्वीयाः सन्ति गृहे सरोरुहदृशो यासां विलासस्फुरत्
काञ्चीकुण्डलहेमकङ्कणझणत्कारो न विश्राम्यति ।
को हेतुः सखि कानने पुरपथे सौधे सखीसन्निधौ
भाम्यन्तीमपि पल्लवस्य परितो दृष्टिर्न मां मुञ्चति ॥४॥

सामान्या स्वाधीनपतिका यथा,—
सन्त्येव प्रतिमन्दिरं मृगदृशो यासां सुधासागरस्रोतःसूतसरोजसुन्दरचमत्कारा दृशोर्विभ्रमाः ।
चित्रं किन्तु विचित्रमन्मथकलावैदग्ध्यहेतोः पुनर्वित्तं चित्तहरं प्रयच्छति युवा मय्येव किं कारणम् ॥”५॥

इति रसमञ्जरी ॥

स्वाधीनभर्त्तृका, स्त्री, (स्वस्या निजायाः अधीनो भर्त्ता यस्याः । कप् ।)स्वाधीनपतिका । सा च नायिकाभेदः । यथा,—

“खण्डितोत्कण्ठिता लब्धा तथा प्रोषितभर्त्तृका ।
कलहान्तरिता वासकसज्जा स्वाधीनभर्त्तृका ॥”

इति जटाधरः ॥

(तल्लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । ११२ ।
“कान्तो रतिगुणाकृष्टो न जहाति यदन्तिकम् ।
विचित्रविभ्रमासक्ता सा स्यात् स्वाधीनभर्त्तृका ॥”)

स्वाध्यायः, पुं, (सुष्ठु आवृत्य अध्यायः वेदाध्ययनमिति ।) आवृत्य वेदाध्ययनम् । तत्पर्य्यायः । जपः २ । इत्यमरः । २ । ७ । ४७ ॥ जापः ३ । इति जटाधरः ॥

“स्वाध्यायो जप इत्युक्तो वेदाध्ययनकर्म्मणि ।”

इति शब्दरत्नावली ॥

हे आवृत्य वेदाध्ययने । सु सुष्ठुतया आवृत्य अध्यायोऽधीतिः स्वाध्यायः इङो घञ् । जपनं जपः अप् घञि जापश्च । इति भरतः ॥

स्वाध्यायवान्, [त्] पुं, (स्वाध्यायोऽस्त्यस्येति । मतुप् । मस्य वः ।) स्वाध्यायविशिष्टः । वेदपाठकः । (यथा, महाभारते ।१।४०।१० ।

“स तूग्रेतास्तपसि प्रसक्तः
स्वाध्यायवान् वीतभयः कृतात्मा ।
चचार सर्व्वां पृथिवीं महात्मा
न चापि दारान् मनसाप्यकाङ्क्षत ॥”)

स्वाध्यायी, [न्] पुं, स्वाध्यायोऽस्यास्तीति । इनिः ।) पत्तनवणिक् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ त्रि, वेदपाठकश्च ॥ (यथा, महाभारते ।३ । २४ । १५ ।

“ब्राह्मणाः साग्निहोत्राश्च तथैव च निरग्नयः ।
स्वाध्यायिनो भिक्षवश्च तथैव वनवासिनः ॥”)

स्वानः, पुं, (स्वननमिति । स्वन शब्दे+“स्वनहसोर्वा ।”३ । ३ । ६२ । इति घञ् ।) शब्दः । इत्यमरः ।१ ।७ । २४ ॥ (यथा, माघे ।४।५७ ।

“या बिभर्त्ति कलवल्लकीगुणस्वानमानमतिकालिमालया ।
नात्र कान्तमुपगीतया तया
स्वानमानमति कालिमालया ॥”)

स्वान्तं, क्ली, (स्वनति स्मेति । स्वन+क्त । “क्षुब्धस्वान्तध्वान्त । ” ७ । २ । १८ । इति निपात-

कत्वं निपातितश्च ।) मग्नः । इत्यमरः ।१।४।११ ॥ (यथा, भट्टिः । ६ । २२ ।
"तस्याज्वलत शोकाग्निः स्वान्तं काष्ठमिव
ज्वलन् ।
चलितैवानिलैः शीतो वने तं न त्वजिह्लदत् ॥")
गह्वरम् । इति मेदिनी ॥ (स्वस्य अन्ते, पुं, क्ली । यथा, भागवते ।२ । ६ । ३४ ।
"यो ह्यात्ममायाविभवञ्च पर्य्यगाद्
यथा नभः स्वान्तमथापरे कुतः ॥")
शब्दितं, त्रि ॥

स्वापः, पुं, (स्वप + घञ् ।) निद्रा । इत्यमरः । १ । ७ । ३६ ॥ (यथा, भागवते ।३।२६।२८।
"संशयोऽथ विपर्य्यासो निश्चयः स्मृतिरेव च ।
स्वाप इत्युच्यते बुद्धेर्लक्षणं वृत्तितः पृथक् ॥")
शयनम् । स्पर्शाज्ञता । अज्ञानम् । इति विश्व-मेदिन्यौ ॥ (विषयोऽस्य यथा,—
"सर्व्वर्त्तुषु दिवास्वापः प्रतिषिद्धोऽन्यत्र ग्रीष्मात् ॥"
इति सुश्रुते शारीरस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥)

स्वापतेयं, क्ली, (स्वपतौ धनस्वामिनि साधुः । स्वपति + "पथ्यातिथिवसतिस्वपतेर्ढञ् ।" ४ । ४ । १०४ । इति ढञ् । स्वागतादित्वान्नैजागमः ।) धनम् । इत्यमरः । २ । ९ । ९० ॥ (यथा, माघे । १४ । ९ ।
"स्वापतेयमधिगम्य धर्म्मतः
पर्य्यपालयदवीवृधच्च यत् ।
तीर्थगामि करवै विधानत-
स्तज्जुषस्व जुहवानि चानले ॥")

स्वापदः, पुं, (श्वापदः । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) श्वापदः । इति हलायुधः ॥

स्वाभाविकः, त्रि, (स्वभावे भवः । स्वभाव + ठक् । स्वभावसिद्धः । स्वभावत उत्पन्नः । यथा,—
"शैत्यं नाम गुणस्तवैव सहजः स्वाभाविकी
स्वच्छता
किं ब्रूमः शुचितां भवन्ति शुचयः स्पर्शेन
यस्यापरे ।
किञ्चान्यत् कथयामि ते स्तुतिपदं त्वं जीविनां
जीवनं
त्वञ्चेन्नीचपथेन गच्छसि पयः कस्त्वां निषेद्धुं
क्षमः ॥"
इति वन्याजसेनं प्रति लक्ष्मणसेनप्रेरितश्लोकः ॥ (व्याधिप्रकारभेदः । यथा,—
"तद्दुःखसंयोगा व्याधय इत्युच्यन्ते । चतुर्व्विधाः आगन्तवः शारीरा मानसाः स्वाभाविकाश्चेति । स्वाभाविकाः क्षुत्पिपासाजरामृत्यु-निद्राप्रभृतयः ॥" इति सुश्रुते सूत्रस्थाने प्रथमेऽध्याये ॥)

स्वामिजङ्घी, [न्] पुं, परशुरामः । इति शब्द-माला ॥

स्वामी, [न्]त्रि, (स्वमस्यास्तीति । स्व + "स्वामिन्नैश्वर्य्ये ।" ५ । २ । १२६ । इति आमिन्प्रत्ययेन निपातितः ।) अधिपतिः । तत्पर्य्यायः । ईश्वरः २ पतिः ३ ईशिता ४ अधिभूः ५ नायकः ६ नेता ७ प्रभुः ८ परिवृढः ९ अधिपः १० । इत्यमरः । ३ । १ । १० ॥ अधर्मातिः ११ ईशः १२ आर्य्यः १३ । इति जटाधरः ॥ पालकः १४ । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वामी, [न्] पुं, (स्वमस्यास्तीति । स्व + आमिन् ।) कार्त्तिकेयः । इति मेदिनी ॥ राजा । यथा,—
"स्वाम्यमात्यः सुहृत् कोषो राष्ट्रदुर्गबलानि च ।
राज्याङ्गानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च ॥"
इत्यमरः । २ । ८ । १७ ॥
विभुः । हरः । हरिः । इति शब्दरत्नावली ॥ गुरुः । भर्त्ता । इति धरणिः ॥ वात्स्यायनमुनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ गरुडः । इति केचित् ॥ अतीतकल्पीयार्हद्भेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ परमहंसः । यथा, श्रीधरस्वामिप्रभृतयः ॥ * ॥ स्वाम्यर्थमरणफलं यथा, वह्निपुराणे संग्रामप्रशंसानामाध्याये ।
"शृङ्गिभिर्दंष्ट्रिभिर्व्वापि तथा म्लेच्छैश्च तस्करैः ।
स्वाम्यर्थे ये हता राजन् तेषां स्वर्गो न संशयः ॥
हते गोस्वामिविप्रार्थे नरमेधफलं हि तत् ॥"
स्वामिप्रशंसा यथा,—
"स्त्रीगर्व्वः पतिसौभाग्याद्वर्द्धते च दिने दिने ।
सुस्त्री चेद्विभवो यस्मात्तं भजेद्धर्म्मतः सदा ॥
पतिर्ब्बन्धुः कुलस्त्रीणामधिदेवः सदा पतिः ।
परं सम्पत्स्वरूपश्च सुखरूपश्च मूर्त्तिमान् ॥
धर्म्मदः सुखदः शश्वत् प्रीतिदः शान्तिदः
सदा ।
सम्मानदो मानदश्च मान्यश्च मानखण्डनः ॥
सारात्सारतमः स्वामी बन्धूनां बन्धुदर्शनः ।
न च भर्त्तुः समो बन्धुर्बन्धोर्बन्धुषु दृश्यते ॥
भरणादेव भर्त्तारं पालनात् पतिरुच्यते ।
शरीरेशाच्च स स्वामी कामदात् कान्त उच्यते ।
बन्धुश्च सुखबन्धाच्च प्रीतिदानात् प्रियः परः ।
ऐश्वर्य्यदानादीशश्च प्राणेशात् प्राणनायकः ॥
रतिदानाच्च रमणः प्रियो नास्ति प्रियात् परः ।
पुत्त्रस्तु स्वामिनः शुक्रात् जायते तेन स प्रियः ॥
शतपुत्त्रात् परः स्वामी कुलजानां प्रियः सदा ।
असत्कुलप्रसूता या कान्तं विज्ञातुमक्षमा ॥
स्नानञ्च सर्व्वतीर्थेषु सर्व्वयज्ञेषु दीक्षणम् ।
प्रादक्षिण्यं पृथिव्याश्च सर्व्वाणि च तपांसि च ॥
सर्व्वाण्येव व्रतानीति महादानानि यानि च ।
उपोषणानि पुण्यानि यान्यन्यानि च विश्वतः ॥
गुरुसेवा विप्रसेवा देवसेवादिकञ्च यत् ।
स्वामिनः पादसेवायाः कलां नार्हन्ति षोड-
शीम् ॥
गुरुविप्रेष्टदेवेषु सर्व्वेभ्यश्च पतिर्गुरुः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे । ४२ । २०—३० ॥

स्वाम्युपकारकः, पुं, (स्वामिन उपकारकः ।) अश्वः । इति केचित् ॥ प्रभुहितकारके, त्रि ॥

स्वायम्भुवः, पुं, (स्वयम्भुवोऽपत्यमिति । स्वयम्भू + अण् । संज्ञापूर्व्वकस्य विधेरनित्यत्वात् न गुणः ।) प्रथममनुः । स च सृष्टिहेतवे ब्रह्मणो दक्षिणाङ्गाज्जातः । वामाङ्गात् शतरूपा स्त्री तस्य महिषी आसीत् । अस्मिन्मन्वन्तरे यज्ञोऽवतारः स एव इन्द्रः । यमादयो देवाः मरीच्यादिसप्तर्षयः । स्वायम्भुवो मनुः । प्रियव्रतोत्तानपादौ मनुपुत्त्रौ । आकूतिः देवहूतिः प्रसूतिः कन्याः । इति श्रीभागवतमतम् ॥ * ॥ अपि च ।
"यामा नाम पुरा देवाः आसन् स्वायम्भुवे-
ऽन्तरे ।
सप्तैव ऋषयः पूर्व्वं ये मरीच्यादयः स्मृताः ॥
अग्नीध्रश्चाग्निबाहुश्च विभुः सवन एव च ।
ज्योतिष्मान् द्युतिमान् हव्यो मेधा मेधातिथि-
र्व्वसुः ॥
स्वायम्भुवस्यास्य मनोर्दशैते वंशवर्द्धनाः ।
प्रतिसर्गममी कृत्वा जग्मुस्ते परमं पदम् ॥
एतत् स्वायम्भुवं प्रोक्तं स्वारोचिषमतः परम् ॥"
इति मात्स्ये । ९ । ३—६ ॥ * ॥
अपरञ्च ।
"ततो ब्रह्मात्मसम्भूतं पूर्व्वं स्वायम्भुवं प्रभुः ।
आत्मनः सदृशं चक्रे प्रजापाल्ये मनुं तदा ॥
शतरूपाञ्च तां नारीं तपोनिर्धूतकल्मषाम् ।
स्वायम्भुवो मनुर्देवः पत्नीत्वे जगृहे प्रभुः ॥
तस्माच्च पुरुषात् पुत्त्रौ शतरूपा व्यजायत ।
प्रियव्रतोत्तानपादौ प्रख्यातावात्मकर्म्मभिः ॥
कन्ये द्वे च तथाकूतिः प्रसूतिश्च ततः पिता ।
ददौ प्रसूतिं दक्षाय तथाकूतिं रुचेः पुरा ॥
प्रजापतिः स जग्राह तयोर्यज्ञः सदक्षिणः ।
पुत्त्रो जज्ञे महाभागः दम्पत्योर्मिथुनं ततः ॥
यज्ञस्य दक्षिणायान्तु पुत्त्रा द्वादश जज्ञिरे ॥
यामा इति समाख्याता देवाः स्वायम्भुवेऽन्तरे
तस्य पुत्त्रास्तु यज्ञस्य दक्षिणायां सुभास्वराः ॥
प्रसूत्याञ्च तथा दक्षश्चतस्रो विंशतिस्तथा ।
ससर्ज कन्यास्तासान्तु सम्यक् नामानि मे
शृणु ॥"
इति मार्कण्डेयपुराणे दक्षसृष्टिनामाध्यायः
(तत्सम्बन्धिनि, त्रि । यथा, हरिवंशे । ७ । ८
"यामा नाम तथा देवा आसन् स्वायम्भुवे-
ऽन्तरे ।
ब्रह्मसम्बन्धिनि च त्रि । यथा, कुमारे ।२।१।
"तस्मिन् विप्रकृताः काले तारकेण दिवौकसः
तुरासाहं पुरोधाय धाम स्वायम्भुवं ययुः ॥")

स्वायम्भुवमनुपिता, [ऋ] पुं, (स्वयम्भुवमनोः पिता ।) ब्रह्मा । इति पुराणम् ॥

स्वायम्भुवी,) स्त्री, (स्वयम्भुव इयमिति । अण् ङीप् ।) ब्राह्मी । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वराट्, [ज] पुं, (स्वः स्वर्गे राजते इति । राज + क्विप् ।) इन्द्रः । इत्यमरः । १ । १ । ४६

स्वारोचिषः, पुं, (स्वरोचिषोऽपत्यमिति । अण् । द्वितीयो मनुः । अस्मिन् मन्वन्तरे विभुरवतारः । रोचन इन्द्रः । तुषितादयो देवाः ऊर्ज्जस्तम्भादयः सप्तर्षयः । अग्निसुतः स्वारोचिषो मनुः । द्युमत्सुषेणरोचिष्मत्प्रमुखा मनुपुत्त्राः । इति श्रीभागवतमतम् ॥ अपि च ।
"स्वारोचिषस्य तनयाश्चत्वारो देववर्च्चसः ।

नभोनभस्यप्रभृतिभानवः कीर्त्तिवर्द्धनाः ॥
दत्तोलिश्च्यवनस्तम्बः प्राणः कश्यप एव च ।
और्व्वो बृहस्पतिश्चैव सप्त सप्तर्षयः स्मृताः ॥
देवाश्च तुषिता नाम स्मृताः स्वारोचिषेऽन्तरे ।
हस्तीन्द्रः सुकृतो मूर्त्तिरापज्योतिरयः स्मयः ॥
वशिष्ठस्य सुताः सप्त ये प्रजापतयस्तदा ।
द्वितीयमेतत् कथितं मन्वन्तरमतः परम् ॥”
इति मात्स्ये । ९ । ७—१० ॥

स्वार्थः, पुं, (स्वस्य अर्थः ।) स्वीयाभिधेयः । स्वकीयधनम् । स्वीयवस्तु । आत्मप्रयोजनम् । (यथा, माघे । २ । ६५ ।
“यजतां पाण्डवः स्वर्गमवत्विन्द्रस्तपत्विनः ।
वयं हनाम द्विषतः सर्व्वः स्वार्थं समीहते ॥”)
स्वनिवृत्तिः । इति अर्थशब्दार्थदर्शनात् ॥ लिङ्गार्थविशेषः । यथा,—
“स्वार्थो द्रव्यञ्च लिङ्गञ्च संख्या कर्म्मादिरेव च ।
अमी पञ्चैव लिङ्गार्थास्त्रयः केषाञ्चिदग्रिमाः ॥
स्वार्थो विशेषणम् । द्रव्यं विशेष्यम् । लिङ्गं पुंस्त्वादि । संख्या एकत्वादिः । कर्म्मादिर्ढौदिः ।”
इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥

स्वास्थ्यं, क्ली, (स्वस्थस्य भावः । स्वस्थ + ष्यञ् ।) आरोग्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,—
“गतवेगे भवेत् स्वास्थ्यं सर्व्वेष्वाक्षेपकादिषु ।”
इति माधवकरकृतरुग्विनिश्चयसंग्रहे वातव्याध्यधिकारे ॥) सन्तोषः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । २४९ ।
“किं वक्ष्यत्यपकल्मषाः कृतधियः स्वप्नेऽपि सा दुर्ल्लभा
चेतः स्वास्थ्यमुपैहि कः खलु युवा धन्योऽधरं धास्यति ॥”)

स्वाहा, व्य, (सुष्ठु आह्वयन्ते देवा अनेनेति । सु + आ + ह्वे + डा ।) देवहविर्द्दानमन्त्रः । तत्पर्य्यायः । श्रौषट् २ वौषट् ३ वषट् ४ स्वधा ५ । इत्यमरः । ३ । ४ । ८ ॥ अस्य टीका स्वधाशब्दे द्रष्टव्या ॥ (यथा, देवीमाहात्म्ये । १ । ५४ ।
“त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हि वषट्कारः स्वरात्मिका ॥”)

स्वाहा, स्त्री, अग्निभार्य्या । सा दक्षकन्या । इति श्रीभागवतम् ॥ तत्पर्य्यायः । अग्नायी २ हुतभुक्प्रिया ३ । इत्यमरः । २ । ३ । २१ ॥ ह्विठः ४ अनलप्रिया ५ । इति बीजवर्णाभिधानम् ॥ वह्निवधूः । ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ मतान्तरे तस्या उत्पत्तिर्यथा,—
नारद उवाच ।
“स्वाहा देवहविर्द्दाने प्रशस्ता सर्व्वकर्म्मसु ।
पितृदाने स्वधा शस्ता दक्षिणा सर्व्वतो वरा ॥
एतासां चरितं जन्म फलं प्राधान्यमेव च ।
श्रोतुमिच्छामि त्वद्वक्त्रादहो वेदविदां वर ॥
सौतिरुवाच ।
नारदस्य वचः श्रुत्वा प्रहस्य मुनिपुङ्गवः ।
कथां कथितुमारेभे पुराणोक्तां पुरातनीम् ॥
श्रीनारायण उवाच ।
सृष्टेः प्रथमतो देवाः स्वाहारार्थं ययुः पुरा ।
ब्रह्मलोके ब्रह्मसभामगम्यां सुमनोहराम् ॥
गत्वा निवेदनञ्चक्रुराहारहेतुकं मुने ।
ब्रह्मा श्रुत्वा प्रतिज्ञाय सिषेवे श्रीहरिं परम् ॥
यज्ञरूपो हि भगवान् कलया च बभूव सः ।
यज्ञे यद्यद्धविर्द्दानं दत्तं तेभ्यश्च कर्म्मणा ॥
हविर्द्ददति विप्राश्च भक्त्या च क्षत्रियादयः ।
सुरा नैव प्राप्नुवन्ति तद्दानं मुनिपुङ्गव ! ॥
देवा विषण्णास्ते सर्व्वे तत्सभाञ्च ययुः पुनः ।
गत्वा निवेदनं चक्रुराहाराभावहेतुकम् ॥
ब्रह्मा श्रुत्वा तु ध्यानेन श्रीकृष्णशरणं ययौ ।
पूजाञ्चकार प्रकृतेर्ध्यानेनैव तदाज्ञया ॥
प्रकृतेः कलया चैव सर्व्वशक्तिस्वरूपिणी ।
बभूव दाहिका शक्तिरग्नेः स्वाहा स्वकामिनी ॥
ग्रीष्ममध्याह्नमार्त्तण्डप्रभाच्छादनकारिणी ॥
अतीवसुन्दरी रामा रमणीया मनोहरा ।
ईषद्धास्यप्रसन्नास्या भक्तानुग्रहकातरा ॥
उवाचेति विधेरग्रे पद्मयोने ! वरं वृणु ।
विधिस्तद्वचनं श्रुत्वा सम्भ्रमात् समुवाच ताम् ॥
ब्रह्मोवाच ।
त्वमग्नेर्दाहिका शक्तिर्भव पत्नी च सुन्दरि ! ।
दग्धुं न शक्तस्त्वकृतो हुताशश्च त्वया विना ॥
त्वन्नामोच्चार्य्य मन्त्रान्ते यो दास्यति हविर्नरः ।
सुरेभ्यस्तत् प्राप्नुवन्ति सुराः स्वानन्दपूर्व्वकम् ॥
अग्नेः सम्पत्स्वरूपा च श्रीरूपा सा गृहेश्वरी ।
देवानां पूजिता शश्वत् नरादीनां भवाम्बिके ॥
ब्रह्मणश्च वचः श्रुत्वा सा विषण्णा बभूव ह ।
तमुवाच ततो देवी स्वाभिप्रायं स्वयम्भुवम् ॥
स्वाहोवाच ।
अहं कृष्णं भजिष्यामि तपसा सुचिरेण च ॥
ब्रह्मंस्तदन्यत् यत्किञ्चित् स्वप्नवद्भ्रम एव च ॥
विधाता जगतां त्वञ्च शम्भुर्मृत्युञ्जयः प्रभो ।
बिभर्त्ति शेषो विश्वञ्च धर्म्मः साक्षी च धर्म्मिणाम् ॥
सर्व्वाद्यपूज्यो देवानां गणेषु च गणेश्वरः ।
प्रकृतिः सर्व्वसूः सर्व्वपूजिता यत्प्रसादतः ॥
ऋषयो मुनयश्चैव पूजिता यं निषेव्य च ।
तत्पादपद्मं पद्मैकभावेन चिन्तयाम्यहम् ॥
पद्मास्या पाद्ममित्युक्ता पद्मनाभानुसारतः ।
जगाम तपसे पाद्मं पद्मादीशस्य पद्मजा ॥
तपस्तेपे लक्षवर्षमेकपादेन पद्मजा ।
तदा ददर्श श्रीकृष्णं निर्गुणं प्रकृतेः परम् ॥
अतीवकमनीयञ्च रूपं दृष्ट्वा च रूपिणी ।
मूर्च्छां संप्राप कामेन कामेशस्य च कामुकी ॥
विज्ञाय तदभिप्रायं सर्व्वज्ञस्तामुवाच सः ।
समुत्थाप्य च स्वक्रोडे क्षीणाङ्गीं तपसा चिरम् ॥
श्रीकृष्ण उवाच ।
वाराहे च त्वमंशेन मम पत्नी भविष्यसि ।
नाम्ना नाग्नजिती कन्या कान्ते नग्नजितस्य च ।
अधुनाग्नेर्दाहिका त्वं भव पत्नी च भाविनि ! ।
मन्त्राङ्गरूपा च पूता च मत्प्रसादाद्भविष्यसि ॥
वह्निस्त्वां भक्तिभावेन संपूज्य च गृहेश्वरीम् ।
रमिष्यते त्वया सार्द्धं रामया रमणीयया ॥
इत्युक्त्वान्तर्द्दधे देवो देवीमाश्वास्य नारद ! ।
तत्राजगाम संत्रस्तो वह्निर्ब्रह्मनिदेशतः ॥
सामवेदोक्तध्यानेन ध्यात्वा तां जगदम्बिकाम् ।
संपूज्य परितुष्टाव पाणिं जग्राह मन्त्रतः ॥
तदा दिव्यं वर्षशतं स रेमे रामया सह ।
अतीवनिर्ज्जने रम्ये संभोगसुखदे सदा ॥
बभूव गर्भस्तस्याश्च हुताशस्य च तेजसा ।
तद्दधार च सा देवी दिव्यं द्वादशवत्सरम् ॥
ततः सुषाव पुत्रांश्च रमणीयान्मनोहरान् ।
दक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयान् क्रमेण च ॥
ऋषयो मुनयश्चैव ब्राह्मणाः क्षत्रियादयः ।
स्वाहान्तं मन्त्रमुच्चार्य्य हविर्द्ददति नित्यशः ॥
स्वाहायुक्तञ्च मन्त्रञ्च यो गृह्णाति प्रशस्तकम् ।
सर्व्वसिद्धिर्भवेत्तस्य ब्रह्मन् ग्रहणमात्रतः ॥
विषहीना यथा सर्पा वेदहीनो यथा द्विजः ।
पतिसेवाविहीना स्त्री विद्याहीनो यथा नरः ॥
फलशाखाविहीनश्च यथा वृक्षो हि निन्दितः ।
स्वाहाहीनस्तथा मन्त्रो न हुतं फलदायकः ॥
परितुष्टा द्विजाः सर्व्वे देवाः संप्रापुराहुतिम् ।
स्वाहान्तेनैव मन्त्रेण सफलं सर्व्वकर्म्म च ॥
इत्येवं कथितं सर्व्वं स्वाहोपाख्यानमुत्तमम् ।
सुखदं मोक्षदं सारं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥
नारद उवाच ।
स्वाहापूजाविधानञ्च ध्यानं स्तोत्रं मुनीश्वर ।
संपूज्य वह्निस्तुष्टाव येन तां वद मे प्रभो ! ॥
श्रीनारायण उवाच ।
ध्यानञ्च सामवेदोक्तं स्तोत्रं पूजाविधानकम् ।
वदामि श्रूयतां ब्रह्मन् सावधानं निशामय ॥
सर्व्वयज्ञारम्भकाले शालग्रामे घटेऽथवा ।
स्वाहां संपूज्य यत्नेन यज्ञं कुर्य्यात् फलाप्तये ॥
स्वाहां मन्त्राङ्गयुक्ताञ्च मन्त्रसिद्धिस्वरूपिणीम् ।
सिद्धाञ्च सिद्धिदां नृणां कर्म्मणां फलदां भजे ॥
इति ध्यात्वा च मूलेन दत्त्वा पाद्यादिकं नरः ।
सर्व्वसिद्धिं लभेत् स्तुत्वा मूलं स्तोत्रं मुने शृणु
ॐ ह्रीं श्रीं वह्निजायायै देव्यै स्वाहेत्यनेन च ।
यः पूजयेच्च तां देवीं सर्व्वेष्टं लभते ध्रुवम् ॥
वह्निरुवाच ।
स्वाहाद्याः प्रकृतेरंशा मन्त्रतन्त्राङ्गरूपिणी
मन्त्राणां फलदात्री च धात्री च जगतां सती
सिद्धिरूपा च सिद्धा च सिद्धिदा सर्व्वदा नृणाम्
हुताशदाहिका शक्तिस्तत्प्राणाधिकरूपिणी
संसारसाररूपा च घोरसंसारतारिणी ।
देवजीवनरूपा च देवपोषणकारिणी ॥
षोडशैतानि नामानि यः पठेद्भक्तिसंयुतः ।
सर्व्वसिद्धिर्भवेत्तस्य सर्व्वकर्म्म सुशोभनम् ।
अपुत्त्रो लभते पुत्त्रमभार्य्यो लभते प्रियाम् ।
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे स्वाहोपाख्या नाम । ४० । ७—५६ ॥ * ॥ बौद्धशक्तिविशेषः तत्पर्य्यायः । तारा २ महाश्रीः ३ ओङ्कारा श्रीः ५ मनोरमा ६ तारिणी ७ जया

भवन्ता ९ शिवा १० लोकेश्वरात्मजा ११ खदूरवासिनी १२ भद्रा १३ वेश्या १४ नीलसरस्वती १५ शङ्खिनी १६ महातारा १७ वसुधारा १८ धनन्ददा १९ त्रिलोचना २० लोचमाला २१ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्वाहापतिः, पुं, (स्वाहायाः पतिः ।) अग्निः । इति धरणिः ॥

स्वाहाप्रियः, पुं, (स्वाहायाः प्रियः ।) अग्निः । इति हलायुधः ॥

स्वाहाभुक्, [ज्] पुं, (स्वाहया भुङ्क्ते इति । भुज + क्विप् ।) देवता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्वित, व्य, प्रश्नः । (यथा, महाभारते ।५।३५।८। "किं ब्राह्मणा वै श्रेयांसो दितिजाः स्विद्विरोचन ॥") वितर्कः । इत्यमरः । ३ । ३ । २४१ ॥ (यथा, मेघदूते । १४ । "अद्रेः शृङ्गं हरति पवनः किं स्विदित्युन्मुखीभिर्दृष्टोत्साहश्चकितचकितं मुग्धसिद्धाङ्गनाभिः ॥" पादपूरणम् । इति मेदिनी ॥ प्रश्ने पृच्छायाम् । यथा स्विदेकाकी विचरसि । वितर्को नानापक्षावमर्षः । स्वित् प्रश्ने च वितर्के च तथैव पादपूरणे । इति मेदिनी । इति भरतः ॥

स्विदितः, त्रि, स्वेदितः । यथा । विभाषायामादिकर्म्मणोः । भावे आदिकर्म्मणि चादितो निष्ठाया इड् वा स्यात् । प्रस्विदितमनेन । प्रस्विदितं तेन । ञि स्विदेति भ्वादिरत्र गृह्यते न्तु ञिद्भिः साहचर्य्यात् । स्विद्यतेस्तु स्विदित इत्येव । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

स्विन्नः, त्रि, (स्विद् + क्तः ।) घर्म्मयुक्तः । यथा । स्विन्नो घर्म्मार्पितो जनः । इति हलायुधः ॥ (यथा च कुमारे । ७ । ७७ । "रोमोद्गमः प्रादुरभूदुमायाः स्विन्नाङ्गुलिः पुङ्गवकेतुरासीत् ॥" पक्वम् । यथा,— "अन्नं स्विन्नगातं प्राहुः सतुषं धान्यमुच्यते । आमं वितुषमित्युक्तं स्विन्नमन्नमुदाहृतम् ॥" इति आह्निकतत्त्वधृतवशिष्ठवचनम् ॥

स्वीकारः, पुं, (अस्वस्य स्वस्य कारः करणम् । स्व + कृ + घञ् । अभूततद्भावे च्विः) अङ्गीकारः । यथा,— "सम्विदागूः प्रतिज्ञा च सम्श्रावाभ्युपगमः सङ्गरः । अङ्गीकाराभ्युपगमप्रतिश्रवसमाधयः ॥ संश्रवोङ्गारनियमोररीकारास्तथा अपि ॥" इति जटाधरः ॥ प्रतिग्रहणम् । इति शब्दरत्नावली ॥ अस्वं स्वं कुर्व्वन् व्यापारः । यथा । न च स्वीकारात् स्वत्वं स्वीकर्त्तुरेव दातृत्वापत्तेः । किन्तु । मनसा पात्रमुद्दिश्य इत्यादि शास्त्रे स्वीकारात् प्रागेव दानपदं दृष्टम् । ननु यहणं स्वीकाराऽभूततद्भावे च्विप्रत्ययात् अस्वं स्वं कुर्व्वन् व्यापारः भवति कथं ततः प्रागेव स्वत्वम् । उच्यते उत्पन्नमपि स्वत्वं सम्प्रदानव्यापारेण ममेदमिति ज्ञानेन व्यवहाराहं क्रियते इति स्वीकारशब्दार्थः । इति दायभागः ॥

स्वीयः, त्रि, (स्वस्यायमिति । स्व + छः ।) स्वकीयः । आत्मीयः । यथा, स्कान्दे शिववाक्यम् । "शूद्रः कर्म्माणि यो नित्यं स्वीयानि कुरुते प्रिये । तस्याहमर्च्चां गृह्णामि चन्द्रखण्डविभूषिते ! ॥" इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

स्वीया, स्त्री, (स्वस्येयमिति । स्व + छः । टाप् ।) नायिकाभेदः । तस्या लक्षणम् । स्वामिन्येवानुरक्ता पतिव्रता इति यावत् । अस्याश्चेष्टा स्वामिशुश्रूषा शीलरक्षा सरलता क्षमा च । सा च त्रिविधा । मुग्धा मध्या प्रगल्भा च । एताः सर्व्वा नायिका अवस्थाभेदेन प्रत्येके नवविधा । प्रोषितभर्त्तृका खण्डिता कलहान्तरिता विप्रलब्धा उत्कण्ठिता वासकसज्जा स्वाधीनपतिका अभिसारिका प्रवत्स्यत्पतिका च । एताः प्रत्येके उत्तममध्यमाधमभेदेन अष्टाविंशत्युत्तरशतनायिका भवन्ति । एतासां दिव्यादिव्यगणनाभेदेन चतुरशीत्युत्तरशतत्रयप्रकारा भवन्ति । तत्र प्रमाणं यथा । नायिका त्रिविधा । स्वीया परकीया सामान्यवनिता चेति । तत्र स्वामिन्येवानुरक्ता स्वीया । न च परिणीतायां परगामिन्यामतिव्याप्तिस्तत्र पतिव्रताया एव लक्ष्यत्वात् । तस्या परगामितया परकीयत्वमेव समायाति । अस्याश्चेष्टा । भर्त्तृशुश्रूषा । शीलसंरक्षणम् । आर्ज्जवम् । क्षमा च । यथा,— "गतागतकुतूहलं नयनयोरपाङ्गावधि स्मितं कुलनतभ्रुवामधर एव विश्राम्यति । वचः प्रियतमश्रुतेरतिथिरेव कोपक्रमः कदाचिदपि चेत्तदा मनसि केवलं मज्जति ॥" अपि च । "सञ्चारो रतिमन्दिरावधि सखीकर्णावधि व्याहृतं चेतः कान्तसमीहितावधि पदन्यासावधि प्रेक्षितम् । हास्यञ्चाधरपल्लवावधि महामानोऽपि मौनावधि सर्व्वं स्वावधि नावधिः कुलभुवां प्रेम्णः परं केवलम् ॥" अपि च । "पदन्यासो गेहाद्बहिरहिफणारोहणसमः स्वगेहादन्यत् यद्भवनमपरद्वीपतुलितम् । वचो लोकालभ्यं कृपणधनतुल्यं मृगदृशः पुमानन्यः कान्तादिधुरिव चतुर्थीसमुदितः ॥" स्वीयापि त्रिविधा । मुग्धा मध्या प्रगल्भा च । तत्राङ्कुरितयौवना मुग्धा । सा च ज्ञातयौवना अज्ञातयौवना च । सैव क्रमशो लज्जाभयपराधीनरतिर्नवोढा । सैव क्रमशो जातप्रश्रया विश्रब्धनवोढा । अस्याश्चेष्टा । क्रिया मनोहरा कोपे मार्दवं नवविभूषणे समीहा च ॥ * ॥ मुग्धा यथा,— "आप्तैर्नं किल कामदेवचरणोपासेन काले शुभे वस्तुं वास्तुविधिं विधास्यति तनौ तावन्मेरुत्सुकः । दृष्ट्या खञ्जनचातुरी मुखरुचा सौधाकरी माधुरी वाचा किञ्च सुधासमुद्रलहरी लावण्यमामन्त्र्यते ॥" अज्ञातयौवना यथा,— "नीरान्नीरमुपागता श्रवणयोः सौम्नि स्फुरन्त्यौ मयी: श्रोत्रे लग्नमिदं किमुत्पलमिति ज्ञातुं करं न्यस्यति । सैवालाङ्कुरशङ्कया शशिमुखी रोमावलीं प्रोञ्छति आत्तामोति मुहुः सखीमविदितश्रोणीभरा पृच्छति ॥" ज्ञातयौवना यथा,— "स्वयम्भुः शम्भुरम्भोजलोचने ! तत्पयोधरः । नखेन कस्य धन्यस्य चन्द्रचूडो भविष्यति ॥" * ॥ नवोढा यथा,— "हस्ते धृतापि शयने विनिवेशितापि क्रोडे कृतापि यतते बहिरेव गन्तुम् । जानीमहे नववधूरथ तस्य वश्या । यः पारदं स्थिरयितुं क्षमते करेण ॥" यथा च । "बलानीता पार्श्वं मुखमनुमुखं नैव कुरुते धुनाना मूर्द्धानं क्षिपति वदनं चुम्बनविधौ । हृदि न्यस्तं हस्तं क्षिपति गमनारोपितमना नवोढा वोढारं रमयति च सन्तापयति च ॥" * विश्रब्धनवोढा यथा,— "दरमुकुलितनेत्रपालिनीवीनियमितबाहुकृतोरुयुग्मबन्धम् । सरकलितकुचस्थलं नवोढा स्वपिति समीपमुपेत्य कस्य यूनः ॥" * ॥ समानलज्जामदना मध्या । एषव चातिप्रश्रयादतिविश्रब्धनवोढा । अस्याश्चेष्टा सागसि प्रेयसि धैर्य्ये वक्रोक्तिरधैर्य्ये परुषवाक् । यथा,— "स्वापे प्रियाननविलोकनहानिरेव स्वापच्युतौ प्रियकरग्रहणप्रसङ्गः । इत्थं सगद्गदमुखी परिचिन्तयन्ती स्वापं विधातुमपि हातुमपि प्रपेदे ॥" * ॥ पतिमात्रविषयकेलिकलापकोविदा प्रगल्भा । वेश्याया कुलटायाश्च पतिमात्राविषयत्वामावात् न तत्रातिव्याप्तिः । अस्याश्चेष्टा रतिप्रीतिरामन्दादात्मसंमोहः । प्रथमं यथा,— "सस्पृश्य स्तनमाकलय्य वदनं संश्लिष्य कण्ठस्थले निष्पीयाधरबिम्बमम्बरमपाकृष्य व्युदस्यालकाम् ।

वस्त्राञ्चलिनीपतेः समुदयं जिज्ञासमाने प्रिये
नामाभ्रो वसनाञ्चलैः श्रवणयोर्नीलोत्पलं
निह्नुते ॥"* ॥

यथा च ।
"नखाङ्कितमुरःस्थलेऽधरतले रदस्य क्षतं
च्युता बकुलमालिका विगलिता च मुक्तावली ।
रतान्तसमये मया सकलमेतदालोकितं
स्मृतिः क्व च पतिः क्व च क्व च तवालि शिक्षा-
विधिः ॥"

अपि च ।
"कान्ते तल्पमुपागते विगलिता नीवी स्वयं
बन्धनात्
वासश्च श्लथमेखलागुणधृतं किञ्चित् नितम्बे
स्थितम् ।
एतावत् सखि वेद्मि केवलमहो तस्याङ्गसङ्गे पुनः
कोऽसौ कास्मि रतञ्च कीदृशमिति स्वल्पापि मे
न स्मृतिः ॥" * ॥

मध्याप्रगल्भे मानावस्थायां प्रत्येकं त्रिविधे ।
धीरा अधीरा धीराधीरा चेति । व्यङ्ग्यकोप-
प्रकाशा धीरा । अव्यङ्ग्यकोपप्रकाशा अधीरा ।
व्यङ्ग्याव्यङ्ग्यकोपप्रकाशा धीराधीरा । इयांस्तु
विशेषः । मध्यमायाः धीरायाः कोपव्यञ्जिका
गीः । अधीरायाः परुषवाक् । धीराधीरायाः
वचनरुदिते प्रकाशिके । प्रौढाधीरायास्तु
रतावौदास्यम् । अधीरायास्तर्ज्जनताडनादिः ।
धीराधीरायाः रतावौदास्यं तर्ज्जनादि च कोप-
प्रकाशकम् । यत्तु धीरादिभेदः स्वीयाया एव
न परकीयाया इति प्राचःनलिखनं तदाग्र-
मात्रं धीरात्वमधीरात्वं तदुभयञ्च माननियत-
मेव परकीयाया मानश्च नेति वक्तुमशक्यत्वात्
परकीयाया मानस्तेषामप्यावश्यकत्वादिति
भावः ॥ * ॥ मध्या धीरा यथा,—

"लोलालिपुञ्जे व्रजतो निकुञ्जे
स्फारा बभूवुः श्रमवारिधाराः ।
देहि समीहे भवतो विधातुं
धीरं समीरं नलिनीदलेन ॥" * ॥

मध्या अधीरा यथा,—,
"जातस्ते निशि जागरो मम पुनर्नेत्राम्बुजे
शोणिमा
निष्पीतं भवता मधु प्रविततं व्याघूर्णितं मे
मनः ।
वाम्यदृग्भृङ्गघने निकुञ्जभवने लब्धं त्वया श्रीफलं
पञ्चेषुः पुनरेष मां बहुतरैः क्रूरैः शरैः
क्लाम्यति ॥" * ॥

मध्या धीराधीरा यथा,—
"कान्तानुरागचतुरोऽसि मनोहरोऽसि
नाथोऽसि किञ्च नवयौवनभूषितोऽसि ।
इत्थं निगद्य सुदृशा वदने प्रियस्य
निःश्वस्य वाष्पलुलिता निहिता दृगन्ताः ॥"* ॥

प्रौढा धीरा यथा,—
"नो तल्पं भजसे न जल्पसि सुधाधारानुकारा
गिरो
दृक्पातं कुरुषे न वा परिजने कोपप्रकाश-
च्छलात् ।
इत्थं केतकगर्भगौरि दयिते कोपस्य सङ्गोपनं
किं स्यादेव न चेत् पुनः सहचरो कुर्व्वीत
साचि स्मितम् ॥"* ॥

प्रगल्भा अधीरा यथा,—
"प्रतिफलमवलोक्य स्वीयमिन्दोः कलायां
हरशिरसि परस्यास्तामसमाशङ्कमाना ।
गिरिशमचलकन्या तर्ज्जयामास कम्प-
प्रचलवलयवेल्लत्कान्तिभाजा करेण ॥"* ॥

प्रगल्भा धीराधीरा यथा,—
"तल्पोपान्तमपेयुषि प्रियतमे साचीकृतग्रीवया
काकुव्याकुलवाचि साचिहसितस्फूर्ज्जत्कपोल-
श्रिया ।
हस्तन्यस्तकरे पुनर्मृगदृशा लाक्षारसालिप्त-
प्रौष्ठोष्ठमयुग्ममामलरुचो विस्फारिता
दृष्टय. ॥"* ॥

एते धीरादिषड्भेदा द्विविधा । धीरा ज्येष्ठा
कनिष्ठा च । अधीरा ज्येष्ठा कनिष्ठा च
धीराधीरा ज्येष्ठा कनिष्ठा च इत्यपि क्वचित्
पाठः एते धीरादित्रया भेदात् द्विविधा
भवन्ति । ज्येष्ठा कनिष्ठा च । परिणीतत्वे
सति भर्त्तुरधिकस्नेहा ज्येष्ठा । परिणीतत्वे
सति भर्त्तुर्न्यूनस्नेहा कनिष्ठा । अधिकस्नेहाम्
न्यूनस्नेहासु सामान्यवनितादिषु नातिव्याप्तिः
परिणीतत्वपदेन व्यावर्त्तनात् । नापि परकी-
यायामतिव्याप्तिः । भर्त्तृपदेन तद्व्यावृत्तेः । धीरा
ज्येष्ठा कनिष्ठा च यथा,—
"एकस्मिन् शयने सरोरुहदृशोर्विज्ञाय निद्रां
तयो-
रेकां पल्लविताक्गुण्ठनपटामुत्कन्धरो दृष्टवान्
अन्यस्याः सविधं समेत्य निभृतं व्यालोलहस्ता-
ङ्गुलि-
व्यापारैर्वसनाञ्चलञ्चपलयन् स्वापच्युतिं कृत-
वान् ॥"॥*॥

अधीरा ज्येष्ठा कनिष्ठा यथा,—
"अन्तःकोपकषायिते प्रियतमे पश्यन् घने
कानने
पुष्पस्यावचयाय नम्रवदनामेकां समायोजयन् ।
अर्द्धोन्मीलितलोचनाञ्चलचमत्काराभिरामा-
ननां
क्रोडाद्रीधरणक्षमां नवबधूमन्यां समालिङ्गति ॥"

धीराधीरा ज्येष्ठा कनिष्ठा च यथा.—
"धैर्य्याधैर्य्यपरिग्रहग्रहिलयोरेणादृशोः प्रीतये
रत्नद्वन्द्वमनन्तकान्तिरुचिरं सृष्टिद्वये न्यस्तवान् ।
एकस्याः कलयन् करे प्रथमतो रत्नं परस्याः
प्रियो
हस्ताद्धस्तमियात् स्पृशन् कुचतटीमानन्दमा-
विन्दति ॥"
इति रसमञ्जरी ॥

स्वृर्च्छ, आ विस्मृतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-
पर०-सक०-सेट् ।) दन्त्यादिः क्वसौ वकार-
युक्तः । क्विपि राच्छार्लोपे स्वूः स्वुरौ स्वुरः ।
आ स्वूर्च्छितः स्वूर्णः तेन । स्वर्च्छति कार्य्यं
मद्यपः । इति दुर्गादासः ॥

स्वृ, ञ शब्दोपतापयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भ्वा०-पर०-शब्दे अक०-उपतापे सक०-वेट् ।)
दन्त्यादिर्वकारोपधः । ञ, अस्वारीत् पिकः ।
अस्वार्षीत् खलं राजा । इति दुर्गादासः ॥

स्वृ, गि हिंसने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्र्या०-
पर०-सक०-अनिट् ।) दन्त्यादिर्वकारोपधः ।
तद्रहितोऽपीति केचित् । गि, स्वृणाति स्वूर्व्वः
स्वूर्णिः । इति दुर्गादासः ॥

स्वेक, ऋ, ङ गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥(भ्वा०-
आत्म०-सक०-सेट् ।) वकारयुक्तः । ऋ, असि-
स्वेकत् । ङ, स्वेकते । इति दुर्गादासः ॥

स्वेच्छा, स्त्री, (स्वस्य इच्छा ।) स्वकीयेच्छा ।
तत्पर्य्यायः । यदृच्छा २ स्वैरिता ३ । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे ।२५।४८।
'स च मत्स्योऽब्धिमध्येन तत्कालं स्वेच्छया
चरन् ।
उत्स्थलद्वीपनिकटं जगाम विधियोगतः ॥")

स्वेच्छामृत्यु, पुं, (स्वेच्छया मृत्युर्यस्य ।) भीष्मः ॥
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ स्वेच्छया मरणञ्च । तद्-
युक्ते, त्रि ॥

स्वेदः, पुं, (स्विद् + घञ् ।) घर्म्मः इत्यमरः ॥
१ । ७ । ६३ ॥ स्वेदनम् । इति मेदिनी ॥ भावरा
इति भाषा ॥ * ॥ ऊष्मा । तापः । अथातः
स्वेदाध्यायं व्याख्यास्यामः । इति ह स्माह
भगवानात्रेयः ।
"अथ स्वेदान् प्रवक्ष्यामि यैर्यथावत् प्रयोजितैः
स्वेदसाध्याः प्रशाम्यन्ति गदा वातकफात्मकाः ॥
स्नेहपूर्व्वप्रयुक्तेन स्वेदेनावजितेऽनिले ।
पुरीषमूत्ररेतांसि न सज्जन्ति कदाचन ॥
शुष्काण्यपि च काष्ठानि स्नेहस्वेदोपपादनैः ।
नमयन्ति यथान्यायं किं पुनर्जीवतो नरान् ॥
रोगर्त्तुव्याधितापेक्षो नात्युष्णोऽतिमृदुर्न च ।
द्रव्यवान् कल्पितो देशे स्वेदः कार्य्यकरो मतः ॥
व्याधौ शीते शरीरे च महान् स्वेदो महाबले ॥
दुर्व्वले दुर्व्वलः स्वेदो मध्यमे मध्यमो हितः ॥*॥
वातश्लेष्मणि वाते वा कफे वा स्वेद इष्यते ।
स्निग्धरूक्षस्तथा स्निग्धोऽरूक्षश्चाप्युपकल्पितः ॥
आमाशयगते वाते कफे पक्वाशयाश्रिते ।
रूक्षपूर्व्वो हितः स्वेदः स्नेहपूर्व्वस्तथैव च ॥
वृषणौ हृदयं दृष्टी स्वेदयेन्मृदु वा न वा ।
मध्यमं वंक्षणौ शेषमङ्गावयवमिष्टतः ॥
सुशुद्धैर्नक्तकैः पिण्ड्या गोधूमानामथापि वा ।
पद्मोत्पलपलाशैर्व्वा स्वेदः संवृत्य चक्षुषी ॥
मुक्तावलीभिः शीताभिः शीतलैर्भाजनैरपि ।
जलार्द्रैर्जलजैर्हस्तैः स्विद्यतो हृदयं स्पृशेत् ॥
शीतशूलव्युपरमे स्तम्भगौरवनिग्रहे ।
संजाते मार्द्दवे स्वेदे स्वेदनाद्विरतिर्मता ॥
पिपासा गात्रसदनं मूर्च्छापित्तप्रकोपणम् ।
दाहः स्वेदोऽङ्गदौर्व्वल्यमतिस्विन्नस्य लक्षणम् ॥

उक्तस्तस्याश्मितीये यो ग्रैष्मिकः सर्व्वशो विधिः।
सोऽतिस्विन्नस्य कर्त्तव्यो मधुरस्निग्धशीतलः ॥”
अश्मितीये शयनाध्याये ॥ * ॥
“कषायमद्यनित्यानां गर्भिण्या रक्तपित्तिनाम्।
पित्तिनां सातिसाराणां रूक्षाणां मधुमेहि-
नाम् ॥
विदग्धभ्रष्टव्रध्नानां विषमद्यविकारिणाम्।
तान्तानां नष्टसंज्ञानां स्थूलानां पित्तमेहि-
नाम् ॥”
तान्तानां क्लान्तानाम्।
“तृष्यतां क्षुत्परीतानां क्रुद्धानां शोचतामपि।
कामल्युदरिणाञ्चैव क्षतानामाढ्यरोगिणाम् ॥
दुर्ब्बलातिविशुष्काणामुपक्षीणौजसान्तथा।
भिषक् तैमिरिकाणाञ्च न स्वेदमवतारयेत् ॥*॥
प्रतिश्याये च कासे च हिक्काश्वासेष्वलाघवे।
कर्णमन्याशिरःशूले स्वरभेदे गलग्रहे ॥
अर्द्दितैकाङ्गसर्व्वाङ्गपक्षाघाते विनामके।
कोष्ठानाहविबन्धेषु मूत्राघाते विजृम्भके ॥
पार्श्वपृष्ठकटीकुक्षिसंग्रहे गृध्रसीषु च।
मूत्रकृच्छ्रे महत्त्वे च मुष्कयोरङ्गमर्द्दके ॥
पादोरुजानुजङ्घार्त्तिसंग्रहे श्वयथावपि।
खल्लीष्वामे च शीते च वेपथौ वातकण्टके ॥
सङ्कोचायामशूलेषु स्तम्भगौरवसुप्तिषु।
सर्व्वेष्वेषु विकारेषु स्वेदनं हितमुच्यते ॥ * ॥
तिलमाषकुलत्थाम्लघृततैलामिषौदनैः।
पायसैः कृशरैर्म्मांसैः पिण्डस्वेदान् प्रयोजयेत् ॥
गोखराश्वखराहाष्ट्रशकृद्भिः सतुषैर्यवैः।
सिकतापांशुपाषाणकरीषायसपुटकैः ॥
श्लैष्मिकान् स्वेदयेत् पूर्व्वैर्व्वातिकान् समुपाचरेत्
द्रव्याण्येतानि शस्यन्ते यथास्वं प्रस्तरेष्वपि ॥
भूगृहेषु च जेन्ताकेष्णगर्भगृहेषु च।
विधूमाङ्गारतप्तेष्वभ्यक्तः स्विद्यति ना सुखम् ॥
ग्राम्यानूपौदकं मांसं पयोवस्तशिरस्तथा।
वराहमध्यपित्तासृक्स्नेहवत्तिलतण्डुलाः ॥
इत्येतानि समुत्क्वाथ्य नाडीस्वेदं प्रयोजयेत्।
देशकालविभागज्ञो युक्त्यपेक्षो भिषक्तमः ॥*॥
वारुणामृतकैरण्डशिग्रुमूलकसर्षपैः।
वासावंशकरञ्जार्कपत्रैरश्मन्तकस्य च ॥
शोभाञ्जनकशैवारमालतीसुरसार्जकैः।
पत्रैरुत्क्वाथ्य सलिलं नाडीस्वेदं प्रयोजयेत् ॥
भूतीकपञ्चमूलाभ्यां सुरया दधिमस्तुना।
मूत्रैरम्लैश्च सस्नेहैर्नाडीस्वेदं प्रयोजयेत् ॥ * ॥
एत एव च निर्यूहाः प्रयोज्या जलकोष्ठके।
स्वेदनार्थं घृतक्षीरतैलकोष्ठांश्च कारयेत् ॥
गोधूमशकलैश्चूर्णैर्यवानामम्लसंयुतैः।
सस्नेहकिण्वलवणैरुपनाहः प्रशस्यते ॥ * ॥
गन्धैः सुरायाः किण्वेन जीवन्त्या शतपुष्पया।
उमया कुष्ठतैलाभ्यां युक्तया वोपनाहयेत् ॥*॥
चर्म्मभिश्चोपनद्धव्यः सलोमभिरपूतिभिः।
उष्णवीर्य्यैरलाभे तु कौषेयाविकशाटकैः ॥
रात्रौ बद्धं दिवा मुञ्चेत् मुञ्चेद्रात्रौ दिवाकृतम्।
विदाहपरिहारार्थं स्यात् प्रकर्षस्तु शीतले ॥

सङ्करः १ प्रस्तरो २ नाडी परिषेकोऽ४वगाह-
नम् ५।
जेन्ताकोऽ६श्मघनः ७ कर्षः ८ कुटी ९ भूः १०
कुम्भिरेव च ११ ॥
कूपो १२ होलाक १३ इत्येते स्वेदयन्ति त्रयो-
दश।
ते यथावत् प्रवक्ष्यन्ते सर्व्वे एवानुपूर्व्वशः ॥”
इति ॥*॥
तत्र वस्त्रान्तरितैरवस्त्रान्तरितैर्व्वा पिण्डैर्यथोक्तै-
रुपस्वेदनं सङ्करस्वेद इति विद्यात् ॥१॥ शूक-
शमीधान्यपुलाकानां वेशवारपायसकृशरोत्-
कारिकादीनां वा प्रस्तरे कौषेयाविकोत्तरप्रच्छदे
पञ्चाङ्गुलोरुवुकार्कपत्रप्रच्छदे वा स्वभ्यक्तसर्व्व-
गात्रस्य शयानस्योपरि स्वेदनं प्रस्तरस्वेद इति
विद्यात् ॥ २ ॥ स्वेदनद्रव्याणां पुनर्मूलफलपत्र-
भङ्गादीनां मृगशकुनिपिशितशिरःपदादीना-
मुष्णस्वभावानां वा यथार्हमम्ललवणस्नेहोप-
संहितानां मूत्रक्षीरादीनां वा कुम्भ्यां वाष्पमन-
वमन्त्यामुत्क्वथितानां नाड्या शरपीकावंशदल-
करञ्जार्कपत्रान्यतमकृतया गजाग्रहस्तसंस्थानया
व्यामदीर्घया व्यामार्द्धदीर्घया वा व्यामचतु-
र्भागाष्टभागमूलाग्रपरिणाहस्रोतसा सर्व्वतो
वातहरपत्रसंवृतच्छिद्रया द्विस्त्रिर्व्वा विनामितया
वातहरसिद्धस्नेहाभ्यक्तगात्रस्य वाष्पमुपहरेत्।
वाष्पो ह्यनृजुगामी विहतचण्डवेगस्त्वचमविदहन्
सुखं स्वेदयतीति नाडीस्वेदः ॥३। वातिकोत्तर-
वातिकानां पुनर्म्मूलादीनामुत्क्वाथैः सुखोष्णैः
कुम्भीर्व्वर्षुकाः प्रनाडीर्व्वा पूरयित्वा यथार्ह-
सिद्धस्नेहाभ्यक्तगात्रं वस्त्रावच्छन्नं परिषेचये-
दिति परिषेकः ॥ ४ ॥ वातहरोत्क्वाथक्षीर-
घृततैलपिशितरसोष्णसलिलकोष्ठकावगाहस्तु
यथोक्त एवावगाहः ॥ ५॥ अथ जेन्ताकं चिकीर्षु-
र्भूमिं परीक्षेत। तत्र पूर्व्वस्यां दिश्युत्तरस्यां वा
गुणवति प्रशस्ते भूमिभागे कृष्णमृत्तिके सुवर्ण-
वर्णमृत्तिके वा परीवापुष्करिण्यादीनां जला-
शयानामन्यतमस्य कूले दक्षिणे पश्चिमे वा
सूपतीर्थे समसुविभक्तभूमिभागे सप्ताष्टौ वा
अरत्नीः सुपक्रम्योदकात् प्राङ्मुखमुदङ्मुखं
वा अभिमुखतीर्थं कूटागारं कारयेत्। उत्सेध-
विस्तारतः परमरत्नीः षोडश समन्तात् सुवृत्तं
मृत्कर्म्मसम्पन्नमनेकवातायनम्। अस्य कूटा-
गारस्यान्तः समन्ततो भित्तिमरत्निविस्तारोत्-
सेधां पिण्डिकां कारयेत् आकपाटात्। मध्ये
चास्य कूटागारस्य चतुष्किष्कुमात्रं पुरुषप्रमाणं
मृण्मयं कन्दुसंस्थानं बहुसूक्ष्मच्छिद्रमङ्गारको-
ष्ठकस्तम्भं सपिधानं कारयेत्। तञ्च खादिरा-
णामाश्वकर्णादीनां वा काष्ठानां पूरयित्वा प्रदी-
पयेत्। स यदा जानीयात् साधु दग्धानि
काष्ठानि गतधूमानि अवतप्तञ्च केवलमग्निना
तदग्निगृहं स्वेदयोग्येन चोष्मणा युक्तमिति तत्रैव
पुरुषं वातहराभ्यक्तगात्रं वस्त्रावच्छन्नं प्रवे-
शयेत्। प्रवेशयंश्चैनमनुशिष्यात् सौम्य प्रविश

कल्याणायारोग्याय चेति। प्रविश्य चैनां
पिण्डिकामधिरुह्य पार्श्वापरपार्श्वाभ्यां यथासुखं
शयीथाः। न च त्वया स्वेदमूर्च्छापरीतेनापि
सता पिण्डिकैषा विमोक्तव्या आप्राणोच्छ्वासात्
भ्रश्यमानो ह्यतः पिण्डिकावकाशात् द्वार-
मनधिगच्छन् स्वेदमूर्च्छापरीततया सद्यःप्राणान्
जह्याः। तस्मात् पिण्डिकामेनां न कथञ्चन
मुञ्चेथाः। त्वं यदा जानीयाः विगताभिष्यन्द-
मात्मानं सम्यक् प्रस्रुतस्वेदपिच्छं सर्व्वस्रोतो-
विमुक्तं लघुभूतमपगतविबद्धस्तम्भसुप्तिवेदना-
गौरवमिति ततस्तां पिण्डिकामनुसरन् द्वारं
प्रपद्येथाः। निष्क्रम्य च न सहसा चक्षुषोः
परिपालनार्थं शीतोदकमुपस्पृशेथाः। अपगत-
सन्तापक्लमस्तु मुहूर्त्तात् सुखोष्णेन वारिणा
यथान्यायं परिषिक्तोऽश्नीयाः। इति जेन्ताक
स्वेदः ॥ ६ ॥
“शयानस्य प्रमाणेन घनामश्ममयीं शिलाम्
तापयित्वा मारुतघ्नैर्दारुभिः सम्प्रदीपितैः ॥
व्यपोह्य सर्व्वानङ्गारान् प्रोक्ष्य चैवोष्णवारिणा
तां शिलामथ कुर्व्वीत कौशेयाविकसंस्तराम् ॥
तस्यां स्वभ्यक्तसर्व्वाङ्गः शयानः स्विद्यते सुखम्।
कौरवाजिनकौशेयप्रावाराद्यैः सुसंवृतः ॥
इत्युक्तोऽश्मघनस्वेदः कर्षस्वेदः प्रवक्ष्यते ॥ ७ ॥
खानयेत् शयनस्याधः कर्षं स्थानविभागवित्।
दीप्तैरधूमैरङ्गारैस्तां कर्षूं पूरयेत्ततः ॥
तस्यामुपरि शय्यायां स्वपन् स्विद्यति ना सुखम् ॥ ८
अनत्युत्सेधविस्तारां वृत्ताकारामलोचनाम्।
घनभित्तिं कुटीं कृत्वा कुष्ठाद्यैः संप्रलेपयेत् ॥
कुटीमध्ये भिषक् शय्यां स्वास्तीर्णाञ्चोपकल्पयेत्
प्रावाराजिनकौषेयकुथकम्बलगोलकैः ॥
हसन्तिकाभिरङ्गारः पूर्णाभिस्ताञ्च सर्व्वशः।
परिवार्य्यान्तरारोहेदभ्यक्तः स्विद्यति ना
सुखम् ॥ ९ ॥
य एवाश्मघनस्वेदविधिर्भूमौ स एव तु ॥ १० ॥
प्रशस्तायां निवातायां समायामुपदिश्यते।
कुम्भीं वातहरक्वाथपूर्णां भूमौ निखातयेत् ॥
अर्द्धभागं त्रिभागं वा शयनं तत्र चोपरि।
स्थापयेदासनं वापि नातिसान्द्रपरिच्छदम् ॥
अथ कुम्भ्यां सुसन्तप्तान् प्रक्षिपेदयसो गुडान्
पाषाणान् वोष्मणा तेन तत्स्थः स्विद्यति ना
सुखम् ॥ ११
सुसंवृताङ्गः स्वभ्यक्तः स्नेहैरनिलनाशनैः।
कूपं शयनविस्तारं द्विगुणञ्चापि वेधतः ॥
देशे निवाते शस्ते च कुर्य्यादन्तः सुमार्जितम्
हस्त्यश्वगोखरोष्ट्राणां करीषैर्दग्धपूरिते ॥
स्ववच्छन्नः सुसंस्तीर्णेऽभ्यक्तः स्विद्यति ना
सुखम् ॥ १२
धीतीकान्तु करीषाणां यथोक्तानां प्रदीपयेत्
शयनान्तःप्रमाणेन शय्यामुपरि तत्र च।
सुदग्धायां विधूमायां यथोक्तामुपकल्पयेत् ॥
स्ववच्छन्नः सुखं यत्राभ्यक्तः स्विद्यति ना सुखम्

होलाकस्वेद इत्येष सुखप्रोक्तो महर्षिणा ॥१३॥
इति त्रयोदशविधः स्वेदोऽग्निगुणसंश्रयः ॥*॥
व्यायाम उष्णसदनं गुरुप्रावरणं क्षुधा ।
बहुपानं भयक्रोधावुपनाहाहवातपाः ।
स्वेदयन्ति दशैतानि नरमग्निगुणादृते ॥
इत्युक्तो द्विविधः स्वेदः संयुक्तोऽग्निगुणैर्न च ।
एकाङ्गसर्व्वाङ्गगतः स्निग्धो रूक्षस्तथैव च ॥
इत्येतत् त्रिविधं द्वन्द्वं स्वेदमुद्दिश्य कीर्त्तितम् ।
स्निग्धस्वेदैरुपक्रम्य स्विन्नः पथ्याशनो भवेत् ।
तदहः स्विन्नमात्रस्तु व्यायामं वर्ज्जयेन्नरः ॥"
इति ॥ * ॥

तत्र श्लोकाः ।
"स्वेदो यथा कार्य्यकरो हितो येभ्यश्च यद्विधः ।
यत्र देशे यथायोग्यो देशो रक्ष्यश्च यो यथा ॥
स्विन्नातिस्विन्नरूपाणि तथातिस्विन्नभेषजम् ।
अस्वेद्याः स्वेदयोग्याश्च स्वेदद्रव्याणि कल्पना ॥
त्रयोदशविधः स्वेदो विना दशविधोऽग्निना ।
संग्रहेण च षट् स्वेदाः स्वेदाध्याये निदर्शिताः ॥
स्वेदाधिकारे तद्वाच्यमुक्तमेतन्महर्षिणा ।
शिष्यैस्तु प्रतिपत्तव्यमुपदेष्टा पुनर्व्वसुः ॥"
इति चरकीयस्वेदाध्यायः समाप्तः ॥ * ॥

अथ स्वेदविधिः ।
"स्वेदश्चतुर्व्विधः प्रोक्तस्तापोष्मस्वेदसंज्ञितः ।
उपनाहो द्रवस्वेदः सर्व्वे वातार्त्तिहारिणः ॥"
तापस्वेदः उष्मस्वेदश्च ताभ्यां संज्ञितः । उप-
नाहः उपनाहस्वेदः ।
"स्वेदौ तापोष्मजौ प्रायः श्लेष्मघ्नौ समुदीरितौ ।
उपनाहस्तु वातघ्नः पित्तसंसृष्टे द्रवो हितः ॥"
द्रवो द्रवस्वेदः ।
"महाबले महाव्याधौ शीते स्वेदो महान् स्मृतः ।
दुर्ब्बले दुर्ब्बलस्वेदो मध्यमे मध्यमो मतः ॥
वलासे रूक्षणः स्वेदो रूक्षः स्निग्धः कफा-
निले ॥"
रूक्षणः रूक्षयतीति रूक्षणः नन्द्यादित्वात्
अनप्रत्ययः ।
"कफमेदोवृते वाते कोष्णगेहं रवेः करात् ।
नियुद्धं मार्गगमनं गुरुप्रावरणं भयम् ॥
चिन्ताव्यायामभारांश्च सेवेतामयमुक्तये ।
येषां नस्यं प्रदातव्यं वस्तिश्चापि हि देहिनाम् ।
शोधनीयाश्च ये केचित् पूर्व्वं स्वेद्याश्च ते मताः ।
स्वेद्याः ऊर्द्ध्वं त्रयोऽप्याह भगन्दर्य्यर्शसस्तथा ।
अश्मर्य्या चातुरो जन्तुः शमयेच्छस्त्रकर्म्मणः ॥"
शस्त्रकर्म्मणः ऊर्द्ध्वं पश्चादिति सुश्रुते ।
"पश्चात् स्वेद्या हृते शल्ये मूढगर्भगदे तथा ।
काले प्रजाताऽकाले वा पश्चात् स्वेद्या
नितम्बिनी ।
सर्व्वान् स्वेदान्निवाते च जीर्णेऽन्ने वा विचा-
रयेत् ॥
स्वेदात् स्रोतःस्थिता दोषा स्नेहक्लिन्नस्य देहिनः ।
द्रवत्वं प्राप्य कोष्ठान्तर्गत्वा यान्ति विरेकिताम् ॥
स्नेहाभ्यक्तशरीरस्य शीतैराच्छाद्य चक्षुषी ।
स्विद्यमानस्य च मुहुर्हृदयं शीतलैः स्पृशेत् ॥
शीतैरार्द्रवस्त्रादिभिः ॥
"अजीर्णी दुर्ब्बलो मेही क्षतक्षीणः पिपासितः ।
अतीसारी रक्तपित्ती पाण्डुरोगी तथोदरी ।
मेदस्वी गर्भिणी चैव न हि स्वेद्या विजानता ॥
स्वेदादेषां यान्ति देहा विनाशं
नो साध्यत्वं यान्ति चैषां विकाराः ॥
एतानपि मृदुस्वेदैः स्वेदसाध्यानुपाचरेत् ।
मृदुस्वेदं प्रयुञ्जीत तथा हृन्मुष्कदृष्टिषु ॥
अतिस्वेदात् सन्धिपीडा दाहस्तृष्णा क्लमो भ्रमः ।
पित्तासृक्पिडकाकोपस्तत्र शीतैरुपाचरेत् ॥"
तत्र तापस्वेदमाह ।
"स तापाभिधः स्वेदो वालुकावस्त्रपाणिभिः ।
कपालकण्टकाङ्गारैर्यथायोग्यं प्रयुज्यते ॥"*॥
उष्मस्वेदमाह ।
"अथवा वातनिर्णाशद्रव्यक्काथरसादिभिः ।
घटोदरं पूरयित्वा पार्श्वे छिद्रं विधाय च ॥
विधायास्यं पिधायान्तः स्थापयेत् काष्ठनालिकाम् ।
षडङ्गुलास्यां गोपुच्छां नाडीं यञ्ज्यात् द्विह-
स्तिकाम् ॥
सुखोपविष्टं स्वभ्यक्तं गुरुप्रावरणावृतम् ।
हस्तिशुण्डिकया नाड्या स्वेदयेद्वातरोगिणम् ।"
छिद्रमध्यमिति स्वेदकर्म्मणि । षडङ्गुलास्या-
मिति मूले षडङ्गुलविशालमुखाम् । गोपुच्छमिव
क्रमकृशां तनाग्रे गोपुच्छाग्रपरिमाणेन कृशां
नाडीं अतः सरन्ध्राम् । द्विहस्तिकां हस्तद्वय-
परिमाणाम् । हस्तिशुण्डिकयेति हस्तिशुण्डवत्
क्रमकृशत्वात् नाड्या इयं संज्ञा ।
"पुरुषायाममात्रान्तु भूमिं संमार्ज्य खादिरैः ।
काष्ठैर्दग्ध्वा तथाभ्युक्ष्य क्षीरधान्याम्लवारिभिः ॥
वातघ्नपत्रैराच्छाद्य शयानं स्वेदयेन्नरम् ।
एवं माषादिभिः स्विन्नैः शयानः स्वेदमाचरेत् ॥"
उपनाहस्वेदः ।
"तथोपनाहस्वेदञ्च कुर्य्याद्वातहरौषधैः ।
प्रदिह्य देहं वातार्त्तं क्षीरमांसरसादिभिः ॥
अम्लपिष्टैः सलवणैः सुखोष्णैः स्नेहसंयुतैः ।
तथा चास्थानपमांसैर्जीवनीयगणेन च ॥
दधिसौवीरकक्षीरैर्वीरतर्व्वादिना तथा ।
कुलत्थमाषगोधूमैरतसीतिलसर्षपैः ॥
शतपुष्पादेवदारुशेफालीस्थूलजीरकैः ।
एरण्डमूलवीजैश्च रास्नामूलकशिग्रुभिः ॥
मिसिकृष्णाकुठेरैश्च लवणैरम्लसंयुतैः ।
प्रसारण्यश्वगन्धाभ्यां बलाभिर्दशमूलकैः ॥
गुडूच्या वानरीवीजैर्यथालाभं समाहृतैः ।
क्षुण्णैः स्विन्नैश्च वस्त्रेण बद्धैः संस्वेदयेन्नरम् ॥
सङ्घाशाल्वननसंज्ञोऽयं योगः सर्व्वानिलार्त्ति-
हृत् ॥"
अस्यायमर्थः । उपनाहस्वेदञ्च कुर्य्यात् । केन
प्रकारेण इत्याकाङ्क्षायां तत्प्रकारमाह वातहरौ-
षधैः । कथंभूतैः । अम्लपिष्टैः अम्लेन काञ्जिक-
तक्रादिना पिष्टैः सलवणैः स्नेहयुक्तैः क्षीरमांस-
रसान्वितैः । सुखोष्णैः । वातार्त्तदेहं प्रदिह्य
प्रलिप्य स्वेदयेदित्यर्थः । अथवाम्लेन संपिष्टैः
कोष्णैः सूक्ष्मपटस्थितैः । भेषजैः स्वेदयेत् ।
किंवा स्विन्नैः कोष्णैः पटस्थितैः ॥ * ॥ द्रवस्वेद-
माह ।
"द्रवस्वेदस्तु वातघ्नद्रव्यक्काथेन पूरिते ।
कटाहे कोष्ठके वापि सूपविष्टोऽवगाहयेत् ॥
सौवर्णं राजतं वापि ताम्रं लौहञ्च दारुजम् ।
कोष्ठकं तत्र कुर्व्वीतोच्छाये षड्विंशदङ्गुलम् ।
आयामं तावदेव स्याच्चतुष्कोणन्तु चिक्कणम् ॥"
पक्षान्तरमाह ।
"नाभेः षडङ्गुलं यावन्मग्नः क्काथस्य धारया ।
कोष्णया स्कन्धयोः सिक्तस्तिष्ठेत् स्निग्धतनु-
र्नरः ॥"
अयमर्थः । प्रथमतो वातघ्नद्रव्यक्काथेन कटाहं
पूरितं कोष्ठकं कटाहं वा सूपविष्टस्तिष्ठेत्
अथवा नाभेः षडङ्गुलमूर्द्ध्वं यावत् क्काथे मग्न
उपविष्टः । एवं तु ......स्य धारया स्कन्धयोः
सिच्यमानस्तिष्ठेत् । तथा च कोष्ठकं परिपूर्णं
भवतीत्यर्थः । क्काथपक्षे प्रथमतः स्नेहाभ्यक्त-
तनुरुपविशेत् ।
"मुहूर्त्तकं समारभ्य यावत् स्यात्तच्चतुष्टयम् ।
तावत्तदवगाहेत यावत् स्यान्निश्चयम् ॥
एवं तैलेन दुग्धेन सर्पिषा स्वेदयेन्नरम् ।
एकान्तरा द्व्यन्तरा वा युक्ताः स्नेहावगाहने ॥
एतावता कार्य्या दुग्धञ्च नित्यमेव युज्यते ॥"
स्नेहस्तु दिनमेकं द्वे वा दिने गमयित्वा युक्तः ।
अग्निमान्द्यशङ्कयेति भावः ।
"शिरामुखैर्लोमकूपैर्धमनीभिश्च तर्पयन् ।
शरीरे बलमाधत्ते युक्तः स्नेहावगाहने ॥
जलसिक्तस्य वर्द्धन्ते यथा मूलेऽङ्कुरादयः ।
तथैव धातुवृद्धिर्हि स्नेहसिक्तस्य जायते ॥
नातः परतरः कश्चिदुपायो वातनाशनः ।
शीतशूलव्युपरमे स्तम्भगौरवनिग्रहे ।
दीप्तेऽग्नौ मार्द्दवे जाते स्वेदनाद्विरतिर्मता ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

स्वेदचूषकः, पु, (स्वेदं चूषति पिबतीति । चूष + ण्वुल् ।) शीतलवायुः । इति केचित् ॥

स्वेदजः, त्रि, (स्वेदात् जायते इति । जन + डः ।) स्वेदाज्जातजन्तुः । कृमिदंशादिः । इत्यमरः । ३ । १ । ५१ ॥ तद्गणा यथा,—
"संस्वेदजविकाराश्च यथा येभ्यो भवन्ति च ।
मानुषस्वेदमलजा मक्षिकाद्या भवन्ति च ॥
नयमघर्षमिक्तायां पिपीलिकगणादयः ।
मत्स्येदजापि विज्ञेया वृक्षगोपशुजन्तवः ॥
समिद्भ्यो माषमुद्गेभ्यः फलेभ्यश्चैव जन्तवः ।
जायन्ते क्रिमयो विप्राः काष्ठेभ्यो घुणकादयः ॥
तथा शुक्रविकारेभ्यः पूतिका प्रभवन्ति च ।
संस्वेदजाश्च जायन्ते द्राविका शुष्कगोमयात् ॥
गोभ्यो हि महिषेभ्यश्च मानुषेभ्यश्च जन्तवः ।
मत्स्यादिभ्यश्च विविधा अन्तःकुक्षौ विशेषतः ॥
अथान्यानि च सूक्ष्माणि सूक्ष्मयूकास्तथैव च ।
गोभ्योऽश्वेभ्यस्तथा चैव अष्टापदीकनीनकाः ॥
मक्षिकाणां विकाराश्च उत्सृष्टोदककर्द्दमैः ।

शरावति विकाराश्च करीषेभ्यो भवन्ति हि ॥
एवमादिरसंख्यातो गणः संस्वेदजो मया ।
समासाद्विहितो ह्येष प्राक्सम्बन्धजः स्मृतः ॥"
इति वह्निपुराणे काश्यपीयवंशनामाध्यायः ॥

स्वेदनं, क्ली, (स्विद् + ल्युट् ।) स्वेदः । इति मेदिनी ॥ स्वेदनयन्त्रं यथा,—
"निबद्धमौषधं सूतं भूर्ज्जे तच्चिगुणाम्बरे ।
रसपोटलिका काष्ठे दृढं बद्धा गुणेन हि ॥
सन्धानपूर्णं कुम्भान्तः स्वावलम्बनसंस्थितम् ।
अधस्ताज्ज्वालयेद्वह्निं तत्तदुक्तक्रमेण हि ।
दोलायन्त्रमिदं प्रोक्तं स्वेदनाख्यं तदेव हि ॥"
सन्धानं काञ्जिकादि ।
"साम्बुस्थालीमुखे बद्धे वस्त्रे स्वेद्यं निधाय च ।
पिधाय पच्यते यत्र तद्यन्त्रं स्वेदनं स्मृतम् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥
(स्वेदयतीति । स्विद् + णिच् + ल्युः । स्वेदके, त्रि । यथा, सुश्रुते । ३ । ४ ।
"स्वेदनो दुर्गन्धः पीतशिथिलाङ्गस्ताम्रनख-नयनतालुजिह्वोष्ठपाणिपादतल इत्यादि ॥"

स्वेदनिका, स्त्री, (स्वेदनमस्त्यस्या इति । ठन ।) कन्दुः । इति हेमचन्द्रः ॥ भर्ज्जनपात्रम् । भर्ज्जनशाला च ॥

स्वेदनी, स्त्री, (स्विद्यतेऽनयेति । स्विद् + ल्युट् । ङीप् ।) लौहमयपात्रम् । ताओया इति लोहता इति च ख्यातम् । इति भरतः ॥ तत्पर्य्यायः । कन्दुः २ । इत्यमरः । २ । ८ । ३० स्वेदनिका ३ । इति हेमचन्द्रः ॥

स्वेदमलोज्झितदेहः, पुं, (स्वेदमलेन उज्झितः देहो यस्य ।) सर्व्वज्ञः जिनोत्तमः । इति हेमचन्द्रः ॥ स्वेदमलत्यक्तकायश्च । तद्युक्ते, त्रि ॥

स्वेदविप्रुट्, [ष्] स्त्री, घर्म्मबिन्दुः । स्वेदस्य विप्रुट् बिन्दुः । इति षष्ठीतत्पुरुषसमासनिष्पन्ना ॥

स्वैरः, त्रि, (स्वेन स्वातन्त्र्येण ईर्त्ते इति । ईर गतौ + अच् । "स्वादीरेरिणोः ।" ६ । १ । ८९ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या वृद्धिः ।) स्वच्छन्दः । (यथा, रघुः । २ । ५ ।
"अव्याहतैः स्वैरगतैः स तस्याः
सम्राट् समाराधनतत्परोऽभूत् ।")
मन्दः । इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते । ४ । ६६ । ४९ ।
"अथोत्तरः शुभैर्गन्धैर्माल्यैश्च विविधैस्तथा ।
आकीर्य्यमाणः संहृष्टो नगरं स्वैरमागमत् ॥" * ॥
वृथालापः । यथा, तत्रैव । १ । ४२ । २ ।
"नैवान्यथेदं भविता पितरेष ब्रवीमि ते ।
नाहं मृषा ब्रवीम्येव स्वैरेष्वपि कुतः शपन् ॥")

स्वैरता, स्त्री, (स्वैरस्य भावः । स्वैर + तल् ।) स्वैरिता । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः । ३ । २ । २ ।

स्वैरिणी, स्त्री, (स्वेनैव ईरयितुं शीलमस्याः । ईर + णिनिः । ङीप् । स्वादीरेरिणोरिति वृद्धिः ।) व्यभिचारिणी इत्यमरः । २ । ६ । ११ ॥ सा तु चतुःपुरुषगामिनी (यथा, महाभारते । १ । १२३ । ७३—७४ ।
"पाण्डुस्तु पुनरेवैनां पुत्त्रलोभात् महायशाः ।
वक्तुमैच्छद्धर्म्मपत्नीं कुन्ती त्वेनमथाब्रवीत् ॥
नातश्चतुर्थं प्रसवमापत्स्वपि वदन्त्युत ।
अतः परं स्वैरिणी स्याद्बन्धकी पञ्चमे भवेत् ॥")

स्वैरिता, स्त्री, (स्वैरिणो भाव । तल् । टाप् ।) स्वच्छन्दता । तत्पर्य्यायः । यदृच्छा २ । इत्यमरः । ३ । २ । २ ॥

स्वैरिन्ध्री, स्त्री, परवेश्मस्था स्ववशा शिल्पकारिणी नारी । इति शब्दरत्नावली ॥ परगृहस्था स्वतन्त्रा प्रसाधनानुलेपनादिशिल्पकारिणीति विशेषणत्रययुक्ता या सा सैरिन्ध्री । स्वैरं स्वाच्छन्द्यं धरतीति स्वैरिन्ध्री निपातनात् । स्वैरिन्ध्री परवेश्मस्था शिल्पकृत् स्ववशा स्त्रियाम् । इति दन्त्यादौ रभसः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ अस्या रूपान्तरं सैरन्ध्री सैरिन्ध्रिः इति च टीकान्तरम् ॥

स्वैरी, [न्] त्रि, स्वेनैव ईरितुं शीलमस्य । ईर गतौ + णिनिः । स्वतन्त्रः । इत्यमरः । ३ । १ । १५ ॥ (यथा, महाभारते १३ । १४२ । २१ ।
"सिद्धवादेषु संसिद्धास्तथा वननिवासिनः ।
स्वैरिणो दारसंयुक्तास्तेषां धर्म्मः कथं स्मृतः ॥"

स्वोपार्ज्जितः, त्रि, (स्वेनोपार्ज्जितः ।) स्वयमर्ज्जितः । स्वयमुपात्तः । यथा, पिता चेत् पुत्त्रान् विभजेत् तस्य स्वेच्छा स्वयमुपात्तेऽर्थे पैतामहे तु पितापुत्त्रयोस्तुल्यं स्वामित्वम् । इति विष्णुसूत्रम् । अपि च । मनुविष्णू ।
"पैतृकन्तु पिता द्रव्यमनवाप्तं यदाप्नुयात् ।
न तत् पुत्त्रैर्भजेत् सार्द्धमकामः स्वयमर्ज्जितम् ॥"
तत् स्वयमर्ज्जितमिति कृत्वा न विभजेदित्यन्वयः । एतत्तु स्थावरविषयम् । मण्यादावनुद्धृतेऽपि पितुरेव स्वाच्छन्द्यम् ।
"स्थावरं द्विपदश्चैव यद्यपि स्वयमर्ज्जितम् ।
असम्भूय सुतान् सर्व्वान् न दानं न च विक्रयः ॥
पितुः प्रसादात् भुज्यन्ते वस्त्राण्याभरणानि च ।
स्थावरन्तु न भुज्येत प्रसादे सति पैतृके ॥"
इति मिताक्षराधृतवचनमपि पितामहधनपरम् । पित्रा च स्वोपार्ज्जितं स्थावरं दत्तं भुज्यत एवेति । अन्यथा मूलभूतश्रुत्यन्तरकल्पनापत्तेः । इति दायतत्त्वम् ॥ * ॥ स्वोपार्ज्जितं द्विविधम् । पित्रादिधनाद्युपघातेन स्वेनोपार्ज्जितम् । तदनुपघातेन उपार्ज्जितञ्च । तद्धनविभागविधिर्यथा । व्यासः ।
"अनाश्रित्य पितृद्रव्यं स्वशक्त्याप्नोति यद्धनम् ।
दायादेभ्यो न तद्दद्यात् विद्यालब्धञ्च यद्भवेत् ॥"
कात्यायनः ।
"द्व्यंशहरोऽर्द्धहरो वा पुत्त्रवित्तार्ज्जनात् पिता ।"
पुत्त्रवित्तार्ज्जनात् । क्रोडीकृता भावा द्रव्यवत् प्रकाशन्ते इति न्यायात् पुत्त्रार्ज्जितवित्तात् पितुर्द्व्यंशित्वं पितृधनानुपघातविषयं भ्रातृधनोपघातविषयञ्च । अर्ज्जकस्य तु द्व्यंशित्वम् । भ्रातृधनोपघाते तु तेषामप्येकांशित्वं वक्ष्यमाणवचनात् । पितुरर्द्धहरत्वन्तु पितृद्रव्योपघाताद्गुणवत्त्वाद्वा इति दायभागः ॥ अनुपघाते पिता द्व्यंशहरः । अर्ज्जकत्वात् स्वयमपि द्व्यंशहरः । इतरेषामनंशित्वम् । भ्रातृद्रव्योपघाते तु तेषामप्येकांशः । इति द्व्यंशार्द्धांशयोर्भेदकथनम् ॥ * ॥ साधारणधनार्ज्जितेऽपि विशेषमाह व्यासः ।
"साधारणं समाश्रित्य यत्किञ्चित् वाहनायुधम् ।
शौर्य्यादिनाप्नोति धनं भ्रातरस्तत्र भागिनः ।
तस्य भागद्वयं देयं शेषास्तु समभागिनः ॥"
अत्र भ्रातर इत्युपलक्षणं पितृव्यादयोऽपि बोद्धव्याः । तस्यार्ज्जकस्य । साधारणोपघाते यस्य यावतोऽंशस्याल्पस्य महतो वा उपघातस्तस्य तदनुसारेण भागकल्पना कार्य्या । इति दायभागः ॥ इति च दायतत्त्वम् ॥

स्वोरसः, पुं, शिलापिष्टकल्कः । यथा,—
"स्वोरसः स्वरसः प्रोक्तः कल्को दृषदि पेषितः ॥"
इति शब्दचन्द्रिका ॥

—

ह

ह, हकारः । स तु व्यञ्जनवर्णस्त्रयस्त्रिंशवर्णः । अष्टमवर्गीयचतुर्थवर्णश्च । तस्य उच्चारणस्थानं कण्ठः । इति व्याकरणम् ॥ (यथा च शिक्षायाम् । १७ ।
"कण्ठ्या वहाविचुयशास्तालव्या ओष्ठजावुपू ॥")
अस्य स्वरूपं यथा,—
"हकारं शृणु चार्व्वङ्गि ! चतुर्व्वर्गप्रदायकम् ।
कुण्डलीद्वयसंयुक्तं रक्तविद्युल्लतोपमम् ।
रजःसत्त्वतमोयुक्तं पञ्चदेवमयं सदा ।
पञ्चप्राणात्मकं वर्णं त्रिशक्तिसहितं सदा ।
त्रिबिन्दुसहितं वर्णं हृदि भावय पार्व्वति ! ॥"
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ * ॥
(वङ्गीयवर्णमालायाम्) अस्य लेखनप्रकारो यथा,—
"ऊर्द्धादाकुञ्चिता मध्ये कुण्डलीत्वं गता त्वधः ।
ऊर्द्धं गता पुनः सैव तासु ब्रह्मादयः क्रमात् ।
मात्रा च पार्व्वती ज्ञेया ध्यानमस्य प्रचक्ष्यते ॥
करीषभूषिताङ्गीञ्च साट्टहासां दिगम्बराम् ।
अस्थिमाल्यामष्टभुजां वरदामम्बुजेक्षणाम् ॥
नागेन्द्रहारभूषाढ्यां जटामुकुटमण्डिताम् ।
सर्व्वसिद्धिप्रदां नित्यां धर्म्मकामार्थमोक्षदाम् ।
एवं ध्यात्वा हकारन्तु तन्मन्त्रं दशधा जपेत् ॥"
इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ * ॥
अस्य नामानि यथा,—
"हः शिवो गगनं हंसो नागलोकोऽम्बिकापतिः
नकुलीशो जगत्प्राणः प्राणेशः कपिलामलः ॥
परमात्मात्मजो जीवो यवाकः शान्तिदोऽङ्कुशः
सृगा भयाऽरुणा स्थाणुः कूटकूर्परवारणः ॥
व्योमाम्बिकरः शम्भुः प्राणशक्तिर्ललाटजः ।
स्वर्गापवारणः शूली चैतन्यं पादपूरणः ।
महालक्ष्मीः परं शम्भुः शाखोटः सोममण्डलः
इति वर्णाभिधानम् ॥ *

पि च ।
एकश्चाथ हकारोऽशः प्राणः सान्तः शिवो वियत् ।
सकुलो नकुलीशश्च हंसः शून्यश्च डाकिनी ।
अनन्तो नकुली जीवः परमात्मा ललाटजः ॥"
इति बीजवर्णाभिधानम् ।
अपि च ।
"हकारो नकुलीशोऽपि हंसः प्राणोऽङ्कुशः प्रिये ।
महेशो नकुलो चैव वराबी गगनं रविः ।
लिङ्गं शून्यो महाशून्यः प्राणश्च परमेश्वरि ! ॥"
इति श्रीरुद्रयामले ८ पटले मन्त्राभिधानम् ॥
ह, व्य, (हन हिंसागत्योः + अन्येभ्योऽपीति डः ।) पादपूरणम् । इत्यमरः । ३ । ४ । ५ ॥ (यथा, रामायणे । १ । १ । ५८ ।
"पम्पातीरे हनुमता सङ्गतो वानरेण ह ॥")
सम्बोधनम् । विनिग्रहः । नियोगः । क्षेपः । कुत्सा । इति मेदिनीशब्दरत्नावल्यौ ॥
हं, [म्] व्य, रुषोक्तिः । अनुनयः । इति मेदिनी ॥
हः, पुं, शिवः । जलम् । शून्यम् । धारणम् । मङ्गलम् । गगनम् । नकुलीशः । रक्तम् । स्वर्गः । इति मेदिनी ॥ पापहरणम् । चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ सकोपवारणः । शुष्कः । इत्येकाक्षरकोषः ॥
हंसः, पुं, (हन्ति सुन्दरं गच्छतीति । हन हिंसागत्योः + "वृतॄवदिहनीति ।" उणा० ३ । ६२ । इति सः ।) पक्षिविशेषः । हाँस इति भाषा । तत्पर्य्यायः । श्वेतगरुत् २ चक्राङ्गः ३ मानसौकाः ४ । इत्यमरः । २।५।२३ ॥ कलकण्ठः ५ सितच्छदः ६ । इति जटाधरः ॥ सितपक्षः ७ मरालकः ८ पुरुदंशकः ९ । इति शब्दरत्नावली ॥ धवलपक्षः १० मानसालयः ११ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य मांसगुणाः । वातहरत्वम् । वृष्यत्वम् । स्वर्य्यत्वम् । मांसबलप्रदत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥*॥
अपि च ।
"स्निग्धं हिमं गुरु वृष्यं मांसं जलपक्षिणान्तु वातघ्नम् ।
तेष्वपि च हंसमांसं वृष्यतमं तिमिरहरञ्च ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥
अपि च ।
"हंससारसकाचाक्षवककौञ्चशरारिकाः ।
नन्दीमुखी सकादम्बा बलाकाद्याः प्लवाः स्मृताः ।
प्लवन्ते सलिले यस्मात् एते तस्मात् प्लवाः स्मृताः ॥"
काचाक्षः कपर्दिकाक्षो बृहद्वकः । क्रौञ्चः शरद्विहङ्गः स्यात् । टेंक इति लोके । शरारिका सिन्धु इति लोके ।
"स्थूला कठोरा वृत्ता च यस्याश्चञ्चुर्व्यवस्थिता ।
गुटिकाचञ्चुसदृशी ज्ञेया नन्दीमुखीति सा ॥"
कादम्बः करावा इति लोके । बला बगुली इति लोके ।
"प्लवाः पित्तहराः स्निग्धा मधुरा गुरवो हिमाः ।
वातश्लेष्मप्रदाश्चापि बलशुक्रकराः सराः ॥"
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
(यथा च ।
"गुरूष्णस्निग्धमधुराः स्वरवर्णबलप्रदाः ।
बृंहणाः शुक्रलास्तेषां हंसा मारुतनाशनाः ॥"
इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥)
अस्या डिम्बगुणाः हंसबीजशब्दे द्रष्टव्याः ॥ * ॥
तस्य शकुनं यथा,—
"काष्ठासु सर्व्वास्वपि दर्शनेन
हंसस्य शब्देन तु सर्व्वसिद्धिः ।
नामानि हंसस्य शृणोति यस्तु
प्रयान्ति नाशं दुरितानि तस्य ॥
चौरैः समं दर्शनमात्रशब्दे
निधिर्हितीयेऽथ भयं तृतीये ।
यद्वं चतुर्थे नृपतिप्रसादः
स्यात् पञ्चमे हंसरवे नराणाम् ॥"
इति वसन्तराजशाकुने ८ वर्गः ॥
निर्लोभनृपः । विष्णुः । (यथा महाभारते । १२ । ४३ । ७ ।
"शुचिश्रवा हृषीकेशो घृतार्च्चिर्हंस उच्यसे ॥")
सूर्य्यः । (यथा, महाभारते । ३ । ३ । ६१ ।
"त्वं हंसः सविता भानुरंशुमाली वृषाकपिः ॥")
परमात्मा । मत्सरः । योगिभेदः । मन्त्रभेदः । शरीरस्थवायुविशेषः । तुरङ्गमप्रभेदः । इति मेदिनी ॥ (गोविशेषः । यथा, बृहत्संहितायाम् । ६१ । १७ ।
"सितवर्णः पिङ्गाक्ष-
स्ताम्रविषाणेक्षणो महावक्त्रः ।
हंसो नाम शुभफलो
यूथस्य विवर्द्धनः प्रोक्तः ॥")
गुरुः । पर्व्वतः । इति शब्दरत्नावली ॥ शिवः । इत्यनेकार्थकोषः ॥ अयतः स्थितः । श्रेष्ठः । इति हेमचन्द्रः ॥ विशुद्धः । इत्यजयः ॥*॥
अथ हंसमन्त्रविवरणम् । अस्याजपागायत्री-मन्त्रस्य शिरसि हंसऋषये नमः । मुखे अव्यक्त-गायत्रीच्छन्दसे नमः । हृदि परमहंसदेवतायै नमः । लिङ्गे हं बीजाय नमः । आधारे सः शक्तये नमः । परमात्मप्रीतये उच्छ्वासनिश्वासाभ्यां षट्शताधिकैकविंशतिसहस्रजपेन पूर्व्वभूतं यो निवेदयामि । मूलाधारमण्डपे स्वर्णवर्णचतुर्द्दलपद्मे वादिसान्तचतुर्व्वर्णान्विते गायत्रीसहिताय गणनाथाय षट्शतसंख्यजपमहर्निशं समर्पयामि नमः । स्वाधिष्ठानमण्डपे अनेकविद्युन्निभे वादिलान्तषड्वर्णान्विते षड्दलपद्मे सावित्रीसहिताय ब्रह्मणे अजपामन्त्रषट्सहस्रं निवेदयामि नमः । मणिपूरमण्डपे नीलोत्पलसदृशनिभे डादिफान्तदशवर्णान्विते दशदलपद्मे लक्ष्मीसहिताय विष्णवे षट्सहस्रजपं समर्पयामि नमः । अनाहतमण्डपे तरुणार्कनिभे द्वादशवर्णयुते द्वादशदलपद्मे गौरीसहिताय शिवाय अजपाषट्सहस्रजपं समर्पयामि नमः । विशुद्ध-मण्डपे षोड़शदलकर्णिकामध्ये जीवात्मने अकारादि-अःकारान्ते अजपासहस्रसंख्यजपं निवेदयामि नमः । आज्ञामण्डपे श्रीचन्द्रप्रभे द्विदलपद्मे ह-क्ष-वर्णान्विते मायासहितगुरुमूर्त्तये एकसहस्रजपं निवेदयामि नमः । ब्रह्मरन्ध्रमण्डपे नानावर्णोज्ज्वले सहस्रपद्मस्थिताय परमात्मने अकारादिक्षकारान्तसहिताय एकसहस्रजपं निवेदयामि नमः । सहस्रशब्दोऽसंख्यपर इति बोध्यम । उक्तञ्च पद्मं कोटिसमन्वितमिति । इति जपं समाप्य अष्टोत्तरशतसंख्यमजपाजपं कुर्य्यात् । अकारादिक्षकारान्ता वर्णा हंस इति शिवशक्तिबिन्दुना ब्रह्म च इति विसर्गरूप-बिन्दुभ्यां हरिहरयोरभेदः । सोऽहमित्याभेद-भावनया ब्रह्मरूपतां स्वं स्वं परिभाव्य उक्त । षट्शताधिकैकविंशतिसहस्रजपेन परदेवतारूपः श्रीपरमेश्वरः प्रीयतामित्येकवारं सङ्कल्प्य ध्यायेत् ॥ * ॥ हंसस्य ध्यानं यथा,—
"आराधयामि मणिसन्निभमात्मलिङ्गं
मायापुरीहृदयपङ्कजसन्निविष्टम् ।
श्रद्धानदीविमलचित्तजलावगाहं
नित्यं समाधिकुसुमैरपुनर्भवाय ॥" * ॥
प्रसङ्गात् किञ्चिद्रहस्यं लिख्यते । पञ्चाशद्वर्ण-संपुटत्वेनानुलोम्यप्रातिलोम्येन ब्रह्मरूपं मेरु क्षकारं परिकल्प्य तया सह जपं कुर्य्यादिति दीपलेशेन बाध्यते । एतेन विश्वमेव हंसमात्र-कयोरेकाकारेण कालात्मना लोके चिदात्मा उच्यते । अजपाविधानं विना श्रीविद्यादिसकल-विद्याया अनधिकारो भवेत् । तदुक्तम् ।
"हंसज्ञानविमर्शेन कृतमप्यकृतं भवेत् ।" इति ।
"अजपाधारणं देवि ! कथयामि तवानघे ! ।
यस्य विज्ञानमात्रेण परं ब्रह्मैव दर्शकः ॥
हंसः पदं परेशानि प्रत्यहं प्रजपेन्नरः ।
मोहबद्धो न जानाति मोक्षस्तस्य न विद्यते ॥
श्रीगुरोः कृपया देवि ! ज्ञायते जप्यते यदा ।
उच्छ्वासनिश्वासतया तदा बन्धक्षयो भवेत् ॥
उच्छ्वासे चैव निश्वासे हंस इत्यक्षरद्वयम् ।
तस्मात् प्राणस्तु हंसात्मा आत्माकारेण संस्थितः ।
नाभेरुच्छ्वासनिश्वासात् हृदयाग्रे व्यवस्थितः ॥"
इति राघवभट्टधृतदक्षिणामूर्त्तिसंहितायां ७ पटलः ॥ * ॥ अहोरात्रमध्यगजपाजपसंख्या यथा,—
"षट्श्वासैर्भवेत् प्राणः षट्प्राणा नाड़िका मता ।
षष्टिनाड्या अहोरात्रं जपसंख्याक्रमो मतः ॥
एकविंशतिसाहस्रं षट्शताधिकमीश्वरि ।
जपते प्रत्यहं प्राणी सान्द्रानन्दमयीं पराम् ।
उत्पत्तिश्च जपारम्भो मृत्युस्तस्य निवेदनम् ॥"
इति तत्रैव ७ पटलः ॥ * ॥
अजपानामकारणमपि तत्रैव ।
"विना जपेन देवेशि ! जपो भवति मन्त्रिणः ।
अजपेयं ततः प्रोक्ता भवपाशनिकृन्तनी ॥
एवं जपं महेशानि प्रत्यहं विनिवेदयेत् ।

शशिब्रह्मविष्णुभ्यो हराय परमेश्वरि ।॥
जीवात्मने क्रमेणैव तथैव परमात्मने ।
षट्शतानि सहस्राणि सहस्रञ्च तथैव हि ।
पुनः सहस्रं गुरवे क्रमेण च निवेदयेत् ॥"*॥
एवं यथास्थानावस्थितेभ्यो गणेशादिभ्यस्तज्जपसमर्पणमुक्त्वा तत्तत्स्थानानां तत्तदवस्थितमातृकावर्णानाञ्च रूपमाह तत्रैव ।
"आधारे स्वर्णवर्णेऽस्मिन् वादिसान्तानि संस्मरेत् ।
द्रुतसौवर्णवर्णानि वर्णानि परमेश्वरि ।॥
स्वाधिष्ठाने विद्रुमाभे वादिलान्तानि च स्मरेत् ।
विद्युत्पुञ्जप्रभाभानि सन्ति मणिपूरके ॥
डफान्तानि महानीलप्रभाणि च विचिन्तयेत् ।
पिङ्गवर्णे महार्लङ्कृतकलिकाभानि चिन्तयेत् ॥
कादिठान्तानि वर्णानि चतुर्थेऽनाहते प्रिये ।
विशुद्धौ धूम्रवर्णे च रक्तवर्णान् स्मरेत् स्वरान् ॥
आज्ञायां विद्युदाभायां शुभ्रा हक्षौ विचिन्तयेत् ॥
कर्पूरद्युतिसंराजत्सहस्रदलनीरजे ।
मातृकाकं ब्रह्मरन्ध्रं जानीहि परमेश्वरि ।
एतेषु सप्तचक्रेषु स्थितेभ्यः परमेश्वरि ।॥
जपं निवेदयित्वा तं अजपाख्यभवं प्रिये ।
सहजं परमेशानि न्यासं कुर्य्याद्विचक्षणः ॥
ऋषिर्हंसोऽव्यक्तरूपगायत्री च्छन्द उच्यते ।
देवता परमादिस्तु हंसोऽहं बीजमुच्यते ।
सः शक्तिः कीलकं सोऽहं प्राणवत्तु त्वमेव हि ।
नेत्रस्थलं भवेत् श्वेतं वर्णञ्च परमेश्वरि ।॥
तदा तत्सह इत्येवं मनोरस्य प्रकीर्त्तितः ।
मोक्षार्थे विनियोगः स्यादेवं जानीहि पार्व्वति ॥
ततः षडङ्गविन्यासं कुर्य्याद्देहस्य सिद्धये ।
सूर्य्यं सोमं महेशानि निरञ्जनमतः परम् ॥
निराभासं चतुर्थान्तं साद्यन्तं क्रमतो न्यसेत् ।
कवचान्तं प्रविन्यस्य ततोऽनन्तपदं न्यसेत् ॥"
इति च तत्रैव ७ पटलः ॥*॥
अजपाया द्वैविध्यमुक्तं यथा, —
"हंसेति प्रकृतिर्ज्ञेया ओँकारः प्रकृतेर्गुणः ।
हंकारेण बहिर्याति सकारेण विशेत् पुनः ॥
हंसेति परमं मन्त्रं जीवो जपति सर्व्वदा ।
षट्शतानि दिवारात्रौ सहस्राण्येकविंशतिः ॥
अजपा नाम गायत्री योगिनां मोक्षदायिनी ।
अजपा द्विविधा देवि ! व्यक्ता गुप्ता क्रमेण च ।
व्यक्ता च द्विविधा प्रोक्ता शब्दज्योतिःस्वरूपिणी ।
ज्योतीरूपा च सा देवी हृदिस्थाने प्रतिष्ठिता ।
हकाररूपा गुप्ता च शिवशक्तिः प्रकीर्त्तिता ।
चन्द्रबीजं ठकारस्तु वह्निवः स्वर उच्यते ॥
अजपार्थमथो गुप्ता वह्निजाया प्रकीर्त्तिता ।
अस्याः सङ्कल्पमात्रेण पुरश्चरणमुच्यते ॥"
इति निरुत्तरतन्त्रे ४ पटलः ॥
(जरासन्धस्य सेनापतिविशेषः । यथा, महाभारते । २ । २३ । ३१—३२ ।
"स ... सेनापतिं राजा सस्मार भरतर्षभ ।
कौशिकं चित्रसेनञ्च तस्मिन् युद्ध उपस्थिते ॥
ययोस्ते नामनी राजन् ! हंसेति डिम्भकेति च ।
पूर्व्वं सङ्कथिते पुंभिर्नृलोके लोकसत्कृते ।"*॥
मेरोरुत्तरस्थपर्व्वतविशेषः । यथा, विष्णुपुराणे । २ । २ । २८ ।
"शङ्खकूटोऽथ ऋषभो हंसो नागस्तथा परः ।
कालञ्जराद्याश्च तथा उत्तरे केशराचलाः ॥")

हंसकः, पुं, (हंस इव कायति मधुरध्वनित्वात् । कै शब्दे + कः ।) पादकटकः । यथा,—
"पादाङ्गदं तुलाकोटिर्मञ्जीरो नूपुरोऽस्त्रियाम् ।
हंसकः पादकटकः किङ्किणी क्षुद्रघण्टिका ॥"
इत्यमरः । २ । ६ । १०९ ॥
"षट् नूपुरे । केचित्तु पादाङ्गदादिचतुष्कं चरणभूषणे नूपुर इति ख्याते । हंसकादिद्वयं स्वशृङ्खे हंसाकृतिचरणभूषणे इत्याहुः । हंस इव कायति मधुरध्वनित्वात् हंसकः । कै शब्दे डः । हंसाकृतित्वात् हंस इव हंसकः इति वा । इवार्थेविकारसंघे इत्यादिना कः ।" इति भरतः ॥ (हंस इवेति । इवे प्रतिकृताविति कन् । स्वार्थे कन् वा ।) राजहंसः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यथा, माघे । ७ । २३ ।
"सरित इव सविभ्रमप्रयात-
प्रणदितहंसकभूषणा विरेजुः ॥"
तालप्रभेदः । यथा,—
"लघुर्गुरुर्द्रुतश्च स तालो हंसकः स्मृतः ॥"
इति सङ्गीतदामोदरः ॥

हंसकीलकः, पुं, (हंस इव कीलतीति । कील बन्धने + ण्वुल् ।) रतिबन्धविशेषः । यथा,—
"नार्य्याः पादद्वयं कृत्वा कान्तस्योरुयुगोपरि ।
कटिमान्दोलयेद् यत्नात् बन्धोऽयं हंसकीलकः ॥"
इति स्मरदीपिका ॥

हंसकूटः, पुं, ककुत् । इति केचित् ॥ (पर्व्वतविशेषः । यथा, महाभारते । १ । ११९ । ४९ ।
"इन्द्रद्युम्नः सरः प्राप्य हंसकूटमतीत्य च ।
शतशृङ्गे महाराज तापसः समतप्यत ॥")

हंसगद्गदा, स्त्री, (हंस इव गद्गदो यस्याः ।) मधुरभाषिणी । तत्पर्य्यायः । मधुरनिस्वना २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हंसगामिनी, स्त्री, (हंस इव गच्छतीति । गम + णिनिः । ङीप् । हंसगमनमिव गमनं यस्याः सा इति वा ।) नारीविशेषः । (हंसेन गच्छतीति ।) ब्रह्माणी । इति हंसारूढाशब्ददर्शनात् ॥

हंसदाहनं, क्ली, (हंसं श्रेष्ठं सुरभित्वात् दाहनं यस्य ।) अगुरु । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (गुणादयोऽस्या अगुरुशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

हंसनादिनी, स्त्री, (हंस इव नदतीति । नद + णिनिः । ङीप् ।) नारीविशेषः । तस्या लक्षणं यथा, शब्दमालायाम् ।
"गजेन्द्रगमना तन्वी कोकिलालापसंयुता ।
नितम्बगुर्व्विणी या सा कथ्यते हंसनादिनी ॥"

हंसपदी, स्त्री (हंसस्येव पादा मूलान्यस्याः । ङीप् । पादस्य पद्भावः ।) गोधापदी । इति राजनिर्घण्टः ॥ हंसपदाविशेषः । तत्पर्य्यायः । मधुस्रवा २ हंसपादी ३ त्रिपदी ४ । इति रत्नमाला ॥ (अस्याः पर्य्याया यथा,—
"हंसपादी हंसपदी कीटमाता त्रिपादिका ।"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हंसपादं, क्ली, (हंसस्य पाद इव वर्णो यस्य ।) हिङ्गुलम् । इति हलायुधः ॥ (पुं, यथा,—
"हिङ्गुलन्दरदं म्लेच्छमिङ्गुलञ्चूर्णपारदम् ।
दरदस्त्रिविधः प्रोक्तश्चर्म्मारः शुकतुण्डकः ॥
हंसपादस्तृतीयः स्यात् गुणवानुत्तरोत्तरम् ।
चर्म्मारः शुक्लवर्णः स्यात् सपीतः शुकतुण्डकः ।
जवाकुसुमसङ्काशो हंसपादो महोत्तमः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
हंसचरणे च पु ॥

हंसपादिका, स्त्री, (हंसपादी एव स्वार्थे कन् । टाप् ।) हंसपदी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हंसपादी, स्त्री, (हंसस्य पादा इव मूलान्यस्याः । ङीप् ।) हंसपदीविशेषः । इति रत्नमाला ॥ (अस्याः पर्य्याया गुणाश्च यथा,—
"हंसपादी हंसपदी कीटमाता त्रिपादिका ।
हंसपादी गुरुः शीता हन्ति रक्तविषव्रणान् ॥
विसर्पदाहातिसारलूतामृतानिरोहिणीः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हंसबीजं, क्ली, (हंसस्य बीजम् ।) हंसडिम्बः । तस्य गुणाः यथा, राजनिर्घण्टे ।
"हंसबीजं परं बल्यं बृंहणं वातनाशनम् ।
पाके लघुतरं प्रोक्तं सर्व्वामयविनाशनम् ॥"

हंसमाला, स्त्री, (हंसस्य माला ।) कादम्बः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ हंससमूहः । यथा,—
"तां हंसमालाः शरदीव गङ्गां
महौषधीं नक्तमिवात्मभासः ।
स्थिरोपदेशामुपदेशकाले
प्रपेदिरे प्राक्तनजन्मविद्याः ॥"
इति कुमारसम्भवे । १ । ३० ॥

हंसमाषा, स्त्री, (हंसः श्रेष्ठो माषो यस्याः ।) माषपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हंसरथः, पुं, (हंसो रथो वाहनं यस्य ।) ब्रह्मा इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हंसलोमशं, क्ली, (हंस इव लोमशम् ।) कासीसम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

हंसलोहकं, क्ली, (हंसं श्रेष्ठं लोहमिव । कन् ।) पित्तलम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (विवरणमस्य पित्तलशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)

हंसवती, स्त्री, (हंस इव हंसपदाकारं मूलमस्त्यस्या इति । हंस + मतुप् । ङीप् मस्य वः ।) हंसपदीलता । इति जटाधरः ॥ हंसयुक्ते, त्रि ॥

हंसवाहनः, पुं, (हंसो वाहनं यस्य ।) ब्रह्मा इति कश्चिदमरः । १ । १ । १७ ॥ (यथा श्रीमद्भागवते । ७ । ३ । १६ ।

तत्त्वं तपसा लोकान् यथाभ्रापिहितं रविम् ।
ब्रह्मा विस्मितः प्राह हंसस्तं हंसवाहनः ॥")
[illegible]ः, पुं, (हंसस्य अङ्घ्रिरिव रक्तवर्णत्वात् ।)
हिङ्गुलम् । इति केचित् ॥ हंसपादश्च ॥
[illegible]धिरूढा, स्त्री, (हंसमधिरूढा ।) सरस्वती ।
यथा,—
'वाणीं पूर्णनिशाकरोज्ज्वलमुखीं कर्पूरकुन्द-
प्रभां
चन्द्रार्द्धाङ्कितमस्तकां निजकरैः सम्बिभ्रती-
मादरात् ।
वीणामक्षगुणं [illegible] त्रिनेत्रां [illegible]
[illegible]
भजे ॥"
इति तन्त्रसारः ॥
[illegible]भिख्यं, क्ली, (हंसस्येव [illegible] यस्य
शुक्लवर्णत्वात् । [illegible] । इति [illegible] ॥
[illegible]रूढः पुं, (हंसम् [illegible] ।) ब्रह्मा । यथा ।
[illegible] च [illegible]
हंसारूढं ब्रह्माणम् । इति [illegible]
याम [illegible] ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् ।
५ । ५७ ।
"[illegible] यशो [illegible]
हंसारूढस्य [illegible] ॥")
[illegible]रूढा, स्त्री, (हंसमारूढा ।) ब्रह्माणी । यथा,
"चतुर्मुखीं जगद्धात्रीं हंसारूढां वरप्रदाम् ।
सृष्टिरूपां महाभागां ब्रह्माणीं तां नमा-
म्यहम् ॥"
इति बृहन्नन्दिकेश्वरपुराणे दुर्गोत्सवपद्धतिः ॥
[illegible]सिका, स्त्री, [illegible] । स्वार्थे कन् । टाप् ।)
[illegible]सी । इति शब्दरत्नावली ॥
[illegible]सी, स्त्री, (हंसस्य पत्नी । हंस+ङीप् ।) हंस-
भार्य्या । तत्पर्य्यायः । चक्राङ्गी २ वरटा ३
चक्राङ्गी ४ वरटा ५ मराली ६ हंसिका ७
वारला ८ हंसयोषित् ९ । इति शब्दरत्नावली ॥
वरला १० मराली ११ मञ्जुगमना १२ मृदु-
गामिनी १३ । इति राजनिर्घण्टः ॥ द्वाविंश-
त्यक्षरपादच्छन्दोविशेषः । यथा,—
"मौ गौ नाष्टकं [illegible] गौ गौ वसुभुवनयतिरिति
भवति हंसी ।
साहे कान्तिनैकान्तोऽसौ विकचकमलमधुसुरभि
पिबन्ती
कामक्रीडाकूतस्फीतप्रमदसरभसभरमलघु
रवन्ती ।
कालिन्दीये पद्मारण्ये पवनपतनपरितरलपरागे
कंसाराते पश्य स्वच्छं रसभसर्गनिरिह विल-
सति हंसी ॥"
इति छन्दोमञ्जर्य्यां २ स्तवकः ॥
हंसस्त्रीजातिः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
[illegible]दकं, क्ली, (हंसं श्रेष्ठमुदकम् ।) पानीय-
विशेषः । यथा,—
'नादेयं नवमृद्घटेषु निहितं सप्तमसंशोभि-

र्यामिन्याञ्च निविष्टमिन्दुकिरणैर्मन्दानिलान्दो-
लितम् ।
एलाद्यैः परिवासितं श्रमहरं पित्तोन्मदाहे
विषे
मूर्च्छारक्तमदात्ययेषु च हितं ग्रीष्मेऽस्ति हंसो-
दकम् ॥"
इति राजनिर्घण्टः ॥
हंहो, व्य, सम्बोधनम् । (यथा, महाभारते ।
१२ । २६७ । ८ ।
"तां गामृषिः स्यूमरश्मिः प्रविश्य यतिमब्रवीत् ।
हंहो वेदा यदि [illegible] सताः ॥"
[illegible] ॥
[illegible] पुं, ([illegible] । क
+ कः ।) [illegible] । इति [illegible] ॥
[illegible] पुं [illegible]
[illegible]म्) [illegible] । [illegible] ॥
[illegible], व्य, [illegible] । इत्यमर-
टीकायां [illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] । इति भावप्रकाशः ॥
([illegible] । यथा,—
"[illegible] च [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥")
[illegible] ॥)
[illegible], व्य, [illegible] । यथा, —
"हण्डे हञ्जे हलाह्वाने नीचां चेटीं सखीं प्रति ॥"
इत्यमरः । १ । ७ । १५ ॥
"हण्डे नीचसम्बोधनम् । हञ्जे चेटीसम्बोधनम् ।
हला सखी सम्बोधनम् । त्रयमव्ययम् । यथा ।
हण्डे कुम्भिल । अरे हञ्जे काञ्चनमाले । हला
मउअलिके इति । त्रयमप्यदन्तमव्ययमस्ति ।
हण्डा हञ्जा हला शब्दास्त्रय सम्बोधनवाचकाः ।
इति प्राकृतवृत्तावव्ययवर्गादौ वसन्तराजः ॥
'हञ्जेति चेटिकाह्वानं सख्याह्वानं हलेति च ।
हण्डेति कुत्सिताह्वानमार्य्ये मारिष उच्यते ॥"
इति भागुरिश्च ॥
अतव्ययश्च हलाशब्दः सखीपर्य्यायोऽस्ति । बाला
वास सखी हलेति त्रिकाण्डशेषे वोपालितः ॥'
अहसोऽहं मरिष्यामि हि हले भाषितस्य चेति
तद्वित्तिमिश्च । वयमिदमव्युत्पन्नम् ।" इति
भरतः ॥
हट, त्विषि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०
अक०-सेट् ।) त्विषि दीप्तौ । हटति । इति
दुर्गादासः ॥
हटपर्णि, क्ली शैवालम् । इति शब्दरत्नावली ॥
हट्टः, पुं, क्रयविक्रयस्थानम् । हाट इति भाषा ।
इत्यमरः । ३ । ५ । ८८ ॥
हट्टचौरकः, पुं, (हट्टस्य चौरः । ततः कन् ।)
चौरविशेषः । हाटचोर इति भाषा । तत्प-
र्य्यायः । मलीकरः २ मावलः ३ चिमाभः ४ ।

इति शब्दरत्नावली ॥ वन्दीकारः ५ प्रभृ[illegible]-
चौरः ६ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हट्टविलासिनी, स्त्री, (हट्टे विलसतीति । वि+
लस+णिनि । ङीप् ।) गन्धद्रव्यविशेषः । तत्-
पर्य्यायः । धमनी २ अञ्जनकेशी ३ हनुः ४ ।
इत्यमरः । २ । ४ । १३० ॥ अस्याः पर्य्यायो
यथा,—
"नखं व्याघ्रनखं व्याघ्रायुधन्तच्चक्रकारकम् ।
नखं स्वल्पनखी प्रोक्ता हनुर्हट्टविलासिनी ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
हरिद्रा । इति भावप्रकाशः ॥ [illegible]मतकान्तरे
[illegible]विलासिनीति च पाठः ॥ (वाराङ्गना ।
यथा, [illegible]म् । [illegible] ।
"मृगमदतिलकनदानमदस्या [illegible] व्यापक-
[illegible] वर्त्तते ।
हट्टविलासिनि भवती [illegible]
[illegible]म् ॥")
हठ, कीलबन्धे । बलात्कारे । [illegible] । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-[illegible] अक०-
सेट् ।) कीले बन्धः [illegible] । हठति छागं
कीले बध्नाति इत्यर्थः । [illegible] बलात्कार-
मात्रे । [illegible] । इति दुर्गादासः ॥
हठः, पुं, (हठ+पुंसीति घः ।) बलात्कारः ।
इत्यमरः । ३ । ५ । १०८ ॥ प्रसभ । इति मेदिनी ॥
(हठयोगः । यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् ।
१ । १० ।
"अशेषतापतप्तानां समाश्रयमठो हठः ।
अशेषयोगयुक्तानामाधारकमठो हठः ॥)
हठपर्णी, स्त्री, (हठति प्लवते । इति । हठ+
अच । तादृशं पर्णमस्याः । ङीप् ।) शैवालः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हठयोग., पुं, (हठेन योगः ।) योगविशेषः ।
यथा,—
"इदानीं हठयोगस्य कथ्यते हठसिद्धिदः ।
कृत्वासनं पवनाभ्यं शरीरे योगकारकम् ॥
पूरकं कुम्भकञ्चैव रेचकं वायुना भजेत् ।
इत्थं क्रमात्क्रमं ज्ञात्वा पवनं साधयेत् सदा ॥
धौत्यादिकर्म्मषट्कञ्च संस्कुर्य्याद्धठसाधकः ।
एतच्चाधान्तु देवेशि ! वायुपूर्णं प्रतिष्ठितम् ॥
ततो मनो निश्चलं स्यात्तत आनन्द एव हि ।
हठयोगात्तु कालः स्यात्मनः शून्ये भवेद्यदि ॥
इदानीं हठयोगस्य द्वितीयं भेदवत् शृणु ।
आकाशे नासिकाग्रे तु सूर्य्यकोटिसमं स्मरेत् ॥
श्वेतं रक्तं तथा पीतं कृष्णमित्यादिरूपतः ।
एवं ध्यात्वा चिरायुः स्यादङ्गजननवर्ज्जितः ॥
शिवतुल्यो महात्मासौ हठयोगप्रसादतः ।
हठाज्ज्योतिर्म्मयो भूत्वा छान्दरेण शिव भवेत् ।
अतोऽयं हठयोगः स्यात् सिद्धिदः सिद्धसेवितः ॥"
इति योगस्वरोदयः ॥
हठालुः, स्त्री, (हठे प्लवने अर्त्ति पर्य्याप्नोतीति ।
अल+उण् ।) कुम्भिका । इति शब्दचन्द्रिका ॥
हठी, स्त्री, वारिपर्णी । इति धरणिः ॥

हड़िः, पुं, काष्ठबन्धविशेषः। हाड़ इति भाषा। यथा,—
"निगड़ो लोहबन्धेऽस्त्री हडिः काष्ठस्य यन्त्रणे॥"
इति क्षत्रियवर्गे शब्दमाला॥

हड़िक, पुं, नीचजातिविशेषः। हाड़ि इति भाषा। तत्पर्य्यायः।
"हड़िकस्तु मलाकर्षी हड्डकश्चावपञ्चिका॥"
इति शब्दमाला॥

हड्डं, क्लो, अस्थि। हाड़ इति भाषा। इति शब्दचन्द्रिका॥

हड्डकः, पुं, नीचजातिविशेषः। इति शब्दमाला॥ हाड़ि इति भाषा॥

हड्डजं, क्लो, मज्जा। इति शब्दचन्द्रिका॥

हड्डिः, **हड्डिकः** पुं, हड्डिपजातिः। हाड़ि इति भाषा। स तु चाण्डालीगर्भे लेटस्य चौरसेन जातः। यथा,—
"मद्यचाण्डालकन्यायां लेटवीर्य्येण शौनक।
बभूवतुस्तौ द्वौ पुत्रौ हड्डिकश्चौण्डिकौ ...॥"
हड्डिकश्चौण्डिकाविल्यत्र दृष्टौ हड्डिका...
...पि।
पाठः। इति ब्रह्मवैवर्त्ते ब्रह्मखण्डे१०अध्याय॥

हड्डिपः, पुं, मलेग्रहिः। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥ हाड़ि इति भाषा॥

हण्डा, व्य, नाय्योक्तौ नीचसम्बोधनम्। इत्यमरटीकायां भरतः॥ स्त्री, मृत्पात्रभेदः। हाँड़ा इति भाषा। इति वक्ष्यमाणशब्ददर्शनात्॥

हण्डिका, स्त्री, (हण्डा + स्वार्थे कन्। टापि अत इत्वम्।) मृत्पात्रविशेषः। हाँड़ी इति भाषा। इति वक्ष्यमाणशब्ददर्शनात्॥

हण्डिकासुतः, पुं, (हण्डिकायाः सुत इव। ...) हण्डिका। तत्पर्य्यायः। ...। इति त्रिकाण्डशेषः॥ क्वचित्।

हण्डी, स्त्री, हण्डिका। हाँड़ी इति भाषा। इति

हण्डे, व्य, नाय्योक्तौ नीचसम्बोधनम्। इत्यमरः। १। ७। १५॥

हतः, त्रि, (हन + क्तः।) आशारहितः। तत्पर्य्यायः। मनोहतः २ प्रतिहतः ३ प्रतिबद्धः ४ इत्यमरः। ३। १। ४१॥ नष्टः। तत्पर्य्यायः। प्रमापितः २ निवर्हितः ३ निकारितः ४ निगारितः ५ प्रवासितः ६ परासितः ७ निषूदितः ८ निहिंसितः ९ निर्व्वासितः १० सज्ञपितः ११ निर्ग्रन्थितः १२ अपासितः १३ निस्तर्हितः १४ मिहतः १५ क्षणितः १६ परिवर्ज्जितः १७ निर्व्वापितः १८ विशसितः १९ मारितः २० प्रतिघातितः २१ उद्वासितः २२ प्रमथितः २३ क्रथितः २४ उज्जासितः २५ आलम्भितः २६ पिञ्जितः २७ विशरितः २८ घातितः २९ उन्मथितः ३० वधितः ३१। इत्यमरदर्शनात्॥ पूरितार्थे तत्पर्य्यायः। पिण्डितम् २ गुणितम्। ... क्लो॥*॥ ...
"... हतं अज्ञानभूसुरम्।
अव्रत्यञ्चं हतं चैवमनाचारं हतं कुलम्॥
सदम्भश्च हतो धर्म्मः क्रोधेनैव हतं तपः।
अदृढञ्च हतं ज्ञानं प्रमादेन हतं श्रुतम्॥
गुर्व्वभक्त्या हता नारी ब्रह्मचारी तथा हतः।
अदीप्तेऽग्नौ हतो होमो हता त्वजिरमर्तिका॥
उपजीव्या हता कन्या स्वार्थे पाकक्रिया हता।
शूद्रभिक्षोर्हतो यागः कृपणस्य हतं धनम्॥
अनभ्यासहता विद्या हतो राजा विरोधकृत्।
जीवनार्थं हतं तीर्थं जीवनार्थं हतं व्रतम्॥
असत्या च हता वाणी तथा पैशुन्यवादिनो।
सन्दिग्धोपहतो मन्त्रो व्यग्रचित्तो हतो जपः॥
अनश्रोत्रिये दानं हतो लोकश्च नास्तिकः।
अश्रद्धया हतं सर्व्वं यत् कृतं पारलौकिकम्॥
इह लोका हतो नूनं दरिद्राणां परन्तप।
मनुष्याणां तथा जन्म मातृस्नानं विना हतम्॥"
इति पाद्मोत्तरखण्डे ४ अध्यायः॥

हतकः, पुं, (हत इव। कन्।) नीचलोकः। इति केचित्॥ (यथा, साहित्यदर्पणे। ६। ३८५।
"देव अजातशत्रौ अद्यापि दुर्य्योधनहतकः॥")

हतमूर्खः, पुं, (मूर्खे हत इव।) अतिमूर्खः। यथा,—
"क्रूरः खलो हतमूर्खः पापशीलो भवेन्नरः।
बुधस्यागमने नित्यं जायते स नराधमः॥"
इति जातकरत्नकोष्ठीप्रदीपी॥

हताशः, त्रि, (हता आशा यस्य।) निर्दयः। आशारहितः। विमनः। इति मेदिनी॥ वन्ध्यः। इति शब्दरत्नावली॥

हतिः, स्त्री, (हन + क्तिन्।) अपकर्षः। यथा। मुख्यार्थहतिर्दोषः। हतिरपकर्षः। इति काव्यप्रकाशे ७ उल्लासः॥ हत्या च॥ (यथा, महाभारते। १२। ३६०। ९।
"आगया ह्यभिपन्नानामकृत्वाप्रमार्ज्जनम्।
राजा वा राजपुत्रो वा भ्रूणहत्येव युज्यते॥"
ताडनम्। यथा, गीतगोविन्दे। १। १२।
"वहसि वपुषि विशदे वसनं जलदाभं
हलहतिभीतिमिलितयमुनाभम्॥"
विनाशः। यथा, भागवते। ११। ३। १८।
"कर्म्माण्यारभमाणानां दुःखहत्यै सुखाय च।
पश्येत् पाकविपर्य्यासं मिथुनीचारिणां नृणाम्॥"

हत्नुः, पुं, (हन्ति शरीरमिति। हन + "कृहनिभ्यां क्त्नुः।" उणा० ३। ३८। इति क्त्नुः। "अनुदात्तोपदेशेति।" ६। ४। ३७। इति अनुनासिकलोपः।) व्याधिः। शस्त्रम्। इति उणादिकोषः॥ (हननशीले, त्रि। यथा, ऋग्वेदे। १। २५। २।
"मा नो वधाय हत्नवे जिहीड़ानस्य रीरधः॥")

हत्या, स्त्री, (हन + भावे क्यप्।) हननम्। वधः। यथा,—
"ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्व्वङ्गनागमः।
महान्ति पातकान्याहुः संसर्गश्चापि तैः सह॥"
इति प्रायश्चित्तविवेकादिः॥

हथः, पुं, (हन्ति सुखमिति। हन + "हनिकुषीति।" उणा० २। २। इति क्थन्।) विषादः। इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः। उणादिकोषश्च॥

हद, ङ श्री त्यागे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-अक०-अनिट्।) त्यागः विष्ठोत्सर्गः। ङ, हदते जनः। श्री, हत्ता। इति दुर्गादासः॥

हदनं, क्ली, (हद + ल्युट्।) विष्ठात्यागः। हागा इति भाषा। यथा। विट्सृजिर्हदनम्। इति गुधातुटीकायां दुर्गादासः॥ हदधात्वर्थोऽप्यत्र॥

हद्दा, स्त्री, मेषादिलग्नानां त्रिंशदंशः। तेरशैह्रादिशलग्नेषु पञ्चानां पञ्चानां ग्रहाणां सङ्क्राविशेषेण भागविशेषा भवति। नराणां वर्षप्रवेशादौ शुभाशुभगणनायामस्य प्रयोजनम्। तद्भागविशेषो यथा।
मेषलग्ने प्रथमं बृहस्पतेः ६ भागाः। ततः शुक्रस्य ६ अंशाः। ततो बुधस्य ८ भागाः ततो मङ्गलस्य ५ भागाः। ततः शनेरपि ५ अंशाः। समुदायेन त्रिंशदंशाः भवन्ति॥
वृषलग्ने प्रथमं शुक्रस्य ८ भागाः। ततो बुधस्य ६ अंशाः। गुरोः ८ भागाः। शनेः ५ अंशाः। मङ्गलस्य ३ अंशाः॥
मिथुनलग्ने प्रथमं ६ भागाः बुधस्य। ततः शुक्रस्य ६ भागाः। बृहस्पतेः ५ अंशाः। मङ्गलस्य ७ अंशाः। शनेः ६ अंशाः॥
कर्कटलग्ने प्रथमं मङ्गलस्य ७ अंशाः। ततः शुक्रस्य ६ भागाः। बुधस्यापि ६ भागाः। बृहस्पतेः ७ अंशाः। शनेः ४ अंशाः॥
सिंहलग्ने प्रथमं ६ भागाः बृहस्पतेः शुक्रस्य ५ अंशाः। शनेः ७ भागाः। बुधस्य भागाः। मङ्गलस्यापि ६ भागाः॥
कन्यालग्ने प्रथमं बुधस्य ७ अंशाः। शुक्रस्य १० अंशाः। गुरोः ४ अंशाः। मङ्गलस्य भागाः। २ भागौ शनैश्चरस्य॥
तुलालग्ने आदौ ६ अंशाः शनेः। ८ भागा बुधस्य। गुरोः ७ भागाः। शुक्रस्यापि अंशाः। २ भागौ मङ्गलस्य॥
वृश्चिकलग्ने आदौ मङ्गलस्य ७ भागाः शुक्रस्य ४ अंशाः। ८ भागाः बुधस्य। बृहस्पतेः ५ अंशाः। ६ भागाः शनेः॥
धनुर्लग्ने प्रथमं बृहस्पतेः १२ अंशाः। ततः शुक्रस्य ५ अंशाः। बुधस्य ४ अंशाः। मङ्गलस्य ५ भागाः। शनेः ४ अंशाः॥
मकरलग्ने आदौ बुधस्य ७ अंशाः। गुरोरपि ७ भागाः। ८ अंशाः शुक्रस्य। शनेः अंशाः। मङ्गलस्यापि ४ अंशाः॥
कुम्भलग्ने प्रथमं बुधस्य ७ भागाः। शुक्रस्य भागाः। बृहस्पतेः ७ अंशाः। मङ्गलस्य भागाः। शनेरपि ५ भागाः॥
मीनलग्ने आदौ १२ अंशाः शुक्रस्य ४ भागाः बृहस्पतेः। बुधस्य ३ अंशाः। मङ्गलस्य ८ भागाः। ततः शनेः २ भागौ॥

एषां प्रमाणानि यथा, —
"मेषेऽङ्कतर्काष्टशरेषुभागा
जीवास्फुजिज्ज्ञारशनैश्चराणाम् ॥ १ ॥
वृषेऽष्टतर्काष्टशरानलांशाः
शुक्रज्ञजीवार्किकुजेशहद्दाः ॥ २ ॥
युग्मे षडङ्गेषुनगाङ्कभागाः
सौम्यास्फुजिज्जीवकुजार्किहद्दाः ॥ ३ ॥
कर्केऽद्रितर्काङ्गनगाक्षिभागाः
कुजास्फुजिज्ज्ञेज्यशनैश्चराणाम् ॥ ४ ॥
सिंहेऽङ्गभूताद्रिरसाङ्गभागा
देवेज्यशुक्रार्किबुधारहद्दाः ॥ ५ ॥
स्त्रियां नगाग्न्यक्षिनगाक्षिभागाः
सौम्योशनोजीवकुजार्किहद्दाः ॥ ६ ॥
तुले रसाष्टाद्रिनगाक्षिभागाः
कालज्ञजीवास्फुजिदारनाथाः ॥ ७ ॥
कीटे नगाब्ध्यष्टशराङ्गभागा
भौमास्फुजिज्ज्ञेज्यशनैश्चराणाम् ॥ ८ ॥
चापे रवाब्धेषुविषक्षवेदा
जीवास्फुजिज्ज्ञारशनैश्चराणाम् ॥ ९ ॥
मृगे नगाद्र्यष्टयुगश्रुतीनां
सौम्येज्यशुक्रार्किकुजेशहद्दाः ॥ १० ॥
कुम्भे नगाङ्गाद्रिशरेषुभागा
ज्ञशुक्रजीवारशनैश्चराणाम् ॥ ११ ॥
मीनेऽर्कवेदाग्निनवानलपक्षाः
सितेज्यसौम्यारशनैश्चराणाम् ॥" १२ ॥
इति नीलकण्ठीयताजकम् ॥

हन, ल श्री गतौ । वधे । इति कविकल्पद्रुमः । (अदा०-पर०-सक०-अनिट् ।) ल, हन्ति । श्री, हन्ता । गणकृतमनित्यमिति न्यायात् शप् श्यनौ हननमपि वररुचिः । तेन सर्व्वो एवाहनत् पृथक् इत्यादि साधुः । इति दुर्गादासः ॥

हन्, व्य, रुषोक्ति । अनुनयः । इति मेदिनी ॥

हनः, पुं, हननकर्त्ता । यथा । हन्त्यस्य । घच-मभ्यासस्य हन्तस्य लभ्यामासीत कुण्पम् । घनाघन । पाटेर्णिलुक् च दीर्घश्चाभ्यासस्य पाटूपटः । पक्ष हनः पटः । इति सिद्धान्तकौमुदी । क्विप हन् । तस्य प्रथमैकवचनं हा ॥

हननं, क्ली, (हन + ल्युट् ।) मारणम् । यथा, —
"स्यात् प्राणवियोगफलकव्यापारो हननं स्मृतम् ॥"
इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥
(यथा, भागवते । ९ । ११ । २० ।
"नेदं यशो रघुपतेः सुरयाच्ञयात्त-
लीलातनोरधिकसाम्यविमुक्तधाम्नः ।
रक्षोवधो जलधिबन्धनमस्त्रपूगैः
किं तस्य शत्रुहनने कपयः सहायाः ॥")
पूरणम् । इत्यङ्कशास्त्रम् ॥

हनीलः, पुं, कतकः । इति रत्नमाला ॥ हलीनोऽपि पाठः ॥

हनुः, पुं, (हन्ति कठिनद्रव्यादिकमिति । हन + [illegible] ।" उणा० १ । ११ । इति उः । स च नित् ।) कपोलद्वयपरमुखभागः । चोयालि इति भाषा । इत्यमरः ॥ ताभ्यां कपोलाभ्यां परो मुखभागो हनुरुच्यते । यत्र जम्भाभ्या दन्ता जायन्ते इति सुभूतिः । हन्ति कठोरमपि द्रव्यं हनुः नाम्नोति उः । तत्पर्य्यायेति पाठ हनोः स्वामिनम् । हनुः कपोलावयवे इत्यारिति कश्चित् । तन्वादिर्व्वा इत्यपि हनुश्च ॥ पुम्यत्रोति स्वामी । पर्य्यायेण कर्णहनू नपुंसके स्मश्रु जानु च गुदञ्चेति वररुचिः । इति भरतः ॥

हनुः, स्त्री, (हन्ति प्रकृपमिति । हन + उः । पटविलासिनी । इत्यमरः ।) रोगः । अस्त्रम् । मृत्युः । इति जटाधरः ॥

हनुमत्, [त्] पुं, (हनुरस्त्यस्येति । हनु + मतुप् ।) वानरविशेषः । स तु अञ्जनागर्भे पवनौरसजातः । रावणवधार्थे श्रीरामदूतश्च । तत्पर्य्यायः । मरुत्वान् २ आञ्जनेयः ३ योगचरः ४ अनिलः ५ हिडिम्बारिसखः ६ रामदूतः ७ [illegible] ८ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ [illegible] ९ । इति जटाधरः ॥ * ॥ अथ हनुमत्कल्पः ।

देव्युवाच ।
"शैवानि गाणपत्यानि शाक्तानि वैष्णवानि च ।
साधनानि च सौराणि चान्यानि यानि कानि च ।
श्रुतानि तानि देवेश ! त्वद्वक्त्रान्निःसृतानि च ॥
किञ्चिदन्यत्तु देवानां साधनं यदि कथ्यताम् ।
शङ्कर उवाच ।
शृणु देवि ! प्रवक्ष्यामि सावधानावधारय ॥
हनुमत्साधनं पुण्यं महापातकनाशनम् ॥
एतद्गुह्यतमं लोके शीघ्रसिद्धिकरं परम् ।
जयो यस्य प्रसादेन लोकत्रयजितो भवेत् ॥ * ॥
तत्प्रसादनविधिं वक्ष्ये नृणां सिद्धिकरं द्रुतम् ॥
वियत् मनवकं हनुमते च तदनन्तरम् ।
रुद्रात्मकाय कवचं फडिति द्वादशाक्षरः ॥
एतन्मन्त्रं समाख्यातं गोपनीयं प्रयत्नतः ।
तव स्नेहेन भक्त्या च दासोऽस्मि तव सुन्दरि ! ॥
एतन्मन्त्रं अर्ज्जुनाय प्रदत्तं हरिणा पुरा ।
जयेन साधनं कृत्वा जितं सर्व्वं चराचरम् ॥
नदीकूले विष्णुगेहे निर्ज्जने पर्व्वते वने ।
एकाग्रचित्तमाधाय साधयेत् साधनं महत् ॥"
ध्यानमाह ।
"महाशैलं समुत्पाट्य धावन्तं रावणं प्रति ।
तिष्ठ तिष्ठ रणे दुष्ट घोररावं समुत्सृजन् ॥
लाक्षारसारुणं रौद्रं कालान्तकयमोपमम् ।
ज्वलदग्निसमं नेत्रं सूर्य्यकोटिसमप्रभम् ॥
अङ्गदाद्यैर्महावीरैर्व्वेष्टितं रुद्ररूपिणम् ।
एवंरूपं हनुमन्तं ध्यात्वा यः प्रजपेन्मनुम् ॥
लक्षजपात् प्रसन्नः स्यात् सत्यं ते कथितं मया ।
ध्यानकमासक्तः पुंसां सिद्धिरेव न संशयः ॥
प्रातः स्नात्वा नदीतीरे उपविश्य कुशासने ।
प्राणायामं षडङ्गञ्च मूलेन सकलं चरेत् ॥
पुष्पाञ्जल्यष्टकं दत्त्वा ध्यात्वा रामं ससीतकम् ।
ताम्रपात्रे ततः पद्ममष्टपत्रं सकेशरम् ॥
रक्तचन्दनघृष्टेन लिखेत्तस्य शलाकया ।
कर्णिकायां लिखेन्मन्त्रं तत्रावाह्य कपिं प्रभुम् ॥
कर्णिकायां हनूमन्तं ध्यात्वा पाद्यादिकं ततः ।
सुग्रीवं लक्ष्मणं चैव अङ्गदं नलनीलकम् ॥
जाम्बवन्तञ्च कुमुदं केशरिणं दले दले ।
पूर्व्वादिक्रमतो देवि ! पूजयेद्गन्धचन्दनैः ॥
पवनञ्चाञ्जनाञ्चैव पूजयेद्दक्षवामतः ।
दलाग्रेषु कपिभ्योऽपि पुष्पाञ्जल्यष्टकं ततः ॥
ध्यात्वा तु मन्त्रराजं व लक्षं यावत्तु साधकः ।
लक्षान्तदिवसं प्राप्य कुर्य्याच्च पूजनं महत् ॥
एकाग्रचित्तमनसा तस्मिन् पवननन्दने ।
दिवारात्रौ जपं कुर्य्यात् यावत् सन्दर्शनं भवेत् ॥
सुदृढं साधकं मत्वा निशीथे पवनात्मजः ।
सुप्रसन्नस्ततो भूत्वा प्रयाति साधकाग्रतः ॥
यथेप्सितं वरं दत्त्वा साधकाय कपिप्रभुः ।
वरं लब्ध्वा साधकेन्द्रो विहरेदात्मनः सुखैः ॥
एतद्धि साधनं पुण्यं देवानामपि दुर्लभम् ।
तव स्नेहात् समाख्यातं भक्तासि मयि पार्व्वति ॥"
इति गारुडे हनुमत्साधनमिति तन्त्रसारः ॥ * ॥
"हनुमतोऽतिगुह्यान्तु लिख्यते वीरसाधनम् ।
ब्राह्मे मुहूर्त्ते उत्थाय कृतनित्यक्रियो द्विजः ॥
गत्वा नदीं ततः स्नात्वा तीर्थमावाह्य चाष्टधा ।
मूलमन्त्रं ततो जप्त्वा सिञ्चेदादित्यसंख्यया ॥"
ततो वाससी परिधाय गङ्गातीरे पर्व्वते वा उपविश्य हां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः इत्यादिना करान्न्यासौ कुर्य्यात् । ततः प्राणायामः । अकारादिवर्णानुच्चार्य्य वामनासापुटेन वायुं पूरयेत् पञ्चवर्गानुच्चार्य्य वायुं स्तम्भयेत् । यकारादिवर्णानुच्चार्य्य दक्षिणनासापुटेन रेचयेत् । एवं वारत्रयं कृत्वा मन्त्रवर्णैरङ्गन्यासं कृत्वा ध्यायेत् ॥ * ॥
"ध्यायेद्रणे हनूमन्तं कपिकोटिसमन्वितम् ।
धावन्तं रावणं जेतुं दृष्ट्वा सत्वरमुत्थितम् ॥
लक्ष्मणञ्च महावीरं पतितं रणभूतले ।
गुरुञ्च क्रोधमुत्पाद्य गृहीत्वा गुरुपर्व्वतम् ॥
हाहाकारैः सदर्पैश्च कम्पयन्तं जगत्त्रयम् ।
आब्रह्माण्डं समाव्याप्य कृत्वा भीमं कलेवरम् ॥"
इति ध्यात्वा षट्सहस्रं जपेत् ॥
अथ मन्त्रः ।
"स्ववीजं पूर्व्वमुच्चार्य्य पवनञ्च ततो वदेत् ।
नन्दनञ्च ततो देयं ङेऽन्तमानेऽनलप्रिया ॥
दशार्णोऽयं मनुः प्रोक्तो नराणां सुरपादपः ॥"
हौं पवननन्दनाय स्वाहा । इतिमन्त्रः । सप्तमदिवसं दिवारात्रं व्याप्य जपेत् । ततो महाभयं दत्त्वा त्रिभागशेषासु निशासु नियतमागच्छति । साधको यदि साध्यं तरति तदेप्सितं वरं प्राप्नोति ।
"विद्यां वापि धनं वापि राज्यं वा शत्रुनिग्रहम् ।

तत्क्षणादेव चाप्नोति सत्यं सत्यं सुनिश्चितम् ॥"
इति च तन्त्रसारः ॥

हनुः, स्त्री, (हनु+पचे ऊङ् ।) हनुः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा,—
"शाखासु हन्वोः कण्ठाच्च चेद्दावन्तस्तु सञ्चयः ।"
इति सुश्रुते शारीरस्थाने पञ्चमेऽध्याये ॥)

हनुमान्, [त्] पु, (हनुरस्त्यस्येति । हनु+मतुप् ।) हनुमान् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(यथा, महाभारते । ३ । १४७ । २१ ।
"अहं केशरिणः क्षेत्रे वायुना जगदायुना ।
जातः कमलपत्राक्ष हनूमान्नाम वानरः ॥")

हनूष, पुं, (हन्ति मानुषानिति । हन+"क्रहनिभ्यामूषन् ।" उणा० ४।७३। इति ऊषन् ।)
राक्षसः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हन्त, व्य, हर्षः । अनुकम्पा । (यथा, गीतायाम् । १० । १९ ।
"हन्त ते कथयिष्यामि दिव्या ह्यात्मविभूतयः ।
प्राधान्यतः कुरुश्रेष्ठ नास्त्यन्तो विस्तरस्य मे ॥")
वाक्यारम्भः । विषादः । इत्यमरः । ३ । ३ । २४३ ॥
(यथा, भ्रमराष्टके । ८ ।
"रात्रिर्गमिष्यति भविष्यति सुप्रभातं
भास्वानुदेष्यति हसिष्यति पङ्कजालम् ।
इत्थं विचिन्तयति कोशगते द्विरेफे
हा हन्त हन्त नलिनीं गज उज्जहार ॥")
अतिः । वादः । सम्भ्रमः । इति शब्दरत्नावली ॥ खेदः इति मेदिनी ॥ (यथा, रामायणे ।
"काचमूल्येन विक्रीतो हन्त चिन्तामणिर्मया ॥"
अन्तकल्पनम् । इत्यजयपालः ॥

हन्तकारः, पुं, (हन्त इत्यस्य कारः करणम् ।)
अतिथिदेयतण्डुलम् । इति केचित् ॥ हन्तशब्दः । यथा । यत्तु ।
"निवातो हन्तकारेण मनुष्यांस्तर्पयेदथ ।
कुशस्य मध्यदेशेन तृतीयेन उदङ्मुखः ॥"
इति लघुहारीतकम् ॥
हन्तप्रयोगेण जलदानमुक्तं तत् सनकादिप्रत्येकतर्पणे । यथा । सनकस्तृप्यतां तस्मैतदुदकं हन्त इत्यादौ । न तु पद्मपुराणीयमिलिततर्पणे । इत्याह्निकाचारतत्त्वम् ॥ * ॥ अतिथये दानार्थे षोडशग्रासाः । यथा,—
"पूजयेदतिथिं नित्यं नमस्येदर्च्चयेद्द्विजम् ।
मनोवाक्कर्म्मभिः शान्तमागतं स्वगृहं ततः ॥
हन्तकारमथाग्रं वा भिक्षां वा शक्तितो द्विजः ।
दद्यादतिथये नित्यं बुद्ध्या तं परमेश्वरम् ॥
भिक्षामाहुर्ग्रासमात्रमग्रन्तु स्याच्चतुर्गुणम् ।
पुष्कलं हन्तकारन्तु तच्चतुर्गुणमुच्यते ॥"
इति कूर्म्मपुराणे उपविभागे । १९।११३-११५ ॥
अपि च ।
"भिक्षाञ्च यावतीं दद्यात् परिव्राड्ब्रह्मचारिणाम् ।
ग्रासप्रमाणं भिक्षा स्यादग्रं ग्रासचतुष्टयम् ॥
अग्रं चतुर्गुणं प्राहुर्हन्तकारं द्विजोत्तमाः ।
भोजनं हन्तकारं वा अग्रं भिक्षामथापि वा ।
अदत्त्वा तु न भोक्तव्यं यथाविभवमात्मनः ॥"
इति मार्कण्डेयपुराणे मदालसोपाख्याने । २९ । ३४ – ३६ ॥

हन्ता, [ऋ] त्रि, (हन्तीति । हन+तृच् ।)
हननकर्त्ता । यथा, भट्टौ ५ सर्गे ।
"भवन्तं कार्त्तवीर्य्यो यो हीनमस्त्रिमचीकरत् ।
जिगाय तस्य हन्तारं स रामः सार्व्वलौकिकः ॥"

हन्तुः, पुं, मृत्युः । वृषः । हनधातोः तुप्रत्ययेन निष्पन्नः । इति केचित् ॥ (विनाशः । यथा, भागवते । ११ । ५ । ५० ।
"भूभारासुरराजन्यहन्तवे गुप्तये सताम् ।
अवतीर्णस्य निर्वृत्यै यशो लोके वितन्वतः ॥")

हन्तोक्तिः, स्त्री, (हन्त इत्यस्य उक्तिः ।) अनुकम्पोक्तिः । इति केचित् ॥

हन्नः, त्रि, (हद् + क्तः ।) कृतपुरीषोत्सर्गः । इत्यमरः । ३ । १ । ९६ ॥

हन्यमानः, त्रि, (हन + कर्म्मणि शानच् ।) वर्त्तमानहननविषयः । हनधातोः कर्म्मणि शानप्रत्ययेन निष्पन्नः । यथा,—
"हन्यमानं महासैन्यं विलोक्यासुरमर्द्दनम् ।
अभ्यधावन्निशुम्भोऽथ मुख्ययासुरसेनया ॥"
इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्यम् ॥

हपुषा, स्त्री, वनितद्रव्यविशेषः । तत् मरीचतुल्यवर्त्तुलफलम् । हबुष इति ख्यातम् । इति वैद्याः ॥ हाउवेर इति हिन्दीभाषा । तत् द्विविधम् । तन्मध्ये प्रथमं फलं मत्स्यगन्धम् । द्वितीयमश्वत्थफलसदृशं मत्स्यगन्धम् । तयोर्नामानि गुणाश्च ।
"हपुषा वपुषा विस्रा प्लीहघ्न्यल्पफला स्मृता ।
मत्स्यगन्धा प्लीहहन्त्री विषघ्नी ध्वाङ्क्षनाशिनी ॥
हपुषा दीपनी तिक्ता सदुष्णा तुवरा गुरुः ।
पित्तोदरप्रमेहार्शोग्रहणीगुल्मशूलहृत् ॥
तथाप्येतद्गुणा प्रोक्ता रूपभेदो द्वयोरपि ॥"
इति भावमिश्रकृतभावप्रकाशः ॥ * ॥
अपि च ।
"हपुषा हवुषा विस्रा विस्रगन्धा विगन्धिका ।
अन्या चाश्वी स्वल्पफला कच्छुघ्नी ध्वाङ्क्षनाशिनी ॥
प्लीहशत्रुर्विषघ्नी च कफघ्नी चापराजिता ।
पूर्व्वा तु पञ्चनाम्नी स्यादपरा सप्तधाभिधा ॥
हपुषा कटुतिक्तोष्णा गुरुश्लेष्मबलामजित् ।
प्रदरोदरविट्शूलगुल्मार्शांसि हरा ॥"
इति श्रीनरहरिपण्डितविरचितराजनिर्घण्टे शताह्वादिवर्गस्तृतीयः ॥

हवुषा, स्त्री, हपुषा । इति राजनिर्घण्टः ॥

हम्बा, स्त्री, गोध्वनिः । तत्पर्य्यायः । हम्भा २ रम्भणम् ३ । इति जटाधरः ॥ हम्भा ४ रम्भा ५ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १ । १६६ । ३१ ।
"क्रोधरक्तेक्षणा सा गौर्हम्बारवघनस्वना ।
विश्वामित्रस्य तत्सैन्यं व्यद्रावयत सर्व्वशः ॥")

हम्भा, स्त्री, गोध्वनिः । इति हेमचन्द्रः । त्रिकाण्डशेषश्च ॥

हम्म, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् ।) महयान्तः । हम्मति । इति दुर्गादासः ॥

हय, क्लमे । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-क्लमे अक०-गतौ सक०-सेट् ।) हयति । क्लमो ग्लानिः । इति दुर्गादासः ॥

हयः, पुं, (हयति गच्छतीति । हय+अच् । हिनोतीति । हि+अच् वा ।) घोटकः । इत्यमरः । २ । ८ । ४४ ॥ अथ हयायुर्व्वेदः ।
धन्वन्तरिरुवाच ।
"हयायुर्व्वेदमाख्यास्ये हयैः सर्व्वैः [illegible] ।
काकुदी कर्णजिह्वश्च [illegible] ॥
कराली [illegible] ।
एकाण्डश्च [illegible] कञ्चुकी [illegible] स्तनी ॥
मार्ज्जारपादो [illegible] ।
यमजो वामनश्चैव मार्ज्जार[illegible] ॥
[illegible] ।
एते [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] दोषिणः ॥
[illegible] दोषिणः ।
असंहता ये च वाजा [illegible] च ॥
[illegible] न दानीयाश्च जीविनः ।
[illegible] स्यात् द्विजभोजनात् ॥
लोहकं निम्बपत्राणि गुग्गुलुः [illegible] घृतम् ।
तिलश्चैव वचा हिङ्गु बध्नीयाद्वाजिनां गले ॥
आगन्तुकं दोषजन्तु व्रणं द्विविधमीरितम् ।
त्रिरात्रं खरं व तात् पित्तजं त्रिरात्रिकम् ॥
कण्डूदाहात्मकं पित्तात् श्लेष्मादं मन्दवेदनम् ।
घनं कफात् सन्निपातात् सर्व्वरूपं त्रिदोषजम् ॥
आगन्तुकन्तु शस्त्राद्यं दुष्टव्रणविशोधनम् ।
दन्तीमूलं हरिद्रे द्वे चित्रकं विश्वभेषजम् ॥
बर्हीनं सैन्धवं वापि तक्रकाञ्जिकपेषितम् ।
तिलकल्कं पिण्डोक्ता दधियुक्तं समन्ततः ॥
निम्बपत्रयुतं पिण्डं तिलैः शोधनरोपणम् ।
करवीरकदल्यर्कसर्ज्जकुटजचित्रकैः ॥
भल्लातस्य पचेत्तैलं नाडीव्रणहरं परम् ।
पञ्चवल्कलकल्कन घृतेन च प्रलेपयेत् ॥
द्वे हरिद्रे विडङ्गानि तथा लवणपञ्चकम् ।
पटोलं निम्बपत्रञ्च वचा चित्रकमेव च ॥
पिप्पली शृङ्गवेरञ्च चूर्णमेकत्र कारयेत् ।
एतत्पानं कृमिश्लेष्ममदानिलविनाशनम् ॥
निम्बपत्रं पटोलञ्च त्रिफला खदिरं तथा ।
क्वाथयित्वा ततो वाहं स्नातरक्तं विचक्षणः ।
वाहमेव प्रदातव्यं पानं कुष्ठापशान्तये ॥
व्रणेषु च कुष्ठेषु तैलं सर्षपजं हितम् ।
पञ्चवल्कलतैलं वा दशमूलञ्च शोधनम् ॥
लग्नादीन् वदे कल्पान् शुक्तिपानाल्लेपतः ।
मातुलुङ्गरसोपेतं मांसलारसकेन वा ॥"
मांसलाख्याने मांसानामिति च पाठः ।

'स्नं दद्यादसोमस्य अन्यैर्व्वा तैलसंयुतैः ।
पलद्वयं प्रथमेऽह्नि एकैकपलवृद्धितः ॥
यावद्धि शान्तिपूर्णा स्यात्तत्तावत्युत्तमात्मके ।
मध्यमे चतुर्हंश स्युरधमेऽष्टपलानि च ॥
शरन्निदाघयोर्नैव देयो नैव तु दापयेत् ।
तैलेन वातिके पित्ते शर्कराज्यपयोऽन्वितैः ॥
कटुतैलैः कफे व्याधैः कफे मुद्गान् कुलत्थकान् ।
शालिषष्टिकदुग्धाशी हयोऽखिलजुगुप्सितः ॥
पक्वजम्बूनिभो हेमवर्णः श्रेष्ठश्च गुग्गुलुः ।
षडप्रहरणे सूर्य्ये गुग्गुलुं पाययेद्धयम् ॥
भोजने पायसं दुग्धं नाडीस्तिस्रस्तनोति सः ।
विकाले भोजयेदश्वं शाल्यन्नं वातुले ददेत् ॥
मासानाञ्च रसैः पित्ते मधुमुद्गरसाज्यकैः ।
कफे मुद्गान् कुलत्थान् वा कटुतिक्तान् स्मृतान् हये ॥
व्याधिते व्याधिते श्वासे त्रिदोषादौ तु गुग गुल्म् ।
शमैर्द्दूर्व्वा सर्व्वरोगे प्रथमेऽह्नि पलं ददेत् ॥
विवर्द्धयेत् ततो वर्षमेकादिपलपञ्चकम् ।
उत्तमे स्याच्च चत्वारि त्रीणि मध्यजघन्ययोः ॥
पानेन भोजनेनात्र अशीतिपलकं वरं ।
मध्ये षष्ट्याधमेऽथ चत्वारिंशच्च भागिषु ॥
व्रणे कुष्ठेषु खञ्जेषु त्रिफलाक्वाथसंयुतम् ।
मन्दाग्नौ शोथरोगे च गवा मूत्रेण योजयेत् ॥
वातपित्तात्मके व्याधौ गोक्षीरघृतसंयुतम् ।
देयं कृपाणां पुष्ट्यर्थं मापयेत्काश्च भोजनम् ॥
सुपिष्टायाः प्रदातव्यं गुडूच्याः पलपञ्चकम् ।
प्रभाते घृतसंयुक्तं शरद्ग्रीष्मे पु वाजिनाम् ॥
रोगघ्नं पुष्टिदञ्चापि बलतेजोविवर्द्धनम् ।
तद्देवाश्वाय दद्याद्वै क्षीरयुक्तमथापि वा ॥
गुडूचीकल्कयोगेन शतावर्य्यश्वगन्धयोः ।
चत्वारि त्रीणि मध्यस्य जघनस्य पलानि हि ॥
अकस्मादयवं वाहानामेकरूपं यदा भवेत् ।
म्रियते च तदा क्षिप्रं उपसर्गं तमादिशेत् ॥
होमाद्यैरस्तया विप्रभोजनैर्बलिकर्म्मणा ।
शान्त्यापसर्गशान्तिः स्याद्धरीतकादिकल्पतः ॥
हरीतकी सगोमूत्रा तैलेन लवणान्विता ।
आदौ पञ्च ततः पञ्चवृद्ध्या पूर्णा शतावधि ।
उत्तमाश्वे शतं प्रोक्तमशीतिः षष्टिरुत्तरे ॥*॥
गजायुर्व्वेदमाख्यास्ये उक्ताः कल्पा गजे हिताः ।
गजे चतुर्गुणा मात्रा ताभिर्गजरुगर्द्दनम् ॥
गजोपसर्गव्याधीनां शमनं शान्तिकर्म्म च ।
पूजयित्वा सुरान् विप्रान् ब्राह्मणे कपिलां ददेत् ॥
दन्तिदन्तद्वये मालां विबध्नीयादुपोषितः ।
मन्त्रेणं मन्त्रिता वद्धो ववामिद्धार्थकामले ॥
सूर्य्याद्याः शिवदुर्गाश्रीविष्णुता रक्षसां गणः ।
बलिं दद्याच्च भूतेभ्यः स्नापयेच्च चतुर्घटैः ॥
भोजनं मन्त्रितं दद्यात् भस्मनोन्मूनयेद्गजम् ।
भूतो रक्षा शुभा सेव्या वारुणी रक्षसां सदा ॥
त्रिफला पञ्चकोले च दशमूलं विडङ्गकम् ।
शतावरी गुडूची च निम्बवासककिंशुकाः ॥
गजरोगविनाशाय प्रोक्तः कल्कः कषायकः ।
आयुर्व्वेदो गजाश्वानामुक्तः संक्षेपसारतः ॥"

इति गारुडे हयायुर्व्वेदः २०७ अध्यायः ॥ युक्तिकल्पतरुक्तहयपरीक्षा घोटकशब्दे द्रष्टव्या ॥ * ॥ हये वर्णनीयानि यथा । वेगः १ शौर्यम् २ तेजः ३ सल्लक्षणस्थितिः ४ खुरोत्खातरजः ५ रूपम् ६ जातिः ७ गतिविचित्रता ८ । इति कविकल्पलता ॥ * ॥ अथ हयशकुनः ।

"हेषारवं मुञ्चति वामतो यः
क्षुण्णक्षितिर्दक्षिणपादघातः ।
कण्डूयते दक्षिणमङ्गभागं
तुरं तुरङ्गः स पदं ददाति ॥"

इति वसन्तराजे हयशकुनः १३ वर्गः ॥

हयकातरा, स्त्री, (हयः कातरो यस्याः ।) अश्वकातराहृक्षः । घोडकाथरा इति हिन्दी भाषा ॥

हयकातरिका, स्त्री, (हयकातरा एव । स्वार्थे कन् । टाप् अत इत्वम् ।) अश्वकातराहृक्षः । घोडकाथरा इति हिन्दी भाषा । यथा,—
"कातरा हयपर्य्यायः कातरान्ते प्रकीर्त्तिताः ।
अश्वकातरिका तिक्ता वातघ्नी दीपनी परा ॥"

इति राजनिर्घण्टः ॥

हयगन्धं, क्ली, (हयस्येव गन्धो यस्य ।) काचलवणम् । इति राजनिर्घण्टः । (विवरणमस्य काचलवणशब्दे ज्ञातव्यम ॥)

हयगन्धा, स्त्री, (हयस्येव गन्धो यस्याः ।) अश्वगन्धा । इति रत्नमाला । (अस्याः पर्य्यायो यथा,—
"गन्धान्ता वाजिनामादिरश्वगन्धा हयाह्वया ।
वराहकर्णी वरदा बलदा कुष्ठगन्धिनी ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ अजमोदा । इति राजनिर्घण्टः ॥

हयग्रीवः, पुं, (हयस्य ग्रीवा इव ग्रीवा यस्य ।) मधुकैटभहृतवेदोद्धारार्थं विष्णोरवतारविशेषः । तस्य रूपं यथा,—
"सुनासिकेन कायेन भूत्वा चन्द्रप्रभस्तदा ।
कृत्वा हयशिरः शुभ्रं वेदानामालयं प्रभुः ॥
तस्य मूर्द्धा समभवत् द्यौः सनक्षत्रतारका ।
केशाश्चास्याभवन् दीर्घा रवेरंशुसमप्रभाः ॥
कर्णावाकाशपाताले ललाटं भूतधारिणी ।
गङ्गा सरस्वती श्रोण्यौ भ्रुवावास्तां महोदधी ॥
चक्षुषी सोमसूर्य्यौ ते नासा सन्ध्या पुनः स्मृता ।
प्रणवस्त्वथ संस्कारो विद्युज्जिह्वा च निर्म्मिता ॥
दन्ताश्च पितरो राजन् सोमपा इति विश्रुताः ।
गोलोको ब्रह्मलोकश्च ओष्ठावास्तां महात्मनः ॥
ग्रीवा चास्याभवद्राजन् कालरात्रिर्गुणोत्तरा ।
एतद्धयशिरः कृत्वा नानामूर्त्तिभिरावृतम् ॥"

इति महाभारतम् ॥*॥ (हयग्रीवदैत्यवधार्थमेव भगवान् हयग्रीवमूर्त्तिरभवत् । इति देवीभागवतमतम् ॥ अस्य विवरणन्तु तत्रैव १ स्कन्धे ५ अध्याये द्रष्टव्यम् ।) विष्णुवध्यदैत्यविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ स च कल्पान्ते ब्रह्मणि प्रसुप्ते वेदं हृतवान् । तद्वेदोद्धारणार्थं विष्णुना मत्स्यावतारेण स हतः । इति केचित् ॥ * ॥ अपि च ।
"हयगङ्गाजलस्यान्तस्तीरे ब्रह्मसुतस्य च ।
विश्वनाथाह्वयो देवः शिवलिङ्गसमन्वितः ।
विश्वदेवो महादेवो योनिमण्डलरूपिणा ॥
हयग्रीवेण युयुधे तत्र देवो जगत्पतिः ।
हयग्रीवं यत्र हत्वा मणिकूटं तथागमत् ॥"

इति कालिकापुराणे ८२ अध्यायः ॥

हयग्रीवहा, [न्] पुं, (हयग्रीवं हन्तीति । हन् + क्विप् ।) विष्णुः । इति हेमचन्द्रः ॥

हयग्रीवा, स्त्री, दुर्गा । यथा,—
"नारसिंही हयग्रीवा हिरण्याक्षविनाशिनी ।"

इति तस्याः सहस्रनामस्तोत्रम ॥

हयङ्कषः, पुं, (हयं उच्चैःश्रवसं कषतीति । कष + खच् ।) मातलिः । स तु इन्द्रसारथिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हयनं, क्ली, (हयति गच्छत्यनेनेति । हय + ल्युट् ।) कर्णीरथः । इत्यमरः ॥ तस्य रूपान्तरं हृदनम् । इति तट्टीकायां भरतः ॥

हयपुच्छी, स्त्री, (हयस्य पुच्छमिव आकृतिरस्याः । ङीष् ।) माषपर्णी । इत्यमरः । २ । ४ । १३८ ॥

हयप्रियः, पुं, (हयस्य प्रियः ।) यवः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यवशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञेयाः ॥)

हयप्रिया, स्त्री, (हयस्य प्रिया ।) अश्वगन्धा । खर्ज्जूरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हयमारः, पुं, (हयं मारयतीति । मृ + णिच् + अण् ।) करवीरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

हयमारकः, पुं, (हयं मारयतीति । मृ + णिच् । ण्वुल् ।) करवीरवृक्षः । इत्यमरः । २।४।७६ ॥

हयमारणः, पुं, (हयं मारयतीति । मृ + णिच् + ल्युः ।) अश्वत्थवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हयवाहनः, पुं, (हयो वाहनमस्य ।) रेवन्तः । स तु सूर्य्यपुत्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ कुवेरः । इति केचित् ॥

हयवाहनशङ्करः, पुं, रत्नकाञ्चनः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हयशाला, स्त्री, (हयस्य शाला ।) अश्वालयः । यथा, मात्स्ये । २१७ । १८—२१ ।
"गवां स्थानं तथैवाश्च तुरगाणान्तथैव च ।
उत्तराभिमुखा श्रेणी तुरगाणां विधीयते ॥
दक्षिणाभिमुखा वाथ परिशिष्टास्तु गर्हिताः ।
तुरगास्तु तथा धार्य्याः प्रदीपैः सर्व्वरात्रिकैः ॥
कुक्कुटा वानराश्चैव मर्कटाश्च नराधिप ! ।
धारयेदश्वशालायां सवत्सां धेनुमेव च ।
अजाश्च धार्य्या यत्नेन तुरगाणां हितैषिणा ॥
गोगजाश्वादिशालासु तत्पुरीषस्य निर्गमम् ।
अस्तं गते न कुर्व्वीत देवदेवे दिवाकरे ॥"

हयशीर्षः, पुं, (हयस्य शीर्षं शीर्षं यस्य ।) विष्णुः । यथा,—
"ततो जगाम ब्रह्मोऽसौ द्रष्टुं वाजिमुखं प्रभुम् ।

तत्र देवह्रदे स्नात्वा तर्पयित्वा पितॄन् सुरान् ।
सम्पूज्य हयशीर्षञ्च जगाम गजसाह्वयम् ॥"

इति वामनपुराणे ७१ अध्यायः ॥

हया, स्त्री, (हयस्तद्गन्धोऽस्त्यस्या इति । अच् । टाप् ।) अश्वगन्धा । इति राजनिर्घण्टः ॥

हयाध्यक्षः, पुं, (हयस्य अध्यक्षः ।) अश्वाध्यक्षः । तस्य लक्षणं यथा, —
"हयशिक्षाविधानज्ञस्तच्चिकित्सितपारगः ।
अश्वाध्यक्षो महीभर्त्तुः स्वासनश्च प्रशस्यते ॥"

इति मात्स्ये । २१५ । ३१ ॥

हयानन्दः, पुं, (हयस्य आनन्दो यस्मात् ।) मुद्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्य मुद्गशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

हयायुर्व्वेदः, पुं, (हयस्य आयुर्व्वेदः ।) घोटकचिकित्साशास्त्रविशेषः । तच्छास्त्रं हयशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

हयारिः, पुं, (हयस्य अरिः ।) करवीरः । इति रत्नमाला ॥

हयाशना, स्त्री, (हयानामशनं यस्याः ।) शल्लकीवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हयी, स्त्री, (हयस्य स्त्री । हय + ङीप् ।) घोटकी । इति जटाधरः ॥

हयेष्टः, पुं, (हयानामिष्टः ।) यवः । इति राजनिर्घण्टः ॥

हयोत्तमः, पुं, (हयेषु उत्तमः ।) कुलीनाश्वः । तत्पर्य्यायः । आजानेयः २ जात्यः ३ अजानेयः ४ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हरः, पुं, (हरति पापानीति । हृ + अच् ।) शिवः । इत्यमरः । १ । १ । ३५ ॥ (यथा, रघुः । ४ । ३२ ।
"स सेना महतीं कर्षन् पूर्ब्बसागरगामिनीम् ।
बभौ हरजटाभ्रष्टां गङ्गामिव भगीरथः ॥")
अग्निः । गर्द्दभः । इति केचित् ॥ हरणम् । भाजकाङ्कः ॥ त्रि, हरणकर्त्ता । (यथा, भागवते । ३ । १८ । ११ ।
"एतं वयं न्यासहरं रसौकसां
गतह्रियं गदया द्रावितास्ते ॥")

हरकः, पुं, (हर एव । स्वार्थे कन् ।) शिवः । चौरः । इति केचित् ॥ हरणकर्त्तरि, त्रि ॥

हरगौरी, स्त्री, (हरेण सह गौरी ।) अर्द्धनारीश्वरमूर्त्तिः । यथा, —

देव्युवाच ।
"यथा तथाहं सततं छाययेवानुगता हर ।
भवेयं साहचर्य्येण तथा मां कर्त्तुमर्हसि ॥
सर्व्वगात्रेण संस्पर्शं नित्यालिङ्गनविभ्रमम् ।
अहमिच्छामि भवतस्तत्त्वं चेत् कर्त्तुमर्हसि ॥

श्रीभगवानुवाच ।
यावत् तत्त्वाहमपि यत्त्वमिच्छसि भाविनि ।
तत्रोपायमहं वक्ष्ये यदि शक्नोषि तत् कुरु ॥
अर्द्धं मम शरीरस्य गृहाण त्वं मनोहरे ।
अर्द्धं भवतु मे नारी तथैवार्द्धं पुमानिति ॥
यदि त्वं न हि शक्नोषि हर्त्तुं तत्त्वहमीदृशम् ।
तदाहं ते हरिष्यामि शरीरार्द्धं वरानने ! ॥
तवैवार्द्धं तथा नारी अर्द्धं भवतु पूरुषः ।
विद्यते तव शक्तिर्मे त्वमनुज्ञातुमर्हसि ॥

श्रीदेव्युवाच ।
"तवैवाहं हरिष्यामि शरीरार्द्धं वृषध्वज ।
किन्त्वहं त्वेकमिच्छामि यच्चेत्त्वं हर इच्छसि ॥
तथाहमर्द्धं भवतो हृत्वा तिष्ठामि तावता ।
त्यजाम्यहं यदा तेऽर्द्धं सम्पूर्णं स्यात्तदा इयम् ॥
इत्यर्द्धभागहरणं भवेद्यदि यथेप्सितम् ।
तदैवाहं तदा शम्भोः शरीरार्द्धं हराम्यहम् ॥"

ईश्वर उवाच ।
एवमस्तु भवेन्नित्यं यथा त्वं कर्त्तुमिच्छसि ।
शरीरार्द्धस्य हरणं भूयात्तव यथेप्सितम् ॥

श्रीऔर्व्व उवाच ।
अथ गौरी तदा पूर्ब्बमनुभूतं तपःस्थिती ।
योगनिद्रास्वरूपं तदात्मानोऽचिन्तयत्प्रिया ॥
हरं प्रणम्य प्रथमं ब्रह्माणञ्च ततः परम् ।
ततस्त्रिजगतामीशं हरिं नारायणं प्रभुम् ॥
चिन्तयित्वा तथा तपःसिकता सा जगन्मयी ।
आत्मानं योगनिद्राञ्च चिन्तयित्वा मनस्विनी ॥
दक्षिणं स्वशरीरस्य भागार्द्धं शशभृद्धृतः ।
शरीरस्य तथा वामसर्तिप्रमुखा निजं हरे ॥
हरोऽपि स्वशरीरार्द्धं गौरीकाये तदा स्वयम् ।
प्रेमणा निवेशयत्तस्याश्चिकोपः प्रियमद्भुतम् ॥
अथ स्थित्वा तदा भर्गः कान्त्या सह चिरं तदा ।
परित्यज्य शरीरार्द्धं पृथगेव बभौ रुचा ॥
काली भूत्वा स्वयं गौरी शरीरार्द्धन्तु शाङ्करम् ।
प्राप्य सादात्म्यमात्मानं सन्तुष्टा च जगन्मयी ॥
एवं हृत्वा शरीरार्द्धमादाय परमेश्वरी ।
हरस्य तिष्ठति तदा राजतेऽतीवशोभना ॥
अर्द्धं शशिकलायुक्तं जटाजूटार्द्धयोजितम् ।
एकस्मिन् श्रवणे भागे भागे जाम्बूनदाचितम् ।
कुण्डलं श्रवणेऽन्यस्मिन् शीर्षे तस्या व्यराजत ॥
अर्द्धं ललाटे चाप्यर्द्धं वृषभाक्षि व्यराजत ।
अर्द्धं स्थूलनसं चारु तिलपुष्पनसं परम् ॥
दाडिमस्य तथैवार्द्धमर्द्धं श्मश्रुविवर्ज्जितम् ।
आरक्तचारुदशनं रक्तौष्ठमेकतस्तथा ॥
अर्द्धं शुक्लविपुलदाघाक्रान्तं रदं परम् ।
अर्द्धं नीलगलञ्चार्द्धमपरं हारसंयुतम् ॥
अर्द्धं कङ्कणकेयूरयुक्तबाहु तथापरम् ।
नागकेयूरयुक्तस्थूलबाहु निरूर्म्मिकम् ॥
अर्द्धं विपाटितभुजं करिहस्तभुजं परम् ।
एकत्र मांसिकाः शाखाः करस्यान्यत्र तां विना ॥
एकस्तनन्तु हृदयं रोमावल्यर्द्धसंयुतम् ।
रम्भास्तम्भसमानोरु सुपार्ष्णि मृदुपादकम् ॥
एकं तथापरं स्थूलसंहतोरु पदाम्बुजम् ।
एकस्थोरु मृदु स्थूलजघनं सुमनोहरम् ॥
तथापरं दृढकटि संहतोर्द्धपदाम्बुजम् ।
एकं वैयाघ्रचर्म्मापियुक्तं भूतिविलेपनम् ॥
अपरं मृदुकौषेयवसनं चन्दनोक्षितम् ।
एवमर्द्धं तथा जातं योषिल्लक्षणसंयुतम् ॥
अपरं बलवद्भूरि सुदृढं पुरुषाकृति ।
एवमर्द्धं स्मरारिपार्श्वेऽहार गिरिजा सती ॥
हिताय सर्व्वजगतां कामाख्या कालिकोपमा ।
तस्याः शरीरं राजेन्द्र हरतन्वर्द्धसंयुतम् ।
येनोपमेयं तन्नास्ति मार्गितं भुवनत्रये ॥
सन्तानः पारिजातो वा एकान्तविषदस्तकः ।
अमोघया तथा वन्ध्यौ तौ चापि ययतुर्नहि ॥
बहुधा च पृथक्त्वं न ता रमाति नरेश्वर ।
अर्द्धनारीश्वरो भूत्वा स तु रेमे कदाचन ॥
इति यद्यपि भूतेशः स्वयं शक्नोति कालिकाम् ।
गौरीं कर्त्तुं तदा सर्व्वभूतकारणकारणः ॥
तथापि तां गिरिसुतां संयोज्य विविधैः पुरा ।
तपस्ययोजयद्देव क्रियोपायैरनेकशः ॥
तपोनिर्धूतसर्व्वाङ्गीं पश्चाद्गौरीमथाकरोत् ।
अर्द्धञ्च प्रददौ तस्य शरीरस्य महेश्वरः ॥
नैवास्य तत्त्वं जानन्ति शक्राद्याः सकलाः सुराः ।
शरीरार्द्धप्रदानस्य तपसो योजनस्य च ॥
एतस्य तत्त्वं जानन्ति महात्मानो महाबलाः ।
नन्दी भृङ्गी महाकालो वेतालो भैरवस्तथा ॥
अङ्गभूता महेशस्य वीतभीतास्तपोधनाः ॥
ये मानुषशरीरेण प्रापिरे तपसो बलात् ।
गणानामाधिपत्यन्तु ते जानन्ति हरं परम् ॥
एवं सदा त्वया योज्याः सानुगा नृपसत्तम ।
वनिताः सत्क्रियोपायैस्ततो भद्रमवाप्स्यसि ॥
य इदं शृणुयान्नित्यमद्भुतं पुण्यदायकम् ।
शिवयोः प्रीतिकरणं शरीरार्द्धग्रहं तथा ॥
गौरीत्वापादनञ्चैव कालिकायाः शुभावहम् ।
न तस्य विघ्ना जायन्ते स च पुण्यतमो भवेत् ।
दीर्घायुः स सुखी भूयात् पुत्त्रपौत्त्रसमन्वितः
सततं परिभुज्यन्ते शिवयोश्चरितं महत् ।
शिवलोकमवाप्नोति सोऽचिरं शिवलम्भः ॥"

इति श्रीकालिकापुराणे ४४ अध्यायः ॥

हरचूडामणिः, पुं, (हरस्य चूडामणिः शिरोभूषणमिव ।) चन्द्रः । इति भूरिप्रयोगः ॥ शिरोरत्नञ्च ॥

हरणं, क्ली, (ह्रियते इति । हृ + ल्युट् ।) यौतकादिदेयद्रव्यम् । (यथा, रघुः । ७ । ३२ ।
"सत्त्वानुरूपाहरणीकृतश्रीः
प्रास्थापयत् राघवमन्वगाच्च ॥")
तत्पर्य्यायः । दायः २ । इत्यमरः । २ । ८ । २८ ॥
यौतक आदिना उपनयनभिक्षाप्रसादादि यत् देयं तत् दायहरणपदवाच्यं कन्यादानकाले जामात्रादिभ्यो व्रतभिक्षादौ ब्रह्मणादिभ्यश्च द्रव्यं दीयते तत् दायादिद्वयमित्यर्थः । युतयोर्निसम्बन्धः तत्र भवमिति ष्णे यौतकं युतकं वधूवरयोरिदमिति वा कर्णि यौतकं यौतुकमकारमध्यमपि । यौतकं यौतुकञ्च तत् इति वाचस्पतिः । दीयते दायः, कर्म्मणि घञ् । दीयते सुदायः इति पाठः इत्यन्ये । हृक्रियते इति हरणं कर्म्मणि अनट् । इति भरतः ॥

भुजः। हृतिः। इति मेदिनी ॥ (यथा, भागवते। १०। ५०। ९।
"एतदर्थोऽवतारोऽयं भूभारहरणाय मे।
संरक्षणाय साधूनां कृतोऽन्येषां वधाय च ॥")
शुक्रम्। स्वर्णम्। कपर्दकम्। उष्णोदकम्।
इति केचित् ॥ भाज्याङ्कात् भाजकाङ्कद्वारा-
भागग्रहणम्। इति लीलावती ॥
हरतेजः, [स्] क्ली, (हरस्य तेजः।) पारदम्।
इति राजनिर्घण्टः ॥ शिववीर्य्यञ्च ॥
हरनेत्रं, क्ली, (हरस्य नेत्रम्।) शिवचक्षुः।
संख्यात्रयम्। इति ज्योतिःशास्त्रम् ॥
हरबीजं, क्ली, (हरस्य बीजम्।) पारदम्।
इति भूरिप्रयोगः ॥
हररूपः, पुं, (हरस्य रूपमिव रूपमस्य।) शिवः।
इति शब्दरत्नावली ॥
हरशेखरा, स्त्री, (हरस्य शेखरं आवासत्वेना-
स्त्यस्या इति। अच्।) गङ्गा। इति हेमचन्द्रः ॥
हरहूरा, स्त्री, हारहूरा। द्राक्षा। इति केचित् ॥
हराद्रिः, पुं, (हरस्य अद्रिः।) कैलासपर्व्वतः।
इति केचित् ॥ (यथा, कथासरित्सागरे। ११३।
९९।
"विद्याधराः शृणुत यः कुरुते समाज
धर्म्मव्यतिक्रममितः प्रभृति प्रजासु।
वध्यः स मे नियतमित्यभितो हराद्रि-
मुद्घोषणाञ्च स ततो भ्रमयाञ्चकार ॥")
हरिः, पुं, (हरति पापानीति। हृ + "हृपिषि-
रुहीति।" उणा० ४। १२८। इति इन्।)
विष्णुः। (यथा, रघुः। १०। ८६।
"हरिरिव युगदीर्घैर्दोर्भिरंशैस्तदीयैः
पतिरवनिपतीनां तैश्चकाशे चतुर्भिः ॥")
सिंहः। (यथा, रघुः। २। ५९।
"स न्यस्तशस्त्रो हरये स्वदेह-
मुपानयत् पिण्डमिवामिषस्य।")
शुकपक्षी। भेकः। वानरः। भेकः। इत्यमरः ॥
चन्द्रः। सूर्य्यः। वायुः। अश्वः। (यथा,
महाभारते। ३। १६६। ५।
"ततः स हरिभिर्युक्तं जाम्बूनदपरिष्कृतम्।
मेघनादिनमारुह्य श्रिया परमया ज्वलन् ॥")
यमः। शिवः। ब्रह्मा। किरणः। इन्द्रः। (यथा,
रघुः। १२। १०३।
"यन्ता हरेः सपदि संहृतकार्म्मुकज्य-
मापृच्छ्य राघवमनुष्ठितदेवकार्य्यम् ॥")
वर्षविशेषः। इति मेदिनी ॥ मयूरः। कोकिलः।
हंसः। अग्निः। इति शब्दरत्नावली ॥ भर्त्तृ-
हरिः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पिङ्गवर्णः।
हरिद्वर्णः। इति हेमचन्द्रः ॥ * ॥ हरेरष्टोत्तर-
शतनामानि यथा,—

श्रीमहादेव उवाच।

श्रीकृष्णाष्टोत्तरशतं नाम मङ्गलदायकम्।
तच्छृणुष्व महाभाग! सर्व्वकल्मषनाशनम् ॥
श्रीकृष्णः पुण्डरीकाक्षो वासुदेवो जनार्द्दनः।
नारायणो हरिर्व्विष्णुर्म्माधवः पुरुषोत्तमः ॥
गोविन्दः केशवोऽनन्तो वामनो मधुसूदनः।
दामोदरो हृषीकेशः पद्मनाभस्त्रिविक्रमः ॥
वैकुण्ठश्चाच्युतो रामश्चक्रपाणिरधोक्षजः।
पीताम्बरो जगन्नाथो नृसिंहो गरुडध्वजः ॥
राधिकापतिरानन्दस्वरूपो विश्वमोहनः।
यशोदानन्दनः सत्यः श्रीगोपीजनवल्लभः ॥
गदाधरो हयग्रीवो वराहश्च गवीश्वरः।
गोवर्द्धनधरो विश्वबीजं कमललोचनः ॥
सर्व्वान्तर्य्यामी जगदीशश्चानूरमर्द्दनः प्रभुः।
विश्वम्भरो यज्ञभोक्ता वनमाली सनातनः ॥
पुराणपुरुषो नन्दात्मजः श्रीवत्सलाञ्छनः।
देवकीनन्दनः श्यामः श्रीश्यामाप्राणवल्लभः ॥
अनिरुद्धः परं ब्रह्म मुरारिः श्रीधरस्तथा।
श्रीगोपीमोहनः शार्ङ्गधन्वा च ब्राह्मणप्रियः ॥
ब्रह्मण्यदेवः तेजस्तापत्रयविनाशनः।
कंसारिर्गुणातीतो रुक्मिणीरमणो विराट् ॥
सङ्कर्षणः शेषशायी दैत्यारिर्वकभित्तथा ॥
सर्व्वशास्त्रप्रणेता च मुकुन्दो भक्तवत्सलः ॥
अघासुरघ्नः प्रद्युम्नो हंसश्च मुरलीधरः।
कुवलयापीडघाती च पद्मधारी चतुर्भुजः ॥
भक्तार्त्तिक्लेशहरणो गोपालो वैष्णवप्रियः।
रासोपरिगुणमयः कोटिकन्दर्पमोहनः ॥
वेणुवाद्यविनोदी च कंसारिर्याःदवस्तथा।
चतुर्व्वेदमयो नित्यः सच्चिदानन्दविग्रहः।
दीनानाथैकशरणं भक्तानुग्रहकारकः ॥ * ॥
एतदष्टोत्तरशतं कृष्णनाम सुमङ्गलम्।
प्रत्यहं यः पठेत् प्रातस्त्रिसन्ध्यां वा विशेषतः ॥
हृष्टचित्तो भक्त्या शृणोति जपति स्मरेत्।
दुःखनाशनं तस्य मनोमलविनाशनम्।
सर्व्वपापक्षयो भवेत्।
पावनं शान्तिदं पुण्यं तापत्रयविनाशनम् ॥
सर्व्वसुखदं सर्व्वदुःखापहं मुने!।
तीर्थस्नानदानयोगतीर्थफलप्रदम् ॥
पुत्रदं धनदं ग्रहपीडादिनाशनम्।
सर्व्वाभीष्टप्रदं सर्व्वैश्वर्य्यदं विघ्ननाशनम् ॥
सर्व्वोपद्रवविध्वंसनं मानवस्य तु।
सद्बुद्धिविद्याविज्ञानयशोधर्म्मप्रदं तथा ॥
सर्व्वभीतिहरं भक्तिमुक्तिधनप्रदम्।
सर्व्वरोगक्षयकरं बाह्यान्तःशुद्धिदं परम् ॥
फलकामिनो वैष्णवस्य सर्व्वकामफलप्रदम्।
सर्व्वशत्रुक्षयो याति हरिभक्तिश्च जायते ॥
सरस्वती च वशगा कमलाविरतं भवेत्।
तीर्थे च मरणे गङ्गायां वा विशेषतः ॥
मोचनं भवबन्धस्य यमभीतिविनाशनम्।
निष्कामिनस्त्वनन्यस्य प्रेमभक्तिसुखप्रदम्।
भवेदहैतुकं ज्ञानं साक्षात् कृष्णः प्रसीदति ॥
इति पाद्मोत्तरखण्डे १११ अध्यायः ॥ * ॥
श्रीहरिपादचिह्नानि यथा,—

श्रीमहादेव उवाच।

"सच्चिदानन्दरूपस्य कृष्णस्याद्भुतकर्म्मणः।
संस्मरेत् पादचिह्नानि प्रातर्भक्त्या नरोत्तमः ॥
अतिगुह्यानि देवर्षे! यानि भक्तिप्रदानि च।
सर्व्वसुखप्रदानीह तव प्रोक्तानि वेधसा ॥
मयापि भुवनैश्वर्य्यं कथितानि प्रयत्नतः।
पुरासौ तुष्टचित्ताभूत् श्रुत्वा कृष्णसुखप्रदा ॥

दिलीप उवाच।

कानि कानि च चिह्नानि कृष्णस्य पादयो-
र्म्मुने।
वशिष्ठ! श्रोतुमिच्छामि कथयस्वानुपूर्व्वकम् ॥

वशिष्ठ उवाच।

यदुक्तवान् स्वयं ब्रह्मा नारदाय नराधिप!।
तत् शृणुष्व महत् पुण्यमतिगोप्यतमं वचः ॥
विधिर्देवर्षिणा पृष्ट उपाख्यानमिदं पुरा।
महाभागवतं पुण्यमेकदा तमुवाच ह ॥

ब्रह्मोवाच।

शृणु नारद वक्ष्यामि पादयोश्चिह्नलक्षणम्।
भगवत्कृष्णरूपस्य ह्यानन्दैकरसस्य च ॥
अवताराः ह्यसंख्याश्च कथिता ये तवाग्रतः।
परं सम्यक् प्रवक्ष्यामि कृष्णस्तु भगवान् स्वयम् ॥
देवानां कार्य्यसिद्ध्यर्थमृषीणां वा नृणां तथा।
आविर्भूतस्तु भगवान् स्वानां प्रियचिकीर्षया ॥
केनैव ज्ञायते देवो भगवान् भक्तवत्सलः।
तान्यहं वेद्मि नान्योऽस्ति सत्यमेतन्मयोदितम् ॥
ऊनविंशतिचिह्नानि मया दृष्टानि तत्पदे।
दक्षिणे दश चिह्नानि वामे च नव नारद! ॥
ध्वजातपत्रं कमलं वज्राख्यमङ्कुशो यवः।
स्वस्तिकश्चोर्द्ध्वरेखा चाष्टकोणं चक्रमेव च ॥
नवान्यानि प्रवक्ष्यामि साम्प्रतं वैष्णवोत्तम!।
चिह्नानि वामचरणे गोविन्दस्याङ्कितानि च ॥
इन्द्रचापं त्रिकोणञ्च कलसञ्चार्द्धचन्द्रकम्।
शङ्खोऽम्बरं मत्स्यश्च गोष्पदं जाम्बवं स्मृतम् ॥
अङ्कान्येतानि भो वत्स! दृश्यन्ते च यदा कदा।
कृष्णाख्यन्तु परं ब्रह्म भुवि जातं न संशयः ॥
द्वयं वाथ त्रयं वाथ चत्वारः पञ्च एव वा।
दृश्यन्ते ब्रह्मवित्श्रेष्ठ अवताराः कथञ्चन ॥
मध्ये ध्वजा तु विज्ञेया पद्मं ह्यङ्गुलिमानतः।
वज्रन्तु दक्षिणे पार्श्वे चाङ्कुशो वै तदग्रतः ॥
यवोऽप्यङ्गुष्ठमूले स्यात् स्वस्तिकं तत्र कुत्र-
चित्।
आतपत्रं चोर्द्ध्वरेखा वामे चक्रञ्च दक्षिणे ॥
आद्यमङ्गुलिमारभ्य यावद्वै मध्यमा स्थिता।
तावद्वै चोर्द्ध्वरेखा च कथिता पद्मसंज्ञके ॥
अष्टकोणं ततो वत्स! समानाष्टाङ्गुलेश्च तत्।
निर्दिष्टं दक्षिणे पादे चक्राद्यस्मनयो हरेः * ॥
एव पादस्य चिह्नानि नान्यं वहति वैष्णवः।
दक्षिणेतरस्थानानि संवदामि ह संस्मरेत् ॥
चतुरङ्गुलमानेन ह्यङ्गुलिसमीपतः।
इन्द्रचापं ततो विद्यादन्यत्र च न तं क्वचित् ॥
त्रिकोणं मध्यनिर्दिष्टं कलसो यत्र कुत्रचित्
अष्टाङ्गुलप्रमाणेन तद्वरर्द्धचन्द्रकम्
अर्द्धचन्द्रसमाकारं कलसो निर्दिष्टं तस्य सुव्रत
इन्द्रं वै यत्र चिह्नन्तु ह्याध्नो वै निरूपितम्।
त्रिकोणं दक्षिणे भागे ह्यम्बरं तदधो यवः।
जम्बूफलं त्रिकोणस्य वामपार्श्वे निरूपितम्।

हरिः

गोष्पदं त्रिपुरं ज्ञेयं सदा चाङ्कुशमानतः ।
त्रिकोणाधस्तु निर्द्दिष्टमथवा कलसो यथा ॥
श्रीनारद उवाच ।
न श्रुतं न च दृष्टञ्च चिह्नमेतत्समोदितम् ।
रूपं वै सदृशं ब्रह्मन् वद त्वं साम्प्रतं मम ॥
श्रीब्रह्मोवाच ।
पताका च ध्वजा प्रोक्ता प्रान्ते त्रैलोक्यकारकः ।
पद्मं वै बाह्यपत्रञ्च सातयं स्तुतिनोदितम् ॥
वज्र खण्ड इति प्रोक्तं दृष्टं वै गोत्रभित्करे ।
सहस्रारं समाख्यातं क्वचिद्वेदविदो विदुः ॥
अङ्कुशो नागशिक्षार्थं निर्म्मितं यच्च पुत्रक ।
तादृशं तद्भवेच्चिह्नं विज्ञेयं वैष्णवैर्नरैः ॥
यवोऽप्यङ्गुष्ठमूलेषु कथितो मुनिभिर्ध्रुवम् ।
आतपत्रं नृपच्छत्राकारं वत्स सुशोभनम् ॥
चक्रं सुदर्शनाकारं यच्चिह्नं तन्मनोहरम् ।
वासुदेवकरे यद्वत् मुनिभिः परिकीर्त्तितम् ॥
विवाहादौ च माङ्गल्ये पुत्र जाते तथैव च ।
स्त्रीभिश्चैव सदा कार्य्यं स्वस्तिकञ्च तदुच्यते ॥
रेखाश्चतस्रः संख्याताः स्तिर्य्यगूर्द्ध्वा यदोचिताः ।
पल्लवेन च संयुक्तमष्टकोणं तदुच्यते ॥
दण्डाकारोर्द्ध्वरेखा स्यात् न वक्रा दृश्यते यदा ।
मध्यमाङ्गुष्ठमानेन कथिता मुनिभिः किल ॥
दशभिश्चिह्नितैः पादं वन्द्यं पूज्यञ्च सर्व्वदा ।
चिह्नान्येतानि भो विप्र दक्षिणे चरणे विभोः ।
स श्रीकृष्ण इति ज्ञेया बुद्धिमद्भिर्नरोत्तमैः ॥*॥
यद्रूपाणि च चिह्नानि वामपादे च तत् शृणु ॥
इन्द्रचापं धनुर्व्विद्यात् ह्यङ्गुलञ्च चतुर्गुणम् ।
मौर्व्वीसंयुक्तवक्रं चन्तदाहुर्मुनयो ध्रुवम् ॥
त्रिकोणन्तु त्रिरेखाख्यं शकटाकारकं यदा ।
तदा वै तत्त्रिकोणाख्यं चिह्नन्तु मुनिनोदितम् ॥
कलसो वर्त्तुलाकारो ग्रीवया सहितो यदा ।
दृश्यते तादृशं पुत्र चिह्नितं सकलाधिकम् ॥
द्वितीयायां यथा चन्द्रो दृश्यते चाम्बरे क्वचित् ।
तदर्द्धं चन्द्रं विज्ञेयं श्रुतौ च प्रतिपादितम् ॥
अम्बरं बिन्दुरित्येवं द्विरेखासुसमन्वितम् ।
वर्त्तुलञ्च सदा दृष्टं श्रीकृष्णे परमात्मनि ।
मत्स्याकारो भवेद्यत्र तच्चिह्नं मत्स्यसञ्ज्ञकम् ।
जम्बूफलसमाकारं जम्बूचिह्नं विदुर्बुधाः ॥
एतच्चिह्नं समाख्यातमूनविंशतिसंख्यकम् ।
पादयोरुभयोराद्यः कृष्णस्य मुनयोऽनघाः ॥६॥
एवं वृन्दावनेश्वर्य्याः पादयोस्तापसत्तम ।
ऊनविंशतिचिह्नानि कथयामीह तत् शृणु ॥
दक्षिणे नव चिह्नानि राधाया दश वामतः ।
भेदोऽयं कथिता विप्र कृष्णस्याह्लादरूपिणी ॥
एतानि पदचिह्नानि दृष्टानि च श्रुतानि च ।
त्वदग्रे कथितान्येव पुनः किं कथयाम्यहम् ॥
नारद उवाच ।
चिह्नान्येतानि भो ब्रह्मन् किं कर्त्तव्यानि वैष्णवैः ।
कथयस्व हि सर्व्वज्ञ युगयोः पादयोर्म्मम ॥
ब्रह्मोवाच ।
सौवर्णं राजतं वापि पाषाणं काष्ठजादिकम् ।
युगलं युगलं पादं कृत्वा चिह्नैश्च चिह्नितम् ॥

हरिः

स्वनामाङ्के विधत्यान्तानि पदचिह्नानि वैष्णवः ।
नाभिकर्द्धं मुनिः स्नात्वा वत्स वृन्दावनेशयोः ॥
अथवा चिह्नितं पादं कृत्वा भागवतोत्तम ! ।
पूजामारभते तावत् यावज्जीवति नारद ! ॥
पूजितो देवदेवेशः फलं भवति देहिनाम् ।
तथा तच्चिह्नितं पादं अर्च्चनं कुरुते यदि ॥
राजसूयाश्वमेधादिफलं भवति सर्व्वथा ।
तदनन्तगुणं प्रोक्तं प्रत्येकं पूजयेत् सुधीः ॥”
इति पाद्मोत्तरखण्डे श्रीकृष्णपदचिह्नमाहात्म्यं नाम ११२ अध्यायः ॥*॥ तन्नाममाहात्म्यं यथा,
श्रीसदाशिव उवाच
“शृणु नारद ! भद्रं ते कथयिष्यामि चानघ ।
पार्व्वत्यै यदहं पृष्टः प्रावोचन्तु यथातथम् ॥
वेदस्याध्ययनं यज्ञं तपो योगः शमो दमः ।
कृष्णनामसहस्रांशैर्देवर्षे ! नहि तुल्यकम् ॥
स्नानं देवार्च्चनं ध्यानं धारणा नियमो यमः ।
प्रत्याहारः समाधिश्च हरिनामसमं न च ॥
गोविन्दनामसदृशं न त्यागो न व्रतं मुने ! ।
न सङ्कल्पो नापि शौचं न पुण्यं न फलं तथा ॥
वानप्रस्थं ब्रह्मचर्य्यं गार्हस्थ्यं कर्म्मन्यासकम् ।
धर्म्म एव सदाचारो न हरेर्नामतुल्यकः ॥
न हरेर्नामसदृशं कर्म्म किञ्चित् तपस्तथा ।
सर्व्वतीर्थाटनञ्चैव चतुर्द्धा मुक्तिरेव च ॥
कृष्णनाम परा मुक्तिः कृष्णनाम परा गतिः ।
कृष्णनाम परं पुण्यं कृष्णनाम परं फलम् ॥
कृष्णनाम परो धर्म्मः कृष्णनाम परं तपः ।
कृष्णनाम परा शान्तिः कृष्णनाम परा स्तुतिः ॥
कृष्णनाम परा भक्तिः कृष्णनाम परा स्मृतिः ।
कृष्णनाम परं यज्ञं कृष्णनाम परा मतिः ॥
कृष्णनाम परं ज्ञानं कृष्णनाम परा स्थितिः ।
कृष्णनाम परं दानं कृष्णनाम जगत्प्रियम् ॥
कृष्णनाम परं श्राद्धं पितॄणां तर्पणं सदा ।
कृष्णनाम परा प्रीतिः कृष्णनाम परः प्रभुः ॥
कृष्णनाम जगत् सत्यं जन्तूनां कारणं परम् ।
जीवनं शरणं कृष्णनामैव विपुलं धनम् ॥
कृष्णनाम जगद्वन्द्यं जगद्बीजं गुणः परः ।
विश्वधारं कृष्णनाम जगतां पावनं परम् ॥
कृष्णनाम जगज्जन्म यत् किञ्चित् सचराचरम् ।
धार्य्यते पाल्यते विश्वं कृष्णनाम्ना प्रलीयते ॥
यत् किञ्चित् क्रियते कर्म्म कृष्णनाम परायणः ।
तत् कर्म्म कर्म्म एव स्यात् साक्षादृष्टान्ति केशवः ॥
श्रीहरेर्नाम ग्रहणं प्रशस्तञ्च युगे युगे ।
कुत्रापि न भवेत् सिद्धिर्हित्वा तन्नाम कर्म्म च ॥
विशेषतः कलियुगे कृष्णनामैव केवलम् ।
त्यक्त्वा नास्त्येव देवर्षे ! लोकस्य गतिरन्यथा ॥
हरिनामपरः शान्तः क्षमाशीलो जितेन्द्रियः ।
नीत्वा कुलसहस्राणि कृष्णं प्राप्नोति स्वानि च ॥
श्रीकृष्णहरिगोविन्ददासनामादिको जनः ।
यः कश्चिद्याति कलुषं सर्व्वं तन्नामकीर्त्तनात् ॥
हत्यायुतं पानसहस्रमुग्रं
गुर्व्वङ्गनाकोटिनिषेवणञ्च ।

हरिः

स्तेयान्यनेकानि हरेः प्रियेण
गोविन्दनाम्ना निहतानि सद्यः ॥
अनृच्छयापि दहति स्पृष्टो हुतवहो यथा ।
हरिनाम दहेत् पापं तथाश्रमुखनिर्गतम् ॥
सकृदुच्चारितं येन हरे कृष्णेति निश्चयम् ।
यमाधिकारं नो याति कार्य्येण विना मुने ॥
अज्ञानादथवा ज्ञानादभ्यभावेन वा पुनः ।
कृष्णनामैव यश्चिन्ता स याति परमं पदम् ॥
ब्रह्महा मद्यपः स्तेयी अज्ञानाद्गुरुतल्पगः ।
भवार्णवं तरेदन्ते कृष्णनामपरायणः ॥
पितृहा नृपहा गोघ्नः स्त्रीहन्ता पापिनोऽपरे ।
गोविन्दनामोच्चारेण पश्चात् शुद्धिमाप्नुयुः ॥
यद्भूतं पापमज्ञानाद्वर्त्तमानञ्च नारद ।
यद्भविष्यति तत् सर्व्वं कृष्णनाम दहेद्ध्रुवम् ॥
जीवानान्तु सदा द्रोही चात्महा निन्द्यकर्म्मकृत् ।
स पूतो जायते धन्यो नामकीर्त्तनतो हरेः ॥
क्षेत्रतीर्थतपोदानव्रतार्च्चनं फलं तथा ।
शक्तिश्च सर्व्वयज्ञानां मुक्तिरध्यात्मवस्तुनः ॥
ज्ञानञ्च देवमहतां सर्व्वसिद्धिप्रदं फलम् ।
नैमित्तिकानां नित्यानां तथा च काम्यकर्म्मणाम् ॥
वर्णाश्रमानां योगानां स्थापितं येषु नामसु ।
प्राक्तञ्च सर्व्वाघहरं पुरा कृष्णेन नारद ॥
त्रैलोक्ये यानि पुण्यानि धर्म्मकर्म्मफलानि च ।
तुल्यतां तानि नो यान्ति हरिनामानुकीर्त्तने ॥
नाम्नोऽस्य यावती शक्तिः पापनिर्हरणे हरेः ।
तावत् कर्त्तुं न शक्नोति पातकं पातकी जनः ।
श्वपचो हि जिनं कर्त्तुं नहि शक्नोति यत्नतः ॥
तावदन्तं मुने यावत् कृष्णनामानुकीर्त्तनम् ।
मानसं कर्म्मजं वाग्जं लोके तत्रास्ति कल्मषम् ।
सर्व्वाशुभघ्नं शिवदं यद्धरेर्नामकीर्त्तनम् ।
चान्द्रायणादिभिः कृच्छ्रैः शुद्धिर्न स्यात्तथा नृणाम् ॥
कीर्त्तनेन हरेर्नाम्नः सकृदेव भवेद्यथा ।
सकृदाख्यातितं येन कृष्णनाम सुमङ्गलम् ।
तज्जिह्वा वैष्णवी सार्थं वचो वक्तव्यकारणम् ॥
ऋग्वेदो हि यजुर्व्वेदः सामवेदोऽप्यथर्व्वणम् ।
अधीतास्तेन येनोक्तं हरिरित्यक्षरद्वयम् ॥
पापिनोऽपि हरेर्नाम कीर्त्तयन्ति यथा यथा ।
सर्व्वाघं भस्मसात् कृत्वा कृष्णभक्तिस्तथा तथा ॥
सकृन्नारायणेत्युक्त्वा पुमान् कल्पशतत्रयम् ।
गङ्गादिसर्व्वतीर्थेषु स्नातो भवति नारद ! ॥
पुराणशास्त्रागमवेदपाठ-
तीर्थावगाहादिफलं यथेष्टम् ।
गोविन्दनाम्नोऽपि कलाशतांशे-
स्तुल्यं भवेन्नैव मुने कदाचित् ॥ :
मा ऋचो मा यजुर्व्विप्र न साम पठ किञ्चन ।
कृष्णगोविन्दनामादि गेयं गायस्व नित्यशः ॥
गोकोटिदाने ग्रहणे खगस्य
प्रयागगङ्गाम्बुनि कल्पवासः ।
यज्ञायुतं मेरुसुवर्णदानं
गोविन्दनाम्नो न समं शतांशैः ॥

कुरुक्षेत्रेण किं तस्य किं काश्या पुष्करेण च ।
जिह्वाग्रे वर्त्तते यस्य हरिरित्यक्षरद्वयम् ॥
विश्रुतानि बहून्येव तीर्थानि बहुधा न च ।
कोट्यंशेनापि तुल्यानि नामकीर्त्तनतो हरेः ॥
इष्टापूर्त्तानि कर्म्माणि सुमहान्ति कृतान्यपि ।
भवहेतूनि तान्येव हरेर्नाम तु मुक्तिदम् ॥
परिहासेऽपि हासाद्यैर्विष्णोर्गृह्णन्ति नाम ये ।
कृतार्थास्तेऽपि मनुजास्तेभ्योऽपीह नमो नमः ॥
स्त्री शूद्रः पुरुषो वापि ये चान्ये पापयोनयः ।
कीर्त्तयन्ति हरिं भक्त्या तेभ्योऽपीह नमो नमः ॥
न देशनियमस्तत्र न कालनियमस्तथा ।
नोच्छिष्टादौ निषेधश्च नामलुब्धस्य श्रीहरेः ॥
चक्रायुधस्य नामानि सदा सर्व्वत्र कीर्त्तयेत् ।
नाशौचं कीर्त्तने तस्य स पवित्रकरो यतः ॥
न कालशौचनियमा न देशाशौचनिर्णयः ।
हरेः संकीर्त्तनादेव नाम्नो नारद मुच्यते ॥
स्नाने कालोऽस्ति दाने च कालोऽस्ति जप-
यज्ञयोः ।
कृष्णसङ्कीर्त्तने कालो नास्त्यत्र पृथिवीतले ॥
किं सांख्ययोगैः किं यज्ञैस्तपोभिः किं करिष्यति ।
चेन्मुक्तिमिच्छेद्भक्तिञ्च कुर्य्याद्गोविन्दकीर्त्तनम् ॥
परदाररतः पापो परहिंसापकारकः ।
मुक्तिमायाति संशुद्धो हरेर्नामानुकीर्त्तनात् ॥
कृष्णनामधनः कृष्णनामग्राही सदा नरः ।
तत्त्वतः कृष्णमाप्नोति कृष्णनामजनप्रियः ॥
हित्वा गोविन्दनामानि सर्व्वकर्म्म करोति यः ।
बन्धाय तस्य तत् कर्म्म न मोक्षाय तु नारद ! ॥
सर्व्वकर्म्म परित्यज्य हरिनाम स्मरेत् सदा ।
यस्तस्य कर्म्मसिद्धिः स्यात् कृष्णनामप्रसङ्गतः ॥
कामांस्त्यक्त्वा मनोभोगान् विषयांश्च चरन्ति ये ।
तेषां दद्यात् परां भक्तिं हरिनामपरायणः ॥
हरिनामरतो भूत्वा सर्व्वकर्म्म परित्यजेत् ।
स सर्व्वपापान् मुक्तो यः पद्मं हित्वोदकं यथा ।
कृष्णनामैव यच्चित्तं देवर्षे तस्य कर्म्म च ।
स लोकान् सकलान् जित्वा तत्त्वतः कृष्ण-
माप्नुयात् ॥
हरिनाम सदा गीत्वा विचरन्ति महीतले ।
न प्राप्नुवन्ति तद्भाग्यं देवा इन्द्रादयोऽपरे ॥
श्रद्धया हेलया ये तु हरिनाम सुमङ्गलम् ।
गायन्त्येकान्तिनश्चित्तेऽच्युतस्तिष्ठति सन्ततम् ॥
एकान्तिनः कृष्णनामाश्रया ये च हरेः प्रियाः ।
यदि स्युरन्त्यजा वेदपारगा न तथा मुने ! ॥
कृष्णनामानि गायन्ति तस्य सेवादिकर्म्म च ।
सदा कुर्व्वन्ति ये विप्र ! तेभ्यो नित्यं नमो नमः ॥
स्तेयी गुर्व्वङ्गनागामी ब्रह्मघ्नो मद्यपः खलः ।
तत्पापेभ्यः स मुक्तोऽङ्ग श्रीहरेर्नाम यत्तपः ॥
पूर्व्वजन्मपरित्यक्तो ह्यासक्तः कृष्णनामसु ।
यथात्मा भौतिकाद्देहात् स मुक्तः सर्व्वपातकात् ।
हरिनाम व्रतं यस्य हरिनाम च यत्तपः ।
स्वयं भवार्णवात् त्राता गोविन्दो मुनिपुङ्गव ! ॥
श्रद्धयाविरतं कृष्णनामगानरतो जनः ।
कुर्य्यात् सदैव सर्व्वत्र तच्चिन्तां कृपयाच्युतः ॥

मात्सर्य्यलोभमोहैश्च कामक्रोधमदैर्युतः ।
सर्व्वापद्वारो तन्मुक्तः कृष्णनामैव यत्तपः ॥
सर्व्वदोषयुतो विप्र व्याप्तश्चाशेषपातकैः ।
मुक्तः स वृजिनादस्मात् कृष्णनामैव यत्तपः ॥
स्वधर्म्मवर्ज्जितः पापो जीवद्रोही च हिंसकः ।
स मुक्तः सर्व्वपापेभ्यः कृष्णनामैव यत्तपः ॥
विप्रक्षत्रियविट्शूद्राः सङ्करान्त्यजजारजाः ।
कानीना गोलकाश्चैव पितुर्जाताश्च क्षेत्रजाः ॥
ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थो यतिस्तथा ।
यद्येते पापिनो विप्र ! महापातकिनोऽपि वा ॥
उपपातकिनश्चातिपापिनो ह्यनुपापिनः ।
भ्रष्टाचाराश्च पापघ्नाः स्वस्वधर्म्मविवर्ज्जिताः
जीवहत्यारता व्रात्या निन्दकाश्चाजितेन्द्रियाः ।
पश्चाज्ज्ञानसमुत्पन्ना गुरोः कृष्णप्रसादतः ॥
ततस्तु यावज्जीवन्ति हरिनामपरायणाः ।
शुद्धास्तेऽखिलपापेभ्यः पूर्व्वजेभ्यो हि नारद ! ॥
नामादेशं रटन्तस्तु श्रीहरेः स्मृतिपूर्व्वकम् ।
महद्भयं यमं जित्वा परं गोविन्दमाप्नुयुः ॥
गृहान्धकूपपतिताः सर्व्वदोषैस्तु संप्लुताः ।
संसारवासनालिप्ताः सर्व्वधर्म्मबहिष्कृताः ॥
मुक्तास्ते सर्व्वतस्तस्मादुच्चरन्तो हरेर्द्विज ।
मृत्योर्म्महद्भये नाम यान्ति गोविन्दमव्ययम् ॥
हरिनामानि तिष्ठन्ति सन्ति वक्त्राणि प्राणिनाम् ।
भवन्ति कर्म्मसम्बद्धा लोका नरकगामिनः ॥
विसृज्य कृष्णनामानि कर्म्ममार्गरता नराः ।
पुनर्जन्म पुनर्मृत्युं भ्रमन्तः स्युस्ततस्ततः ॥
कृष्णनामानि गायन्ति कुर्व्वन्ति तस्य सेवनम् ।
ते यान्ति वासुदेवस्य स्थानं परममव्ययम् ॥
वर्णाश्रमस्थिता विप्र ! हरिनामपरायणाः ।
तेषां वक्तुं न शक्नोमि महिमानमहं यदि ॥
हित्वा गोविन्दनामानि कर्म्माशेषं करोति यः ।
पश्यमप्राप्य कृष्णस्य भ्रमते कर्म्मवर्त्मनि ॥
मायामोहितचित्तेन पापिष्ठास्ते नराधमाः ।
त्यक्त्वा कृष्णस्य नामानि भ्रमन्ति सर्व्वयोनिषु ॥
यदृच्छयाप्यथा नाम शिक्षया यः स्मरेद्धरेः ।
सर्व्वाघमुक्तो देवर्षे ! सततं कृष्णनामतः ॥
येन तेन प्रकारेण मुकुन्दनामजल्पकः ।
घोरात् भवार्णवात् पूतो मुक्तः स कृष्णनामतः ।
नामाङ्कितं जनं दृष्ट्वा यस्य श्रद्धा भवेद्धरेः ॥
स याति वैष्णवं धाम परमं कृष्णनामतः ॥
दृष्ट्वा प्रमाणं कुर्व्वन्ति हरेर्नामाश्रयं जनम् ।
सकलादंहसो मुक्ता मानवाः साधवज्जनाः ॥
कृष्णनाम सदा नीत्वा विचरेत् कृष्णसन्निधौ ।
तस्य वदामि ते विप्र ! क्रीतस्तस्य जनार्द्दनः ॥
नीत्वा करोति नामानि श्रीहरेः करतालिकाम् ।
विक्रीतोऽहमृतं तस्य वदामि तव नारद ! ॥
एकान्ती नाम नीत्वा तु सन्निधौ नर्त्तयेद्धरेः ।
सत्यं तस्य हरिः क्रीतो देवतानाञ्च का कथा ॥
ये भावगद्गदा भूत्वा रुदन्त्यच्युतसन्निधौ ।
तेषां कृष्णः परिक्रीतो ब्रह्मादीनाञ्च का कथा ॥
ये पतन्त्यवनौ गीत्वा हरेर्नामानि गद्गदाः ।
भावेन तेषां गोविन्दः क्रीतो नारद ! नान्यथा ॥

जन्मना ये न गृह्णन्ति कृष्णदीक्षां सतो गुरोः
तेषां न दर्शनं कार्य्यं दूरतः परिवर्जयेत् ॥
कदाचित् यो न गृह्णाति कृष्णनाम भवापहम् ।
मृतः खरशूकरकोलानां स तु योनिषु जायते ॥
देवर्षे ! हरिनामानि भवनिस्तारहेतुनि ।
न गृह्णीयात्तु यो मोहान्मृते स्यात्तदधोगतिः ॥
गुणकर्म्माणि नामानि न गृह्णाति च यो हरेः ।
दर्शनस्पर्शने चैव ध्रुवं तस्य विवर्जयेत् ॥
मनुष्यजन्म संप्राप्य न नामग्रहणं हरेः ।
कुर्य्यात् कदापि स्वप्ने वा ह्यदृश्यः स नराधमः ॥
ध्यानं सत्ययुगे विष्णोः त्रेतायां यज्ञसाधनम् ।
अर्च्चनं द्वापरयुगे हरिनाम कलौ मुने ॥
ध्यानं तपः सत्ययुगे त्रेतायां यज्ञकर्म्म च ।
द्वापरे पूजनं दानं हरेर्नाम कलौ युगे ॥
कलौ भवार्णवोत्तीर्णो मानवो मुनिपुङ्गव ! ।
वर्त्तते यस्य जिह्वाग्रे हरिरित्यक्षरद्वयम् ॥
सर्व्वलोको जितस्तेन कृष्णः प्राप्तः सनातनः ।
सकृदुच्चारितं येन हरेर्नाम चिदात्मकम् ॥
फलं नास्य क्षमो वक्तुं सहस्रवदनो विधिः ।
जितं तेन जितं तेन जितं तेनेति निश्चितम् ।
वर्त्तते यस्य जिह्वाग्रे हरिरित्यक्षरद्वयम् ॥
सत्यं कलियुगे विप्र ! श्रीहरेर्नाम मङ्गलम् ।
परं स्वस्त्ययनं नृणां नास्त्येव गतिरन्यथा ॥"
इति पाद्मोत्तरखण्डे श्रीकृष्णनाममाहात्म्ये ८८
अध्यायः ॥०॥ कलौ दशसहस्रवर्षपर्य्यन्तं पृथिव्यां
तस्यावस्थितिर्यथा, —
"शालग्रामो हरेर्मूर्त्तिर्जगन्नाथश्च भारतम् ।
कलेर्दशसहस्रान्ते ययौ त्यक्त्वा हरेः पदम् ॥
वैष्णवाश्च पुराणानि शङ्खानि श्राद्धतर्पणम् ।
वेदोक्तानि च कर्म्माणि ययुस्तैः सार्द्धमेव च ॥
हरिपूजा हरेर्नाम तत्कीर्त्तिगुणकीर्त्तनम् ।
वेदाङ्गानि च शास्त्राणि ययुस्तैः सार्द्धमेव च ॥
सत्त्वञ्च धर्म्मः सत्यञ्च वेदाश्च ग्रामदेवताः ।
व्रतं तपश्चानशनं ययुस्तैः सार्द्धमेव च ॥
वामाचाररताः सर्व्वे मिथ्या कापट्यमेव च ।
तुलसीवर्ज्जिता पूजा भविष्यन्ति ततः परम् ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे । ७ । १२—१६ ॥
तस्य स्वरूपं यथा,—

गर्ग उवाच ।

"अये नन्द प्रवक्ष्यामि वचनं ते सुखावहम् ।
प्रस्थापितोऽहं वसुना येन तत् श्रूयतामिति ॥
वसुना सूतिकागारे शिशुः प्रत्यर्पणीकृतः ।
पुत्त्रोऽयं वसुदेवस्य ज्येष्ठस्य तस्य च ध्रुवम् ॥
कन्या ते च येन नीता मथुरां कंसभीरुणा ।
अस्यान्नप्राशनायाहं नामानुकरणाय च ॥
गृहेण प्रेषितस्तेन तस्य यागं कुरु व्रज ॥
पूर्णब्रह्मस्वरूपोऽयं शिशुस्ते मायया महीम् ।
आगत्य भारहरणं कर्त्ता धाता च सेवितः ॥
गोलोकनाथो भगवान् श्रीकृष्णो राधिकापतिः ।
नारायणो यो वैकुण्ठे कमलाकान्त एव च ॥
श्वेतद्वीपनिवासी यः पाता विष्णुश्च सोऽप्यजः ।
कपिलोऽन्ये तदंशाश्च नरनारायणावृषी ॥

एकीभूय च सर्व्वेषां तेजसां राशिमूर्त्तिमान् ।
स वसुं दर्शयित्वा च शिशुरूपो बभूव ह ॥
साम्प्रतं सूतिकागारादाजगाम तवालयम् ।
अयोनिसम्भवश्चायमाविर्भूतो महीतले ॥
वायुपूर्णं मातृगर्भं कृत्वा च मायया हरिः ।
आविर्भूय वसुं मूर्त्तिं दर्शयित्वा जगाम ह ॥
युगे युगे वर्णभेदो नामभेदोऽस्य वल्लव ! ।
शुक्लो रक्तस्तथा पीत इदानीं कृष्णतां गतः ॥
शुक्लवर्णः सत्ययुगे सुतीव्रतेजसा वृतः ।
त्रेतायां रक्तवर्णोऽयं पीतोऽयं द्वापरे विभुः ॥
कृष्णवर्णः कलौ श्रीमांस्तेजसां राशिरेव च ।
परिपूर्णतमं ब्रह्म तेन कृष्ण इति स्मृतः ॥"* ॥
तस्य कृष्णनाम्नो व्युत्पत्तिर्यथा,—
"ब्रह्मणो वाचकः कोऽयमृकारोऽनन्तवाचकः ।
शिवस्य वाचकः षश्च णकारो धर्म्म एव च ॥
अकारो विष्णुवचनं श्वेतद्वीपनिवासिनः ।
नारायणार्थस्य विसर्गो वाचकः स्मृतः ॥
सर्व्वेषां तेजसां राशिः सर्व्वमूर्त्तिस्वरूपकः ।
सर्व्वाधारः सर्व्वबीजस्तेन कृष्ण इति स्मृतः ॥
कृषिर्निर्व्वाणवचनो णकारो मोक्ष एव च ।
अकारो दातृवचनस्तेन कृष्ण इति स्मृतः ॥
कृषिर्निश्चेष्टवचनो णकारो भक्तिवाचकः ।
अकारो दातृवचनस्तेन कृष्ण इति स्मृतः ॥
कर्म्मनिर्मूलवचनः कृषिर्णो दास्यवाचकः ।
अकारः प्राप्तिवचनस्तेन कृष्ण इति स्मृतः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । १३ । ४५—६२ ।
तस्य नामान्तराणां व्युत्पत्तिर्यथा,—
"राम नारायणानन्त मुकुन्द मधुसूदन ।
कृष्ण केशव कंसारे हरे वैकुण्ठ वामन ॥
इत्येकादश नामानि पठेद्वा पाठयेद्यदि ।
जन्मकोटिसहस्राणां पातकादवमुच्यते ॥
राशब्दो विश्ववचनो मश्चापीश्वरवाचकः ।
विश्वानामीश्वरो यो हि तेन रामः प्रकीर्त्तितः ॥
रमते रमया सार्द्धं तेन रामं विदुर्बुधाः ।
रमाया रमणस्थानं रामं रामविदो विदुः ॥
रा चेति लक्ष्मीवचनो मश्चापीश्वरवाचकः ।
लक्ष्मीपतिं गतिं रामं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥
नाम्नां सहस्रं दिव्यानां स्मरणे यत् फलं भवेत् ।
तत्फलं लभते नूनं रामोच्चारणमात्रतः ॥
सारूप्यमुक्तिवचनो नारेति च विदुर्बुधाः ।
यो देवोऽप्ययनं तस्य स च नारायणः स्मृतः ॥
नाराश्च कृतपापाश्चाप्ययनं गमनं स्मृतम् ।
यतो हि गमनं तेषां सोऽयं नारायणः स्मृतः ॥
सकृन्नारायणेत्युक्त्वा पुमान् कल्पशतत्रयम् ।
गङ्गादिसर्व्वतीर्थेषु स्नातो भवति निश्चितम् ॥
नारञ्च मोक्षणं पुण्यमयनं ज्ञानमीप्सितम् ।
तयोर्ज्ञानं भवेद्यस्मात् सोऽयं नारायणः प्रभुः ।
नास्त्यन्तो यस्य वेदेषु पुराणेषु चतुर्षु च ।
शास्त्रेष्वन्येषु योगेषु तेनानन्तं विदुर्बुधाः ॥*॥
मुकं भक्त्यभाजञ्च निर्व्वाणमोक्षवाचकम् ।
तद्ददाति स यो देवो मुकुन्दस्तेन कीर्त्तितः ॥
मुकं भक्तिरसप्रेमवचनं वेदसम्मतम् ।
यस्तद्ददाति भक्तेभ्यो मुकुन्दस्तेन कीर्त्तितः ॥*॥
सूदनं मधुदैत्यस्य यस्मात् स मधुसूदनः ।
इति सन्तो वदन्त्यौशं वेदे भिन्नार्थमीप्सितम् ॥
मधु क्लीवञ्च माध्वीके कृतकर्म्मशुभाशुभे ।
भक्तानां कर्म्मणाञ्चैव सूदनं मधुसूदनः ॥
परिणामाशुभं कर्म्म भ्रान्तानां मधुरं मधु ।
करोति सूदनं यो हि स एव मधुसूदनः ॥*॥
कृषिरुत्कृष्टवचनो णश्च सद्भक्तिवाचकः ।
अश्चापि दातृवचनः कृष्णं तेन विदुर्बुधाः ॥
कृषिश्च परमानन्दे णश्च तद्दास्यकर्म्मणि ।
तयोर्दाता च यो देवस्तेन कृष्णः प्रकीर्त्तितः ॥
कोटिजन्मार्ज्जिते पापे कृषिः क्लेशे च वर्त्तते ।
भक्तानां णश्च निर्व्वाणे तेन कृष्णः प्रकीर्त्तितः ॥
नाम्नां सहस्रं दिव्यानां त्रिरावृत्त्या तु यत् फलम् ।
एकावृत्त्या तु कृष्णस्य तत् फलं लभते नरः ॥
कृष्णनाम्नः परं नाम न भूतं न भविष्यति ।
सर्व्वेभ्यश्च परं नाम कृष्णेति वैदिका विदुः ॥
कृष्ण कृष्णेति हे गोपि यस्तं स्मरति नित्यशः ।
जलं भित्त्वा यथा पद्मं नरकादुद्धराम्यहम् ॥
कृष्णेति मङ्गलं नाम यस्य वाचि प्रवर्त्तते ।
भस्मीभवन्ति सद्यस्तु महापातककोटयः ॥
अश्वमेधसहस्रेभ्यः फलं कृष्णजपस्य च ।
वरं तेभ्यः पुनर्जन्म नातो भक्तः पुनर्भवः ॥
सर्व्वेषामपि यज्ञानां लक्षाणि च व्रतानि च ।
तीर्थस्नानानि सर्व्वाणि तपांस्यनशनानि च ॥
वेदपाठसहस्राणि प्रादक्षिण्यं भुवः शतम् ।
कृष्णनामजपस्यास्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥
तेषां भागार्ज्जितं स्वर्गफलञ्च सुचिरं नृणाम् ।
स्वर्गादवश्यं पुंसश्च जपकर्त्तुर्हरेः पदम् ॥*॥
के जले सर्व्वदेहेऽपि शयनं यस्य चात्मनः ।
वदन्ति वैदिकाः सर्व्वे तं देवं केशवं परम् ॥
कंसश्च पातके विघ्ने रोगे शोके च दानवे ।
तेषामरिर्निहन्ता यः स कंसारिः प्रकीर्त्तितः ॥
रुद्ररूपेण संहर्त्ता विश्वानामपि नित्यशः ।
भक्तानां पालको यो हि हरिस्तेन प्रकीर्त्तितः ॥
कुण्ठं जडञ्च विरोधं विशिष्टञ्च करोति या ।
विकुण्ठां प्रकृतिं वेदाश्चत्वारश्च वदन्ति ताम् ॥
गुणाश्रयेण भगवान् तस्यां जातः स्वसृष्टये ।
परिपूर्णतमं तेन वैकुण्ठञ्च विदुर्बुधाः ॥*॥
वामो विपत्तौ नष्टे च साक्षाद्देहेषु वर्त्तते ।
सुराणां विपदां हर्त्ता वामनस्तेन कीर्त्तितः ॥
एवं नाम्नाञ्च सर्व्वेषां व्युत्पत्तिश्च श्रुतौ श्रुता ।
यथागमञ्च कथितं सर्व्वं जानाति माधवः ॥*॥
यशोदोवाच ।
वासुदेवश्च गोविन्दो मुरारिर्माधवस्तथा ।
नाम्नां चतुर्णां व्युत्पत्तिं वद चाव्यय निश्चितम् ॥
राधिकोवाच ।
वसुः सर्व्वनिवासश्च विश्वानि यस्य लोमसु ।
स च देवः परं ब्रह्म वासुदेव इति स्मृतः ॥१॥
गाञ्च विश्वमसृष्टञ्च विन्दते योऽप्यलीलया ।
ज्ञानैश्वर्य्यसमूहञ्च गोविन्दस्तेन कीर्त्तितः ॥२॥
मुरः क्लेशे च सन्तापे कर्म्मभोगे च कर्म्मिणाम् ।
दैत्यभेदेऽप्यरिस्तेषां मुरारिस्तेन कीर्त्तितः ॥३॥
मा च ब्रह्मस्वरूपा या मूलप्रकृतिरीश्वरी ।
नारायणीति विख्याता विष्णुमाया सनातनी ॥
महालक्ष्मीस्वरूपा च वेदमाता सरस्वती ।
राधा वसुन्धरा गङ्गा तासां स्वामी च माधवः ।
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ११ । १८—५२ ; ५५—६० ॥ तस्य भूषणास्त्रस्वरूपं यथा,—
श्रीमैत्रेय उवाच ।
"भूषणास्त्रस्वरूपेण यच्चैतदखिलं जगत् ।
बिभर्त्ति भगवान् विष्णुस्तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥
श्रीपराशर उवाच ।
नमस्कृत्याप्रमेयाय विष्णवे प्रभविष्णवे ।
कथयामि यथाख्यातं वशिष्ठेन ममाभवत् ॥
आत्मानमस्य जगतो निर्लेपमगुणामलम् ।
बिभर्त्ति कौस्तुभमणिस्वरूपं भगवान् हरिः ॥
श्रीवत्ससंस्थानधरमनन्ते च समाश्रितम् ।
प्रधानं बुद्धिरप्यास्ते गदारूपेण माधवे ॥
भूतादिमिन्द्रियादिञ्च द्विधाहङ्कारमीश्वरः ।
बिभर्त्ति शङ्खरूपेण शार्ङ्गरूपेण च स्थितम् ॥
बलस्वरूपमत्यन्तजवेनान्तरितानिलम् ।
चक्रस्वरूपञ्च मनो धत्ते विष्णुः करस्थितम् ॥
पञ्चरूपा तु या माला वैजयन्ती गदाभृतः ।
सा भूतहेतुसंघाता भूतमाला च वै द्विज ॥
यानीन्द्रियाण्यशेषाणि बुद्धिकर्म्मात्मकानि वै ।
शररूपाण्यशेषाणि तानि धत्ते जनार्दनः ॥
बिभर्त्ति यच्चासिरत्नमच्युतोऽत्यन्तनिर्म्मलम् ।
विद्यामयन्तु तज्ज्ञानमविद्याचर्म्मसंस्थितम् ॥
इत्थं पुमान् प्रधानञ्च बुद्ध्यहङ्कारमेव च ।
भूतानि च हृषीकेशे मनः सर्व्वेन्द्रियाणि च
विद्याविद्ये च मैत्रेय सर्व्वमेतत् समाश्रितम
अस्त्रभूषणसंस्थानस्वरूपं रूपवर्ज्जितः ।
बिभर्त्ति मायारूपोऽसौ श्रेयसे प्राणिनां हरिः
सविकारं प्रधानं यत् पुमांश्चैवाखिलं जगत् ।
बिभर्त्ति पुण्डरीकाक्षस्तदेव परमेश्वरः ॥
या विद्या या तथाविद्या यत् यच्चासदव्ययम्
तत् सर्व्वं सर्व्वभूतेशे मैत्रेय मधुसूदने ॥
कलाकाष्ठानिमेषादिदिनर्त्त्वयनहायनैः ।
कालस्वरूपो भगवानपापो हरिरव्ययः ॥
भूर्लोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोको मुनिसत्तम
महर्जनस्तपः सत्यः सप्त लोका इमे विभुः ॥
लोकात्ममूर्त्तिः सर्व्वेषां पूर्व्वेषामपि पूर्व्वजः
आधारः सर्व्वविद्यानां स्वयमेव हरिः स्थितः
देवमानुषपश्वादिस्वरूपैर्ब्बहुभिर्विभुः ।
स्थितः सर्व्वेश्वरोऽनन्तो भूतमूर्त्तिरमूर्त्तिमान्
ऋचो यजूंषि सामानि तथैवाथर्व्वणानि च
इतिहासोपवेदाश्च वेदान्तेषु तथोक्तयः ॥
वेदाङ्गानि समस्तानि मन्वादिगदितानि च
शास्त्राण्यशेषाण्याख्यानान्यनुवादाश्च ये
क्वचि

काव्यालापाश्च ये केचित् गीतकान्यखिलानि च।
सर्व्वमूर्त्तिधरस्यैते वपुर्विष्णोर्महात्मनः ॥
यान्यमूर्त्तानि मूर्त्तानि यान्यत्रान्यत्र वा क्वचित्।
सन्ति वै वस्तुजातानि तानि सर्व्वाणि तद्वपुः ॥"
इति विष्णुपुराणे १ अंशे २२ अध्यायः ॥ * ॥
हरि सान्निध्यस्थानानि यथा,—

भरद्वाज उवाच।
"केषु केषु विभो नित्यं स्थानेषु पुरुषोत्तम !।
सान्निध्यं भवतो ब्रूहि ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतः ॥

वामन उवाच।
श्रूयतां कथयिष्यामि येषु येषु गुरो ह्यहम्।
निवसामि सुपुण्येषु स्थानेषु बहुरूपवान् ॥
ममावतारैर्वसुधा नभःस्थलं
पातालमम्भोनिचयं दिवञ्च।
दिशः समस्ता गिरयोऽम्बुदाश्च
व्याप्ता भरद्वाज ममानुरूपैः ॥
ये दिव्या ये च भौमा जलगगनचरा स्थावरा येऽच विश्व
सेन्द्राः सार्काः सचन्द्रा यमवसुवरुणाः साग्नयः सर्व्वपालाः।
ब्रह्माद्याः स्थावरान्ता द्विजखगसहिता मूर्त्तिमन्तो ह्यमूर्त्ता-
स्ते सर्व्वे मत्प्रसूता बहुविविधगुणाः पूरणार्थं पृथिव्याः ॥
एते हि मुख्याः सुरसिद्धदानवैः
पूज्यास्तथा सन्निहिता महीतले।
येर्दृष्टमात्रैः सहसैव नाशं
प्रयाति पापं द्विजवर्य्य कीर्त्तितैः ॥"
इति वामने ८५ अध्यायः ॥ * ॥
अपि च।

श्रीभगवानुवाच।
आद्यं मत्स्यं महद्रूपं संस्थितं मानसे ह्रदे।
सर्व्वपापक्षयकरं कीर्त्तनस्पर्शनादिभिः ॥
कौर्म्ममन्यत् सन्निधानं कौशिक्यां पापनाशनम्।
हयग्रीवञ्च कृष्णाङ्गे गोविन्दं हास्तिने पुरे ॥
त्रिविक्रमञ्च कालिन्द्यां लिङ्गभेदे भवं विभुम्।
केदारे माधवं शौरिं कुब्जाम्रे हृषीकेशम् ॥
नारायणं बदर्य्याञ्च वाराहे गरुड़ासनम्।
जयेशं रुद्रकर्णे च विपाशायां द्विजप्रियम् ॥
कृतशौचे नृसिंहञ्च गोकर्णे विश्वकर्म्मिणम्।
प्राचीने कामपालञ्च पुण्डरीकं महाम्भसि ॥
विशाखयूपे च ह्यजितं हंसं हंसपदे तथा।
पयोष्ण्याञ्च तमः खण्डं वितस्तायां कुमारिलम् ॥
मणिमत्पर्व्वते ब्रह्मन् ! ब्रह्माणञ्च प्रजापतिम्।
मधुनद्यां चक्रधरं शूलबाहुं हिमाचले ॥
विद्धि विष्णुं मुनिश्रेष्ठ स्थितमौषधसानुनि।
भृगुतुङ्गे सुवर्णाख्यं नैषधे पीतवाससम् ॥
गयायां गोपतिं देवं गदापाणिमथेश्वरम्।
त्रैलोक्यनाथं वरदं गोप्रभावे कुशेशयम् ॥
अर्द्धनारीश्वरं पुण्ये महेन्द्रे दक्षिणे गिरौ।
गोपालमुत्तरे नित्यं महेन्द्रे सोमं प्रतिष्ठितम् ॥

वैकुण्ठमपि सह्याद्रौ पारियात्रे पराजितम्।
कशेरुदेशे देवेशं विश्वरूपं तपोधन ! ॥
मलयाद्रौ च सौगन्धिं विन्ध्यपादे सदाशिवम्।
अवन्तिविषये विष्णुं निषधेष्वमरेश्वरम् ॥
पाञ्चालिकञ्च ब्रह्मर्षे पञ्चालेषु व्यवस्थितम्।
महोदये हयग्रीवं प्रयागे योगशायिनम् ॥
स्वयम्भुवं मधुवने अयोगन्धिञ्च पुष्करे।
तथैव विप्रप्रवर वाराणस्याञ्च केशवम् ॥
अविमुक्तकमत्रैव लोलयात्रैव गीयते।
पद्मायां पद्मकिरणं समुद्रे वडवामुखम् ॥
कुमारवने वाल्मीशं कार्त्तिकेयञ्च बर्हिणम्।
यज्ञेशं शम्भुमनघं स्थाणुञ्च कुरुजाङ्गले ॥
वनमालिनमाहुर्म्मां किष्किन्धावासिनो जनाः।
वीरं कुवलयारूढ़ं शङ्खचक्रगदाधरम् ॥
श्रीवत्साङ्कमुदाराङ्गं नर्म्मदायां श्रियः पतिम्।
माहिष्मत्यां त्रिनयनं तत्रैव च हुताशनम् ॥
अर्व्वुदेषु त्रिसौपर्णं क्ष्माधरं शूकराचले।
त्रिणाचिकेतं ब्रह्मर्षे प्रभासेषु कपर्द्दिनम् ॥
तथैवात्रापि विख्यातं तृतीयं शशिशेखरम्।
उदये शशिनं सूर्य्यं ध्रुवञ्च त्रितयं स्थितम् ॥
मन्दरे यज्ञपुरुषं स्कन्दं शरवणे स्थितम्।
महालये स्मृतं रुद्रं चत्वरेषु कुरुध्वज ॥
पद्मनाभं मुनिश्रेष्ठ सर्व्वसौख्यप्रदायकम्।
सप्तगोदावरे ब्रह्मन् विख्यातं हाटकेश्वरम् ॥
तत्रैव च महात्रास प्रयागेऽपि वटेश्वरम्।
भल्लोवने महायोगं मद्रेषु पुरुषोत्तमम् ॥
प्लक्षावतरणे श्रीमत्श्रीनिवासं द्विजोत्तमम्।
सूर्पारके चतुर्ब्बाहुं मगधायां सुधापतिम् ॥
गिरिव्रजे पशुपतिं श्रीकण्ठं यमुनातटे।
वनस्पतिं समाख्यातं दण्डकारण्यवासिना ॥
कालञ्जरे नीलकण्ठं शरय्वां शम्भुमुत्तमम्।
हंसयुक्तं महाकौश्यां सर्व्वपापप्रणाशनम् ॥
गोकर्णे दक्षिणे सर्व्वं वामदेवं प्रजामुखे।
विन्ध्यशृङ्गे महासौरिं कथायां मधुसूदनम् ॥
त्रिकूटशिखरे ब्रह्मं चक्रस्म गिरिमाश्वरम्।
लौहदण्डे हृषीकेशं कोशलायां मनोहरम् ॥
महाबाहुं सुराष्ट्रे च नवराष्ट्रे यशोधरम्।
भूधरं देविकानद्यां महोदायां कुशप्रियम् ॥
गोमत्यां छादितगदं शङ्खोद्धारे च शङ्खिनम्।
सुनेत्रं सैन्धवारण्ये शूरं शूरपुरे स्थितम् ॥
भद्रान्तञ्च हिरण्वत्यां वाराहं त्रिविष्टपे।
शङ्कुकर्णञ्च भीमायां भीमं शालवने विदुः ॥
विश्वामित्रञ्च गदितं कैलासे वृषभध्वजम्।
महेशं महिलाशैले कामरूपे शशिप्रभम् ॥
वड़भ्यामपि गोमित्रं पटहे पद्मजप्रियम्।
उपेन्द्रं सिंहलद्वीपे शक्राह्वे कुन्दमालिनम् ॥
रसातले च विख्यातं सहस्रशिरसं मुने !।
कालाग्निरुद्रं तत्रैव तथान्यं [illegible] ॥
सुतले कूर्म्ममचलं [illegible]।
[illegible] देवेशं [illegible]स्वरम् ॥
[illegible]।
[illegible] सुप्रतिष्ठं [illegible]नवम् ॥

पाताले योगिनामीशं स्थितञ्च हरिशङ्करम्।
धरातले कोकनदं मेदिन्याञ्चक्रपाणिनम् ॥
भुवर्लोके च गरुडं स्वर्लोके विष्णुमव्ययम्।
महर्लोके तथागम्यं कपिलञ्च जले स्थितम् ॥
तपोलोके स्थितं ब्रह्मन् ! वाङ्मयं सत्यसंयुतम्।
ब्रह्माणं ब्रह्मलोके तु सप्तमे वै प्रतिष्ठितम् ॥
सनातनं तथा शैवे परं ब्रह्म च वैष्णवे।
अप्रतर्क्यं निरालम्बं निराकाशे तपोमयम् ॥
जम्बुद्वीपे चतुर्ब्बाहुं कुशद्वीपे कुशेशयम्।
प्लक्षद्वीपे मुनिश्रेष्ठ ख्यातं गरुडवाहनम् ॥
पद्मनाभं तथा क्रौञ्चे शाल्मले वृषभध्वजम्।
सहस्रांशुः स्थितः शाके धनराट् पुष्करे स्थितः ॥
तथा पृथिव्यां ब्रह्मर्षे ! शालग्रामे स्थितोऽस्म्यहम्।
सजलस्थलपर्य्यन्तं चरेषु स्थावरेषु च ॥
एतानि पुण्यानि ममालयानि
ब्रह्मन् पुराणानि सनातनानि।
धर्म्मप्रधानानि महोज्ज्वलानि
सङ्कीर्त्तनीयान्यघनाशनानि ॥
सङ्कीर्त्तनात् स्मरणाद्दर्शनाच्च
संस्पर्शनादेव च देवताद्याः।
धर्म्मार्थकामान्यपवर्गमेव
लभन्ति दैत्या मनुजाः ससाध्याः।
एतानि तुभ्यं विनिवेदितानि
ममालयानीह सुनिष्ठितानि ॥"
इति वामनपुराणे स्वस्थानोक्तिर्नाम ८६ अः ॥
हरिहरयोरभेदो यथा,—
"या श्रीः सा गिरिजा प्रोक्ता यो हरिः स त्रिलोचनः।
एवं सर्व्वेषु शास्त्रेषु पुराणेषु च पठ्यते ॥
एतस्मादन्यथा यस्तु ब्रूते शास्त्रं पृथक् तथा।
तं नास्तिकं विजानीयात् सर्व्वधर्म्मबहिष्कृतम्।
इति वाराहे सौभाग्यव्रतनामाध्यायः ॥ * ॥
ब्रह्मविष्णुमहेश्वराणामेकत्वं सत्त्वादिरूपञ्च यथा,—

महेश्वर उवाच।
"नारायणः परो देवः सत्त्वरूपी जनार्दनः।
त्रिधात्मानं स भगवान् ससर्ज परमेश्वरः ॥
रजस्तमोभ्यां युक्तोऽभूदजः सत्त्वाधिको विभुः।
ससर्ज नाभिकमलात् ब्रह्माणं कमलासनम् ॥
रजसा तमसा युक्तं सोऽपि मां त्वसृजत् प्रभुः।
यत् सत्त्वं स हरिर्देवो यो हरिस्तत् परं पदम्
ये सत्त्वरजसी सोऽपि ब्रह्मा कमलसम्भवः।
यो ब्रह्मा स तु देवस्तु यो देवः स चतुर्म्मुखः ॥
यद्रजस्तमसोपेतं सोऽहं नास्त्यत्र संशयः।
सत्त्वं रजस्तमश्चेति त्रितयं चैतदुच्यते ॥
सत्त्वेन मुच्यते जन्तुः सत्त्वं नारायणात्मकम्।
न तस्मात् परमो देवो भविता न भविष्यति
यो विष्णुः स स्वयं ब्रह्मा यो ब्रह्मा सोऽहमेव च
वेदत्रयेऽपि सर्व्वस्मिन् शास्त्रेऽप्येष निश्चय।
यो भेदं कुरुतेऽस्माकं त्रयाणां द्विजसत्तम।

स पापकारी दुष्टात्मा दुर्गतिं समवाप्नुयात् ॥
इति तत्रैव रुद्रगीतानामाध्यायः ॥*॥
तद्गुणा यथा,—
"ब्रह्मादयः सुराः सर्व्वे ये चान्ये देवदानवाः ।
मनुष्याः पक्षिसृप्ताद्याः सर्व्वे तद्ब्रह्मसंभवाः ॥
तत्र योऽसौ परो देवो व्यापको मुनिसत्तम ।
निर्लेपो ह्यचलः सूक्ष्मः कारणैः परिवर्जितः ॥
अनौपम्यस्त्वनिर्द्देश्यो ह्यक्षरादक्षरं परम् ।
निष्प्रपञ्चो निरालम्बो विषयातीतगोचरः ॥
सर्व्वज्ञः सर्व्वकर्त्ता च प्रत्यक्षं सर्व्वदाक्षरम् ।
अनामा नामकोटीनां गीयते तदनेकधा ॥
अगम्यमथवा गम्यमदृश्यं दृश्यमेव च ।
अस्वरं स्वरसंयुक्तमघोषं घोषरूपकम् ॥
सकलं निष्कलं चैव निर्म्मलं मलसंयुतम् ।
हरिमेतद्गुणैर्युक्तं मया ते परिकीर्त्तितम् ॥"॥
मरीचिरुवाच ।
अक्षयं चाव्ययं चैव यदुक्तं ते प्रकीर्त्तितम् ।
कथं तस्य विनाशोऽस्ति सर्व्वज्ञः केन हेतुना ॥
अगम्यं कीर्त्तितं वक्षि गम्यं चैव कथं भवेत् ।
अवर्णश्च समाख्यातं वर्णयुक्तं हि कारणम् ॥
अस्वरं स्वरसंयुक्तं कथ तद्गम्यते हरिः ।
अप्रमाणं त्वया प्रोक्तं प्रमाणञ्च कथं भवेत् ॥
अनादेस्तु कथं चादिर्लभ्यते किं विभावसो ।
कथयस्व विशेषेण येन सम्पद्यते सुखम् ॥*॥
वह्निरुवाच ।
स्थावरं जङ्गमञ्चैव अण्डजं स्वेदजं तथा ।
विनश्यन्तीह भूतानि विनाशो तेन कथ्यते ॥
अगम्यमप्रबुद्धानां कामाद्यासक्तचेतसाम् ।
स्वकर्म्मविनिवृत्तानां गम्यं तच्छुभकर्म्मणा ॥
ज्ञानचक्षुर्विहीनानामदृश्यं सर्व्व जन्तुषु ।
ज्ञानचक्षुःसमायुक्ताः स्थितं पश्यन्ति नित्यशः ॥
अन्धकारे यथा दीपो दर्शयेत् गृहसंधिनाम् ।
विद्याचक्षुस्तथा विप्रो दर्शयेत् परमं पदम् ॥
ये नरा वेदसिद्धान्तैर्बोधिता गुरुणा च ये ।
अनेकरूपसंयुक्तं पश्यन्ति परमेश्वरम् ॥
ये स्वकर्म्मतपोहीनविषयासक्तचेतसः ।
वर्णरूपं न जानन्ति वेदसिद्धान्तवर्जिताः ।
भ्रान्तिं पश्यन्ति सर्व्वत्र सविकल्पाश्च मानवाः ॥
जीवाख्यं वर्णनिर्मुक्तं शून्यसंज्ञन्तु कथ्यते ॥
यदा वर्णसमायुक्तस्तदा वर्णास्तु जायते ॥
स्वरं तु देहलग्नो यावत्तावद्धापस्तु कीर्त्त्यते ।
बिन्दुहीनस्तु निर्घोषो निराकारः स एव तु ॥
यदा सृजति भूतानि प्रकृतिस्थो हरिः स्वयम् ।
तावत् कर्त्ता स वै ज्ञेयः कर्त्ता प्रकृतिवर्जितः ॥
नामारम्भेण निर्याति अङ्गुलानि दशद्वयम् ॥
निर्म्मलः स विभुर्ज्ञेयः समलो देहवर्द्धितः ॥
अप्रमाणं भवेत्तावत् यावत् शास्त्रं न विन्दति ।
शास्त्रज्ञानमधीते यः प्रमाणं तस्य लभ्यते ॥
तेन सर्व्वमिदं विश्वं व्यापितं सचराचरम् ।
सूक्ष्मः सर्व्वगतस्तस्मा[illegible]पायवर्जितः ॥"
इत्याद्यं वह्निपुराणे [illegible]कथननामाध्यायः ॥*॥
पूजितविष्णु[illegible]आदिफलं वह्निपुराणे शुद्धिव्रत-
नामाध्याये क्रियायोगनामाध्याये च द्रष्टव्यम् ।
तस्य यमाष्टकस्तोत्रं नृसिंहपुराणे ८ अध्याये
तत्पूजायां द्रव्यविशेषदानफलञ्च तत्रैव ३२
अध्याये द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ शिवस्य हरेराराधन-
प्रमाणं यथा,—
ब्रह्मोवाच ।
"अहं गतोऽद्रिं कैलासमिन्द्राद्यैर्द्दैवतैः सह ।
तत्र दृष्टो महारुद्रो ध्यायमानः परं पदम् ॥
पृष्टो नमस्कृतो देवः किं त्वं ध्यायसि शङ्कर ।
त्वत्तो नान्यं परं देवं जानामि ब्रूहि मां ततः ।
सारात् सारतरं तत्त्वं श्रोतुकामः सुरैः सह ॥
रुद्र उवाच ।
अहं ध्यायामि तं विष्णुं परमात्मानमीश्वरम् ।
सर्व्वगं सर्व्वदं सर्व्वं सर्व्वप्राणिहृदि स्थितम् ॥
भस्मोद्धूलितदेहस्तु जटामण्डलमण्डितः ।
विष्णोराराधनार्थं मे व्रतचर्य्या पितामह ॥
तमेव गत्वा पृच्छामः सारं यच्चिन्तयाम्यहम् ।
विष्णुं जिष्णुं पद्मनाभं हरिं देहविवर्ज्जितम् ॥
शुचिं शुचिपदं हंसं तत्परं परमेश्वरम् ।
युक्त्वा सर्व्वात्मनात्मानं तं देवं चिन्तयाम्यहम् ॥
यस्मिन् विश्वानि भूतानि तिष्ठन्ति च विशन्ति
च ।
गुणभूतानि भूतेशे सूत्रे मणिगणा इव ॥
सहस्राक्षं सहस्राङ्घ्रिं सहस्रोरुकराननम् ।
अणीयसामणीयांसं स्थविरञ्च स्थवीयसाम् ॥
गरीयसां गरिष्ठञ्च श्रेष्ठञ्च श्रेयसामपि ।
यं वाक्येष्वनुवाक्येषु निषत्सूपनिषत्सु च ॥
गृणन्ति सत्यकर्म्माणं सत्यं सत्येषु सामसु ।
पुराणे पुरुषः प्रोक्तो ब्रह्म प्रोक्तो द्विजादिषु ॥
क्षये सङ्कर्षणः प्रोक्तस्तमुपास्यमुपास्महे ।
यस्मिन् लोकाः स्फुरन्तीमे जले शकुनयो यथा ।
ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म यत्तत् सदसतः परम् ।
अर्च्चयन्ति च यं देवा यक्षराक्षसकिन्नराः ॥
यस्याग्निरास्यं द्यौर्मूर्द्धा खं नाभिश्चरणौ
क्षितिः ।
चन्द्रादित्यौ च नयने तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
यस्य त्रिलोकी जठरे यस्य काष्ठाः सुबाहवः ।
यस्योच्छ्वासश्च पवनस्तं देवं चिन्तयाम्यहम् ॥
यस्य केशेषु जीमूता नद्यः सर्व्वाङ्गसन्धिषु ।
कुक्षौ समुद्राश्चत्वारस्तं देवं चिन्तयाम्यहम् ॥
परः कालात् परो यज्ञात् परः सदसतश्च यः ।
अनादिरादिर्विश्वस्य तं देवं चिन्तयाम्यहम् ॥
मनसश्चन्द्रमा यस्य चक्षुषश्च दिवाकरः ।
मुखादग्निश्च संजज्ञे तं देवं चिन्तयाम्यहम् ॥
पद्भ्यां यस्य क्षितिर्जाता श्रोत्राभ्याञ्च तथा
दिशः ।
मूर्द्धभागाद्दिवं यस्य तं देवं चिन्तयाम्यहम् ॥
सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशा मन्वन्तराणि च ।
वंशानुचरितं यस्मात् तं देवं चिन्तयाम्यहम् ॥
य तं ध्यायाम्यहं यस्माद्व्रजामः सार-
मीप्सितम् ॥"
इति गारुडे । २ । ८—२७ ॥
तद्भक्तिर्यथा,—
सूत उवाच ।
"विष्णुभक्तिं प्रवक्ष्यामि यया सर्व्वमवाप्यते ।
यथा भक्त्या हरिस्तुष्येत्तथा नान्येन केनचित् ॥
महतः श्रेयसो मूलं प्रसवः पुण्यसन्ततेः ।
जीवितस्य फलं स्वादु ददाति स्मरणं हरेः ।
भज इत्येष वै धातुः सेवायां परिकीर्त्तितः ।
तस्मात् सेवा बुधैः प्रोक्ता भक्तिसाधनभूयसी ॥
ते भक्ता लोकनाथस्य नामकर्म्मादिकीर्त्तने ।
मुञ्चन्त्यश्रूणि संहर्षात् ये च हृष्टतनूरुहाः ॥
जगद्धातुर्महेशस्य दिव्याशाचरणाव्ययाः ।
इह नित्यक्रियाः कुर्य्युः स्निग्धा ये वैष्णवास्तु ते ॥
प्रणामपूर्व्वकं क्षान्त्या यो वदेत् वैष्णवो हि सः ।
तद्भक्तजनवात्सल्यं पूजायाञ्चानुमोदनम् ॥
तत्कथाश्रवणे प्रीतिः स्वरनेत्राङ्गविक्रिया ।
येन सर्व्वात्मना विष्णौ भक्त्या भावो निवेशितः ॥
विप्रेभ्योऽपीश्वरदृष्टिश्च महाभागवतो हि सः ।
विष्णोश्च कारणं नित्यं तदन्नं दम्भवर्ज्जितम् ॥
स्वयमभ्यर्च्चनञ्चैव यो विष्णुं चोपजीवति ।
भक्तिरष्टविधा ह्येषा यस्मिन् म्लेच्छेऽपि वर्त्तते ॥
स विप्रेन्द्रो मुनिः श्रीमान् स जातः स च
पण्डितः ।
तस्मै देयं ततो ग्राह्यं स च पूज्यो यथा हरिः ॥
स्मृतः सम्भाषितो वापि पूजितो वा द्विजोत्तमः ।
पुनाति भगवद्भक्तश्चण्डालोऽपि यदृच्छया ॥
प्रणताय प्रपन्नाय तवास्मीति च यो वदेत् ।
अभयं सर्व्वभूतेभ्यो दद्यादेतद्व्रतं हरेः ॥
सत्त्वयाजिसहस्रेभ्यः सर्व्ववेदान्तपारगाः ।
सर्व्ववेदान्तवित्कोट्या विष्णुभक्तो विशिष्यते ॥
एकान्तिकाश्च पुरुषाः गच्छन्ति परमं पदम् ।
एकान्तिना समो विष्णुर्यस्मादेषां परायणः ।
तस्मादेकान्तिनः प्रोक्तास्तद्भागवतचेतसः ।
प्रियाणामपि सर्व्वेषां देवदेवस्य स प्रियः ।
आपत्स्वपि सदा यस्य भक्तिरव्यभिचारिणी ।
या प्रीतिरविवेकानां विषयेष्वनपायिनी ।
विष्णुं संस्मरतः सा मे हृदयान्नापसर्पतु ॥
अन्तर्गतोऽपि वेदानां सर्व्वशास्त्रार्थवेद्यपि ।
यो न सर्व्वेश्वरे भक्तस्तं विद्यात् पुरुषाधमम् ॥
नाधीतवेदशास्त्रोऽपि न कृतं चाप्यसद्व्रतम् ।
यो भक्तिं वहते विष्णौ तेन सर्व्वं कृतं भवेत् ॥
यज्ञानां क्रतुमुख्याना सर्व्वेषां पारगा अपि ।
न तां यान्ति गतिं भक्त्या यां यान्ति मुनिसत्तम ॥
यः कश्चित् वैष्णवो लोके मिथ्याचारोऽप्यनाश्रमी ।
पुनाति सकलान् लोकान् सहस्रांशुरिवोदितः ॥
ये नृशंसा दुरात्मानः पापाचाररतास्तथा ।
तेऽपि यान्ति परं स्थानं नारायणपरायणाः ॥
दृढा जनार्द्दने भक्तिर्यदैवाव्यभिचारिणी ।
तदा कियत् स्वर्गसुखं सैव निर्व्वाणहेतुकी ॥
भ्राम्यतां तत्र संसारे नराणां कर्म्मदुर्गमे ।
हस्तावलम्बनो ह्येको भक्तितुष्टो जनार्द्दनः ॥
न शृणोति गुणान् दिव्यान् देवदेवस्य चक्रिणः

स नरो बधिरो ज्ञेयः सर्व्वधर्म्मबहिष्कृतः ॥
नाम्नि संकीर्त्तिते विष्णोर्यस्य पुंसो न जायते ।
शरीरं पुलकोद्भासि तद्भवेत् कुणपोपमम् ॥
यस्मिन् स्मृते द्विजश्रेष्ठ ! मुक्तिरप्यचिराद्भवेत् ।
विष्णौ निविष्टमनसां किं पुनर्वृजिनक्षयः ॥
स्वपुरुषमभिवीक्ष्य पाशहस्तं
वदति यमः किल तस्य कर्णमूले ।
परिहर मधुसूदनप्रपन्नान्
प्रभुरहमन्यनृणां न वैष्णवानाम् ॥
अपि चेत् सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।
साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥
क्षिप्रं भवति धर्म्मात्मा शश्वच्छान्तिं निगच्छति ।
विप्रेन्द्र ! प्रतिजानीहि विष्णुभक्तो न नश्यति ॥
धर्म्मार्थकामैः किन्तस्य मुक्तिस्तस्य करे स्थिता ।
समस्तजगतां मूले यस्य भक्तिः स्थिरा हरौ ॥
दैवी ह्येषा गुणमयी हरेर्माया दुरत्यया ।
तमेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥
कियदाराधने पुंसा शिष्यते हरिमेधसः ।
भक्त्यैवाराध्यते विष्णुर्नान्यत् तत्तोषकारकम् ॥
न दानैर्व्विविधैर्दत्तैर्न पुष्पैर्नानुलेपनैः ।
तोषमेति महात्मासौ यथा भक्त्या जनार्द्दनः ॥
संसारविषवृक्षस्य द्वे फले ह्यमृतोपमे ।
कदाचित् केशवे भक्तिस्तद्भक्तैर्व्वा समागमः ॥
पत्रेषु पुष्पेषु फलेषु सत्सु
तोयेषु लभ्येषु सदैव सत्सु ।
भक्त्यैकलभ्ये पुरुषे पुराणे
मुक्त्यै कथं न क्रियते प्रयत्नः ॥
आस्फोटयन्ति पितरः प्रनृत्यन्ति पितामहाः ।
वैष्णवोऽस्मत्कुले जातः स नः सन्तारयिष्यति ।
अज्ञानिनः सुरवरं समधिक्षिपन्ति
ये पापिनोऽपि शिशुपालसुयोधनाद्याः ।
मुक्तिं गताः स्मरणमात्रविधूतपापाः
कः संशयः परमभक्तिमतां जनानाम् ॥
शरणं तं प्रपन्ना ये ध्यानयोगविवर्ज्जिताः ।
तेऽपि मृत्युमतिक्रम्य यान्ति तद्वैष्णवं पदम् ॥
भवोद्भवक्लेशकशाहतस्तथा
परिभ्रमन्निन्द्रियवन्धकैः पथैः ।
नियम्यतां माधव ! मे मनोहय-
स्त्वदङ्घ्रिशङ्कौ दृढभक्तिबन्धने ॥
विष्णुरेव परं ब्रह्म त्रिभेदमिह पठ्यते ।
वेदसिद्धान्तमार्गेषु तं न जानन्ति मोहिताः ॥
वसति हृदि सनातने च तस्मिन्
भवति पुमान् जगतोऽस्य सौम्यरूपः ।
क्षितिपसुमतिरस्यमात्मनोऽन्तः
कथयति चारुतयैवमालपन्तं ॥”
इति गारुड़े भगवद्भक्तिः २३१ अध्यायः ॥*॥
तस्य नमस्कारादिकं तत्रैव २३२ । २३३ । २३४ अध्यायेषु द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ तस्य द्वादशमासकृत्यं यथा—
“मासकृत्यं प्रवक्ष्यामि विष्णोः प्रीतिकरं परम् ।
ज्यैष्ठे तु स्नापनं कुर्य्यात् श्रीविष्णोः स्नानवासरे ॥
दैनन्दिनन्तु दुरितं पक्षमासाब्दवर्षजम् ।
ब्रह्महत्यासहस्राणि ज्ञानाज्ञानकृतानि च ॥
स्वर्णस्तेयसुरापानगुरुतल्पायुतानि च ।
कोटिकोटिसहस्राणि ह्युपपापानि यानि च ॥
सर्व्वाण्यपि प्रणश्यन्ति पौर्णमास्यान्तु वासरे ।
अभिषिच्य च तन्मूर्त्तिं नदीतत्कलसोदकम् ॥
पुरुषसूक्तेन मन्त्रेण पावमानी ऋचा तथा ।
नारिकेलोदकेनाथ तथा तालफलाम्बुना ॥
रत्नोदकेन गन्धेन तथा पुष्पोदकेन च ।
पञ्चोपचारैराराध्य यथाविभवविस्तरैः ॥
घं घण्टायै नम इति घण्टावाद्यं निवेदयेत् ॥
पादे तस्य महाध्वानं ध्वस्तपातकपञ्चकं ।
पाहि मां पापिनं घोरं संसारार्णवपातितम् ॥
य एवं कुरुते विद्वान् ब्राह्मणः क्षत्रियः शुचिः ।
सर्व्वपापैः प्रमुच्येत विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १ ॥
आषाढशुक्लैकादश्यां कुर्य्यात् स्वापमहोत्सवम् ।
आषाढ़े च रथं कुर्य्यात् श्रावणे श्रवणा
विधिम् ॥ २ ॥ ३ ॥
भाद्रे च जन्मदिवसे उपवासपरो भवेत् । ४ ।
प्रसुप्तञ्च पारिवर्त्तमाश्विने स्वामि कारयेत् ॥
उत्थानञ्च हरेः कुर्य्यादन्यथा विष्णुद्रोहकृत् ।
शुभे चैवाश्विने मासि महामाया प्रपूजयेत् ॥५॥
कार्त्तिके मासि यत् कृत्यं शृणु देवि वरानने ! ।
समवर्त्यां प्रमाणेन दीपः स्याच्चतुरङ्गुलः ॥
पक्षान्ते च प्रकर्त्तव्या दीपमालावलिः शुभा ॥६॥
मार्गशीर्षे सिते पक्षे पत्राञ्च सितवस्त्रकैः ।
पूजयेज्जगदीशञ्च तुलस्यां विशेषतः ॥ ७ ॥
पौषे पुष्याभिषेकञ्च वस्त्रचन्दनं यथा ॥८॥
संक्रान्त्यां माघमासे च माधवासिततण्डुलान् ।
निवेद्य विष्णवे भक्त्या इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
जीवनं सर्व्वभूतानां जनकस्त्वं जगद्गुरो ! ।
त्वन्मायालीनता प्राप्ता त्वयैव जनिता प्रभो ! ॥
कर्पूरादीनि द्रव्याणि घृताक्तानि निवेदयेत् ।
ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या देवदेवपुरस्थितान् ॥
अभ्यर्च्य भगवद्भक्त्या द्विजांश्च भगवद्धिया ।
एकस्मिन् भोजिते भक्ते कोटिर्भवति भोजितः ।
विप्रभोजनमात्रेण व्यङ्गं साङ्गं भवेत् ध्रुवम् ॥
पञ्चम्यां शुक्लपक्षे तु स्नापयित्वा च केशवम् ।
पूजयेद्भगवद्भक्त्या चूतपल्लवसम्मितैः ॥ ८ ॥
फल्गुचूर्णैश्च विविधैर्व्वासितैः पटवासितैः ।
काननं रमणीयञ्च प्रदीपदीपदीपितम् ॥
द्राक्षाखर्ज्जूरजम्बीरनागरङ्गकपूगकम् ।
नारिकेलञ्च धात्री च वस्त्रनवहरीतकी ॥
अन्यैश्च वृक्षषण्डैश्च सर्व्वर्त्तुकुसुमान्वितम् ।
पुष्पैश्च विविधैश्चैव फलपुष्पसमन्वितम् ॥
वितानैः कुसुमोद्यानैर्व्वारिपूर्णघटैस्तथा ।
चूतशाखोपशाखाभिः शोभितं छत्रचामरैः ॥
विशेषतः कलियुगे दोलोत्सवो विधीयते ।
फाल्गुने च चतुर्द्दश्यामष्टमे यामसंज्ञके ॥
अथवा पौर्णमास्यान्तु प्रतिपत्सन्धिसंस्थितौ ।
पूजयेद्विधिवद्भक्त्या फल्गुचूर्णैश्चतुर्व्विधैः ॥
सितरक्तैर्गौरपीतैः कर्पूरादिविमिश्रितैः ।
हरिद्राक्षारयोगाच्च रङ्गरम्यैर्मनोहरैः ॥
अन्यैर्व्वा रङ्गरम्यैश्च प्रीणयेत् परमेश्वरम् ॥
एकादश्यां समारभ्य पञ्चम्यन्तं समापयेत् ॥
पञ्चाहानि त्र्यहाणि स्युर्दोलोत्सवो विधीयते ।
दक्षिणाभिमुखं कृष्णं दोलयानं सकृन्नराः ॥
दृष्ट्वापराधनिचयैर्मुक्तास्तु नात्र संशयः ॥ १० ॥
निक्षिप्य जलमध्ये तु मासे माधवसञ्ज्ञिते ।
सौवर्णपात्रे ताम्रे वा रौप्ये वा मृण्मयेऽपि वा ॥
तोयस्थं योऽर्च्चयेदेवं शालग्रामसमुद्भवम् ।
प्रत्यहं मां महाभाग तस्य पुण्यं न गण्यते ॥
दमनारोपणं कृत्वा श्रीविष्णौ च समर्पयेत् ।
वैशाख्यां श्रा[illegible] तदर्पणम् ॥११॥
वैशाखे [illegible] विशेषतः ।
[illegible] ॥
[illegible] दिने ।
[illegible] पूजितः ॥
[illegible] वाचना ।
[illegible] तथा ।
[illegible] च निवेदयेत् ॥
[illegible] कर्पूरागुरुयोगतः ।
[illegible] चन्दनमच्युते ॥
[illegible] भक्त्या ये [illegible] मानवाः ।
न तेषां पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि ॥
[illegible] स्नापयित्वा जगद्
गुरुम् ।
अथवा पुष्यसन्ध्यं च स्नापयेज्जगदीश्वरम् ॥
वृन्दावनं ततः कृत्वा उपकृतफलानि च ।
विष्णुभक्तेन योग्येन भोजयेत्तदशेषतः ॥
नारिकेलफलं नीरं कोषञ्चोद्धृत्य दापयेत् ।
कण्टाफलञ्च पनसं कोषमुद्धृत्य दापयेत् ॥
यथा पक्वं तथा दद्याद्यथाशक्तिनियोगतः ।
दध्ना विमिश्रितञ्चान्नं घृतेनाप्लुत्य दापयेत् ॥
पाचितं पिष्टकं धान्यमष्टादश घृतेन च ।
तिलञ्च तिलसंमिश्रः फलं शुद्धञ्च दापयेत् ॥
यद्यदेवात्मनः श्रेयस्तत्तदीशाय कल्पयेत् ।
दत्त्वा नैवेद्यवस्त्रादीन्नाददीत कथञ्चन ॥
त्यक्ताश्च विष्णुमुद्दिश्य तद्भक्तेभ्यो विशेषतः ।
इति ते कथितं किञ्चित् समासेन महेश्वरि ! ।
गोप्यञ्च प्रयत्नेन स्वयोनिरिव पार्व्वति ! ॥१२॥
आकर्ण्य कृष्णगुणवर्णनशास्त्रवर्गं
बोधाधिकार इह चेदलमन्यपारैः ।
तत्प्रेमसम्भवलभक्तिविलासनाम-
ह्यासेच्चेद्यदि रतिः किम् कामिनीभिः ॥
तच्चेतसा विभजता व्रजबालकेन्द्र
वृन्दावनं क्षितितलं यमुनाजलञ्च ।
तल्लोकनाथपदपङ्कजधूलिभिश्च
क्लिन्नं वपुः किल वृथागुरुचन्दनाद्यैः ॥”
इति पाद्मे पातालखण्डे १२ अध्यायः ॥

हरिः, त्रि, (हरति नेत्रदुःखमिति । हृ + इन् ।) पिङ्गलवर्णः । हरिद्वर्णः । इति मेदिनी ॥ (यथ रघुः । ३ । ४३ ।
“शतैस्तमक्ष्णामनिमेषवृत्तिभि-
र्हरिं विदित्वा हरिभिश्च वाजिभिः ।

अथोच्चैर्गगनस्पृशा रघुः
स्वरेण धीरेण निवर्त्तयन्निव ॥”)

पीतवर्णः । इत्यनेकार्थकोषः ॥

हरिकः, पुं, (हरिरेव । हरि+स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।) पीतहरितवर्णाश्वः । तत्पर्य्यायः । हालकः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ चौरः । अक्षक्रीडकः । इति केचित् ॥

हरिकेलीयः, पुं, (हरिकेलिमर्हतीति । हरिकेलि+छः ।) वङ्गदेशः । इति हेमचन्द्रः । तद्देशस्थे, त्रि ॥

हरिकेशः, पुं, (हरिः पिङ्गलः केशो यस्य ।) शिवः । इति केचित् ॥ (यथा, महाभारते । १३ । १७ । ४४ ।

“दीर्घश्च हरिकेशश्च सुतीर्थः कृष्ण एव च ॥”

विष्णुः । यथा, महाभारते । ६ । ६२ । ५० ।

“महोरग वराहाद्य हरिकेश विभो ! जय ॥”)

शिवभक्तयक्षविशेषः । स तु शिवप्रसादात् दण्डपाणित्वं क्षेत्रपालत्वादिकञ्च प्राप्तवान् । यथा,

“एवमुक्त्वा ततो देवः सह देव्या जगत्पतिः ।
जगाम यक्षो यत्रास्ते कृशो धमनिसन्ततः ।
तं दृष्ट्वा प्रणतं भक्त्या हरिकेशं वृषध्वजः ।
दिव्यं चक्षुरदात्तस्मै येनापश्यत् स शङ्करम् ॥

सूत उवाच ।

अथ यक्षस्तदा तत्र शनैरुन्मील्य चक्षुषी ।
अपश्यत् स शिवं देवं वृषं श्वेतमुपाश्रितम् ॥

देव उवाच ।

जरामरणनिर्मुक्तः सर्व्वशोकविवर्ज्जितः ।
भविष्यसि गणाध्यक्षो वरदः सर्व्वपूजितः ॥
अजेयश्चापि लोकानां योगैश्वर्य्यसमन्वितः ।
अन्नदश्चापि लोकेभ्यः क्षेत्रपालो भविष्यसि ॥
महाबलो महासत्त्वो ब्रह्मण्यो मम च प्रियः ।
त्र्यक्षश्च दण्डपाणिश्च महायोगी तथैव च ॥
उद्भ्रमः सम्भ्रमश्चैव गणौ ते परिचारकौ ।
तवाज्ञया करिष्येते लोकस्योद्भ्रमसम्भ्रमौ ॥”

इति मात्स्ये । १० । ८८—९० ; ९६—९९ ॥

हरिक्रान्ता, स्त्री, (हरिणा क्रान्ता ।) विष्णुक्रान्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

हरिगृहं, क्ली, (हरेर्गृहम् ।) हरेरालयः । पुरीविशेषः । तत्पर्य्यायः । एकचक्रम् २ शुभपुरी ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हरिचन्दनं, पुं, क्ली, (हरेरिन्द्रस्य प्रियं चन्दनम् ।) देवतरुविशेषः यथा, —

“पञ्चैते देवतरवो मन्दारः पारिजातकः ।
सन्तानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वा हरिचन्दनम् ॥”

इति स्वर्गवर्गे अमरः । १ । १ । ५३ ॥

देवभूमावेव सम्भवात् देवतरुः । चन्दयति आह्लादयति चन्दनं चदि आह्लादे दीप्तौ नन्द्यादित्वादनः । हरेरिन्द्रस्य चन्दनं हरिचन्दनम् । इति तट्टीकायां भरतः ॥ * ॥ चन्दनविशेषः । तत्पर्य्यायः । तैलपर्णिकम् २ गोशीर्षम् ३ । इति मनुष्यवर्गे अमरः । २ । ६ । १३१ ॥ त्रीणि हरिचन्दने । चन्दनविशेषाणां पृथक् पृथक् नामानीत्यन्ये । तथा च तिलस्येव पर्णमस्य तिलपर्णी वृक्षभेदः ततो जातं तैलपर्णिकम् । धवलं सुशीतलं चन्दनं तैलपर्णिकम् । गोः शीर्षं गोशीर्षं तदाकारे मलयैकदेशे जातं गोशीर्षम् । कालताम्रव्यामिश्रवर्णमुत्पलगन्धि अतिसुरभि शीतलतया सदैव सर्पैर्वेष्टितं गोशीर्षम् । कपिलवर्णत्वात् हरि च तच्चन्दनञ्चेति हरिचन्दनम् । हरेरिन्द्रस्य चन्दनं वा । हरिमण्डूकस्तदाकारे पर्व्वतभागे जातत्वाद्वा हरिचन्दनम् । इति भरतः ॥ तत्पर्य्यायान्तरं सुराहम् २ हरिगन्धम् ३ इन्द्रचन्दनम् ४ दिव्यम् ५ दिविजम् ६ महागन्धम् ७ नन्दनजम् ८ लोहितजम् ९ । हरिचन्दनं कोकणे प्रसिद्धम् । अस्य गुणाः ।

“हरिचन्दनन्तु दिव्यं हिमं तदिह दुर्ल्लभं मनुजैः ।
पित्ताटोपविलोपि वमथुभ्रमशोषमान्द्यमदापहृत् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

(पीतचन्दनम् । कलम्ब इति लोके ।

“कालीयकन्तु कालीयं पीताभं हरिचन्दनम् ।
हरिप्रियं कालसारं तथा कालानुसार्य्यकम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्ब्बखण्डे प्रथमे भागे ।)

पारिभाषिकहरिचन्दनं यथा, —

“घृष्टञ्च तुलसीकाष्ठं कर्पूरागुरुयोगतः ।
अथवा केशरैर्योज्यं हरिचन्दनमुच्यते ॥”

इति पाद्मे पातालखण्डे १२ अध्यायः ॥

हरिचन्दनं, क्ली, (हरिचन्दनं तद्वद्वर्णोऽस्त्यस्येति । अच् ।) ज्योत्स्ना । कुङ्कुमम् । इति मेदिनी ॥ पद्मकेशरम् । इति हलायुधः ॥ कान्ताङ्गम् । इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणः, पुं, (हरति मनः ह्रियते गीतादिना वा । हृ+“श्यास्त्याहृञविभ्य इनच् ।” उणा० २ । ४६ । इति इनच् ।) स्वनामाख्यातपशुः । तत्पर्य्यायः । मृगः २ कुरङ्गः ३ वातायुः ४ अजिनयोनिः ५ । इत्यमरः । २ । ५ । ८ ॥ सारङ्गः ६ चलनः ७ पृषत् ८ भीरुहृदयः ९ मयुः १० । इति जटाधरः ॥ चारुलोचनः ११ जिनयोनिः १२ कुरङ्गमः १३ ऋष्यः १४ ऋश्यः १५ रिष्यः १६ रिश्यः १७ एणः १८ एणकः १९ । इति शब्दरत्नावली ॥ कृष्णतारः २० सुलोचनः २१ पृषतः २२ । अस्य मांसगुणाः ।

“एणस्य मांसं लघु शीतहृद्यं
त्रिदोषहृत् षड्रसदञ्च रुच्यम् ।
कुरङ्गमांसं मधुरञ्च यद्वत्
कफापहं पित्तहरं मरुत्प्रदम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

अपि च ।

“हरिणः शीतलो बद्धविण्मूत्रो दीपनो लघुः ।
रसे पाके च मधुरः सुगन्धिः सन्निपातहा ॥
एणः कषायो मधुरः पित्तासृक्कफनाशनः ।
संग्राही रोचनो हृद्यो बलकृज्ज्वरनाशनः ॥”

इति राजवल्लभः ॥ * ॥

अन्यच्च ।

“कुरङ्गो बृंहणो बल्यः शीतलः पित्तहृद्गुरुः ।
मधुरो वातहृद् ग्राही किञ्चित्कफकरो मतः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

हरिणस्य पञ्चभेदो यथा, —

“हरिणश्चापि विज्ञेयः पञ्चभेदोऽत्र भैरव ।
ऋष्यः खड्गो रुरुश्चैव पृषतश्च मृगस्तथा ।
एते बलिप्रदानेषु चर्म्मदाने च कीर्त्तिताः ॥”

इति कालिकापुराणे ६ अध्यायः ॥ * ॥

शुक्लवर्णः । विष्णुः । शिवः । (यथा, महाभारते । १३ । १७ । ११९ ।

“आषाढश्च सुषाढश्च ध्रुवोऽथ हरिणो हरः ॥”)

सूर्य्यः । हंसः । इति केचित् ॥ (ऐरावतवंशोद्भूतनागविशेषः । यथा, महाभारते । [illegible] ५७ । ११ ।

“पारावतः पारिजातः पाण्डरो हरिणः कृशः ।
विहङ्गः शरभो मेदः प्रमोदः संहतापनः ।
ऐरावतकुलादेते प्रविष्टा हव्यवाहनम् ॥”)

पाण्डुवर्णः । तद्युक्ते, त्रि ॥ इत्यमरः । १ । ५ । १३ ॥ (यथा, महाभारते, । १ । १ । १३५ ।

“स भोगान् विविधान् भुञ्जन् रत्नानि विविधानि च ।
कथितो धृतराष्ट्रस्य विवर्णो हरिणः कृशः ॥”)

हरिणनर्त्तकः, पुं, (हरिण इव नृत्यतीति । नृत्+ण्वुल् ।) किन्नरः । इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणहृदयः, त्रि, (हरिणस्येव भीतं हृदयं यस्य ।) भीरुः । इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणाक्षी, स्त्री, हट्टविलासिनीनामगन्धद्रव्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (हरिणस्य अक्षिणीव अक्षिणी यस्याः । समासे षः । ङीप् । मृगलोचना रमणी ॥)

हरिणाङ्कः, पुं, (हरिणः अङ्कश्चिह्नं यस्य ।) चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥

हरिणी, स्त्री, (हरिण+ङीप् ।) मृगी । (यथा रघुः । २ । ११ ।

“धनुर्भृतोऽप्यस्य दयार्द्रभावमाख्यातमन्तःकरणं विशङ्कैः ।
विलोकयन्त्यो वपुरापुरक्ष्णां
प्रकामविस्तारफलं हरिण्यः ॥”)

स्वर्णप्रतिमा । इत्यमरः । ३ । ४ । ५० ॥ (हरित+ङीप् । तस्य नः ।) हरिता । नारीभेदः । वृत्तभेदः । इति मेदिनी ॥ (तल्लक्षणं यथा, —

“नसमरला गः षड्वेदैर्हयैर्हरिणी मता ॥”

विस्तारस्तु छन्दःशब्दे द्रष्टव्यः ॥) मञ्जिष्ठा । स्वर्णयूथी । इति राजनिर्घण्टः ॥ तरुणी । वरस्त्री । इति शब्दरत्नावली ॥ (सुराङ्गनाभेदः । यथा, रघुः । ८ । ७९ ।

“चरतः किल दुश्चरं तपस्तृणविन्दोः परिशङ्कितः पुरा ।
प्रजिघाय समाधिभेदिनीं
हरिरस्मै हरिणीं सुराङ्गनाम् ॥”)

त्, पुं, (हरति नयनमनांसीति । हृ + "दृह-हियुषिभ्य इतिः ।" उणा० १ । ९९ । इति तिः ।) नीलपीतमिश्रितवर्णः । सबुजरङ् इति भाषा ॥ तत्पर्य्यायः । पालाशः २ हरितः ३ । इत्यमरः । १ । ५ । १४ ॥ श्यामः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ अश्वविशेषः । इति मेदिनी ॥ सूर्य्याश्वः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ यथा, कुमारे । २ । ४३ ।

"उत्पाट्य मेरुशृङ्गाणि क्षुस्नानि हरितां खुरैः ।
आक्रीड़पर्व्वतास्तेन कल्पिताः स्वेषु वेश्मसु ॥")

मुद्गः । इति हेमचन्द्रः ॥ सिंहः । सूर्य्यः । विष्णुः । इति केचित् ॥ हरिद्वर्णविशिष्टे, त्रि ॥

रित्, स्त्री, (हृ + इतिः ।) दिक् । इत्यमरः ।१।३।१॥ (यथा, रघुः । ३ । ३० ।

"ततार विद्याः पवनातिपातिभि-
र्दिशो हरिद्भिर्हरितामिवेश्वरः ॥")

हरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥

रित्, पुं, क्ली, (हृ + इतिः ।) तृणम् । इति मेदिनी ॥

रितं, क्ली, (हृ + इतन् ।) स्थौणेयकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

रितः, पुं, (हरति नयनमनांसीति । हृ + "दृश्या-श्यामितन् । "उणा० ३ । ९३ । इति इतन् ।) हरिद्वर्णः । इत्यमरः । १ । ५ । १४ ॥ सिंहः । इति केचित् ॥ सस्यानकतृणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ हारील इति लोके । तदर्थे पर्य्यायो यथा,--

"हारीतो रक्तपित्तः स्याद्धरितोऽपि स कथ्यते ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे द्वितीये भागे ॥) हरिद्वर्णयुक्ते, त्रि । इति मेदिनी ॥ (यथा, किराते । ५ । ३८ ।

"परिसरविषयेषु लीढमुक्ता
हरिततृणोद्गमशङ्कया मृगीभिः ॥")

हरितकं, क्ली, (हरितो वर्णोऽस्त्यस्येति । अच् । ततः कन् ।) शाकम् । इत्यमरः । २ । ९ । ३४ ॥ (यथा, माघे । ५ । ५८ ।

"अश्नाति भूमिपतिभिः क्षणवीतनिद्रै-
रश्नन् पुरो हरितकं मुदमादधानः ॥")

हरितपत्रिका, स्त्री, (हरितानि पत्राणि यस्याः । ततः स्वार्थे कन् । टापि अत इत्वम् ।) पाची । इति राजनिर्घण्टः ॥

हरितशाकः, पुं, (हरितः हरिद्वर्णः शाकः ।) शिग्रुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शिग्रुशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

हरिता, स्त्री, (हरितो वर्णोऽस्त्यस्या इति । अच् । टाप् ।) दूर्व्वा । इति मेदिनी ॥ जयन्ती । हरिद्रा । कपिलद्राक्षा । पाची । नीलदूर्व्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

हरितालं, क्ली, (हरित तद्वर्णं आलातीति । आ + ला + कः ।) पीतवर्णधातुविशेषः । स तु हरेर्व्वीर्य्यम् । यथा,—

"हरितालं हरेर्व्वीर्य्यं लक्ष्मीवीर्य्यं मनःशिला ।
पारदं शिववीर्य्यं स्यात् गन्धकं पार्व्वतीरजः ॥"
इति वैद्यकम् ॥

तत्पर्य्यायः । पिञ्जरम् २ पीतकम् ३ तालम् ४ आलम् ५ हरितालकम् ६ । इत्यमरः ।२।९।१०३॥ गोदन्तम् ७ पीतनम् ८ नटमण्डनम् ९ हरिबीजम् १० सिद्धधातुः ११ । इति जटाधरः ॥ वर्णकम् १२ नटभूषणम् १३ । इति रत्नमाला ॥ पीतम् १४ गोरोचम् १५ चित्राङ्गम् १५ पिञ्जरकम् १७ वैदलम् १८ तालकम् १९ कनकरसः २० काञ्चनकम् २१ विड़ालकम् २२ चिरगन्धम् २३ पिङ्गम् २४ पिङ्गसारम् २५ गौरीललितम् २६ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । स्निग्धत्वम् । त्वग्दोषभूतभीतिविषयवातरुजानाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ अपि च ।

"हरितालं द्विधा प्रोक्तं पत्राख्यं पिण्डसंज्ञकम् ।
तयोराद्यं गुणैः श्रेष्ठं ततो हीनगुणं परम् ॥
स्वर्णवर्णं गुरु स्निग्धं सपत्रं चाभ्रपत्रवत् ।
पत्राख्यं तालकं विद्यात् गुणाढ्यं तद्रसायनम् ॥
निष्पत्रं पिण्डसदृशं स्वल्पसत्त्वं तथा गुरु ।
स्त्रीपुष्पहारकं स्वल्पगुणं तत्पिण्डतालकम् ॥
हरितालं कटु स्निग्धं कषायोष्णं हरेद्विषम् ।
कण्डुकुष्ठास्यरोगास्रकफपित्तकचव्रणान् ॥
हरति च हरितालं चारुतां देहजातां
सृजति च बहुतापानङ्गसङ्कोचपीडाः ।
वितरति कफवातौ कुष्ठरोगं विदध्या-
दिदमसितमशुद्धं मारितं चाप्यसम्यक् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

अथ तालस्याशुद्धस्य दोषमाह ।

"अशुद्धं तालमायुर्हृत् कफमारुतमेहकृत् ।
तापस्फोटाङ्गसङ्कोचान् कुरुते तेन शोधयेत् ॥"

अथ तालकस्य शोधनविधिः ।

"तालकं कणशः कृत्वा तच्चूर्णं काञ्जिके क्षिपेत् ।
दोलायन्त्रेण यामैकं ततः कुष्माण्डजे द्रवे ॥
तिलतैले पचेद्यामं यामञ्च त्रिफलारसे ।
दोलायन्त्रे चतुर्यामं पक्वं शुध्यति तालकम् ॥" * ॥

अथ तालकस्य मारणविधिः ।

"सदलं तालकं शुद्धं पौनर्नवरसेन तु ।
खल्ले विमर्द्दयेदेकं दिनं पश्चाद्विशोषयेत् ॥
संशोध्य गोलकं तस्य कुर्य्यात्तच्च विशोषयेत् ।
ततः पुनर्नवाक्षारैः स्थाल्यामर्द्धं प्रपूरयेत् ॥
तत्र तद्गोलकं धृत्वा पुनस्तेनैव पूरयेत् ।
आकण्ठं पिठरं तस्य पिधानं धारयेत्सुधीः ॥
स्थालीं चुल्ल्यां समारोप्य क्रमाद्वह्निं विवर्द्धयेत् ।
दिनान्यन्तरशून्यानि पञ्चवह्निं प्रदापयेत् ॥
एवं तन्म्रियते तालं मात्रा तस्यैकरत्तिका ।
अनुपानान्यनेकानि यथायोग्यं प्रयोजयेत् ॥"

एवं शोधितस्य मारितस्य तालकस्य गुणाः ।

"हरितालं कटु स्निग्धं कषायोष्णं हरेद्विषम् ।
कण्डुकुष्ठास्यरोगास्रकफपित्तकचव्रणान् ॥"

अन्यच्च ।

"तालकं हरते रोगान् कुष्ठमृत्युज्वरापहम् ।
शोधितं कुरुते कान्तिं वीर्य्यवृद्धिं तथायुषः ॥"
इति च भावप्रकाशः ॥

हरितालः, पुं, पीतवर्णपक्षिविशेषः । हरियाल इति भाषा । तस्य मांसगुणाः ।

"हरितालोऽल्पविट्कः स्यात् कषायो मधुरो लघुः ।
रक्तपित्तप्रशमनस्तृषाघ्नो वातकोपनः ॥"
इति राजवल्लभः ॥

हरितालकं, क्ली, (हरितालमेव । स्वार्थे कन् ।) हरितालम् । इत्यमरः । २ । ९ । १०३ ॥

हरितालिका, स्त्री, दूर्व्वा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सौरभाद्रशुक्लचतुर्थी हरितालिका । सौरभाद्रकृष्णचतुर्थ्यामुदितचन्द्रस्य नष्टचन्द्र इति संज्ञा । इति पञ्जिकायां प्रसिद्धा । तत्र चन्द्रदर्शननिषेधो यथा । भोजदेवः ।

"शुक्लपक्षे चतुर्थ्यान्तु सिंहे चन्द्रस्य दर्शनम् ।
मिथ्याभिशापं कुरुते न पश्येत्तत्र तन्ततः ॥"

चतुर्थ्यां दर्शननिषेधात् तत्रोदितस्य चन्द्रस्य पञ्चम्यां दर्शने तु न दोषः । अतः ।

"पञ्चाननगते भानौ पक्षयोरुभयोरपि ।
चतुर्थ्यामुदितश्चन्द्रो नेक्षितव्यः कदाचन ॥"

चतुर्थ्यां नेक्षितव्य इति मुनिभिरुदित उक्त इत्यर्थः । अथवा चतुर्थ्यामित्यस्य प्रधानक्रियान्वयाभ्यर्हितत्वादौचित्य इत्यनेनान्वयो न तूदित इत्यनेन । तथा च श्रुयन्तं प्रधानगामि इति सर्व्वश्रुयमाणस्य शब्दस्य प्रधानेन सह सम्बन्ध इति भट्टनारायणव्याख्यानं इति । उदितस्त्वर्द्धोदितश्चार्थचिपरः स्वरूपाख्यानपरो वा ।

"ब्राह्मणा तु शुना दृष्टा जम्बुकोष्ट्रेण वा शवा ।
उदितं सोमनक्षत्रं दृष्ट्वा सद्यः शुचिर्भवेत् ॥"
इति पराशरोक्तोदित इतिवत् ॥ * ॥

नन्वेकपदस्य कथमनेकार्थता इति चेन्न यावन्तोऽर्थास्तावन्ति पदानीति । तथा चोक्तम् ।

"यावतामेव धातूनां लिङ्गं रूढ़िगतं भवेत् ।
अर्थश्चैवाभिधेयस्तु तावद्भिर्गुणविग्रहः ॥"

लिङ्गं समाश्रयम् । रूढ़िगतं प्रसिद्धम् । न त्वप्रसिद्धम् । हन हिंसागत्योरित्यादौ गमनादिकम् । अभिधेया वाच्यः । तावद्भिर्धातुभिर्गुणविग्रहो गुणैर्गणनाभिर्विग्रहो ग्रहणं यत्रार्थे स तथा । एतेन धातुसमसंख्यार्थत्वं पदस्य । ब्रह्मपुराणे निशाकाधिकारे ।

"नारायणोऽभिशप्तस्तु निशाकरमरीचिषु ।
स्थितश्चतुर्थ्यामन्यापि मनुष्याय पतेच्च सः ॥
भाद्रचतुर्थ्यां चन्द्रन्तु प्रमादाद्वीक्ष्य मानव ।
पठेत्प्रायश्चित्ताय वाक्यं प्राङ्मुखो नाप्युदङ्मुखः ॥
अभिशप्तः परीवादविपरीभूतः सोऽभिशापः ।
प्रायश्चित्तवाक्यं विष्णुपुराणे ।

"सिंहः प्रसेनमवधीत् सिंहो जाम्बवता हतः ।
सुकुमारक मा रोदीस्तव ह्येष स्यमन्तकः ॥"

अनेन मन्त्रेणाभिमन्त्रितं जलं पेयं आचारात् स्यमन्तकोपाख्यानञ्च श्रोतव्यम् । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

हरिताली, स्त्री, (हरिताल+ङीष् ।) दूर्व्वा । आकाशरेखा । इति मेदिनी ॥ खड्गलता । इति विश्वः ॥ सौरभाद्रीयनभवविशेषयुक्त-चतुर्थी । यथा,—

"भाद्रे मासि सिते पक्षे वसुदेवतसंयुता ।
हरिताली चतुर्थी स्यात् सर्व्वाशेषप्रीतिदा सदा ॥
भाद्रे मासि सिते पक्षे चतुर्थ्याख्याभियोगतः ।
ददाति किल्विषं घोरं दृष्टश्चन्द्रो न संशयः ॥
करचित्रानलर्क्षेषु हरौ सूर्य्ये चतुर्थिका ।
हरिताली समाख्याता कद्राणीप्रीतिदा सदा ॥"

इति राजमार्त्तण्डः ॥

हरिताश्म, [न्] क्ली, (हरितं अश्म ।) तुत्थम् । पेरोजम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

हरित्पर्णं, क्ली, (हरित् पर्णमस्य ।) मूलकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ हरिद्वर्णपत्रयुक्ते, त्रि ॥

हरिदश्वः, पुं, (हरित् अश्वो यस्य ।) सूर्य्यः । (यथा, रघुः । ३ । २२ ।

"पुपोष हद्धिं हरिदश्वदीधिते-
रनुप्रवेशादिव बालचन्द्रमाः ॥")

अर्कवृक्षः । इत्यमरः । १ । ३ । २८ ॥

हरिदेवः, पुं, (हरिर्देवोऽधिष्ठात्रीदेवता यस्य ।) श्रवणानक्षत्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥ हरिर्देवो यस्य इति बहुव्रीहौ , त्रि । हरिश्चासौ देव-श्चेति कर्म्मधारये हरिमात्रबोधकः ॥

हरिद्दर्भः, पुं, (हरिद्वर्णो गर्भो यस्य ।) हरिद्वर्ण-कुशः । हरिदर्भ इति च पाठः । तत्पर्य्यायः । खरपत्रः २ बृहच्छदः ३ अत्र पृथुच्छदोऽपि पाठः । शौरी ४ कुलदर्भः ५ दीर्घपत्र: ६ पवित्रकः ७ । अस्य गुणाः ।

"दर्भौ द्वौ च गुणे तुल्यौ तथापि च सिता-धिकः ।
यदि श्वेतकुशाभावे त्वपरं योजयेद्भिषक् ॥"

इति राजनिर्घण्टः ॥

अपि च ।

"दर्भद्वयं त्रिदोषघ्नं मधुरं तुवरं हिमम् ।
मूत्रकृच्छ्राश्मरीतृष्णावस्तिरुक्प्रदरास्रजित् ॥"

इति भावप्रकाशः ॥

तन्मूलगुणाः ।

"कुशमूलं हिमं तिक्तं मधुरं पित्तनाशनम् ।
रक्तज्वरतृषाश्वासकामलादोषमोचकृत् ॥"

इति राजनिर्घण्टः ॥

हरिद्रवः, पुं, (हरिवर्णः पिङ्गलवर्णः द्रव इव ।) नागकेशरचूर्णम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हरिद्रा, स्त्री, (हरितं पीतवर्णं राताति । हरित् + रा + कः । टाप् ।) ओषधिविशेषः । हलुद इति भाषा । तत्पर्य्यायः । निशाह्वा २ काञ्चनी ३ पीता ४ वरवर्णिनी ५ । इत्यमरः ।२।८।४१॥ कावेरी ६ उमा ७ वर्णवती ८ गौरी ९ योषा १० । इति जटाधरः ॥ पीतवालुका ११ हेम-नाशा १२ अङ्कवासा १३ घर्षिणी १४ । इति शब्दरत्नावली ॥ पीतिका १५ रजनी १६ निशा १७ मेहघ्नी १८ बहुला १९ वर्णिनी २० रात्रिनामिका २१ । इति रत्नमाला ॥ हरित् २२ रञ्जनी २३ स्वर्णवर्णा २४ सुवर्णा २५ शिवा २६ दीर्घरागा २७ हलद्दी २८ वराङ्गी २९ अनेष्टा ३० वरा ३१ वर्णदात्री ३२ पवित्रा ३३ हरिता ३४ विषघ्नी ३५ पिङ्गा ३६ मङ्गल्या ३७ मङ्गला ३८ लक्ष्मीः ३९ भद्रा ४० शिफा ४१ शोभा ४२ शोभना ४३ सुभगाह्वया ४४ श्यामा ४५ जयन्तिका ४६ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । कफवातास्र-कुष्ठमेहकण्डूव्रणनाशित्वम् । देहवर्णविधायि-त्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥*॥ अन्यच्च ।

"हरिद्रा कफपित्तास्रशोथकण्डूव्रणापहा ।"

इति राजवल्लभः ॥

अपि च ।

"हरिद्रा काञ्चनी पीता निशाख्या वर-वर्णिनी ।
क्रमिघ्ना हलदी योषित्प्रिया हट्टविलासिनी ॥
हरिद्रा कटुका तिक्ता रूक्षोष्णा कफपित्तनुत् ।
वर्ण्या त्वग्दोषमेहास्रशोथपाण्डुव्रणापहा ॥"*॥

अथ वनहरिद्रा ।

"अरण्यहलदीकन्दः कुष्ठवातास्रनाशनः ।"*।

अथ कर्पूरहरिद्रा ।

"दार्व्वी भेदाम्रगन्धा च सुरभिदारु दारु च ।
कर्पूरा पद्मपत्रा स्यात् सुरभिः सुरनायिका ॥
आम्रगन्धिहरिद्रा या सा शीता वातला मता ।
पित्तघ्नमधुरा तिक्ता सर्व्वकण्डूविनाशिनी ॥"

इति भावप्रकाशः ॥

हरिद्रागणेशः, पुं, (हरिद्रावर्णो गणेशः ।) गणेशविशेषः । तन्मन्त्रो यथा,—

अथ हरिद्रागणेशः ।

"पञ्चान्तको धरासंस्थो बिन्दुभूषितमस्तकः ।
एकाक्षरो महामन्त्रः सर्व्वकामफलप्रदः ॥"

अथ वशिष्ठ ऋषिर्गायत्री छन्दो हरिद्रागण-पतिर्देवता गकारो बीजं लकारः शक्तिर्बीजे-नैव षडङ्गकम् । ध्यानन्तु ।

"हरिद्राभं चतुर्ब्बाहुं हारिद्रावसनं विभुम् ।
पाशाङ्कुशधरं देवं मोदकं दन्तमेव च ॥"

एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य शङ्खस्थापनादि-पीठमन्वन्तं पीठपूजां विधाय पुनर्ध्यात्वा गण-पतिं पूजयेत् । आवरणपूजाविनियोगादिकं एकाक्षरगणपतिवत् । अस्य पुरश्चरणं चतु-र्लक्षजपः । त्रिमधुरयुक्तहरिद्राचूर्णमिश्रितै-स्तण्डुलैरयुतहोमः । इत्यादि तन्त्रसारः ॥

हरिद्राङ्गः, पुं, (हरिद्राया इव अङ्गं यस्य ।) हरितालपक्षी । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हरिद्राभः, पुं, (हरिद्राया आभा इव आभा यस्य ।) पीतशालः । कर्पूरकः । इति शब्द-चन्द्रिका ॥ पीतवर्णः । तद्युक्ते, त्रि ॥ इत्य-मरः । १ । ५ । १४ ॥ (यथा, तन्त्रसारे ।

"हरिद्राभं चतुर्ब्बाहुं हारिद्रावसनं विभुम् ॥")

हरिद्रारागः, त्रि, (हरिद्राया राग इव रागो यस्य । अचिरस्थायित्वादेवास्य तथात्वम्) अस्थिरसौहृदः । इति हेमचन्द्रः ॥ तत्पर्य्यायः । क्षणमात्रानुरागी २ । हरिद्राराग इव रागो-ऽस्येति हरिद्रारागः । हरिद्रारागस्याचिर-स्थायित्वात् तथैति यावत् । यथा,—

"क्षणमात्रानुरागी च हरिद्राराग उच्यते

इति हलायुधः ॥

हरिद्रुः, पुं, (हरिवर्णः द्रुर्वृक्षः ।) वृक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥ दारुहरिद्रा । इत्यमरः ।२।४।१०। तथा चोक्तम् ।

"दार्व्वी दारुहरिद्रा च पर्ज्जन्या पर्ज्जनीति च ।
कटङ्कटेरी पीता च भवेत् सैव च पचधा ॥
सैव कालीयकः प्रोक्तस्तथा कालेयकोऽपि च ।
पीतद्रुश्च हरिद्रुश्च पीतदारु कपीतकम् ।
दार्व्वी निशागुणा किन्तु नेत्रकर्णस्य रोगनुत् ॥"

इति भावप्रकाशः ॥*॥

वृक्षविशेषः । हलदीवा इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । पीतदारु ५ पीतकाष्ठः ३ पीतकः ४ कदम्बकः ५ सुपुष्पः ६ सुराह्वः ७ पीतकद्रुमः ८ । अस्य गुणाः । शीतलत्वम् । तिक्तत्वम् । मङ्ग-ल्यत्वम् । पित्तवातनानात्वग्दोषनाशित्वम् । अङ्गकान्तिकरत्वम् । बल्यत्वञ्च । इति राज-निर्घण्टः ॥

हरिद्वार, क्ली, (हरेस्तत्प्राप्तेर्द्वारमिव ।) स्वनाम-ख्यातनगरम् । तत्तु तीर्थविशेषः । यथा,—

"शृणु देवि महामाये पठेच्छ्रद्धो शृणोत्यपि ।
गयायाञ्चैव यत् पुण्यं काश्यां विश्वेश्वराग्रतः ॥
प्रयागे मुण्डनाच्चैव हरिद्वारे हरगृहे ।
तत्पुण्यं भवेद्देवि सत्यं दुर्गे शिवे रमे ॥"

इति रुद्रयामले हरगौरीसंवादे रुद्रखण्डो ॥*॥ तत्र गङ्गावतरणात् गङ्गाद्वारमिति ख्यातम् । तत्र स्नानादिफलं यथा —

"ततो गच्छेत धर्म्मज्ञ नमस्कृत्य महागिरिम् ।
स्वर्गद्वारेण तत्तुल्यं गङ्गाद्वारं न संशयः ॥
तत्राभिषेकं कुर्व्वीत कोटितीर्थे समाहितः ।
लभते पुण्डरीकन्तु कुलञ्चैव समुद्धरेत् ॥
तत्रैकरात्रिवासेन गोसहस्रफलं लभेत् ॥"

इति पाद्मे भूमिखण्डे १२ अध्यायः ।

अपिच ।

"सर्व्वत्र सुलभा गङ्गा त्रिषु स्थानेषु दुर्लभा ।
गङ्गाद्वारे प्रयागे च गङ्गासागरसङ्गमे ॥
सवासवाः सुराः सर्व्वे गङ्गाद्वारे मनोरमम् ।
समागत्य प्रकुर्व्वन्ति स्नानदानादिकं मुने ॥
दैवयोगान्मुने तत्र ये त्यजन्ति कलेवरम् ।
मनुष्यपक्षिकीटाद्यास्ते लभन्ते परं पदम् ॥"

इति तत्रैव क्रियायोगसारे ३ अध्यायः ॥*॥ पुस्तकान्तरे गङ्गाद्वारस्थाने हरिद्वारमिति पाठः ॥

हरिनाम, [न्] क्ली, (हरेर्नाम ।) श्रीहरे-राख्यानम् । तन्माहात्म्यं यथा,—

"न कालनियमस्तत्र न देशनियमस्तथा ।

ोच्छिष्टादौ निषेधोऽस्ति हरेर्नामनि लुब्धक ॥
ानं देवार्चनं ध्यानं धारणा नियमो यमः ।
त्याहारः समाधिश्च हरिनामसमं न च ॥"
इति पाद्मोत्तरखण्डे ८२ अध्यायः ॥
ापि च ।
हरेर्नाम हरेर्नाम हरेर्नामैव केवलम् ।
कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्येव गतिरन्यथा ॥"
ति श्रीहरिभक्तिविलासस्य ११ विलासे बृह-
ारदीयपुराणवचनम् ॥ * ॥ वैष्णवानां जप्य-
हरिनामानि यथा,—
"हरे कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण हरे हरे ।
हरे राम हरे राम राम राम हरे हरे ॥"
अस्य प्रमाणादि यथा,—
त्रिपुरोवाच ।
"वासुदेव महाबाहो ! शृणुष्व परमं वचः ।
त्वं हि देव सुरश्रेष्ठः किमर्थं तप्यते तपः ॥
कुलाचारं विना पुत्त्र ! नहि सिद्धिः प्रजायते ।
शक्तिहीनस्य ते सिद्धिः कथं भवति रे सुत ! ॥
समांशसम्भवां लक्ष्मीं त्यक्त्वा किं तप्यते तपः ।
वृथा श्रमं वृथा पूजां जपञ्च विफलं सुत ! ॥
संयोगं कुरु यत्नेन शक्त्या सह तपोधन ! ।
सुखं विना सुतश्रेष्ठ ! विद्यासिद्धिर्न जायते ॥
साधके क्षोभमापन्ने देवता क्षोभमाप्नुयात् ।
तस्माद्योगयुतो भूत्वा जपकर्म्म समारभेत् ॥
भोगं विना सुतश्रेष्ठ ! नहि मोक्षः प्रजायते ।
शृणु पुत्त्र सुतश्रेष्ठ दीक्षाया आनुपूर्व्विकीम् ॥
दशवर्षे तु संप्राप्ते द्वादशाभ्यन्तरे सुत ! ।
शृणुयाद्धरिनामानि षोड़शानि पृथक् पृथक् ।
हरिनाम विना पुत्त्र ! कर्णशुद्धिर्न जायते ॥
श्रीवासुदेव उवाच ।
शृणु मातर्महामाये विश्वबीजस्वरूपिणि ! ।
हरिनाम महामाये क्रमात्तव मतं वद ॥ * ॥
त्रिपुरोवाच ।
हरे कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण हरे हरे ।
हरे राम हरे राम राम राम हरे हरे ॥
द्वात्रिंशदक्षराण्येवं कलौ नामस्मृतं सदा ।
शृणु छन्दः सुतश्रेष्ठ ! हरिनाम्नस्तु चैव हि ॥
छन्दो हि परमं गुह्यं महत् पदमनव्ययम् ।
सर्व्वशक्तिमयं तन्नं हरिनाम तपोधन ! ॥"* ॥
अस्य श्रीहरिनाममन्त्रस्य वासुदेव ऋषिर्गायत्री
छन्दः श्रीत्रिपुरा देवता मम महाविद्या-
सिद्ध्यर्थे विनियोगः ॥ * ॥
"एतन्मन्त्रं सुतश्रेष्ठ ! प्रथमं शृणुयान्नरः ।
श्रुत्वा द्विजमुखात् पुत्त्र दक्षकर्णे तपोधन ! ॥
आदौ छन्दस्ततो मन्त्रं श्रुत्वा शुद्धो भवेन्नरः ।
द्वादशाभ्यन्तरे श्रुत्वा कर्णशुद्धिमवाप्नुयात् ॥
कर्णशुद्धिं विना पुत्त्र महाविद्यामुपालभेत् ।
नारी वा पुरुषो वापि तत्तद्वर्णाश्रमी भवेत् ।
ततस्तु षोड़शे वर्षे संप्राप्ते सुरवन्दित ! ।
महाविद्यां ततः शुद्धां नित्यां ब्रह्मस्वरूपिणीम् ।
श्रुत्वा कुलमुखाद्विप्रात् साक्षात् ब्रह्ममयो भवेत् ।
कुर्य्यादेवद्रहस्यं यः शिवोक्तञ्च तपोधन ! ।

तस्य सिद्धिर्भवेद्दिव्या षष्ठेऽब्देऽर्थमवाप्नुयात् ॥
रहस्यं हि विना पुत्त्र ! श्रम एव हि केवलम् ।
अतएव सुतश्रेष्ठ ! रहस्यारतिकस्तव ।
रहस्यरहितां विद्यां न जपेत्तु कदाचन ॥ * ॥
हकारस्तु सुतश्रेष्ठ ! शिवः साक्षान्न संशयः ।
रेफस्तु त्रिपुरादेवी मम मूर्त्तिमयी सदा ॥
एकारश्च भगं विद्यात् साक्षाद्योनिं तपोधन ! ।
एकारः शून्यरूपो च रेफो विग्रहधारिणः ।
हरे तु त्रिपुरा साक्षात्मम मूर्त्तिर्न संशयः ॥
ककारः कामदा कामरूपिणी स्फुटमव्ययम् ।
ऋकारश्च सुतश्रेष्ठ ! ज्येष्ठा शक्तिर्निरीरिता ॥
ककारश्च ऋकारश्च कामिनी वैष्णवी कला ॥
षकारस्तु महादेवः कलाषोड़शसंयुतः ॥
णकारश्च सुतवर ! साक्षान्निर्वृतिरूपिणी ।
द्वयात्मकं तपःश्रेष्ठ ! महामाया जगन्मयी ॥
कृष्ण कृष्ण सुतश्रेष्ठ ! महामाया जगन्मयी ।
हरे हरे ततो देवि ! शिवशक्तिस्वरूपिणी ॥
हरे रामेति च पदं शिवशक्तिमयं सुत ! ।
हरे हरे इति पदं शक्तिद्वयसमन्वितम् ॥
आद्यन्ते प्रणवं दत्त्वा यो जपेद्रुद्रधा द्विजः ।
स भवेत् सुतवर ! श्रेष्ठो महाविद्यासु सुन्दर ॥
हरिनाम सुतश्रेष्ठ ! श्रेष्ठं तु वैष्णव मतम् ॥
एवं षोड़श नामानि द्वात्रिंशदक्षराणि च ।
आद्यन्ते प्रणवं दत्त्वा चतुस्त्रिंशदनुत्तम ! ॥
हरिनाम विना पुत्त्र ! दीक्षा च विफला सदा ।
कुलदेवमुखाच्छ्रुत्वा हरिनाम परात्परम् ॥
ब्राह्मणक्षत्त्रवैश्याश्च शूद्रः श्रुत्वा परात्परम् ।
दीक्षां कुर्य्यात् सुतश्रेष्ठ ! महाविद्यासु सुन्दर ! ॥
दीक्षां वापि हरेर्नाम यदि शूद्रमुखात् प्रिये ! ।
अज्ञानाद्यदि गृह्णीयात् तस्य पापफलं शृणु ॥
शूद्रः शूद्रमुखात् श्रुत्वा विद्यां वा मन्त्रमुत्तमम् ।
कोटिवर्षान् समादाय रौरवं प्रति गच्छति ।
अपि द्वात्रिंशतोर्व्वा हरेर्वापि समं फलम् ॥
ब्रह्महत्यामवाप्नोति अक्षरं अक्षरं प्रति ।
शृणु पुत्त्र ! वासुदेवासम्यग्वचनं मम ॥"
इति श्रीवासुदेवमाहात्म्ये राधातन्त्रे त्रिपुरा-
वासुदेवसंवादे द्वितीयपटलः ॥
हरिनामा, [न्] पुं, (हरेर्नाम नाम यस्य ।)
मुद्गः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हरिनेत्रं, क्ली, (हरेर्नेत्रमिव ।) श्वेतपद्मम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीहरेर्लोचनम् । यथा,—
"विबोधनार्थाय हरेर्हरिनेत्रकृतालयाम् ।
विश्वेश्वरीं जगद्धात्रीं स्थितिसंहारकारिणीम् ॥"
इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्यम् ॥
हरिद्वर्णचक्षुश्च ॥
हरिमेवः, पुं, (हरेर्मर्कटस्येव मेवमस्य ।) पिचकः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हरिन्मणिः, पुं, (हरिद्वर्णो मणिः ।) मरकतमणिः ।
इत्यमरः । २।८।८२ ॥ (यथा, माघे । १ । ४८ ।
"हरिन्मणिश्यामरुचाभिरामे-
गृहाणि नीपैरिव यत्र रेजुः ॥")

हरिन्मुद्गः, पुं, (हरिद्वर्णो मुद्गः ।) मारदमुद्गः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
हरिपर्णं, क्ली, (हरि हरिद्वर्णं पर्णं यस्य ।) मूल-
कम् । इति हेमचन्द्रः ॥
हरिप्रियं, क्ली, (हरेः प्रियम् ।) कृष्णचन्दनम् ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ तत्तु कालीयकम् कालिया-
कागुरुमिति ख्यातम् । इति रत्नमाला ॥ (यथा,
"कालीयकन्तु कालीयं पीताभं हरिचन्दनम् ।
हरिप्रियं कालसारं तथा कालानुसार्य्यकम् ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
उशीरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
हरिप्रियः, पुं, (हरेः प्रियः ।) कदम्बवृक्षः । इति
शब्दचन्द्रिकामरौ । २ । ४ । ४२ ॥ पीतभृङ्ग-
राजः । विष्णुकन्दः । करवीरः । शङ्खः ।
बन्धूकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ शिवः । बातुलः ।
कन्दुकः । इति केचित् ॥
हरिप्रिया, स्त्री, (हरेः प्रिया ।) लक्ष्मीः । इत्य-
मरः । १ । १ । २८ ॥ तुलसी । द्वादशीतिथिः ।
पृथिवी । इति केचित् ॥
हरिवालुकं, क्ली, (हरिप्रिया बालुका यत्र ।)
एलवालुकम् । इत्यमरः । २ । ४ । १२१ ॥
हरिभक्तः, पुं, (हरेर्भक्तः ।) हरिसेवकः । तस्य
लक्षणं यथा,—
"सर्व्वजीवेषु यो विष्णुं भावयेत् समताधिया ।
हरौ करोति भक्तिञ्च हरिभक्तः स च स्मृतः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे ३५ अध्यायः ॥
हरिभद्रं, क्ली, (हरेर्भद्रं हर्षो यस्मात् ।) हरि-
वालुकम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
हरिभाविनी, स्त्री, हरिं भावयितुं शीलं यस्याः
सा । (हरि + भू + णिनि । ङीप् ।) हरि-
भावनशीला । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
हरिभुक्, [ज्] पुं, (हरिं भेकं भुङ्क्ते इति । भुज +
क्विप् ।) सर्पः । इति शब्दरत्नावली ॥
हरिमन्थः, पुं, गणिकारिका । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ चणकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य
पर्य्याया यथा,—
"चणको हरिमन्थः स्यात् सकलप्रिय इत्यपि ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
देशविशेषः । इति हरिमन्थजशब्दटीकायां
भरतः ॥
हरिमन्थकः, पुं, (हरिमन्थ एव । स्वार्थे कन् ।)
चणकः । इत्यमरः । २ । ८ । १८ ॥
हरिमन्थजः, पुं, चणकः । इत्यमरः । २ । ८ । १८ ॥
हरिमन्थे देशे प्राचुर्य्येण जातवान् हरिमन्थजः ।
सप्तम्यां जनेर्ड इति डः । इति भरतः ॥ (क्वचिदपि
दृश्यते । यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ।
"स्वादुपाकरसं शाकं दुर्जरं हरिमन्थजम् ॥")
कृष्णमुद्गः । इति हेमचन्द्रः ॥
हरियः, पुं, (हरिं पीतवर्णं याति प्राप्नोतीति ।
या + कः ।) पीतवर्णघोटकः । इति हेमचन्द्रः ॥
हरिले, अव्य, नाट्योक्तौ चेटीसम्बोधनम् । इति
केचित् ॥

हरिलोचनः, पुं, (हरेरिव लोचनमस्य ।) कुलीरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पेचकः । इति केचित् ॥ हरिद्वर्णचक्षुर्युक्ते, त्रि ॥

हरिवर्षं, क्ली, (हरिप्रियं वर्षम् ।) जम्बुद्वीपस्य नववर्षान्तर्गतवर्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ स तु निषधहेमकूटपर्व्वतयोर्म्मध्ये वर्त्तते । यथा । एवं दक्षिणेनेलावृतं निषधो हेमकूटो हिमालय इति प्रागायता यथा नीलादयः । अयुतयोजनोत्सेधा हरिवर्षकिंपुरुषभारतानां यथासंख्यम् । इति श्रीभागवते ५ स्कन्धे १६ अध्यायः । किञ्च । हरिवर्षे चापि भगवान् नरहरिरूपेणास्ते । तद्रूपग्रहणनिमित्तमुत्तरत्राभिधास्ये तद्दयितं रूपं महापुरुषगुणभाजनो महाभागवतो दैत्यदानवकुलतीर्थीकरणशीलाचरितः प्राह्लादोऽव्यवधानानन्यभक्तियोगेन सह तद्वर्षपुरुषैरुपास्ते । इति च तत्रैव १८ अध्यायः ॥

हरिवंशः, पुं, (हरेर्वंशः ।) श्रीकृष्णस्य सन्तानः । यथा,—

"हरिवंशं प्रवक्ष्यामि कृष्णमाहात्म्यलक्षणम् ।
वसुदेवात्तु देवक्यां वासुदेवो बलोऽभवत् ॥
रुक्मिणीसत्यभामाद्या अष्टौ पत्न्यो हरेः पुरा ।
षोड़शस्त्रीसहस्राणि अन्योन्यासन् महात्मनः ॥
तासां पुत्त्राश्च पौत्त्राद्याः शतशोऽथ सहस्रशः ।
रुक्मिण्याञ्चैव प्रद्युम्नो न्यवधीत् सम्बरञ्च यः ॥
तस्य पुत्त्रोऽनिरुद्धोऽभूत् उषाबाणसुतापतिः ।
अनिरुद्धादभूद्वज्रः स च राजा गते हरौ ।
सान्दीपनिं गुरुं चक्रे सपुत्त्रं यादवाधिपः ॥"

इति गारुड़े १४८ । १ ; ६—८ ; ११ ॥

विस्तारस्तु महाभारतीयहरिवंशपर्व्वणि द्रष्टव्यः ॥

हरिवल्लभा, स्त्री, (हरेर्वल्लभा ।) जया । तुलसी । इति राजनिर्घण्टः ॥ लक्ष्मीश्च ॥

हरिवान्, [त्] पुं, (हरिरश्वोऽस्त्यस्येति । मतुप् । "छन्दसीरः ।"८।२।१५ । इति मस्य वः । इन्द्रः । इति हलायुधः ॥ हरिविशिष्टे, त्रि ॥ (यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । २० । ३९ ।

"जुषाणो बर्हिर्हरिवान्न इन्द्रः
प्राचीनं सीदत्प्रदिशा पृथिव्याः ॥")

हरिवासरं, क्ली, (हरेर्वासरम् ।) श्रीहरेर्दिनम् । तत्तु एकादशीद्वादशीतिथिरूपम् । यथा,—

"एकादशी द्वादशी च प्रोक्ता श्रीचक्रपाणिनः ॥"

"एकादशीमुपोष्यैव द्वादशीं समुपोषयेत् ।
न चात्र विधिलोपः स्यादुभयोर्देवता हरिः ॥"

इति च तिथ्यादितत्त्वम् ॥

अपि च ।

"यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ।
अन्नमाश्रित्य सर्व्वाणि तिष्ठन्ति हरिवासरे ॥
अघं स केवलं भुङ्क्ते यो भुङ्क्ते हरिवासरे ॥"

इत्येकादशीतत्त्वम् ॥ * ॥

द्वादश्याः प्रथमपादः । यथा । विष्णुधर्म्मोत्तरे ।

"द्वादश्याः प्रथमः पादो हरिवासरसंज्ञकः ।
तमतिक्रम्य कुर्व्वीत पारणं विष्णुतत्परः ॥"

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥

अथ हरिवासरे जागरणादिविधिः । स्कान्दे श्रीब्रह्मनारदसंवादे ।

"शृणु नारद ! वक्ष्यामि जागरस्य तु लक्षणम् ।
येन विज्ञातमात्रेण दुर्लभो न जनार्द्दनः ॥
गीतं वाद्यं च नृत्यं च पुराणपठनं तथा ।
धूपं दीपं च नैवेद्यं पुष्पगन्धानुलेपनम् ॥
फलमर्घ्यञ्च श्रद्धा च दानमिन्द्रियनिग्रहः ।
सत्यान्वितं विनिद्रञ्च मुदा युक्तं क्रियान्वितम् ॥
साश्चर्य्यं चैव सोत्साहं पापालस्यादिवर्ज्जितम् ।
प्रदक्षिणाभिसंयुक्तं नमस्कारपुरःसरम् ॥
नीराजनसमायुक्तमनिर्व्विण्णेन चेतसा ।
यामे यामे महाभाग ! कुर्य्यादारात्रिकं हरेः ।
एतैर्गुणैः समायुक्तं कुर्य्याज्जागरणं हरेः ॥"*॥

किञ्च ।

"य एवं कुरुते भक्त्या वित्तशाठ्यविवर्ज्जितः ।
जागरं वासरे विष्णोर्लीयते परमात्मनि ॥
धनवान् वित्तशाठ्येन यः करोति प्रजागरम् ।
तेनात्मा हारितो नूनं कितवेन दुरात्मना ॥"

तत्रैव श्रीमदुमामहेश्वरसंवादे ।

"सशास्त्रं जागरं यत्र नृत्यगान्धर्व्वसंयुतम् ।
सवाद्यं तालसंयुक्तं सदीपं साधुभिर्युतम् ॥
उपचारैश्च संयुक्तं यथोक्तैर्भक्तिभावितैः ।
मनसस्तुष्टिजननं समुदं लोकरञ्जनम् ॥
गुणैर्द्वादशभिर्युक्तं जागरं माधवप्रियम् ।
कर्त्तव्यं तत् प्रयत्नेन पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः ॥"*॥

किञ्च ।

"परापवादयुक्तं तु मनः प्रशमवर्ज्जितम् ।
शास्त्रहीनमगान्धर्व्वं तथा दीपविवर्ज्जितम् ॥
शक्त्योपचाररहितमुदासीनं सनिद्रकम् ।
कलियुक्तं विशेषेण जागरं नवधाधमम् ॥"*॥

किञ्च । तत्रैव ।

"अभावे वाचकस्याथ गीतं नृत्यञ्च कारयेत् ।
वाचके सति देवेशि ! पुराणं प्रथमं पठेत् ॥"*॥

अथ जागरणनित्यत्वम् ।

स्कान्दे ब्रह्मनारदसंवादे ।

"अतीतानागतान् वापि पातयिष्यन्ति पूर्व्वजान् ।
अकुर्व्वाणाः प्रपत्स्यन्ति पुत्त्रधर्म्मवसुक्षयम् ।
जायते नरके वासः पितृभिः सह कालशः ॥
न पुरश्चरणात् पापं व्रतैर्दानैः समाधिभि ।
विलयं याति विप्रेन्द्र ! विना द्वादशीजागरम् ॥"

तत्रैवोमामहेश्वरसंवादे ।

"संप्राप्ते जागरे विष्णोर्ये न कुर्व्वन्ति जागरम् ।
भ्रश्यते सुकृतं तेषां वैष्णवानाञ्च निन्दया ॥
मतिर्न जायते यस्य द्वादश्यां जागरं प्रति ।
न हि तस्याधिकारोऽस्ति पूजने केशवस्य हि ॥"

अतएवोक्तं ब्रह्मणा । तत्रैव ।

"हृदये वर्त्तते यस्य सदा योगेश्वरो हरिः ।
मतिरुत्पद्यते तस्य द्वादशीजागरोपरि ॥*॥
सामान्येन पुरा लेखि गीतनृत्यादिनित्यता ।
अधुना लिख्यते सेयं जागरे च विशेषतः ॥"

अथ जागरे गीतादिनित्यत्वम् । स्कान्दे उमामहेश्वरसंवादे ।

"मूकवत्तिष्ठते यो वै गानं पाठञ्च नाचरेत् ।
सप्त जन्मानि मूकत्वं जायते जागरे हरेः ॥
यो न नृत्यति मूढ़ात्मा पुरतो जागरे हरेः ।
पङ्गुत्वं जायते तस्य सप्त जन्मादि पार्व्वति ! ॥"

पाद्मे पद्मवर्द्धनोपाख्याने ।

"स्तुवन्ति न प्रशंसन्ति ये जना जागरं हरे ।
सोत्सवो भवति तेषां गृहे जन्मानि सप्त च ॥
स्तुवन्ति ये प्रशंसन्ति जागरं चक्रपाणिनः ।
नित्योत्सवो भवेत्तेषां जन्मानि दश पञ्च च ॥"

अथ जागरणमाहात्म्यम् ।

स्कान्दे ब्रह्मनारदसंवादे तथा श्रीप्रह्लादसंहितायाञ्च ।

"न गयापिण्डदानेन न तीर्थैर्बहुभिर्मखैः ।
पूर्व्वजा मुक्तिमायान्ति विना द्वादशीजागरम्
सर्व्वावस्थोऽपि यः कुर्य्याद्द्वादश्यां जागरं हरेः
यामेनैकेन दहते पापं जन्मसहस्रजम् ॥*॥
यः कुर्य्याद्दीपदानन्तु रात्रौ जागरणे हरेः ॥
निमिषे निमिषे विप्र ! लभते गोशतं फलम् ॥
यः कुर्य्याज्जागरे पूजां द्वादश्यां कुसुमैर्हरेः ।
पुष्पे पुष्पेऽश्वमेधस्य फलमाप्नोति मानवः ॥
यो दहेच्चागुरुं विष्णोः पूजां कृत्वा तु जागरे ।
निमिषार्द्धेन लभते तिलपात्रशतं फलम् ॥
निमेषञ्च दहेद्धूपं सघृतं गुग्गुलुं हरेः ।
लभते जागरे विप्र ! पुण्यं मासससमुद्भवम् ॥
यो दद्याज्जागरे विष्णोर्नैवेद्यान्नसमुद्भवम् ॥
नैवेद्यं लभते पुण्यं शालिशैलसमुद्भवम् ॥
पक्वान्नानि च यो दद्यात् फलानि विविधानि च ॥
जागरे पद्मनाभस्य लभते गोऽयुतं फलम् ॥
सकर्पूरञ्च ताम्बूलं यो ददाति हि जागरे ।
पद्मनाभप्रसादेन श्वेतद्वीपे वसेच्चिरम् ॥
जागरे पद्मनाभस्य यः कुर्य्यात् पुष्पमण्डपम् ।
स पुष्पकविमानैस्तु क्रीड़ते ब्रह्मसद्मनि ॥
जागरे पद्मनाभस्य सकर्पूरं तथागुरुम् ।
दहते दहते पापं जन्मलक्षसमुद्भवम् ॥
स्नानं ददाति कृष्णस्य दधिक्षीरघृतादिभिः ।
रात्रौ जागरणे विप्रा ! मुक्तिभागी भवेद्धि सः ॥
दिव्याम्बराणि यो दद्याज्जागरे समुपस्थिते ।
मन्वन्तराणि वसते तन्तुसंख्यासमानि व ॥
दद्यादाभरणं विष्णोर्हेमजं रत्नसम्भवम् ।
सप्तकल्पानि वसते सोत्सङ्गे मत्प्रियो हि सः ॥
श्रीचन्दनं सकर्पूरं सागुरुं तु सकेशरम् ।
युक्तं मृगमदेनापि यच्छते हरिजागरे ॥
एकैकं मुनिशार्दूल ! अश्वमेधाधिकं फलम् ।
कलौ भवेन्न सन्देहो वासुदेवप्रसादतः ॥
घृतेन दीपकं विष्णोर्गव्येन च विशेषतः ।
ज्वालयेज्जागरे रात्रौ निमेषे गोऽयुतं फलम् ॥
जागरे वासुदेवस्य कर्पूरेण च दीपकम् ।
यो ज्वालयति कोटीनां कपिलानां लभेत् फलम् ।
आरात्रिकं हरेर्यस्तु सकर्पूरन्तु जागरे ।
कुरुते मोक्षमाप्नोति कुलायुतसमन्वितः ॥
विना हि योऽपि कर्पूरं कुर्य्यादारात्रिकं हरेः॥

निःस्वोऽपि जागरे विष्णोर्दीता भूरिफलं लभेत् ॥
वारिजं वारिणा पूर्णं शिरसि स्थापयेद्धरिम् ।
बिभर्त्ति शिरसा सोऽयं गङ्गास्नानकृतं फलम् ॥
कृत्वा पूजां हरेर्यस्तु जागरे पुरतः शुचिः ।
पठेन्नामसहस्रन्तु गोतां नागविमोक्षणम् ॥
माङ्गल्यस्नपनं पुण्यं स्तवराजमनुस्मृतिम् ।
वैदिकानि च जप्यानि भक्त्या रात्रौ मुहुर्मुहुः ॥
भवेत् पत्यक्षरं पुण्यं कपिलागोशतोद्भवम् ।
जागरे यज्ञरूपस्य पुरतः पठतो हरेः ॥
यः पुनः कुरुते गीतं सनृत्यं वाद्यसंयुतम् ।
न तत् क्रतुशतैः पुण्यं व्रतदानशतैरपि ॥
यः पुनः कुरुते गीतं विलज्जो नृत्यते यदि ।
लभते निमिषार्द्धेन चतुराश्रमजं फलम् ॥
जागरे पद्मनाभस्य कुर्य्यात् पुस्तकवाचनम् ।
श्लोकसंख्यां वसेत् स्वर्गे युगानि हरिसन्निधौ ॥
कुर्य्याद्वन्दनमालां यो रम्भास्तम्भैः सुशोभनैः ।
चूतवृक्षोद्भवैः पत्रैर्जागरे चक्रपाणिनः ॥
युगानि पत्रसंख्यानां स्वर्गे तस्योत्सवो भवेत् ।
पूज्यते वासवाद्यैश्च क्रीडते चाप्सरोवृतः ॥
नृत्यमानस्य मर्त्यस्य ये केचिन्निरयं गताः ।
विमुक्ता धर्म्मराजेन मुक्तिं यान्ति हरेः पदम् ॥
गीतध्वनिसुसन्तुष्टो जागरे तु रमापतिः ।
वासवस्याधिकं सौख्यं दद्यान्मन्वन्तरं शतम् ॥
नृत्येन मर्त्ये सौख्यं तु स्वर्गे नृत्येन जागरे ।
रसातले तथा सौख्यं मुक्तिर्नृत्यादवाप्यते ॥
प्रेक्षणीयप्रदानेन यत् पुण्यं कथितं बुधैः ।
न तत् कोटिमखैः पुण्यं योगैः सांख्यैरवाप्यते ॥
दीपमालां हरेरग्रे यः करोति प्रजागरे ।
विमानकोटिसंयुक्तः कल्पान्तं वसते दिवि ॥ * ॥
चरितं रामचन्द्रस्य यः शृणोति हरेर्दिने ।
रात्रौ वाल्मीकिना प्रोक्तं तत्समो न हि वैष्णवः ॥
यः पुनः पठते रात्रौ महाभारतसम्भवाम् ।
कथां जागरणे विष्णोः कुलकोटिं नयेद्दिवम् ॥
श्रीतानपादिचरितं ध्रुवस्य च महात्मनः ।
कृष्णस्य बालचरितं जागरे पठते हि यः ॥
युगकोटिसहस्रस्य क्षयः पापस्य जायते ।
तस्माज्जागरणं कार्य्यं पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः ॥
श्रीमद्भागवतं भक्त्या पठते विष्णुसन्निधौ ।
जागरे तत्पदं याति कुलवृन्दसमन्वितः ॥
अष्टादश पुराणानि पुराणपुरुषस्य च ।
दयितानि सदा विष्णोर्विशेषेण तु जागरे ॥
यो गीतां पठते रात्रौ विष्णोर्नामसहस्रकम् ।
वेदोक्तानां पुराणानां जागरो पुण्यमाप्नुयात् ॥
धेनुदानं तु यः कुर्य्याज्जागरे चक्रपाणिनः ।
लभते नात्र सन्देहः सप्तद्वीपावनीफलम् ॥
जागरे पद्मनाभस्य यः कुर्य्यात्कुसुममण्डपम् ।
मण्डले ध्रुवलोकस्य यावत्तिष्ठति पद्मभूः ॥ * ॥
सर्व्वेषामेव पुण्यानां महत् पुण्यं महीतले ।
द्वादश्यां जागरे विप्र ! प्रसिद्धं भुवनत्रये ॥
जागरं ये चिकीर्षन्ति कर्म्मणा मनसा गिरा ।
न तेषां पुनरावृत्तिर्विष्णुलोकात् कथञ्चन ॥
जागरे नृत्यमानन्तु दृष्ट्वा वै द्वादशीदिने ।
रात्रौ मार्जयते शौरिः पापं तस्य युगा-
र्ज्जितम् ॥"

इति श्रीहरिभक्तिविलासे १२ विलासः ॥

हरिवाहनः, पु, (हरेर्वाहनः ।) गरुडः । इति हारावली ॥ (हरिरश्वोऽथवा वाहनं यस्येति । इन्द्रः । यथा, महाभारते । १ । २६ । १ ।
"एवं स्तुतस्तदा कद्रवा भगवान् हरिवाहनः ।
नीलजीमूतसङ्घातैः सर्व्वमम्बरमावृणोत् ॥"
तथाच तत्रैव । ३ । ४६ । ५२ ।
"तत आमन्त्र्य तनयं विविक्ते हरिवाहनः ।
सान्त्वयित्वा शुभैर्व्वाक्यैः स्मयमानोऽभ्यभा-
षत ॥")

हरिबीजं, क्ली, (हरेर्बीजं वीर्य्यम् ।) हरितालम् । इति जटाधरः ॥

हरिवर्षं, क्ली, हरिवर्षम् । इति भूरिप्रयोगः ॥

हरिशयनं, क्ली, (हरेः शयनम् ।) श्रीहरेर्निद्रा । यथा । उपनयने दीपिकायाम् ।
"जीवार्केन्दूडुशुद्धौ हरिशयनबहिर्भास्करे चोत्त-
रस्थे
स्वाध्याये वेदवर्णाधिप इह शुभदे चौरभे
नादितौ च ।"
इत्यादि ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ * ॥
तद्विधिर्यथा । वामनपुराणे ।
"एकादश्यां जगत्स्वामिशयनं परिकल्पयेत् ।
शेषाहिभोगपर्य्यङ्कं कृत्वा संपूज्य केशवम् ॥
अनुज्ञां ब्राह्मणेभ्यश्च द्वादश्यां प्रयतः शुचिः ।
लब्ध्वा पीताम्बरधरं देवं निद्रां समानयेत् ॥"
अनुज्ञां लब्ध्वेत्यन्वयः । एकादशीसमये दिवा शयनं परिकल्पयेत् रात्रौ द्वादशीक्षणे निद्रेति ॥ * ॥ व्यक्तं वाराहे ।
"आषाढशुक्लद्वादश्यां पौर्णमास्यामथापि वा ।
चातुर्म्मास्यव्रतारम्भं कुर्य्यात् कर्कटसंक्रमे ॥
अभावे तु तुलार्केऽपि मन्त्रेण नियमं व्रती ।
कार्त्तिके शुक्लद्वादश्यां विधिवत्तत् समापयेत् ॥
चतुर्थापि हि तच्चीर्णं चातुर्म्मास्यं व्रतं नरः ।
कार्त्तिक्यां शुक्लपक्षे तु द्वादश्यां तत्समापयेत् ॥"
मात्स्ये ।
"चतुरो वार्षिकान् मासान् देवस्योत्थापना-
वधि ।
मधुस्वरो भवेन्नित्यं नरो गुडविवर्ज्जनात् ॥
तैलस्य वर्ज्जनादेव सुन्दराङ्गः प्रजायते ।
कटुतैलपरित्यागात् शत्रुनाशः प्रजायते ॥
लभते सन्ततिं दीर्घां स्थालीपाकमभक्षयन् ।
सदा मुनिः सदा योगी मधुमांसस्य वर्ज्जनात् ॥
निराधिर्निरुगोजस्वी विष्णुभक्तश्च जायते ।
एकान्तरोपवासेन विष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥
धारणान्नखलोम्नाञ्च गङ्गास्नानं दिने दिने ।
ताम्बूलवर्ज्जनाद्भोगी रक्तकण्ठश्च जायते ॥
घृतत्यागात् सुलावण्यं सर्व्वं स्निग्धं वपुर्भवेत् ।
फलत्यागात्तु मतिमान् बहुपुत्रश्च जायते ॥
नमो नारायणायेति कृत्वानशनजं फलम् ।
पादाभिवन्दनाद्विष्णोर्लभेद्गोदानजं फलम् ।
एवमादिव्रतैः पार्थ ! तुष्टिमायाति केशवः ॥ * ॥
सनत्कुमारः ।
"इदं व्रतं मया देव ! गृहीतं पुरतस्तव ।
निर्व्विघ्नां सिद्धिमाप्नोतु प्रसन्ने त्वयि केशव ! ॥
गृहीतेऽस्मिन् व्रते देव ! यद्यपूर्णे म्रियेऽह्यहम् ।
तन्मे भवतु संपूर्णं त्वत्प्रसादाज्जनार्द्दन ! ॥"
समाप्तौ च ।
"इदं व्रतं मया देव ! कृतं प्रीत्यै तव प्रभो ! ।
न्यूनं संपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादाज्जनार्द्दन ! ॥" * ॥
यद्यपि यतिमधिकृत्य काठकगृह्यम् ।
"एकरात्रं वसेद् ग्रामे नगरे पञ्चरात्रकम् ।
वर्षाभ्योऽन्यत्र वर्षासु मासांश्च चतुरो वसेत् ॥"
एतदग्रक्तविषयम् । ऊर्द्ध्वं वार्षिकाभ्यां मासाभ्यां नैकस्थानवासीति शङ्खोक्तेः ॥ * ॥ मात्स्ये ।
"शेते विष्णुः सदाषाढे भाद्रे च परिवर्त्तते ।
कार्त्तिके परिबुध्येत शुक्लपक्षे हरेर्द्दिने ॥"
भविष्यनारदीययोः ।
"मैत्राद्यपादे स्वपितीह विष्णु-
र्वैष्णव्यमध्ये परिवर्त्तते च ।
पौष्णावसाने च सुरारिहन्ता
प्रबुध्यते मासचतुष्टयेन ॥"
मैत्रमनुराधा वैष्णव्यं श्रवणा । पौष्णं रेवती ॥ * ॥
भविष्ये ।
"निशि स्वापो दिवोत्थानं सन्ध्यायां परिवर्त्त-
नम् ।
अन्यत्र पादयोगेऽपि द्वादश्यामेव कारयेत् ॥"
अन्यत्र स्वापादिविहितरात्र्यादीतरकाले दशमीप्रदीपदीच ।
"किं तन्मैत्राद्यपादेन दशम्यंशेन यो दिवा ।
पौष्णशेषेण किन्तेन प्रतिपद्यश्च यो निशि ॥"
दशम्यंशेन दशम्या अंशो यत्र पादे तेन यः पादो दिवा प्राप्तस्तेन वा किम् । अत्र दशमीप्रतिपदोर्व्वर्ज्जनात् तदितरैकादश्यादिपञ्चतिथिषु मैत्रादिनक्षत्रपादविशेषलाभे द्वादशीं विनापि शयनादिरिति प्रतीयते ॥ * ॥
वचनान्तरम् ।
"रेवत्यन्तो यदा रात्रौ द्वादश्या च समायुतः ।
तदा विबुध्यते विष्णुर्हिमान्ते प्राप्य रेवतीम् ॥"
दिनान्तेत्रिधाविभक्तदिनतृतीयभागे दिवोत्थानमित्यनुरोधात् । विष्णुधर्म्मोत्तरे ।
"विष्णुर्दिवा न स्वपिति न च रात्रौ प्रबुध्यते ।
द्वादश्यामृक्षसंयोगे पादयोगो न कारणम् ॥
अप्राप्ते द्वादशीमृक्षे उत्थानशयने हरेः ।
पादयोगेन कर्त्तव्ये नाहोरात्रं विचिन्तयेत् ॥"
वराहपुराणम् ।
"द्वादश्यां सन्धिसमये नक्षत्राणामसम्भवे ।
आ-भा-का-सितपक्षेषु शयनावर्त्तनादिकम् ॥"
आ-भा-कानां आषाढभाद्रकार्त्तिकानाम् ॥ * ॥
यतश्च द्वादश्यां निशादौ नक्षत्रमात्रयोगात् ।
द्वादश्यामृक्षाभावे तिथ्यन्तरे निशाद्यमादरेव पादविशेषयोगात् । तदभावे द्वादश्यां सन्ध्यायामेव शयनादिकम् । श्री[illegible]

रेवत्यन्तपादयोगे दिनत्रतीयभागे इति विशेषः ॥
शयने मन्त्रमाह वराहपुराणम् ।
"नमो नारायणायेत्युक्त्वा इमं मन्त्रमुदीरयेत् ।
पश्यन्तु मेघाग्यपि मेघश्यामं
क्षुपागतं सिच्यमानं महीमिमाम् ।
निद्रां भगवान् गृह्णातु लोकनाथ
वर्षास्विमं पश्यतु मेघवृन्दम् ॥
ज्ञात्वा च पश्येव च देवनाथ
मासांश्चत्वारि वैकुण्ठस्य तु पश्यनाथ ! ॥"
ततश्च ।
"सुप्ते त्वयि जगन्नाथे जगत् सुप्तं भवेदिदम् ।
विबुद्धे त्वयि बुध्येत जगत् सर्व्वं चराचरम् ॥"
इत्यमेन पूजयेत् ॥*॥ पार्श्वपरिवर्त्तने तु ।
"वासुदेव जगन्नाथ प्राप्तेयं द्वादशी तव ।
पार्श्वेन परिवर्त्तस्व सुखं स्वपिहि माधव ! ॥"
इति पठेत् ॥
"त्वयि सुप्ते जगन्नाथे जगत् सुप्तं भवेदिदम् ।
विबुद्धे त्वयि बुध्येत जगत् सर्व्वं चराचरम् ॥"
इत्यनेन पूजयेत् ॥
नैयतकालिककल्पतरौ ब्रह्मपुराणम् । कार्त्तिक-शुक्लपक्षमधिकृत्य ।
"उपवासः प्रकर्त्तव्य एकादश्यां प्रजागरः ।
द्वादश्यां वासुदेवश्च पूजितव्यः प्रयत्नतः ॥"*॥
उत्थानमन्त्रस्तु ।
महेन्द्ररुद्रैरभिनूयमानो
भवानृषिर्बन्दितवन्दनीयः ।
प्राप्ता तवेयं किल कौमुदाख्या
जागृष्व जागृष्व च लोकनाथ ! ॥
मेघा गता निर्म्मलपूर्णचन्द्रः
शारद्यपुष्पाणि च लोकनाथ ! ।
अहं ददानीति च पुण्यहेतो-
र्जागृष्व जागृष्व च लोकनाथ ! ॥"
ततः ।
"उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गोविन्द त्यज निद्रां जगत्पते !
त्वया चोत्थीयमानेन उत्थितं भुवनत्रयम् ॥"
इति पठित्वा पूजयेत् ॥
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
हरिशरः, पुं, (हरिः शरो यस्य ।) शिवः । इति केचित् ॥ त्रिपुरदहनार्थं हरिरेव यतस्तस्य शरोऽभूत्तस्मात् । यथा, पुष्पदन्तः ।
"रथः क्षौणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो रथाङ्गे चन्द्रार्कौ रथचरणपाणिः शर इति । दिधक्षोस्ते कोऽयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधि-र्विधेयैः क्रीड़न्तो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः ॥"
हरिश्चन्द्रः, पुं, नृपविशेषः । तु त्रेतायुगे सूर्य्यवंशीयः अष्टाविंशराजः । तत्पर्य्यायः । त्रिशङ्कुजः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ अपि च । त्रिशङ्को-र्हरिश्चन्द्रस्तस्माद्रोहिताश्वस्ततश्च हरितः । इति विष्णुपुराणे । ४ । ३ । १५ ॥
हरिश्चन्द्रपुरं, क्ली, (हरिश्चन्द्रस्य पुरम् ।) हरिश्चन्द्रराजनगरम् । तत्पर्य्यायः सौभपुरम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हरिषः, पुं, हर्षः । इति केचित् ॥
हरिषेणः, पु, जिनचक्रवर्त्तिविशेषः । तत्पर्य्यायः । हरिसुतः २ । यथा,—
"हरिषेणो हरिसुतो जयो विजयनन्दनः ।
ब्रह्मसुतुर्ब्रह्मदत्तः सर्व्वे चेक्ष्वाकुवंशजाः ॥"
इति हेमचन्द्रः ॥
हरिसङ्कीर्त्तनं, क्ली, (हरेः सङ्कीर्त्तनम् ।) श्रीहरेर्नामोच्चारणम् । यथा,—
"दानं व्रतं तपो यज्ञः श्राद्धं वा पितृतर्पणम् ।
सकलं निष्फलं राजन् ! हरिसङ्कीर्त्तनं विना ॥"
इति कर्म्मलोचनम् ॥
अपि च ।
"नरके पच्यमानानां नराणां पापकर्म्मणाम् ।
मुक्तिः संजायते तस्मात् नामसंकीर्त्तनाद्धरेः ॥"
इति हरिभक्तिविलासधृतं इतिहासोत्तमवचनम् ॥
हरिसुतः, पुं, (हरेः सुत इव ।) हरिषेणराजा । इति हेमचन्द्रः ॥ हरेः पुत्त्रश्च ॥
हरिहयः, पु, (हरिरिव हयो यस्य ।) इन्द्रः । इत्यमरः । १ । १ । ४६ ॥ (यथा, महाभारते । १ । ६१ । ५० ।
"द्वितीयस्तु ततस्तेषां श्रीमान् हरिहयोपमः ।
अपराजित इत्येव स बभूव नराधिपः ॥")
सूर्य्यः । कार्त्तिकेयः । गणेशः । इति केचित् ॥
हरिहरः, पुं, (हरिणा सह हरः ।) संयुक्तहरिहरमूर्त्तिः । यथा,—
पुलस्त्य उवाच ।
"विमुक्तपापा देवेशं वासुदेवमथाब्रुवन् ।
क्वासौ वद जगन्नाथ ! शम्भुस्तिष्ठति केशव ।
यं चोराद्यभिषेण स्नापयामो विधानतः ॥
अथोवाच सुरान् विष्णुरेष तिष्ठति शङ्करः ।
मद्देहे किन्न पश्यध्वं योगप्रायं प्रतिष्ठितम् ॥
तमूचुर्नैव पश्यामस्त्वत्तो वै त्रिपुरान्तकम् ।
सत्यं वद सुरेशान ! महेशानः क्व तिष्ठति ॥
ततोऽव्ययात्मा स हरिः स्वहृत्पङ्कजशायिनम् ।
दर्शयामास देवानां मुरारिलिङ्गमैश्वरम् ॥
ततः सुराः क्रमेणैव क्षीरादिभिरनन्तरम् ।
स्नापयाञ्चक्रिरे लिङ्गं शाश्वतं ध्रुवमव्ययम् ॥
गोरोचनया त्वालिप्य चन्दनेन सुगन्धिना ।
विल्वपत्राम्बुजैर्देवं पूजयामासुरञ्जसा ॥
पूजयित्वा गुरुं भक्त्या निवेद्य परमौषधीः ।
जप्याष्टशतनामानि प्रणामं चक्रिरे ततः ॥
इत्येवं चिन्तयन्तश्च देवा देवौ हराच्युतौ ।
कथं योगत्वमापन्नौ सत्त्वाध्यतममात्मनः ॥
सुराणां चिन्तितं ज्ञात्वा विश्वमूर्त्तिरभूद्विभुः ।
सर्व्वलक्षणसंयुक्तः सर्व्वायुधधरोऽव्ययः ॥
सार्द्धं त्रिनेत्रं कमलाहिकुण्डलं
जटाभाराभारशिरोजमण्डितम् ।
हरिं हरञ्चैव नगेन्द्रभूषणं
पीताजिनाच्छन्नकटिप्रदेशकम् ॥
चक्रासिहस्तं धनुःशार्ङ्गपाणिं
पिनाकशूलाजगवान्वितञ्च ।
कन्दर्पखट्वाङ्गकपालघण्टा-
समञ्चशङ्खाजधरं महर्षे ! ॥
दृष्ट्वैव देवा हरिशङ्करं तं
नमोऽस्तु ते सर्व्वगताव्ययेति ॥"
इति वामनपुराणे ५८ अध्यायः ॥ * ॥
शिवविष्णोरभेदेनार्च्चकस्य रूपमुक्तमेवम् । यथा,—
"निरामया नाम गणाः समायाता जगद्गुरो ।
सार्द्धद्विनेत्राः पद्माक्षाः श्रीवत्साङ्कितवक्षसः ॥
समायाताः खगारूढ़ा वृषभध्वजिनोऽव्ययाः ।
महापाशुपता नाम शूलचक्रधरास्तथा ।
भैरवो विष्णुना सार्द्धमभेदेनार्च्चितो हि यः ॥"
इति तत्रैव ८४ अध्यायः ॥
अन्यच्च ।
"अथवा विष्णुरूपेण पूजयेच्छेखरं सदा ।
शङ्करं वामभागस्थं सर्व्वकाममवाप्नुयात् ॥"
इति देवीपुराणे १२ अध्यायः ॥
हरिहरक्षेत्रं, क्ली, (हरिहरस्य क्षेत्रम् ।) तीर्थविशेषः । स तु पाटलिपुत्त्रनगरस्य भागीरथ्युत्तरपारे वर्त्तते । तस्य नामान्तरं हरिक्षेत्रं तद्देशीया वदन्ति । तत्र गङ्गागण्डकासङ्गमे कार्त्तिकपौर्णमास्यां स्नानार्थं जनसमूहमेलनं भवति । तस्य नामकारणं यथा,—
"ततः स पञ्च रात्राणि स्थित्वा वै विधिपूर्ब्बकम् ।
गोधनान्यग्रतः कृत्वा हरिक्षेत्रं जगाम ह ।
हरिणाधिष्ठितं चैव हरिक्षेत्रं ततः स्मृतम् ॥
सदा नन्दी शूलपाणिर्गोधनेन पुरस्कृतः ।
स्थितवांस्तद्दिनादेव तत्क्षेत्रं हरिहरात्मकम् ।
देवानामटनाच्चैव देवाट इति संज्ञितम् ॥"
इति वाराहे भगवच्छास्त्रे सोमेश्वरादिलिङ्ग-महिमाविमुक्तक्षेत्रविशेषादिमहिमानाम अध्यायः ॥
हरिहरात्मकः, पुं, (हरिहरौ आत्मानौ यस्य । कप् ।) गरुड़ः । शिववृषः । इति शब्दरत्नावली ॥
हरिहरक्षेत्र, क्ली ॥ (हरिहरात्मरूपे, त्रि । यथा, हरिवंशे । १८१ । ३० ।
"अनादिमध्यनिधनमेतदक्षरमव्ययम् ।
तदेव ते प्रवक्ष्यामि रूपं हरिहरात्मकम् ॥")
हरितकी, स्त्री, (हरि पीतवर्णं फलमिता प्राप्ता इति हरीता । ततः संज्ञायां कन् गौरादित्वात् ङीष् ।) स्वनामख्यातवृक्षः । हरड़ा इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । अभया २ अव्यथा ३ पथ्या ४ वयःस्था ५ पूतना ६ अमृता ७ हैमवती ८ चेतकी ९ श्रेयसी १० शिवा ११ । इत्यमरः । २ । ४ । ५९ ॥ सुधा १२ कायस्था १३ कल्या १४ रसायनफला १५ । इति शब्दरत्नावली ॥ विजया १६ । इति जटाधरः ॥ जया १७ चेतनकी १८ रोहिणी १९ प्रपथ्या २० जीवप्रिया २१ जीवनिका २२ भिषग्वरा २३ पुस्तकान्तरे भिषक्प्रिया इति पाठः । जीवन्ती २४ प्राणदा २५ जीव्या २६ देवी २७ दिव्या २८ । अस्या गुणाः ।

"हरीतकी पञ्चरसा च रेचनी
कोष्ठामयघ्नी लवणेन वर्ज्जिता ।
रसायनी नेत्ररुजापहारिणी
त्वगामयघ्नी किल योगवाहिनी ॥"

अन्यच्च ।

"बीजास्थितिक्तं मधुरा तदन्त-
स्त्वग्भागतः सा कटुकाणवोध्या ।
मांसांशतश्चाम्लकषाययुक्ता
हरीतकी पञ्चरसा स्मृतेयम् ॥

पथ्यामज्जा तु चक्षुष्यो वातपित्तहरो गुरुः ॥"

तस्या भेदा यथा,—

'हरीतक्यमृतोत्पन्ना सप्तभेदैरुदीरिता ।
तस्या नामानि वर्णांश्च वक्ष्याम्यथ यथाक्रमात् ॥
विजया रोहिणी चैव पूतना चामृताभया ।
जीवन्ती चेतकी चेति नाम्ना सप्तविधा स्मृता ॥
अलाबुवृत्ता विजया सुवृत्ता रोहिणी मता ।
स्वल्पत्वक् पूतना ज्ञेया स्थूलमांसामृता स्मृता ॥
पञ्चास्रा चाभया ज्ञेया जीवन्ती स्वर्णवर्णभाक् ।
त्र्यस्रा तु चेतकी विद्यादित्यासां रूपलक्षणम् ॥
विन्ध्याद्रौ विजया हिमाचलभवा स्याच्चेतकी पूतना
सिन्धौ स्यादथ रोहिणी तु विजया जाता प्रतिष्ठानके ।
चम्पायाममृताभया च जनिता देशे सुराष्ट्राह्वये
जीवन्तीति हरीतकी निगदिता सा सप्तभेदा बुधैः ॥ * ॥

सर्व्वप्रयोगे विजयाथ रोहिणी
क्षतेषु लेपेषु च पूतनोदिता ।
विरेचने स्यादमृता गुणाधिका
जीवन्तिका स्यादिह जीर्णरोगजित् ॥
स्याच्चेतकी सर्व्वरुजापहारिका
नेत्रामयघ्नीमभयां वदन्ति ताम् ।
इत्थं यथारोगमियं प्रयोजिता
ज्ञेया गुणाढ्या न कदाचिदन्यथा ॥

चेतकी च धृता हस्ते यावत्तिष्ठति देहिनः ।
तावद्विरिच्यते वेगात्तत्प्रभावान्न संशयः ॥
सप्तानामपि जातीनां प्रधानं विजया स्मृता ।
सुखप्रयोगसुलभा सर्व्वव्याधिषु शस्यते ॥
क्षिप्ताप्सु निमज्जति या सा ज्ञेया गुणवती भिषग्वरैः ।
यस्या यस्या भूयो निमज्जनं सा गुणाढ्या स्यात् ॥
हरते प्रसभं व्याधीन् भूयस्तरति यद्वपुः ।
हरीतकी तु सा प्रोक्ता तरतिर्दीप्तिवाचिकः ॥
हरीतकी तु तृष्णायां हनुस्तम्भे गलग्रहे ।
शोषे नवज्वरे क्षीणे गुर्व्विण्यां नैव शस्यते ।"
इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

अपि च ।

"दक्षं प्रजापतिं स्वस्थं अश्विनौ वाक्यमूचतुः ।
कुतो हरीतकी जाता तस्यास्तु कति जातयः ॥
रसाः कति समाख्याताः कति चोपरसाः स्मृताः ।
नामानि कति चोक्तानि किञ्च तासाञ्च लक्षणम् ॥
के च वर्णा गुणाः के च का च कुत्र प्रयुज्यते ।
केन द्रव्येण संयुक्ता कांश्च रोगान् व्यपोहति ॥
पृच्छाम्येतद्यथा पृष्टं भगवन् ! वक्तुमर्हसि ।
अश्विनोर्व्वचनं श्रुत्वा दक्षो वचनमब्रवीत् ॥
पपात बिन्दुर्म्मेदिन्यां शक्रस्य पिबतोऽमृतम् ।
ततो दिव्यात् समुत्पन्ना सप्तजातिर्हरीतकी ॥
हरीतक्यभया पथ्या कायस्था पूतनामृता ।
हैमवत्यव्यथा चापि चेतकी श्रेयसी शिवा ।
वयस्था विजया चापि जीवन्ती रोहिणीति च ।
विजया रोहिणी चैव पूतना चामृताभया ।
जीवन्ती चेतकी चेति पथ्यायाः सप्तजातयः ॥*॥
अलाबुवृत्ता विजया वृत्ता सा रोहिणी स्मृता ।
पूतनास्थिमती सूक्ष्मा कथिता मांसलामृता ॥
पञ्चरेखाभया प्रोक्ता जीवन्ती स्वर्णवर्णिनी ।
त्रिरेखा चेतकी ज्ञेया सप्तानामियमाकृतिः ॥*॥
विजया सर्व्वरोगेषु रोहिणी व्रणरोहिणी ।
प्रलेपे पूतना योज्या शोधनार्थेऽमृता हिता ॥
अक्षिरोगेऽभया शस्ता जीवन्ती सर्व्वरोगहृत् ॥
चूर्णार्थे चेतकी शस्ता यथा युक्तं प्रयोजयेत् ॥*॥
चेतकी द्विविधा प्रोक्ता श्वेता कृष्णा च वर्णतः ।
षडङ्गुलायता शुक्ला कृष्णा चैकाङ्गुलायता ॥
काचिदास्वादमात्रेण काचिद्गन्धेन भेदयेत् ।
काचित् स्पर्शेन दृष्टान्या चतुर्द्धा भेदयेच्छिवा ।
चेतकीपादपच्छायामुपसर्पन्ति ये नराः ।
भिद्यन्ते तत्क्षणादेव पशुपक्षिमृगादयः ॥
चेतकी तु धृता हस्ते यावत्तिष्ठति देहिनः ।
तावद्भिद्येत वेगैस्तु प्रभावान्नात्र संशयः ॥
नृपादिसुकुमाराणां कृशानां भेषजद्विषाम् ।
चेतकी परमा शस्ता हिता सुखविरेचना ॥
सप्तानामपि जातीनां प्रधाना विजया स्मृता ।
सुखप्रयोगा सुलभा सर्व्वरोगेषु शस्यते ॥
हरीतकी पञ्चरसालवणा तुवरा परम् ।
रूक्षोष्णा दीपनी मेध्या स्वादुपाका रसायनी ।
चक्षुष्या लघुरायुष्या बृंहणी चानुलोमिनी ।
श्वासकासप्रमेहार्शःकुष्ठशोथोदरक्रिमीन् ॥
वैस्वर्य्यग्रहणीरोगविबन्धविषमज्वरान् ॥
गुल्माध्मानव्रणच्छर्द्दिहिक्काकण्डूहृदामयान् ॥
व्रणस्थाने तृषा इति क्वचित् पुस्तके पाठः ।
कामलां शूलमानाहं प्लीहानञ्च यकृत्तथा ।
अश्मरीमूत्रकृच्छ्रञ्च मूत्राघातञ्च नाशयेत् ॥
स्वादुतिक्तकषायत्वात् पित्तहृत् कफहृत्तु सा ।
कटुतिक्तकषायत्वादम्लत्वाद्वातहृच्छिवा ॥
पित्तकृत् कटुकाम्लत्वात् वातकृन्न कथं शिवा ।
प्रभावाद्दोषहन्तृत्वं सिद्धं यत्तत् प्रकाश्यते ॥
हेतुभिः शिष्यबोधार्थं न पूर्व्वं क्रियतेऽधुना ।
कर्म्मान्यत्वं गुणैः साम्यं दृष्टमाश्रयभेदतः ।
यतस्ततो नेति चिन्त्यं धात्रीलकुचयोर्य्यथा ॥
पथ्याया मज्जनि स्वादुः स्नायावम्लो व्यवस्थितः ।
वृन्ते तिक्तस्त्वचि कटुरस्थिस्थस्तुवरो रसः ॥*॥
नवा स्निग्धा घना वृत्ता गुर्व्वी क्षिप्ता च याम्भसि ।
निमज्जेत् सा प्रशस्ता कथितातिगुणप्रदा ॥
नवादिगुणयुक्तत्वं तथैकत्र द्विकर्षता ।
हरीतक्याः फले यत्र द्वयं तच्छ्रेष्ठमुच्यते ॥
चर्व्विता वर्द्धयत्यग्निं पेषिता मलशोधिनी ।
स्विन्ना संग्राहिणी पथ्या भृष्टा प्रोक्ता त्रिदोषनुत् ॥

उन्मीलिनी बुद्धिबलेन्द्रियाणां
निर्म्मूलिनी पित्तकफानिलानाम् ।
विस्रंसिनी मूत्रशकृन्मलानां
हरीतकी स्यात् सह भोजनेन ॥

अन्नपानकृतान् दोषान् वातपित्तकफोद्भवान् ।
हरीतकी हरत्याशु भुक्तस्योपरियोजिता ॥
लवणेन कफं हन्ति पित्तं हन्ति सशर्करा ।
घृतेन वातजान् रोगान् सर्व्वरोगान् गुडान्विता ।
सिन्धूत्थशर्कराशुण्ठीकणामधुगुडैः क्रमात् ।
वर्षादिष्वभया प्राश्या रसायनगुणैषिणा ॥

अध्वातिखिन्नो बलवर्ज्जितश्च
रूक्षः कृशो लङ्घनकर्षितश्च ।
पित्ताधिको गर्भवती च नारी
विमुक्तरक्तस्त्वभयां न खादेत् ॥"
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

अन्यच्च ।

"जीवन्ती रोहिणी चैव विजया चाभयामृता ।
पूतना कालिका चेति सप्तजातिर्हरीतकी ॥
सुवर्णवर्णा जीवन्ती रोहिणी कपिलद्युतिः ।
अलाबुवृत्ता विजया पञ्चांशा चाभया स्मृता ॥"
पञ्चांशा पञ्चशिरा ।
"स्थूलमांसामृता ज्ञेया पूतनास्थिमती मता ।
तीक्ष्णा च कालिकेत्येवं सप्तजातिर्हरीतकी ॥
सर्व्वपानेषु सर्व्वेषु जीवन्ती तु प्रशस्यते ।
रोहिणी क्षतरोगेषु विजया सर्व्वकर्म्मसु ॥
पूतना लेपने ज्ञेया अमृता तु विरेचने ।
अभया नेत्ररोगेषु तन्मयुक्ता तु कालिका ॥
हरस्य भवने जाता हरिता च स्वभावतः ।
हरते सर्व्वरोगांश्च तेन नाम्ना हरीतकी ॥*॥
पीयूषं पिबतस्त्रिपिष्टपपतेर्य्ये बिन्दवो निर्गता-
स्तेभ्योऽभूदभया दिवाकरकरश्रेणीव दोषापहा ।
कालिन्दीव कलङ्कमोचनमनो गौरीव शूलिप्रिया
वाङ्क्ष्यानकरा कृतान्तुलितेव वाणीव नाना-रसा ॥
पथ्या पञ्चरसायुक्ता अम्लाभावलवणा सरा ।
मेध्योष्णा दीपनी कुष्ठदोषशोथव्रणापहा ॥"*॥
पञ्चरसस्य विवरणम् । त्वक् कटुः । मांसं अम्लकषायम् । अस्थि तिक्तम् । तन्मध्यं माधुर्य्यम् ॥*॥
तन्मज्जगुणाः ।
"पथ्यामज्जा तु चक्षुष्यो वातपित्तहरो गुरुः ॥"
इति राजवल्लभः ॥

हरीषा, स्त्री, मांसव्यञ्जनविशेषः । पाव इति हिन्दी भाषा । यथा,—
"पाकपात्रे तु वृहति मांसखण्डानि निःक्षिपेत् ।

पानीयं प्रचुरं सर्पिः प्रभूतं हिङ्गु जीरकम् ॥
हरिद्रामार्द्रकं शुण्ठी लवणं मरिचानि च ।
तण्डुलां चापि गोधूमान् जम्बीराणां रसान्
बहून् ॥
यथा सर्व्वाणि वस्तूनि सुपक्वानि भवन्ति हि ।
तथा पचेत निपुणो बहुमण्डस्थितिर्यथा ॥
एषा हरीषा बलकृद्वातपित्तापहा गुरुः ।
शीतोष्णा शुक्रदा स्निग्धा सरा सन्धान-
कारिणी ॥"
इति भावप्रकाशः ॥

रेणुः, स्त्री, (ह्रियते इति । हृ + "कृहृभ्या-
मेणुः ।" उणा० २ । १ । इति एणुः ।) रेणु-
कानामगन्धद्रव्यम् । इत्यमरः । २ । ४ । १२० ॥
कुलयोषित् । इति मेदिनी ॥

हरेणुः, पुं, (ह्रियते इति । हृ + एणुः ।) सतीलः ।
इति मेदिनी ॥ (गुणादयोऽस्य सतीलशब्दे
ज्ञातव्याः ॥)

हरेणुकः, पुं, (हरेणुरिव । कन् ।) कलायः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्य्यायोऽस्य यथा,—
"कलायो वर्त्तुलः प्रोक्तः सतीलश्च हरेणुकः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हर्त्ता, [ऋ] पुं, (हरति ध्वान्तमिति । हृ + तृच् ।)
सूर्य्यः । यथा,—
"लोकसाक्षी त्रिलोकेशः कर्त्ता हर्त्ता तमिस्रहा ।
तपनस्तापनश्चैव शुचिः सप्ताश्ववाहनः ॥"
इति शाम्बपुराणे सूर्य्यस्तवः ॥
हरणकर्त्तरि, त्रि ॥ (यथा, भागवते ।४।२४।५।
"अन्तर्धानो नभस्वत्यां हविर्धानमविन्दत ।
य इन्द्रमश्वहर्त्तारं विद्वानपि न जघ्निवान् ॥")

हर्म्म, [न्] क्ली, (हरति ग्लानिमिति । हृ +
मनिन् ।) जृम्भणम् । इति शब्दरत्नावली ॥

हर्म्मितं, त्रि, (हर्म्म जातमस्येति । इतच् ।)
क्षिप्तम् । दग्धम् । इति मेदिनी ॥ जृम्भितम् ।
इति हर्म्मशब्दार्थदर्शनात् ॥

हर्म्मुटः, पुं, सूर्य्यः । कच्छपः । इति केचित् ॥

हर्म्म्यं, क्ली, (हरति जनमनांसीति । हृ + अघ्न्या-
दित्वात् यत् मुट् च । धनिनां वासः । इत्य-
मरः । २ । २ । ९ ॥ धनिनां व्यवहारिकादीनां
वासः काष्ठेष्टकादिना कृतं धवलगृहं हर्म्म्यादि-
संज्ञकं स्यात् । हरति मनो हर्म्म्यं नाम्नीति
हृञो म्यः इति भरतः । अन्यच्च । हरति मनो
हर्म्म्यं अघ्न्यानित्वात् यत् मुट् च हर्म्म्यम् ।
आदिशब्देन स्वस्तिकाट्टालिकादेर्ग्रहणम् ।
धनिनां राजव्यतिरिक्तानां वासो गृहम् । एकं
काष्ठेष्टकादिकृतस्य धनिगृहस्य । इत्यमर-
टीकायां रायमुकुटः ॥ (यथा,—
"हर्म्म्यशय्याक्रेदिभूमिर्नभांसि च शयनं शीकरोष्ण-
प्रदीपे ॥"
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधौ वर्षोपचारे ॥)

हर्य्य, क्रमे । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ भ्वा०-
पर०-क्रमे अक०-गतौ सक०-सेट् ।) रेफोपधः ।
हर्य्यति । क्रमो ग्लानिः । इति दुर्गादासः ॥

हर्य्यक्षः, पुं, (हरि पिङ्गलं अक्षि यस्य । अच् ।)
सिंहः । इत्यमरः । २ । ५ । १ ॥ कुबेरः । इति
जटाधरः ॥ (पिङ्गलनेत्रे, त्रि । यथा, महा-
भारते । ३ । ३०७ । ५ ।
"तथैवामुक्तकवचं कनकोज्ज्वलकुण्डलम् ।
हर्य्यक्षं वृषभस्कन्धं यथास्य पितरं तथा ॥")

हर्य्यतः, पुं, (हर्य्यति गच्छतीति । हर्य्य + "भृमृ-
दृशियजीति ।" उणा० ३ । ११० । इति
अतच् ।) घोटकः । इति सिद्धान्तकौमुद्या-
मुणादिवृत्तिः ॥ अश्वमेधीयाश्वः ! इत्युणादि-
कोषः ॥

हर्य्यश्वः, पुं, (हरिनामा हरिवर्णो वा अश्वो
यस्य ।) इन्द्रः । इति केचित् ॥ (यथा, भाग-
वते । ८ । ११ । २१ ।
"हरीन् दशशतान्याजौ हर्य्यश्वस्य बलः शरैः ।
तावद्भिरर्द्दयामास युगपल्लघुहस्तवान् ॥"
हरिनामा हरिवर्णो वा अश्वः इति कर्म्मधारयेण
इन्द्राश्वः । यथा, महाभारते । ३ । २८९ । १३ ।
"अयं हर्य्यश्वयुग् जेता मघोनः स्यन्दनोत्तमः ।
अनेन शक्रः काकुत्स्थ समरे दैत्यदानवान् ।
शतशः पुरुषव्याघ्र ! रथोदारेण जघ्निवान् ॥")

हर्षः, पुं, (हृष तुष्टौ + घञ् ।) इष्टश्रवणजन्य-
सुखम् । इति महाभारते मोक्षधर्म्मः ॥
आह्लादः । तत्पर्य्यायः । मुत् २ प्रीतिः ३ प्रमदः ४
प्रमोदः ५ आमोदः ६ सम्मदः ७ आनन्दथुः ८
आनन्दः ९ शर्म्म १० शातम् ११ सुखम् १२ ।
इत्यमरः । १ । ४ । २४ ॥ मुदा १३ मुदिता १४
आनन्दिः १५ नन्दिः १६ सातम् १७ सौख्यम् १८ ।
केचित्तु मुदादिसप्तकं प्रीतौ आनन्दथ्वादिपञ्चकं
सुखे । प्रीतिश्च सुखजो विकारः इत्याहुः ।
इति तट्टीकायां भरतः ॥ तथा च ।
"मुत् प्रीतिः प्रमदामोदसम्मोदमोदसम्मदाः ।
प्रमोदो हर्ष इत्येव हर्षपर्य्याय ईरितः ॥
आनन्दो नन्दथुर्नन्दः सुखमानन्दथुर्म्मुदा ।
सौख्यं शर्म्मोपजोषः स्यादानन्दं जोषमित्यपि ॥
मुदादिजोषपर्य्यन्तमेकपर्य्यायः इत्यपि ॥"
इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥
हर्षस्य पुत्त्रः कन्दर्पः । यथा,—
पुलस्त्य उवाच ।
"कन्दर्पो हर्षतनयो योऽसौ कामो निगद्यते ।
स शङ्करेण संदग्धो ह्यनङ्गत्वमुपागतः ॥"
इति वामने ५ अध्यायः ॥
(रोमाञ्चः । यथा । "हृष्येते हर्षयुक्तौ भवतः
हर्षश्च रोमाञ्चप्रायः ।" इति रुग्विनिश्चयस्य
वातव्याधिव्याख्याने विजयरक्षितः ॥)

हर्षकः, पुं, (हर्षयतीति । हृष् + णिच् + ण्वुल् ।)
पर्व्वतविशेषः । इति शब्दमाला ॥ हर्षकारके,
त्रि । इति शब्दरत्नावली ॥

हर्षणं, क्ली, (हृष + ल्युट् ।) हर्षः । इति धरणिः ॥
(यथा, महाभारते । ७ । १४४ । ११५ ।
"तच्छिरः सिन्धुराजस्य शरैर्वंशमवाहयत् ।
दुर्हृदामप्रहर्षाय सुहृदां हर्षणाय च ॥")

हर्षणः, पुं, (हर्षयतीति । हृष् + णिच् + ल्युः ।)
विष्कम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गतचतुर्दशयोगः ।
तत्र जातफलम् ।
"सुचारुगात्रः स्फुटपद्मनेत्रः
शास्त्रप्रयत्नो विनयोपपन्नः ।
प्रसूतिकाले यदि हर्षणः स्या-
दमर्षणो नैव जनः कदाचित् ॥"
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥ * ॥
चक्षूरोगविशेषः । श्राद्धविशेषः । श्राद्धदेवः ।
हर्षकारके, त्रि । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
महाभारते । ७ । ३१ । ७६ ।
"एवं सुकलिलं युद्धमासीत् क्रव्यादहर्षणम् ।
महद्भिस्तैरभीतानां यमराष्ट्रविवर्द्धनम् ॥")

हर्षमाणः, त्रि, (हर्ष + ताच्छील्ये शानच् ।
हर्षयुक्तः । तत्पर्य्यायः । विकुर्व्वाणः २ प्रमनाः ३
हृष्टमानसः ४ इत्यमरः । ३ । १ । ७ ॥ प्रीत-
मानसः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥

हर्षयित्नुः, पुं, (हर्षयतीति । हृष तुष्टौ + णिच् +
"स्तनिहृषिपुषीति ।" उणा० ३ । २९ । इति
णेरित्नुच् ।) पुत्त्रः । स्वर्णे, क्ली । इति मेदिनी ॥
हर्षणशीले, त्रि ॥

हर्षस्वनः, पुं, (हर्षसूचकः स्वनः ।) आनन्द-
ध्वनिः तत्पर्य्यायः । किलकिला २ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

हर्षिणी, स्त्री, हर्षयतीति । । हृष् + णिच् +
णिनिः । ङीप् ।) विजया । इति राजनिर्घण्टः ॥

हर्षितः, त्रि, आह्लादितः । हर्षोऽस्य जात इत्य-
नेन इतप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

हर्षुलः, पुं, (हृष तुष्टौ + "हृषेरुलच् ।) उणा०
१ । ९८ । इति उलच् ।) मृगः । कामुकः ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥ हर्षण-
शीले, त्रि ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १२२ ।
२६ ।
"प्राभृतं प्रत्युतैतन्मे सिद्धमद्येति हर्षुलः ॥")

हल, भ विलेखे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-
पर०-सक०-सेट् ।) भ, हालः हलः । हलति
भूमिं कृषकः । इति दुर्गादासः ॥

हलं, क्ली, (हलति भूमिमिति । हल + अच् ।)
लाङ्गलम् । इत्यमरः ।२।९।१३ ॥ तत्पर्य्यायः ।
"हलन्तु लाङ्गलं गोदारणञ्च सीरकुन्तली ।"
इति जटाधरः ॥
तत्र गोयोजने दोषादोषौ । हारीतः ।
"अष्टागवं धर्म्महलं षड्गवं जीवितार्थिनाम् ।
चतुर्गवं नृशंसानां द्विगवं ब्रह्मघातिनाम् ॥"
इति तृतीययामार्द्धकृत्ये आह्निकतत्त्वम् ॥ * ॥
हलप्रवाहदिनादि यथा । दीपिकायाम् ।
"पूर्व्वाग्नियाम्यफणिपित्र्यशिवान्यभेषु
रिक्ताष्टमीविगतचन्द्रतिथिं विहाय ।
द्व्यङ्गालिगोसमुदये विकुजार्किवारे
शस्तेन्दुयोगकरणेषु हलप्रवाहः ॥ * ॥
हलप्रवाहवद्वीजवपनस्य विधिः स्मृतः ।
चित्रायाञ्च शुभे केन्द्रे स्थिरचन्द्रमसुजोदये ॥"

भौमपराक्रमे ।
"वामे कृष्णं बलीवर्द्दं दक्षिणे लोहितं न्यसेत् ।
उत्तराभिमुखो भूत्वा कर्षकः कृषिमारभेत् ॥
हले तु योजिते यत्र क्षेत्रे ग्रासं करोति गौः ।
तत्र स्याद्द्विगुणं शस्यमवश्यं गर्गभाषितम् ॥"*॥
कृत्यचिन्तामणौ बलभद्रः ।
"सुखदा प्रतिपच्चैव द्वितीया कार्य्यसाधिनी ।
आरोग्यदा तृतीया च चतुर्थी कौटकृत् सदा ॥
पञ्चमी श्रीप्रदा नूनं षष्ठी च कलहप्रिया ॥
सप्तमी स्यान्मदा भाग्या वृषं हन्ति तथाष्टमी ॥
नवमी शस्यनाशाय दशमी भूतिदा सदा ।
एकादशी तथा कुर्य्याद्धनं धान्यं मनोरथम् ॥
द्वादशी प्राणसन्देहा सर्व्वसिद्धा त्रयोदशी ।
चतुर्द्दशी पतिं हन्ति पञ्चदश्येव निष्फला ॥
अमावस्याष्टमीषष्ठीरिक्ताश्च परिवर्ज्जयेत् ।
शौरिभौमदिने चैव कृष्यारम्भे धनक्षयः ॥
प्राजेशविष्णुतिष्येषु पित्र्यकरोत्तरेषु च ।
अश्विनीवातपौष्णेषु मूलादितीन्दुभे तथा ॥
वारे भानुजशुक्रे च जीवे शीतकरे तथा ।
लग्ने स्त्रीगोमीनयुग्मे कृष्यारम्भं शुभं विदुः ॥
ऐशान्यां पुष्पनैवेद्यैः क्षेत्रपालञ्च पूजयेत् ।
सालङ्कारो हलधरः स्रग्भिश्च पूजितं हलम् ।
दध्याज्यमधुभिः श्रेष्ठं फलाग्रञ्च प्रलेपितम् ।
कर्षं प्रावर्त्तयेत् प्राज्ञो नूतनेन हलेन च ॥*॥
हस्ताश्विनितिष्यचन्द्रेषु ब्रह्मेन्द्रविष्णुवारुणे ।
वायव्यैन्द्राग्निभे चैव रोहिण्यामुत्तरासु च ॥
वारे जीवज्ञशुक्रे च सोमे दिनकरे तथा ।
युग्मे युवतिगोमीने शस्तं स्याद्बीजवापनम् ॥"
राजमार्त्तण्डे ।
"प्राजेशश्रवणोत्तरादितिमघामार्त्तण्डतिष्याश्विनी-
पौष्णानुराधमरीचयः शतभिषा स्वाती विशाखा तथा ।
जीवार्केन्दुसितेन्दुनन्दनदिने वारे स्थिरस्योदये
शस्यानां वपने भवन्ति लवने शस्ते तिथौ रोपणे ॥"
देवलः ।
"गुरुसोमसूर्य्यशुक्राः चैष्याः सम्पत्कराः शुभाः ।
बुधार्किभूमिपुत्राश्च न भवन्ति फलप्रदाः ॥
हन्ति मेषः पशून् सर्व्वान् स्वभावेनाथ वृश्चिकः ।
कर्क्कटेन भवेत् सौख्यं तुलायां न प्ररोहति ॥
केशरी शस्यघाती स्यात् पार्थिवोपद्रवं धनुः ।
मकरे चैव कुम्भे च भयमेव विनिर्द्दिशेत् ।
गोस्त्रीमन्मथमीनेषु शस्यं सम्पद्यते महत् ॥*॥
प्रशस्ते चन्द्रतारे च शुचिः शुक्लेन वाससा ।
स्नात्वा गन्धैश्च पुष्पैश्च पूजयित्वा विधानतः ॥
पृथ्वीञ्च यज्ञसंयुक्तां पूजयित्वा प्रजापतिम् ।
अग्निं प्रदक्षिणीकृत्य दीयते भूरिदक्षिणा ॥
कृष्णौ वृषौ नियोक्तव्यौ नवनीतैर्घृतेन वा ।
सुखपार्श्वं तयोर्लिम्पात् फालाग्रं कनकैः स्पृशेत् ।
उत्तराभिमुखो भूत्वा चौरैश्चार्घ्यं प्रदापयेत् ।
ततः शुभकरः श्रीमान् कृषिकर्म्म समाचरेत् ॥*
वर्ज्जयेत् भग्नशृङ्गञ्च खुरभग्नञ्च वर्ज्जयेत् ।
विकलं छिन्नलाङ्गूलं कपिलं वृषभं तथा ॥
हलप्रवाहणं कार्य्यं नीरुग्भिः कृषिकर्म्मकैः ।
हलादिभिर्दृढैः क्षेममदृढैर्न शुभं भवेत् ॥
वृषभा यदि मुञ्चन्ति तस्य विघ्नप्रदा भवेत् ॥"
कृषिरिति शेषः ।
"तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन निर्व्विघ्नं कारयेत् सदा ॥
एका जयकरी रेखा तृतीया चार्थदायिका ।
पञ्चमी या भवेद्रेखा बहुशस्यफला हि सा ॥
अत ऊर्द्ध्वं न कर्त्तव्यं महादोषस्ततो भवेत् ॥
संपूज्याग्निं द्विजं देवं कुर्य्याद्धलप्रवर्त्तनम् ।
हेमन्ते दृष्टफालाग्रं छिन्नरेखां न कारयेत् ॥
स्मर्त्तव्या वसवश्चेन्द्रः पृथू रामः सचन्द्रमाः ।
पराशरो बलभद्रः सर्व्वविघ्नोपशान्तये ॥ * ॥
हले प्रवाह्यमाणे तु कूर्म्म उत्पद्यते यदि ।
गृहिणी म्रियते तस्य ततोऽन्येऽव भयं भवेत् ॥
लाङ्गलं भिद्यते चापि प्रभुस्तत्र विनश्यति ।
ईषाभङ्गो यदा कर्त्तुः संशयो जीवितस्य च ॥
सुतनाशो युगभङ्गे समीले म्रियते सुतः ।"
समीले योक्त्रबन्धनकाष्ठद्वये ।
"योक्त्रच्छेदे तु व्यासङ्गः शस्यहानिश्च जायते ॥
हले प्रवाह्यमाणे तु गौरेकः प्रपतेद्यदि ।
प्रपतेद्युक्तमात्रस्तु बन्धनं स प्रपद्यते ।
ज्वरातिसाररोगेण कृषिभङ्गं विनिर्द्दिशेत् ॥
प्रवहेत् युक्तमात्रस्तु ततो गौः प्रवते यदि ।
वल्मालोड्न नर्द्दन्ति तत शस्यं चतुर्गुणम् ॥ * ॥
हेमवारिविलिप्तस्य बीजस्याञ्जयतः शुचिः ।
इन्द्रं चित्ते विधायाथ स्वयं मुष्टित्रयं वपेत् ॥
कृत्वा चान्यान्यप्रोत्साहं कर्षको हृष्टमानसः ।
प्राङ्मुखः कलसं गृह्य इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
त्वं वै वसुन्धरे सीते बहुपुष्पफलप्रदे ।
नमस्ते मे शुभं नित्यं कृषिं मेधां शुभं कुरु ॥
रोहन्तु सर्व्वशस्यानि काले देवः प्रवर्षतु ।
कर्षकास्तु भवन्त्वग्रा धान्येन च धनेन च
स्वाहा ॥"*॥
कृत्यरत्नाकरे ब्रह्मपुराणम् ।
"चैत्र च कृष्णपञ्चम्यां काश्मीरा च रजस्वला ।
नित्यं भवति तस्मात्तां कृत्वा शैलमयीं स्त्रियम् ॥
अभ्यङ्गवस्त्रनैवेद्यैः पूजयेच्च दिनत्रयम् ।
पुष्पालङ्कारधूपैश्च गोरसं वर्ज्जयन्ति च ॥"
काश्मीरा पृथ्वी ।
"चतुर्थ्याञ्च ततः स्नाप्य ताभिरेव गृहे गृहे ।
सुस्नाताभिः प्रहृष्टाभिर्जीवपत्नीभिरेव च ।
अनन्तरं द्विजैः स्नाप्या सर्व्वौषधियुतैर्ज्जलैः ।
गन्धैर्बीजैस्तथा रत्नैः फलैः सिद्धार्थकैस्तथा ॥
स्नापयित्वा च तां देवीं गन्धैर्म्माल्यैश्च पूजयेत् ।
तन्निवेदितमिष्टञ्च प्राशितव्यं गृहे गृहे ॥
अतः परमृतुस्नाता गर्भं गृह्णाति मेदिनी ॥"*॥
तथा ।
"ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च काश्यपः सुरभी तथा ।
इन्द्रः प्रचेताः पर्ज्जन्यः शेषचन्द्रार्कपावकाः ॥
बलदेवो हलं भूमिर्द्धर्म्मो रामलक्ष्मणौ ।
रत्नोघो जानकी सीता युगं गगनमेव च ॥
सीता लाङ्गलपद्धतिः । युगं युगकाष्ठम् ।
"एते द्वाविंशतिः प्रोक्ताः प्रजानां पतयः शुभाः ।
गोमण्डले तु संपूज्याः कृष्यारम्भे महोत्सवे ॥
अर्घैः पुष्पैश्च धूपैश्च माल्यै रत्नैः पृथक् पृथक् ।
हलेन वाहयेद्भूमिं स्वयं स्नातः स्वलङ्कृतः ॥"
तथा ।
"उप्ता बीजन्तु तत्रैव भोक्तव्यं बान्धवैः सह ॥"
बीजवपनं प्राजापत्यतीर्थेन । यथा, हारीतः ॥
कनिष्ठायाः पश्चात् प्राजापत्यमावपनं होम-
तर्पणे प्राजापत्येन कुर्य्यात् । इति । होमतर्पणे
लाजहोमसनकादितर्पणे । राजमार्त्तण्डे ।
"नित्यं दशहले लक्ष्मीर्नित्यं पञ्चहले धनम् ।
नित्यञ्च त्रिहले भक्तं नित्यमेकहले ऋणम् ॥"*॥
कृषिपराशरः ।
"वैशाखे वपनं श्रेष्ठं मध्यमं रोहिणीरवौ ।
अतः परन्त्वधमं न जातु श्रावणे शुभम् ॥"
ज्योतिषे ।
"पूर्व्वभाद्रपदा मूलं रोहिण्युत्तरफल्गुनी ।
विशाखा शतभिषा चाथ धान्यानां रोपणे वराः ॥
सदोषा रजनी नीली पुत्रवित्तैर्वियुज्यते ।
स्वयं जाते पुनस्ते हि पालयन्नेव दुष्यति ॥
आरामे गृहमध्ये वा मोहात् सर्षपमावपन् ।
पराभवं रिपोर्याति महाधनधनक्षयम् ॥
निशा नीली पलाशश्च चिञ्चा श्वेतापराजिता ।
कोविदारश्च सर्व्वत्र सर्व्वं निघ्नन्ति मङ्गलम् ॥"
निशा हरिद्रा । कोविदारको रक्तकाञ्चनः ॥*
"हेमाभमा वृक्षबीजं स्नातो मन्त्रेण रोपयेत् ॥
वसुर्धत्ते सुशान्तेति पुष्पदेति धरेति च ।
नमस्ते सुभगे नित्यं द्रुमोऽयं वर्द्धतामिति ॥" ॥
लिखित्वालक्तकेनापि मन्त्रं शस्येषु बन्धयेत् ।
न व्याधिकीटाग्निचौराणां भयं तत्र भवेत् क्वचित् ॥"
मन्त्रः प्रबलतरतरङ्गतरलितसुदुतरसमीरण-
वनार्द्दश श्रीमद्रामभद्रपादाः कुर्व्वन्ति समुद्र-
तटे नानागतमहाबलवानराणां मध्ये खरनखर-
पञ्चोद्यल्लाङ्गूलं पवनसुतं वायुवेगं परबलप्रमथनं
श्रीमद्धनुमन्तमाज्ञापयन्ति अमुकस्यामुकक्षेत्रे
वातामोञ्चौ गान्धानतौ पाण्डरमुखी धूली-
शृङ्गारतल्पा अपराजिता फड़िङ्गा एता वानरा
गड़ड़ा इमड़का महिषादिरोगं बन्धयत क्षण-
मपि विलम्बं मा चरत यदि विलम्बं कारयत
तदा युष्मान् शतखण्डं कारयामीति । ॐ ह्रां
ह्रीं ह्रौं श्रीरामाय नमः । इति शस्येषु बन्ध-
येत् ॥*॥ धान्यच्छेदनम् । दीपिकायाम् ।
"याम्याजपादद्विधमान्त्यतोयमघा-
चित्रान्तरीक्षु कुजार्कजवारवर्ज्जम् ।
शस्तेन्दुयोगकरणेषु तिथौ विरिक्ते
धान्यच्छिदिः स्थिरनरक्षगोदयेषु ॥"
बलभद्रः ।
"रेवतीहस्तमूलेषु श्रवणे मागवाञ्चयोः ।

पितृदेवे तथा सौम्ये धान्यच्छेदं मृगोदये।”

अथ धान्यच्छेदप्रकारः।

“अपक्वौ माषमुद्गौ च यवधान्ये सकाण्डके !
छिन्द्यात्तिलञ्च निष्पन्नमेतत् पाराशरं मतम् ॥”

पराशरः।

“न मुष्टिग्रहणं कुर्य्यात् कदाचिद्वटपौषयोः।
ईशाने लवनं कुर्य्यात् सार्द्धमुष्टिद्वयं शुचिः ॥
पौष्णे पुष्ये शुभाहे वा पूजयित्वेष्टदेवताम्।
शस्यविघ्नप्रशान्त्यर्थं क्षेत्रे वाहकभोजनम् ॥”

बौधायनः।

“रथाश्वगजधान्यानां गवां चैव रजः शुभम्।
अशस्तं समूहिन्याः श्वाजाविखरवायसाम् ॥”

समूहिनी संमार्ज्जनी ॥ * ॥ कृत्यचिन्तामणौ मेधिरोपणम्।

वटश्च सप्तपर्णश्च गम्भारी शाल्मली तथा।
औडुम्बरी तथा धात्री या चान्या क्षीरधारिणी।
क्षीरनाम्नी कर्षकैर्नित्यं मेधिः कार्य्या फलप्रदा ॥”

बीजसञ्चयदिनादि तच्छब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ * ॥

अथ प्रयोगः।

पौर्णमास्यन्तचैत्रीयकृष्णपञ्चम्यां पृथ्वी रजस्वला तां दिनत्रयमेकस्मिन् पर्व्वताकारे उच्चप्रदेशे सधवाः स्त्रियः प्रपूजयेयुरष्टम्यां तां स्नापयित्वा ताः पूजयेयुः। ततः शुभदिने बीजवपनदिने वा सर्व्वौषधिगन्धबीजरत्नफलश्वेतसर्षपैः पृथ्वीं स्नापयित्वा गन्धादिभिः पूजयेत्। नैवेद्यशेषञ्च पश्चाद्भोक्तव्यम् ॥*॥ अथ हलप्रवाहदिने बीजवपनदिने च कृतस्नानादिराचान्तो गर्त्तं क्षेत्रे कृत्वा जलेनापूर्य्य तत्र प्रजापतिं सूर्य्यादिनवग्रहान् पृथ्वीञ्च पूजयेत्।

“हिरण्यगर्भे वसुधे शेषस्योपरिशायिनि।
वसाम्यहं तव पृष्ठे गृहाणार्घ्यं धरित्रि मे ॥”

इति मन्त्रेण क्षीरेणार्घ्यं दद्यात्। ऐशान्यां पुष्पनैवेद्यैः प्रणवादिनमोऽन्तेन ब्रह्मणे विष्णवे। नमस्ते बहुरूपाय विष्णवे परमात्मने स्वाहा ॥ इत्यनेन चिः पूजयेत्। रुद्राय कश्यपाय सुरभ्यै इन्द्राय। तदर्घ्यमन्त्रस्तु।

“शक्रः सुरपतिः श्रेष्ठो वज्रहस्तो महाबलः।
शतयज्ञाधिपो देव तुभ्यमिन्द्राय वै नमः ॥”

प्रचेतसे पर्ज्जन्याय शेषाय चन्द्राय अर्काय वह्नये बलदेवाय हलाय भूमये वृषभाय रामाय लक्ष्मणाय जानक्यै सीतायै युगाय गगनाय इति द्वाविंशतिं पूजयेत् क्षेत्रपालमग्निं द्विजञ्च पूजयेत्। अग्निं प्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्मणाय दक्षिणां दद्यात्। आमपक्वौदनदधीनि गर्त्ते निःक्षिप्य मृत्तिकाभिः पूरयेत्। कृष्णौ वृषौ नवनीतेघृतेन वा मुखपार्श्वयोर्निलिम्पेत्। हलप्रवाहकान् गन्धादिना भूषयित्वा हलं माल्यादिभिः पूजयित्वा दधिघृतमधुभिः फालाग्रं प्रलिप्य हेम्ना फालाग्रं घर्षयित्वा कर्षयेत्। वशिष्ठरघुरामेन्दुपराशरबलभद्रान् स्मरेत्। एका तिस्रः पञ्च वा रेखा हलेन कार्य्याः। भग्नशृङ्गखुरलाङ्गूलाः कपिलाश्च वृषा न योक्तव्याः। हलप्रवाहकाश्च समर्थाः कर्त्तव्याः। हलानि नवानि दृढ़ानि कर्त्तव्यानि। वृषभयुद्धादिकं न शुभदं वृषभाणां नर्द्दनेन चतुर्गुणं शस्य मूत्रपुरीषोत्सर्गे तथा ॥ * ॥ बीजवपने त्विदमधिकम्। सुवर्णजलसंयुक्तं बीजमुष्टित्रयं इन्द्रं ध्यायन् स्वयं प्राजापत्येन तीर्थेन वपेत्। उभयत्रैव प्राङ्मुखः जलपूर्णं कलसं गृहीत्वा।

“त्वं वै वसुन्धरे सीते बहुपुष्पफलप्रदे।
नमस्ते मे शुभं नित्यं कृषिं मेधां शुभे कुरु ॥
रोहन्तु सर्व्वशस्यानि काले देवः प्रवर्षतु।
कर्षकास्तु भवन्त्वग्र्या धान्येन च धनेन च
स्वाहेति प्रार्थयेदिति ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ * ॥

अपि च।

“अमावस्यां पितृश्राद्धे अम्बुवाचीदिने तथा।
लाङ्गलेन क्षतं चेत्र पृथिवी कम्पते सदा ॥”

इति कर्म्मलोचनम् ॥ * ॥

स्मृतिसागरसारे गोभिलः।

“हलैर्व्वा शकटैर्व्वापि वाहयेत् यो वृषं स्वयम्।
प्राजापत्यद्वयं कुर्य्यात् द्विगुणं योषितां गवाम् ॥
वृषभन्तु समुत्सृष्टं कपिलां वापि कामतः ॥
योजयित्वा हले कुर्य्यात् व्रतं चान्द्रायणद्वयम् ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

हलद्दी, स्त्री, हरिद्रा। इति राजनिर्घण्टः ॥

हलधरः, पुं, (धरतीति। धृ+अच्। हलस्य धरः।) बलदेवः। यथा,—

“नीलाम्बरो हलधरो हलभृत्तालभृत् बलः ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा च महाभारते। १। २२०। ७।

“ततो हलधरः क्षीवो रेवतीसहितः प्रभुः।
अनुगम्यमानो गन्धर्व्वैरचरत्तत्र भारत ! ॥”)

हालिकः। यथा, ज्योतिस्तत्त्वे।

“सालङ्कारो हलधरः स्रग्भिश्च पूजितं हलम् ॥”

हलभूतिः, स्त्री, (हलसाध्या भूतिः।) कृषिकर्म्म। यथा,—

“अथ सेवा श्ववृत्तिः स्यात् स्त्रियां कृषिश्च कर्षणम्।
कर्षोऽस्त्रतश्च प्रकृतं हलभूतिर्महाधनम् ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥”

हलभृत्, पुं,(हलं बिभर्त्तीति। भृ+क्विप्। हलस्य भृदिति वा। बलदेवः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, मेघदूते। ६१।

“अंसन्यस्ते सति हलभृतो मेचके वाससीव ॥”)

हलभृतिः, पुं, (हलेन भृतिर्भरणमस्य।) मुनिविशेषः। तत्पर्य्यायः। उपवर्षः २ कृतकोटिः ३ अयाचितः ४। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (हलस्य हलेन वा भृतिः।) कृषिकर्म्म च ॥

हलराचं, क्ली, आहुल्यम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

हला, व्य, नाट्योक्तौ सखीं प्रत्याह्वानम्। इत्यमरः। १। ७। १५ ॥

हला, स्त्री, सखी,। इति जटाधरः ॥ मद्यम्। पृथिवी। जलम्। इत्यनेकार्थकोषः ॥

हलायुधः, पुं, (हलमायुधं यस्य।) बलदेवः। इत्यमरः। १। १। २४ ॥ (यथा, महाभारते। १। २२१। २१।

“ततस्ते तद्वचः श्रुत्वा शाठ्यरूपं हलायुधात्।
तूष्णींभूतास्ततः सर्व्वे साधु साध्विति चाब्रुवन् ॥”)

हलाहः, पुं, चित्रिताश्वः। इति हेमचन्द्रः ॥

हलाहलः, पु, (हलमिव आ समन्तात् सर्व्वाङ्गेषु हलति कर्षतीति। आ+हल+अच्।) विषभेदः। यथा,—

“सर्पो कञ्चुकनिर्म्मोकौ क्ष्वेडस्तु गरलं विषम्।
पुंसि क्लीवे च काकोलकालकूटहलाहलाः ॥”

इत्यमरः। १। ८। १० ॥

हलमिव आ समन्तात् हलति विलिखति हलाहलः। हलज विलेखे अन्। स्वार्थे अणि हालाहलञ्च। निपातनात् ललोपे हाहलञ्च।

“हालाहलं हालहलं हाहलञ्च हलाहलम् ॥”

इति रुद्रः ॥

एते काकोलादयस्त्रयः पुंसि क्लीवे चेत्यन्वयः। केचित्तु क्ष्वेड़भेदा इति पुंस्त्वे वक्ष्यमाणत्वात् पुंसि क्लीवे चेत्यस्य विषमित्यनेन सम्बन्धः। इत्याहुः। तन्नातिहृद्यम्।

“काकोलमुग्रतेजः स्यात् कृष्णच्छवि महाविषम्।”

इति वैद्यकम्।

“तत् कालकूटं विषमुग्रतेजः
कण्ठे धृतं पर्व्वतराजकन्ये ॥”

इति व्यासः ॥

हालाहलं विषमिव प्रगुणं तदेव इति वामनः ॥

“मधु तिष्ठति वाचि योषितां हृदये हलाहलं महद्विषम्।
अतएव निपीयतेऽधरो हृदयं मुष्टिभिरेव ताड्यते ॥”

इति कुलचरितेऽश्वघोषः। इति भरतः ॥

(मूलजविषभेदः।

“सक्राचं मर्क्कटं शृङ्गिविषं हलाहलन्तथा।
एवमादीनि चान्यानि मूलजानि स्थिराणि च ॥”

इति चरके चिकित्सास्थाने २५ अध्याये ॥)

हलाहलः, पुं, (हलाहलोऽस्यास्तीति।) अच्।) ब्रह्मसर्पः। अञ्जना। इति मेदिनी ॥ बुद्धविशेषः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हलिः, पुं, (हलति कर्षति भूमिमिति। हल+ “सर्व्वधातुभ्य इन्।” उणा° ४। ११७। इति इन्। वृहद्धलम्। इति शब्दरत्नावली ॥ तत्पर्य्यायः। जित्या २। इति हेमचन्द्रः ॥

हलिनी, स्त्री, (हलमिव आकारोऽस्त्यस्या इति। इनिः। ङीप्।) लाङ्गलिकीवृक्षः। विषलाङ्गला इति भाषा इति रत्नमाला ॥ (पर्य्यायोऽस्य यथा, भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमभागे।

“कलिहारी तु हलिनी लाङ्गली शक्रपुष्प्यपि।
विषल्याग्निशिखानन्ता वह्निवक्त्रा च गर्भनुत् ॥”

"लाङ्गली हलिनो च स्यात्" इति गारुडे २०८ अध्याये ॥) हलसमूहश्च ॥

लिप्रियः, पुं, (हलिनो बलदेवस्य प्रियः ।) कदम्बवृक्षः । इत्यमरः ।२।४।४२ ॥ (पर्य्यायो यथा,—

"कदम्बः प्रियको नीपो वृत्तपुष्पो हलिप्रियः ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

लिप्रिया, स्त्री, (हलिनो बलदेवस्य प्रिया ।) मदिरा । इति राजनिर्घण्टः । अमरश्च । २ । १० । ३९ ॥ (विवरणमस्या मदिराशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)

हली, स्त्री, (हल्यते इति । हल + इन् । ङीष् ।) कलिकारीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

हली, [न्] पुं, (हलमस्यास्तीति । हल + इनि ।) बलदेवः । इत्यमरः । १ । १ । २४ ॥ (यथा, उपदेशशतके । ६९ ।

"क्रुद्धो हली कुरूणां पुरमुत्पाप्य क्षिपन्नद्याम् । अनुनीतस्तदमुञ्चत् क्रोधाविष्टोऽनुनेतव्य ॥")

कृषिकर्म्मकर्त्ता । तत्पर्य्यायः । कुटुम्बी २ कर्षकः ३ क्षेत्री ४ कृषिकः ५ कार्षिकः ६ कृषीवलः ७ । इति हेमचन्द्रः ॥

हलीनः, पुं, (हलाय हितः । हल + खः ।) शाकवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हलीमकः, पुं, रोगविशेषः । यथा पाण्डुरोगस्यैव भेदं हलीमकञ्चाह ।

"यदा तु पाण्डोर्व्वर्णः स्याद्धरितश्यावपीतकः ।
बलोत्साहक्षयस्तन्द्रामन्दाग्नित्वं मृदुज्वरः ॥
स्त्रीष्वहर्षोऽङ्गमर्दश्च श्वासतृष्णारुचिभ्रमाः ।
हलीमकं तदा तस्य विद्यादनिलपित्ततः ॥"

पाण्डोः पाण्डुरोगिणः ॥तस्य चिकित्सा यथा,

"मारितस्यायसश्चूर्णं मुस्ताचूर्णेन संयुतम् ।
खदिरस्य कषायेण पिबेद्वन्तु हलीमकम् ॥
सिता तिक्ता बला यष्टी त्रिफला रजनीयुगैः ।
लेहं लिह्यात् समध्वाज्यं हलीमकनिवृत्तये ॥
अमृतलतारसकल्कप्रसाधितं तुरगविद्विषः सर्पिः ।
क्षीरचतुर्गुणमेतद्धितरेव हलीमकार्त्तेभ्यः ॥"

इति अमृताघृतम् ॥ * ॥

"मधुरैरन्नपानैस्तं वातपित्तहरैर्हरेत् ।
कामलापाण्डुरोगोक्तक्रियाश्चाप्युपयोजयेत् ॥"

अथ सामान्यतः पाण्डुरोगकामलाहलीमकचिकित्सा ।

"फलत्रिकामृतावासातिक्ताभूनिम्बनिम्बजः ।
क्वाथः क्षौद्रयुतो हन्यात् पाण्डुरोगं सकामलम् ॥ १
त्र्यूषणं त्रिफला मुस्तं विडङ्गं चव्यचित्रकं ।
दार्व्वी त्वङ्माक्षिको धातुर्ग्रन्थिको देवदारु च ॥
एषां द्विपलिकान् भागवान् कृत्वा चूर्णं पृथक् पृथक् ।
मण्डूरं द्विगुणं चूर्णाच्छुद्धमञ्जनसन्निभम् ॥
मूत्रे चाष्टगुणे पक्त्वा तस्मिंस्तत् प्रक्षिपेत्ततः ।
उडुम्बरसमान् कृत्वा वटकांस्तान् यथाग्नि च ।
उपयुञ्जीत तक्रेण जीर्णे सात्म्यञ्च भोजनम् ।
मण्डूरवटका ह्येते प्राणदाः पाण्डुरोगिणाम् ॥
कुष्ठानि जठरं शोथमूरुस्तम्भं कफामयान् ।
अर्शांसि कामलां मेहं प्लीहानं शमयन्ति च ॥"

इति त्र्यूषणादिमण्डूरवटकः ॥२॥

"किराततिक्तं सुरदारु दार्व्वी
मुस्ता गुडूची कटुका पटोलम् ।
दुरालभा पर्पटकं सनिम्बं
कटुत्रिकं वह्निफलत्रिकञ्च ॥
फलं विडङ्गस्य समांशकानि
सर्व्वैः समं चूर्णमथायसञ्च ।
सर्पिर्मधुभ्यां वटिका विधेया
तक्रानुपानात् भिषजा प्रयोज्या ॥
निहन्ति पाण्डुञ्च हलीमकञ्च
शोथं प्रमेहं ग्रहणीरुजञ्च ।
श्वासञ्च कासञ्च सरक्तपित्तमर्शांस्यथोरुग्रहमामवातम् ॥
व्रणांश्च गुल्मान् कफविद्रधिञ्च
श्वित्रञ्च कुष्ठञ्च ततः प्रयोगात् ॥"

इति अष्टादशाङ्गलौहम् ॥ ३ ॥

"यवगोधूमशाल्यन्नै रसैर्जाङ्गलजैर्हितैः ।
मुद्गाढकीमसूराद्यैरेषु भोजनमिष्यते ॥"
एषु पाण्डुरोगकामलाहलीमकेषु ॥ ४ ॥

इति भावप्रकाशः ॥

हलीशा, स्त्री, (हलस्य ईशा । शकन्ध्वादित्वात् साधुः ।) लाङ्गलदण्डः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

हल्यं, त्रि, (हलेन कृष्टम् । हल + यत् ।) कर्षितक्षेत्रम् । इत्यमरः । २ । ९ । ८ ॥ अस्य पर्य्यायः कृष्टशब्दे द्रष्टव्यः ॥ (हलस्येदमिति ।) हलसम्बन्धि च ॥ (पुं, हलस्य कर्षः । हल + "मतजनहलात् करणजल्पकर्षेषु ।" ४ । ४ । ९७ ॥ इति यत् ॥)

हल्यं, क्ली, (हलस्येदमिति । यत् ।) वैरूप्यम् । इति केचित् ॥

हल्या, स्त्री, (हलस्य समूहः । हल + "पाशादिभ्यो यः ।" ४ । २ । । ४९ । इति यः ।) हलसमूहः । इत्यमरः । ३ । २ । ४१ ॥

हल्लकं, क्ली, रक्तकह्लारम् । हेला इति भाषा । तत्पर्य्यायः । रक्तसन्ध्यकम् २ । इत्यमरः । १ । १० । ३६ ॥ रक्तसौगन्धिकम् ३ रेवना ४ । इति जटाधरः ॥ अल्पगन्धम् ५ सोमाख्यम् ६ रक्तकैरवम् ७ । इति रत्नमाला ॥

हल्लनं, त्रि, प्रचलायितम् । इति जटाधरः ॥

हल्लीषं, क्ली, स्त्रीणां सह नर्त्तनम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (पुं, उपरूपकविशेषः । तल्लक्षणं यथा, साहित्यदर्पणे । ६ । ५५५ ।

"हल्लीष एव एकाङ्कः सप्ताष्टौ दश वा स्त्रियः ।
वागुदात्तैकपुरुषः कैशिकीवृत्तसङ्कुलः ।
मुखान्तिमौ तथा सन्धी बहुताललयस्थितिः ॥")

हल्लीषकं, क्ली, (हल्लीषमेव । स्वार्थे कन् ।) स्त्रीणां मण्डलिकानृत्यम् । इति जटाधरः ॥

"मण्डलेन तु यन्नृत्यं स्त्रीणां हल्लीषकन्तु तत् ॥

इति हेमचन्द्रः ॥

एकस्य पुंसो बहुभिः स्त्रीभिः क्रीडनम् । तत्तु रासक्रीडा । यथा,—

"गोपीनां मण्डलीनृत्यबन्धे हल्लीषकं विदुः ॥"

इति कोषात् ॥

तल्लक्षणन्तु ।

"एवं सुवृत्तं सबलं वितस्तिमात्रायतं कौ विनिखन्य शङ्कुकम् ।
आक्रम्य पद्भ्यामितरेतरन्तु
हस्तैर्भ्रमोऽयं खलु रासगोष्ठी ॥"

इति हरिवंशटीकायां नीलकण्ठः ॥

हल्लीसकं दन्त्यसकारमध्यमपि ॥

हवः, पुं, (हु नि ह्वाने + अप् ।) होमः । आज्ञा । (ह्वे । "भावेऽनुपसर्गस्य ।" ३ । ३ । ७५ । इति अप् सम्प्रसारणञ्च ।) आह्वानम् । अध्वरः । इत्यमरः । ३ । २ । ८ ॥

ह क्कः, पुं, कांस्यपात्रे दधिमिश्रितान्नभक्षणम् । इति केचित् ॥

हवनं, क्ली, (हु + ल्युट् ।) होमः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । १ । १६८ । ३४ ।

"याजस्तु हवनस्यान्ते देवीमाह्वापयत्तदा ।
प्रैहि मां राज्ञि पृषति ! मिथुनं त्वामुपस्थितम् ॥)

हवनायुः, [स्] पुं, (हवनमेव आयुर्यस्य ।) अग्निः । इति शब्दरत्नावली ॥

हवनी, स्त्री, (हूयतेऽस्येति । हु + ल्युट् । ङीप् ।) होमकुण्डम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हवनीयं, त्रि, होमीयद्रव्यम् । हव्यम् । हुधातोरनीयप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

हविः, [स्] क्ली (हूयतेऽनेनेति । हु + "अर्चिशुचिहुसृपीति ।" उणा० २ । १०९ । इति इसिः ।) हवनीयद्रव्यम् । तत्पर्य्यायः । साम्नाय्यम् २ । घृतम् । इत्यमरः । २ । ७ । २७ ॥ (यथा, महाभारते । १ । ८५ । ११ ।

"न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ।
हविषा कृष्णवर्त्मेव भूय एवाभिवर्द्धते ॥")

जलम् । इति केचित् ॥ (विष्णुः । इति महाभारतम् । १३ । १४९ । ५२ ॥ शिवः । इति च तत्रैव । १३ । १७ । १०२ ॥)

हविधा, स्त्री, होमकुण्डम् । इति हेमचन्द्रः ॥

हविरशनः, पुं, (हविरशनं यस्य ।) अग्निः । इति हेमचन्द्रः ॥ घृतभोजने, क्ली ॥

हविर्गन्धा, स्त्री, (हविषो गन्धो यस्याम् ।) शमी । इति राजनिर्घण्टः ॥ शमीशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातव्याः ॥

हविर्गेहं, क्ली, (हविषो गेहम् ।) होमगृहम् । तत्पर्य्यायः । होत्रायम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥

हविर्म्मन्थः, पुं, (हविषे हवनीयाय मथ्यते इति । मन्थ + घञ् ।) गणिकारीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

हविष्यं, क्ली, (हविषे हितम् । हविस् + "उगवादिभ्यो यत् ।" ५ । १ । २ । इति यत् ।) घृतम् । यथा,—

"हुतं हविष्यमाज्यञ्च हविराधारसर्पिषी ॥"

इति हेमचन्द्रः ॥

हविष्यान्नम् । यथा,—

"वर्षोदयां व्रतस्नानो ब्रह्मचारी समाहितः ।
निरामिषं हविष्यं वा सक्तन्नुञ्जीत नान्यथा ॥"

इति शिवरात्रिव्रतकथा ॥*॥

अन्यच्च ।

"हेमन्ते प्रथमे मासि नन्द व्रजकुमारिकाः ।
चेरुर्हविष्यं भुञ्जानाः कात्यायन्यर्चनव्रतम् ॥"

इति श्रीमद्भागवतम् ॥

हविष्यान्नं, क्ली, (हविष्यमन्नम् ।) व्रतादौ भक्ष्यणीयद्रव्यविशेषः । यथा, स्मृतिः ।

"हैमन्तिकं सिताखिन्नं धान्यं मुद्गास्तिला यवाः ।
कलायकङ्गुनीवारा वास्तूकं हिलमोचिका ॥
षष्टिका कालशाकञ्च मूलकं केमुकेतरत् ।
लवणे सैन्धवसामुद्रे गव्ये च दधिसर्पिषी ॥
पयोऽनुद्धृतसारञ्च पनसाम्रहरीतकी ।
तिन्तिड़ी जीरकञ्चैव नागरङ्गकपिप्पली ॥
कदली लवली धात्री फलान्यगुड़मैक्षवम् ।
अतैलपक्वं मुनयो हविष्यान्नं प्रचक्षते ॥"

अत्राखिन्नमित्युपादानादन्यत्र खिन्नधान्यतण्डुलेन दोषः । हैमन्तिकमित्यभिधाय अगस्त्यसंहितायाम् ।

"नारिकेलफलञ्चैव कदलीं लवलीन्तथा ।
आम्रमामलकञ्चैव पनसञ्च हरीतकीम् ।
व्रतान्तरप्रशस्तञ्च हविष्यं मन्वते बुधाः ॥"

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

हव्यं, क्ली, (हूयते इति । हु + यत् ।) देवान्नम् । इत्यमरः । २ । ७ । २४ ॥ (यथा, मनुः । ३।९७।

"नश्यन्ति हव्यकव्यानि नराणामविजानताम् ।
भस्मीभूतेषु विप्रेषु मोहाद्दत्तानि दातृभिः ॥")

हवनीयद्रव्यञ्च ॥

हव्यपाकः, पुं, (हव्याय पाको यस्य ।) चरुः । इत्यमरः । २ । ७ । २२ ॥

हव्यवाहः, पुं, हव्यं वहतीति । वह + अण् ।) अग्निः । इति रत्नमाला ॥ (यथा, महाभारते । १ । २२४ । ५८ ।

"एतच्छ्रुत्वा हुतवहाद्भगवान् सर्व्वलोकभृत् ।
हव्यवाहमिदं वाक्यमुवाच प्रहसन्निव ॥")

हव्यवाहनः, पुं, (हव्यं वाहयतीति । वह + णिच् + ल्युः ।) अग्निः । इत्यमरः । १ । १ । ५८ ॥ (यथा, महाभारते । १ । २२४ । १३ ।

"न ह्येतत् कारणं ब्रह्मन्नल्पं सम्प्रतिभाति मे ।
यद्दहाद्य सुसंक्रुद्धः खाण्डवं हव्यवाहनः ॥")

हव्याशः, पुं, (हव्यमश्नातीति । हव्य + अश + अण् ।) हुताशनः । इति शब्दरत्नावली ॥

हव्याशनः, पुं, (हव्यं अशनं यस्य ।) अग्निः । इति हेमचन्द्रः ॥

हस, ए हासे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-अक०-उपहासे सक०-सेट् ।) ए, अहसीत् । हासोऽपूर्व्वप्रतीत्या कपोलस्य विकसितीकरणम् । तत्रैवाकर्म्मकः । हसति शनैः शुष्करुदितस्वरी । इति गोवर्द्धनः । यदा तु कस्य चिद्दोषादिकमुद्दिश्य तत् स्यात्तदा सकर्म्मकः । हसत्यमन्त्यवर्व्वलमर्व्वतां रवेरिति श्रीहर्षः ॥ हसन्ति साधवश्चौरम् । इति दुर्गादासः ॥

हसः, पुं, (हसनमिति । हस + "स्वनहसोर्वा ।" ३ । ३ । ६२ । इति अप् ।) हास्यम् । इत्यमरः । १ । ७ । १८ ॥ (यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । ३० । ६ ।

"हसाय कारिमानन्दाय स्त्रीषखमिति ॥")

हसन्, [त्] त्रि, हास्यं कुर्व्वन् । हसधातोः शतृप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, हरिवंशे ।१४६।२७।

"हसन् विहासांश्च जहाति हर्षात्
वाष्पागमं लज्जविमोदनार्थम् ॥")

हसनं, क्ली, (हस + ल्युट् ।) हास्यम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् ।४६।२५ ।

"हसने देशभ्रंशं रुदिते च व्याधिबाहुल्यम् ॥)

हसनी, स्त्री, (हसतीति । हस + कृत्यल्युट इति ल्युट् । टिड्ढेति ङीप् ।) अङ्गारधानी । इति मेदिनी ॥

हसनीमणिः, पुं, अग्निः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हसन्तिका, स्त्री अङ्गारधानी । इति हेमचन्द्रः ॥

हसन्ती, स्त्री, (हसतीति । हस + शतृ । ङीप् ।) अङ्गारधानिका । इत्यमरः । २ । ९ । २९ ॥ मल्लिकाविशेषः । शाकिनीभेदः । इति मेदिनी ॥ (हास्यं कुर्व्वती । यथा कथासरित्सागरे । ११ । ३१ ।

"अस्तीहोज्जयिनी नाम नगरी भूषणं भुवः ।
हसन्तीव सुधाधौतैः प्रासादैरमरावतीम् ॥")

हसिकः, त्रि, (हसो हासोऽस्त्यस्येति । ठन् ।) हास्यकर्त्ता । इति केचित् ॥ हसशब्दात् ष्णिकप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

हसितं, क्ली, (हस + क्तः ।) हास्यम् । (यथा, बृहत्संहितायाम् । ६८ । ७४ ।

"हसितं शुभदमकम्पं
स निमीलितलोचनस्य पापस्य ।
दुष्टस्य हसितमसकृत्
सोन्मादस्यासकृत् प्रान्ते ॥")

कामदेवधनुः । इति केचित् ॥ (हास्यकरणम् । यथा, कथासरित्सागरे । ५८ । १५८ ।

"अद्य कर्म्मगतिं चित्रां दृष्ट्वास्य हसितं मया ॥"

परिहासः । यथा, किराते । १३ । ४७ ।

"कीर्त्तितानि हसितेऽपि तानि यं
व्रीडयन्ति चरितानि मानिनम् ॥")

हसितः, त्रि, (हस + क्तः ।) विकसितः । इति शब्दमाला ॥ कृतहासश्च ॥

हस्तं, क्ली, (हस + तन् ।) चर्म्मप्रसेविका । इति केचित् ॥

हस्तः, पुं, (हसति विकसतीति । हस + "हसिमृग्रिण्वामीति ।" उणा० ३ । ८६ । इति तन् ।) शरीरावयवविशेषः । स च कर्म्मेन्द्रियः । हात इति भाषा । तत्पर्य्यायः । पाणिः २ समः ३ शयः ४ । इत्यमरमाला ॥ पञ्चशाखः ५ । इत्यमरः ॥ करः ६ भुजः ७ । इति जटाधरः ॥ कुलिः ८ भुजादलः ९ । इति शब्दरत्नावली ॥

"हस्तावध्यात्ममित्याहुरध्यात्मविदुषो जनाः ।
अधिभूतञ्च कर्म्माणि शक्रस्तत्राधिदैवतम् ॥"

इति महाभारते आश्वमेधिकपर्व्व ॥

हस्तस्य शुभाशुभलक्षणं बाहुशब्दे द्रष्टव्यम् ॥*॥ विस्तृतकरप्रकोष्ठः । इत्यमरः । २ । ६ । ६८ ॥ स च चतुर्व्विंशत्यङ्गुलपरिमाणम् । इति भरतः ॥ यथा,—

"यवानां तण्डुलैरेकमङ्गुलं चाष्टभिर्भवेत् ।
अष्टौदीर्घयोजितैर्हस्तश्चतुर्विंशतिभिरङ्गुलैः ॥"

इति तिथ्यादितत्त्वधृतकालिकापुराणम् ॥

अपि च ।

"यवोदरैरङ्गुलमष्टसंख्यै-
र्हस्तोऽङ्गुलैः षड्गुणितैश्चतुर्भिः ।
हस्तैश्चतुर्भिर्भवतीह दण्डः
क्रोशः सहस्रद्वितयेन तेषाम् ॥"

इति लीलावती ॥*॥

हस्तमात्रदत्तस्नेहादिद्रव्यभक्षणनिषेधो यथा,

"हस्तदत्ताश्च ये स्नेहा लवणं व्यञ्जनानि च ।
दातारं नोपतिष्ठन्ते भोक्ता भुङ्क्ते तु किल्बिषम् ॥
तस्मादन्तरितं कृत्वा पर्णेनाथ तृणेन वा ।
प्रदद्यात् न तु हस्तेन नायसेन कदाचन ॥"

इति श्राद्धतत्त्वधृतवशिष्ठवचनम् ॥*॥

एकहस्तदत्तद्रव्यभोजननिषेधो यथा,—

"एकेन पाणिना दत्तं शूद्रदत्तं न भक्षयेत् ।"

इति तत्कृतादिपुराणवचनम् ॥*॥

हस्तिशुण्डः । यथा, रामायणे ।२।२३।४।

"अग्रहस्तं विधुन्वंस्तु हस्ती हस्तमिवात्मनः ॥")

हस्तानक्षत्रम् । (यथा, मार्कण्डेये ।३३।११।

"प्रयाति श्रेष्ठतां सत्यं हस्ते श्राद्धप्रदो नरः ॥")

केशात् परे तत्समूहवाचकः । इति मेदिनी ॥

हस्तज्योड़िः, पुं, करज्योड़िवृक्षः । हाताजुड़ि इति हिन्दी भाषा । अस्य गुणाः । रसबन्धादिवश्यकृत् । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तधारणं, क्ली, (हस्तस्य धारणम् ।) मारणोद्यतस्य निवारणम् । इति हस्तवारणशब्दटीकायां रामाश्रमः । ३ । २ । ५ ॥ (परित्राणम् । यथा, महाभारते । १ । २१४ । १० ।

"ब्राह्मणस्वे हृते चौरैर्धर्म्मार्थे च विलोपिते ।
क्रोशमाणे च मयि क्रियतां हस्तधारणम् ॥")

हस्तपुच्छं, क्ली, (हस्तस्य पुच्छम् ।) हस्तावयवविशेषः । हातेर पाँछा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । कलम्बम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हस्तबिम्बं, क्ली, (हस्तस्य बिम्बं यत्र ।) स्थासकः । स तु चन्दनादिना देहविलेपनविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ करप्रतिबिम्बञ्च ॥

हस्तवारणं, क्ली, (हस्तेन वारणम् ।) परित्राणम् । तत्तु मारणोद्यतस्य निवारणम् । इत्यमरः । ३ । २ । ५ ॥ करेण निषेधनञ्च ॥

हस्तलिपिः, स्त्री, (हस्तस्य लिपिः ।) भृतिः । वेतनम् । यथा,—
"प्रतीकारमिमं ज्ञात्वा शीतादेस्ताः प्रजाः पुनः ।
वार्त्तोपायं ततश्चक्रुर्हस्तसिद्धिञ्च कर्म्मजाम् ॥"
इति विष्णुपुराणे १ अंशे ६ अध्यायः ॥
हस्तसिद्धिं हस्ताभ्यां साध्यां सिद्धिं भृतिं तामेवाह कर्म्मजां तत्कर्म्मनिमित्ताम् । इति तट्टीका ॥ करेण साधनञ्च ॥

हस्तसूत्रं, क्ली, (हस्तस्य सूत्रम् ।) वलयम् । यथा,
"कटको वलयं पारिहार्य्यावापौ तु कङ्कणम् ।
हस्तसूत्रं प्रतिसरः ऊर्म्मिका त्वङ्गुलीयकम् ॥"
इति हेमचन्द्रः ॥
(विवाहादिकालीनमङ्गलार्थनिबद्धकरसूत्रम् । यथा, कुमारे । ७ । २५ ।
"बबन्ध चास्राकुलदृष्टिरस्याः
स्थानान्तरे कल्पितसन्निवेशम् ।
धात्र्यङ्गुलीभिः प्रतिसार्य्यमाण-
मूर्णामयं कौतुकहस्तसूत्रम् ॥")

हस्ता, पुं, स्त्री, अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतत्रयोदशनक्षत्रम् । तत्तु हस्ताकृतिपञ्चतारात्मकम् । अस्याधिदेवता दिनकृत् । जन्मकालीनोऽयं जघन्यगुणदायकः । इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥*॥ तद्दर्शनेन लग्ननिरूपणं यथा,—
"मस्तकोपरि कराकृतौ करे
तिष्ठतीन्दुमुखि ! बाणतारके ।
लिप्तिकाः शरकुपक्षसंज्ञका
नायकासनविलग्नतो गताः ॥" दं ३।३५ ।
इति कालिदासकृतरात्रिलग्ननिरूपणग्रन्थः ॥*॥
तत्र जातफलम् ।
"दाता यशस्वी सुतरां मनस्वी
भूदेवदेवार्च्चनकृत्प्रयत्नः ।
प्रसूतिकाले किल यस्य हस्ता
हस्तस्थिता तस्य समस्तसम्पत् ॥"
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

हस्ताङ्गुलिः, पुं, (हस्तस्य अङ्गुलिः ।) करशाखा । यथा,—
"हस्ताङ्गुलय एव स्युरायुर्दा ललिताः शुभाः ।"
इति गारुडे ६६ अध्यायः ॥
अस्य विवरणं बाहुशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

हस्तामलकं, क्ली, (हस्तस्थितं आमलकम् ।) करस्थितामलकीफलम् । (यथा, रामायणे ।
"त्वया दृष्टं जगत्सर्व्वं हस्तामलकवत् सदा ॥")
वेदान्तग्रन्थविशेषः । तल्लिख्यते । श्रीमच्छङ्कराचार्य्यस्य दिग्विजयसमये पथिमध्ये कञ्चित् बालकं प्रति प्रश्नः ।
"कस्त्वं शिशो ! कस्य कुतोऽसि गन्ता
किं नाम ते त्वं कुत आगतोऽसि ।
एतद्वद त्वं मम सुप्रसिद्धं
मत्प्रीतये प्रीतिविवर्द्धनोऽसि ॥"
बालकस्योत्तरम् ।
"नाहं मनुष्यो न च देवयक्षौ
न ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राः ।
न ब्रह्मचारी न गृही वनस्थो
भिक्षुर्न चाहं निजबोधरूपः ॥"
एतस्य श्लोकस्य शङ्कराचार्य्येण भाष्यं न कृतम् ॥
"निमित्तं मनश्चक्षुरादिप्रवृत्तौ
निरस्ताखिलोपाधिराकाशकल्पः ।
रविर्लोकचेष्टानिमित्तं यथा यः
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥१॥
यमग्न्युष्णवन्नित्यबोधस्वरूपं
मनश्चक्षुरादीन्यबोधात्मकानि ।
प्रवर्त्तन्त आश्रित्य निष्कम्पमेकं
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥ २ ॥
मुखाभासको दर्पणे दृश्यमानो
मुखत्वात् पृथक्त्वेन नैवास्ति वस्तु ।
चिदाभासको धीषु जीवोऽपि तद्वत्
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥ ३ ॥
यथा दर्पणाभाव आभासहानौ
मुखं विद्यते कल्पनाहीनमेकम् ।
तथा धीवियोगे निराभासको यः
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥ ४ ॥
मनश्चक्षुरादेर्वियुक्तः स्वयं यो
मनश्चक्षुरादेर्मनश्चक्षुरादिः ।
मनश्चक्षुरादेरगम्यस्वरूपः
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥ ५ ॥
य एको विभाति स्वतः शुद्धचेताः
प्रकाशस्वरूपोऽपि नानेव धीषु ।
शरावोदकस्थो यथा भानुरेकः
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥ ६ ॥
यथानेकचक्षुः प्रकाशो रविर्न
क्रमेण प्रकाशीकरोति प्रकाश्यम् ।
अनेका धियो यस्तथैकप्रबोधः
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥ ७ ॥
विवस्वत्प्रभातं यथा रूपमक्षं
प्रगृह्णाति नाभातमेवं विवस्वान् ।
यथा भात आभासयत्यक्षमेकः
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥ ८ ॥
यथा सूर्य्य एकोऽप्स्वनेकश्चलासु
स्थिरास्वप्यनन्वग्विभाव्यस्वरूपः ।
चलासु प्रभिन्नासु धीष्वेक एवं
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥ ९ ॥
घनच्छन्नदृष्टिर्घनच्छन्नमर्कं
यथा निष्प्रभं मन्यते चातिमूढः ।
तथा बद्धवद्भाति यो मूढदृष्टेः
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥ १० ॥
समस्तेषु वस्तुष्वनुस्यूतमेकं
समस्तानि वस्तूनि यन्न स्पृशन्ति ।
वियद्वत् सदा शुद्धमच्छस्वरूपं
स नित्योपलब्धिस्वरूपोऽहमात्मा ॥ ११ ॥
उपाधौ यथा भेदता सन्मणीनां
तथा भेदता बुद्धिभेदेषु तेषु ।
यथा चन्द्रिकाणां जले चञ्चलत्वं
तथा चञ्चलत्वं तवापीह विष्णो ॥" १२॥
इति हस्तामलकं समाप्तम् ॥

हस्तिकं, क्ली, (हस्तिनां समूहः । कन् ।) हस्तिसमूहः । तत्पर्य्यायः । गजता २ । इति शब्दरत्नावली ॥

हस्तिकक्ष्यः, पुं, (हस्ती कक्षे यस्य ।) सिंहः । व्याघ्रः । इति केचित् ॥

हस्तिकन्दः, पुं, (हस्तिनः पद इव कन्दो यस्य ।) वृहत्कन्दविशेषः । तत्पर्य्यायः । हस्तिपत्त्रः २ स्थूलकन्दः ३ पतिकन्दकः ४ वृहत्पत्रः ५ पतिपत्रः ६ हस्तिकर्णः ७ सुकर्णकः ८ त्वग्दोषारिः ९ कुष्ठहन्ता १० गिरिवासी ११ नागाश्रयः १२ गजकन्दः १३ नागकन्दः १४ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कफवातामयत्वग्दोषश्रमकुष्ठविषवेसर्पनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तिकरञ्जः, पुं, (हस्तीव महान् करञ्जः ।) महाकरञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्य महाकरञ्जशब्दे ज्ञातव्याः ॥)

हस्तिकर्णः, पुं, (हस्तिनः कर्णमिव पर्णमस्य ।) एरण्डः । पलाशभेदः । गणदेवताभेदः । इति मेदिनी ॥ हस्तिकन्दः । रक्तैरण्डः । इति राजनिर्घण्टः ॥ हस्तिकर्णपलाशस्य गुणाः ।
"हस्तिकर्णः परं वृष्यो मेधायुर्बलवर्द्धनः ।"
इति राजवल्लभः ॥
अपि च ।
श्रीहरिरुवाच ।
"हस्तिकर्णस्य वै मूलं गृहीत्वा चूर्णयेद्धर ! ।
सर्व्वरोगविनिर्म्मुक्तः चूर्णं पलशतं शिव ! ॥
सक्षौद्रं भक्षितं कुर्य्यात् समाहेन वृषध्वज ! ।
नरं श्रुतिधरं शूरं मृगेन्द्रगतिविक्रमम् ॥
पद्मगौरप्रतीकाशं युक्तं दशशतायुषा ।
पोडशाब्दाकृतिं रुद्र ! सततं दुग्धभोजितम् ॥
मधुसर्पिःसमायुक्तं जग्धमायुष्करं भवेत् ।
तज्जग्धं मधुना सार्द्धं दशवर्षसहस्रिणम् ॥
कुर्य्यान्नरं श्रुतिधरं प्रमदाजनवल्लभम् ।
दध्ना नित्यं भक्षितन्तु वज्रदेहकरं शिव ! ॥
कृष्णाश्मसमायुक्तं नरं वर्षसहस्रिणम् ।
तच्च काञ्जिकसंयुक्तं नरं कुर्य्याच्च भक्षितम् ॥
शतवर्षं दिव्यदेहं वलीपलितवर्ज्जितम् ।
जग्धं त्रिफलया युक्तं चतुष्पन्तं करोति वै ॥
अन्धः पश्यन्त् चूर्णस्य मास्यस्यैव तु भक्षणात् ।
महिषक्षीरसंयुक्तं तत्तैपः कृष्णकेशकृत् ॥
खल्लाटस्य च वै केशा भवन्ति वृषभध्वज ! ।
तैलयुक्तेन चूर्णेन वलीपलितवर्ज्जितम् ॥
तद्वत्तमसाचेण सर्व्वरोगैः प्रमुच्यते ।
सच्छागलाक्ष्चूर्णेन दृष्टिः पक्षासतोऽच्छतात् ॥"
इति गारुडे १० अध्यायः ॥

हस्तिकर्णकः, पुं, (हस्तिनः कर्ण इव पर्णमस्य । कप् ।) किंशुकभेदः । इति शब्दरत्नावली ॥

हस्तिकर्णदलः, पुं, (हस्तिनः कर्ण इव दलमस्य । पलाशभेदः । इत्यमरमाला ॥

हस्तिकोलिः, पु, (हस्तीव कोलिः ।(बदरीभेदः । तत्पर्य्यायः । गोपघोण्टा २ घोण्टा ३ बदरीच्छदा ४ । इति रत्नमाला ॥

हस्तिगिरिः, पुं, (हस्तिप्रधानो गिरिर्यत्र ।) काञ्चिदेशः । इति केचित् ॥

हस्तिघोषा, स्त्री, (हस्तीव बृहती घोषा ।) बृहद्घोषा । बड़ी तोरइ इति हिन्दी भाषा । तत्पर्य्यायः । ऐभी २ महत्पुष्पा ३ सपीतिका ४ महाकोषातकी ५ । अस्या गुणाः । स्निग्धत्वम् । सारकत्वम् । पित्तानिलनाशित्वञ्च । इति मदनविनोदः ॥ (पर्य्यायान्तरं यथा,—

"महाकोषातकी प्रोक्ता हस्तिघोषा महाफला ।
धामार्गवो घोषकश्च हस्तिपर्णश्च स स्मृतः ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हस्तिघोषातकी, स्त्री, (हस्तीव बृहती घोषातकी ।) हस्तिघोषा । इति रत्नमाला ॥ (गुणादिकमस्या हस्तिघोषाशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)

हस्तिघ्नः, पुं, (हस्तिनं हन्तुं शक्तः । हस्तिन्+हन+"शक्तौ हस्तिकपाटयोः ।" ३ । २ । ५४ । इति टक् ।) मनुष्यः । इति केचित् ॥ करिनाशके, त्रि ॥

हस्तिचारिणी, स्त्री, (हस्तीव चरतीति । चर+णिनिः । ङीप् ।) महाकरञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तिदन्तं, क्ली, (हस्तिनो दन्त इव आकारोऽस्त्यस्येति । अच् ।) मूलकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तिदन्तः, पुं, (हस्तिनो दन्त इव आकारोऽस्य । अच् ।) मूलकम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (हस्तिनो दन्त इव ।) द्रव्यरक्षार्थभित्तिस्थकीलकः । (हस्तिनो दन्तः ।) गजदशनश्च ॥ (यथा,—

"हस्तिदन्तमसीं कृत्वा मुख्यञ्चैव रसाञ्जनम् ।
लोमान्यनेन जायन्ते नृणां पाणितलेष्वपि ॥"

इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे क्षुद्ररोगाधिकारे ॥)

हस्तिदन्तकं, क्ली, (हस्तिदन्तमेव । कन् ।) मूलकम् । इति शब्दमाला ॥ (मूलकशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

हस्तिदन्तफला, स्त्री, (हस्तिदन्त इव फलमस्याः ।) एर्व्वारुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तिद्वयसः, त्रि, गजपरिमाणम् । हस्तिशब्दात् द्वयसच्प्रत्ययेन निष्पन्नः । इति सिद्धान्तकौमुदी ।

हस्तिनखः, पुं, (हस्तिनो नख इव ।) पुर्द्वारि यत् कूटं तत् । इत्यमरः । २ । २ । १७ ॥ द्वारोपरि दुर्गार्थं यत् कूटं मृत्तिकाराशिस्तस्मिन् हस्तिनखो दमदमा इति ख्यातः । दुर्गद्वारावरणार्थः क्रमनिम्नोन्नतखातोद्धृतमृत्कूटो हस्तिनख इत्यन्योऽपि । दुर्गपुरद्वारसमीपे युद्धार्थं यद्बहिरतटमन्तःसोपानयुक्तं मृत्कूटं यत्र स्थित्वा विपक्षेषु काण्डादिकं क्षिप्यते तत्र हस्तिनखो बुरुज इति ख्यात इत्यपरे । हस्तिनो नख इव हस्तिनखः । इति तट्टीकायां भरतः । (यथा, माघे । ३ । ६८ ।

"शनैरनीयन्त रयात् पतन्तो
रथाः क्षितिं हस्तिनखादखेदैः ।
सयत्नसूतायतरश्मिभुग्न-
ग्रीवाग्रसंसक्तयुगैस्तुरङ्गैः ॥")

हस्तिनपुरं, क्ली, हस्तिनापुरम् । इति हेमचन्द्रः ॥

हस्तिनापुरं, क्ली, चन्द्रवंशीयहस्तिनामकराजनिर्म्मितनगरम् । परिक्षित्गड़ इति दिल्ली इति च ख्यातम् । तत्पर्य्यायः । नागाह्वः २ हस्तिनपुरम् ३ हास्तिनम् ४ गजाह्वयम् ५ गजाह्वम् ६ गजसाह्वयम् ७ । इति शब्दरत्नावली ॥ हस्तिनीपुरम् ८ । इति हेमचन्द्रः । शतानीकादप्यश्वमेधदत्तो भविता । तस्मादप्यधिसीमकृष्णः । अधिसीमकृष्णात् निचक्नुः । यो गङ्गापहृते हस्तिनापुरे कौशाम्ब्यां निवत्स्यति । इति विष्णुपुराणे ४ अंशे २१ । ३ ॥

हस्तिनी, स्त्री, (हस्तिनः स्त्री । ङीप् ।) गजपत्नी । हातिनी इति भाषा । तत्पर्य्यायः । करेणूः २ करेणुः ३ रेणुका ४ करेणुका ५ धेनुका ६ वासिता ७ वाशा ८ करिणी ९ विशा १० । इति शब्दरत्नावली ॥ कटम्भरा ११ पुष्करिणी १२ कचा १३ वसा १४ गणिका १५ गजयोषित् १६ । इति जटाधरः ॥ इभी १७ पद्मिनी १८ मातङ्गी १९ । अस्या दुग्धगुणाः । मधुरत्वम् । वृष्यत्वम् । गुरुत्वम् । कषायत्वम् । स्निग्धत्वम् । स्थैर्य्यकरत्वम् । शीतत्वम् । चक्षुष्यत्वम् । बलवर्द्धनत्वञ्च ॥ तद्दधिगुणाः । कषायत्वम् । लघुत्वम् । उष्णत्वम् । पक्तिशूलशमनत्वम् । रुचिप्रदत्वम् । दीप्तिदत्वम् । बलासगदनाशित्वम् । वीर्य्यवर्द्धनत्वम् । उत्तमबलप्रदत्वञ्च ॥ तन्नवनीतगुणाः । कषायत्वम् । शीतलत्वम् । लघुत्वम् । तिक्तत्वम् । विष्टम्भिजन्तुपित्तकफकृमिनाशित्वञ्च ॥ तद्घृतगुणाः । कफपित्तविषकृमिनाशित्वम् । कषायत्वम् । विष्टम्भित्वम् । तिक्तत्वम् । अग्निकरत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ चतुर्व्विधस्त्रीमध्ये स्त्रीविशेषः । तल्लक्षणं यथा,—

"स्थूलाधरा स्थूलनितम्बभागा
स्थूलाङ्गुली स्थूलकुचा सुशीला ।
कामोत्सुका गाढ़रतिप्रिया च
नितम्बखर्व्वा खलु हस्तिनी स्यात् ॥"

इति रतिमञ्जरी ॥

हट्टविलासिनी । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हस्तिनीपुरं, क्ली, हस्तिनापुरम् । इति हेमचन्द्रः ॥

हस्तिपः, पुं, (हस्तिनं पाति रक्षतीति । पा+कः ।) हस्त्यारोहः । इति शब्दमाला ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ३९ ॥ १८ ॥

"वश्यं मत्तं यथेच्छातो नागं नयति हस्तिपः ।
तथैव योगी स्वच्छन्दः प्राणं नयति साधितम् ॥")

हस्तिपकः, पुं, (हस्तिप एव । कन् ।) गजारोहः । माहुत इति भाषा । तत्पर्य्यायः । आधोरणः २ हस्त्यारोहः ३ निषादी ४ । इत्यमरः । २ । ८ । ५९ ॥ आद्यौ पालकौ परौ योद्धाराविति केचित् । इति भरतः ॥ (यथा, माघे । ५ । ४९ ।

"जग्ले जनैर्मुकुलिताक्षमनाददाने
संरब्धहस्तिपकनिष्ठुरचोदनाभिः ।
गम्भीरवेदिनि पुरः कवलं करीन्द्रे
मन्दोऽपि नाम न महानवगृह्य साध्यः ॥")

हस्तिपर्णः, पुं, (हस्तिनः कर्ण इव पर्णमस्य ।) हस्तिकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तिपर्णिका, स्त्री, (हस्तिनः कर्ण इव पर्णमस्याः । कन् । टापि अत इत्वम् ।) राजकोषातकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तिपर्णी, स्त्री, (हस्तिनः पर्णमिव पर्णमस्याः । ङीष् ।) मोरटालता । इति रत्नमाला ॥ कर्कटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तिमदः, पुं, (हस्तिनो मदः ।) करिगण्डक्षरितमदजलम् । तत्पर्य्यायः । गजमदः २ गजदानम् ३ मदः ४ कुम्भिमदः ५ दन्तिमदः ६ दानम् ७ द्विपमदः ८ । अस्य गुणाः । स्निग्धत्वम् । तिक्तत्वम् । केश्यत्वम् । अपस्मारविषकुष्ठकण्डूतिव्रणदद्रुविसर्पनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तिमल्लः, पुं, (हस्तिषु मल्लः ।) गणेशः । शङ्खनागः । ऐरावतः । इति मेदिनी ॥

हस्तिरोहणकः, पुं, (हस्तीव रोहते इति । रुह+ल्युः । ततः कन् ।) महाकरञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तिलोध्रकः, पुं, (हस्तीव महान् लोध्रः । ततः कन् ।) लोध्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

हस्तिवाहः, पुं, (हस्तिनं वाहयतीति । वह+णिच्+अण् ।) अङ्कुशः । इति शब्दरत्नावली ॥ गजवाहकश्च ॥

हस्तिविषाणी, स्त्री, कदली । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विवरणमस्याः कदलीशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)

हस्तिशाला, स्त्री, (हस्तिनः शाला ।) गजगृहम् । फीलखाना इति पारस्य भाषा । तत्पर्य्यायः । चतुरम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥

हस्तिशुण्डा, हस्तिशुण्डी, स्त्री, (हस्तिनः शुण्ड इव आकारोऽस्त्यस्येति । अच् । विभाषया ङीष् ।) क्षुपविशेषः । हातिशुँड़ा इति भाषा । तत्पर्य्यायः । हस्तिनी २ भुरुण्डी ३ जलेक्षया ४ । इति शब्दचन्द्रिका ॥ नागशुण्डी ५ शुण्डी ६ धूसरपत्रिका ७ । (पर्य्यायान्तरं यथा, "हस्तिशुण्डी वातविषा त्र्यूषणं हेममाक्षिकम् ॥" इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे ज्वराधिकारे ॥) अस्या गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । सन्निपातज्वरनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ करिकरे, पुं ॥

हस्तिश्यामाकः, पुं, (हस्तीव स्थूलः श्यामाकः ।) शस्यविशेषः । हातियाशामा इति भाषा । अस्य गुणाः । धातुशोषणत्वम् । पित्तश्लेष्मनाशित्वम् । वायुवर्द्धनत्वम् । रूक्षत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

हस्ती, [न्] पुं, चन्द्रवंशराजपुत्रः । यथा । बृहत्क्षत्रस्य सुहोत्रः पुत्रः सुहोत्राद्धस्ती य इदं हस्तिनापुरं निर्म्मापयामास । इति विष्णुपुराणे ४ अंशे १९ अध्यायः ॥ अपि च ।

"सुहोत्रस्यापि दायादो हस्ती नाम बभूव ह ।
तेनेदं निर्म्मितं पूर्व्वं पुरेव हस्तिनापुरम् ॥
हस्तिनश्चैव दायादास्त्रयः परमधार्म्मिकाः ।
अजमीढो द्विमीढश्च पुरुमीढस्तथैव च ॥"

इति हरिवंशे पितृकल्पे २० अध्यायः ॥ * ॥ अजमोदा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (हस्तोऽस्त्यस्येति । हस्त+इनिः ।) वृहत्पशुविशेषः । हाती इति भाषा । तत्पर्य्यायः । दन्ती २ दन्तावलः ३ द्विरदः ४ अनेकपः ५ द्विपः ६ मतङ्गजः ७ गजः ८ नागः ९ कुञ्जरः १० वारणः ११ करी १२ इभः १३ स्तम्बेरमः १४ पद्मी १५ । इत्यमरः । २ । ८ । ३४ ॥ मतङ्गः १६ मातङ्गः १७ पीलुः १८ वराङ्गः १९ पुष्करी २० जम्भकङ्कः २१ महामृगः २२ स्तूरमः २३ शूर्पकर्णः २४ सिन्धुरः २५ सामजः २६ कटी २७ अन्तःस्वेदः २८ दीर्घमारुतः २९ विलोमजिह्वः ३० करटी ३१ पिण्डपादः ३२ महामदः ३३ पेटकी ३४ कटकी ३५ कुम्भी ३६ निर्झरः ३७ । इति शब्दरत्नावली ॥ सिन्दूरतिलकः ३८ पञ्चनखः ३९ शृङ्गारी ४० करेणुः ४१ कर्णिकी ४२ लिङ्गी ४३ सामयोनिः ४४ । इति जटाधरः ॥ राजीवः ४५ जलकाङ्क्षः ४६ लतालकः ४७ पेचिलः ४८ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ द्विरदनः ४९ करभी ५० विषाणी ५१ रदनी ५२ महाबलः ५३ भद्रः ५४ द्रुमारिः ५५ षष्टिहायनः ५६ । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ स च चतुर्ज्जातिर्यथा,—

"भद्रो मन्द्रो मृगो मिश्रश्चतस्रो गजजातयः ॥"

इति हेमचन्द्रः ॥ * ॥

तद्वारा भ्रमणगुणाः । वातकोपनत्वम् । अङ्गस्थैर्य्यबलाग्निकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥*॥ कामुकोन्मत्तगजारोहणदोषो यथा ।

"नारोहेत् कामुकोन्मत्तं गजं राजा कदाचन ।
आरुह्य कामुकं तन्तु परत्रेह विषीदति ॥"

इति कालिकापुराणे ८८ अध्यायः ॥ * ॥

अथ गजायुर्व्वेदः ।

"गजायुर्व्वेदमाख्यास्ये उक्ताः कल्पा गजे हिताः ।
गजे चतुर्गुणा मात्रा ताभिर्गजरुगर्द्दनम् ॥
गजोपसर्गव्याधीनां शमनं शान्तिकर्म्म च ।
पूजयित्वा सुरान् विप्रान् ब्राह्मणे कपिलां ददेत् ॥
दन्तिदन्तद्वये मालां निबध्नीयादुपोषितः ।
मन्त्रणं मन्त्रिता वैद्यो वचा सिद्धार्थकामले ॥
सूर्य्याद्याः शिवदुर्गा श्रीर्विष्णुना रक्षणाय च ।
बलिं दद्याच्च भूतेभ्यः स्नापयेच्च चतुर्घटैः ॥
भोजनं मन्त्रितं दद्यात् भस्मनोद्धूलयेद्गजम् ।
भूती रक्षा शुभा मध्या वारुणी रक्षसां सदा ॥
त्रिफला पञ्चकोले च दशमूलं विडङ्गकम् ।
शतावरी गुडूची च निम्बवासककिंशुकाः ॥
गजरोगविनाशाय प्रोक्तः कल्कः कषायकः ।
आयुर्व्वेदो गजाश्वानामुक्तः संक्षेपसारतः ॥"

इति गारुडे । २०७ । ३६—४२ ॥ * ॥ गजे वर्ज्जनीयानि यथा,—

"गजे मदस्रवोधिक्यमश्वत्वं कर्णचापलम् ।
परिव्युत्क्रविभेदत्वं कुम्भमुक्तामलादयः ॥"

इति कविकल्पलतायां १ स्तवके २ कुसुमम् ॥* तच्छकुनानि यथा ।

"ऊर्द्ध्वं करं यः कुरुतेऽथवा यो
धत्ते करं दक्षिणदन्तभागे ।
यो वा भवेत् बृंहितपूरिताशः
करी भवेदध्वगपूरिताशः ॥"

इति वसन्तराजशाकुने चतुष्पदशाकुनम् ॥ * ॥ स च प्रजापतिदैवताकः । यथा विष्णुधर्म्मोत्तरे ।

"अभयं सर्व्वदैवत्यं भूमिर्वै विष्णुदेवता ।
कन्या दासस्तथा दासी प्राजापत्याः प्रकीर्त्तिताः ।
प्राजापत्यो गजः प्रोक्तस्तुरगो यमदैवतः ॥"

इत्यादि ॥ * ॥

तस्य प्रतिग्रहे आरुह्य ग्राह्यम् । यथा ।

"करं गृह्य तथा कन्यां दासदास्यौ द्विजोत्तमाः ।
करन्तु हृदि विन्यस्य धर्म्मो ज्ञेयः प्रतिग्रहः ।
आरुह्य च गजस्योक्तः कर्णे धाम्रस्य
कीर्त्तितः ॥"

इत्यादि ॥ * ॥

प्रतिग्रहागमेन तद्ग्राह्यम् । यथा, ब्रह्मपुराणम् ।

"ब्राह्मणः प्रतिगृह्णीयाद्वृत्त्यर्थं साधुतस्तथा ।
अश्वत्थमपि मातङ्गतिलतोहांश्च वर्ज्जयेत् ॥"

इत्यादि ॥

तद्दानफलम् । यथा नन्दिपुराणम् ।

"योऽश्वं रथं गजं वापि ब्राह्मणे प्रतिपादयेत् ।
स शक्रस्य वसेल्लोके शक्रतुल्यो युगानि दश ।
प्राप्यान्ते चैव मानुष्यं राजा भवति बुद्धिमान् ॥"

इति शुद्धितत्त्वम् ॥*॥

अपि च ।

"गामश्वञ्च महीं हेम सुवर्णानथ गजांस्तिलान् ।
ये प्रयच्छन्ति पापेषु निरताः सर्व्वदा मुने ! ।
न तेषां रौरवः पन्था दत्त्वैषां दानमित्युत ॥"

इति वह्निपुराणे यमशर्म्मोपाख्याननामाध्यायः ॥ * ॥ अथ गजपरीक्षा । तत्र कालः ।

"ऐन्द्रमित्रवरुणानिलपुष्या-
चन्द्रतोयरविवारिजतारे ।
सूर्य्यशुक्रगुरुसामजवारे
श्रेयसे भवति कुञ्जरयानम् ॥
लग्ने चरे शुभसमाश्रितवीक्षिते वा
चन्द्रस्य दृष्टिरिभयानविधौ विरुद्धा ।
सौम्ये दिने करनिशाटवसुश्रवणा-
तोयेशमैत्रमदितिश्च शुभप्रदाः ॥
स्यात् कुञ्जरक्रयचदर्शनदानकालः
शेषेषु दुःखकलमार्त्तमृतेऽहि चैव ॥
गजानामष्टधा भेदाः संक्षेपेण प्रकाश्यते ।
ऐरावतः पुण्डरीको वामनः कुमुदोऽञ्जनः ॥
पुष्पदन्तः सार्व्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ।
एषां वंशप्रसूतत्वाद्गजानामष्टजातयः ॥
ये कुञ्जराः पाण्डरसर्व्वदेहाः
सुदीर्घदन्ताः सितपुष्पदन्ताः ।
अलोमशा अल्पभुजो बलाढ्या
महाप्रमाणा लघुपृष्ठलिङ्गाः ॥
क्रुद्धाः समीके सुदृढोऽप्यकार्य्ये
लघुल्पपाना बहुलोपदानाः ।
विस्तीर्णदानास्तनुलोमपुच्छा
ऐरावतस्याभिजनप्रसूताः ॥
तेष्वेव सर्व्वेषु विशुद्धवर्णा
अतीवहृष्टाः प्रभवन्ति मुक्ताः ।
नाल्पेन पुण्येन महीपतीनां
स्युर्यान्ति भूमण्डलमध्यमेते ।
दन्ता विभक्ता अपि युद्धरङ्गे
पुनः परोहन्ति पुरेव तेषाम् ॥ १ ॥
ये कुञ्जराः कोमलसर्व्वदेहाः
पुच्छा न दण्डाः स्वरगण्डदेशाः ।
सदाम्बदाः सन्ततरागभाजोऽ-
मरप्रियाः सम्भृता बलाढ्याः ॥
सुतीक्ष्णदन्ता रमणा गजानां
ते पुण्डरीकप्रवरप्रसूताः ।
ते पद्मगन्धं विसृजन्ति रेतो
दानञ्च तेषां वमथुः प्रभूतः ॥
न तोयपानेऽप्यधिका स्पृहा च
श्रमेऽपि नैते श्वसनं सृजन्ति ।
अमी न येषां निवसन्ति राष्ट्रे
ते वै समस्तक्षितिशासनार्हाः ॥ २ ॥
ये कुञ्जराः कर्कशसर्व्वदेहाः
कदापि माद्यन्ति गलन्मदाश्च ।
आहारयोगादल्पवीर्य्यभाजो
नात्यम्बुकामा बहुलोमगण्डाः ।
विरूपदन्तास्तनुपुच्छकर्णा
ज्ञेया बुधैर्व्वामनवंशजाताः ॥ ३ ॥
ये दीर्घदेहास्तनुदीर्घपुच्छाः
कुदन्तभाजो मलपूर्णदेहाः ।
अविस्नगण्डाः कलहप्रियाश्च
ते कुञ्जराः स्युः कुमुदस्य वंश्याः ।
अस्यद्विपान् दर्शनमात्रतस्तु
निघ्नन्ति ते दर्शनतश्च पुंसाम् ॥ ४ ॥
ये स्निग्धदेहाः सलिलाभिलाषा
महाप्रमाणास्तनुशुभ्रदन्ताः ।
अविश्लिष्टदन्ताः श्रमदुःसहाश्च
ते कुञ्जराश्चाञ्जनवंशजाताः ॥ ५ ॥
रेतश्च दानञ्च सृजन्ति शश्व-
दानुपदेशे प्रभवन्ति ये तु ।
ते पुष्पदन्ताभिजनप्रसूता
महाजवास्ते तनुपुच्छभागाः ॥ ६ ॥
सुदीर्घदन्ता बहुलोमभाजो
महाप्रमाणाश्च सुकर्णशाखाः ।
भ्राम्यन्ति नाध्वश्रमणाभियोगा-
दाहारपानादिषु चातिशक्ताः ॥
मरुप्रदेशे विचरन्ति ते वै
मुक्ताफलानामिव जन्म मध्ये ।
महाशरीरास्तिलकर्णशाखा
नातिदीर्घदन्ता मृदुशुक्लदन्ताः ॥

महाशना: क्रोधपरोषमूत्र-
विस्तीर्णकर्णास्तनुरोमगण्डा: ।
ते सार्व्वभौमाभिजनप्रसूता
विशुद्धमुक्ता: प्रभवन्ति चैषु ॥ ७ ॥
ये दीर्घशुण्डा: सुविभक्तदेहा
महाजवा: क्रोधपरीतकाया: ।
विलम्बकर्णास्तनुपुच्छदन्ता:
सदाशनश्चैव वशाप्रियाश्च ॥
प्रहृष्टगण्डास्तनुलोमयुक्ता: ।
ते सुप्रतीकप्रवरप्रसूता: ।
महाप्रमाणामितमौक्तिकानि
भवन्ति चैतन्निजगाद काप्य: ॥ ८ ॥*॥

एकजातिसमुत्पन्नो गज: शुद्ध इति स्मृत: ।
लक्षणञ्च यथा प्रोक्तं शुद्धस्यैतत्र दृश्यते ॥
शुद्धद्विजातिसम्भूतस्तल्लक्षणसमन्वित: ।
जारजो नाम विख्यातो यथास्वं बलवीर्य्यवान् ॥
द्विजातिद्वयजातो य: स शूर इति कथ्यते ।
द्विजातिजारजोत्पन्न उद्दान्त इति कथ्यते ॥
एवं संयोगभेदेन गजजातिरनेकधा ।
तां यो जानाति तत्त्वेन स राज्ञ: पात्रमर्हति ॥
ब्रह्मादिजातिभेदेन तेषां भेदश्चतुर्विध: ।
विशालाङ्गा: पवित्राश्च ब्राह्मणा: स्वल्पभो-
जिन: ॥
शूरा विशाला बह्वाशा: क्रुद्धा: क्षत्त्रिय-
जातय: ॥ * ॥

अथ गुणा: ।
"यथा रत्नं यथा खड्गो यथा स्त्री समयो यथा ।
परीक्ष्यन्ते गुणैरेवं गजानामपि निर्णय: ॥
रम्यो भीमो ध्वजोऽधीरो वीर: शूरोऽष्ट-
मङ्गल: ।
सुनन्द: सर्व्वतोभद्र: स्थिरो गम्भीरवेद्यपि ।
वरारोह इति प्रोक्ता गजा द्वादश सत्तमा: ॥"
तद्यथाह भोज: ।
"विभक्तावयव: पुष्ट: सुदन्त: सुमहानपि ।
तेजस्वी रम्य इत्युक्तो गज: सम्पत्तिवर्द्धक: ॥ १ ॥
अङ्कुशादिप्रहारेण यस्य भीतिर्न जायते ।
स भीमोऽयं गज: शुद्धो राज्ञ: सर्व्वार्थसाधन: ॥२॥
शुण्डाग्रात् पुच्छपर्य्यन्तं रेखा यस्यैव दृश्यते ।
ध्वज: शुद्धो गजो नाम साम्राज्यप्रापदा-
यक: ॥ ३ ॥
समौ कुम्भौ खराकारौ आवर्त्तौ तत्र चोच्छ्रयौ ।
अधीरोऽयं गजो नाम्ना राज्ञां विप्र विना-
शन: ॥ ४ ॥
आवर्त्त: पृष्ठतो यस्य स्वनाभिमभिविन्दति ।
पुष्टाङ्गो बलवान् वीरो राज्ञामभिमतप्रद: ॥५॥
महाप्रमाण: पुष्टाङ्ग: सुदन्तश्चारुगण्डक: ।
रणे भवति शान्त: शूरो लक्ष्मीविवर्द्धन: ॥६॥
सितौ दन्तौ सित: पुच्छ: सिता रेखा सिता
नखा: ।
रक्तकुम्भाविवीर्य्याङ्गैर्विज्ञेय: सोऽष्टमङ्गल: ॥
यं गजेन्द्रो यथास्ते तस्य स्यात् सकला मही ।
नारिष्टानीतयस्तत्र यथास्तेऽयं गजेश्वर: ॥
आयोजनशतं यावदनर्थं कुरुते क्षयम् ।
नाल्पपुण्यैरयं प्राप्यो मनुजेन्द्रै: कलौ युगे ॥८॥
शुभौ दन्तौ शुभ: शुण्ड: शुभौ कुम्भौ शुभस्तनु: ।
गण्डयोर्गण्डयोर्मध्ये आवर्त्त: शुभलक्षण: ॥
शश्वन्मदस्रुतिपरिप्लुतगण्डदेशा-
स्तीक्ष्णाङ्कुशेन विनिवारयितुं न शक्या: ।
ख्यातिद्विषो नवपयोदरवा गभीरा:
पृथ्वीभुजां सकलसौख्यकरा भवन्ति ॥*"॥

अथ दोषा: ।
"दीन: क्षीणोऽथ विषमो विरूपो विकल:
खर: ।
विमर्दो व्यापक: काको धूम्रो जटिल इत्यपि ॥
अजिनो मण्डली श्वित्री हतावर्त्तो महाभय: ।
राष्ट्रहा मुषली भाली नि:सत्त्व इति विंशति: ।
महादोषा: समाख्याता गजानां भोजभूभुजा ॥"
तद्यथा,--
"अतिक्षीणतर: क्षीणतनुदन्तोऽतिनिष्प्रभ: ।
दीनाख्य: कुरुते दीनं भूभुजं नात्र संशय: ॥ १ ॥
खर्व्वशुण्डो महापुच्छो निश्वासो वेगवर्ज्जित: ।
क्षीणोऽयं कुरुते क्षीणं स्वामिनं धनसम्पदा ॥ २
कुम्भे दन्तेऽक्षिकर्णे च वैषम्यं पार्श्वयोस्तथा ।
यस्यायं विषमो नागो नागवत् कुरुते क्षयम् ॥३॥
आस्कन्धात् शिर: क्षीणं पश्चाद्भागस्य पुष्टता ।
विरूप इति नागोऽयं कुरुते भूधनक्षयम् ॥ ४ ॥
नानाभोगैरपि कृतैर्यस्य नो जायते मद: ।
युद्धाय नोपक्रमते विकलं तं विवर्ज्जयेत् ॥ ५ ॥
खरता सहजा यस्य शरीरेऽस्तीति लक्ष्यते ।
तनुदन्तकरो हस्ती खर: कुलविनाशन: ॥ ६ ॥
न जायते मदो यस्य स्वकाले जायतेऽथवा ।
विरूपो विवशो वापि विमर्दं दूरतस्त्यजेत् ॥७॥
लघुप्रमाण: क्षीणाङ्गस्तनुशुण्डशिरोदर: ।
अशान्तं श्वसिति व्यग्र: पतेद्वै नेत्रयोर्म्मलम् ॥
लिङ्गे पुच्छाग्रतो वापि आवर्त्तौ मण्डलोऽथवा ।
बहि: प्रकुरुते लिङ्गं सर्व्वथा गतचेष्टवत् ॥
भूभुजा नहि वीक्ष्योऽयं व्यापकाख्यो गजाधम:
यदीच्छेच्छाश्वतीं भूतिं शरीरारोग्यमेव वा ॥८॥
शङ्खदेशो यस्य भग्ना स्कन्धदेशोऽतिगुच्छक: ।
काकोऽयं कुरुते मृत्युं स्वामिनो नात्र संशय: ॥९॥
विषमौ शङ्खगौ दन्तौ यस्य शुण्डविरोधिनौ ।
भिद्येते वा विदार्य्येते स्वयं शून्यान्तरावुभौ ।
कुरुते व्याधितं नाथं धूम्रनामा गजाधम: ॥१०॥
मूर्द्धजा: कर्कशा रूक्षा जटारूपानुबन्धिन: ।
यस्यायं जटिलो नाग: कुरुते धनसंक्षयम् ॥११॥
स्कन्धे वा गात्रदेशे वा लग्नं चर्म्मावलम्बते ।
अजिनो नाम नागोऽयं कुरुते भूधनक्षयम् ।
नैनं समीक्ष यो वीक्षेत यदीच्छेदात्मन: श्रियम् ॥१२॥
मण्डलानि प्रदृश्यन्ते एकं द्वे वा बहूनि वा ।
विरूपाण्यङ्कितानीव मण्डली कुलनाशन: ॥१३॥
तानि श्वेतानि यस्य स्यु: श्वित्री स धननाशन: ॥१४
हृदये उदरे चैव लिङ्गे पुच्छस्य मूलत: ।
गुदे मेढ्रे पदे चैव आवर्त्तेन हतश्रियम् ।
योगिनं कुरुते भूपं प्रवासिनमुपद्रुतम् ॥ १५ ॥
गच्छतो यस्य गुल्फाभ्यां भवेत् संघर्षणं
मुहु: ।
अपि सर्व्वगुणैर्युक्तस्त्याज्यश्च स महाभय: ॥
राष्ट्रं धनं कुलं सैन्यं मैत्रं दारान् तथा प्रजा: ॥
अपयत्यशुभो नागो दृष्टमात्रो न संशय: ॥
तत्रापक्रियते लोकस्तत्र वज्रभयं भवेत् ।
व्याधिवह्निभयं वाथ यत्रास्ते स महाभय: ॥१६॥
भृशं सम्बाध्यमानस्तु पादैकं यो न गच्छति ।
पृष्ठोदरं समाहृत्य रेखा रक्तसमा यदि ॥
न्यस्ताग्रिमपदस्थाने पश्चात् पात: पदे यदि ।
अपि सर्व्वगुणैर्युक्तो राष्ट्रहायं गजाधम: ॥
राष्ट्रादपाक्रियतेऽयं भूभुजा श्रियमिच्छता ।
राष्ट्रान्ते रक्षितो मोहात् कुरुते राष्ट्रसंक्ष-
यम् ॥ १७ ॥
पादाश्चात्यन्तविषमा दन्तौ चान्योन्यवैषमौ ।
पञ्जरो दृश्यते भग्न एको वाष्टौ द्वयोऽथवा ॥
दन्तौ वा चलतो यस्य किमु वा न प्ररोहत: ॥
कुम्भौ वा विषदौ यस्य मुषलोऽस गजाधम: ।
राष्ट्रदुर्गबलामात्यक्षयकृत्तं परित्यजेत् ॥ १८ ॥
चर्म्मखण्ड इवाभाति भाले यस्यातिकर्कश: ।
भाली स कुरुते नागो भर्त्तु: कुलधनक्षयम् ॥१९॥
पुष्टो विशाल: सद्दन्त: सत्कारोऽपि शुभोऽपि
सन् ।
न रणे साहसी यस्य स नि:सत्त्वो गजाधम: ॥
सर्व्वेषां गजदोषाणामुक्त एव महानयम् ।
येनैकेन गुणा: सर्व्वे तृणायन्ते सुनिश्चितम् ॥"२०
पालकाप्यस्तु ।
"क्षीणदन्ताङ्गशुण्डत्वं विषमत्वं रदादिषु ।
शिर: क्षीणमध: पुष्टिरेते दोषा गजे मता: ॥"*
गार्ग्यस्तु ।
"ये कुब्जकास्तनुरदास्तनुगण्डशुण्डा:
क्षीणा: सुदीनवपुषो गुरुदीर्घपुच्छा: ।
वश्यादिभि: खलु गुणैरहिता हिताय
ते भूभुजामभिमता नहि वीक्षणीया: ॥
यो न स्रवेन्मदजलं तनुमूर्द्धभागो
निर्व्वीर्य्यतामुपगतो बहुभोजनेऽपि ।
नेच्छत्यसावुपगतानपरान्निहन्तुं
भूमीभुजा न हि गजोऽयमवेक्षणीय: ॥
दोषैर्दुष्टान् गजान् राजा न वीक्षेत कदाचन ।
न्यसेद्वा परराष्ट्रेषु नगरात् क्रियते बहि: ॥
दद्यात् द्विजेभ्य: शुद्धेभ्यो गणकायाथवा नृप: ।
दृष्ट्वा यदि गजान् दुष्टान् दद्याच्छृङ्गितं द्विजे ।
पुरं नीराजयेद्वापि आत्मानं वाथवा सुतम् ।
देवसूक्तेन जुहुयादयुतं वातितत्पर: ॥
तिलान् वा जुहुयादग्नौ तत्प्रतीकारहेतवे ।
ब्रह्मादिजातिभेदेन जातिरुक्ता चतुर्व्विधा ॥
चतुर्व्विधानां भूपानां वाहने ते शुभप्रदा: ।
ये दोषा दोषवस्तूनां त एव स्यु: स्वजातित: ॥
ये व्याधयो नराणां स्युस्ते गजानामपि स्मृता: ।
चिकित्सापि तथा तेषां मात्रा चैव गरीयसी ॥
इति गजपरीक्षा ॥
इति भोजराजकृतयुक्तिकल्पतरु: ॥

ते, व्य, पाणौ। यथा। हस्ते करोति। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥

हस्तेकरणं, क्ली, पाणिग्रहणम्। विवाहः। इति कश्चित्॥

हस्त्यः, त्रि, (हस्त+"तेन यथाकथाचहस्ताभ्यां णयतौ।" ५।१।९८। इति यत्।) हस्तेन कृतः। हस्तेन कृतः। इति सिद्धान्तकौमुदी॥

हस्त्यध्यक्षः, पुं, (हस्तिषु अध्यक्षः) गजाध्यक्षः। तल्लक्षणं यथा—

"हस्तिशिक्षाविधानज्ञो वन्यजातिविशारदः।
क्लेशक्षमस्तथा राज्ञो गजाध्यक्षः प्रशस्यते॥"
इति मात्स्ये १८९ अध्यायः॥

हस्त्यायुर्व्वेदः, पुं, (हस्तिन आयुर्व्वेदः।) गजायुर्व्वेदः। हस्तिचिकित्साशास्त्रम्। तत्प्रमाणं हस्तिशब्दे द्रष्टव्यम्॥

हस्त्यारोहः, पुं, (हस्तिनमारोहतीति। आ+रुह+कः।) हस्तिपकः। इत्यमरः।२।८।५९॥ तल्लक्षणं यथा,—

"एतैरेव गुणैर्युक्तः स्थासनश्च विशेषतः।
गजारोहो नरेन्द्रस्य सर्व्वकर्म्मणि शस्यते॥"

एतैर्हस्त्यध्यक्षगुणैः। इति मात्स्ये १८९ अः॥

हस्रः, त्रि, (हसति निरर्थकमिति। हस+"स्फायितञ्चीति।" उणा० २।१३। इति रक्।) मूर्खः। इत्युणादिकोषः॥

हहलं, क्ली, हालाहलम्। इति शब्दचन्द्रिका॥

हाहाः, पुं, हाहानामगन्धर्व्वः। इति शब्दमाला॥

हा, ओ लि त्यागे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (ह्वा०-पर०-सक०-अनिट्।) ओ हाक त्यागे इति प्रसिद्धोयम्। यत्र हाक इति ग्रहणं तत्रास्यैव। तेन दामा गे हाक इत्यादि सूत्रेणास्य हीयते इत्यादि। अन्यस्य हायते इत्यादि। ओ हीनः। लि जहाति। अकर्म्मकश्चायम्। यथा। स्वार्थोहीनः। एवं जहाति अपति स्वार्थो यस्यामिति जहत्स्वार्था वृत्तिः। इति दुर्गादासः॥

हा, ओ ङ लि गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (ह्वा०-आत्म०-सक०-अनिट्।) ओ, हानः। ङ लि, जिहीते। इति दुर्गादासः॥

हा, व्य, विषादः। शोकः। आर्त्तिः। इत्यमरः।३।४।२५५॥ (यथा, महाभारते।३।६३।३॥

"हा नाथ! हा महाराज! हा स्वामिन्!
किं जहासि माम्।
हा हतास्मि विनष्टास्मि भीतास्मि विजने वने॥")

कुत्सा इति मेदिनी॥

हाङ्गरः, पुं, स्वनामख्यातजलजन्तुः। इति शब्दचन्द्रिका॥ तत्पर्य्यायः अवहारकशब्दे द्रष्टव्यः॥

हाटकं, क्ली, (हटति शोभते इति। हट दीप्तौ+ण्वुल्।) स्वर्णम् (यथा, माघे। १३।६३।

"नवहाटकेष्टकचितं ददर्श सः
क्षितिपस्य वस्त्मथ तत्र संसदि॥"

अस्य पर्य्यायो यथा,—

"स्वर्णं सुवर्णं कनकं हिरण्यं हेम हाटकम्।
तपनीयञ्च गाङ्गेयं कलधौतञ्च काञ्चनम्॥
चामीकरं शातकुम्भं तथा कार्त्तस्वरञ्च तत्।
जाम्बुनदं जातरूपं महारजत इत्यपि॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे॥

हाटकशरिमितः। "जातरूपेभ्यः परिमाणे।" ४।३।१५३। इति अण्॥) धुस्तुरः। इत्यमरः।२।८।८४॥ स्वर्णनिर्म्मिते, त्रि॥

हाटकमयं, त्रि, स्वर्णमयम्। हाटकशब्दात् मयट्प्रत्ययेन निष्पन्नम्॥

हाटकेश्वरः, पुं (हाटकस्य ईश्वरः।) गोदावरीतीरस्थशिवः। यथा,—

"एतस्मिन्नन्तरे प्राप्ताः सर्व्वे एवपिपार्थिवाः।
दृष्टं त्रैलोक्यभर्त्तारं त्र्यम्बकं हाटकेश्वरम्॥
ततः कपिवरः प्राप्तो घृताच्या सह सुन्दरि।
स्नात्वा गोदावरीतीर्थे दिदृक्षुर्हाटकेश्वरम्॥"
इति वामने ६२ अध्यायः॥

(वितलस्थितो महादेवः। यथा, भागवते। ५।२४।१७। "ततोऽधस्ताद्वितले हरो भगवान् हाटकेश्वरः स्वपार्षदभूतगणावृतः प्रजापतिसर्गोपबृंहणाय भवो भवान्या सह मिथुनीभूयास्ते। यतः प्रवृत्ता सरित्प्रवरा हाटकी नाम भवयोर्वीर्य्येण। यत्र चित्रभानुर्मातरिश्वना समिध्यमान ओजसा पिबति। तन्निष्ठ्यूतं हाटकाख्यं सुवर्णं भूषणेनासुरेन्द्रावरोधेषु पुरुषाः सह पुरुषीभिर्धारयन्ति॥")

हातव्यं, त्रि, (हा+तव्य।) त्यक्तव्यम्। यथा।

"हातव्योऽयमसार एव विरसः संसार इत्यादिकम्।
सर्व्वस्यैव हि वाचि चेतसि पुनः कस्यापि
पुण्यात्मनः।"
इति शान्तिशतकम्॥

हात्रं, क्ली, (हा+ष्ट्रन्।) वेतनम्। इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः॥ प्रमथनम्। मरणम्। वाचमः। इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः॥

हानं, क्ली, (हा+क्तः।) त्यागः। इति जटाधरः॥

हानिः, स्त्री, (हा+"ग्लाहाज्यमृदुङ्ग्लानि।" उणा० ४।५। इति निः। यद्वा, हा+क्तिन्। "ग्लाम्लाज्याहाभ्यो निः।"३।३।९४। इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या निः।) क्षतिः। तत्पर्य्यायः। अपहारः २ अपचयः ३। इति जटाधरः॥ (यथा, महाभारते।५।८८।४।

"अचामृतं सुरैः पीत्वा निहितं निहतारिभिः।
अतः सोमस्य हानिश्च वृद्धिश्चैव प्रदृश्यते॥")

हानुकः, त्रि, घातुकः। इति केचित्॥

हाम्द्रं, क्ली, (हन+"अमन्शिर्गामिन्निन्निहनोति॥" उणा० ४। १५८। इति हन्-वृद्धिश्च।) मरणम्। इत्युणादिकोषः॥

हापुत्रिका, स्त्री, पक्षिविशेषः। तत्पर्य्यायः। सर्षपी २ खञ्जनिका ३ तुलिका ४ स्फोटिका ५। इति त्रिकाण्डशेषः॥

हापुत्री, स्त्री, हापुत्रिका। यथा,—

"गोभक्षोरः पक्षकोरो हापुत्रो राजभट्टिका॥"
इति हारावली॥

हाफिका, स्त्री, जृम्भा। हाइ इति भाषा। तत्पर्य्यायः। उपपुष्पिका २। इति हारावली॥

हायनः, पुं, क्ली, (जहाति त्यजति जिहीते प्राप्नोति वा भावानिति। हा त्यागे हा गतौ वा+"बहुलमन्यत्रापि" "कृत्यल्युटो बहुलम्।" "सूज्ञोर्ज्जे" "श्रुसृ..." नं ३।१।१४८। इति ण्युट्।) वत्सरः। इत्यमरः। १।४।२०॥ (यथा, भागवते। १।६।८।

"अहञ्च तद्ब्रह्मकुले ऊषिवांस्तदपेक्षया।
दिग्देशकालाव्युत्पन्नो बालकः पञ्चहायनः॥")

हायनः, पुं, (जहात्युदकमिति। हा+"ब्रीहिकालयोः।" ३।१।१४८। इति ण्युट्।) ब्रीहिभेदः। अर्च्चिशिखा। इति मेदिनी॥

हारं, त्रि, (हरेरिदं। हरि+अण्। यद्वा हरतीति। हरं तदेव। हर+स्वार्थे अण्।) हरिसम्बन्धीयम्। हरणकर्तृ। यथा,—

"यस्त्वागतोऽपि स्वगतिं न विन्दति
सत्त्वञ्च शुध्यत्यचिरेण पुंसः।
भक्तिर्हरौ तत्पुरुषे च सख्यं
तदेव हारं वद मन्यसे चेत्॥"
इति श्रीभागवते। १०।७२॥

"तदेव हारं हरयतिरतं मनोहरं वा॥"
इति महाकाव्ये श्रीधरस्वामी॥

हारः, पुं (ह्रियते मनो येन। हृ+घञ्।) मुक्तामाला। तत्पर्य्यायः। मुक्तावली २। इत्यमरः। २।६।१०५॥ हारा ३ यष्टिः ४ यष्टी ५ लता ६। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, कुमारे। ५।८।

"विमुच्य सा हारमहार्य्यनिश्चया
विलोलयष्टिप्रविलुप्तचन्दनम्।
बबन्ध बालारुणबभ्रु वल्कलं
पयोधरोत्सेधविशीर्णसंहति॥")

ह्रियन्ते प्राणा यत्रेति। युद्धम्। इति मेदिनी॥ (हृ+भावे घञ्। हरणम्। यथा, भागवते। १०।६३।१७।

"कुम्भाण्डान् हिंसया वर्त्तमानान्
जन्मेतेषां भारहाराय भूमेः॥")

हारकः, पुं, (हरतीति। हृ+ण्वुल्।) कितवः। चौरः। गद्यभेदः॥ विज्ञानविशेषः। इति मेदिनी॥ शाखोटवृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका॥ भाजकाङ्कः। इति लीलावती॥ हरणकर्त्तरि, त्रि॥ (यथा, मनुः। ११।५१।

"वस्त्रापहारकः श्वित्रं पङ्गुतामश्वहारकः॥")

हारहारा, स्त्री, कपिलद्राक्षा। इति राजनिर्घण्टः॥

हारहूरः, पुं, मद्यम्। इति हेमचन्द्रः॥

हारहूरा, स्त्री, द्राक्षा। इति हलायुधः॥ (पर्य्यायो यथा,—

"द्राक्षा स्वादुफला प्रोक्ता तथा मधुरसापि च।
मृद्वीका हारहूरा च गोस्तनी चापि
कीर्त्तिता॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

हारावली, स्त्री, पुरुषोत्तमकृतकोषविशेषः। यथा,
"मुक्तामयातिमधुरा महार्णवदात-
च्छायाधिरागतरलामलसद्गुणश्रीः।
साध्वी मतां भजतु कण्ठमसौ प्रियेव
हारावली विरचिता पुरुषोत्तमेन॥"
इति तत्कृतश्लोकः॥
(हारस्य आवली।) हारश्रेणी च॥ (यथा, गीतगोविन्दे। ११। १२।
"हारावलीतरलकाञ्चनकाञ्चिदाम-
मञ्जीरकङ्कणमणिद्युतिदीपितस्य॥")

हारिः, स्त्री, (हरतीति। हृ + बाहुलकात् इञ्। इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलदत्तः।४।१२४।) पथिकसन्तानः। द्यूतादिभङ्गः। इति मेदिनी॥ रुचिरे, त्रि॥

हारिकण्ठः, पुं, (हारी मनोहरः कण्ठः कण्ठरवो यस्य।) कोकिलः। (हारी हारयुक्तः कण्ठो यस्य।) हारान्वितगले, त्रि। इति मेदिनी॥

हारिणिकः, पुं, (हरिणं हन्तीति। हरिण + "पक्षिमत्स्यमृगान् हन्ति।" ४। ४। ३५। इति ठक्।) व्याधः। हरिणघातकः। इति केचित्॥

हारितः, पु, पक्षिविशेषः। तत्पर्य्यायः। हरितालुकः २। इति जटाधरः॥ हारीतः ३। इति मेदिनी॥ अस्य मांसगुणाः हारीतशब्दे द्रष्टव्याः। हरिद्वर्णश्च॥ (हरितस्य हरिश्चन्द्र-पौत्रस्यापत्यं पुमानिति। हरित + अण्। हरितपुत्रः। यथा, हरिवंशे। १३। २८।
"हरितो रोहितस्याथ चञ्चुर्हारित उच्यते॥")

हारितक, क्ली, (हरितकमेव। स्वार्थे अण्।) शाकम्। इति शब्दरत्नावली॥

हारिद्रः, पुं, कदम्बवृक्षः। (हरिद्रया रक्तम्। हरिद्रा + "हरिद्रामहारजनाभ्यामञ् वक्तव्यः।" ४। २। २। इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या अञ्।) हरिद्रारञ्जिते, त्रि। इति मेदिनी॥ हरिद्रावर्णः। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, बृहत्संहितायाम्। ५। ५८।
"दूर्व्वाकाण्डश्यामं हारिद्रे वापि निर्द्दिशेत्सर-
कम्॥")
विषभेदः। यथा,—
"हरिद्रातुल्यमूलो यो हारिद्रः स उदाहृतः।"
इति भावप्रकाशः॥

हारी, स्त्री, मुक्ता। यथा,—
"मुक्ता मुक्ताफलं शुक्तिबीजं हारी च मौक्ति-
कम्॥")
इति शब्दरत्नावली॥

हारी, [न्] त्रि, (हारोऽस्त्यस्येति। इनिः।) हारविशिष्टः। यथा,—
"केयूरवान् कनककुण्डलवान् किरीटी
हारी हिरण्मयवपुर्धृतशङ्खचक्रः।"
इति नारायणध्यानम्।
(हरतीति। हृ + णिनिः।) हरणकर्त्ता॥
। ७। २। ६५।

"ह्रियते वध्यमानोऽपि नरो हारिभिरिन्द्रियैः।
विमूढसंज्ञो दुष्टाश्वैरुद्भ्रान्तैरिव सारथिः॥"
मनोहरः। यथा, शाकुन्तले प्रस्तावनायाम्।
"तवास्मि गीतरागेण हारिणा प्रसभं हृतः।
एष राजेव दुष्मन्तः सारङ्गेणातिरंहसा॥")

हारीतः, पुं, पक्षिभेदः। (अस्य लक्षणं गुणाश्च।
"हारीतो रक्तपित्तः स्याद्धरितोऽपि स कथ्यते।"
हारीतो हारील इति लोके।
"हारीता रूक्ष उष्णश्च रक्तपित्तकफापहः।
स्वेदस्वरकरः प्रोक्तः ईषद्वातकरश्च सः॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्ब्बखण्डे द्वितीये भागे॥
आयुर्व्वेद कर्त्तरि च। यथा,—
"अग्निवेशश्च भेलश्च जतूकर्णः पराशरः।
हारीतः क्षारपाणिश्च जगृहुस्तन्मुनेर्वचः॥"
इति चरके सूत्रस्थाने प्रथमेऽध्याये॥)
मुनिभेदः। स च धर्म्मशास्त्रकर्त्ता। (यथा, याज्ञवल्क्यः। १। ४।
"मन्वत्रिविष्णुहारीतयाज्ञवल्क्योशनोऽङ्गिराः।
यमापस्तम्बसम्वर्त्ताः कात्यायनबृहस्पती॥
पराशरव्यासशङ्खलिखिता दक्षगौतमौ।
शातातपो वशिष्ठश्च धर्म्मशास्त्रप्रयोजकाः॥"
अयञ्च पौराणिक आसीत्। यथा, भागवते। १२। ७। ५।
"त्रय्यारुणिः कश्यपश्च सावर्णिरकृतव्रणः।
वैशम्पायनहारीतौ षड् वै पौराणिका इमे॥")
कैतवः। इति मेदिनी॥

हारीतकः, पुं, (हारीत एव। स्वार्थे कन्।) हारीतपक्षी। हारिल इति हरिताल इति च भाषा। तस्य मांसगुणाः। स्वादुत्वम्। कफपित्तास्रदोषनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

हार्द्दं, क्ली, (हृदयस्य भावः कर्म्म वा। हृदय + "हायनान्तयुवादिभ्योऽण्।" ५। १। १३०। इत्यण्। "हृदयस्य हृल्लेखयदण्लासेषु।" ६। ३। ५०। इति हृदादेशः।) प्रेम। स्नेहः। इत्यमरः। १। ७। २७॥ (यथा, महाभारते। १३। ७१। ५२।
"गावो लोकांस्तारयन्ति क्षरन्त्यो
गावश्चान्नं संजनयन्ति लोके।
यस्तज्जानन् न गवां हार्द्दमेति
स वै गन्ता निरयं पापचेताः॥"
अभिप्रायः। यथा, भागवते। १। ७। ५५।
"अर्ज्जुनः सहसाज्ञाय हरेर्हार्द्दमथासिना।
मणिं जहार मूर्द्धन्यं द्विजस्य सह मूर्द्धजम्॥"

हार्द्दी, [न्] त्रि, (हार्द्दमस्यास्तीति। इनिः।) स्नेहयुक्तः। यथा,—
"समत्व निरस्तः पुत्रैर्दारैर्भृत्यैस्तथोज्झितः।
स्वजनेन च सन्त्यक्तस्तेषु हार्द्दी तथाप्यति॥"
इति देवीमाहात्म्यम्॥

हार्य्यः, पुं, (ह्रियते इति। हृ + "ऋहलोर्ण्यत्।" ३। १। १२४। इति ण्यत्।) विभीतकवृक्षः। हरसंज्ञे, त्रि। इति मेदिनी॥ (यथा, कुमारे।

"इयञ्च तेऽन्या पुरतो विडम्बना
यदूढया वारणराजहार्य्यया।
विलोक्य वृद्धोक्षमधिष्ठितं त्वया
महाजनः स्मेरमुखो भविष्यति॥")
हरणीयाङ्कः। तत्पर्य्यायः। भाज्यः २। इति लीलावती॥

हालः, पुं, (हलेन क्रीडतीति। अण्। यद्वा, हलतीति। हल + "ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः।" ३। १। १४०। इति णः।) बलरामः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ शालिवाहनराजः। इति हेमचन्द्रः॥ हलः। इति मेदिनी॥

हालकः, पुं, पीतहरितवर्णाश्वः। यथा,—
"हरितः पीतहरितच्छायः स एव हालकः।"
इति हेमचन्द्रः॥

हालहलं, क्ली, विषभेदः। इति शब्दरत्नावली॥

हालहालं, क्ली, विषभेदः। इति शब्दरत्नावली॥

हाला, स्त्री, (हल्यते कृष्यते इव चित्तमनयेति। हल + घञ्। टाप्।) मद्यम्। इत्यमरः। २। १०। ३९॥ (पर्य्यायो यथा,—
"मद्यन्तु सीधुमैरेयमिरा च मदिरा सुरा।
कादम्बरी वारुणी च हालापि बलवल्लभा॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्ब्बखण्डे द्वितीये भागे॥
तालादिनिर्यासमद्यम्। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा, माघे १०। २१।
"योषिदित्यभिललाष न हालां
दुस्त्यजः खलु सुखादपि मानः॥")

हालाहः, पुं, चित्रवर्णघोटकः। इति केचित्॥

हालाहलं, क्ली, पुं (हालामपि हलतीति। हल + अच्।) विषभेदः। तत्पर्य्यायः। हालहलम् २ हाहलम् ३ हलाहलम् ४ हालहलम् ५ हाहालम् ६। इति शब्दरत्नावली॥ तस्य स्वरूपं यथा—
"गोस्तनाभफलो गुच्छस्तालपत्रच्छदस्तथा।
तेजसा यस्य दह्यन्ते समीपस्था द्रुमादयः॥
असौ हालाहलो ज्ञेयः किष्किन्ध्यायां हिमा-
लये॥
दक्षिणाब्धितटे देशे कोङ्कणेऽपि च जायते॥"
इति भावप्रकाशः॥
मद्यम्। इति राजनिर्घण्टः॥ (यथा च वाभटे उत्तरस्थाने ३५ अध्याये।
"कालकूटेन्द्रवत्साख्यशृङ्गीहालहलादि-
कम्॥")

हालाहलः, पुं, (हालाहलमस्त्यस्येति। अच्।) कीटविशेषः। तत्पर्य्यायः। अञ्जलिकारः कुटिलकीटकः ३। इति राजनिर्घण्टः॥

हालाहलधरः, पुं, (धरतीति। धृ + अच्। हालाहलस्य धरः।) सर्पः। इति शब्दरत्नावली॥

हालाहला, स्त्री, (हालाहलमस्त्यस्या इति। अच्। टाप्।) क्षुद्रमूषिका। यथा—
"हालाहलाञ्जलिका गिरिका बालमूषिका।"
इति जटाधरः॥

...हनी, स्त्री, मदिरा । इति राजनिर्घण्टः ॥
...कः, त्रि, हलेन खनति यः । (हलस्यायमिति हल + "हलसीरात् ठक् ।" ४।३।१२४ । ...न ठक्) हलस्य वोढा । हलसम्बन्धी । पर्य्यायः । सैरिकः २ । इत्यमरः ।२।९।६४॥ ...या, वक्रोक्तिपद्यार्गिकायाम् । २ ।
...ं हालाहलधूस्तरीपि मनसो मूर्च्छां ममालिङ्गिती
...ला नेव बिभर्म्मि नैव च हलं मुग्धे ! कथं हालिकः ।
...यं हालिकतैव ते समुचिता शङ्खस्य गोत्राहमे ...गोत्रेति जितो हिमाद्रिसुतया खेरो हरः पातु वः ॥")
...लनी, स्त्री, स्थूलवल्ली । इति हेमचन्द्रः ॥
...ी, स्त्री, कनिष्ठा श्यालिका । इति हेमचन्द्रः ॥
...ः, पुं, (हल्यतेऽनेनेति । हल + उण् । इत्यादिहलो उज्ज्वलः । १ । १ ।) दन्तः । इति ...काण्डशेषः ॥
...ः, पुं, (ह्वे + घञ् ।) आह्वानम् । इति जटा...रः ॥ स्त्रीणां शृङ्गारभावजाः क्रियाः । यथा,
"स्त्रीणां विलासविब्बोकविभ्रमा ललितं तथा ।
...ला लीलेत्यमी हावाः क्रियाः शृङ्गारभावजाः ॥"
इत्यमरः । १ । ७ । ३१ ॥
...स्त्रीणां विलासादयः शृङ्गारभावजाः क्रियाः ...वशब्देनोच्यन्ते । क्रियाः चेष्टाः । शृङ्गार...भावो रतिः तत्र जाताः शृङ्गारभावजाः । ...यन्ते रागिणोऽत्र हावः हुलि होमेऽदने ...आधारे घञ् । ह्वयन्ते रागिनः कामामावनेति करणे वा घञ् । यदुक्तम् ।
"युवानोऽनेन ह्वयन्ते नारीभिर्मदनानले ।
...तो निरुच्यते हावस्ते विलासादयो मताः ॥"
इति ।
...ा कष्टं वयति गोपयतीति वै गोषे इत्यस्मात् ...डे वा । यदाह भरतः ।
'अलङ्कारास्तु नाट्यज्ञैर्ज्ञेया भावरसाश्रयाः ।
यौवनेऽभ्यधिकाः स्त्रीणां विकारा वक्त्रगात्रजाः ॥"
...था ।
'लीला विलासो विच्छित्तिर्विभ्रमः किलकिञ्चितम् ।
मोट्टायितं कुट्टमितं विब्बोको ललितं तथा ।
विहृतञ्चेति मन्तव्या दश स्त्रीणां स्वभावजाः ॥"
इत्यमरभरतौ ॥*॥
...लक्षणं यथा,—
"ग्रीवारेचकसंयुक्तो भ्रूनेत्रादिविकाशकृत् ।
भावादीषत्प्रकाशो यः स हाव इति कथ्यते ॥"
इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥
...सः, पुं, (हस + घञ् ।) हास्यम् । इत्यमरः । १ । ७ । १८ ॥ (यथा, रघुः । १२ । ३६ ।
"संरम्भं मैथिलीहासः क्षणसौम्यां निनाय ताम् ।
निवातस्तिमितां वेलां चन्द्रोदय इवोदधेः ॥")
विकाशः । यथा, भट्टिः । २ । ३ ।
"विभ्राजतेऽस्तोरवने समग्रं
निजां विलोक्यापहृतां पयोभिः ।
कूलानि साऽऽमर्षतयेव तेनुः
सरोजलक्ष्मीं स्थलपद्महासैः ॥")
हासाः, [स्] पुं, (जहाति शीतकिरणमिति । हा + "वहिहाधाञ्भ्यश्छन्दसि ।" उणा० ४ । २२० । इति असुन् । तस्य सुट् च ।) चन्द्रः । वैदिकशब्दोऽयम् ॥
हासिका, स्त्री, हास्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥
हास्तिकं, क्ली, (हस्तिनां समूहः । हस्तिन् + "अचित्तहस्तिधेनोष्ठक् ।" ४ । २ । ४७ । इति ठक् ।) हस्तिसमूहः । इत्यमरः । २ । ८ । ३६ ॥ (यथा, महाभारते । ८ । ४८ । १० ।
"दत्वा च दानं विविधं नानारत्नसमन्वितम् ।
सगोहास्तिकदासीकं सोऽजाविगतवान् वनम् ॥"
हस्तिना चरतीति । "चरति ।" ४ । ४ । ८ । इति ठक् ।) हस्त्यारोहे, त्रि ॥
हास्तिनं, क्ली, (हस्तिना नृपेण निर्वृत्तमिति । हस्तिन् + अण् ।) हस्तिनापुरम् । इति त्रिकाण्डशेषः । (हस्ती प्रमाणमस्य । हस्तिन् + "पुरुषहस्तिभ्यामण् च ।" ५ । २ । ३८ । इति अण् ।) गजपरिमाणे हस्तहस्तिसम्बन्धिनि च त्रि ॥
हास्तिनपुरं, क्ली, (हास्तिनं पुरम् ।) हस्तिनापुरम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । ८ । ३५ । ६ ।
"स गत्वा हास्तिनपुरं धृतराष्ट्रं समेत्य च ।
उक्तवान् वचनं तथ्यं हितञ्चैव विशेषतः ॥")
हास्यं, क्ली, (हस + ण्यत् ।) रसविशेषः । स च कौतुकोद्भवम् । तत्पर्य्यायः । हासः २ हसः ३ । इत्यमरः । १ । १ । १८ ॥ हसनम् ४ घर्घरः ५ हासिका ६ । इति हेमचन्द्रः ॥*॥ अथ हासः ।
"विकृताकारवाग्वेशचेष्टादेः कुतुकाद्भवेत् ।
हास्यो हासः स्थायिभावः श्वेतः प्रमथदैवतः ॥
विकृताकारवाक्चेष्टं यदालोक्य हसेज्जनः ।
तदत्रालम्बनं प्राहुः तच्चेष्टोद्दीपनं मतम् ॥
अनुभावोऽक्षिसङ्कोचवदनस्मेरतादिकः ।
निद्रालस्यावहित्थाद्या अत्र स्युर्व्यभिचारिणः ॥
ज्येष्ठानां स्मितहसितं मध्यानां विहसितावहसिते च ।
नीचानामपहसितं तथातिहसितञ्च षड्भेदाः ॥
ईषद्विकासि नयनं स्मितं स्यात् स्पन्दिताधरम् ।
किञ्चिल्लक्ष्यद्विजं तत्र हसितं कथितं बुधैः ॥
मधुरस्वरं विहसितं सांसशिरःकम्पमवहसितम् ।
अपहसितं सास्राक्षं विक्षिप्ताङ्गं भवत्यतिहसितम् ॥"
यथा मम ।
"गुरोर्गिरः पञ्च दिनान्यधीत्य
वेदान्तशास्त्राणि दिनत्रयञ्च ।
अमी समाघ्राय च तर्कवादान्
समागताः कुक्कुटमिश्रपादाः ॥"
अस्य नाटकमेलकप्रभृतिषु परिपोषो द्रष्टव्यः । अत्र च ।
"यस्य हासः स चेत् क्वापि साक्षान्नैव निबध्यते ।
तथाप्येष विभावादिसामर्थ्यादुपलभ्यते ॥
अभेदेन विभावादि साधारण्यात् प्रतीयते ।
सामाजिकैस्ततो हास्यरसोऽयमनुभूयते ॥"
एवमन्येष्वपि रसेषु द्रष्टव्यम् । इति साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदः ॥ * ॥ तस्य शुभाशुभलक्षणं यथा,—
"अकम्पं हसितं श्रेष्ठं मीलिताक्षमथापरम् ।
असकृद्धसितं दुष्टं तत् सोन्मादस्य नैकधा ॥"
इति गारुडे । ६५ । ३५ अध्यायः ॥
(हासयोग्ये, त्रि । यथा रघुः । २ । ४३ ।
"संरुद्धचेष्टस्य मृगेन्द्र ! कामं
हास्यं वचस्तद्यदहं विवक्षुः ॥")
हाहलं, क्ली, हलाहलविषम् । इति शब्दरत्नावली ॥
हाहाः, [स्] पुं, देवगन्धर्व्वविशेषः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
हाहाः, पुं, देवगन्धर्व्वविशेषः । यथा,—
"हाहा हूहूश्चैवमाद्या गन्धर्व्वास्त्रिदिवौकसाम् ॥"
इत्यमरः । १ । १ । ५५ ॥
देवतानां हाहाहूहूविश्वावसुतुम्बुरुचित्ररथप्रभृतयो गन्धर्व्वशब्दवाच्याः । उपास्योपासकलक्षणसम्बन्धः । अव्युत्पन्नोऽयं हाहाशब्दः । हा हेति शब्दं जहातीति वाक्यमिति हाको विच् इत्येवं व्युत्पत्तौ तु शसादावपि धीरालोपोऽभ्यासादित्यालोपः स्यात् । अपि प्रत्ययी हाहः-शब्दस्य सान्तोऽपि । गन्धर्व्वो हाहसि प्रोक्तो गन्धर्व्वो गायनेऽपि च । इति साहसाङ्कः । गन्धर्व्वपतिहाहसोरिति वाचस्पतिः । हाहाशब्दोऽपि दृश्यते । हंहो हाहा हूहू च द्वौ हुपणश्चैव तुम्बुरुरिति व्याडिप्रभृतयः । इति भरतः ॥ * ॥ विस्मयशब्दे शोकशब्दे च अव्य । यथा,—
"ततो हाहा कृतं सर्व्वं दैत्यसैन्यं ननाश तत् ॥
प्रहर्षञ्च परं जग्मुः सकला देवतागणाः ॥"
इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्ये । ९ । ४० ॥
हाहाकारः, पुं, (हाहा इत्यव्यक्तशब्दस्य कारः करणम् ।) युद्धकलरवः । इति केचित् ॥ (यथा, महाभारते । १ । १८ । १६ ।
"हाहाकारः समभवत्तत्र तत्र महास्वनः ।
अन्योन्यं छिन्दतां शस्त्रैरादित्ये लोहितायति ॥"
शोकध्वनिः । यथा,—
"उद्दण्डो विकटो वायुः करालो वात्ययान्वितः ।
देशभूपक्षतानाञ्च हाहाकाराय कल्पते ॥"
इति ज्योतिषे वायुफलम् ॥
हाहालं, क्ली, विषम् । इति शब्दरत्नावली ॥
हि, न वर्द्धने । गतौ इति कविकल्पद्रुमः । (स्वा०-पर०-सक०-अनिट् ।) गतिरिह अन्तर्भूतणार्थत्वात् गतिप्रेरणम् । स, प्रहिणु स्वसुतमिति भट्टिः । वर्द्धने विरलप्रयोगः । इति दुर्गादासः ॥

हि, व्य, हेतुः । (यथा, शाकुन्तले । १ अङ्के ।
"असंशयं क्षत्रपरिग्रहक्षमा
यदार्य्यमस्यामभिलाषि मे मनः ।
सतां हि सन्देहपदेषु वस्तुषु
प्रमाणमन्तःकरणप्रवृत्तयः ॥")
अवधारणम् । इत्यमरः । ३।४।२५६ ; ३।४।५ ॥
पादपूरणम् । विशेषः । प्रश्नः । (यथा, रामायणे । २ । ६४ । ३० ।
"नाभिवादयसे माद्य न च मामभिभाषसे ।
किञ्च शेषे तु भूमौ त्वं वत्स ! किं कुपितो ह्यसि ॥")
हेत्वपदेशः । सम्भ्रमः । असूया । इति मेदिनी ॥
शोकः इति शब्दरत्नावली ॥
हिंसकः, पुं, (हिनस्ति तच्छीलः । हिंस + ण्वुल् ।) हिंस्रपशुः । अथर्व्वविद्ब्राह्मणः । शत्रुः । इति शब्दरत्नावली ॥
हिंसकः, त्रि, (हिंस + ण्वुल् ।) हिंसाकर्त्ता । तत्पर्य्यायः । घातुकः २ हिंस्रः ३ शरारुः ४ हन्ता ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ स चाष्टविधः । यथा,—
"भोक्तानुमन्ता संस्कर्त्ता क्रयिविक्रयिहिंसकाः ।
उपहर्त्ता घातयिता हिंसकाश्चाष्टधाधमाः ॥"
इति काशीखण्डम् ॥ * ॥
साध्वीभार्य्यादिहिंसने दोषो यथा,—
"भार्य्यां प्रियसखीं यस्तु साध्वीं हिंसति निर्घृणः ।
न तेऽमृतं प्राप्नुवन्ति हिंसका दुष्टयोनिजाः ॥"
इति वाराहे ब्राह्मणदोषासूचनामाध्यायः ॥*॥
शरणागतादिहिंसकस्य अव्यवहार्य्यत्वं यथा,—
"शरणागतबालस्त्रीहिंसकान् संवसेन्न तु ।
चीर्णव्रतानपि सदा कृतघ्नसहितानिमान् ॥"
इति प्रायश्चित्ततत्त्वधृतयाज्ञवल्क्यवचनम् ॥
हिंसा, स्त्री, (हिंसनमिति । हिंस + अः । टाप् ।) घातः । इति मेदिनी ॥ चौर्य्यादिकर्म्म । यथा । हिंसा चौर्य्यादिकर्म्म च । इत्यमरः ।३।३।२१८॥ चौरस्य कर्म्म चौर्य्यं आदिना बन्धनताड़नवृत्तिनाशत्रासादि च चकाराद्वधोऽपि हिंसा । इति तट्टीकायां भरतः ॥ * ॥ हिंसिते प्रतिहिंसायां दोषाभावो यथा,—
"कृते प्रतिकृतं कुर्य्यात् हिंसिते प्रतिहिंसितम् ।
न तत्र दोषं पश्यामि दुष्टे दोषं समाचरेत् ॥"
इति गारुड़े । ११५ । ४७ ॥
विष्णुभक्तानां ब्राह्मणादीनाञ्च हिंसाकर्त्तुरचिरान्नाशो यथा,—
"दुष्टा यदा मे भक्तानां ब्राह्मणानां गवामपि ।
क्रतूनां देवतानाञ्च हिंसां कुर्व्वन्ति निश्चितम् ।
तदाचिरन्ते नश्यन्ति यथा वह्नौ तृणानि च ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ६।६१-६२॥
पशुहिंसानिषेधो बलिशब्दे द्रष्टव्यः ॥ * ॥ अथ वैधहिंसाविचारः । मा हिंस्यात् सर्व्वा भूतानि इत्यत्र सर्व्वशब्दस्य व्यापकार्थपरतया एतद्विधिमनुलङ्घ्य । वायव्यं श्वेतमालभेत । इत्यादिविधेर्विषयाप्राप्तेरगत्या वैधातिरिक्तविषयत्वम् । सर्व्वाः सर्व्वाणि छन्दांसि वेत्यनेन तत् पदं सिद्धम् । यदपि नानादर्शनटीकाकृद्भिर्वाचस्पतिमिश्रैस्तत्त्वकौमुद्यां अभिहितम् । न च मा हिंस्यात् सर्व्वा भूतानि इति सामान्यशास्त्रं विशेषशास्त्रेणाग्नीषोमीयं पशुमालभेत् इत्यनेन वाध्येत इति वाच्यं विरोधाभावात् विरोधे हि बलीयसा दुर्ब्बलं वाध्यते । न चास्ति विरोधः भिन्नविषयत्वात् । तथा हि मा हिंस्यादिति निषेधेन हिंसाया अनर्थहेतुभावो ज्ञाप्यते न पुनरक्रत्वर्थमपि । न चानर्थहेतुत्वक्रतूपकारकत्वयोः कश्चिदस्ति विरोधः । हिंसा हि पुरुषस्य दोषमावक्ष्यति क्रतोश्च उपकरिष्यतीत्यन्तेन । तदपि सांख्यनये । मीमांसकमते तु विरोध एव । तथा हि । गुरुनये न खलु सर्व्वभूतहिंसाभावविषयकं कार्य्यं इति निषेधविध्यर्थस्य वाधं विना अग्नीषोमीयपश्वालम्भनविषयकं कार्य्यं इति भावविध्यर्थ उपपद्यते । भट्टनये तु अङ्गे यथा तथास्तु । न च मुख्यपशुयागे पुरुषार्थे पशुहिंसनस्यार्थसाधनत्वमनर्थसाधनत्वञ्चोपपद्यते विरोधात् वस्तुतस्तु अङ्गेऽपि विरोधोऽस्त्येव कुतो विधेरेष स्वभावो यः स्वविषयस्य साचात् परम्परया वा पुरुषार्थसाधनत्वमवगमयति अन्यथा अङ्गानां प्रधानोपकारकत्वमपि नाङ्गीक्रियते । अर्थसाधनत्वं बलवदनिष्टाननुबन्धीष्टसाधनत्वम् । अनर्थसाधनत्वं बलवदनिष्टासाधनत्वम् । न चानयोरेकत्र समावेश इति । अतएवोक्तं तस्मात् यज्ञे वधोऽवध इति । नन्वेवं श्येनेनाभिचरन् यजेत इत्यत्र श्येनस्य शत्रुवधरूपेष्टसाधनत्वमवगतं अभिचारो मूलकर्म्म चेति मनुना उपपातकगणनमध्ये पाठात् अनिष्टसाधनत्वमवगतं तदेतत् कथमुपपद्यतामिति चेन्नैवम् । आततायिनमयान्तं हन्यादेवाविचारयन् इत्येकवाक्यतया आततायिस्थले इष्टसाधनत्वम् । अनाततायिस्थले तूपपातकत्वेन बलवदनिष्टसाधनत्वम् । इत्यविरोध इति । गुरुचरणा अप्येवम् । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥
ब्राह्मणस्य हिंसानिषेधो यथा,—
"हिंसा चैव न कर्त्तव्या वैधहिंसा तु राजसी ।
ब्राह्मणैः सा न कर्त्तव्या यतस्ते सात्त्विका मताः ॥"
इति श्राद्धविवेकटीकायां गोविन्दानन्दधृतबृहन्मनुवचनम् ॥
हिंसाकर्म्म, [न्] क्ली, (हिंसाप्रधानं कर्म्म ।) अथर्व्ववेदोक्तमन्त्रयन्त्रादिनिष्पादितमारणोच्चाटनादि । तत्पर्य्यायः । अभिचारः २ । इत्यमरः । ३ । २ । १८ ॥
हिंसारुः, पुं, (हिनस्तीति । हिंस + आरुः ।) व्याघ्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हिंसालुः, त्रि, वधशीलः । घातुकः । हिंसधातोरालुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
हिंसालुकः, पुं, (हिंसालु + स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।) हिंसाशीलकुक्कुरः । यथा,—
"हिंसालुकः खादुकः श्वा योगितोऽलर्क इष्यते ।"
इति हारावली ॥
हननशीले, त्रि ॥
हिंसितः, त्रि, (हिंस + क्तः ।) हिंसाप्राप्तः । यथा,—
"यस्तु भागवतान् दृष्ट्वा भूत्वा भागवतः शुचिः ।
अभ्युत्थानं न कुर्व्वीत अहं तेनापि हिंसितः ॥
यस्तु कन्यां पिता दत्त्वा न प्रयच्छति तां पुनः ।
अष्टौ पितृगणास्तेन हिंसिता नात्र संशयः ॥"
इति वाराहे ब्राह्मणदोषासूचनामाध्यायः ॥
हिंसीरः, पुं, (हिनस्तीति । हिन्स + "हिंसेरीरनीरचौ ।" उणा० ५ । १८ । इति ईरन् ।) व्याघ्रः । खले, त्रि । इति उणादिवृत्तिः ॥
हिंस्रः, त्रि, (हिनस्तीति । हिंस + "नमिकम्पोति ।" ३ । २ । १६७ । इति रः ।) हिंसाशीलः । तत्पर्य्यायः । शरारुः २ घातुकः ३ । इत्यमरः । ३ । १ । २८ ॥ हिंसकः ४ हन्ता ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ शार्व्वरः ६ । इति जटाधरः ॥ * ॥ हिंस्राणां हिंसने दोषाभावो यथा,—
"कृपा कार्य्या सतां शश्वदहिंस्रेषु च जन्तुषु ।
हिंसायां न हि दोषश्च हिंस्राणाञ्च व्रजेश्वर ! ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ८५ अध्यायः ।
हिंस्रः, पुं, (हिनस्तीति । हिंस + रः ।) घोरः । भीमसेनः । हरः । इत्युणादिकोषः ॥
हिंस्रकः, पुं, (हिंस्र एव । कन् ।) हिंस्रपशुः । इति शब्दरत्नावली ॥
हिंस्रपशुः, पुं, (हिंस्रः) पशुः ।) हिंसकजन्तुः । तत्पर्य्यायः । व्याड़ः २ हिंस्रकः ३ हिमकः ४ शिविः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ श्वापदः ६ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हिंस्रा, स्त्री, (हिनस्तीति । हिंस + रः । टाप् ।) एलावली । काकादनी । मांसी । जटामांसी । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥ गवेडुका । गवेधुका । नाड़ी । शिरा । इति शब्दचन्द्रिका ॥
हिक्क, ञ कूजे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-उभ०-अक०-सेट् ।) कोपधः । ञ, हिक्कति हिक्कते । कूजोऽव्यक्तशब्दः । हिक्कायामवायमिति भट्टमल्लः । हिक्कति लोकः । इति दुर्गादासः ॥
हिक्क, क ङ हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) कोपधः । क ङ, हिक्कयते । इति दुर्गादासः ॥
हिक्का, स्त्री, (हिक्क कूजे + गुरोश्चेत्यः । टाप् । यद्वा, हिक्क्यतेऽनयेति । हिक्क + करणे घञ् ।) रोगोपसर्गविशेषः । हिंचकी इति भाषा । इत्यमरः । ३ । ५ । ८ ॥ हिँकटी इति ख्याती व्याधिविशेषः । हिक्कति कूजत्यनया हिक्का । हिक्क ञ कूजे समन्तात् सरोरिति अः । हिक्कयते हिनस्तीति वा । हिक्क क ङ हिंसे पचाद्यादम् । हिगिति कृत्वा कायति शब्दायते

इति वा हिक्का के शब्दे इत्यनादिति डः। इति भरतः ॥ * ॥ अथ हिक्कारोगनिदानम्।

धन्वन्तरिरुवाच।

"हिक्कारोगनिदानञ्च वक्ष्ये सुश्रुत ! तच्छृणु।
श्वासैकहेतुप्राग्रूपसंख्याप्रकृतिसंश्रया ॥
हिक्का भक्तोद्भवा क्षुद्रा यमला महतीति च।
गम्भीरा च महच्चैव त्वरया भुक्तिसेवितैः ॥
रूक्षतीक्ष्णखराश्वान्तैरन्नपानैरपीडितः।
करोति हिक्कामन्नजां मन्दशब्दां क्षुधानुगाम् ॥
समं सत्याववपानेन या प्रयाति च सान्नजा।
आयासात् पवनः क्रुद्धः क्षुद्रां हिक्कां प्रवर्त्तयेत् ॥
जत्रुमूलप्रविसृतामल्पवेगयुताञ्च सा।
वृद्धिमायासतो याति भुक्तमात्रे च मार्द्दवम् ॥
चिरेण यमलैर्वेगैराहारेऽप्यनुवर्त्तते।
परिणाममुखे वृद्धिं परिणामे च गच्छति ॥
कम्पयन्ती शिरो ग्रीवामाध्मातस्यातितृष्यतः।
प्रलापच्छर्द्यतीसारनेत्रविप्लुतजृम्भिता ॥
यमलावेगिनी हिक्का परिणामवती च सा।
ध्वस्तभ्रूशङ्खयुग्मस्य श्रुतिविप्लुतचक्षुषः ॥
स्तम्भयन्ती तनुं वाचं स्मृतिं संज्ञाञ्च मुष्णती।
तुदन्ती मार्गमन्यस्य कुर्व्वती मर्म्मघट्टनम् ॥
पृष्ठतो नमनं साध्यं महाहिक्का प्रवर्त्तते।
महामूला महाशब्दा महावेगा महाबला ॥
पक्वाशयाधो नाभेर्व्वा पूर्व्ववत् सा प्रवर्त्तते।
तद्रूपा सा महत् कुर्य्याज्जृम्भमङ्गप्रसारणम् ॥
गम्भीरेण निनादेन गम्भीरां तु सुसाधयेत्।
आद्ये द्वे वर्ज्जयेदन्त्ये सर्व्वलिङ्गाञ्च वेगिनीम् ॥
सर्व्वस्य संश्रितामस्य स्थविरस्य व्यवायिनः।
व्याधिभिः क्षीणदेहस्य भक्तच्छेदकृशस्य च ॥
सर्व्वेऽपि रोगा नाशाय मत्वैवं शीघ्रकारिणः।
हिक्काश्वासौ तथा तौ हि मृत्युकाले कृता-
लयौ ॥"

इति गारुडे १५५ अध्यायः ॥ * ॥

तदौषधं यथा,—

"कुलत्थः श्वासहिक्कानुत् कफगुल्मानिलापहः ॥
त्रिदोषघ्नं मधु प्रोक्तं वातलञ्च प्रकीर्त्तितम्।
हिक्काश्वासकृमिच्छर्दिमेहतृष्णाविषापहम् ॥"

इति च गारुडे। १७२। ६ ; ५० अध्यायः ॥

"तथा हिक्कां हरेत् पीता सौवर्च्चलयुता
सुरा ॥"

इत्यपि गारुडे १८० अध्यायः ॥ * ॥

अन्यच्च।

अथ हिक्काधिकारः।

तत्र हिक्काया विप्रकृष्टनिदानमाह।

"विदाहिगुर्व्विष्टम्भिरूक्षातिष्यन्दिभोजनैः।
शीतपानाशनस्नानरजोधूमैस्तथानिलैः ॥
व्यायामकर्म्मभाराध्ववेगाघातापतर्पणैः।
हिक्काश्वासश्च कासश्च नृणां समुपजायते ॥"

अपतर्पणमनशनादि ॥ * ॥

सम्प्राप्तिमाह।

"वायुः कफेनानुगतः पञ्चहिक्काः करोति हि।
अन्नजां यमलां क्षुद्रां गम्भीरां महतीं तथा ॥"

सामान्यलक्षणमाह।

"मुहुर्म्मुहुर्व्वायुरुदेति सस्वनो
यकृत्प्लिहान्त्राणि मुखादिवाक्षिपन्।
स दोषवानाशु हिनस्त्यसून् यत-
स्ततस्तु हिक्केत्यभिधीयते बुधैः ॥"

वायुरत्र सोदानः प्राणो बोद्धव्यः। उदेति ऊर्द्धं याति। सस्वनो हिगिति शब्दवान्। ऊर्द्धगमनं विशिनष्टि यकृदित्यादि। प्लिहन्शब्दोऽप्यस्ति दीर्घत्वविकल्पात्। मुखादिति ल्यब्लोपे पञ्चमी। तेन यकृत्प्लीहान्त्राणि मुखमानीय आक्षिपन् निःसारयन्निवेत्यर्थः। स वायुः। दोषवान् दोषोऽत्र कफः तद्वान्। वायुः कफेनानुगतः इति संप्राप्तिः। हिनस्तीति हिक्का पृषोदरादित्वात् रूपसिद्धिः। हिगिति कायति शब्दं करोतीति वा ॥ * ॥ पूर्व्वरूपमाह।

"कण्ठोरसोर्गुरुत्वञ्च वदनस्य कषायता।
हिक्कानां पूर्व्वरूपाणि कुक्षेराटोप एव च ॥"

वदनस्य कषायता वातात्। न तु कफात् माधुर्य्यं व्याधिप्रभावात् ॥ * ॥ अन्नजाया लक्षणमाह।

"पानान्नैरतिसंयुक्तैः सहसा पीडितोऽनिलः।
हिक्कयत्यूर्द्धगो भूत्वा तां विद्यादन्नजां भिषक् ॥"

अनिलः प्राणो वायुः ॥*॥ यमलामिकामाह।

"चिरेण यमलैर्व्वेगैर्या हिक्का संप्रवर्त्तते।
कम्पयन्ती शिरोग्रीवं यमलां तां विनिर्द्दिशेत् ॥"

क्षुद्रामाह।

"विकृष्टकालैर्या वेगैर्म्मन्दैः समभिवर्त्तते।
क्षुद्रिका नाम सा हिक्का जत्रुमूलात् प्रधा-
वति ॥"

विकृष्टकालैः चिरेण। जत्रु कक्षोरसोः सन्धिः ॥

गम्भीरामाह।

"नाभिप्रवृत्ता या हिक्का घोरा गम्भीरनादिनी।
अनेकोपद्रववती गम्भीरा नाम सा स्मृता ॥"

अनेकोपद्रववती तृष्णाज्वरादियुक्ता ॥ * ॥

महतीमाह।

"मर्म्माण्यापीडयन्तीव सततं या प्रवर्त्तते।
महाहिक्केति सा ज्ञेया सर्व्वगात्रप्रकम्पनी ॥"

मर्म्माणि वस्तिहृदयशिरःप्रभृतीनि ॥ * ॥ असाध्यत्वमाह।

"आयम्यते हिक्कतो यस्य देहो
दृष्टिश्चोर्द्धं भ्राम्यते नित्यमेव।
क्षीणोऽन्नद्विट् क्षौति यश्चातिमात्रं
तौ द्वौ चान्त्यौ वर्ज्जयेद्धिक्कमानौ ॥"

आयम्यते विस्तार्य्यत इव। तौ द्वाविति आयम्यत इत्यादिना नित्यमेवेत्यन्तेनैको हिक्कमानः। क्षीण इत्यादिनातिमात्रमित्यन्तेनापरः। तौ द्वौ। अन्त्यौ च गम्भीरायां महत्यां च हिक्कमानौ वर्ज्जयेत्। अपरञ्च।

"अतिसञ्चितदोषस्य भक्तच्छेदकृशस्य च।
व्याधिभिः क्षीणदेहस्य वृद्धस्यातिव्यवायिनः ॥
आसाञ्च समुत्पन्ना हिक्का हन्त्याशु जीवि-
तम्।
यमिका च प्रलापार्त्तिमोहतृष्णासमन्विता ॥"

साध्यत्वमाह।

"अक्षीणश्चाप्यदीनश्च स्थिरधात्विन्द्रियश्च यः
तस्य साधयितुं शक्या यमिका हन्त्यतो-
ऽन्यथा ॥" *॥*॥

अथ हिक्कायाश्चिकित्सा।

"यत्किञ्चित् कफवातघ्नमुष्णं वातानुलोमनम्।
भेषजं पानमन्नं वा हिक्काश्वासेषु तद्धितम् ॥
हिक्काश्वासान्तरे पूर्व्वं तैलाक्ते स्वेद इष्यते।
ऊर्द्धाधः शोधनं शक्ते दुर्व्वले शमनं मतम् ॥
प्राणावरोधतर्ज्जनविस्मापनशोकवारिपरिषेकैः।
चित्रैः कथाप्रयोगैः शमयेद्धिक्कां मनोऽभि-
घातैश्च ॥
हिक्कार्त्तस्य पयश्छागं हितं नागरसाधितम्।
मधु सौवर्च्चलोपेतं मातुलुङ्गरसं पिबेत् ॥
मधुकं मधुसंयुक्तं पिप्पली शर्कराश्विता।
नागरं गुडसंयुक्तं हिक्काघ्नं नावनत्रयम् ॥
कृष्णामलककृष्णानां चूर्णं मधु सितायुतम्।
मुहुर्म्मुहुः प्रयोक्तव्यं हिक्काश्वासेषु तद्धितम् ॥
चूर्णं कणागैरिकयोः सक्षौद्रं चावलेहयेत् ॥
प्रवालशङ्खत्रिफलाचूर्णं मधुघृतप्लुतम्।
पिप्पली गैरिकञ्चापि लिह्यो हिक्कानिवारणः ॥
नेपाल्या गोविषाणाद्वा कुशात् सर्ज्जरसस्य वा।
धूपं कुशस्य वा साज्यं पिबेद्धिक्कोपशान्तये ॥"

नेपाली मनःशिला।

"निर्धूमाङ्गारनिःक्षिप्तहिङ्गुमाषं समोद्भव।
हिक्कापश्चापि हन्त्याशु धूमः पीतो न संशयः ॥
हरेणूनां कणानाञ्च क्वाथो हिङ्गुसमन्वितः।
हिक्काप्रशमनः श्रेष्ठो धन्वन्तरिवचो यथा ॥
चन्द्रशूरस्य बीजानि क्षिपेदष्टगुणे जले।
यदा मृदूनि स्युस्तोयात्तदा वाससा गालयेत् ॥
हिक्कातिवेगविकलस्तज्जलं पलमात्रया।
पिबेत् पुनः पुनश्चापि हिक्कावश्यं प्रशाम्यति ॥"

चन्द्रशूरसः ॥*॥ इति हिक्काधिकारः। इति भावप्रकाशः ॥

हिक्कारः, पुं, (हिं इत्यव्यक्तशब्दं करोतीति। कृ + अण्।) व्याघ्रः। इति केचित् ॥ (हिं इत्यस्य कारः। करणम्। यथा, वाजसनेयसंहितायाम्। २२। ७।

"हिङ्काराय स्वाहा हिङ्कृताय स्वाहेति ॥")

हिङ्गु, क्ली, मूलविशेषनिर्यासः। स तु पारस्यखोरासानमुलतानादिदेशे भवति। हिं इति भाषा। तत्पर्य्यायः। सहस्रवेधि २ जतुकम् ३ वाह्लीकम् ४ रामठम् ५। इत्यमरः। २। ९। ४० ॥ वाह्लिकम् ६ रामठम् ७। इति भरतः ॥ जन्तुघ्नम् ८। इति रत्नमाला ॥ पिण्याकम् ९ बाह्ली १० सहस्रवेधी ११ रञ्जिनी १२ मधुरा १३ सूपधूपनम् १४ जत् १५। इति शब्दरत्नावली ॥ केशरम् १६। इति जटाधरः ॥ उग्रगन्धम् १७ भूतारि १८ जन्तुनाशनम् १९ घ्राणार्त्तम् २० रक्षोघ्नम् २१ उग्रवीर्य्यम् २२ अगूढगन्धम् २३ जरणम् २४ भेदनम् २५ दीप्तम् २६। अस्य गुणाः। उष्णत्वम्। कटुत्वम्। कफत्वम्।

कृमिवातकफविबन्धाध्मानशूलगुल्मनाशित्वम्। चक्षुष्यत्वञ्च। इति राजनिर्घण्ट:॥ अपि च॥
"हिङ्गूष्णं पाचनं रुच्यं तीक्ष्णं वातबलासहृत्।
रसे पाके च कटुकं स्निग्धञ्च वह्निदीपनम्।
शूलगुल्मोदरानाहकृमिघ्नं पित्तवर्द्धनम्॥"
इति भावप्रकाश:॥*॥
अन्यच्च।
"हिङ्गु तीक्ष्णं कटुरसं शूलाजीर्णविबन्धनुत्।
लघूष्णं पाचनं स्निग्धं दीपनं कफवातजित्॥"
इति राजवल्लभ:॥
वंशपत्री। इति भावप्रकाश:॥ (काकादनी। तदर्थे पर्य्यायो यथा,—
"हिङ्गु काकादनी मता।"
इति गारुडे २०८ अध्याये॥
क्वचिद्रामठार्थे, पुं। तत्पर्य्यायो यथा,—
"रामठं हिङ्गुरुच्यते।"
इति च तत्रैव २०८ अध्याये॥)

हिङ्गुनाड़िका, स्त्री, (हिङ्गुन: नाड़िरिव नाड़िर्यस्या:। कप्।) नाड़ीहिङ्गु। इति राजनिर्घण्ट:॥

हिङ्गुनिर्य्यास:, पुं, (हिङ्गुन इव निर्य्यासोऽस्य।) निम्बवृक्ष:। इत्यमर:। २। ४। ६२॥ (पर्य्यायो यथा,—
"निम्ब: स्यात् पिचुमर्द्दश्च पिचुमन्दश्च तिक्तक:।
अरिष्ट: पारिभद्रश्च हिङ्गुनिर्य्यास इत्यपि॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे॥) हिङ्गुरस:। इति मेदिनी॥

हिङ्गुपत्र:, पुं, (हिङ्गुन इव पत्रमस्य।) इङ्गुदीवृक्ष:। इति राजनिर्घण्ट:॥ (विवरणमस्य इङ्गुदीशब्दे ज्ञातव्यम्॥)

हिङ्गुपत्री, स्त्री, हिङ्गुन: पत्रम्। हिङ्गुपत्रमिव पत्रमस्या:। इत्यमरटीकायां भरत:॥ तत्पर्य्याय:। कारवी २ पृथुला ३ पृथु: ४ वाष्पीका ५ कवरी ६ पृथ्वी ७ त्वक्पत्री ८ कव्वरी ९। इति जटाधर:॥ पृथ्वीका १० वाष्पिका ११ वाष्पका १२ वाष्पा १३ पत्री १४। इति शब्दरत्नावली॥ दीर्घिका १५ तन्वी १६ दारुपत्री १७ विल्वी १८ वाष्पी १९। अस्या गुणा:। कटुत्वम्। तीक्ष्णत्वम्। तिक्तत्वम्। उष्णत्वम्। कफवातामकृमिहरत्वम्। रुच्यत्वम् पथ्यत्वम्। दीपनत्वम्। पाचनत्वञ्च। इति राजनिर्घण्ट:॥ अपि च।
"हिङ्गुपत्री भवेद्रुच्या तीक्ष्णोष्णा पाचनी कटु:।
हृद्वस्तिरुग्विबन्धार्श:श्लेष्मगुल्मानिलापहा॥"
इति भावप्रकाश:॥

हिङ्गुपर्णी, स्त्री, (हिङ्गुन इव पर्णमस्या:। ङीप्।) वंशपत्री। इति रत्नमाला॥

हिङ्गुल:, पुं, क्ली, (हिङ्गु तद्वर्णं लातीति। ला+क:।) रागद्रव्यविशेष:। तत्पर्य्याय:। हिङ्गुलु: २। इत्यमरभरतौ। ३। ५। २०॥ हिङ्गुलम् ३ म्लेच्छम् ४ रक्तगर्भम् ५ दरद: ६ रस: ७। इति रत्नमाला॥ हंसपादम् ८ कुरुविन्द: ९। इति हेमचन्द्र:॥ हिङ्गुलि: १० रक्तपारद: ११। इति जटाधर:॥ चर्म्मारम् १२ सुरङ्गम् १३ सुपरम् १४ रञ्जनम् १५ दरदम् १६ म्लेच्छम् १७ चित्राङ्गम् १८ चूर्णपारदम् १९ चर्म्मारकम् २० मणिरागम् २१ रसोद्भवम् २२ रञ्जकम् २३ रसगर्भम् २४। अस्य गुणा:। मधुरत्वम्। तिक्तत्वम्। उष्णत्वम्। वातकफविटोपद्रवदोषज्वरनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्ट:॥*॥ अपि च।
अथ हिङ्गुलस्य नामानि लक्षणानि गुणाश्च।
"हिङ्गुलं दरदं म्लेच्छं चित्रास चूर्णपारदम्।
दरदस्त्रिविध: प्रोक्तश्चर्म्मार: शुकतुण्डक:।
हंसपादस्तृतीय: स्याद्गुणवानुत्तरोत्तर:॥
चर्म्मार: शुक्लवर्ण: स्यात् सपीत: शुकतुण्डक:।
जवाकुसुमसङ्काशो हंसपादो महोत्तम:॥
तिक्तं कषायं कटु हिङ्गुलं स्या-
न्नेत्रामयघ्नं कफपित्तहारि।
हृल्लासकुष्ठज्वरकामलांश्च
प्लीहामवातौ च गरं निहन्ति॥
ऊर्द्ध्वपातनयुक्त्या तु डमरुयन्त्रपाचितम्।
हिङ्गुलं तस्य सूतं तु शुद्धमेव न शोधयेत्॥"
इति॥*॥
तत्र हिङ्गुलस्य शोधनविधि:।
"मेषीक्षीरेण दरदमम्लवर्गैश्च भावितम्।
सप्तवारान् प्रयत्नेन शुद्धिमायाति निश्चितम्॥"
एवं शोधितस्य हिङ्गुलस्य गुणा:।
"तिक्तं कषायं कटु हिङ्गुलं स्या-
न्नेत्रामयघ्नं कफपित्तहारि।
हृल्लासकुष्ठज्वरकामलांश्च
प्लीहामवातौ च परं निहन्ति॥" इति॥*॥
(पर्य्याय: शोधनप्रकारान्तरञ्च यथा,—
"हिङ्गुले हिङ्गुलुर्याति दरद: शुकतुण्डक:।
रसगन्धकसम्भूतो हिङ्गुलो दैत्यरक्तक:॥
अम्लवर्गद्रवै: पिष्टा दरदो माहिषेण च।
दुग्धेन सप्तधा पिष्ट: शुष्कीभूतो विशुध्यति॥"
तथाच प्रकारान्तरम्।
"आर्द्रकैर्लकुचद्रावै: सप्तधा भावितो यदि।
हिङ्गुल: शुद्धतां याति निर्द्दोषो जायते खलु॥
बिम्बाभं हिङ्गुलं दिव्यं रसगन्धकसम्भवम्॥
मेहकुष्ठहरं रुच्यं बल्यं मेधाग्निवर्द्धनम्॥"
इति हिङ्गुलशुद्धि:॥*॥
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमरणाधिकारे।) अथ हिङ्गुलात्सूताकर्षणविधि:।
"निम्बरसैर्निम्बपत्ररसैर्वा याममात्रकम्।
घृष्टा दरदमूर्द्धे तु पातयेत् सूतयुक्तिवत्॥
तत्रोर्द्धपिठरीलग्नं गृह्णीयाद्रसमुत्तमम्।
शुद्धमेव हि तत् सूतं सर्व्वकर्म्मसु योजयेत्॥"
इति च भावप्रकाश:॥

हिङ्गुला, स्त्री, देवीविशेष:। यथा,—
"ब्रह्मरन्ध्रं हिङ्गुलायां भैरवो भीमलोचन:।
कोट्टरी सा महामाया त्रिगुणा या दिगम्बरी॥"
इति तन्त्रचूड़ामणौ पीठमाला॥*॥
अन्यच्च।
"कन्या चोत्स्वेदसंजाता साक्षाल्लिखिलिहि-ऽद्भुता।
ततस्तामाह बालार्कप्रभां भैरवमूर्त्तिमान्॥
शङ्करो वरदो लोकश्रेयार्थाय वचो महत्।
त्वां पूजयिष्यन्ति सुरा ऋषय: पितरस्तथा॥
यक्षविद्याधराश्चैव मानवाश्च शुभङ्करि!।
त्वां स्तोष्यन्ति सदा देवि बलिपुष्पत्करै: करै:॥
चर्च्चिकेति शुभं नाम यस्माद्रुधिरचर्च्चिता॥
इत्येवमुक्ता वरदेन चर्च्चिका
भूतानुयाता हरिचर्म्मवासिनी।
महीं समन्ताद्विचचार सुन्दरी
स्थलं गता हैङ्गुलमाद्यमुत्तमम्॥"
इति वामनपुराणे ६७ अध्याय:॥

हिङ्गुलि:, पुं, (हिङ्गु इव वर्णं लातीति। ला+कि:।) हिङ्गुल:। इति जटाधर:॥

हिङ्गुलिका, स्त्री, (हिङ्गुल इव वर्णोऽस्या अस्तीति। हिङ्गुल+ठन्।) कण्टकारी। इति शब्दचन्द्रिका॥ (कण्टकारीशब्देऽस्या विषयो ज्ञातव्य:॥)

हिङ्गुली, स्त्री, वार्त्ताकी। इत्यमर:।२।४।११४॥ वृहती। इति भावप्रकाश:॥

हिङ्गुलु:, पुं, क्ली, हिङ्गुल:। इत्यमर:।३।५।२०॥ (पर्य्यायोऽस्य यथा,—
"हिङ्गुले हिङ्गुलुर्याति दरद: शुकतुण्डक:।
रसगन्धकसम्भूतो हिङ्गुलो दैत्यरक्तक:॥"
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे जारणमारणाधिकारे॥)

हिङ्गुशिराटिका, स्त्री, (हिङ्गुल इव शिरां अटतीति। अट+ण्वुल्। टापि अत इत्वम्।) वंशपत्री। इति रत्नमाला॥

हिङ्गूलं क्ली, मधुमूलम्। इति शब्दचन्द्रिका॥ आलु इति ख्यातम्॥

हिज्ज:, पुं, हिज्जलवृक्ष:। इति शब्दचन्द्रिका॥

हिज्जल:, पुं, (हिज्ज इति नाम लातीति। ला+क:।) वृक्षविशेष:। हिजल इति वङ्गभाषा। इजर इति हिन्दी भाषा। तत्पर्य्याय:। निचुल: २ इज्जल: ३। इति हेमचन्द्र:॥ पिचुल: ४ नदीकान्त: ५ अम्बुज: ६। इति जटाधर:॥ धनद: ७ कान्त: ८ जलज: ९ दीर्घपत्रक: १० नदीज: ११ रक्त: १२ कार्म्मुक: १३। अस्य गुणा:। कटुत्वम्। उष्णत्वम्। पवित्रत्वम्। भूतवातामयनाशकत्वम्। चारादिदोषनाशित्वञ्च। इति राजनिर्घण्ट:॥ अपि च।
"इज्जलो हिज्जलश्चापि निचुलश्चाम्बुजस्तथा।
जलवेतसवद्वेद्यो हिज्जलोऽयं विषापह:॥"
इति भावप्रकाश:॥

हिञ्जीर:, पुं, हस्तिपादबन्ध:। यथा,—
"बिन्दूजालं पुन: पद्मं शृङ्खलो निगड़ोऽन्दूक:।
हिञ्जीरश्च पादपाशो वारिस्तु गजबन्धभू:॥"
इति हेमचन्द्र:॥

ड ङ गतौ अनादरे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट्।) ङ, हिण्डते। हिण्डते। इति दुर्गादासः॥

हिडिम्बः, पुं, राक्षसविशेषः। स भीमसेनेन हतः। इति महाभारतम्॥ (एतद्विवरणन्तु तत्रैव आदिपर्व्वणि १५३ अध्यायादारभ्य द्रष्टव्यम्॥) हिडम्ब इति च पाठः॥

हिडिम्बजित्, पुं, (हिडिम्बं जितवानिति। जि+क्विप्।) भीमसेनः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

हिडिम्बनिसूदनः, पुं, (हिडिम्बं निसूदयतीति। नि+सूद+णिच्+ल्युः।) भीमसेनः। इति भूरिप्रयोगः॥

हिडिम्बभित्, [द्] पुं, (हिडिम्बं भिनत्तीति। भिद्+क्विप्।) भीमसेनः। इति भूरिप्रयोगः॥

हिडिम्बा, स्त्री, हिडिम्बराक्षसभगिनी। यथा,—
"तत्रोष्ठो मानुषमांसस्य महाकायो महाबलः।
आघ्राय मानुषं गन्धं भगिनीमिदमब्रवीत्॥
उपपन्नश्चिरस्याद्य भक्ष्योऽयं मम सुप्रियः।
स्नेहस्रवान् प्रस्रवति जिह्वा पर्य्येति मे मुखम्॥
एवमुक्ता हिडिम्बा तु हिडिम्बेन तदा वने।
भ्रातुर्व्वचनमाज्ञाय त्वरमाणेव राक्षसी॥"
इति महाभारते आदिपर्व्वणि १५३ अध्यायः॥
तद्गर्भे भीमसेनौरसेन घटोत्कचो जातः। यथा,
"प्रजज्ञे राक्षसी पुत्त्रं भीमसेनान्महाबलम्।
विरूपाक्षं महावक्त्रं शङ्कुकर्णं विभीषणम्॥
...णस्य विकचः पादावग्रहात् स पितुस्तदा।
...मातुश्च परमेष्वासस्तौ च नामास्य चक्रतुः॥
घटो हास्योत्कच इति माता तं प्रत्यभाषत।
अब्रवीत्तेन नामास्य घटोत्कच इति स्म ह॥"
इति महाभारते आदिपर्व्वणि १५६ अः॥

हिडिम्बापतिः, पुं, (हिडिम्बायाः पतिः।) भीमसेनः। इति शब्दरत्नावली॥

हिडिम्बारमणः, पुं, (हिडिम्बाया रमणः।) भीमसेनः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

हिण्डनं, क्ली, (हिण्ड+ल्युट्।) भ्रमणम्। रतम्। इति मेदिनी॥ लेखनम् इति विश्वः॥

हिण्डिकः, पुं, लग्नाचार्य्यः। इति हारावली॥

हिण्डिरः, पुं, हिण्डीरः। इति शब्दरत्नावली॥

हिण्डी, स्त्री, दुर्गा। इति त्रिकाण्डशेषः॥

हिण्डीप्रियतमः, पुं, (हिण्ड्याः दुर्गायाः प्रियतमः।) शिवः। इति शब्दरत्नावली॥

हिण्डीरः, पुं, (हिण्डते इतस्ततो गच्छतीति। हिण्ड+ईरन्। इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलदत्तः। ४।३०।) समुद्रफेनः। इत्यमरः। २।८।१०५॥ (यथा, साहित्यदर्पणे। १०। ६८३।
"एतद्विभाति चरमाचलचूड़चुम्बि
हिण्डीरपिण्डरुचिशीतमरीचिबिम्बम्।
उज्ज्वालितस्य रजनीं मदनानलस्य
धूमं दधत्प्रकटलाञ्छनकैतवेन॥")
...र्त्ताकुः। पुरुषः। इति मेदिनी॥ रुचकम्। इत्युणादिकोषः॥ (क्ली, दाड़िमम्। इत्युज्ज्वलदत्तहारावली। ४। ३०॥)

हितं, त्रि, (हि गतिप्रेरणे धा धारणे पुष्टौ वा+क्त।) पथ्यम्। गतम्। धृतम्। इति मेदिनी॥ इष्टसाधनम्। इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः॥ मङ्गलम्। यथा,—
"गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतो न यत्।
सर्व्वसत्त्वहितार्थाय तत् पशोरिव चेष्टितम्॥
अहिताहितविचारशून्यबुद्धेः
श्रुतिसमयैर्बहुभिर्व्विवर्जितस्य।
उदरभरणमात्रतुष्टबुद्धेः
पुरुषपशोः पशोश्च को विशेषः॥"
इति गारुड़े ११५ अध्यायः॥
मित्रम्। यथा,—
"हितममरिपुरुषा ये निसर्गे निरुक्ता
अधिहितहितमध्यास्तेऽपि तत्कालमित्रैः।"
इति ज्योतिस्तत्त्वम्॥

हितकः, पुं, (हितमर्हतीति। हि+संज्ञायां कन्।) शिशुः। इति राजनिर्घण्टः॥

हितकारी, [न्] त्रि, (हितं करोतीति। कृ+णिनिः।) मङ्गलकारकः। शुभकारकः। यथा,—
"लक्ष्मणेन च धर्म्मात्मन्! भ्रात्रा तद्धितकारिणा।
मातृभिर्भ्रातृसहितं पश्यामोऽद्य वयं नृप!॥"
इति श्रीरामायणे उत्तरकाण्डे १ सर्गः॥

हितप्रणीः, पुं, (हितं प्रणयतीति। प्र+नी+क्विप्।) चारः। इति शब्दरत्नावली॥

हितवादी, [न्] त्रि, हितकथनशीलः। सत्परामर्शी। हितशब्दपूर्व्वकवदधातोर्णिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः॥

हितावली, स्त्री, (हितानां आवली यत्र।) औषधविशेषः। हियावली इति हिन्दी भाषा। तत्पर्य्यायः। क्षुद्रारी २ कुष्ठघ्नः ३ पत्त्रारकुष्ठकः ४ पत्त्रारग्रन्थिः ५ ग्रन्थिः ६ ग्रन्थिलः ७। अस्या गुणाः। मारकत्वम्। तिक्तत्वम्। प्लीहगुल्मोदरक्रिमिकुष्ठगदाव्यपकर्त्तृकत्वम्। शीतत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

हितैषी, [न्] त्रि, (हितमिच्छतीति। इष+णिनिः।) हितेच्छाकारी। यथा, बृहद्राजमार्त्तण्डे।
"यात्राविवाहव्रतबन्धवेश्म-
प्रासादचूड़ाकरणं हितैषी।
नष्टे भृगौ नोपदिशेन्नराणां
देवप्रतिष्ठामपि कर्णवेधम्॥"
इति मलमासतत्त्वम्॥

हितोक्तिः, स्त्री, (हितस्य उक्तिः।) पथ्यवचनम्। इति धनञ्जयः॥

हितोपदेशः, पुं, (हितानामुपदेशः।) सत्परामर्शदानम्। यथा, महाभारते। १।२।१०१।
"हितोपदेशश्च पथि धर्म्मराजस्य धीमतः।
विदुरेण कृतो यत्र हितार्थं म्लेच्छभाषया॥"
हितानामुपदेशो यत्र।) विष्णुशर्म्मकृतमित्रलाभसुहृद्भेदविग्रहसन्धिनामकथाचतुष्टयात्मकनीतिशास्त्रम्। यथा,—
"सिद्धिः साध्ये सतामस्तु प्रसादात्तस्य धूर्जटेः।
जाह्नवीफेनलेखेव यन्मूर्ध्नि शशिनः कला॥
श्रुतो हितोपदेशोऽयं पाटवं संस्कृतोक्तिषु।
वाचां सर्व्वत्र वैचित्र्यं नीतिविद्यां ददाति च॥"
इति हितोपदेशप्रथमश्लोकद्वयम्॥

हिन्तालः, पुं, वृक्षविशेषः। हेँताल इति भाषा। तस्य फलं उद्गमम्। इत्यमरः। २। ४। १६८॥ तत्पर्य्यायः। पूगपीटः २। तत्फलम् किरिटि। इति त्रिकाण्डशेषः॥ *॥ तस्य पर्य्यायान्तरं गुणाश्च।
"हिन्तालः स्थूलतालश्च वल्कपत्रो बृहद्दलः।
क्षीरपत्रो दिधालेख्यः शिरापत्रोऽक्षिराङ्कुकः॥
गर्भस्रावो नीलतालो भीषणो मधुकण्टकः।
पक्वसारो बृहत्तालः स्यादृतुर्दशधाभिधः॥
हिन्तालो मधुराम्लश्च कफकृत् पित्तदाहनुत्।
श्रमतृष्णापहारी च शिशिरो वातदोषकृत्॥"
इति राजनिर्घण्टः॥
(व्यवहारोऽस्य यथा,—
"गुडूचीबालहिन्तालवानरीनीलझिण्टिकाः॥"
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे कुष्ठाधिकारे माणिक्यरसे॥) स तु तृणराजविशेषः। यथा, क्रियाकौमुद्यां वशिष्ठः।
"गुवाकतालहिन्तालास्तथा ताड़ी च केतकी।
खर्ज्जूरनारिकेलौ च सप्तैते तृणराजकाः॥
तृणराजशिरापत्रैः कुर्य्याद्दन्तधावनम्।
तावद्भवति चण्डालो यावद्गां नैव पश्यति॥"
इत्याह्निकाचारतत्त्वम्॥

हिन्दुः, पुं, (हीनं दूषयतीति। दुष+डुः। पृषोदरादित्वात् साधुः।) जातिविशेषः। हिँदु इति भाषा। यथा,—
"पश्चिमाम्नायमन्त्रास्तु प्रोक्ताः पारस्यभाषया।
अष्टोत्तरशताशीतिर्येषां संसाधनात् कलौ॥
पञ्च खाना सप्त मीरा नव शाहा महाबलाः।
हिन्दुधर्म्मप्रलोप्तारो जायन्ते चक्रवर्त्तिनः॥
हीनञ्च दूषयत्येव हिन्दुरित्युच्यते प्रिये!॥
पूर्व्वाम्नाये नवशतं षड़शीतिः प्रकीर्त्तिताः।
फिरङ्गभाषया मन्त्रास्तेषां संसाधनात् कलौ॥
अधिपा मण्डलानाञ्च संग्रामेष्वपराजिताः।
इंरेजा नव षट् पञ्च लण्ड्रजाश्चापि भाविनः॥"
इति मेरुतन्त्रे २३ प्रकाशः॥

हिन्दोलः, पुं, (हिन्दोल+घञ्।) श्रावणशुक्लपक्षविहितभगवद्यात्राविशेषः। झूलनयात्रा इति यस्य प्रसिद्धिः। षड्रागान्तर्गतरागविशेषः। हिँडोल इति हिन्दी भाषा। यथा,
"भैरवः कौशिकश्चैव हिन्दोलो दीपकस्तथा।
श्रीरागो मेघरागश्च षड़ेते पुरुषाह्वयाः॥"
अस्य स्त्रियः।
"वेलावती रामकली देशाख्या पटमञ्जरी।
ललिता सहिता एता हिन्दोलस्य वराङ्गनाः॥"
अथ हिन्दोलध्यानम्।
"नितम्बिनीमन्दतरङ्गिताषु
दोलासु खेलासुखमादधानः।

वर्ज्यः कपोलद्युतिकामयुक्तो
हिन्दोलरागः कथितो मुनीन्द्रैः ॥"
तत्पुत्त्रा यथा, सङ्गीतदर्पणे ।
"आभीरः शुभ्रधवली चन्द्रकामविमोहकाः ।
चन्द्रकान्तः खेदवेदः हिन्दोलात्मजकीर्त्तिताः ॥"
तस्य गानसमयो यथा,—
"हिन्दोलः पञ्चमः सिन्धुर्ललितश्च वसन्तकः ।
भम्वारो भटीयारो च आद्ययामे प्रगीयते ॥"
इति बृहत्सङ्गीतरत्नाकरः ॥ * ॥
हनुमन्मते षड्रागाणां मध्ये द्वितीयरागः ।
ब्रह्मणः शरीरान्निर्गतः । केचिन्मते नाभितः ।
अस्य जातिः औड़वः । अर्थात् ष ग म प नि
इति पञ्चस्वरमिलितः । अस्य ग्रहं षड्जस्वरः ।
वसन्तर्त्तौ दिवाप्रथमभागे गानसमयः । राग-
मालायामस्य रूपम् । अल्पवयःसुन्दरः पीत-
वर्णः उन्नमाङ्गः स्वर्णमयहिन्दोलारूढ़ः सुस-
ज्जितसुन्दरीस्त्रीभिः गीतं गायन्तीभिः हिन्दो-
लान्दोलयन्तीभिश्च सह परमानन्देन हास्य-
कौतुककारी । अस्य पञ्च रागिण्यः । यथा ।
रामकरी १ देशाक्षी २ ललिता ३ विलावली ४
पटमञ्जरी ५ । अस्य पुत्त्रा अष्टौ यथा । चन्द्र-
बिम्बः १ मङ्गलः २ शुभः ३ आनन्दः ४
विनोदः ५ प्रधनः ६ गौरः ७ विभासः ८ । * ॥
भरतमते अस्य रागिण्यो यथा । रामकली १
मालावती २ आशावरी ३ देवारी ४ गुण-
कली ५ । तन्मते पुत्त्रा यथा । वसन्तः १
मालवः २ मारुः ३ कुन्तलः ४ शङ्कराभरणः ५
लङ्काद्दहनः ६ नागधुनः ७ धवलः ८ । एषां
भार्य्या यथा । लीलावती १ करवी २ चयती ३
परवी ४ पारावती ५ तिरवणी ६ देवगिरी ७
सुरसती ८ । इति सङ्गीतशास्त्रम् ॥
हिन्दोलकः, पुं, (हिन्दोल एव । कन् ।) यान-
विशेषः । तत्पर्य्यायः । प्रेङ्खा २ दोला ३ । इति
जटाधरः ॥ दोलिका ४ हिन्दोला ५ । इति
हारावली ॥
हिन्दोला, स्त्री, (हिन्दोल+घञ्+टाप् ।)
दोलिका । हिंदला इति भाषा । इति हारा-
वली ॥
हिमं, त्रि, (हन्ति उष्मागमिति । हन+"हन्ते-
र्हि च ।" उणा० १ । १४६ । इति मक् हि च ।)
शीतगुणविशिष्टः । शीतलवस्तु । तत्पर्य्यायः ।
सुषीमः २ शिशिरः ३ जडः ४ तुषारः ५
शीतलः ६ शीतः ७ । इत्यमरः । १ । ३ । १८ ॥
(यथा, सुश्रुते । ४ । २८ । "अपराह्णे हिमाभि-
रद्भिः परिषिक्तगात्रः शालीनां षष्टीकानाञ्च
पयसा शर्करामधुरेणौदनमश्नीयात् ॥")
हिमं, क्ली, (हन+मक् । हन्तेर्हि च ।) अवश्या-
वाष्पः । तत्पर्य्यायः । अवश्यायः २ नीहारः ३
तुषारः ४ तुहिनम् ५ प्रालेयम् ६ महिमा ७ ।
इत्यमरः । १ । ३ । १८ ॥ इन्द्राग्निधूमः ८
खवाष्पः ९ र [illegible]म् १० । इति हारावली ॥
(यथा, र [illegible] ३५ ।

"अथवा मृदुवस्तु हिंसितुं
मृदुनैवारभते प्रजान्तकः ।
हिमसेकविपत्तिरत्र मे
नलिनी पूर्व्वनिदर्शनं मता ॥")
अस्य गुणः । कफवायुवर्द्धकत्वम् । इति राज-
वल्लभः ॥ चन्दनम् । इति मेदिनी ॥ पद्मकाष्ठम् ।
रङ्गम् । मौक्तिकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
नवनीतम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ शीतम् । इति
हेमचन्द्रः ॥ (कर्पूरः । पर्य्यायो यथा,—
"पुंसि क्लीबे च कर्पूरः सिताभ्रो हिमवालुकः ।
घनसारश्चन्द्रसंज्ञः हिमनामापि स स्मृतः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
हिमः, पुं,(हन+मक् हन्तेर्हि च ।) चन्दनवृक्षः ।
इति हेमचन्द्रः । चन्द्रः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
कर्पूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ हेमन्तर्त्तुः ।
स तु अग्रहायणपौषमासात्मकः । यथा,—
"हिमशिशिरवसन्तग्रीष्मवर्षाशरत्सु
स्तनतपनवनाभोहर्म्म्यगोचौरपानैः ।
सुखमनुभव राजंस्तद्विषो यान्तु नाशं
दिवसकमलखण्डाशर्व्वरीरेणुपङ्काः ॥"
इति ऋतुसंहारः ॥
हिमालयपर्व्वतः । इति हिमशादिशब्ददर्श-
नात् ॥
हिमकः, पुं, (हिमेन कायतीति । कै+क ।)
विकङ्कतवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमकरः,पु,(हिमः शीतलः करः किरणो यस्य ।)
चन्द्रः । यथा,—
"दृशा द्राघीयस्या दरदरितनीलोत्पलरुचा
दवीयांसं दीनं स्नपय कृपया मामपि शिवे ! ।
अनेनायं धन्यो भवति न च ते हानिरियता
वने वा हर्म्म्ये वा समकरनिपातो हिमकरः ॥"
इत्यानन्दलहरी ॥
कर्पूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमकूटः, पुं,(हिमस्य कूटो यत्र ।) शिशिरर्त्तुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (हिमस्य कूट इति ।
हिमालयशृङ्गे, पुं, क्ली ॥ यथा, भागवते । ५ ।
१७ । ८ । "तथैवालकनन्दा दक्षिणेन ब्रह्म-
सदनाद् बहूनि परिकूटान्यतिक्रम्य हेमकूट-
हिमकूटान्यतिरभसतररंहा लुठतीति ॥")
हिमगिरिः, पुं, (हिमप्रधानो गिरिः ।) हिमा-
लयपर्व्वतः । यथा,—
"धनुः पौष्पं मौर्व्वी मधुकरमयी पञ्च विशिखा
वसन्तः सामन्तो मलयमरुदायोधनरथः ।
तथाप्येकः सर्व्वं हिमगिरिसुते ! कामपि कृपा
मपाङ्गात्ते लब्ध्वा जगदिदमनङ्गो विजयते ॥"
इत्यानन्दलहरी ॥
(यथा च ।
"प्राच्या विन्ध्यशैलाद्याः सौम्यो हिमगिरि-
मतः ॥"
इति पूर्व्वखण्डे द्वितीयेऽध्याये शार्ङ्गधरेणोक्तम् ॥)
हिमजः, पुं, (हिमात् हिमालयात् जायते इति ।
जन+डः ।) मैनाकगिरिः । इति मेदिनी ॥

हिमजा, स्त्री, (हिमात् हिमालयात् जायते
इति । जन+डः । टाप् ।) पार्व्वती । शटी ।
इति मेदिनी ॥ क्षीरिणी । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमझ्झटिः, पुं, (हिमानां कुज्झटिः । पृषो-
दरादित्वात् साधुः ।) कुज्झटिः । इति हारा-
वली ॥ क्वचित् पुस्तके हिमझ्झटिरिति पाठः ॥
हिमतैलं, क्ली, (हिमजातं तैलमिति ।) कर्पूर-
तैलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमदुग्धा, स्त्री, (हिमवत् शुभ्रं दुग्धमस्याः ।)
क्षीरिणी । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमदुर्दिनं, क्ली, (हिमेन दुर्द्दिनम् ।) हिम-
समूहपातेन दुःखदायकदिनम् । तत्पर्य्यायः ।
पतद्धिमम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हिमद्युतिः, पुं, (हिमा द्युतिर्यस्य ।) चन्द्रः ।
इति शब्दमाला ॥ (यथा, माघे । ९ । १२ ।
"अविभाव्यतारकमदृष्टहिम-
द्युतिबिम्बमस्तमितभानुनभः ॥")
हिमद्रुमः, पुं, (हिमो द्रुमः ।) महानिम्बः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमधातुः, पुं, (हिमो धातुरिव यत्र ।) हिमा-
लयपर्व्वतः । इति केचित् ॥
हिमप्रस्थः, पुं, (हिमप्रधानः प्रस्थो यत्र ।) हिमा-
लयः । इति हेमचन्द्रः ॥
हिमवत्सुतः, पुं, (हिमवतः सुतः ।) मैनाक-
पर्व्वतः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हिमवत्सुता, स्त्री, (हिमवतः सुता ।) गङ्गा ।
इति धनञ्जयः ॥ (यथा, महाभारते ।३।१०८।८
"ततः पपात गगनाद् गङ्गा सा हिमवत्सुता ॥")
उमा च ।
हिमवान्, [त्] पुं, (हिममस्यास्तीति । हिम+
मतुप् । मस्य वः ।) हिमालयपर्व्वतः । इत्य-
मरः । २ । ३ । ३ ॥ तत्कन्या गङ्गा । यथा,—
"गङ्गा हिमवतो जज्ञे सर्व्वलोकैकपावनी ।
स्वर्योगाग्निबलादेवी लेभे पुत्त्रीं महेश्वरीम् ॥"
इति देवीपुराणे १२ अध्यायः ॥
हिमविशिष्टे, त्रि ॥
हिमवालुकः, पुं, (हिमस्य वालुका इव ।)
कर्पूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्य्यायोऽस्य
यथा भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ।
"पुंसि क्लीबे च कर्पूरः सिताभ्रो हिमवालुकः ।
घनसारश्चन्द्रसंज्ञः हिमनामापि सः स्मृतः ॥")
हिमवालुका, स्त्री,(हिमस्य वालुकेव ।) कर्पूरः ।
इत्यमरः । २ । ६ । १३० ॥ (यथा,—
"प्रनोरनीरं हिमवालुका च
मितं नृणां स्यात् मांत मूत्रकृच्छ्रे ॥"
इति वैद्यकपथ्यविधौ मूत्रकृच्छ्राधिकारे ॥)
हिमशर्करा, स्त्री, (हिमस्य शर्करेव ।) याव-
नाली । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिमशैलजा, स्त्री, (हिमशैलात् जायते इति ।
जन+डः ।) दुर्गा । इति शब्दरत्नावली ॥
(हिमालयोद्भवे,त्रि । यथा,याज्ञवल्क्ये ।२।१११
"एवमुक्त्वा विषं शार्ङ्गं भक्षयेत् हिमशैलजम् ॥")

हिमसंहतिः, स्त्री, (हिमानां संहतिः ।) हिमसमूहः । वरफ् इति पारस्यभाषा । तत्पर्य्यायः । हिमानी २ । इत्यमरः । १ । ३ । १८ ॥ महहिमम् ३ । इति जटाधरः ॥

हिमहासकः, पुं, (हिममपि हसति शीतलत्वात् । हस+ण्वुल् । हिन्तालवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

हिमा, स्त्री, (हिम+अर्श आद्यच् । टाप् ।) सूक्ष्मैला । रेणुका । भद्रमुस्ता । नागरमुस्ता । पृक्का । चणिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

हिमांशुः, पुं, (हिमा अंशवो यस्य ।) चन्द्रः । इत्यमरः । १ । ३ । १३ ॥ (यथा, रघुः ।५।१६।
"पर्य्यायपीतस्य सुरैर्हिमांशोः
कलाक्षयः श्लाघ्यतरो हि वृद्धेः ॥")
कर्पूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

हिमांश्वभिख्यं, क्ली, (हिमांशोरिव अभिख्या शोभा यस्य ।) रौप्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥

हिमागमः, पुं, (हिमस्य आगमो यत्र ।) हेमन्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, महाभारते । ५ । ८३ । ७ ।
"कौमुदे मासि रेवत्यां शरदन्ते हिमागमे ।
स्फीतसस्यसुखे काले कल्यः सत्त्ववतां वरः ॥")

हिमाद्रिः, पुं, (हिमप्रधानोऽद्रिः ।) हिमालयपर्व्वतः । इति भूरिप्रयोगः ॥ (यथा, रघुः । ४ । ७९ ।
"परस्परेण विज्ञातस्तेषूपायनपाणिषु ।
राज्ञा हिमवतः सारो राज्ञः सारो हिमाद्रिणा ॥")

हिमाद्रिजा, स्त्री, (हिमाद्रौ जायते इति । जन+डः ।) क्षीरिणी । इति राजनिर्घण्टः ॥ पार्व्वती च ॥ (यथा, वक्रोक्तिपञ्चाशिकायाम् । १ ।
"मैवं वक्ष्यसि किं वनं ननु जलं मूर्द्धा मयेवोद्धृतं
वक्रोक्त्येति हिमाद्रिजामवचनं कुर्व्वन् हरः पातु वः ॥")

हिमाद्रितनया, स्त्री, (हिमाद्रेस्तनया ।) दुर्गा । इति वक्ष्यमाणशब्ददर्शनात् ॥

हिमाद्रितनयापतिः, स्त्री, (हिमाद्रितनयाया दुर्गायाः पतिः) शिवः । इति कविकल्पलता ॥

हिमानी, स्त्री, (महद्धिममिति । "हिमारण्ययोर्महत्त्वे ।" ४ । १ । ४९ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या ङीष् आनुक् च ।) हिमसंहतिः । इत्यमरः । १ । ३ । १८ ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ । १८० ।
"हिमान्यां बौद्धबाधाय पतन्त्यां प्रतिवत्सरम् ।
शीते दार्व्वाभिसारादौ दत्तवासान् यथावा ऽवसत् ॥")
यावनालशर्करा । इति राजनिर्घण्टः ॥

हिमाब्जं, क्ली, (हिमे हेमन्ते जातं अब्जम् ।) उत्पलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

हिमारातिः, पुं, (हिमस्य अरातिः ।) अग्निः । सूर्य्यः । इति मेदिनी ॥ चित्रकवृक्षः । अर्कवृक्षः । इत्यमरे वह्निसंज्ञकार्कवृक्षशब्दयोर्दर्शनात् ॥

हिमालयः, पुं, (हिमस्य आलय इव युक्तत्वात् ।) शुक्लखदिरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (हिमानामालयः ।) स्वनामख्यातपर्व्वतः । तत्पर्य्यायः । नगपतिः २ मेनाधवः ३ उमागुरुः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ हिमाद्रिः ५ नगाधिपः ६ । इति जटाधरः ॥ उदगद्रिः ७ अद्रिराट् ८ मेनकाप्राणेशः ९ हिमवान् १० हिमप्रस्थः ११ भवानीगुरुः १२ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कुमारे । १ । १ ।
"अस्त्युत्तरस्यां दिशि देवतात्मा
हिमालयो नाम नगाधिराजः ।
पूर्व्वापरौ तोयनिधी वगाह्य
स्थितः पृथिव्या इव मानदण्डः ॥")
स तु लङ्काया उत्तरे वर्त्तते । भारतवर्षस्य सीमापर्व्वतोऽयम् । अस्य दैर्घं दशसहस्रयोजनानि । प्रस्थे द्विसहस्रयोजनानि । यथा,—
"एवं दक्षिणेनेलावृतं निषधो हेमकूटो हिमालय इति प्रागायता यथा नीलादयः । अयुतयोजनोत्सेधा हरिवर्षकिंपुरुषभारतानां यथासंख्यम् ।" इति श्रीभागवते ५ स्कन्धे १६ अः ॥

हिमालयसुता, स्त्री, (हिमालयस्य सुता ।) उमा । इति कविकल्पलता ॥

हिमालया, स्त्री, (हिमस्य शीतस्य आलयो यत्र ।) भूम्यामलकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हिमावती, स्त्री स्वर्णक्षीरी । इत्यमरः । २ । ४ । १३८ ॥ (पर्य्यायो यथा,—
"कटुपर्णी हैमवती हेमक्षीरी हिमावती ।
हेमाह्वा पीतदुग्धा च तन्मूलञ्चोकमुच्यते ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हिमाह्वः, पुं, (हिममपि आह्वयते स्पर्द्धते वर्णेनेति । ह्वे+कः ।) कर्पूरः । इति केचित् ॥ (वर्षविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ५३ । ४० ।
"हिमाह्वं दक्षिणं वर्षं तस्य नाम्ना महात्मनः ॥"

हिमाह्वयः, पुं, (हिममाह्वयते स्पर्द्धते वर्णेनेति । आ+ह्वे+अच् । हिमस्य आह्वा आह्वा यस्येति वा ।) कर्पूरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (वर्षविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ५३ । ३६ ।
"यानि किम्पुरुषाद्यानि वर्ज्जयित्वा हिमाह्वयम् ।
तेषां स्वभावतः सिद्धिः सुखप्राया ह्ययत्नतः ॥")

हिमाश्रया, स्त्री, (हिमस्य शीतलस्य आश्रयो यस्याः ।) स्वर्णजीवन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

हिमिका, स्त्री, तृणोपरि पतितहिमम् । इति केचित् ॥

हिमेलुः, त्रि, (हिमं न सहते इति । हिम+"तन्न सहते इति हिमाच्चेलुः ।" ५ । २ । १२२ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या इलुः ।) हिमासहिष्णुः । शीतालुः । इति केचित् ॥

हिमोत्तरा, स्त्री, (हिमः उत्तरो यस्याः ।) कपिलद्राक्षा । इति राजनिर्घण्टः ॥

हिमोत्पन्ना, स्त्री, (हिमे हिमप्रधाने उत्पन्ना ।) यावनाली । इति राजनिर्घण्टः ॥

हिमोद्भवा, स्त्री, (हिमे हेमन्ते उद्भवो यस्याः ।) शटी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हिम्यः, त्रि, हिमभवः । हिमशब्दात् यत्प्रत्ययेन निष्पन्नः । इति सिद्धान्तकौमुदी । ५।२।१२० ॥

हिरकुः, पुं, राहुः । इति केचित् ॥

हिरण, क्ली, रेतः । स्वर्णम् । वराटकः । इति मेदिनी ॥

हिरण्मयं क्ली, (हिरण्यस्य विकारः । हिरण्य+मयट् । "दाण्डिनायनहास्तिनायनेति ।" ६।४।१७४ । इति निपातितः ।) भारतवर्षादिनववर्षान्तर्गतवर्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ तद्विवरणं यथा । उत्तरोत्तरेणेलावृतं नीलः श्वेतः शृङ्गवान् इति त्रयो रम्यकहिरण्मयकुरूणां वर्षाणां मर्य्यादागिरयः प्रागायता उभयतः क्षारोदावधयो द्विसहस्रयोजनपृथव एकैकशः पूर्व्वस्मात् पूर्व्वस्मादुत्तरोत्तरो दशांशाधिकांशेन दैर्घ्य एव ह्रसन्ति । इति श्रीभागवते ५ स्कन्धे १६ अध्यायः ॥

हिरण्मयः, पुं, (हिरण्य+मयट् ।) ब्रह्मा । सुवर्णमये, त्रि । इति मेदिनी ॥ (यथा, भट्टिः । २ । ४७ ।
"हिरण्मयी शाल्मलतेव जङ्गमा
च्युता दिवः स्थास्नुरिवाचिरप्रभा ॥")

हिरण्यं, क्ली, (ह्रियते दीप्यते इति । अथ वा गतिकान्त्योः । "हर्य्यतेः कन्यन् हिर च ।" उणा० ५ । ४४ । इति कन्यन् । हिरादेशश्च धातोः ।) सुवर्णम् । (यथा, मनुः । ७ । ९६ ।
"रथाश्वं हस्तिनं छत्रं धनं धान्यं पशून् स्त्रियः ।
सर्व्वद्रव्याणि कुप्यञ्च यो यज्जयति तस्य तत् ॥") [?]
"सर्व्वं हिरण्यं गामश्वं छत्रोपानहमासनम् ।
धान्यं शाकञ्च वासांसि गुरवे प्रीतिमावहेत् ॥")
तद्वैदिकपर्य्यायाः । हेम १ चन्द्रम् २ रुक्मम् ३ अयः ४ हिरण्यम् ५ पेशः ६ कृशनम् ७ लोहम् ८ कनकम् ९ काञ्चनम् १० भर्म्म ११ अमृतम् १२ मरुत् १३ दत्रम् १४ जातरूपम् १५ । इति पञ्चदश हिरण्यनामानि । इति वेदनिघण्टौ १ अध्यायः ॥ धुस्तूरम् । इत्यमरः । २ । ९ । ९४ ॥ रेतः । द्रव्यम् । वराटः । अक्षयम् । मानभेदः । अकुप्यम् । इति मेदिनी ॥ रजतम् । धनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (पुं, गुग्गुलुविशेषः । तत्प्रकारो यथा,—
"महिषाक्षो महानीलः कुमुदः पद्म इत्यपि ।
हिरण्यः पञ्चमो ज्ञेयो गुग्गुलोः पञ्च जातयः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हिरण्यकशिपुः, पुं, दैत्यविशेषः । स तु कश्यपस्य दित्यां पत्न्यां जातः । तस्य सहोदरः हिरण्याक्षः । तस्य भार्य्या कयाधुः । तस्य पुत्राः संह्रादः १ अनुह्रादः २ ह्रादः ३ प्रह्रादः ४ । कन्या सिंहिका । इति श्रीभागवतम् ॥ अपि च ।
"तस्या यौ निहतौ देवि ! दानवौ मधुकैटभौ ।
अथ तौ पुनरुत्पन्नौ भूत्वा कश्यपनन्दनौ ।
हिरण्यकशिपुश्चैव हिरण्याक्षो महासुरः ॥

सुदुर्दर्शावुभौ तौ तु पुनर्जातौ महाबलौ ।
पुलस्त्यस्य कुले देव ! राक्षसेन्द्रावरौ च तौ ॥
तयोस्तु पादविन्यासमसहन्ता जनार्द्दन ! ।
तवान्तिकमनुप्राप्ता ह्यस्य कुम्भकर्णयोः ॥"
इति वह्निपुराणे वैश्रवणवरप्रदाननामाध्यायः ॥
तदुत्पत्त्यादि यथा,—
"दित्याः पुत्त्रद्वयं जज्ञे कश्यपादिति नः श्रुतम् ।
हिरण्याक्षश्च दुर्द्धर्षो हिरण्यकशिपुस्तथा ॥
कश्यपस्याश्रमोऽप्यासीत् पुण्ये वै पुष्करे पुरा ।
ऋषिभिर्देवताभिश्च गन्धर्व्वैरुपशोभितः ॥
आसनान्युपक्लृप्तानि काञ्चनानि तु पञ्च वै ।
ऋषीणामृत्विजां ते वै उपविष्टा यथाक्रमात् ॥
होतुस्तत्रासनं यत्तु हविस्तत्राथ जुह्वतः ।
अन्तर्व्वत्नी दितिश्चैव पत्नी च समुपागता ॥
दशवर्षसहस्राणि गर्भस्तस्यामवर्त्तत ।
स तु गर्भो विनिःसृत्य मातुर्वै उदरात्तदा ॥
निषसादासने गर्भः कश्यपस्यापि सन्निधौ ।
तं दृष्ट्वा मुनयस्तस्य नामाकुर्व्वन्त तद्धितम् ।
हिरण्यकशिपुस्तस्मात् कर्म्मणानेन स स्मृतः ।
हिरण्याक्षोऽनुजस्तस्य सिंहिका च तथानुजा ।
राहोः सा जननी देवी विप्रचित्तेः परिग्रहः ।
हिरण्यकशिपुर्दैत्यश्चकार परमं तपः ।
ततो वर्षसहस्राणि निराहारो ह्यधःशिराः ॥
तं ब्रह्मा छन्दयामास दैत्यं तुष्टो वरेण तु ।
सर्व्वामरत्वं वव्रे स शस्त्रास्त्रैर्न दिवा निशि ॥
अहं सर्व्वं विनिर्जित्य सर्व्वदेवत्वमास्थितः ।
अणिमादिगुणैश्वर्य्यमेष मे दीयतां वरः ॥
तेनैवमुक्तो ब्रह्मा तु तस्मै दत्त्वा यथेप्सितम् ।
दत्त्वा चास्य सभां दिव्यां तत्रैवान्तरधीयत ॥
हिरण्यकशिपुर्दैत्यः श्लोकैर्गीतः पुरातनः ॥
राजा हिरण्यकशिपुर्दैत्यो यां यां निषेवते ।
तस्यां तस्यां नमश्चक्रुर्देवता ऋषिभिः सह ॥
एवं प्रभावो दैत्योऽभूत् हिरण्यकशिपुः पुरा ॥
स्वयमग्निश्च सूर्य्यश्च वायुरिन्द्रो जलं स्वयम् ।
भूत्वा चकार राज्यं स मन्वन्तरचतुर्दश ॥
तस्यासीत् नरसिंहस्तु मृत्युर्विष्णुः पुरा किल ।
नखैस्तेन विनिर्भिन्नो नादृश्यन्त नखाः स्मृताः ॥
हिरण्याक्षसुताः पञ्च विक्रान्ताः सुमहाबलाः ।
हिरण्यकशिपोः पुत्त्राश्चत्वारः सुमहाबलाः ॥
प्रह्लादः पूर्व्वजस्तेषामनुह्लादस्तथैव च ।
संह्लादश्चैव ह्लादश्च ह्लादपुत्त्रान् शृणुष्व तान् ॥"
इति वह्निपुराणे कश्यपीयप्रजासर्गनामाध्यायः ॥

हिरण्यकशिपुहा, [न्] पुं, (हिरण्यकशिपुं हतवानिति । हन् + क्विप् ।) विष्णुः । इति हेमचन्द्रः ॥

हिरण्यकामधेनुः, स्त्री, (हिरण्यनिर्म्मिता कामधेनुर्यत्र ।) षोडशमहादानान्तर्गतमहादानविशेषः । यथा,—
मत्स्य उवाच ।
"अथातः संप्रवक्ष्यामि कामधेनुविधिं परम् ।
सर्व्वकामप्रदं नृणां महापातकनाशनम् ॥
लोकेशावाहनं तद्वद्धोमकार्य्याधिवासनम् ।
तुलापुरुषवत् कार्य्यं कुण्डमण्डपवेदिकम् ॥
स्वल्पेष्वेकाग्निवत् कुर्य्याद्गुरुरेकः समाहितः ।
काञ्चनस्यातिशुद्धस्य धेनुं वत्सञ्च कारयेत् ॥
उत्तमा पलसाहस्रा तदर्द्धेन तु मध्यमा ।
कनीयसी तदर्द्धेन कामधेनुः प्रकीर्त्तिता ।
शक्तितस्त्रिपलादूर्द्ध्वं अशक्तोऽपीह कारयेत् ॥
वेद्यां कृष्णाजिनं न्यस्य गुडप्रस्थसमन्वितम् ।
न्यसेदुपरि तां धेनुं महारत्नैरलङ्कृताम् ॥
कुम्भाष्टकसमोपेतां नानाफलसमन्विताम् ।
तथाष्टादशधान्यानि समन्तात् परिकल्पयेत् ॥
इक्षुदण्डाष्टकं तद्वत् नानाफलविभूषितम् ।
भाजनञ्चासनं तद्वत्ताम्रदोहनकं तथा ॥
कौषेयवस्त्रद्वयसंप्रयुक्तां
दीपातपत्राभरणाभिरामाम् ।
सचामरां कुण्डलिनीं सघण्टां
सुवर्णशृङ्गीं मणिचित्रकां चन्द्रकरौप्यपादाम् ॥
सरैश्च सर्व्वैः परतोऽभिजुष्टां
हरिद्रया पुष्पफलैरनेकैः ।
अजाजिकुस्तुम्बुरुशर्कराभि-
र्व्वितानकञ्चोपरि पञ्चवर्णम् ॥
स्नानं ततो मङ्गलवेदघोषैः
प्रदक्षिणीकृत्य स पुष्पहस्तः ।
आवाहयेत् तां गुडधेनुमन्त्रै-
र्द्विजाय दद्यादथ दर्भपाणिः ॥
त्वं सर्व्वदेवगणमन्दिरमङ्गभूता
विश्वेश्वरत्रिपथगोदधिपर्व्वतानाम् ।
त्वद्दानशस्त्रशकलीकृतपातकौघः
प्राप्तोऽस्मि निर्व्वृतिमतीव परां नमामि ॥
लोके यथेप्सितफलार्थविधायिनीं त्वा-
मासाद्य को हि भवदुःखमुपैति मर्त्त्यः ।
संसारदुःखशमनाय यतस्व कामं
त्वां कामधेनुमिति वेदविदो वदन्ति ॥
आमन्त्र्य शीलकुलरूपगुणान्विताय
विप्राय यः कनकधेनुमिमां प्रदद्यात् ।
प्राप्नोति धाम स पुरन्दरदेवजुष्टं
कन्यागणैः परिवृतः पदमिन्दुमौलेः ॥"
इति मात्स्ये हिरण्यकामधेनुप्रदानिको नाम २५१ अध्यायः ॥

हिरण्यकोषः, पुं, (हिरण्यस्य कोष इव ।) कृताकृतस्वर्णरूप्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥

हिरण्यगर्भः, (हिरण्यं हैममयाण्डं गर्भं उत्पत्तिस्थानमस्य ।) ब्रह्मा । इत्यमरः । १ । १ । १६ ॥ हिरण्यं गर्भं उत्पत्तिस्थानमस्य हिरण्यस्य गर्भो भ्रूण इति वा हिरण्यगर्भः । एतस्याण्डं हिरण्यवर्णमभवत् । तथा च स्मृतिः ।
"हिरण्यवर्णमभवत्तदण्डमुदकेशयम् ।
तत्र जज्ञे स्वयं ब्रह्मा स्वयम्भुरिति विश्रुतः ॥"
इति ।
उपचारात् हिरण्यवर्णमण्डं हिरण्यम् । इति भरतः ॥ अन्यच्च ।
"हिरण्यगर्भोऽभूद्यस्मात् तेन बुद्धिर्मता बुधैः ।"

हिरण्य

इति देवीपुराणे देवीनिरुक्ते ४५ अध्यायः ।*॥
षोडशमहादानान्तर्गतद्वितीयमहादानम् । यथा,
मत्स्य उवाच ।
"अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
नाम्ना हिरण्यगर्भाख्यं महापातकनाशनम् ॥
पुण्यां तिथिं समासाद्य तुलापुरुषदानवत् ।
ऋत्विङ्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम् ॥
कुर्य्यादुपोषितस्तद्वल्लोकेशावाहनं बुधः ।
पुण्याहवाचनं कृत्वा तद्वत् कृत्वाधिवासनम् ।
ब्राह्मणैरानयेत् कुम्भं तपनीयमयं शुभम् ॥
द्वासप्तत्यङ्गुलोच्छ्रायं हैमपङ्कजगर्भवत् ।
त्रिभागहीनं विस्तारमाज्यक्षीराभिपूरितम् ॥
दशास्त्राणि सरत्नानि दावं स्रुचो तथैव च ।
हेमनालं सपिटकं बहिरादित्यसंयुतम् ॥
तथैवावरणं नाभेरुपवीतञ्च काञ्चनम् ।
पार्श्वतः स्थापयेत्तद्वद्धैमदण्डं कमण्डलुम् ॥
पद्माकारं पिधानं स्यात् समन्तादङ्गुलाधिकम्
मुक्तावलीसमोपेतं पद्मरागदलान्वितम् ॥
तिलद्रोणोपरिगतं वेदमध्ये ततोऽर्च्चयेत् ।
ततो मङ्गलशब्देन ब्रह्मघोषरवेण च ॥
सर्व्वौषध्युदकं स्नानं स्नापितो वेदपुङ्गवैः ।
शुक्लमाल्याम्बरधरः सर्व्वाभरणभूषितः ।
इममुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥
नमो हिरण्यगर्भाय हिरण्यकवचाय च ।
सप्तलोकसुराध्यक्ष जगद्धात्रे नमो नमः ॥
भूर्लोकप्रमुखा लोकास्तव गर्भे व्यवस्थिताः ।
ब्रह्मादयस्तथा देवा नमस्ते विश्वधारिणे ॥
नमस्ते भुवनाधार ! नमस्ते भुवनाश्रय ! ।
नमो हिरण्यगर्भाय गर्भो यस्य पितामहः ॥
यतस्त्वमेव भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ।
तस्मान्मामुद्धराशेषदुःखसंसारसागरात् ॥
एवमामन्त्र्य तन्मध्यमाविश्याम्भ उदङ्मुखः ।
मुष्टिभ्यां परिसंगृह्य धर्म्मराजचतुर्मुखौ ।
जानुमध्ये शिरः कृत्वा तिष्ठेत श्वासपञ्चकम् ।
गर्भाधानं पुंसवनं सीमन्तोन्नयनं तथा ।
कुर्य्युर्हिरण्यगर्भस्य ततस्ते द्विजपुङ्गवाः ॥
गीतमङ्गलघोषेण गुरुरुत्थापयेत्ततः ।
जातकर्म्मादिकाः कुर्य्यात् क्रियाः षोडश चापराः
सूच्यादिकञ्च गुरवे दत्त्वा मन्त्रमिमं जपेत् ॥
नमो हिरण्यगर्भाय विश्वगर्भाय वै नमः ।
चराचरस्य जगतो गृहभूताय वै नमः ॥
मात्राहं जनितः पूर्व्वं मर्त्त्यधर्म्मा सुरोत्तम ।
त्वद्गर्भसम्भवादेष दिव्यदेहो भवाम्यहम् ॥
चतुर्भिः कलसैर्भूयस्ततस्ते द्विजपुङ्गवाः ।
स्नानं कुर्य्युः प्रसन्नाङ्गाः सर्व्वाभरणभूषिताः ॥
देवस्यत्वेति मन्त्रेण स्थितस्य कनकासने ।
अद्य जातस्य तेऽङ्गानि अभिषेक्ष्यामहे वयम् ॥
दिव्येनानेन वपुषा चिरं जीव सुखी भव ।
ततो हिरण्यगर्भन्तु तेभ्यो दद्याद्विचक्षणः ॥
ते पूज्याः सर्व्वभावेन बहुभ्यो वा तदाज्ञया ।
तस्योपकरणं सर्व्वं गुरवे विनिवेदयेत् ॥

;ओपानहं छत्रं चामरासनभोजनम् ।
ं वा विषयं वापि यदन्यद्दयितं भवेत् ॥
न विधिना यस्तु पुण्येऽह्नि विनिवेदयेत् ।
(ण्यगर्भदानं स ब्रह्मलोके महीयते ॥
षु लोकपालानां प्रतिमन्वन्तरं वसेत् ।
प्रकोटिशतं यावत् ब्रह्मलोके महीयते ॥
कलिकलुषविमुक्तः सेवितः सिद्धसंघै-
रमरचमरमालावीज्यमानोऽप्सरोभिः ।
पितृशतमथ बन्धून् पुत्त्रपौत्त्रप्रपौत्त्रा-
नपि नरकनिमग्नांस्तारयेदेक एव ॥
इति पठति य इत्थं यः शृणोतीह सम्यक्
मधुमुररिपुलोके पूज्यते सोऽपि सिद्धैः ।
मतिमपि च जनानां यो ददाति प्रियार्थं
विबुधपतिजनानां नायकः स्यादमोघम् ॥"
इति मात्स्ये २७५ अध्यायः ॥*॥
ष्णुः । इति तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ सूक्ष्म-
रोरसमष्ट्युपहितचैतन्यम् । तत्पर्य्यायः ।
णात्मा २ सूत्रात्मा ३ । इति वेदान्तसारः ॥
ण्यदः, पुं, (हिरण्यं ददातीति । दा+कः ।)
मुद्रः । इति केचित् । हिरण्यदातरि, त्रि ॥
यथा, मनुः । ४ । २३० ।
भूमिदो भूमिमाप्नोति दोर्घमायुर्हिरण्यदः ।
गृहदोऽग्र्याणि वेश्मानि रूप्यदो रूपमुत्त-
मम् ॥)
(ण्यदा, स्त्री, हिरण्यं ददातीति । दा+
ः । टाप् ।) पृथिवी । इति केचित् ॥
(ण्यनाभः, पुं, (हिरण्यं नाभौ यस्य ।)
नाकपर्व्वतः । इति हेमचन्द्रः ॥ (मुनिविशेषः ।
था, भागवते । ६ । १५ । १५ ।
हिरण्यनाभः कौशल्यः श्रुतदेव ऋतध्वजः ।
ते परे च सिद्धेशाश्चरन्ति ज्ञानहेतवः ॥")
रण्यबाहुः, पुं, (हिरण्यवत् बाहुर्यस्य ।)
शोणनदः । इत्यमरः । १ । १० । ३४ ॥ शिवः ।
इति केचित् ॥ (यथा, महाभारते ।१४।८।१८।
'हिरण्यबाहवे राजन्नुग्राय पतये दिशाम् ॥")
रण्यरेताः, [स्] पुं, (हिरण्यं रेतो यस्य ।)
अग्निः । (यथा, महाभारते । १ । ५५ ।१० ।
"विभावसुश्चित्रभानुर्महात्मा
हिरण्यरेता हुतभुक् कृष्णवर्त्मा ॥")
चित्रकवृक्षः । इत्यमरः । १।१।५८ ॥ सूर्य्यः ।
इति मेदिनी ॥ शिवः । इति शब्दरत्नावली ॥*।
अग्नेस्तन्नामकारणं यथा,—
"यत् पीतं वीतिहोत्रेण वीर्य्यं त्यक्तं पिना-
किनः ।
तेनाक्रान्तोऽभवद्ब्रह्मन् ! मन्दतेजा हुताशनः ॥
ततो जगाम देवानां सकाशममितद्युतिः ।
दैवतैः प्रहितस्तूर्णं ब्रह्मलोकं जगाम ह ॥
स गच्छन् कुटिलां देवीं ददर्श पथि पावकः ।
तां दृष्ट्वा प्राह चाधत्स्व तेजो यन्मम दुर्द्धरम् ॥
महेश्वरेण संत्यक्तं निर्द्दहेद्भुवनान्यपि ।
तद्धारणाच्च कुटिले ! पुत्त्रो धन्यो भविष्यति ॥
इत्यग्निना सा कुटिला श्रुत्वा सुतमनुत्तमम् ।
प्रक्षिप्तमात्रं जग्राह तेज ऐशं महापगा ।
ततस्त्वधारयद्देवी शार्व्वं तेजः स्वपूपुषत् ।
हुताशनोऽपि च भयाद्दयत्र तत्र परिभ्रमन् ॥
पञ्चवर्षसहस्राणि ह्यध्यास्ते हव्यभुक् ततः ।
मांसमस्थीनि रक्तानि मेदोमज्जत्वचस्तथा ॥
रोमाणि चाक्षिकेशाद्याः सर्व्वं जाता हिर-
ण्मयाः ।
हिरण्यरेता लोकेऽस्मिन् विख्यातः पावक-
स्तदा ॥"
इति वामने ५४ अध्यायः ॥
हिरण्यवः, पुं, (हिरण्यानि सन्त्यत्रेति । हिरण्य
+ "वप्रकरणेऽन्येभ्योऽपि दृश्यते इति वक्तव्यम् ।"
५ । २ । १०९ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या वः ।)
देवधनम् । देवस्वम् । इति केचित् ॥
हिरण्यवर्णा, स्त्री, (हिरण्यवत् वर्णो यस्याः ।)
नदी । इति हेमचन्द्रः ॥
हिरण्यवाहः, पुं, (हिरण्यं वहतीति । वह+
अण् ।) शोणनदः । इति शब्दरत्नावली भर-
तश्च ॥
हिरण्याक्षः, पुं, (हिरण्यवत् पीते अक्षिणी
यस्य । षच् समासे ।) आद्यदैत्यविशेषः । स
च दितिगर्भे कश्यपाज्जातः वराहरूपिविष्णुना
हतः । यथा,—
"दितिस्तु भर्त्तुरादेशादपत्यपरिशङ्किनी ।
पूर्णे वर्षशते साध्वी पुत्त्रौ प्रसुषुवे यमौ ॥
प्रजापतिर्नाम तयोरकार्षीत्
यः प्राक् स्वदेहात् यमयोरजायत ।
तं वै हिरण्यकशिपुं विदुः प्रजा
यं तं हिरण्याक्षमसूत साग्रतः ॥"
इति श्रीभागवते ३ स्कन्धे १७ । २ ; १८ ॥
"हतो हिरण्यकशिपुर्हरिणा सिंहरूपिणा ।
हिरण्याक्षो धरोद्धारे बिभ्रता शौकरं वपुः ॥"
इति तत्रैव ७ स्कन्धे १ अध्याये ४० श्लोकः ॥
अपिच ।
"तेजस्वी नाम वै शक्रो हिरण्याक्षो रिपुः
स्मृतः ।
हतो वराहरूपेण हिरण्याक्षोऽथ विष्णुना ॥"
इति गारुडे । ८७ । ३० ॥
(पीठस्थानविशेषः । यथा, देवीभागवते । ७ ।
३० । ६४ ।
"उत्पलाक्षी सहस्राक्षे हिरण्याक्षे महोत्-
पला ॥")
हिरण्याश्वः, पुं, (हिरण्यस्य अश्वो यत्र ।)
तुलापुरुषादि-षोड़शमहादानान्तर्गतमहादान-
विशेषः । यथा,—
मत्स्य उवाच ।
"अथातः संप्रवक्ष्यामि हिरण्याश्वविधिं परम् ।
यस्य प्रदानाद्भुवने चानन्त्यफलमश्नुते ॥
पुण्यां तिथिं समासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
लोकेशावाहनं कुर्य्यात्तुलापुरुषदानवत् ॥
ऋत्विङ्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम् ।
स्वल्पेष्वेकाग्निवत् कुर्य्याद्धेमवाजिमखं बुधः ॥
स्थापयेद्वेदिमध्ये तु कृष्णाजिनतिलोपरि ।
कौशेयवस्त्रसंवीतं कारयेद्धेमवाजिनम् ॥
शक्तितस्त्रिपलादूर्द्ध्वमासहस्रपलाद्बुधः ।
पादुकोपानहच्छत्रचामरासनभाजनैः ॥
पूर्णकुम्भाष्टकोपेतं माल्येक्षुफलसंयुतम् ।
शय्यां सोपस्करां तद्वद्धेमसारङ्गसंयुताम् ॥
ततः सर्व्वौषधोस्नातः स्नापितो वेदपुङ्गवैः ।
इममुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥
नमस्ते सर्व्वदेवेश ! वेदाहरणलम्पट ! ।
वाजिरूपेण मामस्मात् पाहि संसारसागरात् ॥
त्वमेव सप्तधा भूत्वा छायारूपेण भास्करम् ।
यस्माद्भ्रमयसे लोकानतः पाहि सनातन ! ॥
एवमुच्चार्य्य गुरवे तमश्वं विनिवेदयेत् ।
दत्त्वा पापक्षयाद्गाति लोकमभ्येति भास्करम् ॥
गोभिर्विभवतः सर्व्वानृत्विजश्चापि पूजयेत् ।
सर्व्वधान्योपकरणं गुरवे विनिवेदयेत् ॥
सर्व्वशय्यादिकं दत्त्वा भुञ्जीतातैलमेव हि ।
पुराणश्रवणं तद्वत् कारयेद्भोजनादपि ॥
इमं हिरण्याश्वविधिं करोति यः
पुण्यं समासाद्य दिनं नरेन्द्र ! ।
विमुक्तपापः स पुरं मुरारेः
प्राप्नोति सिद्धैरभिपूजितः सन् ॥
इति पठति य इत्थं हेमवाजिप्रदानं
सकलकलुषमुक्तः सोऽश्वयुक्तेन भूयः ।
कनकमयविमानेनार्कलोकं प्रयाति
त्रिदशपतिवधूभिः पूज्यते योऽथ पश्येत् ॥
यो वा शृणोति पुरुषोऽल्पधनः स्मरेद्वा
हेमाश्वदानमभिनन्दयतीह लोके ।
सोऽपि प्रयाति हतकल्मषपङ्कदेहः
स्थानं पुरन्दरमहेश्वरलोकजुष्टम् ॥"
इति मात्स्ये हिरण्याश्वप्रदानिको नाम २८०
अध्यायः ॥
हिरण्याश्वरथः, पुं, (हिरण्याश्वः सुवर्णघोटकयुक्तः
रथो यत्र ।) षोड़शमहादानान्तर्गतमहादान-
विशेषः । यथा, मात्स्ये ।
"आद्यन्तु सर्व्वदानानां तुलापुरुषसंज्ञितम् ।
हिरण्यगर्भदानञ्च ब्रह्माण्डं तदनन्तरम् ॥
कल्पपादपदानञ्च गोसहस्रञ्च पञ्चमम् ।
हिरण्यकामधेनुश्च हिरण्याश्वस्तथैव च ॥
पञ्चलाङ्गलकञ्चैव धरादानं तथैव च ।
हिरण्याश्वरथस्तद्वत् हेमहस्तिरथस्तथा ॥
द्वादशं विष्णुचक्रञ्च ततः कल्पलतात्मकम् ।
सप्तसागरदानञ्च रत्नधेनुस्तथैव च ।
महाभूतघटस्तद्वत् षोड़शः परिकीर्त्तितः ॥"
इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥
तद्विधिर्यथा,—
मत्स्य उवाच ।
"अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
हिरण्याश्वरथं नाम महापातकनाशनम् ॥
पुण्यान्दिनमथासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् ।
लोकेशावाहनं कुर्य्यात्तुलापुरुषदानवत् ॥
ऋत्विङ्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम् ।

शय्यामिति तिलान् कृत्वा काञ्चनं कारयेद्रथम्।
समाश्वं चतुरश्वं वा चतुश्चक्रं सकूवरम्।
ऐन्द्रनीलेन कुम्भेन ध्वजरूपेण संयुतम्।
लोकपालाष्टकोपेतं पद्मरागदलान्वितम्॥
चतुरः पूर्णकलसान् धान्यान्यष्टादशैव तु।
कौषेयवस्त्रसंयुक्तमुपरिष्टाद्वितानकम्॥
माल्येक्षुफलसंयुक्तं पुरुषेण समन्वितम्।
यो यद्भक्तः पुनः कुर्य्यात् स तत्रावाधिवासनम्॥
छत्रचामरकौषेयवस्त्रोपानहपादुकाः।
गोभिर्विभवतः सार्द्धं दद्याच्च शयनादिकम्॥
अभावात् विप्रशार्द्दूलं शक्तितः कारयेच्छुभम्॥
अश्वाष्टकेन संयुक्तं चतुर्भिरथ वाजिभिः।
द्वाभ्यामथ युतं दद्यादिमं मन्त्रमुदीरयेत्॥
नमो नमः पापविनाशनाय
विश्वात्मने वेदतुरङ्गमाय।
धाम्नामधीशाय भवाभवाय
पापौघदावानल देहि शान्तिम्॥
वस्वष्टकादित्यमरुद्गणानां
त्वमेव धाता परमं विधानम्।
यतस्ततो मे हृदयं प्रयातु
धर्म्मैकनाम त्वमघौघनाशात्॥
इति तुरगरथप्रदानमेतत्
भवभयसूदनमत्र यः करोति।
स कलुषपटलैर्व्विमुक्तदेहः
परममुपैति पदं पिनाकपाणेः॥
देदीप्यमानवपुषा विजितप्रभाव-
माक्रम्य मण्डलमखण्डलचण्डभासोः।
सिद्धाङ्गनानयनषट्पदपीयमान-
वक्त्राम्बुजोऽम्बुजभवेन चिरं सहास्ते॥
इति पठति शृणोति वा य इत्थं
कनकरथतुरगप्रदानमस्मिन्।
न स नरकपुरं व्रजेत् कदाचित्
नरकरिपोर्भवनं प्रयाति भूप!॥"
इति मात्स्ये हिरण्याश्वरथप्रदानिको नाम २५५ अध्यायः॥

हिरुक्, व्य, विनार्थः। मध्यार्थः। सामीप्यार्थः। इत्यमरभरतौ॥ अधमार्थः। इति शब्दरत्नावली॥

हिल, श हावकृतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (तुदा०-पर०-अक०-सेट्।) एकोऽयं। श, हिलति तरुण्या तरुणः। इति दुर्गादासः॥

हिलमोचिः, स्त्री, हिलमोचिका। इति शब्दरत्नावली॥

हिलमोचिका, स्त्री, शाकविशेषः। इत्यमरः। २।४।१५७॥ हिंचा इति हिलञ्चा इति च वङ्गभाषा। हरहुच् इति हिन्दीभाषा। तत्-पर्य्यायः। हिलमोचिः २ हिलमोची ३ रोची ४। इति शब्दरत्नावली॥ मत्स्यी ५ विषघ्नी ६ मत्स्याक्षी ७ वक्राङ्गी ८। इति रत्नमाला॥ ब्राह्मी ९ शङ्खधरा १० आचारी ११। तस्या गुणाः। यथा, भावप्रकाशे।
"शोथं कुष्ठं कफं पित्तं हरते हिलमोचिका॥"
अपि च।
"हिलमोची सरा तिक्ता कुष्ठघ्नी कफवातजित्॥"
श्लेष्मपित्तजित् इति वा पाठः। इति राजवल्लभः॥

हिलमोची, स्त्री, (हिलमोचि+कृदिकारादिति ङीष्।) हिलमोचिका। इति शब्दरत्नावली॥ (तथास्या गुणाः।
"हिलमोची सरा तिक्ता कुष्ठघ्नी कफपित्तजित्॥"
इति वैद्यकराजवल्लभे चतुर्थपरिच्छेदे॥)

हिल्लः, पुं, शरारिपक्षी। इति शब्दचन्द्रिका॥

हिल्लोल, त क दोलने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (अदन्तचुरा०-पर०-अक०-सेट्।) अन्तःस्थतृतीयद्वयमध्यस्थदेकोपधशायम्। अजिहिल्लोलद्वायुर्लताम्। इति दुर्गादासः॥

हिल्लोलः, पुं, (हिल्लोलयति दोलयतीति। हिल्लोलत् क दोलने+अच्।) तरङ्गः। ढेउ इति भाषा। यथा,—
"श्लाघ्यं नीरसकाष्ठताड़नशतं श्लाघ्यः प्रचण्डातपः
क्लेशः श्लाघ्यतरः सुपङ्कनिचयः श्लाघ्योऽतिदाहानलः।
यत्कान्ताकुचकुम्भबाहुलतिकाहिल्लोललीलासुखं
लब्धं कुम्भवर! त्वया न हि सुखं दुःखैर्व्विना लभ्यते॥"
इति कालिदासकृतशृङ्गारतिलकः॥ * ॥
रतिबन्धविशेषः। स च षोड़शबन्धान्तर्गताष्टमबन्धः। तस्य लक्षणं यथा,—
'हृदि कृत्वा स्त्रियाः पादौ कराभ्यां धारयेत्करौ।
यथेष्टं ताड़येद्योनिं बन्धो हिल्लोलसंज्ञकः॥"
इति रतिमञ्जरी॥

हिल्वला, स्त्री, मृगशिरोनक्षत्रशिरोदेशस्थाः पञ्च स्वल्पातारकाः। यथा,—
"मृगशीर्षशिरोदेशे तारका या वसन्ति हि।
हिल्वला इल्वकास्ताः स्युरिल्वला इति कुत्रचित्॥"
इति शब्दरत्नावली॥

हिव, इ प्रीतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट्।) इ, हिन्वते। प्रीतिरिह प्रीतिकरणम्। हिन्वति लोकः पितरम्। इति दुर्गादासः॥

हिवुकं, क्ली, एकस्माल्लग्नाच्चतुर्थलग्नम्। तत्पर्य्यायः।
"पातालं हिवुकञ्चैव सुहृदम्बुचतुर्थकम्।"
अपि च।
"सपापात् भार्गवात् पापो हिवुके मातृनाशकृत्॥"
इति ज्योतिस्तत्त्वम्॥

हिस, इ ध कि हिंसे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (रुधा०-चुरा०-पक्षे भ्वा०-पर०-सक०-सेट्।) इ, हिंस्यते। ध, हिनस्ति। कि, हिंसयति हिंसति। इत्यर्थेनैव पाक्षिकचुरादित्वे सिद्धे किकरणं भ्वादित्वार्थनम्। इति दुर्गादासः॥

हिहि, व्य, आह्लादजनकानुकरणशब्दः। इति केचित्॥ ह्रीर्थाल्लद्वयमिति साधुपाठः॥

ही, व्य, विस्मयः। इत्यमरः। ३।४।८॥ दुःखम्। हेतुः। विषादः। इति मेदिनी॥ शोकः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, वक्रोक्तिपञ्चाशिकायाम्। ३१।
"ही नाहं भवतोऽतिवक्रवचसा दातुं प्रवीणोत्तरं
का ते सुन्दरि! हीनता ननु मता सर्व्वा विलोक्यैव ते॥")

हीनः, त्रि, (ओ हा क लि त्यागे+क्तः। "ओदितश्च।" ८।२।४५। इति नत्वम्। "घुमास्थागापाजहातीति।" ६।४।६६। इति ईत्वम्।) ऊनः। (यथा, रघुः। १। ७०
"तया हीनं विधातर्म्मां कथं पश्यन्न दूयसे।
सिक्तं स्वयमिव स्नेहाद् बन्ध्यमाश्रमपादपम्॥")
गर्ह्यः। इत्यमरः। ३।३।१२७॥ अधमः। इति जटाधरः॥ (यथा, मनौ। ३। १०७।
"आसनावसथौ शय्यामनुव्रज्यामुपासनम्।
उत्तमेषूत्तमं कुर्य्यात् हीने हीनं समे समम्॥")
प्रतिवादिविशेषः। स च पञ्चविधः। यथा, नारदः।
"अन्यवादी क्रियाद्वेषी नोपस्थायी निरुत्तरः।
आहूतप्रपलायी च हीनः पञ्चविधः स्मृतः॥"
इति व्यवहारतत्त्वम्।

हीनजातिः, त्रि, (हीना जातिर्यस्य।) नीच वर्णः। इति केचित्॥ (यथा, मनुः। ३। १५
"हीनजातिस्त्रियं मोहादुद्वहन्तो द्विजातयः
कुलान्येव नयन्त्याशु ससन्तानानि शूद्रताम्॥')

हीनवर्णः, त्रि, (हीनो वर्णो यस्य।) नीच जातिः यथा,—
"हीनवर्णोपभुक्ता या त्याज्या वध्यापि वा भवेत्।
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम्

हीनवादी, [न्] त्रि, (हीनं वदतीति। वद+णिनिः।) वाक्यवर्जितः। वोवा इति भाषा तत्पर्य्यायः। अधरः २। इति हेमचन्द्रः॥ विरुद्धार्थवादी। यथा, नारदः।
'पूर्व्ववादं परित्यज्य योऽन्यमालम्बते पुनः।
वादसंक्रमणाज्ज्ञेयो हीनवादी स वै नरः॥"
इति।
हीनवादी दण्ड्यो भवति न प्रकृतादर्थाद्धीयते इति च मिताक्षरा॥

हीनसख्यं, क्ली, (हीनेन सह सख्यम्।) नीचेन सह मित्रता। इति केचित्॥

हीनाङ्गः, त्रि, (हीनमङ्गं यस्य।) स्वभावतो न्यूनावयवविशिष्टः। तत्पर्य्यायः। पोगण्डः २ विकलाङ्गकः ३ व्यङ्गः ४ अपाङ्गः ५ अपोगण्डः ६। इति जटाधरः। तेन सह परोहासनिषेधो यथा,—
"जातिहीनं वित्तहीनं रूपहीनमदक्षिणम्।
हीनाङ्गमतिरिक्ताङ्गं तेन दोषेण नाक्षिपेत्॥

ते ब्रह्मा पुरा प्राह वेदोद्यार्थविनिश्चयम् ।
तावमस्य भवता परीक्षातोऽप्यभाषत ॥"

इति कालिकापुराणे ४४ अध्यायः ॥

हीरी, स्त्री, (हीर्म क्षुद्रत्वात् अधमं यस्याः । ङीष् ।) क्षुद्रपिपीलिका । इति हेमचन्द्रः ॥

हीरालः, पुं, हिन्तालवृक्षः । इत्यमरटीका ॥

हीरं, क्ली, (हरति मार्दवमिति । हृ + घञ् । पृषोदरादित्वात् साधुः । यद्वा, ही विस्मयं रातीति । रा + कः ।) वज्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, रसेन्द्रसारसंग्रहे ।

"हीरं सुवर्णं सुसतञ्च तार-
मेषां समं तीक्ष्णरजस्तुर्णाम् ॥")

हीरः, पुं, (हरति सर्व्वं प्रलये इति । हृ + घञ् । पृषोदरादित्वात् ईत्वम् ।) शिवः । वज्रम् । इति मेदिनी ॥ सर्पः । इति हेमचन्द्रः ॥ हारः । इति जटाधरः ॥ सिंहः । इति केचित् ॥ श्रीहर्षपिता । यथा,—

"श्रीहर्षं कविराजराजिमुकुटालङ्कारहीरः सुतं श्रीहीरः सुषुवे जितेन्द्रियचयं मामल्लदेवी च यम् ।
द्वितीयीकतया मितोऽयमगमत् तस्य प्रबन्धे महाकाव्ये चारुणि नैषधीयचरिते सर्गो निसर्गोज्ज्वलः ॥"

इति नैषधे २ सर्गः ॥

हीरकः, पुं, (हीर एव । स्वार्थे कन् ।) रत्नविशेषः । अयं श्वेतवर्णः बहुमूल्यः शुक्रदेवताकश्च । तत्पर्य्यायः । वज्रः २ हीरः ३ दधीच्यस्थि ४ वज्रकम् ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ सूचीमुखम् ६ वरारकम् ७ रत्नमुख्यम् ८ वज्रपर्य्यायनाम ९ । विराटदेशजहीरकपर्य्यायः ॥ विराटजः १० राजपट्टः ११ राजावर्त्तः १२ । इति हेमचन्द्रः ॥ अस्य गुणाः । सारकत्वम् । शीतलत्वम् । कषायत्वम् । स्वादुत्वम् । वान्तिकारित्वम् । चक्षुर्हितकारित्वम् । धारणे पापालक्ष्मीनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अन्यत् वज्रशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ (यथास्य पर्य्यायादि ।

"हीरकः पुंसि वज्रोऽस्त्री चन्द्रो मणिवरश्च सः ।
स तु श्वेतः स्मृतो विप्रो लोहितः क्षत्त्रियः स्मृतः ॥
पीतो वैश्योऽसितः शूद्रश्चतुर्वर्णात्मकश्च सः ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हीरा, स्त्री, लक्ष्मीः । तैलाम्बुका । इति मेदिनी ॥ पिपीलिका । इति हेमचन्द्रः ॥ काश्मरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्य्यायो यथा,—

"गम्भारी भद्रपर्णी च श्रीपर्णी मधुपर्णिका ।
काश्मीरी काश्मरी हीरा कश्मर्य्यः पीतरोहिणी ।
कृष्णवृन्ता मधुरसा महाकुसुमिकापि च ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हीराङ्गः, पुं, (हीरस्येव कठिनं अङ्गं यस्य ।) इन्द्रस्य वज्रम् । इति शब्दमाला ॥

हीलं, क्ली, (ही विस्मयं लातीति । ला + कः ।) रेतः । इति केचित् ॥

हीलुकं, क्ली, गौडीमद्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

ही ही, अव्य, विस्मयः । हास्यम् । इति मेदिनी ॥

हु, लि होमे । अदने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (जु०-पर०-सक०-अनिट् ।) होमो देवतासम्प्रदानकवह्न्यधिकरणकवस्तुत्यागः । लि, जुहोति हुतमग्नौ क्रतवे होता । प्रक्षेपेऽप्ययम् ।

"चिराय सन्तर्प्य समिद्भिरग्निं
यो मन्त्रपूतां तनुमप्यहौषीत् ।"

इति रघुः ।

"जटाधरः सन् जुहुधीह पावकम् ।"

इति किराते प्रीणनार्थोऽपि । इति दुर्गादासः ॥

हुंकृतं क्ली, (हुं इत्यव्ययशब्दस्य कृतं करणम् ।) हुङ्कारः । इति धरणिः ॥ (यथा, भागवते । ४ । १४ । ३४ ।

निजघ्नुर्हुंकृतैर्वेणं हतमच्युतनिन्दया ॥")

वन्यवराहशब्दः । इति केचित् ॥ हुं इति मन्त्रोच्चरिते, त्रि ॥ (हुं इत्यनेन तिरस्कृतः । यथा, महाभारते । १२ । ११८ । १ ।

"स श्वा प्रकृतिमापन्नः परं दैन्यमुपागतः ।
ऋषिणा हुंकृतः पापस्तपोवनबहिष्कृतः ॥"

हुङ्कृतमस्यास्तीति । अच् । हुङ्कारविशिष्टः । यथा बृहत्संहितायां । ४८ । ११ ।

"अचिरप्रसूतहुङ्कृतवल्गितवत्सासमेव गोष्ठं ॥")

हुड, इ ङ संहृ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) इ, हुण्ड्यते । ङ, हुण्डते धनं लोकः । राशीकरोतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

हुड, ऋ ङ गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ऋ, अजुहुडत् । ङ, होडते । इति दुर्गादासः ॥

हुड,शि मज्जे । संहृ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-पर०-मज्जे अक०-संहृ सक०-सेट् ।) शि, हुडति अहुडीत् जुहोड । मज्जनमिह मज्जनम् । इति दुर्गादासः ॥

हुडः, पुं, (हुडतीति । हुड + कः ।) मेषः । इति हेमचन्द्रः राजनिर्घण्टश्च ॥ चौरादिनिवारणार्थभूमिनिहितलौहमयतीक्ष्णशङ्कुविशेषः ॥ तस्य नामान्तरं गुड़ः । पाँजिकाटा इति भाषा । लगुडः । इति महाभारतम् ॥ सैन्यायतस्थानम् । बुरुज् इति भाषा । यथोपरि विन्यस्तत्यागशृङ्गम् । यथा,—

"पुरी समन्ताद्विहिता सपताका सतोरणा ।
सचक्रा सहुडा चैव सयन्त्रखनका तथा ॥"

इति महाभारते वनपर्व्वणि सौभवधे १५ अध्यायः ॥ पताका ध्वजाञ्चलः । तोरणानि बहिर्द्वाराणि । चक्राणि आयुधगणाः । हुडास्तदाश्रयस्थानानि । भाषायां बुरुजसंज्ञानि । अन्ये तु विन्यस्तलोहमज्जनशृङ्गाणि हुडा इत्याहुः । उदाहरन्ति च ।

"कल्पान्ते हुडशृङ्गाणि रथस्योपरि सूरिभिः ।
विन्यस्यन्त्यर्थयुद्धार्थं कारादिचयं उच्यते ॥"

इति ॥

यत्रापि पाश्चत्यैर्धवलेन हुतप्तिक्तौतृक्षेपणानि । महान्ति कामानसंज्ञानि क्षुद्राणि सौसगुलिकोत्क्षेपणानि बन्दुकसंज्ञानि । घनकाः सुरङ्गद्वारा गुप्तमार्गकर्त्तारः । इति तट्टीकायां नीलकण्ठः ॥

हुडुक्कः, पुं, (हुडुक् इति शब्देन कायति शब्दायते इति । कै + कः ।) वाद्यभेदः । दात्यूहपक्षी । मदमत्तः । इति मेदिनी ॥ टक्ककः । हुड्का इति भाषा । इति शब्दरत्नावली ॥ तत्र हुडुक्क इति च पाठः ॥

हुडत्, क्ली, हुषशब्दः । इति कामीयकमिति केचित् ॥

हुडुम्बः पुं, भ्रष्टचिपिटः । हुडुम् इति भाषा । इति शब्दमाला ॥

हुण्डः, पुं, व्याघ्रः । ग्राम्यशूकरः । मूर्खः । राक्षसः । इति केचित् ॥

हुतं, त्रि, (हु + क्तः ।) अग्नौ प्रक्षिप्तं घृतादि । तत्पर्य्यायः । वषट्कृतम् २ । इत्यमरः ॥ (यथा, गीतायाम् । ९ । १६ ।

"अहमग्निरहं हुतम् ॥"

तर्पितम् । यथा, रघुः । २ । ७१ ।

"प्रदक्षिणीकृत्य हुतं हुताश-
मनन्तरं भर्त्तुररुन्धतीञ्च ॥")

होमः, क्ली ॥

हुतभुक्, [ज्] पुं, (हुतं भुङ्क्ते इति । भुज + क्विप् ।) अग्निः । (यथा, भागवते । ३।१६।८ ।

"नाहं तथाद्मि यजमानहविर्वितानैः
श्च्योतद्घृतप्लुतमदन् हुतभुङ्मुखेन ॥")

चित्रकवृक्षः । इत्यमरः । १ । १ । ५८ ॥ (यथा, सुश्रुते । ६ । ५३ ।

"पाठाविडङ्गयोपविडङ्गमिश्र-
त्रिकण्टकाश्चाहुतभुग्घनाभिः ॥")

महादेवः । इति महाभारतम् । १३ । १७ । ८१ ॥ विष्णुः । इति च तत्रैव । १३।१४९।१०८॥)

हुतभुक्प्रिया, स्त्री, (हुतभुजो वह्नेः प्रिया ।) अग्निभार्य्या । स्वाहा इत्यमरः । २ । ७ । २१ ॥

हुतवहः, पुं, (वहतीति । वह + अच् । हुतस्य वहः ।) अग्निः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १ । २२४ । ४८ ।

"एतच्छ्रुत्वा हुतवहात् भगवान् सर्व्वलोककृत् ।
हव्यवाहमिदं वाक्यमुवाच प्रहसन्निव ॥")

हुताशः, पुं, (हुतं अश्नाति इति । अश । अण् ।) अग्निः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । १ । १२ । २१ ।

"धन्विनामग्रणीरेष तुल्यश्चार्ज्जुनयोर्द्वयोः ।
हुताश इव दुर्द्धर्षः समुद्र इव दुस्तरः ॥")

भयम् । इति व्यवहारार्थस्मृतम् ॥ (मुनिविशेषः । स चायुर्व्वेदसंहिताकारः । अग्निवेशमुनिः । तद्यथा,—

"भस्म समासाद्द्विविधं हुताश !
काष्ठे च सन्धौ च हि तत्र सन्धौ ॥"
इति वैद्यकरुग्विनिश्चयसंग्रहे भग्नाधिकारे ॥
हुताश इति अग्निवेशसम्बोधनं चरके हुताश-
शब्देनाग्निवेशोऽभिधीयते यदेकदेशे पदप्रवृत्तेः।
इति तट्टीकायां श्रीकण्ठदत्तः ॥)

हुताशनः, पुं, (हुतं आहुतद्रव्यं अशनमस्य ।) अग्निः । यथा, गोभिलपुत्त्रकृतगृह्यासंग्रहे ।
"लक्षहोमे तु वह्निः स्यात् कोटिहोमे हुताशनः ।
पूर्णाहुत्यां मृडो नाम शान्तिके वरदः सदा ॥"
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
अपि च ।
"आरोग्यं भास्करादिच्छेद्धनमिच्छेद्धुताशनात् ।
ज्ञानन्तु शङ्करादिच्छेन्मुक्तिमिच्छेज्जनार्द्दनात् ॥"
इति गुणविष्णुधृतमत्स्यपुराणम् ।
शिवः । इति केचित् ॥ (वटिकौषधविशेषः ।) तद्यथा,—
"एकद्विकद्वादशभागयुक्तं
योज्यं विषं टङ्कणमूषणञ्च ।
हुताशनो नाम हुताशनस्य
करोति वृद्धिं कफजिज्वराणाम् ॥"
इति हुताशनो रसः ॥*॥
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहेऽजीर्णाद्यधिकारे ॥)

हुतिः, स्त्री, हवनम् । हुधातोः क्तिप्रत्ययेन निष्पन्ना ॥

हुम्, व्य, (हूयते इति । हु+बाहुलकात् मः ।) स्मृतिः । अपाकृतिः । अर्थप्रश्नः । अभ्यनुज्ञा । इति मेदिनी ॥ तर्के वितर्के हूँ शब्दो दीर्घादि-रूखादिरपीति केचित् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

हुर्च्छ, आ कौटिल्यके । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-अक०-सेट् ।) ऋस्वौ । क्विपि वाक्वोर्लोपि हुः हुरौ हुरः । आ हूर्च्छितं हूर्णं तेन । हुर्च्छति खलः कुटिलः स्यादित्यर्थः । हूर्च्छति चौरः अपसरतीत्यर्थः । इति धातु-प्रदीपः । इति दुर्गादासः ॥

हुल, ज, हतिसम्वरणयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् ।) ज, होलः हुलः । इति दुर्गादासः ॥

हुलहुली, स्त्री, (हुल+क । आभीक्ष्ण्ये द्वित्वं गौरादित्वात् ङीष् ।) स्त्रीणां मङ्गलजनक-मुखशब्दः । उलु उलु इति भाषा । तत्पर्य्यायः । मुखघण्टा २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हुहुः, } पुं, (आह्वयतीति । ह्वे+निपातनात्
हूहूः, } डुः डूश्च ।) गन्धर्व्वविशेषः । यथा,—
"हाहाहुहुश्च द्विविधो हुहुर्हूहुश्च कुत्रचित् ।"
इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, महाभारते । १३ । ८३ । ८ ।
"पर्य्युपासन्त कौरव्य ! कदाचिद्वै पितामहम् ।
नारदः पर्व्वतश्चैव विश्वावसुर्हहा हुहुः ॥")

हू, व्य, (ह्वे+डूः । निपातनम् ।) आह्वानम् । अवज्ञा । अहङ्कारः । शोकः । इति केचित् ॥

हूँ, व्य, मन्त्रविशेषः । तदुद्धारपर्य्यायौ यथा,—
"हकारो वामकर्णाढ्यो नादबिन्दुविभूषितः ।
कूर्च्चं क्रोध उग्रदर्पौ दीर्घहूङ्कार उच्यते ।
शब्दश्च दीर्घकवचं ताराप्रणव इत्यपि ॥"
किञ्च ।
"शिखावषट् च कवचं क्रोधो वर्म्म हमित्यपि ।
क्रोधाख्यो हूं तनुश्चैव शस्त्रादौ रिपुसंज्ञकः ॥"
अपि च ।
"व्योमस्थं तालजङ्घास्थं नादबिन्दुविभूषितम् ।
कूर्च्चं कालो महाकालः क्रोधबीजं निरञ्जनम् ॥"
इति नानातन्त्रम् ॥

हूङ्कारः, पुं, (हूम्+कृ+भावे घञ् ।) हूमिति भयानकध्वनिः । यथा,—
"इत्युक्तः सोऽभ्यधावत्तामसुरो धूम्रलोचनः ।
हूङ्कारेणैव तं भस्म सा चकाराम्बिका ततः ॥"
इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्यम् ॥

हूड, ऋ ङ गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ऋ, अजुहूडत् । ङ, हूडते । इति दुर्गादासः ॥

हूतं, त्रि, (ह्वे+क्त ।) आहूतम् । आह्वानी-कृतम् । ह्वे ञ धातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

हूतिः, स्त्री, (ह्वे+क्तिन्+सम्प्रसारणम् ।) आह्वानम् । इत्यमरः १ । ६ । ८ ।

हूनः, पुं, (ह्वे+नक् सम्प्रसारणञ्च ।) म्लेच्छ-जातिविशेषः । यथा,—
"श्वपाकश्च तुरुष्कस्तु हूनो यवन इत्यपि ।
लोकबाह्यस्तु यो वाजिगवाश्याचारवर्ज्जितः ।
म्लेच्छः किरातशवरपुलिन्दाद्यास्तु तद्भिदा ॥"
इति जटाधरः ॥
मादराजदेशीयस्वर्णमुद्राविशेषश्च ॥

हूम्, व्य, हूयते इति । बाहुलकात् मः । प्रश्नः । वितर्कः । इत्यमरः । ३ । ४ । १८ ॥ सम्मतिः । क्रोधः । भयम् । निन्दा । अवज्ञा । इत्यमर-टीकायां नारायणचक्रवर्त्ती ॥ वितर्के हूं चैत्रोऽपि पण्डितः । प्रश्ने हूं को लङ्काधिपतिः । अनुमतौ च हूं कृतं हूम् । भये च हूं न गन्तव्यम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ अन्यत् हुँशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

हूरवः, पुं, (हू इति रवोऽस्य ।] शृगालः । इति हेमचन्द्रः ॥

हूर्च्छनं, क्ली, (हूर्च्छ+भावे ल्युट् ।) कौटिल्यम् । इति केचित् ॥

हूहुः, } पुं, (आह्वयतीति । ह्वे स्पर्द्धायाम् ।
हूहूः, } क्विप् । सम्प्रसारणम् । आभीक्ष्ण्ये द्वित्वं निपातनात् ह्रस्वः, पक्षे तु न ।) गन्धर्व्वविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते ।८।४।३।
"योऽसौ ग्राहः स वै सद्यः परमाश्चर्य्यरूपधृक् ।
मुक्तो देवलशापेन हूहूर्गन्धर्व्वसत्तमः ॥")

हृ, ञ हृत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-उभ०-द्विक०-अनिट् ।) हृतिर्देशाद्देशान्तर-प्रापणा । ञ, हरति हरते गां वनं गोपः । इति दुर्गादासः ॥

हृ, लि र प्रसह्यकृत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः (जु०-पर०-सक०-अनिट् ।) प्रसह्यकृतिर्बलात्-कारः । लि, जहर्त्ति धनं दस्युः । र वैदिकः इति दुर्गादासः ॥

हृच्छयः, पुं, (हृदि शेते इति । शी+"अधि-करणे शेतेः ।" ३ । २ । १५ । इति अच् ।) कामदेवः । इति हलायुधः ॥ (यथा, महा-भारते । ३ । ४६ । ४२ ।
"तत् प्रसीद न मामार्त्तां विसर्ज्जयितुमर्हसि ।
हृच्छयेन च सन्तप्तां भक्ताञ्च भज मानद ! ॥")
हृदयशायिनि, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । १३ । ८५ । १७ ।
"जगत्पतिरनिर्द्देश्यः सर्व्वगः सर्व्वभावनः ।
हृच्छयः सर्व्वभूतानां ज्येष्ठो रुद्रादपि प्रभुः ॥"
पुं, कामः । यथा, भागवते । १ । ६ । ७ ।
"सकृद्यद्दर्शितं रूपमेतत् कामाय तेऽनघ ! ।
मत्कामः शनकैः साधुः सर्व्वान् मुञ्चति हृच्छयान् ॥"
"हृच्छयान् कामान् ।" इति तट्टीकायां श्रीधरः ॥)

हृच्छूलं, क्ली, (हृदयजातं शूलमिति मध्यलोपी समासः ।) हृदयजातशूलरोगः । तदौषधं यथा, गारुड़े १९८ अध्याये ।
"क्वथितोदकपानन्तु शम्बुका चारकं तथा ।
मृगशृङ्गं ह्यग्निदग्धं गव्याज्येन समन्वितम् ।
पीतं हृत्पृष्ठशूलानां भवेन्नाशकरं शिव ! ॥"
अपि च ।
"बिल्वाग्निमन्थश्योनाकपाटलापारिभद्रकम् ।
प्रसारण्यश्वगन्धा च वृहती कण्टकारिका ॥
वलाचातिवला रास्ना श्वदंष्ट्रा च पुनर्नवा ।
एरण्डशारिवा पर्णी गुडूची कपिकच्छुरा ॥
एषां दश पलिकान् भागान् क्वाथयेत् सलिले-ऽमले ।
तेन पादावशेषेण तैलं पात्रे विपाचयेत् ॥
आजं वा यदि वा गव्यं क्षीरं दत्त्वा चतुर्गुणम् ।
शतावरीरसञ्चैव तैलतुल्यं प्रदापयेत् ॥
द्रव्याणि यानि पेष्याणि तानि वक्ष्यामि तत् शृणु ॥
शतपुष्पा देवदारु शालपर्णी वचागुरु ।
कुष्ठं मांसी सैन्धवञ्च पलमेकं पुनर्नवा ।
पाने नस्ये तथाभ्यङ्गे तैलमेतत् प्रदापयेत् ॥
हृच्छूलं पार्श्वशूलञ्च गण्डमालाञ्च नाशयेत् ।
अपस्मारं वातरक्तमायुष्मांश्च पुमान् भवेत् ॥"
इति च गारुड़े १९८ अध्यायः ॥

हृणिया, स्त्री, (हृणीयते इति । हृणीङ्+कण्ड्वादित्वात् यक् । ततः अः । निपातनात् ह्रस्वः ।) हृणीया । इत्यमरटीकायां राय-मुकुटः । ३ । २ । ३२ ॥

हृणीया, स्त्री, (हृणीङ्+कण्ड्वादित्वात् यक् । अः ।) निन्दा । इत्यमरः । ३ । २ । ३२ ॥

हृत्, [द्] क्ली, (हरति ह्रियते वेति । हृ+"हृञः पुक् दुक् चेति ।" उणा० ४।१००। इतिबाहुल-कात् केवलादपि दुक् ।) हृदयम् । तत्पर्य्यायः ।

...तत्तु चेतो हृदयं स्वान्तं हृन्मानसं मनः ।"
इत्यमरः । १ । ४ । ३१ ॥
...।, भावप्रकाशस्य मध्यखण्डे द्वितीये भागे ।
...नान्यामाग्निपक्वानां मूत्रस्य रुधिरस्य च ।
...त्दूकः फुस्फुसश्च कोष्ठ इत्यभिधीयते ॥")
...म्पः, पुं, (हृदयस्य कम्पः । हृदादेशः ।)
...यकम्पनम् । यथा,—
...त्कम्पो जायते तावत् यावत् तस्य कृपा
न चेत् ॥"
...त समयाचारतन्त्रोक्तं भद्रकालीकवचम् ॥
...त्रि, (हृ + क्तः ।) अपहृतवस्तु । यथा,—
...रा शुम्भनिशुम्भाभ्यामसुराभ्यां शचीपतेः ।
...लोक्यं यज्ञभागाश्च हृता मदबलाश्रयात् ॥"
इति देवीमाहात्म्ये ५ अध्यायः ॥
..., क्ली, (हृ + बाहुलकात् दुक् ।) हृदयम् ।
...नः । इत्यमरः । २ । ६ । ६४ ॥
...यं, क्ली, (ह्रियते विषयैरिति । हृ + "हृञः
...गदुकौ च । उणा० ४ । १०० । इति कयन्
...क् च ।) बुक्कम् । वक्षः । मनः । यथा,—
उरस्यपि च बुक्कायां हृदयं मानसेऽपि च ॥"
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
...क्कायमांसं हृदयं हृदिति । चत्वारि हृदये ।
...चित्तु बुक्कात् पृथगेव *हृदयान्तर्गते मांस-
...शेषे पद्माकारे हृदयादिद्वयमाहुः । धातो-
...नेकार्थत्वात् । इत्यमरटीकायां भरतः ।२।६।६४॥
...त्र अनाहतनामकद्वादशदलपद्ममस्ति । यथा,
"आधारे लिङ्गनाभौ हृदयसरसिजे तालुमूले
ललाटे
...े पत्रे षोड़शारे द्विदशदशदले द्वादशार्द्धे
चतुष्के ।
...सान्ते वादिसान्ते ड-फ-क-ठसहिते कण्ठदेशे
स्वराणां
...हंचौ कोदण्डमध्ये सकलदलगतं वर्णरूपं
नमामि ॥"
इति षट्चक्रभेदः ॥

किञ्च ।
"तस्योर्द्धे हृदि पङ्कजं सुललितं बन्धूककान्त्यु-
ज्ज्वलं
काद्यैर्द्वादशवर्णकैरुपहितं सिन्दूररागान्वितैः ॥
नामानाहतसंज्ञकं सुरतरुं वाञ्छातिरिक्तप्रदं
वायोर्मण्डलमत्र धूमसदृशं षट्कोणशोभान्वि-
तम् ॥"
इति षट्चक्रक्रमः ॥ * ॥
तस्य शुभाशुभलक्षणं यथा,—
"समोन्नतञ्च हृदयमकम्पं मांसलं पृथु ।
नृपाणामधमानाञ्च खरलोमशिरालकम् ॥"
इति गारुड़े ६६ अध्यायः ॥
(तथास्य विवृतिः ।
"अर्थे दश महामूलाः समासक्ता महाफलाः ।
महच्चार्थञ्च हृदयं पर्य्यायैरुच्यते बुधैः ॥
षड़ङ्गमङ्गविज्ञानमिन्द्रियाण्यर्थपञ्चकम् ।
आत्मा च सगुणश्चेतः चिन्त्यञ्च हृदि संश्रितम् ॥
प्रतिष्ठार्थं हि भावानामेषां हृदयमिष्यते ।
गोपानसीनामागारकर्णिके वार्थचिन्तकैः ।
तस्योपघातान्मूर्च्छायं भेदान्मरणमिच्छति ॥
यद्धि तत् स्पर्शविज्ञानन्धारि तत्तत्र संश्रितम् ।
तत्परस्यौजसः स्थानन्तत्र चैतन्यसंग्रहः ॥
हृदयं महदर्थञ्च तस्मादुक्तं चिकित्सकैः ।
तेन मूलेन महता महामूला मता दश ॥"
इति चरके सूत्रस्थाने त्रिंशेऽध्यायः ॥
"हृदयमिति क्षतवीर्य्यो बुद्धेर्मनसश्च स्थानत्वात् ॥"
इति सुश्रुते शारीरस्थाने तृतीयेऽध्यायः ॥
"शोणितकफप्रसादजं हृदयं यदाश्रया हि
धमन्यः प्राणवहाः । तस्याधो वामतः प्लीहा
फुस्फुसश्च दक्षिणतो यकृत् क्लोम च ॥
तद्धृदयं विशेषेण चेतनास्थानमतस्तस्मिंस्तमसा-
वृते सर्व्वप्राणिनः स्वपन्ति । भवति चात्र ।
पुण्डरीकेण सदृशं हृदयं स्यादधोमुखम् ।
जाग्रतस्तद्विकसति स्वपतश्च निमीलति ॥"
इति च सुश्रुते शारीरस्थाने चतुर्थेऽध्यायः ॥)
हृदयग्रन्थिः, पुं, (हृदयस्य ग्रन्थिरिव अविद्या-
सम्बन्धेन दुर्म्मोचत्वात् ।) हृद्बन्धः । यथा,—
"भिद्यते हृदयग्रन्थिश्छिद्यन्ते सर्व्वसंशयाः ।
क्षीयन्ते चास्य कर्म्माणि दृष्ट एवात्मनीश्वरे ॥"
इति श्रीभागवते । १ । २ । २१ ॥
हृदयङ्गमं, क्ली, (हृदयं गच्छतीति । गम + खच्
मुम् च ।) युक्तियुक्तवाक्यम् । इति भरतः ॥
तत्पर्य्यायः । सङ्गतम् २ । इत्यमरः ।१।६।१८॥
(मनोहरे, त्रि । यथा, कुमारे । २ । १६ ।
"इति तेभ्यः स्तुतीः श्रुत्वा यथार्था हृदयङ्गमाः ।
प्रसादाभिमुखो वेधाः प्रत्युवाच दिवौकसः ॥"
"हृदयङ्गमाः मनोहराः ।" इति तट्टीकायां
मल्लिनाथः ॥)
हृदयवान्, [त्] त्रि, (हृदयमस्यास्तीति मतुप् ।
मस्य वः ।) हृदयालुः । इत्यमरटीकासार-
सुन्दरी ॥
हृदयस्थानं, क्ली, (हृदयस्य स्थानम् ।) वक्षः-
स्थलम् । तत्पर्य्यायः । क्रोड़म् २ उरः ३ वक्षः ४
वत्सम् ५ भुजान्तरम् ६ । इति हेमचन्द्रः ॥
हृदयात्मा, [न्] पुं, (हृदयमेव आत्मा प्रधान-
देहभागो यस्य ।) कङ्कपक्षी । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥
हृदयालुः, त्रि, (प्रशस्तहृदयमस्यास्तीति । हृदय +
५ । २ । १२२ । इत्यत्र "हृदयाच्चालुरन्यतर-
स्याम् ।" इति काशिकोक्तेः आलुः ।) प्रशस्त-
मनाः । तत्पर्य्यायः । सुहृदयः २ । इत्यमरः ।
३ । १ । ३ ॥ सहृदयः ३ । इति भरतः ॥ हृदयी ४
हृदयिकः ५ हृदयवान् ६ । इति टीकान्तरम् ॥
चिद्रूपः ७ । इति जटाधरः ॥
हृदयिकः, त्रि, (प्रशस्तं हृदयमस्यास्तीति ।
हृदय + ठन् ।) हृदयालुः । इत्यमरटीकासार-
सुन्दरी ॥
हृदयी, [न्] त्रि, (प्रशस्तं हृदयमस्यास्तीति ।
इनिः ।) हृदयालुः । इति जटाधरः ॥
हृदयेशः, पुं, (हृदयस्य ईशः ।) भर्त्ता । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ तत्पर्य्यायः ।
"प्रेयस्याद्याः पुंसि पत्यौ भर्त्ता सेक्ता पतिर्वरः ।
विवोढा रमणो भोक्ता रुच्यो वरयिता धवः ॥"
इति हेमचन्द्रः ॥
हृदयेशा, स्त्री, (हृदयस्य ईशा ।) भार्य्या । यथा,
"प्रेयसी दयिता कान्ता प्राणेशा वल्लभा
प्रिया ।
हृदयेशा प्राणसमा प्रेष्ठा प्रणयिनी च सा ॥"
इति हेमचन्द्रः ॥
हृदावर्त्तः, पुं (हृदयस्थितः आवर्त्तः ।) अश्व-
हृदयावर्त्तः । तत्पर्य्यायः । श्रीवत्सकः २ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
हृदिस्पृक्, [श्] त्रि, (हृदि हृदये स्पृशतीति ।
स्पृश + क्विन् । "हृद्द्युभ्यां ङेः ॥" ६ । ३ ।
८ । इत्यस्य वार्त्तिकात् अलुक्समासः ।)
हृद्यः । इति केचित् ॥ (यथा, भागवते । ६ ।
१४ । ४२ ।
"यो दुस्त्यजान् दारसुतान् सुहृद्राज्यं हृदि-
स्पृशः ।
जहौ युवैव मलवदुत्तमश्लोकलालसः ॥")
हृदयस्पर्शकर्त्ता च ॥
हृल्लोमः, पुं, पर्व्वतविशेषः । इति केचित् ॥
हृल्लोमीयः, त्रि, (हृल्लोमोऽभिजनोऽस्येति । छः ।)
हृल्लोमपर्व्वतोद्भवः । इति केचित्
हृद्ग्रन्थः, पुं, (हृत् हृदयं ग्रथ्नातीति । ग्रन्थ +
अण् ।) हृद्ग्रहः । इति राजनिर्घण्टः ॥
हृद्यं, क्ली, (हृदयस्य प्रियं मनोज्ञत्वात् । हृदय
+ "हृदयस्य हृल्लेखयदण् लासेषु ।" ६।३।५० ।
इति यत् हृदादेशश्च ।) गुड़त्वक् । इति शब्द-
रत्नावली ॥
हृद्यः, पुं, (हृदय + यत् । हृदादेशः ।) अथर्व्व-
वेदमन्त्रः । इति मेदिनी ॥
हृद्यः, त्रि, (हृदयस्य प्रियमिति । हृदय + "हृद-
यस्य हृल्लेखयदण्लासेषु ।" ६ । ३ । ५० ।
इति यत् हृदादेशश्च ।) मनोहरः । इत्यमरः ।
३।१।५३ ॥ अस्य पर्य्यायः मनोज्ञशब्दे द्रष्टव्यः ॥
हृद्यः । हृद्गतः । हृत्प्रियः । इति मेदिनी ॥
(यथा, मनौ । ३ । २२७ ।
"भक्ष्यं भोज्यञ्च विविधं मूलानि च फलानि च ॥
हृद्यानि चैव मांसानि पानानि सुरभीणि च ॥")
हृद्यगन्धं, क्ली, (हृद्यो गन्धोऽस्य ।) क्षुद्रजीरकम् ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ सौवर्च्चलम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥
हृद्यगन्धः, पुं, (हृद्यो मनोहरो गन्धोऽस्य ।) बिल्व-
वृक्षः । इति जटाधरः ।
हृद्यगन्धा, स्त्री, (हृद्यो गन्धोऽस्याः ।) जाती ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
हृद्यगन्धि, क्ली, (हृद्यो गन्धोऽस्य । इत् समा-
सान्तः ।) क्षुद्रजीरकम् । इति रत्नमाला ॥
हृद्या, स्त्री,(हृद् + यत् । टाप् ।) वृद्धिनामौषधिः ।
इति मेदिनी ॥

हृद्रोगः, पुं, कुम्भराशिः । इति ग्रहदीपिका ॥ (हृदयस्य रोग इव ।) कामः । यथा,—
"हृद्रोगमाश्वपहिनोत्यचिरेण धीरः ।"
इति श्रीभागवतम् ॥
हृदयस्य रोगः ।) हृदयपीड़ा । तत्र हृद्रोगस्य विप्रकृष्टं निदानमाह ।
"अत्युष्णगुर्व्वम्लकषायतिक्त-
श्रमाभिघाताध्ययनप्रसङ्गैः ।
सञ्चिन्तनैर्व्वेगविधारणैश्च
हृदामयः पञ्चविधः प्रदिष्टः ॥"
प्रसङ्गः सततं सेवा । सञ्चिन्तनमतिचिन्ता राजभयादिकमिति यावत् । पञ्चविधः वातिकः पैत्तिकः श्लैष्मिकः सान्निपातिकः क्रिमिजश्चेति ॥ * ॥ तस्य संप्राप्तिपूर्ब्बकं लक्षणमाह ।
"दूषयित्वा रसं दोषा विगुणा हृदयङ्गताः ।
हृदि बाधां प्रकुर्व्वन्ति हृद्रोगं तं प्रचक्षते ॥"
विगुणाः दुष्टाः । बाधां दोषभेदे नानाविधां व्यथाम् । भङ्गवत् पीड़ामिति गयदासः ॥ * ॥
वातिकं हृद्रोगमाह ।
"आयम्यते मारुतजे हृदयं तुद्यते तथा ।
निर्मथ्यते दीर्य्यते च स्फोट्यते पाट्यतेऽपि च ॥"
मारुतजे हृद्रोगे इति शेषः । आयम्यते व्यथया विस्तार्य्यते इव । तुद्यते सूचीभिरिव । निर्मथ्यते मन्थानेनेव । दीर्य्यते करपत्रेण द्विधा क्रियत इव । स्फोट्यते आरयेव । पाट्यते कुठारेण बहुधा क्रियत इव ॥ * ॥ पैत्तिकमाह ।
"तृष्णोष्मदाहचोषाः स्युः पैत्तिके हृदये क्लमः ।
धूमायनञ्च मूर्च्छा च क्लेदः शोषो मुखस्य च ॥"
उष्मा शीतगात्रस्यैव शीतवाताभिलाषहेतु किञ्चिदन्तरौष्णम् । दाहः पार्श्वस्थेन वह्निनेव दुःखहेतुर्गात्रसन्तापः । चोषः चूषणेनेव पीड़ा । हृदये क्लमः हृदयाकुलत्वं ग्लानिरित्यर्थः । धूमायनं कण्ठाद्धूमनिर्गम इव । क्लेदः किञ्चिद्दुर्गन्धः मटित इव ॥ * ॥ श्लैष्मिकमाह ।
"गौरवं कफसंस्रावोऽरुचिस्तम्भोऽग्निमार्द्दवम् ।
माधुर्य्यमपि चास्यस्य बलासा वर्त्तते हृदि ॥"
बलासा वर्त्तते हृदि कुपितकफव्याप्ते । गौरवं हृदयस्य । स्तम्भो जड़ता । मार्दवं जलप्लुतमिव । माधुर्य्यं मुखे ॥ * ॥ त्रिदोषजमाह ।
"विद्यात् त्रिदोषमप्येवं सर्व्वलिङ्गं हृदामयम् ॥"
क्रिमिजमाह । क्रमयो जायन्ते अस्मिन्निति क्रिमिज इति निरुक्तिः ॥ * ॥ तस्य निदानपूर्व्विकां संप्राप्तिमाह ।
"त्रिदोषहेतुहृद्रोगे यो दुरात्मा निषेवते ।
तिलक्षीरगुड़ादींश्च ग्रन्थिस्तस्योपजायते ॥
मर्म्मैकदेशसंक्लेदं रसश्चाप्युपगच्छति ।
संक्लेदात् क्रमयश्चास्य भवन्त्युपहतात्मनः ॥"
मर्म्मैकदेशे हृदयैकदेशे संक्लेदं मटितत्वं रस उपगच्छति संक्लेदात् । रसस्य मटितत्वात् । उपहतात्मनः तिलाद्यहिताहारेण ॥ * ॥ तस्य लक्षणमाह ।
"उत्क्लेदः ष्ठीवनं तोदः शूलं हृल्लासकस्तमः ।
अरुचिः श्यावनेत्रत्वं शोषश्च क्रमिजे भवेत् ॥"
उत्क्लेदः वमनमिवोपस्थितम् । शोषो यक्ष्मा ॥ हृद्रोगस्योपद्रवानाह ।
"क्लमसादौ भ्रमः शोषो ज्ञेयास्तेषामुपद्रवाः ।
क्रमिजे तु क्रमीणां ये श्लैष्मिकाणां हि ते मताः ॥"
क्लमः पिपासाद्यानस्य सादः शोषः । शोषो मुखस्य । तेषां हृद्रोगाणाम् । क्रमिजे तु हृद्रोगे श्लैष्मिकाणां क्रमीणां ये उपद्रवा हृल्लासात् प्रस्रवणान्ता विपाकादयस्ते मताः ॥ * ॥ अथ हृद्रोगस्य चिकित्सा ।
"घृतेन दुग्धेन गुड़ाम्भसा वा
पिबन्ति चूर्णं ककुभत्वचो ये ।
हृद्रोगजीर्णज्वररक्तपित्तं
हत्वा भवेयुश्चिरजीविनस्ते ॥ १ ॥
हरीतकी वचा रास्ना पिप्पली नागरोद्भवम् ।
शटी पुष्करमूलोत्थं चूर्णं हृद्रोगनाशनम् ॥२॥
पुटदग्धहरिणशृङ्गपिष्टं गव्येन सर्पिषा पिबतः ।
हृत्पृष्ठशूलमचिरादुपैति शान्तिं सुकष्टमपि ॥३॥
तैलाज्यगुड़विपक्वं चूर्णं गोधूमपार्थयोत्थम् ।
पिबति पयोऽनुसु स भवति गतसकलहृदामयः पुरुषः ॥
पार्थः कोह इति लोके ॥ ४ ॥
गोधूमककुभचूर्णं पक्वमजाक्षीरगव्यसर्पिर्भ्याम् ।
मधुशर्करासमेतं शमयति हृद्रोगमुल्बणं पुंसाम् ॥ ५ ॥
पार्थेन कल्केन रसेन सिद्धं
शस्तं घृतं सर्व्वहृदामयेषु ॥
अर्ज्जुनघृतम् ॥ ६ ॥
घृतं बला नागबलार्ज्जुनानां
क्वाथेन कल्केन च यष्टिकायाः ।
सिद्धं निहन्त्याद्धृदयामयञ्च
सवातरक्तक्षतरक्तपित्तम् ॥"
बलादिघृतम् ॥ ७ ॥ इति हृद्रोगाधिकारः ।
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥ अपि च ।
धन्वन्तरिरुवाच ।
"हृद्रोगादिनिदानं ते वक्ष्येऽहं सुश्रुताधुना ।
क्रमिहृद्रोगलिङ्गैश्च स्मृताः पञ्च तु हृद्गदाः ॥
वातेन शूल्यतेऽत्यर्थं तुद्यते स्फुटतीति च ।
भिद्यते शुष्यते स्तब्धं हृदयं शून्यताद्रवः ॥
अकस्माद्दीनता शोको भयं शब्दोऽसहिष्णुता ।
वेपथुर्वेपनं मोहः श्वासरोधोऽल्पनिद्रता ॥
पित्तात्तृष्णा भ्रमो दाहः स्वेदोऽम्लः कफजः क्लमः ।
छर्दनञ्चाम्लपित्तस्य धूमकम्पितता ज्वरः ॥
श्लेष्मणा हृदयस्तब्धं भावितं चाश्मगर्भवत् ।
कासाग्निमार्दनिष्ठेव निद्रालस्यारुचिज्वरः ॥
सर्व्वलिङ्गं त्रिभिर्दोषैः क्रिमिभिः श्यामनेत्रता ।
तमःप्रवेशो हृल्लासः शोफः कण्डुः कफस्रुतिः ॥
हृदयं प्रततञ्चात्र क्रकचेनेव दार्य्यते ।
चिकित्सेदामयं घोरं तच्छीघ्रं शीघ्रकारणम् ॥"
इति गारुड़े । १५८ । १—७ ॥ * ॥
"शुण्ठी सौवर्च्चलं हिङ्गु पीत्वा हृदयरोगनुत् ।"
इति च गारुड़े । १८८ । ४१ ॥
हृद्रोगवैरी, [न्] पुं, (हृद्रोगस्य वैरी ।) अर्ज्जुनवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
हृद्वण्टकः, पुं, (हृदो वण्टकः ।) जठरम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
हृल्लासः, पुं, (हृदयस्य लासोऽत्र । "हृदयस्य हृल्लेखयदण्लासेषु । ६ । ३ । ५ । इति हृदादेशः ।) हिक्का । यथा,—
"हिक्का हेक्का च हृल्लासः प्रतिश्यायस्तु पीनसः ॥"
इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने २६ अध्याये ।
"धमन्यौष्ठे सफेनं रक्तमीरयन्ननिलः सशब्दो निर्गच्छत्यङ्गमर्द्दः पिपासा हृल्लासश्च ॥") अस्य निदानादि हिक्काशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
हृल्लेखः, पुं, (हृदयं लिखतीति अण् । "हृदयस्य हृल्लेखेति ।" ६ । ३ । ५० । इति हृदादेशः ।) ज्ञानम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ तर्कः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
हृल्लेखा, स्त्री, (हृल्लेख+अजादित्वात् टाप् ।) औत्सुक्यम् । इति हलायुधः ॥
हृष, उ हृष्टौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-अक०-सेट् । क्वावेट् ।) हृष्टिश्चित्तोल्लासः । उ, हर्षित्वा हृष्ट्वा । क्त इमो वेटत्वाद्वेम डीश्वोत्वादिना इमे निषेधे निष्ठायां हृष्टः अस्मात् पुषादित्वान्नित्यं ङ इत्यन्ये । इति दुर्गादासः ॥
हृष, उ जि अलीके । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् । क्वावेट् ।) उ, हर्षित्वा हृष्ट्वा । जि, हृष्टोऽस्ति । अलीकं मिथ्याकरणम् । हर्षति कथां नीचः मिथ्या करोति इत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
हृष, य जि इर् हृष्टौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवा०-पर०-अक०-सेट् ।) य, हृष्यति लोकः सुखात् । जि, हृष्टोऽस्ति । इर अहृषत् अहर्षीत् । अस्मात् पुषादित्वान्नित्यं ङ, इत्यन्ये । इति दुर्गादासः ॥
हृषितं, त्रि, (हृष्+क्त । वा इट् ।) विस्मृतम् । प्रीतम् । प्रहृतम् । हृष्टरोम । इति मेदिनी ॥ प्रणतम् । वर्म्मितम् । इति धरणिः ॥
हृषी, पुं, अग्निसोमौ । इति महाभारते मोक्षधर्म्मः ॥
हृषीकं, क्ली, (हृष्यत्यनेनेति । हृष+"अनिहृषिभ्यां किच्च ।" उणा० । ४ । १७ । इति ईकन् । स कित् ।) इन्द्रियम् । इत्यमरः । १ । ५ । ८ ॥ (यथा भागवते । २ । ६ । ३२ ।
"न भारती मेऽङ्ग मृषोपलक्ष्यते
न वै क्वचिन्मे मनसो मृषा गतिः ।
न मे हृषीकाणि पतन्त्यसत्पथे
यन्मे हृदौत्कण्ठ्यवता धृतो हरिः ॥")
हृषीकेशः, पुं, (हृषीकाणां ईशः ।) विष्णुः । इत्यमरः । १।१।१८ ॥ हृषीकाणामिन्द्रियाणा-

मोशी हृषीकेशः वेनत्वरूपकत्वात् परमात्मा वा। इन्द्रियाणि यद्वशे वर्त्तन्ते स परमात्मा। इति शङ्कराचार्य्यः। पौराणिकास्त्वाहुः। हृष्टा जगत् प्रीतकराः केशा रश्मयोऽस्य हृषीकेशः। पृषोदरादिः। अयं हि सूर्य्यरूपश्चन्द्ररूपश्च। तथा च मोक्षधर्म्मे।
"सूर्य्याचन्द्रमसोः शश्वत् अंशुभिः केशसंज्ञितैः।
बोधयन् स्वापयंश्चैव जगदुद्भिद्यते पृथक्।
बोधनात् स्वापनाच्चैव जगतो हर्षणं भवेत्॥
अग्नीसोमकृतैरेव कर्म्मभिः पाण्डुनन्दन।।
हृषीकेशोऽहमीशानो वरदो लोकभावनः॥"
इति भरतः॥

अपि च।
"हृषीकाणि नियम्याहं यतः प्रत्यक्षतां गतः।
हृषीकेश इति ख्यातो नाम्ना तत्रैव संस्थितः॥"
इति वाराहे दक्षिणेतरहृषीकेशमाहात्म्यनामाध्यायः॥ *॥
"वृथा धर्म्मं चरिष्यन्ति कलौ तस्मिन् युगान्तिमे॥
ये चान्यशापनिर्द्दग्धा गौतमस्य महात्मनः।
सर्व्वे ते च भविष्यन्ति ब्राह्मण्यासु जातिषु॥
विनिन्दन्ति हृषीकेशं ब्राह्मणान् ब्रह्मवादिनः।
वेदवाह्या व्रताचारा दुराचारा वृथाश्रमाः॥
मोहयन्ति जनान् सर्व्वान् दर्शयित्वा फलानि च।
तमसाविष्टमनसो वैडालव्रतिकाधमाः॥
कलौ रुद्रो महादेवो लोकानामीश्वरः परः॥
न देवता भवो नृणां देवतानाञ्च दैवतम्।
करिष्यत्यवताराणि शङ्करो नीललोहितः॥
श्रौतस्मार्त्तप्रतिष्ठार्थं भक्तानां हितकाम्यया।
उपदेक्ष्यन्ति तज्ज्ञानं शिष्याणां ब्रह्मसंज्ञितम्॥"
इति कौर्म्मे २७ अध्यायः॥

हृष्टः, त्रि, (हृष्+क्त। वा इट्।) प्रीतः। जातहर्षः। इत्यमरः। ३। १। १०३॥ अस्य पर्य्यायः प्रीतशब्दे द्रष्टव्यः। रोमाञ्चितः। प्रहसितः। विस्मितः। इति विश्वमेदिन्यौ॥ प्रतिहतः। इति हेमचन्द्रः॥

हृष्टमानसः, त्रि, (हृष्टं मानसं यस्य। हृष्टचित्तः। तत्पर्य्यायः। हर्षमाणः २। विकुर्व्वाणः ३ प्रमनाः ४। इत्यमरः। ३। १। ७॥ प्रीतमानसः ५। इति शब्दरत्नावली॥

हृष्टरोमा, [न्] त्रि, (हृष्टानि रोमाण्यस्य।) रोमाञ्चितः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (यथा, हारीतसंहितायां ज्वराधिकारे॥
"यो हृष्टरोमा रक्ताक्षो हृदि सञ्जातशूलवान्।
वक्त्रेण चैवोष्णमिति तं ज्वरो हन्ति मानवम्॥")

हृष्टिः, स्त्री, (हृष्+क्तिन्।) आनन्दः। मानः। इति धरणिः॥

हे, व्य, (हिनोतीति। हि+बाहुलकात् डे।) सम्बोधनम्। (यथा, बृहत्संहितायाम्।७४।११।
"जाया वा स्याज्जनित्री वा सम्भवः स्त्रीकृतो नृणाम्।
हे कृतघ्नास्तयोर्निन्दां कुर्व्वतां वः कुतः सुखम्॥")

आह्वानम्। असूयादि। इति मेदिनी॥ आह्वानपर्य्यायः। प्याट् २ पाट् ३ अङ्ग ४ हे ५ भोः ६। इत्यमरः। ३। ४। ७॥ हंहो ७ हुंहो ८ अरे ९ अये १० अयि ११। इति भरतः॥

हेक्का, स्त्री, (हेक् इति अव्यक्तं शब्दं कायतीति। कै+कः। टाप्।) हिक्का। इति हेमचन्द्रः॥

हेठ, वाधे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट्।) हेठति। वाधो विहतिः। इति दुर्गादासः॥

हेठ, ऋ ङ वाधे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट्।) ऋ, अजिहेठत्। ङ, हेठते मत्सरः साधुम्। इति दुर्गादासः॥

हेठ, श खचे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (तुदा०-पर०-उत्पत्तौ अक०-पवित्रीकरणे सक०-सेट्।) खचो भूतिपूर्व्वोत्पत्तिः। श, हेठती हेठन्ती। इति दुर्गादासः॥

हेठ, पुं, (हेठ+घञ्।) वाधा। विहेठः। इति मेदिनी॥

हेड, ङ ऋ अनादरे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट्।) ङ, हेडते जिहेडे। ऋ, अजिहेडत्। इति दुर्गादासः॥

हेड, म वेष्टे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट्।) म, हेडयति अहिडि अहोडि हिडं हिडं होडं होडम्। एकारस्य ह्रस्वविधाने कण्ठोक्तेन समानोऽप्यकारो न स्यात् एचो यत्स्वमित्युक्तेरिकार एव स्यात्। इकारस्य दीर्घविधौ ईकार एव एकारस्य आगमिककण्ठोक्तेन विरुद्धत्वात्। केचित्तु दीर्घत्वे गुणं विधाय अहिडि अहेडीत्यादि मन्यन्ते। इति दुर्गादासः॥

हेडजः, पुं, (हेडादनादराज्जायत इति। जन+डः।) क्रोधः। इति केचित्॥

हेडावुक्कः, पुं, अश्वविक्रयकारी। इति त्रिकाण्डशेषः॥

हेतिः, स्त्री, (हन्यतेऽनयेति। हन+"ऊतियूतिजूतिसातिहेतिकीर्त्तयश्च।" ३। ३। ९७। इति क्तिन्। निपातितश्च।) अस्त्रम्। (यथा, रघुः। १०। १२।
"दैत्यस्त्रीगण्डलेखानां मदरागविलोपिभिः।
हेतिभिश्चेतनावद्भिरुदीरितजयस्वनम्॥"
हिनोति इति। हि+क्तिन्। निपातितश्च।) सूर्य्यकिरणः। अग्निशिखा। इत्यमरः। ३। ३। ७०॥ शिखा। तत्रैव। १। १। ६०॥ तेजोमात्रम्। इति भरतः॥ साधनम्। यथा,—
"सभृङ्गनियम्य यतयो यमकर्त्तहेतिं
जह्युः स्वराडिव निपानखनित्रमिन्द्रः॥"
इति श्रीभागवते। २। ७। ४७॥
कर्त्तृ भिदः तन्निरासोऽकृतः तत्र हेतिं साधनं जह्युः। इति श्रीधरस्वामी॥ पुं, असुरविशेषः। यथा, भागवते। ६। १०। २०।
"पुलोमा वृषपर्व्वा च प्रहे[illegible]तिः।
दैत्या दानवा यक्षा र[illegible] च सहस्रशः॥")

हेतुः, पुं, (हिनोति व्याप्नोति कार्य्यमिति। हि+"कमिमनिजनिगाभायाहिभ्यश्च।" उणा० १। ७२। इति तुः।) कारणम्। इत्यमरः। १।४।२८॥ यथा, मनुः। ८। १।
"प्रत्यहं देशदृष्टैश्च शास्त्रदृष्टैश्च हेतुभिः।
अष्टादशसु मार्गेषु निबद्धानि पृथक् पृथक्॥")
न्यायमते व्यापकव्याप्यः। व्याप्य इति यावत्। तमेव लिङ्गमामनन्ति। तस्य लक्षणं यथा। हेतुत्वञ्च अनुमितिकारणीभूतलिङ्गपरामर्शप्रयोजकशाब्दज्ञानकारकसाध्यविषयकशाब्दबोधजनकहेतुविभक्तिमत्त्वम्। हेतुत्वप्रतिपादकविभक्तिमन्न्यायावयवत्वं वा। उदाहरणप्रयोजकाकाङ्क्षाजनकशाब्दज्ञानजनकन्यायावयवत्वं वा। साध्यविषयकज्ञानजनकहेतुपञ्चम्यन्तानुमितिपरवाक्यत्वं वा। प्रतिज्ञावाक्यबोधजन्यकारणाकाङ्क्षानिवर्त्तकज्ञानजनकहेतुविभक्तिमद्वाक्यत्वं वा। पञ्चम्यन्तलाक्षणिकपदवदनुमितिपरवाक्यत्वं वा। इति गङ्गेशोपाध्यायकृततत्त्वचिन्तामणिः॥ (तथास्य लक्षणम्। "अथ हेतुः। हेतुर्नामोपलब्धिकारणम् तत्प्रत्यक्षमनुमानमैतिह्यमौपम्यमिभिर्हेतुभिर्यदुपलभ्यते तत्तत्त्वम्।" इति चरके विमानस्थाने अष्टमेऽध्याये॥ तथास्य पर्य्यायः। "इह खलु हेतुर्निमित्तमायतनं कर्त्ता कारणं प्रत्ययः समुत्थानं निदानमित्यनर्थान्तरम्।" इति च चरके निदानस्थाने प्रथमेऽध्याये॥ तज्जसधातुविशेषः। तत्पर्य्यायो यथा,—
"यमदं रक्तमाहुर्यं रौति हेतुश्च तन्मतम्।"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

हेतुकः, पुं, कारणम्। हेतुरेव स्वार्थे कः। तत्सम्बन्धिनि, त्रि। अत्र बहुव्रीहौ कप्रत्ययः। यथा प्रकृतसाध्यहेतुकानुमितिवत्त्वमावश्यकम्। इति सामान्यनिरुक्तिगादाधर्य्याम्॥

हेतुता, स्त्री, (हेतोर्भावः। हेतु+तल्।) कारणता। हेतुत्वम्। यथा,—
"सप्तमक्षु उपाधौ तो हेतुतावच्छेदकस्तथा।
निर्व्वाहकैककार्य्यत्वे बोद्धा सहानिरिष्यते॥"
इत्यनुमितिजागदीशी॥

हेतुमान्, [त्] त्रि, (हेतुरस्यास्तीति। हेतु+मतुप्।) कारणवान्। यथा। हेतुहेतुमतोर्लिङ्। इति पाणिनिसूत्रम्॥

हेतो, व्य, हेतुना। हेतोर्द्वारा। इति केचित्॥

हेत्वाभासः, पुं, (हेतुरिव आभासते। आ+भास+अच्। हेतोराभासो वेति। आ+भास+घञ्।) हेतुदोषः। स तु पञ्चविधः। व्यभिचारः १ विरुद्धः २ असिद्धः ३ सत्प्रतिपक्षः ४ बाधः ५। यथा,—
"अनैकान्तो विरुद्धश्चाप्यसिद्धः प्रतिपक्षितः।
कालात्ययापदिष्टश्च हेत्वाभासास्तु पञ्चधा॥
आद्यः साधारणस्तु स्यात् स्यादसाधारणोऽपरः।
तथैवानुपसंहारी त्रिधानैकान्तिको भवेत्॥

यः सपक्षे विपक्षे च स तु साधारणो मतः ।
यस्तूभयस्माद्व्यावृत्तः स त्वसाधारणो मतः ॥
तथैवानुपसंहारी केवलान्वयिपक्षकः ।
यः साध्यवति नैवास्ति स विरुद्ध उदाहृतः ॥
आश्रयासिद्धिराद्या स्यात् स्वरूपासिद्धिरप्यथ ।
व्याप्यत्वासिद्धिरपरा स्यादसिद्धिरतस्त्रिधा ॥
पक्षासिद्धिर्यत्र पक्षो भवेत्काञ्चनमयो गिरिः ।
ह्रदो द्रव्यं धूमवत्त्वादत्रासिद्धिरथापरा ॥
व्याप्यत्वासिद्धिरपरा नीलधूमादिके भवेत् ।
विरुद्धयोः परामर्शो हेत्वोः सत्प्रतिपक्षता ॥
साध्यशून्यो यत्र पक्षस्त्वसौ बाध उदाहृतः ।
उत्पत्तिकालीनघटे गन्धादिर्यत्र साध्यते ॥"
इति भाषापरिच्छेदः ॥ * ॥

तस्य सामान्यलक्षणानि यथा । अनुमितिकारणीभूताभावप्रतियोगि यथार्थज्ञानविषयत्वम् । यद्विषयत्वेन लिङ्गज्ञानस्यानुमितिप्रतिबन्धकत्वम् । ज्ञायमानं सत् यदनुमितिप्रतिबन्धकं तत्त्वं वा हेत्वाभासत्वम् ॥ * ॥ तस्य विशेषलक्षणानि यथा । उभयकोट्युपस्थापकतावच्छेदकरूपवत्त्वं तत्त्वम् । विरुद्धान्यपक्षवृत्तित्वे सति अनुमितिविरोधिसम्बन्धाव्यावृत्तित्वं वा अनैकान्तिकः । विपक्षवृत्तित्वं साधारणत्वम् । सर्व्वसपक्षव्यावृत्तो हेतुरसाधारणः । व्याप्तिग्रहानुकूलैकधर्म्मोपसंहाराभावो यत्र स हेत्वभिमतोऽनुपसंहार्य्यः ॥ * ॥ साध्यव्यापकाभावप्रतियोगित्वं विरुद्धत्वम् ॥ * ॥ साध्यविरोध्युपस्थापनसमर्थसमानबलोपस्थित्या प्रतिरुद्धकार्य्यलिङ्गत्वं तत्त्वं सत्प्रतिपक्षितत्वम् ॥*॥ व्याप्तिपक्षधर्म्मतानिश्चयविरोधिरूपवत्त्वं असिद्धिः । पक्षनिष्ठ-प्रमाविषयत्व-प्रकाराभाव-प्रतियोगिसाध्यकत्वं बाधः । इति चिन्तामणिः ॥

हेम, [न्] क्ली, (हिनोति वर्द्धते स्फुटति वेति । हि+मनिन् ।) स्वर्णम् । यथा, रघौ ।१।१०।
"हेम्नः संलक्ष्यते ह्यग्नौ विशुद्धिः श्यामिकापि वा ॥")
धुस्तूरम् । इत्यमरः । १ । ९ । ९४ ; ३।५।२३॥ केशरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ हिमः । इति हेमन्तशब्दटीकायां भरतधृतमाधवो ॥

हेमं, क्ली, (हि+मन् ।) सुवर्णम् । इति केचित् ॥

हेमः, पुं, (हि+मन् ।) माषकपरिमाणम् । इति वैद्यकपरिभाषा ॥ कृष्णवर्णाश्वः । बुधः । इति केचित् ॥ (ययातिवंशजरुषद्रथपुत्त्रः । यथा, विष्णुपुराणे । ४ । १८ । १ । "तितिक्षोरुषद्रथः पुत्त्रोऽभूत् ततो हेमः हेमात् सुतपाः ॥")

हेमकन्दलः, पुं, (हेमवर्णं कन्दलं नवाङ्कुरोऽस्य । यद्वा, हेमवर्णं कन्दं लातीति । ला+कः ।) प्रवालः । इति हेमचन्द्रः ॥

हेमकान्तिः, स्त्री, (हेमवत् कान्तिरस्याः ।) दारुहरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥ स्वर्णद्युतिमति, त्रि ॥ (यथा, वृहत्संहितायाम् । ७ । २० ।
"हेमकान्तिरथवा शुकवर्णः
सस्यकेन मणिना सदृशो वा ।
स्निग्धमूर्त्तिरलघुश्च हिताय
व्यत्ययेन शुभकृद्भृगुपुत्त्रः ॥")

हेमकारः, पुं, (हेम हेममयं भूषणं करोतीति । कृ+अण् ।) हेमकर्त्ता । स्वर्णकारः । यथा,
"सर्व्वकण्टकपापिष्ठं हेमकारं नराधिपः ।
अन्याये वर्त्तमानञ्च छेदयेत्लवशो क्षुरैः ॥"
इति मत्स्यपुराणे । २२७ । १८५ ॥

हेमकिञ्जल्कं, क्ली, (हेमवर्णं किञ्जल्कमस्य ।) नागकेशरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (नागकेशरशब्देऽस्य विषयो ज्ञातव्यः ॥)

हेमकूटः, पुं, (हेममयः कूटो यस्य ।) पर्व्वतविशेषः । इत्यमरः । २।३।३॥ स तु किंपुरुषवर्षस्य सीमापर्व्वतः । नवतिसहस्रयोजनदीर्घः । द्विसहस्रयोजनप्रस्थः । द्विसहस्रयोजनविस्तारः । हिमालयादुत्तरे स्थितः । इति श्रीभागवतमतम् ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ११० । २ ।
"पर्व्वतं स समासाद्य हेमकूटमनामयम् ।
अचिन्त्यानद्भुतान् भावान् ददर्श सुबहून् नृपः ॥")

हेमकेतकी, स्त्री, (हेमवर्णा केतकी ।) स्वर्णकेतकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हेमकेलिः, पुं, (हेमवर्णः केलिः कम्पनादिः यस्य ।) अग्निः । इति शब्दमाला ॥

हेमकेशः, पुं, (हेमवर्णः केशोऽस्य । जटाया पीतत्वात् तथात्वम् ।) शिवः । इति केचित् ॥

हेमक्षीरी, स्त्री, (हेमेव पीतवर्णं क्षीरं निर्य्यासो यस्याः । ङीष् ।) स्वर्णक्षीरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ पर्य्यायोऽस्या यथा,—
"हेमक्षीरी स्मृता पीता गौरी च कालदुग्धिका ।"
इति गारुडे २०८ अध्यायः ॥
"कटुपर्णी हैमवती हेमक्षीरी हिमावती ।
हेमाह्वा पीतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हेमगन्धिनी, स्त्री, (हेम्नः नागकेशरस्येव गन्धोऽस्ति अस्याः । इनिः ।) रेणुकाख्यगन्धद्रव्यम् । इति रत्नमाला ॥

हेमगौरः, पुं, (हेमवत् गौरः ।) किङ्किरातवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथास्य पर्य्यायः ।
"किङ्किरातो हेमगौरः पीतकः पीतभद्रकः ॥"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
स्वर्णवद्गौरवर्णयुक्ते, त्रि ॥

हेमगौराङ्गः, त्रि, (हेमानीव गौराणि अङ्गान्यस्य ।) स्वर्णतुल्यगौरवर्णाङ्गविशिष्टः । यथा,
"विषेणोत्तिष्ठमानेन कालानलसमत्विषा ।
निर्दग्धहेमगौराङ्गः कृतः कृष्णो जनार्द्दनः ॥
तं दृष्ट्वा हेमगौराङ्गं कृतं कृष्णं जनार्द्दनम् ।
ततः सर्व्वे वयं भीतास्त्वामेव शरणं गताः ॥"
इति स्कान्दे नीलकण्ठस्तोत्रम् ॥

हेमचन्द्रः, पुं, अभिधानचिन्तामणिनामकोषकर्त्ता । यथा,—
"सानेकार्थनाममालाकलकः कोषकरः शुभः ।
हेमचन्द्रप्रणीताभिधानचिन्तामणिर्मणिः ॥"
इति तस्य सूचीकारश्लोकः ॥
स्वर्णमयशशी च । सोणार चाँद इति भाषा ॥

हेमज्वालः, पुं, (हेमवर्णा ज्वालास्य ।) अग्निः । इति शब्दमाला ॥

हेमतारं, क्ली, (हेम तारयति उत्कर्षं नयति । तॄ+णिच्+अच् ।) तुत्थम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (तुत्थशब्देऽस्य विवृतिर्ज्ञातव्या ॥)

हेमदुग्धः, पुं, (हेमवर्णं दुग्धं निर्य्यासोऽस्य ।) उडुम्बरवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

हेमदुग्धकः, पुं, (हेमवर्णं दुग्धं निर्य्यासोऽस्य । कप् ।) उडुम्बरवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । १२॥ (पर्य्यायो यथा,—
"उडुम्बरो जन्तुफलो यज्ञाङ्गो हेमदुग्धकः ।"
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
पीतवर्णक्षीरयुक्ते, त्रि ॥

हेमदुग्धा, स्त्री, (हेमवर्णं दुग्धं निर्य्यासोऽस्याः ।) स्वर्णक्षीरी । इति जटाधरः ॥ (गुणादयोऽस्याः स्वर्णक्षीरीशब्दे बोद्धव्याः ॥)

हेमदुग्धी, [न्] पुं, (हेमवर्णं दुग्धं निर्य्यासोऽस्यास्तीति । इनिः ।) यज्ञोडुम्बरवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

हेमदुग्धी, स्त्री, (हेमवर्णं दुग्धं निर्य्यासोऽस्याः । ङीष् ।) स्वर्णक्षीरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

हेमन्तः, पुं, क्ली, (हन्ति लोकान् शैत्येनेति । हन्+"हन्ते र्मुट् हि च ।" उणा० ३ । १२९ । इति झच् हन्तेर्हि चेति हिरादेशः मुडागमो गुणश्च ।) ऋतुविशेषः । स तु अग्रहायणपौषमासात्मकः । यथा । षड़मी ऋतवः पुंसि मार्गादीनां युगैः क्रमादिति वक्ष्यमाणेनान्वयः । ते के इत्याह हेमन्त इत्यादि मार्गपौषाभ्यां ऋतुर्हेमन्तः । हन्ति सन्तापमिति । हिमोऽस्त्यस्येति वा मनीषादित्वात् हेमन्तः । अग्रहायणादिरयमिति केचित् । तेन अक्रियामित्यनेनापि सम्बन्धः । हेमन्शब्दोऽप्यस्तीति माधवी । इति भरतः ॥ तत्पर्य्यायः । हैमनः २ इति शब्दरत्नावली ॥ ऊष्मासहः ३ शरदन्तः ४ हिमागमः ५ । तत्कालोद्भवजलगुणाः ।
"हैमन्तिकं जलं स्निग्धं वृष्यं बल्यं हितं गुरु ।"
इति राजनिर्घण्टः ॥*॥
तत्र लोकप्रतपनार्थमग्निप्रदानफलं यथा,—
"हेमन्ते शिशिरे चैव पुष्पाग्निं यः प्रयच्छति ।
सर्व्वलोकप्रतापार्थं स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ॥"
इति वह्निपुराणे कन्यादाननामाध्यायः ॥
तत्र भगवत्समीपे अग्निप्रज्वालनविधिः सेवाशब्दे द्रष्टव्यः ॥*॥ तत्र वर्णनीयानि ।
"हेमन्ते दिनलघुता शीतयवस्तम्बमरुवकहिमानि ।"
इति कविकल्पलता ।

हेमन्तनाथः, पुं, (हेमन्ते नाथ्यते याच्यते इति । नाथ+कर्म्मणि घञ् ।) कपित्थः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (कपित्थशब्देऽस्य विषयो ज्ञातव्यः ।

हेमपर्व्वत, पुं (हेममय: पर्व्वत: ।) सुमेरुगिरि: । इति हलायुध: ॥

हेमपुष्पं क्ली, (हेमवर्णं पुष्पम् ।) अशोकपुष्पम् । जवापुष्पम् । इति मेदिनी ॥

हेमपुष्प:, पुं, (हेमवर्णं पुष्पं यस्य ।) चम्पकवृक्ष: । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (अस्य पर्य्यायो यथा,— "चाम्पेयश्चम्पक: प्रोक्तो हेमपुष्पश्च स स्मृत: ॥" अशोक: । अस्य पर्य्यायो यथा,— अशोको हेमपुष्पश्च वञ्जुलस्ताम्रपल्लव: । कङ्केलि: पिण्डपुष्पश्च गन्धपुष्पो नटस्तथा ॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हेमपुष्पक:, पुं, (हेमवर्णं पुष्पं यस्य । कप् ।) चम्पकवृक्ष: । इत्यमर: । २ । ४ । ६२ ॥ लोध्र: । इति राजनिर्घण्ट: ॥

हेमपुष्पिका, स्त्री, हेमवर्णं पुष्पं यस्या: । कन् + टाप् । अत इत्वम् ।) स्वर्णयूथिका । इत्यमर: । २ । ४ । ७१ ॥ (तथास्या: पर्य्याय: । "यूथिका गणिकाम्बष्ठा सा पीता हेमपुष्पिका ।" इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

हेमपुष्पी, स्त्री, (हेमवर्णं पुष्पमस्या: । गौरादित्वात् ङीष् ।) मञ्जिष्ठा । इति शब्दमाला ॥ स्वर्णजीवन्ती । इन्द्रवारुणी । स्वर्णुली । मुषली । कण्टकारी । इति राजनिर्घण्ट: ॥

हेमफला, स्त्री, हेमवर्णानि फलान्यस्या: ।) स्वर्णकदली । इति राजनिर्घण्ट: ॥

हेममाला, स्त्री, यमपत्नी । इति केचित् । हेमनिर्म्मिता माला ।) स्वर्णस्रक् ॥

हेममाली, [न्] पुं, (हेमेव किरणानां मालास्त्यस्य । इनि: ।) सूर्य्य: । यथा भविष्ये । "या शुक्ला कुरुशार्दूल ! वैशाखे मासि वै तिथि: । तृतीया साक्षया लोके गीर्व्वाणैरभिवन्दिता ॥ योऽस्यां ददाति करकान् वारिवाजसमन्वितान् । स याति पुरुषो वीर ! लोकान् वै हेममालिन: ॥" हेममालिन: सूर्य्यस्य । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ (स्वर्णमालाविशिष्टे, त्रि ॥)

हेमयूथिका, स्त्री, (हेमवर्णा यूथिका ।) स्वर्णयूथिका । इति राजनिर्घण्ट: ॥

हेमरागिणी, स्त्री, (हेम्न इव रागोऽस्या अस्तीति । इनि: । ङीप् ।) हरिद्रा । इति त्रिकाण्डशेष: ॥

हेमल:, पुं, (हेम तद्वर्णं लाति गृह्णातीति । ला + क: ।) स्वर्णकार: । कृकलास: । प्रस्तरभेद: । स तु कषपाषाण: । इति मेदिनी ॥

हेमलता, स्त्री, (हेमवर्णा लता ।) स्वर्णजीवन्ती । इति राजनिर्घण्ट: ॥ (स्वर्णजीवन्तीशब्देऽस्या विषयो ज्ञातव्य: ॥)

हेमवलं, क्ली, (हेम्ना वलते शोभते इति । वल् + अच् ।) मौक्तिकम् । इति राजनिर्घण्ट: ॥ हिमवलमिति साधुपाठ: ॥

हेमशङ्ख:, पुं. (हेमवर्ण: शङ्खोऽस्य ।) विष्णु: । इति त्रिकाण्डशेष: ॥

हेमशिखा, स्त्री, (हेमवर्णा शिखास्या: ।) स्वर्णक्षीरी । इति शब्दरत्नावली ॥

हेमसार, क्ली. (हेम सारयति निर्म्मलीकरोतीति । सृ + णिच् + अण् ।) तुत्थम् । यथा— "तुत्थके तु शिखिग्रीवं हेमसारं मयूरकम् ।" इति रत्नचन्द्रिका ॥

हेमसूत्रकं, क्ली, (हेम्न: सूत्रमत्र । कप् ।) हारविशेष: । इति धरणि: ॥

हेमहस्तिरथ, पुं, (हेमनिर्म्मितहस्तिविशिष्टो रथो यत्र । स तु दानार्थं कल्पित: ।) महादानविशेष: । तद्विवरणं यथा.— "अथात: संप्रवक्ष्यामि हेमहस्तिरथं शुभम् । यस्य प्रदानात् भवनं वैष्णवं याति मानव: ॥ पुण्यां तिथिं समासाद्य तुलापुरुषदानवत् । विप्रवाचनकं कुर्य्यात् लोकेशावाहनं बुध: ॥ ऋत्विङ्मण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम् । अत्राप्युपोषितस्तद्वत् ब्राह्मणै: सह भोजनम् ॥ कुर्य्यात् पुष्परथाकारं काञ्चनं मणिमण्डितम् । वलभीभिर्विचित्राभिश्चतुश्चक्रसमन्वितम् ॥ लोकपालाष्टकोपेतं ब्रह्मार्कशिवसंयुतम् । मध्ये नारायणोपेतं लक्ष्म्या चैव समन्वितम् ॥ कृष्णाजिनतिलद्रोणं कृत्वा संस्थापयेद्रथम् । तथाष्टादश धान्यानि भाजनासनचन्दनै: ॥ दीपकोपानहच्छत्रदर्पणं पादुकान्वितम् । ध्वजे तु गरुडं कुर्य्यात् कूवराग्रे विनायकम् ॥ नानाफलसमायुक्तमुपरिष्टाद्वितानकम् । कौषेयपञ्चवस्त्रञ्च अम्लानकुसुमान्वितम् ॥ चतुर्भि: कलसै: सार्द्धं गोभिरष्टाभिरन्वितम् । चतुर्भिर्हेममातङ्गैर्मुक्तादामविभूषितम् ॥ स्वरूपत: करिभ्यान्तु युक्तं कृत्वा निवेदयेत् । कुर्य्यात् पञ्चपलादूर्द्ध्वमभावादपि शक्तित: ॥ ततो मङ्गलशब्देन स्नापितो वेदपुङ्गवै: । त्रि: प्रदक्षिणमावृत्य गृहीतकुसुमाञ्जलि: ॥ इममुच्चारयन्मन्त्रं ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥

नमो नम: शङ्करपद्मजार्क-
लोकेशविद्याधरवासुदेवै: ।
त्वं मन्यसे वेद पुराण यज्ञ
तेजोमयस्यन्दन पाहि तस्मात् ॥
यत्तत् पदं परमगुह्यतमं मुरारे-
रानन्दहेतु गुणरूपविमुक्तमन्त: ।
योगैकमानसदृशो मुनय: समाधौ
पश्यन्ति तत्त्वमसि नाथ रथेऽधिरूढ: ॥
यस्मात्त्वमेव भवसागरसंप्लुताना-
मानन्दभाण्डभृतमध्वरपानपात्रम् ।
तस्मादघौघशमनेन कुरु प्रसादं
चामीकरेभरथमाधवसंप्रदानात् ॥
इत्थं प्रणम्य कनकेभरथप्रदानं
य: कारयेत् सकलपापविमुक्तदेह: ।
विद्याधरामरमुनीन्द्रगणाभिजुष्टं
प्राप्नोत्यसौ पदमतीन्द्रियमिन्दुमौले: ॥
कृतदुरितवितानातुच्छवह्निज्वाला-
व्यतिकरकृततहाप्रोद्वेगभाजोऽपि बन्धून् ।
नयति च पितृपुत्रान् बान्धवानप्यशेषान्
कृतगजरथदान: शाश्वतं सद्म विष्णो: ॥"

इति मत्स्यपुराणे महादानानुकीर्त्तने हेमहस्तिरथप्रदानिको नाम २८२ अध्याय: ॥

हेमा, [न्] पुं. बुधग्रह: । इति त्रिकाण्डशेष: ॥

हेमा, स्त्री, (हेम हेमवर्णमस्त्यस्या इति अच् । टाप् ।) अप्सरस: । सुन्दरी स्त्री । इति केचित् ॥

हेमाङ्ग:, पुं, (हेमेव पीतवर्णमङ्गं यस्य ।) गरुड: । सिंह: । सुमेरु: । ब्रह्मा । इति मेदिनी ॥ चम्पकवृक्ष: । इति शब्दरत्नावली ॥ विष्णु: । इति तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ हेमवर्णशरीरे, क्ली । तद्युक्ते, त्रि ॥

हेमाद्रि:, पुं, (हेममयोऽद्रि: ।) सुमेरुपर्व्वत: । इत्यमर: । १ । १ । ५२ ॥ आश्रयराजविशेष: ॥ स च चिन्तामणिकामधेनुकल्पद्रुमनामककृतिसंग्रहकारक: । यथा,— "तस्यास्ति नाम हेमाद्रि: सर्व्वश्रीकरणप्रभु: । निजोदारतया यश्च सर्व्वश्रीकरणप्रभु: ॥

येनेन चिन्तामणिकामधेनु-
कल्पद्रुमानर्थिजनाय दत्त्वा ।
चिन्ताञ्च शङ्के किममुष्य सर्व्व-
गीर्व्वाणनाथोऽपि करप्रदोऽभूत् ॥
यथामुना धर्म्मकथादरिद्रं
त्रैलोक्यमालोक्य कलेर्बलेन ।
तस्योपकारं दधतानुचिन्तां
चिन्तामणि: प्रादुरकारि चारु: ॥

पञ्चखण्डात्मके शास्त्रे व्रतखण्डादनन्तरम् । दानखण्डमिदं तत्र द्वितीयमथ कथ्यते ॥" इति तत्कृतचतुर्व्वर्गचिन्तामणौ दानखण्डीयश्लोका: ॥

हेमाद्रिजगण:, पुं, (हेमाद्रौ जीर्य्यतीति । जॄ + ल्यु: ।) स्वर्णक्षीरी । इति रत्नमाला ॥ (अस्य पर्य्यायविवरणादिकं स्वर्णक्षीरीशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)

हेमाह्व:, पुं, (हेम हेमवर्णमाह्वयते स्पर्द्धेन अर्हते इति । आ + ह्वे + क: ।) वनचम्पक: । इति राजनिर्घण्ट: ॥ (हेम्न आह्वा आह्वा यस्य ।) धुस्तूर: । कनकाह्वयशब्ददर्शनात् ॥

हेमाह्वा, स्त्री, (हेम्न आह्वा आह्वा आख्या यस्या: ।) स्वर्णजीवन्ती । इति राजनिर्घण्ट: ॥

हेम्ना, पुं, बुधग्रह: । यथा,—

"हेलि: सूर्य्यश्चन्द्रमा: शीतरश्मि-
र्हेम्ना विज्ञो बोधनश्चेन्दुपुत्र: ।"

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

हेय:, त्रि, (हा + "अचो यत् ।" ३ । १ । ९७ इति यत् । "ईद्यति ।" ६ । ४ । ६५ । इति

आत ईत्। गुणः।) त्याज्यः। यथा,—
"कृपणा वालुकाक्लिष्टा" इत्याद्युपक्रम्य।
"वास्तुखण्डे महादोषा हेयास्तस्माद्विचक्षणैः॥"
इति युक्तिकल्पतरुः॥

हेरं, त्रि, (हि+रन्।) मुकुटभेदः। हरिद्रा। आसुरी माया। इति केचित्॥

हेरम्बः, पुं, (हे शिवसमीपे वा रम्बते इति। रवि शब्दे+पचाद्यच्।) गणेशः। इत्यमरः।१।१।४१॥ महिषः। शौर्य्यगर्व्वितः। इति मेदिनी। बुद्धविशेषः। तत्पर्य्यायः। हेरुकः २ चक्रसम्बरः ३ हेवः ४ वज्रकपाली ५ निशुम्भी ६ शशिशेखरः ७ वज्रटीकः ८। इति त्रिकाण्डशेषः॥ *॥ अथ हेरम्बमन्त्रः। स च उकारयुक्तो गकारः सबिन्दुः प्रणवादिर्नमोऽन्तश्च नवाक्षरः। निबन्धे।
"पञ्चान्तको बिन्दुयुक्तो वामकर्णविभूषितः।
तारादिर्हृदयान्तोऽयं हेरम्बमनुराहितः।
चतुर्व्वर्णात्मको नृणां चतुर्व्वर्गफलप्रदः॥"
अस्य पूजाप्रयोगः। प्रातःकृत्यादिपीठन्यासान्तं विधाय गणेशोक्तपीठमन्त्रो पीठमनुञ्च विन्यस्य ऋष्यादिन्यासं कुर्य्यात्। अस्य गणक ऋषिर्गायत्री छन्दो हेरम्बो देवता गकारो बीजं बिन्दुः शक्तिश्चतुर्व्वर्गसिद्धये विनियोगः। शिरसि गणकऋषये नमः। इत्यादि। ततः कराङ्गन्यासौ। गां गीं गूं गैं गौं गः इत्येतैः षडङ्गानि कुर्य्यात्। तथा च।
"षड्दीर्घभाजा बीजेन षडङ्गानि प्रकल्पयेत्॥"
ततो ध्यानम्।
"मुक्ताकाञ्चननीलकुन्दघुसृणच्छायैस्त्रिनेत्रान्वितै-
र्नागास्यैर्हरिवाहनं शशिधरं हेरम्बमर्कप्रभम्।
दृप्तं दानमभीतिमोदकरदान् टङ्कं शिरोऽक्षात्मिका
मालां मुद्गरमङ्कुशं त्रिशिखकं दोर्भिर्दधानं भजे॥"
एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य शङ्खस्थापनं कुर्य्यात्। ततो गणेशोक्तपीठपूजान्तं कृत्वा ॐ हुं हुं महासिंहाय गां हेरम्बासनाय नमः इत्यासनं पूजयेत्। तथा च निबन्धे।
"प्रणवं कवचद्वन्द्वं महासिंहाय गां ततः।
हेरम्बेति पदं पश्चात् आसनाय हृदन्ततः॥
अयमासनमन्त्रः स्यात् प्रदद्यादमुनासनम्॥"
इति॥
पीठन्यासोऽप्येवं मन्त्रः। तत ॐ गं मन्त्रेण मूर्त्तिं संकल्पयेत्। तथा च निबन्धे।
"तारादिविघ्नबीजेन मूर्त्तिं तस्य प्रकल्पयेत्।"
पुनर्ध्यात्वावाहनादिपञ्चपुष्पाञ्जलिदानपर्य्यन्तं विधाय आवरणपूजामारभेत्। यथा अग्न्यादिकोणे मध्ये दिक्षु च गां हृदयाय नम इत्यादिना पूजयेत्। तद्बहिरिन्द्रादीन् वज्रादींश्च संपूज्य धूपादिविसर्ज्जनान्तं कर्म्म समापयेत्। अस्य पुरश्चरणं त्रिलक्षजपः। तथा च।
"त्रिलक्षञ्च जपेन्मन्त्रं दशांशं जुहुयात्ततः।"
होमद्रव्यं यथा,—
"लक्षत्रयं जपेन्मन्त्रमिक्षुदण्डैर्दशांशतः।
अपूपैर्वाज्ययुक्तैर्व्वा जुहुयान्मन्त्रसिद्धये॥" *॥
मन्त्रान्तरम्। गं क्षिप्रप्रसादनाय हृत्। तथा च निबन्धे।
"मन्त्रवर्त्तको नेत्रयुतः पार्श्वो वह्न्यासने स्थितः।
प्रसादनाय हृन्मन्त्रं स्वबीजाद्यो दशाक्षरः॥"
अस्य पूजा प्रातःकृत्यादिपीठन्यासान्तं कर्म्म विधाय ऋष्यादिन्यासं कुर्य्यात्। शिरसि गणकऋषये नमः। मुखे विराट्छन्दसे नमः। हृदि क्षिप्रप्रसादनाय देवतायै नमः। तथा च निबन्धे।
"गणको मुनिराख्यातो विराट् छन्द उदीरितम्।
क्षिप्रप्रसादनो विघ्नो देवतास्य प्रकीर्त्तिता।
दीर्घयुक्तेन बीजेन षडङ्गानि प्रकल्पयेत्॥"
एकाक्षरवत् कराङ्गन्यासौ कृत्वा ध्यायेत्।
"पाशाङ्कुशौ कल्पलतां विषाणं
दधत्स्वशुण्डाहितबीजपूरः।
रक्तस्त्रिनेत्रस्तरुणेन्दुमौलि-
र्हारोज्ज्वलो हस्तिमुखोऽवताद्वः॥"
इति ध्यात्वा मानसैः संपूज्य शङ्खस्थापनं कृत्वा पीठपूजां विधाय पुनर्ध्यात्वावाहनादिपञ्चपुष्पाञ्जलिदानपर्य्यन्तं विधाय आवरणपूजामारभेत्। अग्न्यादिषु गां हृदयाय नम इत्यादिना पूजयेत्। तथा च निबन्धे।
"अङ्गानि पूर्व्वमभ्यर्च्य विघ्नानष्टौ यजेत्ततः।
पत्रेषु पूजयेदेता ब्राह्म्याद्यास्तदनन्तरम्॥"
पत्रेषु।
"विघ्नं विनायकं शूरं वीरं वरदसंज्ञकम्।
गजवक्त्रं चैकरदं लम्बोदरं प्रपूजयेत्॥"
पत्राग्रेषु ब्राह्म्याद्यास्तद्बहिरिन्द्रादीन् वज्रादींश्च पूजयेत्। ततो धूपादिविसर्ज्जनान्तं कर्म्म समापयेत्। अस्य पुरश्चरणं लक्षजपः। तथा च।
"लक्षं जपेज्जपस्यान्ते जुहुयादयुतं तिलैः।
मधुरत्रितयैर्व्वापि द्रव्यैरष्टाभिरीरितैः॥"
इति कृष्णानन्दकृततन्त्रसारः॥

हेरम्बजननी, स्त्री, (हेरम्बस्य जननी।) दुर्गा। इति शब्दरत्नावली॥

हेरम्बहट्टः, पुं, देशविशेषः। स च दक्षिणप्रदेशे वर्त्तते। इति शब्दरत्नावली॥

हेरिकः, पुं, (हि+इक। रुट् च।) चरः। इति हेमचन्द्रः॥

हेरुकः, पुं, (हि+उक। रुट् च।) बुद्धभेदः। महाकालगणः। इति मेदिनी॥ शिवलिङ्गविशेषः। यथा,—
"शिवलिङ्गञ्च तत्रास्ति शिलायां हेरुकाह्वयम्।
नदीदक्षिणपूर्व्वस्यां नायकं तन्तु पूजयेत्॥"
इति कालिकापुराणे कामाख्याकल्पे नाम ८१ अध्यायः॥ गणेशः। इति तन्त्र

हेलञ्ची, स्त्री, (हेलं चिनोतीति। चि+ड। ङीष्। पृषोदरात् साधुः।) हिलमोचिका। हेलञ्चा इति भाषा। इति शब्दचन्द्रिका॥ (हिलमोचिकाशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञेयाः॥

हेलनं, क्ली, (हेड्+ल्युट्। डलयोरैक्यम्।) अवहेला। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, भागवते। ६।२।१४।
"साङ्केत्यं पारिहास्यं वा स्तोभ्यं हेलनमेव च।
वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदुः॥")

हेला:, स्त्री, (हिल्+घञ्। टाप्।) स्त्रीणां शृङ्गारभावजक्रियाविशेषः। इत्यमरः।१।७।३२॥ सुरते प्रौढेच्छा हेला। यदाह।
"प्रौढेच्छा याति रूढानां नारीणां सुरतोत्सवे।
शृङ्गारशास्त्रतत्त्वज्ञैर्हेला सा परिकीर्त्तिता॥"
इति।
अन्ये तु।
"स एव हेला सुव्यक्तः शृङ्गाररससूचकः।"
इत्याहुः। अस्यार्थः। हाव एव स्फुटशृङ्गारानुभावो हेलेति। अन्ये त्वाहुः विलासादयो दश स्वाभाविकाः भावहावहेलास्त्रयोऽङ्गजाः शोभादयः सप्त प्रयत्नजाः। इति विंशतिरलङ्काराः। तेषु।
"देहात्मकं भवेत् सत्त्वं सत्त्वाद्भावः समुत्थितः।
भावात् समुत्थितो हावो हावाद्धेला समुत्थिता॥"
इति॥
हिल श हावकृतौ घञ् स्त्रीत्वं लोकाश्रयात्। हेलिरपि।
"हेलिः पुंसि रवौ हेलिर्हेलायामपि योषिति।"
इति हड्डः। इति भरतः॥
अपि च।
"हाव एव भवेद्धेला व्यक्तः शृङ्गारसूचकः।"
इत्युज्ज्वलनीलमणिः।*॥
अवज्ञा। इति मेदिनी॥ (यथा, मार्कण्डेयपुराणे। १४।२८।
"स्वल्पं पण्यं शुभं गन्धं हेलया सम्प्रयच्छति।
स्पर्शं वाप्यथवा शब्दं रसं रूपमथापि वा॥")
ज्योत्स्ना इति केचित्॥

हेलावुक्कः, पुं, अश्वविक्रयी। इति हारावली॥

हेलिः, पुं, (हिलति। हिल+"सर्व्वधातुभ्य इन्।" उणा० ४।११७। इति इन्।) सूर्य्यः। इति त्रिकाण्डशेषः॥ आलिङ्गनम्। इति केचित्॥

हेलिः, स्त्री, (हिल श हावकृतौ+इन्।) हेला। इति हड्डः। इत्यमरटीकायां भरतः॥

हेष, ऋ ङ अश्वानां स्वने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-अक०-सेट्।) ङ, हेषते घोटकः। जिहेषे। ऋ, अजिहेषत्। इति दुर्गादासः॥

हेषा, स्त्री, (हेष+भावे अः।) अश्वानां निस्वनः। (यथा, मार्कण्डेयपुराणे। २२।२०।
"कृतार्त्तहेषाशब्दो वै तस्तः साश्रुविलोचनः।
नीतः सोऽश्वस्तु तेनैव दानवेन दुरात्मना॥")

तत्पर्य्याय: । ह्रेषा २ । इत्यमर: । २।८।४७ ॥ ह्रेषा ३ । इति तट्टीका ॥

हेषी, [न्] पुं, (हेषा इति शब्दोऽस्त्यस्य । इनि: ।) अश्व: । इति त्रिकाण्डशेष: ॥

हेहे, व्य, (हे च हे च ।) सम्बोधनम् । हूति: । इति मेदिनी ॥

है, व्य, (हिनोतीति । हि गतौ बाहुलकात् डै ।) सम्बोधनम् । आह्वानम् । इति मेदिनी ॥

हैतुक:, पुं, (हेतुना चरतीति । हेतु + ठक् ।) मद्युक्तिव्यवहारी । यथा, मनु: ।

"त्रैविद्यो हैतुकस्तर्की निरुक्तो धर्म्मपाठक: ।
त्रयश्चाश्रमिण: पूर्व्वे परिषत् स्याद्दशावरा ॥"

त्रैविद्य: त्रिवेदपारग: । हैतुक: सद्युक्तिव्यवहारी । इति व्यवहारतत्त्वम ॥ हेतुद्वारा सत्कर्म्मसु सन्देहकर्त्ता । यथा,—

"पाषण्डिनो विकर्म्मस्थान् वैडालव्रतिकान् शठान् ।
हैतुकान् वकवृत्तींश्च वाङ्मात्रेणापि नार्च्चयेत् ॥"

इति विष्णुपुराणे । ३ । १८ । ८८ ॥

पाषण्डादीनां लक्षणम् ।

"भ्रष्ट: स्वधर्म्मात् पाषण्डो विकर्म्मस्थो निषिद्धकृत् ।
यस्य धर्म्मध्वजो नित्यं सुरध्वज इवोच्छ्रित: ।
प्रच्छन्नानि च पापानि वैडालं नाम तद्व्रतम् ॥"
तद्वान् वैडालव्रतिक: ।
"प्रियं वक्ति पुरोऽन्यत्र विप्रियं कुरुते भृशम् ।
व्यक्तापराधचेष्टश्च शठोऽयं कथितो बुधै: ॥
सन्देहकृत् हेतुभिर्य: सत्कर्म्मसु स हैतुक: ।
अर्व्वाग्दृष्टिर्नैकृतिक: स्वार्थसाधनतत्पर: ।
शठो मिथ्याविनीतश्च वकव्रतिरुदाहृत: ॥"

इति तट्टीका ॥

(फलाभिसन्धानयुक्ते, त्रि ॥)

हैमं, क्ली, (हिमे भवम् । अण् ।) प्रातर्हिमोदभवजलम् । इति राजनिर्घण्ट: ॥ हिमभवे, त्रि ॥ (यथा, रघौ । १६ । ७ ।

"लब्धान्तरा सावरणेऽपि गेहे
योगप्रभावो न च लक्ष्यते ते ।
बिभर्षि चाकारमनिर्वृतानां
मृणालिनी हैममिवोपरागम् ॥")

हेमजाते च त्रि ॥ इत्यमर: । २ । ८ । ३२ ॥ (यथा, रघौ । ६ । १५ ।

"आकुञ्चिताग्राङ्गुलिना ततोऽन्य:
किञ्चित् समावर्ज्जितनेत्रशोभ: ।
तिर्य्यग् विसंसर्पिनखप्रभेण
पादेन हैमं विलिलेख पीठम् ॥")

हैम:, पुं, भूनिम्ब: । इति राजनिर्घण्ट: ॥ (हेम्नो विकार: । हेम + अण् ।) हेम्ना विकार: । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ (शिव: । यथा, महाभारते । १३ । १७ । ६३ ।

"हैमो हेमकरो यज्ञ: सर्व्वधारी धरोत्तम: ॥"

पर्व्वतविशेष: । यथा, महाभारते । १३ । १८ । ५४ ।

"कैलासं मन्दरं हैमं सर्व्वाननुचचार ह ।
तानतीत्य महाशैलान् कैरातं स्थानमुत्तमम् ॥")

हैमनं, क्ली, पुं, (हेमन्त एव इति । "सर्व्वत्राण् च तलोपश्च ।" ४ । ३ । २२ । इति स्वार्थे अण् तलोपश्च ।) हेमन्त ऋतु: । यथा । हेमन्तहैमनावस्त्री । इति शब्दरत्नावली ॥ (हेम्न इदमित्यण् । न टिलोप: ।) स्वर्णजाते हिमजाते च त्रि ॥ (हेमन्तभवे च त्रि । यथा, किरातार्ज्जुनीये । १७ । १२ ।

"उमापतिं पाण्डुसुतप्रणुन्ना:
शिलीमुखा न व्यथयाम्बभूवु: ।
अभ्युत्थितस्याद्रिपतेर्नितम्ब-
मर्कस्य पादा इव हैमनस्य ॥" ॥)

हैमन:, पुं, (हेमन्त एव अण् । तलोपश्च ।) मार्गशीर्षमास: । इति राजनिर्घण्ट: ॥ (हेमन्ते जात: अण् तलोपश्च ।) हिमकालोद्भवषष्टिकधान्यम् । अस्य गुणा: ।

"हैमनास्तु हिमा हृष्या मधुरा बद्धवर्च्चस: ।"

इति राजवल्लभ: ॥

हैमन्तं, क्ली, पुं, (हेमन्त + "सन्धिवेलाद्यृतुनक्षत्रेभ्योऽण् ।" ४।३।१६। इति अण् ।) हेमन्त ऋतु: । हेमन्तसम्बन्धिनि, त्रि । इति हेमन्तशब्दात् स्वार्थे अण्प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

हैमन्तिकं, क्ली, (हेमन्ते भव: । ठञ् ।) शालिधान्यम् । आमन धान इति भाषा । यथा,—

"हैमन्तिकं सितास्विन्नं धान्यं मुद्गास्तिला यवा: ॥"

इति हविष्यान्नप्रकरणे तिथ्यादितत्त्वम् ॥

हेमन्तकालजाते, त्रि ॥ (यथा आश्वलायनायनीयश्रौतसूत्रे । ४ । १२ । १ ।

"बृहस्पति: पांक्तस्त्रिणव: शाक्वरो हैमन्तिक: ॥")

हैममुद्रिक:, त्रि, स्वर्णमुद्रिकाविशिष्ट: । हैमी मुद्रिका यस्य इति बहुव्रीहिसमासनिष्पन्न: ॥ इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

हैमल:, पु, क्ली, (हिमल + अण् ।) हेमन्त ऋतु: । हिमलशब्दात् अण्प्रत्ययेन निष्पन्न: । इति क्वचित् शब्दरत्नावली ॥ हैमन इति साधुपाठ: ॥

हैमवतं, क्ली, (हिमवतोऽदूरभवो देश: हिमवत इदं वा । अण् ।) भारतवर्षम् । इति त्रिकाण्डशेष: ॥

हैमवत:, पुं, विषभेद: । इति हेमचन्द्र: ॥ (हिमालयसम्बन्धिनि, तज्जाते च त्रि ॥ देशविशेष: । यथा, महाभारते । २ । ५० । २० ।

"निषदान् पारसीकांश्च क्षणान् हैमवतांस्तथा ॥")

हैमवतवर्षं, क्ली, भारतवर्षम् । यथा,—

"एतद्धैमवतं वर्षं भारतो यत्र सन्तति ।
हेमकूटं परं यत्र नाम्ना किम्पुरुषो[illegible] ॥"

इति वाराहे [illegible] ॥

हैमवती, स्त्री,(हिमवतोऽपत्यं स्त्री । अण् । [illegible] ।) पार्व्वती । (यथा, देवीभागवते । १२ । ८ । ५७ ।

"उमाभिधानां पुरतो देवीं हैमवतीं शिवाम् ॥")

हरीतकी । इत्यमर: ।१।१।३८; २ । ४ । ५८ ॥ स्वर्णक्षीरी । (अस्या: पर्य्यायो यथा,—

"कटुपर्णी हैमवती हेमक्षीरी हिमावती ।
हेमाह्वा पीतदुग्धा च तन्मूलञ्चोकमुच्यते ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

श्वेतवचा । इति मेदिनी ॥ (अस्या: पर्य्यायो यथा,

"षड्ग्रन्थोग्रा वचा क्षेया श्वेता हैमवतीति च ।"

इति गारुडे २०८ अध्याये ॥

हिमवत: प्रभवति प्रकाशते प्रथमं दृश्यते इति । "प्रभवति ।" ४ । ३ । ८३ । इत्यण् ।) गङ्गा । इति धरणि: ॥ (यथा, महाभारते । ३ । १०८ । १६ ।

"एवमुक्त: प्रत्युवाच राजा हैमवतीं तदा ।
पितामहा मे वरदे ! कपिलेन महानदि ! ।
अन्वेषमाणास्तुरगं नीता वैवस्वतक्षयम् ॥"

हिमवति भवा इति । अण् ।) रेणुका । कपिलद्राक्षा । अतसी । इति राजनिर्घण्ट: ॥

हैमा, हैमी, (स्त्री, (हेम तद्वर्णोऽस्त्यस्या: इति अण् । वा ङीप् ।) पीतयूथिका । इति शब्दरत्नावली ॥ (यूथिकाशब्दे अस्या विषयो ज्ञातव्य: ॥

हैयङ्गवीनं, क्ली, (ह्यो गोदोहस्य विकार: इति । "हैयङ्गवीनं संज्ञायाम् ।" ५ । २ । २३ । इति खञ् ह्यियङ्ग्वादेशश्च ।) सद्योगोदोहोद्भवं घृतम् । इत्यमर: । २ । ९ । ५२ ॥ नवनीतम् । इति रत्नमाला राजनिर्घण्टश्च ॥ (यथा, हरिवंशे । भविष्यपर्व्वणि । ५८ । १० ।

"हैयङ्गवीनं क्षीराणि दधि वा किमजीजनत् ।
गोधनं सर्व्वमेवेदं नीरोगं प्रतिपद्यते ॥")

तत्पर्य्याय: । सरजम् २ सन्यजम् ३ वासस्यटम् ४ । इति हारावली ॥

हैरिक:, पुं (हिनोतीति । रक् । हेरं आसुरी माया । तज्जानाति । ठक् ।) चौर: । इति धरणि: ॥

हैहय:, पुं, (हय्या अपत्यम् । "स्त्रीभ्यो ढक् ।" ४।१।१२०। इति ढक् । पृषोदरादित्वात् साधु: । यद्वा हेशब्देन नामैकदेशग्रहणेन नामग्रहणात् हेषाशब्देन हेषाशब्दं कुर्व्वन् हयति गच्छतीति हैहयोऽश्व: तस्यायं "शिवादिभ्योऽण् ।" ४ । १ । ११२ । इत्यण् । यद्वा, हे भक्त हे भक्त इति वदन् हयति गच्छतीति हेहयो विष्णु: । तस्यायं हैहय: ।) कार्त्तवीर्य्य: । इति हेमचन्द्र: ॥ देशविशेष: । यथा,—

"पश्चिमे हैहयास्याद्रिम्लेच्छवामशकादय: ॥"

इति ज्योतिस्तत्त्वे कूर्म्मचक्रम् ॥

हैहय:, पुं, (हैहया: तद्देशवासिन: तेषां राजा अण् ।) कार्त्तवीर्य्यराज: । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघौ । ११ । ७४ ।

"बिभ्रतोऽस्त्रमचलेऽप्यकुण्ठितं
द्वौ रिपू मम मतौ समागसौ ।
धेनुवत्सहरणाच्च हैहय:
त्वञ्च कीर्त्तिमपहर्त्तुमुद्यत: ॥")

हो, व्य, (हूयते अनेनेति । ह्वे + डो । निपातनात् साधुः ।) सम्बोधनम् । आह्वानम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, किरातार्ज्जुनीये । १५ । २० ।
"नन् हो मथनाराव्यो घोरानाथ मह्रोनु न ।
तयदा तवदा भीमा माभीदावत दायत ॥")
विस्मयः । इत्यमरः ॥

होड, ऋ ङ गतौ । अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ऋ, अजुहोडत् । ङ, होड़ते । इति दुर्गादासः ॥

होडः, पुं, (होडते गच्छतीति । होड़ गतौ + अच् ।) नौकाविशेषः । हुडो इति भाषा । तत्पर्य्यायः । तरान्धुः २ वहनम् ३ वहित्रम् ४ वार्व्वटः ५ । इति त्रिकाण्डशेषः (होड्यते इति । होड् अनादरे + कर्म्मणि घञ् ।) दक्षिणराढ़ीयमौलिककायस्थानां द्विसप्ततिपद्धत्यन्तर्गतपद्धतिविशेषः । इति कुलाचार्य्यग्रन्थः ॥ गौड़देशीयश्रोत्रियब्राह्मणविशेषाणामुपाधिश्च । अस्य प्रमाणं अन्नदामङ्गलग्रन्थे ध्रुवानन्दमिश्रग्रन्थे च द्रष्टव्यम् ॥

होडा, [ऋ] पुं, चोरः । इति केचित् ॥

होता, [ऋ] पुं, (जुहोतीति । हु + "नप्तृनेष्टृत्वष्टृहोतृपोतृ..." इति ।" उणा० २ । ९६ । इति तृन् निपातितश्च । यद्वा, हु + तृच् ।) ऋग्वेदवेत्ता । इत्यमरः । २ । ७ । १७ ॥ होमकर्त्ता । यथा । विशिष्टदेशावच्छिन्नप्रक्षेपोपहितहविस्त्यागस्य होमत्वात् प्रक्षेपस्य तदभिधाननिमित्तमित्यर्थः । तेन हुधात्वर्थव्यवच्छेदकप्रक्षेपानुकूलव्यापारवति ऋत्विजि होता इत्यादिव्यपदेशः । इति दायभागटीकायां श्रीकृष्णतर्कालङ्कारः ॥

होतृकारः, पुं, होतुर्ल्कारः । होतुर्माता । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

होत्रं, क्ली, (हूयते इति । हु + "हुयामाश्रुभसिभ्यस्त्रन् ।" उणा० ४ । १६७ । इति त्रन् ।) हविः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ होमः । इति हेमचन्द्रः ॥

होत्रा, स्त्री, (हु + त्रन् + टाप् ।) स्तुतिः । इति केचित् ॥ (आहूयमाना देवता । यथा, ऋग्वेदे । १ । १८ । ८ ।
"आदृध्नोति हविष्कृतिं प्राञ्चं कृणोत्यध्वरम् ।
होत्रा देवेषु गच्छति ——————॥"
'होत्रा हूयमाना देवता ।' इति तद्भाष्ये सायनः ॥)

होत्री, [न्] पुं, होता । होत्रं विद्यतेऽस्य इति होत्रशब्दात् इन्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

होत्री, स्त्री, (हु + तृच् + ङीप् ।) यजमानरूपा शिवस्य मूर्त्तिः । यथा,—
"या सृष्टिः स्रष्टुराद्या वहति विधिहुतं या हविर्या च होत्री
ये द्वे कालं विधत्तः श्रुतिविषयगुणा या स्थिता व्याप्य विश्वम् ।
यामाहुः सर्व्वबीजप्रकृतिरिति यया प्राणिनः प्राणवन्तः
प्रत्यक्षाभिः प्रपन्नस्तनुभिरवतु वस्ताभिरष्टाभिरीशः ॥"
इत्यभिज्ञानशकुन्तलाप्रथमश्लोकः ॥

होत्रीयं, क्ली, (होत्राय हितम् होतुरिदं वेति । छः ।) हविर्गेहम् । इति हेमचन्द्रः ॥ होत्रसम्बन्धिनि, त्रि ॥ (यथा, शतपथब्राह्मणे । ८ । ४ । ३ । ७ ।
"एकविंशतिं होत्रीय उपदधाति ॥")

होमः, पुं, (हवनमिति । हु + "अर्त्तिस्तुसुहु-स्त्रिति ।" उणा० १ । १३८ । इति मन् ।) पञ्चमहायज्ञान्तर्गतयज्ञविशेषः । इत्यमरः । २ । ७ । १४ ॥ स तु देवयज्ञः । यथा,—
"अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तु तर्पणम् ।
होमो दैवो बलिर्भौतो नृयज्ञोऽतिथिपूजनम् ॥"
इति मनुः ॥

तल्लक्षणं यथा,—
"विशिष्टदेशावच्छिन्नप्रक्षेपोपहितत्यागः ॥"
इति श्रीकृष्णतर्कालङ्कारः ॥ * ॥

अथ नित्यहोमः । तदुक्तं सोमभुजगावल्याम् ।
"नाजप्तः सिद्ध्यते मन्त्रो नाहुतश्च फलप्रदः ।
नानिष्टो यच्छते कामान् तस्मात्त्रितयमर्च्चयेत् ॥
पूजया लभते पूजां जपात् सिद्धिर्न संशयः ।
विभूतिं चाग्निकार्य्येण सर्व्वसिद्धिश्च विन्दति ॥"
नीलतन्त्रेऽपि ।
"नित्यहोमं प्रवक्ष्यामि सर्व्वार्थं येन विन्दति ॥
सपर्य्यां सम्यगापाद्य बलिपूर्व्वं चरेद्विधिम् ॥
ततो होमं तर्पणञ्च चरेत् साधकसत्तमः ।
बलिवैश्वादिकं चैव ब्राह्मणः समुपाचरेत् ॥
अर्घोदकेन संप्रोक्ष्य तिस्रो रेखाः समालिखेत् ।
विधिवदग्निमानीय क्रव्यादेभ्यो नमस्तथा ॥
मूलमन्त्रं समुच्चार्य्य कुण्डे वा स्थण्डिलेऽपि वा ।
भूमौ वा संस्तरेद्वह्निं व्याहृतित्रितयेन च ।
स्वाहान्तेन त्रिधा हुत्वा षडङ्गहवनं चरेत् ॥"
तथा ।
"ततो देवीं समावाह्य मूलेन षोडशाहुतिम् ।
हुत्वा स्तुत्वा नमस्कृत्य विसृजेदिन्दुमण्डले ॥"
श्यामादौ विशेषः ।
"भैरवाय हुनेदष्टौ आज्यान्वितैस्तिलैः शुभैः ।
पूर्व्वादिदिक्क्रमेणैव ततो होमं समाचरेत् ॥" *
अथ संक्षिप्तहोमप्रयोगः ।
"कुण्डे वा स्थण्डिले वापि वीक्षणादिभिः संस्कृते ।
प्रागग्रा उदगग्राश्च तिस्रो रेखाः समालिखेत् ॥"
तथा च ।
"वीक्षणं मूलमन्त्रेण शरेण ताड़नं मतम् ।
तेनैव प्रोक्षणं प्रोक्तं वर्म्मणाभ्युक्षणं मतम् ॥"
ततो मूलमुच्चार्य्य कुण्डाय नमः इति संपूज्य प्रागग्रा उदगग्रास्तिस्रो रेखाः कर्त्तव्याः । प्रागग्रेषु मुकुन्देशपुरन्दरान् प्रादक्षिण्येन संपूज्य उदगग्रासु ब्रह्मवैवस्वतेन्दून् पूजयेत् । सुन्दरीपक्षे तु सर्व्वत्र षट्तारो प्रयोगः षट्तारो च ऐं क्लीं सौः ऐं क्लीं सौः ब्रह्मणे नमः एवं क्रमेण पूजयेत् । तथा ब्रह्मसंहितायां होमकुण्डे ।
"ऐशान्यां वेदिकां हस्तविस्तारोन्नतिशालिनीम् ।
कृत्वाग्निं स्थापयेत् कुण्डं यथोक्तक्रमयोगतः ॥
तत्र संपूजयेद्देवं यथाविध्युपचारकैः ।
ततो होमं प्रकुर्व्वीत देवतासन्निधानतः ॥"
ततः कुण्डमध्ये षट्कोणतन्मध्ये त्रिकोणं तद्बहिरष्टदलपद्मं तद्बहिश्चतुरस्रं चतुर्द्वारसमितं लिखित्वा तदुपरि मूलेन पुष्पाञ्जलीन् दद्यात् । सुन्दरीपक्षे तु बालया । ततः सर्व्वाणि प्रणवेनाभ्युक्ष्य वह्नेर्योगपीठमर्च्चयेत् । तद् यथा । कर्णिकोपर्य्याधारशक्त्यादीन् संपूज्य अग्न्यादिकोणचतुष्केषु ॐ धर्म्माय नमः ॐ ज्ञानाय वैराग्याय ऐश्वर्य्याय पूर्व्वादिदिक्षु अधर्म्माय अज्ञानाय अवैराग्याय अनैश्वर्य्याय मध्ये ॐ अनन्ताय नमः । एवं पद्माय अं अर्कमण्डलाय द्वादशकलात्मने नमः । उं सोममण्डलाय षोडशकलात्मने नमः । मं वह्निमण्डलाय दशकलात्मने नमः । ततः केशरेषु पूर्व्वादिमध्ये च ॐ पीताय नमः । एवं श्वेतायै नमः अरुणायै नमः । कृष्णायै धूम्रायै तीव्रायै स्फुलिङ्गिन्यै रुचिरायै ज्वालिन्यै ततो रं वह्न्यासनाय नमः । ततः ।
"वागीश्वरीमृतुस्नातां नीलेन्दीवरलोचनाम् ।
वागीश्वरेण संयुक्तां क्रीड़ाभावसमन्विताम् ॥"
इति ध्यात्वा ॐ ह्रीं वागीश्वराय नमः ॐ वागीश्वर्य्यै नमः । इति मन्त्रेण पञ्चोपचारैः संपूज्य सूर्य्यकान्तादिसम्भूतं श्रोत्रियगेहजं वा वह्निमानयेत् । सुन्दरीपक्षे तु कामेश्वरं कामेश्वरीं पूजयेत् । गौतमीये ।
"पापाणभववह्निञ्च यदि वारणिसम्भवम् ।
श्रोत्रियाणां गेहजञ्च वनस्थं वाथवा हरेत् ॥
यदृच्छालाभसंयुक्तो अयोग्यो यागकर्म्मणि ।
निरग्निब्राह्मणागारश्चार्द्धलाभकरो भवेत् ॥
क्षत्रवंश्योद्भवतुर्य्यांशफलं दद्याद्धुताशनः ।
वैश्यात् शूद्राच्च विफलं जायते होमकर्म्मणि ।
तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन वह्निमुक्तं समाहरेत् ॥"
तन्त्रान्तरे ।
"द्विजातिभवनाद्वापि वह्निमानीय साधकः ।
वौषड़न्तेन मूलेन मन्त्रितं तं विलोकयेत् ॥
अग्निमावाहयेदस्त्रमन्त्रेण तदनन्तरम् ।
हुं फड़न्तेन मूलेन क्रव्यादांशं परित्यजेत् ॥"
ततः ॐ वह्नेर्योगपीठाय नमः चतुर्दिक्षु ॐ वामायै नमः एवं ज्येष्ठायै रौद्र्यै अम्बिकायै । ततो मूलमुच्चार्य्य अमुकदेवताकुण्डाय नमः । इति कुण्डं संपूज्य तदधो वागीश्वरीं तत्तद्देवतारूपां ऋतुमतीं ध्यात्वा यथोक्तवह्निमानीय वीक्षणादिभिः संस्कृत्य रमिति तस्मात् वह्निमुद्धृत्य मूलमुच्चार्य्य हुं फट् क्रव्यादेभ्यः स्वाहा इत्यनेन क्रव्यादांशं परित्यज्य वह्निमन्त्रेण संरक्ष्य हुं इत्यवगुण्ठ्य धेनुमुद्रया अमृतीकृत्य बाहुभ्यां

समुद्धृत्य कुण्डोपरि त्रिः परिभ्राम्य जानुस्पृष्टमहीतलः शिवबीजबुद्ध्या आत्मनोऽभिमुखं देव्या योनौ एव क्षिपेत्। ततो ह्रीं वह्निमूर्त्तये नमः इत्यभ्यर्च्य रं वह्निचैतन्याय नमः इति चैतन्यं तत्र संयोज्य ॐ चित् पिङ्गल हन हन दह दह पच पच सर्व्वं ज्ञापय ज्ञापय स्वाहा इति ज्वालयेत्। ततः।

"अग्निं प्रज्वलितं वन्दे जातवेदं हुताशनम्।
सुवर्णवर्णममलं समिद्धं विश्वतोमुखम्॥"

इत्युपतिष्ठेत्॥

ततो अग्ने त्वममुकनामासीति नाम कृत्वा ॐ वैश्वानर जातवेद इहावह लोहिताक्ष सर्व्वकर्म्माणि साधय स्वाहा। अनेनार्घ्यादिभिः संपूज्य ॐ अग्नेर्हिरण्यादिसप्तजिह्वाभ्यो नमः। ॐ सहस्रार्च्चिषे हृदयाय नमः इत्यादि अग्निषडङ्गेभ्यो नमः। ॐ अग्नये जातवेदसे इत्याद्यष्टमूर्त्तिभ्यो नमः। तद्बाह्ये ॐ ब्राह्म्याद्यष्टशक्तिभ्यो नमः। तद्बहिः ॐ पद्माद्यष्टनिधिभ्यो नमः। तद्बाह्ये ॐ इन्द्रादिलोकपालेभ्यो नमः। तद्बाह्ये ॐ वज्राद्यस्त्रेभ्यो नमः। ततः प्रादेशमात्रं कुशपत्रद्वयं घृतमध्ये निक्षिप्य सव्यामव्यमध्यभागेषु इड़ां पिङ्गलां सुषुम्नां ध्यात्वा होमं कुर्य्यात्। स्रुवेण दक्षिणभागादाज्यं गृहीत्वा ॐ अग्नये स्वाहा इति अग्नेर्दक्षिणनेत्रे जुहुयात्। तथा वामभागादाज्यं गृहीत्वा ॐ सोमाय स्वाहा इति वामनेत्रे जुहुयात्। ततो मध्यभागादाज्यं गृहीत्वा ॐ अग्निसोमाभ्यां स्वाहा इत्यग्नेर्ललाटनेत्रे जुहुयात्। पुनर्दक्षिणतः मम इति घृतं गृहीत्वा ॐ अग्नये स्विष्टिकृते स्वाहा इत्यग्निमुखे। ततो महाव्याहृतिहोमः। ॐ भूः स्वाहा ॐ भुवः स्वाहा ॐ स्वः स्वाहा ॐ वैश्वानर जातवेद इहावह लोहिताक्ष सर्व्वकर्म्माणि साधय स्वाहा इत्यनेन त्रिवारं जुहुयात्। ततः अग्नौ मूलेन पीठपूर्व्वकं देवतां संपूज्य तन्मुखे घृतेन मूलमन्त्रेण पञ्चविंशतिवारं जुहुयात्। वह्निदेवतयोरात्मना सह ऐक्यं विभाव्य मूलमन्त्रेण एकादशाहुतीर्जुहुयात्। ततो मूलमन्त्रस्य अङ्गदेवताभ्यः स्वाहा शब्दैत् प्रत्येकमेकैकाहुतिं जुहुयात्। ततः सङ्कल्पं विधाय तत्तत्कल्पोक्तद्रव्येण होमं कुर्य्यात्। ततो मूलमन्त्रेण पूर्णाहुतिं दत्त्वा संहारमुद्रया स्वेष्टदेवता हृदये समानीय क्षमस्वेति विसृज्य दक्षिणां दत्त्वा अच्छिद्रावधारणं कुर्य्यात्। इति तन्त्रसारः॥ बृहद्धोमप्रयोगस्तु तत्रैव द्रष्टव्यः॥

होमकः, पुं, (होम + संज्ञायां कन्।) होता। यथा, मात्स्ये ९३। १२८—१२९ श्लोकौ।

"पूर्व्वद्वारे च संस्थाप्य बह्वृचं वेदपारगम्।
यजुर्व्विदं तथा याम्ये पश्चिमे सामवेदिनम्॥
अथर्व्ववेदिनं तद्वदुत्तरे स्थापयेद्बुधः॥
अष्टौ तु होमकाः कार्य्या वेदवेदाङ्गवेदिनः॥"

होमकुण्डं, क्ली, (होमार्थं कुण्डम्।) होमार्थकुण्डम्। तत्पर्य्यायः। हवनी २। इति त्रिकाण्डशेषः॥ अस्य विवरणं कुण्डशब्दे द्रष्टव्यम्॥

होमधान्यं, क्ली, (होमोपयुक्तं धान्यम्।) तिलः। इति राजनिर्घण्टः॥

होमधूमः, पुं, (होमजातः धूमः।) होमीयाग्निधूमः। तत्पर्य्यायः। निगणः २। इति हेमचन्द्रः॥

होमभस्म, [न्] क्ली, होमजातं भस्म। तत्पर्य्यायः। वेष्टुतम् २। इति हेमचन्द्रः॥

होमाग्निः, पुं, (होमस्य अग्निः।) यज्ञवह्निः। तत्पर्य्यायः। महाज्वालः २ महावीरः ३ प्रवर्गः ४। इति हेमचन्द्रः॥

होमिः, पुं, (हूयते अस्मिन्निति। हु + इन्। मुट् च।) अग्निः। (हूयते अनेनेति। इन् मुट् च।) घृतम्। इति मेदिनी॥ जलम्। इति शब्दरत्नावली॥

होमी, [न्] पुं, (होमः अस्यास्तीति। इन्।) होमकर्त्ता। यथा, तिथ्यादितत्त्वे।

"तिलोद्वर्त्ती तिलस्नायी तिलहोमी तिलप्रदः।
तिलभुक् तिलवापी च षट्तिली नावसीदति॥"

(जुहोतीति। हु + "उत्मुकदर्विहोमिनः।" उणा० ३। ८४। इति मिनिः। निपातितश्च। यजमानः। इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलदत्तः॥)

होम्यं, क्ली, (होमाय हितम्। यत्।) घृतम्। इति राजनिर्घण्टः॥ होमीयद्रव्यमात्रे, त्रि॥ (यथा, हरिवंशे भविष्यपर्व्वणि २५१ अध्याये।

"होता पोता हन्ता नेता मन्ता होम्यहोतापरात्परस्त्वम॥")

होरा, स्त्री, (होलति हन्यते वेति। हल हिंसासम्वरणयोः + अच्। अत् वा। रलयोरैक्यम् टाप्।) लग्नम्। राश्यर्द्धम्। रेखा। शास्त्रभेदः। इति मेदिनी॥ द्वितीयार्थस्य विशेषो यथा, ज्योतिस्तत्त्वे।

"विषमर्क्षेषु प्रथमहोराः स्वयगड्गोचिषः।
द्वितीयाः शशिनो युग्म् व्यत्ययाद्गणयेत मदा॥"

मार्द्धदण्डद्वयात्मककालः। मत् इंरेजानां आउयार इति ख्यातः। यथा, वह्निपुराणे गणभेदाध्याये।

"चतुर्विंशतिवेलाभिरहोरात्रं प्रचक्षते।
पश्चिमादहोरात्रादिहोराणां विद्यते क्रमः॥"

होलकः, पुं, (हु + विच्। लक्यते आस्वाद्यते इति। लक + अप्।) तृणाग्निभ्रष्टार्द्धपक्वशमीधान्यम्। होरा इति हिन्दी भाषा। यथा, भावप्रकाशे।

"अर्द्धपक्वैः शमीधान्यैस्तृणभ्रष्टैश्च होलकः।
होलकोऽल्पानिलो मेदःकफदोषश्रमापहः॥
भवेद्यो होलको यस्य स च तत्तद्गुणो भवेत्॥"

होलाकः, पुं, स्वेदविशेषः। यथा, चरकसूत्रस्थाने।

"धीतीकान्तु करीषाणां यथोक्तानां प्रदीपयेत्।
शयनान्तःप्रमाणेन शय्यामुपरि तत्र च।
सुदग्धायां विधूमायां यथोक्तामुपकल्पयेत्॥
स्ववच्छन्नः सुप्तं तत्राभ्यक्तः स्विद्यति ना सुखम्।
होलाकस्वेद इत्येष सुखप्रोक्तो महर्षिणा॥"

धीतीका शुष्कगोमयकृतोऽग्निविशेषः॥

होलाका, स्त्री, (हु + विच्। तं लाति। ला + संज्ञायां कन् टाप्।) वसन्तोत्सवः। होली इति भाषा। इति दायभागटीका॥ तदधिकरणन्यायो यथा। अथ होलाकाधिकरणम्। प्रतीच्यानां होलाकाचारदर्शनेन तदर्था होलाका आचरणीया इति सामान्यविधिः कल्प्यते। न तु प्राच्यानामनाचरणात् प्रतीच्यैरिति तत्र पदं देयं सामान्यविधिनैव प्रतीच्याचारोपपत्तेः। प्राच्यानामनाचारस्य इच्छाविरहेणैव उपपत्तेः। इच्छाविरहश्च तद्देशीयपूर्व्वपूर्व्वनाचारदर्शनात्। प्रतीच्यानामुल्कादानाद्याचारविरहवत्। न ह्यनाचारार्थं वेदः कल्प्यते। तथा च यत्र सामान्यश्रुत्या उपपत्तिस्तत्र विशेषविधिन कल्प्यते गुरुरनुगन्तव्यः सदेतिवत्। न हि कर्म्मकाले तदसम्भवात् तदन्यकाले इति विशेषणीयम्। इति अधिकरणकौमुदी॥ अन्यत्र। यथा होलाकाधिकरणे प्राच्यकर्त्तृकहोलाकानुष्ठानोपपत्तये होलाका कर्त्तव्यैव श्रुतिः कल्पिता। तावतैव तदुपपत्तेः न तु प्राच्यादिपदवती कल्पनागौरवात् तद्वदत्रापि अस्त्रं कौ अंशद्वयं गृह्णीयादिति श्रुतिः कल्पनीया न तु पित्रादिपदवती तदयुक्तं तत्र प्राच्यकर्त्तृकानुष्ठानस्यावश्यकल्पनीयसामान्यश्रुत्यैवोपपत्तेः। न चाप्राच्यानामननुष्ठानार्थं प्राच्यपदवती कल्प्यतामिति वाच्यम्। तेषामननुष्ठानस्यानाचारकत्वस्य श्रुतिकल्पनानिमित्तत्वानुपपत्तेः। इति दायभागः॥

हौ, व्य, (हूयते अनेनेति। हु + डौ।) सम्बोधनम्। आह्वानम्। इति मेदिनी॥

ह्माड, ऋ ङ गतौ। अनादरे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट्।) चतुर्दशस्वरी। ऋ, अजह्माडत्। ङ, ह्माडते। इति दुर्गादासः॥

ह्माटक, त्रि, (ह्मात्रागतम्। "ऋतष्ठञ्।" ४। ३। ७८। इति ठञ्) ह्माटमम्बन्धीयः। इति ह्माटशब्दात् कण्प्रत्ययेन निष्पन्नः॥

ह्मोम्य, क्ली, (होमाय अर्ह। यत्।) घृतम्। इति राजनिर्घण्टः॥ होमीयद्रव्य, त्रि॥

ह्मोम्यधान्यं, क्ली, (होम्यं च तत् धान्यञ्च।) तिलः। इति राजनिर्घण्टः॥ इति केचित्॥

ह्रु, ङ लु चौर्य्ये। इति कविकल्पद्रुमः॥ (अदा०-आत्म०-सक०-अनिट्।) ङ लु, ह्नुते। इति दुर्गादासः॥

ह्मल, म चाले। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-अक०-सेट्।) म, प्रह्मलयति। मित्त्वेऽप्यस्य ओं ज्वलह्वलह्मल इत्यादिना केवलस्य ह्रस्वविकल्पनात् सोपसर्गस्यैव नित्यं ह्रस्वः। ह्मालयति ह्मलयति। चालयत्यनम्। इति दुर्गादासः॥

ह्यः, [स्]व्य, (गतमहः। ह्यो निपातितः।) गतदिनम्। इत्यमरः। ३। ४। २२॥ यथा, राजतरङ्गिण्याम्। ६। ४६।

"त्वयि राजनि निर्व्वैरध्वंभिविगतः सुखम्।
ह्योऽभवत्सवर्णोत्सम दिनासंश्राम्यच श्वोऽस्ति॥"

ह्यस्तनं, त्रि, (ह्यो भवम्। ह्यस् + "ऐषमोह्यः

म्रसोऽन्यतरस्याम् ।” ४।२।१०५ । इति यत्वे व्युत्पत्ति ।) ह्योभवम् । गतदिवसीयम् । इति शब्दमाला ॥ (यथा, महाभारते । ५ । १८६।४ ।
“ह्यस्तनेन च कोपेन शक्तिं वै प्राहिणोत्त्वयि ॥”)

ह्यस्त्यः त्रि, (ह्यो भव इति । ह्यस्+“ऐषमोह्यः-श्वसोऽन्यतरस्याम् ।” ४।२।१०५ । इति त्यप् ।) ह्यस्तनम् । इति शब्दमाला ॥

ह्रग, म ए संवरणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट् ।) रेफमध्यः । म, ह्रगयति । ए, अह्रगीत् । इति दुर्गादासः ॥

ह्रणिया, स्त्री, (ह्रणीया । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) ह्रणीया । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

ह्रदः, पुं, (ह्रादते इति ह्राद अव्यक्तशब्दे+अच् । पृषोदरादित्वात् ह्रस्वः) अगाधजलाशयः । इत्यमरः । १ । १० । २५ ॥ तज्जलगुणाः ।
ह्रदवारि वह्निजननं मधुरं कफवातहारि पथ्यञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ किरणः । इत्यमरटीकायां रामाश्रमः ॥

ह्रदग्रहः, पुं, (ह्रदस्य ग्रहः ।) कुम्भीरः । । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ह्रदिनी, स्त्री, (ह्रदोऽस्यामस्तीति । इनि । ङीप् ।) नदी । इत्यमरः । १ । १८ । २५ । (यथा, भागवते । २ । ७ । २८ ।
“तच्चुक्षुर्येति विषवीर्य्यविलोलजिह्व-
मुच्चाटयिष्यदुरगं विहरन् ह्रदिन्याम् ॥”)

ह्रप, क भाषणे । (चुरा० पर०-सक०-सेट् ।) रेफयुक्तादिरयम् । क, ह्रापयति । भाषणं कथनम् । इति कविकल्पद्रुमटीकायां ह्लपधातुकथने दुर्गादासः ॥

ह्रस, रवे । इति कविकल्पद्रुमः । (भ्वा०-पर०-अक०-सेट् ।) रेफयुक्तः । ह्रसति । इति दुर्गादासः ॥

ह्रसिमा, [न्] पुं, (ह्रस्वस्य भावः । “पृथ्वादिभ्य इमनिज् वा ।” ५ । १ । १२२ । इति इमनिज् । “स्थूलदूरयुवह्रस्वक्षिप्रेति ।” ६ । ४ । १५६ । इति ह्रसादेशः ।) ह्रस्वता । ह्रस्वशब्दात् इमनप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

ह्रसिष्ठः, त्रि, (अतिशयेन ह्रस्वः । इष्ठन् । “स्थूलदूरयुवह्रस्वेति ।” ६ । ४ । १५६ । इति ह्रसादेशः ।) अतिशयह्रस्वः । इत्यमरः । ३ । १ । ११२ ॥ ह्रस्वशब्दात् इष्ठप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

ह्रसीयान् [स्] त्रि, (ह्रस्व+ईयसुन् । ह्रसादेशश्च ।) अतिशयह्रस्वः ॥

ह्रस्व, क्ली, (“सर्व्वनिघृष्वरिष्वेति ।” उणा० १।१५३ इत्यत्र “ह्रसशब्दे बाहुलकात् ततोऽपि वन् ।” इत्युज्ज्वलदत्तोक्तेर्वन् ।) परिमाणविशेषः । यथा,
“अन् दीर्घं महद्ह्रस्वमिति तद्वद् ईरितः ।”
इति भाषापरिच्छेदः ॥
गौरसुवर्णशाकम् । पुष्पकासीसम् इति राजनिर्घण्टः ॥

ह्रस्व, पुं, स्त्री, (ह्रस+वन् ।) प्रकृतपुरुषप्रमाणातन्यूनमनुष्यः । वाउन इति भाषा । तत्पर्य्यायः । खर्व्वः २ वामनः ३ वामनी ४ । इत्यमरभरती । २ । ६ । ४६ ॥ नीचकः ५ नीचः ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ अकर्त्तनः ७ । इति जटाधरः ॥ एकमात्रवर्णे, पुं । यथा,—
“एकमात्रो भवेद्ह्रस्वो द्विमात्रो दीर्घ उच्यते ।
त्रिमात्रस्तु प्लुतो ज्ञेयो व्यञ्जनं चार्द्धमात्रकम् ॥”
इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥
मुग्धबोधमते अस्य स्व-संज्ञा । यथा । आवत् स्वर्घप्लु । अ-आ-आ इति वर्णत्रयं क्रमेण स्व-र्घ-प्लु-संज्ञं स्यात् । वस्तुत्वादं इ-ई इ इत्यादिषु च । तन्मते अस्य घुसंज्ञापि । यथा । स्वर्घौ घुरु । स्वर्घुसंज्ञौ घरिसंज्ञः स्यात् । इति वोपदेवः ॥ मेषवृषककुम्भमीनराशयः । यथा । अस्वास्तिमिगोऽविघटाः । इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

ह्रस्वः, त्रि, (ह्रस+वन्) क्षुद्रवस्तुमात्रम् । तत्पर्य्यायः । वामनः २ न्यङ् ३ नीचः ४ खर्व्वः ५ । इत्यमरः । ३ । १ । ७० । नीचैः ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ अनुच्चः ७ । इति जटाधरः ॥ तद्वदिकपर्य्यायः । ऋहन् १ क्षुम्यः २ निघृष्वः ३ मायुकः ४ प्रतिष्ठा ५ क्षधु ६ वस्रकः ७ दभ्रम ८ अर्भकः ९ क्षुल्लकः १० अल्पः ११ । इत्येकादश ह्रस्वनामानि । इति वेदनिघण्टौ ३ अध्यायः ॥

ह्रस्वकुशः पुं, (ह्रस्वश्चासौ कुशश्चेति । नित्यकर्म्मधारयः ।) श्वेतकुशः । इति राजनिर्घण्टः ॥

ह्रस्वगर्भः, पुं, (ह्रस्वो गर्भोऽस्य ।) कुशः । इति रत्नमाला ॥

ह्रस्वगवेधुका, स्त्री, (ह्रस्वा गवेधुका । नित्यकर्म्मधारयः ।) गाङ्गेरुकी । इत्यमरः ।२।४।११७ । अस्याः पर्य्यायगुणा नागवलाशब्दे द्रष्टव्याः ॥

ह्रस्वजम्बुः, पुं, (ह्रस्वो जम्बुः ।) क्षुद्रजम्बुः । इति रत्नमाला ॥

ह्रस्वतण्डुलः, पुं, (ह्रस्वः तण्डुलः ।) राजान्नम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

ह्रस्वदर्भः, पुं, (ह्रस्वो दर्भः ।) श्वेतकुशः । इति राजनिर्घण्टे ह्रस्वकुशशब्ददर्शनात् ॥

ह्रस्वदा, स्त्री, (ह्रस्वैरपि दीयते छिद्यते इति । दो+कः ।) शल्लकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

ह्रस्वपत्रकः, पुं, (ह्रस्वानि पत्राणि यस्य । कप् ।) गिरिजमधूकवृक्षः । इति जटाधरः ॥

ह्रस्वपर्णिका, स्त्री, (ह्रस्वानि पत्राण्यस्याः । कप् । टाप् अत इत्वम् ।) अश्वत्थी । इति राजनिर्घण्टः ॥

ह्रस्वप्लक्षः, पुं, (ह्रस्वश्चासौ प्लक्षश्चेति ।) क्षुद्रप्लक्षवृक्षः । तत्पर्य्यायः । सुशीतः २ शीतवीर्य्यकः ३ पुण्ड्रः ४ महावराहः ५ ह्रस्वपर्णः ६ पीपरिः ७ भिदुरः ८ मङ्गलच्छायः ९ । अस्य गुणाः ।
“प्लक्षः कटुः कषायश्च शिशिरो रक्तदोषजित् ।
मूर्च्छाभ्रमप्रलापघ्नो ह्रस्वप्लक्षो विशेषतः ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

ह्रस्वफला, स्त्री, (ह्रस्वं फलं यस्याः ।) भूमिजम्बुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

ह्रस्वमूलः, पुं, (ह्रस्वं मूलं यस्य ।) रक्तेक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

ह्रस्वशाखाशिफः, पुं, (शाखा च शिफा शाखाशिफे । ह्रस्वे शाखाशिफे यस्य ।) क्षुपः । इत्यमरः ॥

ह्रस्वा, स्त्री, मुद्गपर्णी । नागवला । भूमिजम्बुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ वामनी च ॥

ह्रस्वाग्निः, पुं, (ह्रस्वोऽग्निरस्मात् ।) अर्कवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

ह्रस्वाङ्गः, पुं, (ह्रस्वमङ्गमस्य ।) जीवकौषधम् । इत्यमरः । २ । ४ । १४२ ॥ वामनश्च ॥

ह्राद, ङ स्वने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-आत्म०-अक०-सेट् ।) रेफयुक्तो द्वितीयस्वरी । ङ, ह्रादते । इति दुर्गादासः ॥

ह्रादः, पुं, (ह्राद+घञ् ।) शब्दः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । ७ । ८० । २८ ।
“ह्रादेन गजघण्टानां शङ्खानां निनदेन च ॥”)
हिरण्यकशिपुपुत्त्रः । यथा,—
“हिरण्यकशिपोः पुत्त्राश्चत्वारः सुमहाबलाः ।
प्रह्लादः पूर्व्वजस्तेषामनुह्रादस्तथैव च ॥
संह्रादश्चैव ह्रादश्च ह्रादपुत्त्रान् शृणुष्व तान् ।
ह्रादस्य पुत्त्रौ द्वावास्तां शिवः कालनेमिरेव च ॥”
इति वह्निपुराणे कश्यपीयप्रजासर्गः ॥

ह्रादिनी, स्त्री, (ह्रादते शब्दायते इति । ह्राद+णिनिः । ङीप् ।) विद्युत् । (यथा, महाभारते । ८ । ११ । २६ ।
“ह्रादिन्य इव मेघेभ्यः शल्यस्य न्यपतन् शराः ॥”)
वज्रम् । इत्यमरः ।१।३।९ ; १।१।५१ ॥ नदी । इति भरतः राजनिर्घण्टश्च ॥ शल्लकी । इति शब्दरत्नावली ॥

ह्रादी, [न्] त्रि, (ह्रादोऽस्यास्तीति । ह्राद+इनि ।) शब्दविशिष्टः । (यथा, महाभारते ।८।५१।५१ ।
“रथाः पन्नगसङ्काशा ह्रादिनश्च मवर्गिनः ॥”)

ह्रासः, पुं, (ह्रस रवे+घञ् ।) शब्दः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ क्षयः । यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।
“ह्रासवृद्धी च सततं दिनरात्र्योर्यथाक्रमम् ।
सन्ध्या मुहूर्त्तमाख्याता ह्रासे वृद्धौ समा स्मृता ॥”

ह्रिणीया, स्त्री, लज्जा । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ अस्य रूपान्तरम् । ह्रणिया ह्रणीया च ॥

ह्रितः, त्रि, (ह्रीतः । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) लज्जितः । विभक्तः । नीतः । इति केचित् ॥ अंशे, क्ली ॥

ह्रितिः, स्त्री, (हृतिः । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) हृतिः । हरणम् । इति केचित् ॥

ह्रिवेरं, क्ली, (ह्रियै लज्जायै वेरमङ्गमस्य । पृषोदरादित्वात् ह्रस्वः ।) ह्रीवेरम् । इति भरतद्विरूपकोषः शब्दरत्नावली च ॥

ह्री, लि लज्जे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (ह्वा०-पर०-अक०-अनिट् ।) लि, जिह्रेति मीचसञ्ज्ञत्वा यः । इति दुर्गादासः ॥

ह्रीः, स्त्री, (ह्री लज्जायां+सम्पदादित्वात् क्विप्) लज्जा । इत्यमरः । १ । ७ । २३ ॥ (यथा, मार्कण्डेयपुराणे । १२८ । २२ ।
“नाहं तात ! करिष्यामि पृथिव्याः परिपालनम् ।
नापैति ह्रीर्मे मनसो राज्येऽन्यं त्वं नियोजय ॥”)

ह्रीका, स्त्री, (ह्री + “ह्रियो रश्च लो वा।” उणा० ३।४८। इति कन्। टाप्।) त्रासः। इत्युणादिकोषः॥ लज्जा। इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः॥

ह्रीकुः, त्रि, (ह्री + “ह्रियः कुक् रश्च लो वा।” उणा० ३।८५। इति कुक्।) लज्जितः। सलज्जः। इत्युणादिकोषः॥

ह्रीकुः, पुं, (ह्री + कुक्।) जतुकः। त्रपुः। इत्युणादिकोषः॥

ह्रीच्छ, लज्जे। इति कविकल्पद्रुमः। (भ्वा०-पर०-अक०-सेट्।) रेफयुक्तादिचतुर्थस्वरी। ह्रीच्छति वधूः। इति दुर्गादासः॥

ह्रीजितः, त्रि, (ह्रिया जितः।) लज्जाशीलः। इति जटाधरः॥

ह्रीणः, ह्रीतः, त्रि, (ह्री + क्तः। तस्य वा नः।) लज्जितः। इत्यमरः। ३।१।९१॥ (यथा, महाभारते। ३।२३।८।
“हा नाथ! हा धर्म्म इति ब्रुवाणा
ह्रीताश्च सर्व्वाश्रुमुखाश्च राजन्!॥”
यथा च नैषधे। ३।६७।
“इतीरिता पत्ररथेन तेन
ह्रीणा च हृष्टा च बभाण भैमी॥”)

ह्रीवेरं, क्ली, (ह्रियै लज्जायै वेरमङ्गमस्य। क्षुद्रत्वात्।) बालकम्। इत्यमरः।२।४।१२२॥ वाला इति भाषा। अस्य गुणाः राजवल्लभे। “ह्रीवेरं छर्द्दिहृल्लासतृष्णातीसारनाशनम्।” अन्यत् ह्रीवेरशब्दे द्रष्टव्यम्॥

ह्रीवेलं, ह्रीवेलकं, क्ली, (ह्रीवेर + पृषोदरादित्वात् रस्य लः। पक्षे ह्रीवेल + स्वार्थे कन्।) ह्रीवेरम्। इत्यमरटीकायां भरतः॥

ह्रुड, ह्रूड, ऋ ङ गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट्।) ऋ, अजह्रुडत्। अजुह्रोडत्। ङ, ह्रूडते। ह्रोडते। इति दुर्गादासः॥

ह्रेप, ऋ ङ गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट्।) ऋ, अजिह्रेपत्। ङ, ह्रेपते जिह्रेपे। इति दुर्गादासः॥

ह्रेष, ऋ ङ सर्पणे। अश्वस्वने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-अश्वशब्दे अक०-सर्पणे सक०-सेट्।) रेफयुक्तादयः। ऋ, अजिह्रेषत्। ङ, ह्रेषते जिह्रेषे। ङ, ह्रेषृ च स्वनेऽश्वानाम्। ङ, ह्रेषते घोटकः जिह्रेषे। ऋ, अजिह्रेषत्। चकारात् ह्रेषृ ङ च। मधुरमधुपं ह्रेषन्त्यते। इति गणकृतानित्यत्वात्। वस्तुतस्तु पचादित्वादनि ह्रेषा इवाचरन्तीति क्वौ साध्यम्। इति दुर्गादासः॥

ह्रेषा, स्त्री, (ह्रेष + भावे अः।) अश्वानां कण्ठाद्विनिर्गतशब्दः। इत्यमरः। २।८।४७॥

ह्रोड, ऋ ङ गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-सक०-सेट्।) ऋ, अजुह्रोडत्। ह्रोडते। इति दुर्गादासः॥

ह्लग, म ए संवरणे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट्।) म, ह्लगयति अह्लगीत्। इति दुर्गादासः॥

ह्लप, क भाषणे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट्।) क, ह्लापयति। रेफयुक्तादिरित्येके। ह्रापयति। अन्तःस्थतृतीययुक्तः कण्ठ्यवर्गाद्यादिरिति दुर्गसिंहादयः। क्लापयति अचिक्लपत्। भाषणं कथनम्। इति दुर्गादासः॥

ह्लस, रवे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-अक०-सेट्।) ह्लसति। इति दुर्गादासः॥

ह्लाद, ई ङ मोदने। स्वने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-आत्म०-अक०-मोदने सक०-सेट्। निष्ठायामनिट्।) मोदनं हृष्टीकरणं हृष्टीभावश्च। ई, ह्लन्नः। ङ, ह्लादते चन्दनो गात्रम्। बलात् प्रह्लादते मनः। इति किराते। इति दुर्गादासः॥

ह्लादः, पुं, (ह्लाद + घञ्।) आह्लादः। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, मार्कण्डेये। १५।५३।
“ततस्तद्गात्रसंसर्गी पवनो ह्लाददायकः।
पापकर्म्मकृतां राजन्! यातना न प्रबाधते॥”
हिरण्यकशिपोः पुत्रभेदः। यथा, विष्णुपुराणे। १।१५।१४२।
“अनुह्लादश्च ह्लादश्च प्रह्लादश्चैव बुद्धिमान्।
संह्लादश्च महावीर्य्या दैत्यवंशविवर्द्धनाः॥”)

ह्लादिनी, स्त्री, (ह्रादिनी रलयोरैक्यात् रस्य लः।) विद्युत्। वज्रम्। इत्यमरः। २।४।१२४॥ (ह्लादयते इति। ह्लादि + णिनि। ङीप्।) शक्तिविशेषः। यथा,—
“ह्लादिन्या सम्विदाश्लिष्टः सच्चिदानन्द ईश्वरः।
स्वाविद्यासंवृतो जीवः संक्लेशनिकराकरः॥”
इति श्रीभागवते ७।१।७ टीकायां श्रीधरस्वामी॥

ह्लीका, स्त्री, (ह्री लज्जायाम् + “ह्रियो रश्च लो वा।” उणा० ३।४८। इति कन्। पक्षे रस्य लः।) लज्जा। इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः॥

ह्लीकुः, स्त्री, (ह्री + “ह्रियः कुक् रश्च लो वा।” इति कुक् पक्षे रस्य लः।) ह्रीकुः। इत्युणादिकोषः॥

ह्लीकुः, पुं, (ह्री + कुक्। रस्य लः।) जतु त्रपु। इत्युणादिकोषः॥

ह्लेषा, स्त्री, (ह्रेषा। रस्य लः।) ह्रेषा। इत्यमरटीकायां नीलकण्ठः॥

ह्वल, म चाले। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-सक०-सेट्।) म, प्रह्वलयति। मित्त्वेऽप्यस्य ज्वलह्वल इत्यादिना केवलस्य ह्रस्वविकल्पनात् सोपसर्गस्य नित्यं ह्रस्वः। ह्वलयति ह्वालयति। चालश्चलनम्। इति दुर्गादासः॥

ह्वृ, कौटिल्ये। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-पर०-सक०-अनिट्।) ह्वरति लतां वायुः। इति दुर्गादासः॥

ह्वे, ञ ग स्पर्द्धे। शब्दे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वा०-उभ०-शब्दे अक०-स्पर्द्धे-सक०-अनिट्।) स्पर्द्धः पराभिभवेच्छा। इति वोपदेवः॥ ञ, ह्वयति ह्वयते मल्लो मल्लमभिभवितुमिच्छति। ह्वयति जनं लोकः। आह्वयतीत्यर्थः। ग, ह्वयात्। गोविन्दभट्टस्तु स्पर्द्धाविषये व्यक्तवाचोऽयमित्याह। इति दुर्गादासः॥

ळ

ळ, शेषलकारः। गौडदेशे अस्याकारोच्चारणयोः भेदो नास्ति। किन्त्वस्यापि पञ्चाशद्वर्णमालायां चक्रे क्रियते। वेदे अस्य उच्चारणस्थानं जिह्वामूलम्। देवनागरवर्णमालायां अस्याकारः एवं प्रकारः ळ। अस्य प्रयोगः। अग्निमीळे। स इद्वाळ चित्। इत्यादि ऋग्वेदे॥ तन्त्रे वर्णमालाजपे अस्य प्रयोजनम्। यथा,
“अनुलोमविलोमेन क्लृप्तया वर्णमालया।
आदिलान्तं ळादि आन्तक्रमेण परमेश्वरि!।
चकारं मेरुरूपञ्च लङ्घयेन्न कदाचन॥”
इति मुण्डमालातन्त्रम्॥
मातृकान्यासेऽपि अस्य प्रयोजनम्। तन्न्यासस्तु मातृकाशब्दे द्रष्टव्यः। अस्य नामानि यथा,
“ळः पृथ्वी विमला सर्वो अनन्तोऽव्यक्तसम्भवः।
व्यापिनी शिवदा केतुर्जगतमारकरः हरः।
ललाम्बुदानी च वेदार्थभागो नारायणः स्वयम्।
जठरी नकुलिः पाता शिवशोऽनङ्गमालिनी॥”
इति श्रीनन्दनभट्टाचार्य्यविरचितवर्णाभिधानम्॥
अपि च।
“ळकारो विमलो जीवः शिवसर्व्वेश्वराननः।॥”
इति श्रीरुद्रयामले ८ पटले मन्त्राभिधानम्॥

कोषः श्रीवरदाप्रसादवसुना श्रीशब्दकल्पद्रुमो यश्च श्रीहरिपूर्व्वकेण चरणेनाकल्पितो यत्नतः।
सोऽयं कोविदवारिदैर्बहुगुणैः संसिचितः सन्ततं सन्तापं नयतु क्षितौ बुधगणान् पीयूषगर्भैः फलैः॥
रसेन्दुनागोडुपतिप्रमाणे शाके शुभेऽस्मिन् भगवत्प्रसादात्।
नीतः समाप्तिं बहुलप्रयासैः स शब्दकल्पद्रुम एष कोषः॥

समाप्तोऽयं शब्दकल्पद्रुमः।